

ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ

Μ. Π. ΠΕΡΙΑΟΥ

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΠΛΗΡΕΣ
ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΛΕΞΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΞΘΕΝ

*ἐπὶ τῇ βάσει ὄλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ὁμοίων
λεξικῶν ἡμετέρων τε καὶ ξένων.*

νῦν δὲ ἐπεξεργασθέν

*καὶ πλουτισθὲν μὲ χιλιάδας ὄλων νέων λέξεων, ὡς καὶ
δι' ὄλων τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ὄρων
καὶ γραμματικῶν παρατηρήσεων.*

ΥΠΟ ΧΡ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ

1903

ΣΗ. ΓΛ.

Πόσον διαδεδομένη είναι ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀραΐα καὶ μελιρδικὴ γλῶσσα τοῦ ὀμαιμονοῦ καὶ ἀδελφοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ πᾶς τις γνωρίζει, ἀφ' οὗ ὀλόκληρα τμήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου — Ἴόνιοι νῆσοι — ταύτην ὀμιλοῦσιν ὡς μητρικὴν. Δυστυχῶς ὅμως ἀνάλογος τῆς διαδόσεως ταύτης δὲν ὑπῆρξε μέχρι σήμερον καὶ ἡ ἔκδοσις καταλλήλων λεξικῶν τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, τὰ δ' ἐκδοθέντα πρὸ ἐτῶν, καὶ αὐτὰ ἐντελῶς ἐξηγνήθησαν καὶ ἤδη ὁ θέλων νὰ κάμῃ χρῆσιν Ἰταλο-ελληνικοῦ λεξικοῦ, μεγίστας δυσχερείας ἀπῆντα τὸ μὲν ἐκ τῆς παντελοῦς ἁλλείψεως τοιούτων, τὸ δὲ καὶ διότι ἐντελῶς ἀκατάλληλα ἦσαν τὰ ἀπληρωμένα ἄλλως τε ὑπάρχοντα, καθ' ὅτι πρὸ δεκάδων ὄλων ἐτῶν ἐκδοθέντα δὲν εἶναι δυνατόν φυσικὰ νὰ πληρῶσι τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, ὅποτε αἱ τέχνη, αἱ ἐπιστῆμαι, τὰ γράμματα καὶ ἡ βιομηχανία χιλιάδας ὄλων νέων λέξεων προσέθεσαν εἰς τὴν γλῶσσαν, αἵτινες βεβαίως ἀδύνατον ἦτο νὰ ὑπῆρχον εἰς τὰ προγενέστερα λεξικά, τὰ πρὸ δεκαετηρίδων ὄλων ἐκδοθέντα.

Ἡ παντελής λοιπὸν ἁλλείψις Ἰταλο-ελληνικοῦ λεξικοῦ ἐν Ἑλλάδι, νέου, πλήρους καὶ καταλλήλου διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ὡς ἐκ τῆς προόδου ὄλων τῶν κλάδων τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς βιομηχανίας, μᾶς ἠνάγκασεν ὅπως προῶμεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος πλήρους «**ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ**» τοῦ μακαρίτου Περὶ δ' οὐ, ἔχοντες ὅμως ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς νεωτάτας ἐκδόσεις ὄλων τῶν Ἰταλικῶν λεξικῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, καὶ πλουτίσαντες αὐτὸ δι' ὄλων τῶν νεωστὶ εἰσαχθεῖσάν εἰς τὴν γλῶσσαν φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν λέξεων, τῶν τῆς ἀρχαιολογίας, τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Ναυτιλίας, τῆς

Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τῶν Ἐλευθέρων Τεχνῶν καὶ ἐν γένει δι' ὄλων τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ὄρων.

Τὸ παρὸν ἡμῶν λεξικὸν χωρὶς νὰ ἦ πολύτομον καὶ διεξοδικόν, εἶναι ὅμως πολυτιμώτατον ἐγκόλπιον τοῦ περὶ τὴν Ἱταλικὴν γλῶσσαν καταγινόμενου. Ἡ λεπτομέρεια δὲ μεθ' ἧς ἀποδίδονται αἱ διάφοροι σημασίαι ἐκάστης ἰταλικῆς λέξεως, τὸ περὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὄρων ἄπταιστον, τὸ ἐπιμελημένον καὶ γλαφυρὸν τοῦ ἐλληνικοῦ λεκτικοῦ, ἡ διάταξις τῆς ὕλης καὶ ἐπὶ πλεόν ὁ πλουτισμὸς τοῦ ἔργου **διὰ χειρὸς ὄλων νεωτάτων λέξεων**, εἶναι πλεονεκτήματα, ἅτινα καθιστῶσι τὸ παρὸν λεξικὸν μας χρησιμώτατον ὄχι μόνον εἰς πάντα περὶ τὴν Ἱταλικὴν ἐνδιατρίβοντα, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν βιβλιοθήκην ἀπαραίτητον.

Ἦδη ὀφείλομεν νὰ εἰπωμέν τινα καὶ περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἀνά χειρᾶς Ἱταλο-ελληνικοῦ λεξικοῦ, ἵνα μὴ ὁ σπουδαστὴς ἀμηχανῆ ἐκλαμβάνων τινὰ σημεῖα ἄλλως παρ' ὅπως πρέπει νὰ ἐννοηθῶσιν· οὕτω συχνότατα γίνεται χρῆσις τῶν παρενθέσεων· π. χ. (Δια-ἀνα)λύω=λύω, διαλύω, ἀναλύω· συ(κατα-περι-ἀνα)στέλλω=συστέλλω, κάταστέλλω, περιστέλλω, ἀναστέλλω κλπ. Πολλάκις ἡ αὐτὴ λέξις τονιζομένη εἰς τε τὴν παραλήγουσαν καὶ εἰς τὴν λήγουσαν ἀναφέρεται μόνον ἢ μία, χάριν συντομίας, ὡς· ἐμετός=ἐμετος, ἐμετός, κλπ. Αἱ διάφοροι σημασίαι διακρίνονται διὰ τῆς ἀνω τελείας καὶ τῆς διπλῆς ἀναστραμμένης κεραίας (* ||).

Τοιοῦτον τὸ ἡμέτερον λεξικὸν—κατὰ τὸ ἐνὸν—τέλειον, προσφέρεται εἰς τὸ φιλομαθὲς κοινὸν μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἀνακληροῖ μεγίστην ἔλλειψιν, καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ μέγιστα θέλει συντελέσει πρὸς διάδοσιν τῆς ἀδελφῆς ἰταλίδος φωνῆς.

Ἀθήνησι Σεπτέμβριος 1902.

Ὁ ἐκδότης

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΦΕΞΗΣ

ΒΕΒΗΓΗΣΙΣ

τῶν κατ' ἀποκοπὴν λέξεων.

ἀκλ.	ἀκλιτος.	γγμ.	γγαμικόν.
ἀκρω.	ἀκρωλέντως.	γγμ.	γγαμμικῶς.
ἀλγ.	ἀλγέβρα.	γγφ.	ἀγία γγαγή.
ἀλληγ.	ἀλληγορικῶς.	δ. ἢ δένδ.	δένδρον.
ἀνατ.	ἀνατιμία.	διδασκ.	διδασκαλικὴ λέξις.
ἀνωτ.	ἀνωτρημία.	είρων.	είρωνικῶς.
ἀνόμ.	ἀνόματος.	ἐκκλ.	ἐκκλησιαστικὴ λέξις.
ἀόρ.	ἀόριστος.	ἐλευθ. τέχ.	ἐλευθέρου τέχνη.
ἀπυρέμφ.	ἀπυρέμφατος.	ἐλλ.	ἐλλειπτικῶς ἢ ἐλλειπτής.
ἀποκ.	ἀποκοπὴ λέξεως.	ἐλλ.	ἐλληνικὴ λέξις.
ἀπολ.	ἀπολύτως.	ἐμπ. ἢ ἐμπορ.	ἐμπορικὴ λέξις.
ἀρ.	ἀρσενικόν.	ἐν.	ἐνικῶς.
ἀρθρ.	ἀρθρον.	ἐν.	ἐνεργητικόν.
ἀριθμ.	ἀριθμητικὴ.	ἐνατ.	ἐνεστώς.
ἀρχ.	ἀρχαία λέξις.	ἐπίθ. ἢ ἐ.	ἐπίθετον.
ἀρχλ.	ἀρχαιολογία.	ἐπίθ. ἀντ.	ἐπιθετικὴ ἀντωνυμία.
ἀρχτ.	ἀρχιτεκτονικὴ.	ἐπίρ. ἢ ἐπ.	ἐπίρρημα.
ἀστρλ.	ἀστρολογία.	ἐπιφ.	ἐπιφώνημα.
ἀστρ.	ἀστρονομία.	ζ.	ζῆλον.
ἀσξ.	ἀσχηκός.	ζωγρ.	ζωγραφία.
αὐτπ. ἢ αὐτ.	αὐτοπαθὲς ὄημα.	ζωολ.	ζωολογία.
ἀφηρ.	ἀφηρημένως.	ἡμαστ.	ἡμερημένως.
ἀχο.	ἀχοητος.	θεολ.	θεολογικῶς.
βτ.	βοτανικὴ.	θετ.	θετικόν.
γαλ.	γαλλικὴ λέξις ἢ γαλλισμός.	ιατρ.	ιατρικὴ λέξις.
γενεαλ.	γενεαλογικὴ λέξις.	ιδιαιτ.	ιδιαιτέρως.
γ. ἢ γέν.	γένος.	ιστ.	ιστορία.
γεωγρ.	γεωγραφία.	ιστ. ἀρχ.	ιστορία ἀρχαία.
γεωλ.	γεωλογία.	ιστ. ἐκκλ.	ιστορία ἐκκλησιαστικὴ.
γεωμ.	γεωμετρία.	ιχθ.	ιχθύς.
γεωργ.	γεωργία.	καταχρ.	καταχρηστικῶς.

κρ.	κράσις.	π.	ἡ ποιητ. ποιητικῶς.
κτηνιατρ.	κτηνιατρική.	πολιτ.	πολιτική.
κτην.	κτηνικός.	πρόθ.	πρόθεσις.
κυνηγ.	κυνηγετική λέξις.	προπαροξ.	προπαροξύτονον.
κυρ.	κυρίως.	προσ.	πρόσωπον.
κωμ.	κωμικῶς.	πτην.	πτηνόν.
μθμ.	μαθηματική λέξις.	έτ.	ἔπιτομική λέξις.
μεγελ.	μεγεθυντικόν.	σημηγρ.	σηματογραφία.
μεταλλ.	μεταλλουργία.	σπν.	σπάνιον.
μτζ.	μετοχή.	στρ.	στρατιωτική λέξις.
μενμ.	μετωνομία.	συγκ.	συγκοπή.
μτζρ.	μκταφορικῶς.	συγκρ.	συγκριτικόν.
μηχ.	μηχανή.	σύνδ.	σύνδεσμος.
μιμηλ.	μιμηλός.	συνεκδοχ.	συνεκδοχικῶς.
μυθ.	μυθολογία.	συνήθ.	συνήθως.
νμ.	νομικῶς.	συχρόστ.	συχρότερον.
νομα.	νομοματολογία.	τέχν.	τέχνη.
νμλ.	νομολογία.	τριτοπροσ.	τριτοπρόσωπον.
ντ.	ναυτική λέξις.	ύδραυλ.	ύδραυλική.
οικ.	οικιακῶς.	ύπερβλ.	ύπερβολή.
ονομαπ.	ονομασποία.	υπικ. ἢ ύποκαρ.	ύποκοριστικόν.
οπτ.	οπτική.	φιλ.	φιλολογία.
οριστ.	οριστική.	φιλοσ.	φιλοσοφία.
ορυκτ.	ορυκτολογία.	φ. ἢ φυτ.	φυτόν.
οχυρ.	οχυρωματική.	φρμ.	φουρμακοποιία.
πθ.	παθητικόν.	χειρομ.	χειρομαντεία.
πθ. μτζ.	παθητική μετοχή.	χειρ.	χειρουργία.
παροξ.	παροξύτονον.	χημ.	χημεία.
περλιητ.	περλιητικόν, -ως.	χρον.	χρονολογία.
περιφρ.	περιφρασητικόν, -ως.	χρυσ.	χρυσοχαλκή.
πλ.	πληθυντικόν.	χυδ.	χυδαϊκῶς.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ ΣΗΜΕΙΩΝ

— παριστή την επανάληψιν της Ιταλικής λέξεως, υπομένης χάριν συντομίας.

|| παριστή άλλην σημασίαν ή γραμματικόν τύπον της λέξεως.

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν
Ι Τ Α Λ Ο Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο Ν

Α

Α, πρόθ. εις' εν' προς' κατά' διά' ως' υπό, μετά' μέ' επί' μέχρι' παρά' πλησίον.
 Α', πρόθ. μετά τ. άρθρ. ταίς, εις τούς.
 Αττονικο, έπ. αδύνατος να δεγθῆ πληγῆς.
 Αβαθλασιο, έπίρ. ειχῆ, ως έτυγεν.
 Αθαα. θ. λίνον.
 Αβαο, άρ. ἴδε Αθβαο. § άρχτ. ή επί του κίονος τετράγωνος πλάξ.
 Αβαδα άρ. ρινέκερωσ.
 Αβαδεσσα, θ. ήγουμένη.
 Αθανικο, έπίρ. άργαίως. πάλαι.
 Αβαπτιστα και Αβαπτιστον, ούς. άρσ. χειρ. άβάπτιστον.
 Αβασκαντο, έπ. άβάσκαντος, ό μη βασκανόμενος.
 Αβασταντε, έπίρ. άρκούτως, άρκετά.
 Αβατε ούς. άρσ. ήγούμενος, άββάς.
 Αβατινο, ούς. άρσ. όποκ. του Αβατε.
 Αβαττισιο, ούς. άρ. χειρ. άβάπτιστον.
 Αβατονε, ούς. άρσ. μεγελ. του Α-βατο.
 Αβαβο, ούς. άρσ. άπόπαππος.
 Αβα, ούς. άρσ. άββάς.
 Αββαρε, ρ. έν. αριθμῶ, λογαράζω' μελετώ' περιπλέκομαι.
 Αββατορε, τρισε, λογιστής.

Αββαελιαρε, ρ. έν. άποσειώ' ρα-βδίζω, δέρω.
 Αββαχιερε, άργ. ταυτό του Αββαχιστα, ούς. άρσ. αριθμητικός, λογιστής.
 Αββακιμεντο, ούς. άρσ. προσβολή, έφοδος.
 Αββακιναμεντο, ούς. άρσ. τύφλωσις.
 Αββακιναντε, έπίθ. έκτυφλών.
 Αββακινανζα, ούς. θηλ. τύφλωσις.
 Αββακινάρε τυφλώ, άμαυρώ, έπισκο-τιζω, μετφ. άποπλανώ.
 Αββακινато, τα, έπίθ. έσκοτισμένος, ήμαυρωμένος.
 Αββακινatore, τρισε, ό έκτυφλών.
 Αββαο, ούς. άρ. — elti. άβαξ άρι-θμητικός' ή αριθμητική.
 Αββαδαρε, έν. προσέγω.
 Αββαδεσσα, ούς. θ. ήγουμένη.
 Αββατια, ούς. κοινόβιον μονή.
 Αββαγιαγγινο, ούς. θ. έκπληξις.
 Αββαηλιμεντο, έπισκοτίσις, πρόληψις.
 Αββαγιαλιαντο, έπίθ. έπ. σκοτίζων.
 Αββαγιαλνζα, ούς. θ. ἴδε Αββαγιαγγι-νε.
 Αββαγιαρε, ρ. έν. θαμβόνω, έπισκο-τιζω.
 Αββαγιαλιταμεντο, έπίρ. άμυδρῶς άμ-φιβόλω.

Abbagliatore, trice, ὁ θαμβῶνων.
 Abbaglio, οὐσ. ἄρ. λάθος, σφάλμα, ἐπισκόσεις.
 Abbagliore, οὐσ. ἄρσ. μαρτυρία ἐπισκόσεις.
 Abbaio, οὐσ. ἄρσ. στεγνόωρον, φεγγίτης.
 Abbajamento, οὐσ. ἄρσ. ὕλακῃ, γαυγισμα.
 Abbajante, ἐπίθ. ὕλακτικῶς, γαυγίζων.
 Abbajare, ρ. οὐδ. ὕλακτῶ, γαυγίζω, ἐνεχλῶ, στενοχωρῶ.
 Abbajatore, trice, ὕλακόμενος, γαυγιστῆρς, κακολόγος.
 Abbajatura, οὐσ. θη. ὕλακῃ γαυγισμα.
 Abbaio, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Abbajamento.
 Abballare, ρ. ἐν. συσκευάζω.
 Abballatore, οὐσ. ἄρσ. συσκευαστής.
 Abballinare, ρ. ἐν. συσκευάζω.
 Abballottare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. θρομβοῦμαι.
 Abballordimento, οὐσ. ἄρσ. σκοταδινίαις, ζάλη.
 Abballordire, ρ. ἐν. θρομβῶ, ταράττω, ζαλίζω.
 Abballugiare, ρ. περιβάλλω μὲ βουβάκιον.
 Abbandonamento, οὐσ. ἄρσ. ἐγκατάλειψις ἐξασθένεις.
 Abbandonare, ρ. ἐν. ἐγκαταλείπω, ἀφίνω, παραιτῶ, § —si αὐτπ. ἐγκαταλείπομαι ἄθυμῶ.
 Abbandonatamente, ἔμμανῶς, σφοδρῶς, περιπαθῶς.
 Abbandonatore, trice, ὁ ἐγκαταλείπων παραβάτης.
 Abbandonevolmente, ὑπερβολικῶς σφοδρῶς ἔμμανῶς.
 Abbandono, οὐσ. ἄρ. ἐγκατάλειψις lasciare le cose in — ἀφίνω τὰ πράγματα παρεμνημένα.
 Abbarbagliato, οὐσ. ἄρσ. μωρός, βλάξ. [θωσις.
 Abbarbaglio, οὐσ. ἄρ. θάμβος, θάμ-
 Abbarbicamento, οὐσ. ἄρ. ρίζωσις.
 Abbarbicarsi, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ριζοῦμαι.

Abbarcare, ρ. ἐν. σαρῶω, θημονοθεσῶ.
 Abbarcare, ρ. ἐν. μοχλῶ, (ἀπο)κλείω, φράττω.
 Abbaruffamento, οὐσ. ἄρσ. ἀταξία, σύγχυσις, σύγχρυσις, συμπλοκή, ρῆσις, ἔρις.
 Abbaruffare, ρ. ἐν. ἀτακτῶ, θρομβοποιῶ, βάλλω ἐν ἀταξίᾳ, § —si αὐτπ. συγχροῦμαι, συμπλέκομαι.
 Abbassamento, οὐσ. ἄρ. καταβίβασις, χαμηλῶσις, ταπεινώσις, μείωσις.
 Abbassare, ρ. ἐν. καταβίβαζω, χαμηλῶω, ταπεινῶ, μειῶ, ἐλαττώ § —si αὐτπ. ταπεινοῦμαι.
 Abbassatore, οὐσ. ἄρσ. καταγωγῆς (μῦς).
 Abbasso, ἐπίρ. κάτω.
 Abbastanza, ἐπίρ. ἀρκούντως, ἀρκετά.
 Abbastonare, ρ. ἐν. δέρω, ξυλλίζω.
 Abbattere, ρ. ἐν. καταβάλλω, καταρρίπτω, καταστρέφω, χαμηλῶω, ἀφαιρῶ §. Abbattersi, αὐτπ. ἀναφαίνομαι, ἀπολέγω, μαντεύω. §. ἀπαντῶ, συναντῶ.
 Abbatifeno, οὐσ. ἄρσ. ὅπῃ δι' ἧς ὀπτεται τὸ χάρτον εἰς τὸν σταυλον.
 Abbatimento, οὐσ. ἄρσ. καταστροφή, συγκυρία, τύχη, μάχη, ἀθυμία — della mente, ἀθυμία πνεύματος, κατῆφεια.
 Abbatitore, trice, ὁ καταβάλλον.
 Abbatula, οὐσ. θ. ἀνατροπή, καταστροφή.
 Abbatuffolare, ρ. ἐν. συγγέω, ἀναμιγνῶ.
 Abbazia, οὐσ. θ. κοινόδιον, μονή.
 Abbaziale, ἐπίθ. κοινόδιακός, ἡγαυμένικός.
 Abbecedario, οὐσ. ἄρσ. ἀλφαριθμητικόν.
 Abbechire, οὐδ. βλάπτομαι ὑπὸ πτηνοῦ, ταμπουῦμαι.
 Abbellimento, οὐσ. ἄρσ. καλλωπισμός, στολίδια, προσποίησις.
 Abbellire, ρ. ἐν. καλλωπίζω, κοσμῶ —ρ. οὐδ. ἀρέσκω. [μητής.
 Abbellitore, trice, ὠραιστής, κοσ-

Abbellitura, οὐσ. θ. καλλωπισμός.
 Abbenché, συνδ. μολοντί, εἰ καί.
 Abbenzare, ἐν. ἐπιδέω, ταινῶ.
 Abbertescare, ἐν. ὄχυρῶ διὰ παραβλημάτων § —si αὐτπ. ὄχυροῦμαι.
 Abbeverare, ἐν. ποτίζω, καρῶ, δοκιμάζω, προγεύομαι.
 Abbeverato, ἀπόπιμα.
 Abbeveratojo, οὐσ. ἄρσ. ποτιστῆρ των ζῶων.
 Abbeveratore, trice, ποτιστής.
 Abbiadare, ρ. ἐν. βύσκω, δίδω τῆν βρώμην.
 Abbiata, οὐσ. θ. πείρα, ἔξις.
 Abbiare, ρ. ἐν. δραγματεύω, ἐπι-σαρῶω.
 Abbiante, ἐπίθ. πλούσιος, ἰκανός.
 Abbiatamente, ἐπίρ. εὐτέλως, ποταπῶς.
 Abbiattare, ρ. ἐν. ἐξευτελίζω.
 Abbiattizza, οὐσ. θη. εὐτέλεια, ἀγένεια.
 Abbietto, ἐπίθ. εὐτέλης, ταπεινός.
 Abbiezione, οὐσ. θ. εὐτέλεια, ἐξευτελισμός.
 Abbigliamento, οὐσ. ἄρσ. ἔνδυμα, στολή, ἐπιπλα.
 Abbigliare, ρ. ἐν. ἐνδύω, κοσμῶ, στολίζω.
 Abbigliatore, trice, ὁ ἐνδύων τινὰ θαλαμηπίλος, κοσμητής.
 Abbigliamento, οὐσ. ἄρσ. στροφή — laziona, ἀπάτη.
 Abbindolare, ρ. ἐν. στρέφω, ἀπατῶ.
 Abbindolatore, trice, ἀπατεών.
 Abbioccare, οὐδ. κακάζω.
 Abbiociare, οὐδ. πῖπτο.
 Abbiocarsi, αὐτπ. συναντῶμαι, καταπίπτω, ἐξαπλόνομαι, γαυνοῦμαι.
 Abbiociato, ἐπίθ. ἐμβρόντητος.
 Abbisognante, ἐπίθ. ἐνδεής, χρειώδης.
 Abbisognare, ρ. ἐν. χρειάζομαι, οὐδ. πρέπει.
 Abbitumare, ρ. ἐν. λιθοβολῶ, συγκολλῶ τι μὲ ἀσφαλτον.
 Abbiura, οὐσ. θ. ἀπόμοσις, ἐξωμοσία.
 Abbiurare, ρ. ἀπάνομι, ἐξομῶ.

Abbiuratore, trice, ἐπ. ἐξωμότης, ἀρησιβρηστικός.
 Abbiurazione, οὐσ. θ. ἀπόμοσις, ἐξωμοσία, ἀρησιβρηστική.
 Abbecamento, οὐσ. ἄρσ. συνέντευξις, συνομιλία, συνάντησις.
 Abbecare, ρ. ἐν. ἰσογειλῆ ποιῶ, λαμβάνω τι ἐν τῷ στόματι.
 Abbecarsi, ρ. καθ. συνομιλῶ, συτυχῶω, συμπλέκομαι.
 Abbecato, ἐπίθ. πολυφάγος, ἡδύς, εὐγευστος.
 Abbecatojo, οὐσ. ἄρ. στόμιον, φούρου.
 Abbecatore, οὐσ. ἄρσ. ἐργολάβος.
 Abbecatura, οὐσ. θ. τὰ χεῖλη ἀγίου, ὄργανου πνεύματος.
 Abbecconare, ρ. διαρῶ εἰς μικρὰ κομμάτια, κατακροματίζω.
 Abbecorre, οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐμβρέχομαι.
 Abbecorabile, καὶ οἷο ἐπίθ. ἀποτρόπαιος, μυσάρης.
 Abbecorando, ἐπίθ. βδελυκτός.
 Abbecoranza, οὐσ. θ. βδελυγμός.
 Abbecorare, ρ. ἐν. βδελύττωμαι.
 Abbecoratore, trice, ὁ βδελυκτός.
 Abbecorazione, οὐσ. θ. ἀποστροφή, βδελυγμα.
 Abbecorvolmente, ἐπίρ. βδελυκῶς, ἀχρεῖως, ἀθλίως.
 Abbecoroso, ἐπίθ. ἀποτρόπαιος, βδελυκός.
 Abbonacciamiento, οὐσ. ἄρσ. γαληνή, εὐδία.
 Abbonacciare, ρ. ἐν. γαληνίζω. § — si αὐτπ. καὶ οὐδ. γαληνῶ. Il mare si abbonaccia, ἡ θάλασσα γαληνῆ.
 Abbonacciatto, ἐπίθ. γαληνός.
 Abbonamento, οὐσ. ἄρσ. βελτίωσις, παραδοχὴ λογαριασμοῦ.
 Abbonare, ρ. ἐ. βελτιῶ, παραδέχομαι λογαριασμόν — narsi, βελτιοῦμαι.
 Abbondamento, οὐσ. ἄρσ. ἀφθονία, θαψίλεια.
 Abbondante, ἐπίθ. θαψιλής, ἀφθονός.
 Abbondantemente, ἐπίρ. θαψιλῶς, ἀφθονῶς.

Abbondanza, οὐσ. θαψίλευα, ἀφθονία, περίσσεια.
 Abbondanziero, οὐσ. ἀρσ. ἐπιστάτης τῶν τροφῶν, τροφοδότης.
 Abbondare, οὐδ. εὐπορῶ, πλήθω, γέμω.
 Abbondevole, ἐπίθ. ἀφθονος, θαψιλής.
 Abbondevolmente, ἐπίρ. ἀφθόνως.
 Abbondezza, οὐσ. θ. θαψίλεια, ἀφθονία.
 Abbondosamente, ἐπίθ. ἀφθόνως.
 Abbondoso, ἐπίθ. θαψιλής, ἀφθονος.
 Abbonire, ἐν. τελειοποιῶ, πρᾶνῶ, § — nirsi, τελειοποιῶμαι.
 Abbondaggio, οὐσ. ἀρσ. προσπέλασις πλοίου εἰς ἄλλο· σύγκρουσις πλοίων· ἐπίπλους.
 Abbondare, ἐν. ἐπιπλέω, προσβάλλω πλοῖον, ἀποθιβάζω, πλησιάζω.
 Abbordo, οὐσ. ἀρ. προσπέλασις, πλησιασις. Uomo di facile, — ἄνθρωπος προσιτός.
 Abbracciamento, οὐσ. ἀρ. ἀτελής ἐργασία, κατὰλειμμα.
 Abbracciare, ἐν. κάμνω τι ἀτελῆς ταγέως· πασαλείφω· τρώγω ἀδιακρίτως καὶ ἀπλήστως.
 Abbracciamento, ἐπίρ. ἀμελῶς.
 Abbracciatori, trice, οὐσ. κακότεχνος, ἀδόκιμος τεχνίτης.
 Abbracciare, ρ. ἐν. ἀποπλανῶμαι· συνδραίω γνάφαλα.
 Abbracciare, ἐπίθ. ἀποτρόποιος, βδελυρός, συγερός, μισαρός.
 Abbracciamento, οὐσ. ἀρ. ἀποστρέψη, φρίκη.
 Abbracciare, ἐν. ἀποστρέφομαι, βδελύσσομαι, μισῶμαι.
 Abbracciare, trice, ὁ ἀποστρεφόμενος.
 Abbotire, αὐτπ. δίδομαι εἰς ψηφοφορίαν.
 Abbotarsi, ρ. αὐτπ. πληροῦμαι, ἐξογκοῦμαι, κ. φουσκῶνω.
 Abbotinamento, οὐσ. λαφυραγωγία, στάσις.
 Abbotinare, ρ. ἐν. κινῶ εἰς στάσιν, λαφυραγωγῶ· στασιάζω.

Abbattinatore, trice, στασιαστής.
 Abbottonare, ρ. ἐν. κομβῶνω.
 Abbottonatura, οὐσ. τὰ κομβία καὶ αἱ κομβιοδόχαι.
 Abbozzamento, οὐσ. ἀρ. σχεδίασμα, σχέδιον.
 Abbozzare, ρ. ἐν. σχεδιάζω, σκιαγραφῶ· ντ. στρεσῶ.
 Abbozzata, θ. σχεδίασμα, υπογραμμός.
 Abbozzaticcio, ἐπίθ. ἡμισχεδιασμένος.
 Abbozzato, ἐπίθ. πρησμένος.
 Abbozzatore, trice, σχεδιαστής.
 Abbozzarsi, κάμνω κουκούλιον, βομβυκοποιῶ.
 Abbracciaboschi, οὐσ. ἀρ. περικλύμενον, αἰγόκλημα.
 Abbracciatura, οὐσ. ἀρ. (βτ.) περίκαυλος.
 Abbracciamento, καὶ abbraccio, ἀσπασμός, ἐναγκαλισμός, ἀγκάλιασμα.
 Abbracciare, ρ. ἀσπάζομαι, ἐναγκαλιζομαι.
 Abbracciata, οὐσ. θ. ἀσπασμός, ἀγκάλιασμα.
 Abbracciato, ἐπ. εὐπορος εὐμοιρῶν.
 Abbracciatore, trice, ὁ ἐναγκαλιζόμενος, ἀσπάζόμενος.
 Abbracciatura, οὐσ. θ. συνουσία.
 Abbrancare, ἐν. ἀνα(συν)αρπάζω· συνενῶ· ἀρπάζω διὰ τῶν ὀνύχων.
 Abbrasciare, ἐν. ἀνάπτω, φλέγω, καίω.
 Abbrivamento, οὐσ. ἀρ. βράχυνσις, μείωσις, συγκοπή.
 Abbrivare, ρ. ἐν. ἐπι(συν)τέμνω, βραχύνω.
 Abbrivamento, ἐπίρ. βραχέως, συντόμως.
 Abbrivativo, va, ἐπίθ. βραχυντικός, σύντομος.
 Abbrivatore, trice, ὁ συντέμνων, ἐπιτομεύς.
 Abbrivatura, οὐσ. θ. συγκοπή.
 Abbrivazione, οὐσ. θ. σύντμησις, συγκοπή. [μαε.
 Abbriccare, ρ. ἐν. αὐτπ. ἀναρριχῶ-

Abbrigliamento, οὐσ. ἀρ. γαλινός.
 Abbrigliato, ἐπίθ. ἐφοδιασμένος με γαλινόν.
 Abbrivare, ντ. ἀμοιβαία ἐνδάρρυνσις.
 Abbrivare, ἐν. ντ. λύω τὰ πρυμνήσια, τῆς προκυμίας.
 Abbrividare, καὶ Abbrivire, ρ. οὐδ. ριγῶ, ναρκῶ ἐκ τοῦ ψύχους φρίσσω, τουρτουρίζω.
 Abbronzamento, οὐσ. ἀρ. περίφλεξις, ἠλιόκαυμα.
 Abbronzare, ρ. ἐν. ἐπι(περι)καίω, καθουρδίζω.
 Abbronzato, ἐπίθ. ἠλιόκαυτος.
 Abbronzare, ρ. ἐν. ξηραίνω, καίω, φλογίζω.
 Abbronzatura, οὐσ. θ. ξηρανσις, καύσις, ἐπίκαυμα.
 Abbruciamiento, οὐσ. ἀρσ. καύσις, καύσιμον, πόνος δριμύς.
 Abbruciante, ἐπίθ. καυστικός, καίων, φλέγων.
 Abbruciare, ρ. ἐν. καίω, φλέγω, ρ. οὐδ. § — si erit ἀνευ χρημάτων.
 Abbruciatocio, ἐπίθ. περικεκαυμένος §. οὐσ. κνίσσα, τσίχνα.
 Abbruciato, ἐπίθ. ἠλιόκαυστος, καυστός.
 Abbrumato, ἐπίθ. σκληρόθροτος.
 Abbrunamento, οὐσ. ἀρσ. μελανότης, μελανία, ἀμαύρωσις.
 Abbrunare καὶ Abbrunire, ρ. ἐν. μελανῶ, μελαίνω, ἀμαυρῶ γίνομαι μελανός.
 Abbrunimento, οὐσ. ἀρσ. μελανότης, μελανία.
 Abbruscare, ρ. ἐν. περι(ἐπι)καίω.
 Abbrustiare, ρ. ἐν. περικαίω τὰ πτηνῶ, φλογίζομαι, λαμπαδίζω.
 Abbrustol-are-ire, ἐν. καίω, φλογίζω· φρύγω, καθουρδίζω.
 Abbruttimento, οὐσ. ἀρ. ἀναισθησία, βλακεία.
 Abbruttire, ρ. ἐν. ἠλιθιά, ἀποκτηνῶ, ἀποζῶ· § αὐτπ. — irsi ἀποκτηνοῦμαι.
 Abbruttire, ἐν. ἀσχημιζω.
 Abbrucinare, ρ. ἐν. ζαλίζω ἐκ τοῦ κρότου.

Abbrucinare, ἐν. ψιθυρίζω εἰς τὸ οὐς.
 Abbrucire, ἐν. ἐπισκοτίζω· ἀποσιμπῶ τι. § — irsi αὐτπ. συσκοτίζεαι, σκοτεινιάζει.
 Abbruttamento, οὐσ. ἀρ. κοσκίνισμα.
 Abbruttare, ἐν. διασπῆθω, κοσκινίζω· διασπῆθω κακομεταχειρίζομαι, βασανίζω. § — si αὐτπ. παραφέρομαι.
 Abbruttatojo, οὐσ. ἀρ. κορησάρα, κόσκινον.
 Abbruttatore, trice, κοσκινιστής.
 Abdicare, ρ. ἐν. παρατιθεῖσθαι τῆς ἀρχῆς, τῆς ἐξουσίας.
 Abdicazione, οὐσ. θ. κατάθεσις τῆς ἀρχῆς, παραίτησις.
 Abdominale, ἐπίθ. ὑπογάστριος.
 Abduttore, οὐσ. ἀρ. ἀπαγωγὴς μῦς.
 Abduzione, οὐσ. θ. ἀπαγωγή· λ. ἐπαγωγή.
 Abbeccu, ἐπίθ. ιατρ. ἀβέβαιος.
 Abecedario, οὐσ. ἀρ. ἀλφαβητάριον.
 A bel diletto, a bello studio, ἐπίτηδες, κατ' ἠδονήν, ἐσκευμένως.
 Aberrante, ἐπίθ. βτ. ἐξηρημένος.
 Aberrazione, οὐσ. θ. μαρμαρυγή· διασκέδασις τῶν ἁκτινῶν τοῦ φωτός, παραλογισμός, ἀποπλάνησις.
 Abesperto, ἐπίρ. ἐκ πείρας.
 Abetaja, καὶ Abetaja, οὐσ. θ. τόπος κατάφυτος ἀπὸ ἐλάτας.
 Abeto, καὶ abeto καὶ — zzo οὐσ. ἀρ. ἐλάτη.
 Abetella, οὐσ. θ. στῦλος, σκόλοψ.
 Abetino, ἐπίθ. ἐλάτινος.
 Abietina, οὐσ. θ. ρητίνη ἐλάτης.
 Abigeato, οὐσ. ἀρ. κλοπή βοσκμάτων.
 Abile, ἐπίθ. ἐπιτηδεύσις, ἀριόδιος, ἱκανός, πρόσφορος, ἐμπειρος, δεινός. §. πλούσιος, εὐπυρος.
 Abilmente, ἴδε Abilmente.
 Abilità, Abilitate οὐσ. θ. ἐπιτηδεύσις, ἱκανότης. || fare —, δίδω ἐπιτηδεύσασθαι.
 Abilitare, ρ. ἐν. καθίσταμι ἱκανόν τινα.
 Abilitativo, ἐπίθ. ἀριόδιος πρὸς τὸ ποιεῖν ἱκανόν, ὁ καθιστῶν ἱκανόν.

Abilitazione, οὐσ. θ. ἡ πράξις τοῦ καθιστᾶν ἱκανόν.
 Abilmente, ἐπίρ. ἐπιτηδεύω, ἐμπεύω.
 Abirritazione, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἀδυναμία.
 Abisognare, ἴδε Abbisognare.
 Abissare, ρ. ἐν. καταβυθίζω· εἰσάω.
 Abisso, οὐσ. ἀρ. ἄβυσσος.
 Abitabile, ἐπίθ. οἰκήσιμος.
 Abitaggio, οὐσ. ἀρ. οἰκήσις· κατοικία.
 Abitazione, οὐσ. θ. καὶ Abitamento, οὐσ. ἀρ. οἰκήσις κατοικία.
 Abitante, ἐπίθ. κάτοικος, ὁ οἰκῶν, οἰκητής.
 Abitare, ρ. ἐν. κατοικῶ ἢ οὐσ. οἰκῶ.
 Abitativo, ἐπίθ. κατοικήσιμος.
 Abitato, οὐσ. ἀρ. κατοικία.
 Abitatore, trice, οἰκήτωρ, κάτοικος.
 Abitozionella, οὐσ. θ. οἰκίσκος, σπητάκι.
 Abitazione, οὐσ. θ. κατοικία· οἰκήσις.
 Abitovole, ἐπίθ. κατοικήσιμος.
 Abito, οὐσ. ἀρ. ἱμάτιον, ἐσθῆς, ἐνδυμά, φόρεμα· ἢ ἔξισ, συνήθεια.
 Abituale, ἐπίθ. συνήθης.
 Abitualmente, ἐπίρ. συνήθως, καθ' ἔξιν.
 Abituarsi, ρ. συνηθίζω.
 Abitualmente, οὐσ. θ. ἔξισ, συνήθεια.
 Abituazione, οὐσ. θ. πράξις τοῦ ἐθίζειν, ἔθος, συνήθεια.
 Abitudine, οὐσ. θ. ἔξισ· διαθεσις τοῦ σώματος κυρίως.
 Abizzeffa, δαφιλίς, ἀφθόνως.
 Ablasto, ἐπίθ. ἀβλαστός, ἀγονός.
 Ablativo, οὐσ. ἀρ. γερμ. ἀφαιρετική.
 Ablattazione, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἀπογαλάκτισις.
 Ablazione, οὐσ. θ. ἀφαίρεσις, ἐκτομή.
 Ablesia, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἀβλαψία.
 Abluzione, οὐσ. θ. ἀπόλουσις, ἀπόψις· χειρωνακία ἀγκισμός· ἔνεσις, ἔγχυσις· κλύσμα.
 Abnormalia καὶ Abnormalità, οὐσ. θ. διαφορὰ, νοσώδης ἀλλοίωσις.
 Abolibile, ἐπίθ. εὐκατάργητος, ἀκυρώσιμος.

Abolire, ρ. ἐν. ἀκυρῶ, ἀναιρῶ, καταργῶ.
 Abolitore, trice, ἀναιρέτης, ἀκυρωτής.
 Abolizione, οὐσ. θ. ἀκύρωσις, ἀναίρεσις.
 Abolla, οὐσ. θ. ἄβολος, ἄβολα.
 Abominabile, ἐπίθ. ἀπατρόπαιος.
 Abominare, ἴδε abhominare.
 Abominevole, -vole, ἴδε Abominabile.
 Abondanza, θ. ἴδε Abbondanza.
 Aborigoni καὶ Aborigini, οὐσ. ἀρ. οἱ αὐτόχθονες.
 Abortare καὶ Abortire, οὐδ. ἐξάμβλω, ὠμοτοκῶ, ἀποβάλλω.
 Abortivo, ἐπίθ. ἐκτροματευτός, ἢ οὐσ. ἐκτρομα, ἐξάμβλωμα, ἀποβολή.
 Aborto, οὐσ. ἀρ. ἐκτρομασις ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἐκτρομα.
 Abracaleo, οὐσ. ἀρ. ἀστρ. Πολυδεύκης.
 Abranelli, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀβράγγια ζῶα.
 Abrasione, οὐσ. θ. ἄση, κόψιμον, ἔλκωσις.
 Abrenunzio, οὐσ. ἀρ. ἀποποιήσις, ἀποστραφή.
 Abro, οὐσ. ἀρ. βτ. ὄβρον.
 Abrocom-o, -o, ἐπίθ. ἀβροκόμης.
 Abrodieta, οὐσ. θ. ἀβροδιαίτος.
 Abrogare, ρ. ἐν ἀποκυρῶ, καταργῶ, καταλῶ, ἀναίω.
 Abrogatore, trice, ἀναιρέτης, ἀκυρωτής.
 Abrogazione, οὐσ. θ. ἀναίρεσις, ἀκύρωσις, κατάργησις.
 Abromo, οὐσ. θ. βτ. ἄβρομον.
 Abrostino, οὐσ. ἀρ. εἶδος σταφυλῆς· σταφυλή ἀργία.
 Abrotano καὶ -ino, οὐσ. ἀρ. ἀβρότονον.
 Abrotanoide, οὐσ. θ. εἶδος κοραλλίου.
 Abrupto, (ex), ἔξ ἀπρόπτου.
 Abscissione, οὐσ. θ. ἐκκοπή, ἀποτομή.
 Absentare, ρ. οὐδ. ἀπουσιάζω, ἴδε Assentare.

Absenz(i)a, οὐσ. θ. ἀπουσία.
 Absida, οὐσ. θ. ἀψίς· μεγάλος λίθος τάφου· ἀστρ. ἀψίς· τὸ προσήλιον κ. ἀψήλιον.
 Assorbere, ἴδε Assorbire.
 Ahub, οὐσ. ἀρ. ὄργανον ἐμπνευστόν.
 Ahurnio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Avornio.
 Ahusaccio, οὐσ. ἀρ. μεγάλη κατάχρησις.
 Ahusamento, οὐσ. ἀρ. κατάχρησις.
 Ahusare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτοπ. καταχρῶμαι.
 Ahusatore, trice, καταχραστής.
 Ahusazione, οὐσ. θ. κατάχρησις.
 Ahusione, οὐσ. θ. κατάχρησις· ἀχρηστία.
 Ahusivamente, ἐπίρ. καταχρηστικῶς· ἀδίκως.
 Ahusivo, ἐπίθ. καταχρηστικός.
 Ahuso, οὐσ. ἀρ. κατάχρησις.
 Ahuzzaggo, ἀρ. πριόργης, κίρκος.
 Acacia, θ. βτ. ἀκακία.
 Acafisso, ἐπίρ. δαφιλίως, ἀφθόνως.
 Acagiu, οὐσ. ἀρ. βτ. καρπὸς ἀνακαρδίου. [φρούτα].
 Acalicine, οὐσ. θ. πλ. (βτ.) ἀκάλικα.
 Acanimo, οὐσ. ἀρ. μυροθήκη.
 Acanino, ἐπίθ. ὠμός, σκληρός.
 Acanta θ. καὶ acanto, (βτ.) ἄκανθα.
 Acantacee, οὐσ. θ. πλ. ἀκανθοειδῆ φυτά.
 Acantide καὶ acatechilli, οὐσ. θ. ἀκανθίς, ἀκανθυλλίς.
 Acantochero, οὐσ. ἀρ. ἀκανθόχοιρος.
 Acantofora, οὐσ. θ. (βτ.) ἀκανθοφόρα φυτά.
 Acanzio, οὐσ. ἀρ. ἀκάνθιον.
 Acanzioni, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀκάνθιωνες.
 Acapno, ἐπίθ. ἀκαπνος.
 Acardia, οὐσ. θ. ἀναρ. ἀκαρδία.
 Acardio, ἐπίθ. ἀκαρδός.
 Acarima, οὐσ. θ. εἶδος πιθήκου.
 Acarista, οὐσ. θ. ἀχαριστία.
 Acaristo, ἐπίθ. ἀχαριστός.
 Acarna, οὐσ. θ. ἀκαρνα, ἀκαρνα.
 Acarnar, οὐσ. ἀρ. ἀστήρ α' τάξεως.
 Acaro, οὐσ. ἀρ. μικρὸν ζωῖον, ἄκαρι.

Acatalitico, ἐπίθ. ἀνόμαλος, ἀσταθής.
 Acatalepsia καὶ -lessia, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἀκαταληψία.
 Acatalettici, οὐσ. ἀρ. πλ. ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι.
 Acatastatico, ἐπίθ. ἀνόμαλος· ἀκατάστατος.
 Acate, οὐσ. θ. (ἀρκετ.) ἀγάτης.
 Acatisto, οὐσ. ἀρ. (ἐκκλ.) ἀκάθιστος ὕμνος.
 Acaulis, ἐπίθ. (βτ.) ἀκαυλος.
 Aca, οὐσ. θ. τὸ γράμμα H. — μτρ. μηδὲν, τίποτε.
 Accademia, οὐσ. θ. ἀκαδημία.
 Accademicamente, ἐπίρ. ἀκαδημαζικῶς.
 Accademio, σο, ἐπίθ. ἀκαδημαϊκός.
 Accademista, οὐσ. ἀρ. ἀκαδημαϊκός· γυμναστικός.
 Accadenza, οὐσ. θ. συμβάν.
 Accadere, ρ. οὐδ. συμβαίνει· συμφωνῶ.
 Accaderevole, ἐπίθ. συμβεβημένος δυνατός, ἐνδεχόμενος.
 Accaffare, ἐν. ἀρπάζω καὶ γάπτω.
 Accagionamento, οὐσ. ἀρ. αἰτίαςις, καταλογισμός.
 Accagionare, ρ. ἐν. αἰτιῶμαι, ἀποδίδω.
 Accagionatore, trice, κατήγορος.
 Accagliare, ρ. ἐν. συμπήγνυμι, συμπικνῶ.
 Accalappiare, ρ. ἐν. συλλαμβάνω διὰ τῶν δακτύλων παγιδεύω κυρ. καὶ μτρ.
 Accalappiatore, trice, παγιδευτής.
 Accaldare, ρ. ἐν. υπερθερμαίνω· ἐμψύω. [τιῶμαι].
 Accalognara, ρ. ἐν. συκοφαντῶ· γαί.
 Accalorare, ρ. ἐν. ἐρεθίζω, διεγείρω, θερμαίνω· ὑπεκκαίω.
 Accampamento, οὐσ. ἀρ. στρατοπέδευσις.
 Accampare, ρ. ἐν. στρατοπεδεύω· ἐξάγω εἰς παράταξιν, ἢ αὐτοπ. — si στρατοπεδεύομαι.
 Accampionare, ρ. ἐν. ἐγγράσω εἰς τὸ δημοτολόγιον.

Accanare και Accaneggiare και ,ire ρ. εν. επαφήμι κύνας παροργίζω, παροξύνω. §. αὐτπ. ὀργίζομαι, παροξύνομαι.
 Accanato, -ito ὀργισμένος, μανιώδης.
 Accanitamente, ἐπίρ. θυμοειδῶς, μανιωδῶς.
 Accanpare, ρ. εν. λαμβάνω ἀπὸ τοῦ λαίμου.
 Accanpiellare, ρ. εν. κτηνίζω, καλαμίζω, γεμίζω τοὺς καλομίσχους.
 Accanto, προθ. πλησίον, ἐγγύς, παρά.
 Accantonamento, οὐσ. σκηνώσεις, σκηνοπηγία.
 Accantonato, ἐπίθ. πολύπλευρος, γωνιώδης.
 Accaracciare, ρ. εν. καρῶ, ζαλίζω.
 Accaracciato, ἐπίθ. καρηβαρής.
 Accaraggiamento, οὐσ. ἀρραβών, προτίμιον. [ριάζω.
 Accaraggiare, ρ. ἀρραβωνίζω, κατα-
 Accaraggiare, ρ. εν. διαπράττομαι, ἀποτελῶ, τελεσιποιῶ, περαίνω, διεκπεραίνω, ἐπὶ τὸ ὠφελιμώτερον.
 Accarigliamento, οὐσ. σύγκρουσις, συμπλοκή.
 Accarigliarsi, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκομαι.
 Accaraggiamento, οὐσ. ἀρ. συγκαλύψεις, ἐγκορδύλησις.
 Accaraggiare, ρ. εν. ἐγκορδύλῃ εν ἐσστρίδι, τυλίσσω μὲ κάπταν.
 Accaraggiamento, οὐσ. ἀρ. καρηβαρία.
 Accarpare, ρ. εν. λαμβάνω, δράττομαι καθάρω, κόπτω.
 Accarparajo, οὐσ. ἀρ. ἐφαστρίς ὀθὴν πρὸς κτένισμα.
 Accarpiare, ρ. εν. δένω βρόχῳ.
 Accarpiatura, οὐσ. θ. βρόχος ἀπάτη, παγίς, σуртоηλαία.
 Accarponare, εν. κύνουγιζω.
 A. capricciarsi, οὐδ. και αὐτπ. φρίσσω, κυριεύομαι ἀπὸ φόβου.
 Accaraggiamento, οὐσ. ἀρ. θωπεία, χάρδευμα.
 Accaraggiare, ρ. εν. θωπεύω, χάρδευω.
 Accaraggiabile, ἐπίθ. θωπευτικός.
 Accaraggiare, -ire, ρ. εν. εἰσδύω εἰς τὸ κρείας.

Accarpiatione, εν. παριγνώ.
 Accarpiocciare, εν. τυλίσσω χαρτίον κωνοειδῶς. §.—rsi αὐτπ. συσπειροῦμαι.
 Accarpiocciato, ἐπίθ. συσπειρωμένος.
 Accasamento, οὐσ. ἀρ. συνοικέσιον, ὑπανδρεία, γάμος.
 Accasare, εν. νυμφεύω, ὑπανδρεύω. §.—rsi αὐτπ. νυμφεύομαι ὄμμα-
 τοῦμαι, σπητώνομαι.
 Accasamento, οὐσ. ἀρ. ἔκλυσις, ἀδυναμία.
 Accasciare, εν. ἐκλύω, ἐξασθενίζω. §.—rsi οὐδ. και αὐτπ. ἐκλύομαι, ἐκνευρίζομαι.
 Accastellamento, οὐσ. ἀρ. ντ. πύργος, πυργίβιον τοῦ πλοίου.
 Accastellato, ἐπίθ. ντ. πυργωτός.
 Accastellamento, οὐσ. ἀρ. κατάρρους, -οή.
 Accastellare, οὐδ. καταρροάζομαι, ρευματίζομαι.
 Accastellare, εν. σωρεύω δακατίζω.
 Accattabrighe, κοιν. φιλόδικος, φιλόνομος.
 Accattamento, οὐσ. ἀρ. ἐπαιτεία, ζητιανεία.
 Accattare, εν. ἐπαιτῶ, ζητιανεύω δαναίζομαι ἐπιτυχάνω αἰχμαλωτίζω.
 Accattatore, trice, ὁ δαναϊζόμενος ἐπαιτής.
 Accattatura και Accattoria, ἐπαιτεία, δάνεισμα, φόρος. [διά.
 Accatto, οὐσ. ἀρ. ἐπαιτεία, ζητου-
 Accattone, οὐσ. ἀρ. ἐπαιτής, πτωχός.
 Accavalcare, εν. ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἵππεύω.
 Accavalciare, ἐπίρ. περιβάδην κάθηναι.
 Accavalciare, ἐπίρ. περιβάδην.
 Accavallare, εν. ἐπιτίθημι, ἐπισωρεύω ὑπερφορῶ.
 Accavigliare, εν. περιελίσσω ἢ ταίνω τὴν μέταξαν εἰς τὸ ἐλικτήριον ἢ κλώθω τὴν μέταξαν εἰς τὸ ἐλικτήριον.

Accciamento, οὐσ. ἀρ. σύφλωσις ἀπέτη, τυφλότης μετρ. ἀπερισπασία.
 Accciamento, εν. τυφλῶ ἐπισκοτίζω ἐξαλείφω ἀμαρῶν φράσσω, στραθῶνω τὰ ποτά. §. rsi αὐτπ. τυφλοῦμαι.
 Accciamento, trice, ἐκτυφλωτής.
 Accciamento, οὐσ. θ. ἐξάλειψις δόλος.
 Accciamento, εν. προσέρογομαι.
 Accciamento, εν. ἀναρπάζω τοῖς ὁδοῦσι.
 Accciamento, οὐσ. θ. σκολόπας, ζυλόκοττα.
 Accciamento, οὐσ. ἀρ. Acceleranza, οὐσ. θ. ἐπισπευσις, ταχύτης.
 Accelerare, εν. ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω. §.—rsi αὐτπ. σπεύδω, βιάζομαι.
 Acceleratamente, ἐπίρ. ἐσπευσμένως, ταχέως.
 Accelerativo, ἐπίθ. ἐπισπευστικός, ἐπιταχυντικός, ἐπισπεύδων.
 Accelerato, ἐπ. ταχύς ἐσπευσμένος.
 Accelerando, εν. ἀνάπτω φλογίζω πιστόνω ἢ χρεώνω. §.—si αὐτπ. φλόγομαι, φλογίζομαι.
 Accelerando και accelerabile, ἐπίθ. εὐπρηστος, καύσιμος.
 Accelerando, οὐσ. ἀρ. ἀναψις ἐμπρησμός.
 Accelerando, οὐσ. ἀρ. πυραύστης.
 Accelerando, trice, ὁ ἀνάπτων, ἐμπρηστής.
 Accciamento και Accciamento, οὐσ. ἀρ. σημεῖον, νεῦμα.
 Accciamento, ρ. εν. νεύω προσποιῶμαι ἄπτομαι τινος. §. αὐτπ. νεύειν πρὸς ἀλλήλους.
 Accciamento, trice, ὁ νεύων.
 Accciamento, οὐσ. νοουτήτης εἰδήσις, εἰδοποίησις.
 Accciamento, ἐπίθ. εὐφρόδιστος, εὐπρηστος.
 Accciamento, οὐσ. θ. ἐμπρησμός.
 Accciamento, εν. τονίζω, προσφέρω εὐπρινῶς.
 Accciamento, οὐσ. ἀρ. τόνος προσημία ἤχος προφορά.
 Accciamento, οὐσ. ἀρ. περικύκλωσις.
 Accciamento, εν. περικυκλῶ.

Accchiellare, περιστοφινῶ βυτίον.
 Accciamento, οὐσ. ἀρ. και accertazione, οὐσ. θ. διαθεβαίωσις.
 Accciamento, οὐσ. θ. (δια)θεβαίωσις.
 Accciamento, εν. (δια)θεβαίω ἀνοίγω τὴν ἔδν ἰσχυρίζομαι.—§. αὐτπ. (δια)θεβαίωμαι.
 Accciamento, ἐπίρ. βεβαίως.
 Accciamento, οὐσ. ἀρ. κέρχη, πτηνόν.
 Accciamento, ἐπ. ἐνθέρμως, διακαῶς.
 Accciamento, sa, ἐπθ. ἀναμμένος, ἐνθέρμως, διακαῶς ἐξηγητήμένος.
 Accciamento, σταματῶ παύομαι.
 Accciamento, ἐπίθ. (εὐ)πρόσιτος.
 Accciamento, οὐσ. θ. ἀβήσις συναίσις, ἢ εἰσβολή πυρετοῦ, προσήκη προσκυζήσις παροφισμός.
 Accciamento, λ. τὰ δευτερεῖα.
 Accciamento, οὐσ. ἀρ. πρόσδος, πλησίασις, εἰσδος ἐπίσχεψις.
 Accessoriamento, ἐπίρ. (ἐρ)έξης, ἐκ προσθήκης ἀλληλαδιαδόχως.
 Accessorio, οὐσ. ἀρ. ἐπακολουθήμα, προσθήκη. §. ἐπίθ. πρόσθετος, παρεπόμενος, ἐπουσιώδης.
 Accciata, πέλεκυς, διάτομος ἄβινη σκέπαρνον.
 Accciata, tevole, δεκτός, ἀρστός ἀρμόδιος εὐάρστος.
 Accciata, οὐσ. ἀρ. ἀποδέκτης.
 Accciata, εν. ἀπο-παρα)δέχομαι ἐγχερίνω, ἐπιδοκιμάζω συναινῶ, προσωποληπτῶ.
 Accciata, οὐσ. θ. κτύπημα μὲ τὸν πέλεκυ.
 Accciata, trice, ὁ ἀποδέκτης, ἀποδεγόμενος.
 Accciata, οὐσ. θ. λήψις ἀπο- [παρα)δοχή.
 Accciamento, ἐπίρ. εὐχαρίστως, προθύμως.
 Accciata, οὐσ. θ. ἄφρασις χρέους.
 Accciata, in, ἐπθ. δεκτός, ἀρστός, προσφιλής, εὐάρστος.
 Accciata, οὐσ. θ. προσωποληψία. §. γρμ. σημασία.
 Accciata, εν. [κατα)πάω, [κατα)πραίνω. §. αὐτπ. ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω) πραίνομαι.

Accelazione, οὐσ. θ. ἀνάγκαις, παύσις, πρῶτον, σιωπή.
 Accelciare, ἐν. καταλαμβάνω ἀρπάζω, αφαιρῶ.
 Accelciare, ἐν. ταπεινῶ, καταστέλλω, §.—si, αὐτπ. ταπεινοῦμαι ὑπείκω, ὑποχωρῶ.
 Accelciare, ἐν. συσπειρῶ, συστρέφω, §.—si, αὐτπ. ἐνοκλάζω, κέθουμι σταυροπόδι συσπειρῶμαι, συστρέφωμαι.
 Accelciare, οὐσ. θ. συστραφή, τύλιγμα.
 Accelciare, ἐν. περικλεῖω, περιλαμβάνω.
 Accelciare, α, ἐπιθ. ἐγκλεισμένος, ἐπισυννημένος.
 Accelciare, οὐσ. θ. λίνον, νῆμα.
 Accelciare, οὐσ. ἀρ. οἰκοδομή ἐκ πηλοῦ ἐργασία ἀτελής.
 Accelciare, ἐν. κάμνω τι ἀτελῶς.
 Accelciare, trice, ὁ ἐργαζόμενος ἀτελῶς.
 Accelciare, ἐν. συνθῶ, συντρέβω, κοπανίζω, ἰγδίζω.
 Accelciare, οὐσ. ἀρ. ἕβρις προσβολή κακοδιαθεσία, ἀσθένεια.
 Accelciare καὶ accelciare, οὐσ. ἀρ. θήγανον, χάλυψ, ἄσαλι.
 Accelciare, ἐν. μεταβάλλω τὸν σιδηρὸν εἰς χάλυβα· χάλυβω.
 Accelciare καὶ accelciare, οὐσ. ἀρ. πυρσίον, πυρεκθόλος· θήγανον πλίνθος κάλυμμα, κρήδεμνον, μανδήλιον.
 Accelciare, ἐν. τρέβω, κατακομματίζω.
 Accelciare, ἴδε Accelciare; Accelciare—Accelciare, οὐσ. ἀρ. χάλυψ· ἕβρις· ἢ πλισμός· ἐγκρηίδιον.
 Accelciare, ἐν. ἐργάζομαι βαναύσως, ἐργάζομαι τι ἀμελῶς. [ἴδε].
 Accelciare, ἐπιθ. ἐμελῶς ἀτε-
 Accidentale, ἐπιθ. τυχαίως· πρόσθετος· ἐπιουσίωδης, περιστατικός, §. οὐσ. ἴδε Accidente.
 Accidentalità, οὐσ. θ. συμβεβηκός.
 Accidentalmente, ἐπ. κατὰ συμβεβηκός τυχαίως, κατὰ τύχην.

Accidentario, toso, να, τυχαίως, δυστυχῆς, ἀφηνήδιος, ἐπιθ. ὁ κατὰ συμβεβηκός.
 Accidente, οὐσ. ἀρ. συμβεβηκός, συμβάν, περίπτωσις. σύμπτωσις· συγκυρία· συμφορά· γεγονός.
 Accidia, οὐσ. θ. ἀκηδία, ἀκηδία, ἀργία, ραθυμία.
 Accidiosamente, ἐπιθ. ἀκηδῶς, ἀργῶς, ραθυμῶς, νωχελῶς.
 Accidioso, ἐπ. ἀκηδῆς, ἀργός, ραθυμῶς, ὀληθρῶς.
 Accidioso, οὐσ. ἀρ. συνοφρύωμα θλίψις, λύπη.
 Accigliare, ἐν. συρράπτω, τὰ βλέφαρα τῶν ἀρκακτικῶν πτηνῶν διὰ τὰ ἐξημερώσω, §.—si αὐτπ. συνοφρυοῦμαι, σκυθρωπάζω, λυποῦμαι.
 Accingere, ἐν. περιζωννύω, §. si, αὐτπ. ἀποδύομαι, ἐτοιμάζομαι ἀνασκουμπόνομαι.
 Assignimento, οὐσ. προπαρασκευῆ, ἐτοιμασία.
 Acciicare, ἐν. κολακεύω ἀπατῶ, γελῶ.
 Accimare, οὐδ. κομῶ, φουντόω.
 Accimatore, ἐριοκάτης, ὁ κείρων τὰ ἐριοῦχα.
 Accinquare, ἐν. περιζώννυμι.
 Accinto, ἐπιθ. ἐτοιμός.
 Accio καὶ accioschē, οὐδ. ἴνα, ἔπως, ὥστε, διὰ τὰ ἐπειδή.
 Acciottolare, ἐν. λιθοστρώνω.
 Accismare, ἐν. σχίζω, κόπτω, χωρίζω, διαρῶ.
 Acciuffare, ἐν. λαμβάνω ἀπὸ τῆς κόμης.
 Acciuga, οὐσ. θ. μαίνη, εἶδος σαρκέλας, μαίνης.
 Acciunzare, ἐν. προμηθεύω, ἐφοδιάζω.—si §. αὐτπ. προμηθεύομαι, ἐφοδιάζομαι ὠφελοῦμαι.
 Acciuntato, ἐπιθ. πονηρῶς (πτην.) ἔμπειρος, προφυλακτικός· ἐγγίνους· πανούργος.
 Accivimento, οὐσ. ἀρ. πρόσδεψις, προμηθευσις, ζωστροφα.
 Accivire, ἐν. προμηθεύω, προσδέπτω, ἢ ὀπθ.—si, προμηθεύομαι.

Accivito, ἐπιθ. εὐτυχῆς· ἐπιτήδειος, δειδός, ἐτοιμός.
 Accellare, ἐν. ἀναθοῶ, ἐπιφωνῶ, ἀναγορεύω, ἀνακηρύττω· ἐπιπροτῶ· δημιουργῶ.
 Accellatore, trice, ὁ ἀναθοῶν, ἀναγορεύων.
 Accellazione, οὐσ. θ. ἀναθήκαις, ἐπιφάνησις· ἀναγόρευσις· γρμ. ἐπιφάνημα.
 Accellare, ἐν. ἐφοικεῖω μὲ τὸ κλίμα.
 Accellare, ἐπιθ. ἀνωφέρεις, ἀνάντης, δυσανάβατος, τραχύς.
 Accellare, οὐσ. θ. ἀνωφέρεια.
 Accellare, ἐν. ἐγ(περι)κλείω.
 Accellare, ἐν. ἐντίθημι, τὸ βέλος τῷ τόξῳ. ἢ accellare ad uno, περιγελῶ, περιπαίζω τινά.
 Accellare, ἐν. σχιπάζω, ὀκλάζω, §.—si, αὐτπ. ὀκλάζω, ἀνακίθημαι, κυρτοῦμαι.
 Accellatura, οὐσ. θ. στροφή, γύρος.
 Accellare, ἐν. στοιγῶ τὰ φορτηγὰ ζῶα κεφαλὴν μὲ οὐρανόν, §.—si, αὐτπ. πασακολουθῶ, παρέκομαι.
 Accellare, οὐσ. θ. ὑποδοχὴ φιλόφων.
 Accellare, ἐν. συνάγω, συναθροίζω· ὑποδέχομαι φιλοφρόνως· οὐδ. συμβαίνομαι, §.—si, αὐτπ. συνάγομαι, συναθροίζομαι· προσέρχομαι, πλησιάζω.
 Accogliamento καὶ A. coglimento, οὐσ. ἀρ. ἀθροισις· ἔνωσις· ὑποδοχή.
 Accogliente, οὐσ. ἀρ. συλλογῆ, σύνταξις, §. ἐπιθ. συναθροισις· ἐσπευσμένος.
 Accogliere, trice, ἐπιθ. συλλογῆς, ἐρανιστής, συντάκτης· εἰσπράκτωρ.
 Accolito, οὐσ. ἀρ. ἐκκλ. ἀκόλουθος, κληρικός.
 Accollante, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐπιφορτίων βάρος, χρέος.
 Accollare, ἐν. ἐπιφορτίω· ζυγῶ, ζευγνύω, §.—si, αὐτπ. ἐπιφορτίομαι, ἀναδέχομαι.
 Accollo, οὐσ. ἀρ. προβολή οἰκοδομήματος· γμ. μεταβίβασις· πρῶτος· ἢ βάρους πρὸς ἄλλον.
 Accollare, κατηγορούμενος· ἔνοχος.

Accolta, οὐσ. θ. συνάθροισις· συνέλευσις, ὑποδοχῆ.
 Accollante, καὶ accollatore, οὐσ. ἀρ. μονομάχος.
 Accollare, ἐν. μαχαιρῶν.
 Accollata, οὐσ. θ. μαχαιρία· ἄκρα λύπη.
 Accolto, οὐσ. ἀρ. ὑποδοχῆ.
 Accomanda, οὐσ. θ. φύλαξις, μέριμνα, τήρησις, παρακαταθήκη. ἴδε: Accomandita.
 Accomandazione, οὐσ. προστάσις, ὑπεράσπις.
 Accomandante, οὐσ. ἀρ. συνταίρας ἐτερόρρυθμος.
 Accomandare, ἐν. συνιστῶ· παραγγέλλω, §.—si, αὐτπ. συνιστῶμαι.
 Accomandita, οὐσ. θ. ἐτερόρρυθμος ἑταιρία.
 Accomenda, οὐσ. θ. συμφωνητικὸν θαλάσιον, δι' οὗ παραχωροῦνται τινὶ πραγματεῖαι ἢ γρήματα διὰ τὰ διαπραγματεῦσθαι εἰς μέρος ὑπερθαλάσιον, μετέγων τοῦ κέρδους.
 Accomettere, ἐν. παραγγέλλω, διατάττω.
 Accommoda(ta)re, ἐν. ἀπολύω, δίδω ἀδειαν ἀναχωρήσεως, §.—si, αὐτπ. ἀποχαιρετῶ.
 Accomodabile, ἐπιθ. εὐσυμβίβαστος, εὐειδής.
 Accomodamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιδιόρθωσις, ἐπισκευῆ· συμβιβασμός, διαλλαγή, συμφωνία.
 Accomodare, ἐν. διορθῶ, διακοσμοῦ, συναρμόζω· ἐπισκευάζω· θανατίζω, §.—si, αὐτπ. συμβιβάζομαι, διαλλάττομαι.
 Accomoda(ta)mente, ἐπιθ. ἐγκαίριος, ἀκριβῶς, ἀρμοδίως, καταλλῆλως.
 Accomodativo, ἐπιθ. εὐσυμβίβαστος· συμβιβαστικός.
 Accomodativo, zia, ἐπιθ. εὐσυμβίβαστος. [ἴδε].
 Accomodato, ἐπιθ. ἀρμοδῶς, κατάλλως.
 Accomodatore, οὐσ. ἀρ. διευθέτης.
 Accomodatrice, οὐσ. θ. κομμάτρια.
 Accomodazione, οὐσ. θ. διακόσμησις· δάγισμα.

Accomodamento, ἐπρ. ἀρμοδίας· καλῶς.
 Accompagnamento, οὐσ. ἀρ. πρόσφδια, συνοδία, θεραπεία, (μους) συμφωνία, ἀκολουθία.
 Accompagnare, ρ. ἐ. παρακολουθῶ, (μους.) συνοδεύω· προπέμπω· συζευγνύω· συνενῶ. §.—σι, αὐτπ. (μους.) συντοχῶ. προσφδω. || συζεύγνυμαι, νυμπεύομαι.
 Accompagnatore, trice, ἐπ(θ). προπομπῆς· ἀκόλουθος, σύντροφος· συνωδός.
 Accomplire, ρ. ἐ. Ἴδε Compiere.
 Accomunamento, οὐσ. ἀρ. τὸ κοινώνειν, κοινώνησις, κοινωνία.
 Accomunare, ρ. ἐ. κοινὸν ποιῶ εἰς τὸ κοινὸν τίθημι, ἢ ζῶ ἐν κοινῷ. §.—σι, αὐτπ. οικείως προσφέρωμαι, ἐξοικειοῦμαι.
 Accomodanza, οὐσ. θ. κόσμος, καλλωπισμός, εὐκαιρία, ἀρμοδιότης.
 Accomodabile, ἐπ(θ). εὐάρμοστος, εὐσύνθετος.
 Accomodante, ἐπίρ. ἀρμοδίως, ἐπιτηδεύεις κοσμίως, εὐγενῶς· ὀρθῶς.
 Accomodamento, οὐσ. ἀρ. ἐπανόρθωσις, ἐπισκευή· διευθέτησις· ἔρτυσις· τέγγη, ἐπιτηδεύεις.
 Accomodare, ρ. ἐ. ἀρμόζω, καλῶς συντίθημι, διευθετῶ, διακοσμῶ· κοσμῶ, καλλωπίζω· παρασκευάζω, ἐτοιμάζω· διαλλάττω, εἰρηνεύω, συμβιβάζω· τοποθετῶ, ἀρτῶ. §.—σι, αὐτπ. βοστρυχίζομαι· διαλλάττομαι, συμβιβάζομαι· τοποθετοῦμαι.
 Accomodatamente, ἴδε Accomodamento.
 Accomodatore, trice, ἐπ(θ). διορθωτής, ἐπισκευαστής· κομμωτής, κομμωτρις.
 Accomodatura, οὐσ. θ. βοστρυχισμός, βοστρυχώμα· διευθέτησις, ἐπισκευή, διάρθρωσις.
 Accomodimé, οὐσ. θ. ἐπισκευή, διάρθρωσις.
 Accomodio, οὐσ. ἀρ. ὠφέλεια, κέρδος, πλεονέκτημα· εὐκαιρία, ἀρμοδιότης.
 Accomodio, ia; ἐπ(θ). διορθωμένος, στο-

λισμένος ἀρμοδίας· εὐάρμοστος· κατάλληλος εὐδιάθετος, δεξιός· ἱκανός· ἔτοιμος· κακομεταχειρισμένος.
 Accordiscendere, οὐδ. συγκατανεύω.
 Accone, οὐσ. ἀρ. ἀκίτιον, ἄκατος.
 Acconsentimento οὐσ. ἀρ. συναίνεσις, ὁμολογία.
 Acconsentire, οὐδ. ἴδε Consentire.
 Acconsenziente, ὁμολογῶν, συγκατανεύων.
 Acconsolare, ρ. ἐ. ἴδε Consolare.
 Accontare, αὐτπ. συναντῶ· συντοχῶ· χάνω, συνδιαλέγομαι· ρ. ἐ. ἀπαντῶ, εὐρίσκω· συναριθμῶ, συγκαταλέγω, λογαριάζω.
 Acconto, οὐσ. ἀρ. φλος οικειότατος· προσκληρωμὴ εἰς λογαριασμόν.
 Acconvenire, οὐδ. ἀρμόζει, πρέπει.
 Accoppiare, ρ. ἐ. ἀρμόζω· ἀποκτείνω, φονεύω.
 Accoppiabile, ἐπ(θ). συζεύξιμος, ὁ δυνάμενος νά ἐνωθῆ.
 Accoppiamento, οὐσ. ἀρ. σύζευξις· ἔνωσις.
 Accoppiare, ρ. ἐ. συζευγνύω, ἐνῶ. §.—σι αὐτπ. συζεύγνυμαι, ἐνοῦμαι.
 Accoppiatore, trice, ὁ συζευγνύων συνενῶων.
 Accoppiatura, οὐσ. θ. σύζευξις, ἔνωσις.
 Accoppiazione, οὐσ. θ. ἔνωσις, συναφή.
 Accoppiare, ρ. ἐ. ἴδε Accoppiare.
 Accoramento, οὐσ. ἀρ. ἄνεια, λύπη, θλίψις, ἄλγος.
 Accorare, ρ. ἐ. ἄνιω, λυπῶ, (κατα)θλίβω. §. οὐσ.—σι, θλίβομαι.
 Accoratojo, ἐπ(θ). λυπηρός. §. οὐσ. λύπη, θλίψις, ταλαιπωρία.
 Accorazione, οὐσ. θ. ἄνεια, λύπη, θλίψις.
 Accorcare, αὐτπ. πλαγιάζω.
 Accorciamento, οὐσ. ἀρ. βρῆχυνσις, ἀποκοπή, ἐπιτομή.
 Accorciare, ρ. ἐν. βραχύνω, ἐπιτέμνω μείω.
 Accorciatamente, ἐπρ. βραχέως συντόμως.
 Accorciativo-a, ἐπ(θ). βραχυντικός,

συσταλτικός, μειωτικός, ἐλαττωτικός.
 Accordatore, trice, ὁ βραχύνων· μείων, ἐπιτομῆς.
 Accordatura, οὐσ. θ. ἐλαττώσις· βρῆχυνσις· ἐπιτομή.
 Accordevole, ἐπ(θ). ἐλαττώσιμος, μειωτός.
 Accordante, ἐπ(θ). συνωδός, σύμφωνος, ἀρμονικός· || οὐσ. χαρμόσυνος, συναρμωστής.
 Accordanza, οὐσ. θ. καὶ accordamento οὐσ. ἀρ. ἀρμονία, συμφωνία, ἴδε Accordo.
 Accordare, ρ. ἐ. ἀρμόζω, ρυθμίζω· πρᾶνω· διαλλάττω· φιλιῶν· συντάττω. §.—σι, αὐτπ. προσφδω· συμφωνῶ· συμμορφοῦμαι· ὁμοφρονῶ.
 Accordamente, ἐπ. ὁμοφώνως.
 Accordato, οὐσ. ἀρ. ἀκριβῆς ἀναλογία εἰκόνος τινός, συμφωνία, ἀρμονία.
 Accordatore, trice, συμβιβαστής, εἰρονοπαίς, χαρμόσυνος.
 Accordatura, οὐσ. θ. ρυθμισίς· ἀρμονία, συμφωνία· συναίνεσις.
 Accordevole, ἐπ. ἀρμοδίας· ἀνάλογος.
 Accordamento, ἐπ. ἀρμόζω, κατανεῶ. §. οὐσ. δίοψις, κατανόησις, κρίσις.
 Accordgevole, ἐπ(θ). ἐπιδέξιμος, ὀξύς, λεπτός, πανοῦργος, ἐπιτηδεύεις· εὐκατανόητος.
 Accordimento, οὐσ. ἀρ. δίοψις, σύνεσις, κατανόησις· ὀξύτης νοός, ἀγχινοία· προνόησις· πνεῦμα, νοῦς, εὐφυΐα· ἐφαρμύσις· εἰδησις· γνώσις.
 Accordere, οὐδ. προσ(συν)τρέχω· βοηθῶ.
 Accordimento, οὐσ. ἀρ. προδρομή, συρροή· πλήθος.
 Accord'uomo, ἐπίρ. βοήθεια | τρέξατε |

Accordamente, ἐπιτηδεύεις· συνετός· ἀγγίνοσις.
 Accordare, ρ. ἐ. βραχύνω, συντέμνω.
 Accordanza, οὐσ. θ. ἄξυνοια.
 Accordio, ἐπ(θ). προνοητικός, διορητικός, συνετός, ἀγγίνοσις, εὐφυΐς, ἔμπειρος, ἐπιτηδεύεις· πανοῦργος.
 Accosciare, ἐνοκλάζω, ἀνακλῶμαι.
 Accosla, (ντ.) πλησιάζω |
 Accostamento, οὐσ. ἀρ. προσπέλασις, πλησιασις.
 Accostante, ἐπ(θ). εὐκαρπύς· παραπλήσιος, ὁμοίος· κατάλληλος, ἀρμόδιος, ἀνάλογος· ἀνέγωγος· || νίνο —, οἶνος· ἀθητικός.
 Accostantemente, ἐπίρ. πλησιέστατα, σταθεροίς.
 Accostare, ρ. ἐ. προσάγω, προσπελάζω, πλησιάζω· ἀρμόζω, συμφωνῶ· ἀρέσκω, λυσιτελῶ, ὠφελῶ. §.—σι, αὐτπ. προσέρχομαι, πλησιάζω· συνδέομαι· ἐνοῦμαι.
 Accostatamente, ἐπίρ. ἐγγύς, πλησίον.
 Accostato, ἐπ(θ). πλησίον, συνεχόμενος.
 Accostatura, οὐσ. θ. συνάφεια, συνέχεια, δεσμός, ἔνωσις.
 Accostevole, ἐπ(θ). ἀπρόσιτος.
 Accosto, πρόσθ. ἐγγύς, πλησίον.
 Accostolare, ἐργάζομαι πλησίον.
 Accostolato, ἐπ(θ). ὁ γινόμενος πλησίον.
 Accostolatura, οὐσ. θ. ζαρωματιὰ ἐνδόματος.
 Accostumanza, οὐσ. ἔξις, συνήθεια.
 Accostumare, ρ. ἐ. συνηθίζω· ἐκπαίδεῦω. §.—σι αὐτπ. συνθειζομαι.
 Accostumatamente, ἐπίρ. καθ' ἔξιν.
 Accostumato, ἐπ(θ). χρηστός, χρηστοθήης, συνειθισμένος· μέτριος· συνήθης.
 Accostonare, ρ. ἐ. συστρέφω τὰ μαλλίον.
 Accostonatore, trice, ὁ συστρέφων τὰ μαλλίον· βοστρυχιστής, κουρευτής.
 Accostonatura, οὐσ. θ. συστροφή τῶν μαλλίων.

Accovacciarsi, ρ. κατακλίνομαι· ὀκλάζω· κοιτάζομαι, κρύπτομαι, τρυπῶ.
 Accovarsi, ρ. π. κρύπτομαι.
 Accovare, ρ. ἔ. ἀμαλλεύω, δραγματεύω, σταχυοδένω.
 Accovatore, trice, ἀμαλλοδέτης, δραγματολόγος, σταχυοδέτης.
 Accovamento, οὐσ. ἄρ. ἄθροισμα, σωρός.
 Accovare, ρ. ἔ. ἄθροίζω, σωρεύω.
 Accreditare, ρ. ἔ. συνιστῶ παρέχω δόξαν, διαπιστεύω πρέσβυν. § — si αὐτῶν· πορίζομαι πίστιν· πιστεύομαι, βεβαιούμαι.
 Accrescente, ἐπιθ. αὐξητικός, αὐξων.
 Accrescere, ρ. ἔ. αὐξάνω ἀνατρέφω.
 Accrescimento, οὐσ. ἄρ. ἐπαύξησης.
 Accrescitivamente, ἐπιθ. αὐξητικῶς.
 Accrescitivo, va ἐπιθ. αὐξητικός.
 Accrescitore, trice, ὁ αὐξάνων, αὐξητικός.
 Accusargliare, ρ. ἔ. κυκῶ, ἀνακατόνω.
 Accubito, οὐσ. ἄρ. τὸ κατέκλιτον, ἡ κλίσια.
 Accubitore, οὐσ. ἄρ. παρακλίτης, παρακοιμητής, κοιτνοφύλαξ, θαλαμηπόλος.
 Accucciarsi, ρ. οὐδ. κατακλίνομαι.
 Accudire, ἐν. ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω, βοηθῶ, περισταίω.
 Acculare, οὐδ. ἐνοχλάζω, ἀνακαθίζομαι. § — si, αὐτῶν· ἀναπαύομαι, ἀργῶ, ἡσυχάζω κατοικῶ.
 Acculato, ἐπιθ. ὀκνηρός, ἀργός, ῥέθυμος.
 Accumolare και Accumulare ἐν. ἐπισωρεύω, ἄθροίζω.
 Accumulamento ἄρσ. και accumulanza, σύναξις, ἐπισωρεύσεις, ἄθροισμα. [νωσ].
 Accumulatamente, σωρηδόν, ἀφθό-
 Accumulatore, trice, ἐπισωρευτής.
 Accumulazione, ὁθλ. ἐπισωρεύσεις.
 Accurataggine, ὁ. ἀνία, λύπη, ὀλιψία.
 Accuratamente, ἐπιθ. ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς.

Accuratezza, ὁθλ. ἐπιμελεια, ἀκριβεια, φροντία.
 Accurato, ἐπιθ. ἐπιμελής, ἀκριβής.
 Accusa, ὁθλ. κατηγορία, ἔγκλιση, ἄγωγή.
 Accusabile, ἐπιθ. ἐγκλητέος, κατηγορητέος.
 Accusamento, ἄρσ. κατηγορία· μέμφεις.
 Accusante, ἐπιθ. ἐνάγων, κατήγορος.
 Accusare, ρ. ἐν. ἐνάγω, κατηγοροῦ, ἐγκαλῶ, καταμηνύω, καταγγέλλω· αἰτιώμαι· μέμφομαι· ὁμολογῶ· δηλώ, δηλοποιῶ. § — si, αὐτῶν· ἐξομολογούμαι, κηρύττω ἑμαυτὸν ἐνοχον.
 Accusativo, ἄρσ. αἰτιατικὴ πτώσις.
 Accusato, ἄρσ. νομ. ὁ κατηγορούμενος.
 Accusatore, trice, κατήγορος, ὁ ἐγκαλῶν, ὁ διώκων, μηνυτής, συκοφάντης.
 Accusatorio, ἐπιθ. κατηγορητικός, κατήγορος.
 Accusazione, ὁθλ. κατηγορία, ἄγωγή, ἔγκλησις, αἰτίασις.
 Accusativo, ἄρσ. φιλ. ἀκουστικός.
 Acella, οὐσ. ὁ. ἀνατ. ἀκεφαλία.
 Acellato, ἐπιθ. ἀνατ., βοτ., ἐκκλ., ἴστ. και θεολ. ἀκέφαλος.
 Accerato, ἄρσ. χημ. τιτανούχον ἄλας. § ἐπιθ. ἱατρ. (χυμὸς) ἀκέραιος.
 Acerbamente, ἐπιθ. ἄωρος· ἰσχυρογνώμων· σκληρῶς· χαλεπῶς.
 Acerbare, ἐν. τραχύνω.
 Acerbezza, ὁθλ. στρυφνότης, πικρότης, πικρία· τραχύτης, συστολή, σμυνοσυρία, αὐστηρότης, ἰδιοτροπία·
 Acerbita, ὁθλ. χαλεπότης, τραχύτης, δεινότης, ἴδε Acerbezza.
 Acerbo, ἄρσ. στρυφνότης, πικρότης, πικρία· τραχύτης, χαλεπότης, συστολή.
 Acerbo, ἐπιθ. ἄωρος, στρυφνός· στυφός· σκληρός, στερεός· χαλεπός, τραχύς, αὐστηρός, ὠμός, δεινός, ἀπειρόκαλος, ἀγροίκος, σκαιός· ἄ-

παλός, τρυφερός· ἰσχυρογνώμων· ἰδιότροπος·
 Aceri, ἄρσ. πλ. ἄκερα, τὰξες ἐντόμων.
 Acerico, ἐπιθ. χημ. σφενδάμινος.
 Aceride, ὁθλ. ἔμπλαστρον ἀκέρωτον.
 Acero, ἄρσ. βοτ. σφένδαμος.
 Acerra, ὁθλ. βωμός περὶ τὸν νεκρὸν λιθανωτής.
 Accerrimamente, ἐπιθ. δεινῶς ἰσχυρογνώμων· τραχέως.
 Accerrimo, ὑπερθ. τ. Acero· δεινότητος.
 Acervare, ἐν. λ. σωρεύω.
 Acervo, ἄρσ. σωρός.
 Acervo, ἐπιθ. χημ. ὀξύζων, ὀξυνόμενος.
 Acervenza, ὁθλ. χημ. ὀξύτης, ζυνύα.
 Acesilabe, ἄρσ. ἱατρός.
 Acesio, ἐπιθ. ἀκίστος, ἰάσιμος.
 Acetride, ὁθλ. ἀκεστορίς, μαία.
 Acetabolo, και — uolo ἄρσ. ὄξος, ὄξει-
 δόχον ἄγγειον, ψηφιδόβλος, κηθίς τῶν ψηφισπαικτῶν.
 Acetabularii, ἄρσ. πλ. ἀρχλ. ψηφοπαίκτης.
 Acetajo, ἄρσ. ὄξοποιός, ὄξοπώλης.
 Acetato, ἐπιθ. ὄξηρός, ὄξειδωμένος. § οὐσ. ὄξικὸν ἄλας.
 Acetico, ἐπιθ. χημ. ὄξικός.
 Acetificazione, ὁθλ. χημ. ὄξειδωσις.
 Acetire, οὐδ. ὄξίζω, ὀξύνομαι, ζυνύα.
 Aceto, ἄρσ. ὄξος, ὄξειδιον· τραχύτης· δριμύτης· ὄξηξις.
 Acetosa, — colla, ὁθλ. βοτ. ὄξάλις, ζυνύα.
 Acetosita, ὁθλ. ὄξύτης, τὸ ὄξύ, κ. ζυνύα.
 Acetosio, ἐπιθ. ὄξικων, ὄξάδης, ζυνύων· ὄξύς, δριμύς· αὐστηρός.
 Achiranto, ἄρσ. ἀχύρανθον, γένος φυτῶν.
 Achiro, ἄρσ. (τέρας ἀνθρώπινον) ἀχειρον.
 Achirofara, ὁθλ. ἀχυροφόρα, γένος φυτῶν.

Achittarsi, παίζω ἄ. εἰς τὸ σφαιριστήριον.
 Achitto, οὐσ. ἄρ. ἡ ἄ. βολή εἰς τὸ σφαιριστήριον.
 Aciandoblessia, οὐσ. ὁ. ἐλάττωμα τῆς δράσεως.
 Acide, οὐσ. ὁ. ἀκίδες, γένος ἐντόμων.
 Acidezza Acidità οὐσ. ὁ. ὀξύτης, τὸ ὄξωδες, τὸ ὄξύ.
 Acidi dello stomaco, ἱατρ. πύρωσις·
 Acidifera, οὐσ. ὁ. πλ. ὀξυφόροι οὐσίαι.
 Acidificare, ἐν. χημ. ὀξειδῶ· ὀξύνω.
 Acidificazione, οὐσ. ὁ. ὀξειδωσις, ὀξυγέννησις.
 Acidità, οὐσ. ὁ. ὀξύτης, τὸ ὄξωδες, τὸ ὄξύ.
 Acido, οὐσ. ἄρ. τὸ ὄξύ· ὀξύτης.
 Acido ἐπιθ. ὄξύς, ὀξυνός, ὄξηρός.
 Acidulo, οὐσ. ἐπιθ. ὑπόξος, ζινούτακος.
 Acidume, οὐσ. ἄρ. ὄξωδη πράγματα, ὄξια.
 Aciniforme, ἐπιθ. γροισιδής.
 Acino, οὐσ. ἄρ. ἄκινος, ῥάξ· κόκκος, πυρήν· καλαμίνθη ἄγρια.
 Aciposo, ἐπιθ. πολυστάφυλος· ραγώδης.
 Acipensar, οὐσ. ἄρ. κλ. ἐχθυοκέλλα φαρμάκωλα.
 Acitosi, οὐσ. ὁ. φιλ. ἀκέραιος.
 Acili, οὐσ. ἄρ. ἀγλὺς ἢ ἀγλίη, ἐπισκέτισις τῆς δράσεως.
 Acma, οὐσ. ὁ. ἱατρ. ἀκμή· τῆς νόσου.
 Acnastica fehbri — πορετὸς οὐδεμῶν ἐντασιν λαμβάνων.
 Acne, οὐσ. ὁ. ῥάκη διὰ ξανθόν· ἀγλίη· σωματίον φλογερὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου.
 Acnida, οὐσ. ὁ. ἀγνίδες, γένος φυτῶν.
 Acolliti, ἀκόλωτοι, φιλόσοφοι ἀδειασιστοί.
 Aconito, οὐσ. ἄρ. βτ. ἀκόνιτον.
 Acontico, οὐσ. ἄρ. ἀκονιτῶν φαρμάκων.
 Acorpe, οὐσ. ἄρ. ἄκοπος, πολύτ. λίθος.

Acopo, οὐσ. ἄρ. ἄκοπον.
 Acopo, ἐπίθ. ἄκοπος, ἀκούραστος.
 Acori, οὐσ. ἄρ. (ιατρ.) ἀχόρις.
 Acoristo, ἐπίθ. ιατρ. ἀχόριστος.
 Acosmia, οὐσ. θ. ἀκοσμία, ἔνωμα-
 λία εἰς τὰς κρίσιμους ἡμέρας τῶν
 πυρετῶν.
 Acotiledono, ἐπίθ. βτ. ἀκοτιλήδονος
 κρυπτόγαμος.
 Acotiledonia, οὐσ. θ. βτ. κρυπτο-
 γαμία.
 Acqua, οὐσ. θ. ὕδωρ, νερόν· θάλασσα.
 ποταμός· βροχή· οὐρός· δάκρυα· ἀ-
 πόσταγμα· χρώμα· σπιλινότης.
 Acquacchiare, οὐδ. ἀποκάμνω, ἐξα-
 σθενῶ, ἀπαυδῶ.
 Acquacchiato, ἐπίθ. κουρασμένος, κε-
 κμηκός, ἀπηυδής.
 Acquacicia, οὐσ. θ. ψασηπὸς ὕδωρ,
 βρωμόνερο.
 Acquacedrata, οὐσ. θ. κιτρόνερον·
 λεμονάς.
 Acquacedratato, οὐσ. ἄρ. λεμοναδο-
 πώλης πωλητής κιτρονέρου.
 Acquac(e)stia, οὐσ. θ. δροιστικόν
 τι ποτὸν μὲ ζάχαριν.
 Acqua da partiro, νιτρικὸν ὄξύ.
 Acqua di latte, ὄρρος, τυρόγαλα. ||
 — di mare, κωνοῦν οὐρανοῦ. || — di
 nana, ἀνόνηρον. || — regia, βα-
 σιλικὸν ὕδωρ.
 Acquafresco, οὐσ. ἄρ. πωλητῆς
 δροσεροῦ ὕδατος.
 Acquagiono, οὐσ. ἄρ. μεγάλη βροχή.
 Acquaforte, οὐσ. θ. χημ. νιτρικὸν
 ὄξύ.
 Acquajo, οὐσ. ἄρ. ὑδρορροή, νεροχύ-
 τής· ὑδραγωγέον· ὑδροδοχείον· νε-
 πτήρ (τοῦ ἱερῆως).
 Acquajo, ἐπίθ. ὑδροφόρος.
 Acquajolo, οὐσ. ἄρ. ὑδροφόρος ὑ-
 δροπώλης, νεροῦλης· προπαρασκευα-
 στής τῶν ὑφασμάτων ἀρδευτής.
 Acquajolo, ἐπίθ. ἐνυδρός, ἐνυδρῶ-
 βιος· ὑδάτινος.
 Acquamarina, οὐσ. θ. βήρυλλος, πο-
 λύτ. λίθος.
 Acqua morta, οὐσ. θ. λιμνάριον ὑ-
 δωρ.

Acquapendente, οὐσ. θ. κατάρρους,
 φορὰ ὑδάτινων.
 Acquare, ἐν. ποτίζω, καταβρέχω.
 Acquartierarsi, ρ. σταθμεῖω, κατα-
 λῶω, κατοικῶ, διαμένω, στρατοπε-
 δεῖω.
 Acquaruolo, οὐσ. ἄρ. ὑδροφόρος, νε-
 ρουλᾶς.
 Acquata, οὐσ. θ. ντ. ὕδρευμα, τό-
 πος ἐνθα ὑδρεύονται τὰ πλοία.
 Acquatico, ἐπίθ. ἐνυδρός, ἐνυδρῶβιος,
 ὑδάτινος.
 Acquatico, ἐπίθ. ἐνυδρός ἐνυδρῶβιος.
 Acquato, ἐπίθ. ὑδαρής· vino (αἶνος
 κεκραμένος).
 Acquattare, ρ. ἐν. (ἀπο)κρύπτω (ἐπι)-
 καλύπτω, αὐπτ. —si, κύπτω, συ-
 σπειρῶμαι, συστρέφωμαι.
 Acquavino καὶ Acquavite, οἶνο-
 πνευμα κ. ρακή.
 Acquavina, οὐσ. θ. πηγαῖον ὕδωρ.
 Acquazzone, οὐσ. θ. ἄμβρος, μεγά-
 λη (ραγδαία) βροχή· πλημμύρα.
 Acquazzone, ἐπίθ. ὑπερώδης, ἐπιμ-
 ερος· βροχερός.
 Acque, οὐσ. θ. πλ. sacco delle—,
 θύλακες τῶν ὑδάτων, δεξαμενῆ.
 Acquedotto, —utto, Acquidotto οὐσ.
 ἄρ. ὑδραγωγέον.
 Acquerescia, οὐσ. ἄρ. πρόχοος,
 μπρίκι. [βροχή.
 Acquarella, οὐσ. θ. ψεκάς· ψιλή.
 Acquerezzare, ρ. ζωγραφῶ ὑδρομιγεῖ
 χροῖξ, ὑδρογραφῶ.
 Acquerezzo, οὐσ. ἄρ. δευτερίας, λά-
 κυρος, στεμφυλίτης· ὑδροβαφῆ, ὑ-
 δροχρωμὸς βαφῆ.
 Acquereggiolo, οὐσ. θ. ψεκάδιον,
 ψιχάλα.
 Acque—rossa, οὐσ. θ. ροδόσταγμα.
 Acquetamento, οὐσ. ἄρ. ἡσυχία.
 Acquettare, ἐν. (κατα)παύω, (κατα)-
 πράνω § —si, αὐπτ. ἡσυχάζω, ἀνα-
 παύομαι.
 Acquella, οὐσ. θ. ὑδάτιον, ψεκά-
 διον, μικρὰ βροχή· ποτάμιον· εἶθ.
 οἶνου· εἶδος δηλητηρίου.
 Acquicella, οὐσ. θ. βυάριον, μικρὸς
 ποταμός.

Acquidoso, ἐπίθ. ὑγρός, ὑδαρής.
 Acquidotto, οὐσ. ἄρ. ὑδραγωγέον, σω-
 λήν, ἀγγεῖον.
 Acquiscenza, οὐσ. θ. συναίνεσις, ἡ-
 συγία.
 Acquiescere, οὐδ. ἡσυχάζω, συναινώ.
 Acquietamento, οὐσ. ἄρ. ἀνάπαυσις
 ἡσυχία.
 Acquietarsi, αὐπτ. ἡσυχάζω, ἀνα-
 παύομαι.
 Acquietazione, οὐσ. θ. ἡσυχία, ἀνά-
 παυσις.
 Acquiente, οὐσ. ἄρ. λ. σ. ἀγορα-
 στής.
 Acquisito, ἐπίθ. κτητός, κεκτημένος.
 Acquisitore, trice, ἐπίθ. ὁ κτώμε-
 νος, ἀγοραστής.
 Acquisizione θ. καὶ Acquistamento
 ἄρ. πόρησις, ἀγορά, πρᾶξησις,
 κτήσις, κτήμα.
 Acquistabile, κτητός, ποριστός, ἀ-
 γοραστός.
 Acquistare, ἐν. πορίζομαι, προακτῶ-
 μαι, ἀποκτῶ· ἀγοράζω· ἀπολαύω.
 Acquistatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀποκτῶν, ὁ
 κτήτωρ.
 Acquitriano, οὐσ. ἄρ. ἔλος, τέλημα,
 βάλτος.
 Acquitriano, ἐπίθ. τελευτώδης, ἐ-
 λώδης.
 Acquivalente, οὐσ. ἄρ. καταιγίς, ὄμ-
 βρος.
 Acquosità, οὐσ. θ. ὑδαρότης, ὄγρα-
 σία, χυμός.
 Acquoso, ἐπίθ. ὀδατώδης, ὄγρος.
 Acra, οὐσ. θ. ἄκρα, ὕψος, κορυφή.
 Acrasia, Acratia, οὐσ. θ. ιατρ. ἀ-
 κρασία.
 Acratismo οὐσ. ἄρ. ἀκρατισμός.
 Acrato, οὐσ. ἄρ. ἀδύνατος, ἀσθενής·
 ἄκρατος.
 Acrasia, οὐσ. θ. ιατρ. ἀδυναμία.
 Acra, ἐπίθ. δριμύς· πικρός, χαλεπός,
 δαινός· τραγός.
 Acredine, οὐσ. θ. δριμύτης, ὀξύ-
 τής. [δαινώς.
 Acremento, ἐπίρ. δριμύτης, ὀξύς·
 Acrezza, οὐσ. θ. δριμύτης, ἴδω Ag-
 rezza.

Acribologo, οὐσ. ἄρ. ἀκριβολόγος.
 Acridio, οὐσ. ἄρ. ἀκρίδιον, ἀκρίς.
 Acrimonia, οὐσ. θ. δριμύτης, ὀξύ-
 τής· κακοχυμία, ταχύτης, χαλεπότης,
 πικρότης.
 Acrimonico, ἐπίθ. δριμύς· διαβρω-
 τικός, δηγκτικός.
 Acrita, οὐσ. θ. ἴδω Acrezza.
 Aerobati, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀρχλ. ἀκρο-
 βάται. [χανή.
 Aerobatico, οὐσ. ἄρ. ἀκροβατικὴ μη-
 Aerobico, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἀκρόγειο.
 Aerocolo, ἐπίθ. (ιατρ.) ἀκρόβολος.
 Aerocomo οὐσ. ἄρ. ἀκρόκομος.
 Aeromatico, ἐπίθ. ἄγρος, ἀχρωμας.
 Aeronico, ἐπίθ. (ιατρ.) ἀκρονόκτιος.
 Aereo, ἐπίθ. (ιατρ.) ἄγρος.
 Aeropatia, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἀεροπά-
 θεια, νόσος.
 Aeropoli, οὐσ. θ. ἀρχλ. ἀκρόπολις.
 Aerorinno, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἀκρορῖ-
 νιον.
 Acrostica οὐσ. θ. καὶ Acrostico, οὐσ.
 ἄρ. ἀκρόστοιχον· ἀκροστοιχίς.
 Acroterio, οὐσ. ἄρ. ἀκροτήριον.
 Acrotetismo, οὐσ. ἄρ. ἀκροτηρια-
 σμός.
 Aetea, οὐσ. θ. (βτ.) ἀκτή, κούφο-
 ζυλιά.
 Actinobolismo, οὐσ. ἄρ. ἀκτινοβο-
 λία.
 Actinolite, οὐσ. θ. ἀκτινόλιθος,
 Acucella, οὐσ. θ. ἰσις, ἔχθος.
 Acudia, οὐσ. θ. λαμπυρία.
 Acuiris, ἐν. θήγω, ἀκονῶ, ὀξύνω.
 Acuita, οὐσ. θ. ὀξύτης.
 Aculeato, ἐπίθ. αἰγμηρός, κεντρώ-
 δης, κεντρωτός.
 Aculeo, οὐσ. ἄρ. κέντρον· κερτομία,
 Acumo, οὐσ. ἄρ. ὀξύτης· ἀκωκή·
 κέντρον, ὀξύνω· ἀγγίλινα, λεπτό-
 τής· ἄκρα, κορυφή· βία· ζέσις.
 Acuminare, ἐν. ὀξύνω, θήγω.
 Acuminato, ἐπίθ. ὀξυτελής.
 Acumine, οὐσ. θ. κορυφή, ἄκρα.
 Acustica, οὐσ. θ. ἀκουστικῆ.
 Acustico, ἐπίθ. ἀκουστικός.
 Acutamente, ὀξύως, ἀγγίλιως, λε-
 πτώως.

Acutangolo, οὐσ. ἄρ. ὀξύγωνον.
 Acutozza, οὐσ. θ. ὀξύτης· ὀξύνοια, ἄγγινοια, λεπτότης δύναμις· ὀξύφω-
 νία τὸ ὀξύφωνον.
 Acuto, ἐπίθ. ὀξύς· ἄγγιλους σφοδρός.
 || voce—a, φωνή καθαρά καὶ ὀ-
 ξεία.
 Acuziangolo, οὐσ. ἄρ. ὀξύγωνον.
 Ad, πρόθ. ἴδε Α.
 Adacquabile, ἐπίθ. ἀρδευτός, ἀρδευ-
 σιμος.
 Adacquamento, οὐσ. ἄρ. ἀρδευσις,
 ποτισμός.
 Adacquare, ἐν. ἀρδεύω, ποτίζω·
 βρέγω.
 Adacquatore, trice, ἀρδευτής, ποτι-
 στής.
 Adacquatorio, ἐπίθ. ἀρδευτός, ἀρδευ-
 σιμος.
 Adacquatura, οὐσ. θ. ἀρδεύα ἀρδευ-
 σις, πότισμα.
 Adagiare, ἐν. εὐθερῶ, διορθῶ §—si,
 αὐτ. χρονίζω, χρονοτριβῶ, βραδύ-
 νω, ἀναπαύομαι.
 Adagiato, ἐπίθ. ἔνετος· εὐπορος.
 Adagio, οὐσ. ἄρ. παροιμία, γυναικὶν·
 ἀνεσις.
 Adagio ἐπίρ. ἀνέτως· σιγά, ἡσυχία,
 βραδεία.
 Adagissimo, ἐπίρ. ἡσυχώτατα· βρα-
 δύτατα.
 Adam, οὐσ. ἄρ. (χημ.) ὁ φιλοσοφι-
 κὸς λίθος.
 Adamante, οὐσ. ἄρ. ἀδάμας· σκλη-
 ρότης. [τάπη.
 Adamantido, οὐσ. θ. ἀδαμαντίς, βο-
 adamantino, ἐπίθ. ἀδαμαντινός.
 Adamica, ἐπ. terra—, ἀδαμαντιαία
 γῆ.
 Adare, οὐσ. θ. ἀδάρη, ἀφάλη.
 Adarticolazione, οὐσ. θ. διάρθρωσις.
 Adasprito, ἐν. τραχύνω, δυσαρρεστῶ,
 παροξύνω.
 Adastare, ἐν. ἐραθίζω, παροργίζω.
 Adastarsi, παθ. ἐφίσταμαι, παρα-
 μένω, χρονοτριβῶ, διατριβῶ ὀργί-
 ζομαι, ἀνθίσταμαι.
 Adastamento, οὐσ. ἄρ. φθόνος, πεί-
 σμα, ἐπιμονή.

Adastiare, ρ. ἐν. φθονῶ, φιλονεικῶ.
 Adattabile, ἐπίθ. κατάλληλος, ἄρ-
 μόδιος, εὐάρμοστος.
 Adattabilità, οὐσ. θ. ἄρμοδιότης,
 εὐαρμοστία, εὐρυθμία· ἐπιτηδεύ-
 τής, ἱκανότης.
 Adattacchiare, ἐν. κακῶς ἀρμόζω.
 Adattamento, οὐσ. ἄρ. καὶ adat-
 tanza, οὐσ. θ. ἐφαρμογή· εὐαρμο-
 στία.
 Adattante, ἐπίθ. (προς- συν) ἀρμόζων
 Adattare, ἐν. (ἐφ-, προς- συν) ἀρμόζω·
 διευθετῶ, διακοσμῶ. § —si, αὐτπ.
 συμμορφοῦμαι· ἐξομοιούμαι· συμ-
 φωνῶ.
 Adattamento, ἐπ. ἄρμοδίως, κα-
 ταλλήλως.
 Adattato καὶ adatto, ἐπίδικος, ἐπίθ.
 ἄρμοδιος, κατάλληλος.
 Adattatore, trice, ὁ προσαρμόζων.
 Adattazione, οὐσ. θ. εὐαρμοστία,
 εὐρυθμία.
 Addanzare, ἐν. πλουτίζω.
 Addanzato, ἐπίθ. χρηματίας, πλού-
 σιος.
 Addarsi, διορθῶ, κατανοῶ· προσκολλ-
 οῦμαι, ἐνασχολοῦμαι· δίδομαι· ἄρ-
 μόζει, πρέπει.
 Addaziare, ἐν. δασμολογῶ.
 Addebolimento, οὐσ. ἄρ. ἐκλυσις,
 ἀδυναμία, ἀτονία.
 Addebolire, ἐν. παραλύω, ἐκνευρίζω.
 § —si οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐκλύομαι,
 ἐξασθενῶ, γαυνούμαι, ἀδυνατίζω.
 ἀποκάμνω.
 Addeciare, ἐν. δεκατίζω, ἀποδε-
 κατῶ.
 Addeciamento, οὐσ. θ. δεκάτευσις,
 δεκάτισμα.
 Addefagia, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἀδηφαγία.
 Addeffamento, οὐσ. ἄρ. συμπύκνω-
 σις.
 Addeffare, ἐν. συμπικνῶ.
 Addentare, ἐν. λαμβάνω τοῖς ὀδοῦσι,
 δαγκάνω.
 Addentato, ἐπίθ. λυσσώδης, ἐμκα-
 νής, ὠργισμένος.
 Addentellare, ρ. ἐν. ἀφίνα προσδοκί-
 μους λίθους.

Addentollato, οὐσ. ἄρ. λίθοι προσ-
 δοκίμει.
 Addentare, αὐτπ. εἰσχωρῶ, εἰσδύο-
 μαι.
 Addentro, ἐπίρ. ἐντός, ἐνδον, ἐνώ-
 πιον, μέσα.
 Addestramento, οὐσ. διδασκαλία, παι-
 δευσις.
 Addestrare, ἐν. παιδεύω, διδάσκω,
 ἄσκῶ, μάργφῶ, συνηθίζω, ἐξασκῶ,
 ἀφουρνίζω.
 Addestrato καὶ Addestro ἐκ δεξιῶν
 τιθέμενος.
 Addesiratore, trice, οὐσ. ὑπασιτιστής,
 ἱππογυμναστής.
 Addetto, ἐπίθ. ἀφιερωμένος, καθιε-
 ρωμένος.
 Addi, ἐν ἡμέρᾳ, κατὰ τὴν ἡμέραν.
 Addiacente, ἐπίθ. ἐστωμένος, πα-
 ρακείμενος.
 Addicare, ἐν. ἀποπέμνω τὴν γυ-
 ναίκα.
 Addietro, ἐπίρ. ὀπίσω· εἰς τὸ ἕνω,
 πρῖν, πρότερον.
 Addietro, ἐπίθ. προηγούμενος.
 Addiettivamente, ἐπίρ. ἐπιθετικῶς.
 Addiettivare, ρ. μεταβάλλω εἰς ἐπί-
 θετον.
 Addielivazione, οὐσ. θ. χρήσις τῶν
 ἐπιθέτων.
 Addiettivo, οὐσ. ἄρ. ἐπίθετον (Γραμ.)
 Addimanda, οὐσ. θ. ἐρώτησις, ἴδε
 Dimanda.
 Addimandare, ἐν. ἐρωτῶ, ἴδε Di-
 mandare. [ρωτῶν.
 Addimantatore, trice, ἐπίθ. ὁ ἐπε-
 Addimesticare, ἐν. τιθασεύω, ἐξη-
 μερῶ, ἐξοικεῖω.
 Addimesticatura, οὐσ. θ. ἐξημέρωσις,
 καλλιεργεῖα.
 Addimostrare, ἐν. ἴδε Dimostrare.
 Addio, ἐπίρ. γαίρε, ὕγιανε, ἔρρωσο.
 Addirsi, ρ. ἄ. πρέπει, προσήκει,
 ἀρμόζει.
 Addirimpetto, ἐπίρ. ἀπέναντι.
 Addiretto καὶ Addiritto, ἐπίθ, διευ-
 θυνθεῖς.
 Addirizzamento, οὐσ. ἄρ. διεύθυνσις·
 παιδευσίς, διδασκασία, ἀγωγή.

Addirizzare, ρ. ἐν. διευθύνω, ὁμα-
 λίζω, κανονίζω, ἐπανορθῶ· ἄγω,
 δὴγῶ· διδάσκω· κανονίζω· ἐπιτε-
 κάζω. § —si αὐτπ. διευθύνομαι,
 σπρέφομαι, ἀπευθύνομαι· βαδίζω,
 (ὁρμῶμαι) πρὸς.
 Addirizzatore, trice, ἐπ. ὁ διευθύ-
 νων κτλ.
 Addiscere, ἐν. μαθηθῆναι.
 Addisciplinare, ρ. ἐν. παιδεύω, δι-
 δάσκω, ἀσκῶ.
 Addiamento, οὐσ. ἄρ. δακτυλοδει-
 ζία· προσθήκη, πρόσθημα, αἴξησις.
 Additare, ἐν. δακτυλοδεικτῶ· δει-
 κνύω.
 Additare, trice, ἐπίθ. ὁ δακτυλο-
 δεικτῶν, μηχανής, κατηγορος.
 Addito, ἐπίθ. ἐπιρρητής, ἀφιερωμέ-
 νος, ἀφωσιωμένος, ὑπόγρως.
 Addiversi, ἴδε Avverseri.
 Addivene, οὐδ. ἴδε Avvenire.
 Addiventare, οὐδ. γίνομαι.
 Addizionale, ἐπίθ. πρόσθετος.
 Addizione, οὐσ. θ. προσθήκη, αἴ-
 ξησις· πρόσθεσις.
 Addobbamento, οὐσ. ἄρ. κόσμος,
 ὠραλισμός, καλλωπισμός, καλλώ-
 πισμα.
 Addobbare, ρ. ἐν. κοσμῶ, καλλωπί-
 ζω, εὐτραπίζω, στολίζω· συσκευάζω.
 Addobbo, οὐσ. ἄρ. ἐπιπλον, σκεῦος.
 Addogare, ἐν. ραβδῶ· παικίλλω.
 Addogato, ἐπίθ. ραβδωτός.
 Addogliare, ἐν. ἐμποῖω ἄλλος, λυπῶ.
 Addolcare, ἐν. γλυκαίνω, ἀπαλύνω.
 Addolcimento, οὐσ. ἄρ. γλυκανσις,
 πρῶθσις.
 Addolcire, καὶ —iare ἐν. γλυκαίνω,
 πρῶθω· μερρίζω.
 Addolcitivo, ἐπίθ. γλυκαντικῶς, μα-
 λακτικῶς.
 Addolcito, ἐπίθ. ἡμερος, πρὸς.
 Addolorare, ρ. ἐν. ἀνῶ, λυπῶ, ἐμποῖω
 ἄλλος — si αὐτπ. λυπούμαι.
 Addolorato, ἐπίθ. ἀλγῶν, περίλυπος.
 Addolorevole, ἐπίθ. λυπηρῶς.
 Addomandare, ρ. ἐν. (ἐπι)ερωτῶ, ζητῶ,
 κρίζω, καλῶ· μηνύω· μεταπέμνω-
 μαι.

Addomandatore, trice, επίθ. ὁ ἐρω-
τῶν ζητῶν.
Addomesticamento, οὐσ. ἄρ. ἐξη-
μέρωσις, καλλιέργησις, οικειότης.
Addomesticare, ἐν. ἐξημερῶ, ἐξοι-
χειῶ, —σι, αὐτπ. συνοικειοῦμαι.
Addomesticatore, trice, ὁ ἐξημερῶν,
τιθασσεύων, τιθασσευτής.
Addomestichevole, επίθ. χειροῦθης
εὐτιθάσσευτος, εὐκολος πρὸς ἐξημέ-
ρωσιν.
Addominale, επίθ. ὑπογάστριος.
Addomino, οὐσ. ἄρ. ὑπογάστριον.
Addonestare, ρ. ἐν. συγκαλύπτω
καλλωπίλω.
Addornamento, οὐσ. ἄρ. ἀποκρύψις.
Addorarsi, αποκρύπτομαι, ἀκο-
λουῶ.
Addoppiabile, διπλασιαστός, —έος.
Addoppiamento, οὐσ. ἄρ. διπλασια-
σμός.
Addoppiare, ἐν. διπλασιάζω δι-
πλώνω.
Addoppiatojo, οὐσ. ἄρ. κλωστήριον.
Addoppiatura, οὐσ. θ. διπλασιασμός.
Addoppio, επίθ. διπλασίως.
Addormentamento, οὐσ. ἄρ. κάρω-
σις, καμψις.
Addormentare, ἐν. ἀποκοιμίζω. —
§ si αὐτπ. ἀποκοιμῶμαι, ἀμυδιάζω.
Addormentatico, επίθ. νυσταλέος.
Addormentato, επίθ. νωθός, ράθυ-
μος κοιμημένος, ταθνηκός.
Addormentatore, trice, επίθ. κοιμι-
στής, ἀποκοιμίζων, ὑπνωτιστής.
Addormentazione, οὐσ. θ. κάρωσις,
ὑπνηλία κοίμησις.
Addormire, ἴδε Addormentare.
Addossamento, οὐσ. ἄρ. φόρτωσις
βάρος φορτίον.
Addossare, ἐν. φορτῶ, φορτίζω.
Addosso, επίθ. ἐπί, ἐπάνω πρὸς ||
tenere — ἔγω τι εἰς βάρος μου.
Addottoramento, οὐσ. ἄρ. διδασκα-
λία.
Addottorare, ρ. ἐν. διδάσκαλον ποιῶ.
Addottoramento, οὐσ. παιδευσις, δι-
δασκαλία.
Addottrinare, ἐν. παιδεύω, διδάσκω.

Addottrinatamente, ἐπίρ. πεπαι-
δευμένως.
Addottrinato, επίθ. πεπαιδευμένος,
πλουμαθής.
Addottrinatura, οὐσ. θ. παιδευσις,
διδασκαλία.
Addottrinavole, επίθ. εύμαθής, εὐδι-
δακτος.
Addirappare, ἐν. κοσμῶ ἐπιούγοις.
Addritto, δεξιός, ἐπιτήδειος· εὐθύς.
Adduare, ρ. ἐν. συνδυάζω.
Adducitore, trice, ἐπ. ὁ ἄγων, ὁ κομι-
στής.
Addurare, ἐν. σκληρύνω, ἀποσκλη-
ρῶ οὐδ. χρονοτριβῶ. § — si — αὐτπ.
ἐντείνομαι, ἰσχυροποιεῖμαι.
Addure, ἐν. προσάγω, προτείνω,
παρατίθημι ἐπάγομαι, ἀναφέρω
προξενῶ.
Adduttore οὐσ. ἄρ. ἀπαγωγὴς (μῦς).
Adduzione, οὐσ. θ. ἀπαγωγή τῶν
μυῶνων.
Adach, οὐσ. θ. ἄκλ. ὁ ἐσωτερικὸς
ἐνθλαπος.
Adesagia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀδηφαγία.
Adesago, επίθ. ἰατρ. ἀδηφαγός.
Adeguamento οὐσ. ἄρ. ἰσότης ἡμα-
λότη ἡναλογία.
Adeguare, ρ. ἐν. ἐξισῶ, ἐξισάζω,
ἐξομαλύνω. || ἐκτιμῶ.
Adeguatamente επίρ. ἐξ ἴσου, ἐν ἴ-
ση μοίρᾳ, ἡμαλῶς ἐπίσης.
Adeguato — a, ἐπ. ἴσος.
Adeliparia, οὐσ. θ. (ἰατρ.) πολυσαρ-
κία.
Adello, οὐσ. ἄρ. εἶδος ἰχθύος τοῦ
Πάδου.
Adelo, επίθ. ἄδηλος.
Ademonia, οὐσ. θ. (ἰατρ.) ἀδημονία.
Adempibile, επίθ. ἐκτελεστός.
Adempiere, καὶ — ire, ρ. ἐν. ἐπι-
τελῶ, εκπληρῶ.
Adempimento, οὐσ. ἄρ. ἐκτέλεσις,
ἐκπλήρωσις.
Adempitore, trice, ἐκτελεστής.
Adenalgia, οὐσ. θ. (ἰατρ.) ἀδενάλ-
για.
Adeni-te-tide, οὐσ. θ. (ἰατρ.) ἀδε-
νίτις.

Adenoda, οὐσ. θ. ἀδενώδη, γένος
φυτῶν.
Adenofaringite, οὐσ. θ. ἀδενοφαρυγ-
γίτις.
Adenoide, επίθ. ἀδενοειδής.
Adenosi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀδένωσις.
Adentro, ἐπίρ. ἐντός, ἔνδον· ἐμπρὸς
κατὰ βάθος.
Adenzione, οὐσ. θ. ἀνάκλησις, ἀκού-
ρωσις.
Adepto, οὐσ. ἄρ. ἀληθιστής· μύ-
στης.
Adequare, ρ. ἐν. προσμετρῶ· ἐκτιμῶ.
Adequamente, ἐπίσης, ἐξ ἴσου.
Adequazione, οὐσ. ἐξίσωσις· ἰσότης·
ὑπολογισμός.
Aderbare, ἐν. τρέφω μὲ γόρτον, βό-
σκω.
Aderente, επίθ. προσφυής· προσε-
χής· πατριαστής, ὁμόφρων ὁπαδός·
συναίτιος.
Aderenza, οὐσ. θ. τὰ προσήκοντα, τὰ
προσκειμένα· σύμφωνις, προσκλήθη-
σις· κλίσις, ροπή· γνωριμία, φιλία·
εὐνοια, προσήλωσις· ὑπεράσπισις,
προστασία· συνοχή, συνάφεια.
Adergere, ἐν. ἀνεγείρω.
Aderimento, οὐσ. ἄρ. συναίνεσις, εὐ-
νοια, προσήλωσις, προσκλήθησις.
Aderire, οὐδ. εὐνοῶ, συμπράττω τινί,
ὁμοφρονῶ § — si, αὐτπ. συμμαχῶ.
Aderitore, trice, ἐπ. ὁ συμπράττων
τινί, συνεργός.
Aderpicare, οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀνέρπω.
Adesato, επίθ. κακῶς ἐτραμμένος.
Adescamento, οὐσ. ἄρ. δέλεαρ.
Adescare, ἐν. δολῶ, δελείζω ἀ-
πατῶ.
Adescatore, trice, ἐπ. δελεαστής, ὁ
δελείζων, ἄλιων.
Adescatura, οὐσ. θ. δελεασμός.
Adesione, οὐσ. θ. ὁμοφροσύνη, προ-
σήλωσις, συνάφεια, ἔνωσις.
Adesivo, επίθ. ἐνωτικὸς, ἑλετικὸς.
Adeso, επίθ. προσχής· προσφυής.
Adetto, οὐσ. ἄρ. μύστης, ὁπαδός.
Adiacente επίθ. προσκειμένος ὁ
πλησίον ὢν.

Adiacenza, οὐσ. θ. παρακειμένος τό-
πος.
Adiacetia, οὐσ. θ. ἀδικαρχία.
Adiesado, επίθ. ἀδιέξοδος.
Adiettivo, οὐσ. ἄρ. ἐπίθετον.
Adieto, οὐσ. ἄρ. κομιστὴς συναλ-
λαγματικῆς ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἐκδύ-
του ἢ τοῦ ὀπισθογράφου· ὀπισθο-
γράφος δι' ἐπιτροπικῆς ἀνευ εὐθύ-
νης αὐτοῦ.
Adimare, ρ. ἐν. κλίνω, ταπεινῶ,
γαμηλώνω, παθ. — si καταβαίνω,
βαθύτατα ταπεινοῦμαι.
Adipe, οὐσ. ἄρ. λίπος, πάχος, θυσία.
Adipettare, ἐν. τύπτω τῷ στήθει.
Adipocera οὐσ. θ. (χημ.) στεατό-
κηρον.
Adiposità οὐσ. θ. λιπαρότης, πιμαλή.
Adiposo, επίθ. στεατώδης, πιμαλώ-
δης.
Adiramento, οὐσ. ἄρ. ὀργή, θυμός.
Adirare, ἐν. παροργίζω, παροξύνω,
παθ. — si, ὀργίζομαι, δυσαρεστοῦ-
μαι.
Adiratamente, ἐπίρ. ὀργίως, μετ'
ὀργῆς.
Adirato, επίθ. ὀργίλος, παρωργισμέ-
νος, δυσηρεστημένος.
Adire, ἐν. (νμ.) ὑπεισέρχομαι, δέχο-
μαι κληρονομίαν.
Adirevole, επίθ. ὀργιστικὸς, ἐρεθι-
στικὸς.
Adiroso, επίθ. ὀργίλος, θυμώδης.
Adito, οὐσ. ἄρ. εἰσόδος, ἄδουτον, ἐρό-
μος.
Adiungere, ἐν. προστίθημι, αὐξάνω.
Adiunzione, καὶ Adjunzione, οὐσ.
θ. προσθήκη, ἀξήγησις.
Adiurazione, οὐσ. θ. ἔξορκισμός.
Adiuratore, trice, βοηθός, συνεργός.
Adiutorio, οὐσ. ἄρ. βοήθεια, ἐπι-
κούρεια.
Adiuvante, επίθ. συνεργός, βοηθός.
Adiuvare, ἐν. συμπράττω, συνεργῶ,
βοηθῶ.
Adivenire, οὐδ. συμβαίνει.
Adivo, οὐσ. ἄρ. πάνθηρ.
Adizione, οὐσ. θ. ὑπεισέλευσις εἰς
κληρονομίαν.

Adizzamento, οὐσ. ἄρ. παρδύρησις.
 Adizzare, ρ. ἐν. επαφίημι κύνας· παρορμῶ.
 Adjutoro, trice, ἐπ. βοηθός, ὑπεραπιστής, προστάτης.
 Adjuvante, ἐπίθ. ἐπικουρικός.
 Adocchiamiento, οὐσ. ἄρ. βλέμμα, ματιὰ.
 Adocchiare, ρ. ἐν. ἀνεύλω, προσβλέπω.
 Adocchiatore, trice, ἐπίθ. ὁ προσβλέπων.
 Adolescente, οὐσ. καὶ ἐπίθ. νέος, νεανίσκος, μεράχιον, ἔφηβος.
 Adolescenza, οὐσ. θ. ἡβή, νεότης.
 Adombrabile, ἐπίθ. σκιασίμος, εὐσχεδιάστος.
 Adombramento, οὐσ. ἄρ. σκιασμός, ἐπισκίασμα, ὑποψία.
 Adombrare, ἐν. σκιάζω· ἐπισκοπέω· σκιαγραφῶ· σχεδιάζω.
 Adombrato, οὐσ. ἄρ. τόπος κατὰ σκιὰς, σκιαγραφημένος.
 Adombratore, trice, ἐπίθ. ὁ σκιαγραφῶν, σκιαγράφος.
 Adombrazione, οὐσ. θ. σκιά, σκιάσις.
 Adornamento, οὐσ. ἄρ. δάμασις, καταπίσις, ἐκτιθάσσεισις.
 Adornare, ἐν. δαμάζω· ὑποτάσσω. § —si, αὐτῶν. ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι.
 Adonestare, ἐν. συγκαλύπτω, μεταμάρφυνω, καλύπτω.
 Adoni, οὐσ. ἄρ. ἄδωνις, φυτόν.
 Adontare, ἐν. ὑβρίζω, προσβάλλω. § —si, αὐτῶν. ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι.
 Adontato, ἐπίθ. ὑβριστικός, προσβλητικός.
 Adornabile, ἐπ. εὐχρηστος, εὐμεταχειρίστος.
 Adornamento, οὐσ. ἄρ. χοῆσις μεταχειρίσις.
 Adornante, οὐσ. ἄρ. ἐνεργῶν, ἐργάτης.
 Adornare, ἐν. μεταχειρίζομαι, ἐργάζομαι. §. —si, αὐτῶν. ἐνασχολούμαι· κοπιῶ· εἶμαι ἐν χρῆσει· συμπράττω.

Adoperatore, trice, ἐπίθ. μεταχειρίζομενος, ἐργάτης· ἀποτελεστικός.
 Adoperazione, οὐσ. θ. χοῆσις, μεταχειρίσις, ἐργασία, πράξις, ἀποτέλεσμα.
 Adoppiamento, οὐσ. ἄρ. κάρωσις διὰ τοῦ ὀπίου.
 Adoppiare, ρ. ἐν. διδω· ὀπιον, ναικῶ διὰ τοῦ ὀπίου.
 Adoppiato, ἐπ. acqua —a, ἔγχυμα ὀπίου.
 Adorabile καὶ Adorabile, ἀξιολάτρευτος· ἐράσιμος.
 Adorabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀξιολάτρευτον.
 Adornamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Adbrazione.
 Adornante, ρ. ἐν. ἴδε Adornatore.
 Adornare, ἐν. λατρεύω· τιμῶ· ὑπεραγαπῶ, ἀδουμι· προσεύχομαι.
 Adornatore, trice, ἐπίθ. λατρεῖς, λατρευτής· θαυμαστής, ἐραστής.
 Adoratorio, οὐσ. ἄρ. σηκὸς εἰδώλων, ἡρώων, ναός, ἱερῶν.
 Adorazione, οὐσ. θ. προσκύνησις, λατρεία· σεβασμός.
 Adordinarsi, ρ. αὐτ. διατάττομαι, διευθετοῦμαι, παρασκευάζομαι.
 Adorco, οὐσ. θ. πλ. ἑορταὶ ἔθνικαί.
 Adorezzare, ρ. αὐτ. σκιάζω, καλύπτω μὲ σκιάν.
 Adornante, ἐπίθ. εὐδαίμων, κομψῶς.
 Adornamento, κόσμος, στολή, καλλιπίασμα.
 Adornare, ἐν. κοσμῶ, καλλωπίζω.
 Adornamento, ἴδε Adornante.
 Adornatore, trice, ἐπίθ. κοσμητής, καλλωπιστής, ὁ εὐδαιμόνιστος.
 Adornatura καὶ Adornezza, κόσμος, κομψότης, γλαφυρότης, καλλιπίασμα.
 Adorno, οὐσ. ἄρ. κόσμος, στολή, καλλιπίασμα. § ἐπίθ. εὐχριστός, κομψός.
 Adossa, οὐσ. θ. ἄδοξον, ἀδοξία· γενφυτ.
 Adottamento, οὐσ. ἄρ. υἰοθέτησις.

Addottare, ρ. ἐν. υἰοθετῶ, παραδέχομαι.
 Adattativo, ἴδε Adottivo.
 Adattato, οὐσ. ἄρ. θετός υἱός.
 Adattatura, —ice, ἐπίθ. ὁ υἰοθετῶν ἡσας.
 Adottazione, οὐσ. θ. ἴδε Adottamento.
 Adottivo, ἐπίθ. εἰσποιητός, θετός.
 Adozione, οὐσ. θ. υἰοποίησις, υἰοθεσία.
 Adrenio, ἐπίθ. ἔσω, ἐντός, ἐνδον.
 Adrianeo, οὐσ. ἄρ. ἄργλ. Ἀδριανεῖον.
 Adro, ἐπίθ. ἀλαμπής· κένθημος.
 Aduggiamento, οὐσ. ἄρ. ἐπισκίασις ἐπιπλασής.
 Aduggiare, ἐν. ἐπισκιάζω τὰ φυτὰ ἐπιπλασῶς· βαρκαίνω.
 Aduggiato, ἐπίθ. κατάσκιος.
 Aduggiatore, trice, ἐπίθ. ὁ βλάπτων διὰ τῆς σκιάς.
 Aduggiare, ἐν. ντ. σπειρῶ, συστρέφω σχοινίον.
 Adugnatore, ἐπίθ. ὁ συλλαμβάνων τοὺς θύζι.
 Adulante, ἐπίθ. κόλαξ.
 Adulare, ἐν. θωπεύω, κολακεύω.
 Adularia, εἶδος γρανίτου σπινθήροβόλου.
 Adulatore, trice, κόλαξ.
 Adulatoriamente, ἐπίθ. κολακευτικῶς.
 Adulatorio, ἐπίθ. κολακευτικός.
 Adulazione, οὐσ. θ. ὑπέρμετρος θωπεία, κολακεία.
 Adulteramento, ἐπίθ. μοιχεύω.
 Adulteramento, οὐσ. μοιχεία· κισθηλοία.
 Adulterante, ἐπίθ. μοιχός.
 Adulterare, ἐν. μοιχεύω, φθείρω, νοθεύω, κισθηλεύω.
 Adulteratore, οὐσ. ἄρ. μοιχός· φθορεύς, ὁ κισθηλεύων.
 Adulteratrice, οὐσ. θ. μοιχαλὶς, ἐταῖρα.
 Adulterazione, οὐσ. θ. μοιχεία· κισθηλοία.
 Adulterino, ἐπίθ. μοιχίδιος, μοιχογέννητος, κισθηλός.

Adultera, οὐσ. θ. μοιχαλὶς.
 Adulterio οὐσ. ἄρ. μοιχεία.
 Adultoro ἄρ. καὶ ἐπίθ. —oso οὐσ. ἄρ. μοιχός, κισθηλός.
 Adultivo, ἐπίθ. ἀδύλων.
 Adulto, ἐπίθ. νέος, νεανίας· ἄδρος.
 Adumiliare, ἐν. ταπεινῶ.
 Adunamento, οὐσ. ἄρ. συνάθροισις, ἔνωσις.
 Adunanza καὶ Adunata, οὐσ. θ. συνάθροισις, συνέλευσις.
 Adunare, ἐν. συνάγω, συναθροίζω.
 Adunatore, trice, ἐπ. εἰσπράκτωρ, συλλέκτης, ἀθροιστής.
 Aduncare, ἐν. γρυπῶ, γαμφῶ, ἀγκυλῶ, ἐπικάμπτω.
 Adunco, ἐπίθ. γρυπός, γαμφός, καμπύλος.
 Adunghiare, ἐν. συλλαμβάνω τοὺς θύζι.
 Adunque, σύνδ. ἄρα, λοιπόν.
 Adusarsi, ρ. συνεθίζομαι, ἐξοικισθῶμαι.
 Adustare, ἐν. ἐπικαίω, περιφλέγω.
 Adustezza καὶ Adustione, οὐσ. θ. καυσίτις· ἔρησσις.
 Adustivamente, μετ' ἐπικαύσεως· ἔρησις.
 Adustivo, ἐπίθ. καυστικός, ἐπιξηραντικός.
 Adusto, ἐπίθ. ἔρηός, περικαῆς, φρυγμένος.
 Adutero, θύλακος τοῦ ὡσὺ τῶν πτηνῶν.
 Adenitare, οὐδ. αἰσθῶμαι, ἐπαυξάνω.
 Adentivizio, ὁ κατὰ συμβεθερῶς.
 Aeonpe, οὐσ. ἄρ. φ. ἴστ. ἀθῶν.
 Aedo, ἐπίθ. ἀεθής.
 Aerato, ἐπίθ. εὐαερός, ἀεουόχος.
 Aere, οὐσ. ἄρ. καὶ θ. ἀήρ, ἀτμοσφαιρα.
 Aereo, ἐπίθ. ἀέριος· ἐναέριος· αἰθέριος, φανταστικός, μάταιος.
 Aerolito οὐσ. ἄρ. καὶ θ. —te, ἀερόλιθος.
 erifero, ἐπίθ. ἀερόφορος.
 Aerificazione, οὐσ. θ. χημ. ἀεροποίησις. [ἀύλας.
 Aeriforme, ἐπίθ. ἀεροειδής· ἀέριος,

Aerino, επίθ. κυανούς, ὁ ἔχων χρώμα τοῦ αἰθέρος, γλαυκός.
 Aerobata, οὐσ. ἄρ. ἀεροβάτης.
 Aerografia, οὐσ. θ. (ἐπιστ.) ἀερογραφία.
 Aeromante, οὐσ. ἄρ. ἀερόμαντις καὶ
 Aeromanzia, οὐσ. θ. ἀερομαντεία.
 Aerometria, οὐσ. θ. ἀερομετρία.
 Aerometro, οὐσ. ἄρ. ἀερόμετρον.
 Aeronauta, οὐσ. ἀρσ. ἀεροναύτης,
 ἀεροβάτης.
 Aeroso, επίθ. ἐπιτήδειος.
 Aerostato, οὐσ. ἄρ. ἀερόστατον. κ.
 μπαλόνη.
 Afa, οὐσ. θ. ἀφα πνιγνῆρά· πνίγος,
 πνιγμονή ἐκ τοῦ καύσου.
 Afalsaro, ρ. ἐν. κινδυνῶν.
 Afanite, οὐσ. θ. ἀφανίτης λίθος.
 Afaticcio, ἐπ. μαρμαίσις, ἄτονος,
 ὑπισχνος, μαρμαίμενος.
 Afaticcio, επίθ. φιλάσθενος, νοση-
 ρός.
 Afelato, επίθ. ἀπειρηκώς, ἄτονος,
 πεπονημένος.
 Afelio, οὐσ. ἄρ. ἀστρου. ἀφῆλιον.
 Afersai, οὐσ. θ. (γρμ.) ἀφαιρέσις.
 Afesi, -a οὐσ. θ. ὑφέσις νόσου.
 Affabile, επίθ. εὐπροσήγορος, φιλό-
 φρων.
 Affabilità, οὐσ. θ. εὐπροσηγορία,
 φιλοφροσύνη, πολιτισμός.
 Affabilmente, ἐπίρ. εὐπροσηγόρως,
 προσηγῶς, φιλοφρόνως.
 Affabulazio, οὐσ. ἀρσ. λ. ἐπιθόμιον.
 Affaccendarsi, ἀσχολοῦμαι.
 Affaccendato, επίθ. πολυάσχολος,
 πολυφρόντης.
 Affaccettare, ἐν. κόπτω πλευροει-
 δῶς.
 Affaccettato, επίθ. πολύπλευρος.
 Affaccinare, οὐδ. κοχθῶ, κοπιῶ
 πολύ, καταπονοῦμαι, καταβάλλομαι.
 Affacciamiento, οὐσ. ἄρ. προπέτεια,
 κωφάδεια.
 Affasciare, ἐν. λειάνω ὁμαλῶν, ἐμ-
 φανίζω. § αὐτπ. —si, φαίνομαι,
 προκύπτω, παρουσιάζομαι, ἀντι-
 φωνῶ. [δῶς.
 Affacciatamente, προπετῶς, ἀναι-

Affacciato, επίθ. προπετῆς, ἀναιδέης.
 Affaldare, ἐν. συμπτύσω, διπλώνω.
 Affalsare καὶ Affalsificare, ἐν. κιν-
 δυνεύω, νοθεύω.
 Affamato, ἐν. προσενῶ πείναν, ἐρε-
 θίζω, κινῶ τὴν ὄρεσιν. § αὐτπ. —si,
 ἔχω ὄρεσιν, πεινῶ.
 Affamato, επίθ. πειναλῆς, ἐπιθυμη-
 τικός, ὠμός.
 Affamatuozzo, δειλός, ἡμιπειναλῆς.
 || ἄνθρωπος μικροπρόσωπος.
 Affamire, οὐδ. πεινῶ.
 Affangere, ἐν. βορβορῶ, λασπῶν·
 § οὐδ. βορβοροῦμαι, λασπῶνομαι.
 Affannamento, οὐσ. ἄρ. ψυχικὴ ἀ-
 γωνία, ἀδημονία, ἄσθμα, δύσπνοια.
 Affannamentoso, ἀσθματικός, πνι-
 γνῆρς.
 Affannante, επίθ. πνιγνῆρς, λυπηρῆς,
 ἀνιάρς, ὁ κορέγων φροντίδας.
 Affannare, ῥῆμ. ἐν. λυπῶ, ἐνοχλῶ· §
 —si οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀδημονῶ, βασαν-
 νίζομαι, ἀνησυχῶ.
 Affannato, επίθ. περιαλγῆς, τετα-
 ραγμένος, ἀσθμαίων.
 Affannatore, trice, οὐσ. ἄρ. ἀνή-
 συχος, ἀλγῶν, ἀδήμων, περιφροβος.
 Affannevole, επίθ. ἴδ. —mante.
 Affanno, οὐσ. ἀρσ. ἄσθμα, δύσπνοια,
 κόπος, λύπη, θλίψις, ἀδημονία,
 ἄλγος.
 Affannone, οὐσ. ἄρ. —na οὐσ. θ.
 πολυπράγμων, πολυφρόντης, ἀναμι-
 γνύμενος παντοῦ, κατεσκευμένος.
 Affannoperia, οὐσ. θ. πολυπραγμο-
 σύνη, βία, μέριμνα, ραδιουργία.
 Affannosamente, ἀδημόνως, ἀλγει-
 νῶς, περιφρόβως.
 Affannoso, ὄχληρς, ἀνιάρς, πνιγνῆ-
 ρς.
 Affardellare, ἐν. περιβάλλω, συ-
 σκευάζω, φακελλῶ.
 Affare, οὐσ. ἄρ. ἔργον, ἀσχολία,
 ὑπόθεσις, πρᾶγμα· κατάστασις, τά-
 ξις, ἐπισημότης. || uomo d' affari,
 ἄνθρωπος ὑποθέσεων, ἔμπορος.
 Affarsi, ρ. ἀρμόζει, πρέπει, συμ-
 φωνεῖ.
 Affasciare, ἐν. δένω εἰς ἀγκυλίδας.

Affascinamento, μαγγανεία, μαγεία,
 βασκανία,
 Affascinare, μαγεύω, θέλω, τέρπω.
 Affascinalore, trice, βάσκανος.
 Affasciellaro, ἐν. φακελλῶ; ἀναμι-
 γνύω, διαυδατῶ, συγχέω, συσσω-
 ρεύω. || κακῶς ἐνδύω.
 Affastidi(a)re, ἐνοχλῶ, προσενῶ ἀη-
 δῖαν.
 Affastidito, ἐπ. ὁ ἀηδέϊσας, ὁ ἐνο-
 χλημένος; βαρυνθῖς.
 Affatare, ἐν. ἄριστον ποιῶ.
 Affaticamento, ὄν. κάματος, πόνος,
 κόπος. || Ἄσκησις.
 Affaticante, επίθ. φιλόπονος, ἀκά-
 ματος.
 Affaticare, ἐν. καταπονῶ. || Ἄσκῶ,
 κακῶ, § —si οὐδ. καὶ αὐτπ. φθεί-
 ρομαι, καταβάλλομαι, κοπιῶ. ||
 Ἄσκούμαι.
 Affaticato, επίθ. κατάπονος, κειμη-
 λῶς.
 Affaticatore, trice, φερέπονος, φι-
 λόπονος.
 Affatichevolo, επίθ. φιλόπονος.
 Affatto, ἐπίρ. ἔλος, ἐντελῶς, καθο-
 λοκληρίαν.
 Affatturare, ἐν. μαγγανεύω, γση-
 τεύω, θέλω· κατηλῶ τὸν οἶνον.
 Affatturatore, trice, μέγος, γῆς,
 φαρμακῶς.
 Affatturazione, οὐσ. θ. μαγγανεία,
 γσητεία. [σμα.
 Affazzonamento, κόσμος, καλλώπι-
 ζομαι.
 Affazzonare, κοσμῶ, καλλωπίζω.
 Affazzonatore, trice, καλλωπιστής.
 Affè, ἐπίρ. ὄρ. καὶ Affadedieci, πῆ
 ἀληθεία.
 Affogatare, ρ. οὐδ. ἀδυμῶ, ταπει-
 νοῦμαι.
 Affornamento, οὐσ. ἄρ. διαβεβαίω-
 σις, ἐπιχώρωσις.
 Affermante, επίθ. βεβαιωτικός, κα-
 ταφατικός.
 Affermatamente, ἐπ. βεβαίως, κα-
 ταφατικῶς.
 Affermare, ἐν. βεβαίω, ἐπιχωρῶ·
 στερεῶ· πιστοποιῶ· ἐνισχύω· ἀσφα-
 λίζω.

Affermatamente, ἐπίρ. βεβαιωτι-
 κῶς.
 Affermativa, οὐσ. θ. καταφατικὴ
 πρότασις.
 Affermativamente, ἐπίρ. καταφα-
 τικῶς.
 Affermativo, επίθ. βεβαιωτικός, κα-
 ταφατικός.
 Affermatore, trice, βεβαιωτής, ἐπι-
 χωρῶν.
 Affermazione, οὐσ. διαβεβαίωσις, ἐ-
 πιχώρωσις.
 Afferamento, λήψις, τὸ λαμβάνειν.
 Afferare, ἐν. ἐπιλαμβάνομαι, συλ-
 λαμβάνω, πιάνω, § —si αὐτπ. συμ-
 πλέκομαι.
 Afferalojo, ἀρπάγη, παγίς, πρόφα-
 σις.
 Affertilire, ἐν. γόνιμον. (εὐφορον)
 ποιῶ.
 Affettamento, οὐσ. ἄρ. ἐπιτήδευσις,
 θρόψις.
 Affettare, ἐν. τμαχίζω, συμπτύσω·
 ἐπιτηδεύω, ὀρέγομαι, σπουδαγῶ,
 § —si, αὐτπ. σχίζομαι, καλλωπίζο-
 μαι.
 Affettamento, ἐπίρ. διακαῶς, ἀδη-
 μόνως· || ἐπιτετηθευμένος.
 Affettateza καὶ -tura, οὐσ. θ. ἐπι-
 τήδευσις.
 Affettato, επίθ. ἐπιτετηθευμένος.
 Affettazione, οὐσ. θ. ἐπιτήδευσις,
 προσποίηση, περιέργεια.
 Affettivo, επίθ. παθητικός.
 Affetto, επίθ. ὁ ἔγων προδιάθεσιν,
 ἐπιρρητής, ἐπικλιτής, προσβεβλη-
 μένος.
 Affetto, οὐσ. πάθος, πάθημα, στοργή,
 ἀγάπη.
 Affettare, ἐν. διατίθημι, ἀγαπῶ.
 Affettuosamente, ἐπίρ. φιλοστόργως,
 ἐγκαρδίως.
 Affettuosità, οὐσ. θ. εὐνοια, φιλο-
 φροσύνη, στοργή, ἀγάπη.
 Affettuoso, εὐμενής, ἡ ἀγαπητός,
 φιλόστοργος.
 Affezionamento, οὐσ. θ. στοργή, ἀ-
 γάπη, εὐνοια.
 Affezionare, ἐν. ποιῶ τινα περιπαθῆ.

ἐρωτόληπτον εἰς τι. § —si, αὐτὴ γίνομαι περιπαθής, φιλοῦμαι, στέργω, ἀγαπῶ προσκολλῶμαι.
 Affezionatamente, ἴδε Affettuosamente.
 Affezionato, ἐπ. εὖνους, ἀγαπητός, ποθητός, φιλόστοργος, προσφιλής, ἀφασιωμένος, φίλος.
 Affezione, οὐσ. θ. στοργή, ἀγάπη, εὖνοια, διάθεσις, κλίσις, ἰδιότης, πάθημα.
 Affezionevole, ἐπιθ. φιλόστοργος, εὐμενής.
 Affiliare, ἐν. δασμοφορῶ.
 Affiato, ἐπιθ. ὑποτελής, πληρώων φόρον.
 Affibbiaglio, οὐσ. ἄρ. περόνη, κόρη, κέπτα.
 Affibbiamento, οὐσ. ἄρ. ἐμπόρησις.
 Affibbiare, ἐν. ἐμπορῶ, θηλυκόνως, ἀπατῶ, κτυπῶ.
 Affibbiatojo, οὐσ. ἄρ. κομβοδόχη, θηλειά.
 Afficore, ἐν. περιέπτω, περιβάλλω.
 Affidare, ἐν. διαβεβαίω, διαπιστεύω, § —si, αὐτὴ. θαρρῶ, ἐμπιστεύομαι.
 Affidato, οὐσ. ἄρ. ὁ πεποιθώς, ὁ ἐμπιστευόμενος εἰς τινα.
 Affiebolire, ἐξασθενῶ, οὐδ. ἀσθενῶ.
 Affiebolimento, οὐσ. ἄρ. ἀδυναμία, ἀτονία χαύνωσις.
 Affienire, οὐδ. μαραινόμαι.
 Affievolire, ἐξασθενίζω, οὐδ. ἀσθενῶ.
 Affigore, προσπήγνυμι, προσηλῶ, προσκολλῶ, ἐρεθίζω, ὑποκινῶ, ὠθῶ, § —si, αὐτὴ. ἀτενίζω, προσκολλῶμαι.
 Affiguramento, οὐσ. ἄρ. ἀναγνώρισις.
 Affigurare, ἀναγνωρίζω. § —si, αὐτὴ. φαντάζομαι.
 Affigurazione, οὐσ. θ. ἀναγνώρισις.
 Affilamento, οὐσ. θ. ἀκόνησις, κόψις.
 Affilare, ρ. ἐν. ἀκονῶ, στιχῶ, παρορῶ, § αὐτὴ. τάντομαι εἰς στιχόν, παρατάττομαι.

Affilato, ἐπιθ. ὀξός, ἀκονημένος, κομψός, ἰσχνός, ἀδύνατος, ἥδραπέτης.
 Affilatore, trice, ὁ ἀκονῶν ἀκονητής.
 Affilatura, οὐσ. θ. ἀκμή, στόμα, κόψις.
 Affilettare, ρ. ἐν. στήνω δίκτυα.
 Affilo, ἐπιθ. ὁ κατ' εὐθείαν γραμμὴν.
 Affinamento, οὐσ. ἄρ. τελειοποιήσις, ἐντέλεια. ἥ καθαύρασις, ἀφέψημα μετάλλων.
 Affinare, ρ. ἐν. λεπτόνω, τελειῶ, τελειοποιῶ, ἀκονῶ, διυλίζω, πήκω μετάλλων.
 Affinatojo, οὐσ. ἄρ. χῶνος, χωνευτήριον.
 Affinatore, trice, καθαρουργός, διυλιστής.
 Affinatura, οὐσ. θ. καθαύρασις ἥ μεταφ. περιέργεια, λεπτενία, διύλισις, τελειοποιήσις.
 Affiechò, σύνδ. ἴνα, ὥστε, ὅπως.
 Affino, ἐπιθ. συγγίνης, κηδεμών, ὁμοιος.
 Affinire, ρ. ἐν. τελειῶ, λεπτόνω. § si οὐδ. καὶ αὐτὴ. ἐκλείπω.
 Affinità, οὐσ. θ. συγγένεια, κηδευστία, σχέσις, ὁμοιότης.
 Affinito, ἐπιθ. ἀσθενής, ἄτονος, χαύνος.
 Affiocamento, οὐδ. ἄρ. βράγγος, βραχνάδα.
 Affiocare, οὐδ. βραγγῶ, βραχνιάζω.
 Affiocato, -ta, ἐπ. βραγγύνος, βραχνιασμένος.
 Affiocare, οὐδ. συμπυκνωῦμαι που.
 Affione, οὐσ. ἄρ. ὄπιον.
 Affiorare, ρ. ἐν. διαποικίλλω ἀνοθεσι.
 Affiocato, -ta, ἐπ. διανοθής, ἀνοστολιστός.
 Affirmare, ἴδε Affermare, ρ. ἀποφασίζω.
 Affisare, καὶ —sare, ρ. ἐν. ἀτενίζω, προσβλέπω. § —si αὐτὴ. προσέχω.
 Affissazione, οὐσ. θ. ἀτενισμός, πρόσβλεψις.
 Affissamente, ἐπιρ. ἀτενῶς.

Affis(s)amento, πρόσβλεψις, ἀτενισμός, προσέχη.
 Affissazione, οὐσ. θ. σταθερότης, μονιμότης, προσήλωσις, ἰδέα ἔμμονος, σταθερά.
 Affisso, οὐσ. ἄρ. καταληκτικόν (μόριον) ἠνωμένος, προσπεπηγμένος, πρόγραμμα, ἔκθεμα.
 Affittajolo, οὐσ. ἄρ. ἐνοικιαστής.
 Affitante, καὶ Affittanziero, οὐσ. ἄρ. ἐκμισθωτής.
 Affittare, ἐκμισθῶ, δίδωμι εἰς ἐνοικίον.
 Affittatore, trice, ἐκμισθωτής, ναυλατῆς, ἐνοικιαστής.
 Affittevole, ἐπιθ. μισθώσιμος, ἐνοικιασίμος.
 Affitto, οὐσ. ἄρ. ἐνοικίον.
 Affittuale, οὐσ. ἄρ. μισθωτής, ἐνοικιαστής, ὁ ἐνοικιαζέων.
 Afflammazione, ἴδε Infiammazione.
 Afflare, ρ. ἐν ἐπιπνέω, φυσῶ.
 Afflato, οὐσ. ἄρ. πνοή, πρόσπνευσις, ἐπίπνοια, ριπή.
 Affliggente, ἐπιθ. ἀλγεινός, λυπηρός.
 Affliggere, ρ. ἐν. ἀνιῶ, ὀλίβω, λυπῶ. § παθ. —si. λυποῦμαι, ὀλιβόμαι.
 Afflittivamente, ἐπιρ. ὀλιβερός.
 Afflittare, trice, βασανιστής, ὁ λυπῶν.
 Afflittare, ρ. ἐν. ὀλίβω, λυπῶ, ταλαιπωρῶ.
 Afflittivo, ἐπιθ. ἀνιαρός, ὀλιβερός.
 Afflito, ἐπιθ. καὶ οὐσ. περιλυτός, καταψυγμένος, μὴ ζωηρός, ἔλειπός, ἐναντίας ἥ ἀδύνατος, ἀσθενής.
 Afflizione, οὐσ. θ. ἀνία, λύπη, ὀλιψις, ἄλγος. [μετφ.]
 Afflossene, ρ. ἐν. κάμπτω, κυρ. καὶ Affluente, εὐπορος, ἀφθονός, ἐπιρῶν, δαψιλής.
 Affluente, εὐπόρος, ἀφθόνως, δαψιλῶς.
 Affluenza, οὐσ. θ. συρροή, πληθὺς ἀφθονία, εὐροία, γλαφυρότης.
 Affluere, -ire, οὐδ. εὐπορῶ, πλεονάζω.

Afflusso, οὐσ. ἄρ. συρροή τῶν ὑγρῶν καταρροή. ἥ ἄμυρσις.
 Affocalistare, ρ. ἐν. σχιζογραφῶ, σχεδιάζω.
 Affocare, ρ. ἐν. φλέγω, ἀνάπτω πῦρ.
 Affocato, ἐπιθ. πυραϊός, πυρῶδης, πυρῶδους, διακαής, ἀήμων.
 Affogaggino, οὐσ. θ. πνιγμός, πνιγμονή.
 Affogamento, οὐσ. ἄρ. πνιγμός, πνιγμονή.
 Affogare, ρ. ἐν. ἀποπνίγω κατακλύω, ἐρημῶ. — una cosa, κρύπτω τι, οὐδ. — si, πνιγομαι κατακλύομαι.
 Affogato, ἐπιθ. βεβουλισμένος, πνιγός, ροφητός. ἥ οὐα — e αὐτὰ ροφητά.
 Affollare, ρ. ἐν. ποτῶ, συμπιέζω.
 Affollamento, ἀγελήδον, τωρηδόν, ἀθρόως, παμπληθές, affollato, gente — a, ὄμιλος, ὄχλος.
 Affollamento, οὐσ. ἄρ. καὶ affollata, οὐσ. θ. βία, σπασθή, πρόσητης ταχύτης.
 Affollare, — rsi οὐδ. καὶ αὐτὴ. ἐπιπνέω ἥ τρώγω λαϊμάργος.
 Affondamento, οὐσ. θ. ναυάγιον, κατάδυσις, ἀπόλεια.
 Affondare, ρ. ἐν. ἐμπήγνυμι, καταδύω, βυθίζω, βαθύνω, ὀρύσσω, ταπεινῶ, καταστρέφω. — si οὐδ. καταδύομαι.
 Affondatura, οὐσ. θ. κατάδυσις, τὸ βυθισθὲν μέρος, ἐμπήγις, μυχός.
 Affondere, ρ. ἐν. μετατρέφω, μεταγίζω.
 Affondo, οὐσ. ἄρ. βάθος, σπαστήλη.
 Affondo, ἐπιθ. βαθύς, κοίλος, ἐπιρ. ἐν τῷ βυθῷ.
 Afforcare, ρ. ἐν. κρεμῶ, ἀγχονῶ, φενῶ.
 Afforcare trice, ἀγχονιστής.
 Afforceo, οὐσ. ἄρ. ἡ δευτέρα ἀγκυρα. (ναυτ.)
 Afforestiere, ρ. ἐν. ποτῶ τινα ἔσθον, ἀποξενῶν. [πην.]
 Affornellare, ρ. ἐν. αἰωρῶ τὴν κώ-

Affortificamento, οὐσ. θ. ἐνίσχυσις· ὀχύρωμα.
 Affortificare, ρ. ἐν. ἐνισχύω, ισχυροποιῶ, ὀχυρῶ.
 Afforlire, ρ. ἐν. ριάννυμι, στερεῶ, ἐνισχύω.
 Afforzamento, οὐσ. θ. ἐνίσχυσις· ὀχύρωμα.
 Afforzare, ρ. ἐν. ὀχυρῶ· ἐνισχύω. §.—si, αὐτπ. προσπαθῶ.
 Afforzatore, trice, ἐπίθ. ὁ ὀχυρῶν· ἐνισχύων.
 Affoscare, ρ. ἐν. ἐπισκοτίζω.
 Affossamento, οὐσ. ἀρ. ἀνασκαφή, τάφος.
 Affossare, ρ. ἐν. ταφρεύω, ἀνοίγω τάφρον.
 Affossato, ἐπίθ. κοίλας.
 Affossatore, trice, ταφωρύχος, ταφροποιός.
 Affraggere, ρ. ἐν. ρηγνύω, συντριβῶ, θραύω.
 Affralimento, ἐκλύσις, χαύνωσις.
 Affralire, ρ. ἐν. παραλύω, ἐξασθενίζω, ἐκνευρίζω.
 Affrancare, ρ. ἐν. ἀπελευθερῶ· ἐνισχύω· ἀπολύω· || προπληρώνω τὰ ταχυδρ. τέλη· ντ. ἐκκινῶ. §.—si, αὐτπ. ἐνθαρρύνομαι.
 Affrancato, οὐσ. ἀρ. ἀπελευθερῶς· ἀπελευθερωθεὶς· || ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν.
 Affrancozione οὐσ. θ. ἀπαλλαγὴ, ἀφρασις.
 Affranto, ἀδύνατος, χαῦνος, κατὰ πνοῆς· κεκημητός.
 Affrantura, οὐσ. θ. καταπόνησις, κόπος.
 Affrappatore, οὐσ. ἀρ. ὁ κόπτων· ἀπατεῶν.
 Affratellamento, οὐσ. ἀρ. οἰκειότης· φιλία, ἀδελφότης.
 Affratellanza, οὐσ. θ. οἰκειότης, σχέσις, φιλία.
 Affratellarsi ρ. ἀστ. συνδιατεῖσθαι· ἀδελφικῶς ἐφοικισθῆναι.
 Affratto, οὐσ. ἀρ. περιχαρμῆ· παύουργια.
 Affreddare, ρ. ἐν. καταψύχω, ψυ-

χραίνω § — si, αὐτπ. καταρροίζομαι· ψυχραίνομαι, ριγῶ.
 Affreddato, πρᾶνθεὶς, μετριασθεὶς.
 Affrenamento, οὐσ. ἀρ. χαλίνωσις· μετρίασις, ἀναχαίτισις, κώλυμα.
 Affrenare, ρ. ἐν. χαλινῶ, κυρ. και μετρ. μετριάζω, κωλύω, ἀναχαίτιζω.
 Affriscare, οὐδ. ντ. ἐπιπνέω, φυσῶ.
 Affretamento, οὐσ. θ. βία, προθυμία, σπουδὴ· ταχύτης.
 Affrettare, ρ. ἐν. ἐπιείγω, ἐπιταχύνω·—si, § οὐδ. και αὐτπ. ἐπιείγομαι, ἐπισπεύδω, προθυμοποιούμαι.
 Affrettatamente, διὰ σπουδῆς ταχύως.
 Affrettatore, trice, ὁ ἐπισπεύδων.
 Affric(in)o, οὐσ. ἀρ. λιψ· ἀνεμος, λίθος ἢ γαρπῆς.
 Affrittellare, ρ. τηγανίζω, || φονεύω.
 Affrontamento, οὐσ. ἀρ. προσβολή, ὕβρις, περιφρόνησις.
 Affronta και Affrontare, ἐν. ἐπιπίπτω, προσβάλλω, πλησιάζω· ἐξυθρίζω· περιφρονῶ, ἀποκρίνομαι. § —si, οὐτπ. εἰς χεῖρας ἔρχομαι· μάχην συνάπτω· ἀπαντῶ, ἐνοῦμαι· || συμμορφεύμαι.
 Affrontatore, trice, ὁ προσβάλλων, προσβλητικὸς, περιφρονητικὸς.
 Affronto, οὐσ. ἀρ. προσβολή, περιφρόνησις, συνάντησις, ὕβρις, παραβολή.
 Affumato, ἐπίθ. καπνισμένος, καρυθαρής, χαμαιοπῆς, ταπεινός.
 Affumicamento, οὐσ. ἀρ. καπνισις, θυμιάσις.
 Affumicare, ἐν. καπνίζω, θυμῶ, ἀμαυρῶ διὰ τοῦ καπνοῦ.
 Affuori, ἐπίρ. ἐκτός, παρεκτός.
 Affusato, ἐπίθ. ἐστενωμένος πρὸς τὰ ἄνω.
 Affusolare, ρ. ἐν. καλλοπιζῶ, κοσμῶ, στολίζω. [νίου].
 Affusto, οὐσ. ἀρ. ὑποστάτης κανο.
 Affaccacollo, ἐπίρ. παρακεκινδυνευμένως, παραβόλως.
 Afflantropia, οὐσ. θ. ἀφιλανθρωπία, μισανθρωπία.

Affillante, οὐσ. θ. (βτ.) ἀμάραντον.
 Affio, οὐσ. ἀρ. ἀφύη, ἰχθύς, σαρδέλλα.
 Affitto, ρ. μισθῶ, ἐνοικιάζω. || Pigliatà, μισθῶ, λαμβάνω ὑπ' ἐνοίκιον, ἐνοικιάζω.
 Aforismo, οὐσ. ἀρ. φιλ. και ἰατρ. ἀφορισμός.
 Aforisticamente, ἐπίρ. ἀφοριστικῶς.
 Aforo, ἐπίθ. ἀφορος.
 Afretto, ἐπίθ. ὑπάτατος, ὑπόζυς.
 Afrezza, οὐσ. θ. ὀξύτης τῶν ὀπωρῶν, μετρ. στρυφνότης.
 Afritate, οὐσ. θ. τὸ ἀφρώδες ὄρυκτόν.
 Afro, ἐπίθ. ὀξύς, στρυφνός, ἄωρος, θριμύς.
 Afrodizia, οὐσ. θ. τὰ ἀφροδίσια, συνουσία.
 Afrodita, οὐσ. θ. ἀφροδίτη, ἀφροδισιάς.
 Afrogala, οὐσ. θ. φρμ. ἀφρόγαλα.
 Afronesi, οὐσ. θ. ἀφρόνησις, ἀφροσύνη.
 Afrozzo, ἐπίθ. ὑπόζυς.
 Afte, οὐσ. θ. πλ. ἔφθα, ἄφτραι.
 Afioso, ἐπίθ. ἰατρ. ἀφώδης.
 Agà, οὐσ. ἀρ. (τουρκ.) ἀγάς.
 Agada, οὐσ. θ. ἀγάδη, ὄργανον μουσικόν.
 Agalikeman, οὐσ. ἀρ. ὄργανον μουσικόν.
 Agama, οὐσ. θ. βτ. ἄγαμον (φυτόν).
 Agamo, ἐπίρ. ἀρ. ἄγαμος.
 Agare, οὐσ. θ. ἀγάπη· (πλ. ἐκκλ.) ἀγάπαι.
 Agarico, οὐσ. ἀρ. ἀγαρικόν ὄσκα.
 Agata, οὐσ. θ. ἀγαθίς, ἀχάτης λίθος, βελωνιά κλωστής.
 Agatato, ἐπίθ. ποικίλος, παρδαλός.
 Agatidio, οὐσ. ἀρ. ἀγαθίς, γένος ἐντόμων.
 Agatadomane, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀγαθοδαμῶν.
 Agatoraja, οὐσ. θ. φιλ. ἀγαθοποιία.
 Agatoso, ἐπίθ. ἀγάττιος.
 Agatorgia, οὐσ. θ. φιλ. ἀγαθοεργία.
 Agazzare; ρ. οὐδ. φαίνομαι.
 Agazzino, οὐσ. ἀρ. βτ. πυράκανθα.
 Agelastia, οὐσ. θ. ἀγελαστία, τὸ ἀγέλαστον.

Agente, οὐσ. ἀρ. ἐνέργεια, πράκτωρ, ἐπίτροπος, διευθυντής.
 Agenzare, καλλωπιζῶ, —si, αὐτπ. ἀρέσκω.
 Agenzia, οὐσ. θ. πρακτορεῖον, διεύθυνσις, δύναμις, ἐνέργεια.
 Agenasia, οὐσ. θ. τὸ ἀγῆρατον.
 Agerotta, οὐσ. θ. εἶδος κερασίου.
 Agoustia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀγευστία.
 Agevolamento, οὐσ. ἀρ. εὐκόλυνσις, εὐκολία.
 Agevolare, εὐκολύνω, πρᾶννω, βοηθῶ.
 Agevolatore, trice, ὁ εὐκολύνων.
 Agevole, ἐπίθ. εὐκόλος, εὐκίνητος, πρῆξ, ελαφρὸς.
 Agevolamento και Agevolmente, ἐπίρ. εὐχερῶς, εὐκόλως, ἤπιως.
 Agevolezza, οὐσ. θ. εὐκολία, εὐπροσγηγορία, ἀγαθότης.
 Aggallatto, ἐπίθ. και οὐσ. (terreno). —γῆ κινητῆ και εὐκαμπτος.
 Aggangherare, ἐν. ἐμπορπῶ, θηλυκῶν.
 Aggavignare, ἐν. δράττομαι.
 Aggecchimento, οὐσ. ἀρ. ταπεινώσις, ἀθυμία.
 Aggelare, ἐν. πήγνυμι, ἀποψύχω, παγώνω.
 Aggelazione, οὐσ. θ. πήξις, πάγος.
 Aggentillire, ἐν. ἐξευγενίζω, ὠραρίζω.
 Aggere, οὐσ. ἀρ. χροῖς, χῶμα.
 Aggitare, ρ. οὐδ. (ἀρχτ.) προέγω, ἐξέγω.
 Aggittivamente, ἐπίρ. ἐπιθετικῶς.
 Aggettivo, οὐσ. ἀρ. (γρμ.) ἐπίθετον.
 Aggelto, οὐσ. ἀρ. (ἀρχτ.) ἐξοχή.
 Agghermigliare, ἐν. λαμβάνω σφιγτὰ, συγκλείω.
 Aggheronato, ἐπίθ. πεποιικιμένος ἐμβλήμασι.
 Agghiacciamento, οὐσ. ἀρ. ἐκπηξίς, πάγος.
 Agghiacciare, ἐν. πηγνῶ, παγῶ, κρυσταλλῶν. || —si, οὐδ. και αὐτπ. πήγνυμι, παγώνω.
 Agghiaccio, οὐσ. ἀρ. νομῆ περιφρακτος, μάνδρα, τοίχος, οἶαξ.

Agghiadamento, ρίγος, ψύχος, αί-
μωδίασις.
Agghiadare, έν. νερκῶ, διακερῶ.
§ —σι οὐδ. και αὐτπ. ριγῶ, τραυ-
ματίζω, ἀδημονῶ.
Agghiadato, θαλλιμμένος, ριγῶν ἐκ
ψύχους, τρέμων, τραυματισμένος,
χαῦνος.
Agghiadire, ἴδε Agghiadare.
Agghilana, οὐς. θ. μεταξά πρασίγη.
Aggiacento, ἐπιθ. προσπαρκαίμενος.
Aggiacenza, οὐς. θ. τὸ προσπαρκαί-
μενον, παράρτημα τὰ περίξ, τὰ
περίχωρα.
Aggiacoro, οὐδ. ἀρμόζει, συμφέρει,
πρέπει.
Aggiardinare, έν. φυτεύω κήπους.
Aggiardiniato, κατάφυτος ἐκ κήπων.
Agginocechiamento, οὐς. ἀρ. γονυ-
κλισία.
Agginocechiassi, γονυκλιτῶ, γονυ-
πατῶ.
Aggio, οὐς. ἀρ. ἐμπορ. ἐπικαταλ-
λαγή.
Aggiogare, ρ, έν. ζεύγνυμι, ζευγνύω,
ὑποδουλῶ, ὑποζυγῶ.
Aggiogatore, trice, ὁ ζευγνύων.
Aggiornamento, κλήσις, κλήτευσις.
Aggiornare, ὀρίξω τὴν ἡμέραν κλη-
τεῦῶ φωνίζῶ καθαρίζω. § —σι
οὐδ. αὐτπ. ἐξημερώνει.
Aggiramento, οὐς. ἀρ. περιστροφή·
ἀπάτη.
Aggirare, έν. περικυκλῶ, γυρῶ,
περιστρέφω· κινῶ· παρεκτρέπω· ἐξ-
απατῶ, § —σι οὐδ. και αὐτπ. περι-
στρέφομαι, περιέρχομαι, ἀμνηχανῶ.
Aggirata, οὐς. θ. περιδρομή· ἀπάτη.
Aggiratore, trice, ὁ περικυκλῶν·
απατεῶν, ἀλήτης, πλάνης.
Aggirevole, ἐπιθ. περιδρομος.
Aggiudicare, έν. ἐπιδικάζω, κατα-
κυρῶ, παρρωρῶ, οὐδ. διακηρύττω-
μαι.
Aggiudicario, οὐς. ἀρ. πλειοδότης.
Aggiudicazione, οὐς. θ. ἐπιδίκασις,
κατακύρωσις.
Aggiugnere, έν. προσθήκη, κατα-
λαμβάνω, προφθάνω, συζεύγνυμι,

ένῶ. § οὐδ. —σι αὐξομαι· φθάνω.
Aggingnimento, οὐς. ἀρ. αὐξήσις,
προσθήκη.
Aggiugnifino, οὐς. ἀρ. (γρμ.) πα-
ραγωγή.
Aggiugnimezzo, οὐς. ἀρ. (γρμ.)
παρέθεσις.
Aggiugninnanzi, πρόσθεσις γράμμα-
τος.
Aggiugnitore, trice, προσθέτης, ὁ
προσθέτων.
Aggiunta, οὐς. θ. προσθήκη, πρόσ-
θεσις.
Aggiuntare, έν. ἐπαυξάνω.
Aggiuntivo, οὐς. ἐπιθετον, προσθε-
τικός.
Aggiunto, οὐς. ἀρ. ἐπιθετον, βοη-
θός, πάρεδρος, προσθετός.
Aggiuntochò, προσέτι, πρὸς τούτοις·
τοσοῦτω μᾶλλον.
Aggiunzione, οὐς. θ. πρόσθεσις,
προσθήκη.
Aggiurare, ἐτ. συνωμοτῶ, ἐξορκίζω.
Aggiustabile, —evole, ἐπιθ. εὐσυμ-
δίβαστος, εὐδιόρθωτος.
Aggiustamento, διαλλαγή, συμβι-
βασμός, ἐξίσισις.
Aggiustare, έν. ἐξισῶ, διορθῶ, ἀρ-
μόζω, τακτοποιῶ, κανονίζω, μι-
μοῦμαι, ἐξοφλῶ· πιστεύω.
Aggiustamento, ἐπιρ. ὀρθῶς, ἀρ-
μοδίως, σωστά, ἀκριβῶς.
Aggiustatezza, οὐς. θ. ἀκρίβεια, εὐ-
θυτης.
Aggiustato, ἐπιθ. ἀκριβής, ἴσος, φρό-
νιμος.
Aggiustatore, ὁ ἐξισάζων (τὰ νομί-
ματα).
Aggiustevole, ἐπιθ. εὐσυμδίβαστος,
διαλλακτικός.
Aggiutare, έν. σφαιρῶ, συσπειρώνω.
Aggiutato, ἐπιθ. συσπειρωμένος.
Agglomerati, οὐς. ἀρ. πλ. βράχοι.
Agglutinamento, οὐς. ἀρ. προσκόλ-
ησις.
Agglutinare, έν. ἰατρ. προσ(συγ)-
κολλῶ.
Agglutinazione, οὐς. θ. προσ(συγ)-
κόλλησις.

Aggollire, οὐδ. κοφῶμαι, καμπυ-
λιάζω.
Aggomi-cciolare-tolare, έν. τολο-
πεῶ, συναελαῖ, συσπειρῶ, § —σι,
αὐτπ. συσπειροῦμαι.
Aggottare, ἐξαντλῶ, ἐξαρῶ τὴν
ἀντλον.
Aggottatojo, οὐς. ἀρ. καθίσκος, κα-
δίων.
Aggottatura, οὐς. θ. ἀντλησις, ἐξά-
ρσις.
Aggradevole, ἐπ. εὐάρεστος, ἀρεστός,
κομψός.
Aggradevolmente, ἡδέως, εὐάρε-
στως.
Aggradimento, οὐδ. ἀρ. εὐαρέστησις.
Aggradire, έν. και αὐτπ. ἀρέσκω,
δέχομαι, εὐαρεστῶ.
Aggradirsi, προσίχομαι, οικειοῦ-
μαι, ἀποκτῶ τὴν εὐνοίαν.
Aggraffare, έν. ὀρττομαι, ἀρπάζω.
Aggrampatore, trice, ὁ ἀρπάζων.
Aggranare, ἴδε Granire.
Aggranchiare, οὐδ. και αὐτπ. κερ-
κοῦμαι, αἰμαδιάζω, καθουριάζω.
Aggrancire, έν. δρᾶττομαι, λαμβάνω,
σκαλόνω σὲ καρφί, γαντζόνω.
Aggrandimento, οὐς. ἀρ. ἐπαύξησις.
Aggrandire, έν. ἐπαυξάνω, μεγα-
λύνω —σι, οὐδ. αὐξομαι, § αὐτπ.
σοβαρεύομαι. [αὐξάνω].
Aggranditore, trice, ὁ μεγαλύνων,
Aggranfiare, έν. ἀρπάζω τοῖς θυσι.
Aggrappamento, οὐς. ἀρ. ἄρπαγμός,
ἄρπαγή.
Aggrappare, έν. ἀρπάζω, λαμβάνω,
§ —σι, αὐτπ. ἀνέρπιω.
Aggrassare, έν. πιαίνω, παχύνω.
Aggratare, οὐδ. ἀρέσκω· αὐτπ. ἡδο-
μαι.
Aggraticciare, περιτυλίσσω, § —σι,
αὐτπ. περιπλέκομαι, ἐμπλέκομαι,
ἰγκυλιάζω.
Aggratigliare, έν. δεσμεῦῶ· κατα-
γοητεύω.
Aggravamento, οὐς. ἀρ. ἐπιβαρυν-
σις, βάρος, φορτίον.
Aggravante, ἐπιβαρυντικός, οὐς. θ.
ἐπιβαρύνων.

Aggravare, έν. ἐπι(κατα)βαρύνω,
ὑπερφορτῶ, ἐπιβαρύνω, —σι, καθ.
ἐπιβαρύνομαι, ἐπιφορτίζομαι, || παρ-
οργίζομαι.
Aggravatamente, βάρως, ἐπιβαρυν-
τικός.
Aggravato, ἐπιθ. προβληθείς.
Aggravazione, οὐς. θ. ἐπιβαρυνσις,
φορτίον.
Aggravizzare, έν. ὑποβάλλω εἰς φό-
ρους.
Aggravio, οὐς. ἀρ. βάρος, ὄβρις,
προσβολή· ζημία, φόρος, δασμός.
Aggraziare, έν. χαρίζομαι, ἀπονέμω
χάριν.
Aggraziamento, χαριέντως, κομ-
ψός, περιποιητικῶς.
Aggraziato, κομψός, ἐπίχαρις, εὐ-
νοϊκός.
Aggregamento, συναθροισις, συνέ-
νωσις.
Aggregare, έν. συναθροίζω, συνενῶ,
κάμνω συνεταίρον. [θροισμα].
Aggregato, σύγκρομα, σύστημα, ἄ-
Aggregazione, οὐς. θ. κ. ἀτάταξις,
συνένωσις.
Aggrediare, συναθροίζω, μανδράνω.
τὸ ποίμνιον.
Aggressione, οὐς. θ. προσβολή, ἐπι-
χείρησις, ἐπίθεσις.
Aggressore, οὐς. ἀρ. ὁ προσβάλλων,
ὁ ἐπιτιθέμενος.
Aggrozzare, ρ. ἀποψύχω.
Aggriccarsi, ριγῶ, φρίττω, ἐκπλήτ-
τομαι.
Aggricare)zare, ρυτιδῶ, —ire ρυ-
τιδοῦμαι, συσπῶμαι.
Aggrizzarsi, ριγῶ, πέπηγα, σκλη-
ρύνομαι.
Aggrommarsi, συγκολλῶμαι.
Aggrondarsi, συνοφροῦμαι· ὀργίζο-
μαι.
Aggroppiare, ρ. έν. ἐμ(περι-, συμ)-
πλέχω, περιελίσσω, συνδέω· προσ-
κολλῶ· συναθροίζω.
Aggrottare, ρ. έν. καταβάλλω, συ-
σπῶ, ἀναχώννυμι. || —le uig-
lia, ὀρραζῶ, συνοφροῦμαι· § —σι,
αὐτπ. (ἐπ)ερίδομαι.

Aggrottescare, ρ. έν. ποιῶ τι ἀλλοκώτως.
 Aggrovigliarsi, συστρέφομαι, τυλίσσομαι, συσπειροῦμαι.
 Aggrumamento, (σύμ)πῆξις, θρόμβωσις.
 Aggrumarsi, συμπήγνυμαι, θρομβοῦμαι.
 Aggrumolare, συνάγω, ἀθροίζω, σωρεύω.
 Aggruppamento, οὐσ. ἀρ. σύνδεσις, σύνδεσμος· σύμπλεγμα· ἔνωσις.
 Aggruzzolare, ρ. έν. συνάγω, (συν) ἀθροίζω.
 Agguagliamento, ἔξιςωσις· παραβολή.
 Agguaglianza, οὐσ. θ. ἰσότης· ἰσομοίτης.
 Agguagliare, ρ. έν. ἐξιῶ· ἰσομαίζω, ἰσοῦν, παραβάλλω.
 Agguagliamento, ἐξ ἴσου, ἐπίσης.
 Agguagliatore, trice, ὁ ἐξιμάζων, ὁ ἐπίσημος.
 Agguagliazione, οὐσ. θ. ἰσομοίτης· ἔξιςωσις.
 Agguaglio, οὐσ. ἀρ. ἐξιςωσις· παραβολή.
 Agguanta, vt. λάβετε, ἀγάνα.
 Agguantaro, ρ. έν. λαμβάνω, πιάνω.
 Agguardamento, οὐσ. ἀρ. θεωρία.
 Agguardare, ρ. έν. θεωρῶ, παρατηρῶ.
 Agguatare, ρ. έν. ἐνεδρεύω, κατασχοπῶ.
 Aggualevole, ἐπίθ. ἐπίβουλος.
 Agguato, οὐσ. ἀρ. ἐνέδρα, ἐπιβουλή, παγίς.
 Agguattarsi, συσπειροῦμαι.
 Agguazzi οὐσ. ἀρ. πλ. vt. ἦλοι, καρφία.
 Agguerrire, ρ. έν. ἐξασκῶ εἰς τὸ πολέμου.
 Agguerrito, ἐπίθ. ἔμπειρος.
 Agguindolamento, τυλιγάδιον· ἀπάτη.
 Agguindolare, ρ. έν. ἀπατηνίζω, τυλιγάδιζω· πειπλανθῆναι· ἀπατῶ.
 Agguindolo, οὐσ. ἀρ. πηγιστήρ, τυλιγάδι, καρφί.

Aggustare, ρ. έν. ἡδύνω, εὐφραίνω.
 Aghetta, οὐσ. θ. λιθάργυρος.
 Aghetto, οὐσ. ἀρ. σφαιρωτήρ, σφαιρῆτιον, σφίγκτηρ.
 Aghiaccio, οὐσ. ἀρ. vt. οἶαξ.
 Aghiaja, οὐσ. θ. ἄμμος (χονδρή).
 Aghirone, οὐσ. ἀρ. ἐρωδιός, πτηνόν.
 Agiamento, οὐσ. ἀρ. ἄνεσις· ἀπόπατος.
 Agiamina, οὐσ. θ. δαμασκηουργία.
 Agiatamento, ἀνέτως, εὐκόλως.
 Agiatarsi, ρ. οὐδ. ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω.
 Agiatello, ἐπίθ. εὐθετος, ἀναπαυτικός.
 Agiatezza, οὐσ. θ. εὐκολία, εὐπορία, πλοῦτος· ἄνεσις.
 Agiato, ἐπίθ. εὐπορος, πλούσιος, πρόσφορος· ἀφθονός· μέγας· ναθρός· ἐπὶ φορεμ. φαρδύς, εὐρύχωρος.
 Agibile, ἐπίθ. πρακτός, ποιητός, κατορθωτός.
 Agilo, εὐκίνητος, ελαφρός, εὐστραφός· εὐκόλος.
 Agilità, καὶ agilitate, οὐσ. θ. εὐκίνησια, εὐστροφία, ἐπιτηδεύτης, ταχύτης, κούφότης.
 Agilitare, ρ. έν. ἐλαφρύνω, ἀνακουφίζω, κάμνω εὐκίνητον.
 Agilmente, εὐκίνητως, εὐστράφως, ταχέως.
 Agina, οὐσ. θ. βία, ταχύτης· δύναμις.
 Agio, οὐσ. ἀρ. ἄνεσις, ἀνάπαυσις, ἡσυχία· καιρός, εὐκαιρία· κατοικία· ἀπόπατος.
 Agiografia, οὐσ. θ. ἡ ἅγια γραφή.
 Agiografo, ἐπίθ. ἁγιογράφος.
 Agiosi-doro-mandro, οὐσ. ἀρ. σήμαντρον.
 Agiosilo, καὶ agioxilo, οὐσ. ἀρ. φρμ. ἀγιδύλον.
 Agire, ρ. έν. πράττω, ἐνεργῶ· διαυθύνω.
 Agirta, οὐσ. ἀρ. ἀγύρτης.
 Agitamento, κίνησις, δόνησις, σάλος.

Agitante, διαλεγόμενος, ἀπαγγέλλων.
 Agitare, ρ. έν. κινῶ, σείω, ταράττω, δονῶ· ἐνεργῶ· διαλέγομαι· πραγματεύομαι· συνηγορῶ.
 Agitatore, trice, ὁ σείων, ταράττων.
 Agitazione, οὐσ. θ. ἀδημονία, ἴδε Agitamento.
 Agli, πρόθ. μετὰ τ. ἀρρ. τοῖς.
 Agliaja, οὐσ. θ. χονδρὴ ἄμμος με λιθάρια.
 Agliata, οὐσ. θ. σκορδάμη, σκορδαλιά.
 Aglice, ἐπίθ. ἀγλυκῆς, ἄγλυκος.
 Aglietto, οὐσ. ἀρ. σκορδιον, σκόρδον χλωρόν.
 Aglio, οὐσ. ἀρ. σκόροδον.
 Agliorro, οὐσ. ἀρ. σκροδόπρασσον.
 Aglossio, ἐπίθ. (ιατρ.) ἀγλωστος.
 Aglutizione, τὸ μὴ δύνασθαι καταπίνειν.
 Agna, οὐσ. θ. ἄμνος.
 Agnascenza, οὐσ. θ. κηγή, ἀρχή, αἰτία.
 Agnatizio, diritto — (νμ.) τὰ τῶν πρὸς πατρὸς συγγενῶν δίκαια πρὸς κληρονομίαν.
 Agnato, ὁ πρὸς πατρὸς συγγενής.
 Agnazione, οὐσ. θ. ἡ πρὸς πατρὸς συγγένεια, ἀρρνογονία.
 Agnella, οὐσ. θ. ἄμνός, προβατίνα.
 Agnelletto, οὐσ. ἀρ. ἀρνίον.
 Agnellino, οὐσ. ἀρ. ἀμνίον, ἀρνίον· μετφ. ἀκακος.
 Agnello, οὐσ. ἀρ. ἄμνος, ἀρνίον.
 Agnelotto, εἶδος φαγητοῦ, μέγα ἀρνίον.
 Agnelluccio, οὐσ. ἀρ. ὄποι. ἀρνίον.
 Agnicolo, οὐσ. ἀρ. ἀμνίον, ἀρνίον.
 Agnimento, οὐσ. ἀρ. γνώσις.
 Agnisticò, ἐπίθ. ἀγνιστικός, καθαρτικός.
 Agnitore, trice, γνώστης, ὁ ἀναγνωρίζων.
 Agnizione, οὐσ. θ. ἀναγνώρισις.
 Agnolo, οὐσ. ἀρ. ἄγγελος· νόμισμα χρυσοῦν.
 Agnome, οὐσ. ἀρ. παρωνύμιον.

Agnorismo, οὐσ. ἀρ. ἀναγνώρισις.
 Agnusdei, οὐσ. ἀρ. ἐγκόλιον· ἅγιος ἄρτος· ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγ. μετάληψις.
 Ago, οὐσ. ἀρ. ραφίς, βελόνη· πλοκή· γλωσσίς, κέντρον τῆς μελέσης, γλώσσα τοῦ κλειθροῦ· τὸ στρογγύλον τοῦ στροπέως· ὀροδεκτής· ἡ μαγνητικὴ βελόνη· ὑπερος.
 Agocchia, οὐσ. θ. ραφίς, βελόνη.
 Agoge, οὐσ. θ. ἀγωγή.
 Agognante, ἐπίθ. ἐπληστος, ἀκαρεστος.
 Agognare, ὑπερεπιθυμῶ· πεινῶ· ζητῶ.
 Agognatore, trice, ὁ ὑπερεπιθυμῶν.
 Agolante, οὐσ. ἀρ. βελονοποιός.
 Agonale, ἐπίθ. ἀγώνιος, ἀγωνικός.
 Agone, οὐσ. ἀρ. ἀίστρα, σακκωράφρα· ἀγών· στάδιον.
 Agonia, οὐσ. θ. ἀγωνία· ἀδημονία· ἐπιθυμία μεγάλη· ἀγωνία, ἀπληστία.
 Agonista, οὐσ. ἀρ. ἀγωνιστής, ἀθλητής.
 Agonistarca, οὐσ. ἀρ. ἀγωνιστάρχης.
 Agonisterio, οὐσ. ἀρ. ἀγωνιστήριον.
 Agonizzante, ἐπίθ. ἀγωνίων, ψυχωραγῶν.
 Agonizzare, οὐδ. ἀγωνιῶ, ψυχωραγῶ.
 Agonoleta, οὐσ. ἀρ. ἀγωνοθέτης.
 Agorantura, οὐσ. θ. (χειρ.) παρακέντησις.
 Agoracrito, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀγρονόμος.
 Agorajo, οὐσ. ἀρ. βελονοπώλης, βελονοποιός· βελονοθήκη.
 Agostare, οὐδ. ὀριμάζω.
 Agostiniano, ἐπίθ. Λούγουστιανός (ἰκκλησ.).
 Agostino, οὐσ. ἀρ. τάγμα μοναχῶν· ἐπίθ. αὐγουστιανός· ὁ γεννηθεὶς κατ' αὐγουστον.
 Agosto οὐσ. ἀρ. αὐγουστος (μην).
 Agozzino, οὐσ. ἀρ. ἀξιωματικὸς λυθρινός.
 Agramente, τραχέως, αὐστηρῶς.

Agraria, οὐσ. θ. (ἐπιστ.) Γεωδασεία.
 Agrario, ἐπίθ. ἀγροτικός. || legge-a
 b περί γῆρας νόμος.
 Agrestemente, ἐπίρ. ἀγροίκως, ἀ-
 πειροκάλως.
 Agrestare, ἐν. κακομεταχειρίζομαι.
 Agrestata, οὐσ. θ. λεμονάδα.
 Agreste, ἐπίθ. ἀγριος, ἀγροίκος, ἀ-
 γροτικός.
 Agrestemente, ἐπίρ. ἀγροίκων.
 Agrestenza, οὐσ. θ. ἀγροικία, σκαϊό-
 της' δξύτης' πικρία.
 Agrestino, ἐπίθ. ὑπόξυς, ξυνός ὡς
 ἄσρος.
 Agretto, οὐσ. ἀρ. ὄμφαξ, ἀγουρίδα'
 ὄμφακη.
 Agretto, ἐπίθ. δριμύς' ἄγριος.
 Agrioso, ἐπίθ. ὄμφακώδης, ὑπόξυς.
 Agrostume, οὐσ. ἀρ. ἐδώδιμὸν τι
 ὄξύ.
 Agratto, οὐσ. ἀρ. ὀλίγον ὄξύς, πι-
 κρός' κάρδαμον.
 Agrezza, οὐσ. θ. δξύτης, δριμύτης,
 ξυνάδα, πικρία.
 Agricola καὶ Agricoltore, οὐσ. ἀρ.
 γεωργός, γεωπόνος.
 Agricoltura, οὐσ. θ. γεωπονία, γε-
 ωργία.
 Agrifoglio, οὐσ. ἀρσ. πρίνος, γένος
 φυτῶν.
 Agrigno, ἐπίθ. ὑπόξυς, ὑπόξυνος.
 Agrimano, οὐσ. ἀρ. πολύτιμον σκεῦος.
 Agrimensore, οὐσ. ἀρ. γεωμέτρης,
 χωρομέτρης.
 Agrimensura, οὐσ. θ. γεωμετρία,
 χωρομετρία.
 Agrimonia, οὐσ. θ. ἐπίπληξις' (φυ-
 τῶν) ἢ ἀργεμώνη.
 Agriotta, οὐσ. θ. μαυροκέρασον, εἶ-
 δος μαρμάρου στικτοῦ. [καλίς.
 Agrionna, οὐσ. θ. κεγγραμίσ, συ-
 Agrionna, οὐσ. θ. μαντζουράνα, ἐ-
 μάραντον.
 Agro, οὐσ. ἀρ. δξύτης' ὄξύ, χυμὸς
 ὄξύς' λύπη, μέλαγχολία' ἀγρός,
 γῆρα' πλέθρον.
 Agro, ἐπίθ. ὄξύς' δριμύς' σκληρός'
 || ἀγροίκος, δύσκολος' δυσάρετος'
 δυσνήτος' ἄγριος' || ἀγονος.

Agrodolce, ἐπίθ. ὀξύγλυκος, γλυκό-
 ζυνος.
 Agrofiliace, οὐσ. ἀρ. ἀγροφύλαξ.
 Agronomia, οὐσ. θ. ἀγρονομία.
 Agronomo, οὐσ. ἀρ. ἀγρονόμος.
 Agrosti, -de οὐσ. θ. βοτ. ἄγρωστις,
 ἀγριάδα.
 Agrume, οὐσ. ἀρ. τὰ δριμέα, τὰ ὀ-
 ξέα.
 Agruzzolo, ἐπίθ. ὑπόξυς' δριμύς.
 Aguaglianza, οὐσ. θ. ἰσότης' ὁμοιό-
 της' μετριότης.
 Aguagliare, ἴδε Agguagliare.
 Aguale, ἐπίρ. ἤδη, νῦν, ἄρτι, τώρα.
 Aguardare, προσβλέπω, θεωρῶ' προ-
 σέγω.
 Agustare, φθείρω, χαλῶ.
 Agustare, ἐν. ἐνεδρευῶ' παρατηρῶ.
 Aguatore, trice, οὐσ. ἐνεδρευτής.
 Agucchia, οὐσ. ραφίς, βελόνη.
 Agucchiare, ποικίλλω, κεντῶ' ρά-
 πτω.
 Agucchiuolo, ραφισοποιός, βελο-
 νοποιός.
 Agucchiatore, trice, ποικιλτής, ρά-
 πτης.
 Aguglia καὶ Aguila, οὐσ. θ. βελόνη'
 πυρομίσ' ὀφελίσκος' αἰχμή' κάμαξ'
 γίγγλυμος' ἄετός.
 Agugliata, οὐσ. θ. βελονία, ποσότης
 κλωστής.
 Agugliano, οὐσ. θ. ἀετιδεύς.
 Agugliano, οὐσ. ἀρ. βούκεντρον'
 σακροράφα.
 Agumino, οὐσ. ἀρ. ἄκιστρον.
 Agunaro, ἴδε Adunare.
 Agura, Aguria, οὐσ. θ. οἰωνός.
 Agurato, οὐσ. ἀρ. οἰωνοσκοπία.
 Aguratore, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαν-
 τας.
 Aguriale, ἐπίθ. οἰωνοσκοπικός.
 Agurio, οὐσ. ἀρ. οἰωνός, οἰωνοστική.
 Aguroso, ἐπίθ. δεισιδαίμων.
 Agutella, οὐσ. ἀρ. ἡλίσιος, κ. καρφί.
 Agutello, ἐπίθ. δξύτηνης.
 Agutozza, οὐσ. θ. λεπτότης.
 Aguti, οὐσ. ἀρ. δέλφαξ' χοιρίδιον.
 Aguto, οὐσ. ἀρ. ἥλος, καρφίον' ||
 ἐπίθ. ὄξύς.

Agutoli, οὐσ. ἀρ. λύκιον εὐρωπαϊκόν,
 δένδρον.
 Aguzzacoltelli, οὐσ. ἀρ. ἀκονητής,
 τροχιστής.
 Aguzzamento, οὐσ. ἀρ. θήξις, ἀκό-
 νησις.
 Aguzzare, ρ. ἐν ὀήγω, ἀκονῶ, ἀκο-
 νίζω.
 Aguzzato, ἐπίθ. λεπτός, ισχνός,
 Aguzzatore, trice, ὁ ὀήγων, ἀκονῶν.
 Aguzzatura, οὐσ. θ. θήξις, ἀκόνησις'
 ἀκμή' τρώχισμα.
 Aguzzetta, οὐσ. ἀρ. καὶ Aguzzetto,
 οὐσ. ἀρ. θ. ἐπιστήθιος, ὄργανον ἰ-
 σχυροῦ' ὁ ἐξ ἀπορρήτων' || ἐπίθ.
 ὄξύς.
 Aguzzino, οὐσ. ἀρ. δεσμοφύλαξ σκλη-
 ρός' διοικητής' λυβερνίδος' διοικη-
 τῆς κατέργου.
 Aguzzo, ἐπίθ. ὄξύς, δξύτηνης.
 Ah(i), ἐπίφ. ἄ, αἰ', ὄ, φεῦ.
 Ahino, ἐπίρ. χυδ. οὐχί, ὄχι.
 Ahimé, ἐπίφ. φεῦ, ἀλλοίμιονον.
 Ai, ἄ, πρὸς, μετὰ τοῦ ἄρθρου τοῖς.
 Aiomoraja, οὐσ. θ. αἰμορραγία.
 Aio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Ajo.
 Aitare, ρ. ἐν. μιᾶν' αὐτῆ, ἀργίζομαι.
 Aitare, οὐσ. ἀρ. ἐρωδιός, πτηνόν.
 Aizzare, ρ. ἐν. ἐπαίτημι κύνας.
 Aitante, ἐπίθ. βοηθός' ἀνδρείος' εὐ-
 ρωστος.
 Aitante, ισχυρός, εὐρωστος' βοη-
 θός.
 Aizzamento, οὐσ. ἀρ. ἐρεθισμός, πρόσ-
 κλησις, παρόρμησις.
 Aizzare, ρ. ἐν ἐρεθίζω, προκαλῶ.
 Aja, ἄλως' ἄλόνι, || monar il car-
 per l'—παρατείνω τὸ πρᾶγμα' πρα-
 σιὰ' παιδαγωγός.
 Ajace, οὐσ. ἀρ. βτ. δάκνυθος.
 Ajato, (andare) περιφέρομαι ἄνευ
 σκοποῦ, χαζέω.
 Ajora, οὐσ. θ. ἀήρ.
 Ajottivo, οὐσ. ἀρ. ἐπίθετον.
 Ajo, οὐσ. ἀρ. παιδαγωγός.
 Ajola, οὐσ. θ. μικρὰ ἄλως (πρα-
 σιὰ).
 Ajolo, οὐσ. ἀρ. δίκτυον.
 Ajoloso, ἐπίθ. κοιλώδης.

Ajutamento, οὐσ. ἀρ. βοήθησις, βοή-
 θεια.
 Ajutante, οὐσ. ἀρ. βοηθός' ὑπασι-
 στής' ὑπηρέτης' ἐπίθ. ισχυρός, ρω-
 μαλέος.
 Ajutare, ρ. ἐν. βοηθῶ' παρίσταμαι'
 προστατεύω.
 Ajutativo, ἐπίθ. βοηθητικός, περι-
 ποιητικός, χρήσιμος.
 Ajutatore, trice, συνεργός, βοηθός.
 Ajuto, οὐσ. ἀρ. βοήθεια, ἐπικουρία'
 ὑπέρσπισις' συνεισφορά' || βοηθός'
 βοήθημα.
 Ai, πρὸς αἰς μετὰ τοῦ ἄρθρ. τῶ.
 Ala, οὐσ. θ. πτέρυξ, ἰστίον, προστα-
 σία, ἀκέπη' στοχασμός' πτερόγιον'
 μασηγῆ' κέρασ' πτερόν μύλου.
 Alabarda, οὐσ. θ. δόρυ (ὄξύ καὶ
 πλατύ).
 Alabardata, οὐσ. θ. πληγὴ τῶ δό-
 ρατι.
 Alabardiere, οὐσ. ἀρ. δορυφόρος.
 Alabastrino, ἐπίθ. ἀλαβάστρινος.
 Alabastro, οὐσ. ἀρ. ἀλαβάστρος.
 Alacramento, εὐθύμως, προθύμως,
 γοργῶς.
 Alacrità, οὐσ. θ. εὐθυμία' γοργότης'
 προθυμία.
 Alaggio, οὐσ. ἀρ. ρυμουκία.
 Alalo, ἐπίθ. ἰατρ. ἄλαλος.
 Alamanna, οὐσ. θ. εἶδος ἀμπέλου
 καὶ σταφυλῆς μωσχάτης.
 Alamano, οὐσ. ἀρ. εἶδος εὐρέας ἐ-
 πανωφορίου, κομβία μὲ συμπλέγ-
 ματα.
 Alano, οὐσ. ἀρ. κύων μέγας ἀγγλι-
 κός.
 Alapiti, οὐσ. ἀρ. πλ. γελιοτοποιός.
 Alare, ρ. ἐν. ἴδε Tigare' || οὐσ. πυ-
 ροστάτης' ὀφελός' σούβλα' ὁ τὸ κέ-
 ρας ἔχων ἱππικός.
 Alarii, οὐσ. ἀρ. πλ. οἱ τὸ κέρασ' ἔ-
 γοντες ἱππικοί' ρ. καθελκύω πλοῖον,
 σῶμα διὰ σπονδίων. — si καθ. περι-
 κίβηται πτέρυγας.
 Alateria, οὐσ. θ. εἶδος ἱατρικοῦ λα-
 βίς, πυράγρα.
 Alato, ἐπίθ. πτερωτός' οὐσ. πτηνόν.
 Alatore, οὐσ. ἀρ. ντ. ρυμουκίας.

Alavirati, οὐσ. ἄρ. φθειρίσις.
 Alazzire, ρ. ἔν. καταπονῶ, κατα-
 τρώω.
 Alba, οὐσ. θ. ὄρθιος, αὐγή.
 Albagia, οὐσ. θ. ἔπαρσις, οἴησις, κε-
 νοδοξία.
 Albagioso, ἐπηρμένος, κενόδοξος, φί-
 λαυτος.
 Albana, οὐσ. θ. εἶδος σταφυλῆς λευ-
 κῆς.
 Albaria, opera—, τὸ κονίαμα.
 Albatico, οὐσ. ἄρ. εἶδος σταφυλῆς.
 Albatrino, οὐσ. ἄρ. οἶνος ἐκ κομάρων.
 Albatro, οὐσ. ἄρ. κλυδωνόμαντις· κό-
 μαρος.
 Albadine, οὐσ. θ. λευκότης.
 Alpeggiamento, οὐσ. ἄρ. λευκασμός,
 λευκότης, στείλνότης, λαμπηδών.
 Alboggiare, οὐδ. λευκάζω, λευκαν-
 θίζω, στίλβω.
 Alhora, οὐσ. θ. ἴδε Alberella.
 Alberare, ρ. ἔν. αἶρω, ὑψώ σημαίνω.
 Alberato, ἐπίθ. ἔχων κατάρτια.
 Albratura, οὐσ. θ. ἐξαρτισμός, οἱ
 ἴστοι πλοίου.
 Albreosca, οὐσ. θ. βερύκοκκον.
 Albreosco, οὐσ. ἄρ. βερύκοκκός, τὸ
 δένδρον.
 Alberella, οὐσ. θ. καρκίς, αἰγίριος,
 λεύκη.
 Alberello, οὐσ. ἄρ. μικρὸν ἀγγεῖον
 (σκαῦος), μικρὰ φιάλη· δενδρύφιον.
 Alberelluzzo, οὐσ. ἄρ. μικρὸν ἀγ-
 γεῖον.
 Albreoso, οὐσ. ἄρ. τιτανόλιθος, ἀ-
 σβεστόλιθος.
 Alberetto, οὐσ. ἄρ. δενδρύφιον, δέν-
 δριον.
 Alberga, οὐσ. θ. ἴδε Albergo.
 Albergazione, οὐσ. θ. κατάλυμα,
 ἴδε Albergo.
 Albergamento, οὐσ. ἄρ. κατάλυμα·
 κατάλυσις.
 Albergare, ἔν. ξενίζω, φιλοξενῶ·
 οὐδ. καταλύω· διαμένω· κοιμῶμαι.
 Albergato, ἐπίθ. πλήρης ξενοδοξίων·
 κατωκημένος· πολυάνθρωπος.
 Albergatore, trice, κενόδοξος· ὁ
 ξενίζων.

Albergese, οὐσ. θ. ροδάκινον πρώι-
 μον.
 Albergo, οὐσ. ἄρ. ξενοδοχεῖον, κατοί-
 κια, κατάλυμα.
 Alberino, οὐσ. ἄρ. δένδριον, δενδρύ-
 λιον.
 Albero, οὐσ. ἄρ. δένδρον· ἴστος· κα-
 τάρτιον· δένδρον γενεαλογίας, καρκίς.
 Albicante, ἐπίθ. λευκανθίζων, λευ-
 κάζων.
 Albiccio, ἐπ. ὑπόλευκος· ἀπροθώραξ.
 Albicrato, ὑπόλευκος, λευκόξανθος.
 Albicocco, οὐσ. ἄρ. βερύκοκκός.
 Albignastre, λευκός ὡς τὸ λυγιστι-
 κόν· θαλωμένος· ἥμιμαθής· ἥμι-
 μέθυσος.
 Albino, ἐπίθ. λευκανθίζων, ὑπόλευ-
 κος.
 Albio, οὐσ. ἄρ. καθέσκος.
 Albia, (domenica in) ἡ κυριακή τοῦ
 Θωμᾶ.
 Albizia, οὐσ. θ. βτ. εἶδος ἀκακίας.
 Albo, ἐπίθ. λευκός· ἀπροθώραξ.
 Albone, οὐσ. ἄρ. σκάφη.
 Albore, οὐσ. ἄρ. αὐγή· λάμψις· ἥ
 δένδρον.
 Alborotto, οὐσ. ἄρ. θόρυθος, παραγή.
 Albugine, οὐσ. θ. λεύκωμα, ἄργε-
 μον· ἄσπράδι τοῦ ὀφθαλμοῦ.
 Albugineo καὶ Albuginoso, ἐπίθ.
 λευκός, λευκωματώδης.
 Albumo, οὐσ. ἄρ. λεύκωμα ὡσὺ.
 Albumi-na οὐσ. θ. λεύκωμα (κυρ-
 ῶσὺ).
 Albuminoso, ἐπίθ. γημ. λευκωμα-
 τώδης, ὁ πάσχων ἀπὸ λεύκωμα.
 Alburno, οὐσ. ἄρ. φιλόρα· λευκί-
 σκος, ἰχθύς.
 Alcade, οὐσ. ἄρ. ὑπουργός ἐν Ἰσπα-
 νίᾳ.
 Alcaldo, οὐσ. ἄρ. ἀξίωματικός ἐν
 Ἰσπανίᾳ.
 Alcali, οὐσ. ἄρ. (γημ.) ἀλκάλιον,
 κάλι.
 Alcalizzare, ἔν. γημ. ἀλκαλιοποιῶ,
 Alcalizzazione, οὐσ. θ. ἀλκαλιοποιή-
 σις.
 Alcanzo, ταχυδρόμος, γραμματοφό-
 ρος.

Alce, οὐσ. ἄρ. ἄλκη, εἶδος ἐλάφου.
 Alcesimareo, ἔχων ἰσχὺν καὶ διαί-
 κησιν.
 Alchermes, οὐσ. ἄρ. σκεύασμα ἐκ
 κρεμζέου.
 Alchimia, οὐσ. θ. ἀλχημία· ἥ δόλος,
 ἀπάτη.
 Alchimiato, ἐπίθ. προσπεποιημένος.
 Alchimico, ἐπίθ. ἀλχημικός.
 Alchimista, οὐσ. ἄρ. ἀλχημιστής.
 Alchimizzare, οὐδ. ἐξασκῶ τὴν ἀλ-
 χημίαν· κιθόηλεως.
 Alchimizzatore, οὐσ. ἄρ. ἀλχημι-
 στής.
 Alciono, οὐσ. ἄρ. ἀλκυών.
 Alcionci, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀλκυονίδες
 ἡμέραι.
 Alcolizzare, ἔν. γημ. ἐκπνευματώ,
 Alcono, ἄντων. ἴδε Alcono.
 Alcool, οὐσ. ἄρ. γημ. οἶνοπνευμα.
 Alcolato, οὐσ. ἄρ. σκεύασμα ἐξ οἶ-
 νοπνεύματος.
 Alcolico, ἐπίθ. οἶνοπνευματικός,
 ἀλκοολικός.
 Alcolizzato, ἐπίθ. περιέχων οἶνο-
 πνευμα.
 Alcolizzazione, ἐκπνευματώσις, λεύ-
 σις.
 Alcor, οὐσ. ἄρ. ἀστήρ τῆς μικρᾶς
 ἄρκτου.
 Alcorano, οὐσ. ἄρ. τὸ Κοράνιον.
 Alcon-a, οὐσ. θ. παστός· τὸ μέ-
 ρος ὅπου τίθεται ἡ κλίτη.
 Alconamente, ἐπίθ. οὐδέως, οὐδα-
 μῶς.
 Alcono, ἄντων. τίς· οὐδεὶς.
 Alconque, ἴδε Qualunque.
 Alcino, οὐσ. ἄρ. Ἰταλικὸς τυπογρα-
 φικός χαρακτήρ.
 Alggiare, οὐδ. πτερυγίζω.
 Alena, οὐσ. θ. πνοή, ἀνασασμός.
 Alenamento, οὐσ. ἄρ. ἀνάπνευσις,
 ἀναπνοή.
 Alenare, ρ. οὐδ. (ἀνα)πνέω· ἥ οὐσ. ἀ-
 ναπνοή.
 Alenoso, ἐπίθ. ἀσθμαίνων.
 Alerpardo, οὐσ. ἄρ. λεοπάρδαλις.
 Alcesorio, οὐσ. ἄρ. ἀερόμετρον.
 Alessipiretico, ἐπίθ. ἀντιπυρετικός.

Alessiterio, οὐσ. ἄρ. ἀλεξίτηριον,
 ἀντίδοτον.
 Alelia, οὐσ. θ. πτερύγιον, πέννα.
 Alelto, πθ. μτχ. τοῦ Alessere.
 Aleltore, -ο, οὐσ. ἄρ. ἀλέκτωρ.
 Alfa, οὐσ. θ. ἄλφα· ἀρχή.
 Alfabetario, οὐσ. ἄρ. ἀλφαριθμητικὸς
 συγγραφεύς.
 Alfabeticamente, ἐπίθ. ἀλφαριθμη-
 τικῶς.
 Alfabetico, ἐπίθ. ἀλφαριθμητικός.
 Alfabeto, οὐσ. ἄρ. ἀλφάβητον· ἀλ-
 φαριθμητικόν.
 Alfana, οὐσ. θ. ἔπκος, φορτίς, φο-
 ράδα.
 Alfeno, οὐσ. ἄρ. φοινῆ, σαχχαρό-
 λευκον.
 Alfido, οὐσ. ἄρ. πεσσός· πρώτιστος.
 Alfier-o, -ο, οὐσ. ἄρ. ἀετοφόρος, ση-
 μαιοφόρος.
 Alfita, οὐσ. θ. ἰατρ. ἄλιφτον.
 Alga, οὐσ. θ. φύκος, φυκίον.
 Algalia, οὐσ. θ. σπύριγι, σπύγγιον,
 καθετήρ.
 Algebra, οὐσ. θ. ἀλγεβρα.
 Algebrista, οὐσ. ἄρ. ἀλγεβριστής.
 Algedine, οὐσ. θ. ὀρχίτις ἐκ βρενω-
 ραγίας.
 Algente, ἐπίθ. κρυερός, ψυχρός, ρι-
 γών.
 Algere, οὐδ. ψόγμασι, ψυχραίνομαι·
 πήγνυμαι, ριγῶ, κρυσταλλῶνω.
 Algho, οὐσ. θ. πλ. φύκη, φυκία.
 Algho, ἐπίθ. ριγηλός, κρυερός.
 Algore, οὐσ. ἄρ. εἶγος, ψύχος.
 Algorismo, οὐσ. ἄρ. ἀριθμολογία, τέ-
 χνη τοῦ λογαριθμῆσαι.
 Alguoso, ἐπίθ. φυκώδης.
 Alguada, οὐσ. θ. ἴδε Alfa.
 Alia, οὐσ. θ. περίπτερον, πτέρυξ οἰ-
 κοδομητής.
 Aliare, οὐδ. πτερυγίζω· πετιῶ.
 Alibi, ἐπίθ. ἔλλοθι.
 Alicario, οὐσ. ἄρ. γουδροκόπος.
 Aliso, alici, οὐσ. θ. ἀψή· ἰατρ. ἄ-
 λας, σοδέλλα.
 Alicetta, οὐσ. θ. ἀψή· βελόνα, σα-
 κοράφα, εἶδος σαδέλλας, ξιφίδιον.
 Alicorno, οὐσ. ἄρ. ἴδε Licorno.

Alidada, οὐσ. θ. γωνιόμετρον.
 Alidamente, ἐπίθ. αὐχμηρῶς, ξηρῶς·
 ἀκάρως.
 Alidire, ρ. ἐν. ξηραίνω.
 Alido, ἐπίθ. αὐχμηρός, ξηρός.
 Alidorato, ἐπίθ. χρυσόπτερος.
 Alidore, οὐσ. ἀρ. αὐχμός, ξηρότης,
 ξηρασία.
 Alleggiare, οὐδ. πτερυγίζω· περιφέ-
 ρομαι.
 Alienabile, ἐπίθ. ἀλλοτριώσιμος.
 Alienamento, οὐσ. ἀρ. ἀπαλλοτριώσις.
 Alienante, οὐσ. ἀρ. νμ. ὁ ἀπαλλο-
 τριῶν.
 Alienare, ρ. ἐν. (ἀπ)ἀλλοτριῶ· ἀπο-
 μακρύνω, ἀποχωρίζω. § οὐδ. καὶ
 αὐτ. ἀποχωρίζομαι, ἀπομακρύνο-
 μαι.
 Alienatamente, ἐπίρ. ἐν. ρεμβασμῶ,
 ἐκστατικῶς· ἀπερισκέπτως, ἀνοή-
 τως.
 Alienato, ἐπίθ. ρεμβάζων, ἐκστατι-
 κός· παράφρων.
 Alienatore, trice, ὁ ἀπομακρύνων.
 Alienazione, οὐσ. θ. (ἀπ)ἀλλοτριώ-
 σις, χωρισμός· ἀπομάκρυνσις· ἀλλο-
 τριότης, δυσμένεια· ρεμβασμός· πα-
 ραρσύνη.
 Alieno, ἀλλότριος· ἕτερος, μὴ οἰκείος.
 Alientica, οὐσ. θ. ἀλιευτική, ἀλειεία.
 Aliga, οὐσ. θ. φύκος, φυκίον.
 Aligero, ἐπίθ. πτερυγοφόρος· ταχύς.
 Aligoso, ἐπίθ. φυκώδης.
 Alimentamento, οὐσ. ἀρ. τροφή, θρέ-
 ψις.
 Alimentare, ρ. ἐν. τρέφω· ἐπίθ. θρε-
 πτικός.
 Alimentario, ἐπίθ. τῆς τροφῆς, θρε-
 πτικός.
 Alimentatore, trice, τροφεύς.
 Alimentizio ἐπίθ. θρεπτικός.
 Alimento, οὐσ. ἀρ. τροφή.
 Alimentoso, ἐπ. θρεπτικός· παρέχων
 τροφήν.
 Aliquanto, ἐπίθ. ἀσύμμετρος.
 Aliquoto, ἐπίθ. ὑποπλάσιος.
 Aliso, ἐπίθ. ἰσπίτι—i, ἐτησίαι.
 Alisi, οὐσ. θ. ἄλιος· περὶ τὸν ἥλιον·
 ἄλισμός.

Alismoid-se,-i, οὐσ. θ. ἀλισματο-
 εἰδῆ φυτά.
 Aliso, οὐσ. ἀρ. κρίνον κεχρυσωμέ-
 νον.
 Alisso, οὐσ. ἀρ. ἄλισσον, φυτόν.
 Altarca, οὐσ. ἀρ. ἀλυτάρχης.
 Alitare, οὐδ. ἀναπνέω, ἀσθμαίνω, ||
 οὐσ. ἀσθμα, δύσπνοια.
 Alito, οὐσ. ἀρ. ἀναπνοή· πνεύσις·
 ἄνεμος· ἀέρας, ριπή ἀνέμου. || "Omf"
 χλη" φρασ. Kubar eoll"—κλέπτειν
 μὲ δεξιότητα.
 Alitrosi, οὐσ. ἀρ. ἀλιτρεφεῖς, ἀλι-
 θρέμονες.
 Alitterio, οὐσ. ἀρ. ἀλειπτήριον.
 Alittica, οὐσ. θ. ἀλειπτική.
 Alitto, οὐσ. ἀρ. ἀλειπτής.
 Alivista, οὐσ. θ. καραβίς.
 Alivelloce, ἐπίθ. ταχύτερος.
 Aliverde, οὐσ. ἀρ. πρασινότερον
 ἔντομον.
 Alizalina, οὐσ. θ. (χημ.) ἐρυθρόδα-
 νον.
 Alla, πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθρ. τῆ· οὐσ.
 ἀγορά· δημοσία πλατεία· εἶδος ἀγ-
 γλικοῦ μέτρου· ζώνη.
 Allaccevole, ἐπίθ. ἐλκυστικός, θω-
 πευτικός.
 Allacciamento, σύνδεσις· σύνδεσμος·
 σύμπλεγμα, περιπλοκή.
 Allacciare, ρ. ἐν. συνδέω, δένω, συ-
 στήγω.
 Allacciativo, ἐπίθ. συνδετικός, ἐπα-
 γωγικός.
 Allacciato, punto,—, στερεὰ ραφή.
 Allacciatore, trice, ἐπαγωγός.
 Allaccialura, θ. σύσφιξις, σύνδεσις·
 ἐπίσχεσις τῆς αἱμορραγίας· ἐπίδε-
 σμος· κομπόδεμα.
 Allagazione, οὐσ. θ. καὶ Allaga-
 mento, οὐσ. ἀρ. ἐπικλισμός, πλημ-
 μύρα.
 Allagata, ρ. ἐν. κατακλύζω, πνίγω.
 § —si, οὐδ. καὶ αὐτ. κατακλύζο-
 μαι, πλημμυρῶ εἰσβάλλω· § οὐτ.
 πλημμύρα.
 Allagatore, trice, ὁ κατακλύζων.
 Allampanare, οὐδ. φλέγομαι ὑπὸ τῆς
 δόψης· λιμοκτονῶ, ἢ λιμώττω.

Allampanato, λειπόσαρκος, ξηρὸς
 ἰσχύος.
 Allampare, οὐδ. φλέγομαι ὑπὸ τῆς
 δόψης.
 Allanciarci, ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ.
 Allapidamento, οὐσ. ἀρ. λιθοβολία,
 λιθοβόλησις.
 Allapidare, ἐν. λιθοβολῶ.
 Allapidatore, οὐσ. ἀρ. ὁ λιθοβολῶν.
 Allappare, ἐν. δριμύσσω, δάκνω,
 τασύζω.
 Allarga, ντ. μακρῶν.
 Allargamento, οὐδ. ἀρ. πλάτυνσις,
 ἐπέκτασις.
 Allargare, ἐν. πλατύνω, εὐρύνω, δια-
 στέλλω· ἐπαυξάνω· παρατείνω· ἀ-
 νήμι· χαλῶ, ἐκλύω· § —si, αὐτ.
 ἀπομακρύνομαι· πλατύνομαι· ἐκτε-
 νομαι, μακρολογῶ.
 Allargato, ἐπίθ. θαφιλής· ἄραιος.
 Allargatore, trice, ὁ πλατύνων.
 Allargo, οὐσ. ἀρ. πλάτυνσις· πλά-
 τος· § ἐπίρ. μακρῶν· ντ. ἀντικτά.
 Allarmare, καταθροῦ, ταραττώ, ἐκ-
 φοβῶ.
 Allarmato, ἐπίθ. τεθεὶς εἰς τὰ θπλα.
 Allarme, οὐσ. ἀρ. βοή πολέμου·
 (αἰφνίδιος) τρόμος, φόβος, ἐκφοβή-
 σις.
 Allassamento, οὐσ. ἀρ. κάματος,
 κόπος.
 Allassare, ἐν. κοπῶ, καταπονῶ, κου-
 ράζω.
 Allassato, ἐπίθ. κατάποντος, κατάκο-
 πος.
 Allastriare, ἐν. λιθοστρόνω.
 Allato, πλησίον, παρὰ· ὡς πρός.
 Allattamento, οὐσ. ἀρ. γαλουχία,
 θηλασμός· βύζαγμα.
 Allattante, ἐπίθ. τροφός.
 Allattare, ἐν. γαλουχῶ, γαλακτο-
 τροφῶ, θηλάζω, βυζάνω.
 Allazz-are, -ire, καταπονῶ, κου-
 ράζω.
 Allazzito, ἐπίθ. κατάποντος, κατάκο-
 πος.
 Alle, πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθρ. καί.
 Alleanza, οὐσ. θ. σύμμαχος.
 Allento, ἐπίθ. καὶ οὐσ. σύμμαχος.

Allesinare, —si, οὐδ. καὶ αὐτ. ρι-
 ζοβολῶ.
 Allegabile, ἐπίθ. δυνατόμος· νὰ
 προσβληθῆ.
 Allegacciare, ἐν. συνδέω, συστήγω.
 Allegacciatore, trice, ὁ συστήγων.
 Allegazione, οὐσ. θ. ἀναφορά, πί-
 στις· πρότασις, μαρτυρία· δέσις
 (τῶν καρπῶν).
 Allegamento, οὐσ. ἀρ. πρότασις,
 μαρτυρία· αἰτιωδίας τῶν ὀδόντων.
 Allegare, ἐν. ἐπάγομαι, ἀναφέρω
 μαρτυρίαν· ἀμβλύνω (προξενῶ αἰ-
 τιωδίας εἰς) τοὺς ὀδόντας· μίγνυμι
 οὐδ. (ἐπὶ καρπ.) δένω· δημηγορῶ.
 § αὐτ. συμμαχῶ.
 Allegato, ἐπίθ. σύμμαχος· σωστός·
 οὐσ. ἀποδεικτικόν.
 Allegatore, trice, ὁ ἐπαγόμενος
 μαρτυρίαν· προτείνων.
 Allegazione, οὐσ. θ. ἴδε Allega-
 gione· ἀπολογία· ἔνδειξις· ὑπερά-
 σπισις, μίξις· κρῆμα. [φισις].
 Alleggerimento, οὐσ. ἀρ. ἀνακού-
 φισις.
 Alleggerire, ἐν. ἀνακουφίζω.
 Allegger(a)to, trice, ὁ ἀνακουφί-
 ζων.
 Alleggio, οὐσ. ἀρ. ὑπηρετικὸν πλοῖον,
 ἀκάτιον.
 Allegoria, οὐσ. θ. ἀλληγορία.
 Allegoricamente, ἐπίρ. ἀλληγορι-
 κῶς.
 Allegorico, ἐπίθ. ἀλληγορικός.
 Allegorista, οὐσ. ἀρ. ἀλληγορητής.
 Allegorizzare, ἐν. ἀλληγορῶ.
 Allegramente, εὐθύμως· ἀυσυλόλις·
 προθύμως· φαιδρῶς.
 Allegramento, οὐσ. ἀρ. εὐθυμία,
 φαιδρότης, προθυμία.
 Allegriante, ἐπίθ. τερπνός, εὐάρε-
 στος· φαιδρός.
 Allegiare, ἐν. τέρπω, ἠδύνω, φαι-
 δρῶν· —si, παθ. τέρπομαι, ἡ-
 σκάζω.
 Allegriativo, ἐπίθ. τερπνός, φαιδρυν-
 τικός· ψυχαγωγός.
 Allegretto, ἐπίθ. ὀποκ. τοῦ Allegro.
 Allegrezza(i)a καὶ Allegria, οὐσ. θ.
 εὐφροσύνη, εὐθυμία, χαρά.

Allegro, επίθ. ψαδρός, εὐθυμος, χα-
ρίεις, εὐγονος· επίρ. γοργῶς.
Allegria, οὐσ. ἄρ. ἀλλήλουτα· ὄξεις,
φυτόν.
Allegria, οὐσ. θ. χορός και ἦχος
γερμανικός.
Allegria, οὐσ. ἄρ. ἀνεσις, ὑφα-
σις, ἀργαπορία, βραδύτης.
Allegria, ἐν. χαλῶ· ἐνισχύω· οὐδ.
λιποθυμῶ — un cavallo, δαμάζειν
ἔπνον.
Allegria, ἐν. πρᾶνω, μαλάσσω.
Allegria, οὐσ. ἄρ. παύσις, ἀνε-
σις, ἔνδοσις· ὑφασίς, γάλασις· βρα-
δύτης.
Allegria, οὐσ. θ. ἴδε Allenta-
mento.
Allegria, ρ. ἐν. καταστέλλω, χα-
λῶ, ἐκλύω· ἐλατῶ· οὐδ. ἐν. δίδω-
μι, ὑπέκω· ἀπώλλομαι — si, οὐδ.
καὶ αὐτπ. λαμβάνω ὑφασίν· ξεκου-
μπόνομαι.
Allegria, οὐσ. θ. κήλη, ρήγμα,
σπάσιμον· πλάτυσις.
Allegria, ρ. ἐν. περιελίσσω, περι-
καλύπτω.
Allegria, ρ. ἐν. ὑπεξαιρῶ, ὑφαρ-
πάζω.
Allegria, οὐσ. ἄρ. ἔψησις, βρά-
σις, βράσιμον.
Allegria, ρ. ἐν. ἔψω, βράζω,
Allegria, οὐσ. ἄρ. βραστός· οὐσ. βραστὸν
κρέας.
Allegria, -aro, -iro, παρασκευάζω, ἐτοι-
μάζω, διευθετῶ || αὐτοπ. — i, ἐ-
τοιμάζομαι, παρασκευάζομαι.
Allegria, ρ. ἐν. πιαίνω, παχύνω.
Allegria, οὐσ. ἄρ. δέλεαρ, θέλ-
γητρον. ἴγως.
Allegria, ἐπίθ. δελεαστικός, ἐπα-
Allegria, ρ. ἐν. δελεάζω, ἐπάγω,
ἐκλύω, προάγωμαι || καλῶ τοὺς κῶ-
νας || ἐπιθυμῶ· φιλοξενῶ §. οὐδ. εἰ-
μί κλινήρης. §. αὐτπ. πλαγιάζω.
Allegria, -a, -o, ἴδε Allattamento.
Allegria, οὐσ. ἄρ. δελεαστικός, ἐπα-
γωγικός.
Allegria, οὐσ. ἄρ. δελεαστής,
λέγων, ἐπαγωγός.

Alligato, ρ. ἐν. διδάσκω τινί
γράμματα, ἐκπαιδεύω.
Alligato, ἐπίθ. ἐπαγωγός, θελ-
κτηκός, δελεαστικός.
Alligato, οὐσ. ἀνατροφή, ἀγω-
γή, παιδεύσις.
Alligato, τρέφιμος, θρέμμα, ἐκπαι-
δεύμα.
Alligato, ἐπίθ. τροφός, τροφεύς,
παραμάνω.
Alligato, ρ. ἐν. ἀνατρέφω· ἐκπαι-
δεύω, διδάσκω· αἰξάνω· τελειῶ· ἀ-
νακουφίζω· ἐπαίρω, καλλιεργῶ· οὐδ.
ἐπιδίδωμι.
Alligato, οὐσ. ἄρ. τρέφιμος, θρέμ-
μα, παῖς.
Alligato, trice, τροφός, παιδα-
γωγός, (τὸ θηλ.) μαῖα.
Alligato, οὐσ. ἀνατροφή, ἀγωγή,
παιδεύσις.
Alligato, οὐσ. θ. ἀνατροφή
ἡμελημένη, κακῆ.
Alligato, οὐσ. ἄρ. ἀνακουφισίς,
ἄνεσις.
Alligato, ρ. ἐν. ἀνακουφίζω, ἐλα-
φρύνω.
Alligato, οὐσ. ἄρ. παραμυθητ
παρήγορος.
Alligato, ρ. οὐδ. ἔζω, βρωμῶ.
Alli, πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθρ. τοῖς.
Alligato, οὐσ. θ. συμμαχία· || συγ-
γένεια.
Alligato, οὐσ. θ. σκόρδιον.
Alligato, κατάπληξις, ταραχή,
σύγχυσις, ἀπορία.
Alligato, ρ. οὐδ. ὠργιῶ, κατα-
πλήττομαι.
Alligato, οὐσ. ἄρ. ἐγγραφή· ἀ-
ναγραφή εἰς τὰ βιβλία, πέρασμα.
Alligato, ἐν. ἐγγράφω, περὶ εἰς
τὰ κατὰστιχα.
Alligato, ρ. ἐν. χαράσσω τὸν πρόνα.
Alligato, ρ. ἐν. ἀφήμι, ἀπολύω.
Alligato, ρ. ἐν. δελεάζω, παρασύρω.
Alligato, ρ. ἐν. τρίβω, κοπανίζω.
Alligato, ρ. ἐν. εὐαρεστῶ, ἡδύνω,
εὐφραίνω.
Alligato, ρ. αὐτπ. ἀξιομαί· ἐν.
ὄψω· ἀνακουφίζω.

Allievo, οὐσ. ἄρ. τρέφιμος, μαθη-
τής· καρπός· γέννημα.
Allievo, οὐσ. ἄρ. πλ. πῆλινα ἀγ-
γεία διὰ οἴνον, κανάτα.
Alligato, ρ. ἐν. ἐπισυνάπτω· ὑπο-
βάλλω, ὑπογρεῶ.
Alligato, ἄρ. οὐσ. πλ. αἱ μαστιγώ-
σις.
Alligato, -a, ἐπ. ἐπισυντημένος, ἔγ-
κλιστος.
Alligato, οὐσ. ἄρ. εἶδος κροκοδείλου.
Alligato, regola d' μέθοδος τῆς
μζεως.
Alligato, οὐσ. ἄρ. ρίζωσις.
Alligato, ρ. οὐδ. αὐτ. ριζοβολῶ,
ριζοῦμαι.
Alligato, -ire, σκολίζω, καλλύνω,
κοσμῶ, καλλωπίζω· || — si, αὐτπ.
κοσμοῦμαι.
Alligato, trice, οὐσ. ἄρ. καλ-
λυντήρ, κοσμητής.
Alligato, οὐσ. θ. εὐθυορία, εὐ-
θυγραμμία.
Alligato, στιχίζω, στιχῶδεν τίθωμι.
Alligato, ἐπίθ. λάλος.
Alligato, οὐσ. ἄρ. ἴδε Aglio.
Alligato, ρ. οὐδ. τήκομαι, συγ-
κινούμαι.
Alligato, ἐν. ὑποβάλλω εἰς φόρον.
Alligato, οὐσ. θ. ἐπι(πρός, -σύ)-
κρουσις.
Alligato, ἐπίθ. συντεθλασμένος.
Alligato, ρ. οὐδ. προσορμιζομαι, ἀ-
ράζω.
Alligato, οὐσ. θ. συνήχησις,
μοιοτέλευτον.
Alligato, οὐσ. ἄρ. ὠχρίασις,
πελιδνότης, πελιδνωσις.
Alligato, οὐδ. καὶ αὐτπ. καθίστα-
μαι πελιδνός, ὠχριῶ, κεντρνίζω.
Alligato, μετὰ τοῦ ἄρθρ. τῆ.
Alligato, οὐσ. ἄρ. ἀγροίκος, ἀπαι-
δευτος.
Alligato, ρ. ἐν. ἐποφθαλμιῶ ἐπι-
βούλω, ἐνεδρεῦω, παραφυλάττω,
κατασκοπεύω, παραμονεύω, κ. κρα-
τῶ καρτέρι.
Alligato, περιστροφή ἢ τρύπα
τῆς γλαυκῆς βλακείας.

Allievo, οὐσ. ἄρ. γλαυξ, μποῦφος,
βύας, || βλάξ.
Allievo, οὐσ. ἄρ. βλάξ, εὐθήρης,
μποῦφος.
Allievo, οὐσ. θ. προσφώνησις·
δημηγορία.
Allievo, Allopatia οὐσ. θ. νο-
σταλία.
Allievo, ἐπίθ. νμ. ἀνεξάρτητος.
Allievo, οὐσ. θ. νμ. ἀνεξάρτη-
στα.
Allievo, καὶ Allietta, οὐσ. θ. κο-
ρδαλός.
Allievo, οὐσ. θ. καὶ Alloma-
mento, οὐσ. ἄρ. ἐκμίσθωσις αἰκίας,
ἐνοίκιον.
Allievo, ρ. ἐν. τίθημι τι ἐν τόπῳ,
διευθετῶ, τοποθετῶ· καθίστημι·
ἐκμίσθω, ἐνοικιάζω οἰκίαν ἢ κτήμα·
|| ἐκδίδωμι κόρην, ὑπανδρεῦω.
Allievo, trice, ὁ θέτων τι ἐν τό-
πῳ, ὁ τοποθετῶν τι· ὁ ἐκμίσθων
ξενόδοχος, ὁ ἐνοικιάζων τι.
Allievo, ἴδε Alligamento, ὁ-
μολογία.
Allievo, οὐσ. θ. ἴδε Alliggio, κα-
τέλυμα.
Allievo, οὐσ. ἄρ. ξενοδογεῖ-
ον· κατάλυμα· σταθμός, στρατοπέ-
δουσις· στρατοπέδον·
Allievo, ἐπίθ. ξενόδοχος.
Allievo, ρ. ἐν ξενίζω, φιλοξενῶ,
κατοικίζω, τοποθετῶ· καθίστημι ἐν
τῷ ἐξώστῳ· οὐδ. καταλύω.
Allievo, trice, πανδοχεύς ξε-
νοδόχος.
Allievo, οὐσ. ἄρ. κατοικία· φιλο-
ξενία ἢ ἐλευθεριότης ἐπιτευχθεῖσα·
σταθμός, κατάλυμα.
Allievo, ἐπίθ. εὐθήρης, βλάξ, ἀπο-
κτηνωμένος.
Allievo, οὐσ. ἄρ. ἀπομά-
κρυνσις, ἀποχώρησις.
Allievo, οὐσ. θ. ἴδε Allontia-
mento.
Allievo, ρ. ἐν. ἀφίστημι, ἀπο-
μακρύνω· || allontanarsi ρ. αὐτπ. ἀ-
πομακρύνομαι.
Allievo, οὐσ. θ. ἀλλοπάθεια.

Alloppimento, οὐσ. ἄρ. κάρωσις δι' ὀπίου.
Alloppiare, ρ. ἐν. ναρκῶ, καρῶ διὰ τοῦ ὀπίου, ἀφινίξω.
Alloppio, οὐσ. ἄρ. μήκων, μηκόνιον, ὄπιον.
Allora, καὶ **Allore** ἐπίρ. τότε· οἱ ἴσ. εἶδος ἀπίδου.
Allora che, **Allora quando**, ἐπίρ. ὅτε, ὅταν.
Allorché, ἐπίρ. ὅταν, ὅτε.
Allordare, ρ. ἐν. ρουπαίνω.
Allorino, οὐσ. ἄρ. θάμνος δάφνης· εἶδος ἐλαίας. || ἐπίθ. δάφνης.
Alloro, οὐσ. ἄρ. δάφνη· εἶδος ἐλαίας.
Alluciare, ρ. ἐν. ἀκνίζω, εἰσβλέπω.
Allucignolare, ρ. ἐν. στρέφω τυλίσσω ἄτακτως.
Allucinarsi, ρ. αὐτπ. παρατρέπομαι, ἀπατῶμαι.
Allucinatore, **trice**, ἐπίθ. βλάξ, παραλογιζόμενος.
Allucinazione, οὐσ. θ. βλακεία· ἀπάτη, σφάλμα.
Alluda, οὐσ. θ. βύρσα, δέρμα εἰργασμένον.
Alludente, ἐπίθ. αἰνετόμενος.
Alludere, ρ. ἐν. αἰνέτομαι.
Allumara, ρ. ἐν. φωτίζω· ἀνάπτω· ἐποφθαλμιῶ.
Allumatore, **trice**, ἐπίθ. ὁ φωτίζων, λυχνάτης.
Allume, οὐσ. ἄρ. στυπτηρία, στύψις.
Alluminare, ρ. ἐν. φωτίζω· φέγω· ἀνάπτω· καίω· λαμπρύνω· || στύψω.
Alluminato, ἐπ. ἀναβλέψας· κεκοσμημένος || οὐσ. ὁ βλέπων· στυπτηριώδης· σπόγγώδης.
Alluminatore, **trice**, ἐπ. φωτίζων λυχνάτης.
Alluminatura, οὐσ. θ. βράσις τῶν ὑφασμάτων ἐν στυπτηρίᾳ.
Alluminazione, οὐσ. θ. φωτισμός· φωταγωγία.
Alluminio, οὐσ. ἄρ. (χημ.) ἀργίλιον, μέταλλον.
Alluminoso, ἐπ. στυπτηριώδης· ἀργιλιώδης.

Allunamente, κυριότης τοῦ καταστρώματος τῶν πλοίων.
Allunato, ἐπίθ. σεληνοειδής.
Allungamento, οὐσ. ἄρ. ἔκτασις· ἀπόστασις· μήνυσις· διάστασις.
Allungare, ρ. ἐν. ἐκτείνω, μηκύνω· παρατείνω· παρέλκω, ἀναβέλλω· τείνω· προσφέρω. §—σι, οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀφίσταμαι, ἀπομακρύνομαι· μηκύνομαι· οὐδ. παρατείνομαι· §—σι, αὐτπ. ἐκτείνομαι· σκορδινῶμαι.
Allungasilaba, ἐκτεινομένη συλλαβή.
Allungativo, ἐπ. παρατείνων· παρατατικός.
Allungatore, **trice**, οὐσ. θ. ἐκτείνων, μηκόνων.
Allungatura, οὐσ. θ. (παρ-, ἐπ.) ἔκτασις.
Allurare, οὐδ. βουλιμῶ, λιμώττω. §—σι, αὐτπ. μετασημασιζομαι εἰς λάκον.
Allusingare, ρ. ἐν. κολακεύω· θωπεύω, κ. κανακεύω.
Allusione, οὐσ. θ. ρτ. συνέμφρασις· ὁπαινιγμός, νύξις.
Allusivo, ἐπίθ. συμφωνητικός, ὁπαινικτικός.
Alluso, πθ. μτχ. τοῦ **Alludere**.
Alluvione, οὐσ. θ. πρόσχυσις, πρόσχωμα· πρόσκλυσις, ἀνάχυσις.
Alma, οὐσ. θ. ψυχὴ (ποίητ.) || σπέρμα· ζωή.
Almagesto, οὐσ. ἄρ. ἡ μεγάλη σύνταξις τοῦ Πτολεμαίου. [πονῶ].
Almanaccare, οὐδ. μαγτεύω· ματαίο·
Almanacchista, οὐσ. ἄρ. ὁ ποιῶν ἡμερολόγια.
Almanacco, οὐσ. ἄρ. ἡμερολόγιον, ἑπετηρίς.
Almeno, καὶ **Almanco**, σύνδ. τούλάχιστον καὶ.
Almirace, οὐσ. ἄρ. εἶδος νίτσου.
Almirante, **Almiraglio**, οὐσ. ἄρ. ναύαρχος, ναυαρχία.
Almirarco, θαλασσοκράτωρ, ἀρχιναύαρχος.
Almo, οὐσ. ἄρ. ἴδε **Animo**· ἐπίθ. ζωποῖς, ὁ ζῶν, ἐμψυχός, ἔξοχος· τερὰς ὄρατος· γαλήνιος.

Almucantaro, οὐσ. ἄρ. (ἀστρ.) οἱ παράλληλοι κύκλοι τῆς οὐρ. σφαιρας.
Almugia, οὐσ. θ. in—, (ἀστρ.) ἀντισκιοί.
Almazia, οὐσ. θ. ἐκκλ. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
Alto, οὐσ. ἄρ. ἀλόη· ἀγάλλογον· || δυσάρεστόν τι.
Altofanta, οὐσ. ἄρ. ἀλλόφατος, συκοφάντης.
Allogista, οὐσ. ἄρ. ἄλογος, ἀλόγιστος.
Alona, οὐσ. θ. παραθύριον.
Alone, οὐσ. ἄρ. (ἀστρ.) ἔλωις.
Aloracia, οὐσ. θ. ἄλωπεκίασις· ψάρα.
Alorice, οὐσ. ἄρ. ἄνωγ. ἀλώπηξ.
Aloricia, οὐσ. θ. ἀλωπεκία.
Alosanto, οὐσ. ἄρ. ἀλός ἄνθος.
Aloscia, οὐσ. θ. ὄδρομελι ἀρωματικόν.
Alpe, οὐσ. θ. αἱ Ἄλπεις· ἕρας.
Alprete-e-n, ἄλπειος· ὄρεινος· τραχύς.
Alpigi(a)no, ἄλπειος, ἀλπινός, ἀλπικός.
Alquanda, ἐπίρ. ἐνίοτε.
Alquatto, ὀλίγον· μίαν στιγμὴν· || πρᾶγμα τι· || ἐπίθ. ἀρκετός, ἱκανός· ἄντων. τίς· ὀλίγος.
Alquantuno, ἄντων. τίς, ἀνθρωπός τις, κἄποιος.
Al-si, ἐπίρ. ἐπίσης.
Altalena, οὐσ. θ. αἰώρα, κούνια.
Altalenare, ρ. οὐδ. αἰωροῦμαι, κουνιόμαι.
Altaleno, οὐσ. ἄρ. κηλάνειον, γεράνιον, αἰώρα, κρεμάστρα.
Altamente, ἐπ. ὑψηλῶς· βαθέως· μεγαλοφώνως· μέγαιως· εὐγενῶς· μεγαλοπρεπῶς· ὑπερφάνως· τραχέως.
Altana, οὐσ. θ. ὑπερφῶν κ. σοφία.
Altare, οὐσ. ἄρ. βωμὸς, θυσιαστήριον.
Altarizzare, ρ. ἐν. ἐγείρω· τινὶ βωμόν· τιμῶ.
Altea, οὐσ. θ. ἀλθαία, ἀγριομολόχη.
Altegiare, τυφοῦμαι, ἐπαίρομαι.

Alterabile, ἐπίθ. μεταβλητός, ἀλλοιωτός· εὐμετέβλητος.
Alterabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀλλοιωτόν.
Alteramento, ἐπ. ὑπερφάνως· μεγαλοπρεπῶς.
Alteramento, οὐσ. ἄρ. ἴδε **Alterazione**.
Alterante, ἐπίθ. ἀλλοιωτός.
Alterare, ρ. ἐν. μεταβάλλω, μεταποιῶ, ἀλλοιῶ, διαφθείρω. —σι ἄντπ. συγκινεῖμαι, ἐρεθίζομαι, ταράττομαι.
Alteramente, ἐπ. ὀργίως, θυμωδῶς, μανιωδῶς.
Alterativo, ἐπ. ἀλλοιωτικός, μεταποιητικός.
Alterato, ἐπ. ὀργίλος, θυμώδης· || οἰνώληπτος, ἠλλοιωμένος, ἠνωγλημένος.
Alteratore, **trice**, ἀλλοιωτής.
Alterazionecella, οὐσ. θ. ὑποκορ. τοῦ **Alterazione**, οὐσ. θ. μεταβολή, ἀλλοίωσις, διαφθορά· ὀργή· ἀλλαγὴ.
Altercamento, οὐσ. ἄρ. ἔρις, φιλονεικία.
Altercare, ρ. οὐδ. ἐρίζω, φιλονεικῶ, λογομαχῶ.
Altercazione, οὐσ. θ. ἔρις, φιλονεικία.
Alterco, οὐσ. ἄρ. ὁσπύσμος.
Alterezza, οὐσ. θ. ὑπερφάνεια· ὑπεροψία· προπέτεια· ὑψηλοφροσύνη· μεγαλοφροσύνη· ὑπεροχὴ.
Alteri, οὐσ. ἄρ. γομν. πλ. ἀλτήρες.
Alterigia, οὐσ. θ. ἴδε **Alterezza**.
Alternamento, ἐπίρ. ἀλληλοδιαδόχως· ἀμοιβαδόν, ἐναλλάξ.
Alternare, ἐν. ἀμείβω, ἐναλλάττω.
Alternatamente, ἴδε **Alternamento**.
Alternativa, οὐσ. θ. ἐναλλαγὴ, ἐναλλαξις.
Alternativamente, ἴδε **Alternamento**.
Alternativo, ἐπίθ. ἀμοιβαῖος, ἐπάλληλος.
Alternazione, ἐναλλαγὴ, ἠμοιοδία, ἀναδιπλωμα.
Alterno, ἐπίθ. ἀμοιβαῖος, ἐπάλληλος.
Altero καὶ **Alteroso**, ἐπ. ὑπερφά-

vos, ύψαύχην, άγέρωχος, άλαζών.
 Altezza, ούσ. θ. ύψος, μήκος· πά-
 χος· πυκνότης· μέγεθος, έξοχότης·
 άξίωμα· || μεγαλοφυχία· εύγένεια·
 ύψηλότης (πίλος).
 Alticcio, επίθ. άκροβάραξ, οινόδη-
 πτος.
 Altichiomante, ύψίκομος, ύψιχαίτης.
 Alticoonuto, επίθ. ύψίκερος.
 Alticorrente, ρέων εις τὸ πέλαγος.
 Altieramento, επίρ. ύπεροπτικώς,
 ύπερηφάνως· προπετιώς· ύψηλώς, με-
 γαλοπρεπώς.
 Altiero, έπ. ύπεροπτικός, άλαζονι-
 κός, ύπερήφανος· εύγενής· μεγαλο-
 πρεπής· ισχυρός, όξός.
 Altiframento, έπ. ύψιθρεμέτης, φρυ-
 άττων εκ τρώμου, ύψιθρομος.
 Altifrontoso, έπ. ύψίκομος, ύψικά-
 ρηνος, πυκνόφυλλος.
 Altimetria, ούσ. θ. μθμ. ύψομετρία.
 Altipossente, έπ. πανθενής, παντο-
 δύναμος.
 Altiro, ούδ. αναβαίνω, ύψαύμαι.
 Altisonante, ύψηλής, ύψηλόφωνος.
 Altissimo, έπ. ύψηλότατος· ούσ. θ.
 "Υψιστος.
 Altista, ούσ. άρ. και θ. μουσ. θ. με-
 σότονος.
 Altitudine, ούσ. θ. ύδ. Altezza.
 Altivolante, έπ. ύψιπέτης.
 Alto, ούσ. άρ. ύψος· ούρανός· θάλασ-
 σα άντι του—mare. || μεσάτονον· θ.
 μεσάτονος. §. επίθ. ύψηλός· μέγας·
 έξοχος· ένιατος· κινδυνώδης· εύρύ-
 χωρος· βαθύς· άγριός· ύψιτονος· όξός·
 ένδόμυχος· άγέρωχος, ύπερήφανος·
 ακατάληπτος· άρχαίος. §. επίρ. ύψη-
 λώς· parlar—ήμιλειν ύψηλοφώνως.
 || fare—, επίσταμαι, αλλίζομαι.
 Altore, trice, τρώφός· ύπερασπιότης·
 ύδ. Autore.
 Altrament-e-i, επίρ. άλλως, άλλέως.
 Altrosi, επίτης, ούτως· τάσων.
 Altret(t)ale, έπ. τοιούδε, τοιοῦτος,
 παρόμοιος· || επίρ. έπίσης, όμοίως.
 Altrottanto, επίθ. τσαούτος, τάσος·
 έσος, όμοιος· || επίρ. έξίσου, πάρο-
 μούως.

Altri, άντ. άλλος (άνθρωπος).
 Altri-che σύνδ. ει μή, έκτός, πλήν.
 Altriosi, επίρ. προσός.
 Altrimenti-e,-i, έπ. έτέρως, άλλως,
 άλλέως.
 Altro, επίθ. άλλος, έτερος· πολὺ
 μείζων· νέος· διάφορος, ούσ. άλλο τι·
 τὸ υπόλοιπον· διαφορά· όμοιος· άλλος
 άνθρωπος (τόπος)· επίρ. πρόσέτι,
 πρὸς τούτους. || —che, ει μή, πλήν,
 έκτός, παρεκτός, θτι.
 Atronde, επίρ. άλλόθεν. άλλαγόθεν·
 άλλαχόσα, έξ άλλης αίτίας, αφ' έ-
 τέρου.
 Altrotale, παρόμοιος ύδ. Altrettale.
 Altrottanto, ύδ. Altrettanto.
 Altrove (in), επίρ. άλλαχόσα, έλ-
 λοθί, άλλαχόθι. || άλλως τε.
 Altrove che, επίρ. έκτός, πλήν,
 ει μή.
 Altroi, άντων. οι άλλοι· άλλου,
 άλλων.
 Altura, ούσ. θ. ύψος· ύπερηφάνεια. ||
 Κορυφή.
 Alturiero ούσ. (piloto), πρωτεύς,
 εις τὰς μεγ. θαλασσοπλοίας.
 Alturità, ούσ. θ. ύψος. || λεπτότης.
 Alunna, ούσ. θ. μαθήτρια· τρώφός·
 Alunno, ούσ. άρ. τρώφικος, παιδει-
 μα, μαθητής, ύδ. Allievo· γεννη-
 τός· τρώφός, τρώφός.
 Alurgia, ούσ. θ. άλατοποιία, άλατο-
 τεχνία.
 Alveo, ούσ. άρ. ρεῦθρον (ποταμού)·
 κοιτή, κυψέλη.
 Alveolare, επίθ. κυψελώδης.
 Alveoli, ούσ. άρ. πλ. σαλίνες θερ-
 μαγωγοί.
 Alveolo, ούσ. άρ. τὸ κοίλωμα κυψέ-
 λης, φατνίον, βοθρίον.
 Alvo, ούσ. άρ. κοιτία· περίττωμα·
 κέντρον.
 Alzaja, ούσ. θ. ντ. όλιός, ρητήρ·
 παλαμάρι.
 Alzamento, ούσ. άρ. και alzata. ούσ.
 θ. ύψωσις.
 Alzamolle, ούσ. άρ. κλειδον του ά-
 ρολογίου.
 Alzate, έν. αίρω, ύψώ, σηκώνω· με-

γαλύνω· ανατιμῶ. §.—κι. αύτπ. έ-
 γείρομαι, μεταφ. ύπερηφανεύομαι.
 Alzato, ήρετισμένος· || ούσ. ύψωμα.
 Alzatara, ούσ. θ. ύψωσις, άνέγερσις.
 Amabile, επίθ. έράσιμος, αξιέραστος·
 πειραιώς· ήδός· άβρός· έρωτικός·
 άπαλός.
 Amabilità, ούσ. θ. έρασμιότης, ήπι-
 ότης, εύπροσηγορία.
 Amabilmente, επίρ. έρασιμώς, άγα-
 πησώς, ήπιώς, φιλικώς.
 Amara, ούσ. θ. αίώρα, στρώμα κρε-
 μαστων ναύτου.
 Amadore, ούσ. άρ. έραστής.
 Amadriada, ούσ. θ. άμαδριάς, νόμφη.
 Amalgama, ούσ. θ. μίξις μετάλλων
 με τον υδράργυρον.
 Amalgamare, ρ. έν. κεραννώ, μα-
 γνύω.
 Amalgamazione, ούσ. θ. έργασία με-
 ταλλουργική.
 Amandola, ούσ. θ. άμυγδάλωμα,
 σουμάδα.
 Amandola, ούσ. θ. άμυγδαλον.
 Amante, ούσ. άρ. έραστής. || (ντ)
 κεραιούχος.
 Amantemento, έρωτικώς, έρασιμώς.
 Amantissimo, επίθ. έρασιμώτατος.
 Amanuense, ούσ. άρ. άντιγραφεύς.
 Amanza, ούσ. θ. έρωμένη· έρωσ· έπι-
 θυμία.
 Amarascolo, ούσ. θ. σπόρτος, σπάρ-
 τον.
 Amaramente, επίρ. πικρώς (χύρ. και
 μετφ.)
 Amaranto, ούσ. άρ. άμάραντος, ά-
 μαραντινον χρώμα· || επίθ. άμαραντι-
 νος.
 Amarasca, ούσ. θ. όξυκέρασον, μαύ-
 ρον κεράσιον.
 Amaraschino ούσ. άρ. ποτόν έξ όξυ-
 κεράσιον.
 Amarasco, ούσ. άρ. όξυκέρασος· μαύ-
 ρη κερασία.
 Amare, ρ. έν. ούδ. και αύτπ. αγαπῶ.
 Amareggiamento, ούσ. άρ. λύπη,
 πικρία.
 Amareggiare, ρ. έν. λυπῶ, πικραί-
 νω. || ούδ. πικρίζω.

Amareggiola, Amarella, ούσ. θ.
 χαμαίμηλον.
 Amarescalo, επίθ. πικρός.
 Amaretto, και Amareccio, επίθ. ύ-
 πόπικρος, πικρούτατος.
 Amarezza, ούσ. θ. πικρότης, πικρία
 λύπη, όλιψις.
 Amarezzare, ύδ. Amareggiare.
 Amarezzato, επίθ. χυμασοειδής.
 Amaricante, επίθ. πικρίζων, πικρί-
 διος.
 Amarificare, ρ. έν. πικραίνω.
 Amarilli, ούσ. θ. άμαυρίλις, γένος
 φυτων.
 Amaritudine, ούσ. θ. πικρία, λύ-
 πη· εύστηρότης.
 Amaro, ούσ. άρ. πικρία, πικρότης·
 επίθ. πικρός· τραχύς· λυπηρός·
 όλιβερός.
 Amarra, ούσ. θ. προμνήσιον πα-
 λαμάρι. [μνήσια.
 Amarrare, ρ. έν. ντ. δένω τὰ προ-
 Amasio, θ. άρέσκων εις τὰς γυναί-
 κας, έρώμενος, έραστής.
 Amata, ούσ. θ. έρωμένη.
 Amatista, ούσ. θ. άμέθυστος (λίθος
 πολύτιμος).
 Amatita, ούσ. θ. όζρα, χρωστήρ.
 μολυβδοκοκόδυλον.
 Amatino, επίθ. έράσιμος, έραστής.
 Amatore, trice, ούσ. άρ. έρώμενος,
 έραστής, ζηλωτής, φίλος.
 Amattare, ρ. έν. νεύω, ποιῶ νεύ-
 ματα.
 Amaza, ούσ. θ. άστρ. άμαξ.
 Amazzone, ούσ. θ. άμαζών, ήρωίς.
 Amago, ούσ. θ. λοξοί λόγοι γρη-
 σμοί, ζηρήκοντες έξηγήσεως, λόγοι
 στρυφνοί, έμπεροδυμένοι.
 Ambasceria, ούσ. θ. προσβεία
 Ambascia ούσ. θ. άσθμα, δύσπνοια·
 κατάλιψις, άνία, λύπη πνιγμονή,
 άγωνία, άδημονία· άηδία.
 Ambasciadore, trice, πρέσβυς προ-
 σβευτής. || "Ανθρωπος φαύλος, δια-
 τρέφων πρόνας, πορνοβοσκάς.
 Ambasciadoruzzo, ούσ. άρ. ποταμὸς
 πρέσβυς άπσταλμένος σταρούμενος
 βαρότητος.

Ambasciare, οὐδ. ἀσθμαίνω· ἀγωνιῶ, ἀδημονῶ.
 Ambasciata, οὐσ. θ. ἐντολή, παραγγελία· διαπραγματεύσεις· πρέσβεια· ἀγγελία.
 Ambasciatore, trice, πρέσβυς. || τὸ θ. ἀγγελιαφόρος.
 Ambasciatorio, ἐπίθ. πρεσβευτικός· ὁ τῆς πρεσβείας.
 Ambascioso, ἐπ. τεθλιμμένος· ὀδύμων· περιαλγής.
 Ambasciadore, οὐσ. ἀρ. πρέσβυς.
 Ambassi, οὐσ. ἀρ. διπλῆ μονὰς εἰς τοὺς κυβους.
 Ambe, Ambo, Ambedue-o, ἀντων. πληθ. ἀμφότεροι, καὶ of δύο, ἀμφότεροι.
 Ambi, ἀντων. ἀμφότεροι, -αι.
 Ambiente, ἐπίθ. ὁ βαδίζων κατὰ σκέλος, κρατῶν τὸν ἕτερον πόδα κατὰ τι, γοργός, πεδοδρομῶν.
 Ambiare, ρ. ἐν. βαδίζω μὲ τὴν πῆδην, πεδοδρομῶ.
 Ambidestro, ἐπίθ. ἀμφιδέξις.
 Ambiduo-o, -i, ο. -οι, ἀντ. ἴδε Ambo.
 Ambiente, οὐσ. ἀρ. τὸ περιέχον, ὁ ἀήρ· aria— ὁ περιβάλλων ἀήρ, ἡ ἀτμόσφαιρα.
 Ambigono, ἐπίθ. ὁ ἀμφιγενής. || ὁ δίστομος, ἔχων διπλὴν κόψιν.
 Ambiguamente, ἐπίρ. ἀμφιλόγως, ἀμφιβόλως.
 Ambiguo-ezza, -ità, ἀμφιλογία, ἀμφιβολία.
 Ambiguo, ἐπίθ. διφορούμενος, ἀμφίβολος || οὐσ. τὸ ἀμφίβολον.
 Ambio, οὐσ. ἀρ. πῆδη, βᾶδισμα ἵππου.
 Ambira, ρ. ἐν. ἠρῆσθαι ἀρχὴν, σπουδαργῶ· ἐπιθυμῶ διακαῶς ὀρέγομαι.
 Ambito, οὐσ. ἀρ. σπουδαργία, ψηφοθηρία, || ρηθαιργία· κύκλος, περιβολος, σκευωρία, ἐπ. εὐκτεός, ἐπιθυμητός.
 Ambizione, οὐσ. θ. φιλοδοξία, ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια· φιλοτιμία.
 Ambiziosamente, ἐπίρ. φιλοδοξῶς, φιλοτιμῶς.
 Ambizioso, ἐπ. φιλοδοξός, φιλοτιμός

Ambigionio, ἐπίθ. ἀμβλυγόνιος.
 Ambliopia, οὐσ. θ. ἀμβλωπία.
 Amblite, οὐσ. θ. ἀμβλύτης, ἀμβλωπία.
 Amblioma, οὐσ. θ. ἀμβλωμα.
 Amblosi, οὐσ. θ. ἀμβλωσις, ἐξάμβλωσις, ἔκτροσις.
 Amblo-sio, -ticio, ἐπίθ. ἔκτροπικός.
 Ambo, οὐσ. ἀρ. ἔνωσις δύο ἀριθμῶν εἰς τὸ λαχέον || ἀμφοτέροι.
 Ambone, οὐσ. ἀρ. ἐκκλ. ἀμβων.
 Ambra, οὐσ. θ. ἤλεκτρον, κ. κεχοιμπάρι.
 Ambracnato, ἔχων ὁσμὴν ἠλεκτρον, ἠλεκτροειδής.
 Ambracne, οὐσ. ἀρ. ἀμβρασις, ἀμβραρον, ἠλεκτρον.
 Ambrare, ρ. ἐν. κοπνίζω τι ἠλεκτρον.
 Ambretta, οὐσ. θ. ἰβίσκος· ἄνθος, κύανος ὁ εὐάδης· εἶδ. ἀπιδίου· δέρμα ἠλεκτρον καπνισμένον || μικρὰ κυφότης, καμπουρίσσα.
 Ambrosia, οὐσ. θ. ἀμβροσία, τὸ ἔδωγμα τῶν θεῶν.
 Ambrosiano, ἐπίθ. ἀμβροσιανός (ὕμνος).
 Ambulante, ἐπίθ. μεταβατικός, προοδευτικός· περιφόρητος, μετακινήτης.
 Ambulanza, οὐσ. θ. νοσοκομεῖον κινήτων τιθέμενον ἐν χρήσει κατὰ τὰς ἐκστρατείας ἢ τὰς στρατοπεδεύσεις.
 Ambulare, οὐδ. περιπατῶ· ἀποδιδράσκω, φεύγω.
 Ambulatorio, οὐσ. ἀρ. περίπατος· ἐπίθ. περιπατητικός· κινήτός· μεταφορητός.
 Amburbio, οὐσ. ἀρ. θυσία τελοῦμαι· κύκλω τῆς πόλεως, λιτανεία.
 Ambusto, ἐπ. περικεκαυμένος, περιφλεκτός.
 Amecania οὐσ. θ. ἀμηχανία.
 Amenamente, ἐπίρ. τερπνῶς, εὐφροσύνας, χαρέντως. [πειλιῶ].
 Amenare, ἐν. ὀδηγῶ· κτυπῶ· ἀ-
 Amendola, οὐσ. θ. ἀμύδαλον.
 Amend-ue, -uoi, ἀντων. ἀμύδα, ἀμφοτέροι.

Amene-me, ἐπίθ. ἀσθενής, ἀδύνατος.
 Amenità, Ameneidade, Amenityate, οὐσ. θ. τερπνότης, θέλγητρον, τέρψις, χάρις.
 Amenire, ἀμῆν· ἐν ἀκαρεῖ.
 Ameno, ἐπίθ. τερπνός, εὐάρεστος, θελακτικός, ἠδύς, χαρής.
 Amenoire, οὐσ. θ. ἐπίσχεσις καταμηνίων.
 Amantacco, ἐπίθ. πιλοειδής.
 Amante, ἐπίθ. ἐξεστηκός, ἔκφρων.
 Amenza, οὐσ. θ. παράφροσύνη.
 Ameto, οὐσ. θ. ἀμης, γαλακτότητα.
 Amelodico, ἐπίθ. ἀμέλοδος.
 Amfibio, ἀμφίβιος, ἀμφίβιον.
 Amfiblestroite, ἀμφιδληστροειδής χιτών.
 Amfiteatro, οὐσ. ἀρ. ἀμφιθέατρον.
 Amiano, ἐπίθ. ἀμίαντος, ἀηλιθιδωτός.
 Amianto, οὐσ. ἀρ. ἀμίαντος λίθος.
 Amica, οὐσ. θ. φίλη, ἐρωμένη.
 Amicabile, φίλιος, γλυκός, φιλικός || ἄριστος.
 Amicabilità, οὐσ. θ. τὸ φίλον, εὐμένεια, εὐνοία. [λικῶς].
 Amicabilmente, ἐπίρ. φιλικῶς, φιλικῶς.
 Amicamante, ἐπίρ. φιλικῶς.
 Amicare, ρ. ἐν. φιλιῶ, διαλλάττω· φιλιούμαι, συναινῶ. || si αὐτῆ. συνδέω σχέσιν, φιλιῶν, καθίσταμαι φίλος, φιλιούμαι.
 Amichetta, οὐσ. θ. ὕπο κ. τοῦ Amica.
 Amichevole, ἐπίθ. φίλιος, φιλικός· εὐάρεστος· ἐράσμιος· ἀβρόφρων.
 Amishovolezza, οὐσ. θ. εὐνοία, εὐμένεια.
 Amichevolmente, ἐπίρ. φιλικῶς, φιλικῶς.
 Amicizia, οὐσ. θ. φιλία.
 Amico, οὐσ. ἀρ. φίλος, ἐραστής || ἐπίθ. εὐνοϊκός· εὐάρεστος· ὀφείλιμος· ἀρμόδιος.
 Amidaceo, ἐπίθ. ἀμυδάδης.
 Amidare, ρ. ἐν. παιπαλιῶ, κολλάρω.
 Amidina, οὐσ. θ. χημ. ἀμιδίων.
 Amido, Amidone, οὐσ. ἀρ. ἀμιδον.
 Amigdale, οὐσ. θ. ἀμυγδαλίδες, ἀδένες, ἀμυγδαλαί.

Amigdalite, Amigdallide, οὐσ. θ. ἀμυγδαλίτις.
 Amigdale, οὐσ. ἀρ. ἀμύδαλος, γέν. φυτῶν.
 Amigdaliode, οὐσ. θ. ἀμυγδαλοειδής λίθος.
 Amintico, ἐπίθ. ἰατρ. ἀμυντικός.
 Amissibile, ἐπίθ. ἀπόβλητος.
 Amissibilita, οὐσ. θ. ἀπόβλητον.
 Amissione, οὐσ. θ. ἀποβολή, στάρισις.
 Amistà καὶ Amistade, οὐσ. θ. φιλία· ὁμόνοια· ἀναλογία· συμμαχία.
 Amistanza, οὐσ. θ. φιλία.
 Ammacamento, οὐσ. συνθλασις· μώλωψ, σύντριψις.
 Ammaccare, ρ. ἐν. συντρίβω, μολώπιζω,
 Ammacature, οὐσ. θ. ἴδε Ammacamento.
 Ammacaturina, ὑποκ. τ. Ammacatura.
 Ammaciarsi, ρ. κρύπτομαι ὀπισθεν βίτου ἢ θάμων.
 Ammaestrabile, ἴδε Ammaestrevole.
 Ammaestramento, οὐσ. ἀρ. διδασκαλία, παιδεία.
 Ammaestrante, οὐσ. ἀρ. διδακτικός· διδάσκαλος.
 Ammaestranza, οὐσ. θ. διδασκαλία, παιδεία.
 Ammaestrare, ρ. ἐν. διδάσκω, παιδεύω· ἀνατρέφω.
 Ammaestramento, διδακτικός.
 Ammaestratiamente, ἐπ. διδακτικῶς, σοφῶς.
 Ammaestrativo, ἐπίθ. διδακτικός.
 Ammaestrato, ἐπίθ. ἐμπειρός, εὐδύμων, πεπαιδευμένος.
 Ammaestratore, trice ἐπ. ὁ διδάσκων, διδάσκαλος· (τὸ Θηλ.) παιδαγωγός.
 Ammagliare-intra-zione, οὐσ. θ. παιδεύσις.
 Ammaestrevole, ἐπίθ. εὐμυθής, εὐδιδάκτος· διδακτικός· εὐπαιθής.
 Ammaestrevolmente ἐπίρ. διδασκαλικῶς, ἐμπειρῶς.
 Ammagliare, ἐν. δένω δικτυοειδῶ

Ammagr-are, -ire, ρ. ἐν. ἐκτῆκω, ἰσχυαίνω· οὐδ. ἰσχυαίνομαι, λιγναύω.
 Ammainare, ἐν. ντ. ὑποστέλλω τὰ ἱστία· καταβιβάζω τὴν σημαίαν.
 Ammajarsi, ρ. ἐν. ἀνθοκομῶ, στέφομαι μὲ φύλλα, μὲ ἀνθῆ.
 Ammalare, ἐν. νοσοποιῶ, μολύνω §. —si οὐδ. καὶ αὐτπ. νοσῶ, ἀρρωστῶ, ἀσθενῶ.
 Ammalaticcio, ἐπ. νοσηρός, ἐπινοσος, ἀσθενής, καχεκτικός.
 Ammalato, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀσθενής, ἀρρωστος.
 Ammalattie, οὐδ. νοσῶ, ἀσθενῶ.
 Ammalazzare, οὐδ. καχεκτῶ, ἀρρωστῶ.
 Ammaliare, ρ. ἐν. γοητεύω, μαγεύω· μωραίνω.
 Ammaliato, ἔκφρων, ἄνους, γοητευμένος, μαγευμένος.
 Ammaliatore, trice, ἐπιφθός, γόης, μάγος.
 Ammalitura, οὐσ. θ. μαγγανεία, ἐπιφθῆ, μαγεία.
 Ammaliziare, ἐν. διδάσκω τὴν πικρίαν, ἐμβάλλω τὴν κακεντορέθειαν.
 Ammaliziato, ἐπίθ. πανούργος, κακεντορέχης, ἐπ. κακότροπος.
 Ammandare, ἴδε Mandare.
 Ammandorlate, οὐσ. ἀρ. ἔργον ρομβοειδές, ρομβοειδής, ἐν σχήματι ρόμβου.
 Ammandriare, ρ. ἐ. συναυλιῶ, μανδρίζω περιβάλλω μὲ φράκτην.
 Ammanettare, ρ. ἐν. περισφίγγω, δεσμεύω, θέτω τὰς πένδας, χειροδένω.
 Ammanicramento, οὐσ. ἀρ. καλλωτισμός.
 Ammanierare, ρ. ἐν. ὠραῖζω, καλλωπίζω, εὐτρεπίζω, κοσμῶ.
 Ammanierato, οὐσ. ἀρ. ἐπιτηδευσίς, ἐπίθ. ἠγρεπισμένος, ἐξωραϊσμένος.
 Ammanieratura, οὐσ. θ. καλλωτισμός.
 Ammanimento, οὐσ. ἀρ. τάραις τοῦ οἴνου.
 Ammannajare, ἐν. πελεκίζω, καρατομῶ.
 Ammanajatore, ὁ πελεκίζων, καρατόμος, δῆμιος.

Ammannamento, οὐσ. ἀρ. τὸ δραγματεύειν· ἐτοιμασία, παρασκευή.
 Ammannare, ρ. ἐν. δραγματεύω· ἐτοιμάζω.
 Ammannim-e-ento, οὐσ. ἀρ. ἐτοιμασία.
 Ammannire, ἴδε Ammannare.
 Ammansare, ρ. ἐν. τήσασεῖω, ἡμερῶ.
 Ammansatore, trice, τήσασαυτής.
 Ammansire, ἡμερῶ· οὐδ. ἡμεροῦμαι.
 Ammantare, ρ. ἐν. περιβάλλω ἐφεστρίδα· κρύπτω· καλύπτω.
 Ammantatura, οὐσ. θ. περιβολή ἐφεστρίδος.
 Ammantellare, ἴδε Ammantare, §. αὐτπ. συγκαλύπτω, ἴδε Palliare.
 Ammantigliare, ρ. ἐν. ντ. μεταωρίζω.
 Ammanto, ἐφεστρίς, ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον.
 Ammarcare, ρ. ἐν. σήκω, σαπίζω.
 Ammarcamento, σαπρία, σηπεδόν, σήψις.
 Ammarciare, οὐδ. σήκομαι, σαπίζω.
 Ammarginarsi, συνουλούμαι· ἐν. συνουλιῶ.
 Ammaricare, ρ. ἐν. ἴδε Rammari-care.
 Ammarinare, ρ. ἐν. πληρῶ πλοῖον, προσθίζω τοῖς θαλ. ἔργοις ἀντικαθίστημι τοὺς ναύτας.
 Ammartellare, σφυρηλατῶ· ζηλοτυπιῶν ἐμποιῶ.
 Ammascare, ρ. ἐν. ἀργεῖ. ἐνωῶ.
 Ammascherare, ρ. ἐν. οὐδ. περιβάλλω προσωπίδι· ὑποκρίνομαι. §. αὐτπ. προσωπίδοφορῶ.
 Ammassamento, ἀθροισμός, (ἐπι)σώρευσις.
 Ammassare, ρ. ἐν. (ἐπι-)συναρῶ, ἀθροίζω· οὐδ. θησαυρίζω· αὐτπ. συνέρχομαι.
 Ammassato, ἐπίθ. πυκνός.
 Ammassatore, trice, ἀθροιστής.
 Ammassallare, ἴδε Massallare.
 Ammassicciare, ἴδε Ammassare. §. αὐτπ. σκληρόνομαι· τυλούμαι.

Ammasso, οὐσ. ἀρ. ἴδε Ammassamento.
 Ammatassare, ἀναπηγίζομαι, τυλιγαδιάζω.
 Ammatamento, οὐσ. ἀρ. νεύμα.
 Ammatiare, ἐν. νεύω.
 Ammatinarsi, κωμάζω, κάμνω πατινάδα.
 Ammatinalore, ἀρ. κωμαστής.
 Ammatire, ἐκμαίνω· οὐδ. (ἐκ) μαίνομαι.
 Ammatlito, οὐσ. ἀρ. μαινώμενος. ἔκφρων.
 Ammattonamento, οὐσ. ἀρ. πλινθόστρωσις.
 Ammattonare, ἐν. πλινθῶ, πλινθοστρόνω.
 Ammattonato, λιθόστρωτον, πλινθόστρωτον.
 Ammatursarsi, ὠριμάζω.
 Ammazza, ἐπιφθόν. φόνευσον |
 Ammazzaioni, βουφόνιοι, βουθύτης.
 Ammazzuoli, οὐσ. ἀρ. παυσώδυνας.
 Ammazamento, οὐσ. ἀρ. φόνος, σφαγή.
 Ammazzare, ἐν. (ἀπο)κτείνω, φονεύω, σφάζω· ἐνογλιῶ §. αὐτπ. αὐτοχειριάζομαι.
 Ammazzaite, οὐσ. ἀρ. κομπορημάτων, κομπαστής.
 Ammazzo, ἐπίθ. οἰνολήπτος.
 Ammazzojo, οὐσ. ἀρ. σφαγεῖον, κρεσπολεῖον.
 Ammazzone, trice, σφαγέας, φονεύς.
 Ammazzerare, πνίγω, σκληρόνω, ξηραίνω.
 Ammazzoate, ἀνθολογῶ· συνενῶ· πλήσσω.
 Amme, ἐπίρ. ἀμήν.
 Ammelare, ἐν. βρέγω μέλιτι, μελιτῶ.
 Ammelato, οὐσ. ἀρ. κάλυμμα τοῦ γ-που.
 Ammelmare, οὐδ. βορβοροῦμαι.
 Ammemmare, βορβοροῦμαι· περιπλέκομαι.
 Ammen, ἐπίρ. ἀμήν.

Ammenare, ἐν. κλονῶ, αἰώω, ααλεύω.
 Ammenda, οὐσ. θ. τμήμα, πρότιμον· κόλασις, τιμωρία, ἐπανόρθωσις· πειθαρχικὴ ποινή.
 Ammendabile, διορθώσις ἐπιθετικῆς.
 Ammendamento, ἐπανόρθωσις· θεραπεία.
 Ammendare, ἐν. διορθῶ· σωφρονίζω· ἐπανορθῶ· θεραπεύω τὰς ζημίας· σὴμ-(ἀνα)πληρῶ.
 Ammendatamente, ἐπίρ. ὁρθῶς.
 Ammendazione, ἐπαν(δι)όρθωσις μετόνοια.
 Ammendo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Ammendazione.
 Ammendu, ἀντων. ἀμφοτέρ-οι,-αι.
 Ammene, ἐπίρ. ἀμήν.
 Ammenogrea, οὐσ. θ. ἰατρ. ἴδε Ammenogrea.
 Ammentarsi, μέμνημαι ἐνοθυοῦμαι.
 Ammenticarsi, ἐπιλανθάνομαι. λησμονῶ.
 Ammergere, ἐν. καταβυθίζω.
 Ammessibile, ἴδε Ammissibile.
 Ammissione, ἴδε Ammissione.
 Ammesso, πθ. μτγ. τοῦ.
 Ammettere, παρ(προς)ίημι, προσάγω· (παρα)δέχομαι· πράττω· παροτρύνω· ὑπομένω.
 Ammezamento, διχασμός, διαφρεσίς· τὸ ἤμισυ.
 Ammezare, ἐν. διχάζω, διαίρω, μερίζω· οὐδ. ρύσασθαι μαρκαίνομαι.
 Ammezato, ἡμιπλήρωτος ὕδατος.
 Ammezatore, μριστής, διαίρετης· μεσίτης.
 Ammezare, οὐδ. καὶ αὐτπ. μαραινομαι.
 Ammi, οὐσ. ἀρ. ἄμι.
 Ammiccamento, συνεχῆς συστολή τῶν βλεφάρων. [μοῖς].
 Ammiccare, (δια)γνώω (τοῖς ὀφθαλμοῖς).
 Ammicciare, ὁ διανεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς.
 Ammicigliare, ἐν. βελτιῶ.
 Ammicolare, ἐν. βοηθῶ· ὑπερεῖδω. ὑποστηρίζω.

Amminicolativo, ἐπιθ. υπεριστικός.
 Amminicolo, στήριγμα· βοήθεια·
 βοήθημα.
 Amministragione, ἴδε Amministra-
 zione.
 Amministranza ἴδε Amministra-
 zione.
 Amministrare, ἐν. διοικῶ, διαχειρί-
 ζω· ἐπιμελοῦμαι· ὑπηρετῶ· κανονί-
 ζω· χορηγῶ· παρέχω· προμηθεύω·
 ἱερουργῶ.
 Amministratore, trice, διοικητής·
 διαχειριστής, ἐπίτροπος.
 Amministrazione οὐσ. θ. διοικήσεις,
 διαχειρίσεις, διεύθυνσεις· ἐπιμέλεια.
 Amminuire, ἐν. ἴδε Diminuire.
 Amminutare, ἐν. κερματίζω, κομ-
 ματιάζω.
 Ammirabile, θαυμαστός. Θαυμάσιος,
 οὐσ. εἶδος ὑακίνθου καὶ ροδακίνθου.
 Ammirabilmente, θαυμαστῶς, θαυ-
 μασίως.
 Ammiraglia, οὐσ. θ. ναυαρχία.
 Ammiragliato, οὐσ. ἀρ. ναυαρχία·
 ναυαρχεῖον.
 Ammiraglio, οὐσ. ἀρ. ναύαρχος· ναυ-
 αρχία.
 Ammiralita, οὐσ. θ. οἱ ἀξιωματικοὶ
 τοῦ ναυτικοῦ· τὸ ναυαρχεῖον ἢ διευ-
 θυνητήριον.
 Ammiramento, οὐσ. ἀρ. ἴδε Ammi-
 razione.
 Ammirando, ἴδε Ammirabile.
 Ammiranza, ἴδε Ammirazione.
 Ammirare, ἐν. θαυμάζω· οὐδ. καὶ
 αὐτπ. ἐκπλήττομαι, ἕπομαι.
 Ammirativamente, ἐπίρ. θαυμαστι-
 κῶς.
 Ammirativo, ἐπιθ. θαυμαστικός· οὐσ.
 θαυμαστής, ὁ ἄπορον.
 Ammiratore, trice, θαυμαστής.
 Ammirazione οὐσ. θ. θαυμασμός·
 ἐκπλήξις.
 Ammiratore, οὐσ. ἀρ. ἐραστή, ἐρώ-
 μενος.
 Ammiserarsi, γίνομαι δυστυχής· ἐν.
 ταπεινῶ.
 Ammissibile, πρὸς(εἰς)δεκτός, εὐπρόσ-
 δεκτος.

Ammissione, οὐσ. θ. παρα (εἰς-
 πρὸς-ὑπό)δοχή, προσαγωγή· πρό-
 σδος.
 Ammissione, οὐσ. θ. πρὸς(ἐπι)μιξίς.
 Ammisurare, ἐν. ρυθμιζῶ, κανονίζω.
 Ammisuramento, μετρίως· ἐγκρα-
 τῶς.
 Ammisurato, ἐπιθ. μέτριος ἐγκρατής.
 Ammitti, ἀμμωνίτης οὐσαι τιτανώ-
 δεις.
 Ammitto, κάλυμμα λειτουργ. ἱερέως.
 Ammobate, οὐσ. ἀρ. ἀμμοβάτης, θί-
 φης.
 Ammoceto, οὐσ. ἀρ. ἀμμόκητον γέν.
 ἰχθύων.
 Ammocosi, οὐσ. θ. ἀμμογώσια, φαμι-
 μισμός· τέχνη τοῦ διακτερεῖν τὰ
 πτώματα ἀνέπαφα.
 Ammocosis, ἴδε Ammocosi.
 Ammocriso, οὐσ. ἀρ. ἀμμόχρυσος,
 λίθος.
 Ammodamento, οὐσ. ἀρ. μέτρον με-
 τριότης.
 Ammodare, ἐν. μετριάζω.
 Ammodamento, μετρίως· ἐγκρατῶς.
 Ammodato, ἐπιθ. μέτριος· ἐγκρατής.
 Ammoderare, ρ. μετριάζω.
 Ammoderatamente, ἐπίρ. μετρίως,
 ἐγκρατῶς.
 Ammoderato, ἐπιθ. μέτριος· ἐγκρατής.
 Ammodernare, ποιῶ τι νεώτερον, ἀ-
 ναγεῶ.
 Ammodernatore, trice, ποιῶν τι νεώ-
 τερον.
 Ammodestare, καθίστημι μέτριον,
 σώφρονα.
 Ammodite, οὐσ. ἀρ. ἀμμοδίτης, θί-
 φης κ. ἰχθύς.
 Ammodulare, ἐν. πρὸς(συν)ᾄδω.
 Ammofila, οὐσ. θ. ἀμμόφιλον, γέν.
 ἐντέμων.
 Ammogliamento, συνοίχισις, συνοι-
 κέσιον.
 Ammogliare, ἐν. συζεύγνυμι, συνοι-
 κίζω, ὑπανδρεύω §. αὐτπ. νυμφεύ-
 μαι· συνονοῦμαι.
 Ammogliato, οὐσ. ἀρ. ἑγγαμος (ἀνήρ).
 Ammogliatore, προμνηστήτωρ, προε-
 νητής.

Amogliazzare, διδωμι γυναῖκα οὐ-
 τιδανῆς καταγωγῆς· αὐτπ. κακῶς
 νυμφεύομαι.
 Amogliazzato, δούγαμος, κακῶγαμος
 ἡδολογία.
 Ammoimento, οὐσ. ἀρ. ἀρρακίσμα
 ἡδολογία.
 Ammoinare, ἐν. ἀρρακίσμα, ἡδου-
 λογῶ.
 Ammoinato ἴδε Corrucciato.
 Ammoistamento, ἐνόχλησις παρα-
 κίνησις.
 Ammoistare, ἐν. ἐνοχλῶ.
 Ammoistatore, trice, ὁ ἐνοχλῶν.
 Ammollamento, οὐσ. ἀρ. ὑγρασις.
 Ammollare, ἐν. (δια)βρέχω. ὑγραί-
 νο· διαχωρῶ· ἀγίημι· μετριάζω,
 πρᾶνω.
 Ammolativo, ἐπιθ. μαλακτικός.
 Ammolato, γτ. διεστηκώς, κερωρι-
 σμένος.
 Ammoliente, ἐπιθ. μαλακτικός.
 Ammolimento, ὑγρασις· μάλαξις·
 πρᾶνωσις.
 Ammolire, ὑγραίνο· εὐκολύνω· συγ-
 κινῶ· μαλάσσω.
 Ammolitivo, ἐπιθ. μαλακτικός.
 Ammolto, ἐπιθ. μεμιγμένος ψυχί-
 ἀρτου.
 Ammoncellare, ἐν. θημονοθετῶ.
 Ammoniacca, οὐσ. θ. χημ. ἀμμωνια-
 κόν.
 Ammoniacale, ἐπιθ. χημ. ἀμμωνια-
 κός.
 Ammoniac-ato,-eo, ἀμμωνιακοῦχος.
 Ammoniacco, οὐσ. ἀρ. ἀμμωνιακόν
 κῆμι· ἀμμωνιακόν· ἐπιθ. ἀμμωνια-
 κός.
 Ammoniato, οὐσ. ἀρ. χημ. ἀμμο-
 νιοῦχος.
 Ammonigione, οὐσ. θ. ἴδε Ammo-
 nimento.
 Ammonimento, οὐσ. ἀρ. νοθεσία·
 ἐντολή.
 Ammonio, οὐσ. ἀρ. χημ. ἀμμώνιον.
 Ammonire, ἐν. νοθετῶ· συμβου-
 λέω· ἀποβάλλω· διδάσκω· παρο-
 τρῶναι.
 Ammonita, οὐσ. θ. ἀμμωνίτης λίθος.
 Ammonit-e,-i, οὐσ. ἀρ. πλ. ἴδε.

Ammonitidi, οὐσ. θ. πλ. ἀμμωνίται,
 δστρακα.
 Ammonito, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐξωσθεὶς τῶν
 ἀρχῶν.
 Ammonitore, trice, νοθετητής,
 παραινέτης.
 Ammonitorio, ἐπιθ. παραινετικός.
 Ammonitro, οὐσ. ἀρ. ἀμμονίτρον.
 Ammoniuro, οὐσ. ἀρ. χημ. ἀμμο-
 νιοῦχος.
 Ammonizionecella, οὐσ. θ. ὑποκ. τοῦ
 Ammonizione, οὐσ. θ. νοθεσία· συμ-
 βουλή· εἰδοποίησις· ἐκπλήξις.
 Ammontamento, συσ(ἐπι)σώρευσις,
 σιώρας.
 Ammontare, ἐν. (συσ-ἐπι)σωρεύω
 ὄχλω, βατεῶν· ἀναβαίνω, συμπο-
 σοῦμαι.
 Ammontamento, ἀναμῆ, σωρηδόν.
 Ammonticare, ἐν. ἐπισωρεύω.
 Ammonticchiamento, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
 σώρευσις.
 Ammonticchiare, ἐν. ἐπι(συσ)σω-
 ρεῦναι.
 Ammonticchiamento, ἐπι(συσ)σώ-
 ρευσις.
 Ammonticellare, ἐν. ἐπι(συσ)σω-
 ρεῦναι.
 Ammonta, οὐσ. ἀρ. ἐμπόρ. στήμα,
 στήσιμον.
 Ammontonamento, ἐπι(συσ)σώρευ-
 σις.
 Ammontonare, ἐν. ἐπι(συσ)σωρεύω.
 Ammonzichiro, ἐν. ἐπι(συσ)σω-
 ρεῦναι.
 Amorbamento, δυσωδία, βρώμος,
 βρώμα.
 Amorbare, νοσῶ, ἀσθενῶ· ἀπόζω,
 θρωπῶ· μιάινω, καταθρωμίζω· μο-
 λύνω· ζαλίζω.
 Amorbato, ὅτι τι μεμολυσμένος.
 Amorbato, οὐσ. ἀρ. ὁ μεμολυσμέ-
 νος.
 Amorbato, trice, ὁ μολύνων.
 Amorbamento, οὐσ. ἀρ. ἀβράτης,
 ἀπαλότης· ὄπτευμα, κολάκισμα.
 Amorbid-are,-ire, μαλάσσω, ἵπα-
 λύνω πρᾶνω· ἐκθηλύνω· αὐτ. ἐκ-
 θηλύνομαι.

Amorboso, ἴδε Pestilenzioso.
 Ammorchiatore, ἀμοργυῶχος, ὑποσταθμοῦχος.
 Ammorsellato, οὐσ. ἄρ. περίκομμα με ἀγά.
 Ammortamento, οὐσ. ἄρ. (ἀπό)σβεσις.
 Ammortare, ἐν. (ἀπο)σβεσνύω, σβυνω' κατα(περι)στέλλω' μαραινῶ.
 Ammortimento, σφάκελος' (ἀπό)σβεσις.
 Ammortire, οὐδ. ἐκ(ἀπο)λείπω, ἀποκίνομαι' ἐν. σβεσνύω' ἀφανίζω' ἐξασθενίζω.
 Ammortito, ἀσθενής, ἀδύνατος' ἀτάσιμος.
 Ammortizzazione, οὐσ. θ. ἀντιλυτρον, λύτρον.
 Ammorvidire, ἐν. μαλάσσω, ἀπαλύνω.
 Ammorzamento, οὐσ. ἄρ. ἐκθλιψίς, ἀποκοπή.
 Ammorzare, ἐν. (ἀπο)σβέννυμι, σβύνω' ἀφανίζω' περι(κατα)στέλλω' οὐδ. ἐκλείπω.
 Ammorzatore, trice, σβεστήρ.
 Ammosi(a)re, οὐδ. μαραινόμεαι.
 Ammosfera, οὐσ. θ. ἀτμοσφαῖρα.
 Ammostante, οὐσ. ἄρ. οἶνος.
 Ammostare, ἐν. ληνοβατῶ, πατῶ σταφυλάς.
 Ammostatojo, οὐσ. ἄρ. ληνός, πατητήριον.
 Ammotaa, οὐσ. θ. ἀμμοθέα, γένος ζώων.
 Ammotuamento, ἴδε Ammutinamento.
 Ammotinare, ἴδε Ammutinare.
 Ammotinatore, ἴδε Ammutinatore.
 Ammotinazione, ἴδε Ammutinamento.
 Ammotifamento, οὐσ. ἄρ. κρημνισμὸς γῆς.
 Ammotiare, οὐδ. (κατα)κρημνίζομαι.
 Ammotinare, ἴδε Abbottinare.
 Ammovere, ἐν. ἀποκινῶ, ὀφαιρῶ.
 Ammovimento, οὐσ. ἄρ. προσπέλασις' κίνησις.
 Ammozamento, οὐσ. ἄρ. σκληρυνσις.
 Ammozarsi, κατακόπτομαι' σκληρόνομαι.

Ammozicare, κατατέμνω, κατακόπτω.
 Ammozolarsi, ἴδε Ammozarsi.
 Ammucchiare, ἐπι(συσ)σώρευω, συμφορῶ.
 Ammuffare, οὐδ. ἴδε Muffare.
 Ammuinamento, ἀρσενία, ἠδουλογία.
 Ammuinare, ἐν. ἴδε Ammoinare.
 Ammunimento, ἴδε Ammonimento' παρόρμησις, ἐρεθισμὸς' μνημῆσιον.
 Ammuire, ἐν. ἴδε Ammonire.
 Ammunito, ἴδε Ammonito' ἔτοιμος.
 Ammunitionè, ἴδε Ammunitione.
 Ammuricare, ἐν. σωρεύω πέτρας.
 Ammuriciare, ἴδε Ammuricare.
 Ammusare, οὐδ. καὶ αὐτπ. συναντῶμαι κατὰ πρόσωπον.
 Ammutare, ἴδε Ammutolare.
 Ammutinamento, οὐσ. ἄρ. στάσις, παραγῆ.
 Ammutinarsi, σταζιάζω. νωπερίζω.
 Ammutinatore, trice, στασιαστής.
 Ammutire, οὐδ. γίνομαι ἄλλος' ἐν. ἐπιστομίζω, φημιῶ.
 Ammutol-are, -ire, οὐδ. καὶ αὐτπ. κωφῶμαι, ἄλλος γίνομαι, βουβαίνομαι' μαραινόμεαι' ἐν. κωφῶ.
 Ammutol-ato, -ito, κωφός, ἐνεός, ἄλλος, ἄφρωνος.
 Amnesia, οὐσ. θ. ἀμνημοσύνη.
 Amnesia, οὐσ. θ. ἀμνηστεια.
 Amnico, ἐπίθ. ἀμνικός.
 Amnio, οὐσ. ἄρ. ἄμνιον, ἀκόλουθον.
 Amniomauzia, οὐσ. θ. ἀμνιομαντεία.
 Amnios, οὐσ. ἄρ. ἴδε Amnio.
 Ambiotato, οὐσ. ἄρ. ἀμνιοῦχον ἢ ἀμνιῶδες.
 Amniotico, ἐπίθ. ἀμνιστικός, ἀμνικός.
 Amnistia, οὐσ. θ. ἀμνηστεια.
 Amo, οὐσ. ἄρ. ἀγχιτρον' ἐνέδρα' θέλητρον.
 Amolinto, ἐπίθ. ἰατρ. ἀμόλυτος.
 Amomse, οὐσ. θ. πλ. ἀμωμοσιδῆ φυτά.
 Amomide, οὐσ. θ. ἀμωμῆς, εἶδος φυτοῦ.
 Amomo, οὐσ. ἄρ. ἀμωμον' καρυάμωμον.

Amontare, ἴδε Assalire.
 Amoraccio, οὐσ. ἄρ. περιφρ. τοῦ Amore.
 Amorameto, ἴδε Inuamoramento.
 Amoranza, οὐσ. θ. ἴδε Amore.
 Amorazzo, οὐσ. ἄρ. κακὸς ἔρωσ.
 Amorea, οὐσ. θ. ἴδε Amurga.
 Amore, οὐσ. ἄρ. ἔρωσ, ἀγάπη, εὐνοία' φιλία' φιλοφροσύνη' φιλία' ἐπιθυμία' τὸ ἀγάπημα, ὁ ἀγαπητὸς' ἐραστής' ἀγγελος' ὁ μακάριος.
 Amoreggiamento, οὐσ. ἄρ. ἔρωσ, ἀγάπη.
 Amoreggiare, ρ. ἐρῶ, ἀγαπῶ, ἐρωτεύομαι.
 Amoretaccio, οὐρ. ἄρ. ἔρωσ, ἀγάπη.
 Amoretta, οὐσ. ἄρ. ἐρώτιον, ἐρωτάριον.
 Amorevolaccio, ἐπίθ. περιφρ. τοῦ.
 Amorevole, εὐνοῦς' φιλόφρον' χαρὴν' ἐρωτικός' μέτριος' οὐσ. ἀγάπη.
 Amorevoleggiare, οὐδ. ἀρεσκεύομαι.
 Amorevolezza, οὐσ. θ. εὐμένεια, εὐπροσηγορία' γλυκύτης' μικρὸν δῶρον' σέβας' φρονίς.
 Amorevolezzina, οὐσ. θ. ὠκεία' ἠδουλογία.
 Amorevolezzoccia, κολακεία ἀπειρόκαλος. [γῶρας.
 Amorevolmente, εὐμενῶς, εὐπροση.
 Amorevolone, ἐπίθ. ἐπιχαρίτως.
 Amorfi, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀμορφα ζωόφυτα.
 Amorfia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀμορφία.
 Amorfo, ἐπίθ. ἀμορφος.
 Amorino, οὐσ. ἄρ. ἐρώτιον ἐρωτάριον.
 Amorosa, οὐσ. θ. ἐράστρια, ἐρωμένη.
 Amorosamente, ἐρωτικῶς, σαρκικῶς.
 Amorosanza, οὐσ. θ. ἴδε Amorosità.
 Amorosello, ἴδε Amorosetto.
 Amorosottamente, κομφῶς ἐπιχαρίτως.
 Amorosetto, μικρὸς ἐρώμενος' ἐρασιμῶς' κομφός, χαρίεις' εὐγενής.
 Amorosino, ἴδε Amorosetto.
 Amorosità, ἔρωσ, ἀγάπη' εὐνοία' φιλία' στοργή.

Amoroso, ἐπίθ. ἐρωτικός' περιπαθής' ὀρατικός' εὐχερής' οὐσ. ὁ ἐρώμενος, ἐραστής.
 Amosillo, οὐσ. ἄρ. ἔρωσ μέλις γεννώμενος.
 Amosciare, ἴδε Ammosciare.
 Amoscina, οὐσ. θ. εἶδος κοκκυμήλου.
 Amosino, οὐσ. ἄρ. εἶδος κοκκυμήληλας.
 Amoscire, ἴδε Ammosciare.
 Amoso, ἐπίθ. ἀγχιτροῦδος.
 Amovibile, κινητός' οὐσ. τὸ κινητόν.
 Ampeira, οὐσ. θ. μέρος μουσικῆς.
 Ampeli-de, -one, οὐσ. ἄρ. ἀμπελίς (πηγνόν).
 Ampelico, οὐσ. ἄρ. ἀμπελίς' οὐσ. θ. ἀμπελίτις γῆ.
 Ampelagria, οὐσ. θ. ἀγριάμπελος.
 Ampelodesmo, οὐσ. ἄρ. ἀμπελόδεσμος.
 Ampelleuce, οὐσ. θ. λευκὴ ἄμπελος.
 Ampelomelena, οὐσ. θ. ἄμπελος μέλαινα.
 Ampelopraso, οὐσ. ἄρ. ἀμπελόπρασον, γήθυλις.
 Ampelopside, οὐσ. θ. γένος φυτῶν.
 Ampelurgica, οὐσ. θ. ἀμπελοουργική.
 Ampelio, οὐσ. ἄρ. λευκάκανθα, ράμνος.
 Ampezona, οὐσ. θ. Ampezonio, οὐσ. ἄρ. ἀμπεζόνη, ἀμπεζόνιον, γλαίνα τ. ἀργ. γυναικῶν.
 Ampimento, ἀφθόνως' ἐκτεταμένως.
 Ampiare, ἐκτελεῖν, μεγαλύνω, πλατύνω.
 Ampiezza, εὐρύτης, πλατύτης, ἔκτασις' πλάτος.
 Ampio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ampiezza' ἐπίθ. εὐρύς, εὐρύχωρος' ἀφθόνος' πομπῆδος' μέγας.
 Ampioviante, ἐπίθ. μεγαλωφελής.
 Ampiovente, εὐρυσθενής, μεγασθενής.
 Ampioveggenle, εὐρομέδον' εὐρυκρίων.
 Ampioveggenle, εὐρώψ, εὐρύσοπα.

Ampissimo, επίθ. ὑπερθ. τοῦ Ampio.
 Amplamento, ἴδε Ampliamento.
 Amplessabile, επίθ. περισώματος.
 Amplesso οὐσ. ἀρ. περιβολή, ἀγκά-
 λισμα.
 Ampliamento, (ἐπ)αύξησις, (ἐπ)έκτα-
 σις.
 Ampliare, ἐν. (ἐπ)αυξάνω, ἐκτείνω,
 πλατύνω. εὐρύνω· μεγαλύνω.
 Ampliativo, αὐξητικός, συμπληρω-
 τικός.
 Ampliatore, trice, ὁ ἐπαυξάνων.
 Ampliazione, οὐσ. θ. ἴδε Amplia-
 mento.
 Amplificamento, οὐσ. ἀρ. ἴδ. Am-
 pificazione.
 Amplificare, μεγαλύνω. ἐπαυξάνω,
 δεινῶ.
 Amplificativamente, ἐπίρ. αὐξητι-
 κῶς.
 Amplificativo, αὐξητικός, δεινωτικός.
 Amplificatore, trice, ὁ αὐξάνων, ὁ
 εὐρύνων.
 Amplificazione, ἴδ. Ampliamento·
 δεινώσις.
 Ampitudine, εὐρύτης, ἔκτασις· εὐ-
 ρος.
 Ampio, ἴδε Ampio· πλήρης.
 Ampolla, οὐσ. θ. λήκυθος, φιάλη, ἐ-
 ξόγκωμα· φλύκταινα· φύσκη.
 Ampollaceo, επίθ. φουώδης.
 Ampolletta, φυάλιον φύσκη· ὀμμο-
 σκοπεῖον.
 Ampollina, οὐσ. θ. ἴδε Ampolletta.
 Ampollosamente, ὀγκωδῶς, ὀγκωδῶς.
 Ampollosità, οὐσ. θ. ὄγκος, κόμπος
 λόγου.
 Ampollosa, επίθ. ὀγκώδης, κομπώ-
 δης.
 Ampolluzza, ἴδε Ampolletta.
 Ampomella, οὐσ. θ. βάλτος ἰδαία.
 Ampressa, οὐσ. θ. ἐπιθυμία.
 Amputare, ἐν. περι(ἐπι)τέμνω.
 Amputazione, οὐσ. θ. ἐξ(ἀπο-)περι-
 τομή, ἀπο(περι)κοπή.
 Amula, οὐσ. θ. νιπτήρ.
 Amolaria, οὐσ. θ. ἐντομοζώριον.
 Amuleto, περίσπλον, φυλακτήριον.
 Amurea, οὐσ. θ. ἀμόργη.

Amureo, οὐσ. θ. πλ. πρόστονοι.
 An, ἐπιφών. "Ε' ἴδε Anche.
 Ana, ἰατρ. ἀνά, ἴση ποσότης.
 Anaba, οὐσ. ἀρ. ἀνάβασις, γέν. ἰχθύων.
 Anabasi, οὐσ. θ. ἰατρ., μουσ. ἀνάβα-
 σις.
 Anabasi, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀναβάται, τα-
 χυδρομοὶ ἐπιπτοί· ἰατρ. καὶ μουσ.
 ἀνάβασις.
 Anabati, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀναβάται τῶν
 (ἀγώνων).
 Anabate, -i, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀναβά-
 θραι, βατήρες.
 Anabatro, οὐσ. ἀρ. ἀνάβαθρον.
 Anabatista, οὐσ. ἀρ. ἀναβαπτιστής.
 Anabasi, οὐσ. θ. ἀνάβησις, πτυελι-
 σμός.
 Anabile, οὐσ. ἀρ. ἀναβλύψ. γέν.
 ἰχθύων.
 Anabola, οὐσ. θ. ἀναβολή.
 Anabola-dion, -gion, οὐσ. ἀρ. ἀνα-
 βολάδιον.
 Anabolo, οὐσ. θ. καὶ ἀρ. ἀναβολή.
 ἔμετος.
 Anaboleo, οὐσ. ἀρ. ἀνα(περι)βόλαιον.
 Anabolico, ἴδε Prolisso.
 Anabrochismo, οὐσ. ἀρ. χειρ. ἀνα-
 βροχισμός.
 Anabrosi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνάβρωσις.
 Anaca, οὐσ. θ. ἀνάκη, πετηνόν.
 Anacalliteria, οὐσ. θ. ἀνακαλυπτήρια.
 Anacampile, οὐσ. θ. πλ. ἀνακαμ-
 πτοντα φύλλα.
 Anacamptica, οὐσ. θ. φασ. ἀνακαμ-
 πτική.
 Anampticamente, ἀνακαμπτικῶς.
 Anamptico, επίθ. ἀνακαμπτικός.
 Anacampto, οὐσ. ἀρ. μουσ. ἀνάκαμ-
 πτον.
 Anacamptosa, οὐσ. θ. ἀνακαμπτική.
 Anacara, οὐσ. θ. εἶδος τυμπάνου.
 Anacardino, επίθ. τῆς ἀνακάρδου.
 Anacardi(o), οὐσ. ἀρ. ἀνάκαρδος· ἀ-
 νακάρδιον.
 Anacatarsi, οὐσ. θ. ἀνακάθαρσις.
 Anacartarico, επίθ. ἀνακαθαριστικός.
 Anaco, οὐσ. ἀρ. ἄνισκος, ἄνηθον.
 Anacefaleosi, οὐσ. θ. ἀνακεφαλαίωσις.
 Anacenosì, οὐσ. θ. ἀνακοίνωσις.

Anacesto, επίθ. ἀνήκεστος, ἀθερά-
 πευτος.
 Anacilli, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀναχιτίδες,
 μαγ. λίθοι.
 Anacielo, οὐσ. ἀρ. ἀνάκυκλον. γέν.
 φωτῶν.
 Anacinemo, οὐσ. ἀρ. ἀνακίνημα, ἀ-
 κίνησις.
 Anacio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Anaco, ἢ Anico.
 Anacirgisi, θ. βαρύτες τοῦ ἰατροῦ
 εἰς τῶν ἀσθενῶν.
 Anaciasi, θ. ἰατρ. ἀνάκλασις.
 Anaclastica, θ. ἀνακλαστική, δι-
 πτερική.
 Anaclastico, επίθ. ἀνακλαστικός.
 Anacleteria, οὐσ. θ. ἀνακλητήρια.
 Anacletico, οὐσ. ἀρ. ἀνακλητικόν.
 Anaclinopale, οὐσ. θ. ἀνακλινοπέλη.
 Anaclintera, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνάκλι-
 ντρα.
 Anaclisi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνάκλισις.
 Anacoja, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνηκοία.
 Anacolle(m)ato, ἀρ. ἰατρ. ἀνακόλ-
 λημα.
 Anacoluto, οὐσ. ἀρ. γερμ. ἀνακόλου-
 θον σχῆμα.
 Anaconcillismo, οὐσ. ἀρ. ἀνακογγυ-
 λι(α)σμός.
 Anacoreta, οὐσ. ἀρ. ἀναχωρητής, ἐ-
 ρημίτης.
 Anacoretico, επίθ. τοῦ ἀναχωρητοῦ.
 Anacorezzaro, οὐδ. ἴδ. ὡς ἀναχωρητής.
 Anacorita, οὐσ. ἀρ. ἀναχωρητής.
 Anacrempsi, -de οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνά-
 χρεμψις.
 Anacreontica οὐσ. θ. φδῆ ἀνακρεόν-
 τειος.
 Anacreontichina, οὐσ. θ. μικρὰ ἀνα-
 κρεόντειος φδῆ.
 Anacreon, -tico, -zio, επίθ. ἀνακρεόν-
 τειος.
 Anacrisi, οὐσ. θ. νη. ἀνάκρισις.
 Anacronismo, ἀναχρονισμόν ἔχων.
 Anacronismo, οὐσ. ἀρ. ἀναχρονισμός.
 Anacrosi, οὐσ. θ. ἀνάχρωσις.
 Anacrosi, οὐσ. θ. μουσ. ἀνάχρωσις.
 Anacresi, οὐσ. θ. ἀνάκρησις, ἀνάλη-
 ψις. [οισμα.
 Anacufisma, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνακού-

Anadema, οὐσ. ἀρ. ἀνα(ἐτά)δημα.
 Anadiplosi, οὐσ. θ. ἀναδιπλωσις, ἐ-
 πανάληψις.
 Anadipne, οὐσ. θ. πλ. ἀνάδιπνα.
 Anadosi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνάδοσις.
 Anadrome, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀναδρομή.
 Anadromo, επίθ. ἀνάδρομος (ἰχθύος).
 Anafantiasi, οὐσ. θ. ἀναφαλάντσιασις.
 Anaffiare, (δια)θέρω, ὑγραίνω, πο-
 τίζω.
 Anafia, οὐσ. θ. ἀνάφεια, ἑλλειψις ἀφῆς.
 Anafonesi, οὐσ. θ. ἀναφώνησις.
 Anafora, οὐσ. θ. ἰατρ., στ., ἀστρο. ἀ-
 ναφορά.
 Anaforico, επίθ. ἀναφορικός, αἰμο-
 πτυικός.
 Anafro, επίθ. ἀναφρος.
 Anafrodizia, οὐσ. θ. ἀναφροδισία,
 ἀνικανότης.
 Anafrodito, ἀναφροδίτης, ἀνίκανος.
 Anafisi, οὐσ. θ. ἴδε Anacatarsi.
 Anagalide, οὐσ. θ. ἀναγαλλίς, γέν.
 φωτῶν.
 Anagiri, -de, οὐσ. θ. ἀνάγυρις, φωτόν.
 Anaglifi, οὐσ. ἀρ. ἀνάγλυφα, ἀνι-
 γλυφον.
 Anaglifici, οὐσ. ἀνάγλυφα, ἀνάγλυ-
 πτα.
 Anaglyphica, οὐσ. θ. ἀναγλυπτική.
 Anagnosismo, ἀναγνώρισις, ἀναγνώ-
 ρισμός.
 Anagnoste, οὐσ. ἀρ. ἀναγνώστης.
 Anagoge, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀναγωγή, ἀ-
 ναφορά.
 Anagogia, οὐσ. θ. ἀναγωγή, ἀνα-
 γωγία.
 Anagogicamente, θεολ. ἀναγωγικῶς.
 Anagogico, επίθ. θεολ. ἀναγωγικός.
 Anagorico, επίθ. ἴδε Anagogico.
 Anagrafe, οὐσ. θ. ἀναγραφή, συν-
 ταγή.
 Anagramma, οὐσ. ἀρ. ἀνάγραμμα.
 Anagrammaticamente, ἐν ἀναγράμ-
 ματι.
 Anagrammatico, τοῦ ἀναγράμματος.
 Anagrammatismo, ἀναγραμματισμός.
 Anagrammatista, ἀναγραμματιστής.
 Anagrammatizzare, ἀναγραμματίζω.
 Anallabo, οὐσ. ἀρ. ἐκκλ. ἀναλαβῆς.

Analce, επίθ. ιατρ. ἀναλκίς.
 Analcina, οὐσ. θ. ὄρυκτ. ἀνάλκιμον.
 Analidia, οὐσ. θ. ἀνάλδια. μαρμασμός.
 Analie, επίθ. δακτυλιακός.
 Analocli, οὐσ. ἀρ. πλῆθ. ἀνάλεκτα.
 Analomma, οὐσ. ἀρ. ἀνάλημμα.
 Analommatidō, επίθ. ἀναλημματικός.
 Analorpsi, οὐσ. θ. ἴδε Analessi.
 Analorsia, οὐσ. θ. ἴδε Analessia.
 Analoptica, οὐσ. θ. ἴδε Analottica.
 Anapterico, επίθ. ἴδε Analottico.
 Analessi, οὐσ. θ. ῥτ. ἀνάληψις.
 Analessia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνάληψις, ἀνάρρωσις.
 Analotti, οὐσ. ἀρ. πλῆθ. ἀνάλεκτα ἀνάλεκται.
 Analottica, οὐσ. θ. ἀναληπτική ἐπιστήμη.
 Analottico, επίθ. ἀναληπτικός.
 Analottrico, επίθ. φυσ. ἠλεκτραγωγός.
 Analfaboto, επίθ. ἀναλόφθτος.
 Analgesia, Analgia, ἀναλγησία.
 Analgico, επίθ. ἀναλγής.
 Analisi, οὐσ. θ. φιλ. μθμ. χημ. ἰατρ. ἀνάλυσις.
 Analista, οὐσ. ἀρ. ἀναλύτης, ἀναλυτής.
 Analitico, επίθ. ἀναλυτικός.
 Analizzare, ἐν. ἀναλύω.
 Analizzatore, trice, ἀναλύτης, ἀναλυτής.
 Analogamente, ἐπίρ. ἀναλόγως.
 Analogia, οὐσ. θ. ἀναλογία.
 Analogicamente, ἀναλογικῶς, ἀναλόγως.
 Analogico, ἀναλογικός, ἀνάλογος.
 Analogismo, οὐσ. ἀρ. ἀναλογισμός.
 Analogo, επίθ. πλ. —g(h)i, ἀνάλογος.
 Analosi, οὐσ. θ. ἰατρ. (κατ)ἀνάλωσις.
 Analotico, ἀναλωτικός, (δια)φθαρτικός.
 Analte, επίθ. ἀνήκεστος, ἀνίστος.
 Anamnési, οὐσ. θ. ἀνάμνησις.
 Anamnesticó, επίθ. ἀναμνηστικός.
 Anamorfosi, οὐσ. θ. ἀναμόρφωσις.
 Anapas,-se,-so, οὐσ. ἀρ. ἀνάπασι, βρομελία. [δες λίθαι]
 Ananchili, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀναγχίτι-

Anandrario, επίθ. βτ. ἀνανδράριος.
 Anandria, οὐσ. θ. λειψανδρία, ἀνανδρία.
 Anandrio, επίθ. ἀνανδρος.
 Ananisapta, οὐσ. ἀρ. φυλακτῆριον.
 Anantostmio, επίθ. ἄσμος.
 Anapausi, οὐσ. θ. διάλειψις, ἀνάπαυσις.
 Anapeira, οὐσ. θ. ἀνάπειρα.
 Anepesia, οὐσ. θ. ἴδε Anaprozia.
 Anapestico, επίθ. ἀναπαιστικός.
 Anapesto, οὐσ. ἀρ. ἀνάπαιστος.
 Anapezia, οὐσ. θ. ἀνεύρυνσις τῶν ἀγγείων.
 Anapiesma, οὐσ. θ. ἀναπίεσμα.
 Anapsia, οὐσ. θ. ἀνάπιασις.
 Anaplerosi, οὐσ. θ. ἀναπλήρωσις.
 Anaplerotico, επίθ. ἀναπληρωτικός.
 Anapleusi, οὐσ. θ. ἀνάπλευσις.
 Anapneusi, οὐσ. θ. ἀνάπνευσις.
 Anapneustico, επίθ. ἀναπνευστικός.
 Anapnoico, επίθ. ἀναπνευστικός.
 Anapodofillo, ἀναποδόφυλλον, γεν. φυτοῦ.
 Anaporici, οὐσ. ἀρ. πλ. μθμ. ἀναφορικοί.
 Anappo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Nappo.
 Anapsiche, οὐσ. θ. ἀναψυχή.
 Anarchia, οὐσ. θ. ἀναρχία, παραχή.
 Anarchico, επίθ. ἀναρχικός.
 Anare, οὐσ. ἀρ. ἴδε Nare, Narice.
 Anarica, οὐσ. θ. ἀναρικήσις, γένος ἰγθῶν.
 Anaristesi, οὐσ. θ. ἀναρίστασις ἀναρίστασις.
 Anarme, οὐσ. ἀρ. φυτ. ἔτομον.
 Anarmonia, οὐσ. θ. παρα(κακο)φωνία.
 Anargra, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνάργρα.
 Anarregnimo, ἀνεργηγμένος (ἐπὶ ἔλκους).
 Anarrica, οὐσ. θ. ἴδε Anarica.
 Anarrino, επίθ. ἀνάρρινος, ἀνάρρινος.
 Anarropia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀναρροπία.
 Anartro, επίθ. ἰατρ. ἀναρθρός.
 Anasarea, οὐσ. θ. ἀνασάρκωσις, ἀνασάρκα.
 Anaso, οὐσ. ἀρ. ἴδε Anise.
 Anaspasi, οὐσ. συστολή τοῦ ατομάχου.

Anospe, οὐσ. θ. ἀνασπίς, γένος ἐντόμων.
 Anassarca, οὐσ. ἀρ. ἰατρ. ἀνασάρκωσις.
 Anasetto, οὐσ. ἀρ. ἀναζητόν, γένος φυτῶν.
 Anassiridi, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀναξυρίδες.
 Anastaltico, επίθ. ἀναστολτικός, στυπτικός.
 Anastasi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀνάστασις τῶν ὕγρων.
 Anastatica, οὐσ. θ. ἀναστατική, γένος φυτῶν.
 Anastechiosi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀναστοιχέωσις.
 Anastomizzarsi, ἀναστομοῦμαι.
 Anastomo, οὐσ. ἀρ. ἀνάστομον, γένος πτηνῶν.
 Anastomosarsi, ἀναστομοῦμαι.
 Anastomosi, οὐσ. θ. ἀναστόμωσις.
 Anastomatico, επίθ. ἀναστοματικός.
 Anastragalo, επίθ. ἀναστράγαλος.
 Anastrofo, οὐσ. θ. ἀνατροφή.
 Anastrofia, οὐσ. θ. ἀνατροφή.
 Anata, οὐσ. θ. ἄνθος τῆς ἀγριαμπέλου.
 Anataria, οὐσ. θ. ὀκταεδρίτις, ὄρυκτόν τι.
 Anatismo, οὐσ. ἀρ. ἀνάθεμα, ἕοστυγής.
 Anatomatismo, οὐσ. ἀρ. ἀναθεματισμός.
 Anaticm(at)izzare, ἐν. ἀναθεματίζω.
 Anatemizzazione, οὐσ. θ. ἀναθεματισμός. [φυτῶν].
 Anatero, οὐσ. ἀρ. ἀνάθηρον, γένος Anatifera, οὐσ. θ. επίθ. ἀνατίφρος.
 Anatimiasi, οὐσ. θ. ἀναθυμιασις.
 Anaticismo, οὐσ. ἀρ. ἀνατικισμός.
 Anatome, οὐσ. θ. ταῦτ' ἑῷ.
 Anatomia, οὐσ. θ. ἀνατομία, ἀνατομή.
 Anatomicamente, ἐπίρ. ἀνατομικῶς.
 Anatomico, οὐσ. επίθ. ἀνατόμος, ἀνατομικός.
 Anatomista, οὐσ. ἀρ. ἀνατόμος ἀνατομικός.
 Anatomizzzare, ἐν. ἀνατέμνω.
 Anatumo, οὐσ. ἀρ. ἀνάτομον, γένος ὀστράκων.

Anatra, οὐσ. θ. ἴδε Anitra.
 Anatrella, οὐσ. θ. ἴδε Anitrella.
 Anatreisi, οὐσ. θ. ἀνάρησις.
 Anatribo, οὐσ. θ. ἀνατρίβη, ἀνάτριψις.
 Anatrino, ἴδε Anitrino.
 Anatrispi,-a, οὐσ. θ. ἀνάτριψις.
 Anatripsologia, οὐσ. θ. ἀνατριψολογία.
 Anatrope, οὐσ. θ. ἀνατροπή, ναυτία, ἔμετος.
 Anatrota, οὐσ. ἀρ. νησάριον.
 Anattisi, οὐσ. θ. ἀνάληψις, ἀνάρρωσις.
 Anaudia, οὐσ. θ. ἀναυδία, ἀφωνία.
 Analance, οὐσ. ἀρ. ἀνάλευκος, γένος ὀστρακοδέρμων.
 Anaxeto, οὐσ. ἀρ. ἀναξήτόν, γένος φυτῶν.
 Anca, οὐσ. θ. ἰσχυόν, γόμφος, πλευρά.
 Ancacciuto, επίθ. ἔχων παχέα ἰσχία.
 Ancajone, (andare), ζωλαίω.
 Ancella, οὐσ. θ. θεράπαινα, ὑπηρέτις, δούλη.
 Ancerino, οὐσ. ἀρ. στρόφιγξ.
 Anche, ἐπίρ. ἐπίσης καί, ἴδε Ancora μέχρι τοῦδε.
 Ancheggiare, οὐδ. κινῶ τὰ σκέλη.
 Anchemaco, επίθ. ἀγγέμαχος.
 Anchetta, οὐσ. θ. μικρὸν ἰσχίον.
 Anchilobefaro, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλοβλέφαρον.
 Anchiloglossa, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλόγλωσσον.
 Anchilomele, ἴδε Ancilomele.
 Anchilomerismo, ἴδε Ancilomerismo.
 Anchilope, οὐσ. ἀρ. χεῖρ. ἀγγέλωψ.
 Anchilosi, οὐσ. θ. χεῖρ. ἀγκύλωσις.
 Anchilotomia, οὐσ. θ. ἀγκυλοτομία.
 Anchilotomo, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλοτόμιον.
 Anchima, οὐσ. θ. ἀγκίμα, εἶδος ὑσμίνκτος.
 Anchini, οὐσ. ἀρ. πλ. ντ. κεραιτοῦχοι, σχονία.
 Anci, ἴδε Anzi.
 Ancia, οὐσ. θ. μουσ. γλωσσίδιον.
 Ancidere, ἐν. κτείνω, καταστρέφω.
 Anciditore, οὐσ. ἀρ. φονεύς.

Ancile, οὐσ. θ. ἡ οὐρανοπέτης ἀσπίς· εἶδος πεταλίδος.
 Ancilla, οὐσ. θ. ἴδε Ancella.
 Ancillo, οὐσ. ἀρ. σκώληξ τις.
 Ancillobifario, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλοβλέφαρον.
 Ancilodone, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλόδους, γ. μαστοφ. καὶ ἰχθύων.
 Ancilogiasso, ἀγκυλόγλωσσον.
 Ancilomele, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλομήλη.
 Ancilomerismo, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλομερισμός.
 Ancilope, οὐσ. ἀρ. χεῖρ. ἀγγίλωψ.
 Ancilosi, οὐσ. θ. ἀγκύλωσις.
 Ancilotomia, οὐσ. β. χεῖρ. ἀγκυλοτομία.
 Ancilotomo, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλοτόμιον.
 Ancino, ἴδε Uncino· ἔχινος, ἄχινός.
 Ancipite, ἀμφίβιος· ἀμφίστομος ἀμφίβιος.
 Anciroide, ἐπίθ. ἀγκυροειδής.
 Aneiromele, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλομήλη.
 Ancisione, οὐσ. θ. φόνος, σφαγή.
 Anciso, πθ. μτχ. τοῦ Anoidere.
 Ancisore, οὐσ. ἀρ. φονεύς, σφαγεύς.
 Ancistro, οὐσ. ἀρ. ἀγκιστρον, γέν. φωτῶν.
 Ancelabria, οὐσ. θ. σκευή διὰ τὰς θυσίας.
 Ancio, ἴδε Anche, Ancora· Anzi.
 Ancoche, ἴδεν Ancorache.
 Ancosi, ἐπίρ. σήμερον.
 Ancosa, οὐσ. θ. τράπεζα τοῦ βωμοῦ· πίναξ τῆς ζωγρ. παστός, σηκός.
 Ancone, οὐσ. ἀρ. ἀγκῶν· τὸ πάχος τοῦ ἰσχίου ἀγκῶνες.
 Ancora ο, οὐσ. ἀρ. μικρὸς μῦς τοῦ ὠλεχράνου.
 Ancorai, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀρχ. ἀγκῶνες.
 Ancora, οὐσ. θ. ἀγκυρά· ἀγκύριον ὠρολ.).
 Ancora, ἐπίρ. ἔτι, εἰσέτι, ἀκόμη· προσέτι, πρὸς τούτοις· ὡσαύτως, ἐπίσης· οὕτως· ὡν, ἤδη καίτοι· (non) οὐδέ, οὔτε· μόλις· αὖθις, πάλιν ποτέ, ἄλλοτε εἰς τὸ ἐξῆς (ἀλλ.) θρῶς.
 Ancorache, καίτερ. καίτοι, εἰ καί, ἐν καί.
 Ancora chò, ἴδε Ancorache.

Ancoraggio, οὐσ. ἀρ. ἀγκυροδόλιον· ἀγκυροδόλιον.
 Ancoramento, οὐσ. ἀρ. ἀγκυροδόλιον.
 Ancoraquando, ἴδε Ancorache.
 Ancorare, οὐδ. αὐτπ. ἀγκυρῶ, ἀγκυροβολῶ.
 Ancorché, ἴδε Ancoraché.
 Ancorressa, οὐσ. θ. παλαιὰ ἀγκυρά.
 Ancoretta, οὐσ. θ. Ancorotto. ἀρ. ἀγκύριον.
 Ancorquando, ἴδε Ancoraché.
 Ancoraja, οὐσ. θ. γυνή γραία καὶ ἀσχημος.
 Ancotera, οὐσ. θ. ἀγκητήρι.
 Ancoterismo, οὐσ. ἀρ. χεῖρ. ἀγκητρισμός.
 Ancud-e, -ino, οὐσ. θ. ἀκμων.
 Ancudin-etta, -izza οὐσ. ἀκμόνιον.
 Ancusa, οὐσ. θ. ἀγ(έγ)χουσα, φωτόν.
 Anda, κέλευσμα πρὸς τοὺς βόας.
 Antabati, οὐσ. ἀρ. πλ. εἶδος μονομάχων.
 Andacora, οὐσ. θ. λωτός τῆς αἰγύπτου.
 Andalusite, οὐσ. θ. λίθος σκληρός.
 Andaluzzo, οὐσ. ἀρ. ἵππος τῆς Ἀνδαλουσίας.
 Andamentaccio, οὐσ. ἀρ. περιφρ. τοῦ Andamento οὐσ. ἀρ. βάδιαις, περιπάτημα· περίπατος· ὁδός· βῆμα, ἴχνος· τρόπος, βῆμα· βίος· διαγωγή, τρόπος· ἀλληλουχία· χαρακτήρ· πλ. συμβάντα, περιστάσεις· αἱ φάσεις τῆς σαλήνης.
 Andana, οὐσ. θ. τόπος τῆς κλώσεως τοῦ λιναρίου· στοίβα (πραγματειῶν ἐν τῷ πλοίῳ)· δίοδος.
 Andante, μτχ. ἐπίθ., οὐσ. καὶ ἐπίρ. πορευόμενος· μέτρον μήκους· συνεχής· ὁδοπέρος· εὐκόλος· εὐχρηστος· ἐπι(σὺ)τρόχος· εὐκόλως· μουσ. ἀναβληθέν-ον, -ως, ἐπιτροχόν· τεμάχιον μουσικῆς· βῆμα ἔμπρός καὶ ὀπίσω.
 Andantamente, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.
 Andantino, οὐσ. ἀρ. μουσ. ὀπακος τοῦ Andante.

Andare, οὐδ. καὶ αὐτπ. πορεύομαι, ὑπάγω, πηγαίνω· παρήγομαι· ἀπέρχομαι· ἐκλείφομαι· συμβαίνω· προάγομαι· ἀρέσκω· ἔγω (καλῶς ἢ κακῶς) κινούμαι, δουλεύω· ἀποπατῶ· χέζω· ἀποβήσκω· προσφέρωμαι· ἀποβαίνω· ἐπιευγγάζω· ἔρχομαι· καταλαμβάνω· εἰμί, οὐσ. βῆμα· βάδισμα, βάδιαις, βαδισμός, δίοδος· τράπος, διαγωγή· συνθήσια· τράπος· εἶδος· μέλος, σκοπός.
 Andareccio, ἐπίθ. βαδίζων.
 Andarino, οὐσ. ἀρ. ἐραστής τοῦ ἄδοιπορεῖν.
 Andarone, οὐσ. ἀρ. ἴδε Androne.
 Andata, οὐσ. θ. τὸ πορεύεσθαι, βάδιαις, περιπάτησις· ὁδοποιία· διάφορα.
 Andataccia, οὐσ. θ. ἰσχυρὰ διάφορα.
 Andato, πορευθεῖς· παρελθὼν· ἀποκαμένος.
 Andatore, οὐσ. ἀρ. βαδιστής· ὁδομέος· γέστης.
 Andat-ato, -ero, οὐσ. ἀρ. ἴδε Dat-tero.
 Andatura, οὐσ. θ. βάδιαις, βάδισμα· διαγωγή, τρόπος, πράξις, φέρεσιμον.
 Andaturo, πορευόμενος.
 Andazzaccio, περιφρ. τοῦ Andazzo, οὐσ. ἀρ. βραχὺς συρμός· ἐπιδημικὸς καιρός, ἐπιδημία· ἐπιτροχὴ τοῦ χρόνου.
 Andiperistasi, οὐσ. θ. ἀντιπερίστασις.
 Andirivieni, οὐσ. ἀρ. πλ. ἐλιγμοί, λοξοὶ λόγοι.
 Andilino, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. τοῦ Andito, οὐσ. ἀρ. μεσαύλη, μέγαυλη(ι)ον· διάδρομος· δι(πά)ροδος· εἰσόδος.
 Andosia, οὐσ. θ. εἶδος ὑφάσματος.
 Andracine, οὐσ. θ. ἀνδράγγη.
 Andranatom-e, -ia, ἴδε Androtomia.
 Andrapocapelo, ἀνδραποκώπηλος.
 Andreaspergolite, ἴδε Armotoma.
 Andreolite, ἴδε Armotoma.
 Andria, ἴδε Stame, γυνή ἑρμαφρόδιτος. [φωτοῦ].
 Andriala, οὐσ. θ. ἀνδράλλη, εἶδος.
 Andriò, -nae, οὐσ. ἀρ. ἐσθῆς γυναικεία ποδῆρης.

Andriolo, οὐσ. ἀρ. σίτος σκληρός.
 Andriello, οὐσ. ἀρ. ντ. τὸ σχολίον.
 Andrivieni, οὐσ. ἀρ. πλ. ἴδε Andirivieni.
 Andro, οὐσ. ἀρ. ἴδε Stame.
 Androcefaloide, ἀνδροκεφαλοειδής· λίθος.
 Androcimbio, οὐσ. ἀρ. ἀνδροκόμβιον, γένος φωτῶν.
 Androclade, ἐπίθ. ἴδε Climaterico.
 Androdama, οὐσ. θ. ἀνδρόδαμας· λίθος.
 Andromante, οὐσ. ἀρ. εἶδος αἱματίτου.
 Androsesia, οὐσ. θ. ἴδε Androlepsia.
 Androfolbia, οὐσ. θ. ἴδε Misantropia.
 Androsoro, οὐσ. ἀρ. πολυάθητρον.
 Androgonia, οὐσ. θ. ἀνδρογένεια.
 Androgina, οὐσ. θ. ἴδε Monecia.
 Androginario, ἐπίθ. ἀνδρογέναιος.
 Androginetta, οὐσ. θ. ἀνδρόγυνα ἢ λυκόποδα.
 Androginia, οὐσ. θ. ἴδε Ermafrodismo.
 Androgino, ἀνδρόγυνος, ἑρμαφρόδιτος.
 Androide, οὐσ. ἀρ. ἀνδρείκελον.
 Androlepsia, οὐσ. θ. ἀνδρολήψιον, ἀνδροληψία.
 Andrologomia, οὐσ. θ. ἀνδρολογομελία.
 Andromania, οὐσ. θ. ἀνδρομανία, μητρομανία.
 Andromeda, οὐσ. θ. ἄστρ. καὶ βεν. ἀνδρομέδα.
 Andronato, οὐσ. ἀρ. τὸ διάστημα μεταξὺ δύο γραμμῶν ἀπέλου.
 Androne, οὐσ. ἀρ. δίοδος· διάδρομος· πρόδρομος· ἀνδρών· ἴδε Antronato.
 Andronia, ὑποθετικὴ ἀρχὴ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ.
 Andronitide, οὐσ. ἀρ. ἀνδρών, ἀνδρωνίτις.
 Andropetalario, ἐπίθ. ἀνδροπεταλικός.
 Andropocapelo, οὐσ. ἀρ. ἀνδροποκώπηλος.
 Andropogono, οὐσ. ἀρ. ἀνδροπόγων, γένος φωτῶν.
 Androsace, οὐσ. θ. ἀνδρόσακος, φωτ.

Androsemo, οὐσ. ἄρ. εἶδος ἱαματι-
κοῦ φυτοῦ.
Androsemon, οὐσ. ἄρ. ἀνδρόσαιμον,
ὕπερικόν.
Androtomia, οὐσ. θ. ἀνθρωποτομία.
Andrum, οὐσ. ἄρ. ἀνδροκλήλη ἐνδη-
μική.
Anebu, ἐπίθ. ἄνηθος.
Aneclogisto, ἐπίθ. ἀνεκλόγητος.
Anecrieto, ἐπίθ. ἀνεκπύητος.
Aneddoto, οὐσ. ἄρ. ἀνέκδοτον.
Aneghittoso, ἐπίθ. ὀκνηρός.
Aneilmo, Ancilese, οὐσ. ἄρ. ἀνει-
λημα.
Anelante, ἀσθμαίνων, ἐπιθυμητικός.
Anelantemento, ἀσθματικῶς, ἐπιθυ-
μητικῶς.
Anelanza, οὐσ. θ. ἀσθμα, διακατῆς
ἐπιθυμία.
Anelare, οὐδ. ἀσθμαίνω, πνευστιῶ·
σφοδρῶς ἐπιθυμῶ, ἐν. ἐκρίπτω, ἐμῶ.
Anelatamente, ἐπίρ. ἀσθματικῶς.
Anelatore, trice, ἀσθματικός· ἐπιθυ-
μητικός.
Anelaziono, οὐσ. θ. ἴδε Anelanza.
Anelettrico, ἀπαγωγὸς ἤλεκτρισμοῦ.
Anelidi, οὐσ. θ. πλ. τάξις ζώων.
Anelitare, οὐδ. ἴδε Anelare.
Anelito, οὐσ. ἄρ. ἀσθμα, δύσπνοια.
Anellaccio, οὐσ. ἄρ. περιφρ. τοῦ
Anello.
Anellare, ἐπίθ. δακτυλιώδης.
Anelletta, οὐσ. θ. ὑπέκ. τοῦ Anello.
Anelletto, οὐσ. ἄρ. δακτυλίδιον· ἴδε
Listello.
Anellino, οὐσ. ἄρ. ὑπέκ. τοῦ
Anello, οὐσ. ἄρ. πλ. anelli, anella,
anelle, δακτύλιος, δακτυλίδιον· βόσ-
στρυχός· δακτυλῆθρα· δακτύλιος,
σφικτήρ· κρικτός, στεφάνη.
Anellone, οὐσ. ἄρ. μεγεθ. Anello.
Anelloso, ἐπίθ. κρικτός, δακτυ-
λιοειδής.
Anello, ἐπίθ. ἀσθματικός.
Aneloso, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀσθματικός.
Anema (gomma), εἶδος κόμμιος.
Anemasi, -a, οὐσ. θ. ἴδε
Anemia, οὐσ. ἰατρ. ἀναιμία.
Anemia, οὐσ. ἄρ. εἶδος κλιθάου.

Anemo, οὐσ· ἄρ. ἴδε Animo.
Anomebati, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀνεμοβάται.
Anemocordo, οὐσ. ἄρ. μουσ. ἀνεμό-
χορδον.
Anemoflora, οὐσ. θ. ἀνεμοφθορία.
Anemolo, οὐσ. ἄρ. ἴδε Anemone.
Anemologia, οὐσ. θ. φυσ. ἀνεμολογία.
Anemometria, οὐσ. θ. φυσ. ἀνεμο-
μετρία.
Anemometro, οὐσ. ἄρ. φυσ. ἀνεμό-
μετρον.
Anemometrografia, ἀνεμομετρογρα-
φία.
Anemomilo, οὐσ. ἄρ. ἀνεμόμυλος.
Anemone, οὐσ. θ. ἀνεμώνη· ἀκαλήφη.
Anemoina, οὐσ. θ. χημ. ἀνεμώνη.
Anemopolemia, οὐσ. θ. ἀνεμομάχη.
Anemoscopio, οὐσ. ἄρ. ἀνεμοσκόπιον.
Anemosi, οὐσ. θ. ἴδε Anemia.
Anencefalia, οὐσ. θ. ἀνεγκεφαλία.
Anencefalo, οὐσ. ἄρ. ἀνεγκέφαλον· ἀ-
νόητος.
Aneostasia, οὐσ. θ. ἀνεοστασία, ἐ-
νεοστασία.
Anepicrito, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀνεπίκρι-
τος.
Anepigrato, ἐπίθ. ἀνεπίγραφος.
Anepitimia, οὐσ. θ. ἀνεπιθυμία, ἀ-
νορεξία.
Aneretico, ἐπίθ. ἀναιρετικός.
Aneretisi, οὐσ. θ. ἔλλειψις ἐρεθι-
σμοῦ.
Anesi-a, οὐσ. θ. ἀνεσις, ὕψισις τῆς
γῆσου.
Anesthesia, οὐσ. θ. ἀναίσθησις.
Aneta, οὐσ. θ. ἴδε Aneto.
Anetico, ἐπίθ. ἀνήθινος.
Aneto, οὐσ. ἄρ. ἀνήθον, γένος φυτῶν.
Anetra, οὐσ. θ. ἴδε Anitra.
Aneurisma, οὐσ. θ. ἀνευρισμός, ἀ-
νεύρισμα.
Aneurismale, ἐπίθ. ἰατρ. ἴδε
Aneurismatico, ἐπ. ἀνευρισματικός.
Anfacanto, οὐσ. ἄρ. ἀμφάκωνθον,
γεν. ἰγθ.
Anfanamento, οὐσ. ἄρ. μωρολογία·
ἀπάτη.
Anfanare, οὐδ. ληρῶ, φλυαρῶ, μω-
ρολογῶ.

Anafanatore, trice, φλιάρος, μωρο-
λόγος.
Anafaneggiare, ἴδε Anfanamento.
Anafaneggiare, ἴδε Anfanare.
Anafania, οὐσ. θ. λήρος· μεταίστης.
Anafaristero, ἐπίθ. ἀμφαρίστερος.
Anafemerina, ἴδε Anfimerina.
Anafisibena, οὐσ. θ. ἀμφισβαινα.
Anafianaci, ἐπίθ. πλ. ἀμφιάνακτες.
Anafiartrosi, οὐσ. θ. ἀμφάρθωσις.
Anafibio, ἀμφίβιος, ἀμφίβιον.
Anafibioliti, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀμφιβιόλιθα.
Anafiblestroide, ἴδε Anfiblestroide.
Anafibolo, οὐσ. θ. ἀμφίβολον, πέτρα
σκληρά.
Anafibolica, οὐσ. θ. ἴδε Anfibola.
Anafibolo, οὐσ. ἄρ. ταῦτ τῶ.
Anafibologia, οὐσ. θ. ἀμφιβολογία.
Anafibologicamente, ἀμφιβόλως.
Anafibologico, ἐπίθ. πλ. -σι ἀμφίβο-
λος. ἴδε
Anafibologo, πλ. -μι, ἴδε Anfibolo.
Anafibraco, οὐσ. ἄρ. ἀμφίβραχος (ποῦς).
Anafibranchie, οὐσ. θ. ἀμφιβράγχια,
παραθμία.
Anafibronc, ἐπίθ. φιλ. ἀμφίβραχος.
Anafibranchie, οὐσ. θ. πλ. ἀνατ. ἀμ-
φιβρόγχια.
Anaficefalo, οὐσ. ἄρ. ἀμφικέφαλος
κλίνη.
Anaficirio, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. ἀμφικυρ-
τός σελήνη.
Anafideo, οὐσ. ἄρ. ἀμφίδεον, στόμα
τῆς μήτρας.
Anafidessio, οὐσ. ἄρ. φιλ. ἀμφιδέσιος.
Anafidiartrosi, οὐσ. θ. ἀνατ. ἀμφι-
διάρθρωσις.
Anafidromia, οὐσ. θ. πλ. ἀρχλ. ἀμ-
φιδρόμια.
Anafienneadro, ἐπίθ. ἀμφιεννέαδρος.
Anafiosaedro, ἐπίθ. ἀμφιέταδρος.
Anafifono, οὐσ. θ. στρ. ἀρχ. ἀμφιφών.
Anafigastrio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Stipula.
Anafigena, οὐσ. θ. ὄρυκτ. λευκίτης
(ἀμφιγενής).
Anafimacro, οὐσ. ἄρ. φιλ. ἀμφίμα-
κρος (ποῦς).
Anafimallo, οὐσ. ἄρ. ἀρχλ. ἀμφίμαλ-
λος γιτών.

Anfimascalo, οὐσ. ἄρ. ἀμφιμάγα-
λος γιτών.
Anfimerina, οὐσ. θ. ἀμφιμερινός
πυρετός.
Anfimetrio, σερνή, παθήσις τῆς
μήτρας.
Anfinome, οὐσ. ἄρ. ἀμφινόμον, γέν.
σκολήκων.
Anfione, οὐσ. ἄρ. βτ. ἴδε Orpico.
Anfiottalmi, ἀμφιόθραλμοι, κερκίαι
τῶν ἐντόμων.
Anfipodi, οὐσ. ἄρ. ἀμφίποδα, τάξις
ἀστρακοδέρων.
Anfipogono, οὐσ. ἄρ. ἀμφίπωγον, γέν.
φυτῶν.
Anfipipi, οὐσ. ἄρ. πλ. φιλ. ἀμφιπι-
ποι.
Anfiprione, οὐσ. ἄρ. ἀμφίπριον, γέν.
ιγθῶν.
Anfiprostilo, οὐσ. ἄρ. ἀρχτ. ἀμφι-
πρόστυλον.
Anfisarco, οὐσ. ἄρ. βτ. ἀμφισαρκος
καρκίνος.
Anfishena, οὐσ. θ. ἀμφισβαινα.
Anfisci, οὐσ. ἄρ. πλ. γαγγρ. ἀμφί-
σχοι.
Anfistalsi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀμφισάλει-
σις.
Anfisibena, οὐσ. θ. ἴδε Anfisibena.
Anfismile, οὐσ. ἄρ. χειρ. ἀμφιμήλη.
Anfistoma, οὐσ. ἄρ. ἴδε Anfistoma.
Anfitalamo, οὐσ. ἄρ. ἀρχλ. ἀμφιτά-
λαμος.
Anfitape, οὐσ. θ. πλ. ἀρχλ. ἀμφί-
ταποι.
Anfitatro, οὐσ. ἄρ. ἀμφιθέατρον.
Anfitoto, οὐσ. ἄρ. ἀμφίθωτον (ποτή-
ριον).
Anfittite, οὐσ. θ. ἀμφιτίτη, γέν.
σκολήκων θαλασσίον.
Anfittoro, οὐσ. ἄρ. ἀμφίπτερος ὄφις.
Anfitioni, οὐσ. ἀσ. πλ. ἴδε Anfio-
zioni.
Anfittionia, οὐσ. θ. ἑλλ. ἰστ. ἀμφι-
κτυονία.
Anfizionii, οὐσ. ἄρ. πλ. θ. ἑλλ. ἰστ.
ἀμφικτύονες.
Anfudexio, ἐπίθ. ἀμφιδέσιος.
Anfodillo, οὐσ. ἄρ. βτ. ἴδε Anfodillo.

Anfodonti, οὐσ. ἄρ. ἀμφόδοντα ζῶα.
 Anfora, οὐσ. θ. ἴδε Anfora.
 Anfora οὐσ. θ. ἀμφορεύς.
 Anforetta, οὐσ. θ. ἀμφορέδιον.
 Anforismo, οὐσ. ἄρχ. ἴδε Aforismo.
 Anfolidi, οὐσ. ἄρ. πλ. ἄρχλ. ἀμφῶ-
 ντις.
 Anfratto, οὐσ. ἄρ. τόπος ἐλικοειδής.
 Anfrattuosità, οὐσ. θ. κυρτότης ἐν
 μήκει.
 Anfrattuosio, ἐπίθ. ἐλικοειδής.
 Angareggiare, ἐν. ἴδε Angariare.
 Angari, οὐσ. ἄρ. πλ. ἄρχλ. ἄγγαροι.
 Angaria, οὐσ. θ. ἄγγαρεία.
 Angariare, ἐν. ἄγγαρεύω.
 Angariatore, trice, ἄγγαρευτής.
 Angarieggiare, ἐν. ἴδε Angariare.
 Angeiidrografia, οὐσ. θ. ἴδε Angioi-
 drografia.
 Angejogragia, οὐσ. θ. περιγραφή τῶν
 βαρῶν, τῶν μέτρων, τῶν ἄγγαιων
 καὶ τῶν καταλλήλων εἰς τὴν γεω-
 γίαν εργαλείων.
 Angejoidrologia, οὐσ. θ. ἴδε Angioi-
 drologia.
 Angejoidrotomia, οὐσ. θ. ἴδε Angioi-
 drotomia.
 Angejologia, οὐσ. θ. ἴδε Angiologia.
 Ancejorragia, οὐσ. θ. ἴδε Angior-
 ragia.
 Angejorra, οὐσ. θ. ἴδε Angiorrea.
 Angejotomia, οὐσ. θ. ἴδε Angiotom-
 ia.
 Angela, οὐσ. θ. ὠραία γυνή· εἶδος
 σταφυλῆς.
 Angelesco, ἐπίθ. ἄγγελικός.
 Anguiletta, οὐσ. θ. ὑποκ. τοῦ An-
 gelo. [gelo.
 Angoletto, οὐσ. ἄρ. ὑποκ. τοῦ An-
 Angoli, οὐσ. ἄρ. πλ. ντ. σφαίραι κα-
 νονίου.
 Angolica, οὐσ. θ. ευριακή ρίζα· εἶ-
 δος ἄπιου.
 Angelicale, ἐπίθ. ἄγγελικός.
 Angelicamento, ἐπίρ. ἄγγελικῶς.
 Angelicare, τοῦ τινά ὁμοίον τοῖς
 ἄγγελοις.
 Angelichezza, οὐσ. θ. ἄρχ. ἄγγελοῦτης.
 Angelico, ἐπίθ. ἄγγελικός.

Angelina, οὐσ. θ. εἶδος φλοιοῦ ἀν-
 θριμντικοῦ.
 Angelo, οὐσ. ἄρ. ἄγγελος, ἀρχάγ-
 γελος, ἀρετή.
 Angelolatria, οὐσ. θ. ἄγγελολατρεία.
 Angeltico, ἐπίθ. ἄγγελικός.
 Angeluccio, οὐσ. ἄρ. ὑποκ. τοῦ An-
 gelo.
 Angere, ἐν. ἄγγω, λυπῶ.
 Angheria, θ. ἄγγαρεία.
 Angheriare, ἐν. ἄγγαρεύω, ἴδε An-
 gariare.
 Angiando, οὐσ. ἄγγελανδόν, γένος
 φυτῶν.
 Angidio, οὐσ. ἄρ. βτ. ἴδε Cocco.
 Angiectasia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἄγγειο-
 κτασία.
 Angielo, οὐσ. ἄρχ. ἴδε Angelo.
 Angina, οὐσ. θ. ἰατρ. κινάγχη, ἴδε
 Sinancia.
 Anginoso, ἐπίθ. ἰατρ. συναγχικός.
 Angiocarpa, οὐσ. θ. ἄγγειόκαρπον,
 τάξις φυτῶν.
 Angiocarpi, ἄγγειόκαρπα, ἄγγειο-
 καρποί.
 Angiografia, οὐσ. θ. ἄγγειογραφία.
 Angioidrografia, οὐσ. θ. ἄγγειοῦδρο-
 γραφία.
 Angioidrologia, οὐσ. θ. ἴδε Angioi-
 drografia.
 Angioidrotomia, οὐσ. θ. ἄγγειοῦδρο-
 τομία.
 Angiolite, οὐσ. θ. ἰατρ. ἄγγειίτις.
 Angiolitide, οὐσ. θ. ἰατρ. ἴδε An-
 giolite.
 Angiola, οὐσ. θ. ταῦτὸ τῷ Angelo.
 Angiolella, οὐσ. θ. ὑποκ. τοῦ An-
 giola.
 Angiolello, οὐσ. ἄρ. ὑποκ. τοῦ An-
 giolo.
 Angioletta, οὐσ. θ. ὑποκ. τοῦ An-
 giola.
 Angioletto οὐσ. ἄρ. ὑποκ. τοῦ An-
 giolo.
 Angiolino, οὐσ. ἄρ. ὑποκ. τοῦ An-
 giolo.
 Angiolo, οὐσ. ἄρ. ταῦτὸ τῷ Angelo.
 Angiologia, οὐσ. θ. ἀνατ. ἄγγειολο-
 γία.

Angiomonosperme, ἄγγειομονόσπερ-
 μα.
 Angiorriria, θ. ἰατρ. φλογώδης πυ-
 ρετός.
 Angiorragia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἄγγειορ-
 ραγία.
 Angiorrea, οὐσ. θ. ἰατρ. ἄγγειόρροια.
 Angioscario, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἄγγειο-
 σκόπιον.
 Angiosi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἄγγειώσις.
 Angiospermatice, ἄγγειοσπερματι-
 κός.
 Angiosperme, ἄγγειόσπερμα.
 Angiospermia, οὐσ. θ. ἄγγειοσπερ-
 μία.
 Angiospermic, οὐσ. θ. ἴδε Tomo-
 ginio.
 Angiotenico, φλογώδης πυρετός. [μα.
 Angiotetrasperme, ἄγγειοτετράσπερ-
 Angiotomia, οὐσ. θ. ἄγγειοτομία.
 Angiolisperme, ἄγγειοτρίσπερμα.
 Angiotteride, οὐσ. θ. ἄγγειοπτερίς.
 Angiporio, οὐσ. ἄρ. ἀδιέξοδος ἀγυία.
 Anglicano, ἐπίθ. ἀγγλικανός.
 Anglicismo, οὐρ. ἄρ. ἀγγλισμός.
 Angliomania, οὐσ. ἄρ. φιλ. ἀγγλο-
 μανία.
 Angliomano, οὐσ. ἄρ. ἀγγλομανής.
 Angoberto, οὐσ. ἄρ. εἶδος ἀπιδίου.
 Angofora, οὐσ. θ. ἀγγοφόρα, γένος
 φυτῶν.
 Angolare, ἐπίθ. ἀκρογωνιαίος· γω-
 νιαίος.
 Angolarmento, ἐπίρ. γωνιαίως.
 Angolato, γωνιάδης· εἶδος βερυκόκ-
 κου.
 Angoletto, οὐσ. ἄρ. ὑποκ. τοῦ An-
 gelo.
 Angoli, πτηνὸν ἐκ τοῦ γένους τῆς
 κολουμβίδος.
 Angolo, οὐσ. ἄρ. γωνία.
 Angolometro, οὐσ. ἄρ. μῆμ. γωνιο-
 μέτρον.
 Angoloso, ἐπίθ. γωνιάδης.
 Angone, οὐσ. ἄρ. ἰατρ. ἀσθησις στραγ-
 γαλισμοῦ.
 Angonia, οὐσ. θ. ἄρχ. ἴδε Angonia.
 Angordamente, ἴδε Ingordamente.
 Angordigia, ἴδε Ingordigia.

Angore, οὐσ. ἄρ. ἀγγόνη, ἀδημονία.
 Angoscevole, ἐπίθ. ἀνιάρης, λυπηρός.
 Angoscia, οὐσ. θ. πνίγος· ἀδημονία,
 ἀγωνία, ἀνία, λύπη· ἄλγος, πόνος
 (εἰς τὸ ἐπιγύστριον).
 Angosciamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ango-
 scia.
 Angoscialanza, οὐσ. θ. ἄρχ. Angoscia.
 Angosciare, ἐν. ἄγγω, πνίγει, θλίβω·
 § αὐτ. ἄτχμαι, πνίγομαι· ἀδη-
 μονῶ.
 Angosciatore, trice, ὁ πνίγων, θλί-
 βων.
 Angoscio, οὐσ. ἄρ. ἄρχ. ἴδε Ango-
 scia.
 Angosciosamente, ἐπίρ. ἀδημόνως.
 Angosciosetto, ὑποκ. τοῦ Angosci-
 oso.
 Angoscioso, ἐπίθ. ἀδύμων· τεθλιμ-
 μένος· ἀνιάρης· πικρὸς· βαρὺς· ὀχλή-
 σός.
 Angostia, ἴδε Angustia.
 Angostiare, ἴδε Angustiare.
 Angostioso, ἴδε Angustioso.
 Angostura, ἴδε Angustura.
 Angic, οὐσ. ἄρ. γένος ὄρεων· ὄρις.
 Angiechiomato, Anguierinito, ὁ-
 φιοπλόκαμος.
 Anguilla, οὐσ. θ. ἔγγελος, χέλι.
 Anguillaja οὐσ. θ. ἔγγελαῶν.
 Anguillare, ἐπίθ. ἔγγελαωτός.
 Anguile, οὐσ. θ. πλ. ντ. ὄρεται τοῦ
 ἔντελου.
 Anguilletta, οὐσ. θ. ἔγγελάδιον, ἐγ-
 χέλ-υον,-ιον.
 Anguiliforme, οὐσ. θ. ἔγγελομορφος.
 Anguillina, οὐσ. θ. ἴδε Anguilletta.
 Anguimano, ὀφίθειος (ἐπὶ ἑλεφάν-
 των).
 Anguina-glia,-ja, οὐσ. θ. βουβῶν,
 ἀκρομήριον.
 Anguinaria, οὐσ. θ. πολύπους, γέν.
 ζῶων.
 Anguinea, οὐσ. θ. μῆμ. ὀπερβολή.
 Angula, πτηνὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν
 Rampichino.
 Angulo, ἴδε Angolo κτλ.
 Anguria, οὐσ. θ. ἄγγουρίον, ἴδε Cu-
 comero.

Angusicola, οὐσ. θ. ἔσωξ, ἴδε Acucella.
 Angustarsi, συσφιγγομαι, στενοῦμαι.
 Angustazione, οὐσ. θ. ἰατρ. στένωσις.
 Angustia, οὐσ. θ. ἀδημονία, θλίψις στενότης.
 Angustiare, ἐν. ἀγγίζω, θλίβω, στενοχωρῶ ἢ αὐτπ. θλίβομαι, ἀδημονῶ, στενοχωροῦμαι.
 Angustiatore, trice, ὁ ἀγγίζων, ὁ θλίβων.
 Angusticlav(i)o, στενόσημος, ἐσθής.
 Angustioso, ἐπιθ. τεθλιμμένος ἀδήμων.
 Angusto, στενός· στενόχωρος· μέτριος.
 Angustura, οὐσ. θ. δένδρον τῶν μελοειδῶν φυτῶν.
 Ani, οὐσ. ἀρσ. κριθοφάγος, πτηνόν.
 Ani ani, ἐπιθ. πρὸς τὰς νήσους.
 Anice, οὐσ. ἀρ. ἄνισον, γλυκάνισον.
 Aniceto, οὐσ. ἀρ. ἰατρ. εἶδος ἐμπλάστρου.
 Anichilare, ἐν. ἴδε Annichilare.
 Anicio, οὐσ. ἀρ. ποιητ. ἴδε Anice.
 Anictangio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Anittangio.
 Anidria, οὐσ. θ. ἰατρ. τὸ ἀνιδρῶν ἀνυδρία.
 Anidrite, οὐσ. θ. ὄρυκτ. ἴδε Calce.
 Anidro, ἐπιθ. ξυυδρὸς (ἐπὶ ἄλατος).
 Anidrosi, ἐλάττωσις ἢ πύσις, ῥοῦ ἰδρωτός.
 Anigella, φυτὸν ἔχον τὸ στέλεχος ὑψηλόν.
 Anil, οὐσ. ἀρ. ἰνδικόν.
 Anile, ἐπιθ. γραϊκός, γραϊδής.
 Anima, οὐσ. θ. ψυχὴ· ζωὴ· πνεῦμα· σκέψις· ἄτομον· συνειδήσις· πνοή· ἄτμος· ἀρχὴ· καρδία· ἐντερῶν ἢ φύτρα.
 Animaccia, οὐσ. θ. περιφρ. τοῦ Animio.
 Animadversione, οὐσ. θ. ἐπαγρύπνησις· προσοχὴ· κατανόησις, σκέψις· κόλασις, τιμωρία.
 Animalaccio, περιφρ. τοῦ Animale.
 Animalculo, οὐσ. ἀρ. ζωῶν.
 Animale, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐμφυχον, ζῶον· μωρός, εὐήθης, ἐπιθ. ζωϊκός, ζωῶδης· κτηνώδης.

Animaleria, οὐσ. θ. τὰ ζῷα.
 Animallescamente, ζωῶδης· κτηνώδης.
 Animalesco, ἐπιθ. ζωῶδης· κτηνώδης.
 Animaletta, οὐσ. θ. κομ. νεάνις.
 Animalettaccio, περιφρ. τοῦ Animatetto, οὐσ. ἀρ. ζωῶν, μικρὸν κτήνος.
 Animalettino, οὐσ. ἀρ. ἴδε Animaletto.
 Animalettucciacchio, περιφρ. τοῦ Animale.
 Animalicismo, φυσιολ. ζωῶφιλολογία.
 Animalicologista, οὐσ. ἀρ. ζωῶφιλόλογος.
 Animalicolo, οὐσ. ἀρ. ζωῶφιλος.
 Animalipiante, οὐσ. ἀρ. πλ. ζωῶφυτα.
 Animalismo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Animalità.
 Animalista, οὐσ. ἀρ. ζωοφυσιογονιστής.
 Animalità, οὐσ. θ. ζωότης.
 Animalizzare, ἐν. φυσιολ. ζωοποιῶ.
 Animalizzazione, οὐσ. θ. φυσιολ. ζωοποίησις.
 Animalleggitore, τερψίθυμος, τερψίνους.
 Animalone, οὐσ. μεγεθ. τοῦ Animale.
 Animaluccio, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. τοῦ Animale.
 Animaluzzo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Animaletto.
 Animante, ζωοποιός· ἐμφυχός· ζωός.
 Animare, ἐν. ἐμφυχῶν, ζωοποιῶ· θαρρύνω· παρρησιάζω.
 Animastico, ζωῶδης· κτηνώδης· ὀργανικός.
 Animatamente, ἐπιρ. ζωϊκῶς.
 Animativo, ἐπιθ. ζωογόνος, ἐμφυχωτικός.
 Animato, ἐμφυχός, θαρραλέος· εὐφυχός· μουσ. γοργός, ζωηρός.
 Animatore, trice, ζωοδότης, ψυχοδότης.
 Animavversione, οὐσ. θ. τιμωρία, κόλασις.

Animazione, οὐσ. θ. ἐμφύχουσι, ψυχώσεις.
 Anipice, οὐσ. θ. εἶδος ρητίνης ἴδε Imnea.
 Animella, οὐσ. θ. θύμος ζῶου, ἀδὴν· ἐπίπωμα.
 Animellata, οὐσ. θ. μερίς κρέατος (ἔμβολον).
 Animellato, ἐπιθ. βαθιδουγός.
 Animetta, οὐσ. θ. ὑποκ. ψυχάριον· γυάλον ἴδε Pala.
 Animismo, οὐσ. ἀρ. φυσιολ. ψυχισμός.
 Animista, οὐσ. ἀρ. ψυχιστής.
 Animistia, οὐσ. θ. συνενωσις (συνάφεια) ψυχῶν.
 Animo, οὐσ. ἀρ. ψυχὴ· νοῦς· πνεῦμα· (δια)λογισμός, διανόημα, στοχασμός· μνήμη· φαντασία· σκέψις, συλλογισμός· βούλησις· ἐπιθυμία· σκοπός· ἀπόφασις· πάθος· προσωπολήψια· συμφέρον· θυμός· ἀγάπη, εὐνοία· φιλία· καρδία· ἄτομον, ὑποκειμενόν· θάρρος· ἀνδρία.
 Animosamente, θαρραλέως, ἀνδρείως· προσωπολήπτως, δυσμενῶς· ἀδίκως· ἀφθόνως· ἀυστέλως.
 Animosità, οὐσ. θάρρος, τόλμη, ἐνδρεία· προσωπολήψια, πάθος, δυσμένεια.
 Animoso, θαρραλέος, ἀνδρείος· τολμηρός· προσωπολήπτης, ἐμπαιθής, δυσμενής· ἀδίκος· ἐπιθυμητικός· δεξιός, ἐπιτηδέσις.
 Animonivisti, οὐσ. ἀρ. ζωοφυσιογνωμιστάς.
 Aninouccia, θ. κομ. ψυχάριον.
 Animuccio, οὐσ. εὐτελής (ἀνακδρος) ἀνήρ.
 Aninga, οὐσ. θ. γέν. πτηνῶν ἐκ τῶν παλαμοσόδων.
 Aniscaltore, οὐσ. ἀρ. ὁ μέγας ραχιούχος μῦς.
 Anisett-a-ro, ἀνισόρροφον, ποτὸν ἐξ ἄνισου.
 Anisocieli, ἀνισόκυκλοι, ἔλικες, κοχλῆαι.
 Anisodattili, ἀνισοδάκτυλα, τρίτους πτηνῶν.

Anisodone, οὐσ. ἀρ. ἀνισόδου.
 Anisonico, οὐσ. ἀρ. ἀνισόνουξ, γένος ἐντόμων.
 Anisostemo, ἐπιθ. ἀνισοσθενής (μῦς).
 Anisotachide, ἀνισοταχής (σφυγμός).
 Anisotaco, ἴδε Anisotachide.
 Anisotoma, οὐσ. ἀρ. ἀνισότομον, γέν. ἐντόμων.
 Anisotomo, ἐπιθ. βτ. ἀνισότομος.
 Anitra, οὐσ. θ. νήσσα, πέπια.
 Anitraccia, περιφρ. καὶ μεγέθ. τοῦ Anitra.
 Anitraccio, οὐσ. ἀρ. νησαίριον, παπάκι.
 Anitiraja, οὐσ. θ. νησαυτοφείον· ἢ νησαυτησίον.
 Anitrella, οὐσ. θ. ἴδε Anitraccio.
 Anitronte, ἐνεργ. μτχ. τοῦ Anitrire.
 Anitrina, οὐσ. θ. εἶδος χόρτου ὑποκ. τ. Anitra.
 Anitrino, οὐσ. ἀρ. νησαίριον, παπάκι.
 Anitri-o,-re, οὐσ. ἀρ. χρεμετισμός.
 Anitrire, οὐσ. καὶ αὐτπ. χρεμετίζω.
 Anitrocco,-lo, οὐσ. ἀρ. νησαίριον.
 Anitroccolo, οὐσ. ἀρ. ὑποκρέταλος, πελεκάν.
 Anittangio, οὐσ. ἀρ. κυαθοφόρα, γέν. φυτῶν.
 Anna, οὐσ. θ. μικρὸν τετράποδον τοῦ Περῶ.
 Annabattista, οὐσ. ἀρ. ἴδε Annabattista.
 Annacquamento, βρέξις, νέρωμα.
 Annacquare, ὕδατι, νερόνῳ· μετριάζω.
 Annacquaticcio, ἐπιθ. ὑπὸ τι ὕδατωμένος· ψυχρός· ὠχρός· ἄσθηνής.
 Annacquato, συγκερασμένος· ἀμαυρός· μέτριος.
 Annacquatore, trice, ὁ ὕδατων, νερόνων.
 Annacquavino, οὐσ. ἀρ. ὁ νερόνων τὸν οἶνον.
 Annaffiamento, ἀρδευσις, βρέξις, πότισμα. [βρέχω].
 Annaffiare, (κατ)άρδευω, ὑγραίνω.
 Annaffiatojo, ἀρδάνιον, πρῆγος, ποτιστήριον.

Annaffiatore, trice, ἀρδευτής, ποτιστής.
 Annale, επίθ. ἐνιαύσιος, (ἐπ)ἔτειος, ἐτήσιος· οὐσ. τὰ χρονικά.
 Annali, οὐσ. ἀρ. πλ. τὰ χρονικά.
 Annalista, οὐσ. ἀρ. χρονογράφος.
 Annalmente, επίρ. χρονικῶς.
 Annarpicare, ἴδε Inarpicare.
 Annasare, ἀσφραίνομαι· ἰδοκιμάζομαι μετὰ τινος.
 Annaspere, ἀνακηνίζομαι, τυλιγανίζω· καταργῶ, ἀκυρῶ· αὐτπ. ταπεινοῦμαι.
 Annichilatore, trice, ὁ μηδενίζων.
 Annichilazione, οὐσ. θ. μηδένισις, ἀφανισμός.
 Annichilire, ἴδε Annichilare.
 Annidare, ρ. ἐν κτίζω φωλεῖν· προσδιορίζω τὴν διαμονήν μου· ὑποδέχομαι ἢ αὐτπ. φωλεῶ· ἐκλέγω τόπον κατοικίας· κρύπτομαι· τοποθετοῦμαι.
 Annidiare, ἴδε Annidare.
 Annidolarsi, ἴδε Annidarsi.
 Anniegare, ἴδε Annegare.
 Annientamento, οὐσ. ἀρ. μηδένισις, ἀφανισμός.
 Annientare, ρ. ἐν μηδενίζω, ἀφανίζω.
 Annientazione, οὐσ. θ. ἴδε Annientamento.
 Anniffare, ἴδε Ingrugnarsi.
 Annighittire, ἴδε Annighittire.
 Annighittimento, οὐσ. ἀρ. ὀκνηρία, ρθθυμία.
 Annighittire, οὐδ. καὶ αὐτπ. ὀκνηρός γίνομαι· ἐν. ἢ πθ. ἀμελῶ.
 Anninnare, ρ. ἐν. βαυκαλῶ, ναναρίζω.
 Annitribile, επίθ. χρεμετιστικός.
 Annitribilità, οὐθ. θ. τὸ χρεμετιστικόν.
 Annitrire, οὐδ. χρεμετίζω.
 Annitrito, οὐσ. ἀρ. χρεμετισμός, χρεμετίσμα.
 Anniversario, οὐσ. ἀρ. ἐπέτειος ἢ μέρα· ἐπέτειον μνημόσυνον· επίθ. ἐπέτειος.
 Anno, οὐσ. ἀρ. ἔτος, ἐνιαυτός, χρόνος. [ραλλῶ.
 Annobilitare, εὐγενίζω· κοσμῶ, ὠ-

Annobilitare, ρ. ἐν. εὐγενίζω.
 Annodamento, συναφή, σύνδεσις, δεσμός.
 Annodare, ρ. ἐν συνάπτω, (συν)δέω· συνενῶ.
 Annodato, σφιγκτός· τελεσθεῖς· ὑπόχρεως.
 Annodatore, trice, ὁ συνδέων, συνάπτων.
 Annodatura, -zione, ἴδε Annodamento.
 Annojamento, δυσάρεσθησις· ἀνία, ἀηδία.
 Annojare, ρ. ἐν. ἐνοχλῶ, ἀνιῶ, δυσάρεστοῦ ἢ ἀηθίζομαι, δυσάρεστοῦμαι.
 Annojatore, trice, ὁ ἀνιῶν, δυσάρεστον.
 Annosamento, επίρ. ἀηδῶς, δυσάρεστος, ἀνιαρῶς.
 Annosare, ἀηθίζω, ἐπαχθής, δυσάρεστος, ἀνιαρός.
 Annolare, ρ. ἐν. μισθοῦμαι ναῦν, ναυλόν.
 Annomare, ρ. ἐν. ὀνομάζω.
 Annomerare, ἴδε Annoverare.
 Annominazione, οὐσ. θ. ρτ. παρονομασία.
 Annona, οὐσ. θ. τροφή· σίτος· δένδρα.
 Annata, οὐσ. θ. ἐνιαυτός, ἔτος, χρόνος, χρονιά· ὥρα τοῦ ἔτους· ἐμβατικόν· μισθὸς ἐνδὸς ἔτους.
 Annataccio, οὐσ. θ. δυστηρία, κακοχρονιά.
 Annatista, οὐσ. ἀρ. ὁ λαμβάνων τὰ ἐμβατικά.
 Annea, οὐσ. θ. ἴδε Anno.
 Annabbiamento, ἐπινεφίς, συννεφ(ε)ία
 Annabbiare, ἐν. συν(ἐπι)νεφῶ, συννεφιάζω· ἐπισκοπίζω· οὐδ. μαρτυροῦμαι, καίνομαι· θολοῦμαι· αὐτπ. συννεφῶ, συννεφιάζειν τυφλοῦμαι, ἐπισκοπίζομαι.
 Annabbiatore, trice, ὁ ἐπινεφῶν.
 Anneentare, ἴδε Anientare.
 Annegamento, οὐσ. ἀρ. πνίγω, πνιγμός· καταστροφή, φθορά· ἀρνησις.
 Annegare, ρ. ἐν. πνίγω· καταθρο-

ζω· καταστροφή· ἀρνοῦμαι· οὐδ. καὶ αὐτπ. πνίγομαι.
 Annegatore, trice, ὁ πνίγων κτλ.
 Annegatura, οὐσ. θ. ἴδε Annegamento.
 Annegazione, οὐσ. θ. ἀρνησις, ἀνταρνήσις.
 Anneghittire, ἴδε Anneghittire.
 Anneghittimento, οὐσ. ἀρ. ὀκνηρία, ρθθυμία.
 Anneghittire, οὐδ. καὶ αὐτπ. ὀκνηρός γίνομαι· ἐν. ὀκνηρὸν καθιστῶ περι(κατα)τέλλω.
 Annegrare, μελαίνω, μελανῶ, μαυρίζω.
 Annegrare, ἴδε Annegrare.
 Annelidi, οὐσ. ἀρ. πλ. σκόληκες· κρικοειδεῖς.
 Annramento, οὐσ. ἀρ. μελάνοις, μαύρισμα.
 Annrare, ρ. ἐν. μελαίνω, μελανῶ, μαυρίζω· ἀμαυρῶ, δυσφημῶ.
 Annrimento, ἴδε Annramento.
 Annrere, ἴδε Annegrare Annegare.
 Annratura, οὐσ. θ. ἴδε Annramento.
 Annrvare, ρ. ἐν. καθιστῶ εὐρωστον.
 Annrvato, επίθ. εὐρωστος, ρωμαλέος.
 Annessa, ἐπισυνημμένος· οὐσ. προσθήκη· ἐκκλησία βοηθητική· πλ. τὰ προσκείμενα μέρη.
 Annestamento, οὐσ. ἀρ. ἐνθεματισμός.
 Annestare, ρ. ἐν. ἐνθεματίζω, ἐγκεντρίζω· συνενῶ, συγ(προσ)κολλῶ· προστίθωμι.
 Annestatura, οὐσ. θ. ἐνθεματισμός· ἐνθεμα.
 Annettare, ἴδε Nettare.
 Annettare, ἐν. προσπλέκω, προσ(ἐπι)δέω· ἐπισυνάπτω.
 Annervare, ρ. ἐν. δροσίζω χιόνι.
 Anni, οὐσ. ἀρ. πλ. τὰ χρονικά.
 Annibbiare, οὐδ. πάρεμι, τίθεμαι ἐν τόπῳ.
 Annichilamento, ἴδε Annichilazione.
 Annichilanza, ἴδε Annichilazione.

Annichilare, ρ. ἐν. οὐ(μη)δενίζω, ἀβρον.
 Annona-ree, rie, οὐσ. θ. πλ. τρίτος φουῶν.
 Annorario, στικτός· τῆς τροφῆς· σιτοφορῶν.
 Annoso, επίθ. πολυετής, παλαιός.
 Annostajare, ἐπαγγέλλομαι τὸν συμβολαιογράφον· αὐτπ. γίνομαι συμβολαιογράφος.
 Annodamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε Annolazione.
 Annotare, ρ. ἐν. (ἐπι)σημαῖω, σχολιάζω· αἰτιῶμαι τινὰ τινος.
 Annotatore, trice, σχολιογράφος, σχολιαστής· παρατηρητής.
 Annotazioncella, οὐσ. θ. μικρὰ ἐπισημαῖσις.
 Annotazione, οὐσ. θ. ἐπισημαῖσις· σχόλιον· ὑπόμνημα· ἐξέτασις.
 Annottare, -ire, οὐδ. καὶ αὐτπ. νυκτῶναι· (ἐπι)σκοπίζομαι· νεμελοῦμαι.
 Annottato, καταληφθεὶς ὑπὸ τῆς νυκτός.
 Annottolare, ρ. ἐν. κλείω μὲ μάνδαλον.
 Annovale, επίθ. ἴδε Annuale.
 Annovellare, ἀπατῶ μύθοις καὶ ψεύδεσι.
 Annoveramento, οὐσ. ἀρ. ἀπ(ε)ξάρθρησις.
 Annoverare, ἀπ(ε)ξ-, προσαρθμῶ.
 Annoveratore, trice, λογιστής, ἀρθρητής.
 Annoverazione, οὐσ. θ. ἴδε Annoveramento.
 Annoverevole, επίθ. ἀριθμητός.
 Annovero, οὐσ. ἀρ. λογισμός, ἀπ(ε)ξάρθρησις.
 Annoverare, ἴδε Annoverare.
 Annuale, οὐσ. ἀρ. ἔτος, ἐνιαυτός· ἐπέτειον μνημόσυνον· διδαχὴ· επίθ. ἐνιαύσιος, ἐπέτειος, ἐτήσιος.
 Annualità, τὸ εἰσπραττόμενον κατ' ἔτος.
 Annualmente, επίρ. κατ. ἔτος, ἐτησίως.
 Annuario, επίθ. ἐνιαύσιος, ἐτήσιος.
 Annubilare, ἴδε Annuolare.

Annuncio, οὐσ. ἄρ. ὅπox. τοῦ Anno.
 Annunzia, οὐσ. θ. ἴδε Consenso.
 Annunziare, ἴδε Annunziare.
 Annuire, οὐδ. (συγ)κατανεύω, συναινώ.
 Annulare, δακτυλαίος, δακτυλιώδης.
 Annulario, ἴδε Annulare.
 Annullazione, ἴδε Annullazione.
 Annullamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Annullazione.
 Annullante, ἐπίθ. ἀκυρωτικός.
 Annullare, ἐν, ου(μη)δενίζω, ἀφανίζω· θεωρῶ μηδέν· ἀκυρῶ· αὐτπ.ταπεινοῦμαι.
 Annullativo, ἐπίθ. ἀκυρωτικός.
 Annullatore, trice, ἀφανιστής, καταστροφεύς.
 Annullazione, οὐσ. θ. οὐδέναις· ἀκύρωσις.
 Annullire, ἐν. ἴδε Annullare.
 Annunziare, ἴδε Annoverare.
 Annunziatore, trice, λογιστής, ἀριθμητής.
 Annunziamento, οὐσ. θ. ἴδε Annoveramento.
 Annunciare, ἴδε Annunziare.
 Annunziatore, οὐσ. ἄρ. ἄγγελος, ἀγγελιαφόρος.
 Annunziamento, προάγγελ-σις, -ία· εἰδήσεις.
 Annunziare, ἐν. (προ-, προσ-, ἐν)ἀγγέλλω, εἰδοποιῶ· οὐσ. εἰδοποιήσεις.
 Annunziata, οὐσ. θ. ἡ εὐαγγελισμός.
 Annunziatore, trice, ἴδε Annunziatore.
 Annunzia-tura, -zione, προάγγελ-σις -ία· ἀγγελία, εἰδ(οποι)ήσεις· ἢ εὐαγγελισμός.
 Annunzio, ἀγγελία, εἰδ(οποι)ήσεις· οἰωνός.
 Annuo, ἐπίθ. ἐτήσιος, ἐπέτειος.
 Annusare, ρ. ἐν ὀσφραίνομαι· κατανῶ.
 Annunzi-are, -ire, οὐδ. καὶ αὐτπ. συννεφῶ, συννεφίζῶ· ἐν. ἐπινεφῶ· (ἐπι)σκατίζῶ· αὐτπ. ἐπισκατίζομαι.
 Anò, οὐσ. ἄρ. δακτύλιος, σφιγκτής, κωλοτρύπιδα.

Anobio, οὐσ. ἄρ. ἀνόβιον, γένος ἐντόμων.
 Anochilo, οὐσ. ἄρ. τὸ ἄνω χεῖλος.
 Anodinia, οὐσ. θ. ἀνωδυνία.
 Anodino, ἐπίθ. ἀνώδυνος, πρυσάδυνος.
 Anodone, οὐσ. ἄρ. ἀνόδους, γέν. ἔφρων.
 Anodontia, οὐσ. θ. ἀνόδοντον, γέν. ὀσφράκων.
 Anoja, οὐσ. θ. ἱατρ. ἀνοία.
 Anoma, οὐσ. θ. ἀνομον, γέν. φυτ. καὶ τρίτους ἔρπ.
 Anomala, οὐσ. θ. ἀνώμαλον.
 Anomaloccia, οὐσ. θ. πολυγαμία.
 Anomale, ἐπίθ. ἱατρ. ἀνώμαλος.
 Anomalialia, οὐσ. θ. ἀνωμαλία.
 Anomalipedi, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀνομαλόποδα.
 Anomalistico, anno—, ἔκκεντρον ἔτος.
 Anomalo, ἐπίθ. ἀνώμαλος.
 Anomalone, οὐσ. ἄρ. ἀνώμαλον, γέν. ἐντόμων.
 Anombria, οὐσ. θ. φυτ. ἀνομβρία.
 Anomeo, ἐπίθ. ἀνόμιον, ἴδε Eterogeneo.
 Anomeoero, ἐπίθ. ἱατρ. ἀνομοιομερής.
 Anomfalo, ἐπίθ. ἀνευ ὀμφαλοῦ.
 Anomia, οὐσ. θ. ἀνόμοιον, γέν. ὀσφράκων.
 Anomidi, οὐσ. ἄρ. πλ. τρίτους ἐντόμων.
 Anomio, οὐσ. ἄρ. ἀνόμοιον, ὄστρ. δίθυρον.
 Anomiti, οὐσ. θ. ἀνόμοια, γέν. ὄστρ. πολυθήρων.
 Anomocefalo, οὐσ. ἄρ. ἀνομοκέφαλον.
 Anona, θ. ἀνώνις, γένος φυτῶν, ἴδε.
 Anone, οὐσ. θ. πλ. ἀνώνιδες, τρίτους φυτῶν.
 Anonfalo, ἐπίθ. ἀνατ. ἀνόμφαλος.
 Anonide, οὐσ. θ. ἑστ. ἀνώνις, ὄνωις.
 Anonimo, ἐπίθ. ἀνόνομος.
 Anorea, οὐσ. θ. ἀνόποια, εἶδος ἕστου.
 Anoploterio, οὐσ. ἄρ. ἀνοπλοτήριον, γέν. ζῶων.

Anorehid-e, -o, ἐπίθ. ἀνοργος.
 Anoressia, οὐσ. θ. ἱατρ. ἀνορεξία.
 Anorganogenia, σπουδή τῶν ἀνοργ. σωμάτων.
 Anorganografia, περιγραφή τῶν ἀνοργάνων σωμάτων.
 Anorganologia, πραγματεία περὶ τῶν ἀνοργ. σωμάτων.
 Anorgico, ἐπίθ. πᾶν ὅ,τι στερεῖται ζωῆς.
 Anorgismo, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐξωτερικὸς κέσμος.
 Anormale, ἐπίθ. ἱατρ. ἴδε Anormo.
 Anormali-a, -ità, οὐσ. θ. ἱατρ. ἴδε Anormalità.
 Anormalo, ἐπίθ. ἱατρ. Anormo.
 Anosfresia, οὐσ. θ. ἐλάττωσις τῆς ἀσφρήσεως.
 Anosia, οὐσ. θ. ἱατρ. τὸ ἀνοσον ὑγεία.
 Anosmia, οὐσ. θ. ἀνοσμία, ἴδε Anosfresia.
 Anostomo, οὐσ. ἄρ. ἀνώστομον, εἶδος ἰχθύος.
 Anotomia, οὐσ. θ. ἀνατομία.
 Anotomista, οὐσ. ἄρ. ἀνατόμος.
 Anottero, οὐσ. ἄρ. ἀνώπτερον, γένος φυτῶν.
 Ansa, οὐσ. θ. περίσταςος, εὐκαρπία· παρόρμησις· λαβή, λαβίς· κόλπος.
 Ansamento, οὐσ. ἄρ. ἀσθμα, δύσπνοια.
 Ansante, ἐπίθ. ἀσθμαίνων, ἀσθματικός.
 Ansare, οὐδ. ἀσθμαίνω· διακαῶς ἐπιθυμῶ.
 Ansata, οὐσ. θ. ἴδε Ansamento.
 Anseatico, (città), πόλεις ἠνωμέναι πρὸς ἑμπορίαν.
 Anserello, οὐσ. ἄρ. χήνιον.
 Anseri, οὐσ. ἄρ. πλ. χάστανα βρασμένα.
 Anserina, οὐσ. θ. χυνοῦπος, κυνοκράμβη.
 Anserino, pelle—, ἐπιδερμὶς χήνιου.
 Ansia, οὐσ. θ. ἴδε Ansietà.
 Ansiamente, ἴδε Ansiosamente.
 Ansiare, οὐδ. ἴδε Ansare.

Ansiatamente, ἴδε Ansiosamente.
 Ansiera, οὐσ. θ. ντ. σχοινίον διὰ ρυμούλιον.
 Ansietà, οὐσ. θ. ἀσθμα, δύσπνοια· ἀδημονία, ἀγωνία· διακαῆς ἐπιθυμία.
 Ansima, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ansima.
 Ansimare, οὐδ. ἴδε Ansare.
 Ansio, ἐπίθ. ἴδε Ansioso.
 Ansiosamente, ἀδημόνως· ἐπιθυμητικῶς.
 Ansioso, ἀδημόν, περίφοβος· ὑπερεπιθυμῶν.
 Ansis, οὐσ. ἄρ. ἱατρ. στένωσις.
 Ansvivamente, ἐπίρ. ἐπιθυμητικῶς.
 Ansoia, οὐσ. θ. εἶδος σταφυλῆς.
 Ansula, οὐσ. θ. ἀνατ. λαβή καμπύλη.
 Antacido, ἐπίθ. ἴδε Antiacido.
 Antacrimonioso, ἴδε Antiacrimonioso.
 Antafrodisiaco, ἴδε Antiafrodisiaco.
 Antafroditico, ἴδε Antiafroditico.
 Antagonismo, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἀνταγωνισμός.
 Antagonista, οὐσ. ἄρ. φιλ. ἀνταγωνιστή.
 Antagonistico, ἴδε Antagonista.
 Antagoge, οὐσ. θ. ἀνταγωγή.
 Antale, οὐσ. ἄρ. εἶδος κρικεοειδὸς σκόληκος.
 Antalgico, ἐπίθ. ἴδε Antialgico.
 Antamaurotico, ἐπίθ. ἀνταμαυρωτικός.
 Antianclasi, οὐσ. θ. ἀντανάκλασις, ἀντήχησις.
 Antanagoge, ἀντίγκλησις, ἀντεναγωγή.
 Antapodosi, ἐπανάληψις τῶν παροψωμάτων.
 Antatropico ἴδε Antiatropico.
 Antario, οὐσ. θ. πλ. σχοινία τῶν τροχαλιῶν.
 Antartico, ἐπίθ. ἀνταρκτικός.
 Antatritico, ἴδε Antiartritico.
 Antasmatico, ἴδε Antiasmatico.
 Antassoni, οὐσ. ἄρ. ἀντάσζονες, ἀντίποδες.
 Antatropico, ἴδε Antiatropico.

Antaxoni, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀντίξωνοι ἀντίποδες.
 Antia, πρῶθ. ἴδε Avanti.
 Ante, οὐσ. θ. πλ. ἀρχτ. παραστάδες.
 Antefatto, οὐσ. ἄρ. προηγούμενον ἔγγραφο.
 Antecedente, ἐπίθ. προηγούμενος οὐσ. τὸ προηγούμενον
 Antecedentemente, προηγούμενος, πρότερον.
 Antecedenza οὐσ. θ. προτεραιότης, προτέρησις.
 Antecedere, ἐν. πρῶτῳ· προηγούμεται.
 Antecessora, οὐσ. θ. τοῦ
 Antecessore, οὐσ. ἄρ. προκάτοχος· πλ. πρόγονοι.
 Antecessore οὐσ. ἄρ. ἴδε Antecessore.
 Anteci, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀντίοικαι, ἀντίποδες.
 Antecico, rimedio, ἀντίδοτον τῆς φθίσεως.
 Antedestra, οὐσ. θ. ἀρχλ. αἰσιος οἰωνός.
 Anteditto, ἐπίθ. προειρημένος.
 Antediluviano, ἐπίθ. προκατακλυσματικός.
 Antefatto, οὐσ. ἄρ. προηγούμενη πράξις.
 Antefiatico, ἴδε Antiefiatico.
 Antelia, οὐσ. θ. πολύπους τῶν ἐμφωλευόντων.
 Antelico, οὐσ. θ. ἀνατ. ἀνθελίξ.
 Antelio, οὐσ. ἄρ. ἀνθελίων, εἰδωλον.
 Antelmintico, ἐπίθ. ἀνθελμιντικός.
 Antelucano, ἐπίθ. ἄρθριος.
 Antema, οὐσ. θ. εἶδος χοροῦ παρ' Ἑβραίων.
 Antemediano, sepali—i, ἀντιπέταλα.
 Antemeridiano, ἐπίθ. ὁ πρὸ μεσημβρίας.
 Antemetico, ἴδε Antimetico.
 Antemi-de, οὐσ. θ. ἀνθελίξ, ἴδε Camomilla.
 Antemurragico, ἴδε Antiemorragico.
 Antemularo, οὐσ. ἄρ. προτελισμα· προτύργιον.
 Antenato, οὐσ. ἄρ. πρόγονος.

Anteneasmo, μανία ρέπουσα πρὸς αὐτοχειρίαν.
 Anteneccensità, οὐσ. θ. ἀνάγκη προβλεψείσα.
 Antenitorio, οὐσ. ἄρ. φρμ. ἀγγεῖον ὑόλινον.
 Antenna, κεραία, ἐπίθριον, ἱστοκεραία· πάσσαλος, κάμαξ· πλάσιον· λόγχη· πλ. κεραταί, κεράτια.
 Antennale, ἡ ἄκρα τοιγώνου παντίου.
 Antennare, ἐν. ντ. τὰς κεραίας πλοίου τίθημι.
 Antennato, ἐπίθ. κεραίουχος.
 Antennetta, οὐσ. θ. κεράτιον.
 Antennularia, οὐσ. θ. πολύπους ὁ κερασαφόρος.
 Antenora, οὐσ. θ. μέρος τοῦ ἔδου.
 Antepagmento, οὐσ. ἄρ. ἀρχτ. πρόσπηγμα.
 Antepassare, ἐν. ὑπερβαίνω·
 Antepassato, οὐσ. ἄρ. πρόγονος
 Antepenultimo ἐπίθ. προπαραλήγιον.
 Antepilettico, ἐπίθ. ἴδε Antiepilettico.
 Anteponeere, ἐν. ἴδε
 Anteporre, ἐν. προτίθημι, προτιμῶ.
 Anterporta, οὐσ. θ. ἴδε Antiporta.
 Anteposizione, οὐσ. θ. προτιμῆσις.
 Anteposto, πθ. μυχ. τοῦ Anteporre.
 Antepredicamenti, οὐσ. ἄρ. προλεγόμενα.
 Antera, οὐσ. θ. βτ. ἀνθῆλη.
 Anterale, ἐπίθ. τῆς ἀνθῆλης, ἀνθῆλιος.
 Anterico, οὐσ. ἄρ. ἀνθῆρικός, γένος φυτῶν.
 Anteride, οὐσ. θ. ἀνθεμῆντα φάρμακα.
 Anteridi, οὐσ. θ. πλ. ἀρχτ. ἀντηρίδες.
 Anterifero, ἐπίθ. ἀνθῆληφόρος.
 Anteriore, ὁ πρόσθεν, (ἐμ.) πρόσθιος· ὁ προηγούμενος·
 Anteriorità, οὐσ. θ. προτεραιότης.
 Anteriormente, πρότερον προγενέστερον.
 Anterogono, ἐπίθ. ἀνθρογενής.
 Anterografia, οὐσ. θ. βτ. ἀνθρογραφία.

Anterologia, οὐσ. θ. βτ. ἀνθρολογία.
 Anteromania, οὐσ. θ. βτ. ὄργασμός.
 Anterolico, ἀντερωτικός (ἐπὶ φαρμ).
 Anterura, οὐσ. θ. ἀρούρανθον, θάμνος.
 Antesa, οὐσ. θ. βτ. ζύθησις.
 Anteseritto, γεγραμμένος πρότερον.
 Anteserraglio, οὐσ. ἄρ. θρύφακτον, κιγκλῆς.
 Antesi, οὐσ. θ. βτ. ἀνθήσις.
 Antesignani, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀρχλ. οἱ πρόμαχοι.
 Antesignano, οὐσ. ἄρ. ὁ τῆς σημαίας πρόμαχος· ὁδηγός, διδάσκαλος.
 Antesinistra, οὐσ. θ. ἀπαίσιας οἰωνός.
 Antesignano, οὐσ. ἄρ. ἴδε Antesignano.
 Antelico, ἐπίθ. ἴδε Antietico.
 Anteuferbio, ἀντευφόβιον, ἀειθαλές φυτόν.
 Antevenire, οὐσ. ἴδε Antivenire.
 Antevisione, οὐσ. θ. ἰατρ. θέσις τῆς μήτρας.
 Anthodion, οὐσ. ἄρ. βτ. νλ. ἀνθόδιον.
 Anti, πρῶθ. ἐν χρήσει ἐν συνθέσει, πρότερον· ἐπίρ. μᾶλλον· μέγιστα.
 Antia, οὐσ. θ. ἀνθίας, ἰγθύς καὶ ἔντομον.
 Antiacido, ἐπίθ. ἀντίδοτον κατὰ τῶν ὀξέων.
 Antiaere, ἐπ. ἀντίδοτον κατὰ τῶν δριμύτων.
 Antiacrimonioso, ἀντίδοτον κατὰ τῶν δριμύτων.
 Antiadite, οὐσ. θ. ἀντιάδες, παρίσθμια.
 Antiadoneo, οὐσ. ἄρ. ἐξοθήσις τῶν ἀντιάδων.
 Antiafradisiaco, ἀνταφροδισιακόν.
 Antiafraditico, ἴδε Antiafradisiaco.
 Antialcalino, ἐπίθ. ἀνταλκαλινικόν.
 Antialgico, ἐπίθ. ἀνταλγικός, παυσάδωνος.
 Antiadare, προχωρῶ, προβαίνω· πρῶτῳ, ἐξέχω, προβαίνω εἰς τιμάς, προτιμᾶμαι. [μακρον.]
 Antiaropletico, ἀνταροπληκτικόν φάρμακον.

Antiar, ἴδε Piras.
 Antiaro, ἴδε Antiacrimonioso.
 Antiartritico, ἀνταρθριτικόν (φάρμακον).
 Antiasmatico, ἀντασθματικόν (φάρμακον).
 Antiatrofico, φάρμακον ἀντατροφικόν.
 Antibarclii(c)o, ἐπίθ. ἀντ. βάρκλιος (πούς).
 Antibagno, τὸ πρὸ τοῦ λουτρῶνος δωμάτιον.
 Antiballomeno, ἀντιβαλλόμενος.
 Antibiblio, οὐσ. ἄρ. ἀνταπάντησις εἰς βιβλίον.
 Antibilioso, ἀντιχολικόν φάρμακον.
 Antibocceccista, οὐσ. ἄρ. ἐναντίος τοῦ Βοκκακκίου.
 Antiboreo, οὐσ. ἄρ. ἀντιβόρειον.
 Antibraccio, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἀντιβράχιον.
 Antibrachiale, ἐπίθ. ἀντιβραχίονος.
 Anticaccia (all'), φρ. περιφρ. ἀρχαϊκῆς.
 Anticachetico, ἐπίθ. ἀντικαχκτικόν φάρμακον.
 Anticacochimico, ἀντικαχοχημικόν φάρμακον.
 Anticadmia, οὐσ. θ. ἀντι(ψευδο)καδμία.
 Anticaggine, οὐσ. θ. ἴδε Anticaglia.
 Anticaglia, ἀρχαιότητες· γέροντες, πανάρχαιοι· πρόγονοι, προπάτορες· ἀρχαιολογία.
 Anticagliaccia, οὐσ. θ. περιφρ. τοῦ Anticaglia.
 Anticaleuloso, ἀντικαλιανθόν (φάρμακον).
 Anticamente, ἐπίρ. τὸ ἀρχαῖον, τὸ πάλαι.
 Anticamera, οὐσ. θ. πρόδομος, προθάλαμος, προδωμάτιον· ὀπισθοδρομος.
 Anticameretta, οὐσ. θ. πρόδοματιον· προδωμάτιον. [μακρον.]
 Anticanceroso, ἀντικαρκινικόν φάρμακον.
 Anticano, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. προκύν.
 Anticarcinomatoso, ἀντικαρκινωματώδης (φάρμακον).

Anticardio, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἀντικάρδιον.

Anticarioso, ἀντισηπτικὸν (φάρμακον).

Anticatarrale, ἀντικαταρροϊκὸν φάρμακον.

Anticategoria, οὐσ. θ. νμ. ἀντικατηγορία.

Anticato, ἐπίθ. ἀπηργαιωμένος, ἐθός.

Anticatoni, οὐσ. ἄρ. πλ. φιλ. ἄνκατων.

Anticaustico, ἀντικαυστικὸν (φάρμακον).

Anticessore, οὐσ. ἄρ. ἴδε Antecessore.

Anticessoro, οὐσ. ἄρ. ἴδε Antecessore.

Anticheggiare, οὐδ. ἀρχαίζω.

Anticherodico, ἀντίδοτον κατὰ τῶν ἐσθενιστῶν τῶν γεννητικῶν μορίων.

Antichetto, ἐπίθ. ὑποκ. τοῦ Antico.

Antichezza, οὐσ. θ. ἴδε Antichità.

Antichiro, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἀντίχειρ.

Antichità, οὐσ. θ. ἀρχαιότης· οἱ ἀρχαῖοι· ἀρχαία χώρα· ἀρχαιολογία, ἀρχαιότητες· γῆρας.

Anticipamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Anticipazione.

Anticipare, προ(κατὰ)λαμβάνω, σαῦτεπ. προεργάζομαι, προαφικνούμαι, προφθάνω.

Anticipatamente, προηγουμένως, ἐκ προκαταβολῆς.

Anticipatissimo, ἐπίθ. ὑπερθ. τοῦ Anticipato, ἐπίθ. πρόωρος, παράκαιρος· mesata—α, μηνιαῖον προκαταβλημένον, προπληρωμῆ.

Anticipazionebella, οὐσ. θ. ὑποκ. τοῦ Anticipazione.

Anticipazione, οὐσ. θ. πρόληψις· προκαταβολή· προπληρωμῆ.

Anticnemio, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἀντικνήμιον.

Antico, οὐσ. ἄρ. πρόγονος· γέρον· ἀρχαιότης· πλ. πρόγονοι· γέροντες· πρεσβύτεροι· ἐπίθ. ἀρχαῖος· παλαιός· κέλυστος, ἐκίρκετος· σεβάσμιος, αιδέσιμος· ἀρχαῖος, ἀπλοῦς.

Anticognizione, οὐσ. θ. πρόνοια, πρόγνωσις.

Anticognoscere, ἐν. ἴδε Anticonoscere.

Anticolico, ἀντικολικὸν φάρμακον.

Anticolubro, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἴδε Antiofido.

Anticonoscenza, οὐσ. θ. ἴδε Anticognizione.

Anticonoscere, ἐν. προνοῶ, προγινώσκω.

Anticonsigliere, οὐτ. ἄρ. τηρητῆς τῶν νόμων.

Anticoroso, οὐσ. ἄρ. βτ. ἀντικόροσος.

Anticoro, οὐσ. ἄρ. βτ. ἴδε Anticoroso.

Anticorrere, οὐδ. παρέχω· ἐν. πράγινώσκω.

Anticorriere, οὐσ. ἄρ. πρόδρομος.

Anticorso, πθ. μτχ. τοῦ Anticorrere.

Anticorte, οὐσ. θ. προσάλιον.

Anticostituzionale, ἀντισυνταγματικός.

Anticostituzionario, ἴδε Anticostituzionale.

Antieresì, οὐσ. θ. νμ. ἀντίρησις.

Antieristianesimo, οὐσ. ἄρ. ἀντιχριστιανισμός.

Anticristiano, ἐπίθ. ἀντιχριστιανός.

Anticristo, οὐσ. ἄρ. θεολ. ἀντίχριστος.

Anticritico, ἐπίθ. ἀντικριτικός.

Antietono, οὐσ. ἄρ. ἀντίθων, ἀντίπους.

Anticuore, οὐσ. ἄρ. καρδιαγία.

Anticursore, οὐσ. ἄρ. πρόδρομος.

Antidata, οὐσ. θ. προχρονολόγησις ἐπιστολῆς.

Antidato, ἐπίθ. πρότερον δεδομένος.

Antidattilo, οὐσ. ἄρ. ἀντιδάκτυλος (ποῦς).

Antidesma, οὐσ. ἄρ. ἀντίδεσμον, δένδρον.

Antidetto, καθ. μτχ. τ. Antidire.

Antidiar-reico, -oico ἀντίδοτον κατὰ τῆς διάρροιας.

Antidicimento, οὐσ. ἄρ. πρόδροσις.

Antidiluviani, οὐσ. ἄρ. προκατακλυσμαῖοι. [μακον.

Antidinico, οὐσ. ἄρ. ἀντιδινικὸν φάρ-

Antidio, οὐσ. ἄρ. ἀνθίδιον γένος ἐντόμων.

Antidire, ἐν. προλάγω.

Antidissenterico, ἀντιδυσεντερικὸν φάρμακον.

Antidistale, ἐπίθ. προεκτεταμένος.

Antidorale, obbligatione—, ἀντιδωραζ.

Antidoro, οὐσ. ἄρ. ἐκκλ. ἀντίδορον.

Antidotario, ἀντιδοτάριον, φαρμακολογία.

Antidoto, οὐσ. ἄρ. ἀντίδοτον (κυρ. καὶ μετρ).

Antidrimico, ἐπίθ. ἀντιδριμικός.

Antidrimito, ἴδε Antidrimico.

Antidrofobico, ἀνθιδροφοβικὸν φάρμακον.

Antidropica, ἀνθιδρωπικὸν φάρμακον.

Antiofiatico, ἀντεφιατικὸν φάρμακον.

Antimintico, ἀνθελμιντικόν.

Antiemetico, ἀντεμετικὸν φάρμακον.

Antiemorragico, ἀνθαιμορραγικὸν φάρμακον.

Antiomorroidale, ἀνθαιμορροϊκὸν φάρμακον.

Antiepiletico, ἀντεπιληπτικὸν φάρμακον.

Antierisipelacea, οὐσ. ἄρ. ἀντερυσιπελατώδες φάρμακον.

Antierpatico, ἀνθερπητικὸν φάρμακον.

Antiet(ico), ἀντιεθιακόν.

Antifarmaco, ἀντιφάρμακον, ἀντίδοτον.

Antifato, οὐσ. ἄρ. (τὰ) ἀντίφερνα.

Antifebrile, ἀντεπυρετικὸν φάρμακον.

Antiferna, οὐσ. θ. νμ. τὰ ἀντίφερνα.

Antifernale, ἐπίθ. νμ. ἀντίφερνος.

Antifilosofia, οὐσ. θ. ἀντιφιλοσοφία.

Antifisico, ἀντεφυσικόν, φάρμακον κατὰ τῶν φυτῶν.

Antiflogistico, ἀντιφλογιστικὸν φάρμακον.

Antifona, οὐσ. θ. ἐκκλ. ἀντίφωνα.

Antifonario, οὐσ. ἄρ. ἀντιφονάριον ψάλτης.

Antifonia, οὐσ. θ. μουσ. ἀντιφονία.

Antifono, οὐσ. ἄρ. ὑδρλ. προτάφρημα.

Antifresi, οὐσ. θ. φιλ. ἀντίφρησις.

Antifiri(α)ico, ἀντιφθιριακόν.

Antigalattico, ἀντιγαλακτικὸν φάρμακον.

Antigiudicare, ἐν. προκρίνω, προδικάζω.

Antiglaucoma, οὐσ. θ. ιατρ. ἀντιγλαυκώμα.

Antigottoso, ἀντιποδαλγικὸν φάρμακον.

Antigrado, οὐτ. ἄρ. ἴδε Langravio.

Antigrafo, ἀντίγραφον· συμβολαιογράφος.

Antigramma, οὐτ. ἄρ. φιλ. ἀντεπιστολή.

Antiguardare, ἐν. προνοῶ, προβλέπω.

Antiguardia, οὐσ. θ. στρ. ἐμπροσθοφυλακή.

Antiguardia, οὐσ. ἄρ. ἴδε Antiguardia.

Antiguolare, ἐν. προγεύομαι.

Antilatteo, ἴδε Antigalattico.

Antilisso, ἀντίλυσσον, φάρμακον κατὰ τῆς λύσεως.

Antillide, οὐσ. θ. βτ. ἴδε Antillio.

Antillio, οὐσ. ἄρ. ἀνθύλλιον, ἀνθυλίς, γέν. φυτῶν.

Antilobio, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ἀντιλόβιον, ἀντιλοβίς.

Antilogarismo, οὐσ. ἄρ. μθμ. ἀντιλογαριθμίας.

Antilogia, οὐσ. θ. φυσ. ἀντιλογία.

Antilogico, ἐπίθ. ἀντιλογικός.

Antioimico, ἀντιλοιμικὸν φάρμακον.

Antilopa, οὐσ. θ. αἰγαγρος.

Antimandare, ἐν. καὶ οὐδ. προσέμπω.

Antimeltico, ἀντιμελυσματικὸν φάρμακον.

Antimelancolico, ἀντιμελαγχολικὸν φάρμακον.

Antimelo, οὐσ. ἄρ. βτ. μονδαγφάρας.

Antimensa, οὐσ. θ. ἀντιμήνσιον.

Antimeridiano, ἐπίθ. ὁ πρὸ μεσημβρίας.

Antimesso, πθ. μτχ. τοῦ Antimettere. [καβολή.

Antimetabole, οὐσ. θ. ρτ. ἀντιμε-

Antimetatesi, οὐσ. θ. ρτ. ἀντιμετάθεσις.
 Antimetistico, ἀντιμεθευτικὸν φάρμακον.
 Antimottiere, προτίθημι, ἴδε Antiporre.
 Antimonarchio, ἐπίθ. ἀντιμοναρχικός.
 Antimoniale, ἐπίθ. στιμμικός.
 Antimoniato, οὐσ. ἀρ. ἄλας σύνθετον ἐκ βράσεως ἁλατοποιήτου καὶ ἀντιμονίου ὀξυόχου.
 Antimonico, ἀντιμονικός, στιμμικός.
 Antimonifero, οὐσ. ἀρ. ἀντιμονίφερων.
 Antimonio, οὐσ. ἀρ. ἀντιμόνιον, στιμμί.
 Antimonioso, ἐπίθ. γήμ. ἀντιμονιώδης.
 Antimonito, ἄλας ἐκ τοῦ ἀντιμονίου ὀξέος.
 Antimulare, οὐσ. ἀρ. ἴδε Antemulare.
 Antimurare, ἐν προτειχίζῳ ἀντιτειχίζῳ.
 Antimuro, οὐσ. ἀρ. ἀντι(προ)τειχίσμα, προμαχῶν, προπύργιον ὀπεράσπισις, προστασία.
 Antinarcotico, ἀντιναρκωτικὸν φάρμακον.
 Antinato, οὐσ. ἀρ. πρόγονος ἴδε Antenalo.
 Antinazionale, ἐπίθ. ἀντεθνικός.
 Antinefritico, ἀντινεφρικὸν φάρμακον.
 Antinome, οὐσ. ἀρ. πρῶνύμιον.
 Antinomia, οὐσ. θ. νμ. ἀντινομία.
 Antinoo, οὐσ. ἀρ. ἀστρ. ἀντίνοος, ἀστερισμός.
 Antiodontalgico, ἀνταδονταλγικὸν φάρμακον.
 Antiofilo, ἀντίδοτον κατὰ τῶν δημάτων τῶν ὄφρων.
 Antioipa, οὐσ. θ. ἀντιόπη, ἔντομον.
 Antioirgastico, ἀντιοργαστικὸν φάρμακον.
 Antiorino, οὐσ. ἀρ. ἀντιόρινον, γένος φυτῶν.
 Antipallage, οὐσ. θ. ρτ. ἀντιπαλλαγῆ.
 Antipapa, οὐσ. ἀρ. ἀντιπάπας.

Antiparalitico, ἀντιπαραλυτικὸν φάρμακον.
 Antiparastasi, οὐσ. θ. φυγή τῶν ἐναντίων ρτ. ἀντιπαράστασις.
 Antiparistasi, οὐσ. θ. ἴδε Antiperistasi.
 Antiparte, οὐσ. θ. νμ. προδιανεμηθὲν μέρος.
 Antipassato, ἴδε Ante (Prede)cessore.
 Antipasto, οὐσ. ἀρ. τὸ προπαρατιθέμενον παράθεσις, παράθεμα, φαγητόν.
 Antipate, οὐσ. ἀρ. πολυπόδες ἄγνωστοι.
 Antipatia, οὐσ. θ. ἀντιπάθεια.
 Antipatico, ἐπίθ. πλ. — ο(η)ι, ἀντιπαθής.
 Antipatizzare, οὐδ. ἀντιπαθῶ.
 Antipensare, οὐδ. προσκέπτομαι, προνοῶ.
 Antipennultima, προπαρὰ λήγουσα συλλαβή.
 Antipennultimo, προπαρὰ λήγων.
 Antiperipatetico, ἀντιπεριπατητικός.
 Antiperistaltico, ἀντιπερισταλτικός.
 Antiperistasi, οὐσ. θ. φιλ. ἀντιπερίστασις.
 Antipestilenziale, ἀντιλοσιμικὸν φάρμακον.
 Antipirico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἰατρ. ἀντιπυρικόν.
 Antipiretico, ἀντιπυρετικὸν φάρμακον.
 Antipirotico, ἀντιπυρωτικὸν φάρμακον.
 Antipituitoso, ἐπίθ. ἀντιπλεγματούδης.
 Antipleurítico, ἀντιπλευρικὸν φάρμακον.
 Antipnoico, ἀνθυπνωτικὸν φάρμακον.
 Antipocondriaco, ἀνθυποχονδριακὸν φάρμακον.
 Antipodagrigo, ἀντιποδαγρικὸν φάρμακον.
 Antipodi, οὐσ. ἀρ. ἀντιπόδες.
 Antipofora, οὐσ. θ. ρτ. ἀνθυπόφορά.
 Antipolitico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀντιπολιτικός.

Antiponere, ἐν. ἀργ. ἴδε Antiporre.
 Antiporre, προτίθημι, προτιμῶ ἀποφασίζω.
 Antiporta, οὐσ. θ. προπύλαια, πρόπυλον, πύλων ἄροδος, εἰσόδος προδωμάτων.
 Antiporto, οὐσ. ἀρ. ἴδε Antiporta.
 Antiposto, πθ. μτχ. τοῦ Antiporre.
 Antiprassia, οὐσ. θ. ἀντιπράξις, ἀντίδρασις.
 Antiprendere, ἐν. προλαμβάνω.
 Antipreso, πθ. μτχ. τοῦ Antiprendere.
 Antiprostata, οὐσ. θ. ἀνατ. ἀντιπροστάτης.
 Antipsorico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀντιψωρικόν.
 Antiptililico, ἀντιπτυστικὸν φάρμακον.
 Antiptosi, οὐσ. θ. γραμ. ἀντιπτύσις.
 Antiputrido, ἀντισηπτικὸν φάρμακον.
 Antiquaria, οὐσ. θ. ἀρχαιολογία.
 Antiquario, οὐσ. ἀρ. ἀρχαιολόγος μουσεῖον ἐπίθ. ἀρχαιολογικός.
 Antiquariano, ἀντιτεταρταῖον φάρμακον.
 Antiquato, ἐπίθ. ἀπηργασμένος.
 Antiquisimo, ἐπίθ. ὑπερθ. τοῦ Antiquo.
 Antiquità, οὐσ. θ. ἴδε Antichità.
 Antiquo, ἐπίθ. ἴδε Antico.
 Antirachitico, ἀντιραχικὸν φάρμακον.
 Antirancido, φρμ. κατὰ τῆς παγγιάσεως.
 Antireumatico, ἀντιρρευματικὸν φάρμακον.
 Antirrea, οὐσ. θ. ἀντίρροια, γένος φυτῶν.
 Antirrino, οὐσ. ἀρ. βτ. ἀντίρρινον. ἀνάρρινον.
 Antirope, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀντιροπή.
 Antisagogo, οὐσ. θ. ρτ. ἀντισαγωγῆ, ἕνστασις.
 Antisalivatorio, ἀντισαλιῶδες φάρμακον.
 Antisapere, ἐν. προῖδα, προγινώσκω.

Antisapereale, προῖδώς, προγινώσκων.
 Antisaputa, οὐσ. θ. τὸ προεἰδέναι, πρόγνωσις.
 Antiscabbioso, ἴδε Antipsorico.
 Antisei, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀντίσειοι.
 Antiseolico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀντισηλικόν.
 Antisepatico, ἀντισεπτικὸν φάρμακον.
 Antiserosoloso, ἀντιχορδακικὸν φάρμακον.
 Antisecosi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀντισηκώσις.
 Antiserpentino, ἴδε Antiefido.
 Antiserraglio, οὐσ. ἀρ. προῦλιον ἢ δρύφακτον.
 Antisetico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀντισηπτικόν.
 Antisifilitico, ἀντισυφιλιτικὸν φάρμακον.
 Antisignificare, ἐν. προσημαίνω, προδηλῶ.
 Antisinodico, ἐπίθ. ἀντισυνοδικός.
 Antisofista, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀντισοφιστής.
 Antispasi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀντίσπασις.
 Antispamodico, ἀντισπασμωδικὸν φάρμακον.
 Antispastico, ἀντισπαστικὸν φάρμακον.
 Antispasto, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀντίσπαστος ποῦς.
 Antispodio, οὐσ. ἀρ. φρμ. ψευδοσπόδιον.
 Antiste, οὐσ. ἀρ. προστάτης ἀργισρέυς.
 Antisteco, οὐσ. ἀρ. γραμ. ἀντιστοιχία.
 Antisterico, ἀνθυστερικὸν φάρμακον.
 Antisterigma, Antisterimma, ἀντιστήριγμα.
 Antisterno, οὐσ. ἀρ. ἀνατ. ἀντίστερνον.
 Antistico, οὐσ. ἀρ. ἴδε Antisteco.
 Antistina, οὐσ. θ. βτ. γένος φυτῶν.
 Antistrofo, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀντίστροφον.
 Antistrofe, οὐσ. θ. ποιησ. γρμ. ρτ. ἀντίστροφή.

Antitasi, οὐσ. θ. χειρ. αντίτασις.
 Antitenare, οὐσ. ἀρ. ἀνατ. ἀντιθέ-
 ναρ.
 Antitesi, οὐσ. θ. ρτ. ἀντίθεσις.
 Antiteo, οὐσ. ἀρ. ρτ. ἀντίθετον.
 Antitipo, οὐσ. ἀρ. θεολ. ἀντίτυπον.
 Antitisisco, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀντιφθι-
 σικόν.
 Antitomo, οὐσ. ἀρ. ἀντίτομον (φάρ-
 μακον).
 Antitopeja, οὐσ. θ. ρτ. ἀντιτοπία.
 Antitora, οὐσ. θ. βτ. νλ. ἴδε Antora.
 Antitrageo, ἐπίθ. ἀνατ. ἀντιτραγι-
 κός.
 Antitrageo, οὐσ. ἀρ. ἀντίτραγος.
 Antitropo, ἐπίθ. βτ. ἀντίτροπος.
 Antititerico, ἀντικτερικόν φάρμακον.
 Antitossi, οὐσ. θ. γρμ. ἀντίπτωσις.
 Antiulceroso, φάρμακον κατὰ τῶν
 ἐλκῶν. [κον].
 Antivajuloso, ἀντυλογικόν φάρμα-
 κον.
 Antivanguardia, οὐσ. θ. ἐπιτεῖς κα-
 τάσχοι τῆς ἔμπροσθαφυλακῆς.
 Antivedere, ἐν. καὶ αὐτπ. προνοῶ,
 προορῶ, προβλέπω, προαισθάνομαι·
 οὐσ. ἴδε.
 Antivedimento, οὐσ. ἀρ. πρόνοια,
 πρόγνωσις, προαἰσθησις· κατανόη-
 σις· προσσχῆ.
 Antiveilitore, ἴνις, προορατικός,
 προβλεπτικός, προνοητικός, προγνω-
 στικός.
 Antivedutamente, προνοητικῶς, προο-
 ρατικῶς, προγνωστικῶς, προβλεπτι-
 κῶς.
 Antiveduto, προορατικός, προγνω-
 στικός, προνοητικός, προβλεπτικός.
 Antiveggente, ἐπίθ. ἴδε Antivedi-
 tore.
 Antivegnente, μτχ. προλαμβάνων.
 Antiveleno, οὐσ. ἀρ. ἐλένιον· ἀντι-
 φάρμακον.
 Antivendemmiatore, λαμπρότατος ἀ-
 στήρ.
 Antivenero, ἀναφροδισιακόν φάρ-
 μακον.
 Antivenire, ἐν. προλαμβάνω.
 Antiverminosio, ἀνυελμιντικόν φάρ-
 μακον.

Antivigilia, οὐσ. θ. ἡ πρὸ τῆς πα-
 ραμονῆς.
 Antivocale, τὸ πρὸ τοῦ φωνήεντος
 γράμμα.
 Antivomitivo, ἀντεμετικόν φάρμα-
 κον.
 Antizimico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀντιζυ-
 μεκόν.
 Antlia, οὐσ. θηλ. μτχ. ἀντλία.
 Antliali, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀντλιατοί,
 τάξις ἐντόμων.
 Antocéfallo, ἀνοκέφαλον, γέν. ζώων.
 Antocero, οὐσ. ἀρ. ἀνόκερον γένος
 φυτῶν.
 Antoche, οὐσ. θ. πλ. ἀρχτ. ἀνοχαί.
 Antosono, οὐσ. ἀρ. ἀνόκωνον γέ-
 νος φυτῶν.
 Antodio, οὐσ. ἀρ. βτ. ἀνθόδιον, περιφύ-
 θιον.
 Antodone, οὐσ. ἀρ. ἀνθόδων, θάμ-
 νος ἐρπυστικός.
 Antodontalgico, ἴδε Antiodontalgico.
 Antosci, οὐσ. ἀρ. πλ. γαυγρ. ἴδε
 Anteci.
 Antofago, οὐσ. ἀρ. ἀνοφάγος, γένος
 ἐντόμων.
 Antofili, ἀνόφιλοι, φιλανθεις, τρι-
 τὸς ἐντ.
 Antofilite, οὐσ. θ. ἀνοφυλλίς, ὀρυ-
 κτόν.
 Antofilli, οὐσ. ἀρ. καρυφυλλομήτρα.
 Antofilo, ἀνόφιλος, φιλανθής· κα-
 ρυφυλλον.
 Antoforon, οὐσ. ἀρ. βτ. ἀνοφόρον.
 Antolissa, οὐσ. θ. βτ. ἀνόλισσον.
 Antoliza, οὐσ. θ. βτ. ἀνόλειριον,
 ἀνόκρινον.
 Antologia, οὐσ. θ. φιλ. ἀνθολογία.
 Antologio, οὐσ. ἀρ. θεολ. ἀνθολόγιον.
 Antoloma, οὐσ. θ. ἀνθολμόν γένος
 φυτῶν.
 Antoniana, οὐσ. θ. εἶδος φυτοῦ ἐν-
 δρου.
 Antonomasia, οὐσ. θ. ρτ. ἀντονομα-
 σία.
 Antonomasiacamente, κατ' ἀντονο-
 σίαν.
 Antonomasiaco, ἐπίθ. ρτ. ὁ ἀντονο-
 μάζων.

Antonomasticamente, κατ' ἀντονο-
 μασίαν.
 Antonomastico, λεγόμενος κατ' ἀντο-
 νομασίαν.
 Antoptosi, οὐσ. θ. ἴδε Antotossi.
 Antora, οὐσ. θ. βτ. ἄνωρα, ἀκονί-
 τος.
 Antosmio, ἐπίθ. ἴνις —, ἀνόσμιον.
 Antospermio, οὐσ. ἀρ. ἀνόσπερμιον
 γένος φυτῶν.
 Antossanto, οὐσ. ἀρ. βτ. ἴδε Anto-
 xanto.
 Antotossi, οὐσ. θ. βτ. ἀνόπτωσις.
 Antoxanto, οὐσ. ἀρ. ἀνόξανθον, γέ-
 νος φυτῶν.
 Antoxio, οὐσ. ἀρ. ἀνόξιον, γένος φυτῶν.
 Antrace, οὐσ. ἀρ. ἰατρ. ἀνθράξ, καρ-
 βόνι.
 Antracia, οὐσ. θ. ἴδε Antrace.
 Antracii, οὐσ. ἀρ. πλ. τρίτις ἐντό-
 μων.
 Antracito, οὐσ. θ. ὄρυκ. ἀνθρακίτης.
 Antracene, οὐσ. θ. ἴδε Cancro.
 Antracoblefaro, οὐσ. ἀρ. ἀνθρακο-
 ἐλέφαρον.
 Antracode, ἐπίθ. ἰατρ. ἀνθρακώδης.
 Antracofalmo, ἴδε Antracotalmo.
 Antracolite, οὐσ. θ. ὄρυκτ. ἀνθρα-
 κολίθος.
 Antracometro, οὐσ. ἀρ. χημ. ἀνθρα-
 κόμετρον.
 Antracosi, οὐσ. θ. χειρ. ἀνθράκωσις.
 Antracotalmo, οὐσ. ἀρ. χειρ. ἀνθρα-
 κόφαλλον.
 Antreno, οὐσ. ἀρ. ἀνθρήνη γένος ἐν-
 τῶμων.
 Antriadi, οὐσ. ἀρ. ἀντροχαρῆ, ἀν-
 τριάδες.
 Antribi, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀνθρίβαι, γέ-
 νος ἐντόμων.
 Antro, οὐσ. ἀρ. ἄντρον, σπήλαιον·
 βαθὺς λάκκος.
 Antropiatria, οὐσ. θ. ἰατρ. Antro-
 pofatria. [μεία].
 Antropochimica, οὐσ. θ. ἀνθρωποχη-
 μία.
 Antropoctono, ἀνθρωποκτόνος, ἀν-
 θροφόνος.
 Antropodemone, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωπο-
 δαίμων.

Antropofagia, οὐσ. θ. φιλ. ἀνθρωπο-
 φαγία.
 Antropofago, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωποφάγος.
 Antropofonia, οὐσ. θηλ. ἀνθρωπίνη
 φωνή· ἀνθρωποκτονία, ἀνθροφονία,
 ἀνθροκτονία.
 Antropogenia, οὐσ. θ. φυσιολογία
 ἀνθρωπογονία.
 Antropoglifiti, οὐσ. θ. πλ. ἀνθρο-
 πόγλυφα.
 Antropoglossio, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωπό-
 γλωσσος.
 Antropogonia, οὐσ. θ. φυσιολ. ἀν-
 θρωπογονία.
 Antropografia, θ. ἀνατ. ἀνθρωπο-
 γραφία.
 Antropoide, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωποειδές
 πτηνόν.
 Antropojatria, οὐσ. θηλ. ἰατρ. ἀν-
 θρωποιατρία.
 Antropolatria, οὐσ. θηλ. θεολ. ἀν-
 θρωπολατρία.
 Antropolatro, οὐσ. ἀρ. θεολ. ἀνθρω-
 πολάτρης.
 Antropoliti, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀνθρωπο-
 λίθωσις.
 Antropolito, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωπόλιθος.
 Antropologia, οὐσ. θ. ἀνθρωπολογία.
 Antropomanzia, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀν-
 θρωμαντία.
 Antropometria, οὐσ. θηλ. ἰατρ. ἀν-
 θρωπομετρία.
 Antropomorfi, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωπό-
 μορφα ζῶα.
 Antropomorfiti, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωπο-
 μορφίται. [μορφος].
 Antropomorfo, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωπό-
 μορφος.
 Antropomorfologia, θ. ἀνατομία.
 Antroponomia, οὐσ. θ. φυσιολ. ἀν-
 θρωπονομία.
 Antropopatia, -zia, οὐσ. θηλ. ἀν-
 θρωποπάθεια.
 Antropopoeo, οὐσ. ἀρ. ἀνθρωποποιεῖς·
 ὁ Θεός.
 Antroposofia, οὐσ. θ. ἀνθρωποσοφία.
 Antroposomatologia, ἀνθρωποσομα-
 τολογία.
 Antropotomologia, οὐσ. θηλ. ἀνθρω-
 ποτομολογία.

Antropotomia, οὐσ. θηλ. ἀνθρωπομία.
 Antugliare, ἐνόησεν τὰ ἄκρα δύο
 σφινγίων.
 Anulare, δακτυλιώτης· δακτυλοειδής.
 Anulario, ἐπίθ. και οὐσ. ἴδε Anulare.
 Anulo, οὐσ. ἀρ. δακτύλιος.
 Anzare, οὐδ. ἴδε Ansare.
 Anzi, ἐπίθ. και μέλισσα, μάλλον δέ,
 ἐξ ἐναντίας· ἀλλὰ ἄλλ' οὐδέ· πριν
 ἢ· μάλλον ἢ· πρόθ. πρό· ἐνώπιον·
 σύνδ. (ἄλλ') ὁμως.
 Anzia, οὐσ. θηλ. ἀνόσιος, κάλλιγθος.
 Anzianat(ic)o, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Anzia-
 nitico.
 Anzianità, οὐσ. θηλ. ἀρχαιότης· τὰ
 πρῶτα, ἢ ἀρχή.
 Anzianitico, οὐσ. ἀρ. πρεσβεία.
 Anziano, οὐσ. ἀρσ. γηραιότερος,
 πρεσβύτερος· πρεσβύτερος, (δημο)γέ-
 ρων, (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλ.) πρεσβύ-
 ται, οἱ πρῶτοι· ἐπίθ. ἀρχαῖος, πα-
 λαῖος. [λον ἢ.
 Anziché ἢ Anzi che, πριν ἢ· μὲλ-
 Anzi che no, ἐπίθ. μὲλλον.
 Anziddoto, ἐπίθ. προσηρημένος.
 Anzinato, ἐπίθ. πρωτότοκος.
 Anzivedere, ἐν. ἴδε Andivedere.
 Anziventre, ἐν. ἴδε Andivenire.
 Aocchiare, etc. ἴδε Adocchiare κτλ.
 Aoclesia, οὐσ. θ. ἱατρ. ἀοχλησία.
 Aocnia, οὐσ. θ. νη. ἀοκνία.
 Aodone, οὐσ. ἀρσ. ἀνόδους, κωδός,
 γένος ἰχθύων.
 Aoliare, ρ. ἐν. ἐλαίω, λαδόνω. ἴδε
 Aoliato, ἐπίθ. ἐλαιοπινής, λαδωμένος.
 Aombramento, ἴδε Adombramento.
 Aombrare, ἐν. και οὐδ. ἴδε Adom-
 brare· ἐπισκιάζω, ἐκφοβοῦμαι, τρο-
 μάζω, ξηπιάζομαι.
 Aondinare, ρ. ἐν. καμπυλῶ, κυρτῶ.
 Aonco, ἐπίθ. ἱατρ. ἀογκος.
 Aonestare, ρ. ἐν. συγκαλύπτω· αὐτπ.
 τελεμῶ.
 Aontare, ἴδε Adontare· αὐτπ. αἰ-
 σγύνομαι.
 Aoperare, ἐν. ἴδε Adoperare οὐδ.
 ἐνεργῶ· συνεργῶ, συντελῶ· ἐργάζο-
 μαι· αὐτπ. ἴδε Adoperarsi· κοπιῶ,
 ἐνασχολοῦμαι.

Aoperativo, ἐπίθ. ἐνεργητικὸς· συν-
 εργός.
 Aoperatore, trico, ἴδε Adoperatore.
 Aoppiamento, οὐσ. ἀρσ. Adoppia-
 mento,
 Aoppiare, ἐν. ἴδε Adoppiare.
 Aoprare, ἐν. ἴδε Adoperare.
 Aorare, οὐδ. ἴδε Orare.
 Aorare, ρ. ἐν. ἀπέχω, πνίγω.
 Aoriste, οὐσ. θηλ. πλ. μθ. ἀόριστοι
 ποσότητες.
 Aoristo, οὐσ. ἀρσ. γερμ. ἑλλην. ἀό-
 ριστος (χρόνος).
 Aormare, ρ. ἐν. ἀνιχνεύω, ἰχνηλατῶ.
 Aorta, οὐσ. θηλ. ἀορτή.
 Aortare, οὐδ. ἴδε Abortire, Sper-
 dere.
 Aorteurisma, οὐσ. ἀρσ. ἀνεύρυσμα
 τῆς ἀορτῆς.
 Aortico, ἐπίθ. ἀνατ. ἀορτικός.
 Aosmia, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀοσμία.
 Aoto, ἐπίθ. ἄωτος· οὐσ. ἄωτον.
 Aottalmia, οὐσ. θ. φυσιολ. ἀοφθαλμία.
 Aottalmo, οὐσ. ἀρσ. φυσιολ. ἀοφθαλ-
 μος, ἄοψ.
 Aottalmotrofia, οὐσ. θηλ. χειρ. ἀο-
 φθαλμοτροφία.
 Aovai, οὐσ. ἀρσ. κάστανον ἰνδικόν.
 Aovato, ἐπίθ. ἀρχ. ἴδε Ovato.
 Apa, οὐσ. θηλ. ἴδε Ape.
 Aractide, οὐσ. ἀρσ. στίξιν, γένος
 φυτῶν.
 Aragma, οὐσ. ἀρσ. χειρ. ἀραγμα.
 Aragogia, οὐσ. θηλ. λογ. ἀπαγωγή.
 Aragogico, ἐπίθ. λογ. ἀπαγωγικός.
 Aralachina, οὐσ. θ. ἐμετική πρίνος.
 Aralanio, οὐσ. ἀρσ. ἀπάλανθον, γέ-
 νος φυτῶν.
 Arali, οὐσ. ἀρσ. πλθθ. ἀπαλά, τάξις
 ζώων.
 Araltri, οὐσ. ἀρσ. ἀπαλέλυτρα,
 τριτύς ἐντόμων.
 Arallage, οὐσ. θηλ. ρτ. και ἱατρ.
 ἀπαλλαγή.
 Aralo, οὐσ. ἀρσ. ἀπαλόν, γένος ζώων
 μαστοφόρων.
 Arangelico, ἐπίθ. φιλ. ἀπαγγελ-
 τικός. [θήρησις.
 Apanterosia, οὐσ. θηλ. βτ. ἀπαν-

Apanterosia, οὐσ. θηλ. ἀπάνθησις.
 Apantomazia, οὐσ. θηλ. ἀπαντο-
 μαντία.
 Apanthropia, οὐσ. θηλ. ἱατρ. μισαν-
 θρωπία.
 Aparegoreto, ἐπίθ. ἀπαρηγόρητος.
 Aparcina, οὐσ. θ. βτ. ἀπαρβίη, φωτόν.
 Apariroci, οὐσ. θ. χειρ. ἀπάθρωσις.
 Aparuta, ἴδε Apparitia, Appurimento.
 Apatia, οὐσ. θηλ. ἀπάθεια.
 Apatica, οὐσ. ἀρσ. πλθθ. ἀσπόνδυλα
 ζῷα.
 Apatico, ἐπίθ. ἀπαθής.
 Apatista, οὐσ. ἀρσ. ἀπαθόδοξος.
 Apatistemente, ἐπίθ. ἀπαθῶς.
 Apatistico, ἐπίθ. ἀπαθής.
 Apatito, οὐσ. θηθ. ἀπατήτης χρο-
 στέλιος.
 Ape, οὐσ. θηλ. μέλισσα· ἀστρονομ.
 ἀστειρισμός.
 Apechem(i)a, οὐσ. θηλ. χειρουργ.
 ἀπήχημα.
 Apedagogeto, ἐπίθ. ἀπαιδαγωγέτης.
 Apedesia, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀπαιδευσία.
 Apeudentismo, οὐσ. ἀρσ. ἀπαιδευσία,
 ἀμάθεια.
 Apeudento, ἐπίθ. ἀπαιδευτος, ἀμαθής.
 Aperia, οὐσ. θηλ. ἱατρ. ἀπειρία, ἀ-
 τεχνία.
 Aperiota, οὐσ. ἀρσ. ἀπηλιώτης.
 Appelle, οὐσ. ἀρσ. περιστολή τῆς ἀ-
 κροθυστίας.
 Appelo, οὐσ. ἀρσ. χειρ. ἔλκος, πληγή.
 Aperiomatismo, οὐσ. ἀρσ. ἀπεινω-
 τισμός.
 Aperisimene, οὐσ. ἀρσ. ἀπεινωσιμέ-
 νον ἔντερον.
 Aperisia, οὐσ. θηλ. ἱατρ. ἀπεισία.
 Apera, οὐσ. θηλ. ἄπηρον, γένος
 φυτῶν.
 Aperea, οὐσ. ἀρσ. ἀπαρεία, ζῶον τε-
 τράπου.
 Aperianteo, οὐσ. ἀρσ. ἀνοικανθός,
 τριτύς φυτῶν.
 Aperiente, ἀναστοματικὸν φάρμακον.
 Aperire, ρ. ἐν. ἀνοίγω.
 Aperispermali, οὐσ. ἀρσ. ἀπερίσπερ-
 μοι σπέρμοι.
 Aperispermico, ἐπίθ. ἀπερίσπερμος.

Aperistami, οὐσ. ἀρσ. πλθθ. ἀπερί-
 στομα.
 Aperitivo, ἴδε Aperiente.
 Aperitto, ἐπίθ. ἱατρ. ἀπερίττωτος.
 Aperia, οὐσ. θηλ. ἴδε Apertura.
 Apertamente, ἐπίθ. προφανῶς, ἀνα-
 φανδόν.
 Apertezza, ἴδε Apertura.
 Aperitivo, διαφορητικός, ἴδε Apo-
 riente.
 Aperito, ἐπίθ. ἀνεργμένος, ἀνοικτός·
 εὐρύχωρος· ἐξ(προ)έχων· προφανής·
 τολμηρός· ἔτοιμος· ἀνεξέφλητος·
 ἀνδρικός, λαμπρός· εὐκολός· πλατύς·
 εὐκρινής· ἀκόμβωτος· οὐσ. ὑπαι-
 θρον· ὀπή, ἐπίθ. προφανῶς.
 Apertore, trico, ὁ ἀνοίγων.
 Apertura, οὐσ. θηλ. γάμμα, ρήγ-
 μα· ὀπή· ἐντομή, ἀνοίγμα, εὐκαι-
 ρία· πρότασις· ἀνοίξις· ἔναρξις· εἰ-
 λικρινία· ἀγγλινία. εἰσαγωγή.
 Apezione, οὐσ. θηλ. ἴδε Apertura.
 Apeseo, ἐπίθ. μελισσοεισός, μελισσοεισός.
 Apetalismo, οὐσ. ἀρσ. ἀσθένεια τῶν
 φυτῶν.
 Apetalo, ἐπίθ. ἀπέτηλος, ἀπέταλος.
 Apeuco, ἐπίθ. βτ. ἀπεικος.
 Aperia, οὐσ. ἀρσ. γεωργ. μελισσοουργός.
 Aperia, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Alveario και
 Arnia.
 Aperia, οὐσ. θηλ. μελισσοουργία.
 Aperia, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Alveario,
 και Arnia.
 Aperia, οὐσ. ἀρσ. γένος πτηνῶν·
 ἴδε Appiasiro.
 Aperia, οὐσ. ἀρσ. κορυφή· κολοφών·
 ἄκρα· τόνος.
 Apericolo, οὐσ. ἀρσ. μικρὰ κορυφή.
 Aperia, οὐσ. ἀρσ. ἄπειρον, γένος
 φυτῶν.
 Aperia, οὐσ. ἀρσ. μουσ. διάτονον ἢ
 διατονικόν.
 Aperia, ἐπίθ. χειρ. ἀπήτος.
 Aperia, οὐσ. θηλ. ἄπειρος, γένος
 φυτῶν.
 Aperia, (μύκης) ἄνευ καλύμματος.
 Aperia, Aperia, ἴδε Aperia-
 sia.
 Aperia, οὐσ. θ. μέρος, μελισσο-
 φάγος.

Aprio, οὐς. ἀρ. ἴδε Aprio.
 Apriano, οὐς. ἀρ. γένος ἐντόμων.
 Aprioriso, οὐς. ἀρ. ἴδε Aprioriso.
 Aprioso, ἐπίθ. ἴδε Apirino.
 Apriosemo, οὐς. ἀρ. χειρ. ἀπυρομήλη.
 Apriessia, οὐς. θ. ἰατρ. ἀπυρεξία.
 Apriatico, ἐπίθ. ἀπύρετος, ἀπύρεκτος.
 Apirino, ἐπίθ. ἀπύρινος.
 Aprio, ἀφλεκτος' οὐς. ἴδε Siberido.
 Apirof-ero, -oro, ἐπίθ. χημ. ἀπυροφόρος.
 Apriomelo, οὐς. ἀρ. χειρ. ἀπυρομήλη.
 Apirupodi, οὐς. ἀρ. πλ. ζῷα ἀσπόνδυλα.
 Apriestia, οὐς. θ. ἀπληστία.
 Apireuro, ἐπίθ. ἀπλευρός.
 Apriusia, οὐς. θ. ἀπλύσιον, γένος μαλακίων.
 Apriocari, οὐς. ἀρ. πλ. ἀπλόκερα, τριτύς ἐντόμων.
 Aprioma, οὐς. ἀρ. ἀπλωμον, ὄρυκτόν.
 Apriotomia, οὐς. θ. χειρ. ἀπλοτομία.
 Apriustro, οὐς. ἀρ. ἀσχολ. ἀφλαστον, ἀκροστόλιον.
 Aprioa, οὐς. θ. ἰατρ. ἄπνοια.
 Apriologia, οὐς. θ. ἰατρ. ἀπνοιολογία.
 Apriencia, οὐς. θ. ἰατρ. ἄπνοια, ἀπνευστία.
 Apriocissia, οὐς. θ. ἰατρ. ἀσφυξία.
 Apri, οὐς. ἀρ. ἀστρ. ἀστερισμός τις.
 Apriaterio, οὐς. ἀρ. φιλ. ἀπόβατηρία.
 Apriati, οὐς. ἀρ. πλ. ἀρχ. ἀποβάται.
 Apriatra, οὐς. ἀρ. φιλ. ἀποβάθρα.
 Apriosis, οὐς. θ. φιλ. ἀποβίωσις.
 Apriosa, οὐς. θ. ἀπαχή, ἐξόφλησις συμβολαίου.
 Aprioliss-a, -e, i, οὐς. θ. θεολ. ἀποκάλυψις.
 Apriolisso, οὐς. ἀρ. ἀρχ. ἴδε Apriolissa.
 Apriolistiare, ἐν. ἴδε Apriolistiare.
 Apriolistiato, ἐπίθ. ἴδε Apriolistiato.
 Apriolismo, οὐς. ἀρ. ἀπο(ἀπο)καπνισμός.

Apriocarteresi, οὐς. θ. φιλ. ἀποκαρτέρησις.
 Apriocartario, ἀποκαθαριστικὸν φάρμακον.
 Apriocatastasi, οὐς. θ. ἀποκατάστασις.
 Apriocatastico, ἐπίθ. ἀστρ. ἀποκατάστατος.
 Apriocensio, οὐς. θ. ἰατρ. ἀποκένωσις.
 Apriochilisma, οὐς. ἀρ. φρμ. ἀποχύλισμα.
 Apriociesia, οὐς. θ. φυσιολ. ἀποκύνσις.
 Apriocineo, οὐς. θ. πλ. ἀποκυνσειδῆ φυτά.
 Apriocini, οὐς. ἀρ. ἀποκυνσειδῆ, τριτύς φυτῶν.
 Apriocino, οὐς. ἀρ. βτ. ἀπόκυνον.
 Apriocinosi, οὐς. θ. ἀπόκινος, εἶδος χοροῦ.
 Apriocor-a, -o, οὐς. θ. γρμ. καὶ χειρ. ἀποκοπή.
 Apriocorare, ἐν. ἐν γρμ. ἀποκόπτω.
 Apriocrea, οὐς. θ. ἀπόκρεως.
 Apriocrifo, ἀπόκρυφος, ἀμφίβολος, ἀδέσποτος.
 Apriocrisi, οὐς. θ. ἰατρ. ἀπόκρισις, ἔκκρισις.
 Apriocrisiario, ἀπεσταλμένος, ἀποκριτάριος.
 Apriocristico, ἀποκριτικός, ἐκ(ἀπο)κρικτικός.
 Apriocrostico, ἐπίθ. καὶ οὐς. ἰατρ. ἴδε :
 Apriocrustico, ἀποκρουστικὸν φάρμακον.
 Apriocritico, ἀποδακρυτικὸν φάρμακον.
 Apriodantio, οὐς. ἀρ. ἀπόδανθον, γένος φυτῶν.
 Apriode, οὐς. θ. ἀρχλ. ἀπυρεξία.
 Apriodamia, οὐς. θ. ἰατρ. ἴδε Nostal-gia.
 Apriodi, οὐς. ἀρ. πλ. ἴδε Apriodi.
 Apriodiosi, οὐς. θ. ρτ. ἀποδιώξις.
 Apriodipno, οὐς. ἀρ. ἕσμα ἐλληνικὸν μετὰ τὸ δαίπνον' ἐκκλ. ἀποδειπνον.
 Apriodissi, οὐς. θ. φιλ. ἀπόδειξις.
 Apriodit(t)erio, οὐς. ἀρ. ἀποδυτήριον, -τρον.

Apriodittico, ἐπίθ. νμ. ἀποδεικτικός.
 Apriodo, οὐς. ἀρ. apodi, πλ. ἀπυδοί, ἀπυδοί.
 Apriodornico, soffietto—, ἀποδοσίπνου.
 Apriodosi, οὐς. θ. φιλ. γρμ. ἀπόδοσις.
 Apriofigi, οὐς. θ. ἀρχτ. ἀπόφυσις.
 Apriofillite, οὐς. θ. ἀποφυλίτης, γκιώδης οὐσία.
 Apriofisi, οὐς. θ. ἀνατ. βτ. ἀπόφυσις.
 Aprioflegmatismo, οὐς. ἀρ. ἰατρ. ἴδε.
 Aprioflemmatismo, ἀποφλεγματικὸν φάρμακον.
 Apriofono, ἐπίθ. ἀποφωνής.
 Apriofarme, ἴδε Aprioforo.
 Aprioflegma, οὐς. ἀρ. ἴδε Aprioflegma.
 Aprioflegma, οὐς. ἀρ. ἴδε Aprioflegma.
 Aprioflora, οὐς. ἀρ. χειρ. ἀποφθορά.
 Aprioflorico, ἀποφθορικὸν φάρμακον.
 Aprioflora, feto—, ἔκτρωμα.
 Aprioflaccismo, οὐς. ἀρ. ἀποθλασμός.
 Apriogalattismo, οὐς. ἀρ. ἀπογαλακτισμός.
 Apriogensia, οὐς. θ. ἀλλοίωσις τῆς γεύσεως.
 Apriogeo, οὐς. ἀρ. ἀστρ. ἀπόγειον.
 Apriogeusi, -a, οὐς. θ. στέρησις τῆς γεύσεως.
 Apriogliamosia, οὐς. θ. χειρ. ἴδε Glaucoma.
 Apriogono, οὐς. ἀρ. ἀπόγων, γένος ἰχθύων.
 Apriografo, οὐς. ἀρ. φιλ. ἀπόγραφον.
 Apriojale, ἢ ἐμπρόσθια κέρατα τοῦ ἰοειδοῦς ὀστέου.
 Apriolja, οὐς. θ. ἰατρ. ἀπώλεια τῆς μνήμης.
 Apriolipsia, οὐς. θ. ἰατρ. ἀπόληψις, κράτησις. [γῆρας.
 Apriolissa, οὐς. θ. φιλ. ἀπόληξις.
 Aprioletico, ἴδε Aprioletico.
 Apriolido, ἐπίθ. καὶ οὐς. ἀπολις, ἐξοριστός.
 Aprioliposi, οὐς. θ. χειρ. ἀπολίωσις.
 Aprioliso, οὐς. ἀρ. καὶ θ. ἀπολυτικίον, ἀπόλυσις.
 Aprioline, οὐς. ἀρ. χρυσαλλίς μεγάλη.
 Apriollo, οὐς. ἀρ. ἴδε Aprioline.

Apriolioniana, iserhole, συνήθης ὑπερβολή.
 Apriolionico, οὐς. ἀρ. μουσ. ἀπόλωνικόν, νέον μουσ. ὄργανον, ἀπυρεθὲν ἐν Λονδίνω.
 Apriolionio, οὐς. ἀρ. ἀπολλώνιον, ὄργανον μουσικόν.
 Apriologetico, ἐπίθ. φιλ. ἀπολογητικός.
 Apriolochatto, οὐς. ἀρ. ὑπακ. τοῦ Apriologo.
 Apriologia, οὐς. θ. ἀπολογία.
 Apriologista, οὐς. ἀρ. ἀπολογούμενος, συνήγορος.
 Apriologiazarsi, συνάπτω ἀπολογίας.
 Apriologo, οὐς. ἀρ. πλ. —g(h)i, ἀπόλογος.
 Apriomagma, οὐς. ἀρ. ἰατρ. ἀπόμαγμα.
 Apriomatema, οὐς. ἀρ. φιλ. ἀπομάθημα.
 Apriomatesi, -a, οὐς. θ. φιλ. ἀπομάθησις.
 Apriometria, οὐς. θ. ἀπομηχομετρία.
 Apriomelo, οὐς. ἀρ. φρμ. ἀπόμελι.
 Apriomiticosi, οὐς. θ. ἰατρ. μυχλιτισμός.
 Apriomiticosi, οὐς. θ. ἰατρ. μυχλιτισμός.
 Aprioneurografia, περιγραφή τῶν ἀπνευρώσεων.
 Aprioneurologia, οὐς. θ. ἀπνευρωματολογία.
 Aprioneurosi, οὐς. θ. ἀνατ. ἀπνεύρωσις.
 Aprioneurotico, ἐπίθ. ἀπνευρωτικός.
 Aprioneurotoma, οὐς. θ. ἀπνευρωματοσμία.
 Aprioni, οὐς. ἀρ. φρμ. ἴδε Apriomice.
 Aprionia, οὐς. θ. παῦσις πόνου, ἀπνοία.
 Aprionipside, οὐς. θ. ἰατρ. ἀπώνιψις.
 Aprionitrosi, οὐς. θ. ἰατρ. ἀπονίτριωσις.
 Apriopo, κωσώδονον φάρμακον.
 Apriopogone, φυτὸν ἐκ τῶν καλυμμάτων.
 Apriopriesma, οὐς. ἀρ. χειρ. ἀποπρίσμα.
 Aprioplanesi, οὐς. θ. ρτ. ἀποπλάνησις' ἔκτροπή.

Apoples(s)ia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀποπληξία.
 Apoplectico, οὐσ. ἀρ. ἀποπληξία· ἀποπληκτικός· ἀποπληκτικός.
 Apopneisi, -a, οὐσ.θ. ἀπόπνευσις, πνευμῶς.
 Apopsiellia, οὐσ. θ. μεγάλη λιποθυμία.
 Apoptosi, οὐσ. θ. ἀπόπτωσις.
 Aporia, οὐσ. θ. ἀπορία· ἀγωνία, ἀδημονία.
 Aporisma, οὐσ. ἀρ. μθμ. ἀπόρημα.
 Aporo, οὐσ. ἀρ. μθμ. ἴδε Aporisma.
 Aporoto, οὐσ. ἀρ. χειρ. ἀπόρωτον ὀστούν.
 Aprorea, οὐσ. θ. ἀπόρροια· τριχόρροια.
 Apros, οὐσ. ἀρ. ποικιλόπτερον (πτηνόν).
 Apscasi, -a, οὐσ. θ. χειρ. ἀπόσκασις.
 Apscasi, οὐσ. ἀρ. χειρ. ἴδε Apscasi.
 Apscarnismo, οὐσ. ἀρ. ἀποσκαρπισμός.
 Apscopia, οὐσ. θ. ἀπόσκηψις, ἀπόσκηψμα.
 Apschemia, οὐσ. θ. ἀποσχημα.
 Apscarnismo, οὐσ. ἀρ. ἀποσκαρπισμός.
 Apschepsia, οὐσ. θ. ἀπόσκηψις, ἀποσχημα.
 Apsema, οὐσ. θ. φρμ. ἴδε Apsema.
 Apsfacelisi, οὐσ.θ. ἀποσφακέλι-σις, -σμός.
 Apsioresi, οὐσ. θ. πέρα(ἀπο)σιώπρισις.
 Apsitima, οὐσ. θ. χειρ. ἀπόσιμα.
 Apsia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀποσία.
 Apsitia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀποσιτία.
 Apsitiu, ἐπίθ. ἰατρ. ἀποσιτικός.
 Apsizia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀποσιτία.
 Apsjudo, ἀποσπῆς, ἀποσπῆδιος εὐνοῦχος. [σμ.
 Apsrasma, οὐσ. θ. χειρ. ἀπόσπα.
 Apsrongismo, οὐσ. ἀρ. χειρ. ἀποσπῆγισμα.
 Apsiomeno, ἐπίθ. ἰατρ. ἀποσμηκτικός.

Apostasi, οὐσ. θ. ἀπόσρηγμα· ἀποστασις.
 Apostasia, οὐσ. θ. ἀπόστασις, ἀποστασία.
 Apostassi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀπόσταξις, ἐπίσταξις.
 Apostata, ἀποστάτης.
 Apostatare, οὐδ. ἀποστατῶ· ἀμαρτάνω.
 Apostastico, ἐπίθ. ἴδε Apostata.
 Apostatrice, οὐσ. θ. ἀποστάτης, ἴδε Apostata.
 Apostata, ἀποστάτης.
 Apostema, οὐσ. ἀρ. ἀπόστημα· ἴδε Vomica.
 Apostemato, ἀποστηματίας· διεφθαρμένος.
 Apostemazione, σχηματισμός ἀποστήματος.
 Apostemoso, ἴδε Apostemato.
 Aposteri-gmo, -mimo, οὐσ. ἀρ. ἀποστηριγμός.
 Aposticio, πρόσθετος, τεχνητός, πλαστός.
 Apostilla, οὐσ. θ. παρέπιγραφή.
 Apostolla, οὐσ. θ. ἀπόστολος, ἴδε Apostolo.
 Apostolo, οὐσ. ἀρ. ἴδε.
 Apostolato, οὐσ. ἀρ. ἀποστολή· πατριάρχια.
 Apostoleo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Apostolato.
 Apostoli, σκαλμοί· τὰ ἀφεικῆ γράμματα.
 Apostolicale, ἐπίθ. ἴδε Pontificale.
 Apostolicamente, ἐπίρ. ἀποστολικῶς.
 Apostolico, ἐπίθ. ἀποστολικός· καπικός.
 Apostolico, οὐσ. ἀρ. ἴδε Papa Pontificale.
 Apostolicone, οὐσ. ἀρ. ἀλοιφή τῶν ἀποστόλων.
 Apostolo, -la, οὐσ. ἀρ. ἀπόστολος· μοναχός.
 Apostracossteo, ἀποστρακωθὲν ὀστούν.
 Apostrofa, οὐσ. θ. φρ. ἴδε Apostrofo.
 Apostrofare, οὐδ. φρ. ἀποστρέφομαι· ἐν. γράφω δι' ἀποστρέφου. [φρ.
 Apostrofatamente, ἐπίρ. δι' ἀποστρέ-

Apostrofato, δι' ἀποστρέφου γεγραμμένος.
 Apostrofatura, Apostrofazione, οὐσ. θ. τὸ γράφειν δι' ἀποστρέφου τὰς λέξεις.
 Apostrofo, οὐσ. θ. φρ. ἀποστροφή, διάταξις.
 Apostrofo, οὐσ. ἀρ. ἀπόστροφος· ἀποσιτία.
 Apostumo, ἐπίθ. ἴδε Postumo.
 Apoteca, οὐσ. θ. ἀρ. ἀποθήκη.
 Apotecio, οὐσ. ἀρ. βτ. ἀποθήκιον, περικάρπιον.
 Apotegma, οὐσ. ἀρ. ἀπόφθεγμα.
 Apotelesma, οὐσ. ἀρ. ἀστ ἀπο-ρλ. τέλεσμα.
 Apotelesmo, οὐσ. ἀρ. ἰατρ. τέλος ἀσθενείας.
 Apotema, οὐσ. ἀρ. μθμ. ἀπόθεμα.
 Apotemma, οὐσ. ἀρ. ἀπόφθεγμα.
 Apoteosi, οὐσ. θ. ἀποθέωσις.
 Apoterapia, οὐσ. θ. ἀποθεραπεία, ἴδε Terapeutica.
 Apotesi, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀπόθεσις.
 Apoteto, οὐσ. ἀρ. ἀπόθητρον.
 Apoto, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀποτος.
 Apotome, οὐσ. ἀρ. μθμ. ἀποτομή· ἡμιτόνιον.
 Apotransi, οὐσ. θ. χειρ. ἀπόθραυσις.
 Apotripsi, οὐσ. θ. ἀποτριψις, ὀφθαλμοῦσις.
 Apozema, οὐσ. θ. ἀπόζεμα, ἀφέψημα.
 Apozeugma, οὐσ. θ. φρ. ἀπόζευγμα.
 Appaciamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε Pacifiamento.
 Appaciare, ἐν. εἰρηνεύω, φιλιῶ· καταπραίνω.
 Appaciatore, trice, εἰρηνοποιός.
 Appacificare, ἐν. ἀρ. ἴδε Pacificare.
 Appadiglionarsi, σκηνοποιεῖμαι, σκηνοπηγῶ.
 Appagabile, δυνάμενος ἀρκεθῆναι.
 Appagacio, ἐπίθ. σκιστός, ἴδε Oraso.
 Appagamento, οὐσ. ἀρ. εὐχαρίστησις.
 Appagato, ἐν. εὐαρεστῶ, εὐχαριστῶ· (κατα)πραίνω. § αὐτπ. ἀρκοῦμαι. εὐχαριστοῦμαι.

Appagato, ἐπίθ. εὐχαριστημένος.
 Appago. οὐσ. ἀρ. ἀρ. ἴδε Appagamento.
 Appajamento, σύζευξις, συναφή· ζεύγας.
 Appajare, ἐν. συζεύγνυμι, συνάπτω.
 Appajato, οὐσ. ἀρ. δωμάτιον ἢ κλωβίον ὅπου τίθενται τὰ περιστέρια ἵνα βατευθῶσι.
 Appajatura, οὐσ.θ. σύζευξις, συναφή.
 Appalesamento, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
 Appalesare, ἐν. φανερῶ, δηλῶ.
 Appalatore, trice, ὁ φανερῶν, δηλῶν.
 Appallare, Appallidire, ἴδε Impallidire.
 Appallionare, οὐδ. Abballotare.
 Appallottolare, ἐν. συστρίψω.
 Appalmato, scudo, παλαμίσσημος ἀσπίς.
 Appaltare, ἐν. (ἐκ)μισθῶ, ἐνοικιάζω § αὐτπ. συνδρομητῆς γίνομαι.
 Appaltatore, trice, δημοσιόνης, ἐνοικιαστής.
 Appalto, οὐσ. ἀρ. μονοπόλιον· συνδρομή.
 Appallamento, οὐδ. εἰμὶ πλῆνξ.
 Appallonato, ἴδε Imbricconito.
 Appaltone, οὐσ. ἀρ. πολυπράγμων· ἀπατεῶν.
 Appannondo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Mappannondo.
 Appannare, ὁ ποιῶν τὴν ἰστίαν εἰς σχῆμα ἄρτου.
 Appannarsi, ἀναπαύομαι ἐπὶ καθέρας.
 Appannabile, ἐπίθ. ἀμαυρώσιμος.
 Appannaggio, κληρονομία, κληρονόμημα, προικισμός· οἰκείον, ἴδιον· σύνταξις, μισθός.
 Appannamento, οὐσ. ἀρ. ἀμαυρώσις, θάμβωσις, ἀμβρωσις· μέτρημα ἐριούχου.
 Appannare, ἐν. ἀμαυρῶ, θάμβωνω· ἐπισκοτίζω· οὐδ. (συλ)λαμβάνομαι (εἰς τὸ εἶκασον), παγιδεύομαι· ἐν. μετρῶ τὰ ἐριούχον· κάμνω τούταν.
 Appannato, ἀμαυρός, σκοτεινός· κακά-

λυμένους· ογκώδης· πυκνός· βα-
ρύς· σταρεός· παχύς· ηθισμένος.
Appannatojo, ούς. άρ. άμαυρωτικόν.
Appannatore, trice, ό άμαυρών,
θαμβόνων.
Appannatura, ούς. θ. ίδε Appanna-
mento.
Appannocchiuto, ίδε Pannocchiuto.
Apparagonare, έν. ίδε Paragonare.
Apparamento, ούς. άρ. κόσμος, ίδε
Addobbo.
Apparare, έν. έτοιμάζω· κοσμώ· μαν-
θάνω· πορίζομαι· ζεύγνυμι· όγεύω,
βιδάζω β. αύτπ. και ούδ. μανθάνω,
διδάσκομαι.
Apparato, ούς. άρ. έτοιμασία, στο-
λισμός, καλλωπισμός· σκευή, έξάρ-
τους· γλωσσάριον, λεξικόν, εύρετή-
ριον· χειρουργική κάψα· έπίθ. έφο-
διασμένος.
Apparatorio, ούς. άρ. προπαρασκευα-
στήριον.
Apparatura, ούς. θ. κόσμος, στολι-
σμός.
Apparecchiamento, ούς. άρ. έτοι-
μασία· κόσμος· εύρετήριον· γλωσ-
σάριον.
Apparecchiare, παρασκευάζω, έτοι-
μάζω· παρουσιάζω· έξιτώ· εισήγαγ-
μαι, δεικνύω.
Apparecchiato, έπίθ. έτοιμος.
Apparecchiatojo, ούς. άρ. καλλυν-
τήριον, κάλλυντρον, κόσμητρον, ίδε
Toaletta.
Apparecchiatore, trice, παρασκευα-
στής.
Apparecchiatura, ούς. θ. έτοιμασία
τραπέζης.
Apparecchio, ούς. άρ. παρασκευή,
έτοιμασία· σύστημα· τó σύνολον·
χειρουργική κάψα· λιθοτομία· εκμα-
γείον· πελεκητής λίθων.
Apparegiare, έν. έξιτώ· παραβάλλω,
συγκρίνω.
Apparellare, έν. νε. ένώνω.
Apparentarsi, έπιγαμίζεω· έξο-
κεισώμαι.
Apparente, προφανής· έπιφανής· πι-
θανός.

Apparentemente, κατά τó φαινόμε-
νον· πιθανός· προφανώς, έναργώς.
Apparenza, ούς. θ. όψις, είδος, τó
φαινόμενον· πρόσωπον, πρόσοψις·
κόσμος· πρόσχημα· έπίδειξις.
Apparenzo, ίδε Apparenza.
Apparere, ούδ. ανα(έπι-, προ)φαίνο-
μαι· διατρέπω· έπιδείκνυμαι· γνω-
ρίζομαι· διακρίνομαι· φαίνομαι.
Apparizione, ούς. θ. ίδε Apparenza.
Apparigliare, έν. (συ)ζεύγνυω, ζευ-
γοποιώ.
Apparimento, έπι(έμ)φάνεια· δήλω-
σις· όψις.
Apparire, ούδ. έπιφαίνομαι· γνωρίζο-
μαι· παρουσιάζομαι· έπιφανής είμι·
έπέρχομαι· φαίνομαι· ούς. ίδε Ar-
parimento άφίξις.
Appariscente, εύπρεπής· ώραιός· προ-
φανής.
Appariscenza, ούς. θ. εύπρέπεια· ώ-
ραία όψις.
Apparita, ίδε Apparimento· Appa-
renza.
Apparitore, ούς. άρ. κλητήρ.
Apparitorio, ούς. άρ. οικημα τών
κλητήρων.
Apparizione, -sione, ίδε Appari-
mento.
Apparso, πθ. μτζ. τού Apparire.
Appartamento, οικημα (έκ πολ.δω-
ματίων).
Appartare έν άποχωρίζω· μεθίστημι
αύτπ. άποχωρίζω· μεθίσταμαι.
Appartatamente, ίδις, κατά μέρος,
κατ' ίδίαν.
Appartato, έκλεκτός· διηρημένος· ι-
διαίτερος· όνομαστός· έπίρ. κατά
μέρος.
Apparte(g)nente, άνήκων, άρμόδιος.
Appartenenza, ούς. θ. παράρτημα,
παρακαλούθημα, παρεπόμενον· προσ-
κειμενον μέρος, άναφορά· σχέσις.
Appartore, ούδ. αποδλέπω· άν
(προσ)ήκω.
Appartimente, μτζ. άνήκων, άρμό-
διος.
Apparuto, πθ. μτζ. τού Apparere.
Appassare, ρ. έν. μαραίνω, ξηραίνω·

αύτπ. μαραίνομαι, ξηραίνομαι· έ-
λαττωθώμαι.
Appassimento, ούς. άρ. μαρασμός.
Appassionamento, ούς. άρσ. περιπά-
θεια, πάθος.
Appassionarsi, ρ. έν. επιμαίνομαι,
περιπαθώ.
Appassionatamente, έπίρ. περιπαθώς·
έμπαθώς.
Appassionatozza, ίδε Appassioná-
mento.
Appassionato έπίθ. περιπαθής· έν-
θεμος· παζιλυπος· πάσχων· προσω-
πολήπτης.
Appassire, ρ. ξηραίνομαι, μαραίνο-
μαι.
Appastate, ρ. έν. φυρώ, ζυμώνω·
αύτπ. (συγκ-, προσ.)κολλώμαι· πή-
γνυμαι.
Appasticciare, ρ. έν. έψω· πλα-
κούντα.
Appattumare, ίδε Rappattumare.
Appoggi, ούς. άρσ. όρεινή άρκευθος
ερούρά.
Appoggiare, ίδε Peggiorare.
Appellabile, έπίθ. εκκλητος, έφείσι-
μος.
Appellabilita, ούς. θηλ. τó εκκλη-
τον, έφεισμέτης.
Appellazione, ίδε Appellazione.
Appellamento, ούς. άρσ. [έφεισιων·
Appellante, ούς, άρσ. ό εκκαλών,
Appellare, ρ. έν. καλώ, όνομάζω·
προσκαλώ· έγκαλώ· προκαλώ· ούδ.
έφίημι (έκκαλώ) τήν δίχην.
Appellativo, έπίθ. έφείσιμος· προση-
γορικός.
Appellazione, ούς. θηλ. προσηγορία,
κλησις, όνομασία· όνομα· έφεισις,
έκκλησις· έπίκλησις.
Appelle, ούς. άρσ. λειπασαρκία τής
ακροβυστίας.
Appello, ούς. άρσ. έφεισις, εκκλησις·
άντίρρησις· πρόκλησις· πρόσκλησις.
Appena, έπίρ. μόλις.
Appena che, έπίρ. άμα.
Appenare, ρ. έν. άνιώ· ούδ. υποεί-
ρω· φροντίζω· κοπιάζω.

Appenato, ούς. άρσ. άπειρηκός, κα-
τάπνος.
Appendere, ρ. έν. άνάρτῶ· κρεμώ·
ζυγίζω.
Appendice, παράρτημα· παραφυλλίς.
Appendicetta, ούς. θηλ. όποκορ, τού
Appendice.
Appendicolo, ούς. άρσ. μικρόν στή-
ριγμα.
Appendicolato, έπίθ. πλήρης έπι-
φύσεων.
Appennecchiare, γεμίζω τήν ήλα-
κάτην.
Appensare, ρ. ούδ. και αύτπ. είμι
σύννους· προσέχω· προσκίπτομαι.
Appensamento, έπίρ. εξακεμένως,
έπίττης.
Appensato, έπίθ. σύννους.
Apperpetuare, ρ. έν. άίδιον ποιῶ τι.
Appertenero, ίδε Appartenero.
Apperticare ρ. έν. πασάλω· πλήττω.
Appertimento, ίδε Appartimento.
Appeso πθ. μτζ. τού Appendere.
Appetare, ρ. έν. τόν λοιμόν διαδί-
δωμι, μολύνω, διαφθείρω, καταβρω-
μίζω· ούδ. υπό λοιμού προσβάλλο-
μαι· καταβρωμώ.
Appetato, λοιμών, λοιμώτων, λοι-
μόδλητος.
Appetente, έπίθ. έφειτικός, έπιθυμη-
τικός.
Appetenzza, ούς. θηλ. όρεξις, έπιθυ-
μία.
Appetere, ίδε Appetire.
Appetibile, όρεκτός, έπιθυμητός· τó
όρεκτόν.
Appetibilita, ούς. θηλ. τó όρεκτι-
κόν, έπιθυμία.
Appetire, (όπερ)όρεγομαι, (όπερ)έπι-
θυμώ.
Appetitivo, έπιθυμώδιν· έφειτικός, έπι-
θυμητικός· όρεκτικός.
Appetito, ούς. άρσ. όρεξις· πείνα·
έφεισις, έπιθυμία, όρεγή, έμπάθεια.
Appetitore, trice, έπιθυμητής.
Appetitosamente, έπίρ. έπιθυμητι-
κώς, περιπαθώς.
Appetitoso, έπίθ. όρεκτικός· έπιθυ-
μητικός.

Appetizione οὐσ. θηλ. ὄρεξις, ἔρεσις, ἐπιθυμία.
 Appattare, ρ. οὐδ. ἀγαπῶ περιπαθῶς, ἀρέσχομαι· ἐνοχοποιῶ· παρουσιάζω τι ἀντ' ἄλλου.
 Appetto, πρόθ. ἀντικρῦ.
 Apprezzare, ρ. ἐν. κατακόπτω, κομματιάζω.
 Appiacere, ρ. οὐδ. καὶ οὐσ. ἴδε Piacere.
 Appiacevolire, ρ. ἐν. ἡδύνω, γλυκαίνω.
 Appiallare, ρ. ἐν. ρυκανίζω, ἐξομαλίζω.
 Appianamento, οὐσ. ἀρσ. ἐξ(διο)μάλυνσις.
 Appianare, ρ. ἐν. ἐξ(διο)μαλίζω, ἐξομαλύνω.
 Appianatojo, οὐσ. ἀρσ. βυάλιστρα, βυάλιστρον.
 Appiastare, ρ. ἐν. προσ(συγ)κολλῶ, ἐνώνω· πυγγέω· ἐγκεντρίζω ἀσιτισεῖδος.
 Appiastrato, ἡνωμένος· σύνθετος.
 Appiasticciamento, συγ(προσ)κόλλησις.
 Appiasticciare, ἴδε Appiastare.
 Appiasticciamento, συγκόλλησις.
 Appiasticciare, ἴδε Appiastare.
 Appiastro, οὐσ. ἀρσ. μελισσόχορτον.
 Appiattamento, οὐσ. ἀρσ. (ἀπό-,κατα-)κρυψίς.
 Appiattare, ρ. ἐν. (ἀπο-,συγ-,κατα-)κρύπτω.
 Appiattamente, ἐπίθ. λόθρα, κρυφίως.
 Appiccagnolo, ἄγκιστρον, ἀρπάγη· πρόφασις.
 Appiccamani, οὐσ. ἀρσ. ἀπαρίνη, φυτόν.
 Appiccamento, οὐσ. ἀρ. προσκόλλησις· κρέμασμα.
 Appicante, ἐπίθ. γλοιώδης, κολλώδης.
 Appicare, ρ. ἐν. συνενῶ, συνδέω· προσ(συγ-, ἐγ)κολλῶ· ἀπάγω, κρεμῶ· αὐτπ. (προσ, συγ, ἐγ) κολλῶμαι· κρέμαμαι· μεταδίδωμαι.
 Appiccaticcio, γλοιώδης, κολλώδης· ἴδε

Appiccativo, ἐπίθ. λοιμικός.
 Appiccatojo, ἴδε Appiccagnolo ἴδε Appiccatura, συνένωσις, (συν)ἄρμογῆ, συν(αφή).
 Appiccicare, (συγ, προσ)κολλῶ· συνδέω.
 Appiccicante, ἴδε Appiccante.
 Appiccicare, ρ. οὐδ. αὐτπ. (προσ)κολλῶμαι.
 Appicciniare, ρ. ἐν. μειῶ, ἐλαττώ, σμικρύνω.
 Appiccinito, ἐπίθ. ἀσθενής, ἀδύνατος.
 Appicciole-are, -ire, ἴδε Appiciniare.
 Appiccionarsi, γίνομαι περιστέρα.
 Appico, οὐσ. ἀρσ. (συγ, προσ, ἐγ) κόλλησις· συνένωσις· πρόφασις· συνέντευξις.
 Appiccolamento, οὐσ. ἀρσ. μείωσις, σμικρυνσις.
 Appiccol-are, -ire, ἴδε Appiciniare.
 Appie, ἐπίθ. παρὰ πόδας, κάτωθεν.
 Appiedare, οὐδ. διατάττω ἀποβαίνειν τῶν ἵππων.
 Appieno, ἐπίθ. πληρέστατα, ἐντελῶς.
 Appigionamento, (ἐκ)μίσθωσις, ἐνοικίασις.
 Appigionare, ρ. ἐν. (ἐκ)μισθῶ, ἐνοικιάζω.
 Appigionasi, ἐκμισθούται, ἐνοικιάζεται.
 Appigionatore, ὁ ἐκμισθῶν, ἐνοικιάζων.
 Appigliamento, (συν)ἔνωσις, σύνθεσις.
 Appigliare, ρ. ἐν. προσκολλῶ, συνδέω· αὐτπ. προσκολλῶμαι· συμμορφοῦμαι, ἀκολουθῶ, ἀποφασίζω· αὐτπ. καὶ οὐδ. ριζάβολῶ, ριζοῦμαι, συγκρούομαι.
 Appigliatura, οὐσ. θηλ. ἴδε Appigliamento.
 Appigrirsi, ὀκνηρὸς γίνομαι.
 Appiottarsi, περικυλιόμαι.
 Appinzare, ρ. ἐν. νόσσω, κεντῶ, δάκνω.
 Appio, οὐσ. ἀρσ. σελινόν.
 Appiola, ἴδε Appiuola.
 Appiolina, οὐσ. θηλ. γαμα(μη)λου ρωμαϊκόν.

Appiolo, ἴδε Appiuolo.
 Appiolona, οὐσ. θηλ. εἶδος μήλου.
 Appiomho, ἐπίθ. κατὰ κέλευτον, καθέτως.
 Appioriso, οὐσ. ἀρσ. βατράχιον, φυτόν.
 Appipito, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Appetito.
 Appisolarsi, ἐλαφρῶς κοιμῶμαι.
 Appiuola, οὐσ. θηλ. εἶδος μήλου.
 Appiuolo, οὐσ. ἀρσ. μηλέα.
 Applaud, era, ire, ρ. ἐν. (ἐπι, χειρο)κροτῶ· οὐδ. (ὑπο)βροθῶ, συμπράττω· ἐπιδοκιμάζω· ἐπαινῶ, (ἐπι) εὐφημῶ· αὐτπ. χαίρω, σεμνόνομαι· οὐσ. ἐπι(χειρο)κροτήσις.
 Applaudimento, ἴδε Applauso.
 Applauditore, trice, ἴδε Applausore.
 Applausibile, κροτηρὸς, ἀξιεπαίνος.
 Applausivo, ἱκανὸς εἰς τὸ ἐπικροτεῖν.
 Applauso, οὐσ. ἀρσ. χειροκρότησις· ἐπευφημία· ἐπιδοκιμασία· ἐπαινος.
 Applausore, ἐπι(χειρο)κροτῶν· ἐπαινήτης.
 Applicabile, ἐφαρμοστός, κατάλληλος.
 Applicamento, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Applicazione.
 Applicare, ρ. ἐν. ἐπιτίθῃμι, ἐπιβάλλω, προσάπτω (ἐφ, προσ)ἄρμῶζω· προσκολλῶ· ἀποδίδωμι· ἀναφέρω τι εἰς τι· ἐνώνω· αὐτπ. (ἐν)ίσχυομαι, καταγίνομαι· προσορμίζομαι· ἐνοῦμαι· συντρέγω.
 Applicata, ἴδε Ordinata· τὰ ἐπιθέματα.
 Applicatamente, ἐπίθ. προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς.
 Applicatazza ἴδε Applicazione.
 Applicativo ἴδε Applicabile.
 Applicato, ἐπίθ. προσεκτικός, ἐπιμελής.
 Applicatore, trice, ὁ ἐπιτεθεῖς.
 Applicazione, οὐσ. θ. ἐπιθέσις· ἐφ (προσ)ἄρμῳ γῆ· ἤρσις· προσοχή· ἐπιμέλεια· σπουδὴ, προσήλωσις, ἐνασχόλησις.
 Appio, πρόθ. παρὰ, πλησόν· μετά· ὡς πρὸς· ἔπειτα, ὑστερον· -che, ἀφ' ἑστού.

Appocalisse, ἴδε Apocalisse.
 Appodiare, ἐν. ἀποκληρῶ, κληρουχῶ.
 Appodiazione, οὐσ. θ. ἀποκληρῶσις γῆς.
 Appoditerio, ἴδε Appoditerio.
 Appoggiamento, (ὑπο)στήριξις· στήριγμα.
 Appoggiare, ἐν. (προσ)ερείθω, ὑποστηρίζω· αὐτπ. ἐπεριδοῦμαι, (ἐπι)στηρίζομαι· ἐνοῦμαι, συνδέομαι· συννοθεῦμαι.
 Appoggiata, οὐσ. θ. ἴδε Appoggio.
 Appoggiatojo, οὐσ. ἀρ. ἔρεισμα, στήριγμα· ὑπερασπισίς, προστασία.
 Appoggiatore, trice, ὁ στηρίζων.
 Appoggiatura, οὐσ. θ. στήριξις τῆς φωνῆς.
 Appoggio, οὐσ. ἀρ. (ὑπ)ἔρεισμα, (ὑπο)στήριγμα· ὑπερασπισίς, βοηθία, προστασία.
 Appojare, ἐν. ἴδε Appoggiare.
 Appolajare, οὐδ. αὐτπ. κοιτάζομαι· κατοικῶ.
 Appollone, οὐσ. ἀρ. φυτόν ἀειθαλές.
 Appomato, ἐπίθ. μηλοφόρος.
 Appomiciare, ἐν. κισσηρίζω.
 Apponere, ἴδε Appore.
 Apponimento, οὐσ. ἀρ. ἐπιθέσις, ἐπίδωξις, παρόρθημα, προσθήκη.
 Apponizione, οὐσ. θ. ἐπι(πρόσ)θεσις, προσθήκη.
 Appopolare, ἐν ἴδε Popolare.
 Appore, ἐν. ἐπι(προσ)τίθῃμι, ἐπιβάλλω· (ἐπ)αἰξάνω· ἀποδίδωμι· προβάλλω, ἀντιτάττω· αὐτπ. μαντεύω, τεκμαιρόμαι.
 Apportafrutti ἐπίθ. καρποφόρος (ἡλίος).
 Apportaluce, ἐπίθ. φωστήρ, φωσφόρος.
 Apportalume, ἴδε Apportaluce.
 Appottamento, οὐσ. ἀρ. προσκομιδὴ.
 Apportare, ἐν. φέρω, (προσ)κομιζῶ· ἀγγέλλω, ἀναφέρω· προσάγω· ἐμ (προσ)ποιῶ, παρέχω· αὐτπ. φέρομαι· οὐδ. προσορμίζομαι.
 Apportatore, trice, φορέας, κομιστής.
 Apportavita, ἐπίθ. ζωηφόρος, ζωοδότης.

Appositamente, εύαρμοστως, άρμο-
δίας.
Appositiccio, επίθ. πρόσθετος.
Appositivamente, επίθ. επί(προσ)
θέτως.
Appositivo, επίθ. επί(πρός)θετος.
Appositizio, ἴδε Appositiccio.
Apposito, επίθ. εύάρμοστος, άρμο-
διος.
Apposizione, οὐσ. θ. επί(πρός)θεσις·
συμφυσις, προσκόλλησις· έκπέδησις,
προσθήκη.
Apposta, επίθ. επίτηδες.
Appostamento, οὐσ. άρ. ένέδρα, καρ-
τέρι.
Appostare, ένεδρεύω· κατασκοπεύω·
παρατηρῶ, καιροφυλακτῶ· σημα-
δεύω· έδρεύομαι· μαντεύω· δηλῶ·
αὐτπ. στρατοπεδεύομαι.
Appostatamente, επίτηδες· εύαρμο-
στως.
Appostatore, trice, ό ένεδρευών, ένε-
δρευτής.
Apposticcio, επίθ. ἴδε Posticcio.
Apposto, πθ. μτχ. τοῦ Apporre.
Appostola, οὐσ. θ. ἴδε Apostola.
Appostolatico, οὐσ. άρ. ἴδε Aposto-
latico.
Appostolato, οὐσ. άρ. ἴδε Aposto-
latio.
Appostolicale, επίθ. ἴδε Apostoli-
cale.
Appostolicamente, ἴδε Apostolica-
mente.
Appostolico, ἴδε Apostolico.
Apostolo, οὐσ. άρ. ἴδε Apostolo.
Apparire, μεταβάλλω γῆν εἰς λει-
μῶνα.
Appreciazione, οὐσ. θ. παράκλησις,
δέησις.
Appregiare, ἴδε Apprezare.
Appremere, ἴδε Premere.
Apprendente, οὐσ. άρ. ό μαθητεύων,
μαθητής.
Apprendere, έν. μανθάνω· σπουδά-
ζω· διδάσκω· λαμβάνω· οὐδ. ανά-
πτω· άναγνωρίζω· άνευρίσκω· φο-
δοῦμαι· αὐτπ. (άν· έξ)άπτομαι· ρι-
ζοβολῶ.

Approndevole, καταληπτός, μαθη-
τής.
Apprendimento, οὐσ. άρ. μάθησις,
άντληψις· διδασκαλία· φόβος· κα-
τοχή· άσθημα.
Apprendista, οὐσ. άρ. ό μαθητεύων,
μαθητής.
Apprenditore, trice, ό μαθητεύων,
μανθάνων.
Apprensibile, καταληπτός, μαθητός.
Apprensione, οὐσ. θ. κατά(άντ)λη-
ψις, κατανόησις· φόβος, δειλία· λή-
ψις.
Apprensiva, οὐσ. θ. άντληψις.
Apprensivo, επίθ. άντληπτικός· φο-
δοτής.
Apprensorio, organo, όργανον άρκα-
χτικόν.
Appresentamento, συγνή παρουσία-
σις.
Appresentare, έν. παρουσιάζω, έν-
τεπροσωπεύω· αὐτπ. περιστάμαι,
προυσιάζομαι.
Appreso, έμπαιρος, πεπαιδευμένος·
πληκτός· άνερίπυσος.
Appressamento, οὐσ. άρ. πρόσδοσις,
πλησίσις.
Appressare, έν. προσάγω, πλησιάζω·
οὐδ. και αὐτπ. προσέρχομαι, πλη-
σιάζω· οὐσ. ἴδε Appressamento.
Appressimare, έν. ἴδε Approssimare.
Appressimità, οὐσ. θ. ἴδε Approssi-
mità.
Appresso, πρόθ. παρά· επί· μετά·
σύν· περί· ως· πρός· κατά· ένώπιον·
επίρ. πλησίον, έγγύς· έπειτα, ύστε-
ρον· — π· ρούο, περίπου· — ché, σχε-
δόν, περίπου· άφ' οῦ.
Apprestamento, οὐσ. άρ. παρασκευή,
ετοιμασία.
Apprestare, έν. παρασκευάζω, έτοι-
μάζω.
Apprestatore, παρασκευαστής, έτοι-
μαστής.
Appresto, οὐσ. άρ. ἴδε Appresta-
mento.
Apprezare, έν. ἴδε Apprezzare.
Apprezialivamente, κατά διατίμη-
σιν.

Appreziativo, επίθ. διατιμητικός.
Appreziatore, trice, (δια·έκ)τιμη-
τής.
Appreziazione, οὐσ. θ. (έκ· δια)τί-
μησις.
Apprezzabile, επίθ. άξιότιμος, τί-
μιος.
Apprezzamento, οὐσ. άρ. (έκ· δια)
τίμησις.
Apprezzare, έν. (δια·έκ)τιμῶ.
Apprezzativo, επίθ. (δια·έκ)τιμη-
τικός.
Apprezzatore, trice, (έκ· δια)τιμη-
τής.
Apprezzo, οὐσ. άρ. ἴδε Apprezza-
mento.
Approbabile, επίθ. ἴδε Approvabile.
Approbare, ἴδε Approvare.
Approbatore, οὐσ. άρ. ἴδε Approva-
lore.
Approbazione, οὐσ. θ. ἴδε Appro-
vazione.
Approcciamento, οὐσ. άρ. προσέγ-
γισις.
Approcciare, οὐδ. και αὐτπ. πλη-
σιάζω.
Approccio, οὐσ. άρ. στο. τάφρος,
χάνδαξ.
Approciare, οὐδ. προσομιζομαι, ά-
ροζῶ· ώφελῶ· καρδαίνω· επιδίδωμι,
προκόπτω.
Approdo, οὐσ. άρ. κατάπλους, κατά-
πλευσις.
Approfitare, οὐδ. και αὐτπ. καρ-
δαίνω, ώφελῶμαι· έν. τελειοποιῶ,
βελτιῶ, ωφελῶ.
Approfondire, έν. βαθύνω, κοι-
λαίνω· έμβαθύνω, έμβατεύω.
Approntare, έν. παρασκευάζω, έτοι-
μάζω.
Appropriare, έν. ἴδε Appropriare.
Appropriato, επίθ. άρμοδιος, κατάλ-
ηλος.
Appropriazione, οὐσ. θ. ιδιοποίησις,
άπονομή· άπετερισμός, οικισποίη-
σις.
Appropriinquazione, ἴδε Appressa-
mento.
Appropriinquamento, ἴδε Appressa-

Appropriarsi, ἴδε Appressarsi.
Appropriatissimo, επίρ. ύπερθ. τοῦ.
Approposito, επίρ. έν καιρῶ· άρμο-
διος.
Appropriamento, ἴδε Appropriazione.
Appropriare, έν. ιδιοποιῶ, άκονέ-
μω· παραβάλλω, συγκρίνω· ύπεικο-
νίω· έρ-(προσ)αροζῶ· ύποστηρί-
ζω, επιθεβαιῶ· αὐτπ. ιδιοποιεῖσθαι.
Appropriatamente, άρμοδίως, ἴδιως.
Appropriato, άρμοδιος, ἴδιος, κατάλ-
ηλος.
Appropriazione, ἴδε Appropriazione·
ἴδιότης. [zione.
Approssimamento, ἴδε Approssima-
Approssimante, παρεμπερής, παρα-
πλήσιος.
Approssimanza, ἴδε Approssimazione.
Approssimare, έν. προσάγω, προσ-
πελάζω.
Approssimativo, επίθ. ό ως έγγιστος.
Approssimato, επίθ. πλήσιος.
Approssimatore, trice, ό προσπελά-
ζων.
Approssimazione, προσπέλασις, πλη-
σίσις· προσέγγισις· ἴδε Traspia-
mento.
Approvabile, παρά(άπο)δεκτος, έπι-
νετός.
Approvazione, οὐσ. θ. ἴδε Appro-
vazione· δοκιμασία· (έπι· δια)επι-
βαίωσις, στερέωσις.
Approvamento, οὐσ. άρ. ἴδε Appro-
vazione.
Approvanza, ἴδε Approvazione.
Approvare, ρ. έν. απο(παρα)δέχομαι,
επιδοκιμάζω, (έπι, δια)εμβαίω, απο-
δεικνύω· ύποστηρίζω· αποδίδωμι· έ-
κτιμῶ· εκλέγω· οὐδ. (έπι)ληθεῖω.
Approvatamente, επίρ. μετ' άποδο-
χῆς.
Approvativo, επιδοκιμαστικός, επι-
νετικός.
Approvato, επίθ. έγκριτος.
Approvatore, trice, ό απο(παρα)δε-
χόμενος.
Approvazione, οὐσ. θηλ. απο(παρα)-
δοχή, επιδοκιμασία, έγκρισις· επι-
κύρωσις· άπόδειξις.

Approveccarsi, ρ. κερδαίνω, ώφε-
λούμαι.
Approvedutamente, επίρ. προση-
τικώς.
Approveduto ἴδε Approveduto.
Approveria, ἴδε Approvazione.
Approvigionamento, ἐπισιτισίς, ζω-
τροφία.
Approvigionare, ρ. ἐν. ἐπισιτίζω,
ἐφοδιάζω.
Approvedutamente, επίρ. προβλε-
πτικώς.
Approvveduto, προσητικώς, ἐπιμε-
λής.
Appugnere, ἴδε Pugnere.
Appulerate, ἴδε Abbellire.
Appulso, οὐσ. ἀρσ. προσέγγισις πλα-
νήτου.
Appuntabile, καταγραπτέος· ἐπιλη-
ψίμος.
Appuntamento, επίρ. ἀκριβώς.
Appuntamento, οὐσ. ἀρσ. συνθήκη,
συμφωνία· βουλή· υπόσχεσις συνεν-
τεύξεως.
Appuntare, ρ. ἐν. διαρράπτω· ὀξύ-
νω, ἀκονῶ· κεντῶ· σκοπεύω· ἐπιτι-
μῶ, ἐπιπλήττω· κατηγορῶ· σημειῶ·
βοῶ· αὐτκ. ἀκονῶμαι· προσκαλ-
ῶμαι· ἐνοῶμαι· ἐρίσταμαι, στα-
ματῶ· καθικνουῶμαι· τείνω· συμφω-
νῶ· περατοῦμαι.
Appuntatamente, επίρ. ἀκριβώς.
Appuntato, ἐπίθ. ὁδός, ἀκριβής· ἐ-
πιτετηδευμένος· ἐπίρ. ἀκριβώς· οὐσ.
ισολογισμός, ὑπόλοιπον λογαριασμοῦ.
Appuntatore, trice, ὁ ὀξύνων, ἐπι-
κριτής.
Appuntatura, οὐσ. ἠθλ. διαρραφή·
ἀκόνησις· (παρα)σημείωσις· ἐπιπλή-
ξις· ἐπίκρισις.
Appuntellare, ρ. ἐν. ὑπερεῖδω, ὑπο-
στηρίζω.
Appuntino, επίρ. ἀκριβώς.
Appuntissimo, επίρ. ἀκριβέστατα.
Appunto, ἐπίρ. ἀκριβώς· ἐντελώς·
ἐγκαθάρως· καλῶς· μέλιστα! ἐπίθ.
ἀκριβής, ἐντελής· οὐσ. τελείωσις,
ἐπεξεργασία· ἀπαρτισμός (συμπλή-
ρωσις) λογαριασμοῦ, ἀποπληρωμή.

Appuramento, οὐσ. ἀρσ. καθάρσις·
ἐκκαθάρισις.
Appurare, ρ. ἐν. (ἐκ-, ἀπο)καθαίρω,
καθαρίζω· ἐξελέγχω, βαβαίω, ἐπι-
θεωρῶ λογαριασμόν.
Apputidare, ἴδε Appuzzato· οὐδ.
βρωμῶ.
Appuzzamento, οὐσ. ἀρσ. δυσωδία.
Appuzzare, ρ. ἐν. διαφθείρω, (κατα)
βρωμίζω.
Appuzzolare ἴδε Appuzzare.
Apracto, ἐπίθ. ἀπρακτός, ἄγονος.
Apratto, ἴδε Apracto.
Apricesso, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Cipresso.
Aprico, ἐπίθ. εὐήλιος· οὐσ. τὸ εὐή-
λιον, τὸ ἡλιόβολον.
Aprilante, ἐπίθ. τοῦ ἀπριλίου.
Aprile, οὐσ. ἀρσ. ἀπρίλιος· νεότης·
ὄροςος.
Aprimento, οὐσ. ἀρσ. τὸ ἀνοίγειν,
ἀνοιξίς.
Apriporta, οὐσ. ἀρσ. θυρανοίκτης,
θυραρός.
Aprire, ρ. ἐν. ἀνοίγω· (δια)σχίζω,
ρήγνυμι· διαστίλλω· ἀποκαλύπτω·
ἀποφαίνω· διασαφηνίζω· ἀποδεικνύω·
αὐτκ. ἀνοίγομαι· (δια)ρήγνυμαι.
Apritivo, ἐπίθ. ἀναστομωτικός.
Apritore, trice, ὁ ἀνοίγων.
Apritura, ἴδε Apertura· Aprimento.
Aprizione, οὐσ. ἠθλ. ἴδε Aprimento.
Aprictomo, ἴδε Aprittomo.
Aprone, οὐσ. ἀρσ. συχμίμων μέλαν.
Aprittomo, οὐσ. ἀρ. ἀπρόκτονον,
γένος πολυπόδων. [θυμια.
Aprichia, οὐσ. ἠθλ. ἀψυχία, λειπο-
Aprida, οὐσ. ἠθλ. ἀρχι. ἀψίς.
Apridi, οὐσ. θ. πλθ. ἀστρ. ἀψίδες.
Aprtenodite, οὐσ. ἀρσ. ἀπτηνοδύτης,
γένος πτηνῶν.
Apteri, ἐπίθ. ἀπτερος (ἐντομα).
Apterigio, οὐσ. ἀρσ. ἀπτερύγιον.
Apterillo, οὐσ. ἀρ. ἀπτερώτων, γέ-
νος ἰχθύων.
Aptero, ἐπίθ. ἀπτερος.
Apterodiceri, οὐσ. ἀρ. ἀπτεροδίκερα
ἐντομα.
Apterogina, οὐσ. ἠθλ. ἀπτερόγυνα,
γένος ἐντόμων.

Apteronoto, οὐσ. ἀρσ. ἀπτερόνιτον,
γένος ἰχθύων.
Artista, ἐπίθ. ἀριστός, ἀπτεστος.
Artoto, οὐσ. ἀρ. γρμ. ἀπτεστον,
Arua, οὐσ. ἠθλ. ἀψύη, ἰχθύς.
Arulotico, ἐπίθ. ἐπουλωτικός.
Arunto ἴδε Appuntio.
Arus οὐσ. ἀρ. ἴδε Arudu.
Aqua οὐσ. ἠθλ. ἴδε Acqua.
Aqualicola, οὐσ. ἀρσ. ἀνατ. ἕβη.
Aquario, οὐσ. ἀρσ. ἀστρ. ὕδροχόος.
Aquantierare ἴδε Acquantierare.
Aquatico, ἐπίθ. ὕδρόβιος, ὀμβρώδης.
Aqueità, οὐσ. ἠθλ. ὕδαρότης.
Aqueo ἴδε Acqueo.
Aquadocio ἴδε Acquidotto.
Aquadotto ἴδε Acquedotto.
Aquistoglia ἴδε Agrifoglio Elec.
Aquila, οὐσ. ἠθλ. ἀετός· ῥίνη (ἰχθ.).
Aquilania, οὐσ. ἠθλ. ἀετίνης.
Aquilastro, οὐσ. ἀρ. ἀλιζέτος, ἀ-
λιζέτος.
Aquilania, οὐσ. θ. βτ. κόθος, ἀγκω-
λία.
Aquila ἴδε Aquilegia.
Aquilifero, οὐσ. ἀρσ. στρατ. ἀστο-
φόρος.
Aquilina, οὐσ. ἠθλ. ἴδε Aquilegia.
Aquilino, οὐσ. ἀρσ. ἀετιδεύς· ἐπίθ.
ἀετίας.
Aquilon, οὐσ. ἀρσ. φορμ. κρηστόν.
Aquilonaro, ἐπίθ. βόρειος, ἀρκτικός.
Aquilone, οὐσ. ἀρσ. βορέας, βορρῆς·
ἀρκτος.
Aquilotto, οὐσ. ἀρ. ἀετιδεύς.
Aquimabile, οὐσ. ἀρσ. χειρόνιτρον.
Aquiminario, οὐσ. ἀρσ. νικτήρ ἐν
ταῖς ναοῖς.
Aquo, οὐσ. ἀρσ. ναυτ. εἶδος πλοίου
ἐν Ὀλλανδία.
Aquosità, οὐσ. ἠθλ. ἴδε Acquosità.
Aquoso ἐπίθ. ἴδε Acquoso.
Ara, οὐσ. ἠθλ. βωμὸς· σάκελος· θυ-
τήριον ἄστρων· ἔλιος (τῆς αελήνης)
ἀρσ. εἶδος ἀρότρου.
Araba, οὐσ. ἠθλ. βτ. τυράγτις, γένος
φυτῶν.
Arabeha, ἕργανον μουσικῶν ἐν Bar-
Easia.

Arabescare, ρ. ἐν. ἴδε Habescare.
Arabesco, οὐσ. ἀρσ. ἀραβουργημα,
ποικίλματα ἢ κομημάτα κατὰ τὸν
ἀραβικὸν τρόπον· ἐπίθ. ἀραβικός.
Arabicamente, επίρ. ἀραβικώς.
Arabico, ἐπίθ. ἀραβικός, βάρβαρος.
Arabide, οὐσ. ἠθλ. βτ. ἀνατολικὸν
κάρδαμον.
Arabile, ἀρόσιμος, ἀρότις, γεωργή-
σιμος.
Arabismo, οὐσ. ἀρσ. ἀραβισμός.
Arabo, ἐπίθ. ἀραβικός.
Arac, οὐσ. ἀρσ. πνευματώδες ποτόν.
Aracari, οὐσ. ἀρσ. ἀράκαρι, γένος
πηγνῶν.
Aracca, οὐσ. ἠθλ. ἴδε Arua.
Archide, οὐσ. ἠθλ. ἀραχίδη, γένος
φυτῶν.
Aracue, οὐσ. ἀρσ. ἀράχνη, εἶδος ὁ-
ρολογίου ἡλιακοῦ.
Aracnoidi, οὐσ. ἀρσ. ζωολ. ἀρα-
χνοειδή.
Aracnoliti, οὐσ. ἀρσ. πλθ. ἀραχνό-
λιθοι.
Aracnidi, οὐσ. ἀρσ. ἀραχνίδες, τά-
ξις ζώων.
Aracnide καὶ Aracnide, οὐσ. θ. ἴδε
Aracnoide, ἐπίθ. ἀραχνοειδής.
Aracnoidea οὐσ. ἠθλ. ἴδε Aracnoide.
Aracnoideo, ἐπίθ. βτ. ἀραχνοειδής.
Aracnoidite, οὐσ. ἠθλ. ἰατρ. ἀρα-
χνοειδίτις.
Aracnoidite, οὐσ. ἠθλ. ἰατρ. ἀρα-
χνοειδίτις.
Araco, οὐσ. ἀρσ. ἄρακος, ἀρακάς.
Aracnoide, οὐσ. ἠθλ. συνδυασμὸς θερ-
μότητος.
Arada, οὐσ. ἀρσ. πτηνὸν ἐκ τῆς κί-
χλης.
Aracoticon, οὐσ. ἀρσ. ἀρατωτικὸν
φάρμακον.
Aragaisco, οὐσ. ἀρσ. ἀράγοι, σφά-
κελοι.
Aragua, οὐσ. ἠθλ. ἀράχνη, ἀράχνης.
Araguare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτκ. συμ-
πλέκομαι.
Arague, οὐσ. ἀρσ. ἀράχνη, δίαιτον.
Aragnidi, οὐσ. ἀρσ. πλθ. ἀραχνίδες,
τάξις ζώων.

Aragno, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Ragno' στεφάνη ἑστρόλαβίου.
 Aragonite, οὐσ. ὀηλ. ἀραγονίτης, ὀρυκτόν.
 Aralda, οὐσ. ὀηλ. κηρύκαινα' ἀγγε-
 λιωφόρος.
 Araldica, οὐσ. ὀηλ. ἡ συμβολικὴ τέχνη.
 Araldo, οὐσ. ἀρ. κήρυξ.
 Aralia, οὐσ. θ. ἀραλία, εἶδος φυτοῦ.
 Araliaceae, οὐσ. ὀηλ. τὰ ἀραλιοειδῆ, τρίτῃ φ.
 Aralie, οὐσ. ὀηλ. ἴδε Araliaceae.
 Aramaco, οὐσ. ἀρσ. ἰχθύς τῆς Ἀμερικής.
 Aramellizare ἴδε Aratemellizare.
 Aramento, οὐσ. ἀρ. ἄροσις, ἀροσιάζομαι.
 Arancia, οὐσ. θ. χρυσομήλων, πορτοκαλίον.
 Aranciata, οὐσ. θ. γλύκισμα ἐκ πορτοκαλίων' πορτοκαλάδα κτύπος διὰ πορτοκαλίου.
 Aranciato, ἐπίθ. χρυσοειδής, πορτοκαλής.
 Aranciera, οὐσ. θ. φωτοχειμάδιον.
 Arancino, οὐσ. ἀρ. μικρὸ πορτοκαλέα τῆς Κίνας.
 Arancio, οὐσ. ἀρ. χρυσομήλεα, πορτοκαλέα' ἐπίθ. χρυσοειδής' οὐσ. χρώμα πορτοκαλίου.
 Arancione, οὐσ. ἀρ. μεγάλ. τοῦ Arancio.
 Arancioso, ἐπίθ. χρυσοειδής, πορτοκαλής.
 Aranca, οὐσ. θ. ἀραχνοειδῆς χιτών τοῦ ὀφθαλμοῦ.
 Aranco, polso — ἀραχναῖος σφυγμός.
 Arante ἴδε Aratore.
 Aranza, οὐσ. θ. ἴδε Arancia.
 Arada del Brasile, οὐσ. ἀρ. πετηνόν.
 Arare, ἐν. ἀροτῶν πλέω.
 Arasimare, ἐν. (ἴσως) ἀγωνιῶν, ἀσθμῶν.
 Aratagano, κοιν. ἴδε.
 Aratica, οὐσ. θ. πολυχρῶμα πετηνῶν.
 Araticu, οὐσ. ἀρ. καρπὸς δένδρου τινοῦ.
 Arativo, ἐπίθ. ἀροτός, ἀροσιμὸς.

Arato, οὐσ. ἀρ. ἴδε Aratro.
 Aratolo, οὐσ. ἀρ. ἄροτρον, ἴδε Aratro.
 Aratore, οὐσ. ἀρ. ἀροτήρ' ἐπίθ. ζευξιμὸς.
 Aratorio, γεωργικὸς ἀροτός, ἀροσιμὸς.
 Aratro, οὐσ. ἀρ. ἄροτρον.
 Aratura, ἀροσις, ἀροσιάζομαι' ἀροτῆς ἀγρός.
 Arazione, οὐσ. θ. ἴδε Aratura.
 Arazzame, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arazzeria.
 Arazzaria, οὐσ. θ. τὰ περιστρώματα τὸ διαπέδωμα' διαπεδωματούργιον.
 Arazziera, οὐσ. ἀρ. διαπεδωματούργος.
 Arazzo, οὐσ. ἀρ. περιστρώμα, διαπέδωμα.
 Arbaggio, οὐσ. ἀρ. ἐριούχον περιεπιγμένον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ σχαινοπλόκου.
 Arbagio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Albagio.
 Arbitro, ἴδε Arbitro και Corbozzolo.
 Arbero, ἴδε Albero.
 Arbitro, ἴδε Laberinto.
 Arbitra, οὐσ. θ. ἴδε Arbitro.
 Arbitraggio, ἴδε Arbitrio.
 Arbitramentale, ἐπίθ. δικαιοκρατικός.
 Arbitramento, οὐσ. ἀρ. διαίτησις, διαίτα.
 Arbitrare, οὐδ. διαίτω, κοινῶ' ἀποφασίζω' νομίζω' οὐσ. γνώμη.
 Arbitrariamente, ἐπίρ. αὐτεξουσίως, αὐθαϊρέτως.
 Arbitrario, ἐπίθ. δικαιοκρατικός, δικαιοκράσιμος' ἐκούσιος' αὐθαϊρέτος, αὐτεξουσίος.
 Arbitrato, οὐσ. ἀρ. διαίτα, διαίτησις' οἱ διαίτηται' ἐπίθ. sentenza — α, διαίτησις.
 Arbitratore, trice, δικαιοκράτης.
 Arbitrio, οὐσ. ἀρ. προαίρεσις, θέλησις, βούλησις, ἐκούσια, ἐλευθερία' δύναμις' αὐθαϊρέσις, τὸ αὐθαϊρέστον' αὐτεξουσίωσις, ἀνεξαρτησία, τὸ αὐτεξουσίον' ἰδιοτροπία, φαντασία' διαίτησις, διαίτα.
 Arbitro, οὐσ. ἀρ. δικαιοκράτης' ἀνεξαρτησία.
 Arbolo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arboscello

Arboraccio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Alberaccio.
 Arborago, ἐν. δασυφυτόν.
 Arborato, ἐπίθ. δασυφυτόν' δασυφυτός' ἐξερτυμένος, γενεαλογικὸς' κλαδωδής.
 Arbore, οὐσ. ἀρ. καὶ (ἐνίστα) θ. δένδρον.
 Arborea, δασυφυτός' δασυφυτός' κλαδωδής.
 Arborecente, ἐγκισσυσμένος' δασυφυτός.
 Arboreto, οὐσ. ἀρ. δασυφύον.
 Arboretto, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. δασυφυτόν, δασυφύον.
 Arborifero, ἐπίθ. δασυφυφόρος.
 Arboriforme, δασυφυοειδής, δασυφυτός.
 Arborizante, δασυφυφόρος, δασυφυτός.
 Arborizzazione, οὐσ. θ. δασυφυοειδῆ ἀπεικονίσματα.
 Arboro, οὐσ. ἀρ. ἴδε Albero.
 Arboreto, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arboscello.
 Arboroso, ἐπίθ. δασυφυτός' δασυφυτός.
 Arbor(s)cello, οὐσ. ἀρ. δασυφύον' θάμνος.
 Arbucell-a, -o, ἴδε Arboscello.
 Arbucell-a, -o, δασυφύον' ἀναδενδρῶν.
 Arbusco, -la, ἴδε Arboscello.
 Arbucolo, ἴδε Arboscello.
 Arbucula, οὐσ. θ. ἴδε Arboscello.
 Arbustino, vite — ἀναδενδρῶν.
 Arbusto, οὐσ. ἀρσ. δασυφύον' θάμνος' θάμνων.
 Arbuto, οὐσ. ἀρ. βρ. κόμπος.
 Area, οὐσ. θ. κιβωτός, λάρναξ' σκάφη' σιτόβολών' ἀργυρ(ι)οθήκη' νεκροθήκη' φέρετρον.
 Area, οὐσ. θ. περὶ τοῦ Area.
 Areafore, οὐσ. ἀρ. τοξότης ἀπατεῶν.
 Aragnolo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arcangelo.
 Arcaismo, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχαϊσμός.
 Arcate, οὐσ. ἀρ. ἀψίς, καμάρα' διάπηγμα, ζυγός.
 Arcalif, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arcaliffo.
 Arcaliffa, οὐσ. θ. τοῦ Arcaliffo.
 Arcaliffo, οὐσ. ἀρ. ἡγεμόν, καλῆς.
 Arcame, οὐσ. ἀρ. σκελετός, σκελετόν.
 Arcanamente, ἐπίρ. ἀπορητικῶς.

Arcangelica, οὐσ. θ. ἀρχαγγελική.
 Arcangelo, οὐσ. ἀρ. θεολ. ἀρχαγγελλός.
 Arcangiolo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arcangelo.
 Arcano, οὐσ. ἀρ. μυστήριον, ἀπορητικόν' ἐπίθ. ἀπορητικόν, μυστηριώδης.
 Arcanson, οὐσ. ἀρ. ἴδε Cartame.
 Arcare, ἐν. τοξεύω' ἀπατῶ.
 Arcario, οὐσ. ἀρ. ταμίαις, ἐπιτηρητής τῶν ἐνδουμάτων.
 Arcaro, οὐσ. ἀρ. τοξοποιός.
 Arcasse, ἡ εἰς πλοῦ' ἴδε Manicotto.
 Arcata, οὐσ. θ. ἑσθὴ τῶν κροῖσμα πλῆκτρον.
 Arcatore, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arcalore.
 Arcatura, οὐσ. θ. κυρτότης τινῶν ἑσθῶν πλοῦ.
 Arcavola, οὐσ. θ. τρίμαγμα.
 Arcavolo, οὐσ. ἀρ. τρίπαπος.
 Arca, οὐσ. θ. ἀρκαίος, ἀρκαίος.
 Arcaella, οὐσ. θ. κιβωτίον.
 Arceo, ἐπίθ. τοῦ εἶδους βολσάμου.
 Arcera, οὐσ. θ. καμαρωτὴν ξύλινον ἄσμα.
 Arceide, οὐσ. θ. βρ. ἀρκεσίς.
 Arceuto, οὐσ. ἀρ. βρ. ἀρκευτός.
 Arca, οὐσ. ἀρ. ἀρχὴ ἢ ἀ. περιόδος νόσου' ἀρχή.
 Archa, τὸ κεντρικὸν πῦρ' ἢ ἐνεργούσα αἰτία.
 Archeale, ἐπίθ. τοῦ κεντρικοῦ πυρῶς.
 Archelule, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχιβουλος.
 Archeero, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχεφόρος, χορηγός.
 Archetico, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχιδίκος.
 Archeggiamento, χορηγία τοῦ πλῆκτρον.
 Archeggiare, ἐν. τοξῶν, καμαρῶν' μεταχειρίζομαι τὸ πλῆκτρον.
 Archeismo, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχαϊσμός.
 Archeologia, οὐσ. θ. φιλ. ἀρχαϊσμός.
 Archeologia, οὐσ. θ. φιλ. ἀρχαϊσμός.
 Archeo, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχαϊσμός.
 Archeologia, οὐσ. θ. φιλ. ἀρχαϊσμός.
 Archeologia, οὐσ. θ. φιλ. ἀρχαϊσμός.

Archicografia, οὐσ. θ. ἀρχλ. ἀρχαιογραφία.
 Archicograficamente, ἀρχαιογραφικῶς.
 Archicografico, ἐπίθ. ἀρχαιογραφικὸς.
 Archicografo, ἀρχαιογράφος, ἀρχαιολόγος.
 Archeologia, οὐσ. θ. φιλ. ἀρχαιολογία.
 Archeologicamente, ἀρχαιολογικῶς.
 Archeologico, ἐπίθ. ἀρχαιολογικὸς.
 Archeologo, οὐσ. ἀρ. ἀρχαιολόγος.
 Archeone, οὐσ. ἀρ. ἀρχαίων, ἀρχαίων· πραιτώριον, πραιτανείον.
 Archeonia, οὐσ. ἀρ. ἀρχειώτης, φύλαξ ἀρχαίων.
 Archeosimolo, οὐσ. ἀρ. ἀρχαιολογία.
 Archetipamente, ἐπίρ. ἀρχετύπως.
 Archetipo, οὐσ. ἀρ. ἀρχετύπων· ἐπίθ. ἀρχετύπος.
 Archetta, οὐσ. θ. μικρὰ κιβωτός.
 Archettino, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. τοῦ Archetto.
 Archetto, οὐσ. ἀρ. τοξάριον· πλῆκτρον· τόξον.
 Archevolto, οὐσ. ἀρ. ἀρχτ. ἴδε Archivolto.
 Archi, λέξις οὐδὲν καθ' ἑαυτὴν σημαίνουσα.
 Archiacolito, οὐσ. ἀρ. ἐκκλ. ἀρχιακόλουθος.
 Archiatro, οὐσ. ἀρ. ἀρχίατρος.
 Archibugiaré, ἐν. ῥίπτω πυροβόλον· φονεύω διὰ τοῦ πυροβόλου ἐγκληματίας.
 Archibugiata, οὐσ. θ. βολή πυροβόλου.
 Archibugiere, οὐσ. ἀρ. πυροβολική· ἄσλοποιός.
 Archibugieria, οὐσ. θ. τάγμα πυροβολιστῶν.
 Archibugiatto, οὐσ. ἀρ. μικρὸν πυροβόλον.
 Archibugio, οὐσ. ἀρ. πυροβόλον· μολυβδοβόλον.
 Archibugione, οὐσ. ἀρ. μεγάλον πυροβόλον. [giata].
 Archibusata, οὐσ. θ. ἴδε Archibu-

Archibusatina, ταῦτό τῷ Archibusata.
 Archibuseria, οὐσ. θ. ἴδε Archibugieria.
 Archibusiara, οὐσ. θηλ. τοξότις, πολεμιστριά.
 Archibusero, οὐσ. ἀρ. ἴδε Archibugiere.
 Archibuso, οὐσ. ἀρ. ἴδε Archibugio.
 Archicchiocco, οὐσ. ἀρ. ἴδε Carelfo.
 Archicello, οὐσ. ἀρ. τοξάριον.
 Archiconfraternita, οὐσ. θ. ἀρχιαδελφότης.
 Archiconsolare, ἴδε Arciconsolare.
 Archidiaconato, ἴδε Arcidiaconato.
 Archidiacono, ἴδε Arcidiacono.
 Archieconomo, οὐσ. ἀρ. ἀρχιεκονόμος.
 Archiepiscopale, ἐπίθ. ἀρχιεπισκοπικός.
 Arhierarca, οὐσ. ἀρ. ἀρχιεράρχης.
 Archieunuco, οὐσ. ἀρ. ἀρχιευνούχος.
 Archifanfano, ἴδε Arcifanfano.
 Archiferaciti, οὐσ. ἀρ. πλ. λειτουργοὶ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰβραίων.
 Archifilaso, φιλ. ἀρχιφύλαξ.
 Archiflamino, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arciflamino.
 Archifoglio, οὐσ. ἀρ. θεοῦχος μολυβδος.
 Archigallo, ἴδε Arcigallo.
 Archigenico, ἐπίθ. ιατρ. ἀρχιγενής, ὄξος.
 Archigeronte, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχιγέρων.
 Archiginasio, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχιγυμνάσιον.
 Archigrammateo, οὐσ. ἀρ. ἀρχιγραμματεύς.
 Archilochio, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχιλόχειος στιχός.
 Archiloico, οὐσ. ἀρ. εἶδος σατυρικοῦ στιχοῦ.
 Archimagia, οὐσ. θηλ. ἀλχημ. ἀρχιμαγεία.
 Archimagiro, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχιμάγειρος.
 Archimago, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arcimago.
 Archimandrita, οὐσ. ἀρ. ἀρχιμαν-

δρίτης, (ἀρχι)ἐπίσκοπος, ἀρχιερέυς· ἀρχηγός.
 Archimia, ἴδε Alchimia· ἀπάτη.
 Archimiare, ρ. ἐν. ἴδε Alchimiare.
 Archimimo, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχιμίμος.
 Archimista, οὐσ. ἀρ. ἴδε Alchimista.
 Archimonsistero, οὐσ. ἀρ. ἀρχιμοναστήριον.
 Archinauta, οὐσ. ἀρ. ἀρχιναύτης.
 Archiparafonista, οὐσ. ἀρ. πρωτοψάλτης.
 Archiparente, οὐσ. ἀρ. πατριάρχης.
 Archipendolare, ἴδε Archipenzolare.
 Archipendolo, ἴδε Archipenzolo.
 Archipenzolare, ρ. ἐν. σταθμίζω, σταθμῶ.
 Archipenzolo, οὐσ. ἀρ. στάβλη, σπάρτος, στάφην.
 Archipirata, οὐσ. ἀρ. φιλ. ἀρχιπαιρατής.
 Archipreshite, ἴδε Arcipreshite.
 Archipreshiterato, ἴδε Arcipreshiterato.
 Archipreshiteriale, ἴδε Arcipreshiteriale.
 Archiprofeta, οὐσ. ἀρ. ἀρχιπροφήτης.
 Archisinagoga, οὐσ. ἀρ. ἀρχισυναγωγή· ἴδε
 Archisinagogo, οὐσ. ἀρ. ἀρχισυνάγωγος.
 Archistratego, οὐσ. ἀρ. ἀρχιστρατήγος.
 Architatro, οὐσ. ἀρ. ταῦτό τῷ Archimimo.
 Architsoro, οὐσ. ἀρ. ἀρχιθέρωρος.
 Architetta, οὐσ. θηλ. ἡ ἀρχιτέκτων, ἡ δημιουργός.
 Architetamento, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀρχιτεκτονεῖν.
 Architettare, ρ. ἐν. ἀρχιτεκτονῶ.
 Architettico, ἴδε Architettonico.
 Architetto, οὐσ. ἀρ. ἀρχιτέκτων.
 Architettonica, οὐσ. θ. ἀρχιτεκτονική.
 Architettonicamente, ἐπίρ. ἀρχιτεκτονικῶς.
 Architettonico, ἐπίθ. ἀρχιτεκτονικός.
 Architettonografia, ἀρχιτεκτονογραφία.

Architettonograffo, ἀρχιτεκτονογράφος.
 Architetto, trice, ἀρχιτέκτων.
 Architettorucolo, περιφρ. τοῦ Architetto.
 Architettura, ἀρχιτεκτονία, ἀρχιτεκτονική.
 Architipografo, οὐσ. ἀρ. ἀρχιτυπογράφος.
 Architravato, cornice—a, κορνίζα.
 Architrave, οὐσ. ἀρ. ἐπιστύλιον, ἐπιστυλον.
 Architriolin(i)o, οὐσ. ἀρ. ἀρχιτρικλινός.
 Archiviare, ρ. ἐν. ἀναγράφω εἰς τὸ ἀρχεῖον.
 Archivio, οὐσ. ἀρ. ἀρχεῖον.
 Archivista, οὐσ. ἀρ. ἀρχεῖωτης, ἀρχαιοφύλαξ.
 Archivolto, οὐσ. ἀρ. ἀψιδωτὸν κυματίον.
 Archi, ταῦτό τῷ Archi.
 Archibondantemente, διαφλέστατα.
 Archiacademico, ἐπίθ. ἀρχιακαθημερικός.
 Archiaccolito, οὐσ. ἀρ. ἐκκλ. ἀρχιακόλουθος.
 Archiamato, ἐπίθ. ὑπεραγαπώμενος.
 Archiasino, οὐσ. ἀρ. πρωτογαίδαρος.
 Archiasinone, οὐσ. ἀρ. μεγεθ. τοῦ Archiasino.
 Archiattento, ἐπίθ. ποσειδικιώτατος.
 Archiballaro, οὐδ. πολὺ χοροῦσα.
 Archibanco, οὐσ. ἀρ. πρωτόθρονον.
 Archiallo, ἐπίθ. θραιστάτος, τίγκυκαλος.
 Archibenissimo, ἐπίρ. κάλλιστα.
 Archibestiale, ζωιδέστατος, κτηνωδέστατος.
 Archibionico, ἐπίθ. μέγα κτήνος (ζῶον).
 Archibonissimo, οὐσ. ἀρ. κάλλιστος, πάγκυκαλος.
 Archibra, οὐσ. θηλ. ἴδε Algebra.
 Archibriccone, κακοηθέστατος, φανυλέσιος.
 Archibrutto, ἐπίθ. ἀσχημάτατος.
 Archibuffone, οὐσ. ἀρ. ἀρχιθωμολόγος.

Arcibuono, επίθ. πάγκαλος, κάλλι-
στος.
Arcicantore, οὐσ. ἀρ. πρωτοψάλτης.
Arcicaro, επίθ. κάμφιλος, προσφιλέ-
στατος.
Arcicembalo, οὐσ. ἀρσ. μουσ. ἀρχι-
κύμβalon.
Arcicerto, επίθ. βεβαίωτατος.
Arcicomposto, επίθ. πολυσύνθετος.
Arciconsolare, επίθ. ύπατικός· ρ. τὰ
μάλιστα παρηγορῶ.
Arciconsolato, οὐσ. ἀρσ. πρώτη ύ-
πάτεια.
Arciconsolo, οὐσ. ἀρσ. πρωτόπατος·
πρότανις.
Arcicontentare, ρ. ἐν. ύπερευχαρι-
στῶ.
Arcicontente, επίθ. ύπερευχαριστή-
μένος.
Arcicorredare, ρ. ἐν. ἐντελῶς ἐξαρ-
τῶ.
Arcicotale, επίθ. ἴδε Habbuino.
Arciredere, οὐδ. τυφλῶς πιστεῦω.
Arciredibile, επίθ. πιθανώτατος.
Arciuoco, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιμάγειρος.
Arcidevoto, επίθ. λίαν εὐσεβής,
Arcidiacano, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Arcidia-
cono.
Arcidiaconare, επίθ. ἀρχιδιακονικός.
Arcidiaconato, οὐσ. ἀρσ. ἀρχidia-
κονία.
Arcidiacono, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιδιάκωνος.
Arcidiavolo, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιδιάβολος.
Arcidiradissimamente, σπανιώτατα.
Arcidiradissimo, επίθ. σπανιώτατος.
Arcidivino, επίθ. θεϊώτατος.
Arcidivoto, ἴδε Arcidevoto.
Arcidoppio, επίθ. ύπερδιπλούς.
Arcidottissimo, επίθ. πολύ σοφώ-
τατος.
Arcidrujda, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιδρυΐδης.
Arciduca, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιδούξ.
Arciduale, επίθ. ἀρχιδουκικός.
Arciducato, ἀρχιδουκάτος, ἀρχιδουκία.
Arciduchessa, οὐσ. θ. ἀρχιδούκισσα.
Arciduchino, οὐσ. ἀρσ. ύποκ. του
Arciduca.
Arciduro, επίθ. σκληρότατος.
Arcieloquentissimo, εύγλωττότατος.

Arciepiscepolato, ἴδε Arcivescovado.
Arciepisodico, λίαν ἐπισιόδιος· ά-
καιρότατος.
Arciera, οὐσ. ἀρ. τοξότρια· τοξό-
τις, πολεμιστρα.
Arcierarca, οὐσ. θ. ἀρχιεράρχης.
Arciere, οὐσ. ἀρ. τοξότης· δορυφόρος.
Arcieretico, επίθ. ἀρχιερετικός.
Arcieri, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arciere.
Arcifacile, επίθ. εύκολώτατος.
Arcifallito, επίθ. λίαν χρωκόπος.
Arcifanfana, οὐσ. θηλ. του Arcifan-
fano.
Arcifanfana, οὐδ. ἴδε Millantarsi.
Arcifanfano, οὐσ. ἀρσ. μέγανυχος,
καμπαστής.
Arcifastidioso, επίθ. όγληρότατος.
Arcifavola, οὐσ. θ. μέγας μύθος.
Arcifocondissimo, επίθ. παμφεροσό-
τατος.
Arcifervente, διακυρότατος, διακαέ-
στατος.
Arcifilosofo, οὐσ. ἀρ. ἀρχιφιλόσοφος.
Arcifinissimo, επίθ. λεπτότατος.
Arciflamine, οὐσ. ἀρ. Ἀρχιφλόμις.
Arciflemmatico, επίθ. πολύ φλεγ-
ματικός.
Arcifondatore, οὐσ. ἀρ. πρώτος θε-
μελιωτής.
Arcifortissimo, επίθ. ισχυρότατος.
Arcifortunatissimo, επίθ. εύτυχέ-
στατος.
Arcifreddissimo, επίθ. ψυχρότατος.
Arcifurbesco, επίθ. κανουργάτατος.
Arcifurfante, επίθ. παγκάκουργος.
Arcigallo, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιερεύς τῆς
Κυβέλης.
Arcigiullare, οὐσ. ἀρσ. περίφημος
ψηφοπαίκτης.
Arciginrecosulto, οὐσ. ἀρσ. νομο-
μαθέστατος. [γρια.
Arciguamente, βλοσυρόν, άγριον, ά-
Arcignoza, οὐσ. θηλ. γοργότης, τὸ
βλοσυρόν.
Arcigno, επίθ. άξύς, δριμύς, στυ-
φνός· γοργός, βλοσυρός· κατηφής·
όγληρός.
Arcigocciolone, οὐσ. ἀρ. βλάξ, βλα-
κίστατος.

Arcigrandissimo, παμμεγέθης, μέγι-
στος.
Arcigratisimo, επίθ. εύχεροστότατος.
Arcigustoso, επίθ. ήδύτατος.
Arcilatinissimo, επίθ. λατινικώτα-
τατος.
Arciliuto, οὐσ. ἀρσ. κινύρα.
Arcilunatico, επίθ. ἐπιληπτικώτα-
τος.
Arcilunghissimo, επίθ. μακρότατος.
Arcimaestoso, επίθ. μεγαλοπρεπέ-
στατος.
Arcimaestro, -a, ἀρχιδιδάσκαλος.
Arcimago, οὐσ. ἀρ. ἀρχιμάγος.
Arcimajuscolo, επίθ. παχυλώτατος.
Arcimaniato, ἴδε Maniatissimo.
Arcimastro, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arcimac-
stro.
Arcimatto, επίθ. μωρότατος.
Arcimaluro, επίθ. ώριμώτατος.
Arcimentiro, οὐδ. ψεύδομαι άναιδῶς.
Arcinnessere, οὐσ. ἀρ. πριμμήχιος,
τίτλος.
Arcinimo, οὐσ. ἀρ. ἀρχιμίμος.
Arciminuto, επίθ. λεπτότατος.
Arcimirabile, επίθ. θαυμασιώτατος.
Arcimirando, επίθ. θαυμασιώτατος.
Arcimperiale, αυτοκρατορικώτατος.
Arcimpossibile, επίθ. λίαν άδύνατος.
Arcinecessarissimo, αναγκαιώτατος.
Arcinegghiente, επίθ. άμελέστατος.
Arcinfernale, επίθ. καταχθονιώτα-
τος.
Arcinfinito, επίθ. λίαν άπέραντος.
Arciobligato, επίθ. λίαν ύπόχρεως.
Arciocupato, επίθ. λίαν ένησχολη-
μένος.
Arcionato, επίθ. Έχων άστράβην.
Arcione, οὐσ. ἀρ. άστράβη· έφιπ-
πιον.
Arciorpalo, οὐσ. ἀρ. όπάλλιος, πολύ-
τιμος λίθος.
Arciordinarissimo, επίθ. προστυχό-
τατος.
Arciordinato, επίθ. εύθετώτατος.
Arcirpanca, οὐσ. θηλ. πρωτόθρονον.
Arciparafonista, οὐσ. άρσ. πρωτο-
ψάλτης.
Arcirazzo, επίθ. μωρότατος.

Ἴταλο-ελληνικὸν Λεξικὸν

Arcipelago, οὐσ. ἀρσ. γεωγρ. ἀρχι-
πέλαγος.
Arcipiccolissimo, επίθ. μικρότατος.
Arcipieno, επίθ. πληρέστατος.
Arciproeta, οὐσ. άρσ. ἀρχιποιητής.
Arcipretichissimo, επίθ. ποιητικώ-
τατος.
Arcipretizzare, ρ. οὐδ. περιουργῶ
έν άφθονία.
Arcipoltrone, επίθ. όνηρότατος, νει-
θρότατος.
Arcipostentoso, επίθ. θαυμασιώτατος.
Arcipossibile, επίθ. πολύ δυνατός.
Arcipotente, επίθ. ισχυρότατος.
Arcipotenza, οὐσ. θηλ. μεγάλη δύ-
ναμις.
Arcipreshite, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arciprete.
Arcipresbiterato, οὐσ. άρσ. ἴδε Ar-
cipretato.
Arcipresso, οὐσ. άρσ. ἴδε Cipresso·
επίθ. πλησιέστατα.
Arcipretale, επίθ. του ἀρχιεπισβο-
τέρου.
Arcipretato, άξιωμα του ἀρχιεπισβο-
τέρου.
Arciprete, οὐσ. ἀρ. ἀρχιεπισβύτερος·
ἀρχιερεύς.
Arciprotimperiale, επίθ. πρώτιστος.
Arciprovalo, τὰ μέγιστα άποδειξιγ-
μένος.
Arciputiano, επίθ. λίαν πόρνος.
Arcibino, οὐσ. ἀρ. πρώτος ραβίνος.
Arciraggiunto, επίθ. παχύτατος.
Arciraro, επίθ. σπανιώτατος.
Arcireale, επίθ. πραγματικώτατος.
Arcireina, οὐσ. θηλ. αρχιδασίλισσα.
Arciria, οὐσ. θ. βτ. άκυρία, γένος
φυτών.
Arciribaldo, οὐσ. άρσ. παγκάκουρ-
γος.
Arciricco, βαθύπλουτος, πλουσιώ-
τατος.
Arciridere, οὐδ. και άύτπ. καγγάζω.
Arciscrestano, οὐσ. άρσ. άρχιεπι-
κόρος.
Arcisavio, επίθ. λίαν σοφός.
Arcisbracatissimo, επίθ. λίαν γυνός.
Arcisciocco, βλακίστατος, μωρότα-
τος.

δύλ. 7

Arciscioperato, επίθ. ἀργότατος.
 Arciscioperatonaccissimo, ἀργότατος.
 Arisegretario, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιγραμματέυς.
 Arciservitore, οὐσ. ἀρσ. ὑπηρέτης λίαν ἀφωσιωμένος.
 Arcisicuro, επίθ. ἀσφαλέςτατος.
 Arcisinagogo, οὐσ. ἀρσ. ἀρχισυνάγωγος.
 Arcisinfoneta, οὐσ. ἀρσ. ἀρχηγός παρεκκλησίου.
 Arcisolenne, επίθ. λίαν ἐπίσημος.
 Arcisolennità, οὐσ. θηλ. μεγάλη ἐπισημότης.
 Arcisolito, επίθ. συνηθέστατος.
 Arcisonoro, επίθ. ἡχηρότατος.
 Arcisottile, επίθ. λεπτότατος.
 Arcispanto, επίθ. μεγαλοπρεπέστατος.
 Arcispietato, επίθ. σκληρότατος.
 Arcisquisito, επίθ. λίαν ἐξαιρετός.
 Ar-isterminato, επίθ. ὑπέριμετρος.
 Arcistimato, επίθ. ἐντιμότερος.
 Arcistupendo, επίθ. θαυμασιώτατος.
 Arcisuddiacono, πρῶτος τῶν ὑποδιακόνων.
 Arcisupremo, επίθ. ὑπέρτατος.
 Arcitesoriare, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιθησαυροφύλαξ.
 Arcitoscano, επίθ. τυρρηνικώτατος.
 Arcitomba, οὐσ. θηλ. ναυτ. σάνιδωμα τῆς ἀντλίας.
 Arcivalente, επίθ. ἀνδρείωτατος κτλ.
 Arcivero, επίθ. ἀληθέστατος.
 Arcivesco, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arcivescovo.
 Arcivescovado, οὐσ. ἀρσ. ἀρχιεπισκοπή.
 Arcivescovale, επίθ. ἀρχιεπισκοπικός.
 Arcivescovato, ἴδε Arcivescovado.
 Arcivescovile, επίθ. ἀρχιεπισκοπικός.
 Arcivescovno, οὐσ. ἀρ. ἀρχιεπίσκοπος.
 Arcioviolata, lira—, λυροκύμβαλον.
 Arcivostro, επίθ. ἄλιος ἑμέτερος.
 Arco, οὐσ. ἀρσ. τόξον· πλήκτρον.
 Arcoa, οὐσ. θηλ. Αλκοα.
 Alcobaleno, οὐσ. ἀρσ. ἴρις, οὐράνιον τόξον.

Arcobalestro, οὐσ. ἀρσ. βελόστασις, βάλιστρα.
 Arcobugio, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Archibugio.
 Arcocleste, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Arcobaleno.
 Arcolajarsi, περιστρέφομαι ὡς πηνιστήρ.
 Arcolajo, οὐσ. ἀρσ. πηνιστήρ, τύλιγίδιον.
 Arcoccello, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. τοξάριον.
 Arconde, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Arconte.
 Arcone, οὐσ. ἀρ. μέγα τόξον· μεγάλη χιθωνάς.
 Arconta, οὐσ. ἀρ. ἄρχων· Σταράτης.
 Arcoptoma, οὐσ. ἀρσ. χειρ. ἀρχόπτωμα.
 Arcoptosi, οὐσ. θ. χειρ. ἀρχόπτωσις.
 Arcora, οὐσ. θ. πλθ. τοῦ Arco.
 Arcoreggiare, οὐδ. ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι.
 Arcorragia, οὐσ. θ. αἱμορραγία τοῦ ἀρχοῦ.
 Arcosiringa, οὐσ. θ. χειρ. ἀρχοσυρίγγιον.
 Arcostrale, επίθ. τοξοδέλμωνος, τοξοδόλος.
 Arcova, οὐσ. θηλ. ἴδε Alcovva.
 Arcovata, οὐσ. θ. πολλὰ ἄμου τόξα.
 Arcetapolioto, οὐσ. ἀρ. ἀρκτηπηλιώτης.
 Arcetazione, οὐσ. θ. στένωσις πόρου.
 Arcetio, ἴδε Artico.
 Arceto, ἴδε Arzio.
 Arcetitudine, οὐσ. θ. ἴδε Arcetazione.
 Arceto, οὐσ. ἀρσ. ἄστρο. ἀρκτος.
 Arcetofilace, οὐσ. θηλ. ἄστρο. ἀρκτοφύλαξ, βοώτης.
 Arcetomio, οὐσ. ἀρσ. ἀρκτόμιος.
 Arcetopiteco, οὐσ. ἀρ. ἀρκτοπιθήκος.
 Arcetopo, οὐσ. ἀρσ. ἀρκτόπους, γένος φυτῶν.
 Arcoteica, οὐσ. θηλ. ἀρκτοθήκη, ἴδε Artoteca.
 Arciotide, οὐσ. θηλ. ἀρκτοτίς, γένος φυτῶν.
 Aretura, οὐσ. θηλ. χειρ. εἰσπαρτέσματα τῶν εἰς τὴν σάρκα εἰσδύοντων δούλων.

Areturo, οὐσ. ἀρ. ἄστρο. ἴδε Arturo.
 Arento, επίθ. τοξοειδής, καμαρωτός.
 Arenazione, οὐσ. θ. χειρ. κύρτωσις τῶν ὀστέων.
 Archalista, οὐσ. θηλ. στρο. τοξοβόλον ὄργανον.
 Archasio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Archetto.
 Archio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arzio.
 Ardea, οὐσ. θ. ἐρωδιός.
 Ardente, επίθ. καυστικός, φλογερός, καυστήρ, περιπλεγής, διακαής, διάπυρος· ὀσμνητικός· δριμύς· παράφορος· περιπαθής· θαρραλέος· ἐπιθυμητός· ζωηρός· ἀνυπόμονος· στυλπνός· λαμπρός· οὐσ. πλ. φωσφάρα ξύλα.
 Ardentello, επίθ. ὑπό τι περιπαθής.
 Ardentelemente, ἐπίρ. διακαῶς, διαπύρως, ἐνθέρμως, θαρμῶς· περιπαθῶς.
 Ardentello, ἴδε Ardentello.
 Ardenna, ἴδε Ardore· ἀρηνίασις· περιπάθεια.
 Ardere, ἐν. καίω· ζηράνω· φλέγω, φλογίζω· ἐρωτοποιῶ· οὐδ. καὶ αὐτπ. καίωμαι, φλέγομαι· ἀνάπτομαι· καίω· διαλάμπω· διακαῶς ἐπιθυμῶ· ἐρωτῶ· ἄλλοκομαι· οὐκ ἔχω χρήματα ἀπώλυται.
 Ardesia, οὐσ. θ. ἀρδωσία, σχιστόλιθος.
 Ardetti, οὐσ. ἀρ. πλ. φιλ. Ἄρδητοι.
 Ardiglione, οὐσ. ἀρ. γλώσσα πόρπης.
 Ardimentarsi, διακουθεύω, διακινδυνεύω.
 Ardimento, οὐσ. ἀρ. τόλμη εὐτολμία, θάρρος· θασύτης· καύσις· ἐμπρησις.
 Ardimentoso, επίθ. θρασύς· θαρραλέος.
 Ardire, οὐδ. αὐτπ. ἐν. τολμῶ· οὐσ. τόλμη, εὐτολμία, θάρρος· θασός, αὐθάθεια.
 Ardiscere, ἴδε Ardire. [τῶν.
 Ardisia, οὐσ. θ. ἀρδισία, γένος φυτῶν.
 Arditaggio, ἴδε Ardimento.
 Arditeamente, εὐτόλμως· προπετῶς.
 Arditanza, οὐσ. θ. ἴδε Ardimento.
 Ardit ello,-etto, επίθ. ὑπό τι τολμηρός.

Arditezza, οὐσ. θ. ἴδε Ardimento, Ardire.
 Ardito, επίθ. εὐτολμος, θαρραλός· θρασύς, τολμηρός· κἀθετός· ἀνάντης.
 Arditore, trice, ἐμπρηστής.
 Ardore, οὐσ. ἀρ. καύσις, καύπων· ζέσις, ὀσμῆ, προθυμία· διακαής ἐπιθυμία.
 Ardunamente, χαλεπῶς, δυσκόλως.
 Arduità, οὐσ. θ. ἀνωφέρεια· χαλεπότης, δυσκολία.
 Ardura, οὐσ. ἀρ. χαλεπότης, δυσκολία· ἐναντίωμα, συμφορά· επίθ. χαλεπός, δύσκολος· βαρῆς· σπουδαίος· ὑψηλός.
 Ardura, ἴδε Arsurra.
 Area, οὐσ. θ. οἰκόπεδον· ἔλιος· ἄλικαι.
 Area, οὐσ. θ. εἶδος φοίνικος.
 Aralatto, επίθ. αὐγμηρὸς, κατῆφρος.
 Aralazione, οὐσ. θ. φου. ἀποθήρανσις.
 Araganza, ἴδε Garzana.
 Aralla, οὐσ. θ. μικρὸν δίκτηρον.
 Arena, οὐσ. θ. ψάμμος, ἄμμος· παρλίον, αἰγιαλός· κοινοτήριον, κονίστρα· δοκιμή, πάλη.
 Arenaceo, επίθ. εἰς ἄμμου συγκείμενος.
 Arenaja, οὐσ. θ. γένος ἰχθύων ἀκανθοῶν.
 Arenajo, ἴδε Renajo.
 Arenajolo, οὐσ. ἀρ. ἀμμοπέλης, ἡ ἀμμοσφῆρος.
 Arenale, οὐσ. ἀρ. ἀμμώδης τόπος.
 Arenamento, τὸ ἐξοκέλλειν· ψύχανσις.
 Arenante, οὐσ. ἀρ. μαχητής ἐν τῇ ἄμμῳ.
 Arenarsi, ἐξοκέλλω.
 Arenaria, οὐσ. θ. ἀμμόλιθος· ὄχθυδιαιτα πτηνῶν.
 Arenario, επίθ. ἀμμώδης.
 Arenazione, οὐσ. θ. (ψ)ἀμμοσώσις, ψαμμισμός.
 Arondalito, οὐσ. θ. ἴδε Epidota.
 Arenella, ἴδε Renella.
 Arenga, οὐσ. θ. ἴδε Aringa.

Arenghiera, οὐσ. θ. ἴδε Aringhiera.
 Areniccio, οὐσ. ἀρ. Reniccio.
 Arenicola, οὐσ. θ. φαμμοδότης, γένος ζώων.
 Arenicolo, ἐπίθ. ἴδε Renicolo.
 Areniforme, ἐπίθ. ἀμμοειδής.
 Arenischio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Renischio.
 Arenistio, ἐπίθ. ἴδε Renistio.
 Arenosiccio, ἐπίθ. ἴδε Renosiccio.
 Arenosità, οὐσ. θ. τὸ ἀμμώδες.
 Arenoso, ἐπίθ. ἀμμώδης ἀμφίβολος.
 Arente, ἐπίθ. ξηρός, ἴδε Arido.
 Areola, οὐσ. θ. ἄλωνιον, κύλιδιον & λως.
 Areometro, οὐσ. ἀρσ. φυσ. ἀραιόμετρον.
 Areopagita, οὐσ. ἀρ. ἀρεοπαγίτης.
 Areopagilico, ἐπίθ. ἀρεοπαγιτικός.
 Areopagito, οὐσ. ἀρ. ἀρεοπαγίτης.
 Areopago, οὐσ. ἀρσ. Ἄρειος Πάγος.
 Areosincrito, σπανίας κράσεως ἀνθρώπος.
 Areostatica, οὐσ. θηλ. ἀεροστατική.
 Areostatico, ἐπίθ. ἀεροστατικός.
 Areostato, οὐσ. ἀρσ. ἀερόστατον.
 Areostazione, οὐσ. θ. ἀερόστασις, ἀεροστατική.
 Areostilo, οὐσ. ἀρσ. ἀραιόσταυλον.
 Areota, οὐσ. ἀρ. ἀραιότης, γένος ζώων.
 Areotettonica, οὐσ. θηλ. στρ. ὀχυρωματική.
 Areotico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἰατρ. ἀραιωτικός.
 Ares, οὐσ. θηλ. ἡ ἐνέργεια τοῦ μορφῶν πᾶ πάντ.
 Aresco, οὐσ. ἀρσ. ἀργλ. ρέβδος εὐθεία.
 Aretologia, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀρεταλογία.
 Areticare, οὐδ. ἀργίζομαι, θλίβομαι.
 Aretografia, οὐσ. θ. ἡθογραφία, ἀρετογραφία.
 Aretologia, οὐσ. θ. ἡθολογία, ἀρετολογία.
 Aretologo, οὐσ. ἀρσ. φιλ. ἀρεταλόγος.
 Arcumatico, ἐπίθ. μὴ σῶν καταρροῆν.

Arazia, οὐσ. θ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν λυσιμαχίων.
 Arfango, οὐσ. ἀρ. εἶδος ἀρπακτικοῦ πτηνοῦ.
 Arfasutello, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. τοῦ.
 Arfasato, οὐσ. ἀρ. ἀνθρώπος οὐδενὸς ἕξις.
 Arga, οὐσ. θ. γένος ἀραγνίδων.
 Argabia, οὐσ. θ. ἀργάβια, μικρὸν ἀργεῖον.
 Argagnolo, οὐσ. ἀρ. λακάνη τῶν κηροποιῶν.
 Argaise, οὐσ. ἀρ. στράφοι (εἰς τοὺς ἴππους).
 Argana, οὐσ. θ. πλ. τοῦ Argano.
 Arganare, ἐν. ξέω, λαιάνω.
 Arganello, ἴδε Arganello κύλινδρος.
 Arganelto, οὐσ. ἀρ. βαροῦλλον.
 Argano, οὐσ. ἀρ. γέρανος, βαροῦλλον ντ. ὄνος, ἐργάτης ξέστρον.
 Argela, οὐσ. θ. ψευδὴς κολουτέα.
 Argema, οὐσ. ἀρ. ἄργεμον, ἄργεμα, ἄργεμος.
 Argemalo, οὐσ. ἀρ. εἶδος ἀνεμώνης.
 Argemone, ἴδε Argema ἄργεμώνη.
 Argentaio, οὐσ. ἀρ. ἀργυροποιός, χρυσοχός.
 Argentale, ἀργυρώδης, ἀργυροειδής.
 Argentare, ἴδε Inargentare.
 Argentario, ἴδε Argentaio, ἐπίθ. ἀργύρειος.
 Argentato, ἐπάργυρος, ἀργυρωτός.
 Argentaturo, τριε, ὁ ἐπαργυρῶν.
 Argentatura, οὐσ. θ. ἐπαργύρωσις.
 Argenteo, ἐπίθ. ἀργυροῦς οὐσ. ἀργυροῦς.
 Argenteria, οὐσ. θ. ἀργυρώματα, ἀσημικά.
 Argentiera, οὐσ. θ. ἀργυρεῖον.
 Argentiere, οὐσ. ἀρσ. ἀργυροχός.
 Argentiero, ἀργυροχός ἴδε.
 Argentifero, ἐπίθ. ἀργυροφόρος.
 Argentifico, ἐπίθ. ἀργυροποιός.
 Argentino, ἐπίθ. ἀργυροειδής οὐσ. εἶδος ἴχθ.
 Argento, οὐσ. ἀρ. ἀργυρός ἀργυρώματα. || — vivo, ὑδράργυρος.
 Argentorifero, ἐπίθ. ἀργυροχρυσόφορος.

Argiglia, οὐσ. θ. ἴδε Argilla.
 Argiglioso, ἐπίθ. ἴδε Argilloso.
 Argilla, οὐσ. θ. ἀργίλος, ἀργίλλος.
 Argillaceo, ἐπίθ. ἀργιλώδης.
 Argillite, οὐσ. θ. σχιστόλιθος, ἀρδίωσις.
 Argilliti, οὐσ. ἀρσ. πλ. ἀργιλίθιοι.
 Argillolite, οὐσ. θηλ. ἀργίλος ἐσκληρωμένη.
 Argilloso, ἐπίθ. ἀργιλ(λ)ώδης.
 Arginale, οὐσ. ἀρ. ἴδε Argine.
 Arginamento, οὐσ. ἀρ. πρόχωσις.
 Arginare, ἐν. προχώννυμι οὐσ. πρόχωσις.
 Arginatura, οὐσ. θ. πρόχωσις πρόχωματα.
 Arginazione, οὐσ. θ. ἴδε Arginamento.
 Argine, πρόχωμα πρόφοραμα ἐμπόδιον.
 Arginetto, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arginello.
 Arginello, οὐσ. ἀρ. μικρὸν πρόχωμα.
 Arginide, οὐσ. ἀρ. ἀργυρίς, γένος ἐντόμων.
 Arginone, οὐσ. ἀρ. μεγθ. τοῦ Argine.
 Argiuoso, ἐπίθ. πλήρης προχωμάτων.
 Argiraspidi, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀργυράσπιδες.
 Argiraspo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Argiraspidi.
 Argireioso, οὐσ. ἀρ. ἀργυροειδὴς ἴχθους.
 Argiro, οὐσ. ἀρ. ἀργύρειον, γένος ἐντόμων.
 Argiria, οὐσ. θ. ἀργυροφανὴς καταρρακτης.
 Argirite, οὐσ. θ. ἀργυρίτις, ἀφός.
 Argiritide, οὐσ. θ. ἴδε Argirite.
 Argirocoma, οὐσ. ἀρ. ἀστρ. ἀργυρόμας.
 Argirocorno, ἐπίθ. ἀργυρόκομος.
 Argirodama, οὐσ. θ. ἀργυροδάμας.
 Argirodamante, οὐσ. ἀρ. ἀργυροδάμας.
 Argirotalmo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Argirotalmo.
 Argirotonia, ἐλλήμ. ὁ φιλοσοφικός λίθος.

Argirolite, οὐσ. θ. ὄρυζ. ἀργυρολίθος.
 Argiromelano, οὐσ. ἀρ ἴδε Argirolite.
 Argironita, οὐσ. θ. ἀργυρόνηκτον, γένος ἐντόμων.
 Argiropea, οὐσ. θ. ἐλλήμ. ἀργυροποιία.
 Argirosp(s)io, οὐσ. ἀρ. ἀργύροψ ἴχθους.
 Argirotichia, οὐσ. θ. ἀργυρεῖον, ἀργυροφυεῖον.
 Argirotroscio, οὐσ. ἀρ. ἀργυροτόξος.
 Argirotroscema, οὐσ. θηλ. ἀργυροπρόσημα.
 Argirotalmo, οὐσ. ἀρσ. ἀργυροφθαλμὸς κόραξ.
 Argione, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Argione, Rene.
 Argo, οὐσ. ἀρσ. ἄργος, εἶδος πτηνοῦ εἶδη ἴχθους εἶδη κογγυλῶν εἶδος μαλακίου εἶδος ἐντόμου εἶδος ὕψους ἀστερισμός τις ἐκ 45 ἀστέρων.
 Argofillo, ἀργόφυλλον, γένος φυτῶν.
 Argogliarsi, ἴδε Inorgogliarsi.
 Argoglio, ἴδε Orgoglio.
 Argoglioso, ἴδε Orgoglioso.
 Argolasia, οὐσ. θηλ. ἀργολασία, γένος φυτῶν.
 Argolo, οὐσ. ἀρσ. γένος ἀσπανδύλων ζώων.
 Argomentaccio, περιφρ. τοῦ Argomento.
 Argomentare, οὐδ. τεκμηριῶ, ἐπιχειρῶ συμπεραίνω κρίνω ἐξάγω ἐπιείσημα εὐρίσκω θεραπεῖαν αὐτ.π. ἐτοιμαζομαι προσπαθῶ ἐπινοῶ θεραπεύω προῦπερ)καπιζομαι ἐν. σημαῖον δίδωμι.
 Argomentativo, τεκμηριώδης, ἀποδεικτικός.
 Argomentatore, τριε, ὁ τεκμηριῶν, ἀπεδεικνύων σοφιστής ἐριστής, ἐριστής, φιλόνομος.
 Argomentazione, οὐσ. θηλ. συλλογισμός, συμπερασμός τεκμηριώσις, ἀπόδειξις.
 Argomento, οὐσ. ἀρσ. συλλογισμός, ἀπόδειξις, λόγος, ἐπιχείρημα λογισμός τεκμήριον, ἐνδείξις φαντασία

ιδέα· κρίσις· ἐπίνοια, (ἐξ-, ἐφ) εὐρε-
σις· θεραπεία· φάρμακον· παραβολή·
ὑπόθεσις· περιλήψις· αἰτία· πιθα-
νότης· ἐργαλεῖον· μηχανή· τὸ ἀναγ-
καῖον· κλυστήριον.
Argomentoso, καταπειστικός· ἐπι-
νοητικός.
Argonauta, ἀεροβάτης· ζωολ. ἀργο-
ναύτης.
Argonave, οὐσ. θ. ναῦς τοῦ Ἄργου,
ἀργώ.
Arguello, οὐσ. ἀρ. βτ. Cinanco.
Arguire, οὐδ. αὐτπ. ἴδε Argomen-
taro· ἐν. συμπεράνω, συν(ἐξ)άγω·
ἐκπιπλήττω· κρίνω.
Arguità, ἴδε Argutezza, Arguzia.
Argumentare, ἴδε Argomentare.
Argumentazione, ἴδε Argomenta-
zione.
Argumento, ἴδε Argomento.
Argutamente, ἐπίρ. ἀξίως, λεπτεῖς,
συνεπῶς, ἐπιτηδεύως.
Argutetto, ἐπίθ. ὑποκ. τοῦ Arguto.
Argutezza, οὐσ. θηλ. ὀξύτης, λεπτό-
της, ἀγγλινία.
Arguto, ἐπίθ. ὀξύς, λεπτός, ἀγγί-
νους· δριμύς· διάτορος, λιγυρός· ἀ-
στειός.
Arguzia, οὐσ. θηλ. ἴδε Argutezza·
εὐτραπέλια, ἀστείότης, γαρνιτισμός.
Aria, οὐσ. θηλ. ἀήρ· διάστημα· εὐ-
πρέπεια· ὄψις, ἦθος, χαρακτήρ, σχή-
μα, εἶδος, μαρφή, τρόπος· ᾠδή· τε-
μάχιον μουσικῆς· ἀέριον· ἦχος,
σκοπός, ρυθμός, ὁμοιότης.
Ariaccia, οὐσ. θηλ. περιφρ. καλὸν
ἦθος.
Arianismo, οὐσ. ἀρσ. ἐκκλ. ἀρειανι-
σμός.
Arianna, οὐσ. θηλ. ἀστρ. ἀριάδνη,
ἀστήρ.
Aricione, οὐσ. θ. φυσιολ. ἀρικόμων.
Aridamente, ἐπίρ. ἀύχμηρως, ξηρῶς.
Aridoza, οὐσ. θηλ. ἴδε Aridità.
Aridire, ρ. ἐν. Inaridire.
Aridità, οὐσ. θηλ. ξηρότης, ξηρα-
σία· ψυχρότης.
Arido, οὐσ. ἀρσ. ξηρός τόπος· ἐπίθ.
ἀύχμηρός, ξηρός· ἄγονος, στείρος·

ἀλλικτής. εὐτελής, πενιχρός, πτω-
χός· κενός· ἰσχνός.
Aridore, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Aridità.
Arieggianto ἐπίθ. εὐρυθμός, εὐμε-
τρος.
Arieggare, οὐδ. καὶ ἐν. ὁμοιάζω.
Arientato, ἴδε Argentato.
Ariento, ἴδε Argento.
Arietare, ρ. ἐν. στρ. κεραιζῶ· ὠθῶ.
Ariete, οὐσ. ἀρ. κρίος· εἶδος ἰχθύος·
ἀστερισμός· εἶδος πολεμικῆς μη-
χανῆς.
Arietino, ἐπίθ. κρικσειδής.
Arietola, οὐσ. θηλ. λεπτοῦρος, γέ-
νος ἐντόμων.
Arietta, οὐσ. θηλ. αὔρα, ζέφυρος·
ἴδε Cavatina.
Ariettina, οὐσ. θηλ. μουσ. ὑποκορ.
τοῦ Arietta.
Arillato, ἐπίσπερος, ἔχων ἐπικά-
λυμμα.
Arillo, οὐσ. ἀρσ. βτ. ἐπικάλυμμα,
ἐπίσπερμον.
Arimandone, οὐσ. ἀρσ. ψιττακός ὁ
μικροῦρος.
Arimmetica, οὐσ. θηλ. ἴδε Aritme-
tica.
Arimmetico, ἐπίθ. ἀριθμητικός.
Arioca, οὐσ. θ. ἄλυσ. ἴδε Sagala,
Arioga, οὐσ. θηλ. δημηγορία· βῆμα·
ἀφή.
Ariornamento, οὐσ. ἀρσ. δημηγορία,
λόγος.
Ariogare, οὐδ. δημηγορεῖν, ρητορεύω.
Ariogatore, trice, δημηγόρος, ρήτωρ.
Ariogheria, οὐσ. θηλ. δημηγορία,
λόγος.
Arioghiera, οὐσ. θηλ. βῆμα (ρητ.)
δημηγορία.
Ariogo, οὐσ. ἀρσ. ἱππικὸν ἀγώνος·
ἐμιλλα, ἀγών, μάχη, μονομαχία·
στάδιον, κονίστρα· βῆμα· δημηγο-
ρία· ἀντικείμενον, ὑπόθεσις.
Ariof, οὐσ. ἀρσ. ἀστρ. κύκνουρος,
ἀστήρ.
Ariolo, οὐσ. ἀρ. μάντις.
Ariona, οὐσ. θηλ. ἀήρ ὑγιεινότητας·
τρόπος.
Arione, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Aghirone.

Ariopago οὐσ. ἀρσ. ἴδε Areopago.
Arioso, ἐπίθ. εὐπνοῦς, εὐάριος, αἰ-
θριος, ἀερικός· ὑπέρ(παρά)τολμος·
ἔκνομος, ἀήθης· ἰδιοτρόπος· χαρμῆς,
ἐπίχαρις, κομψός.
Ariosteggiare, μιμούμαι τὸν Ἄρ-
ιστον.
Ariostesco, ἀριστέσιος, τοῦ Ἀρίστου.
Ariostisia, οὐσ. ἀρσ. ὄπαδός τοῦ Ἄ-
ρίστου.
Arisaro, οὐσ. ἀρσ. βτ. ἀρίσαρον.
Arisarica, οὐσ. θηλ. ἀριθμητική.
Arisarico, ἐπίθ. ἀριθμητικός.
Arisarica, οὐσ. ἀρ. ἀριθμητικός.
Arisarica, οὐσ. θηλ. ἀριθμητική.
Arisarico, ἐπίθ. ἀριθμητικός.
Arista, οὐσ. θηλ. τὰ νῶτα χοίρου·
ἀθήρ· (ἄ)στάχυν.
Aristarcheggiare, μιμούμαι τὸν Ἄ-
ριστάρχον.
Aristarchia, οὐσ. θηλ. ἀρισταρχία,
ἀριστοκρατία. [χος.
Aristarco, οὐσ. ἀρσ. φιλ. Ἄριστάρ-
χος.
Aristato, ἐπίθ. βτ. ἀηρώδης, ἀθε-
ρώδης.
Aristocratico, ἐπίθ. ἀριστοκρατικός.
Aristocrazia, ἀριστοκρατία, ἀριστο-
κρατία.
Aristodemocratico, ἀριστοδημοκρα-
τικός.
Aristodemocrazia, οὐσ. θηλ. ἀριστο-
δημοκρατία.
Aristofaneggiare, μιμούμαι τὸν Ἄ-
ριστοφάνην.
Aristofanico, ἐπίθ. ἀριστοφάνειος.
Aristoforo, οὐσ. ἀρσ. ἀρχλ. ἀριστο-
φόρος.
Aristotelesco, ἴδε Aristotelico.
Aristotelicamente, ἐπίρ. ἀριστοτε-
λικῶς.
Aristotelico, ἐπίθ. ἀριστοτελικός.
Aristotelista, οὐσ. ἀρσ. ὄπαδός τοῦ
Ἄριστοτέλους.
Arisula, οὐσ. θ. μικρὸς ἐθήρ· ἀκανθα.
Ariteneale, τὸ τρίτον ζεύγος τῶν ἑ-
πικουρικῶν ὀστέων τῶν βραγχιακῶν
τόσων.
Ariteneale (fibra), ἀρται-
νοεπιγλωττικὸν ἴνες.

Aritenoidei, χόνδροι ἀρταινοειδεῖς
τοῦ λάρυγγος.
Aritenoidea, ἀρταινοειδής (μῦς).
Aritmania, οὐσ. θηλ. ἴδε Arima-
nanzia.
Aritmetica, οὐσ. θ. ἀριθμητική.
Aritmetico, ἐπίθ. ἀριθμητικός.
Aritmeticamente, ἐπίρ. ἀριθμητι-
κῶς.
Aritmetico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀριθμη-
τικός.
Aritmico, εὐρυθμός· ἴδε Aritmo.
Aritmo, οὐσ. ἀριθμὸς· ἀρρυθμία τοῦ
σφυγμοῦ· ἐκκλ. ἴστ. Ἀριθμοί.
Aritmologia, οὐσ. θηλ. μθμ. ἀριθ-
μολογία.
Aritmomanzia, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀριθ-
μομαντεία.
Aritmonomia, οὐσ. θηλ. μθμ. ἀριθ-
μονομία.
Aritnoide, ἴδε Aritenoide.
Aritnoidea, ἴδε Aritenoidea.
Aritzo, ἀνευ ἐμβρύου, κρυπτόγαμος.
Arizzari, οὐσ. ἀρσ. ἐρυθρόδανον, ἐ-
ρυθρόδανον.
Ariada(r), οὐσ. ἀρσ. φρμ. θειοῦχον
ἀρσενικόν.
Ariechino, οὐσ. ἀρ. μῦς, ἀρλε-
κίνος.
Ariogin, οὐσ. ἀρσ. ἀρολόγιον, ἴδε
Orologio.
Ariotta, οὐσ. θηλ. τὰ τὸ τῶ.
Ariotto, οὐσ. ἀρσ. ἄνθρωπος οὐτιδα-
νός, χοίρος.
Arma, οὐσ. θηλ. ἴδε Arme· Alma·
Anima.
Armaesia, οὐσ. θηλ. περιφρ. τοῦ
Arma.
Armaello, δίκην τελαμώνος.
Armiaccio, οὐσ. ἀρσ. περιφρ. τοῦ
Armaio.
Armadiglia, οὐσ. θ. ἴδε Armatiglia.
Armadillo, εἰσώπους, κατάφρακτος
ἔχινος.
Armadino, οὐσ. ἀρσ. ὑποκορ. τοῦ
Armaio, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Armaio.
Armadione, οὐσ. ἀρ. μεγθ. τοῦ Ar-
maio.
Armatura, οὐσ. θηλ. ὄπλασις, πανο-

πλά' μηχανή στρατιωτική· ἀμυν-
τικά όπλα· στρατιωτικόν επάγγελ-
μα· θωρακφόροι στρατιώται· ντ. έ.
ξοπλισμός, κατάρτυσις· κέρατα, ό-
πλα· ἀμυντήριον· υποστηρίγματα·
όπλακοίτα· μοχλοί και θωρώματα.
Armaturetta, ούσ. θ. μικρός όπλι-
σμός.
Armaj(u)olo, ούσ. άρ. όπλοποιός.
Armamentario, ούσ. άρσ. όπλοθήκη.
Armamento, ούσ. άρσ. (πολεμική)
παρασκευή· όπλασις, ντ. έξοπλισμός,
έξάρτυσις.
Armare, έν. (έξ-, καθ)όπλιζω· έπι-
σκευάζω, έξ(κατ)αρτίζω, έφ(έξ-, καθ)
όπλιζώ· υποστηρίζω· μεταχειρίζο-
μαι ώς όπλον· αύτπ. όπλιζομαι.
παρασκευάζομαι· μεθύσκομαι· άφη-
νιδ· ούδ. στατολογώ.
Armario, ούσ. άρσ. σκευοθήκη· βι-
βλιοθήκη· ταμείον. κιβωτός.
Armata, ούσ. θηλ. στόλος· στρατός,
στράτευμα.
Armatamente, ένόπλιος, όπλισμένος.
Armat-ella, -elta, στολίσκος· μικρόν
στράτευμα.
Armatiglia, ούσ. θ. στολίσκος τών
Ίσπανών.
Armato, επίθ. ένοπλος· κατηρητισμέ-
νος.
Armato-dromia, ούσ. θηλ. άρματο-
δρομία.
Armatomachia, ούσ. θηλ. άρματο-
μαχία.
Armatore, ούσ. άρ. έφοπλιστής, πει-
ρατής· πειρατικός· πειρατικόν πλοϊόν.
Armatura, ίδε Armadura· da pet-
to, θώραξ.
Arme, όπλον· στρατός· πολεμική·
παρασκευή.
Arme-ggeria, άγών όπλων, δημόσιος
άγών.
Armegevole, άρμόδιος εις τόν άγώ-
να τών όπλων.
Arme-ggiamento, ούσ. άρ. Ιπποδρο-
μία, Ιππικοί άγώνες.
Arme-ggiare, ούδ. ποιῶ άγώνας ό-
πλων· πάλλω, βέλω· θορυβοῦμαι· ά-
νοητάνω.

Arme-ggiata, ούσ. θ. ίδε Arme-ggia-
mento.
Arme-ggiatore, άγωνιστής, μαχητής.
Arme-ggeria, ούσ. θ. ίδε Arme-g-
geria.
Arme-ggio, ούσ. άρ. τῶ ποιεῖν άγώ-
νας όπλων· περιπλοκή, σύγχυσις· Ι-
δε Armamento.
Armel, ούσ. άρ. βτ. πήγανον, πήγά-
νιογ.
Armelina, ούσ. θ. δέρμα τῆς ικτι-
δος.
Armelino, ούσ. άρ. Ικτίς λευκή,
λευκοίκτης.
Armena (pietra), ούσ. θ. κυανός.
Armeni(a)ca, ούσ. άρσ. άρμενικόν
μήλον.
Armeniseo pesca, —a, ραδάκινον.
Armeno, боло—, βῶλος άρμενικός.
Armentario άγελαιός· ούσ. βουκόλος.
Armentiero, ούσ. άρ. βουκόλος.
Armento, ούσ. άρσ. άγέλη.
Armeria, ούσ. θ. όπλοθήκη· γένος
φυτῶν.
Armetramento, επίθ. π. κρατεράγ-
μης.
Armetta, ούσ. θηλ. μικρόν παράση-
μον.
Armicella, ούσ. θ. όπλον μικρῶς ά-
ξίας.
Armiere, επίθ. όπλοφόρος, πολεμι-
κός.
Armiere, όπλοφόρος, πολεμικός άν-
δρής, θωρακός, μαχητής, πολε-
μιστής.
Armilla, ούσ. θ. ψέλλιον, περιθρα-
χιόνιον. [τός.
Armillage, επίθ. ψέλλιωτός, κρικω-
Armillo, ούσ. άρσ. κεράμιον· πιθά-
ριον, άγγεϊόν.
Armillustro, ούσ. άρσ. τόπος έν φ
έποιοῦντο τόν όπλακαθαρισμόν· όπλο-
καθάρισιον.
Armi-potente, επίθ. κρατεράγμης.
Armiraglio, ούσ. άρ. ίδε Ammirag-
lio.
Armista, ούσ. άρ. σηματολόγιον.
Armistizio, ούσ. άρ. άνακωχή, άνο-
ητάνω.

Armo, ούσ. άρ. ίδε Armamento.
Armo-fono, επίθ. ίδε Coriudone.
Armo-ge, ούσ. θ. ζωγρ. άρμολή χρω-
μάτων.
Armolà, ούσ. θηλ. ίδε Armel.
Armonanzaia, ούσ. θ. μαγεία δια-
τής έπιτακότησώς τών πλατώνζώνων.
Armoneggiare, ούδ. ίδε Armoniz-
zare.
Armonia, ούσ. θηλ. άρμονία.
Armonicale, άρμωνιακός, σιμιμικός.
Armonia-co, ούσ. άρσ. άρμωνικόν
κόμμα.
Armoniale, επίθ. άρμονικός· άνάλο-
γος.
Armoniatu, εύθετος, σύμμετρος.
Armonica, ούσ. θ. μουσ. άρμονική·
άρμονικόν.
Armonicamente, επίφ. άρμονικώς.
Armonico, επίθ. άρμονικός, έναρμό-
νιος.
Armonicon, άρμονικόν άργανον μου-
σικόν.
Armonicordo, άρμονίχορδον, κύμβα-
λον.
Armoniosamente, άρμονικώς. έναρ-
μονίως.
Armonioso, επίθ. έναρμόνιος, άρμο-
νικός.
Armonista, ούσ. άρ. μουσ. άρμονι-
κός.
Armonizzamento, ούσ. άρ. γλυκύ-
της ήχου.
Armonizzare, ούδ. άρμονίαν άποτα-
λώ· έν. (έ-, συν)άρμολω, διαλλέτω.
Armonizzatamento, ίδε Armonisa-
mente.
Armonizzato (bene), σύμμετρος· εύ-
ρωστος.
Armonometro, ούσ. άρ. μουσ. άρμο-
νιόμετρον.
Armoraccia, ούσ. θ. ίδε Caslearia.
Armosini, ούσ. άρ. άρμόσυνοι, γυ-
ναϊκό κοσμοι.
Armoste, ούσ. άρ. έλ. Ιστ. άρμωστής.
Arnglossa, ούσ. θ. άρνόγλωσσον,
πεντάκτυρον.
Arpania, ούσ. θ. αλωπεκία, τριγύρ-
ροία.

Armes, ούσ. άρ. όναγρος.
Armesate, έν. έπικοσμή, στολίζω.
Armesario, ούσ. άρ. κοσμητής θεά-
τρου.
Arnese, ούσ. άρσ. πανοπλία· τῶ
σκευή, ή άποσκευή· έπιπλα. οίκο-
(άπο)σκευή, άπορτία, τῶ σκευή άρ-
μενα· έργαλεία· φρούριον· κόσμος,
στολισμός, ένδυμασία, (ματισμαίς,
στολή.
Arnes-etto, -ello, ούσ. άρσ. μικρόν
έπιπλον· έργαλείον.
Arnesiccio, ίδε Arnesetto.
Arguone, ίδε Arnione.
Arnia, ούσ. θ. κυφέλη, κυφέλιον.
Arniajo, ούσ. άρ. μελισσοτορφεϊόν.
Arnione, ούσ. άρ. νεσός.
Arnoli, ούσ. άρ. πλ. φιλ. άρνηδοί,
ραβηδοί.
Arnoglossa, ούσ. θηλ. ίδε Arnay-
lossa.
Arnomanzia, ούσ. θ. άνομανσία.
Arnopogono, ούσ. άρσ. άρνοπόγων,
γένος φυτῶν.
Arnosere, ούσ. θηλ. είδος κιχωρίου,
ραδίκι.
Arnoseride, ούσ. θ. ίδε Arnosere.
Aroga (giustizisia), άρωγός, δικαιο-
σύνη.
Aroidce, ούσ. θηλ. ίδε Aroidi.
Aroidi, πλ. άρσειδή φυτά.
Aroma, ούσ. άρ. άρωμα.
Aromatario, ούσ. άρ. άρωματοπώλης.
Aromatichezza, ίδε Aromaticità.
Aromaticità, ούσ. θ. άρωματικότης.
Aromatico, άρωματικός· ούσ. άρωμα.
Aromatite, ούσ. θ. άρωματίτης.
Aromatizzare, έν. ούδ. άρωματίζω·
τύνῶ.
Aromato, ούσ. άρ. άρωμα· επίθ. άρω-
ματικός.
Arom-e, -o, ούσ. άρ. άρωμα.
Aromine, ούσ. θ. ίδε Canina.
Arpa, ούσ. άρσ. άρπη.
Arpace, ούσ. θ. άρπυξ, ήλεκτρον.
Arpagonare, έν. καμακεύω· άρπάζω,
Arpagone, ούσ. άρ. ντ. άρπάγη.
Arpanetta, ούσ. θ. άρχαϊόν είδος έρ-
πτης.

Arpassibio, επίθ. ζωολ. ἀρπαξίβιος.
 Arpaso, οὐσ. ἀρσ. ἀρπαστόν.
 Arpe, οὐσ. θ. ἴδε Arra' ἄρπη.
 Arpeggiamento, οὐσ. ἀρ. κρούσεις τῆς σαμβούκῃς.
 Arpoggiare, ἐν. σαμβουκίζω, ναβλίζω.
 Arpoggiatore, trice, σαμβουκιστής.
 Arpeggio, οὐσ. ἀρ. μους. κρούσμα ταχύ.
 Arpento, οὐσ. ἀρ. πλέθρον, στρέμμα.
 Arpese, οὐσ. ἀρ. ἀρχτ. κλειδιά κτερίου.
 Arpia, οὐσ. θ. ἄρπια πύρνη· τρυφών.
 Arpicare, οὐδ. ἀναρριχῶμαι, ἀνέρω.
 Arpicordiano, ἐπίθ. σαμβουκόχορδος.
 Arpicordo, οὐσ. ἀρ. κύμβαλον.
 Arpignone, οὐσ. ἀρ. στρ. ἄρπαξ.
 Arpina, οὐσ. θ. μαγάδιον, μικρὰ σαμβούκη.
 Arpinella, οὐσ. θ. μους. λύρα, μαγάδιον.
 Arpino, οὐσ. ἀρ. ντ. ἀρπάγη, ἀρπάγιον.
 Arpioncello, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. τοῦ Arpione.
 Arpioncino, οὐσ. ἀρ. ὑποκορ. τοῦ Arpione.
 Arpione, οὐσ. ἀρσ. στρόφιγξ, στροφέως· ἀρπάγη, κόραξ, τζεγκέλι § ντ. κοντός.
 Arpionotto, οὐσ. ἀρσ. ὑποκορ. τοῦ Arpione.
 Arpista, οὐσ. θηλ. σαμβουκιστής, ναβλιστής.
 Arpognare, ρ. ἐν. καμακεύω, καμακίζω.
 Arpognatore, οὐσ. ἀρσ. καμακευτής, καμακιστής.
 Arpone, οὐσ. ἀρσ. ντ. τρλίαντα, κάμαξ, ἰχθύοκνιτρον· κιθάριον, μαντολίον.
 Arra, οὐσ. θηλ. ἀρραβών· ἐνέχυρον· ἀσφάλεια.
 Arrabattarsi, ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ.
 Arrabbiamento, οὐσ. ἀρσ. λύσσα.
 Arrabbiare, οὐδ. καὶ αὐτπ. λυσσῶ, ὠργίζω.
 Arrabbiatamente, λυσσηδόν, μαγνώδως.

Arrabbiatellaccio, λυσσώδης, μαγνώδης.
 Arrabbiatello, ἐπίθ. ὑπὸ τι λυσσώδης.
 Arrabbiatellucciaccio, ἴδε Arrabbiatello.
 Arrabbiaticcio, οὐδ. ἀρσ. ἀσθένεια τοῦ σίτου.
 Arrabbiato, λυσσώδης· μαγνώδης· ἰσχνός.
 Arrabbiatuzzo, ὑποκ. τοῦ Arrabbiato.
 Arrabbiossire, οὐδ. αὐτπ. μαίνομαι, λυσσῶ.
 Arrabbi-care, -re, οὐδ. ἴδε Arrabbiare.
 Arraffiare, ἐν. καὶ οὐδ. δράττομαι, ἄρπάζω· σπαράττω δε' ἀρπάγιον.
 Arraffio, ἄρραφον κράνιον· ἄρραφος ἐφέστρεξ.
 Arragonite, οὐσ. θηλ. ὄρυκτ. ἀραγονίτης.
 Arramacciare, ρ. ἐν. καθέλκω ἐπὶ τοῦ ὄρεινου ἑλκίθρου σπαράττω τοὺς κλώνας· πασαλείφω.
 Arramatare, ρ. ἐν. πλήσσω τὸ πτηνὸν εἰς τὴν πυρσοπηνοθήριον· δέρω.
 Arrampicare, οὐδ. αὐτπ. ἀνέρω, ἀναρριχῶμαι.
 Arrampignare, ἴδε Arraffare.
 Arrampinato, ἐπίθ. ἀγκιστρωτός.
 Arrancare, οὐδ. τρέχω χαλαίνων· (κατα)σπεύδω, ἐπείγομαι· αὐτπ. θλίβομαι, ἀδημονῶ.
 Arrancato, στρεβλός, κατεσκευασμένος.
 Arrancidire, οὐδ. ταγγίζω, ταγγιάζω.
 Arrancidito, ἐπίθ. ταγγός, παλαιότατος.
 Arrandellare, ρ. ἐν. (συ)σφιγγω, δεσμεύω· ἐξοκοντίζω.
 Arrandellamento, ἐπίρ. σφιγκτότατα.
 Arranfiare, ἐν. ἴδε Arraffare.
 Arrangolare, οὐδ. αὐτπ. λυσσῶ, μαίνομαι.
 Arrangolato, ἐπίθ. λυσσώδης· ἐπίπνοος.

Arrante, ἴδε Errante.
 Arrantolato, ἐπίθ. βραγχώδης.
 Arrapato, ἐπίθ. φαλακρός, ψιλός, λείος.
 Arrapinare, ἐν. ἴδε Arrovellare.
 Arrapinato, ἐπίθ. ὄργιλος, ὀξύθυμος.
 Arrappare, ἐν. ἀρπάζω· κλέπτω.
 Arrappare, trice, ἄρπαξ, κλέπτης.
 Arraspare, ἐν. καθαρῶς διὰ τῆς οἴνης· κλέπτω.
 Arrata, οὐσ. θηλ. ἴδε Arra.
 Arrunare, ἴδε Raunare.
 Arrazzare, ch'io arrazzi, νά σκάσω, νά καῶ· νά μὴ ζήσω· οὐδ. λάμπα, φεγγοβολῶ.
 Arrazzato, ἐπίθ. φλεγόμενος, ταχύς.
 Arra, οὐσ. θηλ. ἰατρ. ἄρρα.
 Arricare, ρ. ἐν. κομίζω, φέρω· προξενῶ· (κατα)πέθω, ὑποχρεῶ· ἀνίστημι· ἀποδίδωμι· περ(αν)άγω, καταντῶ· αὐτπ. συγκατατίθεμαι· τοποθετοῦμαι.
 Arricare, trice, φορέας, κομιστής.
 Arridare, ἐν. (ἐπι-)συσκαυάζω, κοσμάω.
 Arrido, οὐσ. ἀρ. ἐπιπλα. τὰ σκαυή, (οἰκο)σκαυή· κόσμος, στολή.
 Arrigare, ρ. ἐν. ἴδε Arricare.
 Arriggitori, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Galleggianti.
 Arrimbaggio, οὐσ. ἀρ. ντ. πολ. ἐπίπλους.
 Arrimbare, ρ. ἐν. ντ. πολ. ἐπιπλέω· ἀρπάζω.
 Arrinamento, ἴδε Arenamento.
 Arrinare, οὐδ. ἐξοκίλλω· κατέχομαι· λαμπρόνω· ἔνοπαθῶ, θοροδοῦμαι.
 Arrinatore, οὐσ. ἀρσ. ἀρρενόθηρον, γένος φυτῶν.
 Arrinamento, πρόσδος ἐκμισθώσεως.
 Arrinatoro, οὐσ. ἀρ. μισθωτής, ἐνοικιστής.
 Arrindersi, προσχωρῶ, παραδίδομαι· ἐκ(κατα)πλήττομαι· πειθόμαι, δυσασποῦμαι· λυγίζομαι· ἐν. παραδίδομαι, παραχωρῶ.
 Arrindevole, εὐκαμπτος, εὐλύγιστος.
 Arrindevolezza, οὐσ. θ. εὐκαμπσία.

Arrindevolmente, εὐκάμπτως, εὐλύγως.
 Arrindibile, ἴδε Arrindevole.
 Arrindibilita, οὐσ. θ. εὐκαμπσία.
 Arrindimento, προσχώρησις, παράδοσις.
 Arrinduto, πθ. μτγ. τοῦ Arrindere.
 Arrinogonia, οὐσ. θ. φυσiol. ἀρρενογονία.
 Arrinpreione, οὐσ. θ. ἴδε Ripreisione.
 Arrequiare, οὐδ. ἀναπαύομαι.
 Arreso, οὐσ. ἀρ. δ. ἔκδοτος τῶν νικητῶν.
 Arreshue, οὐσ. ἀρ. ἴδε Anonide.
 Arrestamento, οὐσ. ἀρ. κράτησις.
 Arrestante, οὐσ. ἀρ. ὑπόλοιπον· ἐν. μτγ. τοῦ.
 Arrestare, ἐν. κατέγω, ἐπέγω, κρατῶ· βάλλω ἢ ἄγω εἰς κράτησιν· αὐτπ. ἐπέχομαι, σταματῶ.
 Arrestatore, trice, ὁ κατέγων κρατῶν.
 Arresto, οὐσ. ἀρ. τὸ κατέγειν· ἀναβολή, ὑπέρθεσις· νμ. κράτησις, σύλληψις· ἀπόφασις· ντ. περιορισμός.
 Arretare, ἐν. βάλλω εἰς τὸ δίχτυον.
 Arreticare, ἐν. τῷ δικτύῳ λαμβάνω.
 Arretrarsi, ὀπισθοπορῶ, ἀπισθεδρομῶ· ἐν. προσέλκω· ἀπολείπω, ἀφαιρίζω· (ἀπ)ώθω.
 Arretrato, ἐπίθ. ὑπελειμένος· οὐσ. νμ. καθυστεροῦντας καρποὶ ἢ τόκοι.
 Arreti-vo, -zio, ἐπίθ. καταπιεζόμενος· δαιμονιζόμενος, δαιμονιακός.
 Arretto, ἐπίθ. ἀναρρασθεὶς, ἀναληθθεὶς.
 Arrezzo, ἐν. (ἐπι)σκαίζω.
 Arri, ἐπιφών. αἰ, αἰ, ντέ, ντέ.
 Arricchimento, πλουτισμός· καλλωπισμός. [πλουτῶ.
 Arricchiere, πλουτίζω· οὐδ. αὐτπ.
 Arricchire, trice, ὁ πλουτίζων.
 Arricciamento, βοστρυγισμός· φρικίασις.
 Arricciare, ἐν. βοστρυγῶ, -ίζω· κογιῶ, ἀσθεστώνω· οὐδ. αὐτπ. φρίσσω, φρικιῶ· παραργίζομαι, θυμῶνω.
 Arricciato, ἐπίθ. ὄσλος, αγουρός· οὐσ. ἀμμοκονία· μαρματωτόν.

Arracciatura, κονάσις· κονάμα· οὐλότης.
 Arriccio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Arriciato.
 Arricciolinamento, οὐλοποιήσις, σγούρωμα.
 Arricomandare, ἴδε Raccomandare.
 Arricordare, ἴδε Ricordare.
 Arricordo, ἴδε Ricordo.
 Arridare (una corda), τεντώνω σχοινίον.
 Arridare, ρ. οὐδ. προσμειδῶ· ἐν ἀπολαύω.
 Arridotore, οὐσ. ἀρσ. ψωρολογιώτατος.
 Arriciarsi, ἴδε Arretrarsi.
 Arriffare, ρ. οὐδ. παύω εἰς τὸ λαχεῖον· διακυβεύω.
 Arringa, ἴδε Aringa.
 Arringamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε Aringa.
 Arringare, ἴδε Aringare.
 Arringatore, ἴδε Aringatore.
 Arringheria, ἴδε Aringheria.
 Arringhera, οὐσ. θηλ. ἴδε Arringheria.
 Arringo, ἴδε Aringo.
 Arrionda i bracci, φρ. ντ. γυρίσατε.
 Arripare, οὐδ. αὐτπ. πλησιάζω εἰς τὴν ὄψιν, ἀράζω.
 Arriscarsi, ἴδε Arrischinarsi.
 Arrischiamento, οὐσ. ἀρσ. κίνδυνος.
 Arrischiare, ρ. ἐν. (ἐκ)τίθημι εἰς κίνδυνον· αὐτπθ. διακινδυνεύω, παρ(ἀπο)τόλμῶ. [νωσ.
 Arrischiatamente, ἐπίρ. ἐπικινδύω.
 Arrischiato, ἐπικίνδυνος, ἐπισηφής· ἴδε
 Arrischievole, ἐπίθ. παρά(ὑπέρ)τόλμος, τολμηρός.
 Arrischivolmente, ἴδε Arrischiatamente.
 Arrischio, οὐσ. ἀρσ. κίνδυνος, ἴδε Rischio.
 Arrise, οὐσ. θ. πλ. ἴδε Arize.
 Arriscare, ρ. ἐν. καὶ αὐτπ. ἴδε Arrischiare.
 Arriscato, ἐπίθ. παράβολος, ρυσοκίνδυνος.
 Arrischievole, ἐπίθ. ἴδε Arrischiavole.

Arrisicoso, ἐπίθ. ἴδε Riscicoso.
 Arriso, πθ. μτχ. τοῦ Arrideru.
 Arrissarsi, φιλονεικῶ, συγκρούομαι.
 Arristiare, ρ. ἐν. καὶ αὐτπ. ἴδε Arrischiare.
 Arritare, ἐν. εἰσπράττω, συνάγω.
 Arriva, φρ. ντ. ὄθησον τὸ πηδάλιον.
 Arrivabile, ἐπίθ. ἐφεκτός.
 Arrivamento, ἀφίξις, ἔλευσις· παρυσία.
 Arrivare, ἐν. προσάγω, πλησιάζω τε εἰς τὴν ὄψιν· καταλαμβάνω, (προ)φθάνω· ἐξισούμαι· τι· συλλαμβάνω· ἐξ(δι-, ἐφ)ικνούμαι, φθάνω· τι· καταλαμβάνω, ἐννοῶ· οὐδ. ἀφικνούμαι, φθάνω· οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀνήκω, προσήκω· ἀρκῶ, φθάνω· συμπληρῶ, συμβαίνω· αὐτπ. (ἐπι)τυγχάνω· εὐδοκίμῶ· οὐδ. (κατ)εὐδοοῦμαι.
 Arrivata, οὐσ. θ. ἴδε Arrivamento.
 Arrivatura, οὐσ.θ. ἔνωσις δύο στοιχειοθετῶν εἰς τὴν συντιθεμένην ὄψιν.
 Arrivo, ἔλευσις, ἀφίξις, θάσσιμον.
 Arrivo, οὐσ. θ. πλ. ἀρτίε φυτὰ.
 Arrizamento, οὐσ. ἀρσ. φρικιασμός, ἀνατριχίασις.
 Arrizzare, ἐν. ὄρθῶ· ἴδε Arricciare.
 Arrò, ἐπιφών. ἴδε Arrì.
 Arroba, οὐσ. θ. μέτρον ὑγρῶν· εἶδος ζυγίου. [ρικήρι.
 Arrobbiare, ἐρυθροδανῶ, θάψω μὲ.
 Arrobbinare, ἐν. ἴδε Arrubbinare.
 Arrocare, οὐδ. ἴδε Affiocare.
 Arroccare, ἴδε Arruocchiaro· ζατρ. μετασπίζω τὸν βασιλέα.
 Arroccettare, στολιδῶ μικροῖς στολισί.
 Arroccchiare, ἐν. κατακόπτω, κομμάτιζω.
 Arrochire, οὐδ. ἴδε Affiocare.
 Arrogantaccio, περιφρ. τοῦ Arrogante.
 Arrogantare, μεταχειρίζομαι ὑπεροπτικῶς.
 Arrogante, ἀλαζονικός, ὑπερήφανος.
 Arrogantemente, ἀλαζονικῶς· αὐθάδως.

Arrogantone, μεγθ. τοῦ Arrogante.
 Arrogantiuccio, ἐπίθ. οἰηματίας.
 Arruganica, οὐσ. θ. ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια.
 Arrugare, ἐν. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀντι-(ἴδιο, -οικιστο)ποιούμαι· ἴδε Arrugare· οἰσποιούμαι, υἰοθετῶ.
 Arrugato, οὐσ. ἀρ. νμ. υἰο(εἰς)ποίητος, υἰόθετος.
 Arrugazione, οὐσ. θ. νμ. υἰοθεσία.
 Arrugere, ἐν. ἐξισάζω, ἐξισῶ· ποσοτίθημι.
 Arrugimento, οὐσ. ἀρσ. προσθήκη, πρόσθεσις.
 Arruolamento, οὐσ. ἀρσ. ἀπο(κατα)γραφή.
 Arrolare, ἐν ἀπο(κατα)γράφω.
 Arruolare, ὄδρ. ἐνώ τοὺς πασσάλους.
 Arruombatura, οὐσ.θ. ἴδε Arruolare.
 Arruomere, ἴδε Rompere· ἀποχωρίζομαι, ἀπομακρύνομαι· ἴδε Dirompersi.
 Arruoncamento, οὐσ. ἀρ. πασασμός, βοτανισμός.
 Arruoncane, ἐν. ποάζω, βοτανίζω, σκαλλίζω.
 Arruoncato, ἐπίθ. καμπύλος, κυρτός.
 Arruoncatore, trice, πασαστήρ, ὁ βοτανίζων.
 Arruonigliare, ἐν. λαμβάνω τὴ ἀρπύγγη· αὐτπ. συστροφῶμαι, συσπειρῶμαι· κολουριάζομαι.
 Arruorare, ἴδε Irruorare.
 Arruosare, ἴδε Irruorare.
 Arruosamento, οὐσ. ἀρσ. φοινίξις, φοιτημός.
 Arruosare, ἐν. ἐρυθραίνω, κοκκινίζω· οὐδ. αὐτπ. ἐρυθραίνομαι, ἐρυθρῶ, κοκκινίζω.
 Arruosato, ἐπίθ. ἐρυθρός.
 Arruoscato, ἐπίθ. ἴδε Arruosato.
 Arruosimento, οὐσ. ἀρ. ἐρόθημα, ἐρυθρῶσις.
 Arruosire οὐδ. αὐτπ. ἐν. ἴδε Arruosare.
 Arruoslare, ἐν. στορῶ· αὐτπ. διαγωνίζομαι· σπεύδω· περιπταμαι.
 Arruosia, οὐσ. θ. λατρ. ἀρροστία.

Arrosticiana, οὐσ. θ. χοιρινή φλογίς.
 Arrosticiana, οὐσ. ἀρσ. ὑποκορ. τοῦ Arrosto.
 Arrostimento, ὑπησις, ψήσιμον· καύσις.
 Arrostire, ἐν. ὀπτῶ, ψήνω· καίω· ἔγγραίνω· νεκρῶ· (ἐπι-)περιμάτω.
 Arrostito, ἴδε Arrosto.
 Arrostitura, οὐσ. θηλ. ἴδε Arrostimento.
 Arrosto, οὐσ. ἀρ. ὀπτόν ψηστὸν (κρέας).
 Arrostura, οὐσ.θηλ. ἴδε Arrostitura.
 Arrota, οὐσ. θ. προσθήκη, πρόσθεσις, αὐξήσις.
 Arrotamento, οὐσ. ἀρ. θήξις, ἀκόννησις, ἀκόννημα.
 Arrutante, οὐσ. ἀρ. ἀκονητής, τροχιστής.
 Arrutare, ἐν. θήγω, ἀκονῶ, ἀκονίζω· στιλβῶ· λαιαίνω· κτείνω· διὰ τοῦ τροχοῦ· κρούω, κτυπῶ. [ξ. αὐτπ. ὀξήνομαι· συγκρούομαι· ταραττομαι· ἀδμενῶ. [κτος.
 Arrutato, leardo, ἔσπος λευκῆστι· σκαλλίζω.
 Arrutatore, οὐσ. ἀρ. ὁ τροχιστής.
 Arrutatura, οὐσ.θ. ἴδε Arrutamento.
 Arrutino, οὐσ. ἀρ. ὁ τροχιστής, ἀκονιστής· ἰδιοφελής, ἰδιοκερδής, φιλοκερδής.
 Arruto, οὐσ. ἀρ. προσθήκη, πρόσθεσις· ἐπίθ. προστιθέμενος.
 Arrutolare, ἐν. τυλίσσω κύλινδρικῶς.
 Arrutout, οὐσ. ἀρ. ἄμυλόν τινας φυτοῦ.
 Arruovellare, παροξύω, παρρογίζω· αὐτπ. καὶ οὐδ. παρρογίζομαι, παροξύομαι.
 Arruovellamento, ἐπίρ. μανισμῶς.
 Arruovellato, οὐσ. ἀρ. μανισμῶδης, λυσσῶδης.
 Arruovantamento, οὐσ. ἀρ. πυράκτωσις, (ἐκ)πύρωσις.
 Arruovantare, ἐν· πυράκτω, (ἐκ)πύρω· αὐτπ. ἴδε Arruovantare καὶ Arruovantare.
 Arruovimento, πύρωσις, πυράκτωσις.

Arroventire, αὐτπ. πυροῦμαι, πυρά-
κτοῦμαι.
Arroventito, ἐπίθ. πυρωτός, πυρώ-
δης.
Arrovesciamento, ἀνασκευή, ἀνα-
τροπή.
Arrovesciare, ἐν. ἀνασκευάζω, ἀνα-
τρέπω.
Arrovesciatore, trice, ἀνατροπέυς.
Arrovesciamento, οὐσ. θηλ. ἀνασκευή,
ἀνατροπή.
Arrovescio, ἀνα(ἀντι)στράφω.
Arrowroot, οὐσ. ἄρ. νλ. ἴδε Arro-
root.
Arrozzi-are, -ire, ἐν. καθιστῶ ἀγροί-
κον· οὐδ. γίνομαι ἀγροίκος.
Arrubare, ἴδε Rubare.
Arrubigliare, ἐν. ἴδε Arrubinare.
Arrubinare, ἐν. ἐρυθραίνω, φοινίσσω.
Arrudare, ἴδε Arruvidare.
Arruffare, ἐν. (διε)ταράττω τὴν κά-
μην· συγγέω· αὐτπ. συμπλέκομαι.
Arruffato, ἄκαμος, ἀκτένιστος, ἄ-
κομπος.
Arruffatore, trice, ὁ ταράττων τὴν
κάμην.
Arruffianare, προαγορεύω, μαστρο-
πεύω· συγκαλύπτω, ἀποκλύπτω τὰ
ἐλαττώματα.
Arruffianato, προαγωγικός, μαστρο-
πικός.
Arrugginire, ἐν. ἴδω, σκαριάζω· δια-
φθείρω, ἐξασθενίζω· οὐδ. καὶ αὐτπ.
ἴωμαι, σκαριάζω· ἐξασθενῶ.
Arrugginito, ἀσθενής· παλαιός, ἄρ-
χαιός.
Arrugiadare, ἴδε Irrugiadare· As-
pergere.
Arruolamento, ἴδε Arrolamento.
Arruolare, ἴδε Arrolare.
Arruotacoltelli, ἴδε Arrotino.
Arruotaforbisci, ἴδε Arrotino.
Arruotamento, ἴδε Arrotamento.
Arruotare, ἐν. ἴδε Arrotare.
Arruotato, ἐπίθ. κομ. ἔχων τραχύς.
Arruotatore οὐσ. ἄρ. ἴδε Arrotatore.
Arruotino, οὐσ. ἄρ. ἴδε Arrotino.
Arruoto, ἴδε Arrotto.
Arruotolare, ἴδε Arrotolare.

Arruvid-are, -ire, οὐδ. τραχύνομαι·
σκληρύνομαι.
Arsanale, ἴδε Arsenale.
Arsella, οὐσ. θ. μῦς ὁ θαλάσσιος,
μῦδι.
Arsenale, οὐσ. ἄρ. ντ. ναύσταθμος·
ὄπλοθήκη· σκευοφυλάκιον.
Arsenalotto, οὐσ. ἄρ. πᾶσα τάξις τε-
χνιτῶν ἐργαζομένων ἐν τῷ ναυ-
στάθμῳ τῆς Ἰωντίας.
Arseniato, οὐσ. ἄρ. ἄλας ἀρσενικοῦ-
χον.
Arsenicale, ἀρσενικώδης, ἀρσενικοῦ-
χος.
Arsenico, οὐσ. ἄρ. ἀρσενικόν, ποντι-
κοφάρμακον· ἐπίθ. ἀρσενικώδης, ἀρ-
σενικοῦχος.
Arsenioso, ἐπίθ. ἀρσεν(ικ)ώδης.
Arsenito, οὐσ. ἄρ. ἀρσενικοῦχον ἄ-
λας.
Arsenogono, οὐσ. ἄρ. ἀρσενογόνον,
ἀρσενογόνον.
Arsenotolo, οὐσ. ἄρ. ἀρσενοθήκη,
ἐρμαφοδότης.
Arsi, οὐσ. θ. γρμ. καὶ μουσ. ἄρσις.
Arsibile, ἐπίθ. καύσιμος.
Arsiciare, ἐν. ἐξ ἡμισείας καίω· ἐ-
πικαίω· οὐδ. καίομαι φλέγομαι, ξη-
ραίνομαι.
Arsicciano, ἡμίκαυ(σ)τος, ἡμίφλε-
κτος.
Arsiccatura, οὐσ. θ. τὸ ἐπικατεῖν,
ἐπικαυσίς.
Arsiccio, ἡμίκαυ(σ)τος, ἡμιελεγής·
καυστικός, διάπυρος, θερμός· πυρω-
τός, πυρώδης.
Arsigio, ἴδε Arsiccio.
Arsione, οὐσ. θ. ἐμπρησμός, πυρ-
καί· καύσις· καύσων· καυσώδης
δίψα.
Arsis, οὐσ. θ. μουσ. ἴδε Arsi.
Arsivo, ἴδε Caustico.
Arso, ξηρός (ὕπερ δίψης) ὑπὲρ (πᾶμ)-
πταχος.
Arzuta, οὐσ. θ. ἴδε Arzione· ξηρα-
σία, ἀνομβρία, ἀνυδρία· δηγμός· κα-
κοκαιμονία, ἄκρα πτωχεία. 3. 7. 7
Artagoticamente, ἐπίρ. διὰ θαύμα-
τος.

Artanita, οὐσ. θ. κυκλαμίνης, κυκλά-
μιν -ος, -ον.
Artatamente, ἐπίρ. ἐντέχνως, πα-
νούργως.
Artato, ἐπίθ. εὐτεχνός, τεχνικός·
πανούργος· στενώγυρος, στενός.
Arte, οὐσ. θηλ. τέχνη· ἐπιτηδεύ-
σης· πανουργία· τεχνουργήμα· ἐπαρ-
δῆ· ἐμποροδίκης ἢ εἰρηνοδίκης· ἐμ-
ποροδικαίον ἢ εἰρηνοδικαίον· ἐργα-
στήριον· τὰ σκευὴ τέχνης· συντε-
χνία· τεχνίτης.
Artedia, οὐσ. θ. ἀρτηδία, γέν. φυτῶν.
Artefatto, ἐπίθ. τεχνητός, ἐντεχνός·
εὐτεχνός· οὐσ. τέχνημα, ἐργαχείρον.
Artifice, οὐσ. ἄρ. τεχνίτης, χειρο-
τέχνης· καλλιτέχνης· αἴτιος.
Artificio, ὁ ἀπολαμβάνων μικρὰ ἐκ
τῆς αὐτοῦ τέχνης, ἢ ἀναπιτῆδαιος
τεχνίτης.
Artificiato, ἐπίθ. ἴδε Artificio.
Artificio -olo, -izzo, οὐσ. ἄρ. ἴδε
Artificio.
Artifizio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Artificio.
Artefuso, ἐπίθ. ἐντέχνως, κεχωνευ-
μένος.
Arteggiare, οὐδ. τεχνῶμαι, τεχνά-
ζομαι.
Artigliano, οὐσ. ἄρ. ἴδε Artigliano.
Artemone, οὐδ. ἄρ. ντ. ἴδε Arlimone.
Arteria, οὐσ. θ. ἀνατ. ἀρτηρία.
Arterioso, ἀρτηριακός· οὐσ. τονικὸν
φάρμακον.
Arteriale, ἐπίθ. ἀνατ. ἀρτηριακός.
Arteriectasia, -ectasia, οὐσ. θ. νο-
σώδης διαστολή τῶν ἀρτηριακῶν
ἀγγείων.
Arterioecclasia, οὐσ. θ. διαστολή πα-
σῶν τῶν ἀρτηριῶν.
Arteriografia, οὐσ. θ. ἀνατ. ἀρτη-
ριογραφία.
Arteriola, οὐσ. θ. ἴδε Arteriuza.
Arteriologia, οὐσ. θηλ. ἀνατ. ἀρτη-
ριολογία.
Arteriometria, οὐσ. θ. ἀνατ. ἀρτηρια-
μετρία.
Arteriosità, οὐσ. θ. φυσιολ. τὸ ἀρτη-
ριακός.
Arterioso, ἐπίθ. ἀνατ. ἀρτηριώδης.

Arteriosloria, οὐσ. θηλ. ἱατρ. ἴδε
Arterioecclasia.
Arteriotomia, οὐσ. θ. ἀρτηριετομία.
Arteridite, οὐσ. θ. χειρ. ἀρτηρίτις.
Arteriuza, οὐσ. θ. μικρὰ ἀρτηρία.
Artetica, οὐσ. θ. ἱατρ. ἀρτηρία.
Artetica, οὐσ. καὶ ἐπίθ. ἀρτηρι(τι)κός.
Artetisco, ἐπίθ. χειρ. ἀνάπηρος.
Arterismo, οὐσ. ἄρ. ἱατρ. ἀνεύ-
ρυσμα.
Artezza, οὐσ. θ. στενώγυρτος.
Arti, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀνατ. ἄρθρα.
Artica, οὐσ. θ. πτηνὸν ἐνυδρον.
Articella, τεχνίον, τέχνη ὄλιγον ἐ-
πιπεδής.
Artichiosco, οὐσ. ἄρ. ἴδε Garciofo.
Articina, οὐσ. θ. πανουργία, σοφι-
σταία.
Articocco, ἴδε Garciofo.
Artico, ἐπίθ. ἀστρ. ἀρκτικός, βό-
ρειος.
Articolare, ρ. ἐν. (δι)αρθρῶ, συναρ-
μῶζω· οὐδ. ἀρθρῶ· αὐτπ. γίνομαι
ἐὼληπτος· οὐσ. διάρθρωσις· ἐπίθ.
ἀρθρακός.
Articolamento, ἀρθρακός, κατ' ἄρ-
θρα.
Articolamenti, διακεκριμένως, ἐυ-
κρινός.
Articolato, ἐπίθ. ἐναρθεός· διακεκρι-
μένος, εὐκρινής· ἀρθρώδης.
Articolazione, οὐσ. θ. δι(ἐν)άρθρω-
σις, ἄρθρον.
Articolletto, μικρὸν κεφάλαιον, ἀρ-
θρίδιον.
Articolo, οὐσ. ἄρ. ἄρθρον· κεφάλ-
λαιον· ἐμπόρευμα· ἐπιπλα, σκευὴ·
περίστασις· ἄρμος, κόνδυλος.
Articolo, ἴδε Artico.
Artiere, οὐσ. ἄρ. ἴδε Artelloe.
Artificiabile, ἐπίθ. τεχναστός.
Artificiale, τεχνητός, τεχνικός, ἐν-
τεχνός.
Artificialmente, ἐπίρ. ἐντέχνως,
τεχνητῶς.
Artificiare, ἐπίρ. ἐντέχνως, τεχνη-
Artificiaro, ρ. ἐν. τεχνῶ, -μαί τι.
Artificiato, ἐντεχνός, τεχνητός, τε-
χνικός.

Artificiazione, οὐσ. θ. ζωογ. τέχνη, ἐπιμέλεια.
 Artificiosamente, ἴδε Artificiosamente.
 Artificio, οὐσ. ἀρσ. τέχνη· τεχνούργημα· μηχανή· ἐργαλείον· τέχνησμα, πανουργία, δόλος.
 Artificiosamente, ἐν τέχνῳ, πανουργως.
 Artificiosità, οὐσ. θ. τέχνησμα, τέχνη, δόλος.
 Artificioso, τεχνητός, ἔνεργος· πολυμήχανος, πολύπειρος· πανούργος.
 Artificiale, ἴδε Artificiale.
 Artifizialmente, ἴδε Artificiale.
 Artifiziatamente, ἴδε Artifiziatamente.
 Artifiziato, ἐπιθ. ἴδε Artifiziato.
 Artifiziere, οὐσ. ἀρ. πυροτέχνης.
 Artifizio, ἴδε Artificio.
 Artifiziosamente, ἴδε Artificiosamente.
 Artifiziosità, ἴδε Artificiosità.
 Artifizioso, ἴδε Artificioso.
 Artifiziuolo, οὐσ. ἀρσ. μικρὸν ἐργαλείον.
 Artigianella, οὐσ. θηλ. τεχνίτις.
 Artigianello, οὐσ. ἀρσ. ἀνεπιτέλειος τεχνίτης.
 Artigianesco, ἐπιθ. τεχνητικός.
 Artigianetto, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Artigianello.
 Artigiano, οὐσ. ἀρσ. τεχνίτης, βιομήχανος.
 Artigianuzzo οὐσ. ἀρσ. ἴδε Artigianello.
 Artigliare, ρ. ἐν. ταῖς ὄνυξι· συλλαμδάνω· δρᾶττομαι, λαμβάνω.
 Artigliaria, οὐσ. θηλ. ἴδε Artigliaria.
 Artigliere, οὐσ. ἀρσ. χύτης πυροβόλων· ἐργάτης τοῦ πυροβολικοῦ πυροβολιστῆς.
 Artiglieria, οὐσ. θ. πυροβόλον ἢ τηλεβόλον· τὸ πυροβολικόν.
 Artigliero, ἴδε Artigliere.
 Artiglio, οὐσ. ἀρ. ὄνυξ (γαμφός)· ποικιλοφάρων ζώων· δόναμις, ταχύς.
 Artiglioso, γαμφώνυχος.

Artista, ἴδε Artigiano, Artefice· καλλιτέχνης· μουσικός.
 Artistare, ρ. ἐν. διὰ τῆς τέχνης· σχηματίζω.
 Artizzo, οὐσ. ἀρσ. φυσιολ. ἀρτίκων βρέφος.
 Arto, στενός· οὐσ. ἀρσ. βορρᾶς.
 Artocarpee, οὐσ. θηλ. ἀρτοκαρποειδῆ φυτά.
 Artocarpo, οὐσ. ἀρ. ἀρτοκαρπον, γένος φυτῶν.
 Artocrea, οὐσ. θ. ωιλ. ἀρτόκρεας.
 Artofago, ἐπιθ. καὶ οὐσ. ἀρτοφάγος.
 Artofilacee, οὐσ. ἀρσ. ἀρτοφύλαξ, ἀρκατόφυλαξ.
 Artolito, οὐσ. ἀρ. ὄρυκτ. ἀρτόλιθος.
 Artomele, οὐσ. ἀρ. φαρμ. ἀρτόμελι.
 Artopiteco, οὐσ. ἀρσ. ζωολ. ἀρτοπίθηκος.
 Artopo, οὐσ. ἀρ. ἀρκόπους, ἴδε Artopopo.
 Artopia, οὐσ. θηλ. ἀρτόπιτης, ἀρτοπτεῖον· ἐπιθ. ἀκωτικόσ, δξυτικόσ.
 Artoteca, οὐσ. θηλ. ἀρτοθήκη, γένος φυτῶν.
 Artotide, οὐσ. θηλ. ἀρτότις, γένος φυτῶν.
 Artotiriti ἢ Artotrici, οὐσ. ἀρ. πλ. ἐκκλ. ἰστ. ἀρτοτριτα.
 Artralgia, οὐσ. θηλ. ἀρθραλγία.
 Artrombolo, οὐσ. ἀρ. χειρ. ἀρθρῆμβολον.
 Artrite, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀρθρίτις.
 Artritica, οὐσ. θ. ἀρθρική (βοτάνη).
 Arritico, ἐπιθ. ἰατρ. ἀρθρικός.
 Artritide, οὐσ. θηλ. ἀρθρίτις.
 Artrocace, ἀρθροκάκη, τερηδῶν τῶν ἀρθρων.
 Artrocefali, οὐσ. ἀρσ. πλθ. ζωολ. ἀρθροκέφαλα.
 Artrodia, οὐσ. θηλ. διάρθρωσις· ἀρθρώδια, γένος φυτῶν.
 Artrodiale, ἐπιθ. ἀναστ. διαρθρωτικός.
 Artrodinia, οὐσ. θηλ. ἀρθρωδυνία, ἀρθραλγία.
 Artroflagosi, οὐσ. θηλ. χειρ. ἀρθροφλόγωσις.
 Artrolobio, οὐσ. ἀρσ. ἀρθρολόβιον, γένος γυτῶν.

Artrombule, οὐσ. θ. χειρ. ἀρθρῆμβόλησις.
 Artromalgia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀρθραλγία.
 Artroneu, οὐσ. ἀρσ. χειρ. ἐξοίθησις τῶν ἀρθρων.
 Artrone, οὐσ. ἀρσ. ἀρθρον, ἀρμός.
 Artropuosi, οὐσ. θηλ. χειρ. ἀρθροπύωσις.
 Artrosi, οὐσ. θ. ἴδε Articolazione.
 Artrospongo, ἀρθρόσπογγος, λευκὸν οἶδημα.
 Arturo, οὐσ. ἀρσ. ἀστρ. ἀρτοῦρος.
 Aruana οὐσ. θηλ. ἴδε Aruana.
 Aruga, οὐσ. ἀρ. κρῆς οὐ τὰ σπλάγνα συμφοῦ.
 Arugae, οὐσ. ἀρσ. ἐρπετῶν ἐκ τῶν φρυοειδῶν.
 Arundinaceo, ἐπιθ. καλαμοειδής.
 Arundinaria, οὐσ. θηλ. δονακίς, γένος φυτῶν.
 Arunga, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Aruga.
 Arura, οὐσ. θ. ἀρχλ. αἰγυπτ. ἀρουρα.
 Aruspicia, οὐσ. θ. μάντις, χρησιμολόγος.
 Aruspicare, οὐδ. ἱεροσκοπᾶ, θουσκοπᾶ.
 Aruspice, οὐσ. ἀρσ. καὶ θ. ἱεροσκοπός, θουσκοπός.
 Aruspicina, οὐσ. θ. ἱεροσκοπία.
 Aruspicio, οὐσ. ἀρ. ἱεροσκοπία, μαντική.
 Arvali, οὐσ. ἀρ. πλ. Ἀρουάις (ἀδελφοί).
 Arvensi, piante—, ἀρουραία φυτά.
 Arzagogo (nibbio), κίρκος, εἶδος ἱερακός· οὐσ. οὐδενὸς ἄξιος ἀνθρώπου.
 Arzagola, οὐσ. θ. νήσσα.
 Arzanna-le, οὐσ. ἀρ. ἴδε ἴδε Arsenale.
 Arzavola, οὐσ. θ. ἴδε Arzagola.
 Arzel-io-lo, ἐπιθ. cavallo—, ἵππος ἔχων τὸν ὀπίσθιον ἀριστέρον πόδα λευκόν.
 Arzante, ἐπιθ. ἴδε Ardente.
 Arzantino, ἴδε Argentino· Arzente.
 Arzese, εἶδος σταφυλῆς καὶ ἀμπέλου.
 Arzica, οὐσ. θ. κίτρινον χρώμα.
 Arzigogolare, οὐδ. ἴδε Fantasticare.
 Arzigogoleria, οὐσ. θηλ. ἐπιπόνημα, πλάσμα.

Ἰταλο-ελληνικὸν Λεξικόν

Arzigogolo, οὐσ. ἀρ. ἐπίνοια λαπτή καὶ φανταστική, ἐπιπόνημα πλάσμα ψεύδος.
 Arzilla, οὐσ. θ. παστινάκη.
 Arzillo, ἐπιθ. δξύς, ζωτρός, εὐκίνητος.
 Arzippia, φυτὸν ἐτήσιον ποικίλων ἀνθέων.
 Arzinea, οὐσ. θ. σιδήρ. λαβίς.
 Arzume, οὐσ. ἀρ. ἕλας ἐκ τῶν τηγνίων.
 Asa, οὐσ. θ. ἴδε Benzoino.
 Asandole, οὐσ. θ. ἴδε Benzoino.
 Asafetida, οὐσ. θ. ἴδε Asafetida.
 Asafia, οὐσ. θ. φυσιολ. ἀσάφεια περιτῆ φωνή.
 Asaldire, ἐν ἴδε Esaudire.
 Asaminto, οὐσ. ἀρσ. ἀρχλ. ἀσάμινθος, πύελος.
 Asangua, οὐσ. θ. ἀστρ. λύρα.
 Asarabacca, οὐσ. θ. ἴδε Asaro.
 Asarco, ἐπιθ. φυσιολ. ἀσαρκός.
 Asaro, οὐσ. ἀρ. βτ. ἄσαρον.
 Asarid-cee-i, οὐσ. θ. ἀσαραειδῆ φυτά.
 Asaroto, οὐσ. ἀρ. ἀρχλ. ἀσάριωτον.
 Asbassare, ἐν ἴδε Abbassare.
 Asbergo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Usbergo.
 Asbestinite, οὐσ. θ. ἀσβεστινίτης, ὀρυκτόν.
 Asbestina, ἐπιθ. ἀσβεστινός.
 Asbesto, οὐσ. ἀρ. ἀσβεστός, οὐ εἶδος ὀμίαντος.
 Asbestoide, ἴδε Asbestinite· ἀμιαντίτης.
 Ascalahote, οὐσ. ἀρ. ἀσκαλάθος, ἀσκαλαβώτης.
 Ascalafio, οὐσ. ἀρσ. ἀσκάλαφος, γένος ἐντόμων.
 Ascalonia, οὐσ. θ. ἀσκαλονία, εἶδος σκόρδου.
 Ascara, οὐσ. θ. ἴδε Ascarenza καὶ Ascaro.
 Ascaramitto, ἐπιθ. ἀσκαρδαμούκτης-ος.
 Ascarenza, οὐσ. θ. πόθος, λύπη, ἴδε Ascaro.
 Ascaride, κοιν. ἀσκαρίς, γένος σκωλήκων.
 Ascarina, οὐσ. θ. ἀσκαρίνη, γένος φυτῶν.

ὄψιλ. B

Ascario, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ascavide· πόθος ἀσκαρός.
 Ascariote, οὐσ. ἄρ. δαιμόνιον τῶν συκοφαντῶν καὶ τῶν κατασκόπων.
 Ascero, οὐσ. θ. σκέπαρνον, ἀξίνη· σκαλίς.
 Ascele, οὐσ. θ. ἴδε Ascelo.
 Ascella, οὐσ. θ. μασχάλη.
 Ascellare, ἐπίθ. μασχάλιατος.
 Ascelo, ἐπίθ. φυσιολ. ἀσκελής.
 Ascendentalo, ἐπίθ. γμ. ἀνιών, ἀναβαίνων.
 Ascendente, ἐπίθ. ἀναβαίνων· ἀνιών· ἀναφυόμενος· οὐσ. ζώδιον ὑπεραχμή· ἀνιών συγγενής· πλ. πρόγονοι, οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς, ἴδε
 Ascendonavi, οὐσ. θ. πρόγονοι (κατ' εὐθείαν γραμμὴν), οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς.
 Ascendore, ἐν ἀναβαίνω· συμποσοῦμαι· καταβαίνω· ὑπερβαίνω· ὑπερκειμαι· ἀναβιβάζω, ἰψόνω· οὐσ. ἀνάβασις.
 Ascendimento, οὐσ. ἄρ. ἀνάβασις· ὕψισις.
 Ascendonica, οὐδ. θ. εἶδος χαρᾶκτῆρων.
 Ascensionale, (differenza), διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὀρθῆς ἀνάβασις καὶ τῆς ἀποκλίσεως τοῦ ἀπέρους.
 Ascensionario, ἐπίθ. ἀναβαίνων.
 Ascensione, οὐσ. θ. ἀνάβασις, ὕψισις· ἀνάληψις.
 Ascenso, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ascensione· ἀνέβαθρον.
 Ascensore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀναβαίνων.
 Ascerio, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. σείριος.
 Ascosa, οὐσ. θ. ἀνάβασις, ἴδε Ascensione.
 Ascosia, οὐσ. θ. φιλ. ἀσκησις, ἴδε Escercizio.
 Ascoso, πθ. μτχ. τοῦ Ascendere.
 Ascosso, οὐσ. ἄρ. ἰατρ. ἀπόστημα.
 Ascota, οὐσ. ἄρ. ἀσκητής· ἀθλητής.
 Ascoter(i)u, οὐσ. ἄρ. ἀσκητήριον· γυμνάσιον.
 Ascotico, ἐπίθ. ἀσκητικός· οὐσ. ἀσκητής.
 Ascotismo, οὐσ. ἄρ. ἀσκητικὴ γύμνασις.

Ascetta, οὐσ. θ. σκέπαρνον.
 Aschele, ἐπίθ. φυσιολ. ἀσκελής.
 Aschemio, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. ὁ προκῶων.
 Aschemo, ἐπίθ. φυσιολ. ἀσχημος.
 Aschero, οὐσ. ἄρ. Ολίφει, λύπη, πόθος.
 Aschiare, ἐν. ἴδε Astiare.
 Aschierare, ἐν. ἴδε Schierare.
 Aschio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Astio.
 Aschioso, ἐπίθ. ἴδε Astioso.
 Ascia, οὐ. θ. σκέπαρνον, ἀξίνη· σκαλίς.
 Ascialone, οὐσ. θ. ὑποστήριγμα· ἀγκών.
 Asciani, οὐσ. ἄρ. πλ. γεωγρ. ἄσκιοι.
 Asciare, ἐν. σκεπαρνίζω.
 Asciana, οὐσ. θ. σκεπαρνια.
 Ascidia, οὐσ. θ. ἄσκιδια, γένος μαλακίων.
 Ascilio, οὐσ. ἄρ. ἀσκήδιον, εἶδος δεξαμενῆς.
 Ascidiocarpa, οὐσ. θ. ἀσκιδόκαρπον, τῆξις φυτῶν.
 Ascillo, οὐσ. ἄρ. ἴδε Augello.
 Ascinaro, ἐν. εἰργω, κωλύω, ἐμποδίζω.
 Ascinomanzia, οὐσ. θ. φιλ. ἀξινομαντεία.
 Ascio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Agio γεωγρ. πλ. ἄσκιοι.
 Asciogliere, ἴδε Sciogliere· λύω, ἐλευθερῶ.
 Asciolto, πθ. μτχ. τοῦ Asciogliere.
 Asciolvere, ἐν. καὶ οὐδ. προγευμα· μαρίζω· οὐσ. προάριστον, πρόγευμα.
 Asciro, οὐσ. ἄρ. ἀσχυρον, ἀνδρόσαιμον, ὑπερικόν.
 Asciroide, οὐσ. ἄρ. βτ. εἶδος ὑπερικῶ.
 Asciso, ἐπίθ. ἴδε Privo.
 Ascissa, οὐσ. θ. γεωμ. ἀποτετμημένη.
 Ascite, οὐσ. θ. ἀσκήτης.
 Ascitico, ἐπίθ. ἰατρ. ἀσκητικός, ὀδρωτικός.
 Ascitizio, ἐπίθ. ἐπακτός, ξένος.
 Ascugaberrotte, κλέπτῃς, βαλαντιστόμος.
 Ascugaggine, οὐσ. θ. ξηρασία· ψυχρότης.

Ascugamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ascugaggine· ξήρασις, ξηραμός, ξηρανοσις.
 Ascugare, ψύχω, ξηραίνω, στεγνώνω.
 Ascugatojo οὐσ. ἄρ. γυρομάκτρον.
 Ascugatore, trice, ὁ ξηραίνων, στεγνώνων.
 Ascutamente, ἐπίρ. ξηρῶς, βραχέως.
 Ascuttare ἐν ἴδε Ascugare.
 Ascuttanza, οὐσ. ὁ στεγνότης, ξηρότης.
 Asculto, οὐσ. ἄρ. ξηρότης· ἐπίθ. ξηρός, στεγνός· λεπιδόσαρκος, ισχνός· παμ(ὀπέρ)πτωχος· ξηρός, ψυχρός· ἐπίρ. βραχέως.
 Ascuttore, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ascugaggine.
 Ascuzio, ἐπίθ. ἴδε Ascitizio.
 Asclepiade, οὐσ. θ. ἀσκληπιάς, γένος φυτῶν.
 Asclepiadeo, οὐσ. θ. ἀσκληπιοειδῆ φυτά.
 Asclepiadeo, ἀσκληπιόειδος (στίχος).
 Ascololo, οὐσ. ἄρ. ἀσκόβλον, γέν. μυκήτων.
 Ascoloro, οὐσ. ἄρ. ἀσχοφόρον, γένος φυτῶν.
 Ascogefiro, οὐσ. ἄρ. ἀσχογέφυρα.
 Ascole, οὐσ. θ. πτέρυγες τῶν τροχῶν τοῦ μύλου.
 Ascolla, οὐσ. θ. ἀκρόασις, σκοπός, σκοπιωρός.
 Ascoltabile, ἐπίθ. ἀκροάσιμος.
 Ascoltamento, οὐσ. ἄρ. ἀκρόασις.
 Ascoltante, οὐσ. ἄρ. ἀκροατής, θεατής.
 Ascoltare, ἐν. ἀκροάμαι, ἀκροάζομαι· αἰσθάνομαι· ἀκούω· ὑπακούω, ὑπαίνω· ἀποδέχομαι αὐτῷ· ἀκούομαι.
 Ascoltatore, trice, ἀκροατής.
 Ascoltaziono, οὐσ. θ. ἴδε Ascolla.
 Ascolto, οὐσ. ἄρ. ἀκρόασις· ἐπίθ. ἀπολυθείς, ἀφεθείς.
 Ascoma, οὐσ. θ. ἀσκόμα, λόφος τῆς φροδίτης.
 Ascondarello, οὐσ. ἄρ. μικρὰ κρύπτη.
 Ascondere, ἐν. ἴδε Nascondere.
 Ascondimento, οὐσ. ἄρ. κρύψις.

Ascondito, ἐπίθ. ἴδε Ascoso.
 Asconditore, trice, ἴδε Nasconditore.
 Ascone, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. κομήτης τις.
 Ascontare, ρ. ἐν. ἴδε Scortare.
 Ascosaglia, οὐσ. θηλ. ἴδε Ascondimento.
 Ascosamente, ἐπίρ. λάθρα, λαθροῶς, κρύφα.
 Ascoso, πθ. μτχ. τοῦ Ascondere.
 Ascostamento, ἐπίρ. ἴδε Ascosamente.
 Ascotissimo, ἐπίθ. ὑπερθ. τοῦ Ascosto.
 Ascosto, πθ. μτχ. τοῦ Ascondere.
 Ascritizio, προσ(ἀπο)γεγραμμένος· ὑποτελής.
 Ascritto, μτχ. ἀπογεγραμμένος.
 Ascrittore, ὁ ἀνατιθεὶς τινὶ τι ἀπογράφων.
 Ascritturare, ρ. ἐν. καταγράφω.
 Ascrivere, ρ. ἐν. ἀνατίθῃμι, ἐπιφέρω· προσ(ἀπο-, ἐγ-, κατα)γράφω, καταλέγω· αὐτῷ. καταλέγομαι ἴδι(οικειο)ποιούμαι.
 Ascrizione, οὐσ. θηλ. προγραφή, ἀπογραφή.
 Ascuso, ἴδε Ascoso.
 Asc, οὐσ. θηλ. ἰατρ. ἀση.
 Ascuzione, οὐσ. θ. ἴδε Escuzione.
 Asella, οὐσ. θ. τὸ αὐτοῦπαρκτον, τὸ αὐτοῦστατον.
 Aselgotripsia, οὐσ. θηλ. ἰατρ. ἀσελγοτριψία.
 Aselgotrissia, οὐσ. θηλ. ἰατρ. Aselgotripsia.
 Aselliano, ἐπίθ. γαλακτοφόρος, γυλοφόρος.
 Asello, οὐσ. ἄρ. ὄντισκος, ἰχθύς.
 Asellucio, οὐσ. ἄρ. γένος ὀστρακοδέρμων.
 Asemplare, ἴδε Assemprare, Assemplare.
 Asemplo, ἴδε Esempio.
 Asemprare, ἴδε Assemprare.
 Asempio, ἴδε Esempio.
 Asequie, οὐσ. θ. ἴδε Essequie.
 Asercitare, ἴδε Escercitare.
 Asercito, ἴδε Esercito.
 Asessuali, piante—, ἄγνα φυτά.
 Asfalite, οὐσ. θ. ἀνατ. ἀσφαλτῆς.

Asfaltino, ἐπίθ. ὄρυκτ. ἀσφαλτίνος.
 Asfaltite, ἐπίθ. ὄρυκτ. ἀσφαλτίτης.
 Asfalto, οὐσ. ἄρ. ἀσφαλτος, κατράμι.
 Asfes(s)ia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀσφυξία.
 Asfissiato, ἐπίθ. ἀσφυκτος, πνικτός.
 Asfittico, ἐπίθ. ἀσφυκτος, πνικτός.
 Asfodeli, οὐσ. ἄρ. βτ. λειριαιδιῆ.
 Asfodeliforme, (radice), ἀσφοδελοσχημὸς ρίζα.
 Asfodel(l)io, ἴδε Asfodillo.
 Asfodeloidee, οὐσ. θ. ἀσφοδελοειδιῆ φυτά.
 Asfodillo, οὐσ. ἄρ. βτ. ἀσφῶδελος.
 Asgello, ἴδε Augello.
 Agiato, ἴδε Agiato.
 Aagio, ἴδε Agio.
 Asiarea, οὐσ. ἄρ. ἀρχ. ἰστ. ἀσιάρχης.
 Asiarcato, οὐσ. ἄρ. ἀρχ. ἰστ. ἀσιάρχια.
 Asiatico, ἐπίθ. ἀσιατικός.
 Asiatismo, οὐσ. ἄρ. φιλ. ἀσιατισμός.
 Asillo, οὐσ. ἄρ. ἴδε Assillo.
 Asilo, οὐσ. ἄρ. γμ. ἀσυλον (κυρ. καὶ μετφ).
 Asima, ἴδε Asma.
 Asimato, ἴδε Asmatico.
 Asimetria, οὐσ. θ. μθμ. ἀσυμμετρία.
 Asimetro, ἐπίθ. μθμ. ἀσύμμετρος.
 Asimmetria, οὐσ. θ. μθμ. ἀσυμμετρία.
 Asina, οὐσ. θ. ὄνος, γαῖδαρά ἢ γαῖδούρα.
 Asinaccia, οὐσ. θ. περιφρ. τοῦ Asina.
 Asinaccio, οὐσ. ἄρ. περιφρ. τοῦ Asino.
 Asinaggine, οὐσ. θ. ἄγγοια, ἀγροικία, σκαϊότης.
 Asinaja, οὐσ. θ. ἀνοστάσιον.
 Asinajo, οὐσ. ἄρ. ὀνηλάτης, γαῖδουριάτης.
 Asindetico, ἐπίθ. ρτ. ἀσύνδετος.
 Asindetto, οὐσ. ἄρ. ρτ. τὸ ἀσύνδετον (σζήμα).
 Asindetonico, ἐπίθ. ρτ. ἀσύνδετος.
 Asindolo, οὐσ. ἄρ. ἀσύνδολον, γέν. ἐντόμων.
 Asinoggiare, οὐδ. ὀγκῶμαι, γκαρῖζω.
 Asinella, οὐσ. θ. ὄνισκη, ἴδε

Asinello, οὐσ. ἄρ. ὀνάριον' ὄνισκος, ἰχθύς' μεσόδμη.
 Asineria, οὐσ. θ. ἴδε Asinità.
 Asinesamento, ἐπίρ. ἀκόμφως, ἀκόσμως.
 Asinosco, ἴδε ἐπίθ. ὄνετος.
 Asinotto, ἴδε Asinello.
 Asinfito, ἐπίθ. ἰατρ. ἀσύμφυτος.
 Asini, οὐσ. ἄρ. πλ. ἄστρ. ὄνοι.
 Asinile, ἐπίθ. ὄνετος.
 Asinino, οὐσ. ἄρ. ὀνίδιον' ἐπίθ. ὄνετος' ἀγροϊκος.
 Asinire, οὐδ. ὄνος (ἀγροϊκος) γίνομαι.
 Asinità, οὐσ. θ. ὄνετος βλακεία' σκαϊότης.
 Asinito, ἐπίθ. βλάξ, ἀμβλός, βλακικός.
 Asino, οὐσ. ἄρ. ὄνος, γαῖδαρος' ἀγροϊκος, σκαϊός' ὄνος, ἰχθύς' στρ. ὄνος' μηχ. ὄνος, ἐργάτης.
 Asinona, οὐσ. θ. μεγεθ. τοῦ Asina.
 Asinone, οὐσ. ἄρ. μεγεθ. τοῦ Asino.
 Asintota, οὐσ. θ. ἴδε Asintoto.
 Asintotico, ἐπίθ. ἀσύμπτωτος.
 Asintoto, οὐσ. ἄρ. ἀσύμπτωτος γραμμῆ.
 Asio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Agio.
 Asiraca, οὐσ. ἄρ. ἀσίρακος, γέν. ἐντόμων.
 Asiso, οὐσ. ἄρ. εἶδος γύψου τῆς λεπτογραφίας.
 Asi-tio, -zia, -zio, οὐσ. θ. ἀσιτία, ἀποστροφή πρὸς τὴν τροφήν.
 Asma, οὐσ. ἄρ. ἰατρ. ἀσθμα.
 Asmatico, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἀσθματικός.
 Asmatografa (poesia), ποίησις κωμική.
 Asmo, οὐσ. ἄρ. ἴδε Asma.
 Asmoso, ἐπίθ. ἴδε Asmatico.
 Asodo, febbre—, ἀσώδης πυρετός.
 Asodo, ἐπίθ. ἰατρ. ἀσώδης.
 Asola, οὐσ. θ. ἄκρα τῆς μετὰξ' κομειδοδῆχ.
 Asolare, οὐδ. πῖνω ἐκ διαλειμμάτων' περιφέρωμαι' ποῦ' αὐτπ. ἀναψύχομαι, ἀναπνέω.
 Asoliere, ἴδε Usoliere.
 Asolo, οὐσ. ἄρ. (ἀνα)πνοή, ἀναψυχή, τέφρις, διασκέδασις' κομειδοδῆχ.
 Asor, οὐσ. ἄρ. ὄργανον μουσικῶν τῶν ἑβραίων.

Asosta, εἶδος σάλπιγγος παρὰ τοῖς ἑβραίοις.
 Aspalace, οὐσ. ἄρ. ἀσπάλαξ, τυφλοπόντικον.
 Aspalat(r)io, οὐσ. ἄρ. ἀσπάλαθος, γέν. φυτῶν.
 Aspallo, ἴδε Asfalto.
 Aspandere, ἴδε Espandere, Spandere.
 Asparagee, οὐσ. θ. πλ. ἴδε Asparaginee.
 Asparagina, οὐσ. θ. γημ. ἀσπαργίνη.
 Asparaginee, οὐσ. θ. πλ. ἀσπαργοειδῆ φυτά.
 Asparago, οὐσ. ἄρ. ἀσπάραγος, ἀσπαργία.
 Asparagoidi, οὐσ. θ. ἀσπαργοειδῆ φυτά.
 Asparagolite, οὐσ. θ. γεωλ. ἀσπαργίλιθος.
 Asparamento, ἴδε Aspramento.
 Aspartato, οὐσ. ἄρ. ἄλας τοῦ ἀσπαρτικού ὀξέος.
 Aspartico, acido—, ἀσπαρτικὸν ὀξύ.
 Aspacia, οὐσ. θ. χεῖρ. ἀγαθὴ ἐκ μαλλίου.
 Aspara, οὐσ. θ. ἐνώσις πέντε μηρῶν.
 Aspe, οὐσ. ἄρ. ἴδε Aspide' vt. ξύλον τετραγώνον ἰσχυρὸν πρὸς στούφην τοῦ ὄνου.
 Aspera-arteria, οὐσ. θ. ἴδε Asperarteria.
 Asperamente, ἴδε Aspramente.
 Asperare, τραχύνω, σκληρύνω, παροξύνω.
 Asperarteria, οὐσ. θ. ἀνατ. τραχύια ἀρτηρία.
 Asperella, οὐσ. ἄρ. ἴδε Asperula' ἱππουρίς, φυτὸν.
 Aspreccio, ἴδε Aspretto.
 Asprezza, οὐσ. θ. ἴδε Asprezza.
 Aspergere, ἐν. (πρός-, περι)ραίνω, ραντίζω' (ἐπι)πάσσω' πληρῶ, γεμίζω.
 Asperges, οὐσ. ἄρ. ράντισμα' ἴδε Aspersorio.
 Aspergine, οὐσ. θ. ραντισμός, ἴχθος ἑνδειξίς.

Aspergitore, trico, ὁ ραίνων, ραντίζων.
 Aspergolo, ἴδε Aspersorio.
 Asperienza, ἴδε Esperienza.
 Asperità, οὐσ. θ. τραχύτης' τραχύσμα.
 Asperitudine, ἴδε Asperità, Asprezza.
 Aspermatismo, οὐσ. ἄρ. ἀποσπριματισμός.
 Aspermia, οὐσ. θ. βτ. ἀσπερμία.
 Aspro, ἴδε Aspro' ἴδε Ronchioso.
 Asperimo, ἐπίθ. ὑπαρθ. τοῦ Aspro.
 Aspersione, οὐσ. θ. ράντισμα, ραντισμός.
 Asperso, πθ. μετφ. τοῦ Aspergere.
 Aspersorio, οὐσ. ἄρ. ράντιστρον, ραντιστήριον.
 Asperugine, οὐσ. θ. ἀσπερύλη, γένος φυτῶν.
 Asperula, ἴδε Asperugine.
 Aspettabile, ἐπίθ. προσδοκίμος, προδόκητος' ἐπί (διὰ)σημῶς, ἐπιφανής.
 Aspettacolo, οὐσ. ἄρ. ἴδε Spettacolo.
 Aspettamento, οὐσ. ἄρ. προσδοκία.
 Aspettante, ἐπίθ. καὶ οὐσ. περισσῶς' θεατής.
 Aspettantismo, οὐσ. ἄρ. ἰατρ. τὸ ἀναμένειν τὰς ἀσθενείας ποιῆσαι κρίσιν ὅφ' αὐτῶν.
 Aspettanza, οὐσ. θ. ἴδε Aspettamento.
 Aspettare, ἐν. καὶ οὐδ. ἀνα(περι)προσμένω' ἀπεκ(προς-)ἀναδέχομαι' προσδοκῶ, ἀναβάλλω, ὑπερίθηναι' ἐπιθυμῶ' ἀποθλέπω πρὸς, ἀνήκω' πιστεύω, πέποιθα' αὐτπ. ἀναμένω' ἀν(προ)τήκω, ἀρμῶζω' φαντάζομαι' οὐσ. ἴδε Aspettazione.
 Aspettatissimo, ποθεινότετος, ποθεινότετος.
 Aspettativa, προσδοκία, ἐλπὶς κληρονομίας.
 Aspettato, ἐπίθ. προσδοκῆτος, ποθεινός, ποθεινός' οὐσ. ἀναμῶν' ἀναβολή, ὑπέρθεσις.
 Aspettatore, trico, ὁ ἀναμένων, προσδοκῶν' περισσῶς, θεατής.
 Aspettazione, οὐσ. θηλ. προσδοκία, ἀπεκδογῆ.

Aspetto, οὐσ. ἄρσ. ἀναμονή· ὑπέρ-
 ουσιαστικῶς ἀναβολή· προσδοκία· ὕψις·
 πρόσωπον· φυσιογνωμία. § ὕψις, θέα,
 φαινόμενον· βλέμμα· ἔκφρασις.
 Aspettone, οὐσ. ἄρσ. ὁ ἀναμένων
 (ἐπὶ κακοῦ).
 Aspid-a, -e, οὐσ. ἄρ. καὶ θ. ἄσπις.
 Aspidio, οὐσ. ἄρσ. ἄσπιδιον, γένος
 φυτῶν.
 Aspidioti, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀσπιδιώται.
 Aspidisuo, οὐσ. ἄρ. ἀναστ. σφραγιστῆρ.
 Aspido, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Aspide.
 Aspidocarpa, ἀσπιδόκαρπον, τάξις
 φυτῶν.
 Aspidoforo, οὐσ. ἄρσ. ἀσπιδόφορος.
 Aspidoforoidi, οὐδ. ἄρσ. πλθ. ἀσπι-
 δοφοροειδῆ.
 Aspiratio, ἐπίθ. εἰσπνέων, ἀναμυ-
 ζητικός.
 Aspirare, οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐποφθαλ-
 μιῶ, θηρεύω, ἐπιδιώκω, πνευματί-
 ζω· ἀποπνέω, ἀναδίδωμι· εὐνοῦς
 εἶμι, εἰς(ἐπ)άκουω, ἐμπνέω, θαρ-
 ρύνω.
 Aspiratamente, ἐπίρ. θαλασσίως.
 Aspirativo, ἐπίθ. θαλασσίως.
 Aspiraro, ἐπίθ. lettera —, γράμμα
 θαλάσσιον.
 Aspirazione, οὐσ. θ. ἐκπνευσίς, ἐκ
 (ἀνα)πνοῆ· θαλασσίως (φωνῆς) θα-
 λασσίως ἔφρασις, διακαῆς ἐπιθυμία· εἰσ-
 πνοῆ.
 Aspiraro, οὐσ. ἄρ. ἀσπιδούρος, γέ-
 νος ἰχθύων.
 Asplen(i)u, οὐσ. ἄρσ. βτ. ἄσπληνον.
 Aspro, οὐσ. ἄρσ. πηκιστῆρ, τυλιγάδι·
 γεράνιον.
 Asportabile, ἐπίθ. ἐξαγωγήσιμος.
 Asportare, ρ. ἐν. ἐξάγω, ἀπο(μετα)-
 κομίζω.
 Asportazione, οὐσ. θηλ. ἐξαγωγή,
 ἀπο(μετα)κομιδῆ· ἐκ(ἀπο)κοπή, ἐκ-
 (ἀπο)τομή.
 Asporto, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Trasporto.
 Aspramento, πικρῶς, σκληρῶς θεινώδες.
 Aspramento, οὐσ. ἄρσ. ἀδημονία·
 φόβος.
 Asprammoso, τραχὺς τὴν ἁρμο-
 νίαν.

Asproggiamento, τραχύτης, τραχυ-
 σμός.
 Asproggiare, ρ. ἐν. στύφω, τραχύ-
 νοῦ, παροξύνω, ἐρεθίζω· οὐδ. τρα-
 χύνομαι.
 Asprella, οὐσ. θηλ. ἴδε Asperella.
 Asprello, ἐπίθ. ὑπόστυφος· δύσβατος.
 Asprezza, οὐσ. θηλ. στρυφνότης· τρα-
 χύτης, σκληρότης· ἀγριότης· αὐστη-
 ρότης· ὠμότης.
 Asprigno, ἐπίθ. ὑπόστυφος.
 Asprino, οὐτ. ἄρσ. εἶδος οἴνου· ἀ-
 χρεῖος οἶνος. [prezza.
 Asprit-a, -tudine, οὐσ. θηλ. ἴδε As-
 spro, ἐπίθ. στύφω, στρυφνός, στυ-
 φός· θαλασσίως τραχὺς, σκληρός· ἀγριός·
 φοβερός· δριμύς· ἀηχτικός· ἀνώμα-
 λος· ἀγροίκος· οὐσ. τραχύτης· ἀ-
 γριότης.
 Asprosoffiante, ἐπίθ. τραχέως φυσῶν.
 Asprosonante, ἐπίθ. τραχέως ἠχῶν.
 Asprotemperato, σύμφωνος τραχύ-
 τητι.
 Asprume, οὐσ. ἄρ. ἴδε Asprezza.
 Assa, οὐσ. θηλ. σάνις.
 Assaccia, οὐσ. θ. περιφρ. τοῦ Assa.
 Assaccmannare, ρ. ἐν. διαρκάζω,
 λεηλατῶ.
 Assaettare, οὐδ. κεραινοβολοῦμαι.
 Assafetida, οὐσ. θηλ. ὁπὸς ὁ μηδι-
 κός, σκορδολάσσαρον.
 Assaggiamento, οὐσ. ἄρσ. γεῦσις,
 δοκιμή.
 Assaggiare, ρ. ἐν. (ἀπο)γεύομαι, δο-
 κιμάζω· ἐν. οὐδ. αὐτπ. (ἀπο-)δια-
 πειρῶμαι, δοκιμάζω· βλέπω.
 Assaggiatore, trice, δοκιμαστής.
 Assaggiatura, οὐσ. θηλ. ἴδε Assag-
 giamento.
 Assaggio, οὐσ. ἄρσ. (ἀπό-)διά)πειρα,
 δοκιμή.
 Assaglimento, ἴδε Assalimento.
 Assagliare, ἴδε Assalire.
 Assai, ἐπίθ. πολλοί, πολλοί, πολλὰ,
 (κινῶς, ἀρκετός) ἐπίρ. σφόδρα, πολὺ·
 (κινῶς, ἀρκετώντως) ἐν καὶ· πολὺν
 καιρὸν.
 Assaissimo, ἐπίθ. πλεῖστος· ἐπίρ.
 σφόδρα, παρὰ πολὺ.

Assalimento, οὐσ. ἄρσ. ἔφοδος, προσ-
 βολή.
 Assalire, ρ. ἐν. ἐπιπίπτω, προσβάλ-
 λω· περιέρω· βατεύω· ἐπηρεάζω.
 Assalita, οὐτ. θηλ. ἴδε Assalimento.
 Assalito, οὐσ. ἄρσ. ὁ προσβληθείς.
 Assalitore, trice, ὁ προσβάλλων· λοί-
 ὄτρος.
 Assaltabile, ἐπίθ. εὐέφοδος, εὐπρόσ-
 βλητος.
 Assaltamento, ἴδε Assalimento.
 Assaltare, ἴδε Assalire.
 Assaltatore, ἴδε Assalitore.
 Assalto, οὐσ. ἄρσ. ἔφοδος, προσβολή.
 Assannare, ρ. ἐν. τοῖς ὁδοῦσι λαμ-
 βάνω· δάκνω· καταλαμβάνω· ἐράτ-
 τουμαι· συναντῶ· λαθεῖω.
 Assanno, οὐσ. ἄρσ. τὸ τοῖς ὁδοῦσι
 λαμβάνειν, δῆξιν.
 Assapere (fare) ἀναγγέλω, μὴνύω,
 δηλώ.
 Assapramento, ἴδε Assaggiamento.
 Assaporare, ρ. ἐν. (ἀπο)γεύομαι, δο-
 κιμάζω.
 Assaporazione, οὐσ. θηλ. ἴδε Assag-
 giamento.
 Assaporire, δίδωμι γεῦσιν εἰς τροφήν.
 Assassare, ρ. ἐν. λιθοβολῶ.
 Assassina, οὐσ. θηλ. δολοφόνος.
 Assassinnamento, ληστεία· δολοφονία·
 ὕβρις.
 Assassinare, ρ. ἐν. ληστεύω· δολο-
 φονῶ· ἐρημῶ· φθισίω· ἐνοχλῶ.
 Assassination, ἐπίθ. προδοτικός.
 Assassinator, trice, ἴδε Assassino.
 Assassinnatura, οὐσ. θηλ. ἴδε Assas-
 sinamento.
 Assassineria, οὐσ. θηλ. ἴδε Assassi-
 namento.
 Assassino, ἴδε Assassinnamento.
 Assassino, οὐσ. ἄρσ. ληστής· δολο-
 φόνος· φονεύς· ἐπίθ. φονικός.
 Assatura, οὐσ. θ. συναρμογὴ σάντων.
 Assavare, ἴδε Assaporare.
 Assaziare, ἴδε Saziare.
 Assazione, οὐσ. θηλ. χημ. αὐθυμία,
 διάφρασις.
 Assa, οὐσ. ἄρσ. ἕξων· μονὰς νμ. τὸ

ὄλον· σάνις· μαζονόμιον· πινακίτι.
 Assaccare, ἐν. ξηραίνω· καταστρέφω.
 Assacellire, οὐδ. ἰσχυρίζομαι.
 Assaccondare, ἴδε Secondare· ὑπα-
 κοῦμι.
 Assacurare, ἴδε Assicurare.
 Assacutore, ἴδε Essecutore.
 Assacuzione, ἴδε Essecuzione.
 Assadere, οὐδ. αὐτπ. προσ(παρα)κί-
 θημαί, προσκαθίζω· καθιδραῦω, δια-
 μένω· κείμαι· αὐτπ. καθίζω· ἐν.
 πολιτοκῶ.
 Assadimento, ἴδε Assedio.
 Assadiante, πολιτορκῶν· πολιτορκητής.
 Assediare, ἐν. πολιτορκῶ· ἐνοχλῶ.
 Assediatore, trice, ὁ πολιτορκῶν,
 -της.
 Assedio, οὐσ. ἄρ. πολιτορκία· ἐνόχλη-
 σις, βέλος.
 Assagare, οὐδ. ἴδε Assavare.
 Assaggiarsi, καθίζομαι, καθίζω,
 Assaggio, ἴδε Assedio.
 Assagna, ἴδε Assagnazione.
 Assagnabile, εὐδριστός, εὐπροσδι-
 οριστός.
 Assagnamento, οὐσ. ἄρσ. ἐνδειξίς·
 προσδοκισμός· πίστευσις· προσδοκία,
 ἔλπις· πρόσθετος· σύνταξις· μισθός.
 Assagnare, ἐν. προσδιορίζω· ἀπονέ-
 μω, ἀποδίδωμι· ἐγγειρίζω, παρατί-
 θωμι· ἐπάγωμαι, προτείνω· προσ-
 φέω· ἀποφασίζω· δηλολογῶ· αὐτπ.
 παραδίδωμαι.
 Assagnatamente, οἰκονομικῶς· εἰρησῶς.
 Assagnatezza, οὐσ. θηλ. φειδώ, οἰ-
 κονομία.
 Assagnato, φειδωλός, οἰκονόμος· φυ-
 λακτικός.
 Assagnazione, οὐσ. θηλ. προσδοτι-
 σμός· ἀπονομή, ἀπο(δια)ταγή· ἐγ-
 χείρισις· ἐνδειξίς· πώλησις.
 Assagio, οὐσ. ἄρσ. πρόσθετος· σύν-
 ταξις.
 Assagnabile, ἐπίθ. ἐκτελεστός· ἐ-
 φικτός.
 Assagnamento, ἴδε Conseguimento.
 Asseguire, ρ. ἐν. ἐκτελεῶ· ἐπιτυγ-
 γάνω· ἐπιδιώκω· ἐννοῶ· καταλαμ-
 βάνω.

Assegnitare, ἴδε Seguitare.
 Assegnitore, ἴδε Esecutore.
 Assegnizione, ἴδε Esecuzione.
 Assembiamentò, ἴδε Assembiamento.
 Assembiare, ἴδε Assembrare.
 Assembiata, οὐσ. θ. ἴδε Assembra-
 mento.
 Assembiaticcie, συναθροιστός, συλ-
 λογιμαίος.
 Assembiato, παρατεταγμένος εἰς μά-
 χην.
 Assomblanza, οὐσ. θ. ἴδε Assembra-
 mento.
 Assembiare, οὐδ. ἴδε Assembrare.
 Assemblea, οὐσ. θ. συνέλευσις· συ-
 νάθροισις· συγκλητήριον.
 Assombraglia, οὐσ. θ. συμπλοκή,
 μάχη.
 Assembramento, οὐσ. ἄρ. συνέλευσις·
 συνάθροισις· ἔνωσις· συμπλοκή, μά-
 χη· στρατός.
 Assembranza, ἴδε Sembianza.
 Assembrare, ἐν συναθροίῳ· (συν)ἐνώ·
 παρατάττω (εἰς μάχην)· παρατάτ-
 τομαι (εἰς μάχην)· οὐδ. φαίνομαι·
 δομιάζω· αὐτπ. συνέχομαι (εἰς βου-
 λήν)· συζεύνομαι ἢ συνουσιάζομαι.
 Assembraticcio, ἴδε Assembiaticcio.
 Assemblea, ἴδε Assemblea.
 Assompiare, ἴδε Assemplare.
 Assempio, ἴδε Esempio.
 Assemplare, ἐν ἀπ(ἐξ)εικονίζω, ἀ-
 πεικάζω, μιμούμαι, ἀντιγράφω.
 Assempio, ἴδε Esempio.
 Assemplare, ἴδε Assemplare, Esom-
 plare.
 Assempio, ἴδε Esempio.
 Assennare, ἐν νοθεύω, διδάσκω.
 Assennamentò, συνετός, φρονίμος.
 Assennatezza, οὐσ. θ. σύνεσις, φρό-
 νησις.
 Assennato, νουνηχής, συνετός, φρό-
 νημος.
 Assennire, ἐν νοθεύω· οὐδ. συνε-
 τός γίνομαι.
 Asseno, ἐπίθ. ἄξι(τι)νος.
 Assensione, ἴδε Assensiono· και
 Assenso, οὐσ. ἄρ. συναίνεσις· ἀνά-
 ληψις.

Assentamento, οὐσ. ἄρ. ἀποχώρησις,
 ἀπουσία.
 Assentare, ἐν. (ἀπο)μακρύνω· αὐτπ.
 ἀπαιμι, ἀποδημῶ, ἀπο(ἀνα)χωρῶ, ἀ-
 πομακρύνομαι· καθίζω· ἐν. και οὐδ.
 κολακεύω.
 Assentatore, trice, κόλαξ.
 Assentazione, οὐσ. θ. θωπεία, κό-
 λακεία.
 Assente, ἐπίθ. ἀπόν.
 Assentimento, συναίνεσις, συγκατά-
 θεσις.
 Assentire, οὐδ. και ἐν. συναίνω· ἐν.
 ἐγχερίνω, ἀπο(πορα)δέχομαι· ἐπι-
 τρέπω· παραχωρῶ· γινώσκω· ἐκ-
 λέγω.
 Assentito, ἐπίθ. ἔμπειρος, ἐπιτήδειος·
 συνετός, φρόνιμος.
 Assento, οὐσ. ἄρ. συγκατάθεσις, ἴδε
 Assenso.
 Assentore, οὐσ. ἄρ. κόλαξ.
 Assenz(i)a, οὐσ. θ. ἀπουσία· ἀποχώ-
 ρησις.
 Assenziare, ἐν. σκευάζω ἐγχύσει ἀ-
 ψινθίου.
 Assenziato, ἐπίθ. ἀψινθίω μεμιγμέ-
 νος.
 Assenz(i)o, οὐσ. ἄρ. ἀψινθίου· πι-
 κρία.
 Asserare, ἐν. ἀναγορεύω τοὺς συμβο-
 λαιογράφους· αὐτπ. ἐσπέρα γίνεται,
 βραδυάζει.
 Assercitare, ἴδε Esercitare.
 Asseroll-a-o, ἴδε Assicella.
 Asserenare, ἐν. αἴθριον ποτῶ· φαι-
 δρύνω· αὐτπ. αἴθριος (γαλήνηος) γί-
 νομαι.
 Asserimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Asser-
 zione.
 Asserire, ἐν. διαβεβαιῶ, ὑποστηρίζω.
 Asseritore, trice, ὁ διαβεβαιῶν.
 Assero, οὐσ. ἄρ. δεκάριον, μοχλός.
 νε. δοκός.
 Asserragliare, ἐν. (ὑπο)φράττω, ἀ-
 ποκλείω· αὐτπ. ἀπο(κατα)κλειομαι.
 Asserragliato, ἐπίθ. ἐγκακαλωμέ-
 νος.
 Asserrare, ἐν. (συν)πυκνῶ, συσφιγγω.
 Assertiva, ἴδε Asserzione.

Assertivamento, ἐπίρ. βεβαιωτικῶς.
 Assertivo, ἴδε Affermativo.
 Assertio, οὐσ. ἄρ. ἀπόδειξις, διαβε-
 βαιώσις· ἐπίθ. διαβεβαιωθεὶς.
 Assertore, ὁ διαβεβαιῶν· συνήγορος.
 Assertorio, ἀποφαντικός, βεβαιωτικός.
 Asserzare, ἐν. (δια)κυλίττω, (δια-
 ἐπι)τηρῶ· αὐτπ. θουλοῦμαι.
 Asserzione, οὐσ. θ. ἀπόφανσις, δια-
 βεβαιώσις.
 Assessora, οὐσ. θ. πέρετρος.
 Assessorato, οὐσ. ἄρ. παρέδρα.
 Assessore, οὐσ. ἄρ. πέρετρος.
 Assetamento, ἴδε Assettamento.
 Assettare, ἐν. ἐσοσταθμίζω· ἴδε As-
 settare· ἐπιτογγίζω· οὐδ. σταθμῶ-
 μαί· αὐτπ. συμφωνῶ· ἀναλογῶ· ἐξέ-
 λομαι.
 Assettatore, οὐσ. ἄρ. νε. συσκευα-
 στής τῶν φορημάτων· ὁ ἐξαρτύων
 πλοῖον.
 Assettare, ἐν. διψῶν ἐμποιῶ· ἐγειρω
 ἐπιθυμῶν· οὐδ. διψῶ.
 Assellato, ἐπίθ. διψαλός· διψητικός·
 ἐπιθυμητικός· ποθητός· ξηρός.
 Assetiro, ἴδε Assettare.
 Assetta, ἴδε Assicella.
 Assettamento, οὐσ. ἄρ. διακόσμησις,
 διευθέτησις, διάταξις· στερέωσις· συν-
 ἄθροισις.
 Assettare, ἐν. διακοσμῶ, διευθετῶ,
 διατίθημι, διατάττω· εὐ-συχίζω·
 σκευάζω, ἀσύω, μαγεύω· αὐτπ.
 διευθετούμαι· καθίζω· στολίζομαι·
 στερεοῦμαι.
 Assettatamente, τακτικῶς, κοσμίως.
 Assettalino, ἴδε Assettatuzzo.
 Assettato, καθήμενος· ἄρμύων· ἄρ-
 μύδιος.
 Assettatore, trice, κοσμητής, διατά-
 κτης, ὁ διευθετῶν· αἰρεσιώτης.
 Assettatura, οὐσ. θ. διακόσμησις, διευ-
 θέτησις· εὐσημοσύνη· ὠραιότης.
 Assettatuzzo, ἐπίθ. καθήριος, κόσμιος,
 κομψός, γλαφυρός, κακαλωπισμέ-
 νος.
 Assetto, τάξις, κόσμος, διευθέτησις·
 σανίδιον· σκευή, κάψα· ἐπίθ. ἴδε
 Assettato.

Assereare, οὐδ. συνίσταμαι, κήγγνομαι·
 ὑπερορέγομαι, ὑπερπετυμῶ.
 Asseramento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Assu-
 veranza.
 Asseratamente, ἐπίρ. βεβαιωτι-
 κῶς.
 Asseranza, οὐσ. θ. διαβεβαιώσις.
 Asserare, ἐν. διαβεβαιῶ τι.
 Asseratamente, ἐπίρ. βεβαιωτικῶς.
 Asserativo, ἐπίθ. βεβαιωτικός.
 Asserazione, οὐσ. θ. διαβεβαιώσις.
 Assiare, ἐν. πείω, πριονίζω.
 Assiillare, οὐδ. σπιζω, σφριζω.
 Assicella, οὐσ. θ. σανίδιον, μικρᾶ
 σανίς.
 Assicina, οὐσ. θ. σανίδιον.
 Assiculo, οὐσ. ἄρ. μικρὸς ἄξων
 (σπρόφυγέ),
 Assicuramento, ἀσφάλεισις, ἀσφάλεια·
 ἐγγύησις.
 Assicurante, οὐσ. νε. ἀσφαλιστής.
 Assicuranza, οὐσ. θ. ὄρκος, πεποί-
 θησις· νε. ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφο.
 Assicurare, ἐν. (δια)βεβαιῶ· (ἐξ)ά-
 σφαλλίζω· ἐγγυῶμαι· ἐπιφρονῶνύω,
 θαρρύνω· αὐτπ. ἀναθαρρῶ, (ἐν)
 θαρρύνομαι· ἀποτολῶ· βεβαιοῦμαι·
 ἀσφαλίζομαι· παραδίδομαι.
 Assicurativo, ἐπίθ. βεβαιωτικός.
 Assicurato, οὐσ. ἄρ. νε. ὁ ἀσφαλιζό-
 μενος.
 Assicuratore, οὐσ. ἄρ. βεβαιωτής·
 ἐγγυητής· νε. ἀσφαλιστής.
 Assicurazione, οὐσ. θ. ἐγγύησις, ἀ-
 σφάλεισις, ἀσφάλεια· νε. ἀσφαλιστικὸν
 ἔγγραφο.
 Assila, ἴδε Absida.
 Assidente, ἐπίθ. συμπαραπόμενος.
 Assidenza, οὐσ. θ. κάθισις, κάθισμα·
 παρουσία.
 Assiderare, οὐδ. και αὐτπ. τερταρί-
 ζω, σπῶ, τουργουρίζω· ἐν. κατα-
 ψύζω.
 Assiderato, οὐσ. ἄρ. ἠγκυλωμένος,
 πιασμένος.
 Assiderazione, οὐσ. θ. ῥίγος, ψύχος
 ὑπερβολικόν, τουργουρῶν· ξηρασία
 (τῶν φυτῶν).
 Assidere, ἐν. πολιορκῶ· καθίζω τινά.

(καθ)ίστημι· οὐδ. καὶ αὐτπ. καθί-
ζω· κείμαι.
Assidione, οὐσ. θ. ἴδε Ossidione.
Assiduamente, ἐπίρ. ἐνδελεχῶς· ἐ-
πιμελῶς.
Assiduità, συνέχεια, ἐνδελέχεια, ἐ-
πιμονή.
Assiduo, ἐπίθ. συνεχής, ἐνδελεχής,
ἀδιάλειπτος· ἐπιμονος, ἐπιμελής.
Assieme, χυδ. ἴδε Insieme.
Assistentista, οὐσ. ἀρ. μέτοχος τῆς ἐ-
ταιρίας τοῦ.
Assiento, οὐσ. ἀρ. ἐταιρία ψυχου-
πορίας.
Assipare, ἐν. (περι)φορᾶτω, φραγ-
μὸν περιτίθωμι (περιθάλλω)· περι-
κυκλῶ, (περι)κλείω· ὑπολαμβάνω,
διακόπτω· αὐτπ. κωλύω, ἐμποδίζω.
Assipato, περικλειστος, διάφρακτος.
Assifuga (forza), ἀξονόφυξ ἢ κεν-
τρόφυξ δύναμις.
Assiguire, ἴδε Inseguire.
Assileo, ἐπίθ. ἑτ. ἀξονοῦχος.
Assillabazione, οὐσ. θ. ἀρχὴ πολλῶν
λέξεων ἐκ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς.
Assillaccio, οὐσ. ἀρσ. μέγεθ. τοῦ
Assillo.
Assillare, ρ. οὐδ. οἰστρῶ· ἐπίθ. μα-
σχαλιαῖος.
Assillato, ito, ἐπίθ. οἰστρήλατος.
Assil(l)o, οὐσ. ἀρσ. οἰστρος, μύωψ.
Assimigliazione, ἴδε Assomiglia-
zione.
Assimigliamento, ἴδε Assomiglia-
mento.
Assimigliante, ἐπίθ. ὁμοιος.
Assimiglianza, ἴδε Assomiglianza.
Assimigliare, ἴδε Assomigliare.
Assimilare, ρ. ἐν. (ἐξ-,ἀφ-)ομοιάω,
(παρ-,προσ-,ἀπ-)εικάζω, παρομοιά-
ζω· παραποιῶ.
Assimilazione, οὐσ. θηλ. (ἐξ-,παρ-,
ἀφ-)ομοιώσις· παραποίησις· μεταμο-
σίωσις.
Assimini, ἡῶραι ἀνθρώποι· σφαι-
ρικά.
Assimmetria, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀσσυμ-
μετρία.
Assincopare, ἴδε Sincopare.

Assindacatura, ἴδε Sindacatura.
Assindeto, οὐσ. ἀρσ. ἄρ. ἴδε Asin-
deto.
Assinghiozzare, ρ. οὐδ. ἴδε Sin-
ghiozzare.
Assinghiozzato, ἴδε Singhiozzato.
Assinite, οὐσ. θηλ. ἀξινίτης, λίθος
κρυσταλλώδης.
Assinomanic, ἐπίθ. φιλ. ἀξινόμαντις.
Assinomanzia, οὐσ. θηλ. ἴδε Ascii-
nomanzia.
Assintota, οὐσ. θηλ. ἴδε Assintoto.
Assintotico, ἐπίθ. ἴδε Asintotico.
Assintoto, οὐσ. ἀρσ. γεωμ. ἴδε As-
sintoto.
Assio, οὐσ. ἀρσ. ἄσ(σ)ιος (σαρκοφά-
γος) λίθος.
Assioma, οὐσ. ἀρσ. φιλοσ. ἀξίωμα.
Assiomate, οὐσ. ἀρσ. φιλοσ. ἴδε
Assiomaticamente, ἀξιώματικῶς.
Assiomatico, ἐπίθ. φιλοσ. ἀξιώμα-
τικός. [μων.
Assiometro, ἀξονόμετρον, ἀξονογνώ-
Assioteato, ἐπίθ. φιλ. ἀξιοθέατος.
Assirocchiarsi, ἀδεφίζομαι,
Assisa, οὐσ. θηλ. σύμβολον, γνῶρι-
σμα· οἰκόσημον, παράσημον· φόρος,
δασμός.
Assiso, πθ. μτχ. καθήμενος· κατα-
κείμενος· ἀνακαθήμενος· πολιορχη-
μένος· κείμενος· ἀρμόδιος.
Assistente, οὐσ. ἀρσ. (συμ)παραστά-
της· ὀηρέτης· νοσοκόμος· θερα-
πεύων· ἐκκλ. βοηθός· σύμβουλος,
ἀντιλήπτωρ.
Assistenza, οὐσ. θηλ. παράστασις,
παρουσία· ἀντίληψις, βοήθεια.
Assistere, ρ. οὐδ. παρίσταμαι, συμ-
παρασταῶ, πάρεμι, παρευρίσκω-
μαι· ἐπιμελοῦμαι· βαρύνω· ἐν. ἀν-
τιλαμβάνομαι, βοηθῶ· σταματῶ.
Assistito, πθ. μτχ. τοῦ Assistere.
Assistitore, οὐσ. ἀρ. ἴδε Assistente.
Assito, οὐσ. ἀρσ. διατείχισμα, μεσό-
τοιχον, ἐυλότοιχος, ταπεινός· ναυτ.
διάφραγμα· ἔδαφος.
Assituato, ἴδε Situato.
Assiuolo, οὐσ. ἀρσ. εἶδος νυκτερίδος·
κερατάς, κερατᾶς.

Asso, οὐσ. ἀρσ. μονάς· μονόσημον,
ἄσος.
Associamento, οὐσ. ἀρσ. συντροφικὴ
παρχώρησις ὁμοειδήτων.
Associare, ρ. ἐν. δίδωμι ζῆλα συν-
τροφικῶς· ἀφίημι· τι δυσάρεστον·
αὐτπ. προσδιορίζω που τὴν διανο-
μὴν μου, κατοικῶ· ἐπι(ἐγ)κείμαι
φορτικῶς, φορτόνομαι.
Associabile, ἐπίθ. κοινωνικός.
Associare, ρ. ἐν. παρα(προ)πέμπω,
(παρ)ἀκολουθεῶ, συνοδεύω· καταγρά-
φω συνδρομητᾶς· ἐν. καὶ αὐτπ. ἐ-
ταιρείαν τίθεμαι πρὸς τινα, συντρο-
φεύω (συν)ἔω, συνάπτω, συζεύ-
γνυμι, συνδέω· γίνομαι συνδρομητής.
Associativo, μέτροχος, ἐταίρος· συνδρο-
μητής.
Associazione, οὐσ. θηλ. ὁμήγουρις,
συνδρομιαίς· ἐταιρ(ε)ία, συντροφία·
ἀκολουθία, προπομπή· συνδρομική,
Assolamente, στερεώσις· στερεότης·
πῆξις. [ροῦμαι.
Assodare, ρ. ἐν. στερεῶ· αὐτπ. στε-
Assol-e-o, ἐπίθ. ἴδε Assode.
Assoggettamento, ἴδε Assoggetti-
mento.
Assoggettare, ρ. ἐν. καθυποτάσσω.
Assoggettamento, οὐσ. ἀρσ. (καθ)-
υπόταξις.
Assoggettivo, ἴδε (As)Soggettare.
Assolide, ἐπίθ. ἀναπ. ἀξονοειδής.
Assoido-occipitale, μῆς ἀξονοειδής.
Assolare, ρ. ἐν. ἠλιῶ, ἠλιάζω· οὐδ.
μονοτεκνῶ.
Assolatio, ἐπίθ. εὐήλιος.
Assolatio, ἐπίθ. ἠλιόβλητος, ἠλιό-
βολος.
Assolcare, ρ. ἐν. αὐλακ-ίζω, -ῶ, ἀ-
ροτριῶ· καταρρικνῶ, ρυτιδῶ· φεύγω
ταχέως.
Assoldamento, οὐσ. ἀρ. στρατολογία.
Assoldare, ρ. ἐν. στρατολογῶ· συνα-
θροίζω· (ἐμ-)διαπιστεύω· τινα· αὐτπ.
ἀπο(κατά)γράφωμι στρατιώτης.
Assolfonire, ρ. οὐδ. Οἰστούμαι.
Assolidare, ἴδε Assodare.
Assolinare, ρ. ἐν. ἠλιάζω· αὐτπ. ἠ-
λιάζομαι.

Assolto, πθ. μτχ. τοῦ Assolvere·
ἀθωωθείς· ἐντελής, τέλειος· λελυ-
μένος.
Assolutamente, ἐπίρ. καθόλου, ἐν
γένει, ἁπλοῦς· ἀνεξαρτήτως, ἀπολύ-
τως· βρασιτικῶς· ὅλων· ἐντελῶς· ἀ-
σχετῶς.
Assoluto, ἐπίρ. ἴδε Assolutamente.
Assoluto, ἐπίθ. ἀπόλυτος, ἀνεξάρτη-
τος, ἐλευθερός· ἀπερίφρατος· ἀσχε-
τος· τέλειος, ἐντελής· ἀρεθείς, συγ-
γρηθείς· ἀθωωθείς· λελυμένος.
Assolutorio, ἐπίθ. ἀρετικός, συγγω-
ρητικός.
Assolutivazione, οὐσ. θηλ. ἀπόλυσις,
ἀθώωσις· συγχώρησις, εὐχή, δέη-
σις· λύσις, διευκρίνησις.
Assolvere, ρ. ἐν. ἀπολύω, ἀθώω·
λύω, ἐλευθερῶ, ἀπαλλάττω· ἀφίη-
μι, συγχωρῶ, τελειῶ, τελειοποιῶ·
λύω· (δια)λύω, διαυκρινῶ.
Assolvimento, οὐσ. ἀρσ. ἄφεσις, συγ-
χώρησις.
Assomare, ρ. ἐν. φορτίζω, ἐπιφορ-
τίζω.
Assomigliazione, οὐσ. θηλ. ὁμοιό-
της· ἀναλογία,
Assomigliamento, οὐσ. ἀρσ. ὁμοιο-
της· σχέσις.
Assomigliante, ἐπίθ. ὁμοιος.
Assomiglianza, οὐσ. θηλ. ἴδε Asso-
migliazione.
Assomigliare, ρ. ἐν. παραβάλλω,
συγκρίνω· οὐδ. αὐτπ. ὁμοιάζω· αὐτ.
παραβάλλομαι.
Assomigliativo, δυνάμενος παραβάλ-
λειν.
Assomigliazione, ἴδε Assomiglia-
zione.
Assomiglio, οὐσ. ἀρσ. (ἀφ)ὁμοίωμα,
εἰκὼν.
Assommare, ἴδε Summare· τελειο-
ποιῶ.
Assonante, ὁμόφωνος, σύμφωνος,
συνήχων.
Assonanza, οὐσ. θ. συνήχησις, συμ-
φωνία.
Assonare, ρ. οὐδ. συνήχῶ, συμφωνῶ,
ἀνηχῶ.

Assone, οὐσ. ἄρ. παγσία: σανίδες τοῦ πιστατηρίου· παχέα ξύλα τοῦ κάρρου τῶν πυροβόλων.
 Assonamento, οὐσ. ἄρσ. κοίμησης.
 Assonpare, ρ. ἐν. κατα(ἀπο)κομιζῶ· οὐδ. καὶ αὐτπ. (ἀπο-,κατα)κοιμῶμαι, ραθυμῶ.
 Assonnatore, οὐσ. ἄρσ. ὑπνοποιός, ὑπνοφόρος.
 Assonora, οὐσ. ἄρσ. ἀξονόπους, γένος φυτῶν.
 Assorimento, οὐσ. ἄρσ. κάρος, κάρωσις· νοθρότης, ραθυμία.
 Assorire, ρ. ἐν. κερῶ· αὐτπ. κερῶμαι.
 Assurito, ἐπιθ. κατηνύασμένος.
 Assortite, οὐσ. ἄρσ. ἀσσωράτ, βιβλος.
 Assorbente, ἐπιθ. καὶ οὐσ. ἀπορροφητικός.
 Assorbere, ἴδε Assorbire.
 Assorbimento, ἀπορρόφησης, κατάποσις.
 Assorbire, ἐν. καταπίνω, ἀπορροφῶ.
 Assorbite, ἐπιθ. ἴδε Assorto.
 Assorbifore, trice, ὁ καταπίνων, ὁ ἀπορροφῶν.
 Assordaggine, οὐσ. θηλ. ἴδε Sorgaggine.
 Assordamento, οὐσ. ἄρσ. βσῆ, βόμβος, ἀντήχησις.
 Assordare, ρ. ἐν. ἐκ(ἀπο)κωφῶ, ξεκουφαίνω· ἀμβλύνω· οὐδ. (ἐκ)κωφούμαι, κουφαίνομαι.
 Assordato, ἐπιθ. ἐκκεκωφωμένος.
 Assordimento, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Assordamento.
 Assordire, ἴδε Assordare· αὐτπ. (ἐκ)κωφούμαι.
 Assurdo, ἐπιθ. ἴδε Assurdo.
 Assorgente, ἐπιθ. βτ. ἐξέχων.
 Assorgere, ρ. οὐδ. ἴδε Sorgere.
 Assorellare, ρ. ἐν. ἀδελφοποιῶ, ἀδελφίζω.
 Assortimento, οὐσ. ἄρσ. κλήρωσις· συλλογή, συγκρότημα· διάφορα πράγματα, σφραγισμέντο· σκευή, τὰ σκευή, ἄκρωτια.
 Assortire, ρ. ἐν. ἐκ(δια)λέγειν, διαχωρίζω· κληρῶ· (συν)ἀρμύζω.

Assortito, οὐσ. ἄρσ. ὁ ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοηθείς.
 Assortitura, οὐσ. θηλ. τοῦ
 Assortitore, trice, ὁ ἐκλέγων· διατάκτης τῶν κοραλλίων.
 Assorto, προσηλωμένος, βεβουλημένος.
 Assottigliamento, λέκτυνσις· τελειοποίησις.
 Assottigliare, ἐν. λεπτύνω· ἰσχυαίνω, ἐκτῆκω· ἀκονῶ, δξύνω· κενῶ, ἀδειάζω· ἐλαττῶ, σμικρύνω· λεπτολογῶ· οὐδ. καὶ αὐτπ. λεπτύνομαι· ἀκονῶμαι, ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ.
 Assottigliativo, ἐπιθ. λεπτυντικός.
 Assottigliato, ἐπιθ. ἀραιωμένος· ὀξὺς· ἐλλιπής, ἐνδεής.
 Assottigliatore, trice, ὁ λεπτύνων.
 Assottigliatura ἴδε Assottigliamento.
 Assottigliazione, ἴδε Assottigliamento.
 Assozicare, ἴδε Associare.
 Assozicare, ἐν. ρυτάνω, ρυτῶ.
 Assub, οὐσ. ἄρ. φυσιολ. μετέωρον.
 Assudato, ἐπιθ. ἰδρωμένος.
 Assuefare, ἐν. (προσ-)συν)ἐθίζω· αὐτπ. (προσ-)συν)ἐθίζομαι.
 Assuefatto, εἰωθός, (προς-)συν)ειθισμένος.
 Assuefazione, οὐσ. θ. (συν-)προσ)έθισμας, ἔξις.
 Assueto, ἐπιθ. ἴδε Assuefatto.
 Assuetudine, οὐσ. θ. ἴδε Assuefazione.
 Assuggettire, ἴδε Assoggettare.
 Assumento, ἀναλαμβάνων.
 Assumere, ἐν. καὶ αὐτπ. (ἀνα)λαμβάνω, ἀναδέχομαι· αὐτπ. ἰδιοποιούμαι.
 Assumere, ἴδε Innalzare.
 Assunta, οὐσ. θ. ἐκκλ. ἡ μετὰστασις.
 Assunteria, συνάθροισις τῶν φρονεῖδων.
 Assunlivo, ἐπιθ. ἰκανός ἀναλαμβάνειν.
 Assunto, οὐσ. ἄρ. ἀναδοχή· ὑπογράφωσις, βάρως· πρόληψις· διαθεβαίωσις· ἐντολή· ἀντι(προ)κειμενον· πθ. μετχ. ἀνυφωθείς.

Assuntore, ἐργολάβος, ἴδε Appaltatore
 Assunzione, οὐσ. θ. ὕψωση, πρόσθετος, προαγωγή· ἡ μετὰστασις τῆς Θεοτόκου.
 Assurdamente, ἐπιθ. ἀπίκως, ἄλογως.
 Assurdità οὐσ. θ. ἀτοπία, ἄλογια.
 Assurdo, οὐσ. ἄρ. ἀτοπία, ἄλογια, παραλογισμός· ἐπιθ. ἀτοπος, ἄλογος, παράλογος.
 Assurgere οὐδ. ἴδε Sorgere.
 Assutigliare, ἴδε Assottigliare.
 Asta, οὐσ. θ. ῥάβδος· δόρυ· ἀποκήρυξις, δημοπρασία· στρατός· ἡ βραχίων ἢ τὸ σκέλος τοῦ διαβήτου.
 Astace, οὐσ. ἄρ. καρκίνος τοῦ ποταμοῦ.
 Astaciti, οὐσ. θ. πλ. ἀστακίται, ἀστακίτιδες.
 Astaco, οὐσ. ἄρ. ἀστακός.
 Astacoidi, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀστακοειδῆ ζαζακα.
 Astacoliti, οὐσ. θ. Astaciti.
 Astacopodi, οὐσ. ἄρ. πόδες ἀστακῶν ἀπολιθωμένοι.
 Astallamento, οὐσ. ἄρ. διατριβή, διαμονή.
 Astallarsi, κατοικίζομαι, διαμῖνω.
 Astante, ἐπιθ. παρὶν· οὐσ. πλ. οἱ περιστάτες· νοσοκόμος, ὁ νοσηλεύων.
 Astario, οὐσ. ἄρ. λογχωφόρος, δορυφόρος.
 Astarot, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. ἀσταρότ, ἡ Ἄρροδίτη.
 Astata, οὐσ. θ. πληγὴ λόγχης.
 Astato, ἐπιθ. δορυφόρος· οὐσ. πλ. λογχωφόροι, δορυφόροι, ἀσάται· τριγωνοειδής.
 Asta, οὐσ. θ. ἴδε Asta.
 Astegnente, ἴδε Astinente.
 Astegnenza, ἴδε Astinenza.
 Astaismo, οὐσ. ἄρ. στ. ἀσταϊσμός.
 Astella, οὐσ. θ. ντ. κυρότης ἢ ὕψωσις. [μενος.
 Astemio, ἐπιθ. ἀεινος, οἶνου ἀπεχθό.
 Astenente, ἴδε Astinente.
 Astenere, αὐτπ. καὶ οὐδ. ἀπεχθόμαι· τινος, ἐγκρατεύομαι.

Astena, οὐσ. θ. ἱατρ. ἀσθένεια.
 Astenico, ἐπιθ. ἱατρ. ἀσθενικός.
 Astenimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Astinenza.
 Astenopira, πυρετός ἀτακτός ἢ κωκώθης.
 Asteroidea, οὐσ. ἄρ. ἀστρικός ἀστήρ, φυτῶν.
 Aster(e), οὐσ. ἄρ. ἀστήρ, γένος φυτῶν.
 Asteroimetro, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. ἀστερόμετρον.
 Astergente, ἐπιθ. ἀποσημητικός, καθαριστικός.
 Astergere, ἀπομάττω, ἀποφῶ, καθαρίζω.
 Asteria, οὐσ. θ. ἀστερία, ἀστήρ, ἀστερίας λίθος· πλ. ἀστερίται, ἀπολιθώματα ἀστράκων· ἀστήρ, σταυρός (τῆς θαλάσσης) ἀστερίας, πτηνόν.
 Asterio(ue), οὐσ. ἄρ. ἀστερίον, εἶδος ἀράχνης.
 Astesis are, ἐν. σημαῖδι δι' ἀστερίσκου.
 Asterisco, οὐσ. ἄρ. ἀστερίσκος.
 Asterismo, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. ἀστερισμός.
 Asterite, οὐσ. θ. ἀστερίτης, πολύτιμος λίθος.
 Asternale, ἐπιθ. ἀνατ. μὴ στερνίτης.
 Astero, οὐσ. ἄρ. βτ. ἴδε Astro.
 Asteroide, οὐσ. θ. ἀστεροειδῆ φυτῶν.
 Asteroite, οὐσ. θ. ἴδε Astroite.
 Asteroma, οὐσ. ἄρ. ἀστερωμά, γένος φυτῶν.
 Asterope, οὐσ. θ. ἀστρ. ἀστερόπη.
 Asterozodi, οὐσ. ἄρ. πλ. ζωολ. ἀστεροπόδες.
 Asteroptero, ἴδε Asteroptero.
 Asteroptera, οὐσ. ἄρ. ἀστερόπτερον, γένος φυτῶν.
 Astensione, οὐσ. θηλ. κήλασις, (κωρ. καὶ μετρ).
 Astensivo, ἐπιθ. ἱατρ. καθαριστικός.
 Asterno, πθ. μετχ. τοῦ astergere.
 Astetta, οὐσ. θ. μικρὸν δόρυ, δοράτιον.
 Astiare, ἐν. καὶ οὐδ. φρονῶ· αὐτπ. ἀσπαστέρομαι.
 Asticuola, οὐσ. θ. λογχίδιον, δοράτιον· ἡ λαβὴ ἢ λαβή· πλ. τὰ μι-

καὶ στηρίγματα ἀλεξήλιου ἢ ἀλεξι-
δροχίου· ράβδος τοῦ σφαιριστήριου,
στέκκα.
Astice, οὐσ. ἄρ. καρβίς, ἀστακός.
Astici, οὐσ. ἄρ. πλ. σιηνικοί ἄγῶνες.
Asticulo, οὐσ. ἄρ. ἄξων τοῦ συμβό-
λου.
Astiera, οὐσ. θ. λογγολήκη.
Astifero, οὐσ. ἄρ. λογοφόρος, δορυ-
φόρος.
Astifoso, ἐπίθ. ἔχων διάπυρον δόρυ.
Astiframento, δορικτυπας, διαδρέμων.
Astinente, ἐπίθ. ἐγκρατής.
Astinozia, οὐσ. θ. ἐγκράτεια· σω-
φροσύνη.
Astinomi, οὐσ. ἄρ. ἀρχ. ἑλλ. ἱστ. ἀ-
στυνόμοι.
Astinomia, οὐσ. θ. ἀρχ. ἑλλ. ἱστ. ἀ-
στυνομία.
Astio, οὐσ. ἄρ. φθόνος, μίσος· μνη-
σικαχία.
Astioso, ἐπίθ. φθονερός· μνησικαχός.
Astipotente, δορισθενής, δορυσθενής.
Astisia, οὐσ. θ. φυσιολογ. ἀστυσία,
ἀνικανότης (ἀνδρική).
Astiuo, ἴδε Astioso.
Astivamente, ἐπίρ. ταχέως.
Astina, ἴδε Asma.
Asto, οὐσ. ἄρ. ἴδε Astio· Astutezza.
Astoma, οὐσ. ἄρσ. ἀστομον, γένος
ἀραχιδίων.
Astomella, οὐσ. θηλ. ἀστομαλλή,
γένος ἐντόμων.
Astomo, ἐπίθ. φυσιολ. ἀστόμος.
Astone, οὐσ. ἄρσ. εἶδος ἀγριοκιν-
νάρας.
Astore, οὐσ. ἄρσ. ἀστερίας, θηρευτι-
τικὸν πτηνόν.
Astoriomia, ἴδε Astronomia.
Astragre, ρ. ἐν. (ἀπο)χωρίζω διὰ τοῦ
νοός, θεωρῶ κατ' ἀφαιρέσιν· αὐτοπ.
στρέφω τὸν νοῦν ἀπὸ τινος πράγ-
ματος· (ἀπο)χωρίζομαι, ἀποσπῶμαι·
ἐκτελῶ κατ' ἀφαιρέσιν.
Astragalizonti, οὐσ. ἄρσ. φίλος· οἱ
ἀστραγαλλίζοντες.
Astragalo, οὐσ. ἄρσ. ἀστράγαλος.
Astragalomanzia, οὐσ. θηλ. ἀστρα-
γαλομαντεία.

Astragalote, οὐσ. θ. εἶδος στυπτη-
ρίας.
Astraggore, ρ. ἐν. ἴδε Astraere.
Astrale, ἐπίθ. ἀστρικός, ἀστρῶς.
Astrapia, οὐσ. θηλ. ἀστραπία, πολύ-
τιμος λίθος.
Astrarre, ρ. ἐν. ταῦτὸ τῶ Astraere.
Astrattaggino, οὐσ. θηλ. περισπα-
σμός, ρεμβασμός.
Astratamento, ἐπίρ. ἀφηρημένος.
Astrattazza, οὐσ. θ. ἴδε Astraxione.
Astrattivamente, ἐπίρ. ἀφηρημένως.
Astrattivo, ἀφηρημένος, κατ' ἀφαι-
ρέσιν.
Astretto, πθ. μτχ. ἀφηρημένος· ρεμ-
βός, ρεμβόμενος· ἀτενής, ἐκστατι-
κός· § ἀλλόκοτος· ἀποκεχωρισμένος·
οὐσ. τὸ ἀφηρημένον.
Astrezione οὐσ. θηλ. ἀφαιρέσεις, ἢ
κατ' ἀφαιρέσιν θεωρία· ἀνεπιστάσια,
ρεμβασμός, περισπασμός.
Astretivo, ἐπίθ. στυπτικός.
Astretto, ἐπίθ. περιορισμένος· στε-
νοχωρημένος ἢ πολιορκημένος.
Astrifero, ἐπίθ. ἀστρφόρος.
Astrigente, ἴδε Astrigente.
Astringere, ἴδε Astringere, Custrin-
gere.
Astringente, ἐπίθ. στυπτικός· ἰσχυρός.
Astringenza, οὐσ. θηλ. στυψίς,
συσφιγίς.
Astringere, ρ. ἐν. ἀναγκάζω· συ-
στέλλω, κατέχω, ἐμποδίζω· (ἐπι-
συ)σφιγγω.
Astrizione, οὐσ. θηλ. σύσφιγξις, στυ-
ψίς· στυψότης.
Astru, οὐσ. ἄρσ. ἄστρον· ἀστερισμός·
βτ. ἀστήρ.
Astroblepo, οὐσ. ἄρσ. ἀστρόβλεπος,
γένος ἰχθύων.
Astroholismo, ἀστροβολισμός, ἀστρο-
βλησία.
Astroholo, οὐσ. ἄρσ. ἀστρόβλης, ἀ-
στρόβλητος.
Astrocino, οὐσ. ἄρσ. ἀστρ. κύων,
σελίριος.
Astrocincologia, οὐσ. θηλ. ἀστροκυ-
νόλογία.
Astrofanometro, ἴδε Asteteometro.

Astrofito, οὐσ. ἄρ. ζωολ. ἀστρόφυτον.
Astrografia, οὐσ. θηλ. ἀστρογραφία.
Astroite, οὐσ. θηλ. ἀστρίτης, εἶδος
λίθου.
Astrolabico, ἐπίθ. ἀστρολαβικός.
Astrolabio, οὐσ. ἄρσ. ἀστρ. ἀστρο-
λάβιον.
Astrolagare, ἴδε Astrologare· ἀστρο-
μαντεῖα· φαντάζομαι· ἐν. σκοπῶ,
μελετῶ.
Astrolago, ἴδε Astrologo.
Assrolatri, οὐσ. ἄρ. φιλ. πλ. ἀστρο-
λάτρηαι.
Astrolatria, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀστρο-
λάτρεια.
Astrolopate, ἀστρολαπός, εἶδος πε-
ταλίδος.
Astrologamento, οὐσ. ἄρσ. ἀστρολό-
γημα.
Astrologare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀστρο-
λογῶ.
Astrologastro, περιφ. τοῦ Astrologo.
Astrologia, οὐσ. θηλ. ἀστρολογία·
ἀστρομαντεία.
Astrologicamente, ἐπίρ. ἀστρολογικῶς.
Astrologico, ἐπίθ. ἀστρολογικός.
Astrologo, ἀστρολόγος, ἀστρολογικός.
Astrometro, οὐσ. ἄρσ. ἀστρομέτρον,
ἡλιόμετρον.
Astronio, οὐσ. ἄρσ. ἀστρώνιον, γέ-
νος φυτῶν.
Astronomaco, ἴδε Astronomo.
Astronomare, οὐδ. ἀστρονομῶ.
Astronometto, ὑποκ. τοῦ Astronomo.
Astronomia, οὐσ. θηλ. ἀστρονομία.
Astronomicamente, ἐπίρ. ἀστρονο-
μικῶς.
Astronomico, ἐπίθ. ἀστρονομικός.
Astronomo, οὐσ. ἄρσ. ἀστρονόμος·
ἀστρολόγος.
Astrotesia, οὐσ. θηλ. ἀστροθεσία,
ἀστροθέτημα.
Astruso, ἀπόκρυπτος, ἄδηλος, σκο-
τεινός.
Astuccio, οὐσ. ἄρσ. θήκη.
Astutaccio ἐπίθ. ἀλωπεκώδης.
Astutamente, ἐπιτηδῶς, πανούργως.
Astutare, ἴδε Stutare.
Astutezza, οὐσ. θηλ. ἴδε Astuzia.

Astuto, λεπτός, πανούργος, πονηρός,
δύλιος.
Astuzia, οὐσ. θ. λεπτότης, πανουργία.
Asub, οὐσ. ἄρσ. ἀσούβιον, εἶδος με-
τεώρου.
Asugia, οὐσ. θηλ. ἄστρον. ὄριον.
Asuliere, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Usotiere.
Asuro, οὐσ. ἄρσ. μικρὸς σκόληξ τῶν
ἀμπέλων.
Ataballo, οὐσ. ἄρσ. εἶδος τυμπάνου.
Atacamite, οὐσ. θηλ. χαλκὸς ὑδρο-
χλωρικός εὐθρυκτος.
Atafia, οὐσ. θηλ. ἀταφία.
Atair, οὐσ. ἄρ. ἀστρ. ὀκέτος, ἀστήρ.
Atalami, ἐπίθ. ἀτάλαμα (φυτ.)
Atalanta, πυραύστης, ἐντομον.
Atamanza, οὐσ. θηλ. ἀτάμας, γένος
φυτῶν.
Atamo, ἴδε Atomo.
Atanar, ἴδε Atanor.
Atanasia, οὐσ. θηλ. φαρμ. ὑπνωτὸν·
ἀθανασία, (φυτ.)
Atanor, οὐσ. ἄρ. κλίβανος πυργιωτός.
Atante, ρωμαλέος, ἰσχυρός, εὐρωστος.
Ataractopoesia, ἴδε Ataractopoesi.
Atarantato, ἴδε Tarantolato.
Atarassia, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀταραξία.
Ataraxia, οὐσ. θηλ. ἀταραξία.
Atare ἴδε Ajutare· ἐπιδιορθῶ.
Atassia, οὐσ. θηλ. ἱατρ. ἀταξία.
Atassico, ἐπίθ. ἱατρ. ἀτακτος.
Atatore, -trice, ἴδε Ajutare· ἐπί-
κούρος.
Ataumastia, οὐσ. θηλ. ἀθαυμάσια.
Ataur, οὐσ. ἄρσ. ἀστρ. ὁ Ταῦρος.
Atavo, οὐσ. ἄρσ. τριπταππός.
Atachnia, οὐσ. θηλ. φιλ. ἀταχία.
Atecma οὐσ. θηλ. ἴδε Ateenia.
Ateenia, οὐσ. θηλ. φυσιολ. ἀτεκνία.
Ateia, οὐσ. θ. ἀθεία, ἀθεότης.
Ateismo, οὐσ. ἄρσ. ἀθεία, ἀθεότης.
Ateista, οὐσ. ἄρσ. ἄθεος, ἴδε Ateo.
Ateistico, ἐπίθ. τοῦ ἀθέου, ἄθεος.
Atelabo, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Atelabo.
Atele, οὐσ. ἄρσ. ἀτελής, γένος πι-
θήκων.
Atelecielo, οὐσ. ἄρσ. ἀτελέκυκλον,
γένος δαρκάνων. [τριτὸν πτηνόν.
Atelopodi, οὐσ. ἄρσ. ἀτελεπόδα.

Ateli, οὐς. ἄρ. πλ. ἕλλ. ἰστ. ἀτελεῖς.
 Atelia, οὐς. θ. ἰατρ. πλ. ἀτέλεια.
 Atellan(ic)o, οὐς. ἄρσ. φιλ. ἀτελλανόν, δρᾶμα.
 Atelsi, οὐς. θ. φιλ. ἐκμύζης.
 Atena, οὐς. θ. εἶδος αὐλοῦ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.
 Ateneo, οὐς. ἄρσ. ἀθήναιον· λύκειον, ἀκαδημία· συνάθροισις πεπαιδευμένων.
 Atenogeronte, οὐς. ἄρσ. φιλ. ἀθηνογέρον.
 Ateo, οὐς. ἄρσ. ἄθεος.
 Aterina, οὐς. θηλ. ἀθερίνη, ἀθερίνα.
 Aterinoide, οὐς. θηλ. ἀθερινοειδής, εἶδος ἰχθύων.
 Ateroma, οὐς. ἄρσ. ἐμπυώδες ἀπόστημα.
 Ateromatoblefaro, ἀθηρωματοβλέφαρον.
 Ateromatoso, ἐπίθ. χειρ. ἀθηρωματώδης.
 Ateropogono, οὐς. ἄρσ. ἀθεροπόγων, γένος φυτῶν.
 Aterosperma, οὐς. ἄρσ. ἀθερόσπερμον, γένος φυτῶν.
 Aterosperme, οὐς. θηλ. ἀθερόσπερμά φυτά.
 Atide, οὐς. θ. πύθης, (ἀκρόγολος).
 Atimia, οὐς. θ. ἰατρ. ἀθυμία· ἰστ. ἀτιμία.
 Atimo, ἐπίθ. φιλ. ἀτιμος.
 Atin, οὐς. ἄρσ. ἄστρ. ὄνομα ἀστέρος.
 Atipico, ἐπίθ. ἀνευ τύπου.
 Atipso, οὐς. ἄρσ. ἀτυπος, γένος ἀρχιδίων.
 Atir οὐς. ἄρσ. ἄστρ. ἴδε Atin.
 Atiti, οὐς. ἄρσ. πλθ. ἀρχ. ἰστ. ἀδυτα ἱερά.
 Atiante, οὐς. ἄρσ. ἀτλας.
 Atlantico, ἐπίθ. ἀτλαντικός.
 Atlante, οὐς. ἄρσ. ἀνατ. ἀτλας, ἴδε.
 Atlanzio, ἀτλας, ὁ πρῶτος σπόνδυλος τοῦ τραχήλου.
 Atleta, οὐς. θηλ. ἀθλητής· μάρκος.
 Atletesia, οὐς. θηλ. ἀθλητικὴ γυνή.
 Atletica, οὐς. θ. ἀθλητικὴ (τέχνη).
 Atletico, ἐπίθ. ἀθλητικός (κυρ. καὶ μτφ.)

Atlipto, pulso—, σφυγμὸς τακτικός.
 Atlitto, ἐπίθ. ἰατρ. ἴδε Atlipto.
 Atloide, οὐς. θ. ἀνατ. ἴδε Atlanzio.
 Atlone, οὐς. ἄρ. φιλ. ἄθλον.
 Atloteta, οὐς. ἄρ. ἀθλοθέτης, ἴδε Agonistarcia.
 Atmidiatrin, οὐς. θ. ἴδε Atmidiatricia.
 Atmidiatricia, οὐς. θ. ἰατρ. ἀτμοϊατρία.
 Atmidiatrico, ἐπίθ. νλ. ἀτμοϊατρικός.
 Atmidometro, οὐς. ἄρ. φυσ. ἀτμόμετρον.
 Atmometro, ταὐτὸ τῷ Atmidometro.
 Atmosfera, οὐς. θ. φυσ. ἀτμοσφαῖρα.
 Atmosferico, ἐπίθ. ἀτμοσφαιρικός.
 Atmosferilia, οὐς. θ. φ. ἰστ. ἀτμοσφαιρίλια.
 Atmosferilio, οὐς. ἄρ. ἴδε Atmosferilia.
 Atmosferologia, οὐς. θ. ἀτμοσφαιρολογία.
 Atocia, οὐς. θ. φυσiol. ἀτοκία, ὄγονία.
 Atoc(i)o, οὐς. ἄρ. ἰατρ. ἠτόκιον.
 Atolmia οὐς. θ. φιλ. ἀτολμία.
 Atometto, οὐς. ἄρ. ὕποκ. τοῦ Atomo.
 Atomismo, οὐς. ἄρ. ἀτομισμός.
 Atomista, οὐς. ἄρ. φιλοσ. ἀτομιστής.
 Atomistica, οὐς. θ. ἀτομιστικὴ.
 Atomistico, ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὰ ἀτομα.
 Atomitizzato, σχηματισθεὶς ἐξ ἀτόμων.
 Atomo, οὐς. ἄρ. ἀτομον.
 Atomuzzo, οὐς. ἄρ. ὄποκ. τοῦ Atomo.
 Atonia, οὐς. θ. ἀτονία.
 Atontanoblefaro, ἀτονιατοβλέφαρον.
 Atonico, ἐπίθ. ἰατρ. ἀτονικός.
 Atorio, οὐς. ἄρ. ἴδε Ajutorio.
 Atrabillare, ἐπίθ. μελαγχολικός, ἴδε.
 Atrabile, οὐς. θ. ἰατρ. μέλαινα χολή.
 Atrabiliario, ἐπίθ. ἴδε Atrabile.
 Atrabil(i)oso, ἐπίθ. ἴδε Atrabile.
 Atrachele, ἐπίθ. φυσiol. ἀτραχήλος.
 Atramentario, ἐπίθ. χαλκανθώδης.
 Atramento, οὐς. ἄρ. τὸ μέλαν, ἢ χρωμα μέλαν. [πῶς.]
 Atramentoso, ἐπίθ. μέλας καὶ αἰσθη-

Atrattile, οὐς. θ. ἀτρακυλῖς, φυτὸν ἀκανθώδες.
 Atrattibile ἴδε Atrattile.
 Atrebica, οὐς. ἄρ. ἴδε Atrevice.
 Atrevice, οὐς. ἄρ. ἡμεροκαλλῖς, γένος φυτῶν.
 Atrasia, οὐς. θ. ἀτρασία, ἀμβλύτης τῶν ὀπῶν.
 Atratismo, οὐς. ἄρ. ἴδε Atrasia.
 Atrato, ἐπίθ. φυσiol. ἀτρατός.
 Atriaro, οὐς. ἄρ. ἀρχλ. θυρωρός.
 Atrici, οὐς. θ. πλ. κανδυλώματα.
 Atrionse, ὁ τοῦ προδύμου ὑπηρέτης.
 Atrio, οὐς. ἄρ. τὸ αὐλεῖον, προδύμος, αἵθουσα.
 Atriplici, οὐς. θ. ἴδε Chenopodii.
 Atro, ἐπίθ. μέλας, σκοτεινός, σκιερός· ἄγριος, σκληρός· κατηφής· ὀλέθριος· τραγικός.
 Atroce, ἐπίθ. σκληρός, θηριώδης, ἀπηνής· φρικτός, φρικαλέος, φοβερός.
 Atrocemente, σκληρῶς, ὠμῶς, θηριωδῶς.
 Atrocire, ἴδε Incrudelire.
 Atrocità, οὐς. θ. σκληρότης, ὠμότης, ἀπηνεία· φοβερότης, τὸ φρικτόν, τὸ φρικαλέον.
 Atrofia, οὐς. θ. ἰατρ. ἀτροφία.
 Atrofico, ἐπίθ. ἰατρ. ἀτροφος.
 Atropio, οὐς. ἄρ. ταὐτὸ τῷ Atropina.
 Atropo, οὐς. ἄρ. εἶδος ἐχιδνῆς· γένος ἰχθύων. [λέως].
 Atroto, ἀτρωτός, (ἐπίθ. τοῦ ἄγγι).
 Attacca, συνεχὲς τεμάχιον μουσικῆς.
 Attaccabile, ἐπίθ. εὐπρόσβλητος, εὐέσθος.
 Attaccagnolo, ἴδε Appiccagnolo.
 Attaccamano, οὐς. ἄρ. ἴδε Arapina.
 Attaccamento οὐς. ἄρ. (συν)ῆγσις, συναφή, σύνδεσις· ἴδε Adarozza ἀρμός· προσκόλλησις, προσήλωσις, ἀφώσισις.
 Attaccare, ἐν. προσκολλῶ, συνδέω, συνενῶ· συνάπτω· προσβάλλω, ἐπιπίπτω· αὐτῶ. (πρὸς-αυγ-ἐγ)κολῶμαι· ἐνοῦμαι· ριζοῦμαι· προσηλοῦμαι, προσκολλῶμαι· (ἐν) ἀτενίζω.
 Attaccamenti, μετὰ προσκολλήσεως.

Attaccatezza, ἴδε Attaccatura.
 Attaccaticcio, ἴδε Appiccaticcio.
 Attaccato, προσκολλημένος· ἴδε Adarozza· φιλόσοφος· ἀπερωμένος, ἐκδοτός· πιστός· ἀν(προσ)ήκων· ἀφωσιωμένος.
 Attaccatura, οὐς. θ. ἴδε Attaccamento, ἐπαφή, κόλλησις (δύο ἄρτων κτλ)· ἄλλειψις εἰς τὸ κλώσιμον· ἄρμός· ἔνωσις· ἔνωσις, ἔνωσις.
 Attacco, οὐς. ἄρ. λήψις· εὐκαιρία· περιστάσις, καιρὸς, ἀφορμή, αἰτία· πρόφασις· ἔλπις· ἄρμός, ἔνωσις· σχέσις· ἀγάπη, ἔρωσις, προσκόλλησις· ἔσθος, προσβολή.
 Attagen-a-o, οὐς. θ. ἄρ. ἴδε Franco-lino.
 Attagliare, οὐδ. καὶ αὐτῶ. ἀρῶσκω, εὐαρεσῶ· αὐτῶ. ἀρμύζω· εἰμί ἑκάνος· συμμαγῶ· ἐν. κόπτω· πρὸς (ἐφ) ἀρμύζω.
 Attalchè, ἐπίρ. ὠστε, ἴδε A tale che.
 Attalentera, οὐδ. καὶ αὐτῶ. ἀρῶσκω.
 Attalianare, ἴδε Italianare.
 Attamento, ἴδε Accomodamento· ἐν. τέχνης, τεχνηέντως· ἀρκούντως, ἀρκετά.
 Attano, ἴδε Attimo.
 Attanagliare, ἐν. βασανίζω διὰ τῶν πετυρακτωμένων λαβίδων.
 Attarinamento, ἀθυμία, εὐθυμία, θλίψις.
 Attarinarsi, ταλαιπωροῦμαι· καταθλίβωμαι· καταδύρομαι, δεινολογῶ, -οῦμαι.
 Attapparezzare, ἴδε Tappezzare.
 Attarantato, δηγθεὶς ὑπὸ φαλαγγίου· ἀθύμων· μανιώδης.
 Attardarsi, συσκοτάζει, βραδυνάζει, νυκτένει.
 Attare, (πρὸς)ἀρμύζω· αὐτῶ. συμμορφοῦμαι.
 Attastare, ἴδε Tastare· πλῆσσω, κτυπῶ· γυθῶμαι, δοκιμάζω.
 Attastatore, trice, ὁ δοκιμάζων κτλ.
 Attato, ἴδε Toccamiento.
 Attavanato, cavallo.—, εἶδος ἵππου.
 Atteccimento, οὐς. ἄρ. αὐθῆσις, ἐπίδοσις.

Attechire, οὐδ. αὐξ(άν)ομαι, ἐπι-
δίδωμι.
Atteciare, ἐν ἀηδῶν παρέχω· οὐδ.
καὶ αὐτπ. ὄκητος γίνομαι.
Atteciatore, trice, ὁ παρέχων ἀη-
δῶν.
Atteggionole, ἐπιθ. χειρονόμος.
Atteggiamanto, οὐσ. ἄρ. σχῆμα, χει-
ρονομία· στάσις, θέσις, σχηματισμὸς
τοῦ σώματος.
Atteggiare, ἐν. δίδωμι κατάλληλον
σχῆμα (θέσιν), ἐμφυζῶ ἄγαλμα, πα-
ρίστημι ἄγαλμα ζωηρῶς· παρίστημι
διὰ χειρονομῶν· οὐδ. χειρονομῶ·
αὐτπ. στρέφομαι.
Atteggiamento, ἐπίρ. ἐν χειρονο-
μίαις.
Atteggiatore, trice, ὁ χειρονομῶν,
χειρονόμος· ὁ ἐμφυζῶν ἄγαλμα, εἰ-
κόνα.
Atteggio, οὐσ. ἄρ. σειρά δικογρά-
φων.
Attegnenza, οὐσ. θ. συγγένεια.
Attelare, ἐν. παρατάττω εἰς μάχην.
Attemparsi, γηράσκω, ἐν. εἰς γῆρας
ἄγω.
Attempat-ello, -otto, ὕποκ. τοῦ At-
tempato.
Attempato, ἐπιθ. προδεδηκός, ἡλι-
κωμένος.
Attempatotto, γερόντιον (ἐδρωστον).
Attempatuccio, ὕποκ. τοῦ Attem-
pato.
Attemperamento, ἴδε Temperamento.
Attemperante, μαλακτικός, πρᾶν-
τικός.
Attemperanza, ἴδε Temperanza.
Attemperare, ἐν. συκρινῶ, μετριά-
ζω· περι(κατα)στέλλω· παρατηροῦ-
Attemperato, ἐπιθ. ἀρμόδιος, ἐπι-
τήδειος.
Attemprare, ταῦτὸ τῷ Attempo-
rare.
Atteudamento, οὐσ. ἄρ. στρατοπέ-
δευσις· στρατοπέδευμα, στρατοπέ-
δον, παρεμβολή.
Attendare, ἐν. καὶ αὐτπ. (κατα)
στρατοπέδευ· διάμνω πού με-
τρίζομαι.

Attendente, οὐσ. ἄρ. ὁ περιμένων
κτλ.
Attendere, οὐδ. (ἐν)ἀσχολοῦμαι, κα-
ταγίνομαι· οὐδ. καὶ ἐν. προσέχω·
συμφωνῶ· περιποιῶμαι· σταθμῶμαι,
ἐξετάζω· ἐν. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀνα
(προσ-)περιμένω· προσδοκῶ, ἐλπί-
ζω· ἐν. ἐμμένω τῷ λόγῳ· τήρῶ, ἐκ-
πληρῶ· πορίζω, προμηθεύω· ζητῶ·
ἀν(προσ)ήκω· αὐτπ. (ἐφ)ίσταμαι.
ἐπέχομαι, σταματῶ· ἀτενίζω, προσ-
βλέπω· οὐσ. ἀναμονή· προσδοκία,
ἀπεκδοχή· διατήρησις.
Attendibile, ἐπιθ. νμ. προσκίτος.
Attendimento, οὐσ. ἄρ. προσοχή.
ἐνασχόλησις.
Attenditore, ὁ προσέχων· ὁ περὶ τι
σπουδάζων.
Attenere, ἴδε Ottenere.
Attenente, ἀν(προσ)ήκων· συγγενής.
Attenenza, ἴδε Appartenenza· συγ-
γένεια.
Attenere, ἐν. ἐμμένω τῷ λόγῳ (τῇ
ὑποσχέσει), φυλάττω, (δια)τήρῶ τὸν
λόγον μου· αὐτπ. ἐπομαι, ἀκολουθῶ,
ἐμμένω, ἀπαδέχομαι· συμφωνῶ· συμ-
μορφοῦμαι· (ὄπ)ηρεδομαι, στήριζο-
μαι· διατηροῦμαι· συνέχομαι· προ-
σεγγίζω, πλησιάζω· οὐδ. καὶ αὐτπ.
ἀν(προσ)ήκω· εἰμι συγγενής, συγ-
γενεῦ· ἀπέχομαι, ἐγκρατεύομαι·
φυλάττομαι· προσέχω· διατείνομαι,
ὑποστηρίζω· ἐπέχομαι, σταματῶ· ἄρ-
μόζω, πρέπω.
Attenimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Astinenza.
Attenitorio, ἴδε Astenitorio.
Atteudamento, προσεκτικός, ἐπιμε-
λῶς.
Atteutare, οὐδ. καὶ αὐτπ. (ἀπο)πει-
ροῦμαι· ἐν. καὶ αὐτπ. (ἀπο)τολμῶ,
διακινδυνεύω· πράττω (ἐπὶ κακοῦ).
Attento, οὐσ. ἄρ. νμ. ἐπίνοια, ἐπι-
χείρημα, ἀπόπειρα, τόλμημα, ἐπι-
βολή· ἐπιβουλή· ἀνοσιούργημα, ἐγ-
κλημα. [μος].
Attentatorio, νμ. ἐπίβουλος, παράνο-
Attentezza, ἴδε Attenzione.
Attentivo, προσεκτικός· θρασύς, τολ-
μηρός.

Attento, οὐσ. ἄρ. βουλή, σκοπός· ἐ-
πιθυμία· προσοχή· ἐπιθ. προσεκτι-
κός.
Attenuante, λεπτοντικός, διαλυτικός·
Attenuare, ἐν. λεπτόνω· ἱσχνάνω.
σμικρῶναι, ἐλαττώ· αὐτπ. ἱσχνάνο-
μαι.
Attenuato, λεπτός, λειπτόσαρκος, ἱσ-
χνός.
Attenuazione, οὐτ. θ. λέπτυνσις, λε-
πτότης· ἱσχνότης· ἐλάττωσις.
Attenuire, ἴδε Attenuare.
Attenzione, οὐσ. θ. προσοχή· φρον-
τίς· πλ. περιποιήσεις, φιλοφρονή-
σεις· προσδοκία, ἀπεκδοχή, ἐλπίς.
Attarello, οὐσ. ἄρ. πράξις εὐάεστος.
Attergare, ρ. ἐν. ἐπὶ νεῶν τίθημι·
σημαῖ· ἐν ὀπισθογράφῳ· αὐτπ. ἐπὶ
νεῶν τίσωμαι.
Atteri, οὐσ. ἄρ. πλ. ἄπτερα ἔντομα.
Atteridiceri, ἴδε Apterodiceri.
Atterraggio, οὐσ. ἄρ. ναυτ. ἀπο-
ψις τῆς γῆς.
Atterramento, οὐσ. ἄρ. καθαίρεσις,
ἀνατροπή.
Atterire, ρ. ἐν. καταβρίζω, καθαί-
ρω, ἀνατρέπω, καταβάλλω· κατει-
νώ, καταθλάω· νικῶ· κατα(περι)-
στέλλω· χαμηλώνω· κέμπτω, λυ-
γίζω· οὐδ. καταγώνυμαι· αὐτπ.
προσπίπτω, γονυπετῶ· καταβαίνω·
ἐκ(κατα)πλήττομαι.
Atterrato, κατάκονος, κωκοπιακός.
Atterratore, trice, ὁ καταβάλλον,
ἀνατροπέας.
Atterrazione, οὐσ. θηλ. ἴδε Atter-
ramento.
Atterrenare, ρ. ἐν. καταβάλλω.
Atterribile, δυνάμενος καταπλαγῆναι.
Atterramento, τρόμος, ἐκ(κατά)-
πληξις.
Atterrire, ρ. ἐν(κατα)πλήττω, φοβῶ.
Atterritore, trice, ὁ καταπλήττων.
Atterzare, ρ. ἐν. ἄγω εἰς τὸ τρίτον·
διαίρω, χωρίζω· οὐδ. ἄγομαι εἰς τὸ
τρίτον.
Atterzatura, οὐσ. θηλ. τὸ ἄρσθαι
εἰς τὸ τρίτον.

Attesa, οὐτ. θηλ. ἀναμονή· ἀναβολή.
Attesamento, προσεκτικὸς, ἐπιμελῶς.
Atteso, ἐπιθ. προσεκτικὸς· συλακτι-
κός, ἐμφροντις· πρέθ. διά, ἔνεκα·
— che, ἐπειδὴ.
Attestare, ρ. ἐν. συνάπτω, συναρμῶ-
ζω (ἐπι)μαρτύρομαι· ἐν. καὶ οὐδ.
(ἐπι)μαρτυρῶ· οὐδ. συνάπτωμι, συν-
αρμώζομαι· αὐτπ. συσφίγγωμαι, συν-
δέομαι· συμπλέκομαι.
Attestato, οὐσ. ἄρ. ἐπιμαρτύρησις,
ἔγγραφος μαρτυρία· πιστοποιητικόν,
ἐν(ἀπο)δεικτικόν· ἐνδειξις ὑποταγῆς.
Attestatore, trice, (ἐπι)μάρτυς.
Attestatura, οὐσ. θηλ. συναρμογή
δύο ἄκρων.
Attestazione, οὐσ. θηλ. ἐπιμαρτύρη-
σις, (ἐπι)μαρτυρία, πίστις.
Attevole, ἴδε Atto; Acconeio.
Attezza, ἴδε Attitudine.
Atti, οὐσ. ἄρ. τὰ τῆς ὑγιεινῆς γυ-
μνάσματα.
Atticamento, ἐπίρ. ἀττικῶς.
Atticciato, ἐπιθ. παχυμελής· εὐρω-
στός· παχύς, χονδρός· ἀσγτ. ἴδε
Tozzo.
Atticismo, οὐσ. ἄρ. ἀττικισμός.
Atticizzare, ρ. οὐδ. ἀττικίζω.
Attico, ἀττικός· οὐσ. ἀττική οἰκο-
δομή.
Atticurgo, ἐπιθ. ἀττικουργός.
Attipidiro, ρ. ἐν. χλιαίνω.
Attignare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀντλῶ,
ἀρούμαι· ἀπολαύω· ρ. ἐν. οὐδ. καὶ
αὐτπ. συνορῶ, κατανοῶ, καταλαμ-
βάνω· ἐμβαθύνω, ἐμβατεύω· οὐδ. νμ.
διαρρέω, κάμνω νερά.
Attignimento, οὐσ. ἄρ. ἀντλησις.
Attignitojo, οὐσ. ἄρ. ἀντλητήριον,
κουδῆς.
Attiguo, ἐπιθ. συνεχής.
Attile, ἴδε Atto; Acconeio.
Attillare, ρ. ἐν. κομψεύω, καλλωπι-
ζω· αὐτπ. καλλωπιζομαι, στολίζομαι.
Attillamento, ἐπιθ. κομψός, καθα-
ρίως, κοσμίως, καλλωπιστικῶς.
Attillatezza, ἴδε Attillatura.
Attillato, ἐπιθ. κεκαλλωπισμένος,
κομψός, ἐπιτετηθευμένος.

Attilatura, καλλωπισμός επιτετηθευ-
μένος.
Attilatuzzo ύποκ. τοῦ Attilato.
Attilo, ἴδε Adello.
Attimo, στιγμή, τὸ ἀκαρές, ἄτομον.
Attinonte, ἴδε Attenente.
Attinenza, ἴδε Attenenza.
Attingere, ρ. ἐν. ἀφικνοῦμαι, ἐπά-
πτομαι, φθάνω ἴδε Attingere.
Attingitore, trice, ὁ ἀντλῶν οἶνον.
Attinia, οὐσ. θ. ἀκαλήφη θαλασσία.
Attinobolismo, οὐσ. ἀρσ. ἀκτινοβο-
λισμός.
Attinobolo, ἐπιθ. ἀκτινοβόλος.
Attinoto, οὐσ. ἀρσ. ἀκτινολίθος ἄ-
κτινωτόν.
Attinto, πθ. μτγ. τοῦ Attignere.
Attraglio, οὐσ. ἀρσ. (ἀπο)σκευή
τὰ σκεύη.
Attrarre, ρ. ἐν. ἴδε Attrarre ἔπι-
τυγχάνω, ἀξιοῦμαι αὐτῶν, ἐπισπᾶ-
μαι, προσάγωμαι, ἐπισύω.
Attrivole, ἐπιθ. ἐπισπαστός.
Attritare, ρ. ἐν. οὐδ. αὐτῶν. διεξάγω
δίκτην.
Attritazione, οὐσ. θηλ. τὸ διεξάγειν
δίκτην. [γον θέσιν].
Attitudinale, ἀνήκων εἰς τὴν ἀνάλο-
Attitudinare, ρ. ἐν. διδῶμι ἀναλό-
γους θέσεις εἰς σχῆμα (ἄγαλμα κτλ).
Attiudine, οὐσ. θηλ. (ἐπι)δεξιότης,
ἐπιτηδεϊότης, ἱκανότης ἀνάλογος
διθέσεις τῶν σχημάτων ἑτάσεις, θέ-
σεις, σχῆμα.
Attivamento, ἐνεργῶς, δραστηρίως
ἐνεργητικῶς.
Attivare, ἴδε Attuare.
Attivazione, οὐσ. θηλ. ἐκτέλεσις.
Attivo, ἴδε Attivamente.
Attività, οὐσ. θηλ. ἐνεργεία δραστη-
ριότης, ἐπιμέλεια, ἐνεργητικότης.
Attivo, ἐπιθ. ἐνεργός, ἐνεργητικός
δραστηρίως, ἐπιμελής, δραστηρῶς
πρακτικῶς οὐσ. ἐνεργεία, τὸ ἐνεργόν.
Attizzamento, οὐσ. ἀρσ. συνδουλι-
σμός ἔξωφης, ἐρεθισμός.
Attizzare, ρ. ἐν. ἀνα(ἀπο)σκαλεῖω
τὸ πῦρ, συνδουλλίζω ἔξάπτω, ἐρε-
θίζω.

Attizzatojo, οὐσ. ἀρσ. σκάλευθρον.
Attizzatore, trice, ὁ ἀνασκαλεῖων
τὸ πῦρ.
Atto, πράξις, ἐνεργεία· πράξις, ἔργον·
πρᾶγμα· κίνησις, σχῆμα· χειρονο-
μία, νεύμα, σημεῖον ἤθος, τρόπος·
μορφασμός· ἀκκισμός· ἄξιωμα, θέ-
σις, βαθμός· ὑπηρεσία· προσπολιεῖς,
ὑπὸ κρῖσις· συνουσία· τρόπος, διάθε-
σις, ἀποτελεσμα· πλ. τὰ πρακτικά·
ἔγγραφο, συμβόλαιον· πλ. ἔγγραφα·
δικόγραφα, πράξις, δρᾶμα· ἐνεργεία,
δυναμῖς ἐπιθ. ἐπιδέξις, ἐπιτήδειος·
ἱκανός· κατάλληλος, ἀνάλογος, ἄρ-
μόδιος· ὑπαρκτός· εὐάρμοστος.
Attogliare, ἴδε Conoscere.
Attollere, ρ. ἐν. (ἀν)αλόω, ἀνοψῶ.
Attondare, ρ. ἐν. στρογγυλεῖω, στρογγυ-
λῶ.
Attonitaggine, θάμβος, ἔκστασις,
ἐκπληξίς.
Attonito, ἐπιθ. ἔκθαμβος, ἔκστατικός.
Attopato, πλήρης μυῶν (ποντικῶν).
Attorcere, ρ. συστρέφω.
Attorcioato, ἐπιθ. συνστραμμένος.
Attorcigliamento, περιέλιξις, συ-
στροφή. [λίσσω].
Attorcigliare, ρ. ἐν. συστρέφω, τυ-
Attorcimento, οὐσ. ἀρσ. συστροφή,
περιέλιξις.
Attore, οὐσ. ἀρσ. δημιουργός, πρά-
κτωρ· ἐπίτροπος· ἐνάγων· ὑποκρί-
της (θεάτρου).
Attoria, οὐσ. θηλ. διοίκησις.
Attornare, ἴδε Attorniare.
Attornamento, περικύκλωσις· περι-
βολος.
Attornante, ἴδε Circondante.
Attorniare, περιβάλλω, (περι)κυκλῶ·
ἐξάπατῶ.
Attorno, ἐπιρ. κύκλω, περίξ· πρόθ.
περί, περίξ, περίπου.
Attortigliare, ἴδε Attorcigliare· νότ-
τω, συμπαῶ αὐτῶν. περιστρέφομαι.
Attortigliato, στρεβλός ἴδε Contorto.
Attorio, στρεπτός· περιπέλοχος.
Attoscicare, ρ. ἐν. καταφαρμάσσω,
φαρμακῶ, φαρμάκων· λυπῶ, (πα-
ρα)πικραίνω.

Attoso, ἐπιθ. παιδαριώδης.
Attussicagione, οὐσ. θηλ. ἴδε Attos-
sicamento.
Attossicamento, φαρμάκωσις, φαρ-
μάκωμα.
Attossicare, ἴδε Attoscicare.
Attosicatore φαρμακικός, φαρμακευ-
τής.
Attossicazione, οὐσ. θ. ἴδε Attossi-
camento.
Attrabaccare, οὐδ. καὶ αὐτῶν. σκν-
νοποιεῖμαι.
Attrabaccato, ἐπιθ. ἐσκηνωμένος.
Attrante, ἐλκυστικός, θελκτικός· ἴ
δε Attrattivo· οὐσ. ἴδε Emulo.
Attrare, ἴδε Attrare.
Attramento, οὐσ. ἀρ. ἐπίσπασις,
ἔλιξις, ἐφαλιξις, ἐφαλισμός· σύσπα-
σις, συνολή.
Attranquillare, ἴδε Tranquillare.
Attrappamento, οὐσ. ἀρ. κτηνιατρ.
γυλιεία.
Attrappare, ἐν. (συλ)λαμβάνω· ἐξα-
πατῶ αὐτῶν, συσπῶμαι, ἀγκυλοῦμαι.
Attrappato, ἐπιθ. ἠγκυλωμένος.
Attrappatore, trice, ἀπατεών.
Attrapperia, συστολή, συνολή, σύ-
σπασις.
Attrare, ἐν. ἐπισπῶ, προσ(ἐφ)έλκω,
προσ(ἐφ)ελκῶ· προσάγωμαι, προ-
σέλκω, δελεάζω, ἐπάγω· οὐδ. ἀγ-
κυλοῦμαι, συσπῶμαι· χαίρω.
Attrattabile, ἐπιθ. ἴδε Trattabile.
Attrattevole, ἴδε Trattabile· εὐπρο-
σήγορος· πρῶτος, ἡμερος.
Attrattice, οὐσ. θ. ἴδε Attrattore.
Attrattiva, οὐσ. θ. δέλεαρ· ἐπαγω-
γή, θέλγητρον.
Attrattivo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Attrattiva
ἐπιθ. ἐπισπαστικός ἐλκυστικός· ἐρε-
θιστικός, παροξυντικός.
Attratto, ἐπιθ. καὶ οὐσ. ἠγκυλωμέ-
νος, πιασμένος· δεδεμένος.
Attrattore, trice, ἐλκυστικός, ἐπα-
γωγός.
Attraversamento, ἴδε Traversamento
Attraversare, ἐν. καὶ οὐδ. διασταυρῶ,
(ἀπο)κλείω ἐν, καὶ αὐτῶν. διέρχομαι,
διαβαίνω ἀνθίσταμαι, ἐμποδίζω· οὐδ.

ἀντιλέγω· αὐτῶν. βάλλομαι ἐν τῷ
μέσῳ.
Attraversatore, ὁ διασταυρῶν, ἀπο-
κλείων.
Attraversatura, οὐσ. θ. ἴδε Traver-
samento.
Attraverso, ἐπιρ. πλάγιος· πρόθ.
διὰ....
Attrazione, οὐσ. θ. ἐπίσπασις, ἐφα-
λιξις, ἐφαλισμός· συστολή, σύσπασις·
συνολή.
Attrazzare, ἴδε Attrizzare.
Attrazzatore, οὐσ. ἀρ. καταρτιστής
πλοίου.
Attrazzatura, οὐσ. θ. ντ. ἐξάρτησις,
σκεῦη.
Attrazzo, ἴδε Attrrezzo.
Attracciare, ἴδε Intrecciare.
Attrizzare, ἴδε Intrecciare· ντ. ἐ-
ξάρτησις, καταρτίζω.
Attrizzatura, ἴδε Attrazzatura.
Attrizzo, οὐσ. ἀρσ. σκεῦος, ἐργαλεί-
ον· πλ. (ἀπο)σκευή, τὰ σκεῦη, ἴδε
Arredo, Arnese.
Attribuimento, οὐσ. ἀρ. αἰτίαςις,
ἐγκλησις, κατηγορία, προσβολή.
Attribuire, ἐν. ἀποδίδωμι, ἀπο(προ)
νέμω, εἰδοποιῶ· ἀνατίθημι, ἀναφέ-
ρω· ἐπιφέρω· αἰτιῶμαι· προσδιορίζω·
αὐτῶν. ἀντιποιεῖμαι· οἰκιστοποιεῖμαι·
σπετερίζομαι.
Attributore, trice, ὁ ἀποδιδούς.
Attributivo, ἐπιθ. νμ ἀπονεμητικός.
Attributo, ποιότης, ἰδιότης· κατη-
γόρημα· πλ. τὰ σύμβολα δικαιοδο-
σία, ἀπονομή, τὸ ἀνήκον· πλ. δα-
σμοφόροι λαοὶ ἢ τόποι.
Attribuzione, οὐσ. θ. ἀπονομή, ἀ-
πονέμησις, ἀπόδοσις· τὸ ἀνήκον, ἀ-
νολογία.
Attrice, οὐσ. θ. τ. Attrice· ὑποκρί-
τρια ἐν θεάτρῳ.
Attristamento, οὐτ. ἀρ. ἀνία, θλί-
ψις, λύπη.
Attristante, ἀνιάρτος, λυπηρός, θλιβε-
ρός.
Attristare, ἐν. ἀνιῶ, λυπῶ, θλίβω·
διαφθερίζω, διαστρέφω· οὐδ. ἴδε In-
tristive.

Attristatore trico, ὁ ἀνιῶν κτλ.
 Attristazione, οὐσ. θ. ἴδε Attristamento.
 Attristire, ἐν. καὶ αὐτπ. ἴδε Attristare' σήπω' οὐδ. μαρῖνομαι.
 Attritare, ἐν. καὶ αὐτπ. ἴδε Tritare' καταβῆλλω, καταστρέφω' νικῶ.
 Attrito, ἐπίθ. κατατετριμμένος· καταβεβλημένος· συντετριμμένος· οὐσ. σύντριψις, παράτριψις.
 Attrizione, οὐσ. θ. παράτριψις, σύντριψις· παρά(δια)τριμμα· συντριβή.
 Attrovare, ἴδε Trovare.
 Attruppamento, οὐσ. ἀρ. συνᾶθροι-
 σις, συρροή.
 Attrupparsi, (συν)ᾶθροῦσθαι, συνέρ-
 χομαι, συνίσταμαι, μαζόνομαι.
 Attuale, ἐνεργής, πραγματικός, ἐν
 ἐνεργείᾳ ὄν' ὁ νῦν, ἐνεστώς, ὑφιστά-
 μενος.
 Attualità, οὐσ. θ. πραγματικότης,
 πρακτικότης.
 Attualmente, ἐνεργῶς, πραγματικῶς·
 νῦν, κατὰ τὸ παρόν, ἐπὶ τοῦ παρόν-
 τος.
 Attuare, ἐν. ἐπι(ἐκ-, ἀπο)τελεῖω μετα-
 βῆλλω' αὐτῷ. ἀπο(ἐπι-, ἐκ)τελοῦ-
 μαι· πρόσηλοῦμαι.
 Attuarialo, οὐσ. ἀρ. τὸ ἄξιωμα τοῦ
 Attuario.
 Attuarie, ταξίαι (κωπήρει) νῆες.
 Attuario, οὐσ. ἀρ. γραμμιστεὺς δικασ-
 τήριου, δημόσιος γραμματεὺς.
 Attuccio, οὐσ. ἀρ. παιδική· πράξις·
 πλ. ἀκκισμοί, θρόψεις, τσακίσματα.
 Attuffamento, κατάδουσις, καταθυ-
 σισμός.
 Attuffare, ἐν. καταδύω, καταθυθί-
 ζω' ἐμπήγνυμι, βυθίζω' αὐτπ. κα-
 ταδύομαι, (κατα)βυθίζομαι.
 Attuffa-tura, -zione, ἴδε Attuffa-
 mento.
 Attuffevole, Inogo—, τόπος εἰς ὃν
 δύναται τις νὰ καταδύσῃ (βυθισθῇ).
 Attuire, οὐδ. ἴδε Attutire,
 Attuoso, ἐπίθ. ἐνεργής, πραγματικός.
 Atturaccio, ἴδε Turaccio.
 Atturare, ἴδε Turare.
 Attusa, οὐσ. θ. γένος φυτῶν.

Attutare, ἐν. κατευνάζω, (κατα)
 παύω, κατα(περι)στέλλω, μετριάζω·
 ἐπιβῆλλω σιωπῇ· σβέννομι· αὐτπ.
 (κατα)πραύνομαι· διαλύομαι.
 Attutatore, trico, κατευναστής κτλ.
 Attutire, ἴδε Attutare.
 Attutiro, trico, ὁ κατασιγάζων
 κτλ.
 Aubettico, οὐσ. ἀρ. φιλ. τιμάριον.
 Uccidere, ἴδε Uccidere.
 Auchenia, ἴδε Lama.
 Aucidere, ἴδε Uccidere.
 Aucillo, ἴδε Uccello.
 Aucuda, οὐσ. θ. γένος φυτῶν.
 Aucupio, οὐσ. ἀρ. φιλ. ὀρνιθοθήρα.
 Audace, εὐτολμος, τολμηρός· θρα-
 σὺς, αὐθάδης.
 Audacemente, θρασείως, αὐθαδέως, τολ-
 μηρῶς.
 Audacotte, ὑποκ. τοῦ Audace.
 Audacia, οὐσ. θ. θρασύτης, αὐθάδεια,
 εὐτολία, θάρρος.
 Audere, ἴδε Ardire.
 Audibile, ἴδε Udibile.
 Audiente, ἴδε Udente,
 Audienz(i)a, ἴδε Udienza, ἀκοή· ἀ-
 κροατήριον· ἐντευξίς, ἀκρόασις.
 Audire, ἴδε Udire,
 Auditivo, ἐπίθ. ἀκουστικός.
 Auditorato, οὐσ. ἀρ. ἄξιωμα τοῦ εἰ-
 σηγητοῦ.
 Auditore, οὐσ. ἀρ. ἀκουστής, ἀκροα-
 τῆς· εἰσηγητῆς τοῦ ἡγεμόνος.
 Auditorino, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. τοῦ Au-
 ditore.
 Auditorio, οὐσ. ἀρ. ἀκροατήριον· ἐ-
 πίθ. ἀκουστικός.
 Audizione, οὐσ. θ. ἀκοή, ἀκρόασις.
 Auge, οὐσ. ἀρ. κορυφή, τὸ ἄκρον,
 κολοφών.
 Augellare, ἴδε Uccellare.
 Augellatore, trico, ἴδε Uccellatore.
 Augelleseo, ἐπίθ. ὀρνιθεῖος.
 Augelletta, οὐσ. θ. ὑποκ. τοῦ Au-
 gello.
 Augelletto, οὐσ. ἀρ. ὑποκ. τοῦ Au-
 gello.
 Augellino, οὐσ. ἀρ. ὀρνιθίων.
 Augello, οὐσ. ἀρ. ὄρνις, πτηνόν.

Augere, ἐν αὐξίω, αὐξάνω.
 Auggiare, ἴδε Auggiare, βαρκαίνω.
 Augna, οὐσ. θ. τομή· λοξή ἐν τῇ ἐγ-
 κεντρίασι.
 Augnare, κόπτω τι ὀνοχοειδῶς ἢ λο-
 ξῶς.
 Augnatura, οὐσ. θ. τομή ὀνοχοειδῆς.
 Augmentabile, αὐξήσιμος, αὐξητός.
 Augmentare, ἴδε Aumentare.
 Augmentativo, ἐπίθ. αὐξητικός.
 Augmentatore, ἴδε Aumentatore.
 Augmentazione, ἴδε Aumenta-
 zione.
 Augmento, ἴδε Aumento.
 Auguracolo, οὐσ. ἀρ. ἴδε Augurale.
 Augurale, οἰωνοσκοπικός, οὐσ. οἰω-
 νιστήριον.
 Augurare, ρ. ἐν. οὐδ. καὶ αὐτπ. οἰω-
 νοσκοπῶ· προλέγω, αὐτπ. ἐλπίζω,
 προσδοκῶ.
 Augurato, οὐσ. ἀρ. οἰωνοσκοπία.
 Auguratore, οἰωνόμεντις, οἰωνοσκο-
 πος.
 Augure, οὐσ. ἀρ. οἰωνόμεντις, οἰω-
 νοσκόπος.
 Auguraccio, περιφρ. τοῦ Augurio.
 Augurare, ἴδε Augurare.
 Augurio, οὐσ. ἀρ. οἰώνισμα, οἰω-
 νοσκόπημα· εὐτυχία· εὐχή.
 Augurioso, ἐπίθ. ἐπισιδαίμων.
 Auguro, οὐσ. ἀρ. ἴδε Augure.
 Auguroso, ἴδε Augurioso.
 Augusta, ἐπίθ. Σεβαστή· ἴδε Ma-
 donna.
 Augustiale, ἐπίθ. σεβάστειος· οὐσ.
 πλ. στεφανηφόροι ἱερεῖς· τὰ Σεβά-
 στεια· ἀρχηγοὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ
 στρατοῦ· οἱ τῆς Αἰγύπτου ἐπιστά-
 ται· οἱ ἄξιωματικοὶ τῶν ἀνακτόρων,
 Augustiani, οὐσ. ἀρ. Αὐγούστειοι,
 Σεβάσταιοι.
 Augustarsi, καθισιοῦμαι, σεβάστος
 γίνομαι· ἐν. εὐτυχῆ καθίσταμι.
 Augusto, Αὐγουστός, Σεβαστός· σε-
 βαστός.
 Aula, οὐσ. θηλ. αὐλή· βασιλείον, ἀ-
 νάκτορον.
 Auleto, οὐσ. ἀρ. αὐλοδός.
 Aulente, ἴδε Olento, Odoroso,

Auleto, οὐσ. ἀρ. αὐλοῦχος.
 Auletica, οὐσ. θηλ. αὐλοῦχική.
 Aulico, ἐπίθ. αὐλοῦχος.
 Aullante, Elefante.
 Aulimento, ἴδε Olimento, Odore.
 Aulico, ἴδε Olivo.
 Aulito, -so, ἴδε Odoroso.
 Aulo, οὐσ. ἀρ. αὐλό·
 Aulodia, οὐσ. θηλ. αὐλοδία.
 Aultro, ἴδε Altro.
 Aultroi, ἴδε Altriui.
 Aulularia, τίτλος κωμωδίας τοῦ
 Πλάτου.
 Aumentabile, ἐπίθ. αὐξησιμος, αὐ-
 ξητός.
 Aumentamento, οὐσ. ἀρ. (ἐπ)αὐξη-
 σις, ἐπίδοσις.
 Aumentare, ρ. ἐν. αὐξάνω· οὐδ. καὶ
 αὐτπ. αὐξομαι, (ἐπ)αὐξάνομαι, αὐ-
 ξάνω.
 Aumentativo, ἐπίθ. αὐξητικός.
 Aumentatore trico, ὁ αὐξάνων.
 Aumentazione, οὐσ. θηλ. ἴδε Au-
 mentamento.
 Aumento, οὐσ. ἀρ. (ἐπ)αὐξήσις, ἐπί-
 δοσις.
 Aumentare, ρ. ἐν. καὶ αὐτπ. ἴδε
 Umettare.
 Aumicia, οὐσ. θηλ. ἐσθῆς δερμάτι-
 νος τῶν ἐν χορῶ ἱερῶν.
 Aumiliare, ἴδε Umiliare· μετριάζω,
 πραῦνω.
 Auna, οὐσ. θηλ. πῆγος τριῶν ποδῶν
 καὶ ὀκτῶ δακτύλων, ἀουνα.
 Aunanza, ἴδε Adunanza.
 Aunare, ἴδε Adunare.
 Aunciare, ρ. ἐν. ἀγκιστρῶ· αὐτπ.
 ἀγκιστροῦμαι· ἐν. κλέπτω, ἀρπάζω.
 Auncinara, ἴδε Uncinara· αὐτπ. ἀγ-
 χιστροῦμαι, χαμκυλοῦμαι, γαρ-
 φοῦμαι.
 Aunghiare, ἴδε Aunghiare.
 Aunghatura, οὐσ. θηλ. ἴδε Augna-
 gnatura.
 Aunlare, ἴδε Adontare.
 Aura, οὐσ. θηλ. αὔρα· ἀήρ· πνοή,
 πνεῦμα· πνευματώδης, ἀίμας· εὐ-
 νοία, ἐκφυρημία· κλίσις, διάθεσις·
 ἀρχή, ἀίμας λεπτότατος.

Aurare, ἴδε Indurare.
 Aur(e)ato, ἐπιθ. κεχρυσωμένος, χρυσοειδής.
 Aurelia, οὐσ. θηλ. αὐρηλία, γένος ζώων.
 Aureo, ἐπιθ. χρυσοῦς, χρυσοφανής, χρυσοειδής, χρυσοχρῶς, χρυσαίμων, εὐτυχής, οὐσ. ὁ χρυσοῦς (νόμισμα).
 Aureogemmato, χρυσολιθοκόλλητος.
 Aureola, οὐσ. θ. στέφανος, δαδῆμα.
 Aureole, οὐσ. ἀρσ. πτηνόν.
 Aretta, λιπτή αἶρα, ζέφυρος.
 Auriche, ναυσ. velo—, ἄρμενα.
 Auricola, οὐσ. θηλ. ἴδε Auricole, αἱ δύο ἀνώτεροι κοιλίαι τῆς καρδίας.
 Auricolare, ἴδε Auriculare.
 Auricoloventricolare, μεσοκοιλίος.
 Auricoma, οὐσ. θηλ. χρυσοκόμη, σκόληξ.
 Auricome, ἐπιθ. χρυσοκόμης.
 Auricula, οὐσ. θ. ἴδε Auricola, λόβος τοῦ ὠτός.
 Auriculare, ἐπιθ. ὠτικός.
 Auriculato, ἐπιθ. βτ. ὠτώεις ὠτίεις.
 Aurifero, ἐπιθ. χρυσοφόρος.
 Aurificio minerale, οὐσ. ἀρσ. φρμ. διάλυσις ἀλκαλικῆ δρυκτοῦ κόκκου.
 Auriga, οὐσ. ἀρσ. ἡνίοχος, ἀστρ. ἡνίοχος, ἀστερισμός, ἐπίδεισμος τῶν πλεωρῶν.
 Auriginoso, ἐπιθ. ἰκτερικός.
 Aurigomaestro, οὐσ. ἀρσ. πρῶτος ἡνίοχος.
 Aurino, χρυσοῦς, χρυσοφανής, χρυσοειδής.
 Auriscario, οὐσ. ἀρσ. ὠτογλυφίς, ὠτογλυφον.
 Aurispicio, οὐσ. ἀρ. οἰωνοσκοπία.
 Aurizzare, Orecchiare γίνονται χρυσός. [Ora.
 Auro, οὐσ. ἀρσ. αὐρον, χρυσός, ἴδε Auronia, οὐσ. θηλ. ἴδε Abrotano.
 Aurora, οὐσ. θηλ. ἕως, ἠώς, ἀγγή, ἀνατολή.
 Aurum musicum, κασσίτερος ὑδροχλωροῦχος.
 Ausare, ἴδε Adusare, οὐδ. συναιθίζω, αὐσπ: (συν-προς) ἐθίζομαι.

Ausculto, ἴδε Uccello.
 Ausgello, ἴδε Uccello.
 Ausignuolo, ἴδε Usignuolo.
 Ausiliare, ἐπιθ. βοηθητικός, ἐπικουρικός.
 Ausiliarmenta, βοηθητικῶς, ἐπικουρικῶς.
 Ausiliario, βοηθητικός, ἐπικουρικός.
 Ausiliatore, βοηθός, σύμμαχος, ἐπικουρός.
 Ausilio, οὐσ. ἀρ. ἐπικουρία, βοήθεια.
 Auso, ἐπιθ. πολμηρός.
 Ausometro, οὐσ. ἀρ. φασ. αὐξόμετρον.
 Auspiscato, ἐπιθ. αἰσιος.
 Auspice, οὐσ. ἀρ. παρανομίος, αἰτιος, καθηγεμών, προστάτης.
 Auspicio, οὐσ. ἀρσ. οἰωνισμός, οἰωνοσκόπημα, εὐνοία, προστασία, ἐπιθυμία.
 Auspizio, ἴδε Auspicio.
 Aussesia, οὐσ. θηλ. αὐξήσις.
 Austeramente, ἐπιρ. αὐστηρῶς.
 Austerità, δριμύτης, στυφοῦς, αὐστηρότης.
 Austero, δριμύς, στυφός, αὐστηρός, οὐσ. ἴδε Austerità.
 Austorio, οὐσ. ἀρσ. κάδιον πρὸς τὰς θύσας.
 Australe, ἐπιθ. νότιος.
 Austro, οὐσ. ἀρσ. νότος, μεσημέρια.
 Austromanzia, οὐσ. θηλ. φιλ. νοτιομαντεία.
 Autarchia, οὐσ. θηλ. φιλ. αὐταρχία.
 Autarela, οὐσ. θηλ. ἐγκράτεια, αὐτάρχεια.
 Autare, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Altare.
 Autemerone, ἀβήμερον φάρμακον.
 Autemesia, οὐσ. θηλ. ἐμετος αὐτόματος.
 Autentica, οὐσ. θηλ. νμ. πλ. οἱ νόμοι τοῦ Ἰουστινιανοῦ, συλλογὴ τοῦ Ἰρνερίου, μαστυρία αὐθεντικῆ.
 Autenticamente, ἐπιρ. αὐθεντικῶς.
 Autenticamento, οὐσ. ἀρ. ἐπικύρωσις.
 Autenticare, ρ. ἐν. ἐπικυρῶ, δίδωμι κύρος, ἐνισχύω τι διὰ τῆς ἰδίας ἐξουσίας.
 Autenticazione, οὐσ. θ. ἐπικύρωσις.
 Autenticità, οὐσ. θ. αὐθεντία, κύρος.

Autentico, ἐπιθ. αὐθεντικός, γνήσιος, ἐπίσημος, βέλαιος, ἀληθής, δεδοκιμασμένος.
 Autezza, ἴδε Altezza.
 Autocarpico, ἐπιθ. βτ. αὐτόκαρπος.
 Autocefalo, οὐσ. ἀρσ. ἐκκλ. ἰστ. αὐτοκέφαλος.
 Autocineto, ἐπιθ. φυσιολ. αὐτοκίνητος.
 Autocrat-a, οὐσ. ἀρ. αὐτοκράτωρ.
 Autocratico, ἐπιθ. governo—, κυβερνησις ἀπόλυτος.
 Autocrate, trice, ἴδε Autocrate.
 Autocrazia, οὐσ. θηλ. αὐτοκρατορία.
 Autocrono, ἐπιθ. αὐτόχρονος.
 Autofonia, οὐσ. θ. αὐτοφωνία, αὐτοχειρία.
 Autofono, αὐτόφονος, αὐτοκτόνος, αὐτόχειρ.
 Autofosforo, ἴδε Fosforo.
 Autografo, αὐτόγραφος, αὐτόγραφον.
 Automa, οὐσ. ἀρ. ἴδε Automato.
 Automatico, ἐπιθ. φυσιολ. αὐτόματος.
 Automatismo, οὐσ. ἀρ. φυσιολ. αὐτοματισμός.
 Automato, αὐτόματον, μηχανὴ αὐτοκίνητος.
 Autonomia, οὐσ. θ. αὐτονομία.
 Autonomo, ἐπιθ. φιλ. αὐτόνομος.
 Autopia, οὐσ. θ. ἴδε Autossia.
 Autopiro, ἐπιθ. φιλ. αὐτόπυρος.
 Autopsia, οὐσ. θ. αὐτοψία, ἴδε Autossia.
 Autorare, ἐν. ἴδε Autorizzare.
 Autore, οὐσ. ἀρ. δημιουργός, ἐφευρετής, θεμελιωτής, συγγραφεὺς, αὐτογράφος, αἰτίας, ὁδηγός, ἀρχηγός, θ. ἀρχή, καταγωγή, αἰτία.
 Autorevole, ἐπιθ. ἰσχυρός, ἐπίσημος, ἀξιόπιστος, σοβαρός, δεσποτικός.
 Autorevolezza, ἴδε Autorità.
 Autorevolmente, ἐπιρ. ἰσχυρῶς, ἐπίσημως, ἀξιόπιστως, σοβαρῶς, δεσποτικῶς.
 Autorista, οὐσ. ἀρ. ἴδε Autore.
 Autorità, οὐσ. θ. αὐθεντία, ἐξουσία, ἰσχύς, ἀξίωμα, πίστις, δόξα, λόγος

σοβαρότης, μεγαλοπρέπεια, πηγὴ γνώμης, μαστυρία, χωρίον ἀξιωματικοί, οἱ ἐν τέλει.
 Autoritivamente, ἴδε Autorevolmente.
 Autoritivo, ἴδε Autorevole.
 Autorizzare, ἐν. ἐπικυρῶ, εἰδωμι κύρος (ἐξουσία), οὐδ. εἰμι συγγραφεὺς.
 Autorizzazione, οὐσ. θ. ἐπικύρωσις.
 Autorzia, οὐσ. θ. ἴδε Autossia.
 Autorizzo, οὐσ. ἀρ. περιφρ. τοῦ Autore. [διασπῶς.
 Autoschediasmo, οὐσ. ἀρ. αὐτοσχέδιο.
 Autoschediastico, αὐτοσχεδιαστικός.
 Autossia, οὐσ. θ. φιλ. αὐτοψία.
 Autofanato, οὐσ. ἀρ. αὐτοθάνατος, αὐτόχειρ.
 Autrice, οὐσ. θ. τοῦ Autore, ἢ συγγραφεὺς.
 Altro, ἴδε Altro.
 Altri, ἴδε Altri.
 Autunnale, ἐπιθ. φθινοπωρινός.
 Autunnino, ἐπιθ. ἴδε Autunnale.
 Autunno, οὐσ. ἀρ. φθινοπωρῶν.
 Auxese, οὐσ. θ. ρτ. αὐξήσις.
 Auzzare, ἐν. ἴδε Aguzzare.
 Auzzatura, οὐσ. θ. ἴδε Aguzzatura.
 Avaccevole, ἴδε Sollecito, Presto.
 Avaccenza, ἴδε Plestezza, Sollecitudine.
 Avacciamiento, ἴδε Spacciamiento.
 Avacciamiento, ἴδε Sollecitudine.
 Avacciamiento ἢ Avacciamiento.
 Avaccianza, ἴδε Sollecitudine.
 Avacciare, ἴδε Affrettare, Sollecitare.
 Avacciamiento, ἴδε Spacciamiento.
 Avaccio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Sollecitudine, ἐπιθ. ἴδε Sollecito και Presto, ἐπιρ. ἴδε Spacciamiento.
 Avale, ἐπιρ. ἦδη, νῦν.
 Avallare, οὐδ. ἴδε Avvallare, καταπίνω.
 Avallo, οὐσ. ἀρ. ἐμπορ. τριτεγγύησις.
 Avanguardia, ἴδε Vanguardia.
 Avania, οὐσ. θ. ἄδικία, ἀδικημα, αὐστηρός, φόρος, ἕβρις, κάκωσις, προσβολή.

Avanotto, άφούαι, γόνος, άφρός, άφρίτις.
 Avantare, έν. έδα Vantare.
 Avante, έπίρ. και πρόθ. ποιητ. έδα.
 Avanti, πρόθ. πρό' ένώπιον' έπίρ. πρότερον, πριν' έμπροσθεν, έμπρός' μάλλον' έπίθ. προηγούμενος, πρότερος' ούς. ντ. τδ έμπρόσθιον μέρος πλοίου, ή πτωρα.
 Avanticamera, έδα Anticamera.
 Avantichè έπίρ. πριν.
 Avantiguardia έδα Vanguardia.
 Avantreno ούς. άρ. τά περί τούς έμπροσθίους τροχούς και τόν ρυμόν άμάξης.
 Avanzamento, ούς. άρ. πρόδος, προχώρησις, έπίδοσις' όπεροχή, όπερτέρησις.
 Avanzare, έν. κτώμαι, κερδαίνω' όπερδαίνω, εξαπερνά' αύξάνω, μεγαλύνω' όπερτερό, όπερβάλλω' πέμπω, στέλλω' έδα Anticipare' ούδ. και αύτπ. προχωρῶ, προδαίνω' ούδ. περισεύω, πλεονάζω' μένω' ούδ. και αύτπ. προ(έ)έγω, προκύπτω' ούδ. αύξ(άν)ομαι, αύξάνω' είμι κρείττων' όφελούμαι' αύτπ. προχωρῶ, προδεύω. έπιδίδωμι' (ανα)θαρρῶ, έχκαρδιόνομαι' φείδομαι, οικονομῶ.
 Avanzaticcio, ούς. άρ. κατά(υπό)λοιπον, άπομεινάριον. έπίθ. υπό(κατά)λοιπος.
 Avanzatile, έπίθ. δυνάμενος περισσεύειν.
 Avanzatore, ό κτώμενος' ό μεγαλύνων. [μημα.
 Avanzetto, ούς. άρ. μικρόν οικονομόν.
 Avanzevole, έπίθ. περισσός.
 Avanzo, ούς. άρ. υπό(κατά)λοιπον, λείψον, υπό(κατά)λειμμα, περισσεύμα' κέρδος, όφέλεια' έδα Avanzamento.
 Avanzuglio, έδα Rimasuglio.
 Avanzumo, ούς. άρ. περιφρ. τού Avanzo.
 Avara, ούς. θ. τού Avaro.
 Avareccio, περιφρ. τού Avaro.
 Avaramente, φιλαργύρος, φιλοχρημάτος.

Avarefio, ύποκ. τού Avaro.
 Avarezza, έδα Avarizia.
 Avaria, ούς. θ. έμπορ. άβαρεια.
 Avarizia, ούς. θ. φιλαργυρία' έλλειψις.
 Avarizzare, ούδ. φιλαργυρεύομαι.
 Avaro, φιλάργυρος' φειδωλός' έλλειψής' άπληρτος.
 Avaronaccio, περιφρ. τού Avarono, μεγεθ. τού Avaro.
 Ave, χείρς, έρωστο.
 Avelenare, έδα Avvelenare.
 Avelia, έδα Cazzavola και Velia.
 Avellana, ούς. θ. λόπιμον, λεπτοκάρσον.
 Avellano, καούα ποντική, λεπτοκάρσα.
 Avellaro, ούς. άρ. παλυδαέκης, άστερισμός.
 Avellere, έν. άποσπῶ, έκριζῶ.
 Avella, ούς. άρ. τάφος.
 Avemaria, χείρς' καχαριτωμένη Μαρία' κωδωνοκρούσια' κόκκοι κομβολογίου.
 Avena, ούς. θ. σύριγγ, ποιμενικός αύλός, φλογέρα' βρώμος.
 Avenia, foglia—, φύλλον άνευ φλεβών.
 Avenire, έδα Avvenire.
 Aventare, αύξάνω' έπιδίδωμι' έδα Avventare.
 Avente, έχων' ούς. γενική άτροφία.
 Aventurina, ούς. θ. σμάλτος, ύελος κίτρινος.
 Avere, έν. έχω, κέκτημαι' έπιτυγχάνω' προσηλω' συμπληρῶ' μαθαίνω' άκούω' νομίζω, στοχαζόμαι' μεταπέμπομαι, καλῶ' απολαύω' κτώμαι, κερδαίνω' ενεργῶ' παρῶ, προμηθεύω' κρίνω, τιμῶ' δέχομαι' πληροφοροῦμαι, ειδοποιούμαι' δέχομαι' δῶρον' κατέχω' γινώσκω' άνοκαλύπτω' αισθάνομαι' έχτιμῶ' λαμβάνω' κρατῶ' εδρίσκω, άνιχνεύω' ούς. τδ έχειν, τά αγαθά, τά κτήματα, ό πλούτος.
 Avergare, έδα Albergare.
 Averno, ούς. άρ. Άορνος λίμνη, ό ήδης' πλ. λίμναι' έπ. άχροούσις, καταχθόνιος.

Avversiera, μορφή, μορμολύκη, μορμολύκειον.
 Avversier-e-u, ό έχθρός, δαίμων, δαίβολος.
 Aversione, άποστραφή, βδελυγμός, άπέχθεια.
 Avverso, έπίθ. άπ(άντ)εστραμμένος.
 Avvertera, έν, άποτρέπω, άποστρέφω.
 Avvertimento, ούς. άρ. έδα Avversione.
 Averto, έπίθ. έδα Aperto.
 Avesta ούς. θ. ιερόν βιβλίον τών μάγων.
 Avozzo, έδα Avvezzo.
 Avviare, έδα Avviare.
 Avviario, ούς. άρ. έδα Uccelliera.
 Avvidamente, άπλήγτως' έπιθυμητικός.
 Avvidetto, έπίθ. ύποκ. τού Avvido.
 Avvidenza, ούς. θ. Avvidità,
 Avvidità, ούς. θηλ. έπιθυμία, όρεξις' άπληγτος, άπληστία, άκορεστία.
 Avvido, άπλήγτος, έπιθυμητικός.
 Avvil(i)ure έδα Avvillire.
 Avvillano, έδα Avvillano.
 Avvionare, έδα Circondare.
 Avviso, έδα Avvisato, Divisato.
 Avvito, παππικός παμπάλαιος, διαδοχικός.
 Avvo, έδα Avvolo πλ. πρόγονοι.
 Avvocare, ρ. έν. νμ. έχκαλούμαι τήν δικήν.
 Avvocato, αξίωμα' έν τή ένετικῇ δημοκρατίῃ.
 Avvocazione, ούς. θ. νμ. έκκλησις.
 Avvoetta, έδα Avvoetta.
 Avvolare, έδα Accioccare.
 Avvolo, έδα Cieco.
 Avvogadare, έδα Avvocare.
 Avvocado, έδα Avvocato.
 Avvogaro, ούς. άρ. συνδικος, ύπεραπιστής.
 Avvola, ούς. θηλ. προμήτωρ ή κατρομήτωρ.
 Avvolano, έδα Avellano.
 Avvolio, έδα Avorio' βτ. έβενος.
 Avvolo, ούς. άρ. πάππος' πλ. πρόγονοι.
 Avvolterare, έδα Avvolterare.
 Avvolto, ούς. άρ. ό πάππος σου.

Avvolto-jo, re, ούς. άρ. γύψ, πτηνόν.
 Avvoltero, έδα Avvolterare.
 Avvolto, έδα Avvolterare.
 Avvolto, ούς. άρ. έλέφας, έλεφάντινον (δοσόν).
 Avvorn(i)ello, έδα Avvornio.
 Avvaro, έδα Avorio.
 Avvotarsi, έδα Votarsi.
 Avvire έδα Avvire.
 Avvulsione, ούς. θηλ. άποσκαμμός.
 Avvone-olo, ulo, ούς. άρ. μητράδελφος.
 Avvita, ούς. θ. παραλαβή, παρῆλψις.
 Avviversi, έδα Prevallere, Valere.
 Avvillamento, ούς. άρ. κοιλανσις, κοιλωμα, κοιλότης' χαμήλωσις' οικόδομης.
 Avvillare, ρ. έν. καταβιβάζω' κλίνω, χαμήλωνω' καταβάλλω, έξευτελίζω, άποσπάρνω' άδατάζω' ταπεινώ' ούδ. καταδαίνω' καταπίπτω' καταβιβάζομαι' καταπονούμαι' άθυμά.
 Avvillato, έπίθ. κοιλῶσι περικυκλωμένος.
 Avvillamento, ούς. άρ. ενίσχυσις' άξία, όπεροχή' δύναμις, ισχύς.
 Avvolorare, ρ. έν. (παρα-, έν)θαρρῶνω, έχκαρδιόνω, έμφυγῶ' ούδ. και αύτπ. αναθαρρῶ, ενισχύομαι' ούδ. αύξάνω, αύξομαι.
 Avvampamento, ούς. άρ. φλογισμός, φλόγωσις.
 Avvampare, ούδ. και αύτπ. φλέγομαι, φλογίζομαι' έν. φλέγω, φλογίζω' έξάπτω.
 Avvanguare, ούδ. καλῶς βαίνω (πηγαίνω).
 Avvantaggiamento, ούς. άρ. πλεονέκτημα.
 Avvantaggiare, ρ. ούδ. πλεονεκτώ, έχω ή λαμβάνω πλεονεκτήματα' έν. αύξάνω' βελτιῶ' όπερδαίνω, όπερτερό, νικῶ' αύτπ. αύξομαι, μεγαλύνομαι.
 Avvantaggiato, έπιλεκτός, εκλεκτός' ύπερχειλής, έπίμετος.
 Avvantaggio, ούς. άρ. όφέλεια, πλεονέκτημα.

Avvantaggiosamente, ἴδε Vantaggiosamente.
 Avvantaggiuso, πλεονεκτητῶν, κερδοσκόπος.
 Avvanlaggiuzzo, ὄποκ. τοῦ Avvantaggio.
 Avvantarsi, ἴδε Vantar(e)si.
 Avvanzare, ἴδε Avanzare.
 Avvedere αὐτῷ. ἐν. καὶ οὐδ. κατανοῶ, γινώσκω, καταλαμβάνω (δια)σκέπτομαι, (δια)σκοπῶ, προσέχω, σταθμῶμαι· ἐν. καθιστῶ ὁρατὸν, δεικνύω.
 Avvedevole, ἴδε Avveduto.
 Avvedimento, (κατα-, δια)νόησις, διάνοια, κρίσις, οἰότης, ἀγγίνοια, σύνεσις, εὐστοχία.
 Avvedimentososo, ἴδε Avveduto.
 Avvedutamente, ὀξύ, ὀξέως, ἀγγίμως, συνετῶς, εὐστόχως, (περι)εσκεμμένως.
 Avvedutezza, οὐσ. θηλ. ἴδε Avvedimento.
 Avveduto, ἐπίθ. (κατα-, δια)νοητικός, ὀξύς, ὀξύνοος, ἀγγίνοος, συνετός, εὐστοχός, (περι)εσκεμμένος· προνοητικός, προβλεπτικός.
 Avvegnachè, ἐπίρ. καίτοι, καίπερ, εἰ καί, ἂν καί· ἐπιειδῆ.
 Avvegnia(i)diocchè, ἴδε Avvegnachè.
 Avvegnente, ἴδε Avvenente.
 Avvenimento, ἴδε Avvenente.
 Avvenenare, ρ. ἐν. φαρμακῶ φαρμακεύω· καταβρωμίζω· διαφθείρω.
 Avvenenato, ἐπίθ. λυσσώδης, μανιώδης.
 Avvenenatore, φαρμακεύς, φαρμάκευτής.
 Avvenenire, ρ. ἐν. καθιστῶ δηλητηριώδες τι.
 Avvenenoso, ἴδε Velenoso.
 Avvenente, ἴδε Avvenente, Galante· οὐσ. ἀνάλογια.
 Avvenenare, ἴδε Avvenenare.
 Avvenente, ἀρμόδιος, κατάλληλος· χαρίεις, κομψός, εὐχάριστος, εὐάρεστος· ἴδε. ἀκολουθία, συνέπεια.
 Avvenentemente, χαριέντως, κομψῶς· ἀρμόδιος, κατάλληλως.

Avvenentezza, οὐσ. θηλ. ἴδε Avvenenza· ἐπιτηδειότης, σύνεσις, οἰότης, ἀγγίνοια.
 Avvenenza, οὐσ. θηλ. τὸ ἐπι(εὐ)-χαρι, χαριεντισμός, χάρις, κομψότης, κάλλοι, ὁρατότης.
 Avvenevole, ἴδε Avvenente.
 Avvenevolaggino, ἴδε Avvenevolezza.
 Avvenevole, ἴδε Avvenente· ἐπιτηδεύς· ἀρμόδιος· συμπερών.
 Avvenevolezza, οὐσ. θηλ. ἴδε Avvenenza.
 Avvenevolmente, ἴδε Avvenentemente.
 Avvenevolezza, ὄποκ. τοῦ Avvenevole.
 Avvenegachè, ἴδε Avvegnachè.
 Avveniente, ἐν. μτχ. τοῦ Avvenire.
 Avvenimento, οὐσ. ἄρσ. συμβάν, συμβεβηκός· ἔλευσις, ἀφίξις· ἐνσπικωσις· (ἐκ)ροή· ρίζωσις· ὄψωσις· ἀπὸ(ἐκ)βασίς.
 Avvenire, οὐδ. συμβαίω, συμ(προ)πίπτω· προέρχομαι, πηγάζω· παρυσιάζομαι· (προ)έρχομαι· γεννώμαι, γίνομαι· ριζοῦμαι, οὐξάνω· εὐδοκιμῶ, ἐν(ἀπο)βαίω· φθάνω· αὐτῷ ἐν(συν)τυγχάνω, ἀπο(συν-)ὑπαντῶ· κομψεύομαι· ἀρμόζω, πρέπω· οὐσ. τὸ μέλλον· πλ. οἱ ἐλευσόμενοι· οἱ ἀπόγονοι· ἐπίθ. μέλλον.
 Avveniticcio, ἐπίθ. νέηλος· νέος.
 Avventaggino, οὐσ. θηλ. ἴδε Avventataggino.
 Avventamento, ἐκπομπή, πρόεσις, βολή.
 Avventare, ρ. ἐν. ἀκοντίζω, σφενδονῶ, ρίπτω· αὐτῷ ἐπιτίθεμαι· ἐπιπίπτω· ρίπτομαι· μεταδίδομαι· πιστεύω· κατασκευάζω· οὐδ. αὐξάνω, ριζοῦμαι· ἔρχομαι εἰς τὸν σκοπόν.
 Avventataggina, οὐσ. θηλ. προσετής ἀπερισκεψία· ὀρυμνία, ἀκατεία, ἀλογία, ἀσυνεσία.
 Avventatamente, τυχόντως, ἀκρίτως.
 Avventatello, ὄποκ. τοῦ Avventato.
 Avventatezza, ἴδε Avventataggino.

Avventato, ἄκριτος, ἀπερίσκεπτος, κίνετος.
 Avventatore, trice, ὁ ἀκοντίζων κλ.
 Avventiccio, ἴδε Avveniticcio.
 Avventizio, ἐπαχτός, ἀπροσπέριστος, ἐξωτικός, ξένος· ἴδε Avveniticcio· αὐτοφύης, αὐτόφωτος· ἐπίκτητος.
 Avvento, οὐσ. ἄρσ. συμβάν· ἔλευσις, ἀφίξις· τὸ τεσσαρακοῦήμερον, τὸ σαβαντῆμερον.
 Avventore, οὐσ. ἄρσ. ὠνητής, αγοραστής, ἐργολάτος, μουστέρης· ἐπηλύς, νέηλος.
 Avventrinamento, κοιλόπονος τῶν βοῶν.
 Avventrinare, οὐδ. πάσχω τὴν κοιλίαν.
 Avventura, οὐσ. θ. συμβάν, συμβεβηκός· τύχη· κίνδυνος.
 Avventurare, ρ. ἐν. ἐκτίθωμι εἰς κίνδυνον· εὐτυχῆ καθίστημι τινα· αὐτῷ ἀπο(παρα-)δια-, ριψο)κινδυνεύω, ἀπο(παρα)τολμῶ.
 Avventuratamente, ἐπίρ. εὐτυχῶς.
 Avventurato, ἐπίθ. εὐτυχής, εὐδαίμων.
 Avventurosevolmente, ἐπίρ. εὐτυχῶς.
 Avventuriere, οὐσ. ἄρ. στρ. ἐθελοντής.
 Avventurina, οὐσ. θ. μάλθη, μιλτος, ὄσλος.
 Avventurosamente, ἐπίθ. εὐτυχῶς.
 Avventuroso, ἐπίθ. εὐδαίμων, εὐτυχής· εὐνοϊκός, εὐμενής· ἐθελοντής.
 Avvenuto, πθ. μτχ. τοῦ Avvenire.
 Avvenimento, οὐσ. ἄρ. (δια)βεβαίωσις.
 Avvenire, ἐν. (δια)βεβαίω, ἐπιδεικνύω, ἐξελέγω· βεβαίω· αὐτῷ (δια)βεβαίωμαι· ἀληθεύω, ἐκπληροῦμαι.
 Avvenatore, trice, (δια)βεβαιωτής.
 Avverbiale, ἐπίθ. ἐπιρρηματικός.
 Avverbialità, οὐσ. θ. ἐπιρρηματικότητα.
 Avverbiamente, ἐπίρ. ἐπιρρηματικῶς.
 Avverbiato, ἐπίθ. ἀχθεῖς εἰς ἐπίρρημα.
 Avverbio, οὐσ. ἄρ. ἐπίρρημα.

Avverdire, γλωσσῶν· οὐδ. βλαστῆνω, θάλλω.
 Avverificare, ἴδε Verificare· Aggiustare.
 Avveritare, ἴδε Avverare.
 Avversa-mente, ἐπίρ. δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
 Avversare, οὐδ. ἐναντιοῦμαι.
 Avversaria, οὐσ. θ. ἐχθρά, ἐναντία, θ. τοῦ.
 Avversario, ἐχθρός, ἐναντίος, ἀντίπαλος, ἀντίδικος, ἀντίχλος, πολέμιος· ὁ δαίμων, ὁ διάβολος.
 Avversario, ἴδε Avversario.
 Avversativo, ἐπίθ. ἐναντιωματικός.
 Avversatore, trice, ὁ ἐναντιούμενος, ἀντιστάτης, ἀντίμαχος, ἐναντίος.
 Avversaxione, οὐσ. θ. ἐναντίωσις.
 Avversaville, volc, ἴδε Avversario.
 Avversiero, ὁ δαίμων, ὁ διάβολος, ἐχθρός.
 Avversione, οὐσ. θ. ἀποστροφή, βδελυγμός, ἀπέχθεια.
 Avversità, ἐναντιωμα, συμφορά, δυστυχία.
 Avverso, οὐσ. ἄρ. ἴδε Avversità.
 Avverso, ἐπίθ. ἐναντίος, ἐχθρός, πολέμιος· ἀντικείμενος, ἀντίθετος· ἀτυχής, δυστυχής· πρὸς, ἐναντίον, κατά.
 Avvertente, φυλακτικός, συνετός.
 Avvertimento, φυλακτικῶς, συνετῶς.
 Avvertenz(i)a, οὐσ. θ. παραίνεσις· ἐπόμνησις, διδασκαλία (περι-, δια-)σκέψις· προσοχή, ἐπιμέλεια, ἐπιτηδειότης, κρίσις· σύνεσις, κατα(προ-)νόησις.
 Avvertimento, νοουθεσία· εἰδησις· ἐπισημείωσις.
 Avvertire, ἐν. ὑπομνήσκω· νοουθετῶ (ἀν-, ἀπ-)ἀγγέλλω, γνωστοποιῶ, δηλοποιῶ, εἰδοποιῶ παρατηρῶ, θεωρῶ· φροντίζω, προσέχω· ἀτενίζω, ἐπιβλέπω, ἐπισκοπῶ· σημειῶ· αὐτῷ (προ)φύλαττομαι, περισκέπτομαι· πληροφοροῦμαι.
 Avvertimento, ἴδε Avvertente-mento.

Avvertito, επίθ. προσηκτικός, ἀγρυπτικός· συνετός, φυλακτικός, προνοητικός.
 Avvezamento, οὐσ. ἄρ. ἐθισμός, ἔξις, συνήθεια.
 Avvezzare, ἴδε Assuafar(c)si.
 Avvezziato, επίθ. κολακευθεὶς, δελεασθεὶς.
 Avvezziatura, οὐσ. θ. ἴδε Avvezziamento.
 Avvezzo, (προς-συν)εθισμένος· οὐσ. ἔξις, συνήθεια.
 Avviamento, οὐσ. ἄρ. προχώρησις, πρόοδος, ἐπίδοσις· θέσις, διεύθυνσις τρόπος, κόρος, πρόσδοσις, εισόδημα· περιστάσις, εὐκαιρία.
 Avviare, ἐν. εὐδοῶ, προάγω, βάλλω εἰς δρόμον, διευθύνω· (ἐν)ἄρχομαι· γυμνάζω, διδάσκω· (προς-συν)ἐθίζω· αὐτῶν στέλλομαι, κινῶ, πορεύομαι, βαδίζω· προχωρῶ, εὐδοῦμαι.
 Avviato, φοιτῶμενος, πολυφοιτητός.
 Avviatore, ὁ εὐδοῶν, προάγων, διευθύνων.
 Avvicendamento, ἐναλλαγὴ, ἐπ(ἐν)-ἐλλάξις.
 Avvicendare, ἐν. ἀμείβω, ἐπ(ἐν)αλλάττω· αὐτῶν ἐπ(ἐν)αλλάττομαι, ἀμείβομαι.
 Avvicendatore, trice, ὁ ἐπ(ἐν)αλλάττων.
 Avvicendevole, ἴδε Vicendevole.
 Avvicendevol(ement)e, ἴδε Vicendevolmente.
 Avvicinamento, προσαγωγή, πλησίασις.
 Avvicinanza, οὐσ. θ. ἴδε Avvicinamento.
 Avvicinare, ἐν. προσάγω, προσπέλλω, πλησιάζω, οὐδ. καὶ αὐτῶν προσέρχομαι, πλησιάζω.
 Avvicinazione, οὐσ. θ. ἴδε Avvicinamento.
 Avvignare, ἀμπελοστατῶ, ἀμπελοφυτῶ.
 Avvignato, ἐπίθ. ἀμπελόφυτος.
 Avvil(i)are, ἴδε Avvillire.
 Avvilimento, οὐσ. ἄρ. ἐξευτελισμός· ἄθυμια.

Avvillire, ἐν. ἐξευτελίζω, ἐξουθενίζω, ταπεινῶ· καταφρονῶ, ὀλιγοῦν· αὐτῶν ἐξευτελίζομαι, ἐξουθενούμαι· καταπλήττομαι, ἄθυμῶ.
 Avvilitivo, ἐξευτελιστικός, περι(κατα)φρονητικός.
 Avvillito, ἐπίθ. ἄθυμος ἀθηνής.
 Avvittupramento, οὐσ. ἄρ. σύγχυσις ἐμ(περι)πλοκή.
 Avvittuppare, ἐν. ἐμ(περι)πλέκω, συγγέω, ταραττώ· ἐνελλίσσω, περιελίσσω, τυλίσσω· ἐν κινδύνῳ· τίθω αὐτῶν περιελίσσομαι, ἐνελλίσσομαι· περι(ἐμ)πλέκομαι.
 Avvittuppatamente, περιπλοκῶς· συγχυμένως.
 Avvittuppatore, trice, ταραξίας· ἀπατεῶν.
 Avvinaiarsi, ἴδε Avvinazzare.
 Avvinare, ἐν. ἐγγέω οἶνον· κρασύνω.
 Avvinato, οἰνώδης· οἰνωτός, οἰνωληπτός.
 Avvinazzamento, μέθυσος, μέθη, μέθυσμα.
 Avvinazzarsi, μεθύσκομαι, μεθύω· ἐν. οἰνῶ, μεθύσκω.
 Avvinazzato, οὐσ. ἄρ. ἀκροθώροξ, μισομεθυμένος.
 Avvinicare, ἐν. κάμπω, λογίζω.
 Avvincere, ἐν. (περι)δέω, περιβάλλω, (περι)τυλίσσω.
 Avvinchiare, ἐν. (περι)δέω, (περι)τυλίσσω· αὐτῶν περιπλέκομαι, ἐγκισπεύομαι.
 Avvincigliare, ἐν. περιδέω, περιελίσσω· λύγῳ· περιεσφίγγω.
 Avvinghiare, ἴδε Avvinchiare. Avvincere.
 Avvinto, πθ. μτχ. τοῦ Avvincere.
 Avviottolare, ἐν. καὶ αὐτῶν. ἴδε Avviare.
 Avvisaglia, οὐσ. θ.· συμπλοκή, συμπλοκή, μάχη.
 Avvisamento, οὐσ. ἄρ. ἀγγελία, μήνυμα, εἰδήσις· περι(διά)σκεψις, σύνεσις· ἴδε Avvisaglia· βλέμμα.
 Avvisare, ἐν. (ἀν-ἀπ)ἀγγέλλω, μνηνύω, εἰδοποιῶ, γνωστοποιῶ, δηλοποιῶ· βουλεύομαι, (δια-)περὶσκε-

πτομαι, δια(συν)λογίζομαι· ἐπισκοπῶ, ἐπιβλέπω· βλέπω· εὐθυβολῶ, σημαδεύω· ὑπομιμνήσκω, νοθεύω, διδάσκω· οὐδ. νοθεύω, διδάσκω· οὐδ. νομίζω· κρῖνω, αὐτῶν κατα(ἐπι)προνοῶ, ἐρευνῶ, φαντάζομαι· παρασκευάζομαι, ἐτοιμάζομαι· διατίθωμαι· συμπλέκομαι, συγκρούομαι· (συν)ἐνοῦμαι, συνδέομαι.
 Avvisatamento, ἐπίρ· συνετός, φυλακτικῶς· ἐπιτηδεύω (ἐξ)ἐπίτηδες, ἐπί σκοπῶ.
 Avvisato, ἐπίθ. συνετός, ἴδε Accorto.
 Avvisatore, trice, ὁ ἀγγέλλων, μνηνύων· σύμβουλος· ἴδε Stimatore· προάγγελος.
 Avvisatura, οὐσ. θ. βλέμμα, ἴδε Sguardo.
 Avviso, οὐσ. ἄρ. γνώμη, δόξα, κρίσις· (διά-)περὶσκεψις· ἀγγελία· εἰδο(σπο)ίησις· ὑπόμνησις, νοθεσία· διδασκαλία· ἀπόφασις· λόγος, λογαριασμός· κινῶν, γνώσις, διοικήσις· ἀξία, ἀρετή· προ(κατα)νόησις, σύνεσις, λεπτότης, ἀξυτίας, ἀγγίνοια· ἐνδειξις· (προ)φύλαξις, προσοχὴ· νπ. ἐπιστολοφόρον πλοῖον.
 Avvistato, ἐν. ἐπιβλέπω, ἐπισκοπῶ, παρατηρῶ· ἐκτίθω εἰς ὄψιν τῶν ἄλλων. [venente].
 Avvistato, ἐπίθ. κομψός, ἴδε Avvistato.
 Avvistato, ἐπίθ. ἴδε Avveduto.
 Avvitiamento, περιπλοξίς, περιέλιξις.
 Avviticchiare, ἐν. περιελίσσω, περιπλέκω· αὐτῶν ἐγκισπεύομαι, περιπλέκομαι.
 Avvitire, ἐν. ἀμπελοστατῶ, ἀμπελοφυτῶ.
 Avvitolare, σχηματίζω ἐν εἰδεί ἀμπελοῦ.
 Avvitolato, ρικνός, τραχύς.
 Avvittamento, ζωοποίησις, ζωογόνησις.
 Avvitare, ἐν. ζωοποιῶ, ζωογόνῶ, ἐμφυτῶ· αὐτῶν ἐμφυτεύομαι, ἀναζωοποιῶμαι.
 Avvitato, οὐσ. ἄρ. ζωοστρον, ἐργαλεῖον.

Avvizzatore, trice, ὁ ἐμφυτῶν κτλ.
 Avvizzare, ρ. ἐν. μαρῖναι· οὐδ. ἴδε Avvizzare.
 Avvizzamento, οὐσ. ἄρ. μαρῖνός.
 Avvizzare, οὐδ. μαρῖνίζομαι.
 Avvocato, ἴδε Avvocato.
 Avvocare, οὐδ. εἰρή· δικηγόρος, ἀναλαμβάνω τὴν κρίσιν· δίκης· μεσιτεύω, παρεμβαίνω.
 Avvocaria, ἴδε Avvoceria.
 Avvocata, οὐσ. θ. συνήγορος, ὑπερασπίστρια.
 Avvocatarsi, ἀναγνωρίζομαι· δικηγόρος.
 Avvocato, οὐσ. ἄρ. δικηγόρος· ἴδε Apologista· ὑπερασπιστής· βοηθός.
 Avvocatore, trice, συνήγορος, ὑπερασπιστής.
 Avvocatura, ἴδε Avvoceria.
 Avvoceria, οὐσ. θ. συναγορά, δικηγορία, τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἢ ἐξάσκησις τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος.
 Avvocolare, ἴδε Avvocare.
 Avvocare, ἴδε Avvocare.
 Avvocato, ἴδε Avvocato.
 Avvocatore, ἴδε Avvocato.
 Avvocaria, ἴδε Avvoceria.
 Avvocato, ἴδε Avvocato.
 Avvogolare, ρ. ἐν. συστρέφω, συσπειρῶ.
 Avvogliare, ἴδε Invogliare.
 Avvogliare, ἴδε Invogliare.
 Avvolgere, ρ. ἐν. ἐνελλίσσω, περιελίσσω, περιδέω, περιτυλίσσω· ἀπατῶ· περιστρέφω, ἐλλίσσω· αὐτῶν (περι)ἐλλίσσομαι, περιστρέφομαι, περιπλανῶμαι· θορυβῶμαι· ἀπατῶμαι.
 Avvolgimento, οὐσ. ἄρ. περιστροφή, συστρόφη, ἐλιγμός, (περι)ἐλιξις· σκοτοδινίασις, ζάλη· πλ. ραδιουργία, σκωλοῦρα, ἀπάτη.
 Avvolgitore, trice, ὁ ἐνελλίσσων· ἀπατεῶν.
 Avvolgitura, οὐσ. θηλ. ἴδε Avvoltura.
 Avvolitare, ἴδε Avvolgere.
 Avvolirsi, ἴδε Volera.
 Avvolontatamente, κατ' ἀρέσκαιαν·

ἀβουλεύτως, ἀπερισκέπτως· τολμη-
ρῶς.
Avvolontato, ἀπροβούλευτος, ἀπερι-
σκεπτός, αὐτογνώμων· ἐπιθυμητι-
κός· τολμηρός.
Avvolpacchiare, ἐν ἀπατῶ πονηρεύο-
μαι· αὐτπ. περιπλέκομαι, ἀπατῶ-
μαι.
Avvolpinare, ἐν ἀλωπεκίζω, ἐξα-
πατῶ.
Avvoltabile, ἐπίθ. εὐστρεπτός.
Avvoltaffiarsi, περιφέρομαι, πλα-
νῶμαι.
Avvoltare, ἴδε Avvolgere.
Avvoltatura, οὐσ. θ. περιστροφή·
συστροφή.
Avvoltechiarsi, χρωῖμαι στροφαῖς ἐν
τῷ λόγῳ.
Avvolto, πθ. μτγ. τοῦ Avvolgere.
Avvoltolettamente, ἐπίρ. κατεσκευ-
σμένως, συγκεχυμένως.
Avvoltura, οὐσ. θ. (περι)στροφή· ρα-
διουργία.
Axia, οὐσ. φ. δενδρόφιον πολλοῦ τι-
μώμενον.
Azadarae, ἴδε Azadarae.
Azalia, οὐσ. θ. ἰατρ. ἀσάφεια περὶ
τὴν φωνήν.
Azalea, οὐσ. θ. ἀζαλαία, γέν. φυτῶν.
Azarac, οὐσ. θ. ἴδε Azadarae.
Azarolo, salatico, οὐσ. ἀρ. λευκά-
κανθα.
Azazele, οὐσ. ἀρ. ἀζαζήλ, ὄνομα δαι-
μονος.
Azelfage, οὐσ. θ. ἀστρ. ἀζελάγη, ἀ-
στερισμός.
Azeroio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Lazzerolo.
Azienda, διοίκησις τῶν οἰκιακῶν
πραγμάτων.
Azigo(s), ἄζυγος, τρίτος κλάδος τῆς
κοιλῆς φλεβός.
Azimèth, οὐσ. θ. ἄστρον.
Azimo, ἐπίθ. ἴδε Azzimo.
Azionario, οὐσ. ἀρ. μέτοχος ἑταιρίας
τινός.
Azione, οὐσ. θηλ. πράξις, ἐνέργεια·
ἔργον· ἀσχολία· πρᾶγμα· δημηγορία,
λόγος· νμ. ἀγωγή· εἰκὴ· δικαίωμα
ἀγωγῆς· πράξις, δρᾶμα· ἀρχήμα, ἦθος.

στάσις, ἀπαγγελία, ὑπόκρισις· με-
ρίς, μετοχή, δρᾶσις, ἐνέργεια.
Azionista, οὐσ. ἀρ. μέτοχος (ἑται-
ρείας τινός).
Azosburgho, ἀζοχρασις ἀνθρακικοῦ
χαλκοῦ.
Azoodinamia, οὐσ. θηλ. ζωϊκὴ ἀδυ-
ναμία· ἀδύνησις τῶν δυνάμεων τῶν
ζωϊκῶν ἐνεργειῶν.
Azoreo gelsomino—, ἴδε Azzorico.
Azorico, ἴδε Azzorico.
Azorre, οὐσ. ἀρ. εἶδος ἱασημίου.
Azotato, ἐπίθ. χημ. περιέχων ἄζωτον.
Azotenesi, οὐσ. θηλ. νόσος ἐκ τοῦ
ἄζωτου.
Azotico, ἐπίθ. acido—, νιτρικὸν ὀξύ.
Azotito, οὐσ. ἀρ. νιτρῶδες ἄλας.
Azoto, οὐσ. ἀρ. ἄζωτον, νιτρογόνον.
Azotoso, ἐπίθ. acido—, νιτρῶδες ὀξύ.
Azotto, οὐσ. ἀρ. ἄζωτον, νιτρογόνον.
Azoturo, οὐσ. ἀρ. σύνθεσις ἄζωτου.
Azza, οὐσ. θ. πέλεκυς, εἶδος ὄπλου.
Azzalino, οὐσ. ἀρ. εἶδος καραβίδος.
Azzampare, φ. ἐν. συλλαμβάνω τοῖς
δουξίν. [νυχας.
Azzampato, ἐπίθ. ἀνοχιάς, ἔχων δ-
Azzannaro, ἐν. τοῖς ὁδοῦσι λαμβάνω.
Azzannato, ἑσπαραγμένους διὰ τῶν
ὀδόντων.
Azzardare, ἐν. καὶ αὐτπ. διοῦλο-,
παρα-, ριψο)κινδυνεύω, ἀπο(παρα)-
τολμῶ.
Azzardo, οὐσ. ἀρ. κείρα, ἀπόπειρα,
τόλμη, τόλμημα· κίνδυνος· τύχη.
Azzardoso, ἐπίθ. ἐπικίνδυνος, κινδυ-
νώδης.
Azzeccare, φ. ἐν. ἐφάπτομαι, ἐγγίζω·
προσβάλλω, ἄρμω· κτυπῶ, καταυ-
θύνω τὸν κτύπον· κατανοῶ, εὐρίσκω.
Azzeruolo, οὐσ. θ. ἀμαμηλῆς, δένδρον.
Azzicare, ἐν. κινῶ, σαλεύω· αὐτπ.
κινεῖμαι, σαλεύομαι.
Azzicatore, οὐσ. ἀρ. ὁ κινούμενος,
ταραττάμενος.
Azzimare, ἐν. κοσμῶ, καλλωπίζω,
στολιζῶ· αὐτπ. κοσμοῦμαι, στολι-
ζομαι.
Azzimella, οὐσ. θηλ. πλακοῦς ἐξ ἄ-
ζιμου.

Azzimina, οὐσ. θηλ. θώραξ ἄλοσι-
ζωτός.
Azzimila, ἄζιμιτις, ὁ χρωμένους ἄ-
ζιμα.
Azzimo, ἐπίθ. ἄζιμος· οὐσ. πλ. τὰ
ἄζιμα τῶν ἑβραίων· δύσπεμπτος,
κακοχώνευτος.
Azzimuttale, μετρῶν τοὺς ἄζιμούθους.
Azzimutto, οὐσ. ἀρ. ἀστρ. ἄζιμουθος.
Azzirone, οὐσ. ἀρ. λίθος, δίκαιλα.
Azzitarsi, σιγῶ, σιωπῶ.
Azzollaro, φ. ἐν. πλῆσσω ἢ κτείνω
βώλους.
Azzouzare, περιπλανῶμαι ὡς οἱ κώ-
νοπες.
Azzorpare, φ. ἐν. χολῶ, κουτσαίνω·
οὐδ. καὶ αὐτπ. χολαίνομαι, κου-
ταίνομαι.

Azzorico, οὐσ. ἀρ. εἶδος ἱασημίου.
Azzuffamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε Zuffa.
Azzuffarsi, συμπλέκομαι, συγκρούο-
μαι, μάχομαι· ἀπάδιο· ἐν. φέρω εἰς
συμπλοκήν.
Azzuffatore, φιλερῆς, ἐριστικὸς, φι-
λόνηκος.
Azzuffino, οὐσ. ἀρ. ἴδε Birro.
Azzuolo, ἐπίθ. κυάνιος, κυανός.
Azzurreggiare, οὐδ. κυανίζω.
Azzurrellto, οὐσ. ἀρ. ὄπκ. τοῦ
Azzurro. [νοῦς.
Azzurriccio, γλαυκός, κυάνιος, κυα-
Azzurricino, ὄπκ. τοῦ Azzurriccio.
Azzurri(g)no, ἴδε Azzurriccio.
Azzurro, ἐπίθ. κυάνιος, κυανός·
οὐσ. κυανῶν (χρῶμα)· κυανέα κόμη.
Azzurrogno, ἴδε Azzurriccio.

B

<p>B, οὐσ. ἀρσ. τὸ β' στοιχείον τοῦ ἄλ- φαβήτου. Babano, οὐσ. ἀρ. έντομον τῆς ἐλαίας. Babao, οὐσ. ἀρσ. μπαμπούλα. Babbaccio, -one, βλάξ, εὐήθης, μωρός. Babbalà (alla), κακῶς ἀπερισκέπτως. Babbaleo, Babbano, Babbco, ἴδε Babbacgio. [ταραχῆ. Babblonia, βαβυλωνία, σύγγυσις, Babbio, ἴδε Babbu. Babbione, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Babbaccio. Babbu, οὐσ. ἀρ. πάππος, μπαμπᾶς, γέρων. Babbuccio(a), ἀπερισκέπτως, ἄλο- γιστως. Babburi yegoli (andaro a), ἀποθνήσκω Babbuassaggina, ἡλιθιότης, βλακεία, εὐήθεια, μωρία. Babbuasso, ἡλιθιός, βλάξ, εὐήθης, μωρός. Babbuino, οὐσ. ἀρσ. π(θηκος) κακο- φυής, εὐήθης, μαίμου.</p>	<p>Babbuseo, ἐπίθ. μέγας καὶ παχύς. Babele, οὐσ. θηλ. βαβέλ. Babiloneo (orologio), βαβυλώνιον ὠρολόγιον. Babirussa, ψευδόκαρπος, χοιρέλαφος. Babordo, οὐσ. ἀρσ. ναυτ. τὰ λαϊά, τὰ ἀριστερά. Bacalare, οὐσ. ἀρσ. δόκιμος ἄνθρω- πος μεγάλης ἄξιας. Bacalarone, οὐσ. ἀρσ. μεγεθ. τοῦ Bacalare. Bacaleria, ἴδε Baccelleria. Albagia. Bacamento, οὐσ. ἀρσ. σκοληκίαισις, σκολήκωσις. [ληκιά. Bacaro, ρ. οὐδ. σκοληκῶμαι, σκω- Bacassa, οὐσ. θηλ. πλοιάριον. Bacassa, οὐσ. ἀρσ. εἶδος γαβιαίου. Bacaticcio, νοσηρός, φιλήσθενος. Bacato, νοσηρός, φιλήσθενος. Bacca, οὐσ. θηλ. σφαιροειδῆς εἶδος μαργαρώδης καρπός· καρπὸς δένδρου· ἴδε Baccante.</p>
--	--

Baccaccio, τὸ ἀπαμεινάριον τῶν κουκκουλίων.
 Baccalà, οὐσ. ἀρσ. ὄνισκος, μπακαλάος.
 Baccalaja, οὐτ. θ. ἀλιευτικὸν πλοῖον τοῦ ὄνισκου.
 Baccalare, ἴδε Baccalare ἴδε Baccalà.
 Baccalari, ζῶλα εἰς τὸ σκέπασμα τῆς πρύμνης.
 Baccalauro, οὐσ. ἀρσ. δόκιμος.
 Baccale, ἐπίθ. βάχχειος, βακχικός.
 Baccanale, βακχεῖον, ἱερὸν τοῦ Βάχχου· τὰ Βακχεῖα ἢ Βακχίσια ἄμνος εἰς τιμὴν τοῦ Βάχχου· ἐπίθ. βάχχειος, βακχικός.
 Baccanalia, οὐσ. θηλ. θόρυβος, παραχῆ, τύρβη.
 Baccanella, οὐσ. θηλ. θύμιλος, ὄχλος, θόρυβος.
 Baccanello, οὐσ. ἀρσ. ὑποκ. τοῦ Baccano.
 Baccaneria, οὐσ. θ. ἴδε Baccanalia.
 Baccano, παραχῆ, θόρυβος, τύρβη· πορνοστάσιον.
 Baccante, οὐσ. θηλ. βάχχη, μαινάς· ἀρσ. πλθ. αἱ βακχεύοντες· ἐπίθ. μανιάδης, μανιακός.
 Baccare, οὐδ. ἴδε Baccheggiate.
 Baccaride, οὐσ. θηλ. βάχχαρις.
 Baccariverdeggiante, ἐπίθ. γλωρός.
 Baccato, βακχεύων· σφαιροειδής.
 Bacculare, οὐσ. ἀρσ. αὐτόκαρποι ὄπωροι.
 Baccogli dolci, μέγα δένδρον ἀειθαλής.
 Baccollaccio, μέγας λοβός.
 Baccelleria, οὐσ. θηλ. διαφνηφορία, δοκιμότης· εὐήθεια, μωρία, βλακεία, ἀνοησία.
 Baccelletto, οὐσ. ἀρσ. μικρὸς λοβός, λόβιον.
 Baccellier-ο, ο, οὐσ. ἀρσ. δόκιμος, διαφνηφόρος.
 Baccellina, οὐσ. θηλ. ἴδε Ginestra.
 Baccellino, ἑλλοδόκαρπος, ἑλλοβός.
 Baccello, οὐσ. ἀρσ. λοβός· πέος, πόσθη, ψωλή.
 Baccellone, μεγάλ. τοῦ Baccello ἴδε Bahbaccio.

Bacche, οὐσ. θηλ. βάχχος, στέφανος ἐκ κισσοῦ.
 Bacchea, οὐσ. θηλ. τὰ Βακχεῖα ἢ Βακχίσια.
 Baccheggiate, οὐδ. βακχεύω.
 Bacchico, ἐπίθ. βάχχειος, βακχικός.
 Bacchera, οὐσ. θηλ. ἴδε Baccara.
 Baccherina, οὐσ. θηλ. ἴδε Baccara.
 Baccheroni, οὐσ. ἀρ. ἐτήσιον φυτόν.
 Bacchetta, οὐσ. θ. ράβδος· σκῆπτρον· χειρόθετον.
 Bacchettare, ρ. ἐν. μαστιγῶ στρατιώτην.
 Bacchettato, οὐσ. θηλ. πληγὴ ράβδου, ραβδίδι.
 Bacchettina, οὐσ. θηλ. ὑποκ. τοῦ Bacchetta.
 Bacchettino, ὑποκ. τοῦ Bacchetta· καὶ τοῦ
 Bacchetto, οὐσ. ἀρσ. βακχεῖον· ἴδε Bacchetta.
 Bacchettone, οὐσ. θ. τοῦ Bacchettone.
 Bacchetoncella, ὑποκ. τοῦ Bacchettone.
 Bacchetoncino, οὐσ. ἀρσ. ὑποκ. εἰρων. τοῦ
 Bacchettone, οὐσ. ἀρσ. ψευδευλαθής, ὑποκριτής, ταρτουφος· εὐσεβής.
 Bacchetonneria, οὐσ. θηλ. ψευδευλαθία, ὑπόκρισις· εὐλαθία.
 Bacchetonnismo, ἴδε Bacchetonneria.
 Bacchettunza, οὐσ. θηλ. ὑποκ. τοῦ Bacchetta.
 Bacchevole, ἐπίθ. βάχχ(ε)ιος, βακχικός.
 Bacchiare, ρ. ἐν. ραβδίζω, κτείνω, φονεύω.
 Bacchiata, οὐσ. θηλ. πληγὴ ράβδου, ραβδίδι.
 Bacchiatore trice, ὁ ραβδίζων κτλ.
 Bacchico, ποὺς βακχεῖος.
 Bacchie, ψυδράκια, φλύκταινα ἐρυθραία.
 Bacchifero, ἴδε Baccifero· βακχοφόρος.
 Bacchillone, οὐσ. ἀρ. φλύδαρος, γάγας.
 Bacchio, οὐσ. ἀρσ. ράβδος, βάκτρον· ἄρνιον τοῦ γάλακτος· βακχίσιος (ποῦς).
 Baccico, σφαιροειδής, μαργαρώδης.

Baccifero, καρποφόρος, κακκοφόρος.
 Bacciforme, ἴδε Baccifero.
 Baccilli, οὐσ. ἀρ. πλθ. ἴδε Troscico.
 Baccino, ἴδε Baccino.
 Bacculare, ἐπίθ. καὶ οὐσ. εἶδος μήλου.
 Baccheca, ἀδαμαντοθήκη, δακτυλιοθήκη.
 Baccheco, οὐσ. ἀρσ. ταῦτ' ἐν Βα-
 checa.
 Baccherello, οὐσ. ἀρσ. ὑποκορ. τοῦ Baco.
 Baccherizzo, οὐσ. ἀρσ. ὑποκορ. τοῦ Baco.
 Baccherizzola, οὐσ. θ. εἶδος γόστου.
 Baccherizzolo, οὐσ. ἀρσ. γένος ἐντόμων· ἴδε Brucio· διάφορα ἕντομα. (ἐπὶ ἀνθρώπων) ληστές.
 Bacchico, ἐπίθ. ἰατρ. βηχικός.
 Bacchiocco, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Baccioso, Bahbuasso.
 Baciabasso, οὐσ. ἀρσ. ὑπόκλισις, προσκύνησις.
 Baciamao, (χειρ)ἀσπασμός· χαιρετισμός.
 Baciamento, οὐσ. ἀρσ. φιλησις, φιλήμα.
 Baciapile, οὐσ. ἀρσ. κλεφτομετανοίας.
 Baciapolvere, οὐσ. ἀρσ. ταῦτ' ἐν Baciapile.
 Baciare, ρ. ἐν. φιλῶ, ἀσπάζομαι· ἐπάπτομαι· βρέχω· οὐσ. φιλησις· φιλήμα.
 Baciatore, trice, φιλητής, ὁ φιλῶν.
 Baccici, οὐσ. θηλ. ἴδε Salicornia.
 Bahbagigi,
 Baciaglia, οὐσ. θηλ. ἴδε Baccici.
 Baccigno, ἴδε Baccio.
 Bacile, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Baccino.
 Bacilli, οὐσ. ἀρ. πλ. φρμ. τροχίσκοι.
 Baccina, οὐσ. θηλ. ἴδε Baccino.
 Baccinella, οὐσ. θ. ὑποκ. τοῦ Baccino.
 Baccinetta, οὐσ. θηλ. ταῦτ' ἐν Baccinella.
 Baccinello, οὐσ. ἀρσ. κράνος, περικεφαλαία.
 Baccino, οὐσ. ἀρσ. νιπτήρ, λεκάνη· πρόχοος, προχυτής· ἀγγεῖον· ἐργαλεῖον· ἀγγεῖον τῶν κηροποιῶν· ντ.

ἐπίνοιον, νεώριον· φάραγι, φιλημάτιον.
 Baccio, οὐσ. ἀρσ. φιλήμα· οὐσ. καὶ ἐπίθ. τόπος σκιερὸς ἢ κείμενος πρὸς βάραν.
 Bacciocco, ἴδε Bahbuasso, Sompliciotto.
 Baccioceolo, ἐργαλεῖον ξύλινον τορευμένον.
 Bacciozzo, οὐσ. ἀρσ. φιλήμα ἐκ καρδίας.
 Bacciu c(h)ilare, ρ. ἐν. συγγοφιλῶ.
 Bacciucchiatore, trice, ὁ φιλῶν, φιλητής.
 Bacciuccchio, οὐσ. ἀρσ. φιλημάτιον, εἶδος γόστου.
 Bacciucco, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Baccici.
 Bacciuzzo, οὐσ. ἀρσ. φιλημάτιον.
 Baco, οὐσ. ἀρσ. σκόληξ· βόμβυξ, βουβύκιον, μεταξοκόληξ· πλ. ἄλμινθος· ναυτ. βάχη, σχεδία, πορθμείον.
 Baccosa, οὐσ. θηλ. (Σιένα) ἴδε Albicosa.
 Baccoso, οὐσ. ἀρσ. ἴδε Albicoso.
 Baccolino, οὐσ. ἀρσ. ὑποκ. τοῦ Baco, σκολήκιον.
 Bacolo, οὐσ. ἀρσ. βάκτρον, ἴδε Bastone.
 Baccorero, οὐσ. ἀρσ. πλαστὸν ὄνομα δολιμονος.
 Baccoli, οὐσ. ἀρ. πλ. ἴσθ. νεκρόμαντις.
 Baccova, οὐσ. θηλ. ἴδε Banana.
 Baccana, οὐσ. θηλ. ἴδε Bassana.
 Bacciri, -de, οὐσ. θηλ. ἴδε Battide.
 Baccroperiti, ἴδε Battroperiti.
 Baccroproseti, ἴδε Battroproseti.
 Baccuso, οὐσ. ἀρσ. (ἐπι)κέλυμμα κεφαλῆς, κορυφή, κουκκουλά.
 Baccusola, οὐσ. θηλ. ἄγριον λεπτοκάρυον.
 Bacculo, οὐσ. ἀρσ. κινγκλις σιδηρῆ ἢ ξυλίνη.
 Bacculte, οὐσ. θηλ. βακτριτζ, ραβδίθος. [stone.
 Bacculo, οὐσ. ἀρσ. βάκτρον, ἴδε Bahbucolometria, οὐσ. θηλ. μθμ. βακτρομετρία.
 Bada, οὐσ. θηλ. πρόσοχη· ἀναβολή, προσδοκία.

Badaggio, οὐς. ἀρ. βλέμμα ἐρωτικόν.
 Badalichio, Badaliso(hijo), ἴδε Basilisco.
 Badaloccare, οὐδ. ἴδε Baloccare.
 Badalona, οὐς. Θηλ. παγσία γυνή, τάκος.
 Badaluno, ὄκνηρός, νωθρός ἴδε Babaccione' μέγας και παγύς' εἶδος σύκου.
 Badalucare, οὐδ. διασκεδάζω' ἀκροβολίζομαι' αὐτ. ποιῶ ἑλαφροῦς ἀκροβολισμούς' οὐς. τὸ ἀκροβολίζεσθαι.
 Badalucatore, οὐς. ἀρ. ἀψίμαχος, ἀκροβολιστής.
 Badalucco, οὐτ. ἀρ. τέρψις, διασκέδασις' ἀκροβολισμός' τὸ ἀπασχολεῖν τὸν ἑχθρόν.
 Badamento, ἀναβολή, ἀργοπορία.
 Badare, ἀναβάλλω, ἀργοπορῶ' προσέχω' ἐποφθαλιμῶ' βλέπω ἐρωτικῶς' ἐξακολοῦθῶ.
 Badatore, οὐς. ἀρ. δ βραδύων, ἀργοπορῶν.
 Badarla, οὐς. Θηλ. βλακική γυνή, εὐήθη.
 Baderna, οὐς. Θηλ. σχοινίον πλατύ, σαλαμάστρα.
 Badessa, οὐς. Θηλ. ἴδε Abbadessa.
 Badessato, ἀξίωμα τῆς ἀρχιμανδριτίδος.
 Badia, οὐς. Θηλ. ἴδε Abbadia' τὸ ἕξιωμα τοῦ κοινοδίαρχου.
 Badiale, ἐπίθ. μέγας, εὐρύς, εὐρύχωρος.
 Badiana, οὐς. Θηλ. σινάσιτον, σπύρος ἀρωματικός.
 Badiano, σινάσιτον, θάμνος τῆς Κίνας.
 Badigliamento, ἴδε Shadigliamento.
 Badigliare, οὐδ. ἴδε Shadigliare.
 Badiglio, οὐς. ἀρ. ἴδε Shadiglio.
 Badile, οὐς. ἀρ. λίθος' σμίλη χονδρή.
 Badio, ἐπίθ. καστανόχρους, κερασσοχρους.
 Badiu-ola, -zza, οὐς. Θηλ. ὄπικ. τοῦ Badia.
 Baducco, οὐς. Θηλ. εἶδος καππύρεως Ἰνδικῆς.
 Bael, οὐς. ἀρ. εἶδος φυτοῦ.
 Baeria, οὐς. Θηλ. ἴδε Boria.

Paerioso, ἴδε Borioso.
 Baffi, οὐς. ἀρ. κλ. μύσταξ, μουστάκια.
 Baffuto, ἔχων μεγάλον μύστακα, μουστάκας.
 Bagaglia, οὐς. Θηλ. συνήθ. τὸ
 Bagaglio, οὐς. Θηλ. ἀπαρτία, ἀποσκευή' τὰ σκεύη, ἐπιπλα, ἐνδύματα, τὰ ρούχα.
 Bagaglio, οὐς. ἀρ. κρη. κλθ. ἴδε Bagaglio.
 Bagaglione, σκευοφόρος' ὕβρις πρὸς τινα.
 Bagaglione, οὐς. ἀρ. περιλ. ἀποσκευαί κτλ.
 Bagagliuola, οὐς. Θηλ. κλθ. ὄπικ. τοῦ Bagaglio.
 Bagaja, οὐς. θ. βτ. ἀμαμηλὴς ἀγρία.
 Bagascia, παλλακίς, πόρνη' ἴδε Bagdassa.
 Bagasciare, οὐδ. παλλακεύομαι.
 Bagascio-ne, οὐς. ἀρ. κύναϊδος, πούστης' πάλλακος.
 Bagattella, οὐς. Θηλ. λῆρος, μικρὸν και εὐτελές πρᾶγμα' θαυματοποιία, θαύματα' ἀπάτη.
 Bagattellare, οὐδ. γοητεύω, θαυματοποιῶ.
 Bagattelleria, οὐς. Θηλ. λῆρος, ἀπειροκαλία.
 Bagattelliere, οὐς. Θηλ. θαυματοποιός.
 Bagattellu-ccia, -zza, ὄπικ. τοῦ Bagattella.
 Bagattino, οὐς. ἀρ. τὸ τέταρτον τοῦ κουατρινίου.
 Bagatto, ἴδε Perlato και Loto.
 Baggea, οὐς. θ. λῆρος, ληρώδης. ἴδε Baggeo, λῆρος, ληρώδης ἄνθρωπος.
 Baggiana, οὐς. Θηλ. ἴδε Bazzana.
 Baggianaccio, περιφρ. τοῦ Baggiano.
 Baggianata, οὐς. Θηλ. λῆρος, μηδαμινὸν πρᾶγμα.
 Baggiane, οὐς. Θηλ. παραπιστικαὶ λόγοι, ψεύδη' αὐλικαὶ φιλοφροσύναι.
 Baggianeria, ἴδε Baggianata,
 Baggiano, οὐς. ἀρ. ἴδε Baggeo.
 Baggiolare, ἐν. ὑπερβαῖω, ὑποστηρίζω.

Baggioli, οὐς. ἀρ. ἴδε Mortella.
 Baggiolo, οὐς. ἀρ. ὑπέρισμα, ὑποστήριγμα.
 Baghero, οὐς. ἀρ. ἴδε Baggatino και Bagherona, μικρὸν νόμισμα τῆς Βονονίας.
 Bagiana, οὐς. Θηλ. γλωροκούκια ἐμφλουδισμένα' μσφ. λῆρος, ἀπειροκαλία.
 Bagio, οὐς. ἀρ. ἀντὶ Bacio, φίλημα.
 Bagiola, οὐς. θ. μυρτιδανον, μυρτίς.
 Bagliare, κάδος ἐν χρίσει ἐν τοῖς πλοίοις.
 Bagliare, ρ. ἐν. ἴδε Abbagliare.
 Bagliolare, ἐν. ναυτ. καταφορτίζω.
 Bagliotti, δοκὸν ἐγκάρσιον τοῦ πλοίου.
 Bagliottini, οὐς. ἀρ. κλθ. ναυτ. μικραὶ δοκοί.
 Baglio, στηρίγματα, δοκοὶ ἐγκάρσιαι.
 Bagliore, οὐς. ἀρ. μαρτυρία' ἕξιμωσις.
 Bagliotta, ὄπικ. τοῦ Baglia, καθίζον.
 Bagnajuolo, οὐς. ἀρ. βαλανεύς, λουτήρης.
 Bagnamento, βρέξις, βρέξιμον' λούσις.
 Bagnare, ρ. ἐν. ὑγραίνω, βρέχω' ἐμ- (δια)βρέχω, ἐρασίζω' αὐτ. λούομαι.
 Bagnasciuga, οὐς. Θηλ. ντ. ἡ γραμμή τῶν ὑδάτων ἔξωθεν τοῦ πλοίου.
 Bagnato (cavaliero), ἱππότης λελομένος.
 Bagnatoja, οὐς. ἀρ. λουτήρ.
 Bagnatore, trice, ὁ λουόμενος' βαλανεύς.
 Bagnatura, οὐς. Θηλ. λουτρόν, λούσις' ἀρμόδιος καιρός τοῦ λούεσθαι.
 Bagnora, οὐς. θ. κλθ. ἀρ. τοῦ Vagnio, οὐς. ἀρ. λουτρόν, λούσις' λουτρόν' πύλος, λουτήρ' λουτρών, βαλανεῖον, λουτρόν' κλ. λουτρά' βαφαί, χρώματα' εἰρηκτῆ, κάτεργον.
 Bagnomari-a-e, οὐς. θ. ἀμφιπορεύεσθαι, ἀμφίκεσθαι, ἀγγεῖον βράζον ἐντὸς ἄλλου.
 Bagnuolo, οὐς. ἀρ. μικρὸν λουτρόν.
 Bagola, οὐς. Θηλ. ἀγριομάσμουλην.
 Bagularo, οὐς. ἀρ. γένος φυτῶν λωτὸς ἢ κράταιγος, ἀγριομασμουλητή.
 Bagole, οὐς. Θηλ. μυρτιδανον.

Bagordare, οὐδ. καθιστῶ ἀγῶνας' ἴδε Testeggiaro.
 Bagorio, οὐς. ἀρ. ἔδρυ, λέγγη' ἴδε Armeggiamenta' Crapula.
 Bagule, ἴδε Bagole.
 Bajare, οὐδ. ἴδε Abbajare.
 Bajala, ἴδε Baja.
 Baicolite, οὐς. Θηλ. βακάλιθος, ἔρυκτόν,
 Bail(i)a, οὐς. Θηλ. ἴδε Bafia.
 Bailire, ἴδε Bailire' (ὑπο)στηρίζω, διοικῶ.
 Bailo, οὐς. ἀρ. βαθμὸς τιμῆς και ἑξωμάτος' διοικητής, διοικητής' παιδαγωγός' πρέσβυς ἐν Κων/πόλει τῆς Ἑνετίας.
 Baionetta, ἴδε Bajonetta.
 Baioso, ἴδε Bajoso.
 Bair, τὸ ἀργαιότατον βιβλίον τῶν ἑβραίων.
 Bairam, βαίραμι, πάγχα τῶν τούρκων.
 Baire, οὐδ. πτεροῦμαι, τρομάζω.
 Baja, οὐς. Θηλ. παιδί, ἀστεϊσμός, χαριεντισμός, εὐτραπέλεια, σκώμμα, φλυαρίαί, παίγνια, χωρατὰς' λῆρος, μηδαμινὸν πρᾶγμα' ὄμιλος, δηήγυγος' μικρὸς λιμῶν, κόλλπος, ὄμιος' ναυτ. κάδος ἐξ ἡμίσεος βυτίου.
 Bajaccia, οὐς. θ. περιφρ. τοῦ Baja.
 Bajanismο, βαϊανισμός, συστ. θεολογικόν.
 Bajante, ἐν. μτγ. τοῦ Bajare.
 Bajardino, οὐς. ἀρ. ἀνδρείος, θαρραλέος.
 Bajardo, οὐς. ἀρ. ἵππος γανναίος.
 Bajaro, οὐδ. ἴδε Abbajare.
 Bajata, οὐς. Θηλ. ἴδε Baja.
 Bajella, οὐς. θ. νόμισμα, ἴδε Craxia.
 Bajetta, ὄπικ. τοῦ Baja' ὄψασμα μέλαν' κόλλπος κυκλωτερῆς ἀσπίδος.
 Bajettone, ὄψασμα λεπτοῦ χρώματος.
 Bajjo, ἐπίθ. καστανόχρους, κερασσοχρους.
 Bajocco, οὐς. ἀρ. μικρὸν νόμισμα, βαϊκόκος' ἴδε Moneta, Canaro.
 Bajonaccio, μτγ. τοῦ Bajone.
 Bajoncelli, ὄπικ. τοῦ Bajone.
 Bajone, φιλοσκώμμων, (φιλο)σκώπτῆς.

Bajoneita, οὐσ. θηλ. λόγγη τοῦ μουδοβολού.
 Bajoso, φιλοσκώμων, ἀττεῖος.
 Bajuca, οὐσ. θηλ. λήρος, ἴδε Bagattella.
 Bajucola, οὐσ. θηλ. ὑποκ. τοῦ Baja εὐσελές προζυμα.
 Bajulare, ἐν. βαστάζω, ἀχθοφορῶ.
 Bajulivo, ἐπίθ. βαστακτικός, ἀχθοφορικός.
 Bajulo, οὐσ. ἄρ. βαστακτής, ἀχθοφόρος.
 Balanino, ἐπίθ. βαλάνινος.
 Balano, οὐσ. ἄρσ. βάλανος· κλειτορί.
 Balantiotomi, οὐτ. ἄρ. βαλαντιοτόμοι.
 Balastrata, οὐσ. θ. δρύφακτον, κιγκλίσ.
 Balastrato, ἐπίθ. δεδρυφακτωμένος.
 Balaustro, οὐσ. ἄρ. στυλίσκος τετορευμένος.
 Balbetamento, ψελλισμός, τραυλισμός.
 Balbottante, ἐπίθ. ψελλός, τραυλός.
 Balbettare, οὐδ. ψαλλίζω, τραυλίζω.
 Bilbuzio, οὐσ. θ. ψελλότης, τραυλότης.
 Balconata, οὐσ. θ. ἐξώστεγον με κιγκλίδας· μέγας ἐξώστης.
 Balcone, οὐσ. ἄρ. ἐξώστηον, πρόστων ἐξώστεγον· παράθυρον· οὐρανός· ἐξώστης.
 Baldecchino, οὐσ. ἄρ. εἶδος ὑφάσματος πῆς ἀνατολής· περιστρωμα, περιπέτασμα σκιᾶδ(ε)ιον, σκιᾶς, οὐρανός.
 Baldecco, οὐσ. ἄρ. ἡ Βαθυλῶν, καὶ ἡ Ρώμη.
 Baldamento, ἐπίρ. εὐθύμως· θαρραλέως.
 Baldanza, οὐσ. θ. τόλμη, θάρρος, παρηγορία· περίσσεια· δύναμις· ἐξουσία· ἐπιρροή· ὑπεροχή· ἐνθάρρυνσις, προστάσια.
 Baldanzoggiare, οὐδ. εὐθύμως ζῶ.
 Baldanzosamente, τολμηρῶς.
 Baldanzoso, τολμηρός, θαρραλέος.
 Baldezza, ἴδε Baldanza· χαρμωσύνη.

Baldigraro, ἐριουχοπώλης, τσαχατζής.
 Baldoria, φλόξ· πυρά· εὐθυμία, ἀγαλλίασις.
 Baldracca, οὐσ. θ. κομ. πόρνη.
 Balena, οὐσ. θ. φάλαινα, κήτος.
 Balenamento, οὐτ. ἄρ. ἀστράπτειν· ἀστραπή· λάμψις.
 Balonante, κλονούμενος· ἀμφιβολος, ἀβέβαιος· ἀστράπτων.
 Balenare, οὐδ. ἀστράπτω· κλονοῦμαι· κινουῦμαι· ἐν. ἀστράπτω· οὐσ. ἀστραπή.
 Baleno, οὐσ. ἄρ. ἀστραπή· λάμψις· φάλαινα.
 Balestra, βαλλίστρα, πετροβόλος, λιθοβόλος· πελιδιοβέτης· ἴδε Balestriglia· Baliste.
 Balestrajo, οὐτ. ἄρ. βαλιστροποιός, τοξοποιός.
 Balustrare, ἐν. βαλλιστριζῶ, ἐκτοξαύω. ἐξακοντίζω· βασανίζω· ἀπατῶ· αὐτπ. καὶ οὐδ. μεταφέρομαι.
 Balli οὐτ. ἄρσ. στρατιωτικός δικαστής.
 Balia, οὐσ. ἄρ. θηλάτρα, τροφός, βυζάστρα· μαῖα.
 Balia, οὐτ. θ. ρώμη· ἐξουσία, κυριότης, δύναμις, ἰσχύς.
 Baliaggio, οὐσ. ἄρ. δικαστήριον στρατιωτικῶν τῶν ἱερῶν ταγμάτων· φέμιωτρον.
 Ballare, ἐν. διοικῶ, κυβερνῶ.
 Ballatico, οὐτ. ἄρ. τὰ θρέπτρα· τὰ τροφεία.
 Ballato, οὐσ. ἄρ. ἀζίωμα καὶ ὁ χροῖνος ἐξουσίας.
 Ballio, οὐτ. ἄρ. τροφός, παιδαγωγός· ἀχθοφόρος· ἐδηγός· ἀνὴρ πωπὸς ἀπειρος.
 Balio, προστάτης, διοικητής, διευθυντής.
 Balioso, ἐπίθ. ἰσχυρός, δυνατός, εὐρωστός.
 Balire, ἐν καὶ οὐδ. (ἀνα)τρέφω· διοικῶ, κυβερνῶ, ἐξουσιάζω, ἀρχω.
 Balista, οὐσ. θ. πετροβόλος, λιθοβόλος, βελόστασις· βαρούλικον.
 Balla, οὐσ. θ. δέτμη, δέμα (πραγματεῖων).

Ballabile, ἐπίθ. ἀρμόδιος πρὸς χορὸν.
 Balladore, οὐσ. ἄρ. ντ. χεῖλος πλάτου.
 Ballare, οὐδ. ἀρχοῦμαι, χορεύω· κλονοῦμαι· ἐν. κλονοῦ· ποῖω· τινα χορεύειν.
 Ballata, οὐσ. θ. ὄρχησις, χορευσις, χορός· ὡδή τοῦ χοροῦ.
 Ballativo, ἐπίθ. ἀρμόδιος τοῦ χοροῦ.
 Ballatolo, μέρος οικοδομημάτων· πρό-ἔγον ἡλιακόν, θωρακίον, γείσαν.
 Ballatore, τριεῖς, ὄρχηστής, χορευτής.
 Balleria, οὐσ. θ. χορεία, ὄρχησις.
 Ballerina, οὐσ. θ. ὄρχηστριά, χορευτριά· σεισοπυγίς, σεισοῦρα.
 Ballorino, χορευτής· χοροδιδάσκαλος.
 Balletta, οὐσ. θ. δεσμίς, δευμάτιον.
 Ballotto, οὐσ. ἄρ. ὑποκ. τοῦ Ballo· πρᾶξις παντομιμική μετὰ μουσικῆς καὶ χοροῦ.
 Ballino, εἴλημα, γονδρόν, πανίον πρὸς τύλιγμα πραγματεῶν· στρώμα στρατιώτου.
 Ballo, οὐσ. ἄρ. χορός, ὄρχησις, χορευσις. [χοικῶν].
 Ballonchio, κύκλιος χορός τῶν χωρῶν.
 Ballone, οὐσ. ἄρ. μέγισθ. τοῦ Balla· ἄγγειον ὑάλινον σφαιρικόν.
 Ballonz(ol)are, οὐδ. χορεύω ἀτάκτως.
 Ballotta, οὐσ. θ. κάστανον θραστόν· καταπότιον· ψήφος.
 Ballottare, ἐν. ψηφοροῦ.
 Ballottata, οὐσ. θ. πῆδημα ἵππου.
 Ballottatore, τριεῖς, ὁ ψηφοροῦ.
 Ballottazione, οὐσ. θ. ψηφοφορία.
 Balluari, ἄρ. ἐδώλια, σανδῶματα.
 Balocaggine, θ. λήρος, ἄθυρμα, παίγιον.
 Balocamento, ἀπασχολήσις, διασκέδασις· παραφροσύνη, παράληρημα· φρενίτις.
 Balocare, ἐν. ἀπασχολῶ, διασκεδάζω· οὐδ. χάσκω, παίζω, χρονοτριβῶ· αὐτπ. τέρομαι, διασκεδάζω· ἀργοπορῶ.
 Balocatore, οὐσ. ἄρσ. ἀπασχολῶν κτλ.
 Balocco, οὐσ. ἄρσ. ἀκροβολισμός· παιδιὰ, ἄθυρμα, παίγιον· βλάξ, χάγας.

Baloccone, οὐσ. ἄρσ. μέγισθ. τοῦ Balocco (3)· ἐπίρ. ἡλιθίως, μορῶς.
 Balon, οὐσ. ἄρσ. ντ. πλοῖον κιοπήρες.
 Baloniere, οὐσ. ἄρσ. πλοῖοτρον.
 Balonaggine, οὐσ. θηλ. βλακεία, ἡλιθιότης.
 Balordamente, ἐπίρ. βλακικῶς, ἡλιθίως, μορῶς.
 Balorderia, οὐσ. θ. Balordaggino.
 Balordo, οὐσ. ἄρσ. βλάξ, βραδύνοος, ἡλίθιος· ἐμβρόντητος· ἀπρόσεκτος, ρεμβός.
 Balsamico, ἐπίθ. βαλσαμικός.
 Balteato, ἐπίθ. ἔχων ζωστήρα, ἐξωσμένός.
 Balteo, οὐσ. ἄρσ. ἀναφορέως, ξιφιστής, τελαμών ζωστήρ, ζώνη, διάζωμα.
 Baluatico, προτειγισμα, προμαχῶν, προσύργιον.
 Balusante, ἐπίθ. μύσηφ, κοντόφθαλμος.
 Balua, οὐσ. θηλ. βράχος, κρημνός· παραπέτασμα· κράσπεδον· ἐπικάλυμμα.
 Balzana, οὐσ. θηλ. λευκόσημον· θύσανος· χρυσός· κρημνός, βράχος.
 Balzano, ἐπίθ. λευκόσημος.
 Balzare, οὐδ. (ἀνα)πηδῶ· καταπίπτω, κρημνίζομαι· μεταβαίνω.
 Balzatore, τριεῖς, ὁ (ἀνα)πηδῶν.
 Balzogiare, ρ. ἀνατινάσσω, σκιρτοποῖω.
 Barzollare, οὐδ. ὑποπηδῶ· ἐν. ἐπιβάλλω τέλη ἔκτατα.
 Balzello, οὐσ. ἄρσ. φόρος ἀσυνήθης.
 Balzelloni (andare), πορεύομαι, πηδητικῶς.
 Balzo, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Balza· ἀναπήδησις τῆς σφαιρας πῆδημα· κράσπεδον· πλ. ντ. δεσμοὶ τῆς κεφαλῆς.
 Balzuolo, τεμάχιον ξίλου πρὸς ἐνίσχυσιν.
 Bambagelle, οὐσ. θηλ. εἶδος χρυσανθέμου.
 Bambaglio, εἶδος ψιμυθίου πρὸς κάλλωπισμόν.
 Bambaggia, οὐσ. θ. βάμβαξ, πάμβαξ, καμβάκις, γναφάλιον· βαμβάκι· νῆμα βαμβάκιον· ἐπίστυλον, βαμβά-

κίε, πάμβαξ, βάμβαξ, βαμβακιά· περιποίησις εὐγενής καὶ ἄβρα.
Bambagiara, οὐσ. ἄρ. πωλητῆς βαμβακίου.
Bambagino, βαμβακίνος, βαμβακερός· οὐδ. βαμβακίνον ὄφρασμα.
Bambagiona, οὐσ. θηλ. γόστας.
Bambagioso, ἐπίθ. ἀπαλός ὡς πάμβαξ.
Bambinaggine, νηπιότης, τὸ παιδαριώδες.
Bambinaja, οὐσ. θ. ἴδε **Bambinagino**.
Bambinea, λεπτόν φαγητόν τῶν νηπίων.
Bambinello, ὄποκος τοῦ **Bambino** βρεφίον.
Bambineria, οὐσ. θ. ἴδε **Bambinaggine**.
Bambinesco, νηπιακός, παιδικός, βρεφικός.
Bambino, οὐσ. ἄρ. —α. νήπιον, βρέφος, παιδίον· ἐπίθ. νήπιος — **di** **Lucca** εὐμορφόν νήπιον.
Bambinuccio, οὐσ. ἄρσ. βρεφίον, βρεφύλλιον.
Bambo, ἴδε **Bambino**, ἐπίθ. νήπιος· κἀιδριώδης· ἀβέλτερος, ἡλίθιος, βλάξ.
Bambociata, οὐσ. θ. ἀγροικογραφία.
Bamboccio, οὐσ. ἄρσ. ἴδε **Bambino**· ἴδε **Soro**· πλαγγών, κοῦκλα· κακοτέχνημα.
Bamboccione, μεγάλ. τοῦ **Bamboccio**.
Bambocciotto, παχύ καὶ εὐριστόν νήπιον.
Bambola, πλαγγών, κοῦκλα· ὄβελος, καθρέπτης.
Bamboleggiamento, ἴδε **Bambinaggine**.
Bamboleggiaro, οὐδ. νηπιεύομαι, νηπιάζω.
Bamboleggiatore, **trice**, ὁ νηπιάζων.
Bambolesco, ἐπίθ. παιδικός, παιδαριώδης.
Bambolo, οὐσ. ἄρσ. παιδίον, νήπιον.
Bambolone, οὐσ. ἄρσ. μεγάλ. τοῦ **Bambolo**.
Bambù, οὐσ. ἄρ. ἰνδοκάλαμος.
Bamia, οὐσ. μπάμια.

Banano, βάνανον, καρπὸς τῆς βανανίας.
Banca, οὐσ. θηλ. γραφεῖον, τράπεζα· ἴδε **Banca**· γερουσία, σύγκλητος· ἔμπορ. τράπεζα. || **Scrivere uno alla** —, ἐγγράφω στρατιωτῶν.
Bancaecia, οὐδ. θραυλὸν εἰς ἃ κοιμᾶται ὁ πλοίαρχος.
Bancario, ἐπίθ. τραπεζιτικός.
Bancarotta, οὐσ. θηλ. νημ. χρεωκοπία, ἴδε **Bancarotto**.
Bancatto, ἐπίθ. ἔχων θραυλία.
Banchellino, οὐσ. ἄρσ. κακός, ἀχρεῖος, ἀπατεῶν.
Banchettare, ρ. ἐν. ἐστῶ, δεῖπνίζω, φιλεῶ· οὐδ. συμποσιάζω.
Banchette, μικρὰ θραυλία λιθουρίδος.
Banchetto, οὐσ. ἄρσ. θραυλίδιον· συμπόσιον. || **Sacro**· ἡ ἁγία μετὰληψις.
Banchior, —e, —o, οὐσ. ἄρσ. τραπεζίτης.
Banchina, οὐσ. θ. βαθμὴς, ὕψωμα γῆς ὀπισθεν τοῦ ἀνδρῶν· ἐπίπεδον διάστημα· ἴδε **Risega**· διάστημα τῆς ὁδοῦ· τὸ πέτρινον κάλυμμα φραγμοῦ γεφύρας.
Bachino, οὐσ. ἄρσ. διαμάστιον μικρόν.
Banco, οὐσ. ἄρσ. θραυλόν, (καθ) ἔδρα, θραυλόν· ἔμπορ. τράπεζα· νημ. θραυλόν, ἐδάλιον· τράπεζα, τραπεζί· πλ. ἔμπορ. χρηματιστήριον· στῆθος, σύρτις, ἀμμόλοφος.
Bancarotto, οὐσ. ἄρσ. ἔμπορικὴ χρεωκοπία.
Banda, οὐσ. θ. ταινία, δεσμός· στρατευμα· ἐγγώρια στρατεύματα· ἀγέλη, συμμαχία, συντροφία· ἡ μουσική, μέλος, χώρα, τόπος· ταινία, ζώνη τῶν ὀπλων· νημ. μέρος τοῦ πλοίου.
Bandato, ἐπίθ. ἐξωσμένος, ταινιωμένος.
Bandaggiaro, ἐξορίζω· αὐτπ. ἐξορίζομαι.
Bandella, οὐσ. θ. μικρὰ ταινία· θηλυκωτῆρ ἢ ρεζέ.
Bandierajo, σημαιοφόρος· ράπτης ἱερῶν ἄμφων.
Banderuola, οὐσ. θ. ἴδε **Pennoncel-**

Io· ὀνομαδεϊκτῆς, ἀνεμοστρόφιγξ· ἄλλοπρόσαλλος, κουφόνου· νημ. σημαία ταινιοειδής.
Bandiera, οὐσ. θ. στρ. καὶ νημ. σημαία· σημαία, σπαίρα, λόγος· λογχοφόρος· γυνὴ ἀπερίσκεπτος· πτερὰ τοῦ ἱερακος.
Bandinella, οὐσ. θηλ. χειρῶμακτρον, πετσέτα· παραπέτασμα· πλ. ἐμπ. κανναβάτσον λέγων παρυφή, οὐδία.
Bandini, στηρίγματα τῆς πύμης.
Bandire, ἐν. (δια)κηρύττω, διαλαλῶ, δημοσιεύω· δηλῶ, φανερῶ· κηρύττω ἐξορίζω.
Bandita, οὐσ. θ. τόπος καθ' ἃν ἀπαγορεύεται τὸ θορῆν, ἀλιεῦν καὶ ὀρνιθεῦν· μυστικόν· τόπος φυλάττομενος διὰ βοσκήν· εἶδος προνομίου.
Bandito, οὐσ. ἄρ. φύγας, ἐξόριστος· ληστής.
Banditore, **trice**, κήρυξ ἱεροκήρυξ.
Bando, οὐσ. ἄρ. (δια)κηρύξεις, διάταγμα, θέσπισμα· προκήρυξις (γάρου κτλ). ἴδε **Voce**, **Preconio**· ἐξορία· καταδίκη, ποινή.
Bandoliera, ἀρτηρ, τελαμών, λωρίον, κρεμαστήρ τοῦ γωροῦ (τῆς λίκας).
Bandone, οὐσ. ἄρ. πλατὺ ἔλασμα σιδήρου.
Baniani, οὐσ. ἄρ. εἰδιωλοῦν τῶν Ἰνδιῶν.
Bannereti, ἀρχαῖοι ἱππῶται ἢ τιμαριῶται.
Bao, **Ioro**, —, ψιθυρίζω.
Bara, οὐσ. θ. φέρετρον, νεκροκράββατον· φορεῖον, ράβδος, κάλαμος.
Barabuffa, οὐσ. θ. θόρυβος, παραγή.
Baracano, οὐσ. ἄρ. ὄφρασμα τριγών.
Baracca, οὐσ. θ. παράπηγμα, μπαρίκα.
Baracare, ἐν. κίβω παραπήγματα.
Baracchiere, οὐσ. ἄρ. τροφωπώλης, σιτοπώλης.
Baracchi-cia, —zza, οὐσ. θ. παραπηγάτιον.
Baralton, οὐσ. ἄρ. εἶδος σχολ. ἐπιχειρήματος.
Barare, ἐν. πανουργεῖομαι, (ἐξ)ἀπατῶ.

Bararia, οὐσ. θ. πανουργία, ἀπάτη, δόλος.
Baratro, οὐσ. ἄρ. βάραθρον ὁ ἕξως βάθος.
Baratta, οὐσ. θ. φιλονεικία, ἴδε **Contrasto**.
Barattamento, οὐσ. ἄρ. ἀνταλλαγῆ.
Barattare, ρ. ἐν. ἀνταλλάσσω· λαθεῖν· πορεύομαι· ἴδε **Sbarattare**, **Scunfiggere**· (ἐξ)ἀπατῶ· ἀνατρέπω, ἀνασκουάζω· αὐτπ. ἐξαφανίζομαι, διαλύομαι.
Barattatore, **trice**, ἀνταλλάκτης κτλ.
Barattazione, οὐσ. θ. ἴδε **Barattamento**.
Baratteria, ἡ τέχνη τοῦ ἀνταλλάκτου· ἀπάτη, δόλος· πονηρία, πανουργία· ναυτάπηρ.
Barattiere, —o, ἀνταλλάκτης, μεταπράτης, μεταπωλητῆς· ἀπατεῶν, πάντονος.
Baratto, ἀνταλλαγῆ· φιλονεικία, ἐναντιώσεις, ἀπάτη· ἴδε **Barattiere**· μετατάσεις.
Barattolo, ἀγγεῖον πῆλινον ἢ θάλινον.
Barba, οὐσ. ἄρ. ἐνετ. λ. θεῖος, ἴδε **Zio**.
Barba, οὐσ. θ. πάγων, γένειον, γενειάς· μυστάξ, μουστάκια (τῶν ζώων)· ἴδε **Bargiglione**· ἀνάφους ὀδόντος· ἀρχή, πηγὴ· λεπταὶ κλωσταί, ἄχνη, γνοῦδι· ρίζαι, λεπταί, ρίζαι.
Barbabetola, οὐσ. θ. πορφύρεα, κοκκινογούλιον, παντζάρι.
Barbacane, οὐσ. ἄρ. ἔρεισμα, ἀντήρις, (ἀντι)στῆριγμα· προπύργιον.
Barbagia, οὐσ. θ. τόπος κρημνώδης ἐν Σαρδ. κορνοστάσιον, χαματιπύριον.
Barbagianni, οὐσ. ἄρ. βύας, βοῦφος· νημ. εἶδος ἀμμένου.
Barbaglio, ἴδε **Cecchioglicio**· πλήθος.
Barbagravia (in per), διὰ χάριτι.
Barbanico, τὸ ἀνδρῶν μύριον, ψαλῆ.
Barbara, δαμάστιον τῶν πυροβολιστῶν.
Barbaramente, ἐπίθ. βαρβάρως.
Barbare, οὐδ. καὶ αὐτπ. ριζοβολῶ, οἰζοῦμαι.

Barbareggiare, οὐδ. βάρβαριζω.
 Barbaricamente, ἐπίρ. βαρβαρικῶς.
 Barbarico, ἐπίθ. βαρβαρικός.
 Barbarie, οὐσ. θ. βαρβαρότης· βαρβαρισμός.
 Barbaro, ἐπίθ. καὶ οὐτ. βάρβαρος.
 Barbarogresco, οὐσ. ἄρ. μιζοβαρβαρονόφος.
 Barbassora, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἔξοχος ἀνὴρ.
 Barbata, δλαι αἰ ρίζαι δένδρου· ἴδε·
 Barbataia, οὐσ. θ. μίσχαιμα, καταβολάξ.
 Barbatico, ἴδε Barbicamento, στερορότης.
 Barbato, ἐπίθ. πωγωνόφρος· ἐρριζωμένος· οὐσ. βλάστημα ἔχον ρίζας.
 Barbazzale, οὐτ. ἄρσ. φάλιον τοῦ χαλινού.
 Barberare, ρ. οὐδ. περιστρέφομαι· χρεμετίζω, σκιρτῶ (παιδικὸν παιγνίδιον).
 Barberesco, οὐσ. ἄρ. φύλαξ τῶν λευκῶν ἵππων, λιευκὸς ἵππος· γλωσσα τῆς βαρβαρίας ἐπίθ. βάρβαρος.
 Barbèria, οὐσ. θ. ἴδε Barbieria.
 Barbèro, λιευκὸς ἵππος, κέλῃς βάρβαρος.
 Barbotta, οὐσ. θ. πωγωνίων· μικρὰ γένεια.
 Barbottaja, οὐσ. θ. στελέχη διεσπαρμένα ριζῶν.
 Barbicamento, οὐσ. ἄρ. ριζώσις.
 Barbicare οὐδ. ριζοβολῶ, ριζοῦμαι.
 Barbice, οὐσ. θ. ἴδε Barbice.
 Barbiera, κουρίς, κουρεύτρια, κωμωδία.
 Barbieraccio, οὐσ. ἄρ. περιφρ. τοῦ Barbiero, οὐσ. ἄρ. κουρεύς, μπαρμπερός.
 Barbieria, οὐσ. θ. κουρείον.
 Barbino, ἴδε Avano· οὐσ. κύων οὐλόθριξ, ἴδε Barbone· στεφάνη ἀκλήνη· τριγλόν, τριγλίς.
 Barbio, οὐσ. ἄ. τρίγλη, ἰχθύς.
 Barbittou, οὐσ. ἄρ. μουσ. βάρβιτος.
 Barbittosire, οὐσ. ἄρ. κωμ. κουρεύς.
 Barbone, πωγωνίας, γενειάτης, πωγωνοφόρος· ἴδε Sghero· γενειάξ.

κύων οὐλόθριξ· ἐξωτερικὴ συνάγγη· γλωσσίτις, γλωσσαλγία τῶν ἵππων εἶδος βρυωνίας.
 Barbotare, οὐδ. μορμυρίζω, μορμυρίζω.
 Barbotto, οὐσ. ἄρσ. κουρεύς τῶν ἐν τῷ κατέργῳ.
 Barbozza, οὐσ. θ. πύγων τοῦ ἵππου.
 Barbucino, λειογένειος, ἀγένειος, σπανός.
 Barbugliare, οὐδ. βατταρίζω, τραυρίζω.
 Barbule, οὐτ. θηλ. στολμαγία τοῦ ἵππου.
 Barbuta, οὐσ. θ. κρᾶνος· κρᾶνοφόρος στρατιώτης.
 Barbuto, ἴδε Barbone· καὶ Barbato· νεανίας, νέος· ἀνὴρ· ἐρριζωμένος· ἴδε Boccalone.
 Baren, οὐσ. θηλ. ἐφοκίς, πλοιάριον· λέμβος· τὸ ἀνθρώπινον σῶμα· σωρός, θημών, θημωνία.
 Baccacia, οὐσ. θ. παλαιὰ λέμβος.
 Baccajero, ρ. ἐν. σωρεύω, θημωνοθετῶ.
 Baccajuolo, κορμημέδ, λεμβούχος, βαρκαρῆς.
 Baccaruola, οὐσ. θ. φθαί ἐν Ἰβηρία.
 Baccata, οὐσ. θ. φορτίον λέμβου, βαρκαδιά.
 Baccellare, μεταφέρω τὸ χῶμα τῶν ἰχθύων.
 Barheggiare, οὐδ. διαχειρίζω καλῶς τὰ ἐμά.
 Barheggio, διαδρομὴ τῶν λέμβων.
 Barcheraccio, οὐσ. ἄρσ. πλήθος λέμβων.
 Barchetta, οὐσ. θ. ἀκάτιον, ἐφόκιοι, ἐφοκίς.
 Barco, οὐσ. ἄρσ. παραφορά, κλόνησις, δόνησις.
 Barcollare, οὐδ. παραφέρομαι, κλονοῦμαι· (ἀμφι)ταλαντεύομαι.
 Barcollon -o, -i, (audare), ἴδε Barcollare.
 Barcone, οὐσ. ἄρσ. μέγεθ. τοῦ Barca, ἕκατος. [πλοίου].
 Barcoso, εἶδος πολεμικοῦ ἀργαίου.
 Barda, οὐσ. θ. ἐπίπτιον ἀνευ τόξων· (ἐπι-περί)στρώμα ἵππου, κασῆς.

Bardamentare, (ἐπι-περί)στρώννομι ἵππου.
 Bardamento, οὐσ. ἄρσ. (ἐπι-, περι)στρώμα ἵππου, κασῆς.
 Bardaro, ρ. ἐν. ἐπισάττω, ἐπιστρώνομι ἵππου· ἴδε Bardamentare.
 Bardassa, κύναιδος, πούττης.
 Bardato, ἐπίθ. ἐπιστρωμένος (ἵππος).
 Bardella, οὐσ. θ. τριγύναστον ἐπίπτιον (ἐπισαγμα) ἀνευ τόξων· σύλας.
 Bardellare, ρ. ἐν. ἐπισάττω.
 Bardellone, οὐσ. ἄρσ. τριγύναστον ἐπίσαγμα· σιὰ πλίνθων· εἶδος ἀκόνης.
 Bardo, οὐσ. ἄρσ. βάρδος, ποιητής.
 Bardotto, οὐσ. ἄρσ. κτήνος τοῦ ἀγωγιάτου· μικρὰ ἡμίονος· ὑψηλότης.
 Barilla, οὐσ. θ. φορεῖον, δχημα, εἶδος ἀμάξης.
 Borellare, ρ. ἐν. φέρω ἐπὶ φορεῖον· οὐδ. ἴδε Borellare.
 Borellone, οὐσ. ἄρσ. μέγεθ. τοῦ Barilla.
 Bargagnare, οὐδ. σοφιστεῦσθαι, διαμικρολογοῦσθαι· (δια)πραγματεύομαι, παζαρεύω.
 Bargagno, οὐσ. ἄρ. διαπραγματεύσις.
 Barganella, οὐσ. θ. ντ. τεμάχιον ξύλου κυρτοῦ.
 Bargellato, οὐσ. ἄρσ. ἀξίωμα τοῦ Bargello.
 Bargeline, ὑποκ. τοῦ Bargello· οὐσ. βαργελίνον, νόμισμα τῆς Φλωρεντίας.
 Bargello, οὐσ. ἄρσ. ἀρχηγὸς τῶν περιπόλων ἢ ἀστυνόμος· πλ. ἐπὶ ἀρχηγοὶ τῆς φυλακῆς· ἀρχηγὸς τῶν γυροφυλάκων ἢ τῶν τοκοτῶν.
 Borgia, εἶδος πλοίου· εἶδος παιγνιδίου.
 Bargiglio, ἴδε Bargiglione· πέτρα σκληρά.
 Bargiglione, οὐσ. ἄρσ. κάλλ-σον, -αίον, χαρτζέλι τοῦ πετεινοῦ.
 Bargigliuto, ἐπίθ. ἔχων κάλλαιον.
 Borgia, οὐσ. ἄρσ. λέμβος μικρὰ καὶ λεπτή.
 Baricco, οὐσ. ἄρσ. βῆρις, σκάφος αἰγυπτιακόν.
 Baricofali, οὐσ. ἄρσ. πλ. ἀρχαίαι οἰκοδομαί.

Baricofalo, οὐσ. ἄρσ. βαρκεφόλος.
 Barici, οὐσ. ἄρσ. βάρεια, ἴδε Baricelli.
 Baricoite, οὐτ. θηλ. ἴδε Baricozia.
 Baricozia, οὐσ. θηλ. ἰατρ. βαρυκοίτις.
 Baricoto, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἰατρ. βαρυκόσις.
 Barifonia, οὐσ. θ. ἰατρ. βαρυφωνία.
 Barifonu, οὐσ. ἄρσ. ἰατρ. βαρύφονος.
 Barigello, οὐσ. ἄρσ. Barigello.
 Bariglia, νάτρον ἐκ τῆς ἀνθυλλίδος ἔξαχθέν.
 Bariglione, οὐτ. ἄρσ. βίκος, πίθος, βαρέλιον ἢ πλ. μτφ. μαστοὶ ἢ ρυτιδωδὲς δέρμα κρεμάμενον ἀπὸ τῶν παρεῶν καὶ τοῦ πώγωνος.
 Barilajo, οὐτ. ἄρσ. βυτιοπηγὸς βούταξ ἢ ντ. ἀξιοματικὸς ἐπὶ τοῦ οἴνου καὶ ὕδατος.
 Barilo, οὐσ. ἄρσ. βίκος, πίθος, βαρέλιον· εἶδος μέτρου, χούσις, βαρελιά ἢ βαρέλι· φλωρεντίνον νόμισμα· νόμισμα· κυψέλη· ἔμπορ. ἀνθυλλίς.
 Barilletta, οὐσ. θηλ. ἑκίδιον, δικλόν, λαγόνιον· ζυγάσιον, ἴδε Forgiarollo· ἴδε·
 Bariletto, οὐσ. ἄρσ. δικλόν, δικίδιον, βαρελάκι· μικρὸν ἄγγειον· ἐλατηριοδόχη, ἐλατηριοθήκη.
 Barilla, οὐσ. θ. ἀνθυλλίς, ἀνθυλλιον, ἀρμυρήθρα· ἔμπορ. νάτρον.
 Barillozo, οὐσ. ἄρσ. δικλόν· διὰ πυρίτιδα.
 Barinosia, οὐσ. θηλ. βαρυνόσια, βαρεία νόσος.
 Barinoso, ἐπίθ. καὶ οὐτ. βαρύνοςος.
 Bario, οὐσ. ἄρσ. γημ. βάρυον ἢ βάρυον.
 Bariosma, οὐσ. θηλ. βαρύσμον φυτόν.
 Baripicci, οὐσ. ἄρσ. πλ. βαρύπικνοι, κατιόντες.
 Baripicciou, οὐσ. ἄρσ. βαρύπικρον, ἀβήθιον.
 Baritono, βαρύτονος· βαρύτονον· βαρύτονον ῥῆμα.
 Barixilo, οὐσ. ἄρσ. βαρύξυλον, φυτόν.
 Baricchio, ἐπίθ. μονο-, ὡν οὐ-ρι(ν)ον· κοῦφος, κουφόνους.

Bartagio, οὐσ. ἄρσ. αἰθουσα τῆς
Βουλῆς τῆς Ρώμης.
Barletta, ἴδε Bariletta· εἶδος ἱέρακος.
Barlettajo, οὐσ. ἄρσ. εὐτισπηγῆς,
καδοποιός, βαρλάς ἢ βουτσῆς.
Barletto, ἴδε Bariletto· ἐργαλεῖον
εἰς σχῆμα L κρατοῦν τὸ ξύλον ἐπὶ
τοῦ ἀκροβατοῦ.
Barlione, οὐσ. ἄρ. ἴδε Barletta.
Barloneo, οὐσ. ἄρσ. εἶδος πλοιαρίου,
λέμβος.
Barlotta, οὐσ. θ. ἴδε Barilotto· εἶ-
δος μεγάλης ρυκάνης, ρύκανον με-
γάλον.
Barlotta, ἄρ. ἴδε Barilotto.
Barlume, ἀμυδρὸν φῶς· μικρὰ γνῶσις.
Barnaggio, ἴδε Baronaggio.
Baro, οὐσ. ἄρσ. ἀπατεῖον, κακούργος.
Barocchio, ἴδε Barocco.
Barouciajo, οὐσ. ἄρσ. ἀματηλάτης.
Barocio, οὐσ. ἄρσ. ἄμαξα, κάρρον.
Barocco, οὐσ. ἄρσ. ἀσχροκέρδεια·
ἐπιθ. ἀλλόκοτος, γελοῖος.
Baroccolo, ἴδε Barocco· τοκογλυφία.
Barolè, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Barulé.
Barolite, οὐσ. θ. ἀνθρακική βαρεῖα.
Barometrico, ἐπιθ. φασ. βαρομετρικός.
Barometro, οὐσ. ἄρ. φασ. βαρόμετρον.
Barometragrafo, βαρομετρογράφον.
Barona, οὐσ. θηλ. τοῦ Barone.
Baronaggio, οὐσ. θηλ. βαρονία, πλή-
θος βαρόνων· κυριότης, κυριαρχία,
ὑπεροχή.
Baronale, ἐπιθ. βαρονικός.
Baroncio, οὐσ. ἄρσ. περιδρόμος νέος,
τακκίσι ἢ μωσχόμαγκα ἢ κατσι-
μανία.
Barono, οὐσ. ἄρσ. ἄριστος (ἐπιθα-
νῆς) ἀνὴρ, κύριος, μέγα ὑποκειμε-
μενόν· βορόνος σύζυγος, ἀνὴρ κύ-
ριος· ἐπαίτης· περιδρόμος νέος· φα-
λόβιος, κακοήθης, τακκίσι.
Baroneria, οὐσ. θηλ. ἴδε Baronata.
Baronescamente, ἐπιρ. φαύλως, εὐ-
τελῶς.
Baronesco, φαύλος, εὐτελής, χαμη-
πῆς.
Baronessa, οὐσ. θηλ. γυνὴ μεγάλης
ἀξίας· βαρόνησσα, γυνὴ βαρόνου.

Baronetto, οὐσ. ἄρσ. βαρονίσκος.
Baronevole, ἀνδρικός, ἀνδρόπρεπής.
Baronevolmente, ἀνδρικῶς, μεγαλο-
πρεπῶς, εὐγενικῶς.
Baroniano, ἐπιθ. φιλ. βαρονιανός.
Barosameno, οὐσ. ἄρσ. φασ. ἀνεμί-
μετρον.
Baroscopio, οὐσ. ἄρσ. βαροσκόπιον.
Baroulò, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Barulé.
Barra, οὐσ. θηλ. ἴδε Barra. σῦρτις,
τέναγος, ἰλύς.
Barrare, ρ. ἐν. ἴδε Barara· (περι-
πο)φράσσω, (περι)χαρᾶκῶ.
Barras, οὐσ. ἄρ. ρητίνην ξηρανομένην.
Baralto, ἀνατ. ἐξέχων.
Barrazzatore, οὐσ. ἄρ. ἀνταλλάκτης
ζώων.
Barre, οὐσ. θηλ. πλ. μέρος τῆς σια-
γόνος τοῦ ἔκτου, εἰς ὃ ἐγγίζει ὁ
χαλινός.
Barrera, οὐσ. θηλ. ἴδε Bararia.
Barretta, οὐσ. θηλ. ἔλασμα.
Barricare, ρ. ἐν. ἀποφράσσω.
Barricata, οὐσ. θηλ. φραγμός, (πε-
ρι)φράγμα.
Barricra, οὐσ. θ. εἶδος ἀγῶνος· δρύ-
φακτον, φραγμός· ἐμπόδιον, ὄριον.
Barrire, οὐδ. βρυχῶμαι· οὐσ. ἴδε·
Barrito, οὐσ. ἄρσ. βρυχηθμός, βρύ-
χημα (ἐλέφαντος), κραυγὴ, βοή.
Barro, ἴδε Baro· εἶδος πηλίνου ἀγ-
γείου. [ἢ κάρρου.
Barrucelo, οὐσ. θηλ. εἶδος ἀμαξίου.
Bartolico, ἐπιθ. φιλ. βαρτολικός.
Bartolista, οὐσ. ἄρ. βαρτολιστής.
Barruffa, οὐσ. θηλ. διαπληκτισμός,
σύγκρουσις, ἔρις, φιλονεικία, ταρα-
χὴ, καυγᾶς.
Barruffevole, δύσπερις, φιλερις, φι-
λόνεικος, καυγατζῆς.
Barruffo, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Barruffa.
Barrugioli, ἐπιρ. ἴδε Ugioli.
Barrulé, περιτέλεις τῆς περινημίδος.
Barrullaro, οὐδ. καὶ ἀνατ. μεταπωλῶ.
Barrullo, οὐσ. ἄρσ. προπόλης, μετα-
πράτης, ἐπιθ. κρονόληρος.
Barzelletta, ἀστεϊσμός, ἀστελισμός.
Barzellettarre, ἀστεϊζομαι, χαριεν-
τίζομαι.

Basa, οὐσ. θ. ἴδε Basa, (κυρ. καὶ μτφ.)
Basale, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Baso.
Basalisoc(hi)o, ἴδε Basillisco.
Basalte, οὐσ. ἄρ. ὁ βασανίτης λίθος.
Basaltite, οὐσ. θηλ. κρύσταλλος ποι-
κιλόχρους.
Basamento, οὐσ. ἄρσ. ὑπόδαρον.
Basano, οὐσ. ἄρσ. βάσανος (λίθος).
Bascia, οὐσ. ἄρσ. σατράπης, παστῆς.
Basciare, ρ. ἐν. ἴδε Basciare.
Bascio, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Bacio.
Basa, οὐσ. θηλ. βάσις· κρηπίς, θεμέ-
λιον, ἀρχή.
Basco, οὐσ. ἄρσ. ἴδε Babbeo.
Basetta, οὐσ. θηλ. κυρ. πλ. μύτταξ,
ὑπόρεινα [πτηνόν.
Basellino, ὄπισθ. τοῦ Basella· μικρὸν
Basellone, ὁ ἔγων μέγαν μύστακα.
Basiale, οὐσ. ἄρσ. ὀστέωδες σύστημα
τοῦ ἰσθμοῦ.
Basilare, ἐπιθ. βάσις ἐπέλων.
Basiliani, οὐσ. ἄρ. πλθ. βασιλιανοί.
Basilica, οὐσ. θηλ. βασιλική (οἰκία,
στοῶ), βασιλικὸν (δῶμα)· ναὸς Ἰο-
λαϊκός, μητροπόλις, βασιλική (ἐκ-
κλησία)· βασιλική.
Basilei, οὐσ. ἄρ. νμ. τὰ βασιλικά.
Basilico, βασιλικόν, βασιλικός.
Basilicografia, περιγραφή τῆς βασί-
λιτις.
Basilicono, οὐσ. ἄρ. φασ. βασιλικόν.
Basilidione, οὐσ. ἄρ. ἀλοιφὴ κηρωτή.
Basilie, οὐσ. θηλ. ἴδε Drimirrezo.
Basilichio, οὐσ. ἄρσ. ἴδε·
Basilisco, οὐσ. ἄρσ. βασιλίσκος, εἶ-
δος αἰγῆς· εἶδος πυροβολικοῦ ἄστρ.
βασιλίσκος.
Basimento, οὐσ. ἄρσ. λιποθυμία.
Basimentuccio, οὐσ. ἄρσ. λιποθυ-
μία εὐραγία.
Basina, οὐσ. θηλ. ἴδε Bassoffia.
Basino, εἶδος θαμβελίνου ὑφάσματος.
Basio-cerato-glosso, βασικαρπτό-
γλωσσος.
Basio-faringeo, βασιφαρυγγίτης.
Basiglossco, οὐσ. ἄρ. βασιόγλωσσος
μῦς.
Basire, οὐδ. ἐκπνέω, ἐκ(ἀπο)ψύχω,
ξεψυχῶ· λιποθυμῶ, λιποψυχῶ.

Basiofenale, οὐσ. ἄρ. σῶμα σπον-
δυλικόν.
Bassoffia, οὐσ. θ. ἴδε Minestra.
Bassoffione, οὐσ. ἄρ. πολύτακτος,
τρώγων πολλὸν ζῆμόν.
Bassoso, ἐπιθ. βλάξ, ἡλίθιος.
Bassa, οὐσ. θ. εἶδος χοροῦ· καὶ κρού-
σματος.
Bassa, οὐσ. ἄρ. ἴδε Bascia.
Bassalto, οὐσ. ἄρ. ἴδε Basalte.
Bassamente, ἐπ. ταπεινῶς, εὐτελῶς,
ἀγανῶς.
Bassania, οὐσ. θ. δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Bassano, πτην. ἐκ τοῦ γέν. τελε-
κάνος.
Bassania, οὐσ. θ. ἴδε Arraccamento.
Bassare, ἴδε Albassare, ταπεινῶς· ἀνατ.
κλίνω· οὐδ. μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι.
Bassata, οὐσ. θ. κοίλιανσις, χαμηλῶ-
σις τῆς γῆς.
Bassettare, ρ. ἐν. κτείνω, φονεύω.
Bassetto, οὐσ. ἄρ. τετραγώνον ὄργα-
νον ἐπιθ. ὑπὸ τι χαμηλῶς· μικρὸς,
βραχύς, κοντός.
Bassezza, ταπεινώσις, χαμηλότης·
παρακμή· ἀδύς· γένεια· χαμέρπεια,
μικροπρέπεια· ἔργον (πράγμα) εὐτε-
λές.
Bassihordi, οὐσ. ἄρ. τὸ τέταρτον τῶν
τῆς ἀριστερῆς φυλακῆς τοῦ πλοίου.
Basilica, οὐσ. θ. ἴδε Basilica.
Basilico, οὐσ. ἄρ. ὠκιμον, ἴδε Ba-
silico.
Basso, οὐσ. ἄρ. βάθος, πυθμῆν, τὸ
κάτω μέρος, μουσ. δευτεροφωνία, τὸ
ἴσον βαρβαρόβιτος· ἐπιθ. χαμηλός,
κεκλιμένος· ὁ κάτω, ὁ κατωτέρως
κεκλιμένος· βαθύς· ἀ(δύς)γενής, τα-
πεινός, εὐτελής, χαμέρπης, μικρο-
πρεπῆς, κοινός, δημῶδης, ποταπός·
κόλιος, ὀλίγος, ἀβαθής, ρηχός· ἀ-
νανδρος, μικροψύχος, μικρόνους· κα-
τώτερος· ἀδόκιμος· εὐτελής, ὀλίγος·
ντ. ἀνευ καταστρώματος· ἐπιρ. ἴδε
Bassamento· χαμηλοφώνος.
Bassone, οὐσ. ἄρ. μουσ. βαρύκυλος.
Bassoriclieno, οὐσ. ἄρ. πρότυπον.
Bassotto, μικρός, βραχύς, κοντός·
θεραπευτικὴ κύων.

Bassura, ἴδε Bassezza· πλ. βόθρια ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐλώδης γῆ.
 Basta, οὐσ. θ. διαρραφή, κατάπιασμα ἢ τρώγμα (ἐπι) πτυχῆ.
 Bastabile ἐπιθ. ἐπι(δι-, ἐξ)αρκής.
 Bastagio, ἴδε Facchino.
 Bastajo, οὐσ. ἀρ. σαγματοποιός, σαμαρῆς.
 Bastalena (α), ὄλαις δυνάμει.
 Bastante, ἐξ ἐπιαρκής, ἐπι(ἐξ)αρκῶν.
 Bastantemente, ἀρκούντως, ἀρκετά.
 Bastanza, οὐσ. θ. διάρκεια τὸ ἀρκούν.
 Bastarda, οὐσ. θ. ντ. εἶδος μικροῦ λαθουρίδος, τὸ μέγιστον ἰστίον λαθουρίδος πλ. τὰ κινητὰ ἰστία τῆς κεραίας· μικρὰι παλάρροιαι· εἶδος ρίνης· λεβήτιον· θ. τοῦ Bastardo.
 Bastardaggine, οὐσ. θ. νοθεία.
 Bastardare, οὐδ. ἐν. ἴδε Imbastararo.
 Bastardella, οὐσ. θ. λεβήτιον, εἶδος λιθουρίδος.
 Bastardo, ἐπιθ. καὶ οὐσ. νόθος.
 Bastardume, οὐσ. ἀρ. γενεὰ νόθος, νοθεία.
 Bastare, οὐδ. (ἐξ, ἐπι)αρκῶ διαρκῶ· δύναιμι ὑπομένειν· ἀντέγω· καθικνοῦμαι, φθάνω· ἀρκεῖ, φθάνει· αὐτίπ. (ἐπι-, ἐξ)αρκῶ ἑμαυτῶ.
 Bastaro, οὐσ. ἀρ. ἴδε Bastajo.
 Basterna, οὐσ. θηλ. εἶδος κάρρου ἢ φορείου.
 Bastevole, ἀρκῶν, ἀρκετός, ἱκανός· ἔξοχος· διαρκής· ἀνεκτός.
 Bastevolezza, οὐσ. θηλ. τὸ ἱκανόν, τὸ ἀρκούν.
 Bastevolmente, ἐπι. ἀπογρόντως, ἀρκοῦντως. [ριον.
 Bastia, προμαχῶν, προτείχισμα· φρού·
 Bastiere, οὐσ. ἀρ. ἴδε Bastajo.
 Bastimento, οὐσ. ἀρ. πλοῖον.
 Bastinga, οὐσ. θηλ. παράρρημα, πα·
 ράβλημα.
 Bastionare, ρ. ἐν. προταιγίζω.
 Bastione, οὐσ. ἀρ. προτείχισμα, προ·
 πύργιον.
 Bastila, ἴδε Bastia· φρούριον, οχύ·
 ρωσις.
 Basto, οὐσ. ἀρ. σίγμα, σαμάριον·
 βάρος.

Bastonaccio, οὐσ. ἀρ. περιφρ. τοῦ
 Bastone.
 Bastonamento, οὐσ. ἀρ. ξυλοκοπία,
 ξυλοκόπημα.
 Bastonare, ρ. ἐν. δέρω, ξυλοκοπῶ· κα·
 θάπτομαι, δάκνω· παλῶ, ἐκποῖῶ.
 Bastonate, οὐσ. θηλ. ξυλοκοπία, ξυ·
 λοκόπημα, ξυλιά· ἐλαβή, ζημία·
 διπλαρῆ.
 Bastonata, οὐσ. θηλ. ὑποκ. τοῦ
 Bastonata.
 Bastonato, οὐσ. ἀρ. ραβδοῦχος.
 Bastonatore, οὐσ. ἀρ. ὁ δέρων, ξυ·
 λοκοπῶν.
 Bastonatura, ξυλοκοπία, μαστίγωσις.
 Bastoncellu, οὐσ. ἀρ. ὑποκορ. τοῦ
 Bastone.
 Bastone οὐσ. ἀρ. ράβδος, βακτηρία·
 σκῆπτρον· βακτηρία, στήριγμα·
 (χαρτοκατίν.) μπαστούνι· ναυτ. τι·
 νὰς λεπτοὶ ἰστοί· κυμάτιον, ρόμ·
 βος, ζωστήρ· τὸ γείσσον τῆς τῆς κο·
 ρωνίδος· εἶδος ἰχθύος.
 Baston-cillo, -ello, οὐσ. ἀρ. ἴδε Ba·
 stoncello.
 Bastoniere, οὐσ. ἀρ. ραβδοφόρος.
 Bastorovescio, οὐσ. ἀρ. φάραξ,
 κοιλάς.
 Bastu 'a, οὐσ. θηλ. σαγήνη.
 Batacchiare, ἴδε Abbatcchiare.
 Batacchiata, οὐσ. θηλ. ξυλοκοπία,
 ραβδία.
 Batacchio, οὐσ. ἀρ. ράβδος, βακτη·
 ρία, ρόπαλον.
 Batalone, οὐσ. ἀρ. εἶδος μουσουλίνος.
 Batassare, ἐν. σεῖω, σαλεύω.
 Batata, οὐσ. θ. γεωμήλον, ἴδε Patata.
 Batavia, οὐσ. θηλ. ὕψασμα λαίον ἢ
 ραβδιδόν.
 Batidine, ἐπιθ. καθυδίνης.
 Batignanes, οὐσ. ἀρ. εἶδος σύκου.
 Batmo, ἀνατ. θαμμός, βάθρον, κοτύλη.
 Batonechio, οὐσ. ἀρ. βακτηρία· ῥόπτρον.
 Batolo, οὐσ. ἀρ. ταινία· ἀκρα τῆς
 κορυφῆς· κορυφῆ· πιλιδιον, σκιά·
 διον· ἴδε Platca.
 Batosta, οὐσ. θηλ. διαφορά, ἔρις, λο·
 γομαχία.
 Batostare, ρ. ἐν. διαφέρωμαι, λογομα·

γῶ· αὐτίπ. καὶ ἐν. ἀγωνίζομαι, (δια)·
 μάχομαι.
 Batrachi, οὐσ. ἀρ. πλθ. ἐρπετὰ θα·
 τραχοσιδῆ.
 Batraco, οὐσ. ἀρ. χειρ. βάτραχος.
 Batracomiomachia, θατραχομιωμα·
 χία.
 Batracopoli, οὐσ. θηλ. φιλ. θατρα·
 γόπολις.
 Battadore, οὐσ. ἀρ. ἀλιωνεύς, ἀλω·
 νιστής.
 Battaglia, οὐσ. θηλ. μάχη, ἀγών·
 συμπλοκή· ἐρωτικός ἀγών, μονομα·
 χία· τάγμα· τάγματα· τὸ τρίτον τοῦ
 στρατοῦ· κάκωσις· πειρασμός· ἐπι·
 χειρήμα, ἀγών· ζαντ. μετάβασις, ἐ·
 φδος· μουσική σύνθεσις.
 Battagliare, ρ. ἐν. πολεμῶ, προσβά·
 λω, ἐπιτίθεμαι· μάχομαι.
 Battagliata, οὐσ. θ. σύγκρουσις συμ·
 πλοκή.
 Battagliatore, trice, μαχητής, πο·
 λεμιστής.
 Battagliera, οὐσ. θ. τοῦ·
 Battagliere, ἴδε Battagliatore· ἴδε
 Battaglioresco, μαχητικός· πολεμικός
 Battaglietta, οὐσ. θ. ἀψιμαχία.
 Battaglievole, ἐπιθ. μαχητικός· πο·
 λεμικός.
 Battagliavolmente, διὰ τῆς μάχης.
 Battaglione, μεγεθ. τοῦ Battaglio·
 τάγμα.
 Battaglioso, φιλοπόλεμος· προκαλῶν
 εἰς μάχην· πολεμικός· φιλόναϊκος.
 Battagliista, οὐσ. ἀρ. ζωγράφος μα·
 χῶν.
 Battagliolina, ἀψιμαχία, ἀκροβολι·
 σμός.
 Battagliuolo, ἐτοιμοπόλεμος.
 Battagliuzza, οὐσ. θ. ἀψιμάχια, ἀ·
 κροβολισμός.
 Battere, ρ. ἐν. τύπτω, πλήττω, κρούω,
 κτυπῶ· ἀπιωθῶ, σπρώγω· ἴδε Ab·
 batcchiare· μέγεται· οὐδ. καὶ ἐν.
 ἐπι(ἐξ-, δι)· ἱκνοῦμαι, διήκω, τείνω,
 φθάνω· πάλλομαι· σφύζω, κτυπῶ·
 καταβάλλω, ἀνατρέπω· σπουδῆ πο·
 ρεῦομαι· κακῶ, βασανίζω· πλησιάζ·
 ω, προσγγίζω· καταπιέζω, βλά·

πτω· σφυρηλατῶ· τιμωρῶ· σκοπεύω.
 ἀποπειρῶμαι· ὑπερέγω, ὑπερερῶ·
 αὐτίπ. σκληραγωγούμαι, ματτιγού·
 μαι, τύπτομαι· μονομαχῶ· ἐν. ντ.
 στερεῶ· κρούω· κινῶ.
 Battèria, οὐσ. θ. στρ. καὶ ντ. σειρά
 πυροβόλων, κανονιστογί· πρυσβο·
 λή φρουρίου· τὰ σκευῆ σιδηρου·
 γείου· τὰ μαγειρικά σκευῆ.
 Battes(i)mo, οὐσ. ἀρ. βάπτισμα, κο·
 λυμβήθρα, βαπτιστήριον.
 Battezzamento, οὐσ. ἀρ. βάπτισις,
 βάπτισμα· ἴδε Bagnamento, Im·
 mersione.
 Battezzante, οὐσ. ἀρ. ὁ βαπτίζων,
 βαπτιστής.
 Battezzare, ἐν. καὶ οὐδ. βαπτίζω·
 ἀναδέχομαι· ὀνομάζω· ἐσώζω· αὐτίπ.
 καυθίζωμαι, κομπορρημονῶ.
 Battezzato, οὐσ. ἀρ. χριστιανός.
 Battezzatore, ὁ βαπτίζων, βαπτιστής.
 Batticuore, παλμός καρδίας· ἀγωνία.
 Battifoco, οὐσ. ἀρ. πυρεῖα, πυρο·
 λιχία.
 Battilano, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀλείφων καὶ
 κτυπῶν τὸ μαλλίον τῶν ἐριούχων
 τεχνίτης.
 Battiloro, οὐσ. ἀρ. χρυσηλάτης, χρυ·
 σουργός.
 Battimano, ἐπικρότηςις, χειρακρό·
 τησις. [πημα.
 Battimento, πλήξις, κρούσις, κτύ·
 Battipalle, ἐμβολεύς, διωστήρ τῆς
 σφαίρας.
 Battisegola, οὐσ. θ. κύανος, φυτόν.
 Battisoffi-a, -ola, οὐσ. θηλ. φόβος,
 καρδιοκτύπι.
 Battista, οὐσ. ἀρ. βαπτιστής.
 Battiste-o, -ria, -ro, οὐσ. ἀρ. βαπτι·
 στήριον.
 Battistino, οὐσ. ἀρ. βαπτιστής.
 Battistrada, οὐσ. ἀρ. πρὸδρομος.
 Battito, οὐσ. ἀρ. ἴδε Tremito, Tre·
 more· σφυγμός, σφύξις, παλμός τῶν
 ἀρτηριῶν.
 Battitoja, οὐσ. θηλ. ἐξισωτῆρον τῶν
 στοιχείων.
 Battitojo, οὐσ. ἀρ. κλεισιός, θύρω·
 μα· ἐπιβλής, σύρτης· ῥόπτρον.

Battitore, trice, πλήκτης, ὁ κοῦβαν. ράπτρον· πρό(κατά)σκοπος.
 Battitura, οὐσ. θηλ. πλήξις, πλήγη, κρούσις, κτύπημα· κάκωσις, βάσανος, μάστιξ· ἀλόησις, ἀλώνισμα· ἀλοητός· ἀλιάξ· ἀποσφυροκόπημα.
 Battuta, οὐσ. θ. πλήξις, πλήγη, κρούσις, κτύπημα· ὁδὸς πολυπάτητος, λεωφόρος φέφος, μουσ. χρόνος, ρυθμός.
 Battuto, οὐσ. ἀρ. δῶμα (οἴκου), στέγη ἐπίποδος ἢ ὑπαίθρον·— οὐσ. οἱ μετανόουντες· ἀσθενής· κατόπνος, ἀπειρηκώς· περιπατής.
 Battuto, -lo, οὐσ. ἀρ. σφῆρας.
 Batturlare, οὐδ. βορβῶ.
 Bau, μπαρμπούλα.
 Bava, οὐσ. θ. σάλιον, σάλος· γνάφαλλον· ντ. αὐρα, ζέφυρος.
 Bavaglio, οὐσ. ἀρ. περίζωμα, ἐμπροσθέλλα.
 Bavego, οὐσ. ἀρ. περιλαίμιον τοῦ ἐπανάφοριου.
 Baveita, οὐσ. θ. ἴδε Bava (3).
 Baviera, οὐσ. θ. πρωτοπτεῖον τοῦ κράτους· ταινία.
 Bavo, σιαλώδης, σιαλοχόος, σαλιριάρης.
 Bazar, οὐσ. ἀρ. ἀγορά, παζάρι.
 Bazza, οὐσ. θ. τὰ διανεμόμενα χαρτιά· ἐκάστῳ τὸ πιάσιμον χαρτίου· εὐτυχία, τύχη· σφηνοειδής πύγων ἴδε.
 Bazzana, οὐσ. θ. ἐμπορ. εὔρα.
 Bazzica, οἰκείος, σχετικὸς, οἰκιακός· συνάντροφός· τριανταμία· πλ. ἴδε Bazzicatura.
 Bazzicare, οὐδ. αὐτπ. (συγ) ἀναστρέφομαι.
 Bazzicatore, λήρος, εὐτελὴ πρᾶγματα.
 Bazzuito, ἐπίθ. ἡμίφθοσ, ἡμίθρα.
 Bazzucare, οὐδ. συγκρούω.
 Beare, εὐδαιμόνα ποιῶ· οὐδ. ἀπολαύω.
 Beatamente, εὐδαιμόνως, εὐτυχῶς.
 Beatificare, ρ. ἐν ὄλιον ποιῶ· εὐδαιμονίζω· ἐκθειάζω· ἀγιάζω.
 Beatificatore, trice, ὁ εὐδαιμόνα ποιῶν.

Beatificazione, τὸ εὐδαιμόνα ποιεῖν, ἀγιασμός.
 Beatitudine, οὐσ. θ. εὐδαιμόνια· μακαριότης.
 Beato, μακάριος, εὐδαιμόν, εὐτυχής.
 Beatore, trice, ὁ εὐδαιμόνα ποιῶν.
 Bebu, οὐσ. ἀρ. θέλασμα, ἴδε Belamento.
 Beca, οὐσ. θ. ταινία, δεσμός.
 Becca, οὐσ. θ. σφρωστήρ, καλτσοδέτης.
 Beccaccia, οὐσ. θ. σχολοπαξ, ξυλόκοττα.
 Beccafico, οὐσ. ἀρ. συκαλῖς, συκοφάγος.
 Beccajo, οὐσ. ἀρ. κρεωπώλης, κρεουργός.
 Beccamento, οὐσ. ἀρ. τσίμπημα, ἴδε Beccare.
 Beccamorti, οὐσ. ἀρ. νεκροθάπτης.
 Beccare, ἐν. οὐδ. καὶ αὐτπ. τσίμπῶν τὴν τροφήν· τρώγω· κερδαίνω τι.
 Beccarello, ἴδε Becherello.
 Beccarivale, οὐσ. θ. ἐρωδιὸς λευκός, ἴδε Paletta.
 Beccaro, ἴδε Beccajo.
 Beccastrino, οὐσ. ἀρ. δίκελλα.
 Beccata, οὐσ. θ. νυγμός, τσίμπηματι.
 Beccatella, οὐσ. θ. ὑποκ. τοῦ Beccata· λήρος, εὐτελεὲς πρᾶγμα.
 Beccatello, οὐσ. ἀρ. ὑποστήριγμα ἐξωστέγου, ἔρεισμα καρωνίδος· τραγικός.
 Beccatojo, οὐσ. ἀρ. σκαφίδιον.
 Becchegiare, οὐδ. ντ. χῶνω τὴν μήτην μου εἰς τὴν θάλασσαν.
 Beccheggio, οὐσ. ἀρ. ντ. βύθισις τῆς πῶρος εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὕψωσις.
 Becherello, οὐσ. ἀρ. τραγικός, ἔριφος.
 Becheria, οὐσ. θ. κροτοπλεῖον, σφαγσίον, μακαλίον, φόνος· σφαγή.
 Bechetto, ταινία τῆς ἀρχαίας κορδύλης.
 Becco, οὐσ. ἀρ. ρύγχος, ράμφος· στόμα· ὀπή τῶν σῶκων· ἐργαλείον

ἴδε Beccuccio· ἡ ἄκρα τοῦ πλοίου· τράγος· ἀστρ. ὁ αἰγόκερως· ὁ ἀστὴρ τῆς αἰγῆς.
 Beccone, τράγος μέγας· εὐθήης, μωρός.
 Beccostorto, ἀρ. παραβιδοφάγος.
 Befana, θ. νευρόσταστον· μορμώ, φάντασμα, δῶρον· γυνὴ δυσειδής, ἴδε Befania.
 Beffa, θ. ἐμπαιγμός, περίπαιγμα· λήρος, πρᾶγμα εὐτελεές.
 Befardo, ἐμπαικτής, περιγαλαπτής.
 Befare, χλευάζω, (κατα-, ἐπι-, περι-) γελῶ, (ἐπι-)σκώπτω, ἐμπαίζω, ἀπατῶ, παίζω· αὐτπ. κατα (ἐπι-, περι-) γελῶ, ἀψφῶ.
 Beffe, ἴδε Beffa· λήρος, εὐτελεὲς πρᾶγμα.
 Beffaggiamento, ἀρ. ἐμπαιγμός.
 Beffole, καταγέλαστος, καταγελάσιμος.
 Beghino, ὁ κέρων ἐνδυμα· μοναχοῦ κοσμικός.
 Berglierbei, ἀρ. σατράπης.
 Beh, ἐπίρ. ἐρωτημ. καλῶ, τί ἤκοιούθησε ;
 Bei, ἀρ. βίης· πλ. τοῦ Bello.
 Belamento, βληχή, βλήχημα, θέλασμα.
 Belatore, trice, ὁ βληχόμενος, ὁ βελάζων.
 Belenoide, θ. βελενοειδής ἀπόρυσις.
 Belguino, ἀρ. βτ. στύραξ, θέλιμος.
 Belladonna, στρύχνος, φυτ. φαρμακῆρον βολβώδες φυτόν· ἴδε Amarantho.
 Bellamento, εὐπρεπῶς, εὐμορφα· ἡσυχία, κοσμίως, κομψῶς.
 Bellara, οὐδ. πολεμῶ, πόλεμον ποιοῦμαι.
 Bellasta, καλῶς μεταχειριζόμενος τὸ δῶρον.
 Bellatore, ἀρ. πολεμιστής.
 Bellatrice, θ. καλλιπλόκαμος.
 Bellatrice, θ. πολεμιστρια· ἀστρ. ἀστὴρ.
 Bellazzera, ἐπίθ. καλλίκομος.
 Bellacorna, ἐπίθ. καλλίκερως.
 Bellegambe, ἐπίθ. καλλίσφυρος.

Belleggiaro, οὐδ. κομψεύομαι.
 Bellella, θ. θάλος, ἰλύς, βόρβορος, λῆσπη.
 Bellello, ἀρ. ψιμ(μ)ύθιον, ψιμ(μ)ύθιον, φουκακίδιον· ἐπίθ. ὄσοκ. τοῦ Bello.
 Bellezza, θ. κάλλος, καλλονή, ὠραιότης, εὐμορφία· ὠραῖον ὑπακείμενον· ὀδυρλιστής, ἐκάνοτης, ἐπιτηδαιότης.
 Bellicato, ἐπίθ. κείμενος ἐν τῷ θυμῷ· μτφ. ἐν τῷ μέσῳ, ἐν τῷ κέντρῳ.
 Bellico, ἀρ. διαφαλός.
 Bellico, ἐπίθ. πολεμικός.
 Bellicone, ἀρ. μέγα ποτήριον.
 Bellicosamente, πολεμικῶς, ἀνδρείως.
 Bellicoso, ἐπίθ. πολεμικός, φιλοπόλεμος.
 Bellimbusto, ἐπίθ. σκυπτ. ὠρατός.
 Bellino, ὄσοκ. τ. Bello· οὐσ. ἐπιχαρίς.
 Bello, ἀρ. ἴδε Bellezza· πρᾶγμα ὠφέλιμον, ἐντιμον· ἀνεσις· εὐκαιρία· ἐπίθ. ὠρατός εὐειδής, εὐπρεπής· καθάρσις· κομψός, χαρίεις, γλαφυρός, εὐχρηστος, εὐσεχίμων· πολυτελής, λαμπρός· μέγας· θέσις· φιλόστοργος· ἠδονικός, προσφιλής, ἐπίσημος· εὐγενής, χαρίεις· ἐπίρ. κομψός, κομψίως.
 Bellocio, ἐπίθ. ὠρατός καὶ μέγας.
 Bellumore, εὐθυμίας, χαρμόσυνος, χαρίεις, ἀστειός, τολμηρός, ἴδε Uomo-rinale.
 Belomanzia, θ. φιλ. βελομαντεία.
 Belono, ἀρ. ὁ βληχόμενος ἢ κλαίων.
 Belva, θ. θήρ, θηρίον.
 Belvedere, τερψιθέα, ἀποψία· ὑπερῶνον, ὑπερῶριον καὶ ὑπερῶροφος.
 Belvicida, θηρ(ι)οκτόνος, θηρ(ι)οφόνος.
 Belvino, ἀρ. ὄσοκ. τοῦ Belva, θηρίδιον.
 Belzabù, ἀρ. ἐσωφόρος.
 Bemmione, ἀρ. ἀνὴρ μεγάλης ἐμψίας.
 Bem(m)ollo, ἀρ. μουσ. ὕψισις.
 Bonacca, θ. γεωργ. ληνός.

Benaccione, άρ. κομ. μεγεθ. τοῦ Bene.
 Benaccoppiamento, επίρ. άρμοδιώ-
 ώτατα.
 Benaccoppiato, επίθ. άρμοδιώτατος.
 Benaguramento, επί κλισίαις, άγα-
 θή τύχη.
 Benallevato, επίθ. εύπαιδευτος.
 Benandata, φιλοδώρησις, δώρον, παχ-
 ταισι.
 Benarmato, επίθ. έξοπλισμένος.
 Benarrivato, επίθ. εύδοθεις.
 Benavventuranza, θ. εύτυχία.
 Benavventuramento, επίρ. εύτυ-
 χώς.
 Benavventurato, επίθ. εύτυχής.
 Ben bene, επίρ. όλως, καθ' ολοκλη-
 ρίαν.
 Benchè, επίρ. άν και, καιπερ, καιτοι.
 Benchèd, ταύτò τῷ Benchè.
 Bencondizionato, καλώς διατεταγ-
 μένος.
 Bencondotto, ένταλώς διατεταγμένος.
 Bencostumato, επίθ. χρηστοτήθης.
 Bencreato, ίδε Benallevato· μακά-
 ριος.
 Benda, θ. ταινία· κεφαλοδέσμος· κά-
 λυμμα, καλύπτρα, κρήδειμον· χίτρ.
 μίτρα.
 Bendare, έν. ταινιά τοῦς όφθαλμούς·
 μτρ. τυφλῶ.
 Bendatura, θ. ταινίωσις.
 Bendella, θ. ταινιον, ταινίδιον.
 Bendira, έν. εύ λέγω, καλώς λέγω,
 Bendispasto, επίθ. εύδιέβητος.
 Bendone, ταινία μιτρῶν, καλυμ-
 μάτων.
 Benducio, άρ. μικρόν ρινόμακτρον
 τῶν παιδιῶν· περιδεμα τοῦ μετώπου·
 Bone, άρ. τὸ καλόν, τὸ αγαθόν· έν-
 δώδιμόν τι· πράγμα, σχετός· άγα-
 θόν τῆς γῆς, προϊόν· ψυχή μου
 επίρ. εύ, καλώς, καλό· άρθῶως· ά-
 ναπιστικῶς· άρμοδιῶς, προπόντως·
 εύπόρως (προς) έτι, επίσης· κατα-
 άρως, ζ. πολύ· ά και, καιτοι, κά-
 πέρ ναί· όμως· εύτυχῶς· έπιμε-
 λῶς· άσφαλῶς, εύτυχῶς· πολυτε-
 λῶς· άξίως, δικαίως· έχάριως· άνα-

κτικῶς· άκριβῶς· άκινδύως· ίσχυ-
 ρῶς, σφιγκτῶς.
 Bene bene, επίρ. ύπερθ. κάλλιστα.
 Benedatta, θ. κεραυνός· είδος έκλειγ-
 ματος· είδος βοτάνης· ή νηστεία τοῦ
 άγ. Φρ.
 Benedetto, εύλογημένος, εύλογητός·
 περιπόθητος· οσα, έπιληψία.
 Benedica (dare la), παραιτούμαι ό-
 λως τινός πράγματος.
 Benedicento, άρ. δ προχειρίζομενος.
 Benedicenza, θ. εύλογία, έπαινος.
 Benedicere, ίδε Benedire.
 Benedicite, θ. λ. έκκλ. εύλογία,
 ύμνοι.
 Benedire, έν. εύλογῶ· εύχομαι· έπαι-
 νῶ· εύτυχῆ τινα ποιῶ· δίδωμι τήν
 εύλογίαν.
 Beneditore, trice, θ. εύλογῶν.
 Benedizione, εύλογία· δώρον, έλεη-
 μοσύνη.
 Benefattivo, επίθ. εύεργετικός.
 Benefattore, trice, αγαθοεργός, εύ-
 εργέτης.
 Beneficante, επίθ. εύεργατικός.
 Beneficare, εύποιῶ, αγαθοποιῶ, εύ-
 εργετῶ.
 Beneficente, επίθ. εύεργετικός.
 Beneficenza, θ. αγαθοεργία, εύεργε-
 σία.
 Beneficiale, θ. άνήκων εις έκκλ. χο-
 ρήγημα.
 Beneficiario, άρ. λ. θ. εύεργετούμε-
 νος.
 Beneficieta, ίδε Benefiziata· είσόδη-
 μα θεάματος· και αύτή ή έστέρα τῆς
 παραστάσεως.
 Beneficiato, άρ. θ. εύεργετούμενος· θ.
 κατέχων χορήγημα· έκκλ. χορή-
 γημα.
 Beneficio, εύεργέτημα, εύεργασία·
 χάρις· ώφέλεια, όφελος· έκκλησιασ-
 τικόν χορήγημα· βαθμός, άξίωμα,
 προνόμιον· έκκλ. άκολουθία· πλ. τὰ
 έμμηνα, τὰ καταμήνια.
 Benefico, εύεργετικός, αγαθοεργός.
 Benefizialista, άρ. νομικός· πραγμα-
 τεύόμενος παρὶ τῶν έκκλησιαστικῶν
 χορηγημάτων.

Benefiziare, έν. ώφελῶ, εἰμι ώφέ-
 λημα.
 Benefiziata, θ. γραμμάτιον καρδαίου.
 Benemerenda, άξια, εύεργασία, εύε-
 γέτημα.
 Benemerito, (έπ)έξιος· άμοιβῆς τινος
 οὐς, ίδε Benemerenda.
 Benefacito, άρ. ίδε Benefacito.
 Benefaci(men)to, άρ. βοήθησις, προ-
 αίρεισις, άρέσκεια· νόμος.
 Bene spesso, συνεχῶς, συχνάκις,
 συχνά.
 Ben essere, άρ. εύτυχία, εύζωία, τὸ
 εύ εἶναι.
 Benestante, εύπορος, πλούσιος· εύ
 έχων, εύρωστος· μακάριος, εύτυχής.
 Benevalente, ύγιής, εύρωστος, εύ
 έχων.
 Benevivere, οὐδ. εύ ζῶ, εύζωῶ, εδ-
 ημερῶ.
 Benevolante, εύνοος, εύμενής, φι-
 λόφρων.
 Benevolentemente, εύμενῶς.
 Benevolenz(ia), θ. εύνοια, εύμένεια.
 Benevolo, επίθ. εύμενής, φιλόφρων.
 Benefac(c)ione, επίρ. εύεργετικῶς.
 Benefatto, έ. κομψός, ώρατος, καλοκα-
 μωμένος.
 Benefornito, έ. εύμορφος, εύπορος.
 Bangiù, ίδε Belgimino.
 Benignamente, εύμενῶς, φιλοφρόνως,
 πρῶτος.
 Benignità, θ. αγαθοποιία· φιλοφρο-
 σύνη, πραότης, εύμένεια· έπισκευή·
 φιλανθρωπία· αγαθότης· ήπιότης.
 Benigno, επίθ. φιλόφρων, πρῶτος, εύ-
 μενής, εύνοος, εύεργετικός· άφθονός·
 γενναίος· ήπιος.
 Beninsieme, οὐς· ή έννοια, άρμονία.
 Beninteso, -a, έ. εύάριστος.
 Benlavorato, επίθ. καλῶς έργασμέ-
 νος.
 Benna, θ. είδος άμάξης, άρμα, ά-
 μάτιον.
 Bennaio, επίθ. εύγενής· άλιος, εύ-
 τυχής.
 Bannato, επίθ. πασίγνωστος, πασί-
 δηλος. [λιστα.
 Benone, άρ. μέγα αγαθόν· επίρ. κάλ-

Benparlante, επίθ. στομύλος, εύ-
 λαλος.
 Bensui, επίρ. ναί δή, ναί βέβαια.
 Benservito, ένδεικτικόν καλῆς όπη-
 ρεσίας.
 Bensi, επίρ. ναί, βεβαίως.
 Bentonuto, επίθ. καλῶς διατηρούμενος.
 Bentipiaci, άρ. ίδε Benefacito.
 Bentornato, καλή έπιστροφή, κα-
 τευόδιον· επίθ. εύπρόσδεκτος.
 Bentosto, πύραυτα, παρεούθς.
 Bentrovato (state il), καλῶς οὐς·
 εύρήκα.
 Benvisto, άρετῆς, προσφιής.
 Benvolentieri, έπ. προθυμάτατα.
 Benvoluti, επίθ. αγαπητός.
 Benzoiaci, επίθ. σταρακικός, βενζοϊκός.
 Benzoino, άρ. στόραξ, ίδε Belzaino.
 Boola, θ. ίδε Botula.
 Beone, άρ. οινόφυξ, μέλιτος.
 Bequadro, άρ. μουσ. μουσικός χα-
 ρακτήρ.
 Berchia, θ. είδος σμάλλου.
 Bercolocchio, άρ. παραβλῶψ, στρα-
 βός, άλλοθωρος.
 Bere, έν και οὐδ. πίνω· ροσιῶ· έμβέ-
 πτομαι· εἰμι άποχαρής· μεθύσκο-
 μαι, μεθῶ· || — unaffronto, ένέχο-
 μαι προσβολήν· οὐς. πόσις, ποτόν.
 Berenice, θ. Βερενίκη, άστειρισμός τις.
 Berfia (di), λάθρα, ύμνατι ήμικλισίτω.
 Berga, θ. ντ. ύραλος, άπορρώξ· άν-
 θηρον, άνόχλωμα.
 Bergamasca, θ. είδος χοροῦ.
 Bergamotta, θ. είδος άπίδιου· κισσό-
 μηλον, βεργαμότον.
 Bergamotto, βεργαμότον· είδος άπίου.
 Berghinalla, θ. γύναιον, γυναικί-
 ριον, κακότης, δύσφημον· || —, έν.
 άρ. κάλαθος.
 Bergolamento, τὸ εύμετάβολον, κοῦ-
 φον.
 Bergoinare, έν. σκώπτω, καταίζομαι.
 Bergolo, ντ. άσταθής λάμβος, επίθ.
 κοψός, εύμετάβολος· ίδε Soro· εί-
 δος κανίστρου.
 Beriberi, άρ. ίατρ. άλγινός τρώμος.
 Bericuocola, θ. βερικοκκον, ίδε Al-
 bicuoca!

Berillistica, ἡ διὰ τοῦ καθρέπτου
μαντεία.
Berillo, ἄρ. βήρυλλος, πολύτιμος λί-
θος.
Berlengo, ἄρ. τράπεζα ἑστιατόριον.
Berli, ἄρ. πλ. ρήγματα μικρά.
Berlina, κόφων ὀδοιπορική ἀμαξα.
Berlingaccino, ἄρ. ἡ προηγουμένη τοῦ
Berlingaccio, ἄρ. ἡ τυρινὴ πέμπτη
εἶδος πλακοῦντος.
Berlingajuolo, ἄρ. λαίμαργος.
Berlingamento, ἄρ. μωρολογία.
Berlingare, μωρολογῶ.
Berlingatore, ἄρ. ἀδόλεσχος, φλύα-
ρος, μωρολόγος λαίμαργος.
Berlinghiera, θ. λάλος, ἀδόλεσχος,
φλύαρος.
Berlingozzo, εἶδος πλακοῦντος πῶς,
ἀνδρῶν μέριον, ψαλλή.
Berlocco, ἄρ. εὐτελῆ πράγματα κρε-
μάμενα εἰς τὰς ἀλύσεις τῶν ὠρα-
λογίων.
Berna, θ. vt. padiglione in—, ὀπε-
σταλμένη σημαία πρὸς τι σημεῖον.
Bernia, θ. ἐπιδύτης γυναικείας.
Bernoccolato, κλαδευμένος ἐν εἶδει
κεφαλῆς.
Bernoccolino, ἄρ. ὄπικ. τοῦ
Bernoccolo, ἄρ. κύρωμα, κύρτωμα·
ὄδθημα, πρήγμα· κηκίς.
Bernoccoluto, πλήρης κυρωμάτων.
Bero, ἄρ. εὐρωπαϊκὸς ὄφις.
Berretta, θ. πῆλος, κάλυμμα, σκου-
φος ἢ σκούφια ἢ φέσι· ἴδε Calitra.
Berratajo, πιλοποιός, καλυματο-
ποιός.
Berrattina, θ. ὄπικ. τοῦ Berratta.
Berrattino, ὄπικ. τ. Berratta· ἐπιθ.
στακτερός, κακντρεχίστατος, μο-
χθηρότατος.
Berroniero, ἄρ. ἐκατόνταρχος· ὀμο-
ροφῶρας, τοξότης· κακοῦργος, λη-
στής.
Bersagliare, ἐν. προσβάλλω διὰ τοῦ
πυροβολικοῦ· ἐξακοντίζω βέλη· εἰς
τὸν σκοπὸν ρίπτω· ἢ μεταφορ. κατα-
διώκω.
Bersagliere, σκοπευτής· ἀκροβαλι-
στής·

Bersaglio, ἄρ. σκοπός· ἀγών, ἐναγ-
τίσις, συμπλοκή.
Berta, θ. χλευή, χλευασμός, ἐμ-
παιγμός, (κατὰ) γέλως· βαρεία· ἴδε
Puffino· Chiandaja.
Berteggiare, ἐν. καὶ οὐδ. (ἐπι-, κατα)
γελά, (ἐπι)σκώπτω, χλευάζω, ἐμ-
παίζω.
Berteggiatore, τρίς, σκώπτης, χλευ-
αστής.
Beriasoa, θ. παράβλημα, εἶδος ἐλα-
κόλιδος· ἴδε Trabbiccolo· μὴ μόνι-
μον πρᾶγμα· φυτόν.
Bertescare, ἐν. ὀχυρῶ παραβλήμα-
σιν· ματαιοποιῶ.
Bertolotto, mangiara a—, τρώγω
ἀνευ πληρωμῆς· ποῖω τι ἀνευ ἄλ-
λης σκέψεως.
Bertone, ἄρ. παλλακίς, ἱσιωμένος
πόρνης, ὁ διατηρῶν πόρνην· πορνο-
σοσκός. ἢ Σόζυγος λίαν ἄσθενοδὲ χα-
ρακτήρος. ἢ Ἴππος κολοδὲ τὰ ὄπια.
Bertovello, ἄρ. κύρτη, κυρτίς, κύρτος.
Bertuccio, θ. πιθήκας, μαιμού· εἶ-
δος τέττιγος.
Bertucoida, κοιν. πιθηκοκτόνος.
Bertucino, θ. πιθηκιδεύς.
Bertuccio, ἄρ. πιθήκας.
Bertucino, ἄρ. πιθηκιδεύς.
Beruzzo, -lo, ἄρ. ἐργασμα τῶν ἐρ-
γαζομένων ἐν τῷ ἀργῷ χωρικῶν.
Berza, θ. κνήμη.
Berzaglio, ἴδε Bersaglio· κίνδυνος.
Berzara, ἴδε Bersagliara.
Berzo, ἄρ. εὐκαιρία, περίστασις.
Bessaggina, θ. βλακεία, ἀβελτηρία,
εὐθυσία, ἡλιθιότης, μωρία.
Bessansm, ἄρ. ἐρυθρότης τοῦ δέρ-
ματος.
Bestemmia, θ. βλασφημία.
Bestemmiare, ἐν. καὶ οὐδ. βλα-
σφημῶ.
Bestemmiaiore, trice, βλάσφημος.
Bestia, θ. ζῷον· κτήνος· ἡλίθιος,
ἄφρων, ἀνόητος, μωρός, ἀναίσθητος·
κτηνώδης, ζῷον· τύραννος. ἢ Andare,
essere in—, ὀργίζομαι, μαινομαι
κλπ.
Bestiaccia, ἴδε Animalaccio.

Bestiaggino, θ. ζωότης.
Bestiajo, ἄρ. ζωοκόμος, ζωοτρόφος,
κτηνοτρόφος.
Bestiaccia, οὐσ. θ. (λέξ. ὀδυσσεύς),
ἄνθρωπος λίαν εὐήθης, κτήνος, ἀ-
νόητον ζῷον.
Bestialaccio, ἐπιθ. περιφρ. τοῦ
Bestiale, ζιψώδης, θηριώδης, κτη-
νώδης.
Bestialeggiare, πρᾶττω ἢ λαλῶ ὡς
κτήνος.
Bestialità, θ. τὸ κτηνώδες, κτηνω-
δία, θηριωδία· ἄνοια, ἀφροσύνη, μω-
ρία, ἀνοησία.
Bestialmente, ἐπιφρ. κτηνωδῶς, θη-
ριωδῶς.
Bestiame, ἄρ. τὰ κτήνη, τὰ τετρα-
πόδα ζῷα. ἢ Grosso—, ἀγέλη. ἢ
Minuto—, ποιμνιον. ἢ Μεταφ. ἕμα-
θαίτε βάνασοι ἄνθρωποι, ὄχλος συρ-
φετός.
Bestiario, θηριοφύλαξ, ζωοφύλαξ· θη-
ριομάχος.
Besticcinolla, θ. ὄπικ. τοῦ Bestia.
Bestione, μεγάλ. τοῦ Bestia· θηριώ-
δης, κτηνώδης, ἄγριος, ὠμός· ἄκρο-
στόλιον.
Bestiuola, θ. ζωήριον, μικρὸν ζῷον·
ἐνομοιον. ἢ Μεταφ. μωρός, ἡλίθιος,
βλάξ, ἀνόητος, εὐήθης.
Bestiuolo, ἄρ. ταῦτ' ἐπὶ Bes-
tiuola.
Beta, θ. βτ. ἴδε Barbabietola.
Bettola, καπηλεῖον, μαγειρεῖον· Be-
tula.
Bettolare, οὐδ. συγνάζω εἰς τὰ κα-
πηλεῖα.
Bettoletta, θ. ὄπικ. τοῦ Bettola.
Bettoliere, κάπηλος, οἰνοπώλης, τα-
βερνάρης.
Bettoliuccia, θ. ταῦτ' ἐπὶ Betto-
letta.
Bevanda, θ. ποτόν, πόμα· νερόκρα-
σον. ἢ Ποτόν λαματικόν.
Beveraggio, ἄρ. ἴδε Bevanda· ὀπνω-
τικόν· φιλοδώρησις, τὸ κρασί· ντ.
κρασάουρον.
Beveraccio, ἐπιθ. νόστιμος· εἰς ποτόν.
Beveraccio, ἄρ. περιφρ. τοῦ

Beverone, ἄρ. ποτόν, πόμα· γαλα-
κτισμα διὰ τοῦ ἱπποῦ· ἐλητηγή-
ριον.
Bevibilo, ἐπιθ. ποτός, πότιμος· πό-
σιμος.
Bivillacqua, κοιν. ὀδροπέτης, ζοῖνος.
Bovimento, ἄρ. πόσις· πόμα, ποτόν.
Bovisero, ἄρ. (πολυ)πότης ὄρουθ.
Bevitore, trice, πότης· ἀπορραφη-
τικός.
Bevitura, θ. τὸ πίνειν, πόσις.
Bevuta, θ. πόσις, σκάσις, ποματιχ·
κραυνοῦρον, πρῶχος.
Bazzajuolo, ἄρ. εὐτελῆς μισθοφόρος.
Bezzicare, ἐν τῇ ρόμφει καθικανοῦ-
μαι, ταμπῶ· ἔλκνω, κερτομῶ· σαρ-
κίζω· ταρᾶττω, (παρ)βενχλιῶ. ἢ
κατατρῶχω τινά· ἢ αὐτ. (ὀπο)κνίζο-
μαι, ἔλκνομαι.
Bezzicatore, trice, ὁ ὕπτιον, ταμ-
πῶν.
Bezzicatura, θ. ὕψις, ταμπηματιχ·
πληγὴ ἢ οὐλή νοσηθ.
Bazzo, ἄρ. ἐνετ. χρήματα, ἴδε De-
para.
Biacca, θ. ἀνδρακίδος μύλυθος, ψιμ-
μύθιον.
Biada, θ. λήθιον, σπόριμον, σκαρτόν·
τὰ σιτηρὰ γεννήματα· βρόμος.
Biadajuolo, ἄρ. σιτοπώλης.
Biadetto, ἄρ. κύβανος· ἐπιθ. κυανός.
Biancare, ἴδε Bianchire· φωτίζω.
Biancastro, ὀπλοφυκός, ἀσπριδερός.
Biancastronaccio, ἐκ-(περ)-, πάλ)
λευκός, κάτασπρος.
Biancastrone, ἔκλευκος.
Biancatore, trice, ὁ λευκαίνων, λευ-
καντής.
Bianchebraccia, λευκώλενος, λευκό-
πληγος.
Biancheggiamiento, λευκαίσις, λεύ-
κανσις.
Biancheggiare, οὐδ. λευκάζω, λευ-
κανόζω.
Biancheggiatore, trice, ὁ λευκαν-
θίζων.
Biancheggio, ἄρ. λευκανσις τοῦ κτη-
ροῦ.
Biancheria, θ. πάντα τὰ λευκά ὀδο-

να· λευκά ρούχα, πανικά & σπρό-
ρουχα.
Bianchetto, οπότελευκος· ούς. ἴδε Bi-
anhetta.
Bianchezza, θ. -λευκότης.
Bianchi, ἄρ. πλ. φλώρ. ἴστ. οἱ λευκοί.
Bianchimento, λευκασιμός, λεύκανσις.
Bianchire, ρ. ἐν. λευκαίνω· οὐδ. λευ-
καίνωμαι.
Bianchiscudo, ἐπιθ. λεύκασπις, ἄρ-
γύρασπις.
Bianco, ἄρ. τὸ λευκὸν χρώμα· κο-
νία· χορῆγι· ἢ ἀσθέστης· ἢ ἐπιθ.
λευκός.
Biancodorato, ἐπιθ. λευκόχρυσος.
Biancofiavito, ἐπιθ. λευκανθίστων.
Biancogiallo, ἐπιθ. λευκοκίτρινος.
Biancolino, ἐπιθ. ὑπόλευκος.
Biancomangiare, ἄρ. ἀμυγδαλίτης.
Biancopallido, ἔ. δ. ἔχων λευκὸν χρώ-
μα, λεύκωχος, λευκόχλωμος.
Biancoso, ἐπιθ. πᾶλλευκος.
Biancovestito, λευχεύμων, λευκο-
φόρος.
Biancume, ἄρ. λευκὴ ὄλη.
Bianze, ἄρ. ἀγύρτης, πλάνης.
Bianciare, ἐν. μακαρρίζω, καινῶς μα-
σουρίζω, μασσῶ δυσκόλως. ἢ Πραπέ-
ρω βραδέως· βαμβαλίζω· ψιθυρίζω,
μορμύρω.
Bianciare, ἐν. ἴδε Bianciare.
Bianciare, ἐν. ψέγω, μέμφομαι· κα-
τηγορῶ· αὐτίκ. δεινολογοῦμαι, πα-
ραπονοῦμαι.
Biancimativo, ἐπιθ. μεμπτικός, ψε-
κτικός.
Biancimato, ψεκτός κτλ.
Biancimatore, τριῶν, ψέκτης, ψογερός.
Biancimatorio, ἐπιθ. ἀνήκων εἰς ψόγον.
Biancimovole, ἐπιθ. ψεκτός, ἐπιμεμ-
πτος.
Biancivolonta, ψεκτός, ἀξιωμα-
πιως.
Bianzimo, ἄρ. ψόγος, μομφή, αἰτία-
σις, κατηγορία, δνειδισμός· ἀτιμία,
ἀσχήνη.
Bianzo, ἄρ. ἴδε Bianzimo.
Bianzimento, ἴδε Bestemmia.
Bianzimento, ἴδε Bestemmia.

Bianzimento, θάνατος ἀφνιδιος καὶ
βίαιος.
Bianzo, ραππο—, εἶδος ἐρίου (ὄφα-
σματος.
Bibace, φιλοπότης, (πολυ)πότης· πο-
τικός.
Bibacità, θ. φιλοποσία.
Bibbia, θ. ἡ (ἀγία) γραφή.
Bibbiomanzia, μαντεία διὰ τῆς γρα-
φῆς.
Bibbia, θ. ποτόν, πῆμα, ἴδε Bevuta.
Bibitorio, ἀπαγωγὴς μῆς τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ.
Biblicco, ἐπιθ. φιλ. βιβλικός.
Biblico, ἐπιθ. (ἔρο) -γραφικός, -βι-
βλικός.
Biblicofilacio, ἄρ. φιλ. βιβλιοφυλάκιον.
Biblicofilo, ἄρ. φιλ. βιβλιοφίλης.
Bibliografia, θ. φιλ. βιβλιογραφία.
Bibliografo, ἄρ. βιβλιογράφος.
Bibliolite-o, ἄρ. βιβλιολίθος, σχι-
στόλιθος, βίβλος, πάπυρος.
Bibliomane, ἄρ. βιβλιομανής.
Bibliomania, θ. βιβλιομανία.
Bibliopsea, θ. βιβλιοποιία.
Bibliosofia, θ. βιβλιοσοφία.
Bibliotafia, θ. βιβλιοταφία.
Bibliotafio, ἄρ. βιβλιοτάφος.
Biblioteca, θ. βιβλιοθήκη.
Bibliotecario, βιβλιοφύλαξ.
Bibliati, ἄρ. ἐκκ. βιβλισταί.
Bica, θ. θημῶν, θημιωνία· σωρός.
Bicarbonato, ἄρ. δις ἀνθρακικὸν δξύ.
Bicchiera, ἄρ. ὑαλοπῆκτης.
Bicchiera, ἄρ. φέκλη, ποτήριον.
Bicchieretto, ἄρ. ποτηριδίου, φιάλης,
φιάλιον.
Bicchierifero, ἄρ. βτ. κυαθοφόρον.
Bicchierino, ἄρ. ἴδε Bicchierotto.
Bicchierità, θ. κυαθότης.
Bicchierotto, ἄρ. ποτήριον ἰκανῶς
μῆγα.
Biccighera, θ. λακτιστικὸν ζῆλον.
Bichiaschia, θ. λήρος, ἴδε Bajucola.
Bichica, pillola—ne, βηχικὰ κατα-
πότια.
Bichico, ἐπιθ. βηχικός ἴδε Bichica.
Bichiancole, θ. αἰώρα διὰ τινος σα-
νίδος.

Bicicli, διοπτῆρας, τὰ διοπτρά.
Bicinio, ἄρ. διπλοῦν Α ἐν τῇ μουσικῇ.
Bicipitalo, ἐπιθ. ἀνατ. δικεφαλικός.
Bicipite, ἐπιθ. δικέφαλος.
Biclinio, ἄρ. μικρὰ κλίνη, δικλίνιον.
Bicoloruro, ἄρ. δις χλωροῦσαν δξύ.
Bicooca, θ. δαμμάτιον, ὑπερβον· μι-
κρὸν φρούριον· ἴδε Arcola jo.
Bicoloro, ἐπιθ. δίχρους.
Biconjugato, ἐπιθ. βτ. δίγαμος.
Bicordatura, θ. μουσ. διπλῆ κλίμαξ.
Bicornia, θ. σιδῆρ. ἄκρων δίκερας.
Bicornio, ἴδε Bicornuto· δίκερον δι-
κόρυφον.
Bicornuto, ἐπιθ. δίκερος, δικέρατος,
δ ἔχων δύο κέρατα.
Bicorboreo, ἐπιθ. διαώματος.
Bicuspide, δικόρυφος.
Bitale, πεζὸ στρατιώτης.
Bidello, ἄρ. δ ἐπι τῆς εὐταξίας,
κλήτηρ.
Bidentato, δίκελλοφόρος· ἔχων δύο
ὀδόντας.
Bidento, ἄρ. δίκελλα· σκήπτρον τοῦ
Πλούτωνος· διετῆς ἀμύνος.
Bidetto, ἄρ. δυοσ, μικρόσωμος ἵππος.
Bidigitato-pennato (foglia), φύλλον
περιπτερον.
Biduo, ἄρ. δύο ἡμέραι.
Biscamante, λοξῶς· βλοσυρὸν, ἄγρια.
Bisco, στρεβλός, στραβός· ἀσχηρός·
ἐπινοήσας· ἀτιμος· βλοσυρός· ἄγρι-
ος· ἐπιθ. ἴδε Biscamante.
Bienn(al)e, ἐπιθ. βτ. διετής.
Biennio, ἄρ. διετηρῆς, διετία.
Biet-a, -ala, θ. σείτελον, σείτελον ἢ
σείτελον.
Bietolone, εὐθήτης, μαυρός, βλάξ·
ἴδε Atripice.
Biatta, θ. σφῆν πλ. vt. ὑποδέματα.
ἢ Matterin—, διασπειρῶ τὴν δίχρ-
νοϊαν.
Bi-sa, -ai, ἄρ. μουσικός τόνος τοῦ σι
ἢ βί.
Bifemoro-salsaparu, δίδυμοι μῆς τῆς
κνήμης.
Bifera, ἐπιθ. βτ. δίφορος.
Biffa, θ. ἔχων στροβίλον· ράβδος,
πάσσαλος.

Bifido, ἐπιθ. διοχθής, δίχληλος.
Bifido, ἐπιθ. δίφυλλος (κάλυξ).
Bifloro, ἐπιθ. βτ. διανθής.
Bifogliato, ἐπιθ. βτ. δίφυλλος.
Bifolcherta, θ. ἄροτος, γαρύγια.
Bifolco, ἄρ. ἀρότης, ζευγηλάτης,
γαργάς.
Bifonchiare, ἐν. ἴδε Bofonchiare.
Biforcamento, ἄρ. δικράνωσις.
Biforcarsi, δικράνωσμαι.
Biforcato, ἐπιθ. δικράνος, δίχαλωτός.
Biforcazione, θ. δικράνωσις.
Biforcio, ἄρ. σκαλῆς, δικράνον ἔσλον.
Biforcuto, δίκερος, δικράνος, δίχα-
λωτός.
Biforme, ἐπιθ. διμορφος.
Biforo, ἄρ. (δίθυρος) σάλλη.
Bifronte, ἐπιθ. διμέτωπος, διπρό-
σωπος.
Bifurco, ἄρ. ἴδε Bifolco.
Biga, θ. λ. δειγία, συνωρίς· δίτρο-
χον ἀμάξιον.
Bigamia, θ. δίγαμος.
Bigamo, ἄρ. δίγαμος.
Bigamo, ἄρ. νόμισμα ἔχον τὴν συ-
νορθία.
Bigatto-lo, ἄρ. κάμπη· σῆρο (περ-
σικός) ἢ Μαί—, μοχθηρός, φαῦλος.
Bigello, ἄρ. ἐρέα, σάγος, σαγέμι ἢ
ἀμπάς.
Bigeminato, ἐπιθ. βτ. δίδυμος.
Bigemine, foglia—, φύλλον δίδυμον.
Bigenore, ἐπιθ. διγενής, δίφυης.
Bigerognolo, ψαρὸς, κλίνων πρὸς τὸ
λευκόφρον.
Bighe, θ. πλ. vt. δοκοὶ τῶν κατα-
κακτῶν.
Biglione, εὐθήτης, ἡλίθιος, μαυρός.
Bigharaju, γελωτοποιός, βωμολόχος,
ταϊνισπάλης.
Bigharato, ἐπιθ. τετανωμένος.
Bigherino, ἄρ. ταϊνιον, ταϊνιδιον.
Bighero, ἄρ. ταϊνία βωμοκαίνη.
Bigio, ἐπιθ. λευκόφρονος, ψαρὸς· ἀν-
τιθρησκός· ἀνάστος, κκοθύργος, μοχ-
θηρός· οὐς. (ἐπὶ) ἰξέταςσις, ἱεροδι-
κῆτον.
Biglia, θ. ἑλεφαντίνη σφαῖρα (τοῦ
σφαιριστηρίου).

Bigliardare, έν. ντ. εμπήγνυμι διά τοῦ ἐπὶ τούτῳ κοπάου τοῦς κρίκουσ τοῦ ἰστού.
 Bigliardo, ἄρ. σφαίριστήριον, μπιλιάρδος κέπανος.
 Biglietto, ἄρ. ἐπιστάλιον, ἐπισκαπτήριον, γραμματῖδιον, ραδικάκι. || γραμματίον, διόλογον, δελτίον. || διαταγή· ὁπόδεσις· || προνόμιον· || εἰσιτήριο.
 Biglioso, ἴδε Pitocco.
 Bigliona, νόμισμα ἑλλίπτι· χαλκονόμισμα.
 Bigò, ἄρ. ἄρχ. κιδώτιον τάφου.
 Bigoncia, θ. καθίσκος· κάδος· καθέδρα· βήμα, ἄμβων.
 Bigoncionna, μεγεθ. τοῦ Bigoncia, κάδος.
 Bigono, στρατός, ἴδε Banda, Truppa.
 Bigonzio, ἄρ. εἶδος μέτρου τῶν ὑγρῶν.
 Bigotto, ἐπιθ. καὶ οὐσ. εὐσεβής.
 Bigozza, ἐπιθ. καὶ οὐσ. ἴδε Bigotto.
 Bijuga, ἐπιθ. δίζυγος.
 Bijugato, ἐπιθ. βτ. δίζυγος.
 Bilancia, θ. σταθμίον, τρυτόνη, πλίγιγ, ζυγαριά· ἰσοροπία· βήρος· μέτρον· δίχτυον· εἶδος ἀλιευτικῆς λέμβου· ὁ ζυγὸς τῆς ἀμύλης· ἀστρ. ὁ ζυγός.
 Bilanciajo, ζυγοπώλης, πλαστιγγοποιός.
 Bilanciamento, ἄρ. στάθμισις, ἐξέτασις.
 Bilanciare, έν. σταθμίζω, ζυγοσταθμῶ, ζυγίζω· ἰσο(αντι)σταθμίζω· σταθμῶμαι, ἐξετάζω· οἰκονομῶ, δι-εξάγω· οὐδ. ἰσοζυγῶ, ἰσοροπῶ.
 Bilanciamento, έν ἰσω, ἰσοβάρως.
 Bilanciato, ἴσος, ἰσοβαρής· ἀμφί-βολος.
 Bilanciatore, trice, σταθμιστής, ζυγοστάτης· ἐξεταστής, κριτής.
 Bilancina, πλαστιγγιον, βερύλλιον, βελγός.
 Bilancio, ἄρ. (ἀντι)παράθεσις, (ἀντι)παραβολή, σύγκρισις ἐξίσωσις ἰσο-λογισμός, ἰσοζύγιον· ταλάντωση, ταλάντωσις· ἄλως.
 Bilbire, οὐδ. λ. ψιθυρίζω, μορμύρω.
 Bilboschaito, ἄρ. ὀρθοστάσιον, παιγνίδιον παιδικόν.
 Billa, θ. χολή· χολός, ὀργή, θυμός.
 Bilenco, ἐπιθ. ραιβός, ραιβοσκελής.
 Billia, θ. στρεπτήρες· ραιβαὶ κνήμαι.
 Billario, ἐπιθ. χοληδόχος, χολαγωγός.
 Billionare, έν. ἰσορροπον παιδ, ἀντι-σταθμῶ, -ίζω, ἰσοσταθμίζω· σταθμίζω, ἐξετάζω· αὐτπ. ἰσοσταθμῶ, ἰσοροπῶ.
 Bilisato, ἰσορροπος, ἰσοσταθμος, ἰσό-ζυγος.
 Bilico, ἄρ. ἰσοροπία, ἰσοσταθμία· στροφούς, στρώγιγξ· ἄξων.
 Biliottato, ἐπιθ. ἐπίσημησιωμένος.
 Bilingue, δίγλωσσος, δόλιος, διερρ-σώπος.
 Bilione, διακαταμύριον, δελιούριον.
 Bilioso, χοληρικός, χολώδης· δξύχο-λος.
 Biliottato, ἐπιθ. στικτός, παρδαλός.
 Billera, θ. χλευασμός· ἀστεισμός.
 Billari, ἄρ. εἶδος καρδέμου.
 Billi, ἄρ. πλ. παταλισμός, πατα-λίνδα· κολακείαι.
 Binocularo, ἐπιθ. βτ. διόπλως.
 Bilustre, ἐπιθ. δεκαετής.
 Bimadre, ἐπιθ. διμήτωρ.
 Bimano, ἐπιθ. δίχειρ.
 Bimbo, ἄρ. νανιον, νινιον.
 Bimembre, -o, ἐπιθ. δίκελος, δι-μορφος.
 Bimestre, δίμηνος, διμηνιαίος.
 Binare, οὐδ. διδυμοτοκῶ.
 Binario, δυαδικός, ἔκ δύο ἀριθμῶν.
 Binascenza, θ. διδυμογονία.
 Binato, εἶδυμος· δις γεννηθείς· διφυής· διπλοῦς.
 Binda, θ. ταινία, τοῦ ἰστίου ταινία.
 Bindatura, θ. τοῦ τιθέναι ταινίας εἰς τὸ ἰστίον.
 Bindella, θ. ταινία (μεταξωτή κτλ).
 Bindolo, ἄρ. κηγιαστήρ· μαγγανητή-γαδον.
 Bingenancioli, ἄρ. φυτόν.
 Bino, ἐπιθ. ἴδε Gemino. | πον.
 Binoccolo, διπλοῦν τηλεσκόπιον, δίο-

Binoccolo, ἄρ. χειρ. ταινία· ἴδε Bi-
 noccolo.
 Binomio, διώνυμος, οὐσ. διόρος πο-
 σότης.
 Bioccolo, ἄρ. τολύπη, τουλούπα· πλ.
 λεπτόν μαλλιον διὰ γέσιμον.
 Biocoafuto (Iana), μαλλία ἐκ τῶν
 γονάτων τῶν ζῶων κειρόμενα.
 Biocoliti, ἄρ. πλ. ἄρχ. ἰστ. βιοκω-
 λυταί.
 Biografia, θ. φιλ. βιογραφία.
 Biografo, ἐπιθ. καὶ οὐσ. βιογράφος.
 Biodeggianti, ὁ ὢν ἡ φαινόμενος
 ξανθός, ξανθίζων, ἐνεργητικὴ μετοχὴ
 τοῦ
 Biodeggiare, οὐδ. ξανθίζω.
 Bioiddola, θ. κενταύριον· ξάνθιον, χα-
 μαιδόφυη.
 Biondello, -ello, ἐπιθ. ὀφέξανθος.
 Biondezza, θ. ξανθότης· ξανθὸν χρῶμα.
 Biondo, ἐπιθ. ξανθός.
 Bioscio, ἐπιθ. βατταρῶζων.
 Biparietale (diametro), πλάγια διά-
 μετρος τῆς κεφαλῆς ἐκτεινομένη ἀπὸ
 τῆς μίας μέχρι τῆς ἄλλης βρεγμα-
 τικῆς ἀποφύσεως.
 Bipartibile, ἄρ· ἑαυτοῦ διχῆ διαιρε-
 τός.
 Bipartirsi, διχοτοροῦμαι, διχέζομαι.
 Bipartito, ἐπιθ. βτ. σχιστός.
 Bipedale, βτ. διποδιατός.
 Bipede, ἐπιθ. δίπους.
 Bipennato, ἐπιθ. βτ. δίπτερος.
 Bipenne, θ. πλέκω, δίστομος ἄξινη.
 Biquadrato, ἐπιθ. μ.μ. τεταρτοβίθ-
 μιος.
 Biquintile (aspetto), ἡ ἄπ' ἑλλή-
 λων ἀπόστασις δύο ἀκωνητῶν κατὰ
 144 μοίρας.
 Biracchio, ἄρ. οὐδέν, τίποτε.
 Birba, θ. δόλος, πανουργία· πανούρ-
 γος, ἀπειθῶν, δόλιος, κατεργάτης,
 ἀχρεῖος· || φακίων μιανὸν ὄχημα,
 δίφρος.
 Birbanlare, οὐδ. ἴδε Birhonneggiare.
 Birbante, βέραθρος, ἀχρεῖος, κα-
 τεργάτης, φαλός.
 Birhonneggiare, ἐπαιτῶ, ἀλητεύω,
 ἄλωμαι.

Birbonaria, θ. πανουργία· ἀλαζο-
 ποία· ἐπαιτεία.
 Bircoio, μύωψ, κοντόθαλμος,
 Birame, θ. διήρης (ναύς).
 Biribara, θ. ἀταξία, σύγχυσις.
 Birilli, παταλισμός, παταλίνδα,
 τσάβιον.
 Birocchino, ἄρ. διφρασκας, ὑποκ. τοῦ
 Birocchio, ἄρ. ἴδε Birocchio· δίφρος.
 Birra, θ. ζύθος, μπύρα.
 Birracchio, ἐνιάστιος μόσχος.
 Birrajo, ἄρ. ζυθοποιός, ζυθοπώλης.
 Birraria, θ. ζυθοποιεῖον, ζυθοποι-
 ατεῖον.
 Birreria, θ. ζυθοποιεῖον, ἴδε Spir-
 raglia, Shirreria.
 Birresco, ἐπιθ. ἴδιος χωροφάλακος.
 Birro, ἐπιθ. ἴδε Bigio· οὐσ. ἀστυνο-
 μικός ὀπάλληλος ἢ χωροφάλαξ.
 Bis, δις (τὸ ἴδιον).
 Bisace(j)a, πλ. bisacco, ἱπποκῆραι,
 χεῖμπες ἢ τζιμαδίνι· πήρα, μαρσι-
 (ππος, ἀσκοπήρα, κυνοῦχος· πήρα·
 γυλιός, διαάκι· ἴδε Tassa, Scar-
 sola.
 Bisalo, ἄρ. χημ. δις ἄλως.
 Biscannale, ἐπιθ. βτ. διετής.
 Biscantato, ἔχων χρυσῶν ἢ ἀργυροῦν
 νόμισμα.
 Bisante, ἄρ. χρυσῶν ἀρχαίων νόμι-
 σμα· ἀργυροῦν νόμισμα.
 Bisava, θ. προκύμνη.
 Bisavolo, πρὸ(ἐπι)πάππος· πλ. οἱ
 κείγονται.
 Bisbetico, ἴδιος γροπος, ἄλλόκοτος.
 Bisbigliare, οὐδ. καὶ έν. ψιθυρίζω.
 Bisbigliatore, τρίθ. ψιθυρος, ψιθυ-
 ριστής.
 Bisbigliatorio, ἐπιθ. τοῦ ψιθυρισμοῦ.
 Bisbiglio, ἄρ. ψιθυρισμός, ψιθυρισμα.
 Bisca, θ. χαρτοπακτεῖον δημόσιον.
 Biscajuolo, ἄρ. χαρτοπακτικῆς,
 Biscantarello, ἄρ. τὸ ἄξιν συγνέ,
 Biscauto, ἄρ. γωνία (εἰς δύο κεκομ-
 μένη) κευθμῶν, κρυφίνας· ἀσμάτιον.
 Biscazza, θ. περιφρ. τοῦ Bisca.
 Biscazzaro, οὐδ. αὐτπ. καὶ έν. πο-
 ρεύομαι εἰς τὸ χαρτοπακτεῖον· χαρ-
 τοπακτεῖν.

Birbonaria, θ. πανουργία· ἀλαζο-
 ποία· ἐπαιτεία.
 Bircoio, μύωψ, κοντόθαλμος,
 Birame, θ. διήρης (ναύς).
 Biribara, θ. ἀταξία, σύγχυσις.
 Birilli, παταλισμός, παταλίνδα,
 τσάβιον.
 Birocchino, ἄρ. διφρασκας, ὑποκ. τοῦ
 Birocchio, ἄρ. ἴδε Birocchio· δίφρος.
 Birra, θ. ζύθος, μπύρα.
 Birracchio, ἐνιάστιος μόσχος.
 Birrajo, ἄρ. ζυθοποιός, ζυθοπώλης.
 Birraria, θ. ζυθοποιεῖον, ζυθοποι-
 ατεῖον.
 Birreria, θ. ζυθοποιεῖον, ἴδε Spir-
 raglia, Shirreria.
 Birresco, ἐπιθ. ἴδιος χωροφάλακος.
 Birro, ἐπιθ. ἴδε Bigio· οὐσ. ἀστυνο-
 μικός ὀπάλληλος ἢ χωροφάλαξ.
 Bis, δις (τὸ ἴδιον).
 Bisace(j)a, πλ. bisacco, ἱπποκῆραι,
 χεῖμπες ἢ τζιμαδίνι· πήρα, μαρσι-
 (ππος, ἀσκοπήρα, κυνοῦχος· πήρα·
 γυλιός, διαάκι· ἴδε Tassa, Scar-
 sola.
 Bisalo, ἄρ. χημ. δις ἄλως.
 Biscannale, ἐπιθ. βτ. διετής.
 Biscantato, ἔχων χρυσῶν ἢ ἀργυροῦν
 νόμισμα.
 Bisante, ἄρ. χρυσῶν ἀρχαίων νόμι-
 σμα· ἀργυροῦν νόμισμα.
 Bisava, θ. προκύμνη.
 Bisavolo, πρὸ(ἐπι)πάππος· πλ. οἱ
 κείγονται.
 Bisbetico, ἴδιος γροπος, ἄλλόκοτος.
 Bisbigliare, οὐδ. καὶ έν. ψιθυρίζω.
 Bisbigliatore, τρίθ. ψιθυρος, ψιθυ-
 ριστής.
 Bisbigliatorio, ἐπιθ. τοῦ ψιθυρισμοῦ.
 Bisbiglio, ἄρ. ψιθυρισμός, ψιθυρισμα.
 Bisca, θ. χαρτοπακτεῖον δημόσιον.
 Biscajuolo, ἄρ. χαρτοπακτικῆς,
 Biscantarello, ἄρ. τὸ ἄξιν συγνέ,
 Biscauto, ἄρ. γωνία (εἰς δύο κεκομ-
 μένη) κευθμῶν, κρυφίνας· ἀσμάτιον.
 Biscazza, θ. περιφρ. τοῦ Bisca.
 Biscazzaro, οὐδ. αὐτπ. καὶ έν. πο-
 ρεύομαι εἰς τὸ χαρτοπακτεῖον· χαρ-
 τοπακτεῖν.

Biscazziera, άρ. χαρτοκαίκτης.
 Biscazza, άρ. χλευή, χλευασμός.
 Bischenza, θ. χλευασμός, εμπαιγμός, σαρκασμός, ειρωνεία, άχρεΐον περιγέλιον.
 Bischerellino, ύποκ. τ. Bischerello φωνή, πίκος.
 Bischerello, άρ. ύποκορ. του Bichero, κόλοφ., κόλλ(λ)αβος, στρηφτάρι.
 Bisobetto, άρ. τράπεζα ύποδηματοποιού.
 Biscizzare, έρευνώ μετά περιεργίας.
 Biscia, θ. όρις.
 Bisciore, πολύχρους, πολυχρώματος.
 Biscottare, παξημαδιάζω· τελειοποιώ.
 Biscottato, επίθ. τέλειος, έντελής.
 Biscottoria, θ. ντ. τόπος εις όν γίνεται ό διπυρος άρτος και διανέμεται.
 Biscottino, άρ. άμυγαλόζυμον, παξιμαδίει, μπισκοτινί.
 Biscotto, άρ. δίπυρος, διπυρίτης άρτος, παξιμαδί· πλακούς, γαλέτα.
 Biscroma, θ. μουσ. διπλή άγκύλη.
 Bisgolo, άρ. ύποδημ. στιλβωτήριον.
 Bisoglio, άρ. άρχλ. διέδροιον.
 Biscualo, διγενής, διφυής, έρμαφρόδιτος.
 Biscstile, επίθ. έμβόλιμος, έπακτός.
 Biscato, άρ. έμβόλιμος, έπακτὴ ήμέρα· έμβόλιμον (δισακτόν) έτος.
 Bisforme, επίθ. διμορφος.
 Bisfusa θ. μουσ. τὸ ήμισυ τῆς Somifusa.
 Bisgenoro, άρ. σύζυγος τῆς έγγόνου.
 Bisgobbo, άρ. κεκυφός άμροτέρωθεν.
 Bisillabo, επίθ. γριμ. δυσίλλαβος.
 Bislessare, έν. άναζώ, άναβράζω.
 Bislesso, επίθ. κακῶς βρασμένος.
 Bislingua, θ. φυτόν βειβαλής.
 Bislungo, επίθ. έπι(έτερο-) παραμήκης.
 Bismut-ε, ο, άρ. χημ. βισμούδιον.
 Bispipote, άρ. απέγγονος, δυσέγγονος.
 Bisogna, θ. έργον, άσχολία· άνάγκη.

Bisognatamente, άρκαούτως.
 Bisognare, ούδ. δεΐ, πρέπει· συμφείρει· δέσμαι, χρειάζομαι, έχω άνάγκην.
 Bisognevole, ίδε Bisognevole.
 Bisognevole, άναγκαΐος, χρειώδης.
 Bisognevolmente, έξ άνάγκης.
 Bisognino, άρ. μικρά άνάγκη.
 Bisogno, άρ. άνάγκη, χρεία, τὸ έπίναγκης, ένδεια· σκοπός, προκειμενον φυσική άνάγκη.
 Bisognosamente, ένδειος, πτωχικῶς.
 Bisognoso, ένδειός, άπόρος, πίνης· πένυχτος, πτωχός· άναγκαΐος.
 Bisolfato, άρ. χημ. δις θεικόν άλας.
 Bisessione, θ. γαμ. διχοταμία.
 Bisso, άρ. βύσσος· τὸ πινόμελλον γ. φυτ.
 Bissonte, άρ. βόνα(σ)τος, βοΐς άγριος.
 Bistante, άρ. στιγμή, διάστημα χρόνου.
 Bistendare, ούδ. άποκηγῶ.
 Bistentare, ούδ. έχω άνάγκην.
 Bistento, άρ. ένδεια, χρεία, άνάγκη.
 Bisticciavole, επίρ. έχων παρήχημα.
 Bisticcievolmente, επίρ. ὡς παρήχημα.
 Bisticciamento, άρ. φιλονεικία, λογομαχία.
 Bisticciatura, ούδ. έρίζω, λογομαχῶ, φιλονεικῶ· αὐτοπ. ίδε Provarbiansi· έν. ίδε Bisciare· παρονομάζω.
 Bisticcio, άρ. παρανομασία, παρήχημα, παίγνιον λέξιαν, λογοπαίγνιον.
 Bistinto, επίθ. διδακτος, δις βεβαμμένος.
 Bistondo, επίθ. και ούς. ύποστρόγγυλος.
 Bistori, άρ. χειρ. σμίλη.
 Bistoria, κάμψις, καμπή, ελιγμός· συστραφή.
 Bistorio, επίθ. πολύστροφος· πολύπλοκος.
 Bistrattare, έν. κακομεταχειρίζομαι.
 Bistrio, άρ. ζωγρ. βαφή εκ λιγνός.
 Bistropogono, άρ. βυστροπόγων, γ. φυτ.

Bisulco, επίθ. διχότομος, δίχηλος.
 Bisunto, πολύ άθλησιμμένος· ούς. έψημένος κάπων.
 Biternato (foglia), φύλλον άνάτριτον.
 Bitnimalca, θ. ένεργεια του στομάχου.
 Bitoma, άρ. δίτομον, γένος έντόμων.
 Bitontana, θ. είδος άπίδου.
 Bitontone, επίθ. fico —, είδος σύκου.
 Bitorzo, άρ. κύρωμα, κονδύλωμα.
 Bitorzolo, ίδε Bitorzoluto.
 Bitorzolelto, άρ. ύποκ. του Bitorzolo.
 Bitorzolo, ίδε Bitorzo.
 Bitorzoluto, οδηματώδης, κονδηλώδης.
 Bitta, θ. ίδε Bitte.
 Bittalo, άρ. ντ. άρμαδοΐρος.
 Bittarella, θ. ύποκ. του Bitta.
 Bitte, θ. πλ. ντ. πύσσαλοι.
 Bitterna, θ. τὸ μένον υγρόν μετά τὴν άποκρυστάλλωσιν του άλατος.
 Bittone, άρ. ντ. στυλ(σ)κος ή στυλις.
 Bitumare, έν. άσφαλτῶ, καταρμόνω.
 Bitume, άρ. άσφαλτος, κατράμι· ίδε Cresta.
 Bitumine, ίδε Bitume.
 Bituminizzazione, θ. χημ. άφάλτωσις.
 Bituminoso, επίθ. άσφαλτώδης.
 Bituro, άρ. βύτουρος, γένος έντόμων.
 Bitu(r)ro, ίδε Burro.
 Biucco, άρ. άρμολύτης, ίδε Cenogo.
 Biuta, έμπλαστρον άκατεργάστων δλδν.
 Biutare, έν. άλείφω, έπιχρίω.
 Biutoso, επίθ. άπαλός.
 Bivalve, δίθυρος· δίλοθος.
 Bivale, ίδε Castoro και Bevero.
 Biventra, επίθ. διάστωρ, δικούλιος.
 Bivio, σχιστή όδός, διαστρατον· δισκαγμός.
 Bizante, άρ. Bisante.
 Bizognoso, ίδε Bisognoso.
 Bizza, θ. όργή, θυμός.
 Bizzarramente, ιδιοτρόπως, άλλοκότως.

Bizzarretto, επίθ. ύποκ. του Bizzarro.
 Bizzarria, θ. όργή, θυμός, παραφορά, άστειότης· εύφύλα· δυσκολία, ιδιοτροπία· νεράντζι· νεραντζιά.
 Bizzarro, όργίλος, παράφορος· δύσκολος, ιδιοτροπος· έξνος, άλλόκοτος· άστειος.
 Bizzeffe(s), άφθόνως, εαφιλῶς.
 Bizzosa, θ. του Bizzoso.
 Bizzochara, θ. ταυτό τῷ Bizzosa.
 Bizzocheria, θ. ίδε Baccchettoneria.
 Bizzoso, ίδε Baccchettoneria.
 Bizzosone, ίδε Stollo, Babbaccione.
 Bizzuca, -ga, θ. χελώνη, ίδε Testuggine.
 Blaccanomio, άρ. φιλ. βλακηνόμιον.
 Blactle, θ. πλ. ίδε Rosolia.
 Blandimento, άρ. θωπεία, κολακεία.
 Blandire, έν. λ. άρσκειύμαι, κολακεύω.
 Blanditivo, άρσκειυτικός, κολακευτικός.
 Blandizia, θ. θωπεία, άρσκεια, κολακεία.
 Blando, θωπευτικός, κολακευτικός, άρτίσιμος.
 Blarigononia, θ. ίατρ. βλαφιγονία.
 Blarigono, βλαφιγονον φάρμακον.
 Blarso, άρ. βλαπτικόν έντομον.
 Blasfemia, θ. βλασφημία.
 Blasfem(i)o, άρ. βλασφημος.
 Blasmare, ίδε Blasimare· αὐτοπ. ίδε Dolarsi.
 Blasmo, ίδε Blasimo.
 Blasomare, έν. (παρα)σηματογραφῶ· (παρα)σηματολογῶ.
 Blasono, άρ. σηματογραφία.
 Blasonista, άρ. (παρα)σηματογράφος· (παρα)σηματολόγος.
 Blastema, άρ. βτ. βλάστημα.
 Blastemia, θ. Bestemmia.
 Blastemiare, ίδε blastemmiare.
 Blasto, άρ. βτ. βλαστός.
 Blastodermo, άρ. φυσιολ. βλαστόδερμον.
 Blastoforo, άρ. βλαστοφόρον.
 Blaterara, ούδ. φλυαρά.
 Blattaria, θ. φλόμος λευκός.

Blatterare, οὐδ. ληρῶ, φλυαρῶ.
 Bleuta, θ. ἀρχλ. βλαύτη.
 Blecco, ἀρ. βτ. βλήχρον, βλήχρον.
 Blecopira, βληχρόπιρος, πυρετός νευ-
 ρικός.
 Bladone, ἀρ. ἴδε Blito.
 Blesarite, θ. λατρ. βλεφαρτίτις.
 Blesarotide, θ. ταῦτὸ τῷ Blesarite.
 Blesarocnesmo, ἀρ. βλεφαροκνησμός.
 Blesaroflogosi, θ. λατρ. βλεφαρτίτις.
 Blesarostalmia, θ. ὀφθαλμία τῶν βλε-
 φάρων.
 Blesarostalmoflogosi, βλεφαροφθαλ-
 μοφλόγωσις.
 Blesarocosi, θ. βλεφαρόγκωσις.
 Blesarocosi, θ. σχασμός, βλεφάροξις.
 Blesarossisto, ἀρ. βλεφαρόφυστρον.
 Blenda, θ. θεοῦχος ἄλη τοῦ ζιγκου.
 Blenneltria, θ. βλεννελυτρία.
 Blennenteria, θ. λατρ. βλεννευτερία.
 Blennio, ἀρ. βλέννος, βλήνος, βλίνος.
 Blennioida, ἀρ. βλεννοειδής ἰχθύς.
 Blennistmia, θ. νόσος καταρροῦδης
 τοῦ φάρυγγος ἢ τοῦ λάρυγγος.
 Blennopirita, θ. πυρετός βραδύς νευ-
 ρικός.
 Blennorrhea θ. λατρ. βλεννόρροια.
 Blennotorace, ἀρ. λατρ. βλεννότοραξ.
 Blennotorrea, θ. κατέρρευς τοῦ ὠτός.
 Blennotalmia, θ. λατρ. βλεννοφθαλ-
 μία.
 Blennuretria, θ. λατρ. βλεννουρη-
 θρία.
 Blennuria, θ. λατρ. βλεννουρία.
 Bieno, ἀρ. βλήνος, βλίνος, εἶδος
 ἰχθύος.
 Blesità, θ. βλασιότης, τραυλότης.
 Bleso, ἐπιθ. βλαισός, τραυλός.
 Blastismo, ἀρ. λατρ. βλαστισμός.
 Blinde, θ. πλ. στρ. αιμασιά.
 Bliio, ἀρ. βτ. βλίον.
 Bloccare, ἐν. πολιορκῶ, ἀποκλείω.
 Bloccatura, θ. ἴδε Blocco ἀποκλει-
 σμός.
 Blocco, ἀρ. στρ. πολιορκία, ἀποκλει-
 σμός.
 Blondina, θ. εἶδος ἰλακματος.
 Bo, ἀρ. ἴδε Buio.
 Boa, ἀρ. βίας ἰξάνθηματα.

Boare, οὐδ. μικθίμαι ὡς βοῦς.
 Boarina, θ. σεισπογίς, σεισθρα.
 Boaro, βοηλάτης, βοσκός ἴδε Bi-
 folco.
 Boato, ἀρ. μικθημός, μούγγισμα.
 Boatiere, ἴδε Boaro ἔμπορος βοῶν.
 Bobolo, ἴδε Bifolco θ. μέτρον γῆς.
 Bocato, ἴδε Bucato.
 Bocca, θ. στόμα· γέυσις (λαρ. πλ.)
 κεφαλαί, ψυχαί, ἔστωμα, ὑποκείμενα,
 ἀνθρωπ. ἀνοιγμα, στόμα, στόμιον·
 ἀνοιγμα, χῆμαιατα· σπινθόν, πορμός.
 Boccacasso, ἐπιθ. ταῦτὸ τῷ.
 Boccacenoio, ἐπιθ. βοκκάνκειος.
 Boccacenolenta, ἐπιθ. βοκκακ-
 κείως.
 Boccacosa, θ. περιφρ. τοῦ Bocca.
 Boccacino, εἶδος ὀρθήματος βαμβα-
 κίνου.
 Boccadoro, ἐπιθ. χρυσόστομος.
 Boccaglia, τὸ παχύτερον μέρος τῶν
 κερμάτων.
 Boccalaccio, περιφρ. τ. Boccale.
 Boccalago, ἀρ. βουκαλιοναίος.
 Boccale, ἀρ. βουκάλιον, μπουκάλι.
 Boccal-etto, -ino, ἀρ. βουκάλιον.
 Boccalone, ἀρ. μπουκάλι.
 Boccaporta, θ. ντ. θπαιόν.
 Boccaporta, ἀρ. τὸ ὑψωμα τῆς ἀ-
 μάξης.
 Boccascino, ἴδε Boccacino.
 Boccata, θ. βλωμός, ἐνθεσις, βούκα
 ἢ χαψιά· ῥάπισμα, κόλαφος.
 Boccato, ἐπιθ. στομίας, ἔχων στόμα.
 Boccatura, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ
 πλοίου.
 Bocchetta, θ. καλύκιον, βομβύκιον,
 φιάλις, φιάλιον.
 Boccheggiamanto, ψυχόραγος, ψυ-
 χομαχητόν.
 Boccheggianto, ἐπιθ. ψυχόραγος.
 Boccheggiano, οὐδ. ψυχόραγῶ, ἀγω-
 νιά.
 Bocchegresco, ἐπιθ. στοματικός.
 Bocchetta, θ. στόμιον.
 Bocchi, ἀρ. πλ. far —, σιλλαινῶ.
 Bocchiduro, ὑπὸν δυσήμιος.
 Bocchina, θ. ὄπικ. τοῦ Bocca, στο-
 ματάκι.

Bocchino, ἀρ. ταῦτὸ τῷ Bocchina.
 Bocchiruzzola, θ. ἴδε Ruzzola.
 Boccia, θ. κάλυξ, βόμβυξ, νόμψη,
 μπουμπούκι ἢ κοντζές· ἀποσταλα-
 κτικὸν ἄγγετον· βαυκαλίς, μπουκάλι·
 φλόκταινα·
 Bocciardo, ἀρ. γεννητικὸν μέρος.
 Bocciata, θ. ἴδε Acca.
 Boccione, ἀρ. ἴδε Bocciata.
 Boccinga, ἄρις τῆς μεσημέρ. Ἰα-
 μερικῆς.
 Bocchino, animali—i, ἀγέλη οὐς. ἴδε
 Vitello.
 Bocciolina, θ. καλύκιον· φλοκταινίς.
 Boccio, ἀρ. ἴδε Bocchio.
 Bocciolino, ἀρ. μικρὸ κηροδόχη.
 Bocciolo, ἀρ. ἴδε Bocciolo.
 Bocciolone, ἀρ. ἴδε Bocciolone.
 Bocciolosa, πολυκάλυκος, καλυκώδης
 Boccione, πυτινή, βυτινή, δαμα-
 τίνα.
 Bocciola, θ. καλύκιον, ἴδε Bocciata.
 Bocciolo, ἀρ. κάλυξ, νόμψη, βόμ-
 βυξ· σωλήν· μόχλος· κηροδόχη· λο-
 ῖδος τῆς κασσίας· εἶδος ἔγκεντρι-
 σεως.
 Bocciolone, ἀρ. μέγας κάλυξ.
 Boccola, ἀμφέλιον· ὀμφαλός.
 Boccolare, ἀρ. σωληνίσκος.
 Boccolica, θ. φαγητόν.
 Bocconcello, ἀρ. μικρὰ ἐνθεσις (χα-
 ψιά) καταπότιον.
 Bocconcino, ἴδε Bocconcello.
 Boccone, ἀρ. βλωμός, ἐνθεσις, βου-
 κιά, χαψιά· τεμάχιον, κομμάτιον·
 καταπότιον· δέλεαρ, δωροδοκία, δε-
 κασιμός· μέγαν στόμα.
 Boccon e, i, ἐπιθ. ἐπὶ στόμα πρό-
 मुता.
 Bocconcia, θ. ὄπικ. τοῦ Bocca.
 Boccone, στομίας, ἔχων μέγα στόμα.
 Bocconza, θ. ὄπικ. τοῦ Bocca.
 Bocca, ἴδε Bocca, εἶδος ἰχθύος.
 Boccidiazione, ἴδε Salmiazione.
 Boccillato, ἄρτος ἐν σχήματι στε-
 φάνου.
 Boccia, ἴδε Bocceria.
 Bocciaia, ἴδε Vociaia.
 Bocciaie, ἐν. διακωδωνίζω, διασαλ-

πίζω, κοινολογῶ· φωνάζω τινά· ἐμ-
 παίζω· ὀλακτώ, γαυγίζω· ἑναδῶ,
 κρουαζέω.
 Bocina, ἴδε Vocina.
 Boccinga, ἴδε Boccingia.
 Bodoniano, ἐπιθ. φιλ. βοδονιανός.
 Bodriero, ἴδε Budriero.
 Boedromione, ἀρ. ἀρχλ. βοηδρομιών.
 Boeravia, θ. αἶθος ἐντίμου.
 Boeravismo, λατρικὴ δόξα τοῦ Bot-
 ρόδου.
 Boetarca, βουωτάρχης, βουωτάργος.
 Boeti, ἀντικατάσταται τῶν νοσημάτων
 ἢ ἀλλαχῶ ἐνησυχούμενων ἀξιωμα-
 τικῶν.
 Bofferia, θ. δακτυλ. τηρόνιον.
 Boffice, ἴδε Soffice.
 Boffione, ἐπιθ. φουσκωμένος.
 Bofonchiare, ἴδε Bofonchiare, Bron-
 tolare.
 Bofonchino, ἀρ. ἴδε Bofonchino.
 Bogara, θ. δίκτυον.
 Bogia, θ. ἴδε Bolla καὶ Chiosa.
 Bogliente, βράζων, ζέων· καυστικός.
 Boglio, ἀρ. τεμάχια εἰς 2 διαίρεται·
 ἢ σιροκόλατα.
 Bogliano, ἀρ. πολλὸς εἰς ἀραβασίτου.
 Boja, ἀρ. δήμιος.
 Bojardo, ἀρ. βογιάρης.
 Bojatria, θ. κτηνιατρ. βοιατρία.
 Bojera, θ. ἀκότιον ἑλλανδικόν.
 Bojessa, θ. γυνὴ τοῦ δημίου· σκληρά.
 Bolara, ἐπιθ. βολῆτις (γῆ), τοῦ βώ-
 λου.
 Bolarmenice, ἀρ. δρυκτ. βῶλος.
 Bolcionare, ἐν. κρισμαχῶ· ἢ οὐδ. κα-
 ταστρέφομαι.
 Bolgione, ἀρ. κρίς, ἴδε Ariete,
 Gatto.
 Boldronajo, ἀρ. ἐπιπόλητος.
 Boldrone, ἀρ. πόκος, μαλλός, ἔριον.
 Bolero, ἀρ. ἄχος ἔσματος ἢ χοροῦ.
 Boietato, ἀρ. χημ. βλας.
 Boletico (acido), ζευθοχον μύκητος
 βωλίτου.
 Boletito, θ. ἀργίλος σποδόχρους.
 Boletologo, βωλιτολόγος, γίν. ἐν-
 τήμων. ἴδε τς.
 Boletoid(a), μύκητες οἱ βωλιτοει-

Bolgetta, θ. σάκος τῶν γραμμάτων.
 Bolgia, θ. εἶδος πήρας, ἴδε Bisaccia, Tascosa, κιβώτιον.
 Bolgichini, ἀρ. πλ. ἀμβάται.
 Bolido, θ. σφαῖρα πυρός, εἶδος μετώρου.
 Bolidi, θ. πλ. βολίδες.
 Bolimia, θ. βουλιμία, ἴδε Bulimia.
 Bolina, θ. κεραιόσχος, κεραιόξυμπος.
 Bolinare, ἐν. ντ. ἐκ κεραιᾶς διαδραμεῖν.
 Bolla, θ. φύσιγξ, πομφόλυξ, φυσάλις, φούσκα, ἢ φουσακίδα· αἰθύλις, φλυκίς, φλυκταινίδιον, σφραγίς· αὐτοκρατορικὸν δίπλωμα· ἴδε Calbone.
 Bollandisti, ἀρ. πλ. συναξαρισταί.
 Bollare, ἐν. σφραγίζω· στιγματίζω.
 Bollario, ἀρ. συλλογὴ τῶν παπικῶν διαταγμάτων.
 Bollato, ἐστιγματισμένος· κατῆστικτος.
 Bollatore, ἀρ. σφραγιστής, ὁ σφραγίζων.
 Bollente, διάπυρος, διακαῆς φλογερός.
 Bollero, ἀρ. εὐραστός, ἀσβεστοτόπτουον.
 Bollotta, θ. τελωνεακὴ ἄδεια· ἀποδεικτικὸν ὄργανον.
 Bollettino, γραμμάτιον, ἴδε Cedola.
 Bollotone, ἀρ. ἦλος δι(τρι)κέφαλος.
 Bolli bolli, ἀρ. ταραχὴ, θόρυβος.
 Bollimento, ἀρ. ἀνάβρασσις, βρασμός.
 Bollicare, οὐδ. κοχλάζω, χοχλακίζω.
 Bollichio, ἀρ. καχλασμός.
 Bolliciattola, θ. φλυκταινίς κτλ.
 Bollicina, θ. φλυκταινίς· σπιρίγγιον.
 Bollimento, ἀνάβρασσις, ἀνάβρασις, βρασμός.
 Bollire, οὐδ. καὶ αὐτ. (ἀνα)ζέω, (ἀνα)βράσσω, ζῶ, βράζω· ἐξάπτομαι, ζέω· πυρακτοῦμαι, πυροῦμαι· κοχλάζω, χοχλακίζω· φλέγομαι· μορμίρω· ἐν. ἀναζέω, ἀναβράσσω, ζῶ, βράζω· πυρακτῶ.
 Bolliticcio, ἀρ. ὑποστάθμη, ἰλύς, καταπέτι.
 Bollito, τεχνητὸν κρυστάλλον· βραστὸν κρῆμα.

Bollitura, θ. ἀνάβρασσις· ἀπέψημα.
 Bollo, ἀρ. σφραγίς (κυρ. καὶ μτφ.).
 Bollora, ἀνάβρασσις, βράσις, βρασμός.
 Bollorino, ἀρ. ἑλαφὸς βράσις.
 Bolloso, φλυκταινώδης.
 Bolo, ἀρ. γῆ ἀργιλώδης· καταπέτιον.
 Bolsaggine, θ. δόσπνοια, ἀρόσπνοια, ἀΐθμα δξύ.
 Bolso, ἀσθηματικός· πομπικός, δγκώδης.
 Bom, ἑπιρ. οἶκ. βομβάξ!
 Boma, ἀρ. ντ. τεμάχιον ξύλου στρογγύλου.
 Bomba, θ. βόμβα· ἀγωνιστήριον.
 Bombaba, θ. εἶδος ὤδης.
 Bombanza, θ. εὐθυρία, εὐωχία.
 Bombarda, θ. λιθοβόλος· βομβάρδα.
 Bombardamento, ἀρ. βομβαρδισμός.
 Bombardare, βομβαρδίζω, βομβαρδοβολῶ.
 Bombardata, θ. κτύπημα βομβάρδας· βομβαρδισμός.
 Bombardevole, τ. πυροβόλου· θορυβώδης.
 Bombardiera, θ. στρ. ὁπὴ ἐν τῷ τείχει.
 Bombardier-e, -o, ἀρ. βομβαρδιστής.
 Bombardo, ἀρ. πνευμονικὸν ὄργανον.
 Bombare, οὐδ. βομβῶ· πίνω.
 Bombato, naviglio—, κυρτὸν πλοῖον.
 Bomberaca, θ. ἀραδικὸν κόμμα· ἀληθής.
 Bomberale, ἀρ. τὸ τ. ὄνυον ξύλου.
 Bomber-e, -o, ἀρ. ὄνυον, ὄνυον.
 Bombettare, οὐδ. συγκοπίνω.
 Bombiato, ἀρ. βομβικὸν ἄλας.
 Bombica, ἀρ. βόμβυξ, μεταξασκώληξ.
 Bombico acido—, βομβικὸν δξύ.
 Bombire, οὐδ. βομβῶ.
 Bombista, ἀρ. πυροβολητής, πυροβολιστής.
 Bombo, ἀντήχσις, βόμβος· ποτόν.
 Bombola, βούκαλις, βουκάλιον, μπουκάλι.
 Bomboletta, θ. ὑποκ. βουκάλιον.
 Bometria, θ. βουμετρία, τίτλος βιβλίου.

Bomisso, ἀρ. μθμ. βωμισκος.
 Bomonioli, ἀρ. πλ. βωμονικαί.
 Bonaccia, θ. γαλήνη· νηνεμία· εὐτυχία, εὐδαιμονία.
 Bonacciare, οὐδ. καὶ αὐτπ. γαλήνις, νηνεμῶ.
 Bonacio, ἀγαθός, ἀπλοῦς, ἄκακος.
 Bonaccioso, νήναμος, γαλήνιος, γαληνιατός.
 Bonaga, θ. ἔνωνις ἀκανθώδης.
 Bonamente, σπουδαίως, ἀληθῶς· ἀπλῶς.
 Bonarimento, ἀπλῶς, ἀδόλως, εὐλικρινῶς· προῖκα, εὐραζῶν.
 Bonarietà, ἀγαθότης ἀπλότης, εὐλικρινεία.
 Bonario, ἀπλοῦς, ἀδόλος, εὐλικρινής.
 Bonciana, θ. σφαῖρα παιγνιδίου.
 Boncinello, αἰθέριον τι· πλ. ντ. πάσσαλοι.
 Boncio, ἀρ. σκυθρωπάσιμος, στεγνότης.
 Boneggiarsi, καλλωπιζομαι.
 Bonello, ἀρ. καλύπτρα, σκούφια, ἢ φέσι· στρ. μικρὸς προμαχών.
 Bonificamento, βελτίωσις, καλητέρευσις.
 Bonificare, ἐν. βελτιῶ, καλητερεύω, περὶ εἰς λογαριασμόν· αὐτπ. βελτιοῦμαι· τακτοποιῶ, προφυλάττω.
 Bonificazione, θ. βελτίωσις.
 Bonissimo, ἐπιθ. ὑπερθ. κάλλιστος κτλ.
 Bontà, θ. ἀγαθότης· ἀρατὴ· τιμωρῆς· σέβασις· ἀκροσηγορία· φιλοφροσύνη· εὐμένεια· φιλανθρωπία· πραΰτης· ἐπιείκεια· σφία, γνῶσις.
 Bontadiosamente, ἀγαθῶς, εὐμένως.
 Bontadoso, ἀγαθός, ἐνάρτετος· ἀνδρετός.
 Boore, θ. πλ. βώπιες, βόαιες, βοῦπαι, [κῆς].
 Boote, λέμβος, πλοῖον τῆς Βελτί-
 Boote, ἀρ. ἀστρ. βοώτης, ἀστερισμός.
 Boraccia, θ. εἶδος ἀγγείου τῶν ὀδοιπέρων.
 Boracite, θ. ἄλας πετρώδης, βορακίτης.

Borato, τὸ διὰ τοῦ βορείου ὄξους ἄλας.
 Borbigli, τραυλός, ψάλλος.
 Borbora, θ. ντ. μέρος πλοίου.
 Borborismo, ἀρ. πλ. βορβορυσμός, βορβορυγή.
 Borboriti, ἀρ. πλ. βορβορῖται.
 Borborosate, ἐπιθ. βορβοροκοίτης.
 Borbottamento, ἀρ. ψευδισμός, μουρμούρισμα· βορβορυγή, βορβορυγμάς.
 Borbottare, οὐδ. μουρμουρίζω, γογγύζω, μωμφοῦριθ, μουρμουρίζω, βομβῶ, μπουμπουνίζω.
 Borbottatore, trice, μωμφοῦριος, μουρμουρίζων, κακολόγος.
 Borbottino, βομβύλιος· ἐξαίρετον κάρουκεμα.
 Borchia, θ. ὀμφάλιον, κόσμημά τι.
 Borda, θ. ντ. ἀρτέμων· ὄδα.
 Bordare, ἐν. πλῆσσω· ἐκ(ἀπο)πλύω, (ἐκ-ἀπο)καλύζω, ξεπλύνω· ντ. καλύπτω· ἐπιγκνίσι τὰς σταμῖνας πλοίου· ἀκολουθῶ πλοῖον ἐκ τοῦ πλητίου, ἐπιπλῶ· τάνω, τείνω.
 Bordata, θ. ντ. διαδρομή, βόλτα· καταπυροβόλησις.
 Bordato, εἶδος ὑφάσματος ἐκ μετέξης.
 Bordatura, ἐπιγκνίσις· κράσπεδον· ταινία.
 Bordegiare, διαδραμεῖν, βολετίζω.
 Bordallare, οὐδ. πορνοκοπῶ, πορνεύομαι.
 Bordalleria, θ. λήρος, εὐτελής πρῶγμα.
 Bordalliere, πορνόφιλος, πορνοκόπος, πόρνος.
 Bordellino, εἰσθής ἐξ ὑφάσματος ραβδωτοῦ.
 Bordo, ἀρ. χαμαιτυπίον, πορνοβοσκετόν, πορνεύον, πορνοστάσιον· ὑβρύδος, ταραχὴ.
 Bordighiane, ἰλάττωμα εἰς τὸ κλώσιμον τῶν μαλλίων.
 Bordo, ἀρ. ὑφάσμα μεταξωτὸν· κράσπεδον ἢ θύσανος, κρυστός· ντ. ἢ πλευρὰ πλοίου· τὸ πλοῖον διαδρομῆ, λοξοδρομία, βόλτα.
 Bordone, ἀρ. δικτυωτὸν δωματίον.
 Bordone, ἀρ. βακτηρία, ῥάβδος· πτε-

ρύγια· γουλοι· χορδαί· δοκοί· μουσ· κάλαμοι ή χορδαί· τάξις ή σειρά χορδών· οί πέντε αστέρες του όριονος.
Borea, άρ. και θ. βορέας, βορρᾶς· άρ· κτος.
Boreale, επίθ. βόρειος.
Borghese, κάτοικος κόμης ή πόλεως, πολίτης.
Borghesia, πολιτεία, τὰ του πολίτου δικαία, δικαιομα και τάξις πολίτου, οί πολίται.
Borghetto, άρ. κωμίδιον, κώμιον.
Borghicciuolo, άρ. ταύτὸ τῷ Borghetto.
Borghigiano, άγροικός, χωρίτης, χωρικός.
Borghiotto, επίθ. και ούς. είδος σύκου.
Borgo, άρ. κώμη, κωμόπολις· προάστειον· συνέλευσις, συνάθροισις.
Borgognone, είδος περικαφαλαίας· ντ. πάγος άπορρώξ.
Borgolino, άρ. είδος έσθήτος.
Borgomastro, άρ. δήμαρχος.
Borgia, κενοδοξία, κενοφροσύνη, άλαζονεία.
Boriare, ούδ. και αύτπ. κενοδοξία, ματαιοφροσύνη.
Boriata, θ. λήρας.
Baricco, άρ. έφεστρίς δέρματος.
Borico, επίθ. βορικός χρυσοκαλλικός.
Borio, άρ. χημ. βόριον.
Boriosco, επίθ. κενοδοξος, κενόφρων, άλαζών.
Borni, άρ. πλ. προσδόκιμοι λίθοι θρια.
Bornio, μύψ, μυωπός, άμβλυωπός.
Borniola, θ. κρίσις, άπόφασις άδικος.
Boro, άρ. χημ. βόριον.
Boriosamenti, άλαζονικώς.
Borra, θ. γνάφαλον, χονδρόμαλλον· σαρξ έριών· τὰ πίπτοντα έρια εκ των δερμάτων· περιττά μέρη συγκόλληματος· βορρᾶς, βορέας· φάκελλος.
Borraccia, περιφρ. του Borra· βούκαλις ή φούλη δερμάτινος των άδοιπώνων.

Borraccina, θ. βουκάλιον των όδοιπώνων.
Borrace, άρ. και θ. χημ. βόραξ, βορ(ακ)ική σόδα, βορ(ακ)ικόν όξύ, χρυσόκαλλα.
Borraciore, άρ. άγγετον προς ένα· πόθειον του βόρακος.
Borraccina, θ. βτ. ύσγη.
Borraggine, θ. άρνόγλωσσον, παυράντζα.
Borragin-ee, -i, άρνόγλωσσοειδήφυτά.
Borrana, ύδροδοχείον.
Borrata, έν. βύζω.
Borratura, τὸ κρημνώδες του όπνομου.
Borravole, επίθ. περιττός, άχρηστος.
Borrevolments, περιττώδες, πλεοναστικώς.
Borro, άρ. χείμαρρος· χαράδρα.
Borroso, επίθ. βτ. γναφαλώδης.
Borsa, θ. βαλάντιον, πουργιον, κόλπος, τσέπη· χρήματα· πλούτος, πλούτη· κάλη· σάκκος, θύλακος, έμποτήριον, τζαμμεδάν· θύλακίον· βλενωδής θύλακος· χρηματιστήριον.
Borsaajo, άρ. βαλαντιοπλόκος, βαλαντιοποιός· βαλαντιοπώλης.
Borsajuolo, άρ. βαλαντιοτόμος.
Borsala, επίθ. του βαλάντιου.
Borsella, θ. κόλπος, τσέπη.
Borsellino, άρ. μικρά τσέπη.
Borsetta, θ. κόλπος, τσέπη.
Borsone, άρ. άμάντις.
Borsotto, άρ. μέγα τι βαλάντιον.
Borzaccellino, έμβάτης, είδος όπνοδήματα.
Bosa, θ. ντ. σχοινίον βραχύ εις δέσιν.
Boscaglia, μέγα δάσος, ή πολλά δμού δάση.
Boscajuolo, άρ. δασοφύλαξ· δασοδίατος· δασοκόπος.
Boscaccciamenti, άγροτικώς, άγριως.
Boscata, τόπος κεφυτευμένος έν είδει δάσους.
Boscatto, επίθ. δασώδης.
Boscheraccio, επίθ. του δάσους, άγροτικός· άγριος, άρειος, άρεινός.

Boschetto, άρ. μικρόν δάσος, άλσος.
Bosco, άρ. δάσος.
Boscoso, επίθ. δασώδης.
Bosforo, άρ. γεωγρ. βόσπορος.
Bosman, ύπαξιωματικός.
Bosso, άρ. πύξος, τσιμισίρι.
Bessolajo, πυξιδιοπώλης ή πηξυδοποιός, θ. κατασκευάζων πυξίδα.
Bossoletto, πυξιδιον, κυτίδιον, κουτάκι.
Bossoio, άρ. ίδε Bossio· κυτίς, πυξίς, κόστη, κουτί. §. κηθίς των κόθων· ποτήριον· κύπελλον, κύμβα, σκύφος· ναυτική πυξίς.
Bossoletto, κισώτιον.
Bostangi, άρ. κηπουρός.
Bosticoida, άρ. βοστρουχοειδής ίχθύς.
Botanica, θ. βοτανική.
Botanico, επίθ. και ούς. βοτανικός.
Botanoleuca, θ. βοτανοθήκη, βοτανείον.
Boti(t)io, εφέμηνος, εδχηθείς.
Botola, θ. καταρ(ίτις)ρακτή, καταπακτή.
Botolo, είδος σκυλακίου αύτελουός.
Botolajo, μεγάλ. τ. Botolo· έπιτιμητής.
Botrio, άρ. χείρ, θόβριον.
Botriocéfalo, βοτρυοκέφαλος, γένος ζώνων.
Botriolite, θ. βοτρυλίθος, είδος όρυκτου.
Botrione, άρ. χείρ, θόβριον.
Botrita, θ. βοτρυτής, καθμ(ε)ία· είδος πολυτίμου λίθου· γένος μυκήτων.
Botritico, επίθ. όρυκτ. βοτρυοειδής.
Botta, θ. φούνη, φούνος· ίδε Botto, Colpo· βολή· χρωστήρας· λύχνος πτηνοθήρας.
Bottaccio, άρ. βουκάλιον· όχετογνώμων, πηγάδι του μύλου· είδος κίχλης.
Bottacciuolo, επίθ. κοντόχονδρος.
Bottaglie, θ. πλ. όποδήματα.
Bottajo, άρ. όωτιοπηγός, καθοποιός, βουτσός· φροντιστής.
Botiana, ύρασμα θαμβάκινον.
Bottar-ga, -ica, ώστάρηχον, αύγοτέραχον.

Bottata, θ. κτύπημα, πλήξις.
Botto, θ. βυτίον, πύθος, βουταί· ντ. τόνος.
Bottega, έργαστήριον, έργοστάσιον· όποθήκη.
Bottegiaccia, θ. περιφρ. του Bottega.
Bottegiata, θ. πράκτρια, πωλήτρια.
Bottegiato, έργαστηριόφνης· παντοπώλης, ταχυοπώλης· άγοραστής, μουσταρής.
Bottegaro, άρ. ταύτὸ τῷ Bottegiato.
Bottegone, άρ. μεγάλ. του Bottega.
Bottegu-ccia, -zza, θ. όπικ. του Bottega.
Botteguazzo, άρ. όπικ. του Bottega.
Bottelli, άρ. κλ. τὰ έν ταίς τυπογραφίαις εκδιδόμενα γραμμάρια.
Botticello, άρ. όπικ. του Botte.
Botticina, όπικ. του Botta και Botte.
Botriglia, βουκαλις, βουκάλιον, μκοτίλια.
Bottigliere, θ. έπί των οίνων έν τῇ τραπέζῃ.
Bottiglieria, θ. τραπέζοφόρον, κυλικέον.
Bottino, άρ. σκύλον, λάφυρον· κλοπή, κλέμμα· ύδροδοχείον, δοχείον· δεξαμενή, στέρνα· πλ. όποθημάτια, στιβαλέτα· ντ. λεία, πρίζα.
Botto, άρ. πλήξις, κτύπημα· λίμβος· Ολλανδική.
Bottonajo, άρ. κομβιοποιός, κομβιοπώλης.
Bottonaro, καλυκίζω, μκομπουκιάζω.
Bottonato, επίθ. κομβιοφός, κομβιοφός [ματος].
Bottonatura, θ. σειρά κομβίων φορέων.
Bottone, άρ. κομβίον· φιάλιον, κωμβίον· μέγα όωτιον· χείρ, καυτήριον· πλ. φόματα· κάλυξ, νόμφη, βόμβυξ, μκομπουκί· ή κοντζές· μικρά ποσότης· σκύψις.
Bottoniera, θ. ίδε Bottonatura.
Bottonne, άρ. ντ. πύθι, όωτία, κρασοβάρια και νεροβάρια.
Bovo, άρ. βούς.
Bovicida, βουφόνος, βοοκτόνος, βουκτόνος.

Bovile, βούσταμιον, βουστάσιον, σταυ-
λος.
Bovina, βόλβι-τον, -τος, βόλιτ-ον, -ος,
βουινά.
Bovino, επίθ. τοῦ βόου, βόειος· ἀ-
τοπος.
Bovo, ἄρ. εἶδος φυτοῦ.
Bozza, θ. χεῖρ, ὄγκωμα, οἶδημα, φθί-
μα, πρήσιμα· ἴδε Bozzo, Bozza· σχε-
διον, σχεδιάσμα· ἴδε Bugia· τυπο-
γραφεῖον δακτύλιον· κονία, κονίαμα,
χορῆγι.
Bozzacchio, -ne, κοκκύμηλον, δαμά-
σκηλον.
Bozzacchintò, νόμος, πύθλος, κο-
κομφής.
Bozzallo, τροχαλία, τροχίλια, τρο-
χηλία.
Bozzaria, θ. ντ. δακός.
Bozzata, θ. μικρὸν σχεδιάσμα.
Bozzetto, κάλυψ σχεδίου, σχεδιάσμα.
Bozzima, θ. φύραμα.
Bozzimaglia, θ. θυνν. κρέας αἱμα-
τάδες.
Bozzinga, θ. κρόταλος, κροταλίας,
ὄρις τῆς Ἀμερικῆς.
Bozzo, ἄρ. πρόβολος λίθος· λιμνίου·
ἐπίθ. νόθος κεραιτίας, κεραιτίας ἀ-
τιμος.
Bozzolaraia, θ. κολλυρόπωλις.
Bozzolara, οὐδ. ἀπογεύομαι, δοκι-
μάζω.
Bozzolara, ἐπίθ. τοῦ βόμβουκος.
Bozzolatura, θ. σύνθεσις τῶν κυμά-
τιων.
Bozzolo, ἄρ. ἴδε Bozza· κουκοῦλι·
θυλάκιον (τῶν ἐντόμων)· μύδιον.
Bozzolo, θυλακώδης, πλήρης θυ-
λάκου.
Bozzoluto, οἰδηματώδης.
Brabes, ἄρ. βτ. θάμνος.
Braca, θ. σχοινίον· ταινία χάρτου·
ἴδε Imbraca Brache.
Bracale, ἐπίθ. τῶν περισκελίδων.
Bracalone, βρακουλάς ἢ ζεπεσοβρά-
κης.
Bracato, ὑπέρηχος, παχύτατος.
Bracatura, θ. πανοπλία.
Bracca, θ. θηρευτική κύων.

Braccaro, ἐν. οὐδ. (ἀνά)κητῶ, ἰχνη-
λατῶ.
Braccasso, ἐπίθ. τοῦ βραχίονος.
Braccetti, κεραιούχοι, μπράστα.
Braccheggiano, ἐν. καὶ οὐδ. (ἀνά)κη-
τῶ, ἰχνηλατῶ, ἀν(δι)ερυνῶ· δεφραί-
νομαι, κυρίζομαι.
Braccheggio, ἄρ. ἰχθυοεῖς, ἰχνη-
λασία.
Braccheria, θ. οἱ θηρευτικοὶ κύωνες.
Bracchio, βραχίονος, βραχιδίου.
Bracchiera, -a, -o, ἄρ. κυναγωγός,
κυνηγός.
Brachione, ἄρ. βραχίων, γένος
ζῴων.
Braccia, γραμμικὸν μέτρον πέντε
ποδῶν.
Bracciajuola, θ. ἐπιβραχιδίου.
Bracciale, ἴδε Bracciajuola, ἐπι-
βραχιδίου, βραχιόλι.
Bracciante, ἄρ. μίθιος, ἐργάτης·
χειροτέχνης, τεχνίτης.
Bracciare, ἐ. ντ. κεραιούχῶ, μπρατ-
ζάρω.
Bracciatia, θ. ἀγκάλις, ἀγκάλι· πε-
ριβολή, ἀγκάλιασμα· ἐρωμένη.
Bracciatello, ἄρ. κολλήρα, κουλούρα.
Bracciatocchia, θ. ἐρωμένη.
Bracciero, ἄρ. ἀκόλουθος (κυρίας).
Braccio, ἄρ. βραχίων· πῆχυς· ἄν-
θρωπος, ἄταμον, ὑποκείμενος ὑπε-
ρήσις, δύναμις, ἐξουσία, ἰσχύς·
ὑποστήριγμα, βοήθεια· ντ. πλ. κερ-
ραιούχοι, κεραιάκες, μπράστα.
Braccioiara, ἄρ. μέτρον πῆχυος.
Braccioino, ὄπλοκ. τοῦ Braccio.
Braccione, μεγεθ. τοῦ Braccio.
Bracciotto, ἄρ. παχὺ βραχίων.
Bracciopolo, ἄρ. ἴδε Idra.
Braccioioso, ἐπίθ. ροδόδενδρον.
Braccioiuola, ἴδε Bracciajuola.
Braccioiuolo, ἄρ. ἐρεσμα, στήριγμα,
ἀκουμιστήρι· ἴδε Vitone· ντ. πλ.
δρόχοι, ξύλα κυπέλα· διώρυγες.
Bracciuto, βραχιονοειδής, σταυροει-
δής.
Braccio, ἄρ. θηρευτικὸς κύων.
Brace, θ. μαρίλη, σπαδός, (θερμο)-
σπαδία, αἰθάλη, χόβολη· ἰχθυρα.

Brache, πλ. ἀναξυρίδες, περισκελί-
δες, βράκκι, βρακία, βρακί ἢ βρά-
κα· ἐσάβρακον.
Bracheria, θ. πλῆθος ἢ ὄλη βρακίων.
Brachessa, θ. ταῦτὸ τῶν Braca καὶ
Brachossa, θ. περισκελίδες, βράκκι.
Brachetta, θ. τὸ ἱμπερόσιον σχῆμα
τῶν περισκελίδων.
Brachetto, ἄρ. ἴδε Brache καὶ Mu-
tando.
Brachettone, ἄρχτ. ἀψιδωτὸν κυμά-
τιον.
Brachiale, ἐπίθ. βραχίονος, βραχι-
όνιος.
Brachiato, σταυροειδής ἢ βραχιονο-
ειδής.
Brachiatolettico, βραχυκατάλη-
κτος.
Brachioso, βραχύκερας, γέν. ἐντό-
μων.
Brachionio, ἐπίθ. ἱατρ. βραχυ-
χρόνιος.
Brachio, θ. πλ. χονδροὶ ἢ παλαιοὶ
κλῆδοι.
Brachiarajo, ἄρ. ἐπιδερμεταποιός.
Brachiarata, θ. πληγὴ δεδαῖτα μὲ
Brachier-e, -o, ἐπι(ὕπό)δερμοι, στή-
ριγ.
Brachiglottide, βραχυγλωττίς, γ.
φυτῶν.
Brachigrafia, θ. φιλ. βραχυγραφία.
Brachigrafo, ἄρ. φιλ. βραχυγράφος.
Brachilogia, θ. φιλ. βραχυλογία.
Brachilogo, ἄρ. φιλ. βραχυλόγος.
Brachine, θ. πλ. ὄπλοκ. τοῦ Brache.
Brachiocefalico, ἐπίθ. βραχιονο-
φαλικός.
Brachiodermico, ἐπίθ. βραχιοδερμι-
κός.
Brachioncosi, ἄρ. ἱατρ. βραχιονο-
κωσις.
Brachionso, βραχίων, γέν. πολυπό-
δων.
Brachioradiale, βραχιονοκαρδιτικός.
Brachiotto, βραχίονος, εἶδος πτηνοῦ.
Brachipnea, θ. ἱατρ. βραχύπνοια.
Brachipno, ἄρ. βραχύπνος.
Brachiro, ἄρ. βραχύπους, εἶδος ἄρ-
πετῶν.

Brachipodi, βραχυπόδι.
Brachipodio, βραχυπόδιον, γένος φυ-
τῶν.
Brachipoto, ἐπίθ. βραχυπότης.
Brachipteri, ἴδε Brachitteri.
Brachirringo, βραχυόρρακτον πτηνόν.
Brachitostilli, ἄρ. κρύσταλλα ἐν-
τελῆ.
Brachitracelo, βραχυτράχλος.
Brachitteri, βραχύπτερα, τρίτος πτη-
νῶν.
Brachiuo, ἐπίθ. βραχύπους.
Bracia, θ. ἴδε Brace.
Braciajo, ἄρ. σκάφη.
Braciajuola, θ. λάκκος.
Braciajuolo, σποδ(ι)οποιός, σποδ(ι)ο-
πώλης.
Braciera, πύραυλον, πυρεῖον, μαγ-
κάλι.
Braciuaola, φλογίς, ἀπανθρακίς, μπρι-
ζόλα.
Bracmano, βραχμάν, ἰνδός γυμνοσο-
φιστής.
Braco, ἄρ. ἴδε Brago.
Bracone, ἄρ. μεγεθ. τοῦ Brache.
Bracoso, ἄρ. ντ. ἀπλοῦν πολύσκα-
στον.
Bracciate, νομισματὰ ἀρχαία.
Bradicarro, ἐπίθ. βραδύκροπος.
Bradipa(r)sia, θ. ἱατρ. βραδυπεψία.
Bradipo, βραδύπους, γένος μαστοφό-
ρων. | σιμός.
Bradispermatismo, βραδυσπερματι-
σμός.
Bradisuria, θ. ἱατρ. βραδυουρία.
Braditocia, θ. χεῖρ. βραδυτοκία.
Brado, ἄγριος, ἀδάκτος ταῦρος.
Bradone, ἄρ. ἐπωμίς.
Bradume, ἄρ. ταῦροι, ἢ μύχοι ἀ-
δάκτοι.
Braghiera, ζώνη.
Braglia, θ. ἄγριος σπάρτος.
Bragmano, ἄρ. βραχμάν.
Bragotto, ἄρ. ντ. καννάβινον σχοι-
νίου.
Bragozzo, ἄρ. εἶδος πορθηκίου.
Brama, θ. ἐπιθυμία, πόθος, ἐμπέ-
θεια, ὄρεσις, ἔλλειψις, στήρισις.
Bramabile, ποθεινός, ἐπιθυμητός,
(περι)πόθητος.

Bramangiere, ἄρ. ξυλίπαρον, μυτι-
τωτόν.
Bramante, ἐπίθ. ἐπιθυμῶν, ἐφιέμε-
νος.
Bramato, ἐν. καὶ οὐδ. ἐφιέμαι, ἀρέ-
γομαι, (ἐπι)ποθῶ, ἐπιθυμῶ.
Bramasanguo, αἱμοχαρής, αἱμάτο-
χαρής.
Bramato, ποθεινός, ἐπιθυμητός.
Brameggiare, οὐδ. συνεχῶς ἐπι-
θυμῶ.
Bramito, ἄρ. ὠρυγμός· συριγμός τοῦ
δρακός.
Bramosamente, ἐπιθυμητικῶς, πο-
θεινῶς, ἐμ(περι)ποθῶς, διακαῶς, δια-
πύρως.
Bramosia, θ. ἐπιθυμία.
Bramosità, δρεξίς, ἐπιθυμία, ἐμπά-
θεια.
Bramoso, ἐπίθ. ἐπιθυμητικός, ἐπι-
θυμῶν ἴδε Ghistto· οὐς. ἐπιθυμία.
Branca, θ. ὄνυξ (θηρίου ἢ ἀνθρώπου)· ἄ-
λύσις, δασμά· πλ. ἴδε Brachia·
σκέλη, κλάδοι· κλάδος.
Brancare, ἐν. (συλ)λαμβάνω, δράτ-
τομαι τοῖς ὄνυξι.
Brancarello, θ. πλ. ντ. σχοινία.
Branchetto, ἄρ. μικρὸν κοίμνιον.
Branchia, θ. πλ. βράγχια.
Branchiale, βραγχιακός, τῶν βραγ-
χιῶν.
Branchino, ἄρ. μικρὸς ὄνυξ.
Branchiro, ἄρ. βραγχίπους.
Branciamento, ἄρ. ἐλιμασίς, μέ-
λας· ψηλάφησις.
Branciare, ἐν. ἐλιμάζω, μαλλάζω-
σα, χειραπτάζω, (χειρο)μαλάζω·
ψηλαφῶ.
Branciatoto, θ. ἐλιμάζων, μαλάζω-
σων κτλ.
Branco, ἄρ. ἀγέλη, ποιμνιον.
Brancolare, οὐδ. ψάω, ἐρεβεδιφῶ,
ψαλάσσω, ψηλαφῶ, πασπατεύω· οὐς.
ἴδε Branciamento.
Brancolon-e-i, ἐπίθ. ψηλαφῶν.
Brancoso, ἐπίθ. κλαδῶδης, πολύ-
κλωνος.
Branda, θ. ντ. αἰώρα, ράντζον.
Brandello, ἄρ. τεμάχιον, κοιμά-

τιον· ράκος· κάρφος· ψυχίον.
Brandigliano, ἄρ. καστάνι.
Brandimento, δόνησις, σεταίς, κλό-
νησις.
Brandire, ἐν. δονῶ, σεῖω, κλονῶ,
κινῶ, πάλλω, κουνῶ· ἀναθρώσκω,
ἀναπηδῶ· οὐδ. (ἐπι-)συγκάπτομαι,
λυγῶ· αὐτπ. σοβαρεῖομαι, σεμνο-
προσωπῶ, καμακρόνω.
Brandistocco, ἄρ. ἄκων, ἄκόντιον.
Branditore, θ. θ. σεῖων, πάλλων.
Brano, τεμάχιον, κοιμάτιον· ράκος·
κάρφος· μέρος, ἀπόσπασμα, τεμά-
χιον, χωρίον.
Brasile, ἄρ. βρασελιακὸν δένδρον· αἰ-
ματόξυλον.
Bratteato, ἐπίθ. περιανθοφόρος.
Bratteifaro, ἐπίθ. βτ. περιανθοφόρος.
Bratteiforme, ἔχων σχῆμα περιαν-
θῶν φύλλων.
Bratteo, ἐπίθ. βτ. περιανθῶν.
Bratto spalmatura, πίσσα καθαρι-
σθεῖσα.
Bravopatri, ἄρ. ἀνθρακική τίτανος.
Brava, θ. ἄρακος, λάθυρος.
Bravaccio, κομπαστήριον, καυχημα-
τίας, κομπαστής.
Bravamente, ἐπίθ. γενναίως, ἀν-
δρείως.
Bravante, καταφρονητικὸς ὑπερο-
πτικός.
Bravare, ἐν. κατα(περι)φρονῶ, ἐπι-
πλήττω.
Bravata, θ. ὑπεροψία, καταφρονή-
σις, ἐνεδισμός· ἀλαζονεία, κομπασ-
μός.
Bravatorio, ὑπεροπτικός, ἐπιπληκτι-
κός, ἀπειλητικός.
Bravoggiare, οὐδ. γαυριῶμαι, γαρ-
γοῦμαι, καμακρόνω ἢ κορδονομαί·
(κατ)αλαζονίζομαι, κομπάζω.
Braveggiatore, ἄρ. ἀλαζῶν, κομπασ-
τής.
Braveria, φ. ἀνδρεία· ἀλαζονεία,
κομπασμός· ὑπεροψία.
Braviere, ὑπερήφανος, ὑπεροπτικός.
ἀπειλητικός.
Bravo, ἐπίθ. ἄνδρως· μαχαιροφό-
ρος· δολοφόνος, ἀγής· πεπαιδευ-

μένος· στερεός, μόνιμος· ἀδάμαστος.
ἄγριος· ἀπαίδευτος· ἐνεργητικός·
ἐπίθ. εὐγε· οὐς. μισοφόρος· ἐπί-
κουρος.
Bravura, θ. ρώμη, ἀνδρεία, θάρρος· ἄ-
γρίστης· ἀνδραγάθημα, ἀνδραγαθία·
θάρσος, ἀθόλδεια.
Bravura, θ. ντ. πλοῦριον.
Bravuzzi, κραιμαστήρες τῶν κεραι-
σῶων.
Briacetta, θ. ἀμυγδαλίτης λίθος, τρυ-
φερός.
Briaccia, θ. ἀμυγδαλίτης λίθος· ῥή-
γμα, χαλάστρα· χάλιξ, κροκάλη,
κάλυξ, κάλλυξ, χαλίκι, χοχλα-
δάκι.
Briadino, ἄρ. ντ. βροσθίκον.
Briafotrofo, ἄρ. βροσφοροφύτον.
Briafotonia, θ. νμ. βροσφοτονία.
Briagrama, ἄρ. ἀνατ. βρόγμα.
Briano, ἄρ. ντ. σπέρμα-ος, -η, -ον.
Brianna, θ. καθάλλη, καλήλογον.
Brianta, θ. ντ. κάδος.
Briantatore, ἄρ. καθοφόρος.
Briascialda, θ. γυνή ὀλίγης τιμῆς.
Briascioida, θ. λήρος· φλυαρία.
Briastagna, θ. ὑάκινθος μετ' ἐπιπλοῦν ἄν-
θος. [νίος.
Briagnina, βρασμα τῆς Βρεττα-
Bratto, στέρμα, ἄγονοι, ἄκαρπος·
(σ)μικρολόγος, φιλόργυρος· ἴδε Bab-
bascio.
Briusso, ἄρ. φίντασμα, μπαμπούλα.
Bravo, ἐπίθ. βραχύς· μικρός· εὐχε-
ρής, εὐκολός· ὀλίγος· αὐττομός· οὐς.
θήκη (ἔργων) λειψάνων, τέλεσμα,
περίσπασμα, φυλακτῆριον, φυλακτόν·
ταινία χάρτου· παπικὸν θέσπισμα,
παπική ἐπιστολή· ἐπιστολή ἡγεμό-
νος· πλ. διάφορα κεφάλαια τινῶν
νόμων· μουσ. βραχύς χρόνος, ἐπίθ.
ἐν βραχεῖ· βραχέως, βραχυλόγως,
ἴδε.
Bravemente, βραχέως, διὰ βραχείων,
βραχυλόγως· ὀλίγον· τέλος, τελευ-
ταῖον.
Bravetto, ἄρ. διπλωμα.
Braviario, ἄρ. σύνοψις· ἀκολουθία·
ἐπιτομή.

Breviatore, θ. θ. βραχύνων, ἐπιτέ-
μνων.
Breviloquentemente, ἐπίθ. βραχυ-
λόγως.
Breviloquenza, θ. βραχυλογία.
Breviloquio, βραχύς λόγος.
Breviloquio, βραχυλόγος.
Breviore, δύο μῦς τοῦ πήχεος.
Breviparlante, βραχυλόγος.
Brevità, βραχύτης, βραχυλογίας, λα-
κωνικότης· μικρότης.
Brezza, θ. (ὄλιγος) μικρὸς ἄνεμος· ψυ-
χρός.
Brezzaggiare, οὐδ. πνέει (ὄλιγος)
μικρὸς καὶ ψυχρὸς ἄνεμος, πνέω,
φυσῶ.
Brezziolone, ἄρ. ψυχρὸς ἄνεμος.
Briacozza, θ. μέθη.
Briaco, μεθύων, οἰνώληπτος, μεθυ-
σιμένος.
Briacoso, αἰγόφυξ, μέθυσος, μπι-
κρός.
Bricca, θ. τόπος ἄγριος καὶ κρη-
μώδης.
Bricchetto, ἄρ. ψάλιον· ὑποκρ. τοῦ
Brioso, ὄνος, ἴδε Besso· θερμorrhῆ,
ἱμπίρι.
Brioscio, θ. τόπος ὄψλης καὶ ἐπι-
κίνδυνος· καταπλήτης· ντ. σάλος
αἰφνιδίος· ἴδε Rimbalzo.
Bricciare, ἐν. ἐξακοντίζω λίθους.
Bricciocello, ἴδε Barocello· κατα-
γύρης, μπιρμπκος.
Briccone, φαῦλος, φαυλόθιος, αἰ-
σχρόθιος, κακοθήτης, ἄχρητος· ἴδε
Bricciocello.
Bricconeggiare, οὐδ. αἰσχρογῶ, αἰ-
σχρόν εἶον ἄλλω.
Bricconeria, θ. φαυλότης, αἰσχρο-
της, αἰσχρογυγία, κακοθήθεια, πονη-
ρία, ἀχρηστία.
Briciola, θ. ψυχίον.
Brida, θ. ἐργαλεῖον στρατιωτικόν.
Briego, ἴδε Breve, μικρός, κοντός·
ὀλίγος· οὐς. βραχεῖα ἐπιγραφῆ· σχέ-
δη, δέλτος, πενακίδες, σημειωματά-
ριον· ἐπίθ. ἴδε.
Briga, θ. ἀνία, θλίψις, ἀδημονία, μέ-
ριμνα· ἔρις, φιλονεικία, διαφορά·

ἀσχολία, πόλεμος· μάχη.
 Brigadiere, ἄρ. ὑποστράτηγος· ντ. στρατηγός.
 Brigante, στασιώδης, στασιαστικός, ταραχίας· πειρασμός, διάβολος· προσήνης· πολυπράγμων, ραδιούργος.
 Brigantina, θώραξ, σιδηροπαικτισσον.
 Brigantino, ἄρ. μικρὸν βρέκιον· ἀκόλουθος, ἐπαίτης, ὀπαδός.
 Brigate, ἰν. διάκω, θηρῶ, -εῶν· ἐξασκῶ, μεταχειρίζομαι· αὐτῶν· ἀγωνίζομαι, φιλοτιμοῦμαι, σπουδάζω, ζητῶ, προσπαθῶ.
 Brigata, θ. ἀγέλη, πλήθος, ἀνθρωποὶ δηγῆυρις, συνάθροισις, συναναστρόφη· οἰκογένεια· στράτευμα· ἴλη, μοῖρα, σύστημα.
 Brigatocidia, θ. κακὴ συναναστρόφη.
 Brigatara, οὐδ. διμῶ, συναναστρέφομαι.
 Brigatella, θηλ. μικρὰ συναναστρόφη ἴσα Famigliuola· Figliulanza.
 Brigatore, θ. πολυπράγμων, μικρολόγος, ραδιούργος.
 Brigidino, ἄρ. εἶδος πλακοῦντος, πῆττα.
 Brigiotto, ἄρ. σῆκον.
 Briglia, θ. χαλινός, κυρ. καὶ μηρ.
 Brigliadoro, ἐπιθ. χρυσοχάλινος.
 Brigliajo, ἄρ. ἡνιοκός, χαλινοποιός.
 Briglietta, θ. μικρὸς χαλινός.
 Briglindorato, ἐπιθ. χρυσοχάλινος.
 Briglio-ne-zzo, ἄρ. μέγας χαλινός.
 Brigmo, ἄρ. ἱατρ. βρυγμός.
 Brigoso, φιλέρις, φιλόνηκος.
 Brilla, θ. μηχανὴ μαρμαρίνου.
 Brillamento, ἄρ. λάμψις, λαμπρότης, αἴγλη, μαγαλεῖον.
 Brillantare, κάπτω εἰς χημ. πο-λύεδρον.
 Brillante, λαμπρότης· οὐσ. ἀδάμας, πολυέδρος.
 Brillantini, ἄρ. λαμπυρίς.
 Brillantino, ἄρ. εἶδος εὐαφρῆς τροφῆς.
 Brillantiuzzo, ἐπιθ. ὑπελαμπίης.
 Brillage, οὐδ. στέλω, λάμπω· ἀγάλλομαι· πιτυλίξω, τρυτανρίζω· περιφέρωμαι· ἀποφλοιῶ τὴν θρυζαν· ἀνάπτομαι.

Brillato, ἐπιθ. (κίγγρος) καθαρι-σμένος.
 Brillatojo, ἄρ. ξύλινον ἐργαλεῖον.
 Brillo, ἐπιθ. ἀκροθώραξ, εἰς τὸ κέρι· οὐσ. οἰσός, οἰσῶ· ψευδῆς ἀδάμας· ἐτάθμησις, ἰσοσταθμία.
 Brimpala, θ. ναυτ. μοχλός· τῆς ἀν-τλίας.
 Brina, θ. πάχνη, δρόσος πεπηγμένη.
 Brinajola, θ. βτ. χηνοπόδιον.
 Brinato, παχυνώδης μεσοκόπος.
 Brincio (bosca), ζαρωμένον στόμα.
 Brindisi, θ. πρόποισις.
 Brinoso, ἐπιθ. δροσώδης, παχυνώδης.
 Brio, ἄρ. τὸ εὐ(ἐπι)χαρὲ· ζωηρότης, κομψότης, χάρις· εὐθυμία· ἐρύον, γ. φυτῶν.
 Briografia, θ. βρυογραφία.
 Briologia, θ. βτ. βρυολογία.
 Briosu, ἐπιθ. εὐ(ἐπι)χαρὲς, κομψός, ζωηρός, εὐθυμός· γαῦρος.
 Briscola, εἶδος χαρτοπαγινίου, σκαμ-πίλλε.
 Brisso, ἄρ. βρι(βρύ)σσις, βούττος.
 Brissoide, ἄρ. βρι(βρύ)σσις, βρι(βρύ)σσις.
 Britannica, θ. λάπαθον ἐνυδρον.
 Brivid(i)o, ἄρ. ψόχος, κρύον δξύ· φρικη, φρικασίς, τούρτουρον ἢ ἀνα-τριχίλα.
 Brizzolato, ἐπιθ. στικτός.
 Brizzolatura, θ. μίξις δύο χρωμάτων.
 Brooca, θ. κρωσός, στόμνος, ὄδρια, λάγηνος, εἶκος· λαγηνιά· κάλαμος· ὄλλος (τό), θαλλός, κλών, κλωνίον· σκοπός, σημεῖον, σημάδι.
 Broccajo, ἄρ. ἐργαλεῖον.
 Broccardico, ἄπορος, προβληματι-κός.
 Broccardo, ἄρ. ζήτημα ἄπορον.
 Broccate, ἰν. κεντῶ, κεντριζῶ.
 Broccata, θ. βολή, πληγή, κρού-σις· συνάντησις· μάχη· δοκιμὴ, πείρα.
 Broccatello, ἄρ. εἶδος ὑφάσματος.
 Broccatino, ἄρ. ὑφασμα μεταξυτῶν χρυσοῦφῶ· ἐσθῆς σθηκῆ καὶ χρυ-σοῦφαντος· (περι)φραγμα, περίβολος· ἐπ. βουτροχώδης.
 Broccchier-e, -o, ἄρ. πῆμῆ.

Brocciare, ρ. ἰν. νόσσω.
 Brocco, ἄρ. βλαστός, βλάστημα· κόμβος· βόστρυχος· σκοπός, ση-μεῖον, σημάδι.
 Broccolo, ἄρ. βλαστός, βλάστημα· ἀνοκράμβη· κόμβος.
 Broccoluto, πλήρης καυλισκων.
 Broccoso, γονατώδης, ἀζώδης, πο-λύολες.
 Broccuto, τριχώδης.
 Broco, τραχύς, ἀπολίτευτος. ἄγριος.
 Broda, θ. περισσεύμα ζωμοῦ· ζωμὸς (σοῦτα) ζωμὸς (κρέατος)· ὕδωρ βορ-βορῶδες.
 Brodo-jo, -juolo, λαίμαργος τοῦ ζω-μοῦ.
 Brode, θ. πλ. ὑψάματα περὶ τοῦς τοίχους.
 Broditato, θρασημένος εἰς τὸν ζω-μόν.
 Broditto, ἄρ. φαγητὸν ἐξ ὠδῶν· ἄρ-τυμα, καρύκευμα· ἀκαρθάρια· κυ-κεῶν, σύγγυσις.
 Brodiglia, θ. ὕδωρ βορβορῶδες.
 Brodo, ἄρ. ζωμὸς κρέατος· ζουμί· πῆν ἀπέφημα· καρύκευμα, σέλας.
 Brodosolo, κινάρος, ἀχύμης, ρυπαρός.
 Brodona, ἄρ. ὠμιαία ταινία, κό-σμημά τι.
 Brodoso, ἐπιθ. ζωμώδης.
 Brogliare, οὐδ. ἐπανίσταμαι, στα-σιάζω· σπουδαρχῶ· περιπερθεύομαι· ζητῶν τι.
 Broglio, ἄρ. (ἱκανά)στασις· σπουδαρ-χία.
 Brojere, ἄρ. θάμνος πολύκλωνος· ἴδε Bragliera.
 Brolo, τόπος χλόης· ἀτέφανος.
 Bromatologia, θ. βρωματολογία.
 Bromelia, θ. βτ. ἀνανάς.
 Bromo, ἄρ. βρόμος ἢ ἐρώμος, βρώ-μῆ· εἶδος ἰχθύος· χημ. βρόμιον.
 Bromografia, θ. ἱατρ. βρωματογραφία.
 Bronca, εἶδος ἀπιδίου· εἶδος λεμονίου.
 Broncheale, βρογχιακός.
 Bronchi, ἄρ. πλ. ἀνατ. βρόγχοι.
 Bronchiale, βρογχιακός, τῶν βρόγχων.
 Bronchite, θ. ἱατρ. βρόγχιτις.
 Bronsio, ἄρ. ἀργή.

Bronco, κορμός, πρέμων, στέλεχος· βρόγχοι.
 Broncoale, θ. χειρ. βρογχοκλήλη.
 Broncoelico, ἐπιθ. βρογχοκηλικός.
 Broncofonia, θ. ἱατρ. βρογχοφωνία.
 Broncona, ἄρ. μέγας κορμός· πάσ-σαλος.
 Brongorragia, θ. χειρ. βρογγορραγία.
 Brongoioma, θ. χειρ. βρογγοτομία.
 Brongotomo, ἄρ. χειρ. βρογγοτόμος.
 Brontofobia, θ. φυσiol. βροντοφοβία.
 Buontofoba, φυσiol. βροντοφόβος.
 Brontolare, οὐδ. (ὑπο)τοιδουρίζω.
 Brontolatore, γογγυστής.
 Brontolio, ἄρ. τονθορυσμός.
 Bronziologia, θ. φιλ. βροντολογία.
 Bronza, θ. κωδωνία τῶν ἑσῶν.
 Bronzetto, ἄρ. ἀγαλματέιον.
 Bronzina, θ. διμῶλιον· πλ. ἐλάσμα-τα δριμυλάκου· ἴδε Ralle· τὸ πυρο-βολικόν.
 Bronzino, ἐπιθ. χαλκόχρους ἢ σιτό-χρους. [τῆς.
 Bronziata, ἄρ. χαλκούργος, μπρου-νιόνη.
 Bronzito, ἄρ. δρυκτ. δριμυχαλίτης.
 Bronzo, ἄρ. δριμυχαλκός, κ. μπρονζιός.
 Bronzoluto, ἐπιθ. βουτροχώδης.
 Bronzotto, ἐπιθ. χαλκόχρους, σιτό-χρους.
 Bronza, θ. φλύκταιναι κνησημώσις.
 Bronzo, ἄρ. ρεῖθρον.
 Brusara, ἰν. ἀποφυλλίζω· ἐκδέρω· ἀ-φαιρῶ· ζητῶ· περιπατῶ.
 Bruciaglia, θ. καύσιμα πράγματα.
 Bruciante, ἐπιθ. καυστικός.
 Bruciasochi, ἄρ. ἐνθεμὸς δυσώδης.
 Bruciata, ἰν. καίω· δριμύσσω· οὐδ. εἰσι πῆμπτωχος.
 Bruciata, θ. ὀπτιν (ψητῶν) κέστανον.
 Bruciatajo, ἄρ. καστανοσώλης.
 Brucialicchio, ἄρ. ἀπόκαυμα· δριμύ-κεκαυμένον πράγματος.
 Bruciato, color—, καστανὸν χρώμα.
 Bruciatura, θ. πυρᾶκτωσις, καύσις· σιδήρου.
 Brucina, θ. χημ. φυτικὸν κέλιον.
 Bruciolato, ἐρωτολήπτος.
 Bruciore, ἄρ. κνησμός, κνησμός, φα-γοῦρα.

Bruco, ἄρ. κάμψη.
 Bruscola, θ. φιλ. βρυκόλακας.
 Brughiera, γῆ ἀγεώργητος.
 Bruire, οὐδ. γουργουρίζω.
 Brulicame, μυρμηκία.
 Brulicare, κινῶ ἐλαφρῶς ὡς οἱ μύρμηκες· οὐδ. κινούμαι ἐλαφρῶς ὡς οἱ μύρμηκες.
 Brulichio, ἐλαφρὰ κίνησις ὡς ἡ τῶν ἐντόμων.
 Brullamento, πενιχρῶς, πτωχικά.
 Brullo, ἐστρημένος ἐνδύματων, γυμνός.
 Brulloito, πυρπολικὸν πλοῖον, μπουρλότον.
 Bruma, θ. ἡ καρδία τοῦ χειμῶνος· πυκνὴ δαίχλη τῆς θαλάσσης· εἶδος μαλακίου· εἶδος φύκου.
 Brumale, ἐπ. χειμερινός.
 Brunazzo, ἐπιθ. ὑπόμαλας, μαυριδερός.
 Brunella, θ.στ. σύμφυτον τὸ μικρὸν.
 Brunellino, ἄρ. εἶδος ἐλαφρῶς τροφῆς.
 Brunezza, θ. μελανότης, μελανία, τὸ μελανοπύον· τὸ ὑπόμελαν, σκοτός.
 Brunino, ἄρ. εἶδος χόματος τιτανούχου.
 Brunire, ἐν. (ἐκ-, κατα-)λαίνω, διαλίξω, λαμπρύνω, σιλιδῶ, σιλιπῶ· καλλύνω· (ἐπ.)ἐξεργάζομαι, τελειοποιῶ.
 Brunitojo, σιλιδωτήρ, σιλιδωτρον, δμάλιστρον.
 Brunitore, ἄρ. ὁ λαμπρύνων τὰ ὄπλα.
 Brunitura, θ. σιλιδωσις.
 Bruno, ἄρ. ὑπόμελαν χρῶμα· πενήτην ἰμάτιον· ἐπιθ. ὑπόμελας, μελάγγρου, μαυριδερός ἢ μελαγγρηνός· μέλας, μαῦρος· σκυριός· σκοτεινός· ἀγνωστός· μελαγχολικός· κατηφής, σκυθρωπός· ἐλασπρός, ἀγριός· οὐς, μελανότης, μελανία.
 Brusca, θ. ψήκτρα, ἔστρα τοῦ ἵππου· ἴδε Festuca, πτερίσις νε. κανῶν.
 Bruscamente, (συνδρ.) ἢ, μετ' ὀργῆς, θυμωδῶς, ἀποτόμως.
 Bruscare, ἴδε Dibu(s)care νε. διδω φωτιάνεις τὸ πλοῖον.

Bruscatura, θ. νε. ἐπίκουσις πλοίου.
 Bruscello, ἄρ. παιδικὴ φλουρία.
 Bruschetle, θ. πλ. ἀχυρομανταία.
 Bruschetto, ἐπιθ. ὅπο τι τραχύς.
 Bruschezza, αὐστηρότης, δριμύτης, τραχύτης.
 Bruschino, χρῶμα ἐρυθροῦ οἴνου.
 Brusco, ἄρ. ἴδε Bruscolo· εἶδος ρίνης· ἴδε Brusco· ἐπιθ. αὐστηρός, δριμύς, τραχύς· δρύμιμος, ἀπότομος· ἴδε Bruscamente.
 Bruscolino, ἄρ. κάρφιον, καλάμιον· ἐλάχιστον πτάσμα (σφάλμα).
 Bruscolo, ἄρ. κάρφος, κάλαμος· ἐλάχιστον μέρος· κηλὶς· δξιμυρίνη, μύκακινθος.
 Bruscoloso, ἐπιθ. ἔχων κάρφη.
 Brutale, θηριώδης, κτηνώδης· οὐς· τὸ σῶμα.
 Brutalità, θ. θηριωδία, κτηνωδία, τὸ κτηνώδες.
 Brutalmente, θηριωδῶς, κτηνωδῶς.
 Bruteggiare, πράττω ὡς θηρίον (κτῆνος).
 Bruto, ἄρ. θηρίον, κτήνος, ἄλογον, ζῷον· ἐπιθ. ἴδε Brutale.
 Brutacchiolo, ἐπιθ. ὅπο τι δυσειδής.
 Brutamente, ἀσχημόνως· δυσειδῶς.
 Brutamento, ρυπαρία, μόλυμα, μίανσις. [κηλεῖω].
 Bruttare, ρυπαίνω, μολύνω, μιλῶ, Bruttezza, θ. δυσείδεια, δυσμορφία, ἀσχημία.
 Brutto, ἐπιθ. ρυπαρός, ἀσχημῶν, δυσειδής, δύσμορφος, ἀσχημῶν, ἀσχημῶν, ἐπονείδιστος· ἀρρητος, ἀκατανόμηστος· οὐς, ἴδε Bruttezza.
 Bruttura, θ. ρύπος, ἀκαθάρσια, ρυπαρία· δυσείδεια, δυσμορφία, ἀσχημία· ἀσχηρότης, ἀσχημῶν, ἀσχημῶν.
 Bruzzo, -io, ἄρ. τὸ λυκαυγές.
 Buacciolo, ἄρ. ὄποι. τοῦ Bue, βόδιον.
 Buaggine, ἀβελτηρία, ἄλογια, ἡλιθιότης, μωρία, ἄλακεια.
 Buantropia, θ. βουανθρωπία, μονομανία.
 Buasaggine, θ. εὐήθεια, ἄλακεια, ἡλιθιότης, μωρία, ἀνοησία.
 Bubala, θ. βούβαλις.
 Bubalino, ἄρ. βουβάλιον.

Bubalo, ἄρ. βούβαλος.
 Bubbola, θ. ἔκποψ'· εἶδος μήκυτος· ψεύδος, μῦθος.
 Bubbolare, ἐν. ἀφανῶς τι δι' ἀπέτης· οὐδ. τρέμω· αὐτπ. καταδακνωῶ, καταστωφεύω.
 Bubbolo, ἄρ. τεμύχιον καλάμου.
 Bubbolone, φλόγας, μαρολόγος, ψευδολόγος,
 Bubbone, ἄρ. χεῖρ. βουβῶν.
 Bubbone, ἄρ. χεῖρ. βουβῶν.
 Bubbono, ἄρ. στ. βουβῶν· ἑλένιον.
 Bubbonecele, χεῖρ. βουβωνοκλήη.
 Bubbonecistocelo, βουβωνοκυστοκλήη.
 Bubbonecosi, θ. χεῖρ. βουβωνοκυσίας.
 Bubbonecossia, θ. κλήη τῶν ἐντοσθίων.
 Bubu, ψιθυρισμὸς· κτόπημα τῶν δδόντων· γὰθ γὰθ.
 Bulbulca, θ. μέτρον γῆς, ζευγαριά.
 Bua, θ. τὸ κοίλον, κοίλωμα, βόθρος, δρυγία, λάκκος· ὄπη, τρύπα· γούβα.
 Buacchiare, ἐν. διατιτραίνω, διατριπῶ.
 Buacfondi, ἄρ. ἀργαλεῖον.
 Buacare, ἐν. (δια)τιτραίνω, (δια)τριπῶ.
 Buacaro, ἄρ. δρυκτ. ἀργίλος.
 Buacato, ἄρ. στακτὴ (κονία), μπουγάδα· λευκότης τῶν βραχιόνων· τὰ πλυόμενα ἐνδύματα, μπουγάδα.
 Buacature, ὁ διατριπῶν τὰ κοράλλια.
 Buacale, τῶν παριῶν ἢ τοῦ στόματος.
 Buacella, θ. ψωμίον, βουκίτζα.
 Buacellato, ἄρ. καζιμαδίκιον· εἶδος ζύμης· νε. τεμύχιον ἐύλυ.
 Buacolare, θ. φιλ. τίτλος ποιήματος.
 Buaccia, θ. φλοιός· δέρμα ἐπιφάνεια· περίσσευμα· ἀπέψημα· ἐπιδερμίς.
 Buacciare, ἐν. φλοιῶ, ξεφλουδίζω.
 Buacciale, ὁ συνάγων τὰ πεπονόφλουδα.
 Buaccina, θ. βουκόνη, καρμπύλη σάλπιγγος.
 Buaccinamento, ἄρ. βουκανισμός.
 Buaccinare, οὐδ. βουκανῶ, βουκανίζω· διασαλπίζω.
 Buaccinatorio, βουκανιστῆς μέδς.
 Buaccinita, θ. μαλάκια δσπρακόδερμα.
 Buaccio, ἄρ. δέρμα· ἐπιδερμίς.
 Buaccioso, ἐπιθ. δερματώδης ἠφλοιδῶς.

Buaciuolo, ἄρ. μισογόνιον, μισογοννάτιον.
 Buacofaringeo, ἐπιθ. φαρυγγόστομος.
 Buacolabbiale, ἐπιθ. ἀνατ. χειλοπάρσιος.
 Buacolica, θ. φιλ. βουκολικὴ ποίησις.
 Buacolico, ἐπιθ. φιλ. βουκολικός.
 Buacofalo, ἄρ. βουκέφαλον (ζῷον)· βουκέφαλον, βωδοκέφαλον.
 Bucello, ἄρ. βόδιον, βωβίδιον.
 Bucheramento, ἄρ. σπουδαρχία.
 Bucherare, ἐν. (δια)τιτραίνω, (δια)τριπῶ. [πητος].
 Bucheraticcio, πολύτρητος, πολυτρυβή.
 Bucherato, ἐπιθ. πολύτρητος.
 Bucherattolo, θ. μικροτάτη ὄπη.
 Buchorattolo, ἄρ. μικρὰ ὄπη.
 Bucherello, ἄρ. μικρὰ ὄπη.
 Buchino, ἄρ. μικρὰ ὄπη.
 Buciacchio, ἄρ. βόδιον, βωβίδιον.
 Buciare, ἐν. καὶ οὐδ. κινῶ, σαλεύω.
 Bucida, θ. γένος φυτῶν.
 Bucinamento, ψιθυρισμὸς· δόμος, δόσιμα.
 Bucinero, ἐν. ψιθυρίζω· αὐτπ. ἄδομαι, διαθρυλλοῦμαι, ψιθυρίζομαι.
 Bucinatore, ἴριος, ψιθυρός, ψιθυριστής.
 Buce, ἄρ. ὄπη, τρύπα· κευθμῶν, κρυπτήριον, κρυψίνας.
 Bucolica, θ. βουκολικὴ ποίησις.
 Bucolico, ἐπιθ. βουκολικός.
 Bucolino, ἄρ. μικρὰ ὄπη.
 Buceone, ὄσ. μεγάλη τρύπα.
 Bucranii, ἄρ. πλ. ἀρχτ. βουκράνια.
 Bucion, ἄρ. ἡ τοῦ ὀρενοῦ μεμβράνα.
 Budellame, ἄρ. ἐντέσθια, ἐντερος.
 Budello, ἄρ. ἐντερον· βουσοράγιος.
 Budellone, ἄρ. λαίμαργος.
 Budo, ἄρ. δομινόν, ἴδε Dominò.
 Budriete, ἄρ. στρ. τελομῶν, ξιριστήρ.
 Bue, ἄρ. βοῦς, βῆδς· καρασφόρος, κεραιός.
 Buessa, θ. βοῦς· ἀμαθής, ἐνίκανος.
 Bufalaggiare, εἰμλ. βοῦς (εὐθήτης, βῆδς).
 Bufara, θ. τυφῶν, σίφωνας.
 Buffa, θ. καταγίς, ἀνεμοζέλη, ἀνεμοστρόβιλος· σκώμμα, ἀστεϊσμός.

χωρατάς ἢ δωμολογία· προσωπεῖον κέλυμα.
 Buffare, οὐδ. κνώ, φυσῶ· (ἀπο)πέρδω, ομαι, ἀποφυσῶ, κλάνω· ἀστείζομαι, παίζω, χαριεντίζομαι, χωρατίζω· φλυαρῶ, μωρολογῶ, ἀνοηταίνω· κατασκοπεύω.
 Buffata, πνευμα ἀνέμου διακεκομμένον.
 Buffatiare, οὐδ. ἀποπνέω.
 Buffetto, ἀρ. δ δι' ἐνός δακτύλου κονδουλισμός· κυλικεῖον, τραπέζιον· ἐπίθ. σιγινίτης, σμιθαλίτης.
 Buffetone, δ δι' ὄλης τῆς χειρὸς κονδουλισμός.
 Buffo, ἀρ. φύσημα διακοπτόμενον· ἐπίθ. κωμικός.
 Buffonata, θ. δωμολογία.
 Buffonasso, εὐήθης, ἡλίθιος μωρός, βλάξ.
 Buffone, ἀρ. σκώπτης, γελοιαστής, γελωτοποιός, δωμολόχος· ἀγγεῖον βέλιον.
 Buffoneggiare, οὐδ. σκώπτω, γελοιάζω, γελωτοποιῶ, δωμολογῶ.
 Buffoneria, θ. γελοιασμός, γελωτοποιία, δωμολογία· λήσας, φλυαρία, παίγνια· ὑποκρισις, ἢ ὑποκριτικὴ.
 Buffonesamento, πειρακτικῶς, σκωπτικῶς, παιγνιωδῶς.
 Buffonesco, γελωτοποιός, δωμολοχικός.
 Buffoniero, ἐπίθ. σκωπτικός.
 Bufola, θ. βούβαλις.
 Bufolata, ἀγών δρόμου διὰ τῶν βουβάλων.
 Bufolino, ἀρ. ὑποκ. τ. Bufola, βουβάλιον.
 Bufola, ἀρ. βούβαλος, βουβάλι.
 Bufolotto, βουβάλιον.
 Bufonchiare, οὐδ. τονθορῶζω, ψιθυρίζω.
 Bufonchiello, ἀρ. pigliare il—, δεῖκνός· ὅτι εἰμι ἀργισμένος· ἴδε.
 Bufonchino, δ ψιθυρίζων, μεμφίμοιρος, μουρμουρητής.
 Bufone, ἀρ. φθνος, φύσαλος.
 Bufalimia, βουφθαλίμη, νόσος τ. δ· φθαλμ.

Buganza, θ. μάχη, χεῖμιθλον, χιονίστρα.
 Bugia, θ. ψεῦδος, ψεῦμα.
 Bugiano, σκαίος, θάναυσος, κακοθήης.
 Bugiardamento, ἐπίρ. ψευδῶς.
 Bugiardello, ὑποκ. τ. Bugiardo, ψευτάκος.
 Bugiardissimo, λίαν ψεύστης.
 Bugiardo, ψεύστης· ψευδής.
 Bugiardone, ἀρ. μέγας ψεύστης.
 Bugiare, ρ. οὐδ. ψεύδομαι.
 Bugietta, ο. μικρὸν ψεῦδος.
 Bugigatto, ἀρ. μικρὰ ὄπη, τρύπα.
 Bugigattolo, ἴδε Bugigatto· μικρὸν δωμάτιον· μυχός.
 Bugio, ἴδε Bugio· ἐπίθ. τετρημένος, τρητός, τρύπιος· κενός, ὑπηνέμιος.
 Buglia, θ. θόρυβος, ταραχή, τύρβη, φιλονεικία, διαφιλονεικίης, διαμάχη.
 Bugliare, οὐδ. ἀρχομαι στασιάζειν· αὐτπ. περι(συ)πλέκομαι, συγχέομαι ἐν. καταρριπτῶ.
 Buglione, ἴδε Brodo· κληθὸς συγκεχυμένον διαφόρων πραγμάτων· θόρυβος.
 Bugliuolo, ἀρ. ντ. κάδος.
 Buglosa, θ. βούγλωσας, βούγλωσσον.
 Buglosso, ἀρ. βούγλωσσον, ἰχθύς.
 Bugnamasio, θρούον (βοδάλον) ξηρόν.
 Bugnato, ἢ ἔνωσις τῶν προβόλων λίθων.
 Bugno, ἀρ. σίμβλος, σέμβλον, κυψέλη.
 Bugnola, θ. κίστη καθέδρα.
 Bugnona, ἀρ. θύμνος.
 Buiccio, ἐπίθ. ὑπὸ τι σκοτεινός, σκιερός, (ζωγρ.).
 Bujo, ἀρ. σκότος· ἢ ἐπίθ. σκοτεινός.
 Buiose, θ. ἄργος· ἢ εὐκνή, χυδίσκιο.
 Bulbifero, ἐπίθ. βτ. βολβοφόρος.
 Bulbiforme, ἐπίθ. βολβοειδής, βολβώδης.
 Bulbifero, ἐπίθ. βτ. βολβοφόρος.
 Bulbo, ἀρ. βολβός· ἐπίθ. τραχύς, δριμύς.
 Bulboastano, ἀρ. βτ. βολβοκαστάνιον.
 Bulboso, ἐπίθ. βολβώδης.
 Bulesi, θ. φιλ. βούλησις.
 Buluterio, ἀρ. φιλ. βουλευτήριον.
 Bulicame, ἀρ. ἀνάβλυσις ζέοντες, ὕδατος.

Bulicare, οὐδ. ζῶν ἀναβλύζω, παφλάζω, ἀναξέω, ἀναβρῆσομαι.
 Bulima, θ. ὄμιλος, ὄχλος, πλῆθος.
 Bulimaca, θ. φυτὸν ἐκ τῶν ἔσπεριφύων.
 Bulimacola, ἀρ. ὄνους, ἄνωσις.
 Bulimia, θ. ἰατρ. βουλιμία, βουλιμιασις.
 Bulimo, ἀρ. βούλιμος.
 Bulinare, ἐγκολάπτω, χαράττω, γλύφω.
 Bulino, ἀρ. γλυφίς, γλυφεῖον, χαράκτης, γλύπτης.
 Bulla, θ. πομφόλυξ, φυσάλις.
 Bulletta, θ. δέλτιον, σύμβολον, σφραγίς, τελωνιακὴ ἀδεία· ἀπόδειξις πληρωμῆς φόρου· κληθὸς διάφορα εἶδη καρφίων.
 Bullettame, ἀρ. περιληπτ. καρφία.
 Bullettare, ἐν. ἡλεις κοσμεῖ τ.
 Bullettina, καρφία.
 Bullettino, γραμμάτιον, ἐπιτόλιον· εἰσπληροῦν· προσκλητήριον· ἐπίσημος πληροφορία· ἢ ντ. ἔγγραφον ἀσφαλείας· ἢ ντ. ἀπόδειξις θγείας.
 Bullatone, ἀρ. μέγας τοῦ Bullatta, βέβλον ἔγγραφῆς τῶν δημοσίων ἐγγράφων· εἶδος μύκτης.
 Bullosa (febvre), πυρετός παμφολυγώδης.
 Buonaccio, ἀπλοῦς, εὐήθης, ἀπακός, ἀγαθός.
 Buonaccordo, ἀρ. κλειδοκύμβαλον.
 Buonagurato, εὐτυχής· δεῖτός, αἰσις.
 Buonaiancio, ἀρ. καὶ θ. δ καλῶς μεταχειριζόμενος τὴν αὐτοῦ λόγην.
 Buonaparte, θ. ἐπινωμία, φιλοδοξία.
 Buonamente, βεβαίως· εὐκόλως· ἀδόλως· φιλικῶς ἀφθόνως.
 Buonamore, θ. θεολ. διδάχαι.
 Buonapimo, καλὴ θέλησις, εὐμένεια, εὐνοια.
 Buonastiva, θ. ντ. καλὴ τοποθέτησις.
 Buonaventura, ἀγαθὴ τύχη, καλὴ ὥρα.
 Buonavoca, ἐπίθ. διδόμενον τῷ ἐκπράχῳ.
 Buonbraccio, ἀρ. ντ. εἶδος ἀμύνου.
 Buondato, ἀρ. πολὺ, ἰκανὴ ποσότης·

ἐπίθ. πολὺς, ἰκανός, ἀρκετός.
 Buondi, καλὴ ἡμέρα(σας)· εὐτυχία.
 Buonsatto, εὐεργεσία.
 Buongiro, ἀρ. ντ. στρεφὴ τοῦ πλοῦ.
 Buongusto, ἀρ. τέχνη καὶ φιλ. φιλοκαλία.
 Buonino, ἐπίθ. ἀγαθός, καλοῦτσικος.
 Buonissimo, ἐπίθ. κέλλιοςτος.
 Buono, ἀρ. τὸ ἀγαθόν· ὁ Θεός. ἢ ἀγαθός (ἐνέργειας) ἄνθρωπος· καλὸν ἔργον, καλὸν (πρᾶγμα). ἢ ἔμπροσθεν γραμμάτιον χρεωστικὸν πληρωτὸν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ κομιστοῦ. ἢ ἐπίθ. ἀγαθός, καλός, ἐνέργειας, καλός καγαθός, καλοκάγαθος· (καὶ εἰρωνῆς) κακός, ἀχρεῖτος· (ἀπλῶς) παύσητος, πνηρὸς, ἐπιτήδειος, εὐμήχανος· ἰκανός, ἐπιτήδειος, τεχνικός, καλός· εὐπειθής, εὐμαθής, ἡσυχος, πρῶτος.
 Buontempo, ἀρ. διάχυσις, διασκέβασις.
 Buove, θ. πλ. δεσμά.
 Buovolo, ἀρ. κοχλία.
 Bupreste, θ. βούπρησις.
 Burago, ἀρ. χημ. ὄρασις.
 Buranesse, ἀρ. εἶδος ἐμπέλου.
 Burato, ἀρ. ἄνθρωπος ζύλιος.
 Burattello, ἀλευρότης, σήττα.
 Buratteria, θ. ἀλευροθήκη.
 Burrattinajo, ὑποκριτὴς νευροπάστου.
 Burrattino, ἀρ. νευροκάστον.
 Buratto, εἶδος κολλομετάξου θυεματός· ἀλευρότης, κρησέρα, σήττα.
 Burbanza, θ. κενωφροσύνη, κενωδοξία, ματαφοροσύνη, ἐπίδειξις ματαιότητος.
 Burbanzare, οὐδ. μεγαλουργοῦμαι, ἀλαζονεύομαι, ἐπαίρομαι, καυχῶμαι, κενωδοξῶ.
 Burbanzosamento, φιλοδοξίως, ἀλαζονικῶς.
 Burbanzoso, κενόφρων, κενωδοξός, ματαιόφρων, ἀλαζών, μεγαλουργός.
 Burbera, θ. βαρβύλον.
 Burhero, ἐπίθ. ἀσθηρὸς, δριμύς, τραχύς.
 Burghia, θ. ἴδε Burghio. ἢ Andare alla— κλέπτω τὰς ἰδέας τῶν ἄλλων.
 Burchio, ἀρ. πλοίαριον.
 Burda, θ. ντ. ἴσκιον ἐν καιρῷ μετρίῳ·

Burdone, άρ. δρεός, ήμιονος.
 Buro, άρ. έλκυθρον, ή οδρά τού ά-
 εότρου.
 Burella, θ. έρχ. τόπος, σκοτεινός·
 σπήλαιον σκοτεινόν και ύγρόν· είδος
 φυλακής· πάροδος ύπόγειος· ήπος
 κατάστιχτος.
 Buralato, επίθ. τεταλαιωμένος κλα-
 γίως.
 Burello, άρ. είδος έριούχου· τδ το-
 ξοειδής ύψούμενον μέρος του έπι-
 πλου έμπροσθεν και οπισθεν· ντ. ξύ-
 λον στρογγύλον· ίδε Burella
 Burganza, θ. χειμέλιον.
 Burghie, θ. κατ(άπ)ώρυγες, καταδο-
 λίδες.
 Burgragio, άρ. κληρονομικη διοικη-
 τής φρουρίου ή πόλεως ώχυρωμένης.
 Buriapa, θ. ντ. βουλιάδης άναμος·
 ήμιχλη.
 Buriapio, επίθ. και ουσ. είδος οίνου.
 Buriasso, άρ. είδος κήρυκος· κομ-
 παστής.
 Buriaco, είδος χωρικής έσθήτης διη-
 ρημένης.
 Burinato, παρσ — a, πλοΐον πλέον
 πλαγίως.
 Buriá, θ. άστειμός.
 Burlare, ούδ. και έν. (έπισκώπτω,
 (έπι-)κατα)γελώ, έμ(περι)παίζω, κα-
 τα(περι)φρονώ, όλιγορῶ· άστειζο-
 μαι, χαριεντίζομαι, χωρατεύω· (ά-
 πορ-)καταρ)ρίπτω· αύτπ. κατα(πε-
 ρι)φρονώ, όλιγορῶ, περιπαίζω.
 Burlatore, trice, σκώπτης, έμπαι-
 κτης, περιγελαστής· λήρος, φλόρος.
 Burlescamante, επίρ. άστειώς, σκω-
 πτικώς, κωμικώς.
 Burlesco, σκωπτικός, άστεγος, κω-
 μικός.
 Burette, θ. κωμωδία διακεκομμένη
 ή βραχεία και άτελής.
 Burlevole, εύ(άξιο)καταφρόνητος· ίδε
 Burlesco· Burlatore.
 Burlone, σκώπτης, άστεγος, έμπαι-
 κτης, (περι)γελαστής· λήρος, φλό-
 ρος.
 Burocracia, θ. φιλ. γραφειοκρατία.
 Burga, θ. επωνύμιον ρωμαϊκής γυ-

ναϊκός πυρρών τριχῶν.
 Burrajo, βουτυροποιός, βουτυροπώλης.
 Burranica, θ. γάλα μεμριγμένο γλεύκει.
 Burrasca, θ. καταγίγς, θύελλα· δυσ-
 τυχία, κίνδυνος.
 Burrasco, -so, καταγιδώδης, θεαλ-
 λώδης.
 Burro, άρ. βούτυρον.
 Burroncello, άρ. ύποκορ. του·
 Burrone, άρ. κρημνός, δόβρος.
 Burroso, βουτόρινος· λιπαρός, έλαι-
 ώδης.
 Bursale, muscoli, — i, θυλακώδεις μύς.
 Busbaccare, ούδ. τεχνάζομαι, τε-
 χνώμαι.
 Busbaccheria, θ. τέχνη, δόλος, τέ-
 χνασμα.
 Busbacco, άπατεών, δόλιος, πανουργος.
 Busca, (άνα)ζήτησις, έρευνα, άνι-
 χνευσις.
 Buscasciario, έν. ζητῶ, πορίζομαι.
 Buscalfana, θ. καθάλλη, παληήλογον.
 Buscare, έν. και αύτπ. θηρῶ, θη-
 ρεύω τι, ζητῶ, πορίζομαι, κτώμαι,
 κερδαίνω, άποκτώ· διαρπάζω· κλέ-
 πτω· ούδ. (άνα)ζητῶ, (άν)έρευνῶ,
 άνιχνεύω.
 Buscatore, δ πορίζόμενος, κτώμενος,
 άναζητῶν.
 Buschetta, θ. κάρφιον, μικρόν κάρφος.
 Buscione, άρ. έλίμνος άκανθώδης.
 Buscola, θ. δικτυωτόν έν έφ. αφίγγον·
 ται αι άλιπμένας έλαται.
 Buscoccia, θ. έντερκ, έντόσθια.
 Busolafo, άρ. ζωλ, βουσέλαφος.
 Busilli(s), άρ. μεγάλη δυσκολία, πα-
 ρεπλοκή, χωρίον δύσκολον.
 Busna, θ. βυκάνη, καμπύλη σάλπιγξ.
 Busc, κενός· τετρημένος· μάταιος.
 || ουσ. δηή, τρύπα.
 Busca, θ. τάλαιπωρία, κόπωση, έλ-
 σανος, θλῦσις, καταπόνησις· πλ.
 μαστίγωσις, ξυλοκοπήματα ραβδι-
 σμοί, ξυλαίς, κτύποι· κρούσις της
 θύρας βίαιαι.
 Bussamento, άρ. κρούσις.
 Bussare, έν. και ούδ. κρούω· ήγῶ·
 προσ(κατα)φεύγω· επειρημῶ, έπαί-
 νῶ· διώκω τὰ πτηνά· αύτπ. τύ-

πομαι, ξυλοκοποῦμαι, δέρομαι.
 Bussatore, trice, δ κρούων κρούστης.
 Bussco, επίθ. πύξινος, πυξώδης, πυ-
 ξοειδής.
 Bussello, άρ. έργαλεΐον πύξινον.
 Busso, άρ. ψόφος, θόρυβος, πάταγος·
 κρότος, παραχῆ· δούπος, κτύπος·
 θόρυβος, άπειλητικοί λόγοι· ψιθύρι-
 σμα, ψιθυρισμός· πύξος.
 Bussola, θ. ντ. ναυτική πυξίς, μπουσ-
 σουλας· άλεξήνεμον, φορέϊον περι-
 κλισιόν· ίδε Bussa· πυξίς, πυξίδιον.
 Bussolante, άρ. πλ. φορείσφοροι.
 Bussoletta, θ. πυξίδιον· ίδε Basso-
 letto· μικρόν άγγεϊον ή σκεῦος.
 Bussolotto, ύποκ. του Bussolo, πυξί-
 διον.
 Bussolo, άρ. μικρόν άγγεϊον ή σκεῦ-
 ος· πυξίδιον· ναυτική πυξίς.
 Bussolotto, άρ. πυξίδιον των κύβων·
 πυξίς των θαυματοποιών.
 Bussoso, επίθ. πύξινος, πυξώδης.
 Busta, θ. θήκη μαχαίριων, περιούτων κτλ.
 Busto, άρ. στήθος, θώραξ· προτομή·
 τδ όλον σώμα του ανθρώπου· πτώμα·
 στήθόδεσμον, στήθόπανον, μπουστας.
 Bustofleria, θ. φιλ. έμβριθής έπι-
 κροισις.
 Bustrofedone, άρ. βουστροφηδόν (έπιρ.)
 Bustuario, (έπι)τυμβίδιος μοναχός.
 Butirrina, θ. χημ. βουτυρίνη.
 Butirro, άρ. βούτυρον· έλαιώδης ή
 λιπώδης φυτική ουσία· μεταλλικόν
 χλαριούχον.
 Butirroso, επίθ. βουτυρικός.

Butomo, άρ. έτ. βούτομον, βούτομος.
 Butafuoco, άρ. ντ. πυραύστης.
 Butafuori, άρ. ντ. πύσσαλος.
 Butag(ha)ra, θ. ώσπαρίχον, αύγοτά-
 ραχον.
 Butalargo, άρ. ντ. ξύλον στρογγύλον.
 Butare, έν. ρίπτω· κατασωτεύω,
 κατασπαταλώ· άποβάλλω, άποπέμπω·
 άθροίζω, συγκοινωνώ· αύτπ. ρίπτο-
 μαι· προσκολλῶμαι τῆ δι'να γνώμη·
 γίνομαι πόρνη· έν. χωνεύω· ντ. ώθῶ,
 ώθίζω· ούδ. φυλλορῶ.
 Butasella, σημεϊον διδόμενον τοῖς
 ίππεύσι.
 Buteraro, έν. ποιῶ εύλογιστην.
 Buterato, εύλογιστής, εύλογικομ-
 μένος.
 Buterro, άρ. σημεϊον εύλογικομάδα.
 εύλογικοματῆς· φύλαξ των ίπ-
 πάνων.
 Buturo, όλη κολλώδης ή γλοιώδης.
 Buzzago, άρ. ούδέν.
 Buzzicare, ούδ. και αύτπ. ψιθυρίζω·
 άψοφητῆ (άθορόδως) κινῶμαι· κρούω·
 ώθῶ.
 Buzzichello, άρ. μικρός θόρυβος· μι-
 κρά μηχανουργία, μικρόν μηχανημα.
 Buzzichio, άρ. ή άνευ ψόφου κίνη-
 σις· ψιθυρισμός.
 Buzzo, άρ. γαστήρ, κοιλία· είδος
 προσκεφαλαδίου δια τας βελόνας των
 γυναικῶν· κυψέλη· ίδε Buceolo.
 Buzzone, άρ. γάστρων, προγάστρω,
 γαστροπέων, κοιλιαρής ή κοιλιάρης·
 όμγας.

C

C c, τὸ γ' γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.
 Ca, θ. οἰκία, οἶκος.
 Caaba, θ. ὁ περίφημος ναὸς τῆς
 Μέκκας.
 Cabala, θ. παράδοσις· κάββαλοι ἢ
 ἀκτιμολογία· ἀριθμομαντεία· σκευω-

ρία, ἔθλος, πανουργία, στρεψοδικία.
 Cabaletta, μουσικός, μελωδικὸς στο-
 χασμός.
 Cabalista, ἄρ. καββαλιστὴς· σοφιστὴς.
 Cabalístico, καββαλιστικὸς, μυστη-
 ριώδης.

Cabballico, arte, — α, ἡ καββαλική.
 Cabido, ἄρ. μέτρον πορτογαλικόν.
 Cabottaggio, ἄρ. ντ. παράπλους.
 Cabreo, ἄρ. πινάξ κτημάτων.
 Cacacalza, ἡλίθιος, βλάξ, μωρός.
 Cacacoiaco, φοφοδότης, δειλός, χέ-
 στης, εὐήθης.
 Cacadubbi, ὑποπτος, καχύποπτος.
 Cacafretta, ὁ σπείδων ἀκαίριος.
 Cacagogo, unguento —, καταγωγόν.
 Cacaj-a, -oia, -uola, θ. διάρροια, εὐ-
 κοιλιότης.
 Cacamuschio, καλλωπιστής, πέρπερος.
 Cacantuen, ἄρ. τῆς τοῦ Παραγουά.
 Cacao, ἄρ. βτ. θεόδωρον, κάρυον.
 Cacapensieri, καχύποπτος· σύντρο-
 φος εἰδυμός.
 Cacapensiero, ὁ δυσκλῶς λέγων τὸν
 στοχασμὸν τοῦ πνευματικῶν μουσι-
 κῶν ὄργανον.
 Cacare, ἐν. καὶ οὐδ. ἀποπατῶ, κο-
 πρίζω, χέζω.
 Cacasangua, δυσεντερία· παπαί, βαβαί.
 Cacasentenza, ἐπιτετηθευμένος γνω-
 μολόγος.
 Cacaseno, ἴδι Cacasego· οὐσ. θαυ-
 μασιμὸς ἢ θαυμαστής.
 Cacasodo, σοβαρὸς πλεῖον τοῦ πρέ-
 ποντος.
 Cacastecchi, μικρολόγος, ἀνελεύθε-
 ρος ἀμοθής· δυσεντερία.
 Cacata, θ. χεσί· ἀκατοδουλειά.
 Cacatamento, ἐπ. βραδέως καὶ κακῶς.
 Cacateasa, θ. ὀλίγ. εὐχρ. αἰσχρὰ γυνή.
 Cacaio, ἀποπατήσιος, χέσιος χεσιμένος.
 Cacaiojo, ἄρ. ἀπόπατος, χρεία, ἀναγ-
 καῖον.
 Cacatore, trio, ὁ χέζων, χέστης.
 Caccatorio, febbre — α, διαλείπων πυ-
 ρετής συνοδουόμενος ὑπὸ ἀφθόνων κη-
 νόσεων.
 Caccatura, θ. τὸ χέζειν, χεσιμον· μισό-
 σκατον ἢ μισόχεσμα· ἀποπάτημα,
 περίττωμα, κόπρος, σκατόν.
 Caccaviciogli, ἄρ. δυσγαϊνής, ἀγενής,
 σκατός, ἀρρετικός.
 Caccaballo, πέρπερος, καλλωπιστής.
 Cacca, θ. σκῶρ, σκατόν· λήμη, τσίμπλα.
 Caccabaldole, θωπεύματα, κολακίαι,

ἀρσκειαι, ἡδυλογίαι, χαϊδεύματα.
 Caccaballi, ἄρ. βτ. κυνέρροδον.
 Caccaro, ἄρ. ντ. ἀποψίς.
 Caccavo, ἄρ. λίθος.
 Caccchio, οἱ πρῶται βλαστοὶ τῆς ἀμ-
 πλου.
 Caccchione, ἄρ. σκολήχιον γινόμενον
 μέλισσα· πλ. μισοπτύσματα.
 Caccchionoso, ἐπίθ. πλήρης μισοπτύ-
 σμάτων ἢ σκοληκώδης.
 Caccia, θ. θήρα, ἄγρα, θήρευσις, κυ-
 νηγεσία, κυνήγιον· κυνηγεσίον, ὁ
 κυνηγὸς καὶ ὁ κύνας· τόπος (προσ-
 διωρισμένος) διὰ κυνήγιον· ἀλιεῖα· ἄρ-
 νιθθηρία· ντ. καταβλιώτις τῶν πλοίων.
 Cacciabotta, ἐργαλεῖον ἐν εἶδει σμι-
 λίου.
 Cacciacavallo, μακρὸς καὶ παχὺς
 στρόφιγγς.
 Cacciacoornachia, θ. εἶδος βυκάνης.
 Cacciacristo, ἄρ. κοίμ. θείνος οἶνος.
 Cacciadivoli, ὁ ἐξορκίων, ἐξορκιστής.
 Cacciafanti, λυσανίας, πσοίλυπος.
 Cacciagiorno, θ. ἀπέλασις, ἔξωσις·
 θήρα, ἄγρα, κυνηγεσία, κυνηγεσίον,
 κυνήγιον.
 Caccialapre, θ. εἶδος φυτοῦ.
 Cacciamento, ἄρ. ἀπέλασις, ἐκδιώξις.
 Cacciamosoha, ἄρ. μισοσβη, ἔι-
 μισοστῆρι.
 Caccianfuori, θ. εἶδος ἄκμονος.
 Cacciante, ἄρ. κυνηγός.
 Cacciapassere, μορμολόκειον τῶν πτη-
 νῶν.
 Cacciaro, ἐν. ἐκδιώκω, ἐξωθῶ, ἀπ-
 (εἰ)λύκω, ἐκβάλλω· (κατα)διώκω·
 ἀποβάλλω, ἀποπέμπω· πέμπω, ἀπο-
 στέλλω· ὠθῶ· παρορμῶ, κεντῶ, παρ-
 οξύνω, διεγείρω· ἀποκρούω, ἀποδιώ-
 κω· ἐξορύττω, ἐμπήγνυμι, βάλλω·
 οὐδ. θηρεύω, κυνηγῶ· αὐτπ. τίθε-
 μι, ἐβάλλομαι, εἰς (δια)δύνω, εἰς-
 (ὑπο)δομαί, χώνομαι, τρυπάνω, ἐμ-
 πήγομαι· οὐσ. ἐκδιώξις.
 Cacciavello, huopo, εἶδος ἀγαρκιῶ,
 κ.
 Cacciatoja, θ. ἐργαλεῖον σιδηροῦν·
 τυπογρ. στραβόδύλον· ντ. ἴδι Spina·
 Cacciatora, θ. κολέβιον τῶν κυνηγῶν.

Cacciatore, θηρευτής, κυνηγέτης,
 κυνηγός· διώκτης· στρατιώτης εἰ-
 ζωνος.
 Caccatrice, θ. κυνηγέτις· διώκτρια·
 ἢ ἐπίθ. κυνηγετικός, ἄγρατος.
 Caccia vite, θ. ἐλκυστήρ τῶν ἐλλίων
 (στρόφῶν).
 Caccivacca, θ. τόπος ἡμελημένος.
 Cacciole, θ. πλ. λήμη· σπυράδιον,
 σπύραθος. [ἴδος,
 Caccioso, γλαυμρός, λημῶν, λημο-
 Caccirello, ἄρ. κόπρος, μισκίλι-
 θρον, μυθολόγ· σπύραθος, σπυράδιον·
 αὐτῶν· ἐπίθ. προξείων διάρροικν.
 Caccoria, ἀκκιστοὶ (θρύψεις) δυα-
 ρεστοί.
 Cachetoso, κομψός, ἐπιτετηθευμένος·
 τρυφερός· ζηλότυπος.
 Cachessia, θ. λατρ. καχέζια.
 Cachist(i)ico, καχκτικὸς· ἀντικαχ-
 κτικός.
 Cachibù, ἄρ. εἶδος ριζῆς.
 Cachino, καγχασμός, ἀμετρος γέλιος.
 Cachiri, ἄρ. ποτὸν πνευματώδες.
 Caciaja, ἡ τυροποιός, τυροκόμος· τυ-
 ροδόλιον.
 Caciajuolo, ἄρ. τυροπώλης.
 Caciato, τετυρωμένος, τυρωτός.
 Cacioco, κάσιος, ἡγεμῶν τῶν ἄ-
 γρίων Ἀμερικανῶν.
 Cacio, ἄρ. τυρός, τυρίον· κεφάλια τυ-
 ροῦ, ἢ ἐπιφ. παπαί, βαβαί, ὡ διαβόλι.
 Caciolino, ἄρ. τυρίδιον χλωρὸν.
 Caciolo, ἐπίθ. τυρόεις, τυρώδης.
 Caciotta, θ. εἶδος παγωτοῦ.
 Caciota, θ. λατρ. τριχίσις, τρίχα.
 Cacioula, θ. τυρίδιον.
 Cacosardo, ἐπίθ. καὶ οὐσ. κακοκέρδης.
 Cacosilla, θ. κακοχυλία, κακὴ χῶ-
 νοσις.
 Cacosimia, θ. λατρ. κακοχυμία.
 Cacosimo, ἐπίθ. λατρ. κακόχυμος.
 Cacosimo, ἐπίθ. φυσιολ. κακόκνημος.
 Cacosolia, θ. λατρ. κακοχυλία.
 Cacosora, θ. λατρ. κακοχυρία.
 Cacosoro, ἐπίθ. κακόχρους.
 Cacosomone, ἄρ. δυσδαίμων, κακο-
 δαίμων, ἄτυχος.
 Cacosossia, θ. φυλ. κακοδία.

Cacososso, ἐπίθ. καὶ οὐσ. κακόδοξος.
 Cacoergete, κακοεργής, κακοεργός.
 Cacoete, κακοθήσις (ὑβασί ἢ ἔλκη).
 Cacofonia, θ. κακοφωνία.
 Cacofonico, ἐπίθ. γρη. κακόφωνος.
 Cacosgalattia, θ. λατρ. κακογαλακτία.
 Cacosgamia, θ. φυλ. κακογαμία.
 Cacosgamo, ἐπίθ. καὶ οὐσ. κακόγαμος.
 Cacosgrafia, θ. κακογραφία, ἀνορθο-
 γραφία.
 Cacosgrafizzaro, οὐδ. κακογραφῶ, ἀ-
 νορθογραφῶ.
 Cacosgrafo, ἄρ. φυλ. κακογράφος.
 Cacoslogia, θ. φυλ. κακολογία.
 Cacoslogo, ἄρ. φυλ. κακολόγος.
 Cacosomfie, θ. κακομορφία, δυσμορ-
 φία.
 Cacosonchia, θ. φυλ. κακοσυχία.
 Cacosopia, θ. κακὸν πῶθος, κακοπῆ-
 θεια.
 Cacosoplasma, θ. φυλ. τὸ κακόπλαστον.
 Cacosografia, θ. ἀλλοίωσις τῶν θρε-
 πτικῶν ἐνεργειῶν· κακοπραγία.
 Cacosochite, θ. λατρ. κακοραχίτις.
 Cacosorrimo (polso), κακόρρυθμος σφυ-
 γμός.
 Cacoscolo, ἐπίθ. φυτολ. κακοσκελής.
 Cacosfissia, θ. λατρ. κακοσφύζια.
 Cacososi, θ. λατρ. κακὴ διάθεσις τοῦ
 σώματος.
 Cacosintesia, θ. κακοσυνθεσία.
 Cacosinteto, κακόπλαστος, κακοσύν-
 θετος.
 Cacosozia, θ. λατρ. κακοσιτία.
 Cacosomia, ἄρ. φυσιολ. κακοσώμιον.
 Cacosotomaco, ἐπίθ. κακοστόμαχος.
 Cacosotomo, κακόστομος, πύσμων τῆ
 στόματι.
 Cacosotansia, θ. φυλ. κακοστανσία.
 Cacosotano, ἐπίθ. φυλ. κακοσταντος.
 Cacosomia, θ. λατρ. κακοθυμία, δυσ-
 θυμία.
 Cacosotrichia, θ. λατρ. κακοτριχία.
 Cacosotrofia, θ. λατρ. κακοτροφία, τὸ
 τρέφεσθαι κακῶς.
 Cacosozia, θ. φυλ. κακοζήζια.
 Cacosonite, θ. πολύτιμος λίθος.
 Cacosume, ἄρ. κορυφή, ἄκρον, ἄκρα.
 Cacusunde, ἄρ. μάζα ἀρωματικὴ.

Cadaverico, επίθ. νεκρικός.
 Cadavero, πτώμα, νεκρὸν σῶμα, νεκρός.
 Cadaveroso, επίθ. νεκρικός.
 Cadenza, θ. πτώσις· ρυθμός· κατὰ λήξιν.
 Cadenzato, επίθ. μουσ. εὐρυθμός.
 Cadere, οὐδ. καὶ αὐτ. πίπτω· καταβάλλομαι· κρέμαμαι· ἐκβάλλω· χάνομαι· καταβαίνω· ἀφίνομαι· συμβαίνω· ἀνήκω· ἐρμύζω· (κατα)λήγω· θύομαι· διατρέχω· δύνω ἢ δύομαι· ἀποδηγέσκω· ἐκλείπω, χάνομαι· περιλείμι, μεταβαίνω· ἐκπορεύομαι, προέρχομαι· ἀμαρτάνω· μειοῦμαι, ὀλιγοστεύω· πλάχω· ἐπιληψίαν· οὐσ. τὸ πίπτειν, πτώσις.
 Cadetto, νεώτατος ἀδελφός· ἐδελπεί· ντ. δόκιμος.
 Cadeville, επίθ. ἴδε.
 Cadevola, πτώσιμος· ὀλισηρός.
 Cadi, ἄρ. καθής· ἴδε Calisse.
 Cadimento, ἄρ. πτώσις· σφάλμα· δούσις· θάνατος.
 Cadisco, ἄρ. ν. ἴστ. καθέσκω, κάληπη.
 Caditoja, θ. καταπακτή.
 Caditojo, πτώσιμος, (κατα)πίπτων.
 Cado, ἄρ. ἀρχλ. κάδος.
 Cadometro, ἄρ. μηχαν. καθόμετρον.
 Caducarsi, νμ. ἀκυροῦμαι.
 Caducazione, θ. νμ. ἀκύρωσις.
 Caducato, επίθ. φιλ. κηρυκιοφόρος.
 Caduceo, ἄρ. κηρύκειον, κηρύκειον.
 Caducifero, ἄρ. ἀρχλ. κήρυξ.
 Caducità, θ. σαθρότης· παρακμή· γήρας· νμ. ἀκυρότης. | της.
 Caduto, επίθ. πτώσιμος· οὐσ. σαθρόν.
 Caduta, θ. πτώσις· κατάβασις, ὑφρασις· πτώσις.
 Caduto, ἄθλιος· κανάπνος.
 Cadagnano, οὐδ. κέμνω λέκκος.
 Cafargnau(audare in), κακῶς βαίνω.
 Caffaggiajo, ἄρ. ὁ θέλειον νὰ πρωτεύη.
 Caffaggiare, οὐδ. θέλω νὰ πρωτεύω.
 Caffare, οὐδ. ἄγω περιττὸν ἀριθμὸν.
 Caffè, ἄρ. καφές· καφφενεύον.
 Caffeo, ἄρ. ἀρχτ. καφφενεύον.
 Caffaina, θ. χημ. καφεΐνη.

Caffeista, ἄρ. καφφεπότης.
 Caffetano, ἄρ. κόνδυς, καφτάνι.
 Caffettiera, θερμορροή, ἱμπρίκι τοῦ καφφέ.
 Caffettiere, καφφεπώλης, καφφετζής.
 Caffico, θ. τοῦ Caffico, ἄρ. καφφεκὸν δξύ.
 Caffo, ἄρ. περιττός· ἀριθμός· ἐνιαυτός.
 Cagastro, επίθ. ἱατρ. λοιμικός.
 Cagastro, ἄρ. ἱατρ. λοιμική νόσος.
 Caggente, ἀντι· ἀντ. Cadente· πτώσιμος.
 Caggero, οὐδ. Cadere· αὐτ. ἐρμύζω.
 Cagionamento, ἄρ. αἰτία· ἀδιαθεσία, ἀσθένεια.
 Cagionare, ἐν ἀπρ(ε)τελῶ, ποιῶ· αἰτιῶμαι, ἐνοχοποιῶ.
 Cagionatore, τριος, αἰτιος.
 Cagione, αἰτία, αἰτιον· πρόσφαισις, πρόσχημα· παύσιμα· περιστάσις, εὐκαίρια· νόσος, ἀσθένεια, ἀ(κακο)διαθεσία· χρεία, ἀνάγκη.
 Cagionevole, νοσηρός· ἀσθενής.
 Cagliare, οὐδ. ὠχρῶν· ἐκ(κατα)πλήττομαι· μέγω· ἀλαλος· πήγνυμαι, πήζω.
 Caglio, πυ(ε)τρα, πυτιά· γαλακτίς.
 Cagna, θ. κύων.
 Cagnazzo, περιφρ. τοῦ Cans· επίθ. κύνιος· κυνώδης· κελιδνός.
 Cagneggiare, οὐδ. ἀγριάνω, ἀγριαίνομαι.
 Cagnescamante, ἀγρίως, λυσσοῦδης, μακρωδῶς.
 Cagneseo, δίκην κυνός, ὡς κύων.
 Cagnetto, ἄρ. κυνέιον, σκύλαξ, σκυλάκειον.
 Cagnole, θ. καλή βοσκή.
 Cagnolo, ἄρ. κυνέριον, κυνίδιον.
 Cagnotto, ἄρ. μισθοφόρος ἐπίκουρος· εὐνοὺς τῶ βασιλεῖ, τῆ ἀδελφῆ· ὀπουργός· κόλαξ.
 Cagnuolo, θ. μικρὰ κύων.
 Cagnuolina, θ. κυνίδιον.
 Cagnuolo, κυνέριον.
 Cahch, ἐπιφών. ἄ, ἄ, ἄ |
 Cahis, εἶδος, ἱσπανικοῦ μέτρου.
 Caimane, ἄρ. κροκόδειλος τῆς Ἀμερικῆς.

Caina, θ. καίνα, τόπος ἐν τῷ ἔθῳ τῶν προδοτῶν.
 Caino, ἄρ. πολύτιμος λίθος.
 Cainorifida, θ. μουσικὸν ὄργανον.
 Caitosi, θ. φυσιολ. χαίτωσις.
 Caja, ἔντομον, φάλοινα.
 Cala, θ. κόλπος, ἕρμος· τὸ κύτος τοῦ πλοίου, ἀμπάρι.
 Calaba, θ. βτ. πυρηνόκαρπον.
 Calabrisimo, κα(κο)λαβρισμός, κόλαβρος.
 Calabrone, ἄρ. κυφήν.
 Calaedia, θ. ἀρχλ. καλλιωδία.
 Calafao, ἄρ. ντ. πακτωτής, καλαφάτης.
 Calafatare, ἐν. πακτῶ, καλαφάτιζω.
 Calamagrostide, θ. βτ. καλαμάγρασσις.
 Calamajo, ἄρ. μελανοχέϊον, καλαμάριον· τευθίς, καλαμάρι.
 Calamano, ἄρ. καλάμινοσ αὐλός.
 Calambucco, ἄρ. εὐώδες ξύλον, ἀγάλλοχον.
 Calamedon-ε,=ο, εἶδος πλάγιου κατάρματος.
 Calamegiare, οὐδ. καλαμίζω· ἀργῶ.
 Calamento, ἄρ. χαμηλώσις.
 Calamina, θ. καθμία.
 Calaminta, θ. καλαμίνθη, καλάμινθος.
 Calaminto, ἄρ. βτ. καλάμινθος.
 Calamistrato, βροστερυχιστής, βροσχωμένος.
 Calamita, θ. φυσ. μαγνήτις ἢ μαγνήτης· ἢ μαγνητική βελόνη· ἢ νευτική ἐπιστήμη· βέλγητρον.
 Calamita, συμφορὰ, ἀτυχία, δυστυχία.
 Calamitare, μαγνητιζῶ, αὐτ. μαγνητιζομαι. [γνήτου.
 Calamitico, ἐκ μαγνήτιδος, τοῦ μαλαμιτοσαραντέ, ἄθλιος, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
 Calamitoso, ἄθλιος, οἰκτρῶς, λυπηρῶς.
 Calamo, μισσογονάτιον, μισσογόγιον· κάλαμος· καλαμίσ, γραφίς· ὄρυθος, παραχή.
 Calandra, ἄρ. κάλανδρα, κάλανδρος.
 Calappio, ἄρ. ὄρυθος, πάγη, παγίς.
 Calaro, ἐν. καθήμι, χαλάω, καταβιάζω, χαμηλῶ, χαμηλόνω, κα-

ταβιάζω· ἐλαττώ, μειῶ· οὐδ. ἐλαττοῦμαι ἐνδίδωμι, ὀπογορῶ· κλίνω, φθίνω· ἐκπίπτω, καταβαίνω· οὐδ. καὶ αὐτ. καταβαίνω· ἐπιτίθεμαι, ἐφορῶ, ἐπιπίπτω, καθίπταμαι, καταπέτομαι· παρακμίζω· ἐκπίπτω· παύομαι, παύω.
 Calascione, ἴδε Calascione.
 Calasia, θ. χειρ. χέλασις.
 Calastici, χαλαστικά φάρμακα.
 Calastra, θ. στήριγμα τῶν θυγῶν· κνήμη.
 Calastrello, ξύλον μεταξὺ δύο ἄλλων.
 Calata, θ. κατάβασις· καταβίβασις, καταβίβασις· κατήφορος, ὑπόγειος· τόπος δι' οὗ καταβαίνει τις· εἶδος χοροῦ· ἴδε Cuscala, ντ. κυματιστὸς πλοίου· καταδύσις.
 Calatido, επίθ. καὶ οὐτ. καλαθίς.
 Calatidifloro, επίθ. βτ. καλαθοκνήμη.
 Calatiforme, επίθ. βτ. καλαθοειδής.
 Calatismo, ἴδε ἀρχλ. καλαθισμός.
 Calato, κάλαθος.
 Calatoide, θ. φυσ. καλαθοειδῆς σκιά.
 Calatore, ἄρ. ἀρχλ. κλήτωρ, κλητήρ.
 Calaza, θ. βτ. σημεῖον τοῦ σπένου.
 Calazia, θ. χαλαζίας λίθος· χέλαζα, χαλαζιον.
 Calazio, ἄρ. χειρ. χαλάσιον.
 Calazionio, θ. χειρ. χαλάσιον, χέλαζα.
 Calazoflora, ἄρ. ἀρχλ. χαλαζοφύλαξ.
 Calhei, ἄρ. στρατιωτικὰ βραχιόνια.
 Calca, θ. ὄμιλος, ὄχλος, πλήθος· ὄρμη τοῦ ὄχλου.
 Calcahile, κατηγός, στερεός, μόνιμος.
 Calcabrina, ἄρ. πλαστός δαίμων.
 Calcagnate, οὐδ. ἀπόρχομαι, φεύγω.
 Calcagn-eito,=ino, πτερνίον, πτέρνα.
 Calcagno, ἄρ. πτέρνα.
 Calcamento, θ. κατηγμός, πάτησις, (πηγνόν).
 Calcano, ἄρ. τὸ δατοῦν τῆς πτέρνης.
 Calcanto, χαλκαίθεις, χαλκίνθη, χάλκανον.
 Calcare, ἐν. πακτῶ (κατα)πιέζω, βαρύνω· ἐπιβαρῶ· συμπίεζομαι· ἐπαύζω· βατεύομαι, καταβιβῶ· ὀβριζῶ, καταφρονῶ· ἐμπιέζω, ἐντυπῶ· πιέ-

ζω· ἐπιθ. τιτανώδης· οὐς. ἀνθρακική τιτανός.
 Calcar-εο,-ίω, ἐπιθ. τιτανώδης.
 Calcatamente, ἄθρόως, πυκνῶς, παμπληθεύ.
 Calcaiaja, θ. πυκνωτήριον, συμπιλητήριον.
 Calcatojo, σφραγίς, τυπῶτις, τυπωτήριον.
 Calcatone, ἄρ. κατακότιον ἐξ ἀρσενικοῦ.
 Calcatore, ἄρ. ὁ πατῶν, πατητής· ἐμβολεύς.
 Calcatreppo, ἄρ. ἠρύγγιον ἀγριον, κενταυρίς.
 Calcatrice, θ. ἡ πατόσσα· ἄπιστος.
 Calcatura, θ. πατημός, πάτησις.
 Calce, ἄρ. τὸ δόρυ· θ. χημ. τίτανος ἀβεστος, τίτανος, κονία, ἀσβέστης.
 Calcedoniato, ἐπιθ. λευκοστιτικός.
 Calcedonio, ἄρ. κερχιδόνιος· λίθος λευκός.
 Calcedonioso, ἐπιθ. κερχιδονιώδης.
 Calcese, ἄρ. τετράγωνος κορυφή τοῦ ἴστού· ἔθλον προσηλωμένον εἰς τὴν ἀκρὰν τοῦ ἴστού· κολύσπακτον· μηχ. τροχάλια.
 Calcestruzzo, ἄρ. κονία, ἀμμοκονία, δστρακονία, φαρμωτόν, φαρμωτή γύψος.
 Calcello, ἄρ. εἶδος ὀποδήματος.
 Calcentica, θ. χαλκευτική, χαλκούργική.
 Calchismo, ἄρ. χαλκισμός, χαλκίνδα.
 Calcial, ἄρ. εἶδος γερμανικοῦ ποτοῦ.
 Calciauto, ἄρ. ὁ παίζων τὴν σφαίραν.
 Calceide, ἄρ. χαλκίς, γένος ἱσπετινῶν γένος ἐντόμων· εἶδος ἰχθύος.
 Calcidico, ἄρ. ἀρχ. χαλκιδικόν.
 Calcina, θ. ἀβεστος, τίτανος· ἀμμοκονία, κονίαμα· χημ. ἴδε Calce, ἐπιθ. ἀβεστος.
 Calcinaccio, ἄρ. ἱρεπίον· περίττωμα ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν πτηνῶν· χαιρ. ἐξοιδήμα· πῦρος, κ. πουρί.
 Calcinajo, ἀβεστολάκκος· δεξαμενὴ τῶν θυροδαπέδων.
 Calcinare, ἐν. διακαίω, κατακαίω· διασκορπίζω κονίαν εἰς τοὺς ἀγρούς.

Calcinatorio, ἐπιθ. κατα(δια)καυστικός.
 Calcinazione, θ. χημ. διά(κατά)καυσις.
 Calcio, ἄρ. λακτισμός, λάκτισμα στρ. τὸ δόρυ· σφαιρομαχ(α)χημ. χάλκιον, μέταλλον.
 Calcite, χαλκίτης, θεικὸν ἄλας χαλκοῦ.
 Calcitrante, ἐπιθ. λακτιστικός.
 Calcitrare, ἐν. καὶ οὐδ. λακτίζω.
 Calcitrazione, θ. λακτισμός.
 Calcitrare, λακτιστικός(κυρ.καὶ μτφ.)
 Calco, ἄρ. ζωγρ. ἐν(δια,ἐπ.) τύπώσεις, ἀπογραφή, ἀφομοίωμα, χαλκός, χαλκοῦς.
 Calcografia, θ. χαλκογραφία· χαλκογραφεῖν.
 Calcografico, ἐπιθ. χαλκογραφικός.
 Calcografo, ἄρ. χαλκογράφος, χαλκογραφιοπώλης.
 Calcoideo, χαλκοειδής.
 Calcola, θ. κανὼν ἢ τὰ ἀντία· σκυτάλη.
 Calcolare, ἐν. λογαριάζω· κρίνω.
 Calcolatore, trice, λογιστής.
 Calcolazione, θ. λογισμὸς (ἀριθμητικός) λογαριασμός.
 Calcoleria, θ. λογιστική.
 Calcolifrago, λιθοθραύστης.
 Calcolo, ἄρ. κόχλαξά, χλαξ, χάλιξ, λιθαξ, λιθίον, χαλκί· λιθίασις, λιθάριον· λογισμός, λογαριασμός.
 Calcoloso, ἐπιθ. ἰατρ. λιθιακὸς ἢ λιθίων.
 Calcopirite, θ. δρυκτ. χαλκοπυρίτις.
 Calcoptero, ἄρ. χαλκώτερον πτηνόν.
 Calcosa, θ. πάτος, βίος, δρόμος.
 Caldaja, θ. κόκκαθος, λέβης, ἀντητήριον.
 Caldajone, λέβης, μέγιστος, κόκκαθος, καζάνι.
 Caldajuola, θ. ὀπκ. λεθίτιον, κακίβιον.
 Caldasse, θ. πλ. κάστανα βραστά.
 Caldamente, διαπύρος, διακαῶς, θερμῶς.
 Caldano, θ. πνεγμός, πνύγος· πλευρῆτις.
 Caldano, ἄρ. θερμαντήριον, μαγγάλι· δωμάτιον ἐπὶ τῶν κλιβάνων.

Caldanuzzo, μικρὸν θερμαντήριον, μαγγάλια.
 Caldarrasta-jo,-ro, ἄρ. πωλητὴς δειπῶν καστάνων, καστανᾶς.
 Caldarraste, θ. πλ. δειπῶ, ψυγμένα κάστανα.
 Caldeggiare, ἐν. περιβάλλω, ὑπερασίζω, ὑποστηρίζω.
 Calderajo, ἄρ. χαλκούργος.
 Calderone, ἄρ. μέγας λέβης, καζάνι.
 Calderugia, θ. ἐτήσιον φυτόν.
 Calderugio, ἴδε Cardellino. τὸ ἀνθρακὸν μόριον.
 Carderiuola, λεθίτιον, λεθιτέριον, καζανάκι.
 Caldetto, ὀπίθερος.
 Caldezza, θ. θερμότης· θερμαντικὴ δύναμις· θερμότης ψυχῆς, ἐμπέδεια.
 Caldiciuolo, ἄρ. μικρὰ θερμότης.
 Caldiera, θ. νε. λέβης.
 Caldina, θ. τόπος εὐδήλιος.
 Caldo, ἄρ. θάλασσα, θερμότης, ζέση· ζέσις· ὄρημα· πνεῦμα· ζήλος· εὐνοία, εὐμένεια· ἐξουσία, δύναμις· παρόρησις, παρακίνησις· συγκίνησις· ἐρεσις, ἐπιθυμία· ἔρως, ἀγάπη, σπογγή· κολοφών, ἀκμηθερμανσις, πυράκτωσις· ἐπιθ. ἔνθερος, θερμός, ζεστός· πυρωτικός· ζωηρός, γοργός· διάπυρος, διακαῆς, δργῶν, σφριγῶν, ἐρωτόληπτος· φιλόσταργος· δρημητικός· δξύθυμος, εὐαρέθιστος· ἔτοιμος, πρόθυμος· ὑπερήφανος, ἐπαίρομενος· δραστήριος· ἰσχυρός· ἐπιρ. θερμῶς, ἴδε Caldamente.
 Caldo caldo, ἐπιρ. παρευθὺς, ἐν τῷ ἔμ, ἀμίστος.
 Caldeccio, ἄρ. μικρὰ θερμότης· ἐπιθ. ὀπό τε.
 Caldura, θ. θερμότης, καύσις, ζέση.
 Calchasso, ἄρ. κορμύηλον.
 Calfaciante, ἐπιθ. ἰατρ. θερμαντικός.
 Calfattivo, ἐπιθ. ἰατρ. θερμαντικός.
 Calfeazione, θ. θερμανσις.
 Calfiare, ἴδε Burlare· ἐνισχύω, ζωόποιω, ἐξάπτω.
 Calfattore, ἄρ. ακώπτης, ἐμπαικτής.

Calloso, ἄρ. ἀστεϊσμός, χαριεντισμός.
 Calidescopio, ἄρ. ὄπτ. καλειδοσκόπιον.
 Calendario, ἄρ. ἡμερολόγιον.
 Calenda, θ. πλ. καλάνδα, νομηγία·
 Calend-ola,-ula, θ. ἔτ. χρυσάνθεμον.
 Calenie, Calore, ᾧ μέλλει· ἐπιθ. θερμός, ἔνθερος.
 Calentura, θ. παραφροσύνη μανιῶδης.
 Calenzuolo, χλωρίς, χλωρίων(πτηνόν).
 Calerino, ἄρ. λεθικὸν ἐκτεταμένον καὶ πλοῦσιον εἰς διαφόρους γλώσσας.
 Calere, οὐδ. μέλω, φρονέζω.
 Calessabile, ἐπιθ. ἀμαήτις (ὀδός).
 Caless-etio,-ino, ἄρ. ἀχημάτιον, ἀμαίσις, ἀμαίξι.
 Calesso, ἄρ. ἔχημα, ἀμαξία.
 Calestro, ἄρ. πετρώδης γῆ.
 Calotta, θ. ὄρημα.
 Calottare, ἐν. προσ(συν)αρμύζω, συνένω, ἐφαρμύζω.
 Calotatura, προσ(συν)αρμολογία, συνένωσις, ἐφαρμογή.
 Cali, ἄρ. ἀνθλάξ, ἀνθόλλιον, ἀλμυρήθρα· χημ. κάλιον.
 Calia, ψήγμα (χρυσού), χρυστίς ἔμιμος.
 Caliba, ἄρ. χάλυψ.
 Calibasso, ἐν. φριμ. χαλυβῶ.
 Calibato, ἐπιθ. χαλυβοῦχος.
 Calibrare, ἐν. μετρῶ τοῦ πυροβόλου τὴν διάμετρον, μετρῶ τὴν χωρητικότητα τῶν πυροβόλων.
 Calibratojo, ἄρ. μέτρον τῶν σφαιρῶν τῶν πυροβόλων.
 Calibro, ἄρ. στρ. τὸ στόμιον ὄλων τῶν πυροβόλων, χωρητικότης· μέτρον τῆς διαμέτρου τῶν πυροβόλων καὶ τῶν σφαιρῶν· ἰδιότης, φάσμα.
 Calice, ἄρ. κύλιξ, κυλίκιον, ποτήριον ἱερόν, διασκοπτήριον· ποτήριον· ἔτ. κάλυξ.
 Caliceato, ἐπιθ. ἔκ. καλυκώδης.
 Calicetto, καλίκιον· περιανθῆ φύλα· κάλυξ.
 Calicifloro, ἐπιθ. ἔκ. καλυκοανθής.
 Calcinale, ἐπιθ. τοῦ κάλυκος, καλίκιος.

Calicineo, ἐνήκων τῷ κάλυκι ἢ τῇ κύλικι.
 Caliciano, ἔχων τ. χαρακτηριστικὰ κάλυκος.
 Calicino, ἀρ. κυλικιον, ποτηρίδιον ἐπιθ. τοῦ κάλυκος· καλυκώδης· καλυκώδης.
 Calicina, ἀρ. μεγάλ. τοῦ Calice· πλακοῦντιον ἐξ ἀμυγδάλων καὶ ζακχάρου.
 Calicisti, ἀρ. καλυκισταί, βοτανικοί.
 Caliculado, ἔχων καλύκιον, καλυκώδης.
 Calidario, ἀρ. θερμαντὸς λουτρῶν, θερμολουστῆ· ἴδε Stufa.
 Califfato, καλιφία, καλιφάτον, τίτλος καὶ κυριότης.
 Califfo, ἀρ. καλιφός.
 Caligare, οὐδ. ἀγλῶω, ζοφοῦμαι, ἀμαυροῦμαι, (ἐπι)σκοτιζομαι.
 Caliginato, ἀγλωώδης, γνοφώδης, ζοφώδης.
 Caligine, θ. ἀγλός, ζόφος, σκότος.
 Caliginoso, ἀγλωώδης, γνοφώδης, ζοφώδης, σκοτεινός.
 Caligosa, θ. ντ. βαροδίκος.
 Callitrea, θ. καλύπτρια, κογχόλη.
 Calla, ἴδε Callaja· καταρράκτης τεχνικός.
 Callabida, θ. ἀρχλ. καλ(λ)αβίς.
 Callaja, θ. (περὶ)φραγμα, περίβολος, αἰμασιὰ· θύρα, στόμα, στόμιον, εἴσοδος.
 Callajista, θυρίδιον, θυρίς.
 Callajuola, θ. δίκτυον πρὸς ἄγραν λαγῶν.
 Callapati, ἀρ. φρασμα βαμβάκινον.
 Callo, ἀρ. καὶ ἀρχ. θ. ἡ τρίβος, ἀτραπός, στίβος, πάτος, ὁδός, δρόμος.
 Calligrafia, θ. φιλ. καλλιγραφία.
 Callidamento, ἐμπειρίας· πανούργως.
 Callidità, θ. πολυτερεία, ἐμπειρία· πανουργία.
 Callido, πολύπειρος· πανούργος.
 Calligono, ἀρ. καλλιγονόν.
 Calligrafia, θ. φιλ. καλλιγραφία.
 Calligrafo, ἀρ. καλλιγράφος.
 Callilogia, καλλιπέεια, καλλιλογία.
 Calliniso, ἀρ. καλλίνικον.

Callipedia, καλλιπαῖδια, καλλιτεχνία, καλλιγονία.
 Callista, ἀρ. χεῖρ. ἱατρὸς τῶν τύλων κάλων. [τριχόν.
 Callitrico, ἀρ. καλλιτρίχον, πολύ-Callo, ἀρ. τύλος, κάλος.
 Callomia, θ. καλλιμία, γέν. ἐντομιον.
 Callone, ἀρ. ἀνοιγμὰ· ὀπιστήριγμα.
 Calloria, ἴδε Calurgia· σαρκική ἡδονή.
 Callosita, θ. τύλωσις· σκληρότης.
 Calloso, ἐπιθ. τυλώδης· σκληρός.
 Calma, θ. γαλήνη (κυρ. καὶ μτρ.).
 Calmante, μαλακτικόν, καταπραῦντικόν φάρμακον.
 Calmare, ἐν γαλήνῳ, γαληνίζω (κατα)παύω, (κατα)πραῖνω· αὐτπ. ἀναπαύομαι· γαληνῶ· οὐδ. (κατα)παύομαι, κοπάζω.
 Calmella, θ. βλαστός, θάλος.
 Calmaria, θ. ντ. νημεία.
 Calmiere, ἀρ. διατίμησις τῶν τροφίμων.
 Calmo, ἀρ. θάλος (τὸ), θαλάσσιος, βλαστός κλῆνος.
 Calmus, φρασμα τριχωτόν.
 Calo, ἀρ. κατάβασις· καταβίθασις· ἀποστάθμισις· καταβίθασμός, ἐκπτώσις, ἐκπεσιμός· ἐλάττωσις· ταπεινώσις, πτώσις.
 Calocchia, ῥιζὸς τῆς τυκάνης· πύσσαλος.
 Calocchiafo, ἀρ. τόπος ἐν ᾧ εἰσὶν ἐμπηγημένοι πολλοὶ πύσσαλοι.
 Calomba, θ. βτ. ῥίζα χνοφῆς.
 Calomelano, ἀρ. χημ. πρωτοχλωροῦχος ὑδράργυρος, καλομέλας.
 Calomerida, θ. καλομερίς ἢ διενιαύσιος.
 Calora, ἀρ. θερμότης· διακαῆς ἔρως· διάπτρον πάθος, ἐμπόθεια· μεγάλη προθυμία, ζῆσις· ὄρη· ἀκμή· ἔξαρσις.
 Caloria, θ. ῥάμη, ἰσχύς.
 Caloricita, θ. θερμαντικότης.
 Caloco, ἀρ. τὸ θερμογόνον.
 Calorifero, ἴδε Calorifico.
 Calorificazione, θερμογονία, θερμαντικότης.
 Calorifico, ἐπιθ. θερμαντικός, θερμογόνος.

Calorinoso, mali—i, νισοδερμία.
 Calorosoamente, διακαῶς, διαπύρως, θερμῶς.
 Caloroso, ἐπιθ. θερμός· θερμαντικός.
 Calorosoio, ἀρ. μικρὰ θερμότης.
 Calosoio, ἐπιθ. ἀπαλός, μαλακός, ἀσθενής, ἀδύνατος.
 Calotta, θ. σκιάδιον τιθέμενον ἐπὶ τοῦ ὄραλογίου· θάλος στρογγύλος· πιλίσκος, πιλίδιον· ἔμπλαστρον τῆς κασίδας.
 Calpestamento, ἀρ. καταπάτησις.
 Calpestato, ἐν. καταπατῶ.
 Calpestata, θ. ὁδὸς τετριμμένη (συχνή)
 Calpestatore, trice, δ καταπατῶν.
 Capelstio, ἀρ. πτεροκόπιμα, καταπάτησις.
 Calta, θ. χροσάνθεμον.
 Caltapalustre, θ. φυτὸν ὡς ἡ κάππαρις.
 Calteriro, ἴδε Scalfiro· προσβάλλω, ὄβριζω.
 Calterito, ulive non,—e, ἐλαίαι ἐλόκληροι· μεμολυσμένοι· πανούργος, πολύτροπος.
 Calteritura, θ. ἀμουχὴ, ἔμυξις, ἐντομή.
 Caluso, ἐπιθ. ἄθλιος, δυστυχής.
 Calug(g)ine, θ. τὸ χνοφῆδες, πύλον, χνοφῆ· χνοφῆ· ἴουλος, χνοφῆ.
 Calumare, ἐν. καὶ αὐτπ. χολῶ, ἔπολύω, ξαπολύω, καλοῦμάρω· καθέλκω.
 Calunnia, θ. συκοφαντία, ραδιουργία· μέμφις, μομφή, κατηγορία.
 Calunniare, συκοφαντῶ· καταδυναστεύω.
 Calunniatore, trice, συκοφάντης.
 Calunniamento, συκοφαντικῶς.
 Calunnioso, συκοφαντώδης, συκοφαντικός, ραδιουργός.
 Caluria, θ. βελτίωσις, μεταστοιχειώσεις.
 Calvare, ἐν. φαλακρῶ, οὐδ. αὐτπ. φαλακροῦμαι.
 Calvario, ἀρ. λόφος ἐν ᾧ εἶστιν ἐμπηγημένος σταυρός.
 Calvezza, φαλακρότης.
 Calvigliano, ἀρ. κελθινός.
 Calvinismo, ἀρ. ἐκκλ. ἰστ. κελθινισμός.

Calvinista, ἀρ. κελθινιστής.
 Calvinistico, ἐπιθ. κελθινικός.
 Calvinizato, ἐπιθ. κελθινισθείς.
 Calvo, ἀρ. φαλῆκρα· ἢ ἐπιθ. φαλακρός.
 Calza, θ. παρεκνημῆς, περιπόδιον, κάλτσα· ἀεραγωγός· κλυστήριον, ἡθιμὸς, ἡθιγῆριον.
 Calzamento, ἀρ. ὑπόδησις, ὑπόδημα.
 Calzante, ἐπιθ. ἀρμόδιος· δέξυς· κεντητικός.
 Calzare, ἐν. ὑποδέω, βάλλω παπούτσι ἢ κάλτσαι· οὐδ. καὶ αὐτπ. ὑποδέομαι· ἢ ἐν. ἐνδύω, καλύπτω, σκεπάζω· ὑποστηρίζω· οὐδ. πρέπει, ἀρμύζει, ταιριάζει· ἀρθεύει, εὐαρεστεύει, εὐχαριστεύει· αὐτπ. ὑποδέομαι· ἐνδύομαι· οὐδ. ὑπόδημα, παρεκνημῆδες ἢ περιπόδια.
 Calzarello, ἀρ. ὑπόδηματιον, ἐμβότης.
 Calzatoja, θ. ταινία δερματίνη.
 Calzatura, θ. ὑπόδησις· ἀνάχωμα.
 Calze, θ. πλ. πόσος, ἀγκυλία.
 Calzetta, θ. περιπόδιον, παρεκνημῆς, κάλτσα.
 Calzetta—jo,—io, δ κατασκευάζων περὶ πόδια.
 Calzino, ἀρ. ἡμιπεριπόδιον, τσουράπι.
 Calzo, ἀρ. τὸ ὑποδέσθαι.
 Calzolaio, ἀρ. ὑπόδηματοποιός.
 Calzorella, θ. ὑπόδηματοποιόν.
 Calzodino, ἀρ. περισκελίδες τῶν μικρῶν παιδῶν· ἰσώδρακον.
 Calzoni, περισκελίδες, ἰσώδρακον ἢ πανταλόνι.
 Calzuolo, ἀρ. σιδήριον, σιδεράκι τοῦ μπαστουνοῦ.
 Cama, θ. χήμη, χηβίδα.
 Camaglio, ἀρ. τὸ περιτραχήλιον τοῦ ἀλυσιδωτοῦ ὀποκαμίσου.
 Camaleone, χαμαιλέον, εἶδος φυτοῦ.
 Camaleonia ni, θ. χαμαιλεονοειδὲς σαύρα.
 Camaleonte, ἀρ. χαμαιλέον.
 Camaleonessa, θ. ζωολ. χαμαιλιόνα.
 Camamilla, θ. βτ. χαμαιμίληον.
 Camamillino, ἐπιθ. χαλαρομίληον.
 Camangiare, ἀρ. λιγανόν, χορταρικόν ἢ λαχανικόν· ἔδσμα, ὕψον.
 Camangiaretto, ἀρ. καρπούμα.

Camarlinga, θ. θαλαμηπόλος, αικονόμος.
 Camarlinga, -tico, -io, άρ. ταμεία.
 Camarlingo, άρ. ταμίας.
 Camaro, -mo, -si, άρ. κάταγμα τού κρανίου.
 Camarra, θ. κημάς άκιδωτός.
 Camato, άρ. ραπίς, ραβδίον.
 Camauvo, άρ. κάλυμμα τού πέπλου.
 Cambalotto, άρ. καμηλωτή.
 Cambiabile, έπιθ. μεταβλητός.
 Cambiabile, συναλλαγμα. συναλλαγματική, γραμμάτιον.
 Cambialetera, θ. έναλλαγή γραμμάτων.
 Cambiamento, άρ. αλλοίωσις, μεταβολή, άλλαγή, μεταλλάγη, μετατροπή.
 Cambiamonete, άρ. άργυραμοιβός, κολλυβιστής, τραπεζίτης, νομισματολόγος, σαρράφης.
 Cambiamento, άρ. (γρμ.) μεταλλάγη.
 Cambiare, έν. και ούδ. έλλάσσω, διαλλάσσω, μεταλλάσσω, μεταποιώ, (μετα)τρέπω, έλλοιώ, μεταβάλλω, μεταμορφώ· ντ. γυρίζω τά πανιά· ανταμείβω, πληρώνω· αύπ. αλλοιούμαι· έν. και ούδ. και αύπ. αλλέτω, συναλλάττομαι· είμι άργυρομοιβός.
 Cambiarlo, έπιθ. συναλλαγματικός.
 Cambiatore, άρ. τραπεζίτης· κολλυβιστής.
 Cambiatorio, έπιθ. συναλλαγματικός.
 Cambiavole, έπιθ. άμοιβαίος.
 Cambiavolmente, έπιθ. άμοιβαίως.
 Cambio, άρ. άλλαγή, μεταλλάγη, μεταβολή· έναλλαγή, διαλλαγή, συναλλαγή· συνέλλαγμα· άντέλλαγμα, άνταλλαγή, άντικαταλλαγή· (άντ)· άμοιβή· επικαταλλαγή· απρ. άντικατάστατος.
 Bambietta, άρ. κολλυβιστής, τραπεζίτης.
 Camelato, άρ. χαμαίδατος, θάμνος.
 Camoscasso, άρ. χαλακίκερασοί.
 Camecipresso, άρ. χαμαικυκρίσος.
 Cameciaso, άρ. βτ. χαμαικίσος.
 Camada sue, θ. χαμαικιδόφνη.

Camedrio, άρ. βτ. χαμαίδρυς.
 Camedrite, άρ. φρμ. χαμαιδρυίτης.
 Camefico, άρ. χαμαίτουχον ή χαμαισύκη.
 Cameloa, θ. χαμελαία.
 Camelona, άρ. λευκός χαμαιλέων.
 Camelunca, θ. χαμελούκη, βήχλιον.
 Camela, χαμελαία.
 Cammella, θ. κόλιξ, είδος ποτηρίου, ποτήριον.
 Camelopardo, άρ. καμηλοπάρδαλις.
 Camomespilo, άρ. χαμαιμεσπλή.
 Camomiraine, χαμαιμυρίνη, χαμαιμόρη.
 Camerascia, είρκτή. Ιεδρίου.
 Camerale, έπιθ. τ. έλεγκτικού συνταγματά, θ. έταιρεία, συντροφιά, άρ. έταίρος, σύντροφος, σύσσιτος· συστρατιώτης.
 Camarella, κυφέλη.
 Cameretta, θ. κοιτώνιον, κοιτώνισκος· κυφέλη· άπόπατος, χρεία.
 Cameriera, θ. θαλαμηπόλος.
 Cameriere, άρ. θαλαμηπόλος.
 Camerino, άρ. κοιτώνιον, κοιτώνισκος.
 Camerista, θ. θαλαμηπόλος τών ήγεμονίδων.
 Camerlingo, άρ. ταμίας, θησαυροφύλαξ· θαλαμηπόλος· όπουργός τών οικονομικών και τής δικαιοσύνης έν τή Ρωμαϊκή αύλή· ταμίας, τροφодότης.
 Camerone, άρ. μεγάλος κοινών.
 Cameropo, άρ. βτ. χαμαιφοινίξ.
 Camerotto, άρ. μικρόν δωμάτιον· υπηρετής πλοίου, καμαρόττος.
 Camosio, άρ. βτ. χαμαίσύκη.
 Camiso, άρ. έκκλ. χιτών λευκός, στιχάριον.
 Camissetta, θ. όποκαμισάκι.
 Camicia, θ. χιτών, χιτωνίσκος, όπενδότης, όπένδυμα, όποκάμισον.
 Camiciaja, θ. χιτωνοποιός.
 Camiciajo, άρ. χιτωνοποιός.
 Camiciara, θ. χιτωνοποιός.
 Camiciono, άρ. μεγάλον στιχάριον, χιτωνίσκος.
 Camicioletto, άρ. όποδύτης, κολόβιον, μισοφούστανον.

Camicetula, θ. χιτωνίσκος.
 Camillo, άρ. κάδαλος, κάδουλος.
 Camisa, θ. όποκίμισον.
 Camissino, άρ. έπενδύτης τελετής.
 Camella, θ. κάμηλος.
 Cammelliere, άρ. καμηληλάτης, καμηλάτης.
 Cammello, άρ. κάμηλος.
 Cammellopardo, καμηλοπάρδαλις.
 Camminacchiare, ούδ. μόλις βαδίζω.
 Camminante, έδοιπόρος.
 Camminare, ούδ. βαδίζω, πορεύομαι, δδεύω, δδοιπορώ, προχωρώ· (έπι)σπεύδω· κινούμαι· εκτείνομαι· αύπ. ένεργώ, πράττω· αύσ. δρόμος, δδοιπορία.
 Camminata, θ. βαδισμός· περίπατος· αύουσα· ήε Loggia.
 Camminatore, βαδιστής· πλοτον ταχύ.
 Cammino, ούδ. δρόμος· δδοιπορία· ροής· ντ. πλοός, διάβασις· καπνοδόχη· έστία.
 Camola, θ. θρίψ.
 Camosciare, ούδ. κατεργάζομαι τά τού αλάγρου δέρματα θαμιά.
 Camosciatura, θ. ή κατεργασία τού τής αλάγρου δέρματος.
 Camoscino, αλάγρινος· άκαλός, μαλακός· εύκαμπτος, εύλόγιστος.
 Camoscio, ήε Camozza· κατεργασμένον δέρμα τής αλάγρου ή κατεργασία τής αλάγρου· έπιθ. ήε Camuso.
 Camozza, θ. αϊγαγρος.
 Camraochiare, ούδ. άποζώ.
 Campragna, θ. πεδιάς, πεδινή, πεδία· έσχατιά, τά πεδία, οί άγροί, άγρός, έξοχή· έστρατεία.
 Campragnuolo, άγροτικός, άγροδιαυτος, χωρικός.
 Camprago, όπόδημα τών έν αξιώμασι στρατιωτών.
 Camprajo, άρ. άγροφύλαξ.
 Campale, έπιθ. πεδινός.
 Campamento, σωτηρία.
 Campagna, θ. κάδων, καμπάνα, διυλιστή, διυλιστήριο.
 Campanaccio, άρ. κωδώνιον σιδηροϋν.

Campanajo, κωδωνοκρούτης· κωδωνοποιός.
 Campanaria (scala), κλίμαξ τών κωδώνων.
 Campanella, θ. κωδώνιον, ρόπτρον· ένώτιον.
 Campanellina, θ. κωδώνιον.
 Campanellino, άρ. κωδώνιον, κουδουάκι.
 Campanello, άρ. κωδώνιον, κουδουάκι· κημάς κωδωνοειδής· δέλεαρ.
 Campanellone, άρ. μεγάλον κωδώνιον.
 Campanellota, θ. κώδων.
 Campaniforme, έπιθ. κωδωνοειδής, δ έχων σχήμα κώδωνος.
 Campanile, άρ. κωδωνοστάσιον.
 Campanulato, έπιθ. κωδωνοειδής.
 Campare, έν σώζω, έλευθερώ· (άπο-, δια-)φύγω· βύσσω, τρέφω, άνυψώ· ούδ. σώζομαι· φεύγω· ζώ· τρέφομαι· άκαλύττομαι.
 Campareggiare, έν. άποκλείω, πολιורκώ· ούδ. περιφέρω· μετά τούστρατου· διατρέφω έν τινι τόπω.
 Campareggio, αιματοφύλον καμπελιανόν.
 Campareccio, άγριος, άγροικός· άγροτικός.
 Campastre, πεδιάτος, πεδινός· άγριος· έργατικός.
 Campidoglio, άρ. Καπιτώλιον· θιατρον ή τέρμα δέξης.
 Campigliano, le — e, κλιθιοί.
 Campignuolo, άρ. μύχης τών άγρών, μανιτάρι.
 Campio, έπιθ. άγριος, άγροικός.
 Campione, άρ. υπέρμαχος, πρόμαχος, όπαρασιστής άνδρείος· συνήγορος· μονομάχος· ζύγιον· δημόσιον· κανών· βιβλίον χρωστών και θανειστών· δείγμα· τύπος.
 Campionassa, άδρεία γυνή, άνδρογυναίκα.
 Campiro, άρ. άγρός· πεδιάς, πεδινή, πεδία, έπαιθρον, έξοχή· διάστημα· πλατεία· στάδιον· εύκαιρία, περίσσεια· όλη, άντικείμενον· στρατόπεδον· στρατός.

Camporeccio, ἄγριος.
 Camposanto, ἄρ. κοιμητήριον τῶν χριστιανῶν.
 Campole, ἄρ. βαμβάκινον ἔφασμα.
 Campai-do-s, θ. χαιρ. κάμψις.
 Camuffare, οὐδ. αὐτπ. μεταμφιέν-
 νομαι.
 Camuso, ἐπίθ. σιμός.
 Canacopoli, ἄρ. ἀποστολοκήρυκες.
 Canaglia, θ. συρφετός, ὄχλος συρφε-
 τώδης.
 Canale, ἄρ. σωλὴν· δεχτός, διώρυξ,
 κύτος, πορθμός, κατὰ στενον· ἀγ-
 γέτον· χυτήριον.
 Canaletta, θ. δεχτός, διώρυξ.
 Canaletto, ἄρ. σωληνίσκος· ἀγγέτον.
 Canaliculato, σωληνοειδής.
 Canaraja, θ. κανναβών.
 Canarajo, ἄρ. κανναβουργός.
 Canarajo, ἄρ. κανναβουργός.
 Canarajola, θ. πτην. συκαλῖς, συ-
 κοφάγος.
 Canare, ἄρ. καὶ θ. κένναβος, καννά-
 βει· κένναβος· κανναβίς, κανναβόσπο-
 σπος, κανναβούρι· κανναβόσχοινον.
 Canarè, κλιντήρ, ἀνάκλιντρον, καν-
 ναπές.
 Canarino, ἐπίθ. καννάβινος.
 Canaro, ἄρ. χονδρὸν σχοινίον καννά-
 βινον.
 Canarone, ἄρ. χονδρὸν καννάβιον.
 Canaroccia, κανναβίς, κανναβόσπο-
 ρος, κανναβούρι.
 Canarino, ἄρ. ἀκανθὶς ἢ κανναβία, καν-
 νάρι· ἐπίθ. κανναβίς.
 Canata, θ. ἐπίπληξις.
 Canatteria, θηροκυνία, θηρευτικαὶ
 κύνας.
 Canattiere, ἄρ. φύλαξ θηρευτικῶν
 κυνῶν.
 Canavaccio, ἄρ. καννάβιον, καννα-
 βίς, κανναβόσπανον ἢ κανναβόσπον·
 ἀπόμακτρον· ἀπομάκτρα, πατσα-
 βούρα· κένναβος, κένναβος, σχέδιον,
 πρότυπον.
 Canamo, ἄρ. κάγκαμον.
 Cancallabile, ἐξίτηλος, αὐεξάλει-
 πτος.
 Cancallare, ἐν. δικτυῶ· διαγράφω,

ἐξάλειψω, σθένω· ἐν. καὶ οὐδ. ἀναί-
 ρῶ, ἀκυρῶ· κλονοῦμαι· στάζω.
 Cancallarii, ἄρ. πλ. φιλ. θυρωροί.
 Cancallata, τὰ κλεῖθρα, κιγκλῖς, δρύ-
 φακτον κήγκελα.
 Cancallato, κιγκλιδωτός, δικτυωτός,
 Cancellazione, θ. διαγραφή, ἐξάλει-
 ψις, ἀταλοιφή· τίμημα διαγραφῆς.
 Cancellaresco(carattere), μεγάλα
 γράμματα.
 Cancelleria, θ. γραφεῖον τοῦ σφρα-
 γιδοφύλακος· γραμματοφυλακεῖον, ἄρ-
 χιγραμματεῖον· γραφεῖον πρεσβείας
 (προξενεῖον).
 Cancellierato, ἄρ. τὸ ἔξωμα τοῦ
 σφραγιδοφύλακος ἢ τοῦ πρωθυπουργοῦ.
 Cancelliere, ἄρ. γραμματεὺς· ἀρχι-
 γραμματεὺς, πρωθυπουργός, λογοθέ-
 τής, καγκελάριος.
 Cancello, ἄρ. κιγκλῖς, δρύφακτος,
 κλεῖθρα (τά), κήγκελον· δικτυωτόν·
 πινοφύλαξ.
 Cancellone, ἄρ. μεγάλη κιγκλῖς.
 Canceroso, καρκινώδης.
 Canchero, ἄρ. καρκίνος.
 Canceroso, καρκινώδης, ἐλκώδης.
 Cancerusso, ἐπιφ. παπαί / βαβαί /
 Cancelloso, ἐπίθ. πετρώδης.
 Cancrena, θ. λατρ. γαγγραινα.
 Cancrenare, οὐδ. αὐτπ. γαγγραινοῦ-
 μαι.
 Cancrenoso, ἐπίθ. λατρ. γαγγραινικός.
 Cancro, ἄρ. καρκίνος.
 Cancroide, καρκινωειδῆς νόσος.
 Candela, θ. κηρός, κηρίον, λαμπάς,
 κερὶ· φωτισμός τοῦ νοός· καθετήρ.
 Candelabro, ἄρ. κηροπήγιον, λυχνία,
 κανδηλιέρι.
 Candelaja, θ. ντ. βαροῦλκον.
 Candelaja, θ. ἡ ἑσπέρη τῆς Ὑπα-
 παντίας.
 Candeliere, ἄρ. λυχνία, κηροπή-
 γιον, λυχνοστάτης, κανδηλιέρι.
 Candelotto, ἄρ. κηρίον.
 Candente, διάκυρος· λαμπρός.
 Candeseenza, θ. τὸ διάκυρον, λαμ-
 πρότης.
 Candi, ἐπίθ. κρυσταλλωτός.
 Candia, θ. κόνδος· θήγανον, ἀκόνη.

Candidamente, ἀδόλως, εὐκρινῶς.
 Candidare, ἐν λευκαίνω.
 Candidato, λευκοφῶρος· καθάρος· λαμ-
 πρός, λευκαγγής· οὐδ. ὁ μεταπορευ-
 σμενος ἀρχὴν· ὁ ποσῆφιος· κομμα-
 τάρχης.
 Candideto, ἐπίθ. ὑπόλευκος.
 Candidozza, θ. λευκότης· λαμπρό-
 πρότης· καθαρότης, εὐκρινεία· ἀ-
 πλότης, σαφήνεια.
 Candido, λευκός· λαμπρός· καθάρος·
 ἀπλούς, ἀφελής· ἄγνος, εὐκρινής,
 ἔδολος. [ποιῶ].
 Candidicare, ἐν. λευκαίνω· λαμπρὸν
 Candire, ἐν. λαγαρῶ ἢ σακχαρῶ· λευ-
 καίνω· κρυσταλλῶ.
 Candidajo, ἄρ. ζακχαροπλάστης.
 Candito, κέντιον· σακχαρωτὴ ὠπώρα.
 Candore, ἄρ. λευκότης· καθαρότης,
 ἀκριβολογία· λάμψις, φωτισμός· ἀ-
 πλότης, εὐκρινεία.
 Cane, ἄρ. κύων, σκύλος.
 Canestrello, ἄρ. κανήτιον.
 Canestretto, ἄρ. κανήτιον.
 Canestriera, θ. κανηφόρος.
 Canestrino, ἄρ. κανήτιον.
 Canestro, ἄρ. κένναστρον, κένιστρον.
 Canettiere, ἄρ. κυνοφύλαξ.
 Canfora, θ. φρμ. καὶ χημ. καφουρά.
 Canforata, θ. εἶδος ἀρτιμισίας καφου-
 ρόσου.
 Canforato, ἐπίθ. καφουροχός.
 Canforico, ἐπίθ. χημ. καφουρικός.
 Canforosma, θ. βτ. καφουροσμον.
 Cangia, ἄρ. ντ. πλοῖον.
 Canghiabla, ἄρ. μεταβλητό, εὐμετά-
 βλητος.
 Cangiamento, ἄρ. ἄλλαγή.
 Cangiante, ἐτερόχρους, αἰσλος, ποι-
 κίλος.
 Cangiare, ἐν. ἀλλάσσω, μεταβάλλω·
 ἀνταλλάσσω· ἐνταλλάσσομαι· οὐδ. καὶ
 αὐτπ. μεταβάλλομαι.
 Cangia(r)no, ἄρ. ἐγγχειρίδιον, παρα-
 ζωστρίς, παραξίφης, χαντζάρι.
 Cangiglio, ἄρ. εἶδος θαλασσίας κογ-
 χύλης.
 Cangio, ἴδε Cambio· ἐπίθ. ἐτερόχρους,
 ποικίλος.

Canhale, ἄρ. ἀνθρωποφάγος.
 Caniccio, ἄρ. πλέγμα.
 Canicidido, ἄρ. κωμ. κυνοκτονία.
 Canicola, θ. κένναστρον, κύων, ὁ σεί-
 ριος.
 Canicolare, ἐπίθ. τοῦ κυνός.
 Canile, ἄρ. ὁ σηκὸς τῶν κυνῶν, σκυ-
 λόμανδρα· ἀχρεία κλίση· ἐπίθ. κύ-
 νειος, σκυλόφικος.
 Canina, θ. ὑποκ. τοῦ Cagna, κυ-
 νίσκη. ὁ
 Caninamente, ἐπίθ. ὡς κύων, κυ-
 νικός.
 Canino, ἄρ. κυνίδιον· ἐπίθ. κύνιος·
 λυσσαῖδης, σκληρός.
 Canizio, θ. πολιότης.
 Canua, θ. κίβνα, κάλαμος.
 Cannahina, θ. βτ. κανναβίνη.
 Cannaio, ἄρ. κειβώτιον· τῶν ἀγαθίδων·
 τασός· δεχτοποιός.
 Cannamoja, θ. εἶδος τίττιγος.
 Cannamale, ἄρ. σακχαροκάλαμον.
 Cannamusino, εἶδος ἐσθῆτος γυναι-
 κείας. [τόπων].
 Canneggiolo, κάλαμος τῶν ἐλωδῶν
 Cannella, θ. καλαμίσκος· σωληνί-
 σκος, δραστέρα, κρουνοῦς, στρόφιγξ, μα-
 στάρι· κένναμον, κιν(ν)άμιμον, κιν-
 νέλλα.
 Cannellato, καννελής.
 Cannellota, θ. σωληνίσκος.
 Cannellotto, ἄρ. σωλήν.
 Cannellino, ὑποκ. τοῦ Cannello· σω-
 λήν. ἢ ἐπίθ. κινναμώμιμον.
 Cannello, ἄρ. καλαμίσκος, καλάμιον·
 σφύργξ, σωλήν· πήγη, πηλόν.
 Cannellone, ἄρ. μέγας σωλήν.
 Cannelluzza, θηλή.
 Canneto, ἄρ. καλαμών.
 Cannibale, ἄρ. ἀνθρωποφάγος.
 Canniccio, ἴδε Caniccio· καλαμών· τό-
 λαρος, κάλαθος· ντ. ἴδε Natta.
 Cannocchiale, ἄρ. τηλεσκόπιον.
 Cannocchio, κρομφιάς ἢ εἴσα κα-
 λάμου.
 Cannolicchio, ἄρ. σωλήν, δάκτυλος,
 δόναξ, ἄλεσούριον, σουλήνα.
 Cannonamento, (κατα)προβόλησις,
 βομβαρδισμός.

Cannonare, καταπυροβολῶ, βομβαρδίζω.
 Cannonata, θ. εκπυροσκόνησις πυροβολίου, κανονιά· διώρυγες, όχετοί.
 Cannoncello, όποκ. τοῦ Cannonne· σωληνίσκος άχούρων.
 Cannonne, άρ. καλαμίσκος, καλάμιον, καλάμι· σύριγγ, σωλήν, όχετός· κάλαμος, άλεξήνεμον· έπιγονότιον, κνημίς· έπιστομής, έπιστόμιον, σύριγγ, κλυστήρ· δ μέγιστος τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων· τὸ ἴσον· τηλεδόν, πυροδόν, κανόνιον.
 Cannoneggiare, καταπυροβολῶ, κανονισθῶ.
 Cannoniera, θ. τοξότις, πολεμιστριά· σφαιροβολίς, πορτέλον· έπίθ. κανονιοφόρος.
 Cannoniere, άρ. πυροβολιτής.
 Cannoniero, άρ. φροντιστής τοῦ πυροβολικου.
 Cannonoso, καλαμώδης.
 Cannonucia, καλάμιον· άγριοκάλαμος· σωλήν.
 Cannonuciale, έπίθ. έλιος, τελεματάτος, έλώδης.
 Cano, έπίθ. πολιός.
 Canoa, θ. ντ. άκάτιον, σκαφίς· σκάφη.
 Canone, άρ. κανών, ύπογραμμός· έκκλ. κανών· νμ. τέλος, διαμέτρ.
 Canonia, θ. φιλ. κανονίας.
 Canonica, θ. μοναστήριον· άρθρα τῶν κανονικῶν κατοικία τοῦ έφημερίου· ἴδε Canonicheasa· κανονική τέχνη.
 Canoniale, έπίθ. κανονικός.
 Canonicamente, έπίρ. κανονικῶς.
 Canonichessa, ή έν τῷ κανόνι κληρική.
 Canonicità, θ. τὸ κανονικόν, κανονικότης, κληρικότης.
 Canonico, άρ. κληρικός, κανονικός· έπίθ. κανονικός· κανονικός, νόμιμος.
 Canonista, διδάκτωρ τοῦ κανονικοῦ δικαίου.
 Canonizzare, (καθ)άγιαζω· επικυρῶ, πιστοποιῶ.
 Canonizzazione, θ. άγιασμός.
 Canone, άρ. (άνα)κλινητήρ, άσκλητήρ· φρον.

Canoro, άρ. κάνυπον· κίνυπος.
 Canoro, εἰμολπος, έμμελής, άρμονικός.
 Canotto, άρ. πλοιάριον, έφόκιον, λέμος.
 Canova, θ. έλαιόδκη· οἰνωπωλεῖον· άστυνομία· ἴδε Celliere.
 Canovajo, άρ. οἰνωφύλαξ.
 Cansare, έν. μεθίστημι, άπομακρύνω· άπαλλάττω, σάζω· (άπ)είργω, κωλύω, έμποδίζω· άποδία)φρεύγω· άποκρύπτω· οὐδ. και άύτπ. άποκινούμαι, (άπο)φρεύγω.
 Cansatoja, θ. καταφύγιον, έσφάλεια.
 Cantabella, ζ. πλάξ τῆς καμίνου.
 Cantabile, άσματικός· οὐς. μελωδικόν άσμα.
 Cantasc(h)iare, έν. θαμά άδω.
 Cantafavola, θ. φήμη, λόγος, μῦθος.
 Cantaj(u)olo (ucello) παλευτής, κράκτης.
 Catambacata, θ. άγυρ(ε)ία.
 Cantambanco, άρ. περιδρομος, άγύρτης.
 Cantamento, άρ. φδή, άσμα.
 Cantanotte, πλ. ντ. θυρίδες τοῦ δωματιου.
 Cantante, άρ. άοιδός· εἰδυμος· ψάλτης.
 Cantare, έν. και οὐδ. άδω, ψάλλω, τραγουδῶ· κελადῶ· οὐς. τὸ άδειν, φδή, άσμα.
 Cantarette, θ. πλ. ντ. όπή έν τῇ πρύμνῃ.
 Cantaride, θ. καθαρίς, χρυσόμυγα.
 Cantaridis, θ. καθαριδοειδή έντομα.
 Cantaridina, θ. χημ. καθαριδίνη.
 Cantaro, άρ. (παροξύτ.) σταθμός, στατήρ, καντάρι· (προπαροξύτ) κάνθαρος, είδος ποτηρίου· μέγξ σκευός· είδος κανίστρου γήνιου· έξωτερική δεξαμενή τῶν δημοσίων πηγῶν· είδος ίχθύος· είδος έντόμου.
 Cantata, θ. μέλος· έπί(πληξίς) παραγγελία.
 Cantatissimo, έπίθ. περίπιστος.
 Cantatore, άρ. άοιδός, μελωδός, τραγουδιστής.
 Cantatrice, θ. ή άοιδός, τραγουδίστρια· τερετιστικός.

Cantazzaro, οὐδ. τερετζω, τραγουδῶ, άιω.
 Canterata, ντ. μερίδιον τῶν ναυτῶν.
 Canterella, ἴδε Cantaride· παλευτής, κράκτης.
 Canterallare, οὐδ. και έν. συχνοτραγουδῶ.
 Canterino, άρ. δ συχνοτραγουδῶν· δ άδων συγγῆ.
 Cantero, άρ. σκαρμίσ, καθίκι.
 Canteruto, έπίθ. γωνιώδης.
 Cantica, θ. μέρος ποιήματος (έκκλ.) άσμα.
 Cantico, άρ. ύμνος· φδή, άσμα.
 Cantiero, άρ. ναυπηγεῖον· θημῶν.
 Cantinella, θ. άσμα, φδή, καταβαυκλήσεις, κανούστρια· κραυγή τῶν πωλητῶν· μέλος, μελωδία· νόμος, σκοπός.
 Cantilenare, έν. άδω, ψάλλω.
 Cantimplora, θ. φιάλη.
 Cantina, θ. οἰνών, οἰνοθήκη· όπόγειον (έν ά συνήθως σουλάζεται δ οἶνος).
 Cantinier-e, -o, άρ. φροντιστής τοῦ οἰνωнос· κάπηλος, οἰνωπώλης.
 Cantino, άρ. κέτη, νήτη, καντί.
 Canto, άρ. φδή, άσμα· μέλος· κελάδημα· ἴδε Soprano· Cantino· ή άδική τέχνη, ή φωνητική μουσική· ποιήσις ή ποιήμα, ύμνος· μέρος τοῦ ποιήματος· γωνιά· μέρος· πλευρά· τὸ πλάγιον· πλευρόν· άγκών.
 Cantonare, έν. άποκρύπτω· άύτπ. άποκρύπτομαι.
 Cantonata, θ. άγκών, άγκωνή· (άκρο)γωνιατός λίθος.
 Cantone, άρ. γωνία· άγκών· (άκρο)γωνιατός λίθος· μέρος, πλευρά, τὸ πλάγιον· χώρα, τόπος, έπαρχία.
 Cantoniara, θ. γυνή προστάς, εὔτελής, πόρνη· σκευοθήκη τρίγωνος.
 Cantoniara, άρ. άγύρτης.
 Cantonuto, έπίθ. γωνιώδης.
 Cantonale, άρ. σχολεῖον έπαρχίας.
 Cantore, ἴδε Cantatore, ποιητής· όνωφδός, ψάλτης.
 Cantoria, θ. σταθίδιον τῶν ψαλτῶν.
 Cantorino, άρ. βιβλίον τῆς μουσικής.
 Cantucciajo, άρ. πλακουντοπαίδς.

Cannuccio, άρ. μικρόν μέρος· γωνιδιον· μυχός· πλακούντιον.
 Canun, άρ. είδος μουσικοῦ όργάνου.
 Canulamonte, φρονίμως, συνετός· έμπείρος.
 Canutezza, θ. πολτότης.
 Canutiglia, θ. άργυρόνημα, σύρμα.
 Canuto, έπίθ. πολιός· έμυρθής· συνετός· έμπείρος.
 Canzone, θ. λήρος, μωρολογία.
 Canzonaro, έν. άδω, όμνῶ· μωρολογία, φλυαρώ· σκόπτιω, χλευάζω.
 Canzonatara, θ. χλεύη, χλευασμός.
 Canzoncina, θ. άσματίον.
 Canzone, θ. φδή, άσμα.
 Canzonetta, θ. φδύριον.
 Canzoniere, άρ. άσματάριον, άσματολόγιον.
 Cao, άρ. ἴδε Caos· φάκη.
 Caosara, θ. χαλώνη.
 Caosale, θ. βτ. καυκαλήφρα.
 Caomanzia, θ. χαρμαντεία ή άερομαντεία.
 Caus, άρ. χάος, κοκίσων.
 Causoioius, δένδρον τοῦ ελαστικοῦ κόμμεως.
 Caracchione, μεγάλη άτοπία (άνοησία), μωρία.
 Caracchioneria, θ. λήρος, άνοησία, άτοπία, άλογία.
 Caraccio, άρ. ίσχυρογνώμων· δυσπειθής· σκαίός, άδέλιος.
 Carace, έπίθ. χωρητικός, εύρύχωρος, δεκτικός· εκανός, έπιθήτειος, δεξιός, έμπείρος· άρμόδιος· πεποθώς, πεπεισμένος.
 Caracità, θ. εύρυχωρία, χωρητικότης, δεκτικότης· εκανότης, δεξιότης.
 Capacitare, έν. (κατα)πειθῶ· καθίστημι εκανόν· άύτπ. (κατα)πειθῶ.
 Caranna, θ. καλιέ, καλδθή· ἴδε Calafalco· χορτοβολών· ντ. λέμβος.
 Carannella, θ. καλίδιον, καλύβιον· συνέλευσις.
 Carannello, άρ. καλύβιον· πυρά.
 Caranno, άρ. καλύβη.
 Canannucioia, θ. καλύβιον.
 Canannuccio, όποκ. τοῦ Caranno· έμπρηστική ύλη πρὸς πυρπόλησιν.

Caparbi-aggine, -eria, -età, θ. ισχυρογνωμοσύνη, πεισιμονή, επιμονή ή πεύμα.
 Caparbio, ισχυρογνώμων.
 Caparramento, άρ. άρραβών, προτίμιον, προκαταβολή άρραβωνισμός.
 Caparrare, έν. άρραβωνίζω, καταράρω.
 Capata, θ. πληγή (κτύπημα) διά της κεφαλής· προσαγύρευσις, άσπασμός.
 Capella, θ. αϊγίδιον.
 Capellamento, τρίχωμα, κόμη· αι ίνες.
 Capellatura, θ. τρίχωμα, τρίχωση, κόμη, μαλλία· αι ίνες.
 Capelliera, θ. τρίχωμα, κόμη, μαλλία· πηλίκη, φινάκη.
 Capelline, κατακλόνους.
 Capellino, άρ. τρίχωμα, αι ίνες.
 Capello, άρ. θρίξ, κόμη.
 Capellosa, επίθ. τριχώδης.
 Capelluto, επίθ. τριχωτός.
 Capalvenere-θ, ο, άδελφόν, πολύτριχον.
 Capareio, ισχυρογνώμων.
 Capare, έν. λαμβάνω.
 Capare, ούδ. χωρῶ· κατοικῶ· κατανοῶ· έν. δέχομαι, εἰμι δεκτικός.
 Caparozzola, θ. ταυτό τῶ.
 Caparozzolo, άρ. κεφαλίς, κεφάλαιον.
 Capestreria, θ. ιδιοτροπία, φαντασία· χάρις· ιδιότης.
 Capestro, άρ. φορβ(ε)ία, περιστόμιον· άγχώνη· ζωστήρ· εἰώλης, κακοῦργος.
 Capetto, άρ. κεφαλίς.
 Capevole, (έπ.) δεκτικός.
 Capezzagine, θ. ρυάκιον.
 Capezzala, άρ. τὸ ὑπαυχένιον, προσκεφάλαιον· στράφιον, περιτραχίλιον, περιλάτιμον, μανδύλιον.
 Capezzolo, άρ. θηλή.
 Capibila, επίθ. νοητός, εὐληπτος.
 Capicervo, άρ. πρόκριτος.
 Capidi, άρ. πλ. ἱερὰ σκεύη, ἄμφια.
 Capifraesia, επίθ. οίστροφόρος.
 Capigrosso, άρ. κεφάλος, (ίχθ.).
 Capilaoco, τρίχώδης, τριχουειδής.
 Capillare, επίθ. τριχώδης.

Capillarità, θ. τὸ τριχουειδές.
 Capillato, τριχωτός, λίκιος.
 Capillazione, θ. κλάσμα κρηνίου.
 Capillizio, άρ. ἴδε Capellatura.
 Capimento, άρ. χωρητικότης.
 Capinascentae, άρ. φινάκη.
 Capino, άρ. κεφαλίς.
 Capione, άρ. ντ. πρωτόφυλον.
 Capipil-are, ο, άρ. φατριάρχη.
 Capire, έν. και οὐδ. χωρῶ· δέχομαι· περιλαμβάνω· έν(κατα)νοῶ, καταλαμβάνω.
 Capiromanzia, θ. κατοπτρομαντεία.
 Capitale, άρ. τὸ κεφάλαιον· επίθ. κεφαλικός, θανατικός· άσπονδος· θανάσιμος· πρώτος, πρώτιστος, κυριώτερος· οὐσ. θ. πρωτεύουσα.
 Capitalmente, θανατικός.
 Capitaia, θ. ναυαρχία.
 Capitanaggine, θ. στρατηγία.
 Capitanale, επίθ. στρατηγικό.
 Capitananza, θ. στρατηγία.
 Capitanare, ρ. έν. χειρονοῶ στρατηγόν· ἢ οὐδ. στρατηγῶ, εἶμαι στρατηγός.
 Capitanato, στρατηγία· επικράτεια, άρχή.
 Capitanessa, θ. ἡ στρατηγίς.
 Capitano, άρ. στρατηγός, πολέμαρχος· άστικός· πραιτωρ, νομάρχης ἢ διοικητής, άρχηγός· άστυνόμος, πολιτάρχης· ντ. πλοίαρχος, ναύκληρος, διευθυντής.
 Capitare, οὐδ. ἀφ(δι)ικνοῦμαι, (δι)έρχομαι, φθίνω· επιτυγχίνω, ἀπο(έ)βαίνομαι· έν. διανύ(τω), περαινῶ, (ἀπο)τελειῶ, εἰς πέρας ἄγω.
 Capitazio, θ. επικεφάλαιον.
 Capita (in), ὡς άρχηγός.
 Capitulo, άρ. κιονόκρανον· λαβή τοῦ πρίνου· ἱλασιογεντον· ἐπινώτιον· στακίη· κολλή· ισχυρά· ἴδε Capezzolo· καυστηριακή πέτρα· στρ. κάλυπτρον· τῆς ὀπῆς.
 Capituluvio, άρ. ἱατρ. κεφαλοουσία, λουτρὸν τῆς κεφαλῆς.
 Capitolare, έν. διατριβὴ εἰς κεφάλαια· πραγματεύομαι· συμβάλλομαι· οὐδ. συνομολογῶ, παραδίδωμι· τι διὰ συν-

θήκης· επίθ. ἀνήκων εἰς μοναστηριακὸν συμβούλιον· οὐσ. ἐκκλησιαστικά ἢ πολιτικά διατάγματα.
 Capitolamento, κατὰ κεφάλαια.
 Capitolazione, σύμβασις, ἠμολογία, συνθήκη.
 Capitoleggiare, έν. συμβάλλομαι, κάμνω σύμβασιν, συμφωνῶ.
 Capitolio, άρ. φιλ. Καπιτώλιον.
 Capitolo, άρ. κεφάλαιον· ἀντικείμενον, ὑπόθεσις, ἀλλή· τεμάχιον ποιήσεως· σύλλογος, σύνοδος, συμβούλιον, συνέριον· τὸ συνδικόν· ἢ ὁμιλίας τῶν κανονικῶν· ἢ συνέλευσις τῶν κανονικῶν· μερὰ διδαχῆ· ἐπινώτιον.
 Capitombolare, οὐδ. κυβιστῶ.
 Capitombolare, άρ. κυβιστητής.
 Capitombolo, άρ. κυβιστήμα, τούμπα.
 Capitone, άρ. χονδρουέταξον.
 Capitosa, επίθ. ισχυρογνώμων.
 Capitudine, θ. συνλευσία.
 Capitulo, επίθ. κεφαλωτός.
 Capivolino, άρ. τὰ σιδηρά, τὰ σιδηρώματα.
 Capizio, άρ. κέλυμα τῆς κεφαλῆς, πῖλος· στιβάδαμ(ε)ον, στηθόπανον.
 Capneleo, άρ. πετρέλαιον.
 Capno, επίθ. καπνοπάτης, πτωχαλάων, ψωροφαντασμένος.
 Capnofillo, καπνόφυλλον.
 Capnoide, θ. βτ. καπνόσπορος.
 Capo, άρ. κεφαλή· ζωή, ἄτομον· (τὸ ἀνώτατον μέρος) κεφαλίς· άρχή· πηγὴ· κορυφή, ἄκρα· ἴστος, τόπι ὑφάσματος· λίον, κλωνί ἢ κέτι· ἐμβολός, ἐμβόλιον, ὀφθαλμός, κλών ἢ κλωνιον· ἀγέβλυσις· τέμμα, τέλος· άρχηγός, ὀδηγός, ἡγεμών· κεφάλαιον· γένος, γενικότης· φαντασία· διαλογισμός, στοχασμός· νόσος, σύνεσις, φρόνησις· κλίσις· ὄρος· μέρος· λογικόν, λόγος· τρόπος· ἀρίσκεια· ισχυρογνωμοσύνη, πεισιμονή, επιμονή· ἀκρωτήριο· ντ. ἐπιστάτης, ἔφορος.
 Capobandito, άρ. ληστάρχης.
 Capobombardiere, διευθυντής τῶν βομβιστῶν.

Capoecencia, άρ. άσχιουνηγός· άσχηγός.
 Capocamerata, άρ. άρχηγός· εταιρίας στρατιωτικῆς.
 Capocanio, κυνοκέφαλος, σκυλοκέφαλος.
 Capocchia, ἡ ἄκρα ρίβδου· κεφαλή· καρφίδος κτλ.
 Capocchiotta, άρ. ἄκρα πράγματος.
 Capocchio, ἡλίθιος, μωρός.
 Capocchiuto, επίθ. κεφαλωτός.
 Capocciuto, ισχυρογνώμων.
 Capocenso, άρ. φόρος.
 Capochino, κατάνευσις· ἐπιδοκιμασία· προσαγύρευσις.
 Capocomico, άρ. άρχικωμικός.
 Capocoscitore, άρ. ἐπιστάτης έν τῇ ἐφήσει τοῦ ἔλατος.
 Capocoso, άρ. άρχιμάγειρος.
 Capodice, άρ. δικανός.
 Capofila, άρ. στρ. άρχηγός τῆς τάξεως.
 Capogatto, άρ. ἱλιγγος· εἶδος καταβολάδος.
 Capogiro, άρ. ἱλιγγός, ἱλιγγος, σκοτοδινίασις, ζάλη, σκοτούρα· φαντασία, ἰδιοτροπία.
 Capoguardia, άρ. άρχιφύλαξ.
 Capolavoro, άρ. καλλιτέχνημα, ἀριστούργημα.
 Capoleito, άρ. αὐλαία.
 Capolavare, οὐδ. πικτω ἐπὶ κεφαλῇ· καταπίπτω· ἀνατρέπομαι.
 Capolini, άρ. βτ. λαμπυρίς.
 Capolino, άρ. λαβὴ τοῦ ὀρέτρου.
 Capoluogo, άρ. πρωτεύουσα.
 Capomaestro, άρ. άρχιτέκτων· ἐπιστάτης.
 Capomandria, άρ. φύλαξ ἱποπορφείου.
 Capomese, άρ. νεομηνία, (πρωτομηνιά, άρχιμηνιά).
 Capomorio, άρ. τρούξ, τρυγία, ὑποστάθμη, κατακτίθισμα.
 Caponna, θ. ισχυρογνώμων.
 Caponamente, επίρ. ισχυρογνωμόνως, ἐπινώτως.
 Caponare, έν. ντ. άγρεύω τὴν ἄγκυραν.
 Caponcello, ισχυρογνώμων, ὑποκ. τοῦ Capone, άρ. μεγάλη κεφαλή· ισχυ-

ρογνώμων· ντ. άγκυράγρα.
 Capocineria, θ. ισχυρογνωμοσύνη.
 Caporagine, άρ. κόσμημα έν τή κορυφή τής σελίδος.
 Caporarte, κομματάρχης.
 Caporale, -de άρ. σφάλμα, παρεκτροπή, άνοησία, μωρία.
 Caporied-o, -i, έπίρ. ζωο (καί) κάτω.
 Caporopolo, άρ. δημοκόπος, φατριάρχης, κομματάρχης.
 Caporala, θ. ήγουμενία.
 Caporale, άρ. άρχων, προστάτης, προσεσώς, βηγάς· δεκανεύς, ή λοχίας· άρχηγός· έπίθ. πρώτος, κυριώτερος. [Χηγός.
 Caporano, πρόκριτος, προσεσώς, άρ.
 Caprotesto, άρ. σύμπλεγμα κοραλλίων.
 Caporicciare, ούδ. φρικάζω, άνατριχιάζω.
 Caporiccio, άρ. φρικίασις, άνατριχίλα.
 Caporione, άρ. έπιτηρητής ρύμης· άρχηγός.
 Caporotto, άλλόκοτος, ιδιότροπος, παρξενος.
 Caporovescio, έπίρ. ζωο (καί) κάτω.
 Caportolano, άρ. άρχικηπουρός.
 Caposaldo, άρ. όδραυλ, άμάρα.
 Caposucchia, άρ. διδάσκαλος.
 Caposoldo, άρ. στρ. δώρον.
 Caposquadra, άρ. στόλαρχος.
 Capostrada, άρ. λεωφόρος.
 Capotruppa, άρ. ήγεμών στρατού.
 Capoverzo, άρ. άρχή στίχου.
 Capovolgero, ρ. έν. άνατρέπω, άναποδογυρίζω.
 Capovolto, άνάστροφος, άναστραμμένος.
 Capra, θ. μηλιωτή, γούνα, σισύρα, χλωίνα, κάππα· έφαστρίς, σάκκος· κεφάλιον· κάππα· κογγύλη· ύψωμα· γραμ. τδ γράμμα K.
 Capparo, έν. βάλλω τδ κάλυμμα εις τόν έρκακα· έκλέγω.
 Cappato, έπίθ. και ούσ. δ έκλεχθείς.
 Caprella, θ. έκλογή.
 Cappoggiare, ούδ. ντ. ειμί alla capra.
 Cappella, θ. ναίδιον, παρεκλήσιον· ευκτήριον, παστός, προσευχητήριον·

παρέπηγμα· είδος έκκλησιαστικού είσοδήματος· έρουργία τελουμένη υπό του πάπα· οι μουσικοί έκκλησίας· οι μουσικοί του βασιλικού ναΐδίου· ντ. σκευοφυλάκιον.
 Cappellaja, θ. πιλοπάλις, πωλήτρια, πύλων.
 Cappellajo, άρ. πιλοποιός, πιλοπώλης.
 Cappelletti, άρ. πλ. γαυλοι.
 Cappellotto, άρ. πιλίδιον· ούρανος τής σκηνής, άμβιξ· είδος όπλισμοδ τής κεφαλής· πλ. έππετε· άλδανοί, άλδανοί, άλδανικόν έπικόν· χονδρον δέρμα· σκίασμα του θυμιαστηρίου, κηρωτή στεράνη· έσοδόκη· σπόγγος.
 Cappelliera, θ. πιλοθήκη, καπελοθήκη, κατελίθρα.
 Cappellina, ούκ. του Cappella· πιλίδιον, καπελλών· κάλυμμα· χωνετόν· πύλινον· τής κεφαλής· έπλον· (χερ.) ταινίσις.
 Cappellinajo, άρ. κρεμάθρα των πύλων.
 Cappello, άρ. σκιάδιον, πύλος, κάλυμμα, καπέλλον· πάμα· έπίθεμα, σκίασμα, δερμάτινον κάλυμμα του έρκακος· στέφανος (έξ άνθών)· έπιπλήσις, μάλωμα· κράνος, περικεφαλαία· ύάλινον σκευός· τδ καλύπτει τδ τηγάνιον.
 Cappelluccio, άρ. πιλίδιον.
 Cappelluto, λοφωτός.
 Cappari, έπίφ. παπαί | εκβαί | φ δικάδοι | || ούσ. πλ. κάππαρις, κάππαριον.
 Capparo, άρ. κάππαρις· πλ. κάππαριον, κάππαρις.
 Capparone, άρ. (έπι)κάλυμμα, κορδύλη, καρκαλλιον, κουκκοϋλα.
 Capparuocia, θ. ιδε Capparuocio· παληόκαππα.
 Capparuocio, κουκκοϋλα.
 Cappano, χλαίνιον, έφαστρίδιον, καποτάκι.
 Cappio, άρ. θηλειά.
 Capronaja, θ. κόρτος των καπάνων.
 Capronare, έν. έκτέμνω, όρχοτομώ, εύνουχίζω· || αύτπ. εύνουχίζομαι.
 Capronato, έκτομίας, έκτομος, εύνουχός.

Caproncelo, άρ. καπάνιον.
 Caprena, άρ. κάπων, καπών· ντ. άγκυράγρα, άρπάγιον.
 Capronico, έπίθ. κάπωνος.
 Caproniera, θ. στρ. χωστρίς.
 Caproto, έφαστρίς, χειμάλινα, καπτότον.
 Cappuccioajo, άρ. καλυμματοποιός.
 Caprucelato, έπίθ. βτ. καλυμματοειδής.
 Cappucina, τανζα—, μοριούρος.
 Cappucina, θ. πλ. καπουσίνας.
 Cappucino, ούκ. του Cappucio· καπουσίνας.
 Cappucio, άρ. (έπι)κάλυμμα, κορδύλη, καρκαλλιον, κουκκοϋλα· έπίθ. κεφαλωτός.
 Capra, θ. αίξ, αίγα ή κατσικά· όποστάτης, ύπεβήθρα, ύπεβαθρον, κιλίβας, άκριβας· βεσταξ γεφύρας· ντ. κλίμαξ, τροχός, στρεβλωτήριον.
 Caprajo, θ. αλών, αλόμανδρα.
 Caprajo, άρ. αργοσοικός· έπίθ. αίγειος, τράγειος.
 Caprialievo, άρ. δ υπό αίγης άνατραφίς.
 Capraria, θ. βτ. αργοπήγανον.
 Caprala, θ. έργασία έν είδει όποδύθρου.
 Capreolare (vnsi) τδ σπερματικώ αίγα.
 Capreolo, άρ. έλιξ, ψαλίδα.
 Capresto, θ. (γυνή) αίγια άγχόνης.
 Capresteria, θ. (έκ)φρώσις ιδιότροπος.
 Capretta, θ. αίγίδιον, έρίφη.
 Caprettino, άρ. έρίφιον.
 Capretto, άρ. έριφος.
 Caprenoli, άρσ. έλικας των κρινών· κράνων.
 Capriharibornipede, τραγοπωγωνοπροσωπόπους.
 Capriccio, άρ. φριξ, φρικίασις, φρίκη, άνατριχίλα· ιδιότροπία, φαντασία, τδ ιδιότροπον· επινόημα· ιδέα, στοχασμός.
 Capricciosamente, ιδιότροπως.
 Capricciosità, θ. τδ ιδιότροπον, || ιδιότροπία.
 Capriccioso, ιδιότροπος· άλλόκοτος.

Capricorn(i)no, άρ. άστρ. αλόκερος.
 Caprificare, έν. έρινάζω.
 Caprificazione, θ. έρινασμός.
 Caprifico, άρ. βτ. έρινός, έρινός.
 Caprifoglio, περικλύμενον, αλόκλημα ή άγιόκλημα.
 Caprile, άρ. αλών, αλόμανδρα.
 Caprimembre, έπίθ. αργομελής.
 Caprino, έπίθ. αίγειος, τράγειος· ούσ. τράγος, κινάθρα· πλ. αί αίγες.
 Caprio, άρ. δ αίγαγρος.
 Capriola, θ. αίγαγρος, αίκρημα χοροδ· πήδημα· είδος φυτού.
 Capriolare, ούδ. ποιώ σκιρτήματα του χοροδ, χοροπηδω.
 Capriolato, έχων αίγαγρον ή δορκάδιον.
 Capripede, αργοπόδης.
 Capriola, θ. ή αίγαγρος.
 Caprizzaro, ούδ. μιμούμαι τας αίγας.
 Capro, άρ. τράγος.
 Caproua (Ianna) μαλλίον τραχό και χονδρόν.
 Caprone, άρ. τράγος, κάπρος.
 Capr-ola, -ula, θυλακία.
 Caprulare, θυλακώδης.
 Caprivo, αιχμαλώτος.
 Caprobazzata, θ. έβουμα.
 Carabe, θ. θουκτ. ήλεκτρον.
 Carabina, θ. καραβίνα.
 Carabinata, θ. κτύπος ή βολή καραβίνας.
 Carabiniere, άρ. έππεύς καραβινοφόρος.
 Carabo, άρ. κάραβος (καθ' όλας τας σημασίας.
 Caraco, άρ. σαλιχάγκας.
 Caracollare, ούδ. περιάγω (στρέφω) τδν ίππον· περιάγομαι, περιπορεύομαι.
 Caracollo, άρ. περιαγωγή· έρίππων· έππασία κυκλοστρής· ιδε Caraco.
 Carada, άρ. είδος νικσιανής (καπνοδ).
 Carafa, θ. φιάλη, καράφα.
 Caraffella, θ. ούκ. φιάλιον.
 Caraffino, άρ. φιαλίδιον.
 Caraffone, άρ. μεγάλη φιάλη.
 Caragia, θ. δ επί τής εισόδου και έξόδου φέρος.

Caramente, φιλικός, προσφιλικός· άκριβής.
 Caramogio, άρ. γάννος.
 Caramuscina, θ. andare —, άπόλυται.
 Carangare, έν. ιργάζομαι, ενεργώ.
 Carangatore, άρ. φιλόπονος.
 Carappa, ρητίνη άρωματική κ. Ιατρική.
 Carapase, άρ. σκόμβρος ή άπτερος.
 Carapace, θ. χελώνιον.
 Carapignarsi, άποχρειομαι.
 Caracatura, θ. ντ. ή ποσότης ή δ αριθμός τών μετοχών τής πραγματείας ή τής εργασίας.
 Caratare, έν. σταθμάωμαι, ζυγίζω· ξηνουχίζω, ξετάζω· δοκιμάζω· επικρίνω.
 Caratello, βυτίον, βαρέλιον· σαρδελόβαρελον.
 Carato, άρ. κεράτιον ή καράτιον· βαθμός (τελειότητος)· βάρος τεσσάρων κόκκων, κεράτιον ή καράτιον· ευλοκράτον.
 Carattere, άρ. χαρακτήρ (καθ' όλας σχεδόν τας σημασίας)· ποιότης, ιδιότης· προσόν, αξία· χαρακτήρ, γράμμα, στοιχείον.
 Caratterismo, χαρακτηρισμός, ήθοπαιά.
 Caratterista, κωμικός άποκριτής.
 Caratteristica, θ. χαρακτηριστικόν.
 Caratteristico, επίθ. χαρακτηριστικός.
 Caratterizzare, χαρακτηρισίζω· κηρύττω· επιστήμω.
 Caravella, θ. ντ. ταχυδρομικόν πλοΐον, κέλης· μεγάλον πολεμικόν ήθωμανικόν πλοΐον· όκρίβας ή κιλίβας· είδος άπίδιου.
 Carbatina, καρκατίνη, άγροικικόν ύπόδημα.
 Carbazotio, acido —, πικρόν δξύ.
 Carbonaja, θ. άνθρακιά, κάμινος άνθράκων· άνθρακοθήκη, άνθρακότοπος, καρβουναριόν· λάκκος· ειρκτη, κάρκαρον, γοργύρα, μπουδρούμι.
 Carbonajo, άνθρακεί ή άνθρακοπάλης.
 Carbonara, θ. ίστίον του μέσου προτόνου.

Carbonari, έταιρεία πολιτική άντιμοναρχική, καρβουναροι.
 Carbonata, θ. (ήπ) άνθρακίς.
 Carbonato, άνθρακούχος· ουσ. άνθρακικόν έλας.
 Carboncello, άρ. άνθράκιον· άνθραξ, καρβονι ή μαυροτήγανον· φλύκταινα· άνθραξ, ρουμαίνι ή καρβονι.
 Carbonchio, άρ. άρυκτ. και χειρ. άνθραξ.
 Carboncino, άρ. άνθράκιον.
 Carbone, άνθραξ, κάρβουνον· άνθραξ, πολύτ. λίθος και νόσος.
 Carbonetto, άνθράκιον· κοράλλιον.
 Carbonico, επίθ. χημ. άνθρακικός.
 Carbonigia, θ. κόνις τών άνθράκων.
 Carbonio, άρ. χημ. δ άδάμας.
 Carbonioso (acido), δξελικόν έξύ.
 Carbonito, sale —, δξελικόν έλας.
 Carbonizzare, έν. (ήπ) άνθρακώ.
 Carbonizzazione, θ. χημ. άνθράκωσις.
 Carbonoso, άνθρακοειδής.
 Carbuncolo, άρ. άνθραξ.
 Carbunculo, άρ. άνθραξ (λίθος).
 Carburio, — di ferro, άνθρακούχος σίδηρος.
 Carcama, άρ. σκελετός, σκελετόν· θνησιματόν, ψοφίμι· σκελετός (άνθρωπος)· χλιδή, χλιδών, ίδε Carcassa ή Ossame.
 Carcanas, είδος δψάσμ. μεταξοβαμβάκου.
 Carcaria, άρ. καρχαρίας.
 Carcassa, θ. ίδε Carcama είδος βόμβας, σκελετόν· πλοίου.
 Carcasso, άρ. φαρέτρα, βελοθήκη.
 Carcato, άρ. δ κατάφορος.
 Carcerare, έν. (ήγκασθ-, καθ) εγγυμίσω, (καθ) εργω, φυλακίζω.
 Carcerato, δέσμιος, δεσμώτης.
 Carceratore, δ φυλακίζων.
 Carcerazione, εργμος, κάθειρξις, φυλάκισις.
 Carcere, άρ. και θ. ειρκτη, δεσμωτήριον, φυλακή· ή έφρατρία.
 Carceriera, θ. ή εφρατρία.
 Carceriere, άρ. δεσμοφύλαξ.
 Carcinade, θ. καρκινάς.
 Carcinoma, άρ. καρκίνος, καρκίνωμα.

Carcinomatoso, επίθ. Ιατρ. καρκινώδης.
 Carciofaja, (άγ)κινάρων, άγκινάρουτοπος.
 Carciofo, άρ. άγκινάρα.
 Carco, άρ. γόμος, φορτίον· βάρος· επίθ. κατάφορος.
 Cardajuolo, άρ. ξάντης.
 Cardamin-do-lo, άρ. καρδαμίνη, ίς.
 Cardamo, άρ. κόρδαμον.
 Cardamo-mo-ne, άρ. καρδάμμων.
 Cardare, έν. ξαίνω, γνάπτω, γναφύω· ούδ. διασύρω.
 Cardata, θ. ξάσμα, γνάφαλος.
 Cardatore, άρ. ξάντης· δ διασύρων.
 Cardatura, θ. ξάνσις· γνάφαλον.
 Cardeggiare, έν. ξαίνω, γνάπτω ούδ. διασύρω.
 Cardella, θ. μικρόν ξάνιον.
 Cardello, άρ. ποικιλί, άκανθίς, άκανθουλλίς.
 Cardeto, άρ. άκανθ(ε)ώ, σκολυμάν.
 Cardia, θ. άνατ. καρδίας.
 Cardiaa, θ. καρδιακή (βοτάνη).
 Cardiaaco, καρδιακός· τονικός.
 Cardiaflogosi, θ. φλόγωσις τής καρδίας.
 Cardialgia, θ. Ιατρ. καρδιαλγία.
 Cardianastiofia, θ. άναστροφή τής καρδίας.
 Cardiare, επίθ. καρδιακός.
 Cardiatomi, θ. άνατ. καρδιοτομία.
 Cardiectasia, θ. έκτασις τής καρδίας.
 Cardiacosi, θ. έλλωσις τής καρδίας.
 Cardieurisma, έκτακτον άνεύρυσμα τής καρδίας.
 Cardinajo, άρ. ξάντης.
 Cardinalato, άρ. τδ αξίωμα καρδιανάλου.
 Cardinale, άρ. καρδινάλιος· ίδε Cardine· άπαρχος πλ. παρασταθμίδας, παρασταθμός· είδος κογχύλης· είδος έντόμων· επίθ. κύριος, πρώτος, πρώτιστος, άρχικός.
 Cardinalosco, επίθ. καρδινάλιος.
 Cardinalotto, παρασταθμίδας, φλάσ, παραστάς.
 Cardinalismo, άρ. καρδιναισμός.

Cardinalista, άρ. καρδιναιστής.
 Cardinalizio, επίθ. καρδιναικός.
 Cardinalizzare, έν. χειροτονώ καρδινάλιον.
 Cardinalume, ή όμάς τών καρδινάλιων.
 Cardine, άρ. στρόφιγγις.
 Cardino, άρ. ξάνιον τών πλοιοποιών.
 Cardiocele, θ. Ιατρ. καρδιοκήλη.
 Cardiogmo, καρδιαλγία.
 Cardioliti, άρ. πλ. καρδιόλιθοι.
 Cardiopalmia, θ. Ιατρ. καρδιοπαλμία.
 Cardiopalmio, άρ. Ιατρ. καρδιοπαλιμος.
 Cardioresia, θ. Ιατρ. καρδιορρηξις.
 Cardiotroneo, άρ. Ιατρ. καρδιοκήλη.
 Cardiotroto, επίθ. Ιατρ. καρδιότροπος.
 Cardipericardito, θ. φλόγωσις τής καρδίας και του περικαρδίου.
 Cardite, θ. Ιατρ. καρδίτις.
 Carditi, άρ. θρυκται κογχύλαι.
 Carditide, θ. Ιατρ. καρδίτις.
 Cardo, άρ. σκόλυμος, έκκόλυμος· κνάφος ή γνάφος· έχθνος (του κασάνου)· ξάνιον.
 Cardosello, μάσχαμο, έμδραχίς.
 Cardono, ή θρώσιμος καρδιά του σκολύμου.
 Cardoscolimo, άγριαγκυλάρα.
 Cardobaria, θ. Ιατρ. καρδοβάρια.
 Carega, θ. ντ. ύποστηρίγματα.
 Careggiare, ίδε Ascareggiare· (έκ)τιμώ· άνατιμώ, εκριβαίνω· αύτη τιμώ· έμαυτόν.
 Carello, άρ. προσκεφάλιον· πώμα του άποκάτου.
 Carena, θ. ντ. τρώπις, κάρινα.
 Carenaggio, άρ. νεώριον.
 Carenare, έν. πλαγιάζω.
 Carenato, κοτλος.
 Carente, ένδεής.
 Carenzia, ένδεια.
 Carestia, θ. έλλειψις, στέρσις, σπίνις, σιτοέλα.
 Carettare, έν. ελαύνω (δδγώ) κάρρον.
 Carezza, θ. πλ. έπάφησις, θωπεία, κολακεία, άρσεκεία ήδυλογία, χαϊδέμματα.
 Carezzante, έπ. θωπευτικός.

Carezzare, εν. θωπεύω.
 Carezzatore, ὁ θωπεύων.
 Carezzevole, θωπευτικός, ἠδύγλωσσος, ἠδολόγος, ἀρεσκευτικός, κολακευτικός.
 Carezzevolmente, θωπευτικῶς, κολακευτικῶς.
 Carezzina, θ. ὑποκ. τοῦ Carezza.
 Carezzosia, θ. πλ. ἀγροτικός θωπεύα.
 Carfagno, κατακορή, βαθύχρους, βαθύς· οὐς, κατακορές χρώμα, χρώμα βαθύ.
 Carfano, φυτὸν ἐκ τῶν βετραχαιδῶν.
 Carfologia, θ. καρφολογία, κροκιδισμός.
 Cargo, ἴδε Carico.
 Cariaού, εἶδος αἰγάγου· εἶδος ἰλάφου.
 Cariare, εν. καὶ ἀντ. σήπομαι.
 Caritiadi, θ. ἀρχτ. καρυάτιδες.
 Cariato, σκπρός, εσσηπῶς· ἀρχαίος.
 Caribo, ἀρ. ἄσμα ἀρχηστικόν· φδῆ, μίλος, μελωδία· τόνος· ἐπικλησις.
 Carica, θ. ἔβρος, ἀρχή, λειτουργία, ὑπερσία, ὑπουργία, ὑπουργημα, θέσις· πλήρωσις (γέμισμα) ὀπλου· ἐφθός, προσβολή, ἐπιδρομή, ἄρμη, ἐφόρμησις· οὐς. ἀρ. ντ. κέλιος· νόμος (σκοπός).
 Caricamento, ἀρ. ἴδε Carico.
 Caricante, ὁ φορτόνιον, φορτωτής.
 Caricare, εν καὶ οὐδ. φορτίω, φορτῶ· γεμίζω (ἐπι)βάρυνω· ἀποδίδωμι, αἰτιῶμαι· λιπαρῶ, ἐπανογκάζω, ἐνοχλῶ, στενοχωρῶ· ἀντ. βαρύνομαι· πληροῦμαι· μεθύσκομαι.
 Caricatamente, μετὰ φόρτου (φορτίου)
 Caricato, ἐπιτετηθευμένος, τεχνικός.
 Caricatori, ἀρ. ὁ φορτόνων· ντ. φορτωτής· προκυμαίαις.
 Caricatrice, θ. ἡ φορτόνουσα.
 Caricatura, θ. τὸ γέμισμα τῶν ὀπλων· ἀθήσις, ὕψισις· γλοιογραφία, γλοιογράφημα.
 Carico, θ. ἄμυφύτον, γέν. φυτ.
 Caricho, θ. πλ. ἴδε Imbrogli.
 Carichello, ἀρ. φορτίον.
 Carichio, ἀρ. γένος σκολήκων.
 Carico, ἀρ. ἄχθος, βέρος, φόρτος,

φορτίον, γέμος· ἔβρος, ἀρχή, λειτουργία, ὑπουργία, ὑπουργημα· φροντίς, διαλογισμός, ὑποχρέωσις, ὄχλησις· αἰτία, μίμψις, κατηγορία, προσβολή· ζήμια, βλάβη· φόρος, δασμός· κηλὶς· πδ. μτχ. πεφορτισμένος.
 Caricoide, ἀρ. εἶδος πολυπόδος.
 Caricoso, ἐπίθ. χειρ. φουκοειδής.
 Caricostino, ἴδε Caricostino.
 Carid-a, -e, θ. καρίς.
 Carie, θ. ἱατρ. σαπρότης, τερηδόνη.
 Cariello, ἀρ. ταινία μεταδοσάμβαινη· πῦμα τοῦ ἀποπύτου.
 Cariglione, ἀρ. πυκνὸς κρότος.
 Carina, ἴδε Carena· ναῦς.
 Carino, ὑποκ. τοῦ Caro, προσφιλής, Caricaro, καρυόκαρον, μέγα δένδρον.
 Cariofillina, ρ. ἴδε Cariofillina.
 Cariofillaseo, καρυοφυλλοειδής.
 Cariofillata, καρυοφυλλωτόν, γέν. φυτῶν,
 Cariofillaseo, καρυοφυλλοειδῆ φυτά.
 Cariofillina, θ. χημ. καρυοφυλλίνα.
 Cariofillo, ἀρ. καρυόφυλλον.
 Cariofillioide, καρυοφυλλοειδέτε ἀπολιθώσις.
 Cariopsi, θ. ἴδε Cariossi.
 Carioso, ἐπίθ. σκπρός, εσσηπῶς.
 Cariossi, θ. βτ. καρύωσις.
 Cariosside, ταῦτὸ τῷ Cariossi.
 Cariota, θ. καρυώτις.
 Carirea, θ. ἴδε Cattadra, Trono.
 Carisma, ἀρ. χάρισμα.
 Caristino, ἀρ. ἴδε Carestia.
 Caristio, —marmo, μάρμαρον καρυστιον.
 Carità, θ. ἀγάπη· στοργή· οἶκος, συμπάθεια· ἐλεημοσύνη, φιλοπρωχία.
 Caritatevole, φιλελεθίων, φιλόπτωχος, φιλεὺςπλαγχνος.
 Caritatevolmente, ἐλεημόνως, συμπάθως, φιλευσπλαγχνως.
 Caritativo, ἐπίθ. φιλόανθρωπος, πρόξος.
 Carlina, χαμαιλέων, καρολίνη.
 Carlino, ἀρ. νόμισμα.
 Carlocco, ἀρ. ἑμπορ. κόλλα.
 Carmantina, θ. Ἰνδοκαρύα.
 Carme, ἀρ. στίχος· φδῆ, ἄσμα· λό-

γος, διήγησις· ἐπιγραφή· ἐξορκισμός· ἦχος· χροσμός.
 Carmelita, —no, ἐπίθ. καρμελίτης.
 Carmelito, ἐπίθ. καρμελίτης.
 Carmente, θ. πλ. προφήτιδες.
 Carmina, θ. χημ. κοκκινίνη.
 Carminare, κτανίζω, ξάνω· ἔξω· χίζω, ἐξερτάζω· δέρω, ξυλοκοπῶ, ξυβλίζω.
 Carmin(i)o, ἀρ. χημ. χρώμα ἐρυθρόν.
 Carminofilo, ἐπίθ. ὁ ἀγαπῶν τοὺς στίχους.
 Carnaccia, θ. θνησιματόν, ψοφήμι.
 Carnacioso, πολυσαρκος.
 Carnacioso, ἐπίθ. σαρκώδης.
 Carnaggio, οὐς. ἀρ. κρέας· σφαγή, μαιφονία.
 Carnagione, θ. χρέα, χροιά.
 Carnajo, ἀρ. δαστεκποθήκη.
 Carnajuolo, ἀρ. κυνοῦχιον, κυνοῦχος, ἄσκαπῆρα· μαρσίππος, μάρσιπος.
 Carnalaccio, σαρκικός λάγνος. ἀσελγής, ἀκόλαστος.
 Carnale, ἀρ. ντ. καννάβιον σχανίον· ἢ ἐπίθ. σαρκικός· ὀλικός, ἀσελγής, ἀκόλαστος· φιλέτοργος, προσφιλής· ἀδελφικός, συγγενικός· πλῆσιον συγγενής· σαρκικός ἀνήρ· ὁ ἐκ σαρκός.
 Carnalino, ἐπίθ. φιλόστοργος.
 Carnalita, θ. τὸ σαρκικόν, σαρκική ἐπιθυμία· συγγενικὸν φίλτρον, φιλοστοργία.
 Carnalmento, ἐπίρ. σαρκικῶς, ὀλικῶς, ἀσελγῶς, ἀκόλαστως, κοσμικῶς.
 Carnaloso, σαρκικός, ἴδε Carnale.
 Carname, θνησιματόν, ψοφήμιον.
 Carnasialare, οὐδ. κραταιῶ.
 Carnasciale, ἀπόκρεως.
 Carne, θ. σάρξ· κρέας· πλῆθ. χρέα, χροιά· αἷμα, φύσις· ἀνθρωπίνη φύσις, ἀνθρώπινον αἷμα· ἀνθρωπος γένος· καὶ ζῶον· αἱ σαρκικαὶ ἐπιθυμιαί.
 Carnesio, ἀρ. δήμιος· αἰμοχαρής.
 Carnesiosesco, ἐπίθ. ὡς δήμιος.
 Carneggiare, οὐδ. κρεωφαγῶ πολὺ.
 Carnesalata, θ. καρτεχυτόν κρέας.
 Carnovale, ἀρ. ἀπόκρεως.

Carnovalaggiate, ρῆμ. οὐδ. ἀποκρέω ἀποκρέω.
 Carnealesco, ἀποκρεΐτικος.
 Carnaleio, ἀρ. σάρξ, κρέας.
 Carnicino, κρεατόχρους, σαρκόχρους.
 Carniere, ἀρ. κυνοῦχος, κυνοῦχιον, (άσκα)πῆρα· μάρσιππος, βαλάντιον.
 Carnierino, ἀρ. μαρσίππιον.
 Carnificato, ἐπίθ. σαρκωδής.
 Carnificazione, θ. χειρ. σάρκωσις.
 Carnifoina, θ. βασανισμός.
 Carnile, ἐπίθ. σαρκικός.
 Carnivoro, κρεωδότης, σαρκόβόρος, σαρκοφάγος· σαρκοφόρος.
 Carnodo, ἀρ. ἱατρ. ὑπερσάρκωμα.
 Carnosetto, ἐπίθ. ἄλιγον εὐσαρκος.
 Carnosità, θ. εὐσαρκία, τὸ εὐσαρκόν· ὑπερσάρκωσις· ἀπαλότης, ἀβρότης.
 Carnoso, σαρκώδης, κρεώδης· ἀπαλός, ἀβρός.
 Caro, ἀρ. ἀνα(ὑπερ)τήμισις, ἀκρίβεια (τῶν τροφίμων)· ἄλλειψις· κῆρος· κῆρον· ἐπίθ. (ὑπερ)τίμιος, πολυτελής, πολύτιμος, ἀκριβὸς· εὐάρετος· προσφιλής, ἀγαπητός, ἀξιαγάπητος· ἑλληπτής· φειδωλός, (σ)μικρολόγος, ἀνελεύθερος, φιλάργυρος· τῆς αἰταθείας· ἐπίρ. πολλοῦ ἀκριβοῦ.
 Carogna, θ. θνησιματόν, ψοφήμιον.
 Carolare, οὐδ. χορεύω τὸν κύκλιον χορόν, χορεύω κυκλοειδῶς.
 Caroniti (schiani), δούλοι ἐλευθερούμενοι διὰ τῆς διαθήκης τῶν κυρίων τῶν ἐν τῇ στιγμῇ τοῦ θανάτου.
 Caroro, ἐπίθ. χαρωπός.
 Carosello, ἀρ. ἱπποδρομία, ἀρματοδρομία.
 Carosi, θ. ἱατρ. κῆρος, κάρωσις.
 Carota, θ. δαύκος, καρωτόν· ψεύδος, πλάσμα, μῦθος, μεγαλαυχία, μεγαλορημοσύνη.
 Carotajo, ἀρ. δαυκοπώλης· ψεύστης· μεγαλαυχος· ἐγύρτης.
 Carotare, οὐδ. ψεύδομαι.
 Carotico, ἐπίθ. καρωτικός.
 Carovana, θ. συνοδεία ἐμπόρων ἢ περιηγητῶν· καρωδάνιον· συνοδεία· συνοδεία πλοίων· θαλασσοπλοία· ἀιθουία, δαψίλεια.

Carovanseraí, κατάλυμα τῆς συνοδείας.
 Carpaccio, ἀρ. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
 Carpare, ἐν. ἴδε Carpire' οὐδ. τετραποδιστὶ βαίω, τετραποδίζω, ἀρ. κούδίζω.
 Carpenteria, θ. τὸ σκελετὸν πλοίου.
 Carpentiere, ξυλουργός, ἀμαξοπηγός, ἀμαξουργός.
 Carpento, (ἀρ.) ἄμαξα.
 Carpinello, μέλαινα ζυγία.
 Carpinese, εἶδος καστανίας.
 Carpio, ἀρ. κυπρίνος, (ὀχθῆς).
 Carpire, ἐν. ἀν(συν)σπρίζω· ἐσίνω· ἐκ(δια)λέγω· σὺλ(κατα)λαμβάνω· σπαράττω· (ἐξ)έπατῶ.
 Carpo, ἀρ. ἀνατ. καρπός.
 Carrobalsamo, ἀρ. καρποβάλσαμον.
 Carroflagia, θ. φιλ. καρποφαγία.
 Carroflago, ἀρ. φιλ. καρποφάγος.
 Carroforo, ἀρ. βτ. καρποφόρον.
 Carromanía, θ. βτ. καρπομανία.
 Carromastacarpico, ἀρ. μῦς μετακάρπιος.
 Carromorfi, ἀρ. πλ. καρπόμορφοι.
 Carromossia, θ. βτ. καρπομοξία.
 Carrone, ἀρ. τετραποδιστὶ.
 Carro-sorra-falang-ico, -ino, ἀρ. καρποπαραλαγίτης μῦς.
 Carrotosi, θ. βτ. καρτόπωσις.
 Carradore, ἀρ. ἀμαξοπηγός· ἀμαξεύς, ἀρματηλάτης, ἀμαξηλάτης.
 Carraja, θ. ἀμαξιτός, λευφόρος (ἄδός).
 Carragesso (marmo), μάρμαρον τῆς Καρράρας· εἶδος καστανίας.
 Carrata, ἀμαξία, ἀμαξιά.
 Carraggiabile, ἐπιθ. ἀμαξιτός.
 Carraggiare, οὐδ. ἀρματηλατῶ, ἀμαξεύω, μεταφέρειν διὰ τῆς ἀμάξης· ἐνδιόδευω (διαπορεύομαι) ἐφ' ἀμάξης· ντ. ἐγκαταίω πλέω, λοξοδρομῶ.
 Carraggiata, θ. ἀμαξιτός ἄδός· ἀμαξή ἄδός, ἢ κοινὴ γνώμη.
 Carraggiatore, ἀρματηλάτης, ἀμαξηλάτης.
 Carreggio, ἴδε Carriaggio' μεταφορὰ φορτίου.
 Carretta, θ. κάρρον, ἄμαξα· ἄρμα, ὄχημα.

Carrettajo, ἀρ. ἀμαξεύς, ἀμαξηλάτης.
 Carrettare, οὐδ. ἔλκω κάρρον μεταφέρω διὰ τοῦ κάρρου.
 Carrettata, ἀμαξία, ἀμαξιά.
 Carrete, ἀρ. μηχανὴ ξυλίνη.
 Carrettiera, θ. ἢ ἀρματηγός· ὀδηγός· ἐπιθ. ἀρμάτειος.
 Carrettiere, ἀρ. ἀρματηλάτης, ἀμαξεύς, ἀμαξηλάτης· ὀδηγός, χειρουργός.
 Carretto, ἀρμάτιον, ἀμαξάκι.
 Carrettone, ἄμαξα, κάρρον.
 Carriaggio, ἀρ. ἢ ἀποσκευή.
 Carricello, ἀμαξάριον, ἀμαξάκι.
 Carriera, θ. δρόμος, στάδιον.
 Carrinola, θ. κλίνη τροχαλιόκλινητος· ἀμάξιον μονότροχον.
 Carro, ἀρ. κάρρον, ἄμαξα, ἀμάξιον· ἀμαξία, ἀμαξιά· ἢ μεγάλη ἄρτος.
 Carroccio, ἀρ. πολεμικὸν ἄρμα.
 Carronada, θ. ντ. βραχὺ πυροβόλον.
 Carrozza, θ. ὄχημα, ἄμαξα.
 Carrozabile, θ. ἀμαξιτός.
 Carrozajo, ἀρ. ἀμαξουργός, ἀμαξοπηγός· ἐκμισθωτής ἀμαξῶν.
 Carrozare, ὀχοῦμαι, πορεύομαι ἐφ' ἀμάξης.
 Carrozata, θ. συνοδία ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀμάξης.
 Carrozetta, ἀμάξιον, ἀμαξία.
 Carrozziere, ἐν. οὐσ. ἀρματηλάτης· ἀμαξοπηγός.
 Carrozzino, ἀμαξία, ἀμαξίον.
 Carruba, θ. καράτιον, ξυλοκράτον.
 Carrub(h)io, ξυλοκρατία.
 Carrucio, ἀρ. ἀμαξία, ἀμαξάριον, ἀμάξιον· στρατοῦλα ἢ ἀμαξάκι.
 Carrucola, θ. τροχήλια, τροχάλια, καρούλι ἢ μακάρθες.
 Carrucolare, ἐν. ἀνασέρω διὰ τροχάλιας.
 Carta, θ. χάρτης, χαρτίον· φύλλον ἢ τεμάχιον χάρτου· δίπλωμα· ἔγγραφος· ὁμολογία, συμφωνητικόν· πλ. βιβλίοι ἢ βιβλία· χαρτία ἢ παιγνιδόγάρτα.
 Cartabello, ἀρ. βιβλίον σπάνιον· τετράδιον, φυλλάδιον, χειρόγραφον.
 Cartaccia, θ. παλῶχαρτον.

Cartaceo, ἐπιθ. χάρτινος· ξηρός.
 Cartaglia, θ. περικόσμημα.
 Cartajo, ἀρ. χαρτοποιός ἢ χαρτοπώλης.
 Carta nonnala, θ. περιγραμνὴ, διφθέρα ἀγεννήτου ζώου.
 Cartarocora, περιγραμνὴ, μεμβράνα, διφθέρα.
 Cartarosta, θ. χάρτης διαλελυμένος.
 Cartaro, ἀρ. χαρτοποιός ἢ χαρτοπώλης.
 Cartastraccia, θ. απογυστικὸς χάρτης, στυπ(ει)όχαρτον, χαρτὶ στράσο· λήρος.
 Carta ancolia ἢ suganta, θ. ἀπορροφητικὸς (σπογγιστικὸς) χάρτης.
 Cartata, θ. πρόσσωπον χάρτου, σελίς.
 Cartalucosa, θ. πλ. φυσίγια.
 Carteggiare, οὐδ. ἀνταποκρίνομαι· παίζω χαρτία· ντ. ἐπισημαίνομαι· ἐν. ἀνετίτω βιβλίον.
 Carteggio, ἀρ. ἀλληλογραφία, ἀνταπόκρισις.
 Cartalla, θ. γραμμάτιον· περικόσμημα· ρητόν, ῥήσις ἢ ἐπιγραφή· ναστόχαρτον ἢ χονδρόχαρτον, χαρτοφυλάκιον· πλάξ τοῦ ὀρολογίου· φυλλάκια τῆς πιόστρας.
 Cartellare, ρ. οὐδ. δημοσιεύω εἰδοποιήσεις.
 Cartello, ἀρ. ἔκθεμα, πρόγραμμα, προ(δια)κήρυξις, ἀνακήρυγμα, στηλογραφία· ἀγγελία, εἰδοποιήσις, τοιχοκόλημα· λοῖδρον γράμμα, λιβέλος· ἔγγραφος πρόκλησις· σύμβασις· περιἀνταλλαγῆς ἀλχημαλιῶτων.
 Cartellone, ἀρ. ἀγγελία ἢ εἰδοποίησις θεάτρου· πλ. ὑποσηρίγματα ἐξώστου.
 Cartesimo, τὸ ἐπάγγελμα τῶν χαρτοπαικῶν.
 Cartiera, χαρτοποιεῖον· μηχανὴ τοῦ χάρτου.
 Cartiglia, θ. ἕκαστον εἶδος τῶν παιγνιοχάρτων· χαρτίον μουσικῆς.
 Cartilagineo, θ. χόνδρος, τὸ τρακανόν.
 Cartilaginificazione, θ. φύς· χονδρῆσις.
 Cartilaginoso, ἔγχονδρος, χονδρώδης.
 Cartocchiere, ἀρ. γωρυτός, (μ)παλάσκα.

Cartoccio, ἀρ. χάρτης στρεπτός ἐν σχήματι κώνου· κονοσακκος, γέμισμα πυροβόλου ἢ κανονίου φυσίγιον, φυσέκιον· πλ. περικοσμημάτα· καυπηὴ κυκλοειδής.
 Cartofilaco, ἀρχειοφύλαξ.
 Cartolajo, ἀρ. χαρτοπώλης.
 Cartolare, ἐν. ἀριθμῶ τὰς σελίδας τῶν καταστίχων· οὐσ. ἀρ. σημειωματῆριον, ἡμερολόγιον ἢ ἔφημερίς ἢ χρονικὴ· ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου.
 Cartoleria, θ. χαρτοπωλεῖον.
 Cartolina, θ. ἴδε Cartuccia· ταινίδιον ἢ ταινίον.
 Cartolinare, ἐν. χαρτοδένω βιβλίον· ἀλλόσωμα ἐσφαλμένον φύλλον βιβλίου.
 Cartolino, σελίδες συγγράμματος ἐκτυπούμενα πρὸς ἀντικατάστασιν ἐσφαλμένων.
 Cartomanzia, χαρτομαντεία.
 Cartoncino, ἀρ. λεπτὸν ναστόχαρτον.
 Cartone, ἀρ. χονδρόχαρτον.
 Cartonello, ἀρ. μικρὸν σχέδιον ζωγραφίας ἐν τοίχῳ νωπῶ.
 Cartucio, θ. χαρτίον, χαρτίδιον, τεμάχιον χάρτου· φυσίγιον, φυσέκιον· ἴδε Cartolino.
 Caruccio, ἐπιθ. προσφιλής.
 Caruncula, θ. κρεάτιον, κρεάλλιον, σαρκίδιον.
 Carunculoso, σαρκώδης, κρεώδης.
 Carvi, ἀρ. βτ. κάρρον, σισάρι.
 Casa, θ. οἶκος, οἰκία· γενεά, πατριὰ, ἐστία, περιουσία, σπιτί· οἰκημα, ὀμώκτιον· πατρὶς· πλ. ἀνάκτορα, παλάτιον.
 Casacosa, θ. ἐπευδύτης, γαλίνα, ἐκνωφῆριον, χιτῶν χειρῶν, κάβλακα.
 Casacchino, ἀρ. ἐπανωφῆριον κοντόν.
 Casaccia, θ. παλαιὰ οἰκία, παλαιόσπιτον· ὄνομα οἰκογενείας, γένος, γενεά.
 Casaccia, οὐσ. ἀρ. κακὸν καὶ ἀτυνῆδες συμβέν.
 Casale, χωρίον, χωριδίον.
 Casalingo, ἐπ. οἰκέτος, οἰκιστὴς· ἕβιας.
 Casalino, ἀρ. οἰκιστὴς.
 Casamatta, θ. κρύπτῃ, ὑποστίχισμα· φυλακὴ τῶν στρατιωτῶν.

Casamento, ἄρ. οἶκος μέγας.
 Casare, ρ. ἐν. συζεύγνυμι, νυμφεύω, ὑπανδρεύω || αὐτπ. νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι.
 Casato, ἄρ. προσηγορία, ὄνομα οἴκου· οἶκος, οἶκος, γένος, γενεά, οἰκογένεια.
 Cascazzine, νυσταγμός, νύστα.
 Cascamento, ἄρ. πτώσις.
 Cascamento, ἄρ. fare il—, ἡδυλαγῶ.
 Cascante, ἐπιθ. πῆκτων, πτώσιμος· ἐπικλινής, ἐτοιμώροπος· κρεμαστός· ἀσθενής, ἀδύνατος· κλονούμενος, εὐλόισθος.
 Cascare, οὐδ. πίπτω· ἐκπίπτω κλίνω, ῥέπω· ἀπονήσκω· δύνω, παρακμάζω, ἐξαφανίζομαι.
 Cascarigliata, -lla, θ. φλοιὸς δένδρου.
 Cascaia, θ. (κατά)πτῶσις· ρυαί, καταρράκτης.
 Cascatella, θ. μικρὸς καταρράκτης.
 Cascatiscio, εὐκατάπτωτος.
 Cascalojo, εὐπτωτος, εὐκατάπτωτος· εὐάλωτος τῆ ζωῆ.
 Caschetto, ἄρ. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, κούκος, κασκέτο.
 Casciaza, τέλαρος, τυροβόλιον.
 Cascina, θ. τυροκομῆτον.
 Cascino, ἄρ. τύπος ἢ στεφάνη ξυλίνη.
 Cascinotto, ἄρ. χαρτοπ. σκάφη.
 Cascio, ἄρ. τυρός.
 Cascola, θ. σῆτος.
 Casento, ἄρ. χημ. τυρικόδ θλας.
 Caseggiato, οἰκοδόμημα, μέγαρον.
 Casello, ἐπιθ. χημ. τυρικός.
 Cassina, θ. χημ. τυρώδης ὄλη.
 Cassella, θ. οἰκίσκος, οἶκιον, οἰκίδιον, καλύβιον· τετραγωνίδιον· σπερμαθήκη· κύτταρος ἢ κύσσαρος, κυψέλιον· τὰ παιζόμενα καρύδια ἢ κάστανα.
 Casellare, ἐπιθ. τῶν σπερματοθηκῶν.
 Casellina, θ. οἰκίδιον, οἶκιον.
 Casellino, ἄρ. κυψέλις, κυψέλιον, μικρὰ σπερμαθήκη· οἰκημάτιον.
 Casero, ἄρ. χημ. τυρώδης ὄλη.
 Casoso, ἐπιθ. χημ. τυρώδης.
 Casoreccio, ἐπιθ. οἰκίσκος, οἰκιστικός.
 Casorola, θ. οἶκιον, οἰκίδιον.

Casorma, θ. στρ. στρατών.
 Casermamento, ἄρ. ἡ τῶν στρατιωτῶν κατοικίσις.
 Casermare, ἐν. στρατιώτας κατοικίζω εἰς στρατῶνα· αὐτ. σταθμεύω, καταλύω.
 Caserna, θ. τὸ σῶμα παλαιοῦ ἀρωπλασμένου πλοίου.
 Casetta, θ. οἰκίσκος, οἰκίδιον, οἶκιον· καλύβιον· ἴδε Cellula.
 Casiaschiere, ἄρ. ἔφορος τῆς δικαιοσύνης.
 Casiera, θ. ἡ οἰκορύλαξ· θεραπεία.
 Casiero, ἄρ. οἰκοφύλαξ.
 Casimir, ἄρ. κασιμίριον.
 Casino, ἄρ. οἰκίσκος, οἶκιον, οἰκίδιον· ἀγροκία, ἀγροκήπιον, καθωμιστήριον· λέσχη, καζίνο· θεωρεῖον τῶν θεάτρων.
 Casiroia, οἶκος μικρὸς καὶ ἄχρητος.
 Casirato, ἐπιθ. κοικκισμένος, με τυρί· ἡδὺς, κομφός, χαρῆσις, εὐχάριστος, τερπνός, νόστιμος.
 Casissimo, ἄρ. καταλληλότετον, ἀρμοδιώτατον.
 Casista, θ. ἡθικός θεολόγος, ὁ λύων τὰς περὶ συνειδήσεως ἀμφισβητήσεις.
 Casmodia, θ. ἱατρ. χασμωδία.
 Caso, ἄρ. σύμπτωμα, συντοχία, σὺμβάν, σὺμβεβηκός, περίστασις, περί(σύν)πτῶσις, (κατά)πτῶσις· ἀμάρτημα, πλημμέλημα· ἔργον· τιμή, λόγος, ἐπέληψις· συμφορὰ, δυστυχία· γρμ. πτώσις.
 Casocavallo, ἄρ. εἶδος τυροῦ, (κασκαβῆλλι). [μένος].
 Casolare, οἶκος (σχιδὸν κατασκευασμένο).
 Casone, ἄρ. μεγθ. τοῦ Casa· παράπηγμα τῶν στρατιωτῶν.
 Casoso, λίαν εὐλαβής, περι(φορο)δεής.
 Casotto, παράπηγμα.
 Cassa, θ. κιβωτός, κιβώτιον, κάσσα· ἀργυροθήκη, ταμῆτον.
 Cassajo, ἄρ. κιβωτοποιός.
 Cassale, ἐπιθ. θανατηφόρος || οὐσ. θ. πυρετός θανατηφόρος.
 Casare, ἐν. ἐξαλείφω, διαγράφω, ἀναίρω, ἀκυρῶ· ἀποπέμπω, ἐπιβάλλω, ἀπολύω.

Cassatura, ἴδε Cassazione· ἐξέλειψις, διαγραφῆ.
 Cassazione, θ. ἀναίρεσις, ἀκύρωσις.
 Cassarello, ἄρ. δυχρωμάτιον.
 Cassero, ἄρ. θύραξ· ἔρυμα, δυχρωμα, φρούριον· ντ. τὸ ὑψηλότερον κατὰστρωμα.
 Casserola, θ. χύτρα.
 Cassoso, ἐπιθ. οἰκουρός.
 Cassotta, θ. κιβώτιον· ἴδε Archetto· κύμβα, σκύφος.
 Cassotajo, ἄρ. κιβωτοποιός.
 Cassettino, ἄρ. ἴδε Cassetta· πλ. αἰ διαίρεισις τῶν ἔρμαριων, θέσις.
 Cassetto, μεγθ. τ. Cassetta· σκευήκη, σκευοφυλάκιον, μασιωθήκη, μασιωφυλάκιον, σφρίνιον.
 Cassia, θ. βτ. κασσία.
 Cassiere, ἄρ. ταμίας.
 Cassilagine, θ. β. δοσκύαμον.
 Cassinoide, θ. ἄστρ. καμπύλη παριστάνοσα τὴν κίνησιν τοῦ ἡλίου.
 Cassiopea, θ. κασιόπη, (ἀστρ.)
 Casso, ἄρ. θύραξ· ἴδε Buato· ἔρυμα, τραχηλιά· ἐπιθ. κενός, ἔμμοιρος· μάταιος· ἐσθλαμένος, ἠκυρωμένος· πθ. μετοχ. ἐντὶ Cassato.
 Cassoncino, ἄρ. κιβώτιον· μικρὰ νεκροθήκη.
 Cassone, ἄρ. (μεγάλη) κιβωτός· νεκροθήκη· σκευοφόρον ἔρυμα· ντ. ζύγαστρον, σάνδυξ.
 Cassularia, θ. γέν. ζωοφύτων· δρυκτὴ κορχύλη.
 Casta, θ. ἰδ. λ. φυλή, τάξις λαοῦ.
 Castagna, θ. λότιμον, κάστανον· τὸ γυναικῆτον αἰδοῦν, χυδ. μουή.
 Castagnajo, ἄρ. καλλιεργητὴς κάσταναιῶν· κάστανοπώλης.
 Castagnato, Inogo —, κάστανότοπος, κάστανιῶν.
 Castagnato, ἄρ. κάστανιῶν.
 Castagnetta, μικρὸν κάστανον· πλ. κρέμβαλα(τα), κύμβαλον, ζίλια.
 Castagnino, κάστανοειδής, κάστανόχρους.
 Castagno, ἄρ. κάσταν(ε)ία· κάστανία ἢ κάστανιά· ἐπιθ. κάστανόχρους, κάστανός.

Castagnola, ἰχθύς· ἀκαθόδης κάστανόχρους.
 Castagnolotta, κάστανιῶν καλλιεργούμενος πρὸς ξυλικήν.
 Castagnolo, κάστανόχρους.
 Castagnuolo, ἄρ. ξύλον κάστανιῶν· μικρὰ κάστανία.
 Castagnuzza, θ. μικρὸν κάστανον.
 Castalda, ἡ οἰκονόμος.
 Castaldione, ἄρ. ἀγροκόμος.
 Castaldo, ἄρ. ὁ τῆς ἐπαύλειος ἐπίτροπος, ἀγροκόμος, ἀδελφῆς ἢ ἀδελφῆς· φύλαξ, ἐπίτροπος, ἐπιστάτης, ἐπιμελητὴς· ταμίας, οἰκονόμος· ἐπιστάτης τῆς δικαιοσύνης· δικαστὴς· ἄγγελος, ἀπεσταλμένος.
 Castamonte, ἀγγαῖς, σωφρόνας.
 Castanite, θ. λίθος ἀργιλώδης κάστανιῶδης.
 Castellaneria, θ. ἐπιστάσια φρουρίου, φρουραρχία.
 Castellano, ἄρ. ἀρχηγός ἢ ἰδιοκτητῆς πύργου ἢ φρουρίου, πυργοδασπότης ἢ μικρὸς δυνάστης, φρουραρχός· κύριος πολλῶν φρουρίων ἢ πύργων· κάτοικος πύργου ἢ φρουρίου· ἐπιθ. τοῦ φρουρίου.
 Castellare, ἄρ. φρούριον· κατασκευασμένον κρημνισμένον.
 Castellario, ἄρ. ἐπιστάτης δεξαμενῆς ὄδραγωγείου.
 Castelletto, ἄρ. πολιανάτιον, πολιάνη, πολίχνιον ἢ μικρὸν φρούριον.
 Castello, ἄρ. φρούριον, ἔρυσμα, τεῖχος, ἀκρόπολις· πόλις, πόλισμα, τέπος, κωμόπολις· βαροῦλον· τὸ ὑψηλότερον κατὰστρωμα ἐν πλοῖω.
 Castelluccio, ἄρ. μικρὸν φρούριον.
 Castoria, θ. ἀρχλ. κωπητῆρ.
 Castico, Πορτογάλλος γεννηθεὶς ἐν ταῖς Ἰνδίας.
 Castigato, ἐν. κολάζω, σωφρονίζω, τιμωρῶ· δαμάζω, ἐλαττώ, νικῶ.
 Castigatore, ἴριος, κολαστὴς, σωφρονιστὴς, τιμωρός.
 Castigatoria, θ. κόλασις, σωφρονισμός, τιμωρία.
 Castigazione, θ. διόρθωσις.
 Castigo, κόλασις, τιμωρία.

Castimonia, ἀγνότης, σωφροσύνη.
 Castina, θ. σηκοσιδήρος, μέγμα τι-
 τανώδους λίθου.
 Castità, θ. ἀγνότης, σωφροσύνη· ἐγ-
 κράτεια· καθαρότης, ἀκρίβεια.
 Casto, ἐπίθ. ἀγνός, σώφρων, ἐγκρα-
 τής, καθαρός· ἀκριδής· εὐθύς· κα-
 νονικός.
 Castone, ἀρ. σφινδώνη.
 Castore, ἀρ. (ἀστρ.) Κάστωρ.
 Castorino, ἀρ. καστόρειον.
 Castorio, ἀρ. φρμ. καστόριον.
 Castoro, ἀρ. κάστωρ· καστόρειον (ἐ-
 ριοθύον), θρασυα.
 Castrofica, θ. κάστανον ἢ σῆκον σφέ-
 κελλον.
 Castromanzione, θ. στρατοπέδευ-
 σεις, καταυλισμός.
 Castrare, ἐκτέμνω, ὀρχοτομῶ, εὐνου-
 χίζω.
 Castrato, ἀρ. (ἐκ)τομίας κριός, πρό-
 βετον (εὐνουχισμένον) εὐνοῦχος (κυρ-
 μουσικός).
 Castratojo, ἐργαλεῖον πρὸς ἐκτομήν.
 Castratore, τικός, εὐνουχιστής, ἐκ-
 τομαίς, ὁ ὀρχοτομῶν.
 Castraturo, θ. ὀρχοτομία, ἐκτομή.
 Castrazione, θ. ὀρχοτομία, ἐκτομή.
 Castrense, ἐπίθ. στρατοπεδευτικός,
 τοῦ στρατοπέδου.
 Castrimagia, θ. γαστριμαργία.
 Castriño, ἀρ. μαχαίριον πρὸς χάρα-
 ξιν τῶν καστάνων· κενὸν μαχαίριον.
 Castro, ἀρ. φρούριον.
 Castronaccio, περιφρ. τοῦ Castrone·
 ἡλίθιος, μωρός, βαρυκέφαλος.
 Castroncello, μωρός, βαρυκέφαλος,
 ἀμυδλός, ἀμυδής, ἡλίθιος.
 Castrone, ἀρ. (ἐκ)τομίας κριός, πρό-
 βετον εὐνουχισμένον· ἡλίθιος, ἀμ-
 υδλός, κωδρός, ἀμυδής, βαρυκέφαλος,
 χονδροκέφαλος· ἀνάνδρος, μηδαμινός.
 Castroporia, θ. ἀβελτηρία, ἀπειρο-
 καλία, βλακεία, ἡλιθιότης.
 Casuale, τυχερός, ἀπροσδόκητος.
 Casualità, θ. τὸ τυχερόν, τὸ τυ-
 χάτων.
 Casualmente, κατὰ τύχην, τυχερῶς·
 πως, τυχερῶς, τυχαίως.

Casuccia, θ. οἰκίδιον, καλύβιον.
 Casuro, ἐπίθ. εὐκατάπτωτος.
 Cataale (ossi), τὸ δεύτερον ζεύγος
 τῶν ὀστέων.
 Catabasi, θ. κατάβασις.
 Catabadista, καταβαπτισταί.
 Catabaulesi, θ. φιλ. καταβαυκί-
 λησις.
 Catabibazono, ἡ τῆς σελήνης κατι-
 οδοσά συζυγία.
 Catabitismomania, καταβυθισμομα-
 νία.
 Catablemo, ἀρ. χειρ. κατέβλημα.
 Catabolici, ἀρ. πλ. καταβολικοί δαι-
 μονες.
 Catacasma, ἀρ. χειρ. κατάσχεμα.
 Catacasmò, ἀρ. χειρ. κατασχασμός.
 Catacaustica, θ. κατακαυστική.
 Catacemesi, θ. ἀρχλ. κατακοίμησις.
 Catacerastico, ἐπίθ. κατακεραστικός.
 Catachesi, θ. λατρ. κατέχουσις.
 Cataclasi, θ. λατρ. κατέκλασις.
 Cataclidio, ἀρ. κατακλείς.
 Cataclino, κατέκλιτος.
 Cataclismo, ἀρ. κατακλυσιμὸς· ἐπιώ-
 ρευσις δεινῶν· κατάκλυσμα· μάλωψ·
 λουτρὸν ἐφ' ὄλων τῶν μερῶν τοῦ σώ-
 ματος.
 Catacolto, ἐπίθ. φωραδικός.
 Catacoma, θ. πλ. τμήθει ὑπόγειοι.
 Catacomensi, θ. ἀρχλ. καταχόμενοι.
 Catacomesi, θ. ρτ. καὶ μουσ. κατέ-
 χουσις.
 Catacomista, φάρμακον ἐν χρήσει ὡς
 ἀλοιφή.
 Catacustica, θ. φυσ. κατακουστική.
 Catadiotrica, θ. φυσ. διακατοπτρική.
 Catadiottrico, ἐπίθ. φυσ. διακατοπ-
 τρικός.
 Catadromo, ἀρ. ἀρχλ. κατέδρομος.
 Catadura, θ. τὰ κατέδουρα.
 Cataduri, ἔρ. πλ. κατέδουροι.
 Catafalco, ἀρ. νεκρικὸν πῆγμα· θωο-
 ρετον.
 Catafascio, ἐπίθ. ἀτόκτως.
 Catafora, θ. λατρ. καταφορά.
 Cataforico, ἐπίθ. λατρ. καταφορικός.
 Catafratta, θ. στρ. καταφράτης.
 Catafratto, καταφρακτός.

Catagismo, ἀρ. ἀρχλ. καθαγισμός.
 Catagmo, ἀρ. χειρ. κάταγμα.
 Catagmatico (rimedio), φάρμακον
 θεραπευτικὸν τὰ κατέγματα.
 Catagrafe, θ. ζωγρ. καταγραφή.
 Catalessi-a, καταληψία.
 Catalettico, καταληπτικός.
 Catalette, ἀρ. φέρετρον· φορεῖον.
 Catalina, ἀγρότις, χωρική γυνή.
 Catalisi, θ. τὸ ἰσομοθέητον νοσην-
 τος.
 Catalitico (atrofia), καταλυτικὴ ἀ-
 τροφία.
 Catalogo, κατάλογος, τόγμα.
 Catamaglio, ἀρ. εἶδος πύου.
 Catameniale, ronga—, εἶδος ψώρας.
 Catamenii, ἀρ. πλ. καταμήνια.
 Catanitro, ἀρ. χειρ. κατάνυκτρον.
 Catapano, ἀρ. διοικητὴς τῶν ἐν Ἰ-
 τάλια ἐπαρχιῶν τῶν γραικορωμαίων
 αὐτοκρατόρων.
 Catapasmo, ἀρ. λατρ. κατέπασμα.
 Catapecchia, θ. τόπος ἀγριός.
 Cataplasma, ἀρ. κατέπλασμα.
 Catapleone, ἀρ. ἀρχλ. καταπλέων.
 Cataplessia, θ. λατρ. κατέπληξις.
 Catapsisi, -a, θ. λατρ. κατέψυξις.
 Catarrale, ἐπίθ. λατρ. καταρροϊκός.
 Catarressia, θ. λατρ. κατάρρησις.
 Catarrettico, ἐπίθ. λατρ. καταρρη-
 κτικός.
 Catarro, κατάρρους, καταρροή.
 Catarropia, θ. λατρ. καταρροπία.
 Catarrosamente, ἐπίθ. καταρροϊκῶς.
 Catarroso, καταρροϊκός.
 Catarsta, θ. λατρ. κθαρασις.
 Catarstico, ἐπίθ. καὶ οὗτ. καθαρτικός.
 Catartina, θ. χημ. καθαρτίνη.
 Catartismo, ἀρ. χειρ. καθαρτισμός.
 Catartosarzo, κατάρσις.
 Catarzo, ἀρ. εἶδος χονδροῦ ὀρῆσμα-
 τος· ἀκαθαρία, κηλίς, λεκίς.
 Catacasmò, ἀρ. χειρ. κατασχασμός.
 Catacospo, ἀρ. νν. κατασκοπικόν
 πλοῦτον.
 Catasta, θ. σωρός, μάζα, θίς, θημῶν,
 θημωλία, σιδικός, στοιβάσις, στωί-
 θα· κάλαμος, κίννα· πυρῶ· πωλη-
 τήριον, βέδρα· catasti, ἀρ. οἱ πω-

λούμενοι δούλοι.
 Catastajo, ἀρ. τυλοπόλης ἢ τυλοφόρος.
 Catastaltico, ἐπίθ. κατασταλτικός.
 Catastaro, ἰν. ἐπιβάλλω τὸ δέκατον,
 δεκατίζω· καταμετρῶ καὶ ἀπογράφω
 τὰ κτήματα· στοιβάζω, συσκαυίζω,
 σωρεύω· (ἐπι)σωρεύω.
 Catastaci, θ. κατέστασις.
 Catasto, ἀρ. τιμῆσις καὶ ἀπογραφή
 τῶν κτημάτων· κατάλογος, κτημα-
 τολόγιον· δέκατον, φόρος.
 Catastrofe, θ. καταστροφή.
 Catalasi, θ. χειρ. κατέτασις.
 Cataltosi, θ. λατρ. κατέπρωσις.
 Catechesi, θ. διδασκαλία, κατήχησις.
 Catecheta, ἐπίθ. καὶ οὐσ. φιλ. κα-
 τηχητής.
 Catechetica, θ. διαλογικὴ διδασκα-
 λία, κατηχητικὴ.
 Catechismo, ἀρ. κατήχησις, κατή-
 χησις· βιβλίον κατηχήσεως, κατή-
 χησις.
 Catechista, ἀρ. καὶ θ. κατηχητής,
 κατηχητής.
 Catechistico, ἐπίθ. κατηχητικός.
 Catechizzare, διδάσκω, κατηχῶ· κα-
 τηχίζω· μετα(κα)ταπειθῶ, προτρέ-
 πω, παραινῶ.
 Cateua, ἀρ. φυτόν, φυτικὸς χυμός.
 Cateumena, θ. ἐκκλ. κατηχουμένη.
 Cateumenato, κατέστασις τοῦ ἐπι-
 θυμοῦντος νὰ δεχθῆ τὸ βάπτισμα
 καὶ νὰ κατηχηθῆ.
 Cateumeno, ἀρ. κατηχούμενος.
 Categorias, ἀρ. κατηγόρημα.
 Cateria, θ. φιλ. κατηγορία.
 Categoricamente, ἐπίθ. κατηγορικῶς.
 Categorico, ἐπίθ. φιλ. κατηγορικός.
 Cateja, θ. στρ. εἶδος ἀκοντίου.
 Catejadio, ἀρ. ἐργαλεῖον δι' οὗ προῦ-
 καλεῖται ρινική αἱμορραγία.
 Catalano, εἶδος δαμασκηνοῦ· εἶδος ἐν-
 δύκατος.
 Catellino, ἀρ. σκυλάκιον· νεβρός, σκύ-
 λινος, σκυλάκι.
 Catemerina (sabbato), καθημερινὸς
 κυριός.
 Catana, θ. ἄλλοις ὄρμος, ἄλλοις ἔρ-
 κος, μοχλός, φραγμός· συνδυασμός,

ἔνωσις, συνάφεια, σύνδεσις, συμπλοκή, συμπλεκτικὸν δεσμὸς, δουλεία· δεσμὸς, ἄλλοις· κλεις.
 Catenaocio, ἄρ. κλειθρον, λύκος, κόραξ, στροφεύς, βέλανος, μάνδαλος, σουρμὴ ἢ ζεμπερέκι ἢ καθενάτσος.
 Catenaro, ἐν. δέω ἄλύσει, δεσμεύω, δεσμῶ, ἄλυσοδέω.
 Catenaria, καρπούλη.
 Catenamente, ἐπίρ. ἄλυσιδόν.
 Catenella, θ. ἄλυσιον, ἄλυσιδον.
 Catenello, ἄρ. πλ. τεμάχια ξύλων.
 Catenina, θ. ἄλυσιδον.
 Catenuzza, ἄλυσιον.
 Cateonosi, θ. χειρ. καταίονησις.
 Cateoratta, θ. καταρράκτης, θυετογνώμων καταρράκτης· δελεόστρα, παγίς· ὁ δακτύλιος· πλ. ὄπαι τῶν θροῶν, καταράκται· θύρα καταρακτῆ (καταπακτῆ)· πλ. χαρακτηρισμοὶ μαγικοὶ Ἰδε Saracinesca.
 Cateorattino, μικρὸς καταρράκτης.
 Cateresi, θ. ἱατρ. καὶ ἐκκλ. καθαίρεισι.
 Cateretico, καθαίρειτικός, σαρκοφάγος.
 Caterya, θ. λεγῶν τῶν Γάλλων, καὶ ἡ φάλαγγ τῶν Μακεδόνων στύφος· σύστριμμα, πλήθος, ἀγέλη.
 Catata, θ. καθιτήρ, καθιτή.
 Cateters, ἄρ. χειρ. καθιτήρ.
 Catesterismo, ἄρ. χειρ. καθιτηρισμός.
 Cateto, ἄρ. μθμ. (γραμμῆ) κῆθετος.
 Cateoplateo, ἄρ. τὸ καθετόπλατυ μέρος ἰχθύος.
 Catias, ἄρ. χειρ. κατιάς.
 Catidrisi, θ. χειρ. καθιδρυσίς.
 Catigro, ἄρ. ἱατρ. κάθυγρον· ἡ μήτρα.
 Catillo, ἄρ. τρυβλίον, λεκάνιον.
 Catina, χημ. ἄλο—, τεχνητὸν ἄλας.
 Catinazo, ἄρ. λεκανοποιός, λεκανοπώλης.
 Catinella, λεκάνιον, λεκανίς, λεκάνη, υπτήρ.
 Catinelletta, θ. λεκανίς, λεκανίσκη, λεκανάριον, λεκανίδιον, λεκάνιον.
 Catinatio, λεκάνιον.
 Catino, ἄρ. λεκάνη· χάνον· ἴδε Tinocozo· ντ. μεσοταίχον. || ἐπίθ. κυά-

νειος, κυάνεος, κυανεύς.
 Catinozza, θ. κῆδος.
 Catinuzzo, λεκάνιον.
 Catirnosi, θ. ἱατρ. καθύπνωσις.
 Cato, ἄρ. φρμ. μάζα ἀρωματικῆ.
 Catorpera, θ. κατωβλέπων (τό), κατωβλέπων, κατώβλεψ.
 Catoche, θ. ἱατρ. κατοχή.
 Catochilo, ἄρ. ἀνατ. τὸ κάτω χεῖλος.
 Catochesio, βτ. κατωκλείσιον.
 Catoro, θ. κατοχή, ἡ κάτοχος, καταληψία.
 Catorone, ἄρ. κατόδους, φυσιτήρ.
 Catorromo, ἄρ. κατώδρομος, ἱππόδρομος, ἱποδρόμιον.
 Catorgo, ἄρ. κατώγειον, κατώγειον, κατάγειον, ὀπόγειον.
 Catoroso, ἄρ. χειρ. καθόλκειον.
 Catorlo, ἄρ. τεμάχιον.
 Catomismo, ἄρ. χειρ. κατωμισμός.
 Catorne, ἄρ. ἀνήρ ἑμπερῶν, ἐνάρτεος.
 Catorpio, ἄρ. κάτοπτρον.
 Catorpromanzia, θ. κατοπρομαντεία.
 Catorcile (vino), κατορχίτης (εἶνος).
 Catorstico, ἐπίθ. καθαρτικός.
 Catorterico, ἐπίθ. ἱατρ. καθαρτικός.
 Cattotalme (antenna), κεραταί κατώφθαλμοι.
 Cattottrica, θ. ὄπτ. κατοπτρική.
 Cattottrice, ἐπίθ. ὄπτ. κατοπτρικός.
 Cattotroforo, ἄρ. κατοπτροφόν, εἶδος βόμβουκος (μετάξης).
 Cattotromanzia, θ. κατοπτρομαντεία.
 Catrafasso, ἄρ. λάκκος βαθύτατος, κρημνός, βράθρον.
 Catrame, ἄρ. ὄβρα πίσσα, θρόπτισον, κατράμι.
 Cattara, ἐν. ζητῶ (λαβεῖν) τι, θηρῶ, θηρεύω, διώκω τι, πορίζομαι.
 Cattatorio, ἐπίρ. νμ. κλήρου θηρατικός.
 Cattedra, καθέδρα· ὁ παπικὸς θρόνος.
 Cattedrale, τῆς καθέδρας· οὐς, καὶ ἐπίρ. θ. μητρόπολις· ἐκκλησία ἐνορίας.
 Cattedralità, θ. τὸ τῆς καθέδρας ἐννήκον· ἢ τῆς ἐπισκόπου ἐφαρμοσμένη ἀναγνώρισις.

Cattedrante, ἄρ. καθηγητής.
 Catli, avere di —, νομίζομαι εὐδαίμων, εὐτυχής.
 Cattismo, ἄρ. κήθισμα φαλητρίου.
 Cattivamente, ἀνεπεικῶς, ἀδίκως, κακῶς, ἀπίστως· μόλις· πενηχῶς.
 Cattivante, προσαγόμενος, προσελκύμενος.
 Cattivanza, μοχθηρία.
 Cattivare, ἐν. αἰχμαλωτίζω· ὑποτάσσω· αὐτ. ταπεινοῦμαι (κατα)θλίβωμαι, κατατρώχομαι· προσέγομαι, προσελκύομαι, ἔλκυω.
 Cattivare, οὐδ. ταλαιπωροῦμαι, κατατρώχομαι, καταθλίβομαι· ἀκολασταίνω, ἀσελγαίνω.
 Cattivellino, οὐς. γαστήρ, κοιλία.
 Cattivello, δυνατυχής, ἄθλιος, ταλαίπωρος· πονηρός, πανούργος.
 Cattivelluccio, ἀθενής, ἀδύνατος, ἰσχνός, φθισικός.
 Cattivezza, θ. κακία, μ.χθηρία, κακεντρέχεια, κακουργία.
 Cattiviera, θ. θρομάς, πόβνη.
 Cattiviro, ἐν. κακόν τινα ποιῶ.
 Cattività, θ. αἰχμαλωσία, δουλεία· κακία, κακουργία, μοχθηρία· φαυλότης, εὐτέλει, μηδαμινότης, οὐτιδανότης, ἀχρεϊότης· κακοήθεια.
 Cattivo, αἰχμαλωτός· ἄθλιος, δυστυχής, ταλαίπωρος· φαύλος, εὐτελής, ταπεινός· πανούργος· κακός, μοχθηρός, κακεντρέχης, ἀχρεϊός· μελαγχολικός· νοθρός, ἀεθλός, χαθνος· αἰσχρός, ρυπαρός· βλαβερός· ἀπαίσιος· ἀπότομος· τὸ θηλ. ὡς οὐς· οατίνα, πόβνη.
 Catto, ἐπίθ. αἰχμαλωτός.
 Cattoliamente, κατὰ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τὰ δόγματα καὶ τοὺς κανόνες τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.
 Cattolichismo, ἄρ. καθολικισμός, καθολικότης, παπισμός.
 Cattolicità, θ. καθολικότης, δόγμα τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, καθολικισμός.
 Cattolico, καθολικός, δυτικός, παπιστής· ἱερός· εὐσεβής· οὐς. Καθολικός, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας· πα-

νίκεια· ἑλλ. ἱστ. Καθολικός.
 Cattolico, φάρμακον καθολικόν, π.νίκεια.
 Cattura, νμ. σύλληψις, ἐνταλμα σύλληψις.
 Catturata, ἐν. συλλαμβάνω τινά.
 Catturato, συλλαμβανόμενος.
 Cattuba, θ. πλ. κρέμαδα (τὰ) κύμαλον, ζῆλα.
 Catubaro, ἐν. γροθοκοπῶ.
 Catulo, σκύλαξ, σκυλάκιον.
 Catupo, ἄντων ἴδε Cinsuppo.
 Caucale, θ. καυκαλὶς (βοτάνη).
 Caucaioide, ἄρ. ἀντι. ἰπτιγονατίς.
 Caudafario, ἄρ. ὁ κρατῶν τὸ κράτευον τοῦ καρδινάλιου ἱματίου, κρασπεδοφόρος.
 Caudato, ἐπίθ. κερκαφόρος.
 Caudagione, θ. ὑπερβολικὴ παρέκτασις τῆς κλειτορίας.
 Caudice, ἄρ. στέλεχος, κερμὸς.
 Caudisone, ἐπίθ. οὐρόνχος, κερκόνχος·
 Caudis, ἄρ. καυλός, ἴδε Stelo.
 Caudone, κάταγμα ὀστοῦ καυλῆδόν.
 Caudescenza, ἐπίθ. καυλωτον.
 Caulifloro, ἐπίθ. καυλωτής.
 Caulifoglie, ἐπίθ. καυλόφυλλος.
 Caulifora, ἐπίθ. καυλοφόρος.
 Caulinare, ἐπίθ. καυλικός.
 Caulino, ἐπίθ. βτ. τοῦ καυλοῦ.
 Caulocarpa, ἐπίθ. βτ. καυλόκαρπος.
 Caulofilo, ἄρ. καυλόφυλλον.
 Cauma, ἄρ. ἱατρ. καῦμα.
 Caupo, ἐπίθ. χειρ. χαθνος.
 Cauponario, ἐπίθ. καπηλικός.
 Cauro, ὄν. ἄρ. φυσ. ὁ ἀργέστης ἀνεμος.
 Causa, θ. αἴτιον, αἴτιον, ἀρχή· δίκη, κρίσις, ἀγών, δικαίωμα, δίκαιον.
 Causabile, ἐπίθ. αἰτιώδης.
 Causale, ἐπίθ. αἰτιολογικός.
 Causalità, θ. τὸ αἴτιον, ἡ αἴτια.
 Causalmente, αἰτιολογικῶς.
 Causamento, ἄρ. αἴτιον, αἴτια.
 Causante, αἴτιος· οὐς. αἴτια, αἴτιον.
 Causare, ἴδε cagiosare· αἰτιῶμαι τι, δικαιολογεῖμαι, προφασιζομαι τι· δημηγορῶ, συνηγορῶ, ὑπερασπίζω.
 Causativamente, ἐπίρ. αἰτιολογικῶς.

Gausativo, ἐπιθ. αιτιολογικός.
 Gausato, ἄρ. τὸ αιτιατικόν, ἡ αἷτια τὸ ἀποτέλεσμα.
 Gausatore, trice, αἷτιος.
 Gausidico, ἄρ. δικηγόρος.
 Gausis, θ. καύσις, ζέση.
 Causo, -ne, ἄρ. καύσων, ζέση, πυρετός καυστικός.
 Causticità, θ. φασ. τὸ καυστικόν.
 Caustico, τὸ καυστικόν ἐπ. καυστικός, δηκτικός, σκωπτικός, ἐγγικτικός ἢ πειρακτικός.
 Cautamente, (προ)φυλακτικῶς.
 Cautela, θ. εὐλάβεια, πρόνοια, φυλακή, φύλαξις, σύνεσις, προφύλαξις ἢ προσοχή· ἀσφάλεια, ἀπερίσπαστος ἢ ἐγγύησις, ἀσφάλεια, ἀσφάλισμα.
 Cautelare, ρ. ἐν. ἀσφαλίζω· αὐτ. (προ)φυλάττωμαι, ἀσφαλίζομαι.
 Cautelamente, πεφυλαγμένως, (προ)φυλακτικῶς.
 Cautelato, ἀσφαλής, προφυλαγμένος.
 Cauteloso, (προ)φυλακτικός.
 Cauteriatto, ἐπιθ. ιατρ. καυτηριασθαίς.
 Cauterio, ἄρ. χειρ. καυτηρίον.
 Cauterizzare, ἐν. καυτηριάζω.
 Cauterizzazione, θ. καυτηρίασις.
 Cautero, ἄρ. καυτηρίον.
 Cauto, (προ)φυλακτικός, προνοητικός, περίσκεπτος, προσεκτικός· ἠσφαλισμένος.
 Cautuccio, ἄρ. κόμμι ἐλαστικόν.
 Cauzioncolla, θ. ὄπκ. τοῦ
 Cauziono, θ. νη. ἐγγύη, ἐγγύησις, ἀσφάλεια, ἀσφάλισμα· ἐγγυητής· πρόνοια, προνόησις, κατανόησις· φυλακή, (προ)φύλαξις, προσοχή, σύνεσις.
 Cava, θ. δρυγμα, εἶδος, λάκκος· κατ᾿ ἄγειον, ὀπόμενον· ὄχη, ὄχη, φυλάκις, φυλάκις· σπήλαιον, ἀντρον· μεταλλεῖον· λατομεῖον· ἀφθονία, ἀφθονία· μέταλλον, μεταλλεῖον, μεταλλεῖον, σύριγγι, (αὐρ)ἔμβολος, διάφραγμα, ὑπόνομος· ἴδε Aua.
 Cavabollate, χηλή, ἐργαλεῖον σιδηροῦν.
 Cavacouti, ἄρ. ὀδοντοίατρος, ὀδοντάγρα.
 Cavafango, βέρβοροφάγος (μηχανή).

Cavagnetto, ἄρ. ὄπκ. τοῦ
 Cavagnu, οὐσ. ἄρ. κένιστρον, καλῶν· πρᾶσις.
 Cavagnuolo, κένιστρον, χαδιά.
 Cavalcabile, ἐπιτάξιμος, ἐπιτεύσιμος, ἐπιτευτός.
 Cavalcamento, ἄρ. ἐπιτάξις.
 Cavalcante (campo) τὸ ἐπιτικόν, αἱ ἐπιτεῖς, καθάλαρα· οὐσ. ἀναβίτης· ἔποχος, ἐπιππος· ἐπιτεύς, ἐπιπότης, καθάλαρος· ἀμαξεύς, ὁ καθήμενος ἐπὶ ἐνός τῶν ἵππων τῆς ἀμαξίας, ἴδε Postiglione.
 Cavalcare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀναβαίνει τὸν ἵππον, (ἐπι)δραμεῖται, ἐπιτεύω, ἐπιτάξω, -ομαι, πορεύομαι ἐπιππος, καθάλαρος, ἢ πηγαῖο καθάλα· διοικῶ (διδυμῶν, κυβερνῶ) τὸν ἵππον· διατρέχω· ἐπιππος πρὸς διαρπαγῆν· διατρέχω μετὰ τοῦ στρατοῦ τὰς ἐχθρικές χώρας· συνευρίσκωμαι, συνουστάζωμαι, γαμῶ· ἐπιβαίνομαι· κατακλύζω.
 Cavalcata, θ. συνοδία ἢ πλήθος ἐπιπέων· ἐπιποδομαία, ἐπιηλασία· ἐπιπέα, ἐπιπασία, καθάλα.
 Cavalcato, ἐπιθ. ἐπ' ἵππου, ἐπιππος, ἔποχος.
 Cavalcatojo, ἄρ. βατήρ, ἀνάβαθρον.
 Cavalcatore, ἄρ. ἐπιπυτής· ἐπιτεύς· ἐπιπότης· ἐπιπτάμιος, ἐπιποδμαστής, ἐπιπικός, ἐπιπαστής (στρατιώτης) ἐπιτεύς.
 Cavalcatura, θ. κτήνος, ζῶον ἐπιτάξιμον, ἵππος.
 Cavalcavia, θ. καμάρα.
 Cavaleraccio, ἐπιτάξιμος.
 Cavalcigara, ρ. οὐδ. περιβάδην ἐπιπαστὶ κῶθηται.
 Cavalcione, -i (a), περιβάδην, ἐπιπαστὶ, καθάλακιστά.
 Cavaleggiere, -e, -o, ἄρ. ψιλλός (εἰς ὠνον) ἐπιτεύς.
 Cavaleressa, θ. γυνὴ εὐγενής· μοναχὴ
 Cavaliere, ἄρ. ἀναβάτης, ἐπιτεύς, ἐπιπαστής, ἐπιπυτής· ἔποχος, ἐπιππος, καθάλαρος· συνουσταζόμενος, ὁ γαμῶν· ἐπιτεύς, στρατιώτης ἐπιππος· στρατιώτης· πύργωμα· ἐπιτεύς, ὁ ἐκ

τῆς ἐπιτάξις· ν. ἰστ. ἐπιπότης· ἐπιπότης, εὐγενής, εὐπατρίδης· χωροφύλαξ ἢ τοξότης· δήμιος· συμβολαιογράφος ἢ γραμματεὺς τοῦ δεσποικητοῦ, ἐπιμελητής, ἐπιστάτης ἢ ἐπίτροπος· ἱμαντόπους· ἐπιθ. εὐγενής, εὐπατρίδης, ἐπιπότης, ἐπιπικός.
 Cavalirotto, ἄρ. εὐπατρίδης, πατριμικός, ἀνὴρ μεγάλης περιουσίας.
 Cavalla, θ. ἡ ἵππος, φορὰς, φορὰς.
 Cavallaccio, ἄρ. παλιόλογον.
 Cavallajo, ἄρ. ἐπιπαστής.
 Cavallara, θ. ἡ ταχυδρόμος.
 Cavallarmato, ἐπιτεὺς βαρείας πανοπλίας.
 Cavallaro, ἄρ. ἐπιπυτής, ἐπιπλάτην· ἐπιπυροσθός, ἐπιπυροσθός· δρομικός, ταχυδρόμος· κλητήρ.
 Cavaleresamente, εὐγενῶς, ἐπιπυτικῶς, γενναίως· ἀνεπιτηδεύτως, ἀνεπιτεχνητῶς.
 Cavaleresco, ἐπιπυτικός, εὐγενής, γενναίος· ἐπιπικός.
 Cavalleria, θ. ἡ ἵππος, ἐπιτεῖς, τὸ ἐπιπικόν· πόλεμος· στρατιά, στρατός, στρατιώται· ἀνδραγάθημα, ἀνδραγαθία· βαθμὸς καὶ εἶλωμα ἐπιπότη· λειτουργία τοῦ δημιουργεῖν ἐπιπότην· συνέλευσις ἐπιπότην, ἐπιπότης· συνηθροισμένοι.
 Cavallerizza, θ. ἐπιπική, ἐπιπυσις, ἐπιπασία· ἐπιπυρόμιον· τὰ σκεῦη τῆς ἐπιπικής.
 Cavallerizza, ἐπιπυμαστής.
 Cavalletta, θ. ἀκρίς· ἀπάτη, δόλος, διπροσωπία· βορὸπλοκον.
 Cavalletto, ἄρ. ἐπιπιδιον, ἐπιπικός, ἐπιπύριον, ὑποδάθρα, ὑποδάθρον, στῆλος, ἀτόλωμα, ὀπιστήριγμα, συγκύπτης, εἶδος ἐξέλιος· ἐπιπικός, κίλλιδας· ἐξέλιος ἵππος πρὸς ἐξέλιον· μηχανὴ πρὸς ζύγιον· ὀπιστάτης· ἐξέλιος· ἀμάλλα, ἀμάλλη, χειρόβλημα, χειρόβολον· νη. κίλλιδας, τροχός, στραβλωτήριον· νη. ἴλος ἢ κανὼν κινήτος εἰς τὸ ἀστρόλάβιον.
 Cavallina, θ. ἡ πῶλος, παυλάρι· ἀκολασία, ἀσπία, ἀκράτεια, ἀσέλ-

γεια, ἐκδαιήσεις, ἀταξία· ἵππιος· κόπρος, καθάλαρα.
 Cavallino, ἄρ. ἐπιπύριον, ἐπιπιδιον, ἐπιπικός, ἀλογάκι· πῶλος, παυλάρι· ἐπιθ. ἵππιος, ἐπιπικός· ὄχευτής, ἀκόλατος, ἀκαλγής, ἀκρατής, ἴδουπαθής.
 Cavallinodolo, ἄρ. ἐπιπυλάτης.
 Cavallo, ἄρ. ἵππος, ἀλογον· κτήνος, ζῶον, στρ. ἐπιπύρις, καθάλαρος· ὀπιστάτης, ὑποδάθρον, ὑποδάθρα.
 Cavallo fumatico, ἐπιπυόταμος.
 Cavallone marino, ἵππος ἢ ἐπιπυόταμος.
 Cavalluccio, ἄρ. ἐπιπύριον, ἐπιπιδιον, ἐπιπικός· ἐξέλιος ἵππος.
 Cavamaocchi, -o, ἄρ. καθαρῶς τῶν ὀφθαλμῶν ἢ ἐνδυμάτων.
 Cavamento, ἄρ. δρυξίς, κολιωμαίς· δρυγμα, κολίωμα, λάκκος.
 Cavare, ἐν. ἐξελκύω, ἐξέλλω, ἐξέλλω· ἐκσπῶ· ἐξέγω· ἀραιρῶ· ἐξέλιον· ὀρίτω, ὀρίτω, ἐκίπτω, κολιωμαίς· ἐξέγω δι' ἀποσταλλέως ἢ δι' ἐκθλίψεως· κερθαίνω, πορίζομαι, κίλλωμαι, ἀποκτῶ· ἐξαιρῶ, ἐλευθερῶ, ἀπαλλάττω· ἀσπία· ἀραιρῶμαι ἢ ἀφαιρῶ· τι· στρ. ὀπιστάτω, ὀπιστάτω, ὀπιστάτω, ἀνοίγω ὀπίσθον ἢ λαγοῦμαι· οὐσ. ἴδε Cavamento.
 Cavastracci, ἐλιξ, ἐκυστήρ, κατσαβίδι.
 Cavata, θ. λάκκος, κολίωμα· λατομία· ἐξαγωγή.
 Cavatina, θ. ζῆμα ἀστροφον.
 Cavato, ἄρ. ἐπιθ. καλός.
 Cavatore, trice, ὁ ἐξέλλων, ἐξέλλων, στρ. σκαπανεύς.
 Cavatura, θ. λάκκος, κολίωμα.
 Caverna, θ. σπήλαιον· κολοῦτης.
 Cavernicolato, ἐπιθ. σπηλαιώδης.
 Cavernosità, θ. τὸ σπηλαιώδες, τὸ σπηλαιώδες, κολοῦτης.
 Cavernoso, ἐπιθ. σπηλαιώδης, σπηλαιώδης, σπηλαιώδης.
 Cavernozzola, θ. μικρὸς λάκκος· μικρὰ σπή, ἢ κολοῦτης.
 Cavetto, σχοίνιον.
 Cavozza, θ. ἀγωγός, φορβία, περιστόμιον, ρυταγωγός, καπίστρι· βρό-

χος, θηλειά· δλιθρος, εξώλης, προ-
ώλης, κύφων, κρεμασμένος.
Cavezone, άρ. κημός, χαδιά.
Caveznola, άρ. χαράς.
Caviale, άρ. χαδίρι.
Cavicechio, άρ. ξυλοκάρι.
Cavioiule, άρ. φορεία, περιστόμιον
ζώων, καπίστρι.
Caviglia, θ. πάσσαλος· κνήμη, κερ-
κίς, καλόμι· ντ. κίνδαλος, γόμφος,
πάσσαλος.
Cavigliatojo, συστρεπτήριο.
Caviglietta, θ. σφηνίσκος, πασσαλι-
σκος, πασαλίον, γομφίον.
Caviglione, άρ. θυλάκιον τῶν περι-
σκελίδων, τέπη· μικρός Ιχθύς.
Cavigliotto, άρ. ντ. πάσσαλος.
Cavigliuolo, άρ. πασσαλίσκος, γομ-
φίον, σφηνίσκιον, σφηνίσκος.
Cavillare, ρ. έν. και ούδ. σοφίζομαι,
σοφιστέω.
Cavillatore, trico, σοφιστής.
Cavillazione, θ. σοφισμα.
Cavillo, άρ. σοφισμα.
Cavillosamente, επίρ. σοφιστικώς.
Cavilloso, επίθ. σοφιστικός.
Cavini, άρ. πλ. αδελφες.
Cavità, θ. κοιλότης, τὸ κοίλον· σκά-
φος, κοίλωμα· ἴδε Ventricolo.
Cavo, άρ. τὸ κοίλον, κοιλότης, κοί-
λωμα, ὀπή, τρύπα· τύπος, μήτρα,
χόανον, καλοῦπι· δρυγή, δρυχή, δ-
ρυξίς, σκαφεία, σκαφή, σκάψιμον·
δρυγμα, λέγκος, κοίλωμα· κόλως,
σχολίνον· άκρα, άκρωτήριο· επίθ.
κοίλος, έγκοιλος.
Cavolaja, θρύον, βούβρον.
Cavolfiore, άρ. κουνουπίδι.
Cavolino, μικρὰ κρέμνη, μικρόν λά-
χανον.
Cavolo, άρ. κρέμνη, λάχανον.
Cavias, άρ. χειρ. έμβρουσάκτης.
Cavizioso, σοφιστικός, άπατηλός, πα-
ραλογιστικός.
Cazza, θ. γοάνη, χόανον, χώνος, χω-
νευτήριο· ἴδε Mastola.
Cazzare, ρ. έν. έλκω, έλκώ, σύρω,
τραβάω.
Cazzascotta, θ. ντ. τροχαλία.

Cazzatello, άρ. άνθρωπος βραχύσω-
μος, κύνος, κύνος.
Cazzavola, θ. λάρος· ή γλάρος.
Cazzo, άρ. πείος, πόσθη, ψωλή.
Cazzottare, έν. γρονθοκοπώ.
Cazzotto, πυγμή, γρο(ν)θιά.
Cazzuola, θ. άπαγωγός, άπάλειπτρον,
μυστήριον· άρωματοθήκη.
Ce, ήμᾶς, ήμᾶν· ένταῦθα· έκεί.
Cecaggine, θ. τυφλότης.
Cecale, επίθ. τυφλαντερικός.
Cecare, έν. (έκ) τυφλώ.
Cecarola, θ. ντ. μικρόν Ιστίον.
Cecatu, επίθ. τυφλός.
Cecca, θ. ἴδε Cazzera· κρότων, κυ-
νοραϊστής.
Cecco, άρ. άπόπατος, ἴδε Cesso.
Ceccosuda, πολυπρόγγμων· ή φιλοπρά-
γγμων.
Cese, άρ. έρέβινθος, ροβίθι και ρο-
βιθιά.
Cechenza, θ. τυφλότης, κυρ. και μτφ.
Cechino, επίθ. κηχινός, κηχινάτος.
Cecia, θ. κοικίς (άνεμος), γρατγας.
Cecialto, έρεβινθώδης, έρεβινθόχρους.
Cecidomia, θ. ζωολ. κηκιδόμια.
Cecino, άρ. μικρός έρέβινθος· κακός,
άχρηστος, μοχθηρός, ἴδε Cigno.
Cecità, θ. τυφλότης· άβλαψία.
Cecoziente, επίθ. τυφλότων.
Cedera, θ. εύκαμψία.
Cedere, έν. και ούδ. παρα(ύπο)χω-
ρῶ, άπεικω, ένδίδωμι· παραιτοῦμαι.
Cedevole, παραχωρητικός.
Cedevolezza, θ. εύκαμψία.
Cedimento, συμπ(ατά)πτωσις.
Cedma, θ. κέσμα· οίδημα τῶν γεννη-
τικῶν μορίων.
Cedola, θ. γραμμάτιον (χρεωστικόν),
όμολογία ή όμολογόν· γραμματίδιον,
βιλίτιον.
Cedolone, άρ. έκθεμα, πρόγραμμα·
μηνυτήριο γραμμα.
Cedragola, τρίφυλλον, τριφύλλι.
Cedrato, άρ. κίτριά, κίτριά, κίτριον,
κίτρώφτον, κίτρωμηλά, κίτριά· κί-
τριον, κίτρώμηλον, κίτρον· επίθ. κί-
τροσμος ή κίτρώγευστος.
Cedrela, θ. κεδρέλη, κεδρέλητης.

Cedrelec, άρ. φρμ. κεδρέλιον.
Cedria, θ. κεδρία, κεδρίον, κεδρέλιον·
κεδρίς, άρκευθία.
Cedrida, θ. κεδρίς, κέδρου καρπός.
Cedriuo, επίθ. κεδρίνος.
Cedrite, άρ. φρμ. κεδρίτης.
Cedrinolo, άρ. σίκυς, σικυός, άγγού-
ριον· σικύα, άγγουριά.
Cedro, άρ. κέδρος· κεδροξύλον.
Cedronella, μελισσόχορτον.
Ceduo, επίθ. κοπτός, κόψιμος.
Cefaglione, άρ. βλαστός τρυφερός.
Cefalagra, θ. κεφαλάγρα.
Cefalografia, θ. άνατ. κεφαλογραφία.
Cefalalgia, ούσ. θ. κεφαλαλγία, κε-
φαλόπονας.
Cefalalgico (sabbre), πυρετός κεφα-
λαλγικός.
Cefalalogia, θ. άνατ. κεφαλολογία.
Cefalatomia, θ. άνατ. κεφαλοτομία.
Cefalea, θ. κεφαλαία, κεφαλόπονος.
Cefalonomanzia, κεφαλονομαντεία.
Cefali, άρ. πλ. ζωολ. κέφαλοι.
Cefalico, επίθ. Ιατρ. κεφαλικός.
Cefalina, θ. άνατ. κεφαλίνη.
Cefalite, θ. Ιατρ. έγκεφαλίτης.
Cefalo, άρ. ζωολ. κέφαλος.
Cefalocete, θ. χειρ. κεφαλοκήλη.
Cefaloculo, άρ. ζωολ. κεφάλωψ.
Cefalof(m)no, άρ. ολίθημα, πρήξιμον
της κεφαλής.
Cefalogenesi, θ. κεφαλογεννησία.
Cefaloideo, επίθ. βτ. κεφαλοειδής.
Cefaloidei, κεφαλοειδή φυτά.
Cefalomatomo, άρ. κεφαλοματώμα.
Cefalonosi, άρ. νόσος της κεφαλής.
Cefalopiosi, θ. κεφαλοπούσις.
Cefaloponia, κεφαλόπονος.
Cefaloscopia, κεφαλοσκοπία, κρα-
νιοσκοπία.
Cefalossia, θ. άνατροπή της κε-
φαλής.
Cefalostomi, κεφαλόστομα έντομα.
Cefalota, θ. νυκτερίς ή κεφαλωτή.
Cefaloto, επίθ. φ. Ιστ. κεφαλωτός.
Cefalotomia, θ. άνατ. κεφαλοτομία.
Cefalotroto, έ. χειρ. κεφαλότρωτος.
Cefalottero, κεφαλόπτερον πτηνόν.
Ceffare, έν. λαμβάνω άπό τὸν λόφου

ή τὸν ρύγχωσ· άνα(συν)αρπάζω,
σὺλ(κατα)λαμβάνω.
Ceffala, κόλαφος, ράπισμα.
Ceffaute, άρ. πρόσωπον, όψίς.
Ceffautto, άρ. πρόσωπον, ρύγχος, ή-
λίθιος, εδήςθης, βλάξ.
Ceffea, θ. κηφεύς, άστεριαμός τις.
Ceffo, άρ. ρύγχος.
Ceffone, κόλαφος, ράπισμα.
Cefamento, άρ. (ήπό)κρύψις.
Celare, έν. (άπο)κρύπτω· (έπι)κα-
λύπτω· σκεπάζω. || αύτ. (άπο)κρύ-
πτομαι· άφανίζομαι.
Celata, λόγος, ένέδρα· κρᾶνος, περι-
κεφαλαία.
Celatamento, λάθρα, κρυφίως.
Celatono, μεγάλη περικεφαλαία, μέ-
γα κρᾶνος.
Celatore, trico, θ (άπο)κρύπτων.
Celatura, θ. (άπό)κρυψίς.
Cele, θ. χειρ. κήλη.
Celabrabile, επίθ. επαινετός.
Celebrante, άρ. θ Ιερουργών· Ιερεύς,
έν Ιερουργία ών.
Celebrare, έν. διαβρῦλῶ, δοξάζω,
έξυμῶ, επαινῶ· λαμπρύνω· επιτελῶ,
Ιερουργῶ, λειτουργῶ.
Celebratore, trico, θ έξυμῶν, δια-
βρῦλῶν έγκωμισαστής.
Celebrazione, θ. πανήγυρις, τε-
λετή, έορτασμός· εύκλεια, δόξα, εύ-
φημία, τιμή.
Celebre, επίθ. περιπυστος, εύκλής,
περικλής, ένδοξος, επφανής, δνο-
μαστός, περίφημος.
Celebrenite, εύκλειῶς, ένδόξως, πε-
ριφήμως.
Celebrevola, επίθ. επαινετός.
Celebrità, θ. πανήγυρις, τελετή, έορ-
τασμός· κλέος, εύκλεια, δόξα.
Celoro, επίθ. ταχύς.
Celestemente, επίρ. ταχέως.
Celarità, θ. ώκύτης, τάχος, τυχύ-
της· τὸ ευκίνητον, έλαφρότης.
Celoste, επίθ. οὐράνιος· θετός· έξο-
χος, θαυμάσιος, άπερφηής· κυά-
νειος, κυανόχρους· ούσ. πλ. οι άγιοι,
οι μακάριοι· ήδύς, άρεστές, εύλί-
μεστος.

Celestiale, επίθ. οὐράνιος· θεῖος· ἔξοχος· θαυμάσιος.
 Celestialmente, θεῖον, ἐκ θεοῦ.
 Celestino, κυανῶδες· κυανός, κυανοῦν χρώμα· οὐράνιος· ἔξοχος· θεῖος.
 Celestro, κυανοῦν χρώμα.
 Celato, κελής (ἵππος).
 Celen(s)ma, ἀρ. φιλ. κέλειασμα.
 Celestia, κελειστής (ἐν τοῖς πλοίοις).
 Celia, ὁ, παιδίον, παίγιον, χαριέντισμα, σκώμμα, ἀστεϊσμός, ἀστεϊότης.
 Celiacchia, ὁ, βωμολογία.
 Celiaco, επίθ. ἀνατ. κοιλιακός.
 Celiarca, ἀρ. χιλίαρχος.
 Celiare, οὐδ. παίζω, σκώπτω, χαριεντίζομαι, ἀστεϊζομαι.
 Celliata, trice, σκώπτης, εὐτραπέλος, ἀστεϊός.
 Celibato, ἀρ. ἀγαμία.
 Cellibe, ἄλευκος, ἄγαμος.
 Cellicol-a, -o, ἐπουράνιος, οὐρανῶν ὁ πολιτικὸς ἀστήρ.
 Cellidografia, ἡ, περιγραφή τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ ἐν τοῖς πλανήταις κηλίδων.
 Cella, ὁ, οἰνοθήκη, οἰνῶν· θάλαμος, δωμάτιον, οἰκισκος, κελλίων· κοιτῶν· εὐκτήριος οἶκος, σηκός, κελδίων, παρεκκλησίαν· δοχεῖον· πλ. οἱ κύτταροι· σηκός· βτ. κύτταρος, περικάρπιον.
 Cellaajo, οἰνοθήκη, οἰνῶν.
 Celleraja, ὁ, θαλαμηπόλος· οἰκονόμος· τροφοδότης, διανομέας.
 Cellerajo, ταμίας, οἰκονόμος, τροφοδότης· φύλαξ (παρακαταθήκης).
 Celloraria, ταμεία· ἐπιστάσια τῶν τροφῶν.
 Cellotta, ὁ, θάλαμος, κοιτῶν, οἰκόσκος, κελλίων· κυψέλη· κύτταρος, σποροθήκη· πλ. οἱ κύτταροι.
 Celloria, ὁ, νοδός· ἡ κεφαλή.
 Cellula, ὁ, κύτταρον, κυψέλη.
 Cellulani, ἀρ. πλ. ζωόφυτα.
 Cellulare, ἐπ. κυτταρώδης, κυψελώδης· κυψελικός.
 Celluloso, σπογγώδης, κυτταρώδης· κυψελώδης.

Celuzza, κελλίων.
 Celoma, ὁ, ἄλκος τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος.
 Celona jo, ἀρ. τακτητοποιός.
 Celone, ἀρ. θρασμα ραβδωτόν· πολυχρώματον θρασμα.
 Celopsafia, ὁ, ψόφος τῆς κοιλίας.
 Celostomia, ὁ, ἰατρ. κοιλιοστομία.
 Celostomo, ἰατρ. κοιλιοστόμος.
 Celotomia, ὁ, χειρ. κηλοτομία.
 Celsa, ὁ, ἰατρ. μυρμηκισμός.
 Celsitudine, ὁ, ὑψηλότης, ὕψος.
 Celso, επίθ. ὑψηλός, ἔξοχος.
 Celtico, επίθ. κελτικός, γαλλικός, ἀφροδισιακός.
 Cembalo, ἔρ. μουσ. κύμβαλον.
 Cembanello, ἀρ. μικρὸν κύμβαλον.
 Cembolante, επίθ. κυμβαλιστής.
 Cembolism-a, -o, ἐμβολισμός.
 Cembra, ὁ, ἀρχ. ἀπόφυσις.
 Cemonitare, ἐν. χημ. ἐξοπτῶ, (κατακαίω, διακαίω).
 Cementatorio, ἐπίθ. κατακαυστικός.
 Cementazione, ὁ, διά(κατά)καυσις.
 Cemento, ἀρ. (ἀμμο)κονία, κονίαμα, δαστρακονία, χαρτί· κάχληξ ἢ κάχλαξ, χάλιξ, χαλίτι· κόνις πρὸς ἐξοπτῆσιν ἢ διακαυσιν τῶν μετ' αὐτῶν.
 Cemmamella, ὁ, πλ. τὰ κρέμβαλα, κύμβαλα, κρόταλον, ζιλια.
 Cemprennara, οὐδ. προσκόπτω, προσκρούω, σκοντάπτω.
 Cena, ὁ, δείπνον, δείπνος.
 Cenacolo, ἀρ. δειπνητήριον· ἀνώγειον, ὑπερῶν.
 Cena domini, ἡ μεγάλη Πέμπτη.
 Cenante, ὁ δειπνῶν ἢ δειπνήτης, δαιτυμῶν, σύνδειπνος.
 Cenare, οὐδ. ἐν. δειπνῶ· τρώγω.
 Cenata, ὁ, δείπνος, δείπνον.
 Cenatore, ἀρ. ὁ δειπνῶν.
 Cenatorio, ἐπίθ. δειπνητικός.
 Cenceria, ὁ, τὰ ράκη, κουρέλια.
 Cenciajo, λῆρος, ἄθρυμα.
 Cenciaj(uó)jo, ἀρ. ρακ(ι)οπώλης.
 Cencinquanta, ἑκατὸν πενήτηκοντα.
 Cencinquantaquattro, ἑκατὸν πενήτηκοντα τέσσαρα.

Cencio, ἀρ. ρίκος, ράκιον, κουρέλι· ἱματισμός· οἰκοσκευή, ἐπιπλα, σκευή, ρουχικά.
 Cenciolo, ράκινος, ρακίος, ρακώδης· ρακώδης, ρακώδης, ρακιδότης, κουρελλιάρης.
 Cenciano, ἀρ. καγγιός, κέγχραμος, κέγχραμιάς, σκαλις.
 Cencio, ἀρ. ὄφις, καγγρίας, καγγιός, καγγιόνης· κέγχρος, καγγί.
 Cencologia, ὁ, φιλ. κενολογία.
 Ceneraccio, ἀρ. ὑποστάθλη.
 Ceneraciolo, ἀρ. κονιατήρ, στακτώπανον ἢ μπουγαδόπανον.
 Cenerata, ὁ, κονία (τέφρας), ρύμια, θαλάσσιακτη.
 Cenero, ὁ, τέφρα, σπιδός, στάκτη.
 Cenerella, ὁ, λιτόν (πενιχρόν, πτωχόν) δείπνον.
 Cenerentola, ὁ, παραμαγαίριστα.
 Cenerino, σποδιστής, τεφρώδης, τεφροειδής, στακτερός.
 Ceneroso, τεφρώδης, ἄνευρος, στακτωμένος.
 Cenetta, ὁ, δειπνῆριον, δειπνίδιον.
 Cenigia, ὁ, αἰθάλη, σποδός, χέβολη.
 Cenino, ἀρ. δειπνῆριον, δειπνίδιον.
 Cenuamella, ὁ, κάλαμος, (τιτῶνας) αὐλός· πλ. τὰ κρέμβαλα, κύμβαλα, ζιλια· κρεμβαλιστής, κυμβαλιστής.
 Cenno, ἀρ. νεύμα· σημεῖον· νεύσις.
 Cennovanta, ἑκατὸν ἐνενηκοντα.
 Cennovantesimo, ἑκατοστὸς ἐνενηκοστός.
 Cennovantunesimo, ἑκατοστὸς ἐνενηκοστὸς πρῶτος.
 Cennovantuno, ἐνενηκοντα ἐνά.
 Ceno, ἀρ. βόρβορος, ἑλύς.
 Cenobio, ἀρ. ἐκκλ. κοινοβίον.
 Cenobian-aga, -iano, σύνθετος, κυψελώδης, κυτταρώδης.
 Cenobita, ἀρ. ἐκκλ. κοινοβιότης.
 Cenobitico, κοινοβιακός.
 Cenologia, ὁ, κενολογία, ἰατρῶν πολλῶν συμφοσίων.
 Cenosi, ὁ, ἰατρ. κένωσις.
 Cenotafio, ἀρ. φιλ. κενωτάφιον.
 Cenotico, ἐπίθ. ἰατρ. κενωτικός.
 Cenquaranta, ἑκατὸν τεσσαράκοντα.

Cenquarantotto, ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὄκτω.
 Cenquarantesimo, ἑκατοστὸς τεσσαρακοστὸς ἕκτος.
 Cenquattordicesimo, ἑκατοστὸς δέκατος τέταρτος. [ρες.
 Cenquattordici, ἑκατὸν δέκα τέσσα.
 Cenquindicesimo, ἑκατοστὸς δέκατος πέμπτος.
 Cenquindici, ἑκατὸν δέκα πέντε.
 Censessanta, ἑκατὸν ἐξήκοντα.
 Censessantaduesimo, ἑκατοστὸς ἐξηκοστὸς δεύτερος.
 Censessantesimo, ἑκατοστὸς ἐξηκοστός.
 Censolanta, ἑκατὸν ἑβδομήκοντα.
 Censettanaduesimo, ἑκατοστὸς ἑβδομηκοστὸς δεύτερος.
 Censettantesimo, ἑκατοστὸς ἑβδομηκοστός.
 Censo, ἀρ. κῆσος, τίμησις, τίμημα, φόρος, δημοσία πρόσδοσις· κτήματα, περιουσία, πρόσδοσις, εἰσδήμα· (ἀν)ῆμοιθί· κατάλογος· ἀπογραφή τιμητική· ἀπογραφή· ἡ νμ. σύστασις ἐκφορίου προσόδου.
 Censurato, ἀρ. τιμητρία, ἡ τοῦ τιμητοῦ (τιμητικῆ) ἀρχή.
 Censore, ἀρ. κήσωρ, τιμητής· ἐπικριτής, ἐπιτιμητής, ἐπόπτης, ἔφορος· ἢ ἔφορις, ἐποπτεία.
 Censorio, ἐπίθ. τιμητικός.
 Censualista, ἀρ. νμ. ἄρχων πρόσδοσις ἢ ἔγγειον φόρον ἀπολαμβάνων.
 Censuario, ἐπίθ. νμ. ὑποτέλης.
 Censura, ὁ, τιμητρία· ἔξεσις, ἐπικρισις, λογοκρισία· la —, οἱ λογοκριταὶ ἐπιτίμιοι.
 Censurabile, ἐπιλήψιμος.
 Censurare, ἐπικρίνω, ἔξετάζω.
 Censuratore, ἐπικριτής, ἐπιτιμητής, ἔξεταστής.
 Centauro, ἀρ. κένταυρος, ἀστερισμός, κενταυρίς, κενταύριον.
 Centellata, ἐν. πίνω ρουφηκτά.
 Centellino, ἀρ. ρουφηματιά.
 Centello, ἀρ. σκάσις, ρουφηματιά.
 Centenaria, ὁ, νμ. ἡ παραγραφή τῆς ἑκατονταετηρίδος.

Centenario, εκατοντούτης.
 Centesima, θ. εκατοστημόριον, ἴδιαι :
 Centesimo, ἄρ. εκατοστημόριον ἐπίθ.
 εκατοστός· εκατονταπλάσιος, εκα-
 τονταπλάσιων.
 Centigramma, ἄρ. μβμ. εκατόγραμμα.
 Centilitro, ἄρ. μβμ. εκατοστόλιτρον.
 Centina, θ. ἄρχτ. ἄψις, ξύλινον τό-
 ξον, σχέδιον ἢ τύπος.
 Centinajo, ἄρ. εκατοντάς.
 Centinare, ἐν. ἄρχτ. τίθημι τὴν ἀ-
 ψίδα· καμαρῶ, ἀψιδῶ.
 Centinato, ἐπίθ. θαλωτός.
 Centinatura, θ. καμάρωσις, ἀψιδω-
 σις· ἄψις, καμάρα, θόλος, στοά.
 Cento, ἑκατὸν· μυρίοι, ἄπειροι· εκα-
 τοντάς· πλ. εκατοντάδες, μυριάδες.
 Centocapi, ἐπίθ. εκατοντακέφαλος.
 Centosinquanta, ἑκατὸν πενήκοντα.
 Centodiciannovesimo, εκατογὼς δέ-
 κατος ἔνατος.
 Centodiecesimo, εκατοστὸς δέκατος.
 Centodicesimo, εκατοστὸς δέκατος
 δεῦτερος.
 Centogamba, ἄρ. σκολόπενδρα.
 Centomani, ἐπίθ. εκατόγχειρ.
 Centomila, ἐπίθ. ἀριθμ. ἑκατὸν χι-
 λιάδες.
 Centonchio, ἄρ. φυτόν.
 Centone, ἄρ. κέντρον.
 Centonizzare, ἐν. ποιῶ κέντρονα.
 Centonodi, ἄρ. πολύγωνον.
 Centonovantesimo, εκατοστὸς ἐνε-
 νηκαστός.
 Centopelo, ἄρ. δακτύλος.
 Centoquarantanesimo, εκατοστὸς
 τεσσαρακαστός ἔνατος.
 Centoquarantasette, ἑκατὸν τεσ-
 σαράκοντα τέσσαρα.
 Centosedicesimo, εκατοστὸς δέκατος
 ἕκτος.
 Centosimilionesimo, εκατοστὸς εκα-
 τονμυριαστός ἕκτος.
 Centottanta, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.
 Centottantamila, ἑκατὸν ὀγδοήκον-
 τα χιλιάδες.
 Centottesimo, εκατοστὸς ὀγδοός.
 Centoventi, ἐπίθ. ἀριθμ. ἑκατὸν εἴ-
 κοσις.

Centrale, ἐπίθ. κεντρικός.
 Centrato, καμαρωτός, καμπύλος.
 Centreggiare, οὐδ. τείνω πρὸς τὸ
 αὐτὸ κέντρον, ἰσορροπῶ, στρέφω.
 Centrico, ἐπίθ. κεντρικός.
 Centrifugo, ἐπίθ. κεντρόφυξ.
 Centrino, φάκαινα, θάινα.
 Centripeto, ἐπίθ. κεντροδαρής.
 Centro, ἄρ. κέντρον.
 Centroriparia, θ. κεντροβαρική.
 Centrosopia, θ. μβμ. κεντροσκοπία.
 Centrovale, ἄρ. ἀνατ. κέντρον ὠσειδῶς.
 Centumvirale, ἐπίθ. τῶν ἑκατὸν ἀν-
 δρῶν.
 Centumviri, ἄρ. πλ. οἱ ἑκατὸν ἄν-
 δρες.
 Centuno, ἑκατὸν καὶ εἰς· μυρίοι.
 Centuplicare, ἐν. εκατονταπλασιάζω.
 Centuplicato, ἐπίθ. εκατονταπλάσιος.
 Centuplo, ἐπίθ. εκατονταπλάσιος.
 Centuria, θ. εκατοστὸς, ἑκατοντάς·
 εκατοντακτηρίς, εκατοντακτηρία.
 Centuriare, ἐν. διαιρῶ εἰς λόγους.
 Centurione, ἄρ. κεντυρίων, ἑκατόν-
 ταρχος, λοχαγός.
 Ceraceo (rianta), κρόμμυον.
 Ceratasio, τόπος ἐν κήτῳ.
 Cerajja, θ. πρέμνον, στελεχος.
 Cerraro, ἐν. καὶ οὐδ. ριζοβλάθ.
 Cerrata, θ. στελέχη δένδρων.
 Cerro, ἄρ. στελεχος, κορυφή, πρέ-
 μνον· ἡλίθιος, βλάξ, εὐήθης, ἀβέλ-
 τερος, μαρῖς, ἀνόητος, κούτσουρον·
 βολβός ἢ ρίζα· ἱππομῖς, φιλοδώρη-
 μα, δένδρον· γένους· ρίζα, ἀρχή, κα-
 ταγωγή, οἶκος, γενεά, γένος· ἢ λαϊ-
 κητόμοι· ξύλον, χοινίς, ποδοκάρκη,
 ποδοστράχην· δεσμός.
 Cera, θ. κηρός· κηρον, λαμπάς, κερ-
 ῖς· ἄψις, μορφή· πρόσωπον.
 Cerajuolo, ἄρ. κηροποιός.
 Cerallacca, κηρός σημαντήρ, ἰαπωνι-
 κός κηρός, βουλοκέρι.
 Cerastoro, ἐπίθ. κερασφόρος.
 Cerasmo, ἄρ. κέρασμα.
 Cerasta, θ. κεράστης (ὄψις).
 Ceratiasi, θ. χειρ. κερατῖσις.
 Ceratiare, ἐν. περιτίθημι, περιβάλλ-
 ω.
 Ceratite, ἄρ. εἶδος λίθου.

Ceratocela, ἄρ. χειρ. κερατοκλήη.
 Ceratoglossa, ἐπίθ. κερατόγλωσσος.
 Ceratoide, θ. κερατοειδής χιτών· κε-
 ρατοφόρον φυτόν.
 Ceratoliti, ἄρ. πλ. κερατόλιθοι.
 Ceratomalagma, θ. φαρμ. κηρόλαδον.
 Ceratonia, κερατά, κερατωνία.
 Ceratonisi, θ. χειρ. κερατόνυξις.
 Ceratosanto, ἄρ. φυτόν.
 Ceratotomia, θ. χήραξις τοῦ κερα-
 τοειδοῦς χιτῶνος, κερατοτομία.
 Ceratotomo, ἄρ. χειρ. κερατότομον.
 Cerazia, κερατῖς κομήτης.
 Cerazione, θ. χήμα, κήρωσις.
 Cerbera sfigo, θ. ἔντομον.
 Cerbereo, ἐπίθ. τοῦ Κερέβου.
 Cerbero, ἄρ. Κερέβος· εἶδος τρι-
 κλῆς μαγείας· κακολόγος.
 Cerbiatto, ἄρ. νεβρός, ελαφάκι.
 Cerbottana, θ. θυκλήη.
 Cerco, θ. ζήτησις, ἐξέτασις, ἔρευνα·
 ἐπαίτησις.
 Cercabile, ἐπίθ. ζητητός.
 Cercamento, ἄρ. ζήτησις.
 Cercante, ἐπίθ. ἐπαίτης.
 Cercare, ἐν. ἐποδεύω, (ἐπι)σκοπῶ,
 ἐξετάζω· ἐπιμελοῦμαι, προσπαθῶ·
 ἐπαφῶμαι, ἐπιδοθεῖν· ψηλαφῶ· ἐξε-
 τάζω, ἔρευνῶ· ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ,
 ἐξετάζω· γυρεύω δι(ἀν)ερευνῶ· προσε-
 κτικῶς, ἀναγιγνώσκω· ἰχνηλατῶ· ἀνε-
 χλεύω· (ἀπ)αίτῶ, ζητῶ· προμηθεύω
 φρονιζῶ· σκαλεύω, σκαλεῖν· (ἀπο)-
 γεύομαι, δοκιμάζω· (ἀπο)δια)πει-
 ρῶμαι· πυνθάνομαι· ἐρωτῶ, αὐτί.
 περισκοπῶ (ζητῶ, γυρεύω) περὶ ἐμαυ-
 τόν· οὐς. ζήτησις, ἔρευνα.
 Cercato, ἐπίθ. περιεργός, παράξενος,
 ἐπιτετηθευμένος.
 Cercatore, ἐπαίτης, ζητιάνω.
 Cercatore, trico, (ἀν)ίχνευτής, ἔρευ-
 νητής· μικρὸν τηλεσκοπίον.
 Cerchia, περιτείλιγμα.
 Cerchiaja, θ. εἶδος δικτύου, ὑποχή,
 ἀπόχη.
 Cerchiajo, ἄρ. στεφανοποιός.
 Cerchiamento, ἄρ. δίσκος διὰ στεφάνων.
 Cerchiare, ἐν. περιτίθημι, περιβάλλ-
 ω, (περι)κυκλῶ· περιδέω.

Cerchiaia, θ. ἐσχάρα.
 Cerchio, ἄρ. κύκλος· περιφέρεια· στα-
 σήνη, στέφανος· γύρος· κίρκος· περι-
 βολος, περίφραγμα, τείχη.
 Cerchione, ἄρ. πλάξ σιδηρᾶ.
 Cercoine, ἄρ. κολλύρα, κουλλούρα,
 στεφάνη τριζίνη.
 Cercinasmo, ἄρ. ἱατρ. κερκασιμός.
 Cerco, πθ. μτχ. ἀντι Cercato· οὐς.
 τόπος μαστιγῆς (διερευνηθείς)· ἴδιαι
 Cerchio· κίρκος, πλατεῖα· ἴδιαι Cerco·
 Chericco.
 Cercope, κέρκωψ· κερκασιμός.
 Cercopiteco, ἄρ. κερκοπίθηκος.
 Cercosi, θ. χειρ. κέρκωσις.
 Cercuro, ἄρ. ἀρχλ. κερκούρος.
 Cereale, ἐπίθ. δημητριακός, οὐς· πλ.
 οἱ δημητριακοὶ κερκοί.
 Cerepilla, θ. ἱατρ. παρεγκεφαλῆτις.
 Cerebello, ἄρ. παρεγκεφαλῆτις.
 Cerebrale, ἐπίθ. ἐγκεφαλικός.
 Cerebriforme, ἐγκεφαλοειδής.
 Cerebrit-e,-ide, θ. ἱατρ. ἐγκεφαλῆτις.
 Cerebro, ἄρ. ἐγκέφαλος.
 Cerebropatia, θ. ἱατρ. ἐγκεφαλοπάθεια.
 Cerebro-rachitico, ἐγκεφαλοραχιτι-
 κός.
 Cerezo, ἄρ. κηρόλαδον, κηρολοιφή.
 Cerimonia, θ. τελετή· διατύπωσις·
 φιλοφρόνησις, φιλοφροσύνη, περιπαίτη-
 σις, ὑποχρέωσις.
 Cerimoniale, ἄρ. τὸ τυπικόν· ἐπίθ.
 τῆς τελετῆς ἢ τῶν τελετῶν.
 Cerimoniere, ἄρ. τελετάρχης.
 Cerimoniosamente, φιλοφρόνως.
 Cerimonioso, φιλόφρων.
 Cerene, ἄρ. ἐμιτλαστρον.
 Cereo, ἐπ. κήρινος· ἢ οὐς, κηρός.
 Cereolito, θ. κηρόλιθος.
 Cerepisseo, ἄρ. φαρμ. κηρόπισσος.
 Cerezo, θ. ἀστρ. Δημήτηρ, εἰς τῶν
 πλανητῶν· Δημήτηρ, ὁ αἴτιος, τὰ
 γεννήματα.
 Ceretta, θ. κηρωτόν.
 Cersoglio, ἄρ. σκάνδιξ ἢ σκάνδυξ,
 χαιριφύλλον, ἀνθρίσις, ἀνθρίσκ(ι)ον.
 Cersuglio, πλοκαμίς.
 Cerzoi, ἄρ. πλ. ἱερ. Ἑλλ. κήρυκος.
 Cerimonia, πομπή.

Cerimoniare, έν. φιλοφρονούμαι.
 Cerimoniaste, άρ. ό λίαν φιλοφρονη-
 τικός, περίσσειητικός.
 Cerina, θ. χημ. κηρίνη.
 Cerinto, άρ. κήρεθος, έριθάκη.
 Cerpa, θ. έκλογή, διαλογή χωρισμός,
 διαίρεσις.
 Cérneochiare, ούδ. συναχθε δια(έκ)-
 λέγω.
 Cérneochio, άρ. κίκιννος, βόστρυ-
 χος, πλόκαμος, πλοκαμιά, Ίδε Cer-
 nitojo.
 Cérnere, έν. διακρίνω, χωρίζω, δια-
 (έκ)λέγω, κοσκινίζω, καθορώ, συνο-
 ρώ, βεβαίω, εδρίσκω.
 Cernia, θ. είδος Ιχθύος.
 Cernida, θ. στρατός έξ Ιδιωτών.
 Cerniera, θ. έρηλις, γύγλυμος.
 Cernitojo, άρ. ράβδος.
 Cernitore, teica, κοσκινηστής.
 Cernuare, ούδ. κubiστώ, πίπτω πρη-
 νής. [ταυριστής.
 Cernuatori, άρ. πλ. κubiστής, πε-
 Cero, άρ. κηρός, λαμπάς.
 Ceroceemo, κηρέλαιον, κήρωμα.
 Cerodato, άρ. αύλδς κηρόδετος, εύ-
 ριγξ.
 Ceroens, άρ. φρμ. κηρόοιον έμπλα-
 στρον.
 Ceroferario, λαμπαδηφόρος.
 Cerofori, άρ. πλ. κερασφόρα ζώα.
 Cerografia, θ. κηρογραφία.
 Cerografo, άρ. κηρογράφος.
 Ceroide, έπίθ. κηροειδής.
 Ceroma, άρ. κήρωμα, παλαιστρα, ά-
 θλητήριον κήρωμα.
 Ceromanzia, θ. φιλ. κηρομαντεία.
 Ceromele, κηρόμελι.
 Cerona, θ. μεγάλον πρόσωπον.
 Ceropene, πίσσα.
 Ceropiano, άρ. φρμ. κηρόπισσος.
 Ceroplasta, άρ. κηροπλάστης.
 Ceroplastica, θ. κηροπλαστική.
 Ceroso, έπίθ. κηρώδης.
 Cerossilo, άρ. κηρόφυλον.
 Cerostirato, έπίθ. κηρόστρωτος.
 Cerottino, άρ. μικρόν κηρωτόν.
 Cerotto, άρ. κηρός, κηρίων κηρω-
 τή κηρωτόν.

Cerretano, άγούρης, θαυματοποιός,
 μάγος, γόης.
 Cerreto, άρ. δρυμός, δρυμόν.
 Cerretta, θ. άγρία σπάρτος κηρίς.
 Cerro, άρ. άσπρις, είδος δρυός, θύ-
 σανος, κροσσός, πλόκαμος.
 Certame, άγών, μάχη, πόλεμος, ά-
 μιλια συναγωνισμός.
 Certamente, βεβαίως, σαφώς.
 Certare, ούδ. αγωνίζομαι, (δια)μά-
 χομαι, άμιλλώμαι, συναγωνίζομαι.
 Cartazione, θ. άγών, άγωνισμα, άγω-
 νισμός, φιλονεικία, δίκη.
 Certezza, θ. βεβαιότης.
 Certificamento, (δια)βεβαιώσις.
 Certificare, έν. (δια-)έπι)βεβαιώ, μαρ-
 τυρώ, πιστοποιώ.
 Certificato, άρ. πιστοποιητικόν.
 Certitudine, θ. βεβαιότης.
 Certo, άρ. βεβαιότης, τδ βέβαιον πρά-
 γμα, έπίθ. βέβαιος, άληθής, άναμ-
 φιστος, || άντων. τίς, || έπίρ. βε-
 βαιώς, άληθώς.
 Certoio, άντων. έν χρήσει εις τόν
 πληθυντικόν τινός.
 Ceruleorinito, έπίθ. κυανοχαίτης.
 Ceruleo, κυάνειος, κυανός.
 Ceruleocéfalo, άρ. κυανοκέφαλος.
 Cerumo, άρ. κυψίλη, ύλη του ώτός.
 Ceruminoso, έπίθ. άνατ. κυψελώδης.
 Cerusia, χειρουργία.
 Cerusico, άρ. χειρουργός.
 Cerussa, θ. ψι(μ)μύδιον, φυκισίδι.
 Cerva, θ. έλαφος.
 Cervellaccio, άρ. κενή κεφαλή, ένήρ
 Ιδιότροπος.
 Cervellaggine, θ. δυσκολία, Ιδιότρο-
 πία, δυστροπία.
 Cervelletto, παρεγκεφαλις.
 Cervelliera, περικεφαλαία.
 Cervellinaggine, θ. άβουλία, άπερι-
 σκεψία, μωρία, άνοησία.
 Cervellino, άρ. κάλυμα, έπίθ. άνοος
 άσύνετος, άκριτος, κοψός, δύσκολος,
 δύστροπος, Ιδιότροπος.
 Cervello, άρ. εγκέφαλος, νοός, πνεύ-
 μα, κρίσις, εύφυία, μεγαλοφυία, δύσ-
 κολος, Ιδιότροπος, άσύνετος, άκρι-
 τος, κοψός.

Cervellone, άρ. μέγας νοός, μεγα-
 λοφυία, δύσκολος, Ιδιότροπος, άσύ-
 νετος, άκριτος, κοψός.
 Cervelluto, συνετός, έμφρων, νουε-
 χής, έξέφρων, φρόνιμος.
 Cervelluzzo, άρ. Ιδιότροπος.
 Cervetta, θ. μικρά έλαφος.
 Cervetto, άρ. νεβρός, έλαφάκι.
 Cervia, θ. ή έλαφος.
 Cervicale, έπίθ. αύχένιος.
 Cervice, θ. αύχην (όλη ή) κεφαλή.
 Cervico-mastoideo, τραχηλομαστο-
 ειδής.
 Cervico-nasale, τραχηλορρινικός.
 Cervico-nasopolare, τραχηλωμοπλαί-
 τιος.
 Cervicoso, Ισχυρογνώμων, δύσπιστος,
 άσπειθής.
 Cervico-tubico, αύχονοχόνδριος.
 Cerviere, άρ. λύγξ.
 Cerviero, έπίθ. του λυγξός.
 Cervile, έπίθ. έλάφειος.
 Cervino, έπίθ. έλάφειος.
 Cervio, άρ. έλαφος.
 Cerviolto, άρ. νεβρός.
 Ceruo, άρ. έλαφος.
 Cervoglia, θ. ζώος.
 Cervogara, έν. μν. άγγέλλω, πλη-
 ροφορώ, || αύτπ. βεβαιούμαι,
 Cerziotazione, θ. νμ. τδ άγγέλλειν
 τινί τι.
 Cesaro, άρ. Καίσαρ, Βασιλεύς.
 Cesareo, έπίθ. καισάρειος, καισαρια-
 νός, βασιλικός.
 Cesaria, θ. κόμη.
 Cesariano, μονομάχος καισάρειος.
 Cesellamento, άρ. τάρνευμα, σμι-
 λευμα, σκέλισμα.
 Cesellare, έν. ταρνεύω, σμιλεύω, γλύ-
 φω, σκαλίζω.
 Cesellatore, άρ. ταρνευτής, σμιλευ-
 τής, γλύπτης, γλυφεύς.
 Ceselletto, άρ. σμιλίον.
 Cesellino, σμιλίον.
 Cesello, άρ. σμιλη, γλύφνον.
 Cesio (occhio), γλαυκός, οφθαλμός.
 Cesoje, θ. πλ. ψάλλε, ψαλλίδι.
 Cesone, άρ. νομισματοθήμον.
 Cesposito, έπίθ. χλοερός.

Cespro, άρ. χλόη, θάμνος.
 Cesrugliato, δασύ, ώς χλόη, χλοερός.
 Cesruglietto, άρ. μικρά χλόη, θά-
 μνιον.
 Cesruglioso, έπίθ. πλήρης χλόης,
 χλοερός, θαμνώδης, εύχλος.
 Cessagione, θ. παύσις, άνάπαυσις,
 άπραξία, έργία, διάλειψη, διακοπή,
 άπο(άνα)χώρησις.
 Cessame, άρ. χλιδος ή χλιδος, συμ-
 φετός, σκόδαλα, σκευαλλοματα, (ά-
 πο)καθέρματα.
 Cessamento, άνάπαυσις, έργία.
 Cessante, άρ. παραβύτης, νμ. άρει-
 λότης διακόψας τας πληρωμάς του,
 έπίθ. νμ. κωλύόμενος, παύμενος.
 Cessare, ούδ. έώ τι, λήγω, παύομαι,
 άναβάλλομαι, άπέχομαι, παύομαι,
 παραλείπω, ούδ. και αύτπ. άφίστα-
 μαι, άπέχω, άπο(άνα)χωρώ, άπέ-
 χομαι, παύομαι, έν έκ(δια-)άπο)-
 φεύγω, άπαλλάττω, άποκινώ, άφι-
 στημι, (άπο)μακρύνω, άναβάλλω ή
 τελειώ, προξιν τινα.
 Cessatore, τινος, ό παύόμενος κτλ.
 Cessazione, θ. παύσις, διακοπή, τέ-
 λος, άποπεράτωσις.
 Cessivo, άρ. κόπος, κοπρία.
 Cessionario, άρ. νμ. έκδοχεύς.
 Cessione, θ. παραχώρησις.
 Cesso, πδ, μτχ. άντι Cessato, ούα. Ίδε.
 Cessazione, Ίδε Allontanamento.
 άπόπατος, άναγκάτον ή χρεία, φό-
 ρος, ύποχρέωσις.
 Cesta, θ. κίστη, καλάθιον, κλιστρον,
 κύρτος, κύστη.
 Castaccia, θ. σκατοκλάθον.
 Castagolo, άρ. καλαθοποιος.
 Castalla, θ. μικρά κύστη καλάθιον.
 Castellina, θ. μικρά κύστη, καλάθιον,
 Castellino, καλάθιον, ταλαρίσι.
 Castello, άρ. καλάθιον κλιστριον.
 Castifori, άρ. πλ. φιλ. κιστοφόροι.
 Castino, άρ. άμαξάκιον.
 Castiro, ούδ. χλοάζω, φυλλάζω.
 Castito, δασύς, πυκνόφυλλος.
 Cesto, άρ. πολύκαυλον φυτόν, θάμνος,
 ό ίμας των πυγμάχων, πυγμαχία,
 πυγμή, κιστός.

Castro, ἄρ. κίστρον.
 Cestulo, πολύφυλλος, πυκνόφυλλος.
 Casura, θ. φιλ. κοπή, τομή.
 Celaceo, κητώδης, κητοειδής.
 Cetera, θ. κιθάρα· ἄσπις· καὶ τὰ ἐξῆς κτλ. σκευασία, ραδιουργία, πεμπλοκή· συκοφαντία.
 Ceterante, ἄρ. καὶ θ. κιθαριστής.
 Ceterato, οὐδ. καθαρίζω.
 Ceterato, ἀσπιδοφόρος· ἔχων καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ceteratojo, ἄρ. κιθάρισμα.
 Ceteratore, ἄρ. κιθαριστής.
 Cetereggiare, οὐδ. καθαρίζω.
 Ceterista, ἄρ. κιθαριστής.
 Ceterizzare, οὐδ. καθαρίζω.
 Ceto, ἄρ. κήτος, φάλαινα· τόξισ, σόλλογος, συνέλευσις, δημήγυρις.
 Cetologia, θ. κητεολογία.
 Cetra, θ. κιθάρα· κίστρα.
 Cetraea, θ. σπληνοδότανον.
 Cetragulo, ἄρ. νεράντζι.
 Cetrasiero, ἀσπιδοτοξοφόρος.
 Cetrare, οὐδ. καθαρίζω.
 Cetrina, θ. μελισσόχαρτον.
 Cavatalo, ἄρ. γημ. ἄλας.
 Che, ἄντων. δε, ἦ, θ, ἢ ὅστις, ἦτις, ὅ, τι· συνδ. δεῖ ἢ νὰ διὰ τί, διότι· ἐπειδὴ· ἵνα, ὅπως, ὥστε· ἕως, μέχρι· οὐδ' ἢ, εἰμή, παρὰ· ἢ, παρὰ, ὥστε· νὰ ἢ εἶθε· ἐπίρ. μέρος μὲν, μέρος δὲ πρῶτόν τε.
 Che che, ἄντων. δε, τι δήποτε· ἐπίθ. ἴδε Qualunque· οὐδ. ἄν καὶ, καίπερ, καίτοι.
 Ch' è ch' è, ἐπίρ. καθ' ἑκάστην στιγμήν· συχνά· ἐντοτε.
 Che che sia, ἄντων. ἄρ. θ, τι δήποτε.
 Che è quanto dire, τοῦτ' ἔστι.
 Cheilalgia, θ. ἱατρ. χειλαλγία.
 Cheilocace, ἄρ. χειρ. χειλοκάκη.
 Cheilofimo, ἄρ. χειρ. χειλιόφιμα.
 Cheilone, ἄρ. οἶδημα τοῦ χειλούς.
 Cheilorragia, θ. χειρ. χειλορραγία.
 Cheirismo, ἄρ. φυσ. χειρισμός.
 Cheirotomia, θ. ἀρχλ. χειροτομία.
 Cheirotteri, ἄρ. πλ. χειρόπτερα.
 Chele, θ. πλ. χηλαί.
 Cheli, θ. χέλυς, μουσικὸν ὄργανον.

Chelidonio, ἄρ. χελιδονίας, ζέφυρος· χελιδόνιον, ἐριοῦχον πράσινον.
 Cheliforme, partí—i, κεφαλαί.
 Chelone, ἄρ. χημ. καὶ χειρ. χελώνη.
 Chelonia, θ. χελώνη ἢ θαλασσία, χελωνία· χελώνη ἢ χελώνετον.
 Chelonii, χελωνοειδῆ ἔρπετά.
 Chelonio, ἄρ. χελώνετον, τὸ κούρτωμα.
 Chelotomia, θ. χειρ. κηλοτομία.
 Chemite, θ. εἶδος πολυτίμου λίθου.
 Chemosi, ἄρ. χειρ. χήμωσις.
 Chenaloro, ἄρ. χηνάλωπηξ.
 Chenico, θ. ἀρχλ. χοτίνιξ.
 Chenisco, ἄρ. χηνίσκος.
 Chenoboscio, χηνοτροφεῖον.
 Chenopodes, τὰ χηνοποδοειδῆ.
 Chenopodio, ἄρ. χηνόπους.
 Chenotrofio, χηνοτροφεῖον.
 Chento, τίς, ὅποιος· πῶτος· ὅστις ἄν, ὅστις δήποτε.
 Che però, ὅταν, διό, διὰ τοῦτο.
 Cherria, θ. θρίσσις θρίσσα.
 Che pro? ὅποιον κέρδος;
 Cheradi, θ. πλ. χειρ. χιραδές.
 Cherafosino, θ. εἶδος περαφροσύνη.
 Cheretrofio, ἄρ. φιλ. χοιροτροφεῖον.
 Chericia, θ. κουρά τῶν ἱερωμένων.
 Chericale, ἐπίθ. κληρικῶς.
 Chericale(s)mento, ἐπίρ. κληρικῶς.
 Chericato, ἄρ. κληρικὸν τάγμα· ἢ κληρικός, τὸ ἱατρικὸν κληρικῶς, ἱεραύς· ἢ ἐπίθ. κληρικῶς.
 Cherico, ἄρ. κληρικῶς· ἀναγνώστης, ἢ κληρικῶς· πεπαιδευμένος, λόγιος.
 Chericuto, ἐπίθ. χειροτονημένος.
 Chermes, ἄρ. κόκκος.
 Chermisi, κόκκινον χροῖμα, κερμίζι· κόκκος, κερμίζι ἢ κρινόκοκκι.
 Chermisino, ἴδε Chermisi· ἐπίθ. κόκκινος, κοκκοθαφής.
 Chernipe, θ. ἀσχλ. χερνίψ.
 Cherofillo, χαιρέφυλλον.
 Cheropiatto, ἄρ. χοῦρος ποτάμιος.
 Cherotrofio, ἄρ. φιλ. χοιροτροφεῖον.
 Chersoa, θ. χερσαία ἔχιδνα.
 Chersido, ἄρ. χέρσιδος.
 Chersoneso, χερσονήσος.

Cherubico, ἐπίθ. χερουβικός.
 Cherubino, ἄρ. τὰ χερουβίμ, ἐπίθ. χερουβικός.
 Cherya, θ. φρμ. κρότων.
 Che si che si, φράσις ἀπειλητική.
 Chetamente, ἡσυχῆ· ἡσυχῶς· κρυφίως· ἴδια, κατ' ἴδιαν· ἀταράχως.
 Chetanza, ἡσυχία.
 Chetare, πρᾶνθον· ἐξοφλῶ· ἢ αὐτπ. ἡσυχάζω, σιγῶ, σιωπῶ.
 Chetazza, θ. ἡσυχία, σιωπή.
 Cheticholl-a-i, (a) ἐπίρ. ἡσυχῶς· κρυφίως, κατ' ἴδιαν, ἀταράχως.
 Cheto, ἐπίθ. ἡρεμάτος, ἤσυτος, σιγῆλος, σιωπηλός· ἀπόρητος, κρυπτός, μυστικός· ἐξοφληθεῖς.
 Cheton chetone, ἐπίρ. ἡσυχώτατα.
 Chetone, ἡσυχῶς, σιωπηλός.
 Chetofine, ὅ, τι ἀήποτε.
 Chexamancho, θ. φρμ. χεζανίγκη.
 Chi, ἄντ. ὅστις, ὅποιος, ἦτις κτλ. τίς ὅστις· ὅστις ἄν, ὅστις δήποτε, ὅστισοῦν, ὅ, ἄν· ἴαν τις· τίς; ποτός; οὐδ. οὐσία.
 Chedresasco, ἐπίθ. κιαδρέσιος.
 Chiacchi bichiaschi, ἀνοήσιαι.
 Chiacchiera, θ. λήρος, φλυαρία, παύγια· λήρος, φλυαρία, μωρολογία· ἀδόλεσχος, φλυαρός, μωρολόγος.
 Chiacchieramento, φλυαρία, λήρος, ψευδὴς φήμη.
 Chiacchierare, οὐδ. μωρολογεῖν.
 Chiacchieratore, trice, φλύαρος.
 Chiacchierina, φλύαρος.
 Chiacchierino, φλύαρος, μωρολόγος.
 Chiacchierio, ἄρ. λήρημα, φλυαρία μωρολογία.
 Chiacchierone, ἄλλος, φλύαρος, μωρολόγος.
 Chiacchillare, οὐδ. ἀδόλεσχῶ.
 Chialto, ἄρ. ἐνόησις, ἄχθος, βέλος, ἀήθια· διαφορά, δίκη.
 Chiamata, θ. κλήσις· ἐκλογή.
 Chiamamento, ἄρ. κλήσις· ἐπίκλησις, ἐπιφώνησις, ἀνάκλησις· ἀτρησις.
 Chiamare, ἴν. καλῶ· καλῶ, προσεγορεύω, θοιμάζω· αἰτιῶ, ζητῶ· ἐπικαλοῦμαι· ἐκλέγω, χειροτονῶ, ἀ-

ναγορεύω· μεταχειρίζομαι· δίδωμι· κρίζω τι· κρίζω, κραιγάζω, φωνάζω· ὀδοῦμαι, αἰτοῦμαι, ἱκετεύω, παρακαλῶ· αὐτπ. καλοῦμαι, προσεγορεύομαι, ἀκούω, θοιμάζομαι· διαμαρτύρομαι, διαμαρτυροῦμαι.
 Chiamata, θ. κλήσις· ἐκλογή, ἀναγόμεναις· διορισμός· φῦσις, ευφυία, ἱκανότης· παραπιμπή· τὸ ἐμβατήριον· ἀνάκλησις.
 Chiamativo, ἐπίθ. κλητικῶς.
 Chiamato, ἐπικεκλημένος· ἢ οὐδ. κλητικός.
 Chiamatore, trice, δ. καλῶν, κλητήρ.
 Chiamora, ἄρ. βγή, κραυγή, φήμη.
 Chiana, θ. τέλιμα, ἔλος, βάλτος.
 Chiappa, θ. πρᾶγμα εὐχολον εἰς λήψιν· γλαυτός, πηγῆ, κολομήριον.
 Chiappare, ἴν. καθικνοῦμαι, τυγχάνω, ἐδρίσκω· καταλαμβάνω.
 Chiarpino, ἄρ. ἄρκτος ἢ πύθηκος.
 Chiarpino, ἄρ. σημάτι (ἐπὶ κακοῦ).
 Chiarpola, θ. λήρος, πρᾶγμα ἀσημαντόν· οὐδαμινός, κούφος, μάταιος.
 Chiarpolare, ἴν. ἀποβάλλω.
 Chiarpolaria, θ. λήρος.
 Chiarpolo, ἄρ. περικάθαρμα, ἀπορριμμά σκόβαλον.
 Chiara, θ. τὸ λεύκωμα τοῦ ὡοῦ.
 Chiaramento, σαζῶς, εὐκρινῶς.
 Chiaranzana, ἐθουμία.
 Chiarar, ἴν. δηλῶ τι, διευκρινῶ, (δια)σαφηνίζω· ἢ αὐτπ. αἰθριάζω.
 Chiarata, θ. ἱατρικὸν ἐκ τοῦ λευκώματος τοῦ ὡοῦ.
 Chiara, θ. ἱατρικὸν ποτόν.
 Chiaraggiare, (δια)σαφηνίζω· φατίζω τὴν εἰκόνα.
 Chiarallo, εἶνος νερωμένος· ὕδωρ.
 Chiarantina, θ. χυρός.
 Chiarazza, θ. λαμπρότης, λάμψις· φῶς· εὐκλεία, εὐδοξία· (δια)βαβαίωσις, ἀφάλας, βεβαιότης· σαφήνεια· ἐνάργεια· εὐγένεια, γένος· διαύγεια.
 Chiarificare, ἴν. καὶ οὐδ. λαμπρῶναι· διυλίζω, διηθῶ, καθαρίζω· διασαφῶ, (δια)σαφηνίζω· ἀποδεικνύω, (δια)τρανῶ, δηλῶ.

Chiatificatore, ὁ λαμπρύνων.
 Chiarificazione, θ. λάμπρυνσις, λαμπρυσμός· τρένωσις, σαφήνισμός· ἐπεξήγησις· διήθησις, διυλισμός, διύλις.
 Chiarigione, θ. λαμπρότης, διασάφισις, σαφήνισμός· δήλωσις.
 Chiarillo, il tempo fa chiarilli, ὁ καιρὸς εὐδιδῆ, ὁ καιρὸς καλοσυνεύει.
 Chiarina, θ. σφύριξ, ἀλύξ.
 Chiarira, ἐν. λαμπρύνω, διηθῶ, διυλίζω, καθαρίζω, ὑποδικνύω· διασαφῶ, (δια)τρανῶ, (δια)σαφηνίζω, ἐπεξηγῶ· (δια)λύω, διακρίνω, διευκρινῶ· ἀποφανῶ, κηρύττω· φωτίζω· (κἄτα)ποιθῶ· μεταπειθῶ· λαμπρύνω, δοξάζω, εὐγενίζω· οὐδ. λαμπρύνομαι, διηθῶμαι, διυλίζομαι, καθαρίζομαι· λάμπω· (δι)δύλλω, καθαρίζω· αὐτεπ. φωτίζομαι, πληροφοροῦμαι.
 Chiarità, θ. λαμπρότης, λάμψις· σαφήνισμός, (δια)τρένωσις, διασάφισις, ἐπεξήγησις· σαφήνεια, εὐκρίνεια· κλέσις, ἰδύλα, εὐδοξία· λαμπρότης.
 Chiaritissimo, ἐπιθ. ὑπερθ. εὐδηλότατος, εὐκρινέστατος· βεβαιότατος.
 Chiaritudine, εὐγένεια.
 Chiaro, ἄρ. λάμψις, λαμπρότης, φῶς· αἶνος· τὸ φωτιζόμενον μέρος τῶν εἰκόνων· τὰ φῶτα τῆς ζωγραφίας· ἐπιθ. λαμπροφάνης, λαμπρός, φωταυγής, φωτεινός· καθαρός, παστρικός· διετής, διαυγής, διαφανής· σπάνιος, σπανός, ἀραιός· κορυφός, χαρμύς, ἄρατος, λαμπρός· σαφής, εὐκρινής. (εὐ·)πρόδῆλος, ἐναργής, φανερός· βέβαιος, ἀτραλής· περιπίστος, περικλυτός, περικλειτής, ἐνδοξός, εὐκλής, ἐπιφανής· περιφημος· εἰλικρινής, ἄδολος· ἰσχυρός, εὐρωστος, δυνατός· αἰθριός, ἀνέφελος· τρανής· ἤτρανός, εὐήχης, εὐκλῆς· καθαρός.
 Chiarore, ἄρ. λαμπρότης, διαύγεια.
 Chiaroscuro, ἐν. καὶ οὐδ. ζωγραφικὸν μόνόχρωμα ἐν σκιδρωτῶ· δια(περι)γράφω, σκιαγραφῶ.
 Chiaroscuro, ἄρ. τὸ σκιδρωτῶ, ζω-

γραφία μόνόχρωμος.
 Chiaroso, ἐπιθ. λαμπρός.
 Chiasmo, ἄρ. χιασμός.
 Chiasmajuola, θ. ὄδωροδόνη.
 Chiasseate, θ. θέρυθος, ταραχή.
 Chiasstello, ἄρ. μικρὰ ἀδιέξοδος ὁδός.
 Chiasso, ἄρ. τέρυθος, ταραχή, θέρυθος· πορνείον, χαμαιτυπείον, πορνιστήσιον· ἀστεισμός, χαριεντισμός· στενωπός, ἀμφοδός, μικρὰ ὁδός· στενωπός ἀδιέξοδος, τσικμά· σκακί.
 Chiasti, ἄρ. πλ. τὰ ὀπτικὰ νεύρα.
 Chiastolite, θ. ὄρυκτ. σταυρόλιθος.
 Chiatta, θ. ντ. κιάττα, σχεδία.
 Chiattajuolo, ἄρ. ὁδηγὸς τῆς σχεδίας.
 Chiatto (battello), σχεδία.
 Chiavacuore, ἄρ. πόρπη (θηλυκοτήρι) χρυσῆ ἢ ἀργυρᾶ· ζωγραφία, σύμβολον τῶν ἐραστῶν.
 Chiavacuori, θαλιεκάριος.
 Chiavajo, κλειδοῦχος.
 Chivajuolo, κλειδοποιός.
 Chivarda, θ. γόμφος, μέγα καρφίον.
 Chivardaro, κλειθὸν διὰ γόμφων.
 Chivare, ἐν. κλείω, κλειδῶν· ἐν καὶ οὐδ. προσ(καθ)ηλῶ, καρφίνω· (δια)τιτραίνω, (δια)τρυνῶ· διαπειρῶ, πλήσσω· βεβαιῶ, ἐντυπῶ ἐν τῷ νῷ, ἐμβιδίζω εἰς τὸν νοῦν· (συν)ήθ. σήμ. παρὰ τῷ ὄχλῳ) βινῶ, συγγίνομαι, συνευρίσκομαι, συνουσιάζομαι, γαμῶ.
 Chivatura, θ. καθ(προ)ήλωσις, κάρφωμα· σιδηρώματα· (συν)ήθ. σήμ. παρὰ τῷ ὄχλῳ) συνουσιάζω, συνουσία, σαρκική ἡμιξία, γάμημα.
 Chiare, θ. κλέσις, κλειδίον.
 Chiarollata, πληγὴ γανομένη διὰ τοῦ ἡλου.
 Chivavina, θ. ὄρυκτ. ἀκόντιον.
 Chivetta, στρόφιγξ.
 Chivica, οὐσ. θ. ἀμίτρα, ὄχτος, ὄδωροδόνη, καταράκτης.
 Chivistallo, ἄρ. ὄχτος, μοχλός, κλειθρον, μάνδαλος, στραφεύς, κόραξ, λόκος, σαρτάρι.
 Chivizza, θ. κηλὶς ἐπὶ τοῦ δέρματος.
 Chivzare, ἐν. κηλιδῶ.

Chicca, θ. κολλύρια, γλυκύσματα, κλακούντια.
 Chiccajo, ἄρ. σακχαροπώλης κτλ.
 Chicchera, θ. κύμβα, κυμβέον, φιάλιον, φιάλις, θερμότης, φλυζίνιον.
 Chiccherone, κύμβα, φιάλη.
 Chicchessia, ἄντων, ὅστις δῆποτε.
 Chicchi, bichiacchi, ἀνοηταί.
 Chicchi, bichiochi, φλυαρίαι.
 Chicchiriata, κραυγὴ τοῦ ἀλέκτορος.
 Chicchirillare, οὐδ. ἀττεξομαι.
 Chicco, ἄρ. κόκκος σπυρί.
 Chi che, ἄντων, ὅστις δῆποτε.
 Chi che sia, ἄντων, ὅστις ἔν.
 Chiedere, ἐν. καὶ οὐδ. αἰτῶ, ζητῶ.
 Chiedibile, ἐπιθ. αἰτητός, ζητητός.
 Chiedimento, ἄρ. αἰτησις, ζήτησις.
 Chieditore, τριος, αἰτητής, ζητητής.
 Chieggia, θ. βράχος, κρημνός.
 Chi è la, ἔρωτ. τίς εἶ ;
 Chiolare, συντριβῶ τὴν ὀσμὴν τῶν κυμάτων.
 Chierico, πύλακος.
 Chiesa, θ. ναός· ἐκκλησία· παπική· ἐξουσία· μητρόπολις, ὁ ναὸς τῆς μητροπόλεως· ἐνορία· ἐκκλησιαστικὸν εἰσόδημα· ἄγιος ἐκκλησίας τινός· κλήρος.
 Chiesetta, θ. ναδίων, παρεκκλήσιον.
 Chiesicciola, θ. ναδίων.
 Chiesina, θ. παρεκκλήσιον.
 Chiesola, θ. ντ. κισώτιον ἢ ἐριμύριον.
 Chiesta, θ. αἰτησις, ζήτησις.
 Chiesuocia, θ. ναδίων, παρεκκλήσιον, ἐρημοκλήσιον.
 Chiglia, θ. ντ. ἑρπίς, στερρωμα.
 Chialgia, θ. χείρ. χεῖλαλγία.
 Chialla, θ. χιλιότρις· χιλιάς.
 Chiallano, ἄρ. χιλιότρις.
 Chiallora, ἄρ. χιλιότρις, χιλιάριος.
 Chialrobia, θ. χιλιάρχη.
 Chialfaro, ἐπιθ. χυλόφρος.
 Chialficante, ἐπιθ. χυλώτικος.
 Chialficare, οὐδ. χυλῶ, χυλοποιῶ.
 Chialficazione, χύλωσις, χυλισμός, χυλοποίησις.
 Chialfillo, ἄρ. χιλιόφυλλον.

Chillogono, ἄρ. χιλιόγων.
 Chilombe, ἄρ. ἄρχλ. χιλιόμβη.
 Chilismo, ἄρ. φυσιολ. χυλισμός.
 Chilo, ἄρ. φυσιολ. χυλός.
 Chilocaco, ἄρ. χείρ. χιλοκάκη.
 Chilocettica, χυλοκλεπτική, εἶδος καχεξίας.
 Chilofimo, ἄρ. χείρ. χιλοφίμα.
 Chilofatica, χυλοφάρτικη, εἶδος καχεξίας.
 Chilogramma, χιλιόγραμμα, κολόγραμμα (312 1/2 δράμια).
 Chilolitto, ἄρ. μθμ. χιλιόλιτρον.
 Chilometro, ἄρ. μθμ. χιλιόμετρον.
 Chilono, φλόγωσις τῶν χειλέων.
 Chilorea, θ. φυσιολ. χυλοποιία, χυλοποίησις.
 Chilopodi, ἄρ. πλ. χιλιόποδα (ἐντ.)
 Chiloprosesi, θ. χυλοποίησις.
 Chiloprosietico, χυλοποιητικός.
 Chilorragea, θ. χείρ. χιλορραγία.
 Chilorrhea, θ. χυλόρροια.
 Chilosì, θ. φυσιολ. χύλωσις.
 Chiloso, ἐπιθ. φυσιολ. χυλώδης.
 Chilostero, οὐσ. ἄρ. μθμ. χιλιόστερον (μέτρον).
 Chilozomico, θ. ἀτροφία, βλαβερὰ εἰς τὸν χυλόν.
 Chimasila, θ. χαμύφυλλον, (φυτ.).
 Chimarrido, θ. χιμαρρίς, (φυτ.).
 Chimellone, ἄρ. χιμεθλος, χιμεθλον, (χιονίστρα).
 Chimera, θ. χίμαιρα.
 Chimericamente, χιμαρρικῶς, φαντασιωδῶς.
 Chimerico, χιμαρρικός, μέταιος, κενός· φαντασιόληκτος.
 Chimerizzamento, ἐπιθ. χιμαρρικῶς, φαντασιωδῶς, κενῶς, φαντασιόληκτως.
 Chimerizzare, οὐδ. ἐλπίζει καναὶς βόσκειται, φαντασιόκοπῶ, διεκρεῖνομαι, ματαιοφρονῶ.
 Chimerizzatore, τριος, φαντασιόκοπος, φαντασιόληκτος, ματαιοφρων.
 Chimeroso, χιμαρρικός, μέταιος, κενός, φαντασιόκοπος, φαντασιόληκτος.
 Chimiatria, θ. χιματρία.

Chiamiatro, χημιάτρος.
 Chimica, θ. χημ(ε)ία, χημική.
 Chimicamute, επίρ. χημικῶς.
 Chimico, επίθ. καὶ οὐσ. χημικός.
 Chimificazione, θ. φυσiol. χύμωσις.
 Chimo, ἄρ. φυσiol. χυμῶς.
 Chimosi, θ. φυσiol. χύμωσις.
 China, θ. τὸ πρᾶνός, καταφέρεια, κλίσις, κατήφορος, ρίζα ἴδε
 Chinachina, θ. κιγγόνα, κίνα.
 Chinamento, ἄρ. (ἐγ)κλίσις, χαμηλώσεις, κύρτωσις, παρακμή.
 Chinare, ἐν. (ἐγ)κλίνω τι, χαμηλώνω. || οὐδ. (ἐγ)κλίνω, ρίπτω, φθίνω, παρακμάζω· καταβαίνω. || αὐτπ. (ἐγ)κλίνω, κόμπτομαι.
 Chinata, θ. τὸ πρᾶνός, τὸ κάταντες, καταφέρεια, κατήφορος.
 Chinamento, ταπεινός· κρύφα.
 Chinatessa, χαμηλή, κύρτωσις.
 Chinato, ἄρ. ἴδε chinatessa· κινικόν θξύ ἀλατούχον, ἐπίθ. κυρτός, καμπύλος, κυφός, κυπτός, σκυφτός· ἀπαρηγόρητος, περιλυπτός.
 Chinatore, ἄρ. δ κλίνων κτλ.
 Chinotropia, θ. ἀθυμία.
 Chinatura, θ. χαμηλή, κύρτωσις.
 Chincagliere, ρωσπιώλης.
 Chincagliaria, θ. ρώπιος.
 Chinché, ἄρ. ἱετὶς ἢ μυδαλέα.
 Chinesia, ἄντ. ὅστις δήποτε.
 Chinesia, ἄντ. ὅστις ἄν.
 Chincilla, θ. ἱετὶς ἢ μυδαλέα.
 Chincu, ἄρ. εἶδος γυπός.
 Chinae, θ. ἀσταύριος ἴππος, ἴππος εὐδρομος· καθάλλης, παληγέλογον ἴππος, ἀσμενος (πορνική) γυνή.
 Chinovale, ἐπίθ. λυγιστός.
 Chinvolmente, χαμηπῶς, εὐκέμπτως, εὐλυγιστως· ταπεινῶς.
 Chinico, ἐπίθ. χημ. κινικός.
 Chinina, θ. χημ. κινίνη.
 Chinin(in)ga, κίνα.
 Chinino, ἄρ. χημ. κινίνον, κινίνη.
 Chino, ἄρ. τὸ πρᾶνός, τὸ κάταντες, καταφέρεια, κατήφορος· εἶδος κόμματος· ἐπίθ. κυπτός, κυρτός, καμπύλος, κυφός, χαμηλός ἢ σκυφτός.
 Chinoïdina, θ. χημ. κινοϊδίνη.

Chintana, θ. νύσσα, τέρμα, στήλη.
 Chiosca, θ. ἐν. χρ. πληγή, κροστίς, πλήξις, κτύπημα ἴδε Chiosca.
 Chioscara, θ. φυτόριον.
 Chioscare, ἐν. πατάσσω, πλήσσω, κρούω, κτυπῶ· οὐδ. παταγῶ, κροτῶ κτυπῶ.
 Chioscia, θ. κλῖσις.
 Chiosciare, οὐδ. κλώζω· (παρα)στεινμαι, κλονίζομαι· κακῶς διακείμει· κλωγῶς.
 Chioscio, βραγχώδης, βραχνός.
 Chiosciola, θ. κοχλίας· εἰς.
 Chiosciolaja, θ. κοχλιοτροφέϊον.
 Chiosciolatta, θ. κοχλίων, κοχλίδιον.
 Chiosciolino, ἄρ. κοχλίας, κοχλίων· διαπυρίτης, πλακούντιον.
 Chiosco, ἄρ. κρῶτος τῆς μάστιγος.
 Chioscoca, θ. χιόσκοκον (φυτ.)
 Chiodagione, θ. τὰ κάρφα.
 Chiodaja, θ. ἐργαλεῖον δι' οὗ κατασκευάζεται ἢ κεφαλὴ ἡλου.
 Chiodajuolo, ἄρ. ἡλοποιός.
 Chiodare, καρφώνω.
 Chioderia, ἡλοπωλεῖον.
 Chiodetto, μικρὸς ἡλος, καρφάκι.
 Chiodo, ἄρ. ἡλος, καρφίον· ἀκίς, νυγμός, σθῆμα, καρφί· λάρα.
 Chioma, θ. κόμη, τρίχες, μαλλία· χαιτή· φύλλωμα, χλόη· στύπη.
 Chiomadoro, χρυσοκόμη.
 Chiomante, ἐπίθ. κομήτης.
 Chiomato, κομῶν, δ ἔχων κόμην, κομήτης, τριχώδης.
 Chiomazzurro, κυανόθρυξ.
 Chiominovoso, λευκόθρυξ.
 Chiomiariovuto, ἔχων κόμην μακρῶν, (μαλλιαρός).
 Chionante, ἄρ. χιονανθός, (φυτ.)
 Chionide, ἄρ. χιονίς, πετηνόν.
 Chionomele, θ. φρμ. χιονόμαλι.
 Chioppo, εἶδος κραναίας.
 Chiosa, οὐσ. θ. ἐρμηγεία, σχόλιον, ἐξήγησις· κηλίς.
 Chiosare, ἐν. ἐρμηγεύω, ἐξηγῶ, σχολιάζω, ἐπικρίνω.
 Chiosatore, τριος. ἐρμηνηυτής, σχολιαστής· ἐπεκριτής, φιλεπιτιμητής.
 Chiosca, θ. περίπτερον, κίσκι.

Chiostra, θ. τόπος περικλειστός, περιβόλος, μοναστήριον.
 Chiostrai(oi)no, ἄρ. μικρὸν μοναστήριον· πρόστυον, πρόστυλον.
 Chiostro, ἄρ. μοναστήριον, κοινόδιον· περιδρομος, περι(πρό)στυλον, περι(πρό)στυον, στοά.
 Chiotomo, ἄρ. χειρουργ. ἐργαλεῖον.
 Chiotto, σιγηλός, σιωπηλός.
 Chiono, ἴδε chiodo· τὸ προσηλοῦν σθῆμα, φῶμα, πῆγμα.
 Chiononia, θ. κοτύλη, ἀρθρωσις· κλειδωσις, γίγγυμος.
 Chiozzo, ἄρ. κωδίας.
 Chiru, ἄρ. κόμβοι ἐκφράζοντες παρὰ τοὺς Περουβιανούς εἶ,τι οἱ χαρακτηριστῶν γραμμάτων.
 Chiragra, θ. ἴατρο. χειράγρα.
 Chiragrato, προσεβλημένος ὑπὸ χειρῶνας.
 Chiragrico, χειραγρικός.
 Chiragroso, χειραγρικός.
 Chirapsia, θ. χειρ. χειραψία.
 Chirartrocace, ἄρ. χειρ. χειραρθροκάκη.
 Chiriatria, θ. χειρουργία.
 Chiriatro, ἄρ. χειρουργός.
 Chirio, ἄρ. Κύριε, Κύριε, ἐλέησον.
 Chirieleisonne, ἄρ. Κύριε, ἐλέησον.
 Chirisma, θ. χειρ. ἐγγείρισις.
 Chiriti, θ. δρυκτ. σταλακτῆται.
 Chirocera, θ. χειρόκερον, (ἔντ.).
 Chiroflogosi, θ. χειροφλόγωσις, φλόγωσις τῆς χειρός.
 Chirografario, δ ἰδιογράφον μόνον ἔχων βυλογιάν τοῦ ἀριλέτου αὐτοῦ, δανειστής.
 Chirografo, ἄρ. νμ. χειρόγραφον.
 Chirologia, θ. φιλ. χειρολογία.
 Chiomante, ἄρ. φιλ. χειρόμαντις.
 Chirromatico, ἐπίθ. χειρομαντικός.
 Chiromanzia, θ. φιλ. χειρομαντεία.
 Chironette, ἄρ. χειρονήκτης, (ἰχθ.)
 Chironia, θ. χειρώνιον, (φυτ.)
 Chironio, ἐπίθ. χειρ. χειρώνιος.
 Chironomia, χειρονομία.
 Chironomo, ἄρ. χειρονόμος.
 Chironomonti, χειρονόμοι.
 Chiroplasto, ἄρ. μους. χειροπλάστης.

Chiroscallide, χειροσκαλίς, (ἔντ.)
 Chiroseono, χειροσκόπος.
 Chiroteca, χειροθήκη, χειρόκτιον.
 Chirotecco, ἄρ. φιλ. χειροτέγνης.
 Chirutipografia, θ. χειροτυπογραφία.
 Chirotonia, θ. ἐκκλ. χειροτονία.
 Chirotribia, θ. ὀσίφις διὰ τῆς χειρός.
 Chirotonomia, θ. χειρ. κίρστομια.
 Chirurgia, θ. χειρουργία.
 Chirurgico, ἐπίθ. χειρουργικός.
 Chirurgo, ἄρ. χειρουργός.
 Chisciare, ἐν. σκαλεῖω, βασανίζω.
 Chitara, παραχωρῶ· ἐξήφω.
 Chitarra, θ. χίλυς ἢ κιθάρα.
 Chitarriforme, κιθαροειδής.
 Chitarriglia, θ. κιθάρα.
 Chitarrista, ἄρ. κιθαριστής.
 Chitarrisco, ἄρ. ἀρχλ. χιτωνίσκος.
 Chitropodo, ἄρ. χιτροπόδος.
 Chiu, ἄρ. σκῶψ, εἶδος γλαυκός.
 Chiocehiurlaja, θ. ὄμβρος, ταραχή.
 Chiodenda, θ. τόπος περικλειστός· φραγμός, περίφραγμα, διφραγμα.
 Chiodere, ἐν. κλείω ἀπο(ἐκ)κλείω (ἐμ, ἀπο)φράσσω· περιφράσσω, (περι)θρηγῶ, χαρᾶκῶ· ἀποτελῶ (περι)κυκλῶ, περικλείω· (ἀπο)κρύπτω· αὐτπ. κλείομαι ἐξαλείφομαι, σθένεσθαι· ἐν. πυκνῶ.
 Chiodetto, θ. πλ. ἀδακας.
 Chiodimento, ἄρ. (κατά)κλεισις.
 Chiodiforo, ἱρις, δ κλείων κτλ.
 Chioggare, ἐν. καταπατῶ τὴν γῆν.
 Chionqua, ἄντι τοῦ·
 Chionque, ἄντων. ὅστις δήποτε.
 Chiontare, οὐδ. εἶδος ἀνοιθοῦ.
 Chionrio, ἄρ. ἀνοιθοῦ· ἡλίθιος, βλάξ· φαλακροτάνταλος.
 Chiusa, θ. φραγμός, χίραξ, χαράκιμα· ντ. πόρκος, κύρτος· τεχνητός καταρράκτης· τέλος, κατάληξις.
 Chiusamente, λάθρα, κρυφίως ἀμφιλέτως.
 Chiusino, οὐσ. ἄρ. ἐπιστόμιον, πῶμα σφραγισθέν.
 Chiuso, ἄρ. τόπος κλειστός· ἢ οἰκουμένη, ἢ γῆ· στρ. παράδεισος· πθ. μτχ. κλειστός· κεκαλυμμένος·

στενός· περίπλοκος· ταχύς· συμφυής, ἐπίρ. σχοτεινός.
 Chiusura, θ. (περί)κλειστός τόπος· περίκλεισμα· μοναστήριον· κλειθρον.
 Chresis, θ. μουσ. χοῦσις.
 Christie, ἄρ. ἐκκλ. μουσ. Χριστέ (ἐ-λέησον).
 Ci, ἄκτων. ἡμῶν. ἡμῶς αὐτός, ἐκεῖνος, τοιοῦτος· ἐπίρ. ᾄδε, ἐταῦθα, ἐδῶ.
 Cià, θ. τῶ, τῶν· ἐπίρ. ᾄδε.
 Ciabatta, θ. παλαιόπαπουσαν· τσαροῦχι· πλ. γρούτη.
 Ciabatteria, θ. λήρος.
 Ciabattino, ἄρ. παλαιορράφος· ὑποδηματοποιός· ἀμάθης τεχνίτης.
 Ciacoala, ἄρ. pelli—i, δέρματα θωός.
 Ciasso, ἄρ. εὖς, χοῦρος· παρσίσιος.
 Ciassona, θ. ὑπόρχημα.
 Cialda, θ. πλακούντιον λεπτόν.
 Cialdonajo, ἄρ. πλακούντοποιός.
 Cialdono, ἄρ. εἶδος πλακούντος.
 Cialtrona, θ. κασάλη, πόρνη.
 Cialtrone, ἄρ. κόπια, κόβαλος, ἀγύρτης, ἀπατεῶν πανούργος.
 Ciamballa, θ. στρεπτόν, κολλούρα, κουλλούρα.
 Ciambellajo, ἄρ. κουλουράς.
 Ciambelletta, θ. κουλουράκι.
 Ciambellino, ἄρ. κουλλουράκι.
 Ciambellotto, ἄρ. καμνηλωτή.
 Ciamberlano, θαλαμηπόλος· βασιλέως.
 Ciamea, θ. πολύτιμος λίθος μέλαινα.
 Ciameo, ἄρ. δρυκτ. κυζύμιοις.
 Ciammengola, θ. λήρος· γόναιον φάλη γυνή.
 Ciampo, ἄρ. γέν. ἀττρακοδέρμιων.
 Ciapa, θ. γεντιανή κυανόχρους.
 Ciapato, ἄρ. χημ. ἕλας.
 Ciancellare, οὐδ. σαλεύω, δονοῦμαι.
 Ciancoralla, ἄθυρμάτιον.
 Ciancosco, ἐπίθ. ληρώδης, τοῦ λήρου.
 Ciancia, θ. λήρος, εὐτελεῖς πρᾶγμα· ἔθυρμα· παιδιὰ· ἐρεσχελία, φλυαρία, μωρολογία.
 Cianciafrusciole, θ. πλ. φλυαρία.
 Cianciamento, ἄρ. μωρολογία.
 Cianciare, οὐδ. ἐν κχι κῦεπ. παίζω, χωρατεύω· ἀδολοσχῶ, φλυαρῶ, μωρολογῶ.

Cianciatore, trice, λάθος, φλύαρος.
 Cianciare, οὐδ. φελίζω, τραυλίζω.
 Cianciar-ε, -ο, φλύαρος, μωρολόγος.
 Ciancione, μωρολογία, φλύαρος.
 Cianciosamente, ληρωδῶς, μετὰ φλυαριῶν.
 Ciancioselle, ἐπίθ. ἀδολοσχός.
 Ciancioso, φλύαρος· κομψός.
 Cianciugliare, λαλῶ κακῶς γλώσσῶν τινα.
 Cianciume, ἄρ. φλυαρία, μωρολογία, ἄγορευται.
 Cianciendolo, ἄρ. κομπορρήμων.
 Cianea, θ. κυανή· κύανος, ἰασις.
 Cianeo, ἄρ. κύανος || ἐπίθ. κυανός.
 Cianfrogna, θ. στόμα, φλυαρία.
 Cianfrus(a)aglia, λήρος, ἔθυρμα.
 Cianghellino, κακοήθης.
 Ciangolare, οὐδ. φλυαρῶ, μωρολογῶ, κομπορρημονῶ.
 Cianica, θ. δρυκτ. κύανος.
 Cianiso, ἐπίθ. χημ. κυανικός.
 Cianita, ἄρ. κυανίτις λίθος.
 Ciano, ἄρ. βτ. κύανος.
 Cianocéfalo, ἄρ. κυανοκέφαλος.
 Cianogeno, ἄρ. χημ. κυανογόνον.
 Cianopatia, θ. κυανοπάθεια.
 Cianoro, κυανόπους.
 Cianorchide, κυανόρχις, (φυτ.)
 Cianosi, θ. ἰατρ. κυάνωσις.
 Cianottaro, ἄρ. κυανόπτερος ἰχθύς.
 Cianuro, ἄρ. κυανοῦχος.
 Ciappa, θ. ἄγκιστρον.
 Ciappola, θ. γλύφανον, σμιλῶν.
 Ciappolista, θ. γλυφίς, σμιλή.
 Ciappollotta, θ. εἶδος κοχλιαρίου.
 Ciaramella, θ. κοιν. λάλος, ἀδολοσχός, φλύαρος, μωρολόγος.
 Ciaramellare, οὐδ. φλυαρῶ, μωρολογῶ· θωπεύω, ἠδολογῶ, ἔλαύω.
 Ciarla, θ. ἀδολοσχ(α), φλυαρία, μωρολογία· ἀπαγγελία, δαιλία.
 Ciarlare, οὐδ. καὶ ἐν. φλυαρῶ.
 Ciarlata, θ. λαλιά, φλυαρία.
 Ciarlataneria, ἀγύρτης· φλυαρία.
 Ciarlatano, ἄρ. ἀγύρτης.
 Ciarlatore, trice, πολυλόγος, λάλος, φλύαρος, μωρολόγος· κομπορρήμων, κομψαστής.

Ciarleria, θ. πολυλογία, φλυαρία.
 Ciarliera, θ. φλύαρος, λάλος.
 Ciarlier-ε, -ο, πολυλόγος, φλύαρος.
 Ciarra, θ. μασχαλιστή· σημαία· ἐπισημειῶν γοναίκετον, σάρκα· ἰμάτιον σαθρόν. παληόρουχον· ἡ γρούτη, ρῶπος, τὰ ράκη, ράκια, παληόπανα, ἡ κουρέλια· φλυαρία, μωρολογία· ἴδε Robaccia, Ardiglione.
 Ciarramo, ἄρ. τὰ ράκη, ράκια, παληόπανα, κουρέλια.
 Ciarrapia, θ. μικρὰ γλώσσα πόρνης.
 Ciarrare, ἄρ. κακός τεχνίτης, τσαφατῖνος· ἴδε Ciarliera.
 Ciarrone, κακός τεχνίτης.
 Ciascheduno, ἀντων. ἕκαστος· ὁ μὲν, ὁ δέ, ἡ καὶ ἐκεῖνο, καὶ τοῦτο, ἀμφοτέρω.
 Ciascono, ἀντι τοῦ :
 Ciascuno, ἀντων. ἕκαστος· καὶ ὁ μὲν καὶ ὁ δέ, καὶ ἐκεῖνος καὶ οὗτος, ἀμφοτέρω· ὅστις δήποτε, ὅστισιν, ὅστις ἄν.
 Ciasme, ἄρ. χεῖρ. κηλῖς.
 Ciatisco, ἄρ. κυβίσκος.
 Ciato, ἄρ. ἀρχλ. κῦθος.
 Ciatofofo, ἄρ. κυθαφόρον.
 Ciatoide, ἐπίθ. κυθαοειδής.
 Ciatola, θ. εἶδος φυτῶν.
 Ciausire, ἐκλέγω.
 Cibaccio, ἄρ. κακὴ τροφή.
 Cibaccola, θ. κακὴ τροφή.
 Cibale, ἐπίθ. τῆς τροφῆς.
 Cibalitè, θ. πόσις καὶ οὐσία τῆς τροφῆς.
 Cibamento, ἄρ. θρέψις, τροφή.
 Cibare, ἐν. τρέφω· γίνομαι τροφή· τινι· πορίζομαι· αὐτῇ τρέφομαι, τρώω· ἐρκοῦμαι· συνευρίσκομαι, γαμῶ· ἐν. ἐμπυρεῶ τοῦ πυροβόλου.
 Cibaria, τὰ ἐφόδια, ζωοτροφία.
 Cibario, θρακιτικός.
 Cibazione, θ. θρέψις, τροφή.
 Cibdeloplaoi, ἄρ. πλ. γήϊνα ἰδέψη.
 Cibistosi, θ. ἀρχλ. κυβίστησις.
 Cibisti, ἄρ. πλ. ἀρχλ. κυβιστητήρες.
 Cibistica, θ. ἀρχ. κυβίστησις.
 Cibistitomo, ἄρ. χεῖρ. κυβιστιτόμων.
 Cibo, ἄρ. τροφή, φαγητόν.

Cibario, ἄρ. κιδῶριον· τὸ ἄγιονδισκοπότηρον.
 Cihoso, γόνιμος, εὐρρος.
 Cibrao, ἄρ. μέγα, φρικασσὲ ἡ ἐν-τράδα.
 Cica, θ. καὶ ἐπίρ. οὐδέν, οὐδῶλος.
 Cicala, θ. τέττιξ· πολυλόγος, λάλος, φλύαρος.
 Cicalogia θ. φλυαρία.
 Cicalamento, ἄρ. πολυλογία, λαλιά, φλυαρία· σκόμμα, ἐμπαιγμός, χλευασμός.
 Cicalante, λάλος, φλύαρος.
 Cicalare, οὐδ. ἀδολοσχῶ, πολυλογῶ, φλυαρῶ, φέγω, κατηγοροῦ· ἔπαναλέγω.
 Cicalata, θ. λαλιά, ἀδολοσχ(α).
 Cicalatore, λάλος, φλύαρος.
 Cicalatorio, ἐπίθ. φλύαρος.
 Cicalevole, ἐπίθ. φλυαρώδης.
 Cicaliera, θ. πολυλόγος, φλύαρος.
 Cicaliere, ἄρ. λάλος, φλύαρος.
 Cicalino, ἄρ. πολυλόγος, φλύαρος.
 Cicalio, ἄρ. μωρολογία, φλυαρία.
 Cicalone, λάλος, φλύαρος.
 Cicaluzza, θ. γυνὴ λάλος κτλ.
 Cicato, ἐπίθ. τυφλός.
 Cicatrice, θ. οὐλή· δόλος, ἀπάτη.
 Cicatricula, θ. φυσιολ. μικρὰ οὐλή.
 Cicatrizante, ἐπίθ. ἐπι(συν)ουλωτικός.
 Cicatizzare, ἐν. (ἐπ-συν)ουλώ· οὐδ. καὶ αὐτῇ ἐπι(συν)ουλοῦμαι.
 Cicatrizazione, ἐπιθλῶσις.
 Cicca, θ. κρέας.
 Ciccalardone, ἄρ. λαίμαργος· μωρός, βλάξ, εὐήθης.
 Ciccalardoneo, τοῦ γαστριμάργου ἡ μωροῦ.
 Ciccone, ἄρ. χεῖρ. δοθιήν.
 Ciccioso, εἰσαρκός, εὐτραφής.
 Ciccherita, θ. σόγος, σόγγος, ζόγος.
 Ciccheritino, ἐπίθ. τοῦ σόγγου.
 Ciccherita, θ. ἀρακος, ὄχρος.
 Cicercula, θ. λάθυρος.

Cicero, τυπ. κικερώνειον στοιχείον.
 Ciceroia, ἄρ. ὁ Κικέρων· ἐγγλωττότατος Ξεναγός.
 Cicéroniana mente, ἐπίρ. κικερωνείως, κατὰ τὸν Κικέρωνα.
 Cicéroniano, Κικερώνειος.
 Cicchino, ἄρ. ὄλιγον τι.
 Cicegna, θ. ζυγίς, εἶδος σαύρας.
 Ciciliano (grano), τραγοπυρός, ἀραπόσιτον.
 Cicisbea, ἐραστῶν θηρεύτρια, εἰαίρα.
 Cicisbeare, οὐδ. ἀρεσκέομαι, κομφεύομαι πρὸς τὰς γυναῖκας, τρυφεραινομαι, περιέπω τὰς γυναῖκας.
 Cicisheatura, θ. ἀρέσκεια, ἀρεσκέματα, ἐρωτροπία, ἠδυλογία, τρυφερότητες, κοιμήσεις, κομφεύματα.
 Cicisbeo, ἄρ. γυναικοφίλης, φιλογύνης, γυναικάρεσκος, καλλωπιστής, κομφεύμενος, τρυφεραινόμενος, γάλαγγης.
 Ciclade, θ. κυκλάς.
 Ciclamiso, ἄρ. κυκλάμιον.
 Ciclica, κυκλική γραμμή.
 Ciclici, κυκλικοί.
 Ciclico, ἐπίθ. κυκλικός.
 Ciclidio, ἄρ. κυκλίσ, κυκλίδιον.
 Ciclogonia, θ. μῆμ. κυκλογονία.
 Ciclisco, ἄρ. χειρ. κυκλικός.
 Ciclo, ἄρ. κύκλος.
 Ciclobranai, ἄρ. πλ. κυκλοβράγχια.
 Cicloidala, ἐπίθ. μῆμ. κυκλοειδής.
 Cicloide, θ. μῆμ. καμπύλη κυκλαειδής.
 Cicloliti, ἄρ. πλ. ζωολ. κυκλόλιθοι.
 Ciclometrin, θ. μῆμ. κυκλομετρία.
 Ciclope, ἄρ. κύκλωψ.
 Ciclopea, θ. κυκλώπειος χωρός· ἐπίθ. κυκλώπειος.
 Ciclopedia, θ. κυκλοπαιδία.
 Ciclostoma, θ. ζωολ. κυκλόστομον.
 Ciclotomo, ἄρ. χειρ. κυκλότομον.
 Ciclottero, ἄρ. κυκλόπτερος ἰχθύς.
 Cigno, ἄρ. κύκνος.
 Cicogna, θ. πικαργός.
 Cicognino, ἄρ. πικαργιδεύς.
 Ciconia, μηχανή δι' ἧς ἀντλῶσιν ὕδωρ, τρεθμπα.
 Ciooria, θ. κιχώρη, ρακίδιον.

Cicoriaceo, κιχωριώδης.
 Cicurare, ἴν. τιθασειώω, ἡμερῶ.
 Cicuta, θ. κώνιον.
 Cidari, ἄρ. κίδαρις, τίδαρ.
 Cidarite, θ. κιδαρίτης.
 Cidonomeli, θ. κιδωνόμελι.
 Ciasca, θ. ἐξέλειψις, τυφλή.
 Ciesale, ἐπίθ. τυφλεντερεκός.
 Ciesamento, τυφλός (κυρ. καὶ μτρ).
 Ciescheseo, ἐπίθ. ὡς τυφλός.
 Ciasco, τυφλός (κυρ. καὶ μτρ).
 Ciescolina, θ. εἶδος ἐγγέλιου.
 Cielo, ἄρ. οὐρανός· ἡ ὄψις τοῦ οὐρανοῦ, ὁ οὐρανός· ὁ ἀήρ· ἡ ἰδιουγκρασία τοῦ ἀέρος, τὸ περιέχον· ἡ ἀτμοσφαῖρα· κλίμα, ἔκκλ. ὁ οὐρανός, ὁ ἀέρας· παράδεισος· ἡ θεία δύναμις (πρόνοια).
 Ciera, θ. ὄψις, πρόσωπον.
 Ciecologia, θ. φυσιολ. κυησιολογία.
 Cifalone, ἄρ. φοινίξ.
 Cifera, θ. συμβολικὴ γραφή, γράμμα· μονογράμματον, γραμματόπλεγμα, τὰ ἀρκτικά στοιχεῖα ὀνόματος.
 Ciferista, ἄρ. ὁ γράφων συμβολικῶς, γριφογράφος· γλύπτης, χαράκτης γραμματοπλεγμάτων.
 Cifi, ἄρ. φιλ. κῆφι, ἄρωμά τι.
 Cifia, θ. κυφία, (φυτ.).
 Cifoma, ἄρ. ἰατρ. κύφωμα.
 Cifosi, ἄρ. ἰατρ. κύφωμα.
 Cifrate, ἴν. καὶ οὐδ. ἐπιτ(θημι) (χαράττω) τὸ μονογράμματον (γραμματόπλεγμα)· γράφω συνθηματικά ἢ συμβολικὰ γράμματα.
 Ciglio, ἄρ. ὄψις· ὄρασις, ὄψις, ὀφθαλμοί· ὄψωμα, λόφος, ὄχθος.
 Ciglionare, ρ. ἴν. τὰς ὄψεις (τὰς ἀμβολάδας ἢ τὰς ἀνοβολὰς) κατασκευάζω.
 Ciglieno, ἄρ. ὄψις, ἀναβολή, ἀμβολός· ὄψωμα, λόφος.
 Cigliuto, ἐπίθ. ὄψις, ὄψωμα.
 Cignale, ἄρ. ἀγριόχοιρος.
 Cignolino, ἐπίθ. ἀγριοχοίρειος.
 Cignatura, θ. ἀλώσεις τῶν οἰκοδομῶν μέρος τοῦ ἔππου ἐφ' ὃ δένονται τὰ λέπαδνα.
 Cignera, ἴν. ζώννυμι· περιζώννυμι,

περιδέω, περιβάλλω, περικυκλώ, περιτυλίσσω, αὐτπ. ζώννυμαι.
 Cigno, ἄρ. κύκνος.
 Cignone, ἄρ. ζιάντες.
 Cigolamento, αἰγμός, τριγμός.
 Cigolare, οὐδ. τρίζω, σίζω, αὐρίζω· βορβορίζω.
 Cigulo, εἶδος δικτύου.
 Cila, θ. κυλάς, (ἔντ.).
 Cilosca, θ. δελειρ, ἀπέτη· λήρος· ἄθυρμα, παίγνιον.
 Cileastro, ἐπίθ. κυανοῦς.
 Ciliaro, ἐπίθ. ἀναγ. εὐλαφικός.
 Ciliato, ἐπίθ. ὀφρυόσκιος, τριχώδης.
 Ciliceino, ἐπίθ. ἐκ κιλίκιον.
 Cilicciaio, ἄρ. κιλικιοποιός.
 Cilicciario, ἐπίθ. ἐκ κιλίκιον.
 Cilicio, ἄρ. κιλίκιον.
 Ciliegio, ἄρ. κέρασος.
 Cilindria, θ. κυλινδρία, (φυτ.).
 Cilindricamente, ἐπίρ. κυλινδρικός.
 Cilindriciformi, κυλινδροειδῆ (ἔντ.).
 Cilindri, κογχύλια ὀρυκταί.
 Cilindro, ἄρ. κύλινδρος· στήθεσκόπιον.
 Cilindroite, θ. μῆμ. κυλινδροειδές σῶμα, τὸ ἔχον σχῆμα κυλίνδρου.
 Cilindrosomi, κυλινδρῶσμοι (ἰχθ.).
 Cilindrospora, θ. κυλινδρόσπορον.
 Cillo, ἰατρ. κύλλος.
 Cillosi, θ. κώλλωσις, γώλωσις, στρεβλότης· τράμος, παλμός.
 Ciloma, ἄρ. σχινοταγής λόφος.
 Cima, θ. κορυφή, ἄκρον, ἄκρα, κορυφών, κορωνίς, πέρας, τέλος· ἕσχετης.
 Cimantorio, ἄρ. πορφυρίων.
 Cimare, ἴν. τριχοτομῶ τὰ ἑριούχα· κατατομῶ ἀποκεφαλίζω αὐτπ. ἐνοῦμαι, συνδέομαι.
 Cimasa, θ. ὄρχη. κύμα, κυμάτιον.
 Cimata, θ. τριχοτομία τῶν ἑριούχων.
 Cimatile, θ. ἀρχλ. κυματόχορος ἑσθής.
 Cimatoide, κυματώδης (σφυγμός).
 Cimatura, κνάφαλον, γνάφαλον· τριχοτόμησις.
 Cimazio, ἄρ. ἄρχη. κύμα, κυμάτιον.
 Cimba, θ. κύμα, λέμβος.
 Cimbalaio, ἄρ. κυμβαλιστής.
 Cimbaliio, ἄρ. κοτυληδών.

Cimbaliarie, θ. πλ. κυμβαλιστρίαί.
 Cimbalo, ἄρ. κύμβαλον.
 Cimerli, essere (andare) in —, εἶμαι εὐθυμῶς.
 Cimbiforme, σκαφοειδής.
 Cimbio, ἄρ. κύμβη.
 Cimbottolare, οὐδ. καταπίπτω, πίπτω κάτω.
 Cimbottolo, κατέπτωσις.
 Cimeharea, κειμηλιόρχης.
 Cimelio, ἄρ. κειμήλιον.
 Cimelioteca, κειμηλιοθήκη.
 Cimentare, ἴν. πειράσμαι, δοκιμάζω· εἰς κίνδυνον καθίσταμι (ἐκτέθειμι)· αὐτπ. δοκιμάζομαι· διακινδυνεύω.
 Cimento, ἄρ. δοκιμή· κίνδυνος, τύχη.
 Cimentosio, ἐπικίνδυνος.
 Cimetta, κλωνιον.
 Cimico, ἄρ. καὶ θ. κέρσις, κέρυζα.
 Cimicciaio, ἄρ. φωλιὰ κόρων.
 Cimici italo, εἶδος ἀμπέλου.
 Cimiciuso, πλήρης κόρων, ἢ γεννῶν κόρες.
 Cimiero, ἄρ. φέλος, φάλαρον, κώνος, λόφος τῆς περικεφαλαίας· κέρατα.
 Cimino, ἄρ. κύμινον.
 Cimenteriale, ἐπίθ. τοῦ κοιμητηρίου.
 Cimenterio, ἄρ. κοιμητήριον, ταφεῖον, πολυάνθριον.
 Cimmericio, ἐπίθ. Κιμμέριος· σκοτεινός.
 Cimofano, θ. χρυσόλιθος.
 Cimolite, θ. ὄρυκτ. κωμῶλια γῆ.
 Cimoso, ἐπίθ. κορυφώδης.
 Cimossa, θ. λέγον, λάμα, ψα, οἶα ἢ τεταυῶσα.
 Cimurro, ἄρ. κτηνιατρ. κόρυζα.
 Cina, οὐδ. θ. κίνα, βοτάνη, ἧς ἡ ρίζα εἶναι καθαρτικὴ καὶ ἰσχυρική.
 Cinabro, ἄρ. χημ. κιννάβαρι, θειούχος ὀξυρρύπος· ἢ τὸ μιλτινὸν χρῶμα, ἢ τὸ ροδόχρουν τῶν παρεῶν, τῶν χειλέων κλπ. ἢ — minerale, ὀρυκτῶν λίθος ὃ αἰματίτης.
 Cinamo, -mo, κιννάμωμον.
 Cinancia, θ. ἰατρ. κινάγχη.
 Cinanco, ἄρ. κινάγχων.
 Cinantropia, θ. ἰατρ. κυνανθρωπία.
 Cinara, θ. κινάρα, γένος φυτῶν (φυτ.)

Cioncia, θ. κύθος, μουνί.
 Cionciare, οὐδ. ἀσωτεύω, βαδίζω ὡς ἐξίσχισι.
 Cioncio, ἄρ. χοῦρος.
 Cioncone, ἄρ. ἐργαλίον δι' οὗ τείνεται αἱ ράβδοι.
 Ciondolamento, ἄρ. κλόνησις.
 Ciondolare, οὐδ. κρεμάμαι, κλοναῦμαι· χρονίζω, χρονοτριβῶ, ἀργοπορῶ.
 Ciondolino, τὰ ἐνώτια.
 Ciondolo, ἄρ. πρῶγμα κρεμάμενον· πλ. τὰ ἑλλόδια, ἐνώτια.
 Ciondolone, ἄρ. —na, θ. βραδέις, ἡργός, βραδυκίνητος· ἐπίρ. ἐν ἐκκρεμαστῷ, μεταώρων, κρεμαστά· ἢ ἐπίθ. κρεμάμενος, ἐκκρεμής.
 Cionide, θ. κιονίς, ἐξόγκωσις τῆς ἐπιγλωττίδος.
 Cionia, θ. πλ. κίονια, τὰ ἐν τῷ μέσῳ μέρει τῶν κογχύτιων.
 Cionno, ἐπίθ. ἐπιτολής, φαῦλος, ἄθλιος οὐτεδικός, ἀνάξιος.
 Cionta, θ. πλ. —e, —i, πλῆξις.
 Cioppa, θ. ἐσθῆς ποδήρης.
 Ciotola, οὐσ.θ. κοτύλη, κύλιξ, φιάλη, κοτήριον.
 Ciotomo, ἄρ. χεῖρ. κιονοτόμον.
 Ciottare, ἐν. μαστιγῶ.
 Ciotto, ἄρ. κάλῃς, ἡροκάλη, πρό-χ(μ)άλος, κόχλαξ, χοχλάδι ἢ χοχλαδάκι· χαλός· ἐπίθ. κολοβάς.
 Ciottolare, λιθοβολῶ· λιθοστρόνω ἔδαφος, κλύπτω, ἐπικαλύπτω.
 Ciottolata, θ. λίθου βολή, πετριά.
 Ciottolato, ἄρ. λιθοστρωτον.
 Ciottolone, ἄρ. μέγας λίθος κυλιθάς ὑπὸ τῶν χειμάρρων.
 Ciopero, ἄρ. φωτ. κῦπερον, κῦπερη.
 Ciopigliare, οὐδ. σκυθρωπάζω, (συν)-δρυσθῆμαι, δρυσάζω, ὑποβλέπω, κ. στραβο(ἀγρο)κυττάζω.
 Ciopiglio, ἄρ. (συν)δρυσώμα, ἀγριο(στραβο)κύτταγμα.
 Ciopiglioso, βλοσυρός, ἀγριοπός.
 Ciopire θ. ὄλη ἀλευρώδης.
 Ciopolla, θ. κρόμμυον, κρομμύδιον· βολβός· ἴδε Ventriglio· κερφαλή.
 Ciopolla squilla, σκιλλοκρόμμυον.

Cipollata, θ. εἶδος καρυκαύματος· ἀνοήσια, ψεύδος.
 Cipollina, θ. ἀμπελόπρασον.
 Cipoloso, ἐπίθ. φολιδωτός.
 Cipolletto, ἄρ. σύνδεσις τῆς ἑκόμενης.
 Cipro, ἄρ. στήλη· κισώτιον ἢ σκυῖος.
 Ciprea, θ. χοιρίνη· ἴδε Porsollana.
 Cipresseto, ἄρ. κυπαρισσιών.
 Cipressino, papa—, εἶδος κειπέρας.
 Cipresso, ἄρ. κυπαρίσσιος.
 Ciprino, ἄρ. κυπρίνος, σαζάνι.
 Ciprinodone, ἄρ. κυπρίνος.
 Cipro, ἄρ. κύπρος.
 Circa, πρόθ. περί, περίπου· ὡς πρός· ἐπίρ. περίπου, σχεδόν.
 Circaintellazione, θ. κατάληψις τινος πράγματος καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ.
 Circa, θ. βτ. κίρκαια, δερκαία.
 Circense, ἱπποδρομίας, κίρκησιος· οὐσ. πλ. τὰ κίρκησια.
 Circineo, ἐπίθ. βτ. ἐλικτός.
 Circo, ἄρ. φως, κερκίας.
 Circo, ἄρ. ἱπποδρομίας κίρκος.
 Circolare, οὐδ. περιαιμι, περιεῖω· κυκλοφορῶ· συζητῶ· ἐν. (περι)κυκλῶ· περιστρέφω· ἐπίθ. κυκλοτερής, (ἴγ)κύκλιος.
 Circolarmento, κυκλικός.
 Circolatore, ἄρ. κυκλοφορῶν.
 Circolatore, ἀγύρτης.
 Circolatorio, ἀγυρτικός.
 Circolazione, θ. περίοδος, περιφορά· κυκλοφορία· κύκλισις.
 Circoletto, ἄρ. κυκλικός.
 Circolozione, θ. περίφρασις.
 Circolo, ἄρ. κύκλος· κυκλοφορία.
 Circoscindere, ἐν. περιτέμνω.
 Circoscisione, ἄρ. περιτομή.
 Circosciso, περιτεταμημένος.
 Circoscludere, ἐν. περικλείω.
 Circondamento, (περι)κύκλωσις· κύκλος.
 Circondare, ἐν. (περι)κυκλῶ· (περι)ζώνωμαι· περικοσῶ· (περι)σφίγγω, δέω· παρατείνω· οὐδ. ἔχω περιφέρειαν· αὐτκ. ἐνδύομαι· ἀναδέχομαι.
 Circondario, ἄρ. τὰ κύκλω, τὰ πε-

ρίχτωρ, περίφρασις· ἐπίθ. περικυκλῶν.
 Circondatore, trico, θ. (περι)κυκλῶν κτλ.
 Circondotto, ἐπίθ. περιάκτος.
 Circondusimento, ἄρ. περιαγωγή, (περι)στραφή, περίοδος.
 Circondurre, ἐν. περιάγω.
 Circonduttivo, ἐπίθ. περιαγωγός.
 Circoncauzione θ. περιαγωγή.
 Circonforenza, περίφρασις, περίοδος, γῆρος.
 Circonfornziale, τῆς περιφρείας.
 Circonfessione, θ. περίκαμψις, περικαμπή.
 Circonflesso, ἐπίθ. περίκαμπος.
 Circonflettere, ἐν. περικίμπτω.
 Circonflessenza, θ. περίρροια.
 Circonfondere, ἐν. περιχέω.
 Circonfulgere, οὐδ. περικίμπτω.
 Circonfuso, περίρροτος.
 Circongiratore, ὁμοτροχαντηρικῆς οὐσ.
 Circoninsessione, θ. ἢ ἐν ἀλλήλοις ὑπαρξίς τῶν τριῶν τῆς ἁγίας Τριάδος προσώπων.
 Circonlocazione, θ. περίφρασις.
 Circonlucente, ἐπίθ. περιλαμπής.
 Circonscrittore, ἄρ. ὁ περιγράφων.
 Circonscrittore, ἐν. περιγράφω.
 Circonscrittore, ἄρ. περίφρασις.
 Circonscrizione, θ. περιγραφή.
 Circonsoftiare, περιφυσῶ.
 Circonsportamento, ἐπίρ. ἐπιμαλός.
 Circonspetto, ἐπίθ. περιθλαπτός· παρέραιπτος.
 Circonspezione, θ. περισκοπία.
 Circonstante, ἐπίθ. συναφής.
 Circonvallare, ἐν. ἐπι(περι)τειγίω.
 Circonvallazione, θ. (περι)τειγισμός.
 Circonvenire, ρ. ἐν. περιέρχομαι· ἔκαπατό.
 Circonvenzione, θ. ἀπέτη.
 Circonvicino, ἐπίθ. περίοικος.
 Circonvolgere ἐν. περιστρέφω.
 Circonvolgimento, περιέλιξις.
 Circonvoluzione, θ. περικύλισις, περιστροφή, ἐλιγμός.
 Circoianza, θ. περιστάσις· πλ. τὰ

κύκλω παρεπόμενα· συμφωνία· ὁμόνησις.
 Circoianziare, ρ. ἐν. τὰ καθ' ἕκαστα λέγω·
 Circuitamento, ἄρ. περίοδος, κυκλοφορία, περιδ(ε)ία, περίοδευσις· (περι)κύκλωσις.
 Circuitare, ἐν. (περι)κυκλῶ· περιαιμι, περαιοῦμαι.
 Circuiti, θ. περίοδος, περιφορά.
 Circuitito, ἄρ. περίφρασις, περίμετρος· κύκλος, στραγγυλότης· περίοδος, περιφορά· περιπλήνησις.
 Circuitizione, θ. περίοδος, καμπή, ἐλιγμός, γῆρος· (περι)κύκλωσις.
 Circulato, ἄρ. κύκλος, στεφάνη· ἐπίθ. κυκλικός, κυκλοειδής.
 Circumambiente, περιπέριον.
 Circumfasiato, ἄρ. περιφορά.
 Circumpulsare, ἐν. περιωθῶ.
 Circumpulsione, θ. περιωθητός· κενώθησις, περίκρουσις.
 Circumvolante, ἐπίθ. περιπέτης.
 Circuncitare, ἴδε Circoscindere.
 Circunsignere, ἐν. περιζώνωμαι.
 Ciregeto, ἄρ. κερκασών.
 Ciregiuolo, ἐπίθ. κισώσιος.
 Ciriaci, tempii—, κυριακοὶ ναοί.
 Ciriogia, θ. κερκασίον.
 Ciriagio, κέρκασος, κερκασία.
 Cirindone, φιλοδώρημα, δῶρον.
 Ciriuala, θ. ἐγγυλίδιον λεπτόν.
 Cirone, ἄρ. ἔκαρη.
 Cirrato, ἐπίθ. βοαστρούδης, ἐλικώδης, ἐλικουίδης.
 Cirrifaro, ἐπίθ. ἐλικόφορος.
 Cirriforme, ἐπίθ. ἐλικώδης.
 Cirro, ἄρ. σκόλλος, λάφος, βόστρυχος, πλόκαμος, ἑλιξ.
 Cirrosi, θ. ἱατρ. κίρρωσις.
 Cirroso, ἐπίθ. ἐλικόφορος.
 Cirsi, θ. πλ. χεῖρ. κίρσις.
 Cirsole, θ. χεῖρ. κίρσοκλήνη.
 Cirsofalo, ἄρ. χεῖρ. κίρσοφυκλον.
 Cirsois, ἄρ. ἱατρ. κίρσις.
 Cirсотomia, θ. κίρσοτομία.
 Cirsothalmia, θ. χεῖρ. κίρσοφθαλμία.
 Cirsoide, ἐπίθ. κυρσοειδής, κυρτός, καμπύλος.

Cirtoma, άρ. χειρ. ραχίτις.
 Cirtosi, θ. κύρτωσις, ραχίτις.
 Cisaia, άρ. χυός, γώμα.
 Cisarotite, θ. χειρ. κυστίτις.
 Ciscranna, θ. έδρα πυκνή.
 Ciscranna, άρ. θήκη βιβλίων.
 Ciseio, άρ. είδος δικύκλου οχήματος.
 Cistonio, άρ. άρχλ. άρματηλάτης.
 Cisma, δειχόνοια.
 Cisolide, άρ. και θ. κισσόςτις.
 Cisara, θ. λήμη, τσίμπλα.
 Cispirith, θ. λήμη, όφθαλμία.
 Cisposo, έπιθ. τσιμπλιάρης.
 Cissampelo, κισσόμπελος.
 Cissaralgia, θ. ίατρ. κισσαλγία.
 Cissaro, άρ. κίσσαρος, (φυτ.)
 Cisso, άρ. κισσός, (φυτ.)
 Cissofillo, κισσόφυλλον.
 Cissoide, θ. κισσοειδής γραμμή.
 Cissotis, άρ. κισσότης.
 Cissolite, θ. χειρ. κισσίτις.
 Cista, θ. βτ. κίστη, ή κύστη.
 Cistalgia, θ. ίατρ. κυστ(ε)αλγία.
 Cisteolite, θ. χειρ. κυστεόλιθος.
 Cisteparico, έπιθ. κυστεοηπατικός.
 Cisterna, θ. δεξαμενή.
 Cistioa, θ. χειρ. ίσχυρία· είδος ά-
 τροφίας τής κύστεως.
 Cisticarpo, κορυδαλλίς.
 Cistici, άρ. κύστις, κύσται, ύδα-
 τίδες.
 Cistico, έπιθ. κυστικός.
 Cisticola, θ. συκαλλίς, συκοφάγος.
 Cistidi, άρ. πλ. χειρ. πρήσιματα.
 Cistifellea, θ. κύστις χοληδόχος.
 Cistiflogia, θ. χειρ. κυστίτις.
 Cistio, άρ. κίσθος, κίσθαρος.
 Cistiotomia, θ. χειρ. κυστεοτομία.
 Cistirragia, ύς. θ. χειρ. αιμορρα-
 γία τής κύστεως.
 Cistirrea, θ. χειρ. κυστεόρροια.
 Cistite, κυστίτις.
 Cistitomia, θ. χειρ. κυστεοτομία.
 Cistocelo, άρ. χειρ. κυστεοκήλη.
 Cistodinia, θ. ίατρ. κυστεωδία.
 Cistoflogia, θ. κυστίτις.
 Cistolitica, θ. κυστεολιθική, λιθια-
 σις έν τή κύστει.
 Cistolitico, έπιθ. χειρ. κυστεολιθικός.

Cistomerocelo, κυστεομηροκήλη.
 Cistopiica, ύς. θ. χειρ. έμπύησις
 τής κύστεως.
 Cistopileo, κυστεοπυικός.
 Cistoplegica, ίσχυρία ένεκα παρα-
 λύσεως τής κύστεως.
 Cistoplegico, κυστεοπληγικός.
 Cistoprottica, θ. χειρ. ίσχυρία.
 Cistotomia, θ. χειρ. κυστεοτομία.
 Cistotomista, άρ. κυστεοτόμος.
 Cistotomo, λιθοτόμος.
 Cistotrachelotomia, θ. τομή του
 τραχήλου τής κύστεως.
 Cistotiosi, θ. χειρ. κυστεόπτωσης.
 Cistula, θ. μικρά κύστη.
 Citaro, έν. και ύς. ενάγω, έγκα-
 λω, κλητεύω, κοινοποιώ· καλώ· παρ-
 ορμώ, προτρέπω· έκάγωμαι, άνα-
 φέρω.
 Citaredia, θ. κιθαριδία.
 Citarado, άρ. κιθαριδός.
 Citareggiare, ύς. και έν. κιθαρίζω.
 Citarista, κιθαριστής, κιθαρίστρια.
 Citaristica, θ. κιθαριστική (τέχνη).
 Citarizzaro, ύς. κιθαρίζω.
 Citarizzatore, άρ. κιθαριστής.
 Citarodia, θ. κιθαριδία.
 Cimatoria, ε. νρ. κλητήριον.
 Cimatorio, έπιθ. κλητήριος.
 Citations, θ. κλήσις, κλήσεισις· ά-
 γωγή· μαρτυρία, πίστις· νρ. κλήσις.
 Cisterna, ύς. cisterna· πηγή, βρόσις·
 κύσθος, μουνί.
 Cillo, άρ. ζωολ. κύτιλλος.
 Citino, άρ. κύτινος.
 Citisina, θ. χημ. κυτίνη.
 Cito, έπιρ. ταχέως, εύθής.
 Citrato, άρ. χημ. κεντρικόν έλας.
 Citrico, έπιθ. χημ. κεντρικός.
 Citrinella, θ. σπίνος, σπιζα.
 Citrinezza, θ. ταύτό τψ
 Citrinita, θ. ώχρος, ώχρότης.
 Citrino, ώχρος, κίτρινος.
 Citronella, θ. μελισσοότανον.
 Citronilla, θ. γλυκοκόλικον.
 Citrullo, άρ. μωρός, ένήγητος.
 Citta, θ. κοράσιον, κίττα· κίτσα.
 Città, θ. πόλις.
 Cittadella, θ. πολίχνη· άκρόπολις.

Cittadina, θ. πόλις.
 Cittadinamento, κομφός.
 Cittadinanza, θ. πολιτεία, κομφό-
 της, εύγένεια· κατοικία.
 Civico, έπ. πολιτικός.
 Civile, άρ. γραμμάτιον, έναγραφή,
 πινάξ, κατάλογος· έπισης ή άπο-
 φής, άφιδρών, κώλος || έπιθ. πολιτι-
 κός, άστικός· κομφός, χαρίεις, εύ-
 γενής, έρωτότροπος.
 Civilista, άρ. νρ. θ. περί τήν έπι-
 στήμην του πολιτικού δικαίου ά-
 σχολούμενος, νομολόγος, νομικός.
 Civilita, ύς. Civilla πολιτική κοι-
 νωνία, εύγενής συμπεριφορά, κομ-
 ψήτης, τδ εύπροσήγορον.
 Civilizzare, έν. άνθροπιζω, φωτι-
 ζω, πολιζω, έξευγενίζω.
 Civilmente, πολιτικώς· ένεκα τής
 προς άλλήλους συναναστοφής των
 πολιτών· έλευθέρως, κομφώς, εύ-
 γενώς.
 Civiltà, πολιτικόν ήθος, εύπροσηγο-
 ρία, εύγένεια· πολιτεία.
 Clabria, θ. χλαΐνα.
 Clacche, θ. πλ. κλάπαι, κρούσεται,
 κηλοβατίδες, γαλέντζαι.
 Clade, θ. φίνος, αιματοχυσία.
 Clamare, κραυγάζω, κρίζω.
 Clamazione, θ. κραυγή· έπίκλησις.
 Clamid,-a-a, θ. χλαμίδς.
 Clamoro, άρ. θόρυβος· βοή· έπίκλη-
 σις, παράπονον.
 Clamoroso, θρυβώδης.
 Clamoro, έπιθ. κραυγαετικός.
 Clandestinamente, κρυφίως.
 Clandestino, λαθραίος.
 Clangera, ύς. κρίζω, καλώ.
 Clangore, άρ. κλαγγή, θόρυβος.
 Clarmatto, κλαρινέτον.
 Clarissimo, έπιθ. έκλαμπρότατος.
 Clasi, θ. χειρ. κλάσις, κλάγμα.
 Classare, έν. φυλοκρινώ, διαίρω· κα-
 τή φυλάς, κατατάσσω.
 Classazione, θ. κατάταξις.
 Classe, θ. στάλος τάξις, μοτρα· βαθμός.
 Classarajo, του στόλου, ναυτικός
 στρατιώτης.
 Classico, τδ πολεμικόν άόλιτισμα, ση-

μαγον· έπιθ. εξαίρετος, δόκιμος.
 Clatro, άρ. κληθρος, (φυτ.).
 Claudere, έν. (περι)κλείω, περιλαμ-
 βάνω, (περι)κυκλώ.
 Cittadinare, έν. κατ(ων)οικίζω.
 Cittadinatico, άρ. πολιτεία.
 Cittadinello, άρ. εύτελής πολίτης.
 Cittadinesco, έπιθ. άστικός· κομφός·
 εύγενής έν τή συμπεριφορῃ.
 Cittadinesco, άστικός· καλός.
 Cittadino, πολίτης.
 Cittadinuzzo, άρ. εύτελής πολίτης·
 Cillo, άρ. πατε, παιδιον.
 Cittola, θ. κορασιόν, κοράσιον.
 Citolozza, θ. νηπιότης.
 Citulo, άρ. πατε, παιδιον.
 Ciuffagno, έπιθ. άρπακτικός.
 Ciuffeto, άρ. προκόμιον· κολλυ-
 λός, πλεξίς.
 Ciullo, άρ. πατε, παιδιον, άμαθής.
 Ciurmadore, άρ. μάγος, έπιδός· ά-
 πατεών· άγύρτης.
 Ciurmaglia, θ. συρρατός.
 Ciurmagro, έν. επάθω, μαγεύω· έν.
 και ύς. πλανώ, (έξ)άπατῶ· άύπ.
 μεταχειρίζομαι· μαγείας· μεθύσκωμαι.
 Ciurmeria, θ. μαγειρ. άπίτη.
 Ciuschero, έπιθ. ημιμεθής, ημιμέ-
 θυσος, άκροθάραξ, εις τδ κέφι.
 Civaia, ύς. θ. ύσπριον || ψήφος.
 Civanza-a-vanza-mento, κέρδος, ύ-
 φέλια, τόκος.
 Civanzaro, έν. πορίζω· προμηθειώ·
 || —si, άύτ. πορίζομαι τι.
 Civanzo, άρ. τροφή· άφέλια.
 Civo, άρ. και θ. πολίτης.
 Civo, άρ. έλευθρον.
 Civetta, θ. γλαύξ· άλληλοτυπία· έ-
 ρωτότροπος γυνή άνδρομανής, είδος
 έλληνικού χορού.
 Civellare, ύς. δηροθρῶ δια τής
 γλαυκής έρωτιῶ, κομφεύομαι, άκ-
 κίζομαι· περιβλέπω· άπατῶ.
 Civellaria, θ. τδ έρωτιῶν· άρωτο-
 τροπιζι, άκκίσματα, άκκισμοί, ψι-
 λαρόσκια.
 Civellino, θ. έρωτότροπος κτλ.
 Civellino, άρ. ύς. φιλόκοσμος, έρω-
 τολῆτραί, έρωτάκιος, ψευδοστικός

ἐπὶ τῶν νεανίσκων ἢ ἑλαφρός, κοδύφος, μέτατος
 Civiltone, ἄρ. μεγάλη ἐρωτότροπος, νεανίας, κομπαστής παρθενοπίας.
 Claudicante, ἐπιθ. χωλός, χωλαίων νη. ἑλλειπής, ἀτελής.
 Claudiçazione, θ. χωλεία νη. χωλότης, λοβότης, ἀνισότης, ἔλλειψις.
 Clausola, θ. νη. ρήτρα κεφάλαιον, ἄρθρον, ὄρος τόπος, τέλος. λήξις, κατάληξις.
 Claustrale, ἐπιθ. κοινοβιακός.
 Clausura, θ. περίκλεισμα, περίβολος μοναστηρίου, μοναστήριον ἐνοχλή ἀνάγκη, ὑποχρέωσις, δεσμός ἀπαγόρευσις (περί)κλειστος τόπος.
 Clava, θ. κορύνη, ρόπαλον.
 Clavato, ἐπιθ. ἐχινώδης.
 Clavellata, θ. φλυκταίνωδης νόσος, προδότησις εὐλογία.
 Clavellizzazione, θ. ἐμφυλλισμός.
 Clavicolabale, ἄρ. κλειδοκώμβηλον.
 Clavicilindro, ἄρ. κυλινδροκώμβηλον.
 Clavicitaris, ἄρ. κλειδοκλιθάριον.
 Clavicola, θ. κλείς, κλειδίον.
 Clavicolato, ἐπιθ. κλειδωτός.
 Clavio, θ. πλ. ντ. κροίος, μηχανή.
 Clavifero, κορυνηφόρος.
 Claviforme, κορυνώδης.
 Clavigero, κλειδοῦχος.
 Clavorgano, ἄρ. κύμβαλον.
 Clavo, ἄρ. ἥλος, γόμφος, οἰαξ, τέλος, πρήσιμα τυλάδες.
 Cleonismo, ἄρ. φιλ. κληδονισμός.
 Cleidoscaphate, κλειδοσκαφήτης.
 Cleid sternale, ἐπιθ. κλειδοστερνικός.
 Cleisagra, θ. ἄρθριος.
 Clemateria, θ. ἀρχιλ. κληματηρία.
 Clematide, τε, θ. κληματίτις.
 Clemente, κομψός, ἐπιχαρής.
 Clementemente, ἡπίως.
 Clementz(i)a, θ. ἐπιείκεια.
 Clena, θ. ἀρχιλ. χλαίνα.
 Clapsida, θ. κλαψίδα.
 Clericalo, ἐπιθ. κληρικός.
 Clerico, ἄρ. κληρικός.
 Clero, ἄρ. κλήρος τὸ ἱερατεῖον.
 Cloromante, ἄρ. φιλ. κληρόμαντις.

Cloromanzia, θ. φιλ. κληρομαντία.
 Clossidra θ. κλαψύδρα, ποτιστήριον.
 Clotra, θ. κλήθρα, κλήθρος.
 Clibanario, ἄρ. ἀρχιλ. θωρακωφόρος.
 Clidomanzia, θ. χιλ. κλειδομαντία.
 Cliente, ἄρ. καὶ θ. πελάτης, πελάτις.
 Cliontela, θ. πελατεία.
 Clima, ἄρ. κλίμα, χώρος, τόπος.
 Climaço, θ. ρτ. κλίμαξ.
 Climacide, θ. στρ. κλιμακίς.
 Clinica, θ. κλινική, κλινάρι, κλινική.
 Clinico, ἐπιθ. ἱατρ. κλινικός.
 Clinoido, θ. κλινοειδής ἀπόφυσις.
 Clinopodio, βασιλικὸν ἄγριον.
 Clipeato, ἄρ. ἀρχιλ. ἀσπίδοφόρος.
 Clireo, οὐς. ἄρσ. ἀσπίς, περιφέρεις, ἀργολική ἀσπίς χαλκή.
 Clisagra, θ. κλειδάγρα.
 Clisometro, ἄρ. χειρ. κλισομέτρον.
 Clisma, ἄρ. ἱατρ. ἴδε Clistere.
 Clistere, οὐς. ἄρσ. ἔνυμα, κλυστήρ, κλυστήριον, κλύσμα.
 Clitoride, ἄρ. καὶ θ. ἀνατ. κλειτορίς.
 Clitorideo, ἐπιθ. τῆς κλειτορίδος.
 Clitorismo, ἄρ. κλειτορισμός, μαλακία τῶν γυναικῶν.
 Clitoroflogosi, κλειτοροφλόγωσις, φλόγωσις τῆς κλειτορίδος.
 Clitorotomia, θ. κλειτοριδοτομία.
 Clivo, ἄρ. τὸ ἐπικλινές, λόφος, βουνόν. ἢ ἐπιθ. ἐπικλινής, λοφώδης, βουνώδης.
 Clizia, θ. ἡλιοτρόπιον.
 Cluaca, θ. ἀμάρα, δχετός, ὀνόμομος.
 Clonico, ἐπιθ. σκαμνοδικός.
 Clonismo, ἄρ. κλωνισμός, σκαμμός.
 Clonemania, θ. ἱατρ. κλητομανία.
 Clorato, ἄρ. χημ. χλωρικόν ἔλας.
 Clorico, ἐπιθ. χημ. χλωρικός.
 Cloride, θ. χλωρίς.
 Clorina, θ. χημ. χλωρίνη.
 Clorio, ἄρ. χλωρίων.
 Clorite, θ. χλωρίτις, χλωρίτης.
 Cloro, ἄρ. χημ. χλόρον, χλόριον, σῶμα ἀερῶδες.
 Clorocefalo, χλωροκέφαλον, (πτην.)
 Clorofano, θ. ἄρσ. χλωροφάνης.
 Clorofosforico, χλωροφωσφορικός.

Clorosi, οὐς. θ. χλωρώσις, νόσος τῶν παρθένων.
 Clorotico, ἐπιθ. ἱατρ. χλωρωτικός.
 Clorottero, ἄρ. χλωροπετρύγιον.
 Cloruro, ἄρ. χημ. χλωροῦχος.
 Clonalgia, θ. ἄλγος τῶν γλαυτῶν, γλαυταλγία.
 Clonesia, θ. γλαυτός, πογῆ φλόγωσις τοῦ δακτυλίου.
 Clonismo, ἄρ. ἱατρ. κνησμός.
 Cloniseo, ἄρσ. φρμ. κνηθέλιον.
 Clonideleo, ἄρ. φρμ. κνηθέλιον.
 Clonido, ἄρ. κνίδιον, (φρμ.)
 Clonidi, ἄρ. ἱατρ. κνίδωσις.
 Clonia, θ. ἱατρ. κνήμα, κνησμός.
 Clonologo, ἄρ. κνιολόγος.
 Clonipote, ἄρ. ἱατρ. κνησμός.
 Clonisma, ἄρ. χορός ρυθμός.
 Clondalo, ἄρ. κνώδαλον, (ἐντ.)
 Clo', πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθρου, μετὰ τῶν ἢ σὺν τοῖς ἐπίρ. οἰς.
 Coabitante, σύνοικος, συγκήτοκος.
 Coabitare, συνοικῶ, συζῶ, συμβιῶ.
 Coabitatore, trice, σύνοικος.
 Coabitazione, θ. συνοίκησης.
 Coaccademico, ἄρ. ἐταῖρος ἐν τῇ αὐτῇ ἀκαδημίᾳ.
 Coaccogitare, συσσωρεύω.
 Coacervazione, συσώρευσις.
 Coandante, συνοπαδός.
 Coadjunto, ἄρ. νη. ὁ ἔχων συνεργόν.
 Coadjuvato, trice, συνεργός.
 Coadjuvante, συμβοηθός.
 Coadjuvare, ἐν. συμβοηθῶ, συνεργῶ, συμπράττω.
 Coadunare, ἐν. συναθροίω.
 Coadunazione, θ. συνάθροισις.
 Coagulabile, πακτηκός, πηκτός.
 Coagulante, πηκτικός.
 Coagulare, πηγνύω, πήγνυμι, αὐτοπ. πήγνυμαι.
 Coagulativo, ἐπιθ. πηκτικός.
 Coagulato, πατηγμένος.
 Coagulazione, θ. πήξις.
 Coagulo, ἄρ. πυστία.
 Coajutare, συμβοηθῶ.
 Coalecena, θ. σύμφυσις, σύμπηξις, συγκόλλησις.
 Coanoido, χωανοειδής (μύς).

Coanostegia, χωανοστέγια, ρινική αλυσπραγία.
 Coarrestato, ἄρ. συναρπαστός.
 Coartato, ἐν στενῷ, συστέλλω, συναιρῶ, στενωχῶ, ἀναγκάζω.
 Coartativo, ἐπιθ. συσταλτικός, στενωπών, στενωπικός.
 Coartazione, θ. στένωσις, ἀνάγκη.
 Coarticolazione, θ. συνάρθρωσις τῶν ὀστέων.
 Coartazione, χειρ. συναρμογή, καταρτισμός.
 Coattivo, ἐπιθ. ἀναγκαστικός.
 Coatto, ἡναγκασμένος.
 Coattori, εἰσπράκτορες.
 Coazione, θ. ἀνάγκη.
 Coibola, θ. λυσικὴ σύνθεσις.
 Coibio, ἄρ. κωιδίος.
 Coe, ἄρ. ὑποσχηματῆ ἀποσταλῶν ἔως.
 Coeca, θ. γλυφίς, ἡ ἐντομή τοῦ βέλους, κοκκί, βέλος, ἄκρα, κορυφή, ἄκρον.
 Coecare, ἐν. ἴδε Accoccare, incoccare, μυλλαίνειν, ἀλλοιώνειν, καίω, καταναίω, γλευάζω.
 Coechiata, οὐς. θηλ. κόμος, παρακλαυσίθρον, πατινίδα.
 Coechia, θ. φρμ. καταπότια.
 Coechiere, ἄρ. ἀμαθελίτης.
 Coechiotta, θ. ντ. κλίνη.
 Coechino, ἄρ. φαλλός, ἀπατεών.
 Coechio, ἄρ. δχημα, ἔμαξα.
 Coechismare, ἐν. ἱμπαίω.
 Coechiumo, ἄρ. τὸ ἐπιστόμιον τῶν βωτίων ἴδε Podice.
 Coecia, θ. κεφαλή, μικρὸν οἶδημα, λαβή (τοῦ ἔιφου, τῆς ποστέλας), κογγόλη, κογγόλιον, φλοῖος.
 Coecigo, ἄρ. ἀνατ. κόκκις.
 Coecigoso, ἐπιθ. ἀνατ. κοκκινικός.
 Coecigiosale, (muscolo), σφιγκτήρ τοῦ δακτυλίου.
 Coecigiorubico, κοκκινικοχρῆδικός.
 Coecina, θ. κόκκινη.
 Coecinella, κανθαρίσκος.
 Coecineo, κοκκινωδαφής.
 Coeciniglia, θ. κόκκος, πρινοκόκκι, ὄσθιον.

Cocciniglia, θ. θαγίνη, κοκκίνη.
 Coccio, άρ. τεμάχιον γήινου σκεύους·
 δατρακον τοῦ καρκίνου.
 Coccinola, θ. φλυκταινίδιον τῶν κω-
 νόπων· αἰθόλιξ, φλυκτίς, παῦσις.
 Cocco, άρ. κόκκος· κοκκοβαφές ἐριού-
 χον, ὠόν, κόκκος (ή).
 Coccodrillo, άρ. κροκόδειλος.
 Coccozia, θ. κόκκος· εἶδος φυτοῦ κη-
 κίας, κεφαλή· πλ. λήροι.
 Cocolina, θ. κατάρρους.
 Cocolone, οὗτ. άρ. σκολόπαξ.
 Cocomaro, άρ. δένδρον εὐώδες.
 Cocosvegiano, εν. λαλῶ ὡς γλαυζό-
 λέγω, λαλῶ, φλυαρώ.
 Coesente, ἐπιθ. καυστικός, καυστη-
 ρός, διακαής, διάπυρος.
 Coesimento, άρ. ἔψησις, ὀπτησις· καῦ-
 σις· πέψις· δηγμός, τσοξίμων.
 Coesora, άρ. καῦσις, καῦμα.
 Coeita, άρ. λατρ. κοκίτης.
 Cocitojo, πακερός, ἔφανός, καλόψη-
 τος, καλέβερατος.
 Coetura, θ. ὀπτησις, ἔψησις· πέψις
 χώνευσις· ἀφέψημα, ἀφέψησις, ἀφε-
 ψις· καῦσις· καῦσιμον.
 Coelea, θ. κοχλίας, κλιξ.
 Coeleare, ἐπιθ. ἀνατ. ἐλικοειδής.
 Coeleato, κοχλιωτός, κοχλιοειδής.
 Coelita, μονόθελμος.
 Coella, θ. ἐπιστρίξ, ἐπανωφώριον.
 Cocollato, ἐπιθ. ἐγκαλυμμένος.
 Cocollo, άρ. (ἐπι)κάλυμμα.
 Cocoma, θ. κουκούμιον.
 Cocometajo, άρ. ἀγρός τῶν ὑδροπε-
 πόνων, καρπούζιοπος· πωλητής τῶν
 ὑδροπεπόνων.
 Cocomero, άρ. ὑδροπέπων, χειμονι-
 κόν, ή καρπούζι.
 Cocuzzo, -lo, άρ. ή κορυφή τῆς κε-
 φαλῆς.
 Coda, φ. κέρκος, οὐρά· πλόκαμος, ή
 κορυφή, τὸ ἄκρον, ἄκρα· τέλος.
 Codagapala, θ. φλοιός.
 Codale, ἐπιθ. οὐράτος, τῆς οὐράς.
 Codardante, ἐπίρ. ἀνάνδρωσ.
 Codardia, θ. ἀνανδρία, δειλία.
 Codardo, ἐπιθ. ἀνανδρός, δειλός.
 Codazza, θ. μεγάλη οὐρά· ἴδε:

Codazzo, θ. ἀκολουθεία, συνοδεία, θε-
 ραπεία.
 Coderino, ἐπιθ. οὐράτος, τῆς οὐράς.
 Coderona, άρ. εἶδος παιγνιδίου.
 Codetta, θ. οὐράδιον.
 Codia, θ. κώδια, θάμνος.
 Codiare, εν. κατασκοπεύω.
 Codiatore, trico, κατάσκοπος.
 Codicaria, θ. σύρμα, οὐρά τῶν ἐ-
 σθήτων.
 Codice, άρ. κώδιξ.
 Codicillabile, ἐπιθ. νμ. ἐπιδιατάτος,
 Codicillante, ἐπιθ. ποιῶν κωδικέλλον.
 Codicillare, ἐπιθ. νμ. τοῦ κωδικέ-
 λου· ρ. εν. λέγω ὑστερον θ. τι ἐπρεπε
 νά εἶπω πρότερον· ὑπομνηματίζω.
 Codicillo, άρ. νμ. κωδικέλλος, ἐπι-
 διαθήκην ἐμνηνεύω, σχόλιον.
 Codiglio, άρ. ἀπόλειτα τοῦ ἐπιχειρι-
 σάντος τὸ παιγνιδίου.
 Codimozzo, ἐπιθ. κόλουρος.
 Codina, θ. οὐράδιον.
 Codino, άρ. οὐράδιον.
 Codione, άρ. δροσώγιον.
 Codiroso, άρ. φοινίκουρος.
 Coditremola, θ. σεισοπούς.
 Codolo, άρ. ή λαβή κοχλιαρίου.
 Codonario, άρ. νμ. ὁ διαγωνιζό-
 μενος πρὸς τινα περὶ δωρεάς.
 Codona, άρ. χονδρά και μακρά οὐρά·
 οὐρίαχος, οὐράτον, ὄπουρις· εἶδος
 νήσσοσ· ἴδε Buda.
 Codonismo, άρ. λατρ. κωδωνισμός.
 Codrizzo, άρ. οὐρά ὄρθα.
 Coduto, ἐπιθ. ἔχων μεγάλην ή δε-
 κταν οὐράν, κεραφόρος.
 Coefficiente, άρ. ἄλγ. προσθέτης.
 Coeguale, ἐπιθ. ἴσος.
 Coequalità, θ. ἰσότης.
 Coelambolo, άρ. στρ. ψαλις.
 Coenziona, θ. πεταπόλησις· νμ. ὁ
 δι' ὠνῆς γάμος.
 Coebiscopo, άρ. συνεπίσκοπος.
 Coequalità, θ. ἰσότης.
 Coegnato, ἐπιθ. (ἐξ)ισωμένος.
 Coercibile, ἐπιθ. συνεχόμενος.
 Coercitivo, ἀναγκαστικός.
 Coerede, άρ. και θ. συγκαληρονόμος.
 Coerente, ἐπιθ. συνεχής·

Coerentamento, ἐπίρ. συμφώνως.
 Coerenza, θ. συνέφεια, συνέγεια.
 Coerente, συνένωσις, σχέσις.
 Coesione, συνέγεια, συσχῆή.
 Coesistente, ἐπιθ. συνύπαρκτος,
 Coesistere, οὗδ. συνυπάρχω.
 Coesistenza, θ. συνύπαρξις.
 Coessenzi(a), θ. δημοσιεύτης.
 Coessenziale, ἐπιθ. δημοσίσιος.
 Coessenzialmente, ἐπίρ. δημοσίσιος.
 Coessere, οὗδ. συνυπάρχω.
 Coestendersi, συμπροσκυνῶ.
 Coetan(o), ἡμῆλιξ, συνῆλιξ.
 Coeternità, θ. τὸ συναίδιον.
 Coeterno, ἐπιθ. συνᾶιδιος.
 Coevo, ἐπιθ. ἰσῆλιξ, ἡμῆλιξ.
 Cofanajo, άρ. κοφίνοποιός.
 Cofano, άρ. κέρφινος· ρίσκος, σῆνδυξ,
 κιβωτός, κιβώτιον· χουστρίς.
 Cofa, θ. ντ. θαράκιον, καρρήσιον·
 κέρφινος.
 Cofino, άρ. κέρφινος.
 Cofosi, άρ. λατρ. κώφωσις.
 Coftico, ἐπιθ. κοπιτικός· || οὗδ. ή κο-
 πιτική γλώσσα.
 Cogitabondo, σάννουσ.
 Cogitarsi, νοῶ, διανοοῦμαι.
 Cogitativa, θ. διάνοια.
 Cogitativo, ἐπιθ. διανοητικός.
 Cogitatore, ὁ διανοούμενος, σκεπτό-
 μενος.
 Cogitazioni, θ. νόησις, σκέψις, λο-
 γισμός· διάνοια, βουλή, γνώμη.
 Coglia, θ. ὄτχων, ὄτχος.
 Cogliata, θ. κιναιδίσιμα.
 Cogliere, εν. δρέπω, δρέπομαι· λαμ-
 βάνω· συνάγω, συλλέγω, συναθροίζω·
 κτώμαι, πορίζομαι, κερδαίνω· ἐνώ·
 καταλαμβάνω, (πυλ)λαμβάνω· (ἐπι)-
 τυγχάνω· εὐστοχῶ, εὐθυβολῶ· κα-
 ταλαμβάνω, καταναῶ· εδρίτω· μαν-
 τεῶ· ὑποδέχομαι· ἐπέρχομαι· συμ-
 (προς-, περι-έμ)-πίπτω, συμβαίνω·
 τεικμαίρομαι, συμπεραίνω, συνιέξ)-
 γάνω· εἰσπράττω· cogliarla, ἐπιτυγ-
 χάνω· cogliarsela, φεύγω, ἐπιέρ-
 χουαι.
 Cogliaro, εν. ἐμπαιζω, χλευάζω,
 καταγελῶ.

Cogliarolo, σκόπητις, χλευαστής.
 Cogliatura, θ. ἐμπαιγμός.
 Cogliore, ἔα. ἔργις· χαμπερής, ἀ-
 γελής· εὐχῆσις, ἡλίθιος· βλάξ.
 Cogliorella, θ. χαμπερτία, ἀγέμια.
 Cogliosa, ἡλιθιότης, βλακεία· λῆ-
 ρος, ἄθυρμα, παίγιον.
 Cogliore mediceo, οὗτ. άρ. λατρὸς
 τῶν ἔργων.
 Cogliore, trico, ὁ δρεπόμενος.
 Cogna, θ. κυφωισμός.
 Cognate, θ. γυναικαδέληρη.
 Cognatizio, ἐπιθ. νμ. τῆς συγγε-
 νίας.
 Cognato, άρ. γαμβρός· γυναικαδέλ-
 φος, ή ἀνδράδελφος· δαδγαμβρός ή
 σύγγαμβρος· συγγενής· ἀνύλλοσος·
 σύμφωνος.
 Cognazione, θ. συγγένεια.
 Cognatiane, θ. ἡμερήσιον (βιβλίον).
 Cognativo, ἐπιθ. διαγνωστικός, γνω-
 στικός.
 Cognito, ἐπιθ. γνωστός.
 Cognitore, άρ. γνώμων, γνώστης· νμ.
 σύνδικος, πρόδικος.
 Cognizione, θ. γνώσις, εἰδήσις, ἐπι-
 στήμη, νόησις· ἰδέα, ἔννοια, πλη-
 ροφορία· φήμη, εὐρημία· νμ. ἀνέ-
 κρισις δικῆς· ἀναγνωρίσις.
 Cogna, άρ. γοιός· κύστη, κλάθος.
 Cognome, άρ. ἐπωνύμιον, ἐπώνυμον,
 ἐπικλήμα, ἐπικλήσις· ἐπωνυμία.
 Cognominare, εν. ἐπικαλῶ, ἐπνο-
 μάζω· καλῶ, ἀνομάζω.
 Cognominativo, ἐπικλητικός, ἐπνο-
 μαστικός.
 Cognominazione, θ. ἐπικλήσις.
 Cogueto, άρ. λιθάριον.
 Cogola, άρ. κάχληξ ή κάχλιξ.
 Cogoma, ὄδροδεμακνήρη.
 Coipa, θ. άρχλ. τὸ κοινόν.
 Coincidente, συμπίπτων, σύμπτω-
 σις· σύγγροσος.
 Coincidere, θ. σύμπτωσις.
 Coincedere, οὗδ. συμπίπτω.
 Coindivisione, θ. λατρ. συνένδεξις.
 Coinquinare, καταμολύνω.
 Coire, οὗδ. βινῶ, συνευρίσκειναι, συ-
 νουσιάζομαι, γαμῶ.

Coito, ἄρ. συνουσία, μέλις.
 Cojajo, ἄρ. βυρσοδέφης.
 Cojamo, ἄρ. δέρμα, βύρσα.
 Cojettolo, ἄρ. τεμάχιον βύρσης.
 Cojello, ἄρ. τεμάχιον βύρσης.
 Col, εὐν τῶ ἢ μετὰ τοῦ.
 Cola, θ. ἡθμός, ἡθητήριον, στραγγιστήριον.
 Cola, ἐπίρ. ἐκεῖ· περί, πρὸς.
 Colabrisma, ἄρ. κλόαθρος.
 Colafizzare, ἐν. κολαφίζω· ἐνοχλῶ.
 Colaggiù(so), ἐπίρ. ἐκεῖ κάτω.
 Colagoga, φάρμακον χολαγωγός.
 Colamento, ρύσις, ροή, ἐκροή.
 Colante, ῥέων, ρυτός, ρευστός· ἐκρέων· ἴδε Erudante.
 Colara, ἐν. ἡθῶ, στραγγίζω· χέω, χονεύω· καταδαπανῶ· οὐδ. (ἐκ)ρέω, καταρρέω, ἀποστάζω· (ἐκ-, συν)τήκομαι, φθείρομαι· οὐδ. καταθυβίζομαι, καταποντίζομαι· ἡθοῦμαι, στραγγίζομαι.
 Colascione, ἄρ. μάγαλις, πηκτής.
 Colassù(so) ἐπίρ. ἐκεῖ ἄνω.
 Colata, θ. ντ. ἔκρους.
 Colaticcio, σταλακτίτης, ἀκολίθωμα ἕδατος.
 Colati(v)o, ρευστός, ρυτός, τηκτός· τηκτικός.
 Colatoja, θ. ἡθμός, ἡθητήριον, στραγγιστήριον· ἴδε Colatore, Colatoje.
 Colatojo, ἄρ. ἡθμός, ἡθητήρ, ἡθητήριον, τρυπητήρ, στραγγιστήριον, τρυπητόν, πῖος, πέθη, ψαλή· χώνη, χυτήρ, χωνυτήριον, χυτήριον· ἴδε Fumma ἢ Fumo· ὑδρορροή, ὑδροραγωγέον, ὑδραγωγός· δίοδος ἢ σωλήν, ρεῦτης· τὸ ἡθμοειδές δοτόν.
 Colatura, ἡθῆμα· κατάρρους.
 Colato, κεκρυμμένος.
 Colicisti, -de, θ. κύστις χοληδόχος.
 Coledoso, χοληδόχος (σωλήν).
 Colodografia, θ. ἱατρ. χοληγραφία.
 Colodologia, θ. ἱατρ. χοληλογία.
 Colsi, αὐτῶν· ἐκείνη.
 Colalitiassi, θ. χειρ. χολολιθίασις.
 Cololito, χολόλιθος.
 Colemosia, θ. χολήμοσια.

Colendissimo, σεβασμιώτατος.
 Colente, σεβόμενος, λατρεύων· κάτοικος.
 Colico, ἄρ. κολικός.
 Coleoscele, ἄρ. καὶ θ. κολεοκήλη.
 Coleopjesi θ. ἱατρ. χολοποίησης.
 Coleoptilato, ἐπίθ. κολεοπτιλοῦχος.
 Coleoptiosi, θ. χειρ. κολεόπτωσις.
 Coleoransi, ἄρ. πλ. κολεόρραμφα.
 Coleottero, ἐπίθ. κολεόπτερος.
 Coleottila, θ. κολεόπτερον.
 Colera, ἄρ. κοινότη. — morbus, Cholera.
 Coleramorbo, ἄρ. ἱατρ. χολέρα.
 Colera, ἐν. σέβομαι, λατρεύω.
 Colerica, θ. χολερικός πυρετός.
 Colerina, θ. ἱατρ. χολερίνη.
 Colerragin, θ. ἱατρ. χολορραγία, Cholera.
 Colestarato, ἄρ. χημ. ἄλας χοληστερικών.
 Colestarico, ἐπίθ. χοληστερικός.
 Colestarina, θ. χημ. χοληστερίνη.
 Colezione, θ. προάριστον, ἀκρατισμός, πρόγευμα· τὸ σπέρμα, τὸ δειλιόν· ἀποδεύειν.
 Colibeto, ἄρ. διήγημα, μῦθος.
 Colibri, ἄρ. κολοβήριον.
 Colico, στροφής, κωλικόπνοος.
 Colico, ἄρ. κωλικός.
 Colimbo, ἄρ. κολυμβός.
 Colino, ἄρ. κοχλιόριον· πλαίσιον ἢ στεφάνη.
 Colifollio, ἄρ. κολοφυλλόν.
 Colisno, θ. ἡμικύκλιον μετὰ ἄλλινον.
 Colit-θ, -ide, θ. ἱατρ. κωλίτις.
 Colla, σχοινίον πρὸς σχοινισμὸν, σχοινισμός· κέλλα· μετὰ τῆς ἢ σὺν τῆ.
 Collaborare, οὐδ. συνεργάζομαι.
 Collaboratore, ἄρ. συνεργάτης.
 Collocrimare, ἐν. συγκλαίω.
 Collana, θ. ὄρμος, περιδέραιον.
 Collarso, ἄρ. σύμπτωσις.
 Collare, ἐν. (δια)σχοινίζω, τιμωρῶ διὰ τοῦ σχοινισμοῦ· καταβιάζω διὰ σχοινίου· (ἀν)αἶρω, ἀναβιάζω, ἀναψῶ· αὐτῶν· καταβαίνω διὰ σχοινίου· οὐα· ἄρ. κλοιδά· περιλαίμιον, περιτραχήλιον, βρογχωτήρ· περιαιχέ-

ιον· βρογχωτήρ, περιλαίμιον, γαικάς.
 Collaretta jo, ἄρ. βρογχωτηροποιός.
 Collarellito, ἄρ. βρογχωτήρ, περιτραχήλιον, περιλαίμιον, τραχηλίτις.
 Collata, σθερική.
 Collateralio, ἄρ. ὁ ἐκ πλαγίου συγγενής· καταλογεύς, λογιστής, ὁ κατὰ πόλεμον φροντιστής· τοποτηρητής, ἔφορος, ἐπιστάτης· γραμματεὺς διουικητοῦ ἢ δικαστοῦ· ἐπίθ. πλάγιος, πλάγιος, πελάτης, πρόσοκος· ὁ ἐκ πλαγίου.
 Collateralio, ἄρ. ἄξιωμα καταλογεύς κατὰ τὸν πόλεμον φροντιστοῦ.
 Collato, ἄρ. ὁ ἐκαστρονιζόμενος.
 Collatore, ἄρ. χρηγός· ἐκκλησιαστικῶν σιτηρησίου ἢ ἐξιώματος.
 Collattanea, ἄρ. ἀμογλάκτος (ἀδελφῆ).
 Collattaneo, ἄρ. ἀμογλάκτος (ἀδελφός).
 Collaudare, ἐγκωμιάζω.
 Collaudazione, θ. ἀποδοχή.
 Collazionare, ἐν. παραναγινώσκω, (ἀντι)παράβλλω· σελιθολογῶ.
 Collazione, θ. συντυχία, κρινολογία, (συν)διέλιξις, συνέντευξις, συνομιλία· (ἀντι)παράβολή, (ἀντι)παράθεσις, σύγκρισις· παρανόγησις· ἢ συμβολή, εἰσοφαί.
 Colla, μετὰ τῶν ἢ σὺν ταῖς· οὐτ. ἄρ. βουνόν, γήλοφος, λόφος.
 Collega, ἄρ. ὁ συνήρχων· συμμετοχος, ἑταῖρος, συνάδελφος.
 Collegamento, ἄρ. συναρμογή, ἀρμός· συναφή, συνάφεια, (συν)ένωσις.
 Collegando, ἐπίθ. συναπτός.
 Colleganza, συνθήκη, δημοσπονδία.
 Collegata, ἐν. συνάπτω, συνδέω, (συν)ένω· αὐτῶν· συσπίνδομαι, συμμαχῶ· δημοφρονῶ, δημοῦ.
 Collegatitia, ἄρ. συγκληρονόμος.
 Collegativo, συναπτικός, συνδέτικός· ἐνωτικός.
 Collegato, ἄρ. δημοσπονδός, σύσπονδος, σύμμαχος· ἡνωμένος, συμπεφωνημένος.
 Collegatore, trico, ὁ σπονδοποιούμενος.
 Collegazione, θ. σύνδεσις, (συν)ένωσις· συνθήκη, συμμαχία, δημοσπον-

δικ· σύλλογος, συνῆθροις.
 Collegiale, τρέφιμος γυμνασίον.
 Collegialità, θ. δικαίωμα ἀνέκον ἐπὶ γυμνασίῳ.
 Collegialmente, ἐπίρ. κοινῶς, ἁμαθ.
 Collegiate, οὐδ. συνδιαγινώσκω, κοινολογοῦμαι, συμβουλευομαι· φορτώνω διὰ συμβολῆς.
 Collegiale, θ. αὐτοκέφαλος ἐκκλησία.
 Collegativo, ἐπίθ. συμβουλευτικός· ἀπεριωμένος εἰς τὸν σύλλογον.
 Collegiato, ἄρ. ὁ τῆς συναρχίας.
 Collegio, ἄρ. συναρχία, σύλλογος, ἐταιρία· συντροφία· σύστασις, συμμορία· σμήνος· ἀγέλη, γυμνάσιον, ἐκπαιδευτήριον, φροντιστήριον· ντ. συμβολή.
 Collesma, κώλλημα, σειρά λεχέων κωλλωδῶν.
 Colleppolare, οὐδ. και αὐτῶν· γαυριῶμαι· γαυριῶ, κικριῶ, ἀνακηδῶ, ἀγύλλομαι, ἡδερμαι, χαίρω· συνενῶ, συνάπτω, συνδέω· κλέπτω.
 Colleta, θ. χολή· μέλις, ὄργη, ἀγανύκτησις, θυμός.
 Colleticamento, (συν) ὄργη, μετ' ὄργης, θυμωδῶς.
 Colletico, χολωδής· χολερικός, δξύχολος, ὄργιλος, δξύθυμος, θυμωδής.
 Colletico, ἐπίθ. φρεμ. κωλητικός.
 Colletta, θ. σύλλεξις, συναγωγή, συνῆθροις, σύγκλις, ὄγκος· ἀγυρμός, ἀμβολή, συνεισοφαί, ἔρανος, ἐλεημοσύνη, βοήθεια· τέλος, φόρος, δασμός· σύνδοτος, συνέλευσις, συνῆθροις· λείψ, λίφωρον, ἀντίποινον· ἐκκλ. συναπτή.
 Collettare, ἐν. ἐρανίζω.
 Collettivamente, ἄρ. δημοῦ, ἀθρόως· συλλήθδην, περιληπτικῶς.
 Collettivo, περιληπτικός.
 Collettizio, σύγκλις, σύγκλυτος, σύμμιχτος, συλλογικός.
 Colletto, ἄρ. λορίον· δερμάτινος θάραξ· περιτραχήλιον, περιετθῆιον, τραχηλίτις· ἀθῶνα· ἐπίθ. σύλλεκτος, συλλογικός, σύμμιχτος.
 Collettore, ἄρ. εἰσπράκτωρ, συλλογέας, συλλέκτωρ, ἐραμιστής.

Collettorin, θ. ἄξιωμα τοῦ εἰσπράκτορος· τέλος, φόρος, δασμός.
 Collezione, θ. δασμός· σωρός, συλλογή· συνέλευσις, σύλλογος.
 Colli, μετὰ τῶν ἢ εὐν τοῖς.
 Colibetale, μυθικός.
 Collicello, ἄρ. λοφίδιον, λοφίον.
 Collicino, τραχήλιον.
 Collicore, οὐδ. συγκροδομαι.
 Colligere, ἐν. συνδέω, συνάπτω.
 Colliungo, μακροτράχηλος.
 Colimare, ἐν. εὐθελοῦ.
 Collina, θ. τὸ ἐπικλινές (λόφου), λόφος, πλ. σειρά λόφων.
 Collinatta, θ. βουνίς, λοφίον.
 Collinetto, ἄρ. λοφίον, λοφίδιον.
 Collicuamento, (ἐκ. σύν) τήξιν.
 Colliquare, συντήκω· αὐτπ. συντήκομαι.
 Colliquativo, συντηκτικός.
 Colliquazione, θ. ἰατρ. σύντηξις.
 Collirio, ἄρ. φρμ. κολλύριον.
 Collivita, θ. ἄρκατ. κολλυβίτις.
 Collirostri, ἄρ. πλ. τραχηλόστρομα.
 Colliuione, θ. σύγκρουσις.
 Colliso, ἐπίθ. συγκρουσθεῖς.
 Colliugania, ἐπίθ. καλ οὐς. ἀντίβικος.
 Collo, εὐν τῶ ἢ μετὰ τοῦ· οὐς, ἄρ. τράχηλος, ἀχῆν, λαιμός· βουνοί, λόφοι· δάση, δάμα· στένωμα· στόμιον· περιτραχήλιον, περιλαίμιον, βρογχωτήρ, γακῆς.
 Collocare, ἐν. (καθ)ίστημι, τίθημι, τοπέζω, τοποθετῶ· διδωμι, χορηγῶ, παρέχω, ἀφιερω· αὐτπ. (ἀπο)καθίσταμαι, τοποθετοῦμαι.
 Collocatore, trica, θ. καθιστάς κτλ.
 Colloca-tura, -zione, θ. (συν)θέσις, ἔδρασις, διάθεσις, τοποθέτησις· διαίρεισις, διάταξις, συμφωνία.
 Collocutore, trica, θ. συνδιαλεγομένος.
 Colloquazione, θ. (συν)διάλεξις.
 Colloquio, ἄρ. (συν)διάλεξις, διάλογος, συνομιλία· συλλαγητήριον· σύστασις, συνάθροισις.
 Colloquio, ἄρ. ὑποκριτής· ἴσχυς, εἶδος πτηνοῦ.
 Colloquia, θ. ἀχῆν.

Colloquio, ἄρ. ἀχῆν παχῆς.
 Collusione, θ. νη. τὸ κοινὸν τέχνασμα.
 Collusivamente, διὰ κοινῶν τεχνάσματος.
 Collutivo, ἔχων κοινόν τέχνασμα.
 Collutorio, διάκλυσμα.
 Colluvie, θ. ὄμιλος, ὄχλος, συρροή, συνάθροισις· περιπτώματα, ἐκκρίσεις.
 Colmare, ἐν. ὑπερπληρῶ· πληρῶ, γεμίζω· αὐτπ. ὑπερπληροῦμαι· πληροῦμαι· ὑπερχέρομαι, ὑπερεχέρομαι, κλύζομαι, πλημμυρῶ.
 Colmata, θ. πλησιμονή· χῶμα, παράχωμα.
 Colmatamento, ἐπίρ. δαφιλῶς, ἀφθόνως.
 Colmatore, trica, θ. ὑπερπληρῶν κτλ.
 Colmatina, ὑπερπλήρωμα.
 Colmetto, ἐπίθ. ὑπὸ τι κυρτός.
 Colmo, ἄρ. κορυφή, ἄκρα, ἄκρον· ἴδε Colmatura· θημῶν, θημωνία· κολοφῶν, κορωνίς, ἄκρον, πίκρα, τέλος· ὑπερβολή· θ. μέσος θρος τῆς ἀνωθροπίνης ζωῆς· εἰκῶν, ζωγραφία· ἐπίθ. ὑπερχειλής, ὑπερπλεως· ἀνήκοιλος, καμπύλος, κυρτός.
 Colo, ἄρ. λιμνητήριον· μέλος.
 Colobio, ἄρ. κολόβιον, χιτών.
 Coloboma, θ. χεῖρ. κολόβωμα.
 Colobomo, ἐπίθ. χεῖρ. κολόβος.
 Colocostida, θ. κολοκυνθίς.
 Colofonia, θ. περιβιθίνη.
 Colomba, θ. περιστέρ· νη. τρώπις.
 Colombaocio, φάψ, φάσσα.
 Colombara, περιστέρ(ε)ών.
 Colombario, ἄρ. τάφος, περιστερῶν.
 Colombella, θ. περιστεριδῆς, περιστέρων· οἰκός.
 Colombio, ταυταλικός.
 Colombina, περιστεριδῆς, κόπρος· περιστερῆς.
 Colombino, ἄρ. περιστεριδῆς· ἐρωτόληπτος· ἴδε Sterna· εἶδος ἀμπέλου· ἐπίθ. τῆς περιστερῆς· περιπερσειδῆς· ἀπλοῦς, καθαρῆς.
 Colombio, ἄρ. κολόμβιον, τάλαντον.
 Colombo, ἄρ. περιστέρων· ἄδωός, ἄγνος.
 Colon, ἄρ. κώλον, κωλύναρον,

Colonnario, ἀποίκιος· γεωργικός.
 Colonia, θ. πόλις ἀποικίς, ἀποικία.
 Colonicio, ἐπίθ. ἀποικιακός.
 Colonicio, ἐπίθ. ἀποικίος· γεωπονικός, γεωργικός.
 Colonna, θ. κίων. στῆλος, στήλη· ἔρισμα, στήριγμα· ὑποστήριγμα, προστασία, βοήθεια· κνήμη, ποῦς· στρ. στήλη, τάξις, τάγμα· οἶκος, οἶκον, πατριά.
 Colonnare, ἐν. στηλῶ, κοσμῶ· στηλαίς κτήριον· ἐπίθ. κιονοειδής, στηλοειδής.
 Colonnato, ἄρ. περιστοον, περιστοῦλον· ἐστῆλον, τέλλαρον ἰσπανικόν.
 Colonnella, θ. κιονίς, κίωνιον, κιονίακος. στῆλις, στυλίσκος, στηλίς, στηλίδιον.
 Colonnello, ἄρ. ἴδε Colonnella· στηλή (βιβλίου)· στῆλος, στήλη, ἔρισμα, στήριγμα· διάφοροι κλίβοι ἐκ πλαγίου συγγενῶν· συνταγματάρχης· σύνταγμα.
 Colonnella, θ. ἴδε Colonnella· πλ. νη. παραπλεύρια.
 Colonnino, ἄρ. στυλίσκος· συνταγματάρχης· στηλή (βιβλίου).
 Colono, ἀποικίς· γεωπόνος, γεωργός· χωρικός· ἐργαζόμενος ἐν ἐπαύλει.
 Colocquindita, ἀγριοκολοκυθία.
 Colocquintina, θ. χημ. κολοκυνθίνη.
 Coloramanto, οὐς. ἄρ. χρωματισμός.
 Colorare, ἐν. χρωματίζω· παριστῶ· ἐν. εἰς τὴν φαντασίαν· συγκλύπτω, συγκρούπτω, συσκιάζω, παρακλύπτω, ἀποσκιακίζω· ψιμιθῶ, φουκίαν· σιδῶν· αὐτπ. ψιμιθοῦμαι, φουκίαν· σιδῶμαι· αὐτπ. καὶ οὐδ. ἄλλο· χροῦ, ἄλλασσω τὸ χροῦμα.
 Coloratamente, ἐπίρ. προσποιημένως, ὑποκριτικῶς, ἐπὶ προσφάσει.
 Colorato, ἐπίθ. εἰκῶς, πιθανός, συγκεκαλυμμένος· χρωματιστός.
 Coloratura, -zione, θ. χροῖσις, χρωματισμός· συσκιασμός, συγκλύψις, σόγκριψις, καλλώπιμα, καλλωπισμός.
 Colore, ἄρ. χροῦμα· βαφή· παρακάλυμμα, πρόσχημα, πρόσφαις· || ὄν.

εἶδος φρήσεως, πρόσφαις, πρόσχημα κτλ.
 Colorifero, ἐπίθ. χρωματίζων.
 Colorino, ἄρ. χροῦμα· ἐλαφρὸν καὶ καμψόν.
 Colorire, ἐν. καὶ οὐδ. ἴδε Colorare· ζωγραφῶ· ῥε. χρωματίζω, καλλωπίζω τὸν λόγον.
 Colorista, χρωματογράφος.
 Colorito, οὐς. ἄρ. χρωματισμός, βαφή· χροῦμα, χροῖς, εὐχρηία.
 Coloritore, trice, χροιστήρ, ζωγράφος, χρωματιστής· εἰκόνων.
 Coloso, ἐντ. ἐκείνοι, ἐκείναι.
 Colosi, θ. ἰατρ. γέλωσις.
 Colosseale, ἐπίθ. κολοσσαίος.
 Colosso, ἄρ. τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Φλαβίου ἐν Ρώμῃ· ὁ Κολοσσός, τὸ Κολοσσ(ί)ον.
 Colossioicera, θ. βαροῦλλον.
 Colosso, ἄρ. κολοσσός· γίγας.
 Colostazione, θ. ἰατρ. πυρρῆτις.
 Colostro, ἄρ. πῦρ, πρωτόγαλα, κώλδστρα.
 Colpa, θ. ἁμαρτία, ἁμαρτήριμα, παράπτωμα, πταίσμα· chi ei ha—? τίς πταίει; πλημμέλημα· σφάλμα, λάθος, ἄλλοις· αἰτία· ἐπίρ. διὰ, ἐνεκα· ὁμολογία τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων.
 Colpabile, ἐνοχος, μεμπτός.
 Colpabilmente, ἐπιληψίμως.
 Colpaio, οὐδ. ἁμαρτῶν· αὐτπ. πταίσμα· καταγινώσκω ἑαυτοῦ· ἐν. καταγινώσκω τινός· ἐν. καὶ οὐδ. πλάσσω, ἀνοητίζω.
 Colpaio, ἐπίθ. ἐνοχος.
 Colpeggiare, οὐδ. πατάσσω, συχοκτυπῶ, τυπῶ, ἔδρω.
 Colpello, ἄρ. μικρὸν κτύπημα.
 Colpevole, ἐπ. ἐνεχόμενος, ἐνοχος.
 Colpevolmente, ἐν ἐνοχῇ, ἐνόχως.
 Colpimento, ἄρ. πλῆξις, πληγή.
 Colpire, ἐν. καὶ οὐδ. τυπῶ, πλάσσω· πατάσσω, κρούω, κτυπῶ· ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ· κατεργάζομαι νό(ε)τω, περαίνω, κατορθῶ τινί· τυπτομαι, κτυποῦμαι.
 Colpitore, trice, θ. πλάστων, ὁ κτυ-

πῶν, πατάσων, ἀκονταβόλος.
Colpo, ἄρ. βολή, πλήγῃ, τύψις, κρούσις, κτύπημα· δουτυχία, συμφορὰ· ὑπότιαν, πηλ(δν)ωμα, αιμώλωψ, μώλωψ, σμώδιγι· ἀκόντιον, βέλος, δόρυ, λίθος, ἔργον, πρῶξις· ἀκτίς (φωτός)· σκῆμα, χαριεντισμός· συμβάν, συμβεβηκός, σύμβαμα, τύχη· κέρδος, ὄφελος.
Colpocele, θ. χειρ. κολποκλήη.
Colporragia, οὗς, θ. χειρ. κολποραγία.
Colporrea, οὖς, θ. χειρ. κολπόρροια.
Colposi, ἄρ. χειρ. φλόγῳσις τοῦ κόλπου.
Colposo, ἐπίθ. ἔνοχος.
Colpotosi, χειρ. κολπόπτωσις.
Colsat, ἄρ. λα(μ)ψήνη, βροῦθα.
Colta, θ. συλλογή, σύλλεξις, συμβολή, ἔρανος, εἴπραξις, σύναξις· δοχεῖον, δεξαμενὴ· τέλος, δασμός, φόρος· πλήγῃ, κτύπημα· far—κτυπῶ, τύπτω.
Colto, κατὰ συγκ. ἐκ τοῦ coltello.
Coltella, θ. ἀκινάκης· μαχαίριον.
Coltellaccio, μάχαιρα· κοπίς, δλασούριον, σολήν· ντ. λαῖφος.
Coltellare, ἐπίθ. χειρ. μαχαιρωτός.
Coltellata, θ. μαχαίρας πλήγῃ, μαχαιριά· ἢ ἀκρά γεφύρας.
Coltelletto, ἄρ. μαχαίριδιον, μαχαίρις, μαχαίρακι.
Coltelliera, κολέας· μαχαίροθήκη.
Coltellinajo, ἄρ. μαχαιροποιός.
Coltellino, θ. μαχαίριδιον, μαχαίρις, μαχαίριδιον, σκαθόχορτον.
Coltello, ἄρ. μαχαίρα, μαχαίριον· παραξίφις, παραξωστρίς, παραμαχαίριδιον, ἀκινάκης, ἔγχαιριδιον, σμίλη.
Coltivabile, καλλιεργήσιμος.
Coltivamento, ἄρ. γεωργία, καλλιέργεια· κόσμος, σχολή· περιέργεια, ἐπιτήδευσις· λατρεία, προσκύνησις· θρησκεία.
Coltivante, γεωπόνος, γεωργός.
Coltivare, ρ. ἐν. ἐργάζομαι, γεωργῶ, καλλιερῶ τὴν γῆν· θεραπεύω, λατρεύω, προσκυνῶ, σέβομαι· ἐπιμελοῦμαι· τινος, ἀσκά τι, γυμνάζω,

καλλιερῶ· ἐπιμελοῦμαι, περιποιοῦμαι.
Coltivato, γεωργία, γεώργημα.
Coltivatore, trice, γεωπόνος, ἱγεωργός· καλλιέργος· ταραχοποιός, διαστραφεύς, πρωταίτιος, παρακινήτης· ὁ λατρευῶν, προσκυνητής, λατρευτής, λάτρις· ἄροτρον μικρὸν, βολοκόπον.
Coltivo-tura, -zione, θ. ἴδε Coltivamento, γεωπονία, γεωργία· λατρεία, προσκύνησις.
Coltivo, γεωργήσιμος.
Colto, οὖς, ἄρ. ἄρουρα, γεώργιον, γεωργία, γεώργημα, τὰ γεωργοῦμενα, τὰ γεωργήματα, γεωργία, γεωπονία, καλλιέργεια· λατρεία, προσκύνησις· πομπή, λαμπρότης, ἐπίδειξις, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλειά· ἢ ἐπίθ. εἰργασμένος, γεωργοῦμενος, καλλιερῆσιμος· δαδιδραγμένος, πεπαυδευμένος, σφόδρ, ἐπιστήμιον, πεφωτισμένος, καλλιερῆσιμος· κομψός· (σουλ)ηφθείς· ἄλλος ψευδόμενος· προσκυνούμενος, λατρευόμενος· σύλλεκτος, συλλογικός· (εὐπρόσ)δικτός, γενόμενος δεκτός.
Coltare, ἐν. ἄρῳ, ἄροτριῶ.
Coltare, θ. κλινοσκέπη, (κλίνας) περι(ἐπί)στρωμα, περιπέτασμα· ἐπίστρωμα μέλαν· ἄρουρα, στρώμα, ζευγάρι· ἢ ζευγαριά· εἶδος βάμβακλου· μάχαιρα, μαχαίριον.
Coltrice, θ. καλλιερῶσσα.
Coltrice, τύλη, στρώμα πτωχόν, ὑπόστρωμα.
Coltricieta, θ. τυλεία, τυλεῖον.
Coltriciona, θ. μέγα πτωχόν στρώμα.
Coltrino, ἄρ. περιστρωμάσιον, κλινοσκέπιον.
Coltro, οὖς, ἄρ. ὄνις διαφόρου εἴδους.
Coltroneino, ἄρ. ὄπκαρος, τοῦ Coltrone.
Coltrone, ἄρ. (κλίνας) περιστρωμα.
Cultura, θ. ἴδε Coltivazione, Coltivamento, ἄρουρα, τὰ γεωργήματα, τὰ γεώργια, αἱ γεωργίαι· λατρεία, προσκύνησις· κόσμος, σχολή, ἔνδυμα· νόος· θεραπευία, βίος, τρόπος, ἥθη· ἡμέρωσις, παιδεία.

Colobrina, θ. πόρρις, εἶδος πυροβόλου (γῆ) στακίτις, ἄρτις.
Colubro, ἰ. ὄφικον, ὄφις.
Colui, ἄντων, δεικτ. ἐκεῖνος.
Columba, περιστέρη.
Columbare, ἐπίθ. καὶ οὗς. ἐλαία.
Columbaria, θ. δρακόντιον, ἔλιον, ἐχθρὸν, φειδύχορτον, περιστερέων· ἑροβούτην.
Columbu, ἄρ. πιπρόρρις.
Colunnare, ἐπίθ. στύλης.
Coluro, ἄρ. ἄτρο. κυρ. πλ. κόλουροι.
Colutea, θ. κολοιέα, κολουτέα.
Comi, κατὰ συγκοπήν τοῦ Como.
Coma, θ. κόμη· κόμμα, ὑποστιγμή.
Comandamento, ἄρ. ἀρχή, ἡγεμονία, ἐξουσία· προσταγή, διαταγή, ἐντολή, παραγγέλια· διέταξις· ἐπίταγμα, προσταγή· ὑπόγησης, διδασκα, διδασχ, παραινέσις, παράγγελμα.
Comandante, ἄρ. στρατηγός, ἀρχηγός, ταγματάρχης· στόλαρχος ἢ ἀντιναύαρχος· διευθυντής πλοῦ.
Comandare, ἐν. καὶ οὗς. κελεύω, ἐπι(προ-)δικτώμαι, ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, προστάζω· διακώ, κυβερνῶ, διευθύνω· οὗς. ἄρχω, κρατῶ, ἐξουσιάζω· συνίσταμαι, συνιστῶ· οὗς. ἴδε Comandamento.
Comandata, θ. βασιλικὸν διάταγμα.
Comandativo, κελευστικός, ἐπιτακτικός, προστακτικός, ἀρχικός, ἡγεμονικός.
Comandato, ἄρ. (δια)κρήστις, διάταγμα, θέσισμα, διαταγή.
Comandatore, οὗς, ἄρ. ἡγεμών, ἀρχων· κλητήρ.
Comandatrice, θ. ἡ ἀρχουσα, κυρία· ἐπι(προ-)τακτική, ὑπεροπτική.
Comandigia, θ. σύστασις.
Comando, ἄρ. ἀρχή, ἡγεμονία, ἐξουσία, ἀρχηγία· ἐπι(προ-)διαταγή.
Comandolo, ἄρ. νῆμα ἐν πηνίφ, ἀνάδεμα· ἴδε Bandolo.
Comare, θ. τὰ κύκλω πόλεως τινος ἐπίσημου, ἢ Ρώμη καὶ τὰ κύκλω αὐτῆς.
Comarchio, ἄρ. μουσ. κωμάρχιον.
Comarco, ἄρ. κωμάρχις, κώμαρχος.

Comare, θ. ἡ ἀνδραρχος, συντέκνισμα· μαύτιμα, μαῦτα, μαμμά· ἢ ρ. ἐν. (ἐξ)ἄπατος.
Comarina, θ. κομμαρίτσα.
Comare, ἄρ. κόμαρος, (φυτ.).
Comato, κομῶν, κομητής· ἐξηπατημένος.
Comatore, ὀπατεῶν.
Comatoso, ἐπίθ. λατρ. κωματώδης.
Combaciamanto, συναρμολογία.
Combaciare, αὐτ. φιλοῦμεν ἀλλήλους· ἐν. (συν-, προ-, ἐφ)ἄρμό-ττω, -ζω, συνίπτω, συνέω· ταίμαζω οὗς, καὶ αὐτ. προσαρμόζω, (συν-, προ-)ἑφἄρμόζομαι.
Combiare, αὐτ. (συν)ἄρμόζω, συμφωνῶ, ἀναλογῶ.
Combarbia, ἄρ. τετρακοδία.
Combattente, μαχητής, πολεμιστής.
Combattere, οὗς. καὶ αὐτ. μάχομαι· ἀγωνίζομαι, πειρώμαι, ἰσχυρίζομαι, φιλοτιμούμαι, ζητιῶ, προσκαθῶ· ἐναντιοῦμαι, ἐρίζω, ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ· διαγωνίζομαι, αἰώ, κυκροῦμαι· ὑπερασπίζομαι, ἀμύνομαι· προσβάλλω, ἐμ(ἐπι-)προσπίπτω, ἐπιτίθεμαι, ἐφαρμάζω· καρπύτω, θορυβῶ, καταδύλλομαι, ἐνοχλῶ, πονοκαρπῶ, (παρα)καλίζω.
Combattibile, ἐπίθ. μαχητός.
Combattimento, ἄρ. μάχης ἀγών· διαμάχη.
Combattitore, trice, πολεμιστής.
Combiatare, ἀφήμι.
Combibbia, θ. συμποσία, σύμπωσις· φιλία, συμμαχία, σύνδεσμος.
Combinamento, ἄρ. σύγκρισις.
Combinare, ἐν. συζύγνυμαι, συνδυάζω· συνίπτω, συνέω· συγκρίνω, παραβάλλω· αὐτ. συμφωνῶ, συνάδω, συνδέζομαι.
Combinatore, ὁ συζυγνύων.
Combinazione, θ. κίβρις, σύζευξις, συνουσιασμός, σύναξις, συναρμολογία, σύγκρασις, σύνθεσις, συνένωσις· σύμπωσις.
Combrico, ἄρ. κέρβηρον, σχῆνος.
Combricola, υ. σύνοδος, συνέλευσις, συναγωγή, ἑταιρεία, συμμορία.

Combujente, ἐπιθ. παρακάθης.
 Comburento, (κατα)καυστικός.
 Combustibile, εὐπρηστος, εὐφλεκτος, καύσιμος.
 Combustibilità, τὸ εὐφλεκτον.
 Combustione, θ. καθίσις· πυρκαϊά· ταραχή, σύγχυσις· ὄργη, θυμός.
 Combusto, φλογιστός.
 Combuita(a), εἰς τὴν μέσην· || in—, σφύρην, μίγδην, ἀδιακρίτως, συγχυμένως, ἀτάκτως, δια μαζύ.
 Come, ἐπίρ. ὅπως, ὡσπερ, καθά, καθάπερ, ὡς· πῶς· πῶσον· ἐν τῷ ἄμα, ἄφ' οὗ, ὅτε εὐθύς, ἀφ' οὗ, καθὼς· ὅτι ἢ πᾶς· τίνι τρόπῳ ὡσεὶ, ὡς ἂν, ὅπως, ὅπως, ὅπως· ἢ —, τρόπος, μέσον, τὸ πῶς· ὡς ἐκεῖνος.
 Comecedà, διό· ἐπειδή, διότι.
 Comeché ἢ Come che, ἐπίρ. καίπερ, καίτοι, εἰ καί, ἂν καί· ὅπως, ὡς, ὡσπερ· πῶς, τίνι τρόπῳ, ὅπως, ὡς· ἐπειδή, διότι· τότε... ὅτε, εὐθύς· ὅτε, καθὼς· ὡς εἰ, ὡσεὶ, ὡς ἂν καί· ὅπως, ὅπως· διό, διότι· ἀφ' οὗ.
 Come che sia, ὅπως, ὅπως· ὅπως.
 Comedono, ἀρ. λαφύκτης σκόλης.
 Comeforo, ἀρ. κομποφόρον, γένος ἐντέμων.
 Comeniaro, ἐν. ὑπνηματίζω, ἐρμηνεύω, σχολιάζω.
 Comeniarieto, ἀρ. ὑπομνηματίων.
 Comentario, ἀρ. ὑπόμνημα· comenarij, ὑπομνήματα, ὑπομνημονεύματα· ἐπιθ. ὑπομνηματικός· ὑπομνηματισμός.
 Comenato, ἐπιθυνημένος, πλεστός.
 Comenatore, σχολιαστής.
 Comento, ἀρ. ὑπομνήματα, σχολίων, ἐρμηνεία.
 Comere, ἐν. κομῶ, καλλωπίζω.
 Cometa, θ. κομήτης.
 Cometario, ἐπιθ. τοῦ κομήτου.
 Cometicola, ὑποτιθέμενος κάτοικος κομήτου.
 Comete, θ. δρυκτὸς ἀστρίτης.
 Cometoide, κομητοειδὲς ἄστρον.
 Cometologia, θ. ἄστρο, κομητολογία.
 Comica, θ. ἡ τέχνη τοῦ κωμικοῦ.

Comicamente, ἐπίρ. κωμικῶς.
 Comiciili, ἀρ. πλ. σύνοδοι ἰδίαστραι.
 Comico, κωμικός.
 Comignolo, ἀρ. στέγος, δροσὴ, στέγη· κέραμος, κεραμίσ· κολοφών, ἄκρα.
 Cominciamento, ἀρ. ἀρχή, ἐναρξίς· (ἀπὸ-διὰ) πέτρα, δοκιμή, ἐπιχείρησις.
 Cominciare, ἐν. καὶ οὐδ. (ἐν)ἀρχομαι, ἀρχίζω ἢ ἀρχινῶ· || οὐσ. ἢ ἀρχή.
 Cominciativo, ἐπιθ. (ἐν)ἀρχόμενος.
 Cominciatore, ἰρίασθ (ἐν)ἀρχόμενος, κτίστης, θεμελιωτής· ἐπιχειρητής.
 Comino, ἀρ. κόμινον.
 Comiri, ἀρ. πλ. ἀγύρται, περιδρομεῖς, γελωτοποιοί, ραψοδοί.
 Comissatore, ἀρ. κωμιαστής.
 Comissazione, θ. ἀρχλ. κῶμος.
 Comitante, (παρα)κολουθῶν, πρόπεμπων.
 Comitativo, ἀκολουθητικός, προπεμπτικός.
 Comitato, ἀρ. ἴδε Comitiva.
 Comite, ἀρ. διαδός, κοινωνός, συνοδοκόρος, ἐταῖρος, ἀκόλουθος.
 Comitiva, θ. διαδοί, προπομπή, ἀκολουθία, προκομπή, θεραπεία, ἀκόλουθοι.
 Comito, ἀρ. ντ. κλειυστής.
 Comiziale, ἐπιθ. ἀρχαιρεσιακός.
 Comizio, ἀρ. λ. ἴστ. ἐκκλησία, ἡ κοινὴ τῶν Ρωμαίων πολιτῶν σύνοδος· συνέλευσις, ἀρχαιρεσία, τὰ ἀρχαιρεσία, ψηφοφορία, ψηφοφορία.
 Comizante, κωμιαστής, κωμιάζων.
 Comizzare, οὐδ. ἀρχλ. κωμιάζω.
 Comma, ἀρ. ρτ. κόμμα περιόδου· θ. κόμμα, ὑποστιγμὴ· ἀρ. καὶ θ. μουσ. κόμμα.
 Commacolare, ἐν. κηλιδῶ.
 Commaginazione, θ. νόσεις, σκέψεις, (δια-σπ.)λογισμός, στοχασμός.
 Commallevatore, ἀρ. νμ. ἀλληλέγγυος.
 Commartire, ἀρ. συμμάρτυς, συμμάρτυρ.
 Commasticare, ἐν. (κατα)μασσῶμαι,

μασσῶ ἐπίστημι τὸν νοῦν, διασκέπτομαι, συνθεωρῶ.
 Comitato, ἀρ. τὰ ἐπιτήδεια.
 Commedia, θ. κωμῳδία.
 Commediajo, ἀρ. κωμωδ(ι)σοποιός.
 Commediante, ἀρ. κωμικός.
 Commediaro, ἐν. οὐδ. κωμωδῶ.
 Commediografo, ἀρ. κωμωδ(ι)ογράφος.
 Commeditazione, θ. σύσκεψις.
 Commedo, κωμωδός, κωμικός, κωμωδ(ι)σοποιός, κωμωδοποιητής, κωμωδ(ι)ογράφος.
 Commedodidascalia, κωμωδοδιδασκαλία.
 Commedoro, ἀρ. κωμωδ(ι)σοποιός.
 Commemorabile, ἀξιωμαθύνευντος.
 Commemorare, ἐν. (ὑπο)μνησκῶ, ἐνθυμίζω.
 Commemorativo, ὑπομνηστικός· ἀναμνηστικός.
 Commemorazione, θ. ὑπόμνησις, ἐνθυμῆσις.
 Commendabile, συστάσιμος ἀξίος, ἀξίπαινος.
 Commendabilmente, ἀξίπαιτως.
 Commendare, ἐν. ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ἐκθειάζω· μεγαλύνω· συνίστημι· συνιστῶ· δίδωμι τι εἰς ἐκκλησιαστικὴν πρόσδον.
 Commendatizio, ἐπιθ. συστατικός.
 Commendatore, ἐπαινήτης.
 Commendazione, θ. ἐπαινος, σύστασις, παραδοχὴ· τιμὴ, δόξα, εὐκλεία.
 Commonsale, δημο(συν)τράπεζος.
 Commensurabile, ἐπιθ. σύμμετρος.
 Commensurare, ἐν. συμμετρῶ, ἴξισθ, ἴσοσταθίζω, συγκρίνω.
 Commensurazione, θ. συμμέτρησις· κοινὸν μέτρον· μέτρον.
 Commentacola, ἀρ. μικρὰ ράβδος.
 Commercialibile, ἐμπορεύσιμος.
 Commercialiale, ἐμπορικός.
 Commercialante, οὐσ. ἐμπορός· || ἐπιθ. ἐμπορικός.
 Commercialiare, συναγορίζω, ἐμπορεύομαι.
 Commercio, ἀρ. ἐμπορία· ἐμπόριον· ἐπαμείβια, σχέσηις, (συν)δμιλία, (συν)διάλεξις, συναναστροφή, συγκοινωνία·

νία· συνάφια, μέλις, ἕνωσις, σύζευξις.
 Commessoiate, συμμίγνυμι, συμμιγνύω, ἀναμιγνύω, ἀνακατώνω.
 Commessario, ἀρ. ἔφορος, ἐπιστήτης, ἐπίτροπος, ἐπιμελητής· ἐκτελεστής· ἐπιθεωρητής τοῦ ναυτικοῦ.
 Commessazione, θ. εὐχίλια, κραιπύλη, παραλυσία, ἄσωτία.
 Commessione, θ. ἐπι(δια)ταγή, ἐντολή, τὸ ἐπι(πρό)ταγμα· συνάφια· σύνδεσις, ἕνωσις.
 Commessore, ἀρ. ἴδε commissione· ἡ commissione· συμπρωτής, σύσειτος· εὐκέρως ἢ ὑπότροπος· ἀπεσταλμένος, ἀντιπρόσωπος, ἐπίτροπος· συναρμογή, σύνδεσις· συμπόλη.
 Commessura, θ. συναρμογή, συνάρθρωσις· συμφωνία.
 Commestibile, βρώσιμος, ἐδώσιμος· || οὐσ. βρωσκία, βρώμα, τροφή, ἐδώσιμον, τὰ τρώσιμα.
 Commestione, σύμμιξις· βρώσις, φάγωμα.
 Commestaggio, ἀρσ. σχινοπλοκική· σχινοπλοκία.
 Commettente, ἀρ. ἐντολεύς.
 Commettere, ἐν. ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, ἐπι(δια-), προς)τάττω, συνίστημι, (δια-), ἐμπιστεύω, ἐπιτρέπω, παρακατατίθωμι, παραδίδωμι, ἀνατίθωμι, ἐμπιστεύομαι· παραλείπω, παρα(ἀπο)σιωπῶ· ἐγγχειρίζω, ἐγκαταλείπω, ἐκτίθωμι· συμβάλλω. (συν-, προς-, ἐφ)άρμο-ττω-ζω, συνάπτω, συνδέω· πρῶττω· ἐν· καὶ αὐτῆ· ἀνατίθωμι, ἀνατίθεμαι.
 Commettimale, ἀρσ. καὶ θ. στασιαστής, παραξίας, παραξοικός.
 Commettitore, ἰρίασθ, ὁ ἐντέλλόμενος, ἐντολεύς· ἐργάτης· κακεργάτης· κακεργάτης, κακοποιός, κακούργος· ψηφοδότης, ἐλεφαντουργός, ἱβουουργός, πυξιδοποιός· σχινοπλοκός.
 Commettitura, ἴδε commessura· (συν)ἀρμολογία.
 Commessamento, ἀρ. διχοτόμησις.
 Commiato, ἀρ. συγγώρημα, συγγώρησις· (ἀδεια) ἀπουσία· ἀποκομπή·

Commissora, θ. κομμιφόρον δένδρον.
 Commilitone, άρ. συστρατιώτης· κοι-
 νικός, συμμετοχος, έτατρος.
 Commisario, έν. νμ. (δι)άπειλω.
 Comminatoria, θ. νμ. άπειλή.
 Comminatorio, έπίθ. νμ. άπειλητικός.
 Comminazione, θ. νμ. άπειλή.
 Communitivo, (frattura), κάταγμα
 λεπτομερές.
 Communionis, θ. κάταξις λεπτομερής.
 Commischiamento, άρ. (σύμ)μίξις.
 Commischiare, συμμίγνυμι, συγκε-
 ράννυμι.
 Commiserabilmonte, (λίαν) συμπα-
 θώς· οίκτρός, έλεεινός.
 Commiserare, έν. (κατ)οικτείρω, έ-
 λιω, συμπάθω.
 Commiserativo, έπίθ. συμπαθής, συμ-
 παθητικός.
 Commisore, (κατ)οικτείρων, οί-
 κτιμων.
 Commiserazione, θ. οίκτος, οίκτιρ-
 μός, συμπάθεια, εύπλαγχία.
 Commisorevole, έπίθ. έλεεινός.
 Commiserevolente, οίκτρός.
 Commissaria, θ. έπιστασία, έπιτροπή.
 Commissariato, άρ. έπιστασία, έπι-
 τροπή.
 Commissionario, άρ. έντολοδχος.
 Commissione, ίδε commissione· έν-
 τολή, άδεια, έξουσία, δύναμις· έπι-
 τροπή.
 Commisura, θ. δύο ταινίαι τής έγ-
 κεφαλικής ούσιας· μους. συναρμογή.
 Commistione, σύμμιξις.
 Commisto, σύμμικτος.
 Commistura, θ. σύμμιξις.
 Commisturata, έν. συμμίγνυμι.
 Commisura, θ. συμμετρία.
 Commisurare, έν. συμμετρῶ· ίσος
 είμι, (ίξ)ισοθμάλ τιν.
 Commisurato, άρ. συμμετρία.
 Commorare, (ρ. ούδ.) διατρίβω, δια-
 μίνω, κατοικῶ.
 Commorazione, θ. ρτ. διατρίβή.
 Commosso, έπίθ. άποτρόπαιος, άπει-
 χής, μισητός.
 Commoica, θ. κομμώτικη, κοσμη-
 τική.

Commotivo, έπίθ. (συγ)κινητικός.
 Commoimento, άρ. κινήσις, ταρα-
 χή, στάσις, θόρυβος.
 Commoittore, κινήτηρ, κινήτης, παρο-
 ξυντής.
 Commoitrice, ή παραξύνουσα.
 Commoivzioncella, όποκ. μικρά κί-
 νησις.
 Commozione, θ. κινήσις, συγκίνη-
 σις, ταραχή, σύγχυσις.
 Communire, έν. άχυρῶ, περιτειγί-
 ζω, ένισχύω, ίσχυροποιῶ, ένδυναμῶ.
 Commoivere, έν. συγκινῶ· κινῶ, παρ-
 ορμῶ, διεγείρω, παρακινῶ· (άνα)κι-
 νῶ, άναστατῶ· παραξύνω, παροτρῶ-
 νω, έγείρω, (κατ)ακείθω· (άνα-
 δια)κινῶ, ταραττω.
 Commutabile, έπίθ. (εὐ)μεταβλητός.
 Commurare, έν. άλλάττω, μεταβέ-
 λω, κινῶ, ταραττω.
 Commutativo, άλλακτικός, μεταβλη-
 τικός.
 Commutazione, θ. άλλαγή, μετα-
 βολή· κινήσις, ταραχή, στάσις.
 Como, άρ. κῶμος.
 Comodamente, εύκαιρως, εύθῆτως,
 έν άνεσει, άνάτως, άναπαυτικῶς,
 εύχερῶς, εύκόλως, μετρίως.
 Comodare, έν. παρασκευάζω, έτοι-
 μαζω, [μενος].
 Comodatario, άρ. νμ. ο δανειζό-
 μο.
 Comodato, άρ. νμ. παραχώρησις έπι
 άκεραία έπιστροφῇ.
 Comodatore, άρ. δανειστής.
 Comodevolmente, άρμυδιως, εύαρμό-
 στως, πρηνῶς.
 Comodità, θ. εύκαιρία, έπιτηδείότης,
 ώφέλεια, άρμυδιότης, περίστασις· ά-
 νεσις, εύκολία, άνάπαυλα, άνάπαυ-
 σις, ήσυχία· φυσική άνάγκη· άπό-
 πατος, άναγκαζόν, χρεία.
 Comodo, άρ. εύκαιρία, τὸ συμφέρον,
 τὸ λυσιτελέσ· άνεσις, εύκολία, άνά-
 παυσις, εύπάθεια, εύπορία, τρυφή·
 έγγύτης, γειτνίασις, γειτονια· έπίθ.
 άρμυδιος, έπιτήδειος, εύκαιρος, πρῶ-
 φρος, εύθετος, εύχρηστος, ώφέλιμος·
 καλός· άναπαυτήριος, άναπαυτικός·
 πρόχειρος.

Compacità, θ. σύμπηξις.
 Compadrone, άρ. συνδιοκτήτης.
 Compagne, συναρμογή, άλληλουσία,
 άρμός.
 Compagnare, έν. συμπήγνυμι, συν-
 αρμῶ· κῶπι. συμπήγνυμαι, έν. σε-
 λιδοποιῶ.
 Compagnatura, θ. ίδε Compagne, καὶ
 Compagnia, θ. σύμπηξις, ίδε Com-
 pagne.
 Compagna, θ. ίδε Compagnia· στρέ-
 τευμα προνομίων· θ. τοῦ campagne.
 Compagnevole, έπίθ. κοινωνικός.
 Compagnevolmente, έπίθ. κοινωνι-
 κός· όμοῦ.
 Compagnia, θ. συνοδία, συνδέυσις,
 παρα(προ)πομπή· κοινωνία, όμιλος,
 συνθήροισις, δημήγυρις, σύλλογος, συνα-
 ναστραφή· ένωσις, συμμαχία· άδελ-
 φότης· έταιρεία, έπωνυμία· στρα-
 τός, λόχος· έταπρ(ε)ία, εὶ έταπροι·
 έτατρος, μέτοχος, γαρμτή, σύζυγος·
 ίση, όμοία.
 Compagno, άρ. Compagna, θ. όπα-
 δός, συνόμιλος· θεασώτης, έτατρος,
 έπόμενος, άκόλουθος· (συγ)κοινωνός,
 (συμ)μέτοχος, σύντροφος· μιμητής·
 έπίθ. ίσος, όμοιος.
 Compagnone, άρ. όπαδός· ίσος, όμοιος,
 δπέρμεγέθης άνθρωπος.
 Compagnolo, άρ. όψων, προσφύγημα
 προσφύγιον.
 Combatabile, παραβλητός, συγκριτός.
 Comparante, άρ. λέξις συγκρίσεως.
 Comparare, έν. συγκρίνω.
 Comparativo, συντεχνία ή κουμπαριά.
 Comparativamente, έπίρ. συγκρι-
 τικός.
 Comparativo, έπίθ. συγκριτικός.
 Comparazione, θ. παραβολή, σύγ-
 κρισις.
 Comparare, άνέδοχος, σύντεκνος, κουμ-
 πάρος.
 Comparanza, θ. διαπρέπεια, λαμ-
 πρότης, έξοχότης.
 Comparigione, ούς. θ. παράστασις,
 έμφάνισις.
 Comparivo, ούδ. (κατ)αφαίνομαι, δει-
 κνύομαι, παρουσιάζομαι, έμφανίζο-

μαι· παρίσταμαι· (έπι)δεικνύομαι·
 διαλάμπω· γίνομαι άκουστός· άπει-
 τῶ· έν. πολλαπλασιάζω.
 Compariscendo, διαπρέπης, λαμπρός.
 Compariscenza, λαμπρότης.
 Comparita, θ. έπι(εμ)φάνεια, έμφά-
 νισις.
 Comparza, έπι(εμ)φάνεια, έμφάνισις·
 ίδε.
 Compariscenza, έλευσις, άριξις, κλή-
 τευσις, κλήσις· πλ. νμ. προτάσις·
 λαυροστάται.
 Compartecipare, συμμερίζομαι, συμ-
 μετέχω.
 Compartecipare, συμμετοχος.
 Compartimento, άρ. διανομή, διαί-
 ρεσις· διάθεσις, διάταξις.
 Compartire, διανέμω, διαρῶ, διατάτ-
 τω, διαδ(δο)μι· μεταλαμβάνω, κοι-
 νῶ· κῶπι. διανέμομαι· συμμερίζομαι,
 συμμετέχω.
 Compartitori, trice, διανομῶς.
 Comparendo, (άγρός) σύμθετος.
 Compassare, έν. τῶ διαδ(δο)τῆ μετῶ·
 σταθμῶμαι, μετῶ.
 Compassato, περιφέρῆς.
 Compassionare, έν. καὶ ούδ. οίκτει-
 ρω, συμπάσχω, συμπάθω.
 Compassionatore, trice, οίκτιμων.
 Compassione, θ. οίκτος, συμπάθεια.
 Compassionevole, οίκτρός, έλεεινός·
 οίκτιμων, συμπαθής, συμπαθητι-
 κός.
 Compassionevolmente, φίλοικτιμιό-
 νως, συμπάθως, συμπαθητικῶς.
 Compassivo, συμπαθής, συμπαθητι-
 κός.
 Compasso, άρ. κίρηνος, διαδ(δο)της·
 διανομή, διαίρεσις, διάθεσις, διά-
 ταξις.
 Compastorella, θ. συμβόσις.
 Compastibile, οίκτρός, έλεεινός, άξιο-
 λώπητος· συνδυάσιμος, συμβιβαστός,
 εύσυμβιβαστος, σύμφωνος.
 Compatibilita, θ. συμβιβαστικότητα,
 συμφωνία, ταυτότης, τὸ εύσυμβίβα-
 στον.
 Compatibilita, συμβιβαστικῶς, συμ-
 φώνως.

Compatimento, ὁπομονή, ἀνοχή, ἐπιείκεια.
 Compatiro, οὐδ. οἰκτεῖρω, συμπαθεῖν· συμπέσχω· συγγινώσκω, συγγνωμόνω, συγχωρῶ· ἀνέχομαι, ὑπομένω· νμ. συμβιβάζομαι, συνδυάζομαι.
 Compatiria(t)ia, ἄρ. καὶ θ. συμπατριώτης. [φωνία].
 Compatito, σάμπηκτος· συνδήκη, συμ·
 Compaziamento, ὁπομονητικῶς.
 Compazione, θ. σάμπηξις.
 Compellere, ἰς. συνελαύνω, συνάγω, συναθῶ, ἀναγκάζω, βιάζω.
 Compendiare, ἐν. συντέμνω.
 Compendiario, ἐπιθ. σύντομος.
 Compendiatore, δ ἐπιτέμνων.
 Compendio, ἄρ. συντομή, ἐπιτομή.
 Compendiosamente, ἐπιθ. συντόμως.
 Compendioso ἐπιθ. ἐπιτομος.
 Compensare, ἴδε Penetrare· αὐτπ. διαπερῶμεν ἀλλήλους.
 Compensazione, θ. τὸ διαχωρητῶν τῶν σωμάτων.
 Compensabile, ἐπιθ. ἀνταμιψιμος.
 Compensamento, ἄρ. ἀντάμειψις (ἀντάμειψή).
 Compensare, ἐν. οὐδ. (ἀντ)ἀμείβω.
 Compensatamente, ἐπιθ. ἀνταμιμένως.
 Compensatore, trice, δ (ἀντ)ἀμείβων.
 Compensazione, (ἀντ)ἀμειψή.
 Compensare, θεραπεία, ἐπικουρία, βοήθεια, τρέπον, μέσον, πρόβλεψις· ἰκανοποιήσις.
 Compere, θ. ὠνή, ἀγορασμός, ἀγορασμα.
 Comparabile, ἐπιθ. ἀγοραστός.
 Comparare, ἐν. ὠνοῦμαι, ἀγοράζω· κερδαίνω, κτώμαι, πορίζομαι.
 Comparatore, ἄρ. ἀγοραστής.
 Comparatura, θ. ταῦτὸ τῶ·
 Comparazione, θ. ὠνή.
 Comparatività, θ. νμ. ὑπέρθε· ἀναβολὴ προθεσμίας εἰς τὴν
 ἴσιν, ἐπιθ. ἀγοραστός.
 ἐπιθ. ἀρμόδιος.
 Compiere, ἀρμόδιος.
 θ. ἀμιλλὰ, ζήλος, ἀγών, νμ. ἀρμοδιότης.

Compelto, οὐδ. συζητῶ· ἀντιπαραγγέλλω· ἀμιλλῶμαι, (δι)ἀγωνίζομαι· συμπίπτω, συμφωνῶ· νμ. ἔχω ἀρμοδιότητα.
 Competitor, trice, δ ἀντιπαραγγέλλων· ἐφέμιλλος, ζηλωτής, ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος.
 Compiacente, ἐπιθ. φιλόφρων.
 Compiacenza, θ. ἀρέσκεια, εὐφροσύνη, ἠδονή, εὐχαρίστησις· εὐαρίστησις, εὐνοία. χάρις· ὁμοψία, κολακεία.
 Compiacere, οὐδ. εὐδοκίω, εὐαρεστώ, ἀρέσκω· ἠδύναί τινα, γαμηθῶμαι ἢ τὸ εἶδω· αὐτπ. ἠδύνομαι, εὐφραίνομαι· ὄξω, καταδέχομαι· ἐν. χαρίζομαι, εὐχαριστῶ.
 Compiacevole, ἐπιθ. τερπνός.
 Compisciamento, ἄρ. εὐφροσύνη, εὐχαρίστησις, ἡμελιτικότης ἠδονῆς.
 Compignitore, trice, δ κατακλαίων.
 Compiangere, ἐν συναλῶ, συμπέσχω· κλαίω, θρηῶ· αὐτπ. καὶ οὐδ. μέμφομαι, παραπονέομαι.
 Compianza, θ. ἀντὶ τοῦ·
 Compianto, ἄρ. μεμψιμοιρία, δεινολογία, παράπονον.
 Compiegare, ἐν. συμπύσσω.
 Compire, ἐν. καὶ οὐδ. (ἐκ)πληρῶ, ἀπο(ἐκ)τελῶ, τελειῶ· ἐνασχολῶ, (κατ)ἀναλίσκω· ἐκτελοῦμαι, τελειοῦμαι· αὐτπ. (ἐκ)πληροῦμαι, ἐκ(ἀπο)τελοῦμαι.
 Compiera, θ. προσευχή, τὸ ἀπόδειπνον.
 Compigliare, ἐν. περιλαβῶν, κερῖχω· αὐτπ. (συμ)πήγνυμαι.
 Compilare, ἐν. συντίθημι, συντάττω, συγγράφω· συλλέγω, ἐρανίζομαι.
 Compilativo, ἐπιθ. συλλεκτικός.
 Compilato, συλλογίματος.
 Compilatore, trice, συλλογέας, ἐρανιστής, συντάκτης· συγγραφεύς.
 Compilatura, ταῦτὸ τῶ·
 Compilazione, θ. σύλλεξις· σύνταξις· συλλογή, ἀπάνθισμα.
 Compimento, ἄρ. τελείωσις, τελειοποίησις, ἀποτέλεσις, ἀποπεράτωσις, συμπλήρωσις· ρτ. ἀθυποφορά.

Compira, προμηθεύω.
 Compitamento, ἐπιθ. φιλοφρόνως.
 Compitare, ἐν. ἀριθμῶ· συλλαβίζω.
 Compitazione, θ. συλλαβισμός.
 Compitatore, θ. κομψότης, φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία· ἴδε Compimento.
 Compito, κομψός, εὐγενής, φιλόφρων.
 Compito, ἄρ. τὸ ἐπιτεταγμένον ἔργον, τὸ πρόσταγμα· λογισμός, λογαριασμός.
 Compitore, trice, συντελεστής.
 Compitamente, τελείως, ἐντελῶς.
 Compituto, ἄρ. ἴδε Compimento· τέλειος, ἐντελής· κομψός, εὐγενής, φιλόφρων, χρηστοθήης, ἐνάρετος· πλήρης· πανούργος, πονηρός. [λίστις].
 Copianazione, θ. ἐξομάλισις, διομύ·
 Copiatonico, συμπλατωνικός.
 Compimento, ἄρ. συμπλήρωμα.
 Complessionato, ἔχων ἕξει (κράσιν).
 Complessione, θ. ἕξις, διάθεσις, κατάσταση, κράσις· ποιότης, ιδιότης, συμπλοκή.
 Complessivo, περιληπτικός.
 Complesso, ἄρ. συμπλοκή, περιπλοκή· περίπευξις, ἀσπασμός· ἄθροισμα· ἐπιθ. σαρκώδης, εὐσαρκος, σωματώδης· σὺμπλεκτος· σύνθετος· περιπλοκος.
 Combletamento, ἄρ. (συμ·, ἐκ)πλήρωσις, ἀποτέλεσις.
 Completare, συμπληρῶ, ἐκτελῶ.
 Completivo, ἐπιθ. συμπληρωτικός.
 Completo ἐπιθ. πλήρης, ἐντελής.
 Completore, ἐν. περιέχω.
 Complicare, ἐν. πτερίσσω.
 Complicato, ἐπιθ. περί(συμ·, πολύ)πλοκος· συνηνωμένος, συνημένος.
 Complicazione, θ. συμ(περι)πλοκή, συγκρότημα, σύστημα, ἄθροισμα.
 Complice, συνεργός, συνόχοτος.
 Complicità, θ. συνενοχή.
 Complimentare, ἐν. καὶ οὐδ. λέγω· (ἀνευθύνω) πρὸς τινα φιλοφρονήσις
 Complimentario, ἄρ. γενικός ἐπίτροπος, πληρεξούσιος τραπεζίτου ἢ ἐμπόρου.
 Complimento, ἄρ. φιλοφρόνημα, φιλοφροσύνη, φιλοφρόνησις, πρόσρησις, περιποίησις, ὑποχάδισις· ἐκτέλεσις.

Complimentoso, φιλοφρονητικός, περιποιητικός· ὑποχρευτικός.
 Complire, ἐν. καὶ οὐδ. ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ, ἰκανοποιῶ, εὐχαριστῶ· εἶμι· ὠφέλιμος, ὠφέλιμ· λαλῶ πρὸς τινα φιλοφρονητικῶς.
 Compiuto, πλήρης· φιλόφρων.
 Complogazione, θ. ὁ ἀλοφροσύνης.
 Compiuto, ἄρ. κατὰ κλυστρον, ἢ μέσσωλος, τὰ τοῦ οἴκου ὑπαίθρα.
 Componente, ἄρ. τὸ συστατικόν, ἢ ὄλη, τὸ εἶδος· ἴδε Compositore.
 Comporre, ἴδε Comporre· συντάττω, συναρμολῶ· εὐ συντίθημι· προσποιέομαι.
 Compositore, ἐν. καὶ οὐδ. συντίθημ· ὄλιγον καὶ μετὰ βίας.
 Componimento, ἄρ. σύνθεσις, σύνταξις· ἔργον τεχνητόν· κοσμιότης, εὐσχημοσύνη, μετρίτης· ποιησις, ποιήμα· διέθεσις.
 Compositista, ἄρ. μελοποιήτης.
 Compositore, trice, συνθέτης, συντάκτης, συγγραφεύς· στοιχειοθέτης.
 Comporre, ἐν. καὶ οὐδ. συντίθημι, συντάττω, ἀνάγω, συναρμολῶ· δια(κατα)σκευάζω, διατίθημι· ὑποκρίνομαι, προσποιέομαι· συγγράφω· κοσμῶ, (δε)μετατῶ, διατάττω· ἐφαρμολῶ, παρασκευάζω· συμφωνῶ, συννοοῦμαι· ἐπινοῶ, μηχανῶμαι, (ἐξ·, ἰφ)εὐρίσκω· τὰ πρὸ τοῦ ἀποθανόντος νόμιμα, ἐπι(ἐκ)τελῶ· διαλλάττω, ἀρμολογῶ, εἰρηνεύω· σχηματίζω, μορφῶ, στερεῶ, στερεῶ· στοιχειοθετῶ· (συν)ὀμολογῶ, συμφωνῶ, συννοοῦμαι· συμβιβάζομαι.
 Comportabile, ἄρ. φορητός, ἀνεκτός, ὑποφερτός· ἀρμόδιος, σύμφωνος, ἀνάλογος.
 Comportamento, ἄρ. διαγωγή, τρόπος, βίος, συμπεριφορά, φέρσιμον.
 Comportare, ἐν. ἀνέχομαι, ὑπομένω, καρτερῶ, (ὕπο)φέρω· παραχωρῶ· καθιστῶ τι ἐπαρκές, συγχωρῶ· (παρα)συγχωρῶ· ἀπαίτῶ, ἐπιδέχομαι· αὐτπ. δι' ἀγῶ· πολετεύομαι· προσφέρω· τι, φέρωμαι πρὸς τινα· κατέχω ἑμαυτὸν, κρατοῦμαι.

Comportatore, άνεκτικός.
 Comportevolmente, επίθ. άνεκτώς.
 Comparto, άρ. άναβολή, συγχώρησις, παραχώρησις, χάρις, επίεικεια· παράτασις.
 Compositivamente, επίρ. συνθετικώς.
 Compositivo, επίθ. συνθετικός.
 Composito, άρ. ἴδε Compositio· επίθ. σύνθετος.
 Compositio, άρ. (τυπ.) συνθετήριον.
 Compositore, trice, συνθέτης, συντάκτης, συγγραφέας, στοιχειοθέτης, είδος συνθετηρίου· μελοποιητής, μελοποιός.
 Composizione, θ. σύνθεσις, άνάμιξις σκευασία· συνθήκη, σύμβασις, συμβίβασις, συμβιβασμός, συμφωνία· διαλλαγή, άρμονία, δμόνοια, συμμαχία· μόρφωσις, άκρίβεια, άνκλογία· ποίησις, συγγραφή, σύνθεσις· μελοποιία· μέλος· μουσική· στοιχειοθεσία.
 Compositibile, δυνατός ποιηθῆναι· συνδπαρκτος.
 Composita, θ. ἴδε Composizione· γλυκύπεφον, κομπόστα.
 Compostamente, κομψώς, επιχαρίτως· σωφρονώς, μετρίως· κανονικώς τακτικώς.
 Compositezza, θ. μετριότης, κοσμιότης, σωφροσύνη.
 Composito, άρ. σύνθεσις, ἴδε Composizione· πλαστός, ψευδής· εύκομος κομψός· τεθαμμένος· βαρύς, σοβαρός, κόσμιος, σεμνός· σύνθετος.
 Compositazione, θ. συμπόσιον.
 Comptore, άρ. συμπότης.
 Compta, θ. άγορά.
 Comprato, έν. άγοράζω.
 Compratore, άγοραστής.
 Comprandente, νοών, νοήμων.
 Comprandere, έν. και οὐδ. (έν. κατανόω καταλαμβάνω λαμβάνω· καταπειθώ, διορθώ· κτώμαι, πορτζομαι, άποκτώ· καταλαμβάνω, φορτώ, άνακαλύπτω· συλλαμβάνω· κατέχω, περικυκλώ· κατακυριεύω, βασανίζω· περιέχω, περιλαμβάνω· περι(κατα)στέλλω· ένσωματώ, ἴδε Incorporare· καταλαμβάνω, ἴδε Sorpren-

dere, άναλαμβάνω· εδρίσκω· έρω, βλέπω, αύπ. δημοσιεύομαι, διαβδουμαι.
 Comprandibile, νοητός, (εύ)κατάληπτος.
 Comprandinento, κατάληψις, (κατα)νόησις· κύκλος, περιφέρεια, γύρος.
 Compranditivo, επίθ. καταληπτικός.
 Compranditore, ένωών.
 Comprandonio, θ. (κατα)νοών.
 Comprandonio, άρ. νόησις, διάνοια, νοός, κατάληψις, κρίσις.
 Compransibile, νοητός.
 Compransibilita, θ. τὸ νοητόν, τὸ καταληπτόν, τὸ εύκατάληπτον.
 Compransione, θ. κατανόησις.
 Compransiva, θ. διάνοια, νοός.
 Compransivamente, επίρ. καταληπτικώς περιληπτικώς.
 Compransivo, επίθ. περιληπτικός· καταληπτικός.
 Compransore, θ. έν τῷ ούρανῳ μακάριος κατανόων τὰ ύψηλά του Θεού πράγματα.
 Compransa, θ. ἴδε Compransa.
 Compransamento, και τούτου έμπεριεχομένου.
 Compransidente, άρ. συμπρόεδρος.
 Compransa, άρ. περίβολος, περιφέρεια, κύκλος, γύρος· τεθοροσημένος· άνκαλυφθείς· εγκλισσευμένος· πλήρης· δαιμονιζόμενος· σύνθετος.
 Compransa, θ. χείρ· έπίδασμος μέρους του πάσχοντος σώματος, σωλήνιον, πτύγμα.
 Compransanretra, συνθλιπτήριον τῆς ούρήθρας.
 Compransibile, επίθ. πιεστός· πιεστικός· συνθλιπτός.
 Compransibilita, τὸ πιεστόν.
 Compransione, θ. συμπίεσις.
 Compransivo, επίθ. χείρ, συμπιεστικός.
 Compransa, επίθ. ἴδε Compransa· πιεστός· πλακωτός· περιεσταλμένος· περιωρισμένος.
 Compransore, άρ. θ συμπίεζων, συνθλιθων· πιεστής· συνθλιπτήριον, συμπιεστήριον.

Comprimere, έν. συμπιέζω, συνθλιθώ· πιέζω γυνάλα, βιάζω· περι(κατα)στέλλω, χαλινώ.
 Comprivo, ἴδε Comprivo.
 Comprimevo, νμ. άμοιβαία ύπόσχεσις, συνυποσχετικόν· άπόφασις· διαίτητοῦ, διαίτησις.
 Comprimettere, έν. και αύπ. συντιθεμαι, επιτρέπω· διαίτητή, δίδομι· διαίτητή τὴν έπιτροπήν περί τινος· έκτιθιμι εἰς κίνδυνον (εἰς άμηχανίαν, εἰς στενωχίαν, εἰς δυσάρεσκίαν)· αύπ. έκτιθεμαι εἰς κίνδυνον (εἰς άμηχανίαν, εἰς στενωχίαν, εἰς δυσάρεστον θέσιν).
 Comprimissario, άρ. διαίτητής.
 Comprimissorio, τῆς άμοιβαίας συνθήκης.
 Comprimista, θ. σύγκρισις, συνδιοκρησία.
 Comprimistario, συγκρήτωρ, συνδιοκρήτης.
 Comprimittore, άρ. συμπροστάτης.
 Comprimamento, άρ. συναίνεσις, άποδοχή· άπόδειξις.
 Comprimare, έν. συναίνω, άπειδέχομαι· (συν)άποδεικνυμι, βεβαιώ, πιστώ· αύπ. άπο(άνα)δεικνυμαι.
 Comprimatore, trice, συναίνετής.
 Compriminoziale, επίθ. συνεπαρχιωτής.
 Comprimo, επίθ. κεκαλλωπισμένος, κομψός.
 Comprimere, έν. συγκινώ εἰς δέκτρα· κατανύσσω, λυγῶ, καιρίως τὴν καρδίαν, καθάπτομαι, τερπνίω, κακῶ, άνώ· κατανύσσω, κατάνυξιν έμποιδώ· αύπ. μεταμειλομαι, μετανοώ.
 Comprimimento, άρ. κατάνυξις, ίδιος συντριβή τῆς καρδίας, θισλογικώς = Comprimione.
 Comprimare, έν. νμ. βιάζω τινά ἵνα παρασταθῆ (έμφανισθῆ) έν τῷ δικαστηρίῳ.
 Comprimaria, νμ. έπιστολή δικαστική· έκδικάουσα τὴν άπότησιν τῶν δικαιωμάτων του δημοσίου.
 Comprimariale, τῆς δικαστικῆς έπιστολής.

Comprativo, επίθ. κατανυκτικός.
 Comprato, συντετριμένος.
 Comprazione, θ. νμ. κατάνυξις· θεολ. κατάνυξις, συντριβή.
 Compratore, άρ. συγκαθαριστής.
 Compramento, λογαριασμός.
 Compratore, έν. λογιζομαι, λογαρίζω· κατατάττω, συναριθμώ.
 Compratore, λογιστής, συμψηφιστής.
 Comprazione, θ. λογισμός, λογαριασμός.
 Comprista, άρ. λογιστής, έλεγκτής.
 Compristaria, ή λογιστική έπιστήμη, τὸ λογιστήριον.
 Comprato, άρ. λογισμός, λογαριασμός.
 Compratore, τούτο τῷ.
 Comprista, (οὐδ. (κατα)σῆποιμαι.
 Comprito, επίθ. κεκαλλωπισμένος, κομψός.
 Comprito, επίθ. κοινός· συνήθης, θ. τυχών· || Beni—, κοινά κτήματα, τὰ άνήκουσα τῷ πάσι· δημόδια.
 Comprimento, κοινώς, συνήθως, έν γένει κοινή.
 Comprito, άρ. και θ. κοινότης, τὸ κοινόν, δήμος· οἱ πλείστοι, ή πλειοψηφία· θ. ἴδε Fermata· επίθ. κοινός· ἴδιος· εύπροσήγορος, εύπρόσιτος, καταδεκτικός· δημοτικός· δημοτικός· συνήθης· εύελής, πρόστυχος· κοινός, οὐ μερικώς· επίρ. κοινώς, κοινή.
 Comprito, θ. χυδ. κοινότης, κοινωνία.
 Comprimento, κοινή, κοινώς· έν γένει καθόλου· δημοτικώς· συνήθως· άνω-κάτω· ήμοθ.
 Comprimento, ἴδε Comunale.
 Comprimento, θ. κοινότης, κοινωνία.
 Compricabile, κοινωνητικός ή κοινωνητός· κοινός, κοινωνικός, εύπρόσιτος.
 Compribilita, εύπροσηγορία.
 Compricante, συναφής· κοινωνικός.
 Compricare, έν. κοινῶ, μεταδίδωμι· συναναστρέφομαι· εἰς κοινὸν φέρω·

(συγ)κοινωνῶ· μεταδίδωμι τῶν ἐ-
 χράτων μυστηρίων· αὐτῶν, μετα-
 λαμβάνω· κοινωνῶ· συνίχθαι, συν-
 ἔπειμαι.
 Comunicativa, θ. τὸ μεταδιδόναι.
 Comunicativo, κοινωνητικός, μετα-
 δίδους.
 Comunicatore, ἄρ. ὁ κοινῶν, ὁ μετα-
 δίδους.
 Comunicazione, θ. ἀνακρίσεις, με-
 τάσεις· κοινωνήσις· κοινολογία·
 συναφή, συνάφεια, σύναψις· κοινο-
 νία, κατάληψις.
 Comunicativo, οὐσ. ἄρ. ὁ Ἅγιος Ἄρ-
 τος, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ἡ Θεία Κοινωνία.
 Comunione, θ. κοινωνία· μετάληψις·
 τὸ χειροδικόν· τὸ κοινωνικόν.
 Comunità, θ. κοινωνία, κοινότης· ἐ-
 ταιρία· συντροφία· ἡ πόλις, τὸ κοι-
 νόν, ὁ δῆμος· κοινοβούλιον· κοινοβιό-
 τησις· συνάφεια, συνδικαμός.
 Comunitativo, τῆς κοινότητος, τοῦ
 κοινοῦ.
 Comune, ὁπωσδήποτε· ἄμα, εὐθύς
 ἄφ' οὔ.
 Con, πρόθ. σύν, μετά· κατά, ἐναν-
 τίων· ὑπό· πρὸς, συγκριτικῶ· ἐπιρ.ώς.
 Conato, οὐσ. ἄρ. ζῆλος, ἀγώνισμα,
 προσπάθεια.
 Conca, θ. κόγχη, ἀγγεῖον πῆλινον·
 ἄγγεῖον μεγάλον· τάφος· εἶδος μέ-
 τρου· ἀνατ. κόγχη, κογχύλη· ὄχη-
 μα, κάρρον ἢ λέμβος.
 Concamerato, θλωτός.
 Concamerazione, καμάρωσις.
 Concanonico, ἄρ. συγκληρικὸς.
 Concatenare, ἐν. συνδεσμεῖω, συν-
 δέω, συνάπτω.
 Concatenatura, θ. σύνδεσις, σύνδε-
 σμος, συναρμογή, συνένωσις.
 Concatenazione, θ. συναρμογή, συν-
 ἄφεια, σύμπησις, σύνδεσις, σύνδε-
 σμος.
 Concansa, αἰτία ἐξ ἀνάγκης παρε-
 πομένη, κατ' ἀνάγκην ἐπακόλουθος
 αἰτία.
 Conca vativo, κοιλῶν, κολάπτων, κοι-
 λαινῶν.

Conca vato, ἐπίθ. κοίλος.
 Conca vità, θ. κοιλότης, κοιλώμα.
 Concano, ἄρ. τὸ κοίλον, κοιλώμα,
 κοιλότης· ἐπίθ. κοίλος.
 Concedere, ἐν. συγ(παρα)χωρῶ· ἐπι-
 τρέπω· δίδωμι· ὑπέκω, ἐνδίδωμι.
 Concedere, δίδωμι, χωρηγῶ· παρέχω·
 φέρω· συναινῶ, συγκατατίθεμαι· παρ-
 ἔρχομαι· αὐτῶν, παραχωροῦμαι· (ὑπ)-
 εἶκω, ὑποχωρῶ, παραδίδομαι· ἡττη-
 μένος· παραδίδομαι, παρέχω· ἐμαυ-
 τὴν εἰς συνουσίαν, γαμησοῦμαι ἢ τὸ
 δίδω. [ρήσιμος.
 Concedibile, παραχωρητός, παραχω-
 ρητός.
 Concedimento, ἴδε Concessione· ἀν-
 τιπαράσεις.
 Conceditore, ἄρ. ὁ παρα(συγ)χωρῶν.
 δοτήρ.
 Concento, ἄρ. συμφωνία, ἄρμονία κυ-
 ρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Concentore, ἄρ. ψάλτης τῆς ἐκκλη-
 σίας.
 Concentrare, ἐν. συγκεντρῶ· (συμ)-
 πικνῶ, συμπήγνυμι· συγκεντρωῖμαι·
 βυθίζομαι, εἰσχωρῶ, εἰσδύω.
 Concentrato, προσ(συμ)φύτης, προσ-
 (συμ)φυκτός· κεκρυμμένος· (σύμ) πυ-
 κνός, σύμπηκτος.
 Concentrazione, θ. συγκέντρωσις·
 (συμ)πύκνωσις.
 Concentrico, ἐπίθ. ἑμμόκεντρος.
 Concernere, ἐν. καὶ οὐδ. ἴδε Concer-
 rere· προίγω, φέρω, φάω, παράγω·
 ἀπορροφῶ· συλλαμβάνω, μανθάνω,
 καταλαμβάνω· μορφοῦ ἰδέαι· ἀντι-
 λαμβάνομαι.
 Concernibile, ἐπίθ. καταληπτός, νοη-
 τός, εὐληπτός.
 Concernimento, ἄρ. ἡ ἐν γαστρὶ σὺλ-
 ληψις ἢ ἀντίληψις, κατανόησις.
 Concernire, ἐν. καὶ οὐδ. ἐγκυμονῶ,
 συλλαμβάνω· μορφοῦ ἰδέαν φαντά-
 ζομαι· ἐκφράζομαι· δέχομαι ἐν ἑ-
 μαυτῶ, ἀπορροφῶ· καταλαμβάνω,
 ἐν(κατα)νοῶ· ἀνάπτω ἢ Μεταφ.
 ἐπινοῶ, ἐφρευρίσκω, παράγω τι.
 Concernitore, ἄρ. ὁ συλλαμβάνων κατ.
 Concernito, ἀφορῶν εἰς
 Concernenza, σχέσις, ἀναφορά.

Concernere, ἀποδέλω, ἀφορῶ εἰς·
 ἀνέκω, προσήκω.
 Concernevole, ἀφορῶ εἰς...
 Concertante, συναυλός, συνωδός.
 Concertare, ἐν. συναῶν. συναυλιαν
 συγκροτῶ, συνωδῶ· προανακρούομαι·
 συσκευαροῦμαι, (συν)τεχνάζομαι, μη-
 χανογραφῶ.
 Concertato, συνθήκη, συμφωνία, σύμ-
 φασις· ἴδε Concerto.
 Concertatore, trice, οὐσ. (μουσ.) συ-
 νωδός, σύναυλος.
 Concertazione, θ. ἴδε Concerto.
 Concertino, ἄρ. μικρὰ συναυλία·
 πρῶτον πεντάχορδον (βιολί).
 Concerto, ἄρ. συναυλία, μουσική
 συμφωνία (ἄρμονία), συνωδή, συμ-
 φωνία· συνθήκη, σύμφασις, συμφω-
 νία, συμμαχία.
 Concertone, ἄρ. μεγάλη συναυλία·
 συμφωνία (ἄρμονία) μουσική.
 Concessibile, παραχωρητός, παρα-
 χωρήσιμος.
 Concessionario, ἄρ. μη χριτοδόχος,
 δωροδόχος, προνομιδοδόχος.
 Concessione, θ. παραχώρησις· χά-
 ρις, δωρεά, προνόμιον.
 Concasso, ἄρ. συγχώρησις.
 Concessorio, ἐπίθ. παραχωρητικός.
 Concella colu, ἄρ. σποροθήκη.
 Concelligato, οὐδ. ἐπινοῶ λεπτο-
 λογίας, σφριζομαι, λεπτολογῶ.
 Concelto, ἄρ. σύλληψις· (κατα)νόη-
 σις, ἰδέαι, βυλή, ἔννοια, λογισμός,
 ἐπίνοια, διαλογισμός, διανόημα, στο-
 χασμός· πρήσις, σκοπός· διέννοια,
 νοῦς· ἐπιθυμία· γνώμη· κρίσις· πι-
 στις, δόξα, εὐδοκία, εὐδοξία, κλέος,
 λόγος, τιμὴ, ὄνομα, ὀπλήψις· σκώμα-
 μα, ἀπειρησις, ἀπειτιολογία· λεπτο-
 λογία, σοφισματίον.
 Concellitono, ἄρ. μέγα σκώμμα· με-
 γάλῃ λεπτολογίᾳ.
 Concellitosamente, ἐπίρ. ἀποφθεγμα-
 τικῶς, λεπτολόγως.
 Concellitoso, ἐπίθ. ἐπινοητικός, ἐφρευ-
 ρητικός· ἀποφθεγματικός· σκώπτης,
 ἀστεγός, ἀπειτιολόγος· λεπτολόγος.
 Concellionale, ἐπίθ. τῆς συλλήψεως

Concellione, σύλληψις, κήνησις· ἢ
 Ευαγγελισμός· ἔμδρον· (κατα)νόη-
 σις, ἀντίληψις· διανόημα, διαλογι-
 σμος, ἰδέαι, στοχασμός.
 Conche, θ. κόγχαι, κόγχαι, κογχύ-
 λαι.
 Conchella, θ. κόγχη, καθίσκος.
 Conchiglia, θ. κόγχη, κογχύλη.
 Conchiglietta, θ. κογχύλιον.
 Conchiglio, ἄρ. κογχύλη, κογχύλιον.
 Conchigliografia, θ. κογχυλιογρα-
 φία.
 Conchigliologia, θ. κογχυλιολογία.
 Conchigliologico, ἐπίθ. κογχυλιολο-
 γικός.
 Conchigliologista, ἄρ. κογχυλόγος.
 Conchiliaceo, ἐπίθ. κογχυλιοειδής.
 Conchiliforme, ἐπίθ. κογχυλιόμορ-
 φος.
 Conchiloido, ἐπίθ. κογχυλιοειδής.
 Concludente, συμπερασματικός.
 Concludentemente, συμπερασμα-
 τικῶς.
 Concludere, ἐν. συγ(περι)κατα)-
 κλείω· τελειῶ, περαινῶ· τεκμαίρο-
 μαι, συμπεραίνω· ἐπίγω, κατακεί-
 θω· ἐνύτω, ἀποραίξω.
 Concio, θ. βυροδεψική, βυροποιία·
 βυροδέψις· βυροδεψική ἢ βυρο-
 ροματιζμός· ἐξημέρωσις· καπήλευ-
 σις, σκευασία, διόρθωσις, κασασκευή·
 ἄρτυμα, ἄρτυσις· καλλώπισμα, καλ-
 λωπισμός· δαμῆ, εὐωδία.
 Conciare, ἐν. εὐτρεπίζω, κοσμῶ, ὠ-
 ραίξω, καλλοπίζω· καταρτίξω, (ἐ-
 πι)διορθῶ, ἐπισκευάζω· κοκομα-
 χειρίζομαι· διαλλέτω, εἰρηνεύω·
 (δια)φθείρω, καταλύω, χαλῶ· τιθα-
 σεύω, ἐξημερῶ· ἀρχοτομῶ, ἐνοουγι-
 ζῶ· κοπρῶ, κοπρίζω· αὐτῶν, ἀποκαθί-
 σταιμι· παρὰ τινι· (συν)διαλλάττο-
 μαι, φιλοῦμαι.
 Conciatelo, ἄρ. καὶ θ. σωφρονιστής.
 Conciatelli, ἄρ. καὶ θ. στεγαστής.
 Conciatore, ἄρ. βυροδέψης, βυρο-
 ποιός· διορθωτής· ἑλεουργός· τιθα-
 σευτής.
 Conciatura, θ. κατα(ἐπι)κλειή, σύν-
 θησις· κέλυφος, ἔλυτρον τσάφλοκον.

Concidere, εν. συ(κατα)κόπτω, κα-
τατέμνω.
Concidero, άρ. σύνθεσις, κατα(έπι)-
σκειυή (ίπι)διόρθωσις, άλλαγή, με-
βολή.
Conciglio, ίδε Concilio.
Conciliabile, εύδιάλλακτος, εύσυμ-
βίθαστος.
Conciliabolo, άρ. έκκλησιαστήριον,
συνέδριον, αγορά· συναγωγή, συμ-
μορία· συνέλευσις. σύνοδος.
Conciliamento, άρ. οικειώσεις, φιλω-
σις (άπό)κτησις· παρισμός.
Conciliare, εν. συνάπτω, (συν)διαλ-
λάσσω, συμβιβάζω· εν. και αύτπ.
οικειομαι, προσάγομαι· αύτπ. προσ-
ελκύομαι· (συν)διαλλάττομαι, φιλι-
ομαι· επίθ. συνδικός, τής συνόδου.
Conciliamento, συνοδικός.
Conciliativo, συμβιβαστικός.
Conciliatore, trice, δεκαλόκτος, συμ-
βιβαστής.
Conciliatorio, επίθ. διαλλακτής.
Concilio, άρ. συνέδριον, σύνοδος· συ-
νέλευσις, συνάθροισις, σύλλογος, δημή-
γυρις· όμνιοσις, όμοφροσύνη· έκκλ.
σύνοδος.
Conciliare, εν. κοπιώ, κοπιζώ.
Conciliatore, άρ. κοπιστής.
Concilio, κόπος.
Concinnità, θ. εδαρμοσις, εδρυθμία,
κομψότης· κόσμος. καλλωπισμός
Concinnno, εύζυμοστος. εδρυθμος, κομ-
ψός.
Concio, άρ. συμφωνία, άρμονία. δι-
αλλαγή, σύμφασις, ειρήνη· παρα-
σκευή, έτοιμασία, εύτρεπισμός, στο-
λισμός· κόπος, κοπρία· λίθος έξε-
σμένος· επίθ. ή πθ. μετχ. παρεσκευα-
σμένος, εύτρεπισμένος· ήρτυμένος·
ταριχευτός· εύθετος· ειργασμένος·
άριμόδιος· κομψός,
Conciofosseché, ούδ. ώς έκ τούτου,
ένεκα, έπειδή· ίδε Concioasicoa-
ché.
Concionalmente, ώς εν συνελεύσει.
Concionali, εν. δημηγορώ.
Concionalore, ούς, άρ. δημαγωγός.
Concione, θ. σύλλογος, συνέλευσις,

συνκάλεσις, δημηγορία.
Concioasicoa(ohé), ούνδ. ένεκα,
διότι... έπειδή, καθ' ότι.
Concioasicoa, επίρ. έπευ· ούνδ. ει
και, εν και.
Concioasicoa(ohé), ούνδ. ότε, όπό-
τε· έπειδή, ότι, διότι· καιπερ, και-
τοι, ει και, εν και· ήμα, άφ' ου·
ει, έάν.
Concoisamente, συντόμος.
Concoisione, θ. συγκοπή· συντομία,
βραχύτης, βραχυλογία.
Conciso, άρ. βραχύτης, συντομία·
επίθ. βραχύς, σύντομος.
Concoistoriale, επίθ. του συνεδριου.
Concoistor(ia), άρ. συνέδριον· σύλλο-
γος, συνέλευσις.
Concoitamento, ούς. άρ. έξ(παρ)όρ-
μησις, πάθος.
Concoitare, εν. παρορμώ, παρορμώω,
παρορμώω, έγείρω, κινώ· ταραττώ,
ερεθίζω· κατα(δια-)σχυκινώ· αύτπ.
συνάγω, έπισύρω, προκαλώ.
Concoitamento, επίρ. όρμητικώς,
ταχέως.
Concoitativo, επίθ. παρορμητικός, παρ-
ορμητικός, ερεθιστικός, διεγερτικός·
έπί φαρμάκιον και λόγων.
Concoitato, έμπαθής· παθητικός.
Concoitatore, παρορμητής.
Concoitatrice, θ. ή ερεθίζουσα.
Concoitazione, ούς. θ. έξ(παρ)όρμη-
σις· πάθος.
Concoittadina, θ. (συν)πολίτις.
Concoittadino, άρ. (συν)πολίτης.
Concoino, άρ. (συν)πολίτης.
Concoimazione, θ. (κοινή) βοή, άνα-
βήσις.
Concolazione, θ. άνατ. γόμφωσις.
Concolare, άρ. οίχημα. θλάμμα, δαι-
μάτιον· ή των καρδιναλιων σύνοδος
προς έκλογήν του πάπα.
Concolavio, άρ. δαιμάτιον, σπουδαστή-
ριον.
Concolavista, άρ. άκόλουθος καρδινα-
λου εν τώ συνεδρίω.
Concludente, συμπερασματικός· έναρ-
γής, σαφής· έγκυρος, ενεργός.
Concludentemente, επίρ. συμπερα-

σματικώς· έναργώς, σαφώς· ενεργώς·
πραγματικώς.
Concludenza, θ. (κανόν)της, ισχύς, τδ
άποτελεσματικόν,
Concludere, ίδε Concludere· κα-
ταλαβώνω.
Concludere, άρ. ό περαίνω.
Conclusione, θ. τέλος· λήξις, πέρας·
περίοδος λόγου· συλλογισμός, συμ-
περασμα· συζήτησις· άντικείμενον.
Conclusinetta, θ. μικρόν συμπέ-
ρασμα.
Conclusivamente, συμπερασματικός.
Conclusivo, επίθ. συμπερασματικός.
Conclino, επίθ. τέλειος· σύντομος.
Concoide, επίθ. κοχχοειδής.
Concoide, θ. κοχχοειδής γραμμή.
Concolore, επίθ. σύγγρου· όμοχρους.
Concoitante, επίθ. συμπαραπέδ-
μενον.
Concoitanza, θ. συνακολουθία, τδ
συμπαρεπόμενον.
Concoitivamente, εν συνδρομή,
συνόζει,
Concojilivo, συνδρομικός, συμπα-
ρεπόμενος.
Concordante, επίθ. σύμφωνος, ίσος,
όμοιος.
Concordantemente, όμοφρώνως.
Concordanza, θ. άρμονία, συμφωνία·
σύνταξις· πλ. χωρία σύμφωνα,
Concordare, εν. άρμόζω, ρυθμίζω·
ούδ. και αύτπ. όμονωθ, όμοφρονώ,
συμφωνώ· σύμφασιν ποιόομαι.
Concordato, επίθ. όμόνους, όμόφρων,
σύμφωνος· εύζυμοστος· ούς. συν-
θήκη, όμολογία, σύμφασις, συμβι-
θασμός.
Concorda, επίθ. όμόνους, σύμφωνος.
Concordia, θ. όμόνοια, όμοφροσύνη,
άρμονία, συμφωνία· χάρτης συμβιθ-
σεως.
Concordorare, εν. συσσωματοποιώ.
Concordente, σύνδρομος· έφ' έμιλλος.
Concordenza, ούς. θ. έμιλλια, διαγω-
νισμός, συναγωνισμός.
Concordere, ούδ. συντρέχω, συμπί-
κτω· συμφωνώ· συμπίπτω, συν-
εργώ· τινι· (δι)άμιλλώμαι, (δι-)άντι)

έγωνίζομαι· ήμα συμβαίνω.
Concorrinante, άρ. συνδρομή, συμ-
ροή, συνάντησις, σύμπτωσης· ίδε
Concorrenza.
Concorritore, trice, συντρέχων, σύν-
δρομος.
Concorso, άρ. συνδρομή, συρροή,
συνέθροισις· συνάντησις, σύγκρουσις·
σύμπτωσις, συνέργεια· έξίτασις· συμ-
φωνία, συμβιβασμός.
Concoitore, trice, πεπτικός, χω-
νευτικός.
Concozione, ούς. θ. πέψις, χω-
νευσις.
Concoire, εν· συγκτίξω, συνδημι-
ουργώ· φώω, γεννώ, ποιώ, μορφώ,
σχηματίξω, παρήγω· αύτπ. συγ-
κτιζομαι, συνδημιουργόομαι.
Concoedere, ίδε (Cedere (έμ)πι-
στεύω, επιτρέπω, έμπιστεύομαι·
αύτπ. συμφωνώ, συνενοούμαι.
Concoeditore, trice, ό (έμ)πιστεύων,
έμπιστευόμενος· συνδανειστής.
Concoesibile, επίθ. συμπτήξιμος.
Concoeto, άρ. στήνωσις· σύγκρισις,
σύνθεσις, σωματοποίησις, (σύμ)πύ-
ξις, σύστασις· ειγχεριμα, ύλη· επίθ.
πεπηγώς, παπικτός, πυκνός· συγ-
κριματικός, ύλικός· συγκριμένος·
(σύμ)πυκνός, (σύμ)πηκτός.
Concoezione, θ. (σύμ)πύξις, σύστα-
σις, σύγκρισις, σύνθεσις, σωματο-
ποίησις· σύμφασις.
Concoiare, ίδε Concoiare.
Concubina, θ. παλλακή, παλλακίς,
σύγκοιτος γυνή.
Concubinario, άρ. ό παλλακεύομενός
τινα, ό συζών μετά παλλακίδος,
σύντυνος.
Concubinato, παλλακισμα, παλλα-
κ(ε)ία, ήτοι παράνομος άγάμων συμ-
βίωσις.
Concubinesco, επίθ. έταιρικός, πορ-
νικός.
Concubinetta, θ. όποκ. παλλάκιον.
Concubino, άρ. παλλακός, εύγ-
κοιτος.
Concubio, άρ. τδ κνέφας.
Concubito, ούς. άρ. συνουσία, μετά

παλλακίδος μίξις· ἀγία, (γυθ. πλάκωμα).
 Conculamento, ἀρ. καταπάτησις.
 Conculcare, ἐν. καταπατέω· καταφρονῶ· ὑποτάσσω.
 Conculatore, τρισε, ὁ καταπατῶν.
 Conculazione, καταπάτησις· καταφρόνησις.
 Conculocere, (κατα)πέπω, χωνεύω.
 Conculocimento, ἀρ. πέψις, χώνευσις.
 Concupire, ἐν. ὀρέσκει, ἐπιθυμῶ.
 Concupiscenz(i)a, ὁ ὀρέξις, ἐπιθυμία.
 Concupiscere, ἐν. ἐπιθυμῶ.
 Concupiscibile, ὀρεκτός, ἐπιθυμητός, ὀρεκτικός, ἐπιθυμητικός· οὐσ. τὸ ὀρεκτικόν, τὸ ἐπιθυμητικόν, ἢ ἐπιθυμία.
 Concupiscibilita, ὁ. τὸ ὀρεκτικόν, τὸ ἐπιθυμητικόν, ἢ ἐπιθυμία.
 Concursazione, ὁ. περίοδος.
 Concursare, ἐν. (δια-)κατασείω.
 Concussatore, τρισε, ὁ διασειῶν.
 Concussionario, ἀρ. ἐξαναγκάζων, ἐκθασανίζων, καταχραστής.
 Concussione, ὁ. τιναγμός· σεισμός, σεισις· διασεισμός, βία· (εἰς)πραξίς· χρημάτων, κατανάγκη, κατανάγκασις, κίκωσις, ἀγγασία, κατόχρησις.
 Concussivo, ὁ κατασειρών.
 Concutere, ἐν. (κατα-)διασείω.
 Condanna, ὁ. καταδίκη.
 Condannabile, κατακριτέος, καταδικάσιμος.
 Condannagione, ὁ. κατάκρισις, καταδίκη, ποινή.
 Condannare, ἐν. καὶ οὐδ. καταγινώσκω, καταψηφίζομαι, κατακρίνω, καταδικάζω· ἐπι(προ-)διατάττω· καταδικάσιμόν τι· μέφομαι, κατηγορῶ· ντ. ἀπαγινώσκω, ἐγκαταλείπω, κηρύττω· ἀνίκανον.
 Condannato, ἀρ. κατάδικος.
 Condannatore, τρισε, καταδικαστής.
 Condannatorio, ἐπιθ. καταδικαστικός.
 Condebitore, τρισε, συνουφελήτης, ἀλληλεγγύος ὀφειλέτης.
 Condensate, ἐπιθ. πρέπειον, ὀφρεπής, εὐσχήμων.

Condensamente, πρεπόντως.
 Condensare, ἐν. (δια)κοσμῶ.
 Condennamento, ἐπιθ. (ἐπ)έξις.
 Condennità, ὁ. ἀξιώτης, ἄξια, τὸ ἄξιον.
 Condegno, ἐπιθ. καὶ οὐσ. ἐπέξις.
 Condensabile, συμπυκνωσίμος.
 Condensabilita, ὁ. τὸ συμπυκνον, συμπυκνότης.
 Condensante, ἐπιθ. συμπυκνωτικός.
 Condensare, ἐν. (συμ-)κατ(πυκν)ῶ.
 Condensatore, τρισε, (συμ)πυκνωτής.
 Condensazione, ὁ. (κατα-)συμπύκνωσις.
 Condensare, ἐπιθ. (κατά-)σύν(πυκν)ός· πεπυκνωμένος· πλήρης, κακαλυμμένος.
 Condensare, συγκαταβαίνειν.
 Condensativo, ἐπιθ. συγκαταβατικός.
 Condensarsi, συμφωνῶ.
 Condilo, ἀρ. ἄνατ. κόνδυλος.
 Condiloide, ἐπιθ. κονδυλώδης.
 Condiloma, ἀρ. κονδύλωμα.
 Condimento, ἀρ. καλλωπισμός.
 Condire, ἐν. ἄρτυω· ἀλείφω τὸ κρίας· ἐλαίω· ταριχεύω· καλλωπίζω· ἐφοδιάζω· ἀναπληρῶ.
 Condissendente, συγκαταβατικός.
 Condissendenza, ὁ. συγκατάβασις.
 Condissendere, οὐδ. συγκαταβαίνω· καταβαίνω· μεταβαίνω.
 Condissendimento, συγκατάβασις.
 Condissensione, ὁ. συγκατάβασις.
 Condiscopolo, ἀρ. συμμαθητής.
 Condito, μίμιγμένος· πλήρης· οὐσ. ἄρτυμα· σύνθεσις, εκουασία.
 Condito, ἐπιθ. κτισθείς, ποιηθείς.
 Conditore, ἀρ. ἀφαρτυτής· κτιστής.
 Conditura, ταριχευσις.
 Condizionale, ὁ ἐπὶ ὅροις γινόμενος· ὑποθετικός. |θήκη.
 Condizionalmente, ἐπιθ. κατὰ συν-
 Condizionare, ἐν. παρασκευάζω, διατίθημι· τι πρὸς τι· αὐτῶν παρασκευάζομαι (διατίθημαι) πρὸς τι.
 Condizionatamente, κατὰ συνθήκην.
 Condizionato, ἱκανός, ἀμεδδίας, ἐπιτέθειτος, διατιθεμένος· ὁ ἐπὶ τοῖς ὅροις γινόμενος.

Condizionatura, ὁ. ἱτοιμασία.
 Condizione, ὁ. κατάστασις· τύχη· πρᾶγμα. τὸ εἶναι, ὑπόθεσις· βαθμός, τάξις· γένος, γενεή· ἐδγένεσις· φύσις· τρόπος· (δια)λογισμός, ἐν(δια)νόημα, στοχασμός· ἦθος, βίος, διαγωγή· ὑπόθεσις· πρότασις, τὰ προτεινόμενα, συμφωνία· περίστασις, περίπτωσις· ἰδιότης.
 Condoglianza, ὁ. ταῦτο τῶ·
 Condoglianza, ὁ. συναληθῶν, συλλήθησις· μέμφις, μομφή, δεινολογία, μίσημοιρία, παρῖπονον.
 Condolenza, ἴδε Condoglianza· ἀληθῶν, λύπη.
 Condolersi, συναληθῶ, συμπάσχω, συλλυποῦμαι.
 Condolere, ἀρ. συναληθῶν.
 Condominio, συγκτήτωρ.
 Condonabile, ἐπιθ. συγγνωστός.
 Condonare, ἐν. συγχωρῶ.
 Condonatore, τρισε, συγγνώμων.
 Condonazione, ὁ. συγγνώμη.
 Condotta, ὁ. δὴγία, ἀρχηγία· βίος, τρόπος, διαγωγή· φορηγία (τοῦ ἀγωνίου)· ζῶα· μίσθωσις (καθ)δὴγία· ἴδε Proccacino· ντ. διοίκησις, κυβένησις, διεύθυνσις (στῶλου κτλ).
 Condottare, ἐν. ἄγω τὰ ὕδατα δι' ὁδράγωγιον.
 Condottiere, ὁ. δὴγός, ἴδε·
 Condottiere, ἀρ. δὴγός, ἀρχηγός, ἡγεμών· στρατηγός· ἀγωγεύς, ἀγωγέτης.
 Condotta, ἀρ. δὴγία, ἀρχηγία, στρατηγία, ὁδράγωγιον, ὁδρορή· ἴδε Condutta· σωλήν· ἀγγεῖον· χεῖνον, χοῖνη.
 Condottore, ἐργολάβος.
 Condroglossa, χονδρόγλωστος (μυς).
 Condrografia, ὁ. ἄνατ. χονδρογραφία.
 Condrologia, ὁ. ἄνατ. χονδρολογία.
 Condrotomia, ὁ. ἄνατ. χονδροτομία.
 Conducente, ἐπιθ. ἄγων, δὴγός· οὐσ. ἴδε Appaltatore.
 Conducantissimo, ἐπιθ. συμφορώτατος, ἀμεδδίατος, καταλλήλτατος.
 Conducavola, ἄγων, δὴγός· σύμφω-

ρος, ἀμεδδίας, κατάλληλος· εὐνοῦς, εὐνοικός.
 Conducimento, ἡγεμονία, δὴγία· διαγωγή· παρόρμησις, προτροπή, παρακίνησις.
 Conducitore, τρισε, (καθ)δὴγός, πὴδὴγέτης· διδύκαλος, καθηγητής· ἀρχηγός, ἡγεμών, στρατηγός.
 Conducazione, ὁ. ἐπαναδίπλωσις.
 Conduire, ἐν. οὐδ. καὶ αὐτῶν. ἄγω· φέρω· δὴγῶ· (ἀπ)ἄγω· παραπεῖθαι· προσέγω· εἰσάγω· γίνονται αἴτιος· διευθύνω πρὸς τι· μέρος· μεταπέμπω· μετακαλοῦμαι, προσκαλῶ· ἀνατρέφω· θαπανῶ· παρορμῶ, παρτρύω· (ἀν)ἄγω· πρὸς γῶ· προτρέπω, παρακινῶ· μισθοῦμαι· ἔγω μισθοφέρου· εἰς πέρας (εἰς τέλος) ἄγω· λαμβάνω μισθοφόρου· στρατολογῶ· συμβάλλομαι· στοιχῶ· ἐργάτην· ἐργάζομαι, γλύφω· οὐδ. ἀφινοῦμαι, φέβω, κατανατῶ· αὐτῶν· μεταφέρωμαι, ὀπίγωμαι, ἐργωμαι, πορεύομαι· πέρας (τέλος) ἔγω, πληροῦμαι· φέρομαι, διέγω, πολιτεύομαι, προσφέρωμαι (δια)γινώσκω, ἀποφασίζω· διατρέφω τὸν χρόνον, διέγω, περῶ τὸν καιρὸν.
 Conduita, ὁ. τροπαί, τὰ ἐπιτέθειτα, τὰ ζωαρχή, τὰ τρέφω, ζωστροφαί, τὰ ἐξέδρα μίσθωσις καθηγητοῦ.
 Conduittizio, ἐπιθ. μισθωτός.
 Conduittore, τρισε, ἡγεμών, δὴγός, ἀρχηγός, στρατηγός· θερμογωγός, ἡλεκτρογωγός· ἀλεξικέραιον· λιθαργαγωγός· νμ. ὁ μισθούμενος τι παρ' ἄλλου.
 Conduittura, ὁ. ἀγώνιον.
 Conduzione, μίσθωσις.
 Conesso, μετ' αὐτοῦ· συγχρόνως ἢ ὁμοῦ· μετά, σὺν.
 Conestabile, ἀρ. συνταγματάρχης· στρατάρχης· ταγματάρχης· ἐπίτροπος· καὶ τοποτηρητής τοῦ δικτάτορος.
 Conestabilia, ὁ. στραταρχία.
 Confabulare, οὐδ. κατίλλω, συνομιλῶ· τινι παίζω· ἢ μυθελογῶν· (συν)διαλέγομαι.

Confabularoto, κωτίλος, ὁ διαλαλῶν τινα, ὁ συνομιλῶν.
 Confabulatorio, τῆς κωτηλίας.
 Confabulazione, ὁ. κωτιλία, διαλόγησις, διάλογος, συνομιλία, κοινολογία.
 Confaccento, ταῦτ' ἐπὶ;
 Confaccento, ἐπιθ. (παρ)ῶμοιος, (παρ)ἔμφορής, παραπλήσιος· εὐπρεπής, εὐσχήμων, ἄρμόδιος.
 Confaccenza, ὁ. ἄμοιότης· ἐμφύσεια, τὸ παράμοιον, τὸ παραπλήσιον.
 Confaccevole, ἐπιθ. ἀνάλογος.
 Confaccevolezza, ὁ. ἄρμονία, ἀναλογία, συμμετρία.
 Confare, οὐδ. καὶ αὐτπ. προσήκει, πρέπει, ἄρμόζει· ἀναλογῶ, εἰμὶ ἀνάλογος· εἰμὶ ἄξιος.
 Confederando, ἐπιθ. μέλλων σύμμαχος.
 Confederarsi, συμμαχῶ.
 Confederato, μεταδοτικός· οὐς, ὁ κοινῶν, ὁ μεταδιδούς· ὁ ἀνακοινούμενος, ὁ κοινολογούμενος.
 Conferantamento, μεταδοτικῶς.
 Conferenza, ὁ. παραβολή, παράθεσις, σύγκρισις· κοινολογία, (συν)διάλεξις, (συν)ἔντευξις, διάλογος.
 Conferire, οὐδ. καὶ ἐν. ἀνοικοινοῦμαι, κοινολογεῖμαι, (συν)διελέγεμαι· συντρέχω, συντελῶ, (συν)εἰσφέρω, συνεργῶ, συμπράττω· συμφέρω, ὠρεῶ· χορηγῶ· παρέχω χάριτας (δῶρα, προνόμια) παραβάλλω, παρατίθημι, συγκρίνω· παραγινώσκω, ἀντιπαραβάλλω κοινῶ, (μετα)δίδωμι· συμβάλλω, συντελῶ.
 Conferitore, trice, ὁ ἀνακοινούμενος.
 Conferimento, ἀρ. στήριξις, (δια)βεβαιώσις· ἐπιβεβαίωσις· ἐπικύρωσις· ἐνίσχυσις, ἐνδυνάμωσις, ἐσχυροποιήσις.
 Confermare, ἐν. (δια)βεβαιῶ, στερεῶ, στηρίζω· ἐπικυρῶ· ἐπιβεβαιῶ· διασχυρίζομαι, διατείνομαι· ἀποδεικνύω· ἴδε Cresimare· ἐπιστηρίζω· ἀξασκῶ, γυμνάζω, δαμάζω· αὐτπ. στερεοῦμαι, στηρίζομαι· ἐπιρρώννυμαι, ἐνισχύομαι.
 Confermativo, ἐπιθ. βεβαιωτικός.

Confermato, ἀπεγνωσμένος.
 Confermatore, trice, βεβαιωτής κτλ.
 Confermatore, (ἐπι-, δια) βεβαιωτικός.
 Confermazione, ἡ ἀγία μύρωσις.
 Confessamento, (ἐξ)ομολόγησις, ἔμολογία.
 Confessare, ἐν. καὶ οὐδ. (ἐξ-, καθ) ἔμολογῶ· (ἐπι-, δια)βεβαιῶ· λέγω· ἐξομολῶ, δίδω· ἐξόφλησιν· ἡ ἀναγνωρίζω χρέος· δηλῶ, δείκνυμι· (δια)κηρύττομαι, ἀκολουθῶ (ἐπισήμως), προσκολλῶμαι· πιστεύω, πρῆσθεῖω· ἀναγνωρίζω· διαμαρτύρομαι· ἐξομολογῶ, ἐξαγορεύω· αὐτπ. ἔμολογῶ· ἐνυμῶ· κηρύττω ἐμαυτὸν· ἐξομολογῶμαι, ἐξαγορεύομαι.
 Confessato, ἀρ. ὁ ἐξομολογούμενος, ὁ μετανοῶν.
 Confessatore, trice, ὁ ἔμολογῶν· πνευματικός· ἔμολογητής.
 Confessionale, ἀρ. ἐξομολογητήριον, ἐξαγορευτήριον· ἐπιθ. τῆς ἐξομολογήσεως, ἐξομολογητικός.
 Confessione, ὁ. (ἐξ)ομολόγησις, ἔμολογία· συνθήκη, χειρόγραφον, γραμμάτιον, ἔμολογία· ἐξομολόγησις, ἐξαγορεύσις.
 Confessore, ἀρ. πνευματικός· ἔμολογητής.
 Confettare, ἐν. κατα(συν)σκαυάζω καρπούς, ἡδῶνα, μελετῶ, ζακχαρῶ, ὁξῶ· κατασκευάζω, ποιῶ, παρασκευάζω, συντίθημι· κατεργάζομαι, ἐκ· (ἐπι-, συν-, ἀπο)τελῶ· γλυκαίνω· εὐάρεστον καθίστημι τι· οὐδ. τρώγω ζακχαρωτά· αὐτπ. ζακχαροῦμαι, μελιτοῦμαι, βελτιοῦμαι.
 Confettiera, ὁ. ζακχαρωτοδοχεῖον.
 Confettiere, ἀρ. ζακχαροποιός, ζακχαροπλάστης, ζακχαροπῶλης.
 Confetto, ἀρ. σακχαρωτὸν, ζακχαρωτὸν, ζακχαρόπηκτον, ζακχαρωτὸν, ζαχαρικόν, ζαχαράτον· ἐκλείψμα, ἐκλείψον.
 Confettura, ἴδε Confazione· ἡδύσματα, γλυκύσματα, ζακχαρόπηκτα, μελίπηκτα, σακχαρωτά, ζακχαρωτά, ζαχαρικά.

Confazione, ὁ. ἐκλείψμα, ἐκλείψον, τεχνητὴ σύνθεσις ἢ κατασκευὴ ζακχαρόπηκτα, μελίπηκτα, ζακχαρωτά, μελίπηκτα, ζακχαρόπηκτα, ζακχαρωτά, ἡδύσματα, γλυκύσματα, ἀπολείψαις, ἐξερπασία, κατασκευή.
 Confaccamento, ἀρ. ἐμπηξις, προσ(καθ)ήλωσις.
 Confaccare, (ἐμ-, συμ-, κατα)πήγνυμι, πήγνυω, ἐγκρούω, προσ(καθ)ήλω, καρφίνω· τοιχοκολλῶ· ἐξελέγω, φιλῶ, κατα(ἐπι)στριμίζω, ἀποστομῶ· βεβαιῶ, στερεῶ, στηρίζω· ἐντυπῶ εἰς τὴν μνήμη· (ἀπο)φράττω (τὰ πυροβόλα), καρφίνω.
 Confaccatura, ὁ. ἴδε Confaccamento, τρήσις· ἦλοι, καρρία.
 Confaccere, ἐν. (καὶ αὐτπ.) καθιερῶ, ἀφιερῶ, ἀγιάζω, καθοσιῶ, ἐγκαινίζω, ἐγκαινιάζω· ποιῶ, κατασκευάζω, (ἐξ)εργάζομαι, ἀποτελῶ· ἴδε Confattare.
 Confidamento, ἀρ. ταῦτ' ἐπὶ;
 Confidanza, ὁ. ἄρρος, θαρραλέτης, πεποιθησις· πίστις, τὰ πιστά, ὑπόσχεσις, λόγος.
 Confidare, οὐδ. αὐτπ. καὶ ἐν. θαρρῶ (ἐπὶ) τινα, ἐμπιστεύομαι· ἀνακοινοῦμαι· ὀπλοαμβάνω, νομίζω· (ἐμ-, δια)πιστεύω, παρακατατίθημι, ἐπιτρέπω, παραδίδωμι· οὐς, ὁ. ἄρρος, θαρραλέτης, πεποιθησις.
 Confidato, ἴδε Confidente.
 Confidenjussora, ἀρ. γμ. ὁ συνεγγυῶν.
 Confidente, ἐπιθ. θαρραλέος· οὐς, ὁ θαρρῶν· ὁ ἐμπιστευόμενος· ἐμπιστος· ἐγγύς, φεγγύς, ἀξιοχρεῖς, ἀξιοπίστος, πιστός· φίλος.
 Confidentamento, ἐπιθ. θαρραλέως· φιλικῶς.
 Confidenza, ὁ. ἄρρος, θαρραλέτης, πίστις, πεποιθησις· ἀνακοίνωσις, ἀπόρητον, μυστικόν, οἰκειότης, οἰκειότης· φιλία· δείγματα οἰκειότητος.
 Confidanzia, ἴδε Confidenza.
 Confidenziale, ἐμπιστευτικός.
 Configurare, ἐν. συμμορφῶ.
 Configurato, ἐπιθ. συμμορφος.

Configurazione, συμμορφωσις· συσχηματισμός.
 Confinaate, (προς-, συν)ἄμορος, πλησιόγυρος.
 Confinare, ἐν. οὐδ. καὶ αὐτπ. συνόπτω, γειτνιάω, (συν)ἄμορῶ, συν(μεθ)ερίζω, συνορεύω· (δι)ἠρίζω, δε(ι)οθετῶ· διαίρω δι' ὁροθεσίαν· πέμπω πρὸς καταδικῆν εἰς ἰδιαίτερον τόπον· φυγαδεύω, ἐξ(ὑπερ)ερίζω, ἐξοστρακίζω, ἰκτοπίζω· αὐτπ. συσφίγγομαι, περισφίζομαι.
 Confinato, εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην κατατῆσας.
 Confinazione, ὁ. ὁροθεσία.
 Confine, ἀρ. τέρμα, τέρμα, ὄρος, ὁροθεσίον, (μεθ)ἄριον, σύνορον, τέρμα· εἶδος ἐξορίας· ἐπιθ. ἴδε Confinate· (παρ)ῶμοιος, παραπλήσιος.
 Configurare, ἐν. (συν)πλάττω.
 Confino, ἐπιθ. σύν(δ)μοφος.
 Confiscabile, ἐπιθ. δημεύσιμος.
 Confiscare, ρ. ἐν. δημεύω.
 Confiscazione, δημεύσις.
 Confidente, ἐπιθ. καὶ οὐς. ὁ ἔμολογῶν.
 Confitto, ἐμπηγημένος· ἐντετυπωμένος· οὐς, ἄνθρωπος ἐσταυρωμένος.
 Conflagrare, ρ. ἐνερ. καταφλέγω, πυρπολῶ, κείω.
 Conflagrazione, πυρπόλησις.
 Conflatile, ἐπιθ. καὶ οὐς. χωνευτός·
 Conflato, συνηγμένος, συνημένος.
 Conflito, ἀρ. ἀγὼν, μάχη, σύγκρουσις, συμβολή, συμπλοκή.
 Confluento, ἀρ. σύρροια, ὑπόρροια, συμβολή. ἢ ἐπιθ. συρρέων, σύρρους.
 Confluenza, ὁ. συρροή, σύρροια, συμβολή.
 Confondere, ἐν. συγγέω· συμμίγνυμι· κατατρέφω, καταδαφίζω, κατακρημνίζω, ἀπέλλυμι· διαλύω· συνταράττω· ταράττω· σκοτίζω· καταθροῦθῶ, ταράττω· ἐξελέγω· καταβάλλω, ταπεινῶ, ἔξευτελίζω· αὐτπ. ἐκπλήττομαι, ὀρυβοῦμαι, ταράττομαι, συγγίνομαι· περι(ἐμ)πλέκομαι, μπερδεομαι· ἐπονιδίστα ἐμαυτῷ ἐργάζομαι.

Confondibile, συγχύσιμος, συγχυτός.
 Confondimento, ἄρ. ἔλεθος, ἀπώ-
 λεια, πανωλεθρία, ἔξολόθρευσις.
 Confonditore, ταρξίας.
 Confondere, ἐν. (δια-, συμ-)μορφῶ,
 (δια-, συ-)σχηματίζω ἐφ(συν-, προς)-
 ἄρμόζω, παραβιάζω· αὐτπ. (α ἢ
 con) ἔποιμαι, ἀκολουθῶ, συμμορφου-
 μαί· ὑποβιάζομαι, ὑποτάσσομαι· συμ-
 κατατίθεμαι· (συμ-, δια-)μορφοῦμαι·
 (α) ἀναλογῶ, εἰμι ἀνάλογος· προσ-
 (ἐφ, συν)ἀρμόζομαι.
 Conformativo, ἐπίθ. κατ'ἀλληλος, ἄρ-
 μόδιος, σύμφωνος, ἀνάλογος.
 Conformazione, θ. διαμόρφωσις, συ-
 σχηματισμός, συμμόρφωσις· σχῆμα,
 σχηματισμός, κατασκευή· ἴδε Costru-
 zione.
 Conforme, ἐπίθ. σύμμορφος, ὁμοί-
 μορφος· ὁμοιος· ὁ αὐτός· ἐπίρ. καθέ,
 ὅπως, ὡςπερ, ὡς, κατὰ, καθώς,
 συμφώνως.
 Conformemente, ὡς, ὡςπερ, κατὰ,
 συμφώνως, καθώς.
 Conformevole, σύμμορφος, ὁμοίμορ-
 φος, ἄρμόδιος, σύμφωνος, ἀνάλογος.
 Conformista, ἄρ. ὁ πρεσβύτων τὸ ἐν
 Ἀγγλίᾳ ἐπικρατοῦν δόγμα.
 Conformità, θ. ὁμοιότης, συμφωνία,
 ἀναλογία, τρόπος.
 Confortamento, ἐν(σχυσις, ἐπίρρωσις,
 ἐνδυνάμωσις.
 Confortante, ἐπίθ. παρακλιευτικός,
 προτρεπτικός.
 Confortare, ἐν. κατισχύω, ἐνισχύω,
 ἐπιρρώννυμι, ἐνδυναμῶ, ἰσχυροποιῶ·
 ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω, ἐπανορθῶ· τέρ-
 πω· παραμυθεῖσθαι, παρηγορῶ· ἀ-
 ναρρώννυμαι, ἀναλαμβάνω· ἰσχὺν
 λαμβάνω· παρακαλέεσθαι, παρορμῶ,
 προτρέπω· αὐτπ. παρηγορεῖσθαι· ἐ-
 νισχύομαι, ἐπιρρώννυμαι, ἐνδυνα-
 μοῦμαι· προσδοκῶ, ἐλπίζω, θαρρῶ-
 νομαι.
 Confortativo, ρωστικός, ἀναληπτι-
 κός, τονικός, ἐνδυναμωτικός.
 Confortatore, παραμυθητής, παρη-
 γορός· παρακλιευτής, παραινήτης·
 παρακινήτης.

Confortatorio, παραμυθητικός, πα-
 ρηγορητικός.
 Confortino, ἄρ. ἀμοροπόλης, πλα-
 κουντοποιός, πλακουντοπόλης.
 Conforto, ἄρ. βοήθεια, παράρρησις,
 ἐν(σχυσις, ἐπίρρωσις, ἐνδυνάμωσις,
 δύναμις, ἰσχύς· θάρρος· ἀνακούφι-
 σις· προσδοκία· παρηγορία· παρῶρ-
 μησις, προτρεπή, παραινήσις, παρα-
 κινήσις· παραμυθία, παρηγορία.
 Confrate, φράτωρ, ἀδελφός ἢ συνά-
 δελφος.
 Confraternita, (συν)ἀδελφότης.
 Confricare, ρ. ἐν. ἐντρέφω.
 Confricazione, θ. ἐντρέφω.
 Confringere, ἐν. κατακλῶ, διαρρή-
 γνυμι, συντρίβω.
 Confrontare, ἐν. παρατίθεμι, παρα-
 βιάζω, συγκρίνω· οὐδ. συμφωνῶ, ἀ-
 ναλογῶ.
 Confronto, ὄν. ἄρ. παράθεσις, παραβο-
 λή, σύγκρισις· παρανόγησις.
 Congugere, ταῦτὸ τῶ·
 Congugire, προστρίχω.
 Conguamento, συγκεχυμένος· φόρ-
 δην, μίγδην.
 Congusione, θ. σύγχυσις· παραχῆ·
 αἰσχύνη, ἀμυχανία, αἰδώς, ἐρυθρί-
 σις.
 Congutabile, ἐπίθ. ἀνασκευάσιμος.
 Congutamento, ἄρ. ρτ. ἀνασκευή.
 Congutare, ἐν. ἀνασκευάζω, ἀναρῶ.
 Congutatore, τρίς, ὁ ἀνασκευάζων·
 τινά, ὁ ἀνατρέπων.
 Congutatorio, ἐπίρ. ρτ. ἀνασκευαστι-
 κός, ἀνατρεπτικός.
 Congutazione, ἀνασκευή, λύσις, ἀ-
 ναίρασις.
 Conguadere, οὐδ. συγχάριω τινί.
 Conguadare, ἐν. (δι-)χρήσιμι, ἀποπέ-
 πω, ἀπολύω, δίδωμι τινί· ἀδειαν ἀπο-
 χωρήσεως, αὐτπ. λαμβάνω· ἀδειαν
 ἀποχωρήσεως.
 Congodo, συχώρημα, συχώρησις,
 (ἀδεια) ἀπουσία· ἀποσιμπῆ· συγ-
 χώρησις.
 Congegnamento, οὐς. ἄρ. ἀθροισμα,
 συνένωσις, σύμπηξις, συναρμογή.
 Congegnare, ἐν. συμπήγνυμι, συ-

ναρμόζω, συναρμολογῶ, συνάπτω,
 συνδέω.
 Congegnatura, θ. συναρμολογία.
 Congelamento, ἄρ. πλάγος, ἐκπηξις·
 κρυστάλλωσις.
 Congelare, αὐτπ. καὶ οὐδ. κατα(ἐκ)-
 πήγνυμαι, σκληροῦμαι· ἐν. στερεῶ.
 Congelazione, θ. ἴδε Congelamento·
 κρυστάλλωσις· ἐκπηξις, σκληρυνσις.
 Congelido, ἐπίθ. ἐκπεπηγμένος.
 Congeminazione, συνδυασμός.
 Congenere, συγγενής, συμφυής.
 Congenere, ἐπίθ. συγ(δμο)γενής.
 Congenito, ἐπίθ. συγγεννημένος,
 συγγενής, συμφυής, σύμφυτος.
 Congentura, ἴδε Congiuntura· πε-
 ρίστασις, εὐκαιρία, καιρός.
 Congerio, θ. συνάθροισμα, σῶρος,
 μάζα, θημῶν, θημωνία.
 Congestione, θ. πληθώρα ὑγρῶν σώ-
 μασις, συμφόρησις.
 Congesto, σαρκοτός, συμφορητός.
 Congettura, ἴδε Conghieltura.
 Congetturale, ἴδε Conghielturale.
 Congetturalmente, ἐπίρ. συμπερα-
 ματικῶς, εἰς εἰκασίας.
 Congetturare, ἴδε Conghielturare.
 Conghieltura, εἰκασία, στοχασμός,
 συμπέρασμα.
 Conghielturale, ἐπίθ. συμπερασμα-
 τικός εἰκαστικός.
 Conghielturare, ἐν. καὶ οὐδ. εἰκά-
 ζω, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω.
 Conghielturatore, τρίς, εἰκαστής.
 Congiario, ἄρ. διάδοσις, διάδομα, ἐ-
 πίδοσις, (δια-)νομή.
 Congiarsi, συγχάριω.
 Congiudice, ἄρ. συνδικαστής.
 Congiugale, ἐπίθ. συζυγικός.
 Congiugare, ἴδε Congiugare.
 Congiugazione, ἴδε Congiugazione.
 Congiugnere, συνδέω, συνάπτω, συ-
 ναρτῶ· αὐτπ. συνδέομαι.
 Congiugnimento, ἴδε Congiungi-
 mento· σύνδεσμος.
 Congiugnitore, τρίς, ὁ συζευγνῶ-
 νων, συνδέων.
 Congiugniture, οὐς, θ. σύνδεσμος,
 συναρμός, σύνδεσις, συνάφεια.

Congiungere, ἐν. συζεύγωμαι, συνά-
 πτω, συνδέω, (συν-, προσ-, ἐφ)ἀρμό-
 ζω, συνενῶ· συνοικίζω, νυμφεύω,
 διαπυρρεύω· τελῶ τοὺς γάμους· αὐτπ.
 (προσ)ἐγγίζω, προσέρχομαι, πλησιάζω·
 μίγνυμαι, συνουσιάζομαι.
 Congiungimento, ἄρ. σύζυξις, συνα-
 φή, ἔνωσις, σύναφσις, σύνδεσις· μί-
 ξις, συνουσία.
 Congiunta, οὐς, θ. συμβα(α), σύνευ-
 νος, σύζυγος.
 Congiuntamento, ἐπίρ. συνεζευγ-
 μένος.
 Congiuntissimo, πλησιέστατος· φι-
 λικώτατος· οὐς. πλησιέστατος συγ-
 γενής.
 Congiuntiva, θ. ἐποφθάλμιος ὕμην.
 Congiuntivo, -α, ἐπ. συζευκτικός,
 συνδετικός· || (γρμ.) συμπλεκτικός.
 Congiuntio, ἄρ. κροσῆκων, συγγενής·
 σύζυγοι· ἴδε Congiungimento· συνε-
 ζευγμένος· συνακτός.
 Congiuntura, θ. συνδυασμός, σύνα-
 φσις, σύζυξις, σύνδεσις, (συν)ένωσις·
 ἀρμογή, ἀρμός· σύμ(περί)πτωσις·
 εὐκαιρία, καιρός· περίστασις.
 Congiunzione, θ. σύζυξις, συναφή·
 ἔνωσις· φίλα· σύνδοσις· (συν)ἀρμο-
 γή, κλειδίσις· || — (γρμ.) σύνδε-
 σμος.
 Congiura, θ. συνωμοσία· οἱ συνω-
 μῶται· συμφωνία, συνθήκη.
 Congiurante, ἄρ. συνωμότης.
 Congiurare, οὐδ. καὶ αὐτπ. συνῶ-
 μνυμι· ἐν. ἐξορκίζω, βιάζω.
 Congiurato, ἴδε.
 Congiuratore, ἄρ. συωμότης.
 Congiurazione, θ. συνωμοσία.
 Conglobare, ἐν. (συσ)σφαιρῶ.
 Conglobato, σύνδετος.
 Conglobazione, θ. συσφαιρώσις· σω-
 ρεῖα ἐπιχειρημάτων.
 Conglomerare, ἐν. συνελθῶ, συνε-
 λήττω, συσσωρεύω.
 Conglomerato, ἐπίθ. σύνδετος.
 Conglutinamento, ἄρ. συγκόλλησις.
 Conglutinare, ἐν. συγκολῶ, συνά-
 πτω, συμπήγνυμι (ἐπί αἵματος).
 Conglutinativo, κόλλητικός.

Congratulare, αὐτ. και οὐδ. συνή-
δουμαι, συγχαίρω· οὐδ. ἤδομαι, χαίρω.
Congratulatore, ὁ συγχαίρων.
Congratulatio, ἐπίθ. συγχαρητικός.
Congratulazione, τὸ συγχαίρειν, ὁ
ἄσπαιμός, εὐφημία· συγχαρητική
ἔκφρασις.
Congrega, οὐτ. θ. ἱερατικὸς σύλλο-
γος, δητύρις θρησκευτική.
Congregabile, ἐπίθ. ἄθροισμος.
Congregamento, ἄρ. συνάθροισις.
Congregare, ἐν. συναγαγέω, συνα-
γείρω, συνάγω, συναθροίζω.
Congregativo, ἐπίθ. ἀθροιστικός.
Congregazione, θ. συνάθροισις, συν-
αθροισμός· σύλλογος, συνέλευσις, σύ-
νοδος· (συν)ἄδελφότης, ἀδελφάτον.
Congrasso, ἄρ. συνέλευσις, συνάντη-
σις, (συν)ἔντευξις, (συν)ἄμιλλα· σύ-
νοδος· μονομαχία· συμβολή, συμπλο-
κή, μάχη· σύγκρουσις, μίξις, συγ-
κοίμησις, συνουσία.
Congruamento, ἐπίρ. ἄρμολόγως.
Congruente, ἐπίθ. σύμφωνος, ἄρμό-
διος, ἀνάλογος.
Congruetamente, ἄρμολόγως, ἀνα-
λόγως, συμφώνως.
Congruenza, θ. ἄρμονία, ἄρμολογία,
συμφωνία.
Congruità, προορισμός.
Congruo, ἐπίθ. σύμφωνος, ἄρμόδιος,
ἀνάλογος.
Conguagliare, ρ. ἐν. (ἐξ)ισθῆ· αὐτ.
(ἐξ)ισθῆμαι.
Conguaglio, ἄρ. ἐξ(ισωσις· Foraggio·
|| ἔγκρισις, ἀποξημίωσις || Fara il,
ισολογέω λογαριασμόν.
Conia, θ. φθῆκος.
Coniare, ἐν. κόπτω νομισματα· δέω,
συνδέω.
Coniato, ἄρ. νομίσματα.
Coniatore, trice, νομισματοκόπος.
Conicamento, ἐπίρ. κωνικός, ἐν σχή-
ματι κώνου.
Conico, ἐπίθ. κωνικός.
Conide, ἄρ. κόνις ἀλευρώδης.
Coniella, ἴδε Conizza.
Conifero, ἐπίθ. κωνοφόρος.
Coniglia, θ. τὸ τελευταῖον θρανίον ἐν

τῇ πρόρῳ τῶν λιθινῶν.
Conigliaccio, ἄρ. λιθινίδιον, κουνε-
λάκι.
Conigliera, θ. ὑπόνομος δασυπόδων,
κονικλοτροφεῖον.
Conigliere, ταῦτό τῷ Conigliera.
Coniglieria, ταῦτό τῷ Conigliera.
Coniglio, ἄρ. δασύπους, λιθινός, κῶ-
νικλος, κουνέλι· δεινός.
Conigliolo, ἄρ. κουνελάκι.
Conigliuzzo, ἴδε Conigliolo.
Conio, ἄρ. ἐμβόλος, σφήν (δ), σφή-
να· ὁ τύπος τοῦ νομισματος· χαρα-
κτῆρ, τύπος· νόμισμα· ἡ τέχνη τοῦ
κόπτειν νομίσματα· βέσανος, ἀδη-
μονία· χοεύς || Donna da—, γυνή
ζῶσα εἰς πορνεία.
Conjettare, οὐδ. σκοπεύω, τείνω.
Conjetturalmente, εἰκαστικῶς.
Conjugabile, ἐπίθ. κλινόμενος, κλι-
τός.
Conjugale, γαμήλιος, συζύγιος, συ-
ζυγικός.
Conjugate, ἐν. συζεύγνυμι, συνάπτω·
|| αὐτ. συζεύγνυμαι· κλίνω, σχη-
ματίζω.
Conjugato, οὐτ. ἄρ. συνεζευγμένος,
ἔγγαμος, νυμφευμένος, σύζυγος.
Conjugazione, θ. γρμ. συζυγία.
Conjugio, ἄρ. σύζευξις, γάμος.
Conjuntivo, συμπλεκτικός· ἡ ὑπο-
τακτικὴ ἔγκλισις.
Conlocatore, trice, ὁ συνδιαλεγόμε-
νος μετ' ἄλλων.
Connato, συγγενής, συμφυής.
Connaturale, σύμφωνος, συμφυής.
Connaturalità, θ. συμφωνία.
Connaturalmente, συμφώνως.
Connaturare, ρ. ἐνεργ. τῆς αὐτῆς
φύσεως ποιεῖν τι.
Connazionale, δημοθνής.
Connessione, θ. συνάφεια, σύνδεσις,
δεσμός, σχέσις.
Connessità, οὐτ. θ. συνοχή· συνάρτη-
σις, συνάφεια, σύνδεσις.
Connessivo, συνδετικός.
Connesso, ἐπ. συνεχής.
Connettere, ἐν. συμπλέκω, συνδέω,
συνάπτω, συναρτῶ,

Connivente, παρόρατικός· συμφυής.
Connivenza, θ. παρόρασις, παράβλα-
ψις· συγγνώμη, επιείκεια· συγκα-
τάξεις· || συνονοχή ἰγκλήματος,
συγκαουσία.
Conno, ἄρ. κύσθος, μουνί.
Connotati, ἄρ. πλ. χαρακτηρισμός.
Connubiato, διπλούς, ἔγγαμος.
Connubbio, ἄρ. ἴδε Connubio.
Connubiale, ἐπίθ. γαμήλιος.
Connubio, ἄρ. σύζευξις, γάμος, συ-
νοικείσιον.
Connumerare, ἐν. συναριθμῶ.
Connumerazione, ἴ. συναριθμησις.
Cono, ἄρ. (βασ. και μαθημ.) κώνος.
Conoscchia, θ. ἡλεκάτη.
Conoidale, ἐπίθ. μθμ. κωνοειδής.
Conoide, κωνοειδὲς σῆμα· κωνοειδῆς
ἄδην.
Conorso, ἄρ. κώνωψ.
Conoscente, ἐπίθ. γνώριμος, γνωστός,
γνώριμος, εὐγνώμων· οὐτ. ἡ σύζυ-
γος.
Conoscentemente, ἐπίρ. εὐγνωμότως.
Conoscenza, θ. γνώσις· εἰδήσις, ἐπι-
στήμη, γνώσις· εὐγνωμοσύνη· γνω-
ριμότης, οικειότης, σχέσις, φιλία.
Conoscere, ἐν. και οὐδ. (δια)γινώ-
σκω, γνωρίζω· μαθάνω· διακρίνω·
γινώσκω, δοκιμάζω· (ἀνα)γινώσκω·
εὐγνωμονῶ· καλῶ, θνομάζω· || ἐν.
και αὐτ. συνορῶ, καταλαμβάνω·
ἐν. γινώσκω· ἐπίσταμαι· ἐν. νοῶ,
κρίνω· ἐν. και αὐτ. εἰμι ἐμπειρός
τινος· γνωρίζομαι· γινώσκω ἑμαυ-
τόν· μεταμέλομαι, μετανοῶ, ἐκλέ-
γω· δοκιμάζομαι πρὸς τινα· || οὐτ.
γνώσις.
Conoscibile, ἐπίθ. γνωστός, εὐγνώ-
ριστος.
Conoscibilità, οὐτ. θ. τὸ γνώριμον,
τὸ εὐγνώριστον.
Conoscimento, ἄρ. γνώσις, νήσις, διό-
νοια· σύνεσις, κατάληψις, νοῦς, λό-
γος· εἰσθησις· πείρα, ἐμπειρία· φορ-
τωτικὸν ἢ φορτωτική.
Conoscitivo, γνωστικός, νοητικός,
διακριτικός.
Conoscitore, trice, γνώστης, εἰδή-

μων, ἐμπειρος, ἀνακριτής.
Conoscitamente, ἐκ προμελέτης, ἐκ
πίτηδης.
Conoscinto, γνωστός.
Conquassabile, ἐπίθ. σειστός, εἰσει-
στος, ἐκκλόνητος, ἐρημάσιμος.
Conquassamento, ἄρ. κατάσεισις,
διατάραξις, ἐξολοθρευσις, ἀφανισμός.
Conquassato, ἐν. κατα(συ)σίτω, συν-
(δια)ταρᾶτω, συντριβῶ· καταστρέ-
ψω, ἐξολοθρεύω, ἐρημῶ, ἀφανίζω.
Conquasso, ἄρ. κατάσεισις, διατά-
ραξις· παραχῆ, θόρυβος· δεισφορ, πα-
νωλαθρία, ἐξολοθρευσις, καταστροφή,
ἀφανισμός, ἐρημωσις.
Conquostione, θ. μειψμοισία, παρό-
πονον.
Conquidare, ἐν. καταβᾶλλω, ὑποτάσ-
σω, καταθλίβω· χροῖμαι· τιτι κα-
κῶς· φθείρω· ἐνοχλῶ, ταρᾶτω.
Conquisitore, ἄρ. ἐρευνητής· στρα-
τολόγος· ὠτακουστής, κατάσκοπος.
Conquisizione, (ἀνα)κρήτησις, ἐξε-
τασις, ἔρευνα.
Conquista, θ. κατάκτησις.
Conquistamento, ἄρ. κατάκτησις.
Conquistare, ἐν. κατακτεῖναι.
Conquistatore, trice, κατακτητής,
Conquistato, ἄρ. κατάκτησις.
Conregnare, οὐδ. συμβασιλεύω.
Consacerdote, συνιερεὺς, συνίερεα.
Consacrare, ἐν. καθ(ἑφ)ιερῶ· (ἀπ)-
θανατίζω· ἀνατίθημι· οὐδ. ἐγκαι-
νίζω, ἐγκαινίζω.
Consacrazione, θ. ἀφιέρωσις.
Consacrare, ἴδε Consacrare· αὐτ.
ἀφ(καθ)ιεροῦμαι, προσηλαύμαι.
Consacrazione, ἀποθῶσις.
Consanguineo, δμαίος, συγγενής,
δμοπατριος, θίσις.
Consanguinità, θ. δμαιότης, συγ-
γένεια ἐξ αἵματος.
Consapevole, συνειδώς· τι· οὐτ. συ-
νεργός, συναίτιος, συνένοχος.
Consapevolezza, θ. συνείδησις.
Consapevolmente, ἐπίρ. ἐκ προνοίας
εἰδῶτως.
Consaputo, ἐπίθ. γνώριμος.
Consacrato, καταγεγραμμένος.

Conscrivere, έν. καταγράφω.
 Consecrare, άποθιάω.
 Consecratio, ιερός, άγιος, δαίος, είδεισμα.
 Consecrazione, θυσία, ιερουργία, μετασυστασις άποθίωσις.
 Consecutivamente, συνεχώς, άκολουθώς παραχρήμα, εύθύς.
 Consecutivo, συνεχής.
 Consecuzione, θ. έπιτυχία.
 Consegnare, θ. έγχειρίσις, παράδοσις, άνθήμα.
 Consegnare, έν. και ούδ. παραδίδωμι, έγχειρίζω, παραδίδωμι, μεσεγγυώ.
 Consegnatorio, άρ. νρ. μεσεγγυητής, μεσεγγυος, ένεχυροδόχος.
 Consegnativo, παραδοτικός.
 Consegnatore, θ. παραδιδούς.
 Consegnazione, θ. παράδοσις.
 Conseguente, άκόλουθος, έπόμενος, θ. (έπ)έξής, θ. έπίων, έπίρ. άκολουθός, έφεξής, κατόπιν, ούς. τδ έπόμενον.
 Conseguentamente, έπόμενως, άκοκούτως, έφεξής, κατόπιν.
 Conseguenza, θ. άκολουθία, συνέπεια, (έπ)άκολουθημα, άποτέλεσμα, συμπέρασμα, πόρισμα, βαρύτης, σπουδαιότης.
 Conseguibile, έπίθ. έφεκτός.
 Conseguire, έν. άφικνούμαι, (έπι)τυχάνω, παρατείνω, || έν. και ούδ. έπιομαι, άκολουθώ, (έπι)διώκω, συμπήπτω, συμβαίνω, || ούδ. έρέπομαι, συνέγομαι, συμπερινομαι, εξαγομαι, αναλογώ.
 Conseguire, έν. και ούδ. έρέπομαι, έπειμι, έπέρχομαι, έπιτυχάνω, έπιομαι, άκολουθώ, αύτπ. έπιτυχάνομαι.
 Consentaneo, σύμφωνος, άνάλογος.
 Consentimento, άρ. συναίνεσις, συγκατάθεσις, δημοφροσύνη, δμόνοια, συμφωνία, αναλογία.
 Consentire, έν. και ούδ. συναινών, συγκατατίθεμαι, πιστεύω, νομιζώ, άποχωρῶ, αίσθάνομαι, άκούω, συμφωνῶ, πέμπω, παραχωρῶ, || έν. και αύτπ. συγχωρῶ.

Consentitore, trice, σύμφωνος.
 Consenziente, συνεργός.
 Consenziente, συγκαταβατικός.
 Consepolto, έπίθ. συνταθαμμένος.
 Conserpellire, έν. συνθάπτω.
 Conseguenz(ia), ίδε Conseguenza, σειρά συνεχής.
 Conserba, ίδε Conserva, κατάλυμα, ξενοδοχείον.
 Conserbare, έν. συγ(περι)κλείω.
 Conserbato, περίπλοκος.
 Concerto, ίδε Concerto, ένωσις, σύμφωνία, άρμονία, συγκατάθεσις, || έπ. συνημμένος, συνειλημένος, (σύμ)πυκνός, περίπλοκος, περίπλεκτος, (συν)δεδεμένος.
 Conserva, θ. ή σύνδουλος, άποθήκη, ταμείον, θψών, έφορυσάκιον, κελύφριον, διατήρησις, έρδδιον, δεξαμενή, μελίπηκτον, ζα(κ)χαρόπηκτον, ήλυσμα, γλυκόν, γλυκύσμα, ντ. συνόδια.
 Conservabile, έπίθ. φυλάξιμος.
 Conservadore, ίδε Conservatore, φύλαξ, έφορος (των νόμων).
 Conservare, έν. (δια)τηρῶ, προφυλάττω, άποτίθεμαι, άποταμιεύω, || αύτπ. (δια)τηροῦμαι, (δια)σώζομαι.
 Conservativo, διατηρητικός.
 Conservatore, trice, (έπι-)διατηρητής, διασώστης.
 Conservatorio, άρ. πτωχοκομείον, έρφρανοκομείον, μέγα σχολείον μουσικής.
 Conservazione, θ. (δια)φύλαξις.
 Conservativo, έπίθ. φυλάξιμος.
 Consasso, άρ. συνέδριον, σύλλογος.
 Consellajuolo, άρ. έπαδός, διασώστης.
 Considerabile, διά(έπι)σημος, περίελεπτος, άθρονος, πολός.
 Considerabilmente, έπι(δια)σήμως.
 Considerare, έν. και ούδ. (δια)σκεπτομαι, κρίνω, άγωνίζομαι, προσπαθῶ, || αύτπ. προσέχω.
 Consideratamente, συνετάς.
 Considerativo, έπίθ. σκεπτικός.
 Considerato, συνετός, φρόνιμος.
 Consideratore, trice, σκεπτικός.
 Considerazione, θ. (περι)σκεψις, εξέ-

τασις, κρίσις, νόησις, κατάληψις, ίδε Avvedimento, φήμη, εύφημία, έπισήμοτης, γνώσις, νόυς, διανοια, πίστις, δόξα, λόγος, τιμή, ύπόληψις, περίσκεψις, άνεσις, φρόνησις, αίτια, αίτιον, άφορμή.
 Consigliamento, άρ. σκέψις.
 Consigliante, σύμβουλος.
 Consigliare, έν. συμβουλεύω, παρακινῶ, || ούδ. σκέπτομαι, κρίνω, άποφασίζω, || αύτπ. συμβουλεύομαι, τι, έπερωτῶ τινα.
 Consigliatamente, φρόνιμος.
 Consigliativo, έπίθ. συμβουλευτικός.
 Consigliato, έπίθ. συνετός, φρόνιμος.
 Consigliatore, σύμβουλος.
 Consigliatorio, έπίθ. συμβουλευτικός.
 Consigliera, ή συμβουλεύουσα.
 Consigliere, συμβουλευτής.
 Consiglio, άρ. (συμ)βουλή, γνώμη, παραινέσις, εισηγησις, όμιλία, άπόφασις, θεραπεία, πρόβλεψις, βουλή, γνώμη, πρόνοια, θέλημα, άπόφασις, συμβούλιον, συνέδριον, βυλή, βουλευτήριον, σύγκλητος, σύλλογος, όμήγουρις, συνέλευσις, άνόδοξ, σύμβουλος, σύμβουλος.
 Consignore, σύνδικτήτης.
 Consimigliante, έπίθ. πανόμοιος.
 Consimigliare, έν. (παρ-)άπ-, προσ-)εϊκάζω, || ούδ. παρομοιάζω.
 Consimilo, έπίθ. (προσ-)πάρ-, παν-)όμοιος.
 Consimilitudine, θ. όμοιότης.
 Consiro, άρ. άνίκ, άνθυμός, οίκτος, λόπη.
 Consiroso, άνιαρίς, οϊκτρός, ώργισμένος, εύνους.
 Consistente, συστατικός, γλ(σ)χος, γλ(σ)ιώδης, βλενωδής, κολλώδης, εξώδης.
 Consistenza, θ. (κατά)στάσις, μονιμότητος, σύστασις, (σύμ)πήςις, διατήρησις, φύλαξις, κολοφών, άκρον, άκμή, μονιμότης, σταθερότης, στερότης.
 Consistore, ούδ. συνισταμαι, συνυπάρχω, διαρκῶ, διαμένω.
 Consilio, κατάφυτος.

Consociazione, κοινωνία, έταιρία, ένωσις.
 Consocio, κοινωνός, έτατρος, συνέτατρος, σύντροφος.
 Consodale, κοινωνός, σύντροφος.
 Consolante, παραμυθητικός.
 Consolare, έν. και ούδ. παραμυθεύμαι, κατηγορῶ, άρέσκω, εύπρεστώ, τέρω, εύφραίνω, καλῶ, μετρίζω, αύτπ. παρηγορούμαι, έπίθ. ύπατικός, πρόξενικός, ούς. ίδε Consolazione.
 Consolario, θ. οί ύπατος.
 Consolamento, έπίρ. ύπατικός.
 Consolamente, παραμυθητικός.
 Consolativo, παραμυθητικός.
 Consolato, άρ. ύπατεία.
 Consolatore, trice, παραμυθητής.
 Consolatoriamente, παρηγορικῶς.
 Consolatorio, παραμυθητικός.
 Consolazione, θ. παραμυθία, παρηγορία, άνακούφισις.
 Consolare, ίδε Consolo, πρόξενος.
 Consolidante, έπίθ. συν(έπ)ούλωτικός.
 Consolidare, έν. στερεῶ, στεριζῶ, αύτπ. στερεοῦμαι, νρ. (συν)ένουῦμαι.
 Consolidativo, έπίθ. βαθαιωτικός, στεριωτικός.
 Consolidazione, θ. στερίωσις, στήριξις, συγκόλλησις, συν(έπ)ούλωσις.
 Consolo, άρ. ύπατος, πρόξενος, πρύτανις.
 Consolante, έπίθ. σύνχος, σύμφωνος, ούς, θ. σύμφωνον.
 Consolatamente, έπίρ. συμφώνως.
 Consolazione, θ. συμφωνία, άρμονία, αναλογία.
 Consorte, ρ. έν. άριζῶ, ρυθμίζω, προσάδω, ούδ. και αύτπ. συμφωνῶ, αναλογῶ.
 Consorto, έπίθ. σύμφωνος.
 Consortito, έκστατικός.
 Consortio, άρ. και θ. κοινωνός, μέτοχος, σύμφωνος, άνάλογος, (δ, ή) σύζυγος.
 Consorteria, θ. κοινωνία, έταιρία, ένωσις, αναλογία, σχέσις, οίκτος, οίκια, γένος, γενεά.

Consorto, ίδε Consorte(1) σύγκληρος πλ. συγγενείς.
Consortio, άρ. κοινωνία· αδελφότης.
Conspirato, σύμφωνος.
Constrato, λιθοστρωτός.
Construire, συντάττω. | κώς.
Construttivamente, επίρ. οικοδομικώς.
Construttivo, οικοδομικός.
Costrutto, ίδε Costrutto· ώφέλεια, κέρδος· σύνταξις· λόγος, λέξις.
Consuetamento, συνήθεια.
Consuetare, ούδ. συνειθίζω.
Consuetudo, ειωθός, συνήθεια· || ούς. τὸ ειωθός, τὸ σύνθηος, συνήθεια.
Consuetudinario, επίθ. συνήθης.
Consuetudina, θ. ίδε, συνήθεια.
Consulente, σύμβουλος.
Consulilia, θ. βουλεύσεις, διαβούλιον, σκέψις· συμβούλιον· βουλή, συνέδριον οὐ συμβούλοι.
Consultare, ούδ. καὶ αὐτπ. (συμ-)βουλεύομαι, (συ)σκέπτομαι· (δια-)γινώσκω. ἀποφασίζω· έν. συμβουλεύομαι τι.
Consultazione, θ. βουλή, (σβ)σκεψις, συμβούλιον.
Consulativo, συμβουλευτικός.
Consulto, άρ. γνωμοδότησις.
Consultore, trice, συμβουλευτής, σύμβουλος· σύμβουλοι, λογοκρίται.
Consultoriamente, συνετώς.
Consultorio, συμβουλευτικός.
Consumabile, επίθ. (κατ)ἀναλώσιμος.
Consumamento, άνίκα, θλίψις, άδημονία· καταστροφή, άπώλεια.
Consumanza, ίδε Consumazione.
Consumare, έν, καὶ ούδ. (κατ)ἀναλίσκεω, δαπανώ· κατατρίβω, φθείρω· τι· κακῶ, τολαίπτωρῶ, βασανίζω· κτείνω, φονεύω· φθίνω, μαραινώ· τελεσιουργῶ, άποτελῶ, τελειῶ· τι· έρρημῶ, ξηραίνω· αὐτπ. (κατ)ἀναλίσκομαι, δαπανώμαι, φθίνω, φθίρομαι· έρημοῦμαι, ξηραίνομαι· τελευτῶ, (όπο)θνήσκω· φθείρομαι, μαραινοῦμαι· πτωχαίνω· φλέγομαι, καίομαι.
Consumativo, επίθ. μαραντικός.
Consumato, άρ. ζώμος, χυλός· τέλειος.

Consumatore, trice, ἀναλωτής, έφαναστής, τελειωτής.
Consumazione, θ. (κατ)ἀνάλωσις, άνάλωμα· τέλειος, έκπληρωσις.
Consumabile, επίθ. ἀναλώσιμος.
Consumto, τεδνηκάς, ούς. θ. φθισιών.
Consumzione, μαρασμός.
Consumocero, άρ. συμπένθερος.
Consumgere, ούδ. άνίσταμαι, γεννώμαι, αξίζομαι· αίρωμαι.
Consumsistente, συνόπαρκτος.
Consumstanziale, επίθ. όμοούσιος.
Consumstanzialità, θ. όμοουσιότης.
Consumstanzialmente, επίρ. όμοουσίως.
Contadina, θ. χωρική γυνή.
Contadinesco, άγροικός.
Contadinesco, άγροτικός· χωρικός· ούς. διάλεκτος άγροτική.
Contadino, άρ. άγρότης, άγροδίαιτος, χωριανός· γεωργός.
Contado, άρ. άγρός, χωρίον, άγροκήπιον, έπαυλις, κτήμα, κομητεία, ύπεστατικόν· άγρός, οι άγροί, τὰ χωρία, χώρα, ή έξοχή.
Contage, θ. άντί·
Contagio, άρ. μiasμός, μiasμα, μετέδοσις, λοιμός.
Contagione, θ. μiasμός, μiasμα, λοιμός, μόλυσμα· μετέδοσις.
Contagioso, λοιμικός, μολυντικός.
Contamente, επίρ. κομψός· εύκάλας· συνετώς.
Contamento, άρ. άριθμησις· λογαριασμός· δι(ά)ρήγησις, ιστορία.
Contaminare, έν, κηλιδῶ· μόλυνω, μιλνώ, μεταδίδωμι· (κατ)ολοχύνω, έτιμάζω· παροβάλλω· διασθίβοω.
Contaminatamente, επίρ. μεμιασμένος.
Contaminatore, trice, φθορέύς.
Contaminazione, μόλυσμός.
Contante, επίθ. μετρητός.
Contare, έν, καὶ ούδ. άριθμῶ, έκ(έπο)τίνομι, καταβάλλω, μετρώ ή πληρώνω εις μετρητά· έκτιμῶ· κρίνω· δι(έ)ρηγοῦμαι· Ιστορά· ίδε Imputare· δείκνυμι· πίπτω (όπόληψι) έχω· λογαριάζω· αὐτπ. ίδε Imputarsi.

Contastevole, φιλονεικός.
Contato, μνηστικός, ειρημένος.
Contatore, trice, άριθμητής, λογιστής· άφηγητής, δ διηγούμενος.
Contatto, άρ. άφή. έπαφή, ψηλάφησις.
Contazione, θ. ίδε Contamento· άπ(κατ)άριθμησις, μέτρημα.
Conte, άρ. κόμης· άγιος.
Contea, θ. άγρός, άγροκία, έπαυλις, χωρίον, άγροκήπιον, κομητεία.
Conteggiamento, άρ. (όπο)λογισμός, λογαριασμός.
Conteggiare, έν, ούδ. (έκ-,όπο)λογίζομαι, λογαριάζω.
Contegenza, θ. περίβολος.
Contegno, άρ. περίβολος, περιφέρεια· τό περιεχόμενον· κατάσταση· έξεις, σχήμα, θέσις, σχηματισμός, τρόπος, ήθος· βίος, τρόπος, διαγωγή· ύπερηφανία.
Contegnoso, βαρύς, σπουδαίος, έμβριθής, σοβαρός, σεμνός· ύψηλόφρων, ύπερήφανος.
Contenimento, επίθ. καταφρονών.
Contemperare, μετριάζω.
Contemperazione, θ. αυτετρασμός, σύγκρασις, κραισις.
Contemplare, έν. θεωρῶ· έξετάζω, (άνα)ζητῶ, (άν)ίρυνῶ· || ούς. θ. ώρησις, θεωρία.
Contemplativa, θ. θεωρία.
Contemplativo, επίθ. θεωρητικός.
Contemplatore, trice, δ θεωρῶν.
Contemplazione, θ. θεωρία.
Contemporaneo, επίθ. σύγχρονος.
Contendente, επίθ. φιλονεικός.
Contendere, έν, ούδ. καὶ αὐτπ. άγωνίζομαι, άμυλλῶμαι, έρίζω, φιλονεικῶ· διαγωνίζομαι· άμφιβάλλω, διατρίβω, ταλαντεύομαι· έγχεύομαι, φιλοτιμούμαι, προπαθῶ· έν, καὶ αὐτπ. κοπιῶ, κοπιῶ, μοχθῶ, κοπιάζω· άπαγορεύω, άντικρούω, έμποδίζω, έναντιοῦμαι· άνα(περι)μένω, προσδοκῶ (δι)άμφισβητῶ· βινῶ, συνευρισκαίμαι· αὐτπ. άνδίσταμαι.
Contendevolmente, φιλονεικός.
Contendimento, άρ. άγών, άμιλλα·

έρις, φιλονεικία· συναγωνισμός.
Contenditore, trice, φιλονεικός.
Contento, επίθ. δ περιέχων· ούς. τὸ περιέχων· έμβριθής, σοβαρός, σεμνός· έγκρατής, σώφρων· έπιρ. παροχρήμα, εύθός.
Contentenza, θ. περιλήψις, σύνοψις, τὸ περιεχόμενον· έγκράτεια, σωφροσύνη· τρόπος, ήθος· μέτρον· βαρύτης, σοβαρότης· έπίτασις, έπισχέσις.
Contentore, έν. (έμ)περιέχω, περιλαμβάνω· κατα(περι)στέλλω, περιορίζω, χαλινώ· κατέχω, έκτείνομαι· αὐτπ. (έμ)περιέχομαι, περιλαμβάνομαι· (έμ)ίσταμαι, επέχομαι, σταματῶ· σοβαρεύομαι, σεμνοπροσωπῶ· άπέχω, απέχομαι, έγκρατεύομαι.
Contentimento, άρ. περιλήψις, περιούχη· ίδε Contegno· σωφροσύνη, έγκράτεια· σοβαρότης, βαρύτης· έμβριθεα, σεμνότης.
Contentioso, εύκαταφρόνητος.
Contentoso, έν. καταφρονῶ.
Contentamento, άρέσκεια.
Contentare, έν. χαρίζομαι, εύχαριστῶ· άρέσκο, || αὐτπ. άρκούμαι, εύχαριστοῦμαι· χαίρω, άγίλλομαι· συγκατατίθεμαι.
Contentata, trice, ή χαριζόμενος κτλ.
Contentevole, δ χαρίζομενος.
Contentivo, επίθ. περιεικτικός.
Contento, ίδε Contentamento· περιούχη· καταφρόνησις· άρκούμενος, εύχαριστήσιμος· εύθυμος· περιεχόμενος, περιωρισμένος.
Contento, άρ. τὸ κεφάλαιον, τὸ όλον, τὸ κυριώτατον, περιλήψις, τὸ περιεχόμενον.
Contentione, ίδε Contesa· (συν)δίξις· λέξις, άμιλία· ρε. άντιθέσις.
Contentiosamente, φιλονεικός.
Contentioso, επίθ. φιλονεικός.
Contentinale, άμορφος, γειτών.
Contentinare, ούδ. άμορφῶ.
Contentine, άρ. ύπόρον.
Contentaneo, συμπατριώτης.
Contessa, θ. άγών, άμιλλα· έρις, φιλονεικία.
Contassa, θ. κόμησα.

Contessera, εν. συνυφαίνω, συμπλέκω· πλάττω, κατασκευάζω.
 Contessimento, αρ. συνάφεια, άλληλουχία· σύνθεσις, κατασκευή.
 Contessina, θ. κόρη ή σύζυγος κόρητος κέρησσα.
 Contestara, εν. νμ. κατέρχεται· επιμαρτύρομαι· οὐδ. και αύτη. άνθισταμαι.
 Contestazione, θ. νμ. προκάταρξις· ἴδε Contesa· αντίστασις, μάχη.
 Contestura, άλληλουχία.
 Contezza, θ. γνώσις, εἰδήσις, γνωριμιότης, οικειότης.
 Contigia, κόσμος, στολισμός· πλ. περιπόδια.
 Contiguazione, θ. συνέχεια.
 Contiguità, θ. συνέχεια.
 Contiguo, πλησίτιχωρος.
 Contina (febbre), συνεχής πυρετός.
 Continente, ἴδε Continente· οὐσ. σώφρων· ἐγκρατής· τὸ καρφάλαιον, τὸ ὄλον, τὸ περιεχόμενον· χώραμα, δοχεῖον· ἴδε Contegno· συνεχής, ἐνδελεχής· ή χέρσος, ήπειρος.
 Continentemente, σωφρόνως.
 Continenza, θ. περίληψις, περίβολος, περιοχή· ἐγκράτεια· τρόπος, διαγωγή· στάσις, σχήμα, σχηματισμός· σταθερότης, εὐσθένεια· μετριότης.
 Contingente, συμβαίνων· ἀ(προσδι)-όριστος· ἐφαπτόμενος· ἥ οὐσ. τὸ ἐπιβάλλον.
 Contingentamente, τυχαίως.
 Contingenza, θ. σύμπτωση.
 Contingere, εν. συμβαίνει.
 Contingibile, τυχαίος.
 Contingibilita, θ. τὸ ἐνδεχόμενον.
 Continuamente, συνεχῶς.
 Continuare, εν. διατελῶ πράττων τι, ἐξακολουθῶ· ἐνδελεχῶς γράβωμαι· συνείπω, συνάπτω, προσαρτῶ· οὐδ. ἐνδελεχῶ, διαρκῶ· οὐδ. και αύτη. συνειρομαι, συνάπτομαι, προσαρτῶμαι· αύτη διατελῶ· πραττόμενος· οὐσ. ἴδε Continuazione.
 Continuazione, συνέχεια.
 Continuazione, θ. ταὐτὸ τῷ·
 Continuità, θ. συνέχεια· άλληλουχία,

διάρχεια· συνοχή, συνάφεια.
 Continuo, αρ. συνοχή, συνάφεια· ἥ ἐπιθ. συνεχής, ἐνδελεχής.
 Contista, αρ. λογιστής.
 Conto, αρ. λόγος, λογισμός, λογαριασμός· κεφάλαιον ή πρόσοδος· λόγος, ἀπολογισμός, εὐθύνη, ποσόν, ποσότης· φροντίς, ἐπιμέλεια, τιμή· αίτια· τρόπος, μέθοδος, τάξις· δι(ἀφ)-ήγησις, ιστορία· παρόρμησις, προτροπή· γνώσις, εἰδήσις· ἥ ἐπιθ. γνώριμος, γνωστός, ἐγνωσμένος· ἐπιφανής, ἐπίσημος, ἔνδοτος, περικλητής· ἀριθμηθείς· ἱστορηθείς· εἰδώς, ἔμπειρος, ἐπιστήμων· οὐσ. γνώριμος, οικίος, φίλος.
 Contorcero, εν. συστρέφω.
 Contorn(i)are, εν. δια(περι-θπο)-γράφω, σκιαγραφῶ· περιστοιχίζω, περικλείω, περιστέφω, γυρῶ· αύτη. καταντῶ εἰς, κατα(προσ)φεύγω.
 Contorno, αρ. γειτοσία, γειτνίασις, τὰ κύκλω, τὰ περιχώρα, περικόσημα.
 Contorto, κακός, μοχθηρός.
 Contra, πρόθ. ἴδε Contro· ἐντετρα, ἀπέναντι· πρόσ. ἀντιπρόσος· ὡς· ἐπίρ. τούναντιον, ἐξ ἐναντίας· οὐσ. θ. ντ. ἴδε Contra.
 Contrabbalata, θ. ἀντιστροφή.
 Contrabbandiere, αρ. λαθρέμπορος.
 Contrabbando, αρ. λαθρεμπόριον.
 Contrabbassista, βιολωνίστας (μουσ.).
 Contrabbasso, αρ. βαρυβαγιά.
 Contrabbattente, ἐπιθ. ἀντικρουστικός.
 Contrabbattersi, εν. ἀντικρούων.
 Contrabbilanciare, ἀντισταθμῶ, ἀντισταθμιζῶ.
 Contraccambiare, εν. ἀνταλλάσσω· ἀνταμείβω, ἀνταποδίδωμι.
 Contraccambio, αρ. ἀνταλλαγῆ· ἀμειψία (ἀντ)ἀμοιβή.
 Contraccanto, αρ. ἀντιψῆ.
 Contraccarico, ἀντιρροπον.
 Contraccavaliero, αρ. ἀντιπέρωμα, προμετώπιον τοῦ πρῆμαχῆνος.
 Contracchiave, θ. ἀντικλεῖθρον.
 Contraccicalare, ἀντιλέγω,

Contraccritica, θ. ἀντεπίκρισις.
 Contrada, θ. πατρίς· χώρα, τὰ κύκλω, τόπος· ὁδός, ἀγυιά, δρόμος.
 Contrad(à)ngia, θ. ἀντίχορος.
 Contraddicere, τριε, δ ἀντιλέγων.
 Contraddire, εν. ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι· ἀνδίσταμαι, ἀντικρούω· ἥ οὐδ. και αύτη. ἀντιφέσκω.
 Contradditto, πρόστιμον.
 Contraddistinguere, εν. διαρίκω, διαίρω, διαστέλλω, διακρίνω.
 Contraddistintamente, ἐπίρ. διακρίκρμένως.
 Contraddistinto, εὐκρινής.
 Contraddistinzione, διάρκεισις.
 Contraddittoria, θ. λογ. ἀντίφασις.
 Contraddittoriamento, ἀντιφατικῶς.
 Contraddittorio, ἐπιθ. ἀντιφατικός.
 Contraddizione, θ. ἀντιλογία· ἀντίφασις, ἐναντιώσις, ἐμπόδιον.
 Contradiamento, ἐναντιότης.
 Contradire, ἴδε Contradire· ἀρνούμαι· διαφωνῶ· αύτη. ἀντιφέσκω.
 Contraddittoriamente, ἐπίρ. ἀντιφατικῶς.
 Contragente, αρ. και θ. ή συμβαλλόμενος· ἥ ἐπιθ. συνεχτικός, συστατικός.
 Contraffacete, παραδέτης.
 Contraffattore, αρ. μιμητής.
 Contraffare, εν. μιμῶμαι· παραποιῶ· αύτη. μεταμφιέννυμαι· μεταμορφῶμαι· οὐδ. παρακούω, παραβαίνω· ἀντιποιῶ.
 Contraffatto, δόσμορφος.
 Contraffattore, αρ. μιμητής.
 Contraffatura, ἀπομίμησις.
 Contraffazione, θ. παραποιήσις.
 Contrafforte, αρ. ἀντῆσις, ἀντέραισμα, ἀντιστήριγμα· μοχλός.
 Contraffortuna, θ. ἐναντιωμα.
 Contrafforza, θ. ἀντιδρασις.
 Contraffranga, θ. ἀντίφρασις.
 Contraggente, θ. ἀντιπέδεια.
 Contraggimento, αρ. ἀγκών ή κωπή.
 Contraggono, ἀπρόσθμως.
 Contraglia, θ. ἀντικλεῖθρον. (ω)μι.
 Contraindicare, ρ. εν. ἀντενδείκνυ-

Contraindicazione, θ. ἀντενδείξις.
 Contraire, οὐδ. ἐναντιοῦμαι.
 Contrajarba, θ. ἀντικαίνα.
 Contralto, αρ. μεσόστονον.
 Contramalia, ἀντιμαγεία.
 Contramandare, εν. ἀντιπαραγγέλλω, ἀνακαλῶ τήν παραγγελλίαν.
 Contramandato, αρ. ἀντεντολή, ἀντεπιστολή.
 Contramarcia, θ. ἀνατροπή, ἐπιλογισμός, ἐπίνοδος· ντ. ἀναστροφή.
 Contramarea, θ. ντ. ἀμπωτις.
 Contramina, θ. ἀνθυπόνομος· ἀντενέργεια, ἀντιδρασις.
 Contraminare, εν. ἀντορῶσαι· ἀντιπρίττω, ἀντεργῶ.
 Contrammiraglio, ὑποναύαρχος· ὑποναύαρχις.
 Contrammomento, αρ. ἀντιρροπον, ἀντίρροπος.
 Contramontatojo, ἀναβάθρα τῆς ἀμάξης.
 Contrammoralità, κακοήθεια.
 Contramore, αρ. ἀντέρως.
 Contramuro, αρ. παρατείχισμα.
 Contranaturale, θ (τὸ) παρὰ φύσιν.
 Contranniso, αρ. ἀντέρσις.
 Contrapposizione, ἀντίδρασις.
 Contrapadrone, αρ. ἀντιναύκληρος.
 Contrappaffico, αρ. λαίφωνιον.
 Contrapparare, ἀμύνομαι.
 Contrapparis, θ. ἀντιστροφή.
 Contrappasso, αρ. ἀντί(ποιον), τιμῶρια· ἀμοιβαία συνάντησις.
 Contrappensare, εν. ἀντιδοκῶ, ἀντενέργῶ, ἀντιπρίττω.
 Contrappessamento, αρ. ἀντιστάθμισις, ἀντιρροπος.
 Contrappesare, ἀντισταθμιζῶ.
 Contrappeso, αρ. ἱσοσταθμία.
 Contrapposimento, ἐναντιότης.
 Contrapporre, εν. ἀντιτάττω· ἥ αύτη. ἀνδίσταμαι, ἐναντιοῦμαι.
 Contrapposto, ἐναντιότης.
 Contrappontanza, θ. ἀντιδρασις.
 Contrappuntggiare, μελοποιῶ.
 Contrappuntista, μελοποιητής.
 Contrapunto, αρ. μελοποιία.
 Contrappunzonare, εν. ἐγκολῶκτω,

Contrappunzione, άρ. έγκαλοπτήρ.
 Contrapromere, έν. αντίβλιθω.
 Contrargine, άρ. αντιπρόχωμα.
 Contrariamento, επίρ. τούναντίον.
 Contrariante, επίθ. έναντίας.
 Contrariare, έν. έναντιοῦμαι.
 Contrarietà, θ. αντίστασις, έναντιω-
 σις, έναντιότης, τρικυμία· έναντιώ-
 μα, συμφορά· αντίπαθία.
 Contrario, άρ. τὸ έναντίον, τὸ αντί-
 θετον· έναντιωμα, συμφορά· || επίθ.
 έναντίας, αντίκειμενος, αντίθετος·
 έναντιος· βλαβερός· επίρ. ἴδε Con-
 trariamento.
 Contrarivoluzionario, άντεπαναστα-
 τικός.
 Contrarre, έν. συμβάλλομαι, συμφω-
 νῶ· συνάγω έμικροῦ τι· συνάπτω·
 συνάπτω γάμον· συνάγω, συναθροί-
 ζω, (συν)ῆνῶ, συνδέω· προσέλω,
 προσ(έ)πάγομαι, έπισύρω· συ(πε-
 ρ)ιστέλλω, συσπῶ· αὐτπ. συ(περι-
 στέλλομαι, συσπῶμαι.
 Contrarripondere, άνταποκρίνομαι.
 Contrarriposta, θ. άνταπόκρισις.
 Contrascritta, άνταπόδειξις.
 Contrascrivere, έν. γράφω κατά-
 τινος.
 Contrassenso, παρεξήγησις.
 Contrastare, άρ. αντίδρασις.
 Contraspalli, θ. δένδροστοιχία παρά-
 ληλος ἄλλη.
 Contraspalto, άρ. στρ. αντιπρόβολος.
 Contrastopra, κορμός ελικουίδης αι-
 θρούς.
 Contrassegnare, (έπι)σημαῖν· προσ-
 υπογράφο.
 Contraasegno, άρ. γνώρισμα, σημείον·
 ένίχυρον, ασφάλεια, μαρτυρία, δεύ-
 γμα, τεκμήριον, σημεῖον, ἀπόδειξις,
 ένδειξις· σύνθημα, σημεῖον.
 Contrastabile, επίθ. άμφισβητήσιμος.
 Contrastabilmente, άμφισβητήσιμως.
 Contrastampara, έν. έκτυπῶ· άντι-
 στρώμα· μετακτύπων.
 Contrastante, φιλόνομος.
 Contrastare, έν. έναντιοῦμαι, άνθί-
 σταμαι· (δι)άμιλλῶμαι, (δι)άγωνί-
 ζομαι, συνερίζομαι.

Contrastatore, θ. έναντιούμενος.
 Contrasto, αντίστασις, άγών, μάχη,
 ἔρις, πάλη, αντίθεσις.
 Contrattabile, έ. έμπορεύσιμος.
 Contrattagliare, έν. διαγραμμίζω,
 έπισκιάζω· ένυφαίνω κλάδους επί τῶν
 σφριχόχων ἢ χρυσοῦν ὄρασμα-
 των· άροτριῶ σταυροειδῶς.
 Contrattamente, έπ. συνεσταλμένως.
 Contrattare, έν. πραγματεύομαι, συμ-
 βάλλομαι· συμφωνῶ· ψηλαφῶ.
 Contrattempo, έναντίος τοῦ συνήθους
 χρόνος· κάλυμα, έμπέδιον, έναν-
 τίωμα, συμφορά.
 Contrattito, έ. συ(περι)σταλτός.
 Contrattilità, θ. φυσ. τὸ συσταλτόν.
 Contrattivo, έ. συσταλτικός.
 Contratto, κτηθείς· ἠγκυλωμένος,
 πιασμένος, παραλελυμένος, παραλυ-
 τικός, παράλυτος, συνημένος· οὐς.
 συνθήκη, σύμβασις, συμφωνία· συ-
 νήλλαγμα, συμβόλαιον.
 Contrattura, θ. συστολή.
 Contrauriare, έν. συγ(προ)κρούω.
 Contravvalere, έν. ἔξις, ἔξιού-
 μαι.
 Contravvedere, έν. υποβλέπω.
 Contravveleno, αντιφάρμακον.
 Contravvenire, οὐδ. έπέρχομαι· προ-
 (κατα)λαμβάνω· παραβαίνω.
 Contravventore, άρ. νμ. παραβάτης.
 Contravvenzione, θ. νμ. παράβασις.
 Contravversità, θ. έναντιότης.
 Contravversiglia, άπροθύμως.
 Contrazione, θ. συστολή.
 Contremi(ss)are, οὐδ. τρομῶ, τρέμω.
 Contrestensione, θ. αντίσπασις.
 Contrettazione, θ. επαφή.
 Contribolare, έν. συνδίδω.
 Contribuire, έν. συνταλῶ, συνεισφέ-
 ρω· ὠρεῖθ, βοηθῶ.
 Contributore, trice, θ. συνταλῶν, συ-
 νεισφέρων.
 Contribuzione, θ. συνδρομή, βοήθεια·
 συντέλεια, συνεισφορά.
 Contribuire, έν. συντρέφω· || αὐτπ. κα-
 τανύσσομαι, συντρέβομαι.
 Contristamento, οὐς, άρ. ὄνεια, λῶ-
 ση. κατήφεια.

Contristare, έν. άνιῶ, λυπῶ· βλά-
 πτω, φθείρω, σπαράττω· || αὐτπ.
 και οὐδ. άνιῶμαι, λυποῦμαι.
 Contristato, θ. άνιῶμενος.
 Contristatore, trice, θ. άνιῶν, λυπῶν.
 Conritare, έν. συντρέβω.
 Conrito, συντετριμμένος, τεθλιμέ-
 νος, λυπημένος.
 Conrixione, θλίψις, συντριβή, κατά-
 νοις· τιμωρία· κακούχια.
 Contro, πρόθ. κατά, έναντίον, πρὸς·
 || οὐς. τὸ κατά· αντίκρῶ, ἀπέναντι·
 ἴδε incontro.
 Controcalpo, άρ. αντίκρουσις.
 Controcento, άρ. ντ. άνόρρους.
 Controcolore, άρ. καταλογεύς, λογι-
 στής, ελεγκτής.
 Controcosta, θ. ἄκτια, ἀσχημοσύνη.
 Controdina, άρ. αντιπαράγγελια,
 άντεπιταγή.
 Controscopaco, άπροθύμως.
 Controversia, λογομαχία.
 Controverso, άμφισβητήσιμος.
 Controvertere, έν. άμφισβητῶ.
 Controvertibile, άμφισβητήσιμος.
 Controvertibilità, τὸ άμφισβητήσι-
 μον, ἢ άμφισβήτησις.
 Controvertibilmente, επίρ. άμφισβη-
 τήσιμως.
 Controvolontà, άκουσιως.
 Contumace, επίθ. αὐθάδης.
 Contumacemente, αὐθαδῶς.
 Contumacia, θ. άπειθεια πρὸς τὴν
 δικαστικὴν κλήσιν· αὐθάδεια, ἀδια-
 τρεψία· άπειθεια· τὸ φιλόνομον, ισχυ-
 ρογνωμοσύνη· ντ. καθαρις.
 Contumelia, θ. ὕβρις.
 Contumeliosamente, προπηλακιστι-
 κῶς, ὕβριστικῶς.
 Contumelioso, έπ. ὕβριστικός.
 Contundante, (κατα)θλαστικός.
 Conturbagione, θ. τὰ ἐν τῷ
 Conturbamento, διατάραξις, ταραχή,
 σύγχυσις.
 Conturbare, έν. (συν-)δια-·(κατα)τα-
 ράττω, συγχέω.
 Conturbamento, τεταραγμένος.
 Conturbativo, επίθ. ταρακτικός.
 Conturbatore, trice, θ. συγχέων.

Contusione, θ. έκθλιμμα, θλάσμα.
 (Contuso, επίθ. συν(κατα)τεθλασμένος.
 Coututore, trice, συνεπίτροπος.
 Coututocchè, καίπερ, άν και.
 Coututocché, καίπερ, ὅμως.
 Convalescente, άναλαβάνων.
 Convalescenza, άνάρ(έπι)ρωσις, άνά-
 ληψις.
 Convalidare, ένισχύω, ισχυροποιῶ,
 (δια)βεβαιῶ.
 Convalidazione, ένίσχυσις.
 Convenente, άρ. συνθήκη, συμφωνία,
 τὸ γεγονός, πρῶγμα· αἰτία· περίπτω-
 σις, συμβεβηκός· κατάστασις· ὁδός,
 τρόπος, μέσον· επίθ. ἴδε (con)veniente.
 Convenenza, θ. συνθήκη, σύμβασις,
 συμφωνία, ἀναλογία.
 Convenevole, άρ. και θ. τὸ πρέπον,
 προσήκον, τὸ άρμόζον, εὐσχημοσύνη·
 πλ. φιλοφρονήσις, περιποιησις, ὀπο-
 χρωσις· επίθ. άρμόδιος, πρέπων,
 άρμόζων, εὐσχημων, εἰςπρέπης· λο-
 γικός.
 Convenevolezza, ἴδε (con)venienza·
 συνέπεια· συμφωνία.
 Convenevolmente, προπόντως.
 Convenientemente, επίρ. κομφῶς, κα-
 λῶς, άκριβῶς, ἀναλόγως.
 Convenienza, θ. τὸ προσήκον, τὸ πρέ-
 πον, τὸ άρμόζον εὐσχημοσύνη· ἀνα-
 λογία· φιλοφροσύνη, φιλοφρόνησις·
 συμφωνία, άρμονία· ὁμοιότης.
 Convenire, οὐδ. και αὐτπ. συνέρχο-
 μαι· δημο(συν)φρονῶ· δημο(συν)φρονῶ·
 συμβάλλομαι. (συν)ῶμολογῶ, συμφω-
 νῶ· προσήκει, άρμόζει· ἀναλόγῶ·
 πρέπει, εὐπρέπεις· εἶπτι· συμφέρει· ἔγ-
 κρινω, ἀποδέχομαι· συμπίπτω· έν· κα-
 λῶ· τινα εις δικην.
 Conventazione, θ. ἀναγόρευσις διδῶ-
 κτερος.
 Conventinale, άναγορευθεὶς διδῶκτωρ.
 Convento, άρ. συναγωγή, σάνοδος,
 συνέλευσις· κοινόβιον, μοναστήριον·
 οἱ μοναχοί· ἴδε Conventazione· συν-
 σήκη, σύμβασις, συμφωνία· (συν)-
 άρμογή, κόλλησις.
 Conventuale, έ. μοναχός.
 Convenuto, άρ. νμ. θ. έγκαλούμενος,

δ κατηγορούμενος.
 Convenzionale, συνθηματικός.
 Convenzionali, συμφωνῶν.
 Conveziona, θ. συνθήκη, σύμβασις, συμφωνία· σύνδοξος, συνέλευσις.
 Convergenza, θ. μῆμ. σύμπτωσης.
 Convergere, οὐδ. συμπίπτω.
 Conversa, θ. μοναχὴ θηρητοῦσα.
 Conversamento, ἀντιστρόφως.
 Conversamento, ἀρσ. συμπεριφορᾶ, συναναστροφῆ· ἥθη, τρόποι.
 Conversare, οὐδ. ἐν. καὶ αὐτεπ. συνδιατριβῶ, (συν)διμιλῶ, συμπεριφέρομαι, συναναστρέφομαι· (προσ)φέρομαι· διάγω, διατριβῶ· φοιτῶ, συχάζω· διζῶ, πολιτεύομαι, οὐσ. ἴδα
 Conversazione.
 Conversativo, κοινωνικός.
 Conversatore, διμηλητικός.
 Conversazione, θ. κοινωνία, (συν)διμιλία, συμπεριφορᾶ, συναναστροφῆ· ἄμιλος, συνάθροισις· τρόπος, ἥθος, βίος, διαγωγῆ· ἐργασία, γόμνασις· βίος κοινωνιακός.
 Conversevole, κοινωνικός, διμηλητικός, εύροσῆγορος.
 Conversevolmente, κοινωνικῶς.
 Conversivamente, ἐπίρ. μεταβλητικῶς.
 Conversivo, μεταβλητικός.
 Converso, ἀρ. μοναχὸς λαϊκός· κοσμικός ὁμηρετῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· κοσμικός συμβίων τοῖς μοναχοῖς· ντ. μέρος τοῦ καταστρώματος· ἐπίθ. μετατραπέις, μεταβληθεῖς.
 Convertibile, ἐπίθ. (εὐ)μετάβλητός.
 Convertibilità, θ. τὸ(εὐ)μετάβλητόν.
 Convertibilitamente, (εὐ)μεταβλητικῶς.
 Convertimento, ἀρ. μεταβολή.
 Convertire, ἐν. μεταβάλλω, μετατρέπω, μεταποιῶ· μεταπειθῶ· μεταστρέφω, διευθύνω, ὑποτάσσω· προσδιορίζω· ἐνασχολῶ || αὐτεπ. μεταβάλλομαι, μεταποιοῦμαι· μεταπειθομαι· μετα(ἀπο)τρέπομαι· διαθεσπῶ, ἀναχωρῶ· ἀνα(περι-, αυ-, ἀντι)στρέφομαι, κἀμπτομαι.
 Convertito, ἀρ. δ μεταβαλλῶν ὄρη· σκίαν, προσήλυτος.

Convertitore, trice, δ μεταβάλλων κτλ.
 Convessità, ἐπίθ. μῆμ. κυρτότης.
 Convesso, ἀρ. κυρτότης· || ἐπίθ. κυρτός, περικλινής, περιφερής.
 Convincemento, ἐπίρ. ἐλεγκτικῶς, ἐναργῶς.
 Convincere, ἐν. (ἐξ)ἐλέγχω τινά, ἀποδείκνυμι, τὸ-ἐγκλημά τινος· ἀνασκουάζω, ἀναγκάζω, βιάζω· ἐποδεικνυμί τι· καταληκτικὸς γίνομαι.
 Convincimento, ἀρ. ἀπόδειξις, ἐλεγχος, πεποιθήσις, πληροφορία.
 Convicativo, ἐπίθ. ἐλεγκτικὸς κτλ.
 Convitante, ἀρ. συμπόσιον.
 Convitare, ἐν. καλῶ εἰς συμπόσιον· (προσ)καλῶ· οὐδ. εὐχάζω, δεικνίζω· φιλεῶ· ἐπιθυμῶ.
 Convitato, ἀρ. δαιτυμῶν.
 Convitatore, συμποσιάρχος.
 Convito, συμπόσιον· εὐχάγια.
 Convitto, ἀρ. συμβίωσις.
 Convittore, trice, συμβιωτής, σύσιτος.
 Convivale, ἐ συμποσιακός.
 Convivante, ἐ. δ συμποσιάζων.
 Convivare, οὐδ. συμποσιάζω.
 Convivatore, trice, σύνδειπνος.
 Convivere, οὐδ. συμβιῶ, συζῶ.
 Conviziare, ὄβριζω, ὄνειδίζω.
 Conviziato, ἀρ. δ ὄβριθεῖς.
 Conviziatore, ἀρ. ὄβριστής.
 Convizio, ἀρ. βλασφημία.
 Convizioso, ἐ. ὄβριστικός.
 Convocare, ἐν. συγκαλῶ, ἀρροίξω, συνάγω.
 Convocatore, trice, δ συγκαλῶν.
 Convocazione, θ. σύγκλησις.
 Convogliare, ἐν. ἀκολουθεῖν.
 Convoglio, ἀρ. παρακομήτη.
 Convoloare, οὐδ. συνίπταμαι· (προσ)τρέχω, σπεύδω· δεύτερον συνάπτω γάμον.
 Convolgere, κυλινδῶ, κυλινδῶ.
 Convolto, ἀνεστραμμένος· ἐνησχολημένος, ἀπειρωμένος.
 Convolutivo, χωνοειδής.
 Convoluzione, συνέλιξις, συστροφή, καμπή.

Convulsibile, ἐ. σπασμώδης.
 Convulsione, θ. ιατρ. σπασμός.
 Convulsivo, σπασμώδης.
 Convulso, σπασμώδης.
 Coobligare, ἐν. συνυποχρεῶ.
 Coobligato, συνυκούστος, ἀλλή-
 λγγμος.
 Coonestamento, ἀρ. συγκαλύψεις.
 Coonestare, ρ. ἐν. (συγ-κατα-, παρα-)καλύπτω.
 Coonestatore, trice, δ συγκαλύπτων.
 Coonestamento, ἰ. συνεργός.
 Cooperare, οὐδ. συνεργῶ, συμπράττω.
 Cooperario, ἀρ. συνεργάτης.
 Cooperatore, trice, συνεργός.
 Cooperazione, σύμπραξις.
 Coordinare, ἐν. (συν-)διάτάττω, εὐθετῶ.
 Coordinatore, δ συντάσων, τακτοποιῶν.
 Coordinazione, θ. (διά)τάξις.
 Coorlare, ἐν. προτρέπω.
 Coperehiare, ἐν. κλείω.
 Coperehiella, θ. ἀπάτη.
 Coperechio, ἀρ. πῶμα, σκέπασμα.
 Copernico, σφαιρα οὐράνης.
 Coperta, θ. ἐπίβλημα, σκέπασμα, (ἐπι)κάλυμμα· παροψίς, σαβίτισο-
 ντ. κατέστρωμα.
 Copertamente, κρυφίως.
 Coperto, κεκαλυμμένος, σκοτεινός, ἀμφίβολος· ἠσφαλισμένος· || οὐσ. στεγνόν, στέγος, στέγη.
 Copertoja, θ. πῶμα τῆς χύτρας.
 Copertoja, ἀρ. σκέπασμα.
 Copertone, ἀρ. κάλυμμα.
 Copertura, θ. κάλυψις· ἐπίβλημα, (ἐπι)κάλυμμα, σκέπασμα.
 Copra, θ. δαψίλεια, εὐπορία, ἀφθονία· εὐθύν(ε)σι· ἐξουσία, εὐκαιρία, εὐκόλεια ἀπο(ἀντι)γραφον, ἀντίτυπον· πλ. δύναμις, στρατιά.
 Coprilettere, ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν, κ. κόπια.
 Copriare, ἐν. καὶ οὐδ. μετα(ἀντι)-γράφω· || αὐτεπ. μιμωδῶμαι τινα.
 Copriatore, ἀρ. μετα(ἀντι)γραφεύς.
 Copricamente, ἀπόδωσις.
 Coprosità, θ. ἀφθονία, εὐπορία,

Copioso, ἐπίθ. εὐπορος, ἀφθονος,
 Copista, ἀρ. μετα(ἀντι)γραφεύς.
 Copulato, ἐπίθ. κυρτός, θολωτός.
 Copos, ἀρ. ιατρ. κόπος, κόπωση.
 Coppa, θ. φέλη, ποτήριον.
 Coppaja, θ. μέρος τέρνου· ἐλαιοθήκη, ἐλεοδόκον.
 Coppella, θ. πῆλινον ἀγγεῖον· κομβιον μετάλλινον· κύπελλον, χωνευτήριον, βωτίον, βυτίον.
 Coppellare, ἐν. διηθῶ, λαγαρίζω· δοκιμάζω, διακρυβῶ, ἐξουχίζω.
 Coppellazione, θ. διήθησις, λαγύρισμα.
 Coppella, θ. σικύα, βεντούζα.
 Coppia, θ. δυάς, συζυγία, ζεύγος, ζευγάρι.
 Coppio, θ. πλ. αἱ τοῦ πλοίου πλουραῖ, αἱ τοῦ πλοίου ἐξωθιν σάντες, μαδέρια.
 Coprier-e, ο, ἀρ. οἰνοχόος.
 Copro, ἀρ. πῆθος, ἐλασφόρον, λήκυθος· κεραμῖς· τὸ κολῖον τοῦ ὀφθαλμοῦ· κρατίον.
 Coppolino, κυρτός, θολωτός.
 Coppioni, ἀρ. πελεκουδία.
 Copragogo, κοπραγωγός, -όν.
 Coprimento, ἀρ. (ἐπι-)ἐγκάλυψις· κάλυμμα, σκέπασμα, βίβασις, ὄχλια, βάτευμα.
 Coprire, ἐν. (κατα-)περικαλύπτω, σκεπάζω· συγκαλύπτω, συγκρύπτω· ἐν. καὶ οὐδ. (ἐπι)θαίνω, ὀχεύω, βατεύω· οὐδ. καὶ αὐτεπ. καλύπτομαι, σκεπάζομαι· καταχρώνομαι· (ἀπο)κρύπτω· ὀπίτω· ἐν. καὶ αὐτεπ. ὀποκρίνομαι, προσποιεῖμαι· ὑπερασπίζω· προσφάττω· σκεπάζομαι· προσφάττομαι.
 Copritore, θ. καλύπτων· δειχτόν.
 Copritura, θ. πρόσχημα, πρόφασις.
 Copro, ἀρ. ιατρ. κοπτόν.
 Copula, θ. (σύν)δεσμός, συναφή, εὐζευξίς, σύναψις· μέλις, συνουσία· γάμος, συνουσίον· γρμ. σύνδεσμος· ἀλληλουχία.
 Copulare, ἐν. συνάπτω, συζεύγνυμι, συνδέω· συνουκίζω, συζεύγνυμι, ὀπκνδρεθῶ· αὐτεπ. συνουρίσκομαι· νυμ-

φεύονται, συζεύγνυμαι, υπανδρεύομαι.
 Copulativamente, επίρ. συνδετικός.
 Copulativo, έ. συνδετικός.
 Copulazione, θ. σύνθεσις.
 Coraccio, άρ. σκληρά (κακή) καρδιά.
 Corace, άρ. κόραξ, (μηχ. και ιχθ.).
 Coracia, θ. κορώνη, κοράκιον.
 Coraggio, άρ. θάρρος, εύτολμία, θαρραλειότης, τόλμη, άνδρία· ίδε Cuore άφρασις, επιθυμία, θέλησις.
 Coraggiosamente, εύτόλμως.
 Coraggioso, θαρραλός, εύτολμος, άνδρετος.
 Corago, άρ. άρχλ. χορηγός.
 Corallifero, επίθ. κοραλλιοφόρος.
 Coralligeni, επίθ. κοραλλιογόνοι.
 Corallina, θ. έλμινθόειον, έλμινθόστανον· λέμβος, πλούσιον κοραλλιοφόρον.
 Corallino, επίθ. κοράλλινος.
 Corallizzarsi, κοραλλιοφύμαι.
 Corallizzazione, θ. κοραλλιώσις.
 Corallo, άρ. κοράλλιον.
 Coralloide, επίθ. κοραλλιοειδής.
 Corallopetre, θ. κοραλλιολίθοι.
 Coralmente, έγκαρδίας· έν χορή.
 Corame, άρ. σκύτη, βύρσαι, δέρματα· είδος ύρασμάτων.
 Coramprolo, δημοσίως.
 Coramvobis, άρ. άνθρως κοινωνικός, εύπροσήγορος.
 Corata, θ. τὰ περικάρδια· ή ψυχή, αι φρένες, τό στήθος, ή καρδιά.
 Coratella, θ. τὰ σπάγγα, τὰ έγκατα.
 Corazza, θ. θώραξ· υπέρσπασις, προπύργιον.
 Corazzajo, άρ. θωρακοποιός.
 Corazzare, έν. αύτη. θωρακίζ-ω, -ομαι.
 Corazziero, άρ. θωρακίτης (επαύς).
 Corazzina, θ. όποκαρ. θωράκιον.
 Corba, θ. κόβινος, κέλαθος, κάνιστρον, κορινιά.
 Corbaccino, άρ. κοράκιον· εύήθης, ήλιθιος.
 Corbare, ούδ. δγκομαι, έπαίρομαι.
 Corbellare, έν. (κατα-) περιγελώ, σκώπτω έμ(περι)κίζω, χλευάζω.

Corballatore, trice, σκώπτης.
 Corbellatura, θ. κατάγελως.
 Corbell-ett, -ino, άρ. καλέθιον.
 Corbello, άρ. κόβινος, κάνιστρον.
 Corbellone, επίθ. ήλιθιος, μωρός.
 Corbezz-a, -oia, θ. κόμαρος.
 Corbezzolo, άρ. ή κόμαρος.
 Corbicino, άρ. κοράκιον.
 Corbona, θ. κοινόν βαλάντιον τών Ιερών· βαλάντιον.
 Corda, θ. χορδή· σχοινίον· δεσμός· σφαγὰ· τένων, νεύρον.
 Cordato, επίθ. βουνηχής, συνετός, φρόνιμος· άνδρετος.
 Cordeggiare, ούδ. σταθμίζομαι.
 Cordella, ταινία, κορδέλα.
 Cordellina, θ. ταινία, κορδέλλα.
 Cordiale, άρ. ζωμός μετά τών ώών διαλελυμένων έν αύτῷ· ποτόν ρωστικόν, ποτόν καρδιακόν ή στομαχικόν· επίθ. καρδιακός· ρωστικός, καρδιακός, στομαχικός· έγκάρδιος, έν-δόμυχος.
 Cordialità, θ. έγκάρδιος άγάπη.
 Cordialmente, έγκαρδίας.
 Cordicina, θ. θάμιγξ.
 Cardiforme, έ. καρδιοσχημος.
 Cordiglio, άρ. ζώνη τών φραγκισκανών· ζωνάριον· δασμός, δέσις.
 Cordilla, θ. θυννίον.
 Cordino, σχοινίον, σχοινάκι.
 Cordigliare, ίδε Compassionare· αύτη. καταθλιβομαι, λυπουμαι.
 Cordiglienza, θ. ταύτη τῆ·
 Cordoglio, άρ. άλγηδών, άλγος, θλίψις, λύπη, άνία· μαμψιμοίρια, παράπονον· θρήνος, άδυμός· επιπλήξις.
 Cordogliosamente, άλγεινώς, λυπηρώς, θλιβερώς, πικρώς, άδημόνως.
 Cordoglioso, έ. άνιαρός, άλγεινός, λυπηρός, θλιβερός· οίκτρος.
 Cordonata, θ. κλιμαξ.
 Cordoncello, θάμιγξ· κορδονάκι.
 Cordone, άρ. θάμιγξ· σχοινίον, ζώνη, κορδύλη, σιαρά, σιαρίς, ταινία· λώρος, λωρίον· σταφύλη, γύρος.
 Cordovaniero, βυρσοδέφης.
 Cordovano, άρ. ειγίς· βύρσα, δέρμα.
 Core, ίδε Cuore· στοργή· άγάπη, ζωή

ψυχή· θάρρος, άνδρία· άκμή, μέση, κέντρον, καρδία.
 Coreggia, θ. λωρίον, ζώνη, ζώνη, βρόχος, θηλεία· μέστιξ· κορδή.
 Coreggiajo, άρ. ζωνοκοποιός.
 Coreggiata, θ. μέστιξ.
 Coreggiato, πορδαλός, πορδαλός.
 Corego, άρ. χορηγός.
 Coregrafia, θ. χορογραφία.
 Coremorfoosi, θ. χειρ. χορημόρφωσις.
 Corepiscopo, χωρεπίσκοπος· χορεπίσκοπος.
 Coriaceo, έ. δερματώδης.
 Coriambò, άρ. χοριαμβός.
 Coriandro, άρ. κορίαννον.
 Coriamento, άρ. κατέκλισις, πλάγασμα.
 Coricare, αύτη. και ούδ. κατακλινομαι, πλαγιάζω· κλίνω, γουυπετώ· δώω, βασιλεύω· ίδε Collocare· έν. μοσχέω· (έκ-, επί-, έν-)τείνω, τανύω, τανύνω, καταβάλλω.
 Coricida, έ. καρδιοκτόνος.
 Corico, άρ. χορικός.
 Coridalo, άρ. κορυδαλίς, γέν.· έντόμ. κορυδαλ(λ)ίς, κορυδαλ(λ)ός.
 Corifa, θ. κορυφή.
 Corifeo, άρ. άρχλ. κορυφατός.
 Corimagistro, άρ. χορηγός.
 Corimbo, άρ. κόρυμβος.
 Corimboza, θ. χειρ. κηλίς.
 Corina, θ. άρτοζέφυρος, μαστρας· καμάς ή σενγαλάτα.
 Corindone, άδμαντοστιλπτης.
 Corintio, έ. κορινθιακός.
 Corinto, άρ. Κορινθός.
 Corista, άρ. χοροποιός, κορυφατός, χορηγός· πλ. οι άδοντες τόν χορόν· μικρός αύλός· όργανον μονότονον· έ. τού χορού.
 Corizza(z)a, θ. ιατρ. κόρυζα.
 Corio, άρ. βτ. κοριός.
 Coria, θ. κρένον, κρένειον.
 Cornacchia, θ. κορώνη· φλόγος, άπερίσκεπτος· έπισπαστήρ, έπισπαστρον.
 Cornacchiaja, θ. φλυαρία θγληρά.
 Cornacchiare, έν. κρώζω, φλυαρώ.
 Cornacchiuzza, πόρνη.

Cornacchina (polvere). καθαριτική κόνις.
 Cornamento, άρ. βόμβος τών άτων.
 Cornamusa, θ. άτκαυλιον, (γ)κίεδα.
 Cornamusafo, ούδ. άκαυλώ.
 Cornare, ούδ. βουκαλίζω, κεραυλώ, βομβώ· (άπο)πέρω, κλάνω· κερατίζω.
 Cornata, κίριξις, κουτούλημα.
 Cornato, έ. κερασφόρος.
 Cornatore, βουκαλιστής.
 Cornea, θ. κερατοειδής χιτών.
 Corneggiare, κερατίζω, κουτούλω· κερατοφυώ· άντελλώ· (άπο)πέρω.
 Corneggio, άρ. βόμβος.
 Corneo, έ. κεράτινος.
 Cornetta, θ. κερατίνη, βουκίνη· μι-κρά σημαία· σημαιοφόρος· στρατός· νε. σημείον προσταγής.
 Cornettatore, βουκαλιστής.
 Cornettino, άρ. κηρίτιον, κόκκαλον.
 Cornetto, άρ. κηρίτιον· σίδημα ή πρήσιμα, κέρατον· διάπηγμα, τυγός· κερατίνη, βουκίνη· σιαρά, βεντούζα· ή άκρα τού άκμονος.
 Cornice, θ. κορώνη· κορωνίς, ζώνη, στεφάνη· περιστροφή, καμπαί, έλιγμοί· κορωνίς, κορινία.
 Cornicella, θ. κηρίτιον· ή λαβή μαχαίριου.
 Cornicolare, έ. κερατοειδής.
 Cornicolarmente, έπ. κερατοειδής.
 Cornicuario, παραστάτης, πάρετρος.
 Corniculato, έ. κερατοειδής.
 Cornifero, έ. κερασφόρος.
 Corniferono, έ. κερασφόρος.
 Corniola, πίττακ-ις, -ος, κρένον, κρένειον.
 Cornista, άρ. θ. βουκαλιστής.
 Cornò, άρ. κέρα· υπεργραφία· ύψος, μέγεθος, έξοχότης· υπέρσπασις· ισχύς· ύπεροχή· σίδημα ή πρήσιμα, κέρατον, σγουρόν· άκρα, κορυφή· μέρος, πλάγιον· πλ. κεραται, τὰ κέρατα· κέρας, άπόρροια, βραχίων ποταμού· κέρας, πτέρυξ στρατεύματος· βουκίνη· σάλπιγξ· κέρατα, κέρατα τῆς σιλήνης. [θείας.
 Cornucopia, άδ. τὸ κέρας τῆς Ἄμυγ-α

Cornutezza, θ. κερατοφορία.
 Cornuto, επίθ. κερατίας, κερασφόρος, κερατοφόρος· κερατώδης.
 Coro, άρ. χορός, άθροισμα μουσικών· συνάθροισις, άθροισμα, πλήθος, στῆφος, συνοδία· χορός, χορεία, χορός, χοροστασία· άρκτηόξενος· κόρος.
 Corodia, θ. μουσ. χορωδία.
 Corodidascalo, άρ. χοροδιδάσκαλος.
 Coroeno, άρ. γλευκός.
 Corografia, θ. χωρογραφία.
 Corografico, επίθ. χωρογραφικός.
 Corografo, άρ. χωρογράφος.
 Coroidea, χοροειδής (όμήν, χιτών).
 Coroideo, επίθ. χοροειδής, όμβροειδής, ραγοειδής.
 Corolla, θ. βρ. στεφάνη.
 Corollaceo, επίθ. στεφανοειδής.
 Corollario, έπιθ. πόρισμα.
 Corollato, έ. στεφανοειδής.
 Corollifero, έ. στεφανοφόρος.
 Corolliforme, έ. στεφανοειδής.
 Corollino, έ. τής στεφάνης.
 Corollula, θ. στεφάνιον.
 Corona, θ. στέφανος, στέμμα, διάδημα, στεφάνη, κύκλος· περίβολος, περιφέρεια· κορώνη, κορώνις· βασιλεύς· βασιλείον· βασιλεύς, ή αύτοκράτωρ· δόξα, τιμή· κομβολόγιον· πρωτεύουσα, πόλις· κόρυμβος· άλω· πρόσις, σημεϊον.
 Coronajo, άρ. κομβολογιστικός.
 Coronale, έ. στεφανικός.
 Coronamento, άρ. ήδε Coronazione· κόσμος, περικόσμημα· ντ. στεφανώμα· χριρ. στεφάνη.
 Coronare, έν. στέφω, διαδέω, στεφανώ· κυκλώ· περικοσμάω.
 Coronario, έ. στεφανικός.
 Coronato, έστεμμένος, βασιλεύς.
 Coronatore, trice, στεφανωτής.
 Coronazione, θ. στέφισ.
 Coroncina, θ. στεφάνιον· στεφάνη.
 Coroncina, θ. στέφανος· χονδρόν και μακρόν κομβολόγιον.
 Coronella, θ. στεφάνιον.
 Coroner, άρ. εισαγγελεύς, ή άνακριτής.
 Coroneide, θ. κορώνις.

Coronopa, άρ. κορώνοπος.
 Corosfale, άρ. μουσ. χορός.
 Corosello, άρ. παρθενοτροφεϊον.
 Corosciuto, πολύσαρκος· μέγας, εύρύχωρος.
 Corpetto, άρ. ύπενδύτης, γιλέκι.
 Corpicci(u)olo, άρ. μόριον.
 Corpicino, άρ. ύποκ. σωματίον.
 Corpo, άρ. σώμα· προτομή· γαστήρ, κοιλία· πτώμα· χωρητικότητα· σύστημα, τδ σύνολον· τὰ γεννητικὰ μόρια· στερεότητα, στερεότητα, ουσία· ισχύς· κοινωνία· διδλον, σύγγραμμα· δίσκος, σφαίρα.
 Corpone, έπ. άνακουστικώς.
 Corporale, άρ. θόνη έφ' ής τθετάι τδ άγιον διακοπήτρον, άβρας· επίθ. σωματικός, σωματικός· θανάσιμος, θανατηφόρος· προσωπικός.
 Corporaliti, θ. σωματότης.
 Corporalmente, σωματικώς.
 Corporatura, θ. έξις σώματος, άναστημα· κορμστασία· ύπογαστήριον.
 Corporazione, θ. σωματεϊον.
 Corporeita, θ. σωματότης.
 Corporeo, σωματικός.
 Corpulento, εδσαρκος· στερεός.
 Corpulenza, εδσαρκία.
 Corpusculo, άρ. σωματίον, άτομον.
 Corpusdomini, άρ. τδ του Κυριου σώμα· ή έορτή του Κυριακού σώματος.
 Corputo, εδσαρκος· χονδρός, πυκνός.
 Corpuzo, άρ. ύποκ. σωματίον.
 Corrodare, έν. εξαρτώ, καταρτίζω· έχω, έκτεταμαι· ενισχύω, στερεώ, έφοδιάζω· κοσμάω, στολιζώ.
 Corredo, άρ. έξ(κατ)άρτυσις, καταρτυσις, καταρτυμός, τδ σκεύη, ή σκευή· τὰ παράφρενα, παραπροίκια· συμπόσιον, σύνδειπνον.
 Correggere, σωφρονίζω, διορθώ· επιδιορθώ, ρυθμίζω· μετριάζω· καθαρίζω, κυβερνώ· νοθεύω· ταλαιπωρώ.
 Correggimento, άρ. σωφρονιστής· διοικήσις, κυβήρνησις, άθηγις.
 Correggitore, trice, επανορθωτής, σωφρονιστής· επίτροπος· ήγεμών.
 Corregnare, οδδ. συμβουλεύω.

Correlativo, έ.(συν)άκλουθος· σχετικός.
 Correlazione, θ. συνακολουθία, συναναφορά, συνάπειρα, σχέσηις, συμφωνία, άρμονία.
 Correligionario, άρ. όμόθρησκος.
 Correnta, θ. ρούς, ρεύμα· κοινή γνώμη, συρμός· || άρ. κέλης (έππος), ήππος (ταχυ)δρομικός· δρομικόν ζών· δοκίς, δοκίδιον, πατερόν· || πλ. ατ τρίγλυφοι, τὰ τρίγλυφα· έ. τρέχων· ρέων· ταχύς· εκκίνητος· κοινός· επιρροπής, διατεθειμένος, έτοιμος· σημερινός, παρών· ούς, κοινός, συνήθης, μη επιτετηθευμένος· έπ. ήδε
 Correntamento, δραμαίως, προχείρως, εύκόλως· ταχέως.
 Correntia, θ. ρούς, ράμμα.
 Correnzia, θ. όρμη, φορά.
 Corro, άρ. γμ. συνένοχος, συναιτιος, συνεργός, συγκαταγορούμενος, συγκαλούμενος· ή άλληλέγγως όφρικήτης· ή πρωτοφειδής και ή εγγυητής.
 Corrore, οδδ. και αύτπ. θέω, τρέγω· ρέω· βαδίζω· καταρτίζω, δύω, διερχομαι· διευθύνομαι· έτοιμός· εμειπειν· τε· παρεκτρέπωμαι· τελετώ, άποθησκω· πράττω· τι άπερισκέπτως· προχωρώ· φυσικώς· έτοιμοι, ακολουθώ· συμβαίνω· έστι διαφορά (άπόσπασις)· όλισθαίνω· διαδίδομαι· έκτείνομαι· προέρχομαι· άπέλλυμαι, διαπονοδομαι· κυκλοφορώ· έν. κλέπτω· ληλακτώ, διαρπάζω· πραγματεύομαι· τι έν παρόδω· επαφήμι· τούς κύνας· ούς· ή όρμος, τδ τρέξιμον.
 Correria, θ. επιδρομή, εισβολή.
 Corrospettivamente, αναφορικώς, σχετικώς, κατά συνάπειραν.
 Corrospettività, θ. συναναφορά, συνάπειρα, συμφωνία, άναλογία.
 Corrospettivo, συνακόλουθος, αναφορικός, σχετικός· σύμφωνος, άναλογος.
 Corrottamento, επίρ. όρθως.
 Corrottivo, άρ. συγκεραστικόν· επανορθωτικόν μέσον· έ. μετριστικός, επανορθωτικός.

Corrotto, trice, διορθωτής, επανορθωτής, σωφρονιστής· ήγεμών, κύριος, δεσπότης· τυπογρ. διορθωτής· επίτροπος· επάρχιας.
 Corrottoria, θ. επιτροπεία.
 Corrottorio, έ. επανορθωτικός.
 Correttura, ταύτδ τδ.
 Correzione, θ. σωφρονιστής.
 Corridero, οδδ. συγγελώ.
 Corridojo, άρ. σύριγγή, αδών, ήρόδος, διάδρομος, διάδος, μακρυνάρι· ντ. διάδρομος, κοριδόρος.
 Corridore, ήδε Corridojo· δρομικός· κέλης ήππος· ταχυδρόμος· έ. δρομικός.
 Corriere, άρ. ταχυδρόμος, γραμματοκομιστής· || τδ ταχυδρομείον.
 Corrimento, άρ. όρμος, τρέξιμον· στήδιον· παρέλευσις·
 Corrispondente, άρμόδιος, συνυδός, σύμφωνος, άλλογος· || ούς. άνταποκριτής.
 Corrispondentemente, επίρ. συμφώνως.
 Corrispondenza, θ. άρμονία, άναλογία· άπόδοσις, άμοιβή· ιδιότης· σχετική· άνταπόκρισις, άλληλογραφία.
 Corrispondere, οδδ. (συν)άμειζω, συμφωνώ· (έντ)άμειζω.
 Corrisponsabile, συνυπόθυνος, άλληλέγγως.
 Corritore, trice, δρομικός.
 Corrivo, άπλοός, εύήθης· εύπιστος· ήδε Indispettito.
 Corroborante, δυναμωτικός.
 Corroborare, έπ. ενισχύω, ένδυναμώ· (έπι)διδάσκω, στερεώ, στηρίζω.
 Corroborativo, δυναμωτικός.
 Corroboratore, trice, ή επιρροωνών.
 Corroborazione, θ. έπιρρωσις.
 Corrodente, επίθ. διαβρωτικός.
 Corrodere, έν. διαδιβρώσκω.
 Corrompero, έν (δια)φθείρω· έκ(δια)παρθενώ· δακίζω, δοροδοκώ· διασκορπίζω τδ σπέρμα· οδδ. και αύτπ. (δια)φθείρομαι.
 Corrompente, επίθ. φθαρτός.
 Corrompimento, άρ. διαφθορά.
 Corrompitore, trice, (δια)φθορεύς.

Corrosione, θ. διάβρωση.
 Corrosivo, επίθ. ανα(δια)βρωτικός.
 Corroso, βρ. ελικοειδής.
 Corrotamento, επίρ. διεφθαρμένος.
 Corrotto, λύπη ή κλαυθμός· ἐφθαρμένος.
 Corrucciarsi, θργίζομαι.
 Corrucciamento, θργίλω.
 Corruccio, άρ. θυμός, θργή.
 Corruccioso, επίθ. θυμώδης.
 Corrugare, έν. ρυτιδών.
 Corrugazione, θ. ρυτίδωσις.
 Corrucciare, άστράπτω.
 Corrucciatura, θ. άστρακπή.
 Corrusco, έ. στιλπνός.
 Corrucciata, θ. διαφορά· (δια)φθορεύς.
 Corrucciato, ίδε·
 Corrutibile, έ. φθαρτός.
 Corrutibilita, θ. τό φθαρτόν.
 Corrutivamente, έπ. φθαρτικώς.
 Corrutivo, έ. φθαρτός.
 Corrutore, τριών, (δια)φθορεύς.
 Corruzione, ταύτ τω διαφορά· βία· έπιρροή.
 Corruzione, θ. φθορά· διαφορά· βία· έπιρροή· άποπλάνησις· άκουασία, έσέλγεια· έπιρροή.
 Corsa, θ. δρόμος· ίδε Corso.
 Corsale, πειρατής, καταδρομικόν πλοΐον· ετέρνον, θώραξ.
 Corsaletto, άρ. θώραξ.
 Corsaresco, έ. πειρατικός.
 Corseggiamento, άρ. πειρατεία.
 Corseggiare, ούδ. πειρατεύω.
 Corseggiatore, άρ. πειρατής.
 Corsia, θ. κατοφορά ύδατος· τό μέσον τω ύπερώϊω, τή παρασκήνια· ή είσοδος τω νοσοκομείω· μεσόδμη.
 Corsiera, άρ. κέλης, ύππος δρομικός.
 Corsivamente, έπ. δρομικώς.
 Corsivo, έ. ρέων· κυρτός.
 Corso, άρ. δρόμος, φορά· καταφορά· καταδρομή, πειρατεία· στάδιον· τάξις· τρόπος τω λογιέσθαι τή έτη· ροή· συρτή· πορεία· σειρά· κυκλοφορία, πέρας, πρόσδος· ή ακολουθία· γν. σειρά· (έξ)ήκαστηθεις, παρελθών· ή επίθ. Κύριος, τής Κύρου.
 Corsojo, έ. ρέων, ριτός, ρευστός· δ-

λιθής· βροχώτος.
 Cortamento, έπ. βραχίως.
 Corte, θ. αύλή (βασιλική), τή άνάκτορα· θεραπεύεται, ύποκλίσεις, φιλοφρονήσεις, συνάθροισις πρὸς εύθυμίαν· δικαστήριον· οι δικασταί, τὸ βασιλικόν ταμείον, τὸ δημόσιον, αύλή, περιβολή.
 Cortesia, φλοιάς· φλόγωμα, κύταλον· ή πέσσα· δσρακόν· δέρμα· ύψις, πρόσφισ, πρόσωπον, θεωρία.
 Corteggiamento, περιποίησης.
 Corteggiare, έν. θεραπεύω, έπιμελοῦμαι, περιποιῶμαι· έρω, άγαπή· εύχῶ, δειπνίζω, φιλεύω.
 Corteggiatore, θεραπευτής· έραστής.
 Corteggio, περιποίησης.
 Cortella, θ. μικρά αύλή.
 Corteo, άρ. πομπή τής νόμφης· πομπή τω νεογενήτου εις τήν βίπτεισιν· συμπόσιον.
 Cortese, επίθ. φιλόφρων, εύμενής, φιλόανθρωπος, έπεικτής· έλευθερίος, γεννάτος· εύκολος· εύθετος, πρόσφορος, πραύς.
 Corteseggiamento, άρ. έλευθεριότης.
 Corteseggiare, ούδ. δαπανῶ έλευθεριώς· εύχῶ, δειπνίζω.
 Cortesemente, έπ. φιλοφρόνως, εύμενώς, εδπροσηγόρως· σωφρόνως.
 Cortesia, θ. φιλοφροσύνη, χάρις· εύεργεσία· κοινότης, εδπροσηγορία· έλευθεριότης, μεγαλοδωρία· φιλοδωρημα.
 Cortezza, θ. βραχύτης.
 Corticale, επίθ. φλοιώδης.
 Corticea, άρ. φλοιός.
 Corticella, θ. μικρά αύλή.
 Corticino, άρ. ταύτ τω Corticella.
 Cortigiana, θ. γυνή αδική· πόρνη.
 Cortigianamente, επίρ. αδικώς· δολίως, προσπεποιημένος, ύποκριτικώς.
 Cortigianato, έ. γενόμενος αδικός.
 Cortigianaria, θ. αλικού πρόξεν ή τρόπος· δολιότης, ύποκρισία.
 Cortigianesco, αλικού ίδιος· δόλιος, προσπεποιημένος, πλαστός.

Cortigiano, άρ. αδικός· δικαστής· ή επίθ. αλικός.
 Cortile, άρ. αύλή.
 Cortina, θ. περι(παρα)πέτασμα· πέπλος, πέπλωμα· αύλακα· κωνοπέτον, κουνουπιέρα ή κουρτίνα· μεταπέργον.
 Cortinaggio, άρ. κωνοπέτον, παρα(περι)πέτασμα, αύλακα, κουνουπιέρα ή κουρτίνα.
 Corto, άρ. βραχύτης· επίθ. βραχύς, μικρός, κοντός· ελιγοχρόνιος· σύντομος, περιληπτικός· έλιπητής, άνεπαρκής· ελιγός· ή έπ. βραχίως.
 Corvaocchiato, άρ. κορβίκιον.
 Corvella, θ. περιαγωγή, σκίρτησις· γν. πλοΐον πολεμικόν μονόκροτον, κορβέτα.
 Corvellate, ούδ. περιάγομαι, σκίρτώ· χοροπηδῶ· χορεύω.
 Corvello, άρ. κορακίσιος, κοράκιον.
 Corvo, άρ. κόραξ, ψυχή μεμελομένη άπαισιος, στανιστέος, δ χρουσούτης.
 Corvolo, άρ. κόραξ, κορακίνος.
 Cosa, θ. πράγμα· πράγματα, χρήματα, ύντα, κτήματα, ύπάρχοντα, ούσία· έργον, ύπίθεσις, γεγονός, συμβάν· τόπος, μέρος· λόγος, τιμή, ύπόληψις· τέχνη, γνώσις, έμπειρία· μουή, τὸ πράγμα (της).
 Cosaoso, άρ. κοζάκος· δολοφόνος, κακούργος.
 Coscia, θ. μηρός, μηριον.
 Coscienza, θ. συνείδησις, είδησις, γνώσις· πίστις, πεποιθήσις.
 Coscienziato, επίθ. εύσυνείδητος.
 Coscienziosamente, επίρ. εύσυνείδητως.
 Coscienzioso, επίθ. εύσυνείδητος.
 Cosceante, θ. ή κατατέμνουσα.
 Coseno, άρ. γεωμ. συνήμιτονον.
 Cosi, επίρ. ώδε, τοιοιουτρόπως· λοιπόν, διά τούτο, θύνη, ώστε· τοσούτον· άκριβώς· παραμοίως, έπίσης· περι, περιπου· ώς, καθώς.
 Così come, επίρ. ούτως, ώπερ.
 Così fattamente, τοιοιουτρόπως.
 Così fatto, επίθ. τοιοῦτος.

Cosmarea, κοσμέρης, κοσμοκράτωρ, παντοκράτωρ.
 Cosmatica, θ. κοσμητική.
 Cosmetico, επίθ. κοσμητικός.
 Cosmicamente, επίρ. άστρ. κοσμικώς.
 Cosmico, επίθ. άστρ. κοσμικός.
 Cosmooratore, άρ. κοσμοκράτωρ.
 Cosmostrazia, θ. κοσμοκρατία.
 Cosmogonia, φυσ. κοσμογονία.
 Cosmografia, θ. μθημ. κοσμογραφία.
 Cosmografico, επίθ. κοσμογραφικός.
 Cosmografo, επίθ. καί ούς. κοσμογράφος.
 Cosmolabio, άρ. άστρ. κοσμολαβιον.
 Cosmologia, θ. κοσμολογία.
 Cosmologico, επίθ. κοσμολογικός.
 Cosmopolen, θ. κοσμοπολία.
 Cosmoplasta, άρ. κοσμοπλάστης.
 Coso, άρ. ταύτ τω Cosa· τὸ πῶς τὸ (λένε) λέγουν· πῶς, πῶσθι, ψωλή· ήλιθιος, βλάξ, ή διάστροφος, κακοφυής· διάστημα χρόνου.
 Cospargere, έν. περι(κατα)ραίνω· κατα(δια)πέσσω· διασπείρω, διαχέω.
 Cosparlo, άρ. ύψις, παρουσία.
 Cospicere, έν. θεωρῶ, προβλέπω.
 Cospicuamente, καταφανώς.
 Cospicuita, θ. τό δραστόν.
 Cospicuo, επίθ. καταφανής, δραστός, περιδραστικός, έπι(περι)φανής.
 Cospirare, ούδ. συμπνέω, συνάδω, συμφωνῶ· συνεργῶ.
 Cospiratore, τριών, συνωμότης.
 Cospirazione, θ. σύμπνεμα, ήμνοιον· σύστασις, συνωμοσία.
 Cospendice, άρ. άνακ. λοχίον.
 Cosso, άρ. έξάνθημα· ζῶς.
 Costa, θ. πλευρά· πλάγιον, μέρος, πλευρόν· κλιτύς, κατωφέρεια· δχη· θη· παράλια, ακτή, αλιγαλιός.
 Costà, επίρ. αύτόθι, αύτόσε, αύτόυ.
 Costaggio, επίρ. αύτοῦ κάτω.
 Costante, επίθ. σταθερός, μόνιμος, διαρκής· βέβαιος, άναμείβελος.
 Costantemente, σταθερῶς.
 Costanza, εύπέθεια.
 Costare, ούδ. τιμῶμαι, κοστίζω· βίβατόν· έστιν· ύμολογείται.
 Costassù, επίρ. αύτοῦ άνω.

Costato, άρ. στέρνον, τὰ στέρνα, αἱ πλευραί· μέρος, πλάγιον.
 Costaggiaro, έν. παραπλέω, άκτοπλοῦ· παρακολουθῶ, παραπορεύομαι· οὐδ. έκ(παρα)τείνομαι.
 Costei, άντων. αἴτη.
 Costellato, κατάστερος.
 Costellazioni, θ. άστερισμός.
 Costerella, θ. λοφιδιον· πλευρίον.
 Costernarsi, έκ(κατα)πλήττομαι.
 Costernazione, θ. έκ(κατά)πληξις.
 Costi, αὐτόθι, αὐτοῦ.
 Costicentro, έπίρ. αὐτοῦ μέσα.
 Costici, έπίρ. αὐτόθι, αὐτοῦ.
 Costiera, θ. θύθη, άκτη, παραλία.
 Costiere, θ. πλ. ντ. μοχλοί· έξάρτια.
 Costiero, έπίθ. πλάγιος.
 Costinci, έπίρ. αὐτόθεν.
 Costiramento, άρ. συμπίκνωσις· δυσκοιλιότης, έμφραξις.
 Costipare, έν. (συμ)πικνῶ· στύφω, προξενῶ δυσκοιλιότητα· συναρροίω.
 Costipativo, έπίθ. έμφρακτικός.
 Costituire, έν. τίθημι, θρίω, τάττω· κρίνω, δοκέι μοι, διαγιγνώσκω· διορίζω, έκλέγω· (άπο)καθίστημι, τοποθετῶ· συνίστημι, συντίθημι· σχηματίζω, συγκροτῶ· αὐτπ. προτίθεμαι· παραθίδομαι· περισταμαι, παρυσίζομαι.
 Costituilo, καταντήσας.
 Costitutore, άρ. καταστήτης.
 Costitutivo, αυστατικός· || οὐδ. πόσυστατικός.
 Costitutrice, θ. άρχική.
 Costituzionale, έπίθ. τῆς καταστάσεως, τῆς κράσεως· συνταγματικός.
 Costituzione, θ. θεμελιώδης νόμος· πό σύνταγμα· δημιουργία· κατασκευή· ἴδρυσις· νμ. προδιαρισμός· διάταγμα, διάταξις, νόμος, κανονισμός· διάταγμα παπικόν· πολιτεία, πολιτεύμα.
 Costo, άρ. δαπάνη, άνάλωμα, τίμημα, στήμα, άντίτιμον, κόστος· τιμή βτ. κόστος.
 Costoadominale, πλάγιος· έξωτερικός, άπογαστριος.
 Costoclavicolare, πλευροκλειδικός.

Costola, θ. πλευρά·
 Costolame, άρ. ταῦτό τῶν
 Costolatura, θ. αἱ πλευραί.
 Costolina, θ. πλευρίον.
 Costolone, άρσ. μέγα άποστήριγμα τῶν θόλων· ἴδε Βozzo· άνήρ ισχυρός.
 Costoro, άντ. πλ. οὔτοι· άλλοι, τινές.
 Costosteruale, έπίθ. πλευροστέριος.
 Costotoraccio, έ. πλευροθωρακικός.
 Costotracheliano, έ. πλευροτραχηλικός.
 Costotrasversario, έ. πλευροσπονδυλίτης.
 Costovertebrale, έ. πλευροσπονδυλικός.
 Costrotlivo, έ. στρυφνός.
 Costrignere, ρ. έν. συνωθῶ, θιάζω, άναγκάζω· στοιβάω, πυκνῶ, σωρεύω· (συ)σφιγγω· συνδέω· παρορμῶ· προτρέπω, συναρμῶζω, συνενῶ· επιφορτίζω, επιβαρύνω.
 Costrignimento, συνώθησις· σφίγγις, στένωσις.
 Costringente, στρυφνός, στρυφνός.
 Costringere, ἴδε Costrignere· περι(κατα)στέλλω, μετρίζω· στερῶ, άσημακρύνω· αὐτπ. άπάγχωμαι· άπαχρεοῦμαι· συναρροίω· διακῶ, κυβερνῶ.
 Costrittivo, σφιγγτήριος.
 Costrittore, άρ. σφιγγτήρ.
 Costruire, έν. κατασκευάζω.
 Costruito, άρ. κατασκευή, σύνταξις, σύνταξις· ώφέλεια.
 Costruttore, κτίστης· ναυπηγός.
 Costruttura, θ. κατασκευή, ἴδε και
 Costruzione, θ. κατασκευή, οικοδομή, οικοδομησις· τεκτονική, τεκτονικ(ε)ία· ντ. (άρχι)τεκτονική, άρχιτεκτονία, ναυπηγική· σύνταξις, σύνταξις.
 Costui, άντων. οὗτος.
 Costumanza, θ. έθος, έθιμον, συνήθεια· κοσμιότης, κομψότης, κομψία· εύγένεια· έθιμία, οικειότης, συναναστροφή.
 Costumare, έν.(έκ)παίδεω, έκ(άνα)τρέφω, (έκ)διδάσκω, διαπλάσσω, μορφῶ· (συν)έθίζω, παρασκευάζω, συν-

οικειῶ· ποιῶ ἢ πράττω τι συνήθως· οὐδ. και αὐτπ. έθια, συνείθισω, φοιτῶ, συγχίζω, συναναστρέφομαι.
 Costumatamente, έπ. κοσμίως.
 Costumatozza, θ. χρησιμότης.
 Costumato, χρησιμότης.
 Costumazione, έκπα(δευσις).
 Costume, άρ. έθος, συνήθεια· έθος, τρόπος, τρόποι· διαγωγή, βίος.
 Costura, θ. ραφή, θύθη.
 Costale, άντων. τοιοῦτός (τις)· πλθ. οικογένεια ἢ συγγένεια· οὐδ. άρ. τὸ δάτυα πράγμα, χυδ. τὸ άκαυτό· ἢ πόθη, τὸ πῶς, ἢ ψυχή· μουσί, ἢ τὸ άκαυτό της· έπίρ. οὕτως, τοιοῦτῶς· οὕτω πως, τῶπου τινός.
 Costangente, θ. συναρπασμένη.
 Cotanto, άντων. τοιοῦτος, τόσος· τηλικούτος· || οὐτ. ταῦτο (τὸ πράγμα)· || έπίρ. τοσαῦτον, τόσον, οὕτως ώς, καθώς.
 Cotenna, θ. δέρμα χείρων· ἢ κεφαλή· φιλάργυρος· χλόη.
 Cotosta, άντων. αἴτη.
 Cotestei, άντων. αἴτη.
 Cotesti, άντων. οὗτος.
 Cotesto, άντων. οὗτος.
 Costotore, άντων. πλθ. τοῦ
 Costelui, άντων. οὗτος.
 Cotica, ἴδε Cotenna· χλόη.
 Colicone, άρ. σκληρόδερμος· άπειρόκαλος, ακαίος, άγροτικός.
 Cotidianamente, έπ. καθημερινῶς.
 Cotidiano, έ. καθημερινός.
 Colino, άρ. κότινος.
 Colo, άρ. στοιχασμός.
 Cologna, θ. κιδώνιον.
 Colognata, θ. ταῦτό τῶν.
 Colognato, άρ. κιδωνάτιον.
 Cologno, άρ. κιδωνία, κιδώνιον.
 Colopacco, έπίθ. γυνώδης.
 Colopato, έπίθ. βαμβακωτός.
 Colone, άρ. βάρβαξ.
 Colopina, θ. καρδωσκανον.
 Colta, θ. είδος γυναικείας έσθήτης· επενδύτης, τῆβενος, τὸ φῆρος· άμφιον λευκῶν ίερῶς· έψησις· φουρνία.
 Collardita, θ. τὸ φῆρος.
 Collimante, άρ. δ και' έργολαβίαν

λαμβάνων έργασίαν τινά.
 Cottimo, άρ. όρισμένη τιμή έργασίας, άποκοπή· ντ. τέλος.
 Cotto, άρ. μαγειρευμα· φαγητόν· έψησις, έπιησις· ήλιοκαής, ήλιόκαυστος· σινάληπτος.
 Cottoja, ἴδε Guocitura· πλ. έσθηγια ἢ έλατοπήγια· φύσις, ιδιότης, πνεύμα.
 Cottura, θ. έψησις, έπιησις· καύσις, καύσιμον.
 Coturnica, θ. δρυξ.
 Coturno, άρ. κόθωνος.
 Cova, θ. ἴδε Covo· μυρμηκία· έπωκαις· χελών(ε)ιον· περιοχή· κτιμάτων· άρχιμα, χειρόβολον.
 Covaccino, άρ. στακτόκηττα.
 Covaccio, lo, άρ. κοιτατόν, φαλαέ· καλέα, νεοττία· φαλαέ· κοίτη, κλίνη.
 Covare, έν. και οὐδ. έπαλάω· έπιμελομαι· τινος· θερμίζω· έν. και αὐτπ. άρχω, (έπι)καυτῶ· ήναχίζω, ύποκαυθάνω. έμφωλεύω· άποκρύπτω· ήρειω, άκινήτω· έπίκειμαι· περικλείω.
 Covaticcio, έπίθ. έπωαστικός.
 Covatura, θ. νεοσσία· έπωασσις.
 Covazzo, οικος, πατρίς.
 Covarso(sano), συντημιτόνον.
 Coveria, πρόσχημα, πρόσφαις· ντ. κατάστρωμα.
 Coverato, έν. καλύπτω, σκεπάζω· (ύπο)κρύπτω, προσποιάμαι.
 Coverto, παρακάλυμμα, πρόσχημα· έπίθ. ἴδε Coperto· σκουταίος.
 Covertojo, προσποίησης.
 Covigliarsi, αυστέλλομαι.
 Coviglio, άρ. σιδος, κυψέλη.
 Covile, άρ. φαλιός· κατῶσις, σπήλαιον· κοίτη, κλίνη.
 Covo, άρ. χηραμός, κοίτη. φαλαέ, καλέα· νεοττία· άρχιμα, χειρόβολον ἢ δειμάτι.
 Covone, άρ. άρχιμα, χειρόβολον.
 Coxaglia, θ. ίατρ. δυσμαλγία.
 Cozione, ἴδε (Gu)ocitura· έψησις, χώνευσις.
 Cozzare, οὐδ. και αὐτπ. κυρίσσω, κεραιτίζω, κουτουλά· οὐδ. αὐτπ.

καὶ ἐν. (παρ)ῶσθ, προσ(συγ-, ἀντι)-
κρούω· συναντῶ, ἀπαντῶ.
Cozzala, θ. κύρις, κουτουλιά.
Cozzatore, ἀρ. κεραιατής.
Cozzo, ἀρ. κυρηθασία, κουτούλημα.
Cuzzone, ἀρ. μεσίτης· προσηνητής.
Crachetta, θ. ἀκίστρα.
Cra ora, κρᾶ κρᾶ.
Crai, ἐπίθ. αἰθιον.
Cranio, ἐπίθ. τοῦ κρανίου.
Cranio, ἀρ. ἄνατ. κρανίον.
Cranilogia, θ. ἄνατ. κρανιολογία.
Craniomanzia, θ. ἰατρ. κρανιομαν-
τσία.
Cranimetria, θ. ἰατρ. κρανιομετρία.
Cranioscopia, θ. ἰατρ. κρανιοσκοπία.
Cranioscopo, ἀρ. ἄνατ. κρανιοσκόπος.
Croniotomo, ἀρ. χειρ. κρανιοτόμος.
Crantere (dente), σωφρονιστήρ.
Crapula, θ. κραϊπάλη· ἀκολασία.
Crapulato, οὐδ. κραϊπαλῶ.
Crapulatore, ἀρ. ὁ κραϊπαλῶν.
Crapulone, ἀρ. ὁ κραϊπαλῶν.
Crapulosità, κραϊπαλῆμα.
Crasi, θ. ἰατρ. φρμ. καὶ γρμ. κρᾶσις.
Crasspedone, ἀρ. ἰατρ. κρᾶσπεδον.
Crassamento, ἰατρ. ὑπόστημα.
Crassazza, θ. πῆχος, πυκνότης.
Crassoia, θ. πῆχος· πυκνότης.
Crasso, ἐπίθ. παχύς, πυκνός, πηκτός·
παχύλός, ἄγρικός.
Crastino, ἐπίθ. ὁ αἰθιον.
Cratore, ἀρ. κρατήρ· δεξαμενὴ.
Cravana, θ. ντ. ὄστρακον.
Cravatta, θ. λαϊμοδέτης.
Creabile, ἐπίθ. κτιστός, ποιητός.
Creanza, θ. ἀγωγή, ἐκτροφή, παι-
δεύσις, ἀνατροφή· ἥθος, τρόπος,
βίος, διηγωγή, σέβας, σεβασμός.
Creanzito, ἐπίθ. χηρητοήθης.
Creare, ἐν. κτίζω, ποιῶ, δημιουργ-
εῖν· καθιερῶ· χειροτονῶ, διορίζω,
ἐκλέγω· (ἐκ)παιδεύω, διδάσκω· ἐ-
να(ἐκ)τρέφω.
Creativo, ἐπίθ. δημιουργικός.
Creato, ἀρ. τρέφω, παῖς, τὸ θρέμ-
μα, τσιράκι· ἢ κτίσις, ὁ κόσμος.
Creatore, τριος. δημιουργός.
Cretura, θ. κτίσμα, ποίημα, πλά-

σμα· βρέφος· ἐμβρυον· ἴδε Foto· ὁ
τόκος· ποίησις, κτίσις· τρέφω.
Creazione, θ. ποίησις, κτίσις, ἀρ.
χαιρεσία, χειροτονία, ἐκλογή.
Crebro, ἐπίθ. πυκνός.
Credenza, θ. πίστις· γνώμη, ἰδέα·
λόγος, τιμὴ, ὑπόληψις· ἀπόρρητον,
μυστικόν· πίστωσις· διαπιστευτήριον
ἐγγραφόν· ἀπό(δι-)πείρα, δοκιμή·
πρόγευσις· ταμ(ι)τεον, θῦών, ἔφαρ-
λάκιον, κελλάρι· ἑστιάτριον· ἐγγυ(ο)-
θήκη, ἐδεσματοθήκη.
Credenziale, ἔ. πιστωτικός, πιστι-
κός, πιστωτικόν γραμματίον.
Credenziera, θ. ταμεῖον, θῦών, ὄψο-
φυλάκιον· ἢ οἰκονόμος.
Credenziero, ἀρ. ὁ ἐξ (ὁ ἐπὶ τῶν)
ἀπορρήτων, ἐμπιστευμένος, πιστός,
ἐμπιστος· ταμίης, οἰκονόμος.
Credere, ἐν. οὐδ. καὶ αὐτῶν πιστεύω
(ἐμ-, δια-)πιστεύω τινί· πιστῶ, ἐμ-
πιστεύομαι· ἔπομαι, νομίζω, κρίνω,
πειθόμαι, ὁπακούω· δανείζω, ἔχω
θῆρος· βυβλοῦμαι· ἀποφασίζω· ἐπι-
τρέπω (ἐμαυτὸν), ἐμπιστεύομαι· εὐ-
δοκίμῶ, ἔχω ὑπόληψιν. || οὐς, πί-
στις.
Credibile, ἐπίθ. εὐπιστος.
Credibilità, θ. τὸ πιθανόν, τὸ πι-
στευτόν.
Credibilmente, ἐπίθ. πιθανῶς.
Credito, ἀρ. πίστωσις, δάνειον· πί-
στις, ὑπόληψις, δόξα, κλέος, εὐκλεία,
εὐδοξία, τιμὴ, ὄνομα, εὐφημία, φήμη.
Creditore, τριος. δανειστής.
Credo, ἀρ. τὸ πιστεύω.
Credulità, θ. εὐπιστία.
Credulo, ἐπίθ. εὐπιστος.
Credito, εὐδοκίμων, τιμώμενος.
Crella, θ. γυνή χωρική εὐειδής καὶ
εὐθυμος· γυνή ἄλλος καὶ χυδαία.
Crema, θ. κρέμα· τὸ πῆαρ, ἀρρόγα-
λα, ἀνόγαλα.
Cremare, ἐν. καίω.
Cremisi, βύσσινον χρώμα.
Cremnobati, σχοινοβάται.
Cremore, ἀρ. γχημ. αἶθιρ, ἄθος, τὸ
ἄωτον, τὸ ἐπίλεκτον, τὸ ἐκχύλισμα.
Crona, θ. χαιτή.

Creocopia, θ. κρεωκοπία.
Creofagia, θ. κρεωφαγία.
Creofago, ἐπίθ. κρεωφάγος.
Creolo, ἀρ. εὐρωπατος γεννηθείς ἐξ
ἀποίκου πατρός, κρεόλος.
Crepacciato, ἐπίθ. ραγώσις, ραγώδης.
Crepaccio, ραγός, ρήγμα, ρήξις.
Crepac(u)ore, ἀρ. ἄδημονία, περι-
πάθεια, μεγάλη λύπη, χολό-
σκασις.
Crepaggino, θ. ἐνόχλησις υπερβολική.
Crepata, οὐδ. (διακ)ρήγνυμαι, σκάνω
ἢ σκῶ· ἀποθήσασθ, φοτῶ καταθυ-
θίζομαι· καταπίπτω, ρήγμα λαμ-
βάνω, ρήγνυμαι· ἐν. ρήγνυμι.
Crepato, ἐπίθ. κηλήτης, σπασμένος·
οὐς. ραγός, ρήξις, ρήγμα.
Crepatura, θ. ρήξις, ρήγμα· (ἐντε-
ρο)κλήλη, σπασίσιμον.
Crepitacolo, ἀρ. σήμαντρον.
Crepitanza, θ. φόρος, κρότος.
Crepitare, οὐδ. καταγῶ, κροτῶ· κρι-
ζω, τρίζω, οὐς. κλαγγή (δύλων).
Crepitazione, θ. τριγμός.
Crepito, ἀρ. τριγμός τῶν ὀντων.
Crepolare, οὐδ. σχίζομαι ῥεῶ.
Crepone, ἀρ. ὕσασμα μῆλλινον ἢ
μεταξωτόν, κρεπόνι.
Crepore, ἀρ. μίσος.
Crepunde, θ. κλ. ἀδάματα· σημεῖα.
Crepuscolo, ἀρ. λουκαγός.
Crescento, ἀρ. μουσ. ἀξήσις.
Crescenza, θ. ἀξήσις.
Crescere, οὐδ. ἀξ(έ)νομαι· ἐπίδοσιν
λαμβάνω· ἐν. αὐξάνω· φύω, φέρω,
γεννῶ, παράγω· ἐκ(ἀνα)τρέφω· ||
οὐς. ἀξήσις.
Crescenzo, ἐπικερδής, ὠφελίμος.
Crescimento, ἀρ. ἱπικᾶξήσις.
Crescione, ἀρ. κάρθαμον.
Crescitore, τριος. ὁ ἀξάνων.
Cresciutoccio, ἐπίθ. εὐμεγέθης.
Cresi, θ. μουσ. γρήσις.
Cresima, θ. τὸ χρίσμα· ἢ ἐγ. μύ-
ρωσις.
Cresimando, ἀρ. μυρώσιμος.
Cresimante, ἀρ. ὁ μυρῶν.
Cresimare, ρ. ἐν. μυρ(ό)ω· || αὐτῶν.
μυρῶμαι.

Cresimatore, ἀρ. ἐκκλ. ὁ μυρῶν.
Crestna, θ. τὸ χρίσμα.
Crestmologia, θ. χηρημολογία.
Crestmologo, ἐπίθ. χηρημολόγος.
Crespa, θ. ρυτίς, πτυχή, ἐπίπλ.
Crespamento, ἀρ. συνολκή, σύσπκ-
σις· ρυτίδες, ρυτιδώματα.
Crespezza, θ. ρυτίδες, ρυτιδώματα.
Crespo, οὐλος, βοστρυχώδης· ρυτιδώ-
δης, ἐρρυτιδωμένος· τραχύς.
Cresposo, ἐπίθ. ἐρρυτιδωμένος.
Cresta, θ. κυρθασία, κύβασις, ἄψος.
κεφαλή τοῦ ἐωσφόρου· λόφος τῶν
ἰχθύων· κορυφή, ἄκρα.
Crestomanzia, θ. φιλ. χρηστομανθία.
Crestoso, ἴδε·
Crestuto, ἐπίθ. λοφωτός.
Cresta, θ. τίτανος· ἀργίλλος.
Crestoso, Κρητικός.
Cretino, ἐπίθ. ἡλίθιος, βλάξ.
Cretoso, ἐπίθ. ἀργιλώδης.
Cria, θ. ρτ. χρεία.
Cribraro, ἐν. κοσκινίζω· καθίρω.
Cribrazione, θ. σῆσις, κοσκίνισμα·
ἀπόκρισις, διήθησις.
Cribro, ἀρ. κέσκινον.
Cribroso, κοσκινωδής.
Cricca, θ. τρία· ὁμοῦ πράγματα·
τρία εὐεία χαρτία· κοινωνία, συμ-
μορφή· τεμάχιον ξύλου.
Cricchiare, οὐδ. κλώζω.
Crico, ἀρ. ντ. καὶ μτχ. κρίκος, βα-
ροῦλλον.
Cricoida, ἔ. κρικοειδής χόνδρος τοῦ
λάρυγγος.
Cricotracheale, κριχοτραχηλικός.
Criminala, ἔ. νμ. ἐγκληματικός, ποι-
νικός· οὐς. ποινικὴ δικαιοσύνη (δι-
κονομ(ε)α), ποινικὸν δίκαιον, ποινικὸν
νόμοι, ποινικὸν δικαστήριον.
Criminalista, ἀρ. νμ. ὁ ἐμπειρος τοῦ
ποινικοῦ δικαίου, ποινικολόγος.
Criminalità, θ. νμ. ἐνοχή.
Criminalmente, ἐπ. ἐγκληματικῶς.
Criminalare, ἐν. κωτηγορῶ, ἐγκαλῶ·
αἰτιῶμαι, διαβάλλω, ἐνοχοποιῶ.
Criminalore, τριος, ὁ ἐγκαλῶν.
Criminalazione, θ. ἐγκλημα.
Crimine, ἀρ. ἐγκλημα, ἀμάρτημα.

κατηγορία, διαβολή.
 Criminoso, πλημμελής.
 Crino, άρσ. χαιτή' κόμη' ιδανικά
 πράματα' άκτινες (του ήλτου).
 Criniera, θ. χαιτή, χαιτώμα' κόμη.
 Crinirsi, τριχοδύμαι, κομῶ.
 Crinito, κομῶν, εὐκομος, κομήτης.
 Crino, άρ. κρίνον.
 Crinola, θ. φυτόν.
 Crinono άρ. κρίνον (φυτ.).
 Crionto, έ. χαιτήεις' κομοφόρος,
 κομήτης.
 Crisoea, θ. συμμορία, κοινωνία.
 Crisalide, θ. χρυσάλις.
 Crisanno, άρ. ή χρύσακμος.
 Criseo, άρ. θῶς, τσακάλι.
 Crisi, θ. λατρ. κρίσις.
 Crisocaleo, άρ. άρκετ. άρείχαλκος.
 Crisogonia, θ. ή φιλοσοφική λίθος.
 Crisografi, άρ. πλ. χρυσογράφοι.
 Crisografia, θ. χρυσογραφία.
 Crisolito, άρ. άρκετ. χρυσόλιθος.
 Crisomania, θ. χρυσομανία.
 Crisomano, έπιθ. χρυσομανής.
 Crisopea, θ. χημ. χρυσοποιία.
 Crisorichia, θ. χρυσορυχέον.
 Crisorroa, έπιθ. χρυσορύτος.
 Cristallajo, άρ. έν τῶν τηγανίων
 τῶν θαλοποιῶν' θαλοπῶλης, κρυ-
 σταλλοπῶλης.
 Cristallina, θ. χειρ. φλόκταινα.
 Cristallino, άρ. είδος κρυστάλλου' τὸ
 κρυσταλλοειδές υγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ
 || έπιθ. κρυστάλλινος.
 Cristallizzare, έν. (ἀπο)κρυσταλλῶ.
 Cristallizzazione, θ. κρυστάλλωσις.
 Cristallo, άρ. κρυστάλλος, κρύσταλ-
 λον' κάτοπτρον, καθρέπτης.
 Cristollografia, θ. κρυσταλλογραφία.
 Cristollografo, κρυσταλλογράφος.
 Cristalloide, ὀθλακός κρυσταλλοειδής.
 Cristallomanzia, θ. κρυσταλλομαν-
 τεία.
 Cristallotecnia, θ. κρυσταλλοτε-
 χνία.
 Cristallotomia, θ. κρυσταλλοτομία.
 Cristallo, έ. λωατός.
 Cristeo, ή Cristero' κλυστήριον.
 Cristeolito, άρ. άρκετ. χρυσόλιθος.

Cristerizzare, έν. λατρ. κλώζω.
 Cristiana, θ. χρησιανή' γυνή.
 Cristianamento, έπιρ. χριστιανικῶς.
 Cristianarsi, γίνομαι χριστιανός.
 Cristianella, θ. γυναίκων ή γυνή.
 Cristianello, άρ. άνδράριον, άνθρω-
 πάριον.
 Cristianesimo, άρ. χριστιανισμός.
 Cristianificarsi, γίνομαι χριστιανός.
 Cristianità, θ. χριστιανισμός.
 Cristiano, άρ. χριστιανός.
 Cristo, άρ. χριστός' δ' Ήσους Χ
 στός.
 Cristuto, έπιθ. λωατός.
 Criterio, άρ. φιλοσ. κριτήριον.
 Critica, θ. κριτική' έπίκρισις.
 Criticamento, έπιρ. κριτικῶς.
 Criticare, έν. έπικρίνω.
 Criticatore, τρισε, έπικριτής.
 Criticazione, θ. έπικρίσις.
 Criticismo, άρ. κριτική' έπικρίσις.
 Critico, κριτικός' λατρ. τῆς κρι-
 σίως.
 Critofago, έπιθ. κριθοφάγος.
 Critomanzia, θ. κριθομαντεία.
 Critta, θ. κρύπτη.
 Critte, θ. πλ. άντατ. κρύπται.
 Crittogame, κρυπτάγμα (φυτῶ).
 Crittogamia, θ. βτ. κρυψιγαμία.
 Crittografia, θ. κρυψιγραφία.
 Crittopodi, άρ. πλ. κρυψίποδες.
 Crittoportico, άρ. κρυπτή στοά.
 Crivellare, έν. σινιάζω, κοσκινίζω'
 κατατρυνῶ' (δια)σειῶ' έπικρίνω, (έ-
 πι)ψέγω.
 Crivellaro, άρ. κοσκινοποιός.
 Crivellatore, άρ. κοσκινιστής.
 Crivellature, θ. πλ. σκῦδαλα.
 Crivellazione, θ. κοσκινισμα.
 Crivellino, έπιθ. ὡς κόσκινον.
 Crivello, άρ. σείνον, κόσκινον.
 Crocchia; θ. τύφια, πληγή.
 Crocchiare, οὐδ. τρίζω' έν. πλήτ-
 τω, τύπτω, δέρω, κτυπῶ' οὐδ. είμι
 νοσηρός' κλώζω' διαλεγόμαι ή
 φλυαρῶ.
 Crocchietto; άπέγγη, τσεγκέλι.
 Crocchio, άρ. κύκλος, σύλλογος' χλευα-
 σμός, έμπαιγμῶς' τριγμός.

Crocchione, άρ. λάλοισ, φλύαρος.
 Crocciato, οὐδ. κλώζω.
 Crocco, άρ. άπέγγη, τσεγκέλι.
 Croce, θ. σταυρός' δ' έσταυρωμένος'
 καταδική εις τὸν σταυρόν' άνία, λυ-
 πη, ταλαιπωρία, άδημονία, βία-
 νος.
 Crocco, έ. κρόκι(ν)ος, κροκωτός.
 Croccesignato, έ. σταυροφόρος.
 Crocciamiento, άρ. άνία.
 Crociare, έν. σημειῶ δια τοῦ σταυ-
 ροῦ' αὐτπ. γίνεται σταυροφόρος.
 Crociala, θ. έρός πόλεμος, σταυροφο-
 ρία' διάταγμα άπαλλάττον τῆς τσε-
 παρακοστής' διάταγμα (τοῦ πάπα)
 σταυρός τῆς εκκλησίας' τετραδίων,
 σταυροδρόμιον' διάβασις πλυσῶν.
 Crociato, έ. περιπαθής, λυπηρός.
 Croccchio, τετραδίων, σταυροδρό-
 μιον.
 Crocidare, οὐδ. κρώζω.
 Crociera, θ. διασταύρωσις' περίπλους.
 Crocifero, σταυροφόρος' επόπτης.
 Crocifiggere, έν. (άνα)σταυρῶ' άνιῶ,
 βασανίζω' αὐτπ. άνιῶμαι, λυποῦ-
 μαι, βασανίζομαι ήθικῶς.
 Crocifiggimento, άρ. σταύρωσις' ά-
 νία, λύπη.
 Crocifissione, θ. σταύρωσις.
 Crocifisso, έ. έσταυρωμένος' οὐδ. δ'
 σταυρός, ή σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ,
 δ' Ήσταυρωμένος.
 Crocifissore, άρ. σταυρωτής.
 Crociformo, έ. σταυροειδής.
 Crocitare, οὐδ. κρώζω.
 Crocino, δοκίμιον.
 Crocota, θ. κροκωτός, τὸ κροκωτόν.
 Crogio, έ. άναπαυόμενος.
 Crogiolare, έν. βάλλω τὰ δάλινα άγ-
 γετα' να ψύχωνθῶσιν' αὐτπ. ψυ-
 μα' καλῶς' ὀρῶπτομαι, άναπαύομαι.
 Crogiolo, παρατεταμένη έψισις, σι-
 γόδρασμα.
 Croginolo, χολήνη, χωνευτήριον.
 Crojo, έ. βραχύς, ακληρός, ὡμός' ά-
 γροίκος, σκαϊός' άργισμένος.
 Crollamento, δόνησις, κλονισμός.
 Crollare, έν. δονῶ, κλονῶ, σειῶ, σα-
 λῶ' οὐδ. και αὐτπ. κλονοῦμαι,

σειομαι, σαλεύομαι' αὐτπ. στρ. ἀτα-
 κτῶ, διασκορπίζομαι.
 Crolo, άρ. δόνησις, σάλευμα, σείσις'
 άπόλεια, ζημία, βλάβη.
 Cromo, θ. χρώμα.
 Cromatico, έ. χροματιστικός.
 Cromatismo, λατρ. χροματισμός.
 Cromatismo, άρ. χροματιστής.
 Cromi, άρ. χρώμιος, χρώμις.
 Cromico, acido = , χρωμιακόν όξύ.
 Cromo, άρ. χρώμιον.
 Cronica, τὰ χρονικά.
 Cronicaesio, χρονογράφος.
 Cronichista, άρ. χρονογράφος.
 Cronico, χρόνιος, χρονικός.
 Cronometro, άρ. διετόμετρον.
 Cronologia, θ. τὰ χρονικά, έπιχα-
 ταμήνια, τὰ συνηθια.
 Cronografia, θ. χρονογραφία.
 Cronografico, έ. χρονογραφικός.
 Cronografo, άρ. χρονογράφος.
 Cronologia, χρονολογία' βιβλίον χρο-
 νολογικόν.
 Cronologicamente, χρονολογικῶς.
 Cronologico, έ. χρονολογικός.
 Cronologista, άρ. :
 Cronologo, άρ. χρονολόγος.
 Cronometro, άρ. χρονόμετρον.
 Cronoscopio, χρονοσκόπιον.
 Crosciara, οὐδ. πίπτει ραγδαία βρο-
 χή' καταρρίπτω, καταβίλλω' κρι-
 ζω, τρίζω' υπερζῶ, παφλάζω, κο-
 χλάζω.
 Croscio, άρ. κοχλασμός, πάφλασμα.
 Crosta, θ. λέπος, φολίς, έσχάρα,
 πλάξ' πέτρα' ή φαινομένη έννοια.
 Crostacei, πλ. δειρακώδερμα.
 Crostata, θ. πλακοῦς.
 Crostatura, θ. λιστορωσις.
 Crostuto, έ. δειρακώδης.
 Crostafito, έ. κροταφίτης.
 Crostato, άρ. λατρ. δ' κροταφος (νόσος).
 Crostato, άρ. κρόταλον' κρόταλος,
 θυμώδης.
 Croscovolante, θυμωδής.
 Crostaia, θ. λεγος.
 Crosciare, έν. (καρ)όργίζω, παρο-
 ξύνω' αὐτπ. και οὐδ. χαλεπαίνω,

δρῦζομαι· ἄγωνιῶ, ἀδημονῶ, βασανίζομαι || οὐσ. θυμός· δρῦή.
 Cruciatore, trice, δ παρηργίζων.
 Crucio, ἄρ. δρῦή, θυμός· ἄγωνία, ἀδημονία, βασανός, θλίψις, ἀνησυχία.
 Crucioso, ἔ. δρῦζόμενος.
 Cruciamento, ἄρ. βασανισμός.
 Cruciate, ρ. ἐν. βασανίζω || αὐτπ. βασανίζομαι· ἴδε Cruciarai.
 Cruciate, οὐσ. ἄρ. βάσανος || ἔ. πο-
 λυαλγής.
 Cruciatore, trice, βασανιστής.
 Crudaceio, ἔ. ὠμός, σκληρός.
 Crudamento, ἐπ. ὠμός, σκληρός.
 Crudelario, ἔ. ὠμός, σκληρός.
 Crudale, ἔ. ὠμός, ἄγριος, σκληρός·
 τραχύς· ἀσθηρός· αἱματηρός· αἰ-
 μοχαρής· ἄλγεινός, λυπηρός· δυσά-
 ρεστος.
 Crudelissimo, μέγιστος, ἐπιτότατος.
 Crudemente, ἐπίρ. ὠμός, ἄγριος,
 σκληρός, μέγας.
 Crudella, θ. ὠμότης, ἄγριότης, σκλη-
 ρότης, ἀκανθωπία· δριμύτης.
 Crudello, ὄπ. τι ὠμός· ὑπόκληρος·
 ὑπόδριμος· ὑπόστυφος.
 Crudenza, θ. ὠμότης, στυφνότης,
 στυφότης· δριμύτης, τραχύτης.
 Crudità, θ. ἀπειρία, δυσπέπια· ὠμό-
 τησ, τὸ ἄσπον.
 Crudivoro, ὠμοβόρος· ὠμός.
 Cruo, ἔ. ὠμός, ἀπακτος, δύσκαπτος,
 ἄσπρος· δριμύς· τραχύς· ἐξέχων· ἄ-
 γριος, σκληρός· ἰδιότροπος, ἀκαθής,
 ἀδιέφορος· ἀπειθήσ, ἀπλοῦς.
 Cruentare, ἐν. αἱματῶ.
 Cruento, ἔ. αἱματηρός, αἱματόφυ-
 ρτος, φρικτός.
 Crupe, θ. τρύμη, τρύπα· λίθος, κοτ-
 λος· ἀτραπός, στενωπός· τὸ κέν-
 τρον.
 Crupio, ἄρ. φάσμακον διουρητικόν.
 Cruore, ἄρ. τὸ αἷμα, δρότος.
 Crupelia, θ. κρούπεται, κρηπίδες.
 Crurale, ἔ. μηριαίος, τοῦ μηροῦ.
 Crureo, ἔ. ἄνατ. περικνήμιος.
 Crusca, θ. πίτυρον· τὸ χεῖρον· αἴ-
 δος νηκοιανθής· ἡ ἀκαθμία τῆς
 Κρούσκα· τὸ λεῖκιδόν τῆς Κρούσκα.

Cruscajo, ἄρ. πιτυροπώλης· ἀκαθ-
 μιανός τῆς Κρούσκα· ἀκριβολόγος.
 Cruscante, ἔ. τῆς Κρούσκα· οὐσ.
 καθαριστής, ἀκριβολόγος.
 Cruscata, θ. μίγμα πίτυρου· ἀκατά-
 ληπτὸν τι, κυκίων.
 Cruscheggiare, οὐδ. ἀκριβολοῦ.
 Cruscolo, ἔ. ζωηρός, εὐφωστος.
 Cruscoso, ἔ. πιτυροδής.
 Crustaceo, δστρακιδέορος.
 Cubante, ἔ. κατακλινής.
 Cubarsi, (κατά)κεῖται, κατακλινο-
 μαί || ἐν. κυβίζω, ἀνοίγω εἰς κύβον.
 Cubato, κατακλινής, κλινοπέτης· δυ-
 διάθετος.
 Cubatura, θ. κυβομετρία.
 Cubicamento, ἐπ. γεωμ. κυβικός.
 Cubico, ἔ. μῆμ. κυβικός.
 Cubicolario, θαλαμηπόλος.
 Cubicolo, ἄρ. κοιτῶν, θέλαμος.
 Cubicolare, ἔ. κοιτωνικός.
 Cubistica, θ. κυβιστησις.
 Cubitale, ἔ. ἱατρ. πηχιαῦτος.
 Cubito, ἄρ. ἄγκων· πήχυς (μέτρον).
 Cubo, ἄρ. κύβος.
 Cucagna, θ. κρόπος μυθώδης.
 Cucchiara, θ. βυσσοκόρον ἢ βυθοκό-
 μον· πτυῆριον ἢ μέγα κοχλιάριον·
 σέδηρον τῶν λευκῶν ρούχων.
 Cucchiata, κουταλιά.
 Cucchiato, ἄρ. κοχλιάριον, κουτάλι.
 Cucchiata, θ. μυστήριον.
 Cucchiavino, θ. μικρὸν κοχλιάριον,
 κουταλάκι ἢ χουλιανράκι.
 Cucchia, θ. κλίνη, εὐνή, κοίτη.
 Cucchiare, οὐδ. κοιτομαί· κατακλινο-
 μαί || ἐν. ἐκτείνω, καταστρώννυμι,
 καταβάλλω.
 Cucchio, ἄρ. σφαιρωμας, μαξιλαράκι.
 Cuccellino, ὄπ.κ. τοῦ Cucchiolo· κυ-
 νίδιον· ἀπλοῦς, εὐθήθης.
 Cucchiolo, ἄρ. σκύλαξ, κυνάριον· ἄ-
 πειρος, εὐθήθης· || ἐπίθ. μικρός.
 Cucco, ἄρ. ὠόν, κοκὸ ἢ κουκοῦ· τὸ
 μέγιστα προσφιλές τέκνον· ἴδε Cu-
 cullo· ἡλιθός, βλάξ, μαρδός.
 Cuccuma, θ. λέβης, κουκούμνον· μη-
 σικακία δρῦή.
 Cuccurrere, οὐδ. κοκκύζω, κρίζω.

Cucimento, ἄρ. ράψις, ραφή.
 Cucina, θ. μαγειρεῖον· μαγειρεῖμα.
 Cucinaja, θ. μοναχὴ μαγειρῆσα.
 Cucinare, ἐν. μαγειρεύω.
 Cucinata, ἐπίθ. μαγειρικός.
 Cucinatura, θ. τὸ μαγειρεύειν.
 Cuciniera, θ. μαγειρῆσα.
 Cuciniere, οὐδ. κ. ἐν. μάγειρος.
 Cuiro, οὐδ. κ. ἐν. ράπτω.
 Cuito, ἄρ. ραφή, ἔργον, ράψιμον.
 Cuitore, trice, ράπτης.
 Cuiura, θ. ραφή· ραπτική.
 Cucula, θ. κάλυμμα κεφαλῆς.
 Cuculiare, οὐδ. καὶ ἐν. ἄδω, κε-
 λῶδῶ· (κατα)γελῶ, ἐμπαίζω.
 Cucullo, ἄρ. κατάγελας.
 Cuculla, θ. κάλυμμα κεφαλῆς.
 Cucullo, ἄρ. κάλυμμα κεφαλῆς.
 Cucurbita, θ. κολοκύνθη, σικύα.
 Cucurbitaceo, ἔ. κολοκουσοειδής.
 Cucurbitale, κολοκουσοειδής.
 Cucuzza, ἴδε Zucca· ἡ κεφαλή.
 Cucuzzo, ἄρ. κορυφή τῆς κεφαλῆς.
 Cuffia, θ. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς· κε-
 κρύφαλος, καλύπτρα, κρήδεμνον,
 σκούφια· ὄψις, φαινόμενον· γυνή.
 Cuffiare, οὐδ. καὶ ἐν. λιχνεύω, γα-
 στριμαρῶ.
 Cuffietta, πλιδιον, σκουρίτσα.
 Cuffitto, ἄρ. πῖλος, σκούφος.
 Cugina, θ. ἐξαδέλφη.
 Cugino, ἄρ. ἐξάδελφος.
 Cuginomo, ἄρ. ἐξαδέλφ. μου.
 Cui, ἄντων. οὐτινος, ἡςτινος κτλ.
 δετις δν, φ, (παρ') οὐ.
 Culajo, ἐπίθ. τοῦ πρωκτοῦ· δγληρός.
 Culare, ἐπίθ. τοῦ πρωκτοῦ.
 Culata, θ. κτύπημα τοῦ πρωκτοῦ,
 κωλιά· ντ. ἔγχημα.
 Culattare, ἐν. κτυπῶ τινα μὲ τὸν
 κώλον κατὰ γῆς.
 Culattario, ἀπόπατος, ἀναγκαῖον.
 Culaggiare, οὐδ. σείω τὴν πυγῆν.
 Culico, ἄρ. κώνωψ.
 Culla, θ. λίκνον, σκάφη, κούνια·
 Cullamento, κούνημα τοῦ λίκνου.
 Cullare, ἐν. κουνῶ τὸ λίκνον.
 Culleo, ἄρ. ἀρχλ. σάκκος, ἄσκάς.
 Culmifero, ἐπίθ. καλαμοφόρος.

Culmine, ἄρ. κολομών, κορυφή.
 Culmo, ἄρ. κάλαμος, καλύμη.
 Culo, ἄρ. πρωκτός, πυγή, ἀφεδρών,
 κώλος· πυθμῆν, πέτος.
 Culrosso, ἄρ. κοκκινόκυλλος.
 Culto, ἄρ. τὰ γεωργούμενα τὰ γε-
 ωργήματα, ἄρουρα, γεώργιον· ἴδε
 Coltivamento ἢ Coltivazione· κό-
 σμος, στολή, ἐνδυμα, βίος, τρόποι,
 ἥθη· λατρεία, προσκύνησις· ἴδε Culto·
 κομψός· καταφημένος.
 Cultore, trice, γεωργός, ἐργάτης· δ
 λατρευτών.
 Cultura, θ. λατρεία.
 Cumino, ἄρ. κύμινον.
 Cumularo, ἐν. σωρεύω· καλύπτω.
 Cumulamento, ἀρθρώνος.
 Cumulativamente, σωρηδόν.
 Cumulativo, ἐπίθ. σωρευτικός.
 Cumulato, βαφίλης, τέλειος.
 Cumulatore, trice, δ (ἐπι)σωρεύων.
 Cumulazione, θ. (ἐπι)σωρευσις.
 Cumulo, ἄρ. σωρός.
 Cuneale, ἐπίθ. σφηνοειδής.
 Cuneiforme, ἐπίθ. σφηνοειδής.
 Cuneo, ἄρ. σφήν· ἐμβολός.
 Cuniculo, ἄρ. δρυγμα, ὑπόνομος ||
 πλ. διάφυγες.
 Cuniglio, ἄρ. κόνικλος, κουνίλι.
 Cuniera, θ. σκεθός.
 Cuosa, θ. μαγειρῆσα.
 Cuosera, ἐν. ἔψω, μαγειρεύω· ἀπὸ
 καίω, ἑθραίνω· δάκνω, τσοῦζω· οὐδ.
 βράζω· (παρ') ἐνοχλῶ, βασανίζω·
 φλέγομαι· μεθύσκω· ἔφομαι, μαγει-
 ρεῖομαι || αὐτπ. πεπαίνομαι, ὠρι-
 μάζω· μανθάνω καλῶς· μεθῶ.
 Cuosiro, κναμάς, τσοῦξιμον.
 Cuositura, θ. ἔψησις, ἔψημα.
 Cuoso, ἄρ. μάγειρος.
 Cuojaio, ἄρ. βυρσοδέφης.
 Cuojaio, ἄρ. δέρματα, πεταία.
 Cuoja, ἄρ. δέρμα, βύρσα, πεταί.
 Cuora, ἄρ. κερδία· σῶμα· κεφαλή ἢ
 ζωή· στόμαχος· ψυχή, νῆς, πνεῦ-
 μα· μνήμη· (διὰ)λογισμός, ἀνδρεία,
 διέθεσις· τὸ μέσον, τὸ κέντρον.
 Cuorello, ἄρ. ὠραξί.
 Cupé, ἔμαξα.

Cupero, ἴδε Desideraro.
 Cuprezza, θ. βόλας.
 Cupidamento, ἐπιθυμητικὸς.
 Cupidissimamente, διαπύρως.
 Cupidita, θ. ἐπιθυμία, πλεονεξία.
 Cupido, ἑ. ἐπιθυμητικὸς, πλεονέκτης, φιλοχρήματος.
 Cupido, ἄρ. ἔρωτος (ὁ Θεός)· ἐρώτιον.
 Cupo, ἄρ. ὁ βυθός· || ἑ. βαθύς.
 Cupola, θ. θόλος (τῶν ναῶν).
 Cupolare, ἑ. καμαροσιδῆς.
 Cupolato, ἑ. θολωτός.
 Cupolo, ἄρ. σίμβολοι· κυψέλη.
 Cupreo, χαλκοῦς.
 Cuprifero, χαλκοῦς. | κός.
 Cupro, ἄρ. Κύπριος· εἶτε μέλας χαλκός.
 Cura, θ. φροντίς· ἐπιμέλεια, διοικήσεις, κυβήρησις, ἀρχή· ἀγών, σπουδή, προπαιδεία· πρόνοια· περιέργεια· φυλακή, τήρησις· τιμὴ, δόξα, θεραπεία (ἢ ἰατρική), ἰασις· συνοικία, παροικία, ἐνορία· ἐπιτροπία, κηδεμόνα· πλυντήριον, πρόσθετον, πρόσ-
 Curabile, θεραπευτός. | θημα.
 Curabilità, θ. τὸ ἰσχυρόν.
 Curadenti, ὀδοντογλυφίς.
 Curandajo, ἄρ. πλυντήρ, πλάστης.
 Curania, ἄρ. θεραπευτής, ἰατρός.
 Curaporti, ἄρ. βαρβοροφάγος (μηχ.)
 Curare, ἑν. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω· ἑν. καὶ οὐδ. θεραπεύω, ἰατρεύω· πλύω, λευκαίνω· διορθῶ, καθαίρω, καθαρίζω· ὑπερασπίζω, προστατεύω· δίδωμι, παρέχω, προμηθεύω· αὐτπ. μεριμνῶ, μέλει μοι.
 Curatella, τὰ ἐνστάδια.
 Curativo, ἐπιθ. θεραπευτικὸς· || οὐσ. ἢ θεραπευτικὴ.
 Curato, ἄρ. ἐφημέριος.
 Curatore, trico, φύλαξ, ἐπιμελητής, ἐπιστάτης, κηδεμών, ἐπίτροπος.
 Curazione, θ. ἰασις, θεραπεία.
 Curcuma, θ. κύπερον ἰνδικόν.
 Curcumina, θ. χημ. κυπυρίνη.
 Curcus-ù, ἄρ. χονδρός. [των.
 Cureria, θ. διαχειρίσις τῶν κτημάτων.
 Curia, θ. τὸ δικαστήριον· αὐλή· τὸ ἑπισκοπικὸν γραφεῖον.

Curiale, ἄ. δικαστικὸς· αὐλικός.
 Curialità, θ. δικαστικότης, εὐμένεια, εὐνοία, φιλοφροσύνη.
 Curiato, ἑ. φρατρικός.
 Curione, ἄρ. φρατρίάρχης.
 Curione, θ. πλ. θυσίαι.
 Curiosamente, περιέργως· ἐπιμελῶς.
 Curiosità, θ. φιληγοία, φιλομάθεια, φιλοπραγμοσύνη· περιέργεια, πολυπραγμοσύνη.
 Curioso, ἑ. φιλακροῦμων, παρέργος· ψιθυρός, πρόθυμος, ἀρεστός, ἀξιοθέατος.
 Curricolo, ἄρ. ἄρμα, ἄμαξα.
 Curro, ἄρ. κύλινδρος· ἄμαξα.
 Currore, ἄρ. δρομέας· κλητῆρ.
 Curule, θ. ὁ ἡγεμονικὸς θρόνος· (καθ.)· ἔδρα, θρόνος ἐπισκοπτικός.
 Curva, θ. καμπύλη (γραμμὴ).
 Curvociigliato, ἑ. σύνφρυς.
 Curvare, ἑν. κόμπω, κυρτῶ.
 Curvato, κεχυρωμένος, καμπύλος.
 Curvatore, ἄρ. ἀνατ. ὁ καμπτήρ.
 Curvatura, θ. καμπή, κυρτότης.
 Curvezza, θ. κυρτότης.
 Curvelinio, ἄρ. καμπυλόγραμμον.
 Curvirodo, ἑ. κυρτόπους.
 Curvo, ἑ. κυρτός, καμπύλος.
 Cusare, ἑν. ἀξιά, ἀντιποιῶμαι· αὐτπ. δηλοῦμαι, κηρύττομαι, νομίζομαι.
 Cuscio-cillo-otio, ἄρ. προσκεφαλίδιον.
 Cuscino, ἄρ. προσκεφάλαιον.
 Cuspido, ἑ. ἀκιδῶδης.
 Cuspide, θ. ἀκικὴ, αἰχμή, ἀκίς.
 Custode, ἄρ. φυλακτήρ, φύλαξ.
 Custodia, θ. φυλακή, φύλαξις.
 Custodire, ἑν. φυλάττω, τηρῶ.
 Custoditamente, φυλακτικῶς.
 Custoditore, trico, φύλαξ.
 Cutaneo, ἑ. δερμάτινος.
 Cuto, θ. ἀνατ. δῆμα.
 Cuticagna, θ. αὐχὴν.
 Cuticola, θ. ἐπίδερμις· χιτῶν.
 Cuticolare, μὲς ἴσος, κοτλας.
 Cutrettola, θ. σεισοφυγίς, σεισοφύς.
 Czar, ἄρ. καΐσαρ, τσάρος, αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας.
 Czara, θ. τσάρα, τσαρίνα αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας.
 Czarina, θ. ὀνοκ. τοῦ Czara.

D

D, τὸ τέταρτον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.	Daga, θ. φέσγανον, ἐγχειρίδιον.
Da, πρόθ. ὑπό· παρά· πρὸς· ἀπὸ ἢ ἐκ· ὡς· παρὰ ἢ πρὸς· περί, περίπου, ὡς, εἰς· ἐκτός· κατ' ἴδιαν· διὰ· καθὼς· σὺν, μετὰ· διὰ τί, δι' ὅ ἐν· ἐγγὺς, πλησίον· πρὸς, περί.	Dagli, παρὰ τῶν.
Da', ἢ πρόθ. Da μετὰ τοῦ ἄρθρου i.	Dai, παρὰ τῶν.
Dabbasso, ἰπ. κάτωθεν.	Daina, θ. κειμάς, δόρξ, δορκάς.
Dabbenaggine, θ. χρησιμότης, ἀγαθότης· ἀπλότης, εὐήθεια.	Dal, πρόθ. παρὰ τοῦ.
Dabbeno, καλός, ἀγαθός, χρηστός.	Dall', παρὰ τοῦ.
Dabbudá, ἄρ. ψαλτήριον.	Dalla, παρὰ τῆς.
Da here, ὡς οὐσ. πατόν.	Dallato, πλαγίως· πλησίον· διὰ.
Da caro, ἰπ. πάλιν· ἐξ ἀρχῆς.	Dalle, παρὰ τῶν.
Da castana, ἔ. δλιθρός, βάραθρος.	Dalle dalle, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Dacchiá, εὐνδ. ἐπειδή, ὅτι, διότι· ἰπ. ἄρ' ὅπου· ὅτι, ὅποτε, ἔκτοτε.	Dalli, παρὰ τῶν.
D'accordo, ἰπ. συμφώνως.	Dallo, παρὰ τοῦ.
Dacrigelo, κλαυσίγελως.	Dama, θ. γυνή· ἐρωμένη, ἡγαπημένη· ζῶον· κυρία, δέσποινα· πεσσεία, πεσσοί, δάμα.
Dacrinoma, θ. χεῖρ. δάκρυσις.	Damascardo, ἔν. (δι)ἄνθζω.
Dacriodo, ἔ. δακρυώδης.	Damascolo, διαυθής, ἀνθινός.
Dacrioma, θ. χεῖρ. δακρύωμα.	Damascheto, ἄρ. χρυσοῦφαντος, ἀλουργίς, στόφα.
Dacriopeo, ἔ. δακρυοποιός.	Damaschinato, ἰν. χρυσοαργυρῶ.
Dacrioporeta, θ. δακρυοπούροια.	Damaschino, ἔ. δαμασκηνός.
Dacriorrisi, θ. δακρυόρρισις.	Dameggiato, ἔν. κοιμψεύομαι.
Dacrirrea, θ. δακρυρρέα.	Dameria, θ. σιμωνότης καὶ ἀξίωμα κυρίας καλῆς ἀγωγῆς.
Dadajuolo, ἄρ. κυβοπαίκτης.	Damerino, ἄρ. φιλογόνης, γυναικαριστής· ἐρῶν, ἐραστής.
Daddolo, ἄρ. θρόψεις, ἄκκισμοί.	Damigella, θ. κέρη, νεάνις, παρθένος· κυρία, δέσποινα.
Daddoveresimo, ἰπ. ὑπερθ. τοῦ	Damigello, ἄρ. νεανίας.
Daddovero, ἰπ. σπουδαίως· ἀληθῶς, ὅτως, τῷ ὄντι· ἰπ. ἀληθής.	Damigiana, θ. βυτίνη, δαμετζάνα.
Dadeggiate, εὐδ. κυβεύω.	Damina, θ. νέα δέσποινα, κυρία νεαρῆς ἡλικίας.
Dado, ἄρ. κύβος· βάραθρον.	Damo, ἄρ. ἐραστής ἐρώμενος.
Dafno, θ. βήφνη.	Damuzza, θ. μηδαμινή κυρία.
Dafnifero, ἔ. δαφνηφόρος.	Danaio, λεπτόν, χρήματα.
Dafnoide, θ. χαμαιδάφνη.	Danajoso, ἔ. πλούσιος.
Dafnoidi, θ. πλ. δαφνοειδῆ φυτά.	Danajolo, ἄρ. κερμάτιον νόμισμα.
Dafnomanzia, θ. δαφνομαντεία.	Danaruzzo, κερμάτιον.
	Dannabile, (ἀξιο)κατόκριτος.

Dannabilmente, βλαβερός· μυστα-
ρός.
Dannaro, έν. καταγινώσκω, κατα-
δικάζω, κατακρίνω· κατηγορώ, δια-
γράφω, εξαλείφω· συντρέπω· || αύτπ.
κολάζομαι.
Dannatore, καταδικαστής.
Dannazione, θ. κατάκρισις.
Danneggiamento, άρ. βλάβη.
Danneggiare, έν. ζημιώ, βλάπτω.
Danneggiatore, θ. βλάπτων.
Dannevole, έ. επίφογος.
Dannevolmente, βλαβερός.
Dannificare, έν. βλάπτω.
Dannificativo, βλαβερός.
Dannio, βλαβερός.
Danno, άρ. ζημιώ.
Dannosamente, επιβλαβώς.
Dannoso, έ. δόλοισ.
Danto, δοτήρ, χορηγός· ούα· έλαφεία
ή δορκεία δορά.
Danza, θ. δρχήσις, χορός.
Danzante, άρ. χορευτής.
Danzare, δρχομαι, χορεύω.
Danzatore, trice, χορευτής.
Dape, θ. πλ. έδεισμα, τροφή.
Dapifaro, έ. έδειματοφόρος.
Daprid' del, κάτωθεν.
Daprocaccio, άδοκίμος, άδέξιος.
Daprocaggino, -chezza, θ. ανεπιτη-
δειότης, άικανότητα.
Daprococo, έ. άτεχνος, ανεπιτήδειος,
σκαίος, άδέξιος.
Daprocuciaocio, έ. άβέλτερος.
Daproi, έπρ. έπειτα, άρ' ού· || πρόθ.
μετά.
Daproi che, ταύτό τῷ·
Daproidio, άρ' ού, έπειδή, διά, διάτι.
Dappresso, έγγός· || έ. έπόμεινος.
Dardeggiare, ούδ. άκοντίζω.
Dardiero, άρ. άκοντιστής.
Dardo, άκόντιον vt. κάμαξ.
Dara, έν. διδωμι, παρέγω· δριμῶ· πο-
ρεύομαι· διδωμι έμαυτόν εις, προση-
λομαι· φθάνω· άκονίω· τρέφω· έπι-
τυγχάνω, είδοπαίω, παρηγορώ· πείθω·
άκροδομαι, προσέχω, φροντίζω· άπαιτώ,
ζητώ· ποιώ, ένεργώ· κρίνω· εκ-
πέμπω· πληρώνω· συγ(παρα)χωρώ,

έπιτρέπω· τύπτω, κτυπώ· παρόγω·
έκπιπτω, εισβάλλω· άποκρίνομαι·
έπιτίθεμαι, έφορμώ· μεταβάλλω·
(προς)διορίζω· διορθομαι· πωλώ· παρ-
εμφαίνω, κλίνω (παρ)δοσιάζω· θπαν-
δρεύω· άκτινοβολώ, φέγω· προ-
βάλλω· παίζω· || αύτπ. παραδίδομαι·
τύπτομαι, έπιμελομαι· προσκολ-
λώμαι· άφισπομαι, (έν)άσχολομαι·
παραδίδομαι, κυριεύομαι· εναγκαλι-
ζομαι· επάγγαμζ τι· δοσιάζω.
Dartro, άρ. έρπηθών, λιχίη.
Dartroso, έ. έρπητικός.
Dasiro, άρ. ζωολ. δασύπους.
Dasito, θ. λατρ. δασύτης.
Dassai, έπρ. έπιτήδειος, άξιος.
Dassajenza, ικανότητα.
Dassazzo, έπ. τέλος, τελευταίον.
Data, θ. ήμερομηνία, χρονολογία· τέ-
λος, δασμός, φόρος· γύρος, τζόγος·
ιδιότης, ποιότης.
Datara, ρ. ούδ. χρονολογούμαι· ρ. έν.
χρονολογώ.
Dativo, άρ. δοτική (πτῶσις)· έ. δο-
τικός· ούδ. δοτήρ, δότης.
Dato, ύποταθισθω.
Datore, trice, δοτήρ· δανειστής.
Dattaro, άρ. φοινίξ, χουρμαδιά.
Dattilida, δακτυλίσ, άκονούχι.
Dattilifaro, βαλανηφόρος.
Dattilioglio, άρ. δακτυλιογλύφος.
Dattiliografo, θ. δακτυλιογραφία.
Dattilogia, θ. δακτυλιολογία.
Dattiliomanzia, θ. δακτυλιμαντεία.
Dattilite, θ. χειρ. δακτυλίτις.
Dattilo, άρ. φοινίξ, φοινικεβάλανος·
δάκτυλος, ποίε μετρικός.
Dattilologia, θ. δακτυλιολογία.
Dattiloteca, δακτυλοθήκη.
Dattorno, έπρ. περίξ, κύκλω, περι.
Daul, άρ. στρ. τύμπανον, νταούλι.
Davante che, έπρ. πριν (ή).
Davanti, έπ. > αι πρόθ. πρόσθεν, προ-
τού, πριν· ένώπιον· επί, παρά· όπο-
κάτω· || ούα· άρ. τῷ έμπροσθεν μέ-
ρος τῆς εικόνας.
Davanti che, έπρ. πριν (ή).
Davana, έπρ. άφθόνας.
Daziare, άρ. τελώνης, εισπράκτωρ.

Dazio, άρ. τέλος, φόρος, δασμός, τε-
λώνιον· τελωνάιον, εισπρακτορείον.
Dazione, θ. έκδοσις, παράδοσις· δό-
σις· δώρησις· έγγείρισις.
De, τῶν· εις, σύν ή μετά, εκ ήπαρά,
διά, έν ή μεταξύ, ώς πρός, εκ τῶν
ή παρα τῶν· τινός.
Dea, θ. (ή) θεός, θεία, θεά.
Dealbazione, θ. λεύκανσις.
Deambulante, περιπατών.
Deambulatore, ούδ. περιπατώ.
Deambulatore, άρ. περιπατητής.
Deambulazione, ούδ. περιπάτος.
Deaurato, έν. (έπι)χρυσώ.
Deaurato, έ. επίχρυσος.
Debaccarsi, μαινοικαι βακχεύω.
Debaccatore, trice, μαινόμενος.
Debatio, άρ. συζήτησις.
Debbiare, έν. (έπι)καίω.
Debellare, έν. καταπολεμώ, νικώ·
έκρίζω, θραπέύω· || αύτ. άσθενώ
τάς ίδίαις δυνάμεις.
Deballatore, θ. καταπολεμών.
Debellazione, θ. καταπολέμησις.
Debilis, θ. άσθενεία, παραλυσία.
Debolimento, άρ. άσθένεια, έκ-
λυσις.
Debilitare, έν. άσθενώ, παραλύω,
έκνευρίζω, εξασθενώ.
Debilmente, έπ. δειντως.
Debito, άρ. τῷ άρειθόμενον, όφλημα,
όφειλημα, όφειλή, χρέος· συζυγικών
χρέος· καθήκον, ύποχρέωσις· τῷ δι-
καιον, τῷ εϋπρεπέ, τῷ κρέπον, τῷ
έντιμον· ή. όφειλόμενος· ύπόχρεως·
άρμόδιος, σύμφωνος· δίκαιος, γνή-
σιος, νόμιμος.
Debitore, trice, χρεώστης,
Debolo, άρ. κακία, (κύριον) έλάτ-
τωμα, προσήμησις· άδυναμία· άσθα-
νές μέρος· || έ. άσθενής, άδύνατος,
άνισχυρος.
Debolemente, έπ. άσθενώς.
Debolizza, θ. άσθένεια, έκλυσις, ά-
δυναμία· άικανότητα.
Debolmente, έπ. άσθενώς.
Debosia, θ. έκδαιτησις, άνολασία,
άστέλγεια· τέρψις, εύθυμία.
Debosciato, άκόλαστος, άστέλγης.

Deode, θ. δεκάς· ίδε Deca· δεκαήμερον.
Decadenza, θ. παρακμή.
Decaetro, ούδ. παρακμάζω.
Decadrico, έ. δεκάεδρος.
Decadro, άρ. δεκάεδρος.
Decaepiaedro, άρ. δεκαεπίεδρον.
Decaepitagono, άρ. δεκαεπταέγωνον.
Decaesandro, άρ. δεκαείζεδρον.
Decaesagono, άρ. δεκαέξγωνον.
Decaetiaedro, άρ. δεκαεπίεδρον.
Decaettagono, άρ. δεκαεπτάγωνον.
Decaeoedro, άρ. δεκαείζεδρον.
Decafido, έ. βτ. δεκασηδέης.
Decafillo, έ. βτ. δεκάφυλλος.
Decagamia, θ. νμ. δεκαγαμία.
Decagamo, έ. δεκάγαμος.
Decagono, άρ. δεκάγωνον.
Decagramma, θ. δεκάγραμμον.
Decalibro, άρ. δεκάλιτρον.
Decalogo, άρ. δεκάλογος.
Decaivare, έν. αποφιλώ, φαλακρώ.
Decamerone, άρ. φιλ. δεκαήμερον.
Decametro, άρ. δεκάμετρον.
Decamomento, άρ. δεκάμιντο.
Decampare, ούδ. αναλεύγωμαι, άνα-
(έπο)στρατοκαθεύω,
Cecanato, άρ. πρωτοκαθεδρία.
Decano, άρ. άκρωτος, δεκανεύς· πρό-
εδρος· τέρεϋ· έπισκοπών· δεκά· ένορίας·
Decantare, έν. (έξ)ήσω, (έξ)θμηνώ,
(δια)θρυλλώ· μεταγγίζω.
Decantazione, θ. χημ. μεταγγισμός.
Decaoctaedro, άρ. δεκαοκτώεδρον.
Decaoctagono, άρ. δεκαοκτάγωνον.
Decoottaedro, άρ. δεκαοκτάεδρον.
Decoottagono, άρ. δεκαοκτάγωνον.
Decapetalo, δεκαπέταλος.
Decapitato, έν. άποκεφαλίζω.
Decapitazione, θ. καρατομία.
Decapodi, άρ. πλ. δεκάποδα.
Decasillabo, έ. δεκασύλλαβος.
Decastico, άρ. δεκάστιχον.
Decastillo, άρ. άρ. δεκάστολον.
Decatassagono, άρ. δεκατεσσαρά-
γωνον.
Decatetraedro, άρ. δεκατετράεδρον.
Decatetragono, άρ. δεκατετράγωνον.
Decatriangolo, άρ. δεκατριώνων.
Decatriedro, άρ. δεκατρίεδρον.

Decembre, αρ. Δεκέμβριος (μήν).
 Decembrio, ἴδε Decembre.
 Decennale, ἑ. δεκαετής.
 Decennario, ἑ. δεκαετής.
 Decenne, ἑ. λ. δεκαετής.
 Decennio, αρ. δεκαετία, δεκαετηρίς.
 Decento, ἑ. εὐσχημων, εὐπρεπής· ἀνάλογος, ἀριόδιος.
 Decentemento, εὐπρεπώς.
 Decenvirato, αρ. δεκαρχία.
 Decenza, θ. κοσμιότης.
 Decere, οὐδ. πρέπει.
 Decassione, θ. τελευταίη, θάνατος.
 Decesso, τελευταίη, θάνατος || ἐπιθ. ἀποθανών.
 Decetto, (ἰξ)ἀπατηθείς.
 Decettorio, ἀπατηλός.
 Decezione, θ. ἀπάτη· σφάλμα.
 Declinare, ρ. ἐν. ταπεινώ, χαμηλόνα.
 Decidere, ἐν. ἀποκόπτω, ἐρίζω, διαγινώσκω, ἀποφασίζω.
 Deciduo, πτώσιμος.
 Deciferare, ἐμβυθίζω, κατανοῶ.
 Decigramma, αρ. δεκάγραμμα.
 Decilitro, αρ. δεκάλιτρον.
 Decima, θ. ἡ δεκάτη, τὸ δέκατον.
 Decimale, ἑ. δεκαδικός.
 Decimare, ἐν. (ὑπο)δεκατῶ, δεκατίζω.
 Decimatore, τρισε, δεκατιστής.
 Decimazione, θ. δεκατεία.
 Decimetro, αρ. δεκατόμετρον.
 Decimifero, ἐπιθ. δεκατημέριος.
 Decimo, αρ. δεκατημέριον· ἑ. δέκατος· ἡλίθιος, βλάβ.
 Decimole, θ. κλ. λίτροι.
 Decimorono, ἑ. δέκατος, ἔννατος.
 Decimoprimo, ἑ. ἐνδέκατος.
 Decimoquarto, ἑ. δέκατος τέταρτος.
 Decimoquinto, ἐπιθ. δέκατος πέμπτος.
 Decimosecondo, ἑ. δωδέκατος.
 Decimosesto, ἑ. δέκατος ἕκτος.
 Decimosettimo, ἑ. δέκατος ἕβδομος.
 Decimoterza, ἑ. δέκατος τρίτος.
 Decimovo, ἑ. δέκατος ὄγδοος.
 Decino, θ. δεκάς.
 Decipiente, ἑ. ἀπατεών.

Decipula, θ. παγίς· δόλεαρ, ἀπάτη.
 Decisione, θ. ἀπόφασις· νμ. ἀπόφασις· τελεσίδικος.
 Decisivamente, ἐπιρ. ἀποφασιστικῶς.
 Decisivo, ἀποφασιστικός.
 Deciso, χωρισθεὶς· ἀποκοπείς.
 Decisore, αρ. ὁ κρίνων, ἀποφασίζων.
 Declamare, οὐδ. ἀγορεύω.
 Declamatore, τρισε, ρήτωρ.
 Declamatorio, ρητορικός.
 Declamazione, θ. ρητορεία.
 Declinatorio, δηλωτικός.
 Declinabile, φευκτός· κλιτός.
 Declinamento, αρ. κλίσις, τροπή, τροπή, ἐλάττωσις.
 Declinare, οὐδ. (ἐγ)κλίνω, ρέπω, χαμηλώνω· καταβαίνω· φθίνω, παρακμίζω· (ἐκ-ἀπο)κλίνω· || ρ. ἐν. κλίνω, ταπεινώ· καταβυθίζω.
 Declinazione, θ. (ἐκ-, ἐγ-)κλίσις· κλίσις· ὕψις· τῆς νόσου· παρακμή.
 Declino, πλ. αἰ φάσεις.
 Declino, πρᾶνῆς, καταφερῆς.
 Declività, θ. καταφέρεια.
 Decollare, ἐν. λαιμοτομῶ.
 Decollazione, θ. λαιμητόμησις.
 Decombente, ἐπικλινής.
 Decompante, ἀποσυνθετικός.
 Decomporre, ἐν. διαλύω.
 Decomposizione, διάλυσις.
 Decomposto, παρασύνθετος.
 Decorare, κοσμῶ, λαμπρύνω.
 Decorazione, θ. κόσμημα· σχημα· γραφία· παράσημον· διακόσμησης.
 Decoro, τὸ πρέπον, εὐπρέπεια.
 Decorosamente, εὐπρεπῶς.
 Decoroso, εὐσχημων.
 Decorre, οὐδ. παρέρχομαι.
 Decore, αρ. καταφορά, καταρροή, ροῦς, ροή· διάρκεια, παρέλευσις.
 Decotto, αρ. ἀφέψημα || ἐπιθ. ἐρθός, βραστός· || οὐσ. χρωκόςπος.
 Decottore, αρ. νμ. χρωκόςπος.
 Decozionaccia, περιφρ. τοῦ.
 Decozione, θ. ἀφίψις, ἀφέψησις· ἀφέψημα, ἐψησις· χρωκοπία.
 Decremento, ἐλάττωσις· ὕψις.
 Decrepità, θ. ἄσχητον γῆρας.
 Decrepito, ὑπέργηρος.

Decrescere, οὐδ. ἐλαττοῦμαι.
 Decrescimento, αρ. ἐλάττωσις.
 Decretale, αρ. καὶ θ. οἱ κανόνες, διατάξεις· κανονική, κανών || λ. (ἐκ) τοῦ δόγματος.
 Decretamente, δογματικῶς.
 Decretare, ἐν. ψηφίζομαι, κρίνω.
 Decretato, αρ. ψήφισμα.
 Decretazione, θ. δέξα, κρίσις.
 Decreto, αρ. ψήφισμα, δόγμα, ἀπόφασις, ἀρετή, κυριαρχία.
 Decretorio, ἐπιθ. κρίσιμος.
 Decubitante, ἐπιθ. κλινήρης.
 Decubito, αρ. κατάκλισις.
 Decumbere, οὐδ. λιμνίζω.
 Decupio, ἐπιθ. δεκαπλάσιος.
 Decuria, θ. λόχος· σάλλοχος, τάξις.
 Decurione, αρ. δεκουριών, δεκάδραχος· βουλευτής ἢ γερουσιαστής· δημοτικὸν σύμβουλον· πλ. ιερεῖς.
 Decussato, ἐπιθ. χιαστός.
 Decussazione, θ. χιασμός.
 Decusso, θ. δεκάς (X)· ρωμ. νόμισμα.
 Deddina, ἄρκος.
 Cedica, θ. ἀρ(καθ)ιέρωσις.
 Dedicamento, ἀρ(καθ)ιέρωσις.
 Dedicare, ἐν. ἀρ(καθ)ιερῶ, προσφέρειν.
 Dedicatore, αρ. ἀφιερωτής.
 Dedicatorio, ἐπιθ. ἀρ(καθ)ιερωτικός.
 Dedicazione, θ. ἀρ(καθ)ιέρωσις.
 Dedicazione, καταφρόνησις.
 Deditizio, ἔκδοτος.
 Dedito, ἐπιθ. ἐπιρρηπής, ἔκδοτος.
 Deditione, θ. παρὰ(ἐκ)δοσις.
 Deducibile, ἐπιθ. ἀγώγιμος κτλ.
 Dedurre, ἐν. ἄγω, δέηγῶ· προ(παρα)πέμπω, συνοδεύω· κρίνω, ἐξάγω, τελειοποιῶ· || οὐδ. μεταφέρωμαι· || ἐν. νμ. ἐπάγω, παρ(στημι)· || αὐτ. ἄγωμαι, φέρωμαι.
 Deduzione, θ. (αὐλ)λογισμός.
 Debsi, θ. ρτ. δέησις.
 Defalcamento, αρ. ἀφαίρεσις.
 Defalcare, ἐν. ἀφαιρῶ.
 Defalco, αρ. ἀφαιρέσις.
 Defatigare, ἐν. κατακοπῶ.
 Defatigato, ἀπειρηκός, κατάπνοος.

Defatto, ἐπιρ. τῷ ὄντι, ἀληθῶς.
 Defecazione, διούλις· οἶνου.
 Deficiente, ἑτερόκεντρος· ἠλεκτραγωγός· ἀπο(ἐκ)κριτικός.
 Deferenza, θ. ἀρέσκεια, χάρις.
 Deferire, οὐδ. πείθομαι, χαρίζομαι, ὑπεικώ, ἐνδίδωμι.
 Defeso, ἐπιθ. ἀπειρηκός, κατάπνοος.
 Deficere, οὐδ. (ἐκ-, ἐλ)λείπω.
 Deficiente, ἐκλείπων, λείπων.
 Deficienza, θ. ἄλλειψις.
 Deficit, αρ. ἄλλειψις, ἐκλείπει.
 Definibile, ὁριστός.
 Definire, ἐν. διαγινώσκω, κρίνω, ἀποφασίζω· ἐκπληρῶ, ἐξηγῶ.
 Definitamente, σαφῶς.
 Definitivamente, ὠρισμένως.
 Definitivo, τελεωτικός.
 Definitore, τρισε, ὁριστής.
 Definizione, θ. κρίσις, ἀπόφασις.
 Deflagrazione, κατέκασσις.
 Deflemmare, ἐν. ἀποφλεγματοῦ.
 Deflessione, θ. παρεκτροπή.
 Deflorare, δι(ἐκ-)ἀποκαρθευῶ· (δι-)φθειρῶ, διακορεύω.
 Deflorazione, θ. διακαρθέουσις, διακόρευσις.
 Deflussibile, καταρρέων.
 Deflusso, αρ. καταρροή.
 Deformare, ἐν. ἀσχημαίζω.
 Deformazione, θ. δυσμορφία.
 Deforme, δυσειδής, ἀσχημος.
 Deformemente, δυσμόρφως.
 Deformità, θ. ἀ(δυσ)μορφία.
 Defraudare, ἐν. ἀποστερῶ.
 Defraudatore, ἀποστερητής.
 Defruto, ἐψημα, πετμέλι.
 Defunto, ἀποθανών.
 Degenerante, ἐκφυλός, ἐκτραπείς.
 Degenerare, οὐδ. νοθεύομαι.
 Degenerato, ἐκφυλός, ἐκτραπείς.
 Degenerazione, θ. ἐκτροπή, μεταβολή, νοθεία, ἐκφυλισμός.
 Degenera, ἐκφυλός.
 Degherella, θ. Ἴντομον.
 Degli, τῶν· τινές.
 Deglutizione, θ. κατάποσις.
 Degnamento, (ἐπ)ἄξιως.

Degnante, εὐπροσῆγορος.
 Degnato, οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀξιῶ, κα-
 ταδίχομαι· εὐαριστοῦμαι· εἶμι εὐ-
 προσῆγορος· ἢ ἐν. ἀξίω, κρίνω ἀξίον.
 Degnazione, θ. φιλοπροσύνη.
 Degnevole, ἐπίθ. εὐπροσῆγορος.
 Degnevolmente, εὐμενῶς.
 Degrificare, ἐν. ἀξίω, κρίνω ἀξίον.
 Degrinità, ἴδε Dignità ἀξίωμα.
 Degno, ἀξίος, ἐξαιρετός.
 Degradare, ἐν. καθαίρω.
 Degradazione, θ. καθαίρεισις.
 Degustare, ἐν. (ἀπο)γεύομαι.
 Degustazione, θ. γεύσις.
 Del, ἄ | ἄ | ὦ | ὦ | ἄλλῃ.
 Dei, τῶν· ἢ οὐς. ἄρ. Δέης. ἢ πλ. τοῦ
 Dio, θεοί.
 Delcida, ἄρ. θεοκτόνος· βέβηλος.
 Delcizio, ἄρ. θεοκτονία· βεβήλωσις.
 Delciare, ἐν. θεοποιῶ· ἢ αὐτπ. μα-
 καρίζομαι· θεοποιῶμαι.
 Deificatore, ὁ θεοποιῶν, ὁ ἀποθεῶν.
 Deificazione, θ. ἀποθεώσις.
 Deifico, ἐπίθ. θεῶς, ἴδε Divino.
 Deiforme, ἐπίθ. θεοειδής.
 Deiformità, θ. θεοειδία.
 Deicera, οὐδ. χάσκω.
 Deismo, ἄρ. φιλοσ. θεϊσμός.
 Deista, ἄρ. καὶ θ. θεϊστής.
 Deità, θ. θεότης, τὸ θεῖον· ὁ Θεός.
 Delvirio, ἐπίθ. διάνθρωπος.
 Dejetto, ταπεινός, χαμηλός.
 Dejezione, θ. ταπεινώσις.
 Del, τοῦ· ἐν. εἰς, δις, μέ· ἐκ, ἀπό·
 ὅπ'· περί· ἐντός· τίς, τι, ὄλιγος.
 ὄλιγον.
 Delatora, ἄρ. μνηστής, συκοφάντης,
 διαβολός, κατάσκοπος.
 Delazione, θ. μήνυσις, συκοφαντία,
 διαβολή, κατασκοπία.
 Delabile, φθαρτός.
 Delegante, ἄρ. ἐντολεύς.
 Delegare, ἐν. ἀποπέλλω, διορίζω,
 καθίστημι τινα πληρεξούσιον· ἐντέλ-
 λομαι παραγγέλλω.
 Delegato, ἄρ. ἀντιπρόσωπος.
 Delegatorio, πληρεξούσιος.
 Delegazione, θ. ἐπιτροπή, ἐντολή,
 διορισμός, πληρεξουσιότης.

Da ore, ἐν. ἐξαλείφω, διαγράφω.
 Deleter, eo, -io, ἐπίθ. δηλητήριος
 Deleto, ἐξηλειμμένος, ἠφανισμένος.
 Deletto, ἄρ. ἐκλογή· ἐξαιρεσις, διά-
 κρισις· ἴδε Diletto.
 Delezione, θ. ἐκλογή.
 Delfiniera, τριόδους, κάμαξ.
 Delfino, ἄρ. δελφίς ἢ δελφίν· ὄδος·
 κυρτός, καμπύρης· ὁ πρωτότοκος
 υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας.
 Delibamento, ἄρ. χοή, σπονδή.
 Delibare, ἐν. ἀπογεύομαι.
 Deliberare, ἐν. ἐλευθερῶ, ἀπαλλάτ-
 τω· προνοῶ, προβλέπω· ἢ οὐδ. (συμ-
 διασκέπτομαι, ἐν. οὐδ. καὶ αὐτπ.
 διαγινώσκω, ἀποφασίζω ἢ αὐτπ. ἐ-
 λευθεροῦμαι, ἀπαλλάττομαι· τικτω,
 γιννώ.
 Deliberatorio, ἄρ. ὁ ἐπ' οὐ πίπτει
 ἢ διασκεψίς· νμ. πλειοψηφίας.
 Deliberativa, θ. διάνοια.
 Deliberativo, (βουλευτικός).
 Deliberatore, ὁ σκεπτόμενος·
 Deliberazione, θ. σκέψις· ἀπόφασις.
 Delibero, ἐλεύθερος, ἐλαφρὸς, ταχύς.
 Delicatamente, ἀπαλῶς, τρυφερῶς,
 ἀθρῶς· λεπτῶς, κομψῶς.
 Delicatezza, θ. μαλακότης, ἀπαλό-
 της, ἀβρότης, τρυφερότης· ἀβρο-
 προσύνη· ἀσθένεια, ἀδυναμία· τρυ-
 φηλότης, εὐπείθεια, ἡδυπάθεια, μαλ-
 θακότης· λεπτότης, φιλοκαλία.
 Delicato, ἐπίθ. ἀβρός, τρυφερός, ἀ-
 παλός, μαλακός· ἡδύς, ἐξαιρετός·
 τερπνός, χαρίεις, ἀρμονικός, γλυ-
 κός· καθάριος· τρυφερός· θαθενής,
 κομψός, λεπτοφυής· τεχνικός, ἐν-
 τεχνός· φιλόκαλος, κομψός, εὐγε-
 νής· ἀβρόφρων· τρυφηλός, φιλήδο-
 νος, πολυτελής· μεγαλοπρεπής.
 Delicatura, πολυτελεῖα, μεγαλοπρέ-
 πεια, κόσμος· περιεργία.
 Delicazione, θ. ἔκστασις.
 Delimare, ἐν. ρινίζω· διαδιβρώσκω.
 Delineamento, ἄρ. σχεδίασμα, σκι-
 αγραφία· ἢ πλ. χαρακτήρ.
 Delineare, ἐν. σκιαγραφῶ.
 Delineatore, ἐν. σκιαγράφος.

Delineatura, θ. ἰχνογράφημα.
 Delineazione, σχεδίασμα.
 Delinquento, παραβήτης.
 Delinquenzi, θ. παρανομία.
 Delinquere, οὐδ. ἀμαρτάνω.
 Deliquescente, τηκτός.
 Deliquescenza, θ. τὸ τηκτόν.
 Deliquio, ἄρ. λειποθυμία.
 Deliramento, ἄρ. λήρος, φλυαρία.
 Delirante, παράληρος, παράφρων.
 Delirare, οὐδ. παραληρῶ.
 Delirio, ἄρ. παραπροσύνη.
 Deliro, παράληρος, παράφρων.
 Delito, ταῦτ' ἄμ·
 Delitto, ἄρ. ἐγκλημα· ἀμάρτημα.
 Delizia, θ. ἀβρότης, τρυφή, ἡδονή,
 ἡδυπάθεια· πλ. τρυφαί, ἡδοναί· εὐ-
 πάθειαι, τρυφολότης.
 Delizioso, ἐπίθ. ἡδονικός.
 Deliziare, ἐν. καθιστῶ τερπνόν· ἢ
 αὐτπ. ἡδυπαθῶ, τρυφῶ.
 Deliziosamente, τερπνῶς.
 Delizioso, ἡδονικός, τερπνός· ἀβρό-
 τος, τρυφηλός, μαλθακός.
 Dell' τῶν ἢ τῆς.
 Della, ἴδε Dell' καὶ Del.
 Delle, τῶν.
 Delli, τῶν.
 Dello, ἴδε Dell' καὶ Del.
 Delta, ἄρ. καὶ θ. δέλτα.
 Deltoide, δελτοειδής.
 Deltoideo, ἐπίθ. δελτοειδής.
 Delubro, πρ. ἱερὸν, ναός, ἡρῶν.
 Deludero, ἐν. ἐμπαιζῶ, ἀπατῶ.
 Deluditore, trice, ἀπατεῶν.
 Delusione, θ. ἀπάτη.
 Delusorio, ἐμπαικτικός.
 Delustrare, ἐν. θαμπώνω.
 Delustrazione, θ. ἀμαύρωσις.
 Demagogo, δημαγωγός.
 Demandare, ἐν. ἐπιτρέπω.
 Demarcazione, θ. ὁριοθεσία.
 Demarchia, θ. ἀρχλ. δημαρχία.
 Demarso, ἄρ. ἀρχλ. δήμαρχος.
 Dementare, ἐν. μαραινῶ.
 Demento, ἐπίθ. παράφρων.
 Demenza, θ. παρα(ἐκ)προσύνη.
 Demergere, ἐν. καταβυθίζω.
 Demeritolo, ἴ. ἀνάξιος.

Demerito, ἄρ. πτατομα, σφάλμα· τιμ-
 ωρία.
 Demersione, θ. κατάδυσις.
 Democratico, ἴ. δημοκρατικός.
 Demurgo, ἄρ. δημιουργός.
 Demo, ἄρ. δῆμος.
 Democraticamente, δημοκρατικῶς.
 Democratico, ἐπίθ. δημοκρατικός.
 Democrazia, θ. δημοκρατία.
 Demogeronti, ἄρ. πλ. δημογέροντες.
 Demolire, ἐν. καθαίρω, καταδακίζω.
 Demolizione, θ. καθαίρεισις.
 Demoniaco, ἄρ. δαιμονιακός.
 Demoniacco, ἄρ. δαιμόνιον.
 Demonio, ἄρ. δαιμόνων, διχόβολος.
 Democrazia, θ. δαιμονοκρατία.
 Demografica, θ. δαιμονογραφία.
 Demonolatra, ἄρ. καὶ θ. δαιμονολάτ-
 ρης.
 Demonolatria, θ. δαιμονολατρεία.
 Demologia, θ. δαιμονολογία.
 Demologo, ἄρ. δαιμονολόγος.
 Demonomachia, θ. δαιμονομαχία.
 Demomania, θ. δαιμονομανία.
 Demomanzia, θ. δαιμονομαντεία.
 Demonotiti, ἄρ. πλ. δαιμονοῦνται.
 Demostenico, δημοσθενικός.
 Demulcente, πρᾶυτικός.
 Denaroso, ἐπίθ. πολυροθήματος.
 Dendrofora, θ. δενδροφόρος γῆ.
 Dendrografia, θ. δενδρογραφία.
 Dendroide, ἐπίθ. δενδροειδής.
 Dendrolibano, ἄρ. δενδρολίβανος.
 Dendrologia, θ. δενδρολογία.
 Dendrometro, ἄρ. δενδρομετρον.
 Dendromorfo, δενδρομορφος.
 Denegare ἐν. (ἀπ-)ἐξ)ἄνασθαι.
 Denegazione, θ. νμ. ἀπαρνήσις.
 Denigrare, ἐν. διαβάλλω.
 Denigrare, θ. δυσφημία.
 Denominare, ἐν. (κατ)ἄνομάζω· ἢ
 αὐτ. καλεῖμαι.
 Denominativo, ὀνομαστικός.
 Denominatore, παρανομαστής.
 Denominazione, θ. ὀνομασία.
 Denotare, ἐν. σημαίνω, σημειῶ, δηλοῶ·
 χαρακτηρίζω, περιγράφω.
 Denotativo, χαρακτηριστικός.
 Denotazione, θ. φανέρωσις.

Densare, ἐν. πυκνῶ.
 Densazione, θ. πύκνωσις.
 Densità, θ. πυκνότης.
 Densò, ἀρ. πυκνότης· ἐπίθ. πυκνός.
 Dentagra, θ. χειρ. δδοντάγρα.
 Dentale, ἀρ. ἡ ὄντις.
 Dentame, ἀρ. εἰρήδης δδόντων.
 Dentare, οὐδ. δδοντοφυῶ.
 Dentario, ἐπίθ. τοῦ δδόντος.
 Dentata, θ. δῆξις, δῆγμα.
 Dentato, ἐπίθ. δδοντωτός.
 Dentalura, θ. εἰρήδης δδόντων.
 Dento, ἀρ. δδού· δύναμις, ἐξουσία, ἰσχύς· φθόνος, καταδύωξις.
 Denteccchiare, ἐν. μασσῶ.
 Dentellato, ἐπίθ. δδοντωτός.
 Dentelliera, ἀρ. δδοντογλυφίς.
 Denticolo, ἀρ. δδοντάγρα.
 Dentiforme, ἐπίθ. δδοντοειδής.
 Dentiforcio, ἀρ. δδοντάγρα.
 Dentino, ἀρ. δδόντιον.
 Dentista, ἀρ. δδοντολάτρος.
 Dentizione, θ. δδοντοφυία.
 Dentro, ἐπίρ. καὶ πρόθ. ἔσω, ἔνδον, ἐντός· ἐν περί, περίπου· ἢ οὐς, ἀρ. τὸ ἐντός, τὸ ἔνδον, τὸ ἔσω, τὰ ἐντός, τὸ ἔσωθεν μέρος, τὸ ἔσωτερικόν.
 Denudare, ἴδε Dinudare, ἀπογυμνῶ φανερῶ.
 Denudazione, θ. (ἀπο)γύμνασις.
 Deodato, ἰ. θεόδοτος, θεόδοτος.
 Deonestare, ρ. ἐν. ἀτιμάζω· διασύρω, δυσφημῶ.
 Deortare, ρ. ἐν. ἀποτρέπω.
 Deortatorio, ἐπίθ. ἀποτρακτικός.
 Deortazione, θ. ἀποτροπή.
 Deostriente, ἐκκαθαρκτικός.
 Deostruere, ἐν. ἐκφράσω.
 Deouperare, ἐν. (ἀπο)γυμνῶ.
 Dipendenza, θ. πελαγία.
 Diperdimento, ἀρ. ἀπώλεια.
 Diperira, οὐδ. χειροτερεύω.
 Depilazione, θ. ἰατρ. τριχορροία.
 Deplezione, θ. ἰατρ. κένωσις.
 Depiorabile, ἀξιολόγητος.
 Depiorabilmente, ἐπίρ. ἐλεεινός.
 Depiorare, κλάω, οἰκτιρίζω.
 Depioratore, δδυρόμενος.

Deplorazione, θ. κλαυθμός.
 Deponento, ἐπίρ. ἀποθετικός.
 Deponimento, ἀρ. καθάρσεις.
 Depopolazione, θ. ἐρήμωσις.
 Depopulatore, ἀρ. ἐρημωτής.
 Deporra, ἐν. ἀπο(κατα)τίθημι, ἀπο(ἰκ)δύομαι· παραιτοῦμαι.
 Deportazione, θ. περιορισμός.
 Depositare, πιστεύω τί τινι.
 Depositario, οὐς. ἀρ. θησαυροφύλαξ, ταμίης.
 Depositaria, θ. ταμίον.
 Deposito, ἀρ. παρακαταθήκη· μνημεῖον, μνήμα, τάφος, λάρναξ· ὑπόστασις, ὑποστήθιμη, ἀπόστημα.
 Deposizione, θ. παρακαταθήκη· κατήσεις, μαρτυρία· καθάρσεις· ὑποστήθιμη· κατάδρασις.
 Depravare, ἐν. διαφθείρω.
 Depravato, διεφθαρμένος.
 Depravatore, trice, διαφθορεύς.
 Depravazione, διαφθορά.
 Deprecabile, ἱκετικός.
 Deprecatilmente, ἱκετευτικῶς.
 Deprecativo, παρακλητικός.
 Deprecazione, θ. δέησις, ἱκεσία, παρακλήσις· ἀρά, εὐχή ἢ κατάρα.
 Depredamento, ἀρ. λεηλασία.
 Depredare, ἐν. λεηλατῶ, διαρπάζω, ἐρημῶ· ἴδε Carpire.
 Depredatore, trice, λεηλάτης.
 Depressamente, ἐπίρ. ταπεινῶς.
 Depressione, θ. ταπεινωσις.
 Depresso, ταπεινός, ἀσημος.
 Depressore, δδοντάγρα.
 Deprimere, ἐν. καταδύρνω· ταπεινῶ, καταπίζω· ἢ οὐδ. καταβαίνω.
 Profundis, ἀρ. (τὸ ἐκ βαθύων), ἐπιτάφιος ψαλμός.
 Depuramento, ἀρ. καθάρσις.
 Depurare, ἐν. καθαιρῶ, καθαρίζω.
 Depurativo, ἐπίθ. καθαρτικός· οὐς. καθάριον, καθαρτικόν.
 Depuratore, trice, καθαρτής.
 Depuratorio, δεξαμενὴ ἢ ἐπίθ. καθαρτικός.
 Depurazione, θ. καθάρσις.
 Deputare, ἐν. διορίζω· ἐκλέγω, (προεδι)δρίζω, τάττω· καταδικάζω.

Deputato, ἀρ. πρόσβος, ἀπεσταλμένος, ἐπιτροπός, πληρεξούσιος· βουλευτής.
 Deputazione, θ. πρεσβεία, πρόσβος, ἐπιτροπή· ἀντικατάστασις.
 Derilitto, ἐπίθ. ἐγκαταλειμμένος.
 Derelizione, θ. ἐγκατάλειψις.
 Deretamentano, ὄπισθεν.
 Deretano, τελευταίος· ἢ οὐς. πρωκτός, πυγὴ, ἀφιδρών, τα ὄπισθα.
 Deridero, ἐν. (περι)παίζω.
 Deriditore, trice, σκώπτης, χλευαστής, περιγλαστής.
 Derisibile, καταγέλαστος.
 Derisione, κατ' ἐγέλω.
 Derisivamente, ἐπ. καταγελαστικῶς, ἐμπαικτικῶς.
 Derisivo, ἐμπαικτικός.
 Derisorio, ἐπίθ. καταγελαστικός.
 Deriva, θ. ντ. ἐκκλησις διέπλου.
 Derivante, παράγωγος.
 Derivare, οὐδ. καὶ αὐτπ. παρατρέπεται, παρεκτρέπεται· ἀπορραία, πηγάζω, ῥεῖ· ἐν. (παρ-, ἀπ-, δι-)δρατεύω· ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. κρέμαμαι, ἐξαρτῶμαι· ἢ ἐν. μεταδίδωμι, μεταδιδάσκω· (παρα)ἐκτρέπω, παρεχέτω ἀποτρέπω, ἀποκλίνω. οὐδ. ντ. ἐκτρέπεται, ἐκκλίνω, ἀπομακρύνεται.
 Derivativamento, ἐπίρ. παραγωγίως.
 Derivativo, παράγωγος.
 Derivato, παράγωγος· ἢ οὐς. πλ. παράγωγοι λέξεις.
 Derivazione, θ. παράχρησις, ἀρχή, πηγὴ· παραγωγὴ, ἔτυμολογία.
 Dermide, ἀρ. καὶ θ. δέριμα, δερμίς.
 Dermografia, θ. δερματογραφία.
 Dermologia, θ. δερματολογία.
 Dermotomia, θ. δερματοτομή.
 Derno (issara la bandiera in) ὁψῶ τὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ ἰστοῦ συνεπιγυμνῆν εἰς σημεῖον δυστυχίματος.
 Derogabile, ἐπίθ. ἀκυρώσιμος.
 Derogare, οὐδ. — a una legge, ἀφαιρῶ τι τοῦ νόμου· ἀφαιρῶ τί τινος· ἀκρίπτω, ἐξουτελιζομαι.
 Derogazione, θ. ἀκύρωσις.

Derrata, θ. τὰ ἐδάδιμα, τὴ τροφήμα πρόσβος, ἐισόδημα· ὠφέλεια, συμφέρον, πλεονέκτημα.
 Deriggio, ἀρ. ταῦτ τῶ.
 Deriva, ἀρ. διαρροή.
 Desalare, ἐν. ξαλμυρίζω.
 Descensione, ἴδε Discensione· κατήσεις, χαμήλωσις, χαμήλωμα.
 Discheria, θ. κρεωπολετόν, μπάγκος.
 Deschettaccio, ἀρ. κακὸν θρανίον.
 Deschetto, τραπέζιον, διαφρόν.
 Desco, ἀρ. τράπεζα· κρεωκόπος τρίπεζα· (καθ' ἕνα) σκόλυθος, εἴφρος.
 Descrittibile, περιγραφτός.
 Descrittivamente, περιγραφτικῶς.
 Descrittivo, περιγραφτικός.
 Descrittore, trice, ὁ διαγράφων.
 Descrivere, ἐν. ἐξιστορῶ.
 Descrizione, θ. ἐξιστορήσις.
 Desercativo, ἐπίθ. ἀποζηραντικός.
 Deserere, οὐδ. ἀπο(ἐγκατα)λείπω.
 Deserzione, θ. λιποταξία.
 Desiccare, ἐν. ἀπξηραίνω.
 Desiderabile, ἐπίθ. ἐπιθυμητός.
 Desiderabilmente, ποθεινῶς.
 Desiderare, ἐν. (ἐπι)ποθῶ, ἐπιθυμῶ· δεῖ, πρέπει.
 Desiderativamente, ἐπιθυμητικῶς.
 Desiderato, ἐπιθυμητός.
 Desideratore, ἐπιθυμητής.
 Desiderazione, πόθος, ἐπιθυμία.
 Desideravole, εὐκτός, ποθητός.
 Desiderio, ἀρ. πόθος, ἐπιθυμία, ἐφεις· τὸ πόθημα, ὁ ποθητός, ἡ ποθητή.
 Desiderosamente, ἐπ. ἐπιθυμητικῶς.
 Desideroso, ἐπιθυμητός.
 Desidia, θ. ἀργία, ρηθυμία.
 Designamento, διαγραφή.
 Designare, ἐν. περι(δια)γράφω, ἀποδείκνυμι, ἐκλέγω, ἀναγορεύω, διορίζω.
 Designatore, ἀρ. διαθέτης κηδείας· ἀγωνοθέτης βραβευτής.
 Designazione, θ. διαγραφή.
 Desinare, οὐδ. καὶ ἐν. ἀριστῶ, ἢ γευματίζω· ἢ οὐς. ἀριστον, γεῦμα.
 Desinatore, trice, ὁ ἀριστῶν.
 Desinente, ἐπίθ. καταλήγων.

Desinenza, θ. τέλος, κατάληψις.
 Desio, ἴδε Desiderio, τέρψις.
 Desioso, ἴδε Desideroso· οὐδ. πένος, πόσθη, ἀνδρικὸν αἰδοῦτον.
 Desipiente, ἐπίθ. ἀηδής, μωρός.
 Desire, ἴδε Desiderio· τὸ πόθημα.
 Desisteme, θ. παύσις.
 Desistere, οὐδ. λήγω· τελευτῶ.
 Desman, ἀρ. μοσχοπόντικον.
 Desmologia, θ. συνεισεμολογία.
 Desmotomia, θ. συνδεσμοτομή.
 Desolabile, ἐπίθ. ἐρημώσιμος.
 Desolare, ἐν. ἐρημῶ· ἀφανίζω.
 Desolato, ἐρημός· περιλυτός.
 Desolatore, τρις, ἐρημωτής.
 Desolatorio, ἐπίθ. ἐρημικός.
 Desolazione, θ. ἐρήμωσις, πέρθησις, λεηλασία, καταστροφή.
 Desortazione, θ. ἀποτροπή.
 Desossidazione, θ. ἀφοξειδωσις.
 Despetto, ἴδε Dispetto· ἐκφραλισμός· ἢ ἐπίρ. ἐκπεραλισμένος.
 Despoto, ἀρ. δεσπότης, ἡγεμῶν.
 Despumazione, θ. ἐξέφρισις.
 Dessicato, ἐπίθ. ἀποξηρανθείς.
 Dessa, ἀντων. ο. τοῦ
 Desso, ἀντων. ο. αὐτὸς ἐκεῖνος.
 Destamento, (ἐπ-δι) ἔγερσις.
 Destaro, ἐν. (ἐπ-ἐξ-, ἐν-δι) γείρω, ἀφ(ἐξ-δι)μπνίζω, ἐξμπνῶ· ἀναλαμ-βάνω· παρορμῶ, ἐξέπτω, ἐκκαίω, φλέγω, προτρέπω· συγκινῶ· μαλακῶ, ἀπαλύνω· ἢ οὐε. ἔγερσις.
 Destalojo, ἀρ. ἐμπνηθίων.
 Destatore, τρις, ὁ ἐξέγειρων.
 Desteriali, θ. (ἐπι)δεξιότης.
 Destinare, ἐν. καθίστημι, ἐκλέγω, προσδιορίζω· ἢ αὐτπ. ἀποφασίζω.
 Destinazione, θ. (προ)αίρεσις, διρι-σμός, προσδιορισμός, προσρισμός.
 Destino, ἀρ. μοῖρα, εἰμαρμένη, τὸ παρωμένον.
 Destituire, ἐν. στέρῶ· ἀφαιρῶ.
 Destito(i)to, ἐρημός· ἐστερημένος.
 Destituzione, θ. στέρησις, ἀφαίρεσις, ἀποκοπή, παύσις.
 Desto, ἐρηγορός, ἐξμπνος, (ἐ)ξμπνη-τός· δέξ· δραστήσιος.
 Destra, θ. ἡ δεξιὰ (χεῖρ).

Destramento, ἐπιδεξίως.
 Destreggiare, οὐδ. συνειδῶς φέρομαι.
 Destrezza, θ. ἐπιτηδεύσις.
 Destriera, ντ. κέλως.
 Destriero, ἀρ. κέλως (ἵππος)· κέλως· ὄνος.
 Destro, ἀρ. εὐκαιρία, ἀρμοδιότης, περιστάσις· ἀπόπατος, ἀναγκαῖον· ἢ ἐπίθ. δεξιός, ἐπιδέξιος, ἀγγλίου· αἴθεος· ἀγαθός, καλός· πρόσφορος, ἀρμοδιός· εὐθύς, ὀρθός· εὐχολός· ἢ ἐπίρ. ἐπιτηδεύω.
 Destrocherio, ἀρ. ἀρχλ. φέλλιον.
 Destroso, ἐπίρ. ἐπί (εἰς) δεξιῶ.
 Desudare, οὐδ. ἀποστᾶζω.
 Desumere, ἐν. λαμβάνω· ἐκβάλλω· συν(ἐξ)άγω.
 Desvalente, ἴδε Disvalente.
 Desviare, ἐν. ἴδε Divviare.
 Detenera, ἐν. κατ(ἐν)έχω, κωλύω, κατακρατῶ.
 Detenitore, τρις, ὁ κατέχων.
 Detento, (κατα)ληφθείς.
 Detentore, ἀρ. ὁ κατέχων.
 Detenuto, ἀρ. δεσμώντης, δέσμιος.
 Detenzione, θ. εἰρημός, κλέψις· κατακρατήσις.
 Detergente, καθαρτικός.
 Detergere, ἐν. καθαρίζω.
 Deterioramento, ἀρ. χειροτέρευσις.
 Deteriorare, ἐν. ἐπὶ τὸ χειρὸν με-ταποιῶ, νοθεύω, φθείρω, χειροτε-ρεύω· ἢ οὐδ. ἐπὶ τὸ χειρὸν τρέπομαι.
 Determinare, ἐν. (δι-, περι)ὀρίζω, κε-ρατῶ· τελειῶ· ὀρίζω, κρίνω· εἰδο-ποιῶ, ἀποφασίζω· βιάζω.
 Determinatamente, ἀκριβῶς, ὀρισμέ-νως, ρητῶς, ὀριστικῶς, σαφῶς.
 Determinativo, ἀρ. ἀφορμῆ, αἰτία· προτροπή· ἢ ὀριστικός.
 Determinatore, τρις, ὁ ὀρίζων κτλ.
 Determinazione, θ. κρίσις, ἀπόφα-σις· βουλῆ, σκέψις, σκοπός, εἰδοποι-ησις, ἀκρίβεια.
 Deterrimo, ἔ. φαυλότατος.
 Detersivo, ἔ. καθαρτικός.
 Detestabile, ἀποτρόπαιος.
 Detestabilmente, ἴπ. βδελυρῶς.
 Detestare, ἐν. κατηγορῶ.

Detestatore, τρις, ὁ βδελυρόμενος.
 Detestazione, θ. βδελυγμὸς.
 Detonazione, θ. χημ. ἐκθρόντησις.
 Detorre, ἐν. ἀφαιρῶ ἀποσπῶ, ἐκ-βάλλω· δυσσημῶ, διασύρω.
 Detrattare, ἐν. ἀποθεῖμαι.
 Detrattore, ὁ ἀφαιρῶν.
 Detrattorio, ἀφαιρετικός.
 Detrattura, θ. ταῦτ' εἶπ.
 Detrazione, θ. ἀφαιρέσις· κακολογία.
 Detrimento, ἀρ. βλάβη, ζημία.
 Detrimentosio, βλαβερός.
 Detroncare, ἐν. ἀποκόπτω, κολοῦ.
 Detronizzare, ἐν. καθαιρῶ.
 Detrudere, κατακρημνίζω.
 Detrusione, θ. κατακρημνισις.
 Delta, θ. τὸ δριμύμενον, δριμύλημ, δριμύ, χείρ· δάνειον, πιστωσις· καλὴ τύχη ρήγμα, λέξις, λόγος· γνώμη, ἴδεα, φρόνημα.
 Deltagliare, ἐν. ἀκριβολογεῖμαι.
 Deltagliamento, λεπτομαρῶς.
 Deltaglio, ἀρ. λεπτομέρεια.
 Deltame, ἀρ. ὑπαγόρευσις, ἐμπνευ-σις, αἰσθημα, βουλῆ, ἐν(δια)νόημα, ἔννοια, (δια)λογισμός, σκοπός, γνώ-μη, κρίσις· ἐντύπωσις· παρόρμησις, προτροπή.
 Deltamento. οὐε. ἀρ. ὑπαγόρευσις· λέξις, φράσις.
 Deltare, ἐν. ὑπαγορεύω διδάσκω· ὁ-ποδᾶλλω· λέγω· συντίθημι, συγ-γράφω· οὐε. ἴδε.
 Deltato, ἀρ. ἡ λέξις, ἡ φράσις, γρα-φῆ· ποίημα. (συγ)γραφῆ, σύνταξις, ποίησις· ρῆμα, λόγος· ρητόν, ρῆ-σις, λόγιον.
 Deltatore, ἀρ. ὁ ὑπαγορεύων· συγ-γραφεὺς· διδασκαλός· γραμματεὺς· δικτάτωρ.
 Deltatura, θ. ὑπαγόρευσις· ἡ λέξις, ἡ φράσις· δικτατορία, δικτατορία.
 Delta, ἀρ. ρῆμα, λέξις, λόγος· ρῆ-σις, ρητόν, ἀπόφραγμα· σκῆμμα, χαρηντισμός, ἀστείότης· πλ. λόγοι, ποιήματα, στίχοι, συγγράμματα· γνώμη, ἴδεα, φρόνημα, κρίσις· (προ)-εἰρημῶς (ἐπι)καλοῦμενος· οὐτος.
 Delta fatto, (παρ)εἰδύς.

Detumescenza, θ. λατρ. ἀποθῆσις.
 Deturpare, ἐν. αἰσθύνω, μολύνω, μαιίνω· ἀσχημίζω, φθείρω, νοθεύω.
 Deturpare, ἀσχημίζων.
 Deturpazione, θ. μίανσις, μολυσμός.
 Deuteria, θ. χεῖρ. τὰ δευτερετα, τὰ δεύτερα, τὰ λογετα.
 Deuteronomio, ἀρ. ἑκκλ. δευτερονό-μιον.
 Deuteropatia, θ. λατρ. δευτεροπά-θεια.
 Deuteropatico, ἔ. λατρ. δευτεροπαθής.
 Deutro, δις, διττός, ἡ δεύτερος.
 Deutrocloruro (di mercurio), ὑπερ-χλωριούχος ὑδράργυρος, σουλουμάς.
 Deutrotartrato (di polassio), δι-τροτυρική πτότασσα.
 Devastare, ἐν. δηῶ, ἐρημῶ.
 Devastatore, τρις, πορθητής.
 Devastazione, θ. (ἐκ)πόρθησις.
 Divenire, οὐδ. ἀφικνοῦμαι.
 Deviamento, ἀρ. (παρ)έκτροπή, πα-ρατροπή· περισπασμός.
 Deviare, ἐν. (παρ)έκτρέπω, παρα-τρέπω· ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐκκλίνω, παρατρέπομαι· παρατρέπομαι.
 Devianzione, θ. παρατροπή, (παρ)-έκτροπή.
 Devolutive, ἐπίθ. νμ. μετα(δια)βίβα-στικός· παραχωρητικός.
 Devoluto, νμ. περιεληλυθός.
 Devoluzione, νμ. μεταστροφή, με-ταφορά, μεταβίβασις, περιβουσις.
 Devolvere, ἐν. μεταστρέφω, μετα-φέρω, μεταβιβάζω, παραχωρῶ· με-ταβιβάζομαι· ἀνατίπτω· νμ. περι-εμι, περιέρομαι· ἐρεσιβάλλομαι.
 Devorare, ἴδε Divorare.
 Devotamento, ἴδε Divotamento.
 Devota, ἔ. εὐσεβής, ὅσος· καθιρω-μένος, ἀφωσιωμένος· προσηλωμένος· ἔτοιμος· οἰκτός, σχετικῶς, εἰς· εἰμαρμένος, εἰμαρτός· ἱερός, ἁγίος.
 Devotioso, ἀρσῆσις, εὐσεβεία· ὁ-πόκλις, σέβας, σεβασμός· τὸ ὑπή-κοον, ὑπακοή, εὐπειθεία, ὑποταγή, ἀφωσιώσις· ἐλεημοσύνη· ἀρσῆσις· καθιρώσις. καθαρτισμός.
 Di, προθ. σημειῶν τῆς γενικῆς· εἰς,

έν, πλησίον παρά, πλησίον κατά, ἐναντίον· ἐκ, ἀπό, ὅπου· περί· περίπου, διά, ἔνεκα· διά μέσου, ἐκ· ὡς πρός· ἐπί, ἐπάνω· μεταξύ· εἰ καί, ἄν καίτοι, καίπερ· ὅτε, νά· περίπου, σχεδόν· εἰ, ἄν, ἴάν.

Di, ἄρ. ἡμέρα· χρόνος ζωῆ, βίος.

Dia, ταῦτό τῷ Di, ἴδε Dia.

Diabete, θ. ἰατρ. διαβήτης.

Diabetica, ταῦτό τῷ Diabete.

Diabetico, ἰατρ. ὁ πύσων διαβήτην, διαβητικός.

Diabolicamente, ἐκ. μοχθηρῶς.

Diabolico, ἰ. διαβολικός.

Diabolo, ἴδε Diavolo.

Diabrosi, θ. ἰατρ. διάβρωσις.

Diabrotico, ἐπιθ. διαβρωτικός.

Diacalasi, χειρ. διαχάλασις.

Diacanato, ἴδε Diaconato.

Diacnensa, ἴδε Diaconessa.

Diacano, ἴδε Diacono· Diaconato.

Diacatolico, -no, ἄρ. ἐκλειμμα.

Diacausia, θ. ἰατρ. διάκασσις.

Diacausistica, ἴδε Diaoustica.

Diacoustico, ἐπιθ. ἰατρ. διακουστικός.

Diacolaja, θ. ἀποθήκη πάγου.

Diacciaio, ἄρ. ὁ πωλῶν παγωτά.

Diacciaio, ἴδε Ghiaccio· ἐκκατασκευάζω παγωτά.

Diacciato, ἄρ. παγωτόν.

Diacciaio, ὁ κατασκευάζων τὰ παγωτά.

Diaccoido, ἐπιθ. καταφυγμένος.

Diaccio, ἴδε Chiaccio.

Diacci(u)olo, ἄρ. πάχος κρεμῆμονος· εἶδος κοκκυμηλάς· εἶδος ἡλων· ἢ ἐπιθ. συντριβόμενος· πεπηγώς, κερυσταλλωμένος.

Diacenisimo, ἄρ. ἐκκλ. διακαινισμός.

Diacenismo, ἄρ. διακαινισμός.

Diacentro, ἄρ. ἄστρ. διάκεντρον.

Diacera, ἴδε Giacera.

Diacidonio, ἄρ. κудωνάτον.

Diacila, ἄρ. ἔθλον ἢ θρανιον ἀκίνητον.

Diacin(e), ὡ διαβόλι.

Diacinio, ἄρ. δάκνινθος.

Diacitura, ἴδε Giacitura.

Diaconato, ἄρ. ἐκκλ. διακονία.

Diaconessa, θ. ἡ διάκονος.

Diaconia, θ. ἐκκλ. διακονία.

Diaconico, ἱεροφυλάκιον· ἢ ἐπιθ. διακονικός.

Diacono, ἴδε Diaconato· διάκονος.

Diacope, θ. ἀποκοπή· διακοπή· ἐντομή.

Diacoprogia, θ. ἰατρικὴ σκευασία.

Diacoresi, θ. ἰατρ. διαχώρησις.

Dicorisi, θ. χειρ. διαχωρισμός.

Diacraniano (mandibola), ἡ κίττω γνάθος.

Diacranico, ἴδε Diacraniano.

Dicritica, θ. ἡ διακριτικὴ (δύναμις).

Diacrodo, ἄρ. ἴδε Diacrocia.

Diacustica, θ. φυσ. διακουστική.

Diadelfia, θ. βτ. θυαδελφία.

Diadelfo, ἐπιθ. βοτ. θυάδελφος.

Diadema, ἄρ. καὶ θ. διάδημα, στέμμα, στέφανος.

Diadessia, θ. ἰατρ. διάδεξις.

Diafanità, ἴδε Diafanità.

Diafanità, θ. φυσ. διαφάνεια.

Diafano, διαφανής. ἢ οὖς. διαφάνεια.

Diafanometro, ἄρ. φυσ. διαφανειόμετρον.

Diafinico(n)no, ἴδε Diafenico.

Diafisi, θ. ἀνατ. διάφυσις.

Diaflagma(te), ἴδε Diaflagma.

Diafonia, θ. διαφωνία· διεφωνία.

Diafonica, ἴδε Diaoustica.

Diafona, σχῆμα τὸ διέφρον, διαφορά.

Diafordesi, θ. ἰατρ. διαφόρησις.

Diaforetico, ἐπιθ. φρμ. διαφορητικός.

Diafragma, ἄρ. διάφραγμα.

Diaframma, ἴδε Diafragma.

Diaframmatico, τοῦ διαφράγματος.

Diaframmatico, θ. διαφραγματικός.

Diaframmatocele, διαφραγματοκήλη.

Diaframmite, ἴδε Diaframmatide.

Diaffora, θ. διαφορά (τοῦ ἐμβρύου).

Diafforico, ἐπιθ. (δια)υθροικός.

Diaglifi, ἄρ. τορεύματα, διάγλυφα.

Diaglifia, θ. τορευτικὴ, γλυπτικὴ.

Diagnosi, θ. ἰατρ. διάγνωσις.

Diagnostico, ἐπιθ. ἰατρ. διαγνωστικός.

Diagonale, διαγώνιος (γραμματῆ).

Diagonalmente, ἐπίρ. διαγώνως.

Diagrafica, θ. μθμ. διαγραφική.

Diagramma, ἄρ. διάγραμμα.

Dialago, ἴδε Dialogo.

Diale, ἐπιθ. Δίος, θεός.

Dialairia, θ. διαλείπων πυρετός.

Dialersia, θ. χειρ. διέλειψις.

Dialettica, θ. διαλεκτική.

Dialetticamente, ἐπίρ. διαλεκτικῶς.

Dialettico, ἐπιθ. διαλεκτικός.

Dialetto, ἄρ. διάλεκτος.

Dialie, τὰ Δίω, τὰ Διάλια.

Dialima, θ. φιλ. διέλιμμα.

Dialio, ἄρ. ἡλιωτρόπιον· διέλιον.

Dialisi, θ. διέλυσις· λύσις.

Dialitici, ἐπιθ. διαλυτικοί (νόσοι).

Diallago, θ. διαλλαγή.

Diallaggio, ἄρ. διαλλαγή.

Dialoghetto, ἄρ. μικρὸς διάλογος.

Dialogico, ἐπιθ. διαλογικός.

Dialogismo, ἡ γρήσις τοῦ διαλόγου, διαλογισμός.

Dialogista, ἄρ. καὶ θ. συγγραφεὺς διαλόγων, διαλογιστής.

Dialogistico, ἐπιθ. διαλογικός.

Dialogizzante, ἐπιθ. διαλεγόμενος.

Dialogizzare, οὖδ. διαλογίζομαι.

Dialogo, ἄρ. διάλογος· σύθεσις διφωνος.

Dialtea, θ. ἡ δι' ἀλθαίας ἀλοιφή.

Diamantaccio, περιφρ. τοῦ Diamante.

Diamantajo, ἄρ. ἀδάμαντουργός.

Diamante, ἄρ. ἀδάμας· σκληρότης.

Diamantino, μικρὸς ἀδάμας· ἀδάμαντινος.

Diamarinata, θ. τὸ διὰ κερασίων.

Diambo, ἄρ. διαμβος.

Diametrato, διαμετρικός.

Diametralmente, κατὰ διάμετρον.

Diametro, ἄρ. διάμετρος· διαγώνιος.

Diamin(e), ἴδε Diamine.

Diamitro, ἴδε Diametro.

Diamosco, ἄρ. ἴδε Diamuseo.

Diamotosi, θ. χειρ. διαμότωσις.

Diana, θ. ζωσφόρος, ἴδος, φασφόρος, αὐγερνός· τὸ ἐωθινόν, τὸ ἑσπερινόν, τυμπανοκρούσις· ἱασκίς· ἀργυρός· ποταμός.

Diandri, ἐπιθ. πλ. διανδρα (ζῆθη).

Diandria, θ. βτ. διανδρία.

Dianzi, ἐπίρ. πρὸ διέγου.

Diaolibanu, ἴδε Dialibano.

Diarasma, ἄρ. φρμ. διάπασμα.

Diarason, ἄρ. καὶ θ. διαπασών.

Diarpedesi, θ. διαπύσσις ἢ διαπήγησις.

Diarpenia, θ. μουσ. διὰ πέντε.

Diarpenio, ἄρ. τὸ ἐκ πέντε ἀρωμάτων.

Diarperide, ἄρ. δακτυλιόσφαιρος χρυσομηλόλοθον.

Diarpiasi, θ. διαπήσις.

Diarpiotico, διαπηυτικός.

Diarplasi, θ. χειρ. διέπλασις.

Diarpnoe, θ. ἰατρ. διαπνοή.

Diarpoico, ταῦτό τῷ Diarpiotico.

Diarpiotico, διαπνευστικός.

Diarponfolige, ἄρ. χημ. ποικύλοξ.

Diarpsalma, ἄρ. ἐκκλ. διάψαλμα.

Diarptosi, θ. μουσ. διέπτωσις.

Diarquia, θ. ἀγγλ. διαρχία.

Diarzio, ἄρ. ἐφημερίς· ἢ ἐπιθ. ἰφῆμερος.

Diarista, συγγραφεὺς ἐφημεριδων.

Diarodon, ἄρ. ἡ διὰ ῥόδων κόνις.

Diartragia, κτάγμα τοῦ κροταρικοῦ ὀστοῦ.

Diarrea, θ. ἰατρ. διάρροια, εὐκοιλίτης.

Diarria, ἴδε Diarrea.

Diarrito, διάρριτος.

Diarroica, διάρροικὴ κατάσταση, διάρροια, εὐκοιλίτης.

Diarroico, ἐπιθ. ἰατρ. διάρροικός.

Diarrodiale, ἐπιθ. διαρροιακός.

Diarrosi, θ. διάρρωσις.

Diascano, ἐπίρ. διάβολοι.

Diaschigni, ἴδε Diascano, Diascine.

Diaschisi, θ. χειρ. διάσχισις.

Diaschisma, θ. μουσ. διάσχισμα.

Diasfage, ἄρ. ἀνατ. διασφίξ.

Diasirno, ἄρ. φτ. διασυρμός.

Diasostica, θ. διασωστικὴ, ἢ ὑγιαίνη.

Diasostico, ἐπιθ. διασωστικός.

Diaspro, ἄρ. ἱασκίς.

Diasstaltico, ἐπιθ. διασταλτικός.

Diasstasi, θ. διάστασις.

Diasstema, ἄρ. μουσ. διάστημα.

Diasstematico, ἐπιθ. διαστηματικός.

Diastilo, επίθ. διάστυλος.
 Diastola, θ. διαστολή.
 Diastoleo, άρ. χειρ. διαστολεύς.
 Diastolico, επίθ. διασταλτικός.
 Diastrema, θ. χειρ. διάστρεμμα.
 Diastrosia, θ. ιατρ. διαστροφή.
 Diastasonare, χωρῶ διὰ τεσσάρων φωνῶν.
 Diatesi, θ. διάθεσις.
 Diatesaron, άρ. μουσ. διὰ τεσσάρων.
 Diatiposi, θ. διατύπωσις.
 Diatre, θ. πλ. άρχτ. τὰ διάθρα.
 Diatono, διάτονον (διατονικόν) μέλος.
 Diatriba, θ. διατρίβη.
 Diatriaria, τριήμερος.
 Dianto, άρ. δάκλιον, δίκυλος.
 Diaulodromo, άρ. διαυλοδρόμος, διαυλοδρόμος.
 Diavle, ἴδε Diavolo.
 Diavlo, ἴδε Diavolo.
 Diavola, θ. διάβολος.
 Diavolaccio, περιφρ. τοῦ Diavolo.
 Diavolggiare, πράττω ὡς ὁ διάβολος, μηχανῶμαι.
 Diavoleria, θ. γοητεία, μαγεία· πανουργία, άγυρτεία.
 Diavoleso, επίθ. διαβολικός.
 Diavolesimo, άρ. ἴδε Diavoleria.
 Diavolessa, θ. διάβολος.
 Diavoleto, άρ. μεγάλη δυσκολία.
 Diavolettino, άρ. ὑποκ. τοῦ.
 Diavolatto, μικρὸς διάβολος, διαβολάκι.
 Diavolico, ἴδε Diabolico.
 Diavolino, ὑποκορ. τοῦ.
 Diavolo, άρ. διάβολος· πονηρός.
 Diavoloso, μεγίθ. τοῦ Diavolo.
 Diavoloni, ἴδε Diavolini.
 Diavoloso, ἴδε Diabolico.
 Diavexxi, άρ. μουσ. διάξυξίς.
 Diazomá, άρ. διάζωμα.
 Diazolero, άρ. άνατ. διαζωστήρ.
 Diarbare, έν. έκριζῶ.
 Diarbicare, έν. έκριζῶ, έκφυτεύω· περιτρώγω· έκδέρω· άφαιρῶ.
 Dibassamento άρ. κατάπτεσις· παρακμή.
 Dibassare, ἴδε Abbassare· έλαττώ, μειῶ· οὐδ. χαμηλώνω· έλαττούμαι.

|| άύτπ. παρακμάζω, έκπίπτω, έξέρπτο.
 Dibastaro, έν. άποσάττω, ξεσαμαρόνω.
 Dibarette, έν. άναδεύω, κυκῶ, τκράττω· κτυπῶ· τύπτω, πλήσσω, δέρω, ξυλοκοπῶ, ξυλίζω· (κατα)τρώχω, κακῶ, βασανίζω, κλονῶ, σείω, σαλεύω· συγκρούω· || οὐδ. και άύτπ. (δι)άγωνίζομαι, (δι)άμιλλῶμαι, διαμάχομαι, έρζω || συζητῶ· || άύτπ. ταρξσομαι, κινούμαι· πάλλεται μοι ἡ καρδία, άγωνίζομαι, κτυπῶ ἡ καρδία· άργίζομαι, παραφέρομαι· || έν. ύφαιρῶ, άφαιρῶ.
 Dibattimento, άρ. σύγκρουσις· τυναγμός, δόνησις, κλόνησις· παλμός καρδίας, καρδιοκτύπι· διαμάχη, άμφισβήτησις, συζήτησις, έρις· νμ. έξέτασις δημοσία και άντιφατική μαρτύρων.
 Dibattitojo, ἴδε Sistro.
 Dibattitura, trice, θ. διαγωνιζόμενος.
 Dibatto, άρ. συζήτησις.
 Dibattuto, περιλυσός· πεφοβημένος.
 Dibonaire, επίθ. φιλόφων, εύμενής.
 Dibonariamento, έπίφρ. φιλοφρόνως.
 Dibonarieta, θ. χρηστότης.
 Diboscamento, άσ. ύλοτομία.
 Diboscare, έν. ύλοκοπῶ, ύλοτομῶ.
 Dibuttare, δονῶ, κλονῶ, σείω, ταράττω.
 Dibrancare, άποχωρίζω (τῆς ποίμνης.)
 Dibrucare, ἴδε Dibruscare.
 Dibrucatura, θ. κλαδεία, κλάδευσις.
 Dibruciare, ἴδε Abbruciarθ.
 Dibruscare, έν. κλωνοκοπῶ, κλωνίζω, κλαδεύω.
 Dibucare, ἴδε Bucara.
 Dibucciare, έν. άποφλοιῶ.
 Dicace οὐ(φιλο)σκώμων.
 Dicabile, θ. σκῶμμα, χλευασμός.
 Dicare, έν. άφαιρῶ, άνατίθηναι.
 Dicasterio, δικαστήριον· δημόσιον δικαστήριον.
 Dicastici, άρ. τὰ δικαστικά, έπίδομα.
 Dicati (avere), νομιζομαι εὐδαίμων.

Dicco, άρ. πρόγραμμα, ἴδε Argine.
 Dico, (άντι si dice) λέγεται ἡ λέγει.
 Dicoenlogia, θ. δικαιολογία.
 Dicoedare, έν. κρῦπτω· έκπίπτω.
 Diceduto, άκηδής, άμελής, άργός.
 Dicefalo, άρ. φυσ. δικέφαλον(τέρας).
 Dicelie, θ. πλ. δαίκελα, έίδωλα.
 Dicelisti, άρ. πλ. δεικελισταί.
 Dicelo, άρ. δικηλον, δεικελον ἢ δικηλον.
 Dicembre, άρ. Δεκέμβριος (μήν).
 Dicenare, ἴδε Declinare.
 Dicerati, άρ. πλ. Δικερα, δικέρατα.
 Dicera, ἴδε Dico· έρουργῶ, λειτουργῶ.
 Diceria, θ. δημηγορία· μωρολογία, φλυαρία· λόγος, άξιόμενον, φήμη.
 Dicovelare, ρ. έν. ξεμαλιζῶ· θορυβῶ, ταράττω, (παρα)ζαλίζω· οὐδ. και άύτπ. συντρίβω τὴν κεφαλὴν μου.
 Diservellato, επίθ. έκ(παρα)φρων, παράφορος, άρητητικός.
 Dissasare, οὐδ. παύομαι, έλαττούμαι.
 Dissavole, πρέπων, εύπρεπής· λεκτός.
 Dissavolezza, θ. τὸ πρέπον, εύπρέπεια· εύσχημοσύνη, κοσμιότης.
 Dissvolmento, πρεπόντως, εὐπρεπῶς.
 Dicheli, άρ. πλ. δίχλη ζῷα.
 Dishiarare, έν. δηλῶ, φανερῶ, (δια)σαφηρίζω, φωτίζω, άναδεκνυμ, άναγορεύω, άνακηρύττω· κατ(έπ)άγγελλω, κηρύττω· κηρῶ, άποφασίζω.
 Dichiaramente, σαφῶς, εύκρινῶς.
 Dichiatativo, έ. σαφηνιστικός, έξηγητικός.
 Dichiarato, επίθ. δῆλος, σαφής.
 Dichiaratore, trice, έξηγητής, έρμηνευτής, σαφηνιστής, δικαστής.
 Dichiaratorio, επίθ. έξηγητικός.
 Dichiarazione, θ. δήλωσις, έξηγησις, διασάφησις· άπόφασις δικαστική· έτυμηγορία τῶν ενόρκων, ένδειξις, κατ(είσ)-άγγελία, μήνυσις έπαγγελία, κήρυξις.
 Dichiarire, έν. φωτίζω, διδάσκω, διασαφῶ, (δια)σαφηνίζω, διαλύω, διευκρινῶ· δηλῶ, φανερῶ, άποκαλύπτω· άποφαινῶ· κηρύττω, δημοσιεύω.

Dichiatore, trice, θ. φωτίζων κτλ.
 Dichinamento, άρ. (έγ)κλισις· καταφύεσις· κατάθεσις· παρακμή.
 Dichinare, οὐδ. (έκ-, άπο)κλίνω, ρέπω, νεύω, τέτραμμαί· προσπιλάζω, προσεγγίζω, πλησιάζω· μετέχω τινός· συγκαταβαίνω, κλίνω· άύτπ. (έγ)κλίνω, ρέπω· ταπεινοῦμαι· έξευτελιζομαι· κίμκτομαι· συγκατατίθεμαι· συγκαταβαίνω.
 Dichinavolo, επίθ. έκκλήνης.
 Dichianovo, δεκαεννέα.
 Dichiamovesimo, δέκατος έννατος.
 Dichiasetto, ταῦτ τῶ·
 Dichiasette, δεκαεπτῶ.
 Dichiasettesimo, δέκατος έβδομος.
 Dichibile, έ. λεκτός.
 Dichifare, τὰς σίγλας (τὰ μονογράμματα, τὰ γραφικά σημεῖα, τὴν τσίφραν) έρμηνεύω· έξηγῶ, έρμηνεύω, διασαφῶ, (δια)σαφηνίζω, διαλύω, διευκρινῶ.
 Dichiferare, trice, έρμηνευτής, έξηγητής (τῶν σιγλῶν, τῶν μονογράμμάτων).
 Dichiferaziuno, έρμηνεία (τῶν σιγλῶν, τῶν μονογράμμάτων).
 Dichimare, ρ. έν. περικόπτω τὴν κορυφήν.
 Dichiosesimo, δέκατος δυδός.
 Dichitto, δεκαοκτώ.
 Dichitora, trice, άφηγητής, θ. διηγούμενος, ρήτωρ, δημηγόρος, έροκῆρυξ· ποιητής, συντάκτης, συγγραφεύς.
 Dichitura, θ. λόγος, δημηγορία· ἢ λέξις, γραφή, φράσις, χαρακτήρ λόγου, ὕφος.
 Dichlostosi, θ. άποστέωσις τῶν μιτροειδῶν δικλίδων τῆς καρδίας.
 Dichoco, επίθ. βτ. δικακος.
 Dichofia, θ. δικοφία, ψαλίδα.
 Dicholon, άρ. δικηλον.
 Dichordo, άρ. μουσ. δίχορδον.
 Dichoro, επίθ. διτρόχαις.
 Dichoro, επίθ. δικορος.
 Dichotomia, θ. άστρ. διχοτομία.
 Dichotomo, διχότομος, δημοσιεύω.
 Dichotto, έξηραθείς· οὐς. ἴδε Decotto.

Dicosione, ἴδε Decosione.
 Dieranio, δικράνιον (τέρας, φυτόν).
 Dicollore, ἴδε Collorare συγκινῶ (μεταπειθῶ καταπειθῶ, ταπεινῶ).
 Dierolo, ἀρ. δικροτος σφυγμός.
 Dierudare, ἐν. ἐκτραχύνω.
 Dieruro, ἀρ. διχοδουρον πετηνόν.
 Dicussare, ἐν. ξηραίνω, μαραίνω.
 Didactico, ἴδε Didattico.
 Didagma, ἀρ. διδαγμα.
 Didascalia, διδασκαλία· διδακτικὸν σύγγραμμα· τὰ διδάκτρα.
 Didascalico, ἐπιθ. διδακτικός.
 Didascalo, ἀρ. ἀρχλ. διδασκαλος.
 Didattico, ἐπιθ. διδακτικός.
 Didemario, ἀρ. ἀρχλ. γόης, μάγος ἀγύρτης, πανουργος.
 Didia (legge), νόμος Διδίου.
 Didasciamanto, ἀρ. διάλυσις, τήξις τοῦ πύου.
 Didasciare, οὐδ. διαλύομαι, τήκομαι, (ἐπὶ πύου).
 Didimi, ἀρ. διδυμοί, ὄρχαι· ἄστρ. Διδυμοί.
 Didimio, ἀρ. βτ. διδύμιον, ὄρχις.
 Didimo, διδυμός· τὰ διδύμια.
 Didroma, ἀρ. τοῦτὸ τῆ·
 Didrammo, ἀρ. διδραχμον.
 Dio, ἀρ. ἡμέρα.
 Diece, ἴδε Dieco· ἄπειροι, μυρίοι.
 Dieci, δέκα· οἱ δεκαδάρχει.
 Diecimila, δεκακισχίλιοι.
 Diecina, θ. δέκας.
 Dietro, ἀρ. διεδρον.
 Diegomatice, ἐπιθ. διηγηματικός.
 Dielia, θ. ἄστρ. διελία.
 Dieresi, θ. διαίρεσις.
 Dieresile, ἀρ. βτ. καρποί.
 Dieratico, ἐπιθ. διαριτικός.
 Diervilla, θ. διερβίλλη, θάμνος.
 Diessare, οὐδ. χωματίζω τὴν κλεῖδα μὲ διέσεις· γράφω τυχαίως τὴν διέσιν.
 Dieis, ἀρ. μουσ. διέσις.
 Diesodo, ἀρ. λατρ. διέθοδος.
 Dieta, θ. διαίτα· ἐγκράτεια.
 Dielamento, ἐπιρ. ταχέως.
 Dietarga, συμποσιάρχης.
 Dietare, ρ. ἐν. διαίτη.

Dieteti, ἀρ. πλ. ἀρχλ. διαίτηται.
 Dietetica, θ. λατρ. διαίτητικῆ.
 Dietetista, ὁ διὰ τῆς διαίτητικῆς θεραπείων λατρός.
 Dietreggiare, ρ. οὐδ. ἀποχωρῶ.
 Diestro, πρόθ. καὶ ἐπίρ. ὁπίσω, κατόπιν· κατὰ· περί· μετά, ὑστερον· οὐς. ἀρ. τὸ ὕπισθεν μέρος.
 Dietroguardia, θ. ὀπισθοφυλακία.
 Dizeugmenon, ἀρ. μουσ. διαζευγμένον.
 Difalcare, ἐν. ἀραιεῖν· ἐλατῶ.
 Difalcazione, θ. ἀραίρασις.
 Difendente, ἐπιθ. καὶ οὐς. ὑπερασπιστῶν, ὑπερασπιστής.
 Difendere, ἐν. σώζω, φυλάττω, ὑπερασπίζω· ἀποδείκνυμι· τι· ἀπαγορεύω· ἐμποδίζω· ἀποκρούω, παύω· διατηρῶ· οὐδ. προφυλάττωμαι· αὐτὴν· ἀμύνομαι, ὑπερασπιζομαι· ἀπολογούμαι· διατηροῦμαι, ἀντέχω· προφυλάσσομαι· ἐξαιροῦμαι.
 Difendimento, ἀρ. ὑπερῆσις.
 Difenditivo, ἐπιθ. ἀμυντικός.
 Difensivo, ἐπιθ. ἀμυντικός· ἢ οὐς. ἀμυντικὸν φάρμακον· ἀπαγορευσις.
 Difensore, ἀρ. ὑπερασπιστής· προστατῆς· συνήγορος.
 Difessa, ἀμυνα, ὑπερῆσις· ἀπολογία· δικαιολογία· ἀμυντικός πόλεμος· ἐκδικησις· ἀντίστασις.
 Difettare, οὐδ. ἐκ(ἐλ-, ἀπο)λείπω, ἐνδέομαι, εἶμι ἐλλιπής, ἔχω ἑλλειψίν· ἀμαρτάνω, σφάλλω· στοιματίζω, κηλιδῶ, διασφύρω, κατηγορῶ.
 Difettivo, ἐπιθ. ἐλλιπής, ἀτελής.
 Difetto, ἀρ. ἑλλειμμα, ἑλλείψις, ἀτίλεια, ἐλάττωμα· ἀμαρτήματα, σφάλμα· ἀδυναμία· ἀνάγκη, χρεία· ἐνδεια, στέρησις· ζημία, διασυχία.
 Difettosamente, ἀτελῶς, ἐλλιπῶς.
 Difettoso, ἐλλιπής, ἀτελής.
 Difattuosamente, ἐπιρ. ἐλλιπῶς, ἀτελῶς, ἐλάττωματικῶς, κακῶς, ἀτέλως.
 Difettuosità, θ. ἑλλείψις, ἀτίλεια.
 Difazione, θ. ἀπόστασις, -ία.
 Difalcare, ἴδε Di(Do)falcare.
 Difalco, ἀρ. ἀραίρασις, ἴδε Defalco.

Difallante, ἴδε Mancante.
 Difallare, ἴδε Fallare.
 Difalla, θ. ἑλλείψις· παράθεσις, παρασπίνθησις· ἑλλειμμα, σφάλμα.
 Difaltare, οὐδ. μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι.
 Difamamento, οὐς. ἀρ. δυσφημία, κατηγορία, κακολογία.
 Difamare, ἐν. δυσφημῶ, διαβάλλω· διαφημίζω.
 Difamatorio, trico, ὁ δυσφημῶν.
 Difamatorio, δύσφημος, κακολόγος.
 Difamazione, θ. δυσφημία, κακολογία.
 Difarrazione, ἡ ἐπὶ θυσίᾳ τινὶ γενομένη τοῦ γάμου διάλυσις.
 Differente, ἐπιθ. διάφορος, ἄλλοτος.
 Differentemente, ἐπίρ. διαφόρως.
 Differenza, διαφορὰ, ἀνομοιότης, διένυξις· διαφωνία, ἔρις· ὑπόλοιπον.
 Differenziale, ἐπιθ. διαφορικός.
 Differenziare, ρ. ἐν. διακρίνω· οὐδ. καὶ αὐτεπ. διαφέρω· ζητῶ τὴν διαφορὰν ποσότητος.
 Differenziatamente, ἐπίρ. διαφόρως.
 Differimento, ἀρ. ἀναβολή, παράταξις χρόνου, ὑπέρθεσις.
 Differire, οὐδ. διαφέρω· ἐν. καὶ οὐδ. ἀναβάλλω· οὐς. ἀναβολή, ὑπέρθεσις.
 Differitore, trico, ὁ ἀναβάλλον κτλ.
 Difformamento, ἀρ. ἀνασκευή, λύσις.
 Difformare, ρ. ἐν. ρτ. ἀναίρῶ, ἀνασκευάζω.
 Difficile, ἐπιθ. δύσκολος· παιδωλός· ισχυρογνώμων· ἰδιότροπος.
 Difficilmente, δυσχερῶς, δυσκόλως.
 Difficoltà, θ. δυσκολία· συζήτησις.
 Difficoltare, ἐν. καθιστῶ δύσκολον.
 Difficoloso, ἴδε Difficultoso.
 Difficoltà, θ. δυσκολία· διαφορὰ.
 Difficultare, ἐν. δύσκολον καθιστῶ τι.
 Difficultoso, ἐπιθ. δύσκολος.
 Diffidamento, ἀρ. ἴδε Diffidenza.
 Diffidanza, ἴδε Diffidenza.
 Diffidare, οὐδ. καὶ αὐτεπ. ἀπιστῶ, δυσπιστῶ· ἀμφιβάλλω· φοβῶμαι· ἀπεικίζω.
 Diffidente, ἐπιθ. δύσπιστος, ὑποκτος.
 Diffidenza(za), θ. δυσπιστία, ἀπιστία.
 Diffiguere, ἐν. καὶ οὐδ. προσποιεῖμαι.

Diffinire, ρ. ἐν. διαγινώσκω, κρίνω, ἀποφασίζω· (ἐκ)πληρῶ, ἐκ(ἀπο)τελεῶ· περαινῶ, τελειῶ· ὀρίζω· (δια)δηλῶ.
 Diffinitorio, ἀρ. διοικησις καὶ δικαστήριον τῶν μοναστηριακῶν συμβούλων· ἐριστικός.
 Diffinizione, θ. ὁρισμός· ἀπόφασις.
 Diffondere, ρ. ἐν. διαχέω, ἐκχέω· διασπαίρω· εὐφραίνω· ἢ αὐτεπ. περιραινῶμαι.
 Diffonditore, trico, ὁ διαχέων.
 Difforma, ἴδε Deformare· διάφορος· διάφανος.
 Difformità, ἴδε Deformità· διαφορὰ.
 Diffrangere, οὐδ. καὶ αὐτεπ. διαολῶμαι.
 Diffrazione, θ. ὀπτ. διάθλασις.
 Diffusamento, ἐπ. ἐκτεταμένως.
 Diffusibile, ἐπιθ. λατρ. διαχυτικός.
 Diffusione, διάχυσις, διάδοσις.
 Diffusivo, ἐπιθ. διαχυτικός.
 Diffuso, ἐκτεταμένος· μακρός, διεξοδικός· διασπαρμένος· διακεχυμένος· διατεθλασμένος· ἐπίρ. ἴδε Diffusamento.
 Difcamento, ἴδε Edificio· μηχανή, ἔργαλειον.
 Difciare, ἴδε Edificare· κτιζῶ.
 Difcielo, ἴδε Edificio· μηχανή, ἔργαλειον. ἴταχέως.
 Difilamento, ἐπίρ. κατ' εὐθείαν καὶ
 Difille, ἐπιθ. διφύλλιος.
 Difillo, ἐπιθ. διφύλλος.
 Difinimento, ἀρ. ὁρισμός· τέλος.
 Difformatore, ὁ ἀισχύνων, ἀσχηματίζων.
 Diffrato, ἀρ. ἀρχλ. διαφορῶς.
 Diffrangere, ἐν. ἀπογκλινῶ· διαφθείρω.
 Diftera, θ. ἀρχλ. διφθέρα.
 Diftara, θ. ἀρχλ. διφθέρα.
 Diftongare, ἐν. διφθογγίζω.
 Degamia, θ. διγαμία.
 Digamma, ἀρ. διγαμμία.
 Digamo, ἀρ. διγαμικός.
 Digastrico, ἐπιθ. διγαστρικός.
 Digerente, ἐπιθ. πεπτήριος, πεπτικός, χωνευτικός.
 Digerire, ἐν. (κατα)πέπτω, διαφθερῶ, χωνεύω· ἀποξέω, ἀφῶ· ἐξτάζω· συζητῶ.

Digerito, διατεταγμένος.
 Digorito, τρισε, δ χωνεύων.
 Digestibile, επίθ. πατήρ, εύπεπτος.
 Digestimento, άρ. ταύτδ τῆς
 Digestione, θ. πέψις, χώνυσις· άπό-
 ζεις, άφώψις· έμπύσις.
 Digestivo, πεπτικός, χωνευτικός· έμ-
 πηγτικός || ούς, πεπτικόν (καθαρι-
 κόν) φάρμακον.
 Digesto, γμ. οφ κανθένται || επίθ.
 χωνευμένος· καλώς χωνεύσας· δια-
 τεταγμένος· τετριμμένος || ούς, τδ
 χωνευθέν πράγμα.
 Digestote, άρ. λέθης.
 Dighiacciare, ρ. ούδ. και αύτπ. δια-
 λύσμαι.
 Digiambò, άρ. διάμβος.
 Digiogare, έ. άποζεύγνυμι.
 Digitale, επίθ. δακτυλικός· δακτυ-
 λιατός· ούς, δακτυλήθρα· δακτυλίτις.
 Digitalina, θ. χημ. δακτυλιτιδίνη.
 Digitare, ούδ. μουσ. χρωμαι τοτε
 δακτύλοις.
 Digitato, επίθ. βτ. δακτυλωτός.
 Digitazione, θ. δακτυλώσις.
 Digidò, άρ. δάκτυλος.
 Digiunare, έν. διαζεύγνυμι, χω-
 ρίζω.
 Digiunare, ούδ. και έν. νηστεύω.
 Digiunatore, τρισε, νηστευτής.
 Digiuno, θ. πλ. αέ νηστεύει.
 Digiuno, άρ. νηστεία· πίνω· έπι-
 θυμία· νήστις. || επίθ. νήστις· έλ-
 λιτής.
 Digiuno, άρ. δίγλυφον, τρίγλυφον.
 Digiutto, έ. έλιγλωσός.
 Dignità, θ. έξια, έξίσις· έξίωμα·
 τιμή, έξιοπρέπεια· σπανιότης.
 Digniloso, έξιος, έξιοπρεπής.
 Digno, έ. βτ. δίγλωνς.
 Digozzare, έν. (άπο)σφάττω.
 Digradamento, κατάβασις.
 Digradare, έν. διαίρω κατά βαθμούς,
 καταβιβάζω· άποστέρω, στερώ τινα
 τοῦ βαθμοῦ· || ούδ. καταβαίνω κατά
 βαθμόν· κλιών άνειπαισθήτως· || ούδ.
 και αύτπ. έλάττωμαι· εις (έπι) τδ
 χείρον (έκ)τρέπομαι, έκπίπτω· γυν-
 νώμαι, ηγηάζω· || έν. ποικίλλω.

Digradamento, βαθμηδόν.
 Digradazione, θ. κατάβασις· ή κατά
 βαθμόν έλάττωσις· άποστέρησις, κα-
 ταβίβασις, καθαίρεισις.
 Digrasare, έν. άφαιρώ τδ λίπος.
 Digredire, ούδ. παρεκβαίνω.
 Digressione, θ. παρέκβασις.
 Digressivo, έ. παρεκβατικός.
 Digresso, άρ. παρέκβασις.
 Digressore, άρ. δ παρεκβαίνων.
 Digressorio, επίθ. παρεκβατικός.
 Digrignare, έν. ούδ. και αύτπ.
 βράζω, τρίζω· κρίζω· συσπώ τās
 όρρως.
 Digrassamento, λεπτύνσις, μόρφωσις
 (διά)πλασις, παιδευσις.
 Digrassare, έν. λεπτόνω· μορφώ,
 ύπο(δια)τυπώ, σχεδιάζω· (δια)πλάτ-
 τω, διδάσκω· διορθώ.
 Digrumale, άρ. βράχθος, βρόγχος.
 Digrumare, έν. και αύτπ. μηρυκί-
 ζω, μηρυκώμαι· άναπολώ· τρώγω·
 σκίπτομαι.
 Digrumatore, τρισε, δ μηρυκίζων κτλ.
 Diguazzamento, κίνησις, σάλος.
 Diguazzare, έν. κινώ, σαλεύω, τα-
 ρύσσω· || αύτπ. και ούδ. κινώμαι,
 σαλεύομαι.
 Diguazzata, θ. κίνησις, σάλος.
 Diguisare, έν. μεταμορφώ.
 Dijambo, άρ. διάμβος.
 Dilacare, σχίζω τοῦς μηρούς· || αύτπ.
 σπαράττομαι.
 Dilacciare, έν. λύω (τοῦς βρόχους).
 Dilaceramento, άρ. σπαραγμός.
 Dilacerare, ρ. έν. (δια)σπαράττω.
 Dilaceratore, τρισε, δ διασπαράττων.
 Dilacerazione, θ. σπαραγμός.
 Dilagamento, έπ. όρηγτικός.
 Dilaniamento, άρ. σπαραγμός.
 Dilaniare, ρ. έν. (δια)σπαράττω.
 Dilaniatore, τρισε, δ διασπαράττων.
 Dilapitamento, δ. άρ. σπατάλη.
 Dilapidare, ρ. έν. καταναλίσκω.
 Dilapidatore, άρ. δ καταναλίσκων κτλ.
 Dilargare, έν. κραιώ, διαστέλλω.
 Dilata, θ. άναβολή, παράτασις.
 Dilatabile, έ. διασταλτός, διαστο-
 λής· έπιδεκτικός.

Dilatabilità, θ. τδ διασταλτόν.
 Dilatamento, άρ. διαστολή.
 Dilatante, άρ. χειρ. διαστολεύς.
 Dilatare, έν. (δια)πλατόνω, (δι)εύ-
 ρύνω· διαστέλλω· μεγαθύνω, επεκ-
 τείνω· ούδ. άναβάλλω, παρατείνω·
 αύτπ. εκτείνομαι· διαδίδομαι.
 Dilatamento, πλατύνω, ενέκτασις.
 Dilatativo, επίθ. διασταλτικός.
 Dilatatore, τρισε, δ εύρύνων, δια-
 στέλλων· διαστολεύς· επίθ. δια-
 σταλτικός.
 Dilatorio, έ. διασταλτικός (μύς).
 Dilatazione, θ. διαστολή.
 Dilatorio, έ. άναβλητικός.
 Dilavamento, περικλυσμός.
 Dilavare, έν. (δια-) κατα-, περι-,
 άπο)κλύω, εκ(άπο)πλύνω.
 Dilavato, έξίτηλος, ώγρός.
 Dilazionare, ούδ. άναβάλλω.
 Dilazione, θ. άναβολή, όπέρδεις.
 Dileggiabile, έ. καταγέλαστος, κα-
 ταγέλαστος.
 Dileggiamento, άρ. κατάγελως.
 Dileggiare, έν. (κατα)γελώ.
 Dileggiatizza, κακοήθεια· κατάγελως
 Dileggiato, κακοήθης. || έ. καταγέ-
 λαστος.
 Dileggiatore, τρισε, σκόπητης, χλευ-
 αστής, ειρωνευτής.
 Dilegginò, επίθ. ψευδεραστής.
 Dilegino, έ. μαλακός, μαλθακός,
 άπαλός· άσθενής.
 Diliguamento, άρ. άπομάκρυνσις.
 Diliguare, αύτπ. και ούδ. διαλύο-
 μαι· άπομακρύνομαι, άρáníζομαι έν.
 θρανίζω.
 Diliguo, άρ. άφάνεια, άπουσία, άπό-
 λεια· άνα(άπο)χώρησις αφηνidia (λα-
 θραία).
 Dilipma, άρ. διλημμα.
 Dileticamento, άρ. γαργαλισμός.
 Dileticare, γαργαλίζω· άπτομαι έλα-
 φρός.
 Diletico, άρ. γαργαλισμός.
 Dilettabile, επίθ. τερπνός.
 Dilettabilità, θ. τδ τερπνόν, ή τερ-
 πνότης.
 Dilettabilmento, επίρ. τερπνώς.

Diletamento, τέρψις, ήδονή.
 Diletante, έραστής, (φίλος) άραίας
 τινός· τέχνης ή επιστήμης.
 Diletare, ρ. έν. τέρπω, εύφραίνω,
 όρέγομαι· ούδ. και αύτπ. τέρπομαι.
 Diletatore, τρισε, δ τέρπων, εύ-
 φραίνων.
 Dilettevole, επίθ. τερπνός.
 Dilettevolmente, επίρ. τερπνώς.
 Diletivo, επίθ. άγάπης πρόξενος.
 Diletto, άρ. τέρψις, ήδονή· ή άγά-
 πη, δ έρωμένος· || επίθ. άγαπητός.
 Diletosamente, επίρ. τερπνώς.
 Diletoso, άγαπητός· || ούς, έραστής.
 Dilezione, θ. άγάπη.
 Dilibramento, άπόφασις.
 Dilibranza, ήε Liberatione· σκέψις.
 Dilibrare, ήε Liberare· ούδ. και
 αύτπ. (έπι)σπειδομαι, έπιταχύνω·
 άπολύω· άθωώ· τήττω· έρίζω, κρι-
 νώ, άποφασίζω· (συμ)βουλεύομαι·
 έν. και αύτπ. τίκτω, ελευθεροῦμαι·
 αύτπ. ελευθεροῦμαι.
 Dilibratamente, επίρ. έσκαμμένος.
 Dilibrativo, (δια)σκεπτικός.
 Dilibrato, επίρ. έσκαμμένος.
 Dilibero, ήλευθερωμένος· υφικός· εύ-
 γανής· άφιλοκερδής· έλευθέριος.
 Dilibrarsi, κατολισθαίνω, καταπίπτω.
 Dileatamento, επίρ. άβρώς, τρυφε-
 ρός, εύγενός.
 Dilecatizza, θ. όβρότης.
 Dilecato, ήε Dilecato· έξαιρετός.
 Dilegante, έν. έπιμελώ, εκτελώ.
 Dilegante, έπιμελής, άκριβής.
 Dilegentemente, επίρ. έπιμελώς, ά-
 κριβώς· θερμώς, δικαίως.
 Diligenza, θ. έπιμέλεια, άκριβεια·
 ταχυπόρος (άμαξα)· άγύπη.
 Diligere, έν. φιλώ, στέργω, άγαπώ.
 Dilinquito, εγκαταλείμμένος.
 Diliquidare, ούδ. και αύτπ. (έκ-
 συ)τήχομαι, (άνα-)δια)λύομαι· έν.
 (άπο)δεικνύω, δηλώ.
 Diliscare, έν. έπολεπίζω, άποφιλώ.
 Diliverare, ήε Liberare· παραγγέ-
 λω, έπι(δια)τήττω, διορίζω· διαγι-
 νώσκω, άποφασίζω· άκουώ, άναιρδύ-
 ούδενίζω· όρίζω, τήττω.

Dilochia, θ. διλοχία.
 Diloggjara, οὐδ. (ἀπο)στρατοπεδεύω, ἀναχωρῶ· μετοικῶ || ἐν. ἐξοικίζω.
 Dilombato, ἐπίθ. ἀνευρος, ἀδύνατος.
 Illuciante, ἐπίθ. λύμπων.
 Dilucidamente, ἐπίρ. λαμπρῶς, σαφῶς, ἐναργῶς.
 Dilucidare, ἐν. λαμπρύνω.
 Dilucidatorio, διασαφητικός.
 Dilucidazione, θ. ἐξήγησις.
 Dilucido, λαμπρῶς· διαυγής.
 Illucato, λυκαυγής, θρόνος.
 Diluente, ἐπίθ. διαλυτικός.
 Diluire, ἐν. διαλύω τὰ ὑγρά.
 Dilungamento, ἀπομάκρυνσις· ἀναβολή.
 Dilungare, ἐν. (ἐπι)ἐκτείνω· (ἀπο)μακρύνω· ἀποθῶ· οὐδ. ἴδε Allungarsi· οὐδ. καὶ αὐτῆ. (ἀπο)μακρύνομαι (παρ)ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω.
 Dilungatore, trice, θ. (ἐπι)ἐκτείνων κτλ.
 Diluviare, οὐδ. ἐκκεχυμένως βρέχει· || ἐν. κατακλύζω· || οὐδ. καταβροχθίζω, κατατρέγω· ἔρχομαι σωρηδόν· || ἐν. θακρυροῶ ἀφθόνως.
 Diluvio, κατόχλυσις· πλημμύρα· κατακλυσμός· πτώσις θαυμασία πυρός, εἰσβολή, ἐπίδρομή· ἀφθονία· λαμπαργία, ἀδηφαγία.
 Diluvioso, ἐπίθ. πολύουδρος.
 Dimagrare, ρ. ἐν. κατεχνῶ, (κατ)ισχνάω, ἐκτῆκω· οὐδ. ἐκτῆκομαι, ἰσχνάομαι· αὐτῆ. ἐλαττοῦμαι.
 Dimagrare, θ. ἰσχνότης, λεπτότης.
 Dimanda, θ. αἴτησις.
 Dimandare, ἴδε Domandare· αἰτῶ, ζητῶ· καλῶ, λέγω· ἐρωτῶ.
 Dimandato, οὐδ. ὁ ἐρωτηθεὶς.
 Dimandatore, trice, θ. αἰτῶν.
 Dimandatorio, ἐπίθ. αἰτητικός.
 Dimanda, ἴδε Domanda· ἐπιθυμία.
 Dimane, ἀρ. καὶ θηλ. καὶ ἐπίρ. (ῆ) αἰθριον.
 Dimattina, αἰθριον τὸ πρωί.
 Dimembrare, ἐν. διαμελίζω· διαίρω, διατίθημι· ἀλλοῶ, (δια)φθείρω.
 Dimenamento, σάλας, παραχθή.
 Dimenare ἐν. κινῶ, δονῶ, σαλεύω,

σειῶ· || οὐδ. καὶ αὐτῆ. κινουμαι· προσπαθῶ.
 Dimensione, θ. διαμέτρησης.
 Dimentare, ἐν. ἐκμαίνω, μαραινώ.
 Dimenticamento, ἀρ. ταῦτὸ τῷ :
 Dimenticanza, θ. λήθη, ἀμνημοσύνη.
 Dimenticare, ἐν. οὐδ. καὶ αὐτῆ. ἐπιλανθάνομαι, λησμονῶ.
 Dimenticatojo, ἀρ. ἐπιλήσιμων.
 Dimenticatore, ἐπιλήσιμων.
 Dimentichevole, ἐπιλήσιμων.
 Dimentico, ἐπίθ. ἐπιλήσιμων.
 Dimesticamento, οἰκίως· ἀσφαλῶς.
 Dimesticare, τιθασεύω, ἐξοικεῖω, ἡμερῶ ἐξοικεῖσθαι· φιλοῦμαι· αὐτῆ. τιθασεύομαι· σχετίζομαι, φιλοῦμαι· συνευρίσκομαι.
 Dimesticato, τιθασεινωμένος.
 Dimesticatore, trice, τιθασειυτής, κτλ.
 Dimestichezza, ἴδε Domestichezza· ἀγάπη, φιλοφροσύνη, ὑποδοχή· μέλις, συνουσία.
 Dimestico, ἐπίθ. οἰκαίος, γαστικός, οἰκιακός· ἡμερος· κατοικίδιος· καλ· λισργημένος· συνήθης· ἐγγχώσιος.
 Dimettere, ἐν. κατα(ἀπο)τίθημι, ἀφίημι· ἀπο(παρ)λείπω, ἐγκαταλείπω· διαλείπω, παραλείπω· παύομαι· καταπίεζω, ταπεινῶ· || ἐν. καὶ οὐδ. συγχωρῶ· παραχωρῶ· παύω τῆς ὑπηρεσίας· (κατα)ρέω· || αὐτῆ. ταπεινοῦμαι· παραιτοῦμαι τῆς ὑπηρεσίας.
 Dimozzamento, ἀρ. μεστομία.
 Dimozzare, ρ. ἐν. μεστομῶ.
 Dimino, ἴδε Diminuo, προαίρεσις.
 Diminubile, ἐπίθ. μειωτός.
 Diminuire, ἐν. ἐλαττῶ, σμικρύνω· οὐδ. καὶ αὐτῆ. ἐλαττοῦμαι.
 Diminutamente, ἐπίρ. μειωμένως.
 Diminutivamente, ἐπίρ. ὑποκορευστικῶς.
 Diminutive, ἐπίθ. ὑποκορευστικός.
 Diminuto, ἐλλειπής.
 Diminuzione, θ. μείωσις, ἐλάττωσις.
 Dimissionario, θ. παραίτηθεὶς.
 Dimissione, παραίτησις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

Dimio, ἀρ. δimiton, ὕψισμα λεπτόν.
 Dimittitore, θ. συγχωρῶν.
 Dimojate, ρ. οὐδ. (δια-)ἀναλύομαι.
 Dimolto, ἐπίθ. πολὺς.
 Dimora, θ. διαμονή· καύσις· ἀναβολή· οἰκησις, κατοικία.
 Dimorante, παρών, παρεμβαίνων.
 Dimorare, οὐδ. καὶ αὐτῆ. διατρίβω, (δια)μένω, διζῶ, κατοικῶ· μένω, ἴσταμαι· ἐπίσταμαι· σταματῶ, ἀκινήτῶ· ἐξαρτῶμαι· ἐμμένω· φαιτῶ, συγχάζω· ἀργοπορῶ· παρέρχομαι· ἐν. βραδύνω, κατέχω.
 Dimorsare, ἐν. σπαράττω τοῖς ὀδοσιν· ἢ ἀπολύω ἀπὸ τῶν δόντων.
 Dimostrabile, ἐπίθ. ἀπόδεικτος.
 Dimostramento, ἀρ. ἀποδείξις, διαγραφή, σημεῖον· ἐντολή, πρραγγελία.
 Dimostramentato, σαφῶς.
 Dimostrare, ἐν. δηλῶ· ἀποδείκνυμι· δείκνυμι· φανερῶ· ἀπο(ἀνα)καλύπτω· αὐτῆ. ἐπιφαίνομαι, ἰμφαίνομαι· οὐδ. φαίνομαι.
 Dimostrativo, (ἀπο)δεικτικῶς.
 Dimostrativo, (ἀπο)δεικτικός.
 Dimostrato, ἀρ. ἢ ἀπόδειξις.
 Dimostratore, trice, θ. ἀποδείκνύων.
 Dimostratorio, ἐπίθ. (ἀπο)δεικτικός.
 Dimostrazione, ἀπίδειξις· ἐξήγησις, διαγραφή· πρόσχημα· ἐπίδειξις.
 Dimugnero, ἐν. (ἐξ)ισχναίνω· πτωχίζω τόπον.
 Dinastro, ἀρ. ἀστρ. δυνάστηρον.
 Dinamica, θ. δυναμική.
 Dinamico, ἐπίθ. ἰατρ. δυναμικός.
 Dinamismo, ἀρ. δυναμισμός.
 Dinamometro, ἀρ. ἰατρ. δυναμόμετρον.
 Dinanti, ταῦτὸ τῷ :
 Dinanzi, πρόθ. καὶ ἐπίρ. πρό, πρόσθεν· ἐμπροσθεν ἐνώπιον· ἐπίθ. προηγούμενος· προτερῆτος· πρότερος· οὐδ. ἀποψις, ὄψις· τὸ ἐμπροσθεν μέρος· ἢ ἀρχή· τὸ προηγούμενον.
 Dinastro, ἐν. δυναμοπῶ.
 Dinata, ἀρ. δυνάστης.
 Dinastia, θ. δυναστεία.
 Dindarino, ὄνοκ. τοῦ
 Dinderlo, ἀρ. τελαμών.

Dindo, ἀρ. χρήματα· ἴδε Pollo.
 Dindonare, οὐδ. ἤχθῶ, σημαίνω.
 Dinegare, ἐν. (ἀπ)ῶρνῶμαι.
 Dinogazione, θ. (ἀπ)ῶρνησις.
 Diniego, ἀρ. (ἀπ)ῶρνησις.
 Dinoccare, ἴδε Dinoccolare· αὐτῆ. ἐξαρθροῦμαι.
 Dinoccolato, πλαστός, προσηγορῆς.
 Dinodare, ἴδε Dinodare, αὐτῆ. λύομαι, χωρίζομαι, ἐξαρθροῦμαι.
 Dinominare, ἐν. ἀπαριθμῶ.
 Dinosi, θ. δεινώσις· σκοτοδινίασις.
 Dintornamento, δια(περι)γραφή.
 Dintornare, δια(ὑπο)γράφω.
 Dintorno, ἀρ. γειτονία, γειτνίασις, τὰ κύκλω, τὰ περίχωρα· περιγραφή· περιφέρεια, κύκλος, περίμετρος.
 Dinudare, ἐν. (ἀπο)γυμνῶ.
 Dinumerare, ἐν. ἀπαριθμῶ.
 Dinumerazione, θ. ἀπαρίθμησις.
 Dinunzia, θ. κήρυξις· κατ(ἐξ)ἄγγελος, (κατα)μηνύσις.
 Dinunziare, ἐπ(παρ)ἄγγελλω, κηρύττω· εἰς(κατ)ἄγγελλω, (κατα)μηνύω· ἀγγέλλω.
 Dinunziativo, ἐπαγγελτικός.
 Dinunziatore, trice, μνηστής.
 Dinunziazione, θ. κατ(ἐξ)ἄγγελος, (κατα)μηνύσις.
 Dio, ἀρ. θεός· ἡμέρα· || ἐπίθ. λαμπρός· θεός.
 Diobolo, ἀρ. ἀρχ. διώβολον.
 Diosesano, ἐπίθ. τῆς ἐπισκοπῆς· || οὐδ. ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπίσκοπος ὁ ὑπῆκοος τοῦ ἐπισκόπου.
 Diososa, ταῦτὸ τῷ
 Diososi, θ. διοικήσις, κυβερνεῖον· περιφέρεια, δικαιοσύνη· διοίκησις ἐπισκοπική, ἐπισκοπῆ· γῆ, χώρα.
 Diostalmio, διόφθαλμος.
 Dionosi, θ. ἰατρ. διόνωσις.
 Dionisia, θ. διονυσία, λίθος μέλαινα.
 Dionisiaco, ἀρ. φυσιολ. διονυσίσιος.
 Diotrosi, θ. ἰατρ. διότρωσις.
 Diortosi, θ. διόρθωσις κατῆγματος· διόρθωσις.
 Diortosi, θ. χειρ. διέφθρωσις.
 Diospalano, διος βέλλανος, κάστανον.
 Diosma, ἀρ. διοσμον (φυτ.)

Diosseloo, άρ. κατάπλασμα.
 Diossi, θ. μουσ. τὸ διὰ πέντε διάστημα.
 Diottra, θ. δαπ. διοπτρα.
 Diottrica, θ. φυσ. διοπτρική.
 Diottrico, επίθ. φυσ. διοπτρικός.
 Diottrismo, άρ. χειρ. διοπτρισμός.
 Diottero, άρ. διοπτήρ, διοπτρα.
 Dipanaro, τολυκεύω, συναλίττω.
 Dipartenza, θ. ἀναχώρησις.
 Dipartimento, άρ. ἀναχωρήσεις· ἀποχώρησις· διαίρεσις· νομός· ἐπαρχία· ντ. γαύσταθμος· περιφέρεια· ὑπουργεῖον.
 Dipartito, έν. διχάζω, διαίρω, μερίζω· (ἀπο-δια)χωρίζω· διαστήμι, διαστέλλω, διαζεύγνυμι· ἀφαίρω· διακρίνω, ἐκ(ἀπο-δια)λέγω· (δια)νέμω (δια)μερίζω, διαδίδωμι· οὐδ. και αὐτπ. ἀνα(ἀπο)χωρίζω, ἀπέρχομαι· διαίρομαι· ἐξαρτῶμαι.
 Dipartita, θ. ἀναχώρησις.
 Dipascere, έν. καταδόσχω.
 Dipelare, έν. (ἀπο-, παρα)τίλλω, ἀποτριχώ, ψιλῶ, μαδίζω, μαδῶ.
 Dipellare, έν. ἐκδέρω.
 Dipendente, θ. ἐξαρτώμενος, ὑπεξούσιος.
 Dipendentamento, ὑπεξουσίως.
 Dipendenza, θ. ἀρχή, πηγὴ παραγωγῆ· ἐξέτησις, ὑπεξουσίτης.
 Dipendere, οὐδ. κρέμαμαι, ἐξαρτῶμαι· πηγάζω· εἶμι ὑπεξούσιος, ὑποκαίμαι· ὑποτάσσομαι, πειθῶμαι.
 Dipennare, έν. ἐκαλείω, ἀναίρω.
 Dipignere, έν. ζωγραφῶ.
 Dipingere, Dipignere· ὀραίζω.
 Dipintamento, επίρ. (ζω)γραφικῶς, ζωγραφιστό.
 Dipinto, ζωγραφητός· κεκοσμημένος.
 Dipintore, trico, ζωγράφος, ἴδε Pittore.
 Dipintura, θ. ζωγραφία, ζωγραφική.
 Dipirita, επίθ. διπυρρῆς (ἀρτος).
 Diplantidia, θ. διπλοῦν τηλεσκόπιον.
 Dipietro, άρ. ἀρχλ. διπλοῦρον.
 Diplos, άρ. ἀνατ. διπλόη (δατέου).
 Diploico, επίθ. ἀνατ. τῆς διπλόης.
 Diploide, θ. ἀρχλ. διπλοῖς.

Diplolepage, άρ. διπλολεπίς.
 Diploma, άρ. δίπλωμα.
 Diplomatica, θ. διπλωτική.
 Diplomatico, διπλωματικός.
 Diplomazia, διπλωματία.
 Diplonografia, θ. διπνογραφία.
 Dipodi, ά. διποδα ζῶα.
 Dipopolare, έν. δηῶ. (ἐκ)πορῶ, ἐρημῶ, καταστρέφω.
 Diporre, έν. ἀπο(κατα)τίθημι· (παρα)κατατίθημι· ἀποστρέφω τινά τῆς ἀρχῆς· (ἐπι)μαρτυρῶ.
 Diportamento, άρ. τρόπος, φέρσιμον.
 Diportare, ἴδε Portare· διζῶ, φέρομαι· ἢ αὐτπ. και οὐδ. τέρπομαι, διασκεδάζω.
 Dipartavole, διασκεδαστικός.
 Diporto, τέρψις, διασκεδάσις.
 Dipositare, (παρα)κατατίθημι.
 Dira, θ. πλ. Dira, αἱ Ἐρινύες.
 Diradare, έν. ἀραιῶ.
 Diradicare, έν. ἐκρίζω· ἐξολοθρεύω.
 Diragnare, έν. ἐκκορῶ, ξεραχνίζω.
 Diramazione, θ. (δια)κλάσεις, αἱ κλαδώσεις.
 Dirancare, έν. ἐκβάλλω, ἐκ(ἀνα)σπῶ.
 Dirca, θ. δῖρκη, θήμιος.
 Dire, έν. λέγω· φῶν, φράζω, διηγοῦμαι· λαλῶ, ἀγορεύω· ἑμιλῶ· ἀναφέρω, ἐπαναλαμβάνω· ἀποκρίνομαι· ἠμολογῶ· ἐπιθεβαίω· ἀποδείκνυμι, δηλῶ· ἐρωτῶ· αὐτπ. φέρομαι, λέγομαι, διαβρulloῦμαι· έν. καλῶ, προσγορεύω· σημαίνω, δηλῶ, φανερῶ· γογγύζω· ἐπι(δια)τάττω, διοικῶ· διαμαρτύρομαι· κρίνω· θέλω· τῶσον· τιμῶμαι, ἀξίζω· οὐσ. λέξις, λόγος, ᾄσις· ποίημα, διήγημα· γραφικὴ λέξις, ἡ λέξις, ὕρος.
 Direddaro, άνευ κληρονομίου, ἀκληρος.
 Diranare, οὐδ. και πθ. πυρῶμαι, τὴν δσφόν.
 Diranato, άρ. πόρωσις τῆς δσφῶς.
 Dirazione, διαρπαγή, πόρθησις, ἐρήμωσις, καταστροφή.
 Diratanamento, ἀπισθίως, ἐπισθεν.
 Diratano, άρ. πρωκτός, ἀφειδῶν, κῶλος· ἢ επίθ. ἀπίσθιος· ξεχάτος.
 Diretro, άρ. τὸ ἐπισθεν μέρος.

Direttamento, άρ. εὐθείας, κατ' εὐθεῖαν· εὐθύς· ἀμέσως.
 Direttivo, επίθ. εὐθυντικός.
 Diretto, επίθ. εὐθύς· δεξιός· εὐθυτηνῆς, ὀρθός, ἴσος· ἀγαθός, δίκαιος.
 Direttoria, θ. ἡ διοικουσα.
 Direttore, θ. (δι)εὐθύνων, διευθυντής.
 Direttorio, άρ. ἡμερολόγιον τῶν ἐργῶν· τὸ διευθυντήριον τῆς Γαλλίας· εὐθυντήριον· επίθ. εὐθυντήριος.
 Direttrice, ἡ (δι)εὐθύνουσα.
 Direzione, θ. (δι)εὐθύνσις· ἡ Διεύθυνσις, τὸ γραφεῖον τῆς Διεύθυνσις ἢ τοῦ Διευθυντοῦ· κανὼν, τάξις· ἴδε Direzione.
 Dirigere, έν. διοικῶ, κυβερνῶ.
 Dirigibile, επίθ. διοικησιμος.
 Dirimere, διορίζω, χωρίζω· διαίρω, (δια)λύω.
 Dirimpello, ἀντικρῶ, ἀπέναντι.
 Dirittamente, άρ. εὐθείας, κατ' εὐθεῖαν· κατὰ κλίθετον· καλῶς, δίκαιως· ἀκριβῶς· ἐληθῶς.
 Dirittezza, θ. εὐθύτης, ἐπιείκεια.
 Diritto, άρ. εὐθύτης, ὀρθότης, εὐθεῖα· γραμμῆ· τὸ δίκαιον· οὐσία· ἀλήθεια· ἐξαότης· ἐξουσία· τέλος, δικαίωμα· φόρος· δικαιοσύνη· νόμος, ἡ τὸ σύνολον τῶν νόμων· επίθ. εὐθύς· ὀρθός, ἕρθιος· δεξιός· διευθυνθείς· ἐστραμμένος, διατεθειμένος· εὐθύς, δίκαιος, ἐπιεικής· ἀληθής, νόμιμος, γνήσιος· ἀρμόδιος· ἀνελλιπής· δέξυς, ἀγγίχους· πανορθός· οὐα· τὸ κλίθειτον· τὸ ὠφελιμώτατον· ἡ εὐθεῖα· ἑδός.
 Dirittura, θ. εὐθεῖα· γραμμῆ· εὐθύθους, ὀρθότης· ἐπιείκεια, ἀγαθότης· τέλος, δασμός, φόρος· νμ. δίκαιον, δικαίωμα· τὰ περὶ τοὺς ἀποθανόντας νόμοι.
 Diritturario, -i, επίθ. δίκαιος, εὐθύς.
 Dirivare, πηγάζω.
 Dirizzamento, άρ. διεὐθύνσις· διδασκαλία· διδρωσις.
 Dirizzare, έν. (δι)εὐθύνω· στρέφω· ἐκνορθῶ, κλινορθῶ, ἀποκαθίστημι· διορθῶ· δικαιολογῶ· αὐτπ. (δι)εὐθύνωμαι.
 Dirizzatojo, άρ. καλαμῆς.

Dirizzatore, trico, θ. (δι)εὐθύνων.
 Dirizzoso, άρ. ἀπερισκέφιστος.
 Dira, επίθ. συγγερῆς, ὠμός, ἀπηνής.
 Dirocamento, καθαιρέσις, ἐκθρόνισις, κατέρριψις, κατεδάφις.
 Dirocario, έν. καταβύλλω, καθαιρῶ, καταδαφίζω· οὐδ. καταπίπτω.
 Dirocatore, trico, καθαιρέτης κτλ.
 Dirocatare, οὐδ. καταλισθαίνω.
 Dirompere, έν. διαρρήγνυμι, συντρίβω· καθαιρῶ, καταλύω, (δια)φθείρω· χαλῶ· μαλακύνω, ἀπαλύνω· διακώπτω· συντρίβω τὸν χαλινῶν· αὐτπ. διαρρήγνυμαι· μαλακύνομαι, ἀπαλύνομαι· (παρα)δίδομαι, (ἐν)ἀσχολοῦμαι, καταγινομαι· διαφύρομαι· τινι.
 Dirompimento, διακοπή.
 Dirotta, θ. φανδα(α βροχῆ)· ἱστορῶν· ἴδε Dirottamento.
 Dirottamento, επίρ. ἑμέτρως, ὕπερ· θαλλόντως, φανδατος.
 Dirotto, φανδατός, ὑπερβολικός, ὑπέρομετρος· (συν)ειθισμένος.
 Dirozamento, άρ. ἔστις, λείωσις· δια(ὑπο)τόπισις, σχεδίασμα, σχεδίων· τὰ στοιχεῖα, ἡ προπαίδεια.
 Dirozaro, έν. (ἐκ)λακίω, (ἀπο)ξείω· ὑπο(δια)τυπῶ, σχεδιάζω, (προ)παίδεύω, μορφῶ, (δια)πλάσσω.
 Dirozatore, trico, θ. ἐκλακίων κτλ.
 Dirugginare, έν. καθαιρῶ τὸν σιδήρον, ξεσχωριάζω.
 Diruinare, καταπίπτω, (κατα)κρημνίζομαι.
 Dirupamento, (κατα)κρημνισμός.
 Dirupare, καταβύλλω, (κατα)κρημνίζω· οὐδ. (κατα)πίπτω· αὐτπ. (κατα)κρημνίζομαι.
 Dirupato, επίθ. ἀπορροῖ, ἀπτόμοις, ἀπο(ἐπί-, κατά)κρημνώσις, κρημνωδής· οὐσ. ἡ ἀπορροῖ, κρημνός.
 Dirupo, άρ. κρημνός· κοιλάς.
 Diruto, επίθ. κατεστραμμένος.
 Dis, μέροςιον γραμμ. ἀχώριστον.
 Disabbellimento, άρ. ἀπαγαλίσμός, ἀποκόσμησις.
 Disabbellire, έν. ἀποκοσμῶ.
 Disabilità, θ. ἀνιπιτηδείτης.
 Disabilitaro, ρ. έν. ἐξοικίζω, ἐρημῶ.

αὐτῶν. (ἐκ)πορθοῦμαι.
 Disabitato, ἀκατοικητός.
 Disabitazione, θ. ἐξοικία, ἐξοικησις.
 Disaccendere, ἰν. σβέννυμι (τὸ πῦρ).
 Disaccostato, ἄνοστος.
 Disaccerto, ἀρ. ἀβεβαιότης.
 Disaccenso, ἐκβεσμένος.
 Disaccogliare, οὐδ. πλέω μέσα (εἰς ἕν. δόμα πλατύ).
 Disaccosciamento, ἐπιρ. ἀκόμψως, ἀναρμόστως.
 Disaccoscio, ἀκομψος, ἀνέρμοστος.
 Disaccordare, οὐδ. καὶ αὐτῶν δια- (παρα)ρῶνθῶ.
 Disaccorbare, ἰν. γλυκαίνω· πραδῶν· αὐτῶν. ὠρμάζω.
 Disacuja, θ. χειρ. δυσηχοία.
 Disacquistare, ρ. ἰν. ἀπόλλυμι, ἀπο- βάλω.
 Disacrare, ἰν. δεσπλῶ· ἢ αὐτῶν. λύο- μαι τοῦ ἱεροῦ δεσμοῦ.
 Disadattagine, θ. τὸ ἀκομψον· ἀναρ- μοστία· ἀνεπιτηδείτης, σκαϊότης.
 Disadattamento, ἀναρμόστως, ἀνεπι- τιηδείως.
 Disadatto, ἀνέρμοστος.
 Disadobbare, ἰν. ἀποκοσμῶ.
 Disadornare, ἰν. ἀποκοσμῶ.
 Disadorno, ἐπιρ. ἀκόσμητος, ἀκομψος.
 Disaduggiare, ἰν. ἀφαιρῶ τὴν σκιάν.
 Disaffaticarsi, ἀναπαύομαι.
 Disaffettazione, ρ. φυσικότης.
 Disaffettuoso, ἰ. ἀστοργος.
 Disaffettionato, ἰ. ἀστοργος.
 Disafia, θ. δυσάφεια, βλάβη τῆς ἀφῆς.
 Disagiovole, δόσκολος· ἐργώδης.
 Disagevolmento, δυσχερῶς, δυ- σκόλως.
 Disaggradare, οὐδ. δυσαρρεστῶ.
 Disagradevole, ἰ. δυσάρεστος.
 Disagguagliarsi, διαφέρειω.
 Disagguagliamento, ἀνομοίως.
 Disagiare, ἰν. ἐνοχλῶ, στενοχωρῶ.
 Disagiatamente, ἐπιρ. δαχληρῶς.
 Disagiato, δυσχερῆτος· ἐνδεής.
 Disagiatore, ἀρ. δαχληρός.
 Disagio, ἀρ. στενοχωρία· ἑλλειψίς, χρεία· ἀσθένεια.

Disagrare, ἰν. βεβηλῶ.
 Disajutare, ἰν. ἐνοχλῶ· ἢ αὐτῶν. ἀ- θυμῶ.
 Disajuto, ἀρ. ἐνόχλησις, ἐμπόδιον.
 Disalare, ἰν. ἀφαιρῶ τὸ ἄλας, ἐξαλ- μωρίζω.
 Disalberato, ἀνευ ἰστών (πλοῦτον).
 Disalbogare, οὐδ. ἀναχωρῶ, ἀπέρ- χομαι.
 Disalloggiare, ἰν. ἐξ(μετ)οικίζω· ἢ οὐδ. μετ(ἐξ)οικῶ· μεταστρατοπι- δεύω.
 Diamabile, ἰ. ἀχαρις, ἀνέραστος.
 Diamante, ἰ. ὁ μὴ ἔρῶν (ἐγαπῶν).
 Diamare, ἰν. καὶ οὐδ. ἐχθαίρω, μισῶ.
 Diamato, ἀνέραστος, μισητός.
 Diamatore, τρις, μισητής.
 Disambizioso, ἀπελόδοτος.
 Disamenità, θ. ἀτερφία, ἀηδία.
 Disamano, ἀτερφής, ἀχαρις, ἀηδής.
 Disamicizia, θ. ἐχθρα, ἀποστοφή.
 Disaminamento, ἀρ. ἐξέτασις.
 Disaminare, ἰν. (δι)ἐξετάζω.
 Disaminazione, ἐξέτασις.
 Disamaestrare, ἰν. ἀποδιδάσκω.
 Disammirazione, θ. ἀδιαφορία.
 Disamorato, ἀνέραστος.
 Disamore, ἀρ. μίσος, ἀποστραφή.
 Disamorevole, ἀστοργος· ἄγροικος.
 Disamorevolezza, θ. ἀστοργία· ἀ- γροικία.
 Disamoroso, ἰ. ἀστοργος· ἀνέρα- στος.
 Disanagogo, ἰ. ἰατρ. δυσανάγωγος.
 Disanimare, ἰν. ἀναιρῶ, κτείνω· ἐν(κατα)πλήττω· αὐτῶν. ἀθύμῶ.
 Disapparare, ἰν. καὶ οὐδ. ἀπομαν- θίνω.
 Disapparlascnte, ἀχαρις.
 Disappartenente, ἰ. μὴ ἀνήκων.
 Disappassionamento, ἐπ. ἀπαθῶς.
 Disappassionatezza, θ. ἀπάθεια.
 Disappassionato, ἰ. ἀπαθής.
 Disappensamento, ἀπερισκέπτως.
 Disapplicare, οὐδ. ἀμελῶ, ἀλιγορῶ.
 Disapplicato, ἀπερσεκτος, ἀμελής.
 Disapplicazione, θ. ἀμέλεια, ἀφ- θυμία.

Disapprendere, ἰν. καὶ οὐδ. ἀπα- μαθάνω.
 Disapprensione, θ. ἀλιγορία.
 Disapprovare, ἀποδοκιμάζω.
 Disapprovazione, θ. ἀποδοκιμασία.
 Disappunto, ἀρ. ἀηδία ἀπροσδοκῆτος.
 Disarginare, καταβάλω τὸ (πρό)- χῶμα.
 Disarmamento, ἀρ. ἀφοπλισμός.
 Disarmare, ἰν. ἀφοπλίζω.
 Disarmato, ἀοπλος.
 Disarmeggiare, ἰν. ἀποσπῶ τὰ πρυ- μνήσια· ἀνύγομαι.
 Disarimo, ἀρ. ἀφόπλις, ἀφοπλισμός.
 Disarmonia, θ. εὐσφωνία, ἀσυμ- φωνία.
 Disarmonico, δὺσφωνος, ἀσύμφωνος.
 Disarticolare, ἰν. χειρ. ἐξάρθρῶ.
 Disarticolazione, θ. χειρ. ἐξάρ- θρωσις.
 Disartificio, ἀρ. ἀπλότης, εἰλικρί- νεια.
 Disartificioso, ἰ. εἰλικρινής.
 Disartrite, θ. ἰατρ. ἀρθρίτις ἀνώ- μαλος.
 Disartrosi, θ. χειρ. κακὴ ἀρθρωσις.
 Disascondere, ἰν. δηλῶ, φανερῶ.
 Disascoso, δῆλος, φανερός.
 Disasparare, ἰν. ἀπελπίζω.
 Disasporato, ἀηλικισμένος.
 Disasprire, ἰν. μαλίσσω, πραδῶν.
 Disassediare, ἐκπολιορκῶ, ἰν. αἶρω τὴν πολιορκίαν.
 Disassuefare, ἰν. ἀπαθίζω.
 Disassuefatto, ἀπαθειμένος.
 Disastrato, ἰν. ἐλεθρον ἐπιφέρω· ἢ αὐτῶν. συμφορᾶ ἐπιπίπτω.
 Disastro, ἀρ. συμφορᾶ, δυστυχία.
 Disastrosamente, ἐπ. ἐλεθρίως, κατα- στρεπτικῶς, δυστυχῶς.
 Disastroso, ἀτυχής· δαχληρός, κατα- στρεπτικός, δυστυχής.
 Disattento, ἀμελής, ἀφρόντιστος.
 Disattenzione, θ. ἀμέλεια, ἀπρο- σεξία.
 Disattiristare, ἰν. τέρπω, εὐφραίνω.
 Disattiristato, ἰλαρός, εὐθυμός.
 Disaugurare, ἰν. εὐχόμαι κακῶ.
 Disautorare, ἰν. ἀποστραφῶ τῆς ἐ-

ξουσίας, (ἀπο)γυμνῶ.
 Disavanzare, οὐδ. ἀποβάλω τι.
 Disavanzo, ἀρ. ζημία.
 Disavare, ἀρ. ἀμείβω, ἀγνοία.
 Disavanzare, ἰν. ἀπαθίζω.
 Disavvantaggiarsi, ζημιοῦμαι, βλά- πτομαι.
 Disavvantaggio, ζημία, βλάβη, συμ- φορᾶ, δυστυχία.
 Disavvantaggiamento, ἐπιβλαβῶς.
 Disavvantaggioso, ἐπιβλαβής.
 Disavvedimento, ἀπερισκέφια.
 Disavvedutamente, ἐπ. ἀπερσεκ- τῶς· ἀπροσδοκῆτως.
 Disavveduto, ἀ(περι)σκεπτος.
 Disavvenente, ἰ. ἀχαρις.
 Disavvenentezza, τὸ ἀκομψον.
 Disavvenenza, θ. τὸ ἀχαρι.
 Disavvenevole, ἀπρεπής, ἀσχημῶν.
 Disavvenire, οὐδ. κακῶς συμ(ἀπο-, ἐκ)βαίνω· ἀνέρμοστον ἴσθι τι, οὐ πρέπει τι.
 Disavventura, θ. συμφορᾶ· δυστυχία.
 Disavventuratamente, ἐπ. δυστυχῶς.
 Disavventurato, δυστυχής, ἀτυχής.
 Disavventurosamente, δυστυχῶς.
 Disavvertenza, θ. ἀπερισκέφια.
 Disavvezzamento, ἀπομάθησις.
 Disavvezzare, ἀπομαθάνω.
 Disavvisamento, ἀπερισκέφια.
 Disbandarsi, διαλύομαι.
 Dishorso, δαπάνη, (προ)καταβολή, πληρωμή.
 Diboscazione, θ. ὀλοτομία.
 Disbrandare, ἰν. ἀφοπλίζω.
 Disbigare, ἐλευθερῶ, ἀπαλλῆττω· (δια)λύω, διεκρινῶ, διασπαρῶ· αὐτῶν. ἐλευθεροῦμαι.
 Dishrunare, ἰν. σπλῶ, λαμπρῶν.
 Discacciamento, ἀρ. ἐκ(ἀπο)δίωξις, ἐξώθησις.
 Discacciativo, ἐξωστικός· (ῆ) ἐξώ- σιμος.
 Discacciato, ἀρ. ἐξόριστος.
 Discacciatore, ὁ ἐκ(ἀπο)δίωκων.
 Discadere, οὐδ. ἐκ(ἐπο-, ἐλ)λείπω, ἐκπίπτω· περιείμι, περιέρχομαι.
 Discadimento, ἀρ. ἑλλειψίς, ἐκπτώσις.
 Discanso, ἀρ. ἀπο(δι)φυγή.

Discantare, ἐν ἀραιῶ τὴν μαγείαν.
 Discapito, ἀρ. ζημία, βλάβη.
 Discarreo, ἀρ. δικαιολογία.
 Discaricamento, ἐκφρόσεις.
 Discaricare, ἐν ἀπογεμίζω, ἐκφορ-
 τίζω, ἐκφορτίζω· ἰλαρῶ.
 Discarico, ἀρ. ἐκφόρσεις· ροή, ἐλ-
 φρῶσις· δικαιολογία.
 Discarnare, ἴδε Scarnare· λεπτόνω.
 Discaro, ἐπιθ. ἀχαρις, ἀηδής, μιση-
 τός, ἐπαχθής.
 Discatibrosi, θ. δυσκατάβρωσις.
 Discatiposi, θ. δυσκαταποσία.
 Discedere, οὐδ. ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.
 Discendentalo (linea), οἱ κατιόντες
 συγγενεῖς.
 Discendenti, κατιών, ἀπόγονος.
 Discendere, θ. καταγωγή, ἀπογονή,
 γένος, ἐκ(ἀπό)γονος, ἐκ(ἀπό)γονοί,
 διάδοχοι· ἀρχή, πηγὴ, ρίζα, γένη-
 σις· διαδοχή.
 Discendere, οὐδ. καταβαίνω, κατέρ-
 χομαι· ἀποβαίνω τοῦ πλοίου καθί-
 μαι, καθήκω· κλίνω· καταπίπτω,
 καταρρέω, κλίνω πρὸς τὰ κάτω·
 κατίζομαι· ἐλαττωθῆναι· ἐκτρέπομαι,
 παρεκβαίνω, ἐν. καταβιβάζω· μετα-
 στρέφω· αὐτῶν. καταβιβάζομαι.
 Discendimento, κατάβασις.
 Discensione, θ. κατάβασις.
 Discensivo, ἐπιθ. καταβατικός.
 Discensore, ἀρ. καταβαίνων· κτλ.
 Discante, ἀρ. μαθητής.
 Discapola, θ. μαθήτρια.
 Discapolato, ἀρ. μαθητεία.
 Discapolo, ἀρ. μαθητής.
 Discarponza, θ. σημεῖον, ἐπιχείρημα.
 Discernere, ἐν. (δι-καθ)ῆρῶ· διακρί-
 νῶ· χωρίζω· κρίνω· ἀναγνωρίζω.
 Discernevole, εὐδιάκριτος.
 Discernimento, (δι)γνώσις.
 Discernitivo, διαγνωστικός.
 Discernitore, τρις, γνώστης.
 Discorpero, διασκαρῶ.
 Discervellara, ἴδε Discarvellaro·
 αὐτῶν. στραγγίζομαι.
 Discessa, θ. κατάβασις· κλιτός, κλι-
 σις· κρηκμή, ἐκπτώσις.
 Disceso, ἀπόγονος.

Discottare, ἐν. ἀμφισβητῶ· διακρίνω.
 Discettazione, θ. ἀμφισβήτησις.
 Dischiarare, διασαρῶ, διεκρινῶ· ἴδε
 Rassettonare.
 Dischiavare, ἐν. ἀνοίγω· ἀπελευθερῶ·
 ἐκρίζω· οὐδ. καὶ αὐτῶν. ἴδε Scosare·
 αὐτῶν. ἐλευθεροῦμαι.
 Dischiedare, οὐδ. συγχωρῶ.
 Dishiarare, ἐν. διασκορπίζω· χωρίζω·
 αὐτῶν. διασκορπίζομαι.
 Dischiasta, θ. ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
 Dischiadare, ἴδε Schiudare, δηλῶ,
 φανερῶ· ἐκ(ἀπο)κλείω, ἐξαίρω.
 Dischiuare, ἐν. ἀπαρῶ.
 Dischiuso, ἀκωλύτος, ἐλεύθερος.
 Dischiuere, ἐν. ἀποζώνωμι.
 Disciliato, ἐπιθ. ἔχων ἀνοικτοῦ, τεδ-
 οθαλμικός· ἀδύκροτος.
 Discindere, ἐν. (δια)σχίζω.
 Discinesia, θ. ἰατρ. δυσκινησία.
 Disciogliare, ἐν. λύω· (δια-)κλύω·
 τήκω· ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ· αὐτῶν.
 λύομαι· τήκομαι· ἐλευθεροῦμαι.
 Discioglimento, ἀρ. λύσις· διέλυσις.
 Discioglitore, τρις, ὁ λύων διαλυ-
 τῆς· ἐξηγητής, διαφανευτής.
 Discioltamente, ταχέως.
 Disciolto, ταχύς, ἐπιτηδῆσις· λελυ-
 μένος· ἐλεύθερος· ἀχαλίνωτος· ῥε-
 θυμικός.
 Discioltura, ταχύτης, ἐπιτηδείτης.
 Disciplina, θ. παιδεία, παιδευσις, μέ-
 θησις· μέθημα, ἐπιστήμη· ἐγωγή,
 διδασκαλία· πέχνη, τέχνασμα· μί-
 στις, ραπίς· μαστιγώσις, σκληρα-
 γωγία· μετάνοια, τιμωρία.
 Disciplinabile, παιδευτός (ἐκ)παι-
 δευτικός.
 Disciplinabilità, θ. τὸ εὐμαθές, τὸ
 εὐδίδακτον.
 Disciplinale, τῆς παιδείας.
 Disciplinante, οὐδ. ὁ μαστιγοῦμενος.
 Disciplinare, ἐν. παιδεύω, διδάσκω·
 μαστιγῶ· τιμωρῶ· ὑποβάλλω καὶ
 ἐθίζω τὸν στρατιώτην εἰς τὴν παι-
 θεύειαν καὶ τήρησιν τῆς στρατιω-
 τικῆς παιδείας· αὐτῶν. μαστιγοῦμαι
 πρὸς μετάνοιαν.
 Disciplinario, τῆς μαστιγώσεως.

Disco, ἄο. δίσκος.
 Discobolo, ἐπιθ. καὶ οὐδ. δισκοβόλος.
 Discoso, ἐπιθ. δῦσ(ὀπ)ώκωτος.
 Discoides, ἐπιθ. δισκοειδής.
 Discolante, ἀκολάστως.
 Discolia, θ. ἰατρ. δυσκολία.
 Discolliganza, θ. διάζευξις.
 Discolo, ὀδύκωτος· ἀχληρός, ἰδιότρο-
 πος· ἀμαθής· ἀκόλαστος, ἀχαλί-
 νωτος.
 Discolorare, ἐν. ποῶ τι δύσχρουν,
 ξεχρωματίζω ἢ ξεβάφω· αὐτῶν. γί-
 νομαι δύσχρους· ἐξ(ἀπ)ανθῶ, σβέν-
 νωμαι, ὠχρῶ, ξεθωιάζω ἢ ξεβάφω.
 Discolorato, ἀχρὸς, ὠχρὸς.
 Discolorazione, δύσχροια, κακόχροια,
 ὠχρότης.
 Discolora, θ. ἀπολογία.
 Discoloramento, ἀρ. ὑπεράσπις.
 Discolorare, ἐν. ἀθῶ.
 Discolorato, οὐδ. κατακλίνωμαι.
 Discolorabile, ἐπιθ. διαξέξιμος.
 Discompensare, ἐν. διανέμω.
 Discomposto, συγκεχυμένος, ἀτακτος.
 Discongiare, ρ. ἐν. ἐξαρῶ, δια-
 φθέρω· μιλῶ, μολῶ.
 Discongiò, ἐπιθ. ἀτακτος, ἀκρίβης,
 ἀχαρις· ἀναρμόδιος, ἀσύμφωνος.
 Discongiò, ἀτελείωτος.
 Disconfacevole, ἐπιθ. ἀπρεπής.
 Disconfermare, ἐν. παλινρῶ.
 Disconfessare, (ἀπ)αρνοῦμαι.
 Disconfidare, οὐδ. δυσπιστῶ.
 Disconfiggere, ἴδε Sconfiggere, τα-
 λαίπωρῶ.
 Disconfiggitore, τρις, νικητής.
 Disconformarsi, οὐδ. συμμορφοῦμαι.
 Disconfortare, αὐτῶν. κατα(ἐκ)κλήτ-
 τομαι· (κατα)πικραίνομαι.
 Disconoscenza, ἀμύθεια.
 Discoseguire, ἀποσυγγάνω.
 Discosiderare, ἐν. ἀδιαφορῶ.
 Discontinuare, ἐν. διαλείπω, διακό-
 πτω· αὐτῶν. διασκορπίζομαι.
 Discontinuatamente, ἐπιθ. οὐ συνε-
 χῶς, διακεκομμένος, κατὰ διαλείμ-
 ματο.
 Discontinuazione, θ. διέλειψις, δια-
 κοπή.

Discontinuo, ἐπιθ. διακεκομμένος.
 Discovenenule, ἀπρεπής, ἀνίκανος.
 Discovenienza, ἀπρέπεια, ἀσχημο-
 σύνη, διαφωνία.
 Discovenire, οὐδ. καὶ αὐτῶν. ἀπρε-
 πές ἐστιν, οὐ πρέπει· διαφωνῶ.
 Discoperimento, φανερός.
 Discorrimento, ἀρ. ἀποκάλυψις.
 Discorrire, (ἐφ)εῦρεσκα.
 Discorritore, ὁ ἀποκαλύπτων.
 Discorare, ἐν. ἐκ(κατα)πλήττω· αὐτῶν.
 ἐκ(κατα)πλήττομαι, ἀθύρω.
 Discorato, ἀθύρος.
 Discordabile, ἐπιθ. ἀσύμφωνος.
 Discordamento, ἀρ. διχόνοια, δια-
 φωνία.
 Discordante, ἐπιθ. ἑσόμε(διά)φωνος.
 Discordantemente, ἐπιθ. ἀσυμφωνικός.
 Discordanza, θ. διαφωνία, διχόνοια·
 ἀταξία· γρμ. ἀνακλουθία.
 Discordare, οὐδ. διαφωνῶ, ἢ οὐδ. καὶ
 αὐτῶν. διχονοῶ, ἢ αὐτῶν. λησμονῶ.
 Discordatore, τρις, δι(δύ)φωνος.
 Discordo, δι(δύ)φωνος, ἑσόμε(διά)φωνος.
 Discordamente, ἐπιθ. ἑσόμε(διά)φω-
 νος.
 Discordevole, ἐπιθ. διχονοίας ἄλιος·
 δι(δύ)φωνος, δι(δύ)φορος.
 Discordia, θ. διαφωνία, διχόνοια.
 Discorsare, ἐν. καὶ οὐδ. δια(περι)-
 θέω, δια(περι)τρέχω· (κατα)ρρέω·
 ρέω· διασπείρομαι· εἰσάγομαι (συν)-
 διαλέγομαι· ἐξετίζω· ἐμ(περι)πίπτω·
 διαλύομαι· παραφέρω· (ἀπο)μα-
 κεύνομαι.
 Discorrevile, ταῦτῶν τῶν.
 Discorevole, ρέων, εἰραυς, ρωδής·
 ἀλισθηρός· ἰσχυρός, πλανητός· ρεμβός.
 Discorridore, ἀρ. στρατ. ἱππέυς.
 Discorrimento, ἀρ. δρόμος, φρά-
 ρός· περιδρομή, πορεία, ὁδοπορία·
 ἐπι(εἰς)δρομή, ἰσβολή.
 Discorritore trice, ὁ διαλεγόμενος.
 Discorsetto, ἀρ. λογιότριον, λογιότριον.
 Discorsivamente, λογικῶς.
 Discorsivo, ἐπιθ. λογικός.
 Discorso, ἀρ. (κατα)φορῶ, ροῦς, (κα-
 τα)ρροή· διάρκεια, παρέλευσις· πε-
 ριδρομή, γόρος, περιέλευσις, ὁδοπο-
 ρία· (δυν)διάλειξις (δια)λογισμός, διέ-

σκεψίς· διμιλία· σύγγραμμα· Ορόλ-
λημα, φήμη· σφάλλμα, λάθος, παρα-
ληλυθώς, παρελθών.
Discosceno, άρ. κρημνός.
Discosciano, ίδε Scosciano· αύτη.
είμι απότομος.
Discostamento, άρ. απόστασις.
Discostare, έν. άποκινώ, άφίστημι,
(άπο)μακρύνω· άναενώ.
Discosto, μεμακρυσμένος· ρεμβός· πρόθ.
έπίρ. πόρω, μακρύν.
Discorrimento, άρ. άποκόλυψις.
Discrasia, θ. λατρ. δυσκрасία.
Discredenia, έπίθ. άπιστος· άπιστών.
Discredenza, θ. άπιστία.
Discredora, έν. και ούδ. άπιστώ.
Discreditare, έν. δυσφημώ, κακολο-
γώ, κατηγορώ, διαβάλλω.
Discredito, άρ. δυσφημία.
Discrepanza, θ. διαφωνία· διαφορά.
Discrepare, ούδ. διαφωνώ.
Discrepanza, θ. έλάττωσις.
Discretamento, έπίρ. νουνεχώς, δια-
κριτικός.
Discretezza, θ. μετρίότης.
Discretivamento, έπίρ. διακριτικώς.
Discretivo, έπίθ. διακριτικός.
Discreto, έπίθ. διάκριτος· τακτικός·
εμάδος· διακεκριμένος· μέτριος, συνε-
τός· παιδαγωγικός· πρόσος, εύμενής
εύγνώμων· λογικός· δ' έχων τώ έτος
του διακρίνειν· νομομαθής· διακρι-
τικός.
Discrezione, θ. (διά)κρίσις· μετρίότης
φρόνησις· διαφορά· εύγνωμοσύνη· κέρ-
δος· δώρον, έπινομίς· διαίρεσις.
Discrivere, (συγ)γράφω.
Discretoja, θ. λατρ. δδεχροια.
Discreto, έπίθ. δύσχροος, δύσχρος.
Discretoja, θ. χειρ. δυσχροψία.
Discucire, έν. άναλύω τās ραφάς,
ξηλώνω.
Discuiminarsi, άποστεγάζομαι.
Discuojare, έν. άφαιρώ τώ δέρμα.
Discussioné, θ. έξέτασις, στάθμησις,
συζήτησις.
Discutivivo, έπίθ. έξεταστικός.
Discutare, έν. έξετάζω.
Discuziante, δ διαλύων, διασκορπί-

ζων τὰ δργά.
Disdobarasi, χρωλυτθ.
Disdognamento, έρσ. άγανάκτησις,
κατα(περι)φρόνησις, ύπεροψία.
Disdegnare, έν. και ούδ. άπαξιά· κα-
τα(περι)φρονώ· αύτη, άγανακτώ.
Disdegnatore, καταφρονητής, ύπερό-
πτης, ύπερήφανος, άλαζών.
Disdegnato, άρ. άγανάκτησις· κατα-
(περι)φρόνησις, ύπεροψία.
Disdegnosamente, έπίρ. (συν)δργή.
Disdognoso, δργίζομενος.
Disdotta, θ. άρνησις· νμ. ειδοποίη-
σις· άτυχία, κακοτυχία.
Disdiapason, άρ. μουσ. δις διαπασών.
Disdicente, έπίθ. άπρεπής, άσχήμων.
Disdicenza, θ. άπρέπεια, άσχημοσύνη
Disdisevole, άπρεπής, άσχερός.
Disdisevolezza, θ. άπρέπεια, άσχυ-
μοσύνη, άσχερότης.
Disdicavolmente, έπίρ. άπρεπώς.
Disdicatore, trice, δ άρνούμενος.
Disdiré, έν. άρνούμαι· παλινωδών· άνα-
καλώ· άπαγορεύω· αύτη, άνακαλώ·
άπρεπής έστιν· άρνούμαι.
Disdoraré, έν. άφαιρώ τόν χρυσόν.
Disdoro, άρ. θνειδος, αίσχος.
Disdotto, ήρ. Diporto· έπιλήψμων.
Disdibbiare, ούδ. άνανήρω.
Disdicoamento, άρ. ξηρασία.
Disdicare, έν. ξηραίνω.
Disdicoativo, έπίθ. ξηραντικός.
Disdicoo, έπίθ. ξηρός.
Disdicosisi, θ. λατρ. δυσάκκρισις.
Disdicia, θ. άδυναμία τής άκοής.
Disdicoja, θ. λατρ. δυσηκολία.
Disdignamento, ίδε Disegno· ίχνογράφ-
ημα· σχέδιον.
Disdignare, έν. δια(δπο)γράφω, σκια-
γραφώ, ίχνογραφώ· έντυπώ· διδά-
σκω, δεικνύω· ίδε Donotare· δια-
(περι)γράφω· λογίζομαι· ρτ. όπο-
τυπώ.
Disdignativo, διακριτικός.
Disdignatore, trice, ίχνογράφος· (τό
θηλ.) δεικτης.
Disegno, άρ. ίχνογράφημα, σκιαγρά-
φημα, σχέδιον· (δια)λογισμός, βου-
λή, σκοπός, σχέδιον.

Diselcia, θ. χειρ. δυσελκία.
Diselcio, έπίθ. δυσελκής.
Disellare, έν. άποσάττω, άφαιρώ τώ
έφελκτιον· εασαμαρόνω.
Disembriciare, έν. άποστεγάζω.
Disemia, θ. λατρ. δυσαιμία.
Disemorrea, θ. δυσαιμόρροια.
Disemorroide, θ. δυσκολία ή έπίσχι-
σις τών αιμορροΐδων.
Disenziare, έν. διαλύω τώ οΐδημα.
Disenzare, έν. εκμαίνω, μωραίνω.
Disensano, άρρων, εκ(παρά)φρων·
έκστατικός.
Disenteria, θ. δυσεντερία.
Disenterico, δυσεντερικός.
Disepellire, έν. εκθάλπτω.
Disepulotico, έπίθ. δυσεπουλωτικός.
Diserbare, έν. πράζω, βοτανίζω.
Diseredato, άνευ κληρονόμου.
Diseredazione, άποκληρώσις.
Diserode, άποκλήρωτος, άπόκληρος.
Disereditare, έν. άποκληρώτω.
Diserrare, έν. άναπτάνομαι, άνοί-
γω· εκφέρω, δηλώ· διαστέλλω· ούδ.
και αύτη, άνοίγομαι· (άπο)πλα-
νώμαι.
Diserrato, δΐλος, φανερός.
Disertagione, θ. ίδε.
Disertamento, άρ. άνατροπή, καθαι-
σεις, έρημωσις.
Disertare, έν. άνατρίπω, καταλύω,
καταστρέφω· πτωχίζω, γυμνώ· (έκ)-
πορθώ, έρημώ άπο(έγκατα)λείπω·
ούδ. και αύτη, εις τήν πρώτην, και
αύτη, μόνον εις δευτέραν σημασίαν·
ούδ. και αύτη, (έξ)άμβιλ-ώ, -ίσκω,
άπορθείρω, άποθίλλω· || ούδ. αύτο-
μαλώ, λειποτακτώ.
Disertato, έρρημος· άνέρμυστος.
Disertatore, trice, πορθητής, έρη-
μωτής.
Diserto, άρ. ή έρρημος, έρημια· βλά-
θη, έρημωσις· φορός, καταστροφή,
σπατάλη· έπίθ. έρρημος· γυμνός·
δυστυχής, άτυχής· μηδαμινός· ιδε-
πής, εύλωττος.
Disertore, trice, προδότης, λιπο-
τάκτης.
Diserviglio, άρ. βλάβη· άδικία· δυσαι-

ρέτησις· άνωφέλεια· ένόχλησις.
Diservire, έν. κακώς ύπηρετώ, ένο-
χλώ, δυσαιρετώ· βλάπτω, προ-
σβάλλω.
Diserziona, θ. λιποταξία.
Disessanotico, δυσεξανόλωτος.
Disestesia, δυσαισθησία.
Disfacimento, άρ. καθίρεσις, κατα-
σκαφή· δειλίσις· ζημία, βλάβη, κα-
ταστροφή· θλιθος.
Disfacitore, trice, έρημωτής, κατα-
στροφείς.
Disfaccitura, θ. καθίρεσις, κατα-
σκαφή, καταστροφή.
Disfagia, θ. λατρ. δυσφαγία.
Disfallo, άρ. μεταμέλεια, μετέννα.
Disfamare, χερταίνω· χαρίζομαι,
εύχριστώ· δυσφημώ· διαφημίζω.
Disfata, έν. καθαιρώ, καταλύω, κα-
τεβαρίζω, καταβάλλω, άφκνίζω, κα-
ταστρέφω, έξολοθρεύω· καταδειπα-
νώ, φθίρω· διαλύω· κατακόπτω,
διμερίζω· (άπο)κτείνω, φονεύω·
άπο(έκ)θιβάω νικώ· ίδε.
Disferre· δυσπιστώ· ούδ. καθαιρού-
μαι, καταλύομαι· αύτη, καθαιρού-
μαι, καταλύομαι, (δια)φθίρομαι·
συντρίβομαι, διαρρήγνυμαι· διαλύο-
μαι· καταναλισκομαι, τήκομαι· ύπε-
ρεπιθυμώ, φλέγομαι· άπο(έκ)λείπω,
σβέννυμαι· άπολίγομαι, παραιτού-
μαι· άπαλλάττω, -ομαι, εκποιώ.
Disfaciarsi, έν. άποσπαργώνω.
Disfatta, θ. ήττα, θραύσις.
Disfattibile, καταστρεπτός.
Disfavillare, ούδ. σπινθηροβολώ, λάμ-
πω· έρυθριώ, έρυθραίνομαι.
Disfavore, άρ. δυσμένεια, τώ άνέμ-
φορον, ζημία, βλάβη.
Disfavorevole, δυσμενής· άύμφορος.
Disfavorevole mente, δυσμενώς.
Disfavoreto, έναντιομαι, ζημιά.
Disfermamento, άρ. έλεγχος, άνα-
σκεινή.
Disfermare, έν. άθενώ τινα ή τι.
Disferrare, έν. λύω τινός τά δεσμά,
λύω τινά εκ τών δεσμών.
Disfida, θ. πρόκλησις.
Disfidante, δύσειστος.

Disfidanza, πρόκλησις.
 Disfidare, προκαλῶ, -οῦμαι· οὐδ. καὶ αὐτ. ἴδε Diffidare· ἀπογινώσκω, ἀπεικίζω.
 Disfienare, οὐδ. δρέπω, κοσεῖζω.
 Disfigurare, παραμορφῶ.
 Disfigurazione, θ. παραμόρφωσις.
 Disfingere, ὑποκρίνομαι.
 Disfinitore, διαρρηγνός.
 Disfioreare, ἐν. ἀπανθίζω.
 Disfoga mento, ἢ ἔκχυσαι (τῆς ὀργῆς)
 Disfogliare, ἐν. ἀραιρῶ τὰ φύλλα.
 Disfogliato, ἔρημος.
 Disfonia, θ. ἰατρ. δυσφωνία.
 Disforia, θ. ἰατρ. δυσφορία.
 Disformamento, ἀρ. δυσμορφία.
 Disformare, ἐν. δυσμορφον ποιῶ, ἀσχηματίζω ἢ αὐτ. τὸ κίλλος ἀποβάλλω, ἀσχηματίζω· οὐδ. διαφέρω.
 Disformatamento, ἀμέτρως, ὑπερμέτρως· δυσμόρφως, δυσειδῶς, ἀσχημα.
 Disformato, ἰ. δυσειδής, δὺς(ἄ)μορφος, ἄσημος.
 Disformazione, διαστροφή.
 Disforme, ἰ. διάφορος, ἀνόμοιος.
 Disformicolarsi, καταστρέφομαι, λεπτόνομαι.
 Disfornire, ἐν. ἀποδοῦν, γυμνῶ.
 Disforo, ἰ. ἰατρ. δύσφορος.
 Disfortunato, δυστυχής.
 Disfrancare, ἐν. ἀνεῖναι τινα· ὑποτάσσω.
 Disfrancamento, ἀρ. ἀκολασία.
 Disfrutare, ἐν. ἀπογαλινῶ.
 Disfratamento, ἐπ. ἀγαλινώτως.
 Disfruento, ἰ. ὁμηρικόν.
 Disgarbato, ἄχαρις, ἀγροῦκος.
 Disgenio, ἀρ. ἀπαστροφή, ἀντιπάθεια.
 Disgenesia, θ. βλάβη τῶν ἐνεργειῶν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.
 Disgeusia, θ. ἰατρ. δυσγευσία.
 Disgittarsi, ἀδυσίω.
 Disgiugnere, ἐν. ἀπο(δια)ζεύγνυμι, χωρίζω· ἀποζυγῶ ἢ αὐτ. διαίρουμαι, ἀποσπάμαι.
 Disgiuntamente, ἰδίᾳ, χωριστά.
 Disgiuntivamente, ἐπ. διαζευκτικῶς.
 Disgiuntivo, ἰ. διαζευκτικός.

Disgiunto, μακρινός.
 Disgiunzione, θ. διζεύξεις, χωρισμός, ἀπομάκρυνσις.
 Disgocciolare, οὐδ. (ἀπο)σταλάζω, (ἀπο)στάζω· ἐκ(ἀπο)λείπω· καταναλισκόμεαι.
 Disgolettare, ἐν. κόπτω τὸν λαιμόν.
 Disgoinb(ə)itare, ἐν. ἐλευθερῶ, ἀπαλλάττω· ἐκφορῶ, (ἐκ)κενῶ· αὐτ. ἐλευθεροῦμαι· (ἐκ)κενοῦμαι, χάνομαι, ἐκβίλλω.
 Disgombratore, ἀρ. δ ἐκδιώκων.
 Disgradare, ἐν. διαίρω κατὰ βαθμούς· καθαίρω· ἐν. ἐλάχιστον τίθεμαι· τινος, κατα(περι)φρονῶ τινος· οὐδ. ἀγνωμονῶ, ἀχαριστῶ· διαφρονῶ, διαφέρομαι· ἀφίσταμαι, ἀποχωρίζομαι· ἀπαρθεσκω.
 Disgradevole, ἀηδής, δυσάρεστος.
 Disgradimento, δυσἀρεσκεία.
 Disgradire, κατα(περι)φρονῶ.
 Disgrato, ἐπίθ. ἄχαρις, ἀηδής.
 Disgravamento, ἀρ. (ἀνα)κούρσις.
 Disgravare, (ἀνα-ἐπι)κούρτζω.
 Disgravamento, τόκος, τοκετός.
 Disgravidare, τίκτω.
 Disgrazia, δυσμορφία, δυσμένεια· δυστυχία, κακοτυχία.
 Disgraziatamento, ἐκδίμψως· δυστυχῶς· εἰκῆ, κατὰ τὴν τύχην.
 Disgraziato, ἐπίθ. ἄχαρις, ἀηδής· ἀπεχθής· δυστυχής, κακοτυχής.
 Disgregare, ἐν. διαζεύγνυμι, διασπῶ· διαρρίπτω, διασκορπίζω.
 Disgregativo, ἐπίθ. διαζευκτικός, διαχωριστικός· θαμβωτικός τῆς δόξης.
 Disgregazione, θ. διζεύξεις, χωρισμός, ἀπομάκρυνσις.
 Disgroppare, ἐν. λύω τὸν δεσμόν.
 Disgrossare, ἐν. λαίνομ, (ἀπο)ξέω.
 Disgruoliare, ἐν. ἀνατρέπω.
 Disguaglio, ἀρ. ἀνομοιότης.
 Disguissare, ὑποκρίνομαι.
 Disguisato, ὑποκριτικός.
 Disguistare, ἐν. ἐνοχλῶ, δυσἀρεστῶ.
 Disguetare, trice, θ ἐνοχλῶν κτλ.
 Disguistevole, δοληρός, δυσάρεστος.
 Disgustevolazza, θ. ἀηδία, δοληρότης, δυσἀρεστίας.

Disgusto, ἀρ. ἀηδία, δυσἀρεστίας.
 Disgustoso, ἐπίθ. δοληρός, ἀηδής, δυσίμεστος.
 Disia, θ. ἴδε Desiderio.
 Disiare, αὐτ. ἀρέσκω.
 Disiato, ἐπιθυμητικός.
 Disievole, ἐπίθ. ἐπιθυμητικός.
 Disigillare, ἐν. ἀνα(ἀπο)σφραγίζω. ἢ αὐτ. διαλύομαι.
 Disiguale, ἴδε Disuguale.
 Disimpacciato, ῥάδιος, πρόχειρος.
 Disimparare, ἐν. ἀπομανθάνω.
 Disimpedire, ἐν. αἴρω τὰ ἐμπόδια· ἐξαιρῶ τὸ ὑποκείμενον.
 Disimpegnare, ἐν. ἀπολύω· ἐκτελῶ· ἀποφασίζω.
 Disimpegnamento, ἀκαλλακτικῶς.
 Disimpegno, ἀρ. ἀκαλλαγή.
 Disimpiagare, ἐν. παύω τῆς ὑπηρεσίας.
 Disinclinatione, θ. ἀποτραπή ἀπὸ τῆς κλίσεως· ἀντιπάθεια, ἀποστροφή.
 Disinfiangere, ταυτὸ τῷ· ἴπω.
 Disinfiangere, οὐγὶ ὑποκρίνομαι· κρύβω.
 Disinfiammamento, ἐπίθ. εἰληκρινῶς.
 Disinfinto, ἐπίθ. εἰληκρινής.
 Disingenuo, ἐπίθ. δόλιος.
 Disinnamorarsi, παύομαι, ἀγαπῶν· ἐν. ἀποτίρω τὸ ἔρωτος.
 Disinssignare, ἐν. ἀποδιδέσχω.
 Disintendere, δὲν ἐννοῶ πλέον.
 Disinteressatamente, ἐπίθ. ἀριλοκερδῶς.
 Disinteressato, ἐπίθ. ἀριλοκερδής.
 Disinteressato, ἀρ. ἀφιλοκερδέα.
 Disinvolvere, ἐν. ἐκτυλίσσω.
 Disinvolto, ἐκλυτός· γοργός, ζωηρός.
 Disinvoltura, θ. ζωηρότης.
 Disipola, θ. ἰατρ. οἰδημα.
 Disistanziarsi, ἀναπαύομαι, ἐξουρίζομαι.
 Disistima, θ. κατα(περι)φρόνησις.
 Disistimare, ἐν. κατα(περι)φρονῶ.
 Disiscorarsi, ἰξάγω τὸ ἥπτερόν μου, ἀποβήσκω.
 Disjovare, ἐν. βλάπτω.
 Dislacciare, ἐν. λύω τὸν βρόχον.
 Dislalia, θ. δυσλαλία.

Dislamare, ρ. ἐν. σπαράττω, διαμελίζω, κεραματίζω.
 Disleale, ἐπίθ. ἀπίστος.
 Disleamento, ἐπίθ. ἀπίστος.
 Dislealtà, θ. ἀπιστία.
 Disleccito, ἐπίθ. ἀβέβαιος.
 Dislegare, ἐν. λύω· ἐλευθερῶ· δηλῶ.
 Disleghevolo, εὐλυτός.
 Dislochia, θ. ἰατρ. δυσλαλία.
 Dislogamento, ἀρ. ἐξήρθεσις.
 Dislogare, ἐν. ἐξαίρω, διαστρέφω.
 Dislogare, ἐν. ἐκ(παρε)τρέπω.
 Dismagliare, διαλύω τὰ ἄμματα· αὐτ. (δια)σπαράττω τὰ κρειάτά μου διὰ τῶν δυνάμων.
 Dismalare, ἐν. θεραπεύω.
 Dismangiarsi, ἐκ(ἀπο)δύομαι τὴν ἐμεστρίδα· κατα(ἀπο)εἶθιμι τι.
 Dismascesi, θ. ἰατρ. δυσμάσησις.
 Dismeglio, ἐπίθ. κίλλιον.
 Dismembrato, ἐν. διαμελίζω.
 Dismesso, ἡμελημένος.
 Dismettere, ἐν. παρα(ἐγκατα)λείπω.
 Dismisura, θ. ὑπερβολή· ἀφρονία.
 Dismisuramento, ὑπερμέτρως, δυπερβολικῶς.
 Dismisurato, ἀ(ὑπερ)μετρος.
 Dismodato, ἐπίθ. ἀμετρος, ἀκρατής, ἀκόλαστος, λήγνος.
 Dismonacato, ἐν. ἐκβίλλω γυναῖκα ἐκ τοῦ μοναστηρίου. ἢ αὐτ. ἐγκαταλείπω τὸ μοναστήριον.
 Dismontare, οὐδ. καταβαίνω.
 Dismorbare, ἐν. καθαρίζω.
 Dismuovere, ἴδε Smuovere· Commuovere· αὐτ. συγκινοῦμαι.
 Disnaturale, ἐπίθ. ὁ παρὰ φύσιν.
 Disnaturato, ὁ παρὰ φύσιν.
 Disnervare, ἐν. ἐκνυρίζω, ἐκλύω.
 Disnervazione, θ. ἐκλίσις, ἐκνεύρισις.
 Disnetto, ἐπίθ. ἀκαθάρσιτος.
 Disnidare, ρ. ἐν. ἐξέλω τῆς φωλέας· ἐκδιώκω, ἀπομακρύνω.
 Disnodare, ἐν. λύω· δηλῶ, διακρινῶ, διασφραγίζω.
 Disnoievole, ἐπίθ. εὐλυτός.
 Disnodare, ἐν. ἀπογυμνῶ.
 Dissohbligante, ἐπίθ. ἀπότμος, ἀγροῦκος, σκαίος.

Disobbligatamente, ἐπίρ. σκαιῶς.
 Disobbligare, ἐν. ἀπαλλάττω, δυσ-
 σαριστά.
 Disobbligato, ἀπηλλαγμένος.
 Disubbligazione, θ. ἀπαλλαγῆ.
 Disoccupato, ἀργός.
 Disoccupazione, θ. ἀργία.
 Disodia, θ. ἰατρ. δυσωδία.
 Disolamento, ἐξονυχισμός, ἀφαίρεσις
 τοῦ θνητοῦ τοῦ ἵππου.
 Disolare, ἴδε Desolare· ἐξονυχίζω
 ἵππον, ἀφαιρῶ τὸν νεκρὸν θνητὸν τοῦ
 ἵππου.
 Disonestà, θ. ἀσέλγεια, ἀκολασία,
 ἀλαχρότης· ἀισχροσύνη.
 Disonestamente, ἀκολάστως, αἰσχρῶς,
 ὑπερβαλόντως.
 Disonestare, ἐν. καταισχύνω.
 Disonesto, ἐπίθ. ἄτιμος, αἰσχρῶς·
 ἄνομος· ἀσχημῶν, ἀπρεπῆς· ἀμε-
 τρος, ὑπερβολικός.
 Disonnarsi, ἀφουπῶ, ἀρτυνίζομαι.
 Disoniramento, ἀτίμασις.
 Disonoranza, ἀτίμος, αἰσχος.
 Disonorare, καταισχύνω, ἀτιμίζω.
 Disonoratamente, αἰσχρῶς, ἀτίμως.
 Disonoratore, ἀρ. ἀτίμαστος.
 Disonore, ἀτίμια, ὄνειδος, αἰσχος.
 Disonorevole, αἰσχρῶς, ἀτιμωτικός.
 Disorbitante, ὑπερόγκως.
 Disorbitantemente, ἐπίρ. ὑπερόγκως.
 Disorbitanza, θ. ὑπερβολή.
 Disordinamento, ἄταξια, ἀκοσμία,
 ταραχή.
 Disordinare, ἐν. (δια)ταράττω· οὐδ.
 ὑπερβάλλω τὸ μέτρον· συνουσιάζο-
 μαι· αὐτπ. (δια)ταράττομαι.
 Disordinatamente, ἐπίρ. ταῦτὸ τῷ
 Disordinatamente, ἐπίρ. ἀμέτρως,
 ἀκρατῶς.
 Disordinato, ἐπίθ. ὑπέμετρος, ὑπερ-
 βολικός· ἄτακτος· ἀνεπιτήδειος, ἐν-
 δής, ἄφορος· ἀκρατής, ἀχαλίνωτος.
 Disordine, ἀρ. ἄταξια, δεινόν· κα-
 κόν, ζημία· ἀσέλγεια, ἀκολασία·
 πτάσμα, σφάλμα.
 Disorressia, θ. δυσορέξια, κακορέξια.
 Disorganizzare, ἐν. διαλύω τι διωρ-
 γανωμένον· συνταράσσω, ἀνατρέπω.

Disorganizzazione, θ. διάλυσις, ἑ-
 ταξία, σύγχυσις.
 Disormeggiare, ἐν. ἀνέλκω τὴν δευ-
 τέρην ἐγκυραν.
 Disornamento, ἀρ. ἀποκόσμησις.
 Disornare, ἐν. ἀπαγαίλω, ἀποκοσμῶ.
 Disorpellare, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ χυρῆ-
 λατον· ἀνακαλύπτω (μυστήριον).
 Disorrare, ἐν. ἀτιμάζω, ὀλιγορῶ.
 Disorrevole, εὐτελής, φαῦλος.
 Disorrevolmente, εὐτελῶς, φαύλως.
 Disoscurare, ἐν. ἀποσκοπίζω.
 Disosfrosia, θ. δυσσομία.
 Disosmia, θ. ἰατρ. δυσσομία.
 Disostosi, θ. χεῖρ. δυσόστωσις.
 Disottano, ἐπίθ. κατώτερος.
 Disotterrare, ἐν. ἐκθίπτω.
 Disovoiato, ἐπίθ. χεῖρ. ἐξηθροωμένος.
 Dispacare, ἐν. σχίζω.
 Dispaciamiento, ἀρ. ἀποτέλεσις, (δι)-
 ἐκπέρασις, (δι)ἐκπερασίως.
 Dispaciare, ἐν. ἀπολύω, ἀπαλλάττω,
 ἐλευθερῶ· ἐκπύπτω, ἐξαποστέλλω.
 Dispacio, ἐπίσημος· ἐπιστολή· δ-
 κλωμα ἀκαδημαϊκῶν· ἀπεμπολήσις,
 ἐκποίησης.
 Disparare, ἐν. διαχωρίζω.
 Disparare, ἀπομανθάνω.
 Disparato, ἀνόμοιος, διάφορος.
 Disparere, ρ. οὐδ. ἀπρεπές ἐστὶ· οὐ
 μεγαλοπρεπές ἐστὶ· ἴδε Sparire· ||
 οὐδ. διχόνοια, διαφωνία.
 Disparavole, ἐπίθ. φθαρτός.
 Dispargere, ἐν. διασπείρω, διασκορ-
 πίζω· αὐτπ. διασπείρομαι, διασκορ-
 πίζομαι.
 Dispargimento, διασπορά.
 Dispari, ἐπίθ. ἄνισος, ἀνόμοιος, διά-
 φερος· ἀναρμύδιος· περιττός.
 Disparimento, ἄνισος, διαφώρας.
 Disparire, οὐδ. ἀφανής γίνομαι.
 Dispariscante, ἐπίθ. ἀσχημῶν.
 Disparità, ἀνισότης, ἀνομοιότης· δι-
 χόνοια.
 Disparito, ὄγκως, ἀλλάξας χρῆμα.
 Disparte, ἐπίρ. ἴδιον, κατ' ἴδιον.
 Dispartire, ἀνα(ἀπο)χωρῶ.
 Dispartito, διάφωτος.
 Dispartitore, τριος, χωριστής.

Disparutezza, λεπτότης, ἰσχνότης·
 Dispartito, ἐπίθ. ἰσχνός, λεπτός.
 Dispassare, ἐν. ἀνέλκω.
 Dispassionamento, ἀρ. ἀδιαφορία.
 Dispassio, ἀρ. μνηχ. διαπαστον.
 Dispatia, θ. δυσπέθεια, δυσφορία.
 Dispegnare, (ἀπο)σθένωμι.
 Dispendere, δαπανῶ· οὐδ. καὶ αὐτπ.
 δαπανώμαι.
 Dispendio, ἀρ. δαπάνη, ἐφόδιον.
 Dispendiosamente, ἐπίρ. δαπανηρῶς.
 Dispendioso, δαπανηρῶς.
 Dispensa, θ. διανομή, διαίρεσις, διά-
 δοσις· ἴδε Dispensazione· δαπάνη·
 ταμείον, ἀποθήκη, ὄψοφυλάκιον, κελ-
 λήριον· οἰκονόμοι, σιτομέτραι· τα-
 χυδρόμοι· φέκελλοι· ταχυδρομεῖον.
 Dispensabile, ἐξαιρέσιμος.
 Dispensazione, θ. διανομή, διάδοσις·
 ἐξαιρέσις τοῦ γενικοῦ κανόνος.
 Dispensare, ἐν. διανύω, διαδίδωμι·
 χορηγῶ, δίδωμι· προσδιορίζω· παρα-
 χωρῶ· δαπανῶ, ἀναίλω· ἐμπορεύο-
 μαι· χρώμαι, ἐνασχολῶ· παρέχω· οἰ-
 κονομῶ, διοικῶ· κανονίζω, τακτο-
 ποῖω· ἐξαιρῶ τοῦ γενικοῦ κανόνος·
 ἐλευθερῶ· αὐτπ. ἀφίσταμαι, ἀπέχο-
 μαι· παραλείπω· ἐλευθεροῦμαι.
 Dispensatamente, ἐπίρ. ἐξαιρετικῶς.
 Dispensativamente, κατ' ἐξαιρέσειν.
 Dispensativo, ἀπαλλακτικός.
 Dispensatore, τριος, διανομῆς· ἐλετή-
 μων· διαχειριστής, ἐπιτροπος· τα-
 μίας, οἰκονόμος· κυβερνήτης, ἐπιμε-
 λητής, προνοητής.
 Dispensatoriamente, διανεμητικῶς.
 Dispensatorio, ἐπίθ. διανεμητικῶς·
 οὐδ. φαρμακοποιία.
 Dispensazione, θ. διανομή, διάδοσις·
 πρόνοια· χέρις, εὐνοία, πρόνομιον·
 ἐξαιρέσις, ἀπὸ τοῦ γενικοῦ κανόνος,
 ἀπόλυσις, ἄδεια, παραχώρησις.
 Dispensiera, θ. ἡ διανομῆς· οἰκο-
 νόμος.
 Dispensior-e,-i,-o, ταμίας, οἰκονόμος.
 Dispensina, ὄψοφυλάκιον.
 Dispersione, θ. ἰατρ. δυσπεψία.
 Disperabile, ἀπεγνωσμένος, ἀπηλι-
 σμένος.

Disperato, ἐν. ἀπελπίζω, ἀπογινώ-
 σκω· || οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀνεπισητῶ,
 ἄθυμῶ, ἀπελπίζομαι· αὐτπ. ἔδημο-
 νῶ, καταθλιβῶμαι.
 Disperatamente, ἀνεπισητῶς.
 Disperato, ἀρ. εἶδος ποιήσεως εἰς
 σίχους χυδαίους· ἴδε Disperazione·
 ἀπηλιτισμένος, ἀνεπις, ἀνέπιστος·
 ἄμετρος, ὑπερβολικός· μαινόμενος,
 ἐκ(ἐμ)μανής· ἀπονενοημένος, ἐδιόρ-
 θωτος· πραι(ἐκ)πρων, μανιώδης· σκλη-
 ρός, ἀπηνής.
 Disperazione, ἀπελπισία.
 Disperdere, ἐν. δι(ἀπ)έλλωμι, ἀφα-
 γίζω, ἐξολοθρεύω· διασκορπίζω· αὐτπ.
 ἀπόλλομαι· ἀποβίλλω.
 Disperdimento, ἀφανισμός, ἀπώλεια.
 Disperditamente, ἐπίρ. σποράδην.
 Disperditore, τριος, ἀνατροπεύς.
 Dispergere, ἐν. διασκορπίζω· κατανα-
 λίσκω, κατασώτεω· διανέμω, δια-
 δίδωμι· διαταράττω· οὐδ. καὶ αὐτπ.
 διασκορπίζομαι· διαταράττομαι· ἐν.
 διασπείρω, δημοσιεύω.
 Dispergimento, διασπορά.
 Dispermasia, δυσκολία τῆς ἐκπομπῆς
 τοῦ σπέρματος.
 Dispermatio, δυσπερματικός.
 Disperma, θ. ἀλλοίωσις τοῦ σπέρ-
 ματος.
 Dispermo, ἐπίθ. δυσπερμος.
 Dispersamente, σποράδην.
 Dispersè, ἐπίρ. ἴδιον, καθ' ἑαυτόν.
 Dispersione, θ. (δια)σκορπισμός.
 Dispresa, θ. ἀνάλωμα, δαπάνη.
 Dispattabile, ἑ, ἄξιοκαταφρόνητος.
 Dispattare, ἐν. ἕκρορῶ, περι(κατα)-
 φρονῶ· λυπῶ· οὐδ. ἀγανακτῶ.
 Dispattatore, τριος, καταφρονητής.
 Dispattavole, ἑ, ἄξιοκαταφρόνητος.
 Dispattivamento, καταφρονητικῶς.
 Dispattio, ἀρ. κατα(περι)φρόνησις· λύ-
 πη, δυσἀρεστήσις, πείσμα· || ἑ, ἄξιο-
 καταφρόνητος.
 Dispattosamente, καταφρονητικῶς.
 Dispattoso, κατα(περι)φρονητικῶς,
 ὀβριστικῶς· εὐτελής, ἄξιοκαταφρό-
 νητος.
 Dispottosuzzo, ἀγανακτῶν πως.

Dispiacente, ἀπαρέστων, δυσάρεστος.
 Dispiacere, ἀρ. δυσάρεστος, λύπη, δυσάρεστα ὕβρις, προσβολή· ρ. οὐδ. ἀρέσκω, δυσάρεστος· αὐτ. ἀπαρέσχομαι.
 Dispiacerevole, ἔ. δυσάρεστος, ἀπεχθής, ἀχληρός, ἀηδής.
 Dispiacerevolmente, ἐπ. δυσάρεστα.
 Dispiacere, ρ. ἐν. ἐκτείνωμι, ἀναπτύσσω· (δια)σπηνίζω· || — si αὐτ. κατακλινόμεαι.
 Dispiantare, ἐν. ἐκρίζω· μεταφυτεύω ἀνατρέπω.
 Dispiacere, ἀποσπῶ· ἐξίγω, ἐκβάλλω.
 Dispicciare, ἐν. ἀποτελῶ, (ἐκ-)περαίνω, διεκπεραίνω, ἐπισπεύδω· αὐτ. ἀπαλλάττωμαι.
 Dispiogare, ἐν. ἐξ(ἀν)τίλιτω, ἀναπτύσσω· ἀναπατάνωμι, ἀνοίγω, ἐπιδεικνύω· || — si αὐτ. διαχέομαι, ἐκτείνωμαι.
 Dispietatamente, ἐπ. ἀσπλάγγως.
 Dispietato, ἐπίθ. ἀγrios, ἀπηνής, σκληρός.
 Dispignere, ἐν. ἐξαιλέω.
 Dispnea, θ. λατρ. δύσπνοια.
 Dispneico, ἐ. λατρ. δυσπνικός.
 Disponente, ἐν. (ἀπο)στερῶ τῆς ἐξουσίας· ἀφαιρῶ τὴν δύναμιν τὴν κυριαρχίαν τινός· || — si, αὐτ. παραιτοῦμαι τῆς ἀρχῆς.
 Dispogliare, ἐν. ἀπο(ἐκ)δύω· γυμνῶ· ἀρίθμω, ἐγκαταλείπω, ἀπο(κατα)τίθωμι· ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ· (ἀπο)στερῶ αὐτ. ἀπο(ἐκ)δύομαι.
 Dispogliatore, trice, λεηλάτης.
 Disporare, ρ. ἐν. ἐσκαρρίζω, ἀποβάλλω ἄνεαν τὴν σάρκα τῶν δ-στων.
 Disponente, ἀρ. νμ. διαδέτης.
 Disponibile, ἐπίθ. διαθέσιμος· πρόχειρος.
 Disponimento, οσα. ἀρ. διάταξις, διακόμησις· ταπεινώσις· ἐκθεσις, ἐξήγησις.
 Dispositivo, ἐπίθ. διαθετικός.
 Dispositore, trice, διαδέτης.
 Disporolare, ρ. ἐν. δηῶ, (ἐκ)πορῶ,

ἐρημῶ, καταστρέφω τὸν πληθυσμὸν τοῦ τινός.
 Disporolatore, trice, οσα. πορθητής, ἐρημωτής, λιμὴν χώρας, καταστρεφέας.
 Disporre, ἐν. διατίθωμι, τακτοποιῶ, διαγινώσκω, ὁρίζω, κρίνω, ἀποφασίζω· χρωμάμαι, μεταχειρίζομαι· κυβερνῶ, διοικῶ, διευθύνω· καλλωπίζω· δεαίρω· (κατα)πέθω· προτρέπω, παρορμῶ· καθαιρῶ· κατατίθωμι, ἀφαιρῶ· ἐκτίθωμι, φανερῶ, (ἐκτίθωμι εἰς κίνδυνον· μεταφυτεύω· προνοῶ, προβλέπω· ἐξαποστέλλω· χορήματα διὰ συναλλαγμάτων· || αὐτ. διατίθωμαι, διευθετοῦμαι· παρασκευάζομαι· κόμπτομαι· συναινώ.
 Disposamento, οσα. ἀρ. γάμου ταλατή, τὰ νομφεῖα, ὁ γάμος.
 Disporre, ἴδε Sposare· συνδέω αἰκειότατα· ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα· νομφεῖα, ὑπανδρεύω· || αὐτ. νομφεύομαι.
 Disporre, ὁ ἐγγυηθεὶς (εἰς γάμον).
 Dispositivamente, ἐπ. διαθετικῶς.
 Dispositivo, ἐ. διαθετικός· διατακτικός, παρασκευαστικός· || —, οσα. ἀρ. (νομ.) τὸ διατακτικὸν μέρος ἀποφάσεως, διατάγματος κτλ.
 Dispositore, trice, διαδέτης.
 Dispositura, θ. διάθεσις, τάξις.
 Disposizione, θ. διάθεσις, διάταξις, διακόμησις, τάξις· κατάταξις· ρ. διάθεσις· ποιότης· διάθεσις, φύσις, εὐφυία, κλίσσις, τάσις, ροπή· κατάστασις· σκοπός, θέλησις, διάνοια· ἀπόφασις· ἐξουσία· πράξις, θέλησις, ἐλευθερία· ἐκθεσις, ἐξήγησις· κείριος, εὐκαιρία· κατάστασις· ἀποστάθμη, ἴλις.
 Disposassare, ἐν. ἀποστερῶ τῆς κτήσεως τῆς κατοχῆς κτήματος· — ἀποβάλλω τινα θέσας, ἐξιώματος κτλ.
 Dispostatamente, ἐπ. ἀρμολίως, ἐπιτηδείως.
 Dispostezza, οσα. θ. εὐαρμολία, κομψότης, διάθεσις· || εὐστροφία, εὐκίνησις.

Disposto, ἐ. ἱκανός· ἔτοιμος· διαρπασμένος· ὄγκος· εὐδιάθετος· εὐκίνητος, ζωηρός.
 Dispostare, ρ. ἐν. καθαιρῶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας.
 Dispostamente, ἐπ. δεσποτικῶς.
 Dispostico, ἐ. δεσποτικός, κύριος.
 Dispostismo, ἀρ. δεσποτεία, δεσποτισμός.
 Dispregare, ρ. ἐν. παραλείπω τὰς προσευχάς, ἀμελῶ τῶν θρησκευτικῶν καθήκοντων· ἀμελῶ τῶν παρακλήσεων.
 Dispregevole, ἀξιο(εὐ)καταφρόνητος, ἐ. ποταπός, ἀθλιός.
 Dispregevolmente, καταφρονητικῶς.
 Dispregiamento, οσα. ἀρ. καταφρόνησις.
 Dispregiante, ἐ. καταφρονητικός.
 Dispregiare, ἐν. ὑπεροῶ, κατα(πρι)φρονῶ· ἐλατῶ τι τῆς τιμῆς· ἀμεριμῶ.
 Dispregiatamente, καταφρονητικῶς.
 Dispregiato, εὐκαταφρόνητος, εὐτελής.
 Dispregiatare, trice, καταφρονητής.
 Dispregio, ἀρ. καταφρόνησις, ἐξουτελισμός.
 Dispregnare, ἴδε Spregnare.
 Dispregiare, ἴδε Dispregiare.
 Disprezzabile, ἴδε Dispregevole.
 Disprezzazione, θ. ἴδε Dispregio.
 Disprezzamento, ἴδε Dispregio.
 Disprezzante, καταφρονητής, ὑπερόπτης.
 Disprezzatamente, καταφρονητικῶς.
 Disprezzativo, κατα(πρι)φρονητικός.
 Disprezzato, ἡμελημένος· ἀκαλλίεργος, παράτολμος· γενναῖος, ἀκάμτος.
 Disprezzatore, trice, καταφρονητής.
 Dispregzo, ἀρ. καταφρονητής.
 Dispregiare, ἐν. ἀπορρηκίζω.
 Disprofanare, ἐν. καθιστημὶ ἱερὸν.
 Disproporzionatamente, ἐπ. δυσανάλογως, ἀνίως.

Disproporzionato, ἔ. ἀνισός, δυσανάλογος.
 Disproporzionale, οσα. θ. ἀνιότης, δυσαναλογία, ἀνομοιότης, ἴσομετρία.
 Disproporzionalmente, ἐπ. ἐξ ἀπροσεξίας, δι' ἀγνοίαν· ἀλογιστως, ἀλόγως.
 Disproporzionato, ἐ. ἐνδεής, ἀπαρασκευάστος.
 Dispropinare, ρ. ἐν. κόπτω τὰς ἀκύνθας.
 Dispropinare, ἐν. ἀπ(ἐξ)σπινίζω.
 Dispropuro, ἐ. ἀκάθαρτος, ἀκαθάρτος, ρυπαρός.
 Disputa, θ. συζήτησις· διαφορά, ἐρις, φιλονεικία, συζητήσις, ἀγόρευσις.
 Disputabile, ἐ. ἀμφισβητήσιμος, ἀμφισβητήσιμος.
 Disputabilità, θ. τὸ ἀμφισβητήσιμον.
 Disputabilmente, ἐπ. φιλονεικίως.
 Disputare, οσα. συζήτω· ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ· ἐν. ἐξετάζω, σταθάζομαι.
 Disputativo, ἐ. ἀμφισβητικός.
 Disputatore, trice, ὁ συζητῶν, ἀμφισβητῶν.
 Disputatorio, ἐ. ἀμφισβητικός, ἐριστικός.
 Disputazione, θ. συζήτησις.
 Disquisizione, θ. ἀνέρισις, ἐξέτασις.
 Disradicare, ἐν. ἐκρίζω.
 Disradicazione, θ. ἐκρίζωσις.
 Disragione, οσα. λαλῶ ἀπερισκέπτως, παραλογίζομαι, παραφρονῶ.
 Disragionato, ἐπ. ἄλογος.
 Disragione, θ. ἄλογος, ἀνοησία, μωρία.
 Disragionevolmente, ἐπίρ. ἀλόγως.
 Disramare, διαφωτίζω, ὑλοτομῶ· κλαδεύω.
 Disregolamento, ἐπίρ. ἀκρίτως, ἀλόγως, ἐτάκτως.
 Disregolato, ἐπίθ. ἀκόλαστος.
 Disregulare, ἐν. καταφρονῶ.
 Disrompare, ἐν. διαρρηγγύνω, συντριβῶ.
 Disruvidire, ἐν. ἐπεξεργάζομαι.
 Dissagrare, ἐν. βιβηθῶ.
 Dissalare, ἐν. ἐξ(ἀρ)αλυρίζω.
 Dissanguinare, ἐν. ἐμ(δια)βρῶνω τὰ δέρματα πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ ἐν αὐτῷ αἵματος.

Dissapore, ἄρ. διαφωνία, διαφορά δι-
 χύνοια.
 Dissaccare, ἐν. ξηραίνω. || κύτπ. ξη-
 ραίνομαι.
 Dissaccativo, ἐπίθ. ξηραντικός.
 Dissaccatojo, ἄρ. ξηραντήριο.
 Disseminare, ἐν. διασπείρω, διαχέω,
 διαδίδωμι.
 Disseminatore, ἄρ. ὁ διασπείρων.
 Disseminazione, θ. διδασίς, κοινο-
 ποιήσις.
 Dissennare, ἐν. ἐκμαίνω, μωραίνω.
 Dissennato, μωρός, παρά(ἐκ)φρων.
 Dissensione, θ. διένεξις, διαφορά,
 διχύνοια.
 Dissentaneo, διάφωνος, διχόφρων,
 ασύμφωνος.
 Dissentire, οὐδ. διαφωνῶ.
 Dissensionato, διάφωνος. || οὐς. πλθ.
 ἐτερόδοξοι.
 Disserrare ἴδε Disserrare ἀνοίγω, δια-
 νοίγω, ἀποφράττω τὴν δῶν. || ἄτπ.
 ὠρῶ, ἀναγκάζω τὸν ἦπρον εἰς ὄρ-
 μον· κάλλω, ἐξοικονίζω· ἐκφέρω,
 δηλῶ. || ἀτπ. ἀνοίγομαι, ἀποχωρί-
 ζομαι, διασκορπίζομαι.
 Dissertatorio, ἐπίθ. διαλεκτικός.
 Dissortazione, θ. διατριβή, πραγμα-
 τεία, λεπτολογία.
 Disservire, ρ. ἐν. βλέπω, ζημιῶ.
 Disservizio ἴδε Disservigio.
 Dissostare, ρ. ἐν. ἀπο(μετα)κινῶ,
 τινάττω, συγχέω.
 Dissettare, ἐν. τὴν δίσαν σβέννυμι. ||
 ἀτπ. σβέννυμι τὴν δίσαν.
 Dissottore, ἄρ. ἀνατόμος.
 Dissessione, θ. ἀνατομή.
 Dissidio, ἄρ. διαφωνία. διένεξις·
 διαφορά, διχύνοια.
 Dissigliare, ρ. ἐν. ἀποσφραγίζω. ||
 ἀτπ. ἀνοίγομαι.
 Dissillabo, ἐπ. δισύλλαβος.
 Dissimbolo, ἐπίθ. διάφορος, διέφω-
 νος, ἀνόμοιος.
 Dissimigliante, ἀνόμοιος, διάφορος,
 ἄλλοιος.
 Dissimigliante mente, ἐπίρ. ἀνομοίως.
 Dissimiglianza, οὐς. θ. ἀνομοιότης,
 διαφορά.

Dissimigliare, οὐδ. διαφέρω.
 Dissimilare, ἐπίθ. ἑτεροειδής, ἑτερο-
 γενής, ἀνόμοιος.
 Dissimile, ἐπίθ. ἀνόμοιος, ἄλλοιος,
 διέφορος.
 Dissimilmente, ἐπίρ. ἀνομοίως.
 Dissimulare, ὑποκρίνομαι.
 Dissimulamento, ἐπίρ. ὑποκριτικὸς.
 Dissimulato, προσποιημένος.
 Dissimulatore, τρίς, ὑποκριτής.
 Dissimulazione, προσποιήσις.
 Dissinuisia, θ. ἀνικανότης γυναικὸς
 εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνουσίας.
 Dissipabile, ἐπ. σκεδαστός, ἐπιδεικτι-
 κὸς διασκεδάσεως, διαλύσεως, δια-
 λυτικός, ἀποσοθητικός.
 Dissipabilità, θ. τὸ σκεδαστόν.
 Dissipamento, ἄρ. διάλυσις.
 Dissipare, ἐν. διαλύω· διαρρίπτω,
 διασκορπίζω· ἐκδιώκω· ἐξολοθρεύω·
 καταδαπανῶ, καταστρωῶ. || ἀτπ.
 διαλύομαι· διασκορπίζομαι, κατανα-
 λίσκομαι.
 Dissipativo, ἐπίθ. διασκεδαστικός·
 διαφορητικός, διαλυτικός.
 Dissipatore, τρίς, διαλυτής, ὁ διαρ-
 ριπτῶν· ἀσωτός, δαπανηρὸς.
 Dissipatorio, ἐπίθ. διαλυτικός.
 Dissipazione, ἀσωτεία, σπατάλη,
 διάλυσις· κατανόλωσις περιουσίας.
 Dissipilo, ἐπίθ. ἀηδής, ἄχαρις.
 Dissodare, ἐν. σκαλεῶν, σκαλλῶ.
 Dissollecitudine, θ. βραδύτης.
 Dissolubile, ἐπίθ. διαλυτός.
 Dissolubilità, θ. τὸ διαλυτόν.
 Dissolutamento, ἐπίρ. ἀκολάστως.
 Dissolutanza, θ. ἀκολασία.
 Dissolutivo, ἐπίθ. διαλυτικός.
 Dissoluto, ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος.
 Dissoluzione, θ. διάλυσις, διαφθορὴ·
 χώνευσις· λύσις, ρύσις· ἀπώλεια,
 ἐξολοθρευσις· ἀκολασία, ἀκράτεια·
 ἄκοσμος· ἐμπαιγμός.
 Dissolvente, διαλύων, διαλυτικός.
 Dissolvere, ἐν. (δια)λύω.
 Dissolvente, τρίς, διαλυτής.
 Dissontigliantemente, ἐπίρ. ἀνο-
 μοίως.
 Dissomo, ἐπίθ. καὶ οὐς. δίσωμος.

Dissonante, ἐπίθ. δόσφωνος· διέφω-
 νος, ἀσύμφωνος.
 Dissonanza(i)a, ἀσύμφωνία.
 Dissonare, οὐδ. διαφωνῶ.
 Dissonaristi, ὄφουπῶ, ἀφ(δι)υπνίζο-
 μαι, ἐγείρομαι τοῦ ὕπνου.
 Dissotterramento, ἄρ. ἐξόρυξις, ἐκ-
 θαψίς, ἐσκαφή.
 Dissotterrare, ἐν. ἐκθάπτω.
 Dissovenire, ρ. λησμονῶ.
 Dissuadere, ρ. ἐν. ἀποτρέπω, μετα-
 πείθω.
 Dissuasione, οὐς. θ. ἀποτροπή, με-
 τήσσις.
 Dissuasivo ἐπίθ. ἀποτρεπτικός.
 Dissuasore, ἄρ. ὁ ἀτρέπων.
 Dissuasorio, ἔ. ἀποτρεπτικός.
 Dissuetudine, θ. ἀήθεια ἀπομάθησις
 ἀχρηστία.
 Dissuria, θ. ἰατρ. δυσουρία.
 Distaccamento, ἄρ. ἀποσπασμός· ἀπο-
 σπασμα στρατοῦ· || μεταφ. ἀπαλλο-
 τρώσις.
 Distaccare, ρ. ἐν. ἀσπῶ· ἐκλύω·
 ἀποχωρίζω.
 Distaccatura, θ. ἴδε Distaccamento.
 Distacco, ἴδε Distaccamento.
 Distachio, ἄρ. βτ. διατάχων.
 Distagliare, ἐν. διαρῶ, χωρίζω· ἐν-
 τέμνω, ἐγχοπέτω.
 Distagliatura, θ. διαίρεσις, χάρισις·
 ἐγχοπή, ἐντομή.
 Distanato, ἐπίθ. δυσθνήτατος.
 Distante, ἔ. διαστηκῶς, ἀπέχων· ||
 ἐπίρ. μακρὸν.
 Distanamento, ἐν. διαστάσις.
 Distanza(i)a, θ. διάστασις· διαφορά.
 Distare, οὐδ. διέστηκα, διέχω, ἀπέχω
 μακρὰν κερμαί.
 Distasare, ἐν. ἀνοίγω.
 Distemperamento, ἄρ. δυσκρασία· ὑπερ-
 θολή· νόσος ἐλαφρῆ, κρωστία, ἀκρά-
 τεια.
 Distemperanza, θ. διάλυσις· ἀκρασία
 ἀκράτεια.
 Distemperare, ἐν. διαλύω· οὐδ. καὶ
 ἀτπ. διαλύομαι.
 Distemperatura, θ. ἀκράτεια.
 Distemperato, ἀκρατής, ἀκόλαστος.

Ἴταλο-ελληνικὸν Λεξικὸν

Distemperare, ἄλλοιῶ.
 Distendere, ἐν. ἀνέμημι, χαλαρῶν·
 ἐκτείνω· ἐκτυλίσσω, διαστῆλω, πλα-
 τύνω· θεραπεύω, ὀρθῶ· τανύω, κατα-
 βῆλω, φωνεύω· συνάπτω. || ἀτπ.
 ἐκτείνομαι, διαστῆλλομαι, διασκορ-
 πίζομαι· διευθύνομαι, προχωρῶ,
 προσιδίω· μακρύνω, μακρηγορῶ· προσ-
 κολλῶμαι.
 Distendimento, οὐς, ἄρ. ἐκτασις· μέ-
 κρος· διάρκεια· ἄνεσις· μαμθασμός.
 Distendino, μεταλλουργία.
 Distendio, ἄρ. τύπος, κανὼν, ἔγγρα-
 φον, συμβόλαιον.
 Distenditore, ἄρ. ὁ ἐκτείνων· τένων.
 Distonditura, θ. διάτασις, ἐκτασις·
 ἡ λέξις, γραφή, φράσις.
 Distanebrare, ἐν. φωτίζω.
 Distanera, ἐν. κατακρατῶ.
 Distenimento, ἄρ. κατακράτησις.
 Distonitore, τρίς, ὁ κατέχων.
 Distensione, θ. ἐκτασις, ἐπίτασις.
 Disterapute, δυσθεράπτετος.
 Disterminare, ἐν. ἐξολοθρεύω· ἀπε-
 λύνω, ἀπο(ἐκ)διώκω, ἀφαιρῶ.
 Disterminalazione, ἀφανισμός, ἐξολο-
 θρευσις.
 Disterrare, ἐν. ἐξορίζω.
 Disterrato, ἐξοριστός.
 Distesa, θ. ἐκτασις· φράσις, ἡ λέξις
 σύνταξις.
 Distesamento, ἐπίρ. ἐκτεταμένος.
 Distesia, θ. ἰατρ. δυσθεσία.
 Disteso, ἄρ. τύπος, κανὼν, ἀπογραμ-
 μός, διέγραμμα· ἡ λέξις, ἡ φράσις,
 τὸ ὄρος, γραφή, σύνταξις. || ἐπίθ.
 ἐξηπλωμένος· μέγας, εὐρύχωρος, ἐκ-
 τεταμένος· || ἐπίρ. συνεχῶς, ἀκατα-
 παύτως· κατ' εὐθείαν.
 Distico, ἄρ. δίστιχον.
 Distillare, ἐν. ἀποσταλάζω· || οὐδ.
 καὶ ἀτπ. (ἀπο)σταλάζω· ἐγγχεῖν·
 κρῖνω· νοσῶ, θεωρῶ· προσέρχομαι. ||
 ἀτπ. καθιδρῶ.
 Distillatorio, ἄρ. ἀποσταλακτικὸν
 ἄγγετον· ἀμβυξί. || ἐπίθ. ἀποσταλα-
 κτικός.
 Distillazione, ἀπόσταξις, διύλισις·
 κατέρρευσις.

Distimia, θ. λατρ. δυσθυμία, ἀθυμία.
 Distinguere, ἐν. διακρίνω (δια)στα, θρωμάι· προσδιορίζω· δηλῶ· χωρίζω· διαστέλλω· ἢ αὐτπ. διακρίνομαι.
 Distinguilbile, ἐπίθ. διάκριτος.
 Distinguitore, trice, θ. διακρίνων.
 Distintamento, ἐπίρ. εὐκρινῶς, σαφῶς.
 Distintiva, ἴδε Distinzione.
 Distintivo, ἀρ. γνώρισμα, σημεῖον. ἢ ἐπίθ. διακριτικός.
 Distinto, διωρισμένος· κοσμητός· διηρημένος, διακεκριμένος, εὐκρινής, σαφής· ἐλάζων, ἴδιος, ἰδιαίτερος· ἐνιαύτος, ἔξοχος, ἐξαιρετος, περιβλεπτος, περι(ἐπι)φανής· ἐπίρ. λεπτομερῶς.
 Distinzione, θ. διάκρισις, διάγνωσις, διαφορὰ· διαστολή· διαίρεσις· αὐστηρότης.
 Distirpare ἐν. ἐκρίζω.
 Distocia, θ. χειρ. δυστοκία.
 Distogliere, αὐτπ. ἀπομακρύνωμαι, ἐγκαταλείπω, ἀποχωρῶ.
 Distorsare, ρ. ἐνερ. διαστρέφω· αὐτπ. συσπῶμαι.
 Distornamento, ἀρ. περισπασμός.
 Distornare, ἐν. (ἀντι)περισπῶ, ἀποσχολῶ· ἀποστρέφω· ἀποτρέπω· ἐξελίσσω· ἢ αὐτπ. μεταστρέφομαι.
 Distorno, ἀρ. ἐναντιότης.
 Distorre, ἐν. ἀποτρέπω, μεταπέθω· ἀποκινῶ (μετα)κινῶ, μετατοπίζω· αὐτπ. ἴδε Distogliersi.
 Distorsione, θ. χειρ. διαστροφή.
 Distortamento, ἐπίρ. στρεβλῶς.
 Distorto, ἐπίθ. ἄνομος, ἔκνομος.
 Distraimento, ἀρ. διάσπασσις, διάσπασμός, χωρισμός· ρεμβασμός.
 Distrazione, θ. ἀπο(δια)σπασμός.
 Distralciare, ἐν. ἀφαιρῶ τοὺς βλαστῶς διαμαλίζω, ἀπαλλάττω.
 Distrarre, ἀπο(δια)σπῶ· ἀπο(δια)περίσπῶ, ἀποστρέφω, ἀποτρέπω· καταδραπανῶ, κατασώτειώ· ὑπεξαιρῶ, ὑποκλέπτω· πωλῶ, ἐκποιῶ, ἐλλοτριῶ· αὐτπ. διασπῶμαι· ἐκτείνωμαι· ἀπο(περι)δια)σπῶμαι.
 Distrattamento, ἐπίρ. ἐν ρεμβασμῶ.
 Distrattivo, ἐπίθ. διασπαστικός.

Distrazione, διάσπασσις, διασκορπισμός· ὑπεξαιρέσις· ρεμβασμός.
 Distretta, θ. ἀνάγκη.
 Distrettezza, στενοχωρία· σφίγξις· αὐστηρότης.
 Distretto, ἀρ. χώρα, τὰ περίξ, τὰ περίχωρα· ἐπαρχία ἢ νομός· χωρῶν· καλισταμένος· ἐστενοχωρημένος· ἐν(ἀπ)ησχολημένος· αὐστηρός, ἀντονος· οἰκέτης.
 Distribuire, ἐν. διανέμω, διαδίδωμι, μοιράζω· — una somma di danari, — ποσὴν χρημάτων.
 Distributore, ἴδε Distributore.
 Distributivamente, ἐπίρ. μεμερισμένως, διανομητικῶς, τακτικῶς.
 Distributivo, διανομητικός· μεριστικός.
 Distributore, trice, διανομῆς.
 Distribuzione, θ. διανομή, διδασίς· μερικ· διάταξις, διακόσμησις· ρτ. διαίρεσις.
 Distrigare, κατ—cara, ρ. ἀπαλλάττω, διασπαρηνίζω· αὐτπ. ἀπαλλάττω.
 Distrignere, ἐν. (συ-) δια)σφίγγω· κλείω· περιέχω· καταδυναστεύω, στενοχωρῶ· ἀπαλλάττω, ἀπομακρύνω.
 Distrignimento, ἀρ. στενοχωρία· αὐστηρότης.
 Distringere, ἴδε Distrignere· κατα(περι)στέλλω.
 Distritto, ἐπίθ. αὐστηρός, δξός.
 Distruggere, ἐν. καθαιρῶ, καταστρέφω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω· διαλύω· (ἀπο)στρέφω.
 Distruggitivo, ἀνατρεπτικός, καταστρεπτικός.
 Distruttore, trice, ἀνατρεπτής, καταστρεφτής.
 Distruttivamente, καταστρεπτικῶς.
 Distruzione, θ. καταστροφή.
 Disturare, ἐν. ἀνοίγω.
 Disturbare, ἐν. (δια)ταράττω, συγχέω· δια(περι)σπῶ, ἀποσχολῶ, διακόπτω.
 Disturbatore, trice, ταράκτης.
 Disturbo, ταραχή, σύγχυσις· ἀηδία· ἐμπόδιον.

Disubbid(i)ente, ἐ. ἀπειθής.
 Disubbidientemente, ἀπειθῶς.
 Desubbidianza, θ. παρακοή.
 Disubbidire, οὐδ. καὶ ἐν. παρακούω.
 Disudire, οὐδ. παρακούω.
 Disugnera, ἐν. σπογγίζω.
 Disuguglianza, θ. ἀνισότης.
 Disugugliare, οὐδ. αὐτπ. ἐμαὶ ἄνισος.
 Disuguale, ἐ. ἔνισος, ἕνόμοιος.
 Disugualmente, ἐπ. ἀνίσως.
 Disumanare, ἐν. ἀποθρηῶ, ἐξαγριῶ· μεταμορφῶ (εἰς ζῶον) ἢ αὐτπ. ἀπανθρωπεύω, μεταμορφοῦμαι.
 Disumanato, ἐ. ἀπένθρωπος.
 Disumano, ἀπένθρωπος.
 Disumarsi, διαξεύγνυμαι, μονοῦμαι.
 Disunibile, ἐ. χωριστός.
 Disunione, θ. διζεύξις· μόνωσις, διένεξις, διχόνοια.
 Disunire, ἐν. διαξεύγνυμι, (ἀπο)χωρίζω· ἢ αὐτπ. ἀποχωρίζομαι, ἀποσπῶμαι.
 Disunitamente, ἐπ. χωρῖς, κατὰ μέρος, χωριστά.
 Disunito, διοχνοσῶν, στασιζών.
 Disunto, ἐ. κενός, μάταιος.
 Disuresia, ταύτ τῷ·
 Disuria, θ. χειρ. δυσουρία.
 Disusanza, θ. ἀθήθεια, ἀπομάθησις· ἀχρησία, ἀχρηστία.
 Disusare, ἀποδιδέκω· ἀφίνω τὴν χρῆσιν· ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀπειρίζομαι.
 Disusatamento, ἐπ. ἀθήθως, ἀσυνήθως, ἀχρηστῶς.
 Disusato, ἐπίθ. ἀσυνήθης, ἀχρηστος· κενός, παράδοτος, ἐκτακτος· ἀκαίτουτος· ἄμετρος· ἄπειρος.
 Disusa, ἀρ. ἀθήθεια, ἀχρηστία.
 Disutilaccio, ἐ. ἀνεπιτήδειος.
 Disutile, ἀνωφελής, ἀχρηστος.
 Disutilimento, ἐπ. ἀνωφελῶς.
 Disutilità, ἀνωφελεία, ἀχρηστία· βλάβη, ζημία.
 Disutilmente, ἀνωφελῶς, ἀχρηστῶς.
 Disvalente, ἐ. εὐτέλης.
 Disvalere, οὐδ. βλάπτω· ἐκπίπτω.
 Disvalore, ἀρ. εὐτέλεια.
 Disvantagio, δυσχρηστία.
 Disvariantamento, ἀρ. διάκρισις.

Disvariare, οὐδ. καὶ αὐτπ. διαφέρω.
 Disvario, ἀρ. διάκρισις, διαφορὰ.
 Disvedere, ἐν. παραβλέπω.
 Disvegliare, ἐκβλάλλω, ἐκρίζω.
 Disvelamento, ἀρ. ἀποκάλυψις.
 Disvelare, ἐν. ἀποκαλύπτω.
 Disvelatore, trice, θ. ἀποκαλύπτων.
 Disvenire, οὐδ. λιποθυμῶ· ἀτονῶ, ἐκλύομαι, ἀπρεπὲς ἐστίν.
 Disvoriginare, βιβηλῶ.
 Disvestire, ἐν. γυμνῶ.
 Disvizzare, ἐν. ἀπειθίζω.
 Disviamento, ἀρ. ἀποπλάνησις.
 Disviare, ἐν. ἀποπλανῶ· ἢ οὐδ. αὐτπ. ἀποπλανῶμαι.
 Disviamento, ἀκολασίως.
 Disviatore, (δια)φορῶς.
 Disviavolo, ἐ. ἀποπλανῶν.
 Disvigoriare, οὐδ. ἀπόλλυμι τὴν ρώμην, ἐθυνατίζω.
 Disvilappare, ἐν. ἐκτυλίσσω.
 Disvirare, οὐδ. ἐκτυλίσσομαι.
 Disviscerare, ἐν. ἐξεντερίλω.
 Disviciarsi, ἀπαλλάττομαι.
 Disviticchiare, ἐν. ἐξ(ἐκ)ελίττω· (δια)λύω, ἐκτυλίσσω· διακρίνω.
 Disviziare, ρ. ἐν. καθαιρῶ, ἀφαιρῶ τὰ ἐλάττωμα· διορθῶ τὰ ἐλαττώματά τινος· ἢ αὐτπ. ἐγκαταλείπω τὴν κακίαν.
 Disvolere, ρ. ἐν. ἀνανεύω· ἢ οὐδ. ἀπαγέρουσις.
 Disvulgere, ἐν. ἐξ(ἐκ)ελίττω.
 Disvolgimento, ἀρ. ἐξελιγμός.
 Ditale, ἀρ. δακτυλήθρα.
 Dite, ἐ. πλοῦτος.
 Ditismo, ἀρ. ἄθεια, διθεισμός.
 Dittelo, ἀρ. μασχάλη.
 Ditano, ἐν. κατέχω, ἀποσχολῶ· (καθ)εἶργω, φυλακίζω.
 Ditentore, trice, θ. κατέχων κτλ.
 Ditentut, διαμώτης, ἐξομικός.
 Ditirambicamento, ἐπίρ. διθυραμβικῶς.
 Ditirambico, ἐ. διθυραμβικός.
 Ditirambo, ἀρ. διθύραμβος.
 Dito, ἀρ. δάκτυλος, δακτύλιον.
 Ditorneo, ἐπίθ. καὶ οὐδ. διδοράξ.

Ditraitamento, ἀρ. ἀραιώσεις, ἀρπαγή, ἀφαρπαγή.
 Ditrarre, ἐν. ἀραιῶ. ἀρπάξω.
 Ditriglioso, ἀρ. ἀρχτ. διτριγλιφον.
 Ditricolare, ἐν. διατίμνω, κατακομ-
 ματιάζω.
 Ditta, οὐς. θηλ. ἐπωνυμία, ὄνομα
 ἐμπορικοῦ οἴκου.
 Dittamo, ἀρ. δίκταμον (φυτ.).
 Dittatore, ἴδε Dattatore, δικτάτωρ.
 Dittatorio, ἐπίθ. δικτατορικός.
 Dittatura, οὐς. θ. δικτατορία.
 Dittorigio, ἐπίθ. διπτερούξ, διπτερός.
 Dittico, Dittici, τὰ δίπτυχα.
 Dittipsia, θ. ἰατρ. δικτυψία.
 Dittongare, ἐν. διφθογγίζω.
 Dittongamento, ἐπίρ. ἐν διφθογγῶ.
 Dittongo, ἀρ. δίφθογγος.
 Dittuffare, ἴδε Tuffare.
 Diurasi, θ. ἰατρ. διούρησις.
 Diuretico, ἐπίθ. διουρητικός.
 Diurnale, ἐ. ἡμερήσιος.
 Diurno, ἀρ. ὄραι ἡμεριναί· ἢ ἡμε-
 ρινός, καθημερινός· ἡμερήσιος· ||
 οὐς. ἀρ. ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον, τὸ
 μνηταῖον. [χρόνον.]
 Diuturnamente, ἐπίρ. χρονίως, πολλὸν
 Diuturnità, θ. (πολυ)χρονιότης.
 Diuturno, ἐπίθ. (πολυ)χρόνιος· δι-
 αρκής.
 Divo, οὐς. θ. (ποιητ.) θεῶ· Dea· κυ-
 ρία ἢ ἐρωμένη.
 Divagamento, οὐς. ἀρ. ἀποπλάνησις·
 παρέκθεσις.
 Divagare, ρ. οὐδ. ἀποπλανῶμαι· παρ-
 εκβαίνω· || — si, αὐτπ. παύομαι ἐρ-
 γαζόμενος, διαλείπω τὴν ἐργασίαν.
 Divallamento, ἀρ. (ἐκ-)κλίσις, κατὰ-
 θασίς, ὑποβίθασίς.
 Divallare, (ἐκ-)ἀποκλίνω, κατα-
 βαίνω, ὑποβιβάζομαι.
 Divampamento, ἀρ. καυσις, φλογι-
 σμός, φλόγισις.
 Divampare, ἐν. καίω, φλέγω, φλο-
 γίζω· || οὐδ. φλέγομαι, φλογίζομαι,
 καίομαι, πυρπολοῦμαι.
 Divano, ἀρ. Διβάνιον, τὸ ὀπουργικὸν
 συμβόλιον τοῦ Σουλτάνου· κλιντήρ,
 ἀνάκλιτρον.

Divanzare, ἐν. (προ-)ὄπο·φθάνω, προ-
 τρέχω, προλαμβάνω.
 Divariare, ρ. ἐν. ἴδε Variare, ποι-
 κίλλω, διαφέρω.
 Divario, ἀρ. διαφορά· τέρψις.
 Divastare, ἴδε Devastare.
 Divecchiamento, ἀρ. ἀνανέωσις.
 Divecchiare, ρ. ἐν. ἠγηθῶ, νεάζω,
 γίνομαι νέος, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω.
 Divedere (dare a) ρ. ἐν. (ἀπο)δεί-
 κνῶ· μι, -ω.
 Divergliare, ἴδε Divellere.
 Divergimento, ἴδε Divellimento.
 Diverellere, ἴν. ἐκβάλλω, ἐκ(ἀνα)σπῶ,
 ἐκρίζω· αὐτπ. ἐκ(ἀνα-)ἀποσπῶμαι,
 ἀποχωρῶ.
 Divellimento, ἐκρίζωσις.
 Diveltare, ἐν. ἀκαλίξω.
 Divolto, ἀρ. σκάλισις, σκάλισις.
 Divenire, ρ. οὐδ. γίνομαι· συμβαίνω·
 προέρχομαι· ἔρχομαι· μεταβαίνω.
 Divenire, οὐδ. γίνομαι· ἔρχομαι.
 Diverbio, ἀρ. διάλογος, διάλεξις.
 Divergente, διεσθηκός.
 Divergenza, θ. διάστασις.
 Divergere, οὐδ. δισταμαί.
 Diversamente, διαφόρως· ἴδαν· καθ'·
 ὑπερβολήν, ἀπηνῶς.
 Diversare, οὐδ. καὶ αὐτπ. διαφέρω.
 Diversificare, ἐν. διάφορον καθίστη-
 μι· || αὐτπ. διαφέρω.
 Diversificazione, θ. διαφορά.
 Diversione, θ. ἀποτροπή, ἀποτροπή·
 παρατροπή, ἔκτροπή.
 Diversità, οὐς. θ. διαφορά, ἁλλοιότης
 σκληρότης, ὠμότης· ἰδιοτροπία· συμ-
 φρακ· ὄρυξ.
 Diversivo, παρατροπικός, ἔκτροπικός·
 || —, οὐς. ἀρ. ἡ παροχετεύουσα τὸ
 ὕδωρ ποταμοῦ διώρυξ.
 Diverso, ἐπίθ. διάφορος· ἰδιοτροπος·
 ἀσυνήθης· ἀπίθανος· ἀπίστευτος· ἀκλη-
 ρός, ὠμός· || ἐπίρ. ἴδε Diversa-
 ments.
 Diversorio, ἀρ. ξενών, κατάλυμα, ξε-
 νοδοχεῖον.
 Divertere, ἴδε Divertire.
 Divertic-olo, -ulo, ἀρ. ἔκτροπή τῆς
 ὁδοῦ· τόπος ἀποκχερισμένος· πρό-

σχημα, πρόφασις, ὑπεκφυγή· παρίκ-
 θασίς.
 Divertimento, ἀρ. ἀπομάκρυνσις· ἀπο-
 τροπή· τέρψις· διασκέδασις.
 Divertire, ἐν. ἀποτρέφω, ἀποτρέπω·
 ἀποχολῶ, κωλύω, ἐμποδίζω, ἀπο-
 μακρύνω· οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐκ(ἀπο)-
 τρίπομαι, παρεκτρέπομαι, παρεκ-
 βαίνω· ἐν. τέρπω, εὐφραίνω, δια-
 σκεδάζω· αὐτπ. τέρπομαι, εὐφραίνο-
 μαι· διασκεδάζω.
 Divesire, ἐν. ἐκδύω, ἀποδύω, γυμνῶ,
 ἐκ(ἀπο)δύομαι.
 Divellare, οὐδ. τακῆν τὴν κορυφήν
 μου· σείομαι· || —, ἐν. κτυπῶ τὰ
 μαλλιά.
 Diveltatura, θ. κτύπημα, τίναγμα
 τῶν ἐρίων.
 Divellino, ἀρ. ὁ κτυπῶν τὰ ἔρια.
 Divezzare, ἴδε Divanzare· ἀραιῶ
 τὸν κόσμον τοῦ τραγίλου· || αὐτπ.
 ἀπαθίζομαι, ἀτοιμανθῆνω.
 Diviamento, ἀρ. ἀποτροπή.
 Diviario, ἐν. ἀποτρέφω, ἀποτρέπω·
 ἐμποδίζω, ἀποχολῶ· || οὐδ. αὐτπ.
 ἔκτρέπομαι, ἐκκλίνω, (παρ)ἔκτρέ-
 πομαι.
 Diviamento, ἐπ. ταχέως.
 Diviato, ἐ. ταχύς.
 Dividendo, ἀρ. ὁ διαιρετός ἀριθμός.
 Dividere, ἐν. διαιρῶ, μερίζω· διαστα-
 σίζω· διανέμω, διαδίδωμι· διακόνω.
 αὐτπ. διαιροῦμαι, μερίζομαι· (δια)-
 τάττομαι· στασιάζω, διχονοῶ, ρεμ-
 βάζω· διαφωνῶ.
 Dividivole, διαιρετός· στασιώδης.
 Dividitore, trice, διαιρέτης, μεριστής.
 Dividuo, ἐ. διαιρετός, μεριστός.
 Dividulo, διηρημένος.
 Divistare, ἐν. ἀναγορεύω, ἐμποδίζω,
 κωλύω.
 Divitazione, θ. ταῦτὰ τῶ.
 Divisto, ἀρ. τὸ (ἀν)ἔργειν, ἀπυγέ-
 ρευσίς· ἄργ(α)· κώλυσις, κώλυμα·
 τέρμα.
 Divimare, ἐν. λύω· αὐτπ. λύομαι.
 Divinamente, ἐπ. θεῶς· ἔξαιρέτως,
 ἐξόχως, ἐνθαλῶς.
 Divinamento, ἀρ. ἴδε Divinazione.

Divinano, ἐν. μαντεύω, προλέγω, προ-
 φητεύω.
 Divinatoria, trice, μάντις, προφήτης.
 Divinatoria, θ. μαντική.
 Divinatorio, ἐ. μαντικός.
 Divinazione, θ. μαντική· μαντεία.
 Divincolamento, ἀρ. συστρόφη.
 Divincolare, ρ. ἐν. συστρέφω· αὐτπ.
 συστρέφομαι.
 Divincolato, ἀρ. συστραμμένος.
 Divinità, θ. θεότης· τὸ θεῖον· ὁ θεός·
 θεολογία· ἄκρα τελειότης· μαντε-
 σὺνη· (ποιητ.) θεῶ, γυνή περι-
 καλλής.
 Divinizzare, ἐν. ἀποθεῶ, θεοποιῶ.
 Divinizzazione, θ. θεοποίησης.
 Divino, ἐπίθ. θεῶς· ὑπερτέλειος· ἔξο-
 χος, θαυμάσιος· μαντικός· || οὐς. θεο-
 λόγος.
 Divisa, θ. διαίρεσις· (διά)ταξις· τρέ-
 πος· ἐμβλημα, σύμβολον· ἔνδυμα συμ-
 βολικόν.
 Divisamente, ἐπ. διηρημένως, δίχα,
 μεμερισμένως.
 Divisamento, ἀρ. (διά)τάξις, διαί-
 ρησις, ἀκρίσις, χωρισμός· ἴδε Di-
 visa· (συν)διάλεξις, συνομιλία· σκο-
 πός, σχέδιον.
 Divisare, ἐν. διαίρῶ, μερίζω· (δια)-
 τῆν, διατίθωμι, συντίθω· δια-
 κρίνω, διαστέλλω· (δια)ποικίλλω,
 μεταβίλλω, μεταποιῶ· τακτοποιῶ·
 δια(περι)γράφω, (ἐξ)ιστορῶ· ἀναπτύ-
 σω· (συν)διαλέγομαι, συνομιλῶ· δι-
 ανοῦμαι, ἐπινοῶ, φαντάζομαι· αὐτπ.
 ἴδε Anvisarai.
 Divisamente, εὐτάκτως, τακτικῶς.
 Divisato, διάφορος, ἄλλος· ποικίλος·
 κατῆστικτος· μετημφισμένος· πα-
 ραμορφωμένος.
 Divisatore, trice, διαθέτης.
 Divisibile, ἐ. διαιρετός.
 Divisibilità, θ. τὸ διαιρετόν.
 Divisione, θ. διαίρεσις, διανομή.
 Divisivo, διαιρετικός· διασταλτικός.
 Diviso, ἀρ. διανόημα, λογισμός· δι-
 αίρεσις· ἐναντιός, ἀντίπαλος.
 Divisore, ἀρ. διαιρέτης, μεριστής.
 Divisorio, ἐ. διαιρετικός, τομεύς.

Divisura, θ. διαίρεσις, έντομή.
 Divizia, θ. πλ. πλοῦτος· κφθονία.
 Divizioso, ε. κφθονός, δαφιλής.
 Divo, άρ. θεός· ε. έτος, θετός.
 Divocato, άντι Divolgato.
 Divolgamento, ούς, άρ. διαδρόλλησις, δεξόσις, φήμη, λόγος, δημοσίευσις.
 Divolgare, ρ. έν. διαδρῶλλῶ δημοσιεύω, κοινοποιῶ, κοινολογῶ.
 Divolgarizzare Vde Volgarizzare.
 Divolgatamente, έπ. δημοσία, κοινῶς, πανταχοῦ.
 Divolgato, θρῦλλῶμενος, κοινός.
 Divolatore, trice, θ. δημοσιεύων.
 Divolgimento, (συν)έλιξις.
 Divorazione, θ. λαίμαργία, άδηφγία· βτραβρον, άβυσσος.
 Divoramento, άρ. άπληστία, πολυφαγία, άδηφγία.
 Divoramenti, κομπορρήμων, κομπαστής.
 Divoranza, θ. Vde Divoramento.
 Divorare, έν. βροχιζῶ, καταβιβρώσκω, φθειρῶ, καταναλίσκω, άφρανίζω.
 Divoratore, trice, λαφύκτης, άδηφγός, φθρεύς, καταστροφεύς.
 Divorzio, άρ. διαζύγιον.
 Divotamente, έπ. δειώς, εὐσεβῶς.
 Divoto, ε. όσιος, εὐσεβής.
 Divozione, θ. εὐσέβεια, όσιότης, σέβας· όπόκλισις· εύγνωμοσύνη· άγάπη, όπόληψις· όπακοή, εὐπειθεία· πλ. τὰ θρησκευτικά καθήκοντα.
 Divulsione, θ. έκτρο, διάσπασις.
 Divulso, διεσπασμένος.
 Dizionario, άρ. λέξικόν.
 Dizione, θ. λέξις, φράσις· ή λέξις, ή φράσις· δικαιοδοσία, κυριαρχία.
 Do' Vde Dovo.
 Doagio, άρ. έριούχον.
 Dobblone, άρ. δοβλόνιον, νόμισμα χρυσοῦν τῆς Ισπανίας άξίας όπέρ τὰ 80 φράγκα χρυσοῦ.
 Dobletto, άρ. δοβλέττον, είδος γαλλικού λινοβαμβακίνου ύφάσματος.
 Doccata, θ. σωληνίσκος, σωληνάριον.
 Doccia, θ. ύδρορρόη σωλήν πλ. σμύ-

λαι τῶν λιθοδόων· έπίσταξις.
 Docciajo, άρ. κατασκευαστής ύδρορροῦν θρειγαλίνων.
 Docciare, οὐδ. χέομαι, ρέω άύτη· μεταχειρίζομαι τήν έπίσταξιν· έν. έπιστάζω.
 Doccatura, θ. έπίσταξις.
 Doccione, άρ. σωλήν, ύδραγωγέιον || Οικιακός φίλος γυναικός θ. ύπηρετῶν αὐτήν κατά πάντα.
 Doccile, ε. εύμαθής, εύζυγος, εύπειθής.
 Doccilità, θ. εύμάθεια, εύπειθεια.
 Doccimasia, θ. δοκιμασία.
 Dock, άρ. ντ. δεξαμενή.
 Documentare, έν. άποδεικνυμι διά μαρτυριῶν.
 Documento, άρ. διδασκαλία· άπέδειξις έγγραφος, έγγραφο.
 Dodecacordo, άρ. δωδεκάχορδον.
 Dodecadatilo, δωδεκαδάκτυλος άπόφυσις.
 Dodecaedrico, ε. δωδεκάεδρος.
 Dodecaedro, άρ. δωδεκάεδρον.
 Dodecagono, άρ. δωδεκάγωνον.
 Dodecimo, Vde Duodicesimo, ε. τακ. δωδέκατος.
 Dodecuplo, ε. δωδεκαπλοῦς.
 Dodicesimo, ε. δωδέκατος.
 Dodici, ε. δώδεκα.
 Dodicina, θ. δωδεκάς.
 Doga, θ. δόγα· σάνις, κ. δόγα τῶν βαρελ(ων)· ταινία· Vde Stola.
 Dogamento, άρ. έπακρευή τῶν δογῶν.
 Dogana, θ. τελωνάιον· τελώνιον· άγκυροδόλιον.
 Doganajo, άρ. άξιωμα του τελώνου.
 Doganiere, άρ. τελώνης.
 Dogato, ούς, άρ. βλάστη, φθρά.
 Dogare, έν. βάλλω τὰς δόγας· Vde Cignere.
 Doge, άρ. στρατηγός· δόγης, δουξ.
 Doglia, θ. άλγος, άλγηδών, δδύνη· πλ. ώδίνες του τακατου.
 Doglianza, θ. άδημονία, άλγος, άλγηδών, δδύνη, λύπη· παράπονον.
 Doglio, άρ. πίδος.
 Dogliosamento, έπ. δδυνηρώς, άλγεινῶς, πενθίμως.

Doglioso, καταφής· δυσάρεστος· λυπηρός, περίλυπος.
 Doglianza, θ. μικρά ώδισ.
 Dogma, άρ. δόγμα.
 Dogmaticamente, έπ. δογματικῶς.
 Dogmatico, έπ(θ). δογματικός.
 Dogmatismo, άρ. δογματισμός.
 Dogmatista, έκτρο, δογματιστής.
 Dogmatizzare, οὐδ. δογματίζω.
 Dogo, άρ. κύων χρήσιμος εις άγραν θηρίων.
 Doh, έπιφ. αἶ !
 Doimè, έπιφ. αἶ ! (λύπης).
 Dolabriforme, έπιθ. σκερπανοειδής.
 Dolabro, άρ. σκίπαρον· ρυζόνη.
 Dolare, έν. σκερπανίζω, πελεκῶ.
 Dolce, άρ. Vde Dolcezza· χοίρειον αίμα, γινόμενον πλακούντια· πλ. ζαχαρόπηκτα, σακχαρωτά, ζαχαρωτά. || έπιθ. γλυκός· άπαλός, μαλακός· ή· δός· χαρμής, καλός· εύάριστος· προσφιλής, άγαπητός· ήσυχος, άτάραχος· τεταμένος· εύπιστος· || έπιφ. γλυκίως, ήδέως.
 Dolcefrizzante, έπιφ. γλυκός και δριμύς.
 Dolcemente, έπιφ. γλυκίως, ήδέως· έμμελῶς· άπλῶς, εύπιστως· χαριέντως, κομψῶς.
 Dolcetto, έπιθ. (δποκ.) υπόγλυκος, κ. γλυκούτσικος.
 Dolcezza, θ. γλυκύτης, ήδέτης· εύχαρίστησις, τέψις· έμμέλεια, άρμονία· λαρότης, εύπροσηγορία· άπλότης, άκακία· άπαλότης· ζωηρότης· μαλακότης· άδυναμία.
 Dolceia, ρ. αίμα, χοίρειον, Vde Dolce.
 Dolciamaro, έπιθ. γλυκούπικρος.
 Dolciapuro, έπιθ. γλυκούρθγγος, γλυκούφωνος, μελιδικός.
 Dolcificare, ρ. έν. γλυκαίνω, πραύνω, μαλίζσω.
 Dolcificazione, θ. γλυκασμός, γλύκανσις, μετριασις τῆς δριμύτητος.
 Dolcigno, έπ(θ). γλυκάζων, υπόγλυκος.
 Dolcissimo, έπιθ. γλυκούφωνος.
 Dolcione, έπ(θ). άπλοδός, μαρός, άπρονώτος, άπερίσκετος.
 Dolciore, άρ. Vde Dolcezza.

Dolcire, ρ. έν. γλυκαίνω. || Μεταφ. συγκερῶ, μετριάζω τήν δριμύτητα, κυρίως και μεταφορικῶς.
 Dolciumo, άρ. γλυκύσματα.
 Dolco, έπιθ. εύκρατος, εύμεταχειρίστος· γλυκός, εύνους, εύμενής. || ούς, εύκρasia.
 Dolente, έπιθ. περίλυκος, κατηφής, δύσθυμος, άνιαρός, δδυνηρός, άλγεινός· λυπηρός· δυστυχής, ταλαίπωμος, θθλιος· κακοῦργος.
 Dolentemente, έπ. άλγεινῶς, δδυνηρῶς, λυπηρῶς.
 Dolenza, θ. Vde Dolore.
 Dolere, οὐδ. έλγῶ· λυποῦμαι· δυσφορῶ, δυσχεραίνω· συναλγῶ· || άύτη, άλγῶ, λυποῦμαι· μεμψιμοιρῶ, παραπονοῦμαι· προσκλαίνομαι· ζημίαν ύφίσταμαι· || οὐτ. άλγημα, έλγηδών, λύπη.
 Dollaro, ούς, άρ. νόμισμα άργυροῦν ή χάρτινον τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς Αμερικῆς, δολάριον, τάληθρον· έχει άξίαν πέντε φράγκων.
 Dolo, άρ. δόλος, τέχνη, γέχνασμα, άπέτη.
 Dolore, έν. άνώ, λυπῶ· || οὐδ. και άύτη. έλγῶ, λυποῦμαι· θρηνῶ, δδύρομαι.
 Dolore, άρ. άλγος, άλγηδών, δδύνη, λύπη.
 Dolorif-ero-lia, ε. δδυνηρός, λυπηρός, άλγηνός.
 Dolorosetto, ε. δποκ. του Doleroso· εύτελής.
 Doleroso, έπιθ. περιαλγής, περίλυπος· δδυνηρός, άνιαρός, λυπηρός· άλγῶν, έπ(κατ)ώδυνος· ταλαίπωμος, θθλιος, δυστυχής· κακοῦργος, μοχλήνός.
 Dolosamente, έπ. δολερῶς, δολίκα.
 Dolosità, θ. δολιότης.
 Doloso, ε. δολερός, δόλιος, άπατηλός.
 Dolotico, ε. φρμ. δολωτικός.
 Dolzaina, θ. μουσ. βαρύκυλος.
 Dolzore, άρ. εύμέλεια.
 Domabile, έπ(θ). (εύ)δάμαστος.
 Domanda, θ. έρωτήσεις· αίτησις· κλήσεις.

Domandare, ἑν. ἐρωτῶ· αἰτῶ, ζητῶ·
διωμάζω· διοικῶ.
Domandativo, ἑ. ἐρωτηματικός.
Domandato, ἄρ. αἰτητής.
Domandatore, trice, ὁ ἐρωτῶν· αἰ-
τητής.
Domani-è-i, ἑπ. αἴριον· ἢ οὐς· ἢ αἰ-
ριον· ἢ αὐγή· ἢ πρωία.
Domaniolo, ἑ. γμ. ἀνήκων εἰς δημό-
σιον ἢ βασιλικὸν κτῆμα.
Domani l'altro, μεθαύριον.
Domato, ἑν. θαμάζω, ἡμερῶ· ὀπο-
τάσσω· περι(κατα)στέλλω, ταπεινῶ·
μαλακῶν· ἀπαλύνω· φονεύω· αὐτπ.
(κατα)θαμάζομαι· ὀποχρεῖσθαι.
Domatore, trice, θαμαστής.
Domattina, ἑπίρ. αἴριον τὸ πρωί.
Domene(d)idio, ἄρ. θεός.
Domenica, θ. Κυριακή.
Domenicale, ἑ. κυριακός.
Domenicano, ἑ. καὶ οὐς. ἱερεὺς, μο-
ναχός, δομινικανός.
Dementre, ἴδε Mentre.
Domesticamento, ἑπίρ. οἰκείως, φι-
λικῶς.
Domesticamento, ἡμέρωσις.
Domesticare, ἑν. τιθασεύω, ἡμερῶ·
νεῖθ, νεοποιῶ, γεωργῶ· φιλιόσμαι·
αὐτπ. (ἐξ)οικεῖσθαι· συνανατρεφῶ-
μαι, οἰκειότατα, σχετίζομαι.
Domesticazione, ἡμέρωσις.
Domestichevole, ἑ. εὐπροσήγορος.
Domestichezza, θ. οἰκειότης.
Domestico, ἑ. οἰκετός, οἰκακός, σχε-
τικός· φιλικός· οἰκέτης· ὑπηρέτης·
ἡμέτερος· κατοικίδιος· ἴδιος, ἰδιαιτε-
ρος· εὐμανής, γλυκός, ἐπεικής, ἑ-
λαφρός, προσήνης, χαρῆς· εὐμετα-
χειρίστος· τιθαστός, ἡμέρος· συνή-
θης καὶ συνεχής, πλ. οὐς. οἱ οἰκετοὶ·
οἰκέται.
Domenvole, ἑ. εὐκαταμάχητος.
Domiciliario, γμ. ἢ κατ' οἶκον γινο-
μένη δικαστικὴ κρῆσις.
Domiciliato, ἑ. κάτοικος.
Domicilio, ἄρ. κατοικία.
Dominante, κυριεύων, πρωτεύων,
ἐπικρατῶν.
Dominare, ἑν. δεσπόζω, κυριεύω·

ὀπέρ(ἐπ(κ)εῖμαι)· ἐπὶ ὄρειν, φρου-
ρίων κτλ.
Dominatore, trice, δεσπότης, ἱξου-
σιαστής· ἢ — dalmare, θαλασσοκρά-
τωρ· ἢ —, ἑ. δεσποτικός.
Dominazione, θ. δεσποτεία, κυριότης,
ἐξ οὐρα· εὐγενία (τίτλος τιμῆς).
Dominché, λέξις ἐπιπληκτικῆ.
Domine, ἄρ. ἀρχῶν δεσπότης, κύριος·
ἱερεὺς.
Dominio, ἄρ. ἱξουσία, κυριότης, κτῆ-
σις· δικαιοδοσία· ἰδιοκτησία· δεσπο-
τεία, κράτος, ἐπικρατεία, ἀρχή, ἡ-
γεμονία· οἱ ἀρχόντες οἱ κυβερνῶντες
βασιλικὸν κτῆμα.
Domino, οὐς. ἄρ. κυρίως μαγικός· ἑ-
ρατικός· ἢ ἱεράτιον μεταμφέσεως τῆς
ἀποκρῆς καὶ ὁ φέρων αὐτό, δόμι-
νον· ἢ παγινίδιον, ἀκίραφα, τὸ κοι-
νῶς δόμινον.
Domito, δεδαμασμένος. [μάσκα.
Domitasso, (θαμασκηδόν) ὕψισμα, θα-
μαστική, ἢ δογματικὴ (ἐπιστήμη)
Dommatico, ἐπίθ. δογματικός.
Dommo, ἐπίθ. δεδαμασμένος· τιθαστός,
ἡμέρος· ἢ οὐς. ἴδε Duomo.
Don, ἀντι Donda, οὐς. ἄρ. τιμητικὴ
προσηγορία τῶν παρὰ τοὺς Ἰταλοὺς
ἱερέων, πρὸς δὲ καὶ τῶν πατριῶν
ἴδε Donno.
Donare, ἑν. δωροῦμαι, χαρίζω· δι-
δομι· αὐτπ. δίδομαι· ἐνασχολοῦμαι·
οὐς, δῶρον.
Donario, ἄρ. ἀνθήμα.
Donatario, ἄρ. γμ. ὁ λαμβάνων δω-
ρεάν, δωροδέχτης.
Donativo, ἄρ. δῶρον· προσφορά.
Donatore, trice, δωρητής· δωτήρ (τὸ
θ.) κομιστρία.
Donatorio, ἄρ. ἴδε Donazione.
Donazione, θ. γμ. δωρεά.
Donda, ἑπ. ὄθεν, (δ)πόθεν· διὰ τοῦτο·
εἶνι πρόπω· ὀπόθεν· οὐ, ἄ, παρ' οὐ,
ἐξ οὐ· οὐς. τὸ ὄθεν, τὸ ὀπόθεν.
Dondaché, ἑπίρ. ὀπόθεν, ἄν, ὄθεν·
ὀπόθεν δήποτε, ὄθεν δήποτε· δι' θ,
διότι.
Dondola, θ. αἰώρα, αἰώρησις, ταλάν-
τευσις, δόνησις.

Doncolàre, ἑν. αἰωρῶ, αἰώ· οὐδ.
αἰωροῦμαι, κρήμαμαι, αἰώμαι· οὐδ.
καὶ αὐτπ. διατρέβω, χασμερῶ· ἐν-
δειάζω, διατάζω, ἀμφιβάλλω· δο-
νοῦμαι, κινῶμαι (κρεμύμενος).
Dondolo, ἄρ. ἐκκρεμές· ἐρωτικὴ ἡδο-
νὴ, αἰώρα· μίξις, συνουσία· τὸ ἐκ-
κρεμές· αἰώρησις, δόνησις· παιδιά,
ἀστεϊσμός.
Dondolona, θ. τοῦ
Dondolone, ἄρ. ἀκηδής, ἀργός, χίχας,
βλάξ, ἡλόθιος· ἢ Α—, ἐπίρ. μετεώ-
ρος.
Dondos, ἄρ. τέκνα λευκὰ γεννηθέντα
ἀπὸ γονέων μαύρων.
Donna, θ. κυρία· δέσποινα· γυνή· γα-
μετή, σύζυγος, γυνή· μήτηρ· παι-
δαγωγός· ἐρωμένη, ἀγαπητικὴ· ἢ —
di partito, κοινὴ γυνή, δημοσία,
πόρνη.
Donnascia, θ. γυναικίριον, βρώμα.
Donnascina, θ. γυναίον.
Donnajo(lio), γυναικίρεσκος, φιλογύ-
νης, γυναικοφίλης.
Donnate, οὐδ. γυναικιστῶ, θερα-
πεύω τὰς γυναῖκας· θεραπεύω ἄν-
δρα πρὸς ἔρωτα· (συ)δμιλῶ, συνανα-
στρέφομαι· θεραπεύω, ἐπιμελοῦμαι,
θεωπεύω.
Donneggiare, οὐδ. δεσπόζω, κυριεύω,
ἀρχω ὡς κυρία, ὡς οἰκαδέσποινα·
ἐξουσιάζω· θεραπεύω τὰς γυναῖκας.
Donneria, θ. γυναικίσις.
Donnescamenta, ἐπίρ. γυναικείως,
κατὰ γυναικεῖον τρόπον· ἢ κομψός.
Donnesco, ἐπίθ. γυναικεύς· μεγα-
λοπρεπής· γυναικοφίλης, γυναικο-
μανής.
Donneta, θ. γυναίον, γυναικίριον.
Donnicciola, θ. γυναίον.
Donnicciuolo, ὁ τὰ γυναικεῖα πράγ-
ματα ποιῶν, ὁ ἀπομιμούμενος πᾶν
θ, τι γυναικεῖον, γυναικόμιμος.
Donnicciola, γυναικοκτόνος.
Donnina, θ. γυναίον, γυναικίριον.
Donniccio, οὐς. ἄρ. φιλογύνης, γυναι-
κοφίλης.
Donno, ἄρ. κύριος, δεσπότης· ἐπίθ.
κύριος.

Donnoia, θ. γαλή, ἱκτίς.
Donnoio, ἄρ. οὐς, θ. γυνὴ εὐαρκος,
χονδροειδής· κ. κομμάτι, τάκος.
Donnuceia, θ. γυναικίριον.
Dono, ἄρ. δῶρον, χάρις, χέρισμα.
Donora, θ. πλ. οἰκοσκευὴ, τὰ τῆς
οἰκίας ακεῖν τὰ ὑπὸ τῆς νόμφης κο-
μιζόμενα.
Donzella, θ. παρθένος, νεάνις, νεά·
γυνὴ νεά· κόρη εὐγενῆς ὑπηρετοῦσα
ἡγεμονίδι, κυρία τῆς τιμῆς.
Donzellarsi, χασμῶμαι· χασμῶδῶ,
χέσκω.
Donzellata, θ. κορίσκη, κορίσιον, παι-
δίσκη.
Donzellissima, θ. παρθένος εὐγενε-
στάτης καταγωγῆς.
Donzello, ἄρ. νεανίας εὐγενῆς· οἰκέ-
της, ὑπηρέτης· ἡγεμόνος, ἀρχόντος·
ἴδε Birro.
Donjellone, ἐπίθ. χασμῶδης, ἀκνηρός,
ράθυμος, χέχας.
Doro, πρόθ. καὶ ἐπίρ. μετὰ, ἑτερον·
κατόπι· ὀπίσω, ὀπισθεν· ἐντός, ἔξω
ἔπειτα.
Doroché, ἐπίρ. ἄρ' οὐ.
Doppia, θ. χουσοῦν ἰσπανικὸν νόμισμα,
δόπια, ἡμῶν δοδλόσιον· στολὴ, πε-
ριαπτόν· ψευδέλιθος.
Doppiamento, διπλή, διπλασίως, δι-
τῶς ὑπόβλως, βολίως, πεπλασμένως.
Doppiata, ἑν. διπλῶ, (ἐπι)διπλασίω-
ζω· (ἐπ)αὐξάνω τι· οὐδ. (ἐπ)αὐξά-
νομαι· οὐς. διπλωσις, διπλασίσις.
Doppiatura, διπλασίσις, διπλασια-
σμός, συνδυασμός.
Doppieggiare, ἑν. τυπογρ. δικλοτυπῶ.
Doppieggiatura, τυπογρ. διπλοτύ-
πωμα.
Doppier,-a-o, ἄρ. δῆς, λαμπρός· λυ-
χνόχως, λυχνία, κηροπήγιον.
Doppiezza, θ. διπλόη, διπλότης· ἢ
μεταφ. ὑπόκρισις, ὑπουλότης, δι-
προσωπία.
Doppio, ἄρ. διπλάσιον· πτύξ πτυχῆ,
καμπή, ἐπιπτυχῆ, διπλα· νε· δι-
πλῶν σχαινίσον· ἐπίθ. διπλοῦς, διπλα-
σίων, διπλάσιος· δίγλωσσος, διου-
λος, ἀπατηλός, δόλιος, ὑποκριτής

διπρόσωπος· ἐπίρ. ἴδε Doppia mente.
 Doppo, ἴδε Doppo.
 Doramento, ἀρ. (ἐπι)χρῶσις.
 Dorare, ἐν. (ἐπι)χρῶσθαι.
 Dorato, ἐπιχρῶστος· χρυσοῦς· χρυσι-
 ζων· κεκοσμημένος· καστανόχρους.
 Doratore, trico, χρυσοῦς.
 Doratura, θ. (ἐπι)χρῶσις· χρῶμα·
 κόσμος, στολισμός.
 Dorò, ἴδε Aurino.
 Doreria, θ. χρυσοῦμα, χρῶσθαι σκευή·
 κοιν. μεταλλματικὴ.
 Dorico, ἐπίθ. δωρικός.
 Doriforo, ἀρ. δωροφόρος.
 Dorio, ἐπίθ. μουσ. δωρικός.
 Dorizzare, οὐδ. δωρίζω, μιμῶμαι τὰ
 ἴδη καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν Δωριέων.
 Dormaifosso, ἐπίθ. χασιώδης, να-
 θρός, δκνηρός, ράθυμος.
 Dormiente, ἀρ. ὁ κοιμώμενος.
 Dormi, ἀρ. χασιώδης, ἀμβλύς, βλάξ.
 Dormicchiare, ὀπνῶντῶ· νυστάζω·
 ἥ Μεταρ. ἀμελῶ.
 Dormiente, θ. ντ. μεγάλη δοκός.
 Dormigliare, ἴδε Dormicchiare.
 Dormiglione, ἰ. νυσταλέος, φιλυ-
 πνος, ὀπνῶδης.
 Dormiglioso, -a, ἰ. φιλυπνος.
 Dormire, οὐδ. καθῆσθαι, κοιμῶμαι·
 ἀνακαύομαι· συγκοιμῶμαι ἥ αὐτπ.
 κοιμῶμαι, οὐσ. ὕπνος.
 Dormita, θ. ὕπνος.
 Dormitore, trico, ὀπνῶδης, νυστα-
 κτής ἥ ἀφροντής.
 Dormitor(i)o, ἀρ. κοιμητήριον, κοι-
 τῶν ὁ ἐν ταῖς μοναῖς.
 Dormitura, θ. κοιμήσις, ὕπνος.
 Dormizione, θ. κοιμήσις, ὕπνος· ἀ-
 νάκλισις, ἡσυχία.
 Dorofago, ἀρ. δωροφάγος.
 Dorono, ἀρ. ἥλος χάλκινος.
 Dorale, ἰ. νωτιαίος, ραχιαίος, ἐπι-
 σθιος.
 Dorso, ἀρ. ῥάχις, τὰ νῶτα, ἡ ἐπι-
 σθία ἄκρα· ἐπίσθιον μέρος.
 Dosa, — σε, οὐσ. θ. λατρ. δόσις.
 Dosare, θ. ἐν. διαμερῶ τὰς δόσεις.
 Dosa, θ. λατρ. δόσις.
 Dossale, ἀρ. τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς

ἀγίας τραπέζης· ἴδε Postergale,
 Dossier-ε, -ο, ἀρ. κλινασκέπη.
 Dosso, ἀρ. ῥάχις, νῶτος, τὰ νῶτα·
 τὸ ἐπίσθεν, ἡ ἐπίσθια ἄκρα· ἥ πλ.
 δέρματα σκιοῦρου.
 Dossologia, θ. ἐκκλ. δοξολογία.
 Dossosofi, ἀρ. δοκησίοφοι.
 Dota, θ. προίξ, ἴδε Dote.
 Dotare, ἐν. προικίζω· προικοδοτῶ·
 ἥ — σι, αὐτπ. προικίζομαι.
 Dotatore, trico, προικοδότης.
 Dotazione, οὐσ. θ. προίκισις· προικο-
 δότησις.
 Dote, θ. φερνή, προίξ· δῶρον, χάρι-
 σμα· χάρις· κόσμος.
 Dotta, θ. (ἄρισμένη) ὄρα· (ἄρισμέ-
 νος) χρόνος· ἐκτασις χρόνου, πολ-
 λαὶ ὄρα· ἀφορμή, συντυχία, εὐκαι-
 ρία· ἀναβολή, ὑπέρβασις· φόβος, ὑ-
 πόνεια, ὑπόψια.
 Dottaggio, ἀρ. φόδος.
 Dottamente, ἐπίρ. σοφῶς.
 Dottanza, θ. φόδος.
 Dottare, οὐδ. αὐτπ. καὶ ἐν. φοβεῖ-
 μαι ὀποπτεύω.
 Dottificio, ἐπίθ. διδακτικός.
 Dotto, ἐπίθ. λόγιος, σοφός· ἐμπειρος,
 πρακτικός· προνοητικός· ἥ οὐσ. φό-
 δος, ὑπόνεια.
 Dottora, θ. ἱερῶν σοφῆ.
 Dottoraggine, θ. ἐπίδειξις σοφίας.
 Dottorale, διδακτορικός.
 Dottoramento, ἀρ. διδακτορία,
 Dottorando, ὁ ἀναγορευθεὶς ἄξιμος δι-
 δάκτωρ.
 Dottorare, ἐν. ἀναγορεύω διδάκτορα.
 Dottorato, ἀρ. διδακτορία, ὁ βαθ-
 μὸς τοῦ διδάκτορος· ἡ ἀναγόρευσις
 διδάκτορος.
 Dottore, ἀρ. διδάκτωρ· διδάκκαλος·
 εἶδος νήσσης· μικρὸν πτηνόν.
 Dottoralmente, ἐπ. ἀμαθῶς.
 Dottorello, ἀρ. κακός, ἀμαθής, δι-
 δάκτωρ, (ἐπι)χλιύης).
 Dottoressa, ἴδε Dottoressa.
 Dottorevole, ἐπίθ. διδακτορικός.
 Dottorista, ἀρ. μέγας διδάκτωρ.
 Dottrina, θ. παιδεία, γνῶσις, πολυ-
 μάθεια, ἐπιστήμη, διδασκαλία, παι-

δουσι, διδασκαλία, παιδαγωγία· διδασκα-
 λία, παραγγέλματα, ἀξιώματα,
 γνωμικά, γνώμαι· διδασκαλία, δι-
 δασχὴ, κατήχησις.
 Dottrinale, ἀρ. βιβλίον διδακτικόν ἥ
 ἰ. διδασκαλικός, διδακτικός· σοφός,
 πολυμαθής.
 Dottrinalmente, διδακτικῶς· ἐπιστη-
 μόνως· ἐπιστημονικῶς.
 Dottrinamento, ἀρ. διδασκαλία, παι-
 δεια, παιδευσις.
 Dottrinara, ἐν. παιδεύω, διδάσκω·
 δεικνύω.
 Dottrinamento, ἐπ. σοφῶς.
 Dottrinato, -a, ἰ. σοφός, πολυμαθής,
 παπαιδευμένος.
 Dottrinatore, trico, διδάσκαλος,
 καθηγητής.
 Dove=ovne, ἐπ. οὐ, ἐθα, ὄπου, ποῦ·
 ποῦ, πῆ, ποῦ· ὄθεν, ἐκῶθεν· κένθεν·
 ὄπου ἄν, ἐκουδῆποτε· ὄταν, ἄφ' οὐ-
 ἐάν, ἄν, ὄταν, ὄπότε· εἰ (ἀρκεῖ
 γὰ), ὄπότε ἄν· ἐν ἣ δι' ὁ, ὄθεν,
 ἔξ οὐ· καίτοι, καίπερ, ἄν καί, ἐν
 ἣ, ἐκ τοῦ ἐναντίου ὄτε, ἀντί (γὰ)·
 οὐσ. τὸ ποῦ, τὸ μέρος, ὁ τόπος.
 Dove che ἡ Dovechè, ἐπ. ὄπου ἄν,
 ἐκουδῆποτε· οὐ, ἐθα, ὄπου· ὄταν,
 ὄπότε, ὄπότε· ἄν, ἐάν, ἐν ἣ, ἐκ
 τοῦ ἐναντίου· καίπερ, καίτοι, καί
 εἰ, εἰ καί, ἄν καί.
 Dovere, ἐν. καὶ οὐδ. δεῖλω, χρεω-
 στῶ, ἔχω χρεῖη, εἶμι δευλιέτης· ἔχω
 καθήκον, εἶμι ὑπόχρεως· χρεῖη, δεῖ,
 πρέπει· δύναται, ἔστιν, οἶόν τε, ἔστιν,
 ἐνδύχεται, εἶναι δυνατόν, ἡμπορεῖ·
 δύναμαι, ἡμπαρῶ· μέλλω· θέλω·
 οὐσ. δίκαιον, πρέπει· καθήκον,
 χρέος.
 Doverso, ἰ. σύμφωνος, ἀρμόδιος,
 πρέπειων.
 Dovizia, θ. ἀφθονία, εὐπορία, θαφι-
 λεία.
 Doviziosamente, ἐπ. θαφιλω, ἀ-
 φθόνως.
 Dovizioso, ἴδε Divizioso, Abbon-
 dante· Largo.
 Dovunche, ταῦτό τῆ·
 Dovunque, ἐπίρ. ὄπου ἄν, ἐκουδῆ-

ποτε· (ἀ)πανταχοῦ· ὄπου.
 Dovulamente, ἐπ. πρεπόντως, προ-
 στηκόντως.
 Dovuto, ἴδε Doverso; Obbligo, De-
 bito· ἰ. ἀρμόδιος, πρέπειων, προσή-
 κων, ἔξιος.
 Dovesina, θ. δωδεκάς.
 Dovesinale, κινός, ὁ τυχῶν, πρόστυ-
 χος, εὐτελής.
 Dovesinalità, θ. τὸ εὐτελέει.
 Dovesinalmente, εὐτελῶς.
 Dovesinante, ἀρ. ὁ ζῶν μετ' ἄλλων,
 ὑπότροπος.
 Dovesano, ἴδε Dragone.
 Draga, θ. τοῦ Drago, δράκαινα.
 Draganie, ἴδε Adraganti· ντ. ἀκρό-
 πρυμνον.
 Draghetto, ὑποκ. λύκος· τοῦ πυρο-
 βόλου.
 Draghinassa, θ. σπιθήη.
 Draglia, θ. ντ. σχολιόν.
 Drago ἀρ. δράκων (κυρ. καὶ μετ.).
 Dragomanno, ἀρ. διερχομενός.
 Dragone, θ. στρ. κόσμημα ἐκ σειρα-
 βίου ἐν τῇ λαβῇ τοῦ ξίφους· τύμπαν-
 νον τῶν καταφράκτων (πίλων) δρί-
 καινα, γένος ἱρπετῶν.
 Dragoneario, ἀρ. στρ. σημαφορός.
 Dragoneale, ἐπίθ. δρακοντοῦρος.
 Dragone, ἀρ. δράκων, ζῶν μὴθῶδες·
 εἶδος ὄφιος μετὰ πτερύγων καὶ πο-
 δῶν· εἶδος ἰχθύος· ἴδε Trompa· ἰκ-
 πεύς κατάφρακτος, ἀμπεπος, ἀμπεπι-
 κος, διμάχης σήμαξ· τῆς κοδρτίας
 εἶτε τῶν σπειρώδων· ἴδε Tarzone· βα-
 σιλικός, ἀκίμων, ἥ Σίφων, λαλαψ,
 καταγίλις ἐν τῇ θαλάσῃ.
 Dragonesca, θ. δράκαινα· γυνὴ τρο-
 μερά, ἰσχυρά καὶ μανιώδης.
 Dragoneo, ἰ. δρακόντειος.
 Drago, θ. ντ. δίκτυον· σχολιόν.
 Drama καὶ Dramma, οὐσ. ἀρ. δρα-
 μα. = Δραχμή, τὸ ὄδον τῆς οὐγ-
 γιάς.
 Dramatico, ἴδε Drammatico,
 Dramaturgia, θ. δραματουργία, δρα-
 ματοποιία.
 Dramaturgo, δραματουργός, δραμα-
 τοποιός.

Dramma, θ. δραχμή· ἐλάχιστον μόνον· ἄλλοτε ἄρ. δράμα.
 Drammaticamente, ἐπ. δραματικῶς.
 Drammatico, ἐπιθ. καὶ οὐσ. δραματικός.
 Drammaturgo, οὐσ. ἄρ. δραματογράφος.
 Drappamento, ἴδε Drapperia.
 Drappare, ρ. ἐν. (τεχν.) περικαλύπτω τι ἐκ χλαίνης ἢ ἄλλης πενθίμου ὀθόνης· ἢ ἐπικουῶ, στολίζω, κλίνην, ὄθραν κτλπ. ζωγραφῶ ὑφέσματα.
 Drapparia, ἴδε Drapperia.
 Drappaggiare, ἴδε Drapparo.
 Drappolla, θ. ἡ αἰχμηὶ λόγχης.
 Drappollare, ρ. ἐν. αἰώ τὰς σημαίας· οὐδ. συνδέομαι.
 Drappello, ἄρ. ῥάκος, σχίσμα ὑφέματος, σημαία· ἢ σύνταγμα· στρατιωτῶν· ἢ συνάθροισις ἀνθρώπων διασκεδάζοντων.
 Drappellone, μεγεθ. τοῦ Drappello· ἀρτήματα περὶ τὴν σκιάδα τῶν ἱερῶν πραγμάτων· περιπετάσματα τῶν ἐκκλησιῶν.
 Drapporia, θ. ὑφέσματα μεταξωτὰ καὶ μάλλινα· ὑφέσματα μεταξωτὰ· ἢ ὑφαντουργεῖον τῶν μεταξωτῶν.
 Drappiere, θ. ὑφέσματα· οὐσ. ὑφαντουργός· ὑφαντουργός· ἔμπορος ὑφανμάτων μεταξωτῶν.
 Drappo, ἄρ. ὑφασμα ἐκ καθαρῶς μετάξης· ὑφασμα μάλλινον ἢ μεταξωτόν· ταινία λαπτοῦ μεταξωτοῦ ὑφέματος· μαύρον· ἴδε Pallio· ἄθλησις τῆς ἁγίας τραπέζης· ἔνδυμα ἢ ἐπιούχιον.
 Drastico, ἰ. δραστήριος.
 Driscolaria, θ. δρι(σ)κολάπτεισι, (πτ).
 Drimifagia, θ. ἰατρ. δριμυφαγία.
 Drimifago, ἰ. δριμυφάγος.
 Drittangolo, ἄρ. ἑρθογώνιον.
 Drittogoruto, ἰ. ἑρθόκωρος.
 Drittoraro, ἐν. ἑρθῶ, ποῖω τι ἑρθόν.
 Drizza, θ. κερουλικός, κεραιούχος.
 Drizzare, ἴδε (Ad)dirizzare· (ἐπ)-ἀνορθῶ, ἀνίστημι, ἐγείρω, ἀντιπ. διευθύνωμι, (μετα)στρέφωμι, ἀποτεινομαι.
 Droga, θ. ἀρώματα, ἀρωματικά.
 Drogheria, θ. συνάθροιμα ἀρωμα-

των· ἀρωματοπωλεῖον.
 Droghier, θ. ἄρ. ἀρωματοπώλης.
 Dromeda, θ. τοῦ·
 Dromedario, ἄρ. δρομάς· κάμηλος.
 Dromoni, ἄρ. πλ. δρόμωνες (πλοῖα).
 Drosace, ἄρ. φρμ. δρώπαξ.
 Drosacismo, ἄρ. δροσάκισμός.
 Drosomeli, ἄρ. δροσόμελι, ἀερόμελι, μέννα.
 Drosometro, ἄρ. φυσ. δροσόμετρον.
 Drossa, ταῦτό τῷ.
 Drozza, θ. νε. σχοινίον εἰς προσαγωγήν πυροβόλου.
 Druada, θ. παλλακὴ, παλλακίς· ἐρωμένη πιστή.
 Duderia, θ. θωπιῖα· ἐρωτικαί, ἐρωτοτροπία· πῖστις ἐρωτικῆ.
 Dudo, ἄρ. φίλος, ἐραστής, πιστός, προσφιλέτης· ἐραστής, ζηλωτής· παλλικός· ἢ ἐπιθ. φιλάρετος, φιλεραστής· ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἐπιδέξιος, ἀξιόλογος· πιστός· εὐκίνητος· κομφίς, ἐπίχαρις· ζωηρός, εὐρωτος, ἀνθηρός.
 Druidi, ἄρ. πλ. δρουῖται, οἱ τῶν Κελτῶν μάγοι, φυσιολόγοι καὶ ἠθικοὶ φιλόσοφοι.
 Du, ἴδε Duppus· μουσ. σημαῖον.
 Dua, ἴδε Due.
 Duale, ἰ. δυαδικός, δυϊκός.
 Dualismo, ἄρ. διθεῖα, εἰρεσις πρεσβόουσα δύο θεότητες, τὴν μὲν μίαν ποιήτριαν παντός ἀγαθοῦ, τὴν δὲ ἄλλην αὐτουργὴν τῶν κακῶν.
 Dualista, ἄρ. διαδός τῆς διθεῖας, διθεϊστής.
 Dualita, θ. δυάς, δυασμός, διθεῖα.
 Dubbiamente, ἐπιρ. ἀμφιβόλως.
 Dubbiare, οὐδ. ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω· ὀνομαζ. ὀνομαζ. -ω, -ομαι, φοβοῦμαι.
 Dubbieta, ἴδε Dubbiezza.
 Dubbiezza, θ. ἀμφιβολία.
 Dubbio, ἄρ. ἀμφισβήτησις, ἰνδοιασμός, ἀμφιβολία, διγνώμια, διαταγμός· ἀπορία· ἀβεβαιότης· δυσκολία, κίνδυνος· πρόσβλημα, ζήτημα· φέβος ὀνόνοια, ἀποφία· ἢ ἐπιθ. ἀμφισβήτητος, ἀμφίλογος, ἀμφισβητησμός,

ἀμφίροπος, ἄβηλος, ἀβέβαιος, ἀσάφης· ἀμφερπέτης, ἀμφίδοτος, ἀμφιγνώμων.
 Dubbiosamente, ἐπιρ. ἀμφιβόλως, ἐνδοιαστικῶς, διατακτικῶς.
 Dubbiosità, θ. ἀμφιβολία.
 Dubbioso, ἐπιθ. ἀμφίβολος, ἀμφιγνώμων, διγνώμων, ἀμφερπέτης· διατακτικός, ἐνδοιαστικός· ἄπορος, ἐκκίνδυνος, κινδυνώδης, δυσκολός· φοβρός, τρομαρός.
 Dubbitabile, ἐπιθ. ἀμφίβολος, ἀβέβαιος, ἄβηλος.
 Dubbitamento, ἴδε Dubbio.
 Dubbitante, ἐπιθ. ἀναποφάσιτος, ἀμφίδοτος.
 Dupitare, οὐδ. ἀντιπ. καὶ ἐν. ἀμφιβάλλω, διατάζω· φοβοῦμαι.
 Dubbitivamente, ἐπιρ. ἀμφιβόλως.
 Dubbitativo, ἐπιθ. διατακτικός, ἀμφίβολος· ἀπορηματικός.
 Dubbitazione, θ. ἀμφιβολία, διαταγμός, διαπόρησις· φέβος.
 Dubitevole, ἴδε Dubbioso.
 Dubitevolmente, ἐπιρ. ἀμφιβόλως.
 Dubitosamente, ἀμφιβόλως.
 Dubitato, ἐπιθ. ἴδε Dubbioso.
 Duce, ἄρ. ἡγεμών, στρατηγός· ὀδηγός· ἄρχων, δούξ.
 Ducalo, δουκεῖος.
 Ducato, ἄρ. δουκάτον (ἡγεμονία)· ἢ δουκάτον, νόμισμα χρυσοῦν τιμώμενον 10—12 φράγκων, ἐπίσης δὲ καὶ ἀργυροῦν ἡμίσημον ἀξίας 5—6 φράγκων· ἢ ὀδηγία.
 Ducatone, ἄρ. εἶδος νομίσματος ἀργυροῦ.
 Duce, ἴδε Duce· ἄρ. καὶ θ. ὀδηγός.
 Duca, θ. δουκάτου.
 Ducentoquaranta, ἀριθ. διακόσιοι πενήτηκοντα.
 Duce, ἐν. ἄγω, ὀδηγῶ· μορφή.
 Duebea, θ. δουκάτου (ἡγεμονία).
 Duchesco, ἴδε Ducalo.
 Duchessa, θ. δουκίση· ὀδηγός.
 Duchessina, θ. δουκίση νεα, ἢ θυγάτηρ δουκός.
 Duchino, ἄρ. εἶδος δουκός, ἢ δούξ νέος.
 Dua, ἐπιθ. δύο ἢ δύο· οὐσ. ἄρ. καὶ

θ. δύο ἢ δύο· ἢ Stare in—
 Ducento, ἐπιθ. διακόσιοι.
 Duellante, ἐπιθ. μονομάχος.
 Duellare, οὐδ. μονομαχῶ.
 Duellario, μονομαχικός.
 Duellatore, ἴρις, μονομάχος.
 Duellista, ἄρ. μονομάχος.
 Duello, ἄρ. μονομαχία.
 Duemila, ἐπιθ. διαχιλιοί.
 Duennale, ἐπιθ. διετής.
 Duetanti, ἐπιρ. δις τοσούτοι.
 Duetto, ἄρ. δυοῦδα, διφωνία· ἄρχατο νόμισμα.
 Dugencinquanta, ἄρ. ἐπιθ. διακόσιοι πενήτηκοντα.
 Digenovanta, ἄρ. ἐπιθ. διακόσιοι ἐννεήκοντα.
 Digenquarantatro, ἄρ. ἐπιθ. διακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς.
 Digenquattordici, ἄρ. ἐπιθ. διακόσιοι δεκατέσσαρες.
 Dugossanta, ἄρ. ἐπιθ. διακόσιοι ἑξήκοντα.
 Dugessanta, ἄρ. ἐπιθ. διακόσιοι ἑβδομήκοντα.
 Dugentesimo, διακοσιοστός.
 Dugento, ἐπιθ. διακόσιοι.
 Dugentoquaranta, ἄρ. ἐπιθ. διακόσιοι πενήτηκοντα.
 Dugentomila, διακόσιοι χιλιάδες.
 Dugona, ἄρ. ἄρκτος θαλασσία.
 Duino, ἄρ. κυβ. δύο δύο, διπλοῦν δύο.
 Dulcificare, ἴδε Dolcificare.
 Dulcorare, ἐν. γλυκαίνω, γλυκίζω.
 Dulia, θ. (θεολ.) ἡ πρὸς τοὺς ἁγίους εὐλάβεια.
 Dulocrasia, θ. δουλοκρατία.
 Duloграфия, θ. δουλογραφία.
 Dumo, ἄρ. ἄκανθα, ῥύμιος, βέτιος.
 Dumoso, ἐπιθ. ἀκανθώδης, βετώδης.
 Duna, θ. σαρὶς ἄμου τοῦ αἰγιαλοῦ.
 Dunque, σύνδ. σύν, ἄρα, λοιπόν.
 Duolo, ἄρ. ἀρχλ. διάβολον.
 Duodecimo, δωδέκατος· οὐσ. δωδεκαμήτριον.
 Duodecimo, ἐπιθ. δωδεκαπλοῦς.
 Duodenario, ἐπιθ. δωδεκαδικός.
 Duodeno, ἄρ. ἀνατ. τὸ δωδεκαδικόν κτυλον ἔντερον.

Duolo, ἄρ. ἄλγος, ἀλγηδών, ἰδύνη, λύπη· μεμψιμοιρία, παράπονον.
 Duomo, γκός (οἶκος Θεοῦ) πρῶτος, μητρόπολις.
 Duoro, (anore, essere, fare), δεῦ, χρή, πρέπει, ἔστιν ἀνάγκη.
 Duplicare, ἴδε Addoppiare.
 Duplicato, διπλοῦς, διπλασίον, διπλάσιος· οὐσ. διπλασίαισις, τὸ διπλοῦν, ἀντιγραφον, διπλόγραφον, διπλότυπον, διπλοῦν ἔγγραφον, διπλῆ ἐπιστολή· ἴδε
 Duplicatura, θ. λέξις δις συνθεθεῖσα· ἀναστροφή μεμβράνης.
 Pubblicazione, θ. διπλασιασμός.
 Duplice, ἐπιθ. διπλοῦς· διττός.
 Duplicità, θ. διπλόη, διπλότης, τὸ διττόν· ἠπουλότης, διπροσωπία.
 Duplicato, ἐπιθ. ἀναδιπλωθεῖς.
 Duplo, ἐπιθ. διπλοῦς, διπλάσιος.
 Dura, ἴδε Durata· ἐμμονή, ἐπιμονή· ἀντίστασις, ἰσχυρογνωμοσύνη.
 Durabile, ἐ. ἐμμονος, μόνιμος, διαρκής, στερεός.
 Durabilità, οὐσ. θ. ἐμμονή, μονιμότης, διάρκεια.
 Durabilmente, ἐπ. μονιμώς, διαρκῶς, σταθερῶς· αἰώνιος, αἰδίως, πάντοτε.
 Duracino, ἐ. σκληρόσαρκος.
 Duramente, ὠμῶς, σκληρῶς· πικρῶς· ἰσχυρῶς· δυσκόλως.
 Duramento, ἐμμονή, διάρκεια, μονιμότης.
 Durante, ἐ. μόνιμος, ἐμμονος, διαρκής, διαρκῶν· οὐσ. ἄρ. αἶδος ἐριούχου.
 Duranza, ἴδε Durata· ἐμμονή.
 Durare, ἐν. καὶ οὐδ. διαμένω, διαρκῶ· διατηροῦμαι· ἀνθίσταμαι, ἀντέχω, ἐπιμένω, ἀντιτείνω, ἀντι-

κρούω· καρτερῶ, ὑπομένω, ὑποφέρω ἐφ(έ)ικνοῦμαι, ἐκτείνωμαι, φθίνω· ἐξακολουθῶ· ἔγκειμαι, ἐμένω.
 Durata, θ. ἐμμονή, διάρκεια, (πολυ)χροניתης, μονιμότης.
 Durativo, ἐ. διαρκής.
 Duretto, ἐ. ὑπόσκληρος· δύσκολος· δύσχηρος.
 Durevolezza, ἴδε Durabilità.
 Durezza, θ. σκληρότης· ἀντίστασις, ἀναντίστασις· ἰσχυρογνωμοσύνη· ἀσκηρότης, ὠμότης· σκληρῶμα, ἠπουσκληρῶμα· τραχύτης· ἐρηδότης· κακὴ ἁρμονία.
 Duro, ἄρ. σκληρότης, τὸ σκληρόν. || ἐπιθ. σκληρός, ἀστερεός· εὐρωστος, ἀνδρεῖτος, καρτερικός· ἀλγεινός, λυπηρός, πικρός· ἀπηνής, ὠμός, θηριώδης· ἰσχυρογνώμων, σταθερός· αὐστηρός· τραχύς, ἀηδής, δυσάριστος· ἐπίπονος· δύσκολος· βλαβερός· ἰσχυρός· ὑπερήφανος, ἀλαζών, ὑπεροπτικός· ἀπαιδευτος, ἀχαρής· ἀπεχθής· δειλός, φοφοδής· δυσήμιος, σκληρόστομος.
 Duttile, ἐπιθ. ἄγωγατος, ἐλατός.
 Duttilità, θ. τὸ ἐλατόν, τῶν μετέλλων.
 Dutto, ἄρ. ἀνατ. σωλήν, ἄγγεῖον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.
 Duttore, ἄρ. ἄγωγός, ἄγωγός, ἡγεμών.
 Duumvirale, ἐπ. (ἰστ. Ρωμ.) τῶν δύο ἀνδρῶν.
 Duumvirato, ἄρ. (ἰστ. Ρωμ.) ἡ τῶν δύο ἀνδρῶν τιμῆ, τὸ τῶν δύο ἀνδρῶν ἀξίωμα, ἀρχὴ ζωϊκή.
 Duumviri, (ἰστ. Ρωμ.) ἄρ. οἱ δύο ἀνδρες, οἱ δύο δικασταί, οἱ δύο ἄρχοντες, οἱ δύο ἐπιστάται.

- τονούμενον τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ
 ἐναστώτος τοῦ ρ. essere ἰστί, εἶναι.
 Eautognosia, θ. ἡ γνώσις ἐαυτοῦ.
 Eba, θ. κύων κυνηγετικῆ.
 Ebanista, ἄρ. ἐβανουργός, λεπτοουργός.
 Ebano, ἄρ. ἔβανος.
 Ebbrezza, θ. μέθη· φιλοψία, οἶνο-
 φλυγία, τυφλότης.
 Ebbriachezza, ἴδε Ebbrezza.
 Ebbriaco, ἐπίθ. μεθύων, ἴδε Briaco.
 Ebbrietà, ἴδε Ebbrezza.
 Ebbrioso, οἰνόφλυξ, μέθυσος.
 Ebbro, ἐπίθ. οἰνοβαρής, μεθυσημένος,
 σκοτισμένος ἐκ τῆς μέθης ἢ ἐκ τινος
 πάθους σφοδροῦ· || —d'amore, λίαν
 ἐρωτόβλητος· || —di rabbia, παρὰ-
 φρων ἐξ ὀργῆς, ὀργὴν πιεῖων, ἐξω-
 φρενῶν, ἐμμανής, μαρός, ἀνόητος.
 Eblomada, θ. ἐβδομάς.
 Eblomadario, ἐβδομαδιατός.
 Ebano, ἄρ. ἔβανος, ἴδε Ebano.
 Ebero, οὐδ. ἔλλειπτ. ἀμβλύς εἶμι.
 Ehetazione, θ. ἀβλύτης.
 Ebete, ἐπίθ. ἀμβλύς.
 Ebollimento, οὐσ. ἄρ. ἀνάξσει· (ἀνα)
 θρασμός.
 Ebollire, οὐδ. παφλόζω, ἀναζέω,
 (ἀνα)θράσσω, (ἀνα)θράζω· || πολυ-
 λογῶ, φλυαρῶ.
 Ebraica, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἑβραϊκῆ.
 Ebraicamento ἐπίρ. ἑβραϊκῶς, ἑβραϊ-
 στί.
 Ebraico, ἐπίθ. ἑβραϊκός· || οὐσ. ἡ ἑ-
 βραϊκῆ γλῶσσα.
 Ebraismo, ἄρ. ἑβραϊσμός.
 Ebraizzare, οὐδ. ἑβραίζω.
 Ebroa, θ. ἑβραία· || ἐπίθ. ἑβραϊκός,-
 ή,-όν.
 Ebroo, ἐπίθ. ἑβραῖος· ἑβραϊκός· το-
 κογλόφος· || οὐσ. ἡ ἑβραϊκῆ γλῶσσα.
 Ebrezza, ἴδε Ebbrezza, παροιμία.
 Ebrico, ἐπίθ. ἔθινος, μεθύων, οἶνο-
 πότης, φιλοπότης, μέθυσος.
 Ebrinto, ἑ. ἔζω (ἐκτός) ἐαυτοῦ, πα-
 ράφορος.
 Ebriatore, ἄρ. μέθυσος.
 Ebrifestoso, ἑ. ἐθαλλόμενος, ἀναπη-
 δῶν, αἰθμός ἐξ οἰνοποσίας.
 Ebullente, ἀναζέων, ἀναθράζων.

- Eburno, ἄρ. ἑλέφανς (ὁ δόντος τοῦ ἑλέ-
 φαντος).
 Eburneo, ἑ. ἑλεφάντινος, ὡς ἔπρὸς
 τὴν παρομοίαν λευκότητά.
 Ecatoomba, θ. ἐν. καὶ πλ. ἐκατόμβη,
 θυσία ἐκατὸν βοῶν.
 Ecatoumpedona, ἐκατόμπεδον, παρ-
 θενῶν.
 Ecatoniarco, ἄρ. στρ. ἐκατόνταρχ-
 -ης,-ος.
 Ecatumbe, ἴδε Ecatoomba.
 Eccartico, ἑ. ἐκκαθαριστικός.
 Eccedente, ὁ λίαν ὑπερβάλλον, ὑπέρ-
 μετρος· || οὐσ. ἄρ. τὸ περίσσευμα, τὸ
 πλεόνασμα.
 Eccedentemente, ὑπερβολικῶς.
 Eccedenza, θ. περίσσεια, τὸ ὑπέρμε-
 τρον, ὑπερβολή.
 Eccedere, ἐν. οὐδ. ὑπέρχω, προέχω·
 ὑπερβάλλω τὸ μέτρον· ἀμαρτάνω,
 πλημμελῶ.
 Ecce homo, ἄρ. εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ.
 Eccellā, θ. λογ. μερ(κυσ)ισ.
 Eccellente, ἐπίθ. ἔξοχος, ἐξαιρετός,
 κάλλιστος.
 Eccellentemente, ἔξοχος.
 Eccellenza, θ. τὸ ἔξογον, τὸ τέλειον,
 τὸ ἀριστον, ὑπεροχή· || (ἐπι) ἐπισή-
 μων προσώπων μεγιστάνων, πρέ-
 σβειας, ὑπουργῶν κτλ.) ἔξοχότης·
 Ho scritto a sua, ἔγραφα πρὸς τὴν
 αὐτοῦ—a La Sua—n'ha permesso...
 ἡ αὐτοῦ ἔξοχότης μοι ἐπέ-
 τρεψε κλπ.
 Eccellenzia, ἴδε Eccellenza.
 Eccellere, οὐδ. εἶμι ἔξοχος· ἔξέχω,
 προέχω· | ὑπερέχω, ὑπερετώ.
 Eccelsamente, ἐπίρ. ὑψηλῶς· εὐγε-
 νῶς, ἔξοχος.
 Eccelsitudine, θ. ὑψηλότης, μεγα-
 λειότης, λαμπρότης.
 Eccelso, ἐπίθ. ἔξέχων, ὑψηλός· μέ-
 γας, ἔξοχος, ἐξαιρετός, μεγαλοπρε-
 πής· ὁ Ἵψιστος.
 Eccentricamente, ἐπίρ. ἐκκέντρως.
 Eccentricità, θ. τὸ ἐκκεντρον.
 Eccentrico, ἑ. ἐκκεντρος.
 Eccopire, ἐν. ἐξαιρῶ.

E

E, θ. τὸ πέμπτον γράμμα τοῦ ἄλφα-
 βήτου.
 E, καὶ πρὸ φωνήεντος ed, αὐνδ. συμπλ.

καὶ προσέτι, ὅτι, διότι, ἀπειδή· οὐ-
 τω(ς), τοιοῦτοτρόπως· ἄλλὰ, ὁμως·
 || E ἄντ. γ', προσώπου=οὐτός. || E

Eccessivamente, ἐπ. ἀμέτρως, ὑπερβαλλόντως.
Eccessività, θ. ἀμετρία, ὑπερβολή.
Eccessivo, ἐ. ὑπερβολικός.
Eccesso, ἀρ. ὑπερβολή· μέγεθος, ἀξίσεις· ἀσχετος, αίσχροφυγία.
Eccelera, (γραφόμενον ἐπιτόμως ecc) Ἐκαὶ τὰ λοιπὰ ἢ κτλ.
Eccettare, ἴδε **Eccettuare**.
eccetto, πρὸθ. καὶ ἐπίρ. ἐκτός, πλὴν ἢ ἔ. ἐκβληθεὶς· ἐξαιρεθεὶς· γραφαίς ἢ οὐσ. ἴδε **Eccettuare**.
Eccettore, ἀρ. ταχυγράφος.
Eccettuare, ἐν. ἐξαιρῶ τινα ἢ τι.
Eccettuativo, ἐ. ἐξαιρετικός.
Eccettuazione, θ. ἐξαιρέσις.
Eccettuabile, ἐ. ἐξαιρεσίμος.
Eccettuare, ἐν. ἐξαιρῶ.
Eccettuazione, θ. ἐξαιρέσις· συμφωνία, ἔρος· γμ. ἐνστάσις.
Eccellimosi, θ. χειρ. ἐκθύμωσις.
Eccidio, ἀρ. σφαγή, φόνος, ἐξολόθρευσις, καταστροφή.
Eccitabilità, θ. ἐρεθιστικότης, διεγερτικότης, παράρμησις.
Eccitamento, ἀρ. παράρμησις, προτροπή· πρὸκλησις· ἐρεθισμός.
Eccitante, ἐ. ἐρεθιστικός.
Eccitato, ἐν. (ἀν. ἐξ) ἐγείρω· (δι) ἐγείρω, ἐμποῶ, φέρω, προξενῶ· παρομιῶ, προτρέπω· ἐξέπτω, ἐραθίζω· αὐτπ. ἐγείρομαι, ἀνύταμαι, ἀφυπνῶ.
Eccitativo, ἐ. (δι) ἐγερτικός, ἐρεθιστικός.
Eccitatore, ἱρικό, προτρεπτικός· ἐγερτικός· ἐρεθιστικός.
Eccitativo, θ. προτροπή.
Ecclesi(a), θ. συνέλευσις· ἐκκλησία.
Ecclesiastica, ἀρ. ἐκκλησιαστικῆς.
Ecclesiaste, ἀρ. Ἐκκλησιαστής.
Ecclesiasticamente, ἐπ. ἐκκλησιαστικῶς.
Ecclesiastico, ἀρ. ἐκκλησιαστικῆς βιβλίου τῆς ἀρχαίας γραφῆς· ἐκκλησιαστικός· κληρικός· ἱερωμένος· ὁρθόδοξος· ἢ ἐπίθ. ἐκκλησιαστικός, εὐσεβής, εὐλαβής.
Ecco, ἐπ. ἰδοῦ, ἴδε, ἴδε· ἦδη, νῦν,

Ida Doto cha' Dappoiché· καὶ.
Ecco, ἀρ. καὶ θ. ἦχῶ, ἴδε **Eco**.
Ecco che, ἐπίρ. ἰδοῦ.
Eccorreo, ἀρ. χειρ. ἐκκορεύς.
Eccortatico, ἐ. ἐκφρακτικός.
Eccrisi, θ. ἱατρ. ἐκκρίσις.
Eccarsi, θ. χειρ. ἐκδαρσις.
Eccora, θ. χειρ. ἐκδορά.
Eccorii, ἀρ. πλ. φρμ. τὰ ἐκδῶρα.
Eccias, ἀρ. ἀνατ. ἐκφυῖς, ἀποφυῖς.
Eccisa, θ. ἱατρ. ἐκφύσις.
Eccissasi, θ. ἱατρ. ἐκφύσις.
Eccisi, θ. ἱατρ. ἐκφύσις, ἀπόφύσις.
Eccionesi, θ. πρ. ἐκφύσις.
Eccora, θ. ἀγρ. ἐκφορά.
Eccrassi, θ. ἐκφύσις, (τῶν πόρων).
Echeggiate, ἐ. ἠχητικῶς.
Echoggiare, οὐδ. ἠχῶ.
Echho, ἀρ. ἠχέον (ἐν τοῖς θεῶν τροις).
Echina, σπονδυλικὴ στήλη.
Echinato, ἐ. ἐχινώδης.
Echino, ἀρ. ἐχίνος, ἀκανθόχορος· ἄχινος· τὸ ἐξώφλοιο τοῦ καστάνου.
Eclampsia, θ. ταῦτ' ἐπ'·
Eclampside, θ. ἐπιληψία (παίδων).
Eclisi, θ. ἱατρ. ἔκλυσις.
Eclissare, ἐν. ἀποκρύπτω· ἐπισκοπεῖω· ἐκλείπω.
Eclisse, ἀρ. καὶ θ. ἔκλειψις.
Eclissi, ἀρ. καὶ θ. ἀστρ. ἔκλειψις.
Eclittica, οὐσ. θ. ἀστρ. ἐκλιπτική (γραμμὴ).
Ecloga, θ. ἐκλογή.
Eclmelia, θ. μουσ. ἐκμέλεια.
Eclmelo, ἐ. μουσ. ἐκμέλεια.
Ecnofia, θ. ἐκνεφίας (ἀνεμος).
Eco, ἀρ. καὶ θ. ἦχῶ.
Ecometro, ἀρ. μουσ. ἠχόμετρον.
Economato, ἀρ. ταμεία.
Economia, θ. οἰκονομία, ταμεία, ἐπιστάσις· διέθεσις· φειδώ.
Economica, θ. ἡ οἰκονομικὴ (ἐπιστήμη).
Economicamente, ἐπίρ. οἰκονομικῶς.
Economico, ἐ. οἰκονομικός.
Economista, ἀρ. οἰκονομολόγος.

Economizzare, ἐν. διοικῶ, φειδομαι, οἰκονομῶ.
Economo, ἀρ. οἰκονόμος· ταμίας.
Economia, ἀρ. χειρ. ἐκπόνημα.
Ecoposi, θ. χειρ. ἐκπόνησις.
Ecopleroma, θ. χειρ. ἐκπλήρωμα.
Ecoplessia, θ. ἱατρ. ἐκπληξίς.
Ecopno, θ. ἐκπνοή.
Ecoposi, θ. χειρ. ἐκπτώσις.
Ecopagma, ἀρ. ἱατρ. ἐκρηγμα.
Ecopisi, θ. ἱατρ. ἐκρυσίς.
Ecoprimo, ἐπίθ. ἐκρυβίμος (σφυγμός).
Ecopro, θ. ἱατρ. ἐκροή.
Ecoparoma, ἀρ. χειρ. ἐκσάρκωμα.
Ecopasi, θ. ἐκπασίς.
Ecoplinsi, θ. ἱατρ. ἐκπλήσις, [θρον.
Ecoplotico, φιλοτινικός ἢ οὐσ. φιλω-
Ecopima, θ. ἱατρ. ἐκπομα.
Ecopmosi, θ. ἐκθύμωσις, ἀραιώσις τοῦ αἵματος.
Ecopro, ἀρ. ἀρχλ. ἐκτροπον.
Ecoprotico, ἐπίθ. φρμ. ἐκτροπικός.
Ecopluma, ἀρ. χειρ. ἐκθλιμμα.
Ecoplusi, θ. ἐκθλιψίς.
Ecoprogramma, ἀρ. ἐκατόγραμμον.
Ecoplitro, ἀρ. ἐκατόλιτρον.
Ecopoma, θ. ἐκτομή, ἀποκοπή.
Ecopometro, ἀρ. ἐκατόμετρον.
Ecopria, θ. χειρ. ἐξέθρῳσις.
Ecopristia, θ. ἐκτόπισις, ἐκτοπισμός.
Ecoprimma, οὐσ. θ. ἐκ(διὰ)τριμμα, σὺγκουμα.
Ecoprosi, θ. χειρ. ἐκτροσις.
Ecoprotico, ἐπίθ. ἐκτροπικός.
Ecopmanico, ἐ. ἐκκλ. οἰκουμηνικός.
Ecopema, ἀρ. χειρ. ἐκτε(σ)μα.
Ecopasi, θ. ἱατρ. ἐκπασίς.
Ecd, οὐδ. καὶ, ἴδε **E**.
Ecdaco, ἐπίθ. ἀδράργος, πολυδύρος.
Ecdografia, θ. ἀνατ. αἰδοιογραφία.
Ecdologia, θ. ἀνατ. αἰδοιολογία.
Ecdotomia, θ. ἀνατ. αἰδοιοτομία.
Ecdema, ἀρ. ἱατρ. οἰδημα.
Ecdematico, ἐπίθ. οἰδηματικός.
Ecdematosa, ἐπίθ. οἰδηματώδης.
Ecdemazia, θ. χειρ. οἰδημα.
Ecdopalmo, οὐσ. ἀρσ. σατυρίασις, πρῆπιματός.
Ecdora, θ. κισσός.

Ederacao, ἐπίθ. κισσίνος.
Ederato, ἐπίθ. κισσινός.
Ederifero, ἐπίθ. κισσοφόρος.
Ederoso, ἐπίθ. κισσοῦδης.
Edeasmo, ἀρ. φρμ. κολλύριον.
Edicola, θ. οἰκίδιον ἢ ναβδιον.
Edificamento, οὐσ. ἀρ. οἰκοδομή· ἀ-
 τία, ἀρχή.
Edificare, ρ. ἐν. οἰκοδομῶ· δίδω καλὸν παράδειγμα· ἀνατίθημι ἢ αὐτπ. λαμβάνω καλὸν παράδειγμα.
Edificativo, ἐπίθ. οἰκοδομικός.
Edificatore, ἱρικό, οὐτ. οἰκοδόμος.
Edificatorio, ἐπίθ. οἰκοδομικός.
Edificazioni, θ. οἰκοδομή.
Edificio, ἴδε **Edifizio**· κτίριον· πολεμικὴ μηχανή· δόλος, τέχνη.
Edifizio, οἰκοδομημα.
Edilo, ἀρ. ἀγορανόμος ἢ ἐπίθ. ἀγορανομικός.
Edilità, θ. ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Edilizio, ἀγορανομικός, ἀστυνομικός.
Ediogargalismo, οὐσ. ἀρ. αἰδοιογραφισμός.
Ediologia, θ. ἀνατ. αἰδοιολογία.
Edioismo, ἀρ. ἠδύοισμον.
Edismo, ἀρ. φρμ. ἠδύοισμα.
Edito, ἐπίθ. ἐκδοθεὶς.
Editore, ἱρικό, οὐσ. ἐκδοτής.
Editto, ἀρ. κήρυγμα, διάταγμα.
Edituo, ἀρ. ἱεροφύλαξ, νεωκόρος.
Edizione, θ. ἐκδοσις.
Edoite, οὐσ. θ. φλόγισις τῶν γεννητικῶν μορίων.
Edoiorrea, βλενωρροία (τῶν αἰδοίων).
Edra, ἴδε **Edera**· ἔδρα.
Edrico, ἐπίθ. ἱατρ. ἔδρικός.
Edrocele, θ. χειρ. ἔδροκλήη.
Educare, ρ. ἐν. (ἀνα-)εὐτρέφω.
Educatore, παιδαγωγός.
Educazione, ἀγωγή· ἐκ(ἀνα)τροφή, παιδεία.
Educare, ρ. ἐν. ἐξάγω, ἐκφέρω.
Educorazione, θ. (ἀπο)γλύκανσις.
Edulio, ἀρ. ἔδισμα, ἔδρον.
Edule, ἐπίθ. ἐδώδιμος, βρώσιμος.
Edu, ἐπίρ. (σημ. μετρίστητα) ἔδῃ
Eduo, ἀρ. ἀρχ. ἐφρηβίον.
Eduo, ἀρ. ἐφρηός.

Efedrana, θ. εφεδράνα (τά), οι γλουτοί.
Efedri, άρ. πλ. στρ. εφεδρίοι.
Efedrismo, άρ. άρχλ. εφεδρισμός.
Efedro, άρ. άρχλ. εφεδρος (άθλητής).
Efalo, θ. ιατρ. πήξις αίματος.
Efemerie, θ. πλ. εφημερίαι.
Efemerii, άρ. πλ. εφημερίοι.
Efoti, άρ. άρχλ. εφέται.
Effabile, επίθ. λεκτός.
Effo, θ. f. τών γραμμάτων της 'Ιταλικής γλώσσας.
Effemeride, θ. εφημερίς (άρχ.σημ.).
Effeminamento, άρ. έκθήλυσις.
Effeminare, (έκ)θηλύνω || αύτη. (έκ)θηλύνομαι.
Effeminatamente, επίρ. μαλθακώς, έκταθηνυμένως.
Effeminatexza, θ. μαλθακότης.
Effeminato, έκταθηνυμένος, θηλυκός, γυναικώδης, άναδρας, μαλθακός.
Effeminatore, άρ. θ. (έκ)θηλύνων.
Effortamento, επίρ. άγρίως, ώμωδ, σκληρώδ.
Effortatexza, θ. άγριότης, ώμότης.
Effortato, επίθ. άγριός, ώμός.
Effortio, επίθ. έκπρωόν, άγωγός.
Effortescenza, θ. άναδρασμός.
Effettivamento, επ. όντως, επί όντι.
Effettività, θ. πραγματικότητα.
Effettivo, επίθ. πραγματικός, πρακτικός, ενεργητικός.
Effeto, άρ. ενέργεια, πράξις, έκτέλεσις· άποτέλεσμα· τέλος, σκοπός· αξία, δύναμις, δραστηριότης· εύρηγία, χάρις· πλ. περιουσία.
Effettore, trice, παράγων, άθουρωδός, εύρευτής.
Effettuario, ρ. εν. άπο(έπι-)έκ)τελώς, έκπληρώ, τελειώ, πραγματοποιώ || αύτη έκ(άπο)τελοῦμαι, πραγματοποιοῦμαι.
Effettuazione, θ. έκ(άπο)τέλεσις, τελείωσις, πραγματοποίησης.
Effezione, θ. πράξις, έργον, πράγμα.
Efficio, επίθ. δραστήριος, ενεργητικός, έμπρακτος· άποτελεσ(μα)τικός· πεποθώς.
Efficiamento, επίρ. δραστηρίως.
Efficacia, θ. ενέργεια, ισχύς.

Efficiente, επ.δραστήριος.
Efficienza, θ. ενέργεια, δραστηριότης.
Effigiamento, άρ. διατύπωσις.
Effigiare, ρ. εν. έκμύσσω, έκ(δια)τυπώ, διαπλάττω, άπεικονίζω.
Effigia, θ. εικών, έκμυσθέν, είδωλον, είδω, τύπος, σχήμα.
Efflorescente, επίθ. επανθών.
Efflorescenza, θ. επάνθησις.
Efflusso, άρ. έκχυσις.
Effluvio, άρ. έκρους, έκροή.
Effondere, ρ. εν. έκχέω || αύτη. έκχέομαι.
Effumazione, θ. φυσ. άναθυμίασις.
Effusione, θ. έκχυσις· άθροία· έκρους· έκροή.
Effiale, άρ. ιατρ. εφιάλης.
Effidrosi, θ. ιατρ. εφιδρωσις.
Effimero, επίθ. εφήμερος || ούς. θ. πυρετός εφήμερος· εφήμερον (φυτόν).
Effiparchia, θ. στρ. έπιπαρχία.
Effippio, άρ. άνατ. έφιππιον.
Efodio, άρ. άρχ. εφώδιον.
Efodo, άρ. έφωδός, άγγελιον ή σωλήν.
Eforaria, θ. έλλ. ιστ. έφορεία.
Eforo, άρ. έλλ. ιστ. έφορος.
Egagro, άρ. άγγαγρός.
Egente, επίθ. ένδεής.
Egestione, θ. έκκρίσις· περίττωμα.
Egida, ούς. θ. αίγις (άσπίς του Διός, 'Αθηνάς).
Egiziaco, επίθ. αίγυπτιακός.
Egli, άντων. προσ. αύτός, αύτοί.
Egloga, θ. έκλογαί· ποιήσεις βουκολικάι.
Egloghista, άρ. βουκολικός ποιητής.
Egoisma, άρ. φιλαυτία, εγωϊσμός.
Egoista, άρ. φιλαυτός, εγωϊστής.
Egramente, επίρ. δυσθύμως, εδύμως, βαρύως.
Egregiamente, επίρ. εδύχως, έξοχα, εξαίρετως.
Egregio, επίθ. έκπρεπής, έξοχος, εξαίρετος.
Egrasso, άρ. έξωσσις, έξωδος.
Egritudine, θ. άσθένεια, γέσος.
Egro, επίθ. άσθενής· κατόπονος· δύσθυμος, περιαλγής, περιλυπος.
Egroto, επίθ. άσθενής, άρρωστος.

Eguale, επίθ. ίσομεγέθης, ίσος· όμαλός, εύρυθμός· δικαίος, επίδικής· όπομνητικός, ήσυχος, άτάραχος.
Eguale, ρ. εν. (δι)θιμαλύνω.
Egualità, θ. ίσότης, όμαλότης.
Egualmente, επ. επίσης, όμοίως.
Egumano, άρ. έκκλ. ήγούμενος.
Eh, επίρ. έ | έ | έ | α |, α |, φε |
Ehi, επίρ. έ |
Ei, άντων. αύτός, αύτοί.
Eja, επίρ. ε | α | έ |
Ejello, έ. και ούς. άπόθλητος.
Ejezione, θ. έκκρίσις κόπρου και ούρου.
Ejulate, άρ. δλοφυρμός, δδυρμός.
Ejulatione, θ. δδυρμός, θρήνος.
Ej, άντων. αύτός, αύτοι, αύτού ή αύτόν· τούτο ή έκείνο || ούς. άρ. (πρώτον όνομα του Θεού) Θεός.
Elaborare, εν. εξεργάζομαι.
Elaboratexza, θ. εξεργασία.
Elaborazione, θ. φυσιολ. καταργασία.
Elafocamelo, άρ. ελαφοκάμηλος.
Elargire, ρ. εν. φιλοδωρώ· δωροῦμαι.
Elasticità, θ. ελαστικότητα.
Elastico, έ. ελαστικός.
Elate, θ. βτ. έλάτη, σπάθη.
Elaterio, άρ. έλατήριο.
Elatino, άρ. έλατιον έλάτινον.
Elato, έ. έξέχων, ύψηλός· εύγενής, γενναίος· άγέρωχος, όπερήφανος.
Elatione, θ. έπαρσις, ύψηλοφροσύνη.
Eleo, θ. πρώτος.
Eloisma, θ. χημ. έλωσιμα.
Eloistro, άρ. χειρ. έλωστήρ.
Eloologia, θ. χειρ. έλωλογία.
Elooma, άρ. χειρ. έλωμα (του οφθαλμού).
Eloosi, θ. χειρ. έλωσις.
Elefante, άρ. έλέφας.
Elefantesco, έ. έλεφαντώδης.
Elefantossa, θ. έλέφας (θηλυκός).
Elefantjaco, επίθ. ιατρ. έλεφαντιακός.
Elefantiasi, θ. ιατρ. έλεφαντιασις.
Elefantino, έλεφάντινος.
Elegante, έ. κομψός.

Elegantemente, επ. κομψώς.
Eleganza, θ. κομψότης, γλαφυρότης.
Eleggere, ρ. εν. εκλέγω, εκλέγομαι.
Eleggibile, εκλεκτός, εκλέξιμος.
Eleggibilità, θ. εκλογιμότης.
Elegia, θ. έλεγείον· αύλός.
Elegiacamento, έ. έλεγειακός.
Elegiaco, έ. έλεγειακός || ούς. έλεγειογράφος, έλεγειοποιητής.
Elegiografo, άρ. έλεγειογράφος.
Elego, έ. έλεγείος.
Elementale, έ. στοιχειώδης.
Elementare, εν. εκ στοιχείων συντεθειμ· || επίθ. στοιχειώδης· άπλοός.
Elemento, άρ. στοιχείον· πλ. στοιχείον, άρχαί τών όντων, στοιχεΐα, άρχή, πρώτη αίτία.
Elemosina, θ. έλεημοσύνη.
Elemosinare, έλεημοσύνη ποιώ.
Elemosinario, έλεημων.
Elemosico, έ. του έλεγχου.
Elenco, άρ. έλεγχος, κατάλογος.
Eleodendro, άρ. ελαιόδειδρον.
Elotta, θ. εκλογή.
Elottivamente, επ. κατ' εκλογήν.
Elottivo, έ. εκλεκτός.
Elotto, έ. εκλεκτός, εξαίρετος || ούς. ούς. εκλεκτός.
Elottorato, άρ. εκλεκτορία.
Elottore, trice, εκλογεύς· εκλέκτωρ.
Elottricamente, επ. ήλεκτρικώς.
Elotticità, θ. φυσ. ήλεκτρισμός.
Elottico, έ. φυσ. ήλεκτρισμός.
Elottizzante, ρ. εν. ήλεκτριζώ.
Elottizzatore, trice, θ. ήλεκτριζών.
Elottizzazione, ήλεκτρισις.
Elottro, άρ. ήλεκτρον.
Elottroforo, άρ. φυσ. ήλεκτροφόρον.
Elottrogeno, άρ. φυσ. ήλεκτρογόνον.
Elottrologia, θ. φυσ. ήλεκτρολογία.
Elottuario, άρ. φημ. εκλείμμα. ||
Elavare, εν. (έξ)άρω, άνοψώ τινα.
Elavatezza, θ. ύψος· αξίωμα, μεγαλοπρέπεια, μεγαλοφροσύνη, λαμπρότης, μεγαλειών.
Elavato, έ. ύψηλός, έξοχος, λαμπρός, μέγας· μεγαλοπρεπής.

Elevatore, trice, ὁ ὄψων, ἀφρων ὄψωτῆρ μὲν· χειρ' ὄψωτῆριον.
 Elevatorio, ὄψωτῆρ (μὲν) ὄψωτῆριον.
 Elevazione, θ. ὄψωσις.
 Elezione, θ. ἐκλογὴ· προορισμός.
 El, ἄρ. ὁ Θεός.
 Eliaico, ἐπιθ. ἁστρ. ἠλιακός.
 Elia, θ. ἡλιε, κοχλίας· κισσός.
 Elia, ἄρ. ἐλ(ικη)· κοχλίας· ὄβλος.
 Elicare, ρ. ἐν. ἐξάγω, ἐκβάλλω.
 Elicon, θ. μουσ. ἐλικών.
 Elidere, ἐν. (χυρ. γρμ.) ἐκλίβω.
 Eligendo, ἐ. ἐκλεκτός, ἐκλέξιμος.
 Eligma, θ. ἐλιγμα.
 Eliminare, ἐν. μθμ. ἀφαιρῶ, ἀφαιρῶ.
 Eliminazione, θ. (ἐκ)πύσις, ἀφαιρῶσις, ἐκτόπισις.
 Elinguo, ἐ. ἀγλωσσος, ἀφρωνος.
 Eliocastro, ἄρ. ἠλιοκαρπὸν, θόρυβος.
 Eliofobia, θ. ἠλιόφοβια, εἶδος νόσου.
 Eliofobo, ἐ. καὶ οὐσ. ἠλιόφοβος.
 Elioscopio, ἄρ. ἠλιοσκοπίον.
 Eliosi, θ. ἱατρ. ἠλιώσις, ἠλιασις.
 Eliostato, ἄρ. ἁστρ. ἠλιοτρόπιον.
 Eliotropia, θ. βτ. ἠλιοτρόπιον.
 Eliotropio, ἄρ. ἠλιοτρόπιον.
 Elisione θ. γρμ. ἐπιλοιπία.
 Elitr(e), ἄρ. (ἐκ)χόλισμα.
 Elitrivile, ἄρ. ἐκχόλισμα.
 Elissazione, θ. φρμ. ἀπέψησις.
 Elittico, ἐ. ἐλλειπτικός.
 Elixantora, θ. ἐλικάνθηρον, ὄσμνος.
 Ella, ἄντων. προσ. αὐτῆς, θ. αὐτή.
 Ellanodici, ἄρ. πλ. ἐλλανόδικαι.
 Elle, τὸ στοιχεῖον Β' ἄντων. αὐταί.
 Elleboro, ἄρ. ἐλλέβορος.
 Ellenico, ἐ. ἐλληνικός.
 Ellenismo, ἄρ. φιλ. ἐλληνισμός.
 Ellenista, ἄρ. φιλ. ἐλληνιστής.
 Ellenistico, ἐ. καὶ οὐσ. ἐλληνιστικός.
 Ellenodici, ἄρ. πλ. ἐλλανόδικαι.
 Ellera, θ. κισσός.
 Ellerino, ἐ. κισσοφυλλοειδής.
 Elli, ἄντων. προσ. αὐτός, αὐτοί.
 Ellisso, θ. ἐλλιψίς.
 Ellissi, θ. ἐλλιψίς.

Ellitticella, θ. γεωμ. ἐλλειπτικὴ τῆς.
 Ellittico, ἐπιθ. ἐλλειπτικός.
 Ello, ἄντων. προσ. αὐτός, ἴδε Egli.
 Elmato, ἐπιθ. κορυπτής, κρανοφόρος.
 Elmetto, ἄρ. ὄπκ. κράνος.
 Elminti, ἄρ. ἔλμινθες.
 Elmintiasi, θ. ἱατρ. ἐλμινθίασις.
 Elmintoserto, ἐλμινθοδότανον.
 Elmintologia, θ. ἐλμινθολογία.
 Elmo, ἄρ. κράνος, περικεφαλαίον.
 Eloutorio, ἐπιθ. φραστικός.
 Elouzione, θ. φράσις, ἐκφρασις.
 Elode, θ. ἐλώδης πυρετός.
 Elogiato, ἐ. ἐγκωμιασθαίς.
 Elogio, ἄρ. ἐγκώμιον· πλ. αἰτιολογία τῆς καταδίκης.
 Elogista, ἄρ. ἐγκωμιαστής.
 Elongazione, θ. ἀπόστασις· ἐκτασις πρὸς ἐπαναγωγὴν τῶν καταγμάτων.
 Elorigia, θ. ἱατρ. ἐλώδης πυρετός.
 Eloquente, ἐ. λεκτικός, εὐχλωτός.
 Eloquente mente, ἐκ. εὐφραδῶς.
 Eloquenza, εὐχλωτία.
 Eloquio, ἄρ. λόγος, εὐφράδεια.
 Elosi, ἱλλωσις, ἀνογόκλεισμα τῶν ὀφθαλμῶν.
 Elsa, θ. ἡ λαβή, ἡ κόπη ἔξωτος.
 Elucubrazione, θ. νυκτογραφία· ἐξερρασία.
 Eludere, ρ. ἐν. ἐκκλίνω, διακρούομαι, ἐκφεύγω, ἐμπαίζω, ἐξαπατῶ.
 Elungabile, ἐπιθ. ἐκτατός.
 Elungazione, θ. ἀπόστασις.
 Eluro, ἄρ. αἰλουρος, (ζῶον).
 Elusione, θ. ἀπεφυγή.
 Elutrizione, μεταγωγισμός.
 Emaciare, ρ. ἐν. (ἐξ)λαχναίνω· ἢ οὐδ. καὶ αὐτ. (ἐξ)λαχναίνωμαι.
 Emacifà, θ. τὸ ὠνητικός.
 Emaculato, ἐπιθ. ἀκηλίδωτος.
 Emalofobia, θ. ἱατρ. αἰμοφοβία.
 Emalofobo, ἐπιθ. ἱατρ. αἰμοφόβος.
 Emagogo, ἐπιθ. αἰμαγωγός.
 Emalopia, θ. αἰμαλωπία.
 Emanare, ρ. οὐδ. ἐκ(ἀνα)βλύω, ἀναδύω, ἐκρέω, (ἀνα)φύομαι, γεννώμαι· ἢ ἐν. δημοσιεύω, κοινολογῶ.
 Emanazione, θ. ἐκροή, ἀπόρροια.
 Emanecipare, ταὐτὸ τῷ

Emanecipare, ρ. ἐν. χειραφετῶ· ἢ αὐτ. φρασίζομαι.
 Emanecipato, ἐ. χειρῶν.
 Emanecipazione, θ. γμ. χειραφεσία.
 Emastatica, θ. φυσιολ. αἰμοστατική.
 Ematero, ἄρ. αἰμόρροια, δυσεντερία.
 Ematico, ἐπιθ. ἱατρ. αἱματικός.
 Ematina, θ. χημ. αἱματίνη.
 Ematit-a, -o, θ. αἱματίτης (λίθος).
 Ematitico, ἐπιθ. αἱματιτικός.
 Ematocelia, θ. χειρ. αἱματοκήλη.
 Ematoclezia, θ. ἱατρ. αἱματοχυσία.
 Ematochisi, θ. αἱματοχυσίς.
 Ematografia, θ. αἱματογραφία.
 Ematologia, θ. αἱματολογία.
 Ematoma, θ. χειρ. αἱμάτωμα.
 Ematorresi, θ. φυσ. αἱματοκρίσις.
 Ematorota, ἐπιθ. αἱματοκρίτης.
 Ematorpsia, θ. χειρ. αἱματοψία.
 Ematorragia, θ. αἱμορραγία.
 Ematosi, θ. φυσιολ. αἱμάτωσις.
 Ematuria, θ. χειρ. αἱματοουρία.
 Embateria, θ. ἐμβατήριον (ἄτμα)· ἐμβατήρια (ὄργανα).
 Embateriano, ταὐτὸ τῷ.
 Embaterio, ἄρ. ἐμβατήριος αὐλός.
 Embatismo, ἄρ. ἐμβάθημα.
 Emblematicamente, ἐπιθ. ἐμβληματικός.
 Emblematico, ἐπιθ. ἐμβληματικός.
 Embolismale, ἐπιθ. ἐμβόλιμος.
 Embolismo, ἄρ. ἐμβολισμός.
 Embolo, ἄρ. ἐμβολός· ἢ στρ. ἐμβολός.
 Embriaco, ἐπιθ. σωληνοειδής.
 Embriaco, ἄρ. σωλήν, κέραμος.
 Embriacato, κεραμοτός.
 Embriografia, θ. ἱατρ. ἐμβρυογραφία.
 Embriologia, θ. ἀνατ. ἐμβρυολογία.
 Embrione, ἄρ. ἐμβρυον· πρώτη ἰδέα, σχέδιον.
 Embriologia, ἐπιθ. ἐμβρυολογία.
 Embriotlasto, ἄρ. ἐμβρυοθλάστης.
 Embriotomia, θ. χειρ. ἐμβρυοτομία.
 Embriotomia, θ. ἐμβρυοτομία· ἢ ἀμφαλοτομία· ἢ νεκροφία ἐν ἐμβρύῳ.
 Embriotomia, θ. χειρ. ἐμβρυοκτομία.
 Embriulehia, θ. χειρ. ἐμβρυουλκία.
 Embriuleo, ἄρ. χειρ. ἐμβρυουλκός.
 Embrocazione, θ. ἱατρ. ἐμβροχή.

Embroccare, ρ. ἐν. ἱατρ. ἐμβρέχω· αὐτ. φρασίζομαι.
 Embroccata, θ. διόρθωσις· ἐπανόρθωσις μετάνοια· ἴδε Ammendata.
 Emendare, ἐν. διορθῶ, σωφρονίζω· ἢ αὐτ. οὐδ. σωφρονίζομαι.
 Emendatamente, ἐπιθ. διορθῶς, κομψῶς.
 Emendativo, ἐπιθ. διορθωτικός.
 Emendatore, trice, διορθωτής.
 Emergente, ἀνατέλλων· πηγάζων, προκύπτων, ἐπισυμβαίων.
 Emergenza, σύμπτωση, σύμπτωσις, περίπτωσις, συμβῆξις.
 Emergere, ρ. οὐδ. ἀνα(ἐκ)δύομαι, ἀνακύπτω, ἀνατέλλω, ἀνυψοῦμαι· ἀναφύομαι, γεννώμαι, ἐξέρχομαι· συμπίπτω, ἐξίγω.
 Emerito, ἐπιθ. ἀπόμισθος, ἀπόστρατος.
 Emerobio, ἄρ. ἡμερόβιον· ἡμερόβιος.
 Emerocasia valentina, θ. ἡμεροκαλλία.
 Emerologio, ἄρ. ἡμερολόγιον.
 Emeropatia, θ. πάθος ἐν ἡμέρᾳ.
 Emeropato, ἄρ. πάθος μετὰ ἡμέρας.
 Emersione, θ. ἀνάδυσις· ἀνατολή.
 Emetico, ἐπιθ. ἐμετικός.
 Emetina, θ. χημ. ἐμετίνη.
 Emicacacacacaci, ἱατρ. ἐμετακακαρτικά φάρμακα.
 Emetologia, θ. ἱατρ. ἐμετολογία.
 Emittere, ρ. ἐν. ἐκπέμπω.
 Emicofalo, ἐπιθ. φυσιολ. ἡμικέφαλος.
 Emiceraunto, ἄρ. χειρ. ἡμικεραύνιον.
 Emiciclo, ἄρ. ἡμικύκλιον.
 Emicilindro, ἄρ. μθμ. ἡμικύλινδρος.
 Emicrania, θ. ἱατρ. ἡμικρανία.
 Emidrammo, ἄρ. ὄργ. ἡμιδραχμῶν.
 Emiencefalo, ἡμικεφαλὸν (τέρας).
 Emigrania, θ. ἡμικρανία.
 Emigrare, οὐδ. ἐξοικῶ, μεταοικῶ, μεταοικίζομαι, μεταναστεύω.
 Emigrato, μετανοστής.
 Emigrazione, ἐξοίκησις, μεταοίκησις, μεταναστάσις.
 Eminario, ἐπιθ. ἐξέχων, ἀνέχων, προέχων, ὀψηλός· ἐξέχος, μέγας.
 Eminentemente, ἐπιθ. ἐξέχως.
 Eminenza, ἐξοχή, ὄψος· ἐξοχότης, ὀψηλότης.
 Emilia, ἡμιόλιος, ἡμιολία.

Emiolo, ἄρ. μουσ. ἡμιόλιον.
 Emiono, ἄρ. ἡμίονος (ἄγριος).
 Emiopia, θ. ἡμισφαίρα.
 Emiragia, θ. ἰατρ. ἡμιερμία.
 Emiperio, ἐπιθ. ἰατρ. ἡμιπεπτος.
 Emiplegia, θ. ἡμιπληγία.
 Emir, ἄρ. ἐμίρης.
 Emisferico, ἐπίθ. ἡμισφαιρικός.
 Emisfer(lio), ἄρ. ἡμισφαιρίου.
 Emisfero, ἔ. τοῦ ἡμισφαιρίου.
 Emisario, ἔ. δ' ἐκπεμπόμενος· κατά-
 σκοπος, ὄχλος, διώρυξ· ἀγωγός.
 Emisioso, θ. ἐκπομπή, πρόωσις·
 ἐξώθησις, ἐξάκοντησις.
 Emisivo ἔ. φασ. ἐκπομπικός.
 Emitono, ἄρ. μουσ. ἡμίτονον.
 Emme, ἄρ. καὶ θ. τὸ γράμμα m.
 Emmelia, θ. μουσ. ἐμμελία.
 Emmelo, ἔ. ἐμμελής.
 Emmenologia, θ. ἰατρ. ἐμμηνολογία.
 Emmenostasia, θ. στάσις τῶν ἐμ-
 μένων.
 Emnicelura, θ. ἀλοιφή.
 Emodia, θ. ἰατρ. αἱμωδία.
 Emollenta, ἔ. μαλακτικός.
 Emollire, ἐν. ἐκμυλῶσω.
 Emolumento, ἄρ. ὠφέλεια, ὠφέλημα,
 κέρδος.
 Emorragia, θ. αἱμορραγία.
 Emorragico, αἱμορραγικός.
 Emorraea, θ. ἰατρ. αἱμόρροια.
 Emorroico, ταῦτ' ἐφ' :
 Emorroidale, ἔ. αἱμορροϊκός.
 Emorroidario, ἔ. αἱμορροϊκός.
 Emorroido, θ. πλ. αἱμορροϊδες.
 Emorroissa, θ. αἱμορροΐσα.
 Emorroo, ἄρ. αἱμόρρους.
 Emorroscopia, αἱμορροσκοπία.
 Emostasi(u), θ. ἰατρ. αἱμοστασία.
 Emostatico, αἱμοστατικὰ (φάρμακα).
 Emottisi(a), θ. αἱμ. πτυσία.
 Emozione, θ. συγκίνησις· στάσις.
 Emprasma, θ. φασ. ἐμπρασμα.
 Empettiglio, θ. ἰατρ. λιγχνήν.
 Empiamente, ἐπ. ἀσεβώς.
 Empiema, ἄρ. ἐπιπύημα· ἐγχείρησις.
 Empiematico, ἔ. ἐμπυηματικός.
 Empiere, ρ. ἐν. πληρῶν, γεμίζω· ἴδε
 Colmare χαρίζομαι, εὐχαριστῶ· ἀ-

ποτελῶ, ἐκτελῶ· ἀνα(ἀπο-συμπλη-
 ρῶ, ἐπανορθῶ· ἐκπληρῶ· κορύνωμαι,
 χορτάζω· καλύπτω· ἐντείνω, ταῦτα
 τὸ τόξον· ἥ αὐτ. (καὶ οὐδ.) πληροῦ-
 μαι, γεμίζομαι· ἴδε Colmare· κο-
 ρέννυμαι, χορτάζομαι· ἐκπληροῦμαι,
 ἀπο(ἐκ)τελοῦμαι.
 Empietà, θ. ἀσέβεια· ἀνοσιουργία,
 ἀδικία· ὀμότης, ἀγριότης.
 Empiezza, θ. ἀσέβεια· ὀμότης.
 Empiemento, πλήρωσις.
 Empio, ἔ. ἀσεβής, ἀνόσιος· κακοῦρ-
 γος, μοχθηρός, ἀδικός, ἄλογος· ἄγριος,
 ὤμος, σκληρός, δλθρίας, ἀπαισιος.
 Empireo, ἄρ. ὁ πέρτατος οὐρανός·
 ἥ ἔ. ἐμπυρος, διάπυρος· οὐράνιος,
 ὁ (ἐπ)ἄνω, ὁ ἄνωθεν, ὁ ἀνώτατος.
 Empireuma, ἄρ. χημ. καθύσις.
 Empireumatico, ἔ. ἐμπυρευματικός.
 Empiricamente, ἐπ. ἐμπειρικός.
 Empirico, ἔ. καὶ οὐσ. ἐμπειρικός·
 —a, ἐμπειρική (ἐπιστήμη).
 Empirismo, ἄρ. ἐμπειρική ἰατρική.
 Empitore, ἄρ. πληρωτής· ἐκτελε-
 στής.
 Empitura, πλήρωμα· πλήρωσις· δόρυ-
 ραγμα.
 Emplasticamente, ἐπ. ἐμπλαστικός.
 Emplastico, ἔ. ἐμπλαστικός· ἐμπλα-
 στρώδης· ἥ οὐσ. ἐμπλαστικὸν φάρ-
 μακον.
 Empletto, ἄρ. ἄρχ. ἐμπλεκτον.
 Empoterico, ἔ. ἐμπορητικός.
 Emporio, ἄρ. ἐμπορεῖον, ἐμπόριον·
 ἀγορὴ, ἐμπορική πανήγυρις.
 Empirosi, θ. φιλοσ. ἐμφύχσις.
 Empugnera, ρ. ἐν. ἀποκῦπτω· ἥ αὐτ.
 ἀπομύττωμαι· ἀφκίροῦμαι, ἀβέν-
 νυμαι.
 Emula, θ. τοῦ Emulo
 Emulare, ἐν. (δι)ἐμιλλῶμαι, ἐντα-
 γουίζομαι· φιλονεικῶ.
 Emulatore, trice, οὐτ. ἀνταγων-
 στής, ζηλωτής, ἐφάμιλλος.
 Emulazione, θ. ἐμιλλα, ζήλος, φιλο-
 τιμία, ἀγών, συναγωνισμός.
 Emulgente, ἔ. ἀνατ. νεφρικός.
 Emulgere, ἐν. (ἐξ)ἐμύλω· ἥ Met.
 ἀρτάζω, ὑπεξαίρομαι.

Emulo, ἔ. ζηλωτής, ἐφάμιλλος· ἀν-
 τίπαλος, ἀνταγωνιστής.
 Emulsione, θ. γαλόκτωμα, ἐκχύ-
 λισμα ἀμυγδάλου θασέρροφον.
 Emulsivo, ἔ. γαλακτικός· ἥ semi—i,
 σπῆροι ἐλαιώδεις.
 Emundazione, θ. ἀποκάθαρσις.
 Emungere, ρ. ἐν. ἀποστερῶ.
 Emuresia, θ. αἱματοουρία.
 En, πρόθ. ἀντι In· ἴδε Ne.
 Enallage, θ. γραμ. ἐναλλαγή.
 Enantiosi, θ. φιλοσ. ἐναντιώσεις.
 Enanto, ἄρ. βτ. καὶ ζωολ. οὐρανός.
 Enarmonico, ἔ. μουσ. ἐναρμόνιος,
 ἐναρμονικός.
 Enarrare, ἴδε Narrare.
 Enartrosi, θ. ἀνατ. ἐνάρθρωσις.
 Encarassi, θ. χειρ. ἐγκράσις.
 Encatismo, ἄρ. ἐγκάθισμα.
 Encansi, θ. χειρ. ἐγκαυσίς.
 Encaustica, θ. ζωγρ. ἐγκαυστική.
 Encausto, ἄρ. ἐγκαυστον.
 Encefalalgia, θ. ἰατρ. ἐγκεφαλαλγία.
 Encefalico, ἐπίθ. ἐγκεφαλικός.
 Encefalita, ταῦτ' ἐφ' :
 Encefalite, θ. ἰατρ. ἐγκεφαλίτις.
 Encefalo, ἄρ. ἀνατ. ἐγκέφαλος.
 Encefalografia, θ. ἐγκεφαλογραφία.
 Encefalotomia, θ. ἐγκεφαλοτομία.
 Encelio, ἄρ. ἀνατ. ἐγκολίον.
 Enceniare, οὐδ. ἐγκαινίζω.
 Enchimoza, ἄρ. ταῦτ' ἐφ' :
 Enchimosi, θ. ἐγγύμωσις.
 Enchiridio, ἄρ. ἐγγχειρίδιον.
 Encielico, ἔ. φιλ. ἐγκύκλιος.
 Enciclopedia, θ. ἐγκυκλοπαιδεία.
 Enciclopedico, ἔ. ἐγκυκλοπαιδικός.
 Encilitico, Encilitica, ἔ. γραμ. ἐγ-
 κλιτικὸν μόριον.
 Encolpe, θ. ἐγκόλπιον, φυλακτήριον.
 Encomiato, ἐν. ἐγκωμιάζω.
 Encomiato, ἄρ. ἐγκωμιαστής.
 Encomiastico, ἔ. ἐγκωμιαστικός· ἥ
 οὐσ. ἐγκωμιαστής, ἐπαινέτης.
 Encomlatore, trice, ἐγκωμιαστής,
 ἐπαινέτης.
 Encomio, ἄρ. ἐγκώμιον, ἐπαινος.
 Encopa, θ. χειρ. ἐγκοπή.
 Encoratio, ἄρ. ἐγκέφαλος.

Ende, ἴδε Quindi· ἴστιν.
 Endecaedro, ἄρ. ἐνδεκάεδρον.
 Endecagono, ἄρ. ἐνδεκάγωνον.
 Endecasillabo, ἔ. ἐνδεκασύλλαβος.
 Endemico, ἔ. ἐνδημιος, ἐνδημος, ἐν-
 δημικός (ἐπὶ νόσων).
 Endemio, ἴδε Endemico.
 Endica, θ. ἀποθήκη, ἥ Μεταφ. ὠφέ-
 λεια, κέρδος, ἥ Μονοπάλιον.
 Endicajuolo, ἴδε Inceltatore.
 Endico, ἄρ. καὶ θ. (μνήμη) σημεῖον·
 προσφώλιον (ὧν) μαρμαίρονον, φώ-
 λιον.
 Endivia, ἴδε India· ὄριδαξ ἕγρια,
 πικραλὶς ἢ σίρις, φυτόν.
 Endosi, θ. ἐνδοσις, ἴδε Remissione.
 Eneida, θ. Αἰνείας, ποίημα τοῦ Βιρ-
 γιλίου.
 Eneide, ἴδε Eneida.
 Eneo, ἐπίθ. χαλκός.
 Energeticamente, ἐπίρ. ἰατρ. ἐνεργ-
 ητικός.
 Energetico, ἐπίθ. ἰατρ. ἐνεργητικός.
 Energia, θ. ἐνέργεια, δύναμις, ἐξυς,
 ρώμη, ἀνδρεία.
 Energiaco, ἴδε Energico.
 Energeticamente, ἐπίρ. ἐνεργητικός.
 Energico, ἐπίθ. ἐνεργός, ἐνεργητικός.
 Energumeno, ἐνεργούμενος, δαιμονό-
 λητος, δαιμονιακός.
 Enervare, ρ. ἐν. ἐκνευρίζω, ἴδε Sner-
 vare.
 Enervato, ἔ. μαλακός, ἀνευρος, ἄτονος.
 Enervazione, θ. ἐκνεύρισις.
 Enfasi, θ. ρτ. ἐμφασίς.
 Enfaticamente, ἐπίρ. ἐμφατικός.
 Enfatico, ἐπίθ. ἐμφατικός.
 Enfiagione, ὄγκωμα, ὄγκωσις, οὐδη-
 μα, οὐδῆσις, κ. πρήξιμον.
 Enfiamento, ἄρ. ὄγκωσις, οὐδῆσις, οὐ-
 δημα· ἔπασις, ὑπερηφάνεια.
 Enfiare, ρ. ἐν. (ἐξ)ὄγκω· αὐξάνω· ἥ οὐδ.
 καὶ αὐτ. (ἐξ)ὄγκουμαι, (ἐξ)οἰδαί-
 νω, οἰθαίνομαι· αὐξομαι, αὐξάνω·
 ἐπαίρομαι, ὑπεραίρομαι· συγκινούμαι,
 δρῶζομαι.
 Enfiatamente, ἐπίρ. ὄγκωδώς· ὑπε-
 ρηφάνως, ἀγροῶως.
 Enfiaticcio, ἐπίθ. ὄγκ. τοῦ Enfiato.

Enfiativo, επίθ. οιδηματικός, ὁ ἐξοιδανών, (ἐξ)οιδανών.
 Enfiato, ἄρ. ὀγκώμα, φῦμα, σκίρρος, σμῶδιγξ· ὄγκος, ἔπαρσις, ὑπερφηανία· ἢ ε. ὀγκώδης, ὑπερφηανός.
 Enfiatura, ἴδε Enfiagione, Enfiore, Tumore, ὄγκος, ἔπαρσις, ὑπερφηανία.
 Enfiagione, ἴδε Enfiagione.
 Enfirezza, ἴδε Enfiagione.
 Enfio, ἐπίθ. ὀγκώδης, ἐξοιδηκός.
 Enfiore, ἄρ. (ἐξ)οιδησις, οιδημα, φῦμα, πρήσμα.
 Enfiorema, θ. ἰατρ. ἐμφύσημα.
 Enfiuteisi, νμ. ἐμφύτευσις, μισθωσις πολυετής ἀγροῦ (ἄπὸ 20, 30 μέχρις 90 ἐτῶν).
 Enfiuteita, ἄρ. νμ. ἐμφυτευτής, μισθωτής πολυετής ἀγροῦ.
 Enfiuticario, ἴδε Enfiuteita.
 Enfiuticico, ἐπίθ. νμ. ἐμφυτευτικός.
 Enframma, ἄρ. χειρ. ἐμφραγμα.
 Enfrassi(a), θ. ἰατρ. ἐμφραξις.
 Enfrattico, ἐπίθ. ἐμφρακτικός.
 Engastriloquo, ἐπίθ. ἐγγαστριμυθός.
 Engastrimandro, ἐγγαστριμυθός.
 Engastrimanzia, ἴδε Gastrimanzia.
 Engastrimismo, ἄρ. ἐγγαστριμυθία.
 Engastrimito, ἐγγαστριμυθός, ἐγγαστριμαντικός.
 Engiscopio, ἄρ. ὀπτ. μικροσκοπίον.
 Enigma, ἄρ. αἰνίγμα.
 Enigmati, ἴδε Enigma.
 Enigmaticamente, ἐπίρ. αἰνιγματωδῶς, γριφωδῶς.
 Enigmatico, ἐπίθ. αἰνιγματικός, αἰνιγματώδης.
 Enigmatizzare, οὐδ. αἰνιγματίζομαι.
 Enigma, ἴδε Enigma.
 Ennagono, ἄρ. γεωμ. ἐννεάγωνον.
 Enna, ἄρ. καὶ θ. τὸ στοιχείον Ν(1) —, πρωτόπτερος, ἄπειρος, ἀρχάριος (τρίτον πρότ. τοῦ ρ. esse, μετὰ τῆς ἄντων. no) ἕστιν, εἶναι.
 Enneacetro, ἄρ. ἐννεάκετρον.
 Enneacteride, θ. ἐννεακτηρίς.
 Enneacillo, ἄρ. ἐννεάφυλλον (βοτάνη).
 Enneagamia, θ. ἐννεαγαμία.
 Enneagamo, ἄρ. ἐννεαγάμιος.
 Enneagono, ἄρ. ἐννεάγωνον.

Enneastachio, ἐπίθ. ἐννεαστάχυς.
 Ennico, ἴδε Etnico· οὐς, ἄρ. ἐθνικός, εἰδωλολάτρης.
 Enoforo, ἄρ. οἰνοφορεῖον, οἰνοφόριον· πλ. οἰνοφόλακις.
 Enogala, θ. οἰνόγαλα.
 Enologia, θ. οἰνολογία.
 Enometro, ἄρ. χημ. οἰνόμετρον.
 Enomotareo, ἄρ. ἐνωμοτόρησις.
 Enomozia, θ. ἐνωμοτία.
 Enopolio, ἄρ. ἀρχλ. οἰνοπωλεῖον.
 Enorma, ἐπίθ. ἐκμετρος, ἐκνομος, ἐκνομός, ὑπερμετρος· ἢ μεταφ. ὑπερμεγέθης, ὑπερβολικός, τερατώδης, ἀευνήθης· ἢ ἀρρητος, ἀνόσιος, μιαιφός, αἰσχρός.
 Enormemente, ἐπίρ. ὑπερφυῶς, ὑπερβαλλόντως, ὑπερμετρος· ἀνοσίως, ἀσεβῶς, μιαιφός.
 Enormezza, ἴδε Enormità.
 Enormità, θ. τὸ ἐκνομίον, τὸ ὑπερμεγέθης, τὸ ὑπερμετρον· ἀσεβεία, ἀνοσιότης, ἀνοσιουργία, τὸ ἀποτρόπαιον, μιαιφία.
 Ensifero, ἐπίθ. εἰρηφόρος, εἰρήρης.
 Ensiforme, ἐπίθ. εἰφοειδής.
 Entasi, θ. ἐντασις, τὸ παχύτερον μέρος στήλης.
 Entassi, θ. στρ. ἐνταξις.
 Ente, ἄρ. τὸ ὄν. τὸ ὑπάρχον· ἢ —supremo, τὸ ὑπέρτατον· Ὀν, ὁ Θεός.
 Enteo, ἐπίθ. ἐνθεός.
 Enterico, ε. ἐντερικός.
 Enterita, ταῦτὸ τῆ·
 Enteritide, θ. ἐντερίτις, φλόγωσις τῶν ἐντέρων.
 Enterohubonocela, ἄρ. ἐντεροδουβωνοκῆλη.
 Enterocela, ἄρ. ἐντεροκῆλη.
 Enterologia, θ. ἰατρ. ἐντερίτις.
 Enterolitiasi, θ. χειρ. ἐντερολιθίασις.
 Enterologia, θ. ἀνατ. ἐντερολογία.
 Enteromelocela, ἄρ. ἐντερομηροκῆλη.
 Enterorrafia, θ. ἐντεροραφία.
 Enteroscheocela, ἄρ. ἐντεροσχοκῆλη.
 Enterotomia, θ. χειρ. ἐντεροτομία.
 Entimema, οὐς, ἄρ. φίλος, καὶ πρ. ἐνθύμημα. [τικός.
 Entimematicamente, ἐπ. ἐνθύμηματι-

Entimematico, ἐπ. ἐνθύμηματικός.
 Entità, θ. οὐσία, τὸ εἶναι, ὄντοτης.
 Entitativo, ἰκανός εἰς τὸ συνιστᾶναι τὸ εἶναι.
 Entomata, ἄρ. πλ. —, ἔντομον, ἔντομα.
 Entomiasi, θ. ἰατρ. ἐντομιασις, δυσμορφία.
 Entomo, ἄρ. ἔντομον.
 Entomoliti, ἄρ. πλ. ἐντομόλιθοι.
 Entomologia, θ. ἐντομολογία.
 Entomologico, ε. ἐντομολογικός.
 Entomologista, ἄρ. ἐντομολόγος.
 Entomozoario, ἄρ. πλ. ἐλμινθες.
 Entragna, θ. ταῦτὸ τῶ·
 Entragno, ἄρ. τὰ ἐντερα, τὰ ἐντέσθια, τὰ σπλάγχνα, ἔγκατα.
 Entrambi, ἄντων. ἀμφω, ἀμφοτέροι.
 Entrambo, ἀμφω, ἀμφοτέροι, ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος, ἴδε Ambo.
 Entramento, ἄρ. τὸ εἰσβαίνειν· εἰσβάσις, εἰσέλευσις· εἰσοδος.
 Entrante, ἄρ. ἀρχή· ἢ —, ἐνερ. μετοχή τοῦ entrare· εἰσερχόμενος· πιθανός, πειστικός.
 Entrare, οὐδ. (καὶ αὐτπ.), εἰσεμι, εἰς(ἐμ)βαίνω, εἰσερχομαι, εἰσδύομαι, ἀρχομαι· ἐπιχειρῶ παρέρχομαι, διαβαίνω· λαμβάνω τὸ ἀξίωμα· ἀναλαμβάνω τὴν ὑπερκασιαν· ἀποφρονῶ, συμφωνῶ, προσαρμόζομαι· ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι· παρεμβαίνω· ἐπιβαίνω, δεχέω, βατεύω· συνθῆμαι· ἐκτείνομαι· διακάνω, διασπείρω· ἢ οὐς. εἰσοδος.
 Entrata, θ. εἰσοδος· εἰσβάσις· ἐμβασις, εἰσέλευσις· ἐπίσημος εἰσοδος εἰς τινα πόλιν· ἀρχή· εἰσαγωγή, προσίμιον· κατοχή· ἀξιωματός, εἰσαγωγή εἰς ἀξίωμα· πρόσδος· προανέκρουσμα.
 Entratella, θ. μικρὰ πρόσδος.
 Entratore, trico, ὁ εἰσερχόμενος.
 Entratura, θ. εἰσοδος· δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς· τιος εἰς τινα τέχνην· πρόσδος, προσέλευσις, προσχώρησις, πλησιασις· ἀρχή, ἔναρξις.
 Entro, πρόθ. καὶ ἐπ. ἐντός, ἐνδον· μεταξύ, ἐν.
 Entusiasmo, ἄρ. ἐνθουσιασμός.

Entusiaste, ἄρ. ἐνθουσιαστής, λέγεται συνήθως ἐπὶ κακοῦ.
 Entusiastico, ε. ἐνθουσιαστικός.
 Eudare, ἐν. (ἐπο)γυμνῶ· ἐκτίθημι, ἐρμηνεύω.
 Enulgalgia, θ. χειρ. ἄλγος τῶν οὐλων, οὐλαλγία.
 Enumeramento, ἴδε Annoveramento.
 Enumerare, ρ. ἐν. ἀπαριθμῶ.
 Enumerativa, ἴδε Numerativo.
 Enumerazione, θ. ἐκφρασις, ἀπόφασις, ἔκθεσις.
 Eunciare, ρ. ἐν. ἐκφέρειν, ἐκφράζω, ἀποφαινομαι.
 Eunciativa, θ. νμ. παράστασις.
 Eunciativamente, ἐπ. ἐκφρακτικός.
 Eunciativo, ἐκφρακτικός.
 Eunciatore, trico, ἐκφράζων.
 Eunciiazione, θ. ἐκφορά, ἀπόφαντις, ἔκθεσις.
 Eunziazione, ἴδε Eunciiazione.
 Euresi, θ. ἐνούρησις, ἔκρσις ἀκούσιος τῶν οὐρῶν, ἀκράτεια τῶν οὐρῶν.
 Eo, ἄντων. ἐντὶ το·
 Eolico, ε. αἰολικός (μουσ.)
 Eolio, ε. τοῦ Αἰδίου, αἰόλιος· αἰολική (διέλεκτος).
 Eonesi, θ. φρμ. αἰώνησις.
 Eonismo, ἄρ. πρ. αἰωνισμός, εὐχή.
 Eonistica, θ. αἰωνιστική.
 Eoo, ε. (ποιητ.) ἀνατολικός· ἢ ὁ θεός τῶν ἀνέμων, ἴδε Orientale.
 Era, θ. κοιλία, ἴδε Pancia.
 Eranasora, θ. πρ. ἐπανασορά.
 Eranalepsi, θ. πρ. ἐπανόληψις.
 Eranasema, θ. χειρ. ἐκνήκτισμα.
 Eranodo, ἄρ. πρ. ἐπανάδος.
 Eranortosi, θ. πρ. ἐπανόρθωσις.
 Erara, θ. πρ. ἐπάρα.
 Erarohi, ἄρ. πλ. ἀρχλ. ἐπαρχοί.
 Erarma, θ. χειρ. ἐπαρμα.
 Erato, ἄρ. ἀνατ. ἦπαρ· ἦπατος.
 Eratico, ε. ἦπατικός.
 Eratirrea, θ. διάρρεια· ἐκκρίσις ἀναλλαγῆς αἵματος.
 Eratista, θ. μακροσμός (τοῦ ἦπατος).
 Eratocele, ἄρ. χειρ. ἦπατοκῆλη.
 Eratoscopia, θ. φιλ. ἦπατοσκοπία.
 Eratotomia, θ. ἀνατ. ἦπατοτομία.

Eratta, θ. άστρ. έπακταλ ήμέραι, αι ήμβόλιμοι.
 Eperiano, άρ. ψέρ, ψάρος, ψάρων.
 Epergesia, θ. ρτ. έπεξεργασία.
 Epicamento, έπ. έπικώς.
 Epicarpo, άρ. βτ. έπικάρπιον.
 Epicoma, θ. χειρ. έπικαυμα.
 Epicedio, άρ. φιλ. έπικήδειον ζώμα.
 Epicemasia, θ. λατρ. έπικοιμήσις.
 Epiceno, έ. γρμ. έπικονοός.
 Epicerastico, έπιθ. έπικεραστικός.
 Epicheja, θ. γμ. και θεολ. έπισείκεια.
 Epiherema, θ. λογ. έπιχείρημα.
 Epiciclo, άρ. άστρ. έπικυκλος, έπικυκλον.
 Epicisma, θ. φυσιολ. έπικόημα.
 Epicindino, έ. λατρ. έπικίνδυνος.
 Epico, έ. και ούς. φιλ. έπικός.
 Epicolo, έ. έπιχολός, χολερικός.
 Epicorio, έ. έπιχώριος.
 Epicranio, ούς. άρ. άνατ. έπικράνιον, έπικρανιον, έπικρανίς.
 Epirisi, θ. λατρ. κρίσις (τής νόσου).
 Epicuro, έ. έπικούρειος || ούς. έπικούρειος φιλόσοφος || Μεταφ. ήδυπαθής, φιλήδονος, τρυφηλός.
 Epicur(1)o, ούς. άρ. Έπικούρος, "Ελλην φιλόσοφος, δ άρχηγός της σχολής των δισκοτών η δλοφρόνων.
 Epidemia, θ. λατρ. έπιδημία.
 Epidemico, έ. λατρ. έπιδημικός.
 Epidermido, θ. άνατ. έπιδερμίς.
 Epidermoido, έ. έπιδερμοειδής.
 Epidasi, θ. χειρ. έπίδασις.
 Epidimia, ίδε Epidemia.
 Epidittica, έ. ρτ. έπιδεικτικός.
 Epidosi, θ. έπίδοσις.
 Epifania, θ. έορτή, τὰ Θεοφάνεια η έπιφάνεια.
 Epifisi, θ. άνατ. έπίφισις.
 Epiflebo, έ. φυσιολ. έπίφλεβος.
 Epiflogisma, άρ. λατρ. έπιφλογισμός.
 Epifonema, θ. ρτ. έπιφώνημα.
 Epifora, θ. λατρ. έπιφορά.
 Epigamia, θ. άρχ. έπιγάμια.
 Epigastrio, έ. έπιγαστρικός.
 Epigastrio, άρ. άνατ. έπιγαστριον.
 Epiglotta, θ. άνατ. έπιγλωττίς.
 Epiglottico, έ. άνατ. έπιγλωττικός.

Epiglottide, ίδε Epiglotta.
 Epiglottite, θ. έπιγλωττίτις, φλόγωσις της έπιγλωττίδος.
 Epiglutide, θ. άνατ. έπιγλουτίς.
 Epigonatida, θ. ταυτό τψι.
 Epigonato, άρ. άνατ. έπιγονατίς.
 Epigonio, θ. φυσιολ. έπικουημα.
 Epigrafe, θ. έπιγραφή.
 Epigrafia, βιβλίον πραγματευόμενον περί των έπιγραφών.
 Epigramma, άρ. έπιγράμμα.
 Epigrammatario, ίδε Epigrammatista.
 Epigrammatico, έπιθ. έπιγραμματικός.
 Epigrammatista, ίδε Epigrammatista.
 Epigrammetto, άρ. έπιγραμμάτιον.
 Epigrammista, άρ. έπιγραμματοποιός, έπιγραμματογράφος.
 Epilarchia, θ. στρ. έπιλαρχία.
 Epilessia, θ. έπιληψία, σεληνιασμός.
 Epiletico, έ. έπιληπτικός.
 Epiletica, έπιληπτικός πυρετός.
 Epilittico, ίδε Epilittico.
 Epilogamento, άρ. ίδε Epilogazione, έπιλογος, άνακεφαλαίωσις.
 Epilogaro, ρ. άν. έπιλέγω τόν λόγον, άνακεφαλαίω.
 Epilogatura, ταυτό τψι.
 Epilogazione, ούς. θ. άνακεφαλαίωσις, έπιλογος.
 Epilogo, άρ. ρτ. έπιλογος.
 Epimachia, θ. έπιμαχία.
 Epimano, έ. λατρ. έπιμανής.
 Epimetro, άρ. άρχλ. έπιμετρον.
 Epimone, θ. ρτ. έπιμονή.
 Epiniclo, άρ. έπινίκιον, έπικήδειον.
 Epinictide, θ. φιλ. έπινυκτίς.
 Epinittide, θ. λατρ. έπινυκτίς.
 Epinozione, θ. άνατ. ώμοπλάτη.
 Epiodia, θ. έπιώδη, φδη ψαλλομένη εις τας κηδείας.
 Epipechide, θ. άνατ. έπίπηχος.
 Eripedometria, θ. έπιπεδομετρία.
 Eriplasma, άρ. λατρ. έπιπλάσμα.
 Eripleurosi, θ. λατρ. έπιπλευρωσις.
 Eriplocela, άρ. χειρ. έπιπλοκήλη.
 Eriplotto, έ. άνατ. έπιπλοτικός.
 Eriplomerocale, άρ. έπιπλομεροκακήλη.

Eriplonsalo, άρ. χειρ. έπιπλόμα-φαλον.
 Eriplio, άρ. άνατ. έπίπλιον.
 Eriplioon, άρ. άνατ. έπίπλιον.
 Eriprea, θ. λατρ. έπίπρεια.
 Epirrema, άρ. γραμ. έπίπρημα.
 Erischosi, θ. λατρ. έπίρχεισις.
 Eriscopala, ίδε VescoVile.
 Eriscopato, άρ. έπισκοπή.
 Eriscopo, άρ. άρχλ. και έκκλ. έπίσκοπος.
 Erisemasia, θ. λατρ. έπισημασία.
 Erisforia, θ. άνατ. έπισφαίριον.
 Erisinase, θ. μουσ. έπισυναφή.
 Erisinalafe, θ. έπισυναλοιφή.
 Erisoddegiare, ούς. έπισοδιώ.
 Erisodiare, ούς. έπισοδιώ.
 Episodicamente, έπ. έπισοδιώς.
 Episodico, έ. έπισοδιός.
 Episodio, άρ. έπισοδιόν.
 Epispastico, έ. φρμ. έπισπαστικός.
 Epistassi, θ. χειρ. έπίστασις.
 Epistate, θ. άρχλ. έπιστάτης.
 Epistola, θ. έπιστολή.
 Epistolare, έ. έπιστολικός.
 Epistolario, άρ. έγχειρίδιον έπιστολογραφίας, έπιστολάριον, δ απόστολος.
 Epistolarmante, έπ. έπιστολικός.
 Epistoletta, θ. έπιστόλιον.
 Epistolico, έ. έπιστολικός.
 Epistolio, άρ. έπιστόλιον.
 Epistolografia, θ. έπιστολογραφία.
 Epistolografico, έπιθ. έπιστολογραφικός.
 Epistomio, άρ. έπιστόμιον.
 Epistrote, θ. ρτ. έπιστροφή.
 Epistroteo, άρ. άνατ. έπιστροφείς.
 Epitaffio, άρ. έπιτάφιος.
 Epitaffista, άρ. δ έπιτάφια γράφων.
 Epitafio, ίδε Epitaffio.
 Epitagma, θ. στρ. έπιτάγμα.
 Epitalamico, έπιθ. έπιθαλάμιος.
 Epitalamio, άρ. έπιθαλάμιον.
 Epitasi, θ. φιλ. και λατρ. έπίτασις.
 Epitassi, θ. στρ. έπίτασις.
 Epitama, άρ. φρμ. έπίθεμα.
 Epistare, έν. προσαρμόζω καταλληλως τὰ έπιθετα εις τὰ ούσιαστικά.

Eriteto, άρσ. έπίθετον || έπιθ. έπίθετος.
 Eritimia, θ. έπιθυμία.
 Eritoga, θ. άρχλ. έπενδότης.
 Eritomato, έν. γράφω κατ' έπιτομήν, έπιτέμνω, συντέμνω βιβλίον.
 Eritomatogo, δ γράφων κατ' έπιτομήν.
 Eritome, άρ. και θ. έπιτομή.
 Eritropo, θ. ρτ. δμολογία, έπιτροπή.
 Eritropo, άρ. άρχλ. έπιτροπος.
 Erittimazione, θ. φρμ. έπίθεσις.
 Erizozia, ίδε Erizozia, ούς. θ. λοιμός των ζώων επιδήμιος, έπίζωσις.
 Erizoziaco, έπιθ. έπιζωτικός.
 Erizozia, θ. έπίζωσις, νόσος θανατηφόρος των ζώων.
 Eroco, θ. έποχή.
 Erode, θ. πλ. άρχλ. έρωδαί.
 Erodico, έπιθ. έρωδικός.
 Erodio, άρ. έρωδός.
 Eronimo, άρ. (άρχων) έρόνυμος.
 Erosaja, θ. έποικία.
 Erosico, έπιθ. έποικικός.
 Erosaja, θ. έποικία.
 Eropta, άρ. άρχλ. έρόπτης.
 Eroptia, θ. έποκτεία.
 Erpura, σύνδ. και θμως.
 Erule, θ. πλ. έδαχία, έστίασις, θόλη, έδέσματα, βρώματα.
 Erulnacchio, περιφρ. τού.
 Erulone, άρ. λίγνος, λαίμαργος.
 Erulonesco, έπιθ. έπουλώνειος.
 Erulonismo, άρ. λιχνηία, λαίμαργια.
 Erulotico, έπιθ. έπουλωτικός(φαρμ.).
 Equabile, έπιθ. ίσος, πανόμοιος, άπαράλλακτος, δ αύτός θμωός.
 Equabilita, θ. ίσότης, δμοιότης.
 Equabilmente, παρακλησίως, ίσως, δμοίως.
 Equale, έπιθ. ίσος, δμοιος.
 Equalità, θ. ίσότης, δμοιότης.
 Equamento, έπίρ. έπιεικώς, δικαίως.
 Equanimita, θ. άπάθεια, άταραχία.
 Equanimo, έπιθ. άπαθής, άταραχος.
 Equante cerchio —, ούς. άρσ. άστρ. κύκλος ίσοκεντρος.
 Equare, έν. (έξισώ, ίσάζω) ημαλίω.
 Equatore, άρ. άστρ. ίσημερινός.
 Equatoriale, άρ. άστρ. ίσημεροδίοιον.

Equazione, θ. (ὄλεθρ.) Ισοχρονισμός, (ἴσ)ῳσις.
 Equestre, ἐπίθ. ἵππικός.
 Equiangolo, ἐπίθ. γεωμ. Ισογώνιος.
 Equicuro, ἐπίθ. γεωμ. Ισοκαλής.
 Equidifferente, ἐπίθ. ἁριθ. Ισάλληλος, ἴσας ἔχων πρὸς ἄλληλας διαφορές· (ἐπὶ ἀναλογίας) ὁμολογος.
 Equidistante, ἐπίθ. παρᾶλληλος.
 Equidistansa, οὐσ. θ. παραλληλία, ἴση ἀπόστασις.
 Equidinturno, ἐπίθ. Ισόχρονος.
 Equilatero, ἐπίθ. Ισόπλευρος.
 Equilibrare, Ισορροπον καθίστημι· ἢ αὐτῆ. Ισορροπῶ.
 Equilibrasione, θ. Ισορροπία.
 Equilibrio, ἄρ. ἀντιρροπία, Ισορροπία· ἴσότης, ταυτότης.
 Equimoltiplice, ἐπίθ. Ισοπολλαπλούς.
 Equino, ἐπίθ. ἵππειος.
 Equinomio, ἐπίθ. γεωμ. Ισόνομος.
 Equinoziale, ἄρ. ἡμερινός· χρόνος τῆς ἡμερίας· ἢ ἐπίθ. τῆς ἡμερίας.
 Equinozio, ἄρ. ἡμερία· ὁ χρόνος τῆς ἡμερίας.
 Equipaggiamento, ἄρ. ἐφοπλισμός.
 Equipaggiare, ἐξαρτῶ, ἐφοπλίζω, ἐφοδιάζω.
 Equipaggio, ἄρ. (ἕπο)σκυφή· τὰ ἐφόδια· ἢ τὸ πλήρωμα· ἄμαξα.
 Equiparanza, θ. παραβολή.
 Equiparare, ρ. ἐν. ἕξιπῶ, ὁμοῖω, παραβάλλω.
 Equipetante, ἐπίθ. τὸ δίκαιον ζητῶν· ζηλωτής, ἀντιζηλος, ἐρχμύλλος.
 Equipollente, ἐπίθ. Ισοδύναμος.
 Equipollentemente, ἐπ. Ισοδυνάμως.
 Equipollenza, θ. Ισοδυναμία.
 Equiponderante, Ισοβαρής.
 Equiponderanza, οὐσ. θ. τὸ Ισοβαρές, Ισοσταθμία, Ισοζύγιον.
 Equiponderare, ρ. οὐδ. Ισοζυγῶ, Ισοβαρῶ, Ισοσταθμῶ, ἔχω τὸ αὐτὸ βάρος.
 Equisono, ἐπίθ. μουσ. ὁμόφωνος.
 Equità, θ. ἐπιείκεια· δικαιοσύνη, εὐθύτης· καθῆκον· λόγος, δίκαιον.
 Equitare, οὐδ. ἵππίζομαι, ἵππεύω.

Equitativo, ἐπίθ. ἀρμόδιος, εὐλογος, δίκαιος.
 Equitazione, θ. ἵππασία.
 Equite, ἄρ. ἵππαύς, ἵππότης.
 Equitemporaneo, ἐπίθ. σύγχρονος, Ισόχρονος.
 Equivalente, Ισοδύναμος· ἢ οὐσ. Ισοδυναμία, τὸ Ισοδύναμον.
 Equivalentemente, ἐπίρ. Ισοδυνάμως, Ισοτίμως.
 Equivalenza, θ. Ισοδυναμία.
 Equivalere, οὐδ. Ισοδυναμῶ.
 Equivoce, ἐπίθ. Ισοαχχής.
 Equivocale, ἐπίθ. διαφορούμενος, διφασίος, ἀμφίλογος, ἀμφίβολος.
 Equivocamente, ἐπίρ. διττῶς, διαφορούμενως, ἀμφιβόλως.
 Equivocamente, ἴδε Equivoco.
 Equivocare, ρ. οὐδ. χρῆσιν ποιῶμαι· διαφόρον λέξεων, διλογῶ· ἢ οὐδ. ἀπατῶμαι ἐν τῇ σημασίᾳ.
 Equivocazione, θ. ἴδε Equivoco.
 Equivochezza, ἐπίθ. διαφορούμενος· ἀμφίβολος.
 Equivoco, ἄρ. ἀμφιλογία, ἀμφιβολία· ἢ ἐπίθ. ἀμφίλογος, ἀμφίβολος, διαφορούμενος· ἢ ἐπίρ. ἴδε Equivocamente.
 Equo, ἔ. ἐπιεικής· εὐθύς, δίκαιος· ἢ οὐσ. ἵππος.
 Equooco, ἔ. πελάγιος, θαλάσσιος.
 Era, θ. ἐποχή, χρονολογία.
 Erao, μοῦσθ—, ἐπιληψία.
 Eradicare, ἐν. ἐκρίζω (κυρ. καὶ μτρ.)
 Eradicativo, ἔ. ἐκτριτωτικός (ἐπὶ φαρμάκων) καταστρατητικός.
 Eradicatore, trice, ἐκτριτωτής.
 Erario, ἄρ. τὸ ταμεῖον τὸ δημόσιον, θησαυροφυλάκειον· οἱ ταμίαι· ἴδιωτικὰ χρήματα.
 Erba, θ. βοτάνη, πῶα, χλόη, χόρτος, χόρτον.
 Erbaocia, περιφρ. τοῦ Erba.
 Erbaoco, ἐπίθ. χόρτινος, χόρτώδης, χλωδῶδης, πωδῆς.
 Erbaggio, ἄρ. λάχανον, χλόη, χόρτος, βοσκή.
 Erbajo, ἄρ. τόπος βοτανώδης· ἴδε Erbario.

Erbaj(u)olo, οὐσ. ἄρ. βοτανωπόλης· λαχανωπόλης.
 Erbale, ἔ. βοτανώδης.
 Erbario, ἄρ. βοτανολόγιον. ἢ ἐπίθ. βοτανικός.
 Erbaro, ἄρ. λαχανωπόλης.
 Erbata, θ. χλόη σίτου.
 Erbatico, ἄρ. νη. δικαιομα· τοῦ ποιεῖν χόρτον ἐν τινι ἄγγῳ· δικαιομα νημῆς.
 Erbato, ἔ. πωδῆς, χλωδῆς· ἢ οὐσ. ἴδε Erbolato.
 Erbaggiaare, οὐδ. πωδῶ, χλωδῶ, βλαστῶνα ἀξάνομαι, (ἐπὶ φυτῶν).
 Erbatta, θ. βοτάνιον.
 Erbire, οὐδ. καλύπτομαι χλόη.
 Erbivoro, ἔ. ποηφάγος, βοτανωφάγος, χορτοφάγος, φυτοφάγος.
 Erbolajo, ἄρ. βοτανικός, βοτανολόγος, βοτανολόγιον.
 Erbolare, ἴδε Erborare.
 Erbolato, ἄρ. πλακοῦς ἐκ χόρτων· ἐμπλαστον ἐκ βοτανῶν.
 Erbolino, θ. βοτάνιον.
 Erborare, οὐδ. βοτανολογῶ.
 Erborazione, θ. βοτανολογία.
 Erboso, ἔ. βοτανώδης, πολυβότανος, πλήρης χόρτων.
 Erbuoco-o, -i θ. πλ. πόνη, λάχανα· βότανα.
 Erbuocia, θ. βοτάνιον.
 Ercole, οὐσ. ἄρ. Ἡρακλῆς, ἡμίθεος τῶν ἑσχαίων· Ἑλλήνων, περίφημος διὰ τὴν ἔξοχον αὐτοῦ δύναμιν. ἢ ἄστρ. Ἡρακλῆς (ἄστρ).
 Ercoleo, ἔ. Ἡρακλείος, ρωμαλέος, Ισχυρός, δυνατός.
 Ereda, ἄρ. καὶ θ. κληρονόμος.
 Eredità, θ. κληρονομία· ἴδε Patrimonio.
 Ereditare, ἐν. καὶ οὐδ. κληρονομῶ.
 Ereditario, κληρονομικός· ἢ οὐσ. ἴδε Ereda. [Erigere.
 Eriggere, ἐν. (ποιητ.) ἀνυψῶ, ἴδε Erigere.
 Eremita, θ. ἐρημίτης.
 Eremitaggio, ἄρ. ἐρημία, ἐρημιτήριον, ἕναυστήριον.
 Eremitano, ἐπίθ. ἐρημιτικός· ἐρημίτης.

Eremitico, ἔ. ἐρημιτικός.
 Eremito, ἄρ. ἐρημίτης.
 Eremito, ἄρ. ἐρημίτης, τόπος ἄγριος, ἔρημος, ἔρηός, ἄκαρπος.
 Eresia, θ. αἵρεσις, κακοδοξία· ἁμάρτημα, σφάλμα.
 Eresiarca, ἄρ. αἵρεσιάρχης.
 Ereticale, ἔ. αἵρετικός.
 Eretica(l)mente, ἐπ. αἵρετικῶς.
 Ereticare, οὐδ. αἵρεσις περιπέτω.
 Ereticità, θ. αἵρετικότητα.
 Eretico, ἔ. αἵρετικός· ἀματάπειστος, ἴδε ereticale.
 Eretismo, ἄρ. ἱατρ. ἐρεθισμός.
 Erattilo, ἔ. ἐρεθισμός, ἐρεθισμός.
 Erettività, θ. ἐγερσιμότης.
 Eretto, ἔ. ὀρθός, ὀρθός, ὀρθός.
 Erettore, trice, ἐγερτής, ὀρθωτής, ἀναστῆς· ἐγερτικός· μῦς.
 Erezione, θ. ὀρθίασις τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου, ὀρθίασις· ἢ ἐγερσις· ἐντασις· οὐσ. ὀρθίασις, ὀρθίασις.
 Ergastolo, ἄρ. κολαστικὴ εἰρκτή· εἰρκτή μάλιστα περιωρισμένη.
 Ergata, θ. μνηχ. ὄνος, ἐργάτης, βαμρολλικόν.
 Ergere, ἐν. ἐγείρω· προσάγομαι, προσελκόμεμαι· (ὀπαίρω, ἀνυψῶ· ἐπαίρω· ἢ αὐτῆ. ἀνυψομαι· ἢ αὐτῆ. καὶ οὐδ. ἴδε Innalberare.
 Ergo, σύνθ. οὐν, ἄρα, λοιπόν.
 Erica, θ. ἐρ(ε)ίκη, βρέξυ, (φυτ.)
 Erioso, ἔ. τῆς ἐρείκης, ἐρείκειος.
 Eridano, ἄρ. ἄστρ. Ἡριδανός, ἄστρ. ἱσμός.
 Erigo, ἴδε Eringio.
 Erigere, ἐν. (ἀν)ὀρθῶ, ἀνίστημι, αἴρω, ἐγείρω, ἀνυψῶ.
 Erigmatodo, ἔ. ἐρυγματώδης, ἐρειγματώδης.
 Erilo, ἔ. δεσποδόνος, δεσποτικός.
 Erina, θ. ἐργαζόμενον χειρουργικόν.
 Erisipela, θ. ἱατρ. ἐρυσίπελας.
 Erisipelatoso, ἔ. ἐρυσίπελατώδης.
 Erismo, θ. πλ. ἐρυσίματα, ἀντηρίδες, στήριγματα.
 Eristica, θ. φιλ. ἐριστική.
 Eristico, ἔ. φιλ. ἐριστικός.
 Eritema, ἄρ. χερ. ἐρέθημα.

Eritematico, ἰ. χειρ. ἐρυθματικός.
 Eritrino, ἄρ. ἐρυθρινός.
 Eritrocéfalo, ἰ. ἐρυθροκέφαλος.
 Eritrosomo, ἰ. ἐρυθρόκομος.
 Eritrodano, ἄρ. ἐρυθρόδανον, ριζάρι.
 Eritroïdo, ἐρυθροειδής (χιτών τῶν δρῶων).
 Eridropodo, ἰ. ζωολ. ἐρυθρόπους.
 Erma, ἄρ. ἐριμής (ἀγαλμα)· τέρμα.
 Ermafrodisimo, ἄρ. ἐρμαφροδισμός.
 Ermafrodito, ἰ. ἐρμαφρόδιτος· διγενής, ἀμφιβόλος.
 Ermellino, ἄρ. ἰκτίς λευκή.
 Ermineutico, ἐρμινευτική (τέχνη).
 Ermeo, ἄρ. ἀρχλ. ἐρμεῖον.
 Ermeicamento, ἰκ. στεγανῶς, ἐρμητικῶς, στερεῶς.
 Ermetico, ἰ. ἐρμητικός.
 Ermo, ἴδε Ermo· ἰ. ἐρμος.
 Ermoiglio, ἄρ. ἐρμογλύφος.
 Ernia, θ. (ἐντερο)κλήλη, σπάσμα.
 Erniario, ἰ. ἐντεροκληλιακός.
 Erniosio, ἰ. κηλήτης, σπακμένος.
 Erniotomia, θ. χειρ. κηλοτομία.
 Erudente, ἰ. διαβρωτικός.
 Eròe, ἄρ. ἥως.
 Eròessa, θ. ἥραις, ἥρωϊνή.
 Erögare, ἐν. ἀπο(δια)λύει· δαπανῶ.
 Erögazione, θ. διανομή· δαπάνη.
 Eröicamente, ἰκ. ἥρωϊκῶς.
 Eröicheria, θ. ἥρωϊκότης.
 Eröicità, θ. ἥρωϊσμός, ἥρωϊσότης.
 Eröicizzare, ἐν. ἥρωϊζῶ, φέρω εἰς τὸν ἥρωϊσμόν.
 Eröico, ἐπίθ. ἥρωϊκός.
 Eröicomico, ἰ. ἥρωϊκοκομμικός.
 Eröido, θ. ἐπιστολή ἐρωτική ἐν στιχαίς, γεγραμμένη ὑπὸ περικλειδῶς προσώπου.
 Eröina, θ. ἥρωϊνή, ἴδε Eröessa.
 Eröisatirico, ἰ. ἥρωϊκοσατυρικός.
 Eröismo, ἄρ. ἥρωϊαίμα.
 Erömanzia, ἴδε Aeromanzia.
 Erömpere, οὐδ. ἐκρήγνυμι.
 Erösiöna, θ. (διὰ)βρωσίς, ἐπάτησις.
 Erösivo, ἰ. διαβρωτικός.
 Erötema, ἄρ. πρ. ἐρωτήμα.
 Erötica, θ. ἀρχλ. ἔρμα ἐρωτικόν.
 Erötico, ἰ. ἐρωτικός.

Erötico, ἄρ. ἐρωτικός, γέν. λίθος μωθῶδης.
 Erötomania, θ. ἰκτ. ἐρωτομανία.
 Erre, θ. πλ. κίγκλιδας.
 Erreia, ἄρ. ἰκτρ. ἔρρης, ἐρυσίπτελας = erisipela.
 Erretico, ἰ. ἰκτρ. ἐρητικός.
 Erreto, ἄρ. ζωολ. ἐρπιτόν.
 Erretografia, θ. ἰκτρ. ἐρητογραφία.
 Erretologia, θ. ζωολ. ἐρητολογία.
 Erretamento, οὐσα, ἄρ. βωλοκοπία ἀγροῦ, βωλοκόπημα.
 Erretare, ἐν. βωλοκοπεῖ.
 Erretatura, θ. βωλοκοπία.
 Erreus, ἄρ. βωλοκόπος.
 Erribila, ἰ. κλανητός, ἐπάτητος, εὐκόλως ἀπατόμενος, εὐπίστος.
 Erribondo, πολυκλανής· φέρων εἰς ἀπάτην, ἀγύρτης· ἥ ἀργός, φυγόπνοος, δεινός.
 Erriato, ἰ. πολυκλανής, κλάνης· κλανητός, ἀπατόμενος· ἀμαρτωλός.
 Errire, οὐδ. ἐν. καὶ αὐτπ. κλανῶμαι, ἀπατῶμαι· ἀμαρτάνω, λανθάνομαι, σφάλλω· ἥ οὐδ. κλανῶμαι· περιφερόμαι.
 Errita, ἴδε Rata, οὐσα, θ. παρόραμα, ἀμαρτήμα, ἡμαρτημένον.
 Erratimento, ἰκ. ἡμαρτημένως.
 Erratico, ἐπίθ. κλάνης, κλανητής, κλανητικός.
 Errato, ἰ. κλανητός, ἡμαρτημένος· ἡμαρτημένος, σφαλρός.
 Erro, ἄρ. σιδήριον· ἴδε Errogo.
 Erroneamente, ἰκ. ἡμαρτημένως.
 Erroneo, ἰ. ἡμαρτημένος.
 Errore, ἄρ. κλάνη, ἀμαρτήμα, σφάλμα, λάθος· ἄλλοις· πταῖσμα, πλημμέλημα, παράπτωμα, ἀμαρτία, ἄταξια· κλάνη, κλάνησις· ἄρμος, ὄδοι· πορῖα· περικλάνησις, περίκορφα.
 Erta, θ. τὸ ἀνάγες, τὸ πρόσκατες, τὸ ἀνωφές, ἀνωφεία, ἀνήφορος· ἐξοχή, ὄψος τόπου, κορυφή, ἄκρα.
 Ertezza, ἴδε Erta, Ripidezza.
 Erto, ἄρ. ἴδε Erta, ἰ. ἀνάγτης, ἀνωφείας, ἄρθος, ἄρθος.
 Erubescenze, θ. ἐρυθμα, ἐρυθρίαις, αἰσχόνη, αἰδώς.

ErUCA, θ. εἶδος κρέμνης· τὸ εὐζωμον (φυτ.), κ. ρόκα· ἥ Κέμνη.
 Erudimento, ἄρ. παιδευσίς, παιδεία, πολυμάθεια.
 Erudire, ρ. ἐν. παιδεύω, διδάσκω.
 Eruditamente, ἰκ. πολυμαθῶς, πεινός, πεισιμένως.
 Erudito, ἰ. πολυμαθής, πεπαιδευμένος, σοφός.
 Erudizione, θ. παιδεία, πολυμάθεια, γνώσεις, γράμματα· φιλολογία, παιδευσίς, διδασκαλία.
 Eruttare, ἐν. ἐξερεύω, ἐρεύγομαι.
 Eruttatore, trico, ὁ ἐρευγόμενος.
 Eruttazioncella, ὑποκορ. τοῦ Eruttazione, θ. ἐρευσίς, ἐρευγμός· ἔρδος, ἐκρηξις· ἀναθυμίασις.
 Eruzione, θ. ἐκρηξις· κένωσις· ἀναγωγή (παθ.) ἐξέκρηξις, ἐκρυσίς· ἥ εἰσβολή ἐφόρμησις, ἐπιδρομή στρατοῦ εἰς ξένην χώραν.
 Esacerbamento, οὐσα, ἄρ. ἐραθισμός.
 Esacerbare, ἐν. (ἐκ)τραχύνω, ἐξαγριῶ, ἐρεθίζω, παραπικραίνω· ἐν. ἀγριζῶ, ἀγριάζω· ἥ αὐτπ. φλεγμαίνω, ἀγριαίνομαι, κακοφορμίζω.
 Esacerbazione, θ. τραχυσμός· ἐραθισμός· παροξυσμός.
 Esacordo, ἄρ. ἐξάχορδον ὄργανον.
 Esadecagono, ἄρ. ἐξάδεκάγωνον.
 Esadrico, ἐπίθ. ἐξάδρος.
 Esadro, ἄρ. ἐξάδρον.
 Esafillo, ἰ. βτ. ἐξάφυλλος.
 Esafò, ἄρ. ἐρευγα τῆς καταστάσεως τῆς μήτρας.
 Esagamia, θ. νμ. ἐξαγαμία.
 Esagamo, ἄρ. νμ. ἐξαγάμος.
 Esagerare, ρ. ἐν. ἐξάγω τι (τοῖς λόγοις), μεγαλύνω, μεγαθύνω, μεγαλοποιῶ.
 Esagerativo, ἐπίθ. ἐπαυτητικός, δεινωτικός, υπερβολικός, μεγαθοποιός.
 Esageratore, trico, μεγαθοποιός, δεινωτικός.
 Esagerazione, θ. υπερβολή, μεγαλοποιήσις· τὸ φορτικόν.
 Esagitare, ἐν. (ἀνα, δια)ταράττω, ἀναπίνω, ἐνοχλῶ. [κίνησις.]
 Esagitazione, θ. ταραχή, ἀνα(δια)-

Esagoge, θ. ἐμπορ. τέλος ἐξαγωγῆς.
 Esagonato, ἰ. ἐξάγωνος.
 Esagono, ἄρ. ἐξάγωνον· ἥ ἐξάγωνος.
 Esalabile, ἐπίθ. ἐξατμισίμος, ἐξατμιστός.
 Esalamento, ἄρ. ἴδε Esalazione.
 Esalante, ἰ. ἐξατμιστικός.
 Esalare, οὐδ. ἐξατρίζομαι, ἀναθυμῶ· ἀναπαύομαι, ἀναπνέω· ἥ ἐν. ἐξατμίζω, ἀναθυμῶ, ἀναβίδωμι, ἐκρήγνυμι, ἐκχέω.
 Esalatorio, ἐπίθ. ἐξατμιστικός.
 Esalazioncella, ὑποκορ. τοῦ Esalazione, θ. ἀναπνοή, ἀναθυμίασις, ἀνάγες, ἐξατμισίς· ἀναψυχή, ἀναπνοή, ἀνεσις·
 Esaltamento, ἄρ. (ἀν)ύψωσις.
 Esaltare, ρ. ἐν. (ἀν)όψω· μεγαλύνω, αὔξάνω, μεγαλοποιῶ· προάγω τινα· ἥ οὐδ. ἀνοθεῖνω· ἀγάλλομαι· ἥ αὐτπ. ἀνυψοῦμαι· μεγαλύνομαι, αὔξανομαι· γαυριῶ, ἐναεθύνομαι.
 Esaltatore, trico, ὁ ἀνυψῶν κτλ.
 Esaltazione, θ. (ἀν)ύψωσις· παραγωγή, αὔξησις· μεγαλοποιήσις· χημ. κατεργασία· ὄψος.
 Esambloia, ἄρ. χειρ. ἐξάμβλωμα.
 Esamblosi, θ. ἴδε Aborto, Sponciatura.
 Esamblotici, ἐκτροπικά φάρμακα.
 Esame, ἄρ. στάθμησις, ἐρευνα, ἐξέτασις.
 Esamerone, ἄρ. φιλ. ἐξαήμερον.
 Esametro, ἄρ. φιλ. ἐξάμετρον.
 Esamina, θ. ταῦτό τῆ.
 Esaminamento, στάθμησις, ἐξέτασις· περισκεψία.
 Esaminare, ρ. ἐν. ἀνακρίνω, ἐξετάζω· (ἐπι)σταθμῶμαι, (δι)ἐξετάζω· δοκιμάζω.
 Esaminatore, trico, ἐξεταστής.
 Esaminazione, θ. ἐξέτασις, ἐρευνα· ἥ δοκιμασία· μάθητοῦ· ἥ Ἀνακρίσις· κατηγορουμένου· ἴδε Esaminamento.
 Esamine, ἴδε Esame.
 Esanguo, ἐπίθ. ἀναίματος· νεκρός· ὠχρός, ἀγυρός. [κίνησις.]
 Esanimazione, θ. πνίξις, ἀγχόνη, ἐκ-

Esónimo, ἐπίθ. ἀψυχός, νεκρός, ἡμιθανής.
 Esónimo, ταῦτό τῷ Esónimo.
 Esontoma, θ. ἰατρ. ἐξάνθημα.
 Esontomatico, ἐπίθ. ἰατρ. ἐξανθηματικός.
 Esontomatoso, ἐπίθ. ἐξανθηματώδης.
 Esotropia, μισανθρωπία.
 Esopodo, ἐπίθ. ζωολ. ἐξάπους.
 Esopoli, θ. ἐξάπολις.
 Espariglio, ἐξέπαρσις (Ιχθ.).
 Espariero, ἐπίθ. φ. ἰστ. ἐξάπτερος.
 Esparigma, θ. χειρ. ἐξάραγμα.
 Esarco, ἀρ. ἐξάρχος.
 Esarcato, ἀρ. ἐξαρχία.
 Esarcia, θ. ἐξάρτυσις, ἐξάρτυσμός, ἐφραπλισμός.
 Esarco, ἴδε Esarco.
 Esarma, ἀρ. χειρ. ἐξαρμα.
 Esarticolazione, ταῦτό τῷ Esartrema, θ. ἐξάρθρωσις, ἐξάρθρωσις.
 Esasperamento, ἀρ. ἐρεθισμός.
 Esasperato, ἐν. ἐκτραχύνω, ἐρεθίζω, ἐξάγρειν, παροξύνω ἀγρίαινα || αὐτὴ ἐκτραχύνωμαι, ἐξάγριουμαι φλογμαίνω, ἀγρίαινομαι, ἐρεθίζομαι.
 Esasperazione, οὐσ. θ. ἴδε Esasperamento.
 Esastico, ἀρ. ἐξάστιχον ἐπίγραμμα.
 Esatamente, ἀκριβώς, ἐπιμελώς.
 Esattezza, θ. ἀκρίβεια, ἐπιμέλεια, φροντίς.
 Esatto, ἐπίθ. ἀκριβής, ἐπιμελής.
 Esattore, trice, ἀπαιτητής || δημόσιος εἰσπράκτωρ, λειτουργός ἢ ἐκτελεστής τῆς δικαιοσύνης.
 Esaudevole, παραιτητός, εὐεχίλαστος.
 Esaudibile, ἐπίθ. (εἰς-, ἐξ-)ακουστός.
 Esaudimento, ἀρ. τὸ εἰσακούειν.
 Esaudire, ἐν. εἰσακούω, ἀπακούω.
 Esauditore, trice, ὁ εἰσακούων.
 Esaudizione, θ. τὸ εἰσακούειν.
 Esaugurazione, θ. ἀρχλ. βεβήλασις.
 Esauribile, ἐπίθ. ἐξαντλητός.
 Esaurimento, ἀρ. τὸ ἐξαντλεῖν, ἐξάντλησις.
 Esaurito, ἐν. ἐξαρῶ, ἐξαντλώ.
 Esauito, ἐπίθ. ἐξηνητημένος, γυμνός, ἐστερημένος, κενός, κατηλωμένος.

Esautorato, ἐν. ἀρνοῦμαι, ἀκυρῶ, καθαιρῶ, ἀπολύω, παύω τινὰ τῆς ἀρχῆς, τῆς θέσεως, ἣν εἶχεν.
 Esazione, θ. εἰσπραξίς, παράνομος φορολογία, καταπίσις.
 Esca, θ. δόλωρ, δόλωμα, σῆτος, τροφή, ἔδωμα, βρώμα, Compañatico, δόλος, ἀπάτη, μύκησις, ἀγαρικόν, ἔκκαυσις.
 Escajuolo, ἀρ. ἀγαρικοπώλης, πωλητής ἀγαρικού, κ. θασκας.
 Escandescencia, ἐπίθ. ἐκ(ἀνα)καίμενος, δόρυχολος, ὄργιλος.
 Escandescencia(i)a, θ. ἔκκαυσις, ἔκκαυσις, ὄργη, παραφορῶ.
 Escara, θ. χειρ. ἐσχάρα.
 Escarotico, ἐπίθ. ἰατρ. ἐσχάρωτικός.
 Escarri, ἀρ. πλ. δέρματα ἐσχάρωμένα.
 Escarto, ἀρ. διάστημα ἐν ᾧ τίθεται τὸ δόλωρ, δόλωρ, δόλος, ἀπάτη.
 Escavazione, θ. (ἐκ)κολλανσις.
 Escavatore, ἀρ. κύκλος περιγεγραμμένος περὶ τῶν ἑλλειπτικῶν ἀξόνων κύκλος ἔκκεντρος || ἐπίθ. ἔκκεντρος.
 Escimento, ἴδε Escimento.
 Escindere, ἐν. ἐκκόπτω, ἐκτέμνω.
 Escire, οὐδ. ἐξέρχομαι, ἴδε Usire.
 Escisione, θ. ἐκκοπή, ἐκτομή, ἀνταγμα ἢ πληγή, ἐλάττωσις αἰφνιδία τῆς φωνῆς.
 Escita, θ. ἔξοδος, τέλος.
 Esciamamento, ἀρ. ἀναβόησις, ἴδε Esciamazione.
 Esciamato, οὐδ. ἀνα(ἐκ-, ἐπι-)φωνῶ, ἀναβῶ, παραπονοῦμαι.
 Esciamativo, ἐ. ἐπιφωνηματικός.
 Esciamatore, trice, ὁ ἀνα(ἐπι-, ἐκ-)φωνῶν, ὁ ἀνακράζων.
 Esciamazione, οὐσ. ἀναβόησις, ἐπι(ἐκ)φώνησις.
 Esciadero, ἐν. ἐκ(ἀπο)κλείω, ἐξαιρῶ, ἐκ(ἀπο)βέλλω, ἀπορρίπτω, (ἀπο)στερῶ || αὐτὴν ἐξαιροῦμαι.
 Esclusione, θ. ἀποκλείσις, ἐξαιρέσις, μετακίνησις, ἀκύρωσις.
 Esclusiva, θ. ἀποκλείσις, ἐξαιρέσις.
 Esclusivamente, ἐπ. ἀποκλειστικῶς.
 Esclusivo, ἐ. ἀποκλειστικῶς, ἐξαιρητικός.

Escogitabile, ἐ. ἐπινοητός.
 Escogitare, ρ. ἐν. ἐπινοῶ, ἐξυρίσκω.
 Escogitamente, ἐπ. ἐπινοητικῶς.
 Escogitativa, θ. ἐπινοήσις.
 Escogitatore, trice, οὐσ. ἐφευρέτης, ἐπινοητής.
 Escolo, ἀρ. ἡ φηγός, εἶδος δρυός.
 Escopazione, οὐσ. θ. ἀπολογία, δικαιολογία, ἀθώωσις.
 Escomunicare, ρ. ἐν. ἀφορίζω, ἀναθεματίζω.
 Escomunicazione, ἀφορισμός, ἀναθεματισμός.
 Escorazione, θ. χειρ. ἀποφιλίσωσις.
 Escrato, οὐσ. ἀρ. ἀπόχρημψις, ἀποφλεγμάτωσις.
 Escromentizio, ἐ. περιττωματικός.
 Escramento, οὐσ. ἀρ. ἐκκρίσις, περιττώμα, κόπρος.
 Escromento, ἐ. περιττωματικός.
 Escrescenza, θ. ἐκφυσις, ὑπεράξησις, ἔκφυμα, ὑπερσάρκωμα.
 Escroto, ἐ. ἐκκριτικός.
 Escrotorio, ἴδε Escrotore.
 Escrozione, θ. ἐκκρίσις.
 Escrologia, θ. αἰσχρολογία, πραγματεία περὶ αἰσχρῶν πραγμάτων.
 Escromitia, θ. ἰατρ. αἰσχρομυθία.
 Escruciarlo, ρ. ἐν. βρασίζω.
 Esculento, ἐ. ἰδωδύμος.
 Escultore, ρ. ἐν. ἐκασίω, ἐκκρούω, ἐκτινάσσω.
 Escusione, θ. ἐκ(ἐπι-, κατα)δρομή, προσβολή.
 Escusa, θ. ἀπολογία.
 Escusabile, ἐ. συγγνωστός, εὐαπολόγητος, ἄξιος συγγνώμης.
 Escusare, ἐν. καὶ αὐτὴν συγχωρῶ, συγγινώσκω τινί, ἀπολογούμαι.
 Escusativo, ἐ. ἀπολογητικός.
 Escusatorio, ἐ. ἀπολογητικός.
 Escusazioncella, ὄπκορ, τοῦ Escusazione, οὐσ. θ. πρόφασις, ἀπολογία, δικαιολογία.
 Escuso, ἀντὶ Escusato.
 Escrabilo, ἐπίθ. ἐξάγιος, κατάρατος, ἀποτρέπαιος, στυγερός.
 Escrabilmente, ἐπίρ. ἀποτροπαίως, βδελυρῶς || στυγερῶς.

Escrando, ἴδε Escrabilia.
 Escrare, ἐν. βδελύττομαι || καταρῶμαι ἀποστρέφομαι.
 Escrato, ἐ. ἐξάγιος, κατάρατος, ἀποτρέπαιος, στυγερός, βέβηλος.
 Escratore, trice, ὁ καταρῶμενος κτλ.
 Escratorio, ἐ. καταραστικός.
 Escrazione, θ. ἀρῶ, κατῶρα, ἀποστροφή, βδέλυγμα.
 Escrutare, ρ. ἐν. νμ. ἐκταλῶ, ἐνεργῶ, κατῶρα, ἐντάλματα ἐκτελεστικῶς.
 Escrutivamente, ἐπ. νμ. ἐκτελεστικῶς.
 Escrutivo, ἐ. ἐκτελεστικός.
 Escutore, trice, ἐκτελεστής.
 Escutoriazione, θ. νμ. ἐκτέλεσις.
 Escutorio, ἐ. ἐκτελεστικός.
 Escuzione, θ. ἀποτέλεσις, κόλασις, τιμωρία, νμ. ἐκτέλεσις, κατῶρα, πρῆξις, διαχείρησις, βουργία, λειτουργία.
 Esedra, θ. ἀρχλ. ἐξέδρα.
 Esesbi, θ. ἐξήγησις, ἐκείσεσις τῆς ἀγίας λειτουργίας, ἐξηγητής, ἐρημνευτής.
 Esagico, ἐ. ἐξηγητικός.
 Esagivole, ἐ. ἐκτελεστικός.
 Esagibile, ἐκτελεστός, ἐκτελεστικός.
 Esaguimento, ἀρ. ἴδε Escuzione.
 Esagire, ἐν. (ἀπο)ἐκταλῶ, ἐκταλῶ.
 Esagitore, trice, ἴδε Escutore.
 Esalcismo, ἀρ. χειρ. ἐξελκυσμός.
 Esalcosi, θ. χειρ. ἐξελκυσμός.
 Esemia, θ. ἰατρ. ἐξαιμία.
 Esamo, ἀρ. ἰατρ. ἐξαιμία.
 Esempigratia, παραδείγματος χάριν.
 Esempio, ἀρ. παράδειγμα, ἀρχέτυπον, ἀντίτυπον, ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντίγραφον κώδικος, ὑπογραμμός.
 Esemplato, ἐν. ἐκμάττω, ἐκτυπῶ, μετα(ἀπο-)αντιγράφω || οὐσ. ἀρ. πρότυπον, παράδειγμα, πρωτότυπον, ἀρχέτυπον, ἀντίτυπον, ἀντίγραφον, ἴδεα || ἐ. παραδειγματικός, πρότυπος, ἀρχέτυπος.
 Esemplario, ἴδε Esemplare.
 Esemplarità, θ. ἐντάλης χρηστότης,

παράδειγματικός βίος, χρηστότης ή-
θών, παράδειγμα χρηστού βίου.
Esemplarmente, έπ. παράδειγματι-
κός, πρωτότυπος, ως παράδειγμα
άξιωμακώς, χρηστών.
Esemplativo, έ. του παραδείγματος,
παράδειγματικός.
Esemplificare, ρ. έν. παραδείγματα
φέρειν (άπ. προσ)είλάζω, παρομοι-
άζω φέρω εις παραδείγματα.
Esemplificatamento, έπ. παραδειγ-
ματικώς.
Esemplificativamente, έπ. διά παρα-
δειγμάτων.
Esemplificativo, έ. παραδειγματικός.
Esemplificativo, άρ. ο έξηγουμένος
διά παραδειγμάτων.
Esemplificatore, trice, ούς. ο φέρων
παραδείγματα, ο έξηγών ή διά παρα-
δειγμάτων.
Esemplificazione, θ. ή χρήση πα-
ραδειγμάτων.
Esemplificazione, έπίρ. επί παραδειγ-
ματος.
Esentare, έν. εξαίρω, απαλλάττω.
Esente, έπίθ. άτελής, άπορολόγητος·
ελεύθερος· καθάρος, κικαθαρισμένος·
έστερημένος· αποβεβλημένος, άπών.
Esentivo, έ. εξαίρετικός.
Esenzione, θ. εξαίρεσις, άτέλεια,
άλειουργησία, ελευθερία, προνόμιον.
Esquale, έπίθ. τής κηδείας, επι-
κήδειος, εντάφιος.
Esquale, ρ. έν. έκκομίζω, εκφέρω,
κηδεύω.
Esquis, θ. πλ. έκκομιδή, έκφορά,
κηδεία.
Esquero, ρ. έν. άσκώ, γυμνάζω.
Esquibile, έπίθ. νμ. άσκήσιμος.
Esquibile, έπίθ. άσκητός, γυμνα-
στικός· άσκητός, γυμναστικός.
Esquimento, έπίρ. άσκητικώς.
Esquimento, άρ. άσκησις, μελέτη,
γύμνασις, πρᾶξις.
Esquitare, ρ. έν. άσκώ, γυμνάζω·
έπιτηδεύω· έκπονώ, (έξ)έρχζομαι,
έπιμελούμαι· έπαγγέλλομαι· μετρέ-
ζομαι· δοκιμάζω, βασανίζω· χρωμαί-
δοκιμάζω· ένεργώ, πράττω, έργάζο-

μαι· καταπονώ, κακώ, βασανίζω· δο-
κιμάζω, (άπο)πειράζομαι· έμπορεύο-
μαι. || άυτπ. άσχομαι, γυμνάζομαι·
έθιζομαι, διδάσχομαι· κινούμαι, σείω-
μαι· || ούδ. ήε Uffiziare.
Esquitalivo, έπίθ. άσκήσιμος.
Esquitalore, trice, γυμναστής· πλ.
ντ. μισθωτοί πλοίαρχοι.
Esquitazione, θ. άσκησις, γύμνασις,
πρᾶξις, μελέτη.
Esquito, άρ. στρατός, στρατεύμα,
στρατιά· στόλος· πλήθος, πληθύς,
όχλος· ψεύδος κτλ.
Esquizio, άρ. άσκησις, γύμνασις, γύ-
μνασμα, πρᾶξις, έμπειρία, ήξις, συ-
νήθεια· κίνησις, κόπος· έπάγγελμα,
έργον, ύπηρεσία, εργασία, ένασχό-
λησις· ή πρᾶξις τέχνης· ή στρατιω-
τική τέχνη ή γυμνάσματα στρατιω-
τική· θήμα· γύμνασμα.
Esquidare, έν. στερῶ τής κληρονομίας·
άποκηρύττω.
Esquidazione, ούς. θ. άποκήρυξις.
Esquesi, θ. χειρ. εξαίρεσις.
Esquero, άρ. αρχλ. έξεργον.
Esquosi, θ. λατρ. έκρηή, έκρυσσις.
Esotto, έπίθ. έκτεταχμένος, έκκεκομ-
μένος.
Esquogliativo, έπίθ. χειρ. άποφολιδο-
τικός.
Esquogliazione, θ. χειρ. άποφολιδοσις.
Esquiro, ρ. έν. προσφέρω, || νμ. παρί-
στημι, παρέχω, προσάγω, έμφανί-
ζω, παρουσιάζω.
Esquibito, θ. νμ. προσαγωγή· άπότισις
των έξόδων τής δικης.
Esquibitore, trice, ο παρέχων, ο προσά-
γων έπιστολήν.
Esquizione, θ. προσφορά.
Esquiste, έπίθ. ήσυχαστής.
Esquistica, θ. μουσ. ήσυχαστική.
Esquicanto, ξεραίνων, ξεραντικός.
Esquicaro, ρ. έν. άποξηραίνω.
Esquicativo, έπίθ. ξεραντικός.
Esquicazione, θ. ξερανσις.
Esquigante, άπαιτητικός.
Esquiganz(i)a, θ. άνάγκη.
Esquigera, ρ. έν. ή άπαιτώ. || ή νμ. είσ-
πράττω.

Esigibile, έπίθ. άπαιτητός.
Esigibilita, το άπαιτητόν, το είσ-
πρακτόν.
Esiglio, ήε Esilio.
Esiguo, έπίθ. άκαρής, άκαριατος,
άλλιος, βραχύς, (σ)μικρός, λεπτός.
Esilarare, ρ. έν. (έξ)ίλαρω, ίλαρώνω,
φαιδρώνω.
Esilo, έπίθ. λεπτός· εύτελής.
Esiliare, ρ. έν. φυγαδεύω, έξορίζω. ||
οδδ. φυγός ειμί, έξορίζομαι.
Esilio, άρ. φυγή, έκπτώσις, φυγάδευ-
σις, έξορισμός, έξορία· ο κόσμος·
ή ζωή· ο ήθης· || έπίθ. φυγός, έξο-
ριστος.
Esilita, θ. λεπτότης.
Esimero, ρ. έν. εξαίρω.
Esimio, έπίθ. εξαίρετος, έξοχος, έρι-
στος, διαφέρων.
Esimizione, θ. εξαίρεσις.
Esinanire, ρ. έν. ούδενώ, ού(μη)θε-
νίζω, άφανίζω. || άυτπ. ταπεινούμαι·
ού(μη)θενίζομαι, άφανίζομαι.
Esinanizione, θ. χανόντης, άδυναμία.
Esipio, άρ. λατρ. ούσων, ούσπη.
Esistente, ούπάρων.
Esistenza, θ. ύπαρξις.
Esistere, οδδ. ύπάρχω· εδίσταμαι.
Esistimare, ρ. οδδ. ύπολαμβάνω, νομί-
ζω, κρίνω.
Esistimazione, θ. ούπόληψις, δόξα,
γνώμη.
Esitabondo, έπίθ. άπορος, άμφίβολος,
διχόφωνος, συγκεχυμένος.
Esitamento, άρ. ήε Esitazione.
Esitare, ρ. έν. πωλώ· άπορώ, άμ-
φίβωλλω, διστάζω.
Esitazione, ούς. θ. διαπόρησις, άπο-
ρία, άμφίβολία.
Esio, άρ. έξέλευσις, έξοδος· (άπό)-
εσις, το άποησάμενον, το τέλος·
πώλησις, έκποίησις.
Esiziale, έπίθ. δάθριος, βλαβερός.
Esizio, άρ. έξώλεια, άπώλεια, δλε-
θρος· καταστροφή, θάνατος.
Esizioso, έπίθ. δάθριος, πανώλεθρος.
Esoccipitale, άρ. ίνιον (όστον) πλά-
γιον.
Esocisti, θ. χειρ. έξώκυσσις.

Esodio, άρ. έξόδιον· τέλος· έξοδος.
Esodio, άρ. έξοδος. || έκκλ. έξοδος,
το βιβλίον τής Παντατεύχου.
Esolageo, έπίθ. ούσφαγός.
Esolagide, θ. λατρ. ούσφαγιτής.
Esolago, άρ. άνατ. ούσφάγος.
Esolista, έπίθ. άχρηστος.
Esomatra, θ. έκμητρωσις, πρόπτω-
σις τής μήτρας.
Esomida, θ. αρχλ. έξωμιά.
Esomologesi, θ. έκκλ. έσομολόγησις.
Esomoma, άρ. χειρ. έξόγκωμα.
Esondare, οδδ. έκκυμαίνω, πλημμυρίζω.
Esondarsi, θ. έξονειρωμένος, σκερμα-
τιστός· άκούσιος καθ' ύπνον, άνει-
ρωτός.
Esonerare, ρ. έν. άποκουφίζω, άκαλ-
λύττω τινά παντός βάρους.
Esonerazione, ούς. θ. άπαλλαγή,
έξαιρεσις.
Esopico, έπίθ. αίσωπικός, ύσμωπος.
Esorabile, έπίθ. εξήλαστος, εύδυσώ-
πητος, έπιδικτικός· εξήλωσις.
Esorare, ρ. έν. (έξ)ίκατω, (έκ)λι-
παρώ, θερμώς παρακαλώ.
Esorbitante, έπίθ. ύπεργκος, ύπερ-
βολικός.
Esorbitamente, έπίρ. ύπερβολικώς.
Esorbitanza, ήε Disorbitanza.
Esorbitare, ρ. οδδ. παρεκτρέπομαι, πα-
ραβαίνω· ύπερβάλω το μέτρον.
Esorcismo, άρ. έξορισμός.
Esorcista, άρ. έκκλ. έξοριστής.
Esorcistico, έπίθ. έξοριστικός.
Esorcizzare, ρ. έν. και ούδ. έξορκίζω.
Esorcizzazione, θ. έκκλ. έξορισμός.
Esordio, ούς. άρ. (κατ)άρχη, προσι-
μιον· διατριβή, πραγματεία. || θ. πλ.
esordia, άρχή.
Esordire, ρ. οδδ. και άυτπ. (έξ)έρχο-
μαι, κατέρχω.
Esornare, ρ. έν. καλλωπίζω, κοσμώ.
Esornativo, έπίθ. έπιδικτικός.
Esornazione, θ. καλλωπισμός.
Esortare, προτρέπω, παρακινώ. ||
ούς. προτροπή.
Esortativo, έπίθ. προτροπικός.
Esortatore, trice, παρακλευστής.
Esortatorio, έπίθ. προτροπικός.

Esortazione, θ. προτροπή.
 Esortio, οὐσ. ἀρ. ἀνατολή, ἐπιφάνεια, ἐμφάνισις.
 Esoso, ἐπίθ. μισούμενος, μισητός.
 Esostia, θ. στρ. ἐξώστρα.
 Esotericoi, ἀρ. ἑσωτερικοί (μαθηταί).
 Esoterico, ἐπίθ. ἐξωτερικός, κοινός.
 Esoticità, θ. τὸ ἐξωτικόν, ἐξωτικότης.
 Esotico, ἐπίθ. ἐξωτικός.
 Esotalmia, θ. χειρ. ἐξοθαλμία.
 Esotalmo, ἐπίθ. χειρ. ἐξοθαλμος.
 Espondaro, ρ. ἐν. ἐκπετάννυμι, ἐκτείνω· Ἰθα Spandero.
 Esponsibile, ἐπίθ. φυσ. ἐκτατός.
 Esponsibilità, θ. φυσ. τὸ ἐκτατόν.
 Esponsione, θ. ἔκτασις, διαστολή.
 Esponsivo, ἐπίθ. ἐκτάσιμος, διαχύσιμος, διασταλτός.
 Esponsso, ἐκτεταμένος.
 Espediente ἀρσ. λόγος, μηχανή, μέθοδος, ἀφορμή, μέσον· ἢ ἐπίθ. ὠφέλιμος.
 Espedire, ρ. ἐν. περαινῶ, ἀποτελῶ. ἐκπεραινῶ, ἐκπεραιῶ (ἀπο)λύω, ἀκαλλῆττω· ἢ αὐτὰν περαινόμεναι (ἀπο)λύομαι, ἀπαλλάττομαι.
 Espeditezza, ἐπίθ. ῥαδίως, ῥαπίμως, ταχύως.
 Espeditivo, ἐπίθ. πρόχειρος, ῥαδίος, ἔτοιμος, ταχύς, θύς, ἐπιμελής.
 Espedito, ἀπόλυτος, ῥαδίος, πρόχειρος, ἔτοιμος· ταχύς, θύς.
 Espedizione, ἴθα Spedizione· πέμψις, ἀποστολή· ἐπιχειρήσεις· ἐπίσημα γράμματα· ἀφίσεις, ἀπόλυσις, ἀπαλλαγή.
 Espellere, ρ. ἐν. ἐξώθω, ἐκβάλλω, διώκω, ἀπομακρύνω.
 Espetibile, ἐπίθ. δοκιμαστός, πειραστός, εὐπειραστος.
 Espertamente, ἐπίρ. ἐμπειρως.
 Espertezza, θ. πείρα, ἀπό(διά)πειρα, πείραμα, δοκιμή· ἀντίτυπον.
 Espertamente, ἐπίθ. πειραματικός.
 Espertamenti, ἐπίρ. πειραματικῶς, δοκιμαστικῶς.
 Espertamento, πείραν λαμβάνω, δοκιμάζω.
 Espertamento, ἐπίθ. ἐμπειρος, πειρα-

Esperimento, ἀρ. πείρα, πείραμα.
 Esperio, ἐπίθ. ἐσπερίος, δυτικός.
 Esperire, ταῦτ' ἐν. Esperimentare.
 Espermentare, ἴθα Esperimentare.
 Esperto, ἀρ. ἄστρ. ἑσπερος, ἑωσφόρος, ἄστὴρ.
 Espertamento, ἐπίρ. ἐμπειρως.
 Esperto, ἐπίθ. ἐμπειρος, πείραν ἔχων· δεδοκιμασμένος· (ἀπο)δοδειγμένος· ἢ ἐπίρ. ἐκ πείρας.
 Espetibile, ἐπίθ. εὐκτός, ἐπιθυμητός.
 Espettare, ρ. ἐν. προσδοκῶ.
 Espettorare, ρ. ἐν. (ιατρ.) ἀποχρεμ-
 πτομαι, ἀποφλεγματοῖζω.
 Espettorativo, ἀποχρεμπτικός.
 Espettorazione, θ. ἀποχρεμψις, ἀποφλεγματοσις.
 Espetibile, ἐπίθ. ἀγνιστός, καθαρτός.
 Espianare, ρ. ἐν. ἐξηγοῦμαι, διασαφηνίζω, ἐρμηνεύω, ἐξηγῶ.
 Espianatore, ἀρ. ἐξηγητής, ἐρμηνεύς.
 Espiare, ρ. ἐν. ἀγνίζω, καθαιρῶ, καθαρῶ, ἐξαλείφω.
 Espiatore, trice, ἀγνιστής.
 Espiatorio, ἐπίθ. ἀγνιστικός.
 Espiazione, θ. ἀγνισμός, ἐξάγνισις, καθαρμός, τὰ καθάρσια.
 Espilare, ρ. ἐν. (περι)σουλῶ, διαρπάζω· γμ. θραϊροῦμαι (τὴν κληρονομίαν).
 Espitatore, trice, σκληρής.
 Espitazione, θ. σὺλησις· ἢ γμ. θραϊ-
 ρεσις.
 Espirare, οὐδ. ἐκ(ἀπο-)ἀνα)πνεύω.
 Espirazione, θ. ἀναπνοή.
 Espirazione, θ. ἐξήγησις, ἐρμηνεία.
 Espletivo, ἐπίθ. παραπληρωματικός.
 Esplicabile, ἐξηγητός, ἐρμηνευτός.
 Esplicare, ρ. ἐν. ἐξάλλεττω, ἀναπτύσσω, διασαφηνίζω· λύω.
 Esplicativo, ἐπίθ. ἐξηγητικός, ἐρμηνευτικός.
 Esplicatore, trice, ἐξηγητής, ἐρμηνευτής.
 Esplicazione, θ. ἀνάπτυξις, ἐξήγησις, ἐρμηνεία.
 Esplicitamente, ἐπίρ. σαφῶς, διαρ-
 ρήθην, ρητῶς.
 Esplicito, ἐπίθ. σαφής, ρητός.

Esplodere, ἐκκροτῶ, ἐκβάλλω, ἐκ-
 ρήγνυμι· ἢ ρ. ἐν. κεραυνοβολῶ, κα-
 ταστρέφω.
 Esplorare, ρ. ἐν. ἐξετάζω, δοκιμά-
 ζω, κατασκοπῶ, καταπτέυω, διε-
 ρευνῶ.
 Esploratore, trice, ἐξεταστής, δοκι-
 μαστής· ἢ στρ. κατάσκοπος, σκοπός.
 Esplorazione, θ. δοκιμασία, ἐξέτα-
 σις· ἔρευνα· κατόπτευσις.
 Esplosione, θ. κρότος, ἔκρηξις, ἐκ-
 πυροκρότησις.
 Esplosivo (distanza), ἐκπυροκροτικῆ
 διάστασις.
 Esponente, ἀρ. μῆμ. ἐκθετικός.
 Esponibile, ἐπίθ. ἐκθέσιμος.
 Esporre, ρ. ἐν. ἐκτίθηναι, διεξέρχο-
 μαι, δηλῶ, ἀποφαίνω, διασαφηνίζω,
 ἐρμηνεύω· ἐκτίθηναι, ἐκθέτω· ἐκτι-
 θεῖναι, ἐκθέσθαι, προκινδυνεύω·
 προσφέρομαι.
 Esportare, ρ. ἐν. ἐξέγω, μεταφέρω,
 μετασκαυάζομαι.
 Esportazione, θ. ἐξαγωγή· μετα-
 φορά.
 Espositivo, ἐπίθ. ἐκθετικός, ἐξηγη-
 τικός.
 Esposito, ἀρ. ἐκθετον βρέφος.
 Espositoro, trice, οὐσ. ἐξηγητής, ἐρ-
 μηνευτής.
 Esposizione, θ. ἐκθεσις· ἐκθεσις τῶν
 ἀρχόντων μυστηρίων· ἐκθεσις (ἀρέ-
 φους)· ἐξήγησις, ἐρμηνεία, δηλώσις.
 Esposto, ἐκθετος· ἀρ. ἴθα Esposizione·
 ἐκθετον βρέφος.
 Espostulatorio, ἐπίθ. ἐγκληματικός,
 κατηγορικός.
 Espostulazione, θ. μομφή, ἐγκλημα,
 κατηγορία, παράπονον.
 Espressamente, ἐπίρ. ρητῶς, σαφῶς,
 φανερώς· ἐπίτηδες, ἐκ προμελέτης.
 Espressibile, ἐπίθ. ἐκφραστός.
 Espressione, θ. ἐκθλιψις, ἐκπίεσις· ἐκ-
 φρασις, ἐξήγησις, διασαφηνισις· φρά-
 σις, λέξις· παράστασις, ἀπεικόνισμα.
 Espressiva, θ. ἐκφρασις, ἐξήγησις.
 Espressivo, ἐπίθ. ἐκφραστικός, ἐκ-
 φαντικός, σαφής, ἐναργής, φανερός.

Espresso, ἐπίθ. δῆλος, σαφής, ἐναρ-
 γής, φανερός· ἀπεικονισμένος· ἢ ἐπ.
 διαρρήθην, ρητῶς, σαφῶς.
 Espressore, ἀρ. θ. ἐκφράζων κτλ.
 Esperimento, ἐπίθ. ἐκφραστικός.
 Esprimere, ρ. ἐν. ἐκθλίβω, ἐκπίεζω·
 ἐκβάλλω, ἐκδιώκω, ἀπελαύνω· ἐκ-
 φράζω· σημαίνω, δηλῶ· μεθερμη-
 νεύω, μεταφέρω, μεταφράζω· ἀπει-
 κονίζω, παρίστημι· αὐτὰν. ἐκπίεζο-
 μαι, ἐκθλιβόμεναι· ἐκβάλλομαι, ἐκ-
 διώκομαι.
 Esprimitore, trice, θ. ἐκφράζων.
 Esprobabile, ἐπίθ. ἐπινοήσιμος.
 Esprobare, ἐν. (ἐξ)δνειδίζω.
 Esprobatore, ἀρ. δνειδιστής.
 Esprobazione, θ. (ἐξ)δνειδισμός, δνει-
 σδος κατηγορία. [ἐξαιρωθ.]
 Espromere, ρ. ἐν. ἐκφέρω, ἐξέγω,
 ἐκπρομίσσομαι, ἐγγυητής.
 Espugnabile, ἐπίθ. ἀλώσιμος, εὐ-
 πολιόρκητος, ἀλωτός, εὐλόωτος.
 Espugnare, ἐν. αἰρῶ, νικῶ.
 Espugnatore, trice, οὐσ. πολιορκη-
 τής, κτητής.
 Espugnazione, θ. ἄλωσις, καταπο-
 λέμησις· καταστροφή, ἀφανισμός.
 Espulsione, θ. ἀπωσις, ἐξωσις· ἀπί-
 λασις, ἀποδιώξις.
 Espulsivo, ἐ. ἀπωστικός.
 Espulsore, ἀρ. ἐξώστης, θ. ἐξελαύνων.
 Espungere, ἐν. διαγράφω, ἐξαλείφω.
 Espuntorio, ἐπίθ. ἐξαλειπτικός.
 Espunzione, θ. διαγραφή, ἐξέλειψις.
 Espurgabile, ἐπίθ. εὐκάθαρτος.
 Espurgare, ρ. ἐν. (ἐκ)καθαίρω, καθα-
 ρίζω, πλύνω· ἀγνίζω, καθαιρῶ.
 Espurgativo, ἐ. καθαρτήριος.
 Espurgatore, trice, καθαρτήρ, κα-
 θαρτής, λιαστήρ.
 Espurgatorio, ἐ. ἀγνιστικός, (ἐξ)πλα-
 στήριος, (ἐξ)πλαστικός, καθαρτήριος.
 Espurgazione, θ. κλύσις, κένωσις·
 ἀπόχρεμψις, ἀποφλεγματοσις.
 Esquisamente, ἐπ. ἐξαιρετικῶς.
 Esquisitezza, θ. τὸ ἐξαιρετόν.
 Esquisito, ἐ. ἐξαιρετός, ἐκλεκτός.
 Esquisitore, ἀρ. ἐξερευνητής.
 Esquisizione, θ. ἐξέτασις, ἔρευνα.

Essa, άντων. προσ. θ. αύτή.
Essa, άρ. και θ. τὸ στοιχεῖον S' σι-
 δήριον σχήματι S' οὐσ. άρ. τὸ εἶ-
 ναι, τὸ ἂν ἢ άντων. προσ. θ. πλ.
 αὐταί.
Essenza, θ. οὐσία· πραγματικότης.
Essenziale, ἐπιθ. οὐσιώδης ἢ ἐπιθ.
 και οὐσ. οὐσιώδης, άναγκαῖος, τὸ
 οὐσιώδες, τὸ άναγκαῖον.
Essenzialità, θ. τὸ οὐσιώδες, ἡ οὐσία.
Essenzialmente, ἐπίρ. οὐσιωδῶς.
Essere, ρ. οὐδ. εἶμι, εἶμαι· κατοικῶ·
 πορεύομαι, πηγαῖνω· διαδίδομαι,
 διασπείρομαι· ἀνήκω· φέρω, ἐμ-
 ποῦῶ, προξενῶ· ἔχω· ἐνδίδομαι, ἐλ-
 λείπω· τινός, χροιάζομαι· ἔχω γὰρ
 κάμω ἢ συμβαίνει, συμπίπτει· βιάω,
 ζῶ, διάγω τὸν βίον· συνίσταμαι ἢ
 τιμῶμαι, ἀξίζω, κοστίζω· πιστεύω,
 νομίζω, θαρρῶ, φαντάζομαι, ἐλ-
 πίζω· δίδωμι· διαφέρω· καταδει-
 κνύω, ἀποδεικνύω· ὀφίσταμαι, ὀ-
 πομένω· εἶμι αἷσιος· ἀληθεύω, εἶμι
 ἀληθής· ποιῶ, κρατῶ, κάμνω· ὠ-
 φελῶ, χρησιμεύω ἢ ἀφικνοῦμαι, φθί-
 νω· (προ)έρχομαι· μένω· συν(έξ)ά-
 γομαι· ὀηλῶ, σημαίνω· πνέω, φυσῶ·
 ἐνδιατρίβω, διαμένω· πραγματεύο-
 μαι ἢ ἐπι)έρχομαι.
Essere, άρ. οὐσία, ὕπαρξις· τὸ εἶναι·
 τὸ ἂν, κατώστασις, ὠφέλεια, πλε-
 ονέκτημα.
Essiccante, ἔ. ξηραντικός.
Essiccare, ρ. ἐν. ξηραίνω.
Essiccativo, ἔ. ξηραντικός.
Essiccatore, trice, ὁ ξηραίνων.
Esso, άντ. προσ. αὐτός· ὁ αὐτός· ὁ
 εἰρημίνος ἴδιος· ἑαυτόν.
Est, άρ. γειωγρ. άνατολή.
Està, θ. ἀντι Estate, θέρος.
Estasi, θ. ἔκστασις.
Estasiare, ρ. οὐδ. ἔκστατικῶς ἔχω,
 εἶμι εἰς ἔκστασιν.
Estasite, ἔ. ἔκστατικός.
Estato, θ. θέρος, καλοκαίριον.
Estatico, ἔ. τῆς ἔκστασεως· ἔκστα-
 τικός· νοητός, διανοητικός.
Estematonusi, θ. αἰσθηματικὴ νόσος.
Estemporallità, θ. αὐτοσχέδιασμός.

Estemporaneamente, ἐπ. αὐτοσχέ-
 διως.
Estemporaneo, ἔ. αὐτοσχέδιος.
Estendere, ρ. ἔ. ἐκτείνω· (παρ)έκ-
 τίνω ἢ ρ. αὐτπ. ἐκτείνομαι.
Estensibile, ἔ. ἐκτατός.
Estensione, θ. ἔκτασις· διαστολή.
Estesivamente, ἐπ. ἐκτεταμένως.
Estensivo, ἔ. ἐκτατός.
Estensore, άρ. ὁ ἐκτείνων, ἐκτατικός,
 ἐραριστής· ἴδε
Estensorio, ἔ. ὁ ἐκτείνων, ἐκτατικός
 μῦς, τένων.
Estenuare, ἐν. κατισχνῶ, (κατ)ι-
 σχνάινω ἢ αὐτπ. ἰσχνάινομαι ἢ ρ.
 οὐδ. ἴδε Diminuire.
Estenuativo, ἔ. ἰσχναντικός.
Estenuazione, θ. ἰσχνανσις· ἰσχνό-
 τησις· ἠσρότης.
Esteriore, ἔ. ἐξωτερικός, ὁ ἔξω ἢ οὐσ.
 τὸ ἔξω, τὸ ἐξωτερικόν.
Esteriorità, θ. τὸ ἐξωτερικόν.
Esteriormente, ἐπ. ἔξωθεν.
Esterninare, ἐν. καθαιρῶ, κατα-
 στρέφω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, ἐρημῶ.
Esterninato, ὀπερμαγέθησι, τερά-
 στιος.
Esterninatore, trice, ἀνατροπεύς,
 καταστροφεύς, ἐξολοθρευτής, ἐρη-
 μωτής.
Esterninazione, θ. ἀνατροπή, κατα-
 στροφή, ἐξολοθρευσις, ἐρημωσις.
Esterninivole, καταστροφτικὸς ἐξο-
 λοθρευτικός.
Esternio, άρ. ἐξολοθρευσις, κατα-
 στροφή, ἀφανισμός.
Esternamente, ἐπ. ἔξωθεν.
Esternare, ρ. ἐν. ἐκπέμπω, ἐκβάλλω·
 ἢ Μεταφ. δηλῶ, ἐκδηλῶ.
Esterno, ἔ. ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ
 ἐκτός· (ἐ)χθροσινός, θένετος, ἀλλό-
 φυλος, ἀλλοεθνής, οὐδαπός, ξένος·
 χωριστός ἢ οὐσ. τὸ ἔξω, τὸ ἔξωτε-
 ρικόν.
Estero, ἔ. ἀλλοδαπός, ξένος, ἄλλο-
 εθνής.
Esterefatto, ἔ. ἐκπεπληγμένος.
Esterrito, ἔ. ἐκπεπληγμένος, ἐκπε-
 φοβημένος.

Esterro, άρ. ντ. μικρὸς λιμὴν.
Estemente, ἐπίρ. διεφοδικῶς.
Estesia, θ. ἰατρ. αἰσθησις.
Esteterio, άρ. αἰσθητήριον.
Estetica, θ. αἰσθητικὴ (ἐπιστήμη).
Estetico, ἐπιθ. ἰατρ. αἰσθητικός.
Estima, ἴδε Stima· ὀποληψις, γνώμη,
 κρίσις.
Estimativa, ἐπιθ. ὀποληπτικός, κρι-
 τικός.
Estimatore, trice, κριτής.
Estimazione, θ. δόξα, ὀποληψις, γνώ-
 μη, κρίσις, κρίσις ἢ ἐκτίμησις.
Estimo, άρ. τίμησις, τίμημα.
Estinguere, ρ. ἐν. (ἀπο)σβέννυμι·
 ἀποκτείνω, ἀφανίζω· ἀποτίνω, (ἀπο)-
 σβέννυμι, χρωαλυτῶ· (δια)λύω (ἐξ-
 ορλῶ) τὰ χροῶς μου ἢ αὐτπ. ἀπο-
 σβέννυμαι, ἀποθνήσκω.
Estinguitore, trice, σβεστήρ.
Estintivo, ἐπιθ. σβεστικός.
Estinto, ἐπιθ. και οὐσ. ἀποθανών,
 νεκρός.
Estingzione, θ. σβέσις, ἀπόσβεσις
 χροῶς, ἐξοφλησις.
Estiomeno, ἴδε Fagedenico· οὐσ.
 γάγγραινα.
Estirpare, ρ. ἐν. ἐκρίζω, καταστρέ-
 φω· ἐκκόπτω.
Estirpativo, ἐπιθ. ἐκρίζωτικός.
Estirpatore, trice, ἐκρίζωτής.
Estirpazione, θ. ἐκρίζωσις.
Estirpicio, άρ. ἐροσκοπία, σπλαγ-
 χνοσκοπία.
Estivale, ταῦτὸ τῷ
Estivo, ἐπιθ. θερινός.
Esto, άντων. δεικτ. ἀντι Questo.
Estollanz(ia), θ. ὕπερηφάνεια.
Estollere, ρ. ἐν. (ἀν-)ἐξ)αίρω, ἀνυ-
 ψῶ· ἐπαῖνω ἢ οὐδ. ἐπαίρω ἢ αὐτπ.
 (ἐξ-)ἐν)αίρωμαι, ἀνυψοῦμαι.
Estorcere, ρ. ἐν. και αὐτπ. ἐξαγα-
 γνῶ· ἐκῶ·
Estorre, ἴδε Storre· ἐξαιρῶ.
Estorsione, θ. ἐκθιασμός, ἀρπαγή,
 ἀφαιρέσις πράγματος διὰ τῆς βίας,
 διὰ τῆς ἀπειλής.
Estorto, πθ. μτχ. και ἐπιθ. ἐκθια-
 σθείς, ἐξαγαγασθείς.

Estradotale, πλ. γμ. παράφρασα (τά),
 ἐπιρειαία (τά), ἐξώπροικα (τά).
Estragiudiciale, ἐπιθ. γμ. ἐξώδικος.
Estragiudicialmente, ἐπίρ. ἐξώδικως.
Estramissione, θ. ἐκπομπή.
Estraneamento, ἐπίρ. ἔξωθεν.
Estraneo, ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός,
 ὁ ἔξωθεν· ἀλλοδαπός, ἀλλοεθνής, ἄλ-
 λόφυλος, ξένος.
Estranio, ἴδε Estraneo.
Estrano, ἴδε Estraneo· ἀλλόκοτος,
 ἀήθης, ἀσυνήθης, παράξενος.
Estraordinariamento, ἐπίρ. ἐκνο-
 μίως, ἐξέλλως, ἀσυνήθως, ἐκτάκτως.
Estraordinario, ἐπιθ. ἐκνόμενος, ἐξελ-
 λος, ἀήθης, ἀσυνήθης, ξένος, ἐκ-
 τακτός.
Estrarre, ρ. ἐν. ἐξελκῶ, ἐξελκω.
 ἐξέγω· ἀποσπῶ· ἐκθλίβω, ἐκχυλίζω,
 ἐκπέζω· ἐκκομίζω.
Estratto, ἐκχύλισμα, ἐκθλίμμα· ἐπι-
 τομή, σύνοψις, συγκεφαλαιώσις.
Estrattore, άρ. ἐξαγωγεύς.
Estravagante, ἐπιθ. ἐκφυλος, ἀήθης,
 ἀσυνήθιστος, ἀλλόκοτος, παράδοτος,
 ἰδιότροπος ἢ οὐσ. θ. ἐν. και πλ. θε-
 σμοί τῶν ποταφικῶν προστεταμε-
 νοί εἰς τὸ κανονικόν δικαίον.
Estravaganza, θ. τὸ δύσκολον, βαρῶ-
 τησις, ἰδιότροπία, παραξενιά.
Estravasazione, θ. ἐκχύμωσις,
Estrazione, θ. ἐξαγωγή, ἐξελκυσμός,
 ἐκβολή· διακλήρωσις, ἐκχέουσις·
 γέννησις, καταγωγή· ἐξαγωγή· ἐκ-
 κομίδη.
Estremamente, ἐπίρ. μάλιστα, λίαν,
 ὀπαρβαλλόντως· (εἰς) τέλος, ἐπὶ τέ-
 λους, τελευταίον, τέλος πάντων.
Estremare, ρ. ἐν. φέρω εἰς τὴν ἐσχά-
 τὴν ἀνάγκην ἢ οὐδ. ἐλαττοῦμαι,
 μειοῦμαι ἢ αὐτπ. καταναλίσκομαι,
 τελευτῶ· (ἡ) γίωσις) εὐρίσκομαι εἰς
 τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην.
Estremità, θ. ἐσχάτις, τὸ ἐσχάτον,
 ἄκρα, τὸ ἄκρον· ὕπερβολή (ἐσχάτη)
 ἀνάγκη, ἀθλιότησις, δυστυχία.
Estremo, άρ. ἐσχάτις, τὸ ἐσχάτον,
 ἄκρα, τὸ ἄκρον· ὕπερβολή (ἐσχάτη)
 ἀνάγκη, ἀθλιότησις, δυστυχία ἢ πλ.

τὰ δύο ἄκρα (συλλογισμοῦ) || ἐπίθ.
ἔσχατος, ἄκρος.
Estrinsacamente, ἐπίρ. ἔξωθεν, ἔξω-
τερικῶς· ἠναφανδόν.
Estrinseon, ἐπίθ. ἐπισπαστος, ἐξώτε-
ρικῶς. || οὐσ. τὸ ἐπισπασκτῶν, τὸ ἐξω-
τερικόν.
Estrivo, οἶστρος, ὄργανός, ἐραθισμός,
ὀργή, παραφορὰ, μανία, ἐπιθυμία
σφοδρῶς· οἶστρος, γοιμότης τοῦ πνεύ-
ματος, ἐνθουσιασμός.
Estrifosia, θ. ταῦτὸ τῷ
Estromania, θ. οἰστρομανία σατυρία-
σις, πρᾶπτομός· νυμφομανία.
Estronversione, ἀνατροπή ὄργηνου
κόλλου εἰς τὰ ἔξωθεν· ἀναγωγὴ εἰς
τὰ ἔξωθεν.
Estronvertere, οὐδ. καὶ αὐτῷ. ἀνάγω-
μαι εἰς τὰ ἔξωθεν.
Estrudere, ρ ἐν. ἐξωθῶ, ἐξελαύνω.
ἀπωθῶ, ἀποδιώκω.
Estrusione, θ. (ἀκ)ἐξωσις, ἀπελασία,
ἀποδιώξις.
Estrutto, οἰκδομηθεὶς· σεσωρευμένος.
Estante, ἐπίθ. καυματούδης, διάπυ-
ρος, διακαής.
Estuario, ἄρ. ἀνάγκυσις τῆς θαλάσ-
σης, ἕλος θαλασσοῦδε.
Estuazione, θ. κύματα, ἀνάγκυσις.
Estuberanza, θ. ἐξόγκωμα, οἶδημα.
Estumosoenza, θ. πρήγμα, οἶδημα.
Esturbare, ἐν. ἐξωθῶ, ἐκβάλλω.
Estuberante, ἐ. ἀφθονός, σαφιλής.
Estuberanza, θ. πλεονασμός, ἀφθυ-
νία ἴδε Estuberanza.
Estuberare, ἐν. προσάγομαι, προσ-
έλω.
Estulare, οὐδ. εἰμὶ φυγὰς, ἐξόριστος.
Estulergato, ρ. ἐν. ἀκπῶ, ἐλκῶ·
τραχύνω, ἐραθίζω.
Estulcrativo, ἐ. ἐλκωματικός, ἐλ-
κωτικός.
Estulcrazione, θ. ἐκπύησις, ἐλ-
κωσις.
Estule, ἐ. φυγὰς, ἐξόριστος.
Estulare, οὐδ. ἐξέλλομαι, ἀναπηθῶ,
σκιρτῶ· ἀγάλλομαι, χαιρῶ· || αὐτῷ.
ἀγάλλομαι || ρ. ἐν. ἐπαινῶ, ἐγκω-
μιάζω, μεγαθύνω, μεγαλοποιῶ.

Esultatoriamente, ἐπ. σκιρτητικῶς.
Esultatorio, ἐ. σκιρτητικός.
Esultazione, θ. σκιρτήσις, ἀγαλ-
λασις.
Esunare, ρ. ἐν. ἐκθῆπτο, ἐξορύττω.
Esuperante, ἐ. ὑπερβολικός.
Esuperanza, θ. ὑπερβολή.
Esurino, ἐ. χημ. διαβρωτικός.
Esurire, οὐδ. πεινῶ, λιμῶντω.
Esustione, θ. καύσις, καύμα.
Esusio, κατα(δια)καυμένος.
Esustorio, ἐ. καυστήρως, καυ(στ)ι-
κός· || οὐσ. καυτήρασις.
Et, σύνδ. ἀντὶ E ἢ Ed, ἴδε E(d).
Età, θ. ἡλικία· χρόνος (καιρός)· θ
τοῦ βίου χρόνος, ὁ ἀνθρώπινος αἰών·
αἰών, χρόνος· ὠρισμένος ἀριθμὸς αἰ-
ῶνων· ζωή.
Etade, ἴδε Età.
Etaggio, ἄρ. ἴδε Età.
Etan (mese), ὁ πρῶτος μῆν τοῦ πο-
λετικῆ ἔτους τῶν Ἑβραίων.
Et cetera, φρ. καὶ τὰ λοιπὰ, κτλ.
Etanoma, θ. νόσος τῶν ὀφθαλμῶν.
Etera, ἄρ. αἰθῆρ, ἀήρ, οὐρανός.
Etera, ἄρ. αἰθῆρ.
Etereo, ἐ. αἰθέριος· οὐράνιος.
Eteriarca, ἄρ. ἀρχλ. ἐταιριάρχης.
Eterizzare, ρ. ἐν. χημ. (ὄπερ)καθαί-
ρω, καθαρίζω, ἀραιῶ.
Eternale, ἴδε Eterno.
Eternalmente, ἐπ. ἀδιαλείπτως.
Eternare, ρ. ἐν. ἀθανατίζω· || αὐτῷ.
ἀθανατίζομαι.
Eternità, θ. ἀιδιότης, τὸ ἀίδιον, αἰ-
ωνιότης, ἀθανασία.
Eterno, ἄρ. τὸ ἀίδιον· ἀιδιότης, αἰ-
ωνιότης, ἀθανασία· || ἐπίθ. ἀίδιος, αἰ-
ώνιος· ἀδιέλειπτος, ἀταλεύτητος,
παντοτεινός, ἀθάνατος· ἐπίρ. || ἀιδίως,
αἰωνίως.
Eterocrito, ἐ. ἑτερόκλιτος.
Eterocrania, θ. ἡμικρανία.
Eterocroo, ἐ. χεῖρ. ἑτερόχρους.
Eterofossia, θ. ἐκκλ. ἑτεροδοξία.
Eterodosso, ἐ. ἑτερόδοξος.
Eterodromo, ἄρ. μνηχ. ἑτερόδρομον,
μαγλῶς.
Eterogenità, θ. ἑτερογένεια.

Eterogeneo, ἐπίθ. ἑτερογενής.
Eteronomia, θ. φιλ. ἑτερονομία.
Eterorilmo, ἐπίθ. λατρ. ἑτερόρρυθμος
Eterosci, ἐπίθ. πλ. ἑτερόσκειοι.
Eterotomo, ἐπίθ. βρ. ἑτερότομος.
Etesie, θ. πλ. φυσ. ἐτησίαι(ἄνεμοι).
Etesiu, ἐπίθ. φυσ. ἐτησίαι, ἴδε E-
tesio.
Etiam. ἴδε Etiam ἢ Ancora.
Etica, θ. ἠθική, τὰ ἠθικά.
Eticamente, ἐπίρ. ἠθικῶς.
Etichetta, θ. τὰ ἔθικα, τὰ καθήκον-
τα, ἡ τάξις, ἡ ἐθιμοταξία· ἐπιση-
μείωμα· ἐθιμοτοπία.
Etichi, ἄρ. πλ. τὰ ἠθικά, ἡ ἠθική.
Etico, ἠθικός· φιλόσοφος.
Eticologia, θ. φιλ. ἠθικολογία.
Etimologia, θ. ἐτυμολογία.
Etimologicamente, ἐπίρ. ἐτυμολο-
γικῶς.
Etimologio, ἄρ. ἐτυμολόγος· ἐτυ-
μολογικόν· || ἐ. ἐτυμολογικός.
Etimologista, ἄρ. ἐτυμολόγος.
Etimologizzare, ρ. οὐδ. ἐτυμολογῶ.
Etimologo, ἄρ. ἐτυμολόγος.
Etologia, θ. λατρ. αἰτιολογία.
Etologico, ἐ. λατρ. αἰτιολογικός.
Etologista, ἄρ. λατρ. αἰτιολόγος.
Etiorico, ἐ. αἰθιοπικός.
Etisia, φθισίς, ἐκτικὴ κατάσταση,
μαρasmus.
Elite, θ. ὄρυκτ. ἀετίτης.
Etnarca, ἄρ. ἀρχ. ἐθναρχῆς.
Etnarohia, θ. ἀρχλ. ἐθναρχία.
Etnica, ἐ. ἐθνικός, ἴδε Idolatra.
Etoerazia, θ. τιμητικὴ ἀρχή, τιμη-
τεία, ἠθιοκρατία.
Etiografia, ἠθιογραφία, ἠθιολογία.
Etolico, ἐ. χημ. αἰθόλιος, καυστι-
κός· || πλ. etolicoe, αἰθόλικες, αἰθό-
λικες.
Etologia, θ. φιλοσ. ἠθιολογία.
Etopa, θ. φιλ. ἠθοποιία.
Etra, ἄρ. αἰθῆρ.
Etrusco, ἐ. τυρρηνικός.
Etsi, σύνδ. εἰ καὶ, ἐν καὶ.
Etta, ἐ. ἀπὸ ἐπτά.
Ettacondo, ἄρ. μνησ. ἐπτάχορδον.
Ettaedrico, ἐ. ἐπτάεδρος.

Ettaedro, ἄρ. ἐπτάεδρον.
Ettafillo, ἄρ. ἐπτάφυλλον (φυτ.).
Ettagamia, θ. νη. ἐπτάγαμία.
Ettagamo, ἄρ. ἐπτάγαμος.
Ettagono, ἄρ. ἐπτάγωνον.
Ettafo, ἐ. ἐπτάλοφος (Ρώμη).
Ettafeno, ἐ. νη. ἐπτάμηνος.
Ettafetro, ἄρ. φιλ. ἐπτάμέτρον.
Ettagolare, ἐ. γεωμ. ἐπτάγωνος.
Ettagila, ἐ. θ. φιλ. ἐπτάπυλος.
Ettaghia, θ. πολιτ. ἐπταρχία.
Etiasi, θ. γρμ. ἐκτασις.
Etiasillabo, ἐ. ἐπτασύλλαβος.
Etiateuso, ἄρ. θαλ. ἡ ἐπτάτευχος.
Etto, ἄρ. μικρότατον πρᾶγμα.
Ettemorione, ἄρ. κινήτης ὄρλιων.
Ettoia, ἐ. ἐκτικὸς (πυρετός).
Ettozia, θ. οὐσ. ἐκτοπία, ἐκτοπισμός,
ἐξάρθρωσις.
Euaito, ἐ. εὐερίπλευτος.
Eucaristia, θ. εὐχαριστία, ἡ (θεία)
κοινωνία· εὐχαριστία (δημοσία πρὸς
τοὺς θεοὺς).
Eucaristico, ἐ. τῆς εὐχαριστίας.
Euchaleo, ἄρ. ἐκκλ. εὐχέλαιον.
Euchilia, θ. λατρ. εὐχυλία.
Euchilo, ἐ. λατρ. εὐχυλος.
Euchimia, θ. λατρ. εὐχυμία.
Eucinesia, θ. λατρ. εὐκινήσια.
Eucinetò, ἐ. λατρ. εὐκίνητος.
Eucologio, ἄρ. ἐκκλ. εὐχολόγιον.
Eucrasia, θ. εὐκραςία (σώμακος).
Eucroo, ἄρ. λατρ. εὐχροία.
Eudiarinaustia, θ. εὐπνευστία.
Eudiarinausto, ἐ. εὐπνευστος.
Eudimetro, ἄρ. φυσ. εὐδόμετρον.
Eueloia, θ. εὐέλκεια, εὐκλία τοῦ De-
ραπέειν τὰ ἔλκη.
Euemea, θ. εὐέμεια, τὸ εὐμέτρον.
Euemetò, ἐ. εὐμήτης, εὐμέματος.
Euemia, θ. φυσιολ. εὐαμία.
Euertisia, θ. ταῦτὸ τῷ
Euertismo, ἄρ. εὐερεθισμός, τακτι-
κὸς ἐραθισμὸς τῶν μουσ.
Euessia, θ. φυσιολ. εὐέξια (σώματος).
Eufemismo, ἄρ. στ. εὐφημισμός.
Euflogia, θ. εὐφλογία, φλογία.
Eufonia, θ. γρμ. εὐφωνία.

Eulogia, θ. ἐκκλ. ἀντίδορον.
 Eunoso, ἐπίθ. ἐνώσοις, νοσηρός.
 Eunucare, ρ. ἐν. εὐνουχίζω.
 Eunucio, οὐς. ἀρ. εὐνοῦχος || ἔ. βτ.
 εὐνοῦχος.
 Eurapia, θ. ἰατρ. εὐπίθεια, καρ-
 τερία.
 Eurairidi, ἀρ. εὐπαρτῖδαι.
 Eurapsia, θ. φυσiol. εὐραψία.
 Eurpea, θ. φυσiol. εὐραπεία.
 Euripo, ἀρ. εὐρίπος· ὄχιτος, διώρυξ.
 Eurite, θ. δρυκτ. εὐρίτης, λίθος.
 Euritmia, θ. εὐρυθμία.
 Euritmo, ἐπίθ. ἰατρ. εὐρυθμος.
 Euro, ἀρ. φυσ. εὐρος.
 Euroborao, ἰ. μαγισ. θάλασσα εὐ-
 ροβόρειος, ἢ ἄζορική θάλασσα.
 Europa, θ. γεωγρ. Εὐρώπη.
 Europao, ἰ. εὐρωπαϊκός.
 Eusarco, ἰ. ἰατρ. εὐσαρκός.
 Eusemia, θ. ἰατρ. εὐσημία.
 Eusiaia, θ. ἰατρ. εὐσιτία.
 Eustenia, θ. ἰατρ. εὐρωστία.
 Eustilo, ἰ. ἀρχτ. εὐστύλος.
 Eustomaco, ἰ. φαρμ. εὐστόμαχος.
 Eutenasia, θ. θεολ. εὐθανασία.
 Eutassia, θ. ἰατρ. εὐταξία.
 Eutasia, θ. ἰατρ. εὐθεσία.
 Eutichia, θ. φιλ. εὐτυχία.
 Eutigrammo, ἀρ. ἀρχτ. εὐθύγραμμα.
 Eutimetria, θ. εὐθυμετρία.
 Eutimia, θ. φιλ. εὐθυμία.
 Eutolmia, θ. ἰατρ. εὐτολμία.
 Eutonia, θ. ἰατρ. εὐτονία.
 Eutrapelia, θ. φιλ. εὐτραπέλια.
 Eutrapelo, ἰ. φιλ. εὐτράπελος.
 Eutrofia, θ. ἰατρ. εὐτροφία.
 Eutropelia, ἴδε Eutrapelia.
 Eutropo, ἰ. ἰατρ. εὐτροπος.
 Evacuamento, ἀρ. κένωσις.
 Evacuante, ἰ. κενωτικός || πλ. οὐς.
 κενωτικὰ φάρμακα.
 Evacuare, ρ. ἐν. (ἐκ)κενῶ || αὐτπ.
 καθαίρομαι, καθαρίζομαι || αὐτπ. καὶ
 οὐδ. ἐκείω, (ἐκ)ρήγνομαι τὴν ὀργὴν,
 ξεθυμαίνω || ρ. ἐν. στρ. (ἐκ)κενῶ
 (ἀδειάζω φρούριον, τόπον, χώραν
 κτλ. (ἐκ)πληρῶ.
 Evacuativo, ἐπίθ. κενωτικός || οὐς.

πλ. κενωτικὰ (φάρμακα).
 Evacuazione, θ. κένωσις, κθάρασις·
 καθάρσιον· στρ. κένωσις (φρουρίου,
 χώρας, τόπου).
 Evadere, ρ. οὐδ. ἐκ(δια)φεύγω, σώζο-
 μαι, ἐλευθεροῦμαι, ἀπαλλάττομαι·
 ἀπο(δια)διδράσκω, δραπέτευω.
 Evagazione, θ. παρτίθασις.
 Evagelicamente, ἐπ. εὐαγγελικῶς.
 Evangelicói, πλ. εὐαγγελικοί, αἱρεσις
 χριστιανική.
 Evangelico, ἰ. εὐαγγελικός.
 Evangelio, ἀρ. ἐκκλ. εὐαγγέλιον.
 Evangelista, ἀρ. εὐαγγελιστής.
 Evangelistario, ἀρ. εὐαγγελιστάριον,
 βιβλίον ἢ κώδιξ περιέχων εὐαγ-
 γέλια.
 Evangelizzare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. εὐαγ-
 γελίζομαι, κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον.
 Evangelizzatore, ἀρ. θ. εὐαγγeli-
 ζόμενος.
 Evangelio, ἀρ. εὐαγγέλιον.
 Evaporabile, ἰ. ἐξατμιστός.
 Evaporare, ρ. οὐδ. ἀποθυμῶ, ἐξα-
 τμιζομαι· εἰσθῶμαι.
 Evaporativo, ἰ. ἐξατμιστικός.
 Evaporatorio, ἀρ. ὑποκαπιτισμός, κά-
 πνισσις.
 Evaporazione, θ. ἀπο(ἀνα)θυμιασις,
 ἐξατμισσις· ἀτμός.
 Evasiono, θ. δραπέτευσις, φυγή.
 Evasio (risposta), θπ(δε)ἰκδυσια,
 ὑπεφυγή, ἀπόκρισις ὑπεκφεύγουσα.
 Evellere, ρ. ἐν. ἐκβάλλω, ἀνα(ἐκ)-
 σπῶ.
 Evento, ἀρ. συμβάν, συμβεβηκός·
 ἐκ(ἀπό)θασις, τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ
 τέλος.
 Eventuale, ἰ. νμ. τυχηρός.
 Eventualità, θ. τὸ τυχηρόν.
 Eversione, θ. ἀνατροπή, καθάρσις.
 Evverso, ἀντιθετός, ἐναντίος.
 Evverso, ἀρ. ἀνατροπέυς, καθαι-
 ρήτης.
 Eversione, θ. πορεία.
 Evidente, ἰ. ἐναργής.
 Evidentemente, ἐπ. ἐναργῶς.
 Evidenza, θ. τὸ ἐμφανές, ἐνάργεια.
 Evincere, ρ. ἐν. νμ. ἀνακτῶμαι τι.

Evirare, ρ. ἐν. εὐνουχίζω.
 Evirato, ἀρ. ἐκτομίας, εὐνοῦχος.
 Evirazione, θ. ἐκτομή, εὐνουχισμός.
 Evisceratore, ἀρ. θ. ἐξεντερίζων.
 Evitabile, ἰ. φευκτός.
 Evitare, ρ. ἐν. καὶ αὐτπ. ἐκ(δια)-
 φεύγω.
 Evitatore, trice, θ. ἐκφεύγων κτλ.
 Evitazione, θ. ἀποφευγίς, διαφυγή.
 Evizione, θ. νμ. ἀνάκτησις.
 Evo, ἀρ. αἰών· θ. ἀνθρώπινος αἰών, θ.
 (τοῦ βίου) χρόνος, βίος, ζωή.
 Evocare, ρ. ἐν. ἐκκαλῶ, καλῶ τινα ἔξω.
 Evocato, ἀρ. στρ. θ. ἀνάκλητος.
 Evocazione, θ. ἀνάκλησις· ἐκ(ἀνά)-
 κλήσις τῶν θεῶν.
 Evocò, ἐπιφών. εὐεῖ.
 Evocgiare, οὐδ. εὐάζω.
 Evoluta, θ. γεωμ. καμπύλη.

Evolutione, θ. ἐξελιγμός· ἀνελίξις
 καμπύλης.
 Evolvere, θ. γεωμ. καμπύλη.
 Ev, πρόθ. ἐκ, ἐξ, ἀπό, πρό, πρώην.
 Evabrutto, ἐπ. ἀποτόμιος, προπετῶς·
 ἀφονής, (καρ)εὐθός.
 Exalte, θ. ἀρχλ. ἑξαθλος, ἐξ ἄθλοι.
 Exconsolo, ἀρ. θ. ὑπατευκός, δ' πρώην
 ὑπατος.
 Exemplo (ab), ἐκ (ἀπό) τοῦ παρα-
 δείγματος, διὰ παραδειγμάτων.
 Excohis, θ. ρτ. ἐξοχή.
 Exprofesso, ἐπ. ἐξ ἐπίτηδες.
 Exproposito, ἐκ προθέσεως.
 Exsuperabundanti, ἐπίρ. ὑπερβαλ-
 λόντως.
 Extimprore, ἐπ. ἐκ τοῦ παραρηγίμα.
 Extrinseco, ἰπ. ab—, ἐξίσθεν.
 Ezlandio, ἐπ. (προσ)ἔτι, ἐπίσης.

F

- F**, ἄρ. καὶ θ. τὸ ἕκτον γράμμα τοῦ ἰταλικοῦ ἁλφabethου.
- Fa**, ἄρ. τὸ 4ον σημεῖον τῆς μουσικῆς, φά.
- Fabbrica**, θ. κατασκευὴ, οἰκοδομή, οἰκοδόμησις· οἰκοδόμημα, κτίριον· τεκτονεῖον, ἐργαστήριον· σιδηρουργεῖον· ἔργον· τέχνη, τεχνουργημα.
- Fabbricabile**, ἔ. κατασκευαστός.
- Fabbricamento**, θ. κατασκευὴ, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
- Fabbricante**, ἄρ. κατασκευαστής, τεχνίτης, βιομήχανος· ἐργολάβος, ἐργαστηριάρχης, διευθυντής ἐργαστηρίου.
- Fabbricare**, ρ. ἐν. κατασκευάζω, κτίζω, οἰκοδομῶ· δημιουργῶ, πλάττω· ἄγω, φέρω· τιμωρῶ· ποιῶ· ἢ οὐδ. (κατ-, ἐξ-) ἐργάζομαι· ἢ αὐτπ. τεκταίνομαι, πλάττω, ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω.
- Fabbricativo**, ἔ. δημιουργικός, οἰκοδομικός.
- Fabbricato**, ἄρ. οἰκοδομή.
- Fabbricatore**, ἄρ. δημιουργός, κατασκευαστής· βιομήχανος, χειροτέχνης.
- Fabbricatorio**, ἔ. δημιουργικός, οἰκοδομικός.
- Fabbricazione**, θ. κατασκευὴ, οἰκοδομή, οἰκοδόμησις· δημιουργημα, οἰκοδόμημα· ἐργαχείρον, (χειρο)τέχνημα.
- Fabbriciere**, ἄρ. ἐπιστάτης οἰκοδομῆς· κατασκευαστής, ἀρχιτέκτων.
- Fabbrile**, ἔ. τοῦ σιδηρουργοῦ· τεχνικός, βιομηχανικός, χειροτεχνικός· τεκτονικός, οἰκοδομικός.
- Fabbro**, ἄρ. σιδηουργός· τεχνίτης, χειροτέχνης, βιομήχανος, ἐργάτης· ἐφευρετής, αὐτουργός· ἴδε *Maeistranza*.
- Fabula**, ἴδε *Favola*· δῖγμα.
- Fabulare**, ρ. οὐδ. μυθεύω, μυθολογῶ, λογοποιῶ, λισχηνοῦ· τινί.

Fabulazione, θ. λόγος, λασχηναία.
 Faca, θ. φακή.
 Facella, θ. δάξ, λαμπάς.
 Facellina, θ. δάξ, λαμπάς, έναυσμα, εμπύρεσμα, προσάναμμα.
 Facenda, θ. άσχολία, έργον, πράγμα, ένασχόλησις, δουλειά, εργασία, πράγμα, ἴδε Cosa.
 Facendoria, θ. πολυπραγμοσύνη, φιλοπραγμοσύνη.
 Facendevole, έ. άσχολος.
 Facendiera, θ. πολυπράξιμων ἴδε :
 Facendiere, άρ. πολυπράξιμων, φιλοπράξιμων ἑπιστάτης τῶν οικονομικῶν τῶν μοναχῶν ἴδε Moschetto.
 Facendoso, έ. πολυάσχολος.
 Facente, επίθ. φιλόπνοος, φιλεργός, βιομήχανος, εργατικός.
 Facchineria, θ. μέγθος άχθοφόρου.
 Facchino, άρ. άχθοφόρος.
 Faccia, θ. όψις, πρόσωπον, ρύγχος, μούτσουνον ἄτριμον, υποκείμενον μέτωπον, τὸ ἔμπροσθεν πλευρά, σελίς, όψις (γῆς, θαλάσσης), εἶδος, μορφή, παρουσία, σχῆμα, τὸ φαινόμενον, τὸ ἑξωτερικόν θρασύτης, προσπάθεια, αυθάδεια, άναδεια, άναίσχυντία.
 Facciale, έ. άνατ. προσωπικός.
 Facciata, θ. άρχτ. τὸ πρόσωπον, τὸ μέτωπον, τὸ ἔμπροσθεν πλευρὰ ἢ πλάγιος τοίχος, σελίς.
 Facciola, οὐστ. θ. μικρὰ σελίς.
 Face, θ. δάξ, λαμπάς, λαμπηδών, λάμψις, φῶς, οἱ ὀφθαλμοί.
 Facella, θ. δαδίον, λαμπάδιον, πῦρ, λαμπηδών, λάμψις, φῶς.
 Facellina, θ. δαδίον, δάξ.
 Facetamente, έπ. άστείως.
 Faciata, ρ. οὐδ. εὐτραπελεύομαι, άστείζομαι.
 Facilevole, εὐτάπηλος, κομψός, άστετός, χαριεῖς.
 Facelo, έ. κομψός, άστετός.
 Facitudine, θ. εὐτραπελία, άστεότης, κομψότης.
 Facozia, θ. (κυρ. πλ.) εὐτάπηλοι λόγοι, άστεϊσμοί, χαριεντισμός, εὐτραπελία, άστεϊότης.

Facialmente, έπ. κατὰ πρόσωπον.
 Facibens, έ. εὐτακτός.
 Facitoro, έ. χορηγός, κορυφατός.
 Facidano, βλαβερός, ἐπιζήμιος.
 Facile, έ. εύκολος, πιθανός, ἑλαρός, χαριεῖς, εύπρόσβιτος, εύπροσήγορος, εύμενής, συγκαταβατικός.
 Facilità, θ. εύχέρεια, άγαθότης, εύμείνεια, εύκαμψία, πρῶτης, συγκατάθεσις, εύχειρία, ἐπιτηδειότης.
 Faciliare, ρ. έν. δι(έξ)ομαλίζω, δι(έξ)ομαλύνω, εύκολύνω.
 Facilitazione, θ. ἐξ(έξ)ομαλίσις, εξομάλυνσις εύκολία.
 Facilmente, έπ. εύκόλως.
 Facinels, έ. κακοποιός, κακούργος, πονηρός, προπιότης, αυθάδης.
 Facimento, άρ. ποιήσις, δημιουργία, κατασκευή, έργον.
 Facinoroso, κακούργος, πονηρός.
 Facitore, triso, οὐστ. ποιητής, πλάστης, κτίστης, κατασκευαστής, δημιουργός, θεμελιωτής.
 Facitura, θ. έργον, μορφή, σχῆμα.
 Faciso, επίθ. θ. χειρ. φακισιδή. ἢ
 Facoltà, θ. δύναμις, έξουσία, δικαίωμα, άδεια, φυσική ἰδιότης ἢ πλ. οὐσία, πλοῦτος, τὰ υπάρχοντα.
 Facoltoso, έ. πλούσιος.
 Facondamente, έπ. εὐφραδής.
 Facondia, εύπειια, εύφράδεια, εύγλωττία.
 Faconde, έ. εύπειής, εύφράδης, εύγλωττος.
 Facoltà, ἴδε Facoltà, σχολή, παγιστημίον.
 Fada, έ. άηθής, άνοστος.
 Faenza, θ. φαέντιανόν (πλαστουργημα ἢ σκεῦος), άργιλλόπλαστον φαρφουρί.
 Faeto, άρ. κακοσμία, δυσωδία.
 Faeton, άρ. φαέθων, εἶδος μικροῦ άχηματος.
 Fagadana, θ. χειρ. φαγέδαινα.
 Fagdenico, έ. φαγεδαϊνικός.
 Faggeta, θ. ταῦτ' αὐτῶν.
 Faggeto, άρ. φηγών.
 Faggino, έ. φηγίνος, δξύίνος.
 Faggio, άρ. καὶ θ. φηγός, δξύα.

Fagiana, θ. φασιανός (όρνις)· βάλανος· δαχίος, δαχέον.
 Fagiana ja, θ. φασιανέτον.
 Fagianella, θ. ζωολ. ώτίς.
 Fagiania, θ. θήρα τῶν φασιανῶν ἢ φασιανέτον.
 Fagianiera, ἴδε Fagiania.
 Fagiano, άρ. φασιανός (όρνις).
 Fagiualata, θ. έξασμα εκ φασῶλων, φασουλάδα· άνεπιτηδειότης, άπειροκαλία ἄηροι, άνοησιαι.
 Fagiuolo, άρ. φασιόλος, φάσυλος, φασούλι, ἴδε Minchione ἢ πλ. δδόντες φαινόμεναι έν ἦ γελᾷ τις καὶ οἱ τοῦ κυνός· οἱ τέσσαρες δδόντες τοῦ ἵππου.
 Fagliaro, ρ. οὐδ. έν έχω εκ τοῦ χρώματος τοῦ χαρτίου, όπερ παίζεται.
 Faglio, άρ. ἡ ἄλλειψις ένδὸς χρώματος εις τὰ χαρτία τοῦ παίζοντος.
 Fagnone, έ. δξύμωρος, πανούργος, πονηρός.
 Fagorito, άρ. φηγόπυρος, τραγόπυρος, καλαμόσιτος, άραβόσιτος.
 Fagotto, άρ. φακέλ(λ)ος, φορτίον, δέμα· μουσ. βαρύφωνον, βαρύαυλος.
 Faina, θ. ἱακίς, γαλή, κουνάβι.
 Fala, θ. άρχλ. εύλινος πύργος.
 Falacroma, άρ. χειρ. φαλάκρωμα.
 Falacrosi, θ. χειρ. φαλάκρωσις.
 Falange, θ. φαλαγγί· πληθός, πληθος.
 Falangella, θ. άνατ. φαλάγγιον.
 Falangiario, άρ. στρ. φαλαγγίτης.
 Falangosi, θ. φαλάγγωσις, εἶδος τριχίσσεως τῶν βλεφάρων καὶ ἡ έκπτώσις τοῦ άνω βλεφάρου.
 Falatismo, άρ. φιλ. φαλαρισμός.
 Falbala, θ. στολίσ, περιεπτόν, άχροπρεπίδιον, φαλιπαλάς.
 Falbo, έ. ἐπι(δύπ)ξανθος.
 Falcare, ρ. έν. κάμπτω δρεπανοειδή· ἴδε Anzare· άφαιρώ.
 Falcastro, άρ. κλαδευτήριον.
 Falcato, επίθ. δρεπανοειδής· δρεπανηφόρος.
 Falco, θ. δρεπάνη, δρεπανον· τὸ θέρος, ὁ χρόνος τοῦ θέρου.
 Falceto, άρ. δρεπάνιον· τομεύς, κοπίς, κοπεύς, κσπίδιον, φαλιστέτα.

Falce, θ. πλ. ντ. τετράγωνα, σανιδώματα άνάστυρα.
 Falchetto, άρ. ἱεράκιον.
 Falciare, ρ. έν. θερίζω, δρεπανίζω.
 Falciata, θ. δρεπανία.
 Falciatore, trico, οὐστ. θεριστής.
 Falcifero, έ. δρεπανηφόρος.
 Falciforme, έ. δρεπανοειδής.
 Falcinello, οὐστ. άρ. κορυλλίων, κολυβίων, δρεπάνιον, κλαδευτήριον.
 Falcino, άρ. δρεπάνιον.
 Falcione, άρ. δρεπάνιον πολεμικόν.
 Falciuolo, θ. δρεπάνιον.
 Falco, ἴδε Falcone· πανούργος.
 Falcoliere, έ. λάμπων, λαμπρός.
 Falconcello, άρ. ἱεράκιον.
 Falcone, άρ. ἱεράξ ἢ κίρκος ἢ Μεταφ. άνήρ άνδρείος, ἴδε Falza· στρ. κίρκος· σφαιροβόλον, πυροβόλον (πέδιόν).
 Falconeria, θ. ἱερακοκομία, ἱερακοτραφία, ἱερακοβοσκία.
 Falconetto, ύποκ. τ. Falcone· στρ. σφαιροβόλον, πυροβόλον.
 Falconiera, άρ. ἱερακοκομείς, ἱερακοκόμος, ἱερακοτρόφος, ἱερακονόμος.
 Falda, θ. έλασμα, φύλλον, πλάξ· τὸ πρηνές (κατωφέρεια) ἄρου· οἱ (πρό)ποδες ἄρου, ὑπάρεια· τὸ (ἄπο)κρύπτον· τεμάχιον· πέτρως, πτερύγιον, πέλα, κρᾶσπεδον, ποδιά· κόλπος, τσίπη· πλ. ζωστήρ· άκρα (γύρος) τοῦ πλοῦ· ποσότης ἐπιούχου· κρέας προσκεκολλημένον εις τὸν μηρόν· ἴδε Scarpa· κρεῖδης προσθήκη.
 Faldata, θ. ποσότης πτυχῶν.
 Faldato, έ. φολιδιωτός.
 Faldella, ύποκ. τοῦ Falda ἴδε Trufferia· τίλιμα, τιλτόν, ξαντόν· ποσότης ἐρίου δέκα λιτρῶν· μικρὰ ποσότης μετάξης εις μηρύματα.
 Faldellato, έ. στολιδωτός, φολιδωτός, έρρυτιδωμένος.
 Faldigliu, θ. μισοφύστανον περιεραμμένον με σχοινία (μουσαμπρία) πρὸς ἐξόγκωσιν τῶν ένδυμάτων τῶν γυναικῶν.
 Faldiglino, άρ. ύποκ. τοῦ Faldiglia.
 Faldistor(i)o, άρ. θρηνησ τῶν άρχι-

ερών εν ταῖς τελευταῖς.
 Faldoso, ἰ. φολιδωτός.
 Falognamo, ἄρ. ζυλουργός.
 Falona, θ. φάλκινα.
 Falara, θ. τὰ φάλαρα (τῶν ἰππων).
 Falimbello, ἄρ. εἶδος πτηνοῦ ἀγνώστου ἢ ἐπ. ἀπερσεκπετος, μωρός, ἄστατος.
 Falla, θ. ἴδε Fallo· φαλλός, βάλανος, καυλός· ἀπή, τρύπα, ἀνοιγμα ἢ γτ. ἀπή, τρύπα, φάλια.
 Fallace, ἰ. δόλιος, ἀπατηλός, πανουργός ἢ οὐα. ἴδε Fallacia.
 Fallacomenta, ἰπ. δολίως, ἀπατηλῶς, πανουργός.
 Fallacia, θ. ἀπάτη, δόλος.
 Fallandrio, ἴδε Fallandrio.
 Fallanza, θ. πλάνη, σφάλμα, λάθος· ἔλλειψις· ἀπάτη, δόλος.
 Fallare, ρ. οὐδ. πλανῶμαι, (δι)ἀμαρτάνω, πλημμελῶ, λανθάνομαι, σφάλλω· ἔλλειπω, λείπω· ἐξαιρούμαι· ὑφίμαι, ἐλαττούμαι ἢ ἐν. παραβαίνω, παραλείπω· ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ ἢ αὐτπ. πλανῶμαι, ἀπατῶμαι.
 Fallatore, ἄρ. παραβάτης.
 Fallenza, ἔλλειψις, ἔνδεια.
 Fallibilo, ἰ. ὀποκιμένος ἰς ἀπάτην· δολερός, δόλιος, ἀπατηλός.
 Fallimento, ἄρ. ἀμάρτημα, σφάλμα· χρωκοπία.
 Fallire, οὐδ. πλανῶμαι, ἀπατῶμαι, λανθάνομαι (δι)ἀμαρτάνω, σφάλλω ἢ ἐν. ἀπατῶ, ἐμ(δια)παίζω, φανακίζω, ψεύδω ἢ οὐδ. (ἐλ)λείπω, ἐκλείπω· χρίζω, δέω, (ἐν)δέομαι· χρωκοπῶ· δῶ· ἐξαιρέσειν ποιῶ· ἐν. πλανῶμαι· ἀπατῶμαι, ψεύδομαι· ἀποτυγχάνω· ἀπατῶ· ἐκ(ἀπο)διώκω, ἀπ(ἐξ)ελαύνω, ἀπομακρύνω ἢ οὐα. ἀμάρτημα, σφάλμα, λάθος.
 Fallitide, θ. φλόγσις τοῦ φαλλοῦ.
 Fallito, ἴδε Fallo· χρωκοπήσας, χρωκός.
 Fallitore, ἰτιος, οὐα. σφαλλόμενος· παραβάτης.
 Fallo, ἄρ. ἀμάρτημα, παράπτωσις,

παράπτωμα, σφάλμα, ἔλλειψις, λάθος· φαλλός.
 Falloragia, θ. φαλλοραγία, βλενορραγία, αἱμορραγία τῆς βαλάνου.
 Fallore, ἴδε Fallo.
 Fallorrea, θ. βλενόρροια.
 Fallotomia, θ. χεῖρ, φαλλοτομία.
 Falò, ἄρ. πυρᾶς (πυρά) χαρᾶς.
 Falpara, ἄρ. στολῖς, περιπτεον, φαρπαλᾶς, φυλακτόν.
 Falpata, θ. περιπτεον γυναικείον.
 Falpa, θ. μουσ. διαφωνία.
 Falsabrosa, θ. στρ. κοίτη δδός.
 Falsamento, ἰπ. ψεύδω.
 Falsamonte, ἄρ. κεδηλοποιός.
 Falsardo, φαρμακεύς· πλαστογράφος.
 Falsare, ρ. ἐν. παραποιῶ, παραχαράττω, διαφθείρω, νοθεύω, πλαστογραφῶ· κεδηλεύω· παραβαίνω, ἐθετώ· ἀπατῶ· δεικνύω ἢ εδρίσκω νόθον· τρυπῶ, κόπτω.
 Falsaredino, θ. κανών, γνώμων.
 Falsariga, θ. γνώμων ἐκ χάρτου χαρακωμένου.
 Falsario, ἰ. νοθευτής, πλαστογράφος, παραχαράκτης.
 Falsato, ἰ. ψεύδης, πλαστός.
 Falsatore, ἰτιος, οὐα. νοθευτής, πλαστογράφος, κεδηλοποιός.
 Falseggiare, ρ. ἐν. νοθεύω, κεδηλεύω.
 Falseggiatore, ἰτιος, οὐα. νοθευτής, ὁ κεδηλεύων.
 Falsone, ἴδε Falsario.
 Falso, ἄρ. μουσ. ἰχνοφωνία.
 Falsezza, ἴδε Falsità.
 Falsia, ἴδε Falsità.
 Falsidico, ἰ. ψευδολόγος.
 Falsificamento, ἄρ. κεδηλεία, νόθευσις, νοθεία.
 Falsificare, ἴδε Falsare· ἀδπ. μεταβάλλομαι, μεταμορφοῦμαι.
 Falsificazione, θ. νόθευσις, κεδηλεία.
 Falsoquuo, ἰ. ψευδολόγος.
 Falsità, θ. κεδηλεία, τὸ ἐπιπλαστον, διπλόη, ὀπόκρισις, προσποίηση, ἀπάτη, δόλος, δολιότης, ψεύδος, τὸ ψεύδης· νόθευσις, παραποιήσις, κεδ-

δηλεῖα· τὸ ἐπισφαλές, ἢ ἐπισφαλῆς θέσις.
 Falso, ἄρ. ψεύδος, τὸ ψεύδες· τὸ ἐπισφαλές, ἢ ἐπισφαλῆς θέσις ἢ ἰ. ψευδής, πλαστός, κεδηλός, παραποιημένος· κεκρυμμένος, μυστικός, ἀπόκρυφος· ἀπιστος, ἕπατηλός, δόλιος· ψευδολόγος, ψεύστης· παράφρωνος, κακώφρονος ἢ ἐπ. ψευδώς.
 Falta, θ. ἔλλειψις· ἴδε Errore.
 Fama, θ. φήμη, λόγος· ἢ καλὴ φήμη, δόξα, εὐδοξία, εὐκλεία.
 Famare, ἐν. εὐφημῶ, (εὐ)φημίζω.
 Famato, ἰ. ἐπιθουμητικός.
 Fame, θ. πείνα, λιμός, ἔλλειψις, στέρσις, ἀνάγκη, πτωχεία, ἔνδεια· ἢ ἐπιθυμία, ὄρεξις.
 Famelico, ἰ. πειναλός· ἀπληστος.
 Famigerato, ἰ. περίφημος.
 Famiglia, θ. οἶκος, οἰκία, πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, ἀνὴρ, γυνή τε καὶ τέκνα καὶ δοῦλοι, ὁ οἶκος, οἰκογένεια· ἢ οἰκετεία, οἱ ὀπηρεταί, οἶκος, οἰκία, γένος γενεά, ἐμήγυρις, σύστημα, ἐταιρεία, φιλοσοφικὴ αἵρεσις, ἢ διαδοχὴ τινος, συνδρομοίσις, συναναστροφή, συνοδία, συντροφία· ἄστυνομικός· ὀπάλληλος ἢ χωροφύλαξ· πολιτεία· μοναστήριον, σύστημα, ἐταιρεία μοναχῶν· συνοδία τινος πράγματος ἢ φυσ. ἐστ. σύστημα, τρίτος, οἰκογένεια.
 Familiaciao, περιφρ. τοῦ
 Familiare, ἄρ. θεράπων, οἰκέτης, δούλος, ὀπηρετής· ἀκόλουθος, μαθητής, ὀπαδός· ὁ οἰκέτης τινος, οἰκίστατος φίλος, ἐμπιστος φίλος ἴδε Shirro, Birro ἢ ἰ. οἰκέτος, οἰκιστής, τοῦ οἴκου.
 Familiarità, θ. οἰκιστής.
 Famiglio, ἄρ. θεράπων· ἀκόλουθος ἴδε Birro.
 Familiargarai, ἔξοικισθῆναι.
 Familiarmenis, ἰπ. οἰκείως.
 Famoso, ἰ. (περί)κλυτός, περίπυστος, εὐκλής, περικλής, περιδότης, ἔνδοξος, πολὺ(περί)φημος· ἐπιφανής, ἐπίσημος, ἔξοχος, διαδότης, γνω-

στός, κοινός· ἀναίδης· αἰσχρὸς, ἀτιμος· πειναλός.
 Fancucia, θ. μικρὰ φήμη.
 Fanculato, δουλεία, φόρος ὑποταγῆς.
 Fanculatio, ἰ. δουλικός.
 Fanciale, ἄρ. φάρος, φανῆρι· λαμπτήρ, λυχνόχος, φανός.
 Fancatico, ἰ. μανιώδης, μανικός, ἐκ(ἐμ)μανής· ἐρομανής, ἔνθους, ὀρησκομανής, φανατικός.
 Fancatismo, ἄρ. θεομανία, ἐρομανία, ὀρησκομανία, φαντισμός.
 Fanciulla, θ. κόρη, κοράσιον· νέα, παρθένος· θυγάτηρ· νέα (εἶτε ἴγγαμοι, εἶτε χήρα εἶτε παλλακίς) ἢ ἰ. νέα, νεκρά.
 Fanciulaciao, περιφρ. τοῦ Fanciulla.
 Fanciulaciao, ἄρ. μωρός νέος.
 Fanciullaggine, θ. τὸ παιδαριώδες.
 Fanciullaja, θ. κληθὸς παίδων.
 Fanciulleggiare, ρ. οὐδ. νεάζω, νεανεύομαι, νηπιεύομαι, νηπιάζω.
 Fanciullescamento, ἰπ. παιδικῶς, παιδαριωδῶς.
 Fanciulesco, ἰ. παιδαριώδης.
 Fanciulletto, ἄρ. παιδάριον.
 Fanciullezza, θ. παιδία, παιδικὴ ἡλικία· τὸ παιδαριώδες, νηπιότης· συνδρομοίσις παίδων· οἱ πρῶτοι χρονοὶ πάντος πράγματος.
 Fanciullina, θ. παιδική, κοράσιον.
 Fanciullo, ἄρ. παῖς, παιδίον ἢ ἰ. νέος, νεκρός, τρυφερός· παιδικός· νηπιός, ἀθελής, ἀνίσχυρος.
 Fandonia, θ. ἐπίνοια, ψεύδος.
 Fanello, ἄρ. ἀγίθος, σπίνος.
 Fanfaluoca, θ. φέφαλος, σπινθήρ· πομφόλυξ, φυσάλις· λήρι, ὄνειρα.
 Fantiato, ἄρ. δατογράφος, εἶδος ἰχθύος· κομπατής, πολυλόγος, φλόκος.
 Fanguccio, ἄρ. ἰλός, βόρβορος.
 Fanguiglia, θ. τόπος βορβορώδης. ἰλός, βόρβορος· πηλός, λάσπη.
 Fango, ἄρ. πηλός, βόρβορος, ρύπος, μολυσμός· (περι, ἐμ)πλοκή.
 Fanguoso, ἰ. λασπωμένος· πηλώδης, βορβορώδης, λασπώδης.
 Fantaajo, ἄρ. ἐραστής θεραπειῶν.

Fantascopo, οὐσ. ἄρ. (δπρ.) φαντασμοσκοπίον.
 Fantasia, θ. φαντασία· δόξα, ὑπόληψις· βουλή, γνώμη, φρόνημα. ἰδέα, σκοπός· πράγμα φανταστικόν, φαντασία, ἰδιοτροπία· ἀλλόκοτος· ἐφεύρεσις· φρενιτιασίς, παραφροσύνη, φρενοβλάθεια· σκοπός, ἀντικείμενον, ὑποκείμενον· φάντασμα.
 Fantasima, ἄρ. καὶ θ. εἶδωλον, φαντασία· φάντασμα· ἐπιφάνεια.
 Fantasiamento, ἐπ. ἰδιοτροπία.
 Fantasioso, ἔ. φανταστικός.
 Fantasmoscopia, οὐσ. θ. ἰατρ. φαντασκοπία.
 Fantasticaggine, οὐσ. θ. φαντασία, ἰδιοτροπία.
 Fantastico, ἐπ. φανταστικῶς· δυσαρτέτως.
 Fantastico, ἄρ. φαντασία.
 Fantasticare, ἐν. καὶ οὐδ. μελετῶ, διασκοπεῶ, (δια-)συλλογιζομαι, διανοῶμαι· ἴδε Ghibibizare.
 Fantastico, trice, οὐσ. δύσκολος, δύστροπος.
 Fantasticheria, ἴδε Fantasticaggine· δυστροπία, ἰδιοτροπία.
 Fantastico, ἔ. φανταστικός, ἰδανικός, φανταστικός· τῆς φαντασίας· δύσκολος, δύστροπος, ἰδιοτροπία, δυστροπία· φαντασιώδης, ἀλλόκοτος.
 Fante, ἄρ. ὁ καλῶν παῖτε, παιδίον· ἀνήρ, ἀδύρωκος· θεράπων, οἰκέτης, δοῦλος, ἀπρέτης· ἄνθρωπος ταπεινῆς καταστάσεως· χαρτ. φάντης· ἰδιώτης, στρατιώτης πεζός· || θ. θαρσύναινα, δούλη, ὑπηρετρία.
 Fanteggiare, ρ. οὐδ. ὑπηρετῶ.
 Fante, ἄρ. νήπιον, παιδίον.
 Fante, θ. στρ. τὸ πεζικόν.
 Fantesca, οὐσ. θ. θαρσύναινα, δούλη, ὑπηρετρία.
 Fanticella, θ. θαρσύναινα.
 Fanticello, ἄρ. νήπιον, παιδίον.
 Fanticino, ἄρ. νήπιον.
 Fantillità, οὐσ. θ. νηπιότης· τὸ παιδαριώδες, μωρία.
 Fantineria, θ. τὸ πολύτροπον, πανουργία· τὸ παιδαριώδες.

Fantiso, ἄρ. νήπιος, νήπιον, παιδίον· παῖτε ἱππέων καὶ διοικῶν τοῦ ἱπποῦ· οὐσ. ὅταν τρέχωσιν εἰς τὸ ἱπποδρόμιον· πολύτροπος, πανούργος.
 Fantocciajo, ἄρ. ζωγράφος τῶν πλαγῶν· ζωγράφος χυδαῖος (ἀμαθής).
 Fantocciata, θ. νηπιότης, τὸ παιδαριώδες· φλυαρία, ἄνοησιαι.
 Fantocchino, πλαγγόνιον· ἀνοήτος εὐήθης.
 Fantoccio, πλαγγών, κοῦκλα· μωρός· ζωγραφία, ἀσχίμος.
 Fantolino, ἄρ. νήπιος, νήπιον.
 Fantonaccio, ἄρ. ἀνήρ ὑψηλοῦ ἀναστήματος· ἀνὴρ μεγάλος καὶ ἀνωφελής.
 Fante, ἄρ. ἀνὴρ ἐπιδεικτικός, ματαιόσπουδος, κενόσπουδος, οὐτιδανός, οὐδαμινός, ἀδρανής, νωθρός.
 Faonamento, οὐσ. ἄρ. τοκετός, γέννησις, γέννα.
 Faonare, οὐδ. (ἐπὶ ζῶων) τίκτω.
 Farabutto, ἄρ. ἀπατεῶν.
 Farano, ἄρ. χαρτοπαίγν. φαραῶν.
 Farda, οὐσ. θ. βήγμα, ἀποχρεμα, πτύσμα.
 Fardaggio, ἄρ. τὰ σκεύη, ἡ ἀπαρτία.
 Fardello, ἄρ. φάκελλος, φορτίον· τὰ σκεύη, ἡ (ὑπο)σκευή.
 Fara, ἄρ. ἴδε Fago· ἔθος, συνήθεια, ἔθιμον· ἔργον· πράγμα, ὑπόθεσις· ἰδιότης, τρόπος.
 Fara, ρ. ἐν. ἔρω, ποιῶ, κάμνω· εὐπορῶ, εὐθηνῶ, πλῆθω, γέμω, πλεονάζω, εὐρίσκωμαι· ριζῶ, ριζοῦμαι, λαμβάνω, ριζοβολῶ· πληθύνω, πληθύνομαι, αὐξάνομαι, πολλαπλασιάζομαι· συμβαίνω· παρεμβαίνω, μεσιτεύω· προ(παρα)κύπτω· προβάλλω ἢ προβαίνω· κοπιῶ, μοχθῶ, (κυρ.) || αὐτ. ἔρχομαι, περιόδομαι εἰς τὸ πρόσθεν, προχωρῶ· στρατολογῶ· ἀφικνοῦμαι, φθάνω· ἀλλάσσω· μεταβάλλω, μεταμορφῶ· ἔρχομαι· συντίθημι, μορφῶ, σχηματίζω· συμφωνῶ, ἀρμολῶ· πιστεύω, νομίζω, κρίνω, (δια)βασκαίω· ἰδίωμαι, πέρχω, χορηγῶ· κοσμοῦ, καλλωπίζω, στολίζω· περιγράφω, περισταμαί· || οὐδ.

καὶ αὐτ. γίνωμαι· διατίθημι· τι ἐκμάσσω, ἐκ(δια)τυπῶ· ἐκλέγω· ἐκτελῶ, ἐκπληρῶ· εἰμι ἀτίος· (ἐπ-) ἄρκω· ἀπετρέπω, συγχωρῶ· ἀσχολός· εἰμι, ἀσχολοῦμαι· ὠφελῶ, εἰμι ὠφελιμος· ἀνῆκω· ἄρκω· δεῖ, πρέπει· κατασκευάζω· προποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι· παίζω· (ἐν)δια(συν)φέρει, παρῶ· γίνωμαι, γεννώμαι, φαίνομαι· πράττω, παρα(κατα)σκευάζω, δημιουργῶ, πλάττω· τίκτω, γεννῶ· φυτεύω, σπείρω· φροντίζω, προσπαθῶ· φύω, προάγω· προνοῶ, προβλέπω, προμηθεύω· δημοσιεύω· περιστημι· ἔπεται, ἀκολουθεῖ, συμβαίνει· χρησιμεύω, ἀντικαθίστημι, δαπανῶ, ἐξοδεύω· δωροῦμαι· καθίστημι· ὑπολαμβάνω, δεξάζω· ἀναπληρῶ· πολιτεύομαι, προσφέρω· μεταχειρίζομαι· συνειρίζομαι, συνομιλῶ· πιπράσκω, πωλῶ· μέλλω ποιῆναι ἢ ποιῆσαι· ἄρχομαι· γυρίζω· κτείνω, φονεύω, σφάζω· διόγω, διατρέβω, διαμένω· διατρέχω, ὀδοπορῶ· ἴδε Fandarsi, Spaccarsi· ἀνα(συν-)έπι-, ὑπεριτιμῶμαι, ἡ ὑποτιμῶμαι, ἀκριβαίνω, ἡ εὐθηνάινω· τελειῶ, συμπληρῶ, ἡ τελειοῦμαι, συμπληροῦμαι, παρέρχομαι, εἶναι· ἀφίημι, συγχωρῶ· || αὐτ. γίνωμαι, μεταβάλλομαι, μεταμορφοῦμαι· νομίζομαι, νομίζω ἐμαυτόν· προσποιοῦμαι· εἶναι· ἀρμόζει, πρέπει, προσ(ἄν)ήκει· ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ· προ(παρα)κύπτω, προβαίνω ἢ προβάλλω· πορεύομαι (ἔρχομαι) πρόσω, προχωρῶ.
 Faretra, θ. φαρέτρα (κυρ. καὶ μετφ.).
 Faretrato, ἐπίθ. φαρετραφόρος.
 Farfadetto, ἄρ. προκοπία, μορμώ, φάσμα, φάντασμα.
 Farfalla, θ. ψυχὴ, ψυχαραῦδα· κοῦφος, μάταιος· καρφίον.
 Farfallino, ἄρ. ὄψος τοῦ Farfalla· λήρος· κοῦφος, μάταιος.
 Farfallone, ἄρ. μεγάλ. τοῦ Farfalla· ἴδε Sornachio· λόγος ἄτοπος καὶ ἀνάλατος· εἶδος ἄνθους.
 Farfanioso, ἄρ. μορμῶ, φάσμα,

φάντασμα· || Μεταφ. ἔ. κοῦφος, μάταιος, κενόδοξος.
 Fafarello, ἄρ. μορμῶ, φάσμα.
 Farina, θ. ἄλευρον· ἄνθος, τὸ ἄωτον, τὸ ἐπίλεκτον.
 Farinaccio, ἄρ. κύβος ἔχων μίαν μόνην πλευρᾶν ἐπιγεμένην· εἶδος ἀμπέλου· εἶδος χηνοποδίου· εἶδος ὄσας.
 Farinaccioio, ἔ. ἀραιός, εὐτερπτος, κονισαλέος, κονιορτώδης.
 Farinaccio, ἔ. ἄλευρώδης.
 Farinajo, ἀλφριτοθήκη, ἄλευρών, ἄλευροθήκη.
 Farinajo, ἄλευροπόλης.
 Farinajuela, θ. ἄλευροπόλις.
 Farinata, θ. πόλις, ἄλευριά.
 Farinello, ἔ. ποιητός, μοιηρός, δολοφόνος· εἶδος κενταυρίδος· διάφορα εἶδη χηνοποδίων.
 Faringe, θ. ἀνατ. φάρυγξ.
 Faringea, θ. φθίσις ἢ ἀτροφία τοῦ φάρυγγος.
 Faringeo, ἔ. φαρυγγικός.
 Faringitide, θ. ἰατρ. φαρυγγίτις.
 Faringocelo, θ. ἰατρ. φαρυγγοκῆλη.
 Faringoglossio (pangro), νεφρον φαρυγγολόσσιον (γλωσσοφαρυγγικόν).
 Faringolisi, θ. φαρυγγόλις, παρὰ λυσιὰ τῶν μυῶν τοῦ φάρυγγος.
 Faringologia, θ. ἀνατ. φαρυγγολογία.
 Faringospasmo, ἄρ. σπασμωδικὴ συστολή τοῦ φάρυγγος.
 Faringotomia, θ. χειρ. φαρυγγοτομία.
 Farinoso, ἔ. ἄλευρώδης.
 Farisaiico, ἔ. φαρισαϊκός· ὑποκριτικός, δολιευτικός.
 Fariseo, ἔ. φαρισαῖος· ὑποκριτής, δόλιος.
 Farlingotto, ἔ. βάρβαρος.
 Farmaceuta, ἄρ. φαρμακοποιός.
 Farmaceutica, θ. φαρμακευτικὴ, φαρμακολογία.
 Farmaceutico, ἔ. φαρμακευτικός.
 Farmacia, θ. φαρμακευτικὴ, φαρμακολογία· φαρμακοποιία· φάρμακον, ἰατρικόν· φαρμακίον.
 Farmacista, ἄρ. φαρμακοποιός.

Farmacite, θ. φαρμακίτης, ἢ φαρμακῆτις γῆ· λίθος φαρμακίτης· δακτύλιος φαρμακίτης.
 Farmaco, ἄρ. φάρμακον, ἱατρικόν· δηλητήριον· ἄρχλ. φαρμακός.
 Farmaco-catagrafologia, θ. ἡ γυνώσις τῆς συνταγογραφίας.
 Farmacochimia, θ. φαρμακοχημεία.
 Farmacologia, οὗς. θ. ἱατρ. φαρμακολογία.
 Farmacopea, θ. φαρμακοποιία· φαρμακολογία.
 Farmacopeo, ἐπιθ. φαρμακοποιός.
 Farmacopola, ἄρ. φαρμακοπώλης.
 Farmacoposia, θ. φαρμακοποιία.
 Farmacosiderite, θ. ἀρσενιοῦχον φυσικόν τοῦ σιδήρου.
 Farmacoteica, θ. φαρμακοθήκη.
 Farmacotrite, ἄρ. φαρμακοτριβής.
 Farmacomento, ἄρ. φρενίτις.
 Farneticare, ρ. οὐδ. φρενιτιᾶ, παραφρονῶ, παραληρῶ.
 Farnetichevole, ἐπιθ. φρενιτικός.
 Farnetico, ἄρ. φρενίτις, παραφροσύνη, φρενοβλάβεια, μανία· μέγαιος καὶ μωρὸς σκοπός· ἀδημονία, ἀμηχανία· ἐπιθ. φρενιτιῶν, παράληρος, παράφρων, φρενοβλαβής.
 Farnio, ἄρ. δρυμὸς, δρυμῶν.
 Farnia, θ. δρυὶς πλατύφυλλος.
 Faro, ἄρ. φρυκτώριον, φάρος, πορθμός· φάρ, φάρος.
 Farragginare, ρ. ἐν. συσσωρεύω πολλά πράγματα ἀτάκτως.
 FarragGINE, θ. πολυμιγῆς σῆτος ἢ σπόρος· ἢ πολυμιγῆς, ὁ κοκκῶν.
 Farricello, ἄρ. χόνδρος, τὸ χόνδρον ἄλευρον.
 Farro, ἄρ. τὸ φάρ, εἶδος ζείας.
 Farsa, θ. κωμῳδία γελοία.
 Farsettajo, ἄρ. φάρτης (τῶν ὑποδυσῶν).
 Farsettino, ἄρ. μικρὸν κολόβιον, μικρὸς ὑποδότης.
 Farsotto, ἄρ. κολόβιον, ὑποδότης, ἐσκαρδίον ἢ γελαίσι.
 Fas, ἄρ. τὸ στειν, ἢ θέμις.
 Fascia, θ. ταινίδιον, ταινίον· ταινία βύρασης· στηθόδεσμον γυναικείον.

πλ. ταινία· ἐξ δρυιζήλου· ἐλάσμα· τα ἢ ταινίαι ἐκ μετάλλου.
 Fasciello, ἄρσ. φάκελ(λ)ος, δεσμῆς, δέσμη.
 Fascia, θ. ταινία, διάδημα· τὸ σῶμα· ἢ πλ. αἱ κεφαλαί, τὰ σπέρματα· ἢ νηπιότης· ταινίαι, περιτυλίγματα· ἐπιφάνεια τοῦ φλοιοῦ τοῦ δένδρου· κύκλοι τῶν οὐρανῶν· ἢ ἄρχτ. ταινία· περικόσμημα τοῦ κώδωνος· ἀνατ. ταινία· χεῖρ, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσμον, ἐπίδεσμος.
 Fasciame, ἄρ. ντ. ἐρεψίς, ἐπισπινδῶσις τῶν πλοίων, παχέια σανίς.
 Fasciamento, ἄρ. ἄρχτ. ταινία.
 Fasciapiede, ἄρ. ταινία ἐκ βύρασης.
 Fasciara, ρ. ἐν. διαδέω, σπαργάνω, φασκιδῶν, περιδέω· παρακολουθῶ.
 Fasciata, θ. περίδεσις, ἴδε fasciatura.
 Fasciatello, ἄρ. μικρὸς φάκελος.
 Fasciatura, θ. δεσμός, (ἐπι-, περι-)δέσις· ἐπίθεσις τῶν πτυγμάτων· αἱ κεφαλαί, τὰ σπέρματα· κύκλος, κίρκος· περιδεμα στανίου.
 Fasciazione, ἀναστόμασις τ. μισχοῦ.
 Fascicolara, ταῦτ τῷ
 Fascicolato, ἔ. ἰσώδης, τριχῶδης.
 Fascicolo, ἄρ. δεσμῆς, δέσμη, φάκελος· ἀγκάλαι, ἀγκάλαι· φυλλάδιον· δικόγραφο, δικογραφία.
 Fascinare, ρ. ἐν. φακέλους ξύλων ποιῶ· προβλέπω δεσμίδας ξύλων· ξυλοκοπῶ, κόπτω δεσμίδας ξύλων· βασκαίνω· ἐπισκοτιζῶ.
 Fascinatrice, θ. ἐμφρός, φαρμακίς.
 Fascinazione, θ. βασκανία.
 Fascino, οὗς. ἄρ. βασκανία· ἢ μεταφ. ὁ φαλλός, ἢ πόσθη.
 Fascio, ἄρ. φάκελος, δεσμῆς, δέσμη, φόρτος, φορτίον· σωρός· ἄθροισμα· βάρος.
 Fasciome, ἄρ. ἐρείπια.
 Fascioma, θ. ταινίδιον, ταινίον· ἢ πλ. ταινίαι ἐκ βύρασης περὶ τὰ σανάλια τιθέμεναι.
 Fascio, φάσκον, φάσκος, σφάγγον, σφάκος.
 Fascolario, ἄρσ. φάσκων, φασκώλαρον.

Fascoloma, ἄρ. ζωολ. φασκώλωμα.
 Fase, θ. ἄστρ. φάσις· φάσις τῶν κερυμμένων ἑγκλήματων.
 Faselo, ἄρ. φάσηλος (πλάτων).
 Fassa, θ. φάσσα.
 Fasservizii, θ. μαστρωπός.
 Fastelaccio, ἄρ. φάκελος· μέγας· χονδραιοδέστατος ἄνθρωπος.
 Fastellatore, ἄρ. χορτολόγος.
 Fastellatura, θ. χορτολογία.
 Fastello, ἄρ. δεσμῆς, δέμα, φάκελος, ἄνθρωπος ἀνεπιτήδειος.
 Fasti, ἄρ. πλ. ἡμερολόγιον· χρονογραφία, τὰ χρονικά.
 Fastidiare, ἴδε Fastidire· ἀσῶ, δυσχερῶ, ἀηδιᾶ· ἢ αὐτπ. ἀηδίζομαι, δυσχερῶσθαι, δυσχεραίνω, ἀποστρέφωμαι.
 Fastidio, ἄρ. ἄση, ἀηδία, ἀνία, λύπη, δυσχερῆσις, δυσχερῆσκια, ἐνόχλησις, ἀδημονία, στενοχωρία, θλίψις· τρόπος ἀηδῆς· ῥύπος· ἀκαθαρσία· φθῆρες ἢ ἄλλα ὁμοία ζωθρία· σκαχασία, βδελυγμία, ἀποστροφή, ναυσία.
 Fastidiosaggine, θ. φορτικότης, τὸ φορτικόν, τὸ δχληρὸν, δχληρότης, ἐνόχλησις, δυσχερῆσις, τὸ ἐπαχθέ, ἀηδία· ἀνία, ἀδημονία.
 Fastidiosamente, ἐκ. ἀηδῶς, δχληρῶς, φορτικῶς, δυσχερῶτως.
 Fastidiosetto, ἐπιθ. ὑποδύσκολος· ὑπὸ τὸ δχληρὸς.
 Fastidioso, ἔ. ἀηδῆς, δχληρὸς, φορτικός, δυσχερῆτος· δύντροπος· δέθυμος, ἀργίλος, θυμώδης· βδελυρός, βδελυκτός, μυσαρός, ἀπαρῶπιαις, σιχαμερός· ρυπαρός· σιχρός, δύσκολος· ἐνοχλητικός· πλήρης ἀηδίας, ἀνιαρός.
 Fastidire, ρ. ἐν. ἀηδιᾶν παρέχω· ἰνοχλῶ, λυπῶ, στενοχωρῶ, δυσχερῶ· ἢ ἐν. οὐδ. καὶ αὐτπ. σιχαίνομαι, ἀηδίζομαι, βδελύττομαι, δυσχεραίνω, ἀποστρέφωμαι.
 Fastidilo, ἔ. ἀνιαρός.
 Fastidume, ἄρ. ἀνία, λύπη, ἀδημονία, ταραχὴ· ῥύπος, ἀκαθαρσία.
 Fastigio, ἄρ. κορυφή, ἄκρα, ὄψος.

Fasto, ἄρ. ὑπεροψία, ὑπερηφανία· πλ. ἴδε Fasti· ἢ ἐπιθ. αἰσιος, ἀσύμβολος.
 Fastosamente, ἐπιρ. ὑπεροπτικῶς, ὑπερηφάνως.
 Fastoso, ἔ. ὑπεροπτικός, ὑψηλόφρων, ἀγύρωχος, κινδόχος, ὑπερήφανος.
 Fata, θ. νόμφη (γυνὴ μυθώδης, πεπλασμένη, ἀθάνατος, μεγάλης δυνάμειος καὶ καλῆς διαθέσεως)· ἑκωδός, φαρμακίς.
 Fatagione, θ. ἐπιρῆ, μαγικὸν ζῆμα, μαγεία· ἀτραυσία, τὸ ἀτραυτον.
 Fatale, ἔ. μοιραῖος, εἰμαρμένος, πεπρωμένος· δλέθριος.
 Fatalismo, ἄρ. μοιροδοξία.
 Fatalista, ἄρ. μοιροδόχος.
 Fatalità, θ. μοῖρα, εἰμαρμένη.
 Fatalmente, ἐκ. κατὰ τὴν εἰμαρμένην, κατὰ τὴν μοῖραν.
 Fatago, ρ. ἐν. διαγιγνώσκω· ἀποφασίζω· μαντεύω· ἢ ἐν. ἐπῆδα, μαγεύω.
 Fatatamento, κατὰ τὴν εἰμαρμένην, πεπρωμένος, μοιραῖος.
 Fatato, ἔ. πεπρωμένος, εἰμαρμένος, μοιραῖος· ἀτραυτος· ἀδιαχώρητος, σταγασός· γοητευμένος.
 Fatatura, οὗς. θ. μαγγανεία, μαγεία, ἐπιρῆ.
 Fatica, θ. κόπος, μόγθος, κόματος, κόπος· ἐργασία· πόνημα, τεχνουργημα, ἔργον· ἀνταμοιβή· δυσκόλια· ἐνόχλησις, δυσχερῆσις· τὰ διηνά, ταλαιπωρία, πάθος· τὰ πάθη (τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σαλήνης), αἱ ἐκλειψίαι· στρ. καθήκον, ὄηρησις.
 Faticabile, ἔ. φιλοπόνος· καταπονούμενος· πολύπονος, ἐπίπονος, ἐργώδης.
 Faticaccia, θ. μέγας κόπος.
 Faticante, πολύπονος, κόπον ὑποφέρων· ἐπίπονος, ἐργώδης.
 Faticare, ρ. ἐν. καλῶ, ἀνω, (κατα-)τρέχω, καταπονῶ, κοπῶ· ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. κοπιῶ, μοθῶ, ἐργάζομαι, κοπιᾶζω· ζημῶν ὑποφέρω, βλάπτομαι.
 Faticato, ἐπιθ. καὶ οὗς. ἀπερηκώς, κατάπονος, κατάκοπος.
 Faticatore, τριος, φιλόπονος.

Fatischevole, ἑ. φιλοκλήματος, φιλό-
προνος· πολύπρονος, ἐπίπρονος.
Faticosa, θ. κλιμαξί. Ἰδε Scala.
Faticosamente, ἑπ. ἐπιπρότως· δυσ-
κόλως, χαλεπῶς.
Faticossito, ἑ. ὑπὸ τι ἐπίπρονος.
Faticoso, ἑ. ἐργάδης, ἐπίπρονος, πο-
λύμοχθος, πολύπρονος· δυσχερής, δύσ-
κολος· Ἰδε Faticante, Faticato, Af-
fannoso· || ἐπίρ. ἐπιπρότως.
Faticale, ἀρ. μαντεία μοιρολόγου.
Faticico, ἐπίθ. μοιρολόγος.
Faticale, θ. φάνωμα, βελτίον.
Fato, ἀρ. μοῖρα, εἰκαμένη, τὸ πε-
πρωμένον ἢ τάξις τῆς θείας προνοίας
ἢ θεία πρόνοια· || ἑ. φαρμακός, γόης,
μάγος, ἐπιφθός.
Fatta, θ. εἶδος· γένος· φύσις· τρόπος·
ἰδιότης· κατάστασις· ἔργον, ἀσχολ-
ία· ἴχνη· Ἰδε Fattamento.
Fattaccio, ἀρ. πρᾶξις ἀσεμνος.
Fattamento, ἑπ. οὕτως, τοιούτουτρό-
πος· ἔντος.
Fattavola, ἑ. ῥάβδος, εὐκολος, καταρ-
τήσιος.
Fattazza, θ. μορφή, σχῆμα· πρόσα-
πον, εἶδος, σημεῖον μορφῆς, χα-
ρακτηρ.
Fattibello, οὐσ. ἀρ. φύκος, φύκιον,
ἐστρεμια.
Fattibilo, ἑ. χρήσιμος εἰς τὸ ποιεῖν·
ῥάβδος, εὐχερής, εὐκολος, δυνατός,
κατορθωτός.
Fatticchiare, ρ. ἐν. ποιῶ συνεχῶς.
Fatticcio, ἑ. παχυμελής, σωματώ-
φθης· ἀδρωστος· δυσανάλογος.
Fatticcione, ἀρ. παχύς, ἀδρωστος,
ζωηρός.
Fattivo, ἑ. ἐνεργητικός.
Fattizio, ποιητής, τεχνητός.
Fatto, ἀρ. ἔργον, πρᾶξις, ἀσχολία,
πρᾶγμα· τὸ πεπραγμένον, τὸ γεγον-
ός· ὑπόθεσις· πρᾶγμα· ὄλη, ἀντι-
κειμένον· κατάστασις· περίπτωσις·
σκοπός· τρόπος, διαγωγή· σπουδαί-
της, στιγμῆ· πρᾶγμα· ἀναγκαῖον·
πλ. fatti, ἄλλοι, πράξεις, ἀριστεῖται,
ἀνδραγαθία, ἀνδραγαθήματα, κα-
τορθώματα· ἔργα, ἀσχολία, ὑποθέ-

σεις, αἰκία, (οἰκιακά) πρᾶγματα·
|| ἑ. ἱκανός, κατέλληλος, ἀρμόδιος·
προαχθείς (τρόφιμος, παῖς)· τέλειος·
ἄριστος.
Fattogano, ἀρ. ἐλαιουργός, Ἰδε·
Fattolo, ἀρ. ἐλαιουργεῖον.
Fattore, ἀρ. ποιητής, δημιουργός,
κατασκευαστής, αὐτουργός, αἴτιος,
τεχνίτης, ἐργάτης· ἐπίτροπος, ὁ ἐπι-
τετραμμένος· πρᾶκτωρ· διευθυντής·
ὁ τῆς ἐπαύλειος ἐπίτροπος· διευθυ-
ντῆς ἐταιρείας τραπεζιῶν· || μαθη-
τῆς, ἀρχήριος, πρωτόπειρος τέχνης,
τσιράκι· ῥύμβος, στρόμβος, στρόβι-
λος, στριφτάρι ἢ σθούρα· ἐργαλεῖον
σιδηροῦν· || μαθ. παράγων.
Fattoria, θ. ἐπιτροπεία ἐπαύλειος·
μεγὰ ἐπαύλιος· γραφαῖον ἢ τρά-
πεζα ἐμπορικῆς ἐταιρείας ἐν ταῖς
ἀνατολικαῖς Ἰνδίας.
Fattorina, θ. μαθήτρια, πρωτόπει-
ρος, ἀρχήριος, τσιράκι· ἐργαλεῖον
σιδηροῦν· στρόφιγγ· τῆς φύσης.
Fattrice, οὐσ· θ. δημιουργός· ἀμνάς,
πρόβατον.
Fattucchiara θ. φαρμακίς, ἐπιφθός.
Fattucchiare, ρ. ἐν. μαγεύω.
Fattucchiaria, θ. μαγγανεία.
Fattucchiaro, ἀρ. μάγος.
Fattura, θ. ποίησις, δημιουργία, πλῆ-
σις, κατασκευή, ἐργασία, ἔργον· ἐρ-
γασία τεχνίτου· ὁ μισθός τῆς ἐργα-
σίας ἢ τοῦ τεχνίτου, τὰ φθιστικὰ
ἢ τὰ καρωτικὰ· διάγραμμα, τιμο-
λόγιον, φατοῦρα· συμβουλὴ, εἰσήγη-
σις· μαγγανεία, μαγεία.
Fatturare, Ἰδε Affatturare· ρ. ἐν.
νοθεύω, δολῶ, κατηλεύω.
Fatturo, γεννησόμενος.
Fattutà θ. μωρία, ἀνοία, ἀνοησία.
Fattuo, ἐπίθ. μωρός, εὐήθης.
Fauti, θ. πλ. λάφυρα, φέρουγ· ἀνοηγμα·
στόμα· τὸ στενόν· εἴσοδος.
Faustamente, ἑπ. αἰσίως, εὐτυχῶς.
Fausto, ἑ. εὐτυχής, εὐδαίμων· εὐ-
νους, αἰσιος.
Fautore, trice, εἶδος τινί.
Fava, κύαμος, κούκι· ἔντος, λέκιθος,
κύαμος, ψήφος· τὰ κούκια (εἶδος

παιγνίδου)· ἔπαρσις, κενοδοξία, με-
γαλαυχία, οὐδέν· καυλός, βέλανος.
Favagello, οὐσ. ἀρ. χελιδόνιον· μι-
κρὰ βέλανος.
Favata, θ. ἔντος, φάβα· καύχαις,
ἔπαρσις· ἔργον, πρᾶγμα, ὑπόθεσις·
ἀσχλ. ἐπὶ μίξις ἀσπρίων.
Favella, θ. (προσ)δμιλία, διάλογος,
λόγος, λόγοι· διαλεκτός, γλῶσσα·
φλυαρία, λαλιά, φωνή.
Favellamento, ἀρ. (προσ)δμιλία, διά-
λεξις, διάλογος, λόγος.
Favellare, ρ. οὐδ. αὐτῶν. καὶ ἐν. δια-
λέγομαι, λαλῶ, (προσ)δμιλῶ, λέγω.
ἐκφέρω, ἐκπρᾶξω· φανερῶ, κοινολο-
γεῖσθαι τινί· || οὐσ. Ἰδε Favella-
mento.
Favellatore, ἀρ. ὁ διαλεγόμενος· λα-
λητής, λέξος.
Favellatoria, θ. ἡ τέχνη τοῦ δμι-
λεῖν.
Favellatorio, ἐπίθ. διαλεκτικός.
Favellatrice, θ. ἡ διαλεγόμενη, ἡ
δμιλοῦσα· λαλητρίς, λέξος.
Favante, ἐπίθ. ὁ εὐνοῶν.
Favarella, θ. ἔντος, φάβα.
Favatta, θ. ἔντος, φάβα· κενόδοξος,
ματαιόφρων, μεγαλαυρος· λαχανικὴ
νέδος· κομβιον ὠσειδής.
Favilla, θ. σπινθήρ· θερμοσπονδία,
μαρίλη· σπιθηρισμός, σπινθήρισμα,
φῶς τρέμον· μικρὰ αἰτία· μικρὸν τι
σημείον, δεῖγμα.
Favillo, ἀρ. λίμψις.
Favisse, θ. πλ. δοχεῖα μεγάλα πλή-
ρη καθαρῶν ὕδατος ἐν ταῖς εἰσό-
δοις τῶν ναῶν· ὑπόγειος οἶκος, θη-
σαυρός, θησαυροφυλάκιον.
Favia, Ἰδε Favola.
Favo, μελόκρηρον βρόχθος, βρόχος·
ἡ φαγός.
Favola, θ. μῦθος· μυθολογία· δράμα,
ὁ μῦθος, τὸ ἀντικειμένον δράματος·
ψευδῆς διήγησις· φθῆ· κατάγωγος,
ἐμπαιγμός· ἄψρος, οὐδέν.
Favolajo, Ἰδε favolatore.
Favolare, ρ. οὐδ. μυθολογεῖν· μυθο-
ποιεῖν, μυθοπλαστῶν· || ἐπίθ. Ἰδε fa-
voloso.

Favolatore, trice, οὐσ. μυθοποιός,
μυθολόγος.
Favoleggiamento, μυθοπλαστία.
Favoleggiare, ρ. οὐδ. μυθολογεῖν· κα-
ταγεῖν, ἐμπαιξῶ, περιγεῖν.
Favoleggiatore, trice, οὐσ. μυθοποιός,
λογοποιός.
Favolosa, θ. σπινθήρ, φέφαλος.
Favolesco, Ἰδε favoloso.
Favoloso, ἀρ. μυθοπλαστῆς.
Favolosamente, ἐπίρ. πλαστῶς.
Favolosità, θ. τὸ μυθώδες.
Favoloso, ἐπίθ. μυθικός, μυθώδης.
Favolostoria, θ. μυθιστορία.
Favoluccia, θ. μύθιον.
Favomale, ἀρ. μελίκρηρον.
Favonio, ἀρ. ζέφυρος, (άνεμος).
Favorato, ἐπίθ. ἄλιος, εὐτυχής.
Favore, ἀρ. σπουδή, εὐνοία, χάρις·
προστασία, ὑπεράσπισις, βοήθεια· εὐ-
χαριστήσις, ὑπηρεσία· ἔνδειξις ἀγα-
θῆς βουλήσεως.
Favorevole, ἐπίθ. εὐνοῦς, εὐμενής·
ἀγαθός, ὀφελίμος, αἰσιος· εὖρος.
Favorevolmente, ἐπίρ. εὐνοϊκῶς, εὐ-
μενῶς, αἰσιῶς.
Favorite, ρ. ἐν. εὐνοῶ, παρασταμαί
τινι, ὑπερασπίζω, βοηθῶ, προστα-
τεύω· χαρίζομαι τινί· εὐαρεσθῶ, ἀ-
ρέσκω· πορεύομαι πρὸς ἐπίσκεψιν.
Favorito, θ. ἀγαπητὴ τινί.
Favoritissimo, ἐπίθ. εὐνοστάτος, εὐ-
μενστάτος.
Favorito, ἀρ. προφιλής, ἀγαπητός·
προφιλές πρᾶγμα.
Favoritore, trice, εὐνοῦς, εὐνοϊκός,
εὐμενής.
Favoso, ἐπίθ. τίγαν — α, μελικτηρίς.
Favule, ἀρ. κυάμων.
Favonato, ἑ. διατεθειμένος, ἰσχυ-
ρωμένος· κομβίος, γλαφυρός.
Fazione, θ. μορφή, σχῆμα, χαρα-
κτήρ, εἶδος, τὰ εἶδη τοῦ προσώπου,
τὰ σημεῖα τῆς μορφῆς, τὰ χαρα-
κτηριστικά, ὁ σχηματισμὸς τοῦ σώ-
ματος· ὄψη, πρόσωπον· || πλ. αἰ τέσ-
σαρες συνόβαι, αἵτινες ἦγον τὰ ἔρ-
ματα εἰς τοὺς τοῦ Ἰπποδρόμου ἀ-
γῶνας· ἀρεσις, στάσις, πατρία, μα-

ός, κόμμα, συμμορία· μάχη· φόρος, δαμός· τέλος· χρέος, καθήκον, υποχρέωσις.
 Fazioſo, επίθ. στασιαστικός· || ούσ· στασιαστής, στασιαρχής.
 Fazzolletto, άρ. ρινόμακτρον.
 Febade, θ. άρχλ. Φαιβάς.
 Febbrajo, άρ. Φεβρουάριος (μήν).
 Febbre, ούσ. θ. Ιατρ. πυρετός, πύθος ψυχής.
 Febbricella, θ. πυρίτιον.
 Febbricità, ούσ.θ. πύρεξις.
 Febbricitante, θ. πυρετών, θερμαινόμενος.
 Febbricitare, ούδ. πυρίσω.
 Febbricone, άρ. μέγας πυρετός.
 Febbricoso, ίδε Febbricitante· πυρετοφόρος.
 Febbrifico, επίθ. πυρετοφόρος.
 Febbrifugo, αντιπυρετικόν (φάρμ.).
 Febbrile, επίθ. πυρεκτικός.
 Febbroso, επίθ. πυρετών.
 Febes, θ. ή σελήνη.
 Bebeo, επίθ. φοίβειος· ποιητικός.
 Bebo, άρ. φοίβος, θ ήλιος.
 Bebro, άρ. άρχλ. άγνισμός.
 Bebruzione, θ. καθαρμός.
 Becala, έ. κοπρόδης.
 Beccia, θ. τρύξ, Ιλύς, υπόστημα· περιπτώμα, κόπρος· τὸ χειριστόν μέρος πράγματος· ίδε Fumaria.
 Becciaja, θ. όπή έν τῷ βυτίω.
 Beccioso, έ. τρυγώδης· σαρφετώδης· άηδής· εύτελής.
 Beciale, έ. φειάλης, φειάλης, οί σπονδοφόροι· είσε αἰρηνοδίκαι.
 Becolento, έ. ήλλοιωμένος υπό τῆς αὐλωδούς ήλης κοπρ(ι)ώδης.
 Becolite, θ. χημ. άμυλίτης.
 Becondamente, έπ. εύφώρας.
 Becondante, έ. γονιμοικός.
 Becondara, ρ. έν. γονιμοικώ· εύφορον ποῖω· προικίζω· || ούδ. καί αύτη· γονιμοποιῶμαι· εύφορος γίνομαι.
 Becondatore, trice, θ γόνιμον ποιῶν.
 Becondazione, θ. γονιμοποίησης.
 Becondavola, έ. γονιμοποίησιμος· άφθονος.
 Becondia, θ. τὸ σπρίγγος.

Beccondità, θ. τὸ γόνιμον, εύτακία, εύγονία· εύκαρπία, καρποφορία· εύφορία, άφθονία· τὸ γόνιμον τῆς ψυχῆς, ή αφθονία.
 Becondo, έ. γόνιμος, εύτοκος, εύγονος· κάρπιμος, εύκαρπος, καρποφόρος· γονιμοποιημένος· γονιμοποιός, εύφορος, καρποφόρος· άφθονος· άμφιλαφής, πλούσιος, πλουσιόδωρος· γόνιμος, έπινοητικός, εύφυής.
 Becato, έπ. μεμολυσμένος.
 Bede, θ. πίστις (τὸ πιστεύειν)· πίστις (μία έκ τῶν τριῶν θεολογικῶν όρετῶν)· πίστις, δόγμα, θρησκεία· ή χριστιανική· πίστις· πίστις, αίρεσις· οὐα δήποτε· πίστις, έρωσ, άγάπη, στοργή, πάθος, προσηλόγησις· πίστις, ίδε Credenza· πίστις, έμπιστοσύνη· πίστις, πιστότης· πίστις, τὰ πιστά, υπόσχσεις· πίστις, τὰ πιστά, άπάλειω· πίστις, φήμη, υπόληψις· μαρτυρία· μαρτυρικόν έγγραφο· άπλότης, καθαρότης· εἰλικρινεία, έγαθότης· συνείδησις· θ· διδόμενος τῇ μνηστῇ δακτύλιος· πλ. ρτ. πίστεις.
 Bedecommessario, άρ. νμ. θ· επί πιστεύσει κληρονομήσας.
 Bedecompresso, άρ. νμ. ή έν διαθήκη πιστεύσις· ή πιστευτή κληρονομία.
 Bedecommettere, ρ. έν. νμ. διαθήμης πιστεύω τινί τι.
 Bededegno, έ. ήξιόπιστος.
 Bedela, άρ. υποτελής (τιμαριώτου)· θ· πιστός, (θ· άληθής) χριστιανός· || έπίθ. πιστός· || ούσ. θ· πιστός· τινι· άγαθός, καλός, στερεός, ισχυρός, άσφαλής· πιστός, εἰλικρινής, τίμιος· άψευδής· χριστιανός.
 Bedelità, ίδε Fedelità.
 Bedelmente, έπ. πιστῶς· άκριβῶς, άληθῶς, άδύλως, εἰλικρινῶς.
 Bedeltà, θ. πίστις, πιστότης· ισχύς τῆς μνήμης· εἰλικρινεία, άκριβεία.
 Bedera, θήκη τῶν προσκεραλαίων καννάβινον ύφασμα· ύφασμα κόκκινον.
 Federato, έπίθ. καί (πλ.) ούσ. διόσπονδος.

Fedifrago, έ. παράσπονδος.
 Fedire, ίδε Ferire έπιτίθειμαι.
 Fedita, ίδε Ferita· πληγής.
 Fedità, θ. αίσχροτης, αίσχος.
 Fedito, άρ. θ· πληγώδης.
 Fedo, έ. αίσχρός, βδελυρός.
 Fedato, άρ. ήπαρ, σηκῶτι· ήπατος.
 Fedatoso, έπίθ. έχων έρυθήματα επί τῷ προσώπῳ· ήπατικός.
 Feggere, ίδε Fiedere· λυσιθ.
 Fegite, θ. φηγίτης, ξύλον φηγῶ.
 Felce, θ. πέτρις, φτέρη.
 Felcoaquarina, θ. πέτρις άπέταλλος, κολυπόδιον.
 Felice, θ. έντι Felce, πέτρις.
 Felice, έ. εύδαιμων, εύτυχής, μακάριος· έξαιρετος, καλός, άγαθός, ένιατος· ισχυρός, εύρωστος· ώφέλιμος, σωτήριος· εύθυμος, λαμπρός· ένδοξος· αίσιος.
 Felicemente, έπ. εύδαιμόνως.
 Felicità, θ. εύδαιμονία, εύτυχία, μακαριότης· τόχη, εύτυχής· έκβασις.
 Felicitare, ρ. έ. εὐλοῶ, εύδαιμονοποιῶ· εύδαιμονίζω, μακαρίζω, εύχαμαι· ή προλεγῶ τινί εύτυχίαν, ή συγχαίρω τινί επί τῇ εύτυχίᾳ· || ούδ. εύτυχῶ, εύδαιμονῶ· αύτη· πλεονεκτῶ, εύδαιμονῶ, εύτυχῶ.
 Felicitatore, θ· εὐλοῶν.
 Felicitazione, θ. εύδαιμονία, μακαριότης· ίδε Congratulazione.
 Fella, γεωγράφ. Αἰγύπτου, φελλάχας.
 Felle, ίδε Fiele· πικρότης.
 Felice, έ. χολώδης, χολικός.
 Fello, έ. φούλος, μοχθηρός, κακοῦργος, άδκος, κακός, άσεβής.
 Fellosa, ίδε Ferosa.
 Felioso, έ. έπαναστάτης κατά τῷ κυρίου του· φαύλος, πονηρός, μοχθηρός, κακοῦργος· ώμός, σκληρός· παρωργισμένος· άγριος, θηριώδης.
 Fellosissimo, έπ. ώμός, άγριος, άπιστως, άδικως· άργίλος, μανωδός· εις άκρον, πολύ.
 Fellososo, έ. ώμόφρων, ώμός, άγριος· άπιστος, μοχθηρός.
 Fellosità, θ. προδοσία, άπιστία· άπιστία· κακία, μοχθηρία.

Feltrajuolo, άρ. πιλητής, πιλοποιός.
 Feltrare, ρ. έν. πιλῶ· σχηματίζω τὸ τείχος του πῖλου· || αύτη· πιλοῦμαι, σφειγγομαι· (δε)ήθῶ, διαλλέω.
 Feltrato, έ. τυλιγμένος με πῖλον· πυκνός, χυώδης.
 Feltratura, θ. πῖλησις, πῖλωσις.
 Feltrazione, θ. ήθισμός, διήθησις· διύλιξις.
 Feltro, άρ. πῖλος, πῖλημα, κετάς· έπανωρόριον έκ πῖλματος· διύλιστήρ· ήθμός, ήθιτήρ· ίδε Pannello.
 Feluca, θ. έφολις, φελούκα.
 Felze, θ. ντ. διάστημα έστεγασμένον έν τῷ λίμνῳ· όρ· θ· κίθηνται· οί έπιδύται.
 Femmina, θ. ή θήλεια· θήλυς· γυνή· εύλογος· ντ. ίδε Femminella.
 Femminaccia, θ. γυναίον.
 Femminacciolo, έ. φιλογύνης, γυναικοφίλης· έβηλυθείς, θηλυδρίας, άνανδρος, άσθενής, χαίνος.
 Femminella, θ. γυναίον, γυναικίον· στήματα, στήμονες τῷ κρόκου· κομβόδχη, προπόδχη· θηλειά· στρόφιγξ, γομφωτήρ· θηλυκοτήριον· ή θηλειά· πλ. βλαστοί τῆς άπέλου· ντ. σιδηροί κρίκοι επί τῷ στεροχῶ τῆς πρόμνης εις οἱ· εισέρχονται· οί στροφεῖς τῷ πηδαλίου.
 Femmineo, έπίθ. θήλυς, γυναικίος· άνανδρος.
 Femmineoso, έ. γυναικίος.
 Femminetta, θ. γυναίον.
 Femminezza, θ. κατάσταση, ιδιότης, τῆς γυναικός· τὸ γυναικίον γένος, τὸ θήλυ φύλον.
 Femminiera, θ. αἱ γυναίκες, ή γυναικῶν, γυναικίον, γυναικωνίτης· γυναικεία συνάλευσις.
 Femminiero, έ. γυναικώδης.
 Femminile, θήλυς, γυναικίος, τῶν γυναικῶν· θηλυκός.
 Femminilità, θ. τὸ γυναικώδες, τὸ θήλυ, θηλυκότης, κατάσταση, ιδιότης· γυναικεία ή πράγματα· γυναικίον.
 Femminilmente, έ. γυναικίως, γυναικίως· θηλυκῶς.

Femmina, ἡ θήλυς, θηλυκός, γυναικεῖος, τῶν γυναικῶν· θηλυδρίας, γυναικώδης· γυναικεῖός, ἀσθενής, ἀδύνατος· θηλυκός.
 Femorale, ἴδε Crurals· τὸ περιμήσιον.
 Femore, ἄρ. μῆρός· ἴδε Bianco.
 Fendente, ἄρ. ἕξους πληγῆ, σπαθιά.
 Fendero, ρ. ἐν. (δια)σχίζω· χωρίζω, διασπῶ, διαίρω· νεύω, νεύω, νεοποιῶ, καλλιερῶ χέρσον γῆν· διαβαίνω· διακόπτω· ἥ οὐδ. καὶ αὐτπ. σχίζομαι, ἀνοίγομαι· αὐτπ. (δια)σχίζομαι, χωρίζομαι, διαίρομαι· (In via)· ἔδοποιούμαι ἑμαυτῷ.
 Fendimento, ἄρ. σχῆσις, σχισμῆ.
 Fenditojo, ἄρ. σχίστρον.
 Fenditoro, trice, ὁ σχίζων, σχίστης.
 Fenditura, θ. σχῆμα, σχισμῆ· ἀποκοπή ἢ παύσις συνεχεῖας δρέων.
 Feneratore, ἄρ. τοκιστής.
 Feneratorio, ἔ. τοῦ τοκισμοῦ.
 Fenestra, ἴδε Finestra.
 Fenestrato, ἔ. παράθυρα ἔχων.
 Fenestrella, θ. θυρίδιον, μικρὰ θυρίς.
 Fenestrino, ἴδε Finestrino.
 Fenigobbia, θ. φωτογοβία.
 Fenico, θ. καὶ ἄρ. φοῖνιξ, μυθῶδες τι πτηνόν· ἑνιαῖον πρόσωπον ἢ πρᾶγμα· ἥ ντ. φοινικίς, σιροκολεβάντης· ἔιδος ἐντόμου· γένος φυτῶν· ἀγριόκρινος· φοῖνιξ, φοινίκιον.
 Feniceo, ἐπιθ. φοινικεύς.
 Feniciotto, ἄρ. οὐσ. φοινικιδεύς, μικρός φοῖνιξ.
 Fenicismo, οὐσ. ἄρ. ἐρυθρίτις, γλερη ἢ βήμπαλη.
 Feniciatismo, ἔ. φοινικτικός.
 Fenicobalano, ἄρ. φοινικοβάλανος.
 Fenicottero, ἄρ. φοινικόπτερος.
 Fenicuro, ἄρ. φοινικούρος, ἐρίθακος.
 Fenigma, ἄρ. φοινιγμοί.
 Fenigma, ἄρ. φοινιγμός, (νόσος).
 Fenile, ἴδε Finile.
 Fenescio, ἄρ. χορτοτομία.
 Fenita, ἴδε Fine.
 Fenomeno, ἄρ. φασ. φαινόμενον.
 Fenomenologia, θ. ἀρχὴ τῶν φαινομένων.

Fenomenologia, θ. πραγματεία ἢ ἐπιστήμη τῶν φαινομένων.
 Fenomenoscopia, θ. εξέταση τῶν φαινομένων.
 Fenomaride, ἄρχλ. φαινομήρις.
 Fenoxia, ἄρ. βτ. βατράχιον.
 Fera, θ. θηρίον.
 Farace, ἔ. εὐφορος, γόνιμος.
 Faracità, θ. εὐφορία, εὐκαρπία.
 Faralo, ἄρ. λύχνος, ἢ φανός· ἥ ἐπιθ. νεκρικός· θανατηφόρος, θανάσιμος, δλιθίος· ἀκαίσιος· θηριώδης.
 Faralento, ἐπ. ὠμῶς, σκληρῶς, θηριώδως, ἀγρίως.
 Farscolo, ταῦτό τῷ·
 Farscolo, ἄρ. ἐπιπλον ἢ πρᾶγμα φερόμενον ἐν πομπῇ, ἐν τῷ θριάμβῳ, ὅταν ὄπλα, μνηστῆρες, λάφυρα, στέφανοι, ἀγγεῖα· τὰ ἐπιτραπέζια, τὰ ἐδέσματα· ἢ εὐχαριστία.
 Farsentario, ἄρ. στρ. ἀπροβολιστής.
 Farsento, ἐν. μτχ. πλήττων· φέρων.
 Farseto, ἴδε Farsito.
 Farsito, ἄρ. φέρετρον· ἄρχλ. φορεῖον, φέρετρον.
 Farsizza, ἴδε Farsizza.
 Farsizza, θ. ἐορτή· (πλ.) ἡμέραι ἀπρακτοί (ἐορτάσιμοι), ἀργία, διακοπὴ τῶν δικαστηρίων, ἢ τῶν δικαστηρίων ἀπραξία· ἡμέρα τῆς ἀθεομείας.
 Farsizza, ἔ. ἐορτάσιμος, ἀπρακτός, τῆς ἀπράκτου ἡμέρας· κοινός, συνήθης, μεθμερινός, καθημερινός.
 Farsizza, ἐπ. κοινῶς, συνήθως, ἐπλῶς.
 Farsizza, ρ. οὐδ. ἀργῶ, σχολάζω, ἀπρακτῶ.
 Farsizza, ἐπιθ. ἀπρακτός, ἐορτάσιμος, ἀργός, σχολάζων. ἥ οὐσ. ὁ χρόνος τῶν ἀπρακτῶν ἡμερῶν· ἢ ἀργία, αἱ ἀπρακτοί (ἐορτάσιμοι) ἡμέραι.
 Farsizza, ἔ. τρωτός, πληγίσιμος.
 Farsizza, ἴδε Farsizza.
 Farsizza, ἐπιθ. σκληρός· θηριώδης, ἀγρίως.
 Farsizza, ἄρ. τρώσις, πληγώμα.
 Farsizza, θ. θηριώδης, ἀγριότης· ὠμότης, σκληρότης.

Ferino, ἔ. θήριος· θηριώδης, ἀγρίως.
 Ferire, ρ. ἐν. πλήττω, τιτρώσκω, τραυματίζω, πληγῶν· τύπτω, παύω, κτυπῶ· ἀποβαίνω καλῶς, ἐπιτυχῶ· πνέω, φυσῶ· τείνω, ἐπιφθαλμιῶ· ἥ οὐσ. πληγῆ, τραυματισμός.
 Feristia, ἴδε Sferistica.
 Feristo, ἄρ. τὸ ὑποστῆριγμα τῆς σκηνῆς.
 Ferita, θ. τραῦμα, πληγῆ· αἷμα.
 Ferita, θηριώδης, ἀγριότης, ὠμότης, σκληρότης.
 Feritoja, θ. τοξότες, πολεμιστῆρα· μικρὰ ὄπη.
 Feritojo, τραυματιστήριον, πληγώμα· τῆριον.
 Feritore, trice, ὁ τραυματίζων· πλ. στρ. πλήττει, τραυματίζεται, εἶδος στρατιωτῶν· πλ. ντ. μακρὰ σχοινία εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱστίου.
 Feritura, θ. ἴδε Ferimento.
 Feritante, ἄρ. ὁ φέρων φόλλαν εἰς σημάτον τῆς ἐργασίας του.
 Ferlino, ἄρ. εἶδος ἀρχαίου νομισματός· φόλλα εἰς σημάτον τῆς ἐργασίας.
 Ferma, θ. μίσθωσις· ἀπογραφῆ, διάρκεια στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας· ἐπιβεβαίωσις, ἀπόδειξις· συμφωνία, συνθήκη· ἐπίστασις, παρακλήσιμα.
 Ferma, ἄρ. ἀλυσιδέτης.
 Feraglio, ἄρ. ἐνετή, παρόνη, πόρτη, κόπτος· ὄμιος, στραπτός, περιδέραιον.
 Feramente, ἐπιθ. στερεῶς, βεβαίως, ἀληθῶς· εὐσεβῶς· μονίμως, ἰσχυρῶς.
 Feramento, ἄρ. στερεώσις, (δια)βεβαίωσις· ἐνίσχυσις, ἰσχυροποίησις· σταθερότης· ἐπίστασις, ἰσχυροποίησις· τὸ στερεώμα.
 Feranza, θ. ἴδε Feramento· ἀσφάλεια, ἐγγύησις.
 Fermare, ρ. ἐν. ἐπίστημι, ἐπέχω, κατέχω· σταματῶ· παύω· κλείω· στερεῶ, (ἐπι-)βεβαιῶ· (καθ)ίστημι, τοπάζω, τοποθετῶ, ἢ ἐπέχω· ἥ αὐτπ. ἐπίσταμαι, ἐπέχομαι, σταματῶ· ἐνίσχυομαι, ἐνδυναμοῦμαι· κλείομαι·

διαγινώσκω, ἀπορασίω· στερεῶς· στερεοῦμαι, (ἐπι)βεβαιούμαι, ἐπιρρίζομαι· σχηματίζομαι, μαρφοῦμαι· ἥ οὐδ. διαγινώσκω, ἀπορασίω, συμβάλλομαι, συμφωνῶ, συνάπτω· συμβάλλομαι· ἴδε Affirmare· βλαστοκοπῶ, βλαστολογῶ.
 Fermata, θ. καύλα, παύσις· ἀνάπαυλα, ἀναφυχή, ἀνάπαυσις· σταθμός.
 Fermato, ἔ. στερεός, σταθερός, ἐσταθής· συνταταγμένος· ἴδε Impregnata.
 Fermatura, θ. ὄραλ. τροχός· ὀριζόντιος μὲ κέθετα ὀδόντια.
 Fermentare, ρ. ἐν. ζυμῶ· οὐδ. καὶ αὐτπ. ζυμοῦμαι· ἥ οὐδ. στασιάζω, ἢ Fermentario, ἄρ. ἐκκλ. ἱστ. ζυμῆτης.
 Fermentativo, ἔ. ζυμωτικός.
 Fermentatore, trice, ὁ ζυμῶν.
 Fermentazione, θ. χημ. ζυμωτός.
 Fermento, ἄρ. ζύμη, προζύμι· αἰτία, ὄλη, ἐνδοσίμων· ἀρχή.
 Fermezza, θ. εὐσταθία, σταθερότης· μονιμότης, διάρκεια· στερεότης· σταθερῶς· πίστις, πεποίθησις· πρᾶγμα ἔμπεδον· πλ. ψέλλια, ἐλικτήρες, στρεπτοί, (περι)δραχιδόνια, βραχυλόλια.
 Fermino, ὄμιος τοῦ Fermo.
 Fermo, ἄρ. συνθήκη, συμφωνία, ἑμλογία· πρᾶγμα ἔμπεδον (βεβαίον). ἥ ἐπιθ. ἀκίνητος· ἰσχυρός· εὐσταθής, σταθερός· ἔμπεδος, μόνιμος· ἀμετέπιστος, ἀδέκτραπος, ἀμετάβλητος.
 Fernambucco, ἄρ. βρασιλιανόν ξύλον.
 Fernandesia, θ. βτ. φερνανδύσιον.
 Faro, ἴδε Fiero.
 Feroco, ἔ. θαρραλέος, γενναῖος· φοβρός· ἀγρίως· ὠμῶς, σκληρῶς, τραχύς.
 Ferocemente, ἐπ. ὠμῶς, σκληρῶς, ἀκαυθῶπως, ἀγρίως· θαρραλέως.
 Ferocia, θ. ταῦτό τῷ·
 Ferocità, θ. θαρραλότης, θάρρος, γενναϊότης· ὠμότης, σκληρότης· ἀγριότης.
 Ferola, θ. ἴδε Ferula, καί·
 Ferolo, ἄρ. τὸ στέλεχος τοῦ κέρθου.
 Feronia, θ. φερωνία, γένος φυτῶν.
 Ferraccia, θ. τρυγῶν, ἰχθῶς· σιδηρᾶς

κυσίς ἐν ᾗ θαρραίνεται ὁ χρυσός.
 Feraccio, ἄρ. κακὸς σιδηρός.
 Ferraccio, ἄρ. μεγάλ. τοῦ Ferraccio.
 Ferragosto, ἄρ. ἡ πρώτη τοῦ Αὐγούστου.
 Ferraguto, ἄρ. ληστής, ἀπαξ.
 Ferrajo, ἄρ. σιδηρουργός· ἀξιοποιός.
 Ferrajolaccio, περιφ. τοῦ Ferrajolo.
 Ferrajolitto, ὄνοκ. τοῦ Ferrajolo.
 Ferrajolo, ταῦτ τῷ:
 Ferrajuolo, ἄρ. ἐπιστήρις, ἐπανωφύμιον· σιδηρουργός, ἴδε Ferrajo.
 Ferrajuoluccio, περιφ. τοῦ Ferrajuolo.
 Ferramo, ἄρ. σιδηρός, (τὰ) σιδήρια, σιδερώματα, σιδηρικά.
 Ferramento, ἄρ. σιδηρός, σιδήριον· σιδήρωμα, σιδηρικόν.
 Ferrana, θ. συμμιγῆς ἄττος, μιγάδι.
 Ferrandina, θ. φερανδίνη, εἶδος δράματος.
 Ferrare, ρ. ἐν. σιδηρῶ· πεταλόνω.
 Ferrareccia, θ. σιδερώματα, σιδήρια.
 Ferraria, θ. σιδηρ(ουρ)γιόν.
 Ferraria, θ. σιδηρῆτις, γένος φυτῶν.
 Ferrata, θ. κιγκλῆ σιδηρᾶ.
 Ferrato, σιδηρωμένος· πεταλωμένος.
 Ferratore, πεταλωτής· σιδηρουργός.
 Ferratura, θ. πετάλωσις· σιδερώματα.
 Ferravechio, πωλητῆς παλαιῶν σιδηρωμάτων.
 Ferreamente, ἐν σιδηρῷ τρόπῳ.
 Ferrero, ἔ. σιδηρῶς· σκληρός.
 Ferreria, θ. σιδερώματα.
 Ferretto, ἄρ. σιδήριον || ἔ. μασήλιξ.
 Ferrista, ἴδε Ferrata.
 Ferriera, θ. θήκη σιδηρίων· χειρουργική κάψα· σιδηρουργεῖον· σιδερωρυχεῖον.
 Ferrifero, ἔ. σιδηροφόρος.
 Ferrigno, ἐπίθ. σιδηρῶν· σιδηροῦχος· ἰώδης· σιδηρῶς, ὤμος, σκληρός, εὐρύστος.
 Ferrino, ἄρ. σιδήριον, σιδήρωμα.
 Ferro, ἄρ. σιδηρός· σιδήριον, σιδήρωμα.

Ferrolino, ἄρ. σιδήριον, σιδήρωμα.
 Ferrolite, θ. σιδηροῦχος λίθος.
 Ferruginio, ἔ. ἰώδης.
 Ferrugin(o), ἔ. σιδηρῶν.
 Ferruginoso, ἔ. σιδηροῦχος.
 Ferruminamento, ἄρ. κόλλησις.
 Ferruminare, (συ)στεγνῶ, κολλῶ.
 Ferrurato, ἄρ. χημ. ὄξινος σιδηρός.
 Ferruzo, ἄρ. σιδήριον, σιδήρωμα.
 Ferza, ἴδε Ferza.
 Fertile, εὐφορός, εὐκαλκός· ἔρπνος.
 Fertimento, ἴδε Fertimento.
 Fertil-ezza-illa, θ. εὐφορία, εὐκαρπία.
 Fertillizare, εὐφορον (εὐκαρπον) ποιῶ.
 Fertimente, ἐπ. εὐφορός, εὐκαρπός.
 Fertro, ἄρ. γένος φυτῶν.
 Ferrucola, θ. Θηρίδιον, ζωῆριον.
 Ferruggine, θ. ἴδε σιδήρου, σκουρία.
 Ferula, θ. νάρθηξ· κορυμῶς· μάστιξ.
 Fervente, ἔ. ζεστός, θερμός, διάπυρος· πρόθυμος· ἐπιθυμητικός.
 Ferventemente, ἐπ. θερμῶς, διαπύρος.
 Ferventezza, θ. ἴδε fervore.
 Fervenza, θ. ἴδε fervore.
 Fervere, ρ. οὐδ. ζέω, βράζω, κυρ. και μτφ.
 Ferveza, θ. ἴδε Fervore.
 Fervidamente, ἐπ. θερμῶς, διαπύρος.
 Fervidezza, θ. ἴδε Fervore.
 Fervido, ἐπίθ. ζεστός, θερμός, διάπυρος.
 Fervore, ἄρ. ζέσις· καύσις, καύσων, θερμότης, τὸ διάπυρον· ζήλος, προθυμία.
 Fervoroso, ἔ. θερμός, διάπυρος.
 Ferza, θ. μάστιξ.
 Ferzare, ρ. ἐν. μαστίζω, μαστιγῶ.
 Ferzo, ἄρ. ντ. τεμάχιον τοῦ ἱετίου.
 Fescennina, θ. ἄσμα τῶν τροφῶν.
 Fescennini (versi), ἀτελιγῆ και σκωπτικά ἔματα.
 Fessera, θ. θρωονία, φυτόν.
 Fescina, θ. κόφινος τοῦ τρύγον.
 Fesso, ἄρ. ραγῆς, ρήγμα, σχίσμα || ἐπίθ. ἐρηγμένος· κατάπονος.
 Fessolino, μικρὸν ρήγμα, μικρὰ ραγῆς.
 Fessolo (innestare a), ἐγκεντρίζω διὰ σχίσματος.

Fessura, θ. ραγῆς, ρήγμα, σχίσμα.
 Fessurella, θ. μικρὰ ραγῆς.
 Festa, θ. ἑορτή· ἔργια· χαρὰ, ἄγαλλιασις, εὐθυμία· περιποίησις, χαρμύσενος ὑποδοχή· θέαμα· καλλωπισμός· διόχουσις, τέρψις, διασκεδασίς· γέλως, ἀστεϊσμός.
 Festacchia, θ. μεγάλη ἑορτή.
 Festa(j)uolo, ἄρ. διευθυντῆς ἑορτῆς, ἑορταστής.
 Festante, ἔ. περιχαρής.
 Festanza, θ. ἴδε Festogiamento.
 Festare, ρ. ἐν. ἑορτίζω, πανηγυρίζω.
 Festeggiare, ἴδε Festevole.
 Festeggiamento, ἴδε Festavolmente.
 Festaggiante, ἐπίθ. περιχαρής.
 Festeggiamento, ἴδε Festevolemente.
 Festeggiare, ἑορτίζω, πανηγυρίζω· λατρεύω· δωπεύω· τιμῶ ὑποδέχομαι ἀσμένως.
 Festeggio, ἴδε Festeggiamento.
 Festeggioso, ἴδε Festoso.
 Festecchiamente, ἑορταστικῶς, πανηγυρικῶς.
 Festareccio, ἑορταστικός, ἔρπτιος.
 Festevole, ἔ. εὐθυμός, περιχαρής· ἔρπτιος, ἑορταστικός, πανηγυρικός.
 Festevolezza, θ. χαρὰ, εὐθυμία.
 Festavolmente, εὐθυμῶς, περιχαρῶς.
 Festaciuola, θ. μικρὰ ἑορτή.
 Festichino, ὑπόχλωρος, ἀνοικτὸς πρᾶσιος.
 Festinanz(ia), ἴδε Festinazione.
 Festinare, οὐδ. σπεύδω, ἐπιγίνομαι.
 Festinatamente, διὰ σπουδῆς, ταχίως.
 Festinazione, θ. ἑκείτις, σπουδή.
 Festino, ἄρ. τέρψις, εὐθυμία, διασκεδασίς· σύνδειπνον, συμπόσιον, εὐωχία || ἐπίθ. σπαστικός.
 Festivamento, ἐπίθ. ἑορταστικῶς· μεγαλοπρεπῶς· εὐθυμῶς, περιχαρῶς.
 Festivita, θ. κομψότης, χάρτις, ἑορτασμός, ἑορτή.
 Festivo, ἔρπτιος, ἑορτάσιμος· εὐθυμῶς, περιχαρής.
 Festo, ἴδε Festa· Festivo.

Festocchia, θ. εὐθυμός ὑποδοχή.
 Festoncino, ὄνοκ. τοῦ
 Festone, ἄρ. ἕρμιος ἀποθῶν, στίφανος, στεφανοπλακτάναι· κέντημα, ποικίλα.
 Festosamente, ἰαρωδῶς, εὐθυμῶς, φαιδρῶς.
 Festosatto, ὄνοκ. τοῦ
 Festoso, ἔ. ἰαρωδῶς, εὐθυμῶς, φαιδρῶς, περιχαρής.
 Festuca, θ. κάρπος· βτ. αἰγίλωψ.
 Festuca, ἴδε Festuca· Viticcio.
 Festucolone, ἄρ. ἀνήρ μακρὸς και λεπτός.
 Festuga, ἴδε Festuca.
 Fetale, ἐπίθ. τοῦ ἐμβρύου.
 Fetare, ρ. ἐν. νεοττεύω, νεοττοποιῶ.
 Fetante, ἐπίθ. δυσώδης, βρωμώδης.
 Fetanzia, ἴδε Fetore.
 Fetere, ρ. οὐδ. κακῶς ἴξω, βρωμῶ.
 Fetici, ἴδε Fetisci.
 Feticismo, ἄρ. ξοανο(εἰδωλο)λατρεία.
 Fetidamento, ἐπίθ. δυσώδης.
 Fetido, ἐπίθ. δυσώδης, βρωμώδης· αἰσχυρός, βρωμερός, ρυπαρός.
 Fetidoso, ἴδε Fetido.
 Fetificare, ρ. οὐδ. γονοποιῶ, σχηματίζω τὸ ἐμβρυον.
 Fetisco, ἴδε Fetisci.
 Fetiscari, ἄρ. ἱερεῖς τῶν ξοανολατρῶν.
 Fetisci, ἄρ. πλ. ξοάνια, εἰδωλα.
 Feto, ἄρ. γονή, γένος, ἐμβρυον.
 Fetonte, ἄρ. φαέθων, εἶδος πτηνοῦ.
 Fetora, ἄρ. δυσωδία, βρωμός, βρωμα.
 Fetta, θ. τμήμα, κομμάτιον, φέττα.
 Fett-aretta, -olina, ὄνοκ. τοῦ Fetta.
 Fettle, ἴδε Bulesia, Listone.
 Fettuccia, ὄνοκ. τοῦ Fetto· ταυνία.
 Fettucciaja, θ. ταυνοποιός.
 Fettucciajo, ἄρ. ταυνοποιός.
 Fettuzza, θ. ταυνία, κορδύλλα.
 Fetusa, θ. φαέθουσα, γένος φυτῶν.
 Fudale, ἐπίθ. τιμαριωτικός, φεουδαλικός.
 Fudalita, θ. πίστις και ὑποταγή εἰς τὸν ἀνώτερον τιμαριωτῶν ἀναγνώριστις γινομένη διὰ τοῦ τιμαριώ.
 Fudataria, θ. τιμαριώτις.

Feudatario, ἄρ. τιμαριώτης· τιμαριωτικός.
 Feudista, ἄρ. ὁ περὶ τῶν τιμαριῶν πραγματευόμενος νομομαθής.
 Feudo, ἄρ. τιμάριον, φέουδον· κυριότης· τόπος, γῆ, ἀγρός, κτήμα· ἴδε spraglio.
 Feuilla, θ. φυλλαία, γένος φυτῶν.
 Fi fi, ἱπιφ. ἀποστρ. φθ, φθ.
 Fia, θ. φορτί, ἴδε Fiata.
 Fiaba, ἴδε favola· fauonia.
 Fiacca, θ. πύταχος, ὀφθαλμός.
 Fiaccacollo (a), καταπευσμένης.
 Fiaccagola, θ. πλόκαμος.
 Fiaccamento, ἑπ. ἀσθενῶς· χαλῶνός.
 Fiaccamento, ἄρ. σχίσσις, (διὰ)ρῆσις, θραύσις, σύντριψις.
 Fiaccato, ρ. ἑν. ἀσθενῶ, παρα(ἐκ) κλῶ, ἐκασθενίζω, ἐκνευρίζω, χανῶνσι· (διὰ)ρρήγνυμι, (συν)θραύω, (συν)θλάω, συντριβῶ, σπῶ· κατα(περι)στέλλω, χαλινῶ· ἢ οὐδ. καὶ αὐτῆ. (ἐκ)διὰρρήγνυμαι, θραύομαι, συντριβῶμαι· ἀνοῶ, χανῶμαι.
 Fiaccato, ἔ. ἀθλιός, δυστυχής.
 Fiaccatura, ἴδε Fiaccamento.
 Fiaccato-tollo, -tto, ἔ. ὅπο τι χανῶν·
 Fiaccozza, θ. ἀσθενεία, ἀδυναμία· ἔλλειψις.
 Fiacco, ἄρ. φόνος, σφαγή, φόρος, καταστροφή ἢ ἐπιθ. ἀσθενής, ἀδύνατος· κατάπονος, ἔκλυτος, χαλῶνός.
 Fiaccosa, θ. ἄξος, λαμπάς· ἐναυσμα· ντ. βιβλίον περιέχον τὸν κανονισμὸν καὶ τὰ παραγγέλματα.
 Fiadano, ἴδε Fiale.
 Fiala, θ. φιάλη· φέτωμα· γέν. φυτῶν ἢ πλ. φιάλα, βαυκαλίς λεπταί.
 Fiale, ἄρ. κηρίον, μελίκηρον.
 Fialito, ἄρ. φιάλιος, πετρώδεις οὐσίαι.
 Fialone, ἴδε Fiale.
 Fiamma, θ. φλόξ· πῦρ· ἐρόθημα φλογῶδες· ἐρωτικὸν πῦρ, φλόξ, ἔρωσις· ὁ ἐρωμένος ἢ ἡ ἐρωμένη· κύβος· πυρραμοειδής φλόξ· εἶδος καλαθίου· τεμάχιον ὑπάρχοντος· παράσημον, μικρὰ καὶ στενὴ σημάτια τῶν πολεμικῶν πλοίων· εἶδος φυτοῦ· χειρ. σχαστήριον.
 Fiammante, φλογερός· διάπυρος· ἑρμητικός.
 Fiammare, ἴδε Fiammeggiare· ρ. ἑν. φλέγω.
 Fiammasalsa, θ. πιτυρώδης ἔρπησις.
 Fiammeggiare, ρ. οὐδ. λήμπω, φλογεῖσθαι, φλέγομαι, καιομαι· φλογίζομαι, φλέγω· εἰμι φλογερός· φλογομαι, ἔρωσι· ἀλλοκομαι· εἰμι δῆπυρος· ἢ ρ. ἑν. ἐκπέμπω πῦρ· καιῶ, φλογίζω.
 Fiammolla, θ. φλόγιον· λήμπις.
 Fiammesco, ἔ. φλόγιος, φλογερός.
 Fiammetta, θ. φλόγιον· σχαστήριον.
 Fiammicella, θ. φλόγιον.
 Fiammifero, ἔ. πυρφόρος, φλογερός.
 Fiamminga, θ. λοιπάς, λεκάνη.
 Fiamminghotta, θ. λοιπῶν, λεκάνιον.
 Fiammingo (scuola), τρόπος τοῦ ζωγραφεῖν.
 Fiammispirante, ἐπιθ. πυρπνοῦς, φλογόπνοος.
 Fiammola, θ. κληματίς (φυτόν).
 Fiammolina, θ. φλόγιον.
 Fiammore, ἴδε Infiammamento.
 Fiancare, ρ. ἑν. τὰς πλευράς στερεῶ· κάμνω τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὀδόντων τροχίσκου· προτοιχίζω, κρατῶν, δχυρῶ.
 Fiancata, θ. κροῖσις (κτύπημα) διὰ πτεριστηρίου (μάσκος) εἰς τὰ πλάγια τοῦ ἵππου· ἢ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν ὀδόντων τροχῶν· τὰ πλάγια ἀμάξης· αἱ πλευραί, τὰ πλάγια γαβύρας· τὰ στριγγάτια τῶν ὀδῶν· ντ. καταπυροβόλησις, ἴδε Bordata.
 Fiancheggiamento, ἄρ. ὑποστήριξις, ἐνίσχυσις, δχύρωσις.
 Fiancheggiante (angolo), πρόσθημα, προτεχίσμα.
 Fiancheggiare, ρ. ἑν. ἐκ πλαγίου προσβάλλω, κτυπῶ, πληγῶν· πλάγιος· βοηθῶ, προστατεύω· καθάπτομαι, δάκνω· στρ. κρατῶν, προτοιχίζω, ἀφαιρίζω, ὑποστηρίζω. ἢ Fiancheggiato (angolo), ἡ συνέργεια τῶν δύο προσώπων τοῦ προμαχῶνός.

Fianchetto, ὄπκ. τοῦ Fianco· πλάγιον μέρος τῶν τόξων· λεπτὰ κράσπεδα τῶν πέλων.
 Fianco, ἄρ. πλευρά, τὸ πλάγιον μέρος.
 Fiancuto, ἔ. ἔχων μεγάλας πλευράς.
 Fiandrone, ἄρ. κομπαστής, μεγάλαικος.
 Fiandrolo, ἄρ. χωρική ἐσθής.
 Fiar-e-o, ἴδε Fiale.
 Fiasca, θ. μεγάλη βαυκαλίς πλακωτή.
 Fiascaccio, περιφρ. τοῦ Fiasco.
 Fiascajo, ἄρ. βαυκαλιδοπώλης.
 Fiasche, θ. πλ. ντ. τεμάχια ξύλινα τοῦ κανονίου.
 Fiascheggiate, ρ. οὐδ. ἀγοράζω τὸν οἶνον κατὰ βαυκαλίην.
 Fiascheria, πλῆθος φιαλῶν ἢ βαυκαλίδων.
 Fiaschella, θ. βαυκαλίον πλακωτόν.
 Fiaschellino, ἄρ. βαυκαλίον.
 Fiaschello, ἄρ. βαυκαλίον.
 Fiaschellazzo, ἄρ. βαυκαλίον.
 Fiasco, ἄρ. βαυκαλίς, μοσιλία.
 Fiascone, περιφρ. τοῦ Fiasco.
 Fiata, θ. φορτί.
 Fiatamento, ἄρ. ἀναπνοή.
 Fiatare, οὐδ. (ἀνα)πνέω· φυσῶ· σιωπῶ· ὀσφραίνομαι· ἑν. ἐκπέμπω.
 Fiatante, ἴδε Patente.
 Fiato, ἄρ. (ἀνα)πνοή· φωνή, λέξις· πνοή, ἀνεμος, ἀδρα· δυσωδία· ἐξέτρισις· δύναμις, ρώμη· ἄτομον· αὐδέν· νμ. ὀσφραεῖα τιμαριώτου.
 Fiatola, ἴδε Lampuga.
 Fiatolo, νμ. ἴδε Feudatario.
 Fiatoro, ἴδε Fetore.
 Fiatoro, ἔ. δυσωδία.
 Fiavo, ἴδε Fiale.
 Fibbia, θ. πόρνη, κόπτεα.
 Fibbiglio, ἴδε Abbibbiglio.
 Fibbisjo, ἄρ. πορρακώλης.
 Fibbiale, ἄρ. ἴδε Fibbia.
 Fibbiare, ἴδε Affibbiare.
 Fibbiatta, ὄπκ. τοῦ Fibbia.
 Fibbietina, ὄπκ. τοῦ Fibbiatta.
 Fibra, θ. ἢ ἴς, ἴνα.
 Fibrato, ἔ. ἰνώδης, τριχώδης.

Fibr-ella-etta, ὄπκ. τοῦ Fibra.
 Fibrilla, θ. λεπτή ἴς, ἰνιδιον.
 Fibrillare, ἔ. τῆς ἰνός.
 Fibrina, θ. χημ. ἰνίνη, ἴνωμα.
 Fibrinoso, ἔ. χημ. τῆς ἰνίνης.
 Fibro, ἄρ. κάστωρ.
 Fibrocartilagineo, θ. ἴσκιος ἰνογονδρώδης.
 Fibrocartilagineo, ἔ. ἰνογονδρώδης.
 Fibrolite, θ. ὄρυκτ. ἰνώδης.
 Fibromucoso, ἔ. ἰνοβλανώδης.
 Fibrosiero, ἔ. ἰνοχλωρώδης.
 Fibrosità, θ. τὸ ἰνώδες, τὸ τριχώδες.
 Fibroso, ἔ. ἰνώδης, τριχώδης.
 Fibula, θ. περόνη, ἐνετή, πόρπη.
 Fica, θ. τὸ γυναικῆτον αἰδοῦν, μουνί.
 Ficaccia, περιφρ. τοῦ Fico.
 Ficaccio, περιφρ. τοῦ Fico.
 Ficaja, θ. συκῆ.
 Ficara, θ. εἶδος βατραχίου.
 Ficato (pane), εἶδος πῆττας ἐξυμμένης.
 Ficattola, εἶδος χηνοποδίου.
 Ficcabile, ἔ. δυνατόν· ἐμπηγῆναι.
 Ficcamento, ἄρ. ἐμπηξις.
 Ficcare, ρ. ἑν. (ἐμ)πηγνυμι, προσκαθίλω, καρφῶναι.
 Ficcataja, θ. τόπος ἐλώδης.
 Ficcatajo, ἄρ. ταῦτὸ τῷ Ficcataja.
 Ficcatara, trico, ὁ (ἐμ)πηγνῶν.
 Ficcatatura, θ. ἴδε Ficcamento.
 Ficco, ἴδε Tiro.
 Fiche(re)ito, ἄρ. συκῶν.
 Ficina, ἴδε Officina.
 Ficito, θ. φικίτης (λίθος).
 Fico, ἄρ. συκῆ, σῆκον.
 Ficoidale, ἔ. φικοειδής.
 Ficoido, θ. φικοειδής ἀπολλῶσις.
 Ficoido, θ. σῆκον θαλάσσιον ὄρυκτόν.
 Ficomico, θ. γένος φυτῶν.
 Ficosocco, ἄρ. ἰσχάς.
 Ficoso, ἔ. θρυπτικός· ἀηδής· ρυπαρός.
 Ficuloso, ἔ. τοῦ σῆκου ἢ τῆς συκῆς.
 Fida-gione, θ. ἐγγύσις, ἀσφάλεια.
 Fidale, ἴδε Fido.
 Fidanza, θ. πίστις, ἐμπιστοσύνη· ὀψόχρασις. [scada].
 Fidanzare, ρ. ἑν. ἐγγυῶμαι· μνη-

Fidanzato, ἄρ. μνηστήρ.
 Fidare, ἐν ἐμπιστεύω, παραδίδωμι· ἀπαλλάζω αὐτὸν· καὶ οὐδ. (ἐμ-δία)-πιστεύω, ἐμπιστεύομαι· δύναμαι.
 Fidata, ὁ. ἕρκος πίστεως.
 Fidatamente, ἐπ. πιστῶς.
 Fidato, ἰ. πιστός.
 Fidecommissario, ἴδε Fidecommessario.
 Fidecommessò, ἴδε Fidecommesso.
 Fidecommettere, ἴδε Fidecommettere.
 Fidecommissario, ἴδε Fidecommessario.
 Fidecommissò, ἴδε Fidecommesso.
 Fidecommittente, ἄρ. νμ. ὁ τὴν ἐν διαθήκῃ πίστευσιν καθιστῶς.
 Fidejussione, ὁ. ἐγγύησις.
 Fidejussore, ἄρ. ἐγγυητής.
 Fidejussoria, ὁ. ἐγγύησις.
 Fidejussorio, ἰ. ἐγγυητικός.
 Fiducina, ὁ. ψάλτρια.
 Fidizio, ἄρ. φειδίτιον.
 Fido, ἄρ. πίστις, πιστώσις· ἐπίθ. πιστός.
 Fiducia, ὁ. πίστις, πεποίθησις· ἔλπις.
 Fiduciale, ἐπίθ. θαρρῶν· ἴδε Fiduciarario.
 Fiducialmente, ἐπ. θαρραλέως.
 Fiduciarsi, θαρρῶ, πέποιθα, πιστεύω.
 Fiduciaramente, ἐπ. νμ. πιστῶς.
 Fiduciario, (erede), ὁ ἐπί πιστεύσει κληρονόμος.
 Fiedolo, ἰ. ἀσθενής, ἀδύνατος.
 Fievolzza, ὁ. ἀδυναμία.
 Fiedoro, ἄρ. ferire· ἐκβλάλλω διαρπάζω· προσκρούω· λυπῶ· κτυπῶ· διαρπῶ· ἐξακοντίζω.
 Fiele, ἄρ. χολή· πικρία· μένος.
 Fienaja (falce), δροσκῆνον τοῦ χόρτου.
 Fienale, ἰ. τοῦ χόρτου.
 Fienegroso, ἄρ. τῆλις, κλυδ(θού)κερας.
 Fienile, ἄρ. χορτοβολών.
 Fieno, ἄρ. χόρτις, χόρτον.
 Fienogrosso, ἄρ. fienogrosso.
 Fiera, ὁ. θηρίον· ἱμπόριον, ἀγορά, πανήγυρις.
 Fierale, ἰ. θηριώδης.
 Fieramento, ἐπ. ὠμός, ἀγρίως· θη-

ριώδης, ὑπερβολικῶς.
 Fierere, ἄρ. ferire· κτυπῶ.
 Fierozza, ὁ. θηριώδης· ἀγριότης· ἐπιτηδεύτης· μεγαλοπρέπεια· ἀηδία.
 Fierità, ὁ. θηριώδης· ἀγριότης.
 Fiaro, ἰ. θηριώδης, ἀγρίος, ὠμός· φρικτός, κακός· ὑπερήφανος· ἐπιτηδεύτης· ὑπερβολικός.
 Fierucola, ὁποκ. τοῦ fiera, εἰς ἀμοφύρας τὰς σημασίας.
 Fievola, ἄρ. fievolzza.
 Fievole, ἄρ. fievole.
 Fievolezza, ὁ. ἀδυναμία.
 Fievosità, ἴδε Fievolezza.
 Fievosamente, ἐπίρ. ἀσθενῶς.
 Fivolento, ὁ. σχολινίκος, σχολινίων.
 Fifi, ἰ. ἐπιφ. φῦ φῦ.
 Figadetto, ἴδε Figatello.
 Figalo, ἄρ. πλοῦτον Ἰνδικόν.
 Figura ἴδε Riccare· προσηλθ. εἰρίζω, ἀπορπάζω· πλήσσω, πληγῶν· καταλυπῶ.
 Figellone, ἄρ. χεῖρ· φύγεθλον.
 Figgero, ἴδε Figere.
 Figlia, ὁ. κόρη· θυγάτηρ.
 Figliare, ρ. οὐδ. αὐτὸν· καὶ ἐν. τίκτω, γεννῶ.
 Figliastro, ὁ. προγονή.
 Figliastro, ἄρ. πρόγονος.
 Figliaticcio, τεκνοκόπος, τεκνοποιητικός.
 Figliatura, ὁ. κυοφορία· τοκετός· γέννημα.
 Figliazione, ἴδε Figliolanza.
 Figliareccio, ἐπίθ. τεκνοποιητικός.
 Figlio, ἄρ. υἱός· τέκνον.
 Figliocchia, ὁ. ἀναδεκτή, βαπτισιμιά.
 Figliocchino, ὁποκ. τοῦ Figlioccio.
 Figlioccio, ἄρ. ἀναδεκτός, βαπτισιμιά.
 Figliolaggio, ἴδε Figliolaggio.
 Figliolanza, ἴδε Figliolanza.
 Figliolata, ἴδε Figliuolata.
 Figliolatta, ὁ. θυγάτριον.
 Figliolotto, ἄρ. υἱδίων, τεκνίον.
 Figliolina, ὁ. θυγάτριον.
 Figliolino, ἄρ. υἱδίων, τεκνίον.
 Figliolmo, ἴδε Figliuolmo.

Figliolo, ἴδε Figliuolo.
 Figliolone, μεγεθ. τοῦ Figliolo.
 Figliolto, ἴδε figliuolo.
 Figliozza, ἴδε figliocchia.
 Figliozzo, ἴδε figlioccio.
 Figliocchia, ἴδε figliocchia.
 Figlioccio, ἴδε figlioccio.
 Figliuola, ὁ. κόρη, θυγάτηρ.
 Figliuolo, περιφ. τοῦ Figliuolo.
 Figliulaggio, ἄρ. ὁ χρόνος τῆς νηπιότητος.
 Figliulanza, ὁ. γονή, γόνος, τὰ τέκνα.
 Figliulare, ρ. οὐδ. πολλαπλασιάζομαι διὰ σκελίδος.
 Figliuolata, ἡ σὴ θυγάτηρ.
 Figliuolotto, ἄρ. υἱδίων, τεκνίον.
 Figliulina, ὁ. θυγάτριον.
 Figliulinetta, ὁποκ. τοῦ figliulinata.
 Figliulinetto, ὁποκ. τοῦ Figliolino.
 Figliolino, ἄρ. υἱδίων, τεκνίον.
 Figliuolmo, ὁ ἐμδς υἱός.
 Figliuolo, ἄρ. υἱός· τέκνον.
 Figliuolone, μεγεθ. τοῦ figliuolo.
 Figliuolto, ὁ σὸς υἱός.
 Figmento, ἄρ. ἴδε filazione· μορφή.
 Figolare, ρ. οὐδ. παραπνοεῖται καὶ συστρέφομαι ὑπὸ πόνου.
 Fignolo, ἄρ. δοτιήν, βούζουνας.
 Figo, ἄρ. σῦκον· συκῆ.
 Fiolino, ἐπίθ. καράμειας.
 Figolo, ἴδε figulo.
 Figula, ὁ. εἶδος ἐντόμου.
 Figulo(ijo), ἴδε figulo.
 Figulina, ὁ, κεραμεύς· κεραμεύον.
 Figulo, ἄρ. κεραμεύς· πηλοπλάθης.
 Figura, ὁ. μορφή, εἶδος, σχῆμα.
 Figurabile, ἐπίθ. σχηματιστός.
 Figurabilità, ὁ. σχηματιότητα.
 Figuraccia, περιφ. τοῦ Figura.
 Figurale, ἐπίθ. μυστηριώδης.
 Figuramento, ἐπίρ. μυστηριώδης.
 Figuramento, ἄρ. ἴδε figurazione.
 Figuranti, ἄλλα πρόσωπα ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.
 Figuranza, ἴδε Figurazione.
 Figurare, ρ. ἐν. σχηματίζω· φαντάζομαι· σημαίνω· παραβλάλλω· σχε-

διάζω· τελειῶ· ἢ αὐτὸν· φαντάζομαι, νομίζω· σχηματίζομαι.
 Figuramento, ἐπίρ. τροπικῶς.
 Figurativamente, ἐπίρ. τροπικῶς.
 Figurativo, ἰ. τροπικός· ἀλληγορικός.
 Figurato, ἰ. ἀλληγορικός· τροπικός.
 Figurative, ὁ. ἡ σχηματίζουσα κτλ.
 Figurazione, ὁ. σχηματισμός· εἰκῶν· σχῆμα.
 Figureggiare, ρ. οὐδ. μεταχειρίζομαι σχήματα.
 Figuretta, ὁ. σχηματίον.
 Figurettina, ὁποκ. τοῦ Figuretta.
 Figurina, ὁ. σχηματίον.
 Figurino, ἄρ. σχηματίον· πρότυπον ἐπιμασίαις.
 Figurista, ἄρ. ζωγράφος σχημάτων.
 Figurona, μεγεθ. τοῦ figura.
 Figurone, ἄρ. σχῆμα κολοσσαίου.
 Figuruzzo, ὁ. σχηματίον.
 Fila, ὁ. στίχος, σειρά.
 Filacci(o)a, ὁ. τίγμα, τιλτόν, ζαντόν· στουπέτων.
 Filaccione, ἄρ. ἄριμὲ μὲ ἀγαιστρα.
 Filacha, ὁ. πλ. ἀρχλ. φλακαί.
 Filacisti, ἄρ. πλ. φλόακεις.
 Filactero, ἄρ. φυλακτήριον· φυλακτόν.
 Filadelfo, ἄρ. φυλάδελαρος, γένος φυτῶν.
 Filadiera, ὁ. μικρὰ λέμβος.
 Filagio, ἄρ. θεολ. φιλάγιος.
 Filagna, ὁ. συνέγεια μακρῶν ξύλων.
 Filaforo, ἴδε Filaforo.
 Filamento, ἄρ. νήμα, κλωστή· ἴ. Filamentoso, ἐπίθ. νηματώδης, ἐνώδης.
 Filandra, ὁ. σκόλλητες τῶν τεράκων· ἀκαροσάρκεις· ἢ πλ. φυτὰ ὑπὸ τὰ πλοῦτα.
 Filandro, ἄρ. εἶδος διδέλφου ἢ πιδήμου.
 Filante, ἄρ. φιλικόν, γέν. ἐντόμων.
 Filantropia, ὁ. φιλοπρωπία.
 Filantropo, ἄρ. φιλοπρωπος.
 Filarato, ὁ. σειρά.
 Filare-a, ο, ἄρ. φύλαρχος, φυλάρχης.
 Filare, ρ. ἐν. νήθω, κλώθω· ἢ οὐδ. σειρά.
 Filaratto, ἄρ. λίθος ἀμυώδης.
 Filargiria, ὁ. φιλαργυρία.

Filari, ουσ. ἄρ. πλ. ντ. δύο ξόλα ἐπιμήκη.
 Filaria, θ. φιλυρία, γέν. σκωλήκων καὶ φυτῶν.
 Filarmónico, ἔ. φιλαρμονικός.
 Filastroc-a, -oia, θ. λήροι, φλυαρία.
 Filatora, θ. σειρά· λήροι, φλυαρία.
 Filatamento, τακτικῶς, ἐν τάξει.
 Filateria, θ. φυλακτήρια (τῶν ἐβραίων).
 Filatessa, θ. σειρά συγκεχυμένη πραγμάτων.
 Filatessera, θ. ἀκατόμπου ζῶν.
 Filaticcio, ἄρ. νῆμα ἐκ κροκίδος μετάξης.
 Filato, ἄρ. νῆμα, κλώσις.
 Filatojajo, ἄρ. κλωστήρ, κλωστήριον.
 Filatojo, ἄρ. βόμβος, ροδάνιον· κλωστήριον.
 Filatora, θ. κλώστρια.
 Filatora, i, ice, κλωστήρ, κλώστης· ἴδε fileria.
 Filattera, ἴδε filatora.
 Filatterio, ἄρ. φυλακτήριον.
 Filatura, θ. νηματουργία· κλώσις· νῆμα.
 Filautia, θ. φιλαυτία.
 Filauzio, ἄρ. φιλαυτία.
 Filidone, ἄρ. φιλήδονον, γέν. πτηνῶν.
 Filelia, θ. φιλήλειον ἄβη εἰς τὸν ἥλιον.
 Filellino, ἔ. φιλέλλην.
 Filello, ἄρ. ὑπογλωττίς.
 Fileria, θ. ντ. κλωστήριον.
 Filero-to, ἔπιθ. φιλερός.
 Flesia, θ. φιλησία, γέν. φυτῶν.
 Filoterio, ἄρ. φιλεταίριον, κλεινοπόδιον.
 Filottare, ἔν. κοσμῶ χρυσοθήματι, περικοσμῶ.
 Filettino, ἄρ. ὄπικ. τοῦ
 Filatio, ἄρ. νηματίων ὑπογλωττίς.
 Filuro, ἄρ. φιλευρος, γέν. ἐντόμων.
 Filialo, ἔ. υἱικός.
 Filialmente, ἔπ. υἱικῶς.
 Filiatro, ἄρ. φιλιάτρος.
 Filiazione, θ. διαδοχὴ γένους.
 Filibustiere, ἄρ. πειρατῆς τῆς Ἀμερικής.

Filica, θ. φυλίκη, γέν. φυτῶν.
 Filicoto, πτέρυδι κεκοσμημένος.
 Fillice, ἄρ. felice.
 Filicità, ἄρ. felicità.
 Filiciti, ἄρ. πλ. περιδίοτοι λῆθοι.
 Filicula, θ. πολυπόδιον.
 Filidro, ἄρ. φιλυδρον φυτόν.
 Filiera, θ. τρυπητήρ, αὐρτής.
 Filiarino, ἄρ. ὄπικ. τοῦ filiera.
 Filiformé, ἔπιθ. νηματοειδής.
 Filigginato, ἄρ. filiginoso.
 Filigginé, θ. λιγνός, αἰθῆλη, καπνία.
 Filigginoso, ἔπιθ. λιγνώδης, αἰθμώδης.
 Filigrana, θ. συρματόπλεκτον.
 Filiguella, ἄρ. fringuella.
 Filio, ἄρ. figlio.
 Filipendula, θ. οἰνάνθη, εἶδος φυτοῦ.
 Filippiche, θ. λόγος φιλιππικοί.
 Filippo, ἄρ. εἶδος νομισματός.
 Filtra, θ. ἄρχλ. φίλτρα.
 Filizante, ρ. οὐδ. ντ. κτυπῆ τὸ ἴστιον.
 Filicera, θ. θάμνος τῆς Κίνας.
 Filicene, θ. φυλλόχνη, φυτόν.
 Filide, θ. ὄρυκτ. φυλλός, γένος λῆθου.
 Filianora, θ. φυλλόμορα, ἄρ. Nerpente.
 Filianto, ἄρ. φυλλαυτός, γέν. φυτῶν.
 Filatte, θ. φυλλακτή, γέν. φυτῶν.
 Filaura, θ. φύλλαυρον, θάμνος.
 Fillepido, ἄρ. φυλλέπιδον, γέν. φυτῶν.
 Filierastro, ἄρ. φυλλεράστρον, γέν. φυτῶν.
 Filerio, ἄρ. φυλλέριον, γέν. φυτῶν.
 Filide, θ. φυλλίς, θάμνος.
 Filidite, θ. φυλλίδιον, γέν. σκωλήκων.
 Fililesia, θ. φυλλίσεια, ἄσθενεια τῶν φυτῶν.
 Filina, θ. φυλλίνη, γέν. σκωλήκων.
 Filio, ἄρ. φύλλον, γέν. ἐντόμων.
 Filiren, θ. φυλλίρυμα.
 Filiroso, θ. φυλλερρόη, γένος μαλακῶν.
 Filiti, θ. πλ. ὄρυκτ. φυλλίται.
 Fililide, θ. φυλλίται.
 Filitriceo, ἄρ. φυλλίτριον, γένος φυτῶν.

Fillo, ἄρ. φύλλον.
 Fillobolia, θ. φυλλεβολία.
 Fillocari, θ. φιλλόχαρις, γέν. φυτῶν.
 Fillocarro, ἄρ. φυλλόκαρπον, γένος φυτῶν.
 Fillocope, θ. φυλλοκόπη, μέλισσα.
 Filode, θ. φυλλώδης, γένος φυτῶν.
 Filodio, ἄρ. φυλλώδιον, γέν. φυτῶν.
 Filoduce, ἄρ. φυλλόδουξ, γένος σκωλήκων.
 Filofili, ἄρ. πλ. φυλλόφιλοι.
 Filografia, θ. φυλλογραφία.
 Filoma, θ. φύλλωμα, γέν. φυτῶν.
 Filomania, φυλλομανία, νόσος τῶν φυτῶν.
 Filopodi, ἄρ. φυλλόποδες, γένος ὀστρακοδέρμων.
 Filoromanzia, θ. φυλλορομαντεία.
 Filorrisaema, θ. φυλλορρίσημα.
 Fillostomi, ἄρ. πλ. φυλλόστομα, γέν. ζῶων.
 Fillostosi, θ. φυλλόστωσις, φυλλόροια.
 Filluro, ἄρ. φύλλουρος, γέν. σκουρῶν.
 Filo, ἄρ. νῆμα, κλωστή· γραμμὴ· σειρά· στίχος· συνέχεια· ἄρος· πρόπος· πρῆξις· τάξις· ἀκμή, στόμα· σκατός, σημάδιον· οὐδέν.
 Filobasilei, ἄρ. πλ. ἀρχλ. φιλοβασίλεις.
 Filobiosia, θ. φιλοβίωσις, φιλοζωία.
 Filocalia, θ. φιλοκαλία.
 Filocremeti, ἄρ. φιλοκρήματα σοφιστάι.
 Filocrisi, θ. φιλοκρυσία.
 Filodosso, ἔπιθ. φιλόδοξος.
 Filodrammatici, ἄρ. πλ. φιλοδραματικοί.
 Filoginia, θ. φιλογυνία.
 Filogo, ἴδε filologo.
 Filofino, ἄρ. λεπτότατον λίνον.
 Filologia, θ. φιλολογία.
 Filologico, ἔπιθ. φιλογολικός.
 Filologo, ἄρ. φιλόλογος.
 Filomaco, ἄρ. φιλόμαχον, γέν. τῶν.
 Filomatica, θ. φιλομαθικὴ ἕκστασις.
 Filomeda, θ. φιλομήδα, γέν. φυτῶν.
 Filomena, θ. φιλομήλα.
 Filomimesia, θ. φιλομίμησις.
 Filondante, θ. εἶδος ὑφάσματος ἀραιοῦ.

Filone, ἄρ. μεταλλικὴ φλέξ.
 Filonetto, ὄπικ. τοῦ filone.
 Filonica, θ. εἶδος φυτοῦ.
 Filonio, ἄρ. φιλιόνιον, εἶδος φαρμάκου.
 Filoparabolo, ἄρ. ἱατρ. φιλοπαράβολος μέθοδος.
 Filopatridalgia, θ. νεοταλγία.
 Filoristia, θ. ἱατρ. φιλορισταία.
 Filo-alo, ἴδε filosofo.
 Filosoi, ἄρ. φιλόσοιον, γέν. ὀστράκων.
 Filosobasta, ἔπιθ. φιλοσοβαστός.
 Filoso, ἔ. νηματόδης, ἰνώδης.
 Filosofa, θ. φιλόσοφος.
 Filosofaccio, περιφρ. τοῦ filosofo.
 Filosofale, ἔ. φιλοσοφικός.
 Filosofante, ἴδε filosofo.
 Filosofara, ρ. οὐδ. φιλοσοφῶ.
 Filosofastro, περιφρ. τοῦ filosofo.
 Filosofeggiare, ρ. οὐδ. φιλοσοφῶ.
 Filosofessa, θ. φιλόσοφος.
 Filosofetto, ὄπικ. τοῦ filosofo.
 Filosofia, θ. φιλοσοφία.
 Filosoficamente, ἔπ. φιλοσοφικῶς.
 Filosoficare, ρ. οὐδ. φιλοσοφῶ.
 Filosofico, ἔ. φιλοσοφικός.
 Filosofino, ὄπικ. τοῦ filosofo.
 Filosofo, ἄρ. φιλόσοφος.
 Filosofone, μεγεθ. τοῦ filosofo.
 Filosofuolo, ὄπικ. τοῦ filosofo.
 Filosofuzzo, ὄπικ. τοῦ filosofo.
 Filosomato, ἔ. φιλοσωμάτος.
 Filosomia, ἴδε filosofo.
 Filosania, θ. φιλοξενία.
 Filossero, ἄρ. φιλόξηρον, γέν. φυτῶν.
 Filostemone, ἄρ. φιλόστημον, γέν. φυτῶν.
 Filostizio, ἄρ. φιλοστίδιον, γένος φυτῶν.
 Filotea, θ. φιλ. φιλοθεία, τίτλος βιβλίου.
 Filoteca, θ. φιλοθήκη, γέν. φυτῶν.
 Filotecnia, θ. φιλοτεχνία.
 Filotesia, θ. φιλοτησία.
 Filotimia, θ. φιλοτιμία.
 Filotto, ἄρ. σειρά κοραλλίων.
 Filtro, ἄρ. φίλτρον· ἡθμός, στραγγιστήριον.
 Filtrodoto, ἄρ. φίλτροδωτον, φυτόν.

Filuca, ἴδε feluca.
 Filucchio, ἀρ. χουσόνημα.
 Filuga, ἴδε feluca.
 Filagello, ἀρ. μεταξοκώληξ.
 Filugone, ἀρ. εἶδος πλοίου.
 Filunguello, ἴδε fringuello.
 Filuzzo, ἀρ. νημάτιον.
 Filza, θ. σειρά· τάξις.
 Fima, ἀρ. φύμα, αἰδήμα.
 Fimati, ἀρ. φυμάτων, γέν. ἐντόμων.
 Fimatode, θ. φυματώδες, εἶδος φυτοῦ.
 Fimatoidel, ἀρ. πλ. φυματωδεῖς λι-
 χῆνες.
 Fimatosi, θ. φυματώσις.
 Fimazio, ἀρ. φυμάτιον, ἴδε Bitor-
 zolotto.
 Fimbria, θ. κροσσός, θύσανος· ἴ-
 μεμβράνα.
 Fimbriato, ἐπίθ. κροσσωτός, θυμα-
 νωτός.
 Fim-e-o, ἀρ. κόπρος, ἴδε Sierco,
 Lafame.
 Fimosi, θ. χειρ. φριμώσις.
 Fimosico, ἴ. χειρ. τῆς φριμώσεως.
 Finalo, ἐπίθ. τελευταίος· ὁ διὰ βίου·
 τελικός.
 Finalmente, τέλος (πάντων), τελευ-
 ταῖον.
 Finamento, ἐπ. λαπτῶς, ἀγγινοῶς· ἐν-
 τελῶς.
 Finanza, θ. τέλος· || πλ. αἱ πρόσο-
 δοί, αἱ πόροι, τὰ οἰκονομικά.
 Finanziera, ἀρ. ὑπουργός τῶν οἰκο-
 νομικῶν.
 Finare, ρ. οὐδ. παύομαι· ἐλλείπει·
 καταναλισκώμαι· τελειοῦμαι· ἐξαπλῶ.
 Finato, τετελειωμένος· πεπερασμένος.
 Finatantochè, ἐπ. ἕως οὐ.
 Finchè, fin che, ἕως οὐ· ἐν ᾧ.
 Fin d' adesso, ἀπὸ τοῦδε.
 Findallora, ἔκτοτε.
 Fina, ἀρ. καὶ θ. τέλος· || ἐπίθ. λε-
 πτός· ἐλαφρὸς· ἀνδραγός· ἐντελής·
 ἀγγινοῦς· || πρόθ. ἕως.
 Finamente, ἐντελῶς· ὁλιγ· καλῶς.
 Finente, τελειῶν· ἕως οὐ.
 Finestra, θ. θυρίξ, παράθυρον· εἴσοδος.
 Finestrato, ἀρ. θυριδοποιός.
 Finestrata, (di sole), ἐμφάνισις τοῦ

ἡλίου μεταξὺ τῶν νερῶν.
 Finestrato, ἀρ. σειρά παραθύρων· || ἐ.
 θυριδοποιός.
 Finestrella, θ. θυρίδιον, παραθύριον.
 Finestrello, ἀρ. παραθύριον.
 Finestratto, ὄρα finestrella.
 Finestrino, ἀρ. παραθύριον.
 Finestrone, ἀρ. μεγάλ. τοῦ finestra.
 Finastruccia, θ. παραθύριον.
 Finestrucolo, ἀρ. παραθύριον.
 Finestrucola, θ. παραθύριον.
 Finestrucza, θ. παραθύριον.
 Finetto, ἀρ. ἐ. τῆς καμηλωτῆς.
 Finezza, θ. τελειότης· ἐξοχότης· λε-
 πτότης· ὑποδοχή, φιλοφροσύνη· τὸ
 ἕνατον, τὸ μεγαλύτερον· εὐνοία, χίρις.
 Fingere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. πλάττω·
 ἐμφερέσκω· ὑποκρίνομαι, προσποιῶ-
 μαι· ἀποσιμῶ· || οὐδ. ἐπινοῶ· ||
 αὐτ. φαντάζομαι.
 Fingimento, ἀρ. πλάσις· πλάσμα·
 ὑπόκρισις, προσποίησις.
 Fingilivo, ἐ. ὑποκριτικός.
 Fingitore, trice, οὐς. ὑποκριτής· ἴ-
 φευρῆτης.
 Finimento, τελείωσις· τέλος· πέρα·
 κόσμος· τὰ ἀναγκαῖα.
 Finimondo, ἀρ. τέλος τοῦ κόσμου·
 μεγάλη καταστροφή.
 Finimondone, ἀρ. μεγάλη καταστροφή·
 δειλότατος.
 Finiro, ρ. ἐν. τελειῶ, χρεωλυτῶ, ἐξ-
 οπλῶ· ἀποτίνω, πληρῶνω· εὐαρεστῶ·
 φρονέω· || οὐδ. τελευτῶ· ἀποθηνήσκω·
 παύομαι.
 Finita, θ. τέλος· πέρα· θάνατος.
 Finità, θ. τὸ πεπερασμένον.
 Finitamente, ἐπ. πεπερασμένως.
 Finitazza, θ. τελειότης.
 Finitimo, ἴ. ἄμορος, πλησιόχωρος.
 Finitivo, ἐ. τελειωτικός, ἴ. θρησκευτικός·
 τελειοποιός.
 Finitore, trice, οὐς. τελειωτής.
 Finitura, θ. τέλος· πέρα· τελείωσις.
 Fino, ἐ. τέλειος, ἐλαφρὸς· λεπτός·
 || πρόθ. ἢ ἐπ. ἕως.
 Finocchiella, θ. ράβδος.
 Finocchiello, ἀρ. τρυφερόν μαράθον·
 ράβδος.

Finocchino, ἀρ. βλαστὸς μαράθρου.
 Finocchio, ἀρ. μαράθ(ρ)ον.
 Finora, ἐπ. μέχρι τοῦδε.
 Finta, θ. ὑπόκρισις, προσποίησις.
 Fintaggine, θ. ἴδε fingimento.
 Fintamento, ἐπ. ὑποκριτικῶς, προσ-
 ποιητικῶς.
 Fintantochè, ἐπ. ἕως οὐ.
 Finteria, θ. ἡ γλῶττι ἀνοδοῦση.
 Finto, ἐ. πλαστός· ὑποκριτικός.
 Finzione, θ. ὑπόκρισις, προσποίησις.
 Fio, ἀρ. τιμάριον· δασμός, φόρος· ὑπα-
 ξουσίτης, τὸ ὑποτελεῖ, ὑποταγή·
 κοινή· τιμωρία.
 Fioaggino, θ. βράγχος, βραχνίδα.
 Fioaglione, ἴδε fioaggino.
 Fiocca, θ. ἴδε fiasco.
 Fioccare, ρ. οὐδ. νίφει, χιονίζει· σур-
 ρῶ· || ἐν. διασπείρω ἀφθόνως.
 Fioccatutto, ἴ. στικτός.
 Fiochetto, μικρὸς θύσανος.
 Fiocco, ἀρ. τολύπη· νιφάξ· θύσανος·
 χλεύη· ἀφθονία.
 Fiocoso, πλῆθος τολυπῶν· πολικός.
 Fiochetto, ὑπόβραγχος, ὑπόβραχνος.
 Fiochosza, θ. βράγχος, βραχνίδα.
 Fiocina, θ. τριαντα, κόμμαξ.
 Fiocino, ἀρ. στέμφυλα.
 Fiociniera, ἀρ. καμακαυτής.
 Fiooco, ἴ. βραγχός, βραγχώδης· ἀ-
 σθενής· δειλός· σκοτεινός.
 Fiola, θ. ἴδε fiale.
 Fionda, θ. σφενδόνη.
 Fondatore, ἀρ. σφενδοθήτης.
 Fioraglia, θ. φλῆξ τῶν ἀχύρων κτλ.
 Fioraja, θ. ἀνοσπάλις.
 Fiorajo, ἐπίθ. ἄριστος ἀραβός.
 Fioraliso, ἀρ. κόκκος, φυτὸν καὶ
 ἄθος.
 Fiorame, ἀρ. (περὶληπτ.) ἄθος.
 Fiorare, ρ. ἐν. ντ. ἀλείφω· στέκει τὰ
 ἔξω τῆς νεῆς.
 Fiorato, διηθισμένος, διαυθής.
 Fiordaligi, ἀρ. χουσόκρινον.
 Fiordaliso, ἀρ. κρίνον.
 Fiore, ἀρ. καὶ θ. ἄθος· ἐπ. οὐδέλιος.
 Fiorggiare, ρ. οὐδ. ἀνθῶ· || ἐν. κοσμί-
 τῆν ἄθῆν.
 Fiorente, ἀνθηρός, ἀκμάζων.

Fiorntinesco, φλωρεντινέσις ἢ φλω-
 ρεντινικός.
 Fiorntinità, θ. φλωρεντινισμός.
 Fiorentino, ἐ. φλωρεντινός· || ἐπίρ.
 φλωρεντινικός.
 Fiorente, ἐ. ἀνθῶν.
 Fiorifero, ἐ. ἀνθοφόρος.
 Fiorilegio, ἴδε florilegio.
 Fiorino, ἀρ. φλωρίον, φλωρίνιον.
 Fiorira, ρ. οὐδ. ἀνθῶ· ἀκμάζω· ἀν-
 θεοβόλω· || ἐν. κοσμί· καθιστῶ ἀνθηρόν.
 Fioriscito, ἐ. ἀνθηρός, ἀκμάζων.
 Fiorista, κοιν. καλλιεργητῆς ἀνθίων,
 ἀνθοκόμος, ἀνθολόγος.
 Fiorita, οὐς. θ. ἀνθῶ· ὁ καιρὸς καθ' ὃν
 διατίθενται τὰ ἔγγραφα τῶν ἀνθίων
 ἐν τῷ κήπῳ.
 Fiorite, θ. δρυκτ. ἀμιατῆτης.
 Fioritezza, θ. ἀνηρότης· κόσμος.
 Fiorito, ἐπίθ. ἀνθώδης· ἀνθικός· ἀν-
 θηρός· ἐλαφρὸς· ἐλαφρὸς· εὐθυμος,
 χαρίεις· εὐτυχής· κεκοσμημένος· πε-
 λικός.
 Fioritura, θ. ἀνθῆσις· ἀνθοφορία.
 Fiorrancio, οὐς. χρυσάνθεμον· τροχι-
 λος λοφωτός.
 Fiorvalluto, ἀρ. ἀμάραντος, ἀμάρ-
 αντον.
 Fiottare, ρ. οὐδ. κλυδωνίζομαι, πα-
 λιρρῶ· ἴδε Borbotara.
 Fiotto, οὐς. ἀρ. κλύδων· παλιρρῶσι·
 πλῆθος· ὄρηξ.
 Fiottono, ἀρ. γογγυστής.
 Fiuotoso, ἐ. κυματώδης.
 Firma, θ. ὑπογραφή.
 Firmamento, οὐς. ἀρ. τὸ στερέωμα·
 θεμέλιον, βῆσις.
 Firmano, ἀρ. φερμένιον, δέταγμα.
 Firmare, ρ. ἐν. ὑπογράφω.
 Firmità, ἴδε fermezza.
 Fisalo, ἀρ. ψευστήρ, κήτος.
 Fisamente, ἐπ. ἀτενῶς· βαδίζω.
 Fisare, ρ. ἐν. (ἐν)άτενίζω.
 Fisatamente, ὄρα fisamente.
 Fiscale, ἀρ. ἐπίτροπος τοῦ δημοσίου
 (ταμείου)· εἰσαγγελεύς· || ἐ. ἐνεργῶν
 ὡς ἐπίτροπος τοῦ δημοσίου.
 Fiscaggiare, ρ. οὐδ. ἐνεργῶ ὡς εἰ-
 σαγγελεύς, διατηρῶ τὰ δικαίωματα

τοῦ ἀγμοσίου· λεπτολογῶ, ἀνακρίνω.
 Fiscalossa, θ. ἀνακριτικὴ τῶν ἀπορ-
 ρητῶν γυνή.
 Fiscella, θ. κένιστρον, καλῶδιον.
 Fischiamento, ἀρ. συριγμός.
 Fischiare, ρ. οὐδ. συρίζω, σφυρίζω.
 Fishiata, θ. συριγμός· περιφρόνησις.
 Fischiatore, trice, συρικτήρις, συρι-
 στής.
 Fischiatto, ἀρ. σύριγγις, σφυρίκτρα.
 Fischio, ἀρ. συριγμός· σφυρίκτρα.
 Fischio, ἀρ. περιλαβίον γυναικείον.
 Fisco, ἀρ. γάλα, δημόσιον ταμείον.
 Fiscofalo, ἄρα fiscofalo.
 Fiscoche, θ. πλ. ντ. φυσίκια.
 Fisceca, θ. φύτημα, οἰδήμα.
 Fisetera, ἀρ. φτεσητήρ, κήτος.
 Fisi, θ. φύσις.
 Fisica, θ. φυσική.
 Fisicaggine, ἄρα fantasticaggino.
 Fisicale, ἐπίθ. φυσικός.
 Fisicamente, ἐπίρ. φυσικῶς· πραγ-
 ματικῶς.
 Fisico, ἔ. καὶ οὐσ. φυσικός· λατρός.
 Fisicomedico, φυσικοιατρικός.
 Fisicoso, δύσκολος, ιδιότροπος· ἀκρι-
 βολόγος.
 Fisima, θ. ιδιοτροπία· ὀργή, θυμός.
 Fisioerato, ἀρ. φυσιοκράτης, ὀλι-
 στής.
 Fisioeratico, ἐπίθ. ὀλιστικός.
 Fisioerastia, φυσιοκρατία, δύναμις τῆς
 φύσεως.
 Fisioognomia, θ. φυσιογνωμία.
 Fisioognomo, ἀρ. φυσιογνώμων.
 Fisioognomonista, θ. φυσιογνωμονία.
 Fisioognomonica, θ. φυσιογνωμονική.
 Fisioognomonista, ἀρ. φυσιογνώμων.
 Fisiografia, θ. φυσιογραφία.
 Fisiografico, ἔ. φυσιογραφικός.
 Fisiografo, ἀρ. φυσιογράφος.
 Fisiologia, θ. φυσιολογία.
 Fisiologico, ἐπίθ. φυσιολογικός.
 Fisiologo, ἀρ. φυσιολόγος.
 Fisiomanis, ἀρ. καὶ θ. φυσιομαντής.
 Fisioognografo, ἀρ. φυσιογνογραφον, ἐρ-
 γαλεῖον τῆς ζωγραφικῆς.
 Fisitero, ἀρ. φυσητήρ, κήτος.
 Fisiziano, ἀρ. φυσικός.

Fiso, ἐπίθ. ἀτενής· ἐμπηχθεῖς· ἢ ἐπ.
 ἀτενῶς.
 Fisocele, ἀρ. φυσοκῆλη.
 Fisonco, ἀρ. οἰδήμα περιέχον ἕρα.
 Fisonfalo, ἀρ. χεῖρ, φυσόμφαλον.
 Fisonomia, θ. φυσιογνωμία· πρόσω-
 πον, εἶδος, μορφή, ὄρα Ἀγία.
 Fisonomico, φυσιογνωμονικός.
 Fisoerasma, ἀρ. τυμπανίτης σπα-
 σμωδιακός· ἢ κωλικὴ νόσος φυ-
 σάδης.
 Fissamento, ἀρ. ἀτενισμός.
 Fissare, ρ. ἐν. (ἐν)ἀτενίζω· ὀρίζω,
 ἀπαρσιζῶ· στερεῶ· ριζοῦμαι· ἢ αὐτ.
 ἰσχυρογνωμονῶ.
 Fissazione, οὐσ. θ. προσοχή· πῆξις.
 Fissezza, θ. στερεότης, μονιμότης·
 προσοχή.
 Fissicolazione, θ. χεῖρ, σχίσμα.
 Fissile, ἔ. σχιστός, εὐσχιστος.
 Fissipede, ἔ. σχιζόπους.
 Fisso, ἔ. στερεός, μόνιμος· ἀπλανής·
 προσκεκολλημένος· (προ)ῤωρισμένος,
 διαπερασμένος· ἀποφασιστικός.
 Fissura, θ. σχίσμα, σχισμή.
 Fistola, οὐσ. θ. συριγγίον· σύριγγις,
 αὐλός· σωλήν.
 Fistolare, ἐπίθ. θεραπευτικὸς τῆς αὐ-
 ρηγῆς· ἢ ρ. οὐδ. συριγγισθῆναι, φε-
 στουλιεῖν.
 Fistolazione, θ. τὸ συριγγισθῆναι,
 συριγγισίς.
 Fistolo, ἀρ. διάβολος· σύριγγις.
 Fistoloso, ἔ. συριγγώδης.
 Fistolare, ρ. οὐδ. αὐλῶ.
 Fistulatore, ἀρ. αὐλητής.
 Fittico, θ. ψυχὴ φυσική.
 Fitochimia, θ. φυτοχημεία.
 Fitolagi, ἀρ. πλ. φυτολάγια ζῶα.
 Fitogenio, ἀρ. χημ. φυτογένιον.
 Fitogeografia, θ. φυτογεωγραφία.
 Fitognomonica, θ. φυτογνωμονία.
 Fitognosia, θ. φυτογνωσία.
 Fitografia, θ. φυτογραφία.
 Fitolismo, ἀρ. φυτολογία.
 Fitolite, θ. φυτολίθος.
 Fitologia, θ. φυτολογία.
 Fitologo, ἀρ. φυτολόγος.
 Fitone, ἀρ. πνεῦμα μακτεῦον.

Fitonico, ἐπίθ. τοῦ μακτεῦοντος κενῶ-
 ματος.
 Fitonimia, θ. φυτωνυμία.
 Fitonomia, θ. φυτονομία.
 Fitopatologia, θ. φυτοπαθολογία.
 Fitoterapia, θ. φυτοθεραπεία.
 Fitotipolito, ἀρ. φυτοτυπλίθος.
 Fitotomia, θ. φυτοτομία.
 Fitozoi, ἀρ. πλ. φυτοζῶα.
 Fitta, θ. κρημνιζομένη γῆ· ἔλγος
 εἶδ.
 Fittazzari ἀρ. πλ. νεκρομάντις.
 Fittazza, θ. πυκνότης.
 Fittile, ἔ. κεράμειος, ἔξ ἀργίλλου.
 Fittivamento, ἐπ. πεπλασμένως.
 Fittivo, ἴδι. fittizio.
 Fittivamento, ἐπ. ὑποκριτικῶς.
 Fittizio, ἔ. πλαστός, προσποιητός.
 Fitto, ἀρ. ἐνδοκίον· ἢ ἐπίθ. ἐμπειρηγ-
 μένος· διαπερασμένος· πυκνός· δα-
 σός· σκοτεινός.
 Fittuario, ἀρ. ἐνοικος, ἐνοικιαστής.
 Fiumana, θ. ὀδῶτων συρροή· δίνη,
 ὄρη ποταμοῦ αὐξάνοντος.
 Fiumara, ὄρε fiumana, ποταμός.
 Fiume, ἀρ. ποταμός.
 Fium-atto-cello, ἀρ. ποτόμιον.
 Fufafatti, οὐσ. ἀρ. κατὰ σκοπὸν τῶν
 πράξεων ἄλλου· ἢ Πολυπράγμων, πε-
 ριστῶς.
 Futare, ρ. ἐν. δεφραίνωμαι.
 Futatina, θ. ἐλαφρὰ δεφρανσίς.
 Futto, ἀρ. δεφρανσίς· δεφρανσίς· ἢ
 Mat. ἐνδείξις ἢ ὑπόνοια, ὑπόψια·
 αὐλός.
 Fuzione, οὐσ. θ. ὑπόκρισις· ἴδι. fen-
 zione· ἢ πλ. ἐμφυέσις.
 Flabelliforme, ἐπ. ροπέδομορφος.
 Flaballo, ἀρ. ριπίς, ριπιστήριον.
 Flaccidezza, θ. χαλαρότης, χαυνότης.
 Flaccidita, ἴδι. flaccidezza.
 Flaccido, ἔ. χαλαρός, χαυνός.
 Flagellamento, ἀρ. μαστιγώσις.
 Flagellanti, ἀρ. πλ. ἐκκλ. αὐτομά-
 στικοι, τάγματα ἱερῶν, ὀφεινῶν
 συνήθειον νὰ μαστιγῶνται δημοσίᾳ.
 Flagellare, ρ. ἐν. μαστιγῶ, ρακίζω.
 Flagellatore, trice, οὐσ. μαστιγω-
 τής.

Flagellazione, θ. μαστιγώσις.
 Flagellifero, ἔ. μαστιγοφόρος.
 Flagello, οὐσ. ἀρ. μῦστιξ, ρακίς· μα-
 στιγώσις· ἢ καταστροφή, συμφορὰ·
 ἢ τιμωρία· σφαγή· φῶδρος· ἄφθονία.
 Flagizio, οὐσ. ἀρ. ἀισχροσύγια, κα-
 κουργία.
 Flagizionamente, ἐπ. ἀνοσίως, κα-
 κούργως.
 Flagizioso, ἀνόσιος, κακοῦργος.
 Flagra, θ. μῦστιξ.
 Flagrante, ἔ. διέπυρος, θερμός.
 Flagrare, ρ. οὐδ. φλέγομαι, καίωμαι.
 Flamine, ἀρ. φλέμις, στεφανοφόρος.
 Flammula, οὐσ. θ. βακτρίχιον, φυτόν.
 Flanelia, οὐσ. θ. λήνος, μάλλινον θ-
 ψασμα, κοιν. φλανέλα, φανέλα.
 Flato, ἀρ. πνεῦμα, ἀνεμος, φύσα,
 φλότον.
 Flatulento, ἔ. φυσώδης.
 Flatino, ἀρ. μακρὸς αὐλός.
 Flautista, ἀρ. καὶ θ. αὐλητής.
 Flauto, ἀρ. σύριγγις, αὐλός.
 Flavia, (legge), νόμος τοῦ Φλαβίου.
 Flavio, ἔ. ξανθός, ξανθόχρους, δ' ἔχων
 ξανθὴν κόμην.
 Fleburiama, ἀρ. ἔξια, κηρός.
 Flebile, ἔ. κλαυστός, ἀξιοδόκρυτος.
 Flebilmente, ἐπ. σὺν ἀκρόοις, κλαυ-
 στικῶς, οἰκτρῶς.
 Flebio, ἀρ. φλέβιον.
 Flebitide, θ. φλεβίτις.
 Flebografia, θ. φλεβογραφία.
 Flebologia, θ. φλεβολογία.
 Fleborrhagia, οὐσ. θ. φλεβορραγία.
 Flebotomara, ρ. ἐν. φλεβοτομή.
 Flebotomia, οὐσ. θ. φλεβοτομία.
 Flebotomista, ἀρ. φλεβοτόμος.
 Flebotomo, ἀρ. φλεβοτόμος.
 Fledonia, θ. λατρ. φλεθονεία.
 Flegite, θ. φλογίτις (λίθος).
 Flemma, οὐσ. ἀρ. θ. φλέγμα· ὑπομο-
 νή· βροχίτις.
 Flemmasia, θ. φλεγμασία, φλεγ-
 μονή.
 Flemmasico, ἔ. φλεγμονώδης.
 Flemmatia, θ. οἰδήμα.
 Flemmaticità, θ. φλεγματικότης.
 Flemmatico, ἔ. φλεγματικός.

Flammatorragia, θ. φλεματορραγία.
 Flammatorrea, θ. καταρροή.
 Flammone, άρ. φλεγμονή, φλογμός.
 Flammopoda, έ. φλεγμονώδης.
 Flammoposo, φλογώδης.
 Flessanime, έ. ψυχαγωγός.
 Flessibile, έ. καμπτός.
 Flessibilità, ουσ. θ. εύκαμψία.
 Flessione, ουσ. θ. κάμψις, καμπή.
 Flessipeda, έ. κυρτόπους.
 Flesso, ουσ. άρ. κάμψις, καμπή· έ-
 λιγμός || έπιθ. πολυκαμπής, καμ-
 πτές, έλικτές.
 Flessore, άρ. καμπτήρ (μύς).
 Flessorio, ταυτό τῷ flessore.
 Flessuosio, έ. πολυκαμπής, έλιγμα-
 τώδης.
 Flessura, θ. κάμψις, καμπή.
 Fleto, άρ. κλαυθμός.
 Flevoioio, άρ. χειρ. εχαστήριον.
 Flettare, ρ. έν. κάμπτω, λυγίζω.
 Fliatena, ουσ. φλυκταίνωσις.
 Fliatona, ουσ. θ. φλύκταινα.
 Fliitenoides, έ. φλυκταινοειδής.
 Flobotomare, ρ. έν. φλεβοτομῶ.
 Flobotomia, θ. φλεβοτομία.
 Floccido, έ. χαλαρός, χαθνος.
 Flocso, άρ. νρ. φάρος (τό), φλόκκος.
 Flogismo, άρ. φλογισμός.
 Flogistico, ταυτό τῷ :
 Flogisto, άρ. φλογιστικόν, θερμογόνον.
 Flogito, θ. φλογίτις, λίθος.
 Flogogastride, ουσ. θ. γλόγωσις τοῦ
 στομαστροῦ καί τῆς κοιλίας.
 Flogosati, έ. φλογώδης.
 Flogosopo, άρ. φλογισκόπος.
 Flogosi, θ. φλόγωσις.
 Flogostosi, θ. φλόγωσις τῶν δατύων.
 Flogurgia, θ. τεχνική χημεία.
 Florale, έ. άνθικός· τῆς Χλωρίδος φλά-
 μης.
 Flora, έδε fiore.
 Floreale, έπιθ. άνθικός || ουσ. άν-
 θεστήριος (μήν τοῦ γαλλικοῦ έτους
 1789).
 Florente, έ. θαλαρός, άκματός.
 Florescenza, ουσ. θ. άνθήσις.
 Floridamento, έπιρ. άνθριδής.
 Floridezza, ουσ. θ. άνθριδής.

Florido, έ. άνθριδής.
 Florifero, έ. άνθοφόρος.
 Floriforme, έ. άνθοειδής.
 Florilegio, άρ. άνθολόγιον, άνθολογία,
 συλλογή πολλῶν άριστων άντικει-
 μίνων.
 Florulento, έ. άνθριδής, άνθώδης.
 Florescenza, ουσ. θ. άνθναμία, άνθνα.
 Flosciamento, έπ. άνθινός, άνθινάτω.
 Flosioio, έ. άνθινης, άνθινος, άνθνα-
 τος, χαλαρός.
 Flosculo, άρ. άνθύλλισις.
 Flosculoso, έ. άνθύλλισώδης.
 Flotta, θ. στόλος· έδε Flotta.
 Flottamento, άρ. τὰ έξκαλα τῆς νεώς
 τοῦ πλοίου.
 Flottare, ρ. οὐδ. έπιπλέω, έπιπλάζω,
 έπιπλέω.
 Flottazione, θ. έπιπλάσις, έπιπλευ-
 σις· τὰ θαλατταύοντα, τὰ καιρία τῆς
 νεώς.
 Flottiglia, θ. στολισκός.
 Fluito, άρ. φθορικόν έλας· || έ. συν-
 τεθειμένος εκ φθορικοῦ άξός.
 Fluente, έ. ρέων· δλοκληρικός.
 Fluidificare, ρ. έν. ρευστοποιῶ.
 Fluidificazione, θ. ρευστοποίησης.
 Fluidità, θ. ρευστότης, τὸ ρευστόν.
 Fluida, άρ. ρευστόν || έ. ρευστός.
 Fluire, ρ. οὐδ. ρέω || έν. έξατμίζω.
 Fluitare, έδε flottare.
 Fluitazione, ουσ. θ. έπιπλάσις ||
 έπιπλευσις.
 Fluora, ουσ. άρ. ρύσις, ροή, μικροί
 κρύσταλλοι όπόσκληροι.
 Fluorico, έ. φθορικός.
 Flussibile, έ. ρευστός.
 Flussibilità, ουσ. θ. ρευστότης.
 Flussione, θ. ροή· καταρροή· ρευμα-
 τισμός || metodo delle i, δλοκλη-
 ρικός λογισμός.
 Flussio, ουσ. άρ. ρύσις, ροή· πλημ-
 μύρα· || έπιθ. έξιτηλος, άσταθής,
 πρόσκαιρος.
 Fluta, θ. όργανον μουσικόν· αὐλός.
 Flutone, άρ. κέρας, βουκίνη.
 Flutifrago, έ. κυματόκτυπος.
 Fluttigano, έ. θαλασσογενής.
 Fluttivago, έ. άλιπλάγκτος.

Flutto, άρ. κλύδιον, κύμα.
 Fluttuamento, ουσ. άρ. σάλος· ||
 μεταφ. άσταθεία, άστασία.
 Fluttuante, έ. κυμαίνων· || μεταφ.
 άναποφύσιτος, άδίδαιος.
 Fluttuare, ρ. οὐδ. έπιπλέω· || μεταφ.
 ταλαντεύομαι, άπορῶ.
 Fluttuazione, θ. σάλος· ταραχή· άπο-
 ρία, διαταγμός.
 Fluttuoso, έ. κυματώδης.
 Fluviale, έ. ποτόμιος.
 Fluvio, άρ. ποταμός.
 Fobodipso, άρ. ύδροφοβία.
 Foca, θ. φώκη.
 Focaccia, θ. πλακούντιον.
 Focase, i. διακαής, διάπυρος.
 Focaja (pietra) πυρετόν, τὰ πυ-
 ρετα.
 Focale, άρ. έπισθμιον, προγενύθιον.
 Focattola, θ. πλακούντιον.
 Foccata, θ. κλήμα χλωρόν.
 Foca, θ. λάρυγγ, φάρυγγ· στόμα· διο-
 δος· άρχή, πηγή.
 Focena, θ. φώκη, φώκαινα.
 Focherello, άρ. μικρόν πυρ.
 Fochettolo, άρ. έσχαρίς, έσχάριον.
 Focile, έδε Fucila· κήμη, κερκίς.
 Focolare, άρ. έστία, έσχάρα.
 Fococinoio, άρ. έσχαρίς, έσχάριον.
 Focone, άρ. μέγα πυρ· έστία.
 Focosamente, έπ. διακαώς, διαπύ-
 ρως, θερμώς.
 Focosetto, έ. όπόθερμος.
 Focosio, έ. διακαής, διάπυρος, θερ-
 μός· πυρώδης· άκόλαστος.
 Fodera, ουσ. θ. ύπόρραγμα· || ντ.
 ύπόστρωμα.
 Foderate, ρ. έν. ύπορράπτω· || ντ.
 ύποστρώνα.
 Foderatore, trice, ουσ. θ. ύπορράπτων.
 Foderatura, θ. έξοδα ύπορραφής.
 Fodero, άρ. ύπόρραγμα· κολόδιον εκ
 διαφθόρας· κολεός, (ξίφο)θήκη, έξοδα
 ή δοκοί συνδεδεμένοι (πρός εύκολον
 κόμισιν διά τῶν ποταμῶν)· ζωστρο-
 φία, έφόδια.
 Foga, ουσ. θ. άμμή· μακρά συνέχεια
 διαστήματος ή δρόμου.
 Fogare, ρ. οὐδ. έπταμαι ταχύτατα.

Foggia, ουσ. θ. τρόπος· συρμός· σχή-
 μα, άναλογία.
 Foggiate, ρ. έν. πλάττω, σχηματίζω.
 Foglia, θ. φύλλον.
 Fogliaccio, άρ. παλαιόχαρτα.
 Fogliaceo, έ. φυλλικός.
 Fogliame, άρ. φύλλωμα.
 Fogliaro, οὐδ. φυλλοφυῶ.
 Fogliato, έ. πολύφυλλος, φυλλώδης·
 φυλλωτός.
 Fogliatura, θ. ζωγρ. φύλλωσις.
 Foglietta, θ. μικρόν φύλλον· έλυτρον,
 λεπυρον· κοτύλη, έίδος μέτρου.
 Foglietto, έφημερίς.
 Fogliifero, έ. φυλλοφόρος.
 Foglio, ουσ. άρ. φύλλον· χάρτου· έφη-
 μερίς.
 Foglione, άρ. μέγα φύλλον.
 Foglioso, έ. φυλλώδης.
 Fogna, θ. άμύρα, θλιτός.
 Fognamento, άρ. άχετοποίησης.
 Fognare, ρ. έν. άμύρας (άχετος) ποιῶ,
 έκθλίβω.
 Fognato, έ. κοίλος· δόλιος.
 Fognatura, θ. έκθλίψις, θνεζαίρεισις.
 Fogno, έ. μή εισπρακτός.
 Fognone, άρ. μεγάλη άμύρα.
 Fojza, θ. έπιθυμία· σφοδρός πόθος, ά-
 σίλγεια· όργασμός· || avere έπ-
 όργίζω, έπιμαίνομαι.
 Fojoso, έ. άδυπαθής, άσελγής.
 Fola, ουσ. θ. λήρος, μύθος, φλυαρία·
 κλήθος, πληθός.
 Folaga, θ. αϊθνα, πτηνόν.
 Folata (di vento, di uocelli), ριπή
 άνέμου, άγέλη πτηνῶν.
 Folclore, ρ. έν. (όπ)έριδω, ύποστη-
 ρίζω, στερεῶ.
 Folgorare, ρ. οὐδ. κεραυνοδοῶ, ά-
 στραπτω· λάμπω· || έν. τρέχω ως
 κεραυνός.
 Folgorato, έ. ταχύς, αϊφνίδιος, πλού-
 σιος, μέγας, λαμπρός, μεγαλοπρεπής.
 Folgoratore, trice, ουσ. θ. κεραυνόδοτος.
 Folgorazione, ουσ. θ. άστραπή.
 Folgore, ουσ. άρ. καί θ. κεραυνός.
 Folgore, ουσ. άρ. λάμψις.
 Folgoreggiare, ρ. έν. κεραυνῶ.
 Folgoreggiato, έ. κεραυνώδης.

Folgorifulminante, κεραυνοβόλος.
 Foliascio, ἰ. φυλλάθης, φύλλινος.
 Foliazione, θ. φύλλωσις, φύλλωμα.
 Foliodoto, ἰ. φολιδωτός.
 Folio, οὐσ. ἄρ. φύλιον, εἶδος ἀρώ-
 ματος.
 Folla, οὐσ. θ. ὄχλος, ὄμιλος, πλῆθος,
 συρροή· σωρός.
 Follate, ρ. ἔν. ὀλίθω, πιέζω.
 Follastro, ἰ. μωρός, ἀνόητος.
 Follatojo, οὐσ. ἄρ. πιεστήριον.
 Follatore, ἄρ. ὁ πιέζων· πατητής·
 γναφεύς, βυρσοδέψης.
 Folle, ἄρ. φθασ, φυσστήριον· θυλά-
 κιον, θύλακος· βαλάντιον· ἢ ἑ. μω-
 ρός, ἀνόητος, ἡλίθιος, εὐήθης.
 Folleggiamento, ἄρ. μωρία, ἀνοία.
 Folleggiare, ρ. οὐδ. πιέζω, χαριεν-
 τίζομαι, ἀστείζομαι· ἢ μωραίνω, πα-
 ραφρονῶ.
 Folleggiatore, trice, μωρός, ἀνοιος.
 Follemente, ἑπ. μωρῶς, ἀνοήτως, ἀ-
 λόγως· ἀκρίτως.
 Folletto, οὐσ. ἄρ. φάντασμα· ἢ ἀνὴρ
 εἰσαστος.
 Follegza, οὐσ. θ. ἀνοία, ἀπροσῆνη,
 μωρία.
 Follia, οὐσ. θ. μανία, μωρία, ἀνοία,
 ἀνοησία.
 Follicola, θ. ἴδε follicolo.
 Follicolare, ἰ. θυλακώδης, ὑμενώδης,
 ἀδενώδης.
 Follicolo, ἄρ. θύλακος· θυλάκιον· ὁ-
 μὴν, δερμάτιον, λοβός.
 Folliculo, ἴδε follicolo.
 Follone, ἄρ. γναφεύς, πλύστης.
 Folla, οὐσ. θ. πλῆθος, ὄχλος.
 Follamento, ἑπ. πυκνός, ἀθρόος.
 Foltezza, θ. πυκνότης.
 Folto, ἐπίθ. πυκνός, δασύς, ἀθρόος,
 συνηχός.
 Fomento, θ. πυρίμα, (φῆμ.).
 Fomentato, ρ. ἔν. πυρίω, πυριάζω·
 ὑποπύρω, ὑποδάπνω, ὑπεκκαίω.
 Fomentatore, trice, οὐσ. ὄφρυγος,
 παραφροντής, στασιαστής, δημεγέ-
 ρτης, δημαγωγός.
 Fomentazione, θ. πυρίμα, πυρία-
 σις· ἢ μεταφ. ὑπόθαψις.

Fomento, ἄρ. πυρίμα.
 Fomito, ἄρ. ἔναυσμα, ὀπέκκαυμα.
 Fonasia, θ. φωνασκία.
 Fonascio, ἄρ. φιλ. φωνασκός.
 Fonda, θ. βαλάντιον· βυθός, πυθμῆν·
 δαψίλεια, ἀρθονία· ὀγκη.
 Fondacojo, οὐσ. ἄρ. ἐργαστηριάρχης.
 Fondaccio, οὐσ. ἄρ. ὑποστάθμη· βυ-
 θός, πυθμῆν.
 Fondachiere, ἄρ. ἐριουχοπάλης.
 Fondaco, ἄρ. μέρος τῆς πόλεως ὅπου
 κατοικοῦσιν οἱ ἔνοι· ἐριουχοπαλεῖον·
 ἀποθήκη· ἐργαστηριάρχης ἢ ἐριου-
 χοπάλης· μεγάλη ἐρθονία.
 Fondamentale, ἰ. θεμελιακός, θεμέ-
 λιος, θεμελιώδης.
 Fondamentalmente, ἑπ. θεμελιωδῶς·
 θεμελιωθεν.
 Fondamentare, ρ. ἔν. θεμελιῶ.
 Fondamento, ἄρ. θεμέλιον· βῆσις· ἄρ.
 φιδρών, προκτός· θεμελιώσις.
 Fondare, ρ. ἔν. θεμελιῶ· ἴδε Alfonso-
 dare· οἰκοδομῶ, κτιζῶ· ἐγείρω, θε-
 μελιῶ· καθίστημι· ἢ αὐτῶν θεμελιού-
 μαι, ἀσφαλίζομαι· ἐπιθεβαιούμαι· ρι-
 ζοῦμαι.
 Fondata, θ. ὑποστάθμη, τρύξ.
 Fondatamente, ἑπ. θεμελιωδῶς.
 Fondatezza, θ. θεμελιώσις· στερεό-
 της.
 Fondato, ἄρ. θεμέλιον· ἢ ἑ. βαθύς·
 πυκνός· ἐμβροθός· στερεός.
 Fontatore, trice, οὐσ. θεμελιωτής.
 Fondazione, θ. θεμελιώσις.
 Fondeggiare, ρ. οὐδ. ἀγκυροβολῶ.
 Fondente, ἄρ. χῆμ. ἀντενεργός οὐσία.
 Pondere, ρ. ἔν. τήνω, χέω, χωνεύω·
 ἐκ(δια)χέω, διασπείρω· κατασπείρω·
 ἢ αὐτῶν ἐκ(δια)χέομαι, διασπείρομαι.
 Fonderia, θ. χυτήριον, χωνευτήριον.
 Fondigliuolo, ἄρ. ἴλος, ὑποστάθμη.
 Fonditore, ἄρ. χύτης, χωνευτής· ἀ-
 σωτος· σφειδονήτης.
 Fondo, ἄρ. βυθός, πυθμῆν· κέντρον·
 τὸ ἀπώτατον μέρος· κολλός· ἴλος,
 ὑποστάθμη· ἢ πλ. κεφάλαιον· τὸ ἀ-
 κρόν· τὸ ἐνδότερον μέρος· βῆθος, θα-
 θύτης· πεδῖον, κάμπος· ἢ ἑ. βαθύς,
 πυκνός, δασύς· κολλός· ἄκρος.

Fondoluto, ἰ. βαθύτατος.
 Fondura, θ. συνάγκεια, αὐλῶν, νάπη.
 Fonetica, ἰ. φωνητική (γλώσσας).
 Fonetico, ἰ. φωνητικός.
 Fonica, θ. φωνητική, ἀκουστική.
 Fonico, ἰ. φωνητικός, ἀκουστικός.
 Fonolite, θ. φωνόλιθος.
 Fonologia, θ. φωνολογία.
 Fonomania, θ. ἰατρ. φονομανία.
 Fononusi, θ. νόσος τῆς φωνῆς.
 Fontale, ἰ. ἀρχέγονος, ἀρχέτυπος· ἢ
 οὐσ. πηγή.
 Fontalmente, ἑπ. ἀρχήθεν.
 Fontana, θ. πηγή, κρήνη· ἀρχή,
 πηγὴ, αἰτία.
 Fontanamente, ἑπ. ἀρχήθεν.
 Fontanella, θ. πηγιον, κρηνίς· καυ-
 τήριον.
 Fontanello, ἄρ. εἶδος σύκου.
 Fontane, ἰ. πηγάτες, κρηναίος.
 Fontanetta, οὐσ. θ. πηγιον, πηγίδιον,
 κρηνίς.
 Fontanevole, ἰ. κρηνοῦχος.
 Fontaniero, ἄρ. κρηνοφύλαξ.
 Fontanino, ἰ. πηγάτος, κρηναίος.
 Fontano, ἴδε fontanoso.
 Fontanoso, ἰ. κρηνοῦχος.
 Fonto, οὐσ. ἄρ. καὶ θ. πηγή, κρήνη,
 ἀρχή, αἰτία.
 Fonticella, θ. πηγίδιον, κρηνίς.
 Fonticolo, ἄρ. καυτήριον.
 Fora, ἴδε fuora· οὐσ. θ. ἐργαζέων
 τῶν κτενοποιῶν.
 Foracchiare, ρ. ἔν. διατρύπω.
 Foraggiamento, οὐσ. ἄρ. προνομία.
 Foraggiare, ρ. οὐδ. προνομιεῖω· χορ-
 τολογῶ.
 Foraggiere, ἄρ. προνομιεῖτης· χορτο-
 λόγος.
 Foraggio, ἄρ. (προ)νομή· προνομία·
 χορτολογία.
 Forama, ἄρ. ὀπή, τρύπα· δάκτυλος·
 προκτός, θυρίς, παράθυρον.
 Foramello, ἄρ. ἡμιμαθής· οἰηματίας.
 Foramento, ἄρ. τρήσις, τρύπημα.
 Foramento, ἄρ. τρημάτιον.
 Foraminoso, ἰ. πολυτρήτος.
 Foraneo, ἰ. δικανικός, χυδαίος.
 Forano, ἰ. ξένος.

Forare, ρ. ἔν. (δια)τρύπω.
 Forasiero, ἄρ. τροχίλος, πτηνόν.
 Forastico, ἰ. ἀκρογωνήτος.
 Forata, θ. τρήσις, τρύπησις.
 Foraterra, θ. τρύπανον τῆς γῆς.
 Forato, ἄρ. ὀπή, τρύπα· πηγή.
 Foratojo, ἄρ. τρύπανον, τρυπάνιον.
 Foratore, trice, τρυπητής.
 Foratura, θ. τρήσις, τρύπησις.
 Forbannuto, ἰ. ἐξοριστός.
 Forbice, θ. ἑν. χρ. πλ. ψαλίς.
 Forbicoette, θ. πλ. ψαλίδιον.
 Forbiccia, θ. ψαλίς· κόψις ἢ κουρά.
 Forbicciaro, ἄρ. ψαλιδιοποιός, -ώλης.
 Forbicino, θ. ψαλίδιον.
 Forbicioni, ἄρ. πλ. μεγάλη ψαλίς.
 Forbire, ρ. ἔν. ἀποσμήχω, καθαρίζω·
 λαμπρύνω.
 Forbitamento, ἑπ. καθαρίως, κριμῶς.
 Forbitazza, θ. καθαριότης· κομψό-
 της.
 Forbito, ἰ. καθήριος, κομψός.
 Forbitajo, ἄρ. ἀπόμακτρον.
 Forbitore, trice, οὐσ. καθαριστής.
 Forbitura, θ. ἀπόμαξη, καθήρισμα.
 Forbottare, ρ. ἔν. τύπτω, κληττω,
 κτυπῶ· λοιδαρῶ, ὀβρίζω.
 Forca, θ. τρέκρανον, τριόδους (ἐφ' οὓς
 τίθενται ἄχυρα)· σταυρός, ἀγχόνη,
 κρημαστάρια· διόδιον, δίστερατον· χον-
 δρον ἔξωλον ὡς πηδάλιον τοῦ κάρρου·
 τσίαινα.
 Forcacci, οὐσ. ἄρ. πλ. ντ. σανθίς,
 μαδέρια.
 Forcata, θ. ποσότης ἀχύρων ὅσην
 ὑποστηρίζει τὸ τρέκρανον· ἀνοίγμα
 τῶν σκελῶν.
 Forcato, ἰ. διχαλωτός, δικρανώδης,
 δισχιδής.
 Forcatura, θ. ἀνοίγμα τῶν μηρῶν.
 Force, θ. πλ. ἴδε forcici.
 Forcella, θ. δικρανον· χάραξ· ἄκρα
 τοῦ στήθους· ἴδε forcina (2) τὸ στέ-
 μιον τοῦ στομάχου· στέφνον· στέμα-
 χος· φάρυγξ· δικρανώσις.
 Forcellata, θ. δικράνιον.
 Forcellato, ἰ. διχαλωτός, δισχιδής,
 δικρανος.
 Forchigiare, οὐδ. δικρανοῦμαι.

Forchetta, θ. δίκρανον· περόνη, περι-
ροβή. || Favelare in punta di—
μεταφ. βουλῶ λαὸν ἐπιτετηθευμένους.
Forchettiera, θ. θήκη τῶν περιου-
σιῶν.
Forchetta, οὐρ. ἀρ. δίκρανον, ὑπο-
στάτης τῆς ἀμάξης.
Forchettulo, ἔ. δίκρανος.
Forchiudere, ρ. ἐν. ἐκ(ἀπο)κλείω.
Forcina, θ. δίκρανον στήριγμα τοῦ
πυροβόλου.
Forcipe, ἀρ. καὶ θ. καρπίδιος, λαβίς.
Foreclo, ἀρ. δίκρανον.
Forecone, ἀρ. δίκρανον σιδηροῦν.
Forecostumana, θ. κακοήθεια.
Forcutamente, ἐπ. δίκην δίκρανου,
δίκρανοειδῶς.
Forecuto, ἔ. δίκρανος.
Fordano, ἀρ. ἀγροῦκος, σκαίος.
Forense, ἔ. δικανικός, τοῦ δικαστη-
ρίου.
Forese, οὐρ. χωρίτης, χωρικός.
Foresta, οὐρ. θ. δρυμῶν, δάσος ||
μεταφ. πλήθος.
Forentale, ἔ. τοῦ δρυμῶνος.
Forestaria, ταῦτ ἐφ.
Foresteria, θ. ἐπιήλυτος, ξένος· ξε-
νῶν, ξενοδοχεῖον· ἰδιότης ξένου.
Forestico, ἔ. ξενικός· ἐξωτικός.
Forestieramente, ἐπ. ὡς ξένος.
Forestiere, ἀρ. ἐπηλύς, νέηλυς, ξέ-
νος· δικιτυμῶν, μουσαφίρης· ὁ φιλο-
ξενῶν.
Forestiera, ἴδε forestaria.
Forestiero, ἴδε forestiere.
Foresta, ἀγρίος, ἐσημος· σκοτεινός.
Forsare, ρ. οὐδ. ἀμαρτάνω, σφέλλω.
Forsora, ταῦτ ἐφ. forfora.
Forsoraceo, ἔ. πιτυρῶδης.
Forsore, θ. πιτυρα, πιτυρίσις.
Forsoroso, ἔ. πιτυρῶδης.
Forsida, θ. δημόσιος ἀπόπικτος.
Forsiera, θ. ταῦτ ἐφ.
Forsiere, ἀρ. πρόδρομος.
Forma, θ. μορφή, σχῆμα· εἰκῶν·
εἶδος· ὄψις· πρόσωπον· τρόπος· εὐ-
μορφία, κἄλλος· καθέστασις· φύσις,
ἰδιότης· ψυχῆ· κανὼν· ὄρος, λέξις·
τάξις· τύπος· διατύπωσις· καλάπους,

καλαπόδιον. || τὸ ἀνθρώπινον πρόσω-
πον, τὸ γυναικεῖον στήθος· || —ο,
πλ. τὰ εἶδη· τόπος, τὰ νόμιμα, εἴ
ἐπικρατοῦντες τύποι || For la, —,
διὰ τὸν τύπον.
Formabile, ἱκανός μορφωθῆναι, εὐ-
πλαστος, μορφώσιμος.
Formaggio, τυροκόμος, τυροπῶλης.
Formaggiaria, θ. τυροκομεῖον.
Formaggio, ἀρ. τυρός, τυρίον.
Formaggiuolo, ἀρ. τυρίον.
Formajo, καλαποδοποιός, καλαποδάς,
ἐκμισθωτὴς κτήματος.
Formale, ἔ. τυπικός· ἐπίσημος.
Formalista, ἀρ. καὶ θ. τυπικός, ἐ-
κριβής, φύλαξ τῶν τύπων.
Formalità, θ. τύπος, διατύπωσις.
Formalizzarsi, διαχαιρίνω, περιά-
ζομαι· θαυμάζω, σκανδαλίζομαι.
Formalmente, ἐπ. τυπικῶς, διαρρή-
δην, φανερά.
Formate, ρ. ἐν. μορῶν, πλάττω· φύω,
γεννῶ· κατασκευάζω· συντίτω,
συντίθημι· προτείνω· φαντάζομαι·
σχηματίζω.
Formatamente, ἐπ. ἐντελῶς· διαρ-
ρήδην, θετικῶς.
Formatello, εἶδος χαρακτῆρος, ἐκ-
τύπωμα.
Formativo, ἔ. μορφωτικός.
Formato, ἀρ. σχῆμα, μορφή.
Formatore, ἴριος, οὐρ. μορφωτής,
πλάστης· δημιουργός, τεχνίτης.
Formazione, θ. πλάσις, μόρφωσις·
σχηματισμός.
Formella, θ. σχηματίων· βέβρος· οἰ-
δημα, περιπέρισμα.
Formellare, ρ. ἐν. περικοσῶ.
Formentiero, ἔ. σιταφόρος.
Formentino, οὐρ. ἀρ. βελόνη, ραμ-
φιστής, ἰχθύς.
Formento, οὐρ. ἀρ. ζύμη, προζύμι·
στῆτος, καρποί.
Formentone, οὐρ. ἀρ. ἀραβόσιτος.
Formetta, θ. σχηματίων.
Formicajo, ἀρ. μυρμηκία.
Formicaioso-ne, ἀρ. μυρμηκώδης.
Formicazione, θ. μυρμηκίασις.
Formichetta, θ. μυρμηκίον,

Formico, ἔ. μυρμηκικός.
Formicola, θ. μύρμηξ.
Formicolajo, ἀρ. μυρμηκία.
Formicolamento, ἀρ. μυρμηκίασις.
Formicolare, ρ. οὐδ. μυρμηκιάζω,
μυρμηκιάω· || ἔ. μυρμηκιάζων.
Formicolazione, θ. μυρμηκίασις.
Formicchio, μυρμηκίασις.
Formicone, ἀρ. μέγας μύρμηξ.
Formiconcia, θ. μυρμηκίον.
Formicula, θ. μύρμηξ.
Formidabile, ἔ. φοβερός, φοβικός.
Formidabilità, θ. τὸ φοβερόν.
Formidato, ἔ. φοβερός.
Formidino, θ. δέος, φόβος.
Formidoloso, ἔ. φοβερός, φοβικός.
Forminga, θ. φόρμιγγς.
Formola, θ. τύπος, κανὼν.
Formosità, θ. εὐμορφία, ὠραιότης.
Formoso, ἔ. εὐμορφος, ὠραίος.
Formola, θ. τύπος, κανὼν.
Formulario, ἀρ. τὸ τυπικόν· συλλογὴ
συνταγῶν.
Fornace, ἀρ. κλίβανος, κέμινος.
Fornacella, θ. καμίνιον.
Fornaciaja, θ. τοῦ
Fornaciajo, ἀρ. κλίβανεύς.
Fornacina, θ. ταῦτ ἐφ.
Fornacino, ἀρ. καμίνιον.
Fornajo, ἀρ. ἀρτοποιός, φουρνάρης.
Fornata, οὐρ. θ. καμινιά.
Fornellina, θ. καμίνιον· ἐρέθισμα.
Fornello, ἀρ. πνιγύς, φουρνέλον.
Forneria, θ. ἀρτοποιία.
Fornicare, ρ. ἐν. πορνεία· μοιχεύω·
παραβαίνω.
Fornicariamente, ἐπ. πορνικῶς.
Fornicario, ἔ. πόρνος· πορνικός.
Fornicatore, ἀρ. πόρνος· μοιχός.
Fornicatrice, θ. πόρνη.
Fornicazione, θ. πορνεία· μοιχεία·
ἀνοστασία· δωροληψία.
Fornice, θ. ἄψις· πορνέον.
Fornimento, ἀρ. παρασκευή, ἱτοιμα-
σία· τὰ ἐφόδια, τὰ ἐπιτήδεια, τὰ
ἀναγκαῖα· τροφαί, ζωοτροφίαι· προ-
μήθειαι· σκευή, ἐπιπλα· τέλος, τε-
λειοποιήσις.
Fornire, ρ. ἐν. τελειῶ· εὐκόλυνω· ἐκ-

τελῶ· ἐρίζω· παύω· παρέχω, χορη-
γῶ· προμηθεύω· κοσμῶ· στολιζῶ ||
αὐτῆ. προμηθεύομαι.
Fornito, ἀρ. τὰ ἀναγκαῖα· || ἐπιθ.
τέλειος· ἄρθρον· κεκοσμημένος·
(han) πύσθων, ψωλαράς· || οὐρ. ὁ
προμηθευμένος, ὁ ἱτοιμος.
Fornitore, ἴριος, οὐρ. σιταρχὴς, προ-
μηθευτής.
Fornitura, θ. ἴδε fornimento· κόσμος
τῶν ἐνδυμάτων· σιταρχία, σιταρχία,
προμήθειαι τῶν ἀναγκαίων.
Forno, ἀρ. κλίβανος, φούρνος.
Fornuolo, ἀρ. λύχνος διὰ τὴν ἄγραν
πηγῶν ἢ ἰχθύων, γινομένην νό-
κτωρ.
Foro, ἀρ. τρήμα, ὀπή, τρύπα· ἀγορά·
δικαστήριον· οἰ νόμοι.
Fornometria, θ. φορμετρία.
Fornonomia, θ. φορνομία.
Fornosetta, θ. χωρική ζωηρά, ὠραία
καὶ κομψή.
Fornosello, ἀρ. χωρικός ὠραίος.
Forra, θ. ἀδών, φέραγξ, κοιλίας, αὐ-
χὴν μεταξὺ δύο βουνῶν.
Forscales, θ. εἶδος φυτοῦ.
Forsa, ἐπίρ. τάχα, τυχόν, ἴσως πε-
ρίπου.
Forsache, ἐπ. ἴσως.
Forsennaro, ρ. οὐδ. μοραίνω, φρενι-
τιῶ, παραφρονῶ.
Forsennataggine, θ. μωρία, ἀνοία.
Forsennatamente, ἐπίρ. μωρῶς.
Forsennatezza, θ. μανία, παραφρο-
σύνη, μωρία, ἀνοία, ἀνοσησία.
Forsennato, ἐμ(ἐκ)μανής, (παρ)ᾤ-
φρων· μωρός, ἄγους, ἡλίθιος, ἀνόη-
τος, εὐήθης.
Forte, ἀρ. τὸ ἄθος, ἡ ἀκμή, τὸ ἔξο-
χον, τὸ ἐκλεκτόν· ὁ μυγός· ἱκανός
της, δύναμις, ἰσχύς· κίνδυνος· προ-
μαχῶν, φρούριον· ἀκρόπολις· ἴδε for-
tiere || ἐπίθ. κρατερός· ἰσχυρός·
ὑπερμεγέθης· ἀσθερής· σταρεός·
δυσκόλος, ἐπίπνος· σκληρῶς· τραχῶς·
ἀνύπνος· ἀσφαλής· δριμύς· πυκνός·
ἐπιτήδειος· ἀναπόφικτος· θεαλλώ-
δης, συννεφώδης· ἀνδρῆτος || ἐπ. πολὺ·
ἰσχυρῶς· ὠμῶς, σκληρῶς· ἀτενῶς·

βαθέως· συντόνας· μεγαλοφάνως· ταχέως.
Fortemente, ισχυρῶς· πολύ, μεγαλῶς, ρωμαλέως, γενναίως.
Fortepiano, ἄρ. κλειδοκύμβαλον.
Fortezza, θ. δύναμις, ἀνδρία· στερεότης· δριμύτης· καρτερία· δυσκολία· φυλακή· υπεράσπισις· φρούριον, προμαχῶν· ἀκρόπολις.
Fortiere, ἄρ. ὑψηλῶς τόπος.
Fortificabile, ἔ. δχυρωσίμος.
Fortificare ρ. ἐν. δχυρῶ, ἐπιρῶνυμι.
Fortificativo, ἔ. δχυρωτικός.
Fortificatore, τριῶς, ταχιστής.
Fortificazione, θ. δχυρωσις.
Fortigno, ἔ. ὑψηλός.
Fortilizia, θ. ταῦτό τῷ·
Fortilizio, ἄρ. μικρὸν φρούριον.
Fortino, ἄρ. μικρὸς προμαχῶν.
Fortitud-na, -o, θ. καρτερία.
Fortare, ἄρ. δξύτης· δυσωδία δξέτα.
Fortitamento, ἐπ. κατὰ τύχην.
Fortuito, ἔ. τυχαίως, τυχερός.
Fortune, ἄρ. τὰ δξέα, τὰ δριμέα.
Fortuna, θ. τύχη· εὐτυχία· κατάστασις· εὐκαιρία, συμφορὰ· τρικυμία· ὄμβρος· αὐθάν.
Fortunaggio, ἄρ. τρικυμία.
Fortunale, ἄρ. θύελλα, τρικυμία. || ἔ. τυχερός· θυελλῶδης.
Fortunalmente, ἐπ. τυχαίως.
Fortunare, ρ. οὐδ. θύελλαν ὑποφῶρῶ· στασιάζω || ἐν. μακαρίζω, δλβίζω, εὐτυχῆ ποιῶ.
Fortunatamente, ἐπ. εὐτυχῶς.
Fortunato, ἐπίθ. εὐτυχῆς· τυχερός· θυελλῶδης.
Fortunescamente, ἐπ. τυχερῶς.
Fortunevole, τυχερός, τυχερός.
Fortunosamente, ἐπ. κατὰ τύχην· ἀμνηστικῶς· εὐτυχῶς.
Fortunoso, ἐπίθ. ἀπροσδόκητος· τυχερός· θυελλῶδης· ἐπικίνδυνος.
Forviare, ρ. οὐδ. ἐκτρέπομαι, παρακτρέπομαι τοῦ προκειμένου, ἀποπλανῶμαι.
Forvoglia, ἴδε **forvoglia**.
Forza, θ. ρώμη, ισχύς, δύναμις· ἀρετή, ἀξία· ἐνέργεια· κόπος· δριμή-

προσπάθεια· κυριότης, ἔξουσία· βασιλειον, κυριαρχία· βιασμός, φθορά· ποσότης· ἡ ἀρχή, ἡ αἰτία.
Forzare, ρ. ἐν. ἀναγκάζω, βιάζω.
Forzatamente, ἐπίθ. βιαίως.
Forzato, οὐσ. ἄρ. δέσμιος, δεσμώτης· || ἐπίθ. βίαιος.
Forzatore, βιαστής· (δια)φθορεύς.
Forzerinajo, ἄρ. κιθωτοποιός.
Forzevole, ἔ. εὐρωστος, ισχυρός.
Forzevolmente, ἐπ. βιαίως.
Forziere, ἄρ. κιθωτός, κιθώτιον.
Forzier-etto, -ino, ἄρ. ταῦτό τῷ·
Forziore-olo, -zno, ἄρ. κιθώτιον.
Forzore, οὐσ. ἄρ. δξύτης· || ἔ. ισχυρότερος.
Forzosamente, ἐπ. ἐρρωμένως, ισχυρῶς, κρατεῶς, ρωμαλέως.
Forzoso, ἐπίθ. βίαιος· εὐρωστος, ισχυρός, ἀνδρείος.
Forzuto, εὐρωστος, ισχυρός, στερεός.
Foscamonta, ἐπίρ. ἀμαυρῶς, σκοτεινῶς.
Fosco, ἔ. ἀμαυρός· ζοφώδης· || μεταφ. κατηφής· λυπηρός· μελαγχολικός· ἀγνωστος· || οὐσ. σκότος.
Fosfatio, ἔ. χημ. φωσφορῶχος.
Fosfato, ἄρ. χημ. φωσφορῶχος.
Fosfito, ἄρ. χημ. φωσφορῶδες ἄλας.
Fosfolito, ἄρ. δρυκτ. φωσφλίθος.
Fosforescente, ἔ. φωσφοροποιός.
Fosforescenza, θ. φωσφορισμός.
Fosforico, ἔ. χημ. φωσφορικός.
Fosforo, ἄρ. φωσφόρος, φωσφόρον· εὐσφόρος.
Fosforoso, ἔ. φωσφορῶδης.
Fosfuro, ἄρ. φωσφοροῦχος.
Fossa, θ. λάκκος· ἀπόπατος· τάφος· κοιλότης.
Fossajuolo, ἄρ. λακοποιός, δ ἀκίπτων φρέατα.
Fossana, θ. τετράπουν τῆς Μαδαγασκάρης, προσόμιον μοσχογαλλῆ.
Fossatello, ἴδε·
Fossato, μικρὸς λάκκος, μικρὸς χείμαρρος· λάκκος.
Fosserella, θ. μικρὸς λάκκος.
Fossetta, θ. μικρὸς λάκκος· νόσφη· γελασίνος.

Fossile, ἄρ. δρυκτόν· || ἔ. δρυκτός.
Fosso, ἄρ. μέγας λάκκος· τάφος· || ἔ. δρυκτόφλος.
Fotergilla, θ. θέρμος.
Fotinge, θ. φῶτιγξ.
Fotodisforia, θ. φωτοδυσφορία.
Fotofobia, θ. φωτοφοβία.
Fotofobo, ἔ. φωτοφόβος.
Fotogene, ἄρ. χημ. φωτογόνον.
Fotologia, θ. φωτολογία.
Fotometria, θ. φωτομετρία.
Fotometro, ἄρ. φωτομέτρον.
Fotopsia, θ. χείρ. φωτοψία.
Fotosiaterica, θ. φωτοσιαιολογία.
Fotte, θ. ὄφρασμα, βαμβάκιον.
Pottiere, ρ. ἐν. βινῶ, γαμῶ.
Pottitojo, ἄρ. πέος, πύσθη, ψαλλή.
Pottitore, ἄρ. δ βινῶν, γαμῶ.
Pottitura, θ. τὸ βινεῖν, συνουσία.
Pottivento, ἄρ. κέρχνη, ἀνεμογόμη.
Fra, πρόθ. ἐν. μεταξὺ· ἐντός· μετὰ· ἐκτός, ὅπέρ· κατὰ· || οὐσ. ἄρ. ἀδελφός, μοναχός.
Fracassamento, ἄρ. κατάσεισις, διατάραξις, σύντριψις, σύντριμμα· φθορά.
Fracassare, ρ. ἐν. κατα(συσ)σεῖω, διαταράττω· συντρίβω· καταστρέφω· || οὐδ. καταστρέφομαι· κατακρημνίζομαι.
Fracassato, ἔ. πτωχότατος.
Fracassatore, οὐσ. ἐρημωτής.
Fracassio, ἄρ. κατάρρηξις, πύταγος.
Fracasso, ἄρ. κατάρρηξις, κατάσεισις, διατάραξις· πύταγος· κρότος· θόρυθος· σφαγή· καταστροφή, μεγάλη ποσότης.
Fracassoso, παταγητικός, θορυβῶδης.
Fracovado, ἄρ. νευρόσπαστον, ἄνευ πεδῶν.
Fracidare, ρ. ἐν. σήπω, σαπίζω.
Fracidazza, ν. σήψις, σήπειδάν.
Fracidicio, ἄρ. σαπρία, σαπρότης. || ἐπίθ. σαπρίζων.
Fracido, ἔ. σαπρός, σεσηπός.
Fracidume, ἄρ. σεσηπῶτα πράγματα, σαπρία, σαπρότης· ἀνθία· ἐνόχλησις· δυσωδία.
Facimolo, ἴδε **facimolo**.
Fracorrere, οὐδ. ἐντρέχω.

Fradicazza, ἴδε **fradicazza**.
Fradicicio, ἀπαλός.
Fracidio, ἴδε **fracidio**· λίαν ἀπαλός.
Fradicioso, ἔ. σαπρίζων, σαπρός.
Fragaria, θ. χαμαικέρσος, φραγούλι.
Fragile, ἐπίθ. εὐθραυστος· ἀσθενής· φθαρτός· || οὐσ. τὰ φθαρτὰ πράγματα.
Fragilezza, ἴδε **fragilità**.
Fragilità, θ. τὸ εὐθραυστον· ἀδυναμία· ἄστασις.
Fragilmente, ἐπ. ἀσθενῶς.
Fragnera, ρ. ἐν. συντρίβω· πύταγος.
Fragola, θ. χαμαικέρσος, φράουλα.
Fragolaccia, ἴδε **Tormentilla**.
Fragolaria, θ. ἴδε **Pentafillo**.
Fragolato, ἄρ. χαμαικέρσων.
Fragore, ἄρ. πύταγος, εὐωδία.
Fragoroso, ἔ. ψοφώδης.
Fragrante, ἔ. εὐώδης.
Fragranza(ia), θ. εὐωδία.
Fraille, ἴδε **fragile**.
Frailizza, ἴδε **frailizza**.
Fraina, θ. φηγόπορος.
Frals, ἴδε **fragile**, οὐσ. σῶμα(άνθρ.).
Fralezza, θ. ἀδυναμία· τρώμος.
Framea, θ. δόρυ.
Framecolare, ρ. ἐν. ἐμ(άνα)μίγνυμι.
Framezzare, ρ. ἐν. παρεντίθημι, παρεμβάλλω.
Frammento, ἄρ. κλάσμα, θραύσμα, λείψανον· τεμάχιον.
Frammeso, ἄρ. παράθεμα, παράθεσις· τὸ παρεντιθέμενον πράγμα· παρενθεσις.
Frammentente, ἄρ. μεσίτης.
Frammentera, ρ. ἐν. παρεντίθημι, παρεμβάλλω.
Frammettimento, ἄρ. παρέμβασις.
Frammezzate, ἴδε **framezzare**.
Frammezzo, ἐπ. ἐν τῷ μεταξὺ.
Frammischiare, ρ. ἐν. ἐμ(άνα)μίγνυμι.
Frammito, θ. φραγιότης.
Frana, θ. κρημνός.
Fravare, ρ. οὐδ. (κατα)κρημνίζομαι.
Francagione, θ. ἔξαιρεσις.
Francamento, ἐπ. ἀνδρικῶς· εὐκόλως.
Francamento, ἄρ. ἀσφάλεια.

Frangere, ρ. έν. έλευθερώ, άπαλ-
λάττω.
Frangitoro, άγνιστής, καθαρτής.
Frangitricie, θ. έλευθερώτρια.
Frangitrippe, άρ. άκνηρός.
Frangitura, θ. προπληρωμή των τα-
ταχυδρομικών δικαιωμάτων.
Frangosato, προσβεβλημένος υπό ά-
φροδισιακής νόσου.
Francescano, άρ. φραγκισκανός.
Francesco, έ. γαλλικός.
Franceseggiare, ρ. ούδ. χρωμαί γαλ-
λισμοίς, γαλλίζω.
Francesemento, έπ. γαλλιστί.
Francesimo, άρ. γαλλισμός.
Franchesggiare, ρ. έν. έλευθερώ, ά-
παλλάττω· άσφαλίξω· ένισχύω.
Franchezza, θ. έλευθερία· άτέλεια,
έξαισεις· άνδρία· ελιξιόνια.
Franchigia, θ. έλευθερία· άτέλεια.
Francioso, άρ. άφροδισιακή νόσος· διά-
λεκτος γαλλική.
Frango, άρ. φράγγικον, νόμισμα· άου-
λον· φράγγος· Γάλλος· || έ. έλευθε-
ρος· άτρόμητος· άνδρικός.
Frangolino, άρ. άτταγός, πτηνόν.
Frangente, άρ. κίμα, κλάδων, τρικυ-
μία· συμφορά· || πλ. ύφαλοι.
Frangere, ρ. έν. ρήγγυμι, συντριβω·
δαμάζω, νικά· παραβαίνω· κοπα-
νίζω· (παρ)έκτρέπω· ύπερτερώ· δια-
κοπτω· || άύτπ. ρήγγυμαι, συντρι-
βομαι· παρα(έκ)λύομαι, έξασθενώ·
άντηχώ.
Frangia, ούς. θ. l'Isa Cerro κόσμος,
στολισμός, περιάκτων, στολίς, άκρο-
πραπίδια· γς, ίνα.
Frangiare, ρ. έν. θυσανώ, κοσμά δια
περιάκτων.
Frangibile, έ. εύσύτριπτος.
Frangibilita, θ. τό εύδρακυστον, τό
εύσύτριπτον.
Frangimento, άρ. σύντριψις.
Frangimasso, άρ. φραγκισμός.
Frangonnoio, άρ. γάρων μωρός.
Frattendere, ρ. έν. παρανοώ· άσφαλί-
νομαι.
Frangime, άρ. συντριμματά, έρπειτα.
Frangere, άρ. δυσωδία, κακοσμία.

Frappa, θ. διατομή των ένδωμάτων,
Frappamondo, άρ. άπατεών.
Frappare, ρ. έν. κατακόπτω· κάμνω
τάς διατομάς εις τά ένδωματα· φλυα-
ρώ· άπατώ.
Frappatore, trice, άπατεών.
Frappeggiato, άρ. ειχών φυλλώματος.
Frappola, θ. λήρος, ούτιδανδον πράγμα.
Frapponeria, θ. φλυαρία, μύθος.
Frapponimento, παρεμβολή, παρεν-
θεσις.
Frapporre, ρ. έν. παρεντέθιμι, παρεμ-
βάλλω.
Frapposizione, θ. παρεμβολή.
Frassario, άρ. φρασεολόγιον.
Frassa, θ. κλάδος· δάσος άπάρτων·
άπερίσκεπτος· || πλ. φύλλα έξηρά δια
τά πρόβατα· λήροι, φλυαρία· άνοη-
σισι· ψεύδη.
Frassame, θ. πλῆθος κλάδων.
Frassata, θ. έορτή των Έβραίων.
Frasscheggiare, ρ. έν. θουρωδών· άσεί-
ζομαι.
Frasscheggio, άρ. θόρυβος άνέμου.
Frascheria, θ. άσειζμός· λήροι.
Fraschetta, θ. κλαδίον· || άπερίσκε-
πτος.
Frascattino, άρ. μωρός.
Frascettuola, θ. νέα άπερίσκεπτος.
Frascchia, θ. σχίδιον ξύλου.
Frascolina, θ. κλαδίον.
Frascolino, άρ. κλαδίσκος.
Frascogna, θ. πτηνοθηρία· λήροι.
Frascocino, άρ. κλαδίον.
Frascone, άρ. πλ. κλάδοι προς καθ-
σιν· || λήροι, φλυαρία· || ντ. l'Isa So-
nale.
Frasc, θ. φράσις.
Frascigliamento, άρ. περιφρασίς.
Frasceggiare, ρ. ούδ. περιφράζω.
Frasceggiatore, trice, θ. περιφράζων.
Frascologia, θ. φρασεολόγιον.
Frasi, θ. βτ. φράσεις.
Frasiologia, θ. φρασεολογία.
Frassignuolo, άρ. μελία, λάρος, εί-
δος πεύκης.
Frassinilla, θ. δικτομον λευκόν.
Frassino, έ. μέλιτος.
Frassino, άρ. μελία.

Frastagliamo, άρ. διατομή.
Frastagliamento, άρ. διατομή· έν-
τομή.
Frastagliare, ρ. έν. κατακόπτω, κα-
τα(δια)τέμνω· άνακίγνυμαι εις την
φλυαρίαν· περιπέλομαι· άπατώ· διε-
ξάγω, διαλύω.
Frastagliata, θ. διατομή· σύγχυσις.
Frastagliatamente, έπίρ. συγκεχυ-
μένως.
Frastagliatura, θ. ταυτό τῶ
Frastaglio άρ. διατομή, έντομή.
Frastigolo, άρ. έμβαδμια, σάλταα.
Frastornare, ρ. έν. εκ(άπο-, παρα)-
τρέπω.
Frastornio, άρ. μέγας θόρυβος.
Frastuolo, ταυτό τῶ
Frastuono, άρ. πάταγος, θόρυβος.
Fratajo, άρ. φίλος των μοναχῶν· ||
κεράσιον.
Fratanto, έπίρ. έντοσούτω.
Frato, άρ. άδελφός· έταίρος, φίλος·
σύντροφος· μοναχός.
Fratellanza, θ. άδελφότης· οικειότης.
Fratellasco, έ. άδελφικός.
Fratellavola, έ. άδελφικός.
Fratellavolmente, έπ. άδελφικώς.
Fratellino, άρ. άδελφίδιον.
Fratello, άρ. άδελφός· || οικειός, έταί-
ρος, φίλος· όμοιος.
Fratelluccio, άρ. άδελφίδιον.
Fratelmo, άρ. άδελφός μου.
Fratello, άρ. άδελφός σου.
Fratengo, έ. μοναχικός.
Frateria, θ. κοινόδιον· οι μοναχοί.
Fraternale, έ. άδελφικός.
Fraternalesco, έ. άδελφικός.
Fraternalmente, άδελφικώς.
Fraternevole, έ. άδελφικός.
Fraternita, θ. άδελφότης.
Fraternità, ούς. θ. οικειότης· άδελ-
φότης, έταίρια.
Fraternizzar(ε)si, ρ. άύτ. έξοικειού-
μαι· οικιάζω.
Fraterno, έ. άδελφικός.
Fratescamente, έπ. μοναστικώς, μο-
ναχικώς.
Fratesco, μοναχικός, μοναχικός, κοι-
νοβιακός.

Fratesa, θ. βλέννος, ίχθύς.
Fraticello, άρ. κοινοβιατής, μοναχός.
Fratria, κοινοβιακός, μοναχικός.
Fratino, κληδαιμόν· || έπίθ. κοινοβια-
κός, μοναχικός.
Fratismo, άρ. μοναχισμός· μοναχοί.
Fratre, άρ. άδελφός.
Fratris, θ. φρατρία.
Fratricida, άρ. και θ. άδελφοκτόνος.
Fratricidio, άρ. άδελφοκτονία.
Fratia, θ. φραγμός· || αικασία.
Fratraglio, θ. πλ. έντόθια, έντερα.
Frattanto, έπίρ· έντοσούτω.
Frattempo, έπ. έν φ, έντοσούτω.
Fratteria, θ. κολακασία.
Fratto, κεκλασμένος· || ούς. κλάσμα.
Frattojo, άρ. ελαστοριβέτον.
Frattura, θ. ρήξις· κάταγμα.
Fraudare, ρ. έν. εξαπατώ, φρακίζω.
Fraudatore, trice, άπατεών, φάναξ.
Fraude, θ. άπάτη, δόλος.
Fraudevole, έ. δόλιος.
Fraudolmente, έπ. άπατηλώς, δο-
λιώς.
Fraudente, έ. άπατηλός, δόλιος.
Fraudentemente, έπ. άπατηλώς.
Fraudolento, έ. άπατηλός. ||
Fraudolenzija, άπίκτη, δόλος, δο-
λιότης.
Fraudente, έ. άπατηλός, δολερός.
Fraudente, έπ. άπατηλός, δο-
λιώς.
Frazione, ούς. θ. ρήξις, σύντριψις,
κλάσμα.
Freatide, φρασίς, δικαστήριον έν'Α-
θήναις.
Freatomia, θ. φρεδοτομία.
Frecchia, θ. βέλος.
Frecciare, ρ. έν. τοξεύω, άκοντίζω.
Frecciata, τόξωμα, πληγή βέλους·
|| σκιδμμα.
Frecciatore, trice, ούς. άκοντιστής,
τοξωτής.
Freccioso, έ. ταχύς· διακαής.
Fredda, θ. ψύχρανσις.
Freddamente, έπ. ψυχρῶς, άδρανώς.
Freddare, ρ. έν. ψυχραίνω· κτείνω·
γυμνώ· || ούδ. και, άύτπ. ψυ-
χραίνομαι.

Freddezza, θ. ψυχρότης· ἀδράνεια.
 Freddeccio, εἰ. δροσυχρός.
 Freddo, ἀρ. ψυχρός, κρύος· ζηλοτυπία· ψυχρότης· || εἰ. ψυχρός· ἀνίκανος· ἀδράνης· δηλητηριώδης.
 Fredore, ἀρ. ψυχρός.
 Freddotio, εἰ. δροσυχρός.
 Freddura, θ. ψυχρός, δρόσος· (περί-κατά)ψύξις, κρυολόγημα· ψυχρότης.
 Freddurajo, ἀρ. ψυχρολόγος, ψυχρός.
 Frega, οὐσ. θ. τρίψις, σφρίγγος, δργασμός· ἐπιθυμία διακαής, ζέσις· ἴδε fregolo.
 Fregacciolare, ρ ἐν. τρίβω.
 Fregacciolo, ἀρ. τρίψις.
 Fregangionocella, θ. μικρὰ τρίψις.
 Fregagione, θ. τρίψις· || πλ. ἐπαφή-σεις· φιλοφρονήσεις.
 Fregamento, ἀρ. τρίψις.
 Fregare, ρ ἐν. τρίβω· ἄνω γραμμῆν· ἐμπαίζω· κόμην σημάδι εἰς τὸ πρόσωπον.
 Fregata, οὐσ. θ. μυοκάρων· δίκροτον, φρεγάτα.
 Fregatina, θ. μικρὸν δίκροτον.
 Fregatura, θ. ἴδε·
 Fregazione, θ. τρίψις.
 Fregiamento, ἀρ. κόσμος· παρυφή· || πλ. κολακεία.
 Fregiare, ρ ἐν. κοσμεῖ, καλλωπίζω.
 Fregiatore, trice, κοσμητής.
 Fregiatura, θ. κόσμος· παρυφή.
 Fregio, ἀρ. κόσμος, καλλωπισμός· παρυφή· τραῦμα, σημεῖον εἰς τὸ πρόσωπον.
 Frego, ἀρ. τραῦμα, σημεῖον εἰς τὸ πρόσωπον πρὸς ἀτιμίαν· ἀτιμία, κηλίς· γραμμῆ· γλυφή.
 Fregola, οὐσ. θ. τόκος· ἰχθύων· ἐπιθυμία, ζέσις.
 Fregolo, οὐσ. ἀρ. γένος ἰχθύων· πα-ράτριμμα.
 Fregona, θ. ὀπηρέτρια.
 Fregere, οὐδ. βρέμω, γογγύζω.
 Fregire, ρ οὐδ. βρέμω, γογγύζω· κελᾶθ, χαίματιζω.
 Fremito, ἀρ. βρόμος, γογγυσμός, θόρυβος· χαίματισμός· φρέξ.
 Fremitore, trice, θ βρέμων.

Franajo, ἀρ. χαλινῶ· συστέλλω.
 Franajo, εἰ. τοῦ χαλινῶ· || οὐσ. χα-λινοποιός.
 Franatore, trice, θ χαλινῶν.
 Frane, ἀρ. φρήν, διάφραγμα.
 Franela, θ. κημάς, ἐπιστόμιον· ἴδε flanelia.
 Franello, οὐσ. ἀρ. φιδός· κόσμος, στο-λιμὸς γυναικείος, ἀγκυλόγλωσσον, γλωσσοδέτης.
 Freneria, θ. φρενίτις· μανία, παρα-φροσύνη· ἰδιοτροπία.
 Frenico, εἰ. φρενικός, τῶν φρενῶν.
 Frenitica (febre), πυρετός, φρενι-τικός.
 Frenitide, θ. φρενίτις.
 Freno, ἀρ. χαλινός· ἦνιαι.
 Frenologia, θ. φρενολογία.
 Frenologo, ἀρ. φρενολόγος.
 Fransplenio, ἀρ. φρενοσπλήνιον.
 Frequentare, ρ ἐν. πυκνῶ, συχνὰ ποιῶ τι· συχνὰ χράμαι· συχνάζω· ἐπισκέδω· || οὐδ. κόμην συχνὰς ἐπισκέψαι· || αὐτπ. ἐνασκολοθῆναι· συχνὰ· εἰμὲ ἐν χρήσει· συχνὰ.
 Frequentativo, εἰ. θαμιστικός.
 Frequentato, πολυάνθρωπος· συχνός, συνήθης.
 Frequentatore, trice, θ συχνάζων.
 Frequentazione, θ. σύχνασις· πύ-κνωσις.
 Frequente, εἰ. συχνός, πυκνός· πο-λυάριθμος, πολυάνθρωπος.
 Frequentamento, ἐπ. συχνά, πυκνά.
 Frequenz(i)a, πυκνότης, συχνότης· συρροή, πλήθος.
 Fresare, ἴδε fregiare.
 Frescamento, ἐπ. νεωστί, πρὸ βλίγου.
 Frescante, κοιν. τοιχογράφος.
 Frescare, ρ οὐδ. ντ. πνέω, φυσῶ.
 Freschezza, θ. δρόσος· ψυχρός· ζωη-ρότης, παιδρότης· τὸ νεαρόν· τὸ πρόσ-φατον.
 Fresco, οὐσ. ἀρ. δρόσος· τὸ πρόσφα-τον· τοιχογραφία· || ἐπ. θ. δροσερός· νεαρός· πρόσφατος· νε(ε)ωπός· νέος· ἀνηθρός, εὐρωστος, ζωηρός· ὕγιής· νεαλός, ἀκμαίος· ψυχρός· ἀναλός· χλωρός.

Frescoscio, εἰ. ὀπὸ τι νεαρός.
 Frescolino, ἀρ. μικρὰ δρόσος.
 Frescoso, εἰ. ἀνηθρός, ἀκμαίος, ζωη-ρός· δροσερός.
 Froscura, θ. δρόσος, ψυχρός.
 Frettillo, ἀρ. φιδός (κυβευτικός), κηλίς.
 Fratta, θ. σπουδή, ἐπειξίς, βία.
 Frettolosamente, ἐπ. διὰ σπουδῆς, σπουδῆ, ταχέως.
 Frettoloso, ἐπίθ. σπαστικός, σπεύ-δων, βιαστικός.
 Friabile, ἐπίθ. εὐθραπτος.
 Friabilita, θ. τὸ εὐθραπτον.
 Fricismo, ἀρ. ἱατρ. φρικασμός.
 Fricassea, θ. μύμα, ταιγαριστὸν κρέας.
 Fricode, εἰ. ἱατρ. φρικώδης.
 Frieri, ἀρ. κοινοβίτης· ἱππεὺς θρη-σκαιτικῶν τάγματος· νοσοκόμος.
 Friggere, ρ ἐν. τηγανίζω, καίω· τρί-ζω· || οὐδ. φρύγω· ἐνοχλάω.
 Friggibuchi, οὐσ. ἀρ. αἰτίασις, πα-ράνοον, γογγυσμός.
 Friggio, ἀρ. βρόμος, θόρυβος, κρότος.
 Frigidato, ἐπίθ. κρυολογημένος.
 Frigidezza, θ. ψυχρότης· ἀδράνεια· κρύωμα.
 Frigidità, θ. ψυχρότης· τὸ νάθου-ρον, ἀνικανότης· κρύωμα.
 Frigido, εἰ. ψυχρός· νάθουρος, ἀνίκανος.
 Frigio, εἰ. μουσ. φρύγιος.
 Frignuccio (ostear di), ζητῶ τὴν δυστυχίαν.
 Frigorifero, εἰ. ταῦτ τῶν·
 Frigorifico, εἰ. ψυχρατικός.
 Fringuello, ἀρ. φρυγίλος, σπίνος.
 Frittillarìa, θ. ἥρανθιμον.
 Frittata, θ. σφουγγάτον.
 Frittella, θ. ἀρτολάχανον· κηλίς· || κούφος.
 Fritto, εἰ. τηγανιστός· νεκρός· ἀπο-λώλας.
 Frittorio, ἀρ. φρυκτώριον.
 Frittura, θ. τηγανισμός, τηγάνισμα· ἴδε frittume· ἰχθὺς τηγανιστοί· τη-γανιστά.
 Frivolamente, ἐπ. φαύλος, εὐτελής.
 Frivolario, ἀρ. γυροπόλης.
 Frivolazza, θ. οὐδέανος.

Frivolo, οὐδέανός, εὐτελής.
 Frizione, θ. τρίξις, τριγμός· τρίψις.
 Frizzamento, ἀρ. δηγμός, τσουξίμον.
 Frizzante, εἰ. δριμύς.
 Frizzare, ρ. οὐδ. δριμύσσω, δάκνω, τσουζῶ· τρίζω, κρίζω· εἰμὲ δέξω.
 Frizzo, ἀρ. δηγμός, τσουξίμον· σκόμμα.
 Frodamento, οὐσ. ἀρ. παράκρουσις, ἀπάτη.
 Frodare, ρ ἐν. (εἰ) ἀπατῶ, φενακί-ζω, ὀποκρίνομαι· ἀποστρεφῶ· ἐκλιθῶ.
 Frodatore, trice, ἀπατεών.
 Froda, θ. ἀπάτη, δόλος.
 Frodolente, εἰ. ἀπατηλός, δόλιος.
 Frodolentemente, ἐπ. ἀπατηλῶς.
 Frodolento, εἰ. ἀπατηλός.
 Frodolenza, θ. δολιότης.
 Frodoso, εἰ. δολιρός.
 Frollamento, ἀρ. ἀπαλυσμός, μα-λάκωμα· τοῦ κρέατος.
 Frollare, ρ ἐν. ἀπαλύνω· || αὐτπ. ἀπαλύνωμαι· δαμάζομαι· φεΐρομαι.
 Frollo, εἰ. ἑσθηνής· ἀπαλός.
 Fromba, θ. σφινδόνη.
 Frombato, ἀρ. σφινδονήτης.
 Fromba, ἀρ. πάταγος· θόρυβος.
 Frombola, θ. σφινδόνη· κάχληξ.
 Frombolare, ρ ἐν. σφινδονίζω.
 Frombolatore, ἀρ. σφινδονήτης.
 Fromboliere, ἀρ. σφινδονιστής.
 Fromde, θ. θαλλός· φύλλον.
 Frondatore, οὐσ. ἀρ. φυλλοτόμος, κλαδευτής.
 Frondeggiare, ρ. οὐδ. φυλλάζω, φυλ-λοθῆναι.
 Frondescenza, θ. φυλλοφυία.
 Frondifero, εἰ. φυλλοφόρος.
 Frondire, ρ. οὐδ. φυλλάζω, φυλλο-φυῶ.
 Frondoso, εἰ. φυλλώδης.
 Frondura, θ. φύλλωμα.
 Fronduto, εἰ. φυλλοφυλλός.
 Fronesi, θ. φρόνησις.
 Frontale, ἀρ. (προ)μετωπίς, προμε-τωπίδιον· τὸ καλύπτον, τὸ ἐμπροσθεν τοῦ βωμοῦ· κορυφαία· στρ. μέτωπον· ἐπιμετώπιον· φάρμακον· || ἐπίθ. με-τώπιος, μετωπίαιος.
 Fronte, μέτωπον· ἡ κεφαλή· πρό-

σπονών (πρόσ)δψας· ἡ ἀρχὴ θάρρους· ἀναδραία.
 Fronteggiare, ρ. οὐδ. ἀνθίσταμαι, ἀντικρούω, ἐπιποθῶ.
 Frontespicio, -zio, ἀρ. ἀέτωμα κεφαλῆς (βιβλίου)· ἀρχή.
 Frontespizio, ἀρ. μικρὰ κεφαλή.
 Fronticina, θ. μικρὸν μέτωπον.
 Frontiera, θ. ὄριον, σύνορον· προμαχών· τὸ μέτωπον στρατοῦ· πρόσωπον οἰκοδομῆς.
 Frontiero, ἑ. αὐθιγῆς, ἀναιδῆς.
 Frontisterio, ἀρ. ἐκκλ. φροντιστήριον.
 Frontone, ἀρ. μέγα μέτωπον· ἀντιθέριμαντρον· δούρακτον τῶν πλοίων.
 Frontoso, ἑ. ἀπαίσχυντος· πολυπρόσωπος.
 Frontuto, ἑ. πολυφύλλος· δασύς.
 Frotta, θ. ὄχλος, πλῆθος· ἴλη, οὐλεμός, φθὴ κομμική.
 Frotola, οὐσ. θ. φθὴ κομμική· μέθος· διήγημα.
 Frottolare, ρ. οὐδ. μυθολογῶ· διηγούμαι, ἀστειζομαι.
 Frugacchiamento, ἀναδίφησης, ἀναζήτησις.
 Frugacchiare, ρ. ἐν. ἀναδιφῶ, ἀναρυνῶ, ἀναζητῶ.
 Frugale, ἑ. λιτώδες, ὀλιγαρκῆς.
 Frugalità, θ. λιτότης, ὀλιγαρκεία.
 Frugalmente, ἐπ. λιτώδες, ὀλιγαρκῶς.
 Frugamento, οὐσ. ἀρ. κέντησις, κάρρησις.
 Frugare, ρ. ἐν. ἀναδιφῶ, διαρυνῶ, ἀναζητῶ· ζητῶ ἀνυπομόνως· κεντῶ· κάρρηθῶ· ἐξάνω· τιμωρῶ· τύπτω.
 Frugata, θ. ἀναδίφησης, ἀναζήτησις.
 Frugatore, ἀρ. (δι)ῆρευνητής.
 Frugifero, ἑ. καρποφόρος.
 Frugilego, ἑ. καρπολόγος.
 Frugivoro, ἑ. καρποφάγος.
 Frugnuolare, ρ. ἐν. ὀρνιθοθηρῶ· ἢ ἀλιεύω διὰ τοῦ φανοῦ· πορεύομαι εἰς τὴν ὀρνιθοθηρίαν· ἢ τὴν ἀλιεῖαν μετὰ φανοῦ· θαμβῶ· τινα διὰ τοῦ φωτός τοῦ λύχου.
 Frugnuolatore, ἀρ. ὀρνιθοθήρας· ἢ ἀλιεύω διὰ τοῦ φανοῦ.

Frugulo, διαβολάκι, παιδίον σερπατόν.
 Frugone, οὐσ. ἀρ. ρόπαλον· κόδυλος, γρονθιά.
 Fruì, ἀρ. ἐπικαρπία.
 Fruire, ρ. ἐν. καρποῦμαι, ἀπολαύω.
 Fruizione, θ. ἀκαρπία, κάρπωσις.
 Frullare, ρ. οὐδ. σπρίζω· θορυβῶ, βομβῶ, φυσῶ· περιφέρωμαι· || ἐν. στρέφω· κάμνω· ἄφρησθ (ἢ σιροκόλατα), κτυπῶ (τὴν σιροκόλαταν).
 Frullata, θ. κτύπημα, ἀπορισμὸς τῆς σιροκόλατας.
 Frullino, ἀρ. εὐτελής πρᾶγμα· ἀφριστήριον τῆς σιροκόλατας.
 Frullo, ἀρ. θόρυβος τῶν πτηνῶν, βόμβος· οὐτίδανον πρᾶγμα.
 Frulloncino, ἀρ. ἀμάξιον.
 Frullone, ἀρ. ἀλευρότησις, κρησέρα· ὄχημα, ἀμάξιον· εἶδος παιδιᾶς τῶν παιδῶν.
 Frumentaceo, ἑ. σιτοφόρος.
 Frumentale, ἑ. σιτοειδῆς.
 Frumentare, ρ. οὐδ. σιτολογῶ.
 Frumentario, ἑ. σιτηρός.
 Frumentata, θ. συμμιγῆς σίτος· σιτοδοσία.
 Frumentazione, θ. σιτοπομπεία.
 Frumentiere, ἀρ. σιτοπώλης.
 Frumento, ἀρ. σίτος, καρπός.
 Frumentoso, ἑ. σιτοφόρος.
 Frusclara, ρ. ἐν. ἐνοχλῶ· πιεράζω· || οὐδ. διαρυνῶ.
 Frusoio, πάτρητος, κρότος, θόρυβος· ὄρη.
 Frusco, ἀρ. κόρρος, κάλαμος ἀχούρου.
 Fruscolare, ρ. ἐν. ἀναδιφῶ.
 Frusta, θ. μάστιγι· τιμωρία.
 Frustagno, ἀρ. βαμβάκινον ὄφασμα.
 Frustanamento, ἐπ. ἀνωφελῶς.
 Frustare, ρ. ἐν. μαστιγῶ· περιέρχομαι· φθείρω.
 Frustatore, trice, οὐσ. μαστιγατήρ, μαστιγωτής.
 Frustatoria, θ. ἐπιτίμιον, (κ. ἀφορισμὸς) εἰς λειτουργίας.
 Frustatarimento, ἐπ. ἀνωφελῶς.
 Frustatorio, ἑ. ἀνωφελῆς.
 Frustatura, θ. μαστιγώσις.

Frustino, ἀρ. μῆστιξ, μαστίγιον.
 Frusto, ἀρ. κομματίον· ράβδος· || ἐπιθ. μισοτριβῆς, μεσοτριβῆς· ἡλικιωμένος.
 Frustra, ἐπ. μάτην, ματαίως.
 Frustraneo, ἑ. ἀνωφελῆς.
 Frustramento, ἐπ. ματαίως.
 Frustrare, ματαίω· τὴν προσδοκίαν, ψεύδω.
 Frustratorio, ἑ. ψευδῆς, ἀπατηλός.
 Frutice, ἀρ. θάμνος.
 Frutio-allo-etto, ἀρ. θαμνίσκος.
 Fruticoloso, ἑ. θαμνώδης.
 Fruticoso, ἑ. δρυκτ. θαμνώδης.
 Frutta, θ. κυρ. πλ. καρπός· ὄπωρον.
 Fruttaglia, θ. καρπός.
 Fruttajo, ἀρ. ὀπωροφυλάκειον.
 Fruttaj(u)ola, θ. ὀπωροπώλης.
 Fruttajuolo, ἀρ. ὀπωροπώλης.
 Fruttare, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. καρποφορῶ· ὀφελῶ· καλλιεργῶ· || οὐσ. δένδρον· καρποφόρον.
 Fruttaruolo, ἀρ. ὀπωροπώλης.
 Fruttavole, ἑ. καρποφόρος.
 Fruttierra, οὐσ. θ. ὀπωροθήκη, φρουτιέρα.
 Fruttifero, καρποφόρος· ὑγιεινός.
 Fruttifero, ἑ. fruttifero.
 Fruttificare, ρ. οὐδ. καρποφορῶ· ὀφελῶ.
 Fruttificazione, θ. καρποφορία.
 Fruttiforma, ἑ. καρποειδῆς.
 Fruttivoro, ἑ. καρποφάγος.
 Frutto, ἀρ. καρπός· ὄπωρον· γόνος· πρόσδος· ὀφείλεια· ἀμοιβή· τόκος· πρόδος.
 Fruttologia, θ. πραγματεία τῶν καρποφόρων δένδρων.
 Fruttuare, ρ. οὐδ. καρποφορῶ.
 Fruttuosamento, ἐπ. ὀφελίμως.
 Fruttuosità, ἑ. τὸ κάρπημον.
 Fruttuoso, ἑ. κάρπημος.
 Ftanite, φθάνιτης, σχιστόλιθος.
 Ftarsi, θ. λατρ. φθορά.
 Ftartico, ἑ. λατρ. φθαρτικός.
 Ftairi, ἀρ. πλ. φθαίρας.
 Ftariasi, θ. φθειρασίς.
 Ftinade, θ. (νόσος) φθινιάς.
 Ftinode, ἑ. φθινώδης, φθισικός.

Ftiriassi, θ. φθειρασίς.
 Ftirofagi, ἀρ. πλ. φθειροφάγος.
 Ftirotono, ἀρ. φθειροκτόνον.
 Ftiasi, -a, θ. φθίσις.
 Ftisico, ἑ. φθισικός.
 Ftisiologia, θ. φθισιολογία.
 Ftisioneumonia, θ. φθίσις, πνευμονική, φυματιοπνευμονία.
 Ftisuria, θ. φθίσις ἐκ τοῦ διαβήτου.
 Ftora, θ. φθόρα, φθίσις.
 Ftora, θ. (δια)φθορά, ἐξάμβλωσις.
 Ftorio, ἑ. φθόριος· || οὐσ. φθόριον.
 Ftorina, ἀρ. χημ. φθορίνη.
 Ftoro, θ. χημ. φθόριον.
 Ftoruro, ἀρ. χημ. φθοριοῦχον.
 Fu, ἀρ. φού, ἄσαρον.
 Fucato, ἑ. πλαστός.
 Fucilare, ρ. ἐν. τυφεκίζω, φονεύω· διὰ πυροβόλου.
 Fucilata, θ. τυφεκισμός.
 Fucile, οὐσ. ἀρ. πυροβόλον, τυφέκιον· πυρετόν.
 Fucillare, ἀρ. δπλαφόρος.
 Fucina, θ. χαλκείον, σιδηρουργεῖον.
 Fucinata, θ. μεγάλη ποσότης.
 Fucineo, ἑ. σιδηρουργειακός.
 Fucio, ἀρ. κηφήν· φύκος.
 Fuga, θ. φυγή· ντ. καραία.
 Fugace, φυγάς· ἐξίτηλος, βραχύς, προσωρινός.
 Fugacità, τὸ ἐξίτηλον, βραχύτης, προσωρινότης.
 Fugamento, ἀρ. ἔξωσις, φυγάδευσις· τροπή εἰς φυγήν.
 Fugare, ρ. ἐν. τρέπω εἰς φυγήν· φυγάδεύω, ἐκβάλλω, ἐξ(ἀπ)ελευθώνω.
 Fugastro, ἑ. φυγάς, φεύγων.
 Fugatore, trice, ὁ φυγάδεύων.
 Fugga, θ. φυγή· διουθύνσις.
 Fuggante, φεύγων· ἑ. fugace.
 Fuggere, ἑ. fuggire.
 Fuggiacchiare, ρ. οὐδ. (ἀπο)φεύγω.
 Fuggiacamento, ἐπ. λάθρα, κρυφίως.
 Fuggiasco, ἑ. φυγάς.
 Fuggibile, ἑ. φευκτός.
 Fuggiente, ἑ. φεύγων.
 Fuggifatica, ἑ. φυγόπονος.
 Fuggiletti, ἑ. φιλόπονος, ἐκάματος, ἐπιμελής.

Fuggimento, άρ. φυγή.
 Fuggire, ρ. οὐδ. και αὐτπ. φεύγω·
 σπείδω, τρέχω· καταφεύγω· || έν.
 άποφεύγω, άπεικιστώ.
 Fuggita, θ. άποδράσις, φυγή.
 Fuggiticio, έ. φυγής.
 Fuggitio, έ. φυγής.
 Fuggitivamente, έπ. προσκαιρώ.
 Fuggitivo, φυγής· ίδε fugace· φευ-
 κτός.
 Fuggitoae, trice, θ. φεύγων.
 Fugo, κλέπτης, κακοήγος· σκοτεινός.
 Fulcra, ρ. έν. (όπ)έρειδω, στηρίζω.
 Fulgente, έ. λαμπρός· || οὐσ. λάμψις.
 Fulgere, ρ. οὐδ. άστράπτω, λάμπω.
 Fulgid-ezza, -ità, οὐσ. θ. λάμψις,
 λαμπρότης.
 Fulgido, άστράπτων, φωτεινός.
 Fulgorara, ρ. έν. κεραυνοβολώ· ||
 άστράπτω.
 Fulgore, άρ. λάμψις, φώς.
 Fulgurale, έ. άστραπατός.
 Fuliggine, θ. λιγνός, αθάλη.
 Fuliginosità, θ. τὸ αθάλαδες.
 Fuliginoso, έ. αθαλώδης.
 Fullomania, θ. βτ. φυλλομανία.
 Fullonica, θ. ή γναφευτική.
 Fulminamento, άρ. κεραυνοβολία.
 Fulminante, έ. κεραυνοβόλος.
 Fulminare, ρ. έν. κεραυνώ, κεραυ-
 νοβολώ· καταδικάζω ταχέως· || οὐδ.
 άργίζομαι.
 Fulminario, έ. κεραύνιος.
 Fulminatore, trice, κεραυνοβόλος.
 Fulminatorio, έ. κεραύνιος.
 Fulminazione, θ. κεραυνοβολία· δια-
 κήρυξις άφορισμού.
 Fulmine, άρ. κεραυνός.
 Fulmineo, έπίθ. ίδε
 Fulminoso, έ. κεραυνοβόλος.
 Fulvido, ίδε fulgido.
 Fulvo, έ. πυρρός, ξανθός.
 Fumacchio, άποκαπνισμός· ίδε fu-
 majuolo.
 Fumajuolo, θυμάλωψ καπνίζων· κα-
 πνοδόχη.
 Fumale, οὐσ. άρ. φανός λιμένος· ||
 έπίθ. τοῦ καπνοῦ.
 Fumante, άρ. έστία, οίκογένεια.

Fumare, ρ. οὐδ. καπνίζω· καίωμαι·
 άναθυμιώ· || έν. καπνίζω· πίνω κα-
 πνόν.
 Fumaria, θ. καπνός, κορυδαλίς.
 Fumatiera, θ. καπνιστήριον.
 Fumatore, άρ. θ. καπνίζων καπνόν.
 Fumea, οὐσ. θ. καπνός· || άτμοί τοῦ
 έγκεφάλου.
 Fumicara, ρ. οὐδ. καπνίζω· || ρ. έν.
 (όπο)καπνίζω.
 Fumifero, έ. οὐσ. κάπνοποιός.
 Fumigazione, οὐσ. θ. άποκαπνισμός,
 κάπνισις.
 Fumiglio, άρ. (όπο)θυμιασις.
 Fumo, άρ. καπνός· άναθυμιασις· δά-
 ναμις· άτμός· οὐδέν· δαμή, ένδειξις·
 ζόφος, σκότος· τύφος, έπαισις· κο-
 λακεία.
 Fumos-ello, -etto, έ. όπό τι τυφώδης.
 Fumosità, θ. άναθυμιασις, άτμός.
 Fumoso, έ. καπνώδης· τυφώδης γεν-
 νατός, δυνατός.
 Fumosterno, άρ. καπνός, κορυδαλίς.
 Fumajo, άρ. ίδε
 Fumajuolo, άρ. σχοινοπάλης.
 Fumabolo, άρ. σχοινοβάτης.
 Fumame, άρ. σχοινία.
 Funditore, άρ. σφαιδονήτης.
 Funa, οὐσ. θ. σχοινίον, κάλω.
 Funebre, έ. νεκρικός, έπικήδειος.
 Funerale, οὐσ. άρ. κηδεία, ταφή,
 έκφορά· || έ. έπικήδειος.
 Funereo, έ. νεκρικός, έπικήδειος.
 Funestare, ρ. έν. καταλυτώ· μιαινώ
 φόνω.
 Funesto, έ. πενθηρός· κατηφής· πι-
 κρός, λυπηρός· δυστυχής· άπαίσιος·
 όλίθριος· περιλυπος.
 Fungaja, θ. μυκητιάδης τόπος· άφλο-
 νία, εύφορία.
 Fungato, άρ. άλας εκ μυκητίου θ-
 ζέος· || έπίθ. άπορός.
 Fungheze, ρ. έν. έπιτελιώ, ποιώ.
 Fungheze, άρ. τόπος μυκητιάδης.
 Fungino, έ. χημ. μυκητίνο.
 Fungiforme, έ. μυκητοειδής.
 Fungina, θ. χημ. μυκητινίνη.
 Fungo, άρ. μύκης, κμαντής.
 Fungoide, έ. μυκητοειδής.

Fungoso, έ. μυκητιάδης.
 Funicella, θ. ταυτό τῷ
 Funicello, άρ. ίδε
 Funicina, θ. μικρόν σχοινίον.
 Funicolare, τοῦ σχοινίου ή σύνθετος
 εκ σχοινίων.
 Funicolo, άρ. μικρόν σχοινίον.
 Funitero, άρ. σχοινοβάτης.
 Funziona, θ. λειτουργία, έργον, βτη-
 ρασία, χρέος· τελετή· ένέργεια.
 Fusara, θ. πύραυλον τῶν κηρποιδῶν
 Fusato, έ. πυροειδής.
 Fusch-atto, -ino, άρ. μικρόν πύρ.
 Fuschista, θ. κατασκευάζων τὰ πυρο-
 τεχνήματα.
 Fusso, άρ. πύρ, φωτιά· πυρκαϊά· τὰ
 ζόλα, οί άνθρακες κτλ. || έστία, οί-
 κος· || έρως· || άργή ή διχόνοια.
 Fusoso, ίδε Fusoso.
 Fusar-a, -a, -i, έπίρ. και πρόθ. έξω.
 Fuschê, έπ. έκτός.
 Fuornisura, έπ. ύπερμέτρως.
 Fuscolamente, έπ. έκτός μόνον.
 Fusoscito, έ. έξόριστος.
 Fusovoglia, έπ. άκουσίως.
 Furamento, άρ. κλοπή.
 Furare, ρ. άρ. κλέπτω· άφαιρώ.
 Furatore, trice, κλέπτης.
 Furberia, θ. δόλος, πανουργία.
 Furbescamente, έπ. πανουργως.
 Furbesco, έ. πανούργος, δόλιος.
 Furbo, έ. πλέονος· πανούργος.
 Furfifero, έ. κόπων, μοχθηρός.
 Furo, άρ. φώρ, κλέπτης.
 Furenta, έ. μανιώδης.
 Furere, ρ. οὐδ. μαινομαι.
 Furfantare, ρ. οὐδ. ζώ ώς μοχθηρός·
 κλέπτω.
 Furfante, έ. μοχθηρός, πονηρός, αί-
 σχος· φιλόργυρος· ψευδής.
 Furfanteria, φαυλότης, μοχθηρία.
 Furfantesso, έ. μοχθηρός, αίσχος.
 Furfatore, άρ. άπατεών, μοχθηρός.
 Furi, ίδε fuori.
 Furia, θ. μανία· έπιθυμία, άρητή· έ-
 ρως· σπουδή, βία μεγάλη· κλήθος.
 Furiale, έ. μανικός, μανιώδης.
 Furiamente, έπ. μανικώς, έμμανώς.
 Furiano, άρ. υτ. θνομα άνέμου.

Furiare, οὐδ. μαινομαι.
 Furibondante, έπ. έμμανώς.
 Furibondare, ρ. οὐδ. μανιώδης γί-
 νομαι.
 Furibondo, μαινόμενος, έμ(έκ)μανής.
 Furie, θ. πλ. έρινύδες.
 Furiere, ίδε foriere· πρόδρομος.
 Furiosamente, έπίρ. μανικώς, έμ-
 μανώς.
 Furiosetto, έ. όπό τι μανιώδης.
 Furiosità, θ. τὸ μανιώδες.
 Furioso, μανιώδης, μανικός, έμ(έκ)-
 μανής· παράφρων· άρρητικός.
 Furo, φώρ, κλέπτης· ίδε furo.
 Furoncello, άρ. θ. δοιήν, βούβουνας.
 Furoro, άρ. μανία· άρητή· ζήλος· έ-
 ρως· αίστρος.
 Furtare, ίδε furare.
 Furtivamente, έπ. κλεπτικώς, λάθρα·
 άπατηλώς.
 Furtivo, κρυπτός, κρόφιος.
 Furto, άρ. κλοπή, κλέμμα, κρυπτή
 πράξις.
 Furtore, άρ. φώρ, κλέπτης.
 Furunc-olo-uolo, άρ. θ. δοιήν.
 Fusaccio, άρ. άτράκτιον.
 Fusaggina, εἰδώνιμος, τετραγωνία,
 θάμνος.
 Fusajo, άρ. άτρακτοποιός.
 Fusaj(u)ola, άρ. σφόνδυλος.
 Fusavello, άρ. άτράκτιον.
 Fusato, έ. άτρακτοειδής.
 Fuscello, άρ. κάρφος, κάλαμος άχύρου.
 Fusciacoa, θ. ζώνη (κυρ. μεταξωτή).
 Fusciacco, άρ. ταινία.
 Fusciarago, ίδε Bagolaro.
 Fusciarra, θ. μοχθηρός άνθρακος.
 Fuscina, ίδε fiosina.
 Fusellato, έ. άτρακτοειδής.
 Fusellino, άτράκτιον· είδος κόσμου·
 είδος κτενός.
 Fusello, άρ. άτράκτιον.
 Fusibile, έ. χυτός, χωνευτός.
 Fusibilità, θ. τὸ χυτόν, τὸ χωνευτόν.
 Fusiforme, έ. άτρακτοειδής.
 Fusile, έ. χυτός, χωνευτός.
 Fusione, θ. χύσις, χώνευσις.
 Fuso, άρ. άτρακτος, άδράκτι· || έπίθ.
 κειχυμένος· σχοινοτενής.

Fusolo, ἄρ. κνήμη, αὐλὸς τῆς κνή- μης.	Fustuario, ἄρ. ράβδος.
Fusone, ἄρ. ἀφθονία· ἔλαφος δύο ἑτῶν.	Futa, ἴδ. fuga.
Fusorio, ἑ. τῆς χωνεύσεως.	Futile, ἑ. φαῦλος, μάταιος, ἀναφι- λής· οὐσ. χυτήρ, πρόχους.
Fusia, θ. μυοπέτρων· λαμπάς.	Futum, ἄρ. χυτήρ, πρόχους.
Fustajo, ἄρ. σαγματοποιός.	Futuramento, ἑπ. ἐν τῷ μέλλοντι.
Fusto, ἄρ. στέλεχος.	Futuro, ἐπιθ. μέλλον· οὐσ. τὸ μέλλον.

G

G, τὸ ἕβδομον γράμμα τοῦ ἰταλικοῦ ἄλφαβήτου.
 Gabari, ἄρ. πλ. οἱ τεταρχειζόμενοι νεκροί.
 Gabarra, θ. μεγάλη λίμνη.
 Gabato, ἄρ. μαζονόμιον, γαβιά.
 Gabbad(d)eo, ἄρ. ὑποκριτής.
 Gabbamento, ἄρ. ἐπάτη, δόλος.
 Gabbamondo, κοιν. ἀπατεῶν.
 Gabbano, ἄρ. ἐφεστρίε, ἐπανωφόριον.
 Gabbapausieri, ἰ. παυσίλυπος.
 Gabbate, ρ. ἐν ἀπατῶν ἐμπαιζῶ διασκεδάζω || οὐδ. ἀστείζομαι || αὐτπ. σκόπτω ἀγέλλομαι.
 Gabbasanti, ἰ. ὑποκριτής.
 Gabbato, trico, ἀπατεῶν.
 Gabbso, ἄρ. ἀλατποθήκη.
 Gabbvoles, ἰ. ἀπατηλός, δόλος.
 Gabbia, θ. κύρτη, κύρτος, κλωβίον· ἰρική ντ. θαρῆκιον, καρχῆσιον.
 Gabbiajo, ἄρ. κλωθοποιός.
 Gabbiano, ἄρ. λάρος, γλάρος.
 Gabbiozzo, ἄρ. ντ. δόλος.
 Gabbio, ἄρ. παιδιά, χαριένισμα.
 Gabella, θ. τέλος, τελωνεῖον.
 Gabbellabile, ἰ. τελωνήσιμος.
 Gabbellare, τὸ τελωνίον πληρόν· παρὰ δέχεται.
 Gabbellata, θ. μικρὸν τέλος.
 Gabbellare, ἄρ. τελώνης.
 Gabbellotto, οὐσ. ἄρ. εἶδος νομίσματος || τελώνης.

Gabinetto, ἄρ. ὁ μυχός, τὸ ἐνδοτικὸν δωμάτιον· μουσεῖον· κιβώτιον· σπουδαστήριον· ἀνακτοβούλιον· ἀπόρητα αὐλῆς.
 Giastone, ἄρ. ντ. φυλακή, φύλαξις.
 Gaetta, ἰδε gavetta.
 Gaffo, ἄρ. ἀρπάγη, κοντός, γάντζος.
 Gagato, οὐσ. ἄρ. γαγάτης, λίθος ἀσφαλτώδης.
 Gaggia, θ. ἀκακία· τὸ ἕβδομος ἀκακίας.
 Gaggia, θ. ντ. θαρῆκιον, καρχῆσιον.
 Gaggio, ἄρ. δημηρον, ἐνέχυρον· πρόσκλησις· διηρος· μισθός· ἀνταμοιβή·
 Gagliardamento, ἐπ. ἀνδρείως· ἰσχυρῶς· προθύμως· ἀσφαλῶς.
 Gagliardia, θ. ρώμη, ἰσχύς· ἀνδρεία.
 Gagliardo, ἰ. εὐρωστος, ρωμαλέος· ἀνδρῆτος· || ἐπ. ἰσχυρῶς.
 Gaglioffaggine, θ. ἀπειροκαλία.
 Gaglioffamenta, μωρῶς.
 Gagliofferia, ἀπειροκαλία, μωρία, ρυπαρία.
 Gaglioffo, θπουλος, δόλιος, πανούργος· οὐτιδανός· ἀπειροκάλος· μωρός, δεινρός.
 Gaglioso, ἰ. κολλώδης, γλοιώδης.
 Gagliuolo, ἄρ. λοβός.
 Gagno, ἄρ. αἰλιον ζῶον· περιπλοκή, κοιλία.
 Gagnolamento, ἄρ. κνυζήθμος·

Gagnolare, ρ. οὐδ. κνυζῶ παραπονοῦμαι.
 Gaja, θ. κυρ. πλ. ντ. τὰ πλάγια τοῦ κύτους.
 Gajamento, ἐπ. εὐθύμιας.
 Gajello, ἰ. ὑπὸ τι εὐθύμιας.
 Gajo, ἰ. εὐθύμιας, περιχαρής.
 Gala, οὐσ. θ. κόσμος, στολή· πολυτάλαια· στρόφιον.
 Galana, θ. χαλώνη, εἶδος ἔρπετοῦ.
 Galano, ἰδε Giooco· ἰ. τῆς χαλώνης.
 Galante, ἐπίθ. χαρίεις, κομψός· || οὐσ. ἐραστής· || ἐπίρ. κομψῶς, εὐγενῶς.
 Galantoggiare, ρ. οὐδ. ἐρεσκεύομαι, κομψεύομαι.
 Galantemente, ἐπ. κομψῶς, χαριέντως, εὐγενῶς.
 Galanteo, ἀρσεκεια, περιποίησης.
 Galanteria, οὐσ. θ. κομψότης, χάρις· ἀρσεκεια· χάρις· ἀντικείμενα· ἐκκενῶσι· ἐρωτοτροπία.
 Galantino, ἰ. κομψός, χαρίεις.
 Galantuomo, ἄρ. ἀνὴρ χρηστός.
 Galassia, θ. γαλαξίας.
 Galattico, ἰ. γαλακτικός.
 Galattirrea, θ. ἰατρ. γαλακτόρροια.
 Galattilo, θ. γαλακτίτης.
 Galattiofago, ἰ. γαλακτοφάγος.
 Galattiofilo, ἰ. γαλακτοφίλος.
 Galattoforo, γαλακτοφόρος.
 Galattografia, θ. γαλακτογραφία.
 Galattologia, θ. γαλακτολογία.
 Galattometro, ἄρ. γαλακτομέτρον.
 Galattopojasi, θ. γαλακτοποίησης.
 Galattopojatico, ἰ. γαλακτοποιητικός.
 Galattoposia, θ. γαλακτοποσία.
 Galattopotri, ἄρ. γαλακτοπόδιαι.
 Galattosi, θ. γαλακτώσις.
 Galbanico, ἰ. γαλθανηφόρος.
 Galbano, ἄρ. γαλθάνη, φυτὸν καὶ κέμι· || τὸ κροκετὸν ἔματιον.
 Galbula, θ. ἕτερης, γλωρίων.
 Galeare, ρ. ἐν ἀπατῶν.
 Galeata, θ. λιθουρίε.
 Galeato, ἰ. κρανοφόρος.
 Galedragone, ἄρ. σκόλιμος.
 Galeffare, ρ. ἐν καταγελά, ἐμπαιζῶ.

Galena, θ. θειοχρῶς μόλυβδος.
 Galenismo, γαληνισμός, σύστημα τοῦ Γαληνοῦ.
 Galenista, ἄρ. γαληνιστής.
 Galeola, θ. κολόν τι ἀγγεῖον.
 Galeone, ἄρ. οὐτιδανόν, μοχθηρός, δεινρός· θησαυροφορτίς, (πλοῖον).
 Galeopiteo, ἄρ. γαλειοπίθηκος.
 Galeopside, θ. γαλιόψις, γαλειόβδολον.
 Galeota, γαλιώτης, ἀγκαλαβώτης.
 Galeotta, θ. φορητὸν πλοῖον γαλιώτα, λιθουρίε.
 Galeotto, ἄρ. τριηρέδιος, κωπηλάτης· καταργάτης· μαστροπός.
 Galera, θ. λιθουρίε, εἶδος πλοῖου.
 Galerisulo, ἄρ. παιδίον.
 Galero, ἄρ. κνυζή, πέτασος, πλοῖον· βαστρῶμα· φανακία.
 Galeotino, ἰ. ἀργιλλώδης.
 Galigajo, ἄρ. βυροδέψης.
 Galigamento, ἄρ. ἀμαύρωσις.
 Galigaro, ρ. οὐδ. ἀχλύς, ζοροῦμαι.
 Galimatias, ἄρ. γρίφος, κρυπῶν.
 Galipsi, θ. γαλιόψις.
 Galla, οὐσ. κηκίς· ἄρ. καταπότιον· οἶδημα.
 Gallare, ρ. οὐδ. ἐπιπλέω· βατεύω, πηδῶ.
 Galieto (πονο), ἀγδὸν γόνιμον· || οὐσ. χημ. ἔλατα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ἄξιος.
 Galloggiamento, ἐπιπλευσις.
 Galleggiare, ἐπιπλέω, ἐπιπλέω.
 Galleria, θ. πινακοθήκη, στοά·
 Gallata, θ. εἶδος σταφυλῆς· δίπυρος· ἄρτος, πῆξιμάδι.
 Gallicano, ἰ. γαλλικός.
 Gallicinio, ἄρ. ἄδῃ τοῦ ἀλέκτορος· μεσανύκτιον.
 Gallicismo, ἄρ. γαλλισμός.
 Gallico, ἰ. γαλλικός· κηκιδικός.
 Gallina, θ. ἀλεκτορίς, θύς, θύνη.
 Gallinajo, ἄρ. κοττάναθρον· θύνη.
 Gallinajo, ἄρ. θύνη· θύνη.
 Gallinella, θ. ἀλεκτορίδιον, θύνη.
 Gallinelle, θ. πλ. ἄτερ· πλείς.
 Gallirio, ἄρ. λείριον.
 Gallo, ἄρ. ἀλέκτωρ, πετεινός.
 Gallonare, ρ. ἄρ. κοσμῶ· σειραβίαις.

Gallone, άρ. πλευρά· λώμα, λέγνον, σαρξιδιον· μέτρον υγρών, γαλόνη.
 Gallonzola, θ. γανδρός σφήν.
 Galloria, θ. άγγαλλιας.
 Galloriansi, όπό χαράς γαυριώ, ά-
 γάλλομαι.
 Galluzza, θ. κηρίς, κηκίδιον.
 Galluzzare, ρ. ούδ. όπό χαράς γαυ-
 ριώ, άγγαλλομαι.
 Galluzzo, άρ. σφένδαμνος.
 Galoppare, ρ. ούδ. καλπάζω· || έν.
 καταδιδώω.
 Galoppata, θ. καλπασμός.
 Galoppatore, άρ. ό καλπάζων.
 Galoppo, άρ. καλπασμός.
 Galoscia, θ. πληροβατία.
 Galuppo, άρ. σκυοφόρος στρατιώτης.
 Galvanico, έ. γαλβανικός.
 Galvanismo, έ. γαλβανισμός.
 Galvanodesmo, άρ. γαλβανόδεσμος.
 Galvanometro, άρ. γαλβανόμετρον.
 Gamba, θ. κνήμη, σκέλος· στέλεχος.
 Gambale, άρ. ό κορμός, τó στέλεχος.
 Gambarmato, έ. κνημιδιωτός.
 Gambata, θ. κτύπημα εις τó σκέλος·
 άποβολή άπό ποθουμένου συνοικε-
 σίου.
 Gambaraccia, θ. κνήμη ήλκωμένη.
 Gamberello, άρ. καμπαρίς, καρίς.
 Gamburolo, άρ. κνημιάς.
 Gambettare, ρ. ούδ. σείω τά σκέλη.
 Gamberito, άρ. ύποσκέλισμα.
 Gambicino, άρ. καυλιον, καυλίσκος.
 Gambiera, θ. κνημιάς.
 Gambo, άρ. καυλός, στέλεχος· μέσχος.
 Gambucina, θ. μικρά κνήμη.
 Gambugio, άρ. κρήμη κεφαλωτή.
 Gambule, άρ. τά παραμυθίδια.
 Gambuto, έ. μακροσκελής· καυλωτός.
 Gamelle, θ. πλ. τά γαμήλια.
 Gamello, άρ. επιθαλάμιον.
 Gamelione, άρ. γαμηλιών.
 Gammalito, άρ. καμπαρόλιθος.
 Gammalogia, θ. καμπαρολογία.
 Gammurra, θ. έσθής γυναικεία.
 Gamologia, ούσ. θ. γαμολογία.
 Gampsonico, έ. γαμψώνυχος.
 Gana, θ. μεγάλη επιθυμία.
 Ganascia, θ. σιαγών, γνάθος.

Ganascione, άρ. κτύπημα εις τήν
 σιαγόνα· πηκτής.
 Gancio, άρ. κοντός, γάντζος.
 Gangamo, άρ. γάγγαμον· ή όμφαλι-
 κή χώρα.
 Ganghaggiare, ρ. ούδ. διαστρέφω τó
 στήμα.
 Gangher-allo,-etto,-ino, άρ. μικρός
 στρόφιγγ.
 Ganghero, ούσ. άρ. στροφεύς, στρό-
 φιγγ.
 Gangliforme, έ. γαγγλιόσχημος.
 Ganglio, άρ. γάγγλιον.
 Ganglionare, έ. γαγγλιονικός.
 Ganglionico, έ. γαγγλιονικός.
 Gangola, θ. άδήν· τά περισθμια,
 νόσος.
 Gangoloso, έ. πλήρης άδένων.
 Gangrena, θ, γάγγραινα.
 Gangrenoso, έ. γαγγραινώδης.
 Gannire, ρ. ούδ. κνυζώ.
 Gannozza, θ. πλ. τυπογρ. μέγας
 γίγγλυμος συνέχων τó μέγα τύμ-
 πνον.
 Ganzza, θ. θηλειά άρμένου· έρωμένη.
 Ganzare, ρ. ούδ. κέμνω τόν έρωτα.
 Ganzo, άρ. έραστής, έρωμένος.
 Gare, θ. άγών, άμιλλα, ζήλος· έρις,
 φιλονεικία, άμφισβήτησις, διαφορά.
 Garabullare, ρ. ούδ. (έξ)απατώ.
 Garagai, άρ. άρπακτικόν πτηνόν.
 Garagolo, άρ. έλκυστήρ του πυρο-
 βόλου.
 Garamantite, άρ. πολύτιμος λίθος.
 Garanta, άρ. έγγυητής.
 Garbaccio, άπειροκαλία, άγροικία.
 Garbare, ρ. ούδ. άρτσικω· έχω χάρην,
 ειμή χαρείς· || έν. ποιώ τι κομψόν
 (ένάλλογον).
 Garbatamente, έπίρ. χαριέντως, κομ-
 ψώς.
 Garbatazza, ούσ. θ. χάρις, κομψότης·
 φιλοφροσύνη, εύγένεια.
 Garbato, χαρείς, κομψός· εδχαρίς,
 φιλόφρων, άμιλητικός, εύγενής· ||
 ούσ. ντ. ίδε garbo.
 Garbatuccio, έ. όπό τι κομψός.
 Garbatura, θ. κυρτότης· χάρις, κομ-
 ψότης.

Garbaggiare, ρ. ούδ. άρτσικω.
 Garbellare, ρ. έν. ποιώ τι κομψόν.
 Garbino, άρ. λιψ, γαρμπής.
 Garbo, άρ. χάρις, κομψότης, τó επί-
 χαρι, εύγένεια· κυρτότης· κομψότης,
 άναλογία· || ντ. τύπος ναυπηγίας
 πλοίου· || έ. κομψός, χαρείς· καλός,
 έντελής.
 Garbuglio, άρ. σύγχυσις, ταραχή.
 Garaggiamento, ούσ. άρ. άγών, ζή-
 λος, άμιλλα.
 Gareggiante, άρ. ζηλωτής, άνταγω-
 νιστής.
 Gareggiare, ρ. ούδ. και αύτπ. (δι-
 άντ)άγωνίζομαι, (δι)άμιλλώμαι.
 Gareggiatore, trice, άνταγωνιστής,
 έρέμιλλος, άντίπαλος· έριστικός.
 Gareggiato, έ. έριστικός.
 Gareppa, θ. λαγωτροπέον.
 Garetta, θ. σκοπιά, παράπηγμα.
 Gargagliare, ρ. ούδ. θορυβώ.
 Gargaliata, θ. θρούς, θόρυβος.
 Gargalismo, άρ. ιατρ. γαργαλισμός.
 Gargame, άρ. έντομή, χαραγματιά.
 Gargareo, άρ. γαργαριών.
 Gargarismo, άρ. ιατρ. γαργαρισμός.
 Gargarizzare, ρ. έν. γαργαρίζω.
 Gargarizzo, άρ. οισοφάγος.
 Gargerismo, άρ. γαργαρισμός.
 Gargo, έ. δόλιος, πανορθός.
 Gariglio, άρ. τó χλωρόν ήμικέρυον.
 Garitte, θ. πλ. δοκαί έγκήρυτοι· σχο-
 πιά, παράπηγμα.
 Garo, άρ. γάρον.
 Garofano, άρ. καρυόφυλλον.
 Garontolare, κωνδυλίω, γρονθοκοπιώ.
 Garontolo, άρ. πυγμή, κόνδυλος,
 γρονθιά.
 Garosante, έπ. έφαμιλλωσ.
 Garosello, όπό τι έριστικός.
 Garoso, έ. έριστικός· έπίμονος, πει-
 σματώδης.
 Garrese, άρ. άμοκλάτη του Έπκου.
 Garretti-a,-o, θ. άρ. ίγνύα.
 Garrevole, έ. έπιπληκτικός.
 Garrimento, άρ. έπιπληξίς.
 Garrira, ρ. ούδ. καλαδω· έρίζω· || ρ. έν.
 έπιπληττω, μαλόνω· τύπτω.
 Garritivo, έ. έπιπληκτικός.

Garrito, άρ. καλάδην· έπιπληξίς.
 Garritore, trice, ό έπιπληττω.
 Garrulamente, έπ. πολυλόγως.
 Garrulare, ρ. ούδ. άβολοσχιώ, φλυαριά.
 Garruletto, έ. λάλος, φλύαρος.
 Garrulità, θ. φλυαρία· έρις.
 Garrulo, ούσ. άρ. και έ. φλύαρος.
 Garzare, ρ. έν. ξαίνω.
 Garzatore, άρ. ξάντης.
 Garzatura, θ. ξάνεις.
 Garzella, θ. ξάνιον.
 Garzeria, θ. ξανιοθήκη.
 Garzo, άρ. ξάνεις.
 Garzona, θ. νέα (κόρη).
 Garzone-allo-ino, άρ. παιδίον.
 Garzone, άρ. άκόλουθος, άκασπιστής·
 κλέτης· όπηρέτης· νέος· πατε, παι-
 διον· (νέος) άγαμος, έλεύθερος· μα-
 θητής, πρωτότερος, ταίρακι· μι-
 κρός.
 Garzoneggiare, ρ. ούδ. ατζομαι, με-
 γαλόνω.
 Garzonetto, άρ. παιδίον.
 Garzonevolmente, έπ. νεανικώς.
 Garzonezza, θ. νεότης.
 Garzonile, έ. νεανικός, νεαρός.
 Garzonissimo, έ. νεώτατος.
 Garzonotto, άρ. νέος, νεανίας.
 Garzuolo, ούσ. άρ. καυλός· κάμμα-
 βος· || μεταφ. κηρίον.
 Gas, άρ. χημ. άτμός, άέριον.
 Gaschette, θ. πλ. ντ. πλόκαμοι· σχει-
 νίων.
 Gasso, άρ. ντ. είδος κοσμηματος.
 Gasopio, άρ. άτιμιδοσκόπιον, άεριο-
 σκόπιον.
 Gasificare, ρ. έν. άτιμιδω, μεταβάλ-
 λω εις άτμίδα (άέριον).
 Gasiforme, έ. άτμοειδής.
 Gasolitro, άρ. άτιμιόμετρον.
 Gasometria, θ. άτιμιόμετρια.
 Gasometro, άρ. άτιμιόμετρον.
 Gasoso, έ. άτμοειδής.
 Gassetta, θ. μικρόν σχοινίον.
 Gasteralgia, θ. γαστραλγία.
 Gasterapaoe, άρ. ζωική άρχή.
 Gasterenfrassi, θ. γαστερέμφραξις.
 Gastero, άρ. άρχλ. γάστρα.
 Gastigamatti, άρ. μάστιγ, ράβδος.

Gastigare, ρ. ἐν κολάξω, σωφρονίζω, τιμωρῶ· ἐπιπλήττω· διορθῶ.
 Gastigato, ἐπιθ. ἀκριβής.
 Gastigatore, trice, κολαστής, σωφρονιστής, τιμωρητής· διορθωτής.
 Gastigatura, ταῦτ τῶν
 Gastigazione, θ. κλάσις, σωφρονίσεις, τιμωρία, ποινή.
 Gastralgia, θ. γαστραλγία.
 Gastricismo, ἄρ. ἰατρ. ἴδε
 Gastricoidia, θ. ἰατρ. γαστρικισμός.
 Gastrico, ἔ. γαστρικός.
 Gastrimargia, θ. γαστρίμαργία.
 Gastrimargo, ἔ. γαστρίμαργος.
 Gastrimito, ἔ. ἐγγαστρίμιθος.
 Gastrite, -tide, θ. ἰατρ. γαστρίτις.
 Gastroartrite, θ. γαστραρθρίτις.
 Gastrobronchite, θ. γαστροβρογχίτις.
 Gastrobroisia, θ. τῆσις τοῦ στομάχου.
 Gastrocarcinoma, ἄρ. γαστροκαρκίνωμα.
 Gastrocardite, θ. γαστροκαρδίτις.
 Gastrocefalite, θ. γαστροκεφαλίτις.
 Gastrocele, ἄρ. γαστροκήλη.
 Gastrocista, θ. γαστρακύστις.
 Gastrocolico, ἔ. γαστροκολικός.
 Gastrocolite, θ. γαστροκολίτις.
 Gastrodermita, θ. γαστροδερμίτις.
 Gastrodinia, θ. γαστροδυνία.
 Gastroesofalite, θ. γαστροεσφαλίτις.
 Gastroenterite, θ. γαστροεντερίτις.
 Gastroenterocolite, γαστροεντεροκαλίτις.
 Gastroepatico, ἔ. γαστροεπατικός.
 Gastroepalite, θ. γαστροεπατίτις.
 Gastroepiploite, θ. γαστροεπιπλοίτις.
 Gastroesofagite, θ. γαστροεσφαγίτις.
 Gastrofaringite, θ. γαστροφάρυγγίτις.
 Gastroflorosi, θ. γαστροφλωρίσις.
 Gastrofrenico, ἔ. γαστροφρενικός.
 Gastroinflammatoria, (febbre), πυρετός γαστρικός καὶ φλογώδης.
 Gastrointestinali, ἔ. γαστροεντέριος.
 Gastroistorite, θ. γαστροιστερίτις.
 Gastrolaringite, θ. γαστραλαρυγγίτις.
 Gastrollo, θ. λιθίασις τοῦ στομάχου.

Gastromania, θ. γαστρομανία.
 Gastromante, κοιν. ἐγγαστρίμαντις.
 Gastromanzia, θ. γαστρομαντεία.
 Gastromeningite, θ. γαστρομηνιγγίτις.
 Gastrometrite, ἴδε gastroisterite.
 Gastromucoso, ἔ. γαστροβλενώδης.
 Gastronefrite, θ. γαστρονεφρίτις.
 Gastronomia, θ. γαστρονομία.
 Gastropatia, θ. γαστροπάθεια.
 Gastropleurisia, θ. γαστροπλευρίτις.
 Gastropleumonia, θ. γαστροπνευμονία.
 Gastrorafia, θ. χειρ. γαστρορραφή.
 Gastrorragia, θ. γαστρορραγία.
 Gastroscopia, θ. γαστροσκοπία.
 Gastrosi, θ. ἰατρ. γαστρωσις.
 Gastrospenico, ἔ. γαστροσπληνικός.
 Gastroplenite, θ. γαστροσπληνίτις.
 Gastrostenosi, θ. γαστροστένωσις.
 Gastrotomia, θ. γαστροτομία.
 Gastrouretrite, θ. γαστροουρηθρίτις.
 Gatta, θ. γαλή, γάτα.
 Gatta(ju)io, θ. γαλοθύρις, γατότροπα· καταφύγιον.
 Gattaria, θ. μέτρον, γαλεοδότανον.
 Gatto, θ. πλ. ντ. σάνιδες.
 Gattegiante, ἔ. αἰολός, αἰολόχρους.
 Gattesco, (andara in), πηγαινὸν εἰς τὰς γυναίκας.
 Gatticida, κοιν. γατοκτόνος.
 Gattino, ἄρ. γαλιδεύς, γατάκι.
 Gatto, ἄρ. αἰλουρος, γάτος· χωρικός.
 Gattofodero, ἄρ. ὑπόρριμμα.
 Gattoline, ἄρ. γαλιδεύς, γατάκι.
 Gattomammone, ἄρ. (κερκο)πύθκος.
 Gattone, οὐς. ἄρ. μέγας αἰλουρος· ἢ μεταφ. πανούργος.
 Gattozibetto, ἄρ. μοσχογαλή.
 Gattucio, θ. μικρὰ γαλή, γάτα.
 Gattucio, ἄρ. γαλιδεύς, γατάκι· γαλή (ἰχθύς)· εἶδος πρίονος.
 Gaude, ἴδε gaudio.
 Gaudeamus (fare), εὐχαρισμαί.
 Gaudonamente, ἐπ. περιχαρῶς.
 Gaudio, ἄρ. χαρὰ, ἡδονή.
 Gaudiosamente, ἐπ. περιχαρῶς.
 Gaudioso, ἔ. περιχαρής.
 Gavardina, θ. ἰσθμὸς κατοικίδιος.

Gavazza, θ. ἴδε gavazzo.
 Gavazzare, ρ οὐδ. ὑπὸ χαρᾶς σκιρτῶ.
 Gavazziero, ἄρ. ὁ ὑπὸ χαρᾶς σκιρτῶν.
 Gavetta, θ. δέση μουσικῶν χορδῶν· χρυσόνημα· ἢ ντ. τραπέζιον.
 Gavigne, θ. πλ. τὰ παρίσθια.
 Gavillare, ρ. οὐδ. σοφιστεῖω.
 Gavilloso, ἔ. σοφιστικός.
 Gavina, θ. λάρος (πιτην.)· ἢ πλ. φήρα, παρωτίδες.
 Gavittello, ἄρ. σημαυτήρ, σαμαδοῦρα.
 Gavoscio, ἄρ. οἶδημα (κυρ. λοιμοῦ).
 Gavozza, θ. μέτρον φλεβῶς σιδήρου.
 Gaz, ἴδε gas.
 Gazzetta, θ. ἄγγελον προφυλακτικόν.
 Gazzofilacio, ἄρ. γαζοφυλάκιον.
 Gazzia, οὐς. θ. κρίσα (πιτην.)· ἢ γάλα, πλοῦτος.
 Gazzarra, θ. ὄρυθος πολεμικῶν ὀργάνων· ἐκπυροκρότησις πολλῶν πυροτεχνημάτων· ἢ πολεμικὸν πλοῦτον.
 Gazzarrino, ἔ. πλακωτός.
 Gazzella, θ. κεμᾶς, δορκάς.
 Gazzerino, ἔ. τῆς κρίσης· κυανοῦς.
 Gazzerotto, ἄρ. μικρὰ κρίσα· ἢ φλύαρος· εὐθήθης, ἡλίθιος, μωρός.
 Gazzetta, θ. εἶδος ἄρχ. νομίσματος· ἢ ἐφημερίς.
 Gazzettiere, ἄρ. ἐφημεριδογράφος.
 Gazzettino, ἄρ. μικρὰ ἐφημερίς.
 Gozzuola, θ. μικρὰ κρίσα.
 Gea, θ. χωρική γυνὴ εὐμορφος καὶ εὐθυμὸς· γυνὴ ἄλλος· γέα ἢ γάτα.
 Geanoforo, ἄρ. γεωφῆρος μηχανή.
 Geantrace, ἄρ. γῆ ἀσφαλτώδης. ἢ γαϊάνθραξ.
 Geochitamento, ἐπ. ταπεινός.
 Geochito, ἔ. ταπεινός.
 Gelebo, ἄρ. γαίλαιον ἢ πετρέλαιον.
 Geenna, θ. γέεννα, ὁ ἄδης.
 Gelamento, ἄρ. ἐκκλήσις, πάγος.
 Gelamina, ἴδε giallina.
 Gelare, ρ. ἐν κρυσταλλῶ, παγῶ· ἢ οὐδ. καὶ αὐτῇ κρυσταλλοῦμαι· πήγνυμαι.
 Gelasiani, ἄρ. πλ. γελωτοποιοί.
 Gelasino, ἄρ. γελασίος.
 Gelamo, ἄρ. γέλιος ἀκούσιος.
 Gelata, θ. κρύσταλλος, πάγος.

Gelatamente, ἐπ. ψυχρῶς· κωθρῶς.
 Gelatina, θ. κηκτὴ· μικρὰς πάγος· πήγμα.
 Gelatiniforme, ἔ. πηγματωειδής.
 Gelatinoso, ἔ. πηγματώδης.
 Gelato, ἄρ. παγωτόν· ἢ ἔ. κρυερός, παγετώδης· πεπηγώς, κηκτός· ἀγνός· πεποδισμένος.
 Geldra, θ. συρφετός.
 Geleria, θ. κηκτὴ.
 Gelidicio, ἄρ. παγετός, πάχνη.
 Gelidizza, θ. κρύος, ψύχος.
 Gelido, ἔ. κρυώδης, παγετώδης· κρυερός· δροσερός.
 Gelo, κρυμός, κρύος· δρόσος· φόβος· κρύσταλλος· πάγος, χειμῶν· μελιπηκτόν· παγωτόν.
 Gelone, ἄρ. κρύος· χεῖματιον.
 Gelosaccio, ἔ. πολὺ ζηλότυπος.
 Gelosamente, ἐπ. ζηλοτύπως.
 Geloscopia, θ. γελωσκόπια.
 Geloscopio, ἄρ. γελωσκόπημα.
 Gelosia, οὐς. θ. ζηλοτυπία· ὀπτόνια· φόβος· δικτυωτόν, κιγκλίδες· ἢ ντ. δρύρακτον.
 Geloso, ἔ. ζηλότυπος· ἀδήμων· φυλακτός· ἐπισφαλής.
 Gelotopoi, ἄρ. γελωτοποιοί.
 Gelsa, θ. συκαμινόν.
 Gelsino, ἄρ. μικρὰ συκαμινά.
 Gelsio, ἄρ. συκαμινά.
 Gelsolino, ἄρ. ἰσχυρὴ γιάσει.
 Gemarra, ἄρ. τὸ 6^ο μέρος τοῦ Ταλμούθ.
 Gemea, θ. πτέρυξ τοῦ μακεδονικοῦ στρατοῦ.
 Gemebando, ἔ. στενάζων.
 Gemellare, ἄρ. διπλοῦν τι ἄγγελον.
 Gemellipare, θ. διδυμοτόκος.
 Gemello, ἔ. καὶ οὐς. διδυμος.
 Gemere, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. (κατα)στάζω, σταλάζω· ἐκπέμπομαι· θορυβῶ, τρίζω· (ἀνα)στενάζω· κλαίω· δακρῶ.
 Geminare, ρ. ἐν. διπλῶ, διπλασιάζω.
 Geminato, ἔ. διπλός, διπτός.
 Geminazione, θ. διπλωσις.
 Gemini, ἄρ. πλ. ἰατρ. οἱ διδυμοί.
 Gemino, ἔ. διπλός, διδυμος.
 Gemire, ἴδε gemere· γογγύζω.

Gemiti(v)o, ἄρ. ἀνάβλυσις· ἀναβλυ-
τήριον· ἀφιδρωσις.
Gemito, ἄρ. στεναγμός.
Gemma, θ. ἀρθραλμὸς φυτῶν· || πολύ-
τιμος λίθος· δακτύλιος· || ὁ βολβὸς
τοῦ ἀρθραλμοῦ.
Gemma jo, ἄρ. ἀδαμαντωρυχέον.
Gemma nte, ἔ. λάμπων, στίλβων.
Gemma re, ρ. οὐδ. (ἐκ)βλαστάνω· ||
αὐτπ. πολυτίμιος λίθος κοσμοῦμαι.
Gemma to, ἔ. ἐκβλαστήσας· λιθοκόλ-
λητος, διέλιθος· ἐκ λίθων πεποιτη-
μένος· λάμπων, στίλβων.
Gemma zione, θ. ἐκβλαστήσις.
Gemmeo, ἔ. τῆς λίθου· (sal) ἄλας
δρυκτόν.
Gemmiaro, ἄρ. χρυσοχόος.
Gemmoso, ἔ. παράγων κρύσταλλα.
Gemmine, (scale), ἀναβαθμοὶ τινες,
δι' ὧν οἱ τῶν κακούργων νεκροὶ ἐ-
σύροντο καὶ εἰς τὸν Τίβεριν ἐρί-
πτοντο.
Gema, θ. παριεὶ· ἴδε Jena.
Genale, ἔ. τῆς παριεὶς.
Gendarme, ἄρ. χωροφύλαξ.
Genealogia, θ. γενεαλογία· γενεά.
Genealogico, ἔ. γενεαλογικός.
Genealogista, ἄρ. γενεαλόγος.
Generabile, ἔ. γεννητός.
Generabilità, θ. γεννητικὴ δύναμις.
Generalato, ἄρ. στρατηγία.
Generale, ἔ. γενικός· || οὐς, τὸ γενι-
κόν, γενικότης· στρατηγός· στόλαρ-
χος· ἠγοούμενος.
Generalggiare, ρ. οὐδ. διμιλῶ γε-
νικῶς.
Generalissimo, ἄρ. ἀρχιστράτηγος.
Generalità, θ. γενικότης· πλήθος.
Generalizzare, ρ. ἐν. γενικαῖω.
Generalmente, ἔπ. γενικῶς.
Generare, ρ. ἐν. γεννᾶ· φῶ, παράγω·
προξενῶ· || οὐδ. τίκτω.
Generativamente, ἔπ. γεννητικῶς.
Generativo, ἔ. γεννητικός.
Generato, ἄρ. ὁ γεννηθείς.
Generatore, θ. γεννητήρ.
Generazione, θ. γένεσις, γέννησις·
γενεά· αἰτία· εἶδος· ἕκδοσις.
Genere, ἄρ. γένος· εἶδος.

Genericamente, ἔπ. γενικῶς.
Generico, ἔ. γενικός, τοῦ γένους.
Genero, ἄρ. γαμβρός· γένος.
Generosamente, ἔπ. γενναίως.
Generosità, θ. γενναιοσύνη· ἐλευθε-
ριότης· δωρεά, εὐεργετήσια.
Generoso, ἔ. γενναίος· ἐλευθέριος.
Genesi, θ. ἡ Γένεσις· γέννησις.
Genesis, θ. πλ. τὰ γενέσια.
Genetilia, θ. τὰ γενέθλια.
Genetliaco, ἔ. γενεθλιακός· || οὐς, γε-
νεθλιολόγος.
Genetliologia, θ. γενεθλιολογία.
Genga, θ. γυνὴ ἐκλυτος (ἐκκάρ-
φωτος).
Gengia, θ. οὐδ. ὄλλον.
Gengiono, ἄρ. ζιγγίβερις.
Gengiva, θ. οὐδ. ὄλλον.
Gengivetta, θ. μικρὸν οὐδ. ὄλλον.
Genia, θ. γενεά· (συνήθ.) συρφετός.
Geniaccio, ἄρ. κακὴ κλίσις.
Geniagra, θ. γενειάγρα, λειχήν.
Geniale, ἔ. χαρίεις· γαμήλιος.
Genialità, θ. συμπαθεία.
Genialmente, ἔπ. ἐπιμαλῶς· συμπα-
θητικῶς.
Geniano, ἔ. τοῦ πύργου.
Genigolato, ἔ. γονατώδης.
Genicoli, ἄρ. πλ. γόνατα (φυτῶν).
Genicolato, ἔ. γονατώδης.
Genio, ἄρ. δαίμων, δαιμόνιον· πνεύ-
μα, νοῦς· εὐ(μεγαλο)φυΐα· δοπή,
τάσις, φυσικὴ κλίσις· χαρακτήρ· ἐ-
ξίς· ἐπιτηδεϊότης· φύσις.
Geniojoideo, ἄρ. γενειοσοειδῆς λιθ.
Genitabile, ἔ. γόνιμος.
Genitale, ἔ. γεννητικός· τῆς γεννή-
σεως· ἐμφυτός· γαμήλιος.
Genitivo (caso), ἄρ. γενική (πτῶ-
σις).
Genio, ἄρ. γέννημα.
Genitocurale, ἔ. ὑπερηδικός.
Genitore, ἄρ. γεννήτωρ, πατήρ.
Genitorinario, ἔ. τῆς γεννήσεως· καὶ
οὐρικῆς ἐκκρίσεως.
Genitrice, θ. γενέτειρα· ἀρχή, αἰτία.
Genitura, θ. γέννησις· γονή, σπέρμα.
Genna-jo-ro, ἄρ. Ἰανουάριος (μήν).
Genologia, οὐς, θ. ἔνωσις.

Genove, θ. πλ. γονυκλισίας.
Genovina, θ. εἶδος νομίματας.
Gensomino, ἄρ. ἰσχυρὸν, γιασεμί.
Gensore, ἔ. πολλὸ εὐγενής.
Genta-ccia, -glia, θ. ὄχλος.
Gentame, ἄρ. συρφετός.
Gente, θ. γένος, ἔθνος· πλήθος, πλή-
θος· ἄνθρωποι· συγγενεῖς· ὑπηρεταί·
γένος· γενεά· στρατιῶται· || ἔ. εὐγε-
νής, χαρίεις.
Gentea, θ. συρφετός.
Gentarella, θ. ὄχλος.
Genticciuolo, θ. ὄχλος συρφετώδης,
συρφετός.
Gentildonna, θ. εὐγενῆς γυνή, κυρία.
Gentildonna jo, ἄρ. ὁ συχνάζων παρὰ
ταῦτα εὐγενεῖς κυρίαίς.
Gentile, ἔ. χαρίεις, εὐγενής· φιλό-
καλος· ἐξαιρετός, ἐκλεκτός· μεγα-
λόφυχος· γενναίος· ἄνδρετος· ἐξί-
στος· ἐντιμος· ἐλευθέριος· εὐγενής·
ἀδρός· φιλόφρων, εὐπροσήγορος· λε-
πτός· κομψός· || οὐς, ἔθνικός, εἰδι-
ολόγος· πατριώτης, εὐπατριδής·
μέγας· || πλ. ὁμοιογενεῖς· γεννῆται, οἱ
τοῦ αὐτοῦ γένους.
Gentilescamente, ἔπ. ἔθνικῶς, κατὰ
τοὺς ἔθνικοὺς.
Gentilescio, ἐπιθ. εὐγενής· || τῶν ἐ-
θνικῶν.
Gentilissimo, ἄρ. ἡ ὀρθοκεία τῶν ἐ-
θνικῶν.
Gentilezza, θ. γενναιοσύνη, εὐγένεια·
φιλοφροσύνη· ἀδρότης· πρᾶγμα κομ-
ψόν· πρᾶξις εὐγενούς ἀνθρώπου· ἄν-
θρωπος εὐγενεῖς· ἡ τῶν ἔθνικῶν ὀρθο-
κεία.
Gentilizia, θ. εὐγένεια.
Gentilizio, ἔ. τοῦ αὐτοῦ γένους.
Gentilmente, ἔπ. κομψῶς· χαριέντως·
πλουσίως, εὐγενῶς· ἡσύχως· ἡδέως·
μετρίως.
Gentilone, ἔ. πᾶν φιλόφρων.
Gentilotto, ἄρ. ἄρχων, κύριος.
Gentiluominaria, θ. εὐγένεια.
Gentiluomo, ἄρ. εὐγενής, εὐπατρι-
δής, πατριώτης· ἀκόλουθος ἡγεμόνος.
Gentuccio(ja), θ. ταπεινὸς ὄχλος.
Genuflessione, θ. γονυκλισία.

Genuflesso, ἔ. γονυπετής.
Genuflessi, γονυκλιῶν, γονυπετῶν.
Genuino, ἔ. γνήσιος, ἀληθής.
Geocentrico, ἔ. γεωκεντρικός.
Geode, θ. γεώδες δρυκτόν.
Geodesia, θ. γεωδαισία.
Geodatico, γεωδαιτικός, τῆς γεω-
δαισίας.
Geodia, θ. γεωδία, γένος πολυπόδων.
Geofago, ἄρ. γεωφάγος.
Geognosia, θ. γεωγνωσία.
Geognosta, ἄρ. γεωγνώστης.
Geogonia, θ. γεωγονία.
Geografia, θ. γεωγραφία.
Geografico, ἔ. γεωγραφικός.
Geografo, ἄρ. γεωγράφος.
Geolitta, θ. ἡμιολία, γόλετα.
Geologia, θ. γεωλογία.
Geologo, ἄρ. γεωλόγος.
Geomante, ἄρ. γεωμαντής.
Geomantico, ἔ. γεωμαντικός.
Geomanzia, θ. γεωμαντεία.
Geometra, ἄρ. γεωμέτρης.
Geometressa, θ. γυνὴ γεωμέτρης.
Geometria, θ. γεωμετρία.
Geometricamente, ἔπ. γεωμετρικῶς.
Geometricara, ρ. οὐδ. γεωμετρῶ· λε-
πιτολογία.
Geometrico, γεωμετρικός.
Geometrizzare, ρ. οὐδ. γεωμετρῶ· ἀ-
κριβολογεῖται.
Geometro, ἄρ. γεωμέτρης.
Geonoma, ἄρ. γεωργικός.
Geonomia, θ. γεωργική.
Geoponica, θ. τὰ γεωργικά.
Geoponico, ἔ. γεωπονικός.
Georama, ἄρ. γεώραμα.
Georgica, θ. τὰ γεωργικά.
Georgico, ἔ. γεωργικός.
Georgeo, ἄρ. γεωργός.
Georgofilo, ἄρ. φιλογεωργός.
Geoscopia, θ. γεωσκοπία.
Geostatica, θ. γεωστατική.
Geotomo, ἄρ. γεωτόμος, ἄρτρον.
Geranide, θ. χεῖρ. γερανίς.
Geranio, ἄρ. βγ. γεράνιον.
Geranita, θ. δρυκτ. γερανίτης.
Gerano, ἄρ. μηχ. γέφανος, γέρανιον.
Gerarca, ἄρ. ἱεράρχης.

Gerarohia, θ. ἱεραρχία· περιπλοκή.
 Gerarohio, ἔ. ἱεραρχικός.
 Gerbola, ἀρ. καλλωπιστής· ἄστατος.
 Gerfalso, ἴδε girifalso.
 Gergo, ἀρσ. συμβολικὴ γλῶσσα, ἀργουτικά.
 Gergone, ἔπ. ἀργουτικά.
 Gerla, θ. κόφινος, κοφίνιον· || πληθός.
 Gerlinata, θ. κορινιά ἀνθρώπων.
 Gerlo, ἀρ. κυρ. πλ. ντ. σχοινίδια.
 Germana (sorella), ἡ ἀδελφὸς, ἀδελφίτη.
 Germanamento, ἔπ. ἀληθής, εἰλικρινής.
 Germanismo, ἀρ. γερμανισμός.
 Germanità, θ. ἀδελφότης.
 Germano (fratello), ὁ ἀδελφός, ἀδελφός· || ἐπίθ. γνήσιος, ἀληθής· || οὐσ. νῆσσα ἢ ἀγρία, ἀγριοπάπια· εἶδος ἀπίθου.
 Germe, ἀρ. βλαστός, βλάστημα· γόνος, γέννημα· ἀπόγονος· γένος, γενεά.
 Germinamento, ἀρ. νμ. ντ. συμφωνία ἐν κινδύνῳ.
 Germinare, ρ. οὐδ. βλαστάνω· || οὐσ. βλάστησις.
 Germinativo, ἔ. βλαστητικός.
 Germinatore, trice, ὁ βλαστάνων.
 Germinazione, θ. βλάστησις.
 Germina, ἴδε germe.
 Germogliamento, οὐσ. ἀρ. βλάστησις, βλάστημα.
 Germogliare, ρ. οὐδ. βλαστάνω.
 Germoglio, ἀρ. βλαστός, βλάστημα.
 Germoglioso, ἔ. βλαστητικός.
 Gerocerice, ἀρ. ἀρχλ. ἱεροκήρυξ.
 Gerocomia, θ. λατρ. γηροκομία.
 Gerocomio, ἀρ. γηροκομεῖον.
 Gerofante, ἀρ. ἱεροφάντης.
 Gerofantida, θ. ἱεροφάντρια.
 Gerofilasio, ἀρ. ἱεροφυλάκιον.
 Geroforo, ἀρ. ἱεροφόρος.
 Geroglificamento, ἔπ. ἱερογλυφικός.
 Geroglificare, ρ. ἐν. ποιῶ ἱερογλυφικά.
 Geroglificiere, ἀρ. ἱερογλύπτῃς ἢ ἐπιμενυτής τῶν ἱερογλυφικῶν.
 Geroglifico, ἀρ. ἱερογράφων, ἱερογλυφικόν· || ἐπίθ. ἱερογλυφικός.

Geroglossa, θ. ἱερὰ γλῶσσα.
 Gerografia, θ. ἱερογραφία.
 Gerologia, θ. ἱερολογία.
 Geromanzia, θ. ἱερομαντ(ε)ία.
 Geromnemoni, ἀρ. πλ. ἱερομνήμονες.
 Geronico, ἔ. ἱερονικός.
 Geronti, ἀρ. πλ. ἀρχλ. γέροντες.
 Gerontico, γεροντικόν, βιβλίον περιέχον τοὺς βίους τῶν Πατέρων· || ἔ. γεροντικός.
 Gerontotrofia, ἀρ. γηροτροφεῖον.
 Geronzio, ἀρ. τὸ γεροντικόν, γερουσία.
 Geropira, θ. εἶδος ἐρυσιπέλατος.
 Geroscopia, θ. ἱεροσκοπία.
 Gerosija, θ. ἱεροσυλία.
 Gerotica, θ. ἱεροθήκη.
 Gerotrofia, ἀρ. γηροτροφεῖον.
 Geroforo, ἀρ. γηροφόρος.
 Gerundio, ἀρ. ἐνεργητικὴ μετοχή.
 Gerusia, θ. γερουσία.
 Gersmimo, ἀρ. ἰάσμινος, γιάσμι.
 Gesolrautte, ἀρ. ἡχος μουσικός.
 Gessajolo, ἀρ. πλάστης, πηλοπλάθης.
 Gessare, ρ. ἐν. γυφῶ.
 Gessati, ἀρ. πλ. στρατιῶται γαλάται μισθοφόροι.
 Gessato, ἔ. γυφώδης.
 Gesso, ἀρ. γύψος· κρητικὴ γῆ.
 Gessoso, ἔ. γυφώδης.
 Gesta, ἴδε Stirpa, Turba, Gesto· ἔργον, πράξις, κατόρθωμα.
 Gestare, ρ. ἐν. φορῶ, φέρω, ἄγω.
 Gestazione, οὐσ. θ. φέρησις, ὄχησις· κυφορία.
 Gesticulatore, ἀρ. χειρονόμος.
 Gesticulazione, θ. χειρονομία.
 Gestione, διαχείρησις, διοίκησις, διεύθυνσις.
 Gestire, ρ. οὐ. χειρονομῶ.
 Gesto, οὐσ. ἀρ. χειρονομία, σχῆμα· στάσις, θέσις· ἔργον, πράξις, κατόρθωμα· διοίκησις.
 Gestuati, ἀρ. ἱησουῆται, κληρικοί· ἀποστολικοί.
 Gesù Cristo, ἀρ. Ἰησοῦς Χριστός.
 Gesuita, ἀρ. Ἰησουΐτης.
 Gestillida, θ. γηδουλία.
 Geto, ἀρ. ἱμάς, λωρίον.
 Geltame, ἀρ. ἐκδολίμιον, ἀποδράμιμα.

Geltamento, ἀρ. βόλος, βολή, ρίψις.
 Geltare, ρ. ἐν. ρίπτω· ἐξακοντίζω· ἐκχῶ· ἐξεμῶ· καταρρίπτω, καταβίλλω· λιθοβολῶ· φέρω· προξενῶ· κερδαίνω· χύνω· κατασπαστῶ· φύω· βλαστάνω· ἐκβάλλω· || οὐσπ. δρῶ· τεράττωμαι· ἀπομακρύνομαι· πλησιάζω· (ἐν)ἀσχολῶμαι· || οὐσ. ρίψις, βολή· ἐξακοντίσις.
 Geltata, θ. ρίψις, βολή· χῶμα λάκου· θαλλός· τῶχος.
 Geltatore, trice, ὁ ρίπτων· ἄσματος· χύτης.
 Gettito, ἀρ. ρίψις, (ἐκ)βολή· ἔμετος.
 Getto, ἀρ. ρίψις, (ἐκ)βολή· τύπος· βλαστός· πίδαξ· ἔμετος· ἐκβολή, ἔκβασις.
 Gettone, ἀρ. ψήφος· μελάνθιον.
 Ghappio, ἀρ. κέρχνη, κερχοί, πτ.
 Gherbino, ἀρ. λίψ (ἄνεμος).
 Gheriglio, ἀρ. ἡ ἀδρὸς τοῦ καρύου.
 Gherlino, οὐσ. θ. λαπτὸς κάλας, παλαμαράκι.
 Ghorminella, θ. ἀπάτη.
 Ghermira, ρ. ἐν. ἄν(συ)ἀρπάζω.
 Ghermitore, trice, ἐπίθ. ὁ ἄν(συ)ἀρπάζων.
 Ghermuglio, ἀρ. ἀπάτη, πονηρία.
 Gherone, ἀρ. τεμάχιον ὑφάσματος ἢ ἐνδύματος· τμήμα, τεμάχιον· κρέσπεδον.
 Ghetta, θ. λιθάργυρος.
 Ghettare, ρ. ἐν. καθαρίζω διὰ τοῦ λιθαργύρου.
 Ghetto, συνοικία Ἰουδαίων.
 Ghia, θ. ντ. σχοινίον.
 Ghiaccerato, ἔ. παγώδης.
 Ghiaccio, ἴδε ghiaccio.
 Ghiaccioja, θ. παγοθήκη.
 Ghiacciare, ρ. οὐδ. πήγνυμαι· || ἐν. παγῶ.
 Ghiacciato, ἀρ. κηλὶς λευκή· || ἐπίθ. πατηγός, πηκτός· ἐμπηγημένος τῷ πάγῳ· ψυχρός· ἀδιαχώρητος, ἀτρωτός· κλειστός.
 Ghiaccio, ἀρ. κρύσταλλος, πάγος· χαίμων· ψυχρότης· ἐλάττωμα τῶν λίθων· || ἔ. ἴδε ghiacciato.
 Ghiaccioso, ἔ. παγετώδης.

Ghiacciuolo, ἀρ. πύχνη· ἐλάττωμα τῶν λίθων· ἴδε ghiaggiuolo.
 Ghiacere, ἴδε giacere.
 Ghiacinto, ἴδε giacinto.
 Ghiado, ἀρ. κρύος, ψυχρός· μάχαιρα.
 Ghiaggiuolo, ἀρ. ἴρις φλωρεντινῆ.
 Ghiaja, θ. χάλικες, χονδρὴ ἄμμος.
 Ghiajoso, ἔ. πλήρης χαλίκων, χαλικώδης.
 Ghiajussa, θ. μικροὶ χάλικες.
 Ghianda, θ. βέλανος, βελανίτι· μολυβδός, μολυβδίνη σφαῖρα· θυμιατήριον· στολισμός· βέλανος (τῆς πύθης ἢ τῆς κλειτορίδος).
 Ghiandaja, θ. κίσσα βαλανηφόρος.
 Ghiandajone, φλόραος.
 Ghiandellino, ἄλιγον.
 Ghianderifero, ἔ. βαλανηφόρος.
 Ghiarabaldana, θ. μικρὸν τε ἢ οὐδέν.
 Ghiar-eto, iccio, ἴδε greto.
 Gharone, ἀρ. χόχλας, χάλιξ.
 Ghiattire, ρ. οὐδ. ὀλακτῶ, γαυγίζω.
 Ghiaurri, ἀρ. γκισούρης, ἄπιστος.
 Ghiavolo, ἴδε Diavolo.
 Ghiazarino, ταῦτό τῷ.
 Ghiazzerino, ἀρσ. θώραξ, εἶδος θώρακος.
 Ghiera, θ. στεφάνη σιδηρῆν· εἶδος ἀκοντίου ἢ βίλους· εἶδος ἐκλείγματος· τὸ πάχος τοῦ τόξου.
 Ghieu ghieu, ἐμπαιγμός· οὐδέν.
 Ghiena, ἴδε ghiona.
 Ghignantamento, ἐπίρ. θπὸ τι γαλαίως.
 Ghiguare, ρ. οὐδ. ὀπογεῶθ, (δπο)μειδιῶ.
 Ghignata, θ. καγγασμός· μειδίαμα.
 Ghignatore, trice, γελοιαστής.
 Ghignazzo, ρ. οὐδ. καγγάζω.
 Ghigno, ἀρ. γέλως πονηρός· μειδίαμα.
 Ghignoso, ἴδε geloso.
 Ghindaggio, οὐσ. ἀρ. ντ. ὕψωσις ἱστού ἢ ἱστίου.
 Ghindare, ρ. ἐν. ντ. ἀνέλκω, αἴρω, ὕψω.
 Ghindarssa, θ. ντ. ἀναγωγός, σχοινίον.
 Ghindata, θ. τὸ διάστημα δι' οὗ δύνανται να ὀψῶσιν ἱστὸν ἢ ἱστίον.

Ghinea, θ. γουινέα, λίρα· είδος μουσουλίκας.
 Ghiotta, θ. τηγάνιον επίμηκας.
 Ghiottamento, έπ. λαιμαργως.
 Ghiotto, έ. λιχνος, λαιμαργος· δρακτικός· επιθυμητικός· δρεκτός, επιθυμητός· περιεργος· κακός, πανούργος, μοχθηρός.
 Ghiotona, άρ. λαιμαργος.
 Ghiottoneggiare, ρ. ούδ. λαιμαργώ.
 Ghiottoneria, ούσ. θ. μοχθηρία· λαιμαργία.
 Ghiottonesco, έ. τοδ λαιμαργου.
 Ghiottonia, ταυτδ τώ.
 Ghiottonia, θ. λιχνία, λαιμαργία· λιχνευμα· || άπληστία.
 Ghiona, θ. βώλος γής.
 Ghiozzo άρ. σταγών· κοιμάτιον· κωμικός· βλάξ.
 Ghibizzamento, θ. φαντασία, ιδιοτροπία.
 Ghibizzare, ρ. ούδ. φαντάζομαι, *De Fantastico*· άναζητώ, άνευρωδύ.
 Ghibizzatore, άρ. ιδιοτροπος.
 Ghibizzo, άρ. φαντασία, ιδιοτροπία.
 Ghibizzosamenta, έπ. ιδιοτροπώς.
 Ghibizzosante, έ. άπληστως.
 Ghirigoro, άρ. κορδουλιά.
 Ghirlanda, θ. στέφανος (άνθέων), στεφανολεκτάνα· στέφανος· || πλ. ξύλα κυκλωτερή της πρώρας.
 Ghirlandare, ρ. εν. στέφω εξ άνθέων· || περικυκλώ.
 Ghià, -ας, άρ. Ιστίον.
 Già, έπ. ποτέ, πάλαι, πριν, άλλοτε· τότε· ήδη· άπδ τοϋδε· βεβαίως· νυν· (ούδέ) ποτέ· όμως, εύχ ήττου.
 Giacchè, σύνδ. επειδή· αφ' ου.
 Giachella, θ. επανδύτης, γκακέττα.
 Giachiaro, ρ. ούδ. κρώζω.
 Giacconi, έπ. κατάκοιτος.
 Giacente, έ. κείμενος· τεθκιμένος· || νμ. σχολάζων.
 Giacere, ρ. ούδ. κείμαι· άσθενώ· συνυπνάζομαι, συνίσταμαι· || ούσ. κατάκλιαι.
 Giacimento, άρ. κατάκλιαις· συγκοιμησις, συνύρασις.

Giacintino, άρ. λίθος σκληρός· || έ. δακύνθινος.
 Giacinto, άρ. δάκινθος.
 Giacitolo, άρ. κοιτη, εβναστήριον.
 Giacitore, trice, θ. κείμενος.
 Giacitura, θ. κατάκλιαις· κοιμησις· θέσις· διάθεσις· (διά)ταξις τών λέξεων, συγκοιμησις.
 Giacossechà, σύν. επειδή.
 Giacossecosachè, σύνδ. επειδή, διότι.
 Giajetto, γαγάτης λίθος, γαγγήτης πέτρα.
 Gialda, θ. λόγχη ή ξίφος.
 Gialdiara, άρ. λογχωφόρος.
 Giallamina, θ. καδμεία.
 Giallastro, έπιθ. υπόξανθος, κίτρινωτός.
 Giallegggiare, ρ. ούδ. τείνω εις τδ ώχρον (κίτρινον).
 Gialletto, έ. υπόξανθος, υπωχρος, κίτρινωτός. [χρότης.
 Giallezza, θ. χρώμα κρόκινον, ώ.
 Giallo, έ. κρόκινος, χρυσοειδής, ώχρός, κίτρινος· ικτεριδών· || ούσ. χρώμα κρόκινον (χρυσοειδής, κίτρινον).
 Giallogno, -lo, έ. κίτρινωτός.
 Giallopallido, έ. χρυσοειδής ώχρός.
 Giallogno, άρ. χρυσοειδής κίτρινος· *λεπτερος*.
 Giallosmorte, έ. λιαν ώχρός.
 Gialloso, έ. κροκίας, κίτρινωτός.
 Giambare, ρ. ούδ. έμπαιζώ· *εστίαζομαι*.
 Giambise, άρ. λαμβύκη.
 Giambico, έ. λαμβικός.
 Giambo, άρ. λαμβος.
 Giammai, έπ. ποτέ.
 Giannetta, θ. δόρυ· ράβδος.
 Giannettario, άρ. δορυφόρος.
 Giannettata, θ. πληγή δόρατος.
 Giannettiere, άρ. δορυφόρος.
 Giannettina, θ. μικρόν δόρυ.
 Giannette, άρ. Ισπανικός Ύπνος· είδος δέρματος.
 Giannettone, άρ. μέγα δόρυ.
 Giannizzero, άρ. Γιαννίτσαρος.
 Giara, θ. ποτήριον διατάν· πίθος μολυβδοτός, τάρτα.
 Giarda, θ. ειδημα επί τωδ θυρας του γππου, έμπαιγμός.

Giardinajo, άρ. κηπουρός.
 Giardinato, έπ. πλήρης κήπων.
 Giardinetto, άρ. κηπίδιον.
 Giardiniera, θ. άνθοφόρον άγγετον· δρμος· ή κηπουρός.
 Giardinier-e, -o, ούσ. άρ. κηπουρός· κήπος.
 Giardino, κήπος· || δ παράδεισος· || άπότατος.
 Giargone, άρ. πολύριμος λίθος.
 Giassi - achè, - echè, σύνδ. εν και· επειδή.
 Giattanz(i)a, θ. μεγαληγορία, μεγαλαυγία, κομπασμός.
 Giatura, θ. ζημία· άπόρριμμα· έκβολή, χύσις.
 Giava, -θ. άποθήκη τών πλετών.
 Giavazzo, άρ. γαγάτης λίθος.
 Giavallotto, άρ. άκόντιον.
 Gibbo, άρ. ύβος, κύρτωμα· ύψωμα.
 Gibboso, έ. ταυτδ τώ.
 Gibbato, έ. ύβός, κυφός, κυρτός.
 Giberna, θ. παλάσκα.
 Gisheroso, έ. εδρωρος εξ άρων· || εδωμος.
 Giganta, θ. γιγαντώδης γυνή.
 Giganto, άρ. γίγας.
 Giganteggiare, ούδ. *ραλινμαι γίγας*.
 Gigantello, άρ. μικρός γίγας.
 Giganteo, άρ. γιγάντειος.
 Gigantesamente, έπ. ως γίγας.
 Gigantesco, έ. γιγνταίος.
 Gigantessa, θ. γιγαντώδης γυνή.
 Gigantino, έ. γιγάντειος.
 Gigantologia, θ. γιγαντολογία.
 Gigantomachia, θ. γιγαντομαχία.
 Gigantone, άρ. μέγας γίγας.
 Gigliaceo, έ. λειριμος, κρίνινος.
 Gigliato, άρ. κρινωιάς, κρινών.
 Giglio, άρ. κειριον· λευκότης.
 Gigliano, άρ. μέγος της κόπτης.
 Giglioso, έ. λειρινος, κρίνινος.
 Gigliozzo, άρ. μέγα κρίνον.
 Gigolito, άρ. μηρός προδάτου.
 Gilla, θ. άργιλλος.
 Ginnastica, θ. γυμναστική.
 Ginnastico, έ. γυμναστικός.
 Ginnasio, έ. γυμνασιός.
 Ginnopodio, άρ. γυμνοπόδιον.

Ginandria, θ. βτ. γυνανδρία.
 Ginandroπο, άρ. γύνανδρος, άρμαφρόδιτος.
 Gineceo, άρσ. γυναικείον, γυναικωνίτις.
 Gineciario, άρ. εργάτης (κυρ. ράπττης ή υφαντής) εν τώ γυναικείω.
 Ginecososmi, άρ. γυναικοκόσμοι, γυναικονόμοι.
 Ginecorazia, θ. γυναικοκρατία.
 Ginecofilo, έ. γυναικοφίλης.
 Ginecosobo, έ. γυναικοφόβος.
 Ginecosofono, έ. γυναικοφώνος.
 Ginecolatra, άρ. γυναικολάτρης.
 Ginecologia, θ. γυναικολογία.
 Ginecomania, θ. γυναικομανία.
 Ginecomasto, έ. γυναικομάσθος.
 Gineconomi, άρ. γυναικονόμοι.
 Gineconide, θ. γυναικωνίτις.
 Gineconomi, άρ. γυναικονόμοι.
 Gineconomo, άρ. γυναικονόμος.
 Ginecotrofo, άρ. γυναικοτροφεύων.
 Ginopra, θ. άρκευθίς.
 Ginoprajo, άρσ. τόπος άρκευθών· || περιπλοκή.
 Ginopre, άρ. άρκευθος.
 Ginopreto, άρσ. τόπος άρκευθών· || περιπλοκή.
 Ginopro, άρ. άρκευθός· άρκευθίς.
 Ginestra, θ. σπάρτος, σπαρτίον.
 Ginestraggina, θ. σπάρτος βαφική.
 Ginostrajo, άρ. τόπος πλήρης σπάρτων.
 Ginestrella, θ. σπάρτος βαφική.
 Ginestreto, άρ. τόπος σπάρτων· || περιπλοκή.
 Ginestrevole, έ. πλήρης, σπάρτων.
 Ginestrina, θ. σπάρτος βαφική.
 Ginestrino (panno), έριουχον σπάρτινον.
 Ginestrissima, θ. μεγάλη σπάρτος.
 Ginestro, άρ. σπάρτος.
 Ginestrone, άρ. θύμιος άκανθώδης.
 Ginevra, άρ. άρκευθος.
 Gingellare, ρ. ούδ. σείω τοϋ· γλου· τοϋε (ενί γππου).
 Gingello, άρ. θγκινος.
 Gingia, θ. ούλον.
 Gingiale, έ. τοδ ούλου.

Gingillare, ρ. οὐδ. φαντασιοκοπῶ, φαντίζωμαι· || ματαιοπονῶ.
 Gingiva, θ. οὐλον.
 Gingivite, θ. φλόγωσις τῶν οὐλων.
 Ginglaro, ἀρ. μικρὸς αὐλός.
 Gingliforme, ἔ. γιγγλυμοειδής.
 Ginglino, ἀρ. γιγγλυμος.
 Ginglimoidale, ἔ. γιγγλυμοειδής.
 Ginglimoide, ἔ. γιγγλυμώδης.
 Ginnade, θ. γυμνάζ, γυμνασία.
 Ginnasiarca, ἀρ. γυμνασιάρχης.
 Ginnasio, ἀρ. γυμνάσιον.
 Ginnast-a, -s, ἀρ. γυμναστής.
 Ginnastario, ἀρ. γυμναστήριον, γυμνάσιον.
 Ginnastica, θ. γυμναστική.
 Ginnastico, ἔ. γυμναστικός.
 Ginnica, θ. γυμναστική.
 Giannico, ἔ. γυμνικός.
 Ginocarpio, ἀρ. γυμνόκαρπον, θάμνος.
 Ginogramme, θ. γυμνόγραμμα.
 Ginopedia, θ. γυμνοπαίδια.
 Ginnosi, θ. χειρ. γόμνωσις τῶν ὀστέων.
 Ginnosofisti, ἀρ. πλ. γυμνοσοφισταί.
 Ginocchiare, ρ. ἐν. ἀπτομαι τῶν γονάτων κινῶς.
 Ginocchiato, ἔ. βτ. γονατώδης.
 Ginocchiello, ἀρ. γόνου τοῦ χεῖρου· γνατῶδες μέρος.
 Ginocchiatto, ἀρ. γονάτιον· δίκταμνον λευκόν.
 Ginocchio, ἀρ. γόνου, γόνατον.
 Ginocchione, -i, ἔπ. γονυπετώς.
 Ginoria, θ. γυνόρια, γένος φυτῶν.
 Ginseng, ἀρ. εἶδος φυτοῦ.
 Giò, κλητὴς τῶν Ἰπῶν.
 Giobia, ἀρ. πέμπτη.
 Gioacchiare, ρ. οὐδ. παίζω εὐλγόν και σπανίως.
 Gioare, ρ. ἐν. οὐδ. και παίζω· || αὐτπ. ἐμπαίζω.
 Gioatore, trice, (χαρτο)παίκτης.
 Gioatorone, ἀρ. μέγας παίκτης.
 Giochessa, θ. ἐμπαίγμος.
 Giochetto, ἀρ. μικρὸν παιγνίδιον.
 Giochevole, ἔ. παιγνιώδης, χαρίεις.
 Giochevolmente, ἀστελώς, χαριέντως.
 Gioco, ἀρ. παίγνιον, παιγνίδιον.

Giosoforza, θ. ἀνέγκη.
 Giocolare, ρ. οὐδ. ψηφοπαικτῶ, θαυμαματοποιῶ· || οὐσ. ψηφοπαίκτης, θαυμαματοποιός. [ποιία.
 Giocolaria, θ. ψηφοπαίξια, θαυματο-
 Giocolarità, οὐσ. θ. ψηφοπαίξια, θαυματοποιία
 Giocolarmente, ἔπ. παιγνιωδῶς, χαριέντως.
 Giocolaro, ἀρ. ψηφοπαίκτης, θαυματοποιός.
 Giocolatore, trice, θαυματοποιός.
 Giocolatoriamente, ἔπ. γελοίως, χαριέντως.
 Giocoleria, οὐσ. θ. ψηφοπαίξια, θαυματοποιία.
 Giocolino, ἀρ. λήρος, παιδιὰ.
 Giocolo, οὐσ. ἀρ. παιδιὰ, παίγνιον, ἀστελισμός.
 Giocolosamente, ἔπ. παιγνιωδῶς, χαριέντως, ἀστελώς.
 Giocondamente, ἔπ. ἡδέως, τερπνῶς.
 Giocondare, ρ. οὐδ. αὐτπ. ἡδύνομαι, τέρπομαι.
 Giocondevole, ἔπ. ἡδύς, τερπνός.
 Giocondezza, ταῦτὸ τῆ
 Giocondità, θ. εὐφροσύνη, εὐθυμία, εὐχαριστίας· ἡδύτης, τερπνότης.
 Giocondo, ἔ. εὐθυμος, περιχαρής ἡδύς, τερπνός· εὐχαρῖς· θαλερός.
 Giocondoso, ἔ. εὐθυμος, περιχαρής.
 Giocosamente, ἔπ. παιγνιωδῶς ἡδέως, χαριέντως.
 Giocosità, θ. εὐθυμία, εὐφροσύνη.
 Giocoso, ἔ. εὐθυμος, περιχαρής· εὐχαριστημένος· παιγνιώδης.
 Gioconzio, ἀρ. δητικ. παίγνιον.
 Giocolare, οὐσ. ἀρ. ψηφοπαίκτης, θαυματοποιός.
 Giocolatore, trice, θαυματοποιός.
 Giocondità, οὐσ. θ. εὐφροσύνη· τερπνότης.
 Giocondo, ἔ. εὐθυμος· τερπνός.
 Giogale, ἔ. ζύγιος.
 Giogante, ἀρ. γίγας.
 Giogantessa, θ. γιγαντώδης γυνή.
 Giogara, ρ. ἐν. ζεύγωμαι, ζυγῶ.
 Gioggiata, θ. ἀνεπιτηδείότης, ψυχρότης.

Giogo, ἀρ. ζυγός· δουλεία· ράχισ, ἀκρωρία, κορυφή· ἐξοχότης· τελείότης.
 Giogoso, ἔ. βρυνώδης.
 Gioire, ρ. οὐδ. αὐτπ. χαίρω, ἀγάλλομαι, τέρπομαι· || ἐν. ἀπολαύω· || οὐσ. εὐφροσύνη, χαρὰ.
 Gioja, θ. πολύτιμος λίθος· κειμήλιον· ἀγαλλίασις, χαρὰ, εὐφροσύνη· γρόνθος· τὸ στόμιον τοῦ πυροβόλου.
 Giojante, ἔ. περιχαρῆς, εὐθυμος.
 Giojellare, ρ. ἐν. κοσμῶ πολύτιμοις λίθοις· κομψεύω.
 Giojelliera, θ. λιθογνώμων, ἔδω·
 Giojelliere, λιθογνώμων, ἀδαμαντοπώλης.
 Giojello, ἀρ. λιθοκόλλητος (διάλυτος) κόσμος, κειμήλιον· πολύτιμος λίθος.
 Giojatta, θ. λίθος μικρῶς ἄξιας· πρᾶγμα ἐπιδεικτικόν· ἐξιδιόλογόν τι.
 Giojato, οὐσ. ἀρ. ἀγαλλίασις, χαρὰ, εὐφροσύνη.
 Giojusemente, ἔπ. ἡδέως, τερπνῶς.
 Giojoso, ἔ. εὐθυμος, περιχαρής· τερπνός, θαλερός.
 Gioladro, ἀρ. γελωτοποιός.
 Giolito, ἀρ. ἀνάπαυλα, ἀνάπαυσις.
 Giomella, θ. δρόξι, φοβία, μέτρον.
 Giornale, οὐσ. ἀρ. ἡμερολόγιον, κημερινόν· ἐφημερίς· || ἐπιθ. καθημερινόν.
 Giornaletto, ἀρ. σημειωματάριον.
 Giornaliere, ἀρ. ἐργάτης.
 Giornaliaro, ἔ. καθημέριος, -ινός.
 Giornalista, ἀρ. και θ. ἐφημεριδογράφος.
 Giornalmente, ἔπ. καθ' ἡμέραν, δι' ἄλης τῆς ἡμέρας.
 Giornata, θ. ἡμέρα· || ἡμερήσιος ἐργασίας· δρόμος· μίση ἡμέρας· χρόνος τῶ ἀνδ. ωπίνου βίου· || πεδινή μάχη· || ἀγροτικὸν μέτρον.
 Giornata, θ. χαμύς· εἶδος στρατιωτικῆς ἐφεστρίδας· τίθεννος· || ἡμέρα.
 Giorno, ἀρ. ἡμέρα· || ἀνατολή· φῶς· || ἥλιος· || χρόνος· || προθεσμία· || πλ. ζωή, ἡλικία.
 Gioio, γεννηθεὶς ἐξ ἐβραίας και προσηλύτου.
 Giostra, θ. ἐνόπιος ἱπποδρομία· κί-

νησις πολλῶν ἀνθρώπων· || μάχη ἀεροβολισμός· || παιδιὰ, ἀστελισμός· ἀπύτη· βλάστη.
 Giostrare, ρ. οὐδ. διαγωνίζομαι λόγην ἐν ἱπποδρομίῳ· (δι)ἀμιλλᾶμαι, (δια)ἀγωνίζομαι· περιφέρομαι, περιπλανῶμαι· || ἐν. πλήσσω, πληγόνω· προσβάλλω· κατα(ἐπι)διώκω· (ἐξ)ἀπατῶ· ἐμπαίζω· καταλαμβάνω, φθάνω.
 Giovagione, θ. ταῦτὸ τῆ·
 Giova-me-mento, οὐσ. ἀρ. λυσιτέλεια, ὠφέλεια.
 Giovana, θ. νέα, νεανίς.
 Giovancio, ἀρ. μειράκιον ἄπειρον.
 Giovanaglia, θ. νεολαία, οἱ νέοι.
 Giovanamente, ἔπ. νεανικῶς.
 Giovanastro, ἀρ. νέος ἄπειρος.
 Giovanazzo, ἀρ. νέος ἄπειρος.
 Giovane, ἀρ. και θ. νέος, νεανίας· || ἔ. νέος, νεαρός.
 Giovanezzia, ρ. οὐδ. νεάζω.
 Giovanello, ἀρ. παῖς, παιδίον.
 Giovanesco, ἔ. νεανικός.
 Giovanellino, ἀρ. παιδίον.
 Giovanetti, ἀρ. νέος, παῖς.
 Giovanezza, θ. νεότης.
 Giovanile, ἔ. νεανικός.
 Giovanilmente, ἔ. νεανικῶς.
 Giovanino, ἀρ. νέος, παῖς.
 Giovanitudine, θ. νεότης.
 Giovano, ἀρ. νέος, νεανίας.
 Giovanoia, θ. νεῖσις μεγάλη.
 Giovanoia, ἀρ. νεανίσκος· μέγας.
 Giovanoio, ἀρ. ὠρατός και εὐρωστος νέος.
 Giovente, ἔ. λυσιτελής· τερπνός.
 Giovanello, ἀρ. νέος, παῖς.
 Giovere, ρ. ἐν. ὠφελῶ· βοηθῶ· || οὐδ. λυσιτελῶ· χρησιμεύω· ἀρεσκῶ· || αὐτπ. ὠφελούμαι.
 Giovatino, ἔ. λυσιτελής, ὠφέλιμος.
 Giovatore, trice, ὁ ὠφελῶν κτλ.
 Giove, ἀρ. ἀστρ. Ζεὺς.
 Giovedi, ἀρ. πέμπτη.
 Giovenca, θ. δόμαλις.
 Giovenco, ἀρ. μέσχος, μοσχάριον.
 Giovenetto, ἀρ. νέος, παῖς.
 Giovanezza, θ. νεότης.

Giovenilo, ἑ. νεανικός.
 Giovenilmente, ἑπ. νεανικῶς.
 Giovenire, ρ. αὐ. ἀναεῖζω.
 Gioventa, ταῦτ τῷ:
 Gioventù, θ. νεότης· νεολαία· οἱ νέοι.
 Gioventudine, θ. νεότης· νεολαία.
 Giovenzillo, ἄρ. νέος· παῖς.
 Gioveraccio, ἑ. ἐπιπερδής.
 Giovenole, ἑ. λυσιτελής, ὠφέλιμος.
 Giovenolezza, θ. λυσιτέλεια, ὠφέλεια.
 Giovenolmente, ἑπ. ὠφέλιμος.
 Gioviale, ἐπίθ. τοῦ Διός· εὐθυμος, περιχαρής.
 Giovialeità, θ. εὐφροσύνη, εὐθυμία.
 Giovialescio, ἑ. περιχαρής, εὐθυμος.
 Giovialeone, ἑ. λίαν περιχαρής.
 Giovinastro, ἄρ. νέος ἄπειρος.
 Giovincello, ἄρ. νέος, παῖς.
 Giovine, ἴε. giovane.
 Giovinello, ἄρ. ταῦτ τῷ:
 Giovinatto, ἄρ. νέος, παῖς.
 Giovinezza, θ. νεότης.
 Giovinile, ἑ. νεανικός.
 Giovinino, ἄρ. νέος, παῖς, παιδίον.
 Giovaeto, ἄρ. γυψάτος.
 Giracolo, ἄρ. λωτός, δένδρον.
 Giraserti, ἄρ. ἀναχωρητής, ἐρημίτης.
 Giraffa, θ. καμηλοπάρδαλις.
 Giraglio, ἄρ. λωτός, δένδρον.
 Giramento, ἄρ. περίοδος, (περι)στροφή· σκοταδινία· δπισθογράφησις.
 Giramondo, ἄρ. πλάνης, περιπλανώμενος.
 Girandola, θ. πόριμος στρόβιλος· περιπλοκή κύκλος, γύρος· φαντασία· περιστροφή· τυφών.
 Girandola, ρ. οὐδ. περιφέρομαι· φαντάζομαι.
 Girandola, θ. φαντασία, ιδιοτροπία.
 Girandolino, ἄρ. ἄλλοπρόσαλλος ἀνθρωπος.
 Girante, ἄρ. δπισθογράφος.
 Girare, ρ. ἐν. περιστρέφω, περιάγω· (περι)κυκλῶ· στρέφω· μεταβάλλω· (κατα)πεῖθω· γυρῶ· κυρτῶ δπισθογραφῶ· ἥ οὐδ. καὶ αὐτπ. περιφέρομαι, περιστρέφομαι, περιέρχομαι· διατρέχω· ἥ οὐδ. παραφρονῶ· ἔχω

περιφέρειαν· ἥ οὐσ. (περι)στροφή· κύτωσις.
 Girasole, οὐσ. ἄρ. ἡλιοτρόπιον· ποικύτιμος λίθος.
 Girasolino, ἄρ. γένος φυτῶν.
 Girata, θ. (περι)στροφή· δπισθογράφησις.
 Giratario, ἄρ. δπισθογράφος.
 Giratina, θ. μικρὰ στροφή.
 Girativo, ἑ. κυκλικός.
 Girato, ἄρ. κρίσις ὁπτῶν εἰς ὄβαλον.
 Giratojo, οὐσ. ἄρ. χειρολαβίς, διαστήρ, στροφέλον.
 Giravolta, οὐσ. θ. (περι)στροφή, καμπή, ἐλιγμός.
 Giravoltare, ρ. οὐδ. κλῆπτω, στρέφω, περιστρέφομαι, περιφέρομαι· παραφρονῶ.
 Girazione, θ. (περι)στροφή, περίοδος.
 Gira, ρ. οὐδ. πορεύομαι, πηγάζω· ἥ αὐτπ. ἀναχωρῶ· ἀποθνήσκω.
 Girella, θ. τροχός, τροχαλία· στεφάνη· πεσοός· φαντασία.
 Girellaio, ἄρ. τροχαλοποιός· ἄλλοπρόσαλος.
 Girella, θ. τροχίσκος.
 Girello, ἄρ. στεφάνη· κρίσπιδον· κινάρα· κύκλος· τροχίσκος.
 Girevole, ἑ. εὐστροφός· εὐμετάβλητος, ἄστατος.
 Girevolmente, ἐπίρ. εὐστροφῶς· ἀστάτως.
 Girimeo, ἄρ. ψηφομαξία, θαυμαστοποιία· φαντασία, θειροπόλησις.
 Giritado, ἑ. κυκλοτερής.
 Giro, ἄρ. γύρος, κύκλος· περιστροφή· περίοδος· κατασκευή, φράσις, τρόπος.
 Giromanzia, ἑ. γυρομαντεία.
 Girone, ἄρ. (μέγας) γύρος· κύκλος.
 Gironi, ἑπ. γύρωθεν, περίε.
 Girotta, θ. ντ. ἀνεμοδείκτης.
 Gironago, ἐπίθ. πλάνης, περιπλανώμενος.
 Gita, ἴε. Andata· περίπατος.
 Giterella, θ. μικρὸς περίπατος.
 Gittajone, ἄρ. μελάδιον.
 Gittare, ἴε. gattare· ἀποβάλλω, ἀποποιῶμαι· ἀπομακρύνω· ἀφίνω· ἀπέστησις.

Gittatore, trice, θ. ῥίπτων· ἄσματος.
 Gitterone, ἄρ. μελάδιον.
 Gitto, ἴε. getto· ἀπόβλησις.
 Giù, ἑπ. κάτω.
 Giubba, θ. ὑποδύτης· χαιτή.
 Giubbato, ἑ. χαιτήεις.
 Giubbello, ἄρ. κολόβιον, ὑποδύτης.
 Giubherello, ἄρ. κολόβιον· μικρὸν ὄσος.
 Giubbetta, θ. κολόβιον, ὑποδύτης.
 Giubbette, θ. πλ. σταυρός, ἀγχόνη.
 Giubbetto, ἄρ. κολόβιον· ἀγχόνη.
 Giubbileo, ἄρ. λυσιτελής, τὸ πενηκοσίων ἔτος τῶν Ἑβραίων, καθ' ὃ ἐγένετο αἰσιχθία καὶ ἀπελευθέρωσις τῶν δούλων· ἄφρασις τῶν ἁμαρτιῶν χρηγομιενη δημοτελῶς παρὰ τοῦ πᾶσι· ὃ χρόνος δ' διερχόμενος ἀπὸ τῆς μῆς ἀφρασεως ἕως τῆς ἄλλης· ὑπερομέγας τι· ἴε.
 Giubbilo, ἴε. giubilo· δολογία.
 Giubbioso, ἑ. ἐγαλλόμενος.
 Giubbosello, ἄρ. κολόβιον.
 Giubbona, θ. ὑποδύτης· γένος φυτῶν.
 Giubba, θ. φούκι, γένος φυτῶν.
 Giubbilamento, ἄρ. ἐγαλλίασις· χαρὰ.
 Giubbiglia, θ. εὐθυμία, χαρὰ.
 Giubilare, ρ. οὐδ. ὑπὸ χαρῆς γαυριῶ (σκιστῶ). ἐγαλλομαι· συνταξιοθγονοῦμαι.
 Giubilato, ἄρ. συνταξιοθγονος.
 Giubilatore, trice, θ. ἐγαλλόμενος.
 Giubilazione, θ. ἐγαλλίασις, χαρὰ· ἀπλλαγή· ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας μετὰ συνείξεως.
 Giubileo, ταῦτ τῷ.
 Giubilo, οὐσ. ἄρ. ἐγαλλίασις, χαρὰ, σελοσησις.
 Giucare, ἴε. giucare· στοιχηματίζω· παρίστημι (ἐπὶ σκητῆς)· ὁπὸ χαρᾶς σκιρτῶ· ἥ ρ. ἐν. καὶ αὐτπ. ἀπόλλυμι· χίνω.
 Giucatore, ἄρ. (χαρτο)παίκτης.
 Giudaico, ἑ. ἰουδαϊκός.
 Giudaismo, ἄρ. ἰουδαϊσμός.
 Giudaizzare, ρ. οὐδ. ἰουδαίζω.
 Giudeo, ἑ. ἰουδαϊκός.
 Giudeo, ἑ. ἰουδαϊκός· δυσπειθής, ἰσχυρογνώμων· ἄδικος· ἄπιστος.

Giudicamento, ἄρ. κρίσις· λόγος· γνώμη· ποινή.
 Giudicare, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. κρίνω· διακρίνω· νομίζω· ἀναλογίζομαι· ἀγορεύω· κατηγορῶ· τιμωρῶ· καταδικάζω· ὑπερτερῶ· ἐκτελῶ τὴν ποινήν· διατίθημι ἐν διαθήκῃ.
 Giudicativo, ἑ. κριτικός, δικαστικός.
 Giudicato, ἄρ. τὸ ἄξιωμα τοῦ δικαστοῦ· δικαιοδοσία δικαστοῦ· κρίσις· ἥ ἐπίθ. κληνῆρης· τακτικός, πεδινός.
 Giudicatori, trice, θ. κρίτων.
 Giudicatorio, ἐπίθ. δικαστικός· ἀστρομαντικός.
 Giudicazione, θ. κρίσις.
 Giudice, ἄρ. κριτής, δικαστής· νομικός, νομομαθής, διδάκτωρ τῆς νομικῆς· διατητής· ἥ θ. κριτής, δικαστρία.
 Giudicesse, θ. κριτής, δικαστρία.
 Giudiciale, ἑ. δικαστικός.
 Giudicialmente, ἑπ. δικαστικῶς.
 Giudiciaria, θ. δικαστήριον καὶ δικαιοδοσία δικαστοῦ.
 Giudiciamenti, ἑπ. δικαστικῶς.
 Giudiciario, δικαστικός, ἀστρομαντικός.
 Giudicio, ἄρ. κρίσις, ἀπόφασις· δικαστήριον, κριτήριον· ποινή, τιμωρία, καταδική βλάβη, ζημία· ἐκδικησις· δικαιοσύνη· κρίσις, γνώμη, σημεῖον, δεῖγμα· κρίσις, φρόνησις· σύνεσις.
 Giudiciosamente, ἑπ. συνετῶς, φρονίμως, λογικῶς.
 Giudicioso, ἐπίθ. συνετός, νοουχής, φρόνιμος· λογικός· κριτικός, ἐμπειρος.
 Giudiziaccio, ἄρ. κακὴ κρίσις.
 Giudizio, ἴε. giudicio· κατανόησις, ἀπόφασις· αἰσθημα, γνώσις, κρίσις, γνώμη.
 Giudisamento, ἐπίρ. συνετῶς, φρονίμως.
 Gina, ἑπ. κάτω.
 Gingale, ἑ. ἀνατ. ζύγιος.
 Gigante, ἄρ. γίγας.
 Gigantessa, θ. γυνὴ γιγαντώδης.
 Jugaro, ἴε. Jugero.
 Giuggiare, ἴε. giudicare.

Giuggiola, θ. ζίζυρον· ζίζυρος, δένδρον.
 Giuggiolana, ἴδε Sisamo.
 Giuggiolino, ἔ. ζίζυφινος.
 Giuggiolo, ἄρ. ζίζυρος, δένδρον.
 Giugnere, ρ. ἐν. συζεύγνυμι, συνάπτω· προστίθημι, ἀδύνατον· ζεύγνυμι, ζυγῶ· ἄγω, παίδω· (ἐξ)άπατώ· (κατα)λαμβάνω (ἐξ)έφ)ικνούμαι· ἢ οὐδ. ἀφικνούμαι, φθίνω· πλησιάζω· συμβαίνω· γίνωμαι· ἢ ἀστρ. συζεύγνυμαι· ἢ οὐσ. ἴδε·
 Giugnimento, ἴδε gongjungimento.
 Giugno, ἄρ. Ἰούλιος (μήν).
 Giugulare, ἔ. τοῦ λαιμοῦ.
 Giuja, ἴδε gioja.
 Giulebbare, ρ. ἐν. ἔψω ὡς ἀπέψημα· γλυκαίνω.
 Giulebb-a, -o, ἄρ. ἀπέψημα· ποτόν τι.
 Giuliano (periodo), Ιουλιανή χρονολογία.
 Giuliana, ἴδε giulività.
 Giulio, ἄρ. εἶδος νομισματός· Ἰούλιος.
 Giulio, ἴδε giulivo.
 Giulivamente, ἐπ. εὐθύμως, ἠλαρώς.
 Giulivello, ἔ. ἠλαρός, εὐθυμικός.
 Giulività, θ. παιδρότης, εὐθυμία.
 Giulevo, ἔ. ἠλαρός, παιδρός, εὐθυμικός.
 Giullaro, ἄρ. γελοιαστής, ἴδε Buffone.
 Giullaresco, ἐπίθ. σκωπτικός, βωμολογικός.
 Giulleria, θ. γελοιοποιία.
 Giunella, θ. δράξ, φρούκτα.
 Giumenta, θ. ἡ ἴππος, φοράδα φορηγόν· ζῖον· ἴππος, ἑπταμηνῆς γυνή.
 Giumentario, ἔ. τῶν ὀπολυγίων.
 Giumento, ἄρ. ὀποζύγιον.
 Giuncare, ρ. ἐν. σχοίνους (χόρτοις, ἔ.θεσι) καταρ(περι)βαίνω.
 Giunchiglia, θ. νέρκισσος κίτρινος.
 Giunco, ἄρ. σχοίνος, βόβηρον.
 Giuncoidi, θ. πλ. σχοινοειδή φυτά.
 Giuncoso, ἔ. σχοινώδης.
 Giungere, ἴδε giugnere.
 Giunibero, ἄρ. ἄρκευθος, δένδρον.
 Giunio, ἄρ. Ἰούνιος.
 Giuniora, ἴδε Juniore.
 Giunipero, ἄρ. ἄρκευθος, δένδρον.

Giunone, ἄρ. ἄστρ. Ἥρα.
 Giunta, θ. ἄφρις, (ἐπ)έλευσις· προσθήκη, ἀδύνατος· ἐπιμετρον· ἔκπληξις· ἄρκος· συμβούλιον, ἀρχή.
 Giuntamente, ἴδε Unitmento.
 Giuntare, ρ. ἐν. (ἐξ)άπατώ.
 Giuntatore, trice, ἄπατατών.
 Giunteria, θ. ἀπέστη, δόλος.
 Giunto, ἄρ. ἴδε giunteria· πλ. μετ τῆς giungere· ἀπατηθείς.
 Giuntura, θ. συναφή, συνάφεια· ἄρκος· ἄρθρωσις· συναρμογή· σύζευξις.
 Giuocacchiare, ρ. οὐδ. παίζω ἄλλογον ἢ σπανίως.
 Giuocare, ρ. οὐδ. παίζω· ἀττείζομαι· ἴδε Festeggiare· ἢ ἐν. ἐνεργῶ, πράττω· κυκ-οφοῶ, ἀπατώ, κλέπτω.
 Giuocatore, trice, (χαρτο)παίκτης.
 Giuocatorene, ἄρ. μέγας παίκτης.
 Giuochessa, θ. ἐμπαιγμός, περιφρόνησις.
 Giuochevole, ἔ. παιγιώδης.
 Giuochevolemente, ἴπ. ἀστειώς.
 Giuoco, ἄρ. εὐχροσύνη, εὐθυμία, διασκέδασις· παίγιον, παιγιδίον· παιδίον, ἀτταίμοις· ἐμπαιγμός· τέχνη, τέχνασμα, πρόπος· ἔργον, πράξις· ἢ πλ. ἀγώνες.
 Giuocooforza, θ. ἀνάγκη.
 Giuocolare, ἀκκίζομαι.
 Giuocollatore, ἄρ. ψηφοπαίκτης, θαυματοποιός.
 Giuppiter, ἄρ. ἄστρ. Ζεὺς.
 Giura, ἴδε Congiura· ὄρκος.
 Giura, θ. πλ. δικαστήριον.
 Girafalso, ἄρ. ψευδοὐρκός, ἐπιτορκός.
 Giuramentato, ἔ. ἔνορκος.
 Giuramento, ἄρ. ὄρκος.
 Giuramentato, ἐπ. ἐνόρκως.
 Giurare, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. ὀμνυμι, ὀμνῶ· ὀρκίζομαι· ἢ οὐδ. ἐν. καὶ ἀστρ. συνόμνυμι, συνωμοσίαν ποιοῦμαι· ἀναγνωρίζω μεθ' ὄρκου· δίδω τὸν λόγον εἰς τὴν μελλάνυμφόν μου.
 Giuratamente, ἐπ. ἐνόρκως.
 Giurativo, ἔ. ὀρκωμοτικός.
 Giurato, ἔ. ὀρκωτός, ἔνορκος· ὀρκισμένος, ἀφωτισμένος· ἢ οὐσ. συνωμότης.

Giuratore, ἄρ. ὁμοτής· ὀρκιζόμενος.
 Giuratorio, ἔ. (ἐν)ὄρκιος, ἔνορκος.
 Giurazione, θ. ὄρκος.
 Giura, ἄρ. τὸ δίκαιον, οἱ νόμοι.
 Giureconsulto, ἄρ. νομοδότης, νομίστωρ, νομιμαθής, νομικός.
 Giuridicamente, ἐπιρ. νομίμως, ἐν νόμῳ.
 Giuridico, ἔ. ἐνδίκος, νόμιμος.
 Giuridizione, θ. δικαιοδοσία.
 Giuriscoconsulto, ἄρ. νομικός.
 Giurisdiziale, ἔ. δικαστικός.
 Giurisdizione, θ. δικαιοδοσία.
 Giurisperito, ἄρ. νομικός.
 Giurisprudente, ἄρ. νομιμαθής.
 Giurisprudenza, θ. ἡ νομική.
 Giurista, ἄρ. νομικός· ἢ ἔ. νόμιμος.
 Giurizione, θ. δικαιοδοσία.
 Giuro, ἄρ. ὄρκος.
 Gius, ἄρ. τὸ δίκαιον, οἱ νόμοι.
 Giudicent'ε, οὐσ. ἄρ. δικαστής.
 Giuso, ἐπ. κἀτω.
 Giuquismo, ἄρ. ὑποκύβητος.
 Giusta, πρὸθ. κατὰ.
 Giusta giuria, ἐπ. ἀληθῶς.
 Giustamente, ἴπ. δικαίως· ἀκριβῶς· ἀ-μοδίως.
 Giustezza, θ. ἀκρίβεια.
 Giustificabile, ἔ. δικαιολογητός.
 Giustificanza, θ. ἀποδείξις· κρίσις.
 Giustificare, ρ. ἐν. ἀποδείκνυμι· δικαιῶ (ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας)· δικαιῶ, κρίνω τι δίκαιον· βιβκιδῶ· ἢ ἀστρ. κρίνω ἑμαυτὸν δίκαιον (συνήθ.) ἀπολογεῖσθαι, δικαιολογεῖσθαι.
 Giustificatamente, ἐπ. δικαίως.
 Giustificato, ἄρ. ὁ δικαιωθείς.
 Giustificatore, trice, ὁ δίκαιων.
 Giustificatorio, ἔ. δικαίων.
 Giustificazione, θ. ἀπολογία· δικαιώσις· δικαιολογία.
 Giustizia, θ. δικαιοσύνη· δικαστήριον· ποινή· ἐκτίσεις τῆς καταδίκης· ἀγγύνη· τὸ χρέος, τὸ καθήκον· λόγος· τὸ δίκαιον· τὸ ἀπειλούμενον· ἢ πλ. ἐγαθὰ ἔργα.
 Giustiziere, ρ. ἐν. ἐκτελεῶ τὴν θανατικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν καταδίκων· ἢ βασανίζω.

Giustiziere, ἄρ. δῆμιος· ἀξιωματικός· δικαστής, τύψις τῆς συνειδήσεως.
 Giustizioso, ἐπίθ. δίκαιος.
 Giusto, ἄρ. τὸ δίκαιον, δικαιοσύνη· ἢ ἐπίθ. δίκαιος· νόμιμος· ἀκριβής· ἀνάλογος, σωστός· φιλόφρωνος. ἀγαθός· δίκαιος, εὐσεβής· ἢ ἐπ. δικαίως· ἀκριβῶς· ἢ πρὸθ. κατὰ.
 Giabro, ἐπίθ. βρ. λετός.
 Giaciale, ἐπίθ. παγετώδης.
 Gladiato, ἐπίθ. βρ. ξιφοειδής.
 Gladiatore, ἄρ. μονομάχος.
 Gladiatorio, ἐπίθ. μονομαχικός.
 Gladiatura, θ. μονομαχία.
 Gladio, ἄρ. μάχαιρα, ξίφος.
 Glanda, ἄρ. ἀνατ. βάλανος τῆς πόσθης.
 Glandifero, ἔ. βαλανηφόρος.
 Gland-ola, -ula, θ. ἀδήν.
 Glandulare, ἐπίθ. ἀδενώδης.
 Glanduletta, θ. μικρὸς ἀδήν.
 Glanduliforme, ἐπίθ. ἀδενοειδής.
 Glanduloso, ἐπίθ. ἀδενώδης.
 Glaucodino, θ. χεῖρ. γλαύκωμα.
 Glaucio, ἄρ. ζωολ. καὶ βρ. γλαυκίον.
 Glaucità, θ. γλαυκότης.
 Glaucio, ἄρ. γλαύξ, γλαύκιον, γένος φυτῶν· γλαύκος, ἰχθύς· ἢ ἔ. γλαυκός.
 Glaucoma, ἄρ. χεῖρ. γλαύκωμα.
 Glaucomatoso, ἐπίθ. χεῖρ. γλαυκωματώδης.
 Glaucopide, θ. γλαυκώπις, (πτην).
 Glaucosi, θ. χεῖρ. γλαυκώσις.
 Glave, ἄρ. ξίφος, ἰχθύς.
 Gleba, θ. βάλος γῆς, ἴδε Zolla.
 Glene, θ. ἀνατ. γλήνη, γίγγυλιμος.
 Glenoidale, ἔ. ἀνατ. γληνοειδής.
 Glenoide, θ. γληνοειδῆς κοιλότης τῆς ὤμοπλάτης.
 Glennideo, ἀνατ. γληνοειδής.
 Glucometro, ἄρ. γλαυκόμετρον.
 Gli, ἄρρ. οἱ· ἄντων. αὐτῶ· αὐτῶς· αὐτοῦ· αὐτοῦ· αὐτῆ· αὐτῆς· αὐτῶς· ἢ ἐπ. ἐκεῖ.
 Gliscia θ. γλυκόριζα, (φυτ.).
 Glisciero, ἄρ. γλυκόριζον φάρμακον.
 Gliscirizza, θ. γλυκόριζα, (φυτ.).
 Gliscirizzina, θ. χημ. γλυκορριζίνη.
 Glifito, θ. γλυφίτης λίθος.

Gliserocolo, επίθ. γλισχρολόχος.
 Gliseroite, θ. ιατρ. γλισχροίτης.
 Glicosomerga, θ. άργίλος λευκή.
 Glicididia, θ. γλυκυρίζα.
 Glicitea, θ. γλυπτική.
 Glicitografia, θ. γλυπτογραφία, περι-
 γραφή των γλυκτών δακτυλιοειδών.
 Glicitografico, έ. γλυπτογραφικός.
 Glicitotoca, θ. γλυπτοθήκη.
 Globo, άρ. σφαίρα.
 Globosità, θ. τὸ σφαιροειδές.
 Globoso, έ. σφαιροειδής.
 Globoso, άρ. σφαιροειδής.
 Globoso, άρ. σφαιροειδής.
 Globoso, έ. σφαιρωτός.
 Globosa, θ. κώδων, ἴδε Campana.
 Gloria, θ. δόξα, κλέος, εὐκλεία.
 Glorioso, ρ. έν. δοξάζω, δοξολο-
 γώ· εὐδαίμονα ποίω || άύτπ. μεγα-
 λυχω, καυχώμαι.
 Glorioso, έ. ένδοξος || οὐς, δόξα.
 Glorificazione, θ. καύχησις.
 Glorificazione, άρ. δοξή, δοξολογία.
 Glorificare, ρ. έν. δοξάζω, δοξολο-
 γώ· εὐδαίμονα ποίω || άύτπ. μεγα-
 λυχω, καυχώμαι.
 Glorificatore, trice, θ. δοξάζων.
 Glorificazione, θ. δόξα, δοξολογία.
 Gloriosamente, έπ. ένδόξως.
 Glorioso, έ. ένδοξος, εὐκλείης· άξιό-
 παινος· άλαζονικός, μεγαλήγορος·
 περ χαρή· μακάριος· γενναίος.
 Gloriosa, θ. περιφρ. δοξάριον.
 Glosagra, θ. ιατρ. γλωσσάγρα.
 Glossalgia, θ. ιατρ. γλωσσαλγία.
 Glossantraco, άρ. ιατρ. γλωσσάν-
 τραξ.
 Glossema, άρ. γλώσσημα.
 Glossi-ano, -co, έ. γλωσσικός.
 Glossi-te, -tide, θ. ιατρ. γλωσσίτις.
 Glossocelo, άρ. γλωσσικήλη.
 Glossoflogosi, θ. ιατρ. γλωσσίτις.
 Glossografia, θ. γλωσσογραφία.
 Glossografo, έ. γλωσσογράφος.
 Glossologia, θ. άνατ. γλωσσολογία.
 Glossoma, άρ. γλώσσωμα, θάμνος.
 Glossomania, θ. ψιλ. γλωσσomanία.
 Glossopeo, ά. γλωττοποιός.
 Glossoplegia, θ. ιατρ. γλωσσopleγία.

Glossoptosi, θ. πτώσις τῆς γλώσσης.
 Glossorragia, θ. χειρ. γλωσσορραγία.
 Glossosopia, θ. ιατρ. γλωσσosκοπία.
 Glossotomia, θ. άνατ. γλωσσotomia.
 Glotterare, ρ. οὐδ. κλώζω (έπί πε-
 λαγοῦ).
 Glotta, θ. άνατ. γλώσσα, γλωττίς.
 Glottalgia, θ. ιατρ. γλωσσαλγία.
 Glottide, θ. γλωττίς.
 Glottologia, θ. φυσιολ. γλωσσολογία.
 Gluteo, άρ. γλουτέος· μύς.
 Glutinativo, έ. κολλητικός.
 Glutina, θ. χημ. κόλλα.
 Glutino, άρ. έν τῶν μερών τοῦ αίμα-
 τος· ὕγρον έν ταῖς ἀρθρώσεσι.
 Glutinosità, έ. τὸ κολλώδες.
 Glutinoso, έ. κολλώδης, γλοιώδης.
 Gnaffa, θ. πόνοσ· ἢ ὄσλα· ἢ σιμή.
 Gnaffe, άρ. μα τὴν πιστιν μου.
 Gnagnera, οὐς. θ. κνημίδος· ἰδιοτρο-
 πία· βραδύτης.
 Gnagnerino, έ. ἐπιθυμητικός· βραδύς.
 Gnaso, κριγμός, νταούρισμα, νζλου.
 Gnaulare, ρ. οὐδ. κρίζω, νταούρίζω.
 Gnaulio, άρ. κριγή, νταούρισμα.
 Gnidia, θ. κνίδια, γένος φυτῶν.
 Gnoma, θ. γνώμη, άπόφθεγμα.
 Gnomico, έ. γνωμικός.
 Gnomologia, θ. γνωμολογία.
 Gnomologico, έ. γνωμολογικός.
 Gnomologista, άρ. γνωμολόγος.
 Gnomone, άρ. γνώμων.
 Gnomonica, θ. γνωμονική.
 Gnomonico, έ. γνωμονικός.
 Gnogognamento, άρ. κριγή, νταού-
 ρισμα.
 Gnorri, άρ. άκαθής.
 Gnostico, έ. γνωστικός.
 Gobba, θ. ὄβος, ὄβωμα, κύρτωμα· ὄβη,
 κ·φή.
 Gobbetta, θ. ὄβος· κ·φή, κυφή.
 Gobbioso, έ. ὄβος, κυφός, κυρτός.
 Gobbio, άρ. κωβίος, λυθός.
 Gobbo, άρ. ἴδε gobba· ὄβος, κυφός,
 κυρτός.
 Gobbuzzo, άρ. κυφός, κυρτός.
 Gocciata, ρ. έν. και οὐδ. (άπο)στέζω.
 Gocciola, θ. σταγόν· ψεκός· ραγός,
 ὀπή έν τῇ ὄρωγῇ ἢ έν τῷ τοίχῳ

δι' ἧς εισέρχεται τὸ ὕδωρ· τεμάρια
 ὕδου· σταγόνες, κόμημα άρχιτε-
 κτονικόν· άποπλήξις· μύξα, κούρζα·
 || νε. περιούρις· στρογγύλη.
 Gocciolamento, άρ. στάξις.
 Gocciolare, ρ. έν. και οὐδ. (άπο)-
 στέζω· έωσι φλέγομαι.
 Gocciolatoio, άρ. έξαρρήθ.
 Gocciolata, θ. ψεκός.
 Gocciolina, θ. ψεκός· ὄλιγον τι.
 Gocciolo, ἴδε Gocciola· ἔλαχιστόν τι.
 Gocciolone, άρ. μεγάλη σταγόν.
 Godonte, έ. εὐθμος, περιχαρής.
 Godere, ρ. οὐδ. έν. και άύτπ. χαί-
 ρω· άπολαύω, εὐωχούμαι.
 Godereccio, έ. εὐάρετος.
 Godivola, έ. ἡδύς, τερπνός || οὐς, τὸ
 εὐάριστον.
 Godivolenta, έπ. εὐάρετος.
 Godifalmine, έ. κεραυνούχος.
 Godilaqua, έ. ὕδροχαρής.
 Godimento, άρ. χαρά, ἡδονή, εὐχα-
 ριστήσις· άπόλαυσις.
 Godioso, έ. περιχαρής.
 Goduta, θ. εὐωχία, κραιπάλη.
 Goetico, έ. γοητικός.
 Goetia, θ. γοητεία.
 Goffaggine, άνεπιτηδείτης.
 Goffamento, έπ. άνεπιτηδείτως.
 Gofferia, θ. άνεπιτηδείτης.
 Goffezza, λήρη, άνοησία.
 Goffo, επίθ. άνεπιτηδείσις, άπειρόκα-
 λος, άνόητος· έκπληκτος, έστα-
 τικός.
 Goffotto, επίθ. ὀπό τι άπειρόκαλος,
 άνόητος.
 Goga magoga, τόπος άπόστατος.
 Gogna, θ. κύβωσ· ὄμος· ὃ κόσμος
 (και τὰ δεινά τοῦ βίου) || πλ. δι-
 κτυα, ἄλύσις, δεσμός· περιπλοκή·
 κύβωσ, βέλαθρος.
 Gola, θ. οἰσφάγος, φάρυγξ, λαιμός·
 λιχνία, λαιμαργία· ὄρεξις, ἐπιθυ-
 μία· φτιμία· κελάρημα· κυμάρτιον·
 εἰσόδος προμαχώνος || πλ. άύχην,
 κλεισάρια, στενόν,
 Golaia, ὀκακ, τοῦ gola, περιλαίμιον·
 κυμάρτιον· εἰσόδος στενῆ λιμένος· ἡ-
 μιολία, γολέττα.

Golfo, άρ. κόλπος· ἄρηνια.
 Golió, άρ. ὄμος· ἴδε gioja.
 Golioso, έ. ἐπιθυμητικός, ἄπληστος.
 Golo, άρ. ὃ μεσολαβών εις τὰς γά-
 μους· ἢ προσενητής· ἢ ἄγγελος.
 Golosamente, έπ. λαιμαργίως.
 Golsia, ταῦτό τῷ·
 Golsita, θ. λαιμαργία· ἐπιθυμία.
 Golsoso, έ. λαιμαργός· ἄπληστος.
 Golsato, έ. ἐρυσιδώδης· κακός.
 Golspe, θ. ἐρυσίθ.
 Gombina, θ. ἱμῖς, ρυτίθ.
 Gomena, θ. κάλωσ, πετσίμα.
 Gompfosi, θ. γόμφωσις.
 Gomitata, θ. κτυπήμα τῷ άγκῶνι.
 Gomitello, ὀκακ, τοῦ·
 Gomito, άρ. άγκῶν· βραχίον· πῆχυς.
 Gomitolo, άρ. άγαθή, κουβία.
 Gomiton-e-ri, έπ. ἐπὶ τοῦ άγκῶνος.
 Gomma, θ. κόμμι.
 Gommarismi, άρ. ρητινή.
 Gommarabica, θ. κόμμι άραβικόν.
 Gommarabina, θ. κόμμι ρητινώδες.
 Gommato, έ. κοιμιοῦχός.
 Gomifero, έ. κοιμιοφόρος.
 Gommoso, έπ. κοιμιοῦχός.
 Gompacrasia, θ. γονόρροια.
 Gompagra, θ. γονυάγρα.
 Gompalgia, θ. γονυαλγία.
 Gonda, ταῦτό τῷ·
 Gondola, οὐς. θ. πορθμαίον, γόνδολα.
 Gondoliera, θ. μικρὸ γόνδολα.
 Gondoliere, άρ. πορθμαίος.
 Gonfalonata, ἴδε·
 Gonfalone, οὐς. θ. σημαία· ἢ σπαίρα,
 λόγος.
 Gonfaloniera, στρατηγός, στρατηγίς.
 Gonfaloniere, άρ. σημαιοφόρος· έκκλ.
 παρσοφορος· πρέσβος τῆς φλωρεντινῆς
 δημοκρατίας· δήμαρχος· αρχηγός.
 Gonfiamento, άρ. ἐξόγκωσις· οἰδημα·
 οἴημα, έπαισις, ὕπερηφανία.
 Gonfiannugoli, επίθ. ἐπημένοσ, κενό-
 ὄχος || οὐς, εἶδος ἐρείκης· εἶδος πε-
 ριστερῆς.
 Gonfiare, ρ. έν. έμ(ίνα, έκ)ρυσθ,
 ἐξογκῶ· ἐπαίρω || οὐδ. ἐξογκώμαι·
 ἐπαίρομαι || άύτπ. ἐξογκώμαι· ἐπαί-
 ρομαι.

Gonfiabi, θ. λατρ. γομφίασις, αίμα-
να.
Gonfiamente, έπ. δγκωδώς.
Gonfiato, άρ. οίδημα || έ. δγκώδης,
οιδκαλός δγκούμενος, οιδκάνων.
Gonfiatojo, άρ. φυσητήριον.
Gonfiatore, τρίς, φυσητικός· κόλαξ.
Gonfiatura, θ. εξόγκωσις, οίδησις· οί-
δημα· κολακεία.
Gonfiazza, θ. οίδημα, οίδησις· έπαρ-
σις, οίησις, υπερηφανία· έντασις.
Gonfio, άρ. οίδημα· || έπ.θ. οιδκαλός,
δγκώδης· πομπώδης· έπηρμίνος,
υπερήφανος.
Gonfioli, θ. άνατ. γόμφωσις.
Gongola, θ. τὰ παρίσθμια, αι παρω-
τιδες· || πλ. κογγύλια
Gongolare, ρ. ούδ. και αύτη. υπό χα-
κά ακιρτώ.
Gongolo (tonare in), ρ. έν. τέρπω.
Gonialgia, θ. γοναλαγία.
Goniglia, θ. περιτραχήλιον.
Goniometria, θ. γωνιομετρία.
Goniometro, άρ. γωνιόμετρον.
Gonna, θ. ξυστίς, έγκυκλιον, κολπω-
τες χιτών, φόρεμα γυναικείον, φου-
στάκιον· έσθής, ένδυμα, φόρεμα,
κολόβιον, οποδύτης· χιτών· τὸ άν-
θρώπινον σώμα· μαλλας, έριον, μαλ-
λίων· δέμμα.
Gonnella, θ. έσθής, χιτών, ένδυμα,
φυστήριον τὸ ανθρώπινον σώμα.
Gonobolia, θ. γονόροια.
Gonosole, ούς. άρ. οίδημα τοῦ γό-
νατος· οίδημα τοῦ άρχειου ή τοῦ
σπυρματικού λώρου.
Gonorrea, θ. γονόροια.
Gonorreato, άρ. γονόρρης, θ. πά-
σχαν γονόροειν.
Gorzo, έ. άγροτικός, άπειρόκαλος.
Gora, θ. δρετός, διάρυξ, οδραγωγέτων·
κόλπος, ύβωρ (λιμνάζων)· θ θνητός
βίος.
Gorbia, θ. ή σιδηρά άκρα ράβδου-
αίχμη βίλους· σμίλη· είδος σκλου
ή ράβδουσε σιδηρωμένης· || δρετχά-
κινον πυροβόλον.
Gordoniera, θ. ντ. σχοίνιον.
Gorolio, άρ. μικρά διάρυξ.

Gorfa, θ. ντ. στροφήξ.
Gorgia, θ. γοργωρεών, βρόγχος, λά-
ρυγξ· || έδ. gorgo.
Gorgheggiamento, άρ. τερέτισμα,
τερέτισμος, τερέρισμα.
Gorgheggiare, ρ. ούδ. τερετίζω, τε-
ρερίζω· κελαθά.
Gorgheggiatore, τρίς, θ. τερετίζων.
Gorgheggio, άρ. τερέτισμα.
Gorgia, θ. λάρυγξ, βρόγχος.
Gorgiera, θ. περιλαίμιον· λαίμη.
Gorgione, άρ. πολυπότης, φιλοπότης.
Gorgio, άρ. στέβιλος, δίμη, αυστρά-
φή ύδατος· άβυσσος· βάθος· ποτά-
μιον· δεξαμενή λιμναζόντων ύδάτων.
Gorgogliamento, άρ. μορμουγμός,
ψιθυρισμος, βαρβορυγμός.
Gorgogliare, ρ. ούδ. αύτη. ψιθυρί-
ζω· μορμύζω· βαρβορύζω· χαχλάζω·
τρώγομαι υπό τῶν τρωγῶν, μαμμου-
νάζω· γαργαρίζω.
Gorgoglione, άρ. κίς, τρώξ.
Gorgone, κοιν. Γοργώ, ή άσπις τής
'Αθηνάς.
Gorgoneo, έ. γοργόνειος.
Gorgonio, έ. γοργόνειος.
Gorgozzulo, άρ. οισοφάγος, λάρυγξ,
βρόγχος· ή τραχεία άρτηρία.
Gorguglio, άρ· μέρωφ, μελισσοφάγος.
Gorna, θ. κόλλας λίθος, ύδρορροά.
Gorro, άρ. μέγα δίκτυον.
Gossipino, έ. βαμβύκινος.
Gota, θ. παρειά, γνώθος, μάγουλον·
μέρος· || έδ. Gauce παραγναθίς.
Gotata, θ. κόλαρος.
Gotazza, θ. ντ. άντλητήριον, σφάκι.
Gotazzuola, θ. ντ. μικρόν άντλητή-
ριον.
Gotellina, θ. μικρά παρειά.
Gotemibogo, έ. εύχυμώτατος.
Gotico, έ. γοτικός.
Gotina, θ. μικρά παρειά.
Golone, ούς. άρ. μεγάλη παρειά·
οίδημα τῶν γνάθων.
Gotta, θ. ή άσθητις, ποδάγρα.
Gottato, έ. (κατά)στικτός.
Gottazza, θ. ντ. άντλητήριον, σφάκι.
Gottesco, έ. || έδ.
Gottico, έ. γοτικός.

Gotto, άρ. πρόχους, ποτήριον.
Gottoso, έ. άρρητικός· χαλός.
Gottuzza, θ. μικρά παρειά.
Goulo, άρ. σπόλουςις μετά την ευ-
γικήν συνουσίαν (παρά τοδρκοις).
Governale, ηηδάλειον.
Governante, ούς. άρ. κυβερνήτης,
πηδαλιοδχος.
Governare, ρ. έν. κυβερνώ· διοικώ·
διευθύνω· έπιμελοθμαι· δδηγώ· κο-
πρίζω· καλλιεργώ· διορθώ· μεταχει-
ρίζμαι· κακομεταχειρίζμαι· φυλάτ-
τω· διευθατώ· εύνουχίζω· || ούδ. κα-
κομεταχειρίζμαι· || αύτη. κυβερνώ-
μαι· διοικώ, οικονομά τὰ έμαυτοῦ.
Governatore, άρ. κυβερνήτης· διοι-
κητής· νομάρχης· άναμορφωτής· κυ-
βερνήτης, προαυός· προύραρχος· || έδ.
governatrice.
Governatorio, κυβερνητικός.
Governatrice, θ. κυβερνήτρια.
Governazione, θ. κυβερνήσις, διοίκη-
σις· έπιστασία οίκοδομής.
Governello, άρ. κυβερνήσις, διοίκη-
σις μικρά· πόλις.
Governo, άρ. κυβερνήσις, διοικήσις,
άρχή· πολιτεία, πολιτευμα· κυβερ-
νητική έπιστήμη· διευθύνσις, οίκο-
νομία· βροθήσις· δδηγία· κανών· τὸ
έξέμμα τοῦ διοικητοῦ· νομός· || ηη-
δάλιον· || οί κυβερνῶντας· || διορθω-
σις, κατασκευή (οίνων)· || κέρτος,
κοπριά.
Gozzaja, θ. προηγριών πλήρης· μέ-
γας προγορεών, πρόλοθος· κότος,
μνησικακία.
Gozzante, άρ. ναύτης λέμβου.
Gozzato, άρ. τὸ λεπτότερον μέρος
λόγης έν τή λαβή.
Gozzo, άρ. || έδ. gola· προ(σηγορεών,
πρόλοθος· χοιράς, γογγύνη· χημι-
κή φίλη· άκάτιον, λέμβος· ποτί-
στρα.
Gozzoviglia, θ. πότος, συμπόσιον.
Gozzovigliare, εδωγοθμαι, συμπο-
σιάζω.
Gozzovigliata, θ. σύμποσις.
Gozzuto, έ. έχων προγορεών.
Gracchia, θ. κορώνη· φλάκος.

Gracchiamento, άρ. κρωγμός.
Gracchiara, ρ. ούδ. κρώζω· φλυαρώ·
|| ούς. κρωγμός· φλυαρία.
Gracchiata, θ. κρωγμός· φλυαρία.
Gracchiatore, τρίς, φλάκος.
Gracchione, άρ. λάλος, φλάκος.
Graccolo, άρ. (κορακίας) κολοίος.
Gracidare, ρ. ούδ. κακκάζω· κλώ-
ζω· φωνά· κόαξ· κρώζω, φωνά· συχνά·
Gracidatore, φλάκος, κακολόγος.
Gracidoso, έ· κρώζων.
Gracile, έ. ισχνός, λεπτός.
Gracillia, θ. ισχνότης, λεπτότης.
Gracimolo, άρ. έπιφυλλίς.
Grada, θ. ισχάρα· βαθμός· κύρτος.
Gradatamente, έπ. βαθμηδόν.
Gradato, έ. άνίλογος άλλω τινώ.
Gradazione, θ. βαθμολογία· ή εις βαθ-
μούς διαίρεσις· ή κατά βαθμούς (διά)-
ταξις· || ρτ. κλιμαξ.
Gradalla, θ. κύρτη, κύρτος.
Gradavole, έ. εύέρστος.
Gradavolmente, έπ. ήδώς· φιλοφρό-
νως.
Gradimento, άρ. άποδοχή.
Gradinata, θ. κλιμαξ, σκάλα.
Gradino, άρ. βαθμίς, βαθμύς, σκαλο-
πάτι· σμίλη, ψαλλίς· δδαντωτή.
Gradire, ρ. έν. άποδέχομαι· εύαρε-
στώ· παρίζομαι, κτώμαι· άνταμεί-
νω· || ούδ. έρστώσις· έμι· έρστω· άντα-
μείνω, βαθίζω· || ούς. άποδοχή· εύα-
ρστωσις.
Gradito, έ. δεικτός, εύέρστος.
Gradivo, έ. εκούσις· εύέρστος.
Grado, άρ. βήμα· βάδισμα· βαθμός,
βάθρον· είδος· μέρος· τρόπος· κατά-
στασις, τάξις, θέσις, βαθμός, θέλω-
μα· φάσις, ιδιότης· χάρις, εύχαρι-
στία, εύαρεστωσις· χάρις, υποχρέω-
σις· εύγνωμοσύνη· θέλησις, εύχα-
ριστωσις· βαθμός, μότρα (τοῦ ιση-
μερινοῦ).
Graduale, έ. βαθμιαίος, άνάλογος, θ
κατά βαθμῶν προβαίνων· || ούς. πλ.
ανάβαθμοί, ψαλλμοί· τινες.
Gradualmente, έπ. βαθμηδόν.
Graduare, ρ. έν. διαίρω εις βαθμούς
ή μείρας· βαθμολογώ, χορηγώ· βαθ-

μόν τινα κατατίτω τους δανειστάς
δραπέτου χρεωκοπήσαντος ἢ ἀπο-
θανόντος.
Graduamento, ἑ. βαθμηδόν.
Graduato, ἑ. βαθμολογημένος· δια-
τεταγμένος· κατατεταγμένος.
Graduazione, θ. βαθμιαία πρ' ἰσχύος
ἢ εἰς βαθμοὺς διάκρισις· ἢ εἰς
μοίρας διαίρεσις· βαθμολόγησις, χο-
ρήγησις βαθμοῦ· || κατάταξις τῶν
δανεισῶν χρεωκοπήσαντος ἢ ἀπο-
θανόντος,
Graduato, ρ. ἐν. βαθμολογῶ, χορηγῶ
βαθμὸν, εὐγενίζω.
Graffiare, ρ. ἐν. δρύφω, δρύπτω, ἀ-
μύσσω (τοῦ δρυός), σπαράττω· δια-
σφύω· ἴσθ. Sgraffiare· ζωγραφῶ ἐπὶ
ἀσβέστου.
Graffiatura, θ. δρυφή, δρύφισ, ἀ-
μυχή, ἀμυξίς, σπασαγμός.
Grafio, ἴσθ. graffiatura· ἀρπάγη,
κοντός· || τύφισ τῆς συνειδήσεως.
Graffia, θ. μουσική γραφή.
Grafiario, ἀρ. καλαμάριον.
Grafiica, θ. γραφική.
Grafiico, ἑ. γραφικός.
Graffio, ἀρ. γραφεῖον, γραφίς.
Grafiode, ἑ. γραφοειδής, στυλοειδής
(ἀπόφυσις)· || οὐς κέλαμος γραφι-
κός, γραφίς.
Grafito, θ. γραφίτης (λίθος)· || βλή
μεταλλική.
Grafiometro, ἀρ. μθμ. γραφόμετρον,
Gragnolo, ἑ. θυλακώδης.
Graguola, θ. χάλαζα.
Gramaglia, θ. ἔνδυμα πένθους.
Gramanzia, θ. νεκρομαντεία.
Gramare, ρ. ἐν. ἀνιῶ, λυπῶ.
Gramata, καὶ τὸ τῶ·
Gramatica, θ. γραμματική.
Gramaticale, ἑ. γραμματικός.
Gramatica(l)mente, ἐπιρ. γραμμα-
τικῶς.
Gramaticista, ἀρ. γραμματικός.
Gramalfo, ἐπιθ. καὶ οὐδ. γραμμα-
τικός.
Gramatista, κοιν. γραμματιστής.
Gramazza, θ. κατήφεια, δυσθυμία.
Gramigna, θ. ἀγρωσις, ἀγρίδα.

Gramignoso, ἑ. ἀγρωσιώδης.
Graminaceo, οὐδ. ἀγρωσιώδης, στα-
χυοειδής.
Grammario, ἀρ. φθμ. γραμμάριον.
Grammatica, θ. γραμματική.
Grammaticale, ἑ. γραμματικός.
Grammatica(l)mente, γραμματικῶς.
Grammatichevole, ἑ. γραμματικός.
Grammaticistico, ἑ. γραμματιστικός.
Grammatofilacio, ἀρ. γραμματοφου-
λάκιον.
Grammo, θ. πλ. ἀρχλ. γραμμαί.
Grammometro, ἀρ. γραμμόμετρον.
Gramo, ἑ. κατηφής, δύσθυμος, με-
λαγχολικός· βλαβερός.
Gramola, θ. κοκκινοειδής.
Grampia, θ. ντ. σιδηρᾶ χεῖρ.
Gramuffa, θ. ἀργυρ. γραμματική.
Grana, θ. βύγη, κόκκος (ἢ βαφικῆ),
κόκκος· (δ φοινικῆς), πρινοκόκκι·
βύγιον χρώμα· κόκκος· ἄνωμαλία.
Granaglia, θ. ψήγματα χρυσοῦ καὶ
ἀργύρου· σίτος, σιτηρᾶ.
Granajo, ἀρ. σιτοβολῶν, σιτοβόλιον,
σιτοθήκη· || ἑ. σιτικός, σιτικός.
Grata(u)olo, ἀρ. σιτοπώλης.
Granare, ρ. οὐδ. σπερματίζω, σπερ-
ματοδοῦμαι, σποριάζω· ποιῶ τι κοκ-
κωτόν.
Granata, θ. σάρωθρον, κέρηθρον, σά-
ρωμα, σκούπα· καρχηδόνιος· || βομ-
βίς· || εἶδος δαμασκηνίου· || ροιά,
ρῶδι.
Granatajo, ἀρ. σάρωθροποιός.
Granatiforme, ἐπ. ροιδοειδής.
Granatino, ἀρ. μικρὸν σάρωθρον· ||
σιτοπώλης.
Granato, ἀρ. καρχηδόνιος· ροιά (σφ-
δία, καὶ ρῶδι)· || ἐπιθ. σπερματω-
θείς· βύγιος· σιληρός, ἰσχυρός,
δυνατός.
Granatuzza, θ. μικρὸν σάρωθρον.
Grancancelliere, ἀρ. ἀρχιγραμμα-
τεὺς, ἀρχικαγκελλάριος.
Grancella, θ. καρὶς, γαρίδα.
Granco(v)ola, θ. κήμακος, ἀστακός.
Granchescamento, ἐπ. καρκινικῶς.
Granchiessa, θ. ἀστακὸς θηλυκός.
Granchietto, ἀρ. καρκίνιον.

Granchio, ἀρ. καρκίνιος· || pigliare un
—, ἀπατώμαι.
Granchiolino, ἀρ. καρκίνιον, καρὶς.
Grancia, θ. ἀρθρὸς, ἀρθρῶν· ἑπαυλις.
Granciporro, ἀρ. κήμακος, ἀστακός.
Granciro, ρ. ἐν. (κατα-, σὺλ) λαμβάνω,
ἀρπάζω.
Grandavido, ἑ. ἀπληστόστατος.
Grande, ἀρ. μέγας, προῦχων, πρῶ-
τος, πρωτεύων, εὐγενής, ἀρχων,
πρόκριτος, μέγας· || ἑ. μέγας, με-
γίλος· δὴφλός· σπουδαῖος· πρεσβύ-
τερος· ταχύς· μακρὸς· ἔξοχος· ἰσχυ-
ρός· γενναῖος (οἶνος)· τραχύς· || ἐπ.
βιαῖος, σφοδρῶς, ἰσχυρῶς.
Grandeggiare, ρ. οὐδ. ἀνυψοῦμαι, εἶμι
(δαίνομα)· μέγας· ὑπερφηφάνο-
μαι, μεγαλιζομαι, μεγαλύνομαι, με-
γαλοτινομαι.
Grandemente, ἐπ. μεγάλως· ἀδρῶς·
πλουσίως, λαμπρῶς· ἀφθόνως· πολὺ·
ἀκρως, ὑπερμέτρως· σφοδρῶς, ἰσχυ-
ρῶς· ὑψηλῶς, εὐγενῶς.
Grandetto, ἑ. εὐμεγέθης.
Grandeza, θ. μέγθος· μεγαλεῖον·
ἀξίωμα· ὑπερβολή· μεγαλοφυχία·
ἰσχὺς· ποσότης, τὰ ποσόν.
Grandicciuolo, ἑ. μέγας.
Grandigia, θ. μεγαλεῖον· ἰσχὺς· εὐ-
γένεια· μεγαλοφυχία· ὑπερφηφάνια.
Grandiglia, θ. περιτραχήλιον.
Grandiloquenza, θ. ὑψηλολογία, δ-
ψηγορία, μεγαληγορία, μεγαλοπρέ-
πεια λόγου.
Grandiloquo, ἑ. εὐγλωττος.
Grandinare, ρ. οὐδ. χαλαζᾶ· || ἐν.
χαλαζοκοπῶ· ἑξακοντίζω.
Grandinata, θ. τὸ χαλαζᾶν, τρικυμία
χαλαζής.
Grandinato, ἐπ. χαλαζέβολος· χαλα-
ζώδης.
Grandino, θ. χέλαζα.
Grandinoso, ἑ. χαλαζώδης.
Grandiosità, θ. μεγαλοπρέπεια, με-
γαλειότης, λαμπρότης.
Grandioso, ἑ. μεγαλοπρεπής.
Grandiscopia, ἑ. μακροστελέχης.
Grandison-ante, ο, ἑ. ὑψηλόφωνος.
Granduca, ἀρ. μέγας δούξ.

Granducato, ἀρ. μέγας δουκίον.
Granduchessa, θ. μεγάλη δούκισσα.
Granello, ἀρ. χόνδρος, κέγγρος, κόκ-
κος· ἐλάχιστόν τι· ὄρηξις.
Granelloso, ἑ. κόκκων μεστός· κοκ-
κώδης· || ἀνώμαλος.
Granfatto, ἐπ. πολὺ· βεβαίως.
Granzia, θ. δρυὶς γαίφης.
Grangiello, ἀρ. βτ. βατράχιον.
Granifero, ἑ. σιτοφόρος.
Granigione, θ. βτ. σπερματώσις.
Granito, ἀρ. δρυκτ. γρανίτης (λίθος).
Granitojo, ἀρ. γλυφεῖον, σμίλη.
Granitosa, ἀρ. χαρκτηκτὴς στιγματῶν
ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν μετάλλων.
Granitoso, ἑ. γρανιτώδης.
Granitura, θ. βτ. σπερματώσις· γά-
ραξις στιγματῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
τῶν μετάλλων· || ταινία κοκκωτή
περὶ τὸ νόμισμα κηραρωμένη.
Granmaestro, ἀρ. σαφέστατος· ἑκον-
τατός· ἀρχηγός τάγματος ἑκποτῶν·
ἀρχηγός τοῦ πυροβολικοῦ.
Granmerito, ἐπ. εὐχαριστῶν.
Grano, ἀρ. μέγθος, καρπὸς· κόκκος.
Granojo, ἀρ. χρυσόνημα· ἀραβόσιτος.
Granoso, ἑ. κοκκώδης, κόκκων μεστός·
σιτοφόρος.
Gran turco, ἀρ. ὁ σουλτάνος.
Granturco, ἀρ. ἀραβόσιτος.
Granulare, ρ. ἐν. σφαιρῶ, ποιῶ τι
κοκκωτὸν ἢ σφαιρωτόν· || ἑ. κοκκω-
τός ἢ σφαιρωτός.
Granulato, ἑ. κοκκωτός.
Grappa, θ. μέλιχος· ἀγχιτρον, ἀγ-
χόριον, κλειδίον, σιδήριον χρήσιμον
εἰς ἔνασιν στροφέων, ἑρμαριῶν, λι-
θάν κτλ. || τυκογρ. σημεῖον ἐνώ-
σεως δύο ἀρθρῶν, μουστάκιον· || πλ.
εἶδος ἀσθενείας εἰς τὰς ἀρθρώσεις τῶν
κνημῶν τοῦ ἔκτου.
Grappiglia, θ. μίχρη, συμπλοκή.
Grappino, ἀρ. στρ. λαβίς· ντ. ἀγ-
γυρα.
Grappo, ἀρ. ἀρπαγή· || βότρυς.
Grappo-etto-ino, ἐπιφυλλίς, ἀπο-
τρυγῆδι.
Grappolo, ἀρ. βότρυς, τσαμπί.
Grasceta, θ. βοσκὴ τῶν χοίρων.

Grassia, θ. πιμελή· τὰ ζωαρκή, αἰ-
τραφαί· ὁ ἄστος, τὰ σιτηρά· ὠφέ-
λεια· ἀγορανομία, ἀρχή ἐπὶ τῶν
τροφῶν.
Grassino, ἄρ. ἀγορανομικός ὑπάλλη-
λος, ὁ ἐπὶ τῶν τροφῶν.
Graspellino, ἄρ. ἐπιφυλλίς, ἀποτυ-
γῆδι, τσαμπί.
Graspi, ἄρ. πλ. τσάμπουρα.
Grassamente, ἐπ. λιπαρῶς, ἀφρόδως.
Grassatore, ἄρ. νμ. ληστής.
Grassazione, θ. νμ. ληστεία.
Grassellino, ὑπόπαχος.
Grassetto, ἔ. ὑπόπαχος.
Grassezza, θ. λιπαρότης, παχύτης·
πυκνότης· ἀρθρία, πλούτος.
Grasso, ἄρ. πιμελή, λίπος, παχύτης·
|| ἔ. πίων, πιμελής, λιπαρός, πα-
χύς· εὐφορος· εὐδαίμων, εὐπορος,
πλούσιος· ἐπιωφελής, ὠφέλιμος· ἄ-
φθονος· πυκνός· παχύς, παχυλός·
ἀσχερός· ἄμετρος· ἀμβλύς· εὐωνος.
Grassoccio, ἔ. ὑπερλίπαρος.
Grassolino, ἔ. ὑπόπαχος.
Grassone, ἔ. ὑπερπαχός.
Grassoso, ἔ. πίων, λιπαρός.
Grassottino, ἔ. ὑπόπαχος.
Grassotto, ἔ. ἴδα·
Grassottone, ἔ. ὑπερπαχός.
Grassumo, ἄρ. λίπος· κόπος.
Grasso, θ. γάστρα, γλάστρα.
Grata, θ. ἐσχάρα· σιδηρᾶ κιγκλίς.
Gratamento, ἐπ. εὐγνωμόνας· προσε-
κτικῶς· εὐαρέστος· δωρεάν.
Gratella, θ. ἐσχάρα.
Gratocia, θ. κύρτος· || κιγκλίς τοῦ
ἐξομολογητηρίου.
Gratocciata, θ. σιδηρᾶ κιγκλίς.
Graticcio, τερπός, πλέγμα.
Graticola, οὐσ. θ. ἐσχάρα· || βασανι-
στήριον (ἐπ' ὅθ' ἔφονται ἄνθρωποι)
|| σιδηρᾶ κιγκλίς.
Graticciato, ἄρ. κιγκλίς.
Gratificare, ρ. ἐν. ἀρεστὸν παρέχω
(παῖ)
|| εὐγνωμόνῳ· || ἀμείβω· χα-
ρίζομαι· || —σι, αὐτεπ. ἀρεστὸς γί-
νομαι· || προσελκύνω· || ἀπολαύω εὐ-
χαριστησιῶς τινας.
Gratificazione, οὐσ. θ. χάρισμα, δῶ-

ρον· εὐεργεσία· ἀμοιβή.
Gratis, ἐπ. ἀμοιβή, δωρεάν.
Gratidato, ἔ. δοθεὶς δωρεάν.
Gratitudine, θ. εὐγνωμοσύνη· || εὐερ-
γέτημα· || χέρισμα.
Grato, οὐσ. ἄρ. βούλησις· προθυμία
εὐνοία, εὐμένεια· εὐχαριστήσις· εὐ-
γνωμοσύνη· || ἔ. εὐγνωμων· εὐεργε-
τικός· προίκιος· προσφιλής, ἀρεστός,
εὐάρεστος· φιλόφρων· ἡδύς· || —επ.
δωρεάν.
Grattabugia, ἴδα grattapugia.
Grattabugiare, ἴδα grattapugiaro.
Grattacapo, ἄρ. κνήσις τῆς κεφα-
λῆς· μέριμνα· κ. φαγοῦρα· || Μεταφ.
λύπη, ἐνησυγία.
Grattagranchio, οὐσ. ἄρ. πόνος τοῦ
ὠτός.
Grattamento, ἄρ. κνήσις· καθαρι-
σμός.
Grattapugia, θ. κνήστρον τῶν χρυ-
σοχόων.
Grattapugiare, ρ. ἐν. λειαίνω τὰ μέ-
ταλλα καὶ τὸ κνήστρον.
Grattare, ρ. ἐν. κνῶ, κνήθω, ξύω·
τρίβω· || κολακεύω· || προσβάλλω· ἴδα
Raschiare· καθαρίζω· || αὐτεπ. κνή-
θωμαι.
Grattaticcio, ἄρ. κνήσις.
Grattatura, θ. κνήσις· ξέσις.
Grattonata, θ. ξέσιμα, ξύσμα.
Grattugia, οὐσ. θ. κνήστηρ, (τυρο)-
κνήσις· ξυστήρ, ξύστρα· λίστρον· βα-
σανιστήριον· || τρυπητήρ σιδηροῦς
τῶν κτιστῶν.
Grattugiare, ρ. ἐν. (συν-)κατὰ τρίβω,
ξίω, ξύω.
Grattugiatore, οὐσ. ἄρ. ξυστήρ.
Gratuire, ρ. ἐν. χαρίζομαι τινι.
Gratuitamente, ἐπίρ. ἀμοιβή, δω-
ρεάν.
Gratuito, ἐπ. προκυμῆτος, προίκιος,
προικῆτος.
Gratular(ε)si, ρ. ἐν. καὶ αὐτ. συνή-
δομαι, συγκαίρω τινι.
Gratulatorio, ἔ. συγκαρητικός.
Gratulatione, οὐσ. θ. τὸ συγκαίρειν,
ἀσπασμός, εὐθυμία.
Grava, θ. σπλιάς, σκόπελος.

Gravaccio, ἔ. ὑπερ(περί)βαρυσ, βα-
ρύτατος.
Gravacciuolo, ἔ. βαρύς.
Gravame, ἄρ. βάρος· || νμ. ἔφεσις.
Gravamento, ἄρ. βάρος· ἐπιβηρυνσις·
ἐκβιασμός· || ντ. κατάσχεσις.
Gravante, ἔ. βαρύς.
Gravara, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. βαρύνω· ||
ἐπι(κατα)βαρύνω, ἐνοχλῶ· || προσ-
βάλλω, ὀβριζῶ· || ἐπιβάλλω φόρους·
|| κατηγορῶ· λυπῶ, δυσχερῶ· ||
κίβω κενάχασιν· || θεμελιῶ·
(προσ)λιπαρῶ· || ἐγχαράττω, γλύφω,
δοχερῶ· || γρμ. βαρύνω· || αὐτεπ.
παραπονέομαι.
Gravativo, ἔ. βαρυντικός.
Gravato, ἔ. βαρυνόμενος· || προσβε-
βλημένος.
Gravatorio, ἔ. ἐπιβαρυντικός.
Gravazione, θ. βάρος, βήρυνσις.
Gravo, ἄρ. τὸ βαρῶ (σῶμα)· βάρος,
ἐνόχλησις· σοβαρός, βαρῶς (σημνός)
ἀνήρ· || ἔ. βαρός· βαρυνόμενος, πε-
φορτισμένος· μόνιμος, στερεός· || μέ-
γας, δεινός· σπουδαίος· || ἔγκυος· ||
δκνήρως, ναθρός· || βοάδης· || δη-
κικός, τραχύς· || ἐπαχθής, ἀηδής,
δκλήρως· || βαρούφνος.
Gravante, ἐπ. βαρύς· || Μεταφ. δυ-
σφόρητος, ἐπαχθής.
Gravedine, θ. κόρυζα, καρηβαρία.
Gravemente, ἐπίρ. βαρῶς· δεινῶς·
αὐτεπῶς· || ἐμβριθῶς σπουδαίως·
σημανῶς· || ἐπικινδύνως· δυσχερῶς·
ἐπαθῶς.
Graveolenta, ἔ. δυσώδης.
Gravatto, ἔ. ὀλ(γ)φ βαρύτερος· || δ-
κλήρως.
Gravevole, ἔ. βαρυντικός.
Gravezza, θ. βεβύτης· κάματος, κό-
πος· || δυσκολία· || σκοτεινότης· ||
ἕβρις, πρόσβολή· || σεμνότης, σπου-
δαιότης, αὐστηρότης· || σκληρότης·
τραχύτης· || μέγιστος, ὑπερβολή· ||
δεινότης· || φόρος, δασμός· || ἐνόχλη-
σις· || μέριμνα, ἀσχολία· || νόσος.
Gravincamb-alio, -oio, οὐσ. ἄρ. (μουσ.)
κλειδοκύμβαλον.
Gravicornuto, ἔ. βαρούκερος.

Gravidamento, ἄρ. κυφορία, κύη-
σις, ἐγκυμοσύνη.
Gravidanza, θ. κύησις, κυφορία.
Gravidato, ἔ. ἔγκυος.
Gravidanza, θ. κυφορία· πλήρωσις.
Gravido, ἔ. μεστὸς πλήρωσις· || Donna
—a, γυνή ἐγκύμων, ἔγκυος.
Gravifico, ἔ. βαρυντικός.
Gravimetro, ἄρ. βαρομέτρον.
Gravison-apio, -o, ἔ. βαρύηχος.
Gravità, θ. βαρύτης, βάρος, μέγεθος·
|| ἐμβριθεία, σεμνότης, σπουδαιότης·
|| ἄδημονία.
Gravitare, ρ. οὐδ. βαρύνω.
Gravitazione, οὐσ. θ. ροπή πρὸς τὸ
κέντρον.
Gravosamente, ἴδα gravemente.
Gravosità, οὐσ. θ. βαρύτης, βάρος.
Gravoso, ἔ. βαρύς· || ἀηδής, δκλήρως·
ἀδατηρός· || σκληρός· βαρούσμος·
πυκνός.
Grazia, θ. χάρις· εὐνοία· εὐχαριστία·
|| ὀβλιγητρον, καλλονή.
Graziabile, ἔ. ἄξιος χάριτος, συγγνω-
στέος.
Graziano (fare il), ἀκκίζομαι.
Graziare, ρ. ἐν. χαρίζομαι· || χάριν
δέδομαι, ἀμνηστῶ καταδέξομαι.
Graziato, ἔ. χαίρεις· || οὐσ. δλαδὼν
τῆς χάριν.
Graziosamente, ἐπ. φιλοφρόνως,
οεῖν· || ἠμέκτως· τερπνῶ.
Graziosità, οὐσ. θ. χάρις, τὸ εὐχαρι-
κοῦστέος.
Grazioso, ἔ. χαίρεις, εὐχαρις· εὐά-
ριστος· προίκιος· || διδοὺς χάριν.
Grazire, ρ. ἐν. εὐχαριστῶ· || εὐάρι-
στος γίνομαι· χαρίζομαι· || χάριν
δέδομαι.
Gra(a), ἐπ. εὐχαριστίας.
Gracale, ἄρ. μίσης, ἀνεμος βορειοα-
νατολικός, κ. γραικοτραμοντάνα.
Gracamento, ἐπ. ἔλλησις.
Gracioso, ἔ. ἔλλησις.
Greehggliare, ρ. οὐδ. ἔλλησις· ||
ντ. κλίω πρὸς τὴν μέσην (ἐπὶ τῆς
μαγνητικῆς βελόνης) ἀκολουθῶ τὴν
μέσην.
Grecheseo, ἔ. ἔλλησις.

Grechetto, άρ. σίτος ελληνικός.
 Grechizzare, ρ. οὐδ. ελληνίζω.
 Grecismo, άρ. ελληνισμός· γνώσις τῶν ἐλληνικῶν.
 Grecista, κοιν. ελληνιστής.
 Grecità, τὸ Ἑλληνικόν· ἢ οἱ Ἕλληνας συγγραφεῖς.
 Grecizzare, ρ. οὐδ. Ἑλληνίζω.
 Greco, ἑ. ἑλληνικός· ἢ οὐσ. Ἕλληνας, ἑλληνιστής· ἢ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα· ἢ μέσης (ἀνεμος)· ἢ οἶνος ἑλληνικός.
 Grecoitalico, ἑ. ἑλληνοϊταλικός.
 Grecolatino, ἑ. ἑλληνολατινικός.
 Grecolevante, άρ. ἀνεμος, καικίας, θρασυίας, γραικολεβντες.
 Grecolismo, ἑλαφρότης, κουφότης, ολῆσις.
 Grecoio, άρ. ὁ ἐπιπόλαιον γινῶσιν ἔχων τῶν ἑλληνικῶν· γραικόλιος, ἑλαφρός, κοψός, ἀλαζονικός, ἄρσεκος, οἰηματίας.
 Grecoiragnuolo, ἑ. ἑλληνοϊσπανικός.
 Grecoirramontana, άρ. μέσης (ἀνεμος).
 Gregale, ἑ. ἀγέλαος· ἢ κοινωνικός.
 Gregario, ἑ. ἀγέλαος, κοινός· ἢ ἰδιώτης· ἢ ἀπλοῦς στρατιώτης.
 Gregge, άρ. θ. ἀγέλη, ποιμνιον· ἢ Μετ. πλήθος.
 Greggia, οὐσ. θ. ἴδε gregge· ἑκκλ. ποιμνη· μάνδρα.
 Greggio, ἑ. ἀκατέργαστος.
 Grengiuola, θ. μικρὸν ποιμνιον.
 Gregoriano, ἑ. ἑκκλ. γρηγοριανός· ἢ Calentario—, χρονολόγιον γρηγοριανόν, τὸ μεταρρυθμισθὲν ὑπὸ τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ'. Ἐν ἔτει 1582.
 Grembialata, ἴδε grembiata.
 Grembiale, άρ. διά(περί)ζωμα, ἐμπροσθέντα κράσπεδον τῶν τραπεζῶν.
 Grembiata, θ. τὸ χωροῦν ἐν τῷ περιζώματι, ποδιῶν· μικρὸν τι.
 Grembo, gremio, οὐσ. άρ. κόλπος τῶν γονάτων, τὰ γόνατα· ἢ Μετ. τὸ μέσον, τὸ κέντρον· δαστέρα, μήτρα, γαστήρ· ἢ κράσπεδον, κόλπος, διὰ (περί)ζωμα· ποδιῶν· ἢ Ἄ—aperto, μεγαλοδάρως, ἐλευθερίως.

Gremire, ἴδε gharmira, ρ. ἐν ἀρπάζω, ἀναρπάζω.
 Gremio, ἑ. πυκνός· ἢ πλήρης.
 Greppia, θ. κάπη, φάτνη.
 Greppo, άρ. ἀπορροῦν πέτρα, κρημνός· ἢ ὄχθη, χεῖλος· ἢ ἄγγελον πηλινόν συντετριμμένον, γλαστρί.
 Greppola, θ. τρῶξ, τρυγία, τάρταρον, κ. καταπάτιον.
 Gressibile, ἑ. ἱκανός βαδίζειν.
 Gressile, ἴδε gressibile.
 Greto, άρ. ὄχθη λιθώδης καὶ ἀμμώδης· ἢ Μετ. ὑπεκφυγή.
 Gretola, θ. ἀγέλη· κάρφος λύγου δι' οὗ γίνεται κλωβίον· ἐλάχιστόν τι· ἢ ὑπεκφυγή.
 Gretoso, ἑ. ἀμμώδης.
 Grettamento, ἑπ. μικροπρεπῶς.
 Grettezza, θ. μικροπρέπεια.
 Grettitudine, ἴδε grettezza.
 Gretto, άρ. μικροπρέπεια· ἢ ἑ. στενός· ἢ μικροπρεπής, φιλόργυρος.
 Greve, ἴδε grave· πυκνός· φρικτός· βαρύς· ἢ —ὄχληρός.
 Grevemente, ἑπ. βαρέως.
 Grezzo, ἴδε greggio.
 Grecciolo, άρ. φηγασία· ῥίγος.
 Grida, οὐσ. θ. κήρυγμα· ἢ φήμη· ἢ ἐπιπλήξις· ἢ κραυγή.
 Gridacchiara, ρ. οὐδ. κραυγίζω.
 Gridalto, ἑ. ὑψηλόφωνος.
 Gridamento, άρ. βοή, κραυγή, φωνή.
 Gridare, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. βοᾶν, κράζω, κραυγάζω, φωνᾶν, φωνάζω· ἢ διασπυλλᾶν, ἐπεινᾶν· ἢ ὀρυθαῖν· ἢ (δια)κρηρῆσαι· ἢ ἀποδεικνύειν· ἀναγορεύειν· ἢ καλᾶν· ἢ ζητᾶν παρακλητικῶς· ἢ ἐπιπλήττειν· ἢ οὐσ. ψιθυρισμός· ἐπιφώνησις· κραυγή, βοή, φωνή.
 Gridata, οὐσ. θ. βοή, κραυγή· ἢ ἐπιπλήξις.
 Gridatore, trice, οὐσ. κήρυξ.
 Gridelar, ἑ. φαίδος.
 Gridellino, ἑ. ἰσοδότης, ἰσότης.
 Gridio, άρ. βοή, κραυγή.
 Grido, οὐσ. άρ. βοή, κραυγή, φωνή· ἢ φήμη.
 Gridore, άρ. βοή, κραυγή.
 Grieve, ἴδε grave ἢ grave.

Grievamento, ἴδε grevemente.
 Grifagno, ἐπίθ. ἀρπακτικός.
 Grifare, ρ. ἐν. ἀρπάζω μὲ τὸ ρύγχος, (ἐπὶ ζῴων).
 Grifo, οὐσ. άρ. ρύγχος· ἢ εἶδος δικτύου· ἢ γρῆκος.
 Grifolare, ἴδε Grufolare.
 Grifone, άρ. γρύψ, ζῶον μυθώδες.
 Grigio, ἑ. τεφρός, στακτερός.
 Grigioferro, ἑ. φαίδος.
 Grigiolato, ἑ. τεφροειδής.
 Grillaja, θ. τόπος ἄφορος οἰκίσκος.
 Grillare, ρ. οὐδ. (ἀνα)ζέω, βράζω.
 Grillattaro, ρ. οὐδ. (ἀνα)ζέω, βράζω· σιγοβράζω.
 Grilleto, ὄνοκ. τ. Grillo· γλωσσίδ· σκανδάληθρον.
 Grimaldello, άρ. ἀντικλειθρον.
 Grimo, ἑ. (γέρον) ρυτιδώδης.
 Gringa, θ. ρυτίς· στυλίσ, πτυχή, κοινῶς ζαρωματίας.
 Grinzallo, άρ. τοίχου σιδηροῦς συνοχεύς.
 Grinzo, ἑ. ταῦτὸ τῷ.
 Grinzoso, ἑ. ἴδε.
 Grinzuto, ἑ. ρυτιδώδης.
 Grippia, θ. ντ. κάλωσις.
 Grisatojo, άρ. ἀκρατόμων τῶν δελουρῶν.
 Grisetta, θ. ἴδε Sottigliume.
 Grisello, τεφρός (στακτερός), ἀνοικτός.
 Griso, ἴδε Grigio.
 Grisola, θ. ντ. παραός, πλέγμα.
 Grisologo, ἑ. ἑκκλ. χρυσελόγος.
 Grosano, ἴδε Garofano.
 Gromma, θ. τρῶξ, τρυγία· δαστρακον· ἐπιπλήξις· κῆρος.
 Grommare, ρ. οὐδ. σχηματίζω τρῶγα.
 Grommato, ἑ. ἐπιπλημμένος· δαστρακώδης, πυρῶδης.
 Gronda, οὐσ. θ. γελ(σ)σον, θρηγός· εἶδος κεραμίδος· ἢ ὕδωρ πρῶν· ἢ ἡ ἄκρα τῶν βλεφάρων.
 Grondaja, θ. σταλαγμός· ὄδραρρῶν.
 Grondare, ρ. οὐδ. ἐκρέω.
 Grondajojo, άρ. γέταον θρηγός.
 Grondeggiare, ρ. οὐδ. ἐκρέω.
 Grongo, άρ. γόγγρος, μουγγρί.

Groppa, θ. οἱ γλουτοὶ (τῶν ζῴων).
 Groppata, θ. πήδημα τοῦ γέπου.
 Groppiera, θ. ἰκουρίς, πιστία.
 Gruppo, ἴδε Gruppo. ἢ Μεταφ. δυσχερεία, δυσκολία, περιπλοκή—No—do, difficulta.
 Groppone, άρ. ὀροπούγιον· οἱ γλουτοὶ τῶν τετραπόδων ζῴων.
 Gropposo, ἑ. γουατώδης· δζώδης.
 Grossa, θ. ποσότης· ἀρθροία· ἢ δώδεκα δωδεκάεδρος· ἢ ὁ μεγαλύτερος κώδων.
 Grossacciuolo, περιφρ. τοῦ Grosso ἑ. παχυότικος.
 Grossagrana, θ. εἶδος ἐριούχου ἐκ μετάξης καὶ τριχῶς αἰγός.
 Grossamente, ἑπ. πολύ· ἀδρῶς· ἢ βαναύσως, ἀτέχνως, ἀνεπιτηδεύως· ἀπειροκάλως· ἢ συλλήδῳν, ὀλικῶς, χοδρῆκῶς.
 Grosseggiare, ρ. οὐδ. ὑπερφημεύομαι.
 Grosseria, οὐσ. θ. βαναυσουργία· σκαιότης.
 Grossello, ἑ. ὑπόπαχος· ὑπόπηκτος· ἀπλοῦς, ἰδιώτης· σκαιός, ἀπαιροκάλωσις, ἀγροτικός, ἀνόητος· ἢ οὐσ. εἶδος νομισματός.
 Grossozza, θ. πάχος, παχύτης, πυκνότης· ἢ κῆσις, κυσοφρία· βλακεία, εὐήθεια, ἀπειροκαλία, ἀνοησία· ἢ μνησικακία ἔχουσα.
 Grossiere, άρ. ἔμπορος· μεγαλῆμπορος· χρυσελόγος· ἢ ἑ. παχύλος, ἀγροτικός, σκαιός, μωρός, ἡλίθιος, ἀμαθής.
 Grosso, άρ. πάχος, παχύτης, πυκνότης· τὸ παχὺ (τὸ χοδρῶν) μέρος· ἢ ὄγκος, τὸ χόνδρος, τὸ μέγεθος· ἢ εἶδος νομισματος· ἢ ἑ. παχύς, χοδρῶς· πυκνός, πηκτός· μέγας, ἀδρῶς· παχύς· ἢ οὐδαίος, φουσκωμένος· πλατύς· ἢ ἄσπορος, πλοῦσιος· κοινός, πρόστυχος· ἀκατέργαστος· ἢ ἑπ. ἴδε Grossamente.
 Grossoccio, ἑ. ὑπόπαχος.
 Grossolanamente, ἑπ. παχυλῶς, βαναύσως, ἀκόμψως.
 Grossolanità, οὐσ. θ. ἀγροικία.

Grossolano, έ. άγροίκοι, άκομφοι, άπειρέκαλοι, άμαθήι.
 Grotta, θ. σπήλαιον· κρημνός· καταρύκειον || οινών || πρόχωμα, δχθη.
 Grottescherità, θ. τὸ άλλόκατον.
 Grottesco, άρ. άλλόκατος ζωγραφία || έ. άλλόκατος, ιδιοτροπος.
 Grotto, άρ. κρημνός· δνοκρόταλος.
 Grottooso, έ. σπηλαιώδης.
 Grozolino, άρ. τέρψις, ήδονή.
 Gru, άρ. και θ. γέρανος.
 Gruccla, θ. βάκτρον, βακτηρία, δεκανικί || βάκτρον (εις διαφόρους τέχνας)· λίθος, φωτεινόν· άκλωτήριον (των τυπογράφων).
 Grufare, ρ. ούδ. άρπάζω.
 Grufolare, ρ. ούδ. σκάπτω τήν γήν με τὸ ρύγχος (έπι χείρου)· σηκώνω τὸ ρύγχος γρούζων || αύτη. χώνω τὸ ρύγχος εις τὸν βόρβορον.
 Grugnire, ρ. ούδ. γρούζω, γρullίζω.
 Grugnito, άρ. γρullισμός.
 Grugnatore, άρ. δ γρούζων.
 Grugno, άρ. ρύγχος (χείρου και άνθραπου) || συνοφρώμα.
 Grullo, έ. βλοσυρός, άγριωπός, δυσηρεστημένος· ήτυχος, σιωπηλός, σύν ους· περιαλγής, περιλυπος, ώχρὸς (ὀπὸ λύπη)· ήμισυκος, (άπο)κοιμώμενος, νυσταλέος, έπνηλός.
 Grumo, άρ. θρόμβος· κάλυξ.
 Grumolo, άρ. βτ. καυλός.
 Grumoloso, έ. καυλωδής.
 Grumoso, έ. έχων τρύγα θρομβώδης.
 Gruppito, έ. φυσικῆς καθρός (άδύμα).
 Gruppo, άρ. (κάθ)μα, δεσμός, κόμβος· σωρός || άθροισμα || συνάμα, δεσμός || χροματόδεμα || πλοκή· στήθος· σπείρα, στρατεύμα || δυσχέρεια, δυσκολία.
 Gruzzo, άρ. σωρός. (συν)άθροισμα· σωρός χρημάτων.
 Guada, θ. σούτελον χίτρινον.
 Guadagnabile, έ. επικερδής.
 Guadagnamento, άρ. κέρδος.
 Guadagnare, ρ. έν κερδαίνω· κτώμαι· κυριεύω· κινδύναω || γεννώ.

Guadagnata, θ. κέρδος, ώφέλεια.
 Guadagnatore, τριος, έ κερδαίνων.
 Guadagnaria, θ. αλοχοκέρδεια.
 Guadagnevole, έ. επικερδής.
 Guadagno, άρ. κέρδος, ώφέλεια.
 Guadagnoso, έ. επικερδής.
 Guadare, ρ. έν διακερδῶ· διαβάζω.
 Guada, άρ. τὸ τέναγος, δ πόρος || τρόπος || διάβασις.
 Guadoso, έ. άβαθής, διαβατός.
 Guagnespole, (alle) άρ. με τὸ τεναγέλιον.
 Guai, έπιφ. ούαι.
 Guaina, θ. κολεός, (ξίφο)θήκη.
 Guainajo, άρ. κολεοποιός, δηκοποιός.
 Guainella, θ. ξυλοκρατέα, δένδρον.
 Guaire, ρ. ούδ. δόρομαι· έλακτώ.
 Guajo, άρ. άρωγή, αίμωγή, θυμικός, κλαυθμός || δυστυχία· περιπλοκή || πλ. guai, δεινά || ώς έπιφ. αίμοι | ούαι | φιδί | ώ μοι |
 Guajolare, ρ. ούδ. ολιώζω· έλακτώ.
 Gualeare, ρ. έν γνάπτω, γναφεύω· τὰ έριούχων.
 Gualehiera, θ. γναφεύον, νεροτριβεύον των έριούχων.
 Gualeire, ρ. έν ψηλαφῶ, ψάσω || συνθλώ, συνθλίβω, παρατρίβω· κακώς (συμ)πτύσσω.
 Gualdana, θ. Ιλη, ούλαμός· προνομευταί· προνομεία, προνομή.
 Gualdirosso, έ. έρυθροειδής.
 Guallo, ούσ. άρ. κακία, έλάττωμα· παραδίσκος θρυθοθηρας.
 Gualdrappa, θ. (έπι-)περί)στρώμα, κασός, έπιβλήμα τού έππου.
 Gualerchio, ούσ. άρ. ρυπαρός || μονόφθαλμος.
 Guancia, ούσ. θ. παρειά, γνάθος, μάγουλον, πρόσωπον || άτομον || μέρος, χάρα || πλ. στόμα.
 Guanciale, άρ. προσκεφάλαιον.
 Guancialetto, άρ. προσκεφάλιδιον.
 Guanciaia, θ, κόλαφος, ράπισμα.
 Guancibella, έ. καλλιπαρειός.
 Guancione, άρ. δυνατός κόλαφος.
 Guanta-jo, -ro, άρ. χειροκτιποιός.
 Quantato, έ. φορών χειρίδας.

Quantiera, θ. λεκάνη χουσή.
 Quanto, άρ. χείρις, χειροθήκη, χειροκτιον || Mandare il — della battaglia, προκαλῶ τινα εις μονομαχίαν.
 Guaraguato, άρ. φρουρός, σκοπός.
 Guardia, ούσ. θ. έτε Guardia· φρουρός, σκοπός· ματιοφυλάκιον || έπιείμη, έκτός.
 Guardaboschi, άρ. δασοφύλαξ.
 Guardacape, έ. αίγιοβοσκός.
 Guardacartocci, άρ. ντ. κιβώτιον περιέχον τούς κοινοτάκτους (τὰ φυσείκια) των πυροβόλων.
 Guardacasa, ούσ. άρ. οικόφύλαξ || πυλωρός, θυρωρός.
 Guardacibarie, άρ. ντ. θρυθοκόμος, θρυθοτρόφος, θρυθοβοσκός.
 Guardacorro, άρ. σωματοφύλακες, δορυφόροι || ντ. προύργιον, προμαχών.
 Guardacoste, άρ. άκταιωροι στρατιώται || ντ. άκταίωρος (ναύς).
 Guardadonna, θ. θεράπεινα λεχούς.
 Guardafeste, έ. φιλέοτος.
 Guardafuoco, άρ. ντ. πυροφυλάκιον.
 Guardamagazzini, άρ. άποθηκοφύλαξ.
 Guardamandria, ούσ. άρ. ποιμήν.
 Guardamano, ούσ. άρ. χειροθήκη, χείρις των τεχνιτών· φυλακτήριον της χείρδς έν τῷ ξίφει.
 Guardamento, άρ. πρόσσωψις, πρόσσωψις, βλέμμα· προσοχή· φύλαξ.
 Guardanaso, άρ. προσωπίς.
 Guardancanna, θ. περιαιμιον.
 Guardapoli, έ. θρυθοκόμος.
 Guardaporti, έ. λιμενοφύλαξ.
 Guardaportone, άρ. πυλωρός, θυρωρός μεγάρων.
 Guardare, ρ. έν φυλάττω· διατηρῶ (προ)φυλάττω· παρακατέχω· σώζω, υπερασπιζώ, άπραλιζώ || καλύπτω· προσέχω· κρίνω, θεωρῶ || (προ-)εις)βλέπω· έποφθαλμιώ, —ζω, ρίπτω έρωτικόν βλέμμα || ρ. ούδ. άνα(περι)μένω· άναπέπταμαι, τέταρμαι, προνώ, προβλέπω, προσέχω· προσδοκῶ, έλπίζω· προσέχω·

φρουρῶ, φυλάττω || αύτη. άπέχομαι, φυλάττομαι, προσέχω· φροντίζω || έγκρατεύομαι.
 Guardaroba, ούσ. θ. ματιοφυλάκιον || άρ. ματιοφύλαξ.
 Guardasigilli, άρ. σφραγισοφύλαξ.
 Guardatore, ούσ. άρ. θεωρητής, θεατής· φύλαξ· τηρητής· ταμίας· σωματοφύλαξ, δορυφόρος.
 Guardatura, θ. πρόσσωψις, πρόσσωψις, βλέμμα· φυλακή, φύλαξις.
 Guardavivande, ούσ. θ. ύποφυλάκιον.
 Guardia, ούσ. θ. φυλακή, φύλαξις· τήρησις || υπεράσπεισις· προύργιον, προμαχών || φυλακή, φροντίς, προσοχή, έπιμέλεια, επαγρύπνησις || φρουρά || νοσοκόμος· περίπολοι πυροβόται || πλ. οι μακροί δόντες τού κυνός || κύπη, λαβή τού ξίφους· άμυνα (εις τήν έιχομαχίαν) || ντ. έπισανίωμα || άστρ. πλ. δορυφόροι.
 Guardiano, άρ. φυλακτής, φύλαξ· κοινοβιάρχης, ηγούμενος.
 Guardinfante, έγκυκλιον, κολπωτός χιτών, ήμισυριον προς έξόγκωσιν των έξωτερικών ένδυμάτων των γυναικῶν, κ. μαλακῶφ.
 Guardingamente, έπ. φυλακτικῶς.
 Guardingo, ούσ. άρ. φρούριον || έπ. προφυλακτικῶς.
 Guardiolo, άρ. (νυκτο)φύλαξ.
 Guardo, άρ. βλέμμα.
 Guarentigia, θ. άμυνα, υπεράσπεισις, σωτηρία, άσφάλεια, προστασία (προ)φύλαξις || έγγύησις, ύπεσχεσις.
 Guarentire, ρ. έν. έπαμύνω, φυλάττω, υπερασπιζώ, προστατεύω, σώζω, άσφαλίζω· έγγυθίμαι.
 Guarento, άρ. έτε Guarentigia.
 Guari, έπ. πάνυ, πολύ.
 Guaribile, έ. ίάσιμος, εύθεράπευτος.
 Guarigione, θ. ίασις, θεραπεία.
 Guarire, ρ. έν. θεραπεύω || ούδ. και αύτη. θεραπεύομαι, άναλαμβάνω τήν ύγειάν μου· είμι (διάγω) κάλλιον.
 Guarnaccia, θ. τήβεννος, επενδυτής.

Guarnello, άρ. έσθής γυναικεία.
 Guarnigione, φυλακή, φρουρά, φρου-
 ροί, φύλακες· δχρώμα, φρούριον· ||
 Ίδε Guarnizione.
 Guarnimento, άρ. έρμα, δχρώμα·
 δχρώσας· Ίλη· || κόσμος τών έν-
 δομάτων· || φραγμός, τούχος· || έ-
 φθιον, τροφή· ύπερσπασίς.
 Guarnire, ρ. έν. δχυρώ· κοσμή.
 Guarnitore, άρ. ό δχυρών.
 Guarnitura, ταύτο τώ·
 Guarnizione, θ. κόσμος, στολισμός
 τών ένδομύτων.
 Guassonata, θ. κόμπος, μεγαλαυ-
 χία.
 Guascotto, έ. ήμίεθος.
 Guastada, θ. φιάλη.
 Guastad-etta, -ina, θ. φιάλις, φιά-
 λιον.
 Guastamento, άρ. έρήμωσις, κέκω-
 σις, (δια)φθορά, καταστροφή.
 Guastare, ρ. έν. (δια)φθείρω, κατα-
 στρέφω, χαλώ· || έρημώ, πορθώ·
 || κακώ, βλάπτω· || άσχημαίω·
 || κατασκαπαλώ, διαφθείρω· || συγ-
 χέω· άλλοι· άμαυρώ· δυσφημώ,
 διασύρω· || αύτπ. (δια)φθείρομαι·
 πηροθύμαι, άκρωτηριάζομαι· || ούδ. και
 αύτπ. διαφθείρω, καταστρέφω, ά-
 φίνω ήμιτελές τι· σήπομαι, δια-
 φθείρομαι, έρω περιπαθής.
 Guastatore, trice, (δια)φθορεύς· ά-
 σωτος· || στρ. σκαπανεύς.
 Guastime, άρ. (δια)φθορά· || πράγ-
 ματα διεφθαρμένα.
 Guasto, άρ. πόρθησις, έρήμωσις,
 καταστροφή· κέκωσις· φθορά· βλά-
 δη· κθ. μτχ. άντι Guastato.
 Guatare, Ίδε Guardare· φιλοτιμού-
 μαι, προσπαθώ· || αύτπ. προσβλέ-
 πομαι άλλήλεις.
 Guatore, trice, θεωρητής.
 Guattoro, άρ. παραμάγειρος.
 Guattire, ρ. ούδ. οίμώζω· δλακτώ.
 Guazza, θ. δροσός.
 Guazzabugliare, ρ. ούδ. κυκώ, ά-
 ναδεύω, (ανα-)συμμιγνύω, συγχέω,
 ένακατόνω.
 Guazzabuglio, άρ. κυκεών, (άνά-

σύμ)μεις, σύγγυσις.
 Guazzare, ρ. έν. Ίδε Diguazzare·
 διαβαίνω, διαπερώ· λούω (τάν Ύπ-
 πον)· || ούδ. κινούμαι, σαλεύομαι,
 παράττομαι· || αύτπ. λούομαι, κο-
 λυμβώ· Rimprozzare.
 Guazzatojo, άρ. λάκκος υδάτων,
 ποτίστρα· τέναγος.
 Guazzerone, ούς. άρ. λακίς, από-
 σπασμα, ράκος.
 Guazzetto, άρ. καρύκη, σάλα.
 Guazzo, άρ. τέναγος, πόρος· πηλός,
 βόρβρος, άκάθαρτα (λασπώδη) έ-
 दाτα, άκαθαρίαι· ύδωρ· κομμω-
 γραφία· βυθισμός τροχοβ· ές λιμάν-
 ζον ύδωρ.
 Guazzoso, έ. πηλώδης, βορβορώδης,
 λασπώδης· υγρός, δροσερός.
 Gubernacolo, -culo, άρ. πηδάλιον.
 Gubernativo, έ. κυβερνητικός, διοι-
 κητικός.
 Gubernazione, θ. κυβέρνησις, διοι-
 κησις.
 Guelfo, άρ. άρχτ. έξόχη.
 Guercio, έ. στραβών, στραβός, πα-
 ραβλώψ, άλλοιθωρος· κακός, μοχθη-
 ρός, άδικος.
 Guernire, Ίδε Guarnire· ντ. εξαρ-
 τώω, καταρτίζω· || αύτπ. δχυρού-
 μαι· σκεπαίζομαι, φυλάττομαι.
 Guerra, θ. πόλεμος· μάχη· || δυσ-
 χρεία, πρόσκομμα, αντίστασις· ||
 κόπος· || ένόχησις, άηδία· || δια-
 μάχη· || έχθρα, διχόνοια, μίσος,
 φιλονεικία.
 Guarreggavolo, έ. πολεμικός.
 Guerreggevimento, έπ. πολεμικός.
 Guerreggiamento, άρ. μάχη.
 Guerreggiante, άρ. στρατιώτης.
 Guerreggiare, ρ. ούδ. και αύτπ. πο-
 λεμώ· || ρ. έν. μάχομαι· || ούς.
 ό πόλεμος.
 Guerreggiatore, trice, πολεμιστής.
 Guerreggioso, έ. Ίδε·
 Guerresco, έ. πολεμικός.
 Guerriera, θ. πολεμιστρια.
 Guerriere, ούς. άρ. πολεμιστής· μα-
 χητής, στρατιώτης.
 Guerriero, Ίδε Guerriero, έ. πολε-

μικός, έρεστικός, φιλόνομος.
 Gufeggiare, ρ. ούδ. βύζω, φέρομαι
 ός βοε.
 Gufo, άρ. βύας, βοΰρος· μηλωτή.
 Guglia, θ. δβαλίσκος· πυραμίς.
 Gugliata, θ. νήμα, κλωστή, βελο-
 νία.
 Guida, θ. οδηγός· || κυβένησις· ||
 τρύπανον· χειρουργικόν εργαλείον
 τής λιθοτομίας· || τυπογρ. διλά-
 σιον· || (έν γένει) δηγός.
 Guidabile, έ. οδηγήσιμος.
 Guidalesco, άρ. έλκος, νόσος.
 Guidalesco, έ. έλκώδης.
 Guidamento, άρ. οδηγία.
 Guidaopolo, άρ. δημαγωγός.
 Guidare, ρ. έν. οδηγώ κυβερνώ, δι-
 οικώ· || διαχειρίζω· διευθύνω· ||
 έκτελώ· πραγματεύομαι· || αύτπ.
 κυβερνώμαι.
 Guidamenti, άρ. ποιμήν, βοσκός.
 Guidatore, trice, κυβερνήτης, διοι-
 κητής, διευθυντής.
 Guiderdonamento, (άντ)άμειψις(άντ)
 άμοιβή.
 Guiderdonare, ρ. έν. (άντ)άμειβο-
 μαι, (άντ)άμειβω.
 Guiderdona, άρ. (άντ)άμοιβή.
 Guidona, άρ. φαύλος, μοχθηρός.
 Guidoneria, θ. φαυλότης, μοχθηρία.
 Guisaglio, άρ. ίμάς· περιδέραιον.
 Guisa, ούς. θ. τρόπος· συνήθεια,
 ευρμός· ροπή, τάσις, κλίσις, βούλη-
 σις, σχήμα, άναλογία.
 Guilleria, θ. ρουπαρία, Ίδε·
 Guitto, έ. ρουπαρός· φαύλος, μοχθη-
 ρός· || φιλάργυρος.
 Guizzamento, άρ. σπαδισμός, σπά-
 δασμα· || κίνησις, παραχή.
 Guizzare, ρ. ούδ. κινούμαι, παρζύ-
 τομαι· πλέω, κολυμβώ· || (έ)-
 σπάρω, σπαδίζω, σαλεύομαι, σεί-
 ομαι· || ρ. έν. σείω, πάλλω, δονώ,
 κινώ.

Guizzavolo, έ. άσπαίρων.
 Guizzo, άρ. κίνησις, κολύμβημα (του
 Ιχθύος), πλεύσις· σπαδασμός· σεί-
 σις, δάνησις· σπασμός· έπίθ. Ίδε
 Vizzo.
 Guizzoso, έ. άσπαίρων.
 Gumedra, ούς. θ. θαύμα, θαυμάσιον
 πράγμα, πόρνη.
 Gurgite, ούς. άρ. δίνη.
 Gurgitta, άρ. παλις· κλοίου, μούτσος·
 ό έπί του φροτίου, σποροκόρικός.
 Guscio, άρ. κέλυρος, κελύφη· λεπυ-
 ρον, κέλυμμα· || τδ σκελετόν ά-
 μέξης· || σκόφος· || ή πλάστιγγή·
 γενετή· || θήκη κροσσεφαλάου· ||
 σάκκος, (περι)είλημα περιτόλιγμα·
 || οι έξωτερικοί τούχοι αικοδρυμής·
 μέρος περιτοσμήματος.
 Gustabile, έ. (α)γευστός· || ούς.
 τδ (α)γευστον.
 Gustamento, άρ. γεύσις.
 Gustare, ρ. έν. και ούδ. γεύομαι· έ-
 σθίω· (άπο)γεύομαι· πειρώμαι, δοκι-
 μίζω· κατανώ, καθαρών· αποδύχο-
 μαι, έγκρίνω· άρδσκω, εδρασετώ·
 τέρω.
 Gustativo, έ. γευστικός.
 Gustato, άρ. γεύσις.
 Gustatore, trice, ό γευόμενος.
 Gustazione, θ. γεύσις.
 Gustevole, έ. ήδύς, νόστιμος.
 Gusto, άρ. γεύσις· (άπό)πέτρα, γεύ-
 σις, δοκιμή· τέρψις, ήδονή· εύχα-
 ρίτησις, έρεξις· || ούσια, ποιότης,
 ήδύτης, νοστιμεία· || αίσθησις του
 καλού, φιλοκαλία.
 Gustosamente, έπ. εύαρέστως.
 Gustoso, έ. ήδύς, τερπνός, νόστιμος.
 Gutto, ούς. άρ. πρόχεις.
 Gutturale, έ. λαρυγγώδης.
 Gutturamento, έπ. διά του λαρυγγος.
 Gutturomascellare, έπίθ. ματχαλι-
 ατος.
 Gutturopalatino, έ. ύπερφος.

H

Η, ὄγδον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου. Τὸ γράμμα τοῦτο, οὐδέποτε προφερόμενον ἐν τῷ Ἰταλικῇ γλώσσῃ, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ἐκ τούτου ἀρχαίων λέξεων, ἀποδεκτὸν ἐγένετο μόνον πρὸς διακρίσιν διαφορᾶς μεταξὺ μερικῶν, αἵτινες, καίτοι γραφόμεναι ὁμοίως, διάφορον ὅμως ἔχουσιν ἔκδοχην.

Ὅταν προτάσσεται μόνον ἐπὶ τῶν τεσσάρων τούτων λέξεων τοῦ ρήματος ἄνατε, ἔχειν.

Ηο, ἔχω.

Ηαι, ἔχεις.

Ηα, ἔχει.

Ηαππο, ἔχουσιν.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συγχύσεως μετὰ τοῦ ο συνδ. (ῆ) μετὰ τῆς δοτ. πλ. αἰ (τοῦς) μετὰ τῆς προθ. α, (ἐν, εἰς).

Χρῆσις τοῦ γράμματος τούτου γίνε-

ται προσέτι, ἐπὶ τινῶν ἐπιφωνημάτων, ὧν ἡ προφορὰ δεῖται πλαταϊσμοῦ.

Ηί, αἶθολ | ἰώφ | κοιν. οὔφ |

Ηοί, ὦ | ἄ | οἶμοι | φεῦ |

Ηυ, ῆ.

Ηυία, ὦ | ὦ |

Ηυί, ἄπαγε |

Ἐπὶ τέλους τὸ γράμμα Η, ἐν τῇ Ἰταλικῇ γλώσσῃ, τίθεται μετὰ τοῦ C καὶ μετὰ τοῦ G ἐπιτραχίνον τὴν προφορὰν τῶν φωνηέντων E καὶ I γινομένην ὁμοίαν τῇ τῶν γαλλικῶν συλλαβῶν que, qui ἢ gue, gui.

Τὸ γράμμα Η ἀπαντᾷται ὁμοίως ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τῷ τέλει ἐπιφωνημάτων τινῶν, ὅσων τῶν ah | ahi | deh | oh | proh | ruh | κτλ. ὡς καὶ ἐπὶ τινῶν κυρίων ὀνομάτων ἢ ἑνῶν λέξεων. Ὅρ. Γραμ.

I, ἄρ. τὸ ἔννεκτον γράμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τὸ τρίτον τῶν φωνηέντων. Ἐντὶ τούτου γίνεται χρῆσις τοῦ J πρὸ τῶν ἄλλων φωνηέντων καὶ ἐν τῷ τῶν οδριαστικῶν λεγόντων ἑνικῶς εἰς ajo, ejo κλπ.
I ἄρθρον πλ. αἰ || I' ἀνωσμία προσωπική, ἐγώ.
Iacinto, οὖσ. ἄρ. ἄνθος, ὀκκινθός.
Iacolo, οὖσ. ἄρ. δόρυ.
Iade, θ. ἄτερ. κλειάς.
Iambico, ἔ. ἰαμβικός.
Iato, ἄρ. γραμ. χασμαδία.

Iattianza οὖσ.θ. ἀλαζονεία, μεγαλαυχία, καύχησις.
Iattira, ρ. οὖδ. ὀλακτῶ.
Iattura, οὖσ. θ. ἀπόλεια, βλάβη, ζημία.
Ibarno, ἔ. χειμέριος, χειμερινός.
Ibi,-da, ἄρ. ἰβίς, εἶδος πετηνοῦ.
Ibidem, ἐπ. ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
Ibisco, ἄρ. ἰβίσκος, γέν. πετηνοῦ.
Iboma, ἄρ. ἰβός, ἰβώμα.
Ibri,-de, ἄρ. γμ. ἰβρίς.
Ibrido, ἔ. νοθογενής, δίγλωσσος.
Icastioo, ἔ. εἰκαστικός.

Iconomona, οὖσ. ἄρ. ἰχνεύμων.
Iconografia, θ. ἰχνογραφία.
Iconografico, ἔ. ἰχνογραφικός.
Icogiano, ἄρ. ἰσογλάνι, ἀπόλυθος.
Icona, θ. ρτ. εἰκῶν.
Iconismo, ἄρ. εἰκονισμός.
Iconoclasta, ἄρ. καὶ θ. εἰκονοκλάστης.
Iconoclastia, θ. εἰκονοκλαστία.
Iconografia, θ. εἰκονογραφία.
Iconografica, οὖσ. θ. εἰκονογραφική τέχνη.
Iconografico, ἔ. εἰκονογραφικός.
Iconolatra, ἄρ. καὶ θ. εἰκονολάτρης.
Iconologia, θ. εἰκονολογία.
Iconologico, ἔ. εἰκονολογικός.
Iconologista, ἄρ. καὶ θ. εἰκονολόγος.
Iconomaco, ἄρ. εἰκονομάχος.
Iconomania, θ. εἰκονομανία.
Iconopoco, ἔ. εἰκονοποιός.
Iconostrofo, ἄρ. εἰκονοστρόφιον.
Icore, ἄρ. ἰχώρ.
Icoroide, ἰχωρώδης οὐσία (ἰδρώς).
Icoroso, ἔ. ἰχωρώδης, ἰχωροειδής.
Icosaedro, ἄρ. εἰκοσάεδρον.
Icosagone, ἄρ. εἰκοσάγωνον.
Icosapoto, ἄρ. εἰκοσάπρωτος.
Idal-co,-go, ἄρ. ἰδαλός, τίτλος εὐγενῶν Ἰσπανῶν, μὴ καταγομένων ἐξ Ἰβραίων ἢ Μαυρίων.
Idatide, θ. ἰατρ. ἰδατῖς· γέν. || σκωλῆκων || εἶδος φαβεντιανοῦ.
Idatico, ἔ. ἰατρ. ἰδατικός.
Idatidocole, ἄρ. ἰδατιδοκλήη.
Idatocolo, ἄρ. ἰδατόπρος.
Idatoide, ἔ. ἰδατοειδής.
Idatoscopia, θ. ἰδατοσκοπία.
Idea, ἴδε Dea.
Ideo, ἴδε Dio, Ididio.
Idia, ἴδε Dea.
Iddiastro, ἄρ. ψευδής θεός.
Idjio, ἄρ. ἰδός, ἴδε Dio.
Idea, θ. ἰδέα.
Ideale, ἔ. ἰδανικός, φανταστικός || οὖσ. τὸ ἰδανικόν.
Ideatismo, ἄρ. ἰδεολογία.
Idealista, ἄρ. καὶ θ. ἰδεολόγος.
Idealità, θ. ἰδέα, τὸ ἰδανικόν.
Idealmente, ἔκ. ἰδανικῶς.

Ideare, ρ. ἐν. εἰκονίζω· || —si αὐτῷ φαυτάζομαι.
Ideato, ἔ. φανταστικός, ἰδανικός.
Idem, ὁ αὐτός, τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.
Identicamente, ἐπ. ἀπαράλλακτως.
Identicoità, θ. ταυτίτης.
Identico, ἔ. ὁ αὐτός, ἀπαράλλακτος.
Identificare, ρ. ἐν. ταυτίζω.
Identità, θ. ταυτότης.
Ideografico, ἔ. ἰδεογραφικός.
Idest, -e, ἐπ. δηλαδὴ, δηλονότι.
Idillio, ἄρ. εἰδύλλιον.
Idiocresi,-a, θ. ἰδιο(συ)κρασία.
Idioma, οὖσ. ἄρ. ἰδιωμα· γλῶσσα· διάλεκτος.
Idiomatiko, ἔ. ἰδιωματικός.
Idiota, οὖσ. ἄρ. ἰδιώτης· ἀκαθής· βλάξ, εὐήθης.
Idiotaggine, οὖσ. θ. ἀπαιθεσία, ἀγραμματία.
Idiolamente, ἐπ. ἀπαιθεύτως, ἀμαθῶς, ἀνοήτως.
Idiotismo, οὖσ. ἄρ. ἰδιωτισμός· γλῶσσης || εὐήθεια.
Idiotizzare, ρ. οὖδ. χρᾶμαι ἰδιωτισμοῦ.
Idno, ἄρ. ἰδνον, φυτόν.
Idola, οὖσ. θ. ἴδε Idolo.
Idolare, ρ. ἐν. ἴδε Idolatrare.
Idolatore, ταῦτὸ τῷ·
Idolatra, ἄρ. εἰδωλολάτρης.
Idolatramento, ἄρ. εἰδωλολατρεία.
Idolatrare, ρ. οὖδ. εἰδωλολατρεῖν.
Idolatria, θ. εἰδωλολατρεία.
Idolatrisko, ἔ. εἰδωλολατρικός.
Idolatrio, ἔ. εἰδωλικός· εἰδωλολάτρησ.
Idolatro, ἄρ. εἰδωλολάτρης.
idole, ἴδε Idolo.
Idoletto, ἄρ. μικρὸν εἰδωλον.
Idolo, ἄρ. εἰδωλον· || Μεταφ. ἀντικείμενον προσφιλέστατον, υπερβολικῆς ἐγάπης καὶ ἐκαιρέτου σεβασμοῦ.
Idolopeja, θ. εἰδωλοποιία.
Idoneamente, ἐπ. ἐπιτηδείως, ἄρ· μολίως, ἱκανῶς.
Idoneità, θ. ἐπιτηδεύτης, ἱκανότησ.

Idoneo, ἐπ. ἐπιτήδειος, ἄξιος, ἱκανός.
 Idra, θ. ὕδρα, τέρας μυθώδες.
 Idragogia, θ. ὑδραγωγία.
 Idragogo, ἱδραγωγός· ὑδραγωγός.
 Idrargiria, θ. ἱατρ. ὑδραργυρία.
 Idrargiro, ἄρ. ὑδραργυρός.
 Idrargiropneumatico, ἑ. χημ. ὑδραργυροπνευματικός (κίβδος).
 Idrargirosi, θ. ἱατρ. ὑδραργύρωσις.
 Idraulica, θ. φυσ. ὑδραυλική.
 Idraulico, ἐπ. φυσ. ὑδραυλικός.
 Idretitto, οὐσ. ἄρ. (χειρ.) ὑδρωψ τοῦ ὄψεως.
 Idrencéfalo, ἄρ. χειρ. ὑδραγκέφαλος.
 Idria, θ. ὕδρια.
 Idriaforo, ἄρ. ὑδρικός.
 Idrocantari, ἄρ. πλ. ὑδροκάνθαροι.
 Idrocéfalo, ἄρ. ὑδροκέφαλον.
 Idronela, ἄρ. ὑδροκλήλη.
 Idrocelia, θ. ὑδροκοιλία.
 Idrocisti, θ. ὑδροκύστις.
 Idrocistita, θ. ὑδροκυστίτις.
 Idroclorico, ἑ. ὑδροχλωρικός.
 Idrocol(u), ἄρ. ἕστρ. ὑδροχόος.
 Idrofil, οὐσ. ἄρ. πλ. ὕδραιο, ὕδραιο, νερόφιλοι.
 Idrofisometria, θ. ὕδρωψ τῆς μήτρας.
 Idrofobia, θ. ὑδροφοβία.
 Idrofobo, ἑ. ὑδρόφοβος.
 Idroforo, θ. πλ. ὑδροφόροι (αἱ).
 Idroforo, ἄρ. ὑδροφόρος ἀνδρείας.
 Idrogastria, θ. ὑδρογαστρία, νόσος.
 Idrogeno, ἄρ. ὑδρογόνον.
 Idrogeo, ἑ. ὑδρόγειος.
 Idrografia, θ. ὑδρογραφία.
 Idrografo, ἄρ. ὑδρογράφος.
 Idroistera, θ. ὕδρωψ τῆς μήτρας.
 Idroisterocela, ἄρ. ὑδροϊσττεροκλήλη.
 Idromania, θ. ἱατρ. ὑδρμανία.
 Idromel, -a, -o, ἄρ. ὑδρόμελι.
 Idrometra, οὐσ. θ. ὕδρωψ τῆς μήτρας· || ἄρ. ὑδρομέτρης.
 Idrometria, θ. ὑδρομετρία.
 Idrometrico, ἑ. ὑδρομετρικός.
 Idrometro, ἄρ. ὑδρόμετρον.
 Idromuriatico, ἑ. ὑδροχλωρικός.
 Idropo, ἄρ. ὕδρωψ.
 Idropico, ἑ. ὑδρωπικός.

Idropisia, θ. ὕδρωψ.
 Idropota, ἄρ. καὶ θ. ὑδροπότης.
 Idrorachitide, θ. ἴδρα·
 Idrorachia, θ. ὑδροραχίτις.
 Idrosarca, θ. ὑδροσάρκωσις.
 Idrosarcocela, ἄρ. ὑδρσάρκοκλήλη.
 Idroscheocela, ἄρ. ὑδροκλήλη.
 Idroscopia, θ. ὑδροσκοπία.
 Idrostammo, ἄρ. ὑδρόμετρον.
 Idrostatico, ἑ. ὑδροστατικός.
 Idrotico, ἑ. ἱδρωτικός, ἱδραγωγός.
 Iejuno, ἄρ. ἀνατ. νήστις.
 Iena, οὐσ. θ. θηρίον, ἡ θάινια.
 Ieracite, θ. ἱερακίτις.
 Ieri, ἐπ. χθές.
 Ier l'altro, ἐπ. προχθές.
 Ifa, θ. σμιλαξ, σμιλακία, γέν. φυτῶν.
 Igiaa, θ. ἱατρ. ὕγιεια.
 Igiu-a, -a, θ. ἱατρ. ὕγιεινή.
 Igienico, ἑ. τῆς ὕγιεινῆς.
 Ignaro, ἑ. ἀγνοῶν, ἀμαθής.
 Ignastone, ἑ. φαγάς· || οὐτίθανός.
 Ignavia, οὐσ. θ. νωθρία, ἀθυμία, χαλαρότης, ἀκνηρία.
 Ignavo, ἑ. νωθός, ἀκνηρός, ἀθυμος, χαλαρός.
 Igna, ἄρ. πῦρ ἴδε Fuoco.
 Igneo, ἑ. πύρινος, φλογερός.
 Ignicolo, ἄρ. ζώπυρον· πυρολάτρης· || ἑραβισμάς.
 Ignifero, ἑ. πυρφόρος.
 Ignispicio, ἄρ. πυρομανταία.
 Ignito, ἐπ. πυρωτός, πυρόδης· πύρινος.
 Ignivomo, ἐπ. πυρεκδόλος, πυρόδολος.
 Ignivoro, ἑ. πυρόδολος.
 Ignizione, οὐσ. θ. πυράκτωσις, πύρωσις.
 Ignobile, ἑ. ἀγενής, χυδαίος.
 Ignobilità, θ. ἀγένεια, ταπεινότης.
 Ignobilitare, ρ. ἐν. ἀγενή καθίστημι τινα.
 Ignobilmente, ἐπ. ἀγενῶς, ταπεινῶς.
 Ignobilità, οὐσ. θ. ἀγένεια, χυδαίότης, ταπεινότης.
 Ignocco, ἴδε Gnocco· εὐθήθης, βλάξ.
 Ignominia, οὐσ. θ. ἀτιμία, δειδώς, αἰσχός.

Ignominiosamente, ἐπ. ἀτίμως, αἰσχρῶς.
 Ignominioso, -a, ἐπ. ἀτιμος, ἐπονείδιστος, αἰσχρός.
 Ignorabile, ἑ. ἀγνωστος, ἄδηλος.
 Ignorantaggine, οὐσ. θ. ἀγνοία, ἀμάθεια.
 Ignorante, ἑ. ἀμαθής, ἀπειρος· ἀγροῦκος, μωρός, βλάξ.
 Ignorantello, ὀποκ. τοῦ Ignorante.
 Ignorantemente, ἐπ. ἀπαιδευτῶς, ἀμαθῶς, ἀφρόνως, ἀγροίκως.
 Ignoranza, οὐσ. θ. ἀγνοία, ἀμάθεια, ἀπαιδευσία.
 Ignorare, ρ. ἐν. ἀγνοῶ.
 Ignorato, ἑ. ἀγνωστος, ἄγνωτος.
 Ignocere, ρ. ἐν. συγγινώσκω, συγχωρῶ.
 Ignoramante, ἐπ. κρύφα, λήθρα, κρυφίως.
 Ignoto, ἑ. ἀγνωστος.
 Ignudamente, ἐπ. γυμνῶς.
 Ignudare, ρ. ἐν. γυμνῶ.
 Ignudità, θ. γυμνότης.
 Ignudo, γυμνός· ἐνδής· δῆλος.
 Ignuno, ἑ. οὐδαίς.
 Ignuplastro, ἄρ. ὕδρον, ἔμπλαστρον.
 Igrobaroscopo, ἄρ. φυσ. ὑδροβαροσκόπιον.
 Igrobata, ὑδροβίτης, μακροσκελῆ πτηνά.
 Igrobia, θηλ. ὑγρόβιον, γένος ἐντόμων.
 Igrobiasarico, ἑ. ὑδροβλαφαικός.
 Igrocircocela, ἄρ. ὑδροκίρσοκλήλη.
 Igroodiometro, ἄρσ. ὑγροειδίόμετρον.
 Igrofobia, θ. ὑδροφοβία, ὑδροφοβία.
 Igrofiatmia, θ. ὑγροφθαλμία.
 Igrofiatmico, ἑ. ὑγροφθαλμικός.
 Igrologia, θ. ἱατρ. ὑγρολογία.
 Igroma, ἄρ. χειρ. ὕγραμα.
 Igromanzia, θ. ὑγρομανταία.
 Igrometria, θ. ὑγρομετρία.
 Igrometrico, ἑ. ὑγρομετρικός.
 Igrometro, ἄρ. ὑγρόμετρον.
 Igroscopia, θ. ὑγροσκοπία.
 Igroscopio, ἄρ. ὑγροσκόπιον.
 Igrostalmo, ἴδε Igrometro.

Igrotthalmie, θ. χειρ. ὑγροφθαλμία.
 Igrotthalmico, ἑ. ὑγροφθαλμικός.
 Iguaglianza, ἴδε Uguaglianza.
 Iguala, ἴδε Uguale.
 Igualmante, ἴδε Uguualmente.
 Iguaana, θ. ἰλιός σαύρας μεγάλης.
 Ih, ἐπιφ. ἀποστροφῆς.
 Il, ἄρσ. δ. τόν· || ἄντων. αὐτόν.
 Ila, θ. ἴλη, γένος ἐρεπιδῶν.
 Ilamidi, θ. πλ. εἰλαμίδες.
 Ilarca, ἄρ. (ε)ἰλαρχής.
 Ilarobico, ἄρ. ὀλιάρχης, ἡ ψυχὴ τοῦ παντός.
 Ilare, ἑ. ἱλαρός, εὐθυμος, φαιδρός.
 Ilarità, οὐσ. θ. ἱλαρότης, εὐθυμία, φαιδρότης.
 Ilarodi, ἄρ. πλ. ἱλαροδοί.
 Ilarodia, θ. ἱλαροδία.
 Ilarotragedia, θ. ἱλαροτραγωδία.
 Ilo, θ. ἴλη.
 Ilebati, ἄρ. πλ. ὀλήβατα πτηνά.
 Ilacelo, ἄρ. ὀληκοίτης, γέν. ἐντόμων.
 Ilach, ἄρ. τὸ ζώδιον τοῦ ἀνθρώπου.
 Ilema, ἄρ. ἱατρ. ἔλλημα.
 Ileo, ἄρ. ὀλεόν, γέν. ἐντόμ. εἰλεός, εἰλεόν.
 Ileociecale, τοῦ εἰλεοῦ καὶ τυφλοῦ ἐντέρου.
 Ileocolico, ἑ. εἰλεοκολικός.
 Ileologia, θ. εἰλεολογία.
 Ileolombare, ἑ. εἰλεοψαϊκός.
 Ileos, θ. ἱατρ. εἰλεός.
 Ilesino, ἄρ. γένος ἐντόμων.
 Iliaeo, ἑ. ἀνατ. εἰλεώδης.
 Iliacomuscolare, ἐπιθ. εἰλεομυώδης.
 Iliacrotocanti(nia)no, οὐσ. εἰλεοτροχαντήρ.
 Iliad-a, -a, θ. Ἰλιάς.
 Illice, ἄρ. καὶ θ. ἡ πρῆνος.
 Ilii, ἄρ. πλ. πλευραί, πλάγια.
 Illo, ἄρ. ἀνατ. εἰλεόν.
 Ilioaddominale, εἰλεοπυλαστρικός.
 Ilioponeurosifemorale, ἀπονείρωσις τοῦ μηροῦ.
 Ilioponeurotico, ἐπιθ. εἰλεοαπονευρωτικός.
 Iliocostale, ἑστρ. εἰλεοπλευρικός μῦς.
 Illocostitibiale, ἄρ. ραφικός μῦς.

Illofemorale, άρ. ειλιομηρικός μύς.
 Illoinguinale, ειλιοβουβωνικός μύς.
 Illoipogastrico, ειλιουπογαστρικός μύς.
 Illoischiotrocanterico, άρ. ειλιοώδης ισχιοτροχαντήρ μύς.
 Illoombicostale, άρ. ειλιοκλευρικός μύς.
 Illoombocostobaddominale άρ. ειλιοϋγαστρικός μύς.
 Illoombovertebrale, άρ. ειλιοφουκός σύδεσμος.
 Illooptineo, (eminenza), ύψωμα του ειλιοώδους και του τής ήθης οστέου.
 Illopretibiale, άρ. ό ραφικός μύς.
 Illopubicostoadominale, άρ. ό μέγας υπογαστρικός μύς.
 Illorotuliano, άρ. ειλιοώδης επιγονότιος μύς.
 Illoscro, άρ. τεροειλωδής μύς.
 Illoscrotale, άρ. ειλιοσχιστικός μύς.
 Illospinalis, άρ. ειλιοσπονδυλικός μύς.
 Illotracanteriano, ειλιοτροχαντήρ μύς.
 Ilisco, άρ. είδος μελαγχολίας.
 Ilitia, ό, είδος σκληρής μάχης.
 Illooiare, ήδε Allacciare.
 Illooiabile, έ. άνεως άδέκρυτος.
 Illogazione, ήδε Allagazione.
 Illogrimabile, ήδε Illoacrimabile.
 Illoidire, ρ. έν. μαινω, μολύνω.
 Illoanguidimento, άσθένωσις, μαρμασμός.
 Illoanguidire, άσθενώ, άτονώ, μαρμασνώνω || ούδ. και αύτη άτονος γίνομαι, μαρμασνύμαι.
 Illoarso, άρ. έμπρωσις, έστρους.
 Illoaqueare, ρ. έν. καγιδεύω, δεσμεύω.
 Illoascivire, ήδε Illoascivire.
 Illoatabile, έ. άπλατής.
 Illoativamente, έπ. συλλογιστικώς, έπομένως.
 Illoativo, έ. έπιφορικός, συλλογιστικός σωματικός.
 Illoato, γενόμενος, προξενηθείς.
 Illoadabile, ψεκτός, έπαίνου, άνόξιος.
 Illoadato, ψεκτός, έπαίνου άνόξιος.

Illoapare, ρ. έν. δάφνη περιβάλλω.
 Illoazione, ό, έπιφορ, συλλογισμός.
 Illocabre, ό, πλ. δέλεαρ, θάλαγγτρον.
 Illocabroso, έ. θαλαγγήριος, θαλαγγικός.
 Illocitamento, έπ. άθεμιστός, (παρ)άνόμως.
 Illocito, ούσ. άρ. τδ άθέμιτον || έπ. θ. άθέμιτος.
 Illogale, έ. (παρ)άνομος.
 Illoggiadire, ρ. έν. κομφεύω.
 Illoggitimo, ήδε Illoggitimo.
 Illoggitimamente, έπ. (παρ)άνόμως.
 Illoggitimila, ό, τδ (παρ)άνομοιο.
 Illoggitimo, έ. (παρ)άνομος.
 Illogione, ό, τδ άβλαβής.
 Illoso, έπιθ. άβλαβής, μη βλαβής.
 Illoetarghito, έ. ληθαργίζων.
 Illoetterato, άπαίδευτος, άγράμματος.
 Illobatezza, ό, άκεραιότης, καθάρτης.
 Illobato, έπιθ. άκέραιος, καθαρός, άσθατος.
 Illoberale, άνελευθερος, δουλοπραπέτης.
 Illobitamento, έπ. άχαλινώτως, άκολάτως.
 Illoio, άρ. γέν. φυτών.
 Illoicamento, ήδε Illoicamento.
 Illoicito, ήδε Illoicito.
 Illoimitamente, ά(προσδι)οριστως.
 Illoimitato, έ. ά(προσδι)όριστος.
 Illoimitazione, ό, τδ ά(προσδι)όριστον.
 Illoiquidire, ρ. ούδ. και αύτη τήκομαι.
 Illoiquidita, ό, άτάφεια λογαριασμού.
 Illoiquidio, έ. άσαφής, σκοτεινός.
 Illoirica, ό, είδος φυτού.
 Illoitigioso, έ. αναμφισβήτητος.
 Illoittarato, έπιθ. άγράμματος, άμαθής.
 Illoiidire, ρ. έν. πελιδνώ.
 Illoizione, ό, έπιχρησις.
 Illoodapila, ψεκτός, έπαίνου άνόξιος.
 Illoosi, ό, έλλωσις.
 Illoocente, έ. λαμπρός.
 Illoudere, ρ. έν. (έξ)άπατώ, γεννακίζω.
 Illoujarsi, εισέρχομαι εις αυτόν.

Ilumare, ήδε Allumare.
 Iluminamento, άρ. φωτισμός.
 Iluminare, ρ. έν. φωτίζω, άποβίδομαι την άρασιν, φανερώ, φωτίζω.
 Iluminativa, ό, φωτογραφία, φωτισμός.
 Iluminativo, έ. φωτιστικός.
 Iluminato, ούσ. άρ. ό έχων την άρασιν του.
 Iluminatore, trice, ό φωτίζων.
 Iluminazione, ό, φωτισμός, λάμψις, φώς, άπόδοσις τής άράσεως, φωταγωγία, φωταφία.
 Ilusingabile, έ. άκολήκευτος.
 Ilusione, ούτ. ό, φαντασία, άπάτη, έμπαιγμός, αύταπάτη.
 Ilusitore, άρ. άπατεών.
 Ilusivamente, έπ. άπατηλώς.
 Ilusorio, έ. έμπαικτικός, άπατηλός.
 Ilustramento, ούσ. άρ. φωτισμός, λαμπρότης, λάμψις || καλλωπισμός || διασάφισις.
 Ilustrare, ρ. έν. φωτίζω, φωταγωγώ, λαμπρύνω || διασαφηνίζω.
 Ilustratore, trice, ό φωτίζων.
 Ilustrazione, ό, ήδε Ilustramento, φωταγωγία, διασάφισις.
 Ilustre, έ. λαμπρός, έπιφανής, ένδοξος, περίφημος.
 Ilustramento, έπ. λαμπρώς, έπιφαιώς, ένδοξος.
 Ilustrezza, ούσ. ό, φώς, λάμψις || εύγένεια.
 Iluvie, ό, άλουσις, ρυπαρία.
 Iluvione, ό, έπικλυσμός, πλημμύρα.
 Ilone, ό, λατρ. ήλος, καρφή.
 Illopatianismo, ούσ. άρ. όλοπαθειασμός, άθετα.
 Illoage, ό, εικών, όμοιότης, τρόπος.
 Illoaginare, ήδε Illoaginare.
 Illoagiarimento, έπιρ. φανταστικός.
 Illoaginario, έ. φανταστικός.
 Illoagiativa, ό, φαντασία.
 Illoagine, ό, εικών, ύψις, φαντασία, ήδε.
 Illoaginoso, έ. φαντασιώδης.
 Illoage, ό, εικών, φάσμα.

Imano, άρα. Ιμάμης, Τουρκος Ιερεύς.
 Imbacarsi, ρ. αύτ. είνομαι, βακχεύω, κ. αεθίσκομαι.
 Imbacuccare, ρ. έν. έγκορδύλω, έγ(συγ-ιτι)καλύπτω.
 Imbagnamento, νοτία, (δια)έροχη.
 Imbagnare, ρ. έν. (δια)έρεχω.
 Imbalconato, έ. έρυθρός.
 Imbaldanzire, ρ. ούδ. θρασύνομαι, άθάδιάζω || έπαίρομαι.
 Imballaggio, άρ. συσκευασία, δέσιμον.
 Imballare, ρ. έν. συσκευάζω, δένω.
 Imballatore, ούσ. άρ. συσκευαστής.
 Imbalordire, ρ. έν. ήλιθιώ || ούδ. και αύτ. άποκτηνούμαι, ήλιθιοῦμαι.
 Imbalordito, άσβέτερος, ήλιθιος.
 Imbalsamare, -imare, ρ. έν. άρώμασις, ταριχεύω, βαλσαμώνω.
 Imbalsamazione, ό, ή δι' άρωμάτων ταριχεύα, βαλσαμώνσις νεκρού.
 Imbalsimire, ρ. ούδ. γίνομαι βάλσαμον.
 Imbambaccarsi, ρ. άντ. έγκορδύλομαι.
 Imbambagellato, έ. λιτός, άπαλός, μαλακός.
 Imbambagiare, ρ. έν. τυλ(σω εις βαμβάκιον) όπορράπτω με βαμβάκιον.
 Imbambolare, ρ. ούδ. δακρύω, έχω τδ δάκρυα εις τούς όφθαλμούς || έν. συγκινώ, μαλίσσω.
 Imbandierato, έπιθ. έχων σημαίαν.
 Imbandigione, ό, τροφή έτοιμη.
 Imbandire, ρ. έν. άσαιμάζω, προτεϊμάζω, τδ ήψω, τήν τροφήν.
 Imbanditore, trice, ό έτοιμάζων την τροφήν.
 Imbarazzare, ρ. έν. έμ(περι)πλέκω.
 Imbarazzo, άρ. περιπλοκή, έμπόδιον || (λατρ.) δυσκοιλότης.
 Imbarazzoso, έ. περίπλοκος.
 Imbarbarare, ρ. έν. βαρβαρώ γλώσσάν τινα.
 Imbarbaramento, άρ. βαρβαρώσις.
 Imbarbarire, ρ. ούδ. και αύτη βαρβαροῦμαι, γίνομαι βίβαρος.

Imbarberescare, υποβάλλω, διδάσκω.
 Imbarberescatore, ἄρ. ὁ υποβάλλον· φύλαξ τῶν λιβυκῶν Ἰσκιων.
 Imbarberire, ἴδε Imbarbarire.
 Imbarbogire, ρ. οὐδ. γερωντιῶ, ξαναμαραίνομαι.
 Imbarbonare, ρ. ἐν. ντ. καρφόνω.
 Imbarcadore, ἄρ. ἐπίνασον, σκάλα.
 Imbarcamento, ἄρ. ἐπιβίβασις.
 Imbarcare, ρ. ἐν. ἐπιβιβάζω· περιπλέκω· ἐρωτα ἐμποιῶ || αὐτπ. ἐπιβαίνω πλοίου, ἐπιβιβάζομαι || ἐρωτα· ἄλλισκομαι ἐρωτεύομαι.
 Imbarcato, ἔ. ἐρωτόληπτος.
 Imbarcatore, trice, ὁ ἐπιβιβάζων.
 Imbarcazione, θ. ἐπιβίβασις· πλοιάριον.
 Imbarco, ἄρ. ἐπιβίβασις (εἰς πλοῦτον).
 Imbardare, ρ. ἐν. στρώννυμι τὸν ἴππον (τῷ ἐπιπίπῳ) φορτίζω· θέλω, γοητεύω || ντ. ὑποχρεῶ πλοῦτον νὰ στραφῆ πρὸς τὰ πλῆγια διὰ τοῦ πηδάλου || αὐτπ. ἐρωτα ἄλλισκομαι, ἐρωτεύομαι.
 Imbarrare, ρ. ἐν. μοχλῶ, (ἀπο)κλείω, (ἀπο)φράσσω || ἴδε τσφ. ἐμ(περι)πλέκω, ἐμποδίζω.
 Imbasamento, οὐς. ἄρ. βίσις.
 Imbasceria, οὐς. θ. πρῆσβεῖα· ἴδε Ambasceria.
 Imbastardimento, οὐς. ἄρ. νόθευσις.
 Imbastardire, ρ. οὐδ. ἐκτρέπομαι, νοθεύωμαι, ἄλλοιοῦμαι, ἀτραλλίζομαι || — (ἐνίστα ἐνεργ.) νοθεύω, ἀλλοιῶ, ἐκτρέπω.
 Imbastare, ρ. ἐν. ἐπισύκτω.
 Imbastimento, ἄρ. διαρραφή, κατόπισμα, κ. τρύπωμα.
 Imbastire, ρ. ἐν. διαρράπτω, καταπίων· ἐνῶ || ἐτοιμάζω τὴν τράπεζαν || ἄρχομαι υποδέσσεσθε τινος.
 Imbastitura, θ. διαρραφή, τρύπωμα.
 Imbastro, ἄρ. ἐπίστασις, σάγμα.
 Imbattere, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀπ(συ)αντιῶ.
 Imbattimento, ἄρ. συνάντησις.
 Imbatto, οὐς. ἄρ. συνάντησις || ἐμπόδιον· ἀνεμος (ἐμβέτης).

Imbauolare, ρ. ἐν. κλείω εἰς κιβώτιον.
 Imbavagiare, ρ. ἐν. ἐπι(συ)καλύπτω.
 Imbavare, ρ. ἐν. ρυπαίνω στέλω.
 Imbeccare, ρ. ἐν. ἐντίθημι τὴν τροφήν εἰς τὸ στόμα πτηνοῦ, σιτίζω, ταγίζω || υποβάλλω.
 Imbeccata, θ. τροφή πτηνοῦ || ὑποβολή· εὐκαιρία || περιψυξίς, κρυολόγημα.
 Imbeccerare, ρ. ἐν. υποβιβάζω· παρασκευάζω || διαφθερῶ· ἀπατῶ || ἐκπλήττω.
 Imbecille, ἔ. ἀνευθής· || βλάξ.
 Imbecillità, θ. ἄδυναμία· || βλακεία.
 Imbelle, ἔ. ἀπόλεμος· || δειλός.
 Imbellimento, οὐς. ἄρ. ἐντριψίς, ψιμυθισμός.
 Imbellattare, ἐν. ψιμυθῶ· κ. φυκιάσιδώνω, καλλωπίζω.
 Imbellattirsi, ρ. αὐτπ. ψιμυθιοῦμαι.
 Imbellire, ρ. ἐν. ὠραίζω, καλλωπίζω || — οὐδ. ἀπικοσμοῦμαι.
 Imbendare, ρ. ἐν. ταινιῶ, ταινία περὶβάλλω.
 Imbendatura, θ. ταινίωσις.
 Imberbe, ἔ. ἀπώγων, ἀγένειος.
 Imberciare, ρ. ἐν. σκοπεύω, σημαδεύω, σκοποβολῶ.
 Imberciatore, trice, οὐς. σκοπευτής.
 Imbercio, οὐς. ἄρ. σκοπευσις· σκοπέω, σημάδι.
 Imbers, ρ. ἐν. || αὐτπ. (δια)ἐμ(βρέ)χομαι· συλλαμβάνω τι.
 Imberrettare, ρ. ἐν. ἐπικαλύπτω.
 Imbertescare, ἴδε Bertescare· ρ. ἐν. θυρῶ || ἀπατῶ.
 Imbertonarsi, ρ. αὐτ. ἐρωτεύομαι.
 Imbertonarsi, ρ. αὐτπ. ἐρῶ, ἐρωτεύομαι.
 Imbestialire, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. (ἀπο)θηριοῦμαι, ἀγριαίνομαι || γίνωμι θηρίον (ζῶον).
 Imbestiare, ρ. ἐν. ἐθηριῶ, ἀποκτηνῶ· ἡλιθιῶ || αὐτπ. γίνομαι ζῶον· ἐθηριοῦμαι, ἀποκτηνοῦμαι.
 Imbeverare, ρ. ἐν. ποτίζω.
 Imbevare, ἴδε Imbere· ἐμπνέω· πείθω· διδάσκω.

Imbiacamento, οὐς. ἐντριψίς, ψιμυθισμός.
 Imbiacare, ρ. ἐν. ἐντριῶ, ψιμυθῶ.
 Imbiadare, ρ. ἐν. σπείρω σιτηρᾶ.
 Imbiancamento, ἄρ. λεύκανσις· συγκαλύψεις· ὑπόκρισις· δόλος· ψεῦδος.
 Imbiancare, ρ. ἐν. λευκαίνω· ὠχραίνω· ἴδε Imbacherare || οὐδ. καὶ αὐτπ. λευκαίνομαι· διασαφηνίζομαι· παλοῦμαι· συγχέομαι· ὠχρῶ || ψηφισμῶ ἐναντίον.
 Imbiancatura, trice, οὐς. κονιατής, σοβατζής.
 Imbiancatura, θ. λεύκανσις.
 Imbianchire, ἴδε Imbiancare.
 Imbibizione, θ. διαβροχή, πότισις.
 Imbiocarsi, ρ. αὐτ. κατοικῶ εἰς εὐτελὲς οἶκον.
 Imbiettore, ρ. οὐδ. συγκινοῦμαι, μαλίσσομαι.
 Imbiettare, ρ. ἐν. σφηνῶ.
 Imbiendare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ξανθίζω.
 Imbiocciare, ρ. ἐν. ἐντίθημι εἰς τὴν πύραν.
 Imbittare, ρ. ἐν. προσπασσαλεύω.
 Imbitumare, ρ. ἐν. ἀσφαλτῶ.
 Imbitare, ρ. ἐν. ἀλείφω, χρίω.
 Imbizzarimento, οὐς. ἄρ. ἀγανάκτησις, ὄργη.
 Imbizzarire, ρ. οὐδ. ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι, παραφέρομαι || ἐν. παροργίζω.
 Imbizziarsi, παροργίζομαι.
 Imboccare, ρ. ἐν. ἐντίθημι εἰς τὸ στόμα· διδάσκω· μανθάνω· ἴδε Imbeccare· λαμβάνω τὸν ἀνεμόν || οὐδ. χύνομαι, ἐκβάλλω.
 Imboscatura, θ. σάμα, στόμιον· ἀνοιγμα· ἄκρα· ἐκβολή· ἐπιστόμιον· εἴσοδος.
 Imboscare, ρ. ἐν. δυσφημῶ, διαβάλλω.
 Imbolare, ρ. ἐν. κλέπτω· κερδαίνω· καταλαμβάνω || οὐδ. καὶ αὐτπ. γίνομαι ἄφαντος.
 Imbolio, ἄρ. κλοπή· προδοσία.
 Imbollicamento, ἄρ. φλόκατα.
 Imbollicare, ρ. ἐν. φλυκταινοῦμαι.

Imbolsimento, ἄρ. δύσπνοια, ἀσθμα.
 Imbolsire, ρ. οὐδ. γίνομαι ἀσθματικός || ἐν. ραθυμίζω, ἐκθηλώνω.
 Imbonire, ρ. ἐν. κρατῶ, κατευνάζω, θεραπεύω, θωπεύω.
 Imborchiare, ρ. ἐν. διερχομαι πλοῦτον ἀραγμένον πρὸς τὸν ἀνεμόν.
 Imborchiatura, θ. κόμβος εἰς σχοινίον πλοίου.
 Imboriarsi, ρ. αὐτ. ἀλαζονεύομαι, κενοδοξῶ, ματατοφρονῶ.
 Imborzare, ρ. ἐν. ἐντίθημι εἰς τὸ βελάντιον, ἀναποταμιεύω χορμάτα.
 Imborsatura, -zione, οὐς. θ. ἐνδεσις εἰς τὸ βελάντιον.
 Imboscamiento, οὐς. ἄρ. ἐνέδρα.
 Imboscare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐνεδρεύω, κρύπτομαι· ἴδε Imbrigare, Imbrogliare.
 Imboscata, θ. ἐνέδρα, καρτερί.
 Imboschirsi, ρ. οὐδ. ὀλομανῶ.
 Imbosolare, ρ. ἐν. τίθημι τὸ φάντωμα εἰς τὴν ὄραφην· τίθημι τὰς ψήφους εἰς τὴν κάλπην.
 Imbottare, ρ. ἐν. βάλλω τὸν οἶνον εἰς τὸ βυτίον || οὐδ. πληροῦμαι· ὑπερπίνω || — nebria, διάγω ἐν ἀπραξίᾳ, μένω ἄργός.
 Imbottatoja, ἄρ. χοάνη, γωνίον.
 Imbottavino, ἄρ. γωνίον τοῦ οἴνου.
 Imbottire, ρ. ἐν. (γεμίζω ἐνδύματα ἐκ βάρβακος κτλ. καὶ) διαρράπτω || ἐρῶ.
 Imbottita, οὐς. θ. ἐφέπλωμα.
 Imbottitura, οὐς. θ. διαρραφή.
 Imbozzacchire, ρ. οὐδ. οὐκ ἐπιβίβωμι, ξηραίνομαι, μαραίνομαι (ἐπιφυσῶν).
 Imbozzimare, ρ. ἐν. παιπαλῶ, τὰ θάλασσα μαζαλίζω.
 Imbozzimatore, οὐς. ὁ μαζαλίζων τὰ θάλασσα.
 Imbizziatura, παιπαλώσις, μαζαλίσις.
 Imbracare, ρ. ἐν. δένω διὰ σχοινίου· ἔλκω διὰ τῶν βραχιόνων τὸ σχοινίον.
 Imbracatoja, οὐς. θ. λαβίς τῶν χρυσῶν.

Imbracatura, θ. δέσις διὰ σχοινίου.
 Imbracciare, ρ. ἐν περιτυλίσει εἰς τὸν βραχίονα· ἐναγκαλιζομαι· μεταχειρίζομαι || οὐσ. λαβή.
 Imbracciatojo, θ. πλ. λαβίς, τῶν χρυσοῦν.
 Imbracciatura, οὐσ. θ. λαβίς, λαβή.
 Imbracciare, ρ. ἐν βορβορῷ, λασπῶν.
 Imbragare, ρ. ἐν ἐνισχύῳ διὰ ταινίας χάρτου.
 Imbramabile, ἐπιθ. μὴ ἐπιθυμητός.
 Imbramarsi, ρ. αὐτ. φλέγομαι ὑπὸ ἐπιθυμίας.
 Imbrandire, ρ. ἐν δράττομαι τοῦ ξίφους.
 Imbrattamento, οὐσ. ἄρ. μολυσμα, ρυπαρία.
 Imbrattamondo, ἄρ. θορυβοποιός, ταραξίας.
 Imbrattare, ρ. ἐν ρυπαίνω· μολύνω· φθείρω.
 Imbrattatore, trice, ὁ ρυπαίνων.
 Imbrattatura, οὐσ. θ. ρύπανσις· σχιδίασμα, διατύποισις.
 Imbratteria, θ. ρυπαρία, ρύπανσις.
 Imbratto, ἄρ. ρυπαρία || σχιδίων || χρέος.
 Imbrecciare, ἴδε Imberciare.
 Imbrentina, θ. θύμνος.
 Imbriacaggine, θ. ταῦτὸ τῶν·
 Imbriacamento, ἄρ. μέθη.
 Imbriacare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. μεθύσκει· ἢ ἐν μεθύσκω.
 Imbriacato, ἔ. μεθύων.
 Imbriacatura, ταῦτὸ τῶν·
 Imbriacchezza, θ. μέθυσις, μέθη.
 Imbriaico, ἄρ. ἔξοιτος, μεθύων.
 Imbriacone, ἄρ. οἰνοπότης, μέθυσις.
 Imbriaicato, ἔ. σκοληνοειδής.
 Imbriconire, ρ. οὐδ. μαχθηρὸς γίνομαι.
 Imbrigliamento, ἄρ. ταραξίς, ταραχή, περιπλοκή, ἐμπόδιον.
 Imbrigare, ρ. ἐν περι(ἐμ)πλέκω· προθυμοποιῶ || αὐτπ. ἴδε Brigarsi· Intrigarsi.
 Imbrigliare, ρ. ἐν χαλινῷ ὀποτάσσω, δεμάζω.

Imbrigliatura, θ. χαλίνωσις.
 Imbroccare, ρ. ἐν ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, ἀντιτείνω.
 Imbroccata θ. πληγὴ ξίφους.
 Imbrod-are, -olare, ρ. ἐν, μαιίνω, μολύνω || αὐτπ. καὶ οὐδ. μολύνομαι || καυχῶμαι.
 Imbrodolatura, θ. μόλυσμα, ρυπαρία.
 Imbrogiottito, ἔ. συγκληθητός.
 Imbrogliamento, ἴδε Imbroglia.
 Imbrogliare, ρ. ἐν. ἐμ(περι)πλέκω· ταραττώ, συγχέω.
 Imbrogliamento, ἐπιρ. τεταραγμένως.
 Imbrogliatore, trice, ταρακτής, ταραξίας.
 Imbroglia, περι(ἐμ)πλοκή· μηχανορραφία.
 Imbroglione, ταρακτής, μηχανορραφός.
 Imbrogliarsi, μεθύσκομαι.
 Imbroncare, ρ. ἐν. ντ. καταβιβάζω τὰς κεφαλὰς.
 Imbronciare, ρ. οὐδ. ἐγανακτῶ, ἀργίζομαι.
 Imbrattare, ἴδε Rimproverare.
 Imbrucare, ἴδε Brucare.
 Imbrumare, ρ. ἐν. ντ. πισθῶνω || αὐτπ. προσβάλλομαι ὑπὸ τῶν φυχῶν.
 Imbrunare, ρ. ἐν. μελαίνω || οὐδ. καὶ αὐτπ. μελαίνομαι· ἀριμάζω.
 Imbrunata, θ. μελάνισις, μελάνωσις.
 Imbrunitore, ἄρ. στιλβωτὴς μετάλλων.
 Imbrunitura, στιλβωσις μετάλλων.
 Imbruschire, ρ. οὐδ. τραχύνομαι, ἀργίζομαι.
 Imbrutire, ἴδε Imbestiarsi.
 Imbruttare, ρ. ἐν. μαιίνω, μολύνω.
 Imbruttire, τὸ κάλλος ἀπαβῆλω, ἀσχημίζω.
 Imbubolare, ρ. ἐν. φεῦδομαι πρὸς τινα.
 Imbucare, ρ. ἐν. εισάγω εἰς τὴν τρύπαν· || οὐδ. καὶ αὐτπ. εισθύομαι, τρυπῶνω.
 Imbucatare, ρ. ἐν. λευκαίνω, πλύνω || αὐτπ. πλύνομαι· ψιμυθοῦμαι.

Imbudellare, ρ. ἐν. γαμίζω ἔντερα.
 Imbufonchiare, ρ. οὐδ. ὑποργίζομαι.
 Imbuire, ρ. οὐδ. γίνομαι βούς· (ἀμαθής) || ἐν. (ἐμ-, δια)βρέχω.
 Imburbascare, ρ. ἐν. (ἐξ)άπατῶ.
 Imburciare, ρ. ἐν. ὑποβῆλλω, ὑπαγορεύω· βοηθῶ τινα εἰς συγγραφήν.
 Imburciatore, ρ. ἐν. διδάσκαλος.
 Imburciatore, trice, ὁ διδάσκων.
 Imburciashito, θυσιλῶδης γενόμενος.
 Imbusto, ἄρ. ὠραξ, στῆθος· στηθόδεσμος.
 Imbuio, ἄρ. χαύνη, χυαντόν.
 Imene, ἄρ. θυμὴν ὑμέναιος (ᾠδή).
 Imenea, θ. ὑμέναιος (ᾠδή).
 Imeneo, ἄρ. ὑμέναιος.
 Imenitide, ὑμενίτις, φλόγωσις τοῦ ὑμῆνος.
 Imenoida, θ. ὑμενοειδής μεμβράνη.
 Imenologia, θ. ὑμενολογία.
 Imenotomia, θ. ὑμενοτομία.
 Imerobio, ἔ. ἡμεροβίος.
 Imitabile, ἔ. μιμητός.
 Imitamento, ἄρ. μιμήσις.
 Imitanza, θ. μιμήσις.
 Imitare, ρ. ἐν. μιμοῦμαι.
 Imitativamente, ἐπ. μιμητικῶς.
 Imitativo, ἐπιθ. μιμητός· μιμητικός.
 Imitato, ἄρ. μιμημα.
 Imitatore, trice, μιμητής.
 Imitatorio, ἔ. μιμητικός.
 Imitazione, θ. μιμήσις· μιμημα.
 Immaciante, ἔ. μὴ ἀλλθῶν.
 Immacolare, ρ. ἐν. μολύνω, κηλιδῶ.
 Immacolamento, ἐπ. ἀγνῶς, ἀμωμήτως.
 Immacolato, ἀσπιλος, ἀμόλυτος, ἀμίαντος, ἀμωμος, ἀκηλιδωτός· ἀκέραιος· ἄθικτος.
 Immaculabile, ἐπιθ. ἀμίαντος, ἀμόλυτος, ἀκηλιδωτός.
 Immaculare, ρ. ἐν. μαιίνω, μολύνω, κηλιδῶ.
 Immacolatamente, ἐπ. ἀγνῶς, ἀμωμήτως.
 Immaculato, ἴδε Immacolato.

Immaginabile, ἔ. φανταστός, νοητός, εἰκονικός.
 Immaginamento, ἄρσ. σκέψις, λογισμός, νόημα.
 Immaginare, ρ. ἐν (ἐπι)νοῶ· εἰκονογραφῶ· ζωγραφῶ, διατυπῶ || οὐδ. φαντάζομαι || αὐτπ. κρινῶ· φαντάζομαι· κρινῶ, ἀποφασίζω || οὐσ. σκέψις, νόησις, λογισμός.
 Immagin ariamente, ἐπ. φανταστικῶς.
 Immaginario, ἐπιθ. φανταστός, φανταστικός.
 Immaginativa, τὸ φανταστικόν, φαντασία.
 Immaginativamente, ἐπιρ. φανταστικῶς.
 Immaginativo, ἐπινοητικός· ὑπόπτος.
 Immaginato, ἄρ. ἐπινόημα.
 Immaginatore, trice, φανταστικός, ἐπινοητικός.
 Immaginaturo, θ. (ἐπι)νόησις, λογισμός, ὑπόψια.
 Immaginazione, θ. φαντασία (ἐπι)νόησις, λογισμός· φαντασία, τὸ φανταστικόν.
 Immagine, θ. εἰκὼν· εἰδῶλον, φάντασμα· ὁμοίτης, ὄψις, σχῆμα· ἰδέα.
 Immaginatta, θ. εἰκόμιον.
 Immaginevole, ἔ. φανταστός, νοητός.
 Immaginevolmente, ἐπ. φανταστικῶς, νοητῶς.
 Immaginiferi, ἴδε Imaginarij.
 Immagificare, ρ. ἐν. εἰκονοποιῶ.
 Immaginifico, ἔ. εἰκονοποιός.
 Immaginoso, ἔ. φαντασιώδης.
 Imnago, ἴδε Immagine.
 immagire, ρ. οὐδ. ἰσχυαίνομαι.
 Immalgamare, ἴδε Amalgamare.
 Immalinconicare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀνιδῶμαι.
 Immalinconishire, ρ. ἐν. ἀνιδῶ || αὐτπ. ἀνιδῶμαι.
 Immalinconire, ρ. ἐν. ἀνιδῶ || οὐδ. ἀνιδῶμαι.
 Immalisante, ρ. ἐν. νοσοποιῶ || οὐδ. ἀσθενῶ.
 Immalvagire, ρ. ἐν. διαφθείρω || οὐδ. διαφθείρομαι.
 Immancabile, ἔ. ἀφρευτος.

Immancabilmente, ἀφαικτως· ἄδια-
λείπτως.
Immane, ὠμός, ἀπάνθρωπος· ὑπερ-
μεγέθης.
Immaneggiabile, ἐπιθ. ἀμεταχειρί-
στος, καινούργιος.
Immanente, ἑ. ἐμμένων.
Immanicare, χειριδῶ· τίθημι (εἰς)
τὴν λαβὴν.
Immanicato, ἑ. χειριδωτός· ἔχων
λαβὴν.
Immanifesto, ἑ. ἀδηλος, ἄγνωστος,
κρυπτός.
Immanità θ. ὠμότης, ἀπάνθρωπια.
Immansueto, ἐπιθ. ἄγριος, ἀδάμα-
στος.
Immantante, (παρ)αῦθός· νῦν, ἤδη.
Immantente, ἐπ. ταῦτ' ἐγώ·
Immantente, ἐπ. παραχρῆμα, (παρ)-
αὔθός.
Immarcescibile, ἑ. ἀμάραντος, ἀδιά-
φθορος.
Immarcire, μαραινομαι, ἴδε Mar-
cire.
Immarcinarsi, συνολοῦμαι || ρ. ἐν.
συνολῶ.
Immarmorare, ρ. οὐδ. ἀπολιθοῦμαι.
Immarzapanare, μιγνύω μὲ Marza-
pane.
Immascheramento, ἀρ. μεταμφίσεις
μετασχηματισμός, μεταμόρφωσις.
Immascherare, ἑ. ἴδε Ammasche-
rare.
Immascherato, ἑ. διπλοῦς, δόλιος, ἀ-
πατηλός.
Immascheronare, ρ. ἐν. ἀσχημιζῶ.
Immatriciare, ρ. ἐν. συγκολλῶ· ἐμ-
πλάσσω.
Immaterialo, ἑ. ἄυλος.
Immaterialismo, ἀρ. ἀυλισμός.
Immaterialista, ἀρ. ἀυλιστής.
Immaterialità, οὐσ. θ. ἀυλότης, τὸ
ἄυλον.
Immaterialmente, ἐπ. ἀύλω.
Immatire, ρ. οὐδ. μαινομαι, παρα-
φρονῶ.
Immaturo, ἐπ. πρόωρος.
Immatrità θ. ἀωρία· τὸ πρόωρον.
Immaturo, ἑ. ἄωρος· πρόωρος.

Immedagliare, ρ. ἐν. διατυπῶ εἰς
νομισματοσημον.
Immedesimare, ρ. ἐν. ταυτίζω· ||
αὐτπ. ταυτίζομαι.
Immediatamente, ἐπ. ἴδε·
Immediato, ἐπ. ἀμέσως.
Immediato, ἑ. ἄμεσος.
Immedicabile, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immedicabilmente, ἐπ. ἀνίατος, θ.
Immediato, ἑ. ἀμελέτητος.
Immegliarsi, βελτιοῦμαι.
Immellare, ρ. ἐν. μελιτῶ.
Immellato, ἠδύς, γλυκύς, εὐάρεστος.
Immellatura, θ. μελιτώσις.
Immemorabile, ἐπιθ. ἀμνημόνευτος.
Immemore, ἑ. ἀμνήμων· ἀγνώμων.
Immensamente, ἐπ. ὑπερμετρως.
Immensità θ. ἀπειρία, τὸ ἀπειρον.
Immenso, ἀπεριόριστος, ἀπειρος· θ.
περιμεγέθης.
Immensurabile, ἑ. ἀμέτρητος.
Immergere, ρ. ἐν. καταδύω, κατα-
βυθίζω· εἰσέγω· || αὐτπ. βυθίζομαι·
προσηλοῦμαι.
Immergibile, ἑ. ἀκαταδύσιτος.
Immergimento, ἀρ. κατάδυσις, κα-
ταβυθισμός· ἔντονος ἐνασχόλησις,
βυθισμός.
Immeritamente, ἐπ. ἀναιτίως.
Immeritato, ἐπ. ἀνάξιος, ἄδικος.
Immeritevole, ἐπ. ἀνάξιος.
Immeritevolmente, ἐπ. ἀναίτως, ἀ-
ναιτίως· ἀδέκως.
Immerito, ἑ. ἀνάξιος· || ἐπ. ἀναιτίως.
Immersione, οὐσ. θ. κατάδυσις, βυ-
θισμός.
Immersivo, ἑ. χημ. ἔγχυτος.
Immittere, ἐντίθημι, ἐμβάλλω, εἰ-
σάγω.
Immez-zare, -ira, ρ. οὐδ. μαλακοῦ-
μαι, μαραινομαι ἐκθηλώνομαι· || ἐν.
μαλακῶ.
Immillarsi, παλλαπλασιάζομαι.
Imminente, ἑ. επικρατέμενος, ἐπι-
κείμενος.
Imminenza, θ. ἐγγύτης, ἐπιεὶλή, τὸ
ἐπικείμενον, τὸ καταεγγόν.
Imminuzione, οὐσ. θ. μείωσις, ἐλάτ-
τωσις.

Immisericordiosamente, ἐπ. ἀνελεη-
μένως.
Immisericordioso, ἐπιθ. ἀνελεήμων.
Immissario, ἀρ. δεξιαμενῆ, εἰσπρος.
Immissione, θ. ἐξοχή τῶν δοκῶν τῆς
ἰδίας εἰς ἄλλου οἰκοδομήν· τὸ ἐμ-
βάλλειν εἰς κατοχὴν.
Immissivo, ἑ. διδοῦς ἐξουσίαν τοῦ
εἰσέρχεσθαι εἰς κατοχὴν.
Immissione, θ. μίξις.
Immistio, ἑ. ἄμικτος.
Immisurabile, ἑ. ἀμετρος, ἀμέτρητος.
Immitare, ρ. ἐν. μιμοῦμαι.
Immitatore, trice, οὐσ. μιμητής.
Immitazione, θ. μίμησις.
Immita, ἑ. ἀπηνής, ὠμός, σκληρός.
Immitigabile, ἑ. ἀπρίυτος.
Immobile, ἑ. ἀκίνητος· || οὐσ. ἀκίνη-
τον κτῆμα.
Immobilità θ. ἀκίνησις· μονιμότης.
Immobiliarsi, ρ. οὐδ. ἀκίνητῶ.
Immobilmente, ἐπ. ἀκινήτως.
Immobile, ἴδε Immobile ἑ. μόνιμος.
Immoderanza, οὐσ. θ. ἀκράτεια, ἀ-
κολασία, ἀτέλεια.
Immoderatamente, ἐπ. ἀμέτρως ἀ-
κρατῶς.
Immoderato, ἑ. ἀμετρος, ἀκρατής, ἀ-
κόλαστος.
Immodestamente, ἐπ. ἀκόσμως, ἀ-
ναιδῶς, ἀσεμένως.
Immodestia, θ. ἀκοσμία, ἀναίδεια.
Immodesto, ἑ. ἀσεμνος, ἀναιδής.
Immolare, ρ. ἐν. θύω, καταδύω, θυ-
σιάζω.
Immolatore, trice, ἴθ. θύτης.
Immolazione, θ. θυσία.
Immolamento, ἀρ. νοτία, (δια)βροχή.
Immolare ρ. ἐν (δια)θρήνω· ἀπα-
λύνω.
Immondazza, θ. ρύπος, ἀκαθαρσία.
Immondità, ταῦτ' ἐγώ.
Immondizia, ρ. ρύπος, ἀκαθαρσία·
ἀτῆχος, θνητός· ἀσχερότης.
Immondo, ἑ. ἀκάθαρτος, ρυπαρός.
Immorale, ἑ. κακοήθης, ἀνήθικος.
Immorare, ρ. οὐδ. ἐνδιατριβῶ, βρα-
ξύνω, χρονοτριβῶ.
Immorbidare, ρ. ἐν. ἀπαλύνω.

Immorbidire, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀ-
παλύνομαι.
Immortalare, ρ. ἐν. (ἀπ)άθανατιζῶ.
Immortale, ἑ. ἀθάνατος.
Immortalità θ. ἀθανασία.
Immortalmente, ἐπ. αἰωνίως, ἀί-
διως.
Immortificato, ἑ. ἀσκληραγωγῆτος.
Immortire, ρ. οὐδ. ἐξασθενῶ.
Immoscadare, ρ. ἐν. θυμιάζω μὲ μόν-
σχον· μυρίζω.
Immoto, ἑ. ἀκίνητος.
Immune, ἑ. ἀτέλης, ἀφορολόγητος.
Immunità, θ. ἀτέλεια, ἀσυδοσία.
Immutabile, ἐπ. ἀμετάβλητος.
Immutabilità οὐσ. θ. ἀμεταβλησία,
τὸ ἀμετάβλητον.
Immutabilmente, ἐπ. ἀμεταβλήτως.
Immutare ρ. ἐν. (μετ)ἄλλάττω, με-
ταβιβλλῶ.
Immutazione, θ. σταθερότης (μετ)-
ἀλλαγῆ.
Imo, ἀρ. βυθός, τὸ κατώτατον μέρος,
τὸ κάτω(θεν)· || ἑ. κατώτατος, βαθύς,
ταπεινός.
Impacchettare, ρ. ἐν. φακελῶ, συ-
σκευάζομαι.
Impacchiare, ρ. ἐν. μολύνω, ρυ-
παίνω.
Impacciante, ἑ. ρυθιοῦργος.
Impacciare, ρ. ἐν. ἐμ(περι)πλέκω·
ἐκποδίζω· ἐνοχλῶ· μεσαγγυῶ· κα-
ταλαμβάνω· ἀπασχολῶ· || αὐτπ. ἀνα-
λαμβάνω τι παρεισδύομαι, ἐπιμ-
βαίνω· φρονιζῶ, μεριμνῶ.
Impacciativo, ἑ. ἐνοχλητικός, ἐχλη-
ρός, φορητικός.
Impacciatore, trice, οὐσ. ἐχληρός.
Impaccio, ἀρ. ἐνόχλησις, περιπλοκή,
ἐμπόδιον· ἀηδία· μερίμνα, φρονις.
Impaccioso, ἑ. περίεργος, πολυπράγ-
μων.
Impaccinarsi, ρ. αὐτ. ρυπαίνομαι.
Impadronire, ρ. ἐν. ποιῶ κύριον· ||
αὐτπ. κυριεύω.
Impadulamento, ἀρ. τελετώσις.
Impadulare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. τελε-
ματοῦμαι.
Impagabile, ἑ. ἀνεκτίμητος.

Impaginare, ρ. ἐν. σελιδοποιῶ || συγγράφω.
 Impagiare, ρ. ἐν. ἀχυρῶ, καλύπτω ἀχυροῖς· ταρχειούω ζῆα || πλέκω καθίσματα μετ' ἀχυρα.
 Impagliata, οὐσ. θ. πόρνη || ἀχυρα διὰ τὰ ζῆα.
 Impagliato, ἐ. ἀχυρωθεὶς.
 Impagliolata, οὐσ. θ. λεγῶ.
 Impalandranaire, ρ. ἐν. ἐνδύω τινὰ ἐφ' εστρίδα.
 Impalare, ρ. ἐν. ἀνασκοποῦζω || πασσαῶ.
 Impala-tura, -zione, οὐσ. θ. ἀνασκοποῦσις.
 Impalcamento, ἀρ. σανίδωμα.
 Impalcare, ρ. ἐν. σανιδῶ.
 Impalcatura, οὐσ. θ. σανίδωσις.
 Impalizzare, ρ. ἐν. περιφράττω.
 Impallid-are, -ire, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ὠχρῶ.
 Impalmare, ρ. ἐν. δίδωμι τὴν δεξιάν (εἰς σημεῖον ὑποχρεώσεως) || ἐγγυῶ, μνηστεύω || ἐγγυῶμαι, μνηστεύομαι || δρώτωμαι.
 Impalrabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀψηλάφητον.
 Impalrabile, ἐ. ἀψηλάφητος.
 Impalrabilmente, ἐπ. ἀψηλαφήτως.
 Impaltenarsi, ρ. αὐτ. κυλιῶμαι εἰς τὸν βόρβορον.
 Impaludamento, ἀρ. τελέματωσις.
 Impaludare, ρ. ἐν. τελεματῶ.
 Impalpinarsi, ρ. αὐτ. κληματοῦμαι.
 Impalparsi, ρ. αὐτ. κατακλίνομαι ἐπὶ δάκτυλον.
 Imparliamento, οὐσ. ἀρ. ἀλειψίς ἐξῶ || ἀπάτη || τραυλότης.
 Impariare, ρ. ἐν. ἐξῶ περιελίφω· προσαρμόζω τοὺς ἔξωτικὸς καλῶ- μους ἐπὶ τοῦ δένδρου || (ἐξ)ὑπατῶ || ψελλίζω, τραυλίζω || οὐδ. καταῦτπ. ἔξομαι || παγιδεύομαι || ἐπιχειρῶ.
 Imparziale, — a, ἐ. ἐνηχολημένος || Ἀπατηθεὶς || Ἀμήχανος || Ἐρωτόληκτος, ἐραστής.
 Impariatore, trice, ἔξωτης || Μεταφ. ἀπατεῶν.
 Impariatura, οὐσ. θ. ψελλισμός.
 Imparicciare, ρ. ἐν. περιελίφω.

Impario, οὐσ. ἀρ. περι(ἐμ)πλακῆ· ἐ- νόχλησις.
 Imparpare, ρ. ἐν. σκεπάζω ἐριούχῳ· ὄφαινω· πυκνῶ ὕψωμα διὰ τῆς κόλλας.
 Imparpare, θ. πλάσιον παραθύρου.
 Imparpare, ρ. ἐν. τελεματῶ· βορ- βορῶ· ἐμπλάσσω || αὐτπ. τελεματοῦ- μαι· βορβοροῦμαι.
 Imparpare, ρ. ἐν. (ἐξ)ἔπατῶ, φε- νακίζω.
 Imparpare, ρ. ἐν. κλύωμι τι- θημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ προ- σώπου || — si αὐτ. καλύπτομαι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον ἐκ καλύ- πτρας, ἣν φέρουσιν οἱ περιηγηταί, σκεπάζομαι ὡς ἱερμονάχος.
 Imparpare, ρ. ἐν. μολῶν, ρυπαίνω.
 Imparpare, ρ. ἐν. ἀμελῶ, βρα- δέως μαθάνω.
 Imparpare, βέλλω ἐν τῷ παρα- δέσειω || εὐδαμονίζω· ἐκθαίξω || αὐτπ. ἀπολαύω.
 Imparpare, ἐ. ἀσύγκριτος, ἀ- παράβλητος.
 Imparpare, ρ. ἐν. παρενίστω ἐν τοῖς δικογράφοις.
 Imparpare, οὐσ. ἀρ. μάθησις.
 Imparpare, οὐσ. ἀρ. μαθητής.
 Imparpare, ρ. ἐν. μαθάνω || διδάσκω || γινώσκω.
 Imparpare, ἐ. μαθητικός.
 Imparpare, ἐ. ἀπαρασκευάστος.
 Imparpare, trice, ὁ μαθητεύων.
 Imparpare, ἐ. ἥττων τινός, ἀνίκανος.
 Imparpare, ἐ. ἀσύγκριτος.
 Imparpare, ἐπ. ἀσύγκριτος.
 Imparpare, ρ. αὐτ. ἐπιγαμβρεύω || — si αὐτ. ἐξοικειοῦμαι.
 Imparpare, ἐ. ἀνισός || ἀσύγκριτος, ἀ- παράβλητος· ἀνάρσιος, περιττός.
 Imparpare, ἐπ. ἀνίσως, ἀνομοίως || ἀνωμαλῶς.
 Imparpare, θ. ἀνισότης, ἀνωμαλία.
 Imparpare, ἐ. φλύαρος.
 Imparpare, ἐπ. ἰδίω, κατ' ἰδίαν.
 Imparpare, ἐ. ἀμέτοχος.
 Imparpare, ἐ. ἀμέριστος, ἀδιαιρέτος.
 Imparpare, ἐ. ἀμέτοχος.

Impartire, ρ. ἐν. μεταδίδωμι || δια- νίμω.
 Impartire, ἀμερόληπτος.
 Impartire, οὐσ. θ. τὸ ἀπροσωπό- ληπτον, ἀμερόληψα.
 Impartire, ἐ. ἀπαθής.
 Impartire, οὐσ. θ. ἀπάθεια.
 Impartire, ἐπ. ἀπαθῶς.
 Impartire, οὐσ. θ. ἀναισθησία.
 Impartire, ρ. ἐν. βασανίζω· ἐμ- πνέω πῖθος, ἐπιφέρω λύπην, πόνον.
 Impartire, οὐσ. θ. ἀπάθεια.
 Impartire, ἀρ. φύρασις, ἀνάδευ- σις, ζύμωμα.
 Impartire, ρ. ἐν. φερῶ, ἀναδεύω || κολλῶ || κυκῶ, μιγνύω· φερῶ, ἔρτο- ποιῶ, ζυμόνω || ἐκτείνω τὰ χρω- ματα.
 Impartire, οὐσ. φερατής, μίκτης, ἔρτοποιός.
 Impartire, θ. ἴδε Impartimento, οὐσ. θ. ζύμωσις.
 Impartire, ρ. ἐν. διορθῶ τὸ κρέας πλακύντας ποιῶ || διορθῶ τι ἀπει- ροκάλως· ποιῶ τι ἀκόμψως.
 Impartire, ἀρ. φύρασις· μίξις || ἐ. ἀι- τος, νῆστις.
 Impartire, ρ. ἐν. φενακίζω, (ἐξ)ἔπατῶ διὰ λαμπρῶν ὑποσχέ- στων.
 Impartire, ρ. ἐν. πέδαις διαλαμβάνω, πεδικλῶν· δένω.
 Impartire, οὐσ. θ. μεσοκύνιον ἵππου πτέρνα. [ἀπαθής].
 Impartire, ἐ. ἀφροτος, ἀφρόρητος·
 Impartire, ρ. οὐδ. ἐκάνηρομαι εἰς τὴν πατρίδα.
 Impartire, ἐ. φοβερός, τρομερός.
 Impartire, -ire, ρ. ἐν. φοβῶ, ἐκ(κα- τα)πλήττω || οὐδ. αὐτπ. φοβοῦμαι, ἐκπλήττομαι.
 Impartire, ἐ. ἀπαιστος.
 Impartire, ἐπ. ἀφθῶς.
 Impartire, ἐ. ἀπτόητος, ἀφθός.
 Impartire, ἴδε Impartirsi.
 Impartire, ἐ. ἀκατέρητος, ἀνυπό- μωνος || οὐσ. βαλακμίνη.
 Impartire, ἐπ. δυσανασχέ- τως, ἀνυπομόνως.

Impartirsi, ρ. αὐτ. ἀσχέλλω, δ- πορρίζομαι, χάνω τὴν ὑπομονήν.
 Impartirsi, θ. τὸ δυσανασχέτω, μικροψυχία, ἀνυπομονησία.
 Impartirsi, ἀρ. παραφροσύνη, μα- νία, φρενοβλάθεια, ἀνοησία.
 Impartirsi, -ire, ρ. οὐδ. παραφρονῶ· μωραίνω, κόμνω τρέλαις || φλέγω- μαι ὑπὸ ἔρωτος || διεραγοῦμαι τινά || ἐν. ἐκμαινω, τρελλαίνομαι.
 Impartirsi, ἐ. ἀναμάρτητος.
 Impartirsi, οὐσ. θ. ἀναμαρτησία, τὸ ἀναμαρτητον.
 Impartirsi, ρ. ἐν. πισῶ· ἐμπλάσσω, περιελίφω· φράσσω.
 Impartirsi, οὐσ. θ. πίσωσις· φρά- ξις· κλεισις.
 Impartirsi, ρ. οὐδ. ἠλιθιοῦμαι.
 Impartirsi, ρ. αὐτ. ἐνδυναμοῦμαι, στελεχῶ ἐπὶ δένδρων.
 Impartirsi, -ire, σχολαστικὸς γί- νομαι.
 Impartirsi, ἐπ. ἀκώλυτος, ἀνεμπό- διστος.
 Impartirsi, ἴδε Impedimento.
 Impartirsi, ρ. ἐν. πεδικλῶν· περι- πλέκω.
 Impartirsi, ἐ. ἐμποδίζων.
 Impartirsi, οὐσ. ἀρ. κώλυμα, ἐμ- πόδιον || νόσος || τὰ σκευή.
 Impartirsi, ρ. ἐν. κωλύω, ἐμποδίζω· περιπλέκω.
 Impartirsi, ἐ. ἐμποδιστικός.
 Impartirsi, trice, οὐσ. θ. ἐμποδίζων.
 Impartirsi, ρ. οὐδ. χειροτερεύω.
 Impartirsi, ἀρ. ὑποχρεώσις.
 Impartirsi, ρ. ἐν. ἐνεχυρ(ι)άζω· ὀ- κοχραῶ || οὐδ. στοιχηματίζω || αὐ- τπ. ὑποχρεοῦμαι.
 Impartirsi, ἐ. ὑποχρεωτικός, ἐν- διαφύρων.
 Impartirsi, ἀρ. ὑποχρεώσις· ἀπόφασις· ἀταθερότης· κίνδυνος· ἐμφρασις.
 Impartirsi, ἐ. (ἐν)διαφύρων, ἐνδιαφύ- ρος, παράτολμος.
 Impartirsi, ρ. ἐν. πισῶ, πισῶνω.
 Impartirsi, ρ. ἐν. ἐμ(περι)πλέκω, βυθίζω || οὐδ. αὐτπ. ἐμ(περι)πλέκο- μαι, βυθίζομαι.

Impelare, τριχοφυῶς || ἐν. γεμίζω μὲ τριχάς.
 Impellere, ρ. ἐν. ὠθῶ || παρορμῶ, προτρέπω.
 Impendente, ἐπ. ἄπορος, ἀμφίβολος, ἐπιχειρήσιμος || οὐσ. παρατακτικός (χρόνος).
 Impendere, ρ. ἐν. ἀναρτῶ, κρεμῶ.
 Impenetrabile, ἐ. ἀπέραστος, ἀδιάβατος· ἀδιαχώρητος· ἀκατάληπτος.
 Impenetrabilità, θ. τὸ ἀδιάβατον, τὸ ἀδιαχώρητον· τὸ ἀκατάληπτον.
 Impenetrabilmente, ἐπ. ἀδιαδίτως· ἀδιαχώρητως.
 Impenitente, ἐ. ἀμετανόητος.
 Impenitentezza, θ. τὸ ἀμετανόητον.
 Impenitudine, τὸ ἀμετανόητον.
 Impennacchiarsi, ρ. αὐτ. πτεροῦμαι || ἐν. κοσμῶ πτεροῦς.
 Impennare, ρ. ἐν. πτερῶ· ραίνω πτεροῦς || χρῶν (παρα)γράφω || ἀναπτερῶ || αὐτ. πτεροῦμαι· ὀρθοῦμαι· ἀνυψοῦμαι.
 Impennato, ἐ. πτερωτός· συμφωνηθείς.
 Impennatura, θ. πρόστιμον.
 Impennellare, ρ. ἐν. μεταχειρίζομαι τὸν χρωστήρα || κτυπῶ || ρίπτω ἀγκυραν μετὰ τὴν ἄλλην.
 Impensare, ἴδε Pensare.
 Impensatamente, ἐπ. ἀπροσδοκῆτως.
 Impensato, ἐπίθ. ἀπροσδοκῆτος.
 Impensierato, ἐπίθ. σύννους.
 Impensierarsi, διανοοῦμαι || ρ. ἐν. σκέψις παρῶν.
 Impensierito, ἐπίθ. σύννους.
 Imporare, ρ. ἐν. ἐπιπάσσω πεπέραι.
 Imporatore, ἀρ. αὐτοκράτωρ.
 Imporatrice, οὐσ. θ. αὐτοκράτειρα, βασίλισσα.
 Imporare, κρατῶ, ἀρχῶ || ἐν. ἐπι-(προ)τάτω.
 Imperativamente, ἐπ. προστακτικῶς.
 Imperativo, ἐπίθ. προστακτικῶς.
 Imperato, ἴδε Imperio.
 Imperatore, ἀρ. αὐτοκράτωρ.
 Imperatoriamente, ἐπ. αὐτοκρατορικῶς.
 Imperatorio, ἐπίθ. αὐτοκρατορικῶς.
 Imperatrice, θ. αὐτοκράτειρα.

Impercettibile, ἐ. ἀκατάληπτος.
 Impercettibilità, οὐσ. θ. τὸ ἀκατάληπτον.
 Impercettibilmente, ἐπ. ἀκατάληπτως.
 Imperchè, ἴδε Perché· οὐσ. ἐφαρμή.
 Imperciò, ἐπίρ. διό, διὰ τοῦτο.
 Imperdonabile, ἐ. ἀσυγχώρητος.
 Imperfettamente, ἐπίρ. ἀτελῶς.
 Imperfetto, ἀρ. ἀτέλεια, ἔλλειψις || ἐπίθ. ἀτελής, ἔλλειπής || παρατακτικῶς (χρόνος).
 Imperfezione, θ. ἀτέλεια, ἔλλειψις.
 Imperforato, ἐπίθ. ἀτρητός.
 Imperforazione, θ. φυσιολ. ἀτρησία.
 Imperiale, ἐπίθ. αὐτοκρατορικῶς· μεταλαμπρῆς· ἔξοχος || οὐσ. θ. εἶδος κανίστρου εἰς τὸν οὐρανὸν (θόλον) τῶν ἀμαξῶν.
 Imperialino, οὐσ. ἀρ. κίνιστρον ἢ πιλοθήκη.
 Imperialmente, ἐπ. αὐτοκρατορικῶς.
 Imperiato, ἴδε Imperio· διαδοχὴ αὐτοκρατόρων.
 Impericolosire, ρ. οὐδ. κίνδυνεῶς || ἐν. τίθημι εἰς κίνδυνον.
 Imperiosa, οὐσ. θ. αὐτακράτειρα.
 Imperiare, οὐσ. ἀρ. αὐτοκράτωρ.
 Imperio, ἀρ. αὐτοκρατορία, ἐπικράτεια· κυριαρχία, κυριότης || αὐτοκράτωρ || ὑπεροφία || προσ(ἐπι)ταγή.
 Imperiosamente, ἐπ. ὑπεροπτικῶς, δεσποτικῶς.
 Imperiosità, θ. ὑπεροφία.
 Imperioso, ἐπίθ. ὑποποπτικῶς, δεσποτικῶς· κρατερός, ἰσχυρός.
 Imperitamente, ἐπ. ἀνεπιστημόνως, ἀπέριως, ἀδαῶς.
 Imperito, ἐπίθ. ἀνεπιστημόνως.
 Imperizia, θ. ἀνεπιστημοσύνη.
 Imperlaqualcosa, ἐπίρ. διό.
 Imperlare, ρ. ἐν. κοσμῶ (μαργαριταίς).
 Impermeabile, ἐπίθ. ἀδιάβροχος.
 Impermeabilità, θ. τὸ ἀδιάβροχον.
 Impermisto, ἐπίθ. ἄμικτος.
 Impermutabile, ἐ. ἀμετάβλητος.
 Imperò, ἐπίρ. διό, διὰ τοῦτο.

Imperscrutabile, ἐ. ἀνεξερεύνητος.
 Imperscrutabile, ἐπίθ. ἀτακτός.
 Imperscrutazione, θ. ἀσάστια.
 Imperscrutare, ρ. οὐδ. ἀσάστῶ, οὐκ ἐμμένω· εἶμαι ἀσάστης.
 Impersonale, ἐπίθ. ἀπρόσωπος.
 Impersonalmente, ἐπίρ. ἀπρόσωπος.
 Impersonato, ἐπίθ. παχός, σωματώδης.
 Impersuasibile, ἐπίθ. ἀ(κατά)πειστος, ἀμετάπειστος.
 Impersuasibilità, οὐσ. θ. τὸ ἀ(κατά)πειστον.
 Impertanto, ἐπίρ. ἐντοσαύην.
 Impertanto, ἐπίθ. ἀτάρακτος, ἀφοβός, ἤσυχος.
 Impertinente, ἐ. ἀνοίκειος· προπατής.
 Impertinentemente, ἐπ. ἀπροσῶς.
 Impertinenza, θ. οὐσ. ἀκαιρία, προπέτεια, προσβολή· ματαιοφροσύνη.
 Imperturbabile, ἐ. ἀτάραχος.
 Imperturbabilità, θ. ἀτάραξια.
 Imperturbabilmente, ἐπ. ἀταράχως.
 Imperturbato, ἐ. ἀτάρακτος.
 Imperturbazione, θ. ἀπέθεια.
 Imperversamento, μανία, παραφορά.
 Imperversare, ρ. οὐδ. μαινοῦμαι, παρὰφρομαι.
 Imperversato, -ito, ἐ. μαινόμενος, παρὰφροτος.
 Imperverso, ἐπίθ. μαινόμενος.
 Imperventirsi, διαστρέφομαι, διαφθείρομαι.
 Impervio, ἐπίθ. ἀδιάβατος.
 Impetigine, οὐσ. θ. λειχήν.
 Impetiginoso, ἐ. λειχηνώδης.
 Impetire, ρ. ἐν. ἐνάγω, ἐγκάλω.
 Impeto, ἀρ. ὀρμή· βία· συγκίνησις.
 Impetibile, ἐπίθ. εὐπόριστος.
 Impetrare, ρ. ἐν. ἐπιτυγχάνω· πορίζομαι || οὐδ. καὶ αὐτ. ἀπολιθοῦμαι.
 Impetrativo, ἐ. ἐπιτυχής, ἐπιτευκτικός.
 Impetratore, τρις, δ. ἐπιτυγχάνων.
 Impetratorio, ἐπίθ. ἐπιτευκτικός.
 Impetrazione, θ. ἐπιτυχία.
 Impetrito, ἐπίθ. εὐθύς, ὀρθός.
 Impettorire, ρ. οὐδ. γαυρίζω.

Impettorito, ἐπίθ. ὀρθός· γαυρός.
 Impetuosa mente, ἐπίρ. ὀρμητικῶς.
 Impetuosità, θ. ὀρμή.
 Impetuoso, ἐπίθ. ὀρμητικῶς· παράφορος, μαινόμενος.
 Impiacevolire, ρ. ἐν. πράδνω.
 Impiagare, ρ. ἐν. τραυματίζω.
 Impiagatore, τρις, δ. τραυματίζων.
 Impiagatura, θ. τραυματισμός.
 Impianellare, ρ. ἐν. πλιθῶ.
 Impiantarsi, ρ. οὐδ. τοποθετοῦμαι.
 Impiastramento, οὐσ. ἀρ. πλάστρωμα.
 Impiastrare, ρ. ἐν. ἐμ(ἐπι)καταπρο)πλάττω· ἐπιχρῶ, (ἐν)παρα)ἀλείφω· ρυπαίνω· κακῶς γράφω, μουζαλώνω· ἐνοφθαλμιζῶ· εἰρηνεύω· χρωματίζω ἀτέχνως || αὐτ. ρυπαίνομαι· ἀλείφομαι· γλοιώδει ἄλλ· ψιμυθιοῦμαι· δένομαι.
 Impiastro, οὐσ. ἀρ. ἔμπλαστ(ρ)ον, συμφωνίας θεραπεία.
 Impiccagione, θ. ταῦτ' ἐπ.
 Impiccamento, ἀρ. ἀγχόνη.
 Impiscare, ρ. ἐν. ἀπ(ἀ)γγῶ, ἀγγωνῶ, κρεμῶ· ἀναρτῶ || αὐτ. ἀπαύχομαι, κρεμοῦμαι.
 Impiccato, ἀρ. βάραθρος, κύφων.
 Impiccatojo, οὐσ. ἀρ. βάραθρος, κύφων, ἄλιος, ἀγχόνης· ἢ ἡλικίας διὰ τὴν ἀγχόνην.
 Impiccatore, ἀρ. δῆμιος.
 Impiccolire, ἐν. σμικρύνω || οὐδ. καὶ αὐτ. σμικρύνομαι.
 Impidocchi(a)re, ρ. οὐδ. φθειρῶ.
 Impiegamento, ἀρ. ἐνασχόλησις.
 Impiegare, ρ. ἐν. καθίστημι, (ἐν)ἀσχολῶ· τινα· δίδωμι ὑπηρεσίαν (θέσιν)· τοκίζω || οὐδ. μεταχειρίζομαι || αὐτ. (ἐν)ἀσχολοῦμαι.
 Impiegato, ἀρ. ὑπάλληλος.
 Impiego, οὐσ. ἀρ. ὑπόσχεμα, ὑπηρεσία, θέσις.
 Impietosire, ρ. ἐν. συγκινῶ.
 Impiastro, ἀρ. ἀπολιθωσις.
 Impietrare, ρ. οὐδ. ἀπολιθοῦμαι· ἰσχυρογνωμονῶ || ἐν. ἀπολιθῶ.
 Impigliare, ρ. ἐν. ἐπιπεριφλέξω, ἐμποδίζω (κατα)λαμβάνω, (κατα)ἔχω· ἀφιγγῶ· ἐπιγυρίζω || αὐτ.

μέριμνῶ, ἀνησυχῶ ἴδε Impacciarsi.
 Impigliato, ἄ. ἐρριζωμένος.
 Impigliatore, ὁ ἐμ(περι)πλέκων τὰ ῥάκτης, ταραξίας πολυπράγμων.
 Impiglio, ἄρ. περιπλοκή· μέριμνα.
 Impignere, ρ. ἐν. ὠδῶ· στενοχωρῶ.
 || αὐτπ. ἐξωθῶμαι ἀνθίσταμαι.
 Impigrare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. νωθρὸς γίνομαι.
 Impigro, ἐπιθ. ἄσικνος, πρόθυμος.
 Impillaocerare, ρ. ἐν. βορβορῶ.
 Impinguare, ρ. ἐν. πιαίνω, παχύνω· πλουτίζω || αὐτπ. πιαίνομαι· εἰσέρχομαι, μένω.
 Impinguativo, ἔ. παχυντικός.
 Impinguatore, trice, ὁ παχύνων.
 Impinguatione, θ. πιασμός, πύχυνσις.
 Impinguare, ρ. ἐν. ἐμπ(πλημι, κορέννομαι, γεμίζω, χορταίνω) || αὐτ. κορέννομαι.
 Impiolire, ρ. οὐδ. ἐκδραστίνω.
 Impiombare, ρ. ἐν. μολυβδῶ, πακτῶ, σφραγίζω || οὐδ. σταθάζω || αὐτπ. γίνομαι βρῦς ὡς μέλυθος.
 Impiombatura, θ. μολύβδωσις, πύκτωσις, κόλλησις.
 Impiumare, ρ. ἐν. κτερῶ· δίδωσθην ἐπιθυμουμένην βαφῆν || αὐτπ. κτεροῦμαι.
 Impiumato, ἐπιθ. κτερωτός.
 Impiabile, ἔ. ἀδιέλλακτος.
 Implacabilità, θ. τὸ ἀδιέλλακτον.
 Implacabilmente, ἐπ. ἀδιαλλάκτως.
 Implicanza, θ. ἀντίφασις.
 Implicare, ρ. ἐν. ἐμ(περι)πλέκω κατέχω || αὐτπ. περιπλέκομαι· συγχέομαι, ταρτέττομαι συνδέομαι.
 Implicato, ἐπιθ. περιπλοκος.
 Implicatore, trice, ὁ περιπλέκων.
 Implicazione, θ. ἐμ(περι)πλοκή.
 Implicitamente, ἐπ. περιπλόκως, ἀσαφῶς.
 Implicito, ἔ. περιπλοκος, ἀσαφής.
 Implorabile, ἔ. ἐπικλητός.
 Implorare, ἐν. ἐπικαλοῦμαι, ἱκετεύω.
 Imploratore, ἄρ. ὁ ἐπικαλούμενος.
 Implorazione, θ. ἐπικλητικὴ, ἱκεσία.
 Impoelarsi, ρ. αὐτ. ποιητὴς γίνομαι.

Impoetissimo, ρ. ἐν. κέμων κρητήν.
 Impolitamente, ἐπιρ. ἀκόμψως, ἀκόσμως, ἀπολιτεύτως, ἀγροίκως.
 Impoliticamente, ἐπ. ἀντιπολιτικῶς.
 Impolitico, ἔ. ἀντιπολιτικός· ἀτύνετος.
 Impolito, ἔ. ἄκομψος, ἀγροίκος.
 Impolinare, οὐδ. βορβοροῦμαι ἐμ(περι)πλέκομαι, βυβίζομαι.
 Impolluto, ἔ. ἀμικνός, ἀμύδλυντος.
 Impolminato, ἔ. ὠχρός.
 Impolparsi, παχύνομαι ἐνδυναμοῦμαι.
 Impoltronire, ἐν. δκηρῶν ποιῶ || οὐδ. καὶ αὐτπ. δκηρῶς γίνομαι.
 Impolverare, ἐν. δια(ἐμ-ἐπι)πύσσω || αὐτπ. διαπύσσομαι ἴδε Impoelarsi (σ)κονίζομαι.
 Imponderabile, ἔ. ἀδαρής.
 Imponderato, ἔ. ἀζύγιστος.
 Imponente, ἄρ. δυνατοθέτης.
 Imponimento, ὁ ἐπιθεσις ἀπότη.
 Imponitore, trice, οὐδ. θέτης.
 Imporarsi vt. ὀπτασθαι παρῶ.
 Imporcare, ἐν. ἀδλακίζω.
 Imporporare, ἐν. πορφυρῶ || αὐτπ. πορφύρα καλύπτομαι, ἐρυθροῦμαι, ἐρυθρῶ.
 Imporpare, ρ. οὐδ. εὐρωτιῶ, σήηται.
 Imporre, ρ. ἐν. ἐπιτιθημι· τιθημι· τάττω (ἐπιβήλω) φέρον ἀρχομαι ἐπι(δια)προτάττω, παραγγέλλω ἀπαδίδωμι· αἰτιῶμαι· προσδιορίζω φέρω, προσενῶ (ἐξ)άπατῶ· παχύνω· δχεῖω· σχειρίζω.
 Importabile, ἔ. ἀφόρητος, ἐνυπόφορος.
 Importante, ἔ. ἐμβριθής, σπουδαίος.
 Importantemente, ἐπ. ἐμβριθῶς.
 Importanzija, οὐσ. θ. σπουδαιότης.
 Importare, ρ. ἐν. ἐμ(φάνω, δηλῶ· σημαίνω· συλλοποδοῦμαι || (ἐν)δισφῶρει, μέλει || φέρω· κρύπτω· εἰσάγω || οὐσ. τὸ ποσόν.
 Importazione, θ. εἰσαγωγή.
 Importevole, ἔ. ἀφόρητος, ἐνυπόφορος.
 Importunamente, ἐπ. ἄκαιρος.
 Importunare, ρ. ἐν. βαρύνω, ἐνοχλῶ.
 Importunamente, ἐπ. φερτικῶς.
 Importunità, οὐσ. θ. ἀκαιρία, φερτικότης, ἐνόχλησις.

Importuno, ἄκαιρος, φερτικός, δχληρός.
 Importunosamente, ἐπ. δχληρῶς.
 Importuosita, θ. τὸ ἐλίμνον.
 Importuoso, ἔ. ἀλίμνος.
 Impositore, trice, θέτης.
 Impositura, οὐσ. θ. ἰλύς.
 Impostizione, θ. ἐπιθεσις || ἐπιβολή φερου· φέρος.
 Impossessarsi, κυριεύω, καταλαμβάνω.
 Impossibile, ἔ. ἀδύνατος.
 Impossibilità, θ. ἀδυναμία, τὸ ἀδύνατον· τὸ ἀνυπέρβλητον· ἀντίφασις.
 Impossibilitare, ἐν. ποιῶ ἀδύνατον.
 Impossibilmente, ἐπιρ. ἀδυνάτως.
 Imposta, θ. φόρος· εἰσφορά, ἔρανος· δια(προ-ἐπι)ταγή· θύρωμα, θυράφυλλον· παραστῆς || vt. σκέπασμα θυρίδων.
 Impostare, ρ. ἐν. γράφω εἰς τὸ κατάστιχον (δια-κατα)τάσσω· στηρίζω· παραστῆδας· καταπίνω || αὐτπ. στρ. σημάδιον.
 Impostatura, θ. βρικτός τῶν παραστάδων· πέραςμα εἰς τὸ κατάστιχον· θύρωμα· δι(κατά)ταξις· ἡ ἐξοχή τοῦ ἄκμονος.
 Impostime, θ. ἰλύς, δικαστάθμη.
 Impostore, οὐσ. ἄρ. λαοπλόκος, πλόκος, συκοφάντης.
 Impostura, οὐσ. θ. πλόγη, ἀπάτη, συκοφαντία, φόρος.
 Imposturare, ρ. ἐν. προσβήλω δια συκοφαντιῶν.
 Impotentia, ἔ. ἀδύνατος, ἄσθενής || ἀνικνός, ἄγονος· ἀνάπηρος.
 Impotenzija, θ. ἀδυναμία || ἀνικανότης, ἄγονια.
 Impottiniciare, ρ. ἐν. στολίζω.
 Improverimento, οὐσ. ἄρ. πτώχευσις.
 Improverire, ρ. ἐν. πένητα ποιῶ, πτωχίζω || οὐδ. καὶ αὐτπ. πένης γίνομαι.
 Impraticabile, ἐπιθ. ἀκατόρθωτος· δυσ(ἀ)πρόσιτος· ἠ(δι)άθετος.
 Impraticabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀκατόρθωτον, τὸ ἀνεκτέλειστον.
 Impraticato, ἔ. ἄχρηστος.
 Impraticabile, ρ. ἐν. (ἐξ)ἄσκῶ, γυ-

μνάζω || — si αὐτ. προσκῶμαι πείραν, ἐπιτηδεύομαι ἐπί τι.
 Impraticito, ἔ. ἄμειρος, ἱκαός.
 Imprecare, ρ. ἐν. καταρῶμαι.
 Imprecativo, ἔ. ἄρατικός.
 Imprecazione, οὐσ. θ. ἄρῶ, κατῆρα.
 Impregonare, ρ. ἐν. καθείργω, φυλακίζω.
 Impregnamento, οὐσ. ἄρ. κήσις, κυφορία· ἐγκυμοσύνη.
 Impregnare, ρ. ἐν. ἐγκυον ποιῶ· ἐγχέω, πληρῶ· διαβρέχω, ποτίζω· ἐμπαίζω || οὐδ. κύω, συλλαμβάνω ἐν γαστρῇ.
 Impregnatura, θ. κήσις, κυφορία.
 Impregnazione, οὐσ. θ. κλήρωσις· σύλληψις· διαβροχή, πότισμα.
 Impremeditato, ἔ. ἀπρομελέτητος.
 Impremiato, ἔ. ἀβρόβαντος.
 Imprendente, ἔ. μαθητεύων.
 Imprendere, ἐν. (κατα)λαμβάνω, κυριεύω || ἐπιχειρῶ || ἀρχομαι || ἐν-εργῶ || ἀποτολμῶ || μανθάνω || ἴδε Redarguire.
 Imprendimento, οὐσ. ἄρ. ἐπιχειρησις.
 Imprenditore, ἄρ. ἐργολάβος.
 Impreparato, ἔ. ἀνέτοιμος, ἀπάρασκευος, ἀπρομελέτητος.
 Impresa, οὐσ. θ. ἐπιχειρησις· σύνθημα, σύμβολον.
 Impresario, ἄρ. ἐργολάβος (κυρ. θεάτρ.), θεατρώνης.
 Imprescrittibile, ἔ. (νομ.) ἀπαράγραπτος, ἀνεξέλειπτος.
 Impressara, ρ. ἐν. ἐγκυμαι, ἐξαιτοῦμαι· τι παρακλητικῶς, (προς)λιπαρῶ.
 Impressionario, ρ. ἐν. ἐντυπῶ (εἰς τὸ κνεῦμα) || αὐτπ. ἐντύπωσιν λαμβάνω, ἀντιλαμβάνομαι.
 Impressione, θ. ἐντύπωσις· τύπωσις || προσβολή || ἐπιδρομή.
 Impressivo, ἔ. ἀποτελῶν ἐντύπωσιν, ἐντυπωτικός, παθητικός.
 Impressore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐντυπῶν· τυπογράφος· πιεστής.
 Imprestanza, θ. δάνειον.
 Imprestare, ρ. ἐν. δανείζω.
 Imprestatario, ἄρ. ὁ δανειζόμενος.

Imprestatore, trice, οὐσ. δανειστής.
 Imprestio-do, -to, ἀρ. δίνειον.
 Impretarsi, ρ. αὐτ. γίνονται τρεφεύς.
 Impretendente, ἐ. μὴ ἀντιποιούμενος, ἀδικηφόρος.
 Impreteribile, ἐ. ἀφρευκτος.
 Impreteribilmente, ἐπ. ἀφρευκτως.
 Impreziabile, ἐ. ἀνεκτίμητος.
 Impreziosivo, ρ. οὐδ. γίνονται πολύτιμος ἢ ἐν. πολύτιμον παιδί.
 Imprezziabile, ἐ. ἀνεκτίμητος.
 Impregonamento, οὐσ. ἀρ. κάθειρξαι, φυλάκιαις.
 Impregonare, καθείργω, φυλακίζω· διατάττω τὴν φυλάκισίν τινος· στενοχωρῶ κρατῶ σφιγκτῶ ἢ αὐτπ. ἐκουσίως κλείομαι κού.
 Impregonatore, οὐσ. ὁ καθείργων.
 Imprima, -mente, ἐπ. (κατὰ) πρῶτον.
 Imprimente (cosa), ἐπίρ. κατὰ πρῶτον.
 Imprimitura, ἴδε Imprimitura.
 Imprimeri, ρ. ἐν. ἐντυπῶ ἢ αὐτπ. (ἐκ)τυπῶ, ἐγγυράσσω.
 Imprimitis, ἐπ. ἐν πρώτοις.
 Imprimitura, θ. ἡ πρώτη βαφή τῶν ζωγραφῶν.
 Imprincipiato, ἐ. ἀναρχος.
 Improbabile, ἐ. ἀπίθανος.
 Improbabilità, θ. ἀπίθανότης.
 Improbabilmente, ἐπ. ἀπίθηνως.
 Improbamento, ἐπ. ἀνοσίως, ἀδικως, μοχθηρῶς.
 Improbità, θ. ἀνοσιότης, φανούτης, πονηρία, μοχθηρία.
 Improbo, ἐ. φαῦλος, πονηρός, μοχθηρός· ἐπιρρητός, δεινός, μέγας.
 Improcciare, ἐν. περι(ἐμ)πλέκω, ἐμ-ποδίζω.
 Improdotto, ἐ. προαχθεῖς.
 Improbabile, ἐ. ἀδεδήλωτος.
 Impromessa, θ. ὑπόσχεσις.
 Impromissione, θ. ἴδε ἰ.
 Impromesso, ἀρ. ὑπόσχεσις.
 Impromettere, ἴδε Promettere· ἐλπίζω, πεισθεῖω, θάρρῶ.
 Impromissione, θ. ὑπόσχεσις.
 Impronta, οὐσ. θ. εἰκὼν, τύπος, ἐκ-μαγεῖον.

Improntamente, ἐπ. ἀνιαιρῶς, φορτικῶς, δχληρῶς.
 Improntamento, ἔρ. ἐντύπωσις ἢ ἐνόχλησις ἢ προτροπή, παρακίνησις.
 Improntare, ἐν. ἐκμάσσω, ἐν(δια-ἐκ)τυπῶ ἢ χαράττω ἢ δανειζομαι· λαμβάνω· δανειζῶ· ἐνοχλῶ ἢ οὐδ. ἐπιπίπτω ἢ αὐτπ. ἐντυπῶμαι· λαμβάνω εἰκόνα.
 Improntatore, ἀρ. τυπωτής.
 Improntezza, θ. ἀκαιρία, φορτικότης, ἐνόχλησις· λιπαρία, ὀργησις.
 Improntitudine, ἴδε Improntezza.
 Impronto, ἴδε impronta· ἐ. φορτικῶς, δχληρῶς· ἐντυπος· κεκαλυμμένος. Montidinava impronti, =δρη χιονοσκεπῆ.
 Impronzabile, ἐ. ἀ(δυσ)πρόφορος.
 Improperare ρ. ἐν. δνειδίζω, προσηλακίζω, ὀβριζῶ.
 Improperio, λοιδορία, ὕβρις, δνειδισμός, προσβολή.
 Improperioso, ἐ. ἐπεισιδιστος, αἰσχρός.
 Impropiamente, ἐπ. ἀκύρως ἢ ἄκαταλλήλως, ἀναρμόστως.
 Impropietà, οὐσ. θ. ἀκυρία.
 Impropropizio, ἐπ. θ. ἀπιστος.
 Improporzionale, ἐ. δυσανάλογος.
 Improporzionalmente, ἐπ. δυσανάλογως.
 Improporzionato, ἐ. δυσανάλογος.
 Impropramente, ἐπ. ἀκύρως.
 Impropriaione, οὐσ. θ. ἀκύρωσις.
 Improprietà, οὐσ. θ. ἀκυρία.
 Improprio, ἐ. ἀκυρος ἢ ἀκατάλληλος, ἀνάριστος ἢ μῆρ. νόθος.
 Improsperamento, ἐπ. δυστυχῶς.
 Improsperare, ρ. οὐδ. εὐτυχῆς γίνομαι, εὐτυχῶ, εὐημερῶ.
 Improspere, ἐ. δυστυχῆς, ἀτυχῆς.
 Improvare, ρ. ἐν. ἀποδοκιμάζω.
 Improvazione, οὐσ. θ. ἀποδοκιμασία.
 Improverare, ρ. ἐν. ἀποδοκιμάζω.
 Improvidamente, ἐπ. ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως.
 Improvidenza, οὐσ. θ. ἀπερισκέψια, ἀπρονοησία.
 Improvido, ἐ. ἀπερισκεπτός. ἴσως.
 Improviso, ἐπ. ἀπροόπτως, ἀπροσδοκῆ-

Improvedulamente, ἐπίρ. ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως, ἀπροσδοκῆτως.
 Improveduto, ἐ. ἀπαρόσκευος ἢ ἀπροσδοκῆτος, ἀνέτοιμος.
 Improvvissamente, ἐπίρ. ἀπροσδοκῆτως, ἀνέτοιμως.
 Improvvissamento, ἀρ. αὐτοσχέδιοι στίχοι· αὐτοσχέδιος ποιησις.
 Improvvissare, ρ. ἐν. ποιῶ στίχους αὐτοσχέδιως, αὐτοσχεδιάζω.
 Improvvissata, θ. αὐτοσχεδιασμός.
 Improvvissatore, trice, οὐσ. ποιητῆς ἐξ αὐτοσχέδιου, αὐτοσχεδιαστής.
 Improvviso, οὐσ. ἀρ. αὐτοσχεδιασμός· αὐτοσχέδιος ποιησις ἢ ἐ. ἀπαρόσκευος· ἀπροσδοκῆτος· αὐτοσχέδιος ἢ ἐπ. ἀπροσδοκῆτως· αὐτοσχέδιως.
 Improvvistamento, ἐπ. (ἐξ)αἰφνης.
 Improvvisto, ἐπίθ. ἀπαρόσκευος.
 Imprudente, ἐ. ἀφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος, ἀπερισκεπτός.
 Imprudentemente, ἐπ. ἀφρόνως, ἀσυνέτως, ἀνόητως.
 Imprudentzia, θ. οὐσ. ἀφροσύνη, ἀσυνεία, ἀνοησία.
 Imprunare, ρ. ἐν. περιφράσσω· προνοῶ.
 Imprube, -re, ἐπίθ. ἀνηθός.
 Imprudente, ἐπίθ. ἀναιδής, ἀναισχύντος, αὐθάδης.
 Imprudentemente, ἐπ. ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
 Imprudenza, οὐσ. θ. ἀναιδεια, ἀναισχύντια· προπέτεια.
 Impudicamente, ἐπ. ἀκολάστως, αἰσχυρῶς· ἀσελγῶς.
 Impudicizia, οὐσ. θ. ἀσελγεια, ἀκολασία· αἰσχυρότης.
 Impudico, ἐπίθ. ἀσελγῆς· αἰσχυρός.
 Impugnabile, ἐπίθ. εὐπρόσβλητος.
 Impugnamento, οὐσ. ἀρ. προσβολή ἢ ἀντίστασις.
 Impugnare, ρ. ἐν. λαμβάνω· δρᾶτομαι· ἐκλέγω· λαμβάνω ἐν τῇ δρακί· ἢ προσβάλλω· πολεμῶ· μάχομαι ἢ ἐναντιοῦμαι, ἀντιλέγω.
 Impugnativamente, ἐπ. καταβλητικῶς.
 Impugnativo, ἐπίθ. καταβλητικῶς.

Impugnatore, trice, οὐσ. ἀντίπαλος.
 Impugnatura, θ. δραγμός· λαβή.
 Impugnazione, οὐσ. θ. ἀντιλογία, ἀντίστασις, ἐναντιοσις ἢ ἐμπόδιον.
 Impulitamento, ἐπ. ἀκόσμως.
 Impulitezza, οὐσ. θ. ἀπειροκαλία, ἀγροικία, σκαιότης, χωριατιά.
 Impulito, ἐπίθ. ἀλεπαντος, ἀκομπος· ἀγροίκος, σκαιός, ἀπειροκαλος.
 Impulsione, οὐσ. θ. ὤσει, ὄθησις ἢ προτροπή, παρόρμησις.
 Impulsivo, ἐπίθ. ὤσεικός, ὄθητικῶς· προτροπικός.
 Impulso, ἀρ. ὄθησις· προτροπή.
 Impune, ἐ. ἀτιμώρητος ἢ ἐπίρ. ἀτιμωρητί.
 Impunemente, ἐπίρ. ἀτιμωρητί.
 Impunibile, ἐπίθ. ἀτιμώρητος.
 Impunire, ρ. ἐν. οὐ τιμωρῶ.
 Impunità, θ. ἀτιμωρησία.
 Impunitamente, ἐπίρ. ἀτιμωρητί.
 Impunito, ἐπίθ. ἀτιμώρητος.
 Impunizione, θ. ἀτιμωρησία.
 Impuntare, ρ. ἐν. κεντῶ ἢ οὐδ. ἴσταμαι, σταματῶ ἢ προσκίπτω ἢ ἐπιλανθάνομαι, λησμονῶ ἢ αὐτπ. κόμω ἀκακῆν· συναντῶσιν αἱ ἀκακαί των ἱερῶν.
 Impuntire, ρ. ἐν. ράπτω πυκνατε ραφαίς, στενοράπτω. ἢ
 Impuntale, ἐπίθ. ἀνακριβής.
 Impuntualità, θ. ἡ ἀνακριβεία.
 Impuntualmente, ἐπ. ἀνακριβῶς.
 Impuntura, οὐσ. θ. πυκνή ραφή.
 Impuramente, ἐπίρ. μιαιρῶς, αἰσχυρῶς, ἀκαθάρτως.
 Impurità, θ. ἀκαθαρσία, αἰσχυρότης ἢ ἀσελγεια, ἀκολασία.
 Impuro, ἐπίθ. ἀκαθάρτος· αἰσχυρός ἢ ἀκόλαστος, ἀσελγῆς.
 Impusillanimità, ρ. αὐτ. μικροψυχῶ, ἀθυμῶ.
 Imputabile, ἐπίθ. καταλογιστέος.
 Imputamento, οὐσ. ἀρ. καταλογίσις, ἐπιμεμφις, αἰτίαςις.
 Imputare, ρ. ἐν. αἰτιῶμαι, ἀποφιδωμι, ἀναφέρω, καταλογίζομαι ἴδε Asserire ἢ αὐτπ. ἴδε Arguarsi.
 Imputativamente, ἐπίρ. αἰτιατικῶς.

Imputativo, ἔ. αἰτιατικός, καταλογιστικός.
 Imputatore, οὗς. ὁ αἰτιώμενός τινα, κατηγορός.
 Imputazione, οὗς. ὁ. αἰτίας, καταλογισμός, συμψηφισμός.
 Imputrefattibile, ἐπιθ. ταῦτό τῶ
 Imputribile, ἐπιθ. ἀφθαρτός.
 Imputridire, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτπ. σήπομαι ἢ ἐν. σήπω.
 Imputtante, ρ. οὐδ. ἐπιφοιτῶ εἰς τὰ πορνιστεία, εἰς τὰς δημοσίας γυναίκας, πορνοκοπῶ ἢ μεταφ. διαφθείρομαι ἠθικῶς.
 Impugnare, ρ. οὐδ. βρωμῶ ἢ ἐν. διαφθείρω.
 Impuzzolire, ρ. οὐδ. βρωμῶ.
 In, πρόθ. ἐν· εἰς· ἐπί· κατά· ἐναντίον· πρός.
 Inabile, ἔ. ἀνεπιτήδειος, ἀνίκανος.
 Inabilità, οὗς. ὁ. ἀνεπιτηδείτης, ἀνικανότης, ἀδείξιότης.
 Inabilitare, ρ. ἐν. καθίστημι ἀνίκανον.
 Inabilitazione, οὗς. ὁ. τὸ καθιστάναι ἀνίκανον, ἀνικανότης.
 Inabissamento, ἄρ. (κατα)βυθισμός.
 Inabissare, ρ. ἐν. (κατα)βυθίζω.
 Inabitabile, ἐπιθ. ἀ(κατ)οίκητος.
 Inabitare, ρ. ἐν. ἐνοικῶ.
 Inabitazione, ὁ. ἐνοίκησις.
 Inabolibile, ἐπιθ. ἀνεξέλειπτος.
 Inaccessibile, ἔ. ἀπρόσβατος, ἀπρόσιτος· ἐπί προσώπων καὶ πραγμάτων.
 Inaccessso, ἐπιθ. ἀπρόσβατος.
 Inaccellare, ρ. ἐν. χαλυβῶ, ἀταλάων· σιδήρον.
 Inaccordabile, ἐπιθ. ἀσυμβιβαστός.
 Inaccorto, ἔ. ἀπρονοήτος, ἀπρόσεκτος.
 Inaccorbare, ρ. ἐν. ἐκτραχύνω· ἐρεθίζω.
 Inacerbire, ρ. ἐν. ἐκτραχύνω, ἐρεθίζω ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐκτραχύνομαι.
 Inacetare, ρ. ἐν. ἕξει βρέχω ἢ οὐδ. ἴδε inacetire ἢ αὐτπ. ἕξει βρέχομαι ἢ πλύνομαι.
 Inacetire, ρ. οὐδ. ἐξοβόνομαι.
 Inacidire, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. δξειδοῦμαι.

Inacquamento, οὗς. ἄρ. ἴδε innaquamento.
 Inacquare, ρ. ἐν. ἴδε innaquare.
 Inacquoso, ἐπιθ. ἀνυδρός.
 Inacquire, ρ. ἐν. ἀκονῶ, δξύνω.
 Inadattabile, ἐπιθ. ἀνεφάρμοστος.
 Inadattabilità, οὗς. ὁ. τὸ ἀνεφάρμοστον· ἀνικανότης.
 Inadeguamento, ἐπ. ἀνίσως.
 Inadeguato, ἐπιθ. δυσανάλογος.
 Inadempibile, ἐπιθ. ἀνεκτέλεστος.
 Inadempimento, ἄρ. ἡ μὴ ἐκτέλεσις.
 Inadombrabile, ἐπιθ. ἀσπορός.
 Inadulabile, ἐπιθ. ἀκολάκευτος.
 Inaffettato, ἐπιθ. ἀνεπιτήδευτος.
 Inaffiare, ἴδε Annaffiare.
 Inaggiuglianza, οὗς. ὁ. ἀνισότης.
 Inagitato, ἐπιθ. ἀτάρακτος, ἀκίνητος.
 Inagrire, ρ. οὐδ. δξίζω, δξύνομαι.
 Inagrestire, ρ. οὐδ. (ἐξ)δξύνομαι· ἐκτραχύνομαι.
 Inagrire, ρ. οὗς. δξίζω, δξύνομαι.
 Inajare, ρ. ἐν. βέλλω εἰς τὸ ἐλῶνιον.
 Inalare, ρ. ἐν. εἰσπνέω, ἀπορροφῶ.
 Inalazione, ὁ. εἰσπνοή, ἀπορροφησις.
 Inalamenti, οὗς. ἄρ. λευκανοίς.
 Inalbare, ρ. ἐν. λευκαίνω· θολάω ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. λευκαίνομαι.
 Inalbaramento, ἴδε Albaratura.
 Inalberare, ἴδε Alberare· τοῦ ἱστοῦ ἴσται· ὀψῶ ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. ὀργίζομαι ἢ ἀναβλῖνω ἐπὶ τὰ δένδρα ἢ τοῦ ἱστοῦ ἢ αὐτπ. ἀναρριχῶμαι (ἐπὶ τὰ δένδρα), ὀρθοῦμαι ἢ πληροῦμαι δένδρων, δενδροῦμαι ἢ Μετ. ἐπαίρομαι.
 Inalberatore, οὗς. ἄρ. ντ. ὁ ἱστάς τοῦ ἱστοῦ πλοῖων.
 Inalberire, ρ. οὐδ. δενδροῖζω.
 Inalid-are-ire, οὐδ. καὶ — si, αὐτπ. ξηραίνομαι.
 Inalienabile, ἔ. ἀναπαλλοτριώτος, ἀχώριστος.
 Inalienabilità, οὗς. ὁ. τὸ ἀναπαλλοτριώτον.
 Inalienabilmente, ἐπιρ. ἀναπαλλοτριώτως.

Inalpirni, ἄρ. πλ. ὁ Ἄλπειοι.
 Inalterabile, ἐπιθ. ἀναλλοιώτως ἢ ἀχολός, πρῶτος.
 Inalterabilità, οὗς. ὁ. τὸ ἀναλλοιώτον.
 Inalterabilmente, ἐπ. ἀναλλοιώτως.
 Inalterato, ἔ. ἀναλλοιώτως.
 Inalveare, ρ. ἐν. παροχετεύω.
 Inalveazione, ὁ. παροχέτευσις.
 Inalzare, ἴδε innalzare.
 Inalzatore, οὗς. ἄρ. ἐγκωμιαστής.
 Inamabile, ἐπιθ. ἀνεφάρμοστος, ἀχαρής, δυσάρεστος, ἀπεχθής.
 Inamare, ρ. ἐν. ἀγκιστρῶ, ἔρωτι φλέγω, δελιζομαι ἢ καὶ — si, αὐτ. μετ. κυριεύομαι σφόδρα ἐκ τοῦ ἔρωτος, ἔρωτι φλέγομαι.
 Inamarire, ρ. ἐν. πικραίνω ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. πικραίνομαι.
 Inamamentato, ἐπ. ἀχαρίτως.
 Inamabilità, οὗς. ὁ. ἀτιρήσια, δυσἀρεσκεία, ἀπαρέσκεια.
 Inamareno, ἔ. ἀτιρήσις, ἀχαρίς.
 Inamidare, ρ. ἐν. μαζαρίζω, παϊπαλῶ, ἐξ ὕγρου ἀμύλου, κ. κολλαρίζω.
 Inamissibile, ἔ. ἀναπόδλητος· ἀπαράδεκτος.
 Inamissibilità, ὁ. τὸ ἀναπόδλητον.
 Inamistarsi, ρ. αὐτπ. συνάκτω φίλων ἀμοιβῶν.
 Inammendabile, ἔ. ἀδιόρθωτος ἢ Ἄπειθής, ἰσχυρογνώμων.
 Inammissibile, ἔ. ἀπαράδεκτος.
 Inanellare, ρ. ἐν. βέλλω εἰς τοῦ δακτυλοῦ· συστρέφω, βουτρυχίζω.
 Inanimare, ρ. ἐν. θαρρύνω ἢ αὐτπ. καὶ οὐδ. ἀναθαρρῶ ἢ αὐτπ. ἐνθαρρύνομαι ἢ ὀργίζομαι ἢ ἀποφασίζω.
 Inanimato, ἔ. ἀψυχος.
 Inanimatore, trice, παρακλειυστής· ἐνθαρρυντικός.
 Inanime, ἔ. ἀψυχος. [θαρρῶ.
 Inanimire, ρ. ἐν. θαρρύνω ἢ οὐδ. ἀνα-
 Inanità, οὗς. ὁ. κενότης, ματαιότης.
 Inanizione, ὁ. αἰτία.
 Inantonnare, ρ. ἐν. προσαρτῶ τὰ ἱστία εἰς τὴν κεραϊαν.
 Inantonnatura, ὁ. ἔνωσις τῶν κεραϊῶν μὲ τὰ ἱστία.
 Inappannabile, ἔ. ἀνεπισκίαστος.

Inappassionare, ρ. ἐν. ἀνιῶ, λυπῶ.
 Inappellabile, ἔ. ἀνεκκλητός.
 Inappellabilmente, ἐπ. ἀνεκκλητός.
 Inappetente, ἔ. σιχχός, ἀνόρεκτος.
 Inappetenza, ὁ. ἀνορεξία.
 Inappetire, ρ. οὐδ. ἀνορεκτῶ.
 Inapprensibile, ἔ. ἀκατάληπτος.
 Inapprezzabile, ἔ. ἀ(νεκ)τιμήτος.
 Inappuntabile, ἴδε immensurabile.
 Inappurabile, ἔ. ἀναπόδεικτος, ἀνεκπλυστος.
 Inaquoso, ἔ. ἀνυδρός, ξηρός.
 Inarberare, ἴδε inalberare· φυτεύω δένδρα· πληρῶ δένδρων.
 Inarcamento, οὗς. ἄρ. κούρτωσις.
 Inarcare, ρ. ἐν. κურτῶ, καμαρῶ ἢ αὐτπ. κურτοῦμαι, καμαροῦμαι.
 Inarcato, ἐπιθ. κურτός, καμαρωτός.
 Inarcatore, ἄρ. ὁ κურτῶν· ἀνορεκτός.
 Inarcatura, ὁ. ἴδε inarcamento.
 Inarenare, ρ. ἐν. πληρῶ ἀμμου ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐροκέλλω.
 Inargentare, ρ. ἐν. ἐπαργυρῶ.
 Inargentato, ἔ. ἐπαργυρός.
 Inargentatore, ἄρ. ἐπαργυρωτής.
 Inarguto, ἔ. ἀσύνετος· ἀηδής, ἀχαρής, ψυχρός, ἀνοστος.
 Inarjarsi, αἰρομαι εἰς τὸν ἀέρα.
 Inaridare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἴδε.
 Inaridire, ρ. ἐν. ξηραίνω· καταναλίσκω, ἐλατῶ ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. ξηραίνομαι.
 Inarientare, ἴδε Inargentare.
 Inarpicare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀνέρπω, ἀναρριχῶμαι.
 Inarrare, ἴδε innarrare.
 Inarrendevole, ἔ. ἀχιμπος.
 Inarivabile, ἔ. ἀνέφικτος.
 Inarsciato, οὗς. ἄρ. καυσις.
 Inarticolato, ἔ. ἀναρθρός ἢ ἀνεκφραστος.
 Inartificiosemente, ἐπ. ἐτέχνως.
 Inartificioso, ἔ. ἀτεχνος.
 Inartigliare, ρ. ἐν. δπλίζω δι' ὀνύχων· γαμφῶ.
 Inasinire, ρ. οὐδ. γίνομαι ὄνος, ἀμαθής, εὐθύτης, μωρός.
 Inaspere, ρ. ἐν. ἀναπηνίζω, ἐξελίσσω, κ. κ. υδαρίζω.

Inaspararsi, ρ. αὐτ. ἐκτραχύνομαι || ἐν. ἰος κατωτέρω:
 Inasprire, ρ. ἐν. ἐκτραχύνω, ἐρεθίζω, παροργίζω.
 Inaspettabilmente, ταῦτὸ τῷ:
 Inaspettatamente ἐπ. ἀπροσδοκῆτως.
 Inaspettatezza, θ. τὸ ἀπροσδοκῆτον.
 Inaspettativo, ἐ. ἀπροσδοκῆτος.
 Inaspettativo, ἐ. ἀπρόσεκτος.
 Inaspettato, ἐ. ἀπροσδοκῆτος.
 Inaspettazione, θ. τὸ ἀπροσδοκῆτον.
 Inasprire, ρ. ἐν. ἐρεθίζω || — σί, αὐτ. ἐπιτίνομαι, ἐπὶ τὰ χεῖρα τρίπομαι.
 Inasprimento, οὐσ. ἄρ. ἐρεθισμός.
 Inasprire, ρ. ἐν. (ἐκ)τραχύνω || οὐδ. καὶ αὐτ. (ἐκ)τραχύνομαι· χειροταρεύω, ἐπὶ τὰ χεῖρα τρίπομαι.
 Inattaccabile, ἐ. ἀπρόσβλητος, ἀκόρητος, ἐπὶ φρουρίων κλπ.
 Inattendibile ἐπιθ. ἀκατάδεκτος.
 Inattenzione, θ. ἀπροσεξία.
 Inattitudine, θ. ἀνεπιτηδεύτης.
 Inattivi, θ. ἀδράνεια, ἀκνηρία.
 Inattivo, ἐ. ἀνεργής, ἀδρανής, ἀκνηρός, μὴ ἐνεργητικός.
 Inautubile, ἐ. ἀδόξαστος.
 Inaudibile, ἐ. ἀνήκουστος, μὴ ἀκουστός, ἀπαισιος.
 Inaudito, ἐ. ἀνήκουστος· ἀήθης, καταπληκτικός, καινός.
 Inaugurabile, ἐ. ἀναύξητος.
 Inaugurare, ρ. ἐν. ἀναγορεύω || οἰωνίζομαι || (καθ)ἑλωθ, ἐγκαινίζω — un tembia, un publico monumento, — ναόν, δημόσιον μνημεῖον κλπ.
 Inaugurazione, θ. οἰωνισμός || καθῆδρασις || ἀναγόρευσις || ἐγκαινισμός.
 Inaugurare, ρ. ἐν. (ἐπι)χρυσῶ λαμπρύνω.
 Inauspicato, ἐ. δυσοιωνιστος, ἀπαισιος. Giorno —, ἡμέρα ἀποφράς.
 Inavare, ἴδε Inavere.
 Inavarire, οὐδ. φιλέργυρος γίνομαι.
 Inavere, ρ. ἐν. τραυματίζω.
 Inavvertitamente, ἐπ. ἀπερισκέπτως.
 Inavvertimento, οὐσ. θ. ἀπρονοήσια, ἀπερισκέψια.

Inavveduto, ἐ. ἀπρονοήτος, ἀπερισκέπτος.
 Inavventura, θ. δυστυχία.
 Inavvertentemente, ἐπ. ἀπερισκέπτως, ἀπρονοήτως.
 Inavvertenza, θ. ἀπερισκέψια.
 Inavvertimento, ἐπ. ἀπερισκέπτως.
 Inavvertito, ἐ. ἀπρονοήτος, ἀπερισκέπτος.
 Inazione, οὐσ. θ. ἄργια.
 Incacare, ρ. ἐν. διασκατῶ, σκατῶνω || οὐδ. περιφρονῶ, χέζω.
 Incacciare, ρ. ἐν. τρέπω εἰς φυγὴν.
 Incaciare, ρ. ἐν. τυρῶ, ἄρτύω.
 Incadaverare, ρ. οὐδ. σήπομαι· ὡχρῶ.
 Incadere, ρ. οὐδ. περιπίπτω (ἀμαρτήματι).
 Incagionare, ρ. ἐν. αἰτιῶμαι.
 Incagliare, ρ. οὐδ. ντ. καθίζω (κατ)έχομαι· περιπλέκομαι· ἐμποδίζω.
 Incaglio, οὐσ. ἄρ. κλίσημα εἰς τὴν ἄμμον· || ἐμπόδιον, πρόσκομμα.
 Incagnarsi, ρ. αὐτ. λυσσῶ, μαίνομαι.
 Incagnato, ἐ. λυσσώδης, βλοσυρός, ἄγριος.
 Incagnire, ρ. οὐδ. λυσσῶ· μαίνομαι.
 Incalciare, ρ. ἐν. παγιδεύω || περιπλέκω, ἐπιπλέκω || Ραδιομαγῶ || — nella bagna, ἀπατῶμαι.
 Incalsare, ρ. ἐν. πατῶ, πιέζω, βαρύνω || — si ρ. αὐτ. διασταυροῦμαι.
 Incalcatura, θ. πλῆγαισι, πίσεισι.
 Incalcamento, οὐσ. ἄρ. φυγή.
 Incalciare, ἴδε Incalzare.
 Incalcinare, ρ. ἐν. βάλλω εἰς τὸν ἄσβεστον· || κονιά, ἀσβεστόνω.
 Incalcinatura, οὐσ. θ. κονιάσις || ἀσβεστόνωμα.
 Incalcitrare, ρ. οὐδ. λακτιζῶ.
 Incalere, ρ. οὐδ. μέλω, μεριμνῶ, ἴ Incalescenza, θ. οὐρμανσις, φλόγωσις ἐσωτερική.
 Incaliginare, ρ. ἐν. ἀχλύνω, γνεφῶ, ἀμαυρῶ.
 Incallimento, οὐσ. ἄρ. τὸ λωσις.
 Incallire, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. τυλοῦμαι || ἀποκτῶ ἔξιν δυσανόδητον.

Incallito, -a, ἐ. σκληρυνθείς· || Fronte —, μέτωπον ἀνευρόβριστον, ἀνάσχυριον.
 Incalmare, ἴδε Innestare.
 Incalorire, ρ. ἐν. θερμαίνω || παρορμῶ, παροτρύνω.
 Incalzare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. φαλακροῦμαι || καλύπτομαι χιόνι.
 Incalvire, ρ. οὐδ. φαλακροῦμαι.
 Incalzamento, οὐσ. ἄρ. φυγή, τροπή, καταδιώξις.
 Incalzare, ρ. ἐν. τρέπω εἰς φυγὴν· καταδιώκω || παρορμῶ, προτρέπω· ἴδε Inzappare.
 Incalzatore, trice, οὐσ. θ. τρέπων εἰς φυγὴν, καταδιώκτης.
 Incalzoparsi ρ. αὐτ. βάλω τὰς περισκελίδας μου· || ἐν. διατάττω.
 Incamatato, -ito, ἐ. ἴσος ὡς λαμπάς, ὡς κυνάριστος.
 Incamato, ἐ. κεχαλινωμένος.
 Incameramento οὐσ. ἄρ. φυλάκισις, κάθειρξις, δήμευσις.
 Incamerare, ρ. ἐν. φυλακίζω· καθεργῶ || δημαίω.
 Incamerazione, οὐσ. θ. δήμευσις.
 Incamicciare, ρ. αὐτ. ἐνδύομαι τὸ στιχάριον ἢ τὸ ὀκοκίμιον || ἐν. κονιά, χόλω τοῦ χον.
 Incamicciata, οὐσ. θ. στρ. νυκτερινὴ προσβολή.
 Incamicciata, θ. κονιάσις τοῦ χον.
 Incaminamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Incaminamento.
 Incaminare, ἴδε incamminare.
 Incammiato, ἐ. ἀνώμαλος, λοφώδης.
 Incamminamento, οὐσ. ἄρ. ἔξοδος, δρόμος, βῆδισμα.
 Incamminare, ρ. ἐν. προάγω· ἴδε Avviare || αὐτ. ὀρμῶμαι, ἴδε Avvirsi.
 Incanalato, ἐ. διατραμένος.
 Incanagliarsi, ρ. αὐτ. μίγνυμαι τῷ σφρατῶ, τῷ ὄχλῳ.
 Incanalare, ρ. ἐν. ἀγῶ τὰ ρέοντα ὕδατα εἰς ὄχετόν· περικλείω εἰς ἐγκοπήν· || ντ. ζητῶ διόδον εἰς ἀβάθη μέρη· || αὐτ. ἰατρ. εισάγωμα· εἰς σωλήνα.

Incanalatura, οὐσ. θ. ἐγκοπή, κοίλωμα εἰς ὄχλον, αὐλάκιον.
 Incancobillare, ἐ. ἀνεξίλειπτος.
 Incancellabilmente, ἐπ. ἀνεξαλείπτως.
 Incancherare, -ire, ρ. οὐδ. γαγγραινοῦμαι || ἐν. προξενῶ γάγγραιναν· || ἐξαγγρῶ, ἐρεθίζω.
 Incandescenza, ἐ. πεπορακτωμένος.
 Incandescenza, οὐσ. ἐ. πύρωσις, πυράκτωσις.
 Incandidare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. λευκανθίζω.
 Incandire, ρ. ἐν. λευκαίνω.
 Incanire, ρ. οὐδ. παροξύνομαι || κοιλοῦμαι.
 Incannare, ρ. ἐν. καταπίνω· συσφιγνῶ, περιτυλίσσω· || σκοπεῖω, σημαδεύω || πηγίζω, καλεμίζω.
 Incannata, οὐσ. θ. σύμπλεγμα κεραιῶν εἰς κάλαμον ἐσχισμένον || παγίς, δόλος, σκευωρία.
 Incannatojo, οὐσ. ἄρ. πηιστήρ, τυλιγάδι.
 Incannatora, θ. ἀναπηγίαστρια.
 Incannatore, οὐσ. ἄρ. ἀναπηγιστής, τυλιγαδιστής.
 Incannatura, θ. ἢ τῶ μνημάτος ἀνάκλις, πηισμός, τυλιγαδισμα.
 Incannocciata, θ. σύμπλεγμα καλῶν πρὸς ἀλείαν.
 Incannocciare, ρ. ἐν. κλείω ἢ σκοπάζω μετὰ καλῶν.
 Incannocciata, θ. χεῖρ. καλῶσις.
 Incantamento, οὐσ. ἄρ. μάγος.
 Incantazione, θ. ταῦτὸ τῷ.
 Incantamento, ἄρ. ἐπιφθῆ, μαγικὸν ἄσμα.
 Incantare, ἐν. ἐπιφθῆ, (ἐπιφθῆ) μαγεύω· θέλω· ἐκπλήττω· δημοπρατῶ· κλισιατριάζω || αὐτ. ἐξίσταται.
 Incantatore, trice, ἐπιφθός, μάγος.
 Incantatorio, ἐ. ἐπιφθικός, μαγικός.
 Incantazione, θ. ἴδε incantamento.
 Incantamento, οὐσ. ἄρ. ἐπιφθῆ, μαγικὸν ἄσμα· δέλωρ, θέλητρον· ἐκπλήξις.
 Incantesmo, ἴδε incantesimo.
 Incantevole, ἐ. ἐπιφθικός, μαγικός.

Incantinarsi, ρ. αὐτ. εισδύομαι εἰς τὸν εἰκόνα.
 Incanto, ἀρ. ἐπιβολή, μαγικὸν ἔσσμα· θαυμασίον πρᾶγμα· δέλεαρ, θάγγη· τραν· ἐκπλήξις· θαυμασμός· δημ(ι)ο· πραΐα· πλειστηριασμός.
 Incantarsi, βάλλομαι εἰς γωνίαν.
 Incantarsi, ἴδε Rincantarsi.
 Incantamento, ἀρ. πολιότης· πο· λίωσις.
 Incantare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. πο· λιούμαι.
 Incapace, ἐπιθ. ἀνεπίδεκτος· ἐστε· ρημένος· ἀνίκανος· ἀνεπιτήδειος.
 Incapacità, θ. ἀνεπιτηδείότης, ἀνι· κανότης.
 Incapacitabile, ἐ. ἀνεπινόητος.
 Incapacibilità, θ. τὸ ἀνεπινόητον.
 Incapamento, ἀρ. ἰσχυρογνωμοσύνη.
 Incapabile, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. (δι)· ἰσχυρίζομαι.
 Incapabile, ἐ. ἀμετάπειστος, ἰσχυρο· γνωμων.
 Incaparsi, (δι)· ἰσχυρίζομαι.
 Incaparramento, οὐσ. ἀρ. ἀρραβών, προτίμιον.
 Incaparrare, δίδω ἀρραβώνα (προτι· μιον).
 Incaparrare, ἐν φημι· ἀπάγω, κρε· μῶ· λαμβάνω, δημοσιεύω, παγι· δεύω, περι(ἐμ)πέλω || οὐδ. καὶ αὐτ. περιπέλομαι εἰς τὸν φημι (κηνόν).
 Incaparratura, θ. φήμωσις· περιπλο· κή εἰς τὸν κηνόν· σημεῖον τοῦ κηνού· πληγὴ τῆς πέδης.
 Incaparrato, ἐν. καταχωρίζω εἰς τὰ ἔθρα συμφωνίας.
 Incaparrare, ρ. οὐδ. ἠλιθιοῦμαι || αὐτπ. βάλλομαι εἰς νόον, παίθομαι.
 Incaparrare, οὐδ. καὶ αὐτπ. (δι)· ἰσχυρο· ζμαι.
 Incaparrare, οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐμ(εἰς)· πίπτω· προσκόπτω· περι(ἐν)τυγχά· νω, συναντῶ· παγιδεύω || αὐτπ. ἐν· δύομαι τὴν ἐφεστῆρα.
 Incaparrare, ἐν. βάλλω τὸν πτόλον (τὸ καπέλλον)· περιβάλλω, (περι)· στέφω· βάλλω νόον ὄνον εἰς τὸν πα· λαῖον· ντ. περιῶ τοὺς προτόνους· ἐ·

πύκνον τοῦ ἔστοῦ || αὐτπ. βάλλω τὸν πτόλον μου.
 Incaparratura, οὐσ. θ. πέραςμα τῶν προτενον.
 Incaparrare, ἴδε Camuffare, ρ. αὐτπ. γίνομαι μοναχός.
 Incaparrare, ἐν. ἐμματα σφιγγω, δένω μὲ θηλείαν.
 Incaparrare, ἀρ. πρόσκοιμα· παγίς, ἐ· νέδρα.
 Incaparrare, ἴδε incaparrare.
 Incaparrare, ἐν. ἐρωτεύομαι.
 Incaparrare, ἐ. προκατελημμένος ὑπέρ.
 Incaparrare, ρ. οὐδ. ὑπεριτιμῶμαι, ἀκρι· βάινω.
 Incaparrare, προσβεβλημένος ὑπ' ἀνθρώπου.
 Incaparrare, οὐδ. λαμβάνω τὸ γράμμα ἀνθρώπου.
 Incaparrare, οὐδ. ἐρωτιοῦμαι.
 Incaparrare, οὐδ. ἀνθρώποιμαι.
 Incaparrare, ρ. ἐν. φορτῶ· λοιδορῶ.
 Incaparrare, θ. κάθειρξις, φυλά· κισις.
 Incaparrare, ἀρ. χειρ. κάθειρξις.
 Incaparrare, ἐν. καθείργω, φυλάκίζω.
 Incaparrare, οὐσ. θ. κάθειρξις, φυ· λάκισις.
 Incaparrare, φορτίον· φροντίς· ὀνειδισμός.
 Incaparrare, θ. φορτίον, φέρτωμα.
 Incaparrare, ρ. ἐν. φορτίζω· αἰτιώ· μαι, ἐνοχοποιῶ· λοιδορῶ· ὑβρίζω· ἐπιφορτίζω.
 Incaparrare, ἀρ. φορτίον· φόρος· βέρος· φροντίς· χρέος· καθῆκον· ὑποχρέω· σις· ἐνόχλησις· περιπλοκή, ὄβρις, προσβολή· ἀσχύνη, ἀτιμία.
 Incaparrare, θ. χροιά· ἐνσάρκωσις.
 Incaparrare, ρ. ἐν. ποιῶ (ἐνεργῶ) ἐν· σάρκωσιν· ἐμπήγγυμι εἰς τὴν σάρ· κα, πλήσσω, πληγόνω· σαρκῶ· πα· ρίστημι φυσικῶς· τελειοποιῶ || οὐδ. καὶ αὐτπ. (ἐν)σαρκοῦμαι, ἐνανθρ· πῶ· σαρκοῦμαι.
 Incaparrare, ἐ. πορφυροῦς, σαρκοει· δής, δέχων χρώμα σαρκός.
 Incaparrare, ἐ. σαρκωτικός.
 Incaparrare, ἐ. ἐνσάρκος· πορφυροῦς.

Incarnatura, θ. χροιά.
 Incarnazione, θ. χροιά· (ἐν)σάρκω· σις· σαρκωσις.
 Incarnarsi, εισάγωμαι εἰς τὸ κρέας· ριζοῦμαι.
 Incarnito, ἐ. ἐπιμνος εἰς τὴν κα· κταν· ἐνσάρκος.
 Incarnare, ρ. οὐδ. γίνεμαι θνησιματόν· ριζοῦμαι || αὐτπ. ἐρω· τολοῦμαι, περιπαθῶς ἄγαπῶ.
 Incarnare, ἐ. ταῦτις εἰς τὸ κάρρον.
 Incarnare, τίθημαι εἰς τὸ δχημα, τεποθετοῦμαι πομπῶδως.
 Incarnare, ἐξέρχομαι τῆς τροχα· λίας καὶ σταπατῶ || ἐν. εισάγω τὸ σχοινίον εἰς τὴν τροχαλίαν· ἐξασπατῶ.
 Incarnare, ρ. ἐν. ἐκτίτω τε εἰς χά· ρτην· (περι)τυλίττω εἰς χάρτην.
 Incarnare, ρ. ἐν. γράφω.
 Incarnare, ρ. ἐν. περιελίσσω, συ· σπέρω· περιτυλίττω || αὐτ. συ· στρέφωμαι, συστρίβωμαι.
 Incarnare, ρ. ἐν. δέω με ναστό· χρετον τὰ ἐπισῶχα.
 Incarnare, θ. γένος φυτῶν.
 Incarnare, ἴδε Incarnare.
 Incarnare, ἐ. κεκοσμημένος.
 Incarnare, ἀρ. ἔθεισις εἰς κιθά· ριον· συμβολή, συναρμογή· περι· ορισμός· ποταμοῦ· τὸ κόλλον τοῦ ὀφθαλ· μού.
 Incarnare, ρ. ἐν. βάλλω εἰς κιθά· ριον· περιελίσσω· εισπράττω, συνά· ζω· (ἐν)δέω· συναρμόζω.
 Incarnare, ἀρ. ὁμιλίον διὰ τὸ δέ· σιμον.
 Incarnare, συμβολή· συναρμογή· δέσιμον.
 Incarnare, ἀρ. ὑποσάτης κανόνων κλ.
 Incarnare, ρ. ἐν. περικαλύπτω με ξύλον· ἀποκοιμίζω || αὐτπ. περιπλέ· κομαι.
 Incarnare, ἀρ. ἀνιδώμα· θεω· ρετον· πόνος εἰς τὸν πόδα τοῦ ἴπ· πού || ντ. βήμαμα τοῦ πλοίου.
 Incarnare, ρ. ἐν. θυροῦ, τειχίζω.
 Incarnare, ἐ. πλήρης φρουρίων· ντ. ἔχων ὀψήλδον κατάστρωμα· κα· ταφυγῶν ἢ κλεισθῆς εἰς φρούριον·

πάσχω κατὰ τὴν δπλήν.
 Incavalcatura, θ. ἐπλωθυρία, πό· νος εἰς τὸν πόδα τοῦ ἴππου.
 Incavalle, θ. ἀκρότητα, ἀκολασία.
 Incavalle, ἐ. ἀκρατής, ἀκόλαστος.
 Incavalle, ρ. ἐν. ἐνδέω· συναρμόζω.
 Incavalle, θ. (ἐν)δέσις· συναρ· μογή.
 Incavalle, ἀρ. χειρ. προσαρ· μογή.
 Incavalle, ρ. ἐν. ἐνεργῶ, προσαρμόζω.
 Incavalle, θ. συν(προ)αρμογή.
 Incavalle, ἀρ. συν(προ)αρμογή· συν· ἀρθρωσις· περικοπή (κοπή) τῶν πεταλωτῶν.
 Incavalle, ἀρ. κατάρρ· ους· οθή.
 Incavalle, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. καταρ· ροίζομαι.
 Incavalle, θ. κατάρρ· ους· οθή.
 Incavalle, ἴδε Incavalle.
 Incavalle, κυνή· κεκλεισμένος.
 Incavalle, ρ. ἐν. μοχλῶ, μαν· δαλῶ.
 Incavalle, ἀρ. σύνδεσις τῶν τοίχων· δεσμός.
 Incavalle, ρ. ἐν. δέω ἀλύσει, δε· σμεύω· ἐνσχών· ἀλύσειν || αὐτπ. δέω· ἀλύσει, δεσμεύομαι.
 Incavalle, ἐπ. ἀλυσιδέτως.
 Incavalle, ἐ. ἀλυσιδέτος· συνεχής.
 Incavalle, θ. δεσμός· ἐνωσις.
 Incavalle, ρ. ἐν. κλείω εἰς φυ· λακήν.
 Incavalle, μακρῶς (καρπ.).
 Incavalle, ρ. αὐτ. ξηραίνομαι, μαρῶμαι.
 Incavalle, ρ. ἐν. πισσῶ, καταρ· μόνω.
 Incavalle, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. διαφθαί· ρεμαι.
 Incavalle, ἐ. μὴ καθολικός.
 Incavalle, ἐπ. ἀφύλακτος, ἀπρο· νόητος.
 Incavalle, θ. ἀφύλαξις, ἀπρονοή· τια.
 Incavalle, ἐπιθ. ἀφολακτος, ἀπρο· νόητος.
 Incavalle, ρ. ἐν. ἐπι(ὕπερ)τίθημι.
 Incavalle, θ. ἐπίθεσις· νευρό· θλασμα.

Incavallarsi, πορίζομαι ἵππους· ἐπι-
 πύω· || ἐν. ἐπι(ὀπερ)τίθηναι.
 Incavare, ρ. ἐν. κοιλαίνω.
 Incavatura, θ. κοίλανσις· κοίλωμα·
 σχισμός.
 Incavernarsi, ρ. αὐτ. εἰσέρχασθαι (κρύ-
 πτομαι) εἰς σπήλαιον· κρύπτομαι· ||
 ἐν. κοιλαίνω.
 Incavernato, ἔ. κοίλος.
 Incavernatura, θ. κοίλωμα· ρύακος.
 Incavazzare, ρ. ἐν. φιδῶ, κημῶ.
 Incavicchiare, ρ. ἐν. προσπασσαλεύω·
 συνδέω.
 Incavigliare, ρ. ἐν. προσπασσαλεύω·
 || αὐτπ. συνδέομαι.
 Incavigliatura, οὐσ. θ. κεραιοῦχος.
 Incavo, ἄρ. τὸ κοίλον, κοίλωμα· τρύπα.
 Incazzare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐρω-
 ταῖομαι ἰσχυρῶς.
 Incedere, ρ. οὐδ. βυδίζω.
 Inceladato, ἔ. κακαλυμμένος κρᾶνει.
 Incelibrato, ἔτιμητος, μὴ θρυλ-
 ληθεὶς.
 Incelebre, ἔ. ἄδοκος, ἀφανής.
 Incendere, ρ. ἐν. ἐν(άν)επτω, καίω,
 πυρπολῶ· ἐκκαίω, ἐξέπτω· κακῶ,
 βετανίζω· καυτηριάζω· || οὐδ. δυσσε-
 σῶ· || αὐτπ. παροργίζομαι.
 Incedevole, ἴδε Ascendibile.
 Incediamento, ἴδε Incendio.
 Incendiante, ἔ. καυστικός.
 Incendiare, ρ. ἐν. ἐμπρήθω, ἵπυρ-
 πολῶ.
 Incendiara, θ. εἶδος πτηνοῦ.
 Incendiario, οὐσ. ἄρ. ἐμπρηστής,
 πυρπόλος.
 Incendibile, ἴδε Ascendibile.
 Incidimento, ἴδε Assentimento.
 Incendio, ἄρ. ἐμπρησμός, πυρκαϊά·
 ἐκκρηγίς· καθύς· καυτηρίας.
 Incendioso, ἔ. ἐμπρηστικός, καυστι-
 κός, ἐκκρηγτικός.
 Incenditivo, ἐπιθ. ἀνέπτων, καυ-
 στικός.
 Incendito, ἄρ. πυρκαϊά· καθύς τοῦ
 στομάχου.
 Incenditore, trice, οὐσ. ἐμπρηστής,
 πυρπόλος.
 Incendore, ἴδε Incendio.

Inceneramento, ἄρ. (ἀπο)τέφρωσις· τὸ
 ἐμψάσειν τῆς τέφρας.
 Incener-ata, -ira, ρ. ἐν. (ἀπο)τεφρῶ·
 ἐμψάσω τῆς τέφρας, κουκκίζω μὲ
 στήκτην.
 Incensamento, ἄρ. θυμιάσις.
 Incensare, ρ. ἐν. θυμιῶ, θυμιάζω·
 κολακεύω.
 Incensaria, θ. εἶδος φυτοῦ.
 Incensata, θ. θυμιάσις· κολακεία.
 Incensatore, trice, θ. θυμιῶν.
 Incensatura, θ. θυμιάσις.
 Incensazione, θ. θυμιάσις.
 Incensiere, ἄρ. θυμιατήριον.
 Incensione, θ. ἐμπρηστία, καθύς.
 Incensivo, ἔ. καυστικός.
 Incenso, ἄρ. λιθωνιώτης, λιθωνός, θυ-
 μιάμα· || ἔ. ἀνημέρος.
 Incensurabile, ἔ. ἀνεπίκριτος.
 Incantino, ἄρ. κέντρον, ἐρέθισμα, πα-
 ρόρμησις, προτροπή· θέλητρον· ὠ-
 θησις· αἰτία, εὐκαίρια, ἀφορμή.
 Incantore, ἄρ. κεντητής, παραζυγής.
 Incantarsi, ρ. αὐτ. συγκατεροῦμαι.
 Incappare, ρ. ἐν. δέω, δασμιῶ, βέλ-
 λω εἰς τὰ δεσμά· || αὐτπ. σταλεῖω.
 Incerto, ἔ. ἀρχαίς.
 Incerare, ρ. ἐν. κηρ(ε)ῶ· || οὐδ. κη-
 ρισθῆναι.
 Incerata, οὐσ. θ. ὕφασμα πισσαμένον,
 μουσαμάς.
 Incerato, ἄρ. κηρωτὸν ὕφασμα, μου-
 σαμάς.
 Inceratura, θ. κήρωμα.
 Incerberarsi, γίνομαι κέρβερος (ἄγριος).
 Incerchiare, ρ. ἐν. περικυκλῶ, περι-
 στεφανῶ· || αὐτπ. σχηματίζομαι εἰς
 κύκλον.
 Incercoinare, ρ. ἐν. π(θ)μι ἐπὶ κεφα-
 λῆς τριχίνην στεφάνην.
 Incercoinare, ρ. οὐδ. ἐξίσταμαι, τρέ-
 πομαι, ξοινίζω.
 Incerfugliare, ρ. ἐν. διορθῶ διὰ πολ-
 λῶν πλοκαμίδων.
 Incerrare, ρ. ἐν. συνδέω, συναρμόζω·
 μισθῶ, ἐνοικιάζω· ἀρακτῶν δίδωμι.
 Incertamente, ἀβεβαίως, ἀμφιβόλως.
 Incertano, ἴδε Incerto.
 Incertezza, ταῦτ' ἐπ' :

Incertitudine, οὐσ. θ. τὸ ἀδύλον, ἀ-
 βέβαιον· ἀμφιβολία.
 Incerto, οὐσ. ἄρ. τὸ ἀδύλον, τὸ ἀ-
 βέβαιον· ἀμφιβολία· τυγχερὸν εἰσά-
 δημα· || ἐπιθ. ἀβεβαίως, ἀδύλως, ἀ-
 σαφής· ἀμφιβόλος· ἀόριστος, συγκε-
 χυμένος· ἄγνωστος· || ἀμφιρρεπής,
 ἄπορος, ἀμφιβόλος.
 Incesso, οὐσ. ἄρ. καυτήριον· || ἐπ. ἀ-
 νημέρος, κακαυμένος.
 Incespare, ρ. ἐν. καλύπτω· γλῶζ· ||
 αὐτπ. βλαστᾶν· ἀξάνω· πολλα-
 πλασιάζομαι· || οὐδ. ἴδε.
 Incespicare, ρ. οὐδ. προσπταίω,
 προσκρούω, προσκόπτω.
 Incessabile, ἔ. συνεχής, ἀδιαλεί-
 πτος, ἀπαυστος, ἀκατάπαυστος· ἀνα-
 πόφευκτος.
 Incessabilmente, ἴδε Incessantem-
 ente, ἐπ. ἀδιαλείπτως.
 Incessante, ἔ. ἴδε Incessabile.
 Incessantemente, ἐπ. συνεχῶς, ἐν-
 δελεχῶς, διηρκείως, ἀδιαλείπτως, ἀτ-
 (κατὰ)παύστως· = incessabilmente.
 Incessanza, οὐσ. θ. ἴδε Continuità.
 Incessibile, ἔ. ἀπαραχώρητος.
 Incesso, οὐσ. ἄρ. βέδισις, βλάσιμα·
 || στήμα, ἕθος.
 Incestare, ρ. ἐν· ἐμβάλλω, τ(θ)μι
 εἰς τὸ κύνιστρον.
 Incestatore, οὐσ. ἄρ. αἰμομικτής.
 Incesto, οὐσ. ἄρ. αἰμομιξία· αἰμο-
 μίκτης· || ἔ. ἀναγνος, αἰσγρός, φου-
 λόβιος.
 Incestuare, ρ. οὐδ. αἰμομιξίαν πρᾶτ-
 τῶ, γίνομαι αἰμομικτής.
 Incestuamento, ἐπ. ἐν αἰμομιξίᾳ.
 Incestuoso, ἔ. αἰμομικτής· || — οὐσ.
 ἴδε Incestatore.
 Invidia, οὐσ. θ. ἀγόρασμα, ὠνή πρὸς
 μεταπώλησιν· || μετ. ἀπόκτησις, κέρ-
 δος, ὀφέλιμα.
 Invidiare, ρ. ἐν. καλιγχαπηλεύω,
 ἀγοράζω πρὸς μεταπώλησιν.
 Invidiatore, trice, οὐσ. καλιγχαπη-
 λός, ὁ ἀγοράζων πρὸς μεταπώλησιν.
 Invidiavardare, ἴδε Chiavardare.
 Inchiavare, ρ. ἐν. κλειώ, κλειδῶ· ἐμ-
 ποδίζω, γομφῶ.

Ἰταλο-ελληνικὸν Λεξικόν

Inchiavistellare, ρ. ἐν. κλειώ διὰ
 μογλοῦ, μαγδαλῶν.
 Inchiedere, ρ. ἐν. (ἀν)ἔρωτῶ, ἐξε-
 τάζω· ἐρευνῶ· ἀνάκρισιν ποιῶμαι,
 ἀνακρίνω· || καταδικῶ τινα δικα-
 στικῶς, ἐνάγω εἰς δίκην.
 Inchieditore, οὐσ. ἄρ. ζητητής,
 ἐρευνητής, ἐξεταστής.
 Inchiesta, οὐσ. θ. (ἀνα)ζήτησις· ἐ-
 ζήτασις, ἐρευνα· ἀνάκρισις.
 Inchiamamento, οὐσ. ἄρ. κλίσις· τα-
 πείνωσις· διαδρασίς, κλίσις, ροπή,
 τάσις.
 Inchinare, ρ. ἐν. (ἐγ)κλίνω· ταπει-
 νῶ· στρέφω, κάμπτω· || ἐν. οὐδ. καὶ
 αὐτπ. ἀσπάζομαι, χαιρετίζω, χαι-
 ρετῶ· || οὐδ. ἐπινεύω· νυστάζω· βέ-
 πτω εἰς, ἔχω κλίσιν πρὸς τι· κάμ-
 πτομαι, ὑπέκω· || αὐτπ. συναινώ,
 συγκαταγνώ, συγκαταπέθεμαι· ||
 αὐτπ. καὶ οὐδ. κλίνω.
 Inchinata, οὐσ. θ. ἀσπασμός, χαι-
 ρετισμός, προσκύνησις· = Riverenza.
 Inchinato, ἔ. ἀπιστωμένος.
 Inchinatura, οὐσ. θ. κάμπη, κάμψις.
 Inchinazione, οὐσ. θ. ταπείνωσις·
 ροπή, κλίσις.
 Inchinevole, ἔ. ἐπιρρεπής, ρέπων.
 Inchinevolmente, ἐπ. μὲ κλίσιν(τά-
 σιν, ροπήν), ῥαδίως· || ταπεινοφρό-
 νως, ταπεινῶς, μετὰ σεβασμοῦ.
 Inchino, οὐσ. ἄρ. προσαγόρευσις,
 χαιρετισμός· νυσταγμός, νύστα· || ε.
 ἐπικλινής ταπεινός.
 Inchiodamento, -i, ἄρ. θελίνοος, θελ-
 ξικάρδιος γυνή, ἐρωτότροπος· βελο-
 βλήτος καρδιά.
 Inchiodamento, οὐσ. ἄρ. καθήλωσις,
 ἴδε Confinamento.
 Inchiodato, -a, ἔ. ἐνηλός, κοιν. καρ-
 φωμένος.
 Inchiodatore, trice, οὐσ. ὁ καθήλων.
 Inchiodatura, οὐσ. θ. προσ(καθ)ήλω-
 σις, κάρφωμα.
 Inchiomare, ρ. οὐσ. καὶ αὐτπ. κο-
 μοφῶ, τριχίω, τριχοφῶ.
 Inchiostrare, ρ. ἐν. μέλανι ρυπαίνω,
 μελαγόνω.
 Inchiostro, οὐσ. ἄρ. μέλαν, μελάνη

φύλ. 31

ἡ μελάνι' || συγγραφή· ὄθλος (ση-
πίας).
Inchiodatura, ἴδε Inchiodatura.
Inchiuiero, ρ. ἐν. ἐγκρατα-, περι-
συγκλειώ· περιλαμβάνω.
Inchiuditoro, trice, οὐσ. ὁ ἐγκλεισίων.
Inchiusa, θ. ἐγκλειστος ἐπιστολή.
Inchiuso, ἔ. ἐγκλειστος, περίκλει-
στος, ἐπισυντηγμένος.
Inchiusura, οὐσ. θ. φυλάξεις.
Incialdare, ρ. ἐν. τυλίσσω· πλα-
κουντίω' || αὐτ. γίνομαι ὡς πλα-
κούντιον' || Μετ. ἐνδύομαι λευκά.
Inciampare, ρ. οὐσ. προσπαῖω,
προσκόπτω, σκοντάπτω.
Inciampicare, ἴδε Inciampare.
Inciampo, οὐσ. ἀρ. πρόσκομμα' ||
δυσκολία' || κίνδυνος.
Inciarrare, ρ. ἐν. προσκολλῶ κωδῶ-
νιον ἢ πόρην εἰς ἀγκίστρον.
Inciicare, ρ. ἐν. σκευάζω ὡς μύ-
μα (φοικαστέ).
Inciatrazzabile, ἔ. ἀνεπούλωτος.
Inciciare, ρ. ἐν. ἐγείρω· ἐπιθόμιαν
κρέατος· τραυματίζω, πληγώνω.
Incidente, οὐσ. ἀρ. παρήμετωσις,
παραμπλοκή, ἐπεισόδιον' || ἔ. (παρ-)
ἐμπίπτων.
Incidentemente, ἐπ. κατὰ παρμέ-
πτωσιν, ἐν παρόδῳ.
Incidenza, οὐσ. θ. παρέμβασις πα-
ραεθλήκη· ἐμπτωσις ἀκτίνας.
Incidere, ρ. ἐν. (ἐν)τέμνω, (ἐγ-)
κόπτω· διαβαίνω, διαπερῶ' || παρα-
βαίνω' || ἐγχαράττω' || διατρίψω,
διαλύω.
Incielaro, ρ. ἐν. βάλλω ἐν οὐρανῷ·
ἐκθειάζω, ἔξυμνω.
Inci(e)rato, ἔ. γεγραμμένος ἐν σί-
γλαις ἢ ἐν μονογραμμάτω.
Inciognare, ρ. ἐν. ἐνδύομαι πρώτην
φορὰν νέον ἐνδύμα' ἴδε Manomet-
tere.
Inciognatura, θ. τὸ ἐνδύσθαι πρώτην
φορὰν νέον ἐνδύμα.
Inciognare(e)si, ρ. οὐδ. συλλαμβάνω,
κυφορῶ, ἐγκυμονῶ, εἶμι' ἐγκυσε·
συντασσεται μετὰ τῶν προθ. di
καὶ in.

Ineille, οὐσ. ἀρ. διώρυξ, ὄχετός.
Ineimurrire, ρ. οὐδ. κορυζῶ (ἐπι-
ἴππων, κυνῶν).
Ineincazione, οὐσ. θ. ἀποτέφρασις.
Ineinquarsi, ρ. αὐτ. πενταπλασιάζομαι.
Ineinta οὐσ. θ. λισσέφυλον, ξύλα
μακρὰ τιθέμενα περὶ τὸ ἄκρον τῶν
πλευρῶν τοῦ πλοίου.
Ineinta (donna) οὐσ. θ. ἔγκυος (γυνή).
Ineioesamento, οὐσ. ἀρ. σύγκρουσις.
Ineioicare, ρ. ἐν. συγκρούω.
Ineioitare, ρ. ἐν. λιθοσπάζω.
Ineipiente, ἔ. ἀρτιμαθής, πρωτό-
πειρος, κ. ἀρχάριος.
Ineipriarsi, ρ. αὐτ. δια(ἐπι)πάσσο-
μαι ἐκ κόνεως ἀμύλου.
Ineiprignir(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ.
φλεγμάνω, (ἀπο)θρησκύμαι.
Ineireca, ἴδε Circa.
Ineirenonci-o, ἔ. ἀπερίτμητος' || οὐσ.
Χριστιανός.
Ineirc(o)nscrivibile, ἔ. μὴ δυνάμενος
περιγραφῆναι, ἀπερίγραφτος.
Ineireo(n)scrivito, ἔ. ἀπερίγραφτος,
ἀπεριόριστος.
Ineireospetto, ἔ. ἀπεροσκέπτος.
Ineisamente, ἐπ. ἐν ἐντομῇ.
Ineischiare, ρ. ἐν. συγ(κατα)κόπτω.
Ineisione, οὐσ. θ. (ἐν)τομή· ἐγγά-
ραξις.
Ineisiivo, ἔ. τοιμικός, ἐγχαρακτικός·
|| Denti i, ὀδόντες oi τομαί, oi
συνήθως λεγόμενοι denti canini,
κυνόδοντες.
Ineiso, οὐσ. ἀρ. οἱ μέλος περιόδου.
Ineisure, οὐσ. ἀρ. χοράκτης, γλύ-
πτης' || ἔ. denti—i, τομαίς.
Ineisura, οὐσ. θ. (ἐν)τομή, ἐγγά-
ραξις.
Ineitabile, ἔ. ἱατρ. τονωτικός.
Ineitabilità, οὐσ. θ. ἱατρ. τονωτι-
κότης.
Ineitamento, οὐσ. ἀρ. παρορμησις,
προτροπή· ἐρεθισμός· ἐρεθισμα.
Ineitante, ἔ. παρορμῶν, προκλητι-
κός' || τονωτικός, τονικός.
Ineitare, ρ. ἐν. παρορμῶ, προτρέπω,
παραινῶ.

Incitativo, ἔ. διεγερτικός, παρορμη-
τικός, προτροπικός.
Incitatore, trice, οὐσ. παραινέτης,
πρωταίτιος. [νοηταίνω].
Incitullire, ρ. οὐδ. ἠλιθιοῦμαι, ἀ-
Inittadarsi, ρ. αὐτ. μετοικῶ ἀπὸ
χωρίου εἰς πόλιν.
Incitadinarsi, ρ. αὐτ. λαμβάνω τὰ
ἥθη τῶν πολιτῶν.
Inciuscherar(e)si, ρ. αὐτ. οἰνοῦμαι.
Ineivettire, ρ. οὐδ. καλλωπίζομαι,
ὠραίζομαι, ἀκκίζομαι ἐπὶ γυναικῶν
ἔρωτοτρόπων, φιλαρέσκων.
Ineivellito, ἔ. ἀπαίσιος.
Ineivite, ἔ. ἀγροίκος, σκαιός, ἀπει-
ρόκαλος, ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος.
Ineivilimento, οὐσ. ἀρ. κομψότης,
εὐπροσηγορία, εὐγένεια, ἔξευγνι-
σμός, πολιτισμός.
Ineivilir(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. ἀν-
θροωπίζομαι, πολι(τι)ζομαι, ἔξευγ-
νίζομαι, φωτίζομαι' || ἐν. ἴδε Civi-
lizzare' || γμ. μεταβάλλω τὸ ἐγκλη-
ματικὸν ἐπὶ τὸ πολιτικόν.
Ineivilito, -a, ἔ. εὐγενής, εὐπροση-
γορος, περιποιητικός.
Ineivilmente, ἐπ. ἀγροίκως, ἀκόμ-
φος, σκαιῶς, ἀπειροκάλως.
Ineivillà, οὐσ. θ. ἀγροικία, ἀπειρο-
καλία, κ. χωριστία.
Inclaustrare, ρ. ἐν. ἐγκλειῶ τινα
εἰς τὸ μοναστήριον.
Inclemente, ἔ. ἀνεπεικής, ἀπηνής,
τραχύς, αὐστηρός.
Inclementza, οὐσ. θ. ἀνεπείθεια,
τραχύτης, ἀπηνεία, αὐστηρότης.
Inclinabile, ἔ. ἐπιρραπής, ῥέπων.
Inclinamento, οὐσ. ἀρ. κλίσις· ρο-
πή· τάσις' || παρακμή' || ταπεινώσις.
Inclinatamente, ἐπ. μετὰ κλίσεως,
ἐπιρραπῶς.
Inclinare, ρ. ἐν. (ἐγ)κλίνω' || οὐδ.
ῥέπω, ἔχω κλίνω' ῥήγνυμαι, ραγί-
ζω' || αὐτ. ταπεινοῦμαι' || ἀστρ.
κλίνω.
Inclinativo, ἔ. ἱκανὸς κλίνειν.
Inclinato, ἔ. ἐπιρραπής, ῥέπων.
Inclinatore, trice, οὐσ. ὁ (ἐγ)κλι-
νω, ὁ ἐπικλίνων.

Inclinazione, οὐσ. θ. κλίσις, τάσις,
ροπή' || τάσις· κλίσις· καμπή' || πα-
ρακμή, ἔκπτωσις' || ταπεινώσις.
Inclinavolo, ἔ. ἐπιρραπής, καταφρο-
νος εἰς τι κακόν.
Inclito, ἔ. (περὶ)κλυτός, ἔνδοξος.
Includere, ρ. ἐν. ἐγκλειῶ' || (ἐμ)πε-
ριλαμβάνω, ἐμπεριέχω.
Inclusa, οὐσ. θ. ἐγκλειστος ἐπιστολή.
Inclusione, οὐσ. θ. ἐγκλεισμός· ἐμ-
περίληψις.
Inclusivamente, ἐπ. ἐμπερίληπτι-
κῶς, ἐμπεριεχομένως.
Inclusive, ἴδε Inclusivamente.
Inclusivo, ἔ. ἐμπερίληπτικός.
Incluso, -a, ἔ. ἐγκλειστος.
Incoativo, ἔ. ἀναρχτικός.
Incoato, ἔ. ἐναχθείς.
Incooccare, ρ. ἐν. ἐντίθημι τὴν νευ-
ρῶν τῇ γλωφίδι' || γτ. περὶ κρέον
εἰς κερατάν' || — si, αὐτ. ψελλίζω,
τραυλίζω.
Incoocatura, οὐσ. θ. πέρασμα τῆς ἀ-
κρας κερατῆς εἰς κρέον· ἀκροκέ-
ραιον.
Incoociar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. (δι)-
τεχυρίζομαι' || ἐν. ἀγκιστρῶ (ιχθύων).
Incoordiro, ρ. οὐδ. κατα(ἐκ)πλήτ-
τομαι, ἀποθαυρόνομαι.
Incoercibile, ἔ. φυσ. ἀκάθεκτος, ἀκρά-
τητος, ἀσύστολος, δυσπερίληπτος.
Incoercibilità, οὐσ. θ. τὸ ἀκάθεκτον,
ἀκράτητον.
Incoerente, ἔ. ἀσύναπτος, ἀσύνδετος,
ἀσύμφωνος, ἀσυνδέτητος.
Incoerentemente, ἐπ. ἀσυνδέτως,
ἀσύμφωνως.
Incoerenza, οὐσ. θ. τὸ ἀσύνδετον, τὸ
ἀσυνάρτητον, ἀσύμφωνία.
Incogitabile, ἔ. ἀκατανόητος.
Incogliere, ρ. ἐν. (κατα-)συλλαμ-
βάνω' || συμβαίνει.
Incognita, οὐσ. θ. μθμ. ἡ ἀγνωστος
ποσότης.
Incognitamente, ἐπ. ἀγνώστως, ἐν
ἀγνοίᾳ· κρύφα, κρυφίως.
Incognito, ἔ. ἀγνωστος, ἀγνώριστος.
Ineognoscibile, ἐπ. θ. δυσγνώριστος,
δυσεδιάγνωστος.

Incoquinato, ἑ. ἀμίαντος.
 Incolio, ἑ. ἐνοίκιος, οἰκίτης.
 Incolia, ἑπ. πρὸς ἐκείνον τὸν τόπον.
 Incolato, ἀρ. ἐνοίκησις, κατοίκησις.
 Incolamento, ἀρ. (συγ)κόλλησις· μαζάλισμα τοῦ χάρτου.
 Incollanato, ἑ. ἔχων (φορῶν) περιδέ-
 ραιον.
 Incoliaro, ρ. ἐν. (ἐγ-, συγ-, προσ-)
 κολλῶ· μαζάλλω τὸν χάρτην.
 Incolatore, οὐσ. ἀρ. κολλήτης (τῶν
 ἀγγελιδῶν, τῶν χαρτῶν κοσμημά-
 των ἐπὶ τῶν τοίχων, τῶν θραδίων).
 Incolletarsi, ἑπ. αὐτ. ὀργίζομαι.
 Incolletarsi, ρ. αὐτ. ὀργίζομαι.
 Incolmare, ἑδ. Colmare.
 Incolo, ἑδ. Incolare.
 Incolorarsi, ρ. αὐτ. χρωματίζομαι.
 Incolabile, ἑ. ἀνέγκλητος, ἀμεμ-
 πτος· ἀνελλιπής.
 Incolabilmente, ἑπ. ἀνεγκλήτως,
 ἀμέμπτως, ἀναμπερήτως.
 Incolamento, οὐσ. ἀρ. αἰτίας, κα-
 τηγορία, ἐνοχοποίησης.
 Incolare, ρ. ἐν. αἰτιῶμαι, ἐνοχο-
 ποιῶ· ἢ αὐτ. ἐνοχοποιῶμαι.
 Incolato, ἑπ. ἐν. ἐνοχος· ἢ οὐσ. ὁ κα-
 τηγορούμενος, ὁ ἐνοχος· ἀνέγκλητος,
 ἀθῶος.
 Incolatore, οὐσ. ὁ αἰτιῶμενος, ὁ ἐγ-
 καλῶν τινα, κατήγορος.
 Incolpevole, ἑδ. Incolabile, ἑ. ἀ-
 μεμπτος, ἀνεπιληπτος.
 Incolpevolmente, ἑπ. ἐγκληματικῶς,
 κατηγορικῶς.
 Incoltamento, ἑπ. ἀκόμψως, ἀκόσμως,
 ἀπειροκάλως.
 Incoltivato, ἑ. ἀγεώγητος.
 Incolto, ἑ. συμβάς· συλληφθείς· ἢ ἀ-
 γεώγητος· ἢ Μετ. ἀκοσμος, ἀκομ-
 ψος, ἀπειροκάλος.
 Incolumo, ἑπ. ἐν. ἀκέραιος, ἀβλαβής,
 σῶος.
 Incolumità, οὐσ. ὁ ἀκεραιότης, ἀ-
 βλάβεια, σωτηρία.
 Incomandato, ἑ. ἀκέλευστος.
 Incombattibile, ἑ. ἀκαταμάχητος.
 Incombenza, ἑδ. Incombenza, οὐσ.
 ὁ ἐντολή.

Incombere, ρ. οὐδ. ἀνήκει. ἢ Ἄφορῶ.
 Incombibile, ἑ. ἀσυνδύαστος.
 Incombustibile, ἑ. ἀφλεκτος.
 Incombustibilità, ὁ. τὸ ἀφλεκτον.
 Incombusto, ἑ. ἀφλόγιστος.
 Incomiare, ἑδ. Accommiare.
 Incominciaglia, οὐσ. ὁ ἀτελής καὶ
 ἀήδης ἀρχή.
 Incominciamento, ἑδ. Cominciame-
 nto, οὐσ. ἀρ. ἐναρξίς, ἀρχή.
 Incominciare, ἑδ. Cominciare, ρ.
 ἐν. ἀρχομαι, κατάρχομαι.
 Incominciatore, trise, οὐσ. ἀρ. ἀρ-
 χάριος, πρωτόπτερος.
 Incommendare, ρ. ἐν. ἰδρῶν, θεμε-
 λιῶ, ἑδ. Commendare.
 Incommensurabile, ἑ. ἀσύμμετρος.
 Incommensurabilità, ὁ. τὸ ἀσύμ-
 μετρον.
 Incommiscibile, ἑ. ἀσύμμικτος.
 Incommisibile, ἑ. ἀσυνάρμοστος.
 Incommodamente, ἑδ. Incomoda-
 mente, ἑπ. ὀχληρῶς, στενωπῶς.
 Incomodo, ἑ. δυσχερῆτος, δυσχε-
 ρής. ἢ Φορτικῶς, ὀχληρῶς.
 Incommutabile, ἑ. ἀμετάβλητος.
 Incommutabilità, οὐσ. ὁ ἀμεταβλη-
 τία, τὸ ἀμετάβλητον.
 Incommutabilmente, ἑπ. ἀμετα-
 βλήτως.
 Incommutabile, ἑ. ἀμετάβλητος.
 Incomodamente ἑπ. κακῶς, ὀχληρῶς.
 Incomodare, ρ. ἐνοχλῶ, βλάπτω.
 Incomodezza, ταῦτὸ τῶ·
 Incomodità, οὐσ. ὁ ἐνόχλησις· στε-
 νώχωρα· δυσκολία· δυσχερῆσις, ἀν-
 αρμοστία· ἀσθένεια, ἀρρωστία.
 Incomodo, ἀρ. ἑδ. Incomodità· Di-
 savvantaggio· ἢ ἀναρμόδιος, δυσ-
 χερῆτος στενώχωρος· ὀχληρῶς, ἐνο-
 χλητικῶς.
 Incomparabile, ἑ. ἀκατάβλητος, ἀ-
 σύγκριτος.
 Incomparabilmente, ἑπ. ἀσύγκριτος.
 Incompararsi, ρ. αὐτ. γίνομαι ἀνά-
 δοχος (σύντεχνος).
 Incompartibile, ἑ. ἀδιαιρέτος.
 Incompassione, οὐσ. ὁ ἀσυνπά-
 θεια, ἀσπλαγγχία.

Incompatibile, ἑ. ἀντίθετος, ἐναγ-
 τος, ἀσύμφωνος, ἀσυμβίβαστος, ἀ-
 συνδύαστος· ἀνάξιος συμπαθείας.
 Incompatibilità, οὐσ. ὁ ἐναντιότης,
 τὸ ἀναντιον, τὸ ἀσυμβίβαστον, ἀ-
 συμφωνία, τὸ ἀσυνδύαστον· ἢ νμ. τὸ
 ἀδύνατον τοῦ κατέχειν δύο θέσεις
 συγγρόνως.
 Incompensabile, ἑ. ἀνεπίδακτος ἀν-
 ταμοῦσής, μὴ ἀνταμείψιμος.
 Incompetente, ἑ. ἀναρμόδιος.
 Incompetentemente, ἑπ. (νομ.) ἀ-
 ναρμόδιως, ἀβεβήτως.
 Incompetenza, ὁ ἀναρμοδιότης.
 Incompiuto, ἑ. ἀτελής, ἀτελειώτος,
 ἀσυντέλεστος, ἑλλειπής.
 Incomplesso, ἑπ. ὁ ἀσμπλεκτικός· ἀ-
 μιγής.
 Incompleto, ἑ. ἀτελής, ἀτελειώτος.
 Incomportabile, ἑ. ἀφόρητος, ἀνυπο-
 φέρητος, δυσφορητος.
 Incomportabilmente, ἑπ. δυσανα-
 σχέτως, ἀφορητῶς.
 Incomportante, ἑ. ἀφόρητος.
 Incompositamente, ἑπ. ἀσυντάκτως,
 ἀτάκτως.
 Incompossibile, ἑ. ἀντιπαθής, ἀντι-
 θετος, ἀσύμφωνος.
 Incompostamente, ἑπ. ἀσυντάκτως, ἀ-
 τάκτως, ἀσέμνως, ἀπρεπῶς.
 Incomposto, ἑ. ἀσύντακτος, ἀτακτος·
 ἀκόσμητος, ἀκαλλώπιστος.
 Incomprensibile, ἑ. ἀκατάληπτος,
 ἀκατανόητος· ἢ οὐσ. τὸ ἀκατάλη-
 πτον, ἀκατανόητον.
 Incomprensibilità, οὐσ. ὁ τὸ ἀκα-
 τήληπτον, ἀκατανόητον.
 Incomprensibilmente, ἑπ. ἀκατα-
 λήπτως, ἀκατανόητως.
 Incomprensione, οὐσ. ὁ ἀκαταλη-
 ψία, τὸ ἀκατάληπτον.
 Incomprensivamente, ἑπ. ἀκαταλη-
 πτως, ἀκατανόητως.
 Incompreso, ἑ. δυσνόητος.
 Incompressibile, ἑ. ἀσυνπίεστος, ἀ-
 σύνθλιπτος.
 Incompressibilità, οὐσ. ὁ τὸ ἀσυν-
 πίεστον, ἀσύνθλιπτον.
 Incomunicabile, ἑ. ἀκοινωνητος.

Inconcepibile, ἑ. ἀσύλληπτος· ἢ ἀ-
 κατάληπτος, ἀκατανόητος.
 Inconcepibilità, οὐσ. ὁ ἀσύλλη-
 ψία· ἢ τὸ ἀκατάληπτον, τὸ ἀκατα-
 νόητον.
 Inconcesso, ἑ. ἀσυγγώγητος.
 Inconciliabile, ἑ. ἀσυμβίβαστος· ἀ-
 διάλλακτος, ἀσπονδος.
 Inconcinno, ἑ. ἀναρμόστος, ἀρρυθμῶς.
 Inconcludente, ἑ. ἀπεραγτος.
 Inconclusiono, ἑπ. ἐπὶ τέλους,
 ἐν συντόμῳ.
 Inconcluso, ἑ. ἀτελής.
 Inconcolto, ἑ. ἀπειπτος, ἀγάνευτος,
 δυσγώνευτος.
 Inconcuoso, ἑ. ἀσεϊστος, ἀτάρακτος·
 ἀβλαβής· ἀδιάφορος.
 Incondito, ἑ. ἀτακτος, ἀναρμόστος,
 ἀρρυθμῶς, ἀκομψος.
 Inconfidente, ἑ. ἀπιστος· ὑποπτος,
 ἐπιφοβός. [ποφία.
 Inconfidenza, οὐσ. ὁ ἀπιστία, ὑ-
 πὸς· ἢ ἀσυνάρμοστος.
 Inconfigurabile, ἑ. ἀσυμμόρφωτος.
 Inconformabile, ἑ. ἀσυμμόρφωτος.
 Incongiugnibile, ταῦτὸ τῶ·
 Incongiugnibile, ἑ. ἀσύναπτος.
 Incongiunto, ἑ. ἀσύνδετος, ἀσυνίρ-
 τητος.
 Incongruente, ἑ. ἀναρμόστος, ἀκα-
 τάλληλος.
 Incongruentemente, ἑπ. ἀκατάλη-
 πτως.
 Incongruenza, οὐσ. ὁ ἀναρμοστία,
 τὸ ἀκατάλληλον.
 Incongruo, ἑ. ἀκατάλληλος.
 Inconoscibile, ρ. ἐν. γερμίζω τὴν
 ἡλακίτην· ἢ λαμβάνω τι συγκεκρι-
 μένως.
 Inconosciuto, ἑ. ἀγνωστος.
 Inconquassabile, ἑ. ἀρηχτος, ἀθραυ-
 στος.
 Inconsapevole, ἑ. ἀγνωστος.
 Inconsequente, ἑ. ἀνακόλουθος, ἀ-
 συνεπής.
 Inconsequenza, οὐσ. ὁ ἀνακόλουθος, τὸ
 ἀνακόλουθον, ἀσυνέπεια· τὸ ἀκατάλη-
 πλον· ἢ ἀπερισπασία, κορυφή.
 Inconsiderabile, ἑ. ἀκατανόητος· ἢ
 εὐτελής.

Inconsiderabilmente, ἐπ. ἀλογιστως.
 Inconsideratamente, ἐ. ἀ(περι)σκέπτως.
 Inconsideratezza, οὐσ. θ. ἴδε Inconsiderazione.
 Inconsiderato, ἐ. ἀλόγιστος, ἀ(περι)σκεπτος.
 Inconsiderazione, οὐσ. θ. ἀλογιστία, ἀπερισκεψία.
 Inconsistente, ἐ. ἀσύστατος· ἀσταθής· ἢ Ματαιόφρων.
 Inconsistenza, οὐσ. θ. ἀσυστασία.
 Inconsolabile, ἐ. ἀπαρηγόρητος.
 Inconsolabilmente, ἐπ. ἀπαρηγόρητως, ἀπαραμύθητως.
 Inconsolato, ἐ. ἀπαραμύθητος.
 Inconsolazione, οὐσ. θ. τὸ ἀπαρηγόρητον, λύπη ἀπαραμύθητος.
 Inconstante, ἐ. ἀσταθής.
 Inconstanz(ia), οὐσ. θ. ἀστάθεια, ἀστασία, τὸ ἀστατον.
 Inconsueto, ἐ. ἀήθης, ἀσυνήθης· ἐξ-αλλος, ἔκφυλος, ξένος, ἄσυνήθιστος.
 Inconsultamente, ἐπ. ἀβούλως, ἀβουλεύτως, ἀπεισιδέτως.
 Inconsulto, ἐ. ἀ(πρό)βουλος, ἀ(προ)βούλευτος, ἀπεισιδέπτος, ἀσύνητος, ἄφρων, τολμηρὸς.
 Inconsumabile, ἐ. ἀμείωτος, ἀφθαρτός, ἀδαπάνητος· ἢ ἀπέραντος.
 Inconsumato, ἐ. ἐμμιονος, διαρκής.
 Inconsutile, ἐ. ἀραφος.
 Incontaminabile, ἐ. ἀμόλυντος, ἀμίαντος, ἀδιέφορος.
 Incontaminatamente, ἐπ. ἄγνως.
 Incontaminazione, οὐσ. θ. ἀγνότης.
 Incontaminato, ἐ. ἀμόλυντος, ἀμίαντος, ἀκήρατος, ἄγνός, καθαρὸς.
 Incontenente, ἐπ. (παρ)εὐθύς.
 Incontentabile, ἐπίθ. ἀκράτος, ἀπληγτος.
 Incontentabilità οὐσ. θ. ἀπληστία.
 Incontestabile, ἐ. ἀναμφισβήτητος, ἀδέβαιος.
 Incontestabilmente, ἐπίρ. ἀναμφισβητήτως, βεβαίως.
 Incontinente, ἐ. ἀκοατής, ἀκδλαστός· ἢ ἐπίρ. παράχρημα, (παρ)εὐθύς.

Incontinentemente, ἐπ. ἀκρατῶς, ἀκολάστως, ἀσώτως.
 Incontinenza, οὐσ. θ. ἀκράτεια, ἀκρασία, ἀκολασία, παραλυσία, ἀσωτεία.
 Incontinenzia, ἴδε Incontinenza.
 Inconto, ἐ. ἀκοσμος, ἀκομος.
 Incontra, πρόθ. κατά, ἐναντίον· πρὸς· ἢ ἐπίρ. ἐναντίον· ἀντί· ἐξ ἐναντίας· (all=), πρὸς· (κατ)ἀντικρύ.
 Incontraffabile, ἐ. δυσπαραποιή-τος, ὁ μὴ δυνατὸς παραποιηθῆναι.
 Incontramento, οὐσ. ἀρ. (ἀπ)ὑπ(συν)άντησις, συνέντευξις.
 Incontrare, ρ. ἐν. ἐντυγχάνω, συν(ἀπ)αντῶ· ἐπιπίπτω· προσβάλλω· ἢ οὐδ. συμβαίνει· αὐτπ. συγκρούμαι.
 Incontrastabile, ἐ. ἀναμφισβήτητος.
 Incontrastabilmente, ἐπ. ἀναμφισβητήτως.
 Incontrastato, ἐ. ἀναμφισβήτητος.
 Incontravertibile, ἴδε Incontrovertibile.
 Incontro, οὐσ. ἀρ. (ὑπ(συν)άντησις· καιρός, εὐκαιρία, περίστασις· ἢ Σύγκρουσις· ἢ πρόθ. κατά, ἐναντίον· πρὸς· (κατ)ἀντικρύ· ἢ ἐπ. ἐναντίον· ἀντί· ἐξ ἐναντίας.
 Incontroverso, ἐ. ἀναμφισβήτητος.
 Incontrovertibile, ἐπίθ. ἀναμφισβήτητος.
 Incontrovertibilmente, ἐπ. (νομ.) ἀναμφισβητήτως.
 Inconturbabile, ἐ. ἀτάραχος, ἀτάραχος, ἡσυχος.
 Inconvenevole, ἐ. ἀπρεπής, ἀσχήμων· ἀτοπος, ἀκατάλληλος.
 Inconvenevolezza, οὐσ. θ. ἀπρέπεια, ἀσχημοσύνη, ἀκατάλληλία.
 Inconvenevolmente, ἐπ. ἀσχημό-νως, ἀπρεπῶς, ἀκατάλληλως.
 Inconveniente, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀτοπον, ἀτόπημα, ἀτοπία· ἀταξία· βλάβη· ἢ ἐ. ἀτοπος, ἀπρεπής, ἀσχήμων, ἀκατάλληλος.
 Inconvenientemente, ἐπ. ἀσχημό-νως, ἀπρεπῶς, ἀτόπως, ἀκατάλληλως.
 Inconvenienza, οὐσ. θ. ἀσχημοσύ-

νη, ἀπρέπεια, ἀκατάλληλία, ἀτοπία.
 Inconversabile, ἐ. ἀκοινωνήτος.
 Inconvincibile, ἐ. ἀνέ(ξί)λεγκτος· ἀνίκητος, ἀκατανίκητος· ἢ Μετ. ἀκατάπειστος.
 Incoraggiamento, οὐσ. ἀρ. θάρρος, ἐμφύχσις, ἐνθάρρυνσις.
 Incoraggiare, ρ. ἐν. (ἐν)θαρρύνω, ἐμφυχῶ· ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀναθαρρῶ, (ἐν)θαρρύνομαι, ἐμφυχοῦμαι.
 Incoraggiamento, οὐσ. θ. ἐνθάρρυνσις, ἴδε Incoraggiamento.
 Incorcare, ρ. οὐδ. εἰς νοῦν βάλλωμαι· ἢ ἐν. εἰς νοῦν βάλλω, ἐμπνέω, πείθω· (ἐν)θαρρύνω, ἐμφυχῶ.
 Incordamento, οὐσ. ἀρσ. χορδοτονία.
 Incordare, ρ. ἐν. τὰς χορδὰς τείνω· τίθημι ἐν τῇ νευρῶ· αὐτπ. ζυλοῦμαι, τραχύνομαι, σκληρύνομαι, ζυλιάζω.
 Incordato, -a, ἐ. ξυχορδος· ἢ Μετ. ἐκτραχυνθεὶς, σκληρυνθεὶς.
 Incordatura, θ. τῶσι τῶν χορδῶν· αἱ χορδαὶ ὄργανον· (δια)ἐπιτάσις, σύσπασις, τέτανος.
 Incornare, ρ. ἐν. κέρατα ποιῶ, ἐντίθημι κέρατα, κ. κερატώνω.
 Incornato, ἐ. κεραιτός, κερασφόρος· ἢ Μετ. ισχυρογνώμων.
 Incornatura, θ. ισχυρογνομωσύνη, ἐπιμονή, πείσμα.
 Incorniciare, ρ. ἐν. περιστεφανῶ, βάλλω στεφάνην.
 Incoronare, ρ. ἐν. στεφανῶ, κυκλῶ, περιλαμβάνω, ἐγκωμιάζω· πληρῶ, γεμίζω.
 Incoronazione, ἴδε Coronazione, οὐσ. θ. στέφισ, στεφάνωσις.
 Incorporabile, ἐ. συμμιξιμος.
 Incorporale, ἐ. ἀσώματος.
 Incorporalità, οὐσ. θ. τὸ ἀσώματος.
 Incorporalmente, ἐπ. ἀσώματος.
 Incorporamento, οὐσ. ἀρ. σύμμειξις.
 Incorporare, ρ. ἐν. συγκεράννομι, συμμίγνομι, συσσωματοποιῶ· λαμβάνω ἐν ἐμαυτῶ· ἐντυπῶ εἰς τὴν φαντασίαν· λαμβάνω τι ἐν τῇ ψυχῇ· καταχωρίζω, ἐγκατατάττω, ἐγκαταγράφω· συναῶ, συσσωματῶ.

ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. συμμίγνομι· συν-ενῶμαι· συσσωματοῦμαι· ἐνωσκουῦμαι, ἐνωθροῦμαι· ἢ ἐν. νμ. δη-μεύω· ἢ στρ. συσσωματ(οποι)ῶ, συν-ενῶ, ἐγκατατάττω.
 Incorporazione, οὐσ. θ. σύμμειξις, συνένωσις, συμπαραλήψις, προσάρ-τησις· συσσωματώσις, ἐνώσις, ἐγ-κατάταξις.
 Incorporosità, θ. τὸ ἀσώματος.
 Incorporoso, ἐ. ἀσώματος.
 Incorporoso, οὐσ. ἀρ. σύμμειξις, συνένωσις· τὸ συμμιγνόν πρῶγμα.
 Incorre, ἴδε Incogliere, ρ. ἐν. κα-ταλαμβάνω τινα ἐπ' αὐτοφάρω.
 Incorreggibile, ἴδε Incorrigibile, ἐ. ἀδιόρθωτος.
 Incorrentirsi, ρ. αὐτ. γίνομαι ρου-στὸς, ρουστοποιῶμαι.
 Incorrere, ρ. οὐδ. ἐμ(περι)πίπτω· κίπτω· συρρέω, φέρομαι· συμβαίνω.
 Incorrettamente, ἐπ. ἐσφαλμένως.
 Incorretto, ἐ. ἐσφαλμένος, πλημμε-λής, ἀδιόρθωτος, μὴ ἀκριβής.
 Incorrigibile, ἐ. ἀδιόρθωτος.
 Incorrigibilità θ. τὸ ἐσφαλμένον.
 Incorrigibilmente, ἐπ. ἀδιόρθωτως.
 Incorrimiento, οὐσ. ἀρ. συν(ἀπ(συν)άντησις, συνέντευξις.
 Incorrottamente, ἐπ. ἀδιεφθόρας.
 Incorrotto, ἐ. ἀδιεφθορος, ἀκέραιος.
 Incorrutibile, ἐ. ἀφθαρτός· ἀδιε-φθορος, ἀκέραιος, ἀδιόρθωτος ἀδέκα-στος· οὐσ. τὸ ἀφθαρτον.
 Incorrutibilità, οὐσ. θ. ἀφθαρσία.
 Incorrutibilmente, ἐπ. ἀδιεφθόρας.
 Incorruzione, οὐσ. θ. ἀκραιότετης.
 Incorso, οὐσ. ἀρ. συν(ἀπ(συν)άντη-σις· ἢ —, ἐ. περιπεσόν· ἐπὶ κακοῦ.
 Incortinare, ρ. ἐν. περικυκλῶ ἐκ περσπετασμάτων.
 Inospicuo, ἐ. ἀφανής.
 Incostante, ἐ. ἀσταθής· ἀστατος.
 Inconstantemente, ἐπ. ἀστάτως.
 Inconstanz(ia), οὐσ. θ. ἀσυστασία.
 Inconstituzionale, ἐπίθ. ἀντισυνταγ-ματικός.
 Inconstituzionalmente, ἐπ. ἀντισυν-ταγματικός.

Incoticato, ἔ. ὠστρακωμένος, ἀπολιθωμένος.
 Incotto, οὐσ. ἄρ. κηλίδες εἰς τὰ μηρία ἀπὸ τὸ πῦρ ἢ ἔ. ἐφθός, ἡλισκαής.
 Increanza, οὐσ. θ. ἀγροικία.
 Incerto, ἔ. ἀδημιούργητος, ἀναρχος.
 Incredibile, ἔ. ἀπιστός, ἀπίστευτος· παρόμοιος· ἀπίστος, ἀτελής.
 Incredibilita, θ. ἀπιστία, τὸ ἀπίθωνον ἢ ἀπιστία, ἀσέβεια.
 Incredibilmente, ἐπ. ἀπίστως.
 Incredulità, οὐσ. θ. ἀπιστία, ἀσέβεια.
 Incredulo, ἔ. ἀπιστος, ἀσέβης.
 Incremento, οὐσ. ἄρ. (ἐπι)αύξησις.
 Increpare, ρ. ἐν. ἐπιπλήττω.
 Incredazione, οὐσ. θ. ἐπιπλήξις.
 Incredersi, ρ. αὐτ. ἀηδίζομαι, δυσαρεστοῦμαι ἑλεῶ, οἰκτεῖρω, συμπαύω.
 Incescevole, ἔ. ὀχληρός, ἀηδής, δυσάρεστος, ἐπαχθής, φορτικός.
 Incescevolezza, οὐσ. θ. ἀνία, ἀηδία, δυσαρέστησις.
 Incescevolmente, ἐπ. ἀηδῶς, ὀχληρῶς, φορτικῶς.
 Incessimento, οὐσ. ἄρ. ἀηδία, ἀνία.
 Incessivitate, ἴδε incessentia.
 Incespamento, οὐσ. ἄρ. στολίδωσις ἢ σύσπαισις ἢ ρυτιδῶσις ἢ συνοφρύωσις· κατήφεια ἢ κύμανσις.
 Incespare, ρ. ἐν. βοστρυχῶ, βοστρυχίζω· ρυτιδῶ ἢ αὐτπ. καὶ οὐδ. βοστρυχοῦμαι· ρυτιδοῦμαι· κυματίζω.
 Incespato, ἔ. ρυτιδῶδης.
 Incespatura, οὐσ. θ. ἴδε incespamento· σπασμός.
 Incretare, ρ. ἐν. πηλῶ, ἀγγίλλω· καλόπτω.
 Incriminare, ρ. ἔ. ἐνοχοποιῶ, κατηγορῶ· τινα ὡς ἐνοχον.
 Incrinare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ρήγνυμαι, σαγίζω· κλίνω, κάμπτωμαι.
 Incrinatura, οὐσ. θ. ὀήγμα, ραγία, τὸ ράγιμα ἢ κατ' ἄλλους τὸ τρίχωμα τοῦ σώματος· καὶ αὐτὴ ἡ κόμη.
 Inrisalidar(θ)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. γίνομαι χροσαλίε.
 Inristallaro, ρ. ἐν. κρυστάλλω.
 Inriticabile, ἔ. ἀνεπίκροτος.
 Inrociamento, οὐσ. ἄρ. χιασμός, διασταύρωσις.
 Inrociare, ρ. ἐν. κατὰ χιασμὸν (χιαστώς) διατίθημι, διαστρωῶ ἢ ντ. περιπλέω ἢ αὐτπ. διατέμνομαι.
 Inrociatore, οὐσ. ἄρ. πλοῖον περιπλέον· φυλακὴ ναῦς.
 Inrociatura, θ. διασταύρωσις ἢ ντ. ἀγκυροῦχημα.
 Inrociamento, οὐσ. ἄρ. διασταύρωσις.
 Inrociolare, ρ. ἐν. διαστρωῶ ἢ αὐτπ. διατέμνομαι.
 Inrociare, ρ. ἐν. ρυτιδῶ, σκληρύνω ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. σκληρύνομαι.
 Inrociato, ἔ. ρυτιδῶδης, σκληρῶς ὑπὸ γλίνης ἐσκληρωμένος· τραχὺς, δύσκολος.
 Inrollabile, ἔ. ἀσειστός, ἀκλόνητος.
 Inronicare, ρ. ἐν. χρονικῶ (συ)γράφω ἱστορῶ· διηγοῦμαι ἢ αὐτπ. περιπλέκομαι.
 Inrostamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Inrociatura.
 Inrustire, ρ. ἐν. πλάκω· ὠστρακῶ, ἐπιλεθῶ ἢ — si αὐτπ. ἐσχαροῦμαι (ἐπι)λιθοῦμαι.
 Inrostatura, θ. πλάκας, πλάκωσις· κόνιαμα· ἐπιλιθῶσις, ὠστρακωσις ἢ χεῖρ. ἐσχαρῶσις.
 Inrostolare, ρ. ἐν. ὠστρακῶ.
 Inrudelimento, οὐσ. ἄρ. ὠμότης, τραχύτης, σκληρότης.
 Inrudelire, ρ. ἐν. (ἐκ)τραχύνω, ἐσαγριῶ· σκληρύνω ἢ οὐδ. ἑμοῦμαι, ἀγριαίνομαι, σκληρύνομαι (ἀπο)θηριοῦμαι, κακασορμίζω ἢ αὐτπ. (ἐκ)τραχύνομαι, ἐσαγριοῦμαι, (ἀπο)θηριοῦμαι.
 Inrudire, ρ. ἐν. σκληρύνω, (ἐκ)τραχύνω ἢ οὐδ. καὶ — si, αὐτπ. (ἀπο)θηριοῦμαι.
 Inruento, ἔ. ἀναίμακτος.
 Inruscare, ρ. ἐν. σιαπαλίω (γεμί)ζω· τι πιτόρω· ἀναμιγνύω· πράγμα-

τα ἀνάρροστα ἢ — si, αὐτπ. παρεῖραι ἑμαυτὸν, ἀναμιγνύομαι, ἐπιπαρῆμαι.
 Incubazione, οὐσ. θ. ἐπόωσις, ἐποασμός.
 Incubo, οὐσ. ἄρ. πνιγαλίων, ἐφιάλης, βραχῦς.
 Incude, οὐσ. ἄρ. καὶ θ. ἄκμων.
 Incudine, οὐσ. θ. ἄκμων· σιδηρῶματα· ἄκμων, δασύριον τοῦ ὠτός.
 Incudinella, -otta, οὐσ. θ. ἄκμόνιον.
 Inculare, ρ. ἐν. ἐγχαράττω, ἐντυπῶ· ἐπαναλαμβάνω ἢ πείθω.
 Inculcatamente, ἐπ. ἐπιμόνως.
 Inculcazione, οὐσ. θ. ἐγγράξις, ἐντόπωσις· ἐπανάληψις, ἐπισώρευσις· ταυτοσημάντων λέξεων ἢ προθυμία.
 Incultamento, ἐπ. ἀνευ γεωργίας.
 Inculto, ἔ. ἀκαλλιέργητος, ἀγεώργητος, χέρσος ἢ ἀσμός.
 Incubenza, οὐσ. θ. ἐντολή, ἔργον, καθήκον, φροντίς.
 Incubenzare, ρ. ἐν. ἀναλαμβάνω τὸ ἔργον (τὴν φροντίδα).
 Incuoere, ρ. ἐν. καίω ἢ ἐνέψω ἢ ἑπι(περ)καίω.
 Incuoiara, ρ. οὐδ. ζωγρ. σκληρύνομαι.
 Incupimento, οὐσ. ἄρ. ἀμαύρωσις· χρώματος.
 Incupire, ρ. ἐν. ἀμυρῶ, ἀμαυρῶ· χρώμα ἢ — si, αὐτπ. σκυθρωπάζω.
 Incurable, ἔ. ἀνίατος, ἀθεράπευτος ἢ οὐσ. πλ. νοσοκομείον.
 Incurabilita, οὐσ. θ. τὸ ἀνίατον, τὸ ἀθεράπευτον.
 Incurante, ἔ. ἀφρόντις, ἀμέριμος.
 Incurato, ἔ. ἀθεράπευτος.
 Incuria, οὐσ. θ. ἀφροντησία.
 Incuriosamente, ἐπ. ἀπεριέργως, ἀμεριμῶς, ἀμελεῶ.
 Incuriosita, οὐσ. θ. ἀφροντησία.
 Incursione, οὐσ. θ. ἐπιδρομή, εἰσβολή· πλημμύρα, ἐπιταυσιμός.
 Incurvamento, οὐσ. ἄρ. κύρτωσις.
 Incurvato, ρ. ἐν. (ἐπι)κάμπτω, κυρτῶ.
 Incurvatura, οὐσ. θ. ταῦτ' ἐπ.
 Incurvazione, θ. κύρτωσις.

Incurno, ἔ. κυρτός, ἐπίκυρτος, ἴδε curvo.
 Incusare, ρ. ἐν. αἰτιῶμαι, κατηγορῶ, κατακρίνω.
 Incusione, οὐσ. θ. πλήξις, κρούσις.
 Incusodito, ἔ. ἀ(προ)φύλακτος.
 Incutere, ρ. ἐν. ἐμβάλλω, ἐμποιῶ.
 Indaco, οὐσ. ἄρ. κύανος, Ἰνδικόν, Ἴσατις, κ. λουλάκι.
 Indagabile, ἔ. ἀνεξερεύνητος.
 Indagabilita, θ. τὸ ἀνεξερεύνητον.
 Indagamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Indagazione.
 Indagare, ρ. ἐν. (ἀν)ίχνυω· ζητῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἐξακριβῶ.
 Indagatore, trios, οὐσ. (ἀν)ίχνευτής, ἐρευνητής.
 Indagazione, οὐσ. (ἀν)ίχνυσις, ἐρευνα, ἐξέτασις.
 Indagine, ἴδε Indagazione.
 Indanaiare, ρ. ἐν. κατὰ(δια)στίλζω.
 Indanaiato, ἔ. (κατὰ)στικτός.
 Indarno, ἐπ. (εἰς) μάτην, ματαίως.
 Indebellabile, ἔ. ἀκαταμάχητος.
 Indebitamente, ἐπ. ἀπρεπῶς, ἀνοικεῖως, ἀδίκως· ἀτίκτως.
 Indebitar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. δανείζομαι, χρεῶνομαι.
 Indebitatos, ἔ. κατάχρεος.
 Indebita, ἔ. ἀπρεπής, ἀδικός ἢ οὐσ. ἀδικός, ἀπόστις.
 Indebolimento, οὐσ. ἄρ. ἀσθένεια, ἀδυναμία, ἐξασθένησις.
 Indebolire, ρ. ἐν. οὐδ. καὶ αὐτ. ἴδε Debillitare.
 Indecente, ἔ. ἀσχήμων, ἀπρεπής.
 Indecentemente, ἐπ. ἀσέμμως, ἀσχημῶς, ἀπρεπῶς.
 Indecenza, οὐσ. θ. ἀσχημοσύνη, ἀπρεπεία.
 Indeciso, ἔ. ἀναποφάσιτος.
 Indeclinabile, ἔ. ἀκαμπτος· ἀκλιτος.
 Indeclinabilita, οὐσ. θ. τὸ ἀκλιτον.
 Indeclinabilmente, ἐπ. ἀκλιτῶς.
 Indecomponibile, ἔ. ἀδιάλυτος, ἀνεπίδακτος· διαλύσιμος.
 Indecoramento, ἐπ. ἀσχημῶς, ἀίσχημῶς, ἀπρεπῶς.
 Indecore, ἔ. ἀσχήμων, ἀπρεπής, ἀί-

αγρός, ἄτιμος" ἢ ἐπ. ἀτίμως.
 'Indecoro, οὐσ. ἄρ. ἀσχημοσύνη, ἀπρέ-
 πεια.
 'Indecoro, ταὐτὸ τῷ :
 Indecoroso, ἔ. ἀπρέπης, αἰσχρός.
 Indefensibile, ἴδε Indifendibile.
 In ofessante, ἐπ. ἀκαμύτως.
 Indefesso, ἔ. ἀκάματος.
 Indefettivo, ἔ. ἀδιάλειπτος.
 Indeffettibile, ἴδε Indifettibile.
 Indeffettibilità, θ. θεολ. τὸ ἀδιά-
 πτυον, τὸ ἀδιάπτειστον (τῆς ἐκ-
 κλησίας).
 'Indeficiente, ἔ. ἀδιάλειπτος.
 'Indeficientemente, ἐπίρ. ἀδιαλεί-
 πτως.
 'Indeficienza, οὐσ. θ. ἀφθονία' ἐν-
 δελέχεια' ἔλλειψις, ἀτέλεια.
 'Indefinibile, ἔ. ἄοριστος.
 'Indefinitamente, ἐπ. ἀπείρωσ' ἀκα-
 τάληπτος, ἄοριστος.
 'Indefinitenza, οὐσ. θ. ἄοριστα.
 'Indefinito, ἔ. ἄοριστος.
 'Indefinitudine, οὐσ. θ. διαταγμός.
 'Indegnamente, ἐπ. ἀναξίως.
 'Indegnamento, οὐσ. ἄρ. ἀγανάκτη-
 σις, ὀργή, θυμός' καταφρόνησις.
 'Indegnar(c)si, ρ. ἔν. καὶ αὐτ. ἀγανα-
 κτῶ, ὀργίζομαι" ἢ ἐν. προσβάλλω,
 ἐρεθίζω.
 'Indegnativo, ἔ. ἀγανακτητικός.
 'Indegnazione, οὐσ. θ. ἀγανάκτησις,
 ὀργή, θυμός, προσβολή, ἐρεθισμός'
 ἢ ἐμμονή.
 'Indegnità, οὐσ. θ. ἀνάξια, τὸ ἀνά-
 ξιον' ἀπρέπεια, ἀσχημοσύνη.
 'Indegno, ἔ. ἀνάξιος' ἀγανακτῶν ἀν-
 ἱκανός' κακός.
 'Indeiscante, ἔ. βτ. συμμεμυκώς.
 'Indeiscenza, οὐσ. θ. τὸ ἀδιάρρηκτον
 τῶν καρπῶν.
 'Indelebile, ἀνεξίτητος, ἀνεξάλειπτος.
 'Indelibilmente, ἐπ. ἀνεξάλειπτως,
 ἀνεξίτητως.
 'Indeliberato, ἔ. ἀναποφάσιτος.
 'Indeliberazione, θ. οὐσ. διαταγμός.
 ἄπορα, τὸ ἀναποφάσιτον.
 'Indelicatissi, ρ. αὐτ. γίνονται ἄβρός.
 'Indemoniaco, ρ. οὐδ. δαιμονίζομαι.

In'emoniato, ἔ. δαιμονιῶν, δαιμο-
 νόληπτος, δαιμονισμένος.
 'In enne, ἔ. ἀζήμιος, ἀβλαβής.
 'Indennità, οὐσ. θ. ἀζημία, τὸ ἀζή-
 μιον' ἀβλάβεια' νμ. ἀποζημίωσις.
 'Indennizamento, οὐσ. ἄρ. νμ. ἀπο-
 ζημίωσις.
 'Indannizzato, ρ. ἐν. ἀποζημιῶ.
 'Indentare, ρ. οὐδ. ὀδοντοφυῶ" ἢ ἐν.
 συναρμολῶ, προσαρμολῶ.
 'Indentatura, θ. προσαρμογή δι' ὀ-
 δόντων.
 'Indentro, ἐπ. ἐνδον, ἐντός.
 'Independente' ἔ. ἀνεξάρτητος.
 'Indepentemente, ἐπ. ἀνεξαρ-
 τήτως.
 'Independenza, οὐσ. θ. ἀνεξαρτησία.
 'Indescrivibile, ἔ. ἀπερίγραπτος.
 'Indescrivibilmente, ἐπ. ἀπεριγρά-
 πτως.
 'Indesiderabile, ἔ. μὴ ἐπιθυμητός.
 'Indesimento, ἔ. ἀδιάλειπτος.
 'Indesinentemente, ἐπ. ἀδιάλειπτως.
 'Indestinare, ρ. ἐν. ὀρίζω, ἀμεταστοι-
 πεύ, ἐγκαταλείπω εἰς τὴν τύχην.
 'Indeterminabile, ἔ. ἄοριστος.
 'Indeterminatamente, ἐπ. ἄοριστως.
 'Indeterminato, ἔ. ἀμφοι(δι)γνώμων,
 δ(ι)γνώμος, ἀμφοτεπλής' ἄοριστος.
 'Indeterminatore, trice, οὐσ. ἴδε In-
 determinato.
 'Indeterminazione, οὐσ. θ. διαταγ-
 μός, διχογνωμοσύνη, ἀμφιβολία.
 'Indettare, ρ. ἐν. συμφωνῶ (διδά-
 σκω, δηγῶ, προδια(θ)μῆ τινα)
 κρωσίως" ἢ αὐτπ. συμφωνῶ, συνεν-
 νοοῦμαι κρυφίως μετὰ τινος.
 'Indettato-a, ἔ. συμφωνός.
 'Indettatura, οὐσ. θ. κρυφία συμφω-
 νία (συνεννόησις, δηγία).
 'Indevoto, ἔ. ἀνόσιος, ἀσεβής.
 'Indevozione, οὐσ. θ. ἀσεβεία.
 'Indi, ἔπ. ἐνθεν, ἐκεῖθεν, ἐξ ἐκεῖνον
 τοῦ τόπου" ἢ ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου,
 μετὰ ταῦτα, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον'
 ἢ ἄντων, ἐκ τούτου (ταύτης, τού-
 των).
 'Indiademare, ρ. ἐν. διαδήματι δια-
 δῶ, διαδήμα, τέθημι.

Indiale, ἔ. Ἰνδικός.
 'Indiamantare, ρ. ἐν. παραποιῶ τοὺς
 ἀδάμαντας, καθιστῶ ἐν εἶδει ἀδά-
 μαντος.
 'Indiana, θ. συνδῶν εὐανθής, τσίτι.
 'Indiare, ρ. ἐν. θεοποιῶ" ἢ —σι, αὐτ.
 μετέχω τῆς θεότητος.
 'In nascolato, ἔ. δαιμονόληπτος.
 'Indiavolamento, οὐσ. ἄρ. μανία.
 'Indiavolare, ρ. ἐν. καλῶ που τοὺς
 διαβόλους' ἐνοχλῶ. ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ.
 μαίνομαι, παραφέρομαι.
 'Indiavolato, ἔ. κακός, μοχθηρός,
 πονηρός, κακοήθης' μανιώδης.
 'Indiavolo, ἄρ. μανία, παραφορά' αἰ-
 σχροτήτες, αἰσχροφρογία.
 'Indicabile, ἔ. ὑποκαίμενος' εἰς ἐν-
 δεΐξιν.
 'Indicamento, οὐσ. ἄρ. ἐνδείξις.
 'Indicante, ἔ. (ἐν)δεικτικός' οὐσ. πλ.
 ἱατρ. ἐνδείξεις" ἢ στρ. δείκτης.
 'Indicare, ρ. ἐν. (ἐν)δεικνυμι.
 'Indicativamente, ἐπ. ἐνδεικτικῶς.
 'Indicativo, ἔ. ἐνδεικτικός" ἢ οὐσ.
 ὀριστική (ἐγκλίσις).
 'Indicatore, trice, οὐσ. ἐνδείκτης
 ἐνόχου, μνηστής.
 'Indicatorio, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ.) ὁ μῦς
 τοῦ λιγανού.
 'Indicazione, οὐσ. θ. ἐνδείξις.
 'Indice, οὐσ. ἄρ. (ὄρο)δείκτης' ὁ λι-
 χανός" ἢ ἔλεγγος, πίναξ" ἢ ὁ σφλ-
 λυβος, ἡ ἐπιγραφή.
 'Indicere, ρ. ἐν. παραγγέλλω, δια-
 τάττω, ἴδε Intimare κηρύττω.
 'Indicesso, ἐπ. κατ' ἴδιον.
 'Indicivole, ἔ. ἀνέκφρατος.
 'Indicibile, ἔ. ἄφατος, ἄρητος, ἀ(νέκ)-
 φρατος.
 'Indicibilmente, ἐπ. ἀφάτως ἀ(νέκ)-
 φράτως, ἀνεκδηγήτως.
 'Indico, ἔ. Ἰνδικός.
 'Indietreggiare, ρ. οὐδ. πάλιν (ὀπι-
 σθο)δρομῶ.
 'Indietro, ἐπ. ὀπίσω.
 'Indifendibile, ἔ. ἀνυπεράσπιστος.
 'Indifeso, ἔ. ἀφρόνητος, ἀχρηστός,
 ἀπροσάστειτος.
 'Indifettibile, ἔ. ἀδιάπτωτος.

Indifferente, ἐπίθ. ἀδιάφορος.
 'Indifferentemente, ἐπ. ἀδιάφορος.
 'Indifferenza, θ. ἀδιαφορία" ἢ ὁ-
 μοιότης.
 'Indifferibile, ἐπίθ. ἀνυπέροτος.
 'Indifinitamente, ἐπίρ. ἄοριστως.
 'Indifinito, ἴδε in lesinito.
 'Indigeno, ἐπίθ. ἐγ(ἐπι)χώριος, ἰθα-
 γενής, αὐτόθιον, αὐτοφυής.
 'Indigente, ἔ. ἄπορος, ἐνδεής' πένης.
 'Indigenza, οὐσ. θ. ἐνδεία, ἔλλειψις.
 'Indigere, ρ. οὐδ. (ἐν)δέσθαι, στα-
 ροῦμαι, ἔχω ἀνάγκην.
 'Indigestamente, ἐπίρ. ἀτάκτως.
 'Indigestibile, ἔ. ἀ(δύσ)πεπτος.
 'Indigestibilità, οὐσ. θ. ἴδε :
 'Indigestione, θ. ἀ(δύσ)πεψία.
 'Indigesto, ἔ. ἀ(δύσ)πεπτος.
 'Indignarsi, ἴδε indignare.
 'Indignato-a, ἔ. ἡγανακτημένος.
 'In'ignazione, ἴδε indignazione.
 'Indigrosso, ἐπ. ὀλικῶς, χονδρικῶς.
 'Indilatamento, ἐπ. ἀνυπερότως.
 'Indilligenza, θ. ὀλιγοψα, ἀμέλεια.
 'Indimostrabile, ἐπίθ. ἴδε :
 'Indimostrato, ἐπίθ. ἀναπόδεικτος.
 'Indipendente, ἐπίθ. ἀνεξάρτητος.
 'Indipendentemente, ἐπίρ. ἀνεξαρ-
 τήτως.
 'Indipendenza, οὐσ. θ. ἀνεξαρτησία.
 'Indiro, ρ. ἐν. παραγγέλλω, διατάτ-
 τω' κηρύττω' συγκαλῶ' δείκνυμι.
 'Indirettamente, ἐπίρ. ἐμμέσως.
 'Indiretto, ἐπίθ. πλάγιος, ἐμμέσος.
 'Indirigere, ρ. ἐν. διευθύνω, δηγῶ.
 'In'irizzamento, ἄρ. διεύθυνσις.
 'Indirizzare, ρ. ἐν. διευθύνω" ἢ οὐδ.
 καὶ αὐτπ. διευθύνομαι.
 'Indirizzatore, οὐσ. διευθυντής.
 'Indirizzato, ἄρ. διεύθυνσις' ἐπιγραφή.
 'Indiscernibile, ἐπίθ. ἀδιόρατος.
 'Indiscinto, ἐπίθ. ζωστός, ἐξωσμένος.
 'Indisciplinabile, ἐπίθ. διατάγματος,
 ἀπειθής, ἀπαίδευτος.
 'Indisciplinato, ἔ. ἀπαίδευτος.
 'Indiscretamente, ἐπίρ. ἀνεπισικῶς,
 ἀδίκως, ἀσυνέτως, ἀδιακρίτως.
 'Indiscretezza, ἴδε indiscrezione.
 'Indiscreto, ἐπίθ. ἀναπισικῆς, ἀδικός.

ἀλόγιστος, ἀσύνητος, ἀδιάκριτος.
 Indiscrezione, οὐσ. θ. ἀνεπιείκεια, ἀδικία ἀπόνοια, ἀδιακρισία.
 Indiscurso. ἑ. ἀναξέταστος.
 Indisiare, ρ. ἐν. ἐμβάλλω, ἐμποιῶ ἐπιθυμίαν, πτόθον.
 Indisparto, ἑκφ. ἐπ. κατὰ μέρος.
 Indispensabile, ἑ. ἀ(ναπό)φρευκτος.
 Indispensabilità, θ. τὸ ἀ(ναπό)φρευκτον.
 Indispensabilmente, ἐπίρ. ἀ(ναπο)φρευκτως, ἀπαραιτήτως.
 Indisparato, ἑ. ἀμετρος.
 Indispettito, ἐπίθ. ὀργισθείς.
 Indisporre, ρ. ἐν. κακῶς διατίθωμι.
 Indisposizione, θ. κακία, ἀδιαθεσία.
 Indisposto, οὐσ. ἀρ. καὶ ἐπίθ. ἀσθενής, ἀρρωστος, ἀ(κακο)δίθετος, ἀνήμπορος· ἐπίθ. μὴ διατεθειμένος· ἀνέμενος, ἀκατάλληλος, ἀκοσμος, ἀκομψός.
 Indisputabile, ἑ. ἀναμφισβήτητος.
 Indisputabilmente, ἐπ. ἀναμφισβητήτως. [ἀδιάλυτος].
 Indissipabile, ἑ. μὴ (δια)σκεδαστός.
 Indissolubile, ἑ. ἀδιάλυτος.
 Indissolubilità, θ. τὸ ἀδιάλυτον.
 Indissolubilmente, ἐπ. ἀδιάλυτως.
 Indistaccabilmente, ἐπ. ἀνακοσπύστως.
 Indistante, ἑ. γείτων.
 Indistingubile, ἑ. ἀδιάκριτος.
 Indistinguibilità, θ. ἀδιακρισία.
 Indistindamento, ἐπ. συγχευμένως· ἀδιακρίτως, ἀδιαφώρας.
 Indistinio, μίξις· σύγχυσις· || ἐπίθ. ἀδιάστολος, ἀσάφης, ἀμυδρός, σκοτεινός, συγχευμένος· ἀδιάκριτος, ἀδιακρίτος, ἀδιαχώριστος.
 Indistinzione, θ. σύγχυσις· μίξις.
 Indisusato, ἑ. ἀσυνήθης, ἀχρηστος.
 Indizio, πθ. μετχ. τοῦ indire' ἐσώτατος· μετ. οικειότατος, φιλοτατος.
 Indivia, θ. πικρία, ἀνείδη.
 Individuale, ἑ. (εἰ)δικός, ἀτομικός.
 Individualità, οὐσ. θ. εἰδικότης, ἀτομικότης.
 Individualmente, ἐπ. κυρίως, κατ' ἑξοχὴν, (εἰ)δικῶς, ἀτομικῶς.

Individuare, ρ. ἐν. ἀτομικεύω, μερικεύω· || αὐτ. ταυτίζομαι.
 Individuazione, οὐσ. θ. ἀτομικεύσις, εἰδοποίησις, μερικεύσις εἰς ἔσθμον.
 Individuità, θ. τὸ ἀδιακρίτον.
 Individuo, οὐσ. ἀρ. ἄτομον (ἕκαστον ὁργανικὸν ἢν κατ' ἴδαν)· ἄτομον, ἄνθρωπος· || ἑ. ἀδιακρίτος.
 Indivinare, ρ. ἐν. μαντεύω, ομαι· || αὐτ. ἀποθεοῦμαι, θεοποιῶμαι· || ἀναβιά, ἀναζιά.
 Indivatore, trice, οὐσ. μάντις.
 Indivinatorio, ἑ. μαντικός.
 Indivinationse, οὐσ. θ. μαντεία.
 Indivisamente, ἐπ. ἀδιακρίτως· ἀδιακρίτως· συγχευμένως.
 Indivisibile, ἑ. ἀδιακρίτος, ἀδιαχώριστος· ἀχώριστος.
 Indivisibilità, οὐσ. θ. τὸ ἀδιακρίτον.
 Indivisibilmente, ἐπ. ἀδιακρίτως.
 Indiviso, ἑ. ἀδιακρίτος· || per (pro) —, ἐξ ἀδιακρίτου, ἀδιακρίτως.
 Indivoto, ἑ. ἀνευλαβής, ἀσεβής.
 Indivisione, οὐσ. θ. ἀσεβεία.
 Indiziare, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. τεκμήριον (ἔνδειγμα) εἶδωμι· καθιστῶ τινα ὑποπτον.
 Indiziato, ἑ. ὑποπτος, μνηστὴς.
 Indizio, ἀρ. ἔνδειξις· σημεῖον, ἔνδειγμα, ἀπόπειρα, ἔνορξις.
 Indizione, θ. ἐπινέμησις, ἡ Ἰνδικτιῶν, περίοδος 15 ἐτῶν· || ἑκκλ. σύγκλησις συνόδου, σύγκλητος.
 Indocile, ἑ. δυσμαθής.
 Indocillire, ρ. ἐν. καθιστῶ εὐμαθῆ.
 Indocilità, οὐσ. θ. δυσμαθεία.
 Indolo(i)are, ἴδε indoloire, ρ. ἐν. ἀπαλύω.
 Indolcinire, τὰὐτὸ τῷ·
 Indoloire, ρ. ἐν. γλυκαίνειν· ἠδύνω· προσάγομαι· || οὐδ. καὶ αὐτ. γλυκαίνωμαι· μετριάζομαι· ἴγνομαι· ἠλίθιος.
 Indoloito, ἑ. γλυκός· τρυφερός· εὐσπλαγχνός· ἀπαλός, μαλακός.
 Indole, οὐσ. θ. τὸ ἔμφυτον, ἡ φύσις· χαρακτήρ, κλίσις.
 Indolente, ἑ. ἀναλγής, ἀνάλγητος· ρέθυμος.

Indolentire, ἴδε indolenzire.
 Indolentissimo, ἑ. ραθυμώτατος.
 Indolenz(i)a, οὐσ. θ. ἀναλγησία· ἀπάθεια· ἀηδία, ἀμεριμνία, ἀδιαφορία.
 Indolenzire, ρ. οὐδ. ναρκούμαι, μουδιάζω· || ἐν. ἀλγηδὸνα ἐμποιῶ.
 Indolarsi, ρ. οὐδ. μέμφομαι, παραπονεῖμαι· || ἀλγῶ.
 Indolimento, οὐσ. ἀρ. ἀλγῆμα, πόνος.
 Indomabile, ἑ. ἀδάμαστος.
 Indomando, ἑ. αὐτόματος.
 Indomato, ἑ. μανιῶδης, ἄγριος, φοβρός, ἀδάμαστος.
 Indomito, ἑ. ἀδάμαστος, φοβερός.
 Indonnarsi, ρ. αὐτ. κυριεύω.
 Indoparsi, ρ. αὐτ. (ἀνα)χωρῶ.
 Indoppiamento, ἀρ. διπλασιασμός.
 Indoppiare, ρ. ἐν. διπλασιάζω.
 Indoramento, οὐσ. ἀρ. (ἐπι)χρῶσασις.
 Indorare, ρ. ἐν. (ἐπι)χρῶσῶ· || αὐτ. χρῶσζω.
 Indoriore, οὐσ. ἀρ. χρῶσωτής.
 Indoratura, οὐσ. θ. (ἐπι)χρῶσασις.
 Indormentare, ρ. ἐν. ἀποκοιμίζω· || οὐδ. ἀποκοιμῶμαι.
 indormentato, ἴδε Addormentato.
 Indormentimento, οὐσ. ἀρ. νάρκωσις.
 Indormentire, ρ. ἐν. ναρκῶ· || οὐδ. καὶ αὐτ. ναρκούμαι, μουδιάζω.
 Indormire, ρ. οὐδ. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι, ἀλιγρωῶ, κατα(περι)φρονῶ, ἀψηφῶ.
 Indormito, ἑ. ἀποκοιμημένος.
 Indossar(e)si, ρ. ἐν. καὶ αὐτ. ἐπιμύζω, ἐπιμύζομαι, φορεῖσθαι· || ἐν. ὀπισθογραφῶ.
 Indotato, ἑ. ἀπροικος.
 Indotta, οὐσ. θ. ἐπαγωγὴ, προτροπή.
 Indottamento, ἐπ. ἀμαθία.
 Indottivo, ἑ. προτροπικός.
 Indotta, ἀρ. ἴδε Indotta· || ἑ. ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀνεπιτήδειος· ἐνδοθεῖς· ζωθεῖς· (κατα)πειθεῖς.
 Indottrinabile, ἑ. δυσμαθής.
 Indottrinare, ρ. ἐν. παιδεύω, διδάσκω.
 Indottrinato, ἑ. ἀμαθής, ἀπαίδευτος.
 Indoversi, ρ. αὐτ. τοποθετοῦμαι πού.

Indovina, οὐσ. θ. ἡ μάντις.
 Indovinao, οὐσ. ἀρ. μαντεία· γνησία ἐρηγία.
 Indovinare, ρ. ἑ. μαντεύω, ομαι· || αὐτ. διανοῦμαι, διαλογίζομαι, στοχάζομαι· συμπεραίνω.
 Indovinare, trice, οὐσ. μάντις.
 Indovinatorio, ἑ. μαντικός.
 Indovinationse, οὐσ. θ. μαντεία.
 Indovinello, οὐσ. ἀρ. αἰνίγμα.
 Indovino, ἀρ. μάντις· || ἑ. μαντικός, προφητικός.
 Indovutamente, ἐπ. ἀναξίως, ἀδίκως, ἀτόπως.
 Indovuto, ἑ. ἀτοκος, ἀπρεπής.
 Indozza, οὐσ. θ. νόσος, ἀσθένεια.
 Indozzamento, οὐσ. ἀρ. μαρasmus, φθίσις· διαβολικὴ καταδίωξις· μαγεία.
 Indozzare, ρ. οὐδ. τήκομαι, μαρραίνωμαι· || ἐν. μαγγανεύω, μάγευω.
 Indr-care, -gare, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. (κατα)μαίνωμαι, ἀγραινῶμαι· || ἐν. ἐκμαίνω, ἐταγριῶ.
 Indragonito, ἑ. παράφορος.
 Indrappare, ρ. ἐν. κατασκευάζω ὑφέσματα.
 Indrappellare, ρ. ἐν. παρατάτω τὸν στρατόν.
 Indrudire, ρ. ἐν. ἐραστήν ποιῶ· || οὐδ. ἐραστής γίνομαι.
 Induare, ρ. ἐν. δυάζω· || αὐτ. δυάζομαι, συνδυάζομαι.
 Indubitabile, ἑ. ἀμφίβολος.
 Indubitabilità, θ. τὸ ἀναμφίβολον.
 Indubitabilmente, ἐπ. ἴδε Indubitantemente, ἐπ. ἀναμφίβολως.
 Indubitamento, ἐπ. ἀναμφίβολος.
 Indubitato, -a, ἑ. ἀναμφίβολος.
 Inducimento, οὐσ. ἀρ. προτροπή.
 Inducitivo, ἑ. προτροπικός.
 Inducitore, οὐσ. παρακινήτης.
 Indugeno, ἑ. βραδύς· μακρός.
 Indugia, οὐσ. θ. ἴδε Indugio.
 Indugiare, ρ. ἐν. βραδύνω, παρατείνω, ἀναβάλλω· ἀνα(περι)μένω· || οὐδ. καὶ αὐτ. βραδύνω, χρονίζω, χρονοτριβῶ· || οὐσ. ἴδε Indugio.
 Indugiare, trice, οὐσ. μελλητής.
 Indugio, οὐσ. ἀρ. ἀγογορία.

Indulgente, ἑ. ἐπιεικής, εὐμενής.
 Indulgenz(i)a, οὐσ. θ. ἐπιείκεια, εὐ-
 μένεια ἢ ἐκκλ. συγγνώμη, ἄφεσις.
 Indulgere, ρ. ἐν. ἐπιτρέπω, συγγω-
 ρῶ· χαρίζομαι.
 Indultario, οὐσ. ἀρ. ὁ ὑπὲρ οὗ ἐγέ-
 νητο ἢ συγγνώμη.
 Indulto, οὐσ. ἀρ. χάρις, συγγνώμη-
 σις (γενική).
 Indumento, οὐσ. ἀρ. ἔνδυμα, φόρεμα.
 Indurabile, ἑ. δυνάμενος, σκληρυν-
 θῆναι.
 Induramento, οὐσ. ἀρ. σκληρύνσις.
 Indurare, ρ. ἐν. σκληρύνω· (ἐκ)τρα-
 χύνω ἢ οὐδ. καὶ αὐτῶν. (ἀπο)σκλη-
 ροῦμαι, σκληρύνομαι· γίνομαι σκλη-
 ρός· μένω πτερεός.
 Indurativo, ἑ. σκληρυντικός.
 Indurata, ἀρ. σκληρός.
 Indurir(e)si, ρ. αὐτ. σκληρύνομαι·
 ισχυρίζομαι.
 Indurre, ρ. ἐν. εἰσάγω· ἄγω, ὀδη-
 γῶ· στρέφω, μεταμορφῶ· προσρέπω,
 ἐπάγομαι, ἀναφέρω· λέγω ἢ διη-
 γοῦμαι· ἐκτίθωμι ἢ ἐμποῶ, προ-
 ζεῖω· ἐμπνέω, ἐντυπῶ ἢ οὐδ. τεκ-
 μαίρομαι, συμπεραίνω· πείθομαι ἢ
 αὐτῶν. κέρπτωμαι, κινεῖμαι.
 Industrie, ἴδε Industrioso.
 Industria, οὐσ. θ. φιλεργία, φιλο-
 πονία, ἐπιμέλεια, φιλοτεχνία· ἐπι-
 τηδειότης· ἐπάγγελμα, τέχνη ἢ ἡ
 βιομηχανία· τεχνουργημα, καλλιτέ-
 χνημα.
 Industriale, ἑ, βιομηχανικός.
 Industrialarsi, ρ. αὐτ. σπουδάζω, προ-
 θυμοῦμαι, σοφίζομαι, ἐνασχολοῦμαι,
 προσπαθῶ, καταγίνομαι, φιλοτιμοῦ-
 μαι.
 Industriosamente, ἐπ. ἴδε.
 Industriosamente, ἐπ. φιλοπόνως,
 ἐπιμελῶς, τεχνηέντως, ἐντέχνως.
 Industrioso, ἑ. φιλόπρονος, ἐπιμελής,
 φιλοτέχνης, καλλιτέχνης.
 Inattivo, οὐσ. ἀρ. ἄθλιος, προτρο-
 πῆ ἢ ἐπίθ. προτροπικός.
 Induttora, trice, ἴδε Inducitore.
 Induzione, οὐσ. θ. εἰσαγωγή ἢ προ-
 τρή· ἢ ἐπαγωγή· συμπέρασμα.

Inebbrimento, οὐσ. ἀρ. μέθυσις·
 χαρά, εὐθυμία.
 Inebbrire, ρ. ἑ. μεθύω τινά.
 Inebbriazione, οὐσ. θ. μέθη.
 Inebriare, ἴδε Innebriare.
 Ineccitabile, ἐπίθ. ἀνεγερτός· ἀνε-
 ρέθιστος, νεκρός, θανάων.
 Ineclissare, ἴδε Ecclissare.
 Inedia, οὐσ. θ. ἀσιτία.
 Inedito, ἑ. ἀνέκδοτος.
 Ineffabile, ἐπίθ. ἄφατος, ἀ(νέκ)φρα-
 στος.
 Ineffabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀ(νέκ)φρα-
 στον.
 Ineffabilmente, ἐπ. ἀφάτως.
 Inefficace, ἑ. ἀδρανής, ἄπρακτος.
 Inefficacia, οὐσ. θ. ἀδράνεια.
 Ineguaglianza, ἴδε Disuguaglianza.
 Ineguale, ἑ. ἀνεπιτήδειος.
 Inegualità, οὐσ. θ. ἀνισότης, ἀνο-
 μοιότης ἢ ἀνωμαλία.
 Inegualmento, ἐπ. ἀνίσως, ἀνομοίως·
 ἢ ἀνωμαλῶς.
 Inelegante, ἑ. ἄκομψος.
 Inelegante, ἐπ. ἀκόμψως.
 Ineleganza, οὐσ. θ. ἀπειροκαλία.
 Ineligibile, ἑ. μὴ ἐκλέξιμος.
 Ineloquente, ἑ. οὐκ εὐπέη.
 Inelutabile, ἑ. ἀναπόφρακτος.
 Inemendabile, ἐπίθ. ἴδε.
 Inemendato, ἐπίθ. ἀδιόρθωτος.
 Inenarrabile, ἑ. ἀ(νέκ)διήγητος.
 Inequabile, ἐπίθ. φως. ἀνίσος.
 Inequabilità, οὐσ. θ. ἀνισότης.
 Inequità, οὐσ. θ. ἀνισότης.
 Inequivaleute, ἑ. ἀνισότητος.
 Inequivaleutamente, ἐπ. ἀνισοτιμῶς.
 Inerbare, ρ. ἐν. πότ. ἀεικάλω.
 Inerbato, ἑ. ποώδης, χλοερός.
 Inerente, ἑ. συμφυής, σύμφυτος.
 Inerentemente, ἐπ. συμφυῶς.
 Inerenzia, οὐσ. θ. σύμφυσις.
 Inerire, ρ. οὐδ. ἐμ(προσ-συν)πέφυκα·
 συναινῶ.
 Inerme, ἑ. ἀ(ν)οπλος.
 Inerpicar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. ἀ-
 ναρχίζομαι, ἀνέρπω.
 Inerrante, ἑ. ἀπλανής.
 Inerte, ἑ. ἀργός, καθρός· ἀδρανής.

Inerudito, ἑ. ἄπειρος, ἀμαθής.
 Inerudizione, οὐσ. θ. ἀπαιδευσία.
 Inerzia, οὐσ. θ. ἀδράνεια· ἄργια.
 Inesattezza, θ. ἢ μὴ ἀκρίβεια.
 Inesalto, ἑ. ἀνακριβής.
 Inesauribile, ἑ. ταῦτὸ τῶ·
 Inesausio, ἑ. ἀνεξάντλητος.
 Inescamento, ἴδε Adescamento.
 Inescare, ἴδε Adescare· σιτίζω.
 Inescogitabile, ἑ. ἀκατανόητος.
 Inescogitato, ἑ. ἀπρόβλεπτος.
 Inescrutabile, ἑ. ἀνερευνήτος.
 Inescusabile, ἑ. ἀσυγγνώμητος.
 Inescusabilmente, ἐπ. ἀσυγγνώμητως.
 Inesigibile, ἑ. ἀνεκτίλειτος.
 Inesercitabile, ἐπίθ. μὴ γυμνάσιμος·
 τραγός, ἀπρόσβατος, ἀπράσιτος.
 Inesercitato, ἑ. ἀγύμναστος. ἢ ἀ-
 μαθής.
 Inesiccabile, ἑ. ἀνεξάντλητος.
 Inesigibile, ἑ. μὴ εἰσπρακτός.
 Inesigibilità, θ. τὸ μὴ εἰσπρακτέον.
 Inesione, οὐσ. θ. προσρόλησις, σύμ-
 φυσις. Inerenza.
 Inesorabile, ἑ. ἀνεξίλαστος, ἀκαμπτος,
 ἀδυσώπητος.
 Inesorabilità, θ. τὸ ἀνεξίλαστον.
 Inesorabilmente, ἐπ. ἀδυσωπήτως.
 Inespedito, ἑ. ἀναποφάσιτος.
 Inesperabile, ἑ. ἀνέλπιστος.
 Inesperienza, οὐσ. θ. ἀπειρία.
 Inespertamente, ἐπ. ἀπειρῶς.
 Inesperto, ἑ. ἀπειρος.
 Inespertazione, θ. τὸ ἀπροσδόκητον.
 Inerpiabile, ἑ. ἀνέκπλυτος, ἀνεξά-
 λειπτος, ἀνεπίτηλος.
 Inespirabile, ἑ. δύσπνοος (πθ.).
 Inesplabile, ἑ. ἀπλήρωτος· ἀκόρε-
 στος, ἀσάβητος.
 Inesplorabilità, οὐσ. θ. ἀπληστία.
 Inesplicabile, ἑ. ἀνεξήγητος.
 Inesplorabilmente, ἐπ. ἀνεξηγήτως.
 Inespressibile, ἑ. ἀνέκφραστος.
 Inesprimibile, ἑ. ἀνέκφραστος.
 Inesprugnabile, ἑ. ἀνάλωτος· ἀκατα-
 μάχητος, ἀνίκητος· ἀνυπερβλήτος.
 Inesprugnabilità, θ. τὸ ἀπόρθητον.
 Inesprugnabilmente, ἐπ. ἀναλώτως,
 ἀκαταμάχητως.

Inespurgato, ἑ. ἀκόθαρτος.
 Inessiccabile, ἑ. ἀνεξάντλητος.
 Inestimabile, ἑ. ἀ(νέκ)τιμῶτος.
 Inestimabil(e)mente, ἐπίθ. ἀνεκτι-
 μῶτως.
 Inestimato, ἑ. νμ. ἀτίμητος, μὴ
 διατετιμημένος.
 Inestinguibile, ἑ. ἀ(ναπό)σβεστος.
 Inestinguibilità, οὐσ. θ. τὸ ἀ(ναπό)-
 σβεστος.
 Inestiguibilmente, ἀ(ναπο)σβέστως.
 Inestinto, ἑ, ἀνεξίλειπτος.
 Inestirpabile, ἑ. ἀνεκρίζωτος.
 Inestirpabilità, θ. τὸ ἀνεκρίζωτον.
 Inestirpabilmente, ἐπ. ἀνεκρίζωτως.
 Inestricabile, ἐπίθ. ἄλυτος, ἀπορος,
 ἀμήχανος· ἀδιέξοδος.
 Inestricabilmente, ἐπίθ. ἀ(δία)λύ-
 τως.
 Inestricato, ἑ. ἀσφής, περίπλοκος.
 Ineternare, ρ. ἐν. ἀθανατίζω.
 Inetichito, ἑ. φθισιῶν, φθισικός.
 Inettamente, ἐπ. ἀνεπιτηδειῶς.
 Inett-ezza, -itudine, οὐσ. θ. ἀνεπι-
 τηδειότης.
 Inetto, ἑ. ἀνεπιτήδειος· εὐήθης, μω-
 ρός, ἀπρητής, ἄτοπος· ἀνάμοστος.
 Inevidenza, οὐσ. θ. ἀσάφεια.
 Inevitable, ἑ. ἀ(ναπό)φρακτος.
 Inevitabilità, θ. τὸ ἀ(ναπό)φρακτον.
 Inevitabilmente, ἐπ. ἀ(ναπο)φρέω-
 κτως.
 Inezia, οὐσ. θ. λήθος, ἀνοησία.
 Infaccenato, ἑ. (πολυ)ἄσχαλος.
 Infaceto, ἑ. ἄκομψος.
 Infacondo, ἑ. ψυχρός, ἄχαρις, ἄγλωσ-
 σος, οὐκ εὐπέης.
 Infagottarsi, ρ. αὐτ. ἐγκορδουλοῦμαι.
 Infallante, -mente, ἐπ. β. θαίως.
 Infallibile, ἑ. βέβαιος, ἀσφαλής ἢ
 ἀναμαρτητος, ἀλάθητος.
 Infallibilità, οὐσ. θ. τὸ ἀσφαλές,
 τὸ βέβαιον ἢ ἀναμαρτησία, τὸ ἀνα-
 μάρτητον (τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐκκλ.).
 Infallibilmente, ἐπ. βεβαίως.
 Infamato, οὐσ. ἀρ. δυσφήμια.
 Infamare, ρ. ἐν. δυσφημῶ, διαβέλλ-
 ῶ, ἀτιμάζω· διαφραλλῶ.
 Infamato, ἑ. δυσφήμιος, ἄδοξος.

Infamatore, trice, οὐσ. ὁ δυσφημῶν, ἀτιμάων, διαβολεύς.
 Infamatorio, ἔ. δυσφημος.
 Infamazione, οὐσ. ὁ δυσφημία, ἀτιμία, κακολογία, διαβολή.
 Infame, ἔ. δυσφημος, ἄδοξος, ἐπονείδιστος, ἄτιμος· διαβλητικός.
 Infamemente, ἐπ. ἀτίμως, ἐπονείδιστως· κακῶς.
 Infamia, οὐσ. ὁ δυσφημία, ἄδοξία, ἀτιμία.
 Infamigliarsi, ρ. αὐτ. δαματοῦμαι, κ. σπητώνομαι· || Νυμφεύομαι.
 Infamità, ἴδε Infamia.
 Infancillire, ρ. οὐδ. νηπιόζω.
 Infando, ἔ. ἄφαντος, ἄρρητος, τρομερός, φοικαλέος ἄνοσιος.
 Infangare, ρ. ἐν. βορβορῶ· || αὐτπ. βορβοροῦμαι· || οὐδ. καυάτπ. κηλιδοῦμαι, μολύνομαι, ἀτιμάζομαι.
 Infantaro, ρ. ἐν. γεννῶ· πλάττω.
 Infantastichiere, ρ. οὐδ. δούτροπος, παράξενος γίνομαι.
 Infantata (dumma), λεγῶ· ἔγκυος.
 Infante, οὐσ. ἄρ. νήπιον, βρέφος, παιδίον· || ἡγεμών, βασιλόπαις· || πεζὸς στρατιώτης· || ἔ. νέος, νεαρός, νεογνός, ἀρτιγενής.
 Infanteria, ἴδε Fanteria.
 Infantescarsi, ρ. αὐτ. τῶν θεραπειῶν ἐρῶ.
 Infanticida, βρεφοκτόνος, νηπιόκτονος.
 Infanticidio, οὐσ. ἄρ. βρεφοκτονία.
 Infantile, ἔ. νηπίσιος, νηπιτικός.
 Infantilità, ταῦτ. τῶν·
 Infanzia, οὐσ. ὁ νηπιότης· ἀρχή.
 Infanzato, ἔ. πελιδνός.
 Infarcire, ρ. ἐν. ἐνσάτω, ἐνσάτω· || ζω, κ. παραγμίζω τι.
 Infardare, ρ. ἐν. ρυπαίνω, μολύνω· ψιμυθῶ· || αὐτπ. μολύνομαι· ἐπιγυμνάζω, συγγενῶ.
 Infaretrato, ἔ. φρετροφόρος.
 Infarinare, ρ. ἐν. ἀλευρώνω.
 Infarinato, ἔ. ἀλευρωμένος, κυρ. καί μπε· || ἡμιμάλης.
 Infarinatura, ὁ ἐπιμάλης, γνήσις.
 Infasciare, ρ. ἐν. περιδέω.

Infastidiare, ρ. οὐδ. ἀηδιάζω.
 Infastidimento, οὐσ. ἄρ. ἀνία.
 Infastidire, ρ. ἐν. ἀνιῶ, ἐνοχλῶ.
 Infaticabile, ἔ. ἀκάματος.
 Infaticabilità, ὁ. τὸ ἀκάματον.
 Infaticabil(e)mente, ἐπ. ἀκάματος.
 Infatigabile, ἔ. ἀκάματος.
 Infatuare, ρ. ἐν. (ἀπο)μυρῶ, ἐκμαίνω, προκαταλαμβάνω.
 Infatuato, ἔ. ἀηδής, ἄνοστος.
 Infausto, ἔ. ἀτυχής, δυστυχία.
 Infeccondità, ὁ. ἀφορία, ἀκαρπία.
 Infecundo, ἔ. ἀφορός, ἀκαρπος.
 Infedole, ἔ. ἄπιστος· || ἄσθενης.
 Infedelmento, ἐπ. ἀπίστως.
 Infedeltà, ὁ. ἀπιστία.
 Infederare, ρ. ἐν. βάλλω τὸ προκεφάλαιον (εἰς τὴν θήκην).
 Infelice, ἔ. δυστυχής· || ὀλέθριος· || ἀνάμυστος, ἀκατάλληλος.
 Infelicamente, ἐπ. δυστυχῶς.
 Infelicità, ὁ. ἀτυχία, δυστυχία.
 Infelicitare, ρ. ἐν. περιβάλλω τινα δυστυχία, ποιῶ (καθιστῶ) δυστυχῆ.
 Infellonire, ρ. οὐδ. ἀγριάνομαι.
 Infeltrato, ἔ. περιετλημένος, πηλῆματι· || πηλινός.
 Infeltrito, ἔ. πεπιλημένος, πλήρης ριζῶν συμπεπλεγμένων· ἐρριζωμένος.
 Infeminire, ρ. ἐν. ἐκθλύνω· || οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐκθλύνομαι.
 Inferi, ἄρ. πλ. οἱ κάτω τόποι, τὰ κάτω· || οἱ χθόνιοι θεοί.
 Inferigno (trapce), οὐσ. ἄρ. μαῦρον ψωμίον.
 Inferiore, ἔ. κατώτερος, ὁ κάτω· || χεῖρων, ἥττων, ὑποδεέστερος.
 Inferiorità, οὐσ. ὁ. ἥττων (ὑποδεέστερος, κατώτερα) κατάστασις.
 Inferire, ρ. οὐδ. τεκμαίρομαι, συμπεραίνω· || νμ. φέρω, προξενῶ· || νμ. δένω τὰ ἱστία εἰς τὰς κεφαλὰς.
 Infermamente, ἐπ. ἀσθενῶς.
 Infermare, ρ. ἐν. νοσοποιῶ· || διαρρῆγνυμι, διασχίζω, φθίρω· || ἀναρῶ, ἀνασκευάζω· || οὐδ. καὶ αὐτπ. νοσῶ, ἀσθενῶ, ἀρρωστῶ.
 Infermazione, ὁ. ἀνάρσις, ἀκύρωσις.

Infermeria, οὐσ. ὁ. νοσοκομείον· || ἐπιδημία· ἀσθένεια.
 Infermiccio, ἔ. ἐπίνοτος.
 Infermiera, ὁ. τοῦ
 Infermiere, οὐσ. ἄρ. νοσοκόμος.
 Infermiro, ρ. ἐν. νοσοποιῶ.
 Infermità, οὐτ. ὁ. νόσος, ἀσθένεια.
 Infermo, ἔ. νοσῶν, ἀσθενής, ἀρρωστος· νοσιόδης· || οὐσ. νόσος.
 Infernale, ἔ. ὁ κάτω, (κατα)χθόνιος· || piestra—, νικητικός ἀργυρός· || οὐσ. πλ. οἱ κάτω, οἱ ἐν ἕδου.
 Infernalità, ὁ. καταχθόνιος ταραγή.
 Infernicicare, ρ. ἐν. κατα(δια)καίω.
 Inferno, οὐσ. ἄρ. ὁ ἄδης· || ὁ δαίμων, τὸ δαιμόνιον, οἱ δαίμονες, τὰ δαιμόνια· ἢ κόλασις· || ὁ θάνατος· || τόπος Ὀλύμπου· τὸ ὑπὸ γῆν μέρος· ὁ Ἄδης τοῦ Δάντου· || ὄχρητος ἐπὶ τοῦ πιστηρίου τοῦ ἐλαίου· || ἔ. κατώτερος, ὁ κάτω· (κατα)χθόνιος.
 Infero, ἄρ. ὁ κάτω τόπος· πλ. ἴδε Inferi, ἔ. ὁ κάτω· || mare —, τὸ Τυρρητικὸν πέλαγος.
 Inferocire, ρ. οὐδ. (ἐξ)ἀγριάνομαι.
 Inferrai(u)olato, ἔ. ἐγκεκορμημένος, ἐγκεκαλυμμένος (ἐν ἐστρίδι).
 Inferrare, ἐν. δέω ἀλύσει, δεσμεύω.
 Inferrata, οὐσ. ὁ. κηχλάς σιδηρῆ.
 Inferrata, ἴδε Inferrata.
 Infertile, ἔ. ἀφορός, ἀκαρπος.
 Infertilità, οὐσ. ὁ. ἀφορία, ἀκαρπία.
 Infervoramento, οὐσ. ἄρ. προθυμία, ἔγερσις εἰς ζῆλον.
 Infervorare, ρ. ἐν. φλέγω, ἐγείρω εἰς ζῆλον· || αὐτπ. φλέγομαι ἐκ ζήλου.
 Infervoramento, ἐπ. διακαῶς.
 Infervorativo, ἔ. ἐγερτικὸς ζήλου.
 Infervorato, ἔ. διάπυρος, θερμός, διακαής· ἀφωσιωμένος.
 Infestazione, ἴδε Infestazione.
 Infestamente, ἐπ. ὀχληρῶς, ἐχθρῶς.
 Infestamento, ἄρ. ἴδε Infestazione.
 Infestare, ρ. ἐν. ἐνοχλῶ.
 Infestatore, trice, οὐσ. ὁ ἐνοχλῶν· λυμαντήρ.
 Infestevole, ἔ. ἐναντίος· ὀχληρός.

Infestazione, οὐτ. ὁ. ἐνόχλησις.
 Infesto, ἔ. μισητός· || Ἀθθάδης.
 Infestuto, ἄρ. πνευμονία ἱππου.
 Infettamento, οὐσ. ἄρ. μίασμα, μόλυσμα.
 Infettare, ρ. ἐν. μολύνω· || ἐνοχλῶ.
 Infettatore, trice, οὐσ. (δια)φθορέυς.
 Infettivo, ἔ. λυμαντικός, φθαρτικός.
 Infetto, ἔ. μεμολυσμένος· || ἐπίνοτος, νοσηρῶς· || ἀπρκατος.
 Infedare, ρ. ἐν. δίδω ὡς τιμῆριον.
 Infedazione, οὐσ. ὁ. προσάρτησις ὡς τιμῆριον.
 Infezione, οὐσ. ὁ. δυσωδία, δυσωμία, μόλυσμα, διαφθορά.
 Infiacchimento, ἄρ. ἐκ(παρά)λυσις.
 Infiacchire, ρ. ἐν. ἐκ(παρά)λύω, ἐξασθενίζω· || οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐκ(παρά)λύομαι, ἐξασθενῶμαι.
 Infiammabile, ἔ. εὐφλεκτός.
 Infiammabilità, οὐσ. ὁ. τὸ εὐφλεκτόν, εὐφλεκτικότης.
 Infiammazione, οὐσ. ὁ. ἴδε Infiammazione.
 Infiammamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Infiammazione.
 Infiammante, ἔ. φλόγιος.
 Infiammare, ρ. ἐν. (ἀνα)φλέγω, ἐξ(ἀν)άπτω· ἐκ(δια)καίω, (ἐξ)έσρω· φλογῶ, (ἐπι)φλογίζω· θερμαίνω· || οὐδ. καὶ αὐτπ. (ἀνα)φλέγομαι, ἐξ(ἀν)άπτομαι κτλ.
 Infiammamenti, ἐπ. διαπύρος, ἐνδέρμιος, φλογερός.
 Infiammativo, ἔ. φλογιστικός.
 Infiammatrice, οὐσ. ὁ. ἡ ἐξάπτουσα, ἀναφλέγουσα.
 Infiammatorio, ἔ. τῆς φλογώσεως.
 Infiammazione, οὐσ. ὁ. ἀνα(κατά)φλεξις, ἐμπρησμός· || ἐξάψις· || φλόγωσις.
 Infiascare, ρ. ἐν. χέω, βάλλω εἰς φιάλας οἶνον ἢ ἄλλο τι ὑγρὸν.
 Infibulazione, οὐτ. ὁ. κλειδωσις τῶν γεννητικῶν μερῶν παρὰ τοῖς βαρβάρους, ἐγκρίκωσις, ἀγκηρισμός.
 Inficcare, ρ. ἐν. μαίνω, μολύνω.
 Inficiazione, οὐσ. ὁ. (ἐξ)ἀρνησις.

Infidamento, ἐπ. ἀπίστωσ.
 Infido, -α, ἔ. ἀπίστος.
 Infiebolire, ἴδε Infievolire.
 Infietare, ρ. ἐν. καθιστῶ τι πικρὸν ὡς τὴν γολθῆν.
 Infierare, ρ. οὐδ'. γίνομαι θηρίον.
 Infierir(e)si, ρ. οὐδ'. καὶ αὐτ. (ἐξ)-άγριαίνομαι.
 Infievolimento, οὐσ. ἀρ. ἐκ(παρά)-λυσσι, χανύωσις, ἀτονία.
 Infievolire, ρ. ἐν. παρα(ἐκ)λύω, χανύω, ἐξασθενίζω· || οὐδ. ἐκ(παρά)-λύσμαι, χανουῶμαι, νύθραύω.
 Infiggere, ρ. ἐν. ἐμπήγνυμι· ἐντυπῶ, ἐγγράπτω.
 Infigner(e)si, ρ. οὐδ'. καὶ αὐτ. προσποιῶμαι, ὑποκρίνομαι.
 Infignimento, οὐσ. ἀρ. ὑπόκρισις.
 Infignitore, ἀρ. ὑποκριτής, ὑπουλος.
 Infigurabile, ἔ. ἀμορφος, ἀμόρφωτος, ἀσχημάτιστος.
 Infigurarsi, ρ. αὐτ. σχηματίζομαι.
 Infigurato, ἔ. ἀμόρφωτος.
 Infilcarpio, ἀρ. τέστιξ· || βελόνη ἀργυρᾶ, χρυσῆ καλαμίσ τῆς κεφαλῆς, δι' ἧς αἱ γυναῖκες συνάγουσι τὴν κόμην στολιζόμεναι.
 Infilare, ρ. ἐν. διαπείρω, διεκβάλλω, διαίρω, περνῶ κλωστήν εἰς τρύπαν· || σφάλλω· || κατακυροβολῶ.
 Infilata, οὐσ. θ. ντ. γραμμὴ τῶν ἐχθρικών σφαίρων.
 Infilatura, οὐσ. θ. δι(ἐν)ερσις, διακέντησις, πέρασμα.
 Infilzare, ρ. ἐν. διαίρω, διεκβάλλω, διατρύπω· ἴδε Imbastire, || κακῶς ράπτω· συνείρω, ἀραδιάζω· || αὐτπ. διατρύπωμαι.
 Infilzata, οὐσ. θ. σειρά· ἀλλεπάλληλα, εἶμας.
 Infilzatura, θ. διακέντησις· ἴδε Infilzata.
 Infimamente, ἐπ. κάτωτάτω.
 Infimità, οὐσ. θ. ἀγένεια, ταπεινότης.
 Infimo, ἔ. κατώτατος· ἀγενής, ταπεινός· οὐτιδανός· εὐτελής· || οὐσ. τόπος, κατώτατος.
 Infinitanchè, ἐπ. ἕως θου(οῦ).

Infinehè, ἐπ. ἕως οὔ· ἀφ' οὔ.
 Infin da ora, ἐπ. ἀπὸ τοῦδε.
 Infine, ἐπ. τέλος (πάντων).
 Infinochè, ἐπ. ἕως οὔ.
 Infinestrare, ρ. ἐν. βάλλω πλαίσιον χάρτου εἰς βιβλίον.
 Infinestratura, θ. πλαίσιον χάρτου.
 Infingardaggine, οὐσ. θ. ὀκνηρία.
 Infingardamente, ἐπ. ὀκνηρῶς.
 Infingarderia, ταῦτ' τῶ·
 Infingardia, οὐτ. νοθρότης, ὀκνηρία· || προσποιήσις, ὑποκρισία.
 Infingardire, ρ. ἐν. καθιστῶ νοθρόν· οὐδ. καὶ αὐτπ. γίνομαι νοθρός, (ὀκνηρός).
 Infingardo, ἐπίθ. νοθρός· ὀκνηρός· ὑπουλος· || οὐσ. βραδύπους ἡ διδάκτολος· (Ζῶον τῆς Ἀμερ.).
 Infingere, ἴδε infignere.
 Infigevole, ἐπίθ. προσποιητικός.
 Infigevolmente, ἐπίρ. προσποιητικῶς.
 Infingimento, ἴδε fingimento.
 Infinità, θ. ἀπειρία, τὸ ἀπειρον.
 Infinitamente, ἐπ. ἀπειρῶς.
 Infinitesimale, ἐπίθ. ἀπειροστός.
 Infinitezza, θ. ἀπειρία, τὸ ἀπειρον.
 Infinitivo, ἀρ. τὸ ἀπαιρέματον.
 Infinito, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀπειρον· ἢ ἔ. ἀπειρος, ἀπέραντος· || ἀπαιρέματος.
 Infinitudine, οὐσ. θ. ἀπειρία.
 Infino, πρόθ. μέχρι(ς), ἕως.
 Infinoallora, ἐπ. ἕως τότε.
 Infinoattantoche, ἐπ. ἕως οὔ.
 Infinoocchiare, ρ. ἐν. ἀπαρτῶ, ἐκπαρτῶ, φανακίζω.
 Infinochiatura, οὐσ. θ. (ἐξ)ἀπαρτή.
 Infinta, θ. ὑπόκρισις, προσποιήσις.
 Infintamente, ἐπ. ἀπαρτῶς.
 Infinteazza, οὐσ. θ. προσποιήσις.
 Infinto, ἴδε infinta· finto.
 Infintura, οὐσ. θ. ἴδε fingimento.
 Infiorare, ρ. ἐν. ἐπισπείρω ἀνθή· καλλωπίζω· || αὐτπ. ἀνθῶ· καθίζω ἐπὶ τῶν ἀνθίων· καλλωπίζομαι.
 Infirmità, ἴδε infermità.
 Infisso, ἐπίθ. ἐμ(προσ)πρηγμένος· τραυματίας· || πεφυτευμένος.
 Infistolire, ρ. οὐδ'. συριγγῶμαι.

Infistolito, ἐπίθ. διεσθαρμένος.
 Inflacidire, ρ. οὐδ'. μαράννομαι.
 Inflazione, οὐσ. θ. ἐξοδῆσις.
 Inflessibile, ἐπίθ. ἀκαμπτος.
 Inflessibilità, οὐσ. θ. ἀκαμπσία.
 Inflessibilita, ἐπίρ. ἀκάμπτως.
 Inflessione, θ. (ἐπι)κάμψις, καμπή.
 Inflesso, ἔ. καμπτός.
 Inflettere, ρ. ἐν. (ἐπι)κάμπτω.
 Inffiggere, ρ. ἐν. ἐπιβάλλω (ποινήν).
 Inffitto, ἐπίθ. ἐπιθεβλημένος.
 Inffizione, οὐσ. θ. ἐπιβολή (ποινῆς).
 Inffuente, ἔ. ἐπιρρέων· ἐπιδημικός· || οὐσ. εἰσροή.
 Inffuenz(ia), οὐσ. θ. ἐπιρροή, δύναμις· ροή, ρύσις· ἴδε Andazzo.
 Inffuire καὶ inffuare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ'. ἔχω ἐπιρροήν, ἐπενεργῶ· ἐκβάλλω· || (συρ)ρέω.
 Inffusso, ἀρ. ἴδε influenza.
 Inffuio, ἀρ. ἴδε influenza.
 Inffogazione, θ. ταῦτ' τῶ.
 Inffocamento, οὐσ. ἀρ. ἐμπρησις, ἀνά(κατά)πλεξις· θερμότης, ζέσις, ἔλαψις.
 Inffocare, καὶ inffocare, ρ. ἐν. πυρπολῶ, (κατα)καίω· πυρῶ, πυρακτῶ· || αὐτπ. καὶ οὐδ'. πυροῦμαι, πυρακτοῦμαι, φλογίζομαι.
 Inffocato, ἔ. ἐξηγμένος.
 Inffocazione, θ. ἴδε Inffocamento.
 Inffod(er)are, ρ. ἐν. βάλλω εἰς τὴν ξιφοθήκην.
 Inffogliarsi, ρ. αὐτ. φυλλοῦμαι.
 Inffogliazione, οὐσ. θ. φύλλωσις.
 Inffognarsi, ρ. αὐτ. πίπτω εἰς ἀμάραν, βορβοροῦμαι· || περι(ἐμ)πλέκομαι.
 Inffognito, ἔ. μὴ εἰσπράξιμος· ἀδέσποτος.
 Inffollire, ρ. ἐν. ἐκμαίνω· || οὐδ. μαίνομαι, ἐκμαίνομαι.
 Inffolito, ἔ. δασύς, πυκνός.
 Inffondere, ρ. ἐν. ἐμβρέχω, ἐγγυματίζω· || ἐπι(κατα)προσ(κλύζω)· ἐγ(δια)ἐπι)γέω, ἐνασταλίζω, ἐμποτῶ· || εἰσεγγρῶμαι (προσ-περι)ραίνω· || φύρω· βρέχω· ραντίζω.
 Inffondimento, ἀρ. ἴδε Inffusione.

Inforabile, ἔ. ἀδιάτρητος.
 Inforcare, ρ. ἐν. τῶ δικράνω λαμβάνω· || ἱππεύω· || ἀπάγχω, κρεμῶ· ἀπωθῶ τὸ ξίφος τοῦ ἀντιπάλου· || αὐτπ. διατέμνομαι.
 Inforcata, ἴδε Forcatura.
 Informato, οὐσ. ἀρ. ἴδε Inforazione.
 Informare, ρ. ἐν. μορφῶ, δια(ὀπο)τυπῶ· σχηματίζω, κατασκευάζω· διατίθωμι, καθιστῶ ἱκανόν· || πληροφωρῶ, εἰδοποιῶ (δια)μορφῶ, πλάτω, παιδεύω, διδάσκω· || αὐτπ. μορφοῦμαι· ἐρευνῶ, ἐξετάζω, πληροφωροῦμαι.
 Informativo, ἔ. μορφωτικός.
 Informato, ἔ. παχυμελής.
 Informatore, ἴρις, οὐσ. μορφωτής· ὁ πληροφωρῶν, σπερμολόγος.
 Inforazione, οὐσ. θ. γνώσις, πληροφωρία· ἀγωγή.
 Inforare, ἔ. ἀμορφος, δύσμορφος.
 Inforamente, ἐπ. ἀμέρφως.
 Informentare, ἴδε Fermentare, ρ. ἐν. μιγνύω.
 Informicolamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε Formicolamento.
 Informità, οὐσ. θ. ἀμορφία.
 Inforname, οὐσ. ἀρ. πτωχίον τοῦ φούρνου.
 Inforzare, ρ. ἐν. εἰς τὸν ἱπνὸν ἐμβάλλω, φουρνίζω.
 Inforzata, θ. φουρνιά· φουρνισμα.
 Inforzatore, οὐσ. ἀρ. φουρνιστής.
 Inforsare, ρ. ἐν. εἰς ἀμφιβολίαν ἐμβάλλω.
 Infortare, ρ. οὐδ'. ἐνισχύομαι.
 Infortificabile, ἔ. μὴ οχυρώσιμος.
 Infortire, ρ. ἐν. ἐπιρρύνωμι, ἐνίσχυνω· || οὐδ. καὶ αὐτπ. (ἐξ)δένυομαι.
 Infortunare, ρ. οὐδ'. ναυαγῶ.
 Infortunatamente, ἐπ. ἀτυχῶς.
 Infortunato, ἔ. δυστυχής· ἀπίστος.
 Infortunio, οὐσ. ἀρ. δυστόχημα.
 Inforzare, ρ. ἐν. ἐνισχύω· || οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐνισχύομαι· στερεοῦμαι· ἐπὶ τῷ γείρον τρέπομαι· αὐξάνω· δένυομαι.
 Inforzato, οὐσ. ἀρ. τὸ δεύτερον βε-

βλιον των Πανδρακτών || ε. ισχυρός ζυγος.
 Infoscamento, ουσ. αρ. επισκαρτίσις.
 Infoscarsi, ρ. αυτ. επισκοτίζομαι αντιομαι || εν. παραβαίω.
 Infossare, ρ. εν. βάλω εις τον λάκκον, ενθάπτω εν τῇ γῆ.
 Infossato, επίθ. ταφείς || κοίλος.
 Infra, προθ. εν, μεταξύ εν μέσω εντός μετά υπέρ επί κάτω ὑπό κάτω.
 Infracidamento, ουσ. αρ. σηπεδάων σήψις, φθορά || μαρμαρίς.
 Infracidare, ρ. εν. σήπω (δια)φθείρω ενογλώ, παρίτω, ζαλίζω || οὐδ. και αυτπ. σήπομαι || ραθυμώ.
 Infracidatura, ουσ. θ. ἴδε Infracidamento.
 Infracidire, ἴδε Infracidare.
 Infradiciamento, ουσ. αρ. ἴδε Infracidamento.
 Infradiciare, ἴδε Infradiciare.
 Infradiciatura, ουσ. θ. ἴδε Infradiciamento.
 Infradiciare, ἴδε Infradiciare.
 Infradiciatura, ουσ. θ. ἴδε Infradiciamento.
 Infragere, ρ. εν. συντριβῶ || παροβαίω || si, αυτ. θραύομαι.
 Infrangimento, ουσ. αρ. θραύσις.
 Infrangitura, θ. θραύσις, συντριψις.
 Infragranti, επί. ἐπι' αὐτοφόρος.
 Infralimento, ουσ. αρ. ἐκλύσις, ἀδυναμία, ἐξασθένησις.
 Infralire, ρ. εν. ἀδυνατίζω τινά || οὐδ. ἐξασθενῶ, ἀθυμῶ.
 Inframmessa, ουσ. θ. παρεμβασίς.
 Inframmesso, ουσ. αρ. παράθεμα.
 Inframmettente, ε. μεταίτης.
 Inframmettentemente, επί. ἐκ διαλειμμάτων.
 Inframmettere, ρ. εν. παρεντίθημι, παρεμβάλλω || αυτπ. παρεμβάινω, μετατεύω, μετόλαβῶ.
 Infrancesarsi, ρ. αυτ. γίνομαι γάλλος || προσβάλλομαι ὑπὸ ἀφροδισιακῆς νόσου.
 Infrancescarsi, ρ. αυτ. ἀναλαμβάνω, ἐπαναλογώ μιμοῦμαι τοὺς τρόπους των Γάλλων.
 Infranciosato, -ito, ε. ἴδε Francesato.

Infrangere, ἴδε Infrangere.
 Infrangibile, ε. ἀνόντροιπτος, ἀθραύστος || ἀπαράβιαστος.
 Infrangitore, ουσ. αρ. θ. συντριβῶν.
 Infranto, ε. συντετριμμένος.
 Infrantolo, αρ. ἐλαιοτριβέϊον.
 Infrantura, ουσ. θ. ραγμή, ρήγμα.
 Infrascamento, ουσ. αρ. ἴδε Superfluità.
 Infrascare, ρ. εν. κλάδοις σκεπάζω || ἐπιτακτηθευμένως καλλωπίζω || φανακίζω, ἐξαπατῶ.
 Infrascato, ε. περιπεπλεγμένος.
 Infraseritto, ε. ὑπογεγραμμένος.
 Infratare, ρ. εν. μοναχὸν ποιῶ || αυτπ. μοναχὸς γίνομαι.
 Infratlanto, επί. ἐντοσαύτηρ.
 Infrattore, ουσ. αρ. θ. συντριβῶν || παροβαίτης.
 Infrazione, θ. παράβασις.
 Infraddagione, ουσ. θ. ἴδε Infraddatura.
 Infraddamento, ουσ. αρ. ψυχρασία, ψῆχος || κρούσθηγμα.
 Infraddare, ρ. εν. ψυχραίνω || οὐδ. και αυτπ. περιψύχομαι, κατάρροζομαι || ψυχραίνομαι.
 Infraddativo, ε. δρασιστικός.
 Infraddatura, ουσ. θ. περιψύξις || χρονολόγημα || κατάρροσις.
 Infragnare, ρ. εν. ἴδε Infragnare.
 Infragnere, ρ. εν. ἐμποισὶ μεγίστην ἐπιθυμίαν || οὐδ. παραφρονῶ.
 Infragneticato, ουσ. αρ. παράφρων.
 Infraguento, ε. σπάνιος || — (ἐπι δδῶν) ἄβητος, ἔρημος, ἀφοιτητος.
 Infraguenti, ουσ. θ. σπανιότης.
 Infrascatojo, ουσ. αρ. ψυκτήρ, ψυκτήριον ἀγγεϊον.
 Infrigidante, ουσ. αρ. ἀναψυκτικόν.
 Infrigidare, ρ. εν. (ἀνα)αποψύχω, δροαίζω || — si, οὐδ. και αυτπ. (ἀπο)ψύχομαι.
 Infrigidativo, ε. ἀναψυκτικός.
 Infrigidamento, ουσ. αρ. (ἀπό)ψύξις.
 Infrigidire, ρ. εν. ψυχραίνω || οὐδ. (ἀπό)ψύχομαι, ψυχραίνομαι || ὑγραίνομαι.
 Infrigno, ε. ρυτιδώδης.

Infrollire, ρ. οὐδ. ἀπαλύνομαι.
 Infrollare, ρ. εν. φυλλῶ || — si, αυτπ. φυλλοῦμαι.
 Infrosare, ρ. εν. συγγέω.
 Infrosato, ε. συγκεχυμένος, εμπορομένος, ἀμφίβολος σκοτεινός.
 Infrollifero, ε. ἀκαρπος.
 Infrolluosamente, επί. ἀνωφελῶς.
 Infrolluosità, ουσ. θ. ἀκαρπία || Μετ. ματαιοπονία, τὸ ἀνωφελές.
 Infrolluoso, ε. ἀκαρπος, ἀνωφελής.
 Infrolligare, ρ. εν. ἴδε Infragare.
 Infrolla, ουσ. θ. στέμμα, εἶδος ἱερῆς ταινίας κόσμημα τῆς μητρας.
 Infrollinato, ε. ἀκαρπύωτος.
 Infrollare, ρ. εν. (ὑπο)καπνίζω.
 Infrollare, ρ. εν. σχοινίω δένω || προσαρμῶζω τὰ σχοινία.
 Infrollatura, ουσ. θ. δέσις διὰ σχοινίου, προσαρμολογία σχοινίων.
 Infrolliforme, ε. χωνοειδής.
 Infrollito, -ito, ουσ. αρ. χωνεϊον.
 Infrollare, ρ. εν. ἴδε Infrollare.
 Infrollire, ρ. οὐδ. κωνορροῦμαι.
 Infrollire, ρ. οὐδ. ἐξαχρειοῦμαι, αἰσχροουργῶ, ἀγυρτεύω.
 Infrollimento, ουσ. αρ. μανία.
 Infrollire, ρ. οὐδ. και αυτπ. μαίνομαι || εν. ἐξάπτω.
 Infrollimento, επί. ἐμμανῶς.
 Infrollitivo, ε. μανιακός.
 Infrollito, ε. ἐκ(ἐμ)μανής.
 Infrollire, ρ. οὐδ. ἴδε Infrollire.
 Infrollimento, επί. συγκεχυμένος.
 Infrollare, ρ. εν. επισκοτίζω.
 Infrollare, ε. διὰ(ἐμ)βρογος.
 Infrollibile, ε. ἀγώνευτος.
 Infrollibilità, ουσ. θηλ. τὸ μὴ χωνευτόν.
 Infrollione, ουσ. θ. ἐγγυσις ἐγγυμῆ || ἐμφύσησις, ἐμπνευσίς.
 Infrollito, κθ. μτχ. ἐγγυτος, κ. μθου σκευμένος || οὐδ. ἐγγυμα.
 Infrollito, ουσ. αρ. ὑδρογενῆ ζωῆφια.
 Infrollarsi, ρ. αυτ. γηράσκω, παρατίνομαι εις τὸ μέλλον.
 Infrollare, ρ. εν. βάλω εις τὸ κλωβὸν περιχέτω.
 Infrollare, ρ. εν. ὑποβάλλω εις

τέλος, ὀπτιῶ (τελων, δασμόν).
 Ingeggiare, ρ. εν. περιδιδόμαι, συμφωνῶ δι' ἐνεγύρου (περὶ τινος πράγματος) ἐνεγυρίζω || προσκαλῶ || συλλέγω μισθοφόρους || αυτπ. μισθοφόρος γίνομαι.
 Ingeggiato (soldato), ε. μισθοφόρος.
 Ingeggiatore, αρ. θ. στρατολογῶν.
 Ingeggiato, ουσ. αρ. μισθοφορῶ.
 Ingeggiardia, ουσ. θ. ἀδυναμία.
 Ingeggiardimento, ουσ. αρ. ἀνίρωσις.
 Ingeggiardire, ρ. εν. ἐπιρρόννομαι.
 Ingeggiare, ρ. εν. παγιδεύω.
 Ingeggiarsi, -irsi, ρ. αυτπ. ἐξογκοῦμαι.
 Ingeggare, ρ. οὐδ. φεύγω || εν. ὑποστηρίζω διὰ παστίλων τὰς ἀμπέλους βάλω τὰς ζυλίνας κνήμας εις τὰ περιπόδια.
 Ingeggiare, ρ. εν. ἀγκιστρῶ (ιχθύων).
 Ingeggiare, ρ. εν. βάλω, προσαρμῶζω εις τοὺς στρόφους.
 Ingeggabile, -ibile, ε. εὐαπάτητος.
 Ingeggante, ουσ. αρ. ἀπατεῶν.
 Ingeggare, ρ. εν. (ἐξ)άπατῶ ἄγω εις(ἐξ)άπατην || αυτπ. ἀπατῶμαι.
 Ingeggato, αρ. θ. ἀπατητής.
 Ingeggatore, θ. ἡ ἀπατεῶσα.
 Ingeggatore, ιρισε, ουσ. ἀπατεῶν.
 Ingeggare, ε. ἀπατηλός.
 Ingeggamente, επί. δολίως.
 Ingeggare, ουσ. αρ. ἀπάτη, δόλος || πλάνη, σφάλμα.
 Ingeggoso, ε. ἀπατηλός, δόλιος.
 Ingeggare, ρ. εν. συγγέω.
 Ingeggare, ρ. εν. ποιῶ τι κομψόν (ἀνάλλογον) || συνδέω || (προς)αρμῶζω.
 Ingeggare, ρ. εν. τάραττω, διατάραττω, συγγέω φανακίζω, (ἐξ)άπατῶ.
 Ingeggare, ἴδε ingazzullito.
 Ingeggare, ουσ. θ. φάλη.
 Ingeggare, επίθ. ἀτιμωρητος.
 Ingeggare, ουσ. θ. ἀτιμωρησία.
 Ingeggare, ρ. εν. πληρῶ τινά παρωτιδων (χοιράδων).
 Ingeggare, ουσ. αρ. βιομηχα-

νία || άγγίνοια, επίτηδειότης.
 Ingegnarsi, ρ. αὐτ. σοφίζομαι, σπου-
 δάζω, προσπαθῶ, προθυμοῦμαι.
 Ingegnere, οὐσ. ἀρ. μηχανικός.
 Ingegneria, οὐσ. θ. ἡ μηχανική
 τέχνημα ἢ ἐφευρέσεις μηχανικοῦ.
 Ingegnere, οὐτ. ἀρ. μηχανικός.
 Ingegnello, οὐσ. ἀρ. πανουργία.
 Ingegnevole, ἐπιθ. εύφυής.
 Ingegnio, οὐσ. ἀρ. εύφυτα, άγγίνοια,
 νοῦς, πνεῦμα, σύνεσις, φύσις, χαρα-
 κτήρ, βούλησις, θέλησις || ἀπάτη,
 πονηρία, στρατήγημα || εργαλείον,
 μηχανή, πολεμική μηχανή || θερμά-
 πημα, Ιατρικόν || ἐμπορία.
 Ingegnosa, θ. άργος, κλεῖς.
 Ingegnosamente, ἐκ. εύφως.
 Ingegnoso, ἐ. εύφυής, άγγίνοιος.
 Ingegnuolo, οὐσ. ἀρ. πανουργία.
 Ingelos-are, -ire, ρ. ἐν. καθιστῶ ζη-
 λότηκον || οὐδ. καὶ αὐτπ. γίνομαι
 ζηλότυπος || ὑποπτεύω.
 Ingegnare, ρ. ἐν. πολυτίμοις λι-
 θοῖς κοσμοῦ || ἐνοθευάζω || αὐτπ.
 κοσμοῦμαι || χρυσταλλοῦμαι.
 Ingenerabile, ἐ. μὴ γεννητός.
 Ingenerabilità, θ. τὸ μὴ γεννητόν,
 άγωνία, στεῖρωσις.
 Ingengerare, ρ. οὐδ. ἴδε Onorare.
 Ingenilo, ἐπιθ. άγέννητος, ἔμφυτος.
 Ingente, ἐπιθ. πελώριος, ὑπερφυής,
 ὑπερμεγέθης, ὑπερβάλλον, μέγας,
 μέγιστος.
 Ingentilire, ρ. ἐν. (ἐξ)εύγενίζω.
 βελτιῶ || οὐδ. καὶ αὐτπ. (ἐξ)εύγε-
 νίζομαι.
 Inguenamento, ἐκ. ἀπλοϊκῶς, ἀδό-
 λως || εἰλικρινές.
 Ingenuità, οὐσ. θ. εἰλικρινεία.
 Ingenuo, ἐ. ἐλευθερός, ἔλευθερίας ||
 άκέραιος, ἄδολος, εἰλικρινής.
 Ingerenza, οὐσ. θ. ἔργον, καθήκον.
 Ingergo, οὐσ. ἀρ. μυστήριον.
 Ingerimento, οὐσ. ἀρ. (ανά)μειξις.
 Ingerire, ρ. ἐν. φέρω, εισάγω || ἐμ-
 ποιῶ, ἐμπνέω || προξενῶ || αὐτπ.
 παρενέρω, ἐμάσπον, ἐπεμβαίνω.
 Ingersare, ρ. ἐν. γυφῶ.
 Ingersatura, οὐσ. θ. γυφώσις.

Ingesto, ἐπιθ. εισαχθεῖς.
 Inghiariare, ρ. ἐν. στρωννῶ ὄδον
 γάλιξιν ἢ ακύροισι.
 Inghiariato, ἀρ. στρώμα χαλίκιον.
 Inghiolina, οὐσ. θ. σήσαμον.
 Inghiottimento, οὐσ. ἀρ. κατάποσις,
 καταποντισμός, βάραθρον.
 Inghiottire, ρ. ἐν. καταπίνω.
 Inghiottitoio, οὐσ. ἀρ. κατάποσις,
 λάρυγξ, φάρυγξ.
 Inghiottitore, trice, οὐσ. καταπό-
 τής, λαίμαργος, ἀδηφάγος.
 Inghiottitore, ρ. ἐν. καθιστῶ λαί-
 μαργον || ἐμποιοῦ ἔρωτα || οὐδ. καὶ
 αὐτπ. λαίμαργος γίνομαι || ἐρωτ., ἐρω-
 τεῖομαι.
 Inghirlandamento, οὐσ. ἀρ. στεφά-
 νωσις || στέφανος.
 Inghirlandare, ρ. ἐν. στέφω, στα-
 φανῶ (περὶ)κυκλῶ, πληρῶ, γεμίζω.
 Inghiare, ρ. ἐν. βάλλω τὸν θώρακα.
 Ingiallare, ρ. ἐν. κροκῶ, κιτρινίζω
 || οὐδ. ξανθίζομαι, κιτρινίζω.
 Ingiallire, ρ. οὐδ. ξανθίζομαι, ὠχρίῶ.
 Ingiardinato, ἐ. πληρῆς κήπων.
 Ingielare, ρ. οὐδ. χρυσταλλοῦμαι.
 Ingiarsi, ρ. αὐτ. κοσμοῦμαι ἐκ
 κρινῶν.
 Inginocchiarai, ρ. αὐτ. γονυπετιῶ.
 Inginocchiata, οὐσ. θ. γονυκλισία
 || κιγκλῖς, κάμπη.
 Inginocchiato-io, -ra, οὐσ. ἀρ. γο-
 νυκλίσιον, προτυγητήριον.
 Inginocchiatore, οὐσ. θ. κάμπη.
 Inginocchiazione, θ. γονυκλισία.
 Inginocchione, -e-i, ἐκ. γονυκλιῶς.
 Inginocondo, ἐ. ἀηδής, ἀτερπής.
 Ingiogellare, ρ. ἐν. (πολυτίμοις λι-
 θοῖς) κοσμοῦ.
 Ingiovanire, ρ. οὐδ. (ἀνα)νεάζω.
 Ingiudicato, ἐ. ἀκριτος.
 Ingiungere, ρ. ἐν. συζεύγνυμι, συνά-
 πτω || παραγγέλλω, ἐπιτάττω.
 Ingiuncare, ρ. ἐν. σχολοῖς (ἐπι)
 καλύπτω || —si, αὐτπ. καλύπτομαι
 ἐξ ἀνθρώπων.
 Ingiuria, οὐσ. θ. ὄβρις, προσβολή.
 Ingiurante, οὐσ. ἀρ. ὄβριστής.
 Ingiuriare, ρ. ἐν. ὄβριζω, δάκνω.

Ingiurativo, ἐκ. ὄβριστικός.
 Ingiuratore, trice, οὐσ. ὄβριστής.
 Ingiuriosamente, ἐκ. ὄβριστικῶς.
 Ingiurioso, ἐ. ὄβριστικός, ἄδικος.
 Ingiustamente, ἐκ. ἀδίκως.
 Ingiustificabile, ἐ. ἀναπολόγητος.
 Ingiustizia, οὐσ. θ. ἀδικία.
 Ingiusto, ἀρ. ἀδικία || ἐ. ἄδικος.
 Ingloria, -so, ἐ. ἄδοξος.
 Ingluviatore, οὐσ. ἀρ. λαίμαργος.
 Ingluvie, οὐσ. θ. λαίμαργία.
 Ingluviosamente, ἐκ. λαίμαργως.
 Ingobbire, ρ. ἐν. αιτίζω, ταγίζω
 καταβιβρώσκω, καταβροχθίζω.
 Ingobbatura, οὐσ. θ. αιτισμός.
 Ingobbire, ρ. οὐδ. κυφοῦμαι, κ.καμ-
 πουρίζω.
 Ingoffare, ρ. ἐν. κολαφίζω.
 Ingoffo, οὐσ. ἀρ. κλόαρος || ἔωρον.
 Ingojamento, οὐσ. ἀρ. κατάποσις.
 Ingojare, ρ. ἐν. καταπίνω || μετ.
 σφτερίζομαι.
 Ingojatore, trice, οὐσ. καταπότης.
 Ingojamento, οὐσ. ἀρ. εισοδος εἰς
 πέλαγος || εισοδος εἰς κώλον.
 Ingolfarsi, ρ. αὐτ. σχηματίζω κώ-
 λον || εισέρχομαι, ἀφιστρέφω || οὐδ.
 εισέρχομαι εἰς τὸν κώλον.
 Ingollare, ρ. ἐν. καταπίνω.
 Ingombarare, ρ. οὐδ. ἐμπλέκομαι.
 Ingombarare, ρ. ἐν. (ἀπο-)ἐμ)φράσ-
 σω, καταλαμβάνω || ἐμποδίζω.
 Ingombero, οὐσ. ἀρ. περιπλοκή.
 Ingombramento, οὐσ. ἀρ. κατάλη-
 φτις, ἐμπόδιον.
 Ingombiare, ἴδε Ingombarare.
 Ingompr(i)o, οὐσ. ἀρ. περιπλοκή, ἐμ-
 πόδιον πθ. μτχ. ἀντι Ingombrato.
 Ingompare, ρ. ἐν. ἀλείφω μὲ κόμμιν
 || αὐτπ. σχηματίζομαι εἰς κόμμιν.
 Ingorbiare, ρ. ἐν. βάλλω τὴν σιδη-
 ρῆν ἄκραν ράβδου.
 Ingorbiatura, οὐσ. θ. τὸ βάλλειν τὴν
 σιδηρῆν ἄκραν ράβδου.
 Ingordaggine, ἴδε Ingordigia.
 Ingordamente, ἐκ. ἀπλήστως.
 Ingordarsi, ρ. αὐτ. τρώγω, λαίμαρ-
 γως, γίνομαι ἀπληστος.
 Ingordezza, οὐσ. θ. λαίμαργία, ἐ-

πληστία τὸ ὑπέριμετρον.
 Ingordigia, οὐσ. θ. ἀπληστος, ἐπιθυ-
 μία, ἀπληστία, πλεονεξία || μετ.
 λαίμαργία.
 Ingordina, θ. ρίγη διὰ τὸ ξύλον.
 Ingordo, ἐ. ἀπληστος, ἀκόρεστος, λαί-
 μαργος, ὑπέριμετρος.
 Ingorgamento, οὐσ. ἀρ. ἐμ)πό-
 (περ)φραξίς, σύγκλεισις, στάσις (ὑ-
 γρῶν).
 Ingorgare, ρ. οὐδ. ἀποφράσσομαι,
 συγκλείομαι || ἐν. καταπίνω.
 Ingorgiare, ρ. ἐν. καταβροχθίζω.
 Ingorgo, ἴδε Ingorgamento.
 Ingozzare, ρ. ἐν. καταπίνω, κατα-
 βροχθίζω || σφτερίζομαι || ὑπο-
 μένω.
 Ingracilire, ρ. οὐδ. ταχναίνομαι.
 Ingradare, ρ. οὐδ. προχωρῶ βαθμη-
 δόν || αὐτπ. ἐκτείνωμαι βαθμηδόν.
 Ingramignare, ρ. οὐδ. ριζοῦμαι, ἐκ-
 τείνομαι ὡς ἄγρως.
 Ingrannaggio, ἀρ. συγγόμενοι τοῦ
 τροχοῦ καὶ τοῦ χαρμικοῦ ἄξονος.
 Ingranare, ρ. ἐν. κάμνω τὴν ὀπὴν
 εἰς πυροβόλον, ντ. ἐξαρῶ τὸν ἄντλον.
 Ingrandimento, οὐσ. ἀρ. (ἐπ)αύξησις.
 Ingrandire, ἴδε Aggrandire ρ. οὐδ.
 καὶ αὐτπ. αὐξομαι || οὐδ. λαμπρό-
 νομαι || ἐν. ἴδε Esagerare.
 Ingranditivo, ἐ. αὐξητικός.
 Ingranditore, trice, θ. (ἐπ)αυξάνων.
 Ingrassamento, οὐσ. ἀρ. παχύνσις,
 λίπανσις, στίσις.
 Ingrassare, ρ. ἐν. παχύνω, λιπαίνω,
 κοπρίζω, πλουτίζω, πληρῶ || οὐδ.
 καὶ αὐτπ. πιαίνομαι, παχύνομαι ||
 πλουτῶ, πλουτίζομαι.
 Ingrassativo, ἐ. παχυντικός.
 Ingrassatore, trice, οὐσ. θ. παχύνων.
 Ingrassato, οὐσ. ἀρ. κόπρος, κοπρία.
 Ingratamente, ἐκ. ἀχαριστως.
 Ingratezza, ἴδε Ingratitudine.
 Ingraticolato, οὐσ. ἀρ. δικτυο-
 ωτόν, κιγκλῖς.
 Ingraticolare, ρ. ἐν. περιτοχὴν τόπου
 κείω μὲ κιγκλῖδας.
 Ingraticolato, οὐσ. ἀρ. δικτυωτόν,
 κιγκλῖς.

Ingratifero, ἔ. ἀχάριστος.
 Ingratitudine, οὐσ. θ. ἀχαριστία.
 Ingrato, ἔ. ἀγνώμων, ἀχάριστος || ἀχαρίς, ἀχάρις.
 Ingravidamento, ἄρ. πλήρωσις || κυοφορία, ἔγκυμοσύνη.
 Ingravidare, ρ. ἐν. ἔγκυον ποιῶ γυναικαῖ || οὐδ. καὶ αὐτπ. ἔγκυος γίνομαι, συλλαμβάνω.
 Ingravirsi, ρ. αὐτ. σοβαρεύομαι.
 Ingraziarsi, ρ. αὐτ. προσάγομαι τεχνηέντως τὴν εὐνοίαν τινος.
 Ingraziarsi, ρ. αὐτ. εἰσέρχομαι εἰς τὴν εὐνοίαν τινος.
 Ingreare, ρ. οὐδ. ἐξαγριῶμαι.
 Ingrediente, οὐσ. ἄρ. τὸ συστατικὸν (μέρος). ἄρτυμα.
 Ingresso, οὐσ. ἄρ. εἴσοδος ἀρχή || ἔ. τραχύς, σκληρός.
 Ingrognare, ρ. οὐδ. ἀγονακτῶ.
 Ingromarsi, ρ. αὐτ. ἐπιλιθοῦμαι.
 Ingroppare, ρ. ἐν. συνδέω, ἐμ(περι)πλέκω προσεπιθμῆ || φέρω ἐπὶ τῶν γλουτῶν (ἐπὶ ἵππων κλπ.).
 Ingrossamento, οὐσ. ἄρ. ἐξόγκωσις || αὐξήσις, ἐπαύξησις.
 Ingrossare, ρ. ἐν. παχύνω, γονδραίνω || αὐξάνω, μεγαλύνω ἔξονκῶ πικρῶ || οὐδ. καὶ αὐτπ. παχύνομαι ἡ γονδραίνω αὐξομαι ἔξαγκομαι πικρῶμαι || οὐδ. ἔγκυος γίνομαι, συλλαμβάνω || ὑπεργίζομαι || (δι)ἰσχυροῦμαι, ἰσχυρογνωμονῶ || ἡλιθοῦμαι.
 Ingrossativo, ἔ. παχυντικός, αὐξητικός, πυκνωτικός.
 Ingrossato, ἔ. παχύνους.
 Ingrossatore, trice, οὐσ. ὁ παχύνων.
 Ingrosso, ἔπ. χονδρικός ἐν γένει, συλλήβδην συγκεχυμένος.
 Ingrottare, ρ. ἐν. βάλω ἐν σπηλαίῳ || — si, αὐτπ. εἰσδύομαι εἰς σπηλαίον.
 Ingrugnarsi, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. δυσγροαίνω, ἀγονακτῶ.
 Ingrugnato, ἔ. ἀγονακτής.
 Ingrumito, ἔ. θρομβώδης.
 Inguainare, ρ. ἐν. ἐμβάλλω εἰς τὴν θήκην.

Inguarsi, ρ. αὐτ. βάλω χειρὶς (χειρόκτια).
 Inguazzarsi, ρ. αὐτ. δροσίζομαι.
 Ingubbiare, ἴδε Ingobbiare.
 Inguidalescato, ἔ. πληγῶν μεσός, ἐπὶ νῶτων φορτηγοῦ ζῆφου.
 Inguiderdonato, ἔ. ὁ ἀνευ ἀναμοιβῆς.
 Inguiggare, ρ. ἐν. ὑποδύομαι τὰς εὐμαρίδας.
 Inguinaglia, οὐσ. θ. βουβών.
 Inguinale, ἔ. τοῦ βουβώνος, βουβωνικός || οὐσ. βουβώνιον, φυτὸν.
 Inguine, οὐσ. ἄρ. βουβών.
 Inguistara, οὐσ. θ. φιάλη.
 Ingurgitamento, οὐσ. ἄρ. γαστρίμαργα, ὑπερβολικὴ ἀπληστία.
 Ingurgitare, ρ. ἐν. γαστρίμαργῶ.
 Ingurgitatore, trice, οὐσ. γαστρίμαργος, ἀδφάγος.
 Ingusciare, ρ. οὐδ. εἰσδύω, εἰσέρχομαι.
 Ingustabile, ἔ. οὐ γευστός, ἀηδής.
 Inibire, ρ. ἐν. κωλύω, ἀπαγορεύω.
 Inibitorio, ἔ. νμ. ἀπαγορευτικός.
 Inibizione, θ. νμ. ἀπαγορεύσις.
 Inidoneità, οὐσ. θ. ἀνικανότης.
 Inimicare, ρ. ἐν. ὡς ἐχθρῶ χροῦμαι τινι ἐχθροποιῶ || — si, αὐτπ. ἐχθρὸς γίνομαι τινι.
 Inimichevole, ἔ. ἐχθρικός.
 Inimicivolmente, ἔπ. ἐχθρικός.
 Inimicizia, οὐσ. θ. ἐχθρα, μίσος.
 Inimico, οὐσ. ἄρ. ἐχθρὸς, πολέμιος || ἔ. ἐχθρὸς ἑναντίος, δυσμενής.
 Inimitabile, ἔ. ἀμίμητος.
 Inimitabilmente, ἔ. ἀμίμητως.
 Inimmaginabile, ἔ. ἀκατανόητος.
 Inimmaginabilità, ἔπ. ἀκατανόητως.
 Inimmaginamento, ἔπ. ἀκατανόητος.
 Inimmaginato, ἔ. ἀνεπινόητος.
 Inintelligibile, ἔ. ἀκατάληπτος.
 Inintelligibilità, θ. τὸ ἀκατάληπτον.
 Ininvestigabile, ἔ. ἀνεξερεύνητος.
 Iniquamente, ἔπ. ἀδίκως.
 Iniquità, οὐσ. θ. ἀνεπιεικεία ἀδικία κακία ἀνωμαλία ὑπερβολὴ ὀργή.
 Iniquitare, ρ. οὐδ. γίνομαι ἀδικός.
 Iniquitosamente, ἔπ. ἀδίκως.
 Iniquitoso, ἔ. ἀνεπιεικής, ἀδικός.

Iniquo, ἔ. ἀνεπιεικής, ἀδικός.
 Irascibile, ἔ. ἀόργητος, πρῆξ.
 Irritabile, ἔ. μὴ εὐερέσιςτος.
 Iniscemabile, ἔ. ἀμειώτος.
 Inischiarabile, ἔ. ἀσαφήςτος.
 Inispagnuolarsi, ρ. αὐτ. γίνομαι ἰσπανός.
 Inispiabile, ἔ. ἀνεξήγητος.
 Inistabile, ἴδε Instabile.
 Inistancabile, ἔ. ἀκμάτος.
 Inistessibile, ἔ. ἀδιάλυτος.
 Iniziale, ἔ. πρῶτος, ἀρχτικός.
 Iniziare, ρ. ἐν. (ἐν)ἀρχομαι μουῦμαι || αὐτπ. ἀρχὴν λαμβάνω μουῦμαι.
 Iniziativo, ἔ. ἱκανὸς διδοῦναι ἀρχήν.
 Iniziatore, οὐσ. ὁ ἐναρχόμενος ὁ μουῦν.
 Iniziato, ἔ. ἐναρχθείς μεμυημένος.
 Iniziazione, θ. τελετὴ τῶν μυστηρίων, καθήχησις.
 Iniziio, οὐσ. ἄρ. ἀρχή.
 Inizamento, οὐσ. ἄρ. ἐρεθισμός.
 Injetlare, ρ. ἐν. ἐνέμω, κλύω.
 Iniezione, οὐσ. θ. ἔνεσις, κλύσμα.
 Inlacciare, ρ. ἐν. ἴδε Allacciare || αὐτπ. παγιδεύομαι.
 Inlagarsi, ρ. αὐτ. ἐκτείνωμαι, ἐκτείνωμαι ὡς λήμνη.
 Inlanguire, ρ. οὐδ. μαραινόμεαι.
 Inlapparsi, ρ. αὐτ. πληροῦμαι ἀκανόλαπθῶν.
 Inlaquerare, ρ. ἐν. παγιδεύω.
 Inlaudabile, ἔ. ἐπαίνου ἀνόσιος.
 Inlecito, ἔ. ἀθέμιτος.
 Inleggadrare, ρ. ἐν. κοιμῶμαι, καλλοπίζω, καλλῶναι.
 Inlegittimità, ἴδε Illegittimità.
 Inlegittimo, ἴδε Illegittimo.
 Inlibrare, ἴδε Bilanciare.
 Inlividire, ρ. ἐν. πλιθῶναι.
 Inluccarsi, ρ. αὐτ. λαμπρόνομαι.
 Inmalloneire, ρ. οὐδ. ἀδουῶμαι.
 Inmareire, ἴδε Marcire.
 Innabissare, ἴδε Abissare ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. καταβυθίζομαι.
 Innaccessibile, ἴδε Inaccessibile.
 Innaccharo, ρ. ἐν. ἐκτραχύνω.
 Innaquamento, οὐσ. ἄρ. ἀρδεύσις, πότισμα || συγχεράσμα, νερόμα.

Innaquare, ρ. ἐν. συγχεράνωμαι ὕδατι, νερόνω || ἀρδεύω, ποτίζω κατὰ κλύω.
 Innaffiamiento, οὐσ. ἄρ. βρέξις, ὑγρασία ἀρδεύσις || ὕδατα πρὸς βρέξιν ἢ ἀρδεύσις.
 Innaffiare, ρ. ἐν. ποτίζω || βρέξω.
 Innaffiatcio, οὐσ. ἄρ. πρῶτος, προχύτης, ἀρδάνιον, ποτιστήριον.
 Innaffiaturo, θ. ποτισμός, πότισμα.
 Innaffio, ἄρ. ἴδε Innaffiamiento.
 Innalbare, ἴδε Inalbare.
 Innalbare, ρ. οὐδ. ἀνορθῶμαι.
 Innalzamento, ἄρ. ὕψωσις ὕψος.
 Innalzare, ρ. ἐν. (ἐξ-ἀν)αίρω, ὑψῶ, σηκῶναι ὑπερταίνω ὑπερὑψῶ, μεταγλύνω, λαμπρόνω || οὐδ. ὑψοῦμαι αὐτ. ἐξαιρώμαι, ὑψοῦμαι, ἐπαίρωμαι ὑπερϕοῦμαι, λαμπρόνομαι.
 Innalzatore, trice, οὐσ. ὁ ὑψῶν.
 Innalzatura, οὐσ. θ. ὑψώσις ἐπαρσις.
 Innamarsi, ρ. αὐτ. κοριτεύομαι ὑπὸ ἔρωτος, συνδέομαι δι' ἔρωτος.
 Innamarsi, ρ. αὐτ. φίλος γίνομαι.
 Innamidare, ἴδε Inamidare.
 Innamoracchiamento, ἄρ. ἔρωτιον.
 Innamoracchiarsi, ἔλαφρός ἐρῶ.
 Innamoramento, οὐσ. ἄρ. ἔρωσις.
 Innamoramentuzzo, ἄρ. ἔρωτιδαύς.
 Innamorare, ρ. ἐν. ἐρωτῶ ἔρωτα, φλέγω ἔρωτι || αὐτπ. καὶ οὐδ. φλέγομαι ἔρωτι, ἐρῶ, ἀγαπῶ.
 Innamorata, οὐδ. θ. ἡ ἐρωμένη.
 Innamoramento, ἔπ. ἐρωτικῶς.
 Innamorativo, ἔ. ἐρωτικῶς ἔρωτος, θελξικῶς.
 Innamorato, ἔ. ἐρωτόληπτος.
 Innamorazzamento, οὐσ. ἄρ. ἐρωτιδαύς, ἐρωτίον, πρόσκαιρος ἔρωσις.
 Innamorazzarsi, ρ. ἐν. ἐλαφρῶς ἐρῶ.
 Innamorato, ἔ. ἐρωτομανής.
 Innaffiamiento, οὐσ. ἄρ. συστροφή, οὐλοποιήσις, βοστρυχισμός.
 Innapellare, ρ. ἐν. συστρέφω, οὐλοποιῶ, βοστρυχίζω || διδοῦναι τὸν νυμφικὸν δακτύλιον.
 Innapimare, ἴδε Inanimare.
 Innapimato, ἔ. ἀποφατισμένος || ἀφυχος = senza animo.

Inant-e, i, πρόθ. και επίρ. ἴδε Inpanzi.
 Inanzi, ἄρ. πρότυπον, ὑπογραμμάς. παράδειγμα, σχέδιον || πρόθ. πρό· ὑπέρ· ἐνώπιον· (ὡς) πρὸς· || ἐπ. πρὶν, πρότερον· κατόπιν· ἔπειτα, ὕστερον· || ἐπέκεινα, πέραν, περαιτέρω· || μᾶλλον.
 Inanzi tratto, ἐπ. πρὸ πάντων.
 Innarario, οὐσ. ἄρ. ὑμνολόγιον, συλλογὴ ὕμνων.
 Innarare, ρ. ἐν. διεγερῶμαι || δίδω ἀραθῶνα (πρωτίμιον) || ὑπισχνούμαι.
 Innarsicciare, ρ. ἐν. ἐπικαίω.
 Innarsicciato, οὐσ. ἄρ. σημείον καύσεως || ἔ. ἡμίκαυτος.
 Innascibile, ἔ. οὐ γεννητός, ἀγέννητος.
 Ignascondibile, ἔ. οὐ κρυπτός.
 Innaspere, ρ. ἐν. ἀναπνήζω, -ομαι, κ. κουβαριάω || ἀνοηταίνω· θορυβοῦμαι· || σείω τὸς πόδας.
 Innaspratura, οὐσ. θ. ἡ τοῦ νήματος ἀνάλοσις, κ. κουβαρίασμα.
 Innasprimento, ἴδε Inasprimento.
 Innasprire, ρ. ἐν. (ἐκ)τραχύνω· σκληρύνω || οὐδ. (ἐκ)τραχύνομαι.
 Inato, ἔ. ἔμφωτος.
 Innaturale, ἔ. οὐ φυσικός.
 Innaurare, ρ. ἐν. (ἐπι)χρυσῶ.
 Innavigabile, ἔ. οὐ πλώσιμος, ἀπλευστός, ἀνίκανος εἰς πλοῦν.
 Innavigabilità, οὐσ. θ. ἀνικανότης εἰς πλοῦν.
 Innebbiare, ἴδε Annebbiare.
 Innebrinare, ρ. ἔ. μεθύσκω τινά· || — si αὐτ. μεθῶ.
 Innobriazione, οὐσ. θ. μέθυσις, μέθη.
 Innegabile, ἔ. ἀναντιρρήτος.
 Innegabilità, θ. τὸ ἀναντιρρήτον.
 Innegabilmente, ἐπ. ἀναντιρρήτως.
 Inneggiare, ρ. ἐν. ὑμνολογῶ.
 Innennarrabile, ἴδε Inennarrabile.
 Innescare, ρ. ἐν. ἐμπορεύω τὸ πυροδόλον || δολῶ, δολοῦμαι.
 Innescatura, οὐσ. δέλεαρ || ἐμπόρευσις τοῦ πυροδόλου.
 Innestazione, θ. τὸ ἐπὶ τῷ

Innestamento, οὐτ. ἄρ. ἐγκέντρισμα.
 Innestare, ρ. ἐν. ἐνώ, ἐγκεντρίζω· ἐμφοτεύω, ἐνθεματίζω.
 Innestatoio, ἄρ. ἐγκεντριστηρίον.
 Innestatore, trice, οὐσ. ὁ ἐμφοτεύων.
 Innesio, οὐσ. ἄρ. ἐμφότευσις, ἐγκεντρισιμός· ἐνωσις.
 Inno, οὐσ. ἄρ. ὕμνος.
 Innobiltà, οὐσ. ὁ. ἀγένεια.
 Innocente, ἔ. ἀθῶος, ἀναιτίος·
 Innocentemente, ἐπ. ἀθῶως.
 Innocenza(i)a, οὐσ. θ. ἀθωότης, ἀβλάβεια, ἀκακία.
 Innochio, ἔ. ἀβλαβής, ἀκακος.
 Innodia, οὐσ. θ. ὑμνωδία.
 Innodo, οὐσ. ἄρ. ὑμνωδός.
 Innografo, οὐσ. ἄρ. ὑμνογράφος.
 Innologia, οὐσ. θ. ὑμνολογία.
 Innologo, οὐσ. ἄρ. ὑμνωδός.
 Innotrare, ἴδε Inoltare.
 Innomabile, ἴδε Innomabile.
 Innomabile, ἔ. ἀκατονόμαστος.
 Innominando, ἔ. ἄφροντος, ἀποτρόπαιος, στυγερός, αἰσχρός.
 Innominatemente, ἐπ. ἀνωνόμως.
 Innominato, ἔ. ἀνώνομος.
 Innondare, ἴδε Inondare.
 Innoquio, ἔ. ἀθῶος, ἀκακος.
 Innostrare, ρ. ἐν. πορφύρα κομῶ, πορφυρῶ. || Καλλύνω.
 Innotusire, ἴδε Inottusire.
 Innoyara, ρ. ἐν. ἀναγεῶ, ἀνακαινίζω· ἀλλάσσω.
 Innovatore, trice, οὐσ. νεωτεριστής· νεωτερισμός.
 Innovazione, οὐσ. θ. ἀνακαινισις, ἀνανέωσις, ἐπισκευή.
 Innubbidienza, οὐσ. θ. παρακοή.
 Innumorabile, ἔ. ἀναριθμητός.
 Innumerabilità, θ. τὸ ἀναριθμητόν.
 Innumerabilmente, ἐπ. ἀναριθμητῶς.
 Innumerevole, ἔ. ἀναριθμητός.
 Innuzzolare, ρ. ἐν. γαργαλίζω, ἐρεθίζω.
 Inobbediente, ἔ. ἀν(υ)πήκοος.
 Inobbedientemente, ἐπ. ἀπειθῶς.
 Inobbedienza, οὐσ. θ. παρακοή.
 Inobbedire, ρ. ἐν. παρακοῶν.

Inocchiare, ρ. ἐν. ἐνοφθαλμίζω.
 Inocculabile, ἔ. οὐ κρυπτός.
 Inoculare, ρ. ἐν. ἐνοφθαλμίζω· ἐμβολι(ά)ζω.
 Inoculazione, οὐσ. θ. ἐμβολι(α)σμός.
 Inodorabile, ἔ. ἄσμος.
 Inodorare, ρ. ἐν. εὐώδης ποιῶ τι.
 Inodorifero, ἔ. ἴδε·
 Inodoro, ἔ. ἄσμος.
 Inoffensibile, ἔ. ἀπρόσβλητος.
 Inoffensivo, ἔ. ἀσινής, ἀβλαβής.
 Inofficiosità, οὐσ. θ. ἀσεβεία, τὸ ἀστοργον.
 Inofficioso, ἔ. ἀπειρέθελος, ἄφροντος· νμ. εὐσεβής, ἀνόστος, ἀστοργος.
 Inoliare, ρ. ἐν. ἐλαιῶ· || μυρῶ.
 Inoliata, (oliiva), εἰλαία ὄριμος.
 Inolmarsi, ρ. αὐτ. πληροῦμαι πτελεῶν.
 Inoltrarsi, ρ. αὐτ. προχωρῶ.
 Inomanzia, θ. ολιγομαντεία.
 Inombrare, ρ. ἐν. ἐπισκιάζω· || αὐτ. σκιάζομαι.
 Inondamento, ἴδε Inondazione.
 Inondare, ρ. ἐν. ἐπι(κατα)κλύζω· || ἐπιτρέχω, εἰσβάλλω· || πληρῶ· || ποτίζω.
 Inondazione, οὐσ. θ. ἐπικλυσιμός, πλημμυρᾶ· ἐπιδρομή, εἰσβολή.
 Inonestà, ἴδε Disonestà.
 Inonestamente, ἐπ. ἀτίμως, ἀφροντως, ἀγενῶς, ἴδε Disonestamente.
 Inonesto, ἴδε Disonesto.
 Inonorato, ἔ. ἄτιμος, ἄδοξος.
 Inope, ἔ. ἄπορος, ἐνδείης, πτωχός.
 Inoperante, ἔ. ἀδρανής, ἀργός.
 Inopia, οὐσ. θ. ἀπορία, ἐνδεία.
 Inopinabile, ἔ. παραδόξος, ἀπίθανος, ἀπίστευτος.
 Inopinatamente, ἐπ. ἀπροσδοκῆτως.
 Inop(r)inato, ἔ. ἀπροσδοκῆτος.
 Inopportuno, ἐπ. ἀκαίριος.
 Inopportunità, οὐσ. θ. ἀκαίρια.
 Inopportuno, ἔ. ἀκαίριος.
 Inorare, ρ. ἐν. χρυσῶ· || τιμῶ· περιπολλοῦ ποιοῦμαι· ἱκετεύω.
 Inorcarsi, ρ. αὐτ. ἀγοινοῦμαι.
 Inordinabile, ἔ. ἀδιάτακτος.
 Inordinanza, οὐσ. θ. ἀταξία.

Inordinadamente, ἐπ. ἀτάκτως.
 Inordinatezza, οὐσ. θ. ἀύγχιος.
 Inordinato, ἔ. ἀτακτος, ἀκόσμος.
 Inorganicamente, ἐπ. ἀνοργάνως.
 Inorganico, ἔ. ἀνοργάνος.
 Inorgogli(a)re, ρ. ἐν. ἐπαίρω· || αὐτ. ἐπαίρομαι.
 Inornato, ἔ. ἀκαλλώπιστος, ἀκόσμητος, ἀκόσμος, ἀκομψος.
 Inorpellamento, οὐσ. ἄρ. κόσμησις χρυσηλάτω· || κακόζηλος καλλωπισμός· || ὀπίκρησις, προσποιήσις.
 Inorpellare, ρ. ἐν. κοσμῶ χρυσηλάτω· καλλωπίζω, ζωοματίζω, συγκάλυπτο.
 Inorpellatura, οὐσ. θ. ἴδε inorpellamento.
 Inorridire, ρ. ἐν. φρίκην ἐμποιῶ· ἐκ(κατα)πλήττω· || οὐδ. φρίττω.
 Inocularsi, ρ. αὐτ. ἀναστομοῦμαι.
 Inosculatione, οὐσ. θ. ἀναστόμωσις.
 Inospitale, ἔ. ἄξενος, ἀφιλόξενος· βάρβαρος, σκληρός.
 Inospitalità, οὐσ. θ. ἀφιλοξενία.
 Inospitale, ρ. ἐν. ἄξενος, ἀνοικησίμος, μονήρης, ἔρημος.
 Inossare, ρ. οὐδ. ἰδοντοφυῶ· || ἐν. ἐπιχρῶ· κόνει ὀστέων.
 Inosservabile, ἔ. ἀκατανόητος.
 Inosservabilmente, ἐπίρ. ἀκαταλήπτως.
 Inosservante, ἔ. μὴ τηρῶν, παραβάτης· || μετ. ἀπρόσεκτος.
 Inosservanza, οὐσ. θ. ὀλιγωρία, ἡ μὴ τήρησις, παράβασις, ἀπροσεξία.
 Inosservato, ἔ. ἀπαρητήρητος.
 Inossire, ρ. οὐδ. ἀποστεοῦμαι, μεταβάλλομαι εἰς ὀστέον.
 Inottusire, ρ. οὐδ. ἀμβλύνομαι.
 Inquartare, ρ. ἐν. και οὐδ. τεταρτίζω, διασχίζω εἰς 4 τμήματα· || ἀροτριῶ τὴν τετάρτην φορᾶν.
 Inquietà, οὐσ. θ. ἀνησυχία.
 Inquietamente, ἐπ. ἀνησυχῶς.
 Inquietante, ἔ. θορυβοποιός, ἀνησυχός.
 Inquietare, ρ. ἐν. ταραττω, ἐνοχλῶ· || αὐτ. ταραττοῦμαι, ἀνησυχῶ.
 Inquietatore, trice, ὁ ταραττω.

Inquietazione, οὐσ. θ. ταραχή.
 Inquietezza, οὐσ. θ. ἀδημονία.
 Inquieto, ἐπίθ. ἀνησυχός· || θορυβοποιός, ἐνοχλητικός· || περιλυτός.
 Inquietudine, οὐσ. θ. ἀδημονία, ταραχή, ἀνησυχία· || φροντίς.
 Inquilino, ἄρ. μέτοικος· ἐνοικος ἀλλοτριᾶς οἰκίας· οἰκήτωρ, κάτοικος.
 Inquinamento, οὐσ. ἄρ. μόλυσμα, ρυπαρία, ἀκαθαρσία, περίττωμα.
 Inquinare, ρ. ἐν. ρυπαίνω.
 Inquinere, ρ. οὐδ. ἀναζητῶ.
 Inquisire, ρ. ἐν. ἀναζητῶ· ἐξετάζω.
 Inquisitore, οὐσ. ἄρ. ἐρευνητής· || ἐροδίτης.
 Inquisizione, οὐσ. θ. ἐρευνα, ἐξέτασις· ἀνάκρισις· ἐροδικεῖον· ἐροδιέταισι, ἐροκρισία, ἐροδικία.
 Inragionevolmente, ἐκ. ἀλόγως.
 Inracidimento, οὐσ. ἄρ. ταγγίασις.
 Inrarirsi, ρ. αὐτ. ἀραιούμαι.
 Inrazionabilmente, ἐκ. ἀνοήτως.
 Inreflesso, ἔ. ἀπερίσκεπτος.
 Inrefragabile, ἴδε irrefragabile.
 Inrefrenabile, ἴδε irrefrenabile.
 Inregolato, ἐπίθ. ἀκανόνιστος.
 Inreligioso, ἴδε irreligioso.
 Inremediabile, ἔ. ἀνεπίστροφος.
 Inremediabile, ἔ. ἀνίατος.
 Inremissibile, ἴδε irremissibile.
 Inreparabile, ἔ. ἀνεπανόρθωτος.
 Inretamento, οὐσ. ἄρ. παγίδες, δίχτυα· || ἐμπλοκή.
 Inretare, ἴδε irretare.
 Inretreatabile, ἴδε irretreatabile.
 Inrettamento, ἐπίθ. οὐκ ὀρθός.
 Inrevertente, ἔ. ἀσβεής.
 Inreverente, ἐκ. ἀσεβῶς.
 Inrevertenza, οὐσ. θ. ἀσέβεια.
 Irrevocabile, ἴδε irrevocabile.
 Irrevocabilmente, ἐκ. ἀμετακλήτως.
 Irigidire, ἴδε irrigidire.
 Irremediabile, ἴδε irremediabile.
 Irremediabilmente, ἐκ. ἀνίατως.
 Irreservato, ἐπίθ. ἀ(προ)φύλακτος, ἄφρων, ἀνόητος. [μίτης].
 Intornarsi, ρ. αὐτ. γίνονται ἐρη-
 Intossare, ρ. ἐν. ἐρυθραίνω· || αὐτ. ἐρυθραίνομαι.

Inrugare, ρ. ἐν. ρυτιδῶ.
 Inrugiadare, ρ. ἐν. διαθρέγω, ἄρσσω· καλύπτω· ραντζίω.
 Inruvidire, ρ. ἐν. (ἐκ)τραχύνω.
 Insaccare, ρ. ἐν. (ἐν)σάττω, εἰς σάκκον ἐμβάλλω, περιέγω, περικλείω· || καταπίνω· καταβιβρώσκω· || ἐντίθημι εἰς τὸ βαλάντιον· || οὐδ. παγιδεύομαι· || κρύπτομαι, δύνω (ὑπὸ νέφει, ἐπὶ ἡλίου)· || αὐτ. καὶ οὐδ. εἰσεγγόμαι, περικλείομαι.
 Insalare, ρ. ἐν. ἀλίζω, ἀλατίζω· || πρᾶττω τι συντάως· || αὐτ. ἀλατίζομαι· ἐκβάλλω εἰς τὴν θάλασσαν· γίνομαι ἄλυος.
 Insalata, οὐσ. θ. (ἀρμεσία) φυλλία, ἐξάλμη, κ. σαλάτα.
 Insalatato, ἄρ. σαλατοπόλης.
 Insalatiera, οὐσ. θ. τριβλίον, πινάκιον τῆς σαλάτας.
 Insalatina, θ. μικρὰ σαλάτα.
 Insalato, ἔ. ἀλίπαστος· || συντάως.
 Insalatura, οὐσ. θ. ἀλάτιμα, ἄλας· ταρταρά· ὁ καιρὸς τῆς ταρταράς.
 Insaldare, ρ. ἐν. ἀλείφω μὲ κόμμι ἢ μάζαλλω· || Ἀσφαλίζω.
 Insaldatore, -trice, οὐσ. θ. ἡ μάζαλλίτσα, κ. σιδερωστήριον.
 Insalleggiare, ρ. ἐν. ἐλαφρῶς ἀλατίζω.
 Insalibile, ἔ. δυσανάβατος.
 Insalsarsi, ρ. αὐτ. γίνονται ἄλυμυρός.
 Insalubre, ἔ. νοσηρός, ἐπίνοσος.
 Insalubrità, θ. τὸ νοσηρὸν τόπου.
 Insalutante, ἔ. μὴ χαιρετίων.
 Insalutato, ἔ. ἀπροσηγήρητος.
 Insalvabile, ἔ. ἀσωστός.
 Insalvati-care, chire, ρ. οὐδ. ἄλογονδῶ, ἀγριοῦμαι, ἐρημοῦμαι (ἐξ)· ἀγριοῦμαι, ἐκτραχύνομαι, ἀποθηρᾶσθαι· || ἐν. (ἐξ)ἄγριος, ἐκτραχύνω.
 Insalvatischilo, ἔ. σκληρός, τραχὺς, δόσπιστος, ἄγριος.
 Insanabile, ἔ. ἀθεράπευτος.
 Insanabilmente, ἐκ. ὀνείτως.
 Insanamente, ἐκ. φρενοβλαθῶς.
 Insanguinamento, οὐσ. ἄρ. αἱμάτωσις.

Insanguinare, ρ. ἐν. αἱματι μολύνω, αἱμάσσω, αἱματῶ· || αὐτ. αἱματίζω· μολύνομαι.
 Insanguinalo, ἔ. αἱματόφυτος.
 Insania, οὐσ. θ. παραφροσύνη.
 Insaniato, ἔ. φρενοβλαθῆς.
 Insanire, ρ. οὐδ. παραφρονῶ· || ἐν. ἐκραινῶ.
 Insanito, ἔ. μανικός, παράφρων.
 Insano, ἔ. φρενοβλαθῆς.
 Insapiente, ἔ. ἀνόητος, μωρός.
 Insapienteza, οὐσ. θ. ἀσοφία, ἀνοησία.
 Insapinare, ρ. ἐν. σμῆγω, σαπωνίζω.
 Insaporare, ρ. ἐν. (καθ)ήδυνω, νοστιμίζω· || αὐτ. νοστιμίζομαι.
 Insaporirsi, ρ. αὐτ. νοστιμίζω.
 Insaputa, οὐσ. θ. ἄγνοια.
 Insassarsi, ρ. αὐτ. (ἀπο)λιθούμαι.
 Insassito, ἔ. (ἀπο)λιθωμένος.
 Insatavassito, ἔ. μανιώδης.
 Insatollabile, ἴδε Insaziabile.
 Insaziabile, ἔ. ἀπληστος, ἀκόρεστος.
 Insaziabilità, οὐσ. θ. ἀπληστία.
 Insaziabilmente, ἐκ. ἀκόρεστος.
 Insaziabilità, οὐσ. θ. ἀπληστία.
 Insaziato, ἴδε Insaziabilità.
 Inscampabile, ἔ. ἀ(να)πέφυκτος.
 Inscandagliabile, ἔ. ἀσκάνδαλτος.
 Inschiaiviro, ρ. ἐν. δουλώ.
 Inschiodunare, ρ. ἐν. ὑπερβαίρω, περνῶ εἰς σούβλαν.
 Insciente, ἔ. ἀγνοῶν· ἀμαθής.
 Inscio, ἔ. ἀγνοῶν· ἀμαθής.
 Inscrivito, ἔ. ἐπιγραφικός.
 Inscrivere, ρ. ἐν. ἐπιγράφω· ἐγγράφω· || ἐγγράφω γραμμὰς.
 Inscrizione, οὐσ. θ. ἐπιγραφή.
 Inscrutabile, ἔ. ἀνεξερεύνητος.
 Inscrutabilità, θ. τὸ ἀνεξερεύνητον.
 Insculto, ἔ. ἐγγεγραμμένος.
 Inscusabile, ἔ. ἀσύγνωστος.
 Insecabile, ἔ. ἀτομος.
 Insechire, ρ. ἐν. ξεραίνω.
 Inediare, ρ. ἐν. ἐκκαθίστημι τινα ἐνδρῶν, ἐγκάθιδρω.
 Insegna, θ. σημαία· || ἡ σπειρα· || παράσημον· || σημεῖον, γνώρισμα· || ὁδηγός· || προνόμιον.

Insegnabile, ἔ. διδακτός.
 Insegnamento, οὐσ. ἄρ. διδασκαλία.
 Insegnare, ρ. ἐν. δηλοποιῶ, εἰδοποιῶ· παιδεύω, διδάσκω.
 Insegnalivo, ἔ. διδακτικός.
 Insegnatore, -trice, οὐσ. διδασκαλός.
 Insegnevole, ἔ. διδακτός, εὐμαθής.
 Insegnire, ρ. ἐν. κατα(ἐπι)δίδωμι.
 Insellare, ρ. ἐν. ἐπὶ τοῦ ἐπιπίου τίθημι, ἐπιστάτω, κ. σελλῶνω.
 Inselvarsi, ρ. αὐτ. κρύπτομαι εἰς ἔστυμον· || ἐρημὸς γίνομαι.
 Inselvati-care, -chire, ρ. οὐδ. ἴδε Insalvaticchire.
 Insemitarsi, ρ. αὐτ. πορεύομαι.
 Insemprare, ἴδε Eternare.
 Insenare, ρ. ἐν. κρύπτω ἐν τῷ κελύπῳ· ἐνδυοῦμαι.
 Inseolata, οὐσ. θ. κόλπος.
 Insenatura, οὐσ. θ. κόλπος, κούρωμα, καμπή, πτυχή, ἐλιγμός.
 Insenato, ἴδε Insenato.
 Inseosataggino, οὐσ. θ. ἀφροσύνη.
 Inseosamente, ἐκ. μωρός, ἀνοήτως.
 Inseosatezza, θ. μωρία, ἀσοφία.
 Inesato, ἔ. ἄφρων, μωρός.
 Inesensibile, ἔ. ἀναίσθητος.
 Inesensibilità, οὐσ. θ. ἀναίσθησια.
 Inesensibilmente, ἐκ. ἀναίσθητως.
 Inesensualità, οὐσ. θ. ἀναίσθησια.
 Ineseparabile, ἔ. ἀ(δια)χώριστος.
 Ineseparabilmente, ἔ. ἀχωρίτως.
 Inespolto, ἔ. ἀταφος, ἀθαπτος.
 Inespolitura, οὐσ. θ. ἀταφία.
 Inespolito, ἔ. ἀταφος, ἀθαπτος.
 Inserimento, οὐσ. ἄρ. ἐθεσίσις.
 Inserire, ρ. ἐν. ἐντίθημι· || ἐμφυτεύω.
 Inserpente, ἔ. ἐξηγριωμένος.
 Inserpire, ρ. οὐδ. ὄφεις γίνονται.
 Inserare, ἴδε Serrare.
 Insertare, ρ. ἐν. ἐμβάλλω· ἐμφυτεύω· ἐνοσπῶ· || αὐτ. συνδέομαι.
 Inserto, ἴδε Innesso· ἀντὶ Inserito.
 Inserviente, ἔ. χρήσιμος.
 Insezione, οὐσ. θ. ἐμφυτεύσις· ἐνθεσίσις, ἐμβλησίσις· || σύνδεσμος· || ἐσθυσίσις.
 Inessione, θ. ἀτιμιμός· λουτρῶν.

Inseso, αρ. λατρ. ἐγκάθισμ-α,-ός.
 Insetare, ρ. ἐν. τυλίσσω τι μετάξῃ
 || ἐγκεντρίζω.
 Inseta-tura, -zione, θ. ἐγκεντρισιμός.
 Inseto, αρ. κεντρισιμός || ἐνθεμα.
 Insettivoro, ἐ. έντομοφάγος.
 Insetto, οὐσ. αρ. έντομον.
 Insettologia, οὐσ. θ. έντομολογία.
 Insidia, οὐσ. θ. ἐνέδρα, πηγή, δό-
 λος, ἀπάτη.
 Insidiare, ρ. ἐν. ίστημι παγίδα, ἐνεδρεύω || ἐπιβουλεύω.
 Insidiatore, trice, οὐσ. ἐνεδρευτής
 || θ. ἐπιβουλεύων.
 Insidioso, ἐ. ἐνεδρευτικός.
 Insidiosamente, ἐπ. ἐπιβούλως.
 Insidioso, ἐ. ἐπιβούλος.
 Insieme, ἐπ. ὁμοῦ ἐπίσης, διὰ μιᾶς
 ἀμοιβαίως || οὐτ. τὸ (σύν)δλον.
 Insiemeamente, ἐπ. ὁλοσχερῶς.
 Insiarsi, ρ. αὐτπ. κρύπτομαι ἐν
 τῇ αἰμασίῃ ἢ ἐν τινι θάμνω.
 Insigne, ἐ. ἐπίσημος, ἔξοχος.
 Insignificante, ἐ. ἀσημος.
 Insignire, ρ. ἐν. κοσμῶ || αὐτπ.
 ἐπίσημος γίνομαι.
 Insignito, ἐ. ἐπί(διά)σημος.
 Insignorire, ρ. ἐν. κύριον ποιῶ ||
 αὐτπ. κυριεύω.
 Insinuacrire, ρ. ἐν. (ἀπο)λιθῶ.
 Insinatlanto, ἐπ. ἕως (μέχρις) οὐ.
 Insincerità, οὐσ. θ. πανουργία.
 Insinchi, ἐπ. ἕως (μέχρις) οὐ.
 Insino, πρόθ. ἕως, μέχρι.
 Insinoatlanto, ἐπ. ἕως (μέχρις) οὐ.
 Insinochi, ἐπ. ἕως (μέχρις) οὐ.
 Insinqua, ἐπ. ἕως ἐδῶ.
 Insinlanto, ἐπ. ἕως (μέχρις) οὐ.
 Insinuabile, ἐ. εἰσηγήσιμος.
 Insinuabilità, θ. τὸ εἰσηγήσιμον.
 Insinuare, ρ. ἐν. ἐμβάλλω εἰς τὸν
 νοῦν, εἰσηγοῦμαι, συμβουλεύω, προ-
 τρέπω, πείθω, ἀποδεικνύω ||
 αὐτπ. (παρ)εισάγωμαι, εἰσδύομαι ||
 οικειοῦμαι τινα.
 Insinuativamente, ἐπ. εἰσηγητικῶς.
 Insinuativo, ἐ. εἰσηγητικός.
 Insinuazione, θ. εἰσηγήσις, προτροπή,
 εἰσαγωγή || ἔφοδος (τοῦ λόγου).

Insipidamente, ἐπ. μαρῶς.
 Insipidezza, οὐσ. θ. ἀηδία.
 Insipidire, ρ. οὐδ. ἀηδῆς καθίστα-
 μαι || ἐν. ἀηδῆ ποιῶ (καθίστημι).
 Insipito, ἐ. ἀηδῆς, ἀνοστος, μαρῶς,
 ἀπειράχαλος, ἄχαρις, ψυχρός.
 Insipiente, ἐ. ἀσοφος, ἀνόητος, μαρῶς.
 Insipientemente, ἐπ. ἀσοφως, ἀνο-
 ῆτως, μαρῶς.
 Insipienza(i)a, θ. ἀσοφία, μαρῶς.
 Insipillare, ρ. οὐδ. παροτρύνω.
 Insistenza(i)a, θ. τὸ ἐπιμονον, ἐπι-
 μονή, καρτερία || ἰσχυρογνωμοσύνη.
 Insistere, ρ. οὐδ. ἐπίσταμαι || ἐμ-
 (ἐπι)μένω, προσκαρτερῶ.
 Insitare, ρ. ἐν. ἐμφοτεύω.
 Insito, οὐσ. αρ. ἐμφύτευσις.
 Insito, ἐ. ἐμφοτός, λεπτός.
 Insorzabile, ἐ. ἀσβεστος.
 Insosave, ἐ. ἀηδῆς.
 Insosavità, θ. ἀηδία.
 Insaccorso, ἐ. ἀβοήθητος.
 Insociabile, ἐ. ἀκοινωνήτος.
 Insoddisfatto, ἐ. μὴ εὐχαριστημένος.
 Insofferenza, οὐσ. θ. μικροφυλία ||
 ἀνυπομονησία ἢ μὴ καρτερία.
 Insufficiente, ἴδε Insufficiencia.
 Insolffigurabile, ἐ. ἀμόρφωτος.
 Insolffribile, ἐ. ἀφόρητος.
 Insolffribilità, θ. τὸ ἀφόρητον.
 Insolffribilmente, ἐπ. ἀφορητῶς.
 Insoggettabile, ἐ. ἀδόμαστος.
 Insognarsi, ἴδε Sognarsi.
 Insolare, ρ. ἐν. ἡλιῶ, ἡλιάζω.
 Insolazione, θ. ἡλιωσις, ἡλιωσις.
 Insolabile, ἐ. οὐκ ἀρσσιμος.
 Insolcare, ρ. ἐν. ἀροτριῶ, αὐλακίζω
 σκεδιάζω οἰκοδόμημα.
 Insolcatura, οὐσ. θ. αὐλακισμός.
 Insolente, ἐ. ἀσυνήθης ἀκρατής, ἠε-
 περήφανος, ὕβριστικός, προπετής,
 ἀλαζονικός, αὐθάδης.
 Insolenteggiare, ρ. οὐδ. προπετῆς
 γίνομαι.
 Insolentamente, ἐπ. ἀκρατῶς, ἠπει-
 ρηφάνως, προπετῶς, αὐθαδέως.
 Insolentir(e)si, προπετῆς γίνομαι.
 Insolenz(i)a, θ. ἀκρατεία, ὑπερηφα-
 νία, ἀλαζονεία, ὕβρις, αὐθάδεια.

Insolfare, ρ. ἐν. θείω ἐπιχείρω ||
 αὐτ. θειόδης γίνομαι.
 Insolido, ἐπ. ἀλληλεγγύως, ὁμοῦ.
 Insolitamente, ἐπ. ἀσυνήθως.
 Insolito, ἐ. ἀήθης, ἀσυνήθης.
 Insollare, ρ. οὐδ. μαλακοῦμαι, ἀπα-
 λύνομαι || ρ. ἐν. ἐξασθενίζω, οὐ-
 δυνίζω.
 Insolire, ρ. οὐδ. ἐπαναστατῶ.
 Insolubile, ἐ. ἀδιάλυτος.
 Insolubilità, οὐσ. θ. τὸ ἀδιάλυτον
 ἴδε Insolubilità.
 Insolubilmente, ἐπ. ἀ(δια)λύτως.
 Insoluto, ἐ. ἄλυτος, ἀναίσηλτος.
 Insolubile, ἐ. νμ. ἀναξιδύρεως.
 Insolubilità, θ. νμ. τὸ ἀναξιδύρεων.
 Insommergibile, ἐ. ἀκαταβύθιστος.
 Insomnare, ρ. ἐν. ὑπνώ, κοιμίζω.
 Insomne, ἐ. ἄπνος, ἄγρυπνος.
 Insomnia, οὐσ. αρ. ἀπνία.
 Insorte, ἐ. ἄκακος, ἀβλαβής.
 Insopportabile, ἐ. ἀνυπόφορος.
 Insopportabilmente, ἐπ. ἀφορητῶς.
 Insordire, ρ. οὐδ. (ἐκ)κωροῦμαι.
 Insorgere, ρ. οὐδ. ἐπαναστατῶ.
 Insorgimento, οὐσ. αρ. ἐπαναστάσις.
 Insormontabile, ἐ. ἀνυπέρθλητος.
 Insorto, νμχ. ἐπαναστάς.
 Insorpettire, ρ. οὐδ. ὑποπτεύω ||
 ἐν. ὑποφταν ἐμποῶ.
 Insostenibile, ἐ. ἀνυπόστηκτος.
 Insoszare, ρ. ἐν. μολώνω || οὐδ. μο-
 λύνομαι || αὐτπ. ρυπαίνομαι.
 Insoszare, ρ. οὐδ. μολύνομαι.
 Insorto, ἐ. εἰσακαμμένος.
 Insperabile, ἐ. ἀνέλπιστος.
 Insperanzire, οὐδ. ἐλπίζω λαμβάνω.
 Insperatamente, ἐπ. ἀπροσδοκῆτως.
 Insperato, ἐ. ἀνέλπιστος.
 Inspergere, ρ. ἐν. ἐπιρραίνω.
 Inspeamento, οὐσ. αρ. ἴδε Conden-
 sazione.
 Inspeasare, ἴδε Condensare.
 Inspearsi, ρ. αὐτ. (συμ)πυκνῶμαι.
 Inspeatore, αρ. ἐπόπτης, ἐφορός.
 Inspezione, οὐσ. θ. (ἐπι)θεώρησις,
 θεωρία, ἀκρίβεια || καθήκον || ἐπι-
 στασία, ἐφορεία. [zione]
 Inspiramento, οὐσ. αρ. ἴδε Inspira-

Inspirare, ρ. ἐν. ἐμπνέω πνέω, (δ-
 σμήν) ἀναδίδομαι, ἐμφυγῶ ἀναπνέω
 || αὐτ. ἀπορροφῶ.
 Inspiratore, trice, οὐσ. θ. ἐμπνέων
 || πνευστικός.
 Inspirazione, οὐσ. θ. εἰσπνοή, ἔμ-
 πνευσις || ἀπορροφησις.
 Inspirarsi, ρ. αὐτ. δαιμονίζομαι.
 Inspirato, ἐ. δαιμονιζόμενος.
 Inspissazione, οὐσ. θ. ἀκρίβησις.
 Inspontaneo, ἐ. ἀκούσιος.
 Instabile, ἐ. ἀσταθής, ἀστατος.
 Instabilità, οὐσ. θ. ἀστασία.
 Instabilmente, ἐπ. ἀστατῶς.
 Installare, ρ. ἐν. ἐγκαθίστημι.
 Installazione, οὐσ. θ. ἐγκαταστάσις.
 Instancabile, ἐ. ἀκράματος.
 Instancabilmente, ἐ. ἀκράτως.
 Instantaneamente, ἐπ. ἐν ἀκαρσί.
 Instantaneo, ἴδε Istantaneo.
 Instante, αρ. στιγμή || ἐ. λιπαρής,
 ἐπίμονος, ἐπιχειμένος || οὐσ. θ. ἐπι-
 στάμενος.
 Instantemente, ἴδε Istantemente.
 Instanz(i)a, ἴδε Istanza.
 Instare, ἴδε Istare ρ. οὐδ. ἐπιμένω
 ἐνίσταμαι.
 Instaurare, ἴδε Restaurare.
 Instaurativi, αρ. πλ. ἄγῶνες ἀπὸ
 περιστάμενοι.
 Instauratore, trice, ἐπισκευαστής.
 Instaurazione, οὐσ. θ. ἀνακαινισίς.
 Instellarsi, ρ. αὐτ. καταστειρίζομαι.
 Insterrir(e)si, στεροῦμαι.
 Instigamento, ἴδε Istigamento.
 Instigare, ἴδε Istigare.
 Instigatore, trice, ἴδε Istigatore.
 Instillare, ρ. ἐν. ἐνστά(λά)ζω, κυ-
 βλωσ και μεταφορικῶς.
 Instillazione, θ. ἐπι(ἐν)σταγμός.
 Instituire, ἴδε Istituire ρ. ἐν. μορ-
 φῶ, ἀνατρέφω || οἰκοδομῶ.
 Instituta, θ. κλ. εἰσηγήσις, ἐπιτομή
 τοῦ Πορ. Δικαίου.
 Institutista, αρ. καθηγητῆς εἰσηγή-
 σεων τοῦ Ἰουστινιάνου.
 Istituto, ἴδε Istituto κατασταθείς
 || οὐσ. νμ. θ. ἐπι πιστεύσει κληρονο-
 μήσας.

Institutores, trice, οὐσ. καταστάτης, θεμελιωτής.
 Istituzione, ἴδε Istituzione.
 Instivalato, ε. ὑποδεδωμένος.
 Instoldire, ρ. οὐδ. ἠλιθιοῦμαι.
 Instralato, ἴδε Stralare.
 Instrarre, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ, χωρίζω.
 Instruire, ἴδε Istruire.
 Instrumentalità, θ. ὀργανικότης.
 Instrumentalmente, ἐπ. ὀργανικῶς.
 Instrumentare, ἴδε Strumentare.
 Instrumentario, ε. ὀργανικός.
 Istruttivamente, ἐπ. διδασκτικῶς.
 Istruttivo, ε. διδασκτικός.
 Istruttio, μτγ. πεπαιδευμένος· παρεσκευασμένος, κατηγορημένος.
 Istruttore, ἀρ. διδασκαλός· προγυμναστής. || (giudice) ἀνακριτής.
 Istruzione, θ. (ἐκ)παίδευσις.
 Instupidire, ρ. οὐδ. (ἐκ)θαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι || ἐν. ἐκθαμβῶ.
 Insuave, ε. ἀηδής.
 Insuavirsi, ρ. αὐτ. ἀηδῆς γίνομαι.
 Insuavità, οὐσ. θ. ἀηδία.
 Insucid-are, -ire, ρ. ἐν. ρυπαίνω || αὐτπ. μολύνομαι, ρυπαίνομαι.
 Insudare, ρ. οὐδ. ἐνιδρῶ (τινί).
 Insueto, ε. ἀηδής, ἀσυνήθης.
 Insuetudine, θ. ἀσυνήθεια.
 Insufficiente, ε. ἀνεπαρκής || ἐλλειπής, ἀνεπιτηδείος, ἀνίκανος.
 Insufficientemente, ἐπ. ἀνεπαρκῶς, ἐλλειπῶς || ἀνεπιτηδέως.
 Insufficienza(i)a, θ. ἀνεκανότης.
 Insufflare, ρ. ἐν. ἐμφυσῶ· ἐμπνέω.
 Insulsamente, ἐπ. μαρῶς.
 Insulsità, οὐσ. θ. μαρῶς.
 Insulso, ε. ἀηδής, ἀνοστος· μαρῶς, ἄχαρις, ψυχρὸς, ἀπειροκάλος.
 Insultare, ρ. ἐν. (ἐξ-καθ-περι)ὑβρίζω, χλευάζω, περιφρονῶ· προσβάλλω.
 Insultatore, trice, οὐσ. ὑβριστής.
 Insultazione, θ. ὑβρις, χλεύη.
 Insulto, ἀρ. ὑβρις, προσβολή.
 Insuperabile, ε. ἀνυπερβλήτος || ἀνίκητος, ἀδάμαστος.
 Insuperabilità, θ. τὸ ἀνυπερβλήτον.
 Insuperabilmente, ἐπ. ἀνυπερβλήτως || ἀδάμαστος.

Insuperb(i)are, ἴδε Insuperbire.
 Insuperbimento, οὐσ. ἀρ. οἴησις.
 Insuperbir(e)si, οὐδ. καὶ αὐτ. ἐπ- (ὑπερ)αἰρομαι, ὑπερφηανεύομαι || οὐδ. ὀργίζομαι || αὐτπ. διαπρέπω, διαλάμπω || ἐν. ἐπαίρω.
 Insurgere, ἴδε Insorgere.
 Insurrezione, οὐσ. θ. (ἐπανί-ἀπό-)στάσις, ἀνταρσία, ἀποστασία.
 Insusarsi, ρ. αὐτ. ἀνοψοῦμαι.
 Insuso, ἐπ. ἀνω.
 Insussistente, ε. ἀνυπόστατος.
 Insussistenza, θ. τὸ ἀνυπόστατον.
 Insusurrare, ἴδε Susurrare.
 Intabaccarsi ρ. αὐτ. ἐρωῶ, βοθίζομαι· εἰς τι || ἐν. ἐρωτα ἐμπροσθῶ.
 Intaccamento, οὐσ. ἀρ. ἐντομή· προσβολή || σφετερισμός.
 Intaccare, ρ. ἐν. ἐντέμνω· ἐγγράπτω· εἰσπράττω πλέον τοῦ ἠσειλομένου· προσβάλλω || κλέπτω· σφετερίζομαι.
 Intaccatura, οὐσ. θ. ἐντομή.
 Intacco, ἀρ. προσβολή, ζημία.
 Intagliamento, ἀρ. ἐγγράφις.
 Intagliare, ρ. ἐν. ἐντέμνω, ἐγγράπτω.
 Intagliato, ἴδε Intaglio, ε. κατακαπυμένους· ἀνάμικτος· ἀνάλογος.
 Intagliatore, ἀρ. γραφικὸς, γλύπτης || χαλκογράφος || ξυλογράφος || τερνευτής.
 Intagliatura, θ. τέρσεις· ἐντομή.
 Intaglio, ἀρ. τέρσιμα, γλυφή || χαλκογραφία ἢ ξυλογραφία.
 Intagliuzzare, ρ. ἐν. κατακόπτω.
 Intalente, ρ. ἐν. ἐπιθυμίαν ἐμποιῶ || οὐδ. ὑπερπετιθῶ.
 Intarsiarsi, ρ. αὐτ. ἐμβαίνω εἰς σπήλαιον || κρύπτομαι.
 Intanfarsi, ρ. αὐτ. ἐρωτιῶ.
 Intangibile, ε. ἀνέπαφος.
 Intanto, ἐπ. ἐντροσούτω· τόσον — εἶδος, ἐν ᾧ· ἕως οὗ ὥστε· μόνον.
 Intarlamento, ἀρ. σκωληκίασις.
 Intarlare, ρ. οὐδ. τερηδοποιῶμαι.
 Intarsiatura, ρ. ἐν. ψηφοθετῶ.
 Intarsiatore, ἀρ. ψηφολόγος.
 Intarsiatura, οὐσ. θ. ψηφολογία.

Intasamento, ἀρ. ἀπό(ἐμ)φραξις.
 Intasare, ρ. ἐν. πληρῶ· τρύγισας || συγχλωίω, (ἀπο-ἐμ)φράσσω.
 Intasatura, θ. ἴδε.
 Intasazione, θ. ἀπό(ἐμ)φραξις.
 Intascare, ρ. ἐν. ἐμβάλλω εἰς τὸν κόλπον || κυριεῶν || οὐδ. ἐμβαίνω.
 Intasare, ρ. ἐν. ἐντείνω (τὸ τόξον).
 Intattile, ε. ἀνέπαφος.
 Intatto, ε. ἀθικτός, ἀγνός.
 Intavolare, ρ. ἐν. ἐτίθημι ἐπὶ τῆς τραπέζης· ἢ διαθετῶ τοὺς πειστούς || γράφω μουσικήν || ἀρχομαι ὑποθέσως· τινος || ἐπι(ἐγ)κολλῶ· σενιδῶ, φατνώ || (συμ)πτύσσω, διπλῶ.
 Intavolato, ἴδε Assito· κυματίον· φάτωμα || ρυκάνη διὰ τὴν κατσκευὴν τῶν κυματίων.
 Intavolatura, οὐσ. θ. σημεῖα μουσικά· φθόγγοι || κανῶν, ὀδηγία || διαθέσις τῶν πεταούρων.
 Integamare, ρ. ἐν. βάλλω τι εἰς τὸ τεγάνιον.
 Integerrimamente, ἐπ. ἀκεραιότατα.
 Integerrime, ε. ἀκεραιότατος.
 Integrale, ε. ὁλόκληρος, ὁλοσχερής || οὐσ. θ. τὸ ὁλοσχερές.
 Integralmente, ἐπ. ὁλοκληρῶς.
 Integramente, ἐπ. ὁλοκληρῶς, ὁλοσχερῶς· ἀκεραίως, ἐπιεικῶς, δικαίως.
 Integrare, ρ. ἐν. ἀνα(συμ)πληρῶ· ἐρῶσκω τὸ ὁλοκληρωτικὸν ποσόν.
 Integrato, ε. ἀκεραίος, δικαίος.
 Integrazione, οὐσ. θ. εὐρέσις τῆς ὁλοκληρωτικῆς ποσότητος.
 Integrità, οὐσ. θ. ἀκεραιότης.
 Integro, ε. ἀκεραίος.
 Integumento, οὐσ. ἀρ. κάλυμμα.
 Intelaiare, ρ. ἐν. βάλλω εἰς τὸν ἱστόν || ἀρχομαι (ὑποθέσως· τινος).
 Intellaiata, θ. σχηματισμός τοῦ ἱστοῦ (ὑφάσματος) || ραβδιουργία.
 Intellaiatura, οὐσ. θ. σκελετόν.
 Intelletiva, θ. ἡ νοητικὴ δύναμις.
 Intellettivamente, ἐπ. νοερώς.
 Intellettivo, ἐπιθ. νοητός· μέγα-λωπυής.
 Intelletto, ἀρ. νοητικὴ δύναμις ||

νόησις, νοῦς || διάγνωσις, γνώσις, κρίσις || ἔννοια, νόημα || σημασία || ἐπιθ. νοηθεῖς.
 Intellettone, ἀρ. μέγας νοῦς.
 Intellettore, trice, θ (κατα)νοῶν.
 Intellettuale, ε. νοητικός, νοερός.
 Intellettualità, θ. νοερὰ δύναμις, νοερότης· νόησις, νοῦς, κατάληψις.
 Intellettualmente, ἐπ. νοερώς.
 Intellezione, ἴδε Intelligenza.
 Intelligente, ε. νοητικός, νοήμων, εὐφυής || ἐμπειρος, ἱκανός || πολυμαθής.
 Intelligentemente, ἐπ. νοητικῶς, συνεπῶς· ἢ εὐφυῶς || ἐμπειρώς.
 Intelligenza(i)a, οὐσ. θ. νόησις, νοῦς, διάνοια, κατάληψις· γνώσις, ἀναπόκρισις, ἀλληλογραφία· ἔννοια, νόημα || πλ. οἱ ἄγγελοι.
 Intelligere, ρ. ἐν. συνίημι, (κατά)νοῶ.
 Intelligibile, ε. νοητός, καταληπτός· εὐκατάληπτος· νοερός.
 Integibilità, θ. εὐκολία εἰς τὸ νοεῖν, τὸ εὐκρινεῖν, τὸ εὐφυεῖν.
 Intelligibilmente, εὐ(κατα)λήπτως.
 Intellucciare, ρ. ἐν. προσάπτω εἰς (ἔνδυμα) τεμάχια ὑφάσματος.
 Intellucciatura, οὐσ. θ. πρόσραμμα εἰς ἔνδυμα.
 Intemerata, οὐσ. θ. σχοινοτενής λόγος· λοξοὶ λόγοι || περιπλοκή, σύγχυσις || ἐπιπληξίς.
 Intemerato, ε. ἀκεραίος, ἀγνός.
 Intempellare, ρ. ἐν. παρατείνω.
 Intemperante, ε. ἀκόλαστος.
 Intemperatamente, ἐπ. ἀκόλαστος.
 Intemperanza(i)a, οὐσ. θ. ἀκολασία.
 Intemperatamente, ἐπ. ἀκόλαστος.
 Intemperato, ε. ἀκρατής, ἀκόλαστος.
 Intemperatura, ταῦτ' ἐθ.
 Intemperis, θ. ἀκρασία, ἀκολασία.
 Intempestivamente, ἐπ. ἀκρίτως.
 Intempestivo, ε. ἀ(παρ)καίριος.
 Intendacchiare, ρ. ἐν. ἐπιπολεῖω, ὀβλ. σφῶς· ἐννοῶ.
 Intendente, ε. συντάξ· ἐμπειρός || εὐφυής· προνοητικός || οὐσ. δικα-

σής ἢ ἀρχή (ἐν τισιν ἐπαρχίαις) ἢ ἐπιστάτης.
Intendentemente, ἐπ. προσεκτικῶς.
Intendenza, οὐσ. θ. νόσεις, δέ-
 νοια ἢ ἔρωσ· ἐπιστάσια ἢ ἡ οἰκία
 τοῦ ἐπιστάτου.
Intendere, ρ. ἐν. (ἐν-κατα)νοῶ ἢ
 γνωσκῶ ἢ ἀκούω ἢ σκοπεῖω ἢ ἔλω
 προσέγω ἢ ἐσφαλμένω ἢ αὐτπ. γι-
 νώσκω. συνεννοῶμαι ἢ δεικνύω
 ἢ ἐρω. ἀγαπῶ.
Intendevole, ἔ. δῆλος, ἐναογής.
Intendevolmente, ἐπ. ἀγγίνως.
Intendimento, ἀρ. πρόθεσις, γνώμη,
 σκοπός ἢ νοῦς, διάνοια ἢ πνεῦμα ἢ
 δ. ἢ ἐρωμέν-ος, -ῆ ἢ ἔρωσ, ἀγάπη
 ἢ ἔννοια, νόημα· σημασία.
Intenditivo, ἔ. νοητικός.
Intenditore, trice, δ (κατα)νοῶν.
Intenebramento, ἀρ. ἐπισκοπήσις.
Intenebrare, ρ. ἐν. ἐπισκοπίζω.
Intenebrir(e)si, ἐπισκοπιζομαι.
Intenerimento, ἀρ. ἀπάλησις, μά-
 λαζις ἢ συγκίνησις, οἶκτος.
Intenerisci, ρ. ἐν. ἀπαλύνω, μαλα-
 κῶ (κατα)μαλάσσω, συγκινῶ ἢ σή-
 πω, φείρω ἢ οὐδ. καὶ αὐτπ. ἀπα-
 λύνομαι, συγκινῶμαι.
Intensamento, ἐπ. ἐντόνωσ.
Intensione, θ. ἐπι(ἐν)τάσις.
Intensità, θ. ἐν(ἐπ)τάσις.
Intensivamente, ἐπ. ἐπιτατικῶς.
Intensivo, ἔ. ἐν(σύν)τονος.
Intenso, ἔ. σφοδρῶς, ὀρμητικῶς.
Intentabile, ἔ. ἀπειραστος.
Intentamente, ἐπ. ἐν(συν)τόμως.
Intentare, ρ. ἐν. πειρῶμαι, ἐπιχειρῶ.
Intentato, ἔ. ἀδοκίμαστος.
Intentazione, θ. πειρασμός.
Intentivamente, ἐπ. προσεκτικῶς.
Intentivo, ἔ. ἀνέτης.
Intento, ἀρ. ἐπιθυμία ἢ σκοπός ἢ
 ἔ. ἀνέτης· ἔτοιμος· ἐν(σύν)τονος.
Intenza, θ. σκοπός ἢ δ. ἢ ἐρωμέ-
 -ος, -ῆ ἢ ἔρωσ.
Intenzionale, ἔ. νοερῶς.
Intenzione, οὐσ. θ. πρόθεσις, σκο-
 πός ἢ γνώσις ἢ προσοχή ἢ σπουδή·
 ἐπιμέλεια ἢ σημασία, ἔννοια ἢ ἔλ-

πίς ἢ εἰκὼν, εἶδος, ἰδέα ἢ φύσις·
 φαρμάκων· τάσις, κλίσις, ροπή.
Intepidir(e)si, ἴδε Intiepidire.
Interame, ἀρ. σπλάγγνα.
Interamente, ἐπ. ὅλως, ἐντελῶς.
Intercolare, ἔ. ἐμβόλιμος, ἐπακτός·
 πασίνθετος ἢ ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐμ-
 βολισμῶ ἐπακτῶν χρωῖται.
Intercalario, (mese), ἐμβόλιμος μῆν.
Intercalazione, θ. παρένθεσις στί-
 χων ἢ παρένθεσις, ἐπακτῆς ἡμέρας.
Intercapedine, θ. διάλειμμα.
Intercedenza, θ. μεσιτεία.
Intercedere, ρ. ἐν. παρεμβάλλομαι,
 μεσιτεύω, παρεμβαίνω ἴδε Inter-
 dire ἢ οὐδ. διαγινομαι, διερχομαι.
Interceditore, trice, οὐσ. ἴδε In-
 tercessore.
Intercessione, οὐσ. θ. μεσιτεία, με-
 σολάβησις, παρεμβάσις.
Intercessore, ἀρ. μεσιτής.
Intercellare, ρ. ἐν. ἀποκλείω ἢ δ-
 πολαμβάνω, μεσολαβῶ, συλλαμβάνω
 (ἐπιστολάς).
Intercetto, ἔ. ἀφαιρεθείς.
Intercettazione, οὐσ. θ. μεσολάβησις,
 σύλληψις (ἐπιστολῶν).
Interccludere, ρ. ἐν. ὑπολαμβάνω,
 παραμποδίζω.
Intercidere, ρ. ἐν. διατέμνω, δια-
 κόπτω ἢ ἐμποδίζω ἢ ὑπολαμβάνω.
Intercidimento, ἀρ. διακοπή.
Intercinto, ἔ. διεζωσμένος.
Interccludere, ρ. ἐν. διακλείω, ἀπο-
 κλείω, ἐμποδίζω.
Intercolonio, καὶ τὸ τῶ·
Intercolumnio, ἀρ. μεσόστύλι(ον).
Intercostale, ἔ. μεσοπλευρίον.
Intercostalmente, ἐπ. μεσοπλευρίως.
Intercutaneo, ἔ. ὑπόδερμος.
Interdello, ἀρ. ἀπαγορεύσεις· ἐμπό-
 διον ἢ ἐκκλ. ἀργία ἢ νμ. παράγ-
 γελμα, διάγνωσις τοῦ πρᾶτῳρος ἢ
 πθ. μτγ. ἀπαγορευθεῖς· ἀργός.
Interdicimento, ἀρ. ἀπαγορεύσεις.
Interdire, ρ. ἐν. ἀπαγορεύω, κωλύω.
Interdizione, θ. ἀπαγορεύμα, ἀπα-
 γόρευσις ἢ ἐκκλ. ἀργία.
Interdotto, ἀρ. μεσιτεία.

Interessante, ἔ. ἀδιέφορος, ἐνδιαφέ-
 ρων, θελκτικῶς, ἐράσιμος.
Interessare, ρ. ἐν. (συν)τείνω, ἀπο-
 βλέπω εἰς· ἐφέλω· προσζομαι·
 ποιῶ κοινωνόν ἢ αὐτπ. μετέγω, κοι-
 νωνῶ· ἀναμίγνυμαι· ἐνασχολοῦμαι
 φροντίζω.
Interessatamente, ἐπ. ἔνεκα συμ-
 φέροντος.
Interessato, ἰδιωφελής, ἰδιοτελής,
 φιλοκερδής ἢ μέτοχος ἢ φίλος· οἰ-
 κείος.
Interesse, ἀρ. σπουδή, ἐπιμέλεια,
 φροντίς, προσπάθεια ἢ κέρδος, ὠφέ-
 λεια ἢ συμφέρον ἢ ἀπόθεσις.
Interrezza, ἴδε Integrità.
Interfettore, ἀρ. φονεύς.
Interfezione, θ. ἀναίρεσις, φόνος.
Interfezione, θ. (γρμ.) ἐπιφώνημα.
Interim, ἐπ. ἐν τσοῦτω· ἢ οὐσ. ἀρ.
 προσωρινῶς κανονισμὸς δογμάτων.
Interinare, ρ. ἐν. προσωρινῶς καθ-
 ἰσθμι.
Interinazione, θ. προσωρινότης.
Interino, ἔ. προσωρινῶς διορισθείς.
Interiora, θ. πλθ. τὰ σπλάγγνα.
Interiore, ἀρ. τὸ ἔνδον ἢ ψυχή, δ
 νοῦς ἢ ἔ. ἐνδότερος, ἐσωτερικός.
Interiori, ἀρ. πλθ. ἴδε Interiora.
Interiorità, θ. ἰδιότης τοῦ ἐνδότερου.
Interiormente, ἐπ. ἐσωτερικῶς.
Intèrito, οὐσ. ἀρ. ἀπώλεια, φθορά,
 θάνατος.
Interlasciare, ἴδε Intralasciare.
Interlinea, οὐσ. θ. διάστιχον.
Interlineare, ρ. ἐν. γράφω τι διὰ
 μέσου στίχου, ὑπογραμμίζω.
Interlocutore, trice, οὐσ. πρόσω-
 πον διαλόγου, κωμωδός, κωμικός.
Interlocutoria, οὐσ. θ. (νομ.) προδι-
 καστικὴ ἀπόφασις.
Interlocutorio, ἔ. προδικαστικός.
Interlocuzione, οὐσ. θ. διέλεξις κω-
 μωδοῦ.
Interloquir(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ.
 ὑπολαμβάνω τὸν λόγον τινός.
Interlunio, οὐσ. ἀρ. συνόδιον.
Intermedio, οὐσ. ἀρ. παρενθήκη,
 ἐπισόδιον ἢ πλθ. τὰ παρεπόμενα, τὰ

σκέυη ἢ ἔ. ἔμμεσος, ἐν μέσῳ ὄν.
Intermettere, ρ. ἐν. διαλείπω· πα-
 ραλείπω ἢ οὐδ. γίνομαι διαλείπων.
Intermottimento, ἀρ. διάλειψις.
Intermezzo, ἀρ. διάστημα.
Intermezzo, οὐσ. ἀρ. διάλειψις ἢ ἔ.
 ἔμμεσος, ἐν μέσῳ ὄν.
Interminabile, ἔ. ἀπειρος, αἰώνιος.
Interminatamente, ἐπ. ἀπεράντως.
Interminatezza, θ. τὸ ἀπέραντον.
Interminato, ἔ. ἀπεράντος.
Intermissibile, ἐπ. ὑποκειμενός εἰς
 διάλειψιν.
Intermissione, οὐσ. θ. διάλειψις.
Intermistio, ἔ. ἀναμεμιγμένος.
Intermittente, ἔ. διαλείπων.
Intermittenza, θ. ἰατρ. διάλειμμα.
Intermondio, ἀρ. τὰ μετακόσμια.
Internamente, ἐπ. ἐσωτερικῶς.
Internarsi, ρ. αὐτ. εἰσδύομαι ἢ δι-
 αιοῦμαι εἰς τρία ἢ ἐν. εἰσδύω, εἰσ-
 δύομαι.
Internità, οὐσ. θ. τὸ ἔνδον.
Interno, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐσωτερικόν ἢ
 τὰ σπλάγγνα, τὸ ἐνδόμενον τῆς ψυ-
 χῆς ἢ ἐπιθ. δ ἔνδον, δ ἐντός, ἐσω-
 τερικός.
Internuziò, οὐσ. ἀρ. ἕκτακτος πρέ-
 σβυς ἢ διάγγελος ἢ μεσιτής.
Intero, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀκέραιον, τὸ δ-
 λον σῶμα· ἄτομον, ἄνθρωπος ἢ ἔ.
 ἀκέραιος ἢ εὐκρινής· ἄβολος, ἀ-
 γνός ἢ ἐπ. ὀλοκλήρως.
Interpellare, ρ. ἐν. προσ(ἐγ)καλῶ.
 ἢ Ἀνάκρινω, ἐρωτῶ.
Interpellatore, -trice, οὐσ. (νόμ.)
 ἐπερωτητής ἢ Ἀνακριτής.
Interpellazione, θ. πρόσ(ἐγ)κλησις
 ἢ Ἀνάκρισις.
Interpellato, ἔ. ἔχων φύλλα μικρὰ
 μεταξύ μεγάλων.
Interpetramento, ἴδε Interpretazione.
Interpretare, ἴδε Interpretare.
Interpretativamente, ἐρμηνευτικῶς.
Interpretativo, ἔ. ἐρμηνευτικός.
Interpretatore, trice, (δι)ἐρμηνεύς.
Interprete, -e, ἴδε Interpretare.
Interpolare, ρ. ἐν. πασαλλᾶττω σύγ-

γραμμα' || διακόπτω.
 Interpolatamente, επ. ου συνεχώς.
 Interpolazione, θ. παρεμβολή.
 Interporre, ρ. εν. παρεμβάλλω, παρεντίθηναι, διακόπτω' || αὐτπ. παρεμβάλλομαι, μεσιτεύω, μεσολαβῶ.
 Interpositore, οὐσ. αρ. ο παρεμβάλλων' || ο παρομιθαίνων, μεσίτης.
 Interposizione, θ. παρεμβολή, παρένθεσις, παρεμβλήμα' || βραδύτης.
 Interposto, αρ. επιφώνημα' || πθ. μτχ. παρεμβλήεις, παρενθετής, persona—α, ο παρομιθαίνων, μεσίτης.
 Interpretamento, οὐτ. αρ. ἴδε Interpretazione.
 Interpretare, ρ. εν. (δι)έρμηνεύω.
 Interpretativamente, ἑρμηνευτικῶς.
 Interpretativo, ε. (δι)ἑρμηνευτικός.
 Interpretatore, trice, (δι)έρμηνεύς.
 Interpretazione, θ. (δι)ἑρμηνεία.
 Interprete, αρ. (δι)έρμηνεύς.
 Interpretessa, θ. ἑρμηνεύτρια.
 Interpretazione, θ. διάστιχίς.
 Interramento, ἴδε interrimento.
 Interrare, ρ. εν. ἐπιγρῶν (πηλῶ)' || θίπτω' ἐνταφιάζω.
 Interrere, αρ. μεσοβασιλεύς.
 Interregio, ταὐτὸ τῷ
 Interrogno, αρ. μεσοβασιλεία.
 Interriare, ἴδε interrare.
 Interriato, ε. ὠχρός, χλωμός.
 Interribilire, ρ. εν. φοβεῖν ποιῶ.
 Interrimento, οὐσ. αρ. ἰλύς, ὑποστάθμη γῶματός.
 Interro, ἴδε interrimento.
 Interrogare, ρ. εν. ἐρωτῶ' || ἀνακρίνω, ἐξετάζω.
 Interrogativamente, ἐπιρ. ἐρωτηματικῶς.
 Interrogativo, ε. ἐρωτηματικός.
 Interrogatorie, trice, ο ἐρωτῶν.
 Interrogatorio, οὐσ. αρ. ἐρωτήσεις' || ἀνάκρισις δικαστική.
 Interrogazione, οὐσ. θ. ἐρώτησις.
 Interrompere, ρ. εν. διακόπτω.
 Interrompimento, οὐσ. αρ. διακοπή.
 Interrompitore, ἴδε interruttore.
 Interrottamente, ἐπιρ. ου συνεχώς.
 Interrotto, μτχ. και ε. διακοπείς.

Interruttore, trice, ο διακόπτων.
 Interruzione, θ. διακοπή.
 Intersecare, ρ. εν. διατέμνω.
 Intersecazione, οὐσ. θ. ἴδε:
 Intersegamento, οὐσ. αρ. ταὐτὸ τῷ.
 Intersezione, οὐσ. θ. διατομή.
 Interspergere, ρ. εν. (παρ)ένσπειρω.
 Interstizio, οὐσ. αρ. διάστημα, τὸ μεταξύ' || ἀναβολή' δι' αὐλειμμά γρόνου' πέρος.
 Intertenero, ρ. εν. ἐπ(κατ)έχω, κωλύω' || τέρπω' || αὐτπ. (εν)διατέριβω.
 Intertentivo, οὐσ. αρ. τέρψις.
 Interturbare, ρ. εν. ταρατῶ, θορυβῶ, παρενοχλῶ.
 Interturbatore, trice, ο ταρατῶν.
 Intervallo, οὐσ. αρ. διάστημα, δι' αὐλειμμά || ἀναβολή.
 Intervento, οὐσ. αρ. τὸ συμβάν.
 Intervenire, ρ. οὐδ. συμβάλλω, συμβάλλομαι.
 Intervento, οὐσ. αρ. παρέμπτωσης' || παρέμβασις, μεσιτεία' βοήθεια.
 Interzarsi, ρ. αὐτπ. ἐρχομαι ὡς τρίτος' || οὐδ. ἀροτριῶ ἐκ τρίτου.
 Intesa, οὐσ. θ. πρόθεσις, σκοπός.
 Intesamente, επ. προσεκτικῶς.
 Inteschiato, ε. ἰσχυρογνώμων.
 Inteso, οὐσ. αρ. ἴδε ἀ συμφωνία' || ε. ἀτενής' προσεκτικός' || ἄρθός.
 Intessere, ρ. εν. (εν)δράνω' || ἐμ(περι)πλέκω.
 Intessimento, οὐσ. αρ. ὑφή, ὕφανσις συνένωσις' || περιπλοκή.
 Intessitore, trice, οὐσ. αρ. ὑφάντης.
 Instabile, ε. (νομ.) ἀνίκανος διαθήκην ποιῆσθαι.
 Instabilità, οὐσ. θ. ἀνικανότης διαθήκην ποιῆσθαι.
 Instarsì, ρ. αὐτ. (δι)ισχυρίζομαι' || εν. ἀντιτίθηναι δύο τεμάχια' || ἐγ(κατα)γράφω.
 Instato, ε. ἰσχυρογνώμων.
 Instatura, οὐσ. θ. ἀργή.
 Instazione, οὐσ. θ. ἐπιγραφή.
 Instinale, ε. ἐντερικός.
 Instino, αρ. τὸ ἔντερον' || ε. ο ἐνδον, ο ἐντός, ἐσωτερικός, ἐμυλτικός.
 Intesto, -a, ε. ὑφάντός.
 Intiepidare, ρ. εν. χλιαίνω.

Indiepidire, ρ. οὐδ. χλιαίνομαι' ψυχραίνομαι' || εν. χλιαίνω' ψυχραίνω.
 Inlierio, επ. ἄλοκλῆρος.
 Inliero, -a, ε. ἄλοκλῆρος.
 Intignar(e)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. διαβιβρώσκομαι ὑπὸ τῶν σιτηῶν, εἰμὲ σιτιόβρωτος' || ψωριῶ.
 Intignatura, οὐσ. θ. διαβρώσις γινόμενη ὑπὸ τῶν σιτηῶν.
 Intignere, ρ. εν. (ἐμ)βάπτω.
 Intignosire, ρ. εν. ψωραλέον ποιῶ' || σήπω.
 Intimamente, επ. ἐνδοτάτως' || οικειότατα' || ἐνδομύχως.
 Intimare, ρ. εν. παραγγέλλω, δηλῶ' προσκαλῶ, κλητεύω' κηρύττω.
 Intimamente, επ. διὰ δηλώσεως.
 Intimatore, trice, ο παραγγέλλων, δηλῶν' || ο διατάττων.
 Intimazione, οὐσ. θ. παράγγελ(ια), -σις, δῆλωσις, κλήτευσις' || πρόσκλησις.
 Intimidire, ρ. οὐδ. πτοοῦμαι.
 Intimidità, οὐσ. θ. ἀφοβία.
 Intimido, ε. ἀφοβός, ἀτρόμητος.
 Intimo, αρ. τὸ σπλάγγνον, ἡ καρδία, ο μυρός' || ε. ο ἑσθόν, ἐνδοτάτος' οικειότατος' || οὐσ. φίλος.
 Intimorire, ρ. εν. (ἐκ)φοβῶ, ἐκπλήττω' || οὐδ. και αὐτπ. φοβοῦμαι.
 Intingere, ἴδε Intignere.
 Intingolo, οὐσ. αρ. καρύνη, δξύλι-παρον, ἔμβαμμα' || ἰατροικόν.
 Intinto, αρ. ζωμός' || πθ. μτχ. διάβροχος, εν ὑγρῷ βυθισθείς.
 Intintura, οὐσ. θ. βαφή, βάψις.
 Intirannarsi, ρ. αὐτ. τύραννος γίνομαι.
 Intirizzamento, οὐσ. αρ. νάρκη.
 Intirizzare, ρ. οὐδ. (ἀπο)σκληροῦμαι' ριγῶ' αὐτπ. ὀρθοῦμαι, ὀψῶ τῆν κεφαλήν' || εν. (ἀπο)σκληροῦ.
 Intirizzato, ε. ὀρθός' ὀρθός' || σκληρός, στερεός' || ριγῶν' || ὀπερήφανος.
 Intirizzimento, αρ. νάρκη, σκληρυνσις, ἔντασις, πέτανος' || ρίγος.
 Intisicare, -chire, ρ. εν. τήνω, μαρῶνω, φθισκῶν ποιῶ' || οὐδ. και αὐτ. φθίνω, τήνομαι, μαρῶνομαι.

Intitolamento, ἴδε Intitolazione.
 Intitolare, ρ. εν. ἐπιγράφω' || προσφωνῶ, ἀνατίθηναι, ἀφιερῶ.
 Intitolatorio, ε. ἐπιγραφικός.
 Intitolazione, οὐσ. θ. ἀφιέρωσις' || ἐπιγραφή, βιβλίον.
 Intollerabile, ε. ἀνυπόφορος.
 Intollerabilità, θ. τὸ ἀφόρητον.
 Intollerabilmente, επ. ἀφορήτως.
 Intollerante, ε. δυσφορῶν' || μισαλλόδοξος, μισαλλόδοξος.
 Intollerantismo, αρ. μισαλλοδοξία.
 Intolleranza, οὐσ. θ. ἡ μὴ κατερσία, μικροφυλία' || μισαλλοθηρηκεία.
 Intonacare, ρ. εν. κονιά, ἀλείφω' ἀθεοστώνω' || ψιμιθιά.
 Intonacato, ἴδε Intonaco.
 Intonaco, αρ. ἀλοιρή, κονίασις.
 Intonare, ρ. εν. προάω' || τονίζω' || μουσικήν συντίθηναι' || ἴδιω, τραγωδιῶ' || ἐπιπλήττω' || θορυβῶ.
 Intonatore, trice, ο προάων κτλ.
 Intonatura, οὐσ. θ. τονισμός' παραγγελία, δῆλωσις' ἀρχὴ ἐπιχειρήσεως δυσκόλου.
 Intonazione, οὐσ. θ. τονισμός' ἰδιότης ἤλων' προανάκρουσμα.
 Intonchiare(esi), ρ. οὐδ. και αὐτπ. διαβιβρώσκομαι ὑπὸ τῶν μιδῶν.
 Intonicare, ἴδε Intonacare.
 Intonicatura, θ. ἴδε Intonaco.
 Intonso, ε. ἀκούρευτος' ἀσκοπος.
 Intorrac(esi), ρ. οὐδ. και αὐτ. προσκόπτω, ἐμ(περι)πίπτω' || εν. συν(ἀπ)αντῶ.
 Intorppo, οὐσ. αρ. συνάντησις' περι(συμ-), ἐμ(περι)πλοκή' || πρόσκρουσις, πρόσκομμα' || ἐμπόδιον.
 Intorcare, ρ. οὐδ. ἐξοργίζομαι.
 Intorb(i)are, ἴδε Intorbicare.
 Intorbamento, αρ. διατάραξις.
 Intorbidare, ρ. εν. ταρατῶ, θολῶ' || ἐνοχλῶ' φθίρω' || οὐδ. και αὐτπ. ταραττομαι, θολοῦμαι.
 Intorbidazione, θ. ταραχή.
 Intorbidir(esi), ρ. οὐδ. και αὐτ. ταραττομαι' θολοῦμαι' || (ἐπι)σκοπεῖσθαι, ἀμαυροῦμαι.
 Intorcere, ρ. εν. συστρέφω.

Intormentimento, οὐσ. ἀρ. νόσκη.
 Intormentir(e)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. ναρκοῦμαι, ἀποναρκοῦμαι.
 Intormentimento, οὐσ. ἀρ. οἱ περί τινα, οἱ ὀπαδοί. || Περικυκλωσις.
 Intorniare, ρ. ἐν. περικυκλῶ.
 Intorno, ἴδε Contorno' πρῶθ. περί ἐπί' περίπου, εἰς, ὡς' || ἐπ. περίξ.
 Intorpidir(e)si, ρ. ἐν. και αὐτ. (ἀπο) ναρκοῦμαι' || ἐν. (ἀπο) ναρκῶ.
 Intorriare, ρ. ἐν. ὀχυρῶ, τειγίζω,
 Intorsione, οὐσ. θ. συστρωή.
 Intortificare, ρ. ἐν. συστρέφω.
 Intoscantire, ρ. ἐν. καθιστῶ τυρρη- νικόν' || αὐτπ. τυρρηνικά λαλῶ.
 Intossicare, ἴδε Avvelenare.
 Intostire, ρ. οὐδ. (ἀπο)σκληροῦμαι.
 Intozzare, ρ. οὐδ. παγύνομαι, χον- δραίνω' αὐτπ. ὀργίζομαι.
 Intra, ἴδε Infra.
 Intrabescarsi, ρ. αὐτ. ἐρωτεύομαι.
 Intrabiccolarsi, ρ. αὐτ. ἀναβαίνω ἐ- πί' τινας πράγματας ἐξ οὗ δύναμαι νὰ πέσω ἢ νὰ ὀψω τινά.
 Intracciglio, ἀρ. μεσόφρυον.
 Intrachiudere, ρ. ἐν. διακλείω' || ἐμ- ποδίζω, παράττω.
 Intralucibile, ἐ. ἀνερμήνευτος.
 Intrafatto, ἐπ. ἐξ ὀλοκλήρου.
 Intrafasciamento, ἀρ. διαλείψις.
 Intrafasciare, ρ. ἐν. διαλείπω.
 Intrafasciamento, ἀρ. ἐμ(περι)πλοκή.
 Intrafasciare, ρ. ἐν. ἐμ(περι)πλέκω.
 Intrafasciamento, ἐπ. περιπλοκῶς.
 Intraambo, ἐ. ἀμφοτέρω.
 Intramesa, θ. παρεμβολή, παρένθε- σις' || μεσιτεία, μεσολάβησις.
 Intramettere, ρ. ἐν. παρεμβάλλω, || αὐτπ. παρεμβάλλομαι, παρεμ- βαίνω, μεσιτεύω' || παραίδωμαι.
 Intramettimento, ταῦτ. τῶ:
 Intramezzamento, ἀρ. παρένθεσις.
 Intramezzare, ρ. ἐν. παρεμβάλλω.
 Intramischianza, θ. (ἀνά)μιξις.
 Intramischiare, ρ. ἐν. ἀναμίγνυμι.
 Intramissione, οὐσ. θ. διακοπή.
 Intrammezzamento, ἀρ. παρένθεσις.
 Intransitivo, ἐ. ἀμετέβητος.
 Intrante, ἴδε Entrante.

Intrap(p)orre, ρ. ἐν. παρεντέθειμι.
 Intraprendente, ἐ. και οὐσ. ἐπιχει- ρηματίας. || Αραστήριος.
 Intraprendere, ρ. ἐν. καταλαμβάνω' || ἐπιχειρῶ' || ἀναδέχομαι, ἀναλαμ- βάνω' || αὐτπ. περιλαμβανομαι.
 Intraprendimento, ἀρ. ἐπιχειρήσις.
 Intraprenditore, trice, οὐσ. ἐπιχει- ρητής' || ἐργολάβος.
 Intraprensore, ἀρ. ἐπιχειρητής.
 Intrapresa, θ. ἐπιχειρήσις.
 Intrare, ἴδε Entrare' οὐσ. εἰσοδος. σχῆμα, χαρακτήρ, ἦθος.
 Intralagliare, ρ. ἐν. διακόπτω.
 Intratessere, ρ. ἐν. ἐνυφαίνω' δια- μιγνύω, ἐμπλέκω.
 Intrattabile, ἐ. δύσκολος, δύστρο- πος, ιδιότροπος, ἀλλόκοτος' σκλη- ρός, τραχύς.
 Intrattabilità, οὐσ. θ. σκληρότης.
 Intrattanto, ἐπ. ἐν τοσοῦτῳ.
 Intrattenero, ρ. ἐν. κατ(ἐπι)έχω, βραδύνω, κωλύω, ἐμποδίζω' || τέρ- πω' || αὐτπ. διατριβῶ, χρονοτριβῶ' || διατηροῦμαι.
 Intrattenimento, οὐσ. ἀρ. διατριβή, ἀναβολή' τέρψις, διασκεδάσις.
 Intravvenire, ρ. οὐδ. παρεμβάλλω.
 Intraversare, ρ. ἐν. τίθειμι πλα- γίως' ἢ διαστρωρῶ, ὑπορριπῶ πλα- γίως' || οὐδ. και αὐτπ. τίθειμι πλα- γίως' || διασταυροῦμαι' || (παρ)έκτρέ- πομαι, (ἀπο)πλανῶμαι' || ἀνθίστα- μαι, ἐναντιοῦμαι.
 Intraversatura, οὐσ. θ. ἐμπόλαισις, διασταύρωσις' || ἐμπόδιον.
 Intrecciabile, ἐ. πλόκιμος.
 Intrecciamento, οὐσ. ἀρ. πλοκή, πε- रिπλοκή' || ἔνωσις.
 Intrecciante, ἀρ. πλοκῆς.
 Intrecciare, ρ. ἐν. (ἐμ-περι-συν)- πλέκω' || κυριεύω' ἢ περιέλισσω, τυ- λίσσω' || συνδέω, μιγνύω' || συνάπτω.
 Intrecciamenti, ἐπ. διὰ πλοκῆς.
 Intrecciatoio, ἀρ. ἐμπλόκιον' ἀνα- δέσμη, ταινία, στρόφιον.
 Intrecciatore, trice, οὐσ. πλοκῆς.
 Intrecciatura, θ. (περι)πλοκή' || πλόκος, πλέγμα, πλεκτάνη.

Intreccio, οὐσ. ἀρ. ἴδε Intreccia- tura' πλοκή δράματός.
 Intrementito, ἐ. ἔντρομος.
 Intrepidamente, ἐπ. ἀσέβως.
 Intrepidezza, οὐσ. θ. ἀφοβία.
 Intrepido, ἐ. ἄτρομος, ἀφοβός.
 Intrescare, ρ. ἐν. περιτέλισσω.
 Intricare, ρ. ἐν. ἐνοχλῶ.
 Intridere, ρ. ἐν. φουρῶ, ζυμόνω' || ρυπαίνω, μολύνω.
 Intridura, θ. (περι-ἐμ)πλοκή.
 Intrigante, ἀρ. ραδιοῦργος.
 Intrigare, ρ. ἐν. περι(ἐμ)πλέκω' τα- ράττω' ἢ ἐμποδίζω' || ραδιοουργῶ' || αὐτπ. περι(ἐμ)πλέκομαι' παρεμ- βαίνω, παροεμβάλλομαι.
 Intrigatamente, ἐπ. περιπλοκῶς.
 Intrigare, ραδιοῦργος' ἀπατῶν.
 Intrigo, οὐσ. ἀρ. περι(ἐμ)πλοκή' ρα- διοουργία, σκευωρία.
 Intrinsecamente, ἐπ. ἐσωτερικῶς.
 Intrinsecamento, οὐσ. ἀρ. οικειότης.
 Intrinsecar(e)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. ἐξ(προσ)οικειοῦμαι.
 Intrinseco, οὐσ. ἀρ. ὁ μυχός, τὸ ἀ- πόρητον τῆς καρδίας, τὸ σπλάγγνον, τὸ ἔνδον' || ἐ. ὁ ἔνδον, ἐσωτερικός.
 Intrinsecamente, ἐπ. ἐσωτερικῶς.
 Intrinsecamente, ἐ. ἐσωτερικῶς.
 Intriso, οὐσ. ἀρ. φύραμα, ζύμη.
 Intrist-are, -ire, ρ. οὐδ. διαστρέφο- μαι' || τήκομαι, μαραίνομαι.
 Introcluso, ἐ. ἐγκλειστος.
 Introque, ἐπ. ἐν τοσοῦτῳ.
 Introdotta, οὐσ. ἀρ. εἰσαγωγή.
 Introdurre, ἴδε Introdurre.
 Introducibile, ἐ. εἰσαγωγίμος.
 Introdimento, ἀρ. εἰσ(ἐμ)βάσις.
 Introduttore, ἀρ. εἰσαγωγός.
 Introdurre, ρ. ἐν. εἰσάγω.
 Introduttivo, ἐ. εἰσαγωγικός.
 Introduttore, trice, εἰσαγωγός.
 Introduttorio, ἐ. εἰσαγωγικός.
 Introduzione, οὐσ. θ. εἰσαγωγή' παρ- ἐμβάσις, μεσιτεία' || ἐμπ. εἰσαγωγή.
 Introito, οὐσ. ἀρ. εἰσοδος' || προσι- μιον, ἀρχή' || πρόσδος.
 Intromissione, οὐσ. θ. εἰσαγωγή.
 Intromesso, ἴδε Frammesso.

Intromettere, ρ. ἐν. εἰσάγω' || αὐτπ. παρεμβάλλω, μεσολάβω.
 Intromettitura, οὐσ. θ. παρένθεσις.
 Intromissione, οὐσ. ἀρ. περιήχησις, περιβόησις, παραχή, θόρυβος.
 Intromiare, ρ. ἐν. ἐκκωφῶ, περιηχῶ, περιβῶ, καταθοοῦσῶ' ἢ οὐδ. (ἐκ)- θαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι.
 Intromato, ἐ. ἀμβλύς, βλάξ, μωρός' κεκλιμένος' || οὐσ. πλ. περιήχημοι ἀκαδημαϊκοὶ τῆς Σιένης.
 Intromatura, θ. ἴδε Intromamento.
 Intromiare, ρ. οὐδ. ἀγανακτῶ.
 Intromizzare, ρ. ἐν. ἐνθρονίζω.
 Intromissione, οὐσ. θ. ἐνθροισις.
 Intromettere, ρ. ἐν. συστέλλω εἰς τὰ ἔντος.
 Intrudere, ρ. ἐν. (βία) εἰσάγω' παρ- ανεῖρω ἑμαυτόν.
 Intrusione, ἴδε intronare' σείω.
 Intrupparsi, ρ. αὐτ. βάλλομαι εἰς τὸν στρατόν, συναγαλάζομαι.
 Intrusione, οὐσ. θ. βία εἰσαγωγή' || ἄνομος ἐκλογή.
 Intruso, οὐσ. ἀρ. ὁ παρῆσακτος.
 Intutare, ρ. οὐδ. ταγίζω.
 Intuitivamente, ἐπ. θεωρητικῶς.
 Intuitivo, ἐ. θεωρητικός.
 Intuito, οὐσ. ἀρ. ἀνευρεσία, βλήμμα' || σκοπός' || σέβασμός' || θεωρία' || ἀφορμή.
 Intumescenza, οὐσ. θ. οἰδημα.
 Intumidirsi, ρ. αὐτ. ὀγκοῦμαι, (ἐξ)- οεδαίνω.
 Intumoreto, ἐ. οἰδαλιός.
 Intuonare, ἴδε Intonare.
 Inturgidirsi, ρ. αὐτ. οἰδαίνομαι.
 Intuzzare, ἴδε Intuzzare.
 Intubbidienza, θ. παρακοή.
 Intuggioliare, ἴδε 'nnazzoliare.
 Intugnere, ἴδε Ugnere, Ungnere.
 Inugualo, ἐ. ἄνισος.
 Inuguallità, οὐσ. θ. ἀνισότης.
 Inulto, ἐ. ἀνεκδικητός' ἀτιμάρητος.
 Inumanamente, ἐπ. ἀπανθρώπως.
 Inumanità, θ. ἀπανθρωπία.
 Inumano, ἐ. ἀπάνθρωπος.
 Inumare, ρ. ἐν. ἐνταφιάζω, θάπτω.
 Inumazione, οὐσ. θ. ἐνταφιασμός.

Inumidire, ρ. εν διαβορέω, υγραίνω.
 Inumiliare, ρ. εν ταπεινώ || αὐτπ. ἀθυμῶ.
 Inurbanamente, ἐπ. ἀγροίκως.
 Inurbanità, θ. ἀγροικία.
 Inurbano, ἴδε Incivile.
 Inurbarsi, ρ. αὐτ. εἰσερχομαι ἐν τῇ πόλει, ἐμβαίνειν εἰς τὴν πόλιν.
 Inusato, ἴδε Inusitato.
 Inusitamento, ἐπ. ἀχρηστος.
 Inusitato, ἔ. ἀσυνήθης, ἀχρηστος || οὐσ. τὸ ἀχρηστον.
 Inutile, ἔ. ἀνωφελές, ἀχρηστος.
 Inutilità, θ. ἀνωφελεία, ἀχρηστία.
 Inutilmente, ἐπ. ἀνωφελώς.
 Inuzzolare, ἴδε Inhuzzolare.
 Invadere, ρ. εν. (προς)βάλλω, ἐπιπίπτω || πορῶ.
 Invagare, ρ. εν. ἴδε Invaghiare ἐπιθυμίαν ἐμποῖω.
 Invaghimento, ἀρ. ἐρασιεῖς, ἔρωσις.
 Invaghiare, ρ. εν. ἐρωτα ἐμποῖω || οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐρωτῶ, φλέγομαι.
 Invaiare, ρ. οὐδ. ἀμυροῦμαι.
 Invalere, ρ. οὐδ. κἀρισχῶ, ἐπικρατῶ.
 Invalidamente, ἐπ. ἀνισχύως.
 Invalidamento, οὐσ. ἀρ. ἀδυναμία.
 Invalidare, ρ. εν. (νομ.) ἀκυρῶ.
 Invalidazione, θ. ἀκύρωσις.
 Invalidità, οὐσ. θ. ἀσθένεια || τὸ ἀνίσχυρον || ἀκυρότης.
 Invalido, εν ἄσθενής, ἀκυρος || ἀπόμαχος || ἄνικανος.
 Invaligiare, ρ. εν. φακελῶ, συσκευάζομαι.
 Invalorire, ρ. εν. ἐνισχύω || —ει, αὐτπ. ἐπιρρώννυμαι, ἐνισχύομαι.
 Invalso, ἐπ. ἐπικρατήσας, εἰσαχθεὶς, ἐγκαταστάθεις.
 Invanimento, ἀρ. ὑψηλοφροσύνη.
 Invanire, ρ. εν. μηταῖω || οὐδ. ἀφαιζομαι || οὐδ. καὶ αὐτπ. ὑπερηφανεύομαι.
 Invano, ἐπ. εἰς μάτην.
 Inverabile, ἔ. ἀπέραστος, ἀδιάβατος.
 Invariabile, ἔ. ἀμετάβλητος.
 Invariabilità, θ. τὸ ἀμετάβλητον.
 Invariabilmente, ἐπ. ἀμετάβλητως.
 Invariato, ἔ. ἀμετάβλητος.

Invasamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε Invasazione Fanatismo.
 Invasare, ρ. εν. μεταγγίζω, ἐγγίζω || προσβάλλω, ἐνοχλῶ (ἐπὶ δαιμόνων) || οὐδ. καταβροχθίζω ἐκθαμβοῦμαι || αὐτπ. ἐγγεομαι || ἐγκαράτω, ἐντυπῶ || εν. νρ. σταθίζω τὸ πλοῖον.
 Invasato, ἔ. ἐκδοτος, βεβυθισμένος || κυριευμένος δαιμονοπληχτος || ἐκθαμβος.
 Invasazione, οὐσ. θ. μεταγγισμός, ἐγγυσις || δαιμονιοπληχσία, σεληνιασμός || νομομανία.
 Invasellare, ρ. εν. καταγγίλω.
 Invasione, θ. εἰσβολή, ἐφοδος.
 Invasore, οὐσ. ἀρ. ὁ εἰσβάλλων.
 Invecchiamento, ἀρ. γῆρας.
 Invecchiare(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. γηράσκω χρονίζω παλαιούμαι || παρακαλῶ || βραδύνω, ἄργοπορῶ || εν. εἰς γῆρας ἄγω.
 Invecchiuzzi-care, -re, ρ. οὐδ. γηράσκω || μεραϊνομαι.
 Invedoy-ito, -ato, ἔ. χῆρος, χηρεῶν.
 Invegitabile, ἔ. ἀβλάστητος.
 Inveir(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. καθάπτομαι, ἐπιπλήττω, καταβοῶ ἴδε Escalamare.
 Invelarsi, ρ. αὐτ. ἀναγομαι, ἐκπλέω.
 Invelenir(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. ἀγανκτῶ, ὀργίζομαι ἀπέγθ ἀνομαι, μισῶ.
 Invendicato, ἔ. ἀνεκδέχτος.
 Invenia, οὐσ. θ. συγγώμης || πλθ. ταπεινώσις, ὑπόκλισις || ἄκκιμοί.
 Invenire, ρ. εν. εὐρίσκει.
 Invenimento, ἀρ. (ἐξ)ῆρεσις.
 Inventare, ρ. εν. ἐφαρτίσω.
 Inventariare, ρ. εν. ἀπαγγέλω.
 Inventario, ἀρ. ἀπαγραφή.
 Inventiva, οὐσ. θ. ἐφεύρασις ἐπινοήμα || εὐφῖα, ἐφευρετικὴ δύναμις.
 Inventivo, ἔ. ἐπινοητικός.
 Invenire, ἴδε Invenire.
 Invenzione, θ. εἰρήσις, ἐφεύρασις.
 Invenarsi, ρ. αὐτ. ἐκαλυθεύομαι.
 Inverdir(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. θάλλω, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.

Inverecundia, οὐσ. θ. ἀναίσχυοντα.
 Inverecundo, ἔ. ἀναίσχυτος.
 Inverisimiglianza, θ. ἀπίθανότης.
 Inverisimile, ἔ. ἀπίθανος.
 Inverisimilitudine, θ. ἀπίθανότης.
 Inverisimilmente, ἐπ. ἀπίθανως.
 Invermigliare, ρ. εν. ἐρυθραίνω.
 Inverminamento, ἀρ. σκωληχτίας || φθορά, σήψις.
 Invermin-are, -ire, ρ. οὐδ. σκωληκιδῶ || φθειρομαι, σήπομαι.
 Invernar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. (παρὰ-δια)χειμαζῶ.
 Invernata, οὐσ. θ. χειμῶν.
 Invernicare, ρ. εν. βερνικῶ.
 Invernatura, θ. βερνίκωσις.
 Inverniciare, ρ. εν. (ἐπ)κλειψω, βερνικῶ || αὐτπ. ψιμυθιοῦμαι.
 Inverno, ἀρ. χειμῶν.
 Inverso, ἐπ. ἀληθῶς, τῶ ὄντι.
 Inversamente, ἐπ. ἀντιστρόφως.
 Inversato, ἔ. ἀντιθετός.
 Inversione, θ. ἀναστροφή.
 Inverso, ἔ. ἀνάστροφος, ἀντίστροφος || πρὸς. πρὸς ὡς πρὸς πρὸς κατὰ, ἐπί.
 Invertebrato, ἔ. ἀσπόνδυλος.
 Invertero, ρ. εν. (ἀνε-μετα)στρέφω διαφθερίζω.
 Inveschiamento, οὐσ. ἀρ. νολάκεια.
 Investigabile, ἔ. ἀνεξερεύνητος.
 Investigazione, -mento, ἴδε, indagine.
 Investigare, ρ. εν. (δι)ερευνῶ, ἀνιχνεύω, ἀναζητῶ.
 Investigatore, trice, ἐρευνητής.
 Investigazione, οὐσ. θ. ἀνίχνυσις.
 Investimento, ἴδε Investitura.
 Investire, ρ. εν. παροδιδῶμι, (ἐξουσιαν τεν) || δαπανῶ ἐνασχολῶ, μεταχειρίζομαι || προσβάλλω, ἐπιπίπτω || συνομιλῶ || τραυματίζω, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ || συ(προι)στέλλω || πληροπορῶ || πρίται, ἀρμόζει || κοσμῶ ἐξοκέλλω τὸ πλοῖον, οἴπτω τὸ πλοῖον εἰς τὰ ῥηχά.
 Investita, θ. ὠνή, ἀγορά ἴδε Investitura, θ. παρόδοσις, περίβολη ἐξουσία, ἐξουσία, κυριότης.

Invetar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. γηράσκω || παλαιούμαι.
 Invetare, ἴδε Invetriare.
 Invetriare, ρ. εν. ὑαλοποιῶ || βερνικῶ τὰ γλῆνα ἄγγεα || μολυβδῶ.
 Invetriata, θ. ὑάλωμα, τζάμια.
 Invetriato, ἀρ. βερνίκωσις, μολυβδωσις, βερνίκωμα || ἔ. μολυβδωτός || κρυσταλλωμένος || ἀναίδης.
 Invetriatura, οὐσ. θ. βερνίκωσις βερνίκωσις, μολυβδωσις, βερνίκωμα.
 Inveittiva, θ. λοιδορία, ὕβρις.
 Inveittivamente, ἐπ. ὕβριστικῶς.
 Inveittivo, ἔ. ἐπιπληκτικός, ὕβριστικός, λοιδορός, προσβλητικός.
 Invezionve, ἴδε Inveittiva.
 Inviamento, ἀρ. ἀποστολή.
 Inviare, ρ. εν. πέμπω, ἀποστέλλω || αὐτπ. ἀπολοῦθῶ τι.
 Inviato, -a, ἔ. δ' ἀπεσταλμένος.
 Inviatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀποστέλλων, διευθύνων || ὁδηγός.
 Invidia, οὐσ. θ. φθόνος μῖσος.
 Invidiabile, ἔ. ἐπιφθονός.
 Invidiare, ρ. εν. καὶ οὐδ. φθονῶ ζηλοτυπῶ || αὐτπ. αθονοῦμαι ζηλοῦμαι.
 Invidiatore, trice, ὁ φθονῶν.
 Invidiosamente, ἐπ. φθονεράς.
 Invidioso, ἔ. φθονερός.
 Inviat-are, -ire, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐρωτῶ, παλαιούμαι, ταγγίζω.
 Invigilare, ρ. οὐδ. ἐπαγρυπνῶ.
 Invigor-are, -ire, ρ. εν. ἐπιρρώννυμαι || οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐπιρρώννυμαι.
 Invigimento, ἀρ. ἐπιρρωσις.
 Invillire, ρ. εν. (ἐξ)εὐτέλλω || καταβοῶ, ἐκκαταπλήττω || οὐδ. καὶ αὐτπ. κατα(ἐκ)πλήττομαι, ἀθυμῶ, ἀποθαροῦνομαι (ἐξ)εὐτέλλομαι.
 Inviluppamento, οὐσ. ἀρ. περιελήσισις, περιελίξις.
 Inviluppare, θ. εν. περι(ἐν)ελίττω, καλύπτω, τυλίσσω ἐμ(περι)πλέχω, συγγέω || αὐτπ. περιελίσσωμαι κτλ.
 Inviluppo, οὐσ. ἀρ. (περι-ἐν)ελήμμα, (περι)κάλυμμα, φάκελος, τυλίγμα || περιπλοκή || παραγγή, σύγχυσις.

Inviminare, ρ. έν. παρα(προς)χών-
νυμε πλεκτάς λύγους.
Invincibile, έ. άήττητος, άνίκητος,
|| άκράδαντος, άλλουητος.
Invincibilità, θ. τό άνίκητον.
Invincibilmente, έπ. άνικήτως.
Invincidire, ρ. έν. μαλακώ || ούδ.
μαλακοῦμαι, απαλόνομαι.
Invio, έδε Inviamento.
Inviolabile, έ. άπαραβάτος· έσυλος,
άπαραβίστος, έερός.
Inviolabilmente, έπ. άπαραβάτως.
Inviolato, έ. άβλαβής, άκέραιος.
Inviperarsi, έ. μή βίαιος, πρός.
Inviperarsi, -irsi, ρ. ούδ. και αύτ.
άγριαίνομαι ώς έχίδνα, λυσσώ.
Inviscerarsi, ρ. αύτ. εισέρχομαι εις
τά έγκατα· εισδύομαι || έν. εισάγω·
εις τά έγκατα.
Invinschiamento, ούς. άρ. άλειψις
έξω || θέλητρον.
Invinschiare, ρ. έν. έξω περιαλείφω·
|| ούδ. παγιδαύομαι.
Inviscidimento, ούς. άρ. πύκνωσις.
Inviscidire, ρ. ούδ. πυκνοῦμαι.
Invisibile, έ. άόρατος.
Invisibilità, θ. άόρανεα, τό άόρατον.
Invisibilmente, έπ. άόρατως.
Invitamento, ούς. άρ. πρόσκλησις.
Invitante, άρ. θ. πρόσκαλῶν.
Invitare, ρ. έν. (προς)καλῶ || έλ-
κῶ, φέρω, παρορμῶ || παρακαλῶ·
|| χαρτπγ. καταβάλλω εκ προσθή-
κης || γμ. καλῶ εις διαδοχήν ||
σπίγγω τάς έλικας || αύτπ. προσφέ-
ρομαι· προπίνω.
Invitativo, έ. έπαγωγικός, θελκτικός.
Invitato, άρ. θ. προσκεκλημένος.
Invitatore, trice, θ. (προς)καλῶν.
Invitatorio, άρ. έκκλ. αντίφωνον.
Invità-tura-zione, θ. έδε Invito.
Invitavoie, έ. έπαγωγικός, θελκτικός.
Invito, άρ. πρόσκλησις.
Invitto, έ. άήττητος, άνίκητος.
Inviziare, ρ. έν. φθείρω, διαφθείρω·
|| ούδ. διαφθείρομαι.
Inviziare, ρ. ούδ. μαραινομαι.
Invocabile, έ. επικλήτος.
Invocare, ρ. έν. επικαλούμαι.

Invocativamente, έπ. επικλητικῶς.
Invocativo, έ. επικλητικός.
Invocatore, trice, θ. επικαλούμενος.
Invocato, έ. επικλητικός.
Invocazione, θ. επικλήσις· δέσησις.
Invoglia, θ. (περι)είλημα, (περι)κά-
λομμα, περιτύλιγμα· απομάκρυν.
Invogliamento, άρ. έρωσις, πάθος.
Invogliare, ρ. έν. επιθυμῶν έμ-
ποιῶ || περιελίσσω, (περι)τυλίσω,
περικαλύπτω || αύτπ. επιθυμῶ.
Invoglio, άρ. έδε Invoglia.
Involamento, ούς. άρ. κλοπή.
Involare, ρ. έν. κλέπτω || κρύπτω·
|| αύτπ. άφανής γίνομαι.
Involatore, trice, κλέπτης.
Involgere, ρ. έν. (περι)τυλίπω.
Involgime, ούς. άρ. δέμα.
Involgimento, ούς. άρ. στροφή.
Involgimento, ούς. άρ. στροφάειον.
Involio, ούς. άρ. έδε.
Involo, ούς. άρ. κλοπή.
Involontariamente, έπ. άκουσίως.
Involontario, άρ. τό άκούσιον || έ.
έκων, άκούσιος.
Involvere, ρ. ούδ. έρυσθηδῶμαι.
Involvere, ρ. ούδ. άλωπεκίζω.
Involpito, έ. άλωπεκώδης.
Involtare, έδε Involgere.
Involto, ούς. άρ. φάκελλος· (περι)-
είλημα || έ. έλικοειδής.
Involtura, ούς. θ. περίφρασις· στρο-
φή, λοβοί λόγοι· (περι)είλημα, (πε-
ρι)κάλυμμα, τύλιγμα.
Involvere, άρ. είλημα, φυλλάριον.
Involuzione, ούς. θ. περιστροφή.
Involvere, έδε Involgere.
Involvimento, άρ. περισίλησις ||
στροφή || πονηρία.
Invulnerabile, έ. άτρωτος.
Invulnerabilità, θ. τό άτρωτον.
Inzaccherar(e)si, ρ. ούδ. και αύτ.
πηλούμαι, βορβοροῦμαι.
Inzaffare, ρ. έν. σκεπάζω· ολίθω.
Inzampagliarsi, ρ. αύτπ. έμ(περι)-
πλέκομαι, άμχανῶ.
Inzampognare, ρ. έν. εξαπατῶ.
Inzavardare, ρ. έν. μαιίνω, μολύνω.
Inzeppamento, ούς. άρ. (συσ)σάρευ-

σις || βίαία εισαγωγή, έμπήσις.
Inzeppare, ρ. έν. (συσ)τωρεύω, ά-
θροίζω· στοιβάζω || έμπήγνυμι.
Inzeppatura, ούς. θ. έπισώρευσις.
Inzooccolato, έ. φορών πηλοβατίνας,
(πέδιλα ζύλινα).
Inzoticchire, ρ. ούδ. άγροικαυομαι,
(έκ)τραχύνομαι || έν. (έκ)τραχύνω.
Inzuccherare, ρ. έν. σακχαρῶ.
Inzuccheratamente, έπ. γλυκῶς.
Inzuccherato, έ. τράσμιος, γλυκός.
Inzuppabile, έ. έμβάψιμος.
Inzuppamento, άρ. βαπτισμός, κατέ-
δυσις, έμβαψις, βούτημα.
Inzuppare, ρ. έν. (έμ)βάπτω, (δια)-
βρέχω, ύγραίνω || ούδ. και αύτπ.
(έμ)βάπτομαι (δια)βρέχομαι.
Io, αντ. έγώ || ούς. έντομον· ύμνος,
Ιοδικο, έ. Ιωδικός.
Iodina, θ. χημ. Ιωδίνη.
Iod(i)o, άρ. χημ. Ιώδιον.
Ioide, ούς. Ιοειδές αστούν.
Iolo, άρ. είδος λέμβου.
Ionico, α, έ. Ιωνικός, Ιώνιος.
Iosa, (A -) έκφρ. έπιρ. σαφιλῶς.
Ippalage, θ. γρμ. ύπαλλαγή.
Ippante, -arante, ούς. θ. (έκκλ.) ύ-
παπαντή.
Ippocauana, ούς. θ. Ιπποκαουάνα,
ρίζα έμαετική.
Ippobato, άρ. ύπερβατόν (σχ)ήμ).
Ippobola, θ. γεωμ. ύπερβολή.
Ippobologgiamento, άρ. έξάγκωσις.
Ippobologgiare, ρ. έν. έξ ύπερβολής
αύξάνω.
Ippobolicamente, έπ. ύπερβολικῶς.
Ippobolico, έ. ύπερβολικός.
Ippobolita, θ. ύπερβολή.
Ippobolo, έδε Ippobolico.
Ippoboreo, έ. ύπερβόρειος.
Ippodulia, θ. ύπερδουλική λατρεία
πρός την Θεοτόκον.
Iperico, άρ. βτ. ύπερικόν.
Ipermesia, θ. Ιατρ. ύπερέμεσις.
Iperorgosi, ούς. θ. σατυρίασις.
Ipersarcosi, ούς. θ. γάτρ. ύπερσάρ-
κωσις.
Ipertonia, ούς. θ. Ιατρ. ύπερτονία.
Iperionico, έ. ύπερτονικός.

Iperuofia, θ. Ιατρ. ύπερτροφία.
Ipnobasi, ούς. θ. ύπνοβασία.
Ipnobate, ούς. άρ. ύπνοβάτης.
Ipnotico, έ. ύπνωτικός.
Iprobate, θ. άργτ. ύπόδατρον.
Iprobismo, άρ. άλγ. ύποβιθασμός.
Iprobolo, θ. ρτ. ύποβολή.
Iprobolo, ούς. άρ. τά έξώπρωικα.
Iproctarsi, θ. ύποκάθαρσις.
Iprochima, θ. χειρ. ύπόχυμα.
Iprochisi, θ. χειρ. ύπόχυσις.
Iprocondria, θ. Ιατρ. ύπογονδρία.
Iprocondriacare, ρ. ούδ. ύπογονδριζ-
κός είμι.
Iprocondriaco, έ. έδε :
Iprocondriaco, έ. ύπογονδριακός.
Iproeresia, ταύτθ τῶι.
Iprocrisia, θ. ύπόκρισις.
Iprocrita, άρ. και θ. ύποκριτής.
Iprocrita, θ. ύπόκρισις.
Iprocritamente, έπ. ύποκριτικῶς.
Iprocritico, έ. ύποκριτικός.
Iprocrito, άρ. ύποκριτής· ύποκριτικός.
Iprodesi, θ. χειρ. ύπόδεσις.
Iprodiaco, άρ. έκκλ. ύποδιάκωνος.
Iprodiaceusi, θ. μουσ. ύποδιάζευσις.
Iprofise, θ. ανατ. ύπόφυσις.
Iprofora, θ. χειρ. ύποφορά.
Iproftalmia, ούς. θ. χειρ. ύποφθαλ-
μία, φλόγωσις του κατωτέρου μέ-
ρους του οφθαλμού ή των βλεφάρων.
Irogastro, έ. ύπογάστριος.
Irogastro, άρ. ύπογάστριον.
Irogeo, άρ. ύπόγειον || γένος σκιο-
λήκων || έ. άστρ. και βτ. ύπόγειος.
Iromnema, άρ. φιλ. ύπόμνημα.
Iromnematico, έ. ύπομνηματικός.
Iromello, ούς. άρ. ύπομύχλιον.
Iropodio, άρ. ύποπόδιον.
Irochema, ούς. θ. ύπόρχημα.
Irofino, έ. φιλ. ύπόφινος.
Iroscelismo, άρ. ύποσκελισμός.
Iroscenio, άρ. ύποσκήνιον.
Irossido, άρ. χημ. ύποξείδιον.
Iroptasi, ούς. θ. θεολ. ύπόστασις.
Irostaticamente, θεολ. ύποστατικῶς.
Irostatico, έ. θεολ. ύποστατικός.
Irostimma, άρ. γρμ. ύποστιμγή.
Irostroma, άρ. ύπόστρωμα.

Ipotassi, θ. στρ. υπόταξις.
 Ipoteca, θ. νμ. υποθήκη.
 Ipotecabile, ε. υποθηκευτός.
 Ipotecarsi, ρ. έν. υποθηκείω.
 Ipotecariamente, έπ. έπι υποθήκη.
 Ipotecario, ε. ένυπόθηκος.
 Ipotissima, θ. γεωμ. υποτεινούσα.
 Ipotesi, θ. υπόθεσις.
 Ipoteticamente, έπ. υποθετικώς.
 Ipotetico, ε. υποθετικός.
 Ipotiposi, θ. φιλ. υποτύποισις.
 Ipotiro, άρ. υπόθυρον.
 Ipotrope, θ. ιατρ. υποτροπή.
 Iprozoma, άρ. άνατ. υπόζωμα.
 Ipparca, άρ. Ιππάρχης, Ιππαρχός.
 Ipparchia, θ. Ιππαρχία.
 Ippreo, άρ. άστρ. Ιππεύς, κομήτης.
 Ippriatria, ταυτό τῷ Ιππιατρίας.
 Ippiatrica, θ. Ιππιατρία.
 Ippiatro, άρ. Ιππίατρος.
 Ippicomo, ε. Ιππικόμος.
 Ippocampo, άρ. Ιππόκαμπος.
 Ippocomo, ουσ. άρ. Ιπποκόμος.
 Ippodromo, άρ. άρχλ. Ιππόδρομος.
 Ippogrifo, ουσ. άρ. Πήγασος, δάκτυλος Ιππος.
 Ippolaide, θ. Ιππολαΐς, Πηνελόπη.
 Ippomachia, θ. Ιππομαχία.
 Ipporotamo, άρ. Ιππορόταμος.
 Ippotomia, θ. Ιπποτομία.
 Ippotomista, άρ. Ιπποτόμιος.
 Ipsi primmo, ε. ύψιπρυμνος.
 Ipsometria, θ. γεωμ. ύψομετρία.
 Ipsometrico, ε. ύψομετρικός.
 Ira, θ. όργή, θυμός.
 Iracondamente, έπ. θυμωδώς.
 Iracondia, θ. όργή, θυμός.
 Iracondiosamente, έπ. μετ' όργης.
 Iracond-(ios)o, ε. όργίλος.
 Iracundare, ρ. ούδ. όργίζομαι.
 Iracundo, άρ. ύμωσις, όργή.
 Irarsi, ρ. ούδ. και άσπ. όργίζομαι.
 Irascenza, θ. όργιλότης, θυμός.
 Irascibile, ε. όργίλος.
 Irascibilità, θ. όξθυμία.
 Iratamento, έπ. μετ' όργης.
 Irato, ε. όργίζομενος, όργίλος.
 Iracino, ε. τράγειος, βορβορώδης.
 Irco, άρ. τράγος.

Ircocervo, άρ. τραγέλαφος.
 Ire, ίδε Andare: απόλλυμαι.
 Iri, ταυτό τῷ iride: θ. ή ίρις, τὸ οὐράνιον τόξον.
 Iridato, ε. Ιριδοτής.
 Iride, ουσ.θ. φυσ. άνατ. όρυκτ. χείρ.
 βτ. ίρις, οὐράνιον τόξον.
 Irideo, ε. άνατ. τῆς ίριδος.
 Iridoscenza, θ. φυσ. άκτινοβολία.
 Iri-te-tide, θ. χείρ. Ιριδίτις.
 Irmo, άρ. μουσ. έκκλ. είρμός.
 Irnologia, άρ. έκκλ. είρμολόγιον.
 Irundine, ουσ.θ. χελιδών.
 Ironia, θ. ρτ. είρωνία.
 Ironicamente, έπ. ταυτό τῷ Ironico, έπ. είρωνικώς.
 Ironico, ε. είρωνικός.
 Irosamente, έπ. όργίλιος.
 Iroso, ίδε iracundo.
 Irrabbioso, ε. μαρινώδης, λυσσώδης.
 Irraccontabile, ε. άνεκδιήγητος.
 Irradiamento, ίδε irradiazione.
 Irradiare, ρ. έν. άκτίσι λαμπρών, καταλάμπει: || ούδ. άκτινοβολώ: || διαχέομαι, διαδίδομαι.
 Irradiazione, θ. άκτινοβολία.
 Irradicabile, ε. άνεκρίζωτος.
 Irraffrenabile, ε. άχαλινώτος.
 Irraggiamento, άρ. άκτινοβολία.
 Irraggiar(e)si, ρ. ούδ. και άσπ. άκτινοβολώ: ίδε irradiare.
 Irraggiatore, trice, ουσ. άκτινοβόλος.
 Irragionevole, ε. άλογος, άλόγιστος.
 Irragionevolezza, θ. άκρατία.
 Irragionevolmente, έπ. άνοήτως.
 Irrazionabilmente, έπ. άκρίτως.
 Irrazionalità, ουσ. θ. άφροσύνη.
 Irreconciliabile, ε. άδιάλλακτος.
 Irreconciliabilità, ουσ. θ. τὸ άδιάλλακτον, τὸ άσπονδον.
 Irreconciliabilmente, έπ. άδιαλλάκτως, άσπόνδως.
 Irreconoscibile, ε. άγνώριστος.
 Irreconoscibilità, θ. τὸ άγνώριστον.
 Irreconoscibilmente, έπ. άγνωριάζως.
 Irrecuperabile, ε. άδιόρθωτος.
 Irredimibile, ε. άνεξαράστος.
 Irreduttibile, ε. άναλλοίωτος.
 Irrefragabile, ε. άσείλεγτος.

Irrefragabilità, θ. τὸ άνεξέλεγκτον.
 Irrefragabilmente, έπ. άνεξελγ-κτως.
 Irrefranabile, ε. άχαλινώτος.
 Irrefrenabilmente, έπ. άχαλινώτως.
 Irregolare, ε. άκανόνιστος: άτακτος: || έκκλ. άργός, καθηρημένος.
 Irregularità, ουσ. θ. άταξία: άνωμαλία: || έκκλ. καθάρσεις, άργία.
 Irregularmente, έπ. άνωμάλως.
 Irregularmente, έπ. άνευ κανόνος.
 Irregolato, έπ.θ. άτακτος, όπερβολικός.
 Irreligione, θ. άνοσιότης, άσέβεια.
 Irreligiosamente, έπ. άσεβώς.
 Irreligiosità, θ. άσέβεια.
 Irreligioso, ε. άνόσιος.
 Irremeabile, ε. άνέξοδος.
 Irremediabile, ε. άνίατος.
 Irremediabilità, θ. τὸ άνιάτον.
 Irremediabilmente, έπ. άνιάτως.
 Irremissibilmente, έπίρ. άσυγχωρήτως: || άπαύστως.
 Irremunabile, ε. οὐ δυνάμενος άνταμισθῆναι.
 Irremunerato, ε. άδωρητος.
 Irreparabile, ε. άνεπανόρθωτος.
 Irreparabilità, θ. τὸ άδιόρθωτον.
 Irreparabilmente, έπίρ. άνεπανορθώτως.
 Irreperibile, ε. άνευρέτος.
 Irreperibilmente, έπ. άνευρέτως.
 Irrepetibile, ε. οὐ δυνάμενος άπατείσθαι.
 Irreprehensibile, ε. άνεπιληπτος.
 Irreprehensibilità, θ. τὸ άνεπιληπτον.
 Irrepronabile, ε. άμωμος, άψαγός, άνεπιληπτος.
 Irrepugnabile, ε. άκαταμάχητος, άκατάβλητος, ισχυρός.
 Irrequieto, ε. άπαιστος, άσικινητος.
 Irrestabile, ε. άκαταμάχητος.
 Irresistibilità, θ. τὸ άήττητον.
 Irresistibilmente, έπίρ. άκαταμαχήτως.
 Irresolubile, ε. άδιάλυτος.
 Irresoluto, ε. άμωμωπής, άμφιβολος, άναποράσιτος.
 Irresoluzione, θ. διαταγμός.

Irrestorabile, ε. άνεπανόρθωτος.
 Irretamento, άρ. τὰ δίκτυα.
 Irretire, ρ. έν. δικτύοις συλλαμβάνω: παγιδεύω: || περι(έμ)πλέκω.
 Irrettrabile, ε. άμετάκλητος.
 Irrevelabile, ε. άπόκρυφος.
 Irreverente, ε. άνευλαβής.
 Irreverentemente, έπ. άσεβώς.
 Irreverenza, ουσ. θ. άνευλάβεια.
 Irrevocabile, ε. άμετάκλητος.
 Irrevocabilità, θ. τὸ άμετάκλητον.
 Irrevocabilmente, έπ. άμετακλήτως.
 Irridere, ρ. έν. σκώπτω, καταγελάω.
 Irriflessione, ουσ. θ. ύπερισκεψία.
 Irriflessivo, ε. ά(περ)σκεπτος.
 Irrigamento, άρ. ίδε irrigazione.
 Irrigare, ρ. έν. άρδεύω, ποτίλω.
 Irrigatore, trice, ουσ. άρδευτής.
 Irrigatorio, ε. άρδευτός.
 Irrigazione, ουσ. θ. πότισμα.
 Irrigidire, ρ. ούδ. (άπο)σκληρούμαι: || έν. άποσκληρώ.
 Irriguo, ε. άρδευτός, άρδευόμενος.
 Irrilevante, ε. νμ. άνυπόστατος.
 Irrilevanza, θ. νμ. τὸ άνυπόστατον.
 Irrimediabile, ε. άνίατος.
 Irrimediabilmente, έπ. άνιάτως.
 Irrisarcibile, ε. άνεπανόρθωτος.
 Irrisarcibilità, θ. τὸ άνεπανόρθωτον.
 Irrisarcibilmente, έπίρ. άνεπανορθώτως.
 Irrisibile, ε. καταγέλαστος.
 Irrisione, θ. καταγέλασ, χλευή.
 Irrisivo, ε. καταγέλαστος.
 Irrisoluto, ίδε irrisoluto.
 Irrisore, άρ. σκώπτης, χλευαστής.
 Irrisorio, ε. χλευαστικός.
 Irritabile, ε. εύρέσιστος.
 Irritabilità, θ. τὸ εύρέσιστον.
 Irritamento, ουσ. άρ. έρεθισμός.
 Irritante, ε. έρεθιστικός.
 Irritare, ρ. ε. έρεθίζω: || —si, άσπ. έρεθίζομαι, όργίζομαι.
 Irritativo, ε. έρεθιστικός.
 Irritato, ε. ιατρ. εύρέσιστος.
 Irritatore, trice, ουσ. έρεθιστής.
 Irritazione, ουσ. θ. έρεθισμός.
 Irritosire, ρ. ούδ. άντιλογικός γίνομαι.

Irriuscibile, ἔ. ἀνεπίτευκτος.
 Irrivelabile, ἔ. ἀπόκρυφος.
 Irrivelabilità, οὐσ. θ. μυστήριον.
 Irrivelabilmente, ἔπ. ἀπόκρυφως.
 Irriverente, ἔ. ἀνευλαβής.
 Irriverenza, οὐσ. θ. ἀνευλάβεια.
 Irrorare, ρ. ἔν. δροσίζω βρέγω.
 Irrubinare, ρ. ἔν. ξευθραίνω.
 Irrugginire, ρ. ἔν. σκουριάζω || διαφθείρω, ἔξασθενίζω.
 Irruggiadare, ρ. ἔν. δροσοβολῶ.
 Irruvitare, ρ. ἔν. ἐτραχύνω.
 Irruzione, οὐσ. θ. εἰσβολή.
 Irsuto, ἔ. λάσιος, δασύς || τραχύς || τραχύς.
 Irsuz-ia, -ie, οὐσ. θ. τὸ λάσιον || δασύτης, τραχύτης.
 Irito, ἔ. λάσιος, δασύς || τραχύς.
 Isabella, θ. κίτρινον ἀνοικτόν.
 Isagono, ἀρ. γεωμ. ἰσόγωνον.
 Ischeto, ἀρ. δρυμὸς φηγῶν.
 Ischia, θ. ἡ φηγός, εἶδος δρυός.
 Ischiade, θ. ἱατρ. ἰσχιάς.
 Ischialgia, θ. ἱατρ. ἰσχιαλγία.
 Ischio, ἀρ. ἰσχίον || ἡ φηγός, δρυς.
 Iscnofovia, θ. ἱατρ. ἰσχοφονία.
 Isenotide, θ. φυσιολ. ἰσχνότης.
 Isenomenia, οὐσ. θ. (ἱατρ.) ἐπίσχεσις πῶν ἐμμήνων.
 Iscrivere, ρ. ἔν. ἐπιγράφω.
 Iscrizione, οὐσ. θ. ἐπιγραφή.
 Iscrutabile, ἴδε Ispersutabile.
 Ismeria, θ. ἄστρον. ἰσημερία.
 Isenterico, ἔ. δυσκοιλίος.
 Isiaco, ἔ. ἀρχλ. Ἰσιακός.
 Islamismo, οὐσ. ἀρ. ἰσλαμισμός.
 Ismaelismo, οὐσ. ἀρ. ἰσμαηλισμός.
 Isocrono, ἔ. μηχαν. ἰσόχρονος.
 Isogono, ἔ. ἰσογώνιος.
 Isola, οὐσ. θ. νῆσος.
 Isolamento, οὐσ. ἀρ. μόνωσις.
 Isolano, ἔ. νησιώτης.
 Isolare, ρ. ἔν. νησῶ, νησοποιῶ, ἢ τίθημι εἰς νῆσον || μόνω.
 Isolario, ἔ. τῆς νήσου.
 Isolato, ἔ. μόνηρης || οὐσ. περιήμωδος οἰκία, συνοικία.
 Isolggiare, ρ. οὐδ. νησιζω.
 Isoletta, οὐσ. νησίδιον, νησίον.

Isolotto, οὐσ. ἀρ. νησίδιον.
 Isomerino, ἀρ. ἄστρον. ἰσημερινός.
 Isometro, ἔ. ἀρχλ. ἰσομέτρος.
 Isopne(a), ἔ. δαφνιδίς, ἀφθονός.
 Isonomia, οὐσ. θ. ἰσονομία.
 Isopico, ἔ. αἰσιώπαιος.
 Isopo, οὐσ. ἀρ. ἡ ὕσσωπος (φυτ.).
 Isoscele, ἔ. μαθ. ἰσοσκελής.
 Isusefo, ἔ. φιλ. ἰσώφης.
 Isoteo, ἔ. ἰσώθεος.
 Isotimia, θ. ἰσοτιμία.
 Ispezione, ἴδε Inspezione.
 Ispidezza, οὐσ. θ. τὸ λάσιον δασύτης, || τραχύτης.
 Ispido, ἔ. λάσιος, δασύς || τραχύς || ἀκανθώδης.
 Inspirare, ἴδε Inspirare.
 Ispraticare, ρ. ἔν. μεταπειθῶ.
 Issare, ρ. ἔν. ντ. ἀίρω, ὀψῶ.
 Isse, θ. πλ. ντ. κραισιῶχοι.
 Issofatto, ἔπ. παρευθός.
 Issouire, ἔπ. δικαιωματικῶς.
 Istantaneamente, ἔπ. ἔν. ἀκαρῆ.
 Istantaneità, οὐσ. θ. τὸ στιγμιαίον.
 Istantaneo, ἔ. ἀκαριαίος.
 Istante, ἴδε Instante παρών.
 Istantamente, ἔπ. συντόμως, σφοδρῶς || ἐπιμόνως.
 Istanz(i)a, οὐσ. θ. ἐνόλησις, βάρος λιπαρία, ἐπίμονος δέησις ἀτήσις παράκλησις || ἔνστασις || ἀναβολή, ἀργοπορία.
 Istare, ρ. οὐδ. καὶ ἔν. ἔγ(ἐπ)ικεῖμαι ἐπιμένω (προς) λιπαρῶ.
 Istasera, ἴδε Stasera.
 Isternalgia, θ. ὕστεροαλγία.
 Isternico, ἔ. ἱατρ. ὕστερικός.
 Isterismo, ἀρ. νήσημα ὕστερικόν.
 Istiril(id)e, οὐσ. ὕστερικός, φλόγωσις τῆς μήτρας.
 Isteroccele, θ. χειρ. ὕστεροκήλη.
 Isteromania, οὐσ. θ. μητρομανία.
 Isterorragia, οὐσ. θ. αἱμορραγία τῆς μήτρας.
 Isteroomia, θ. χειρ. καισαρική τομή ἢ τῆς μήτρας τομή.
 Istessito, ἔ. ταυτισμένος.
 Istesso, ἴδε Stesso.
 Istigamento, οὐσ. ἀρ. προτροπή.

Istigare, ρ. ἔν. κενῶ, προτρέπω.
 Istigatore, οὐσ. θ. προτρέπων.
 Istigazione, οὐσ. θ. παρέδρησις.
 Istintivo, ἔ. ὁρμέφυτος.
 Istinto, οὐσ. ἀρ. τὸ ὁρμέφυτον, ἔμ. φυτος ροπή || ἀδυσία, τάσις, ροπή.
 Istitore, ἀρ. ἐπίτροπος διευθυντής.
 Istituire, ρ. ἔν. καθίστημι, θεμελιῶ || νμ. (ἐγ)καθίστημι.
 Istituto, ἀρ. τάξις, κανὼν, σχέδιον || (ἐγ)κατάστασις || κατάστημα.
 Istitutore, trice, οὐσ. καταστάτης, κτίστης, θεμελιωτής.
 Istituzione, οὐσ. θ. (ἐγ)κατάστασις, θεμελιωσις παιδείας, (ἐκ)παιδεύσις.
 Istmonia, ἀρχλ. ἰσθμίων.
 Istmo, ἀρ. γεωγ. ἀνατ. βπ. ἰσθμός.
 Istoria, οὐσ. θ. ἱστορία || διήγησις || εἰδήσις, γνῶσις, πληροφορία συμβάν, συμβεβηκός.
 Istoriale, ἔ. ἱστορικός.
 Istorialmente, ἔπ. ἱστορικῶς.
 Istoriare, ρ. ἔν. ζωγραφῶ ἢ περιεῖν ἱστορίας.
 Istoricamente, ἔπ. ἱστορικῶς.
 Istoriale, ἐπίθ. καὶ οὐσ. ἱστορικός.
 Istoriale-lla, -tia, οὐσ. θ. διήγημα.
 Istoriografia, θ. ἱστοριογραφία.
 Istoriografo, οὐσ. ἀρ. ἱστοριογράφος || ἔ. ἱστορικός.
 Istradamento, οὐσ. ἀρ. πρόδος, ἐπίδοσις || εἰσόδημα || εὐκαιρία.
 Istradare, ἴδε Stradare.
 Itrice, ἀρ. καὶ θ. ὕστριξ, ἀκανθώχοιρος.
 Istrione, οὐσ. ἀρ. μῖμος, ὀπκοιτής.
 Istrionica, οὐσ. θ. ἡ ὀπκοιτική.
 Istrionicamente, ἔπ. ἴδε.
 Istrionico, ἔ. ὀπκοιτικός.
 Istruire, ρ. ἔν. παιδεύω, διδάσκω || πληροφορῶ, εἰδοποιῶ.
 Istrumentale, ἔ. ὄργανικός.
 Istrumentista, οὐσ. ἀρ. μουσικός.
 Istrumento, οὐσ. ἀρ. ἔργαλειον ||

|| μηχανή || ὄργανον, μέσον || συμβόλαιον || (μουσικόν) ὄργανον.
 Istrutivo, ἔ. διδακτικός.
 Istruzione, οὐσ. θ. παιδεία.
 Itaiamente, ἔπ. ἰταλικῶς.
 Itaiannato, ἔ. (ἔξ)ἰταλιθεῖς. [ἱσπ].
 Itaianneggiare, ρ. οὐδ. λαλῶ ἰτα-
 Itaiannizzare, ρ. οὐδ. ἰταλίζω.
 Itaiano, ἔ. ἰταλός, ἰταλικός || οὐσ. ἡ ἰταλική γλῶσσα.
 Itaiicamente, ἔπ. ἰταλικῶς.
 Itaiico, ἴδε Corsivo ἰταλικός || ἔπ. ἰταλιστί.
 Itaiiola, ἀρ. καὶ θ. ἰταλιώτης.
 Italo, ἔ. καὶ οὐσ. ἰταλός ἰταλικός.
 Italo-greco, ἔ. ἰταλοελληνικός.
 Itea, θ. ἰτέα, γένος φυτῶν.
 Item, ἔπ. ὡσαύτως, ὁμοίως.
 Iterare, ρ. ἔν. δευτερῶ, ἐπαναλαμ-
 ἔθνω.
 Iteratamente, ἔπ. αὐθις, ἐκ δευτέ-
 ρου, ἐκ νέου, ἐπανελημμένως.
 Iteratore, οὐσ. θ. ἐπαναλαμβάνων.
 Iterazione, οὐσ. θ. δευτέρωσις.
 Itinerario, ἔ. ὁδοπορικός || οὐσ. τὸ ὁδοπορικόν.
 Iterico, ἔ. καὶ οὐσ. ἰταλικός.
 Iterizia, θ. ἱατρ. ἰκτερος.
 Ittiocola, θ. ἰχθυοκόλλα.
 Ittiologia, θ. ἰχθυοφαγία.
 Ittiologo, ἔ. ἰχθυολόγος.
 Ittiologia, θ. ἰχθυολογία.
 Ittiologico, ἔ. ἰχθυολογικός.
 Ittiologista, οὐσ. ἀρ. ἴδε.
 Ittiologo, ἀρ. ἰχθυολόγος.
 Ittiosauro, ἀρ. ὄρυκτ. ἰχθυόσαυρον.
 Ituro, ἴδε Futuro.
 Iva, θ. χαμαίπιτις, τούκρινον.
 Iventro, ἔπ. ἔχει ἔνδον.
 Ivi, ἔπ. ἐκεῖ ἐκεῖσε ἐκεῖθεν || τότε κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον.
 Ixentica, θ. ἰξευτική.
 Izza, οὐσ. θ. ὄργη, ἀγανάκτησις.
 Izzappare, ἴδε Zappare.

J

J, άρ. και θ. τὸ δέκατον γράμμα τοῦ ἀλφάβητου, σχεδὸν ταῦτὸ τῷ I, διὰ τοῦτο και προτιμᾶται τὸ δεύτερον, τοῦ πρώτου ὁσημέραι σπανιωτέρου γινομένου ὑπὸ τῶν νεωτέρων συγγραφέων. Δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἴδιαν προφορὰν.

Jacal, οὐα. άρ. θάς, λόγι ἢ ῥήσας.
 Jach, ἐπιφώνημα κληρικόν.
 Jacintino, ἔ. φου. ὑακίνθινος.
 Jacinto, άρ. βτ. και ὄρυκτ. ὑάκινθος.
 Jacolatore, άρ. ἀκοντιστής.
 Jacolo, άρ. ἀκόντιον.
 Jaculatorio, ἔ. ἐνθερμος και σύντομος.
 Jaculazione, θ. άρ. γλ. ἀκόντισμα.
 Jaculo, άρ. ἀκοντίας (ὄφεις).
 Jade, θ. νεφρίτης (λίθος).
 Jalino, ἔ. ὑαλόχρους, ὑάλινος.
 Jalito, θ. ὑαλίτης (λίθος).
 Jaloide, ἔ. ταῦτὸ τῶ:
 Jaloideo, ἔ. ὑαλοειδής, ὑελοειδής.
 Jaloitecnica, ταῦτὸ τῶ:
 Jalurgia, θ. ὑαλουργία, ὑελουργία.
 Jambico, ἔ. ἱαμβικός.
 Jambicooro, ἔ. ἱαμβοχορείος.
 Jambo, άρ. ἱαμβος.
 Jambografo, ἔ. ἱαμβογράφος.
 Janchetto, άρ. ἀψή (ἰχθύς).
 Jannizzeto, άρ. γιαννιτσαρος.
 Jastio, άρ. ἰωνικός τόνος ἢ ἦχος.
 Jatralettica, θ. ἱατρολειπτική.
 Jatralettico, ἔ. ἱατρολειπτικός.
 Jatraletto, άρ. ἱατρολειπτής.
 Jatreusl, θ. ἱατρείσις, ἱατρική.
 Jatreusiologia, θ. ἱατρευσιολογία.
 Jatrivo, ἔ. ἱατρικός.
 Jatrina, θ. ἱατρίνη, ἱατρία.
 Jatrobotanico, ἔ. ἱατροβοτανικός.
 Jatrochemia, θ. ἱατροχημεία.

Jatrofisco, ἔ. χημ. ἱατροφισκός.
 Jatrofiscica, θ. ἱατροφισκική.
 Jatrofiscico, ἔ. ἱατροφισκικός.
 Jatrosofista, άρ. ἱατροσοφιστής.
 Jatrotecnica, θ. ἱατροτεχνική.
 Jattana(i)a, θ. ἀλαζονεία || νμ. ἀπειλή.
 Jattato, ἔ. παραττόμενος.
 Jattatore, άρ. ἀλαζών.
 Jattatoria, θ. νμ. κλήσις εἰς δικαστήριον ἐπὶ ἀπειλῇ.
 Jattolo, άρ. χήμη, χηβάδα.
 Jattura, θ. ἐκβολή, ἀβάρια, ζημία.
 Jecorario, ἔ. ἥπατικός.
 Jehova, άρ. Σαβαώθ, ὁ Θεὸς παρ' Ἑβραίοις.
 Jejunamente, ἔπ. μετὰ νηστείας.
 Jemate, ἔ. χειμέριος, χειμερινός.
 Jena, θ. ὑαίνα, γένος ζώων.
 Jeri, ἔπ. (ἔ)χθός.
 Jerimattina, ἔπ. γθός τὸ πρωί.
 Jerinotto, ἔπ. γθός τὴν νύκτα.
 Jerisera, ἔπ. γθός τὸ ἑσπέρας.
 Jerlaltro, ἔπ. προχθός.
 Jermattina, ἔπ. γθός τὸ πρωί.
 Jernotto, ἔπ. γθός τὴν νύκτα.
 Jerofante, άρ. ἱεροφάντης.
 Jerofantico, ἔ. ἱεροφαντικός.
 Jerofilace, άρ. ἱεροφύλαξ.
 Jeroforo, άρ. ἱεροφόρος.
 Jeroglificamente, ἔπ. ἱερογλυφικός.
 Jeroglifico, ἔ. ἱερογλυφικός.
 Jeroglifo, άρ. ἱερογλυφικόν.
 Jeronemo, άρ. ἀμφικόμη.
 Jerosolimitano, άρ. ἱεροσόλυμῆτης.
 Jersere, ἔπ. γθός τὸ ἑσπέρας.
 Jodina, θ. χημ. ἰώδιον, ἰωδίνη.
 Jod(i)o, άρ. χημ. ἰώδιον
 Jonico, ἔ. ἰωνικός.

Jonizzare, ρ. οὐδ. ἰωνίζω, συγγράφω εἰς ἰωνικὴν διάλεκτον.
 Josa (a), ἔπ. δαφιλῶς, ἀφθόνως.
 Josciamo, άρ. ὑοσκύαμος.
 Jota, άρ. ἰῶτα.
 Jucuba, θ. ἄστρ. ὠρίων.
 Jugale, ἔ. ζυγίος || οὐσ. πλ. σύζυγοι.
 Jugulo, οὐσ. άρ. ἀνατ. κλειδίον, κατακλείς.
 Juicamente, ἔπ. ἀναφανδόν.
 Juico, ἔ. ἀνοικτός, δυσάρεστος.
 Juniore, ἔ. νεώτερος.

Jurista ἴδε Giuriconsulto.
 Jus ἴδε Giure.
 Judicente ἴδε Giudicente.
 Judicenza, θ. ἡ δικαιοδοσία.
 Juspadronato, οὐσ. άρ. δικαίωμα μεταβιβάσεως.
 Jusquamina, θ. χημ. ὑοσκυαμίνη.
 Jusquiamo, άρ. ὑοσκύαμος.
 Jusso, άρ. δικαίωμα, κυριότης.
 Jusione, θ. προσ(ἐπι)ταγή.
 Justizia, ἴδε Giustizia.
 Justiziare, ἴδε Giustiziare.
 Justo, ἔ. και οὐσ. ἴδε Giusto.

K

<p>Κ, τὸ ἐνδέκατον γράμμα τοῦ ἀλφα- βήτου, οὐκ ἀναγκαίου εἰς τὴν Ἰτα- λικὴν εἰμῆ εἰς ξένας λέξεις μόνον.</p> <p>Kobhad, ἄρ. μανδύας, καθάδιον.</p> <p>Kadris, ἄρ. καθρίς, μοναχὸς τοῦρκος.</p> <p>Kaemferia, οὐσ. θ. καεμφέριον, ἴδε Zedoaria. [τάνων.]</p> <p>Kan, οὐσ. ἄρ. Κάν, τίτλος τῶν Σουλ- ῶν.</p> <p>Kirie, ἄρ. Κύριε.</p>	<p>Kirie(c)leisonne, κύριε, ἀλέγσον.</p> <p>Kirschenwasser, ἄρ. κερασσόποτον.</p> <p>Kislev, οὐσ. ἄρ. εἰς τῶν ἑβραϊκῶν μηνῶν.</p> <p>Koelreutera, θ. θάμνος τῆς Κίνας.</p> <p>Kramerato, οὐσ. ἄρ. γημ. κραμερι- κὸν ἔλας.</p> <p>Kramerioo, ἄ. γημ. κραμερικὸς.</p> <p>Kussier, ἄρ. πεντάχορδον τουρκικόν.</p>
---	--

L

- L**, οὐσ. θ. τὸ δωδέκατον γράμμα τοῦ αλφαβήτου· ὡς σημεῖον ἀριθμητικῶν Ῥωμαϊκῶν ἐμφαίνει τὸν ἀριθμὸν 50.
La, ἄρθ. ἢ τήν· ἢ ἀντ. (αὐ)τήν· ἐκείνη(ν)· ἢ οὐσ. ἀρ. μουσικῶν σημεῖων.
Là, ἐπ. ἐκεῖ.
Labaida, θ. δέντρο.
Labardone, θ. ὄνισκος (δ' ἄριστος).
Labaro, ἀρ. τὸ λάβαρον.
Labbia, οὐσ. θ. ὄψις, πρόσωπον· τὸ ἀνθρώπινον σχῆμα· ἢ πλ. τὰ χεῖλη.
Labbiale, ἴδε Labiale.
Labbreggiaro, ρ. ἐν κινῶ τὰ χεῖλη.
Labbro, οὐσ. ἀρ. χεῖλος.
Labefattato, ἐ. καταβεβλημένος.
Labera, ρ. οὐδ. ἐλλειπ. ὀλισθαίνω.
Laberintiforme, ἐ. λαβυρινθώδης.
Laberinto, οὐσ. ἀρ. λαβύρινθος· ἢ περιπλοκή· ἢ ἑλικοειδῆς παράδεισος.
Labiale, ἐ. χειλέσφωνος· χειλικός.
Labile, ἐ. ὀλισθηρός· ἢ ἀσθενής· ἢ ἀσταθής· ἢ ἐφήμερος, πρόσκαιρος.
Labilità, οὐσ. θ. τὸ ἐφήμερον, σαθρότης, ἢ γήρας· ἀδυναμία.
Labina, θ. νιφοστοιχῆς, σωρὸς χιόνος καταρραυστόμενος.
Labirintiforme, ἐ. λαβυρινθώδης.
Labirinto, ἴδε Laberinto.
Laboratorio, οὐσ. ἀρ. χημείον, παρασκευαστήριον.

Laboriosamente, ἐπ. επίπονος.
 Laboriosità, οὐσ. θ. κόπιατος, κόπος.
 Laborioso, ἐ. επίπονος· φιλόπονος.
 Laboroso, ἐ. κατάπονος.
 Labrace, ἀρ. λάβραξ, ἰχθύς.
 Lacca, θ. κοιλότης, βάθος, λάκκος·
 || δεξαμενή· || φρέαρ· || ἕλκη· || ἰ-
 σγιον· μηρὸς (προβάτου)· γλουτός·
 || λάκη, ρητίνη ἐρυθρά· || ἐρυθρὸν
 γρόμιο.
 Laccetto, ἀρ. ταινία, γαϊτάνιον.
 Laccid, ἀρ. θεράπων, ἀκόλουθος.
 Laccetta, οὐσ. θ. ἀρετήριον, τῆς
 σαίρας· παινιδιον· || μηρὸς (προ-
 βάτου κτλ.) || μικρὰ πλάξ.
 Laccigno, ἀρ. λίγνευμα· σκῆμα.
 Lacciatuta, οὐσ. θ. βρόχος, βροχία.
 Laccio, οὐσ. ἀρ. βρόχος· παγίς· ||
 δεσμός· ἀγρόνη· ἄμμα τοῦ δικτύου·
 || Μεταφ. ἀπάτη, δόλος· || ταινία.
 Lacciuolo, οὐσ. ἀρ. μικρὸς βρόχος·
 || παγίς, δόλος, ἀπάτη.
 Laccio, ἀρ. ἀρχ. λάκκος.
 Lacerabile, ἐ. σπαράξιμος.
 Laceramento, οὐσ. ἀρ. διάσχισις,
 σπαραγμός· || ζωηρὰ λύπη.
 Lacerare, ρ. ἐν. σπαράττω, (δια)σχί-
 ζω· || ἀροτριῶ· || διασύρω, συκαφαν-
 τῶ, προσβάλλω· κατασπατάλλω.
 Lacerativo, ἐ. σπαρακτικός.
 Laceratore, trice, οὐσ. σπαράκτης·
 || ὁ προσβάλλων.
 Lacerato, ἐ. λακερός, κατεσχισμένος.
 Lacerata, οὐσ. θ. σαῦρος, σαύρα.
 Lacerato, ἀρ. ὁ ἄνω βραχίον· || μέ-
 ρος· τεμάχιον κρέατος· || σαῦρος.
 Laci, ἐπ. ἐκεί.
 Lacinia, οὐσ. θ. κράσπεδον.
 Laco, ἴδε Lago.
 Lacomania, οὐσ. θ. λακωνομανία.
 Laconicamente, ἐπ. λακωνικῶς.
 Laconico, ἐ. καὶ οὐσ. λακωνικός· ||
 ἐπ. λακωνικῶς.
 Laconismo, οὐσ. ἀρ. λακωνισμός.
 Laconizzare, ρ. οὐδ. λακωνίζω.
 Lacoismo, οὐσ. ἀρ. ἄστρο· γραμμῆ
 παράλληλος ἢ τὸν ἰσημερινὸν τέ-
 μνουσα.
 Lacrima, ἴδε Lagrima.

Lacuna, οὐσ. θ. τέλημα· || λάκκος,
 βόθρος· || κοίλωμα· || ἔλ(διά)λειμμα,
 κένωμα, κενόν· || ἀνατ· κοίλωμα,
 κρύπτη.
 Lacunale, ἐ. ἐλάωδης, τελεματώδης.
 Lacunare, οὐσ. ἀρ. φάτνη, φάτνωμα.
 Lacunoso, ἐ. τελεματώδης.
 Lacustre, ἐ. λιμναίος.
 Laddone, ἴδε Bone, ἐπ. ἡ οὐνδ. ὁ-
 παθ. ἐάν, ἐάν μόνον.
 Ladi, προσωνομία τυπική τῶν γυ-
 νοειῶν τῆς πρώτης τάξεως ἐν Ἀγ-
 γλῆ, δέσποινια, σύζυγος, ἡ θυγάτηρ,
 λόρδου.
 Ladino, ἐ. ὀλισθηρός.
 Ladramento, ἐπ. κλεπτικῶς· || ἀχα-
 ρίτως.
 Ladroia, οὐσ. θ. τὸ ἄχαρι, τὸ ἄ-
 κομφον· || λέπρα τοῦ χοίρου.
 Ladro, οὐσ. ἀρ. κλέπτης· || ἐ. κλε-
 πτικός· || θελκτικός· κηκός· || αἰ-
 σχρός· || ἡδός· || ἄρπαξ.
 Ladronia, οὐσ. θ. κλεπτῶν πλη-
 θος· || σφατερισμὸς δημοσίων.
 Ladroncelleria, θ. κλοπή, ληστεία.
 Ladrone, οὐσ. ἀρ. ληστής.
 Ladronesco, οὐσ. ἀρ. κλοπή· λη-
 στεία· Ὑπερφανεία.
 Ladroneggiare, ρ. οὐδ. ληστεύω.
 Ladronesco, ἐ. ληστεικός.
 Ladroto, ἐπ. ἐκεῖ ἔνδον (μέσα).
 Lagena, θ. λάγηνος, μέτρον οἴνου.
 Lagiforme, ἐ. λαγηνοειδής.
 Lagente, θ. λαγηνίτης λίθος.
 Laggiu-o, so, ἐπ. ἐκεῖ κάτω.
 Lagna, οὐσ. θ. μεμφμοισία, παράπο-
 νον· || ἄνια, λύπη, θλίψις.
 Lagnamento, ἀρ. μεμφμοισία, πα-
 ράπονον· || ἀντήχησις ἤχου βαθείος.
 Lagnarsi, ρ. αὐτ. μεμφμοισιῶ, ὀδυ-
 ρομαι, παραπονοῦμαι, γογγυζῶ.
 Lagnevole, ἐ. μεμφμοισίος.
 Lagnia, οὐσ. θ. λαγνεία.
 Lagnio, ἀρ. γογγυσμός.
 Lagnosamente, ἐπ. γογγυστικῶς.
 Lagnoso, ἐ. κλαυθμηρὸς.
 Lago, ἀρ. λίμνη· χεῖμαρος, ροαί·
 || λάκκος, βόθρος· || τάφος· ἀρθε-
 νία· δεξαμενή· || ἀνατ. κοιλία.

Lagone, μεγθ. τοῦ Lago· πλ. πη-
 γαί θερμῶν μεταλλικῶν ὑδάτων ἐν
 Τηρρονία.
 Lagrima, οὐσ. θ. δάκρυον· σταγόν·
 || πλ. ἄξιοδάκρυτοι πράξεις.
 Lagrimabile, ἐ. ἄξιοδάκρυτος.
 Lagrimale, ἐ. δακρυώδης· || οὐσ. ἀρ.
 αὐλαξ· στέργης, ἐγκλήσις.
 Lagrimare, ο. οὐδ. δακρῶ· κλαίω.
 || ἐν. οἰκτεῖρω· || οὐσ. τὸ δακρῶν.
 Lagrimato, ἐ. ποθοῦμενος.
 Lagrimalorio, ἐ. δακρυώδης· δακρυ-
 δόχος· || οὐσ. καὶ ἐ. δακροδόχον
 (σκεῦος)· || αἰσθητὴ λίχουθος.
 Lagrimazione, θ. τὸ δακρῶν.
 Lagrimevole, ἐ. ἄξιοδάκρυτος, οἰ-
 κτερός.
 Lagrimosamente, ἐπ. μετὰ δακρῶν,
 λυπηρῶς.
 Lagrimoso, ἐ. πολυδάκρυτος, δακρυό-
 εις· ὑγρός· δακρυογόνος.
 Lagume, οὐτ. ἀρ. ἴδε Laguna· Lag-
 go· βόθρος, ἀκαθαρσία, βούρκος.
 Laguna, οὐσ. θ. τέναγος.
 Lai, οὐσ. ἀρ. πλ. ὄδυρμος, θρήνος·
 || θρηνημῶν· ὠδή, ἄσμα.
 Laicale, ἐ. λαϊκός, κοσμικός.
 Laica(l)mente, ἐπ. λαϊκῶς, κοσμι-
 κῶς· ἀπλῶς, εὐθύως.
 Laico, ἐ. καὶ οὐσ. λαϊκός, κοσμικός·
 ἀγράμματος· μοναχὸς λαϊκός.
 Laidamente, ἐπ. ρυπαρῶς· αἰσχρῶς.
 Laidare, ρ. ἐν. (κατ)αίσχύνω, ἀτι-
 μάζω· διαφθεῖρω· ρυπαίνω, μολύνω.
 Laidazza, οὐσ. θ. ρυπαρία, ἀκαθα-
 ρσία· || αἰσχροτής, αἰσχος, ὄνειδος·
 || ἀτίμια· || δυσμορφία, ἀσχημία.
 Laido, ἐ. ρυπαρός· || δυσειδής, δυσ-
 μορφος· || αἰσχρός, ἐπονειδιστος, ἄ-
 τιμος· || μικρός, μοχθηρός· (δι)ε-
 φθαμένος· ἀπρεπής.
 Laidotto, ἀρ. ἕμψιτιον, ὠδύριον.
 Lania θ. τέλημα, τέναγος, ἔλος, βάλ-
 τος· || ἔλασμα, πέταλον, λεπίς· || ἡ
 σπάθη, ἡ λεπὶς ξίφους (μοχαίρας
 κτλ.)· || προβατοκόμηλος, ζῶον ἐ-
 δόδιμον καὶ φορτηγὸν τῆς Ἀμερι-
 κῆς· || ἀρ. ὁ Λάμας τῶν Ἰσπανίων.
 Lamiente (luoco), ἡ ἐκ τῶν νεκρο-

ταφείων φωσφόρος ἀτμός.
 Lambicamente, οὐσ. ἀρ. διυλισις,
 ἀπόστασις.
 Lambiccato, ρ. ἐν. διυλίζω, ἀπο-
 στά(λά)ζω· σταθμῶμαι, ἐξουγίζω·
 || αὐτ. (il corveillo) στραγγιζό-
 μαι, παρατενομαι, ἀπὸ τὸ κεφά-
 λι μου.
 Lambiccato, ἀρ. ἴδε Quintessenza.
 Lambicc(i)o, οὐσ. ἀρ. ἀμβλύς, -τε,
 λαμπικός.
 Lambimento, ἀρ. τὸ λείπειν, λείπειν.
 Lambire, ρ. ἐν. (γ)λείχω· || ἐπιψάω.
 Lambitivo, οὐσ. ἀρ. ἐλλειμμα διὰ
 στήθεα πάθη.
 Lambrusco, θ. ἀγριόμπελος.
 Lambruscarsi, ρ. αὐτ. ἀγριόμπελος
 ἐπὶ ἀμπέλων ἐγκαταλελειμμένων.
 Lambrusco, ἀρ. ἀγριόμπελος.
 Lamellato, ἐ. πεταλώδης, ἐλασμα-
 τώδης, λεπιδωτός.
 Lamentabile, ἐ. γοερὸς.
 Lamentabilmente, ἐπ. γοερῶς.
 Lamentanza, θ. ἴδε Lamento.
 Lamentar(elsi), ρ. οὐδ. καὶ αὐτ.
 σχετλιαζῶ, ὀδυρομαι, θρηνώ· || μέμ-
 φομαι, μεμφμοισιῶ, δικαιολογού-
 μαι, παραπονοῦμαι· || ἐν. οἰκτεῖρω·
 || οὐσ. ἴδε.
 Lamentata, θ. ἴδε Lamento.
 Lamentativo, ἐ. θρηνώδης· στενά-
 ζων, οἰμώζων.
 Lamentatore, trice, οὐσ. ὁ ὀδυρό-
 μενος, κτλ.
 Lamentazione, οὐσ. θ. ὀδυρμός, θρη-
 νος, μεμφμοισία, παράπονον.
 Lamentevole, ἐ. σχετλιαστικός, θρη-
 νώδης, ὀδυρτικός, οἰκτερός, γοερὸς.
 Lamentevolmente, ἐπ. θρηνητικῶς,
 γοερῶς, ὀδυρτικῶς, οἰκτερῶς.
 Lamento, οὐσ. ὀδυρμός, θρήνος, γόος,
 μεμφμοισία.
 Lamentia, θ. ἐλασματίον, πέταλον.
 Lamia, θ. λαμία, φάντασμα· || ἐκκλ.
 ὄφις· καργάρια· || θόλος, καμάρα.
 Laminate, ρ. οὐδ. ψεκάζει, ψαγγα-
 λίζει.
 Lamiera, οὐσ. θ. οὐρά· || ἔλασμα,
 πέταλον, λεπίς.

Lamierino, άρ. έλασματίον.
 Lamierone, ούσ. άρ. μέγα έλασμα.
 Lamina, ούσ. θ. έλασμα, πέταλον, λαπίς, λάμα.
 Laminare, ρ. έν. σφρηλατώ μέταλλον' || έ. πεταλώδης, λεπιδωτός.
 Laminatio, άρ. έλαστον, έργαλείον δι' ού λεπτόνεται τδ έλασμα.
 Laminetta, θ. έλασματίον, πέταλον.
 Laminoso, έπιθ. πεταλώδης' κυψελώδης.
 Lammia, θ. λαμία, φάσμα' νύμφη.
 Lamo, ίδε Amo.
 Lampa, θ. λαμπιδών, λάμψις, φώς.
 Lampada, θ. λαμπτήρ, λύχνος' || άστρ. λαμπάς, λαμπαδίας' λαμπάς, κογχόλη.
 Lampadario, άρ. λαμπαδηφόρος, λαμπαδιστής, δεθούχος, λαμπαδάριος' πολύφωτος, λυχνία, πολυέλαιος.
 Lampade, ίδε Lampada.
 Lampadia, θ. άστρ. λαμπαδίας, άστρον.
 Lampadifero, έ. λαμπαδηφόρος.
 Lampadoforo, έπιθ. άρ. λ. λαμπαδηφόρος.
 Lampadomanzia θ. λαμπαδομαντεία.
 Lampana, ίδε Lampada.
 Lamparata, άρ. λυχνιοποιός' λύχνος νυκτίου.
 Lampaneggio, άρ. φώς τής σελήνης' λάμψις πυρός.
 Lampanetta, θ. λυχνίον.
 Lamparone, άρ. μέγας λύχνος.
 Lampante, έ. λαμπρός, στίλπνός' || ούσ. πλ. νομίσματα' || έν. στίλπνότης.
 Lampasso, άρ. θρασμα μεταξόν.
 Lampeggiamento, άρ. άστραπή.
 Lampeggiare, ρ. ούδ. άστράπτω' λάμπα' || έκχέομαι, εκρήγνυμαι' || έν. εκπέμπω τι λαμπρόν' || ούσ. λάμψις.
 Lampio, έ. χημ. λαμπικός.
 Lampione, ίδε Lampone' λαμπτήρ, λυχνούχος, φανός, φανάρι.
 Lampo, άρ. μακρουγία' άστραπή' (il maggiore) δ ήλιος' || σιγμιαία έμφάνεια.
 Lampone, ούσ. άρ. βέτος Ιδαία.

Lampreda, θ. γαλαξ ή γάδος, ιχθύς.
 Lana, θ. έριον, έρεα, μαλλι.
 Lanajuolo, άρ. έριουργός.
 Lanata, θ. περιμακτρον του πυροβόλου' ψήκτρα των πακτωτών.
 Lanalo, έ. έριοφόρος' || λνοώδης.
 Lance, θ. πλάσιγγε.
 Lancia, θ. πλαστίγγιον.
 Lancetta, θ. λογγίδιον' || σιαστήριον, φλεβοτόμον' || γνώμων, ώροδείκτης' || μαχαίρις' || λέμβος.
 Lancettare, ρ. έν. πλήσσω τῷ φλεβοτόμῳ.
 Lancettiere, άρ. φλεβοτομοθήκη.
 Lancettiforme, έ. λογοσιδής.
 Lancellone, άρ. μέγα σιαστήριον.
 Lancina, θ. λόγγη' φλεβοτόμον' λέμβος. || λαμπάς, μετέωρον πυρώδες.
 Lanciabile, έ. βλητός.
 Lanciamento, άρ. (έξ)άκοντισμός.
 Lanciare, ρ. έν. άφίημι βάλω, (έξ)άκοντιζω' || πλήσσω τῇ λόγγῃ' || άνιῶ, (κατα)λυπῶ, (κατα)λίθω' || ντ. καθέλκ(ύ)ω' || ούδ. λέγω άνοησίας' || αύτπ. επιτίθειμαι, επιτίπτω.
 Lanciasprezzata, θ. δορυφόρος.
 Lanciata, θ. βολή τοξομάκτος' (έξ)άκοντισμός' κτόπημα λόγγη.
 Lanciatore, trice, ούσ. άκοντιστής' || χαμακευτής.
 Lanciere, άρ. λογοφόρος.
 Lanciero, έ. λογοποιός.
 Lancinante, έ. ιατρ. σπαρακτικός.
 Lancio, άρ. πήδημα δομητικόν.
 Lancione, άρ. μεγάλη λόγγη' || βέλος' || μεγάλη λέμβος ένοπλος εις πόλεμον.
 Lanciottare, ρ. έν. λόγγη πλήσσω.
 Lanciottata, θ. πληγή λόγγη.
 Lanciotta, άρ. λόγγη, δρυ.
 Lanciuola, θ. λογγίδιον' || φλεβοτόμον' || είδος λειρού.
 Landa, θ. λειμών' || πεδιάς.
 Lande, ούσ. θ. πλ. ντ. άλύσεις των έσφατιών' || έπι. θέν.
 Lando, άρ. δίφρος, είδος άμάξης.
 Landra, θ. πόρνη.
 Lanetta, ούσ. θ. μάλλον θρασμα' || πεινούργος.

Lanfa (acqua) προτοκαλλόνερον.
 Langardo, άρ. πλοιον.
 Langraviato, άρ. τοπαρχία, ήγεμονία.
 Langravio, άρ. τοπαρχης, ήγεμών.
 Laguente, έ. μαραινόμενος' άτονος' || άσθενής' || λήγων (έπι μηνός).
 Languidamonte, έπ. άσθενός.
 Languilo, έ. κατάπνοος, άτονος, χαύνος, άσθενής' άδύνατος, χαλαρός.
 Languir(e)si, ρ. ούδ. και αύτ. άτονῶ, άσθενῶ, έκλύομαι, χαυνούμαι' μαραινομαι, φθείρομαι' λυπούμαι.
 Languore, ούσ. άρ. άτονία, άσθένεια' έκλυσις, χαυνότης, άδυναμία' || ιατρ. μαρασμός' || φθίσις.
 Laniamento, άρ. σπαραγμός.
 Laniare, ρ. έν. σπαράττω' || κακομεταχειρίζομαι.
 Lanista, (vita), βίος άβίωτος.
 Laniero (falcone), θηρευτής έεραξ.
 Lanifero, έ. έριοφόρος, λνοώδης.
 Lanificio, άρ. έριουργία, ταλαιουργία' έριουργείον.
 Lanifico, έ. του έριου' || ταλαιουργός, έριουργός.
 Lano, έ. έρεοδς, μάλλινος.
 Lanoso, έ. έριώδης, μαλλώδης' έριοφόρος' || λάσιος, τριχώδης.
 Lanterna, ούσ. θ. λαμπτήρ, λύχνος, λυχνούχος, φανός, φανάρι' || αναφωτής' || σφυκτώριον, φίρος.
 Lanternaio, άρ. λυχνοπώλης.
 Lanternaia, θ. λυχνίς, φωτόν.
 Lanternono, άρ. μέγας φανός.
 Lanteruolo, έ. λυχνός, ξηρός.
 Lanugile, θ. γνοός' || ή νεολαία.
 Lanuginoso, έ. λνοώδης.
 Lanulo, ίδε Lanoso, ούσ. μαλλοφόρον ζῷον.
 Lanzo, άρ. λογοφόρος, δορυφόρος.
 Lascrazia, άρ. λαοκρατία.
 Laonda, έπ. διδ, θέν.
 Lapa-to-zio, άρ. λάπαθον (φυτόν).
 Lapida, θ. επιτύμβιος λίθος' στήλη.
 Lapidabile, έ. λιθοβολήσιμος.
 Lapidare, ρ. έν. λιθοβολῶ.
 Lapidaria, θ. επιστήμη των επιγραφῶν(έπιγραμμάτων), αρχαιολογία.

Lapidario, ούσ. λιθογνώμων' || λιθογλύπτης, -φος' || αρχαιολόγος, επιγραμματογνώμων.
 Lapidatore, trice, ούσ. λιθοδόλος.
 Lapidazione, θ. λιθοβολία.
 Lapide, ούσ. θ. λίθος πολύτιμος.
 Lapideo, έ. λίθινος.
 Lapidescenze, έ. απολιθωτικός.
 Lapidificazione, θ. απολιθωσις.
 Lapidillo, άρ. λιθουλός.
 Lapidoso, έ. λιθώδης.
 Lapidulare, ρ. έν. κρυσταλλῶ' || ούδ. κρυσταλλοῦμαι.
 Lapidazione, θ. κρυστάλλωσις.
 Lapidillo, ούσ. άρ. λιθίριον' || κρυστάλλος' || είδος λάβας' || λίθος (πολύτιμος)' || κόχλαξ, χαλιξ, χαλκήκι.
 Lapis, άρ. χρωστήρ, μολυβδοκόνδυλον.
 Lapislazuli, ίδε Lapislazuli.
 Lapislazzoli, ούσ. άρ. κόσμος, πολύτιμος λίθος.
 Lapa, θ. άγριομέλισσα' || σωλήνας έν είδει σάλλιγγος.
 Lappe (fare), υπερειδυμῶ' (il cul) φοβοῦμαι πολύ.
 Lappolla, θ. ξάνθιον, άπαρτή' || άκανθολάπαθον' || λήρος, εύτελής πρόγμα' || έπαρής, όγληρός' || δειπνοθήρας.
 Laqueato, έ. φατωτός.
 Lardaccio, ούσ. άρ. ταγγόν χοίρειον λίπος.
 Lardaceo, έπιθ. σιαλώδης, λιπώδης.
 Lardare, ρ. έν. έμβάλλω τεμάχια χοίρειου λίπους εις τὰ όπτησίμα κρέατα. || ντ. ενισχύω.
 Lardarolo, ίδε Pizzicarulo.
 Lardato, έ. λευπασμένος, ρυπαρός.
 Lardatoio, άρ. λιπαστήριον εργαλείον των όπτησίμων κρεάτων.
 Lardellare, ίδε Lardare' μυρίζω.
 Lardello, άρ. τεμάχιον χοίρειου λίπους' || είδος σύκου σαπτεμβριανού.
 Lardiero, έ. λευπασμένος' || εξαχθείς εκ του χοίρειου λίπους.
 Lardo, ούσ. άρ. σίαλος' χοίρειον λίπος' παστέν χοίρειον κρέας.
 Lardoso, έ. σιαλώδης, λιπώδης.
 Lare, άρ. Λάρης, έφέστιος Θεός.

Largamente, ἐπ. ευρέως· περιβόητον ἢ θαυμάσιον, ἀφθόνως· ἢ φιλοδώρων· ἢ ἐκτεταμένως, διεξοδικῶς· ἢ βεβαίως· ἢ προφανῶς.
 Largaré, ρ. ἐν. εὐρύνω, πλατύνω.
 Largato, ἐ. ἀπηλλαγμένος.
 Largheggiamento, ἄρ. μεγαλοδωρία, θαυμάσια, ἀφθονία.
 Largheggiare, ρ. οὐδ. ἄδειαν δίδωμι· ἢ ἐπιθαλασσεύω, -ομαι, φιλοδωρῶ· ἢ θαυμάσιως ὑπιστυνῶμαι· ἢ πολυλογῶ.
 Largheggiatore, ἄρ. μεγαλόδωρος.
 Larghezza, οὐσ. θ. πλάτος· ἢ μεγαλοδωρία· ἢ θαυμάσια, ἀφθονία· ἢ ἄδεια.
 Largimento, ἄρ. μεγαλοδωρία.
 Largire, ρ. ἐν. ἐπιθαλασσεύω, -ομαι, φιλοδωρῶ· ἢ ἀφήμι ἐλεύθερον ἴδε A)largare· ἢ οὐδ. εἶμι ἐλευθέρως.
 Largità, οὐσ. θ. ἐλευθεριότης.
 Largitore, trice, οὐσ. μεγαλόδωρος.
 Largizione, οὐσ. θ. μεγαλοδωρία.
 Largo, οὐτ. ἄρ. εὐρύς, πλάτος· ἢ εὐρύς πλατύς· θαυμάσιος, ἀφθονός· ἐλευθέρως, μεγαλόδωρος· εὐνούς· ἢ πῶφελής· ἢ ἐπιφανής· περίφημος· ἢ ἐπ. ἴδε Largamente· ἀκρατῶς ἀδιαφόρως.
 Largoveggante, ἐ. δευδορκής.
 Largume, ἄρ. εὐρύς, πλάτος.
 Larice, ἄρ. λάρικ, δένδρον ρητινώδες.
 Laringe, οὐσ. θ. λάρυγξ.
 Laringeo, ἐ. λαρυγγίας.
 Laringit(id)e, θ. ἰατρ. λαρυγγίτις.
 Laringizare, ρ. οὐδ. ἄρ. λαρυγγίζω.
 Larva, οὐσ. θ. κακὸς δαίμων· ἢ πλ. σκιαί (ψυχαί) κακούργων περιπλανημένοι· ἢ κακοποιοὶ δαίμονες· ἢ σκιαί, αἱ τῶν τεθνεώτων ψυχαί· ἢ σκιαί τῶν ἀποθανόντων ὑπὸ βίαιου θανάτου καὶ οὐ τυχόντων ταφῆς· ἢ εἰδωλὸν, χάσμα, φάντασμα· ἢ μορμύ, μορμολύχη, προσωπίδον, προσωπίς· ἢ σκιά· σκιά νεκροῦ, ἴδε καὶ Spectro· κάμπη.
 Larvalmente, ἐπ. ἐν προσωπίδι.
 Larvato, ἐ. κρυπτός, κεκρυμμένος· ἢ μετημφισμένος.

Larveggiare, ρ. οὐδ. περιγράφω, μύθους, μυθολογῶ.
 Lasagna, θ. λάγανον, λαζάνια.
 Lasagnajo, οὐσ. ἄρ. λαγανοποιός, λαγανοπώλης.
 Lasagnino (canolo), εἶδος κοίμης.
 Lasagnone, ἐ. κούφος, βλάξ καθ' ὑπερβολήν.
 Lasca, θ. κυπρίνος ὁ πυρρός (ιχθύς).
 Lascare, ρ. ἐν. (ντ.) ἀνήμι, ἀφίνω ἐλεύθερον.
 Laschià, θ. ὄκηρία, νωθότης.
 Lasciamento, ἄρ. ἐγκατάλειψις.
 Lasciare, ρ. ἐν. καταλείπω· ἢ κληροδοτῶ· ἢ ἀφήμι, ἀπολύω· ἢ ἀποκατα-ἐγκατα-λείπω· καθ' ἑφ' ἑμὶ, παραλείπω· ἀμελῶ· ἢ ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ, ἀποσυλακίζω· ἢ οὐδ. διατάττω τι ἐν διαθήκῃ· ἀνα(περι)-μένω· ἢ ὀρίζω (οἰα)-τάττω, ἀποφασίζω· ἢ αὐτ. ἐπιφυλάττωμαι· διατηροῦμαι· κρατοῦμαι.
 Lasciatura, θ. τυπογορ. παράλειψις.
 Lasciabile, ἐ. ἀσελγής, ἀκόλαστος.
 Lascio, ἄρ. κληροδοσία· ἑμᾶς.
 Lascito, ἄρ. κληροδοσία.
 Lascivamento, ἐπ. ἀσελγῶς, ἀκολάστως· ἢ αἰσχρῶς.
 Lascivello, ἐ. ἀσελγής παγνιώδης.
 Lascivezza, θ. ἀσελγία, ἀκολασία· αἰσχρολογία· ἢ τὸ ὀλισθηρὸν· ἢ πλ. ἀκτισμοί, ὑρψεῖς, ἐπιτήδευσις.
 Lasciviente, ἐ. ἀσελγής, ἀκόλαστος, φαυλόδοτος· ἢ παιγνιώδης.
 Lascivio, ἴδε lascivo.
 Lascivire, ρ. οὐδ. ἀσελγάνω.
 Lascivo, ἐ. ἀσελγής, ἀκόλαστος· ἢ ἐπικληνής· ἀκρατής· ἢ παιγνιώδης.
 Lascu, ἐ. ὄκηριος, νωθός.
 Lassa, οὐσ. θ. ρυτίη.
 Lassare, ρ. ἐν. κοπῶ, καταπονῶ· ἢ καταλείπω· ἢ ἀνήμι· χαλῶ, ἐκλύω· μαλακῶ· ἢ οὐδ. καὶ αὐτ. ἀνοίγωμαι, διαλύομαι· ἢ οὐδ. ἀποκύνω.
 Lassativo, ἐ. μαλακτικός, καθαρκτικός (ἐπὶ φαρμάκων).
 Lassalo, ἐ. ἀπειρηκῶς, κεκοπιακῶς, κατάπονος.
 Lassazione, ἴδε Lassezza.

Lassezza, θ. κόπος, κάματος, κόουραϊς· ἢ πόνος.
 Lassi, ἄρ. πλ. ἐκκλ. οἱ πεπνωκότες, οἱ χριστιανισθέντες καὶ ἐπανακάμψαντες εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν.
 Lassismo, ἄρ. ἐκκλ. ἀσελγοδοξία.
 Lassista, κοιν. ἐκκλ. ἀσελγοδός.
 Lassità, θ. ἴδε lassezza· ἄδυναμία.
 Lassito, ἄρ. κληροδοσία.
 Lasso, ἐ. κεκοπιακῶς, κατάκοπος· ἢ ψυχρῶς, ὀλιγώρως· ἢ τάλας, δυστυχής· ἢ ἐπ. οἴμοι, φαῦ.
 Lassù, ἐπ. ἐκεί ἄνω.
 Lastauro, ἐ. λῆσταυρος, κύναιδος.
 Lastra, θ. λίθος, πλάξ πρὸς στρώσιν ὀροφῆς, ὀδοῦ· ἢ πλάξ· ἔλασμα· φύλλον· σάνις, κτλ. θύρα καταρακτῆ.
 Lastriuolo, οὐσ. ἄρ. λιθοστρωτής.
 Lastrare, ρ. ἐν. ἐκτρέβω τὴν μίλητον· ἢ —(in nave) στοιβάζω τὰς πραγματείας ἐν τῷ κλοιῷ.
 Lastrato, ἐ. (πηγνόν) συλλεφθὲν εἰς τὴν παγίδα.
 Lastratore, ἄρ. ντ. στοιβαστής.
 Lastretta, θ. μικρὰ πλάξ· ἀδάκιον.
 Lastricamento, οὐσ. ἄρ. ὀδοῦν (λιθό)στρώσις· ἢ λιθόστρωτον (ἔδαφος).
 Lastriare, ρ. ἐν. στρώνωμι (λίθοις) τὴν ὀδὸν, λιθοστρώνω· ἢ μεταφ. (in via) διευκολύνω τι δυσχερές.
 Lastricato, ταῦτὸ τῷ·
 Lastrico, ἄρ. λιθόστρωτος ὀδός· ἢ λιθόστρωτον (ἔδαφος)· ἢ ἐ. λιθόστρωτος· ἢ (disangore) αἱματόφορος.
 Lastroue, οὐσ. ἄρ. κρυπτήριον πλάξ· λίθος· ἢ στέπασμα τοῦ κλιδάνου· ἢ τράπεζα λίθνη.
 Latebra, οὐσ. θ. σκότος, μυχός, κρυπτήριον, ἀποκρυφή.
 Latebroso, ἐ. κρυπτήριον πλάξ.
 Latente, ἐ. λαθάνων, κρυπτός, ἀγνωστός· ἢ σκοτεινός.
 Latentemente, ἐπ. κρυφίως.
 Laterale, ἐπ. πλάγιος.
 Lateralmente, ἐπ. πλάγιως.
 Latercolo, οὐσ. ἄρ. ἕριον· ἢ πλευρόν· ἢ θαλαμηπέλος τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων.
 Latere, ρ. οὐδ. λαθάνω, κρύπτομαι.

Laterizio, ἐ. πλίνθινος.
 Latholo, οὐσ. ἄρ. φολοδός· μυστήριον.
 Latibulo, οὐτ. ἄρ. κρύπτη· ἢ μυστήριον.
 Latinamente, ἐπ. λατινιστί, ρωμαϊστῆ· ἢ πλατείως.
 Latinamento, ἴδε latinismo.
 Latinare, ἴδε latinizzare.
 Latinismo, οὐσ. ἄρ. λατινισμός.
 Latinista, οὐσ. ἄρ. λατινιστής.
 Latinista, θ. ἡ λατινικὴ γλῶσσα.
 Latinizzamento, οὐσ. ἄρ. ἡ λατινιστί μεθερμήνευσις.
 Latinizzare, ρ. ἐν. λατινιστί μεθερμηνεύω· ἢ (ἐκ)λατινίζω τι· ἢ οὐδ. λαλῶ ρωμαϊστῆ ἢ λατινιστί.
 Latino, οὐσ. ἄρ. ἡ λατινικὴ γλῶσσα· ἢ ἐ. λατίνος· ἰταλός· σαυός, ἑναργής, εὐκρινής· ῥάδιος, εὐκλολός· εὐρύς· πλατός· (bastimento) λιθωνός (vela) λαίφος, ἰστιὸν τρίγωνον ὀρθογώνιον· ἢ ἐπ. ρωμαϊστῆ, λατινιστί.
 Latinuccio, οὐσ. ἄρ. ἕμμα (γύμνασμα) λατινικόν.
 Latitare, ρ. οὐδ. (ἀπο)κρύπτομαι.
 Latitazione, θ. (ἀπό)κρύψις.
 Latitudine, οὐσ. θ. πλάτος· ἔκτασις· ἢ (dicuare) ἐλευθεριότης καὶ εὐπροσηγορία· ἢ πλάτος γεωγραφικόν.
 Lato, οὐσ. ἄρ. πλευρά, τὸ πλάγιον· ἢ μέρος· θέσις· ἢ κλάδος γενεαλογικῆς· ἢ πλάγια συγγένεια· ἢ λόγος, αἰτία· ἢ σελίς· ἢ πλ. γραμμαὶ περιφερείας· αἱ πλευραὶ (τὰ πλευρά) κλοιού· ἢ ἐ. εὐρύς, πλατός.
 Latomia, αἱ λατομίαι λατομείων.
 Latore, ἄρ. ὁ φέρων, κομιστής· ἢ (di legge) ὁ νομοθέτης.
 Latrabile, ἐ. ὕλακτικός.
 Latrabilità, θ. τὸ ὕλακτικόν.
 Latramento, οὐσ. ἄρ. ὕλακχ.
 Latrare, ρ. οὐδ. ὕλακτῶ, γαυγίζω· ἢ καταβῶ· ἢ οὐσ. ὕλακχ.
 Latrato, ἄρ. ὕλακμος, ὕλακχ.
 Latratore, trice, οὐσ. ὕλακτής.
 Latreutico, ἐ. λατρευτικός.
 Latria, θ. θεολ. λατρεία.

Latrina, θ. ὄζοθήκη, ἀπόπατος.
 Latrocino, ἔ. ἀνόσιος, μιάρος.
 Latta, οὐσ. θ. σιδήρου πέταλον, τε-
 νικές' || πλ. ντ. λεπτά ξύλα.
 Lattajo, ἔ. γαλακτικός, γαλακτώδης'
 || γαλακτοπώλης.
 Lattaiuolo, ἄρ. γαλαθηνός οδοῦς' ||
 στρέμμα, τούρα' || γαλακτοπώλης.
 Lattaro, ρ. ἐν. γαλ(ακτ)ουγῶ, θη-
 λάζω' || διδάσκω' || θηλάζω, -ομαι.
 Lattata, θ. ἀμυγδάλωμα, θασόρρο-
 φον, σουμάδα, ἴδε Orzata.
 Lattato, ἔ. τραφείς' γαλακτέχρους,
 λευκός' || οὐσ. χημ. γαλακτικὸν
 ἔλας.
 Lattatrice, οὐσ. θ. τροφός.
 Latte, ἄρ. γάλα' || νηπιότης' || τρο-
 φή' λευκότης' || γάλα φωτῶν τινων.
 Latteggiano, ἔ. γαλακτοῦχος.
 Lattemele, οὐσ. ἄρ. ἐκχύλισμα ἄφρο-
 γάλακτος.
 Latteo, ἔ. γαλακτικός, γαλακτώδης,
 γαλακτέχρους' || ἠδύς, εὐάρεστος.
 Lattoruolo, ἄρ. γαλακτικὸν ἔδεσμα.
 Lattisinoso, ἔ. γαλακτοφόρος, γαλα-
 κτοῦχος, γαλακτώδης.
 Lattico, ἔ. χημ. γαλακτικός.
 Lattiera, θ. σιδηρουργεῖον.
 Lattifago, ἔ. γαλακτοφάγος.
 Lattifero, ἔ. γαλακτοφόρος.
 Lattificio, ἄρ. γαλακτώδες ὑγρόν.
 Lattimo, ἄρ. λατρ. ἄγος, πυσφύτης.
 Lattimoso, ἔ. ἔχων ἄγος.
 Lattipolo, ἔ. γαλακτοπότης.
 Lattone, ἄρ. ἔλασμα ὀρειχάλκου.
 Lattoni, ἄρ. πλ. ντ. δοκοὶ ἐγκάρ-
 σιοι.
 Lattonzo, -lo, ἄρ. μίσχος ἐνιαύσιος.
 Lattoso, ἔ. γαλακτικός, γαλακτώδης.
 Lattovar(i)a, ἄρ. ἔκλειγμα.
 Lattuga, οὐσ. θ. ἡ θριδάξ, θριδακίνη,
 μαρούλι' || πλ. πολύπτυχον ἐν τῷ
 στήθει τοῦ ὑποκαμίσου.
 Lattughevole, ἔ. θριδακώδης.
 Lauda, ἴδε Lude' ἄμνος' || πλ. ἐκκλ.
 αἶνοι, δοξολογίαί.
 Laudabile, ἔ. ἐπαινετός, ἀξίεπαινος.
 Laudabilmente, ἐπ. ἐπαινετός.
 Laudano, ἡ Ladano' φρμ. λαύδιανον.

Laudare, ρ. ἐν. ὀμνῶ, || ἐπαινῶ.
 Laudativamente, ἐπ. ἐπαινετικῶς.
 Laudativo, ἔ. ἐπαινετικός.
 Laudatore, trice, ἐπαινετής.
 Laude, θ. ἔπαινος, ἀξία, τιμή' || πλ.
 αἶνοι, δοξολογίαί.
 Laudemio (contratto), οὐσ. νμ. συμ-
 βόλαιον ἀπαιτητικῆς τοῦ ἔμφυ-
 τευτικοῦ κτήματος.
 Laudese, οὐσ. ἄρ. φάλτης.
 Laudevole, ἔ. ἐπαινετός' ἐντιμος.
 Laudevolezza, θ. τὸ ἐπαινετόν.
 Laudevolemente, ἔ. ἐπαινετός.
 Laudo, ἄρ. ἀπόφασις διαιτητικῆ.
 Laurea, θ. ἡ δάφνης στέφανος' || ἡ
 βαθμός, ἡ ἀναγόμενος διδάκτορας.
 Laureando, -a, ἔ. ὑποψήφιος διδάκτωρ.
 Laureare, ρ. ἐν. στέφω' ἐκ δάφνης
 ἀναγορεύω διδάκτορα' || αὐτ. ἀνα-
 γορεύομαι διδάκτωρ.
 Laureato, ἔ. δάφνη ἐπιφανωμένος' ||
 ἡ ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ.
 Laureazione, οὐσ. θ. στεφάνωσις
 (ἀναγόμενος) διδάκτορας.
 Laureo, ἔ. δάφνης.
 Laureola, θ. χαμαιδάφνη' || σημεῖον.
 Laureto, ἄρ. δαφνῶν.
 Laurifero, ἔ. δαφνηφόρος.
 Laurus, ἄρ. δάφνη' || ἔρμος.
 Lavamente, ἐπ. λαμπρῶς, πολυτε-
 λῶς' || θαυσιλῶς.
 Lavaterico, ἔ. λατρειυτικός.
 Lavazza, οὐσ. θ. πολυτέλεια, θα-
 ψιλία, λαμπρότης.
 Lavato, ἔ. λαμπρός, πολυτελής.
 Lava, θ. φυσ. τσ. λάβα.
 Lavabile, ἔ. πλύσιμος.
 Lavabo, ἄρ. ἐκκλ. νιπτήρ.
 Lavacaro, ἄρ. λοιδορία, ὀνειδισμός.
 Lavacarne, ἔ. ταπεινός, ἀγενής.
 Lavaceci, οὐσ. ἄρ. παραμάγειρος' ||
 ἔ. ἀπειρόκαλος, σκαιός, εὐήθης.
 Lavacro, ἄρ. λουτρόν' πλυντήριο.
 Lavagna, θ. σχιστόλιθος.
 Lavagnato, ἔ. τοῦ χρώματος σχιστο-
 λίθου, τῆς ἄρωστας.
 Lavagn-ino, -oso, φιλιδατός, σχιστός.
 Lavaman-ο,-i, ἄρ. χερνίβον, χερ-
 νιπτρον, χερνίβιπτρον.

Lavamento, ἄρ. πλύσις' || λατρ. κλύσις
 Lavanda, θ. πλύσις' || λουτρόν' || νιμ-
 μα, νιπτρον' || βράσιμα' || νέρδος.
 λαβαντής, λεβάντα.
 Lavantaia, θ. πλύντρια, πλύστρα.
 Lavandaio, ἄρ. πλυντήρ, πλύστης.
 Lavare, ρ. ἐν. πλύνω' || ἀπολογούμαι,
 δικαιολογούμαι' || ἐπεξεργάζομαι' ||
 αὐτ. πλύνομαι' || ἔξομολογούμαι.
 Lavarario, ἄρ. κίνιστρον διὰ ἰχθύος.
 Lavarono, ἄρ. ἐκδρασμα ποταμοῦ
 ἢ θαλάσσης.
 Lavascodelle, οὐσ. ἄρ. καὶ θ. παρα-
 μάγειρος.
 Lavascosa, θ. κίνιστρον διὰ ἰχθύος.
 Lavativo, ἄρ. λατρ. κλύσμα.
 Lavato, ἔ. πλυνθείς' || μετ. κατα-
 νόχουρος' (ραπ) ψωμίον καυτὸν καὶ
 ἐμβεβαμμένον εἰς ἀρώματα.
 Lavatoio, οὐσ. ἄρ. πλυντήριο' || μετ.
 ἔξομολόγησις.
 Lavatora, trice, οὐσ. πλυντήρ.
 Lavatura, θ. πλύσις' (ἀπό-παρ) πλύ-
 μα' || τεχνητὸν ὕδωρ πρὸς πλύσιν.
 Lavazione, θ. πλύσις.
 Lavare, ἐπ. ἐκαί σπου.
 Lavaggio, οὐσ. ἄρ. λέβης' || χύτρα'
 || θερμαντήριο.
 Lavandula, θ. νάδος, λαβαντής.
 Lavoro, ἄρ. παρασοδάφνη.
 Lavinaro, ρ. οὐδ. καταρράσσομαι.
 Lavoracchiare, οὐδ. νοθρῶς, ὀκνη-
 ρῶς ἐργάζομαι.
 Lavorante, ἄρ. ἐργάτης.
 Lavorare, ρ. ἐν. ἐργάζομαι' || ποιῶ'
 || ἐπιανεργῶ' || γεωργῶ' || οὐδ. ἐν-
 εργῶ' κινουμαι, δουλεύω.
 Lavorativo, ἴδε Lavoratio' ἐνεργός'
 ἐργάσιμος (ἡμέρα).
 Lavorato, ἄρ. γεώργιον, γεώργημα'
 || ἔ. κεκοσμημένος' || τεχνητός.
 Lavoratore, οὐσ. θ. ἐργάτης.
 Lavoratore, ἄρ. ἐργάτης, γεωργός.
 Lavoratura, θ. ἐργασία.
 Lavorazione, θ. ἐργασία' γεωργία.
 Lavoreccio, ἄρ. μικρὰ ἐργασία' ||
 ἄροσις, ἀροτρίωσις, ὄργωμα.
 Lavoreria, θ. ἄγροι γεωργοῦμενοι.
 Lavoretto, ἄρ. μικρὸν ἐργάσιμον.

Lavorio, οὐσ. ἄρ. ἐργασία.
 Lavoro, ἄρ. ἔργον' ἐργασία' ἐργά-
 χειρον' || ἄροσις, ἀροτρίωσις' || πλύν-
 θοι.
 Lazione, θ. μεταφορά, κίνησις.
 Lazo, ἄρ. σκῶμμα, χαριεντισμός.
 Lazzaretto, καὶ Lazzereto' οὐσ. ἄρ.
 λοιμοκαθαρτήριο.
 Lazzarina, ἴδε Rognuzza.
 Lazzerare, ρ. οὐδ. ψάλλω τὸν νε-
 κρὸν' || προπέμπω (συνοδεύω) νε-
 κρὸν.
 Lazzeretto, ἄρ. (λοιμο)καθαρτήριο.
 Lazzero, ἔ. λεπρός' ἢ οὐσ. ἄρ. πτω-
 χολ, σαρφετὸς ἐν Νεαπόλει.
 Lazzerone, ἄρ. ἀκολουθία νεκροῦ' ||
 Λαζαρόνος τῆς Νεαπόλεως.
 Lazzetto, ἔ. ὑπόστυπος.
 Lazzezza, θ. στυφότης, ξυνίδα.
 Lazzo, ἄρ. χειρονομία, μορφασμός,
 σχῆμα, σκῶμμα, χαριεντισμός (τῶν
 κωμικῶν)' || ἔ. στυφῶν, στυφός.
 Lazzulite, θ. κυανόλιθος, δρυκτόν.
 Le, ἄρθρ. αἰ' τὰς ἄντων. (αἰ)τὰς'
 (αἰ)τῆ' αὐτάι.
 Leale, ἄρ. ντ. παραποταμία διόδος
 ὀκτὼ μέτρον διὰ τὴν ρομουλιαν'
 || ἔ. πιστός' δίκαιος' ἢ ἀκέραιος.
 Leale(mente), ἐπ. πιστῶς' νηπίως.
 Lealta, θ. πίστις, χρηστότης.
 Leardo, ἔ. λευκός.
 Lebbra, θ. λέπρα' ἴδε Ladreria.
 Lebbrosaria, θ. λεπροκομείον.
 Lebbrosia, θ. λέπρα.
 Lebbroso, ἔ. λεπρώδης.
 Lebete, ἄρ. λέβης.
 Leccamento, ἄρ. ἡ τὸ λείγειν, λείξις.
 Leccapiatti, ἄρ. τὸ τρυβλίον περιλεί-
 γων, κ. τσαναογλείφτης.
 Leccarda, θ. λιποδόχη τῶν ὀπρωμέ-
 νων κρεάτων.
 Leccardia, ἴδε Leccornia.
 Leccardo, ἔ. λαίμαργος.
 Leccare, ρ. ἐν. λείζω' ἐπιψάω'
 δρύπτω, ἀμύσσω' || κολακεύω' || αὐτ.
 (lo dite) τοὺς δακτύλους ἀπολείψω
 ὑπὸ τῆς ἡδονῆς' εὐαρεστοῦμαι τὰ
 μέγιστα.
 Leccata, θ. τὸ λείγειν, γλείφιμον.

Leggiamante, ἐπ. ἐπιδεικτικῶς.
 Leggato, ἔ. λείος· ἠ ἐπίτετηδευμένος.
 Leggatore, οὐς. ἀρ. λαίμαργος.
 Leggatura, οὐς. θ. τὸ λείζειν, λεί-
 ζεις· ἀρωγή.
 Leggato, ἀρ. πρίνων· ἢ περι(ἐμ)-
 πλοκή.
 Leggiamante (a)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ.
 λαμβάνω τι περιπλέον ἐκτὸς τοῦ
 μισθοῦ μου.
 Leggiamante, ὄπακ. τοῦ Leggo· οὐς.
 ἀρ. θέλητρον· ἢ πόσθη.
 Leggato, ἀρ. πρίνος, πριναίρι.
 Leggo, οὐς. ἀρ. σκοπός, σημάδι· ἢ
 θέλαρ, θέλητρον· ἢ ἴδα Leggornia.
 Leggione, ἀρ. λαίμαργος· ἢ θέλαρ.
 Leggionessa, θ. λίγνος, λαίμαργος.
 Leggioneria, οὐς. ἠ. ἦδυσμα, λαί-
 μαργία· ἀπληστία· ἀραιότης.
 Leggione, οὐς. ἀρ. ἦδυσμα, λίγνου-
 μα· θέλητρον.
 Leggere, ρ. οὐδ. ἔ. ἐστι, συγχωρεῖται.
 Leggiamante, ἐπίρ. θεμιτοῦς, νο-
 μίμως.
 Leggo, ἔ. θεμιτός, νόμιμος, συγκε-
 χωρημένος· ἢ οὐς. τὸ θεμιτόν.
 Legda, θ. ἠγγησι ἀσμενος.
 Legd-ere, -ire, ρ. ἐν. βλάπτω.
 Legni, οὐς. θ. συμμαχία· ἢ νόμος· ἢ
 στρατός (τῆς Φλωρεντίας)· ἢ ποιότης
 (μετάλλου)· ἀναλόγισ· μίγμα, κρέ-
 μα· ἢ ἔλασμα σιδήρου· ἢ πλ. ἀκρο-
 γωνιαῖοι λίθοι· ἢ λέυγη.
 Legnaccia, θ. ἄμμα, δεσμός, σχοινίον·
 ἢ σφαιρωτῆρ· χειρ. ταινία.
 Legale, οὐς. νομικός· νομομαθής·
 ἢ ἔ. νόμιμος.
 Legalità, θ. νομιμότης, ἐπικύρωσις.
 Legalizzare, ρ. ἐν. νμ. ἐπικυρώ.
 Legalizzazione, θ. νμ. ἐπικύρωσις.
 Legalmente, ἐπ. νομίμως, δικαίως.
 Legame, ἀρ. δεσμός· ἢ κώλυμα.
 Legamento, οὐς. ἀρ. (σύν)δέσις· ἢ
 ἔνωσις· ἢ ἐπιπέδη, μαγεία.
 Legame, θ. συμμαχία.
 Legare, ρ. ἐν δέω, συ-δέω· συνάπτω·
 ἢ (χρυσῶ) ἐνδέω, δένω (δακτυλί-
 διον)· ἢ συμπτύσσω· ἢ ἐπισυνάπτω·
 ἢ ἔγκλειω· ἐπάδω, (ἐπιπέδη) μά-

γείω, δένω διὰ μαγείας· ἢ ἀναγκά-
 ζω, βιάζω· ἢ ἀποστέλλω, κληροδο-
 τῶ· ἢ οὐδ. παραδίδομαι, σποιχημα-
 τίζω· ἢ αὐτπ. συμμαχῶ· ἀναγκά-
 ζομαι· ὑποχρεοῦμαι.
 Legatario, ἀρ. ὁ διὰ κληροδοσίας
 λαβών τι, κληροδόχος.
 Legato, οὐς. ἀρ. πρεσβευτής, πρέ-
 σβυς· ἐξάρχος ἢ πρέσβυς τοῦ πάπα·
 ἢ κληροδοσία, τὸ διὰ διαθήκης δώ-
 ρον· ἢ ἔ. σύγκελλος.
 Legatojo, (razzo), ἔ. θεο(περι-ἐκ-
 μανής, θεοβλαβής, θεοτρῆλλος.
 Legatore, ἀρ. ὁ δέ(ν)ων· ἢ συσκευ-
 αστής· ἢ (di libri) βιβλιοδέτης.
 Legatura, οὐς. θ. (σύν)δέσις· ἢ ἐπι-
 πέδη, μαγεία, φέτρον· ἢ δέσιμον ἀν-
 δρογόνου· ἢ δέσιμον βελών· δε-
 σμός σιδηροῦς· ἢ μουσ. ἔνωσις· ἢ
 χειρ. νήματα, ἴνες· (delle membra)
 ἀγκυλώσις, ἀγκύλη· θεολ. μεταω-
 ρισμός τῶν νοερῶν δυνάμεων· ἢ πε-
 ρισσάπτον, φυλακτῆριον.
 Legazione, θ. πρεσβεία· ἢ ἐξαρχία
 (τοῦ πάπα), ἐπαρχία· διαικούμεναι
 ὑπὸ καρδινάλιου ἐξάρχου· ἢ σύνδε-
 σις, συναρμογή λίθων· ἢ πρεσβεία·
 ἢ ὑπαρχία.
 Legge, θ. νόμος· ἢ πλ. οἱ νόμοι,
 ἢ νομική· ἢ καθήκον· κανὼν, τάξις.
 Leggerda, θ. συναξάριον, βίος ἁγίων
 σύντομος διήγησις, διήγημα, μύ-
 θος· ἐπιγραφή νομισμάτων.
 Leggerdajo, ἀρ. συναξορισπώλης.
 Leggerdario, ἀρ. βίος ἁγίων· ἢ συγ-
 γραφεὺς συναξαρίου (βίων ἁγίων).
 Leggente, ἀρ. ἀναγνώστης.
 Leggeramente, ἴδα Leggermente.
 Leggere, ρ. ἐν. ἀναγινώσκω· ἢ διδά-
 σκω· ἢ δηλῶ, γνωστοποιῶ· ἢ βλέ-
 πω· ἢ ἀναγνωρίζω· ἢ ἀπαγγέλλω.
 λέγω· ἢ αὐτπ. ἀναγινώσκωμαι· ἢ
 οὐς. ἀνάγνωσις.
 Leggerello, ἔ. ὑπόκουφος, ὑπέλα-
 φρος.
 Leggerozza, οὐς. θ. κομφότης.
 Leggermente, ἐπ. ἐλαφρῶς.
 Leggero, ἔ. κοῦφος, ἐλαφρός· ἢ εὐ-
 κολος.

Leggiadramente, ἐπ. κομφῶς.
 Leggiadretto, ἔ. ἐπίχαρις, κομφῶς.
 Leggiadrezza, ταῦτὸ τῶι.
 Leggiadria, θ. χάρις, κομφότης, ὡ-
 ραίότης· ἢ κομφῶν κόσμημα.
 Leggiadriano, ἔ. ἐπίχαρις.
 Leggiadro, ἔ. χαροῖαις, κομφῶς, γλα-
 φυρός, ὄραϊός· ἢ ἐνάρετος· ἢ ἐνδο-
 ξος· ἢ ἀξιοκίπαινος· ἢ κεκαλλωπισμέ-
 νος· κοῦφος, εὐκίνητος· ἢ οὐτ. ἐρω-
 μένος, ἐραστής· ἢ κομφῶν (χάρειν)
 πρᾶγμα.
 Leggiajo, -io, ἀρ. ἀμαθής.
 Leggibile, ἔ. εὐανάγνωστος.
 Leggicchiare, ρ. οὐδ. κακῶς, ἀμα-
 θῶς ἀναγινώσκω.
 Leggiamante, ἴδα Leggermente.
 Leggiere, ἴδα Leggere.
 Leggiere, ἔ. ἐλαφρός· ἐλεύθερος.
 Leggioretto, ἔ. ὑπόκουφος, ὑπέλα-
 φρος.
 Leggierezza, οὐς. θ. κομφότης, ἐλα-
 φρότης· ἢ εὐκίνησις· ἢ ἀστασία· ἢ
 εὐκολία· ἢ φαυλότης, εὐτέλεια.
 Leggiermente, ἐπ. κοῦφος, ἐλα-
 φρῶς, εὐκόλιος· ἀπροτιγῶς.
 Leggiere, ἔ. κοῦφος, ἐλαφρός· ἢ μι-
 κρός· ἢ εὐκόλιος· ταχῶς· ἐπιτήδειος·
 ἢ κουφόνους, εὐμετάβολος, ἀστατος.
 Leggitore, trice, οὐς. ὁ ἀναγνώ-
 στης.
 Legionario, ἔ. τῆς λεγεῖνος.
 Legione, θ. λεγεών· ἢ στρατός· ἢ νο-
 μιματόσημον.
 Legislativo, ἔ. νομοθετικός.
 Legislativa, θ. νομοθέτις.
 Legistatore, trice, οὐς. νομοθέτης.
 Legistorio, ἔ. νομοθετικός.
 Legislatura, θ. νομοθετικὴ ἐξουσία.
 Legislazione, οὐς. θ. νομοθεσία· ἢ
 νομοθετικὴ ἐξουσία· ἢ οἱ νόμοι.
 Legisperito, ἀρ. νομοθετικῆς, νομικός.
 Legista, ἀρ. νομομαθής· ἢ νομοθέτης.
 Legistico, ἔ. νομικός.
 Legittima, θ. τὸ νόμιμον μέρος· ἢ
 νομιμοποίησις νόθου τέκνου.
 Legittimamente, ἐπ. νομίμως.
 Legittimare, ρ. ἐν. νομιμοποιῶ· ἢ
 τακτοποιῶ.

Legittimazione, οὐς. θ. νομιμοποι-
 ησις· ἢ ἀπολογία.
 Legittimità, θ. νομιμότης.
 Legittimo, ἔ. νόμιμος, ἔνομος· ἢ
 πρέπιον, εὐκρεπής, δίκαιος.
 Legna, ἴδα Legno.
 Legnaggio, ἀρ. τὸ γένος, ἡ γενεά.
 Legnaia, θ. σωρός (ἀποθήκη) ξύλων.
 Legnaiuolo, οὐς. ἀρ. ξυλοργός.
 Legnane, ἀρ. ὄλη, ξυλεία, ξύλα.
 Legnare, ρ. οὐδ. ξυλοῦμαι· ἢ ἐν.
 ξυλοκοπῶ, δέρω.
 Legno, θ. πλ. τὰ (καύσιμα) ξύλα.
 Legnerello, ἀρ. ξυλοῦριον· κούσμα.
 Legno, οὐς. ἀρ. ξύλον· ξυλεία· πλοῖ-
 ον (ἐν γένει, ἀλλὰ καὶ ὡς πολεμι-
 κόν)· ἢ ὄχημα (παντὸς εἶδους).
 Legnosità, οὐς. θ. τὸ ξυλῶδες.
 Legnoso, ἔ. ξυλοειδής, ξυλωδής.
 Legnoso, ἀρ. νομοστρεφής.
 Legnoso, ἀρ. ὄπριον· περικάρπιον.
 Legnosità, ἔ. ὄπριον, ἔ. ὄπριον.
 Legni, ἁγίων. αὐτῆ· αὐτῆς· αὐτῆν·
 ὄπρι· ὄπρις· αὐτῆ.
 Legnosità, θ. λειποψυχία.
 Legnotimia, θ. λειποθυμία.
 Legnoso, ρ. οὐδ. ἀπορῶ, διατάξω.
 Legno, οὐς. ἀρ. κράσπεδον· ἐσθῆς·
 ἢ ἄκρον· ἢ χεῖλος· ἢ ταινία, διά-
 δημα.
 Lemico, ἔ. ἱατρ. λοιμικός.
 Lemma, ἀρ. γινώμ. καὶ φίλ. λήμμα·
 ἢ μουσ. παύσις· ἢ λήμμα.
 Lemme lemme, ἐπ. ἡσύχως.
 Lemnisco, οὐς. ἀρ. ληνίσκος.
 Lemnosio, ἀρ. λοιμοκομεῖον.
 Lemosità, θ. χειρ. γλήμη, λήμη.
 Lemuri, ἀρ. πλ. ἀρχλ. ψυχῆ, τε-
 θνεῶτων σκιά, ἰδῶλα, φαντάσματα.
 Lena, θ. ἀναπνοή· ἀνάπνοις· ἢ ῥύ-
 μη, δύναμις ἐρωστίας.
 Lenare, ἴδα Allentare, A lantare.
 Lenire, θ. κόνις κ. κόνιδα· ἢ Μετ.
 χαῖνος· εὐτελής.
 Lendinoso, ἔ. ἔχων κόνιδα. ἢ Μετ.
 ἄθλιος, ποταπός, εὐτελής.
 Lene, ἔ. προσηγής, πρῆξος, ἥπιος·
 ἄβρός· ἢ ἦδυσ, γλυκός.
 Lenexia, θ. προσήνεκα, ἡπιότης.

Leniente, έ. πρᾶντικός.
 Lenificamento, άρ. μάλαξίς.
 Lenificare, ρ. έν. μαλάσσω, πρᾶν-
 νω, ἀνακουφίζω, μετριάζω κακόν τι.
 Lenificativo, ίδε Leniente.
 Lenimento, άρ. μάλαξίς, πρᾶνσις.
 Lenite, ρ. έν. μαλάσσω, πρᾶννω.
 Lenità, θ. προσήγεια, ήπιότης.
 Lenitivo, έ. πρᾶντικός, μαλακτικός.
 Leno, έ. ἀσθενής· ίδε Lene· || βρα-
 δύς· || λογώδης, εύκαμπτος.
 Lenocinio, άρ. (έπι κακού) μαστρο-
 πεία· || θέγγητρον.
 Lenone, άρ. μαστροπόδ· πορνοβο-
 σκός=Ruffiano.
 Lenonia, θ. μαστροπεία.
 Lentamenta, έπ. βραδύς· || ήσύχως·
 || νωθῶς, ὀκνηῶς, ἀμελῶς.
 Lentare, ρ. έν. βραδύνω, || Μετ. με-
 τριάζω, χαλαρῶ.
 Lento, οὐς. θ. (βτ., ὀπτ. ἀνατ. και
 τέχνης), φακός.
 Lenteggiare, ρ. οὐδ. ἐκλύομαι.
 Lentezza, θ. βραδύτης, ἀδράνεια.
 Lentia, θ. ντ. βροούλιον, μάντος.
 Lenticchia, θ. φακός, φακή.
 Lenticolare, έπ. φακοειδής.
 Lenticolato, έ. φακοειδής.
 Lentiggire, θ. χειρ. φακός, φακίδα.
 Lentigginoso, έ. φακώδης.
 Lenticino, έ. σγίνινος.
 Lento, έ. εύκαμπτος· || βραδύς· νω-
 θός· || ήσυχός· ἀτάραχος· || ὀκνη-
 ρός· ράθυμος· μικρός· || έπ. νωθῶς.
 Lentore, άρ. γλιχρότης.
 Lenza, οὐς. θ. λινή ταινία· || ὀρμιτὴ
 ή καλαμίς.
 Lenzuolo, άρ. σινδῶν, σινδόνιον.
 Leo, άρ. λέων.
 Leosorno, άρ. μονό(ρινό)χερος.
 Leofante, ίδε Elefante.
 Leone, άρ. λέων· || ἄνηρ ισχυρός.
 Leonese, έ. λεόνταιος.
 Leonessa, θ. λέαινα.
 Leonino, έ. λεόν(ε)ιος.
 Leonza, θ. πάνθηρ, λέαινα.
 Leopardo, άρ. λεοπάρδαλις, ζῆον.
 Lepidamente, έπ. χαριέντως, κομ-
 ψῶς, ἀστείως.

Lepidezza, οὐς. θ. χάρις, κομψότης.
 Lepido, έ. ἐπίχαρις, κομψός.
 Lepidoide, έ. ἀνατ. λεπιδοειδής.
 Lepor-aiο, -ario, οὐς. άρ. λαγω(ζωο)-
 τροφαίον.
 Lepore, ίδε Grazia, Garbo.
 Lepore, ίδε lepore.
 Leporino, έ. λαγῶς.
 Lappare, ρ. έν. κλέπτω· || οὐδ. φεύγω.
 Lappa, άρ. κλίσα, τσίχνα.
 Lepra, θ. λέπρα· || λαγός (ή).
 Lepratio, άρ. λαγιδεύς, λαγίδιον.
 Lepre, άρ. και θ. λαγῶς, λαγῶς.
 Leprene, άρ. λαγιδεύς, λαγίον.
 Leproso, έ. λεπρώδης.
 Leprocario, οὐς. άρ. λεπτοκαρύα.
 Leptochimia, θ. ιατρ. λεπτοχυμία.
 Leptocroa, θ. φυσιολ. λεπτόχροια.
 Leptofillo, έ. λεπτόφυλλος.
 Leptofonia, θ. φυσιολ. λεπτοφωνία.
 Leptotrichia, θ. φυσιολ. λεπτοτριχία.
 Lequirizia, οὐς. θ. γλυκούριζα.
 Lerciare, ρ. έν. ρυπαίνω, μαλύνω.
 Lercio, έ. ρυπαρός· μεμολυσμένος.
 Lercioso, έ. ρυπαρός.
 Lero, άρ. ὄροθος, εἶδος ὄσπριου.
 Lescheo, άρ. ἄρχλ. λέσχη.
 Lesina, θ. ὄπακι, σουβλίον· || ψειδω-
 λία, μικρολογία· || φιλάργυρος.
 Lesin-aiο, -ante, έ. ρυπαρός· || φι-
 λάργυρος καθ' ὀπισθολήν.
 Lesiniformo, έ. ὀβυβελής.
 Lesione, θ. βλάβη· προσβολή· ζημία.
 Lesivo, έ. βλαβερός, ζημιώδης.
 Leso, πθ. μηχ. τοῦ Lesore.
 Lessare, ρ. έν. ἔψω, βράζω.
 Lessatura, θ. ἔψησις, βράσις.
 Lessiacea, άρ. ἄρχλ. ληξιαρχός.
 Lessico, οὐς. άρ. πρόχειρον λεξικόν,
 ἰδίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.
 Lessicografia, θ. λεξικογραφία.
 Lessicografo, άρ. λεξικογράφος.
 Lessicologia, θ. λεξικολογία.
 Lessicologico, έ. λεξικολογικός.
 Lessigrafia, θ. ὀρθογραφία.
 Lessipiretico, έ. ληξιπυρετος.
 Lesso, οὐς. άρ. ἔψησις, βράσις· βρα-
 στόν· || έ. εῦθός, βραστός.
 Lestamento, έ. εύστροφως, εύκινή-

τως, ταχῶς· || ἐπιδείξιος, ἐπιτη-
 ζέσις.
 Lestezza, θ. εύστροφία, εύκινήσια,
 έτοιμότης, ταχύτης· || ἐπιτηδειό-
 της· || λεπτότης.
 Lesto, έ. εύστροφος, εύκίνητος, ἐλα-
 φρός, ταχύς· || έτοιμος, ἐπιδείξιος,
 ἐπιτηδέιος· λεπτός· πανούργος· εύ-
 ζηρής.
 Letale, έ. θανάσιμος, θανατηφόρος.
 Letamajo, άρ. κοπρίων, κοπροδαχείον.
 Letamajuolo, άρ. κοπρολόγος.
 Letamare, ρ. έν. κοπρῶ, κοπρίζω.
 Letame, άρ. κόπρος, κοπρία.
 Letaminamento, οὐς. άρ. κοπρι-
 σμός, κόπρισις αγρού.
 Letaminore, ρ. έν. κοπρῶ, κοπρίζω.
 Letaminazione, οὐς. θ. κοπρισμός.
 Letaminoso, έ. κεκοπρισμένος.
 Letanie, θ. πλ. λιτανεία.
 Letargia, θ. λήθαργος, ληθαργία.
 Letargico, έ. ληθαργικός.
 Letargo, οὐς. άρ. λήθαργος (χυρῶς
 και μεταφορικῶς).
 Lete, θ. λήθη· ὕπνος.
 Leteo, έ. ληθαίος· || θανάσιμος.
 Letifero, έ. θανατηφόρος.
 Letificante, έ. γαροποιός.
 Letificare, έν. εύφραίνω, γαροποιῶ.
 Letizia, οὐς. θ. εύθυμία, γαρά.
 Letiziare, ρ. οὐδ. εύφραίνομαι.
 Letiziosamente, έπ. περιχαρῶς.
 Letizioso, έ. περιχαρής.
 Letroso, έ. ἰδιότροπος, δύστροπος.
 Letta, θ. ἀγγελία, εἰδήσεις.
 Lestera, θ. στοιχείον, γράμμα· ||
 χεῖρ, χαρακτήρ, γραφή, γράψιμον·
 (χυρ. πλ.) γράμματα, φιλολογία· ||
 ή ρωμαϊκή (λατινική) γλώσσα· ||
 λέξις· || γράμμα ἐπιστολή· || νοῦς,
 έννοια, γνώμη· || φράσις, ὕφος· ||
 βασιλικὸν διάταγμα χάριτος· || ἐπι-
 γραφή νομισματος· || (di cambio)
 συναλλαγματική, συναλλαγμα.
 Letterale, έ. ὁ κατὰ γράμμα.
 Letteralmente, έπ. κατὰ γράμμα,
 κατὰ λέξιν· || γραμματικῶς, λογίως.
 Letterario, έ. γραμματικός· || φιλο-
 λογικός.

Letteratamente, έπ. γραμματικῶς,
 λογίως, πεπαιδευμένος, πολυμαθῶς.
 Letterato, έ. και οὐς. πολυμαθής,
 πεπαιδευμένος, λόγιος, φιλόλογος.
 Letteratura, θ. φιλολογία.
 Letteraccio, έ. κλίνας, τῆς κλίνης.
 Letterella, θ. ἐπιστόλιον.
 Letterina, θ. ἐπιστόλιον ἐρωτικόν.
 Letterista, άρ. ἐπιστολογράφος.
 Letteruto, ίδε letterato.
 Letteruzza, θ. ἐπιστόλιον.
 Lettica, ίδε Lettiga· οὐς. θ. φορητή
 κλίνη, φορεῖον.
 Lettiera, θ. ἔρειαμα ή στήριγμα
 κλίνης, τὰ ξύλα τῆς κλίνης· ή ὀπι-
 σθεν τῆς κλίνης σανίς· ίδε Lettiga.
 Lettiga, θ. φορητή κλίνη, φορεῖον.
 Lettigario, έ. κληνηφόρος, φορεαφό-
 ρος, φοροειφόρος· νεκροφόρος.
 Letto, άρ. εὐνή, κώπη, κλίνη· στρω-
 μνή ζῶων· ἔλυτρον, κότες· πυθμῆν,
 βυθός· πθ. μηχ. τοῦ Leggere.
 Lettore, άρ. ὁ ἀναγινάσκων· || κα-
 θηγητής· || ἔκκλ. και ἄρχλ. ἀνα-
 γνώστης.
 Lettura, θ. ἀνάγνωσις· εἶδος τυπο-
 γραφικοῦ χαρακτῆρος· || πλ. νομικά
 βιβλία.
 Leucantemo, άρ. λευκάνθημον.
 Leucato, έ. λευκός.
 Leuce, θ. χειρ. λεύκη.
 Leucofen, έ. λευκόφατος.
 Leucogeno, άρ. ὁ γαλακτικῆς λίθος.
 Leucoma, θ. χειρ. και φιλ. λεύκωμα.
 Leucorrea, θ. λευκόρροια.
 Leucorroieo, έ. λευκοροϊκός.
 Leva, θ. μηχ. και φυσ. μοχλός.
 Levabile, έ. κινήσις.
 Levaldina, θ. ἀφαίρεσις, κλοπή.
 Levamento, άρ. ἄρσις· || ἀνατολή· ||
 ἀναχώρησις· || (διά)λύσις· || ἀπο-
 κοπή.
 Levante, άρ. ἀνατολή· εὐρος.
 Levantino, έ. και οὐς. ἔφος, ἀνατο-
 λικός, κάτοικος τῆς ἀνατολῆς.
 Levare, ρ. έν. αἶρω, μεταφέρω, ἠψῶ·
 || χειροτονῶ, ἐκλέγω· || ἀραιρῶ· ||
 ἀγοράζω· || ἀνθίσταμαι· || ἔσειζω· ||
 κλέπτω· διασπείρω· || αὐτπ. αἶρω·

μαι, όφουμα· || άνιτταμαι· || αναχωρω· όποχωρω· || ανατέλλω· || στρατολογω· ανυφουμαι· || φυσω· || οδδ. ενειρωμαι· (εν)διαφειρει, πειραζει· || ουσ. ανατολή· || ζωγρ. ισοσταθμια επί ενδς ποδός.
 Levata, θ. ανατολή· Ήγασ· || αναχώρησις (διά)λύσις· σπουδαιότης.
 Levatamente, έπ. μετ' άρσεως.
 Levato, έ. έξαχθείς, αντιγραφείς· || υπερήφανος· || εύγενής.
 Levatoio, (ponte), ουσ. άρ. περιαιρατή γέφυρα.
 Levatore, άρ. δ αίσιον· || δ (άν)ύψων, μεγαλώνων (huon) δ πρω αίτατα χειρήμενος τής κλίνης· || άγοραστής, κ. μουστροής.
 Levatrice, θ. μαζα, μαμμή.
 Levatura, ουσ. θ. (cassero di rosci), ειμί κόυφος· || Μετ. έρεθισμός.
 Levazione, θ. άρσις· Ήρωσις.
 Leve, έ. έλαφρός· ταχέως· εύτελής· λείος· || έπ. έλαφρός ταχέως.
 Levigare, ρ. έν. λειώνω, λειώ.
 Levigazione, ουσ. θ. λειώσις.
 Levistico, άρ. λιγυστικόν, ψτόν.
 Levità, θ. κουφότης, έλαφρότης· κουφόνοια· || άστασία· || άδυναμία.
 Levitongo, άρ. ένδυμα μοναγών.
 Levore, άρ. λειότης· | κουφότης.
 Levnicra, θ. κυναλιότης, θυρεωτική κύων, κ. λαγώνικη σκύλλα.
 Levrier-a,-i, άρ. άλωπεκίς, θηρευτική κύων, λαγωνικόν.
 Lezia, θ. παύτο τού·
 Lezio, άρ. κυρ. πλ. θρύψεις, άκτισμοί· || θωπέια, φιλοφρονήσεις.
 Leziono-ella,-ina, θ. μικρόν μάθημα· || Μετ. διδακτικά, εκπαιδευσις.
 Lezione, θ. άνάγνωσις· μάθημα· || διδασκαλία· λείσις, ρήσις, κείμενον.
 Leziolosaggine, ουσ. θ. άβρότης, θρύψις· || έπιτφδευσις.
 Leziosamente, έπ. άβρός.
 Lezioso, έ. άβρός, θρυπτικός.
 Lezzi, ουσ. άρ. δισώδια, βρώμα· || υός, βρόβρορος, άκαθαρσία· || ναυτία.
 Lezzona, θ. ρυπαρά, βρωμερά.
 Lezzone, άρ. ρυπαρός, βρωμερός.

Lezzoso, έ. δισώδης, βρωμερός.
 Lezzume, άρ. ρυπαρία, άκαθαρσία.
 Li, άθρ. οί· τούς· || άντων. (αύ)τούς· (αύ)τῶ· (αύ)τῆ· (αύ)τοίς· (αύ)ταίς.
 Li, έπ. εκεί, εκείσε.
 Libagione, Ήε Libazione.
 Libame, ουσ. άρ. άπαρχή, λοιθή, σπονδή, χοή.
 Libamina, θ. πλ. μύρα, άρώματα· || άπαρχή, σπονδή, λοιθή.
 Libanella, θ. ντ. σπαρτίον, σχοινίον.
 Libanio, άρ. κολλύριον, μαλακτικόν.
 Libano, άρ. σπάρτον, σχοινίον.
 Libanocroo, άρ. λιθανόχρους, λίθος.
 Libanomaniia, θ. λιθανομαντεία.
 Libare, ρ. έν. λείβω, σπένδω· || άπάρχομαι, άποδρέπω· || άπογεύομαι· || εκβάλλω, ρίπτω· (τά έμπορεύματα εις τήν θάλασσαν), κάρνω γύσιν.
 Libatorio, άρ. άρχλ. σπονδειον.
 Libazione, ουσ. θ. άπαρχή, λοιθή, σπονδή, χοή.
 Libbia, θ. κλάδος έλαιας.
 Libbra, ουσ. θ. λίτρα, βίρος 12 ούγκιων· || λίρα, νόμισμα.
 Libecciate, ουσ. θ. όρητή του άνέμου λίθος.
 Libeccio, άρ. λίψ, γαρμπής.
 Libellista, άρ. λιβελλογράφος.
 Libellistico, έ. λιβελλογραφικός.
 Libello, άρ. βιβλιάριον· || έγκλημα δίχης, Ήγκλησις· || δήλωσις, είδοποίησις· || λοιδωρον σύγγραμμα, λίθελλος.
 Liberagione, Ήε Liberazone.
 Liberale, έ. έλευθερίος, φιλό(μεγα)δωρος· || εύμελής, χαρίεις, εύπρασήςγορος· || άσπενος· || έλευθερίος (τέγγη)· || ουσ. πλ. οί φιλελευθεροί.
 Liberalismo, άρ. ή φιλελευθερία.
 Liberalità, θ. έλευθεριότης, φιλο(μεγαλο)δωρία· || δωρόν.
 Liberalmente, έπ. έλευθερίως.
 Liberamente, άρ. Ήε Liberazone.
 Liberare, ρ. έν. έλευθερώ· || άκαλλήττω· || κατακυρώ· || αύτη. έλευθεροῦμαι· || άπάλλοττομαι, σώζομαι.
 Liberatore, trice, ουσ. έλευθερωτής.

Liberazone, ουσ. θ. έλευθερώσις.
 Libercolo, άρ. βιβλιάριον.
 Libero, έ. έλευθερος· || αυτόνομος· αύτεξούσιος· || άπηλλαγμένος· || ειλικρινής· || άκόλαστος· || έπ. έλευθερώς· || έλευθερίως.
 Liberotto, έ. έλευθερος, άκόλαστος.
 Libertà, θ. έλευθερία· αυτονομία· || έλευθεριότης· || αύτεξουσιότης.
 Libertinaggio, άρ. άσελγεια, άκολασία, άσωτεία, βίος φαύλος.
 Libertino, έ. άπελευθερος· || άκόλαστος, άσελγής, κακοήθης.
 Liberto, άρ. δ άπελευθερος.
 Libidine, θ. άσελγεια, άκολασία.
 Libidinosamente, έπ. άσελγώς.
 Libidinoso, έ. άσελγής, άκόλαστος.
 Libito, άρ. ήδονή, τδ άρστόν.
 Libra, θ. ζυγόςταθμος, τουτάνη· || ισοροπία· || άστρ. λίτρα, δ ζυγός.
 Libraio, άρ. βιβλιοπώλης· || εκδότης.
 Librare, ρ. έν. σταθμίζω, ζυγίζω· || σταθμίζομαι· || αύτη. ισοροπώ.
 Librario, έ. αρτο, mercatura — a. βιβλιοπωλία βιβλιογράφος.
 Libraria, άρ. βιβλιοκάπηλος.
 Libraro, άρ. βιβλιοπώλης.
 Librazione, θ. ισοροπία· || άστρ. ταλάτωσις (τής σελήνης).
 Libreria, θ. βιβλιοπωλείον· || βιβλιοθήκη.
 Librettino, θ. πλ. άριθμητική προπαίδια· || στοιχειώδες βιβλίον.
 Libretto, ουσ. άρ. βιβλιάριον.
 Libro, άρ. βιβλίον· || άντίτυπον.
 Lib-uocio,-uzza, άρ. βιβλιάριον.
 Liburna, θ. ντ. λιβυρνός.
 Licano, άρ. μουσ. ή λιγανός.
 Licantropia, θ. ίατρο. λυκανθρωπία· || μετ. μισανθρωπία.
 Licantropo, άρ. ίατρο. φιλ. λυκανθρωπος· || μετ. άγριάνθρωπος.
 Licione, άρ. λυκίων, είδος μαστοφόρου.
 Liccio, άρ. μίτος, στήμιον, νήμα.
 Licenza, ουσ. θ. έδειξις, έξουσία· || έλευθερία· || άπόλυσις, πέμψις αποπομπή· || (αύθ)έδειξις, άκολασία· || || άυθαιρσία· || έξουσία, δύναμις.

|| βαθμός μεταξύ διδάκτορος και προλότου.
 Licenziamento, ουσ. άρ. άφεισις, έδειξις απο(άνα)χωρήσις.
 Licenziare, ρ. έν. άφίγμι, απο(δια)λύω, αποπέμπω, δίδωμι άδειαν άναχωρήσεως· || αύτη. απογαιρετώ.
 Licenziato, έ. άπολυθείς, άφειθείς· έγκεκριμένος (έπι βιβλίου)· || ουσ. δ άναγορευθείς εις τόν βοηθόν μεταξύ του διδάκτορος και του προλότου· δ άφειθείς, στρατιώτης.
 Licenziatura, θ. έπίπλωμα του απολυθέντος.
 Licenziosamente, έπ. άδειώς έλευθερώς· άισχρώς, άκολάστος.
 Licenziosità, ουσ. θ. έδειξις, έλευθερία, άισχρότης, άκολασία.
 Licenzioso, έ. άκόλαστος, άγαλίνωτος· || ιδιότροπος· || άκρατής, πρόξενος (αίσιος) άκολάσις.
 Liceo, άρ. άρχλ. λυκείον· || φροντιστήριον, (εκ)παιδευτήριον· || πανεπιστήμιον· || ακαδημία.
 Licero, ουσ. έξέστι, συγγορεύεται.
 Lichene, άρ. χειρ. λειχήν.
 Lici, έπ. εκεί.
 Licitatione, έπ. θεμιτός, νομίμως.
 Licitazione, θ. αποκήρυξις, δημ(ι)οπρασία.
 Licitazione, θ. τδ θεμιτόν, τδ νόμιμόν.
 Licione, άρ. άρχλ. λίκιον.
 Licore, Ήε Liqueure.
 Lidia, θ. λιθία λίθος.
 Lidio, έ. μουσ. και άρχλ. λυθίος.
 Lido, άρ. αίγιαλός, παραλία· || θρῆνη τόπος, γύρα· || πατρίς.
 Lio, Ήε Li.
 Lienteria, θ. ίατρο. λειεντερία.
 Lienterico, έ. ίατρο. λειεντερικός.
 Liso, έ. χαρίεις, φαιδής.
 Lietamente, έπ. εύφρόνως, εύθυμός.
 Lietezza, θ. εύφροσύνη, χαρά.
 Lieta, έ. περιγάρης, εύθυμός· || λιπαρός· || επιγάρης, ήδύς, χαροποιός· || φαιδής, ζωηρός· || άθολος.
 Lieta, Ήε Lieta· Levata.
 Lieta lieta, αφρονδία κίνησης.
 Lieve, έ. κουφός, έλαφρός· || εύκο-

λος· εὐτελής· ταπεινός· || πένης· ταχύς· λιτός· || έπ. ραδίως, εύκόλως· || εύχερός· || ταχέως.
 Lievemente, έπ. εύφως, εύλαφώς· ήσυχώς· || εύτηθέως· || εύκόλως· || εύμενώς· || ταχέως.
 Lievezza, ίδε Levità.
 Liehtar(ə)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. ζυμοῦμαι, κοινώς ανάβαινω.
 Lievito, άρ. ζύμη, προζύμι.
 Ligame, οὐσ. άρ. δεσμός.
 Ligamento, ίδε Legamento.
 Ligare, ίδε Legare.
 Ligatura, ίδε Legatura.
 Ligiare, ρ. έν. στίλβω, λαμπρύνω.
 Ligiala θ. στίλβουσις.
 Ligio, έ. όποτελής.
 Ligmo, άρ. άρ. ιατρ. λυγμός.
 Lignaggio, οὐσ. άρ. γένος, γενιά.
 Ligneo, έ. ξύλινος.
 Liguro, άρ. σαύρα.
 Lilla, οὐσ. άρ. συρίγγιον, πασαλιά, γένος φυτών.
 Liliaceo, έ. λερίνος, κορίνθος.
 Lima, θ. ρίνη, ρινί ή λίμα· || είδος λειμωνίου· || ρίνη, ίχθύς.
 Limabile, έ. δυνάμενος ρινηθῆναι.
 Limaccio, άρ. πηλός, βόρβορος.
 Limaccioso, έ. πηλώδης, ιλυώδης, βορβορώδης· αίσχρός.
 Limamento, άρ. τήριζεϊν, ρινησις.
 Limare, ρ. έν. ρινώ, ρινίζω· || καταβιβρώσκω· εξακριβώ, (έπ)εξεργάζομαι.
 Limatamento, έπ. εξεργασμένος.
 Limatezza, θ. ρινησις· έπεξεργασία.
 Limato, έ. εύθερος, καθάρος.
 Limatura, θ. ρινησις· ρινισμα.
 Limbo, άρ. θεολ. ό έδής.
 Limenaria, άρ. άρχλ. λιμενάριης.
 Limico, έ. θ έκ του λιμοῦ.
 Limiero, άρ. ίχθυετής κύων.
 Liminaria, άρ. όροφύλαξ.
 Limitamento, οὐσ. άρ. περιορισμός, ίδε Limitazione.
 Limitaneo, έ. μεθόριος, σύνορος· || (soldato) όροφύλαξ.
 Limitaro, ρ. έν. τάττω, (δι-προσδι-περι)βρίζω· || οὐσ. οὐδός, άρχή.
 Limitatamente, έπ. προσδιωρισμένως.

Limitativamente, έπ. όριστικώς.
 Limitativo, έ. (περι)όριστικός.
 Limitatore, θ (προσδι)βρίζων, όριστής.
 Limitazione, θ. (προδι-περι)όρισμός.
 Limite, άρ. όριον· όρος· || (μεθ)όριον, όροθέσιον, σύνορον.
 Limitrofo, έ. όμορος, πλησιόχωρος.
 Limto, άρ. οὐσ. πηλός, θολός, ίλύς, βόρβορος, λάσπη· || ανθρώπινος σάρξ· || γήϊνον ή κοσμικόν πρᾶγμα· || άρχλ. περιπόφυρον περιζωμα.
 Limoctonia, θ. ιατρ. λιμοκτονία.
 Limona, θ. μελισσόχορτον (φυτ.).
 Limonajo, άρ. πωλητής λειμωνίων.
 Limonata, θ. όξύγλυκυ, λειμονάς, λειμωνάδα.
 Limone, άρ. οὐσ. λειμονέα, λειμονιά· || λε(ι)μώνιον.
 Limonio, άρ. λειμονιον, φυτόν.
 Limosina, θ. έλεημοσύνη.
 Limosinaro, ρ. έν. έλεημοσύνη ποιῶ· || οὐδ. έπατιῶ· || δανείζομαι.
 Limosinario, οὐσ. άρ. έλεήμων.
 Limosinativo, έ. έλεητικός.
 Limosinatore, άρ. έλεήμων· φιλόπρωχος· || έπαίτης.
 Limosità, οὐτ. θ. τὸ βορβορώδες· ρύπος, ακαθαρσία.
 Limoso, έ. ιλυώδης, βορβορώδης.
 Limpidamento, έπ. διαγωγής.
 Limpidezza, οὐσ. θ. διαύγεια, διαφάνεια, καθαρότης.
 Limpido, έ. διαυγής, διαφανής.
 Limula, θ. ρινίον.
 Linajuolo, άρ. λινοπώλης· λινουργός.
 Linaria, θ. λιναρία, (φυτόν).
 Lince, άρ. και θ. λύγξ, ζῳον.
 Linceo, έ. λύγκσιος· όξυδερκής.
 Linda, θ. μημ. διόπτρα.
 Lindamente, έπ. κομφώς.
 Lindezza, ίδε Lindura.
 Lindo, έ. χαρίεις, κομφός.
 Lindura, οὐσ θ. χάρις, γλαφυρότης.
 Linea, θ. γραμμή· || σάθμη· || στίχος· || βολίς· || μέτωπον (στρατοῦ).
 Linealmente, έπ. κατ' εύθειαν.
 Lineamento, άρ. γραμμή· || πλ. χαρακτηριστήρ του προσώπου.
 Lineare, ρ. έν. ίχνογραφῶ, ίδε De-

lineare· || έπίθ. γραμμικός.
 Lineamente, έπ. κατ' εύθειαν.
 Lineatura, θ. χαρακτηριστήρ προσώπου.
 Lineazione, οὐσ. θ. γραμμή.
 Linetta, θ. μικρά γραμμή.
 Lineto, οὐσ. άρ. τόπος κατάφυτος εκ λίνου.
 Linfa, θ. νᾶμα, τὸ όγρόν, ύδωρ· || ανατ. νόμφη, λύμφη.
 Linfatico, έπίθ. νομφατικός, λυμφατικός.
 Linfochezia, θ. ίχθυώδης διάρροια.
 Lingone, άρ. ιατρ. λύγι, λευγγας.
 Lingua, θ. γλώσσα· λόγος, φωνή· || διάλεκτος· || γένος, έθνος· || άγγελία, είδησις, πληροφορία· || γλωσσίς (κύλου κτλ.)· || βούγλισσον, γλώσσα, ίχθύς.
 Linguaccia, θ. κακολόγος.
 Linguacciuto, έ. γλωσσαλγος, άθυρόγλωσσος· || κακόλόγος.
 Linguaggio, θ. γλώσσα, διάλεκτος.
 Linguaiο, οὐσ. άρ. καθαρολόγος, άκριβολόγος.
 Linguale, έ. γλωσσικός.
 Linguarda, έ. κακολόγος.
 Lingueggiare, ρ. οὐδ. φλυασι.
 Linguella, etta, θ. μικρά γλώσσα· γλωσσίς· || ήμίς, στραγγιστήριον.
 Linguettare, ρ. οὐδ. τραυλίζω.
 Linguiforme, έ. γλωσσοειδής.
 Linguista, άρ. πολύγλωσσος, άτόχος διαφόρων γλωσσών· || γλωσσομαθής.
 Lino, άρ. λίνον, λινάρι, γένος φυτών· || πλ. κείριας σπάργανα· ίδε Biancheria· || σινδόνες, σινδόνια· || ιστία· || δίκτημα· || έ. λινούς.
 Linone, άρ. λινόν ύφασμα.
 Lineame, άρ. λινόσπερμον, λινόσπερος.
 Linteo, θ. καμπύλη.
 Linteo, έ. λινούς· || οὐσ. λίνον, όθνη, σινδών, λέντιον.
 Linteani, άρ. όθονοποιοί, λινουργοί.
 Lintercolo, ίδε Sordino.
 Lintig(g)ine, ίδε Lentiggine.
 Liscorno, άρ. μονόκερως.
 Lionato, έ. λεοντόχρους.

Lione-cllo, -ino, άρ. λεοντιεύς· || είδος κυνός λεοντοειδούς.
 Lione, άρ. λέων, κτλ.
 Lionesco, έ. λεόντειος.
 Lionessa, θ. λέαινα.
 Liopardo, άρ. λεοπάρδαλις.
 Lipomania, θ. ιατρ. μεταγγαλία.
 Lipo, οὐσ. άρ. λίψ.
 Lipogrammatico, έπίθ. λιπογράμματος.
 Lipoma, άρ. χειρ. λίπωμα.
 Lipomeria, θ. χειρ. λειπομέρεια.
 Lipoptichia, θ. ιατρ. λιποψυχία.
 Lipotimia, θ. ιατρ. λειποθυμία.
 Lippitudine, θ. λήμη, όφθαλμία.
 Lirra, έ. λημαλός, όφθαλμιών· || μωσπός, μύωψ.
 Lirroso, έ. λημαλός.
 Liquabile, έ. τακρός, τηκτός.
 Liquidabilità, θ. τὸ τακρόν, τηκτόν, τήξις.
 Liquame, άρ. γημ. χίλισμα.
 Liquidamento, οὐσ. άρ. τήξις.
 Liquidare, ρ. έν. δηλώ, φανερώ.
 Liquidativo, έ. τηκτικός, εύδιάλυτος.
 Liquidazione, θ. τήξις, άνάλυσις.
 Liquefare, ρ. έν. τήκω, ρευστοποιῶ· || αὐτπ. τήκομαι, γίνομαι ρευστός· || καταπονούμαι· || (γραμ.) γίνομαι όγρός.
 Liquefattiβile, έ. τηκτός.
 Liquefatto, έ. έκθαμβος, έκστατικός.
 Liquefatore, trice, οὐσ. θ. τήκων.
 Liquefazione, θ. τήξις, ρευστοποίησης· || μεγάλη (διακαής) έπιθυμία.
 Liquidamente, έπ. καθαρώς.
 Liquidare, ρ. έν. τήκω, ρευστοποιῶ· καθάρω, έκκαθαρίζω.
 Liquidazione, οὐσ. θ. τήξις· || έκκαθάρσις· || διάλυσις.
 Liquidezza, θ. όγρότης, τὸ ρευστόν.
 Liquidire, ρ. οὐδ. ρευστός γίνομαι.
 Liquidità, θ. όγρότης, τὸ ρευστόν.
 Liquido, άρ. όγρόν, ρευστόν· || έ. όγρός, ρευστός· λαμπρός· || διαύγης, διαφανής, καθάρος· || έκκαθαριστής· || άπαλός, τρυφερός· || γρμ. όγρός.

Liquiritia, θ. γλυκύριζα.
 Liquore, άρ. τὸ ὑγρὸν.
 Lira, θ. λίρα, νόμισμα || μουσ. φιλ. άστρ. ζωολ. λύρα. βαθύς.
 Lirico, έ. και ούσ. λυρικός.
 Liriforme, έ. λυροειδής.
 Lirista, άρ. και θ. λυριστής.
 Lirodia, θ. λυριδιά.
 Lirodii, άρ. πλ. λυριδοί.
 Liscenza, ούσ. θ. λειστής || γλυκύτης || δμαλάτης.
 Liscia, θ. δμαλίστρον. σίδηρον σιδερώματος τῶν ρούχων.
 Lisciameto, έπ. δμαλώς.
 Lisciamento, ούτ. άρ. δμαλισμός· έξεργασία· ψιμυθισμός, φουκισάδωμα· κολακεία.
 Lisciariante, άρ. στίλβωτρον, δμαλίστρον.
 Lisciare, ρ. έν. λειῶ, έκτρέβω, δμαλίζω, στιλβῶ || καλλονίζω, κοσμῶ || έξεργάζομαι || κολακεύω || ψιμυθίζω || αύτπ. ψιμυθεύμαι.
 Lisciatoio, άρ. δμαλίστρον, στίλβωτρον.
 Lisciatore, trice, δμαλιστήρ, στιλβωτής.
 Lisciatura, θ. ψιμυθισμός.
 Liscio, άρ. δμαλισμός || ψιμυθίον· έδε Belletta· Leziosità || έ. λείος || δμαλός.
 Lisciva, θ. ρύμα. στακτή κονία, μπουγάδα || χημ. στάκτη.
 Liscivare, ρ. έν. πλύνω διά τής στακτής κονίας.
 Liscivazione, θ. χημ. υλόςαις (άποστάξις) τής σποδού προς έξαγωγήν τού άλκαλιου.
 Liscivare, ρ. έν. (άπο)στάζω τήν σποδόν προς έξαγωγήν τού άλκαλιου.
 Liscuso, έ. γναφαλώδης.
 Liso έ. ήμι(μεσο)τριθής, μεταχειρισμένος, κ. μισοστροφός.
 Lissiviale, έ. στακτός.
 Lista, ούσ. θ. ταινία· ή σημείον || γραμμική στίχος· || κατάλογος || κυματίον.
 Listare, ρ. έν. κατα(δια)ποικίλλω

γραμμάις || αύτπ. κόπτω διά ταινίας.
 Listella, ούσ. θ. άρχτ. διάζωμα, κῆμα, κυμάτιον, ταινία, καλ.
 Litanio, θ. πλ. λιτανείαι.
 Litantuce, άρ. λιθάνοραξ.
 Litargi, ούσ. άρ. κινάμωμον καρυοφύλλοσμον.
 Litare, ρ. έν. καλλιερῶ || ούδ. θουσιάζω· || ούσ. καλλιέρημα· θουσία.
 Litro, ούσ. θ. έρις, άμφισβήτησις, διαφορά, διένεξις || διαδικασία, δίκη.
 Litiassi-a, θ. χειρ. λιθίασις.
 Litisico, έ. χειρ. λιθιῶν.
 Litiato, έ. χημ. λιθιοῦχος.
 Litico, έ. χημ. λιθικός, λιθιακός.
 Litigamento, ούσ. άρ. έρις, διαφορά.
 Litigante, έ. έριστικός, φιλονεικος || δικαζόμενος, δίκην έχων.
 Litigar(c)si, ρ. ούδ. και αύτ. έρίζω, άμφισβητῶ, φιλονεικῶ || δικάζομαι.
 Litigatore, trice, ούσ. φιλονεικος.
 Litigio, άρ. έρις, διαφορά, διένεξις.
 Litigioso, έ. έριστικός, φιλονεικος· φιλόδικος || άμφισβητήσιμος.
 Lito, έδε Lido· λίθος || αϊγιαλός, ακτή· ή μαγνήτης.
 Litolifaro, άρ. χειρ. λιθίασις.
 Litocolla, θ. θιλοκόλλα.
 Litocromia, θ. ζωγρ. λιθοχρωμία.
 Litofilo, άρ. φ. ίς. λιθόφιλον.
 Litografia θ. λιθογραφία.
 Litografico, θ. λιθογραφικός.
 Litografo, άρ. λιθογράφος.
 Litologia, θ. όρυκτ. λιθολογία.
 Litologico, έ. όρυκτ. λιθολογικός.
 Litologo, άρ. όρυκτ. λιθολόγος.
 Litorale, έ. επάκτιος, αϊγιαλίσκος || προσωκτικός (ιχθύς ή κογγύλη).
 Litota, θ. ρτ. λιτότης.
 Litolitei, άρ. πλ. μήχητες.
 Litotirite, θ. λιθοτυρίτις, λίθος.
 Litotomia, θ. χειρ. λιθοτομία.
 Litotomista, άρ. χειρ. λιθοτόμος.
 Litotomo, άρ. χειρ. λιθοτόμος.
 Litotritia, θ. χειρ. λιθοτριβία.
 Litro, άρ. λίτρα, μέτρον.

Litterale, έ. ό κατά γράμμα· || ό διά γραμμάτων περιστήμενος.
 Litteratore, άρ. γραμματικός, φιλόλογος, καθηγητής φιλολογίας.
 Litteratura, ούσ. θ. γραφή.
 Litteromania, θ. γραμματομανία.
 Littorale, ούσ. πλ. αι άκταί.
 Littorano, άρ. κάτοικος τῶν άκτῶν.
 Littore, άρ. ραβδόχος || άλητήρ.
 Lituo, ούσ. άρ. καμπύλη ράβδος || κέρας, επικαμπής σάλπιγξ.
 Litura, ούσ. θ. κηλίσ έν τῷ γράσειν || διαγραφή.
 Liturgia, ούσ. θ. λειτουργία, λειτουργία || πλ. άργλ. λειτουργίαι.
 Liturgo, άρ. άργλ. λειτουργός.
 Liturgico, ούσ. άρ. κατασκευαστής μουσικῶν όργάνων.
 Lituo, άρ. χέλος, γελώνη, λαγοῦτον καλύτερης· || χημικόν άγγειον.
 Livella, θ. στασύλη, στάθμη.
 Livellare, ρ. έν. στασιάζω, σταθμῶμαι, σταθμίζω || δμαλίζω, έισῶ || έκμισθῶ επί πολλά έτη τῶν άγρῶν μου || αύτπ. σταθμίζομαι.
 Livellario, έ. (γμ.) έμφυτευτικός || ούσ. έμφυτευτής, πολυετής μισθωτής άγρου.
 Livellatio, άρ. άργλ. στάθμη.
 Livellatore, άρ. έκμισθωτής τού άγρου επί πολλά έτη· σταθμιστής.
 Livellazione, θ. στάθμησις.
 Livello, άρ. οριζόντιον επίπεδον || άποφορά πληρομένη εις τὸν κατ' εὔθειαν έδιοκτικήν παρά τῶν έπιχωπιτῶν τῶν άγρῶν αὐτου· || τὸ συμβόλαιον τής έκμισθώσεως || ό έκμισθούμενος άγρός || στασύλη, στάθμη.
 Liverare, ρ. έν. (έγ)καταλείπω, παρδίδωμι || τελειῶ, άποπερατῶ || καταναλίσκω, φθείρω || αύτπ. ήμιθανής έμι· || ούδ. τελευτῶ.
 Lividamente, έπ. πελιδνός.
 Lividastro, έ. μελανωπός.
 Lividezza, ούσ. θ. πελιδνότης || σφόνος || πλ. χειρ. έκχρωμάσεις.
 Livido, άρ. πελιδνότης || έ. πελιδνός, μελανωπός, μελοβδόχρους.

Lividore, έδ. Lividezza.
 Lividume, ούσ. άρ. κηλίσ πελιδνή.
 Lividura, έδ. Lividezza.
 Liviritta, ούσ. livi.
 Livore, ούσ. άρ. πελιδνότης || φθόνος || μνησικαλία.
 Livorosamente, έπ. φθονερός.
 Livoroso, έ. φθονερός.
 Livra, θ. λίρα, νόμισμα.
 Livrea, ούσ. θ. πανόμοιος (ομοιόμορφος) (ματισμός· || έσθής (ένδυμα) θεράποντος (άκολούθου) || ή θεραπεία άρροντος· || ρύμη· κατοικία· κηλάτιον.
 Lizza, ούσ. θ. στάδιον, κονίστρα || (περί)σφάγμα, δρούφαντον.
 Lizzari, άρ. έρυθρόδανον, ριζάρι.
 Lu, άρθρ. άρ. έ· τόν· || άντων. άρ. (αὐ)τόν, έκαστος.
 Lu', έδ. Luoro.
 Lavare, έ. άνατ. λοβώδης.
 Lobo, άρ. άνατ. και βτ. λοβός.
 Lohio, άρ. άνατ. λοβίον, λοβός.
 Los, ούσ. άρ. (φαρμ.) έκλεγμα διά στηθιακά πάθη.
 Losago, άρ. στρ. λογαγός.
 Locale, έ. τοπικός, τού τόπου.
 Località, ούσ. θ. ό τόπος, οι τόποι, κοιν. τὰ κατατόπια.
 Localmente, άρ. τοπικός.
 Locanda (camera), θ. κατάλυμα, θάλαμος (δωματίον) προς ένοικίαισιν || ούσ. ξενοδοχείον.
 Locandiera, θ. τού·
 Locandiere, άρ. ξενοδόχος.
 Locare, ρ. έν. έδε Alligare, Collocare (έκ)μισθῶ, ένοικιάζω.
 Locarello, άρ. μικρός τόπος.
 Locataria, άρ. μισθωτής, ένοικιαστής.
 Localivo, έ. καταστατικός.
 Localione, ούσ. θ. τόπος, θέσις || (έκ)μισθώσις, ένοικίασις.
 Lochia, άρ. ντ. ή μαρκαία.
 Lochii, άρ. πλ. ιατρ. τὰ λοχεία.
 Loce, ούσ. άρ. έδε Luogo· τόπος || καιρός || άφορμή || χωρίον, χώρα· || άγρός, κτήμα· || έκμισθώσις, ένοικίασις || έπ. έκεί.
 Locomotivo, έ. μεταβατικός.

Locomotore, έ. φυσιολ. κινητικός.
 Locomotrice, έπιθ. μεταβατική (δύ-
 ναμικ).
 Locomozione, θ. μετακίνησης.
 Loculamento, ούσ. άρ. φέτνωμα' ||
 θήκη, σորός.
 Loculo, ούσ. άρ. θήκη, σορός' ||
 θήκη, κάσσα, κιβώτιον.
 Locupletazione, θ. κέρδος.
 Locusta, ούσ. θ. άχρίς' || καραβίς.
 Locustella, ούσ. θ. κορυδαλός.
 Locuzione, ούσ. θ. λόγος, λαλιά' ||
 φράσεις, λέξεις' διάλεκτος' || δημηγο-
 ρία' || πρότασις.
 Loda, ές Lode.
 Lodabile, ές Lodevole.
 Lodabilità, θ. τὸ έπαινετόν.
 Lodamento, ούσ. άρ. έπαινος.
 Lodare, ρ. έν. έπαινώ' έγκρίνω' ||
 κρατείνω' γνωμοδοτώ' || διατιώ.
 Lodamento, έπ. έπαινετός.
 Lodativo, έ. έπαινετικός.
 Lodato, έ. έπαινετός, ένδοξος.
 Lodatore, trice, ούσ. έπαινήτης.
 Lodaniano, θ. έπαινος.
 Lode, ούσ. θ. έπαινος' || άξία, άρετή'
 || φήμη' || έκκλ. οί αίνοι.
 Lodevole, έ. έπαινετός.
 Lodevolmente, έπ. έπαινετός.
 Lodola, θ. κορυδαλός, πτηνόν.
 Lolla, θ. άνεμος, πορδή (κουφή).
 Logaone, ούσ. άρ. τὸ άπευθεμένον
 έντερον.
 Logaritmico, έ. λογαριθμικός.
 Logaritmo, άρ. λογάριθμος.
 Loggia, ούσ. θ. στοά' || πρόστιον,
 περιστύλον' || κάλυμμα' || υπερά-
 σπικς.
 Loggiato, άρ. στοά εκ πολλών άψίδων.
 Loggione, άρ. μεγάλη στοά.
 Logica, θ. λογική.
 Logicale, έ. λογικός, τής λογικής.
 Logicamente, έπ. λογικός.
 Logicare, ρ. ούδ. διαλέγομαι' || λε-
 πτολογώ. = Disputar con logica.
 Logicastro, περιφρ. τοῦ Logico.
 Logico, άρ. λόγιος, διαλεκτικός' || έ.
 λογικός, τής λογικής.
 Logio, έ. ρτ. λόγιος, ρητορικός.

Logisma, ούσ. άρ. λογισμός, ές Πα-
 gionamento.
 Logisia, άρ. άρχλ. λογιστής.
 Logisterio, άρ. άρχλ. λογιστήριο.
 Logistica, ούσ. θ. μθμ. λογιστική,
 ή άλγεβρα' || καμπύλη.
 Loglio, άρ. βοτάνη ή αίρα.
 Logliola, θ. βρώμη άγρία.
 Loglioso, έ. πλήρης αίρας, έπι σέ-
 των' || διαφθαριμένος.
 Logodiarea, θ. λογοδιάρροια.
 Logofilo, άρ. φιλολόγος.
 Logografia, θ. λογογραφία.
 Logografo, άρ. λογογράφος.
 Logomachia, θ. λογομαχία.
 Logoranza, θ. κατανάλωσις' χρήση.
 Logorare, ρ. έν. καταστρέβω, φθεί-
 ρω' || δακτανώ, εξοθεύω' || μεταχει-
 ρίζομαι' || ούδ. ζώ ή κερδαινώ.
 Logoratore, trice, ούσ. ό κατανα-
 λίσκων, ό δακτανών κτλ.
 Logorizia, θ. γλυκύριζα.
 Logoro, άρ. δελιάστρα, πλαστός ίέ-
 ραξ' || έ. εξοθαμένος, (κατα)στραμι-
 μένος, παλαιός' || άσθενής' || κατά-
 πονος' || φθίνων (έπι σελήνης και ή-
 μέρας)' || βρωθείς.
 Loimico, έ. λοιμικός.
 Loia, ούσ. θ. ρόπος, ρυπαρία' || ψι-
 μύθιον' || στοά.
 Loioia, θ. φέφαλος, σπινθήρ.
 Lolla, ούσ. θ. λέπος, λέπυρον αίτου.
 Lolligine, θ. τευθίς, τευθός, όστρα-
 κόδεριμον, κοιν. καλαμάρι.
 Lollo, έπ. πλαιστάις, συχνότατα.
 Lombagine, ούσ. θ. (ιατρ.) ισχιάς,
 ψααλγία.
 Lombate, ές Lombare.
 Lombare, έ. τών ψοών, ψωδής.
 Lombata, θ. ψάα, ισχίον, γόμφος.
 Lombatello, ούσ. άρ. τὸ διαισθύν τόν
 πνεύμονα από τοῦ ήπατος' πλά-
 γιον μέρος, ψάα, κοιν. φίλετον.
 Lombho, ούσ. άρ. ψάα, ισχίον' || νε-
 φροί' || πλευρόν.
 Lombocostale, έ. πλευροψωδής.
 Lombricale, έ. ελμινώδης.
 Lombriato, έ. ελμινώδης.
 Lombrico, άρ. έλμινος, σκώληξ.

Lomia, ούσ. θ. γλυκολέμονον.
 Longanimità, θ. μακροθυμία
 Longanimo, έ. μακροθυμος.
 Longevità, ούσ. θ. μακροβιότης, μα-
 κροβιότης.
 Longevo, έ. μακρο(πολυ)χρόνιος, μα-
 κρόβιος, πολυετής.
 Longinquità, ούσ. θ. μακρότης, μα-
 κρόν διάστημα.
 Longitudinale, έ. έπιμήκης.
 Longitudine, ούσ. θ. μήκος.
 Lontanamente, έπ. πόρω, μακρύν.
 Lontananza, θ. μακρόν διάστημα,
 μακρά άπόστασις τόπου' || άπουσία'
 || απομάκρυνσις.
 Lontanare, ρ. έν. άφίστημι, (άπο)-
 μακρύνω' || ούδ. διαρῶ, διαμένω' ||
 άύπκ. άφισταμαι.
 Lontano, έ. πόρω ών, άφιστηκώς'
 || μακρός, έντεταμένος' || διάφορος'
 || άλλότριος' || έπ. και πρὸθ. πόρ-
 ρω, εκάς, μακράν' || έπι πολύ,πολύν
 καιρόν.
 Lontra, θ. ζών Ιχθυοσάγον, ή ένυ-
 δρίς, κ. ποταμόσκυλον.
 Lonza, θ. πίνθηρ, ή λύγξ' || ούρξ.
 Lonzo, έ. χαύνος' || πεπηρωμένος τήν
 όσφύν' || γαλαρός' ψυχρός.
 Lorra, ούσ. θ. λέπος, λέπυρον τοῦ
 αίτου' || έλος στείρος, σκοτεινός.
 Lorroso, έ. λεπώδης, λεπυρώδης.
 Loquace, έ. πολυλόγος, φλύαρος.
 Loquacemente, έπ. πολυλόγως.
 Loquacità, ούσ. θ. πολυλογία.
 Loqueta, θ. λόγος, λαλιά' || διάλε-
 λεκτος, ίδίωμα' || φωνή.
 Loquere, ρ. ούδ. κελῶ, όμιλῶ.
 Lorario, άρ. άρχλ. μαστιγοφόρος.
 Lord, ούσ. άρ. εύπατριδής, λόρδος.
 Lorda, θ. πόρνη, ές Meretricio.
 Lordaggine, ές Lordezza.
 Lordamente, έπ. ρυπαρός.
 Lordaro, ρ. έν. ρυπαίω, διαφθείρω.
 Lordezza, θ. ρόπος, άκαθαρσία.
 Lordo, έ. άκάθαρτος, ρυπαρός' αι-
 σχος, μιανός' ακοήθης.
 Lordume, άρ. ρόπος, άκαθαρσία.
 Lordura, θ. ρόπος' || περιτώματα'
 || αίσχροτης' κακοήθεια.

Lorica, ούσ. θ. θώραξ.
 Loricato, έ. θωρακισμένος.
 Loro, άντων. αυτούς' αυτοίς' αυτών'
 ή αυτίς' αυταίς' αυτών' || ούπ. άρ.
 βτ. λῦρος ή θαλλός.
 Losco, έ. μον(ετα)όφθαλμος' μυω-
 πός, μύωψ' || άμβλύς.
 Lossodromia, θ. ντ. λοξοδρομία.
 Lossodromico, έ. ντ. λοξοδρομικός.
 Lossorsia, θ. χσιρ. λοξοβλεψία.
 Lotare, ρ. έν. πηλῶ, περιλείπω.
 Lotatura, θ. πώλησις, πείραξις.
 Lotto, ούσ. άρ. πηλός, βόθριος, ρύ-
 πος, άκαθαρσία' || κόλλα, χρίσμα.
 Lotofago, έ. λοτοφάγος.
 Lotolento, -ο, -α, έ. πηλώδης.
 Lotoso, ά. λασιπώδης.
 Lotta, ούσ. θ. πάλη' άγών, άγωνι-
 σμός' || γαρσπλιυθός.
 Lottare, ρ. ούδ. παλαίω.
 Lottatore, trice, ούσ. παλαιστής.
 Lottegiare, ρ. ούδ. και έν. παλαίω.
 Lotteria, θ. τζούρ τζού :
 Lotto, άρ. λαχείον.
 Lozanga, ούσ. θ. ρόμβος.
 Lozangato, έ. ραμβοειδής.
 Lozio, ούσ. άρ. ούρον.
 Loziano, ούσ. θ. κλύσις' || έμβροχή.
 Lubrificare, ρ. έν. όλισθηρόν ποιῶ,
 χρίω, αλείφω, άπαλύνω' || καθαί-
 ρω, κλύω (τήν κοιλίαν), έπι φαρ-
 μάκων' πρόξενῶ εύκοιλίότητα.
 Lubrificativo, έ. διαχωρητικός, κα-
 θαρτικός.
 Lubrificazione, -oita, θ. τὸ όλισθη-
 ρόν εύκοιλότης' || Άκρα σαρκοκή
 έπιθυμία, λαγνεία, ασέλγεια.
 Lubrico, άρ. τὸ όλισθηρόν, όλισθος,
 όλισθηρός τόπος' || έ. όλισθηρός' ||
 εύκόλιος' || διαχωρητικός, καθαρτι-
 κός' || σφαλερός, άπατηλός, επισφα-
 λής, άσέβαιος, άστατος' εύόλισθος
 (εις τὸ κακόν)' || άσθενής.
 Lucarino, ές Lucherino.
 Lucchesino, άρ. λούκιον, ύφασμα έ-
 ρυθρόν λεπτόν' έσθης εκ λουκίου.
 Lucchetto, άρ. χλειθρον, λουκέτιον.
 Luccia, θ. όψιόγλωσσον, άρισσρον.
 Luccicante, έ. λαμπρός, στιλπνός.

|| λιπαρός, παγίς, εὐτραφής.
 Luccicare, ρ. οὐδ. λάμπω· διαλάμπω || οὐδ. λάμπεις.
 Lucicchio, ἄρ. μαρμαρυγή, λάμπεις.
 Lucio, ἄρ. ἰγθύς ὁ λύκος.
 Luciola, θ. λαμπ(ο)υρίς, πυγολαμπίς, κωλοφωτιά.
 Lucio, ἄρ. τήβεννα, τήβεννος.
 Lucce, οὐσ. θ. φῶς || ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ || ὁ ὀφθαλμός, ἡ ὄρασις || ὁ ἀμφιβληστροειδής χιτών, τὸ ὀπτικὸν νεῦρον. || φῶς, ἡμέρα || αὐγή || ὀπή || τὸ κενὸν οἰκοδομής || τὸ φῶς, ἡ φιλότατη || φῶς ζωής, ἡ ζωή || ἀκμή, κλέος, λάμπεις.
 Lucento, οὐσ. ἄρ. φῶς, λάμπεις· φαιεῖν ὄν' || ἔ. λαμπρός, φαινός· ἔνδοξος, περιφημος.
 Lucemente, ἐπ. λαμποῦς.
 Lucentizza, θ. φέγγος, λάμπεις.
 Lucere, ρ. οὐδ. λάμπω· διαλάμπω || διακρῆται, προτιμῶμαι.
 Lucerna, οὐσ. θ. λύγος || φῶς, λάμπεις || ὀδηγός· ὀφθαλμός· ἀστήρ.
 Lucernaio, οὐσ. ἄρ. μέγας φανός || ὁ ἥλιος.
 Lucernali (salmi), οὐσ. ἄρ. ψαλμοὶ ἀπαγγελλόμενοι τὴν νύκτα.
 Lucernario, ἄρ. ἀναφωτῆς, διαύγεια, φεγγίτης || ἀντίφωνον.
 Lucernaro, ἄρ. λυχνοκόμος, λυχνοπτης.
 Lucernata, οὐσ. θ. λυχνιά λάδι.
 Lucerneria, οὐσ. θ. λυχνοποιεῖον.
 Lucerniere, ἄρ. λυχνία, λυχνοῦχος.
 Lucerta, ἴδε Lucertola· σαύρος, ἰγθύς ἢ τὸ ζωῦνον ἢ σαύρα.
 Lucertiforme, ἔ. σαυροειδής.
 Lucertola, θ. σαύρα.
 Luciera, οὐσ. θ. ὑποβλεψίς, ὑπέβλεμμα || ὄψις, εἶδος, μορφή, ἴδε Cera, Aspetto.
 Lucernare, ρ. οὐδ. ὑποβλέπω.
 Lucerino, οὐσ. ἄρ. ἀκονθίς ἢ κανάρια, κοινῶς κανάρι.
 Lucidamento, ἐπ. σαφές.
 Lucidamento, ἄρ. ἴδε Lucidazione.
 Lucidare, ρ. ἐν. καταλάμπω, (κατα)φωτίζω || διασαφηνίζω || ἀπο-

γράφω, ἀποζωγραφῶ ἀντικρὺ τοῦ φωτός || αὐτπ. φωτίζομαι.
 Lucidazione, οὐσ. θ. ἀπογραφή ἀντικρὺ τοῦ φωτός.
 Lucidezza, θ. φῶς, φέγγος, λάμπεις.
 Lucidità, οὐσ. θ. λαμπρότης || σαφήνεια, εὐκρίνεια, καθαρότης.
 Lucido, οὐσ. ἄρ. ἀπογραφή ἀντικρὺ τοῦ φωτός· ἐργαλεῖον πρὸς ἀπογραφὴν || ἔ. φωτεινός· διαφανής, λαμπρός, καθαρός, περικλητής, ἔνδοξος || εὐτραφής (intervallo) διάλειμμα ἔχρησάντης (logno) ἔξολον σκληρόν, ὁ ἔβανος.
 Lucifero, ἔ. καὶ οὐσ. φωσφόρος, ἑωσφόρος, κοιν. Αὐγερινός.
 Lucignolo, ἔ. πολυστεφανος.
 Lucignolo, ἄρ. θουαλλίς, φυτῆλι.
 Lucio, ἄρ. (ἱερὸν) ἄλσος.
 Lucerna, ρ. ἐν. κερδαίνω.
 Lucrativo, ἔ. ἐπικερδής.
 Lucro, οὐσ. ἄρ. κέρδος, ὀφέλεια.
 Lucrosamente, ἐπ. ἐπικερδῶς.
 Lucroso, ἔ. ἐπι(πολυ)κερδής.
 Lucubrare, ρ. ἐν. νυκτερεύω, ἐργαζόμενος || ἐξεργάζομαι.
 Lucubracione, οὐσ. θ. νυκτερεία, νυκτερινή ἐργασία· ἐξεργασία.
 Luculento, ἔ. διαφανής, λαμπρός.
 Luculliano, ἔ. πολυτελής.
 Lucumone, ἄρ. βασιλεύς.
 Ludere, οὐδ. παίζω || ἀγωνίζομαι.
 Ludibrio, ἄρ. παίγνιον, γλευασμός.
 Ludiero, ἔ. παγινώδης || ἀγώνιος.
 Ludificare, ρ. ἐν. ἀπατάω, ἴδε Abbigliare, ingannare || χλευάζω || ἐκθαμβῶ.
 Ludificazione, ἴδε Inganno.
 Ludimagistro, οὐσ. ἄρ. γραμματοδιδάσκαλος || Ὀλογοστικός.
 Ludo, οὐσ. ἄρ. ἀγών, ἀγῶνας || γυμναστήριον, παιδευτήριον || παιδί, παίγνιον, διασχέδασις.
 Luce, θ. λοιμός· νόσος || λυγρών.
 Luffa, ἄρ. σωρός πραγμάτων ἀτάκτως περιεπιγυμένων.
 Luffomastro, οὐσ. ἄρ. ἐπίτροπος τοῦ βασιλικοῦ οἴκου.
 Luglio, ἄρ. Ἰούλιος (μῆν).

Lugubre, ἔ. πανθητικός, πένθιμος.
 Lui, ἄντων. αὐτόν· αὐτοῦ· αὐτῷ· ἐαυτόν· αὐτός.
 Lui, ἄρ. τροχίλος, πτηνόν.
 Luigi, κύριον ὄνομα, Λουδοβίκος, ἄρ. λουδοβίκειον, νόμισμα χρυσοῦν, τὸ γαλλικὸν εἰκοσάφραγκον.
 Lumaca, θ. κοχλίας, σέμελος, γυμνός κοχλίας || ὄρολ. ἔλιξ, πυραμῆς || ἄρχτ. ἔλιξ, κοχλίας.
 Lumacone, ἄρ. μέγας κοχλίας. || Μεταφ. ἀλωπεκώδης, πανοῦργος, πονηρός· κρυφίου.
 Lumo, οὐσ. ἄρ. φῶς, φέγγος· λάμπεις, ἀστήρ, λόγος, λαμπτήρ, πύρ, λαμπάς· ὀφθαλμός· ὀφθαλμία, ὄρασις, ὀφθαλμοί || ζωή || ἄνθος ἀνθηροῦ χρώματος || κόσμημα, κάλλος, κλέος || ἀνὴρ μεγάλης ἀξίας || γνώσις || εἰδήσις, πληροφορία || ὑπεράσπισις || παραπομπή || θυρίς, ὀπή || φωστῆρ.
 Lumeggiamento, ἄρ. (ζωγρ.) φωτισμός τῆς ζωγραφίας || ὅτ. χρῆσις τῶν σχημάτων τοῦ λόγου.
 Lumeggiare, ρ. ἐν. φωτίζω || (ζωγρ.) φωτίζω τὰς εἰκόνας· βάλλω τὸ φωτεινὸν εἰς τὰς εἰκόνας.
 Lumella, θ. θυρίς, ὀπή τῆς καμίνου.
 Lumello, ἄρ. ἀμυδρὸν φῶς.
 Lumicino, ἄρ. μικρὸν φῶς || (essere al) πνέω τὰ λοιθία.
 Lumiera, οὐσ. θ. ὄρα, λαμπάς || φῶς, λάμπεις || σαφήνεια || κόσμημα, κάλλος, κλέος, φωστῆρ || πολυέλαιος. || μεταλλεῖον στυπτηρίας || θυρίς, ὀπή.
 Luminaio, ἄρ. πολυέλαιος.
 Luminare, οὐσ. ἄρ. φῶς, λάμπεις, φέγγος ἀστήρ· φωστῆρ || πλ. οἱ φωστῆρες, ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη || φῶς, πῦρ || φωταψία, φωτοχυσία.
 Luminaria, οὐσ. θ. ἴδε Luminare· φωταψία, φωτοχυσία.
 Luminario, ἄρ. φωστῆρ, ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη || ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ.
 Luminato, ἔ. πεφωτισμένος.
 Luminello, ἄρ. μικτήρ, φυτλήθρα ἢ κανδηλήθρα ἢ μολυβήθρα.
 Luminiera, οὐσ. θ. φῶς, λάμπεις.

φέγγος || λυχνία, κανδηλήρι.
 Luminosamente, ἐπ. φωτεινῶς.
 Luminosità, θ. λάμπεις, λαμπρότης.
 Luminoso, ἔ. φωτεινός, φαινός.
 Luna, θ. σελήνη || μῆν || χρόνος.
 Lunare, οὐσ. ἄρ. σεληνιακὴ περιόδος, μῆν || ἔ. σεληνιαίος || μηνιαίος.
 Lunaria, θ. ἐπιπακτίς, (φωτ.).
 Lunario, ἄρ. ἡμερολόγιον, ἐπατηρίς.
 Lunarista, ἄρ. ὁ ποιῶν ἡμερολόγια· ἡμερολογός, προσωγγύς.
 Lunatico, ἄρ. σεληνιακός, ἐπιληπτικός· ἡ ἀστρονόμος γνωρίων καλῶς τὰς περιόδους τῆς σελήνης.
 Lunato, ἔ. μηνιοειδής, σεληνιοειδής.
 Lunazione, οὐσ. θ. σεληνιακός (συν-οδικός) μῆν.
 Lunedi, ἄρ. Δευτέρα (ἡμέρα).
 Lunetta, οὐσ. θ. σελήνιον || σεληνιακός, μηνιακός || ἡμισέληνον, μηνιοειδὴς πύργος || σφανδύνη, θάλας, καμάρα.
 Lunga, οὐσ. θ. μῆκος || καθωνισμός || ἡμῆς· σχετίνιον || μουσικὸν σημεῖον || ἐπ. ἐπιπολύ, πολὺν καιρὸν.
 Lungagnolo, οὐσ. θ. ἄρξυς· δίκτυον παγίς || μακρὸς καὶ ἀγῆδης λόγος.
 Lungaia, θ. μακρολογία.
 Lungamente, ἐπ. (ἐπὶ) πολὺν χρόνον.
 Lungare, ρ. ἐν. μηχανάω || οὐδ. παρελκω, παρατείνω, ἀναβάλλω || οὐδ. καὶ αὐτπ. ἐπομακρύνωμαι.
 Lungo, ἐπ. καὶ πρὸθ. μακρῶν.
 Lungheria, οὐσ. θ. μῆκος || τὸ διεδουκῶν, μακρολογία.
 Lunghezzo, πρὸθ. παρά, πλησίον.
 Lungheamente, ἐπ. πόρρω πως.
 Lunghetto, ἔ. ὑπόμακρος.
 Lunghezza, οὐσ. θ. μῆκος || διάρκεια.
 Lunguiera, οὐσ. θ. μακρολογία || παράτασις, ἀναβολή.
 Lungi, ἐπ. καὶ πρὸθ. πόρρω, μακρῶν.
 Lungiferente, ταῦτο τῷ.
 Lungiferente, ἄρ. ἐκχέδωτος.
 Lungiluciente, ἔ. ὑπέρλαμπρος.
 Lungo, οὐσ. ἄρ. ἴδε Lunghezza || ἔ. μακρὸς· ἀπρημιτμένος, μακρυνός || βραδύς || κροβεθηνός || πρὸθ.

παρά, έγγύς, πλησίον· || έπ. (έπι) πολύν χρόνου (καιρόν).
 Lunisolare, έ. ηλιοσεληνιακός.
 Lunula, ούς. θ. σεληνίς, μηνίσκος.
 Lupo, ούς. άρ. τόςος, χώρα· μέρος· || χωρίον, άγρός, κτήμα· || πόλις, χώρα· μοναστήριον· || κατάστασις, θέσις, τάξις· || γένος, γενεά· καιρός, εύκαιρία, περίστασις· || εύρυχωρία· || άνάγκη· || θέσις, άξίωμα· || ύπόυργημα, βαθμός· || τὸ μέρος, τὸ κεφάλαιον.
 Luogoliente, ούς. άρ. δ άντί τινος τεταγμένος, δ άντί τινος ποιών τι, δ άντί έτέρου άναδεχόμενός τι· τοποτηρητής, ύπολογαγός.
 Luogolienteza, ούς. θ. τοποτήρησις· || βαθμός· || ύπολογαγός.
 Lupa, ούς. θ. λύκαινα· || πόρνη· || άρκάς· || τοκογλυφία· || φιλαργυρία ή τὸ συνέδριον τοῦ πάπα· || οἰδημα· || λόκκος (παρά τὰς ὀδούς).
 Lupacchi-*no*, -*otto*, άρ. λυκιδεύς.
 Lupaccia, θ. χαμηλή πόρνη.
 Lupaccio, ούς. άρ. κακός λύκος. || Μεταφ. λαίμαργος, άδηφάγος.
 Lupajo, άρ. λυκοθήρας.
 Lupanajo, ούς. άρ. πορνείον γαματυχείον, = *bordello*.
 Lupanace, άρ. ἴδε *Lupanaio*.
 Lupati-*ello*, -*ino*, -*o*, άρ. λυκιδεύς.
 Lupaigiato, ρ. έν. σπαράττω ώς λύκος, κατατρώγω.
 Lupesco, έ. λύκειος.
 Lupia, θ. χειρ. οἰδημα.
 Lupicante, άρ. κάρδος, καρδίς.
 Lupicino, άρ. λυκιδεύς· || έ. λύκειος.
 Lupigno, έ. λύκειος· || (*tiranno*), άμμογαρής τύραννος.
 Lupinaio, άρ. πωλητής θερμών.
 Lupinella, θ. τριφύλλιον, φωτόν.
 Lupinello, άρ. είδος φωτού χρησίμου διά βοσκήν· || είδος τύλου.
 Lupino, άρ. θερμός, γέν. φωτών, και τὸ σπυριον, λουπινάρι· || έ. λύκειος.
 Lupo, άρ. λύκος· || άρκάς· || άσελγής· || είδος άγροτικού άργαλείου· || λύκος, χειρ. άρπάγη.
 Lupo cerniere, άρ. λύξ, ζών.

Lupo dorato, άρ. θώς, -σακάλι.
 Lupo marino, άρ. Ιχθύς δ λύκος.
 Luppolo, άρ. βοτάνη ή βουονία.
 Lusco, έ. λίχνος, λαίμαργος.
 Lufido, έ. πελιδνός· || ρυπαρός.
 Luscosità, θ. έτεροφθαλμία· ρυωπία.
 Lusignuolo, ούς. άρ. άηδών.
 Lusinga, ούς. θ. ήδυλογία, κολακεία, θωπεία· || προσδοκία· || έπαινετική παράκλησις.
 Lusingamento, ούς. άρ. κολακεία.
 Lusingante, έ. κολακευτικός.
 Lusingare, ρ. έν. κολακεύω· παρακαλώ έπαινετικώς· (έν)θαρούνω· || ούτπ. θαρρώ, προτδοκώ.
 Lusingatore, τρίας, κόλαξ, άρεσκος.
 Lusingheria, ούς. θ. κολακεία.
 Lusinghevile, τούτο τῶ·
 Lusinghevole, έ. κολακευτικός· || εύκαμπτος.
 Lusinghevamente, έπ. κολακευτικός, θωπευτικός.
 Lusinghier-*e*, -*i*, -*o*, ούς. άρ. κόλαξ· || έ. κολακευτικός, εύχαρις.
 Lussare, ρ. έν. έξαρθῶ· || -*si*, ούτ. έξαρθεοῦμαι.
 Lussazione, θ. χειρ. έξάρθρωσις.
 Lusso, ούς. άρ. πολυτέλεια.
 Lussureggiante, έ. διγ. άκόλαστος· || ὀλομανής.
 Lussureggiare, ρ. ούδ. πολυτελεύομαι, ζῶ πολυτελῶς· | σφριγῶ, ὀλομανῶ· ἴδε *Lussuriare*.
 Lussuria, ούς. θ. άσελγεία, άκολασία· || τρυφή, άσωτεία, πολυτέλεια· || τὸ σφρίγγος, ὀλομανία· || περιουσία, άφύονία, πλεονασμός.
 Lussuriare, ρ. ούδ. άσελγαίνω, άσελγῶ, άσωτεύω, άκολασταίνω· || πολυτελεύομαι, ζῶ πολυτελῶς, τρυφῶ, ήδυσθαῶ· || σφριγῶ, ὀλομανῶ (έπι φωτών).
 Lussurieggiante, έ. άκόλαστος.
 Lussurosamente, έπ. άσελγῶς, άκόλαστος· || πολυτελῶς.
 Lussurioso, έ. άκόλαστος, άσελγής· πολυτελής.
 Lustra, θ. φαλός, κοίτη θηρίων· | προσποίησης, ὑπόκρισις, κολακεία.

Lustrare, έ. πενταέτηρος· || άγνιστικός, καθάρσιος.
 Lustrante, έ. φωτεινός, λαμπρός.
 Lustrare, ρ. έν. φωτίζω· περισκοπῶ· λαμπρύνω· στιλβῶ· || ούδ. λάμπω· διαλάμπω· || διαπρέπω· || -*si*, αὐτπ. στιλβοῦμαι.
 Lustrastivali, ούς. άρ. στιλβωτής τῶν ὑποδημάτων.
 Lustratore, ούτ. άρ. στιλβωτής ὑφασμάτων· || έπιθεωρητής.
 Lustratura, ούς. θ. στιλβωσις.
 Lustrazione, θ. άγνισμός, καθάρσιος από μιαριάς.
 Lustre, θ. πλ. προσποίησης, ὑπόκρισις, κολακεία.
 Lustrica, θ. έσφόν περιρραντήριον.
 Lustino, άρ. είδος ὑφάσματος· || χουσίλατον ή άργυρήλατον (νήμα).
 Lustro, ούς. άρ. στιλβωσις, λάμψις, φώς, φέγγος· εύγένεια, άξιοπρέπεια· φαλός· πενταετηρίς, πενταετία· || έ. λαμπρός, στιλπνός.
 Lustrare, ἴδε *Splendore*.

Lutare, ρ. έν. πηλώ, περι(έπι)χρίω, (περι)άλειψω.
 Lutatura, ούς. θ. περι(έπι)χρισίς, (περι)άλειψις.
 Lutazione, ούς. θ. έπίθεσις πηλοῦ έκ θερμών ὑδάτων εις τὸ πάσγον μέρος.
 Luteranismo, άρ. λουθηρανισμός, τὸ τοῦ Λουθήρου δόγμα.
 Luterano, άρ. έκκλ. λουθηρανός.
 Luterizzare, ρ. ούδ. λουθηρανός ειμι.
 Lutifigolo, άρ. κεραμικός· πηλοπλάθος.
 Luto, ούς. άρ. πηλός, ἴλος, βόβορος, θολός, λάσπη· || κόλλα, χρίσμα· || άγένεια, γαμίσπεια.
 Lutaso, -*a*, έ. βορβορώδης.
 Lutta, ἴδε *Lotta*· κλινοπάλη.
 Lutare, ρ. ούδ. δούρομαι.
 Lutto, ούτ. άρ. πένθος· || λύπη· || κλαῦμα· πένθιμον ἱμάτιον.
 Luttuosamente, έπ. πενθικῶς.
 Luttuoso, έ. πενθικός, πέθιμος· || λελυπημένος, τελευτημένος.
 Lutulento, έ. πηλώδης, βορβορώδης.

M

M. τὸ δέκατον τρίτον γράμμα τοῦ
 ἰταλικοῦ ἀλφαβήτου προσερόμενον
 ἕμμε· || —, ἐπίσπε ἐν γράσει ὡς
 ἀριθμὸς δηλοῖ 1000, φέρον δὲ ἐπ'
 αὐτοῦ γραμμὴν σημαίνει 1,000,000.
M', ἀντὶ **Mi** ἢ **Me**.
Ma, σύνδ. ἀλλά· || μᾶλλον, μάλιστα·
 || καί.
Ma, ὀ. μήτηρ, ἴδε **Madre**.
Ma' ἐπίρ. ποτέ, ἴδε **Mai**.
Maca(e)co, ἄρ. κερκοκῆθος, κερκο-
 π(θη)κος, κυνομολγὸς πίθηκος.
Macea, ὀ. ἀφθονία, ἴδε **Abbondanza**.
Maccabeo, ἄρ. Μακκαβαῖος.
Maccatella, οὐσ. ὀ. ἴσικος, ἰσιστές·

|| πονηρία, ἀπάτη, ἀπιστία· || ἐλάτ-
 τημα· || κακία.
Maccheria, ὀ. γαλήνη, νηνεμία.
Maccheroni, ἄρ. μακαρόνια.
Macchiarone, ἔ. μακαρόν-ειος, -ικός.
Macchia, ὀ. κηλὶς· || ρύπος, ροπαρία·
 || ἀμάρτημα. πταίσμα· || ὄνειδος,
 ἀτιμία· || στίγμα· || δρυμόν, δάσος.
Macchiajuolo, ἄρ. ρυπηρῆς, ἀποσμῆ-
 κτης, καθαριστῆς τῶν ἐνδυμάτων· ||
 ὁ συγνάζων τὰ δάση.
Macciaro, ρ. ἐν. σπιλῶ, κηλιδῶ.
Macchiarella, ὀ. μικρὰ κηλὶς.
Macchiattamento, ἐπ. μετὰ κηλι-
 δος· || μεμιασμένος.

Macchierella, θ. μικρά κηλίς.
 Macchina, οὐσ. θ. μηχανή || αὐτοκίνητον, αὐτόματον || ἀνὴρ μέγας || μηχανήμα, δόλος || μεγάλη σικοδομή || μηχανουργεῖον.
 Macchinale, ἔ. μηχανικός.
 Macchinamente, ἔπ. μηχανικῶς.
 Macchinamento, ἄρ. μηχανήμα, δόλος, δολιότης.
 Macchinare, ρ. ἐν. μηχανῶμαι.
 Macchinatore, οὐσ. μηχανορράφος.
 Macchinazione, θ. μηχανή, δόλος.
 Macchinista, ἄρ. μηχανοποιός.
 Macchinoso, ἔ. μηχανορράφος, δολοπλόκος || μηχανικός.
 Macchione, οὐσ. ἄρ. μέγα δάσος.
 Macchioso, ἔ. σκληρός, κηλιδωτός.
 Macchiusza, θ. μικρά κηλίς.
 Maccianghero, ἔ. κοντόχονδρος || βραδύνοος, βλάξ, ἄφρων.
 Macco, ἄρ. ἔθνος, φάβα || σφαγή.
 Macellajo, οὐσ. ἄρ. Beccajo.
 Macellamento, οὐσ. ἄρ. σφαγή.
 Macellare, ρ. ἐν. σφάζω || διαφθείρω || καταβάλλω || λυπῶ.
 Macello, ἄρ. σφαγαεῖον || κρεοπωλεῖον || σφαγή (κρ. καὶ μτφ.).
 Maceramento, ἄρ. ἴδε Macerazione, διάβρεξις μάλαξις, φύρασις. || Μετ. σκληραγωγία τοῦ σώματος.
 Macerare, ρ. ἐν. ἐμ(δια)βρέχω, μάλασσω, ἀπαλύνω || κοπανίζω, συντρίβω || ἐξαθενίζω, ἰσχυαίνω || κατα(περ)στέλλω || κατατρέχω, κακουχῶ, σκληραγωγῶ || κατατήκω, φθείρω || ἀφανίζω.
 Maceratojo, οὐσ. ἄρ. κλύμβος, λάκκος ἐν ᾧ διαβρέγεται τὸ λινάριον.
 Macerazione, θ. διάβρεξις, ἐμβροχή || τήξις, μάλαξις, σκληραγωγία.
 Maceria, οὐσ. θ. αἰμασιά, τεύχον, θρηγικός || πλ. τύψεις (τῆς συνειδήσεως).
 Macero, ἄρ. ἴδε Macerazione, τὸ ἀνθρώπινον σῶμα || ἔ. ἰσχνός.
 Macerone, ἄρ. σμυνιόν, φωτόν.
 Macchiavellismo, οὐσ. ἄρ. μακιαβελλισμός, δόγμα μακιαβελλικόν. || Μετ. πανουργία, δόλος, ἀπάτη.

Macchiavellista, κοιν. μακιαβελλιστής, ὁπαδός τοῦ Μακιαβέλλου.
 Macia, θ. σπῆρας λίθων.
 Macigno, ἄρ. βράχος, πέτρα.
 Macilenti-e-o, ἔ. λεπτός, ἰσχνός.
 Macilenza, θ. λεπτότης, ἰσχνότης.
 Macina, θ. μύλη, μύλοπαιρα.
 Macinamento, ἄρ. ἄλεσις.
 Macinare, ρ. ἐν. ἄλευροποιῶ, ἀλέθω || λειοτριβῶ || βινῶ, γαμῶ || αὐτπ. καταναλίσκωμαι, κατατήκομαι, καταπονοῦμαι, ἐξασθενῶ.
 Macinata, θ. ἄλεσις ἐλαίων, κτλ.
 Macinato, ἄρ. ἄλευρον || ἐπιθ. ἀλεσμένος.
 Macinatoio, ἄρ. μύλος, ἐλαιοτριβεῖον.
 Macinatore, ἄρ. χρωματοτριπτής.
 Macinatura, θ. ἄλεσις || ἄλευρον. || τὸ σύνολον τοῦ μύλου || τρίμμα.
 Macinazione, θ. ἄλεσις, κοπάνισις.
 Macina, ἴδε Macina.
 Macinella, οὐσ. θ. μύλος.
 Macinello, οὐσ. ἄρ. μύλος || χρωματοτριπτήριον || μελανοτριπτήριον.
 Macinio, οὐσ. ἄρ. ἄλεσις || Μεταφ. τὸ βινεῖν, κοινῶς γαμῆσι.
 Maciulla, οὐσ. θ. κοπανιστήριον (τοῦ λίνου).
 Maciullare, ρ. ἐν. κοπανίζω τὸ λίνον || μασσῶ καλῶς.
 Macrocheta, θ. (χιτών) μακροχειρ.
 Macrochiro, ἄρ. μακροχειρ.
 Macrochico, ἄρ. ἄρχλ. μακρὰ τέλχη.
 Macrochena, θ. ἰατρ. μακροχηνία.
 Macroscelo, ἔ. μακροσκελής.
 Macrosomia, θ. φυσιολ. μακροσωμία.
 Macrosomo, ἐπιθ. φυσιολ. μακροσωμος.
 Macula, ἴδε Macchia.
 Maculare, ρ. ἐν. κηλιδῶ || παραβαίνω || ἀτιμάζω || ρυτίνω || κατάσσω.
 Maculato, ἔ. κηλιδωτός || στικτός.
 Maculatore, τριεθ, οὐσ. θ. κηλιδῶν.
 Maculazione, οὐσ. θ. κηλιδῶσις.
 Maculo, ἔ. κηλιδωθείς, κηλιδωτός || ξυλοκοπηθείς.
 Maculoso, ἔ. στικτός, ποικίλος.
 Maculuzza, θ. μικρά κηλίς.
 Madama, θ. Κυρία (τίτλος τιμητικῶς ὑπάρχοντος γυναικός). *

Madamigella, θ. δεσποινίς, Κυρία, προσήγορα παρθένου.
 Maddalouete, οὐσ. θ. πλ. ἐκκλ. μαγδαληνήται, γυναῖκες ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ἁγίαν Μαγδαληνήν.
 Madefatto, ἔ. βεβρωγμένος.
 Madefazione, θ. ὕγρασις, διαβροχή.
 Madeno ἐπ. οὐλί, ὄχι.
 Madesi, ἔπ. ναί, μάλιστα.
 Madia, θ. κάδοτος, σκάφη.
 Madido, ἔ. διάβροχος, ὕγρός.
 Madio ἐπ. ναί, ἢ ὄχι.
 Madiella, οὐσ. θ. σκαφίς, σκαφίδιον.
 Madiere, οὐσ. ἄρ. σάντι τῆς πλευρῆς τοῦ πλοίου, μαθέρι.
 Madio, ἐπ. ναί, ἢ ὄχι.
 Madisterione, ἄρ. μαδιστήριον.
 Madonna, θ. Δέσποινα, Κυρία || — (ἐκκλ.) ἢ Θεοτόκος, ἢ Παναγία || εἰκὼν τῆς Θεοτόκου.
 Madonnella, οὐσ. θ. (ὄπικ.) μικρὰ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου.
 Madonnino, ἄρ. νόμισμα ἀργυρεῖν.
 Madore, ἄρ. διαβροχή, νοτιά.
 Madornale, ἔ. μαρνικός || γνήσιος || μέγας, πρῶτιστος, κυριώτερος.
 Madornalita, οὐσ. θ. μαρνότης. || Μέγεθος, πάγος.
 Madre, οὐσ. θ. μήτηρ || ἢ ἐκκλησία ἢ Θεοτόκος || μήτηρ, τιμητικὴ ἐπικλήσις μοναστηρίων || ἀρχή, πηγὴ, αἰτία || τύπος, μήτρα || τρυγία.
 Madrefamiglia, οὐσ. θ. ἢ οἰκοδέσποινα || γυνή.
 Madroggiare, ρ. οὐδ. μητρῶζω.
 Madroperla, οὐσ. θ. κόλλος ἢ μαργαροφόρος, ἢ μαργαρίτις, βέρβερι, μαργαριταροβρίξια.
 Madreselva, αἰγδοκλήμα.
 Madrevite, θ. ἔλιξ, κοχλίας.
 Madricciola, οὐσ. θ. μαννάριον.
 Madrigale, ἄρ. ἐπιγράμμα, λυρική ποιησις ἰταλικῆς σύνομοις.
 Madrigalleggiare, ρ. οὐδ. συνιθῆμι ἢ ἄδω βουκολικά ποιήματα.
 Madrina, θ. μαῖα || ἀνάδοχος, νανά.
 Maestà, οὐσ. θ. μεγαλειότης, μεγαλείον. μέγεθος, ἀξίωμα, σεμνότης, μεγαλο-

πρέπεια || μεγαλειότης (τίτλος αὐτοκρατορικός ἢ βασιλικός) || ἢ ἐσθῆτι πρόσοια, ἔγκλημα καθορισέως || σκῆνωμα, ἐν εἶδει παρεκκλησίου.

Maestevole, ἴδε Maestro.

Maestevolmente, ταῦτο τῷ

Maestosamente, ἔπ. σεμνῶς, σεμνοπρεπῶς, μεγαλοπρεπῶς.

Maestoso, ἔ. σεμνός, μεγαλοπρεπής.
 Maestra, οὐσ. θ. ἢ διδάσκαλος || σχολεῖον εἰς στήσιμον τῶν δικτύων || νάτρον, ἢ νίτρον, ἢ λίτρον ἢ λατρόν, στακτὴ κινία ἰσχυρὰ πρὸς κατασκευὴν σαπωνίου || φιλῆς τῶν δικτύων || ζῆθμα τῆς κοπρίας, ἐξ οὗ ἐξάγεται τὸ ἀλόνητρον || (albero di) ὁ μέγας ἱστός || ἢ κυριώτερα εἶδη.

Maestrale, ἄρ. ὁ ἀρχέστης ἄνεμος, μαίετρος || ἔ. τοῦ ἀρχέστου.

Maestraleggiare, ρ. οὐδ. στρέφομαι πρὸς δυσμὰς.

Maestramento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ammaestramento.

Maestranza, θ. πλήθος τεχνιτῶν ἐνησχοληθέντων εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον.

Maestrare, ρ. ἐν. καθίστημι τινα διδάσκαλον || διδάσκω, δηγῶ.

Maestrato, ἴδε Magistrato.

Maestrossa, θ. ἢ διδάσκαλος || δέσποινα, κυρία.

Maestrevole, ἔ. ἐντεχνος || ἐμβροτής || ἐμπειρός || διδακτικός.

Maestrevol(e)mente, ἔπ. ἐντέχνως.

Maestria, οὐσ. θ. τέχνη, τεχνουργημα || ἐπάγγελμα || δόλος, πανουργία, ἀπάτη || ὑπεροχή, δύναμις.

Maestricello, ἄρ. προγομναστής τῆς μουσικῆς ἐν τοῖς σχολείοις.

Maestrino, ἄρ. νέος διδάσκαλος.

Maestro, οὐσ. ἄρ. διδάσκαλος, καθηγητής || διδάκτωρ || τεχνίτης ἀρχαιομῆν || ἐργαστηριάρχης || (gran) ἄγων || ἡγούμενος (μοναστηρίου, ἱπποτικῶ τὰ ματὰς κελ).

Maestria, θ. μαῖα || ἀνάδοχος, νανά.

Maestri, οὐσ. θ. μεγαλειότης, μεγαλείον. μέγεθος, ἀξίωμα, σεμνότης, μεγαλο-

γέστης ἀνεμος ἢ ἑ. παπαιδευμένος, ἐμπειρός ἢ κυριώτερος, πρώτιστος, πρῶτος.
Maffo, ἐπ. μὰ τὴν πίστιν μου.
Maga, γυνή ἢ μέγος, φαρμακείτρια, ἐπιπόδος.
Magagna, οὐς. θ. κακία, πονηρία, ἐλάττωμα, ἔλλειψις ἢ κηλίς.
Magagnamento, οὐς. ἀρ. κακία, ἐλάττωμα, ἔλλειψις ἢ κηλίς ἢ βλάβη.
Magagnare, ρ. ἐν. κολοβῶ, (δια)φθείρω ἢ βλάπτω ἢ κηλιδῶ ἢ μιλῶ μολύνω ἢ συντρέβω.
Magagnato, ἑ. (ἀνά)πληρός ἢ τραυματίας ἢ πληγμελής ἢ πλαστές.
Magagnatura, οὐς. θ. ἴδε Magagnamento.
Magari (dio), ἐπιφ. εἶθε, ἔμποτε.
Magazzinaggio, οὐς. ἀρ. χρήση τῆς ἀποθήκης, ἀποταμίευσις ἢ δικαίωμα ἀποθήκης.
Magazziniere, ἀρ. ἀποθηκοφύλαξ.
Magazzino, ἀρ. ἀποθήκη ἢ ὁ κύριος ἀποθήκης ἢ ἀποθηκοφύλαξ.
Maggesare, ἐν. γεωρ. νεῶ, νεοποιῶ.
Maggesato, ἑ. γεωρ. νεάτος.
Maggese, ἀρ. καὶ θ. νεός, νεά, νεατή ἄροσις, ἀροτριασις ἢ τὸ πρῶτον χόρτον ἢ ἑ. μαϊνός, μαϊνικός.
Maggio, οὐς. ἀρ. ὁ μαῖος (μῆν) ἢ νεότης ἢ εἶδος φυτοῦ ἢ ἑ. ἴδε Maggiore ἢ ἐπ. ἴδε Maggiormente.
Maggiorana, οὐς. θ. σάμψυχον, ἀμάρικον.
Maggioranza, οὐς. θ. ὑπεροχή ἢ οἱ ἐπίσημοι ἢ μέγεθος, μεγαλεῖον ἢ πλειονότης, πλειονοψηφία.
Maggiordomato, ἀρ. ἐπιστάσια, ἴδε : **Maggiordomo**, οὐς. ἀρ. ἐπιστάτης τοῦ οἴκου (τῶν ἡγεμόνων καὶ ἀρχόντων) ἢ ἑ. ἐπιστάσια τοῦ οἴκου ἢ ἀρχηγός (τοῦ πυροβολικοῦ) ἢ ντ. φροντιστής, τροφοδότης.
Maggiore, ἑ. μείζων ἢ μακρὸς, σχολιοπενής ἢ ἐπιστάτης ἢ πρεσβύτερος ἢ ἐνγλιτικός, ἐνγλιεῖς ἢ γρμ. πληθυντικός ἢ οὐς. παγματάρχης ἢ τὸ πλείστον ἢ πλ. οἱ προγενέστεροι, οἱ πρόγονοι ἢ οὐς. θ. πλειονότης, τὸ

πρωτεύον, τὸ ἐπίσημον, πρωτεία, ἐπισημότης ἢ (λογ.) ἡ μείζων (πρωτασίς).
Maggioreggiare, ρ. οὐδ. προέχω, διαφῶω ἢ ἀλαξονεύομαι, μεγαλαυχῶ.
Maggiorello, ἑ. ὑπὸ τι πρεσβύτερος, ἀρχαιότερος.
Maggiorello, ἑ. ἐνγλιτικός.
Maggiorente, ἀρ. κυρ. πλ. πρωτεύων, ἀρχων, πρόκριτος, προύχων.
Maggiormente, ἐπ. μείζονως, (πολύ) μᾶλλον ἢ καὶ μάλιστα.
Maggiorrato, ἀρ. πτωχότοκος.
Maghero, ἴδε Magro.
Magia, οὐς. θ. μαγεία.
Magicamente, ἐπ. μαγικῶς.
Magico, ἑ. μαγικός ἢ οὐς. μέγος.
Magio, οὐς. ἀρ. ἴδε Magu ἢ πλαγγίν ἢ ἀναίσθητος.
Magione, οὐς. θ. οἰκία, οἰκῆσις.
Magiscoro, ἀρ. μουσικοδιδάσκαλος.
Magisteriano, οὐς. ἀρ. διδακτορία.
Magister(i)o, οὐς. ἀρ. ἔργον, τέχνη, ἔργον ἢ τέχνη ἢ ἐμπειρία ἢ μηχανή, ἐργαλεῖον ἢ τέχνη, διδασκαλία ἢ διδακτορία ἢ μέσον, τρ. ποσ.
Magistrato, ἑ. διδασκαλικός, ἀθλητικός ἢ μέγος, μεγαλοπρεπής.
Magistrato, οὐς. θ. διδασκαλικὸν ἦθος ἢ διδασκαλία ἢ ἐπιστήμη.
Magistralmente, ἐπ. διδασκαλικῶς, ἀθλητικῶς ἢ κυρίως, μάλιστα.
Magistrato, ἀρ. οἱ δικασταί, τὸ δικαστήριον ἢ ἀρχων, ἀρχή.
Magistratura, οὐς. θ. τὸ δικαστικὸν ἄξιωμα, ἀρχή.
Maglia, θ. κρῖνον τῶν ἄλυσων.
Magliare, ἴδε Annagliare.
Magliato, ἑ. δικτυωτός.
Maglio, ἀρ. ραιστήρ, σφῆρα ἢ κόπανον ἢ ῥάβδος τῆς σφαίρας ἢ ἄνακ. τὸ σφυρόν.
Magliuolo, οὐς. ἀρ. μύθος, μύσχημα ἢ γόνυ κλήματος, καταδολῆ: κλπ.
Magnamente, ἐπ. μεγαλοπρεπῶς.
Magnanimitate, ἐπιρ. μεγαλοψυχίας.

Magnanimità, θ. μεγαλοψυχία.
Magnanimo, ἑ. μεγαλόψυχος.
Magnano, οὐς. ἀρ. κλειθροποιός.
Magnate, ἴδε Maggiorente.
Magnatizio, ἑ. ἀρχοντικός.
Magnesia, θ. φ. ἴστ. μαγνησία.
Magnesiaco, ἑ. μαγνησιακός.
Magnesio, ἀρ. γρμ. μαγνήσιον.
Magnete, οὐς. ἀρ. μαγνήτης.
Magnetico, ἑ. μαγνητικός.
Magnetismo, ἀρ. φυσ. μαγνητισμός.
Magnetizzare, ρ. ἐν. μαγνητίζω.
Magnetizzatore, ἀρ. μαγνητιστής.
Magnificamente, ἐπ. μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς, μεγαλῶς.
Magnificamento, ἀρ. τὸ μεγαλύνειν.
Magnificare, ρ. ἐν. ἐπαίρω, μεγαλύνω.
Magnificatore, trice, ὁ μεγαλύνων.
Magnificante, ἑ. μεγαλοπρεπής.
Magnificentemente, ἐπ. μεγαλοπρεπῶς.
Magnificenz(i)a, θ. μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια ἢ ἔπαινος.
Magnifico, ἑ. μεγαλοπρεπής, πολυτελής ἢ ἐλευθέριος, μεγαλόδαρος.
Magniloquenz(i)a, οὐς. θ. μεγαλορημοσύνη, ἴδε Grandiloquenza.
Magniloquo, ἴδε Grandiloquo.
Magnitudine, ἴδε Grandezza.
Magno, ἑ. μέγος, μεγαλοπρεπής.
Magno, οὐς. καὶ ἑ. μέγος, μαγικός.
Magona, οὐς. θ. καθαριστήριον τοῦ σιδήρου, σιδηρουργεῖον ἢ τόπος ἀφθονίας, ἀφθονία ἢ μέγα ἐμπόριον.
Magoniere, οὐς. ἀρ. σιδηρουργός, διευθυντής μεγάλου σιδηρείου.
Magramente, ἐπ. ἰσχνῶς, λεπτῶς.
Magretto, ἑ. ὑπισχνός.
Magrezza, οὐς. θ. ἰσχνότης, λεπτότης ἢ λεπτόγειον ἢ ἔλλειψις, ἐνδεα:
Magricciuolo, ἑ. ὑπισχνός.
Magro, ἑ. ἰσχνός, λεπτός ἢ μικρός ἢ πενήγρος ἢ ξηρός, ἀπαχός.
Ma, ἐπ. ποτέ ἢ πάντοτε.
Mai che, ἐπ. ἐκτός, εἰμή ἕως.
Maidan, ἀρ. ἀγορά, πλατεῖα.
Mainò, ἐπ. οὐ, οὐχί, ὄχι.

Mai più, ἐπ. τέλος ἢ οὐδέποτε.
Mais, οὐς. ἀρ. ἀραβόσιτος.
Maisempro, ἐπ. ποτέ.
Maisi, ἐπ. καὶ βέβαια.
Mais, οὐς. ἀρ. ἀραβόσιτος.
Majalu, ἀρ. (ἐκ)τομίας χοίρου.
Majero, ἀρ. ντ. σάνις τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, μαδέρι.
Majo, οὐς. ἀρ. ἔθνος τῶν Ἀλπεῶν ἢ δένδρον.
Majolica, θ. φαβεντιανόν (πλακτούργημα ἢ σκεῦος), ἀργιλλόπλαστον σκεῦος, φαρφουρί.
Majoreaco, ἀρ. τὰ πρωτοτοκεῖα.
Majuscolo, ἑ. μέγας (lettera ἢ carattere), κεφαλαῖον γράμμα.
Malabbiato, ἑ. αἰσχυρός.
Malabestia, οὐς. θ. πέρας, ἡ λαμία ἢ σκέπαινον σφυροειδὲς τῶν κακωτῶν.
Malabile, ἑ. ἀνεπιτήδειος.
Malaca, οὐς. θ. καμάχη, μολόχη.
Malacconcia, ἑ. ἀκομφός.
Malaccortamente, ἐπ. ἀπρονοήτως.
Malacorio, ἑ. ἀπρονοήτως.
Malachite, θ. ὀρυκτὸς χαλκός.
Malacodermo, ἑ. μαλακώδερμος.
Malacoido, ἑ. μαλακωειδής.
Malacrenza, οὐς. θ. ἀγροικία.
Maladettamente, ἐπ. ἐπαράτως.
Maladetto, ἑ. ἐπικατ'ἀρατος, ἀποτρόπιος ἢ κακός, μοχθηρός.
Maladi(ce)re, ἴδε Maledire.
Maladiziono, ἴδε Malediziono.
Malafatta, ἴδε Malfaffa.
Malaffata, οὐς. ἀρ. σιδηρουργός, διευθυντής μεγάλου σιδηρείου.
Magramente, ἐπ. ἰσχνῶς, λεπτῶς.
Magretto, ἑ. ὑπισχνός.
Magrezza, οὐς. θ. ἰσχνότης, λεπτότης ἢ λεπτόγειον ἢ ἔλλειψις, ἐνδεα:
Magricciuolo, ἑ. ὑπισχνός.
Magro, ἑ. ἰσχνός, λεπτός ἢ μικρός ἢ πενήγρος ἢ ξηρός, ἀπαχός.
Mai, ἐπ. ποτέ ἢ πάντοτε.
Mai che, ἐπ. ἐκτός, εἰμή ἕως.
Maidan, ἀρ. ἀγορά, πλατεῖα.
Mainò, ἐπ. οὐ, οὐχί, ὄχι.

Malagurato, έ. μοχθηρός.
 Malagurio, άρ. κακός σιώνος.
 Malagur(i)oso, ίδε Malagurato.
 Malagurosamente, έπ. μοχθηρώς.
 Malalingua, έ. κοιν. κακολόγος.
 Malallevalo, έ. αντίγωγος.
 Malamente, έπ. κακοτρόπως, τραγέως, σκληρώς // όπερβαλλόντως.
 Malandanza, ούσ. θ. συμφορά.
 Malandare, ρ. ούδ. εις κακήν κατάστασιν φέρομαι.
 Malandato, έ. άπορος, ένδεής.
 Malandrinesco, έ. ληστρικός.
 Malandrino, ούσ. άρ. ληστής // έ. ληστρικός.
 Malanimo, άρ. κακόνοια, δυσμένεια.
 Malanno, ούσ. άρ. συμφορά, δυστύχημα // άρρωστία, άσθένεια.
 Malapproposito, έπ. άτόπως.
 Malardito, έ. προπετής, ανακίδης.
 Malare, άρ. ζυγωματικών όστων.
 Malarrivato, έ. άθλιος, δυστυχής, ταλαίπωρος // άκείριος φθίσας.
 Malassaro, ρ. έν. φρμ. μαλάσσω.
 Malassetti(at)to, έ. άτακτος.
 Malattia, θ. νόσος, άσθένεια.
 Malatico, έ. ιατρ. μαλακτικός.
 Malaugurosamente, έπ. άπισίως.
 Malauguroso, έ. άπισίως.
 Malavventura, ούσ. θ. δυστυχία.
 Malavoglia, θ. κακόνοια, δυσμένεια.
 Malavoglienza, θ. άπέχθεια.
 Malavvedutamento, έπ. άπρονοήτως.
 Malavveduto, έ. άφύλακτος, άπρονόητος, άσύνετος.
 Malavventura, ίδε Malavventura.
 Malavventuratamente, έπ. δυστυχώς, άθλιος.
 Malavventura, έ. δυστυχής, άθλιος.
 Malavvezzo, έ. ανάγωγος, κακοήθης.
 Malbaillito, έ. άδύνατος, άσθενής.
 Malbigatto, έ. κακόνους, δυσμενής.
 Malcaduco, άρ. επίληψία.
 Malcapitato, ίδε Malarrivato.
 Malcauto, ίδε Incauto.
 Malcompiamento, έπ. άτέλτως.
 Maledicompito, άτακτος, συγκεχυμένος.
 Malconcoio, έ. κακοπαθήσας.
 Malcondescendente, έ. τραχύς.

Malcondotto, έ. κακοθείς.
 Malconfacevole, έ. άπιστής.
 Malconoscuto, έ. άχόριστος.
 Malconsigliare, ρ. έν. κακώς συμβουλεύω.
 Malconsigliato, ίδε Incauto.
 Malcontento, έ. δυσηρεστημένος.
 Malcoperto, έ. ήμίγυμνος.
 Malcorrispondente, έ. κακός ανταποκρινόμενος // δυσανάλογος.
 Malcorrisposto, έ. κακώς όμειφθείς.
 Malcostunato, έ. κακοήθης.
 Malcreato, έ. ανάγωγος, άγροίκος.
 Malcrebato, έ. καχεκτικός.
 Malcurante, έ. ήμίγυμνος.
 Malcustodito, έ. άφύλακτος.
 Maldetto, έ. ανάρμοστος.
 Maledicente, έ. κακολόγος, δηκτικός, σατυρικός.
 Maleditore, άρ. κακολόγος.
 Maledifeso, έ. άφροσύνητος.
 Maledire, ρ. έν. κακολογώ.
 Maledisposto, έ. κακόνους.
 Maledurevole, έ. όλίγον διαρκής.
 Male, ούσ. άρ. τὸ κακόν // πόνος, κόπος, βίασνος, πάθος, ταλαιπωρία // σκάνδαλον, δυστυχία, καταστροφή // ζημία, δυστύχημα // κίνδυνος // ήμέρτημα, σφάλμα // ή νόσος, άσθένεια // άλγος, πόνος // έ. ίδε Male // έπ. κακώς ού, ούχι // μόλις // δυσκόλως // δυστυχώς // λίαν, πάnu, πολύ.
 Maledetto, έ. έπ(κατ)άρατος.
 Maledicamento, έπ. κακολόγος.
 Maledico, έ. κακολόγος, ύσφημος, κατήγορος // ούσ. κακολογία.
 Maledire, ρ. έν. καταρῶμαι // βλασφημῶ.
 Maledittore, trice, κακολόγος.
 Maledizione, θ. κατάρα // έξορκισμός κατὰ τοῦ διαβόλου // μίσμα.
 Maleficamente, έπ. κακοῦργος.
 Maleficenza, ούσ. θ. κακοῦργία.
 Maleficiato, έ. (γρ)γοητευμένος.
 Maleficio, άρ. κακοῦργία, γοητεία, μαγανεία, μαγεία.
 Malefico, έ. κακοποιός, βλαβερός // δηλητηριώδης // μαγανευτικός,

μαγανευτικός // ούσ. φαρμακευτής, μαγανευτής, μάγος, γόης.
 Malefizio, ίδε Maleficio.
 Malemerito, έ. άξιος τιμωρίας.
 Malenanza, θ. δυστόχημα, δυστοχία.
 Malenconia, ίδε Malinconia.
 Malenconizzare, ρ. ούδ. μελαγχολῶ.
 Maleo, έ. νοσηρός // σκληρός // δόστροπος // άπηγής, άγριος.
 Malerba, θ. χόστον βλαβερόν.
 Malescio, έ. νοσηματικός // άηδής.
 Malestante, έ. άπορος, ένδεής.
 Malestruo, έ. κακοποιός // άλέθριος.
 Malevogliente, έ. δυσμενής.
 Malevo-glienza, -lenza, ούσ. θ. κακόνοια, δυσμένεια.
 Malevolo, δυσμενής, έχθρός.
 Malface(i)ente, έ. κακοποιός.
 Malfare, ρ. έν. κακοποιῶ // κακοῦργῶ.
 Malfato, άρ. δυστοχία, συμφορά.
 Malfatto, άρ. κακοῦργημα // έ. κακοφής, διάστροφος, άσχημος.
 Malfattore, trice, ούσ. κακοῦργος.
 Malfattoria, ούσ. θ. μαγανεία, γοητεία, μαγεία // γοήτευμα.
 Malferruto, άρ. νόσος τῶν λατων έν καίς φθίσις (νεφροίς).
 Malfondato, έ. σαλευόμενος.
 Malfrancesco, άρ. άφοροδιακόν πάθος.
 Malfrutto, άρ. ζημία, βλάβη.
 Malfusso, έ. μοιχός // σοδομίτης (χυδ. κολομπαρῆς) // μοχθηρός.
 Malgiudicio, άρ. άδικος κρίσις.
 Malgoverno, άρ. σκληρά βίασνος // καταστροφή // σφαγή.
 Malgradito, έ. δυσπρόδοκτος.
 Malgrado, έπ. άκουσίως // ένίοτε έχλαμβάνεται ως ούσ. δυσπρόδοκτος.
 Malgrado, ίδε Malgrado.
 Malgraziosamente, έπ. άκόμψως.
 Malgrazioso, έ. άχαρις, άκομψος.
 Malia, ούσ. θ. γοητεία, μαγεία // (μαγικών) φάρμακον, φίλτρον.
 Maliarca, θ. φαρμακευτοία.
 Maliarco, -to, άρ. φαρμακευτής, μαγανευτής, έπωδός, γόης, μάγος.
 Malico, έ. ζημ. μηλικός.
 Malicorio, άρ. σίδιον, ρυδότησωφλον.
 Maliere, άρ. φορητόν ζών ή ύπεος.

Malific(i)oso, ίδε Maleficio.
 Maligia, θ. είδος προμάσου.
 Malignamente, έπ. κακοτρόπως.
 Malignare, ρ. ούδ. κακόφρων γίνομαι // κακόνους έμμεγείω // (σκληρώς) μεταχειρίζομαι // πανουργείσαι, κακοτρονιά.
 Malignità, ούσ. θ. κακόνοια, δυσμένεια, κκενετρέγεια, πανουργία, μαχθηρία, κακοήθεια // άπρέπεια.
 Maligno, άρ. θ. διάβολος // έ. κακόφρων, πανούργος, μοχθηρός, πονηρός, κακός // κακοήθης.
 Malimpiegato, έ. κακότακτος.
 Malinconico, ίδε Malinconico.
 Malinconia, ούσ. θ. μελαγχολία // άνία, λότη // κατήφεια, δυσθυμία, σκυθρωπότης.
 Malinconicamente, έπ. μελαγχολικώς περιλύπας, άνιαρώς.
 Malinconico, έ. μελαγχολικός // περίλυπος.
 Malincorpo (a), έπ. άκουσίως.
 Malinello, άρ. κύμβα, ποτήσιον.
 Malintenzionato, έ. κακόφρων.
 Malinteso, έ. δυσνόητος.
 Malioso, έ. κκενετρέγης.
 Malis, άρ. κόρυθα τῶν λατων είδήματα τῶν ζῶων επί τοῦ τραχήλου.
 Maliscalo, άρ. στρατηγός // στρατάρχης // άρχων // διοικητής, κυβερνήτης // πεταλωτής // ίππίατρος.
 Malito, έ. (άνά)πηρός, άσθενής.
 Malizia, ούσ. θ. κακία, μοχθηρία, φαυλότης // εύτέλεια // πανουργία, δόλος, άπάτη // νόσος, άσθένεια // μίσμας, μίσμα, μολυσμός.
 Maliziare, ρ. ούδ. εις κακόν όλισθαίνω // όρθοῦμαι.
 Maliziato, έ. πανούργος, κέθελος.
 Malizietta, θ. δόλος, άπάτη.
 Maliziosamente, έπ. μοχθηρώς // πανούργως, δολίως, άπατηλώς.
 Maliziosità, θ. πονηρία, πανουργία.
 Malizioso, έ. πονηρός, πανούργος.
 Malleabile, έ. έλατός, σφυρηλατούμενος, έν χρήσει επί μετάλλων.
 Malleabilità, ούσ. θ. τὸ έλατόν τῶν μετάλλων.

Malleo, ἄρ. σφύρα, ραιστήρ.
 Malleolo, οὐσ. ἄρ. τὸ σφυρόν || πυροβόλον (βέλος).
 Mallevadore, ἄρ. ἴδε Mallevatore.
 Mallevadoria, θ. ἐγγύη, ἐγγυήσις.
 Mallevatrice θ. ἡ ἐγγυωμένη.
 Mallevare, ρ. ἐν. ἐγγυᾶμαι.
 Mallevato, οὐσ. ἄρ. ἐγγυήσις.
 Mallevatore, ἄρ. ἐγγυητής.
 Mallevatoria, θ. ἐγγυήσις.
 Mallo, ἄρ. τὸ χλωρὸν κέλυφος.
 Malloso, ἄρ. πορνεῖον.
 Malmac-tro, οὐσ. ἄρ. (παθ.) ἐπιληψία, σελήνιασμός.
 Malmaritata, ἑ. κακὸς(δύς)γαμος.
 Malmenare, ρ. ἐν. κακῶς διατιθῆμι, κακῶς κοκοροποιῶ, κοκομεταχειρίζομαι || βασανίζω || τσατῆτω.
 Malmenio, οὐσ. ἄρ. βάσανος, κάκωσις || τσαρχή.
 Malmerito, οὐσ. ἄρ. κακὴ ὑπηρεσία || πταίσμα.
 Malmettere, ρ. ἐν. καταδαπανῶ.
 Malmontu, ἄρ. ὁ ἔδης, ἡ κλάσις.
 Malnato, ἑ. δυσγενής, μοχθηρός, κακός.
 Malnaturalo, ἑ. λεπτός, ἰσχνός.
 Malnoto, ἑ. ὀλίγον γνωστός.
 Malo, ἄρ. ἴδε Malo' ἑ. κακός, πονηρός, φαῦλος.
 Malora, οὐσ. θ. ἀπώλεια || ἀνθήμα.
 Malordinatamente, ἐπ. ἀτίκτως.
 Malordinato, ἑ. ἀτακτός.
 Malore, ἄρ. νόσος, ἀσθένεια || τσαρχή, ψυχική || ἔλλειψις || φθόρα.
 Maloticheria, ἴδε Malignità.
 Malotico, -a, ἑ. πονηρός.
 Malparato, -a, ἑ. ἐγγύς τῆς καταστροφῆς ὄν.
 Malportugio, ἄρ. κακὴ ὄπη (τρύπα).
 Malpiglio, ἴδε Cipiglio.
 Malpolito, ἑ. τραγός, ἀγροίκος.
 Malpratico, ἑ. ἀπειρος.
 Malpreparato, ἑ. ἀνέτοιμος.
 Malpro, ἄρ. ζημία, βλάβη.
 Malprocedere, οὐσ. ἄρ. ἀγροικία.
 Malproprio, ἑ. ἀκατάλληλος.
 Malprovveduto, ἑ. ἀπρομήθευτος.
 Malsaldato, ἑ. κακῶς συγκεκολλημένος.

Malsania, οὐσ. θ. καχεξία.
 Malsanuccio, ἴδε Ammalaticcio.
 Malsano, ἑ. νοσηρὸς, νοσώδης.
 Malsicuro, ἑ. ἐπισφαλής.
 Malsucero, ἑ. βδελίος, ὑπουλος.
 Malsofferente, ἑ. ἀνυπόμονος.
 Malsottile, οὐσ. ἄρ. φθίσις.
 Malsussistente, ἑ. ἀνυπόστατος.
 Malta, θ. μάλθα, νάφθα ἢ πισσάσαυτος || ἀμμοκονία || ἰχθύς || θολός, ἰλύς, βόρβορος, πηλός, λάσπη.
 Maltalento, ἄρ. κακόνιοι, δυσμένεια, κακοφροσύνη || μνησικακία, ἀργή.
 Maltemuto, ἑ. ὀλίγον ἐπιφθός.
 Maltoio, ἄρ. τὸ κακῶς πορισθέν || παρείσπραξις, παρήνομος φορολογία.
 Maltorrito, ἑ. τραγός, ἀνώμαλος.
 Maltrattamento, ἄρ. κάκωσις, βάσανος, θλίψις, ἐνόχλησις.
 Maltrattare, ρ. ἐν. κοκομεταχειρίζομαι || κακῶς, ἀνίω, βασανίζω.
 Maltrattore, ἄρ. ὁ κακῶν.
 Maltrovamento, ἄρ. κακὴ ἐφεύρεσις.
 Maluria, οὐσ. θ. κακὸς αἰώνας.
 Malusanza, θ. κατάρχησις.
 Malusato, ἑ. ἐν κακῇ χρῆσει φθαρεῖς = Male improprio.
 Maluzzo, ἄρ. κακοδιαθεσία.
 Malva, θ. μαλάχη, ρολόγη.
 Malvaccione, ἄρ. ἄλθαλα.
 Malvaceo, ἑ. ὁμοίος μαλάχη.
 Malvagia, θ. οἶνος γλυκύτατος καὶ σταφυλῆ Μονεμβασίας.
 Malvagiamento, ἐπ. κακῶς, φαῦλος.
 Malvagio, ἑ. πονηρὸς, μοχθηρὸς, φαῦλος || ἀνόσιος, κακοῦργος.
 Malvagità, θ. φαυλοτης || μοχθηρία.
 Malvago, ἑ. ὀλίγον ἐπιθυμητικός.
 Malvato, ἑ. ὁ ἐξ ἐγγύσεως μαλάχης κατασκευασθείς.
 Malvaischio, ἄρ. ἄλθαλα.
 Malvedere, ρ. ἐν. ὑποβλέπω, μισῶ.
 Malversar(a)isi, ρ. οὐδ. καὶ οὐσ. καταχρῶμαι, σφετερίζομαι (δημιῶν χρημάτων).
 Malversazione, οὐσ. θ. κλοπή, κατάχρησις.
 Malvestito, ἑ. κακοενδυμένος.

Malvicino, ἑ. κακογεύτων.
 Malvissuto, ἑ. κακῶς βιώσας.
 Malvisto, ἑ. μισητός.
 Malvivente, ἑ. ἀσελγής, ἀκόλαστος.
 Malvivo, ἑ. ἠμίζωος.
 Malvogliente, ἑ. κακόβουλος.
 Malvolentieri, ἐπ. ἀκούσιως.
 Malvolere, οὐσ. ἄρ. κακοντρέχσια.
 Malvolto, ἑ. ἀτακτός.
 Malvoluto, ἑ. μισητός.
 Malvone, ἄρ. ἄλθαλα.
 Mamalucco, ἴδε Mammalucco.
 Mamma, οὐσ. θ. (λεξ. παιδική) μαστήρ, μήτηρ || μαστός || τρῦξ.
 Mammala, ἑ. μαστοφόρος.
 Mammalucco, οὐσ. ἄρ. μαμελοῦκος, ἰσπεύς Αἰγύπτιος || κίναϊδος, ἡλίθιος, μωρός || βλάξ.
 Mammaia, οὐσ. θ. τροφός κ. παρὰ μάννα || παιδαγωγός || μαία.
 Mammata, θ. ἡ μήτηρ σου.
 Mammella, θ. τετθός, μαστός, βυζί.
 Mammellare, ἑ. μαστοειδής.
 Mammel-cita-ina, οὐσ. θ. βυζάκι.
 Mammifero, ἑ. μαστοφόρος.
 Mammiforme, ἑ. μαστοειδής.
 Mammillato, ἑ. μαστοειδής.
 Mammola, θ. παιδίον, κόρη, κοράσιον || εἶδος δενδρότου καὶ ἀμπελου.
 Mammolletta ἴδε Mammola.
 Mammolino, ἄρ. νήπιον, βρέφος.
 Mammolo, ἄρ. παῖς, παιδίον.
 Mammone-a,-e, οὐσ. ἄρ. μέγας πίθηκος || Μαμμωνῆς, ὁ θεὸς τοῦ πλοῦτου, πλούτος || δαιμόνιον.
 Mammuscia, θ. μαμμίον, κ. νταντά.
 Mancia, θ. ἀσχημὸν χεῖρ.
 Manante, ἑ. ῥέων, ἀποστάντων.
 Manata, θ. θράξ, φούκα, θράγμα.
 Mancamento, ἄρ. ἔλλειψις, ἔνδεια || μείωσις, ἐλάττωσις || λειποθυμία || ἀτέλεια, ἔλλειψις, ἐλάττωμα || ἔγκλημα || ἀνάγκη, γρεία.
 Mancanza, θ. ἴδε Mancamento.
 Mancare, ρ. οὐδ. ἐλλείπω, μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι, πεύομαι, ἀμαρτάνω, σφάλλωμαι, σφάλλω || (ἐλ)λείπω || παραλείπω || τελευτῶ, ἀπο-

θνήσκω, λήγω || ἐν. μειῶ, ἐλαττώ || παραβαίνω.
 Mancatore, trice, οὐσ. παραβάτης.
 Mancappare, ρ. ἐν. χειραφετῶ.
 Manchevole, ἑ. ἐλλειψής, ἐπι(πρόσ)-καίρος.
 Manchevolezza, θ. ἔλλειψις.
 Manchevolmente, ἐπ. πλημμελῶς.
 Manchessa, θ. ἴδε Mancamento.
 Mancina, θ. ἐπινομίς, φιλοδώρημα.
 Manciatia, ἴδε Manata.
 Mancime, ἄρ. φύλλα δένδρων φυλαττόμενα εἰς τροφήν ζώων.
 Mancino, ἄρ. ἀριστερὸς χεῖρ || ἑ. ἀριστερός.
 Mancipare, ρ. ἐν. χειραφετῶ.
 Mancire, ἄρ. καὶ θ. ὁ τὰ τέλη εἰσπράττων || εἰσπράκτωρ.
 Mancipio, ἑ. δούλος, ἀνδράποδον.
 Manco, ἄρ. ἔλλειψις || (il), ἐπ. τοῦλάχιστον || ἑ. ἐλλειψής, κακός.
 Mandamento, ἄρ. παραγγελία.
 Mandante, ἑ. ἐντολέας.
 Mandare, ἐν. πέμπω, (ἀπο)στέλλω || ἀποπέμπω || ἐντέλλομαι, παραγγέλλω || χορηγῶ, δίδωμι || καταδικάζω || μηνύω || (per uno) μεταπέμψομαι.
 Mandarino, ἄρ. μανδρινὸς λόγιος ἐν Κίτῳ.
 Mandata, θ. πέμψις, ἀποστολή.
 Mandatario, ἄρ. δολοφόνος ἀποσταλμένος ἢ ἐντολοδόχος κακῆς τιμῆς πράξεως || πληρεξούσιος ἐντολοδόχος || ἀποσταλμένος πληρεξούσιος.
 Mandato, ἄρ. ἐντολή, πληρεξούσιον (ἔγγραφον) || ἀποσταλμένος πληρεξούσιος || πέμψις, ἀποστολή || ἑ. ἀποσταλείς || ταχυδρόμος, ἀγγελιαφόρος.
 Mandatore, trice, ὁ πέμπων κτλ.
 Mandibela, θ. ἄνω σιαγών.
 Mandola, θ. ἀμύγδαλον.
 Mandolino, οὐσ. ἄρ. μουσικὸν ὄργανον, κ. μανδολίνον ἢ λαούτον.
 Mandorla, θ. ἀμύγδαλον || ῥόμβος.
 Mandorlino, ἑ. ἀμυγδάλινος.
 Mandorlo, οὐσ. ἄρ. δένδρον ἢ ἀμυγδαλέα || ἀμύγδαλον.

Mandra, θ. ποίμνη, ποίμνιον. || ἀ-
γέλη. || μάνδρα. || πλῆθος ἀνθρώπων.
Mandracheia, οὐσ. θ. γυνή δημοσία,
φωλόθιος = Puttanelia.
Mandrachii(u)ola, θ. πόρνη.
Mandrachola, θ. ταυτό τῷ :
Mandrachora, θ. κωνοειδής.
Mandria, ἴδε Mandra. λαός, ἔθνος.
Mandriale, ἄρ. καί :
Mandriano, ἄρ. ποιμὴν.
Mandritto, οὐσ. ἄρ. Mandritto.
Manducare, ἐν. μασῶ, τρώγω.
Mane, θ. πρωία. || χεῖρ.
Manecchia, θ. ἡ λαβὴ τοῦ ἀρότρου.
Maneggevole, ἔ. εὐμεταχειρίστος.
Maneggiamento, ἄρ. χορῆσις.
Maneggiare, ἐν. χειρίζω, χειραπτώ-
ζω, μαλάσσω. || χρώμαι, διαχειρίζω,
μεταχειρίζομαι. || (ἐξ)λάσκω. ||
δοικῶ, κυβερνῶ. || γυμνάζω. || στιλ-
βῶ. || αὐτπ. ταραττομοί, γυμνάζομαι.
Maneggiatore, trice, οὐσ. θ. μετα-
χειριζόμενος τι ἐπιτηδείως.
Maneggio, ἄρ. πρᾶγμα, ἔργον. ||
χορῆσις, διοίκησις, κυβερνήσις.
Manella, θ. ἴδε :
Manello, ἄρ. ἄμικτα, δράγμα.
Manere, ρ. οὐδ. μένω.
Maneroso, ἴδε Manirosos.
Manescalcio, ἴδε Maniscalcio.
Manescamento, ἐπ. διὰ τῶν χειρῶν,
(ἐκ τοῦ) συστάδην.
Manesco, ἔ. χειροῦθης. || ἔτοιμος,
πρόχειρος. || ἔτοιμος, εὐμεταχει-
ρίστος.
Manetta, θ. μικρὰ χεῖρ, μικρὰ ποσώ-
της. || χειροθήκη.
Manette, θ. πλ. χειροπέδες.
Manevole, ἔ. εὐκαμπτος.
Manfaniile, ἄρ. λαβὴ τῆς μαστίγης.
Manganare, ρ. ἐν. τῷ μαγγάνω σφεν-
δονῶ. στιλβῶ διὰ τοῦ μαγγάνου.
Manganatore, οὐσ. ἄρ. στιλβωτῆς
τῶν ὄσασμάτων.
Manganatura, οὐσ. θ. στιλβωσις τῶν
ὄσασμάτων.
Manganella, θ. ὄργανος, μονόκλων.
|| πλ. θρανίον, στασιδίον.

Manganese, οὐσ. ἄρ. μαγγανήσιον,
μέταλλον.
Mangano, ἄρ. στρ. μάγγανον, πετρό-
βολος. || Πισστήριον, κύλινδρος πρὸς
στιλβωσιν ὄσασμάτων.
Mangereccio, ἔ. ἐδώδιμος.
Mangeria, θ. κατάχρησις.
Mangia, ἄρ. κομπορήμων, ἀλαζών.
Mangiaferro, ἔ. κομποστής, κομ-
πορήμων, ἀλαζών. || (strumento)
ρίνη.
Mangiaformiche, ἄρ. μυρμηκοδόρος,
μαστοφόρον ζῶον τῆς Ἀμερικής.
Mangiagione, θ. βρώσις.
Mangiagrano, ἔ. σιτοφάγος.
Mangiaguadagno, ἄρ. ἐργάτης.
Mangiamarroni, ἔ. ἀγροίκος.
Mangiamento, ἄρ. βρώσις, φάγωμα.
Mangiante, (κατα)φα. ἄρ.
Mangiapane, ἔ. ἀνηρέσις, ἀνωφελής.
Mangiaparadisi, ἔ. ὑποκριτής.
Mangiaperechie, ἄρ. μελισσοφάγος.
Mangiapersona, ἔ. ἀνθρωποφάγος.
Mangiare, ρ. ἐν. ἐσθίω, τρώγω. ||
κατατρώγω, καταστρέφω, ἀφαιζῶ.
|| (κατα)νοῶ, καταδαπανῶ. || αὐτπ.
ἀπολάω τινὸς γυναικός. || οὐσ. βρω-
σις, φάγωμα. || συμπόσιον. || φαγη-
τόν. || δρεξίς.
Mangiata, θ. βρώσις ὑπερβολικὴ
καὶ μέχρι κέρου. || βρώσις.
Mangiativo, ἔ. ἐδώδιμος.
Mangiatoia, θ. φάτνη. || τράπεζα.
Mangiatore, trice, πολυφάγος, φαγῶς.
Mangiatorio, ἄρ. ἐστιατόριον.
Mangime, ἄρ. τροφή. || βοσκή.
Mangione, ἄρ. (κατα)φαγῶς.
Mangiocchiare, ρ. ἐν. ὀλίγον τρώγω.
Manguardia, θ. ἐπιβοήθημα.
Mangui, ἄρ. μάγγιον, καρπός.
Mangusta, θ. ἰχθυόμων, ζῶον.
Mania, θηλ. ἰατρ. μανία, παραφρο-
σύνη.
Maniacale, ἔ. μανι(α)κός.
Maniaco, ἔ. μανιακός, μανιώδης.
Maniatamente, ἐπ. ἀκριβῶς.
Maniato, ἔ. αὐτότατος.
Manica, θ. χεῖρίς. || λαβή. || χημ-
καμίλιον. ἡθητήριον. || στρατεύμα.

Manicamento, ἄρ. βρώσις. || δῆξις.
Manicare, ἐν. ἐσθίω, τρώγω. || λαβὴν
βάλλω. || οὐσ. ἔδεσμα, φαγητόν.
Manicarotto, ἄρ. καρύκευμα.
Manicato, ἔ. χειριδωτός.
Manicatore, trice, ὁ τρώγων.
Manicheto, ἄρ. χειρίδιον. ἴδε :
Manichino, ἄρ. χειρίδιον, μικρὰ χει-
ρίς. περιχειρίδιον ἐκ δοῦρας (πρὸς φύ-
λαξιν ἐκ τοῦ ψύχους).
Manico, ἄρ. (χειρὶ)λαβίς, λαβή. || νε.
σωλήν δερμάτινος.
Manicomio, ἄρ. φρενοκομείον.
Manicono, θ. μεγάλη χεῖρ.
Manicoito, οὐσ. ἄρ. περιχειρίδιον, κύ-
λινδρος ἐκ δοῦρας (πρὸς φύλαξιν τῶν
χειρῶν ἀπὸ τοῦ ψύχους).
Manicotolo, ἄρ. χεῖρις κρεμαμένη.
Maniera, θ. τρόπος. || συμπεριφορά.
|| ἔθος, συνήθεια. || διαίτα, κανὼν.
μεγαλοπρέπεια.
Manierare, ρ. οὐδ. (περι)κομῶ.
Manierista, οὐσ. ἄρ. ζωγρ. μιμητῆς
τῆς φύσεως.
Maniorona, θ. ζωγρ. ἐλεύθερος καὶ
μεγαλοπρεπῆς τρόπος ἐργασίας.
Manirosos, ἔ. εὐσυμπεριφορῶς, κοι-
νωτικός. || ἐπιτηδείσιος.
Manifesto, ἔ. τεχνητός.
Manifestatore, ἄρ. χειροτέχνης.
Manifestatura, οὐσ. θ. ἐργάσιον, ἔρ-
γον. || ὁ μισθὸς τῆς ἐργασίας. || ἐρ-
γασία. || τέχνη μέθοδος. ἐπιτηδείσ-
της. || ἔργον, πρᾶγμα, ὑπόθεσις.
Manifestamento, ἐπ. φανερός.
Manifestamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ma-
nifestazione.
Manifestare, ρ. ἐν. δηλῶ, φανερῶ, ἀ-
ποκαλύπτω.
Manifestatore, trice, ὁ φανερῶν.
Manifestazione, οὐσ. θ. δήλωσις.
Manifesto, ἄρ. ἡ δήλωσις. διακήρυ-
ξις. || τελευταιαὴ ἀδεια. || ἔ. (κα-
τά)δηλός, φανερός. || κοινός, γνω-
στός. || δεδηλωμένος. || ἐπ. ἐναργῶς,
φανερός.
Maniglia, οὐσ. θ. ψέλλιον, βοαγιό-
λιον. || λαβὴ τοῦ πρίνου. || λαβή,
(χειρὶ)λαβίς.

Maniglio, ἄρ. ἴδε Maniglia.
Manignone, ἄρ. χειροπέδιον.
Manigolderia, οὐσ. θ. μαθητῆς.
Manigoldo, ἄρ. δῆμιος. || ἔ. μογθη-
ρός, φαῦλος, αἰσχρὸς.
Maniluvio, ἄρ. χειρολουσία.
Manimorcia, ἔ. ἀτημέλητος.
Manina, θ. γερούδιον, μικρὰ χεῖρ.
Maninconia, ἴδε Malinconia.
Manino, ἄρ. γερούδιον, μικρὰ χεῖρ.
Manios(h), ἄρ. ἰστροφόν δένδρον.
Manipolare, ρ. ἐν. ἐργάζομαι, κατερ-
γάζομαι. || Συντάττω, συνθέτω. ||
οὐσ. (ὁ) τῆς αὐτῆς σπείρας) στρα-
τιώτης.
Manipolarlo, (centurione) λοχαγός.
Manipolatore, trice, οὐσ. ὁ ἐργαζό-
μενος, ὁ κατεργαζόμενος.
Manipolazione, θ. κατεργασία.
Manipolo, ἄρ. δροξί, δράγμα. || ἐκκλ.
ὕπομάνικον. || σημαία, σπείρα.
Manipulo, ἄρ. σημαία, σπείρα. || ὁ-
λίγος ἀριθμὸς στρατιωτῶν. || πο-
σότης.
Maniscalcio, οὐσ. ἄρ. ἰππίατρος. ||
πιταλωτής. || στρατηγός, στρατάρ-
χος. || ἰππάρχος.
Manitengolo, ἄρ. χειρολαβίς, λαβή.
Manna, θ. μάννα. || τροφή. || ἐξαιρε-
τον ἔδεσμα (φαγητόν). || φαρμ.
μάννα.
Mannaia, θ. πέλεκυς, ἀξίνη.
Mannajella, θ. πελεκύδιον.
Mannarese, ἄρ. ἀξίνη, πέλεκυς.
Mannaro, ἔ. λυκάνθρωπος.
Mannello, ἄρ. δροξί, δράγμα.
Mannellino, ἄρ. τομίας κριτός.
Mano, οὐσ. θ. χεῖρ. || πρόσθιος ποδὶς
(ζῶων). || μέρος. || γραφή, χαρακτήρ,
γράψιμον. || βοήθεια. || ἀρετή, δύνα-
μις, ἰσχύς, ἐξουσία. || γένος, κατὰ-
στασις. || χεῖρ, πλῆθος (ὄρισμένον).
|| δροξί, φούκτα. || τετράς. || ἀλοιφή,
κονίσις, γέρι.
Manuale, ἴδε Manovale.
Mano d'opera, θ. ἐργάσιον.
Manofatto, ἔ. χειροποίητος.
Manomessa, θ. πώλησις οἴνου.
Manometro, ἄρ. ἀερόμετρον.

Manomettere, ρ. ἐν. ἀπελευθερῶ || ἀργομαι, ἀρχίζω γὰ κατανάλ(σκω) τι· ἢ προσβίλλω || φθείρω || καταλαμβάνω ἐξ ἐφόδου || ληλατώ, διαρκάζω.
 Manomissione, οὗτ. θ. ἴδε Manomissione.
 Manopola, οὗσ. θ. σιδηρὰ χειρὶς || χειρὶς || χειροθήκη τῶν τεχνιτῶν.
 Manuscritto, οὗσ. ἀρ. χειρόγραφον.
 Manoso, ἔ. μαλακός, ἀπαλός.
 Manotenzione, οὗσ. θ. ἴδε Manutenzione.
 Manotribile, ἔ. διατηρητός.
 Manovalderia, οὗσ. θ. ἐπιτροπεία.
 Manovaldo, ἀρ. ἐπιτροπος, κηδεμών.
 Manovale, ἀρ. ἐργάτης τοῦ κτίστου || ἔ. ἴδε Manuale.
 Manovella, θ. μοχλός || οἶαξ.
 Manovrare, ρ. ἐν. κινῶ τὸ πλοῖον διὰ τῆς στροφῆς τῶν σχοινίων.
 Manritta, ἀρ. ἡ δεξιὰ (χειρ).
 Manritto, ἀρ. δεξιόχειρος.
 Manrovescio, ἀρ. ἀνά(ἀντι)στροφον κτύπημα, ρέπισμα.
 Mansarda, θ. εἶδος ὀροφῆς.
 Mansionario, ἀρ. ἐκκλ. ἐφημέριος (ἐπιεύς) || σκευοφύλαξ, νεωκόρος.
 Mansiono, οὗσ. θ. (δια)μονή || ἐπιμονή.
 Manso, ἔ. ἡμερος, εὐάρατος.
 Mansuafare, ρ. ἐν. τιθασεύω, ἡμερῶ.
 Mansuacere, ρ. οὗδ. ἡμεροῦμαι.
 Mansuafamento, ἐκ. ἡμέρας.
 Mansuetezza, ἴδε Mansuetudine.
 Mansuetio, ἔ. ἡμερος, ποῖος.
 Mansuetudine, θ. ἡμερότης.
 Mantacare, ρ. οὗδ. φασῶ (διὰ τῆς φύσης).
 Mantaco, ἀρ. φασερόν || πναύμων.
 Manteca, θ. γρίσμα, μύρον.
 Manteggiare, ρ. οὗδ. φασῶ ὡς φάσα.
 Mantellare, ρ. ἐν. ἐφαστρίδι καλύπτω συγκαλύπτω || αὐτπ. προφασίζομαι.
 Mantelletta, θ. γλαυός, μανδύας.
 Mantelletto, ἀρ. ἐφαστρίδιον || πλ. ντ. καλύμματα, προφυλακτήρια.

Mantellina, θ. ἐφαστρίδιον, μικρὸν γυναικεῖον ἐπάνωφόριον
 Mantellino, ἀρ. ἐφαστρίδιον || τὸ φάρος, παρα(προ)πέτασμα, κάλυμμα.
 Mantello, ἀρ. μανδύας, ἐπάνωφόριον || παρακάλυμμα, πρόφασις, πρόσχημα.
 Mantenero, ρ. ἐν. (δια)φυλάττω, (δια)τηρῶ || κυβερνῶ, διαικῶ || ὀπισθηρίζω, ὑπερασπίζω || (δια)τρέφω || αὐτπ. διατηροῦμαι (δια)τρέφομαι, ζῶ || οὗδ. κερδαίνω τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
 Mantenibile, ἔ. φυλάξιμος.
 Mantenimento, ἀρ. διατήρησις, ὀπισθηρίσις, ὑπεράσπισις || τὰ ζω-αρχή.
 Mantentore, trice, ὁ διατηρῶν || σωτήρ || ὑπερασπιστής, προστάτης.
 Mantia, θ. μαντεία, μαντική.
 Mantice, ἀρ. φύσα, φυσητήριον || παρόρμησις, προτοπή.
 Manticiario, ἀρ. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν φυσητήρια.
 Mantiglia, θ. πέπλος, πέπλωμα.
 Mantile, ἀρ. χειρόμακτρον ὀδόνη (ἢ ἐπιτραπέζιος), τοαπεζομάνδηλον.
 Mantio, ἀρ. μανδύας, ἐφαστρίς || ἐπάνωφόριον || παρακάλυμμα, πρόφασις, πρόσχημα || κάλυμμα, πέπλος, καλύπτρα.
 Mantio, ἀρ. πέπλος, ἐπάνωφόριον.
 Mantore, ἐκ. παλλακίς ἢ εἰσέτι.
 Manuale, ἔ. χειροποίητος.
 Manualità, θ. τὸ χειροποίητον.
 Manualmente, ἐκ. ταῖς χειρῶν.
 Manubrio, ἀρ. (χειρ)λαβίς, λαβή || (ναυτ.) μοχλός, μανουβέλα.
 Manuacare, ρ. ἐν. εἰθίω, πικρῶ.
 Manuaccia, θ. χειρῶν, μικρὰ χειρ.
 Manudurre, ρ. ἐν. χειραγωγῶ.
 Manuella, θ. μοχλός || οἶαξ.
 Manumissione, θ. ἀπελευθερώσις.
 Manumissore, ἀρ. ταῦτ τῶν.
 Manumittente, ἀρ. ἀπελευθερωτής.
 Manuscritto, οὗσ. ἀρ. ἴδε Manuscritto.
 Manutentore, ἐν. νμ. διατηρῶ.
 Manutentore, trice, ὁ διατηρῶν.

Manutenzione, οὗσ. θ. ἀσφάλεια διατηρήσεως, διατήρησις.
 Manza, θ. τοῦ Manzo ἐρωμένη· εἶδος ἀμάξης.
 Manzanillo, ἀρ. δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
 Manzo, ἀρ. βοῦς (νέος).
 Manzotta, οὗσ. θ. δάμαλις.
 Maomettano, ἐκ(θ. μωαμεθανός.
 Maomettismo, ἀρ. μωαμεθανισμός.
 Maopa, θ. τουρκικὸν πλοῖον, φορητόν, κοιν. μαούνα.
 Marale, οὗσ. θ. καλύβη.
 Marra, θ. ὀδόνη (ἢ ἐπιτραπέζιος) || ἀνοθέσμη, (circense) σημεῖον ἐνάρξεως τοῦ ἵπποδρομίου.
 Maramondo, οὗσ. ἀρ. χάρτης τῆς ὕδρογειοῦ.
 Marabatto, ταῦτ τῶν.
 Marabotto, utto, ἀρ. εἶδος ἰστίου.
 Marachella, οὗσ. θ. δόλος, ἀπάτη || κατασκέπυσις.
 Maragnuolla, θ. θημωνία χόρτου.
 Marame, ἀρ. (ἀπο-περι)κάθαυμα, σκύβαλον || ἀπάτη, δόλος.
 Marangone, ἀρ. ὄρνις ἢ κολυμβίς || ζύτης, βουτηκτής || ἐργάτης ἐυλουργού || ἐυλουργός.
 Marasca, οὗσ. θ. κεράσιον μαῦρον.
 Marasmo, ἀρ. ἰατρ. μαρασμός.
 Marasso, ἀρ. ἐχίβνα.
 Maratro, ἀρ. φωτὸν τὸ μάραθρον.
 Maraviglia, θ. θαυμασμός || θαῦμα.
 Maravigliamento, ἀρ. θαυμασμός.
 Maravigliare, ρ. ἐν. θαυμάζω || -σι, αὐτ. ἐκπλήττομαι, ἐξίσταμαι.
 Maravigliato, ἔ. ἐκπληκτός.
 Maravigliosamente, ἐκ. θαυμασίως, θαυμαστικῶς ὑπερβυλλόντως.
 Maraviglioso, ἔ. θαυμαστός, θαυμάσιος ἢ ἐκπληκτικός || μέγας.
 Marca, θ. (μεθ)ῶριον, ὄνοσον || χώρα, τόπος || σημεῖον (διακριτικόν) μάρκον, εἶδος χρυσοῦ καὶ ἀγυροῦ γερμανικοῦ νομισματοῦ, τὸ μάρκον.
 Marcare, οὗδ. γεινιάζω || ἐν. σημαίνω, (ἐπι)σημαίνω, βάλω σημεῖον.
 Marcassita, θ. πυρίτης λίθος.
 Marcassibile, ἔ. φαρτός.
 Marchesana, θ. μαρκησία (τίτλος).

Marchesato, τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ χώρα τοῦ μαρκησίου.
 Marchese, ἀρ. μαρκησίου (τίτλος) || τὰ ἐμμηνα, τὰ καταμήνια.
 Marchiana, οὗσ. θ. ὑπερμεγέθης || εἶδος μεγάλου κερασίου.
 Marchiare, ἴδε Mareare.
 Marchiatore, ἀρ. σημειωτής, σημαντήρ τῶν ὑφασμάτων.
 Marchio, ἀρ. σημεῖον (διακριτικόν).
 Marcia, θ. πορεία (στρατοῦ) || πύον.
 Marciamento, ἀρ. πορεία, ἐδεία.
 Marcianiede, ἀρ. πλάγιον λιθόστρωτον ὁδοῦ πεζοδρομίου.
 Marciare, οὗδ. πορεύομαι, δεύω.
 Marciale, θ. πορεία (στρατοῦ).
 Marcido, ἔ. σαπρός.
 Marcigione, θ. σηπεδόν, σῆψις.
 Marcio, ἀρ. χαρτπ. τὸ διπλάσιον, διπλή θέσις || ἔ. σαπρός || (δι)ε-φθαρμένος || αὐτελής, χαμερπής.
 Marcioso, ἔ. ἐμπυος, σαπρός.
 Marcir(e)si, σήπεται (δια)φθείρομαι.
 Marcito, ἔ. ἐφθαρμένος || ἀσθενής.
 Marcitoio, ἀρ. σκάφη χρήσιμος εἰς σῆψιν τῶν ρακῶν διὰ τὸ χαρτίον.
 Marciume, ἀρ. σαπρότης, χαμέρπεια.
 Marco, ἀρ. μάρκον, νόμισμα || σημεῖον βάρος, ζύγιον.
 Marcarella, ἴδε Mercorella.
 Mare, ἀρ. θάλασσα || βάθος || ἀφθονία.
 Mare, θ. παλίρροια.
 Mareggiar(e)si, ρ. οὗδ. καὶ αὐτπ. πλέω || κυμαίνω || κλυδωνίζομαι || ναυτιῶ.
 Mareggiata, θ. παλίρροια.
 Mareggio, ἀρ. κύμασις.
 Maremma, οὗσ. θ. παραλία || ἔλος.
 Maremmano, ἔ. ἐπι(παρα)θαλάσσιος, παράλιος || ἐλαδης, νοσώδης.
 Mareciallo, ἀρ. στρατηγός, στρατάρχης || ἀρχιστρατήγος.
 Marecco, ἔ. θαλάσσιος.
 Marese, ἀρ. τέλμα, ἔλος.
 Marella, θ. κύμασις, κυρ. καὶ μτφ.
 Marezzare, ἐν. ποικίλω κυματοειδῶς.

Marezzato, έ. κυματοειδής.
 Marga, θ. είδος πηλού ή κιμωλίας
 χρήσιμου εις κέρπριον.
 Margarina, θηλ. χημ. μαργαριτκόν
 όξύ.
 Margarita, έδε Margherita.
 Margherita, θ. ή μαργαρίτις, μαρ-
 γαρίτης || άστήρ || σελήνη || χεί-
 ριτές, δάδρα || λευκάνθεμον || ντ.
 σχοινίον.
 Marginalo, έ. ό κατά τδ περιθώρι-
 ον πρόγεγραμμένος.
 Margine, ούσ. άρ. και θ. άκρα, χεί-
 λος || κρηπίς, όφρος, τδ χείλος (πο-
 ταμού) || ούλη || περιθώριον.
 Margolla, άρ. μάσχημα.
 Margolla, θ. μορμώ, φάντασμα.
 Margone, άρ. είδος πηλού.
 Margotta, θ. κατώρυξ, καταβολάς.
 Margottare, ρ. έν. καταβάλλω, μο-
 σγείω κλήμα κλπ.
 Margravia, άρ. βροκόμης, ήγεμών.
 Margutto, έ. μάργος || άσχημος.
 Maricello, άρ. μικρός, κόλπος || πι-
 κρία.
 Maricino, άρ. κύμανσις θαλάσσης.
 Marina, θ. θάλασσα || παραλία,
 παραθαλασσία || τδ ναυτικόν || ή
 ναυτική έπιστήμη || ή ναυτιλία.
 Marinaio, άρ. ναύτης || ναυτικός.
 Marinare, ρ. έν. ταριχεύω || ούδ.
 διασπαστούμαι || αντίκαθίστημι τοδς
 ναύτας κυριευθέντος πλοίου.
 Marinarecca, θ. (ναυτ.) τδ πλήρωμα
 || ή ναυτική.
 Marinarecamento, έπ. ναυτικώς.
 Marinarecco, έ. ναυτικός.
 Marinaro, έδε Marinaio.
 Marinaio, άο. τάρχος.
 Marinarecco, έδε Marinaresco.
 Marinaria, θ. ή ναυτική (έπιστή-
 μη) || τδ ναυτικόν, ναυτική δδ-
 ναμια.
 Marinarecco, έ. ναυτικός.
 Marino, άρ. ναύτης, ναυτικός || θα-
 λάσσιος άνεμος || έ. θαλάσσιος.
 Mariolo, θ. τού Mariolo.
 Mariolare, έν. άπατώ έν κυβεία, δο-
 λειεύομαι, όπαιζαίρδ.

Marioleria, ούσ. θ. άπάτη (κυρίως
 εις τδ παιγνίδιον).
 Mariolo, έδε Mariuolo.
 Mariscalo, έδε Maliscalo.
 Meritaggio, ούτ. άρ. γάμος.
 Maritalo, έ. γαμήλιος, συζυγικός.
 Maritanda, θ. νόμψη, κόψη, έπι-
 γαμος.
 Maritare, ρ. έν. συνοικίζω, συζεύ-
 γνυμι, ύπανδρεύω, νυμφεύω || άσπκ.
 συζεύγνυμαι, συνοικίδ.
 Maritato, έ. ύπανδρος || έγγαμος.
 Maritimo, έδε Marittimo.
 Marito, άρ. ό σύζυγος, ή άνήρ.
 Maritolo, άρ. ό σύζυγός σου.
 Maritozzo, άρ. είδος άρτου.
 Marittima, έδε Marina.
 Marittimo, έ. θαλάσσιος || έπι(παρα)-
 θαλάσσιος || ούσ. πλ. ναυτικός.
 Mariuola, θ. είδος χέρτου || γυνή
 πονηρά, κλέπτρια.
 Mariuoleria, έδε Marioleria.
 Mariuolo, άρ. πανούργος, άπατεών,
 κλέπτης, πονηράς, κακοήθης.
 Marizzato, -a, έ. ποικιλόχρους, μαρ-
 γαρώεις, κυματοειδής.
 Marmaglia, έδε Canaglia.
 Marmaro, ούδ. κρουρός ειμι.
 Marmato, έ. άηλιμιμένος κονία
 μαρμάρου || (reddo) μέγα κρύος.
 Marmellata, θ. μελίπηκτον.
 Marmista, άρ. μαρμαροποιός.
 Marmitta, θ. (στρατ.) χύτρα.
 Marmo, άρ. ή μάρμαρος, μάρμαρον ||
 έπιγραφή || άγαλμα || σκληρότης.
 Marmocchio, άρ. κερκαπθικός || παι-
 διον || μωρός.
 Marmoraio, άρ. λιθοδόξος.
 Marmorare, έν. ποικιλλω μαρμαρο-
 ειδώς.
 Marmoraria, θ. μαρμαρογλυφία.
 Marmorario, ούσ. άρ. έδε Marmoraio
 || λιθογλύφος, άγαλματοποιός.
 Marmorato, έ. μαρμαροειδής || ούσ.
 άρ. κονία μαρμάρου λιωμάσι συμ-
 παφύριμένη.
 Marmoreccio, έδε Marmoreo.
 Marmoreo, έπιθ. μαρμάρειος, μαρ-
 μάρεινος || (arte) μαρμαρογλυφία.

Marmorino, έ. μαρμάρειος || ούσ,
 χρώμα μαρμάρουίδες || μαρμαρο-
 κόπος.
 Marmorizzato, έπιθ. μαρμαροειδής.
 Marmoroso, έ. μαρμαρώεις.
 Marmotta, θ. όρειος μύς || ζύλον
 κοίλον έφ' ού κοπανίζονται τά πέλ-
 ματα (χινάρια).
 Marmotte, θ. ή κόμαρος.
 Marna, έδε Marga.
 Marnare, ρ. έν. κοπρίζω τή Marna.
 Marniera, θ. λάκκος τής Marna.
 Maroso, άρ. κύμανσις, παραχή τής
 θαλάσσης || τέλμα.
 Marra, θ. μάρρον, δίκελλα || πλο.
 τά άκρα των βροχιόνων τής άγκύρας.
 Marraiuolo, άρ. στρ. σκαπανεύς.
 Marrano, έπιθ. και ούσ. άπιστος
 μωαμεθανός || πανούργος, πονηρός.
 Marrata, θ. κτύπημα τή δικέλλη.
 Marreggiare, ρ. ούδ. βωλοκοπώ ||
 άντηχάω.
 Marretto, άρ. λάγος, λισγάριον.
 Marritta, έδε Marritta.
 Marritto, άρ. κόλαφος || κτύπημα
 εις τδ δεξιόν μέρος || δεξιόχειρος.
 Marroccinato, (montone), δέρμα
 ώς αιγόδουρα κατεργασμένον.
 Marrochino, άρ. αιγόδουρά.
 Marrone, θ. δίκελλα, μάρρον καστα-
 νεία (δρυς) || κάστανον || σφάλμα.
 Marroneio, ούσ. άο. καστανέων.
 Marrovescio, έδε Marrovescio.
 Marruca, θ. είδος θάμνου || βάβδος.
 Marrucaio, άρ. τόπος πλήρης θά-
 μνων θάμνωδης άγρός.
 Marruffino, άρ. ύπηρέτης || έρι-
 ουργού ή μεταουργού ύπηρέτης.
 Marte, άρ. Άρης, ό Θεός τού πο-
 λέμου, πόλεμος, μάχη, άγών || ό
 πυρός (πλανήτης) || χημ. ό σίδηρος.
 Martedi, άρ. ή τρίτη (ήμέρα).
 Martellaro, ρ. έν. σφυρηλατώ, σφυ-
 ροκοπώ || πλήττω, κτυπώ || τι-
 μωρώ, κολλάω, βασανίζω || ρ. ούδ.
 δριμύσσω || ήχώ τή σφύρα ||
 πάλλω.
 Martellata, θ. σφυροκόπημα || έν-
 τύπως || νυγμός.

Martellaturo, θ. σφυρηλάτης.
 Martelleito, άρ. σφυρίον.
 Martellina, θ. σφύρα των χτιστών
 || σφύρα οδοντωτή || τδ πυρεκ-
 έδλον των όπλων || δργαίον μου-
 σικόν || είδος κάρτσου.
 Martellino, άρ. σφυρίον || ζηλο-
 τυπία.
 Martello, άρ. ραιστήρ, -ιον, σφύρα ||
 ρόπτρον (τής θύρας τού όρολογίου
 κτλ.) || μάστιξ, βάσανος || μέρι-
 μνα || ζηλοτυπία || παραφορά
 (ζηλοτυπίας) || μουσικόν όργαίον
 || σφύρα, όστύον τού ώτός.
 Martesco, έ. άρήςιος, άρειμάνιος.
 Martignone, άρ. άνόητος, γωρικός.
 Martinello, άρ. κρικός || βαρούλλιον.
 Martinetto, άρ. μεγάλη σφύρα ||
 κεραιόχρος || δαίμων.
 Martirare, έδε Martirizzare.
 Martire, άρ. και θ. εκκλ. μάρτυς.
 Martire, άρ. μαρτύριον || βάσανος.
 Martirezzare, έδε Martirizzare.
 Martirio, άρ. εκκλ. μαρτύριον.
 Martirizzare, ρ. έν. εκκλ. ύποβάλλω
 εις μαρτύριον || ήψη, κοπιάζω.
 Martirologio, άρ. μαρτυρολόγιον.
 Martora, θ. είδος εκτίδος ή γαλής
 || τδ δέρμα τής ικτίδος.
 Martore, έδε Martire || χωρικός.
 Martorello, άρ. μικρός μάρτυς.
 Martoriamento, έδε Martorio.
 Martoriare, ρ. έν. στρέβλω, βασα-
 νίζω, ύποβάλλω εις μαρτύριον.
 Martorigio, άρ. στρέβλωσις, βάσα-
 νος, βασανισμός || μαρτύριον.
 Marza, θ. έδε Innesto.
 Marzaiuolo, έ. μαρτιανός.
 Marzaprane, άρ. άμυγδαλατόν.
 Marzatico, έπιθ. τού μαρτίου, μαρ-
 τιανός.
 Marziale, έ. άρειος, άρειμάνιος, πο-
 λεμικός || χημ. σιδηρούχος.
 Marzialità, θ. τδ άρειμάνιον.
 Marzo, άρ. μάρτιος (μήν).
 Marzocco, άρ. λέων (γυλιμιμένος ή
 έζωγραφημένος) || μωρός, βλάξ.
 Mascolino, έ. μαρτιανός.
 Mascaizunesco, έ. ληστρικός.

Mascella, θ. σιαγών, γνάθος || πα-
ρειά || λιθάργα του πυροβόλου.
Mascellare, έ. σιαγόνιες || (danti)
oi γομφιοί, οι μυλόδοντες.
Mascellone, άρ. μεγάλη σιαγών.
Maschera, θ. προσωπίδον, προσω-
πίς || προσωπίδοφόρος, ή μετημφιε-
σμένος || πέπλος, (παρα)κάλυμμα.
Mascherare, ρ. έν. καταμφιέννομι,
μετανύνομαι || όποκρίνομαι.
Mascherata, θ. προσωπίδοφόρος.
Mascherato, έ. ύπουλος || ούς, πλ.
προσωπίδοφόροι, μετημφιεσμένοι.
Mascheresco, άρ. βύρσα, δέρμα.
Mascherizzo, άρ. κηλίς || πελιδνω-
σις || φλύκταινα.
Mascherone, άρ. μεγάλη προσωπίς
|| γελισόν πρόσωπον λίθινον τιθέ-
μαν συνήθως εις τας βρύσεις κτλ.
Maschiamento, έπ. άρσενικώς.
Maschiezza, θ. τή άρρενικόν, ιδιό-
της του άρρενος.
Maschifemmina, έρμαφρόδιτος.
Maschile, έ. άρσενικός || άνδρικός
|| ούς, τή άρρενικόν γένος.
Maschil(a)mente, έπ. άρσενικώς.
Maschio, άρ. ή άρρη || τή άρρεν ||
έ. άρσενικός || άνδρικός, γενναίος ||
μέγας.
Mascolinità | ές Maschiezza.
Mascolino, έ. άρσενικός.
Mascolo, | ές Maschio.
Masnada, θ. συνοδία || οικογένεια ||
στόπτωμα || φρουρά (πέλειως).
Masnadiere, άρ. στρατιώτης, συνο-
δίας || ληστής, κακοήγος.
Massa, θ. όγκος || άθροισμα, σωρός
|| τή σύνολον || τή έφοδία του
στρατού || συσσωμάτωσις στρατού
|| (έμπορ.) όμάς.
Massacrare, ρ. έν. (κατα)σφάζω.
Massaja, θ. καλή οικονομός || γριά
|| όπηρετρια.
Massaio, άρ. εισηγητής του δημο-
σίου, ταμίης || (καλός) οικονομός
|| άρχηγός τέχνης || γέραν.
Massarsi, ρ. αυτ. συνόχομαι, συν-
αθροίζομαι || ούδ. προσκαλώ.
Massellare, ρ. έν. σφρηλατώ.

Massellatura, ούς. θ. σφρηλάτσεις
του σιδήρου.
Massello, άρ. άθροισμα συγκεκολλη-
μένων όλών.
Masseria, θ. γεωργών οικία || έπαυ-
λις || πλήθος πραγματειών.
Masserizia, θ. λιτότης, οικονομία
|| (κυρ. πλ.) έπιπλον, σκεύος (οί-
κίας), τή έπιπλα || τή έργαλεία τέ-
χνης || γεωργικά έργαλεία || πλή-
θος πραγματειών || τή αιδία.
Massicciata, θ. λιθοστρωτον.
Massicciato, άρ. λιθοστρωτος δδός.
Massiccio, έ. στερεός, στερεός, πά-
γιος, πυκνός || έπίσημος, επιφανής
|| μέγας, παχύλος || ούς, τή στε-
ρεόν, τή πάγιον, τή πυκνόν.
Massillare, | ές Mascellare.
Massima, θ. άξίωμα, κανών.
Massimamente, έπ. ιδίως, πρό πάν-
των || — ché, | έδίως, διότι.
Massimo, έ. μέγιστος || ούς, τή μέ-
γιστον μέρος.
Masso, άρ. πέτρα || λιθοτομειον.
Massone, άρ. (φωρ)μαστώνος.
Massoneria, θ. (φωρ)μασωνία.
Mastello, άρ. καθίσκος, μαστέλλον.
Mastica, | ές Mastico.
Masticchiare, | ές Masciare.
Masticamento, ούς, άρ. μάσσεις.
Masticare, ρ. έν. μασ(σ)ώμαι μασ-
(σ)ώ || αναπολώ || (δια)λύω, διασπ-
φηνίζω, διατρανώ, διευκρινώ.
Masticatico, άρ. μάσημα.
Masticatore, άρ. ή μασσώμενος ||
μασητήρ κακνοφύλλον.
Masticatorio, άρ. μασητικόν.
Masticatura, θ. μάσημα.
Masticazione, θ. μάσ(ση)μα.
Mastico, άρ. και θ. μαστήχ.
Masticino, έ. μαστήχων.
Masticolare, ρ. έν. βάλλω τους (σφό-
φιγγας) || συναρμώζω λιθους.
Masticolatura, θ. σφόφιγγες.
Masticolo, άρ. σφόφιγγ.
Mastio, | ές Maschio || γίγλυμος ||
έλις, κοχλιάς || κίσση, μάσκουλον,
έδος πυροτεχνήματος.
Mastodonte, άρ. μαστόδους, ζών

μαστοφόρον έκλειψαν.
Mastra, θ. του Mastro, πρωτίστη.
Mastro, | ές maestro || έ. πρώτος, πρώ-
τιστος, κυριώτερος.
Mastruciere, άρ. κλητήρ, θυρωρός.
Masurea, ούς. θ. όρρησις πολωνική.
Matassa, θ. μήρυμα, θηλειά, πήχη
|| άθροισμα, σωρός, πλήθος.
Matassata, ούς. θ. μηρύματα, θη-
λειά || Μεταφ. περιπλοκή.
Matematica, ούς. θ. μαθηματική
|| τή μαθηματικά || μαντική.
Matematicale, έ. μαθηματικός.
Matematica(i)mente, μαθηματικώς.
Matematico, έπίθ. και ούς μαθημα-
τικός || μάντις.
Materassa, θ. | ές Materasso.
Materassato, άρ. στρωματορρόφος.
Materasso, άρ. στρώμα, στρωμή.
Materia, ούς. θ. ύλη || ύλη || κατά-
στασις, φύσις || άφορμή, αίτια ||
άντικείμενον, ύπόθεσις || ύπόστασις,
ύποσάθμη, ύλη, πύον.
Materiale, άρ. (κυρ. πλ.) ύλη (δι'
οιανδήποτε χρήσιν) || έ. ύλικός ||
άκατέργαστος || άπιστόκαλος, σκαίδος
|| παχύλος, παχύνους || άμαθής.
Materialismo, άρ. φιλοσ. ύλισμός.
Materialista, άρ. και θ. φιλοσ. ύλι-
στής, ύλόφρων.
Materialità, θ. ύλικότης.
Materializzare, ρ. έν. καθιστώ ύλι-
κόν τι.
Materialmente, έπ. ύλικώς || όπει-
ροκάλος || άπλώς || καθαρώς, φυ-
σικώς.
Materialo, έ. ύλικός.
Materialoso, έπίθ. διδοός. ύλην ή ά-
φορμήν.
Maternale, έ. μητρικός.
Maternamente, έπ. μητρικώς.
Maternità, θ. μητρότης.
Materno, έ. μητρικός.
Materozzolo, άρ. ύλάριον έν φ δέ-
νονται τή κλειδία || άκρα ράβδου.
Matita, θ. ούς. χρωστήρ, μολυβδο-
κόνδυλον.
Matitativo, άρ. χρωστηροδόχη.
Matraea, ούς. θ. σήμαντρον.

Matraccio, άρ. διυλιστική ψάλη.
Matratura, θ. σήμαντρον.
Matre, θ. μήτηρ || άρχή, αίτια.
Matrema, ή μήτηρ μου.
Matricale, άρ. είδος χουσανθέμου.
Matrice, θ. ή των γυναικόν μήτρα
|| μήτηρ || (chiesa) μητρόπολις.
Matricida, άρ. και θ. μητροκτόνος.
Matricidio, άρ. μητροκτονία.
Matricina (pianta), θ. βλάστημα.
Matriciosa, έ. γυνή όποκειμένη εις
ύστερικά νοσήματα.
Matricola, ούς. φόρος έπιτηδεύμα-
τος κατάλογος έπιτευμάτων άπο-
γραφή μητρώον.
Matricolare, ρ. έν. έγγράφω (εις τή
μητρώον, εις τόν κατάλογον των
έπιτηδευμάτων) || δημοσιεύω.
Matrigna, θ. μητριά || έχθρά || μη-
τριάδης || κακή μήτηρ.
Matrignare, eggiano, ρ. ούδ. μη-
τριάζω, φέρομαι ως μητριά.
Matrimonio, άρ. ύμέναος.
Matrimoniale, έ. γαμικός, του γά-
μου.
Matrimonialmente, έπ. γαμικός.
Matrimoniare, ρ. έν. συνοικίζω, συ-
ζεύγωμαι || υπανδρεύω || ούδ. νυμ-
φεύομαι και έκτελώ τή γαμικά κα-
θήκοντα.
Matrimonio, άρ. γάμος, συνοικέσιον,
σύζευξις, υπανδρεία || σύζυγος.
Matrina, | ές Madrina.
Matrinalvia, ούς. θ.βτ. έλελίσφακος.
Matrona, θ. σεμνή είτε έντιμος γυ-
νή, δέσποινα, εύγενής κυρία || θε-
ράπεινα προεβηκυία και πιστή ||
ή άκόλουθος, τροφός, παιδαγωγός.
Matronale, έ. είδος τής έντίμου γυ-
ναικός, τής δέσποινης.
Matronimico, έ. μητρωνυμικός.
Matta, θ. ψάθος || άγέλη, πλήθος.
Mattaccinare, ρ. ούδ. χουρεύω.
Mattaccinata, θ. όρρησις, χουρός.
Mattaccio, άρ. όρρηστής, χουρευ-
τή.
Mattaccio, ούς. άρ. θεομανής, κοι-
νώς θεότρελλος, τραλλός διά δέ-
σιμον.

Mattaceiuolo, άρ. φιλοπαίγων.
 Mattadore, άρ. σφαγείς || τὰ άνώ-
 ταρα χαρτία εν τῷ χαρτοπαίγνῳ
 ombra.
 Mattamente, έπ. φρενοβλαβός.
 Mattana, θ. είδος μελαγχολίας.
 Mattare, ρ. έν. νικά εις τὸ ζαντί-
 κιον || νικά, ύπερτερῶ || έξα-
 σθενίζω.
 Matteggiare, ρ. οὐδ. άφροσύνη ποιῶ.
 παίζω, χαριεντίζομαι.
 Mattello άρ. (ὄποκ.) ὀλίγον παρά-
 φωρος, πρελούτιος.
 Materia, ἴδε Mattezza.
 Mattezza, οὐς. θ. μανία, φρενοβλά-
 βεια, παραφροσύνη || μωρία.
 Mattia, ἴδε Mattezza.
 Mattina, θ. πρωία.
 Mattinara, ρ. έν. κλωμάζω ψάλλω
 τὸν ὄρθρον (τὰ έθωνά τροπάρια).
 Mattinata, θ. πρωία || κάμος || πα-
 ρακλαυσίθρον.
 Mattinatore, άρ. κωμαστής.
 Mattino, οὐς. άρ. πρωία || άνατολή
 || ὄρθρος, έθωνί.
 Matto, -a, έ. μανιάδης, έξ(παρά)-
 φρων, φρενοβλαβός || άφρων, μωρός.
 Mattolina, θ. μικρός κορυδαλός.
 Mattoname, άρ. τεμάχια πλινθιον.
 Mattonamento, άρ. πλινθόστρωσις
 || πλινθόστρωτον.
 Mattopare, ρ. έν. πλινθῶ || σανιδῶ.
 Mattonato, άρ. πλινθόστρωτον.
 Mattone, άρ. πλινθος || ντ. σχοι-
 νιον || χαρτ. δηνέριον, καρῶ.
 Mattoniero, άρ. πλινθουργός.
 Mattro, θ. μάκτρα, γέν. κογγυλῶν.
 Mattutinale, έ. έθωνός, πρωίνός.
 Mattutino, άρ. τὸ έθωνόν, πρωία,
 αύγή || τὰ έθωνά, ὄρθρος || έ. έθ-
 ωνός, πρωίνός || (stolla) έωσφόρος,
 φωσφόρος, ὁ αύγερνός.
 Mutamente, έπ. (περι)έσκεμμέ-
 νος.
 Maturamento, άρ. ώρίμασις.
 Maturare, ρ. οὐδ. πεπαινομαι, φρι-
 μάζω || έν. παλαιῶ || ποιῶ τι έ-
 σκεμμένως || δαμάζω || έξασθενίζω
 || αύτ. καταναύζομαι.

Maturativo, έ. πεπαινωτός.
 Maturatore, trice, ὁ πεπαινωτός.
 Maturazione, θ. ώρίμασις.
 Maturità, οὐς. θ. ώριμότης || άκμή
 || σύνεσις, φρόνησις.
 Maturo, έ. ώριμός || τέλειος || κα-
 τήλληλος || συνετός, περισκέπτος.
 Mausoleo, άρ. μαισωλείον.
 Mavi, έ. κυανούς, γαλάζιος.
 Mazza, οὐς. άρ. βάκτρον, ράβδος ||
 ρόπαλον ασειδηρωμένον || ροιστήρ,
 σφύρα || (χειρο)λαβίς, λαβή του
 πιστηρίου.
 Mazzacavallo άρ. κηλῶν(ε)ιον, μάστιξ.
 Mazzaferrata, οὐς. θ. σκήπτρον, ση-
 μαϊον τῆς στρατηγίας.
 Mazzafrusto, άρ. μάστιξ || λιθοδό-
 λος, τὸ λιθοδόλον || τὸ αἰδοιον.
 Mazzamarone, άρ. βλάξ, εύήλης.
 Mazzamurro, οὐς. άρ. ψυχία (τριμ-
 ματα) παξιμαδιῶ.
 Mazzaricchiere, ρ. έν. σφυροκοπῶ.
 Mazzaricchio, οὐς. άρ. ξυλίνη σφύ-
 ρα || κοπανιστήριον, κόπανον ||
 πέος, πόσθη, ψωλή.
 Mazzasetta, άρ. κομπαστῆς, έλαξίν.
 Muzzata, θ. ραβδισμός, ξυλοκοπία.
 Mazzeranga, οὐς. θ. κοπανιστήριον.
 Mazzerangara, ρ. έν. κοπανίζω (κα-
 τα)πατῶ, καταπατῶ νήπεδον.
 Mazzeraro, ρ. έν. ρίπτω τινά εις
 τὴν θάλασσαν έν σάκκῳ ἢ μετά λι-
 θου επί του τραχήλου.
 Mazzero, άρ. κορώνη, ρόπαλον || ά-
 ζυμίτης άρτος.
 Mazzetta, θ. σφύρα || ένθεμα.
 Mazzetti(n)o, άρ. μικρά άνοδοδέσμη.
 Mazzicare, ρ. έν. ραβδίζω, ξυλοκοπῶ
 || σφυροκοπῶ τὸν σιδηρον θερμῶν.
 Mazzicatore, άρ. σιδηρουργός.
 Mazziero, άρ. ροπαληφόρος.
 Mazziero, έ. χλαδοφόρος.
 Mazzo, άρ. φάκελος, δεσμός || άνο-
 δέσμη || σφύρα || ξυλίνη σφύρα τῶν
 (κροσουργῶν καὶ βυτιοποιῶν) || κό-
 πανον, κοπανιστήριον.
 Mazzoehiaia, οὐς. θ. κάρμβός, κρω-
 συλος, πλόκαμος, βόστρυχος, πλε-
 ξοῦδα || κομμώτρις.

Mazzoehio, άρ. φάκελ(λ)ος, δεσμός,
 δέμα || τύπος (καλούπι) καλύμμα-
 τος || δουκικὸν κάλυμμα || πλῆθος
 || είδος σίτου.
 Mazzoehiuto, έ. κορυνώδης.
 Mazzolino, άρ. μικρά άνοδοδέσμη.
 Mazzucolare, ρ. οὐδ. κατακορημι-
 ζομαι.
 Mazzuolare, ρ. έν. λαίμοτομῶ.
 Mazzuola, άρ. μικρά (άνο)δέσμη, μι-
 κρός φάκελος || σφύρα || βυλο-
 κόπος.
 Me, άντων. (έ)μέ (έ)μοί.
 Me', ἴδε Meglio Mezzo.
 Meandro, άρ. έλιγμός· στροφή, τέ-
 ννασμα· ύπεκφυγή || άρχ. μαλαν-
 δρος.
 Meato, άρ. πόρος, σωλήν.
 Meccanica, θ. μηχανική.
 Meccanicamente, έπ. μηχανικώς.
 Meccenico, έ. οὐς. μηχανικός.
 Meccanismo, άρ. μηχανισμός.
 Mecco, άρ. μοιχευτής, μοιχός.
 Meco, άντων. και πρόθ. μετ' έμοῦ.
 Meconio, άρ. φαρμ. μηκώνιον, ὀ-
 πτιον.
 Medaglia, θ. άρχαϊον νόμισμα φλο-
 ρεντινόν || νομισματόσημον || εί-
 κῶν επισήμου άνδρος ἢ άγίου.
 Medaglione, άρ. μέγα νομισματόση-
 μον || άρχαϊκός άνθρωπος.
 Madaglia, άρ. νομισματολόγος.
 Medesimamente, έπ. (παρ)όμοιως.
 Medesimarsi, ρ. αύτ. ταυτίζομαι.
 Medesim-ezza, -imità, θ. ταυτότης.
 Medesimo, έπίθ. εαυτός || έπίρ. ὀ-
 μοίως.
 Mediano, έ. μέσος || μεσίτης.
 Medianda, πρόθ. διά || έν, μεταξύ ||
 έ. έν μέσῳ ὦν.
 Mediasino, άρ. άνατ. μεσόφραγμα
 || έ. του μεσοφράγματος.
 Mediatamente έπ. έμμέσως.
 Mediate, έπ. έμμέσως.
 Mediato, έ. έν τῷ μέσῳ ὦν.
 Mediatore, trice, οὐς. μεσίτης.
 Mediazione, θ. μεσιτία.
 Medica, θ. ίατρία, ίατρική.
 Medicabile, έ. θεραπεύσιμος.

Medicamentario (codico), άρ. συν-
 ταγολόγιον.
 Medicamento, άρ. γαμά, φάρμακον,
 ίατρικόν || θεραπεία.
 Medicamentoso, έ. θεραπευτικός.
 Medicante, οὐς. άρ. ίατρός.
 Medicara, ρ. έν. θεραπεύω, ίατρῶω.
 Mediatore, trice, ίατρός.
 Medicatura, θ. θεραπεία.
 Medicazione, θ. θεραπεία.
 Medicheria, θ. χειρουργεϊον.
 Medichessa, θ. ίατρία, ίατρίαινα.
 Medichevole, έ. ίαματικός.
 Medichino, άρ. άμάλγμη ἢ νέος ία-
 τρός.
 Medicina, θ. ίατρική || φάρμακον,
 καθάρσιον || κανὼν τῆς υγιεινῆς.
 Medicinale, έ. ίατρικός.
 Medicinalmente, έπ. ίατρικῶς.
 Medicinara, ἴδε Medicare.
 Medicinevole, έ. ίατρικός.
 Medico, άρ. ίατρός || έπίθ. θερα-
 πευτικός.
 Dieta, θ. μεσότης, άναλογία.
 Dimmo, άρ. μέδιμος.
 Medio, έ. μέσος.
 Medicoe, έ. μέσος, μέτριος.
 Mediocreggiare, οὐδ. μέτριός είμι.
 Mediocremente, έπ. μετρίως.
 Mediosità, θ. μετριότης.
 Meditamento, μελέτη || σκέψις.
 Meditare, ρ. έν. μελετῶ, διασκοπῶ,
 σκέπτομαι || παρασκευάζω.
 Meditadamente, έπίρ. έσκεμμένως.
 Meditativo, έπίθ. μελετητικός.
 Meditazione, θ. μελέτη || θεωρία.
 Mediterraneo, έ. μεσόγειος || οὐς.
 ἢ μεσόγειος (θάλασσα).
 Mefite, θ. χημ. άήρ υσώδης, μία-
 σμα.
 Mefitico, έπίθ. υσώδης, φθοροποιός.
 Mefitismo, άρ. χθοροποιός ιδιότης.
 Megameiro, άρ. άστρ. μεγάμετρον,
 Megassoro, άρ. φυσ. μεγασκόπιον.
 Meglio, άρ. τὸ βέλτιον, τὸ κάλλιον.
 τὸ βέλτιστον, τὸ κάλλιστον || έπίθ.
 βελτίων, καλλίων || έπίρ. κάλλιον,
 πλέον || μάλλον.
 Meglior(e)si, ἴδε Migliorare.

Megliostante, ἐπίθ. εὐπορος.
 Mela, θ. μῆλον· ἢ ἀβάκιον· ἢ πλο. οὐ γλουτοί· ἢ τὸ αἰδοῖον.
 Melacohino, (vino), οἶνος γλουκάζων.
 Melacitola, θ. μελισσόχορτον.
 Melacotogna, ἴδε Cotogna.
 Meladolicito, ἐπίθ. μελίκρατος.
 Melagrano, ἀρ. ἡ ροιά, ῥωδή.
 Melancolia, ἴδε Malinconia.
 Melangola, οὐσ. θ. κίτρον.
 Melangolo, οὐσ. ἀρ. κίτρεα.
 Melanoleuco, ἐπίθ. μελανόλευκος.
 Melansaggine, ἴδε Melensaggine· οὐσ. θ. εὐήθεια, μωρία.
 Melanteria, θ. ὄρυκτ. μελαντηρία.
 Melanti-jo, -ro, ἀρ. μελάνθιον, φυτόν.
 Melanzana, οὐσ. θ. στρύχνος ὁ κη-
 ποῖος. (μελιτζάνα).
 Melaranceto, ἀρ. χουσομηλῶν, πορ-
 τοκαλῶν, πορτοκαλότοπος.
 Melarancia, οὐσ. θ. χρυσόμηλον,
 κοινῶς πορτοκάλιον.
 Melarancio, ἀρ. πορτοκαλέα.
 Melar-e-jo, ἀρ. μελισσών.
 Melassa, θ. ὑπόστημα τοῦ καθαρισμέ-
 νου ζαχαροῦ· ἢ σίρμιον.
 Melata, θ. ἀερόμελι, μέλινα· ἢ ἔδεσμα
 ἐκ μῆλων· ἢ νόσος τῶν αἰκῶν.
 Melato, ἔ. μελιτώδης, μελίτινος, γλυ-
 κός· ἢ ἡδύς, εὐάρεστος.
 Mele, ἀρ. μέλι.
 Melca, ἴδε Mischia.
 Meleagrid-a, -e, θ. μελεαγρίς· ἢ τὰ
 μελεάγρια.
 Melensaggine, θ. ἀβακτηρία, εὐήθεια,
 μωρία, ἀνοησία.
 Melensu, ἔ. εὐήθης, μωρός.
 Meleto, ἀρ. μηλῶν· ἢ οἱ γλουτοί.
 Meletride, ἴδε Meretrice.
 Meliaca, θ. βερικοκκία.
 Mellaco, ἀρ. βερικοκκία.
 Meliga, ἴδε Melica.
 Mellito, ἀρ. μελιτώτον, φυτόν.
 Melina, θ. ὄρυκτ. μῆλινον, εἶδος γῆς.
 Melissa, θ. μελισσόχορτον.
 Melissosono, οὐσ. ἀρ. μελισσοφόνος,
 εἶδος πτηνοῦ.
 Mellifero, ἔ. μελιτοφόρος.
 Mellificare, οὐδ. μελιτοφῶν.

Mellificio, ἀρ. μελιτουργία.
 Mellifluante, ἐπ. μελιρρῦτος· ἢ
 ἡδέως, γλυκέως.
 Mellifluis, ἔ. μελιρρους, μελιρρυτος·
 ἢ ἡδύς, γλυκός.
 Mellonaggine, θ. ἀβακτηρία, εὐή-
 θεια, μωρία, ἀνοησία, ἡλιθιότης.
 Mellonaio, ἀρ. τόπος ὑδροπεπῶν,
 καρπούζιοτοπος.
 Mellone, ἀρ. καρπούζια· ἢ ὑδροπέ-
 πων, χειμωνικόν, καρπούζι. ἢ Μεσαρ.
 ἀβάκταρος, μωρός, ἀνόητος, βλάξ.
 Melma, θ. ἰλύς, βόρβορος.
 Melmoso, ἔ. ἰλυώδης, βορβορώδης.
 Melo, ἀρ. μελέα· ἢ μῆλον.
 Melocotigno, ἴδε Cotigno.
 Melod-e, -ia, θ. μελωδία.
 Melodiante, ἔ. μελωδικός.
 Melodico, ἴδε Melodioso.
 Melodiosante, ἐπ. μελωδικός.
 Melodioso, ἔ. μελωδικός.
 Melodramma, ἀρ. μελοδράμα.
 Melodrammatico, ἔ. τοῦ μελοδραμα-
 τικῶς, μελοδραματικῶς.
 Melograno, ἴδε Melagrano.
 Melomania, θ. μελομανία.
 Melomaniaico, ἔ. μελομανής.
 Melopea, θ. μελοποιία.
 Meluggine, θ. ἀγριομηλέα.
 Melume, ἀρ. ἐρυσίθη.
 Membrana, θ. ὑμῆν· ἢ μεμβράνα.
 Membranaceo, ἔ. ὑμενώδης· ἢ μεμ-
 βρανώδης, ἐκ μεμβρανῆς.
 Membranato, ἔ. ὑμενοειδής.
 Membraniforme, ἔ. μεμβρανοειδής.
 Membranza, ἴδε Rimembranza.
 Membrar(e)si, ἴδε Rimembrare.
 Membratura, θ. ἡ τῶν μελῶν φύσις,
 τοῦ σώματος (συμμετρία).
 Membro, ἀρ. μέλος, κῶλον, μέρος
 (σώματος)· ἢ πῶσθη, ψαλλή· ἢ τὸ αἰ-
 δοῖον τῆς γυναικός· ἢ κῶλον λόγου·
 ἢ κῶλον, μέρος (οἰκοδομήματος).
 Membruto, ἔ. παχυμελής.
 Memorabile, ἔ. αξιομνημόνευτος.
 Memorabilmente, ἐπ. αξιομνημο-
 νεύτως.
 Memorando, ἔ. ἴδε Memorabile.
 Memorare, ἐν. ὑπομνησάσκω.

Memorativa, θ. τὸ μνημονικόν.
 Memorativo, ἔ. μνημονικός.
 Memorato, ἔ. μνησθεῖς· ἢ περιφήμος.
 Memore, ἔ. μνήμων.
 Memorevole, ἴδε Memorabile.
 Memoria, οὐσ. θ. μνήμη, τὸ μνη-
 μονικόν· ἢ ἀνάμνησις· ὑπόμνημα· ἢ
 μνησθῆναι, διήγησις· ἢ σχολίον· ἢ μνή-
 μη (τῶν ἀποθανόντων)· ἢ ὄνομα φή-
 μη, κλέος, εὐφημία· ἢ νόσος.
 Memoriale, ἀρ. μνημόσυνον, μνη-
 μέιον· ἢ ὑπόμνημα· ἢ ἀναφορά· ἢ κα-
 τάλογος· ἢ σχολίον· ἢ ἔ. αξιομνημό-
 νευτος.
 Memorialista, ἀρ. καὶ θ. ὑπομνη-
 ματιστής, ὑπομνηματογράφος.
 Memorificare, ἐν. ἐνθυμίζω.
 Memorioso, ἔ. ἔχων μεγάλην μνή-
 μην, ἀλάνθαστον μνημονικόν.
 Mena, θ. ἔργον, πρᾶγμα, ἀσχολία·
 ἢ κατάστασις· ἢ τύχη.
 Menadito (a), ἐπ. ἀκριδῶς.
 Menagione, θ. διάφορα.
 Menamento, ἀρ. ἀγωγή, ὁδηγία· ἢ
 παραχῆ· ἢ πρόδοσις.
 Mandara, θ. μαστροπότος.
 Menante, ἀρ. μετα(ἀντι)γραφικός.
 Menare, ρ. ἐν. ἄγω, φέρω, ὁδηγῶ·
 ἢ οἰκονομῶ, διεξάγω, κατορθῶ· ἢ
 κατάγω· ἢ λογιζομαι, νομίζω· ἢ
 ποιῶ· ἢ φέρω, κομίζω· ἢ κυβερνῶ,
 διασκῶ, διευθύνω· ἢ σείω, κινῶ, τα-
 ράττω· ἢ κτυπῶ· ἢ φῶ, γεννῶ, προ-
 ἄγω· ἢ ἐξαπατῶ· ἢ μάχομαι· ἢ (πα-
 ρα-κατα)πέλω· ἢ παρορμῶ· ἢ προ-
 καλῶ· ἢ ὠθῶ· ἢ καθαίρω, κλύζω τὴν
 κοιλίαν· ἢ ἐνεργῶ.
 Menata, ἴδε Manata· παραχῆ.
 Menatoio, ἀρ. κινήτριον· ἢ πῶσθη.
 Menatore, trice, οὐσ. ὁδηγός.
 Menatura, θ. κίνησις· ἢ παραχῆ.
 Mencio, ἴδε Floscio.
 Menda, θ. κακία, ἐλάττωμα· ἴδε Am-
 menda· ἔλλειψις.
 Mendace, ἀρ. ψεύδης· ἢ ψεύστης.
 Mendacemente, ἐπ. ψευδῶς.
 Mendacio, ἀρ. ψεύδης· ἢ ψεύστης.
 Mendage, ἔ. ψεύστης· ἢ ψευδής.
 Mandare, ἴδε Ammendare.

Mendazione, οὐσ. θ. ἀποζημιώσεις.
 Mendicagione, ἴδε Mendicizia.
 Mendicamento, ἐπ. πτωχικῶς· ἢ ἐ-
 παιτικῶς.
 Mendicante, ἀρ. ἐπαίτης, πτωχός.
 Mendicare, ἔ. ἐπαίτῳ· ἢ πτωχεύω.
 Mendicatamente, ἐπ. πτωχικῶς.
 Mendicatore, trice, ἐπαίτης.
 Mendicatorio, ἔ. τῆς ἐπαίτησεως.
 Mendicazione, θ. ἐπαίτησις· ἢ πτω-
 χεία.
 Mendichevolmente, ἐπ. πτωχικῶς.
 Mendic(h)ità, θ. πτωχία, ἐπαίτη-
 σις· ἢ καταφύγιον, πρόσφαις, στή-
 ριγμα.
 Mendico, ἔ. καὶ οὐσ. ἐπαίτης, πτω-
 χός· ἢ ἄπορος· ἢ ἐστερημένος.
 Mendo, ἴδε Ammenda.
 Mendoso, ἔ. πλημμυλής.
 Meninge, θ. ἀνατ. μῆνιξ.
 Meningeo, ἔ. μηνιγγώδης.
 Meningite, ἱατρ. μηνιγγίτις.
 Menino, ἔ. πειναλός· ἢ θανάσιμος.
 Menirpea, θ. μενιρπαία σάτυρα.
 Menisco, ἀρ. μηνίσκος.
 Menso, ἀρ. εὐνοῦχος· ἢ ὁ φαινόμενος
 ὡς εὐνοῦχος ἕνεκα τοῦ ἀγενοῦ
 ἢ ἔ. ἑλλειπής.
 Meno, ἐπ. μείον, ἔλαττον, ἥττον,
 ὀλιγώτερον· ἢ οὐτε, οὐδέ· ἢ οὐσ.
 (ἐν ὀρθ.) τὸ ἔλαττον, τὸ ὀλιγώτερον·
 ἢ οἱ μενοεσ.
 Menomabile, ἐπίθ. ἐλαττώσιμος.
 Menomamento, ἀρ. μείωσις, ἐλάτ-
 τωσις· ἢ ἱατρ. λώφησις, ὕψισις.
 Menomanza, θ. μείωσις, ἐλάττωσις·
 ἢ ἑλλειψις, ἀνάγκη· ἢ ταπεινώσις.
 Menomato, ρ. ἐν. μειῶ, ἐλαττώ,
 μικρύνω· ἢ ρ. οὐδ. καὶ αὐτῶν. μει-
 οῦμαι, ἐλαττοῦμαι.
 Menomato, ἐπίθ. εὐτελής.
 Menomo, ἐπίθ. ἐλάχιστος.
 Menovale, ἐπίθ. εὐτελής, ταπεινός.
 Mensa, θ. οὐσ. τράπεζα· ἢ παράθεσις,
 παράθεμα· ἢ τροφή τῆς ψυχῆς· ἢ πι-
 νάκιον, παροψίς· ἢ ἐκκλ. εἰσόδημα
 ἐπισκόπου· ἢ ἡ ἅγια τράπεζα.
 Mensale, ἐπ. τραπεζοειδής.
 Mensario, ἀρ. τραπεζίτης.

Menseggiare, ρ. οὐδ. κάθημαι εἰς τὴν τράπεζαν.
 Mensella, θ. τραπέζιον.
 Mensola, θ. ἀγκῶν, πρόμοχθος, ἔρεισμα κορωνίδος κτλ. || τεμάχιον.
 Mensore, ἀρ. στρ. γεωμέτρης.
 Mensuale, ἐπ. μηνιαίος.
 Menta, θ. μίνθα· ἡ ἡδύσμων.
 Mentale, ἐπ. νοεός.
 Mental(e)mento, ἐπ. νοσῶς.
 Mentalastro, ἀρ. ἄγριον ἡδύσμων.
 Mente, οὐσ. θ. νοῦς ἢ ψυχὴ· μνήμη· || βουλή, λογισμὸς, διανόημα, φαντασία· || διάνοια· || διέθουσις· || ὁ Θεός· || πρόσωπον· || ἀσθημα.
 Montecallagaine, θ. παραφροσύνη.
 Mentimento, ἀρ. ψεύδος.
 Mentire, ρ. οὐδ. ψεύδομαι. || φενακίζω, (ἔξ)άπατώ· || ἐκτρέπομαι τοῦ γένους· || ρ. ἐν. ἴδε Falsare.
 Mentita, θ. ἔλεγχος ψεύδους.
 Mentitamente, ἐπ. ψευδῶς.
 Mentito, ἐπ. πλαστός· ψευδής.
 Mentitore, trice, οὐσ. ψεύστης.
 Mento, ἀρ. γένειον, γένος, κηγαῦνι.
 Mentovare, ρ. ἐν. μέμνημαι.
 Mentovazione, θ. μνήμη, μνάφα.
 Mentre, ἐπ. ἐν ᾧ· ἐπειδὴ.
 Mentula, θ. πέος, πόσθη ψωλή.
 Menzionare, ἴδε Mentovare.
 Menzione, θ. μνήμη, μνάφα.
 Menzogna, οὐσ. θ. ψεύδος.
 Menzognatore, ἀρ. ψεύστης.
 Menzogneramente, ἐπ. ψευδῶς.
 Menzognere, -i, -o, ἀρ. ψεύστης.
 Meramente, ἐπ. καθαρῶς· || ἀπλῶς.
 Mercadante, ἀρ. ἔμπορος.
 Mercantare, ρ. οὐδ. ἔμπορεύομαι.
 Mercante, ἀρ. ἔμπορος.
 Mercanteggiare, ρ. οὐδ. ἔμπορεύομαι.
 Mercantescio, ἐπ. ἔμπορικὸς.
 Mercantevole, ἐπ. ἔμπορικὸς.
 Mercantilmente, ἐπ. ἔμπορικῶς.
 Mercantone, ἀρ. μεγάλῃ ἔμπορος.
 Mercantuzzo, ἀρ. μικρὸς ἔμπορος.
 Mercanzia, θ. ἔμπορία, ἔμποριον· || ἔμπορεῖμα· πρᾶγμα· || ἔμπορικὸν δικαστήριον, ἔμποροδικεῖον.

Mercare, ρ. οὐδ. ἔμπορεύομαι.
 Mercabile, ἐπ. ἔμπορεύσιμος.
 Mercatantare, ρ. οὐδ. ἔμπορεύομαι.
 Mercatante, ἀρ. ἔμπορος.
 Mercatantesco, ἐπ. ἔμπορικὸς.
 Mercatantimento, ἐπ. ἔμπορικῶς.
 Mercatanzia, ἴδε Mercanzia.
 Mercaturo, ρ. οὐδ. ἔμπορεύομαι· || ἐν. πρόσσω, συμφρονῶ· || διαπραγματεύομαι.
 Mercato, ἀρ. ἀγορὰ (καθ' ἑλας σχεδὸν τὰς σημερινάς).
 Mercatore, ἀρ. ἔμπορος· || μέσσης.
 Mercatorio, ἐπ. ἔμπορικὸς.
 Mercatura, θ. ἔμπορία, ἔμποριον.
 Mercce, θ. ἐμπόρεῖμα· || πρᾶγμα.
 Mercè, θ. μισθός· ἀμοιβή· || πρᾶξις, ἄξιον· || βοήθεια· || εὐσπλαγγία, συμπάθεια· || φιλαφροσύνη· || βραδείον· || χάρις· || διάκρισις· || κέρδος.
 Merccehò, ἐπ. δι' ὃ· ἐπειδὴ.
 Mercede, ἴδε Mercè.
 Mercenariamente, ἐπ. ἐπι μισθῷ.
 Mercenario, ἀρ. ὁ μισθωτός.
 Mercennario, ario, οὐσ. ἀρ. καὶ ἔ. ἴδε Mercenario.
 Merceria, θ. ρῶπος, τὰ γέλυγ, ἡ γούτη· || ῥωποπωλείον.
 Merciaio, ἀρ. ρωποπωλῆς.
 Merciajuolo, ἴδε Merciaio.
 Mercimonio, ἀρ. (ἀνεμοσ) ἔμπορία.
 Mer-coledi-cardi, ἀρ. ἡ τετάρτη.
 Mercorella, θ. λινδύωστις (φυτ.).
 Mercuriale, ἔ. ὑδραργυρικὸς· || ζωήρας, ἄστατος, ἀνυπομόνητος.
 Mercurio, ὑδραργυρός· || ὁ στίλιων· || ἄστηρ, ὁ Ἑρμῆς.
 Merda, θ. σκῶρ, κόπρος, σκατόν.
 Merdosco, ἀρ. φίλωθρον.
 Merdosamente, ἐπ. ρυπαρῶς.
 Merdoso, ἔ. (δι)εσκατωμένος.
 Merenda, θ. τὸ δαιτινόν.
 Merendano, ρ. οὐδ. καὶ αὐτῶν· καὶ ἐν. ἐσπερίζω, τρώγω τὸ δαιτινόν.
 Merendone, οὐσ. ἀρ. ἀβέλτερος μωρός.
 Meretricare, ρ. οὐδ. ἐταιρίζομαι, πορνεύομαι, διάγω βίον πόρνης.
 Meretrice, θ. ἑταίρα, πόρνη.

Meretriciamente, ἐπ. πορνικῶς.
 Meretricio, ἀρ. ἐταιρισμός, πορνεία· || πορνείον· || ἔ. ἐταιρικὸς, πορνικός.
 Meretricola, θ. ἐταιρίδιον, πορνίδιον.
 Merigare, ρ. ἐν. καταδύω, (κατα)θυθίζω· καταρρίπτω, καταβάλλω.
 Mergo, ἀρ. κολυμβίς, πτηνόν.
 Meridiano, ἀρ. ὁ μεσημβρινός (κύκλος)· || ἔ. μεσημβρινός, μεσημερινός.
 Meridio, ἴδε Meridiano.
 Meridionale, ἔ. μεσημβρινός, νότιος.
 Meriggia, θ. μεσημβρία· || ακιὰ.
 Meriggiana, θ. μεσημβρία.
 Meriggiano, ἴδε Meridiano.
 Meriggiano, ρ. οὐδ. μεσημβριάζω.
 Meriggio, ἀρ. μεσημβρινή χώρα· μεσημβρία· ακιὰ· || ἔ. νότιος.
 Meriggione, ἐπ. μεσημβριάζων.
 Merino, ἀρ. κοῖτις ἰσπανικῆς, φυλῆς.
 Meritamente, ἐπ. ἀξίως.
 Meritare, ρ. ἐν. (ἀν)τιμερίζω· || ὠφελῶ· || τιμῶμαι, ἀξίζω.
 Meritevole, ἔ. ἀξίος.
 Meritevol(e)mente, ἐπ. ἀξίως.
 Merito, ἀρ. ἀξία· || εὐεργεσία· || αἰτία, ἀμάρτημα, πλημμέλημα, σφάλμα· || τιμωρία· || χρέος· || μισθός, ἀμοιβή· || βραδείον· || ἔ. ἀξίος, δίκαιος.
 Meritoriamente, ἐπ. (ἐπ)ἀξίως.
 Meritorio, ἔ. ἀξίωμα.
 Merlare, ρ. ἐν. τὰς ἐπάλλεις (τὰ πτερά) κατασκιαύζω· || ράπτω ἰστίον.
 Merlata, θ. τούτο τῶν·
 Merlatura, οὐσ. θ. ἐπάλλεις, πτερά· || ὀδόντωσις, οἱ ὀδόντες, ἔντομα.
 Merlettato, ἔ. ὀδοντωτός.
 Merlito, ἀρ. τρίχαπτον, δαντέλλα.
 Merlinare, ρ. ἐν. γρ. ράπτω ἰστίον.
 Merlingotto, ἔ. εὐθήνης, ἡλίθιος.
 Merlo, ἀρ. ἐπάλλεις· τρίχαπτον, δαντέλλα· || κόσσωφος, πτηνόν.
 Merlone, ἀρ. μέγας κόσσωφος.
 Merlotta, ἀρ. κόσσωφος.
 Merluzzo, ἀρ. τρίχαπτόν, δαντέλλα.

|| ὄνος, ὄνισκος, καλλασίας, ἰχθύς.
 Mero, ἔ. ἀκρατος, καθαρός· || οὐσ. κέρως φάλαγγος· οὐλαμός, Ἰλη.
 Merore, ἀρ. κατήφεια, λύπη.
 Merlare, ἴδε Meritare.
 Merlo, ἴδε Merito.
 Mesata, θ. (βλος) μῆν· || μηνιαῖον.
 Mescere, ρ. ἐν μίγνυμι.
 Meschia, θ. οἶνόμελι.
 Meschiamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε Mischiamento.
 Meschina, θ. Οεράπεινα, δούλη.
 Meschinamento, ἐπ. ἐλασινῶς.
 Meschin-elio, -etto, ἔ. πτωχός.
 Meschinità οὐσ. θ. πτωχεῖα, ἀθλιότης, χαμῆρεια.
 Meschino, ἔ. θεοσίπων, δούλος· || πτωχός, ἀθλιός, δυστυχής.
 Meschio, ἴδε Mischio.
 Meschita, ἴδε Moschea.
 Mesabile, ἴδε Miscibile.
 Mesiroba, θ. προχύτης, ἱμπρίκι.
 Mescitore, ἀρ. οἰνοχόος.
 Mescolamento, ἀρ. (ἀνά-σύν)μιξις.
 Mescolanza, θ. ἀνάμιξις, σύγχυσις· || μίγμα, φυλλιάς· || πλ. τὰ σύμμιχτα (συγγράμματα).
 Mescolare, ρ. ἐν. (ἀνά-σύν)μίγνυμι· || συγχέω, ταράττω· || αὐτῶν. (ἀνά-σύν)μίγνυμαι· || συνυφίσταμαι· συνουσιάζομαι.
 Mescolata, θ. (ἀνά-σύν)μιξις.
 Mescolatamente, ἐπ. ἀναμεί.
 Mescolatura, θ. (ἀνά-σύν)μιξις.
 Mescolgiare, ρ. ἐν. ἀναμίγνυμι.
 Mescolgio, οὐσ. ἀρ. σύγχυσις.
 Mese, ἀρ. μῆν· || πλ. μήνες, τὰ ἔμμηνα.
 Mesenterico, ἔ. μεσεντερικός.
 Mesenterio, ἀρ. ἀνατ. μεσέντερον.
 Mesenterii(id)e, θ. μεσεντερίτις.
 Messa, οὐσ. θ. ἱερουργία, λειτουργία· || ἑξαγωγή· || παράθεσις τῶν ἐδεσμάτων· || ἐνοθήκη, ἀσσημὴ· || κεφάλαιον· || βλαστός, βλάστημα· || θερισμός.
 Messaggia, θ. ἡ ἄγγελος, ἀγγελιαφόρος· || πλ. τὰ τῶν διακορημύσεων δημόσια τῆς Γαλλίας ἀμπλοία.

Messaggier-e,-o, ἄρ. ἄγγελος, ἄγγε-
λαφόρος.
Messaggio, ἄρ. ἄγγελος || ἄγγελια.
Messale, ἄρ. ἡ λειτουργία (βιβλίον).
Messe, θ. ἄμνητος, θερσιμός.
Messère, ἄρ. κύριος || δικαστής ||
πατήρ τῶ παίγιον || δ δακτύλιος.
Messetta, θ. ἡ μαστροπός.
Messia, ἄρ. ὁ Μεσσίας.
Messiato, ἄρ. ἡ ἑναρκασις.
Messitiocio, ἄρ. βλαστός, βλάστημα.
Messo, ἄρ. ἄγγελος, ἄγγελιαφόρος ||
κλητήρ || παραθεσις, τῶν ἐδε-
σμάτων || ἔ. ἀπεσταλμένος || περι-
κλειστος.
Messore, ἄρ. ἀμνητήρ, θεριστής.
Messoria, ἔ. θεριστικός.
Messura, θ. συγκομιδή, θερισμός.
Mestare, ρ. ἔν. ἀνακινῶ, ταραττώ ||
οὐδ. ποιῶ τι ἀλαζονικῶς || οὐς.
ἀλαζονική πράξις.
Mestatoio, ἄρ. κύκηθρον.
Mestatore, trice, ὁ ἀνακατόνων.
Mestica, ἔ. Imprimitura || πλ. μί-
ξεις χρωμάτων.
Mesticare, ρ. ἔν. προκυρασκευάζω
τῶν ζωγραφικῶν πίνακα || συμμίγνυ-
μι τὰ χρώματα || αὐτ. σχετίζομαι.
Mesticatore, ἄρ. ὁ προστοιμίζων
τῶν ζωγραφικῶν πίνακα.
Mestichino, οὐς. ἄρ. συναγωγὴς
χρωμάτων.
Mestier-e,-i-o, ἄρ. τέχνη || ἐπάγ-
γμα || ἀνάγκη, χρεία || ἐκφορά.
Mestizia, θ. λύπη, κατήφεια.
Mestizo, ἔ. φαίος, μελαγχροῦς, με-
λαψός.
Mesto, ἔ. ἀνιαρός, κατηφής.
Mestola, θ. ἀουτήρ, κύκηθρον, χου-
λιάρα ἢ κουτάλα || ὑπάλειπτρον,
μυστήριον || κόπανον || ἔ. σκαίος, εὐφ-
θης, βλάξ.
Mestolata, θ. κύπημα τῶ κυκή-
θρου.
Mestolone, ἄρ. ἀθέλυτος, μωρός ||
νήσσα ἢ ἀγρία, ἀγριοπέπια.
Mestote, θ. μεσώτης γ. φωτῶν.
Mestruale, ἔ. ἔμμηνος, κατα(ἐπι-ἐμ)-
μήνιος.

Mestruante, ἔ. τὰ ἔμμηνια ἔχων.
Mestruato, ἔ. τὰ ἔμμηνια ἔχων.
Mestruazione, θ. ῥοή τῶν καταμη-
νίων.
Mestruo, ἄρ. οἱ μῆνες, τὰ κατα(ἐ-
πι-ἐμ)μήνια, τὰ γυναικεῖα || χημ.
διαλυτικὸν ὑγρὸν || ἔ. μηνιαῖος ἔμ-
μηνος, ἐπι(ἐμ-κατα)μήνιος.
Mestura, ἔ. Mistura.
Mesturaggio, θ. μίξις.
Meta, θ. τέρμα, τέλος, σκοπός. ||
κῶνος || κωνοειδής σωρός, θίς, θη-
μῶν, θημιωνία || σκῶρ, κόπρος, σκα-
τῶν ἢ βόλ(θ)ιγον (βουβία).
Metà, θ. ἡ ἡμίσεια, τὸ ἕμισυ.
Metacarpio, ἄρ. μετακάρπιον.
Metacronismo, ἄρ. μεταχρονισμός.
Metadella, θ. μέτρον στερεῶν καὶ
υγρῶν = Mozzeta.
Metafisica, θ. μεταφυσική (ἐπι-
στήμη).
Metafisicale, ἐπ. μεταφυσικός.
Metafisicomante, ἔ. μεταφυσικός.
Metafisicare, ρ. οὐδ. λαλῶ μεταφυ-
σικῶς.
Metafisico, ἐπ. καὶ οὐς. μεταφυσικός.
Metafora, θ. ῥτ. μεταφορά.
Metaforicamente, ἔ. μεταφορικῶς.
Metaforico, ἐπ. μεταφορικός.
Metaforizzare, ρ. οὐδ. μεταφορικῶς
λαλῶ.
Metallico, ἐπ. μεταλλικός.
Metallicero, ἄρ. μεταλλουργός.
Metalifero, ἐπ. μεταλλοφόρος.
Metallico, ἐπ. μέταλλος.
Metallo, ἄρ. μέταλλον.
Metallografia, θ. μεταλλογραφία.
Metalurgia, θ. μεταλλουργία.
Metalurgico, ἐπ. μεταλλουργικός.
Metalurgo, ἄρ. μεταλλουργός.
Metamorfos-e,-i, θ. μεταμόρφωσις.
Metatarso, ἄρ. ἀνατ. μετατάριον.
Metato, οὐς. ἄρ. ξηραντήριον τῶν
καπνῶν.
Metempsiocosi, θ. φιλοσ. μεταμ-
ψόχωσις.
Metesora, θ. ἄστρο. μετώρα.
Meteorico, ἔ. ἄστρο. μετεωρικός.
Meteorista, ἄρ. καὶ θ. μετεωρολόγος.

Meteorologia, θ. μετεωρολογία.
Metereoscopo, ἄρ. μετεωροσκόπιον.
Metoticamente, ἐπ. μεθοδικῶς.
Metodico, ἔ. μεθοδικός.
Metodizzare, ρ. ἔν. μεθοδεύω.
Metodo, ἄρ. μέθοδος || τρόπος, συν-
θήσια.
Metoccia, θ. ἄρ. μετοίκιον.
Metonimia, θ. ῥτ. μετωνυμία.
Metralgia, θ. ἰατρ. μετραλγία.
Metricamente, ἔ. μετρικῶς.
Metrico, ἐπ. καὶ οὐς. μετρικός.
Metro, ἄρ. μέτρον.
Metrogamia, θ. μητρογαμία.
Metrologia, θ. μετρολογία.
Metrologico, ἐπ. μετρολογικός.
Metromania, θ. μητρομανία || μετρο-
μανία, (τοῦ ποιῆν σίχους).
Metropoli, θ. μητροπόλις.
Metropolitano, ἄρ. μητροπολίτης.
Metropolitano, ἔ. τῆς μητροπό-
λεως || οὐς. μητροπολίτης.
Mettere, ρ. ἔν. τίθημι, βάλλω ||
κοινωνῶ || ἐξακοντίζω || ἐγκλείω ||
εισάγω || δαπανῶ, ἐξοδεύω ||
διατρέβω, ἀναλίπω || στοιχημα-
τίζω || συνοικίζω, συζεύγνομαι, δ-
πανδρεύω || (παρα)δέχομαι || προ-
βάλλω, προτείνω || ὑπολαμβάνω,
νομίζω, κρίνω || ὀρθῶς || δηλῶ ||
συναριθμῶ || ταπεινῶ κατατρέχω,
ταλαιπωρῶ || πείθω || οὐδ. φύομαι,
γεννώμαι || βλαστῶν || ἐκβάλλω,
χύνωμαι || ἀρμόζω, συμφωνῶ || δο-
κιμάζομαι || ἀντ. ἐγ(περι)κλειομαι ||
ἐνδύομαι || εισέρχομαι || κινεῖσθαι ||
πειθῶμαι || ἐπι(ερω) || ἐμφανίζομαι ||
παρεμβάλλομαι, παρεμβαίνω, με-
σιτεῖν || ἐπάγομαι, ἀναφέρω, προ-
τείνω, προβάλλω.
Metti-doro,-loro ἄρ. χρυσωτής.
Mettitore, trice, ὁ βάλλων ὁ βάλ-
λων εἰς λαχεῖον || (d'oro) χρυσο-
τής || (di falsi dadi) ὁ παίζων κύ-
βοις παροσκευασμένος.
Mettitura, οὐς. θ. τοποθέτησις.
Mezza, θ. τὸ ἕμισυ τῆς ὥρας ||
τρεῖς καὶ ἡμίσεια τῆς νυκτός || τὸ
ἕμισυ.

Mezzabarba, ἔ. ἡμιγένσιος.
Mezzadro, ἄρ. νομ. ἡμισειαστής, ὁ
ἐπὶ μερισμῶ τῶν καρπῶν γεωργῶν.
Mezzalana, θ. εἶδος μαλλολλίνου ὑφά-
σματος.
Mezzana, θ. εἶδος πλίνθου || μουσ.
μέση || ντ. ὁ ἀρτέμων, παραγέ-
τον || μεσῖτρια, μαστροπός, πορνο-
σοκός.
Mezzanamente, ἐπ. μετρίως.
Mezzanino, ἄρ. μέση || ὄραφή (στέ-
γη), μεσαῖον πάτωμα || καταφύ-
γιον || ντ. μεγάλη πλευρά || σχοι-
νίον τῆς μέσης τῆς σιγῆς || ἔ.
μέτριος.
Mezzanità, θ. μετριότης, τὸ μέτριον ||
μεσιτεῖα || μαστροπεία.
Mezzano, ἄρ. μεσῖτης || μαστροπός ||
μεσηλιεῖς || ἔ. μέσος μέτριος.
Mezzaruola, θ. εἶδος μέτρου.
Mezzaruocale, ἔ. ἡμίφωνος.
Mezzedima, θ. ἡ τετάρτη.
Mezzellone, ἔ. ἡμίδρακος.
Mezzettino, ἄρ. ὑδρία.
Mezzina, θ. λάγνος, στάμνα.
Mezzo, ἔ. πολὺ ὄριμος, ρυσός, με-
μαραμμένος || οὐς. ἀπαλὸν (ὑγρὸν)
μέρος || ἴλος, βόρβορος || τὸ μέ-
σον, τὸ κέντρον, ἡ μέση || τὸ ἡ-
μισυ || τὸ μέσον, μετριότης, τὸ
μέτρον || τρόπος, βοήθεια || μεσι-
τεῖα μεσῖτης || τὸ περιέχον, ὁ ἄρ. ||
|| ἔ. ἡμίσιος || μέσος μέτριος || μεσι-
τεῖων || μέσος, ἀμφίβολος || (tem-
po) ἡ ἀνοξίς || ἡ τὸ φθινόπωρον ||
ὁ μεσαῖον || ἐπ. σχεδόν, ἔν μέρει ||
(per—di) διά.
Mezzobusto, οὐς. ἄρ. προτομή.
Mezzocerchio, ἄρ. ἡμικύκλιον.
Mezzoloro, ἄρ. τὸ μεταξὺ δύο
χρωμάτων χρώμα.
Mezzodi, ἄρ. μεσημβρία || νότος ||
μεσημέρινος ἀνεμος, νότος || ἰση-
μερία.
Mezzogiorno, ἔ. Mezzodi.
Mezzolana, θ. μετριότης.
Mezzolanamente, ἐπ. μετρίως.
Mezzolanità, θ. μετριότης.
Mezzolano, ἔ. μέτριος.

Mezzombra, οσα. θ. παραλλαγή χροιάς χρώματος.
 Mezzonarto, αρ. είδος μέτρου ύ-
 γρών = 125 δράμια.
 Mezzorillovo, αρ. ήμιανάγλυφον.
 Mezzoseuro, αρ. ζωγρ. τὸ ήμίφωτον.
 Mezzotermine, ἴδε Ripiego.
 Mezzule, οσα. αρ. δριζόντιον ξύλον
 τοῦ πυθμένου των βυτίων. || μοχλός.
 || Κέρμαξ.
 Mi, αντ. (έ)μοί· (έ)μέ· || μουσ. ση-
 μετον.
 Miagolare, οὐδ. κοίλω, νιούριζω·
 || δδύρομαι, παρακονοῦμαι.
 Miagolata, θ. κριγμός, νιαούρισμα.
 Miasma, αρ. φυσ. και ιατρ. μίασμα.
 Miasmatico, έ. μιασματικός.
 Mian, ἴδε Miagolata.
 Mica, θ. ψιχίον. || (μόριον παραπλη-
 ρωματικόν) δή, μήν.
 Micaceo, έ. δ εκ λίθου στίλβον· ||
 μαγνητώδης.
 Micante, έ. στίλβων, λάμπων.
 Micascristo, αρ. σγιστόλιθος.
 Micca, θ. όλιγον, ἴδε Minestra.
 Miccia, θ. θραυλλίς, φυτήλιον τοῦ
 ποροδόλου. || πρώτιστον τεμάχιον
 τοῦ ἴστού· || ή θνος.
 Micciolino, έ. όλιγος τίς || όλί-
 γον τι.
 Micciore, έ. όνικός, θνατός.
 Miccino, έ. όλιγος τίς || όλιγον τι.
 Miccio, αρ. φανός || θνος.
 Michelaccio, αρ. διασκεδαστής.
 Mucidiale, αρ. ανθρώποκτόνος, φο-
 νέυς || φόνιος, φονικός· θανάσιμος.
 Micino, αρ. γαλιεύς, γατάκι.
 Micio, αρ. αἴλουρος, γάτος.
 Microcosmo, αρ. μικρόκοσμος.
 Micrografia, θ. φυσ. μικρογραφία.
 Micrometro, αρ. φυσ. μικρόμετρον.
 Microscopio, αρ. φυσ. μικροσκόπιον.
 Midoia, θ. ψέξ, ψέξα· || μυελός· ||
 ούσια, τὸ άυτον, άθος· || έντεριώνη.
 Midollare, έ. μυελώδης.
 Midollanaccio, έ. άπλοός, εύήθης.
 Midollone, αρ. μαμαμάκουθος, εύήθης.
 Midolloso, έ. μυελώδης.
 Miele, αρ. μέλι.

Mielite, θ. ιατρ. μυελίτις.
 Mietero, ρ. έν. θερζω· || θρέπω.
 Mietobore, ἴδτε. οσα. θερπιστής.
 Mietitura, θ. άμητος, θερπισμός· ||
 συγκομιδή.
 Migliacci, αρ. είδος πλακουττος.
 Migliaio, αρ. ή χιλιάς· || μιλιον.
 Migliarola, οσα. θ. σφαίριδια μολύ-
 βδινω, κοιν. σκάγια.
 Miglio, αρ. μιλιον· || βτ. κέγγρος.
 Migliolino, αρ. χειρ. κέγγρος.
 Miglioramento, αρ. βελτίωση· || τὸ
 κάλλιστον (τὸ ἐπιλεκτον) μέρος.
 Miglioranza, θ. ύπεροχή.
 Migliorare, ρ. έν. βελτιώ· || αἰξένω·
 || οὐδ. ραίζω, άναλαμβάνω (έμω-
 τόν), καλῆτεροῦ· || βελτιοῦμαι.
 Migliorativo, έ. βελτιωτικός.
 Migliore, έ. βελτίων, κάλλιον· || εὖ-
 ροχωρότερος· || άβρότερος· || δεξιός·
 || οσα. τὸ κάλλιστον, τὸ βέλτιστον·
 || έπιρ. βέλτιον, κάλλιον.
 Migliormente, έπ. βέλτιον.
 Mignatta, θ. βδέλλα || άνθρωπος
 φειδωλός, γλίτσρος.
 Mignella, ἴδε Spilorcio.
 Mignolare, οὐδ. ένθῶ ἐπὶ έλαιῶν.
 Mignolo, αρ. μύψ, (δάκτυλος) ώ-
 τίτης, δ μικρός δάκτυλος· || πλ. τὰ
 ένθη ή καλύκτια των έλαιῶν.
 Mignone, αρ. δ αγαπώμενος, έρωμέ-
 νος, εἶσους, δ εὐνοικός.
 Migrant(e)si, ρ. οὐδ. και αυτ. μετοι-
 κῶ, άποδημιώ, αναχωροῦ, άπέρχο-
 μαι, μεταναστεύω.
 Migrazione, θ. μετοίκησις, μετανά-
 στασις, άποδημία, αναχώρησις.
 Milla, θ. χιλιάδες.
 Millare, έ. κεγγρίας, κεγγρίνης·
 (pietra ή colopelta) τὸ μιλιάριον.
 Milione, αρ. εκατομμύριον· άπειρία.
 Milionesimo, έ. εκατομμυριστός.
 Militante, έ. στρατεύων· || ύπέριμα-
 χος· || (chiesa) ή εκκλησία τοῦ
 Χριστοῦ.
 Militare, οὐδ. στρατεύ-ω, -ομαι· ύ-
 πέριμαχῶ, βοηθῶ· || άθημανῶ έπα-
 σκῶ· || έ. και οσα. στρατιωτικός.
 Melitarmente, έπ. στρατιωτικός.

Milite, αρ. στρατιώτης.
 Milizia, θ. στρατιά, στρατός· || ή
 στρατιωτική είτε πολεμική, (έπι-
 στήμη) || στρατεία· || άγών, έργον·
 || τάγμα (πικίου, ἴλη, οὐλαμός,
 Ιππικόν.
 Miliziolto, αρ. έθνοούλαξ.
 Millanta, θ. άπειρία.
 Millantamento, οσα. άρσ. ἴδε Mil-
 lanteria.
 Millantare, ρ. έν. μεγαλοποιῶ, αυ-
 ξάνω· || οὐδ. και αυτπ. καυχῶμαι.
 Millantatore, trice, οσα. καυχῆμα-
 τίας, άλαζών, κομπορημων.
 Millantatura, -eria, θ. καύχησις, ά-
 λαζωνεία, μεγαληγορία.
 Mille, έ. χίλιοι· || έπ. χιλιάκις.
 Millesimo, έ. χιλιοπλάσιος.
 Millefiori, αρ. είδος κικινού· || τὸ
 οὔρον τῆς δαμάλευς· || (acquavi-
 te di) σιόνπνευμα πολυανθόστακτον.
 Millofogli-e, -o, μυριόφυλλον· || έ-
 χίνος.
 Millesime, έ. μυριόμορφος.
 Millesimo, αρ. χιλιοτητής, χιλιοστία·
 || έ. χιλιοστάς.
 Milligramma, αρ. χιλιογράμμον.
 Millimetro, αρ. χιλιομέτρον,
 Milordino, ύποκ. τοῦ
 Milorte, αρ. εύπατρίδης, κύριος, εύ-
 γενής τῆς Άγγλιας, Μυλόρδος.
 Milvagio, αρ. χελιδόν, ἴχθύς.
 Miza, θ. δ σκλήν.
 Milzo, ἴδε Menoio· πτωχός.
 Mima, θ. ή μίμος γυνή.
 Mimesi, θ. ρτ. μίμησις.
 Mimicamente, έπ. μιμικός.
 Mimico, έ. μιμικός.
 Mimma, ἴδε Nipna.
 Mimmi, αρ. είδος γυναικείου κό-
 σμου.
 Mimmo, έ. μικρός, παιδιώδης.
 Mimo, αρ. μίμος, ύποκριτής· || μι-
 μος, σατυρική κωμωδία.
 Mimosa, θ. αίσθητική άκακία.
 Mina, οσα. θ. ήμίνα, ήμιεχτον, μέ-
 τρον· || μνά (νόμισμα)· || μεταλ-
 λειών· || (συρ)έμβολος, σύριγγ, ύπό-
 νομος, λαγούμι.

Minaccioso, έ. άπειλητικός.
 Minacciosamente, έπ. άπειλητικῶς.
 Minaccia, θ. άπειλή.
 Minacciamiento, αρ. άπειλή.
 Minacciale, έ. άπειλητικός.
 Minacciare, ρ. έν. άπειλῶ.
 Minacciatore, trice, άπειλητής.
 Minacciatore, έ. άπειλητικός.
 Minacciatrice, θ. άπειλή.
 Minacciosamente, έπ. άπειλητικῶς.
 Minaccioso, έ. άπειλητικός.
 Minaco, έ. άπειλητικός.
 Minare, ρ. έν. όρῶντω ύπονόμους· ||
 μεταλλεύω.
 Minarelli, αρ. πλ. μινασές.
 Minatore, αρ. δ όρῶντων ύπονόμους·
 || μεταλλευτής.
 Minatorio, έ. άπειλητικός.
 Minchia, θ. πόσθη, ψωλή· || ἴχθύς.
 Minchionare, ρ. οὐδ. χλευάζω.
 Minchionatore, trice, έμπαιζων.
 Minchionatorio, έ. έμπαικτικός.
 Minchionatura, οσα. θ. έμπαιγμός· ||
 λῆρος.
 Minchioncello, οσα. άρσ. κομψός,
 έραστής.
 Minchione, έ. βραδύνοος, σκαίος, εἰ-
 ήθης, άνόητος· || οσα. έμπαικτής.
 Minchioneria, θηλ. σκώμμα, παί-
 γνιον· || λῆρος, άνοησία.
 Minerale, αρ. όρυκτόν· || έ. μεταλ-
 λικός.
 Mineralista, αρ. όρυκτολόγος.
 Mineralizzare, ρ. έν. μεταλλοποιῶ.
 Mineralizzazione, θηλ. μεταλλο-
 ποιησις.
 Mineralogia, θ. όρυκτολογία.
 Mineralogista, αρ. όρυκτολόγος.
 Minerario, αρ. μεταλλευτής.
 Minestra, θ. ζωμός, σούπα, ή μα-
 νέστρα· || έργον, άσχολία, πράγμα.
 Minestrare, ρ. έν. έτοιμάζω τον ζω-
 μόν, διευθύνω, διοικῶ, κυβερνώ· ||
 κακῶ.
 Mingharlino, έ. λεπτός, ἴσχνός.
 Miniare, ρ. έν. ζωγρ. λεπτογραφῶ·
 || ψευδιῶ· || έντυπῶ, έγχαράττω.
 Miniatore, trice, οσα. ζωγρ. μι-
 κρογράφος, λεπτογράφος.

Minutatura, οὐσ. θ. μικρογραφία, λεπτογραφία ἢ λεπτογράφημα.
 Miniera, θ. μεταλλεῖον ἢ μέταλλον δοχεῖον, ἐστία.
 Minerale, ἔ. μεταλλικός.
 Minimare, ἴδε Menomare.
 Minimo, ἔ. ἐλάχιστος ἢ οὐσ. ὁ ἐλάχιστος ἢ ἐλάχιστον πρᾶγμα.
 Minio, ἄρ. χημ. μίλτος ἢ ζωγραφία.
 Ministeriale, ἔ. ὑπουργικός.
 Minister(i)o, οὐσ. ἄρ. λειτουργία, ὑπηρεσία, ὑπουργία ἢ πρεσβεία, μεσιτεία ἢ ὑπουργεῖον ἢ οἱ ὑπουργοί.
 Ministrare, ρ. ἐν. παρέχω, χορηγῶ ἢ ὑπηρετῶ ἢ βοηθῶ ἢ κυβερνῶ, διοικῶ ἢ διαχειρίζω.
 Ministrativo, ἔ. διοικητικός.
 Ministratore, trice, οὐσ. ὑπηρετής ἢ διοικητής, διευθυντής.
 Ministrazione, θ. διακονία, ὑπηρεσία, λειτουργία ἢ διοικήσεις, διαχειρίσεις.
 Ministr-ello-iere, ἄρ. αὐλικός.
 Ministro, οὐσ. ἄρ. λειτουργός, διάκονος, ὑπηρετής ἢ διοικητής, διαχειριστής ἢ ὑπουργός.
 Minorena, θ. ἀηλικιώτης ἢ μειώσεις, ἐλάττωσις ἢ μικρότης.
 Minorare, ρ. ἐν. μειῶ, ἐλαττώ.
 Minorasco, ἄρ. νμ. πιστευτή κληρονομία ἀηλικίου ἀδελφοῦ.
 Minorativo, ἔ. μειωτικός ἢ οὐσ. ἐλαφρὸν καθάρσιον.
 Minorazione, θ. ἀηλικιώτης.
 Minore, ἔ. μειών, ἐλαττων, μικρότερος ἢ ἐστερημένος ἢ νεώτερος ἢ ἀηλικίος ἢ οὐσ. θ. ἡ ἐλάσσω πρότασις ἢ ἐπ. ἐλαττων, ὀλιγώτερον.
 Minorezza, θ. ἀηλικιώτης.
 Minoringo, ἴδε Minorino.
 Minorità, θ. νμ. ἀηλικιώτης.
 Minuale, ἔ. ἐλάχιστος ἢ χυδαῖος.
 Minnetto, οὐσ. ἄρ. μενουέτον, εἶδος χορᾶ.
 Minugia, θ. ἔντρονον ἢ πλ. χορδαί.
 Minugialio, ἄρ. χοροδοσιός.
 Minuire, ρ. ἐν. μειῶ ἢ οὐδ. μειοῦμαι.
 Minuscolo, ἔ. μικρός.

Minuta, θ. σχέδιον (ἐγγράφου κλπ).
 Minutaglia, οὐσ. θ. τὰ μικρά, τὰ λεπτά ἢ ὄγλος.
 Minutamente, ἐπ. μεληδόν, κατά μικρά ἢ λεπτομερῶς.
 Minutamente, ἄρ. μάλωσις.
 Minutare, ρ. ἐν. συντάττω σχέδια ἢ κατακόπτω.
 Minutello, ἔ. λεπτός τις.
 Minuteria, θ. τὰ μικρά, τὰ λεπτά ἢ λεθοκέλλητος κόσμος ἢ γρυσώματα διάφορα, χρωαίδες.
 Minutezza, ἴδε Minuzia.
 Minutiere, ἄρ. ἀδαμαντοφόρος.
 Minutino, ἔ. μικρός, λεπτός.
 Minuto, ἄρ. λεπτόν (τῆς μοίρας, τῆς ὥρας, τῆς δραχμῆς) ἢ εἶδος ζωμοῦ ἢ ἔ. μικρός, λεπτός ἢ χυδαῖος, εὔτελής, ταπεινός ἄσημος, οὐτιδανός ἢ ἀκριβής, λεπτομερής ἢ ἰσχνός ἢ ἐπ. λεπτομερῶς, ἀκριβῶς.
 Minuzia, θ. λεπτότης ἢ μικρολογία μικρότης ἢ ἀριθμ. κλάσμα.
 Minuzzaglia, θ. ταῦτὸ τῶ.
 Minuzzamo, ἄρ. τριμμάτα ριημάτα σιδήρον ἢ τεμάχια, κομμάτια.
 Minuzzare, ρ. ἐν. λειοτριβῶ ἢ λεπτολογῶ, μικρολογῶ.
 Minuzzata, θ. φύλλα ἐρραντισμένα.
 Minuzzolare, ρ. ἐν. κατακόπτω.
 Minuzzolo, οὐσ. ἄρ. ψιξ, ψιχίον ἢ ἐπ. οὐδέλωσ.
 Mio, ἄντ. κτητ. (δ) ἐμός, ἰδικός μου.
 Miore, ἄρ. μύωψ.
 Miopia, θ. χερσ. μυωπία.
 Miopotamo, ἄρ. μυοπόταμος, ἔφον.
 Miosso, ἄρσ. μύωτος, γέν. μαστοφόρον.
 Miotono, ἄρ. μυοκτόνον φυτόν.
 Mira, θ. στόχασμα, αὐλισκος, μίρα τῶν πυροβόλων ἢ σκαπός.
 Mirabella, οὐσ. θ. ὀπίωρα βράβυλον, κ. ἀβράμηλον.
 Mirabile, ἔ. θαυμαστός, θαυμασίος ἢ ὑπερβάλλον ἢ οὐσ. θαῦμα.
 Mirabilia, θ. πλ. θαύματα.
 Mirabilmente, ἐπ. θαυμα-στῶς, -σίως ἢ μεγάλως.
 Mirabolano, ἄρ. μυροβόλανος, δένδρον καὶ καρπός.

Miracolo, ἄρ. θαῦμα.
 Miracolosamente ἐπ. θαυμασίως.
 Miracolooso, ἔ. θαυμάσιος.
 Miragio, ἄρσ. φυσ. ἀντικατοπτρισμός.
 Miraglio, ἴδε Specchia.
 Miragusto, ἴδε Tornagusto.
 Miramento, ἄρ. ἐμβλεψίς.
 Mirando, ἴδε Mirabile.
 Mirare, ρ. ἐν. εἰς(ἐμ-, προς) βλέπω ἢ θεωρῶ ἢ σκοπῶ ἢ καταστοχάζομαι, σκοπεῶ, σημαδεῶ ἢ ἐποσθαλμιῶ.
 Miratore, trice, οὐσ. ὁ εἰσβλέπων, θαυτής ἢ ἀποπτηρον.
 Miriade, θ. μυριάς.
 Miriagramma, ἄρ. μυριάγραμμα.
 Miriametro, ἄρ. μυριάμετρον.
 Mirificare, ρ. ἐν. θαυμαστῶ.
 Mirifico, ἔ. θαυμαστός.
 Mirmica, θ. μύρμηξ.
 Mirmicolesone, οὐσ. ἄρ. ἔντρονον μυρμικοφάγον, ὁ μυρμηκαλέων.
 Mirmi-, -coni-, -doni-, -lloni, ἄρ. πλ. εἶδος μονομάχων.
 Miro, ἔ. θαυμάσιος ἢ οὐσ. θαῦμα ἢ εἶδος μέτρου.
 Mirra, θ. μύρρα, σμύρνα.
 Mirrare, ρ. ἐν. σκευάζω τι μύρρα ἢ τιμῶ τινα μύρρα ἢ ἐπαινῶ.
 Mirride, θ. μύρρις, γένος φυτῶν.
 Mirrina, θ. μύρρινη, μύρρινη.
 Mirtare, ρ. ἐν. μύρτα κοσμηῶ.
 Mirteto, οὐσ. ἄρ. τόπος κατάφυτος ἐκ μύρτων, μυρτεῖον, μυρσινών.
 Mirtiforme, ἔ. μυρτοειδής.
 Mirtillo, ἄρ. μύρτιδανον.
 Mirtino, ἐπ. μύρτινος, μύρσινος.
 Mirtio, ἄρ. μύρτος, γένος φυτῶν.
 Misalta, θ. παστόν κρέας χοίρινον.
 Misaltare, ρ. ἐν. τερνίζω κρέας χοίρινον.
 Misantropia, θ. μισάνθρωπία.
 Misantropo, ἔ. μισάνθρωπος.
 Misantia, θ. μίσος ἐαυτοῦ.
 Misavvedutamente, ἐπίρ. ἀπροσδοκῆτως.
 Misavventura, ἴδε Disavventura.
 Miscera, θ. εὐτελῆ πράγματα.
 Miscellanea, οὐσ. θ. σύμ(ἀνά)μικτα ἢ μίγμα.

Miscellaneo, ἔ. πολυ(παμ)μιγής ἢ οὐσ. πλ. τὰ σύμ(ἀνά)μικτα.
 Mischia, θ. ξείρις, ἄγων, φιλονεικία ἢ μίξις ἢ ἀγάλη, πλήθος.
 Mischiamento, ἄρ. (ἀνά-σύμ)μίξις.
 Mischianza, θ. (ἀνά-σύμ)μίξις.
 Mischiare, ρ. ἐν. (ἀνα-συμ)μίγνομαι ἢ οὐδ. ἐρίζω, φιλονεικῶ ἢ αὐτπ. παρενεσώθημαυτόν ἢ (συμ)μίγνυμαι, συνευρίσκομαι ἢ στρ. συμπλέκομαι, εἰς χεῖρας ἐρχομαι.
 Mischiatà, θ. (ἀνά-σύμ)μίξις.
 Mischiatamente, ἐπ. φύρδην μίγδην.
 Mischiatura, θ. μίγμα.
 Mischio, ἴδε miscuglio ἢ μάγμαρον πολυχρώματον ἢ ἔ. (ἀνα-συμ)μιεμυγμένος ἢ πολύμιτος.
 Miscibile, ἔ. μικτός ἢ οὐσ. τὸ μικτόν.
 Miscu(g)noscere, ρ. ἐν. ὑπερωθῶ.
 Miscontento, ἴδε malcontento.
 Miscredente, ἔ. ἀπιστος, ἀσεβής.
 Miscredanza, θ. ἀπιστία ἢ κακία.
 Miscredere, ρ. οὐδ. ἐσφαλμένως πιστεῦν ἢ ἀπιστῶ.
 Miscuglio, (ἀνά)μίξις ἢ σύγγυσις ἢ μίγμα ἢ ἀλλοιώσις, νόθευσις.
 Misero, ρ. οὐδ. διαβάλλω, κακολογῶ ἢ ἀντιλέγω, ἀνθισταμαι, ἀντιτείνω.
 Misello, ἔ. ἄθλιος ἢ λεπρώδης.
 Miserabile, ἔ. ἄθλιος, δυστυχής, ἐλεεινός ἢ ἐλάχιστος.
 Miserabilità, θ. ἄθλιότης.
 Miserabil(e)mente, ἐπ. ἄθλιως, οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς.
 Miseracchio, ἔ. κόμπηχος.
 Miseramente, ἐπ. ἄθλιως, τάλαιπώρως, ἐλεεινῶς ἢ εἰνῶς, σκληρῶς ἢ ἀλγεινῶς, λυπηρῶς ἢ πενιτρῶς, εὐτελῶς.
 Miserando, ἔ. οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς.
 Misericordia, ἴδε misericordia.
 Miserello, ὄνοκ. τοῦ Misero.
 Miserere, ἐλέησόν με ἢ οὐσ. τὸ «Βλέησόν με ὁ Θεός» ἢ ἱατρ. εἰλεός.
 Miseria, οὐσ. θ. ἄθλιότης, τάλαιπωρία ἢ φειδωλία ἢ πτωχεία ἢ σκαυότης ἢ εὐτελής τι.

Misericordia, οὐσ. θ. ἔλεος, οἶκτος, οἰκτιρμός, συμπόθεια.
 Misericordievole, ἐπ. οἰκτρός, ἐλεεινός ἢ ἐλεήμων, (φιλ)οικτιρμων.
 Misericordi(ol(e))mente, ἐπ. ἐλεημόνως, συμπαθῶς.
 Misericordioso, ἐ. οἰκτιρμων.
 Misero, ἐ. ἀθλιός, ταλαίπωρος ἢ κακός, βλαβερός ἢ μικρός, εὐτελής ἢ φειδωλός, φιλάργυρος.
 Miserrimo, ἐ. ὑπερό, δυστυχέστατος.
 Miseria, θ. φειδωλία, φιλαργυρία ἢ ἔνδεια ἢ μικροφυξία.
 Misfatore, ἴδε malfattore.
 Misfare, ρ. ἐν. κακοποιῶ, βλάπτω, ζημιῶ ἢ παραβαίνω.
 Misfatto, ἀρ. κακοῦργημα, ἔγκλημα ἢ ἁμάρτημα ἢ ἐ. παράνομος.
 Misfatore, ἴδε malfattore.
 Misgradito, ἐ. ἀχάριστος.
 Misleale, ἐ. ἀπίστος ἢ κίβδηλος.
 Mislealtà, θ. ἀπιστία.
 Misprendere, ρ. οὐδ. ἁμαρτάνω, σφάλω ἢ καταφρονῶ ἢ ὀνειδίζω.
 Missionario, ἀρ. (ἱερ.) ἀπόστολος.
 Missione, οὐσ. θ. ἐντολή ἢ ἀποστολή ἢ ἱεραπόστολος ἢ καθέδρμα ἱεραποστόλων ἢ ἔξουσία ἱεραποστόλων ἢ θεολ. ἐκπόρευσις ἢ ἱερο. πρόσεισις, ἐκπομπή ἢ ἀφαίμαξις ἢ ἄφαισις (στρατιώτου).
 Missivo, ἐ. ἀποσταλλόμενος ἢ οὐσ. θ. ἐπιστολή = Lettera.
 Mistamente, ἐπ. μεμυγμένος.
 Misteri, ἴδε misteri.
 Misteriale, ἐ. μυστηριακός.
 Misterialmente, ἐπ. μυστηριωδῶς.
 Misterio, ἀρ. μυστήριον ἀπόκρυφον.
 Misteriosamente, ἐπ. μυστηριωδῶς.
 Misterioso, ἐ. μυστηριώδης.
 Mistero, ἴδε misterio.
 Mistia, ἴδε mischia.
 Misticamente, ἐπ. μυστικῶς.
 Misticare, ρ. ἐν. φανακίζω, ἐμπαίζω, ἐξαιετῶ ἢ Συγγέω.
 Misticeto, ἀρ. φάλανα.
 Mistificato, ἐ. μυστηριώδης.
 Misticità, θ. μυστικότης.
 Mistico, ἐ. μυστικός.

Mistilineo, ἐ. γεωμ. μικτόγραμμος.
 Mistto, ἐ. μικτός, ὀνάμικτος.
 Mistura, θ. (ἀντ-σὺμ)μίξις ἢ μίγμα.
 Misturare, ρ. ἐν. ἀλλοιῶν διὰ μίξεως.
 Misura, θ. (κατα)μέτρησης ἢ οὐσ. διάστασις ἢ μέτρον ἢ τέγμα, ὄρος, ὄριον, κανών, τρόπος, νόμος, ὁδηγία ἢ (ἀντ)ἀμοιβή πρόνοια ἢ μους. χρόνος.
 Misurabile, ἐ. μετρητός.
 Misuramento, ἀρ. μέτρον, διάστασις ἢ καταμέτρησης.
 Misurare, ρ. ἐν. (κατα-δια)μετρῶ ἢ (ἀντι)παραβάλλω ἢ μετρῶ, κρίνω, ἐξετάζω ἢ καταμετρῶ (πλοῖον) ἢ αὐτπ. δαπανῶ κατὰ τὰς δυνάμεις, κατὰ τοὺς πόρους μου.
 Misuramento, ἐπ. ἐμμέτρως, κανονικῶς.
 Misuratazza, θ. μέτρον, τὸ μέτρον.
 Misurato, ἐ. μέτριος ἀρμόδιος, σταθμισθείς σύμμετρος ἢ οὐσ. τὸ μετρηθέν.
 Misurare, trico, οὐσ. (κατα)μετρητής ἢ χωρομέτρης ἢ ὑδατόμετρον ἢ ντ. πορειόμετρον.
 Misurazione, θ. ἴδε misuramento.
 Misurevole, ἴδε misurabile.
 Misurare, οὐδ. καταγρῶμαι ἢ κακῶς χρῶμαι.
 Misuso, ἀρ. κατάχρησις.
 Misvedira, ρ. οὐδ. λειποθυμῶ ἢ κακῶς ἀποβαίνω.
 Misventura, οὐσ. θ. κακοδαμονία.
 Mita, ἐ. πρῶτο, ἡπιοσ, ἡμερος ἢ ἡδύς, εὐάρεστος.
 Mitemente, ἐπ. πρῶτος ἡδύς.
 Mitera, θ. μίτρα, φύλλον τιθέμενον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὀνοβάτου ἢ βέραθρος.
 Miterino, ἐ. κύφον, βέραθρος.
 Mitigamento, οὐσ. ἀρ. πράνσις, μετρίσις.
 Mitigare, ρ. ἐν. πραῖνω, μετριάζω.
 Mitigativo, ἐ. πραῖντικός.
 Mitigatore, trico, θ. πραῖνων.
 Mitigazione, θ. πράνσις, μετρίσις.
 Mito, ἀρ. μῦθος.
 Mitologia, θ. μυθολογία.

Mitologico, ἐ. μυθολογικός.
 Mitolog-ista, -a, ἀρ. μυθολόγος.
 Mitra, θ. μίτρα ἢ ἐπίσκοπος ἢ ἐπίσκοπή ἢ κρόνος, περιεφαλαία.
 Mitrale, ἐ. κληροειδής.
 Mitrare, ἴδε mitriare.
 Mitriato, ἐ. μιτροφόρος.
 Mitriare, ρ. ἐν. μιτρῶ ἢ στέφω.
 Mitriato, ἐ. μιτροφόρος.
 Mio, ἐπ. νῦν, ἕδῃ, τώρα.
 Mobile, ἀρ. τὰ κινητὰ (κινήματα) ἢ κλ. τὰ σκεύη, ἐπιπλα ἢ ἀστρ. κινητρον, κινήτηριον, τὸ κινεῖν, ὁ ἔνατος οὐρανός ἢ φως, τὸ κινητόν ἢ ἐκινητός, κούφος, ἀστατος, εὐμεταβάτος ἢ στρ. μεταβατικός.
 Mobiliare, συσκαυάζω, ἀπαρτίζω οἰκίαν, θάλαμον δι' ἐπίπλα.
 Mobilità, θ. τὸ κινητόν ἢ ἀστασία.
 Mobilitarsi, ρ. αὐτ. κινήτος γίνωμαι ἢ ἐν. κινῶ, βάλλω εἰς κίνησιν.
 Mobilmente, ἐπ. εὐκινήτως.
 Mobilita, ἐ. πλοῖσιος.
 Moea-dora, τοῖο, ἀρ. κηροφάλιδον.
 Moccicaglia, θ. βλεννοί, μύξα.
 Moccicare, θ. βλενωδῆς ὄλη.
 Moccicare, ρ. οὐδ. μυξοδῆς εἰμί.
 Moccichino, ἀρ. ρινόμακτρον.
 Moccicone, ἐ. σκαίος, ἀνεπιτήδειος.
 Mocciconeria, οὐσ. θ. κτηνωδία.
 Moccicoso, ἐ. βλενωδῆς, γαλαρός, ἀνεπιτήδειος.
 Moccio, ἀρ. βλεννοί, κόρυζα, μύξα.
 Moccioso, ἐ. βλενωδῆς ἢ γαλαρός, ἀνεπιτήδειος.
 Moccolaia, θ. μύξα λύγου.
 Moccolo, ἀρ. κηρίον ἡμίκαυστον κηρίων, κηρίον, μύξα, μύξα λύγου ἢ ἄκρα τῆς ρινός ἢ μύξα κρεμαμένη.
 Mossa, θ. χειρ. ἄβηθος ἢ καυτηρία.
 Moda, θ. ἔθος, συνήθεια, συρμός.
 Modaccio, περιφρ. τοῦ modo ἢ ἀρ. κακοί, ἀγενεῖς τρόποι.
 Modale, ἐ. λογ. τροπικός.
 Modalità, θ. λογ. ἐντελέχεια.
 Modonatura, οὐσ. θ. ἀρχτ. κυμάτων, ρέβδος.

Modano, ἀρ. μέτρον ἢ πρωτότυπον ἐμβάτης, ζῶλον τῶν δικτυοπλόκων.
 Modellamento, οὐσ. ἀρ. ἐκτύπσις, μόρφωσις.
 Modellare, ρ. ἐν. ἐκτυπῶ, πλάττω, σχεδιάζω.
 Modellatore, ἀρ. σχεδιαστής.
 Modello, ἀρ. ἐκ(πρό)τυπον, πρωτό(ἀρχέ)τυπον, παράδειγμα.
 Moderamento, ἀρ. ἴδε Moderazione.
 Moderare, ρ. ἐν. ματριάζω.
 Moderatamente, ἐπ. μετρίως.
 Moderatezza, ἴδε moderazione.
 Moderativo, ἐ. μετριάσις.
 Moderato, ἐ. μέτριος.
 Moderatore, trico, οὐσ. ὁ μεταίχζων ἢ (δι)εὐτητή(ρ)ς, διοικητής ἢ μηχ. μετριάσις, ρυθμιστής.
 Moderazione, θ. μετρίτης.
 Moderamente, ἐπ. κατὰ τοὺς σημειοὺς (τῆν σήμερον) ἢ νωστί.
 Modernità, θ. τὸ νεώτερον.
 Moderno, ἐ. νέος, σημερινός, νεώτερος, μεταγενέστερος.
 Modestamente, ἐπ. κοσμίως.
 Modestia, θ. μετρίτης σωφροσύνη, μετριοφροσύνη, κοσμιότης ἢ αἰδώς.
 Modesto, ἐ. μετρίφρων, σώφρων, κόσμιος, αἰδήμων ἢ μέτριος.
 Modico, ἐ. μικρός ἢ μέτριος.
 Modificare, ρ. ἐν. μετριάζω ἢ τροποποιῶ.
 Modificativo, ἐ. τροπικός.
 Modificazione, θ. τρόπος, τροποποίησις, μεταρρυθμισίς.
 Modiglione, ἀρ. ἑξωτερικὸν κόσμημα ἀρχιτεκτονικόν.
 Modista, θ. μόδιστρα.
 Modo, ἀρ. τρόπος ἢ ἔθος, διαγωγὴ μέτρον ἢ κανών ἢ εὐαρέστησις ἢ θεραπεία ἢ σχῆμα, μορφή ἢ τέλος, πέρασ ἢ ἔγκλισις ἢ ἁρμονία, μέλος.
 Modolare, -ulare, ρ. ἐν. μελιζω, μελεάζω, ρυθμίζω, μελωδῶ.
 Modulatore, trico, μελιστής, ρυθμιστής τοῦ μέλους.
 Modulazione, θ. ἐμμέλεια, ρυθμός, ἁρμονία, μελωδία.
 Modulo, οὐσ. ἀρ. μέτρον, ἐκ(πρό)-

τυπον, πρωτό(ἀρχέ)τυπον, παράδειγμα' || ἐμβάτης.
 Mofetta, θ. τόπος ἀζώτου· ἄζωτον.
 Moggiala, θ. πλέθρον, στρέμμα.
 Moggio, ἄρ. μῦθος, μέτρον.
 Mogio, ἑ. βραδύ(νου)ς, ἀμβλύς, ναυθρός.
 Mogliama, θ. ἡ σύζυγός μου.
 Mogliata, θ. ἡ σύζυγός σου.
 Mogliazzo, ἴδε matrimonio.
 Moglie, θ. ἡ σύζυγος, ἡ γυνή.
 Mogliema, θ. ἡ σύζυγός μου.
 Moine, ric, θ. πλ. θωπέια, χάρδια.
 Moiniere, ἑ. θωπευτικός.
 Mola, θ. μύλη, μολόπετρα' || ἀκόνη, θήγανον' || τραγός' στίβωστρον' || ἄθροισμα μακαρίων ψυχῶν' || χειρ. μύλη.
 Molara, ἑ. μολίτης' μελικός' || οὐσ. πλ. μολόδοτες.
 Molato, ἑ. ἠκονημένος.
 Moleere, ρ. ἐν. κηλῶ, πραῖνω.
 Mole, θ. μηχανή' || μέγα οἰκοδόμημα (κατασκευασμα)' μαισωλεῖον' μέγας σκοπός, μεγάλη ἐπιχείρησις, μέγα σχέδιον' || μέγελος, ὄγκος.
 Molestamento, ἑπ. ὀχληρῶς.
 Molestare, ρ. ἐν. ἐνοχλῶ' || βλάπτω.
 Molestatore, trice, οὐσ. ὁ ἐνοχλῶν.
 Molestov-ile, -ole, ἐπίθ. βαρύς, ὀχληρός. [δία].
 Molestia, θηλ. ἄχος, ἐνόχλησις, ἀη-
 Molesto, ἄρ. ἴδε molestia, ἐπίθ. βαρύς, ὀχληρός, δυσάρεστος.
 Molibdeno, ἄρ. μολύβδαινα.
 Molibdeo, ἑ. μολυβδίνος.
 Molibdito, ἄρ. χημ. μολυβδίνος.
 Molibdorichia, θ. μολυβδωρυχίον.
 Molibdosio, ἑ. χημ. μολυβδίνος.
 Molinello, ἴδε Mulinello.
 Molino, ἴδε mulino.
 Molla, θ. τέχνη ἐλατήριον' κυρίως καὶ μεταφορικῶς' || ἐλαστικότητα.
 Mollaccio, ἑ. χαῖνος, || μαλακός' || ἀσθενής, ἀδύνατος.
 Mollane, ἄρ. κρέας μαλακόν.
 Mollare, ρ. οὐδ. παύομαι' || ἀνίμαι, χαλᾶσθαι' || ἐν. ἀνίμαι, χαλᾶ.
 Molle, ἑ. ἀπαλός, μαλακός, εὐκαμ-

πτος, εὐλύγιστος, εὐπλαστος' || ὑγρός' || ἄρσενός' || εὐάρμοστος, εὐ-
 κολός' || πρῶτος, εὐμενής, φιλόφρων, ἐπιεικής' || ἀσθενής, ἀδύνατος' || ἀθρός, μαλακός' || μαλακός, ἀνα-
 δρος, γυναικῶδης' || τρυφήλος' || οὐσ. ἄρ. μαλακότης, ἀπαλότης' || πλ. τὰ μαλάκια' || οὐσ. θ. πλ. πυλαβίς, πυράγρα, μαιτιά.
 Molleggiamento, οὐσ. ἄρ. τὸ εὐκαμ-
 πτον, εὐκαμψία.
 Molleggiare, ρ. οὐδ. εὐλύγιστος (εὐ-
 καμπτος, εὐμεταχειροστικός) εἰμι.
 Mollemente, ἑπ. εὐμενῶς' ἀσθενῶς' || νωθῶς, || ψυχρῶς, μαλθακῶς, γυναικοπρεπῶς.
 Molletta, θ. δυνεὶ τοῦ ἀντητηρίου' || μαδιστήριον.
 Mollette, θ. πλ. πυράγρα' λαβίς.
 Molleza, θ. τὸ εὐκαμψία' || ἀπαλό-
 τής, πρῶτης' || ἀβρότης, τρυφερῆ-
 τής' || μαλθακότης, ἀναδρία.
 Mollica, θ. φέ, ψίχα ἄρτου.
 Mollicchioso, ἐπίθ. πᾶν ἀπαλός.
 Mollicci(c)io, ἐπίθ. ὄλιγον ὑγρός' || ἀπαλός.
 Molliccolo, ἐπίθ. πᾶν ἀπαλός.
 Mollificamento, οὐσ. ἄρ. μάλασις, μαλάκυνσις.
 Mollificare, ρ. ἐν. μαλάσσω, ἀπαλῶν' || πραῖνω καταπραῖνω.
 Mollificativo, ἐπίθ. μαλακτικός.
 Mollificazione, ἑπ. θ. ἴδε Mollifica-
 mento.
 Mollire, ἴδε Ammolire' ἐκθληθῶν.
 Mollitivo, ἐπίθ. μαλακτικός.
 Mollizia, θ. τὸ δέσφεται, μαλακία.
 Mollizio, ἴδε mollizza' mollizia.
 Mollire, ἴδε mollume.
 Mollume, ἄρ. ὑγρασία ἐκ τοῦ δευτοῦ.
 Mollusco, ἄρ. κυρ. πλ. μαλάκιον.
 Molo, ἄρ. προκυμαία.
 Molaclia, θ. μολόχιον, φυτόν.
 Moloaso, ἄρ. κύνων, μολοσσός.
 Moltangolare, ἐπίθ. πολύγωνος.
 Molticcio, ἄρ. πηλός, ἴλος, βάρβαρος.
 Moltifloro, ἐπίθ. πολυανθής.
 Moltiforme, ἐπίθ. πολυμορφος, πο-
 λυειδής.

Moltifronte, ἐπίθ. πολυμέτωπος.
 Moltiplatero, ἐπίθ. πολύπλευρος.
 Moltiploquenza, θ. πολυλογία.
 Moltiploquo, ἐπίθ. πολυλόγος.
 Moltiploquio, ἐπίθ. πολυώνυμος.
 Moltiplicabile, ἑ. πολλαπλασιαζόμε-
 νος, πολλαπλασιαστικός.
 Moltiplicamento, ἄρ. πολλαπλασια-
 σμός' ἴδε moltiplicazione.
 Moltiplicando, οὐσ. ἄρ. (ἀριθ.) ὁ
 πολλαπλασιαστικός.
 Moltiplicare, ρ. ἐν. πολυ(πολλα)πλα-
 σιάζω' πληθύνω' || οὐδ' ἀνω' || πλου-
 τίζω' || ρ. οὐδ. πολλα(πολυ)πλασια-
 ζομαι.
 Moltiplicatamente, ἐπίρ. πολλαπλα-
 σίως.
 Moltiplicatore, ἄρ. ὁ πολλαπλασια-
 ζών' || ἀριθμ. ὁ πολλαπλασιαστής.
 Moltiplicazione, οὐσ. θ. πολυ(πολλα)-
 πλασιασμός.
 Moltiplice, ἐπίθ. πολλαπλούς' || πο-
 λύτροπος, πλουτήριος.
 Moltiplicemente, ἐπίρ. πολυτρόπως.
 Moltiplicità, θ. ἡ πληθύνσις.
 Moltiprova, ἐπίθ. πολύπειρος.
 Mottisillabo, ἐπίθ. πολυσύλλαβος.
 Mollisonante, ἐπίθ. πολυήχος.
 Moltipitudine, θ. πληθύνσις, ἡ ἀφθονία.
 Moltipvalve, ἐπίθ. πολύθυρος.
 Molto, ἄρ. τὸ πολὺ, τὰ πολλά' || ἐπίθ. πολὺς' || ἐπίρ. πολὺ, πολλά.
 Momentaneamente, ἐπίρ. ἐν ἀκαρπεί-
 (χρόνου) ἀκαριαίως τὴν στιγμήν.
 Momentaneo, ἑ. ἀκαριαίος, στιγ-
 μαίσιος.
 Momento, οὐσ. ἄρ. στιγμή' || μηχ-
 ροπή, δύναμις, ἐνεργεια' || κίνησις' ||
 βάρος, βαρῶν, || ἐμβροχία' || μέ-
 ρος' || μέτρον, μέσον' τρόπος' || φυ-
 σιολ. ἀντίδρασις' || χρῆσις φαρμακοῦ.
 Mommeare, ρ. οὐδ. ἀστειέομαι.
 Mona, οὐσ. θ. κυρία, ἐπὶ χλεύης.
 Monaca, θ. μονάζουσα, μονάστρια,
 μοναχή, καλογραία.
 Monacale, ἐπίθ. μοναχικός.
 Monacare, ρ. ἐν. κάμνω μοναχὴν ἢ
 μοναχόν' || κάμνω ἐστίαδα' || αὐτ.
 μοναχός ἢ μοναχή γίνομαι.

Monacaria, θ. οἱ μοναχοί.
 Monacato, ἄρ. μοναχική κατάσταση'·
 μοναχμός, μοναστικός βίος.
 Monacazione, θ. τὸ ποιεῖν ἢ γίνεσθαι
 μοναχόν.
 Monacordo, ἴδε monocordo.
 Monachetto, ὑποκ. τοῦ monaco' πό-
 θιον τοῦ μανδάλου' || ἀρχ. καθρένια' ||
 φλαρίς, εἶδος πτηνοῦ.
 Monachina, θ. μικρὰ μοναχή' || πλ.
 σπινθήρες χάρτου κατομένου.
 Monachino, οὐσ. ἄρ. ἴδε monachetto'·
 πυρρόλας, πυρραλίς, πυραλίς, πτη-
 νόν' || ἐπίθ. πελιδνός, μελανωπός' ||
 οὐσ. πελιδνωμα.
 Monachismo, ἄρ. μοναχμός, μονα-
 στικός βίος' || οἱ μοναχοί, οἱ καλό-
 γηροι.
 Monaco, ἄρ. μοναστής, μοναχός.
 Monade, θ. φιλος. καὶ φιλ. μονάς.
 Monarca, ἄρ. μονάρχης.
 Monarcale, ἑ. διγ. μοναρχικός.
 Monarchia, θ. μοναρχία.
 Monarchico, ἐπίθ. μοναρχικός.
 Monaro, οὐσ. ἄρ. μολυθρός.
 Monasteriale, ἐπίθ. μοναστηριακός.
 Monaster(ì)o, ἄρ. μοναστήριον.
 Monasticamente, ἐπίρ. μοναστικῶς.
 Monastico, ἑ. μοναστικός.
 Moncaro, ρ. ἐν. κολοῦν, ἀκρωτηριάζω.
 Monch-erino-ino, οὐσ. ἄρ. πήρω-
 μα, κολ. θωμα, (χέρις)' || χεῖρ ἀπο-
 κκομμένη' || στέλεχος.
 Monco, ἑ. πηρός, κολοῦς (τὴν
 χεῖρα) ἀποκομμένος' || ἐλλειπής.
 Mondabile, ἑ. καθαρός' ἀγνιστός.
 Mondaccio, ἄρ. ἀκρεῖος κάσμος.
 Mondamento, ἑπ. καθαρῶς.
 Mondamento, ἄρ. καθαρῶς.
 Mondana, θ. ἐπίση, πόρνη.
 Mondanamente, ἑπ. κοσμικῶς.
 Mondanità, θ. ματαιότης τοῦ κό-
 σμου' || πλ. κοσμικὰ πράγματα.
 Mondano, ἑ. ἄνιμος' || τοῦ κόσμου,
 κοσμικός, γήινος' || οὐσ. κοσμικός.
 Mondare, ρ. ἐν. ἀποφλοιῶ (περι)-
 φλοῖζω, περιαιρῶ τὸν φλοιόν, ἐσ-
 φλοιδίω' || κλαδεύω' || (ἐκ)καθαίρω
 καθαρίζω' || αὐτ. (ἐκ)καθαίρομαι.

Mondatore, άρ. ό άποφλοιών || καθαρήτης || καθαριστής.
 Mondatura, θ. καθαρισ, καθαρισμός || κλάδεα, κλάδευσις || φλοιός.
 Mondazione, ούς. θ. καθαρι(σ)μός.
 Mondazza, θ. καθαρι(σ)ότης.
 Mondazzino, ούς. άρ. κόπρος.
 Mondiale, έ. κοσμικός.
 Mondificazione, ούς. άρ. ίδε mon-dificazione.
 Mondificare, ρ. έν. καθαρίζω.
 Mondificativo, έ. καθαριστικός.
 Mondificazione, θ. καθαρισ.
 Mondiglia, θ. κίθαρα.
 Mondizia, θ. καθαρι(σ)ότης.
 Mondo, ούς. άρ. ό κόσμος, τό σύμπαν || κόσμος, ή γή, ή οικουμένη || τόπος, χώρα || ό κόσμος, τό ανθρώπινον γένος || άνθρωποι (πολλοί) || κοινωνία || κοσμικά πράγματα || (di là) ό κάτω κόσμος, ό έξδης || κόσμος (γυναίκες) || έ. καθαίριος, καθαρός.
 Mondualdo, άρ. έπίτροπος των γυναικών, διαριζόμενος υπό του δημοσίου.
 Monelleria, θ. πονηρία, πανουργία.
 Monellesco, έ. ίδιος πανούργου.
 Monello, άρ. πονηρός, πανούργος.
 Moneta, θ. νόμισμα.
 Monetaggio, δαπάνη της νομισματοκοπίας.
 Monetale, έ. νομισματικός.
 Monetare, ρ. έν. νομισματα κόπτω.
 Monetario, άρ. παραχαράκτης, κτηδηλοποιός || άργυροκόπος, νομισματοκόπος || έ. νομισματικός.
 Monetiere, ίδε monetario.
 Mongana (vitella), έ. θ. δάμαλις ένιάσιος, γαλάκτινος. ίδε Lat-tonzo.
 Monile, άρ. όρμος, περιδέραιον.
 Monumento, ούς. άρ. νομισμα || μνήμα, τάφος, πολυτελής.
 Monimice, θ. πλ. μονιμοειδή φυτά.
 Monipolio, ίδε monopolio.
 Monister(i)o, ούς. άρ. μοναστήριον, μονή || περιβολός.
 Monitore, άρ. παρανέτης || μηνύ-

τωρ || άρχλ. σωφρονιστής || ύποβολεύς || κανονάρχης || επιστάτης.
 Monitoriale, έ. της έντολής.
 Monitorio, άρ. νμ. μυνητήριον, ένταλμα, έντολή.
 Monna, θ. δέσποινα || πύθηκος.
 Monnerino, άρ. μαστροπός.
 Monnino, άρ. πιθηκιδεύς || πλ. μικρά τινες λεπτολογίζε || χλευασμοί.
 Monocero, ούς. άρ. μονόκερος.
 Monocolo, έ. μονόφθαλμος || μονόφωτος || χειρ. έπίδεςεις ένός όφθαλμού.
 Monocordo, άρ. μουσ. μονόχορδον.
 Monodia, θ. μουσ. μονωδία.
 Monodico, έ. μονωδικός.
 Monogamia, θ. μονογαμία.
 Monogamo, άρ. μονόγαμος.
 Monolito, άρ. μονόλιθος, όβελισκος.
 Monologia, θ. φιλ. μονολογία.
 Monologo, άρ. φιλ. μονολόγος.
 Monomachia, θ. μονομαχία.
 Monomania, θ. ιατρ. μονομανία.
 Monomaniaico, έ. ιατρ. μονομανής.
 Monopolio, άρ. μονοπώλιον.
 Monopolista, άρ. και θ. μονοπώλης.
 Monopso, άρ. ιατρ. μονόφθαλμος.
 Monosillaba, θ. μονοσύλλαβος λέξις.
 Monosillabo, άρ. μονοσύλλαβος λέξις || έ. μονοσύλλαβος.
 Monoteismo, άρ. έκκλ. μονοθεϊσμός.
 Monoteista, άρ. και θ. μονοθεϊστής.
 Monotonia, θ. φιλ. μονοτονία.
 Monotonio, έ. μονότονος.
 Monsignore, άρ. άρχων, αιδέντης, (τίτλος των Ιεραρχών και βασιλικών προσώπων).
 Monsù, άρ. κύριος.
 Manta, θ. όχλα, βέντεςις.
 Montagna, θ. όρος, βουνόν.
 Montagnoso, έ. όρεινός, βουνώδης.
 Montabanco, άρ. άγύρτης.
 Montamento, άρ. άνοδος, άνάβασις.
 Montanaro, έ. όρεινός || ούς. όρειτης, κοινώς βουνήσιος.
 Montanello, άρ. όρειτης, όρεινός || σκίτζα, πτηνόν.

Montanesco, έ. όρεινός.
 Montanino, έ. όρεινός || άγροίκος || ούς. όρειτης, βουνήσιος || πυρρούλας, πτηνόν.
 Montano, έ. όρεινός.
 Montanza, θ. άνάβασις || ύψηλός τόπος || βαθμός, άξια, άξιωμα.
 Montar(e)si, ρ. ούδ. και αύτ. αναβαίνα || έπιβαίνα || ύψομαι || ανα(έπι)τιμώμαι, άκριβαίνα || αύξομαι, αύξάνω || (έν)διαφέρει, μέλει, περιεάζει || ισχύω || άξίζω || κατέχω, λαμβάνω || έν. αναβιβάζω, άνυψώ || φέρω || έντείνω, κουρδίζω || συναρμόζω || όχλεύω, βατεύω || ντ. έτοιμάζω.
 Montata, ούς. θ. άνάβασις || ύψωσις, αύξησης || βαθμύς, σκαλοπάτι.
 Montabile, έ. αναβατός, αναβάσιμος.
 Montatoio, άρ. βατήρ, άναβαθρον.
 Montatore, άρ. αναβάτης || όχλειον, όχλειτής επί ζώων.
 Monie, άρ. όρος, βουνόν || σωρός, όγκος || δανειστικόν κατάστημα (έπί μισθώ τόκω και επί ένεχύρω) || γραφείον του δημοσίου χρέους || αστική τάξις ή κατάσταση.
 Monticello, άρ. λόφος, μικρόν ύψωμα || μικρός σωρός.
 Montone, άρ. ζωολ. άστρ. στρ. κριός || δόγμα κριού || εύθήτης.
 Montonile, έ. κριοειδής.
 Montonino, έ. του κριού.
 Montucosità, θ. τό έσειβάδες.
 Montucoso, έ. όρεινώδης, βουνώδης.
 Montuca, ούς. θ. στρατιωτική στολή.
 Monumento, άρ. μνημείον, μνήμα.
 Mora, θ, μόνον || σωρός λίθων || μέλλησις, ύπέρθεσις, αναβολή || μόρα, είδος παιγνιδίου || μουσ. χρόνος || στρ. μοίρα || χειρ. ύπερσάρκωσις του όφθαλμού || ή αιδίωψ.
 Morace, άρ. ντ. ξύλον άπαλόν των κεράτων.
 Moraggino, θ. αναβολή, άργοπορία.
 Morajuola, θ. μόνον, καρπος.
 Morale, άρ. χρηστά ήθη || θ. ή ήθική || έ. ήθικός, ήθικολόγος.
 Moraleggiare, ίδε moralizzare.

Moralista, άρ. ήθικός, ήθικολόγος.
 Moralità, θ. τό ήθικόν || έπιμόδιον || χρηστά ήθη, ήθική.
 Moralizzare, ούδ. άγω εις τό ήθικόν.
 Moralizzazione, θ. άγωγή του πράγματος εις τό ήθικόν.
 Moralmente, έκ. ήθικώς.
 Morato, άρ. χημ. μορούχον έλας || έ. μέλας || χρηστοθήτης, ήθικός.
 Moratoria, θ. αναβολή, πληρωμής.
 Moratorio, έ. αναβλητικός.
 Morbello, άρ. νοσημάτιον, κακοδιαθεσία || κύφον βαρύτερός.
 Morbidamente, έκ. άβρώς, μαλακός || πρόφος || σεβασμύς, εύγενώς.
 Morbidamento, ούς. άρ. μαλάκυνσις, άπηλευσμός.
 Morbidetto, έ. όλιγον άπαλός.
 Morbidezza, θ. άβρότης, άπαλότης, μαλακότης || τρυφή, μαλακότης, τρυφηλότης || πραότης, έπιεικεία, εύκολία. ίδε Schifilla.
 Morbido, έ. μαλακός, εύκαμπτος || άπαλός || άβρός || άραιός || πρόφος || εύπορος || ήδονικός, εύάρεστος || ούς. ό μαλθακός, ό φιλήδονος.
 Morbi-fero, -ficio, έ. νοσηφόρος.
 Morbino, άρ. έπιθυμία γέλατος.
 Morbisciatto, ίδε Ammalaticcio.
 Morbo, ούς. άρ. νόσος, νόσημα || λοιμώδης όσμή || έρωτοληψία || άνία, θλίψις || ζήλια, συμφορά.
 Morbo sacro, ούς. άρ. σεληνιασμός.
 Morbosamente, έκ. νοσηρώς.
 Morboso, έ. νοσηδής, νοσηρός.
 Morchia, θ. άμόργη || σκύβαλον.
 Morchioso, έ. πλήρης άμόργης.
 Mordacchia, θ. φιδός.
 Mordace, έ. δηκτικός.
 Mordacemente, έκ. δηκτικώς.
 Mordacità, θ. τό δηκτικόν || δριμύτης.
 Mordante, άρ. χρυσόχαλα || έ. δηκτικός (χυρ. και μτφ.)
 Mordere, ρ. έν. δάκνω, καθ' όλας τας σημασίας.
 Mordicamento, άρ. όηξίς.
 Mordicante, έ. δηκτικός.
 Mordicare, έν. δάκνω || δριμύσσω.

Mordicazione, θ. δῆξις, δάγκωμα.
 Mordimento, ἀρ. δῆξις ἢ κακολογία.
 Morditore, ἰριση, οὐσ. δῆκτης, δηκτικός ἢ κακολόγος ἢ παράσιτος.
 Morditura, θ. τοῦ mordimento.
 Morello, ἔ. μέλας.
 Morena, ἴδε murena.
 Morasca, θ. πυρρίχη, χορός.
 Moresco, ἔ. μαυρούσιος.
 Moretto, ὄποκ. τοῦ moro.
 Morfea, θ. ἀλφός, λεύκη ἢ κηλίς.
 Morfina, θ. χημ. μορφίνη.
 Morfire, ρ. οὐδ. τρώγω.
 Morgana (fata), φαινόμενον μετέωρον ἐν Καλαβρία κατὰ τὸ ὄρος.
 Moria, θ. λοιμός, μίασμα ἢ φθόρος.
 Moribondo, ἔ. (ἀπο)θνήσκων, ἐκπνέων, ἐτοιμοθάνατος.
 Moriccia, θ. ἐρεμία, θρηγκός.
 Morico, θ. πλ. αἰμορροΐδες.
 Moricino, ὄποκ. τοῦ moro.
 Moriente, (ἀπο)θνήσκων,
 Morigerare, ἐν. ἠθοποιῶ ἢ περιστελλῶ ἢ σωφρονίζω, ἐλέγχω.
 Morigeratezza, θ. χρηστοθήεια.
 Morigerato, ἔ. χρηστοθήης.
 Morione, ἀρ. ἡ κόρυς, χαλκῶν κράνος· εἶδος πολυέμου λίδου.
 Morig(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. (ἀπο)θνήσκω ἢ τελευτῶ ἢ ἀφανίζομαι, μαραινομαι, καταναλισκομαι ἢ ἐκλείπω ἢ αὐτπ. φονεύομαι ἢ ἐν. καταναλισκω ἀποσθένυμι ἢ κτείνω, φονεύω.
 Mormo, ἀρ. μορμῶ.
 Mermachiaro, ρ. οὐδ. κακολογῶ.
 Marmoramento, οὐσ. ἀρ. ἴδε marmorazione.
 Marmorare, ρ. οὐδ. μορμαρίζω ἢ ποθορῶ ἢ ψιθυρίζω ἢ διασύρω ἢ κακολογῶ ἢ γογγύζω ἢ μεμφιμοιρῶ, παραπονοῦμαι.
 Marmoratore, ἰριση, οὐσ. ψιθυρός, ψιθυριστής, κακολόγος.
 Marmorazione, θ. ψιθυρισμός, κακολογία ἢ μεμφιμοιρία.
 Marmoraggiare, ρ. οὐδ. ψιθυρίζω ἢ γογγύζω ἀδιακόπως.

Mormorevole, ἔ. ψιθυρίζων.
 Mormorio, ἀρ. ψιθυρισμός ἢ βόμβος ἢ ψόγος, μέμφις γογγυσμός.
 Moro, ἔ. μέλας ἢ οὐσ. μαυρούσιος, αἰθίοψ, μαῦρος ἢ μορία, σικαμινέα.
 Moroidale, ἴδε Emorroidale.
 Moroidi, ἴδε Emoroidi.
 Morologo, ἔ. μορολόγος.
 Morosamente, ἐπ. πολλὸν χρόνον.
 Moroso, ἔ. βραδύς ἢ ἀναβέβλων ἢ οὐσ. ἐρωτόληπτος, ἐραστής.
 Morsa, θ. κυρ. εἰς τὸν πλ. λίθοι προτοδκιμοί ἢ λαβίς, σφιγγτήριον.
 Morsaro, ἀρ. λαβιδοποιός.
 Morsecchiare, ρ. ἐν. δάγκω, δαγκάνω.
 Morsecchiatura, θ. δῆγμα.
 Morseggiare, ρ. ἐν. δάγκω, δαγκάνω.
 Morsellato, ἴδε Ammorsellato.
 Morselletto, οὐσ. ἀρ. καταπότιον.
 Morsello, οὐσ. ἀρ. κομμάτιον, βλωμός, κοινὸς χαψιά.
 Morsello, ἀρ. λαβίς.
 Morsicare, ρ. ἐν. δάγκω, δαγκάνω.
 Morsicatura, θ. δῆγμα.
 Morso, ἀρ. δῆξις, δῆγμα, δαγκαματιά· μάσσησις, κέντησις ἢ τύψις τῆς συνειδήσεως ἢ ἄλγος, κέντημα, κνίσμα ἢ ὁ χαλινός· δριμύτης (τοῦ οἴνου) ἢ πθ. μετ. δεδηγμένος.
 Morsura, θ. δῆξις, δῆγμα, δαγκαματιά· ἄλγος ἢ πειρασμός.
 Mortadella, θ. εἶδος ἀλλέντος.
 Mortaio, ἀρ. ἰγθῖον, γουδί ἢ δεξαμενὴ ἢ δοχεῖον τῶν θερμάτων ἢ ἔλος, βάλτος ἢ στρ. ἔλος, μέγα πυροβόλον.
 Mortale, ἀρ. ἡ θνησιμότης, ὁ θνητός, ὁ ἄνθρωπος ἢ ἔ. θνητός ἢ θανάσιμος, θανατηφόρος.
 Mortalello, ἀρ. μικρὸν ἰγθῖον.
 Mortalita, θ. φθόρος, ἐπιδημικός θάνατος ἢ τὸ θνητὸν ἢ σφαγή.
 Mortalmemente, ἐπ. καὶ ἢ.
 Mortalmente, θανάσιμος, θανατηφόρος νεκρικός.
 Mortaro, ἴδε mortaiο.

Morte, θ. θάνατος.
 Mortella, θ. μύρτος, μυρσίνη.
 Mortazza, θ. τὸ νεκρὸν, νεκρότης.
 Morticcio, ἔ. νεκρώδης ἢ ὠχρός.
 Morticino, ἀρ. μικρὸς νεκρός ἢ ἔ. θνησιμαίος ἢ ἠθραινόμενος.
 Mortiferamento, ἐπ. θανάσιμος.
 Mortifero, ἔ. θανατηφόρος.
 Mortificazione, οὐσ. ἀρ. ἴδε mortificazione.
 Mortificare, ρ. ἐν. νεκρῶ (κατα)δαμάζω ἢ περι(συ-κατα)στελλῶ, κατέλω, χαλινῶ ἢ ἀνιῶ, λυπῶ, θλίβω ἢ ταπεινῶ ἢ ζωγρ. θαμβῶ ἢ αὐτπ. μαραινομαι ἢ ἰατρ. γαγγραινοῦμαι, νεκροῦμαι ἢ σκληραγωγοῦμαι.
 Mortificamento, ἔ. θανάσιμος ἢ μετὰ σκληραγωγίας.
 Mortificativo, ἔ. συσταλτικός.
 Mortificazione, θ. νέκρωσις, (κατα)δάμνασις ἢ λύπη ἢ προσβολή ἢ σκληραγωγία ἢ κατα(περι)στρόλή.
 Morto, ἀρ. πτώμα ἢ ἔ. ὁ νεκρός ἢ ἀκρατωλός ἢ τὸ νεκρὸν μέρος ἢ τεθνεώς, τεθνηκώς, νεκρός.
 Mortorio, ἀρ. κηδεία, ταφή, ἐκφορά ἢ κοιμητήριον, νεκροταφεῖον.
 Mortuale, ἔ. νεκρικός.
 Mortuario, ἔ. ἐπιτάφιος, ἐπιτάφιος, νεκρώσιμος.
 Morvidamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε morbidamento.
 Morviglione, ἴδε morbiglione.
 Musico, ἴδε musaico.
 Mosca, θ. μύια, γένος ἐντόμων ἢ ὀπογμένιον ἢ εὐτελέτι ἢ (cioca) μύιδα, τυφλομύγα.
 Moscada, (noce) οὐσ. μοσχολάρυον.
 Moscardo, ἔ. εὐώδης, εὐσμος.
 Moscadello, ἀρ. μοροστάφυλον, σταφύλι μοσχάτων ἢ ἀνθοσμίας οἴνου, μοσχάτων (κρασί) ἢ ἔ. ἀνθοσμίας, εὐώδης, εὐσμος (ἐπὶ ἀπιδίων, χαμοκεράτων, πεπόνων, κερασίων κτλ.).
 Moscaio, ἀρ. πλῆθος μυιῶν ἀθρόων ἢ ὀχληρόν τι ἢ ὄρυθος.
 Moscaiu)ola, θ. ὄψοφυλάκιον.
 Moscardino, ἀρ. ἱεράξ· ὄσφραδία

(κρατούμενα εἰς τὸ στόμα).
 Moscardo, ἴδε moscardino.
 Moscato, ἔ. (κατά)σττικός ἢ οὐσ. μύσχος ἢ οἶνος εὐσμος.
 Moscerino, ἴδε moscherino.
 Moschea, οὐσ. θ. ναὸς τῶν τούρων, τζαμίον.
 Moscherino, ἀρ. μυϊδίον, ἐν γένει δὲ ὄλαι καὶ παντοειδεῖς μικραὶ μυῖαι.
 Moschietta, θ. μυϊδίον ἢ μολυβδοδόλον ἢ πυροδόλον (δπλον) ἢ τζαμίον ἢ (rosa) εἶδος ῥόδου.
 Moschettare, ρ. ἐν. πυροβόλω φονεύω, τουφεκίζω.
 Moschettata, θ. βολή πυροβόλου.
 Moschetteria, θ. πυροβολισμοί ἢ πυροβολιστὰὶ ἄθροοι.
 Moschettiere, ἀρ. πυροβολιστής, στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ.
 Moschetto, οὐσ. ἀρ. μολυβδοδόλον, πυροδόλον ὄπλον.
 Moschettone, οὐσ. ἀρ. μέγα μολυβδοδόλον, ἀργαῖον, κοντοτούφεκον.
 Moschicidido, ἀρ. μυιοκτονία.
 Moschino, ἀρ. μυϊδίον.
 Moschiamà, θ. εἶδος τερζίου.
 Moscio, ἔ. μαλακός, ἀπαλός.
 Mosciolino, ἀρ. μυϊδίον.
 Moscione, οὐσ. ἀρ. σκνίψ, κώνωψ ἢ αἰλοπότης.
 Moscone, ἀρ. μεγάλη μυῖα.
 Massa, θ. κίνησις ἢ στάσις.
 Masse, θ. πλ. ἡ βάλξις, ἡ ἀφετηρία, ὅθεν ἐξέρχονται ἔπαι καὶ ἔμαζαι πρὸς ἀποδραμίαν.
 Mustachio, οὐσ. ἀρ. μούσταξ.
 Mostacciata, θ. κόλαφος, μπάτσος.
 Mostaccio, οὐσ. ἀρ. ὄψις, πρῶσωπον ἢ μούσταξ.
 Mostarda, θ. μυττωτός, μουστάρδα.
 Mosto, ἀρ. γλεύκος, μούστος.
 Mostoso, ἔ. γλεύκος πλήρης.
 Mostra, θ. ἐπίδειξις ἢ ὄψις, θεωρία ἢ δείγμα παράδειγμα ἢ ἐκθεσις (πραγματεῖων) ἢ ἐπίγραμμα (φορέματος) ἢ ἐπιθεώρησις (στρατοῦ) ἴδε Mostro.
 Mostrabile, ἔ. δεικτός.
 Mostramento, ἀρ. δεῖξις ἢ ἐπίδειξις.

Mostranza, θ. ὄψις, θεωρία.
 Mostrare, ρ. ἐν. δεικνύμι· δηλῶ· ||
 θεωματούργω· || δίδωμι· παραχωρῶ·
 || διδάσκω· || ἐπιθεωρῶσιν(τοῦ στρα-
 τοῦ) ποιῶμαι· || ρ. οὐδ. καὶ αὐτῶν.
 φαίνομαι· ὑποκρίνομαι· || αὐτῶν. τέ-
 τραμμαι (νεύω, βλέπω) πρὸς· δει-
 κνυμαι, φαίνομαι· || οὐσ. δειξίς· ἐ-
 πίδειξις.
 Mostrativo, ἔ. δεικτικός.
 Mostratore, trice, οὐσ. δεικτής.
 Mostrazione, θ. δειξίς· ἐνδείξις.
 Mostreggiatura, οὐσ. θ. τὸ δεικνύ-
 μενον μέρος τοῦ ἐπιγράμματος.
 Mostro, ἀρ. τέρας· || τὸ τεράστιον,
 θαῦμα· || πθ. μυχ. ἀντί mostrato.
 Mostrosità, ἴδε mostruosità.
 Mostruosamente, ἐπίρ. τεραστίως.
 Mostruosità, θ. τὸ τεράστιον, τὸ ἄλ-
 λόκοτον σωματικῆς δυσμορφίας·
 (κυρ. καὶ ματ.)
 Mostruoso, ἐπίθ. τεράστιος, τερα-
 τώδης.
 Mota, θ. πηλός, ἰλύς, βόρβορος.
 Motilità, θ. τὸ κινήτικόν, κινήτικότης.
 Motiva, θ. αἰτία, ἀρχή, πηγή.
 Motivare, ρ. ἐν. (ἀνα)μιμνήσκω,
 μνημονεύω· || ἀποδεικνυμι, ἀποδει-
 κνύω, αἰτιολογῶ.
 Motivo, οὐσ. ἀρ. αἴτιον, αἰτία, ἀ-
 μορφή· στάσις, ταραχή· θέλησις·
 προαίρεσις· || ἐπίθ. κινήτικός.
 Moto, ἀρ. κίνησις· θέλησις, προαι-
 ρεσις· || μάχη· || σωμασλία.
 Motore, trice, κινήτης, κίνητρον· ||
 κινήτηρ μῦς· || ἐπαινήτης.
 Motorio, ἐπίθ. κινήτικός.
 Motozo, ἔ. βορβορώδης· || αἰσχυρός.
 Motia, θ. κρημνός, κρημνώγης γῆ.
 Motlaggeria, οὐσ. θ. σκῶψις, σκῶμμα.
 Motteggievole, ἔ. εὐτράπελος, ἀ-
 σταίος.
 Motteggevolmente, ἐπ. ἀσταίως.
 Motteggiamiento, οὐσ. ἀρ. ἴδε mot-
 teggio.
 Motteggiare, ρ. οὐδ. σκῶπτω· ||
 γλευάζω· || διαλέγομαι, διμιλῶ· || ἐν.
 δέκνω, καθάπτωμαι.
 Motteggiatore, trice, οὐσ. σκῶπτης.

Motteggio, ἀρ. σκῶψις· σκῶμμα· εὐ-
 τραπελία, ἀστείότης, χαριεντισμός.
 Motteggioso, ἔ. στωπτικός.
 Motteito, ἀρ. μικρὸν σκῶμμα.
 Motto, οὐσ. ἀρ. ρητόν, ἀπόφθεγμα·
 || σκῶμμα· || εὐτραπελία, ἀστείότης,
 χαριεντισμὸς· || λέξις· || στιγμὴ· ||
 ῥῆσις ποιητικῆ· || συνῆμα.
 Mott-ozzo-uzzo, ἀρ. σκωμμάτιον.
 Motura, θ. κίνησις· || τὸ κινεῖν.
 Movente, ἔ. κινήτικός· ἀρχόμενος
 ἐκείνου· || οὐσ. τὸ κινεῖν.
 Movimento, θ. κίνησις.
 Movere, ἴδε Muovere.
 Movevole, ἔ. κινήτός· || ἄστατος.
 Movibile, ἔ. κινήτός.
 Movimento, ἀρ. κίνησις· || νωτερι-
 σμός, θέουρος, στάσις· || τὸ ἠμέμ-
 φυτον· || ἔργον, ὑπόθεσις· || ὑποχρέ-
 ωσις· || προτροπή· || κέντρον, ἐρέ-
 θισμα, πρόκλησις· || γένεσις, ἀρχή·
 μους, οὐθμός.
 Movilina, θ. κίνησις.
 Movitivo, οὐσ. ἀρ. γένεσις, ἀρχή·
 || ἔ. κινήτός.
 Movitoia, ἀρ. στραφεῖον.
 Movitoto, trice, ἴδε motore.
 Movitura, θ. αἴτιον, αἰτία.
 Movizione, θ. κίνησις.
 Mozarabo, ἴδε mozarabio.
 Maziaro, θ. κίνησις· || ταραχή· || πε-
 ριοδικὸς ἄνεμος.
 Mozzamento, ἐπ. κατὰ συγκοπὴν.
 Mozzamento, ἀρ. ἀποτομή· μέλουσ-
 τοῦ σώματος, κολόθωσις, ἀκρωτη-
 ρίασις· || χωρισμός· || ἄρμ. συγκο-
 πή.
 Mozzarabo, ἀρ. μαῦρος χριστιανός.
 Mozzare, ρ. ἐν. ἀποτέμνω, ἀποκό-
 πτω· || κολοθῶ, ἀκρωτηριάζω· ||
 συντέμνω· || χωρίζω.
 Mozzetta, θ. μηλωτή· ἐπὶ τοῦ ἀρι-
 στεροῦ βραχίονος τῶν ἱεραιμένων·
 καυσία, παρακάλλιον.
 Mozzeto, οὐσ. ἀρ. τεμάχιον.
 Mozzicone, οὐσ. ἀρ. κορμός, στέ-
 λεχος, πρέμνον· || κατὰ(ὑπό)λοιπον,
 λείψανον· || τεμάχιον.
 Mozzina, οὐσ. θ. καὶ ἔ. πονηρός.

πανούργος, ἴδε Astuto, Scaltrito.
 Mozzineria, θ. πονηρία, πανουργία.
 Muzzo, ἀρ. νομή· || ὀπήρετης· || παῖς
 πλοίου, μούτσος· || τεμάχιον, κορ-
 μάτιον· || πρέμνον, στέλεχος· || ἔ.
 συγκεκομμένος, συντετραμημένος.
 Mozzone, ἀρ. μάζις, μαστίγιον.
 Mozzorecchi, ἔ. μιανός· πονηρός,
 πανούργος· || οὐσ. ἀρ. ἀντι(μετα)-
 γραφεύς.
 Mucca, θ. δάμαλις, ἀγελάς.
 Mucchio, ἀρ. σωρός, (συν)ᾄθροισμα.
 Mucciaccio, ἀρ. ὀπήρετης.
 Mucchiare, οὐδ. ἀστείζομαι· || οὐδ.
 καὶ αὐτῶν. ψεύγω· || ἐν. ἀποψεύγω.
 Mucci, ἀρ. αἰλουρος, γάτος.
 Mucia, οὐσ. θ. γαλή, γάτα.
 Mucido, ἔ. εὐρωτιῶν, κ. μουγλιά-
 ζων· || οὐτιδανός· || ὕγρος.
 Mucilag(g)ino, θ. πηκτός χυμὸς ἢ
 γυλὸς ἐκ σπέρων.
 Mucilag(g)inoso, ἔ. γλοιώδης.
 Mucino, ἀρ. γαλιδαίς, γατάκι.
 Mucio, ἀρ. κῦκος, βλένω, μύζα.
 Mucosità, θ. ὕγρον μουκάδες.
 Mucoso, ἔ. βλενωδής, μουκάδης.
 Muda, θ. περοροφῆσις· || ὁ τόπος τῆς
 περοροφῆσεως· ἴδε mula.
 Mudagione, θ. περοροφῆσις.
 Mudare, οὐδ. περοροφῶ, ἐπὶ πτη-
 νῶν· || τριγοροφῶ, ἐπὶ ζῴων τετρα-
 πόδων· || ἀποδύομαι ἐπὶ ἐρπετῶν.
 Muffa, θ. μάδησις, εὐρώς· || οἴησις.
 Muffar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτῶν. σήπο-
 μαι, εὐρωτιῶ, μουγιάζω.
 Muffeggiare, οὐδ. εὐρωτιῶ.
 Muffetto, ἀρ. πέπερος, κ. μοσχό-
 μυρωδάτος, καλλωπιστής.
 Muff-ido, -ito, -o, ἔ. εὐρωτιῶν.
 Muffola, θ. ἄγγαϊον πύλιον.
 Muffione, -o, ἀρ. μούσμων, ζῶν.
 Muffi, ἀρ. μουφτής, ἱερὸς τῆς ὀ-
 θωμανικῆς θρησκείας.
 Mughavero, οὐσ. ἀρ. ἀκοντοφόρος· ||
 ἀκόντιον.
 Muggiamiento, ἀρ. μυκηθμός.
 Muggiare, οὐδ. μυκῶμαι· || ὠρῶ-
 μαι· || βελάζω.
 Mughievole, ἔ. μυκόμενος.

Muggio, ἀρ. μυκηθμός· || ὠρυγμός.
 Muggine, θ. μυζίνος, ἰγθύς.
 Muggire, ρ. οὐδ. ἴδε muggiare.
 Muggito, οὐσ. ἀρ. μυκηθμός.
 Mughetto, ἀρ. ἀνθεμῖς, φυτὸν καὶ
 ἄθος· || κερχρίτις· || εἰφουσις· ||
 ἔλκος.
 Mughnaia, θ. μυλωθρίς· || (γ)λάρος.
 Mughnaio, ἀρ. μυλωθρός, μυλωνάς·
 || (γ)λάρος· || ἔ. τοῦ μύλου.
 Mughnere, ἐν. ἀμέλω (κυρ. καὶ μτφ.)
 || ἐλατῶ, ἐξασθενίζω· || λείγω.
 Mughnito, trice, οὐσ. ἀμολγός, ὁ
 ἀμέλων τὸ γάλα ζῶου.
 Mugholamento, ἴδε mugholo.
 Mugholare, οὐδ. κνουζῶ· || κρίζω.
 Mugholo, ἀρ. κνουζηθμός, κνούχημα.
 Mula, θ. ἡμίονος· εὐμαρῖς, συρτή,
 ἐμβάς, παντόφλα.
 Mulacchia, οὐσ. θ. πτηνόν, ἢ κίσσα.
 Mulacchiaia, θ. πλήθος κισσῶν· ||
 φλυαρία, ἀδολεσχία.
 Mulaggine, οὐσ. θ. ἰσχυρογνωμο-
 σύνη, πειρασμὸς.
 Mularo, ἔ. ἡμιόνειος.
 Mulattier-ο, -i, οὐσ. ἀρ. ὄρεοκόμος,
 ἡμιονηγός, ἡμιονηλάτης.
 Mul-atto, -azzo, ἔ. φαίος, μελαψός.
 Mulanda, θ. ἔλστρον, ἄλειπτικόν.
 Muliebre, ἔ. γυναικείας.
 Mulinare, ἴδε Fantastico.
 Mulinaro, ἀρ. μυλωθρός, ἀλεστής.
 Mulineia, θ. μέρος τῆς κλειδός, ἢ
 κορυφὴ τοῦ κλειθροῦ.
 Mulinello, ἀρ. μικρὸς μύλος· || τρο-
 χός· || στροφάειον· || γέρανος, βαρούλ-
 κων· || παιδικὸν παίγιον· || δίνη (ὑ-
 δατος, ἀνέμου)· || μηχανή, μηλά-
 νημα.
 Mulino, ἀρ. μύλων, μύλος· || πηγι-
 στήρ· || ἐπίθ. ἡμιόνειος.
 Mulo, ἀρ. τρίγλη, ἰγθύς.
 Mulo, ἀρ. ἡμίονος· || νδός.
 Muls, θ. ἰδρωματι.
 Mulla, θ. πρόστιμον.
 Muiltare, ρ. ἐν. καταδικάζω τινὰ εἰς
 πρόστιμον χρηματικόν.
 Multicaule, ἐπίθ. πολύκαυλος.
 Multifido, ἐπίθ. πολυσχιδής.

Multifloro, επίθ. πολυανθής.
 Multiforme, επίθ. πολύμορφος.
 Multicolore, επίθ. πολύχρωμος.
 Multiloquacità, θ. ταῦτ' ἐπὶ.
 Multiloquio, ἀρ. πολυλογία.
 Multilustre, επίθ. πολυετής γηραιός.
 Multiparta, επίθ. πολυτόκος.
 Multipartito, επίθ. πολυσχιδής.
 Moltiplicamento, οὐσ. ἀρ. πολλαπλασιασμός.
 Moltiplicare, ἴδε moltiplicare.
 Moltiplicatamente, επίρ. πολλαπλασίως ἴδε moltiplicatamente.
 Moltiplicato, ἀρ. πολλαπλασιασμός.
 Moltiplicatore, ἴδε moltiplicatore.
 Moltiplicazione, οὐσ. θ. πολλαπλασιασμός.
 Moltiplice, ἴδε Moltiplice.
 Moltiplicità, θ. ἡ πληθύν.
 Multiplo, επίθ. πολλαπλούς.
 Multitudine, θ. ἴδε moltitudine.
 Multivalvo, επίθ. πολύθυρος.
 Mum(m)ia, θ. μομία, σκελετόν, ὁ ταφῆς γεμισμένος νεκρός ἢ κεντρία διὰ τὴν ταφῆσιν ἢ μεταφ. δύσμορφος.
 Mummificare, ρ. ἐν χημ. ταφῆσιν νεκρὸν σώμα.
 Mummificazione, θ. ταφῆσις.
 Mundizia, θ. καθαριότης, κομφότης.
 Muneramento, οὐσ. ἀρ. ἀμοιβή, ἀντιμισθία ἴδε Rimunerazione.
 Munerare, ἴδε Rimunerare.
 Munerazione, οὐσ. θ. ἀμοιβή.
 Mungere, ρ. ἐν. ἴδε mugnere.
 Municipio, ἀρ. ὁ ἰσοπολίτης.
 Municipio, ἀρ. ἰσοπολίτης πόλις.
 Munificente, επίθ. ἐλευθέριος, μεγαλόδωρος, φιλοδωρός.
 Munificentemente, ἐπ. φιλοδωρῶς, ἐλευθερίως.
 Munificenza(n)za, ἐπ. θ. ἐλευθεριότης, φιλοδωρία, μεγαλόδωρία.
 Munifico, ἐ. φιλοδωρος, μεγαλόδωρος, ἐλευθέριος.
 Munimento, ἴδε monumento.
 Munire, ρ. ἐν. τειγίζω, δχυρῶ.
 Munizionare, ρ. ἐν. στρ. ἐφοδιάζω.
 Munizione, θ. στρ. ὄψωσις ἢ τὰ ἐφοδία ἢ ἴδε Calibro.

Munizioniere, ἀρ. στρ. σιτομέτρης, σιτοδότης, τροφοδότης.
 Muno, ἀρ. χάρισμα, δῶρον.
 Munto, πθ. μτχ. τοῦ mungere ἑλπίος, ἰσχνός, ξηρός ἢ ἐστερημένος.
 Muovere, ρ. ἐν. κινῶ ἢ (κατα)πειθῶ ἢ ἐγείρω ἢ ἀφαιρῶ, ἐλαττωῶ, ἀλλοιωῶ ἢ ἀλλάσσω, μεταβάλλω ἢ (συγ)κινῶ, πάθος ἐμποῦ ἢ ἄρχομαι, ἀρχίζω ἢ ὑπάγω, διαχωρῶ τὴν γαστέρα, κινῶ, ἰνεργῶ ἢ πέμπω, στέλλω προσεβίαν ἢ ρ. οὐδ. φύομαι, γεννῶμαι, κατάγομαι ἢ προέρχομαι, γίνομαι ἢ κινῶμαι ἢ ἀρχομαι τοῦ λόγου ἢ ὀδοντοφυῶ ἢ βλαστῶν ἢ διαλύομαι ἢ αὐτ. κινῶμαι ἢ ἀναχωρῶ ἢ πειθῶμαι ἢ ἀποφασίζω ἢ ἄρχομαι.
 Muraccio, οὐσ. ἀρ. ἐρείπιον, παλαιός, κατεστραμμένος τοίχος.
 Muraglia, θ. τοίχος ἢ τείχος.
 Murajolo, ἐπίθ. τοῦ τοίχου.
 Murale, ἐπίθ. τειγικός, τῶν τειγῶν.
 Muramento, οὐσ. ἀρ. οἰκοδόμησις, οἰκοδομή ἢ τὸ οἰκοδόμημα.
 Murare, ρ. ἐν. κτίζω, οἰκοδομῶ ἢ (κονία) συνδέω ἢ (παιρ)τειγίζω ἢ κατασκευάζω ἢ ἐγ(κατα)κτείνω, κἀβεργῶ ἢ οἰκοδομοῦμαι (οἰκίαν κτλ.) ἢ οἰκοδομῶ, φράζω ἢ αὐτ. οἰκοδομοῦμαι (οἰκίαν) ἢ συγ(ἐγ)γραφῶ ἢ κολῶμαι ἢ στερεοῦμαι, ἐνίσχυομαι.
 Murata, οὐσ. θ. πύργος, ἀκρόπολις.
 Muratore, ἀρ. οἰκοδόμος, κτίστης.
 Muratorio, ἐπίθ. οἰκοδομικός.
 Murcido, ἐπίθ. ἀργός, ὀκνηρός.
 Murena, θ. μόραιν, ἰχθύς.
 Muricativo, ἐ. ὄδροχλωρικός.
 Muricchio, θ. ἐρείπια, σωρὸς λίθων.
 Muricciuolo, οὐσ. ἀρ. τοίχον λίθινον ἐδῶλιον (βάθρον) παρὰ πόδας τῶν οἰκοδομῶν, βατήρ, πεζούλι ἢ ἐδῶλιον, βάθρον, κάθισμα.
 Murmure, ἴδε mormorio.
 Muro, ἀρ. τοίχος ἢ τείχος ἢ προμαχῶν, προπύργιον, σκέπη ἢ ἐμπόδιον ἢ κατοικία ἢ χειρ. τύλος.
 Musa, θ. μουσα, ποιήσις ἢ ποιητής ἢ αὐλός ἢ εἶδος μήλου.
 Musicaista, ἀρ. ψηφοδέτης.

Musaico, ἀρ. μουσεῖον, ψηφολόγημα, ψηφοδέτημα, ψηφωτόν, ψηφιδωτόν ἢ ἐ. μουσεῖος, μουσικός.
 Musardo, ἐ. χάσκαξ, χάχας.
 Musare, ρ. οὐδ. χάσκαζω, χάσχω.
 Musata, θ. μορφασμός, διαστροφή προσώπου, κ. μούτρα.
 Muschiato, ἐ. μάσχου ἔζων.
 Muschio, οὐσ. ἀρ. μάσχος.
 Muschioso, ἐ. ἴδε Muscoso.
 Muscolare, ἐ. ἀνατ. μυώδης.
 Muscoleggiamento, ἀρ. ζωγρ. διάθεσις τῶν μυῶν ἢ ἐνάρθρωσις.
 Muscoleggiare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. παρίστημι τοὺς μύς.
 Muscolo, ἀρ. ἀνατ. μῦς, μυῶν.
 Museo, ἀρ. φιλ. μουσεῖον.
 Museriolo, θ. φημός, φημωτρον, κημός ἢ πνιγμός, μέρος τοῦ χαλινῶ.
 Musica, θ. μουσική ἢ μέλος, μελωδία ἢ μουσική εὐθύμια ἢ διάφοροι κογχύλαι ἢ ἡ αἰσθῆς.
 Musicale, ἐ. μουσικός.
 Musicalmente, ἐπ. μουσικῶς.
 Musicare, ρ. οὐδ. μουσίζω ἢ μουσικέομαι, μέλαρδῶ, ψάλλω.
 Musicò, ἐ. καὶ οὐσ. μουσικός.
 Musino, ἀρ. ὑποκ. φυγίον ἢ γένος ἑγγέλων.
 Muso, ἀρ. ῥύγχος ἢ πρόσωπον ἢ μορφασμός, μούτρα ἢ ἐ. χάσκαξ.
 Musoliera, ἀρ. φημός, κημός.
 Musone, οὐσ. ἀρ. χάσκαξ, χάχας ἢ ἀσκυρωπός, ὁ μορφαζών ἢ κλάφος, ῥάπισμα, μπάτσος.
 Mussolina, θ. ταῦτ' ἐπὶ.
 Mussolin(o), ἀρ. μουσολίνα, βαμβακηνὸν ἕφασμα.
 Mustacchio, οὐσ. ἀρ. κυρ. πλ. μούσταξ, ὑπόρινα.
 Mustimano, ἀρ. μουσουλμάνος.
 Muta, οὐσ. θ. μεταβολή, (ἀντ)ἀλλαγὴ ἢ ἐξαλλάσσεια στολή, ρούχα ἢ πᾶν (τῶν ταχυδρομείων) ἢ ἕπνος.

ἢ σειρά (κονηγετικῶν κυνῶν) ἢ στρ. ἀμοιβαίότης, ἀντάλλαγή.
 Mutabile, ἐ. μεταβλητός.
 Mutabilità, θ. τὸ μεταβλητόν.
 Mutabilmente, ἐπ. εὐμεταβλήτως.
 Mutamento, ἀρ. ἴδε mutazione.
 Mutande, θ. πλ. εὐώδηρακον.
 Mutanza, θ. ἀλλαγὴ, μεταβολή.
 Mutare, ρ. ἐν. ἀλλοιωῶ, μεταποιῶ, μεταβάλλω ἢ μεταπίθωμι, μετακινῶ, μεταφέρω ἢ μεταστρέφω ἢ μεταπέθω ἢ μεταφορῶ ἢ οὐδ. καὶ αὐτ. ἀλλοιοῦμαι ἢ μεταπίθωμαι, μετακινῶμαι ἢ ἀλλάσσω τὸ δέρμα μου ἢ ἀνα(ἀπο)χωρῶ ἢ (συγ)κινῶμαι ἢ μεταβάλλομαι τὰ ἡμέτια, ἀλλάζω ἢ ἐν. στρ. (ἀντ)ἀλλάσσω.
 Mutatamente, ἐπ. μετ' ἀλλοιώσεως.
 Mutatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀλλοιωτής.
 Mutazione, οὐσ. θ. ἀλλοίωσις, μεταβολή ἢ ἀλλαγὴ.
 Mutevole, ἴδε mutabile.
 Mutezza, θ. κωφότης, ἀφωνία.
 Mutilamento, οὐσ. ἀρ. κολοβωσις.
 Mutilare, ρ. ἐν. κολοβῶ, ἀκρωτηριαζῶ.
 Mutilatamente, ἐπ. μετὰ κολοβώσεως, δε' ἀκρωτηριασμοῦ.
 Mutilatore, trice, οὐσ. κολοβωτής.
 Mutilazione, θ. κολοβωσις.
 Muto, ἀρ. κωφός (τὴν γλώσσαν), ἐ(ν)νεός, ἀλαλος, ἀφωνος ἢ ἐ. ἡσυχος, σιωπηλός, κρυφίνους ἢ ἐστερημένος ἢ κεκρυμμένος.
 Muto-lagginca-lezza, ἴδε Mutezza.
 Mutuamente, ἐπ. ἀμοιβαίως.
 Mutuare, ρ. ἐν. νμ. δανείζω χρήματα ἐπὶ τόκω, ἐντόκως.
 Mutuazione, οὐσ. θ. ἐναλλαγὴ, ἀμοιβή, ἀμοιβαίότης.
 Mutuo, ἀρ. νμ. τὸ δάνειον ἢ ἐ. ἀμοιβαίος (inseguimento) ἢ ἀλληλοδιδακτικὴ (μέθοδος).
 Muzzo, ἐ. ἀξόγλυκος.

N

N, άρ. και θηλ. τὸ 14 γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου προφιρόμενον ἰταλιστὶ ἀπαρράλληλως ὡς τὸ γαλλικὸν n.
 Nahissar(e)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. μαινομαι, θορυβῶ ἢ καταστρέφομαι, καταποντίζομαι ἢ ἐν καταποντίζῳ, καταστρέφω, ἀνατρέπω ἢ οὐσ. θόρυβος.
 Nahisso, άρσ. άδυσος ἢ θορυβοποιός.
 Naccaro, άρ. ταὐτὸ τῷ.
 Nacchera, θ. (κυρ. ἐν χρ. πλ.) τυμπανον τὰ κρέμβαλα ἢ πίννα θαλασσία ἢ πλακούντια τηγανιστά.
 Naccherare, ρ. ἐν. κρεμβαλλίζω.
 Nacherino, άρ. τυμπάνιον, μικρὸν τυμπανον ἢ τυμπανιστής.
 Nadir, άρ. άστρο. ναδύρ.
 Nafta, θ. νάφθα, πετρέλαιον.
 Naiade, οὐσ. θ. (μαθ.) νύμφη ποταμοῦ ἢ πηγῆς, ναϊάς ἢ σκώληξ ὑδρόβιος, ὑμῶνμος ἢ βοτάνη περὶ τὰ ρέοντα ὕδατα.
 Nansa (acqua), θ. πορτοκαλλόνερον.
 Nanna, θ. βαυκάλημα, νανάρισμα.
 Nano, άρ. νάνος ἢ ἐ. νανώδης.
 Naro, ἴδε Navone.
 Napoleone, άρ. χρυσοῦν γαλλικὸν νέμισμα, τὸ ναπολεόντειον, τὸ εἰκοσάφρακτον ἢ — d' argento, τὸ ἀργυροῦν πεντάφρακτον.
 Nappa, θ. ἡμιλίσκος ἢ θύσανος.
 Nappello, άρ. ἀκόντιον, βοτάνη.
 Nappo, άρ. ἐκκώμα, ποτήριον λεκάνη ἢ ὑπογένειον.
 Macciso, άρ. νάρκισσος, τὸ φυτὸν και τὸ ἄνθος.
 Narcissino, ἐ. ναρκισσίνος.
 Narcisso, ἴδε Narciso.
 Narcosi, θ. ἰατρ. νάρκωσις.
 Narcotico, ἐ. ναρκωτικός.

Narcotina, θ. χημ. ναρκωτίνη.
 Narcotismo, άρ. ἰατρ. νάρκωσις.
 Nardo, οὐσ. άρ. φυτὸν, ὃ νάρδος, διάφορα εἶδη φυτῶν.
 Naro, ταὐτὸ τῷ.
 Nari, θ. και άρ. μυκτῆρες, ράβδωνες.
 Narice, θ. μυκτῆρ, ράβδον.
 Narramento, άρ. ἴδε Narrazione.
 Narrare, ρ. ἐν. διηγούμαι.
 Narrativa, οὐσ. θ. διήγησις.
 Narrativamente, ἐπ. διηγηματικῶς.
 Narrativo, ἐ. διηγηματικός.
 Narratore, trice, ὃ διηγούμενος.
 Narratorio, ἐ. διηγηματικός.
 Narrazione, θ. διήγησις.
 Nartee, θ. ἐκκλ. νάρθηξ.
 Nasale, άρ. στρ. σκέπασμα τῆς ρινός ἢ πταρμικὸν φέρμακον ἢ ἐτῆς ρινός, ἐπίρρινος, ρινοπρόφρατος.
 Nasaro, ρ. ἐν. ὀσφραίνομαι.
 Nasata, θ. κτύπημα τῆ ρινῆς ἢ ὀσφρανσις ἢ ἐπιπλακτικὴ ἀποποίησης.
 Nascente, άρσ. ὃ γεννώμενος ἢ τοκετός.
 Nasconza, θ. γέννησις ἢ οἶδημα, δοθιήν, κ. σπυρί.
 Nasc(er)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. φησμαι, γεννώμαι, γίνομαι ἢ αἴρωμαι, ὑψοῦμαι ἢ ἀναβρῶ ἢ ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι ἢ ἀρχὴν λαμβάνω ἢ οὐσ. γέννησις.
 Nascimento, οὐσ. άρ. γέννησις ἢ ἐναρξίς ἢ γένος, γενεά.
 Nascità, θ. γένεσις, γέννησις ἴδε.
 Nascilo, άρ. ὀρσκόπια.
 Nascituro, ἐ. γεννηθῆσόμενος.
 Nascondere, ρ. ἐν. (ἀπο)κρύπτω και λύπτω ἢ αὐτ. και οὐδ. ἀποκρύπτομαι.
 Nascondevole, ἐ. κρυπτήριος.

Nascondiglio, άρ. κρυπτήριον.
 Nascondimento, άρ. (ἀπο)κρύψις.
 Nasconditore, trice, οὐσ. ὃ κρύπτων, ὃ ἀποκρύπτων.
 Nascosamento, ἐπίρ. λάθρα, κρυφίως.
 Nascoso, πθ. μτχ. κρυμμένος.
 Nascosto, ἴδε Nascoso.
 Nasolio, άρ. ρινίον, μικρὰ ρίσι (μύτη) ἢ μικροὐρρις ἢ σιδήριον τοῦ κλειθροῦ ἢ λαβίς ἢ ὀνίσκος, ἰχθός.
 Nasevole, ἐ. τῆς ρινός.
 Naso, οὐσ. άρ. ρίσι, μύτη ἢ στρ. γωνία ἢ ντ. πρόφα.
 Nasro, οὐσ. άρσ. ἴδε Aspro.
 Nassa, θ. κύρτη, κύρτος.
 Nasso, ἴδε Tasso.
 Nastrato, άρ. ταινιοποιός.
 Nastriera, οὐσ. θ. κόσμημα ἐκ ταινιών ἢ συλλογή ταινιών ἢ θήκη ταινιών, ταινιοφυλάκιον.
 Nastro, άρ. ταινία ἢ πλάξ ἢ ἔλασμα ἢ συνέχισμα ἀκτίνας.
 Nasturcio, zio, άρ. βτ. κάρδαμον.
 Nasuto, ἐ. μακρόρ(μεγάλος)ρικός, ὃ μεγάλην μύτην ἔχων, κ. μυταρξίς.
 Natale, άρ. γέννησις ἢ τὰ Χριστούγεννα ἢ ἐ. πάτριος ἢ γενέθλιος.
 Natalizio ἐ. γενέθλιος ἢ οὐσ. ἡ γενέθλιος (ἡμέρα) ἢ θ. πλ. τὰ γενέθλια.
 Natate, ἴδε N(u)otate.
 Natativo, ἐ. κολυμβητικός.
 Natatore, trice, οὐσ. κολυμβητής.
 Natatoria, θ. κολυμβήθρα.
 Natatorio, ἐ. κολυμβητικός.
 Natica, θ. κυρ. εἰς τὸ πλ. οἱ γλουτοί, κοιν. τὰ κωλομήρια.
 Naticale, ἐ. τῶν γλουτῶν.
 Naticuto, ἐ. παχύγλουτος.
 Nativo, ἴδε Nativo.
 Nativamente, ἐπ. φυσικῶς.
 Natività, θ. γέννησις ἢ ὀρσκόπια.
 Nativo, ἐ. γεννητός, γεννηθείς ἢ ἔμψυτος, φυσικός.
 Nato, μτχ. γεννηθείς ἢ οὐσ. άρ. παίδιον, υἱός, θυγάτηρ.
 Natro, άρ. χημ. νίτρον ἢ νάτρον.
 Natta, θ. ἐμπαιγμός ἢ χειρ. εἶφθαί ἢ

μελικηρίς ἢ ψάθος ἢ ψάθω.
 Natura, θ. φύσις (καθ' ἑαυτὴν ἀνεξάρτητος ἢ ἴδιος ἢ ἕξις, κράσις ἢ οὐσία, τὸ ἐν ἢ φυσικὴ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου ἢ μορφή, εἰκὼν ἢ φύσις, τὸ αἰδοῖον ἢ τὰ αἰδοῖα ἢ ὃ ἀφεδρών, ὃ πρῶτος, κῶλος.
 Naturale, άρ. φύσις, χαρακτηρ ἢ φύσις ἢ φυσικὸν ἀντικείμενον, πρῶτοτυπον, πρωτότυπον ἢ φύσις, τὰ αἰδοῖα ἢ γένος, γενεά, αὐτόχθων, ἐγχώριος, ἐντόπιος ἢ φυσιολόγος ἢ θ. φυσικὴ (θεωρία) ἢ ἐ. φυσικός, ἐλόκληρος ἢ νόθος ἢ ἄδολος ἢ αὐτόματος ἢ ἄπλοος ἢ ἐπ. φυσικῶς.
 Naturaleggiare, ρ. ἐν. παρίστημι κατὰ φύσιν.
 Naturalmente, ἐπ. φυσικῶς.
 Naturalizza, θ. φύσις, φυσικὴ ἰδιότης ἢ ἀδυναμία φύσεως.
 Naturalismo, άρ. ἰατρ. φυσικότης.
 Naturalista, οὐσ. άρ. ἰατρ. φυσικότης.
 Naturalità, θ. φυσικότης ἢ φυσικοθειστής ἢ πολιτεία, πολιτογραφία, ἰθαγένεια.
 Naturalizzare, ρ. ἐν. παρίστημι κατὰ φύσιν ἢ νρ. πολιτογραφῶ.
 Naturalizzazione, θ. πολιτογραφία.
 Naturalmente, ἐπ. φυσικῶς.
 Naturare, ρ. ἐν. εἰς φύσιν μεταβάλλω, μορφῶ κατὰ φύσιν ἢ αὐτ. συνοικισοῦμαι, προσεθίζομαι.
 Naturato, ἐ. φυσικός.
 Naufragare, ρ. οὐδ. ναυαγῶ.
 Naufragio, άρ. ναυαγία, ναυάγιον.
 Naufrago, ἐ. ναυαγός.
 Naufragoso, ἐ. ναυφθόρος.
 Naufo, άρ. ναῦλον, ναῦλος.
 Naumachia, θ. ἀρχλ. ναυμαχία (ἡ θεία χάριν ἐπιτελουμένη, και ὃ τόπος, τὸ θέατρον ἐνθα ἐπαιζεῖτο).
 Naus(a)a, θ. ναυσία, ναυσίασις, ναυσία, ἀηδία, ἀποστροφή.
 Nauseabondo, ἐ. ναυσίων.
 Nauseamento, άρ. ναυσίασις.
 Nauseare, ρ. ἐν. ναυσίαν ἐμποιῶ ἢ σιχαίνομαι, ἀποστρέφομαι.
 Nauseativo, ἐ. ναυσιώδης, ἀηδής.
 Nausosamento; ἐπ. ἀηδώς.

Nauseoso, έ. ναυσιώδης, ἀηδής.
 Nauta, άρ. ναύτης, ναυτικός.
 Nautia, θ. ναυτία || αιχμασία.
 Nautica, θ. ναυτική.
 Nautice, έ. και ούς. ναυτικός.
 Nautile, έ. ναυτικός, ναυτής.
 Navale, άρ. ναύριον, ναυπήγιον ||
 έ. νήος, ναυτικός.
 Navalestro, άρ. πορθμεύς.
 Navar-ca-co, άρ. άρχλ. ναύαρχος.
 Navata, θ. πλοιαρίου φορτίον.
 Nava, θ. ναύς, πλοίων· λέμβος || τὸ
 ανθρώπινον σῶμα || άρχτ. νάρθηξ,
 πρόναος || στοά, περίστυλον.
 Navera, θ. τραύμα, πληγή.
 Naveresco, έ. ναυτικός.
 Navetta, θ. σκάφος, πλοίαριον.
 Navicella, ούς. θ. πλοίαριον, σκά-
 φος, κύβηξ || άρχτ. μικρὸς νάρθηξ
 || γένος μαλακίων.
 Navicellajo, άρ. πορθμεύς, λεμβούχος.
 Navicellata, θ. πλοιαρίου φορτίον.
 Navicello, άρ. πλοίαριον, σκάφος.
 Navichiere, άρ. ναύτης, πορθμεύς.
 Navicolare, έ. σκαφοειδής.
 Navicula, θ. πλοίαριον, σκάφος.
 Naviforme, έ. σκαφοειδής.
 Navigabile, έ. πλώγιμος, πλωτός.
 Navigamento, ούς. άρ. έδε Naviga-
 zione.
 Navigante, έ. ναυτιλλόμενος.
 Navigare, ρ. οὐδ. αὐτπ. και έν. ναυ-
 τίλλομαι, πλέω || οὐδ. κυβερνώμαι.
 Navigatore, ούς. άρ. δ ναυτιλλόμε-
 νος, ναυτικός, θαλασσοπόρος.
 Navigatorio, έ. ναυτικός.
 Navigazione, θ. πλοῦς, ναυτική.
 Navig(l)io, ούς. άρ. πλοῖον || ναυ-
 τικόν || στόλος.
 Navone, άρ. γογγύλη, βουνιάς || ά-
 βέλταρος, βλάξ, μαύρος.
 Nazarda, θ. σκαφίς, ακάτιον.
 Nazionale, έ. έθνικός.
 Nazionalità, θ. έθνικότης.
 Nazionalizzare, ρ. έν. δίδωμι τὸ
 δικαίωμα τῆς έθνικότητος.
 Nazione, θ. έθνος || γένος || έπαρχία.
 No, μόριον πολυσήμαντον· άρα τὴν
 ὀπὸ Μ. Η. Περίδου εκδοθεῖσαν, τὸ

δεύτερον Ἰταλικὴν γραμματικὴν έν
 σελ. 487 || πρόθ. αντί in.
 Ne, σύνδ. οὐτε, οὐδέ, μήτε, μηδέ
 (άρα τὴν γραμματικὴν).
 Ne (vero)? ἀληθῶς; τὸν ὄντι;
 Nebbia, θ. νεφέλη; δμίχλη, νέφος
 || άγλός, ακότος || τυφλότης, ἀμά-
 θεια || πλήθος (ὡς νέφος).
 Nebbioso, έ. δμιγλώδης· άμαυρός.
 Nebula, έδε Nebbia κηλίς.
 Nebulone, έ. οὐτιδανός.
 Nebuloso, έ. νεφελωδής.
 Neca, θ. νέκος, νεκρός.
 Necessariamente, έπ. αναγκαιώς.
 Necessario, ούς. άρ. απόσπαστος, ά-
 ναγκαῖον || έ. αναγκαῖος.
 Necessità, θ. ανάγκη, χρεια || τὰ έν
 πιτῆδεια, τὰ αναγκαῖα.
 Necessitante, έ. αναγκαστικός.
 Necessitare, ρ. έν. αναγκάζω, βιάζω.
 Necessitoso, έ. άπορος, ένδεής.
 Necrologia, θ. νεκρολογία.
 Necrologio, άρ. νεκρολόγιον.
 Niente, έδε Niente.
 Niente(di)meno, άρ. έδε Nientedi-
 meno.
 Nefandezza, θ. άνοστούργια, αίσχροουρ-
 γία || άρσεννοκαίτια.
 Nefando, έ. άσρητος, άθέμιτος.
 Nefarimente, έπ. άνοσίως, μιαιῶς.
 Nefario, έ. μιαιῶς, κακούργος.
 Nefasto, έ. άσπάρδς || άπαισίος.
 Nefralgia, θ. ίατρ. νεφραλγία.
 Nefralgico, έ. ίατρ. νεφραλγικός.
 Nefretico, έ. νεφριτικός.
 Nefritica, θ. ίατρ. νεφρίτις.
 Nefroia, θ. νέφροδον, θάμνος.
 Nefrorragia, θ. χειρ. νεφρορραγία.
 Nefrospatico, έ. νεφροσπαμώδης.
 Nefrotomia, θ. χειρ. νεφροτομία.
 Negabile, έ. άρησίσιμος.
 Negabilità, θ. τὸ άρησίσιμον.
 Negamento, ούς. άρ. άρνησις.
 Negare, ρ. έν άρνούμαι || έμποδίζω
 || αντίπαύω || άποποιούμαι || μέ-
 τανοῶ, άναπαύω || άπορρίπτω.
 Negativa, θ. άρνησις.
 Negativamente, έπ. άρνητικώς.
 Negativo, έ. άποφατικός, άρνητικός.

Negatore, trice, δ άρνούμενος.
 Negatorio, έ. έδε Negativo.
 Negazione, θ. άρνησις || φιλοστέ-
 ρησις, άυτοπαρρησις.
 Negli(c)itoso, έ. ναυρός, δκνηρός.
 Neghitosamante, έπ. ναυρός.
 Neglettomente, έπ. δκνηρώς.
 Negletto, έ. ημελημένος.
 Neglezione, θ. ὀλιγωρία, άμελεια.
 Negligentare, ρ. έν. ὀλιγωρῶ, ά-
 μελῶ.
 Neghigente, έ. άμελής, ράθυμος.
 Negligenemente, έπ. άμελῶς.
 Negligenz(ia), θ. ὀλιγωρία, άμέ-
 λεια.
 Negligere, ρ. έν ὀλιγωρῶ, άμελῶ.
 Negos-sa-so, ούς. άρ. δίκτυον άλιευ-
 τικόν.
 Negoziale, έ. έμπορικός.
 Negoziante, άρ. έμπορος.
 Negoziar(η)si, ρουδ. και αὐτ. έμπο-
 ρεύομαι, (δια)πραγματεύομαι || δια-
 χειρίζω || συνενερίσκομαι || ούς.
 πραγματεία.
 Negoziativo, έ. έμπορικός.
 Negoziato, άρ. πραγματεία, ὀπό-
 θεσις.
 Negoziatore, trice, έμπορος || άπε-
 σταλμένος.
 Negoziazione, θ. έμπορία || διαπραγ-
 μάτευσις || διαχειρίσις.
 Negozio, ούς. άρ. άσχολία, έργον,
 πράγμα || πραγματεία || διαπραγ-
 μάτευσις, έμπορία, έμπορίον || έπι-
 χειρήσις || ὀπάθεισις || φροντίς ||
 πλ. τὰ γεννητικὰ μόρια.
 Negoziioso, έ. άσχολός, έπιμελής.
 Negreggiare, ρ. οὐδ. μαλανίζω.
 Negretto, έ. ὀπαμέλας.
 Negrezza, ούς. θ. Negrezza.
 Negro, έ. μέλας, μαύρος || ὀλέθριος
 || ούς. τὸ μέλαν χρώμα || δ μαυ-
 ρούσιος αἰθίοψ, μαύρος.
 Negrofumo, ούς. άρ. λιγνύς, άσθό-
 λη αἰθάλη, καπνία.
 Negromante, άρ. νεκρόμαντις.
 Negromanzia, θ. νεκρομαντεία.
 Negrore, έδε Nerezza.
 Necundo, άρ. είδος σφενδάμου.

Nel! επιφώνημα έρωτηματικόν, πώς;
 τί λέγετε;
 Nel, πρόθ. μετ' άρῶν, έν τῷ κτλ.
 Nella, πρόθ. μετ' άρῶν, έν τῇ κτλ.
 Nella, πρόθ. μετ' άρῶν, έν ταις κτλ.
 Nelli, πρόθ. μετ' άρῶν, έν τοῖς κτλ.
 Nelle, πρόθ. μετ' άρῶν, έν τῶν κτλ.
 Nembifero, έ. δμιγλώδης.
 Nemo, ούς. άρ. γνώφος, ὄνοφος, ή
 (ὀπὸ θυέλλης φερομένη ζοφερά) δ-
 μίχλη || βετές, αἰφνιδια βροχή μετ'
 ανέμου || νεφέλη, νέφος.
 Nemboso, έ. γνωφερός, δμιγλώδης.
 Nè mica, φρ. οὐτε, οὐδέ.
 Nomicare, έδε Nimicare.
 Nemichevole, έ. σκληρός.
 Nemichevimento, έπ. έθρικός.
 Nemico, άρ. πολέμιος, έχθρός· δ δι-
 άβολός || έ. έθρικός.
 Nemista, θ. έχθρα.
 Nenneno, έπ. οὐτε, οὐδέ, μήτε,
 μηδέ εις, μηδέ μία, μηδέ έν.
 Nenia, ούς. θ. θρηνηδία || έπιτά-
 φιον; βανκίλημα, ναύρισμα.
 Nenufar, έδε Ninfea.
 Neo, άρ. φακός, φυσική σφάματος κη-
 λίς, έλμα || μικρόν ελάττωμα.
 Neocoro, έ. άρχλ. νεωκόρος.
 Neofito, άρ. νεόφυτος, νεοφώτιστος.
 Neologia, θ. γερμ. νεολογία.
 Neologico, έ. νεολογικός.
 Neologo, άρ. γερμ. νεολόγος.
 Neomenia, θ. νεομηνία, ή πρώτη
 ημέρα τοῦ μηνός, ή πῆς σελήνης.
 Neonato, έ. νεογνός, νεογέννητος.
 Neopente, άρ. φυτὸν τὸ νηπενθές.
 Nepitello, άρ. χεῖλος (κυρ. τῶν
 βλεφάρων)· βλέφαρον.
 Nepote, έδε Nipote.
 Nepolismo, έδε Nipolismo.
 Nequissimo, έ. άχρειστότατος.
 Nequità έδε Nequizia.
 Nequitoso, έ. φαύλος, πονηρός, μο-
 γηρός, άδικος, παράνομος.
 Nequizia, θ. φαυλότης, κακία, μο-
 γηρία, άνοσίότης || άργή, θυμός.
 Nerastro, έ. ὀπαμέλας, μελανωπός.
 Nerbare, ρ. έν. τύπτω, κτυπῶ με
 βούνευρον.

Nerbo, ἄρ. νεῦρον· δύναμις, ἰσχύς, τόνος· || σπουδαιότης· || τὸ ἐπίλεκτον, τὸ ἀνθος· || χορδή· || βούνευρον.
 Nerborosamente, ἐκ. ἰσχυρῶς.
 Nerboruto, ἔ. ταυτὸ τῶ·
 Nervoso, ἐπίθ. ἴδα·
 Nervuto, ἔ. νευρώδης, ἰσχυρός.
 Nereggiamento, ἄρσ. ἴδα Brupezza.
 Nereggiare, ρ. οὐδ. μελανίζω.
 Nereidi, οὐσ. ἄρσ. πλ. νηρεΐδες, τέξις σκαλιχών.
 Neretto, ἔ. ὑπόμελας, μελανωπός.
 Nerezza, θ. μελανία, μελανότης.
 Nericanis, ἔ. ὑπόμελας μελανίζων.
 Nero, ἄρ. μέλαν (μαῦρον) χρώμα· || μαυρούσιος, αἰθιῶς, μαῦρος· || ἔ. μέλας, μαῦρος· σκοτεινός· || κακός· μοχθηρός, ἀνόσιος, κακοῦργος· || νηστήσιμος· || ἄλλοθιός, ἀπαίστος.
 Neroli, ἄρ. πορτοκαλλάλαδόν.
 Neroneria, θ. νερώνιαιος ὠμότης.
 Nervata, ἴδα Nerbatà.
 Nervatura, θ. νεῦρα.
 Nerveo, ἔ. νευρικός.
 Nervigno, ἔ. νευρώδης.
 Nervino, ἔ. ἰατρ. νευρικός.
 Nervo, ἄρ. νεῦρον· || ἰσχύς, δύναμις, ρώμη· || σπουδαιότης· || τὸ ἐπίλεκτον, τὸ ἀνθος· || τένων· || χορδή· || νεῦρα· || μέρος τοῦ ἀρέτρου.
 Nervosamente, ἐκ. ἰσχυρῶς.
 Nervosità, θ. τὸ νευρώδες.
 Nervoso, ἔ. νευρώδης· || ἰσχυρός.
 Nesciente, ἔ. ἄγνοος.
 Nescient(r)entemente, ἐκ. ἐν ἄγνοια μὴ γινώσκων τὸ πρᾶγμα.
 Nescienza, θ. ἄγνοια.
 Nescio, ἔ. ἀμάθης, ἀπειρος.
 Nespola, θ. μέσπιλον· || πληγή, τύφια, κτύπημα· || κωδώνιον.
 Nespolo, ἄρ. μεσπλή· μέσπιλον.
 Nessile, ἔ. πλεκτός.
 Nesso, ἄρ. πρόσκαιρος κτήσις· || συνσφή, σύνδεσις, δεσμός· || πλοκή.
 Nessuno, ἄντων. ἔ. οὐδεὶς· μηδεὶς.
 Nestaj(uo)la, θ. φωτῶρ(ε)ιον.
 Nestare, ρ. ἐν. ἴδα Innestare.

Nestio, ἄρ. ἐνθεμά, ἐνθεματισμός.
 Nettacesi, ἄρ. καθαρτής τῶν ἀπόκρων, κοπρόλογος.
 Nettamente, ἐκ. καθαρῶς· || χρηστῶς, κοσμίως· || εὐλαχρινῶς· || ἡσύχως.
 Nettamento, ἄρ. καθαρισμός.
 Nettapauni, ἄρ. καὶ θ. ρυπαρῆ, καθαριστής τῶν ἐνδύματων.
 Nettare, ἄρ. νέκταρ.
 Nettare, ρ. ἐν. καθαίρω, καθαρίζω· || τρέπω τὸν ἔχθρον· || οὐδ. φεύγω.
 Nettareo, ἔ. νεκτάριος.
 Nettario, ἄρ. βτ. νεκτάριον.
 Nettativo, ἔ. καθαρτικός.
 Nettatoja, θ. ὑπαγωγέως, μυστήριον.
 Nettatojo, οὐσ. ἄρ. δμάλιστρον ἢ ἀπόμακτρον.
 Nettatura, θ. καθαρσις, καθαρισμός.
 Nettare, ρ. ἐν. συνάπτω, συνδέω.
 Nettezza, θ. καθαρ(ι)ότης· || ἄγνεια.
 Nettle, ἔ. δυνάμενος κλωσθῆναι.
 Netto, ἔ. καθαρός· || ἄγνός· || ταχός· ἀκίνδυνος· || ἄμωμος· || ἐκ. καθαρῶς· || οὐσ. τὸ καθάρων.
 Neuma, θ. μουσ. πνεῦμα· || παῦσις.
 Neuno, ἄντων. ἔ. οὐδεὶς· || τις.
 Neurodinia, θ. ἰατρ. νευραλγία.
 Neurologia, θ. ἄνατ. νευρολογία.
 Neurotico, ἔ. φρμ. νευρικός.
 Neurologia, θ. ἄνατ. νευρολογία.
 Neutrale, ἔ. οὐδέτερος.
 Neutralità, θ. οὐδετερότης.
 Neutralizzare, ρ. ἐν. χημ. οὐδετερῶ.
 Neutralmente, ἐκ. οὐδετερώς.
 Neutro, ἔ. οὐδέτερος.
 Nevajo, ἄρ. χειμῶν χιονοσειθής.
 Nevare, ἴδα Navicare.
 Nevato, ἔ. χιονώδης· χιονόχρους.
 Nave, θ. γιών, γιόνι· || λευκότης· || πολιότης· || χειμῶν.
 Navicare, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. χιονίζω.
 Navicoso, ἔ. χιονώδης.
 Nevischia, θ. ταυτὸ τῶ·
 Nevischio, ἄρ. ἑλαφρός νιφετός.
 Nevosità, θ. τὸ χιονώδες.
 Navoso, ἔ. χιονώδης· || λευκός.
 Nevralgia, θ. νευραλγία.
 Nervite, θ. φλόγωσις τῶν νεύρων.

Neurologia, θ. νευρολογία.
 Neurosi, ἴδα Neurosi.
 Ni. ἴδα Ne· Ne.
 Nibbio, ἄρ. ἰκτίν, ἰκτινός· εὐθήρης.
 Nicchia, θ. σηκός, παστός· || ἀξίωμα· τι· || μικρός θρόνος κεχρυσωμένος· || ἰατρ. κοιλίωμα.
 Nicchiamento, ἄρ. δεινολογία, γογγυσμός, μεμψιμοιρία.
 Nicchiare, ρ. οὐδ. δεινοπαθῶ, γογγύζω δυσχεραίνω· || αὐτπ. μεμψιμοιρῶ, παραπονοῦμαι.
 Nicchia, ἄρ. κόγγη, κογγύλη, κογγύλιον, ἄστρακον· || τὰ γυναικεία μέμα, τὸ γυναικείον αἰδοτον.
 Nicciolo, ἄρ. γαλεός, ἰχθύς.
 Niccolo, ἄρ. βνοξ, λίθος.
 Nichel(io), ἄρ. νικέλιον, μέταλλον.
 Nicotina, ἴδα Nicotianina.
 Nicotiana, θ. νικοτιανή, καπνός.
 Nicotianina θ. χημ. νικοτιανίνη.
 Nidata, θ. νεοσιά, φαλεξ.
 Nidiace, ἔ. ἄπτη· || εὐθήρης, βλάξ.
 Nidiata, ἴδα Nidata.
 Nidificare, ρ. οὐδ. νεοσιποιῶ· || φωλεῦω· || κατοικῶ.
 Nido, ἄρ. φωλεά· || οἱ νεοσι· || κατοικία· || κλίνη· || πατρὶς.
 Nidore, ἄρ. ὁσμὴ σεσηπτότων ὀσῶν.
 Nidorofo, ἔ. ὄσων σεσηπτότων ὀσῶν.
 Niego, ἄρ. ἀρήσις.
 Niollar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτπ. σμιλεύω, γλύψω ἐπὶ χρυσοῦ κτλ.
 Niente, ἄντ. (ἄρ.) οὐδέν, μηδέν· || ἐκ. οὐ, οὐδέν, οὐδὼς.
 Nientodi-manco-meno, ἐκ. οὐδέν ἤτερον, ὅμως.
 Nientissimo, ἐκ. οὐδὼς.
 Nimbo, ἴδα Nembo· φωτεινός κύκλος ἢ ἕλακος· || πέπλος, καλύπτρα· || νομίσματα ἔχοντα αἰσχροεικόνας.
 Nimbofo, θ. θεαλιώδης.
 Nimitante, ἔ. ἐχθρός.
 Nimitare, ρ. ἐν. καὶ αὐτπ. ἐχθραίνω, μισῶ, βδελύττομαι, ἀποστρέφομαι.
 Nimitchev-i-s-ole, ἔ. ἐχθρικός.
 Nimitchevolmente, ἐκ. ἐχθρικός.
 Nimitizia, θ. ἐχθρα.

Nimico, ἔ. ἐχθρός, πολέμιος.
 Nimità(nza), θ. ἐχθρα.
 Ninfà, θ. μούθ. καὶ ζωολ. νόμφη.
 Ninfale, ἔ. τῶν νομφῶν· || οὐσ. νόμφη, γέν. ἐντόμων· || μουσικὸν ὄργανον.
 Ninfarsi, ρ. αὐτ. νομφοκομῶ, στολίζομαι ὡς νόμφη.
 Ninfia, θ. νομφαία, γένος φυτῶν.
 Ninfeggiare, ρ. οὐδ. ἀκκίζομαι· κομφαύομαι· || γίνομαι νόμφη (χρυσάλης).
 Ninfetta, θ. νόμφη· || κομφή γυνή.
 Ninfomania, θ. νομφομανία, μητρομανία, ἐμμηνῆς πόθος γυναικὸς πρὸς συνουσίαν, =furore uterino.
 Ninna, θ. βαυκάλημα, νανάρισμα· || βρέφος· || κούνημα.
 Ninnare, ρ. ἐν. βαυκαλῶ, βαυκαλίζω, ναναρῶ.
 Ninnarella, ἄρ. τοῦ Ninna.
 Ninnata, οὐσ. θ. ἴδα Ninna.
 Ninnolare, ρ. οὐδ. τριψυμέσῳ, προνοτριψῶ, ἀθύρω, παίζω.
 Ninnolo, ἄρ. μερολογία, λήρος· || ἄθυρμα, αὐτλήξ· τι.
 Nipote, ἄρ. καὶ θ. ἀδελφιδούς, ἀδελφίπαις, ἀνεψιός· || ἔγγονος.
 Niquitosamente, ἐκ. ἀνεπιεικῶς, (σύν) ὀργῇ.
 Niquitoso, ἔ. ὀργισμένος.
 Nissi, θ. χειρ. νότις.
 Nissuno, ἴδα Nessuno.
 Nitore, θ. στυλινότης, λαμπρότης.
 Nitrate, ἄρ. χημ. νιτρικὸν ἄλας.
 Nitrire, οὐδ. χρεματίζω.
 Nitrito, ἴδα Annitrito.
 Nitrosità, θ. τὸ νιτρώδες.
 Nitroso, ἔ. χημ. νιτρώδης.
 Nitalopia, θ. χειρ. νικταλωπία.
 Nitalono, ἔ. χειρ. νικταλωπ.
 Niuno, ἔ. ἴδα Nessuno.
 Niveo, ἔ. χιονοειδής, χιονόχρους.
 No', ἴδα Noi.
 Nobile, ἔ. εὐγενής· || ἱερός.
 Nobilitare, ρ. ἐν. (ἐξ)εὐγενίζω· || αὐτπ. ἐπιφανῆς καθίσταμαι.
 Nobilitatore, ἄρ. εὐγενίζων.
 Nobilmente, ἐκ. λαμπρῶς, μεγαλοπρεπῶς· || κάλλιστα.

Nobiltà, θ. εὐγένεια || οἱ εὐγενεῖς
 || ἀγαθότης, γυναικότης.
 Nocca, θ. ἄρθρον (δακτύλου) || κύρ-
 τωσις τοῦ ἰσθμοῦ || ἐλλείθερος, φυτόν.
 Nocchier-e, ο, οὐσ. ἀρ. πλοίου κυ-
 βερνήτης || διοικητής.
 Nocchier-oso-uto, ἐ. γονατώδης.
 Nocchio, ἀρ. γόνυ, ὄζος.
 Nocciolo, ἀρ. πυρήν, ὄσπευ, κόκ-
 κος || ψυχή || μορφή || χοῖρας.
 Noccioluto, ἐ. πυρηνώδης.
 Nocciuola, θ. λεπτοκαρῦον.
 Nocciuolo, ἀρ. ποντική καρύα, λε-
 πτοκαρύα || γαλέα, ἰχθύς.
 Noce, ἀρ. καρύα, καρυδία.
 Noce, θ. κάρυον, καρύδιον || καρύα
 || τὸ σφυρὸν || περικόπιον.
 Nocella, ἴδε Nocciuola.
 Nocente, ἐ. ἐπιβλαβής, βλαβερός
 αἴτιος, ἐνοχος.
 Nocentini, ἀρ. πλ. ἐκθροστοφείον.
 Nocenz(i)a, θ. αἴτια, ἐνοχή.
 Nocerole, ἐ. ἐπιβλαβής.
 Nocerofimete, ἐπ. βλαβερός.
 Nocimento, οὐσ. ἀρ. βλάβη, ζημία.
 Nocino, καρύινος.
 Nocitivo, ἐ. βλαβερός.
 Nocitare, trice, οὐσ. ὁ βλάπτων.
 Nocivo, ἐ. ἐπιβλαβής.
 Nocumento, ἀρ. βλάβη, κακόν.
 Nodella, ἀρ. ἄρθρον μεσογονάτιον.
 Nodor-oso-uto, ἐ. γονατώδης.
 Nodino, ὄσπευ. τοῦ Nodo.
 Nodo, ἀρ. (καθ)ἄμμα, πλοκή, κόμ-
 βος || συνάρεια, δεσμός || βράχος, θη-
 λειά || δυσχερεία, δυσκολία || ἀγασ-
 ἄρθρον, ἀρμός || σκληρώμα || γόνυ,
 ὄζος || κόρυμβος || ἀστρ. σύνοδος,
 συζυγία || τεχν. δεσμός, κόμβος.
 Nodosità, θ. τὸ ὄζωδες, || σκληρό-
 τής τοῦ γόνου (ὄζου) || χειρ. συμ-
 πηκίς, σκληρώμα || ἐξόστωσις.
 Nodoso, ἐ. γονατώδης || πολύπλο-
 κος, δυσχερής, δύσκολος.
 Nodriare, ἴδε Nutricare.
 Nodrimento, ἀρ. τροφή, διδασκαλία.
 Nodrire, ρ. ἐν. τρέφω, διδάσκω.
 Nodritore, trice, οὐσ. τροφεύς.
 Nodritura, θ. τροφή, διδασκαλία.

Noi, ἀντων. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμῶν.
 Noja, θ. ἀηδία, ἴδε Fastidio || συμ-
 φωρά, δυστυχία || ταραχή, σύγχυσις,
 || πλ. λοιδορία, ὕβρις.
 Nojamento, ἴδε Annojamento.
 Nojare, ἴδε Annojare.
 Nojatore, trice, οὐσ. ὁ ἐνοχλῶν.
 No nofo, ἐ. βαρύν, ὀχληρός.
 Nojosumente, ἐπ. ἀηδῶς, ὀχληρῶς.
 Noleggio, ἀρ. ναύλωσις.
 Noio, ἀρ. ναύλος, ναυλόων.
 Nomade, ἐ. νομάς.
 Nomare, ρ. ἐν. ὀνομάζω || καλῶ.
 Nomatamente, ἐπ. ὀνομαστί.
 Nomato, ἐ. ὀνομαστός.
 Nome, ἀρ. ὄνομα || πρόσωπον, ὑπο-
 κείμενον, ἄνθρωπος || ῥῆμα, λέξις
 || κλέος, δόξα, φήμη.
 Nomea, ἴδε Nominanza.
 Nomenclatore, ἀρ. ὀνομα(το)κλή-
 τωρ, ὀνοματολόγος || ὀνοματο-
 θέτης.
 Nomenclatura, θ. ὀνοματοθεσία, ὀνο-
 ματολογία || λεξιλόγιον.
 Nomico (modo), νόμος, σκοπός ||
 οὐσ. νομικός, τελετάρχης.
 Nomiere, ἀρ. ὀνομαστής.
 Nomina, θ. ἀναγόρευσις, διορισμός
 δικαίωμα τοῦ διορίζειν.
 Nominabile, ἐ. ὀνομαστός.
 Nominale, ἐ. ὀνομαστικός.
 Nominare, ρ. ἐν. ὀνομάζω || καλῶ
 ἀποδείκνυμι, ἀναγορεύω, διορίζω.
 Nominatamente, ἐπ. ὀνομαστί ῥη-
 τῶς ἰδίως.
 Nominativo, οὐσ. ἀρ. (γράμ.) ὀνο-
 μαστική πτώσις.
 Nominato, ἐ. ὀνομαστός.
 Nominatore, ἀρ. ὀνομαστής.
 Nominazione, ἴδε Nominanza No-
 mina, θ. εὐκλεία.
 Nomisma, ἴδε Numisma.
 Nomo, ἀρ. μθμ. ὄρος || μῦθος, νό-
 μος, φθῆ, ὕμνος || γεωγρ. νομός.
 Nomologia, θ. φιλ. νομολογία.
 Non, ἐπ. οὐ, μή || κα μὴ || ἐπαίδη-
 ὄντε, αἰδέ || αὐχλ.
 Nona, οὐσ. θ. ἐκκλ. ἡ ἐνάτη ὥρα,
 ἀκολουθία.

Nonagenario, ἐ. καὶ οὐσ. ἐνενηκον-
 ταστής, -ούτης.
 Noncho, ἐπρ. οὐ μόνον || ἐν καὶ.
 Non chea l'iro, ἐπ. τοῦλάχιστον.
 Noncorrispondenza, θ. ἀπέλιξις.
 Noncurante, ἐπθ. ἀμαλής, ἀλήγορος.
 Nonduranza, θ. ὀλιγόρεια, ἀμέλεια.
 None, θ. πλ. χρόν. ρωμ. αἱ νῦναι
 εἴτε νόναι || ἐπρ. ἴδε Non.
 Nonesercizio, ἀρ. ἀγυμνασία.
 Nonna, θ. μεγαλομήτηρ, προμήτωρ
 || πλ. θερμάστρα τῶν ποδῶν.
 Nonnaturale, ἐπθ. μὴ φυσικός.
 Nonne, ἴδε Non.
 Nonniente, ἀρ. οὐδέν, μηδέν.
 Nonno, οὐσ. ἀρ. πάππος.
 Nonniula, ἀρ. οὐδέν, μηδέν.
 Nono, ἐπθ. ἕνατος.
 Nonostante(che), σύνδ. μ' ὄλον ὅτι.
 Nonuplo, ἐπθ. ἐνεαπλάσιος.
 Nonusanza, θ. ταῦτ' ἐπ'·
 Nonuso, ἀρ. ἀγρητία, ἀγρηστία.
 Nopale, ἀρ. κάκτος κοκκαφόρος.
 Nord, ἀρ. ἄρκτος || βορρᾶς.
 Norma, θ. κανὼν, γνώμων || (παρά)-
 δείγμα. || κανὼν || τῆξις || ὀδηγία.
 Nort(e), ἀρ. ἄρκτος.
 Nosco, ἀντων. μετὰ προθ. μεθ' ἡμῶν.
 Nosocomio, ἀρ. νοσοκομεῖον.
 Nosocomo, ἀρ. νοσοκόμος.
 Nosologia, θ. ἰατρ. νοσολογία.
 Nosolog-ista, ο, ἀρ. νοσολόγος.
 Nostalgia, θ. ἰατρ. νοσταλγία.
 Nostalgico, ἐπθ. νοσταλγικός.
 Nostrale, ἐπθ. καὶ οὐσ. ἡμεδαπός.
 Nostramente, ἐπρ. ὡς ἡμεδαπός.
 Nostrano, ἐπθ. ἡμέτερος || ἡμεδαπός.
 Nostrò, ἀντων. ἐπθ. ἡμέτερος || τὰ
 ἡμέτερα || πλ. οἱ ἡμέτεροι.
 Nostromo, ἀρ. ντ. ναύκληρος, ἐπι-
 στατής τοῦ πληρώματος.
 Nota, θ. σημείωσις, σχέδιον || ὑπό-
 μνημα || στίγμα, κηλίς || αἰσχύνη
 || θναίος, ἀτίμια, δυσφημία ||
 γράμμα || φωνή, ὦδη, ἔσμα || ἡ
 μουσική.
 Notabile, ἐπθ. ἐπιφανής, διά(ἐπι)-
 σήμος || οὐσ. λόγος.
 Notabil(mente), ἐπθ. ἐπισήμως.

ἀξιολόγως· ἐναργῶς· σφόδρα.
 Notabilità, θ. ἐπισημότης.
 Notajo, ἀρ. συμβολαιογράφος.
 Notamento, ἀρ. κολυμβήσις.
 Notando, ἐπθ. ἐπίσημος, ἐπιφανής.
 Notante, ἀρ. ἰχθύς.
 Notatamente, ἐπ. διαρρηδῶν, σα-
 φῶς, ρητῶς.
 Notare, ρ. οὐδ. κολυμβῶ· ἐπιπλέω·
 || ρ. ἐν. σημειῶ, γράφω || ἀτιμάζω
 || ἔδο.
 Notarialis, ἐπθ. συμβολαιογραφικός.
 Notariato, οὐσ. ἀρ. συμβολαιογρα-
 φεῖον· συμβολαιογραφία.
 Notativo, ἐπθ. κολυμβητικός.
 Notatojo, ἀρ. νηατική (κολυμβητική)
 κίστις τῶν ἰχθύων.
 Notatore, trice, οὐσ. κολυμβητής ||
 σχολιαστής, ὑπομνηματιστής.
 Notatura, θ. κολυμβήσις.
 Notazione, θ. σημείωσις.
 Noterella, οὐσ. θ. ὑποσημείωσις.
 Noteria, θ. στενογραφία.
 Notevole, ἴδε Notabile.
 Notevolmente, ἐπ. ἐπισήμως.
 Notificazione, ἀρ. ἴδε Notificazione
 δήλωσις, γνωστοποίησις.
 Notificare, ρ. ἐν. γνωστοποιῶ.
 Notificatore, trice, ὁ γνωστοποιῶν.
 Notificazione, θ. γνωστοποίησις.
 Notizia, οὐσ. θ. γνώσις || εἰδησις,
 πληροφορία.
 Notiziara, ρ. οὐδ. ἀναγγέλλω, πλη-
 ροφορῶ· κοινοποιῶ.
 Notizietta, θ. μικρὰ γνώσις.
 Noto, ἀρ. νότος || νῆατος, ἔντομον ||
 ἐπθ. γνωστός ὀνομαστός· ἐπιφανής.
 Notomia, οὐσ. θ. ἀνατομία.
 Notomista, οὐσ. ἀρ. ἀνατόμος.
 Notomizzare, ρ. ἐν. ἀνατέμνω ||
 Met. (ἐξ)ονυχίζω· ἐξακριβῶ.
 Notoriamente, ἐπρ. φανερός.
 Notorieta, θ. τὸ δημόσιον, τὸ φανε-
 ρόν, ἡ δημοσία γνώμη.
 Notorio, ἐ. φανερός, δημόσιος.
 Notorriee, θ. πλ. νωτορριζεῖσθ
 οὐτά.
 Notozefiro, ἀρ. λίψ, γαρμπής.
 Nottambulo, ἐ. νυκτοβάτης.

Nottare, οὐδ, νῶξ γίνεται, νυκτώνει.
 Notata, θ. νυκτιά.
 Notte, θ. νῶξ, τυφλότης || σκότος τυφλότης, ἀμάθεια.
 Nottiluco, ἐ. νυκτιφανής, νυκτιλαμπής.
 Nottivago, ἐ. νυκτίπλα-νος -νής.
 Nottola, θ. νυκτερίς, εἶδος ζώου || στρίγγι, πετηνόν || ἐπιβλής, μάνδαλος.
 Nottolata, θ. νυκτοπλανία νυκτιά.
 Nottolo, οὐφ. ἀρ. μικρὸς μοχλός.
 Nottolone, ἐ. νυκτίπλα-νος, -νής.
 Nottua, θ. γλαυφί.
 Notturmo, ἐ. νυκτερινός || οὐσ. νυκτερινή ἀκολουθία νυκτερινόν ἄσμα.
 Notula, θ. μικρά σημείωσις.
 Novaculite, θ. θήγγανον, ἀκόννη.
 Novale, οὐσ. θ. ἀγρὸς χέρσος.
 Novamente, ἴδε Nuovamente.
 Novanta, ἐ. ἐνενηκόντα.
 Novantena, θ. ἐνενηκοντάς.
 Novantesimo, ἐ. ἐνενηκοστής.
 Novantotto, ἐ. ἐνενηκόντα ὀκτώ.
 Novatore, οὐσ. ἀρ. νεωτεριστής ἐπιχλεύης.
 Novazione, θ. ἀλλαγὴ συμβαλαίου, ἀνατίωσις.
 Nove, ἐ. ἀριθ. ἐννέα.
 Novecento, ἐ. ἐνεακόσιοι.
 Novella, θ. μῦθος, μυθολόγημα, διήγημα διήγησις || πρᾶγμα, γεγονός || λήρος, εὐτελής τι || ἀγγελία, εἰδήσις || λόγος, διμιλία || φλασκία || θέρυθος, παραγή, φιλονεικία || πρεσβεία, ἀποστολή || διόλεξις, διμιλία || ἀπίθανα πρᾶγματα || τὰ γυναικεῖα μόρια, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον || πλ. νμ. αἱ νιαραὶ.
 Novellamente, ἐπ. νεωστὶ ἐκ νέου.
 Novellare, ἐν. μυθεῖω, μυθολογῶ, διηγοῦμαι μῦθους || φλασκῶ, κωμολογῶ || διηγοῦμαι || αὐτπ. ἀνακωσῶμαι || οὐσ. διήγησις μῦθων.
 Novellatore, trice, ὁ διηγαόμενος μῦθους μυθογράφος.
 Novellista, ἀρ. νεώτατος ἄμπελος.
 Novellista, θ. μυθᾶριον, μυθῆδιον.
 Novellier-e, -i, -u, ἀρ. ὁ διηγοῦμε-

νος μῦθους || ψῦθος, ἀνακατωσούρης || πρέσβυς, ἀπεσταλμένος.
 Novellinità, θ. νεωτερισμός.
 Novellino, ἐ. νέος, καινοφανής, νεοφανής || οὐσ. μυθολόγος, βιβλίον περιέχον διηγήματα.
 Novellista, οὐσ. ἀρ. καὶ θ. μυθογράφος μυθολόγος.
 Novellizia, θ. πρωτο-δρεπείς, -φανεῖς καρπαί, αἱ ἀπαρχαί.
 Novello, ἐ. νέος || ἐπερχόμενος, ὁ ἐφαξής, ὁ ἐπιών || νεώτερος || νεαρός || νεώτερος ὁ νῦν, ὁ παρών, σημερινός || (stagione) τὸ ἔαρ, ἀνοιξίς || νεόνομος || ἐπ. νεωστὶ.
 Novelloza, θ. τερπνὸς μῦθος.
 Novelluocia, θ. μυθῆδιον, μυθᾶριον.
 Novelluzza, θ. μυθᾶριον || λήροι, παίγνια, φλουαρίαι, ἀσθησις, ὁσμῆ || πλ. νήσοι, εὐτελῆ πρᾶγματα.
 Novembre, ἀρ. Νοέμβριος (μῆν).
 Novena, θ. ἡ ἐννεάς.
 Novennio, ἀρ. ἐννεαστία.
 Noverrare, ρ. ἐν. ἀριθμῶ, μετρῶ.
 Noverrazione, θ. ἀριθμησις, ἴδε An-noveramento.
 Novero, ἴδε Numero.
 Novesimo, ἐ. ἐννατος.
 Novilunio, ἀρ. ἡ νέα σελήνη.
 Novissime, ἐπ. τέλος, τελευταῖον.
 Novissimo, οὐσ. ἀρ. ἐκκλ. ὁ θάνατος, ἡ κρίσις, ὁ ἕδης καὶ ὁ παράδεισος || ἐ. ἔσχατος.
 Novità, θ. καινοφανές (νεοφανές) πρᾶγμα καινοτομία, νεωτερισμός.
 Noviziat(ie)o, ἀρ. τόπος δοκιμασίας τῶν ἱερωθεωμένων δοκιμασία διὰ τὴν ἱερωσύνην || πρωτοπατρία.
 Novizio, ἐ. δόκιμος τῆς ἱερωσύνης || Μετ' πρωτόκτερος.
 Nozione, θ. γνώσις πρᾶγματος.
 Nozze, θ. πλ. γάμος, γάμοι || συμπόσια ἐν τοῖς γάμοις || συμπόσιον.
 Nozzereaseo, ἐ. γαμήλιος, γαμικός.
 Noho, θ. νέφος, νεφέλη || πυκνὸν στίφος || πλῆθος || σκότος.
 Nubilare, ρ. ἐν. νεφῶ, ἐπινεφῶ.
 Nubile, ἐ. ἐπιγαμος.
 Nubilo, ἴδε Nuvolo, Nuvoloso.

Nubiloso, ἐ. συννεφής, σκοτεινός.
 Nuce, θ. ἀχύν' || ραχιάτα ἔκκανθα.
 Nucleo, ἀρ. τὸ ἐδώδιμον, ὁ καρπὸς τοῦ ἀμυγδαλίου.
 Nudamente, ἐπ. γυμνός || ἀφελῶς ἀπλῶς, ἀνοποκρίτως.
 Nudare, ρ. ἐν. γυμνῶ, κυρ. καὶ μτφ.
 Nudato, ἐ. γυμνός, κυρ. καὶ μτφ.
 Nudità, θ. γυμνότης.
 Nudo, ἐ. γυμνός ἀκόσμητος || οὐσ. τὸ γυμνόν.
 Nugolo, ἴδε Nuvolo.
 Nugoloneccio, ἐ. ἀργός, ὀκνηρός.
 Nugolosità, οὐσ. θ. σκότος, ζόφος.
 Nulla, οὐσ. ἀρ. οὐδέν, μηδέν || ἀσημαντόν (πρᾶγμα) τι.
 Nulla-dimeno, -manco, ἴδε Nientedimeno.
 Nullamente, ἐπ. οὐδαμῶς.
 Nullariti, ἐπ. οὐδὲν μᾶλλον || οὐδὲν πλέον, οὐδέποτε.
 Nullare, ἴδε Annullare.
 Nullità, θ. ἀκυρότης.
 Nullo, ἀρ. οὐδὲς (ἀνθρωπος) || τίς || οὐδὲν (πρᾶγμα) || ἐ. ἀκυρος.
 Nume, ἀρ. θεότης || βούλησις.
 Numerabile, ἐ. (ἐπι)αριθμητός.
 Numerale, ἐ. ἀριθμητικός.
 Numeralmente, ἐπ. ἀριθμητικῶς.
 Numerare, ρ. ἐν. ἀριθμῶ.
 Numerario, ἐ. ὑποθετικός || οὐσ. ἀρ. γύριον, χρήματα, νομίσματα.
 Numerativo, ἐ. ἀριθμητικός.
 Numeratore, ἀρ. ἀριθμητής.
 Numerazione, θ. ἀριθμησις.
 Numericamente, ἐπ. ἀριθμητικῶς.
 Numeroso, ἐ. ἀριθμητικός.
 Numerizzare, ρ. ἐν. καθ' ἀριθμῶ, ἐπισημαίνω δι' ἀριθμῶν.
 Numere, ἀρ. ἀριθμός || πλῆθος || ἀρμονία ρυθμός || μουσ. χρόνος.
 Numerosamente, ἐπ. πολυπληθῶς.
 Numerosità, θ. τὸ πολυἀριθμόν.
 Numeroso, ἐ. πολυἀριθμῶς.
 Numisma, ἀρ. νόμισμα.
 Numismatico, ἐ. νομισματοειδής.
 Numismatico, ἐ. νομισματικός || οὐσ. ἀρ. νομισματολόγος.
 Nunciare, ρ. ἐν. ἴδε Annunziare

ἀποδείκνυμι, ἐκλέγω.
 Nuncupativamente, ἐπ. ὀνομαστί.
 Nuncupativo, ἐπ. νμ. ὀνομαστικός, προφορικός (ἐπὶ διαθήκης).
 Nuncupazione, θ. ὀνομασία, ὀνομασία || προσφωνήσις, ἀφιέρωσις.
 Nunziare, ρ. ἐν. ἀγγέλλω.
 Nunziata, οὐσ. θ. μεγάλη ἐσθή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
 Nunziato, ἴδε Nunziatura.
 Nunziata, θ. πρεσβεία τοῦ πάπα.
 Nunziatore, θ. ἀγγεῖα.
 Nunzieria, ἴδε Nunziatura.
 Nunzio, οὐσ. ἀρ. ἀγγελός, ἀγγελιαφόρος || πρέσβυς (τοῦ πάπα).
 Nuocere, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. βλάπτω.
 Nuora, θ. νυός, νύμφη.
 Nuotamento, ἀρ. κολύμβησις.
 Nuotare, ρ. οὐδ. νήγομαι, κολυμβῶ.
 Nuotatore, ἴδε Nuotatore.
 Nuto, ἀρ. κολύμβησις, κολύμβημα.
 Nuova, θ. ἀγγεῖα, εἰδήσις.
 Nuovamente, ἐπ. νεωστὶ || ἐκ νέου.
 Nuovo, ἐ. καινός, νέος, θαυμαστός || νέος, νεώτερος || ἀπλοῦς, ἀπειρος || ἐπιών, ἐπόμενος.
 Nutare, ρ. οὐδ. κλονᾶμαι, διασειομαι.
 Nutico, ἐ. νοητικός.
 Nuto, ἀρ. νεύσις, νεύμα.
 Nutribile, ἐ. θρεπτικός.
 Nutricamentale, ἐ. θρεπτικός.
 Nutricamento, ἀρ. θρέψις τροφή.
 Nutrigare, ἐν. τρέφω || ἀνατρέφω.
 Nutricatore, trice, οὐσ. τροφούς, διατροφούς, τρεφός.
 Nutricazione, θ. θρέψις, τροφή.
 Nutrice, θ. τρέφός ἀρ. παιδαγωγός.
 Nutrichevole, ἐ. θρεπτικός.
 Nutricio, θ. τροφός, τρεφός.
 Nutrimente, ἐ. θρεπτικός.
 Nutrimiento, ἀρ. θρέψις || τροφή.
 Nutrimientoso, ἐ. θρεπτικός.
 Nutritura, θ. ταῦτά τῶ.
 Nutrizione, θ. θρέψις, τροφή.
 Nuvola, θ. νέφος, νεφέλη || διχόνοια, διαφωνία || πλῆθος.
 Nuvolaglia, θ. πλῆθος νεφῶν.
 Nuvolato, ἀρ. ἄηρ συννεφής συννε-

φία' ἐπίθ. νεφελοειδής, νεφελό- ζρους.	Nuvoloso, ἔ. νεφελώδης' θολεός.
Nuvolo, ἄρ. νέφος, νεφέλη' θολώ- σις' πλήθος' ἔ. νεφελώδης.	Nuvoluzzo, ἄρ. νέφιν, νεφέλιν.
Nuvolosità, ὅ. τὸ νεφελώδες:	Nuziale, ἔ. γαμήλιος, γαμικός.
	Nuzialmente, ἐπίρ. γαμικῶς, γα- μηλίως, κατὰ τὸν γαμήλιον τρόπον.

O, άρ. και θ. τὸ 15ον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, και τὸ ἄον τῶν φωνηέντων // σύνδ. διαχρωματικός ἢ ἐπιφ. ὦ ὦ | ὦ.

O' ἐπίθ. ἴδε Dōne.

Oasi, θ. οἰασίς, ὄασις.

Obbediente, ἐπίθ. εὐπειθής.

Obbedientemente, ἐπίρ. εὐπειθῶς.

Obbedienz(ia), θ. εὐπειθεία, ὑπακοή // εὐκαμψία // παραγγελία εἰς ὑπακοήν // παράγγελμα // κανών.

Obbedire, ρ. οὐδ. ὑπακούω, πειθομαί // ὑπείκω, ἐνδίδωμι.

Obbeditore, trice, ὁ ὑπακούων.

Obbidiente, ἐπίθ. εὐπειθής.

Obbiettare, ρ. ἐν. προβάλλω, ἀντιτάττω, ἐπιφέρω ὡς ἐναντίον λόγον.

Obbiettivo, ἐπίθ. ἀντικειμενικός // ὄπτ. (vostro) φακός.

Obbietto, άρ. ἀντικείμενον' σκοπός' ὑπακείμενον' // ἐπίθ. ἀντικείμενος.

Obbiezione, θ. προβολή, ἀντίταξις. ἐναντίος λόγος, ἐναντιότης.

Obbioso, ἴδε Ubbioso.

Obblazione, ἴδε Oblazione.

Obblimento, ἴδε Oblio.

Obblianza, θ. ἴδε Oblio.

Obbliare, ἴδε Obliare.

Obblatore, οὐσ. άρ. ἐπιλήσιμων.

Obbligante, ἔ. διγ. φιλοφρονητικός, ὑποχρεωτικός.

Obbligantemente, ἐπίρ. φιλοφρόνως.

Obbligare, ρ. ἐν. (ἐν)δέω, ἐναχουράζω, ὑποχρεῶ // χαρίζομαι.

Obbligatamente, ἐπρ. κατ' ἀνάγκην, ὑποχρεωτικῶς.

Obbligato, ἐπίθ. ὑπόχρεως // σύζυγος // περιπεπλεγμένος // καταδικασμένος // ὑποχρεωτικός.

Obligatore, trice, οὐσ. ὁ ὑποχρεῶν.

Obligatorio, ἔ. ὑποχρεωτικός.

Obligazione, θ. ὁ δεσμός, ὑποχρέωσις // γραμματίον, ἐμολογία // χάρης (ὀφειλομένη), ὑποχρέωσις.

Obliggo, άρ. ἴδε Obligazione' χρέος' καθήκον.

Obligio, ἴδε Oblio.

Obligioso, ἐπίθ. ἐπιλήσιμων.

Obligualmente, ἴδε Obligualmente.

Obliguità, θ. λοξότης, πλαγιότης.

Obliguo, ἴδε Obliguo.

Oblivione, θ. ἴδε Oblio.

Oblivioso, ἐπίθ. ὠνεϊδισμένος.

Oblivioso, άρ. ὄνειδος, αἰσχός.

Obliviosamente, ἐπίρ. ἐπὸνειδιστως.

Obliviosità, θ. ὄνειδος, αἰσχός.

Oblivioso, ἔ. ἐπὸνειδιστός.

Oblumbrare, ρ. ἐν. ἐπισκιάζω.

Oblumbrazione, θ. ἐπισκίασμός.

Oblurato, ἐπίθ. ἐσκληρυμμένος.

Oblurazione, θ. σταθερότης.

Obedire, ἴδε Obbedire.

Obelisco, άρ. ὀβελίσκος // φιλ. ὀβελός.

Oheio, άρ. φιλ. ὀβελός.

Ohesità, θ. πάχυνσις.

Oheo, ἐπίθ. παχύς // ἄμβλυς.

Oheo, άρ. ἐμπόδιον' ἀντίστασις // δημοδόλον, πυροδόλον, κανόνιον.

Oblio, άρ. τελευτή, θάνατος.

Obligatore, οὐσ. ἐπιτηρητής.

Obligazione, θ. ἐπιτήρησις.

Oblatore, trice, ὁ προσφέρων.

Oblatore, οὐσ. άρ. κακολόγος.

Oblazione, θ. ἀφιέρωσις' ἀφιέρωμα.

Obliare, ρ. ἐν. οὐδ. και αὐτῶ. ἐπιλανθάνομαι, ἀμνημονῶ, λησμονῶ.

Obligio, άρ. λήθη, ἀμνησσύνη.

Obligioso, ἐπίθ. ἐπιλήσιμων.

Obligualmente, ἐπίρ. λοξῶς, πλαγίως.

Obliguar(e)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. λοξοπορῶ, πλαγιδοροῶ.

Obliguatore, άρ. λοξός, μῦς.

Obliguo, ἐπίθ. λοξός // ἄδικος, γερμ. πλῆγιος // γεωμ. ἀμβλός.

Oblitorare, ρ. ἐν. ἐξάλειψω, ἀφανίζω.

Obliterazione, θ. ἐξάλειψις, ἀφανισμός, διαγραφή // ἀκύρωσις.

Oblito, ἐπίθ. ἀμνησθέντος.

Oblivione, θ. ἴδε Oblio.

Oblungo, ἐπίθ. ἐπι(παρα)μήκης.

Oblunquazione, θ. ἀρχλ. ἀντέγδειξις, ἀγγελία κωλύματος ἢ ἀπαισίτου σίανου.

Obluo, οὐσ. άρ. βαρύκαλος // ἀσκαύλιος // αὐλητής.

Oboista, άρ. και θ. αὐλητής.

Obolo, άρ. ὀβολός, νόμισμα και σταθμός.

Obovale, ἐπίθ. ὠρειδής.

Obovato, ἐπίθ. ὠσειδής ἀνάστροφος.

Obrizzo, άρ. ἔβρουζον.

Oblundere, ρ. ἐν. ἀμβλύνω.

Oblumbrare, ρ. ἐν. ἐπισκιάζω.

Oblumbrazione, θ. ἐπισκίασμός.

Obrversa, ἔ. ἀντίστροφος.

Oca, θ. ὁ χήν, ἡ χήνα.

Occare, ρ. ἐν. βυλοκοπῶ.

Occasionale, ἐπίθ. εὐ(ἐπι)καιρός // τυχαίος.

Occasionalmente, ἐπ. τυχαίως.

Occasionare, ρ. ἐν. εὐκαιρίαν παρέχω.

Occasionato, ἔ. κατὰ περίστασιν γενόμενος' τυχαίος.

Occasione, οὐσ. θ. καιρός, εὐκαιρία // αἰτία // ἄφορη.

Occaso, άρ. διαφαί' δύσις' τελευτή.

Occidua, περιφρ. τοῦ Occidio.

Occidua, θ. τὸ κολίωμα τῶν ὀφθαλμῶν // πελιδνωμα ὑπὸ τοῦς ὀφθαλμοῦς.

Occidua, θρ. διοπτρησοποιός.

Occidiare, άρ. κυρ. πλ. διοπτήρες, ματουάλια // τηλεσκοπίον.

Occidiata, άρ. διοπτρησοποιός.

Occidiare, ρ. ἐν. ἐποσθαλιῶ.

Occidiata, οὐσ. θ. ριψοσθαλιῶ, ὀφθαλμῶν βολή // βλέμμα.

Occidiata-ella, -ina, θ. μικρὸν βλέμμα.

Occidiato, ἔ. ὀφθαλμοῦς ἔχων.

Occidiatura, οὐσ. θ. βλέμμα.

Occidiazurro, ἔ. γλαυκώπης.

Occidiagliare, ρ. οὐδ. μαραινῶ.

Occidiagliolo, άρ. μαραινῶ.

Occidiaggiare, ρ. ἐν. προσβλέπω.

Occidiagliatura, θ. κομῆ(ι)οδόχαι.

Occidiello, οὐσ. άρ. κομῆ(ι)οδόχη, θηλιά // χεῖρ, ἐντομή.

Occidio, άρ. ὄμμα, ὀφθαλμός // δράσις // βλέμμα // παρουσία // ἔσφορος, ἐπόπτης, ἐπιτηρητής // τὸ κἀλλίστον, τὸ πολυτιμώτατον, τὸ φίλατον, τὸ ζωτικόν, τὸ ἄθος // νοῦς, προσοχή // δύναμις, ισχύς // φαταγωγός, φεγγίτης // ὀφθαλμοῦς φυτῶν, μῦτι.

Occidino, οὐσ. άρ. ὄμματιον, ὀφθαλμίδιον // νεύμα.

Occidino, -a, ἔ. πολυὸφθαλμος // πολυδύματος // ὀφθαλμοῦς ἔχων.

Occi (fare dell'), παραπνοῦμαι.

Occidentale, ἔ. δυτικός.

Occidente, άρ. δύσις, ἡ ἑσπέρα.

Occidere, ρ. ἐν. φονεύω.

Occiditare, ἴδε Ucciditare.

Occiduo, ἔ. δυτικός.

Occipitale, ἔ. τοῦ ἰνίου, ἰνιακός.

Occipite, άρ. ἀνατ. ὀπισθοκέφαλον, ὀπισθοκράνιον, ἰνιον.

Occipizio, ἴδε Occipite.

Occisione, ἴδε Uccisione.

Occisore, ἴδε Uccisore.

Occorrente, ἔ. συμβαίνων // ἀναγκαιός // οὐσ. ὁ ἀπαντῶν.

Occorrenta, οὐσ. θ. ἔργον, πρᾶγμα // ἀνάγκη, περίστασις, εὐκαιρία // συμπτωσις.

Occorrere, ρ. οὐδ. ἀπ(ὀ)αντῶ ἔπέρχεται (περίσταται) μοί τι, μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν // συμβαίνω.

|| (έν)δέομαι, δέω, χήρῳ, χραιά-
ζομαι.
Occorrimento, άρ. άπ(ύπ-συν)άντη-
σις || μνήμη, άνάμνησις, ένθύ-
μησις.
Occorso, άρ. άπ(ύπ-συν)άντησις || ΐδε
Riparo' μτχ. συμβάς.
Occultamente, έπ. λάθρα, κρυφώς.
Occultamento, άρ. άπόκρυψις.
Occultare, ρ. έν. (άπο)κρύπτω.
Occultatore, trice, δ (άπο)κρύπτων.
Occultazione, δ. (άπό)κρυψις.
Occultezza, ούσ. θ. κρύψις, κρυφιά-
της || τὸ άπόρρητον.
Occulto, έ. κεκρυμμένος, κρυπτός
|| ούσ. τὸ άπόρρητον.
Occupamento, άρ. κατοχή.
Occupare, ρ. έν. κατάλαμβάνω, κυ-
ριεύω' κατοχήν λαμβάνω' || (άπο-
έμφράσσω' || (έν)άσχολῶ' || άντι-
καθίστημι' || έπέγω, κατέγω, έμπο-
δίζω' || προσβάλλω, ένσχολῶ' || πα-
γιδεύω' || άγκιστρῶ' || προσβάλλω'
|| κρύπτω' || περιόριζω' || κατοικῶ'
|| αύτπ. και ούδ. (έν)άσχολοῦμαι.
Occupativo, έ. καταληπτικός.
Occupato, έ. ένησχολημένος.
Occupatore, trice, ούσ. δ κατα-
λαμβάνων' || νμ. πάτος κάτοχος.
Occupazione, θ. έργον, άσχολία' ||
φροντίς' || κατάληψις, κατοχή.
Occursionis, θ. άπ(συν-ύπ)άντησις.
Oceania, ούσ. θ. (γρωγ.) ή Ώκεα-
νία, μία τῶν πέντε ήπειρῶν τοῦ
κόσμου, ή άλλως Αύστραλία.
Oceanica, ΐδε Oceania.
Oceani-co, -no, έ. ώκεάνιος.
Oceano, άρ. ώκεανός' || ζωολ. νου-
πίλος' || Μεταφ. πᾶν άντικείμενον
μέγα, άπειράριθμον, δυσχρός.
Oceimo, άρ. ώχιμον, βασιλικός.
Ocolocrazia, θ. οχλοκρατία.
Oco, άρ. δ χήν.
Ocone, άρ. μέγας χήν.
Oco, θ. ορυκτ. ώγον.
Ocraceo, έ. ώχρώδης.
Oculare, έ. τοῦ οφθαλμοῦ, οφθαλ-
μικός' || οπτικός.
Ocularmento, έπ. αὐτοψ(ε)ί.

Oculatezza, θ. επαγρύπνησις.
Oculato, έ. οφθαλμούς έχων' || αὐ-
τόπτης' || (προ)φυλακτικός.
Oculimanzia, θ. φιλ. οφθαλμομανία.
Oculista, άρ. οφθαλμίατρος.
Od, σύνδ. ή.
Oda, θ. φδή.
Odeo, άρ. άρχλ. φδεῖον.
Odiabile, έ. μισητός.
Odiare, ρ. έν. μισῶ.
Odiato, έ. μισητός, άπεχθής.
Odiatore, trice, ούσ. μισητής.
Odibile, έ. μισητός' || βαρύς, άηδής.
Odiernamente, έπ. τήν σήμεραν.
Odierno, έ. σημερινός' || ούσ. δ
σημερινός, νεώτερος' || πλ. οί νιώ-
τεροι.
Odiavole, έ. μισητός, άπεχθής.
Odiolezza, θ. ταῦτὸ τῷ.
Odio, άρ. άπέχθεια, μίσος.
Odiosaggine, θ. άποστροφή.
Odiosamente, έπ. άπεχθῶς.
Odiosità, θ. άπέχθεια, μίσος.
Odioso, έ. μίσος φέρον (έμποιῶν),
άπεχθής, μισητός' || φρικώδης.
Odissena, θ. φιλ. Ώδύσσεια.
Odometro, άρ. μθμ. δδόμετρον.
Odontalgia, θ. οδονταλγία,
Odontalgico, έπιθ. φρμ. οδονταλ-
γικός.
Odontologia, θ. οδοντολογία.
Odorabile, έ. οσφραντός.
Odoramento, ούσ. άρ. οσφραναίς,
οσφρησις' || οσμή.
Odorante, έ. εὐώδης.
Odorare, ρ. ούδ. οσμῶμαι, οσφρά-
νομαι εὐωδιάζω, μυρίζω' || σημειῶν
δίδωμι' || έν. οσφραίνομαι' || εὐώ-
δη ποιῶ' || άγκαλιόπτα' || εἰδῶν,
μαντεύω.
Odorato, άρ. ή οσφρησις' || έ. εὐώδης
Odorazione, θ. οσφραναίς, οσφρησις.
Odore, άρ. οσμή' εὐωδία' || δυσωδία'
|| γεύσις' || γλυκύτης' || εἶσις' ||
κλέος, δόξα, φήμη' || πλ. άρώμα-
τά, μύρα' || έκκλ. θυμιαμα' || εὐά-
ρεστον ή δυσάρεστόν τι.
Odorifero, έ. ταῦτὸ τῷ.
Odorifico, έ. εὐωδής.

Odorista, άρ. και θ. έραστής τῶν
άρωματων, μυροποιός.
Odorone, άρ. μεγάλη εὐωδία.
Odorasamento, έπ. εὐσμωας.
Odoroso, έ. οσμής, εὐώδης.
Odorrizzo, άρ. μικρά οσμή ή εὐ-
ωδία.
Odrisio, έ. οδρύσιος' || τουρκικός.
Oe, σύνδ. διαζευκτ. ή, ΐδε O.
Olla, θ. μάζα, τὸ σφαιροειδές φέρι-
μα, πλακοῦς.
Ollera, θ. πλακούντιον.
Ollero, άρ. πλακούντο-ποιός, -πό-
λης, ζαχαροπλάστης,
Offendere, ρ. έν. και ούδ. βλέπω'
προσκρούω, προσβάλλω, ύβρίζω' ||
άνιῶ, λυπῶ κεντῶ' || προσκόπτω,
προβαίνω' || άμαρτῶν' || στρ. προ-
βάλλω' || αύτπ. άνιῶμαι, άγανακτῶ,
όργίζομαι.
Offendevole, έ. προσβλητικός.
Offendibile, έ. προσβλητός.
Offendimento, ούσ. άρ. πρόσκρουσις,
ύβρις, προσβολή.
Offenditore, trice, ούσ. ύβριστής.
Offens-a, -anza, ΐδε Offesa.
Offensivamente, έπ. επιβλαβῶς.
Offensivo, έ. επιβλαβής, προσβλη-
τικός, ύβριστικός' επιθετικός' || ούσ.
θ. επιθετικός πόλεμος.
Offensore, ΐδε Offenditore.
Offerente, άρ. δ προσφέρων.
Offerire, ρ. έν. προσφέρω' ανατί-
θημι, αφιερῶ' || αύτπ. προσφέρωμαι'
έμφανίζομαι, παρουσιάζομαι' δι-
δωμι έμαυτόν δεικνυμαι πρόθυμος
εις τι' συνίστημι έμαυτόν τινι.
Offeritore, trice, δ προσφέρων κτλ.
Offerta, θ. προσφορά' αφιέρωμα.
Offertorio, ούσ. άρ. (έκκλ.) τερά
(θεία) μυσταγωγία.
Offesa, θ. ύβρις' || προσβολή' || δυσά-
ρεστος άντύπωσις' || βλάβη, έλάτ-
τωμα' || στρ. προσβολή, έφοδος, επι-
θεσις.
Offeso, πθ. μτχ. ούσ. δ οδύσθεις,
προσβληθείς' || βλαφθείς.
Officiale, άρ. άξιωματικός' || λει-

τουργός' || εκκλησιαστικός δικαστής.
Officiare, ούδ. λειτουργῶ, λειτουργῶ.
Officina, θ. έργαστήριον' || φαρμα-
κεῖον.
Officinale, έ. φαρμακευτικός.
Officio, άρ. χρέος, καθήκον, έργον'
|| φροντίς' || λειτουργία, ύπουργία,
ύπηρεσία' || εκκλ. άκολουθία' || λει-
τουργία' || δικαστήριον' || χάρις' ||
γραφειον, κατάστημα.
Officiosamente, έπ. θεραπευτικῶς,
ύπηρετικῶς, προθύμως, φιλοφρόνως.
Officiosità, θ. τὸ θεραπευτικόν, κομ-
ψότης, χάρις, φιλοφροσύνη.
Officioso, έ. ύπηρετικός, θεραπευτι-
κός, πρόθυμος, φιλοφρονητικός.
Offuscamento, άρ. έπισκόπησις.
Offuscare, ρ. έν. έπισκοτῶ' || ά-
μαυρῶ.
Offuscatore, trice, δ έπισκοτῶν.
Offuscazione, θ. έπισκόπησις, άμαύ-
ρωσις' || άστρ. έκλειψις.
Oficiale, θ. οφθάλμια, μουσικῶν
όργανων, οφθαλμός.
Ofite, άρ. ορυκτ. οφίτης (λίθος).
Ofthalmia, θ. ίατρ. οφθαλίμα.
Oggettare, ρ. έν. προσβάλλω ως άν-
τικείμενον συζητήσεως.
Oggettivo, ΐδε Obiettivo.
Oggi, έπ. σήμερα' || μετὰ μεσημ-
ερίαν' || έν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τήν
σήμεραν.
Oggidi, έπ. έν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τήν
σήμεραν.
Oggimai, ΐδε Oramai.
Oglia, θ. είδος ζωμοῦ ιταλικοῦ.
Ogliaro, άρ. έλαιόπωλος.
Ogliente, έ. εὐώδης.
Ogni, έ. άντων. πᾶς, έκαστος.
Ognidi(e), έπ. καθ' έκάστην.
Ognissanti, ούσ. άρ. (ήμέρα) τῶν
άγιων πάντων.
Ognora, έπ. άεί, πάντοτε.
Ognoraché, έπ. οσάκις.
Ognottà, έπ. άεί. πάντοτε.
Ognuno, έ. και' άντων. έκαστος.
Ogro, άρ. θηρίον ιδανικόν.
Oh! έπιφ. ω, ωί ω!

Ohi, ἴδα Oi.
 Ohimo, ἴδα Oime.
 Oi, ἐπιφ. φεῖ! αἰ! ωἰ! οἰμοί!
 Oihò, ἐπιφ. αἰ φεῖ! οὐδ!
 Oimé(i), ἐπιφ. οἰ! οἰμοί! αἰ!
 Oisè, ἐπιφ. οὐαί! τόλας αὐτός!
 Oitù, ἐπιφ. οὐαί! πάλας σὺ!
 Olà, ἐπιφ. ἰά, εἰ αἰ! καλέ!
 Oleasoo, ἔ. ἐλαιώδης.
 Oleastro, ἀρ. κόντινος, ἀγριελαία.
 Olenio, ἔ. εὐωδής.
 Oleusità, θ. τὸ ἐλαιώδες.
 Oleoso, ἔ. ἐλαιώδης.
 Olezzare, ρ. οὐδ. εὐοσμῶ, εὐωδιάζω.
 Olezzo, ἀρ. ὄσμη, εὐωδία.
 Olfara, ρ. οὐδ. ὀσφραίνομαι.
 Olfattivo, ἴδα Olfatorio.
 Olfatto, ἀρ. ἡ ὀσφραίνω.
 Olfattor-e, ἴο, ἔ. ἀνατ. ὀσφραντήριος, ὀσφραντικὸς, ὀσφρητικός.
 Olfazione, θ. ὀσφραίνω, ὀσφρησις.
 Olfandolo, ἀρ. ἐλαιωπώλης, λαδῶς.
 Olfato, ἐπιθ. ἐλαία ἡρτυμένος.
 Olibano, ἀρ. λιβανωτός, θυμίαμα* || λιβανός (τὸ δένδρον).
 Olibera, θ. ἐλαιωφόρον, λαδικόν.
 Oligarohia, θ. ὀλιγαρχία.
 Oligarohico, ἐπιθ. ὀλιγαρχικός.
 Ollimento, ἴδα Oiezzo.
 Olimpiano, ἔ. ὀλυμπιακός.
 Olimpiade, θ. χρον. ὀλυμπιάς.
 Olimpico, ἔ. ὀλυμπιος.
 Olimpionico, ἀρ. ὀλυμπιονίκης.
 Olimpo, ἀρ. φιλ. Ὀλυμπος.
 Olio, ἀρ. ἐλαιόν, λάδι.
 Olloso, ἔ. ἐλαιώδης.
 Olliv, ρ. οὐδ. εὐοσμῶ, εὐωδιάζω.
 Ollitorio, ἔ. λαχανηρός, λαχανικός.
 Olliva, θ. ἐλαία (ὁ καρπὸς καὶ τὸ δένδρον)* || — γένος μαλακίων.
 Ollivare, ἔ. ἐλαιοειδής.
 Ollivastro, ἔ. ἐλαιόχρους* || οὐσ. ἀρ. δένδρον ἢ ἀγριελαία.
 Olliveto, ἀρ. ἐλαιών.
 Ollivigno, ἔ. ἐλαιόχρους.
 Ollivo, ἀρ. ἐλαία (τὸ δένδρον).
 Olla, θ. χύτρα* || τὸ ἐν χύτρᾳ ἔδεσμα, οὖζον, φαγγάπεν.
 Ollare (pietra), ἔ. χυτράλιθος, σμηγ-

ματίτης* || χυτράιος.
 Ollmeto, ἀρ. πτελέων.
 Ollmo, ἀρ. δένδρον ἢ πτελέα.
 Ollcausio, ἀρ. δλόκαυ(σ)τον* || ὀλοκαύτωμα* || ἔ. δλόκαυστος.
 Ollria, πρόθ. πρὸς, ἐκτός, πλήν, πλέον, ὑπέρ, παρὰ* || ἐπ. πόρρω, μακρὰν* || ἐμπροσθεν, ἐμπρός.
 Olltraccio, ἐπ. πρὸς τοῦτοις, προσέτι.
 Olltrache, ἐπ. ἐκτός ἐτι.
 Olltracotania, θ. οἴησις, ἀλαζονεία.
 Olltracotato, ἔ. οἰηματίας, ἀλαζών.
 Olltraggiamento, ἴδα Olltraggio.
 Olltraggiare, ρ. ἐν. ὑβρίζω.
 Olltraggiatore, trice, οὐσ. ὑβριστής.
 Olltraggio, ἀρ. ὑβρις* || προσβολή.
 Olltraggiosamente, ἐπ. ὑβριστικῶς* || ὑπερβαλλόντως.
 Olltraggioso, ἔ. ὑβριστικὸς* || ὑπερβολικός.
 Olltramagnanimo, ἔ. λίαν μεγαλόψυχος* σφόδρα μεγαθύμος.
 Olltramaraviglioso, ἔ. παν(ὑπερ)θαύμαστος.
 Olltamarino, ἔ. ὑπερθαλάσσιος.
 Olltramirabile, ἔ. παν(ὑπερ)θαύμαστος.
 Olltrammissario, ἔ. ὑπερμέτρος.
 Olltramodo, ἴδα Olltramodo.
 Olltramondano, ἔ. ὑπερκόσμιος.
 Olltramoniano, ἔ. ὁ ὑπὲρ τὰ ἔρη.
 Olltramenti, ἴδα Olltremonti.
 Olltrandare, ρ. ἐν. ὑπερβαίνω.
 Olltranza, θ. ἴδα Olltraggio.
 Olltrapagato, ἔ. ὑπερπληρωμένος.
 Olltrapassare, ρ. ἐν. προ(ὑπερ)βαίνω* || Μεταφ. τελευταῖα.
 Olltrapossente, ἔ. ὑπερδύναμος.
 Olltrarsi, ρ. αὐτ. προβαίνειν, προχωρῶ* || ἐν. ἀναβάλλω. [ρος].
 Olltrarno, ἀρ. τὸ ὑπὲρ τὸν Ἄργον μέγαν.
 Olltraseivaggio, ἔ. λίαν ἄγριος.
 Olltrasorano, ἔ. κύριος (ἀπόλυτος).
 Olltve, ἴδα Ollira.
 Olltreché, ἐπ. ἐκτός ἐτι.
 Olltredichè, ἐπ. ἐκτός τούτου.
 Olltremare, ἐπ. ὑπὲρ τὴν θάλασσαν* || οὐσ. ὁ ἢ τὸ ὑπὲρ τὴν θάλασσαν* || εἶδος κυανοῦ χρώματος.

Oltremarino, ἔ. ὑπερθαλάσσιος.
 Oltremisura, ἐπ. ὑπερμέτρος.
 Oltremont-e, -i, ἐπ. ὑπὲρ τὰ ἔρη* || οὐσ. ὁ ἢ τὸ ὑπὲρ τὰ ἔρη.
 Oltrenatura, ἐπ. ὑπερφυσίς.
 Oltrenumero, ἐπ. ἀπειράκις.
 Oltrepassare, ρ. ἐν. προβαίνειν* προχωρῶ* ἢ ὑπερβάλλω τὸ μέτρον.
 Oltrindecente, -e. ἔ. λίαν ἀσχήμεν, λίαν ἀσπετή.
 Omaccio, ἀρ. μοιθηρὸς ἄνθρωπος.
 Omaggio, ἀρ. τὸ ὑποτελέε, ἡ ὑποταγή* || σέβας, σεβασμός.
 Omai, ἴδα Oramai.
 Ombè, ἔ. καλὰ, ἔ. λοιπόν.
 Ombelicale, ἔ. ὀμφίλιος, ὀμφαλικός.
 Ombelicato, ἔ. ὀμφαλιωτός.
 Ombelico, ἀρ. ὀμφαλός.
 Ombra, οὐσ. ὁ σκιά* || νόξ* || σκιά, φυγή (ἀποθανόντος)* || ὕψις* σημείων* ἔχνας* || εἰκὼν* || σκέπη, καταφυγή, ὑπεράσπισις* || πρόσχημα, πρόσφασις* || ὑπόψια* || σχεδίασμα* (ζωγρ.) σκιά.
 Ombra-colo-culo, ἀρ. πληθὺς κλέδων* σκέπη, καταφυγή, ὑπεράσπισις.
 Ombramento, ἀρ. (ἐπι)σκιασμός* || ἐπισκιάσις* || ἡ σκιά.
 Ombrai(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. σκιάζομαι* ὑποπτέω, φοβοῦμαι* || ἐν. (ἐπι)σκιάζων* || ζωγρ. τὰς σκιάς τίθημι.
 Ombraile, ἔ. πλαστός, ἰδανικός.
 Ombatura, θ. (ἐπι)σκιασμός* σκιά.
 Ombrazione, θ. ἴδα Ombramento.
 Ombre, θ. πλ. εἶδος γαρτοπαγινίου.
 Ombreggiamento, ἀρ. σκιασμός.
 Ombreggiare, ρ. οὐδ. σκιάζω, σκιάν ποιῶ* || (ἀνα)πτοσθῆναι, φοβοῦμαι* || ἐν. σκιαγραφῶ, εἰκονίζω* || κλιών* || συγκαλύπτω* || διατυπῶ* || ζωγραφῶ* || σχεδιάζω.
 Ombrella, θ. μικρὰ σκιά (δένδρων)* || ἀλεξήλιον ἢ ἀλεξιβρόχιον, ὀμβρέλλα* || ἔτ. σκιάς, πέτασος.
 Ombrellajo, ἀρ. ταῖτὸ τῶν*
 Ombrelliere, ἀρ. πετασοποιός, ἀλεξιβροχιοποιός, ὀμβρελλᾶς.
 Ombrellifero, ἔ. σκιαδοφόρος.

Ombrellino, οὐσ. ἀρ. μικρὸν ἀλεξήλιον, πετάσιον, ὀμπρελλίνιον.
 Ombrello, ἀρ. πέτασος, ἀλεξήλιον ἢ ἀλεξιβρόχιον, ὀμβρέλλα.
 Ombrevole, ἔ. σκοτεινός.
 Ombriifero, ἔ. σκιοφόρος* || τροπικός.
 Ombriali, ἀρ. πλ. ντ. ὑδρορροαί.
 Ombrosità, θ. φρικτή, μέγα σκότος (σκιάς)* || σκότος, ἄγνωτα.
 Ombroso, ἔ. ζοφώδης* σκοτεινός* || φρικτός, φοικαλέος.
 Omega, ἀρ. ὦ μέγα* || τὸ τέλος.
 Omei, ἴδα Oimè* οὐσ. κλ. ὀδυρμοί.
 Omelia, θ. φιλ. ὀμιλία* ἢ λόγος.
 Omento, ἀρ. ἀνατ. ἐπίπλοον.
 Omeopatia, οὐσ. θ. θεραπεία ὁμοιοπαθητική.
 Omeopatico, ἔ. ὁμοιοπαθητικός.
 Omero, ἀρ. ἀνατ. ὁ βραχίων* ὤμος.
 Omettere, ἐν. παρ(ᾠφ)ινημι, παραιλεῖται* || ἀποσιωπῶ* || λησμονῶ.
 Omeusio, ἔ. θεολ. ὁμοιούσιος.
 Omicciato, -lo, ἀρ. ἀνθρωπάριον.
 Omicida, ἔ. καὶ οὐτ. ἀνθρωποκτόνος.
 Omicidiale, ἴδα Omicida.
 Omicidio, ἀρ. ἀνθρωποκτονία, φόνος* || ἀνθρωποκτόνος, φονεύς.
 Omissione, θ. παράλειψις.
 Ommettere, ἴδα Omettere.
 Ommissioni, θ. παράλειψις.
 Ommittive, οὐσ. ἀρ. λεωφορείον.
 Omogeneità, θ. ὁμοιογένεια.
 Omogeneo, ἔ. ὁμοιογενής.
 Omologare, ρ. ἐν. παραβάλλω* || Μεταφ. νμ. ἐπικυρῶ.
 Omologazione, θ. νμ. ἐπικύρωσις.
 Omologo, ἔ. ὁμολόγος* || σύμφωνος.
 Omolimo, ἔ. ὁμόθυμος.
 Omoplate, θ. ἀνατ. ὠμοπλάτη.
 Onagro, ἀρ. ζωολ. καὶ στρ. θναγρός.
 Onanismo, ἀρ. ιατρ. τὸ δέφεσθαι, αὐνανισμός, μαλακία.
 Oncia, θ. οὐγγία, οὐγγία* || τὸ δωδεκατημέριον τοῦ ποδός (τοῦ ρωμαϊκοῦ πλέθρου).
 Onciale, ἔ. κεφαλαῖον (γράμμα).
 Onchino, ἴδα Onchino.
 Onco, ἀρ. ὄγκος, θάμνος.
 Onda, θ. κύμα* || ὕδωρ* || θάλασσα*

κυματισμός' || (prima) πηγή' || άρ-
χιτ. κύμα, κυμάτιον.
Ondante, έ. κυμαίνων, κυμαινόμενος.
Ondare, ίδε Inondare.
Ondate, θ. κλύδων, κύμα' || σάλας'
|| κύμασις, κυματισμός.
Ondato, έ. κυματώδης, κυματοει-
δής, έν σχήματι κύματος.
Ondatra, θ. μοσχόμυς, ζών.
Ondazione, θ. σάλας, κύμασις.
Onde, έπ. θθεν' || ποι; ποι; πώς' ||
δι' θ, διά τούτο, διάπερ' || πού.
Ondechè, έπ. όπθεν έήποτε, (έπ)-
θθεν έν' || δι' θ, διάπερ, διά τούτο.
Ondeggiamento, άρ. σάλας, κύμαν-
μασις, κυματισμός' || άπορία, δι-
σταγμός' || ζωγραφία φανταστική.
Ondeggiano, κυμαίνων' || κυμαδοει-
δής' || Μετ. διατάζω, άπορώ,
Ondeggiare, ούδ. κυμαίνω, κυματί-
ζομαι' || παραφέρομαι, κλονούμαι' ||
(άμφι)ταλαντεύομαι, άπορώ' || έν.
κυμαίνω, κυρίως και μεταφορικώς.
Ondoso, έ. κυματώδης' || θαλάσσιος.
Ondulata, έ. κυματώδης.
Ondulazione, θ. κύμασις.
Onsirogono, άρ. Ιατρ. όνειρωγμός.
Onsiromanzia, θ. όνειρομαντεία.
Oneroso, έ. βαρύς' || δλγής.
Onestà, θ. τιμή' || χρηστότης, τι-
μιότης' || εύσχηματοσύνη' || αιδώς'
|| τδ ποίπον, εύπρέπεια, άξιοπρέ-
πεια' || σωφροσύνη' || κοσμιότης' ||
διαγωγή (τιμια και Ιερά)' || κόρη
τιμία.
Onestamente, έπ. κοσμίως, τιμίως'
|| πρεπόντως' || μετρίως, δικαίως.
Onestare, ρ. έν. συγκαλύπτω κοσμιώ.
Onestato, έ. κόσμιος.
Onesteggiare, ρ. έν. (προς)φέρομαι
εύπρεπώς, έντίμως.
Onesto, άρ. εύσχηματοσύνη, χρηστό-
της, τιμιότης' || έ. τίμιος, κόσμιος,
χρηστός, αιδίμων.
Onfacino, ίδε Umfacino.
Onfacio, άρ. ή όμφαξ, άγουριδα.
Onfalo, άρ. όμφαλός.
Onice, άρ. όρυκτ. και χειρ. θνυξ.
Onichia, ούσ. θ. χειρ. όνυχίτις, φλό-

λωσις έν τοίς πλαγίοις δακτύλου έν-
κεν όνυχος έμπεφυκτός.
Onnimente, έπ. πάντης, πάντως.
Onnipossente, ταύτδ τώ' :
Onnipotente, έ. παντοδύναμος, παν-
τοκράτωρ' || παρμεγέθης.
Onnipotenza, θ. παντοδυναμία.
Onnipresenza, θ. ή παρουσία πάντων.
Onniacente, έ. πανεπιστήμων.
Onniacienza, θ. πανεπιστημοσύνη.
Onnividente, έ. πανόπτης.
Onnivoio, έ. παμφάγος.
Onnossio, έ. όποκείμενος.
Onomanzia, θ. φιλ. όνοματομαντεία.
Onomastico, άρ. όνομαστικόν, λει-
λόγιον' || (giorno), ή έορτή τινος.
Onorabile, τίμιος, άξιότιμος, έντιμος.
Onoranza, θ. τιμή.
Onorare, ρ. έν. τιμώ' σέδομαι' || —
σι, αύτπ. σεμνύνομαι.
Onorario, άρ. ή τιμή, δώρον, βρα-
βαίον, ή ανταμειβή, άντιμισθία (δι-
κηγόρων, Ιατρών, καθηγητών κτλ.)
|| εκκλ. ή (διδουμένη) λειτουργία'
|| έ. τιμητικός' έπίτιμος.
Onoratamento; έπ. έντίμως.
Onoratezza, θ. έντιμότης.
Onorativo, έ. τιμητικός.
Onorato, έ. τετιμημένος' || τιμώμε-
νος, τίμιος, έντιμος' || ένδοξος, έπι-
φανής' || άξιότιμος' || χρηστός, τί-
μιος.
Onorarore, trice, θ. τιμών.
Onore, άρ. τιμή' || (άγαθή) δόξα, τι-
μή, κλέος, εύκλαία, υπόληψις' || έ-
παινος' || βαθμός, άξίωμα' || πομπή.
|| (κυρ. πλ.) τιμή, παράσημον, αί-
τιμαί, τδ παράσημα' || (punto di)
φίλοτιμία.
Onore-vile, -vole, έ. τιμώμενος, τί-
μιος, έντιμος, άξιότιμος' || χρη-
στός, τίμιος' || μεγαλοπρεπής, λαμ-
πρός.
Onorevolezza, θ. τιμή, πομπή, λαμ-
πρότης, μεγαλοπρέπεια.
Onorevolmente, έπ. τιμητικώς, έν-
τίμως' || λαμπρως, πολυτελώς.
Onorificamente, έπ. ίδε Onorevol-
mente.

Onorificare, ρ. έν. τιμώ.
Onorificazione, θ. τιμησις, τιμή.
Onorificenza, θ. τιμή, εύπρέπεια.
Onorifico, έ. τιμητικός, έντιμος.
Onia, ούσ. θ. ύβρις' || κατα(περι)-
φρόνησις' || καταισχύνη.
Ontano, άρ. κλήθρα, δένδρον.
Ontosamente, έπ. αίσχρως, άτίμως.
Ontoso, έπίθ. όβριστικός' || αίσχρός.
Opacità, θ. τδ σύσκιον, σκιερότης.
Opaco, έ. σύ(έπι)σκίος, σκιερός'
σκοτεινός' || ούσ. τδ σύσκιον.
Opalo, άρσ. όρυκτόν, λίθος όπάλιος.
Opera, θ. έργον' || πράγμα, ύπόθε-
σις' || εργασία (μιάς ήμέρας)' || πλ.
αί έργάται' || οικοδόμημα, τεχνούρ-
γημα, σύγγραμμα, ζωγραφία κτλ.
|| ασχολία' || καθήκον, χρέος' || ά-
ρετή' || (μελό)δράμα' || όχύρωμα,
τεχίσμα.
Operabile, έ. εύκολος, κατορθωτός.
Operajo, άρ. εργάτης' || τεχνίτης.
Operamento, άρ. άσκησις, γύμνασις.
Operare, ρ. έν. εργάζομαι' || με-
ταχειρίζομαι' || έτελεώ' || άνεργώ'
|| αύτπ. ένασχολούμαι' || έπιμα-
λούμαι.
Operativo, έ. δραστήριος, φιλόπονος'
|| μηχανικός' || ούσ. άποτελεσμα.
Operato, άρ. εργασία.
Operatore, trice, ούσ. εργάτης' ||
χειρουργός.
Operatorio, έ. άνεργητικός.
Operazione, θ. εργασία' || έργον' ||
δύναμις' || κάθαρσις, έγχείρησις.
Oper-ella, -etta, ίδε Operina.
Operiere, ίδε Operajo.
Operina, θ. μικρόν έργον' || πονη-
μάτιον, συγγραμμάτιον.
Operosità, θ. δραστηριότης, έπιμέ-
λεια' || τδ έπίπονον' || δυσκολία.
Operoso, έ. έργα(σ)τικός, άνεργη-
τικός, φιλόπονος' || έπί(πολύ)πονος.
Opriaceo, έ. φρμ. όπιώδης.
Opificio, άρ. τεχνίτης.
Opimo, έ. πίων' || άφρονος.
Opinabile, έ. δοξαστός, φανταστός,
οητός, πιθάνός.
Opinabilmente, έπ. πιθανώς.

Opinante, άρ. δοξάζων, φανταζόμε-
νος, όπολαμβάνων.
Opinare, ρ. ούδ. και έν. δοξάζω,
όπολαμβάνω, κρίνω, φαντάζομαι' ||
γνιμοζοτώ.
Opinativo, έ. δοξαστικός.
Opinione, θ. δόξα, γνώμη.
Opiraro, έ. πολυτελής.
Opioranico, άρ. όποπανάξ.
Opioranca, θ. άπωροθήκη.
Opriaceo, έ. όπιούχος, όπιώδης.
Opriare, ρ. έν. τώ όπιω, ναρκώ.
Opriato, έ. σύνθετος έξ όπιου' λα-
βών όπιον' || ούσ. έκλειγμα όπιωτόν,
Opriido, άρ. πόλις' || τόπος.
Opriignoramento, ίδε Sequestro.
Opriignorare, ίδε Sequestrare.
Opriilare, ρ. έν. έμφράττω.
Opriilativo, έ. έμφρακτικός.
Opriilazione, θ. έμφραξις.
Opriio, ούσ. άρ. λεύκη, αγγίριος' ||
φρμ. φάρμακον, τδ όπιον.
Opriopente, άντιστάμενος' || ούσ. δ
έναντιος, άντικείμενος μδς.
Opriopimanto, ούσ. άρ. έναντιώσις.
Opriopre, ρ. έν. άντιτίθημι, άντιτάτ-
τω' || έπιφέρω, άποδίδωμι' || αύτπ.
άνόσταται, άναντιούμαι.
Opriopuna(ta)mente, έπ. έπιτηθείως,
εύ(έγ)καιρως έν καιρώ.
Opriopunevole, ίδε Opriopuno.
Opriopunità, θ. καιρός, εύκαιρία,
καλή περίστασις' || άνάγκη.
Opriopuno, έ. εύ(έγ)καιρος, έπιτή-
θειος, άρμόδιος' || άναγκαίος' || ούσ.
τδ άναγκαίον, άνάγκη.
Opriopositamente, έπ. άντιθέτως.
Oprioposito, άρ. τδ έναντιον άστρ. άν-
τιθεσις, άντικρουμα' || έ. έναντιος'
|| άντιθετος' || άντικείμενος.
Opriopositore, trice, ούσ. έναντιος.
Oprioposizione, θ. άντιθεσις, άντιλο-
γία' || πολιτ. ή άντιπολιτευσις.
Oprioposto, ίδε Oprioposito.
Opriopressare, ίδε Oprioprimere.
Opriopressatore, trice, ούσ. τύραννος,
δ καταδυναστεύων.
Opriopressione, ούσ. θ. καταπίσις,
κατάθλιψις, καταδυναστεία, τυραν-

νία· || βάρος, στενοχωρία.
 Oppressivo, έ. καταπιεστικός.
 Oppressore, έδε Oppressalorc.
 Opprimere, ρ. έν. καταπιέζω, κατα-
 θλίβω, καταδυναστεύω, καταστρέφω.
 Oppugnameto, ούς. άρ. προσβολή.
 Oppugnare, ρ. έν. προσβάλλω, κα-
 πολεμώ· || πολιορκώ· || διαμάχομαι.
 Oppugnatora, trice, ούς. έναντίος,
 αντίπαλος· || δ προσβάλλων.
 Oppugnazione, θ. έδε Contrasto·
 προσβολή, πολιορκία.
 Oppure, σύνδ. ή.
 Opra, έδε Opera.
 Opulent-o, -o, έ. άυπορος, πλούσιος.
 Opulenza, θ. άυπορία, πλούτος.
 Opuscolo, -ulo, ούς. πονημάτιον,
 συγγράμματιον.
 Ora, θ. ώρα· ή ώρα· || έπ. ήδη, νύν·
 || μέχρι τούδε· || ένταύθα· || λοιπόν.
 Oracolare, ρ. ούδ. χρησιμοδοτώ.
 Oracalista, άρ. χρησιμολόγος.
 Oracolo, άρ. μαντεία, χρησμός, μαν-
 τείον· || πρόρρησις, προφητεία.
 Orate, άρ. χρυσόχοος.
 Oragano, άρ. λαίλαψ, καταιγίς, θύ-
 ελλα, τυφών, (άνεμο)ζάλη.
 Oramai, έπ. ήδη, νύν, τώρα· || άπό
 τούδε.
 Orare, ρ. ούδ. έν. προσεύχομαι, δέο-
 μαι, ίκετεύω, παρακαλώ· || δημη-
 γορώ.
 Oratio, έ. τών άρών, όρτιαός, μιάς
 (της) ώρας· || περί τας ώρας διατρέ-
 βων.
 Orata, θ. χρύσοφρος ίχθύς.
 Orators, trice, ούς. δ δέσμενος· ||
 || ήήτωρ· || πρεσβευτής, άπεσταλ-
 μένος.
 Oratoria, θ. ρητορική.
 Oratoriamente, έπ. ρητορικώς.
 Oratorio, άρ. εύκτήριος όικος· || πα-
 στός, σηκός ναύδειον· || έσρον δράμα·
 || έ. ρητορικός· εύκτήριος.
 Orasione, θ. δέησις, προσευχή· || λό-
 γος γεγραμμένος· || δημηγορία, λόγος.
 Oracosa, θ. δαυρίς· || μυρτίς· || κη-
 κίς· || σπύραδος, σπυράδιον.
 Orhara, ρ. έν. στερω· || τυφλώ.

Orbe, άρ. κύκλος· τροχιά, σφαίρα.
 Orhè, ταύτο τώ:
 Or bene, έπ. ή λοιπόν, ή καλά.
 Orhezza, θ. όρφανία, στέρησις.
 Orbicolare, έ. σφαιροειδής.
 Orbiculo, άρ. μηχ. τροχαλία.
 Orbita, ούς. θ. (άρματο)τροχιά· ||
 τροχιά τών νεφών· || άστρ. τροχιά·
 || κόγχη (του όφθαλμού).
 Orbita, θ. στέρησις, τυφλότης.
 Orbitale; έ. άνατ. κογγικός.
 Orho, έ. έστεργιμένος· || τυφλός.
 Orca, θ. κήτος, ή όρυξ· || είδος ά-
 χέτου· || όρκα πλοίων όλλανδικών.
 Orcanetto, άρ. φυτόν ή έγχουσα.
 Orchestica, θ. φιλ. όρχηστική.
 Orchestra, θ. φιλ. όρχήστρα· το
 θέατρον· συνόθροισις μουσικών.
 Orchidee, θ. όρχις, γένος φυτών.
 Orchidee, θ. πλθ. όρχοειδή φυτά.
 Orca, θ. Orcaio· Orza.
 Orcaio, ούς. άρ. δ ουλάτων το
 σχοίνον της κεραίας.
 Orcaio, ούς· άρ. λήκυθος, έλαιόφυρον
 άγγείο, σπάμνος· || βαύκαλις.
 Orcaioja, άρ. χυτρούς, χυτροπλάθος.
 Orcaioja, άρ. σταμνίον· || χυτρού.
 Orca, άρ. δ Άδης, δ Πλούτων· ||
 δ θάνατος· || μορμώ, μορμολύκειον.
 Orda, θ. στίφος, πλήθος, όρδή.
 Ordegno, έδε Ordigno.
 Ordeina, θ. χημ. κριθίνη, ούσια τις.
 Ordigno, άρ. μηχανή· || εργαλείον·
 || κατασκευή· || μορφή· || πραγ-
 ματεία.
 Ordimento, άρ. πλοκή.
 Ordinabile, έ. διατακτός.
 Ordinale, έπίθ. συνήθης, τακτικός·
 || παρεσκευασμένος, διατεθειμένος.
 Ordinalmente, έπ. κατά τάξιν.
 Ordinamento, άρ. έδε:
 Ordinanza, ούς. θ. κατάστασις· ||
 διάταξις· || τάξις· || άπόφασις· || πα-
 ράταξις· || τάγμα· || στίχος στρατιω-
 τών· || διαγγελεύς, κατώτερος αξίω-
 ματικός μεταφέρων του άνωτέρου
 τας διαταγές· || βασιλικόν διάταγμα
 (περί ναυτικού)· || ένταγμα (χημ-
 μαικόν).

Ordinare, ρ. έν διατάττω, εδθετώ,
 ρυθμίζω, διακοσμώ· || κανονίζω, δι-
 οικώ, κυβερνώ· || συμφωνώ· || καθ-
 (συν)ίστημι· || προσδιορίζω· || εκλέ-
 γω· || διατίθωμι, όρίζω, τάττω· ||
 επινοώ· || μηχανώμαι· || σχηματί-
 ζω· || συγκαλύπτω· || εργαζομαι, έ-
 πιμελούμαι· || δια(επι-προς)τάττω,
 παραγγέλλω· || αξίωμα δίδωμι· ||
 συμφωνώ· || προτείνω, προσβάλλω· ||
 ούδ. έδε Imporre. Comandare·
 παρασκευάζω την τάξησαν· || περί-
 ζομαι, προβλέπω· || εκκλ. χειροτο-
 νώ· || στρ. παρατάττω· || αύτη.
 διατάττομαι, διατίθεμαι, παρασκευά-
 ζομαι.
 Ordinaria, θ. κώδης· || αί νεαραί· ||
 οι κανόνες, διάταξις κανονική.
 Ordinariamente, έπ. ώς επί το πολύ,
 ως επί το πλείστον, συνήθως.
 Ordinario, άρ. το ειωθός, το σύνη-
 θες· || ό έχων εκκλησιαστικήν δι-
 καιοδοσίαν· || τακτικός έπιστολοφό-
 ρος (ταχυδρόμος)· || έ. συνήθης, κοι-
 νός· || εύτελής, πρόστυχος.
 Ordinatamente, έπ. κατά τάξιν, εύ-
 τάκτως· || έγκαιρώς· || εκκλ. κανο-
 νικώς· || στρ. έν τάξει, τακτικώς.
 Ordinativo, έ. τακτικός.
 Ordinato, έδε Ordinamento.
 Ordinatore, trice, ούς. καταστά-
 τής· || διατάκτης· || στρατηγός· έ-
 πιστάτης, έπιμελητής του πολέμου.
 Ordinazione, θ. διάταξις· || διακό-
 σμησις· || έντολή· || τάξις· || χειρο-
 τονία· || ίατρ. συνταγή· || στρατο-
 λογία.
 Ordine, άρ. και (άρχ.) θ. τάξις· ||
 στίχος, στίχος· || πρόδος· || διάτα-
 ξις· || άπόφασις· || έντολή, παραγγέ-
 λια· || τάξις στρατεύματος· || έθος,
 συνήθεια, κανονισμός· || τρόπος, μέ-
 σον· || έτοιμασία φαγητού· || εκκλ.
 χειροτονία· || χορός (τάγμα) άγγέ-
 λων· || άρχις, ρυθμός· || παράταξις·
 || τάγμα (ίπποτών)· || ίατρ. συντα-
 γή· || άρχλ. ή έν τη πόλει τών πο-
 λιτών τάξις.
 Ordire, ρ. έν. διέζομαι· || (έν)όφαι-

φαίνω· || κατασκευάζω· || μηχανώ-
 μαι· || πλάττω· άρχομαι, άρχήν
 ποιούμαι.
 Ordito, άρ. στήμων, στήμονι· || άρχή.
 Orditojo, άρ. ζυγός, μεσάντιον ίστού.
 Orditore, άρ. δ διαζόμενος· || μηχαν-
 νητής, μηχανοορράφος.
 Orditura, θ. το διάζεσθαι, διασμα·
 || συνυφή· || θφανσις.
 Ordo, έδε Lordo, Sozzo.
 Ordecchia, θ. έδε Ordecchio.
 Ordecchiare, ούδ. ώτακουστώ.
 Ordecchiata, θ. κτύπημα επί του
 ώτός, ράπισμα διέ της χειρός.
 Ordecchio, άρ. ένώτιον.
 Ordecchio, άρ. τδ ούς.
 Ordecchione, άρ. μέγα ούς· || λαβή·
 πλ. ίατρ. παρατίδες.
 Ordecchiuto, έ. ώταρός, αύταράς.
 Ordecie, άρ. χρυσόχοος.
 Ordeciera, θ. χρυσοχοική· || χρυσο-
 χοείον· || χρύσωμα.
 Origgio, έδε Orizzo.
 Oreografia, θ. γεωλ. όρειογραφία.
 Oreografico, έ. όρειογραφικός.
 Oreologia, θ. φ. ίστ. όρεολογία.
 Oteria, θ. χρυσώματα.
 Orizza, θ. Orizzo.
 Orizzo, άρ. μικρά άβρα.
 Orfano, θ. όρφανή.
 Orfanazza, θ. ταύτο τώ:
 Orfanità, θ. όρφανία.
 Orfano, άρ. όρφανός.
 Orfanotrofio, άρ. όρφανοτροφείον.
 Organajo, άρ. όργανοποιός.
 Organale, έ. όργανικός.
 Organare, έδε Organizzare.
 Organetto, άρ. μουσικόν όργανον.
 Organicamente, έπ. όργανικώς.
 Organico, έ. όργανικός.
 Organismo, άρ. όργανοποιός.
 Organista, άρ. και θ. δ κρούων
 όργανον, όργανοκρούστης.
 Organizzamento, άρ. διοργάνωσις.
 Organizzare, έν. διοργανώ, τάττω·
 καθιερώνω, θεμελιώ.
 Organizzato, έ. άρμονικός.
 Organizzazione, θ. διοργάνωσις·
 διάταξις.

Organo, ἄρ. φασ. φ. ἰστ. και βτ.
ὄργανον ἢ τῶπος, μέσον ἢ μουσι-
κὸν ὄργανον ἢ στρ. δρύφακτον κι-
νητὸν ἐπὶ τῆς πύλης φρουρίου ἢ
πλ. ντ. ὑδρορροάι.
Organizzo, ἴδε Orsojo.
Orgasmo, ἄρ. ἱατρ. ὄργασμός.
Orgia, θ. ὄργια.
Orgia, θ. κυρ. πλ. ἄρχλ. τὰ ὄργια.
Orgiasta, ἄρ. και θ. ὄργιαστής.
Orgogliar(ò)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. με-
γαλυνῶ, ἐπαίρομαι, κομπάζω.
Orgoglio, ἄρ. ὄγκος, ὑπερηφάνια, ἴδε
Arroganza, Burbanaa, Presunzio-
ne, δύναμις, βία ἢ ἀφίτος.
Orgogliosamente, ἐπ. ὑπερηφάνως.
Orgogliosità, ἴδε Allegrezza.
Orgoglioso, ἔ. ὑπερήφανος.
Oricaco, ἄρ. ὄρυκτ. ὄρειχαλκός ἢ
σκεῦος ὄρειχαλκίνον ἢ σάλπιγγξ.
Oricano, ἄρ. λήκυθος (φιόλη) στε-
νάστομος διὰ τὰ εὐώδη ὕλατα.
Oricello, ἄρ. κρότων ὁ βαφικός ἢ
φυτόν, τὸ ἥλιοςτρόπιον.
Orichi(c)eo, ἄρ. ρητίνη ἢ κόμμι
τῆς ἀμυγδαλάς, κεράσου κτλ.
Orichiomato, ἔ. χρυσόκομης, -ος.
Orientale, ἔ. ἀνατολικός.
Orientamento, ἐπίρ. ἀνατολικῶς.
Orientare, ρ. ἐν. διευθύνω, στρέφω
πρὸς τι μέρος τοῦ κόσμου.
Oriente, ἄρ. ἀνατολή.
Orifiamma, θ. βασιλική σημαία
(κυρίως τῆς Γαλλίας).
Orificeria, ἴδε Orificeria.
Orificio, ἄρ. στόμιον, ὀπή, τρύπα.
Origa-mo,-no, ἄρ. ὄρ(ε)γανος, ὄρ(ε)-
γανον, γένος φυτῶν.
Originale, ἄρ. ἀρχέ(πρωτό)τυπον
ἢ ἔ. ἀρχέγονος, ἀρχέ(πρωτό)τυπος.
Originalità, θ. ἀρχέ(πρωτό)τυπον.
Originalmente, ἐπ. ἐξ ἀρχῆς.
Originamento, οὐδ. ἄρ. ἴδε Origi-
nazione.
Originare, ρ. ἐν. γένεσιν (ἀρχήν)
παρέχω (δίδωμι, ἔρ(ω) ἢ οὐδ. και
αὐτκ. τὴν γένεσιν λαμβάνω.
Originariamente, ἐπ. ἐξ ἀρχῆς.
Originario, ἔ. καταγόμενος ἢ γένε-

σεσιν διδοῦς ἢ ἴδε Originale.
Originazione, θ. ταῦτὸ τῶ:
Origine, θ. γένεσις, ἀρχή ἢ κατα-
γωγή ἢ γένος, γενεά.
Origliare, ρ. οὐδ. και ἐν. ἐπακροῶ-
μαι, ἀτακουστῶ ἢ ἀνευρεῖν.
Origliare, ἄρ. προσκεφάλαιον.
Orina, θ. οὐρον, κάτουρον.
Orinale, ἄρ. οὐροδοχεῖον.
Orinare, ρ. οὐδ. και ἐν. (κατ)οῦρῶ.
Orinario, ἔ. οὐρητικὸς.
Orinata, θ. οὐρημα, κατουρημα.
Orinativo, ἔ. οὐρητικὸς.
Orinci, οὐσ. ἄρ. πλ. (andare in)
μακρὰν πορεύομαι.
Orinoso, ἔ. τοῦ οὐρου.
Oriolajo, ἴδε Oriolajo.
Oriono, ἄρ. ἀστρ. ὄριων.
Oriundo, ἄρ. γαλιανός, γεννηθεὶς.
Oriulajo, ἄρ. ὄρολοιοποιός.
Oriuolo, ἄρ. ὄρολόγιον ἔγκεφαλος.
Orizzontale, ἔ. ὀριζόντιος.
Orizzontalmente, ἐπ. ὀριζωντικῶς.
Orizzonte, ἄρ. γεωγρ. ὄριζων.
Orlare, ρ. ἐν. κρασπεδῶ, προσράπτω
κράσπεδον.
Orlatura, θ. κρασπεδωσις.
Orliccio, οὐσ. ἄρ. ἢ ἄκρα τοῦ ἄρ-
του ἢ χεῖλος, ἄκρα.
Orlo, ἄρ. κοσμάς, θύσανος, κράσπε-
δον ἢ περιγραφή ἢ παρυφή ἢ ἄκρον
ἢ τέλος ἢ περιφέρεια ἢ κόσμημα
ἀρχιτεκτονικόν.
Orma, θ. ἔχνος ἢ βῆμα ἢ τύπος ἢ
σημεῖον ἢ παράδειγμα.
Ormai, ἴδε Oramai.
Ormare, ρ. ἐνερ. κυν. και στρ. ἔ.
χνηλατῶ.
Ormatore, ἄρ. κυν. ἰχνηλάτης.
Ormezzamento, (προσ)δρμησις.
Ormezzare, ρ. ἐν. ἰχνηλατῶ ἢ ἐνέ-
χομαι ἢ αὐτκ. (προσ)δρμίζομαι.
Ormezzio, ἄρ. τὰ προμνήσια ἢ πλ.
τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ὄρμισιν.
Ormesino, ἴδε Ormesino.
Ornamentale, ἔ. κοσμητικὸς.
Ornamento, ἄρ. κόσμος, κόσμημα.
Ornato, ρ. ἐν. κοσμῶ, καλλωπίζω.
Ornatamente, ἐπ. κομψῶς.

Ornatezza, οὐσ. θ. στολισμός.
Ornato, ἴδε Ornamento.
Ornatore, trice, οὐσ. καλλωπιστής.
Ornatura, ἴδε Adornamento.
Ornitologia, θ. ὀρνιθολογία.
Ornitologo, ἄρ. ὀρνιθολόγος.
Orno, ἄρ. μαλία, δένδρον.
Orò, οὐσ. ἄρ. χρυσός, μάλαμμα.
Oròbanche, θ. βοτάνη, ἢ ἀροβόγγη.
Orobo, ἄρ. ὄροβος, κοιν. ρόβι.
Orologiaro, ἴδε Orologiajo.
Orologio, οὐσ. ἄρ. ὀρολόγιον.
Oroltra, ἐπ. ἐμπρός, ἐπάνω.
Oroscopia, θ. ἀστρὸλ. ὀροσκοπία.
Oroscopo, ἄρ. ἀστρὸλ. ὀροσκοπός.
Orpellajo, οὐσ. ἄρ. χρυσαυτῆς τῶν
δερμάτων.
Orpellamento, ἄρ. μετασχηματισμός.
Orpellare, ἴδε Inorpellare.
Orpellatura, θ. ἴδε Inorpellamento.
Orpello, ἄρ. χρυσήλατον ἢ ὑπόκρι-
σις, συγκάλυψις ἢ πρόσχημα.
Orpimento, ἄρ. χρυσόπηκτον, θειαρ-
σενικὸν κίτρινον, χρῆσιμον εἰς βαφήν.
Orranza, ἴδε Onoranza.
Orrendamente, ἐπ. φρικτῶς.
Orrendo, ἔ. φρικτός, φοβερός ἀπο-
τρόπαιος ἢ σεβαστός ἢ τρομερός.
Orrettizio,-za, ἔ. κλοπιμαίος.
Orrev-ile, -ole, ἴδε Onorevole.
Orrezione, θ. κλοπή, ὑπερβολαίσις ἢ
νμ. δολία ἀποσιώπησις.
Orribile, ἔ. φρικτός ἢ ἀποτρόπαιος,
ἐπονείδιστος ἢ δυσώδης.
Orribilità, θ. φρίκη, τρόμος ἢ κίκλια.
Orribilmente, ἐπ. φρικαλέως.
Orridamente, ἐπ. φρικτῶς.
Orridezza, οὐσ. θ. φρίκη, τρόμος ἢ
μεγάλη δυσμορφία.
Orridità, θ. φρίκη ἢ ταχύτης.
Orrido, ἔ. φρικτός.
Orrifico, ἴδε Onorifico.
Orripilazione, θ. φρίκη, φρικταίσις.
Orrimene, θ. ὀρρώδης ὑμῆν.
Orrisonante, ἔ. βαρῶδρονος.
Orrore, ἄρ. φρίκη, τρόμος ἢ ἀπο-
στροφή ἢ σκότος.
Orsa, θ. ἢ ἄρκτος.
Orsacchio, ἄρ. ἀρκτύλος

Orsacchiotto, ἄρ. εὐμεγέθης ἄρκτος.
Orsata, θ. βατταρισμός.
Orsatio,-elto, ἄρ. ἀρκτύλος.
Orsino, ἔ. ἄρκτειος.
Orso, ἄρ. ἢ ἄρκτος.
Orsojo, ἄρ. κλώσισμα μεταξύ.
Orsù, ἐπ. εἶα, ἐμπρός.
Ortaggio, οὐσ. ἄρ. λαγανικά.
Ortaglia, θ. κήπος ἢ τὰ λάχανα.
Ortale, θ. κήπος ἢ ἔ. κηπαίος.
Ortatorio, ἐπίθ. παρορμητικὸς.
Ortense, ἔ. κηπαίος.
Ortensia, θ. ὄρτησια, εἶδος φυτοῦ.
Ortica, θ. ἀκαλήφη, κνίδη, (φυτ.).
Orticajo, ἴδε Orticheto.
Orticaria, οὐσ. θ. ἐξανθηματικὴ πυ-
ρεκτικὴ νόσος.
Orticazione, θ. ἱατρ. κνιδωσις, μα-
στιγμωσις διὰ τῆς κνίδης, ὡς θερα-
πειτικὸν μέσον.
Orticheggiare, ρ. ἐν. κνιδῶ.
Orticheto, οὐσιστ. ἄρ. τόπος κα-
τάφοτος ἐκ κνιδῶν.
Orticino, ἄρ. κηπίδιον.
Orticultura, θ. κηπολογία.
Orticone, ἄρ. κνίδη, ἀκαλήφη.
Ortivo, ἔ. ἀνατέλλον, ἀνατολικός.
Orto, ἄρ. κήπος ἢ (di Cristo) ἢ
ἐκκλησία ἢ ἔδος ἢ ἀνατολή ἢ ἔ.
γαννηθείς.
Ortodossia, θ. ἐκκλ. ὀρθοδοξία.
Ortodosso, ἔ. ὀρθόδοξος.
Ortografia, οὐσ. θ. ὀρθογραφία.
Ortografico, ἔ. ὀρθογραφικός.
Ortografizzare, ρ. οὐδ. ὀρθογραφῶ.
Ortografo, ἔ. ὀρθογράφος.
Ortolano, ἄρ. κηπουρός ἢ κηχρῆς,
συχάλις, γέν. περγυῶν ἢ ἐπίθ. κη-
παίος, τοῦ κήπου.
Orura, οὐσ. θ. ἴδε Oreria.
Oruzza, ὀποκ. τοῦ Ora.
Or via, ἐπ. παρακαλ. ἐμπρός, ἐπά-
νω, θάρρει, μὴ φοβοῦ.
Orvisiano, ἄρ. ἀντίδοτον.
Orza, θ. σχοινίον τῆς κεραίας ἢ τὰ
λαῖα τοῦ πλοίου ἢ ἐπ. ἐπὶ τὰ λαῖα.
Orzajuolo, ἄρ. γετρ. ποσθία κριθή.
Orzare, ρ. οὐδ. ἀνατιγῶ, ἀρσάρω
ἢ ἀμφισβητῶ, ἴδε Contrastare.

Orzata, θ. πρισάνη, κριθόνερον || ἀμυγδάλωμα, γαλάκτωμα, σουμάδα.
 Orzato, ἑ. κριθίνος.
 Orzo, ἄρ. κριθή, κριθάρι (φουτ.)
 Osalida, θ. ὀσάλις, ξυρήθρα.
 Osanna, λ. ἔβρ. ὠσαννά.
 Osannare, ρ. οὐδ. ψάλλω τὸ ὠσαννά.
 Osare, ρ. οὐδ. πολῶ, ἴδε Ardire.
 Osbergo, οὐσ. ἄρ. θώραξ.
 Oscenamento, ἑπ. αισχροῦς, ἀπίμωτος.
 Oscenità, θ. αισχροῦτης.
 Osceno, ἐπιθ. αισχρός || ἀκαίσιος.
 Oscillare, ρ. οὐδ. αἰωροῦμαι.
 Oscillatorio, (moto), αἰώρησις.
 Oscillazione, θ. αἰώρησις.
 Oscitazione, θ. ἰατρ. χάσμησις.
 Oscular(e)si, γεωμ. ἐφάπτομαι.
 Osculazione, θ. γεωμ. ἐπαφή.
 Oscurabile, ἐπιθ. δυνάμενος ἀμαυροῦσθαι.
 Oscuramente, ἑπ. σκοτεινῶς.
 Oscuramento, ἴο. ἐπισκότησις, ἀμαύρωσις || ἑλεψις.
 Oscurare, ρ. ἐν. ἐπισκοπῶ, ἀμαυροῦμαι || οὐδ. καὶ ἀντιπ. ἀμαυροῦμαι.
 Oscuratore, trice, δ ἐπισκοτῶν κτλ.
 Oscurazione, θ. ἐπισκότησις.
 Oscurità, θ. τὸ ἀμαυρὸν σκότος || ἄγνοια, ἀμάθεια || ἀσάφεια || ἰδιωτικὸς βίος || ἀγένεια, ταπεινότης.
 Oscurito, ἑ. σκοτεινός.
 Oscuro, ἄρσ. σκοτός || ἑ. ἀμαυρός, σκοτεινός || σκυθρωπός, κατηφής || βλασφρός, ἄγριος || αισχρός, ἀσημος || ἀσαφής || ἀμαθής || ἑπ. σκοτεινός.
 O sia, σύνδ. ἦ.
 Ospedale, τὸ νοσοκομεῖον.
 Ospedalità, ἴδε Ospitalità.
 Ospitale, ἑ. φιλόξενος.
 Ospitale, ἄρ. νοσοκομεῖον || ξενῶν, ξενοδοχείον || ἑ. φιλόξενος.
 Ospitalier a, -i, θ. πλ. μοναχάι, μοναχοί φιλόξενοι.
 Ospitalità, θ. φιλοξενία.
 Ospitalmente, ἐπιθ. φιλοξένως.
 Ospite, ἄρ. καὶ θ. ξένος, δ φιλοξενῶν ξένος, δ φιλοξενούμενος.
 Ospiziare, ρ. οὐδ. ξενοῦμαι.

Ospizio, οὐσ. ἄρ. ξενῶν, κατάλυμα || ξενοδοχείον || κοίτη || φιλοξενία.
 Ossajo, ἄρ. ὀστεουργός.
 Ossalato, ἄρ. χημ. ἄλας ὀσάλικόν.
 Ossame, οὐσ. ἄρσ. τὰ ὀστᾶ || σκελετὸν (πλοίου).
 Ossario, ἄρ. ὀστοδοχείον, ὀστεοθήκη.
 Ossatura, θ. τὸ σύνολον τῶν ὀστέων || τὰ δέματα (οἰκοδομῆς) || δέσις (πλοίου, γεφύρας, ὄροφης, μηχανῆς).
 Ossificare, ρ. ἐν. λιπαροῦ, ἱκετεύω.
 Ossificazione, θ. δέσις, ἱκεσία.
 Ossigno, ἑ. ὄστινος, ὀστίνος.
 Ossequente, ἑ. εὐπειθής, ὑποκλινής.
 Ossequiare, ρ. ἐν. σέβωμαι, τιμῶ.
 Ossequio, ἄρ. εὐπειθεια, εὐλάβεια, ὑποταγή, σέβας, σεβασμός.
 Ossequiosamente, ἑπ. εὐπειθῶς.
 Ossequioso, ἑ. εὐπειθής, ὑποκλινής.
 Osservabile, ἑ. ἐπι(διά)σημος.
 Osservabilemente, ἑπ. ἐπισήμως.
 Osservazione, θ. ταῦτὸ τῆς.
 Osservamento, ἄρσ. (παρα-)ἐπιτήρησις.
 Osservante, ἑ. κανονικός.
 Osservanz(i)a, θηλ. (ἐπι-)παρατήρησις || προσοχή || σέβας, εὐλάβεια, ἐπιμέλεια, θεραπεία || τήρησις, πίστις || συνήθεια.
 Osservanziale, ἑ. τηρητικός.
 Osservare, ρ. ἐν. παρατηρῶ, θεωρῶ, ἐπισκοπῶ || (δια)τηρῶ, ἐκπληρῶ, φυλάττω, ἐμμένω || κατέχω || κατασκοπεύω || μεταχειρίζομαι ποῦ, πράττω || ἐπιτηρῶ || ἰδιαφυλάττω, (δια)σώζω || ἐκτελῶ || σέβομαι, θεραπεύω τιμῶ || (προ)φυλάττωμαι || ἀντιπ. διατηροῦμαι.
 Osservatamente, ἑπ. προσεκτικῶς.
 Osservativo, ἑ. παρατηρητικός.
 Osservato, ἑ. προσεκτικῶς.
 Osservatore, trice, (παρα)τηρητής.
 Osservatorio, τὸ ἀστεροσκοπεῖον.
 Osservazione, θ. παρα(ἐπι)τήρησις || ἐπισκόπησις || ἀπέψις, σημεῖωσις || δοκιμὴ, πείρα || τήρησις, φυλαξίς || ἔρυνα.
 Osseione, θ. κατοχή, κατάληψις, ἐνόχλησις (δαίμοντος).

Ossetto, οὐσ. ἄρ. ὀστέριον || πλ. οἱ ἀστράγαλοι.
 Ossicanta, θ. ὀξυκάνθα, φυτὸν.
 Ossicrato, ἄρ. ὀξύκρατον.
 Ossicabile, ἑ. χημ. ὀξειδωσίμος.
 Ossidare, ρ. ἐν. χημ. ὀξειδῶ.
 Ossidazione, θ. χημ. ὀξειδωσις.
 Ossidionale, ἑ. πολιορκητικός.
 Ossidione, οὐσ. θ. περικάθησις, πολιορκία.
 Ossido, ἄρ. χημ. ὀξείδιον.
 Ossificar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. ἀποστεῦμαι, ὀστεοποιῦμαι.
 Ossificazione, θ. ἀποστείωσις.
 Ossifonia, θ. ὀξυφωνία.
 Ossifrago, ἄρ. εἶδος ἀετοῦ || μαλακτικὸς τῶν ὀστέων τοῦ σώματος.
 Ossigenabile, ἑ. χημ. ὀξειδωσίμος.
 Ossigenare, ρ. ἐν. χημ. ὀξειδῶ.
 Ossigenazione, θ. χημ. ὀξειδωσις.
 Ossigeno, ἴδε Ossigeno.
 Ossigeno, ἄρ. χημ. ὀξυγόνον.
 Ossimelo, ἄρ. φρμ. ὀξυμελι.
 Osso, ἄρ. ὀστοῦν, κόκκολον.
 Ossoso, ἑ. ὀστώδης.
 Ossuario, οὐσ. ἄρ. ὀστεοθήκη.
 Ossuto, ἑ. ὀστώδης, πολυὸστος.
 Ostac-olo, -ulo, ἄρ. ἐμπόδιον.
 Ostaggio, ἄρ. ὄμηρος, ἐνέχυρον.
 Ostagra, θ. χειρ. ὀσάγρα.
 Ostore, ρ. οὐδ. ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι || κωλυω, ἐμποδίζω || ἀντιλέγω.
 Ostatore, ἄρ. ὁ ἐναντιούμενος.
 Oste, ἄρ. ξενοδόχος || ξένος || κύριος (τοῦ γεωργουμένου ἀγροῦ) || ἄρ. καὶ θ. στρατός, στρατεύμα || στρατόπεδον || στόλος || ἐχθρός.
 Ostealgia, θ. ἰατρ. ὀστεαλγία.
 Osteggiamento, ἄρ. στρατοπέδωσις.
 Osteggiare, ρ. οὐδ. στρατοπεδεῦω, -ομαι || ρ. ἐν. προσβάλλω.
 Ostelaggio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Alluggiamento.
 Ostellano, ἴδε Oste, Alberatore.
 Ostelliere, ἴδε Ostello || ξενοδόχος.
 Ostello, ἄρ. ξενοδοχείον, κατάλυμα, ἴδε Albergo, Ricettacolo.
 Ostelo, οὐσ. ἄρ. στέλεχος, πρέμνον

κοιν. κορμὸς δένδρου.
 Ostensibile, ἑ. ἴδε ostensito.
 Ostensione, θ. ἀπόδειξις.
 Ostensivo, ἑ. δυνάμενος δευθῆναι.
 Ostensore, οὐσ. ἄρ. δ δεικνύων.
 Ostentamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε Ostentazione.
 Ostentare, ἐν. ἐπιδεικνύμαι.
 Ostentatore, trice, οὐσ. ὁ εἰς ἐπίδειξιν ποιῶν τι, ἀλαζών, ἴδε Millantatore.
 Ostentatorio, ἑ. ἐπιδεικτικῶς.
 Ostentazione, θ. ἐπίδειξις.
 Ostentio, ἄρ. τὸ σημεῖον, θαῦμα.
 Osteologia, θ. ὀστεολογία.
 Osteonomia, θ. χειρ. ὀστεοκλίση.
 Osteosi, θ. ἀνατ. ὀστεώσις.
 Osteria, θ. ξενοδοχείον, ἴδε Bottega.
 Ostessa, θ. ἡ ξενοδόχος.
 Ostetricante, ἄρ. μαιευτήρ.
 Ostetricare, ρ. ἐν. μαιεύω.
 Ostetrica, θ. μαιία, μαμμή.
 Ostetricia, θ. μαιευτική.
 Ostetricio, ἑ. μαιευτικός.
 Ostetrico, ἄρ. μαιευτήρ.
 Ostia, θ. σφάγιον, ὄμμα || ὁ ἅγιος ἄρτος || σημαντὴς ἔστια.
 Ostiaria, θ. ἡ θυρωρός.
 Ostiario, ἄρ. κληρικὸς θυρωρός.
 Ostioheza, θ. στυφότης || δυσκολία, δυσφορία, τραχύτης, δυσἀρεσκεία.
 Ostico, ἑ. στυφός || δύσκολος, δύσσορος, δυσἀρεστος || οὐσ. ἡ πολέμια χώρα.
 Ostiere, οὐσ. ἄρ. ἴδε Oste || Ostello || ἐχθρὸν στρατόπεδον.
 Ostiero, ἴδε Oste.
 Ostile, ἑ. πολέμιος, ἐχθρικός.
 Ostilità, θ. ἐχθρα || ἐχθροπραξία.
 Ostilmente, ἑπ. ἐχθρικῶς.
 Ostinamento, ἄρ. ἴδε Ostinazione.
 Ostinarsi, ρ. αὐτ. (ἀπ-δι-)σχυρίζομαι, ἰσχυρογνώμων, ἐπιμένω.
 Ostinatamente, ἑπ. ἀδιαπρέπως, ἀμεταπείστως, ἰσχυρογνώμων.
 Ostinato, ἑ. ἰσχυρογνώμων, ἀμεταπείστος, δύσπιστος ἐμ-ἐπί-μονος.
 Ostinazione, θ. ἀδιαπρέψια, ἰσχυρο-

γνωμοσύνη, πειρομένη, ἐπιμονή.
 Ostacismo, ἄρ. ἀρχιλ. ὀστρακισμός.
 Ostacno, ἄρ. ἀρχιλ. ὀστρακόν.
 Ostalega, θ. ἱραντόπους, ὀστρακοπέ-
 κτης, πτηνόν.
 Ostacoso, ἔ. ὀστράκινος.
 Ostreario, ἄρ. ὀστρακοτροφείον.
 Ostrica, θ. ὄστρεον, κ. στρείδι.
 Ostricajo, ἄρ. ὀστρεοπώλης.
 Ostro, οὐσ. ἄρ. ὄστρεον, κογγυλλίου
 χρώμα, πορφύρα' || πορφυροῦν· βα-
 σμα' || ἀνεμος δ' νότος.
 Ostruente, ἔ. φρμ. ἐμφρακτικός.
 Ostruire, ρ. ἐν. ἐμφράσω.
 Ostruttivo, ἔ. ἐμψακτικός.
 Ostruzione, θ. ἱατρ. ἐμφράξις.
 Ostupefare, ρ. ἐν. ἐκθαμβῶ, ἐκπλήτ-
 τω' || ρ. οὐδ. ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήτ-
 τωμαί.
 Ostupofatto, ἔ. ἐκθαμβός.
 Ostupofazione, οὐσ. θ. θάμβος, ἐκ-
 πλήξις, ἴδε Stupidezza.
 Oltre, ἄρ. ἄσκιός, ἀσκίον, τουλούμι.
 Otrello, ἄρ. ἄσκιον.
 Otricolare, ἔ. ἀσκοειδής.
 Otta, ἴδε Ota.
 Ottaedrico, ἔ. ὀκτάεδρος.
 Ottaetoride, θ. ὀκταετηρίς.
 Ottagesimo, ἴδε Ottantesimo.
 Ottagono, ἄρ. γεωμ. ὀκτάγωνον.
 Ottalmia, θ. ἱατρ. ὀφθαλμία.
 Ottalmico, ἔ. ὀφθαλμικός.
 Ottangolo, ἔ. ὀκτάγωνος.
 Ottangolo, ἄρ. γεωμ. ὀκτάγωνον.
 Ottangonato, ἔ. ὀκτώγωνος.
 Ottangolare, ἔ. ὀκτώγωνος.
 Ottanta, ἔ. ἀριθ. ὀγδοήκοντα.
 Ottantesimo, ἔ. ὀγδοηκαστός.
 Ottarda, οὐσ. θ. πτηνόν ἢ ὄπις.
 Ottare, ρ. ἐν. ποιῶ, ἐπιποθῶ.
 Ottativo, ἄρ. γρμ. εὐκτική ἔγκλισις.
 Ottava, οὐσ. θ. ὀκταήμερον (διάστη-
 μα' || μουσική ὀκταφωνία' || ὀκτά-
 στιχον, στροφὴ ὀκτῶ στίχων.
 Ottavario, οὐσ. ἄρ. διδαχὰ ὀκταη-
 μέρου ἑορτῆς.
 Ottativo, οὐσ. ἄρ. μικρὸν κλειδοκύ-
 βαλον' || μικρὸς αὐλός.
 Ottavo, οὐσ. ἄρ. ὀγδοὸν μέρος' ||

(in) ὀκτάπηχον σχῆμα (βιβλίου),
 εἰς ὀγδοὸν' || ἔ. ἀριθμ. ὀγδοός.
 Ottemporata(ε),σι, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ.
 ὀπακούω, ὀπείκω τινί, ἴδε Obbedire.
 Ottemperatamente, ἐπ. εὐπειθῶς.
 Ottenebrare, ρ. ἐν. ἐπισκοπῶ, ἀμαυρῶ.
 Ottanere, ρ. ἐν. (ἐπι)τυγχάνω' ||
 οὐδ. δεκτὸς γίνομαι.
 Ottenibile, ἔ. εὐκτητος, ἐφικτός.
 Ottenimento, ἄρ. ἐπιτυχία.
 Ottica, θ. ὀπτική.
 Ottico, ἔ. ὀπτικός' || οὐσ. ὁ σπουδᾶ-
 ζων καὶ ὁ ἐπαγγελλόμενος τὴν ὀ-
 πτικήν.
 Ottimamente, ἐπ. ἄριστα, κάλλιστα.
 Ottimate, ἄρ. ἀριστεύς, κράτιστος, ὁ
 ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατός, προδῶν.
 Ottimamente, ἔ. ἀξιότατος.
 Ottimestro, ἄρ. ὀκταμηνία.
 Ottimismo, ἄρ. τὸ νομίζειν τὰ πάν-
 τα ἄριστα, ἀριστοδοξία.
 Ottimissimo, ἔ. πολὺ κάλλιστος.
 Ottimista, ἄρ. καὶ θ. ἀριστοδόξος.
 Ottimo, ἔ. ἄριστος, κάλλιστος' || οὐσ.
 τὸ ἄριστον, τὸ κάλλιστον.
 Ottipede, ἔ. ὀκτάπους.
 Ottisillabo, ἔ. ὀκτασύλλαβος.
 Otto, ἔ. ὀκτώ.
 Ottobre, ἄρ. ὀκτώβριος (μῆν).
 Ottocento, ἔ. ὀκτακόσιος.
 Ottogenario, ἔ. ὀγδοηκοντούτης.
 Ottomannico, ἔ. ὀθωμανικός.
 Ottomanno, ἄρ. ὀθωμανός.
 Ottotajo, ἄρ. ὀρειγαλκουργός.
 Ottotario, ἔ. ὁ ἐξ ὀκτῶ συγκείμε-
 νος' || ὀκτασύλλαβος.
 Ottone, ἄρ. ὁ ὀρειγαλκος' || πλ. ὁ-
 ρειγάλκινα σκευή' || ὀπολογός.
 Ottudente, ἔ. φρμ. μετασυγκριτι-
 κός, ἐπὶ φαρμάκων.
 Ottupio, ἔ. ὀκταπλοῦς.
 Otturamento, οὐσ. ἄρ. φράξις.
 Otturare, ρ. ἐν. ἐπιπωμάζω, φράτ-
 τω, κλείω' || αὐτ. ἱατρ. ἐμφράττωμαι.
 Otturatore-c., ο, ἔ. πληρωτικός (μῦς).
 Ottusamente, ἐπ. ἀμβλέως.
 Ottusangolo, ἔ. ἀμβλυγώνιος.
 Ottusezza, ἴδε Ottusità.
 Ottusità, θ. ἀμβλύτης.

Otusso, ἔ. ἀμβλύς.
 Ovaia, θ. φ. ἱστ. ὠοθήκη' || ὄσχιον.
 Ovalc, ἔ. ὠοειδής.
 Ovalla, οὐσ. θ. βάτα' || κατοικίδιον
 ἔνδυμα μὲ βάτα.
 Ovattare, ρ. ἐν. βάλλω· βάτας εἰς
 ἔνδυμα.
 Ovazione, θ. ἀρχλ. εὐασμός, εὐα-
 στης' ἢ ἐλάσων θρίαμβος.
 Ove, ἐπ. ὅπου' || ποῦ' || ὅπου ἂν' ||
 ἐάν, εἰ μόνον' || ὅτε' || τότε' || ὁπό-
 ταν, ὁσάκις' || ἀντ. ἄρα, γραμματικήν.
 Ove che, ἐπ. ὅπου ἂν, ὅπου δὴ ποτε.
 Overo, overo, οὐδ. διαζευκτ. ἢ.
 Ovest, ἄρ. δυσμαί, δύσις.
 Ovid-otto, -uttio, οὐσ. ἄρ. σωλὴν τῆς
 ὠοθήκης.
 Oviforme, ἔ. ὠοειδής.
 Ovilo, ἄρ. μάνδρα' || κοινή κατοικία.
 Oviraro, ἔ. ὠστόκος.
 Ovolo, ἀρχτ. ἴδε Uvolo' || βτ. ἀ-
 ριον, βλαστημα, ἐκάρκωμα δένδρον
 ἐξ οὗ πολλαπλασιαζόνται' || τραχύ-
 της σπέρων ἐξ ἧς γεννῶνται' || οἱ
 βλαστοί' || μύκης δηλητηριώδης.
 Ovunqua, ἐπ. ὅπου ἂν, ὁποῦδή ποτε.
 Ovveramente, οὐδ. ταῦτ' ἐπὶ.
 Ovvero, συνδ. διαζευκτ. ἢ.
 Ovnia, ἐπιφ. θαρραλέως, ἐμπρός!

Ovviamente, ἐπ. προγεφώς.
 Ovviare, ρ. ἐν. οὐδ. ὑπ(ἀπ)αντῶ,
 ἐναντιοῦμαι' || ἐμποδίζω.
 Ovviatore, trice, οὐσ. ὁ ἐναντιοῦμε-
 νος, ὁ ἐμποδίζων.
 Ovviatore, οὐσ. θ. ἐναντίσις, ἀν-
 τίστασις, ἐμπόδιον.
 Ovviu, ἔ. συνήθης, κοινός, χυδαίος'
 || εὐχερής, πρόχειρος.
 Ozena, οὐσ. θ. χειρ. ἔλαινα' || ζρολ.
 ὄζολις, ἔλαινα, βολβιτινή' || — γέ-
 νος ἐντόμων.
 Oziaco (giorno), ἄρ. ἀποφῶς ἡμέρα.
 Oziare, ρ. οὐδ. ἀργῶ, ὀκνῶ.
 Ozio, ἄρ. ἀποπρασομένη, σχολή, ἀρ-
 γία' || νωβρότης, ἀκηδία, ὀκνηρία,
 ραθυμία' || ἀνεσις, ἀνάπαυσις, ἡσυχία'
 || ἀσχολία, ἐνασχόλησις.
 Oziosaggine, θ. νωβρότης, ραθυμία.
 Oziosamente, ἐπίφ. ὀκνηρῶς, ρα-
 θυρῶς.
 Oziosità, οὐσ. θ. ἀκηδία, ραθυμία,
 ἀργία, ὀκνηρία, νωβρότης.
 Ozioso, ἔ. σχολάζων, ἀργός, νωβρός,
 ράθυμος, ὀκνηρός.
 Ozzimato, ἀκίμινος, κ. τοῦ βασιλι-
 κοῦ, ὁ ἐξ ἐγγύσεως τοῦ :
 Ozzimo, οὐσ. ἄρ. φυτὸν εὐδοσμον, τὸ
 ἄκυμον, κ. βασιλικός.

P

P, άρ. και θ. τὸ 16ον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.

Pabulo, άρ. νομή, βοσκή,

Pacare, ρ. έν. ειρηνεύω, καταπραύνω.

Pacatamente, έπ. ειρηνικώς.

Pacatezza, θ. ήσυχία, γαλήνη.

Pacato, έ. ήσυχος, γαλήνιος.

Pacca, οὐσ. θ. τραῦμα' έδε Ferita.

Pacchebotto, άρ. ταχύπλοον.

Pacchetto, έδε Pacchetto.

Pacchiamento, άρ. σύωχία.

Pacchiare, ρ. οὐδ. γαστριμαργῶ' || συμποσιάζω,

Pacchio, άρ. τροφή, φαγητόν.

Pacchione, έ. λαίμαργος.

Pacisime, έδε Pacissime.

Paciano, έ. άνωφελής' || σύβηης.

Pacciotta οὐσ. θ. σύωχία' βρώσις.

Pacciume, οὐσ. άρ. καθάρματα, σκύβαλα.

Pacco, οὐσ. άρ. δέμα έξ είκοσιδύο δερμάτων=halle.

Paccottiglia, θ. παρεμπόρευμα.

Pace, θ. ειρήνη' || ήσυχία.

Paciera, άρ. ειρηνοποιός.

Pacificabile, έ. ειρηνεύσιμος.

Pacificamente, ἐπ. ειρηνικῶς.
 Pacificamento, ἀρ. ειρήνευσις.
 Pacificare, ρ. ἐν. ειρηνεύω.
 Pacificatore, trice, ειρηνοποιός.
 Pacificazione, θ. ειρήνευσις.
 Pacifico, ἐ. ειρηνικός.
 Paciozza, θ. διαλλαγή, φιλιώσις.
 Pace, οὐς, ἀρ. κάμηλος τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, πέκος.
 Padella, θ. τηγάνιον ἢ κοίλον ἄμβουκος ἢ ἐπιγονατίς ἢ εἶδος πλοίου.
 Padellajo, -ajo, -aro, ἀρ. τηγανοποιός.
 Padellata, θ. τηγανά.
 Padell-etta, -ina, θ. τηγάνιον.
 Padiglione, ἀρ. σκηνή στρατιωτικὴ ἢ σημαία ναυτικὴ ἢ σκιάς ἢ περικάλυμμα θρόνων τραπεζῶν κλπ.
 Padre, ἀρ. πατήρ ἢ πλ. οἱ πατέρες (ἐκκλησίας) ἢ (coscritti) οἱ βουλευταί ἢ (ἐφεδρῆς) ἢ ὁ πατήρ, αἴτιος, δημιουργός, ἀρχηγός, κτλ.
 Padrefamiglia, ἀρ. οἰκοδεσπότης, οἰκογενεάρχης.
 Padreggiare, ἴδε patriziare.
 Patrino, ἀρ. πατρίδιον (τιμητικῶς) σύντεκνος, ἀνάδοχος.
 Patrona, θ. κυρία, δέσποινα.
 Patronaggio, ἴδε Patronato.
 Patronale, ἐ. δεσποτικῶς.
 Patronato, ἴδε Dominio' προστασία ἢ κυριότης ἢ κατοχὴ κτήματος ἢ προστασία ἢ δικαιοδοσία (ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων), τὸ δικαίωμα τοῦ διορθεῖν εἰς αὐτὰ ἱερεῖς ἢ πλ. τόποι ἐξ ὧν ἐξάγονται αἱ διάφοροι ποιότητες τῶν ἰσπανικῶν ἐριῶν, (μαλλίων).
 Patrono, ἀρ. δεσπότης, κύριος ἢ πάτρων, προστάτης ἢ οἰκοδεσπότης ἢ συνήγορος ἢ κυβερνήτης, πλοίαρχος ὁ ὑπὸ τὸν πλοίαρχον ἀξίωματικός.
 Padroneggiare, ρ. οὐδ. δεσπόζω, ἀρῶν ἢ ἐν. κυβερνῶ ἢ ἐξουσιάζω.
 Padroneria, ἴδε Patronato.
 Padronessa, θ. δέσποινα, κυρία.
 Padronia, θ. ἴδε Dominio.
 Padule, οὐς, ἀρ. ἴδε Palude, τέλμα, βάλτος, κοπροδοχεῖον.

Padulesco, ἐ. ταῦτό τῷ.
 Paduloso, ἐ. τελευτάδης, ἐλώδης.
 Paesaggio, ἀρ. ρωπογραφία.
 Paesano, ἀρ. ἐγ(ἐπι)χώριος, ἰθαγενής, αὐτόχθων, ἀγρότης, χωρικός ἢ ἐ. ἐπιτόπιος, τοῦ τόπου.
 Paese, ἀρ. χώρα, τόπος ἢ κλίμα ἢ πατρίς ἢ ρωπογραφία ἢ λίθοι τινές.
 Pasiesta, οὐς, ἀρ. καὶ θηλ. ρωπογράφος.
 Passa, θ. μαλθακὴ ζωή.
 Passato, ἐ. πιμελής, παχός.
 Paga, θ. μισθός ἢ μισθοφόρος.
 Pagabile, ἐ. πληρωτός.
 Pagamento, ἀπό(ἐκ)τίσις, πληρωμὴ ἢ μισθός ἢ εὐχαριστήσις.
 Paganamento, ἐπ. ἐκκλ. ἔθνικῶς.
 Paganes(i)mo, οὐτ. ἀρδ. ἐκκλ. ἢ τῶν ἔθνικῶν ὀρθοσκία, εἰδωλοατρεία ἢ οἱ ἔθνικοι.
 Pagania, θ. ἐκκλ. οἱ ἔθνη ἢ τόποι κατοικούμενοι ὑπὸ τῶν ἔθνικῶν.
 Paganico, ἐ. ἐκκλ. ἔθνικῶς.
 Paganizare, ρ. οὐδ. ζῶ ὡς ἔθνικῶς.
 Pagano, ἐ. καὶ οὐς. ἔθνικῶς, εἰδωλολάτρης ἢ ἀσπράτευτος.
 Pagaro, ἀρ. ἀρχλ. δῆμαρχος.
 Pagare, ρ. ἐν. ἀπο(ἐκ)τίνω, πληρώνω ἢ ἀνταμεῖβω ἢ τιμωρῶ ἢ ἐκδικουμαι ἢ εὐαρεστῶ ἢ αὐτπ. πληρώνω ι.
 Pagato, ἐ. μισθωτός, εὐχαριστημένος.
 Pagatore, trice, ὁ ἀποτίνων, πληρωτής ἢ ἐγγυητής ἢ στρ. μισθοδότης.
 Pagatorello, ἀρ. κακὸς πληρωτής.
 Pagello, ἀρ. σπῆρος, ἰχθύς.
 Paggeria, θ. πολλοὶ ἀκόλουθοι ἢ κατάσταση ἢ ιδιότης ἀκολουθοῦ.
 Paggio, ἀρ. παῖς, οἰκέτης, ὑπηρέτης ἢ ἀκόλουθος (μεγάλων).
 Pagherò, ἀρ. (χρεωστικῶν) γραμματίων, ὁμολογία ἢ γραμματίων λαχείου.
 Paghella, θ. μικρὸς μισθός.
 Pagina, θ. σελίς ἢ σύγγραμμα.
 Paglia, θ. ἄχυρον ἢ ἐλαφρότης.
 Pagliaccio, ἀρ. τετριμμένον ἄχυρον ἢ ἄχυροστρωμα.

Pagliajo, ἀρ. ἄχυριά, ἄχυρῶν.
 Pagliajuolo, ἀρ. ἄχυροπώλης.
 Pagliaresco, ἐ. ἄχυρινος.
 Pagliato, ἐ. ἄχυρόχρους.
 Pagliccio, ἀρ. λεπτὸν ἄχυρον.
 Pagliera, θ. ἄχυρῶν, ἄχυροθήκη.
 Paglietta, οὐς, θ. κέγγρος χρυσῆ ἢ ἀργυρᾶ κοιν. τρέμουσα.
 Paglietto, ἀρ. ντ. πλέγμα, ψίδα.
 Pagliolaia, θ. λωγάνιον, λαμυρός.
 Paglione, οὐς, ἀρ. λεπτὸν ἄχυρον ἢ κέγγρος χρυσῆ.
 Paglioso, ἐ. ἄχυροῦδης.
 Pagliuca, θ. κάρφος, κλάμας ἄχυρου.
 Pagliucola, θ. καρφίον, καλάμιον.
 Pagliume, οὐς, ἀρ. σωρός καλάμιων ἄχυρου.
 Pagliucola, οὐς, ἀρ. καρφίον, καλάμιον ἢ ψήγμα χρυσοῦ.
 Pagliuolo, ἀρ. ἄχυρα ἐν τῇ ἄλῃ ἢ ντ. ταμίον, δωμάτιον τῶν ἐφοδίων.
 Pagliuzza, οὐς, θ. καρφίον, καλάμιον, λεπτὸν ἄχυρον ἢ οὐδέν.
 Pagnotta, θ. ἄρτος, ψωμίον.
 Pago, ἀρ. ἀπό(ἐκ)τίσις, πληρωμὴ ἢ μισθός ἢ ἐ. εὐχαριστημένος.
 Pagode, ἀρ. ναός (τῶν εἰδώλων) ἢ πλ. τὰ εἰδώλα.
 Pagonazzo, ἴδε Pagonazzo.
 Pagono, ἀρ. ταῶς, ἴδε Pagono.
 Pajo, ἐπιφ. ἦ.
 Pajo, ἀρ. ζεῦχος, ζευγάριον.
 Pajolata, θ. κακκαβία, καζανιά.
 Pajolitto, ἀρ. κακκαβίον, λεθίτιον.
 Pajuolo, ἀρ. κακκαβος, κακκαβή, λέβης ἢ πιπτήρ.
 Pala, θ. πτύον, πτυάριον ἢ ῥήμος, πτυάριον τοῦ φούρνου ἢ ἡ περσὴ τοῦ μύλου ἢ σιδηρῶν πτυάριον τῶν ὀλοποιῶν ἢ τετραγώνον ὀθόνιον τοῦ ἄγλου δικαστηρίου ἢ σπάθη (πάτρα) τῆς κόπτης ἢ φανέρωσις.
 Paladino, ἀρ. παλαδίνος, ἀκόλουθος Καρλόου τοῦ μεγάλου ἢ ἥρωας ἢ ἔξοχος ἀνήρ ἢ κοπρολόγος.
 Palafitta, ἀρῆτ. ἐμπηξίς καταπήγων, πασσαλοκοκία, πασσαλοπηγία.
 Palafittare, ρ. ἐν. χαρακῶ, πασσαλώ, πασσαλεύω.

Palafittata, θ. ἡ διὰ χαρακῶν (πασσαλών) ἐμπέδωσις, χαρακώμα.
 Palafreniere, ἀρ. ἱπποκόμος.
 Palafreno, ἀρ. κέλης, ἵππος.
 Palagio, ἴδε Palazzo' ἀρχον, ἀρχή.
 Palajuolo, οὐς, ἀρ. στρ. πτυριαστής, πασσαλοπώλης.
 Palamento, ἀρ. ἐρετικά σκευή, ἐρετμά, αἱ κώπαι.
 Palamita, θ. πηλαμ-ίς, -ύς, ἰχθύς.
 Palamitara, θ. δίκτυον ἐπιμήκης καὶ πλατὺ πρὸς ἄγρον τῶν πηλαμύδων.
 Palamite, ἀρ. μικρὸν σκονίον, ἔχον ἄλλα σκονία βραχύτερα πρὸς ἄγρον ἰχθύων ἐπιθ. ἴδε esicaste.
 Palanca, οὐς, θ. χάραξ, πάσσαλος ἢ περιχαρακώμα.
 Palanca(i)co, ἀρ. ἀρχτ. καὶ στρ. χάραξ, σταύρωμα, (περι)χαρακώμα.
 Palanchino, ὀπκοκ. τοῦ Palano.
 Palancola, θ. δοκὸς ἢ σανίς ἐφ' ἧς διαβαίνομεν στυνὸν μέρος ποταμοῦ.
 Palandra, θ. πλῆθον ἢ ναυτικὴ μηχανὴ κομίζουσα ἄλμους καὶ βύβδας εἰς προσβολὴν παραλλῶν πόλων.
 Palandrana, θ. ἴδε Palandrano.
 Palandrano, ἀρ. ἐπανωφόριον.
 Palano, ἀρ. τρογάλις ἢ πολύσπαστον πρὸς ἄσιν βαρέων πραγμάτων.
 Palanta, ἐ. ἀγρότης, πλάνης.
 Palare, ρ. ἐν. ἐμπεδῶ, χαρακῶ (ἐμπέλον δένδρον κτλ.).
 Palata, θ. χάραξ, (περι)χαρακώμα.
 Palatina, θ. περιτραχήλιος τῶν γυναικῶν μηλωτῆ' περιτραχήλιον, πεσοιαίμιον, ἴδε Lampasuo.
 Palatinato, ἀρ. τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ ἡγεμόνος παλατινίου.
 Palatino, ἐ. βασιλικός, αὐλικός ἢ οὐς. Παλατίνος, ἡγεμῶν ἐν Γερμανίᾳ, Οὐγγαρίᾳ καὶ Πολωνίᾳ ἢ ἐ. ἀνατ. τοῦ οὐρανίσκου.
 Palato, ἀρ. ἴδε Palata, Palafitta' ἀνατ. οὐρανός, ὑπερῆφα, οὐρανίσκος ἢ ἐ. (περι)κεχαρακωμένος.
 Palazzino, ἐ. τῆς αὐλῆς, αὐλικός.
 Palazzista, ἀρ. δικηγόρος ἢ λογιστής.
 Palazzo, ἀρ. τὸ ἀνάκτορον, τὰ ἀνά-

κτορα, αλλη, παλάτιον· || μεγαλο-
πρεπής (μέγας) οικος, παλάτιον.
Palcato, έ. ώροφωμένος.
Palchetto, ούς. άρ. μικρόν όρόφωμα·
|| θεωρείον του θεάτρου.
Palco, άρ. όροφή, όρόφωμα· || θεω-
ρείον || τδ θεάτρον· || ή σκηνή· ||
Ιχρίον(κάταδίκων)· || κλάδος ή σειρά
κλάδων, καρέτων, όδόντων κτλ.
Palento, έ. έχων σειράν κεράτων.
Paloggiamento, άρ. ντ. εκφόρτωση
σίτου, έλατος κτλ.
Palco, άρ. στρόβιλος, στρόμβος, ρό-
θος, βέμβις· || άγρωσις.
Palesamento, άρ. δήλωσις.
Palesare, ρ. έν. δηλώ, φανερω.
Palesatore, trice, ούς. δ δηλών.
Palese, έ. δηλός, φανερός.
Palesamento, έ. προφανής.
Palasta, θ. άρχλ. παλαιστής.
Palatta, θ. (σιδηρούν) πτύον, πτυά-
ριον· || άνατ. ώμοπλάτη· || πτην. δ
λευκός έρωδιός.
Palattiere, άρ. πτυάριον χαλκού
έν σχήματι γαιρός.
Palletina, θ. πτυάριον σιδηρούν.
Paletto, άρ. πασσαλίκος· || επιβλής,
συστάρι· || ράβδος.
Palcetti, ές, άρ. έρωδιός λευκός,
πτηνδ ύδροχαρές.
Palificare, ές Palificatore.
Palificata, θ. (πει)χαράκιωμα.
Palificare, ρ. έν. χαράκω, πασσα-
λεύω, -ω, χάρακας εμπήγγυμι.
Palinodia, θ. φιλ. παλινωδία.
Palinodico, έ. της παλινωδίας.
Palio, άρ. βραβείον.
Palioito, άρ. μικρόν βραβείον· || έφε-
στριδίου, κ. επαναφοράκι.
Paliscialmo, -schermo, ούς. άρ. πλοι-
άριον.
Paluro, άρ. παλινυρος, θάμνος.
Palizzata, θ. χάραξ, χαράκιωμα.
Palla, θ. σφαίρα· || ψήφος· || ψηφη-
φόρος· || είδος πλοίου· || άρχλ. στο-
λή, πέπλος.
Pallacorda, θ. σφαιριστήριο.
Palladio, έ. Παλλάδιος· || ούς. άρχλ.
Παλλάδιον· || χημ. παλλάδιον.

Pallajo, άρ. έπιστάτης του σφαιρο-
παίχτου· || φυσήτης του αεροστάτου.
Pallamaglio, άρ. σφαίρα, τόπι.
Pallare, ρ. ούδ. σφαιροπαικτώ· || έν.
ρίπτω ώς σφαίραν· || δογώ, σείω.
Pallata, θ. κτύπημα δια σφίρας,
χιόνος κλπ.
Palleggiare, ρ. ούδ. σφαιρομαγώ· || έν.
τινάσσω, σείω || έμπαίζω, χλευάζω.
Palleggio, άρ. σφαιρομαχία.
Pallente, έ. ώχρός·
Pallerino, άρ. σφαιροπαίκτης.
Pallesco, έ. σφαιριστικός.
Palletta, θ. σφαιρίδιον.
Pallimento, άρ. συγκάλυψις.
Palliare, ρ. έν. συγκάλυπτω.
Palliazione, θ. συγκάλυψις, χρωμα-
τισμός. καλλωπισμός.
Pallidamento, έπ. μετ' ώχρότητος.
Pallidetto, έ. ύποχρότος.
Pallidezza, θ. ταύτδ τής·
Pallidita, θ. ώχρόσις, ώχρότης.
Pallido, έ. ώχρός.
Pallidume, άρ. ώχρότης.
Pallina, θ. σφαιρίδιον.
Pallino, ούς. άρ. κυρίως σφαιρίδια,
κοινώς σκάγια.
Pallio, άρ. περιδόλιον· || έφεστρίς,
επανωφόριον· || συγκάλυψις.
Palliare, ρ. ούδ. σφαιροπαικτώ.
Pallone, άρ. κώρυκος, θύλακος (σφαί-
ρα) πλήρης άέρος· || (aerostatico),
αερόστατον ή αερόστατος σφαίρα.
Pallonesco, έ. κορυκώδης· || Μετ.
άλαζών. κενδοδότος.
Pallonissimo, έ. κενδοδοτότατος.
Pallone, άρ. ώχρότης.
Pallotta, θ. σφαιρίδιον.
Pallottola, θ. σφαιρίδιον, σφαίρα· ||
ψήφος· || όρχις.
Pallottoliera, θ. γλυφίς, έντομή.
Palma, θ. παλάμη· || ή χείρ· || φοινίς
(δένδρον)· || κλάδος φοίνικος· || νίκη-
τιμή, δόξα· || δ στέφανος, βραβείον.
Palmajo, ές Palmelo.
Palmare, έ. επιθαμιαίος· || μέγας,
παχυλός· || άνατ. της παλάμης.
Palmata, ούς. θ. κτύπημα τής παλάμης
|| ζωροδοκία.

Palmento, άρ. πατητήριο· || μύλος.
Palmeio, άρ. φοινικίων· || είδος δε-
κτυλήθρακ του ράπτοντος τδ έστια.
Palmetta, θ. κόμημα γλυπτικής.
Palmiere, ούς. άρ. προσκυνητής των
έγιων τόπων.
Palmiforino, έ. παλαμοειδής.
Palmipede, έ. πλατύπους.
Palmito, ούς. άρ. κλάδος κλίματος.
Palmito, άρ. δένδρον δ φοινίς.
Palmo, άρ. πινθαμή, μέτρον.
Palmona, άρ. κλάδος πλήρης ίξου
δι' άγραν πτηνών.
Palmoso, έ. φοινικίφυτος.
Palo, άρ. χάραξ, σκόλοψ, πάσσαλος·
|| σιδηρούς πάσσαλος· || χρώμα παι-
γνιογράφου· ξύλον.
Palombaro, άρ. δότης, βουτηκτής.
Palombella, θ. οινός, πτηνόν.
Palombina, θ. είδος σάφαυλης.
Palombo, τρ. πτηνόν ή φάσσα ή φάτ-
τα, πέλας· || γαλός, ίχθύς.
Paloscio, άρ. μαχαίριον κυνηγού.
Palrabile, έ. ψηλαφητός.
Palrabilmente, έπ. ψηλαφητός.
Palramento, άρ. ψηλάφησις.
Palpare, ρ. έν. ψηλαφώ· || θωπεύω,
κολακεύω· || ούδ. βεβαυόμαι.
Palpativo, έ. ψηλαφητικός.
Palpatore, trice, ούς. δ ψηλαφών· ||
κόλαξ.
Palpebra, θ. βλέφαρον.
Palpeggiare, ρ. έν. ψάω, ψηλαφώ.
Palpeggiata, θ. ψάσις, ψηλάφησις.
Palpeggiatore, trice, ούς. ψάων.
Palpevole, ές Palrabile.
Palpamento, ούς. άρ. παλμός.
Palpitare, ρ. ούδ. πάλλομαι, πάλλω.
Palpitazione, θ. παλμός.
Palprone (a), έπ. ψηλαφητός.
Palprone, άρ. πωμός, έπαίτης.
Palproneggiare, ρ. ούδ. έπαίτω.
Palprone, θ. έπαίτης· || άκολασία.
Palprone, άρ. έπαίτης, άκολαστος.
Paludale, έ. τελματιαίός.
Paludamento, άρ. χλαμύς.
Palude, άρ. και θ. τέλμα, έλος.
Paludello, άρ. έφεστριδίου.
Paludoso, έ. τελματιώδης, έλώδης·

Palustro, έ. τελματιαίός.
Palvesaro, ές Pavesajo.
Palvese, άρ. θυρεός θυροσκόπος.
Pambollito, άρ. άθήρα, πόλτος.
Pampanata, θ. περιέκλυσις του βυτίου.
Pampano, άρ. οίναρον, κλήμα.
Pampanoso, άρ. οίναρον, κλήμα.
Pampinifero, έ. οίναρα φέρων.
Pampiniforme, έ. οίναροειδής.
Pampino, άρ. οίναρον, κλήμα.
Pampinoso, ές Pampanoso.
Panaccia, θ. σκευασία τις έξ άρω-
μάτων, προς διατήρησιν του οίνου.
Panacea, θ. πανάκεια· || πανάκεια, φυ-
τόν έυβομόν· || φρμ. πρωτοχλωρι-
ούχος ύδράργυρος.
Panata, θ. κτύπημα τώ άρω· || ζω-
μός (σούπα) έξ άρω.
Panattiera, θ. άρτοφόρον.
Panattiere, άρ. άρτοποιός.
Panca, θ. ιδώλιον, βάθρον, έδρανον· η
Panca, θ. ιδώλιον, θρανίον έν
δημοσίω τόπω.
Panca-iajo, -iore, -ino, ούς. άρ. δ
καθίζων εις δημόσιον θρανίον προς
φλυαρίαν μετά φίλου.
Pancajo, άρ. θρανίον.
Pancale, άρ. τάπηθ θρανίου.
Pancaia, θ. άνθρωποι καθήμενοι επί
θρανίου· || άστρά άμπέλων.
Pancaia, θ. κοιλίδιον.
Pancaia, θ. γαστήρ, κοιλία· || τδ δέρ-
μα τής κοιλίας (των ζώων).
Panclera, θ. θώραξ· || κοιλία.
Panclolla, (in a), ούς. θ. (ζωδ.) έν
όνει· έν αναπαύσει.
Panclotto, άρ. όπανούτης.
Panclotto, έ. γαστήρ.
Panocellato, έπ(θ. σκεπασμένος με
πέτασμα.
Panocellatura, θ. διάθεσις των πε-
τασμών επί τής στέγης.
Panocello, άρ. πέταυρον.
Pancone, άρ. άκρίβας, σάνις έφ' ης
εργάζονται οι έυλογογοί· || στέλεχος,
παχύ ξύλον δια σχίσιν σάνιδων κλπ.
|| άμυρόφυτος.
Panclotto, ές pamplotto.
Pancreas, άρ. άνατ. πάγκρεας.

Pancreatico, έ. του παγκρέατος.
 Pandemico, έ. ιατρ. πάνδημος.
 Pandere, ρ. έν. δημοσιεύω.
 Pandette θ. πλ. φιλ. πανδέκται.
 Panduro, άρ. πανδούρος, στρατιώτης ούγγρος.
 Pane, άρ. άρτος, ψωμίον.
 Panegirista, άρ. και θ. πανηγυριστής, επαινήτης || πανηγυριάρχης.
 Pannello, άρ. τὰ πυρά (έν εορταίς).
 Panereccio, άρ. παρωνυχίς.
 Panettier-e-o, άρ. άρτοποιός.
 Pangolino, άρ. μάντις, ζών, μαστ.
 Pania, θ. ιζής || πίσσα || δέλεαρ.
 Paniccia, ίδε Fariata.
 Panichina, θ. πέρπερος, κεράτσα.
 Panico, άρ. μελίτη, κέγχρος, φυτόν.
 Panico, έ. πανικός.
 Paniera, ίδε Paniere.
 Panierajo, άρ. καλαθοποιός.
 Paniere, άρ. κάλαθος, καλάθιον.
 Panieretto, άρ. καλαθός, καλάθιον.
 Panigione, άρ. κάλαθος.
 Panificare, ρ. έν. άρτοποιώ || άσπ. άρτος γίνεσθαι.
 Panificazione, θ. ταύτ. τῶν.
 Panificio, άρ. άρτοποιεία.
 Panione, άρ. χίλαμος ίξευτικός.
 Panicoso, έ. ίξώδης.
 Pannuzzo, άρ. κάλαμος ίξευτικός.
 Panivendolo, άρ. άρτοπώλης.
 Panizzabile, έ. άρτοποιήσιμος.
 Panizzazione, θ. ίδε Panificio.
 Panna, θ. κόνις τῶν άνθῶν || (essere mettere in) άνακαχάω.
 Pannaccio, άρ. ράκος, κουρέλι.
 Pannajuolo, άρ. έριτοπώλης.
 Pannatura, θ. ταύτ. τῶν.
 Panneggiamento, άρ. ίματισμός, άμφεσις τῶν εικόνων.
 Panneggiare, ρ. έν. ένδύω τὰς εικόνας || ούς. άμφεσις τῶν εικόνων.
 Pannello, άρ. μέτριον λινοῦν ύφασμα' τεμάχιον ύφασματος || (prestare a) δανείζω επί 25 τοίς έκατόν.
 Pannicolo, ούς. άρ. ίδε Pannicello' άμην, μεμβράνη || διάφραγμα.
 Panniere, ίδε Pannajuolo.

Pannilino, άρ. λινοῦν ύφασμα' || πλ. περισκαλίδες, βρακί' || (sacri) τὰ ιερά έμφια.
 Pannina, θ. έριουργή ύφάσματα, έριούγα, τσόχα' γυνή.
 Pappo, άρ. έριουργός ύφασμα, έριούγον, τσόχα' || (έν γένει) ύφασμα (λινοῦν, βαμβακηρόν, καννάβιον κτλ)' χωρητικότης' πλ. ίμάτια, ένδύματα' || σώμα' || διάδημα.
 Pappocchia, θ. άνθήλη, φόδη' || ή πρόση, πός.
 Papposo, έ. ρακώδης.
 Pappume, άρ. επιπρόσθημα.
 Papporia, θ. πανοπλία.
 Panorama, θ. πανόραμα.
 Pantalano, ούς. άρσ. περισκαλίδ' || μίμος (της κωμωδίας).
 Pantano, άρ. τέλμα' || έλώδης.
 Pantanoso, έ. τελματώδης, νοσώδης.
 Pantarea, άρ. παντάρχη, δεσπότης.
 Panteismo, άρ. φιλος. πανθεισμός.
 Panteista, άρ. και θ. πανθειστής.
 Panteologia, θ. φιλ. πανθεολογία.
 Panteon, άρ. άρχλ. πάνθειον.
 Pantera, θ. θηρίον δ πάνθηρ.
 Panterana, θ. πτηνόν δ κορυθαλός.
 Pantocratore, έ. έκκλ. παντοκράτωρ, Ήραρχος, ίδε Provinciale.
 Pantofola, θ. έμπίς, παντόφλα.
 Pantomimico, έ. άρχηστ(ρ)ικός, παντομικός || (arte) άρχηστική.
 Pantomimo, έ. άρχηστής.
 Pantraccola, ίδε Fola.
 Panza, ούς. θ. γαστήρ = Pancia.
 Papanare, ρ. ούδ. θέλω, δελεάζω.
 Panzanaria, θ. διήγησις μύθων.
 Papano, ούς. θ. μουσολογία.
 Panziera, θ. θώραξ (κυρ. και μτφ.).
 Paolo, άρ. παῦλον, τὸ δέκατον του ρωμαϊκού σκούδου.
 Paonazzo, ίδε Paponazzo.
 Papa, θ. άρχος άρχιερεύς δ πάπας.
 Papa, ούς. άρ. επίκλησις του πάτρως (καθ' όποκορισμόν υπό τῶν παιδιών), παπᾶς ή παπάκης.
 Papale, έ. παπικός.
 Papasso, άρ. παρούς, παπᾶς.
 Papato, άρ. άξιωμα του πάπα.

Papavero, άρ. μήλων, x. παπαρούνα.
 Pape, έπιφ. παπά !
 Paretello, άρ. χηνίον, χηνάριον.
 Paretino, άρ. χηνάριον, χηνίον' || έ. χήνιος' || παπικός.
 Papeso, χηνιδεύς' || μωρός, εύήθης.
 Papessa, θ. (γυνή) παπίσσα.
 Pappione, άρ. ψυχή.
 Papilla, θ. ίδε Capozzolo.
 Papillare, έ. θηλοειδής.
 Papilloso, έ. έχων θηλάς.
 Papiraceo, έ. πατυρώδης.
 Papiro, άρ. πάπυρος (τὸ φυτόν και τὰ έξ αὐτοῦ κατασκευαζόμενα).
 Papismo, άρ. φιλ. παπισμός.
 Papista, άρ. και θ. παπιστής.
 Papizzare, ούδ. πάπας ειμί.
 Pappacchione, έ. λαίμαργος, άδηφάγος' || άγροίκος.
 Pappafico, άρ. κάλυμμα της κεφαλής' || ντ. φάρος, παπαφίκος.
 Pappaglia, θ. φιττικός (θήλυς).
 Pappallesco, έ. του φιττακού.
 Pappagallesca, θ. φιττάκη, φιττακός.
 Pappaglio, άρ. φιττακός, παπαγάλος, γένος πτηνῶν' || είδος αμαράντου.
 Pappalardo, ούς. άρ. άδηφάγος' || ψευδευλαβής, ήλίθιος, ίδε Iprocrita.
 Pappalecco, άρ. λαιμαργία, βρώσις.
 Pappare, ρ. ούδ. και έν. λαφύσσω, ύπερσεθίω' || δβρίζω άπειλητικώς.
 Pappata, ίδε Mangiata.
 Pappataci, ούς. άρ. σύζυγος δ τὰ πάντα άνεχόμενος, δ υπομένων πάντων ύβριν προς εύχάταν ή άνάπαισιν.
 Pappatoria, θ. λαιμαργία.
 Pappoi, άρ. άρτος, ψωμίον (κατά την τῶν νηπίων φωνήν).
 Pappoiata, θ. φαγητόν άνευ συστάσεως' || φλυαρία, άνοησία.
 Pappone, άρ. γαστρίμαργος.
 Papposo, έ. βτ. παπώδης.
 Pappuccia, θ. πέδιλον, παπούτσι.
 Papula, θ. έξάνθημα.
 Papuloso, έ. έξάνθηματώδης.
 Parà, άρ. μέδιον, παράς.
 Parabola, θ. παραβολή' || διήγημα' || μῦθ. και στρ. παραβολή' || λέξις.

Ίταλο-ελληνικόν Λεξικόν

Parabolani, άρ. πλ. οι καθ' άνάγκην νοσοκόμοι' || θρησιμάχοι' || έκκλ. παράβολοι νοσοκόμοι.
 Parabolano, άρ. πολυλόγος' || επίθ. ψευδής.
 Parabolico, έ. παραβολικός.
 Paracadute, άρ. άλεξίπτωτος μηχανή' άεροναυτ. τὸ βραδύπτωτον.
 Paracaratta, άρ. παραχαράκτης.
 Paracentesi, θ. χειρ. παρακέντησις.
 Paracelso, -celito, άρ. έκκλ. παράκλητος.
 Paracemo, θ. ιατρ. παρακμή.
 Paracronico, έ. ά(παρά)καιρος.
 Paracoure, άρ. πνεύμων.
 Paradisiaco, -ico, έ. του παραδείσου.
 Paradiso, άρ. έκκλ. παράδεισος' || Μετ. έξοχος εύδοιμονία' || ύπερμόν.
 Paraloss, -aggiate, ρ. ούδ. παραδοσιοποιώ.
 Paralosso, έ. παράδοξος.
 Parafema, θ. τὰ παράφερα.
 Parafaglia, ρ. έν. παραφράζω.
 Parafasatore, άρ. παραφραστής.
 Parafasi, θ. παράφρασις.
 Parafasticare, ρ. έν. παραφράζω.
 Parafastico, έ. παραφραστικός.
 Parafulmine, άρ. φυσ. άλεξίκεραύτιον.
 Parafusco, άρ. άλεξίπυρον' || πνιγεύς.
 Paraggio, άρ. παραβολή, σύγκρισις' || έξίσωσις, ισότης' || γένος, εύγένεια' || έκτασις ή θέσις θαλάσσης.
 Parago, άρ. σπάρτος, ίχθύς.
 Paragoge, θ. γρμ. παραγωγή.
 Paragogico, έ. γρμ. παραγωγικός.
 Paragonabile, έ. παραλληλός.
 Paragonanza, θ. ίδε Paragone.
 Paragonare, ρ. έν. παραβάλλω, συγκρίνω' || έξισώ, δμοιω' || συγκρίνωμαι.
 Paragono, άρ. παραβολή, σύγκρισις' | | λυδία λίθος' || πείρα, δοκιμή.
 Paragrandine, άρ. φυσ. άλεξηγαλάχιον.
 Paraguanto, άρ. ίδε Mancica.
 Paralasse, ίδε Parallasse.
 Paralisi(a), θ. ιατρ. παράλυσις, τράμος.
 Paralitico, έ. παραλυτικός.
 Parallasse, θ. μῦθ. και χειρ. παραλαγή, παράλλαξις.

φύλ. 40

Paralogizzare, ρ. οὐδ. παραλογίζομαι.
 Paramento, ἀρ. ἰσοθ' ἐσθής' || δαπέ-
 δωμα' || ἐσθής πολυτελής.
 Parametro, ἀρ. γεωμ. ἢ παράμετρος.
 Paranchino, ὄπζ. τοῦ:
 Paraneo, ἀρ. ντ. τροχαλία ἢ πολύ-
 σπαστον πρὸς ἄρσιν βραῶν.
 Parantina, θ. ἢ παράνυμφος.
 Parantino, ἀρ. ὁ παράνυμφος.
 Paranoia, θ. ἰατρ. παράνοια.
 Paracocchi, οὐσ. ἀρ. διοπτῆρες, κοι-
 νῶς ὁμματοῦδλια.
 Parapetto, οὐσ. ἀρ. ἀρχτ. καὶ στρ.
 θωρακεῖον, τὸ ἀνδρον, τὰ ἀνδρα'
 || φραγμός' || ντ. χῶρισμα.
 Parapiglia, ἀρ. ὁμιλος, ὄγλος.
 Parate, ρ. ἐν. κοσμῶ, καλλωπίζω'
 || τείνω, προσφέρω' || ἐμποδίζω' ||
 ἐπιωθῶ' || κατέχω' || ἀναγκαιτίζω' ||
 δαίκνυμι, προτεινῶ' || παρουσιάζω'
 ἐτοιμάζω' || φυλάττω' || σοδῶ, διώ-
 κω' || μαυθάνω' || οὐδ. εὐτραπίζω' ||
 ἀποβαίνω' || (via) ἀπέρχομαι τα-
 χέως' || αὐτπ. κοσμοῦμαι' || προ(πα-
 ρα)κώπτω, προβάλλω' (προ)φυλάτ-
 τομαι' || ὑφίσταμαι, σταματῶ' || πα-
 ρεμβάλλομαι, ὑπερασπίζω.
 Parascalmo, ἀρ. πλοιάριον, πλοῖον.
 Parascene, θ. ἐκκλ. ἢ παρασκευή.
 Parashelmo, ἀρ. ντ. σκαλμός.
 Parasito, ἴδε Parasitto.
 Paraso, ἀρ. εἶδος μικροτάτου ἰχθύος.
 Parasoie, ἀρ. πέτασος, θαλία, ἀλεξή-
 λιον, ὀμβρέλα' πλ. ντ. σκηναί.
 Parassido, ἔ. καὶ οὐσ. φιλ. ἀρχλ.
 ἰστ. βτ. παράσιτος' || —, τάξις ἐν-
 τῶμων' || —, ἀρπακτικὸν πτηνόν.
 Parata, ἀρ. προμαχῶν, προκύργιον'
 (mala) κίνδυνος' || χάραξ, (περι)γα-
 ράκιωμα' || παράταξις (στρατοῦ)' ||
 προφύλαξις, ὑπεράσπιξις.
 Paratimia, θ. ἰατρ. ἀθυμία.
 Parato, ἀρ. κόσμος, στολισμός' ἴδε
 Parata' || ἔ. ἔτοιμος.
 Paratojo, ἀρ. ἐμπόδιον.
 Paratora, οὐσ. ἀρ. κοσμήτωρ.
 Paratura, θ. κόσμος, στολισμός.
 Paravento, ἀρ. τοίχον κινητὸν τι-
 θέμενον πρὸ τῆς κλίνης κατὰ τοῦ

ἀνέμου, ἀλεξήνεμον.
 Paracamente, ἐπ. φειδωλῶς.
 Paracare, ρ. ἐν. διατήρησι τὸ πυρο-
 βολικὸν ἐν τῷ περιθάλῳ.
 Paracità, θ. φειδώ, φειδωλία.
 Paraco, οὐσ. ἀρ. παρόδιστος (ἐπι-
 ἐκκλ.)' περιθολος (ἀποθήκη)' πυρο-
 βολικοῦ καὶ ἐφοδίων' || νεώριον' ||
 ἔ. φειδωλός' || βραδύς.
 Parado, ἴδε Leobardo.
 Parocchasi, θ. ρτ. μεγαλοποήσις.
 Parocchi, ἔ. ἀντων. πλ. ἐνιοι, τι-
 νές, πολλοί, διάφοροι.
 Parocchia, ἔ. ὁμοίος, προσόμοιος.
 Parggiabile, ἔ. συγκριτικός.
 Parggiamento, ἀρ. ἐξισωσις, ἰσότης.
 Parggiaro, ρ. ἐν. ἐξισῶ' || συγκρι-
 νῶ' || αὐτπ. ἐξισοῦμαι, ἀναλογῶ.
 Parggiatura, οὐσ. θ. ἐξισωσις, πα-
 ραβολή, σύγκρισις' || ἐπίπεδον.
 Parglio, ἀρ. ἴδε Parello.
 Pargorico, ἔ. ἰατρ. παρηγορικός,
 πρᾶντικός, μαλακτικός.
 Parello, ἀρ. φυσ. παρήλιος.
 Paremia, θ. φιλ. παροιμία.
 Paremiasia, ἀρ. παροιμισιῆς.
 Parenchima, οὐσ. ἀρ. ἀνατ. καὶ βε.
 παρέγχυμα.
 Parentado, ἀρ. συγγένεια' || γενεά'
 || συνοικέσιον, γάμος' || ἁμοιότης.
 Parentale, ἔ. πατρικός.
 Parente, ἀρ. γονεὺς, γεννήτωρ' ||
 πλ. οἱ γονεῖς' || ἔ. συγγενής.
 Parentela, θ. συγγένεια' || ἁμοιότης.
 Parentesco, ἔ. συγγενικός.
 Parentesi, οὐσ. θ. παρένθεσις.
 Parentevole, ἔ. εὐμενής, ἐγκάρδιος.
 Parentevole(mente), ἐπ. εὐμενῶς.
 Parore(ce)si, ρ. οὐδ. καὶ ἀντ. ἐμφαι-
 νομαί' || δοκῶ, κρίνω' || οὐσ. γνώ-
 μη, κρίσις.
 Paresi(a), θ. ἰατρ. πάρεσις.
 Paretajo, ἀρ. ἀρκοστασία, ἀρκο-
 στάσιον' || (dal Nemi) ἴδε Forca.
 Parete, θ. καὶ ἀρ. τοίχος' || ἐμπό-
 διον' || ἄρκος, κ. δίκτυον διὰ πτηνά.
 Paretella, οὐσ. θ. ἄρκος, δίκτυον
 διὰ τὰ πτηνά.
 Pargoleggiare, ρ. οὐδ. παίζω ὡς

μικρὸν παιδίον, ἴδε Bamboleggiare.
 Pargoletto, ἀρ. παιδίον' || ἔ. μικρός.
 Pargoletta, ὄ. τὰ παιδαριῶδες.
 Pargolo, οὐσ. ἀρ. νήπιον.
 Pargi, ἔ. ἴσος' || ἰσοβαρής' || ἄριστος'
 || οὐσ. ζεῦγος' || ὁμοίωμας (ἐν Γαλ-
 λία)' || θ. ἐμπορ. ἰσοδυναμία, ἰσο-
 τῆς' || ἐπ. ἐξ ἴσου.
 Parietaria, θ. ἐλλήνη, γένος φυτῶν.
 Parieto, ἴδε Parato.
 Perificamento, οὐσ. ἀρ. στάθμησις.
 Parificare, ἴδε Parggiaro.
 Pariforme, ἔ. ὁμοίωμας.
 Pariglia, οὐσ. θ. διπλοῦς ἀριθμὸς
 (εἰς τοὺς κόθους)' ἢ ὁμοία, ἀντα-
 πόδοσις, ἀντίτισις, ἀνταμοιβή.
 Parimente, ἐπ. ἐξ ἴσου, ὁμοίως.
 Parità, θ. ἰσότης, ἴδε Eguallità.
 Parladoro, ἴδε Parlatore.
 Parlagio, ἀρ. βουλευτήριον.
 Parlagione, θ. δημηγορία.
 Parlamentare, ρ. οὐδ. δημηγορῶ'
 || διαπραγματεύομαι, συνθηκολογῶ.
 Parlamentario, ἔ. καὶ οὐσ. (κοινω)-
 βουλευτικός' || κήρυξ, στρατιωτικὸς
 πρᾶσειτής, ἀπεσταλμένος πρὸς τοὺς
 πολεμίους.
 Parlamentatore, ἀρ. μέλος (σῆτωρ)
 τῆς βουλῆς.
 Parlamento, ἀρ. λόγος, ὁμιλία' ||
 (συν)διάλεξις, διάλογος, συνομιλία,
 (συν) ἔντευξις' δημηγορία, ἀγόρευ-
 σις' || σύγκλητος, βουλή.
 Parlante, ἔ. εὐφραδής, εὐγλωττος.
 Parlantina, θ. τραχύτης λέγου.
 Parlantino, ἔ. λόγος, πολυλόγος.
 Parlare, ρ. ἐν. λαλῶ, ὁμιλῶ' || λέ-
 γω' || διηγοῦμαι' || κηρύττω' || δι-
 δάσκω' || αὐτπ. συνδιαλέγομαι, συ-
 νομιλῶ' || οὐσ. λόγος, ὁμιλία.
 Parlasia, ἴδε Paralasia.
 Parlata, θ. λόγος' δημηγορία.
 Parlatore, trice, οὐσ. δημηγόρος,
 σῆτωρ' || (τὸ θ.) λόγος, φλύαρος.
 Parlatorio, ἀρ. ἀγορευτήριον, βου-
 λευτήριον' || διαλεκτήριον.
 Parlatura, θ. λόγος.
 Parietico, ἀρ. τρώμας, τραυθὴ τῶν
 γερῶντων' || ἔ. παραλυτικός.

Parlevole, ἔ. λαλῶν' || λεκτός.
 Parliere, ἀρ. λόγος, πολυλόγος, φλύ-
 αρος' || ῥήτωρ, εὐφραδής.
 Parnasomente, ἐπ. ποιητικῶς.
 Parnaso, οὐσ. ἀρ. Παρνα(σ)σός' ||
 (in), ποιητικῶς.
 Paro, ἴδε Pajo.
 Paroco, οὐσ. ἀρ. ἐφημέριος.
 Parodia, θ. φιλ. παρωδία.
 Parodiare, ρ. οὐδ. παρωδῶ' || σκώ-
 πτω, καταγελά.
 Parola, θ. λόγος, λέξις' || λόγος, λα-
 λιά' || φωνή, προφορά' || ῥητόν, ἀπό-
 φθεγμα' || διδασκαλία' || γνώμη' ||
 ἔργον' || λογισμός' || ἀπόκρισις' || λό-
 γος, ὑπόσχεσις' || στρ. σύνθημα' ||
 πλ. λογομαχία.
 Parolaccia, θ. ὕβρις, αἰσχρολογία.
 Parolajo, ἀρ. λόγος, πολυλόγος' ||
 καθαριστής, ἀκριβολόγος.
 Parol-citta, -ina, θ. μικρὰ λέξις' ||
 φλυαρία' || κολακεία.
 Parolinetta, ὀποκ. τοῦ parolina.
 Parolina, οὐσ. θ. ἴδε:
 Parolone, οὐσ. ἀρ. κομπώδης, κομ-
 πώδης λόγος.
 Paronichia, θ. παρωνυχίς.
 Parosismo, ἀρ. ἰατρ. παροξισμός.
 Parotide, θ. ἀνατ. παρωτίς.
 Pargaglione, ἀρ. φάλκινα, πυραύ-
 στης' ψυχή, ψυχαροῦδα' || εἶδος
 ἰστίου.
 Parricida, ἀρ. καὶ θ. πατροκτόνος'
 μητροκτόνος' || μιανός.
 Parrucchetto, ἀρ. ψιττακός' || ντ. τὸ
 ἀνώτατον τεμάχιον τοῦ ἰστοῦ.
 Parrucchia, θ. παροιμία, διαίτησις
 ἱερῶς, ἐνορία' ἢ ἐκκλησία τῆς
 ἐνορίας.
 Parrucchio, ἔ. τῆς παροιμίας' (ἐνο-
 ρίας)' || (preto), ἐφημέριος' || οὐσ. θ.
 ἐκκλησία ἐνορίας.
 Parruco, ἀρ. ἐφημέριος (ἱερῶς).
 Parrucca, θ. φενάκη, περροῦκα.
 Parrucceaccia, οὐσ. θ. (ἐπὶ χλεύης)'
 περιφρ. τοῦ Parrucca.
 Parrucchetto, ἴδε parucchello.
 Parrucchiere, ἀρ. πλοκεύς, πλεστο-
 κόμος, περροικιέρης' || κούρεύς.

Partuceolo, οὐσ. ἄρ. στίλβωτρον
τῆς μετᾶξης.
Partimonia, θ. φειδώ, φειδωλία.
Partaggio, ἄρ. μερισμός, διανομή.
Parte, θ. μέρος, μερίς· || μέλος, μέ-
ρος· || τόπος, χώρᾳ· || κόμμα· || διά-
δικος, ἀντίδικος, ἀντίπαλος· || λε-
πτομέρεια· || τρόπος, μέσον, τέρμα,
κατάστασις· || ἔννοια· || τρόπος· ||
τιμή· || προίξ· || ιδιότης· || προνό-
μιον· || καθήκον, ὑποχρέωσις· || ἄξια,
ἴδε Merito· συνήθεια, ἴδε Costume·
|| μουσ. τὸ μέρος, τεμάχιον· || ἐπ.
ἐν ᾧ· || ἔπειτα· ἐξ ἑσού, ἐπίσης· ||
ὀλίγον τι.
Partecipante, ἐ. νε. μέτοχος.
Partecipanza, οὐσ. θ. συμμετοχή.
Partecipare, ρ. ἐν. μετέλω· κοινωνῶ.
Partecipatore, ἄρ. μέτοχος.
Partecipazione, θ. κοινωνήσις, (συμ-
μετοχή, μέλεις· || γνώσις.
Partecipe, ἐ. κοινωνός, μέτοχος.
Partecipevole, ἐ. κοινωνήτος.
Parteggiamento, ἄρ. διαίρεσις.
Parteggiare, ρ. ἐν. κυρίως διακρῶ,
διανέμω· || Μετ. καὶ οὐδ. τὰ τινοσ
φρονῶ, ὑποβάλλω μερίδα τινά.
Partenere, ἴδε Appartenere.
Partenone, ἄρ. ἀρχλ. παρθενών.
Partenza, θ. ἀναχώρησις.
Parter(ε)ο, ἄρ. πρασία, ἀνθών.
Partibile, ἐ. μεριστός, διαμεριστός.
Particella, θ. μικρὸν μέρος· || μόριον.
Particibile, ἐ. κοινωνήτος.
Partecipamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε par-
teecipazione.
Partecipare, ἴδε partecipare.
Partecipatore, οὐσ. μέτοχος.
Partecipazione, οὐσ. θ. ἴδε partic-
ecipazione.
Participio, ἄρ. γρμ. μετοχή.
Particola, θ. μικρὸν μέρος· || γρμ. μό-
ριον· || ὁ ἅγιος ἄρτας.
Particolare, ἄρ. εἰδικὸν πᾶγμα, λε-
πτομέρεια· || ἐ. εἰδικός, ἴδιος.
Particolareggiamento, οὐσ. ἄρ. λε-
πτομέρεια.
Particolareggiare, ρ. ἴδε partico-
larizzare.

Particolarità, θ. εἰδικότης· || λεπτο-
μέρεια.
Particolarizzare, ρ. ἐν. ἀκριβολογῶ,
(λεπτομερῶς) ἐκτίθημι, διακρίνωμαι.
Particolarizzazione, θ. μερίκωσις,
εἰδικωσις· || λεπτομέρεια.
Particolarmente, ἐπ. ἰδίως, εἰδικῶς,
ἰδιαίτερος· ἀκριβῶς, σαφῶς.
Particuletta, θ. μόριον.
Particuletta, θ. μόριον.
Partigenero, ἄρ. ρτ. πρόληψις.
Partigiana, θ. δόρυ· || θιασώτης.
Partigiano, ἄρ. εὐνοὺς τινί, ὁπα-
δός, θιασώτης.
Partimento, ἄρ. μερισμός, διαίρε-
σις· || διανομή· || ἀναχώρησις.
Partire, ρ. ἐν. μερίζω, διακρῶ· ||
διίσταμι, χωρίζω· || ἀποσπῶ, (ἀπο-
μακρύνω· || τελειῶ· || διὰ(ἀπο)νέμω·
|| παύομαι· || οὐδ. καὶ αὐτῶ. ἀνα-
χωρῶ· || ἀπονήσκω.
Partita, θ. ἀναχώρησις· || (l'ultima)
τελευτή, θάνατος· || μέρος, μερίς·
|| ποσότης· || ἔνωσις, συνάθροισις·
|| αἵρεσις, κόμμα· || συνθήκη, συμ-
φωνία· || ἀπόφασις· || παιγνίδιον,
παρτίδα.
Partitamente, ἐπ. διακριδόν, διακε-
κοιμένως, κατὰ μέρος.
Partitante, ἄρ. στρατιώτης ἢ ἀρχη-
γός ἀποσπασμένος (πολεμοῦντος).
Partitivo, ἐ. γρμ. διακριτικός, μερι-
στικός· || ἐπιμεριζόμενος.
Partito, ἄρ. τρόπος, μέτρον, μέσον·
|| συνθήκη, συμφωνία· || πρότασις·
|| ἀπόφασις· || κατάσταση· || κίνδυ-
νος· || ἀφνοικέσιον· || ψηφοφορία.
Partitore, ἄρ. μεριστής· || στασια-
στής· || ὁ ἀναχωρῶν· || διανομέας.
Partitura, θ. μουσικὴ συμφωνία.
Partizione, θ. μερισμός, διαίρεσις.
Parto, ἄρ. τάξις, τόκος, τοκετός· ||
ἐπίσσις· || γένος, γονή, γέννημα,
τέκνον· || προίξ, ἔργον· || πθ. μτχ.
ἀντι partito, ἀναχωρήσις.
Partoriante, θ. ἢ τίκτουσα, ἐπιτο-
κός· ἢ νεοτόκος, λεχώ.
Partorire, ρ. ἐν. τίκτω, γεννῶ· ||
(ἐκ)φέρω, φῶ· || ποιῶ· || προενῶ.

Partoritrice, θ. ἡ τίκτουσα· || αἷτα.
Parvificare, ἐν. ἐλαττῶ, σμικρύνω.
Parvificativo, ἐ. μειωτικός.
Parvificazione, θ. μείωσις.
Parvificenza, θ. μικροκοίπεια.
Parvifico, ἐ. μικροπρεπής.
Parvipendere, ρ. ἐν. περισφρονῶ.
Parvità, θ. ὀλιγότης, (σ)μικρότης.
Parvo, ἐ. μικρός, ἴδε Piccolo.
Parvoletto, ἴδε parvoletto.
Parvolezza, θ. (σ)μικρότης.
Parziale, ἐπ. εὐνοῦς τινί, προσωπο-
λήπτης, μερολήπτης· || μερικός.
Parzialeggiare, οὐδ. προσωπολήπτη.
Parzialità, θ. προσωπολήπεια.
Parzialmente, ἐπ. προσωπολήπτης.
Parzionabile, ἐ. μέτοχος, κοινωνός.
Pascere(ε)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ. τρέφο-
μαι, βόσχομαι· || ρ. ἐν. τρώγω·
|| τρέφω.
Pascialicato, ἄρ. σατραπεία.
Pascialitola, ἐ. μωρός, εὐήθης.
Pascigregge, ἐ. βοσκός, ποιμὴν.
Pascimento, ἄρ. βοσκή· || τροφή.
Pasciona, οὐσ. θ. τροφή ζῴων, βο-
σκὴ· ἴφθονία, εὐπαρτία.
Pascisco, ἄρ. πόσθη, πέος, ψωλή.
Pascitore, trico, νομαίς, βοσκός.
Pasciuto, πθ. μτχ. τοῦ pascere.
Pasco, ἄρ. νομή, βοσκή.
Pascolaranto, ἄρ. βοσκή.
Pascolar(e)si, ρ. οὐδ. βόσχομαι· || ἐν.
τρέφω.
Pascolo, ἄρ. νομή· || βόσκησις.
Pasienza, ἴδε pazienza.
Pasqua, θ. ἐκκλ. πάσχα.
Pasquale, ἐ. πασχαλινός.
Pasquare, ρ. οὐδ. ἐορτάζω τὸ πάσχα.
Pasquinata, θ. βωμολογία· || σίλλος,
λοιδορὸν σύγγραμμα· || σάτυρα.
Pasquino, ἄρ. Πασκουίνον (ἐν Ρώμῃ).
Passabile, ἐ. διαβατός· || ἀνεκτός.
Passacuore, ἄρ. ὀδημονία, λύπη.
Passaggio, οὐσ. ἄρ. διάβασις· || ἐκ-
στρατεία σταυροφόρων· || διάβασις,
πόρος, δίοδος· ἀρόδος, πέρασμα· χω-
ρίον (συγγραφικός)· || δίοδιον· || τὰ
πορῶματα· || θάνατος· || μουσ. μέλι-
σμα, μελισμός.

Passalo, ἄρ. πᾶσαλος, γένος ἐντόμιον.
Passamanajo, ἄρ. ταινιοποιός κτλ.
Passamano, ἄρ. παρυσή, αἰρητήριον.
Passamento, ἄρ. διάβασις· || δίοδος,
πόρος, ἀρόδος· || ἀποφυγή· || ὄνοματος
Passapalle, ἄρ. δοκιμαστήριον τῆς
χωρητικότητος τῶν κανόνων.
Passaparola, οὐσ. θ. νε. μεταδοθεῖτω
ἢ διαταγή.
Passapensiero, ἄρ. τέρψις.
Passaporto, ἄρ. διαβατήριον.
Passare, ρ. ἐν. οὐδ. καὶ αὐτῶ. διέρο-
γομαι, περῶ· || διακομίζω, διαβι-
βάζω· || διαπερ(ν)ῶ· || προχωρῶ· ||
παρασιωπῶ· || ὑπομένω, ὑποφέρω· ||
συγχωρῶ· || ἐνεργῶ· || διάγω, τέρ-
πομαι, διασκεδάζω· || ὑπερτερῶ· νι-
κῶ· || παύω· || ἀποσείλω· || συγχω-
ρῶ· || σπουδάζω, ἐπιμελοῦμαι· || οὐδ.
προχωρῶ· || προσβαίνω εἰς τὴν ἡλι-
κίαν· || τελευτῶ, ἀπονήσκω· || συμ-
βαίνω· ἐπιτυγχάνω· || μεταβάλλο-
μαι· || ἀφίσταμαι, ἀπομακρύνομαι· ||
λήγω, παύομαι· ἐπιδοκιμάζομαι· ||
παρέρογομαι· || αὐτῶ. σιωπῶ, ἡσυ-
χάζω· || ὑπομένω· || ἀρκοῦμαι, εὐ-
χαριστοῦμαι.
Passata, θ. διὰ(μετὰ)βάσις· || διακο-
πή· || νοουθεσία· || ἐπιτήρησις· || ἐπέ-
λευσις, ἐπιδρομή· || πρόσδος.
Passatempo, ἄρ. ψυχικὴ τέρψις, πρόσ-
καιρος διάχυσις, διασκεδάσις.
Passato, ἄρ. γένος παραλίων· || ὁ
τελευτήσας, ἀποθάνων.
Passatempo, ἄρ. διαβατήριον, διάβα-
σις, λίθος πρὸς διάβασιν· || ἐπιθετ.
διαβατός.
Passatore, ἄρ. ὀδοπόρος, διαδότης.
Passavanti, ἄρ. νε. διάδρομος, δίο-
δος στενὴ τῶν μικρῶν πλοίων.
Passavia, θ. ἀρχτ. καμάρια.
Passavogare, ρ. οὐδ. διατάσσω τὴν
κωπηλασίαν ἐπιπλοίων τῶν κωπῶν.
Passavolante, ἄρ. περιοδεύτης· || στρ.
λιθοβόλος, πετροβόλος· || πυροβόλον.
Passabile, ἴδε passabile.
Passeggiamento, ἄρ. περιπάτος.
Passeggiare, ρ. οὐδ. διαβαδίζω, περι-
πατῶ· || ἐν. περιβλέπω, παρατηρῶ

κολυμβῶ || οὐσ. περίπατος κτλ.
 Passaggiata, θ. περίπατος.
 Passaggiere, ο. ἄρ. δδοιπῶρος, (παρ)-
 ὀδίτης || ἐπιβάτης || διαπορθμευ-
 τής, πορθμεύς, λεμβοῦχος.
 Passaggiere, ἑ. κοιμιστικός, φορτη-
 γός || ἐφήμερος, πρόσκαιρος.
 Passaggio, ἄρ. περίπατος.
 Passera, θ. στρουθίον, πτηνόν || λέμ-
 βος || (uva) σταφίς.
 Passerajo, ἄρ. κελἀδημα πολλῶν
 στρουθίων || φλυαρία πολλῶν ἀν-
 θρώπων.
 Passerino, ἄρ. στρουθίον, πτηνόν
 || Δίχτυον τετραγώνιον.
 Passero, ἄρ. ταῦτό τῳ.
 Passerotto, ἄρ. στρουθίον, πτηνόν.
 Passetto, ἄρ. μικρὸν βῆμα || τὸ ἡ-
 μισο τῆς κἀννης (μέτρον) || ἐπ' ὀλί-
 γον ρικνός (ξηρός).
 Passibile, ἑ. παθητικός.
 Passibilità, θ. τὸ παθητικόν.
 Passimata, θ. ἄρτος ἐγκρωσίας.
 Passimo, ἄρ. μικρὸν βῆμα || μέτρον
 τριῶν πῆχων φλωρεντινῶν.
 Passio, ἄρ. τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ
 τὸ περιέχον τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ
 μέρος τοῦ Εὐαγγελίου || αἱ τέσσαρες
 διηγήσεις τῶν Εὐαγγελιστῶν περὶ
 τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ.
 Passionare, ρ. ἐν. βασανίζω || οὐδ.
 πάσχω καθ' ὑπερβολήν.
 Passionalmente, ἐπ. περιπαθῶς.
 Passionale, ἑ. μέτρος πάθους || κα-
 κοπαθῆσας || γομ. θαυμαστικός.
 Passione, θ. πάθος || συμπάθεια ||
 τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ || ἡ περὶ τῶν
 παθῶν τοῦ Χριστοῦ διδασχὴ τῆς
 μεγάλης τέμπτης καὶ παρασκευῆς
 || μαρτύριον || φιλ. πάθος, περιπά-
 θεια || ἐπιθυμία || ἔρωσ || ἱατρ.
 πάθησις.
 Passionevole, ἑ. παθητός.
 Passivamente, ἐπ. παθητικῶς.
 Passività, θ. τὸ παθητικόν.
 Passivo, ἑ. παθητικός.
 Passo, ἄρ. βῆμα || (alto) ἡ θάλασ-
 σα || πόρος, δίοδος || διάβασις || γέ-
 ψοφα(ποταμοῦ) || (ultimo) τελευταί,

ὀνόματος || βῆμα, μέτρον || χωρίον
 (συγγραφέως) || ὄρα || ταχύτης ||
 στενόν || ἑ. παθῶν || ρικνός, ξηρός.
 Passola, θ. σταφίς.
 Passonata, οὐσ. θ. πάσσαλος ὀγκώ-
 δης πρὸς οἰκοδόμησιν ἐπὶ ἐδάφους
 μὴ στερεοῦ, καταπήξ.
 Pasta, θ. φύραμα, πάστα || μίγμα.
 Pastaccio, ἄρ. ἀπειράκαλος, σκαίος.
 Passiade, θ. οὐσ. θ. ὄψον, κοιν. φα-
 γητὸν ἐκ μάζης.
 Pastajo, ἄρ. μαζοποιός, μακαρονάς.
 Pasteco, ἄρ. ἀνοσία.
 Pasteggiabile, ἑ. ὃ ἐν συμποσίῳ
 χρήσιμος.
 Pasteggiamento, ἄρ. συμπόσιον.
 Pasteggiare, ρ. ἐν. ἐστίασιν (συμ-
 πόσιον) παρέχω || οὐδ. συμποσιάζω.
 Pastello, ἄρ. πλακοῦντιον.
 Pastello, ἄρ. μικρὸν συμπόσιον.
 Pasticca, ἴδε pastiglia.
 Pasticcera, θ. πλακουντοποιεῖον ||
 πλακοῦντες, πλακοῦντια.
 Pasticcieri, ἄρ. πλακουντοποιός.
 Pasticcio, ἄρ. ἀρτόκρακ, πέμμα,
 πλακοῦς, πλακοῦντιον.
 Pastieri, οὐσ. ἄρ. πλ. ντ. ξυλάρια
 τριῶν ποδῶν μήκους, τιθέμενα παρὰ
 τὰς πλευράς κλειού.
 Pastiglia, οὐσ. θ. ὀσφράδιον, μάζα
 ἀρωματική.
 Pastigliera, θ. εὐώδης, ἀνάδευσις.
 Pastilo, ἄρ. ἱατρ. τροχίσκος.
 Pastimo, ἄρ. νομῆ, βοσκή.
 Pastinace, ρ. ἐν. σκαλεῖον, σκαλιζῶ.
 Pastinazione, θ. σκαλιεῖς.
 Pastino, ἄρ. σκαλεῖον, σκαλιεῖς.
 Pasto, ἄρ. ἔδεσμα, τροφή || βορὰ ||
 τὸ γεῦμα || τὸ δείπνον || συμπόσιον
 || μτφ. ἀπάτη, πθ. μ. βεβοσκημένος.
 Pastoschia, θ. ἀπάτη.
 Pastocchiaia, οὐσ. θ. μωρίαί.
 Pastoja, θ. ποδίστρα, πέδη || ἐμπό-
 διον || ποδάγρα.
 Pastone, ἄρ. μέγα τεμάχιον μάζης.
 Pastora, θ. ποιμενίς.
 Pastorale, ἄρ. ἐκκλ. ποιμαντική ράβ-
 δος || θ. ἡ ποιμαντική || βουκολι-
 κή ποίησις || ποιμαντικός χορός || ἑ.

ποιμενικός, ποιμαντικός || μουσ,
 βουκολικός.
 Pastoralmente, ἐπ. ποιμενικῶς.
 Pastore, ἄρ. ποιμῆν || φύλαξ || ἐκκλ.
 ποιμενάρχης || ἴδε Voto.
 Pastoreccio, ἑ. ποιμενικός.
 Pastorella, οὐσ. θ. ποιμενίς κοιν.
 βοσκοπούλα || ποιμενικός χορός.
 Pastor-ello, -etto, ἄρ. νεαρός ποιμῆν.
 Pastorizia, θ. ἡ ποιμαντική.
 Pastorizio, ἑ. ποιμαντικός.
 Pastosità, θ. μαλακότης, ἀπαλότης.
 Pastoso, ἑ. μαλακός, ἀπαλός.
 Pastranella, ἄρ. ἐφαστρίδιον.
 Pastrano, ἄρ. ἐφαστρίς, ἐπανωφόριον.
 Pastricciano, ἄρ. εἶδος ἀγρίου στα-
 φυλοῦ || ἑ. ἀπειράκαλος, σκαίος.
 Pastume, ἄρ. πέμμασκα, πλακοῦντες.
 Pastura, θ. νομῆ, βοσκή || ἔδεσμα,
 τροφή || θήρεος κτόρος.
 Pasturale, ἴδε Pastorale.
 Pasturare, ρ. ἐν. ποιμαίνω (κυρ. καὶ
 μτφ.) || ἴδε Baccare || ρ. οὐδ.
 βόσχομαι.
 Pasturovole, ἑ. ἐπὶ τῆς βοσκῆς, εὐβοτός.
 Patacca, θ. νόμισμα εὐτελής.
 Patano, ἑ. ἴδε patente.
 Patascia, θ. τελωνειακὴ λέμβος.
 Patassio, ἄρ. φλυαρία.
 Patata, θ. γεώμηλον, πατάτα.
 Patella, θ. λεπὰς, γένος κογχυλῶν
 || ἀνατ. ἐπιγονατῆς || πατάνη, λεκάνη.
 Patèna, θ. ἐκκλ. δισκάριον.
 Patente, θ. δίπλωμα βασιλικόν || ἑ.
 ἀνοικτός || (πρὸ) θῆλος, φανερός.
 Patentemente, ἐπ. προδήλιος.
 Patera, θ. ἀρχλ. δέπας, φιάλη.
 Paterecchio, ἄρ. δυσάραστος ὑπόθεσις,
 δυσάραστον πρᾶγμα.
 Patereccio (lo), ἴδε ranereccio.
 Paternale, ἑ. πατρικός.
 Paternalmente, ἐπ. πατρικῶς.
 Paternità, θ. πατρότης, πατρικότης.
 Paterno, ἑ. πατρικός.
 Paternostro, ἄρ. τὸ Πάτερ ἡμῶν ||
 πλ. κόκκη ἢ κόμβοι κομβολογίου.
 Pateticamente, ἐπ. παθητικῶς.
 Patetico, ἑ. παθητικός || θαυμαστικός.
 Patibolo, ἄρ. σταυρός, ἀγχόνη.

Patimento, ἄρ. πάθος, ὀδύνη, ἀλγη-
 θῶν, βέσανος || βλάβη, ζημία.
 Patina, θ. λεκάνη, λοιπός, ἴδε Piat-
 to || βερνίκωσις || ζωγρ. γρασιὰ.
 Patire, ρ. ἐν. πάσχω || ὑπομένω,
 καρτερῶ, ἀνέχομαι, (ὑπο)φέρω ||
 εἶω, συγχωρῶ || γονεύω || ἐνοχλῶ,
 βασανίζω || οὐδ. πάσχω, ἀλγῶ, ὑ-
 ποφέρω || δυσχεραστοῦμαι.
 Patitore, trice, ὃ πάσχω.
 Patologia, θ. ἱατρ. παθολογία.
 Patologicamente, ἑ. παθολογικῶς.
 Patologico, ἑ. παθολογικός.
 Patolog-ista, -ο. ἄρ. ἱατρ. παθολόγος.
 Patre, ἴδε Padre.
 Patria, θ. πατρίς.
 Patriale, ἑ. πατριός, τῆς πατρίδος.
 Patriarca, ἄρ. πατριάρχης.
 Patriarcale, ἑ. πατριαρχικός.
 Patriarcamente, ἐπ. πατριαρχικῶς.
 Patriarcato, ἄρ. πατριαρχία.
 Patriarchia, θ. πατριαρχεῖον.
 Patricida, ἴδε parricida.
 Patricidio, ἄρ. πατροκτονία.
 Patrigno, ἄρ. πατριός, πατριός.
 Patrimoniale, ἑ. πατριός, πατριός.
 Patrimonio, ἄρ. τὰ πατρία, πατρι-
 κή ἢ μητρικὴ κληρονομία || περιουσία.
 Patrinate, οὐσ. ἄρ. ὑπάσπιστής, μάρ-
 τυς τῶν μονομάχων.
 Patrinità, θ. τὸ πατριον.
 Patrino, ἄρ. ἀνάδοχος || ὑπάσπιστής,
 μάρτυς τῶν μονομάχων || προστά-
 τής, ὑπερασπιστής.
 Patrio, ἐπίθ. πατριός || πατριός, τῆς
 πατρίδος.
 Patriot(t)a, ἄρ. καὶ θ. ἴδε patriotto.
 Patriottico, ἑ. πατριωτικός.
 Patriotto, ἄρ. πατριώτης, φιλόπατρις.
 Patrizio, ἄρ. πατριός, εὐπατρι-
 δης || ἑ. πατριός, εὐγενής.
 Patrizzare, οὐδ. πατριάζω, πατριάζω.
 Patrocinare, ρ. ἐν. συνηγορῶ.
 Patrociniatore, ἄρ. συνηγορός.
 Patrocinio, ἄρ. συνηγορία.
 Patronato, ἄρ. προστασία.
 Patrono, ἴδε padrone, οὐσ. ἄρ. προ-
 στάτης, συνηγορός.
 Patrono, ἄρ. πατρων, προστατής

συνήγορος || ὁ προστάτης ἄγιος.
 Palla, ἴδε Bratta' || χαρτοπαιγνίσσα.
 Pallare, ρ. οὐδ. χαρτοπαιγν. γίνομαι ἢ εἶμαι ἴσα.
 Patteggiamento, ἀρ. συμφωνία.
 Patteggiare, ρ. ἐν. και αὐτπ. συντίθεμαι, (συν)δημολογῶ.
 Patteggiatore, trice, ὁ συμφωνῶν.
 Pattino, ἀρ. πέδιλον' || παγοπέδιλον.
 Patto, οὐσ. ἀρ. συνθήκη, συμφωνία.
 Pattona, θ. πέμμα, πλακοῦς.
 Pattovire, ρ. ἐν. ἴδε patteggiare.
 Patungia, θ. στρ. περίπολοι.
 Pattime, ἀρ. καθάματα, σκύβαλα' μέγμα ρητίνης, ἐλαίου, θείου και ἔλαιου ποδὸς χρῆσιν τῶν πλοίων' ἴδε Falasco.
 Patur(i)a, θ. λύπη, κατήφεια.
 Paturioso, ἔ. κατηφής.
 Paura, θ. φόβος' τρόμος.
 Paurevole, ἔ. φοβερός.
 Pauciccia, θ. φόβος, φόβη.
 Paurosamente, ἐπ. περιδεῶς.
 Pauroso, ἔ. περίφοβος, περιδεής, δειλός' || φοβερός' ὑποπτος.
 Pausa, θ. παύλα, παύσις.
 Pausabile, ἔ. ἤσυτος.
 Pausare, ρ. οὐδ. (ἀνα)παύομαι.
 Pave, ρ. τριτπρ. φοβείται.
 Pavofatto, ἔ. περίφοβος.
 Paventare, ρ. οὐδ. φοβοῦμαι' || ρ. ἐν. φοβῶ.
 Pavento, ἀρ. δείμα, δέος, φόβος.
 Paventosamente, ἐπ. περιδεῶς.
 Paventoso, ἔ. περιδεής' || φοβερός.
 Pavensajo, ἀρ. θυροσφύρος στρατιώτης.
 Pavasare, ρ. ἐν. σημαίνει τὸ πλοῖον περιουσιῶ.
 Pavasata, οὐσ. θ. θώραξ, σημαίνει ἢ εἶδη σημαίων.
 Pavese, ἀρ. θυρεός.
 Pavido, δ. περίφοβος, δειλός.
 Paviglione, ἀρ. σημαία (ναυτική).
 Pavimentare, ρ. ἐν. λιθαστρῶν.
 Pavimento, ἀρ. ἔδαφος, δάπεδον' || λιθαστρῶν.
 Pavonazziccio, ἔ. ἄλιγον ἰάνθινος.
 Pavonazzo, ἔ. ἰώδης, ἰάνθινος' || οὐσ. ἰάνθινον χρώμα.

Pavoncella, ἴδε Fifa.
 Pavone-ello, -ino, ἀρ. μακρὸς τρώς.
 Pavone, ἀρ. τρώς, παγώνι.
 Pavoneggiamento, ἔ. ἐπίδειξις.
 Pavoneggiar(e)si, ρ. οὐδ. και αὐτπ. γοργοῦμαι, καλλωπίζομαι, σεβαρεύομαι, χαμαρόνω' || γαυριῶ, σεμνύνομαι, ἀγύλλομαι' || ρ. ἐν. ἀραϊζῶ, καλλωπίζω.
 Pavoneggiata, θ. ἴδε Pavoneggiamento.
 Pavonessa, θ. ὁ θήλυς τρώς.
 Paziente, ἔ. και οὐσ. καρτερικός, ὁπομονητικός' || ὁ πάσχων, ἄρρωστος' || πάσχων' || κατὰδικος.
 Pazientemente, ἐπ. καρτερικῶς.
 Pazienza, θ. καρτερία, ὁπομονή' || τὸ παθητικόν' ἐπιωμῆς, ἐφεστρίς (ἐκκλησιαστικῶν)' || συγκόμωρος, συγκομωρέα, λάπαθον.
 Pazienza, ἴδε pazienza.
 Pazzeccione, ἀρ. μέγας παράφρων.
 Pazzaccio, ἔ. θεοτρόλλος.
 Pazzamente, ἐπ. φρενοβλαβῶς.
 Pazzarello, -a, ἴδε pazzarello.
 Pazzeggiare, ρ. οὐδ. μωραίνω, παραφρονῶ, ἀνοηταίνω' || ποιῶ ἀφροσύνην.
 Pazzerello, -a, ἔ. παράφορος ἄλιγον παράφρων' || πλ. φρενοκομῆτον.
 Pazzeresco, ἴδε pazzesco.
 Pazzerie, οὐσ. θ. παραφορά, φρενοβλάβεια' || φρενοκομῆτον.
 Pazzerone, ἀρ. παράφορος.
 Pazzecamente, ἐπ. ἀνοήτως.
 Pazzesco, ἔ. μωρός, ἀνόητος.
 Pazzia, οὐσ. θ. παραφροσύνη.
 Pazziare, ρ. οὐδ. μωραίνω, ἀνοηταίνω.
 Pazziccio, ἔ. τρελλοῦστικός.
 Pazziuola, θ. μικρὰ ἀνοησία.
 Pazzo, -a, ἔ. ἴδε Matta, ἀλλόκοτος' || μέγας' || ἀνάπιστος.
 Pe', (per i, per gli), ἴδε rei.
 Pecca, θ. ἐλάττωμα, κηλίς.
 Peccabile, ἔ. ἀμαρτητικός.
 Peccadiglio, οὐσ. ἀρ. ἀπιστία' || παράπτωμα, ἀμάρτημα.
 Peccaminoso, ἔ. ἐγκληματικός.
 Peccante, ἀρ. ἀμαρτωλός' || ἔλλειψής.
 Peccare, ρ. οὐδ. ἀμαρτάνω' ἴδε Errare.

Peccato, ἀρ. ἀμάρτημα' || ἔλλειψής' οἶκος' || αἰσχρὰ ἐπιθυμία' || ἀμαρτωλός' || γλουτοί' || ποινή, τιμωρία.
 Peccatore, trice, οὐσ. ἀμαρτωλός.
 Pecchero, ἀρ. μέγα ποτήριον.
 Peccia, ἴδε Ape.
 Pecciare, ρ. ἐν. μυζῶ ὡς μέλισσα' || Μετ. πολυποτῶ.
 Peccione, ἀρ. κηφήν' || πολυπότης.
 Pecciata, οὐσ. θ. κτύπημα κατὰ τῆς κοιλίας.
 Pece, θ. πίσσα.
 Peccora, θ. πρόβατον' || Μετ. δειλός.
 Peccoraggina, θ. ἀελετήρια, εὐθήσια. μωρία, βλακεία.
 Peccorajo, ἀρ. ποιμήν.
 Peccorare, ρ. οὐδ. βληχθῶμαι, βελάζω' || τραγωδῶ ἀτάκτως.
 Peccorea, θ. διαρπαγή, λεηλασία.
 Peccoreccio, ἀρ. σύγχυσις, ταραχή.
 Peccorella, θ. προβάτιον' || πλ. ἐκκλ. τὸ ποιμνιον' || τὰ νέφη.
 Peccoresco, ἔ. προβατίζω.
 Peccorite, ἀρ. μάνδρα' || ἔ. προβάτειος.
 Peccorino, ἀρ. ἀμνός, ἀρνίον' || ἔ. προβάτειος' || εὐθήτης.
 Peccorone, ἀρ. μέγα πρόβατον' || Μέγας βλάξ.
 Peccuaria, θ. ἡ προβατουτικὴ τέχνη, κτηνοτροφία.
 Pecculato, ἀρ. σφετεριστὸς δημοσίων, δημοσίων κλοπή.
 Pecculare, ἔ. ἴδιος, (s)ιδικός.
 Peccularmente, ἴδε particolarmente.
 Pecculio, ἀρ. κτήνη, θρόσματα' || νμ. ἴδιον ἀργύριον, ἴδια περιουσία (τῶν παίδων ἢ δούλων).
 Peccunia, τὸ ἀργύριον, τὰ χρήματα.
 Peccuniate, ἔ. χρηματικός.
 Peccunialmente, ἐπ. χρηματικῶς.
 Peccuniaro, ἔ. χρηματικός.
 Peccuniativo, ἔ. χρηματιστικός.
 Peccunioso, ἔ. πολυπληθής.
 Pedaggio, ἀρ. διέδδιον.
 Pedagiare, ἀρ. ὁ ἐπὶ τῶν διόδων.
 Pedagno, θ. ὑποπόδιον, στήριγμα τῶν κωπηλατῶν.
 Pedagnolo, ἐπιθ. ἐκ τοῦ στελέγους κοπέλας.

Pedagoghossa, θ. ἡ παιδαγωγός.
 Pedagogia, θ. παιδαγωγία.
 Pedagogico, ἔ. παιδαγωγικός.
 Pedagogizzare, ρ. οὐδ. παιδαγωγῶ.
 Pedagogio, ἀρ. παιδαγωγός.
 Pedale, ἀρ. τὸ στέλεχος, κορμός' || γένος, γενεά, καταγωγή' γενεολογία' || ὑπόβαθρον ἢ κανὸν μηχανῆς' || λαβή' || μακρὸν δίκτυον.
 Pedaliera, οὐσ. θ. μουσ. σειρά πλήκτρων ὄργάνου.
 Pedana, θ. ὑποπόδιον τοῦ ἀμαξηλάτου' || ὑπόφορα.
 Pedaneo, ἔ. (giudico), ὁ χαμαιδικαστής, ὁ δικάζων χαμερπεῖς δικας.
 Pedante, ἀρ. παιδαγωγός, οὐσ. ἀρ. ἴδε pedagogo' || σχολαστικός.
 Pedanteggiare, ρ. οὐδ. σχολαστικῶς εἶμι, σχολαστικεύομαι.
 Pedanteria, θ. σχολαστικότης.
 Pedantesamente, ἐπ. σχολαστικῶς.
 Pedantesco, ἔ. σχολαστικός.
 Pedantesimo, ἀρ. ἴδε pedanteria.
 Pedario, ἔ. πεζός.
 Pedata, θ. ἔχνος' (παρά)δείγμα, κανὸν, κτύπημα διὰ τοῦ ποδός.
 Pederaste, ἀρ. φιλ. παιδεραστής.
 Pederastia, θ. φιλ. παιδεραστία.
 Pedere, ἴδε Spicciolare' οὐσ. παιδεως, πολύτιμος λίθος.
 Pedestra, ἔ. πεζός' || ταπεινός.
 Pedutico, ἔ. φιλ. παιδευτικός.
 Pedalgia, θ. ἱατρ. ποδαλγία.
 Pedicciuolo, ἀρ. μίσχος.
 Pedicellato, ἔ. βοτ. ἕμισχος.
 Pedicello, οὐσ. ἀρ. ζωύριον, ἀρ. τὸ ἕκκαρι' || μικρὸς μίσχος.
 Pedicolare, ἀρ. ἀλεκτρολόφος, γέν. φωτῶν' || (malattia) φθαιρισία.
 Pedignone, ἀρ. μάκκη, χ(ε)μετλον.
 Pediluvio, ἀρ. ἱατρ. ποδιάνιπτρον.
 Pedina, θ. πεσσός' || γυνή ταπεινή.
 Pedissequo, ἔ. ἀκόλουθος, ὁπαδός.
 Peditato, ἀρ. τὸ πεζόν, τὸ πεζικόν.
 Pedito, ἀρ. φιλ. καλαύροψ.
 Pedonaglia, θ. ἴδε peditato.
 Pedone, ἔ. και οὐσ. πεζός' || πεζός στρατιώτης' || καλαύροψ.
 Pedoto, ἀρ. ποδηγέτης' || πρωτεύς.

Peduccio, άρ. ποδς προδάτου, κλπ.
 Pedula, άρ. περιπόδιον.
 Pedulo, έ. των ποδών, του ποδός.
 Peduncolato, έ. βτ. έμμισχος.
 Peduncolo, άρ. άνατ. άπόφυσις, λό-
 φος του έγκαψάλου' || πέλμα, μίσχος.
 Peggio, έ. χειρών, χειρότερος' || έπ.
 χειρον, χειρότερα.
 Peggioramento, ουσ. άρ. ή επί το
 χειρον μεταβολή, χειροτέρευσις.
 Peggiorare, ρ. έν. χειρον ποιώ' || ούδ.
 χειρων γίνομαι.
 Peggiorativamente, έπ. κατωτικώς,
 χειροτερευτικώς.
 Peggiorativo, έν. χειρον ποιών τι χει-
 ροτερεύων, κατωτικός.
 Peggiorare, έ. κακίων, χειρων.
 Peggiormente, έπ. χειρον.
 Pegno, άρ. συμβόλαιον ένεχύρου' ένέ-
 χυρον' || τιμαλφές (πολύτιμόν τι)' ||
 τέκνον' || στοίχημα.
 Pagnoramento, ουσ. άρ. (νμ.) λήψις
 ένεχύρου.
 Pagnorare, ένεχύρον λαμβάνω ή κα-
 τάσχω διά του δικαστηρίου.
 Pegola, ίδε pesce.
 Pel, πρόθ. και άρθο. διά τον.
 Pelacane, άρ. βυρσοδέψης.
 Pelago, άρ. πέλαγος' || ώκεανός.
 Pelame, άρ. ποιότης και χρώμα τρι-
 χών' τρίχωμα' || φύραμα, φύσις.
 Pelamento, άρ. ψιλωσις, μάδισις.
 Pelanibbi, άρ. και θ. ό καταδυνα-
 στεών, τσαννος.
 Pelapollí, άρ. έλλησις, ούδαμενός.
 Pelare, ρ. έν. πλώω, ψιλώ' || μαδών
 καθαίρω' || άμέλγω, άρπάζω' || αύτπ.
 φυλλορροώ.
 Pelatina, θ. έλωπεκ(α)σις).
 Pelatojo, άρ. τόπος έν φ. μαδίζουσι'
 || μαδιστήριον.
 Pelatura, θ. ίδε pelamento.
 Pelicano, άρ. οδοντάγρα.
 Pella, πρόθ. και άρθο. διά τήν:
 Pellagra, ουσ. θ. (χειρ.) νόσος του
 δέρματος.
 Pellaia, άρ. δερματίμπορος.
 Pellame, άρ. δέρματ.
 Pellic, θ. δέρμα' || φλοιός.

Pellegrina, θ. γυναικείον περιλαί-
 μιον, έπωμικς κοιν. παλερίνα.
 Pellegrinaggio, άρ. άποδηρία, περι-
 δεία' εύσεβής, δδοικασία, προσκύνησις.
 Pellegrinare, ρ. ούδ. άποδημάω, περι-
 οδεύω' || πορεύομαι εις άγιους τόπους
 Pellegrinatore, trice, ουσ. προσκυ-
 νητής.
 Pellegrinazione, ουσ. θήλ. ίδε pelle-
 grinaggio.
 Pellegrinità, θ. ξενία, ή των ξένων
 τάξις' || ή των ξένων διάλεκτος' ||
 σπανιότης, έξοχότης, χάρις.
 Pellegrino, άρ. προσκυνητής' || πε-
 ριοδευτής' || φθείρ, ψείρα' || έ. άλ-
 λαδαπός, ξένος' || χωρείς' || έξοχος,
 ύπερφύης, θαυμασιός.
 Pellicano, άρ. πελεκάν, πτηνόν' ||
 ό Χριστός' || χειρ. δδοντάγρα.
 Pellicceria, θ. δερματο(διφθαρο)πω-
 λείον' || διφθερουγία.
 Pelliccia, θ. διφθέρα, μηλωτή.
 Pellicciaio, άρ. διφθερουργός.
 Pellicciatore, ρ. έν. δερματώ, όπο-
 δερματίζω, στερφώ, διφθερω.
 Pelliccione, άρσ. μεγάλη διφθέρα
 (μηλωτή).
 Pellicella, θ. δερμάτιον.
 Pellicello, ουσ. άρ. άκαρι, σκωλη-
 κιον τής σαρκός.
 Pelliccio, έ. δερμάτινος.
 Pellicino, δερματινή λαβή' || άνοιγ-
 μα' || φυλκταινίς.
 Pellicola, θ. λεπτή' μεμβράνα.
 Pellicolina, θ. δερμάτιον.
 Pellicoso, έ. διαφανής.
 Pelo, άρ. θρίξ, τρίχα' || χνοός, χνοός' ||
 είσιότης, κατάστασις' || ήλικία.
 Pelone, άρ. μεγάλη θρίξ.
 Pelosella, θ. βοτάνη ή μυοσωτίς.
 Pelocità, θ. το λάσιον, το τριχώδες.
 Peloso, έ. λάσιος, τριχώδες.
 Pella, θ. στρ. πέλιη.
 Pelto, άρ. σταγών, κασσίτερος.
 Peluria, θ. χνοός, έχνη το χνοώδες.
 Peluzzo, άρ. μικρά θρίξ' || κροκίς' ||
 λεπτότατον έριούχον.
 Pelvi, θ. άνατ. λεκάνη.
 Pena, θ. ποινή, τιμωρία' || πρόστι-

μον' || άνία, λύπη' || πόνος, κόπος.
 Penace, έ. κολαστήριος, κολαστικός.
 Penale, έ. τής ποινής, ποινικός.
 Penalità, θ. το ποινικόν' || ποινή.
 Penalmente, έπ. διά ποινής.
 Penante, άρ. ό κολαζόμενος έν έδου.
 Penapia, θ. άνία, άδημονία.
 Penare, ρ. ούδ. άδημονώ, ύποφέρω'
 || μογθώ' || χρονοτριβώ' || αύτπ.
 προσπαθώ' || ρ. έν. βασανίζω.
 Penati, άρ. οι πατρώοι ή έφέςτιοι
 θεοί, τα είδωλα των έθνικών.
 Pendaglia, θ. αυτό το τή:
 Pendaglio, άρ. κρεμαστήρι(ον), κρε-
 μάθρα, κρεμάστρα' || έρωτημα (φαλ-
 μπαλάς) του κανονιστου.
 Pendente, έ. κρεμάμενος' || έξαρτώ-
 μενος' || μετέωρος, άνήσυχος' || άμ-
 φιβολος' || έκκρεμής' || έπι(κατα)-
 κλινής' || ουσ. κλιτύς, κατήφορος.
 Pendentemente, έπ. κατωφώς.
 Pendenza, θ. κλιτύς, κάτωφωρία.
 Pendere, ρ. ούδ. κρέμαμαι' || κλι-
 νώ' || έξαρτώμαι' || έφίσταμαι, έπι-
 κρέμαμαι' || κάμπτομαι' μετέωρός
 είμι' || διακόπτομαι.
 Pendevole, έ. κρεμαστός.
 Pendice, θ. κλιτύς, το πλάγιον δ-
 ρους ή λόφου.
 Pendiolarmente, έπ. καθέτως.
 Pendio, άρ. το κρανός, ίδε Declivi-
 tà, pendenza' || στάδιον παρακμήης.
 Pendolare, ρ. ούδ. κλίνω, κάμπτομαι.
 Pendolo, άρ. το έκκρεμές' || ώρολό-
 γιον έκκρεμές' || όσχη, όσχος' || έ.
 μετέωρος, έκκρεμής.
 Pendolone, άρ. ίδε Ciondolene.
 Pendone, ουσ. άρ. τελαμών του ζω-
 στήρος = Consiglio.
 Penduto, πθ. μτζ. του Pendere.
 Pene, άρ. το πέος, ή πόσθη, ψωλή.
 Peneo, άρ. το μένον άνύφαντον του
 στήμονος, κρουσσαίς' || κρουσσός,
 κροκίς των κειριών (φασκιών)' ||
 πλ. κρουσαι, θύσανοι.
 Penetrabilità, θ. το διαχωρητόν.
 Penetrabuchi, έ. εισδών τας τρύπας.
 Penetramento, ουσ. άρ. ίδε pene-
 trazione.

Penetrante, έ. διαπεραστικός.
 Penetrare, ρ. έν. και ούδ. εισδύω,
 εισδύομαι' || εισχωρώ' || εισρχομαι'
 || έμβαθύνω, (κατα)νοώ' || πέφομαι.
 Penetrativo, έ. διαδυτικός, διαπερα-
 στικός' || όξύς, άγγίλιος.
 Penetratore, trice, ό εισδύόμενος.
 Penetrazione, θ. είς(εία)δυσίς' || όξυ-
 δέρκεια, άγγίλεια, όξύτης, όξύνοια.
 Penetrevole, ίδε Penetrativo.
 Penetrevolezza, θ. το διαδυτικόν' ||
 όξύτης, άγγίλιος, όξύνοια.
 Penetrevolmente, έπ. μετ' εισδύ-
 σιας, διαδυτικώς.
 Penetroso, ίδε Penetrativo.
 Penisola, ουσ. θ. (γεωγ.) χερσονήσος.
 Penitente, άρ. και θ. ό μεταμελό-
 μενος, ό μετανοών' || ό σκληραγω-
 γούμενος' ό έξομολογούμενος τά ά-
 μαρτήματά του.
 Penitenza, θ. μετάνοια' || κανών με-
 τανοίας' || έξομολόγησις' || μετα-
 μέλεια.
 Penitenziale, έ. τής μετανοίας' ||
 ουσ. το τυπικόν των μετανοιών.
 Penitenziare, ρ. έν. επιβάλλω με-
 τάνοιαν, κανόνα.
 Penitenziario, ταυτό τή:
 Penitenziare, ουσ. άρ. έξομολογη-
 τής, πνευματικός.
 Penitenzieria, θ. έξία και διαμονή
 των έξομολογητών έν Ρώμη.
 Penna, θ. πτερόν' || πτερόν' || άκαν-
 θα' || κάλαμος (γραφικός)' || κορυφή,
 άκρη' || το έξυ μέρος τής σούρας.
 Pennacchiero, θ. λόφος πτερών.
 Pennachio, άρ. λόφος, πτερά' || ντ.
 άνεμοδείκτης εκ πτερών.
 Pennata, θ. κονδυλιά.
 Pennatifido, έ. πτεροσχιδής.
 Pennato, άρ. κλαδευτήριον' || επίθ.
 πτερωτός' || ουσ. πλ. τα πτηνά.
 Pennecchio, άρ. το τιθέμενον έριον
 εις τήν ήλακάτην.
 Pennella, ουσ. θ. χρωστήρ των χαρ-
 τοποιών.
 Pennellare, ίδε Pennelleggiare.
 Pennellat-a-ura ουσ. θ. συρμάς χρω-
 στήρος.

Pennelleggiare, ρ. ἐν. ζωγραφῶ.
 Pennell-elto,-tas, ἄρ. μικρὸς γρα-
 στῆρ' γένος πολυπόδων θάμνος.
 Pennello, οὐσ. ἄρ. ἡ τριχίτη γρα-
 φικῶν τῶν ζωγράφων, χρωστήρ' || ση-
 μαία' || ἀνεμοδείκτης.
 Pennese ἄρ. ντ. κυβερνήτης.
 Pennetta, θ. περύγιον.
 Pennino, οὐσ. ἄρ. (ὑπόκ.) (ἐξ ὀδα-
 μάντων).
 Pennoncello, ἄρ. μικρὰ σημαία' ||
 μικρὸς λόφος ἐκ πετρῶν κράνους.
 Pennone, ἄρ. σημαία' || ἡ σπείρα, ὁ
 λόφος' || κροαία.
 Pennoniere, ἄρ. σημαιοφόρος.
 Pennuto, ἐ. περύσις, περυσιός' ||
 οὐσ. πλ. τὰ πενήα.
 Pennombra, θ. ἄστρο, ἐπισκίασις.
 Pennosamento, δυσχερῶς, ἐπιπάνως.
 Pennoso, ἐ. δυσχερῆς, ἐπιπάνος.
 Pensabile, ἐ. νοητός.
 Pensamento, ἄρ. νόησις, σκέψις, δια-
 νόημα, (δια)λογισμός, στοχασμός.
 Pensare, ρ. οὐδ. και ἐν. διανοοῦ-
 μαί, δια(συ)λογίζομαι, κρίνω, στο-
 χάζομαι' || ἐποφθαλμιῶ, στρέφω
 (προσηλῶ) τὸν νοῦν εἰς τι' || μελε-
 τῶ' || νομίζω' κρίνω, φροντίζω, προσ-
 παθῶ' || ἐπιμελοῦμαι' διατίθεμαι'
 || αὐτεπ. ὑπολαμβάνω, νομίζω, φαν-
 τάζομαι' || ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ.
 Pensata, θ. ἴδε pensamento.
 Pensatamente, ἐπ. ἐπίτηδες, ἐκ προ-
 αἰρέσεως' || (περι)έσκεμμένως.
 Pensativo, ἐ. νοητικός' || οὐσ. νόησις.
 Pensato, ἴδε pensiero, ἐ. συνετός,
 φρόνιμος' || (a caso) ἐσκεμμένως.
 Pensatōjo, ἐ. σκέψιν διδούς.
 Pensatore, trice, ὁ σκεπτόμενος, δια-
 νοοῦμενος, σκεπτικός' σύννοος.
 Pensiere, ἴδε pensiero.
 Pensiero, ἄρ. νόησις, σκέψις, διά-
 (ἐν)νοια, στοχασμός' || φροντίς, ἐπι-
 μέλεια' || ἀθημονία' || σκοπός' ||
 ζωγρ. σχεδίασμα, σχέδιον.
 Pensieroso, ἐ. σύννοος' || ἐμφροντίς,
 πολυμέριμος, ἀδήςμων.
 Pensile, ἐ. κρεμαστός.
 Pensionara, ρ. ἐν. χορηγῶ σύνταξιν.

Pensio ario, ἄρ. συνταξιοῦχος.
 Pensionato, οὐσ. ἄρ. παιδαγωγέων,
 ἐκπαιδευτήρων' || συνταξιοῦχος.
 Pensione, θ. μισθός' σύνταξις.
 Pensionista, ἄρ. και θ. συνταξιοῦχος.
 Pensivo, ταῦτὸ τῶ:
 Pensoso, ἴδε pensieroso' σκέψιν δι-
 δούς, σύννοος, κατηφής.
 Pentacolo, ἄρ. φιλ. πεντάκιλον, φου-
 λακτῆριον και περιόδος πέντε κύλων.
 Pentacetro, ἄρ. πεντάεδρον.
 Pentagono, ἐ. πεντάγωνον.
 Pentametro, οὐσ. ἄρ. (φιλ.) πεντά-
 μετρος (στίχος).
 Pentasillabo, ἐ. πεντασύλλαβος.
 Pentastico, ἄρ. πεντάστιχον.
 Pentateuco, ἄρ. ἐκκλ. ἡ πεντάτευ-
 χος' || ἡ χειρουργικὴ πεντάς.
 Pentatlo, ἄρ. ἀρχλ. τὸ πένταθλον' ||
 ἐ. πένταθλος.
 Pentatono, ἄρ. μουσ. πεντάτονον.
 Pentecoste, θ. ἐκκλ. πεντηκοστή.
 Pentimento, οὐσ. ἄρ. μεταμέλεια,
 μετάνοια.
 Pentin(e)si, ρ. αὐτ. μεταμέλομαι,
 μετανοῶ, μεταβάλλω φρόνημά.
 Pentola, θ. χύτρα, τσουκκάλι.
 Pentola-jo,-ro, οὐσ. ἄρ. χυτρώς, χε-
 ραμεύς.
 Pentolata, οὐσ. θ. κτύπημα διὰ τῆς
 χύτρας.
 Pentolino, ἄρ. χυτρίον' || Μεταφ. λι-
 τῆ τράπεζα.
 Pentolo, ἄρ. ἴδε pentola.
 Penzolon-a,-e, οὐσ. ἄρ. μεγάλη χύ-
 τρα' || μεταφ. εὐθύνη.
 Penultimo, ἐ. παραλήγμων.
 Penuria, οὐσ. θ. σπανιότης, ἀπορία,
 ἔνδεια, ἔλλειψις' || δυσκολία.
 Penuriare, ρ. οὐδ. σπανίζω, ἐνδέομαι.
 Penurioso, ἐ. ἄπορος, ἐνδέης.
 Penzigliare, ταῦτὸ τῶ:
 Penzolar(e)si, ρ. οὐδ. και αὐτ. αἰω-
 ροῦμαι, κρέμαμαι.
 Penzolo, ἄρ. ὄσχη, ὄσχος' κ. κλά-
 σος δένδρου. κληματίς μετὰ σταφυ-
 λῶν' || ντ. ἄρμενον' || ἐ. κρεμώμενος,
 μετέωρος, κρεμαστός.
 Penzolone, ἄρ. μέγας ὄσχος.

Penzoloni, ἐπ. ἐκκρεμῶς.
 Peonia, θ. παιωνία, γένος φυτῶν.
 Peul(ia), θ. ἀνεκτικὴ λέμβος.
 Pezaj(u)ola, οὐσ. θ. πεπερόμυλος' ||
 πεπεροδογῆσιον.
 Pezalo rupo, ἐ. ἄρτος μελίπηκτος
 μετ' ἀριωμάτων.
 Peze, ἄρ. τὸ πεπερόδεδρον' || πεπέρι.
 Pezerina, θ. γημ. πεπερίνη.
 Pezerone, οὐσ. ἄρ. ἰνδικὴ πεπερίς,
 ἰνδικὸν πέπερι.
 Pezite, ἄρ. και θ. κόκκος χρυσίτης.
 Pezlo, οὐσ. ἄρ. πέπλος ἐν χορήσει
 παρὰ τοῖς Ρωμαίοις, λατινιστὶ pe-
 plum.
 Per, πρόθ. ἐν χορήσει μετὰ ρημάτων
 κινήσεως σημαντικῶν, δηλοῦσα τὸν
 τὴν διάβαιον, καθ' ἡμῶς, διὰ (μετὰ
 γενικῆς) Andava tarino — lo mon-
 do, ὁ δούστητος διέτρεψε τὴν οἰκου-
 μένην' τον, τὴν ἐν τόπῳ στάσις,
 καθ' ἡμῶς ἐν' θον' ἀντι τῆς καθ' ἡ-
 μῶς εἰς' Per modo di diporto so
 n'andro alla piccola casetta di
 Frederico, περιδιαβάζων μετέβη
 εἰς τὸν οἰκισκον τοῦ φρεδερίκου'
 4ον' ἀντι τῆς καθ' ἡμῶς παρὰ, ἀπὸ
 (μετὰ γενικῆς) Offeso da qualche-
 duno, ὑβρισθεὶς παρὰ τινος' θον'
 ἀντι τῆς καθ' ἡμῶς, σὺν ἡ δια' θον'
 ἀντι τοῦ καθ' ἡμῶς ἔνεκα' Non-
 crudelta della dona amatta, οὐχί
 ἔνεκα σκληρότητος τῆς ἀγαπητῆς.
 γυναικός' τον' ἀντι τοῦ καθ' ἡμῶς
 ὡς' In morte è rapulato — santo,
 ἀποθανὼν ὁμολογεῖται ὡς ἕγιος'
 θον' ἀντι τῆς καθ' ἡμῶς ὑπέρ' — me
 si va nella città, dolente, ὡπὲρ
 ἐμοῦ μεταβαίνουσι πενθφοροῦντες
 εἰς τὴν πόλιν' θον' ἀντι τῆς καθ'
 ἡμῶς ἐκ, ἐξ, πρὸς' — padre, — ma-
 dre, ἐκ πατρός, ἐκ μητρός' 10ον'
 ἀντι τῆς καθ' ἡμῶς κατὰ (μετ' αι-
 τιατικῆς) — giorno, καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν' 11ον' — μετὰ οὐσ. ὀνομά-
 των, ἐμφαίνει ἕξοχόν τι προσόν'
 12ον' μετ' ἀπαρεμφάτου ἀντι τοῦ
 Quantunque, και τοι, και περ, εἰ
 και' 13ον' διὰ τοῦ καθ' ἡμῶς μᾶ

(ἐπι ὄρκου)' || Ἐκφράσεις' || Stare —
 cadere. — morire, — andare, δια-
 τελεῶ ἐν τῷ πίπτειν, ἐν τῷ θνή-
 σκειν, ἐν τῷ ἀπέργεσθαι, παρ' ὀλί-
 γον πίπτω, θνήσκω, κτλ. || Andare
 — uno, πορεύομαι πρὸς ζήτησιν' τε-
 νος' || Mandare — uno, μεταπέμπο-
 μαί τινα, προκαλῶ' || Andare — la
 memoria, μέμνημαι, συλλογίζομαι'
 — ora, ἐπὶ τοῦ παρόντος' || — cagion
 d' esempio, ἐπὶ παραδείγματι, κτλ.
 Pera, οὐσ. θ. ὀπώρα, τὸ ἄπιον, κοιν.
 ἀπίδιον' || — mazzia, — πολὺ ὄρι-
 μον ἢ σεσηπός' || Aver la — mazzia
 (matura), διάκειμαι ἐν εὐτυχίᾳ' ||
 Faro la —, βλάπτω κομφῶς και
 κακενεργῶς.
 Percate και — o, οὐσ. ἄρ. ὕψωμα
 βαμβακερὸν, περκάλιον, κοιν. χασῆς
 ἐξαιρέτου ποιότητος.
 Percallina, οὐσ. θ. ὀθόνη βαμβακε-
 ρά, ἀραιὰ και λεπτή.
 Percopire και percoperere, ρ. ἐν. μαν-
 θάνω, κατανοῶ.
 Percellibile, ἐπ. διγ. καταληπτός.
 Percettore, οὐσ. ἄρ. παραλήπτης.
 Percezione, οὐσ. θ. κατανόησις, ἀν-
 τέληψις, = L'atto dell' apprendere'
 || Εἰσπρατικὴ χρημάτων.
 Panché, ἐπ. ἐρωτηματικόν, διατί;
 τίτι λόγῳ; τίτος ἔνεκα; || Πάθεν
 προσοχεται ὡστε, ... ὅπως, ... || —
 (αἰτιολ.) διότι, ἐπειδὴ, διὰ τούτο'
 || Ὑποτιθέσθω τὸ διότι, ὁ λόγος, ἡ
 αἰτία, ἡ ἀφορμή.
 Perchio, οὐσ. ἄρ. κλειθρον κρεμα-
 στόν = Catenaccio.
 Percio, σὺνδ. τούτου ἔνεκα.
 Perciosché, σὺνδ. ἐπειδὴ, διότι.
 Percorrere, ρ. ἐν. διεξέρχομαι, διέρ-
 χομαι, διατρέχω τι.
 Percossa, οὐσ. θ. κρούσις, τύψις.
 Percosso, — a, παθ. μετ. τοῦ Per-
 correre, πλήγησις, κτυπηθείς.
 Percotante, ἐπ. διγ. ὁ τύπτων, πλήτ-
 των, = Che percote.
 Percotimento και percuo —, οὐσ.
 ἄρ. ὄρ. Percossa.
 Percotitoio, οὐσ. ἄρ. πλήκτρον, μᾶ

σιζ, = Strumento che perenote.
 Percotitore, — trice, οὐσ. πλήκτρης,
 ὁ τύπτων, = Che perenote.
 Percotitura, οὐσ. ὁ τύψις.
 Persuotere, ρ. ἐν. τύπτω, κτυπῶ.
 || ὠθῶ, ἀπωθῶ, = Spignere ||
 προσβάλλω || Καταβάλλω, φονεύω,
 θυσιάζω, = Sacrificare, immolare.
 || —, οὐδ. καὶ — si, αὐτ. προσκρούω,
 συμπλέκομαι, εἰς χεῖρας ἔρχομαι.
 Percussione, ὁ. κτύπημα.
 Percussivo, — να, ἐπ. πληκτικός.
 Percuziente, ἐπ. καὶ οὐσ. Ὁρ. Percotitore.
 Perdente, ἐπ. διγ. μειονέκτης, ὁ ἐν
 κυβείᾳ, ἀποτυχάνων, μὴ κερδαί-
 νων || Μεταφ. νικῶν ||
 Perdere, ρ. ἐν. ἀπώλλυμι, κοιν. γά-
 νω, στεροῦμαι τοῦ πράγματος, ὅπερ
 εἶχον || ἠττώμαι, νικῶμαι, ἀπο-
 τυγχάνω εἴτε ἐν τῇ κυβείᾳ, εἴτε ἐν
 διαγωνισμῷ || ἀποβάλλω, παραρτί-
 πτω τι, δαπανῶ μάτην || — di vi-
 sta, οὐδέν, οὐδένα βλέπω πλέον,
 = d'occhio || — di traccia chessia,
 ἀποπλανῶμαι, ἀπώλλυμι
 τὰ ἔχνη τίνος, || — la bussola, ἀπο-
 θαρρύνομαι, θορυβῶμαι, τρομάζω.
 || gli occhi, τυφλοῦμαι || — il
 cuore, in sangue, δειλιῶ, πτοῦ-
 μαι || — parole, μεταιολογῶ || —
 la lena, λειποθυμῶ || la scherma,
 ἐξέρχομαι ἑμαυτοῦ, παραφρο-
 νῶ, μαίνομαι, τοῦ φρονεῖν ἐξίστα-
 μαι || — la speranza, ἀπελπίζομαι.
 || — la lite, καταδικάζομαι ὑπὸ τοῦ
 δικαστηρίου || — si, αὐτ. ἀπώλλυ-
 μαι || — si d'animo, ἀθυμῶ, ἀπο-
 θαρρύνομαι || — si in alcuna cosa,
 περιπαθῶς ἀγαπῶ τι || Esser per-
 duto d'alcuno, φλέγομαι ἔρωτι ἐπὶ
 τινι, κτλ.
 Perdigiornata, — giorno, οὐσ. ἀρ-
 γός, ἀκνηρός, ῥάθυμος, κοιν. χασο-
 μέρης.
 Perdimento, οὐσ. ἀρ. ἀπώλεια.
 Perdita, οὐσ. ὁ. ἀποβολή, στέρησις.
 ἀπώλεια || φθορά, ζημία || — uterina
 bianca, (παθολ.) λευκόροια

|| — rossa, μητρορραγία || — di
 sangue, αιμορραγία || — della nose,
 ἀφωνία.
 Perditempo, οὐσ. ἀρ. χρόνου ἀπώ-
 λεια, = vano, inpiego del tempo.
 Perditore, — trice, οὐσ. ὁ ἀποβάλ-
 λων, μειονέκτης, ἀτυχής ἐν κυβείᾳ.
 || νικηθεῖς || διαφθορεύς, λυμεών.
 Perdizione, οὐσ. ὁ. ἀπώλεια, ζη-
 μία || φθορά || κόλασις αιωνία ||
 andare in —, ἀπώλλυμαι.
 Perdonabile, ἐ. διγ. συγγνωστός.
 Perdonanza, οὐσ. ὁ. συγχωρησις, ἄ-
 φησις ἁμαρτιῶν.
 Perdonare, ρ. ἐν. συγχωρῶ, συγγι-
 νῶσκω || dio me lo perdoni | κοι.
 ὁ Θεὸς νὰ μοι τὸ συγχωρήσῃ (ἐκ-
 φρασις, τῶν ὑποκριτῶν ἐπὶ πράξεων
 ἀθεμιτῶν) || perdonatemi ἢ mi
 perdoni, μὲ συγχωρεῖτε, (ἐκφρ.
 ἐπὶ ἀντιλογίας πρὸς τινά).
 Perdonatore, — trice, οὐσ. ὁ συγ-
 χωρῶν, = che perdona.
 Perdonazione, ὁ. ἴδε perdonanza.
 Perdonato, οὐσ. ἀρ. συγχωρησις, συγ-
 γνώμη || χάρις || ἐπιείκεια.
 Perdurabile, ἐ. διγ. διαρκής, μᾶ-
 νιμος, = durabile.
 Perdurabilità, — tade, — tate, οὐσ. ὁ.
 ἴδε durabilità.
 Perdurabilmente, ἐ. ἴδε durabil-
 mente.
 Perdurare, ρ. οὐδ. διαρκῶ, διαμένω.
 Perduravois, ἐπ. διγ. ἴδε perdura-
 bile.
 Perdurare, ρ. ἐν. ὀδηγῶ, προσάγω.
 Perduramente, ἐπ. ἀκολάστως, ἀσώ-
 τως, = Dissolutamente.
 Perduto, — a, ἐ. κατάπικτος, κεκ-
 μηχίας || ἀπολωλώς, κοιν. κολασμέ-
 νος || περιπαθής || τεθνεώς, ἀποθα-
 νών || Essere — di alcuna persona,
 μεταφ. περιπαθῶς ἀγαπῶ, ὑπεραγα-
 πῶ τινά || — delle braccia, delle
 gambe, degli occhi, ἀνάπηρος τοῦς
 βραχίονας, χῶλος, τυφλός, παραλυ-
 τικός.
 Peregrinaggio, peregrinante, pe-
 regrinare, peregrinatore, peregrini-

nazione, peregrinità, peregrino
 ἴδε Pellegrinaggio, pellegrinante,
 pellegrinare, pellegrinatore, pel-
 legrinazione, pellegrinità, pelle-
 grino.
 Perenne, ἐ. διγ. ἀένναος, ἀδιάλει-
 πτος, sorgente —, πηγὴ ἀνεξάν-
 τλητος.
 Perennemente, ἐπ. ἀέντως, ἀδια-
 λείπτως, ἀκαταπαύτως.
 Perennità, οὐσ. ὁ. τὸ ἀένναον, τὸ
 ἀκατάπαυστον.
 Perentoriamente, ἐπ. (νομ.) ὄνα-
 τρηπτικῶς.
 Perentorio, — a, ἐ. ἀνάτρηπτικός.
 Perentro, ἐπ. καὶ πρ. ἐντός.
 Perequazione, οὐσ. ὁ. ἐντελής ἐνότης.
 Pereto, οὐσ. ἀρ. ἀγρὸς κατάφυτος ἐξ
 ἀπίων.
 Perfettamente, ἐπ. ἐντελῶς, εἰς ἐν-
 τέλειαν, = interamente.
 Perfettibile, ἐ. τελειοποιήσιμος.
 Perfettibilità, οὐσ. ὁ. τελειοποίησις.
 Perfettivo, — a, ἐ. τελειωτικός.
 Perfetto, — a, ἐπ. τέλειος, πετελε-
 σμένος, ἐντελής, ἄριστος, = Inter-
 o, compiuto || —, ἐπ. ἐντελῶς || —,
 οὐσ. ἀρ. ἐντέλεια.
 Perfezionamento, ἀρ. τελειοποίησις.
 Perfezionare, ρ. ἐν. τελειοποιῶ.
 Perfezionativo, ἐ. τελειωτικός.
 Perfezionatore, trice, οὐσ. τελειω-
 τής, τελειοποιός.
 Perfezione, ὁ. τελειωσις, τελειο-
 ποίησις || τελειότης, ἐντέλεια.
 Perficere, ρ. ἐν. ἴδε perfezionare.
 Perficiente, μτγ. τελειῶν.
 Perfisitore, ἀρ. τελειωτής.
 Perfidamente, ἐπ. ἀπίστως.
 Perfidezza, τοῦτὸ τῷ:
 Perfidia, ὁ. ἀπιστία || ἀδιατρηψία,
 ἰσχυρογνωμοσύνη.
 Perfidiare, ρ. οὐδ. ἀπισχυρίζομαι,
 ἀδιατρηπτός εἰμι.
 Perfidiosamente, ἐπ. ἀπίστως.
 Perfidoso, ἐ. ἰσχυρογνώμων, πετι-
 σματώδης || σκληρότατος.
 Perfido, ἐ. ἀπίστος.
 Perfignar(e)si, ρ. οὐδ. καὶ αὐτ.

φαντάζομαι ἴδε Immaginare.
 Perfoghato, ἐ. βτ. ἀμισγος.
 Perforare, ἀρ. τρήσις.
 Perforare, ρ. ἐν. (δια)τιτραίνω, (δια)-
 τρυπῶ.
 Perforata, ὁ. βτ. ὑπερικόν.
 Perforatore, ἀρ. γαρ. τρύπανον.
 Perforazione, ὁ. (δια)τρήσις.
 Perforatore, ρ. ἐν. φοιτῶ, ἐπι-
 φοιτῶ, ἴδε Frequentare.
 Perficare, ρ. ἐν. περιστρίβω.
 Perfuntoriamente, ἐπ. ἐπιπολαίως.
 Perfuntorio, ἐ. ἐπιπόλασις.
 Perfusione, ὁ. κατάχυσις.
 Pergamena, ἴδε Cartapepera || φα-
 νός τῶν θόλων.
 Pergamo, ἀρ. ἀνάβαθρον, βήμα, ἀμ-
 θων || τὰ ἱκρία (θεάτρου).
 Pergamotta, ἴδε Bergamotta.
 Pergiurare, ρ. ἐν. ἐπιρκῶ.
 Porgiur(i)o, ἀρ. ἐπιρκία.
 Pergiuro, ἐ. ἐπίρκος.
 Pergola, ὁ. κολόβη ἀμπέλων, σκιάς,
 ἀναδενδράς, δράνα.
 Pergolana, ὁ. ἀναδενδράς, δράνα.
 Pergolaria, ἴδε pergola, καὶ
 Pergolato, ἀρ. πολλὰ καλύβαι ἀμ-
 πέλων ἴδε pergola || ἐ. ὁ ἐν εἶδει
 σκιάδος.
 Pergolese, οὐσ. ὁ. εἶδος σταφυλῆς
 ἀναδενδράδος.
 Pergolo, ἀρ. θεωρεῖον (θεάτρου).
 Periamma, ἀρ. περίαπτον.
 Pericardio, ἀρ. ἀνατ. περικάρδιον.
 Pericardit(id)is, ὁ. ἰατρ. περικαρδί-
 τας, φλεγμονὴ τοῦ περικαρδίου.
 Periclitari(s)si, ἴδε pericoliare.
 Pericolamento, ἀρ. κίνδυνος.
 Pericolare, ρ. ἐν. ἀπώλλυμι, καταστρέ-
 φω || ρ. οὐδ. κινδυνεύω κρημνί-
 ζομαι.
 Pericolo, ἀρ. κίνδυνος || βλάβη, ζη-
 μία || πλ. ντ. ἀκάλτοι.
 Pericolosamente, ἐπ. ἐπικίνδυνως.
 Pericoloso, ἐ. ἐπικίνδυνος.
 Pericranio, ἀρ. ρτ. ἀνατ. περικράνιον.
 Periclio, ἀρ. ἰατρ. περιήλιας.
 Periferia, ὁ. γεωμ. περιφέρεια.
 Perifrasare, οὐδ. ρτ. περιφράζω.

Perifras-e,i, θ. περιφρασίς.
 Perigliarsi, ρ. αὐτ. κινδυνεύω.
 Periglio, ἴδε pericolo.
 Perigliosamente, ἐπ. ἐπικινδύνως.
 Periglioso, ἴδε pericoloso.
 Periglottide, θ. ἀνατ. περιγλωττίς.
 Perimento, ἀρ. ἀπόλειο.
 Perimetro, ἀρ. γεωμ. ἢ περίμετρος.
 Perimiso, ἀρ. δέρματα τῶν μυῶν.
 Perineo, ἀρ. ἀνατ. περίναιον.
 Period-are-eggiate, ρ. οὐδ. ρτ. περιοδοῦν, ἐπιλάτῃ ἢ γράφω διὰ περιόδων.
 Periodicamente, ἐπ. περιοδικῶς.
 Periodico, ἐ. περιοδικός.
 Periodinia, θ. ἱατρ. καρδιαλγία.
 Periodo, ἀρ. περίοδος.
 Peripato, ἀρ. φιλ. περίπατος.
 Peripezia, θ. φιλ. περιπέτεια.
 Periplo, ἀρ. γεωγρ. περίπλους.
 Peripneumonia, οὐσ. θ. (παθολόγ.) (περι)πνευμονία.
 Perire, ρ. οὐδ. ἀπόλλυμαι || ρ. ἐν ἀπόλλυμι.
 Periscii, ἀρ. πλ. γεωγρ. περίσκιοι.
 Periscopico, ἐ. ὀπτ. περισκοπικός.
 Peristole, θ. ἀνατ. περιστολή.
 Perisprazio, ἀρ. στρ. περισπασμός.
 Perissologia, θ. ρτ. περισσολογία.
 Peristasi, θ. ρτ. περιστασίς.
 Peristera, θ. περιστερά || ἐκκλ. περιστερά, ἱερὸν κιβώτιον.
 Peristilio, οὐσ. ἀρ. ἀρχλ. περίστολον, περίστοον.
 Peristole, θ. ἱατρ. περιστολή.
 Peritamento, ἐπ. ἐμπειρως.
 Peritanza, οὐσ. θ. αἰσχύνη, αἰδώς, ἐρυθρίασις.
 Peritarsi, ρ. αὐτ. αἰσχύνομαι, εὐλαθεύμαι, δειλιῶ || ρ. ἐν. ἐκτιμῶ, ἐμπερως ἐξετάζω.
 Perito, ἐ. ἐμπειρως || νμ. ἐμπειροπράγμων || ἀπολωλώς, ἀποθανών.
 Peritome, ἀρ. χειρ. περιτομή.
 Peritoneo, ἀρ. ἀνατ. περιτόναιον.
 Peritoso, ἐ. αἰδήμων, αἰσχυντηλός.
 Peritrato, ἐ. ἀρχλ. περίτρητος.
 Peritura, ἐ. φθαρτός, πρόσκαιρος.
 Perizia, οὐσ. θ. πείρα, ἐμπειρία

ἐμπειροπραγμοσύνη.
 Perizonia, ἀρ. καὶ θ. περιζώμα.
 Perijur(i)o, ἐ. ἐπίτοκος.
 Perla, θ. μάρμαρος, μαργαρίτις, μαργαρίτης, μαργαριτάρι || εἶδος ἐντόμου || χειρ. λεύκωμα.
 Perlagione, οὐσ. θ. στυλιπνότης τῶν μαργαριτῶν.
 Perlato, ἐ. μαργαρώδης· μαργαρίτη διαφραγίς || οὐσ. ἴδε prelato.
 Perlone, ἀρ. μέγας μαργαρίτης || ἴδε perdigiorno, Sciorperato.
 Perlongare, ἴδε prolungare.
 Perlustrare, ρ. ἐν. περιδοῦν, κατασκοπῶ, κατοπτεύω, διερευνῶ.
 Pelustrazione, θ. ἔρευνα, κατόπτουσις, περιδείξις.
 Perma, θ. λέμβος, πέραμα.
 Permaloso, ἐ. δυσχεραίνων, δύσκολος.
 Permanente, ἐ. μόνιμος, διαρκής.
 Permanentemente, ἐπ. μόνιμως, διαρκῶς, ἐπιμόνως.
 Permenenza, θηλ. ἐμ(ἐπι)μονή, τὸ διαρκές, μόνιμότης.
 Permanevole, ἴδε permanente.
 Permeabile, ἐ. διαχωρητός.
 Permeare, ρ. οὐδ. διείρει, διαχωρῶ.
 Permeazione, οὐσ. θ. διαχώρησις.
 Permissione, ἴδε permissione.
 Permossivo, ἴδε permissivo.
 Permisso, πθ. μτχ. συγχεωρημένος, ἔχων ἄδειαν || οὐσ. τὸ συχώρημα, τὸ συγχεωρημένον, ἢ ἐξουσία || ἄδεια, συχώρησις.
 Permettere, ρ. ἐν. ἐπιτρέπω, συχωρῶ, ἐπιτρέπω || αὐτπ. ἐγκαταλείπομαι.
 Permischiamento, ἀρ. (ἀνά-σύν-)μείξις || στάσις, ταραχή.
 Permischiare, ρ. ἐν. (ἀνα-, δια-, συμ-)μίγνυμι.
 Permisseo, ἐ. ἀναμειγμένος.
 Permissibile, ἐ. συγχεωρητός.
 Permissione, θ. συχώρησις.
 Permissivamente, ἐπ. συγχεωρητικῶς.
 Permissivo, ἐ. συγχεωρητικός.
 Permisione, θ. (ἀνά)μίξις.
 Permovente, μτχ. ὁ διακινών.
 Permovimento, ἀρ. κίνησις.
 Permuovere, ρ. ἐν. κινῶ, ἴδε muovere.

Permuta, θ. (μετ)ἀλλαγὴ.
 Permutabile, ἐ. μεταβλητός.
 Permutamento, οὐσ. ἀρ. (μετ-δι)ἀλλαγὴ, μεταβολή.
 Permutare, ρ. ἐν. ἐν(δι)αλλάττομαι· ἀλλάσσω || ἀνταλλάσσομαι, ἀνταλλάσσω || μετακῶ.
 Permutatamente, ἐπ. ἀνταλλακτικῶς.
 Permutativo, ἐ. (ἀντ-μετ)ἀλλακτικός.
 Permutatore, trice, οὐσ. θ. ἀνταλλάσσόμενος.
 Permutazione, θ. (ἀντ-δι-μετ)ἀλλαγὴ, μεταβολή ἴδε variazione || μθμ. μετάθεσις.
 Pernice, θ. πέρδιξ πτηνόν || στρ. ὄλιμος.
 Perniciosità, θ. (δια)φθορά, ὄλεθρος.
 Pernicioso, ἐ. φθοροποιός, ὄλεθριος.
 Pernicioso, ἀρσ. περδίκιον || στρ. ὄλιμος.
 Pernicione, οὐσ. ἀρ. ὄπαρα, κοκκύμηλον, δαμάσκηνον || περδικίδευσ.
 Pernio, ἴδε perno.
 Pernizie, θ. φθορά, ὄλεθρος, βλάβη.
 Perniziosamente, ἐπ. ὄλεθρῶς.
 Pernizioso, ἴδε pernicioso.
 Perno, οὐσ. ἀρ. βάσις, στήριγμα || στράφιγξ || κέντρον βαρύτητος || κόσμος, στολισμός, εὐπρόκτα.
 Pernottamento, ἀρ. διανυκτέρευσις.
 Pernottare, ρ. οὐδ. διανυκτερεύω.
 Pernozzo, ἀρ. μικρὸς στράφιγξ.
 Pero, οὐσ. ἀρ. δένδρον ἢ ἔπιος, ἄπειδι || ἔπιον, ἄπειδιον.
 Però, σύνδ. διό || διὰ τοῦτο || ἐπειδή || ὅμως, ἀλλά.
 Perocchè, σύνδ. ἐπειδή || ὅπως, ἔναίκαίτοι, παῖτερ, ἄν καί.
 Perone, ἀρ. ἀνατ. περόνη.
 Peroneo, ἐ. ἀνατ. τῆς περόνης.
 Perorata, ρ. ἐν. τὸν λόγον ἀναεφαλαίω || ἀγορεύω, δημηγορῶ.
 Perorazione, οὐσ. θ. ἐπιλογος, ἀναεφαλαίωσις.
 Perorresenza, θ. φρίκη, φρικτασις.
 Perosi, θ. φυσιολ. πῆρωσις.
 Perossido, ἀρ. χημ. ὑπεροξειδίων.
 Perpendicolare, ἐ. κάθετος.
 Perpendicularità, θ. τὸ κάθετον.

Perpendicolarmente, ἐπ. κατὰ κάθετον, κάθετος.
 Perpendicolo, ἀρ. μόλιθος κάθετος, μόλιθδαίνα, μόλιθδίνος κανὼν.
 Perpetrare, ρ. ἐν. διαπράττω, ἐπιτελέω.
 Perpetratore, ἀρ. ὁ διαπράττων.
 Perpetrazione, οὐσ. θ. διάπραξις, ἐπιτέλεσις κακοῦ.
 Perpetuazione, ἴδε perpetuazione.
 Perpetuale, ἴδε perpetuo.
 Perpetualmente, ἴδε perpetuamente.
 Perpetualità, θ. συνέχεια, τὸ συνεχές, τὸ διηνεκές, αἰωνιότης, αἰδιότης.
 Perpetualmente, καὶ — mente, ἐπίρ. ἐδιακόστωσι, συνεχῶς, διηνεκῶς, αἰωνίως, = continuentemente.
 Perpetuare, ρ. ἐν. ἀθανάτιζω.
 Perpetuazione, οὐσ. θ. ἀθανατισμός, διαίωσις, — il far perpetuo.
 Perpetuità, οὐσ. θ. ἴδε perpetuità.
 Perpetuo, — a, ἐ. ἀδιαλείπτως, ἀκατάπαυστος, αἰώνιος, αἰδιός.
 Perpiessità, — tate, οὐσ. θ. ἀμηχανία, ἀπορία || περιπλοκή.
 Perpiesso, — a, ἐ. ἀμήχανος, ἀπορος ἢ περίπλοκος, πολὺπλοκος.
 Perquisire, ρ. ἐν. ἴδε perquisire.
 Perquisire, ρ. ἐν. ἀναζητῶ, ἐξακριβῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω.
 Perquisitivo, — a, ἐ. ἀναζητητικός, ἐξεταστικός, = di ricerca.
 Perruoca καὶ parrucca, οὐσ. θ. φενάκη, κοιν. περούκα || κόμη.
 Persa, οὐσ. θ. φωτὸν αὖσομον, τὸ ἀμάρακον, κοιν. μαντσουράνα.
 Perserire, ρ. ἐν. γράφω τι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὁλογραφῶ.
 Perseguabile, ἐ. διγ. ἐρευνητός, ἐπιδεκτικὸς ἐρεύνης, ἐξακριβώσιμος.
 Perseguire, ρ. ἐν. ἐρευνῶ, διερευνῶ, ἐξετάζω, ἐξακριβῶ.
 Persecutore, — trice, οὐσ. διώκτης, ὁ καταδιώκων, κακοποιός.
 Persecuzione, οὐσ. θ. καταδίωξις· καταδρομή = il perseguire.
 Perseguire, ρ. ἐν. καταδιώκω, κατατρέχω τινὰ ἀδικεῖντας || θηρεῶ ἐπὶ ζώων || μεταφ. ἐνοχλῶ,

καράττω, βασανίζω τινά.
Perseguimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε perseguitazione.
Perseguire, ρ. ἐν. ἴδε perseguire.
Perseguimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε persecuzione.
Perseguitatore, —trice, οὐσ. ἴδε persecutore.
Perseguito, —α, ἔ. καταδιωκόμενος.
Perseverante, ἔ. διγ. καρτερικός.
Perseverantemente, ἐπ. καρτερικῶς, ἐπιμόνως.
Perseveranza, οὐσ. θ. καρτερία.
Perseverare καὶ ποιητ. **perseverare**, ρ. ἐν. διατελεῖν πράττων τι, ἐξακολουθεῖν || —ρ. οὐδ. ἐμμένω, ἐγκρατερῶς || ἰσχυρίζομαι, ὑποστηρίζω τὸ φρόνημά μου.
Persiana, οὐσ. θ. θυρῆς δικτυωτῆ, κυκλικῆ, κοιν. καλοῦρι.
Persica, οὐσ. θ. ὀπώρα, τὸ ροδάκινον.
Persicaria, οὐσ. θ. φυτὸν τὸ πέρσιον.
Persicata, οὐσ. θ. μέλιπηκτον ἐκ ροδακινίων.
Persico, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἢ ροδακινέα.
Persistenza, οὐσ. θ. ἐπιμονή.
Persistere, ρ. οὐδ. ἐμμένω, ἐπιμένω.
Perso, —α, ἐπίθ. χρῶμα λευκόφατον || —π. μ. τοῦ perdere, ἀπολωλώς, νεκρός.
Persolvente, ἔ. διγ. ὁ φειλὴν ἀποτίων, ὁ καθήκον ἐκπληρῶν.
Persolvere, ρ. ἐν. ἀποτίων φειλὴν, ἐκπληρῶ καθήκον.
Persona, οὐσ. θ. ἄνθρωπος, ἀνὴρ, ἄτομον || —άντων. ἀντὶ τοῦ alcuo, nessuno, οὐδείς, μηδεὶς || —(γραμ.) τὸ πρόσωπον, τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὑποκειμενον || in —, ἢ di —, αὐτοπροσώπως || —divine, ἢ ἁγία Τριάς || ζωή, =vita || —di sprada, στρατιωτικός.
Personaggio, οὐσ. ἀρ. ἄνθρωπος ὑψηλῆς περιωπῆς· ἐπίσημον ὑποκειμενον || ἠθοποιός, κωμικός.
Personale, ἔ. διγ. προσωπικός || nome, pronome, verbo —, (γραμ.) ὄνομα, ἀντωνυμία, ῥῆμα προσωπικόν || —οὐσ. ἀρ. πρόσωπον.

Personalità, —tade, —tate, οὐσ. θ. προσωπικότης.
Personalmente, ἐπ. αὐτοπροσώπως, =in persona da se.
Personeggiare, personificare, personalizzare, ρ. ἐν. προσωποποιῶ.
Personificazione, οὐσ. θ. προσωποποίησης.
Perspetiva, οὐσ. θ. ἴδε prospettiva.
Perspicace, ἔ. διγ. ἐξυδέρξης, διορατικός, =d'acuta vista.
Perspicacemente, ἐπ. διορατικῶς.
Perspicacia, —cità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ἐξυδέρξια, τὸ διορατικόν.
Perspicuità, οὐσ. θ. διαφάνεια, τὸ διαφανές.
Perspicuo, ἔ. διαφανής.
Persuadentemente, ἐπ. πειστικῶς.
Persuadenza, οὐσ. θ. κατάπεισις.
Persuadere, ρ. ἐν. πείθω, καταπειθῶ || —σι, αὐτ. πείθομαι, κτλ.
Persuadevole, ἔ. διγ. πιθανός.
Persuasione, οὐσ. θ. πειθῶ, κτλ. πεισις || πίστις, πεισιθήσις.
Persuasiva, οὐσ. θ. πειθῶ.
Persuasivo, —α, ἔ. πείσθηρος, πειστικός, καταπειστικός.
Persuasore, —α, ἔ. καὶ (παθ.) μετ. πεισμένος.
Persuasore, οὐσ. ἀρ. ὁ πείθων.
Pertanto, ἐπ. διό, διὰ τοῦτο.
Pertanore, ρ. οὐδ. ἴδε appartenere.
Pertica, οὐσ. θ. κάμαξ, γάραξ.
Perticare, ρ. ἐν. ραβδίω || διαμετρῶ γῆπεδον διὰ τοῦ σχαλιού.
Perticata, οὐσ. θ. κτύπημα, τὸ διὰ διὰ κάμακος ἢ διὰ ραβδίου.
Perticatore, οὐσ. ἀρ. γεωμέτρης.
Pertinace, ἔ. διγ. ἰσχυρογνώμων.
Pertinacemente, ἐπ. ἰσχυρογνώμωνως, ἀμεταπειστως.
Pertinacia, οὐσ. θ. ἰσχυρογνώμωνη, ὀδιστραφία, ἐπιμονή.
Pertinente, ἔ. ἴδε appartenente.
Pertinenza, οὐσ. θ. παρακολούθημα, παράρτημα.
Pertrattare, ρ. ἐν. διαπραγματεύομαι, =trattare, discutere || —ρ. οὐδ. τεχνάζομαι, μηχανορραφῶ.

Pertrattazione, οὐσ. θ. διαπραγματεύσις || Συζήτησις.
Pertrazione, οὐσ. θ. παράτασις χρόνου.
Pertugiare, ρ. ἐν. τιτραίνω, διατιτραίνω, κοιν. τρυπῶ, διατρυπῶ.
Pertugio, οὐσ. ἀρ. ἄπη, τρύπα.
Perturbamento, οὐσ. ἀρ. σύγχυσις, παραγῆ, θόρυβος.
Perturbare, ρ. ἐν. ταράττω, διαταράττω, συγγέω || —σι, αὐτ. διαταράττομαι, θορυθαίμαι.
Perturbatore, —trice, οὐσ. παραχνοαίς, παραξίς.
Perturbazione, οὐσ. θ. παραγῆ.
Perturare, ἴδε pertugiare.
Perruggine, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἢ ἀχράς, κοιν. ἀγριακιδία.
Perregnente καὶ —venente, μετοχή τοῦ pervenire.
Pervenimento, οὐσ. ἀρ. ἀφίξις, ἔλευσις, =il pervenire.
Pervenire, ρ. οὐδ. ἐπινοῦμαι, κοιν. φθάνω πού || καταντῶ || περιέρχομαι || γίνομαι, συμβαίνω =divenire, diventare || ἀφάνομαι, ριζοῦμαι, εὐδολοῦμαι ἐπὶ φωτῶν.
Perversamente, ἐπ. μαθηρῶς.
Perversare, ρ. οὐδ. παραφέρομαι, μαίνομαι || —ἐν. ἐπιπλήττω.
Perversazione, οὐσ. θ. παραφορέ, μανία, =perversità.
Perversità, —tade, tate, οὐσ. θηλ. διαστροφή, =iniquità.
Perverso, —α, ἔ. μαθηρὸς, κακοήθης, =malvagio, imiquitoso.
Pervertere, ἴδε pervertire.
Pervertibile, ἔ. διγ. εὐδιάστροφος εἰς τὸ κακόν, εὐδιάφορος.
Pervertimento, οὐσ. ἀρ. διαστροφή.
Pervertire, ρ. ἐν. μετατρέπω τι εἰς κακόν, διαστροφή, διαφθείρω ἐπὶ ὀρηκείας καὶ ἠθικῆς, =fare perverso, traviare || —σι, αὐτ. διαστρέφομαι, διαφθείρομαι.
Pervetitore, —trice, οὐσ. θ. διαστρέφων, διαφθείρων τὰ ἥθη.
Pervicace, ἔ. διγ. ἰσχυρογνώμων.
Pervicacemente, ἐπ. πεισματώδως, ἀδιατρέπτως.

Pervicacia, οὐσ. θ. ἰσχυρογνώμωνη, =ostinazione.
Pervinea, θ. βοτάνη, ἢ κληματίτις.
Pervio, —α, ἔ. διαβατός.
Pesa, οὐσ. θ. (παθολ.) καρηθαρία, =Peso || ἀντίροπον πρὸς στάθμησιν.
Pesaliquori οὐσ. ἀρ. ὑγρόμετρον.
Pesamento, ἀρ. στάθμησις, ζύγιαις.
Pesamondi, οὐσ. διγ. δοκησίσοφος, κομπορρήμων.
Pesante, ἔ. διγ. βαρὺς || ἰσχυρὸς || μεταφ. σπουδαῖος.
Pesantemente, ἐπ. βαρέως, =con gravezza || ἐμβριθῶς.
Pesantezza, οὐσ. θ. βαρότης, βίρος.
Pesare, ρ. οὐδ. βαρύνω, ἔγω βίρος || —ρ. ἐν. σταθμίζω, ζυγίζω || μεταφ. σταθμῶμαι κλίνω, ἐξετάζω ἀκριβῶς.
Pesatamente, ἐπ. ἐμβριθῶς.
Pesatore, οὐσ. ἀρ. σταθμιστής, ζυγιστής, =colui che pesa.
Pesca, οὐσ. θ. ὀπώρα, περσικὸν μῆλον, ροδάκινον || μάλωψ, κτύπημα.
Pescala, οὐσ. θ. ἰχθυοτροφεῖον.
Pescare, ρ. ἐν. ἀλιεῖω, κοιν. φαρῶω || ζητῶ, ἀναζητῶ.
Pescareccio καὶ **pescche**, —α, ἔ. ἀλιευτικός.
Pescata, οὐσ. θ. ἄγρα ἰχθύων.
Pescatore, —trice, οὐσ. ἄλιος.
Pescatorio, —α, ἔ. ἴδε pescareccio.
Pesca, οὐσ. ἀρ. ἰχθύς || andare a bastonare i pesci, ὑπάγω εἰς τὸ κάτεργον, ἤτοι ὑφίσταμαι τὴν ποινὴν τοῦ κακούργηματος || bastonare i pesci, μεταφ. κώπηλατῶ.
Pescetivno, οὐσ. θ. —άνω, ἀρ. ὠμοκοπία, κοιν. σπογγέτον.
Pescheria, οὐσ. θ. ἀλιευτικῆ, ἀλιεῖα || ἰχθυοπωλείον.
Peschiera, οὐσ. θ. ἰχθυοτροφεῖον.
Pesciuolo, οὐσ. ἀρ. ἰχθυοπώλης.
Pesciarello, —tello, οὐσ. ἀρ. τὰ ἰχθύδια, αἱ ἀψίδαι (κ. σαρδέλλαι).
Pesciaruola, οὐσ. θ. τήγανον.
Pescifero, —α, ἐπ. ἰχθυοφόρος, ποταμύχθος, =pescioso.
Pescina, οὐσ. θ. ἰχθυοτροφεῖον || δεξαμενὴ.

Pescioso και pescoso, — α, έ. Ιχθυήρης, Ιχθυώδης.
 Pescivendolo, — α, έ. Ιχθυοπόλης.
 Pesco, ούς. άρ. δένδρον, μηλέα ή περσική, κοιν. ροδακινέα.
 Peso, ούς. άρ. βάρος, βαρύτης || φορτίον || μέριμνα, φροντίς || δασμός, φόρος || βαθμός, τάξις || έμ-βροσία || moneta di —, νόμισμα ίσοβαρές, κοιν. σωστήν.
 Pesolo, pesolone και ranzolone, έπ. μετά δονήσεως ή σείσεως έκκρημοέ, κοιν.
 Pessario και peggio, άρ. επίπωμα κωνικόν προς δευτέτησιν τής έκπε-πωκυίας μήτρας, βάλανος.
 Pessimamente, έπ. (όπερβ.) κάκιστα, χαίριστα.
 Pessimismo, ούς. άρ. δυσσιωνισμός, τδ έκλαμβάνειν τι ώς κακόν.
 Pessimista, ούς. άρ. δυσσιωνος, ά-παισιόδοξος.
 Pessimità, —tade, —tate, ούς. θ. ύπερβολική πονηρία || αίσχροτής, ά-ναίθεα, φασούτης.
 Pessimo, — α, έ. (όπερβ.) κάκιστος.
 Pestia, ούς. θ. Ιχθυος άνθρωπων και ζώων, τσίφος, στίθος, κοιν. τδ επί δδου παθήματα || andare, seguire per la —, κυρίως και μεταφ. άκο-λουθώ τδ Ιχθυν.
 Pestamento, ούς. άρ. τρίψις, σύντρι-ψις, κοιν. κοπάνισμα.
 Pestarope, ούς. διγ. μηδαμίνος, ά-φρον, μωρός.
 Pestare, ρ. έν. τρίβω, συντρίβω, λι-αίνω, κοπανίζω || καταπατώ δια τών ποδών || μωλωπίζω || — l'acqua nel mortaio, κυρίως κοπανίζω τδ υδωρ έν τῷ Ιγδίω, μεταφ. μάτην κοπιάζω.
 Pestata, ούς. θ. κτύπημα δια τού Ιγδοκοπένου, = pestamento.
 Pestatoio, ούς. άρ. Ιγδοκοπάνος.
 Pestatore, ούς. άρ. κοπανιστήρ.
 Peste, ούς. θ. (παθολ.) λοιμική, επι-δημική, θανατηφόρος νόσος, λοιμός, πανώλης, || μίσμα, δυσωδία, || έλε-θρος, || δηλητήριον.
 Pestifero, — α, έπ. λοιμοφόρος, λοι-

μώδης, || μεταφ. μοχθηρός.
 Pestilente, έπ. διγ. λοιμώδης, λοι-μικός, μiasματικός, || μεταφ. κα-κούργος, μοχθηρός.
 Pestilenza, ούς. θ. λοιμός, = peste, || — κατ' έκτ. πάσα νόσος λοιμική, επιδημική, || δυσωδία, μίσμα.
 Pestilenziale, — zioso, έπ. Ιδε pe-stilifero.
 Pestio, ούς. άρ. ποδοκρότημα, κατα-πάτησις.
 Pesto, — α, έπ. πεπατημένος, || κοπα-νισμένος, || — ούς. άρ. έλεθρος, κα-ταστροφή.
 Pestonare, ρ. έν. κοπανίζω τδ έδα-φος, τδ γήπεδον.
 Pestone, άρ. κοπανιστήριον.
 Petacchina, ούς. θ. είδος εύμορφος, πέδιλον στυρόν.
 Petacciuolo, ούς. θ. φυτόν, τδ άρνό-γλωσσον ή πεντάνευρον, κοιν. παζί.
 Petalo, ούς. άρ. (βοταν.) πέταλον, ήτοι πᾶν φύλλον άνθους.
 Petardare, ρ. έν. προσβάλλω, ρη-γνώω ύδραν δια τού ρηξιπούλου.
 Petardiere, ούς. άρ. ρηξιπούλος στρα-τιώτης || δ κατασκευάζων ρηξιπούλα, ρηξιπουλοποιός.
 Petardo, ούς. άρ. ρηξιπούλον πυροβό-λον || πόρδων, κοιν. πορδαλάς.
 Petecchia, ούς. άρ. (χυδ.) φιλάργυ-ρος = Uomo avaro || Φίληρις.
 Petecchiale, έπ. διγ. (Folbre —) (παθολ.) πυρετός πεταχνώδης, δ επι-φέρων πετάχνια, πελιώματα, έρυθράς κηλίδας, έξανθήματα επί του σώμα-τος· ούτω δε καλεΐται έντοτε και δ τύφος μετ' έξανθημάτων έρυθρών ή μαύρων.
 Petecchie, ούς. θ. πλ. πετάχνια, πελιώματα, έξανθήματα έρυθρά ή μαύρα επί του σώματος.
 Pelente, έπ. διγ. αιτητής δι' αναφο-ράς, Ικάτης || έφάμιλλος.
 Peteraccio, ούς. άρ. Ιδε peneraccio.
 Pettore, ούς. άρ. δ αίτων.
 Pettitorio, — α, έπ. (νομ.) giudizio —, δική περί άνακτήσεως, περί κυ-ριότητος κτήματος.

Petizione, ούς. θ. αίτησις έγγραφος προς αρχήν, αναφορά, Ικεσία.
 Peio, ούς. άρ. πορδή, φύσα, ένεμος.
 Petraia, ούς. θ. λίθων σωρός.
 Petrarchista, ούς. άρ. απομιμητής του Πετράρχου.
 Petrella, ούς. θ. (ύποκ.) λιθάριον.
 Petriero, ούς. άρ. λιθοδόλον μικρόν κανόνιον τών πλοίων.
 Petrificare, ρ. έν. λιθοποιώ.
 Petrificazione, ούς. θ. απολίθωσις.
 Petrifico, — α, έπ. απολιθωτικός.
 Petrigno, — irino, — α, έπ. πέτρινος.
 Petriolo, ούς. Ιδε pevera.
 Petroglio, ούς. άρ. πετρέλαιον.
 Petruciana, ούς. θ. φυτόν έδώδιμον, δ στρύγνος, κοιν. μελιτσάνα.
 Petrone, ούς. άρ. πέτρα ογκώδης.
 Petrosello, ούς. άρ. φυτόν, τδ πετρο-σέλιον, κοιν. μαϊτανός.
 Petroso, — α, έπ. πετρώδης || Πέτρι-νος, λίθινος.
 Petruzza, ούς. θ. χαλίκιον, σκίρον.
 Pettabolla, ούς. θ. θώραξ, || μέγα ζών, δ βούβαλος.
 Pettata, ούς. θ. κτύπημα επί του στήθους ή δια τού στήθους || τρα-χειά, δυσχερής άνάθεσις.
 Pettegola, ούς. θ. χαμερπές γύναιον άυτελής, λάλος γυνή.
 Pettegoleggiare, ρ. ούδ. λαλώ, συμ-περιφέρωμαι καθ' ελάλον γύναιον, μωρολογώ ώς γραΐδιον.
 Pettegolesco, — α, έπ. προσόμοιος γυναικαίρι, = da pettegola.
 Pettegolezzi, ούς. άρ. πλ. μωρολο-γίαι γυναικαίρι, γραιολογίαι.
 Pettiera, ούς. θ. Ιδε pettorale.
 Pettignone, ούς. άρ. (άνατ.) τδ έφίθαιον, ήβη τδ τριχωτόν από-κροφον μέρος του σώματος = quella parte del corpo che è tra la pan-cia e le patri vergognose.
 Pettimbrosa, θ. βοτάνη ή γεντιανή.
 Pettinagnolo, — nauilo και pettina-ro ούς. άρ. κτενιστοίς.
 Pettinara, ρ. έν. κτενίζω || Ξαίνω || μεταφ. δαίρω, μαστιγώ επιπλήτ-τω τινά μικρός.

Pettinalore, ούς. άρ. δ κτενίζων, ξαίνων τά έριτα, τας τρίχας, κτλ.
 Pettinatura, ούς. θ. δ καθ' έκάστην τής κόμης κτενισμός || έριου, λίου ξάνσις.
 Pettine, ούς. άρ. κτένιον, κτένη.
 Pettinella, ούς. θ. Ιχθυόκεντρον, τριό-δους, τρίαίνα άλιευτική.
 Pettiniere, ούς. θ. κτενοθήκη.
 Pettiroso, ούς. άρ. κτηνόν, ή πυραλίς.
 Petto, ούς. άρ. στήθος, στέρον || κόλπος τής γυναικός, θώραξ || Ψυχή, καρδιά, νους || Uomo, di —, άνήρ γυναικόκαρδος || Avere al — un bambino, γαλακταστροφώ, θηλάζω βρέφος || Avere in —, μέμνημαι τινος, ή κούπτω, τι, προθέμαι || dare di — ωθώ, || stare al d'alcu- no, αντίλέγω || a —, άπέναντι, άν-τικρύ, και, άλλως, συγκριτικώς || di dutto — παντι σθένει || In — o in persona, αυτοπροσώπως || mal di — (παθολ.) πνευμονία, περι-πνευμονία.
 Pettuccio, ούς. άρ. μέγα, εύρό στήθος.
 Pettorale, έπ. διγ. στήθικός, στή-θιατος || — ούς. άρ. προστερονίδιον.
 Pettoralmento, έπ. συνοπτικώς.
 Pettoreggiare, ρ. έν. κρούω τδ στή-θος κατά τήθους || μεταφ. άνθίσταμαι
 Petturnamente, έπίρ. άγερώχως, ύπερηφάνως.
 Petturuto, — α, έπ. άγέρωχος.
 Petulante, έπ. διγ. προσητής, αθά-δης, άβουδστομος.
 Petulantemente, έπ. αθάδως.
 Petulanza, ούς. θ. αθάδεια.
 Puccedano, ούς. άρ. φυτόν, τδ πευ-κέδανον.
 Pevera, ούς. θ. μέγα χωνιον ξύλινον.
 Peverada, ούς. θ. ζαμπε κρατάτος.
 Peziolato, — α, έ. (βοταν.) έμμισχος.
 Peziolo και picciuolo, ούς. άρ. (βο-ταν.) μίσχος.
 Pezza, ούς. θ. κομμάτιον, τμήμα, ύφάσματος ολουδήποτε || δάδμητος Ιστός, κοιν. τόπι δδόνης βερβακε-ρός λινός, μεταξωτός || τάπης, δα-πέτωμα || τεμάχιον ολουδήποτε

πράγματος || —ε, πλ. τὰ σπάργανα·
 || uomo di , άνηρ μεγάλης τάξεως
 και αξιοίας || νόμισμα || πολλός χρόνος.
 || A questa , νυν, ήδη, τήν στιγμήν
 τούτων || — in, πρὸς ἄλλου || A
 l' honore , ἐν ἀφρονίᾳ δαφιλῶς, κτλ.
 Pezzajo, οὐσ. ἀρ. ἀνοσιπώλης || ρα-
 κοσολέκτης, ρακοπώλης.
 Pezzano, οὐσ. ἀρ. λείψανον, τεμάχια.
 Pezzato, —α, ἐ. στικτός, διάστικτος,
 ποικιλόχρους.
 Pezzente, ἐ. διγ. ἐπαίτης.
 Pezzigo, ρ. οὐδ. ἐπαίτις.
 Pezzo, οὐσ. ἀρ. μέρος πράγματος στε-
 ρεοῦ, τμήμα, κομμάτιον || far — i ἢ
 in pezzī, διαιρῶ, χωρίζω εἰς κομ-
 μάτια, θραύω, κοιν. κομματιάζω, =
 dividere spezzare || tagliar a — i,
 διαμερίζω, κερματίζω, κόπτω εἰς
 τμήματα, και μεταφ. φρονεύω, κτείνω,
 κατακόπτω μελῶδον στρατιώτας,
 στρατὸν ἐν τῇ μάχῃ κτλ. || πυροβό-
 λον, τηλεβόλον, κοιν. κανόνιον ||
 Μεταφ. οὐδὲν, μηδὲν, εὐτελές τι
 || — a' asino (ἐκφρ. ὑβριστικῆ) ἀ-
 γροίκος, ἀπειράκαλος, κοιν. γαϊδου-
 ράνθρωπος ἢ ἀπλῶς γαϊδοῦρι || — di
 ribalto, μαχθηρός, κακντροχῆς ||
 ἐκφορᾶσαι. Andare a pezzī ἢ in
 — i, καταπίπτω εἰς τεμάχια, κατα-
 τέμνομαι.
 Pezzuolo, οὐσ. θ. ρινόμακτρον, κοιν.
 μανδύλιον.
 Pezzuola, οὐσ. ἀρ. κομμάτιον, τεμά-
 χιον, μικρὸν τμήμα.
 Piacentare, ρ. οὐδ. ἡδύλογός, θωπεύω,
 κολακεύω.
 Piacente, ἐ. διγ. χαίρεις, εὐχαρίς,
 εὐάρεστος || dio —, Θεοῦ εὐδοκούν-
 τος, κοιν. ἐν θέλῃ ὁ Θεός.
 Piacentemente, ἐπ. εὐάρεστος, =
 con piacere || ἡσύχως, πρῶως.
 Piacenteria, οὐσ. θ. ἡδύλογία, κολα-
 κεία, θωπεία.
 Piacenza, οὐσ. θ. κομψότης, χάρις
 || ἡδονή, τέρψις.
 Piacere, ρ. οὐδ. ἀρέσκω, εὐαρεστοῦμαι
 || — si, αὐτ. εὐαρεστοῦμαι, ἀρέσκο-
 μαι, εὐχαριστοῦμαι.

Piacere, οὐσ. ἀρ. ἡδονή, εὐφροσύνη,
 τέρψις, — Giocondità d' animo, di-
 letto, gusto || dare ἡδονήν παρ-
 ἔχω || essere al — d'alcuno, εἰμι
 λίαν πρόθυμος πρὸς τὸ εὐχαριστή-
 σαι τινα, διατελώ εἰς τὰς διαταγὰς
 αὐτοῦ.
 Piaceroso, —α, ἐ. φιλόφρων, ὑπηρε-
 τικός, ὑποχρεωτικός.
 Piacevole, ἐ. διγ. χαίρεις τερπνός
 || φιλόφρων, εὐπροσήγορος.
 Piacevolaggiate, ρ. οὐδ. χαριεντίζο-
 μαι, ἀστείζομαι || —, ἐν. θωπεύω,
 κολακεύω, κοιν. καλοπιάνω.
 Piacivoletto, —α, ἐ. (ὑποκ.) ὑπνοσοῦν
 χαίρεις, ὑπνοσοῦν φιλόφρων.
 Piacivolezza, θ. φιλοφροσύνη, εὐπρο-
 σήγορος || εὐάρεσκεια, χάρις, ἡδονή,
 τέρψις || χαριεντισμός.
 Piacivolmente, ἐπ. φιλοφρονῶς ||
 χαριέντως, ἐπιχαρίτως.
 Piacivolisce, ἐ. διγ. (ὑπερφ.) χαριέ-
 στατος ἐπὶ προσώπων και πραγ-
 μάτων.
 Piacimento, οὐσ. ἀρ. τέρψις, εὐφρο-
 σύνη, εὐχαρίστησις, = diletto, pia-
 cere || θέλησις.
 Piaciuto, —α, παθ. μετ. τοῦ piacere,
 ἄρεστος.
 Piacolo, οὐσ. ἀρ. ἀμάρτημα, ἀνοσι-
 ούργημα, = misfatto, delitto.
 Piaga, οὐσ. θ. τοαῦμα, ἔλκος, πληγή
 || Μεταφ. συμφορὰ, καταστροφή, μά-
 στίξ, τιμωρία.
 Piagare, ρ. ἐν. τραυματίζω, κοιν. πλη-
 γώνω, = far piaghe ἐν χορήσει κυ-
 ρίως και μετοφορικῶς.
 Piaggia, οὐσ. θ. ἀκτῆ, παραλία || —
 (ποιητ.) χώρα, τόπος οἰοσθήποτε
 || andar piaggia —, ἀκτοπλοῦν, πλέω
 παρὰ τὰς ἀκτᾶς.
 Piaggiamento, οὐσ. ἀρ. κολακεία, ἡ-
 δυλογία.
 Piaggiare, ρ. οὐδ. παραπλέω, ἀκτο-
 πλοῦν || Μεταφ. ἠμφιτάλαντοῦμαι
 τήν γνώμην, ἡδύλογῶ, κολακεύω.
 Piaggiatore, trice, οὐσ. ἡδύλογος,
 κολαξ.
 Piagnente, ἐ. διγ. πολυδάκρυς, θρη-

νόδης, = che piagno.
 Piagnere και piangere, ρ. οὐδ. κλαίω,
 θρηνώ || συγκινῶ τήν ψυχὴν || —,
 ἐν. οἰκτερῶ || — si, αὐτ. λυποῦμαι
 σφόδρα, ὀδυρόμαι ἐν λύπαις βυθί-
 ζομαι.
 Piagnevole, ἐ. διγ. οἰκτρός, ἔλεσινός,
 = piangevole.
 Piagnimento, οὐσ. ἀρ. κλαυθμός, θρη-
 νος, χεῖμαρος δακρύων.
 Piagnistivo, —στερο, οὐσ. ἀρ. θρηνω-
 διά πολλῶν συνάμα προσώπων, θρη-
 νος πολός, ἰάλεμος, ὁ γινόμενος ἐπὶ
 τῷ θανάτῳ τινός, κοιν. μοιλόγι.
 Piagnitore, trice, οὐσ. θρηνώδης, ὁ
 ἐπὶ μισθῷ κλαίων, κοιν. μοιρολόγος.
 Piagnolone, οὐσ. ἀρ. φιλόδακρυς, πο-
 λυδάκρυς, κοιν. κλαυσάρης.
 Piagnoloso, —α, ἐπ. ἔλεσινός, οἰκτρός
 || λυπηρός || Πολυδάκρυς.
 Piagnone, οὐσ. ἀρ. θρηνώδης ἀκόλου-
 θος τῶν κηδεῶν.
 Piagnucolare, ρ. οὐδ. κλαίω καθ'
 ὀπόκρισιν, κλαυσεῖω, ὑποκλαίω ||
 κλαυθμορίζω ἐπὶ νηπίων.
 Piagoso, —α, ἐπ. ἔλκων βρύων, πολ-
 λὰ τραυματίζεις, οὗ τὸ σῶμα μια
 πληγὴ μάλιστα.
 Pialla, οὐσ. θ. ἡ μεγάλη ροκάνη, ὁ-
 μάλισταρον τῶν εὐλοργῶν, κοιν. πλάνη
 Piallare, ρ. ἐν. ρυκανίζω, ὀμαλίζω,
 λιστρῶ || μεταφ. θωπεύω, κοιν.
 γαδεύω.
 Piallata, οὐσ. θ. ἕκαστον ρυκάνης
 κτύπημα ἐπὶ σανίδου.
 Piallatore, οὐσ. ἀρ. ρυκανιστής, ὁ
 ρυκανίζων σανίδα, = che pialla.
 Piallatura, οὐσ. θ. σχῆμαξ, σχῆμα.
 Pialletto, οὐσ. ἀρ. μικρὰ ρυκάνη.
 Piallone, οὐσ. ἀρ. ἴδε pialla ||
 μεταφ. κόλαξ.
 Piamadre, οὐσ. θ. (ἀνατ.) ἐν τῶν τριῶν
 περικαλυμμάτων τοῦ ἔγκεφαλου.
 Piamente, ἐπ. εὐσεβῶς, θρησκευτι-
 κῶς, = religiosamente.
 Piana, οὐσ. θ. (τεκτ.) ὀροφῆς δοκὸς
 πλάγια ὑποστηρίζουσα τὰς σανίδας,
 στρωτήρ.
 Pianamente, ἐπίρ. ἡρέμα, ἡσυχως,

βραδέως, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
 Pianare, — neggiare, ρ. ἐν. ρυκανίζω,
 ὀμαλίζω, ἔξιπῶ, κοιν. πλανίζω.
 Pianatolo, οὐσ. ἀρ. ἑσπτήρ, λίστρον,
 ἔργαλεῖον τσαντευτικόν.
 Pianatore, οὐσ. ἀρ. στιλβωτής, λι-
 στρωτής ἀργυρῶν σκευῶν.
 Pianatura, οὐσ. θ. ἡ τῆς ἐρέας τε-
 λουσία κατεργασία.
 Pianella, οὐσ. θ. εὐμαρίς, βλαύτη,
 σανθάλιον αὐτῶν.
 Pianellaio, οὐσ. ἀρ. ὑποδηματοποιὸς
 κατασκευάζων εὐμαρίδας, κοιν. παν-
 τουφλάς.
 Pianellata, οὐσ. θ. κτύπημα δι' εὐ-
 μαρίδος ἢ διὰ σανθάλιου.
 Pianrottoio, οὐσ. ἀρ. κλιμακώπεδον,
 διάζωμα, κοιν. κεφαλόσκαλον.
 Pianeta, οὐσ. ἀρ. (ἀστρ.) πλανήτης
 || — οὐσ. θ. ἑρῶν ἄμφρον, φελόνιον.
 Pianello, ἐπίρ. (ὑποκ.) λίαν ἡρέμα,
 ἡσυχως, ἀθερόβως, κοιν. ἀγάλια.
 Pianezza, οὐσ. θ. πεδιάς || μεταφ.
 εὐκολία, εὐχέρεια || Στυλινότης
 πράγματος.
 Piagnente, piangere ἴδε piagnente,
 piagnere.
 Piangevole, ἐπ. διγ. ἴδε piangevole.
 Piangevolmente, ἐπίρ. ἴδε piagne-
 volmente.
 Piagnimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε piagni-
 mento.
 Piangitore, —trice, οὐσ. ἴδε pia-
 gnitore.
 Piangolare, ρ. οὐδ. πιπίζω, τιτίζω,
 ἐπὶ φωνῆς γνογιῶν πνευμάτων.
 Piangolante, ἐπ. διγ. ἴδε piagno-
 lente.
 Pianigiano, —α, ἐπ. πεδινός, τῆς πε-
 διάδος, canol —, κράμβη πεδινή.
 Pianista, οὐσ. διγ. μουσικὸς κλειδο-
 κυμβαλιστής.
 Piano, —α, ἐπ. ὀμαλός, ἐπίπεδος ||
 angolo —, (γεωμ.) γωνία ἐπίπεδος
 ἢ γεγραμμένη ἐπὶ ἐπίπεδου. || —,
 οὐσ. ἀρ. πεδιάς, τόπος ὀμαλός, ἐπίπε-
 δος || levarlo il d'un edificio,
 ἐξεργάζομαι διάγραμμα οἰκοδομῆς
 ἐπὶ χαρτου, κοιν. σηκῶνα τὸ σχέδιον

|| —, ἐπίρ. ἡρέμα, ἡσύχως, ἀθροῦ-
 θως || di — ἀπαρραλλάκτως — in —,
 ὀριζοντίως, κατὰ ἢ πρὸς στάθμην,
 ἐν ἴσῳ.
 Pianoforte καὶ fortepiano, οὐσ. ἀρ.
 κλειδοκύμβαλον.
 Pianta, οὐσ. θ. φυτὸν ἢ δένδρον
 οἰονδήποτε, = nome generico d'
 ogni sorta, d'arbori o d'arbo. || —
 (ἀνατ.) τὸ πέλαμα, κοιν. ἢ πατούσα
 τοῦ ποδός || ὀπλή των τετραπό-
 δων ζώων.
 Piantabile, ἐπ. διγ. ἐπιδεκτικὸς φυ-
 τεύσεως ἐπὶ ἀγρῶν.
 Piantaggine, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ ἀρ-
 νόγλωσσον.
 Piantagione, οὐσ. θ. ἢ :
 Piantamento, οὐσ. ἀρ. φύτευσις, φυ-
 τεῖα, φυτουργία, = il piantare.
 Piantaanimale, οὐσ. ἀρ. ζωόφυτον.
 Piantare, ῥ. ἐν. φυτεύω || ἐμπήγνυ-
 μί τι εἰς τὴν γῆν, ἴσχυμι ὄρθιον,
 καθίστημι, κοιν. χώνω || — carote
 ἢ piantare (ἀπολύτως) ἔκφρασις
 εἰρωνική πρὸς τὸν ψεύδη ἀφηγοῦ-
 μενον.
 Piantata, οὐσ. θ. παρασπᾶς, μασχά-
 λη, κλάδος δένδρου πρὸς ἐμφύτευσιν
 ἢ δένδροφυτεῖα, φυτεῖα ἀρπέλου.
 Piantatore, οὐσ. ἀρ. φυτουργός, φυ-
 τευτής, φυτοκόμος || μεταφ. — di
 dadi, ὃ ἐν τῇ κυβείᾳ δολιευόμενος,
 ἀπατεῶν οἰοσδῆποτε.
 Piantazione, οὐσ. θ. ἴδε piantagione.
 Pianterreno, οὐσ. ἀρ. τὸ ἔδαφος.
 Pianto, οὐσ. ἀρ. θρήνος, δάκρυα μετὰ
 στεναγμῶν.
 Piantone, οὐσ. ἀρ. βλάστημα, ἀπο-
 φυάς, καὶ ἴδιως ποραφῶς τῆς ἐλαίας
 πρὸς φύτευσιν.
 Piantoriso, οὐσ. ἀρ. ψυχική συγκί-
 νησις ἢ μεταξὺ τοῦ γέλωτος καὶ
 τῶν δακρύων, κλαυσίγελως.
 Piantura, οὐσ. θ. πεδιάς || γῆ χέρος.
 Piantuzzo, οὐσ. ἀρ. ζωοφόρος ῥέβδω-
 σις τοῦ δωρικῶ ἐπιστυλίου.
 Piate, ῥ. οὐδ. κελῶδῶ, μελωδῶ ἔρω-
 τικῶς ἐπὶ πηγῶν || πικίζω, τιτί-
 ζῶ ἐπὶ πηγῶν νεογῶν.

Piastra, οὐσ. θ. λεπτή πλαστῆ ἐκ σι-
 δήρου ἢ ἄλλου μετάλλου, ἐπικόλ-
 λημα || νόμισμα τουρκικὸν ἀργυρῶν,
 τὸ γρόσιον || τάλληρον τῆς Φλωρεν-
 τίας, = moneta fiorentina.
 Piastrella, οὐσ. θ. τραχισκός ἐκ λι-
 θου ἢ μετάλλου διὰ τὴν διακοβολίαν,
 δίσκος, κοιν. ἀμάδα.
 Piastrello, οὐσ. ἀρ. βύρσα, δόνη ἐφ'
 ἧς ἀπλύνεται τὸ ἐκδόριον.
 Piastriccio, οὐσ. ἀρ. κυκεῶν.
 Piastrino, οὐσ. ἀρ. φύλλα ζυμαρικοῦ,
 λάγανον, πέμμα.
 Piastrone, οὐσ. ἀρ. ἀλυσιδωτὸς θύραξ
 τῶν ἀρχαίων ἱσπέων.
 Piatiro, ῥ. οὐδ. συνηγορῶ, ἀγορεύω
 || φιλονεικῶ, ἐρίζω.
 Piatirore, οὐσ. ἀρ. συνηγόρος, δικορ-
 ρόφος || φιλόδικος.
 Piatro, οὐσ. ἀρ. δίκη, συνηγορία ||
 φιλονεικία || διαφορά || μέριμνα ||
 ἀνάγκη ἀπόφασις.
 Piatto, οὐσ. θ. πορθημῖον φοραγω-
 γῶν, ἀκάτιον.
 Piattoforma, οὐσ. θ. στέγη πλατεῖα
 καὶ ἐπίπεδος || δῶμα ἀνώγειον τῆς
 οἰκίας || κλίση τηλεβολοστασίου.
 Piattoforma, οὐσ. θ. τὸ διὰ πατάνης
 κτύπημα, = Golfo di piattello.
 Piatello, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) τρυβλίον,
 πινάκιον || αἰ τῆς τρυπάνης πλά-
 στιγγας.
 Piatteria, οὐσ. θ. τραπεζασκευή, τὰ
 τῆς τραπέζης σκευή.
 Piatto, οὐσ. ἀρ. τρυβλίον πλατὺ καὶ
 ὑπόκοilon ἐν ᾧ προσφέρονται τὰ ὄψα
 ἐπὶ τῆς τραπέζης, λοιπὰς, πατάνη
 || τὸ ἐν τῇ λοιπᾷ ὕψον καὶ παρό-
 ψημα, φαγητόν || di —, ἐπ. μεταφ.
 κρυφίως, = nascosamente.
 Piatto, — α, ἐ. ὀμαλός, ἐπίπεδος.
 Piatolla, οὐσ. θ. φαίς, κοιν. ψεῖρα,
 ὃ κρότων, = insetto, nera e grosso
 || ἢ σίλφη, ὃ τρώξ.
 Piattoloso, — α, ἐ. φθειριῶν, κοιν. ψεί-
 ριάρης.
 Piattonare, ῥ. ἐν. πλήττω διὰ τῆς
 κόπης τοῦ ξίφους.
 Piattonata, οὐσ. θ. ἢ διὰ τῆς κόπης

τοῦ ξίφους τύφης, προσβολή.
 Piattona, οὐσ. ἀρ. μέγα τρυβλίον, λο-
 πᾶς || ἢ κόπη τοῦ ξίφους || di —,
 ἐπικρηματικῶς, κατὰ πλάτος, ὀλο-
 σχερῶς.
 Piazza, οὐσ. θ. πλατεῖα. εὐρύς χώ-
 ρος ἐν τῇ πόλει || ἀγορά καὶ ὃ ἐν
 αὐτῇ ὄχλος, = Luogo dove si fa
 mercato || — d'arme, ἀρειον κε-
 δίων || πόλις μεθύριος ὄχυρά || ἀπο-
 θήκη πολεμοφοδίων || ὃ ὄμιλος, τὸ
 σῶμα τῶν ἐν τῇ πόλει ἐμπόρων, τὸ
 χρηματιστήριον, τὸ συναλλακτῆριον,
 ἢ ἀγορά, κοιν. πιᾶσα.
 Piazzata, οὐσ. θ. ἴδε Chiazzata,
 chiasso.
 Piazzeggiare, ῥ. οὐδ. περιδιαβάζω ἐν
 ἀγυαίς καὶ πλατεῖαις ὀδὲν ἐπαγ-
 γέλλομαι, περιφέρωμαι τῆδε κάκεισε.
 Piazzetta καὶ piazzuola, οὐσ. θ.
 (ὀποκ.) μικρὰ ἀγορά || κηλίς.
 Piazzoso, — α, ἐ. εὐρύς, εὐρύχωρος.
 Pica, οὐσ. θ. πτηνόν, ἢ κίσα, κοιν.
 καρακάξα.
 Picca, οὐσ. θ. δόρυ, λόγχη, καὶ ὃ δο-
 ρυφόρος αὐτός || φιλονεικία, ἔρις ||
 ἀμίλλα = emulazione.
 Piccanello, οὐσ. ἀρ. (βοταν.) μίσχος
 τοῦ βότρου.
 Piccante, ἐ. διγ. κυρίως, νύσσων νυγ-
 ματιώδης, κεντῶν, κεντρώδης, =
 pungente ἐπὶ φωτῶν κτλ. || ὄριμος,
 ὀξὺς, = frizzante ἐπὶ καρπῶν, ὄρων
 ἢ ποτῶν, κτλ. || δηρτικὸς, καθαπτι-
 νός, ἐγγικτικὸς, κοιν. πειρακτικὸς.
 Piccare, ῥ. ἐν. νύσσω, κεντῶ, κεντρι-
 ζῶ, = pungere ἐπὶ φωτῶν || πλήτ-
 τω, δάκνω, = mordero ἐπὶ ὄψεων,
 ἐνθρόνοναι ἐπὶ τι, κτλ. || Μεταφ. προσ-
 βάλλω, καθάπτωμαι, κοινῶς ἐγγίζω
 διὰ λόγων ἢ τρόπων || — si, αὐτ.
 νύσσομαι, πλήττομαι || — si, di
 aieuna cosa, μεταφ. σεμνύνομαι,
 ἐναβρόνομαι ἐπὶ τι, καυχῶμαι ὅτι
 ἐπίσταμαι τι κάλλιστα.
 Piccaro, οὐσ. ἀρ. ἐπαίτης, πένης || —
 κατ' ἔκτασιν, φαυλόδοτος, αἰσχροός.
 Piccata, οὐσ. θ. ἢ διὰ τοῦ δόρατος
 πλῆγῃ = colpo dato colla pica.

Piccattiglio, οὐσ. ἀρ. κρέατος περι-
 κορμῆ ὕψον ἐκ κρέατων ἢ ἰχθύων
 συγχεομένων.
 Picchetato, ἐ. στικτός, ποικιλόχρους.
 Picchetto, οὐσ. ἀρ. παιγνιόχαρτον
 γαλλικόν, κοιν. τὸ πικέτον.
 Picchiamento, οὐσ. ἀρ. τύφης, κτύ-
 πημα, = il picchiare.
 Picchiante, οὐσ. ἀρ. εἶδος καρύκης
 || —, ὃ ἐπιτύπων σιδηροργός.
 Picchiapetto, οὐσ. ἀρ. ὄρθιος, διαι-
 σιδάιμον || ὀποκρῆς, ψευδευλαβής
 || λιθοκόλλητος σταυρός, ὃν φέρου-
 σιν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῦ στήθους.
 Picchiare, ῥ. ἐν. κτύπω, πλήττω,
 κτυπῶ, ξυλοκοπῶ, = percuotere ||
 κρούω — la porta, — τὴν θύραν chi
 picchia l'aggiu? τίς κρούει ἐκεῖ
 κάτω ; || — l'uascio, σοῖ picchi, ἐρ-
 χομαι πρὸς τινα δῶρα κομίζων ||
 — si, αὐτ. κτύπομαι, πλήττομαι, =
 Battersi || il —, οὐσ. ἢ τύφης, ἢ
 κρούσις.
 Picchiata, οὐσ. θ. κτύπημα, κρούσις,
 σύγκρουσις, = percossa || ἀπόλεια,
 συμφορά.
 Picchiato, — α, ἐ. ἴδε picchetato.
 Picchiera, οὐσ. ἀρ. στρατιώτης λογ-
 χοφόρος, δορυφόρος.
 Picchierellare, ῥ. ἐν. κτυπῶ διὰ τοῦ
 ὀδοντωτοῦ σφυρίου, σμιλεῶ.
 Picchierello, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) σφυ-
 ριον, τόκος, σμιλεὸν ἄξινιον.
 Picchiettare, ῥ. ἐν. στίξω, διαστίζω,
 διαποικίλλω, κτυπῶ ἐλαφρῶς.
 Picchietatura, οὐσ. θ. στίξις, διά-
 στιξις, διακόμησης στικτῆ τινος
 ὀφασμάτων || κηλίδωσις ποικιλό-
 χρους τινῶν φωτῶν.
 Picchio, οὐσ. ἀρ. πτηνόν, ὃ δρυοκο-
 λάπτης ἢ δρυοκόπος.
 Piccia, οὐσ. θ. πολλοὶ ἄρτοι συγχε-
 κολλημένοι.
 Piccinaco καὶ piccinacolo, οὐσ. ἀρ.
 νάνος, νυγματός, = Nano.
 Piccino, — α, ἐ. καὶ οὐσ. (ὀποκ.) λίαν
 μικρός, μικροφύς = diventare pic-
 cino, piccino, μεταφ. σμικρύνωμαι,
 τρέμω ἐκ τοῦ φόβου, κοιν. ζαρῶναι.

Picoiolezza, οὐσ. θ. σμικρότης, βραχύτης, = piccolezza' || μεταφ. μικροπρέπεια, χαμηλότητα.

Picciolo, —a, έ. (ὀποκ.) πολύ μικρός, ελάχιστος, κοιν. μικροῦτσικος' || μικρὸν νόμισμα, νομισμάτιον.

Piccioniaria, οὐσ. θ. περιστρεφών' || τὸ τοῦ θεάτρου ὑπερών.

Piccioneino, οὐσ. άρ. (ὀποκ.) μικρὸς περιστεριδεύς, κοιν. πιτσούνι.

Piccione, οὐσ. άρ. πτηνὸν πασίγνωστον, ἢ περιστέρ' || μεταφ. άπειρος, ἡλίθιος.

Picciuolo, οὐσ. άρ. (βοταν.) μίσχος, κοινῶς τὸ κοτσάνιον τῶν φύλλων ἢ τῶν καρπῶν.

Picco, οὐσ. άρ. ὄρος δὴ κέρυφον καὶ κρημνῶδες, ἀκρόρεια, κορυμός' || A —, έκφρ. ἐπιρ. κατὰ κάθετον, καθέτως, ὀρθῶς' ἀποτόμως, = perpendicolarmente' || andare a —, (ναυτ.) καταβυθίζομαι, καταποντίζομαι ἐπὶ πλοίων, = sommergersi' || mandare a fondo e a —, καταβυθίζω πλοῖον' || —, —a, έ. κεντηθεῖς.

Piccolamente, έπ. ὀλίγον, = poco' || τακείνως, = bassamente.

Piccolezza, οὐσ. θ. μικρότης, σμικρότης, = contrario di grandezza.

Piccollo, —a, έ. μικρός, λεπτός, ὀλίγος' = σύντομος, βραχύς' || in — a ora appresso, μετ' ὀλίγην ὥραν' || — οὐσ. (ταῦτόσημον), μικρός' || in —, ἐπισηματικῶς, ἐν μικρῷ ποσῆτι, ἐν μικρῷ σχήματι.

Piccione, οὐσ. άρ. δέικελλα, ἄξινη, σκαπάνη' || λόγλη, μέγα δόρυ.

Picconiere, οὐσ. άρ. σκαπανεύς.

Piccoso, —a, έ. μικρολόγος, φιλερής, δόξολος, εὐερέθιστος.

Piccozza, οὐσ. θ. ἐγκοπέδς δίστομος, τὸ ἐργαλεῖον τοῦ στεγαστοῦ καὶ ἄλλων τεχνητῶν, σύνθετον ἐκ κοπίδος καὶ σφύρας.

Piedo, —a, έ. πιασδύρους' || — οὐσ. θ. δένδρον, πίτυς ἢ παράλιος.

Piedochieria, οὐσ. θ. ἄκρα φιλαργυρία, γλισχρότης.

Piedocchio, οὐσ. άρ. ἔντομον, δ φθεῖρ, κοιν. ψείρα.

Piedochioso, —a, έ. φθαιριῶν, φθειρώδης, κοιν. ψειριάσης' || μεταφ. λίαν φιλάργυρος, γλισχρός, καρδαμογλύφος' || ρυπαρός.

Piè, piede, οὐσ. άρ. πούς, κοιν. ποδάρι τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζῴων' || andare ai ἢ sui suoi piedi, βαδίζω ἰδίως ποσί, πορεύομαι πεζός' || battere i — i, ποδοκτυπῶ, πτερνικοπῶ' || τὸ πρὸς τὴν ῥίζαν μέρους τοῦ στελέχους δένδρου ἢ φυτοῦ, πάλμνον, στόπος' || στήριγμα, βίσις, θεμέλιον' || βῆμα' || ἴχνος' || μέτρον διάφορον διαφόρων τόπων, πούς' ||

έκφράσεις' a — fermo, εὐσταθός' || ad ogni — sospirato, ἐν ἐκάστῳ βῆματι, ἐν πάσῃ στιγμῇ' || dare di — al cavallo, κεντῶ, πτερίζω τὸν ἵππον' || essere in —, ἐπανέρομαι ἐν τῇ προτέρᾳ καταστάσει ἢ θέσει' || essere ai — d'iddio, τέθηκα, ἀπέθανον' || fare —, ἀβῶμαι' ἐπὶ φυτῶν καὶ μεταφ. θεμελιοῦμαι, στηρίζομαι καλῶς' || fermare il — (ἐπὶ στρατοῦ) στρατοπέδευσι, κατασκηνῶ' || ritornare il —, ἐπανέρομαι, ἐπιστρέφω, παλινδρομῶ' || tenere fermo il —, μάχομαι γενναίως, οὐδόλωσ ὀποχωρῶ' || tirare il — d'alcuno loco, ἐξέρομαι τινος τόπου' || a — ἢ a piedi, ἰδίως ποσί' || a — i gnudi, γυμνοῖς ποσίν, ἀνοποδήτως' || capripiede ἢ caporipa, ἄνω κάτω, μεταφ. ἀνάπαλιν, ἀναστροφάδην, ἀντιστροφάς' || con — vecco, ἀβρόγος ποσί' || corrersi i — i, πληρῶ τὰς φυσικὰς ἀνάγκας' || mettere il —, in un luogo, καταλαμβάνω, κυριεύω τόπον τινά' || lavarsi le mani e i — i, di alcuna cosa, νίπτομαι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀπὸ τινος πράγματος.

Piedestallo, — distallo, οὐσ. άρ. στήλοβάτης' || πᾶν στήριγμα, πᾶσα βέσις πράγματος.

Piedica, οὐσ. θ. ὀποπτήριγμα, κελίθας' || — (ζωγρ.) ὀκρίθας' || —

(μουσ.) μαγδάριον, δ ζυγὸς χορδοτόνων μουσικῶν ὀργάνων' || ἢ παρὰ τοῖς άρχ. στρέβλη, δ τροχός' || βρόχος πρὸς ἄγραν πτηγῶν.

Piega, οὐσ. θ. πτυχή, ἐπιπτυχή, διπλόη, κοιν. δίπλα' : — (στρατ.) ὑποχώρησις' || μεταφ. ὑπουλότης, διπλαπροσωπία, = duplicità.

Piegamento, οὐσ. άρ. πτύξις, σύμπτυξις, = piegatura.

Piegare, ρ. ἐν. κάμπτω, κοιν. λυγίζω' || — le vele, le insegne, (ναυτ.) συστέλλω, ὑποστέλλω τὰ ἱστία, τὰς σημαίας, κοιν. μαζώνω, καταβιβάζω' || gli animi, μεταφ. καταπεθώ, μετατρέπω τὰς ψυχάς' || — οὐδ. καί — si, αὐτ. κλίνω εἰς αἰ, ἀποδέχομαι, ἐπιδοκιμάζω.

Piegatello, οὐσ. άρ. κάμπτον αἰθροῦν στήριγμα.

Piegatile, έ. διγ. εὐκαμπτος, κοιν. εὐλόγηστος' Legno —, ἕλιον — ον.

Piegatore, — trice, οὐσ. διπλωτής.

Piegatura, — zione, οὐσ. θ. κάψια, κούρτωσις, = piega, forcimento.

Piegheggiare, ρ. ἐν. παρστήμι τὰς πτυχὰς τῶν ὄρασμάτων.

Piegettare, ρ. ἐν. πτύσσω, διπλώ.

Pieghevole, έ. διγ. εὐκαμπτός' || μεταφ. εὐάγωγος, εὐπειθής.

Pieghevolezza, οὐσ. θ. εὐκαμπσία.

Pieghevolymente, έπ. εὐκάμπτως.

Piego, οὐσ. άρ. φάκελλος ἐπιστολῶν.

Piena, οὐσ. θ. ὕδατος εἰσβολή, κατάκλυσις ποταμοῦ' || μεταφ. πλήθος λαοῦ ταραχώδους, ἄβροδος ὄχλος δρμῶν ὡς χεῖμαρος.

Pienamento, έπ. πληρέσταται, ἐντελῶς, = interamente.

Pienezza, — nitidine, θ. πληρημονή, πυκνότης' || τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου' || σαφήνεια' || πληροφορία, πλήρης πεπλοήσις' || εὐθεροσύνη.

Pieno, —a, έ. πλήρης, μεστός, γέμων, κοιν. γεμάτος un fiasco di vino, φιάλη πλήρης οἴνου' una borsa — a di monete, βαλάντιον πλήρες νομισμάτων' || πλήθος ἀνθρώπων, στρατιωτῶν κτλ. πληροῦτων τὸν τό-

πον, περιστοιχούντων τινά' || ἐλεύθερος' = libero — respiro, ἐλευθέρα ἀναπνοή' || παχύς, πικελός' = Carnoso, fatidicio' || κεκορασμένος, κατὰ — koros, χαρτασμένος, κοιν. χαρτέτος' = sazio' || εὐχαριστημένος' = adempito, soddisfatto' || μέγας, ἀφρονος' || nel — della notte, del veruno, ἐν ἀκμῇ τῆς νυκτός, τὸ μεσοῦνκτιον, τοῦ γεμῶνος ἀκμάζοντος' || — di colore, βυθύχρους' || — d'anipi, γεγηρακώς' || — di piedi, πολυεῦπαγγνος' || —, οὐσ. άρ. τὸ πλῆρες' dare il —, δίδω τὸ ἀνήκον, τὸ ἐλλείπον, κτλ.

Pienotto, —a, έπ. (ὀποκ.) ὑποσούν, κερῖπον πλήρης.

Pietà, οὐσ. θ. θλίψις, ἀγωνία.

Pietà, οὐσ. θ. εὐλάβεια πρὸς τὸν Θεόν, θεοσέβεια.

Pietanza, οὐσ. θ. ὄψου παρέσσις ἐπὶ τῆς τραπέζης' || μερὶς τροφῆς.

Pietica καὶ — dica, οὐσ. θ. κριτικὸν πριονιστῶν ζυλοσχίστων.

Pietosamente, έπ. ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς.

Pietoso, —a, έπ. οἰκτρίμων, ἐλεήμων, συμπαθής, εὐπλαγχχνος' || εὐεσθής, εὐλαβής, ἱερός.

Pietra, οὐσ. θ. πέτρα, λίθος' || — focaia, πυρίτης λίθος, πυροβολόπετρα' || — calcaria ἢ calcaria da calca, ὄσβεστόλιθος' || — di paragona, λυδία λίθος, βάσανος' || — preziosa, πολύτιμος λίθος.

Pietrame, οὐσ. άρ. σωρός λιθοσίων, γαλίκων, λιθῶν' || τρύγαλοι, λιθάκια στρογγυλαθέντα ὑπὸ τοῦ ὕδατος.

Pietraria, οὐσ. θ. λιθοδόχημα.

Pietrificare, ρ. ἐν. ἀπολιθῶ.

Pietrificazione καὶ petrificazione, οὐσ. θ. ἀπολιθῶσις.

Pietroso καὶ pe —a, έπ. πετρώδης, = pieno di pietra' || σκληρός.

Pietruzza, οὐσ. θ. χαλίς' κόχλοξ.

Pievanato, οὐσ. άρ. τὸ ἀξίωμα ἐφημερίου.

Pievanello, οὐσ. άρ. πτωχός ἐφημερίου.

Pievanta, οὐσ. θ. ἐνορία ἐφημερίου.

Pianano, οὐσ. ἄρ. ἐφημέριος.
 Piane, οὐσ. θ. ἐνορία ἀγροτική.
 Piania, οὐσ. θ. ἴδε epifania.
 Piffare, ρ. οὐδ. αὐτῶ τὸν πλάγιον αὐλισκόν' ἢ μεταφ. ζυλοκοπῶ, δέρω, ραβδίζω, ζυλλίζω.
 Pifferello, οὐσ. ἄρ. γωνιόμετρον.
 Piffero, οὐσ. ἄρ. αὐλισκος πλάγιος καὶ αὐτὸς ὁ αὐλητής.
 Pigamo, οὐσ. ἄρ. φυτόν, κήχανος ὁ ἄγριος, = sorta di ruta.
 Pigiamento, οὐσ. ἄρ. πίσεις, γνάφους, πίλησις πραγμάτων ἐστιβασμένων ἐν ὕδατι.
 Pigiare, ρ. ἐν. θλιῶ, πιέζω, πατῶ πράγματα ἐστιβασμένα.
 Pigiatore, οὐσ. ἄρ. γναφεύς, βυρσοδέφης.
 Pigiatura, οὐσ. θ. ἴδε pigiamento.
 Pigionale, — nante, ἐπ. καὶ οὐσ. διγ. ἐνοικος, ἐνοικιαστής.
 Pigiore, οὐσ. θ. ἐνοίκιον, μισθὸς ἐνοικίου ἢ pigliare a —, ἐνοικιάζω, μισθοῦμαι ἢ dare a —, δίδω εἰς ἐνοίκιον.
 Pigliamento, οὐσ. ἄρ. λήψις.
 Pigliare, ρ. ἐν. συλλαμβάνω ἢ λαμβάνω, δέχομαι, = accettare, ricevere ἢ —napari, χρέματα λαμβάνω ἢ ἀπατῶ, ἐξαπατῶ ἢ κλέγω, αἰρούμαι ἢ ἐξέλω, ἐκβάλλω caverere, trarre, ἢ — καὶ —si, αὐτ. ἐρωτα ἐρωτῶ, ἐρωτι φλέγω innamorare καὶ —rarsi ἢ τρώγω δλίγον (ἴδιος ἐπὶ ἀσθενῶν) ἢ ἐνοῶ, συναισθάνομαι, = comprendere, capire ἢ —si, αὐτ. ριζοῦμαι, ριζοβολῶ ἢ pigliarla, pigliarsela con alcuno, λογομαχῶ πρὸς τινα, ἐρίζω, φιλονεικῶ, διαφέρωμαι, κοιν. τὰ βάλλω μὲ τινα ἢ —a cuora una cosa, ἐνδιαφέρωμαι τινι, = interessarsi ἢ — baldanza, θρασύνομαι, ἀθεδιάζω ἢ —campo, ἐν ὁπαθρῶ διαμένω ἢ —gli animi, προάγομαι, προσελκύνω τὰς ψυχάς ἢ —donna, γυμφεύομαι, = ammorigliarsi ἢ —il boccone, δωροδοκῶ, δωροδοκῶμαι, δολοῦμαι ἢ —in poia, σημειῶ

τι, κρατῶ σημαίωμαι ἢ —in persona, καθίστημι, φυλακίζω τινα ἢ —in protezione, προστατεύω, ὑπερασπίζω ἢ = il sonno, ἀποκοιμῶμαι ἢ —porto, (ναυτ.) κατοίρω, προσρμίζομαι, κοιν. ἀράζω ἢ —respiro ἢ —fiato, ἀναψύχομαι, ἀναπαύομαι ἢ —scosforio, ἀθυμῶ, καταπλήττομαι ἢ —sensa, προσφασίζομαι ἢ —sopra di se, ἐγγυῶμαι τι ἢ —terra, ἀποθιβαζομαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἢ —mai talento, δυσχεραίνωμαι, δυσχεραίνω ἢ —la via, πορεύομαι, βαδίζω, ἀναχωρῶ, κτλ.
 Pigiatore, (trice, οὐσ. λήπτης, δλαμβάνων ἢ —d'animi, μεταφ. ἐράσμιος, χαρίεις, ἐπαγωγός.
 Pigliuolo, ἐ. ληπτός, εὐληπτός.
 Piglio, οὐσ. ἄρ. λήψις ἢ dare di —, λαμβάνω τι ταχέως καὶ ἀρκατικῶς μεταφορικῶς, ἄρχομαι τοῦ ποιεῖν τι, ἢ ὑπεκείρω, ἀράζω τι ἢ ὄψις, βλέμμα.
 Pigmaio, —a, ἐ. τοῦ πυγμαίου.
 Pigmeo, οὐσ. καὶ ἐ. πυγμαῖος.
 Pigna, οὐσ. θ. κῶνος πεύκης, πιττοστρόβιλος, κοιν. κουκουναρά ἢ ἐργασίον τῶν σχινοπλόκων ἢ τρύπανον τῶν ἀντλιῶν.
 Pignatta, οὐσ. θ. χύτρα, κακκάβη.
 Pignattaro, οὐσ. ἄρ. χυτρεύς, κεραμεύς.
 Pignere, ρ. ἐν. ὠθῶ, ἀπωθῶ ἢ —, οὐδ. προκύπτω, ἐξέχω ἢ —si, αὐτ. προχωρῶ.
 Pigneta, οὐσ. θ. πιτυῶν, ἀγρὰς πλήρης πευκῶν, = pineta.
 Pignolo, οὐσ. ἄρ. πιτυς, κοιν. κουκουναρά, = fruto del pino.
 Pignone, οὐσ. ἄρ. πρόχωμα.
 Pignoramento, οὐσ. ἄρ. λήψις ἐνεχύρου, ὑποθήκη ἢ κατάσχεσις.
 Pignorare καὶ pignoriare, ρ. ἐν. ἐνεχύρον λαμβάνω.
 Pignoratorio, οὐσ. ἄρ. ὁ λαβὼν ἐνεχύρον πρὸς ἀσφάλειαν δανείου.
 Pignorativo, —a, ἐ. (Contratto) συμβόλαιον ἐξωνητικόν.
 Pigolare, ρ. οὐδ. πιτίζω, πιτίζω ἐπὶ φωνῆς μικρῶν πτηνῶν καὶ μάλιστ' ἄρ.

ἐπὶ νεοσσῶν ἢ Μεταφ. μεμφιμοιῶ.
 Pigolio, οὐσ. ἄρ. πιπιμάς, ἢ φωνὴ τῶν νεοσσῶν.
 Pigolone, ἐ. διγ. μεμφιμοιός.
 Pigramente, ἐπ. νωθρῶς, ἄκηρῶς.
 Pigrezza καὶ pigrizia, οὐσ. θ. νωθρότης, ἄκηρῶς.
 Pigrire, ρ. οὐδ. νωθρεύω, εἶμι νωθρός, πράττω τι μετὰ νωθρότητος.
 Pigro, καὶ pigrisco, —a, ἐ. νωθρός.
 Pila, οὐσ. θ. στύλος ἢ λεκάνη, νιπτήρ ἢ ποτίστρα ἢ ἐλαιοτριβεῖον ἢ ἰγδίον ἢ μεγάλη δεξαμενὴ σαπινοοργείου ἢ ἡ ὀπισθία πλευρὰ νομισματος ἢ δοχείον τοῦ ἀγιάσματος ἢ —del Volta, (φυσ) στήλη βολταϊκή, γαλιανική (ἢ ηλεκτρική παρασκευή, ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βόλτα, συνισταμένη ἐκ σωστῶν δίσκων ἐτερομετάλλων, ἐπαλλήλων κειμένων καὶ παραγόντων τὸν ἠλεκτρισμὸν).
 Pila, οὐσ. ἄρ. ὄψον (πιλάφι).
 Pilastrata, οὐσ. θ. ἐρύφακτον, κιγκλῆς, ὁ ἐκ κιγκλῶν φραγμός.
 Pilastra, οὐσ. ἄρ. (τεκτ.) στήλη ἐρυθράνη, παραστάς ἢ κίον παραστάτης, στηριζόμενος ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς ἀποδομῆς.
 Pilata, οὐσ. θ. σωρὸς ἰατῶν ὁράματος.
 Pilatro, οὐσ. ἄρ. φυτόν, τὸ ὑπέριον, κοιν. τὸ σπαθόχορτον.
 Pileo, οὐσ. ἄρ. πῖλος τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων.
 Piliro, οὐσ. ἄρ. ἴδε pila.
 Pilaschera, οὐσ. θ. πιτύλος, πιτύλισμα, κοιν. πιταλισμα ἐκ λάσπης ἢ μεταφ. φιλάργυρος, γλίσχρος ἢ κηλῆς, ἐλάττωμα.
 Pilacola, οὐσ. θ. σπύραθος, ἢ κόπρος αἰγῶν ἢ προβάτων.
 Pillare, ρ. ἐν. κοπανίζω, πτίσσω.
 Pillo, οὐσ. ἄρ. ἀκόντιον ἢ ῥοπαλόν, ῥόπτρον.
 Pillola, οὐσ. θ. καταπότιον, χάπι.
 Pillolare, ἐπ. καταποτιδῶ, ἐν εἰδει καταποτίω, σφαιροῖδιον.
 Pillone, οὐσ. ἄρ. ἴδε pilastro.
 Pillotta, οὐσ. θ. θύλακος ἄερος πλή-

ρης, σφαῖρα, παιγνίδιον, τὸ σφαιροπαικτον.
 Pilotare, ρ. ἐν. χεῖω ἐκ λίπους τὰ ὀπώμενα κοιν. τὰ ψητὰ κρέατα, θερμὸν λίπος ἐπιστάζω.
 Pillucare καὶ pillucare, ρ. ἐν. σταφυλὴν ἐκκαθαίρω.
 Pillucone καὶ pillucone, ἐ. αἰσχροκαρδής.
 Pilo, οὐσ. ἄρ. δόρυ τῶν Ῥωμαίων.
 Pilonc, οὐσ. ἄρ. ἴδε pilastro.
 Pilorico, —a, ἐπ. (ἀνατ.) πυλωρικός, = speltante al piloro.
 Piloro, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ.) πυλωρός.
 Piloso, —a, ἐπ. λείος, τριχωτός.
 Pilota καὶ —o, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) πλωρῆς.
 Pilotaggio, οὐσ. ἄρ. ναυτηλία.
 Pilotare, ρ. ἐν. (ναυτ.) ρυμουλκῶ, ναυαγῶ.
 Pillucare, ρ. ἐν. ἴδε pillucare ἢ μεταφ. τρώγω, καταναλίσκω.
 Pillucone, ἄρ. ἴδε pillucone.
 Pimaccio, ἄρ. ἴδε Piumaccio.
 Pimacciuolo, ἄρ. (ὄπικ.) προσκεφαλάδιον, ὑποστηρίγμα ἢ ἐπίδεσμος.
 Pimento, οὐσ. ἄρ. ἰνδοπέπερι.
 Pineo, οὐσ. ἄρ. καὶ ἐπ. πυγμαῖος, νάνος, ἀνθρωπάριον.
 Pimpriello, οὐσ. θ. φυτόν τὸ τρώγων.
 Pigna, οὐσ. θ. ἴδε pigna ἢ περικάρπιον.
 Pinaolo, οὐσ. ἄρ. ἴδε pinnacolo.
 Pinaolette, οὐσ. θ. πινακοθήκη, στοά.
 Pinazza καὶ pinassa, οὐσ. θ. μέγα πλοῖον ταχύπλοον, ᾧ γρόνται οἱ Ἴταλοὶ καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἐμπορεσόμενοι εἰς τὰς νήσους τῆς Ἀμερικῆς.
 Pinca, οὐσ. θ. κολοκύνθη ἐπιμήκης = specie di citruiolo.
 Pincerna, οὐσ. ἄρ. οἰνοχόος.
 Pincio, —ca, οὐσ. ἄρ. κῶνος τῆς ἐλάτης.
 Pincione, οὐσ. ἄρ. νόγμα, κοιν. ταμπηματιά, = fringuello.
 Pincio, οὐσ. ἄρ. τὸ ἀνδρικὸν ἀκόρυφον μέλος, ἢ πῶθη, τὸ πῶς, = membre virile ἢ πλοῖον.
 Pincone, οὐσ. ἄρ. (λέξις ὀβριστική), μωρός, ἄφρων, = coglione.
 Pindareggiare, ρ. οὐδ. πινδαρίζω.

Pindaresco, — darico, — a, έ. πινδα-
ρικός, κατά Πίνδαρον.
Pindaricamente, έπ. πινδαρικός.
Pincale, έ. διγ. (άνατ.) κωνοειδής.
|| Glanula, — άδήν.
Pinea, ούσ. θ. πιτυών, άγρός ή πι-
τάας, πεύκας έμπεριέγων.
Pingere, ρ. έν. ζωγραφώ || ώθω ||
— si, αύτ. προβαίνω, προχωρώ.
Pinguo, έ. διγ. παχύς, λιπαρός.
Pinguadine, ούσ. θ. παχύτης.
Pinguinoso, — a, έ. λιπώδης.
Pinguissimo, — a, έ. (έπερθ.) παχύ-
τατος, λίαν πιμελώδης.
Pinfifero, — a, έ. πιτυοφόρος, = che
producee pini || πιτυοείς.
Pinna, θ. πτερύγιον τών Ιχθύων.
Pinnacolo, άρ. άέτωμα κορυφής.
Pino, ούσ. άρ. δένδρον φειθαλής, ή
πίπυς, ή πεύκη || μετφ. πλοίων.
Pinoschiala, ούσ. θ. και — o, άρσ.
γλύκισμα έκ πιτυίων, κοιν. έκ
κουκκουναρίων.
Pinoschio, ούσ. άρσ. πιτυίς, κοιν.
κουκκουναρί.
Pinoso, — a, έ. πλήρης πευκών.
Pinta, ούσ. θ. ώθησις, παρόρμησις ||
κοτύλη, μέτρον τών υγρών, του αί-
νου, του έλαιου, κτλ.
Pintorio, — a, έ. ζωγραφικός.
Pintura, ούσ. θ. ζωγραφική.
Pintascchio, ούσ. άρ. σιτοδόρον ζωύ-
φιον, ή τράψ.
Pinzare, ρ. έν. κεντρίζω, κεντώ.
Pinzette, ούσ. θ. πλ. πυράγρα, πυ-
ρολαβίς, κοιν. μασιά.
Pinzo, — a, έ. πληρέστατος.
Pinochiera, ούσ. θ. κοσμική γυνή,
μοναχής φέρουσα Ιματισμόν.
Pinochero, ούσ. άρ. — a, θ. άνήρ
ένδεδυμένος ως μοναχός, θρησκός,
θρησκομανής, λίαν δεισιδαιμων.
Pinochiona, ούσ. άρ. μέγας όπο-
κριτής, ψευδευλαβής.
Pio, — a, έ. ευσεβής, ελεήμων οικτιρμών.
Pioggia, ούσ. θ. ύετός, βροχή.
Pioggioso, — a, έ. βροχερός.
Piombaggina, ούσ. θ. μολιβδαινά,
μολιβδοκόνδυλον.

Piombaggio, ούσ. άρ. μολύβδαισις,
σφράγισμα δια μολιβδου.
Piombaiuola, θ. μολιβδίνη σφαίρα.
Piombare, ρ. ούδ. κάθετος || σή-
πτω, έπισκήπτω, καταπίπτω || έπί
πτώσεως πραγμάτων έκ τινος ύψους.
|| —, έν. σταθμίζω, σταθμίζομαι ||
έξακοντίζω || — si, αύτ. βαρύνομαι,
έπιβαρύνομαι.
Piombaria, θ. όρυκτόν, έξ ού κατο-
μένου, παράγεται: ή λιθάργυρος.
Piombata, ούσ. θ. σφαίρα μολιβδι-
νος, μολιβδος || άκόντιον μολιβδι-
τόν, έξακοντιζόμενον κατά τών πο-
λεμίων || — πλ. μολιβδίδες επί τών
άκρων αργινίου ή ράβδου, δι' ών έ-
τυκτον άλλοτε τους καταδίκους.
Piombato, — a, έ. μολιβδωτός, μο-
λιβδίνος || βαρύς, = pesante come
piombo || μολιβδόχρους.
Piombatoio, ούσ. άρ. έπάλξεις, όπάλ
έπί του τσίχουσ άφ' ών έξεσφραγι-
νίζοντο λίθων όγκοι και καυστικά
ύλαι κατά τών πολιορκητών.
Piombatura, θ. ύδα ριομβάτα.
Piombifero, — a, έ. μολιβδούχος.
Piombiare, ρ. έν. σταθμίζω, σταθ-
μίζομαι, βολίζω || έκκαθαίρω από-
πατον.
Piombinatore, ούσ. άρ. καθαριστής
τών αποπάτων.
Piombino, ούσ. άρ. καθετήρ, βολίς,
στάθμη, κοιν. σκανδάλιον || — πλ.
αι άτρακτοι, αι μολιβδίδες τών τρι-
χάπτων || —, έ. — a, θ. μολιβδο-
ειδής, μολιβδίνος, μολυβδοχρουνός ||
— lapis, μολιβδοκόνδυλον μαύρον.
Piombo, ούσ. άρ. μολιβδος || ή στέ-
θη || a —, επιρρηματικώς, καθέ-
τως, κατά κάθετον. || uscir di —
έξέρχομαι της καθέτου.
Piomboso, — a, έ. μολιβδω ίσοβαρής.
Pioppa, ούσ. θ. ριορρα, άρ. δένδρον
ή λεύκη, ή αγγειρος.
Pioppeto, άρ. λευκών, αγγειρών, ά-
γρός έν ώ πολλοί ύπόρχοισι λεύκαι.
Pieta, θ. χορτοπλίνθος || πέλιμα.
Piotare, ρ. στρώννω το έδαφος έκ
χορτοπλίνθων.

Piova, ούσ. θ. βροχή, ύετός || άφθο-
νία, πλήθος πραγμάτων.
Piovano, ούσ. άρ. ένορία έφημεριού
και το άΐτωμα αυτού.
Piovano, — a, έ. θυβριος βρόχινος.
|| — ούσ. θ. πλ. βρογινα ύδατα.
Piovasio, ούσ. άρ. βροχή συνεχής,
άδιπαυστος.
Piovere, ρ. ούδ. τριτοπρής. (piovo)
βρέχει || — a higonce, βρέχει ρα-
δέως.
Piovoiole, έ. διγ. βροχερός.
Piovisero, — a, έ. ύδα το άνωτέρω.
Piogginare, ρ. ούδ. (τριτοπ.) ψεκά-
ζει, ψιχαλλίζει || — έν. στάζω.
Piovigginoso, — a, έ. όγρός ως έκ της
συνεχούς λεπτής βροχής.
Piovitura, ούσ. θ. άφθονος βροχή,
θύβρος.
Piovozo, — a, έ. βροχερός.
Piovuto, — a, καθ. μετ. του piovere,
βροχείς || πεσών || barba — a, βα-
θύς πάγων.
Pira, ούσ. θ. καπνοσύριγγ.
Pirare, ρ. ούδ. καπνίζω, κοιν. πίνω
τσιμπούκι.
Pirerite, ούσ. θ. βοτάνη, ή πιπερίτις.
Pirilare, ρ. ούδ. πιπίζω, ύδα rigolare.
Piristrello, ούσ. άρ. νυκτερίς.
Pirita, ούσ. θ. κόρυζα, λέπη, κοιν.
τάφνα, ύστός κυρίως επί της γλώσ-
σης τών κοινών όρνίθων και άπάν-
των τών πτηνών || μεταφ. τρυφερά
άκρα χόρτου ή κλάδου.
Pirionaccio, ούσ. άρ. άγροίκος, βλάξ,
κοιν. χονδράνθρωπος, βάνουος.
Pirionata, ούσ. θ. λήρας, μωρολο-
γία, rappolata.
Pirione, ούσ. άρ. περιστεριεύς,
κοιν. πιπίνι || μετφ. μαρός.
Pira, ούσ. θ. πυρά || — (τακτ.) γά-
στρα, κόσμημα οικδομής.
Piramidale, έ. διγ. πυραμοειδής.
Piramidalmente, έπ. πυραμοειδώς.
Piramide, ούσ. θ. πυραμίδα, τάφος
βασιλέων παρ' Αιγυπτίους.
Piramideggiare, ρ. ούδ. πυραμιδοϋ-
μαι, ύψοῦμαι ως πυραμίδα.
Pirata, — o, ούσ. θ. πειρατής.

Piratico, — a, έ. πειρατικός.
Piriforme, έ. διγ. (άνατ.) άπιοει-
δής || muscolo —, μυς —.
Pirite, ούσ. θ. (χημ.) πυρίτης, θει-
ούχος σίδηρος ή χαλκός.
Piritico, — a, έ. (χημ.) πυρετώδης.
Pirobolia, ούσ. θ. (στρατ.) πυροβολία.
Piroetta, ούσ. θ. ή έπιτοπίως και
έφ' ένα χρόνον γινομένη περιστρο-
φή του ύππου.
Piroforo, άρ. πυροφόρος, σιτζήρης.
Pirofregata, ούσ. θ. άτμόπλοιον μο-
νόκροτον, κοιν. σφραγία.
Piroga, ούσ. θ. λέμβος μονόζυλος
τών άγρίων.
Piomante, ούσ. άρ. πυρομαντής.
Piomanzia, ούσ. θ. πυρομαντία.
Pirometro, ούσ. άρ. πυρομέτρον ||
πυρομέτρης.
Pirone, ούσ. άρ. μοχλός || ρόπτρον,
vette, manovella.
Pironomia, θ. (χημ.) πυρονομία.
Piroro, ούσ. άρ. λίθος πυρωτός, καρ-
χηδόνας της Βοεμίας, ή λυχνίτης,
κοιν. ρουβίνι.
Piroscalo, ούσ. άρ. άτμόπλοιον.
Pirotecnia, ούσ. θ. (χημ.) πυροτεχνία.
Pirronismo, ούσ. άρ. πυρρωνισμός.
Pirronista, ούσ. πυρρωνιστής.
Piscatorio, — a, έ. άλιευτικός.
Piscia, θ. ούρον, κάτουρον.
Pisciaceano, ούσ. άρ. βοτάνη, ή όρο-
δάγγη, το κυνόγλωσσον.
Pisciacehera, ούσ. θ. (λέξ. χυδ.)
κόρη νεογέννητος.
Pisciamento, ούσ. άρ. ούρησις || —
di sangue, — αίματος, αίμόρροια.
Pisciare, ρ. ούδ. ούρώ, κατουρώ.
Pisciarello, ούσ. άρ. (όποκ.) οίνος,
όψοφαιος, έλαφρός.
Pisciatoio, άρ. ούροδοχείον.
Pisciatura, ούσ. θ. ούρησις, ούρον.
Piscina, ούσ. θ. Ιχθυοστροφείον || ό-
δροθήκη, δεξαμενή.
Piscioso, — a, έ. κατουρημένος || ού-
ρητίας, κοιν. κατρούλαξ.
Piscoso, — a, έ. πολυύχυος.
Pisellaio, ούσ. άρ. φυτσία πίσων.
Pisello, ούτ. άρ. πίσων, κοιν. πιζέλι.

χρῶσις, ἐπαγούρισις, κτλ.
 Placenta, θ. κύτταρος, μεμβράνη ἢ γιγνῶν τοῦ ἐμβρύου, τὸ δεύτερον, τὸ ὑπέρτερον || = (βοτν.) σπερμοδόχη.
 Placidamente, ἐπ. πρώως, ἀθρόως, = placevolmente.
 Placidezza καὶ —cidità, οὐς. θ. (ἀφρημένον οὐς. τοῦ Placido), πράτης, ἡμερότης, ἡσυχία.
 Placido, —α, ἐπ. πρώος, ἡσυχος, ἀτάραχος.
 Placitare, ρ. ἐν. (νομ.) κατηγορῶ ἐπὶ εἰσαγγελίᾳ || δικηγορικὴ ὑπεράστυσις διαδίκου κατηγορουμένου ἐπὶ ἐγκλήματι.
 Placito, οὐς. ἀρ. συνηγορία, συναγόρευσις ἐπὶ δίκης ποινικῆς || προαίρεσις, βούλησις, εὐρέσκεια.
 Plaga, οὐς. θ. χώρα, χωρίον, γήπεδον, κλήμα τόπου || ζώνη σχετικῶς πρὸς τὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ || αἰγιαλός, πλαταμών, ἀκτὴ, παραλία ὁμαλωτέρα καὶ ἐπιπεδαστέρα ἢ κατὰ μικρὸν πρὸς τὴν θάλασσαν κλίνουσα, κοιν. ἀρογιαλιὰ.
 Plagiario, ἀρ. ἑένων συγγραμμάτων σφετεριστής, λογοκλόπος.
 Plagio, οὐς. ἀρ. λογοκλοπία, λογοκλόπιμα, σφετερισμὸς ἑένου συγγραμματος || ἀνδραποδισμὸς.
 Planetario, οὐς. ἀρ. (ἀστρ.) πλανητικὸς, πλανητοφόρος || anno —περίοδος ἔτους, καθ' ἣν συντελεῖται ἡ περι τὸν ἥλιον ἢ περι τὴν γῆν περιφορὰ τῶν πλανητῶν || — οὐς. ἀρ. ἀστρονομικὸν ὄργανον.
 Planimetria, οὐς. θ. (γεωμ.) ἐπιπεδομετρία.
 Planisferio, οὐς. ἀρ. (γεωγ.) ἐπιπεδοσφαιρον, πῖναξ τοῦ τε ἀνατολικοῦ καὶ δυτικῶ ἡμισφαιρίου τῆς γῆς || πῖναξ τῶν δύο ἡμισφαιρίων τοῦ τε μεσημβρινοῦ καὶ ἀρκτικῶ.
 Plantario, οὐς. ἀρ. φυτῶριον.
 Plantigrado, —α, ἐπ. καὶ οὐς. ταρσοδάμων, ὁ πετῶν ἐφ' ἔβλου τοῦ πέλματος ἐπὶ ζώων τετραπόδων καὶ τινων πτηνῶν.
 Plasma, οὐς. ἀρ. πλάσμα ἐκ χόμα-

τος || τύπος, μήτρα.
 Plasmare, ρ. ἐν. ἴδε formare.
 Plasmatore, οὐς. ἀρ. πλάστης, πλαστοουργός.
 Plasmazione, οὐς. θ. πλάσις, πλαστοουργία.
 Plastica, θ. ἡ πλαστικὴ τέχνη.
 Plasticare, ρ. ἐν. πλάσσω.
 Plasticatore, οὐς. ἀρ. πλάστης, πλαστοουργός.
 Plasticità, οὐς. θ. πλαστικότης.
 Plastico, —α, ἐπ. πλαστικός.
 Platinetto, οὐς. ἀρ. (ὀπκ.) μικρὸς πλάτανος, = piccolo platano.
 Platano, οὐς. ἀρ. πλάτανος.
 Platon, οὐς. θ. πλατεῖα || κονίστρα τοῦ θεάτρου || οἰκόπεδον.
 Plateale, ἐπ. διγ. ἀγοραῖος || corso —, ἡ ἀγοραία, ἡ τεύχουσα τιμὴ τῶν νομισμάτων ἐν τῇ ἀγορᾷ.
 Platino, οὐς. ἀρ. μεταλλὸν βαρυτάτον, ὁ χρυσάργυρος.
 Platonicamente, ἐπ. πλατωνικῶς.
 Platonico, —α, ἐ. πλατωνικός.
 Platonismo, οὐς. ἀρ. πλατωνισμὸς, διδασκαλία, σχολὴ τοῦ θεοῦ Πλάτωνος.
 Platta, οὐς. θ. ποσότης χρημάτων.
 Plausibile, ἐπ. διγ. ἐπαινετός, ἀξιόπαινος, εὖσχημος.
 Plausibilità, οὐς. θ. τὸ ἐπαινετὸν, τὸ ἀξιόπαινον, τὸ εὖσχημον.
 Plausibilmente, ἐπ. ἐπαινετικῶς.
 Plauso, οὐς. ἀρ. ἀμάχιον || — (ἀστρ.) ζώδιον, ἡ ἄρκτος.
 Plehaglia, οὐς. θ. ὄχλος χυδαίων, σαρφετός, σκυλολόγιον.
 Plehe, οὐς. θ. ὁ κοινὸς ὄχλος, οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι.
 Plebeamente, —beamente, ἐπ. χυδαίως, χυδαϊκῶς.
 Plebeio, —α, ἐπ. βάνευτος, χυδαῖος, || εὐτελής, φαῦλος.
 Plebeismo, οὐς. ἀρ. χυδαϊσμός.
 Plebeizzare, ρ. οὐδ. χυδαϊολογῶ.
 Plebeo, —α, ἐπ. ἴδε plebeio.
 Plebisaito, οὐς. ἀρ. ψήφισμα τοῦ δήμου παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις.
 Pleiedi καὶ pleade, οὐς. θ. πλ. (ἀστρ.) αἱ πλειάδες.

Plenario, —α, ἐπ. πλήρης.
 Plenilunio, οὐς. ἀρ. πανσέληνος.
 Plenipotenza, οὐς. θ. πληρεξουσίτης, τὸ πληρεξούσιον.
 Plenipotenziale, ἐπ. διγ. πληρεξούσιος, = che ha plenipotenza.
 Plenipotenziario, οὐς. ἀρ. πληρεξούσιος ἡγεμόνος.
 Plenitudine, οὐς. θ. ἴδε ripienezza.
 Pleonasmio, οὐς. ἀρ. πλεονασμός.
 Pietora, οὐς. θ. (ιατρ.) πληθώρα.
 Pletorio, —α, ἐ. πληθωρικός.
 Pleurisia καὶ pleurite, οὐς. θ. (παθολ.) πλευριτίς.
 Pleurilico, —α, ἐπ. πλευριτικός.
 Plico, οὐς. ἀρ. φάκελλος ἐπιστολῶν.
 Plintite, οὐς. θ. εἶδος τυπτηρίας.
 Plinto, οὐς. ἀρ. πλίνθος.
 Ploccare, ρ. ἐν. (ναυτ.) πακτῶ ἐκ βοείας τριχῶς καὶ βέλου λειοτριβημένης.
 Plocco, οὐς. ἀρ. βοεῖα βοῖζ χρησιμεύουσα πρὸς πάκτωσιν τῶν πλοίων.
 Plorare, ρ. οὐδ. κλαίω, θαυρόω.
 Plumbao, —α, ἐ. μολιβδίνος.
 Plurale, οὐς. ἀρ. (γραμμα.) ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς.
 Pluralità, —tade, —tate, οὐς. θ. τὸ μείζον, τὸ πλείστον μέρος.
 Pluralizzare, ρ. ἐν. ἐκφράζω τι πληθυντικῶς.
 Pluralmente, ἐπ. πληθυντικῶς.
 Pluviale, ἐπ. διγ. τοῦ ὕετου, τῆς βροχῆς, βροχερός.
 Pluvio, —α, ἐπ. ἴδε pioioso.
 Pneumatico, —α, ἐ. (φυσ. πειραματικὴ χημ. (ιατρ.) πνευματικός.
 Pneumaticocele, οὐς. θ. (χειρ.) πνευτοκήλη.
 Pneumatosi, οὐς. θ. (ιατρ.) πνευματώσις, πραγματεία περὶ τῶν πνευματικῶν οὐσιῶν.
 Pneumonia, οὐς. θ. πνευμονία.
 Pneumonic, —α, πνευμονικός.
 Po', ἐπ. ὀλίγον, = ποί.
 Po, οὐς. ἀρ. (γεωγ.) μέγας ποταμὸς τῆς Ἰταλίας ὁ Πάδος.
 Poana, οὐς. θ. ἔρπον, τρίορχος ὁ ἰόχρους.

Pochetto, οὐς. ἀρ. (ὀπκ.) πιη —, ὀλίγιστον, ἐλάχιστόν τι.
 Pochezza, θ. σπάνις, ὀλιγότης.
 Poco, —α, ἐπ. ὀλίγος, ὀλίγη, —ον, μικρὸς, βραχὺς, λεπτός || οὐτιδανός || —καὶ πο' οὐς. ἀρ. τὸ ὀλίγον || —, ἐπίο. ὀλίγον || presso α —, ἢ —innaozi ἢ —fa, πρὸ ὀλίγου || α —α —, ὀλίγον κατ' ὀλίγον || —d'avanti, ὀλίγον πρὸ μικροῦ.
 Pocolino, οὐς. ἀρ. (ὀπκ.) μικρόν τι || —, ἐπ. κολὸ ὀλίγος.
 Pocolifa, οὐς. θ. μωρὸν, παλούλαον, ἀνόητον γύναιον.
 Podagra, οὐς. θ. (παθολ.) ποδάγρα, ἀρθρίτις.
 Podagroso, —α, ἐπ. καὶ οὐς. ποδαγρός, ποδαγρικός.
 Podere, οὐς. ἀρ. ἀροικία, ἀροικήπιον, ἐπαυλις, κοιν. ὑποστατικόν || δύναμις, ἰσχός || scipi si in —, αἰσθάνομαι τὰς δυνάμεις μου || α —, ἐπιρρηματικῶς, παντὶ σθένει.
 Poderosamente, ἐπ. ἰσχυρῶς.
 Poderoso, —α, ἐ. δυνατός, ἰσχυρός, γενναῖος || ἐπαρκής, ἱκανός.
 Podesta, —tade, —tate, οὐς. θ. κράτος, ἐξουσία || dare la —, ἀπλῶς, —, ἐξουσίαν δίδω τινί || alia —, ἐπιρρηματικῶς, παντὶ σθένει || στρατηγός || στρατιωτικὸς δικαστής || νομάρχης || ἐπαρχος.
 Podestadi, οὐς. θ. πλ. (θεολ.) αἱ τῶν ἀγγέλων δυνάμεις.
 Podesteria, οὐς. θ. τὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπαρχοῦ ἔξωμα καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ || Δημαρχία.
 Podestessa, οὐς. θ. ἡ σύζυγος τοῦ ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ νομάρχου.
 Poema, οὐς. ἀρ. ποίημα.
 Poesia, οὐς. θ. ποίησις, ποίημα.
 Poeta, οὐς. ἀρ. ποιητής, = facitor di poesie || — lirico, — λυρικός, κτλ.
 Poetante, οὐς. ἀρ. στιχοουργός.
 Poetare καὶ poetizzare ἢ poeteggiare, τούτσημα, ρ. οὐδ. στιχοουργῶ, συγγράφω ποιημάτων || —, ἐν. ἔβω ποιήματα.

Poetastro, οὐσ. ἄρ. ποιητῆς ἄχαρις, ἄθλιος, μηδαμινός· ἐπὶ χλεύης.
 Poetastro, -a, ἔ. ποιητικός.
 Poetessa, οὐσ. θ. ποιήτρια.
 Poetica, οὐσ. θ. ἡ ποιητικὴ τέχνη·
 || πραγματεία ἐρμηνεύουσα τὴν στι-
 γουργίαν.
 Poeticheria, οὐσ. θ. ποιητικὸς τρόπος.
 Poetico, -a, ἴδε poeteseo.
 Poetuzzo, οὐσ. ἄρ. ἴδε poetastro.
 Poffara il cielo! il mondo! ἐπι-
 φωνήματα θαυμασμοῦ, ὡς ὕψιστε
 ὅσε! ὡ οὐρανέ!
 Poggarello, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) λοφί-
 σκος, βουνίς, ὕψωμα γῆς.
 Poggia, οὐσ. θ. σχοινίον τῆς κεραίας
 τὸ ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ πλοίου.
 Poggiare, ρ. οὐδ. πλέω ἐπὶ τὰ δεξιὰ·
 || ἀναβαίνει, ἀνυψοῦμαι· || —, ἐν.
 πλήρω, τύπτω· || στηρίζω· || —si,
 αὐτ. στηρίζομαι, ἐπιστηρίζομαι.
 Poggio, οὐσ. ἄρ. λόφος, βουνόν, σω-
 ρὸς γρώματος.
 Poggiuolo, οὐσ. ἄρ. ἐξώστης· || δρύ-
 φακτον, κιγκλῆς.
 Poi! ἐπιφ. περιφρονήσεως, ἀποστρα-
 φῆς, ὡς τὸ παρ' ἡμῖν ποῦφ! ἐν χρή-
 σει ἐπὶ δυσωδίας, ἐπὶ ἀηθίας, κτλ.
 Poi, ἐπ. χρονικὸν καὶ προθ. εἶτα, ἔ-
 πεῖτα, ὕστερον, = dopo appresso· ||
 da quel giorno in poi, ἀπ' ἐκεί-
 νης τῆς ἡμέρας· || In —, ἐκτὸς, παρ-
 εκτός· || ad alcun di poi, μετὰ τι-
 νας ἡμέρας.
 Poiché, σύνδ. ἐπειδὴ, διότι· || —, ἐπ.
 χρον. ὅτε, ἄφ' οὔ.
 Poiana, οὐσ. θ. ἄρχησις πολωνική·
 || πλοῖον ἐμπορικόν.
 Polare, ἔ. διγ. πόλικός, τῶν πόλων.
 Polarità, οὐσ. θ. (φυσ.) ἡ πρὸς τὸν
 πόλον στροφή τοῦ μαγνήτου, ἑλκτικῆ
 δύναμις.
 Polarizzazione, οὐσ. θ. (φυσ.) πό-
 λωσις, ἢ τοῖς διαβάσει τῶν ἀκτίνων
 τοῦ φωτός, διερχομένων κρυσταλλῶ-
 δεσ σώμα ἐνθα σχηματίζεται γωνία
 βαθμῶν θ' καὶ 2', δι' ἧς τὰ μέρη
 αἰ ἀκτίνος, λαμβάνουσι παράλλη-
 λον πρὸς ἄλληλα θέσιν.

Poledro, poletruccio, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.)
 μικρὸς πῶλος, κοιν. πουλάρι.
 Pologgrio, ἄρ. (ὑποκ.) ἴδε palleggio.
 Polemarca, οὐσ. ἄρ. πολέμαρχος.
 Polemosorio, οὐσ. ἄρ. τηλεσκοπίον
 πολεμικόν.
 Polena, οὐσ. θ. (ναυτ.) ἔμβολον πλοίου.
 Polenta, οὐσ. θ. κόλτος ἐξ ἀλεύρου
 ἀραβοσίτου.
 Poliantea, οὐσ. θ. ἀνθολογία, ἐγκυ-
 κλοπαιδείας ἀπάνθισμα· || συλλογὴ
 ἐκλεκτῶν καὶ διαφόρων φυτῶν.
 Poliarchia, οὐσ. θ. πολυαρχία.
 Poliedrico, —a, ἔ. πολύεδρος.
 Poliedro, —a, ἔ. ἐκλύδερσι, πολύγω-
 νος, πολύπλευρος.
 Poligamia, οὐσ. θ. πολυγαμία.
 Poligamo, ἔ. (νομ.) πολύγαμος.
 Poliglotta, —a, ἔ. πολύγλωσσος.
 Poligono, —a, ἔ. πολύγωνος.
 Poligrafia, οὐσ. θ. πολυγραφία.
 Poligrafo, οὐσ. ἄρ. πολύγραφος.
 Polinomia, οὐσ. ἄρ. πολυώνυμος.
 Polirraio, οὐσ. ἄρ. ἐνδιαίτημα πολυ-
 πῶδων ἢ ζωσφύτων.
 Polipetalo, οὐσ. ἄρ. (βοταν.) πολυπέ-
 τалος· ἐπὶ ἀνθέων πολυφύλλων.
 Poliro, οὐσ. ἄρ. πολύπους, ζωάριον
 θαλάσσιον πολυειδὲς πολλοὺς πόδας
 ἔχον· || — (παθολ.) ὑπερσάρκωμα.
 Polirroso, —a, ἔ. (χειρ.) πολυπόδιος,
 τοῦ πολυπόδος.
 Polire, ρ. ἐν. ἴδε pulire.
 Poliscorio, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) πολυσκό-
 πιον, ὕψος κολλαπλασιαζῶν τὰ ἀν-
 τικείμενα.
 Polisillabo, —a ἔ. πολυσύλλαβος.
 Politamente, ἐπ. εὐπρεπῶς, εὐγενῶς,
 φιλοφρονητικῶς.
 Politenia, οὐσ. θ. πολυτεχνία.
 Politecnico, —a, ἔ. πολυτεχνικός.
 Politismo, οὐσ. ἄρ. πολυθεΐα.
 Politeista, οὐσ. ἄρ. πολυθεϊστής, πο-
 λύθεος, πολλοὺς πιστεύων θεός.
 Politessa, θ. εὐγενῆς συμπεριφορά,
 εὐγένεια, κοσμιότης· || φιλοφροσύνη,
 λόγος, τρόποι μελιχίοι.
 Politica, οὐσ. θ. πολιτικὴ ἐπιστήμη,
 ἢ τέχνη τοῦ διακεῖν τοὺς λαούς

καὶ αἱ μεταξὺ τῶν ἑκτετρασιῶν
 ἐνυπάρχουσαι σχέσεις.
 Politicamente, ἐπ. ἴδε politamento·
 || πονηρῶς, εὐφυῶς.
 Politico, —a, ἔ. καὶ αὐτ. πολιτικός·
 || vita —a, ζωὴ πολιτικὴ· || ἀνὴρ
 κούφινος, ὑποκριτής.
 Politicare, ρ. ἐν. πολυτυπῶ, ἐκδίδω
 πολλὰ ἀντίτυπα βιβλίου, πίνακος, κτλ.
 Politicia, οὐσ. θ. πολυτυπία, πολλῶν
 ἀντιτύπων ἔκδοσις.
 Polito, —a, ἔ. ἐστιλβωμένος, στιλπνός,
 ζυστός, καθαρός.
 Politura, οὐτ. θ. στιλβωσις, μετάλ-
 λου, ὑέλου καὶ αὐτὸ τὸ στιλβωθέν.
 Polizia, οὐσ. θ. ἀστυνομία.
 Poliziotto, οὐσ. ἄρ. ἀστυνομικός.
 Polizza, οὐτ. θ. γραμματίον· || —di
 cambio, συναλλαγματοπικὴ· || —di
 carico, φορτωτικὴ· || —di
 carica, ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφο· || —
 di transito, ἄδεια διαμετακομίσεως.
 Polta, οὐσ. θ. ἀνάβλυσις ὕδατος, πίδαξ.
 Poltaio, οὐσ. ἄρ. ὀρνιθίων, κοττάναθρον
 κοιν. κοτπέτσι.
 Poltuolo, —uolo, οὐσ. ἄρ. ὀρνιθοπά-
 λης, ἄλεκτροπῶλης.
 Poltame, οὐτ. ἄρ. πτηνῶν, ἄλεκτρού-
 νες, κοιν. πουλερικά διάφορα.
 Poltanea, οὐσ. θ. μικρὰ ἰνδικὴ θρῆς.
 Poltare, ρ. οὐδ. ρρῆζω, κολλαπλα-
 σιάζομαι ἐπ' ἄπειρον καὶ ταχέως·
 ἐπὶ ζωφύτων καὶ φυτῶν· || ἀναβλύω,
 ἀναβρῶω, ἐκπηγάζω· ἐπὶ ὕδατων.
 Poltastro, οὐσ. θ. ἄλεκτρος, νεοσσός,
 ὄρνιθις, κοιν. πουλάδα.
 Poltastrello, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὸν
 ἀστὴρον.
 Poltastro, οὐσ. ἄρ. ὀρνιθίων.
 Poltastro, οὐσ. ἄρ. ἄλεκτροειδής.
 Poltaboro, οὐσ. ἄρ. μηδαμινός, ἄ-
 θλιος· || βλάξ, ἄφρων.
 Polledro, οὐσ. ἄρ. πῶλος, κοιν. πουλάρι.
 Polleria, οὐτ. θ. ὀρνιθοπωλείον· ||
 ὀρνιθίων.
 Pollezzaia καὶ pollezzaia, οὐτ. θ.
 ἄκρα τῶν βλαστῶν, βλαστὸς πρώ-
 ρος τῶν φυτῶν.
 Pollico, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ.) ὁ ἀντίχειρ,

ὁ μέγας δάκτυλος.
 Pollina, οὐσ. θ. ἡ τῶν ὀρνιθίων κό-
 προς, κοιν. κουτσουλιά.
 Polline, οὐσ. ἄρ. (βοτ.) γύρις ἢ γο-
 νιμοποιός, λεπτὴ κόνις τῶν ἀνθέων.
 Pollino, οὐσ. ἄρ. φθέρ, κοιν. ψείρα
 τῶν ὀρνιθίων, ἢ ὀρνιθοψείρα· || τέλ-
 μα, κοιν. βάλτος.
 Pollo, οὐσ. ἄρ. ὀρνιθίων, θρῆς, ἀλέ-
 κτωρ· || — d'India, Ἰνδικὸς ἄλε-
 κτρώων· || νεβρίς τῶν τετραπόδων,
 πᾶν νεογέννητον ζῷον· || portar pol-
 li, μεταφ. αἰτηρῶν ἐρώτων ἐπαγ-
 γέλλομαι τὴν μεσιτείαν.
 Pollonare, ρ. οὐδ. (βοταν.) ἀνοίγο-
 μαί· ἐπὶ καλῶν τῶν ἀνθέων.
 Polloncello, —cino, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.)
 μικροῦτσιος, τρυφερὸς βλαστὸς, βλα-
 στᾶριον.
 Pollone, οὐσ. ἄρ. μέγας ἄρτιφῆς
 κλάδος δένδρου, παραφυῶς.
 Polloneto, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) φυτῶν,
 φυτῶριον, τὸ μέρος ἐνθα διατη-
 ροῦνται φυτὰ ἢ δένδρα πρὸς μετα-
 στέυειν.
 Polluto, —a, ἔ. μεμολυσμένος.
 Polluzione, οὐσ. θηλ. ἀποσπερματι-
 σμὸς ἄνευ συνουσίας, διεβρωσις, σπερ-
 ματόρροια, γονόρροια· || μολυσμὸς
 οἰσοδῆποτε, = imbrattamento.
 Polmonaro, —nario, —a, ἔ. πνευμο-
 νικός.
 Polmonaria, οὐσ. θ. βοτάνη, ἢ πνευ-
 μονιάς.
 Polmone, οὐσ. ἄρ. πνεύμων.
 Polmonia, οὐσ. θ. (παθολ.) ἴδε pe-
 ripleumonia.
 Polo, οὐσ. ἄρ. (ἀστρο.) πόλος· || —,
 ποιητικῶς, ὁ οὐρανός· || —i della
 calamita, οἱ τοῦ μαγνήτου πόλοι.
 Polografia, οὐσ. θ. ἡ τῶν πόλων πε-
 ριγραφία, ἢ τοῖς ἀστρονομικῆ ἐξιστό-
 ρησις τοῦ οὐρανοῦ.
 Polra, οὐσ. θ. κυρίως σᾶρξ ἄνευ ὀ-
 στῶν ἢ ἄνευ λίπους· || —(κατ'ἐκτ.)
 οὐσα μαλακὴ ἢ σαρκώδης τῶν καρ-
 πῶν ἢ τῶν ὀσπρίων, μυελός, σᾶρξ·
 || τὸ τῆς κνήμης σαρκώδης μέρος.
 Policcio, οὐσ. ἄρ. γαττοκνήμιον.

Polpacciuto, —a, έ. σαρκώδης.
 Polpastrello, ούσ. άρ. ή τών δακτύλων σαρκώδης άκρα.
 Polpetta, ούσ. θ. ψών εκ περικόμματος κρέατος σφαιροειδούς, τουρκι-στί τολμάς' || μεταφ. διαμελίζω κατακερματίζω τινά.
 Polpo, ούσ. άρ. μαλακίον τι πολυ-ποιιδές, ίδε polipo.
 Polposo και polpito, —a, έ. ίδε polpacciuto.
 Polseggiameto, ούσ. άρ. έ τοϋ σφυγμού παλμός.
 Polsetto, ούσ. άρ. ψέλλιον.
 Polsino, ούσ. άρ. ή άκρα της χει-ρίδος έσθήτος.
 Polso, ούσ. άρ. (ιατρ.) σφυγμός, άρ-τηρία' || — toccare il—, άπτομαι τοϋ σφυγμού, έρουνά δια τών δακτύλων τον παλμόν της άρτηρίας' || toccare il — a chechessia, μεταφ. έξετάζω την άξίαν, την δύναμιν τι-νος' || toccare il — al governo, πα-ρνεύρω έμαυτον εις την κοθήρνη-νησιν, εις τά πράγματα τοϋ Κρά-τους' || μεταφ. δύναμις, ισχύς' || βάρ-ος, βαρύτης' || Senza battere pol-so, έν άκαρεί, έν ροπή όφθαλμού.
 Polta, ούσ. θ. πόλτος, κοιν. κουρ-κούτι, μαμάλιγκα.
 Poltiglia και pul—, ούσ. θ. πηλός, βόρβορος' || —, ίδε τδ άνωτέρω.
 Poltiglioso, —a, έ. βορβορώδης, ίδε fangoso, lotoso.
 Poltracchio, ούσ. άρ. πάλος.
 Poltreggiare, ρ. ούδ. διατελῶ, ών άργός, εις ούδέν επασχολούμαι.
 Poltriccio, ούσ. άρσ. κλίνη κακώς στρωμένη.
 Poltrire, ρ. ούδ. ίδε poltronoggia-ře' || κοιμάμαι, όπνώτω.
 Poltrona, ούσ. θ. μέγα θρανιον μετά άγκώνων, κλινοκαθέδρα, κλινηήρ.
 Poltroncina, ούσ. θ. σκίμπους έφ' οϋ δύναται τις όπνώσταιν.
 Poltrone, ούσ. άρ. όκνηρός, ραθυ-θυμος' || άνανδρος, ψυχος, εις άκρον δειλός' || βλάξ άφρων.
 Poltroneggiare, ρ. ούδ. ραθυμῶ' ||

δειλιῶ, άνάνδρως προσφέρομαι.
 Poltroneria, ούσ. θ. ραθυμία, όκνη-ρία' || δειλία' || κακεντρέχεια.
 Poltronescamente, έπ. ραθυμίως, ό-κνηρῶς.
 Poltronesco, —a, έ. όκνηρός.
 Poltrone, ούσ. θ. λεπτή κόνις, κονιορτός.
 Polveraccio, ούσ. άρ. ξηρά σπύρα-θος, ή τών αιγών, τών προβάτων κόπρος, κοιν. τριβληρό.
 Polvere, ούσ. θ. ίδε polve' || κόνις λατρική' || παιπαλίη' || πυρίτις, πυ-ριτόκονις' || —d'oro, χρυσόκονις' || magazzino da—, πυριτιδοθήκη, πυ-ριταποθήκη' || andare in—, γίνομ-μαι κόνις' || buttarlo la — ή dare la — negli occhi, μεταφ. προσπαθῶ ν' άπατήσω τινά, ρίπτω σπάκτιν εις τοϋς όφθαλμούς' || fare d'alcun-πο, καταστρέφω τινά πυροβολῶν' || scuotere la — ad alcuno, ξυλοκοπῶ, δέρω τινά ή κακῶς τόν μεταχειρί-ζομαι' || senza—, άμαχησί.
 Polveriera, ούσ. θ. κονιορτός, —pol-venio' || πυριτιδοθήκη.
 Polverino, ούσ. άρ. άμμοδοχείον' || έμπόρευμα' || κόνις ανθρώπων.
 Polverio, ούσ. άρ. μέγα' κονιορτός άνυψούμενος εκ τοϋ άνέμου, άνεμο-στροβίλος κονιορτού.
 Polverista, ούσ. άρ. πυριτιδοποιός.
 Polverizzabile, έ. διγ. εϋτριπτος, κοπανιστός.
 Polverizzamento, ούσ. άρ. τριψις, λείψις, λειοτριβησις, ή εις κόνιν μεταποίησις.
 Polverizzare, ρ. έν. τρέπω τι εις κόνιν, τριβῶ, λειοτριβῶ, λειῶ.
 Polverizzatore, ούσ. άρ. ό μετατρέ-πων τι εις κόνιν.
 Polveroso, —a, έ. κονισαλέος, κονιορτώδης.
 Polverulento, —a, έ. (βοταν.) πλή-ρης κονιορτού.
 Polviglio, ούσ. άρ. (όποκ.) λεπτή κόνις, = Polvere sattille.
 Polvisculo, ούσ. άρ. παιπαλίη, γύ-ρις, κόνις άνθήλης γονιμοποιός.
 Roma, ούσ. θ. μῆλον' || πᾶν κόσμη-

μα στρογγύλον έν εῖδει μῆλου, σφαί-ρωμα τδ επί ράβδου, κτλ.
 Pomario, ούσ. άρ. μηλών, άγρός έν ᾧ ὑπάρχουσι πολλὰι μηλείαι.
 Pomata, ούσ. θ. άρωματικόν χρίσμα, μῦρον, κοιν. πομάδα.
 Pomato, —a, έ. (Giardino—), κη-πος πολλὰς ἔχων μηλέας.
 Pome, ούσ. άρ. ξίφους κόπη, ράβδου σφαίρωμα, κτλ.
 Pomellato, —a, έ. μηλοειδής' || cie-lio—, μεταφ. ούρανός συνναφώδης' || cavallo—, ίππος στικτός, κτλ.
 Pomello, ούσ. άρ. (όποκ.) μικρόν μῆλον' || ψύμα' || τδ στρογγύλον και έρυθρόν σχῆμα τών περιών, τδ μηλοπέριον, = il—della gola.
 Pomeridiano, —a, έπθ. ό μετά με-σημβριαν.
 Pomerio, ούσ. άρ. τὰ περιχωρα πό-λεις' || Γήπεδον άφρακτόν.
 Pomerio, ούσ. άρ. ίδε pomario.
 Pomice, ούσ. άρ. κίσηρις, έλαφοπέτρα
 Pomiciare, ρ. έν. κίσηρίζω, στιλβῶ, λειῶ τι, = Pulire colla pomice.
 Pomidoro, άρ. δομάτα ή τομάτα, καρπός προσεθών εκ της μισημα-βοινης Ἀμερικής, εἰώδιμος και ε-πιζήτητος.
 Pomiere, —o, ούσιασι: άρ. μηλών.
 Pomifero, —a, έ. μηλοφόρος, όπωρο-φόρος, = che produce pomi.
 Pomo, ούσ. άρ. μῆλον' || όπωρα οτα-δήποτε' || μηλέα, ξύλον μηλέας' || —granato, ροιά, ροιδιον, κοιν. ρῶ-δι' || —cotogno, κωδόνιον, = cotog-na' || il—della spada, —della sel-la, τδ σφαίρωμα της σπάθης, της σέλλας, κτλ. || —di terra, γέωμη-λον' || —(κατ' έκτ.) οί μαστοί τών νεανίδων, = le porpe delle giovani donne' || —d'Adamo, γαργαρεών, κοιν. τδ καρύδι τοϋ λαμού, = l'in-grosamento del nodo della golla negli uomini.
 Pomolo, ούσ. άρ. ή τοϋ ξίφους με-ταλλίνη λαβίς.
 Pomona, θ. πραγματεία περι ξολο-καρπίας, = libro che parla dei prati.

Pomoso, —a, έ. πολύσαρκος, μηλο-φόρος, όπωροφόρος, = Pieno di pomi, pomifero.
 Pompa, ούσ. θ. πομπή, επίδειξις, παράταξις. ή μεγαλοπρέπεια, συνό-δευσις πρὸς τιμήν ή ύπεράσπισιν... || οί έν τη πομπῇ άκόλουθοι' || —reale, imperiale, βασιλική, αυτο-κρατορική πομπή' || fare—di alcun-να cosa, έπαίρωμαι επί τι, = van-tarsi' || μεταφ. τδ πομπῶδες της λέξεως, τών έκφράσεων, κομπορη-μοσύνη, μεγαλτοροία' || άντλία, ύ-δραντλία' || —di vascello, άντλος, άντλον' || σωλήν κινήτος μουσικῶν τινων έμπνευστῶν όργάνων, δι' οϋ τροποποιείται τδ τε μήκος και ό τόνος αϋτών.
 Pompare, ρ. ούδ. = trombare, rom-paggiare.
 Pomraggiare, ρ. ούδ. επίδεικνυμαι' || στολιζομαι, καλλωπιζομαι, = far pompa.
 Pompiera, ούσ. άρ. άντλιοποιός' || —(στρατ.) πυροσθέστης.
 Pomposamente, έπ. κομπωδῶς, με-γαλοπρεπῶς, πολυτελῶς' || μεγαλη-γῶρος, μετά στόμφου, = con pompa.
 Pomposita, —tate, —tato, ούσ. θ. τδ πομπῶδες, στόμφος. ίδε pompa.
 Pomposo, —a, έ. κομπωδής, μεγαλο-πρεπής, πολυτελής, = pienodi pompa.
 Ponce, ούσ. άρ. ποτόν εκ ρουμιου και ζαχαρεως, κοιν. πούντσι.
 Ponderabile, έ. διγ. σταθμητός, επι-δεκτικός σταθμίσεως, = che può essere pesato.
 Ponderare, ρ. ούδ. βαρύνω, έχω βά-ρος' || —, έν. σταθμίζω, ίσοροπῶ, ίσοσταθμῶ, ζυγίζω' || μεταφ. σταθ-μῶμαι, έξετάζω, εξακριβῶ, σκέπτο-μαι τι, = esaminare, considerare.
 Ponderatamente, άπ. έσκεμμένος, περιεσκεμμένος, = con giudizio.
 Ponderazione, ούσ. θ. περισκεψις, εξακριβωσις, σταθμισις.
 Ponderosità, ούσ. θ. βαρύτης, βάρος.
 Ponderoso, —a, έ. κυρίως, βαρύς' || μεταφ. έμβριθής, σύννους, σκεπτι-

κός || μεγαλοπρεπής || σπουδαίος, επίσημος, = uomo di gran pondo.
 Pondi, οὐς. ἀρ. (παθ.) δυσεντέρα, = soluzione di ventre con sangue || ειλές, στράφος, κοιν. κωλικό-πυονος.
 Pondo, οὐς. ἀρ. βάρος || φορτίον || μεταφ. ἐμβρόθεια, σπουδαιότης.
 Ponente, οὐς. ἀρ. ἡ δύσις, αἱ δυσμαί || ὁ δυτικὸς ἄνεμος || αἱ δυτικαὶ γῶ-ραι τῆς οἰκουμένης || — ἢ μετ. τοῦ ποιεῖν, τεθείς || ὁ αἰτιολογῶν τι.
 Ponere, ρ. ἐν. τίθηναι, ἐπιτίθηναι, τοποθετῶ, =porre.
 Ponamento, οὐς. ἀρ. θέσις, ἐπίθεσις, τοποθέτησις || φύτευσις || — del sole, ἡ δύσις τοῦ ἡλίου.
 Pontiere, οὐς. ἀρ. ὁ θέτων, ἐπιθέ-των τοποθετῶν τι || φυτευτής.
 Ponso, οὐς. ἀρ. ὕψινον χρώμα, ἐρυ-θρὸν βαθῶ, οἶον τὸ τοῦ μήκωνος.
 Pontaggio, οὐς. ἀρ. τέλος, τὸ ἐπὶ διαβάσεως γαφύρας, διδίδιον.
 Pontare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ὠθῶ, κοιν. σπρώχνω || στηρίζω || — il pie al muro, μεταφ. δισχυρίζομαι, δια-ταίνομαι, ἐπιμένω εἰς τι, =ostinarsi.
 Ponte, οὐς. ἀρ. γέφυρα || —fermo ἢ stabile, γέφυρα στερεά || — girante ἢ a bilico ἢ levatoio, περιαιρε-τή || — volante, κινητή || — Gettare un —, κατασκευάζω γέφυ-ραν || stare in —, μεταφ. τολαν-τεύομαι, ἀμφιρρέπω, =atar sospeso || Ionere in —, μεταφ. ἴζω, = tener sospeso || — (ναυτ.) τὸ κατέ-στρωμα πλοίου || ἴκρον, κοιν. ἀκα-λωσιά.
 Pontefice και pontificio, οὐς. ἀρ. ἀρχιερεὺς, ἱεράρχης || supremo, ὁ πάπας.
 Ponticello, οὐς. ἀρ. (ὄποι.) μικρὰ γέφυρα, γαφύριον || — (μουσ.) ὁ συγὸς τῆς λύρας.
 Ponticità, — tale, — late, οὐς θ. δοκιμότης, δξότης, πικρία, = asprezza di sapore || μεταφ. τραχύτης τρόπων.
 Pontico, — a, ἔ. δοκίμος, δξός, πι-κρός, = aspro, brusco.

Pontificale και pontificiale, ἔ. διγ. ἀρχιερατικός, παπικός, = attinente a pontefice.
 Pontificalmente, ἐπ. ἀρχιερατικῶς, τρόπῳ ἀρχιερατικῶ.
 Pontificato, οὐς. ἀρ. τὸ ἄξιωμα ἀρ-χιερέως, ἀρχιεραία || ἡ τοῦ πάπα κυριαρχία.
 Pontificio, ἴδε pontificale.
 Ponto, οὐς. ἀρ. (ποιητ.) πόντος, πέ-λαγος, θάλασσα, =mare.
 Pontonaio, οὐς. ἀρ. φύλαξ γαφύρας.
 Pontone, οὐς. ἀρ. (στρατ.) ζεύγμα πλωτόν || μηχανή πρὸς διαβίβασιν ὕδατος.
 Pontoniere, οὐς. ἀρ. (στρατ.) γαφυ-ροποιός, = soldato al servizio dei pontoni.
 Pontiera, οὐς. θ. (χειρουργ.) κέντη-σις, παρακέντησις, =puntura.
 Ponzamento, οὐς. ἀρ. ὄθησις, ἐξ ὄθησις, διατάσις, ἀγών.
 Ponzare, ρ. ἐν. διαταίνομαι πρὸς τι σπουδῆν, προσπαθεῖν καταβάλλω || ὠθῶ, ἐξωθῶ, ἴδε puntare.
 Popolaccio, οὐς. ἀρ. —laglia, θ. ἴδε plebaglia. plebe.
 Popolano, — a, ἔ. χυδαίος, χυδαί-κός, ἀγοραῖος || —, οὐς. ἐνορίτης, δημοτικός, κότεικος.
 Popolare, ρ. ἐν. συνίστημι κατοίκους ἐν τινι χώρῃ οἰκίζω, συνοικίζω, κατοικίζω || —, ἔ. δημῶδης, δη-μοτικός.
 Popolarosamente, ἐπ. δημοτικῶς || χυδαίως, χυδαίκῶς, κοινῶς.
 Popolaresco, — a, ἔ. δημοτικός, δη-μῶδης || δημοχαρής.
 Popolarità, οὐς. θ. δημοκρατία, τὸ ἐπιδικῶν τὴν εὐνοίαν τοῦ λαοῦ.
 Popolarizzare, ρ. ἐν. κοινοποιῶ, δη-μοσιεύω, διαδίδω τι || — ai, αὐτ. ἐπάγωμαι τὴν τοῦ λαοῦ εὐνοίαν.
 Popolarmente και popolatamente, ἐπ. δημῶτικῶς, =popolarosamente.
 Popolato, — a, ἔ. πολυάνθρωπος, τό-πος ἐμπεριέχων πολλοὺς κατοίκους, = luogo nel quale abita assai po- polo.

Popolazione, οὐς. θ. συνοικισμός, πλη-θυσμός κατοίκων ἐν τινι χώρῃ, =il popolare, populo.
 Popolazzo και popolaccio, οὐς. ἀρ. ὄχλος χυδαίος, λαός, ἡ κατωτέρα και πνευστέρη τάξις, =plebe, volgo.
 Popolesco, — a, ἔ. δημῶδης, ἴδε po- polaresco.
 Popolo, οὐς. ἀρ. λαός, ἔθνος, πλῆθος ἀνθρώπων, =multitudine di per- sone || far —, συνάγω, συνεγείρω τὸν λαόν, = adunare il popolo || levare il —, ἐγείρω τὸν λαόν εἰς στάσιν || reggersi a —, κυβερνώμαι ὑπὸ τοῦ λαοῦ || in — ἡ a rien —, δημοσίᾳ, ἐνώπιον ἕπαντος τοῦ λαοῦ || (κατ' ἔκτ.) πλῆθος πραγμάτων.
 Popolosità οὐς. θ. χώρας πληθυσμός.
 Popoloso, a, ἔ. ἴδε popolato.
 Poponajo, οὐς. ἀρ. πεπονοπώλης, = venditor di poponi.
 Popone, οὐς. ἀρ. πέπων, καρπὸς ζω-μερός, ἡδὺς και εὐώδης, ἐν σχήματι ἐπιμήκει ἢ στρογγύλῳ, κοιν. πέπῶνι.
 Poponeto, οὐς. ἀρ. πεπονοφυτεία.
 Porra, οὐς. θ. μαστός, στῆθος, κοιν. βυζί. = le parte nota delle femmine, ricettacolo del latte || dare la — ἢ le porre, γαλουχῶ, κοιν. βυ-ζάνω βρέφος, = allattare || levar della —, ἀπογαλακτίζω, κοιν. ἀπο-κόπτω, = srorpare || — (ναυτ.) πρύμνη || andare al vento in —, ἔξ οὐρας πλέω, αὐριον ἔχω ἄνεμον, οὐριοδρομῶ, και μεταφ. καλῶς ἔχω, ἐπιτυχῶν εἰς τι || volgere la — ἢ le porre dove sono le prore, μεταφ. ἄνω κάτω φέρω τὰ πράγμα-τα, ἀναστρέφω, ἀνατρέπω || — qua- drata, πλοῖον πολεμικόν || A —, πρὸς τὴν πρύμνην || — (κατ' ἔκτ.) πιάλη οἴνου και ὁ οἶνος αὐτός, Anch' io, vo' della — gustar che n- grasso Baccu, και ἐγὼ θέλω νὰ δο-κιμάσω τὸ ποτὸν τοῦ Βάχχου || il vino e la — dei vecchi, παροιμ. ὁ οἶνος ἔστι τὸ γάλα τῶν γερόντων.
 Porrare, ρ. ἐν. θηλάζω, =succhiare il latte della poppa || ἐμβρέχομαι,

διαβρέχομαι || il segno a suo vo- ler dell'acqua porra, τὸ ξύλον ἐμβρέχεται ἐκ τοῦ ὕδατος, = cioè succia, beve, allrae.
 Porpatoio, οὐς. ἀρ. σύριξ τοῦ γά-λακτος, κ. φοβοῦξί, = strumento per trarre il latte dalle porre delle femine.
 Pappatola, οὐς. θ. νανίον, πλαγγών, κοιν. κοῦκλα, = bambola, fantoc- cino di cenci per i fanciulli.
 Porratore, οὐς. ἀρ. ὁ θηλάζων, = che poppa || αλαχοκερδής.
 Porrellina, θ. (ὄποι.) μικρὸς μαστός.
 Porrese, οὐς. ἀρ. (ναυτ.) σχοινίον στηρίζον τὸν ἱστὸν || —, ἔ. πρυ-μναῖος, πρυμνήσιος.
 Porpetto, — a, ἔ. μεγαλόμαστος, = che ha gran porre.
 Poruleo, — a, ἔ. αἰγυρινός, τῆς αἰ- γύρου, = di piorro.
 Porulo, οὐς. ἀρ. ἴδε popolo || δέν-δρον, ἡ αἰγυρις, κοιν. ἡ λεύκη.
 Porare, ρ. οὐδ. εἰσδύω εἰς τοὺς πό-ρους, = penetrare nee pori.
 Porca, οὐς. θ. ὄς, κοιν. γουρούνα || Μεταφ. γυνὴ λίαν ρυπαρά, αἰσχρά || — (γεωπ.) ἀλλὰξ πεπυκνωμένη διὰ πολλῶν τῆς ἀρσενίας αἰριῶν ἐνθα σπείρονται και ἐπικαλύπτονται αἱ σποραί.
 Porcaio, — a, οὐς. ἀρ. χοιροβοσκός, συβώτης || Μεταφ. ἀγοραῖος, ρυπα-ρός, βάνυστος.
 Porcellana, οὐς. θ. σινική ἀργίλλος, σιννοκέραμος || σιννικὸν πλαστούρ-γημα ἀργιλλοπλαστον σαεῶς || φω-τόν, ἢ ἀνδράχνη, κοιν. ἡ γλυστρίδα, || ὀστρακοδερμον, ἢ πορφύρα.
 Porcelletto και porcellina, οὐς. ἀρ. (ὄποι.) χοιρίδιον, γρουλλίδιον, δέλ-φαξ, κοιν. νεογέννητον γουρουνάκι.
 Porcello, οὐς. ἀρ. μικρὸς χοῖρος, χοι-ρίδιον || Μεταφ. παιδίον ρυπαρόν.
 Porcheggiana, ρ. οὐδ. διάγω, φέρο-μαι, ζῶ ὡς οἱ χοῖροι.
 Porcheraccio, — a, ἔπθ. χοίρειος || spriado —, κάμαξ συοκτόνος.
 Porcheria, οὐς. θ. ρύπος, ρυπαρία,

κοιν. ἀκαθάρσια, λέρα, = cosa da porco, sporcozia.
 Porchetto, οὐσ. ἄρ. porchetta, θ. (ὄποκ. τοῦ porco) χοιρίδιον, χοιρίσκος, δελφάκιον.
 Porcile, οὐσ. ἄρ. σουφάρβιον, κοιν. χοιρῶνδρα, = stanza dove si tengono i porci || il —, (κατ' ἔκτ.) τόπος ρυπαρός, δυσώδης, αἰσχρός || —, ἔ. χοίρειος.
 Porcino, —a, ἔ. χοίρειος carne — a, κρέας — on' || Μεταφ. ρυπαρός, ἀηδής.
 Porco, οὐσ. ἄρ. ζῶον, ἔ. χοίρος || Μεταφ. ρυπαρός, αἰσχρός ἄνθρωπος || — spino, ἀκανθόχοιρος, = l'istricos || fuggire il —, ἀποφεύγω τὴν ρυπαρίαν || gettar le perle ai porci, παραβάλλω μαργαρίτας τοῖς χοίροις, ἤτοι λέγω πράγματα δυσνόητα || — marino, — di fiume, ὑδροχοίρος, εἶδος ζῴου μασποφόρου.
 Porcido, οὐσ. ἄρ. λίθος ἢ πορφυρίτις.
 Porfirione, οὐσ. ἄρ. πτηνὸν ὑδροχαρὲς, ὁ πορφυρίων, οὗ πορφυρόχρου τοῦ ράμφος.
 Porfirite, οὐσ. θ. λίθος, ἢ πορφυρίτις.
 Porfiriteo, —a, ἔ. τῆς πορφυρίτιδος.
 Porfirizzare, ρ. ἐν. λειώ, λειοτριβῶ, = ridurre una cosa in polvere impalpabile.
 Porfirizzazione, οὐσ. θ. λειώσις, λειοτριβήσις, = il ridurre in polvere un corpo duro.
 Porgere, ρ. ἐν. τείνω, ἐκτείνω, προτείνω || δίδω || φέρω || δανείζω || λέγω, ἐκφράζω, ἐκτίθημι || παρέχω, προτείνω || ἄγω, ὀδηγῶ || ὑπισχνούμαι, κοιν. ὑπόσχομαι || ἐκφράσεις || porgere aiuto consiglio, = aiutare, consigliare || — ardire, ἐνθαρρύνω, = incoraggiare, || — diletto, εὐφραίνω, τέρνω, = dilettere || — gli occhi, ἀναστρέφω, ἀτενῶς βλέπω, κυρίως καὶ μεταφορικῶς || — il passo verso ad alcuno, προεκκίνω πρὸς τινα || — la mano a chechessia, ἐπιχειρῶ ὀλονδῆποτε πρᾶγμα, καὶ, ἄλλως, βοηθῶ τινα || — lume a una cosa, φωτίζω τι,

= illuminare || — gli occhi || le orecchie, τείνω τὰ ὦτα, ἀκούω προσεκτικῶς || — occasione, παρίστημι εὐκαιρίαν || —, οὐδ. δεκνύμαι, εἰσηγοῦμαι || — vi, αὐτ. ἐπιδείκνυμαι, φαίνομαι || συγκατατίθεμαι || παρουσιάζομαι, παρίσταμαι || συμμορφοῦμαι || σφηνίζομαι || bel — ἢ mal —, οὐσ. καλὸς ἢ κακὸς τρόπος, ἐν τῷ δημηγορεῖν ἐν τῷ δηλῶσαι, = buona o cattiva maniera nell'arringare o favellare.
 Porgimento, οὐσ. ἄρ. ἔκτασις, παρυσίασις, = il porgere.
 Polgitore, —trice, οὐσ. ὁ τείνων, προτείνων, = colui che porge.
 Porisma, οὐσ. ἄρ. (γεωμ.) πόρισμα.
 Porro, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ. καὶ φυσ.) πόρος.
 Porosità, —tade, —tate, οὐσ. θ. τὸ πόρωδες σώματος, ἀραιότης.
 Poroso, —a, ἔ. πορώδης, ἔχων πολλοὺς πόρους, = pieno di pori.
 Porpora, οὐσ. θ. πορφύρα, πορφυροῦν χροῖμα, πορφυροῦν ὑφασμα || ἢ ἐρυθρὰ χροῖα τῶν παριῶν, τῶν χειλέων || — (παθολ.) νόσος ἢ ἐρυθρίτις || ἐξάνθημα ἐρυθρὸν.
 Πορροατὸ, —a, ἔ. πορφυροσχήμων, πορφυροῦς, πορφυρεῖος || ὁ φέρων πορφύραν ἔπι καρδιναλίω.
 Porpureggiare, ρ. πορφυρίζω || διαλέμπω || —, ἐν. πορφυρῶ, πορφυραῶ
 Porporina, οὐσ. θ. πορφυροῦν χροῖμα.
 Porporino, —a, ἔ. πορφυροῦς.
 Porporo, οὐσ. ἄρ. ὑφασμα βαμμένον ἐκ πορφύρας, ἴδε porpora.
 Porpurato, —a, ἔ. ἴδε porporato.
 Porraoso, —a, ἔ. (ιατρ.) πρᾶσινος || bile —, χολή.
 Porracina, οὐσ. θ. φυτὸν τὸ βούγλωσσον || — (βοταν.) λειχὴν ἐπὶ τῶν δένδρων.
 Porratia, οὐσ. θ. ζωμὸς μετὰ πρᾶσων ἢ ὄσων ἐκ πρᾶσων || guastare la —, μεταφ. καταστρέφω τὰ σχέδιά τινος, = guastare i disegni altrui.
 Porre, κατὰ συγκοπὴν τοῦ porre, ρ. ἐν. τίθημι, κοιν. βάλω ἐν τινι τόπῳ

|| διευθετῶ, διακοσμῶ || ἐκφράσεις || — caso, ὑποτίθημι περίστασιν || — ad alcuna arte, τοποθετῶ, παραδίδω τινα εἰς τέχνην || — a consiglio, φέρω εἰς συζήτησιν, συζητῶ || — ad effetto, πραγματοποιῶ || — affetto ad alcuno, ἀγαπῶ τινα ἢ διεγείρω ἔρωτα ὑπὲρ ἐμοῦ || — a freno la lingua, γλώσσης κρατῶ, τὴν γλῶσσαν χαλινωγῶ || — gio-go, ζεύγνυμι, ζευγνύω || — al ἢ nel sicuro, ἀσφαλίζω τι || — al sole alcuno, καταλείπω τινα ἐν ὀπαίθρῳ, τὸν καταστρέφω, τὸν ἐξολοθρεύω, καθίστημι πτωχόν || — al monte alcuna cosa, ἐγκαταλείπω τι ἀτελές || — a morto, κτείνω, φονεύω || — a saeco, διαρπάζω, λεηλατῶ || — a sedere alcuno, ἀπολύω τινα τῆς ὑπηρεσίας || — a ser-vo, ἐγκαθίστημι τινα ἐν ὑπηρεσίᾳ || — bocca ad una cosa, διαλένομαι, πραγματεύομαι περὶ τίνος πράγματος || cagione, αἰτιῶμαι τινα, || — colletta, ἐπιβάλλω φόρον || — in forse, ἀμφιβολίαν ἐμποιῶ || — in fronte, προτάσσω τι || — in [ite uno, ἐρίζω, φιλονεικῶ περὶ τίνος || — in luce, δημοσιεύω, ἐκδίδω || — in mano, ἐξηγοῦμαι, διδάσκω || — in onore alcuno, ἀνυψῶ τινα, ὑπερτιμῶ, περιδοῶ καθίστημι || — in use, ἴδε usare || — la mira, σκοπεύω, κοιν. σημάδεύω, = mirare || — la mira in fallo, ἀπατώμαι ἐν τοῖς διαλογισμοῖς || — l'animo, ἐπίστημι τὴν διάνοιαν, προσέχω, προσηλθῶμαι ἐπὶ τι || — l'animo ad una persona, ἀγαπῶ τινα || — le mani, σφτερίζομαι, ἔνα χρήματα || — nel fisco alcuna cosa, δημεύω τι || — si con alcuno, διαπραγματεύομαι μετὰ τίνος, κτλ, κτλ.
 Porrigine, οὐσ. θ. (παθολ.) πιτυρίασις, κνύς, γράσος.
 Porriginoso, —a, ἔ. πιτυρώδης.
 Porrina, οὐσ. θ. ἴδε porro.
 Porro, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, τὸ πρᾶσον ||

— ri, πλ. ἀκροχορδόνες, κοιν. μουρμήκια || predicare a' — ri, διδάσκω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, παραινῶ τοὺς κωφούς, ὁμιλῶ πρὸς ἀνθρώπους ὡτα μὴ ἔχοντας.
 Porroso, —a, ἔπ. πρᾶσιος, πλήρης ἀκροχορδόνων.
 Porta, οὐσ. θ. πόλη, πύλαι τῆς πόλεως || — maestra, πυλὼν ἢ κυριώτερα πύλη || ὄρα, εἰσοδος οἰκίας || — segreta, θύρα ἀπόκρυφος || — sublima —, ἢ ὑψηλὴ Πύλη, ἢ αὐλή, ἢ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου || στόμιον ποταμοῦ, ἐκβολή || — in-letaiata, σταφάνη, περιβόριον || —, οὐσ. ἄρ. ἀχθοφόρος, ναυτοφόρος.
 Portabile, ἔπ. φορητός || ἀνεκτός.
 Portabottiglie, οὐσ. ἄρ. φιαλῶθήκη, καλῆθιον διὰ φιάλας.
 Portacarro, οὐσ. ἄρ. τριβωνοθήκη, μάστικπος.
 Portacappello, οὐσ. ἄρ. cappelliera.
 Portafiaschi, οὐσ. ἄρ. ποτηριοθήκη.
 Portafogli, οὐσ. ἄρ. χαρτοφυλάκιον.
 Portalletta, οὐσ. ἄρ. γραμματοκομιστής, γραμματοφόρος.
 Portamantello, ἴδε portacarro.
 Portamento, οὐσ. ἄρ. θέσις, ἦθος, τρόπος || ἀγωγή, φέρσις, κομιδή.
 Portamonate, οὐσ. ἄρ. βαλάντιον.
 Portamorso, οὐσ. ἄρ. λωρίον συγκρατοῦν τὸν κημόν, ὑπόκημον.
 Portante, μετοχὴ τοῦ portare || —, οὐσ. ἄρ. ἴδε ampio, ampliatura.
 Portantina, θ. φορτίον περικλειστον.
 Portantine, οὐσ. ἄρ. φορέυς, κομιστής.
 Portapolti, οὐσ. ἄρ. μαστροπός.
 Portare, ρ. ἐν. φέρω, κομιζῶ || ὑπομένω, ὑποφέρω, ἐνέχομαι || δημοσιεύω, πληροφροῦ, ἀναφέρω || ἄγω, ὀδηγῶ || συμβάλλω, συντείνω, ὠφελῶ || — si, αὐτ. διάγω, πολετεύομαι, προσφέρωμαι || εὐνοῶ, προστατεύω τίνος, βοηθῶ τινα || — il cibo, πέπω, χωνεύω τὴν τροφήν || ἐκφράσεις questa strada porta a Roma, ἢ δὸς αὕτη ἄγει εἰς τὴν

Ρώμη· || — la fama alcuna cosa, ζήσεται, διαφθλλείται· || — si oltre, προχωρώ, προβαίνω· || — via, ἀφαισιώ, ἀρπάζω· κτάνω, φονεύω· || κλέπτω, = rubare, κτλ.
 Portasigari, οὐσ. ἄρ. σιγαροθήκη· || σιγαρολαβία.
 Portastanghe, οὐσ. ἄρ. χωρίον.
 Portata, οὐσ. θ. σημειώσεις τῶν συναχθέντων· || ἰδιότης κατῴστασις· || ἑκατότης, σφουδαίτης· || παράθεσις ὄψεων· || τὸ βάρος σφαιρῶν πυροβόλου· || d'un bastimento· ἡ χωρητικότης πλοίου, τὸ πρὸς πωρτίου.
 Portatile, — tivo, α. ἑ. φορητός, εὐμετακόμιστος.
 Portato, οὐσ. ἄρ. τὸ σύνολον τῶν νεογνῶν γεννηθέντων ζώων, κύησις· ἡ κνοφορία ἐφ' ὅσον διαρκεῖ.
 Portatore, — tice, οὐσ. ἄρ. κομιστής· || ἀγθοφόρος· || —, ἑ. ὑπομονητικός, ἀνεπίτιος.
 Portatura, οὐσ. θ. κομιδὴ· || ἱματισμός, στολή· || συρμός· || τὸ βάρος τῆς συσκευῆς ἐπιβάτου.
 Portavento, οὐσ. ἄρ. ἀεραγωγός.
 Portavoci, ἄρ. σάλπιγξ ἀνευθύουσα μακρὰν τὴν φωνήν, φωνητήριον.
 Portella, οὐσ. θ. ἄρ. (ὑποκ.) θυρίδιον· || — i, πλ. ναυτ. θυρίδια.
 Portendere, ρ. ἐν προσημιῶν, προγινώσκω· || — si, αὐτ. ἐπιδεικνύμαι πρόωθεν, = farsi vedere.
 Portento, ἄρ. θαῦμα, τεράστιόν τι.
 Portentoso, ἑ. θαυμάσιος, τεράστιος.
 Porteria, οὐσ. θ. δωμάτιον τοῦ θυρωροῦ, ἰδίως τὸ ἐν μοναίῳ.
 Portevole, ἑ. διγ. φορητός, ἀνεκτός.
 Porticale καὶ portico, οὐσ. ἄρ. περιστεύλον, στοά· || — chi, πλ. στοαί.
 Portiera, οὐσ. θ. θύρα παραπέτασμα.
 Portiere, οὐσ. ἄρ. θυρωρός.
 Portinaio καὶ portinajo, οὐσ. ἄρ. — a, καὶ — ra, θ. πυλωρός.
 Porto, οὐσ. ἄρ. λιμὴν, ναύλοχος, ἄρμος· || — franco o libero, λιμὴν ἐλευθέρος, ἐνθα οὐδεμία ἀπαιτεῖται πληρωμὴ ἐπὶ τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως ἐμπορευμάτων· || με-

ταφ. καταφύγιον, ἄστυον· || far pigliar —, καταίρω, προσορμίζομαι, κινῶ, ἀράζω, ἀποβιβάζω, ἐκφορτῶ τὰ ἐμπορεύματα· || condurre a — καὶ giugnere in —, μεταφ. ἐπιτυχῶναι τοῦ σκοποῦ· || = di vita eterna, ὁ παράδεισος· || a buon —, αἰσίως, = felicemente.
 Portogallo, οὐσ. ἄρ. πορτογάλιον.
 Portolano καὶ portulano, οὐσ. ἄρ. πωροῦς, πρωράτης· || λιμενολόγιον.
 Portollato, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) πρόσταγμα, ἄγε δὴ, πρόσω, κοιν. ἐμπρός, τράβα δυνατά.
 Portone, οὐσ. ἄρ. μεγάλης οἰκίας πόλη, πυλών.
 Portulaca, οὐσ. θ. βοτάνη, ἡ ἀνδράχνη, κοιν. γλυστρίδα.
 Portuoso, — a, εὐλιμενος.
 Portzana, οὐσ. θ. ὑδροχαρῆς μεγάλη ἀλεκτορίς.
 Portziore, οὐσ. θ. μέρος, μέρος.
 Posn, οὐσ. θ. ἀνάγκαις, ἀνεσις, ἡσυχία· || — (μουσ.) παύσις· || — (γραμ.) παύλα· || avere ἢ stare a —, ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω· || dare —, παρέγω ἀνεσις· || fare —, ἐρίστημι τὴν πορείαν, κοιν. σταματῶ.
 Posamento, οὐσ. ἄρ. ἀνάγκαις, ἀνεσις, = riposo.
 Posanza, οὐσ. θηλ. ταυτόσημον τῷ προηγούμενῳ.
 Posariano, οὐσ. ἄρ. βραδύπορος· || ἡ ἐπὶ φακέλλων ἐπιγραφή πρὸς ἐδουγίαν ἀποποθέτησιν προσεκτικῶς τακτικῶς, ἀνευ δρυῆς, = fragile.
 Posare, ρ. ἐν ἀποτίθῃμι, κατατίθῃμι ἀναπαύω, εἰρηνεύω, καταπαύω, πρᾶνω· || —, οὐδ. ἀναπαυομαι· || ὑψίσταμαι, κοιν. κατασταλάζω· || κείμαι, κοιμῶμαι, ἀναπαυομαι· || — si, αὐτ. κἀθημαι, στερεοῦμαι, στηρίζομαι, ἐπιστηρίζομαι· || — si in pace, κείμαι ἀναπαυομαι ἐν τῷ τάφῳ.
 Posata, οὐσ. θ. ἀνάγκαις, σταθμός· || παροφίς μετὰ μαχαίρου, πηροῦνιου, κτλ. δι' ἕκαστον συντρόφειον.
 Posatamento, ἐπίρ. ἡσυχία, ἡρέμα, βραδέως.

Posatenza, οὐσ. θ. ἡσυχία· || ἀνάγκαις, = placidezza.
 Posato, — a, ἑ. ἡσυχός· || περισσευμένος, συνετός· || —, ἐπ. ἡσυχώς.
 Posatoio, οὐσ. ἄρ. ἀναπαυτήριον.
 Posatura, οὐσ. θ. ἰλύς, ὑποστάθμη.
 Posca, οὐσ. θηλ. ὀξύκρατον, κρέμα βύατος καὶ ὄξους πρὸς ἀπέλασιν τῶν κωνώπων.
 Poscia, ἐπ. εἶτα, ὕστερον, = poi.
 Posciachò, σύνδ. ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ· || καὶ τοι, μολονότι, = poichè.
 Poscritta, οὐσ. θ. ὑστερόγραφον.
 Posdiluviano, — a, ἑ. ὁ μετὰ τὸν κατακλυσμόν· fatti — i, γεγονότα τὰ μετὰ τὸν —.
 Posdomano, — ni, ἐπ. μεθαύριον.
 Positivamente, ἐπ. θετικῶς, βεβαίως· || ματρίως.
 Positivismo, οὐσ. ἄρ. σύστημα θετικῆς φιλοσοφίας.
 Positività, οὐσ. θ. θετικότης, βεβαιότης, = certezza.
 Positivo, — a, ἑ. θετικός, πραγματικός· || ἀπλοῦς, σεμνός.
 Positura, οὐσ. θ. θέσις· || στάσις.
 Posizione, οὐσ. θ. θέσις, κατάστασις· || ταπεινώσις· || πρότασις.
 Posmettere, ρ. ἐν. ἐπιθέτω, ἐπιτάττω.
 Poscia, οὐσ. θ. κλάδος τῶν λεπνάδων.
 Posolatura, οὐσ. θ. ὑπουργίς, κοιν. πιστιά.
 Posrasto, ἄρ. τὰ ἐπιδόρπια.
 Posrimento, οὐσ. ἄρ. μετάθεσις στοιχείου, φράσεως, ὀνόματος ἢ πράγματος οὐδὲ ἴποτε· || μουσ. μεταφορά κομμάτιου εἰς ἄλλον τόνον, εἰς ἄλλην ἁρμονίαν.
 Posporre, ρ. ἐν. μετατίθῃμι· || μεταφ. περιφρονῶ, ἀμελῶ.
 Pospositivo, — a, ἑ. μετατιθέμενος.
 Posposizione, οὐσ. θ. μετάθεσις.
 Possa, possanza, οὐσ. θ. ἰσχύς.
 Possedente, ἑ. διγ. κάτοχος, ἰδιοκτῆτης, = che possiede.
 Possedere, ρ. ἐν. κατέχω, κέκτημαι· || περιέχω, ἐμπεριέχω, ἐμπεριλαμβάνω, ἐμπερικλείω.
 Possedimento, οὐσ. ἄρ. κατοχὴ, κτήσις

Posseditore, — trice, οὐσ. ἄρ. κτήτωρ.
 Possente, ἑ. διγ. ἰσχυρός, δυνατός, ρωμαλέος· || ἱκανός.
 Possentemente, ἐπ. ἰσχυρῶς.
 Possessione, θ. κατοχὴ, ἰδιοκτησία· || ὑποστατικόν, γωφίον, ἐπαυλις.
 Possessivamente, ἐπ. κατὰ κτήσιν, κτητικῶς.
 Possessivo, — a, ἑ. (γραμμ.) κτητικός, τὰ κτητικὰ ἐπιθετα.
 Possesso, οὐσ. ἄρ. κτήσις, κατοχὴ.
 Possessore, οὐσ. κάτοχος, κύριος πράγματος.
 Possessorio, οὐσ. ἄρ. (νομ.) κτηματικός· περι κτήσεως.
 Possibile, ἑ. διγ. δυνατός, πράξιμος, ἐνδεχόμενος.
 Possibilità, — tade, — tate, οὐσ. θ. τὸ δυνατόν, πιθανότης.
 Possibilmente, ἐπ. κατὰ τὸ δυνατόν, πιθανῶς.
 Possidente, ἑ. διγ. ὡς possedente.
 Posta, οὐσ. θ. κατάλυμα, τόπος ὄρισμένος πρὸς ἀνάπαυσιν· || σταθμός, διάστημα ὀκτώ σταδίων· || ἱππῶν· || θέσις ἔκτου ἐν τῷ ἵπποστασιῳ· || σταθμός ἵππων ταχυδρομικῶν, ἐνθα ἀλλάσσονται οἱ ἵπποι· || ταχυδρομεῖον· || andare per la posta, ἰδοιτοῦ διὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαζῶν· ἡ ἡμέρα ὄρισμένη τῶν ἀφίξεων καὶ ἀναχωρήσεων τοῦ ταχυδρομοῦ· || καιρός, εὐκαιρία· || ἐνέδρα· || κατάθεσις· || παγίς· || ἕγχο· || — ferma, ὄρος τετελεσμένος, συμφωνημένος· || a posta, ἐπ. ἐπίτηδες, ἐκ προμελέτης· || di —, ἐπ. παρευθός, ἀμέσως· || ferma in —, «Μένεται ἐν τῷ ταχυδρομῳ μέχρι ζητήσεως», λέξεις γραφόμεναι ἐπὶ τοῦ φακέλλου ὅταν ἀγνοῖ ὁ ἐπιστέλλον τὴν διαμονὴν τοῦ πρὸς ἐν γράφει.
 Posta, οὐσ. θ. φύτευσις· || τοποθεσία.
 Postale, ἑ. διγ. ταχυδρομικός.
 Postare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. τοποθετοῦμαι καθίσταμαι.
 Postomune, οὐσ. ἄρ. προσευχὴ ἐν τῇ λειτουργίᾳ λεγομένη παρὰ τοῦ

ίερως μετά τήν θάλαν κοινωνίαν.
 Posteggiare, ρ. οὐδ. ταχυδρομῶ.
 Postema, οὐσ. ἄρ. ἀπόστημα, ἐμπύ-
 ρημα, =enfatura putrefatta.
 Postemaestro, οὐσ. ἄρ. διαθυνητής
 τῶν ταχυδρομείων.
 Postemato, —α, ἐπ. (παθολ.) ἔχων
 ἀπόστημα.
 Postemazione, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἀπο-
 στήματος σχηματισμός.
 Postoso, —α, ἐπ. ἀποστηματίας, ὁ
 ἔχων ἀπόστημα.
 Postergale, οὐσ. ἄρ. τὸ ὀπίσθιον μέ-
 ρος, τὰ ὕδατα.
 Postergare, ρ. ἐν. ῥίπτω τι ὀπίσθεν
 τῶν νότων || μεταφ. καταφρονῶ,
 περιφρονῶ.
 Posterì, οὐσ. ἄρ. πλ. οἱ ἀπόγονοι.
 Posteriore, οὐσ. ἄρ. τὰ ὀπίσθια, ὁ
 πρῶτος || —, ἐπ. διγ. ὕστερος, ὁ-
 πίσθιος, ἐπακόλουθος.
 Posteriormente, ἐπίρ. ὕστερον, ἀκο-
 λούθως || ἔπειτα.
 Posterità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
 οἱ ἐπιγινόμενοι, οἱ ἀπόγονοι.
 Posticcia, οὐσ. θ. (ναυτ.) ἔξυλα ἐπι-
 μήκη τῶν τριήρων ἢ τὸ ἀνώτε-
 ρον μέρος, ἀποστάσιον.
 Posticcio, —α, ἐ. ἐπέσακτος, πρόσ-
 θετος, οὐχὶ φυσικός, κλαστός, τα-
 χυνητός || —, οὐσ. ἄρ. ἄγρος καλ-
 λιεργημένος καὶ δενδροφότος.
 Posticiparo, ρ. ἐν. ἀναβάλλω παρὰ
 τὴν τάξιν καὶ τὸν προσήκοντα χρό-
 νον, =differire.
 Postipazione, οὐσ. θ. ἀναβολὴ πράγ-
 ματος παρὰ τὸν συνήθη χρόνον.
 Postivo, οὐσ. ἄρ. ἐπιστάτης τῶν
 ἱππῶνων.
 Postiera, οὐσ. θ. (ὅπλοκ.) θυρίδιον.
 Postiglione, οὐσ. ἄρ. ἡνίοχος τῆς
 ταχυδρομικῆς ἡμέτης || πλοίαριον
 κατασκοπικόν, ἀγγελιοφόρον.
 Postilla, οὐσ. θ. σχολίον ἐν τῷ πε-
 ριωσίῳ, προσημείωσις || προσθήκη.
 Postillare, ρ. ἐν. σχολιάζω, προση-
 μεῶ || προσθέτω.
 Postillatore, οὐσ. ἄρ. σχολιαστής,
 ὑπομνηματιστής.

Postillatura, οὐσ. θ. προσημείωσις,
 ὑποσημείωσις.
 Posto, —α, παθ. μισοχ. τοῦ porre,
 κείμενος, τοποθετημένος || —, οὐσ.
 ἄρ. τόπος, θέσις || τοποθεσία, γω-
 ριον || —che, σύνδ. εἰ καὶ, ὑποθε-
 θέσθω, καὶ ἐάν... =ανεγναχὲ οα-
 sochè || —cio, τοῦτου δοθέντος.
 Postremo, —α, ἐπ. τελευταίος, ἔσχα-
 τος, =ultimo.
 Postriolo καὶ postriulo, οὐσ. ἄρ.
 χαμαιτυπίον, πορνείον.
 Postulante, ἐπ. διγ. μνηστήρ ἀρχῆς,
 ὑποψήφιος.
 Postulato, οὐσ. ἄρ. (γλωσσ.) τὸ αἰ-
 τήμα ἐπὶ τῶν θεωρημάτων καὶ προ-
 βλημάτων.
 Postulazione, οὐσ. θ. αἰτήσεις, ἀξιω-
 σεις, ἐπιζητήσεις δημοσίας θέσεως
 || ἔκθεσις πρὸς τὸν πάπαν περὶ ἀπαλ-
 λαγῆς κωλύματος || ἱλαστήριον, θυ-
 σίαι παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαιοῖς.
 Postumo, —α, ἐπιγενόμενος, γεννη-
 θεὶς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην,
 ὑστερογενής.
 Postura, οὐσ. θ. στάσις τοῦ σώμα-
 τος || σκευωρία, ἀπόκρυφος καὶ δο-
 λία προμαλέτη, συνωμοσία.
 Postulto, (al —) ἐπ. τέλος πάντων,
 ἐπὶ τέλους, συμπερασματικῶς.
 Posvedere, ρ. ἐν. βλέπω μετέπειτα.
 Potabile, ἐπ. διγ. πόσιμος, ποτός.
 Potagione, οὐσ. θ. —mento, ἄρ.
 κλάδευσις τῆς ἀμπέλου || ἀραίωσις
 τῶν κλάδων δένδρου.
 Potare, ρ. ἐν. κλάδεω.
 Potassa, οὐσ. θ. πτόσσα.
 Potassio, οὐσ. ἄρ. μέταλλον τὸ πο-
 τάσιον, = minerale solido.
 Potatoio, οὐσ. ἄρ. κλαδευτήριον, δρέ-
 πανον δδοντωτόν, ἀμητήριον.
 Potatore, οὐσ. ἄρ. κλαδευτής, κλα-
 δευτήρ, =colui che pota.
 Potatura, οὐσ. θ. (γλωσσ.) κλάδευσις.
 Potazione, οὐσ. θ. ἴδε potagione.
 Potentato, οὐσ. ἄρ. δυνάστης, ἡγε-
 μών, βασιλεὺς || ἀριστοκρατία.
 Potente, ἐπ. διγ. ἰσχυρός, δυνατός,
 εὐρωπός, ἀκμαίος.

Potanza καὶ potenza, οὐσ. θ. δύ-
 ναμις, ἰσχύς, ῥώμη || ἐνέργεια, ἐπι-
 δρασις ἐπὶ φαρμάκων || ἱκανότης,
 δεξιότης πρὸς τὸ ποιεῖν τι.
 Potenzialmente, ἐπ. ἰσχυρῶς, κατὰ
 δύναμιν.
 Potere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. δύναμαι ποι-
 εῖν τι || ἔχω ἰσχύον, ἰσχύω. ἐπὶ τινα,
 παρὰ τινα.
 Potere, οὐσ. ἄρ. δύναμις, ἐξουσία.
 Potestà, —tade, —tate, οὐσ. θ. ἴδε
 podestà.
 Potesteria, οὐσ. θ. ἴδε podesteria.
 Potissimamente, ἐπ. κυρίως, μάλι-
 στα, πρὸ πάντων.
 Potissimo, —α, ἐ. πρώτιστος.
 Pota, οὐσ. ἄρ. πόσις, = il bere.
 Potta, οὐσ. θ. τὸ γυναικεῖον ἀπόκρυ-
 φον μέρος, κύσθος, χοῖρος παρὰ τοῖς
 ἀρχαίοις Ἑλλήσι.
 Pottincciare, ρ. ἐν. συρράπτω, ἐπι-
 σκευάζω ἱμάτιον, κοιν. μακάλων.
 Pottincio, οὐσ. ἄρ. κακὴ συρραφή
 ἱματίου.
 Poveraccio, —α, ἐ. (λέξις περιφρον.)
 πτωχός, οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.
 Poveraglia, οὐσ. θ. πτωχῶν, ἐπαι-
 τῶν πλήθος, πτωχολόγιον.
 Poveramento, ἐπ. πτωχικῶς, πενι-
 χρῶς, =A guisa di povero.
 Poverello, —retto καὶ poverino,
 —α, (ὅπλοκ.) ταλαίπωρος, ἐνδεής, κα-
 κόμορος ἐπὶ οἴκου.
 Poverezza, οὐσ. θ. ἴδε povertà.
 Povero, —α, ἐ. πτωχός, πένης, ἀ-
 πορος, ἀπτήμων || μεταφ. ἄφορος, ἀ-
 καρπός ἐπὶ ἀγρῶν || ἀνεπαρκής ἐπὶ
 ἐταρειῶν || ἄθλιος, δειλίας || ἐπὶ
 οἴκου || προσφιλέτης, ἀγαπητός ἐπὶ
 στοργῆς, ἀγάπης, οἴκου, — fanciullo
 morto, ἀγαπητὸν παιδίον ἀποθανόν.
 ἦδη || μεταφ. φαῖλος || δειλός, ἐν-
 ἀνδρός || ἀκόσμητος, ἀκαλλώπιστος ||
 ἐπὶ τόπων, ἐπὶ οἰκοδομῶν, κτλ. ||
 mel ἢ —a mel οἶμοι τέλας ἐγώ ||
 || cuore —, δειλὴ καρδία.
 Poverone, ἐ. διγ. πάμπτωχος.
 Povertà, —tade, —tate, οὐσ. θ. πτω-
 χία, πένια, ἐνδεΐα τῶν βιωτικῶν μέ-

των || ἀμβλύνοια, ἢ τοῦ νοῦ ἀπο-
 ρία, βλακία.
 Pozione, οὐσ. θ. ποτόν || ὕδρον φάρ-
 μακον, =Mistura.
 Poziore, ἐ. κρεττων, ἀμείνων.
 Poziorità, οὐσ. θ. ἴδε maggioranza.
 Pozza, οὐσ. θ. λάκκος ὕδατος, τένα-
 γος, τέλμα.
 Pazzanghera, οὐσ. θ. μικρὸς λάκκος
 πλήρης βορβοῦ, πηλός, βόρβορος.
 Pozzetta, οὐσ. θ. (ὅπλοκ.) ἴδε τὸ προ-
 ηγοούμενον || γελασίνοι, τὰ κοιν. λακ-
 κάκια τῶν παρεῶν || πτηνόν, ὁ
 χλωρίων, ὁ ὄριυλος.
 Pozzo, οὐσ. ἄρ. φεῖαρ || — nero, ὄχρ-
 τός, ἀμύρα, ἀπόπατος.
 Pazzolana, οὐσ. θ. γῶμα ἡφαίστειον.
 Prace, οὐσ. θ. ἴδε porca.
 Pragmatica, θ. ἴδε grammatica.
 Prama, οὐσ. θ. πλοῖον πλακατόν.
 Pramatica, οὐσ. θ. τύπος, νόμος
 πραγματικός, ὁ ἐπιπετέγιον κανονι-
 σμῶν περὶ πολυτελείας, περὶ ἐκκλη-
 σιαστικῶν ἀντικειμένων, κτλ.
 Prandipeta, οὐσ. ἄρ. παράσιτος.
 Pranzare, ρ. οὐδ. γευματίζω.
 Prasma, οὐσ. ἄρ. λίθος πρασίτης, κοιν.
 σμαράγδιον.
 Prassino, —α, ἐ. πράσινος.
 Prassio, οὐσ. ἄρ. φυτός, τὸ πράσιον.
 Prataiulo, —α, ἐπ. λειμῶνας, τ
 λειμῶνος || εἶδος μύκητος || —α,
 οὐσ. θ. ὄνος ὑδροκαρπός.
 Pratellina, οὐσ. θ. βοτάνη, ἢ λει-
 μονία, ἢ μαργελίς, τὸ λευκάνθεμον.
 Pratense, ἐπ. διγ. ἴδε prataiuolo.
 Prateria, οὐσ. θ. λειμῶν ἐκτεταμέ-
 νος, πολλὰς ἔχων νομάς.
 Pratica, οὐσ. θ. τὸ πρακτικόν
 ρος ἐπιστήμης ἢ τέχνης, ἐφαρμογὴ
 τῶν κανόνων, πράξις, χρῆσις κατ'
 ἀντίθεσιν ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν || ἀ-
 σκησις τέχνης ἢ ἐπιστήμης, ἐπι-
 τέλεισις, ἐργασία || mettere in —,
 ἐπιτελεῖν τι || φίλια, οἰκιστήτης, στέ-
 σις || συμβούλιον, συνέδριον.
 Praticabile, ἐπ. διγ. ἐκτελεστός, κά-
 τορθωτός, εὐπρακτός. [κῶς.
 Praticamente, ἐ. κατὰ πρᾶξιν, πρακτι-

Praticante, ἑ. διγ. (ἄλλὰ μᾶλλον ἐν χρήσει οὐσιαστικῶς) ἐμπειρικός, πρακτικός· ὁ ἐκ πείρας ἀσκῶν τέχνην ἢ ἐπιτέδευμα.
 Praticare, ρ. ἐν. ἐπιτελεῶ, ἐκτελεῶ, πράττω, βάλλω εἰς πράξιν· ἢ ἀσκῶ, ἐλάσκω, ἐπαγγέλλομαι τέχνην ἢ ἐπιτέτημην· ἢ διαχειρίζω· ἢ πραγματεύομαι, = trattare, consultare, negoziare· ἢ συναναστρέφομαι, ἐπιφοιτῶ, κοινῶς συζητῶ εἰς τινα· ἢ — si, αὐτῷ ἐν διαπραγματεύσει διατελεῶ.
 Praticazione, οὐσ. θ. ἴδε pratica.
 Pratichevole, ἑ. διγ. ἴδε praticabile.
 Pratichezza, οὐσ. θ. γρήσις· ἢ οἰκειότης, ἐπιφοιτήσεις, συναναστροφὴ.
 Praticista, οὐσ. ἀρ. ἴδε praticante.
 Pratico, — a, ἐπ. καὶ οὐσ. πρακτικός.
 Pratile, ἐπ. διγ. λειμώνιος, κοιν. λιβαδῆσιος.
 Prato, οὐσ. ἀρ. λειμῶν, λιβάδε.
 Pratolino, οὐσ. ἀρ. μύκης λειμῶνιος.
 Pratoso, — a, ἑ. πλήρης βοσκῆς.
 Pravamente, ἐπ. μαχθηρῶς.
 Pravila, — tade, — tate, οὐσ. θ. μοχθηρία, κακεντρέχεια, φουλότης.
 Pravo, — a, ἑ. καὶ οὐσ. μαχθηρῶς, κακεντρέχης, φαῦλος.
 Preaccennare, ρ. ἐν. προκατηγορῶ.
 Preadamita, ἑ. προαδαμιαίος, δοξάζων ὅτι ὑπῆρχον ἄνθρωποι πρὸ τοῦ 'Αδάμ.
 Preallezare, ρ. ἐν. προαναφέρω.
 Preambolare, ρ. οὐδ. προοιμιάζομαι.
 Preambolo καὶ — buio, οὐσ. ἀρσ. προοίμιον, πρόλογος.
 Preavvertire, ρ. ἐν. προαναγγέλλω, προειδοποιῶ.
 Prebenda, οὐσ. θ. ἐκκλησιαστικὴ πρόσδοσις· ἢ ἀσφαλὴς σύνταξις· ἢ μερὶς γόστου διδομένη εἰς τὰ ζῶα· ἢ ἐφόδιον χρημάτων καὶ τροφῶν.
 Prebendario, οὐσ. ἀρ. ὁ ἔχων ἐκκλησιαστικὴν πρόσδοσιν.
 Prebendato, οὐσ. ἀρ. ἴδε prebenda· ἢ —, ἴδε prebendario.
 Precariamente, ἐπ. (νομ.) προσκαίρως, ἐπισφαλῶς, ἀμφίβολως.

Precario, — a, ἐπ. πρόσκαιρος, ἀθέβαιος, ἀμφίβολος· ἢ δοθεὶς αἰτηθεὶς κατὰ παράκλησιν, κατὰ χάριν.
 Precapione, οὐσ. θ. προύλαξις, πρόνοια πρὸς ἀρφυγὴν κακοῦ.
 Prece, οὐσ. θ. καὶ ἐνίοτε ἀρ. δέξις, παράκλησις, προσευχὴ.
 Precedente, ἑ. διγ. προηγούμενος, προλαβών, πρότερος, προτεραιός.
 Precedentemente, ἐπ. προηγουμένως, προλαβόντως, πρότερον.
 Precedenza, οὐσ. θ. προτερῆσις.
 Precedere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. προηγούμεμαι, προπορεύομαι, προβαίνω· ἢ μεταφ. προέχω τινός.
 Precelso, — a, ἑ. ἐξαιρετός, ἄριστος.
 Precessione, θ. (ἀστρ.) προχείρησις, ἐν χρήσει ἰδίως ἐπὶ ἡμερησίᾳ.
 Precesso, — a, παθ. μεταχθ. τοῦ precedere, = preceduto.
 Precessore, ἀρ. πρόδρομος· ἢ πρόγονος· ἢ προκάτοχος ἄλλου ἐπὶ θέσεως, ἀξιώματος, κτλ.
 Precettante, ἑ. διγ. ὁ ἐπιτάττων, ἀρχὼν, προϊστάμενος.
 Precettare, ρ. ἐν. ἐπιτάττω τινὶ τὴν ἀπότισιν τῆς ἀφειλῆς ἢ τὴν ἐμφάνειαν εἰς τὸ δικαστήριον.
 Precettatore, — trice, οὐσ. διδασκαλὸς παιδίων, παιδαγωγός.
 Precettivo, — a, ἑ. ἐμπεριέγων παραινέσεις, κανόνες· ἢ ἀναγκαστικός, χρήσιμος ὡς κανὼν.
 Precetto, οὐσ. ἀρ. δίδαγμα, παραίνεσις, παρήγγελμα.
 Precettore, οὐσ. ἀρ. ἴδε precettatore.
 Precettorello, οὐσ. ἀρ. (ὅποι.) σχολαστικός, κοιν. δασκαλάκι.
 Precettoria, οὐσ. θ. τὸ παιδαγωγικὸν ἐπιγγέλμα· ἢ διοίκησις.
 Precidere, ρ. ἐν. τέμνω, συντέμνω, ἀποκόπτω, ἀκρωτηριάζω.
 Precinto, οὐσ. ἀρ. περίβολος, περιφραγὴ, = circuito.
 Precipitamento, ἀρ. καταστροφὴ.
 Precipitare, ρ. ἐν. κυρίως, κρημνίζω· ἢ μεταφ. ἐπιείγω, ἐπισπεύδω, ποιῶ τί ταχέως, ἐμμανῶς· ἢ — οὐδ. καὶ — si, αὐτ. κατακρημνίζομαι,

καταπίπτω· ἢ — si in uno, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ κατὰ τινός· ἢ — (χημ.) καταθειόμεμαι ἐν τῷ βάζει ἀγγείου, κατασπῶ, κ. κατασταλάζω, ἀφίνω ὑποστάθην, κοιν. καταπάτι, ἐπὶ ὑγρῶν.
 Precipitamento, ἐπ. ἐμμανῶς, προπετῶς, τάχιστα.
 Precipitato, — a, ἑ. καὶ οὐσ. κατασπασμένος, ἀπερίσκαπτος· ἢ —, οὐσ. ἀρ. (χημ.) ὑπόστασις, ὑποστάθην, κατακρημνισμα, κοιν. καταπάτι.
 Precipitatore, — trice, οὐσ. ὁ κατακρημνίζων, = che precipita.
 Precipitazione, οὐσ. θ. κυρίως κατακρημνισμός· ἢ ὄλισθησις εἰς κλίμα· ἢ μεταφ. προπέτις· ἢ ἀφροσύνη, ἀπερίσκεψία· ἢ — (χημ.) κατακρημνισμα, ὑπόστασις, κ. καταπάτι.
 Precipite, ἑ. διγ. προπετής, ὀρηκτικός, ἀπερίσκεπος· ἢ —, (ἐπὶ τόπων) κρημνώδης, ἀπότομος.
 Precipitovole, ἑ. διγ. ἴδε precipite, precipitoso.
 Precipitosamente, ἐπ. ἴδε precipitamento.
 Precipitoso, — a, ἑ. ἀπόκρημος· ἢ προπέτης, ἀπερίσκεπος· ἢ ὀρηκτικός, ταχύς· ἢ καταστρεπτικός.
 Precipizio, οὐσ. ἀρ. κρημνός, βάρανθρον· ἢ καταφορῶν, κατάπτωσις.
 Precipiuamente, ἐπ. κυρίως πρὸ πάντων, ἰδίως.
 Precipuo, — a, ἑ. κύριος, ἰδιος.
 Precisamente, ἐπ. ἀκριβῶς, ἰδίως.
 Precisione, οὐσ. θηλ. ἀκριβολογία, βραχυλογία μετὰ σαφηνείας· ἢ ἀκρίβεια ἐν παντὶ πράγματι.
 Precisivo, — a, ἑ. ἀκριβής, ὀρθός· ἢ ῥητός, ὠρισμένος· ἢ —, ἐπ. ἴδε precisamente.
 Precitato, — a, ἑ. προσηρμένος.
 Preclaramente, ἐπ. εὐγενῶς, φιλοφρόνως, = nobilmente.
 Preclaro, — a, ἑ. εὐγενής, ἐπιφανής, περὶσημος, περιβλεπτός.
 Precludere, ρ. ἐν. ἀποκλείω, κωλύω, = impedire.
 Precoce, ἑ. διγ. πρόωρος, πρῶτος.

Precognitare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. προμελετῶ, προσκέπτομαι.
 Precognizione, οὐσ. θ. προμελέτη.
 Preconio, οὐσ. ἀρ. ἑταίριος, ἐγκώμιον.
 Preconizzare, ρ. ἐν. ὑπερπαίνω, ἐκθειάζω, ἐγκωμιάζω.
 Preconizzatore, — trice, οὐσ. ἐγκωμιστής.
 Preconizzazione, οὐσ. θ. ἐγκώμιον.
 Preconoscenza, οὐσ. θ. καὶ precogno, οὐσ. ἀρ. πρόγνωσις.
 Preconoscere καὶ precogno, ρ. ἐν. προγινώσκω, προβλέπω.
 Preconoscimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε preconoscenza.
 Precordi, οὐσ. ἀρ. πλ. (ἀνατ.) διάφραγμα· ἢ καρδιακὴ χώρα.
 Precorrente, ἐπ. διγ. ὁ προλαμβάνων, ὁ προβαίνων.
 Precorrere, ρ. οὐδ. προλαμβάνω.
 Precorso, οὐσ. ἀρ. πρόδρομος.
 Prada, οὐσ. θ. λεία, λάφυρον.
 Pradace, ἑ. διγ. λεηλατικός, ἀπληστος, ἀρπαξ, ληστής.
 Pradamento, οὐσ. ἀρ. λεηλασία, ἐκπόρθησις χώρας· ἢ ληστεία.
 Pradare, ρ. ἐν. λεηλατῶ, ληζομαι χώρα· ἢ ληστεύω.
 Pradatore, οὐσ. ἀρ. λεηλάτης· ἢ ληστής, κλοῦργος.
 Pradatorio, — a, ἐπ. ἢ ληστικός.
 Pradecessora, οὐσ. ἀρ. προκάτοχος.
 Pradefinire, ρ. ἐν. προδιορίζω.
 Pradefinizione, οὐσ. θ. προορισμός.
 Pradella, οὐσ. θ. διαφύκιος, ἐδάλιον· ἢ ὀρθοθρόν, ὑποπόδιον.
 Pradeltto, — lino, οὐσ. ἀρ. — a, οὐσ. θ. (ὅποι. τοῦ pradello), διαφύκιος, κοιν. σαμινάκι.
 Pradestinare, ρ. ἐν. προορίζω κυρίως εἰς αὐτήριαν ἐπὶ Θεοῦ· ἢ — (κατ' ἐκτ.) προορίζω τινὰ εἰς μεγάλαν πράξιν· ἢ προβλέπω· ἢ προλέγω, μαντεύω.
 Pradestinations, οὐσ. θ. προορισμός.
 Pradeterminare, ρ. ἐν. προορίζω, προῖθύνω τὴν ἀνθρώπινον προαίρεσιν ἐπὶ Θεοῦ.
 Pradeterminazione, οὐσ. θ. θεία

προφίσις ἐπὶ τῆς προαιρέσεως τοῦ ἀνθρώπου, προΐθυνας.
 Predetto, —a, παθ. μετ. τοῦ predire, προσηρμένως.
 Prediale, ἔ. διγ. (νομ.) ἀγροτικός, τῶν κτημάτων. strada—, ὁδὸς ἀγροτική || —, οὐσ. θ. ἔγγειος φόρος.
 Prediatorio, —a, ἐπ. ὁ τὰ κτήματα ἀφορῶν.
 Predica, οὐσ. θ. ἐρεθὶς διδασχῆ, κήρυγμα || νοῦθσις.
 Predicabile, ἔ. διγ. προσηγορικός.
 Predicamento, οὐσ. ἀ. ἴδ. predicazione
 Predicante, ἔ. καὶ οὐσ. κυρίως ἱεροκήρυξ τῶν αἰρετικῶν δογμάτων.
 Predicare, ρ. ἐν. κηρύττω δημοσίᾳ τὸ εὐαγγέλιον, διδάσκω ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος τὸν θεῖον λόγον || ἐπαινώ, προλέγω, προκηρύττω || ἱκετεύω, παρακαλῶ τινα θερμῶς διὰ πολλῶν ἐκφορῶν.
 Predicatio, ἀρ. κατηγορημα.
 Predicatore, οὐσ. ἀρ. ἱεροκήρυξ.
 Predicazione, οὐσ. θ. κήρυγμα.
 Predicamento, ἀρ. ἴδ. predizione.
 Predicatore, —trice, οὐσ. ὁ προλέγων, προφητεύων τι.
 Prediletto, —a, ἐπ. λίαν ἀγαπητός.
 Predilezione, οὐσ. θ. ἡ κατὰ προτίμησιν ἀγάπη ἢ μετῶν στοργή.
 Prediligere, ρ. ἐν. ἀπεραγατῶ προληπτικῶς.
 Predire, ο. ἐν. προλέγω, προαγγέλλω, προφητεύω.
 Predisporre, ο. ἐν. προδιατίθωμι.
 Predisposizione, οὐσ. θ. (ιατρ.) προδιάθεσις.
 Predizione, οὐσ. ἀρ. ὁρήρησις, προφητεία.
 Predominare, ρ. ἐν. κυριεύω, ἐπικρατῶ, ἀπερέχω, ἀπερισχῶ.
 Predominia, οὐσ. ἀρ. κυριότης, ἐπικράτης, ἀπερίσχυσις, ἀπεροχή.
 Predone, οὐσ. ἀρ. ληστής, κακούργος || πειρατής.
 Preecelente, ἔ. διγ. ἀπερέχουχος, πρώτιστος πάντων.
 Preellegere, ρ. ἐν. προεκλέγω, ἐκτιμῶ πρώτος, κατὰ προτίμησιν.

Preelezione, οὐσ. θ. προεκλογή, προτίμησις, προεκτίμησις.
 Preeminenza καὶ premi—, οὐσ. θ. ὑπεροχή.
 Preeistente, ἐπ. διγ. (θεολ.) προὑπάρχων, = che preesiste.
 Peesistenza, οὐσ. θ. (θεολ.) προὑπαρξίς, προὑπόστασις.
 Preesistere, οὐδ. προὑπάρχω.
 Prefato, —a, ἐπ. προσηρμένος.
 Prefazio, οὐσ. ἀρ. ταῦτ' οὗ:
 Prefazione, οὐσ. θ. πρόλογος βιβλίου, προσίμιον.
 Preferanza, οὐσ. θ. προτίμησις, πρόχρησις, = preferimento || χαρτοπολιγνιον οὕτω καλούμενον.
 Preferevole, —cibile, ἐπ. διγ. προτιμητέος, αἰρετώτερος.
 Preferibilmente, ἐπ. κατὰ προτίμησιν, ἐξαιρέτως, κατ' ἐξοχήν.
 Preferimento, οὐσ. ἀρ. ἴδ. preferenza
 Preferire, ρ. ἐν. προτιμῶ, προκρίνω, προαιρούμαι.
 Preferitore, —trice, οὐσ. ὁ προτιμῶν, = che preferisce.
 Prefetto, οὐσ. ἀρ. νομαρχίας.
 Prefettura, οὐσ. θ. νομαρχία καὶ τὸ νομαρχεῖον αὐτό.
 Prefiggere, ρ. ἐν. ἴδ. determinare, stabilire || —si, αὐτ. φαντάζομαι.
 Prefigimento, οὐσ. ἀρ. ὁρισμὸς, προσδιορισμὸς.
 Prefiguramento, οὐσ. ἀρ. προεικόνισις, παράστασις ἀντικειμένου διὰ ζωγραφίας.
 Prefigurare, ρ. ἐν. προεικονίζω.
 Prefigurazione, οὐσ. θ. ἴδ. prefiguramento.
 Prefinire, ρ. ἐν. βρίζω, προορίζω, διορίζω, = predeterminare.
 Prefinizione, οὐσ. θ. ὁρισμὸς, προσορισμὸς, διορισμὸς πράξεως.
 Prefisso, —a, παθ. μετ. τοῦ prestigera, ὁρισμένος, ρήτης.
 Prefocazione, οὐσ. θ. ἐμπόδιον.
 Preformare, ρ. ἐν. προσχηματίζω.
 Preformazione, οὐσ. ὁρ. προσχηματισμὸς.
 Pregadi,—ti, οὐσ. ἀρ. τὰ μέλη τῆς

ἐν ἑνεσίᾳ ἀργαίας γερούσιας.
 Pregante, ἔ. διγ. ὁ παρακαλῶν.
 Pregare, ρ. ἐν. παρακαλῶ, ἱκετεύω, ζητῶ || εὐχόμαι, ἐπεύχομαι || — οὐσ. ἀρ. παράκλησις, ἱκεσία, δέησις.
 Pregativo, a, ἔ. παρακλητικός.
 Pregatore, —trice, οὐσ. ἴδ. pregante.
 Pregonolo, ἔ. διγ. ἀξιότιμος.
 Pregonvole, ἔ. διγ. ἱκετικός.
 Pregoniera, οὐσ. θ. παράκλησις.
 Pregiabile, ἔ. διγ. ἐντιμος.
 Pregiabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀξιότιμον, ἡ ἐντιμότης, ἡ τιμή.
 Pregiare, ρ. ἐν. τιμῶ, ἐκτιμῶ, διατιμῶ || —si, αὐτ. καυχῶμαι || — οὐσ. ἀρ. τιμή.
 Pregiato, —a, ἔ. ἐντιμος, ἀξιότιμος.
 Pregiatore, οὐσ. ἀρ. τιμητής, ἐκτιμητής, διατιμητής.
 Pregio, οὐσ. ἀρ. τιμή, δόξα κλέος, ἀξία || φήμη, ὑπόληψις.
 Pregiudicante, ἔ. διγ. ἐπιβλαβής, βλαβερός, ἐπιζήμιος.
 Pregiudicare, ρ. ἐν. βλάπτω.
 Pregiudicativo, —a, ἔ. —ciale, ἔ. διγ. βλαβερός.
 Pregiudicatore, —trice, οὐσ. ὁ βλάπτων, βλαβερός, ἐπιζήμιος.
 Pregiudicio, καὶ —zio, οὐσ. ἀρ. βλάβη, ζημία || πρόληψις.
 Pregiudiziale, καὶ —ciale, ἔ. διγ. ἐπιβλαβής.
 Pregiudizioso, —a, ἔ. ἴδ. τὸ προηγούμενον.
 Pregnante, ἔ. καὶ οὐσ. θ. ἐγκύμων, ἔγκυος || μεταφ. ὄγκωδης.
 Pregnanza, οὐσ. θ. κυφορία, κύησις, ἐγκυμοσύνη.
 Pregno, —a, ἔ. ἴδ. pregnant.
 Prego, οὐσ. ἀρ. δέησις, προσευχή.
 Pregustare, ρ. ἐν. προγεύομαι.
 Pregustatore, —trice, οὐσ. προγευστής, ὁ δοκιμάζων.
 Pregustazione, οὐσ. θ. πρόγευσις.
 Preinserto, —a, ἔ. προσενθεμένος, προκαταχωρηθείς.
 Preintrodurre, ρ. ἐν. προϊσάγω.
 Preire, ρ. οὐδ. προηγούμεναι, προπορεύομαι, = andare innanzi.

Prelatesco, ἔ. ἱεραρχικός, τρέπιω χρώμενος ἱεραρχικῶ.
 Prelativo, —a, ἔ. ὁ παρέχων προτίμησιν, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως.
 Prelato, οὐσ. ἀρ. ἱεραρχίας, καρδινάλιος, ἐπίσκοπος, κτλ.
 Prelatura, οὐσ. θ. ἱεραρχία.
 Prelazione, οὐσ. θ. προτίμησις.
 Proleptico, οὐσ. ἀρ. (νομ.) προκληροδοτήματα.
 Prelevare, ρ. ἐν. προφασιρῶ μέρος ἐκ τοῦ ὄλου.
 Prelezione, οὐσ. θ. εἰσαγωγή αἰριῶς φιλοσοφίας, ἐπιστήμης ἢ καὶ τέχνης || ἐκλογή, προτίμησις.
 Preliare, ρ. οὐδ. μάχομαι, συμπλέκομαι.
 Prelibare, ρ. ἐν. προγεύομαι || μεταφ. ἐγγίζω τι ἀκροβιῶς.
 Prelibato, —a, ἔ. ἐξαιρέτος, ἔξοχος.
 Preliminare, ἔ. καὶ οὐσ. προϊσοδός, προϊσαγωγικός, εἰσιτήριος.
 Prelio, οὐσ. ἀρ. μάχη συμπλοκή.
 Prelodato, —a, ἔ. προσηγνεμένος.
 Prelucere, ρ. οὐδ. προηγούμεναι τινος φωτίζων τὴν διάθεσιν.
 Preludere, ρ. ἐν. προϊμιζομαι, προϊσηγοῦμαι || προϊσοιμιζομαι || μους, προανακρούω ὄργανον, προφωνασθῆναι, προάδω.
 Preludio, οὐσ. ἀρ. προσίμιον, πρόλογος || εἰσαγωγή || —(μους) προϊσοιμιζομαι ὄργανου, προήχης || μεταφ. πᾶν τὸ προμηνῶν τι προμηνῶμα
 Premancanza, οὐσ. θ. ἴδ. (νομ.) προηγούμενη ἄλλειψις.
 Premancare, ρ. οὐδ. (νομ.) προλείπω.
 Prematuramento, ἐπίρ. προκαίρω, προώρω, προίμως.
 Prematuro, —a, ἔ. πρόωρος, πρόωμος, ἄωρος, ἀκείρωτος || ἐπὶ καρπῶν.
 Premeditare, ρ. ἐν. προμελετῶ, προνοοῦμαι κακῶν τι.
 Premeditamente, ἐπ. ἐκ προμελέτης, προβεβουλεύμενος.
 Premeditazione, οὐσ. θ. προμελέτη, πρόνοια, πρόσκεψις.
 Premiorato, —a, ἔ. προσηρμένος.
 Premente, ἔ. διγ. ἐπείγων.

Prementovare, ρ. ἐν. προμνημονεύω, προαναφέρω.
 Prementovato, —α, μετ. τοῦ prementovare, = prementovato.
 Premergere, ρ. ἐν. πιέζω, θλίβω' || καταδιώκω, βιάζω' || περιστέλλω, καταστέλλω, ταπεινῶ' || ἐπιβαρύνω, καταβαρύνω' || —, οὐδ. ἐπιπίπτω' || καταπειθῶ' || καταβάλλω' || προθυμῶμαι, ἐπιποθῶ τι ἐγκαρδίως.
 Premessa, οὐσ. θ. (λογ.) ἡ μείζων καὶ ἡ ἐλάσσων.
 Promissione, οὐσ. θ. προσίμιον.
 Promesso, —α, ἐ. καὶ παθ. μετ. τοῦ premettere, ταθείς, προτθεθείς.
 Premettere, ρ. ἐν. προτίθημι, προαναφέρω, = anteporre.
 Premiare, ρ. ἐν. ανταμισθῶ.
 Premiativo, —α, ἐ. ανταμοιβός, ἀνταποδοτικός.
 Premiatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ανταμισθῶν.
 Premiazione, οὐσ. θ. ἀμοιβή.
 Premico, ἐ. διγ. πιστός.
 Preminente, ἐ. διγ. ὑπερέχων, προέχων, πρωτεύων.
 Preminenza, οὐσ. θ. ὑπεροχή, ἐπικράτης, τὸ ἔξοχον.
 Premio, οὐσ. ἀρ. ἀμοιβή, βραβεῖον.
 Eremito, οὐσ. ἀρ. (ιατρ.) μισμός, τάνυσμός.
 Premittore, οὐσ. ἀρ. τύραννος.
 Premitura, οὐσ. θ. πίεσις, καταπίεσις' || τυραννία.
 Premizia, οὐσ. θ. ἴδε primizia.
 Premonizione, οὐσ. θ. προσημασία, παραίνεσις, νοουθεσία.
 Premonitrice, οὐσ. θ. πρωτεύουσα.
 Premonitore, ρ. οὐδ. πρωτεύω, προαποθνήσκω.
 Premonstrare, ρ. ἐν. προδεικνύω, δεικνύω πρότερον.
 Promozione, οὐσ. θ. προορισμός.
 Promovere, ρ. ἐν. προωλάττω, προασφαλίζω, ἀτέγω τινά ἢ τι ἀπό τινος κακοῦ' || —si, αὐτ. προφυλάττωμαι, προασφαλίζομαι.
 Promunizione, οὐσ. θ. προφύλαξις.
 Promura, οὐσ. θ. προθυμία, ἀφοδρὸς πόθος' || μέριμνα, φροντίς.

Premurosamente, ἐπ. προθύμως.
 Premuroso, —α, ἐπ. πρόθυμος' || ἐμφροντίς, πολυμέριμος' || καταπειθῶν, ἀναγκαῖος.
 Premutare, ρ. ἐν. μεταβάλλω, ἀλλάσσω τὴν τῶν πραγμάτων θέσιν.
 Prenarrare, ρ. ἐν. προδιηγούμαι, ἀφηγοῦμαι πρότερον.
 Prenarrazione, οὐσ. θ. προδιήγησις.
 Prence, prencipe, οὐσ. ἀρ. ἡγεμών, ἄρχων' || ὁ πρωτογενὴς υἱὸς βασιλέως, ὁ διάδοχος' || πᾶς βασιλεύς' || —d' un' academia, ὁ πρῶτος ἀκαδημίας' || πρῶτος κτλ.
 Prendere, ρ. ἐν. λαμβάνω, ἄπτομαι, δράττομαι' || —a braccia, λαμβάνω διὰ τῶν βραχιόνων' δέχομαι, ἀποδέχομαι' || ἀπατῶ, ἐξαπατῶ' || μανθάνω' || μισθῶ, ἐνοικιάζω, προκαταβάλλω ἀρραβῶνα, ἄρχομαι' || καταλαμβάνω, κατέχω, κυριεύω' || διαγινώσκω' || ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω' || ἐκλέγω, αἰρούμαι' || —radice, ριζοῦμαι' || —si, αὐτ. πήγνυμαι' || —si, προσκολλῶμαι' || ἐκφράσεις' prendere a memoria alcuna cosa, ἐκστηθίζω, μανθάνω τι ἐκ στήθους' || —ammenda, ἰκανοποιούμαι διὰ τινος ὑβρίν' —ardire, ἀποτελῶ κτλ.
 Prendibile, ἐπ. διγ. ἀλώσιμος, ἐπιδεκτικὸς ἀλώσεως.
 Prendimento, οὐσ. ἀρ. ἄλωσις.
 Prenditore, —trice, οὐσ. λήπτης, παραλήπτης.
 Prenomato καὶ —inato, —α, ἐπθ. προσημασμένος.
 Prenome, οὐσ. ἀρ. προώνυμιον, τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα.
 Prenominare, ρ. ἐν. δίδω τινὶ προώνυμιον, προσημαζῶ.
 Prenotare, ρ. ἐν. προσημαζῶ.
 Prenotazione, οὐσ. θ. προσημασίς.
 Prenotazione, οὐσ. θ. πρόγνωσις.
 Prensile, ἐ. διγ. καταληπτικός, συγκρατικός' ἐπὶ ζώων καὶ μάλιστὰ ἐπὶ πιθήκων ἐχόντων κέρκον ἐπιτηδεύειν πρὸς ἀπαγὴν τῶν ἀντικειμένων.
 Pronunciare καὶ —ziare, ρ. ἐν. προ-

σημαίνω, προγγέλλω, ὀρίζω τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν.
 Prenunzio, οὐσ. ἀρ. πρόφρησις.
 Prenze, οὐσ. ἀρ. ἴδε prence.
 Preoccupare, ρ. ἐν. προκαταλαμβάνω' || —si di qualcuno, εἰμι προκατειλημμένος ὑπὲρ τινος.
 Preoccupazione, οὐσ. θ. προκατάληψις' || πρόληψις.
 Preonorato, —α, ἐπ. πρότιμος, προτιμηθείς.
 Preordinamento, οὐσ. ἀρ. προαγορεύσις, πρωτοβούλια.
 Preordinare, ἐπ. διγ. προαγορεύσας, προειρηκώς ἐν δηγηματι.
 Preordinare, ρ. ἐν. προαγορεύω, γνώμην προαποφαινομαι.
 Preordinare, ρ. ἐν. προορίζω.
 Preordinazione, οὐσ. θ. προορισμός.
 Preparamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε preparazione.
 Preparare, ρ. ἐν. προετοιμάζω, προπαρασκευάζω' || —si, αὐτ. προετοιμάζομαι, προπαρασκευάζομαι.
 Preparativo, —α, ἐπ. προπαρασκευαστικός' = preparatorio.
 Preparatore, —trice, οὐσ. ἀρ. προετοιμαστής.
 Preparatorio, —α, ἐ. παρασκευαστικός, = che prepara.
 Preparazione, θ. προπαρασκευή.
 Preponderante, ἐ. βαρύτερος, ἐπικρατέστερος, ὑπερέχων, κρείττων.
 Preponderanza, οὐσ. θ. μείζων ἰσχύς ἢ βαρύτης' || ἐπικράτης, ὑπεροχή' ἐπίδρασις.
 Preponderare, ρ. οὐδ. ὑπερέχω, ἐπικρατῶ ὡς πρὸς τὸ βάρος καὶ μεταφ. ὡς πρὸς τὴν ἄξian.
 Preporre, ρ. ἐν. προτίθημι, προβάλλω, προτάνω' || προτιμῶ.
 Prepositivo, —α, ἐ. προτακτικός.
 Prepositura καὶ propositura, οὐσ. θ. ἐπιστάσις' || οἰκῆμα ἐπιστάτου.
 Preposizioni, οὐσ. θ. πρόθεσις.
 Prepossente, ἐ. διγ. ἰσχυρός.
 Preposteramente, ἐπ. ἀντιστρόφως, ἀντιθέτως.
 Prepostero, —α, ἐ. πρωτόστερος, ἀν-

τίστροφος, ἀντεστραμμένος.
 Prepotente, ἐ. ἴδε prepossente' καταπιεστικός, τύραννος.
 Prepotenza, οὐσ. θ. ὑπεροχή, ἐπικράτης' || θρασύτης, προπέτεια, αὐθαιρέσις.
 Preprizio, οὐσ. ἀρ. ἀκροβυστία, ἀκροπύθια, τὸ κλύπτον τὴν ἄκραν τῆς βαλάνου τοῦ ἄνδρικοῦ μορίου δέρμα.
 Preprivilegio, οὐσ. θ. προνόμιον, γέρας' || προσόν, πλεονέκτημα.
 Prerutto, α, ἐ. ἐπικρημένος, ἀπορῶς, ἀπόσιτος.
 Presa, οὐσ. θ. λήψις, κατάληψις' || προσωποκράτης' || ἄλωση φουρίου, πόλεως, κυρσεύσις, κατοχή' || λεία, λάφυρον' || συμπλοκή' || θήρα, ἄγρα' || λαβίς' || ἀρπάγη, ἀρπάγειον' || —(ιατρ.) δόσις φαρμάκου' || pigliare una — di alcuna cosa, λαμβάνω μικρὴν δόσιν πράγματος οἰουδὴ ποτε, κτλ.
 Presagio, οὐσ. ἀρ. οἰωνός, προμήνυμα, προκρίσις, πρόγνωσις.
 Presagire, ρ. οὐδ. προκρίσθαι, προμαντεύω, προλέγω τι.
 Presago, α, ἐ. προμαντεύων' || —, οὐσ. μάντις.
 Presame, οὐσ. ἀρ. πιτύς' || Μεταφ. ἀνδραγαθία, δεσμός ἠθικός.
 Presapere, ρ. ἐν. προγινώσκω.
 Presbiopia, οὐσ. θ. πρεσβυωπία.
 Presbitero, οὐσ. ἀρ. πρεσβύτης.
 Presbiterale, ἐ. διγ. ἱερατικός.
 Presbiterato, οὐσ. ἀρ. ἱεραχία' || ἱερωσύνη.
 Presbiteriano, —α, ἐ. πρεσβυτεριανός (οὕτω καλοῦνται οἱ διαμαρτυρούμενοι Ἀγγλοί).
 Presbiterio, οὐσ. ἀρ. πρεσβυτέριον.
 Prescegliere, ρ. ἐν. προσκλέγω.
 Prescia, οὐσ. θ. ταχύτης, γοργότης, κατὰσπουσις, = fretta.
 Prescienze, ἐ. διγ. προγινώσκων, προγνώστης.
 Prescienza καὶ —in, οὐσ. θ. πρόγνωσις, τὸ προγνώστικόν, λέγεται δὲ μόνον προκειμένου περὶ τοῦ Θεοῦ.
 Prescindere, ρ. ἐν. θεωρῶ τι ἀφρη-

μένως, = fare accettuazione.
 Prescindibile, ἐπ. διγ. ἐπιδικητικὸς τῆς κατ' ἀφαίρεσιν θεωρίας.
 Prescinto, -a, ε. προβλεπτός, = saputo avanti' || κολασμένος.
 Prescinto, οὐσ. ἀρ. κωλὴν χείρειος, χειρομήριον.
 Prescrittibile, ἐ. διγ. (νομ.) παραγραπτός, παραγράφσιμος.
 Prescrito, -a, ἐ. ἐπιτεταγμένος, ὠρσιμένος, ρητός' || —, οὐσ. ἀρ. κανών, ἐντολή, παράγγελμα, νόμος.
 Prescrivere, ρ. ἐν. ἐπιτάσσω, ἐντέλλομαι, ἐρίλω, προγράφω' || — (νομ.) παράγραφο.
 Prescrivimento, οὐσ. ἀρ. ἐντολή.
 Prescrizione, οὐσ. θ. (νομ.) παραγραφή' || λατροῦ συνταγή' || νόμου δρισμός.
 Presedere και presiedere, ρ. οὐδ. προεδρεύω, προεδραμαι.
 Presoggenna, θ. ἴδε presidenza.
 Presentazione, οὐσ. θ. παραδοσις, ἐγχείρησις' || γραφεῖον δικαστικόν.
 Presentaneamente, ἐπ. δραστηρίως, προθύμως.
 Presentaneo, -a, ἐ. δραστήριος.
 Presentare, ρ. ἐν. παρίστημι, παρουσιάζω, ἐγχειρίζω, εἶδω, προσφέρω' ἐν χρήσει ἐπὶ κινήτων πραγμάτων' || — si, αὐτ. παρίσταμαι' || — si innanzi agli occhi, σκεπτομαι, συλλογίζομαι, στοχάζομαι τι, μοι ἐπέρχεται τι, δίδοναί τι.
 Presentato, -a, ἐ. παρουσιασθεῖς' || — οὐσ. ὁ πρὸς θν διαρείται τι.
 Presentatore, trice, οὐσ. ὁ παροιδιός, ἐγχειρίζων τι.
 Presentazione, οὐσ. θ. παραδοσις' ἐγχείρησις' || προσαγωγή' ἐμφάνισις, παράστασις εἰς τι μέρος' || σύστασις προσώπου ἢ πράγματος.
 Presente, ἐ. διγ. παρών, παρστώσ, προκείμενος, ὁ ἐν λόγῳ, ὁ ἀνὰ χειρός' la lettera, ἡ παροῦσα ἐπιστολή, il — dempo, ὁ νῦν χρόνος' || non essere —, μεταφ. ἀλλοχού ἔχω τὸν νῦν, ἀλλ' ἐντ' ἄλλων διαλογίζομαι' || — οὐσ. δῶρον, χάρισμα'

|| fare un —, δωρῶ τι' || — (γραμμ.) ὁ ἐνεστώσ' || —, οὐσ. θ. ἐπιστολή, γραμμάτιον, συναλλαγματική, φορητική, κτλ. || τὸ παρόν' || αἰ —, ἐπὶ τοῦ παρόντος, κατὰ τὸ παρόν, τό γε νῦν ἔχον' || di —, παραζήρημα, παρευθός.
 Presentemente, ἐπ. νῦν, τώρα' || αὐτοπροσώπως, προσωπικῶς.
 Presentimento, οὐσ. ἀρ. προαισθησις.
 Presentire, ρ. ἐν. προαίσθάνομαι, προβλέπω, προγινώσκω.
 Presenza και — ia, οὐσ. θ. παρουσία' || in —, ἐνώπιον.
 Presenziale, ἐ. διγ. παρών.
 Presenzialmente, ἐπ. ἴδε presentamente.
 Presepe — seprio, οὐσ. ἀρ. φάτιγ' || —, ἴδε stalla' || Μεταφ. τόπος ἀσφαλῆς, περικλειστος.
 Preservamento, οὐσ. ἀρ. προφύλαξις, ἀπερρώπισις.
 Preservare, ρ. ἐν. προφυλάττω, σώζω, διασώζω, διατηρῶ
 Preservalivo, -a, ἐ. προφυλακτικός' || =, οὐσ. ἀρ. προφυλακτικὸν φάρμακον.
 Preservazione. οὐσ. θ. ἴδε preservamento.
 Presede, οὐσ. ἀρ. ἐπιστάτης, προστάτης' || ἐπαρχος, ἐρχων, πρόεδρος.
 Presidentato, οὐσ. ἀρ. ἡ presidenza, οὐσ. θ. προεδρία, ἀθηνεῖα.
 Presidente, οὐσ. ἀρ. πρόεδρος.
 Presidiare, ρ. ἐν. φρουρᾶν ἐγκαθίστημι
 Presidio, οὐσ. ἀρ. φρουρά, φρούρησις' || Μεταφ. βοήθεια.
 Presiedere, ρ. οὐδ. προεδρεύω.
 Presistimazione, οὐσ. θ. προτιμησις, ἐκτίμησις.
 Preamone, οὐσ. ἀρ. οἶνος πρόχυτος, πρόχυμα τῶν σταφυλῶν.
 Preso, -a, π. μετ. τοῦ prendere, ἀλοῦς, κυριευθεῖς' || ἄριστος, ρητός' ἐπὶ χρόνου' || ἐσφιγμένος, στενός' || ἐρωτόληπτος, ἐρωτομανής, — d'amore' || δαιμονιώδης, δαιμονόληπτος' || a partito, ἐκ προμελέτης' || —, οὐσ. ὁ αἰχμηλάτος.

Presuntuoso και — untuoso, — a, ἐ. οἰχηματίας, ὑψηλόφρων, κοιν. φαντασμένος, = che presume.
 Presunzione και — unzione, οὐσ. θ. οἰησις, ἀλαζονεία' || εἰκασία, ὑπόνοια, = il pretendere oltre il convenevole.
 Pressa, οὐσ. θ. πυκνὸν πλῆθος, συρροή ἀνθρώπων συμπιεζομένων, ἔγλος, = folla, calca' || ταχύτης, ἐπίσπευσις, = fretta.
 Pressante, ἐ. διγ. καταπίγων, ἀναγκαστός, = urgente.
 Pressappoco, ἐπ. ὡς ἔγγιστα, σχεδόν, περίπου, = poco meno quasi.
 Pressare, ρ. ἐν. ἐπίγω, ἐπισπασθῶ, ἐπιταγῶν' || ἐπιδικῶ τι, = incalzare, far pressa.
 Pressantura, οὐσ. θ. ἐπίμονος παράκλησις, ἐκεία, = istanza nel domandare.
 Pressibile, ἐ. διγ. πιεστός, συμπίεστός, ἐπιδικητικὸς πίεσιως.
 Pressibilità, — tade, — tate, οὐσ. θ. τὸ πιεστόν, τὸ θλιπτόν.
 Pressione, οὐσ. θ. πίσις, συμπίσις, θλίψις, = il premere.
 Presso, -a, ἐ. ὁ πλησίον, πλησίος, ἔγγυς ὢν' || γέσιον, = vicino, prossimo' || — οὐσ. πίσις, θλίψις' || μεταφ. ἀδημονία, στενοχωρία' || — (πρόθ.) παρά, ἔγγυς, πλησίον' || — (συγκριτ.) ὡς πρὸς' || — (ἐπ.) πλησίον' || ὅσπερ, ἔπειτα' || σχεδόν, ὡς ἔγγιστα' || — a poco' || —, — (κατ' ἐπαναλήψιν) πλησιέστατα, ἐν ἀποστάσει δύο βημάτων.
 Pressoio, οὐσ. ἀρ. ληνός, κοιν. πατητήριον' || μεταφ. βίσανος.
 Pressare, οὐσ. ἀρ. ληνόβτης, κοινῶς ὁ πατὼν τὰς σταφυλάς ἐν τῷ πατητήριῳ.
 Pressura, οὐσ. θ. πίσις, καταπίσις, τυραννία, = oppressione.
 Presta, οὐσ. θ. δαμῶς, φόρος' || δάνειον, προκαταβολή τοῦ στρατιωτικοῦ μισθοῦ.
 Prestabilire, ρ. ἐν. προρίζω, προδεικνύω, = stabilire innanzi.

Prestamente, ἐπ. ταχέως, παρευθός, = con prestezza.
 Prestamento, οὐσ. ἀρ. δάνειον, = il prestarre.
 Prestanome, οὐσ. ἀρ. ὁ παρέχων τινὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ἐπιχειρήσεων, = colui che presta il suo nome ad altrui per un negozio.
 Prestante, ἐ. διγ. ἔξοχος, ἐξαιρετός, σπάνιος, ὑπέροχος, = eccellente, singolare.
 Prestanza, οὐσ. θ. ἴδε presta. || ἔξοχότης.
 Prestanziera, ρ. ἐν. ἐπιβάλλω φόρους, δασμούς.
 Prestare, ρ. ἐν. δανείζω χρήματα ἐπὶ τόκῳ' || εἶδω παρέχω, χορηγῶ τινὶ' || — si, (αὐτ.) il sale l'on l'altro, (ἐκφ. χυδαία) συμβοθεῖν ἀλλήλους' || —, οὐδ. ἐκταίνομαι, πλατόνομαι ἐπὶ δερμάτων, ὑπαμαμάτων, κτλ.
 Prestatore, — trice, οὐσ. τοκιστής' || τοχογλύφος.
 Prestatura, οὐσ. θ. ἴδε presto.
 Prestazione, οὐσ. θ. prestanza.
 Prestezza, θ. ταχύτης, σπουδή.
 Prestidigitatore, οὐσ. ἀρ. γόγς, θαυματοποιός, τερατοουργός.
 Prestidigitazione, οὐσ. θ. γογητεία, θαυματοποιία.
 Prestigiare, ρ. ἐν. θαυματοποιῶ, γογητεύω, ψηφοποικῶ, ἐξαπατῶ.
 Prestigiatore, — trice, οὐσ. ἴδε prestidigitatore.
 Prestigio, οὐσ. ἀρ. — ia, θ. γογητεία, θαυματοποιία, ψηφοποιία' || μεταφ. ἀπάτη, δόλος, φανακισμός.
 Prestigioso, -a, ἐ. γογητευτικός, μαγευτικός' || ἀπατεῶν.
 Pestimonia, θ. κληροδότημα (πρὸς διατροφὴν ἱερῶς).
 Prestita, οὐσ. θ. και — o ἡ presto, ἀρ. δάνειον, δανεισμός.
 Presto, -a, ἐ. ἐτόιμος, πανέτοιμος' || ὀξύς, ταχύς' || διαθετημένος, παρεσκευασμένος' || αἰφνίδιος' || εὐθύς, εὐμενής' || — ἐπὶ ταχέως, ἐν τάχει οὐδέ' || piu — ταχύτερον.

Presunzione, οὐσ. θ. πεποιθήσις ἐκ τῶν προτέρων.
Presumere ἢ — *immere* καὶ *pro* —, ρ. οὐδ. καὶ — *si*, αὐτ. ὑψηλοφρονῶ, ἀλαζονεύομαι || τολμῶ, ἐπιχειρῶ || τεκμαίρομαι, εἰκάζω, συμπεραίνω || νοῦ, κατανοῶ, προῦποτίθημι, προγενέσχω.
Presumibile, ἔ. διγ. εἰκασίμος.
Presumitore καὶ **presumitore**, οὐσ. ἀρ. σιγηματίας, ἀλαζών.
Presuntivamente, ἐπ. εἰκαστικῶς.
Presuntivo. — *a*, ἔ. εἰκασίμος.
Presuntio, — *a*, παθητ. μετ. τοῦ *presumere*.
Presuntuosamente καὶ **preson** —, ἐπ. ἀλαζονικῶς, μεγαλοφρονῶς || ἀβιάδως, προπετῶς.
Presuntuosità, — *tado*, — *tate*, οὐσ. θ. σιγῆς, ἐταξίατα.
Presuntuoso, — *a*, ἔ. ἀλαζών, σιγηματίας || παράτολμος, προπετής || ἀσύνετος, ἄφρων.
Presunzione, οὐσ. θ. σιγῆς, ἀλαζονεία || εἰκασία, συμπερασμός.
Presupporre ἢ **presupporre**, ρ. ἐν. προῦποτίθημι.
Presupposizione, οὐσ. θ. **presupposito** καὶ **presupposto**, οὐσ. ἀρ. προῦποθέσις.
Presura, οὐσ. θ. σύλληψις ἀνθρώπου, προσωποκράτης.
Prelatio, ἔ. δ. συναναστρεφόμενος ἱερεὺς.
Preteria, οὐσ. ἀρ. ἱερῶν, τὸ ἱερῶν, ἢ κληρῶν.
Prete, οὐσ. ἀρ. ἱερεὺς, ἱερομόναχος.
Preteile, οὐσ. θ. πλ. τύποι, μητέρα.
Preteudente, ἔ. διγ. μνηστήρ, πᾶς ἀντιποιούμενός τι.
Preteudenza, οὐσ. θ. ἀξίωσις, ἀντιποίηση, = *pretensione*.
Preteudere, ρ. ἐν. ἀξίω, ἀντιπροϊύμαι || ἐπιδιώκω, ἐπιφραμιῶ || διατίγνομαι, ὑποστηρίζω.
Preteusione, οὐσ. θ. ἀξίωσις.
Preteusore καὶ **pretenditore**, οὐσ. ἀρ. ἀντιποιητικός.
Preteria, οὐσ. θ. ἴδε *pretaria*.
Preterire, ρ. οὐδ. ἀπολείπομαι, σφάλ-

λομαι || —, ἐν. παραλείπω.
Preterito, οὐσ. ἀρ. (γρῆμ.) ἢ παρωχημένος χρόνος, = *perfetto* || τὸ παρελθόν, ἢ παρελθὼν χρόνος, = *quel ch'è passato* || ἢ πρωκτός.
Preterizione, οὐσ. θ. παραδρομή, παράλειψις || ἀποσιώπησις.
Pretermettere, ρ. ἐν. παραλείπω, παρατρέχω, παραμελῶ.
Pretermissione, οὐσ. θ. παράλειψις.
Preternaturale, ἔ. διγ. ὑπερφυσικός || ἔκτακτος, ἐξαιρετικός.
Preternaturalmente, ἐπ. παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν.
Pretezzo, — *a*, ἐπ. ἱερῶν ἰδ. ἰδ.
Pretezzere, ρ. ἐν. προῦφαίνω || μετ. προλαμβάνω τὰς δυσκολίας || προφασίζομαι || ἐπικαλύπτω τι.
Pretesta, οὐσ. θ. ταῦτὸ τῷ.
Pretesto, οὐσ. ἀρ. πρόφασις.
Preteino, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς ἱερεὺς, κοιν. παπαδάκι.
Preteismo, οὐσ. ἀρ. ἱερωσύνη.
Preteozio, οὐσ. ἀρ. ἄθλιος ἱερεὺς ἐπιχλεύος.
Pretere, οὐσ. ἀρ. πραιτωρ, στρατηγός, παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις.
Preteria, οὐσ. θ. ἴδε *prelura*.
Preteriano, ἐπιθ. δορυφορικός, πραιτωρικός.
Preterio, οὐσ. ἀρ. τὸ στρατηγεῖον, ἢ τοῦ στρατηγῶν σιγῆς || οἱ περὶ τὸν στρατηγὸν σύμβουλοι, τὸ τοῦ ἐπαρχοῦ ἀρχεῖον, τὸ δορυφορικόν, οἱ σωματοφύλακες τῶν αὐτοκρατόρων, πραιτωρίων.
Preteamento, ἐπ. σαφῶς, ἀπλῶς.
Preteito, — *a*, ἔ. καθαρὸς, ἄμικτος.
Preteito apurato, ἔ. δ. αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁμοιωτάτος. || *δ*.
Preteura, οὐσ. θ. ἀρχὴ παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις, στρατηγία καὶ δικαιοδοσία τοῦ πραιτορος.
Prevalante, ἔ. διγ. βαρύτερος, ἐπιχρατέστερος, ὑπερέχων.
Prevalenza, οὐσ. θ. ὑπερέχουσις, ἐπιχρατήσις, ὑπεραρχία.
Prevalere, ρ. ἐν. ὑπερισχύω, ὑπερέχω || — *si*, αὐτ. ὠφελοῦμαι.

Prevaricamento, ἀρ. παράβασις.
Prevaricante, οὐσ. καὶ ἔ. καταγραφῆς, παράνομος, παραβάτης.
Prevaricare, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. παρεκτρέπομαι, παρεκκλίνω, παραβαίνω || ὑπεξαιρῶ δημόσια χρήματα.
Prevaricatore, οὐσ. ἀρ. ἴδε *prevaricante*.
Prevaricazione, οὐσ. θ. κατάχρησις, παράβασις, παρανομία || ὑπεξαιρέσις δημοσίων χρημάτων.
Prevedenza, οὐσ. θ. πρόνοια, πρόβλεψις, προορατικόν.
Prevedere, ρ. ἐν. προνοῶ, προβλέπω.
Prevedibile, ἐπ. διγ. προνοητικός, προβλεπτικός.
Prevedimento, οὐσ. ἀ. ἴδε *prevedenza*.
Preveniente, ἔ. διγ. προβλεπτικός.
Prevenimento, οὐσ. ἀρ. σύννοια.
Prevenire, ρ. ἐν. προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω, ἀποτρέπω || προλέγω, προειδοποιῶ.
Preventivamente, ἐπ. προηγουμένως, πρότερον.
Preventivo, — *a*, ἐπ. προληπτικός, προφυλακτικός.
Prevento, — *venuto*, παθ. μετ. καὶ ἔ. προκαταλημένος.
Prevenzione, οὐσ. θ. προκατάληψις ὑπὲρ ἢ κατὰ, πρόληψις.
Prevertimento, οὐσ. ἀρ. ἀνατροπή, διαστροφή, διαστροφή εἰς τὸ κακόν.
Prevertire, ρ. ἐν. ἀνατρέπω, διαστρέφω, μετατρέπω τι εἰς τὸ κακόν ἐν χρήσι ἐπὶ θρησκείας καὶ ἠθικῆς.
Previdente, ἔ. διγ. προνοητικός.
Previdenza, οὐσ. θ. ἴδε *prevedenza*.
Previo, — *a*, ἔ. προηγουμένος, πρότερος, προκαταρκτικός.
Previsibile, ἔ. διγ. προνοητικός.
Previsio, οὐσ. θ. ἢ τοῦ μέλλοντος πρόβλεψις || εἰκασία.
Previso, — *visto*, παθ. μετ. τοῦ *prevedere*, προορατός, πρόοπτος.
Previsto, οὐσ. ἀρ. ἐπιστάτης, προσητάτης, ἐπιμελητής || πρωτοπρόεδρος ἐπισημοκρατικῆς ἐκκλησίας || μέγας ἡγούμενος ταγματῶν τινῶν μοναχῶν.

Provostura, οὐσ. θ. ἐπιστοασία || ὄχημα ἐπιστάτου.
Preziosamente, ἐπ. πολυτελῶς.
Preziosità, — *tate*, — *tate*, ο. μεγάλη τιμὴ, τὸ πολυτίμον || —, πλ. πολυτίμα, τιμαλεφῆ ἀντικείμενα.
Prezioso, — *a* ἐπ. πολυτίμος.
Prezza, οὐσ. θ. ἴδε *prezzo*.
Prezzabile, ἐπ. διγ. ἀξιώσιμος, πολυτίμος, = *pregiabile*.
Prezzare, ρ. ἐν. διατιμῶ, ἐκτιμῶ.
Prezzatore, — *trice*, οὐσ. διατιμητής, ἐκτιμητής.
Prezzemolo, οὐσ. ἀρ. φυτόν, πετροσέλινον, κοιν. μαϊνάνος.
Prezzevole, ἔ. διγ. ἴδε *prezzabile*, *pregevole*, *pregiabile*.
Prezzo, ἀρ. τιμὴ, ἀξία, κυρίως καὶ μεταφ. ἀμοιβή, μισθός.
Prezzolare, ρ. ἐν. μισθῶ, ἐνοικιάζω.
Prig, ἐπιθ. (ἐν χρήσι μᾶλλον παρὰ τοῖς ποιηταῖς) πρότερον, πρῖν, ἐν πρώτοις, κατὰ πρότον.
Prigiasione, οὐσ. θ. ἴδε *processione*.
Prigare, ρ. ἐν. ἴδε *pregare*.
Prigga, οὐσ. θ. ἴδε *pregiera*.
Prigione, οὐσ. θ. εἰρηκτὴ, φυλακή, δεσμωτήριον, = *carcere* || — οὐσ. ἀρ. δέσμιος, αἰχμαλώτος.
Prigionia, οὐσ. θ. κάθειρξις, φυλάκισις || αἰχμαλωσία.
Prigioniera, — *o*, οὐσ. ἀρ. — *a*, ο. δέσμιος, δεσμώτης, κοιν. φυλακισμένος || αἰχμαλώτος || δεσμωφύλαξ.
Prima, οὐσ. θ. (παρὰ τοῖς ἑμποροῖς) ἢ πρώτη συναλλαγματοκτικὴ || — *d'* *assicurazione*, ἢ τῆς ἀσφαλείας ἀμοιβή, τὸ ἀσφάλιστρον || — (ἐκκλ.) ἢ πρώτη ὄρα || ἐπαθλον, βραβεῖον || — ἐπ. πρότερον, πρῖν.
Primaccio, ἴδε *primaccio*.
Primaché, σύνδ. πρῖν ἢ, μᾶλλον || ἕως οὗ || εὐθύς, παρευθύς || κυρίως, κυριώτερον.
Primalmente, ἐπ. ἴδε *primariamente*.
Primalità, οὐσ. θ. πρῶταια, πρωτίτων, τὰ πρωτεία.
Primamente, ἐπ. ἐν πρώτοις.
Primariamente, ἐπ. κυρίως, μάλι-

σπα, ίδίως, πρὸ πάντων.
Primario, —a, ἔ. ὁ κατὰ βαθμολογίαν πρῶτος, προκαταρκτικός· ἢ πρὸ κριτος, πρωτεύων.
Primasso, οὐς. ἀρ. ὁ προϊστάμενος τῆς χώρας, ὁ πρωτεύων ἀπάντων.
Primato, ἀρ. προσατός, προύχων.
Primiticelamento, ἐπ. πρῶτ, ἐνωρίς.
Primiticchio, —a, ἔ. πρῶτος, πρῶτος ἐπὶ καρπῶν· ἢ — (ἐπὶ προσώπων) πρῶτος, πρωτεύων, ἀνώτερος· ἢ —, ἐπ. πρόφως, προκαίρω.
Primito, οὐς. ἀρ. **primate**· ἢ **tene-re il** —, πρωτεύω, υπερέχω πάντων, προσδρέω.
Primitivo, οὐς. θ. τὸ ἔαρ.
Primazia, οὐς. θ. τὰ πρωτεία.
Primaziale, ἔ. διγ. τῆς πρωτείας· ἢ chiesa —, ἡ μητρόπολις.
Primitivo, οὐς. ἀρ. (ἐκ τοῦ λατ. **primis in ora**), πρῶτος, πρῶτος ἐν εὐκαίᾳ, πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ, πρωτοψάλτης κατ' ἐκκλησίας ἢ μονὰς τινος.
Primitiva, οὐς. θ. κυβεὶα διὰ τεσσάρων γωνιῶν γινῶν· ἢ —, ἐπ. πρότερον, πρῶν.
Primitivamente, ἐπ. πρῶτον, πρὸ πάντων, = **in principio, da prima**.
Primitivo, —a, ἔ. πρῶτος· ἢ — ἐπ. πρῶτον, ἐν πρῶτος.
Primitivo, —a, ἔ. πρῶτος, πρῶτος.
Primitivo, οὐς. ἀρ. ὁ πρῶτος ἐκαστόνταρχος τῶν παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις ταγμάτων.
Primitivo, οὐς. ἀρ. ἐκαστόνταρχος τοῦ παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις πρῶτου τάγματος.
Primitivamente, ἐπ. ἀπ' ἀρχῆς, τὸ πρῶτον· ἢ κατὰ πρωτότυπον σημασίαν, πρωτοτύπος.
Primitivo, —a, ἐπ. ὁ ἐξ ἀρχῆς, ἀρχικός, ἀρχετυπος· ἢ — (γραμ.) πρωτότυπος· nome —, ὄνομα πρωτότυπον.
Primitiva καὶ **pre** —, οὐς. θ. ὁ πρῶτος καρπός, ἀκαρχαί, ἀκρόθια, πρῶτόλεια ἐπὶ προϊόντων γῆς, ποιμνίων, κατ' ἢ μεταφ. τὰ πρῶτα ἔργα τοῦ

νοῦ, τῆς εὐφροσύνης, ἐπιχειρήσεως, κτλ.
 ἢ αὖ πρῶτοι ἀρχαὶ πράγματος οἰου-
 δήποτε, προσόμιον, ἀρχή, γένεσις, καταγωγή.
Primo, —a, ἔ. καὶ οὐς. πρῶτος, προ-
 ηγούμενος, πρωτεύων· ἢ πρόκριτος·
 προύχων· ἢ πρωτογενής, πρόγονος· ἢ
 — **i anni**, (ποιητ.) ἡ ἀρχαιότης, οἱ
 ἀρχαῖοι χρόνοι· ἢ — **a luna**, νοση-
 νία, νέα σελήνη· ἢ — **i parenti**, ὁ
 ἄδελφός καὶ ἡ εὐα οἱ προπάτορες ἡ-
 μῶν· ἢ — **a donna**, ἡ πρώτη ἡθο-
 ποιὸς τῶν μελοδραμάτων· ἢ — **so-
 prano**, πρῶτος ἄξυφονος μελωδός·
 ἢ — **basso**, πρῶτος βαρύφωνος· ἢ **al-
 tratto**, παρευδής, παραχρήμα· ἢ
a — **a vista**, ἐκ πρώτης ὄψεως, κτλ.
Primogenito, —a, οὐς. πρωτογενής.
Primogenitore, —trice, οὐς. ὁ πρῶ-
 τος γεννήτωρ, ἡ πρώτη γενετήρις.
Primogenitura, οὐς. θ. πρεσβυτεία,
 ἡ πρωτοκλία· ἢ τὰ πρωτοκλία.
Primordiale, ἔ. διγ. πρῶτιστος ὡς
 πρὸς τὴν τάξιν, προκαταρκτικός, ἀρ-
 χαιότερος, ἀρχέγονος.
Primordialità, οὐς. θ. τὸ ἀρχέτυπον,
 τὸ ἀρχέγονον.
Primordio, οὐς. ἀρ. πρώτη ἀρχή.
Prinose, οὐς. ἀρ. ἴδε **principio**.
Principale, ἔ. διγ. πρῶτιστος, κυρι-
 ώτατος, μέγιστος, κρείστος ἐπὶ προ-
 σώπων καὶ πραγμάτων· ἢ —, οὐς.
 ἀρ. τὸ κύριον, τὸ πρῶτιστον· ἢ κε-
 φάλαιον γρημάτων ἐντόκων.
Principality, οὐς. θ. πόλις, πρω-
 τεία, ὑπεροχή.
Principalmente, ἐπ. κυρίως, κατ'
 ἐξοχήν, πρὸ πάντων.
Principato, οὐς. ἀρ. ἡγεμονία· ἢ κα-
 τὰφ. ὑπεροχή, πρωτεία· ἢ — **i**, οὐς.
 ἀρ. πλ. ἱεραρχία τῶν Ἀγγέλων.
Principe, οὐς. ἀρ. ἡγεμῶν, ἀρχῶν,
 βασιλεύς· ἢ — πρωτογενής, ὁ ἐπίδο-
 ξος κληρονόμος βασιλέως· μεταφορ.
 πρῶτιστος, κορυφαῖος.
Principesco, —a, ἔ. ἡγεμονικός.
Principessa, οὐς. θ. ἡγεμονία.
Principiamiento, οὐς. ἀρ. ἀρχή.
Principiante, οὐς. ἀρ. ἀρχιμαθής, πρῶ-

τόποιος, κοιν. ἀρχαίος.
Principiare, ρ. ἐν. ἀρχομαι.
Principiatore, οὐς. ἀρ. Ἰδρυτής, θε-
 μελιωτής· ἢ πρῶτιστος.
Principio, οὐς. ἀρ. ἀρχή, πρώτη αι-
 τία, κυρίως ἐπὶ τοῦ Θεοῦ· ἢ — **il**, αὖ
 ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα, αἱ βάσεις, οἱ κα-
 νόνοι διασδήποτε ἐπιστήμης ἢ τέ-
 χνης· ἢ **dal** —, ἀρχήθεν.
Principale, ἔ. διγ. κοινωδικός.
Principe, οὐς. ἀρ. κοινωδικός, ἡγού-
 μενος· ἢ —, ἔ. πρῶτος, πρωτεύων.
Principessa, οὐς. θ. ἡγουμένη μονῆς.
Principia, οὐς. θ. ἡγουμένη, μονή·
 ἢ ἡ ἐν τῇ μονῇ ἐκκλησία· ἢ τὸ ἄ-
 ξίωμα ἡγουμένου.
Principia, —tate, οὐς. θ. προ-
 τέρησις, προτεραιότης· ἢ — (νομ.) ἀρ-
 χαιότης, προτεραιότης κατοχῆς.
Principio, ἐπ. ἀρχαίος.
Principio, —a, ἔ. ἀρχαίος.
Principio, —a, ἔ. (γεωμ.) πρισμα-
 τικός, πρισματοειδής.
Principio, ἐπ. πρῶτον, πρότερον.
Principio, —a, ἔ. πρότερος, τοῦ παρ-
 ελθόντος χρόνου.
Principio, οὐς. ἀρ. στερήσις.
Principio, ρ. ἐν. στερῶ, ἀποστερῶ· ἢ
 — **si**, αὐτ. στεροῦμαι.
Principio, ἐπ. ἴδιος, κατ' ἴδιον,
 ἰδιωτικός.
Principio, οὐς. θ. προνόμιον, τὸ δι-
 πλωμα προνομίου· ἢ κανὼν.
Principio, ἐπ. στερητικῶς, ἀπο-
 κλειστικῶς, ἐξηρημένως.
Principio, —a, ἔ. (γραμ.) στερητι-
 κός· **particelo**, —a. στερητικὸν μέ-
 ριον· ἢ προνόμιον ἐξαιρετικόν.
Principio, —a, ἔ. ἐστερημένος· ἢ οἰ-
 κείος, ἰδιωτικός· ἢ ἰδιωτικῶν, ἰδιώ-
 της· ἢ ἀπόκρυφος· ἢ —, οὐς. οἰκισ-
 τος φίλος, ἐμπιστος· ἢ ἰδικός· ἢ ἐπι-
 στήμης, ἀναγκαστὸν· ἢ **in** —, ἐπι-
 ρηματικῶς, ἴδε **privatamente**.
Principio, —tate, οὐς. ὁ ἀποστερῶν,
 ἀφαιρῶν, διασπῶν τι.
Principio, θ. στερήσις, ἔλλειψις.
Principio, ρ. ἐν. παρέχω, ἐπι-
 νόμιον, = **dare un privilegio**.

Principio, —a, ἔ. προνομιοῦχος.
Principio, οὐς. ἀρ. προνόμιον.
Principio, —a, ἔ. ἐστερημένος, ἀμέτοχος,
 ἄμοιρος.
Principio, ρ. ἐν. στέλλω, διαστέλλω, κα-
 ταστέλλω, ποικιλῶ.
Principio, —a, ἔ. ἐστιακός, διαστικτός,
 διαποικιλός.
Principio, οὐς. ἀρ. (κατ' ἀποκοπήν τοῦ
pride) πλεονέκτημα, κέρδος, πρόσ-
 δοξ· ἢ —, ἔ. ἀνδρείος, ρωμαλέος.
Principio, οὐς. θ. προμάχη.
Principio, —lo, οὐς. ἀρ. πρόπαππος.
Principio, ἐπ. διγ. πιθανός.
Principio, οὐς. ἀρ. (θεολ.) ἡ τῶν
 πιθανοτήτων θεωρία.
Principio, οὐς. ἀρ. (θεολ.) ὁπα-
 δος τῆς θεωρίας τῶν πιθανοτήτων.
Principio, —tate, —tate, οὐς. θ.
 πιθανότης.
Principio, ἐπ. πιθανός, κατὰ
 τὸ φαινόμενον, κατὰ τὰ εἶδος.
Principio, οὐς. θ. ἡ παρὰ τοῖς ἀρχ.
 Ἰβραίοις προβατικῇ κολυμβήθρα.
Principio, —a, ἔ. ἀποδεικτικός.
Principio, οὐς. θ. μοναχοῦ δοκι-
 μασία πρὸ τῆς ἐν τῷ τάγματι τῶν
 μοναχῶν κατατάξεως.
Principio, —tate, —tate, οὐς. θ. χρη-
 στήτης, τιμητής, εὐδότης τῆς ψυ-
 χῆς, καλοκαγαθία.
Principio, οὐς. ἀρ. προβλημα.
Principio, ἐπ. προβλημα-
 τικός, ἀμφιλόγος.
Principio, οὐς. θ. ἰδιότης παν-
 τός, ὅ,τι ἐστίν, ὅ,τι ὄφισται προ-
 βληματικῶς.
Principio, —a, ἔ. προβληματι-
 κός, ἀμφίβολος, ἀδηλος.
Principio, —a, ἔ. χρηστέος, ἡθικός, εὐ-
 ούς, τίμιος, καλοκαγαθός.
Principio, οὐς. θ. προσβακίς τοῦ ἐ-
 λφάντος, κτλ.
Principio, ἔ. διγ. ἴδε **procacciate**
Principio, οὐς. ἀρ. ζήτησις,
 ἀναζήτησις, προμήθεια, ἐπιδίωξις πο-
 θητοῦ πράγματος.
Principio, ἔ. διγ. ἀμήχανος, πο-
 λυμήχανος· ἢ φιλόσοφος.

Procacciare, ρ. έν προμηθεύω, ανά-
ζητώ, επιδιώκω τι επιθυμητόν || —
si, αὐτ. προμηθεύομαι τι παντὶ σθένει
ἐπιδιωκόμενον.
Procacciatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐπιδιώκων,
ἐπιζητῶν τι.
Procaccino, οὐσ. ἄρ. γραμματοκομι-
στής, ταχυδρόμος || μεταφ. ἀνὴρ πό-
λυμήχανος, ἀγύρτης, πανούργος, κερ-
δοσκοπός.
Procaccio, οὐσ. ἄρ. προμήθειαις ||
κέρδος, ὠφέλεια || φιλοπονία.
Procace, ἔ. διγ. θρασύς, ἀναίδης.
Procacemete, ἐπ. θρασείας.
Procacità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ.
θρασύτης, προπέτεια, ἀναίδεια.
Procacitate, ἔ. διγ. προεργόμενος, προ-
κύπτων, ἐκπηγάζων.
Procedere, ρ. οὐδ. προβαίνω, προ-
χωρῶ || προδύομαι, προκύπτω, ἐκ-
πηγάζω, γεννώμαι. κυρίως και μεταφ.
|| διατελῶ πράττων τι || — bene,
male, φέρομαι καλῶς, κακῶς || —
contro alcuno (νομ.) προβαίνω εἰς
τὴν κατὰ τινος διαδικασίαν.
Procedimento, οὐσ. ἄρ. τρόπος συμ-
περιφορᾶς, διαγωγή || (θεολ.) ἡ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος ἐκπύρευσις.
Procedura, οὐσ. θ. διαγωγή, τρόπος
maniera di procedere || — (νομ.)
διαδικασία || δικογραφία.
Procella, οὐσ. θ. καταιγίς, θύελλα ||
μεταφ. κίνδυνος.
Procellaria, οὐσ. θ. πτηνόν, λάρος,
ὁ σποδόχραυς.
Procelloso, —a, ἔ. θ. θυελλώδης.
Processante, οὐσ. ἄρ. (νομ.) ὁ ἐπὶ
τῶν ἀνακρίσεων δικαστής, ἀνακρι-
τής || —κατ' ἄλλους, ὁ ἐνάγων τινά.
Processare, ρ. έν. και οὐδ. (νομ.)
ἐνάγω τινά, = formal processo.
Processuale, οὐσ. ἄρ. προσευχη-
τᾶριον τῶν λιτανειῶν.
Processionalmente, ἐπ. έν λιτανείᾳ
έν πομπῇ.
Processionare, ρ. οὐδ. πόρευομαι έν
λιτανείᾳ έν πομπῇ, κοιν. λιτανεύω,
κάμνω λιτανείαν.
Processione, οὐσ. θ. λιτανεία, πομπή.

Processionare, και μεταφ. περιφέρο-
μαι τῆδε κάκεισε, πλανῶμαι έν ταῖς
ἀγυαῖς τῆς πόλεως || la — dello
Spirito Santo, (θεολ.) il suo pro-
cedere dal padre o dal figlio,
ἡ ἐκπύρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
τος ἐκ τοῦ Πατρὸς ἢ ἐκ τοῦ Υἱοῦ.
Processivo, —a, ἔ. ὁ εἰς τὰ πρόσω-
γῶρων ἄνευ διακοπῆς, συνεχής ||
ἐπιδόσιμος, προδευτικός.
Processo, οὐσ. ἄρ. πρόσδος, προχώ-
ρησις || ἔργον || ἀναζήτησις, ἐξέτα-
σις || διαγωγή, συμπεριφορὰ || —
(ἀνατ.) ἀποφασίς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
οὐστοῦ || in — di tempo, προϊόντος
τοῦ χρόνου || in — di età, προϊού-
σης τῆς ἡλικίας || — (νομ.) δίκη,
ἀγωγή || δικογραφία, τὰ δικολογία.
Processuale, ἔ. διγ. ἀφορῶν τὰς δι-
κας ἀνήκων τῇ δίκῃ.
Processura, οὐσ. θ. διαδικασία.
Procidenza, οὐσ. θηλ. (χειρ.) πρό-
πτωσης.
Procipto και pro —, οὐσ. ἄρ. περί-
βολος || ἡ εἰς μάχην παρασκευή.
Proclama, οὐσ. θ. κήρυξις, προκήρυ-
ξις, ἀναγόρευσις.
Proclamare, ρ. ενεργ. δημοσιεύω τι
μετ' ἐπισημότητος ἐκφωνῶν, κηρύτ-
τω, προκηρύττω, ἀναγορεύω.
Proclamativo, —a, ἔ. προκηρυκτικός.
Proclamatore, —trice, οὐσ. προκή-
ρυξ, προκηρύττων, δημοσιεύων τι.
Proclamazione, οὐσ. θ. προκήρυξις,
διακήρυξις, δημοσιεύσις.
Proclive, ἔ. διγ. ἐπιφορᾶς, πρηνῆς,
|| μεταφ. ἐπιρρηπής, ἐπικλινής ||
—, οὐσ. ἄρ. κατωφέρεια.
Proclività, οὐσ. θ. κατωφέρεια.
Proco, οὐσ. ἄρ. μνηστήρ, ἐραστής.
Proconsolare, ἴδε proconsulare.
Proconsolato, οὐσ. ἄρ. ἀνθυπατεία.
Proconsolo, οὐσ. ἄρ. ἀνθύπατος.
Proconsulare, ἔ. ἀνθυπατικός.
Procrastinare, ρ. έν. και οὐδ. ἀνα-
βάλλω, παρέλλω, παρατείνω.
Procrastinazione, οὐσ. θ. ἀναβολή.
Procreamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε procrea-
zione.

Procreare, ρ. έν γεννώ, = Generare.
Procreatore, —trice, οὐσ. γεννήτωρ.
Procreazione, οὐσ. θ. γέννησις.
Procreonismo, οὐσ. ἄρ. προχρονισμός,
σφάλμα χρονολογικόν.
Procura, οὐσ. θ. ἐπιτροπικὸν ἔγγραφον
Procuragione, και procuragione,
οὐσ. θ. ἴδε procurazione.
Procurare και proceu —, ρ. έν. πα-
ρέχω, προξενῶ || προμηθεύω.
Procuralia, οὐσ. θ. κατοικία τῶν δη-
μοσίων ἐπιτρόπων έν Ἐννεσί.
Procuratore και proceu —, —trice,
οὐσ. κυρίως, ἐπίτροπος, πληρεξού-
σιος || προμηθευτής, ποριστής.
Procurazione, οὐσ. θηλ. ἐπιτροπεία,
πληρεξουσιότης και αὐτὸ τὸ ἐπιτρο-
πικὸν ἔγγραφον.
Procureria, οὐσ. θ. τὸ τοῦ προμη-
θευτοῦ ἐπιτηδεύμα.
Proda, οὐσ. θ. αἰγιαλός, ἄχθη || —
(κατ' ἐκτ.) ἡ ἄκρα παντός πράγμα-
τος || — (ναυτ.) πῶρα.
Prodano, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) τὸ τοῦ ἱ-
στοῦ σχοινίον δι' οὗ στηρίζεται κατὰ
τῆς δυνάμεως τῶν ἀνέμων.
Prode, ἔ. ἰσχυρός, ἀνδραίος, ρωμα-
λέος || —, οὐσ. ἄρ. ὠφέλεια, κέρδος.
Produggiare, ρ. οὐδ. (ναυτ.) διαπλέω
στρέφων τὴν πῶραν.
Prodemente, ἐπίρ. ἀνδραίως, ἰσχυ-
ρῶς, γενναίως.
Prodezza, οὐσ. θ. ἀνδρεία, ἰσχύς, ρώ-
μη || ἀνδραγαθήμα.
Prodiceia, οὐσ. θηλ. (δουκ.) μικρὰ
θέσις ἐπὶ τῆς ἄκρας τῆς κλίνης.
Prodigialità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
ἀσυνία, ἀπειθία, σπατάλη.
Prodigalizzare, ρ. οὐδ. σπαταλῶ.
Prodigialmente, ἐπ. ἀπειθῶς, δαφι-
λῶς, ἀφθόνως, ἀσώτως.
Prodigio, οὐσ. ἄρ. τέρας, θαῦμα.
Prodigiosamente, ἐπ. τεραστίως, θαυ-
μασίως, ἐξαισιῶς.
Prodigiosità, οὐσ. θ. τὸ ἐξαισιον.
Prodigioso, —a, ἔ. τεραστίος, θαυ-
μάσιος, ἐξαισιος, μέγιστος, έν χρή-
σει ἐπὶ καλοῦ τε και κακοῦ.
Prodigo, —a, ἔ. ἀπειθής, σπάταλος,

ἄσματος || δαφιλής, ἐπὶ καλοῦ.
Proditore, —trice, οὐσ. προδότης,
ἄπιστος, ἀνομος.
Proditoriamente, ἐπίρ. προδοτικῶς.
Proditorio, —a, ἔ. προδοτικός.
Prodizione, οὐσ. θ. προδοσία.
Prodoto, οὐσ. ἄρ. προϊόν, γέννημα ||
|| — (ἀριθ.) τὸ γινόμενον || ἀποτέ-
λεσμα.
Prodromo, οὐσ. ἄρ. (ρητ.) προίμιον.
|| — (ιατρ.) πρόδρομος.
Producente, ἔ. διγ. παραγωγός.
Producere, ρ. έν. ἴδε produrre.
Produciemento, οὐσ. ἄ. ἴδε. produzione.
Produttore, —trice, οὐσ. γεννήτωρ.
Produrre και produrre, ρ. έν. πα-
ρέγω, φῶω, γεννώ, στίκτω || ποιῶ,
ἀπεργάζομαι || ἀποφῆρα ὠφέλειαν,
κέρδος || προσάγω μάρτυρα, κτλ.
Produttibile, ἔ. διγ. παραγωγίμος,
ἐπιδεικτικός παραγωγῆς.
Produttibilità, οὐσ. θ. τὸ παραγω-
γίμον τὸ γόνιμον, τὸ γεννητικόν.
Produttivo, —a, ἔ. γόνιμος, εὐφρορ.
Produttore, —trice, οὐσ. παράγω-
γος, γόνιμος, = che produce.
Produzione, οὐσ. θ. παραγωγή, γέν-
νησις, γέννημα, τὸ παραγόμενον ἐκ
τῆς φύσεως ἢ ἐκ τῶν ἐμφύγων θν-
των || πᾶν προϊόν φυσικὸν ἢ τεχνη-
κόν, οἱ καρποὶ, τὰ τεχνητὰ ἔργα ||
παράτασις, ἀναβολή.
Proemiale, ἔ. διγ. προοιμιακός.
Proemialmente, ἐπ. προοιμιακῶς.
Proemiare, ρ. οὐδ. προοιμιάζεσθαι.
Proemio, οὐσ. ἄρ. προίμιον.
Profanamente, ἐπ. βεβήλως.
Profanamento, οὐσ. ἄρ. βεβήλωσις.
Profanare, ρ. έν. βεβήλω, κυρίως και
μεταφ. || παραβαίνω.
Profanatore, —trice, οὐσ. ὁ τὰ ἱερά
βεβήλων, βεβήλος.
Profanazione, οὐσ. θ. βεβήλωσις.
Profanità, οὐσ. θ. ἀσεβεία, τὸ βεβήλον.
Profano, —a, ἔ. βεβήλος, ἀσεβής ἐπὶ
προσώπων και πραγμάτων.
Profenda, οὐσ. θ. μερὶς χόρτου δι-
δομένη εἰς τὰ ζῆα.
Profondare, ρ. έν. δίδω εἰς τοὺς ἴπ.

πους τὴν ἄρισμένην μερίδα χάριτος, βράμης ἢ κρήνης.
 Proferire, ρ. ἐν. ἴδε profferire.
 Professa, οὐσ. θ. μοναχὴ ἔνορκος.
 Professare, ρ. ἐν. ὁμολογῶ, δοξάζω, πρεσβεύω ἢ διδάσκω δημοσίως ἢ ἐπαγγέλλομαι τι, ἀσκῶ.
 Professione, οὐσ. θ. ὁμολογία, ἐκδήλωσις τῶν φρονημάτων ἢ — di fede, ὁμολογία πίστεως.
 Professo, — a, ἔ. μοναχὸς ἔνορκος.
 Professore, οὐσ. ἀρ. καθηγητῆς, διδάσκαλος ἕξοχος ἢ δὲ πρεσβέων, δοξάζων τι δημοσίως.
 Professoriale, ἔ. διγ. καθηγητικὸς, διδασκαλικός.
 Profeta, οὐσ. ἀρ. προφήτης.
 Profetare ἢ profetaggiare, ρ. ἐνερ. προφητεύω, = predire.
 Profetessa, οὐδ. θ. γυνὴ προφήτις.
 Profeticamento, ἐπ. προφητικὸς.
 Profetico, — a, ἔ. προφητικὸς.
 Profetizzare, ρ. ἐν. ἴδε profetare.
 Profesia, οὐσ. θ. προφητεία.
 Proferenza, οὐσ. θ. προσφορά, = proferta, ἢ ἀφιέρωσις πρὸς τὸν Θεόν, ἀνάθημα ἢ προσφορά.
 Profferere, ρ. ἐν. ἴδε profferire.
 Profferimento, οὐσ. ἀρ. προσφορά.
 Profferire, ρ. ἐν. προσφέρω, ἐκφέρω, ἢ δηλῶ, ἐκδηλῶ ἢ ὑπισχνούμαι.
 Profferitore, — trice, οὐσ. ὁ προσφέρων ἢ δὲ προσφέρειν τι.
 Proferta, οὐσ. θ. ἴδε proferenza.
 Proffilare καὶ profi — ρ. ἐν. (ζωγρ.) κυρίως, εἰκονίζω πρόσωπον ἐκ πλαγίου, παρίστημι κατὰ κρῆταφον, πλαγιόγραψω ἢ ἰχνογράψω.
 Profilo καὶ profilo, οὐσ. ἀρ. (ζωγρ.) ἢ κατὰ κρῆταφον ὄψεις προσώπου, κατὰσμή ἢ τὸ ἐν μέρος τοῦ προσώπου ἢ πλαγία ἰχνογράφησις, ἰχνογράφημα οἰκοδομῆς, πλαγιόγραφία.
 Proficiente, ἔ. δὲ προσδεύων, προβαίνων πρὸς τὴν τελειοποίησιν.
 Proficuo, — a, ἔ. ὠφέλιμος.
 Profigurare, ρ. ἐν. παραβάλλω, παρειακίζω, συγκρίνω.
 Proffilare, ρ. ἐν. καὶ profito, οὐσ.

ἴδε proffilare, proffilo.
 Profitabile, ἔ. διγ. ὠφέλιμος.
 Profitare, ρ. οὐδ. προσφωρῶ, προσδεύω, ἐπιδίδωμι ἢ ὠφελῶ ἢ — si, αὐτ. ὠφελούμαι, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας, τῆς περιστάσεως.
 Profittevole, ἔ. διγ. ἐπικερδῆς.
 Profittevolmente, ἐπ. ἐπικερδῶς.
 Profitto, οὐσ. ἀρ. ὠφέλιμος, κέρδος, ὑπόλαυσις ἢ πρόδος, προκοπή.
 Profligatore, οὐσ. ἀρ. καταδιώκτης, τιμωρὸς, τιμωρῶν τινα.
 Profluvia, οὐσ. ἀρ. (παθολ.) διάρροια ἢ αιμόρροια ἢ ἀπ' οἰσοδῆποτε πάσχοντος μέρους τοῦ σώματος ἢ μετφ. λογοδιάρροια ἢ πλῆθος, σφοδρὸς ἀφθονία.
 Profondamente, ἐπ. βαθέως.
 Profondamento, οὐσ. ἀρ. μυχός, βυθός, βῆθος τόπου.
 Profondare, ρ. ἐν. καταβυθίζω, καταθύω, ἐμπήγνυμι ἢ μεταφ. διαιρυνῶ, ἐμβαθύνω, κατανοῶ ἢ —, οὐδ. καὶ — si, αὐτ. βυθίζομαι ἐν τῷ θύδατι ἢ — si, κρημνίζομαι μετὰ κρήτου, καταπίπτω, καταρρέω, καταστρέφομαι ἢ ἐπὶ οἰκοδομῶν.
 Profondato, — a, ἔ. καταποντισθαίς ἢ καταρρεύσας, κρημνισθαίς.
 Profondazione, οὐσ. θ. βυθισμός, καταβυθισμός, κατασκαφή.
 Profondere, ρ. ἐν. διαχέω, διασκαρπίζω ἀφθόνως ἢ κατασπυτεύω.
 Profondità, — tadè, — tate, οὐσ. θ. βαθύτης, βῆθος.
 Profondo, — a, ἔ. βαθύς ἢ Μεταφ. μέγας, πολὺς, βαθύς ἢ σφοδρὸς, θερμός —, οὐσ. ἀρ. ἢ βαθύτης, τὸ βῆθος, κυρίως καὶ μεταφωρ. ἢ — ἐπὶ βαθέως.
 Profosso, οὐσ. ἀρ. ἐπιστάτης.
 Profugo, — a, ἔ. φυγόπολις, φυγὰς περιπλανώμενος.
 Profumatamente, οὐσ. ἀρ. ἢ δι' ἀρωμάτων θυμίασις.
 Profumare, ρ. ἐν. θυμιῶ δι' ἀρωμάτων, μύρων ὁσμὴν ἀναδίδω.
 Profumatamente, ἐπ. ἐν εὐδαισίᾳ ἢ καθάρως ἢ κομψῶς ἢ ἐπιμελῶς.

Profumatore, οὐσ. ἀρ. μυροποιός, μυροπώλης, = profumiere.
 Profumatozoio, οὐσ. ἀρ. καλλωπιστῆς.
 Profumeria, οὐσ. θ. μυροποιεῖον.
 Profumico, οὐσ. ἀρ. ἴδε profumo.
 Profumiera, οὐσ. θ. μυραφικόν, ἀρωματικὸν δοχεῖον.
 Profumiere, οὐσ. ἀρ. μυροποιός.
 Profumino, οὐσ. ἀρ. μυροθήκη.
 Profumo, ἀρ. μύρον, ἄρωμα.
 Profumoso, — a, ἔ. μυριανούς, ἀρωματικὸς, εὐώδης.
 Profusamente, ἐπ. ἀφθόνως.
 Profusione, οὐσ. θ. ἀφθονία, δαψιλία ἢ σπατάλη, ἀσωτεία.
 Profuse, — a, ἔ. ἀφθονος, ἀφειδῆς, σπατάλος, ἄσωτος, = prodigo.
 Progenerare ρ. ἐν. προγεννῶ.
 Progenie, οὐσ. θ. προγενεστέρα γενεά, προγενέστερον γένος.
 Progenitore, οὐσ. ἀρ. πρόγονος.
 Progenitrice, οὐσ. θ. μάμμη.
 Progenitura, τὰ τέκνα, τὰ γεννήματα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων.
 Progettare, ρ. ἐν. σχεδιάζω.
 Progetto, οὐσ. ἀρ. σχέδιον, σκοπός.
 Proginasmo, οὐσ. ἀρ. γυμνασμο, προγύμνασμα, = esercizio.
 Progne, οὐσ. θ. (ποιητ.) πτηνόν, ἢ χελιδόν, ἢ πρόκνη.
 Prognostico, ἔ. προγνωστικός.
 Programma, οὐσ. ἀρ. πρόγραμμα.
 Progredimento, οὐσ. ἀρ. πρόδος.
 Progredire, ρ. οὐδ. προσδεύω.
 Progressione, οὐσ. θ. πρόδος, προχώρησις ἢ συνέχισις.
 Progressivamente, ἐπ. προδευτικῶς.
 Progressivo, — a, ἔ. προδευτικός.
 Progresso, οὐσ. ἀρ. πρόδος.
 Proibente, ἔ. διγ. ἀπαγορεύων.
 Proibire, ρ. ἐν. ἀπαγορεύω, ἀπειργῶ.
 Proibitivo, — a, ἔ. ἀπαγορευτικός.
 Proibitore, — trice, οὐσ. ἀπειργών.
 Proibizione, οὐσ. θ. ἀπαγόρευσις.
 Proioiente, οὐσ. ἀρ. δὲ ἀκατονάζων.
 Proiettare, ρ. ἐν. προτίθεμαι, σκοπεύω, προβουλεύομαι, σχεδιάζω ἢ —, οὐδ. κενσοπιδεύω, κοιν. καταγίνομαι εἰς μάταια πράγματα.

Proiettile, ἔ. βλητικὸς, ἐκσφενδονητικός ἢ — οὐσ. ἀρ. βλήμα, τὸ ἐκσφενδονιζόμενον σῶμα.
 Proietto, οὐσ. ἀρ. καὶ proiettura, οὐσ. θ. (τεκτ.) προσβολή οἰκοδομῆς.
 Proiezione, οὐσ. θ. ῥίψις, βολή, ἐκσφενδονησις σώματος ἢ ἐπιπεδογράφημα, διοπτικὸν ἰχνογράφημα.
 Protatare, ρ. ἐν. διευρύνω. ἴδε dilatatare, allargare.
 Protatore, οὐσ. ἀρ. ἐκδότης.
 Prolazione, οὐσ. θ. προσφορά ἢ — (μουσ.) ὁ τρόπος τοῦ προσδιορίζειν τὴν χρονικὴν ἀξίαν τῶν ἡμιβραχείων φθόγγων ἐκ τῆς ἀξίας τῶν βραχέων ἢ τῶν ἐλαχίστων κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἡμιβραχείων, ὁ προσδιορισμός.
 Prole, θ. (ἀνευ πλ.) γένος, γενεά.
 Proletariato, οὐσ. ἀρ. ἀπόρου ἀνθρώπου κατάστασις ἢ — (περιληπτικῶς) ἢ τῶν ἀπόρων τάξις.
 Proletario, ἔ. χυδαῖος, κοινός ἢ ἄπορος, ἐνδεής, πένης.
 Prolifero, — a, ἔ. (βοταν.) (fiore —) ἀνθος διανθές, ἀνθοφόρον, οὐ τὸ κεντρὸν ἐκφέρει ἄλλο.
 Prolificare, ρ. οὐδ. γεννοβολῶ.
 Prolifico, — ca, ἔ. πολύγονος.
 Prolissamente, ἐπ. διεξοδικῶς, ἐκτεταμένως, σχολιοτενῶς.
 Prolissità, — tadè, — tate, οὐσ. θ. μακρολογία, περιττολογία.
 Prolisso, — a ἔ. σχολιοτενής.
 Proligare, — a, ρ. οὐδ. προσομιάζομαι, πρόλογον ποιοῦμαι, ἀρρηγοῦμαι διὰ πολλῶν ἐκφράσεων.
 Prologatore, — trice, οὐσ. μακρολόγος, περιττολόγος.
 Prologista, οὐσ. ἀρ. ἴδε prologatore.
 Prologizzare, ρ. οὐδ. ἴδε prologare.
 Prologo, ἀρ. πρόλογος, προσόμιον.
 Proloquio, οὐσ. ἀρ. ἀξίωμα.
 Prolunga, οὐσ. θ. ρυμός, τὸ μεταξὺ τῶν ἰσπῶν ἐπιμήκας ἕξλον τῆς ἀμάξης ἢ λωφῶν δι' οὐ σῶμένν τι.
 Prolungamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε prolungazione.
 Prolungare, ρ. ἐν. παρατείνω, ἐκτείνω ἢ ἀναβάλλω.

Prolungatamente, ἐπίρ. ἴδε prolis-
samente.
Prolungativo, —α, ἑ. ἀναβλητικός.
Prolungatore, —trice, οὐσ. ὁ παρα-
ταίνων, ἀναβέλλων τι.
Prolungazione, οὐσ. θ. χρόνου πα-
ράτασις, ἀναβολή.
Prolusione, οὐσ. θ. πρόλογος.
Promessa, οὐσ. θ. ὑπόσχεσις ἢ ἐγ-
γήσις ἢ ὁμολογόν.
Promissione, οὐσ. θ. ἴδε τὸ προη-
γοούμενον ἢ terra di—, γῆ τῆς
ἐπαγγελίας, μεταφ. χώρα εὐφορος.
Promesso, π. μ. τοῦ promettere, ὑ-
ποσχεθεὶς ἢ =, οὐσ. ὑπόσχεσις.
Promettere, ρ. ἐν. ὑπασχόμεναι, κοιν.
ὑπόσχομαι ἢ ἐγγυῶμαι, χρηστικὰς
παρέγω ἐπιτίδες ἢ — la battaglia,
ἀποδέχομαι τὴν πρὸς μονομαχίαν
πρόσκλησιν ἢ —si, αὐτ. —si d'al-
cuno, d'alcuna cosa, ἐπιτίξω ἐπι-
τινὶ καλόν τι.
Promettitore, —trice, ἐγγυητής.
Prominente, ἑ. διγ. ἐξέχων, ἕξοχος.
Prominenza, οὐσ. θ. τὸ ἐξέχον, ἕξο-
χή, ὑπεροχή, προβολή, ὕψος.
Promiscuamente, ἐπ. ἀδιακρίτως, ἀ-
διαφόρως, φουρδῶν μίγδην.
Promiscuare, ρ. ἐν. μίγνῶ, ἀνα-
μιγνῶ, συμμιγνῶ.
Promiscuità, οὐσ. θ. σύγκοις, σύγ-
χυσις, τὸ σύμμικτον, τὸ συμμιγές.
Promiscuo, —α, ἑ. σύμμικτος, συμ-
μιγές, ἀνάμικτος, συγκεχυμένος.
Promissione, οὐσ. θ. ἴδε prommissione
Promissorio, —α, ἑ. ὑποσχετικός.
Promondorio, ἀρ. ἀκρωτήριον.
Promosso, —α, π. μ. τοῦ promo-
vere ἢ —, ἑ. καὶ οὐσ. προαχθεὶς.
Promotore, —trice, οὐσ. ὁ ὑποκινή-
σας τι, πρωταίτιος.
Promovente καὶ —muovente, ἑ. διγ.
κινητήριος ἢ προτροπτικός.
Promovere καὶ —muovere, ρ. ἐν.
κινῶ, ὑποκινῶ ἢ προάγω, προδιδά-
ζω, ἀπονέμω βελόν, ἢ ἀξίωμα ἢ
προβαίνω, προβάλλω ἢ βοηθῶ, προ-
στατεύω ἢ διαγείρω, ἐξεγείρω.
Promovimento, ἀρ. ἴδε promozione.

Promovitore, —trice, οὐσ. ὁ προ-
κινῶν ἢ ὁ προάγων.
Promozione, οὐσ. θ. προαγωγή, προ-
διδασκαλία ἢ προτροπή.
Promulgamento, οὐσιαστ. ἄρσεν, ἴδε
promulgazione.
Promulgare, ρ. ἐν. δημοσιεύω.
Promulgatore, —trice, οὐσ. ὁ δη-
μοσιεύων τι.
Promulgazione, οὐσ. θ. δημοσίευσις.
Promuovere, ρ. ἐν. ἴδε promuovere.
Promutare, ρ. ἐν. ἀνταλλάσσω τι πρὸς
ἄλλο ἢ —si, αὐτ. μετοικῶ.
Promulazione, οὐσ. θ. ἀνταλλαγὴ.
Pronepote καὶ —ipote, οὐσ. διγ. μι-
κρὸς ἀνψιθείς ἢ —i, πλ. ἀπόγονοι.
Prono, —α, ἑ. ἐπικλινής, κατωφε-
ρής, =inchinato.
Pronome, οὐσ. ἀρ. (γραμ.) ἀντωνυμία.
Pronominale, ἑ. διγ. ἀντωνυμιακός.
Pronominato, α, ἑ. ὀνομαστός, περι-
δοξός, περιφημικός.
Pronosticamento, οὐσ. ἀρ. μαντεία.
Pronosticare, ρ. ἐν. προμαντεύω, προ-
λέγω, προγινώσκω τὸ μέλλον.
Pronosticatore, —trice, οὐσ. μάντις
προφήτης.
Pronosticazione, οὐσιαστ. θηλυκ. ἴδε
pronostico.
Pronostico, οὐσ. ἀρ. πρόγνωσις συμ-
βάντος, προγνωστικόν, προδείγνωσις.
Prontamente, ἐπ. ταχέως, προθύμως.
Prontare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. παροτρύ-
νω, παρορμῶ, φορτικῶς προτρέπω,
πρόκειμαι, προσλιπαρῶ.
Prontezza, οὐσ. θ. προθυμία, ταχύτης,
γοργότης, ἐτοιμότης.
Prontitudine, οὐσ. θ. ἴδε prontezza,
Pronto, —α, ἑ. πρόθυμος, ταχύς, γορ-
γός ἢ τολμηρός, ἀγέρωχος.
Prontuario, ἀρ. πρόχειρον βιβλίον,
ἐγγχειρίδιον, ἐπιτομή βιβλίου.
Pronuba, οὐσ. θ. ἡ παρὰ τοῖς ἀρχ.
Ρωμαίοις παράνομος ἐκλεγμένη
μεταξὺ τῶν ὑπάνδρων χρηστοθε-
στέρων γυναικῶν.
Pronuncia καὶ —zia, οὐσ. θ. προφορά.
Pronunciare καὶ —ziare, ρ. ἐν. προ-
φέρω ἢ διακηρύττω, δημοσιεύω.

Pronunciatore καὶ —ziatore, —tri-
ce, οὐσ. ὁ ἐκφωνῶν, προφέρων.
Pronunciacione καὶ —ziacione, οὐσ.
θ. προφορά, ἀπαγγελία.
Pronunziativo, —α, ἑ. προφορικός.
Propagabile, ἑ. διγ. διαδόσιμος.
Propaganda, οὐσ. θ. κυρίως, ἢ ἐν
Ρώμῃ εἰσαγωγή ὑπὲρ τῆς διαδόσεως
τοῦ δοτικῆς χριστιανισμοῦ, προση-
λυτισμός ἢ — (κατ' ἐκτ.) πᾶσα ἐ-
ισαγωγή πολιτικῶν δογμάτων.
Propagare, ρ. ἐν. διαδίδω δόγμα, αἰ-
ρεσιν ἢ αὐξάνω, πολλαπλασιάζω διὰ
τῆς γενέσεως.
Propagatore, —trice, οὐσ. διαδοτικός,
ὁ διαδίδων, πολλαπλασιάζων.
Propagazione, οὐσ. θ. κυρίως πολ-
πλασιασμός διὰ τῆς γενέσεως ἢ
διάδοσις, ἐπέκτασις, ἐπαύξησις.
Propagginamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε pro-
pagginazione.
Propagginare, ρ. ἐν. (γεωπ.) κυ-
ρίως καταβολεῖω κλάδους κλήματος,
μοσχεύω, καταμοσχεύω.
Propagginazione, οὐσ. θ. καταβό-
λευμα, μόσχευμα κλήματος.
Propagginare, οὐσ. θ. καταβολή, κα-
τώρευξ ἢ μεταφ. γενεά, ἀπόγονος.
Propalare, ρ. ἐν. δηλῶ, διαδηλῶ, φα-
νερῶ τι, κοινοποιῶ.
Propalatore, —trice, οὐσ. δηλοποιός,
=che propala.
Propolazione, οὐσ. θ. δημοσίευσις,
δηλοποίησις.
Propendere, ρ. οὐδ. ῥέπω, ἐπιρρέπω,
προαιροῦμαι, ἔγω κλίνω πρὸς τι.
Propensione, οὐσ. θ. ροπή, φυσικὴ
τάσις, κλίσις ἐπὶ τι.
Propenso, —α, ἑ. ἐπιρρηπής, ἐπικλι-
νής, κατάφορος εἰς τι.
Propriamente, proprietà, proprietario,
ἴδε propriamente, proprietà, pro-
prietario.
Propileo, οὐσ. ἀρ. προτύλιον.
Propina, οὐσ. θηλ. κοσὸν χρημάτων
προσφερόμενον τοῖς καθηγηταῖς παρὰ
τοῦ γινόμενου διδάκτορος.
Propinare, ρ. ἐν. προπίνω οἶνον εἰς
ὕψιστον τινός.

Propinquamente, ἐπ. πλησίον.
Propinquarsi, ρ. αὐτ. πλησιάζω.
Propinquità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
ἐγγύτης ἢ συγγένεια.
Propinquo, —α, ἑ. παραπλήσιος, =
vicino ἢ συγγενής.
Proprio, ἴδε proprio.
Propriazare, ρ. ἐν. ἐξίλειψ.
Propriazatore, —trice, οὐσ. ὁ ἐξίλειψ,
μείστης.
Propriazatorio, —α, ἑ. ἱλαστήριος.
Propriazazione, οὐσ. θ. ἱλασμός.
Propriazio, οὐσ. ἀρ. ἴλαος, εὐμενής,
ἐπιεικής ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ἢ εὐσπλαγ-
χνος, φιλόφρων ἐπὶ ἀνθρώπων ἢ
πρόσφορος, κατάλληλος ἐπὶ πραγ-
μάτων.
Propoli, οὐσ. θ. κηρός, ἔξ οὗ αἱ μέ-
λισσαι φράττουσι τὰς ὀπὰς τῶν κυ-
ψελῶν, πρόπολις.
Proposante, ἑ. διγ. προτείνων τι.
Proposere, ρ. ἐν. ἴδε proporre.
Proposibile, ἑ. διγ. ἐπιδικητικὸς προ-
τάσεως, =da proporre.
Proposimento, οὐσ. ἀρ. πρόθεσις, τὸ
προκειμένον ἢ ἀπόφασις.
Propositor, ἴδε proponente.
Proporre καὶ proporre, ρ. ἐν. προ-
τείνω, προβάλλω ἢ τάττω, ὀρίζω
ἢ ἀποσαλίζω ἢ —si, αὐτ. προτί-
θεμαι τι.
Proporzionabile, ἑ. διγ. ἀναλογη-
τός, ἐπιδικητικὸς ἀναλογίας.
Proporzionale, ἑ. διγ. ἀνάλογος.
Proporzionalità, —tade, —tate, οὐσ.
θ. ἀναλογία, τὸ ἀνάλογον.
Proporzionalmente, ἐπ. ἀναλόγως.
Proporzionare, ρ. ἐν. διατίθημι τι
κατ' ἀναλογίαν, παραβάλλω.
Proporzionatamente, ἐπίρ. ἴδε pro-
porzionalmente.
Proporzionato, —α, ἑ. ἀνάλογος.
Proporzionatore, —trice, οὐσ. ὁ πα-
ραβάλλων, συγκρίνων.
Proporzione, οὐσ. θ. ἀναλογία, συμ-
μετρα τῶν πραγμάτων πρὸς ἀλλήλα
ἢ α— (ἐπιρρηματ.) ἀναλόγως.
Proporzionevole, ἑ. διγ. ἀναλογη-
τός, ἀνάλογος.

Proporzionevolmente, ἐπ. ἴδε προ-
porzionalmente.
Propositivo, —α, ἔ. ἐκτός εἰς τὸ προ-
τείνειν, προτατικός.
Proposito, οὐσ. ἄρ. πρόθεσις, τικτός,
ἀπόφασις ἢ πρότασις, ἀντικείμενον
ἢ δι—, ἐντόνως.
Proposizione, οὐσ. θ. πρότασις, ἀν-
τικείμενον, θέμα ἢ πρόθεσις, σκοπός,
διάνοια ἢ —(λογ.) πρότασις συλλο-
γισμοῦ ἢ —(γραμ.) πρόθεσις.
Proposta, οὐσ. θ. ἴδε proposizione.
Proposito, οὐσ. ἄρ. ἴδε propositura.
Proposto, οὐσ. ἄρ. ἐπιστάτης, ἐπί-
τροπος ἢ —(στρατ.) ἀρχηγός, διοι-
κητής ἢ —(ναυτικ.) ἐπιμελητής
πλοίου.
Propriamente, ἐπ. κυρίως, κυριολε-
κτικῶς ἢ ἰδίως, κατ' ἐξοχήν.
Proprietà, —tade, —tate, οὐσ. θ. ἰδι-
ότης ἢ κτήσις, ἰδιοκτησία, κτήμα
ἢ κυριολεξία.
Proprietario, οὐσ. ἄρ. κτηματικός,
ἰδιοκτήτης.
Proprio, —α, ἔ. ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος ἢ
οικείος, φίλος ἢ —οὐσ. ἄρ. ἴδε pro-
prietà ἢ —ἐπ. ἴδε propriamente.
Propugnacolo καὶ —culo, οὐσ. ἄρ.
προπύργιον, προμαχών.
Propugnare, ρ. ἐν. ὑπερασπίζω.
Propugnatore, —trice, οὐσ. ὑπέρ-
μαχος, ὑπερασπιστής.
Propugnazione, οὐσ. θ. ὑπεράσπις,
ὑπεμάχησις.
Propulsare, ρ. ἐν. ἀποκρούω.
Propulsatore, —trice, οὐσ. ὁ ἀπο-
κρούων, ὁ ἐπωθῶν, ἀπωστικός.
Propulsione, οὐσ. θ. ἀποκρούσις, ἀ-
κώθησις, ἀποδιωξις.
Proquicio καὶ proocio, οὐσ. ἄρ. βου-
στάσιον, κοιν. μάνδρα.
Prora, οὐσ. θ. (ναυτ.) πρόρα.
Proroga, οὐσ. θ. ἴδε prorogazione.
Prorogare, ρ. ἐν. ἀναβάλλομαι τὸν
χρόνον, παρατείνω.
Prorogativo, —α, ἔ. ἀναβλητικός.
Prorogazione, οὐσ. θ. χρόνον παρά-
τασις, ἀναβολή, ὑπέρθεσις.
Proscribere, ρ. ἐν. ἐρήνυμι, ἐκρή-

γνυμι, κοιν. σπάνω, θραύω.
Proscribimento, οὐσ. ἄρ. ἐκρήξις.
Prosa, οὐσ. θ. πεζὸς λόγος.
Prosaitico, —α, ἔ. λογογραφικός.
Prosaitismo, οὐσ. ἄρ. πεζολογία.
Prosapia, οὐσ. θ. γενεά, γένος, οἰκο-
γένεια, stirpe, schiatta.
Prosare, ρ. οὐδ. πεζογραφῶ, συγγρά-
φω εἰς πεζὸν λόγον ἢ —alcuno,
μεταφ. ἐμπαίζω, χλευάζω τινά.
Prosastivitiā, οὐσ. θηλ. λογιζέσθαι,
κοιν. πεζογραφικὴ ἔκφρασις, ποίημα
προσόμοιον πεζῷ λόγῳ.
Prosastivo, —α, ἔ. λογοειδής, πεζὸς
λόγος, —da prosaico.
Prosatore, —trice, οὐσ. λογογράφος,
πεζογράφος, ὁ γράφων εἰς πεζὸν λό-
γον, —colui che scrive in prosa.
Proscenico, —α, ἔ. προσκηνίος, ὁ
κειμένος πρὸ τῆς σκηνῆς.
Proscenio, οὐσ. ἄρ. προσκηνίον, τὸ
ἔμπροσθεν μέρος τῆς σκηνῆς θεάτρου.
Prosciogliere, ρ. ἐν. ἀπολύω, ἀπαλ-
λάττω, ἀφίημι ἐλεύθερον, συγχωρῶ,
—assolvere, ἐπὶ ἁμαρτιῶν.
Proscioglimento, οὐσ. ἄρ. ἀπόλυσις,
ἄφεσις, συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν,
il prosciogliere.
Prosciollo, —α, καθ. μετ. τοῦ pro-
sciogliere, ἀπ' ἀλλαγῆς τῶν ἁμαρτιῶν.
Prosciogliere, ἴδε prosciogliere.
Prosciogimento, οὐσ. ἄρ. ἐξήρασις,
ἀφαίρεσις τῆς ὑγρασίας οἰουδήποτε
πράγματος, —il prosciogliere.
Prosciugare, ρ. ἐν. ξηραίνω, ἀποξη-
ραίνω, ἀφαίρω τὴν ὑγρασίαν, —to-
gliere l'umido di chechessia.
Prosciuto, οὐσ. ἄρ. κολήν, κοιν. χοι-
ρομέρι, —coscia del porco insalata
e secca.
Proscritto, —α, καθ. μετ. τοῦ pro-
scribere, ἐξόριστος, —bandito con-
dannato ad esilio.
Proscrivere, ρ. ἐν. προγράφω, κα-
ταδικάζω εἰς ἐξορίαν, —bandire.
Proscrizione, οὐσ. θηλ. προγραφή,
καταδίκη εἰς ἐξορίαν, —il proscri-
vere.
Proseggiare, ρ. ἐν. λογογραφῶ, γρά-

φω εἰς πεζὸν λόγον, —scrivere in
prosa.
Proseggiatore, —trice, οὐσ. ἴδε
prosatore.
Proseguente, ἔ. διγ. συνεχής, ἐπα-
κόλουθος, —che vien dopo, ma non
immediatamente.
Proseguimento, οὐσ. ἄρ. συνέχεια,
ἐξακολουθήσις, ἐκπαύλησις, —il pro-
seguire.
Proseguire, ρ. ἐν. ἐξακολουθῶ ποιῶν
τι, ἐπαναλαμβάνω, κυρίως καὶ με-
ταφ. —continuare.
Prorelitismo, οὐσ. ἄρ. προσηλυτι-
σμός, ἢ εἰς ἄλλην θρησκείαν προσ-
έλευσις. (Ἡ λέξις συνήθως ἐπὶ κακοῦ)
Proselito, —α, οὐσ. προσήλυτος, ὁ
προσερχόμενος εἰς ἄλλην θρησκείαν
ἢ μεταφ. ὁπαδὸς ἀρέσσεως, δοξα-
σίας, —Seguace, settatore di che-
chessia.
Prosiata, οὐσ. ἄρ. ἴδε prosatore.
Prosodia, οὐσ. θ. (γραμ.) προσωδία,
τονισμὸς τῶν συλλαβῶν, ἢ περι-
τῶν τόνων διδασκαλία.
Prosone, οὐσ. ἄρ. (ταμὸς, κοιν. αὐ-
βάτης, θρασύς.
Prosuntuosità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
ἴδε presuntuosità.
Prosuntuoso, —α, ἔ. ἴδε presuntuoso.
Prosopoea, —peia, οὐσ. θ. (ρητ.)
προσωποποιεῖα, figura retorica
per qui l'oratore o il poeta in-
troduce una persona immaginaria o una cosa inanimata a parla-
re o ad operare.
Prosperamento, ἐπ. εὐτυχῶς, εὐδο-
κίμως, —con prosperità.
Prosperare, ρ. οὐδ. εὐχεμεῖω, εὐδαι-
μονῶ, εὐδοκίμῶ, —avanzarsi in
felicità, andar di bene in meglio
ἢ —, ἐν. καθίστημι τί εὐτυχές.
Prosperazione, οὐσ. θ. εὐτυχία, εὐ-
δαιμονία, —il prosperare.
Prosperevole, ἔ. διγ. εὐτυχής, εὐ-
δαιμών, —prospero, pieno di felici-
tà.
Prosperevolmente, ἐπίρ. εὐτυχῶς,
—con prosperità.

Prosperità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ.
εὐδαιμονία, εὐμερεια, εὐτυχία, ἐπι-
τυχία, —felicità, stato avvenimento,
felice delle persone e delle cose.
Prospero, —α, ἔ. εὐδαιμών, εὐτυχής,
μοιρόλειος, —felice ἢ giorni —i,
εὐήμερος ἢ αἰσῆτος, εὐμενής, —favo-
revole, secondo.
Prosperosamenta, ἐπ. εὐτυχῶς, —
felicemente ἢ εὐμενῶς.
Prosperoso, —α, ἔ. ἴδε prospero ἢ
εὐρωστος, ὀψιγής ἢ εὐμενής, —favo-
revole.
Prospettare, ρ. ἐνεργ. καθορῶ, κατο-
πεύω, —guardar dirittamente da
lungi, vedere in prospetto.
Prospettiva, οὐσ. θ. σκηνογραφικὴ
ὄψις, —arte che insegna a diso-
gnare le cose come appaiono
alla vista.
Prospettivista, οὐσ. ἄρ. ζωγράφος
ἀπόψεων, —pittore che sa dispin-
gere giusti i lontani.
Prospettivo, —α, ἔ. ἀπακτικός, ἀπο-
ψιν παρέχων, —che fa prospettiva.
Prospetto, οὐσ. ἄρ. ὄψις, ἀποψις, θέα,
—veduta.
Prossimamento, ἐπ. ἐγγύς, πλησίον,
—con prossimità, vicinamente ἢ
πρὸ ὀλίγου ἢ ὡς ἐγγιστα, —quasi
ἢ la notte —vegnante, ἢ προσελθῆς
νύξ ἢ la notte —passata, ἢ πρὸ ὀ-
λίγου παρελθεῖσα νύξ.
Prossimano, —α, ἔ. ἴδε prossimo.
Prossimanza, οὐσ. θ. καὶ
Prossimità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ.
ἐγγύτης, —vicinità ἢ ἡ ἐξ αἱματος
συγγένεια, —attenenza di sangue.
Prossima, —α, ἔ. ὁ ὢν ἐγγύς, πλη-
σίος, πλησίον, παρακείμενος
ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου ἢ —(ἐπὶ προ-
σώπων) ἕκαστος, ἄνθρωπος, πᾶν ἄ-
τομον, ὁ πλησίον ἢ συγγενής ἢ δι
—, μετ' ὀλίγον ἢ in —tempo, ἐν
βραχεῖ χρόνῳ.
Prostata, οὐσ. θ. (ἀνατ.) πρόστα-
της, ὁ περὶ τὴν κύστιν ἄδην, —glan-
dula o piu glandule unite in una
circondante il collo: dell'uretra.

Prostatici, οὐσ. ἄρ. πλ. (ἀνατ.) σύνδεσμοι προστακτικοί, οἱ περὶ τῆν οὐρήθραν, = muscoli della prostata.
 Prostatide, οὐσ. θ. (παθολ.) φλόγῳσις τοῦ προστάτου.
 Prostanderai, ρ. αὐτ. προσπίπτω, = prostrarsi davanti ad alcuno per atto d'umiltà o di rispetto || —, in parole, μακρολογῶ.
 Prosternare, ρ. ἐν. ἴδε prosternere.
 Prosternazione, οὐσ. θ. κατάπληξις, = prostrazione, consternazione.
 Prosternere, ρ. ἐν. καταβάλλω, καταρρίπτω, ρίπτω κατὰ γῆς, = gettare in terra abbattere' || — si, αὐτ. προσπίπτω' || μωκῆνω τὸν λόγον, ἐκτείνωμαι ἐν τῷ λέγειν' || ἀθυμῶ, = scoraggiare.
 Prosteso, — α, ἐ. ἀνεστραμμένος, ὕπτιος' || — ai piedi, γονυπετής, = disteso per riverenza.
 Prostituire, προαγωγεῖω, προάγω εἰς πορνείαν' — una donna, una figlia, γυναῖκα, κόρη, = esporre a mal uso' || μεταφ. ταπεινῶ, ἐξευτελιζῶ, = abbassare, avilire, invilire.
 Prostituta, οὐσ. θ. πόρνη, προστάς, ἀισχροβίος γυνή, = meretrice, donna da partito.
 Prostituzione, οὐσ. θ. προαγωγή, τὸ προάγειν εἰς ἀσέλγειαν, εἰς πορνείαν, = il prostituire' || luogo di —, πόρνειον, γαμαιτυπεῖον' || μεταφ. ἐξευτελισμός.
 Prostramento, οὐσ. ἀνατ. ἄρ. ἴδε prostrazione.
 Prostrare, ρ. ἐν. καταβάλλω, = distendere a terra' || μεταφ. ἐξευτελιζῶ, = avvillire' || — si, αὐτ. προσπίπτω' || μεταφ. ταπεινοῦμαι, = avvillirsi.
 Prostrazione, οὐσ. θ. ὀπίκλισις, προσκόνησις, = lo inclinarsi, l'abbassarsi a terra' || — (ιατρ.) ἐξασθένησις, = abbattimento di forza.
 Prosumere, ρ. ἐν. ἴδε presumere.
 Prosumtuosamente, ἐπ. ἴδε presuntuosamente.
 Prosunzione, οὐσ. ἴδε presunzione.

Prosuocera, οὐσ. θ. ἡ τῆς γυναῖκος πενθερά.
 Prosuocero, οὐσ. ἄρ. προπένθερος.
 Prosutto, ρ. ἐν. ἴδε prosciutta.
 Protagonista, οὐσ. ἄρ. πρωταγωνιστής, = il personaggio principale in isceña o in pittura.
 Protea, οὐσ. θ. φυτόν, ὁ πρώταξ.
 Proteasse, οὐσ. ἄρ. πλ. φυτὰ τὰ πρωτεοειδῆ.
 Proteggere, ρ. ἐν. προστατεύω.
 Proteggiore, — trice, οὐσ. ἴδε protettore.
 Proteiforme, ἐ. πρωτοειδής ἐπὶ φυτῶν.
 Proteito, οὐσ. ἄρ. trapeolo.
 Protendere, ρ. ἐν. ἐκτείνω' || — si, αὐτ. ακορδινῶμαι, κ. ξηροτανίζομαι.
 Proteoidi, οὐσ. ἄρ. πλθ. ἴδε proteacee.
 Protivamente, ἐπ. ἱταμῶς, ἀθαδῶς, ἀναισχύντως.
 Protierria, — vità, — tade, — tate, ἱταμότης, τὸ ἀγέρωγον, ἀνάδειξα.
 Protivissimo, — α, ἐ. ὑπερθ, ἀναιδέστατος, κτλ.
 Protivno, — α, ἐ. ἱταμός, ἀγέρωχος, ἀλαζῶν, ἀνάισχυντος, ἀθάδης.
 Proviso, — α, καθ. μετ. τοῦ proferere, ἐκτεταμένος.
 Protesta, θ. διαθεθαῖσις ἐπίσημος, διακήρυξις' || διαμαρτύρησις.
 Protestante, οὐσ. διαμαρτυρούμενος, εὐαγγελιστής ὑπαὶ τοῦ Λουθήρου' || ἡ τῶν Διαμαρτυρουμένων θρησκεία.
 Protestantismo, οὐσ. ἄρ. ἡ τῶν διαμαρτυρουμένων θρησκεία.
 Protestare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ὁμολογῶ, καθομολογῶ, δημοσιεύω' || προαγγέλλω ἐπισήμως' || — (παρὰ τοῖς ἐμπόροις) — una cambiale, διαμαρτυρῶ συναλλαγματικὴν ἀναπόδεικτον' || —, οὐδ. καὶ — si, αὐτ. διαμαρτύρομαι κατὰ πάσης παρανόμου πράξεως.
 Protestazione, οὐσ. θ. ἴδε protesta.
 Protesto, οὐσ. ἄρ. διαθεθαῖσις, ἐπίσημος διακήρυξις' || — (νομ.) διαμαρτύρησις συναλλαγματικῆς ἐπὶ τῆ

μή πληρωμῆ, τῆ μή ἀποδοχῆ' || τὸ διαμαρτυρικὸν ἔγγραφο.
 Protettorale, ἐ. τοῦ προστάτου, = di protettore.
 Protettorato, οὐσ. ἄρ. προστασία.
 Protettore, — trice, οὐσ. προστάτης.
 Protezione, οὐσ. θ. ὑπεράσπισις.
 Protocollo, οὐσ. ἄρ. πρωτόκολλον, τυπικὸν τῶν διαφορῶν Ἀρχῶν' || συλλογὴ τῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων διπλωματικῶν συνόδων καὶ αὐταὶ αἱ ἀποφάσεις.
 Protomartire, οὐσ. πρωτομάρτυς.
 Protomedico, οὐσ. ἄρ. ἀρχίατρος.
 Protonotariato, οὐσ. ἄρ. ἀρχισυμβολογραφία.
 Protonotario, ἄρ. ἀρχισυμβολαιογράφος παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις.
 Protoplaste, οὐσ. ἄρ. πρωτοπλάστης ὁ Θεός.
 Prototipo, — α, ἐ. πρωτότυπος' || —, οὐσ. ἄρ. πρωτότυπον.
 Protrarre, — trarre, ρ. ἐν. διαγράφω || παρατείνω.
 Protramento, οὐσ. ἄρ. διαγραφή' || παράτασις.
 Protruberanza, οὐσ. θ. ἀπόφυσις.
 Pruona, pruona, οὐσ. θ. ἀπόδειξις, ἔλεγχος' || δοκιμῶν, δοκιμῆ, πείρα' || φιλονεικία, συζήτησις' || ἡθροπῶν προγύμνασις ἐπὶ τοῦ προκειμένου δράματος.
 Provabile, ἐ. διγ. ἴδε probabile.
 Provabilità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἴδε probabilità.
 Provabilmente, ἐπίρ. ἴδε probabilmente.
 Provamento, οὐσ. ἄρ. — zione, θ. τεκμήριον, ἀπόδειξις.
 Provano, — α, ἐ. καὶ οὐσ. ἴδε garoso, ostinato.
 Provare, ρ. ἐν. ἀποδεικνύω, ἐλέγχω, τεκμηριῶ' || πειρῶμαι, δοκιμάζω, || — si, αὐτ. ἴδε cimentarsi.
 Provatamente, ἐπ. μετὰ δοκιμῆς.
 Provativo, — α, δοκιμαστικός.
 Provatura, οὐσ. θ. ποιότης τυροῦ ἐκ γάλακτος βοείου.
 Provazione καὶ — gione, οὐσ. θ. ἐ-

λεγχος, ἀπόδειξις' || πείρα, δοκιμῆ.
 Proveccarsi, ρ. αὐτ. δύσχερ. ἴδε approfittarsi.
 Proveccio, οὐσ. ἄρ. ὄφελος, κέρδος.
 Provodero, ρ. ἐν. προβλέπω.
 Proventa, θ. σιτία, τὰ πρὸς τὴ ζῆν ἐπιτήδεια, ζωοτροφία.
 Proveniente, μετ. τοῦ provenite, προσερχόμενος.
 Provenienza, οὐσ. θ. ἀρχή, καταγωγή, = derivazione,
 Provenire, ρ. οὐδ. προσέρχομαι, ἐκπηγάζω, κυρίως καὶ μεταφορικῶς' || — (ἐπὶ φυτῶν) φύομαι.
 Provento, οὐσ. ἄρ. πρόσδοτος.
 Proverbiale, ἐ. διγ. παροιμιακός.
 Proverbialmente, ἐπ. παροιμιακῶς.
 Proverbiare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἐμπαίζω, χλευάζω, σκώπτω.
 Proverbiatore, — trice, οὐσ. σκώπτης, χλευαστής.
 Proverbio, οὐσ. ἄρ. παροιμία' || ὀπόφθεγμα, γωμικόν' || λοιδορία, ὕβρις, χλευή, σκώμμα.
 Proverbiosamente, ἐπ. ὀργλῶς.
 Proverbioso, — α, ἐ. παροιμιώδης, παροιμιακός' || περιφρονητικός, ὕβριστικός' || ἀγροίκος.
 Proverbista, ἄρ. παροιμογράφος.
 Provetto, — α, ἐ. προβεβηκώς.
 Provianda, οὐσ. θ. ζωοτροφία.
 Provitamente καὶ provini, — α, ἐπ. προνοητικῶς.
 Providenza, οὐσ. θ. κυρίως ἡ θεία πρόνοια.
 Provide, — α, ἐ. προνοητικός.
 Provincia, οὐσ. θ. φυτόν, ἡ κλημάτις, ἡς τὰ ἄνθη κυανόχροα.
 Provincia, οὐσ. θ. ἐπαρχία, γῶρα.
 Provincialato, οὐσ. ἄρ. τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ διάρχεια τοῦ ἡγουμένου τινῶν μοναστηρίων.
 Provinciale, ἐ. διγ. ἐπαρχιακός' || —, οὐσ. ἐπαρχιώτης' || ὁ ἡγούμενος πολλῶν μοναστηρίων.
 Provino, οὐσ. ἄρ. βαθμύμτρον τῶν οἰνοπνευματῶν.
 Provocamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε provocazione, il provocare.

Provocante, ἑ. διγ. ἐρεθιστικός.
 Provocare, ρ. ἑν. ἐρεθίζω, ἐγείρω, διεγείρω, προκαλώ.
 Provocatamente, ἐπίρ. ἐρεθιστικῶς, διεγερτικῶς, προκλητικῶς.
 Provocativo, —α, ἑ. ἐρεθιστικός.
 Provocatore, —trice, οὐς. ὁ παροξύνων, ἐρεθίζων, διεγείρων.
 Provocazione, οὐς. ὁ, ἐρεθισμός, διέγερσις, πρόκλησις.
 Provvedente, ἑ. διγ. προνοητικός.
 Provvedenza, οὐς. ὁ. ἴδε providenza' || — ἴδε provvisione.
 Provvedere, ρ. ἑν. προνοῶ.
 Provvedimento, οὐς. ἀρ. πρόνοια, προσέλαξις.
 Provveditorato, οὐς. ἀρ. ἐπιτροπεία ἕν τῇ Ἑνεσίᾳ ἐπὶ δημοκρατίας.
 Provveditore, —trice, οὐς. προνοητής' || ἐπίτροπος ἕν τῇ Ἑνεσίᾳ ἐπὶ δημοκρατίας. [dimitto]
 Provveditoria, οὐς. ὁ. ἴδε provvisione.
 Provvedutamente, ἐπ. προνοητικῶς, προσυλακτικῶς.
 Provveduto, —α, ἑ. προμηθευμένος || προνοητικός.
 Provvedutamente και —dentamente, ἐπ. προνοητικῶς.
 Providente, ἑ. διγ. προνοητικός, προσυλακτικός.
 Providenza, οὐς. ὁ. πρόνοια.
 Provido και provido, —α, ἑ. περιεσκευμένος, σώφρων.
 Provvigione, ὁ. ἴδε provvisione.
 Provvisare, ἴδε improvvisare.
 Provvisoriale, ἑ. διγ. προσωρινός.
 Provvisorialmente, ἐπ. προσωρινῶς.
 Provvisore, ρ. ἑν. μισθοδοτῶ.
 Provvisione και provvi—, οὐς. ὁ. προμήθεια' || μισθός, σύνταξις' || μέριμνα, φροντίς' || πρόνοια.
 Provvisionare, οὐς. ἀρ. προμηθευτής, ὀψώνης, φροντιστής.
 Provvisare, ἀρ. ἴδε provveditore.
 Provvisoriamente, ἐπ. προσωρινῶς, προσωρινῶς.
 Provvisorio, ἑ. ἐπικαιρίως, ἐπικαιρῶς, ὁ μὴ μένων διαρκῶς, ἐπ' ὀλίγον χρόνον, προσωρινός.

Provvista, οὐς. ὁ. προμήθεισις.
 Provvisto, —α, ἑ. προνοητικός, παρασκευασμένος.
 Prua, οὐς. ὁ. (ναυτ.) πρῶρα' || μετὰ ἢ ναῦς, τὸ πλοῖον.
 Prudente, ἑ. σώφρων, συνετός.
 Prudentemente, ἐπ. ἐμφορῶς, συνετῶς, φρονίμως.
 Prudenza, οὐς. ὁ. σύνεσις, φρόνησις.
 Prudenziale, ἐπίθετ. διγ. ἀφορῶν τὴν φρόνησιν.
 Prudenzialmente, ἐπίρ. ἴδε prudentemente.
 Prudere, ρ. οὐδ. ἴδε pizzicare.
 Pudore, οὐς. ἀρ. και prudura, ὁ. κνισμός, κοιν. φαγοῦρα.
 Pueggiare, ρ. οὐδ. (ναυτ.) διαπλέω στοίσεων τὴν πρῶραν.
 Pueggio, οὐς. ἀρ. (ναυτ.) τροφή τῆς πρῶρας.
 Prugna, οὐς. ὁ. κοκκύμηλον, δαμάσκηνον, κοιν. κορόμβηλον.
 Prugno, οὐς. ἀρ. δένδρον, ἢ κοκκυμηλέα, = suaimo.
 Prugnola, οὐς. ὁ. ἀνριοκοκκύμηλον, κοιν. προῦνον.
 Prugnolo, οὐς. ἀρ. δένδρον, κοκκυμηλέα ἢ ἀγρία, ἀγριοδαμάσκηνή.
 Prugnolo, οὐς. ἀρ. δένδρον, κοκκυμηλέα ἢ κοινή, δαμάσκηνή.
 Pruina, οὐς. ὁ. ὁμίχλη, πάχνη.
 Prunoso, —α, ἑ. παχνηεῖς, παχυνώδης.
 Pruna, οὐς. ἀρ. ὁ. κοκκύμηλον, δαμάσκηνον.
 Prunata, οὐς. ὁ. —nata, —nata, ἀρ. ἀκανθεών. [τέρω.]
 Pruneto, οὐς. ἀρ. συνώνυμον τῷ ἀνω-
 Pruno, οὐς. ἀρ. ἀκανθα βάτος.
 Prunoso, —α, ἑ. ἀκανθώδης.
 Prunosa, οὐς. ὁ. ἴδε pruna.
 Prurigine, οὐς. ὁ. κνισμός, κοιν. φαγοῦρα, = prurito.
 Pruriginoso, —α, ἑ. κνισμώδης, κοιν. ὁ προξενῶν φαγοῦρα.
 Prurire, ρ. οὐδ. κνίθωμαι, κνίζομαι, κοιν. αἰσθάνομαι φαγοῦρα.
 Prurito, οὐς. ἀρ. ἴδε prurigine.
 Prussico, οὐς. ἀρ. (χημ.) ὀξυοκτανικό, ὀξύ.

Pruzza, οὐς. ὁ. (παθολ.) λοιμώδης νόσος τοῦ δέρματος.
 Psammite, οὐς. ὁ. γῆ ψαμμίτις.
 Pseudomino, οὐς. ἀρ. ὄνομα ψευδέ, πλαστόν, ψευδώνυμον' || —, ἑ. αὐτορα—, ὁ δημοσιεύων σύγγραμμα ὑπὸ πλαστόν ὄνομα, ψευδώνυμος.
 Psicologia, οὐς. ὁ. ψυχολογία.
 Psicologico, —α, ἑ. ψυχολογικός.
 Psillo, οὐς. ἀρ. φυτὸν, τὸ ψύλλιον.
 Pubblicamente, ἐπ. δημοσίως.
 Pubblicano, οὐς. ἀρ. τελώνης.
 Pubblicare, ρ. ἑν. δημοσιεύω, κηρύττω, διακηρύττω' || ἐκδίδω.
 Pubblicatore, —trice, οὐς. ὁ δημοσιεύων, διακηρύττων τι.
 Pubblicazione, οὐς. ὁ. δημοσίευσις, διακήρυξις.
 Pubblicista, οὐς. ἀρ. δημοσιογράφος.
 Pubblicità, —tade, —tate, οὐς. ὁ. δημοσίευσις, κοινοποίησις.
 Pubblico, οὐς. ἀρ. τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν' || ὁ δήμος, ἢ κοινότης' || —, ἑ. δημόσιος, κοινός, γνωστός.
 Pubere, ἑ. διγ. ἔφηβος, νεανίας.
 Pubertà, —tade, —tate, οὐς. ὁ. ἐφηβεία, ἢ τῶν ἐφήβων ἡλικία.
 Pubescence, ἑ. διγ. ἡβών, ἔφηβος.
 Pubescenza, οὐς. ὁ. ἡβή, τρίχωση.
 Pubblicamente, pubblico, pubblicare, publicatore, pubblicazione, publicista, pubblicità, pubblico, ἴδε pubblicamente, pubbliano, κτλ. διὰ διπλοῦ h.
 Pubo, οὐς. ἀρ. (ἀνατ.) ὁ καυλός, τὸ πέος, ἢ πέσθη τῶν ἀνδρῶν και τῶν ἀρρένων ζώων.
 Pudibondo, —α, ἑ. αἰδήμων, σεμνός, κοιν. ἐντροπαλός.
 Pudicamente, ἐπ. σεμνῶς.
 Pudicizia, οὐς. ὁ. αἰδημοσύνη, συστολή, σεμνότης.
 Pudico, —α, ἑ. ἀγνός, αἰσχυντηλός' || Νηφάλιος' || ἐνάρετος.
 Pudinga, ὁ. γαλιε ποικιλόχρους ὑπάρχων ἐπὶ ἐδάφους θαλάσσοβροχούς.
 Pudingo, οὐς. ἀρ. πέμμα ἀγγλικὸν ἐκ ζύμης, βοείου μισλοῦ, κρωμαμάτων, σταφίδων, κτλ. πουδίγκα.

Pudore, οὐς. ἀρ. αἰδώς, συστολή.
 Puerile, ἑ. διγ. παιδαριώδης.
 Puerilità, —tade, —tate, οὐς. ὁ. τὸ παιδαριώδες, τὸ νηπιαικόν, νηπιότης' ἐπὶ γλευγῆς, = puerizia.
 Puerilmente, ἐπ. παιδικῶς.
 Puerizia, οὐς. ὁ. παιδική ἡλικία, τὸ παιδαριώδες, = fanciullezza.
 Puerpera, οὐς. ὁ. ἢ ἐν τῷ τοκετῷ ὀδύσασα, = donna da parto.
 Puerperale, ἑ. ὁ. (θεβρε—), (παθολ.) πυρετός λοχείας.
 Puerperio, οὐς. ἀρ. λοχεία, τοκετός, τὰ λόγια ἢ τὰ λοχεία, = il tempo e l'incomodo del parto della donna.
 Pugilare, ρ. οὐδ. πυγμαχῶ, γρονθοκοπῶ.
 Pugilato, οὐς. ἀρ. πυγμαχία, = giuoco fatto alle pugna.
 Pugile —gillatore, οὐς. ἀρ. πυγμαχός, πύκτης, κοιν. γρονθοκόπος.
 Pugillo, οὐς. ἀρ. δρέξ, δραγμῆς, κ. ὅσον λαμβάνεται διὰ δύο ἢ τριῶν δακτύλων, = quanto si piglia coll' estremità della dita.
 Puglia, οὐς. ὁ. τὸ ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ κατάθεμα χρημάτων.
 Pugna, οὐς. ὁ. μάχη, συμπλοκή' || ἔρις ἀντιλογία, = contrasto.
 Pugnace, ἑ. διγ. μάχημος, = aguerrito, alto a pugnare.
 Pugnacemente, ἐπ. μάχημος, πολεμικῶς, = armata mano, ostilmente.
 Pugnare, ρ. ἑν. πλήττω, φονεύω δι' ἐγχειρίδιου, κοιν. μαχαιρώνω.
 Pugnata, οὐς. ὁ. ἢ δι' ἐγχειρίδιου πλήγη, = ferita di pugnale.
 Pugnale, οὐς. ἀρ. ἐγχειρίδιον, παραξίως, κ. στυλέτο, = arme corta da ferir di punta.
 Pugnante, ἑ. πολεμιστής, = combattente.
 Pugnare, ρ. ἑν. και οὐδ. μάχομαι, = combattere.
 Pugnatore, —trice, οὐς. μαχητής.
 Pugnello, οὐς. ἀρ. ἴδε pugillo.
 Pugnente, ἑ. διγ. κεντρώδης, = pungente che pugna.
 Pugnere, ρ. ἑν. ἴδε pugnare.

Pugnereccio, — a, έ. δός, = appunto, attó a pugnere.
 Pugnello, ουσ. άρσ. κέντρον, έδε pugnello.
 Pugnimento, ουσ. άρ. νότις, κέντησις || συντριβή, = pugnimento.
 Pugnitiocio, — τοιο, ουσ. άρσ. κέντρον, = stimolo, strugimento.
 Pugnitoio, ουσ. άρ. βοτάνη άειθαλής, ή όξυμυρσίνη, ή μυάκανθος, = pianta sempre verde con foglie pungentissime.
 Pugnitoso, — a, έ. άκανθώδης.
 Pugnitura, ουσ. θ. έδε puntura.
 Pugno, ουσ. άρ. πυγμή, κόνδυλος, γρόθος, κοιν. γρολιά || dare un —, κονδυλιάω τινά, γρονθοκοπώ, = menare un — || δράξ, κοιν. φούκτα, = quantità di materia che pun contiene la mano serrata || dare — in cielo, εις άερα τοξείω, άδύνατα έπιχειρώ || serrar le — a, θνήσκω, τελευτώ, = morire.
 Pula, ουσ. θηλ. έχυρόν, = guschio delle biade.
 Pulce, ουσ. θ. έντομον, ό φύλλος.
 Pulcella, ουσ. θ. παρθένος, νεנית.
 Pulcellona, ουσ. θ. παρθένος προβεβηκυία, = pulcella avanzata in età.
 Pulcesseca, ουσ. θηλ. νόγμα, κοιν. τσιμπηματιά, = pizzico, pizzicotto.
 Pulcinella, ουσ. άρ. γελωτοποιός, = personaggio ridicolo.
 Pulcino, ουσ. άρ. (όποι.) όρνιθιον || νεοσσός παντός πτηνου.
 Pulcioso, — a, έ. φυλλώδης, = che ha molte pulci addosso.
 Puleritudine, ουσ. θ. κάλλος, ώραιότης, = bellezza.
 Pulero, — a, έ. περεκαλλής, ώραιός, = bello.
 Puledro και poledro, ουσ. άρ. πώλος, ύπου, όνου, κτλ.
 Puleggia, ουσ. θ. τροχαλία, = girella da taglio o carrucolo.
 Puleggio, — lezzo, ουσ. άρ. ευσμον φυτόν, τó βληγώνιον, = erba odorosa || θαλασσοπόρε, = Puleggio || pigliar il —, άναχωρώ || dare —,

άποπέμπω || dare — all'anima, πνέω τά λείψια, θνήσκω.
 Pulica και — ga, ουσ. θηλ. φουαλίς, πομφόλυξ, κοιν. φούσκα του νερού.
 Pulicaria, ουσ. θ. φυτόν, τó φύλλιον.
 Pulimento, ουσ. ά. στίλβωσις, λείψις.
 Pulire, ρ. έν. στίλβω, λειψ || καθάίρω, καθαρίζω, = nettare, purgare, levare il superfluo.
 Pulitamente, έ. καθαρώς || κομφώς.
 Pulitezza και politezza, ουσ. θ. καθαριότης, = nettezza || γλαφυρότης, κομφότης, καλλονή, = leggiadria, bellezza.
 Pulito και pulito, — a, έ. καθαρός, λείος, διαυγής || γλαφυρός, κομφός, = leggiadro, bello.
 Pulitore, — trice, ουσ. στίλβωτής, = che pulisce.
 Pulitura, ουσ. θ. — mento, άρ. στίλβωσις || κομφότης, γλαφυρότης.
 Pulizia, ουσ. θηλ. έδε pulitezza, nettezza.
 Pullulamento, ουσ. άρ. βλάστησις, = il pullulare.
 Pullulare και pullo, — ρ. ούδ. βλαστάνω || αναβρύω, = sorgere.
 Pullulativo, — a, έ. βλαστικός, = che fa virtù di pullulare.
 Pullulazione, ουσ. θ. βλάστησις, = pullulamento.
 Pulmonario, — a, έ. (άνατ) πνευμονικός, = attente al pulmone.
 Pulpito, ουσ. άρ. έμβον, = pergam.ο.
 Pulsare, ρ. έν. έδε percuotere.
 Pulsatile, έ. διγ. (ιατρ.) (vene —) φλέβες σφυγμάδεις.
 Pulsatilla, ουσ. θ. βοτάνη, άνεμώνη ή σφυγμάδης.
 Pulsativo, — a, έ. σφυγμάδης.
 Pulsazione, ουσ. θ. σφυγμός, = battuta di polso.
 Pulvinare, ουσ. άρ. προσκεφάλιον.
 Pulzella, ουσ. θ. έδε pulcella.
 Pulzone, ουσ. άρ. σημαντήριον των τυπογραφικών χαρακτήρων, έγκολαπήρ, = strumento di metallo da formare i carateri di stampa.
 Pungello, — gelo, ουσ. άρ. βούκεντρον,

Pungente, έ. διγ. έδε pugnente.
 Pungentemente, έπ. σφόδρα, χαλεπώς, δεινώς.
 Pungere, ρ. έν. έδε pugnere.
 Pungetto, ουσ. άρ. έδε pugnello.
 Pungiglione, ουσ. άρ. έδε pungello.
 Pungiglioso, — a, έπίθ. κέντρώδης, = pungente.
 Pungimento, ουσ. άρ. κέντησις, νυγμός, = pugnimento.
 Pungitivo, — a, έ. δηκτικός, δριμύς, = pugnitivo.
 Pugnitoio, ουσ. άρ. κέντρον, κεντητήριον, = pugnitoio.
 Pungitore, — trice, ουσ. δ. κεντῶν, = che punge.
 Pungolare, ρ. έν. κεντρίζω, = stimolare col pungolo.
 Pungolo, ουσ. άρ. έδε pungello.
 Puntibile, έ. διγ. τιμωρητός, αξιόποινος, = degno di punizione.
 Puntimento, ουσ. άρ. έδε punizione.
 Punire, ρ. έν. τιμωρώ, = dar pena conveniente al fallo.
 Punitivo, — a, έ. τιμωρητικός, = che ha virtù di punire, che punisce.
 Punizione, ουσ. θ. τιμωρία, ποινή, = il punire || dare —, τιμωρώ.
 Punta, ουσ. θ. άκρα κεντρώδης και όξεία άκίς, άκική, αιχμή, άκμή || τó άκρον παντός όξυτόνου πράγματος, κορυφή || Μεταφ. υπερβολή, ζέσις, όρμη || μάχη, έρις, άγών || — (παθολ.) πλευρίτις, = di terra o di mare, (γεωγρ.) άκρα, άκρωτήριον || πληγή, κτύπημα διά της άκμής έξους || σμίλη, γλάφανον.
 Puntaguto, — a, έ. όξύς.
 Puntate, ουσ. άρ. όβελίσκος.
 Puntamento, ουσ. άρ. κατ' άκριβείαν, άκριβώς, σαφώς, κατέκαστα.
 Puntare, ρ. έν. κυρίως, στίξω, διαστίζω, έπιστίζω τας λέξεις || κεντῶ διά της αιχμής του ξίφους έμπήγνυμι τήν αιχμήν || διαγράφω ήμάτιον, κοιν. καταπάνω || σκοπεύω, εύθυσκοπῶ τó τηλεβόλον, τó τηλεσκοπίον.
 Puntarolo, ουσ. άρ. κέστρον, στιγός.

Puntata, ουσ. θ. πληγή διά της αιχμής ξίφους, έγγερινίδιον κτλ.
 Puntatamente, έπ. έδε puntualmente.
 Puntato, — a, παθ. μετ. του puntare, στικτός || κεντρωτός, κτλ.
 Puntatore, — trice, ουσ. δ. στίξων, κτλ.
 Puntatura, ουσ. θ. στίξις, διάστιξις.
 Puntazza, ουσ. θ. τó έν τή άκρη των πασσάλων σιδήριον.
 Punteggiamento, ουσ. άρ. puntatura.
 Punteggiare, ρ. έν. έδε puntare.
 Punteggiato, — a, μετ. και έ. στικτός.
 Punteggiatura, θ. έδε puntatura.
 Puntellare, ρ. έν. υποστηρίζω, ύπρειδῶ || Μεταφ. ένθαρρῶνω.
 Puntello, ουσ. άρ. στήριγμα, έρεισμα || Μεταφ. βοήθεια, προστασία.
 Punteria, ουσ. θ. ή του τηλεβόλου κατεύθυνσις, ή έι' αυτού σκοπευσις.
 Punteruolo, ουσ. άρ. κέστρον, κοιν. σουβλάκι.
 Puntiglio, ουσ. άρ. λεπτολογία.
 Puntiglioso, — a, έ. λεπτολόγος, σοφιστικός || φιλερις.
 Puntino, ουσ. άρ. (όποι.) μικρόν σημεϊον, μικρά στιγμή || a un — ή di —, άκριβώς.
 Puntisortito, ουσ. άρ. τὰ άρχικά γράμματα εκάστου όνόματος σημειούμενα επί της λινοστολής τινος.
 Puntio, ουσ. άρ. ή της βελόνης διακβολή, στίγμα, κοιν. βελονιά || — (γεωμ.) τó ζήτημα, τó άντικείμενον, πρότασις || μέρος, κερφάλιον, έρθρον || — (γρμ.) στιγμή — finale, τελεία στιγμή || — interrogativo, τó έρωτηματικόν (?) || — e virgo In (i), ή καθ' ήμάς άνω στιγμή || — ammirativo, τó θαυμαστικόν (!) || due — i, δύο τελείαι (?) || βαθμός, βαθμολογία || καιρός, εύκαιρία, περιστασις || άποψις, ύψις, θέα || —, έπ. ούδαμώς, ούδάλως, κτλ.
 Puntone, ουσ. άρ. μεγάλη αιχμή || βορβοροπάγος μηχανή || στρατιώτης άγγελιοφόρος.
 Puntuale, έ. διγ. άκριβής.
 Puntualità, — tade, — tate, ουσ. θ. άκριβεία, έπιμέλεια.

Puntualmente, ἐπ. ἀκριβῶς, λεπτομερῶς, καθ' ἕκαστα.
 Puntuazione, οὐσ. θ. (γραμ.) στίξις.
 Puntura, οὐσ. θ. κέντησις, δηγμός.
 Puntulo, — α. ἐ. δξύς.
 Punzocchiare, ρ. ἐν. ὑποκεντῶ, νύπτω' || στίζω.
 Punzocchiatura, οὐσ. θ. ἴδε punteggiatura.
 Puncellamento, οὐσ. ἀρ. κέντησις' || μεταφ. προτροπή.
 Puncellare, ὁ οὐσ. ἴδε punzocchiare.
 Punzione, οὐσ. θ. ἴδε pungimento.
 Puntzono, οὐσ. ἀρσ. σφοδρός, κόνδυλος, κοιν. δυνατή γρονθιά.
 Pupilla, οὐσ. θ. (ἀνατ.) γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ' || ὀρανή κόρη ὑπὸ κηδεμονίαν.
 Puppillare, ἐ. διγ. ὀφθαλμικός.
 Pupilla, — α, οὐσ. ἀρ. ὀφθαλμικός, ἀνήλικος, ὁ ὑπὸ κηδεμονίαν.
 Puramente, ἐπ. εἰλικρινῶς, ἀδόλωτος' || ἀπλῶς, ἀφελῶς κτλ.
 Puredè, σύνδ. (συντασόμενος καθ' ὑποτακτικὴν) ἐάν, ἀρκεῖ, ὅπως' || ὑποτεθείσθω.
 Pure, ἐπ. ἐπίσης, εἰσέτι, ὡσαύτως' || — (μόριον πηραπληρωματικόν, ἔμφασιν παρέχον) τοῦλάχιστον, μάλιστα' || βεβαίως, ἀλλά, καὶ ὅμως' || πάντοτε, ἐν τούτοις' || ὅθεν, λοιπόν.
 Purotto, — α, ἐ. ἀμικτός, ἀκρατος.
 Purezza, οὐσ. θ. καθαρότης.
 Purga, οὐσ. θ. καθάρσιον' || —, πλ. τὸ ἔμμηνα.
 Purgabile, ἐ. διγ. καθαρτικός.
 Purgacaro, οὐσ. ἀρσ. πταρμικὸν φάρμακον.
 Purgazione, οὐσ. θ. ἴδε purgazione.
 Purgante, ἐ. καὶ οὐσ. καθάρσιον.
 Purgare, ρ. ἐν. ἐκκενῶ τὴν κοιλίαν διὰ καθαρσίου, κλύζω τὴν κοιλίαν' || μεταφ. ἀγνίζω, καθαρίζω' || —σι, αὐτ. καθαίρωμαι, καθαρίζομαι' || —σι, (ἐπὶ γυναικῶν) τὴν ἔμμηνον ὀφίσταμαι καθάρσιν.
 Purgatamente, ἐπ. καθαρῶς, σαφῶς, ἐν φράσει καθαρῇ.
 Purgativo, — α, ἐπιθ. καθαρτικός

|| —, οὐσ. ἀρσ. καθάρσιον.
 Purgato, — α, ἐ. παθ. μετ. τοῦ purgare, καθαρισθεὶς, καθαρός.
 Purgatoio, ἀρ. διασταλακτήριον.
 Purgatore, — trice, οὐσ. καθαριστής, ἀποσμηχτής.
 Purgatorio, οὐσ. ἀρ. τὸ κατὰ τὴν δυτικὴν ἐκκλησίαν καθαρτήριον πύρ, τόπος ἐνθα αἱ ψυχαὶ ὑφίστανται τιμωρίαν τῶν ἁμαρτημάτων πρόσκαιρον
 Purgatura, οὐσ. θ. σκύβαλον.
 Purgazione, οὐσ. θ. καθάρσις.
 Purgo, οὐσ. ἀρσ. ῥυπτήριο τῶν ἐπιούρων.
 Purificazione, οὐσ. ἀρσ. ἴδε purificazione.
 Purificare, ρ. ἐν. καθαίρω, καθαρίζω' || μεταφ. ἀγνίζω' || —σι, αὐτ. καθαίρωμαι, καθαρίζομαι.
 Purificativo, — α, ἐ. καθαρτικός.
 Purificatoio, οὐσ. ἀρ. (ἐκκλ.) ὁ ἀπόγγος τοῦ διασκοπηθῆτος.
 Purificazione, οὐσ. θ. καθάρσις' || μεταφ. ἀγνισμός.
 Purità, — tade, — tate, οὐσ. θ. καθαριότης' || μεταφ. εἰλικρινεία.
 Puritanismo, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν καθαριστῶν ἀρέσις' || — (περιληπτ.) οἱ καθαρισταί.
 Puritano, οὐσ. ὁπαδὸς ἀρέσεως τῶν Διαμαρτυρομένων Ἀγγλων, καθαρολάτρης, λέγονται δὲ οὕτω καθ' ὃ νομιζόμενοι τῶν ἄλλων καθαρότεροι.
 Puro, — α, ἐ. καθαρός, ἀμικτός' || μεταφ. εἰλικρινής, ἀδόλος.
 Purgureo, ἐ. πορφυροῦς.
 Purulento, — α, ἐ. πυώδης, κοιν. πύμῃ ὅμοιος ἢ γεμάτος ἀπὸ ἔμπυον.
 Purulenza, οὐσ. θ. πύωσις.
 Pus, οὐσ. ἀρ. (ιατρ.) πύον.
 Pusigare, ρ. ἐν. τρώγω μετὰ τὸν δαίπνον.
 Pusigno, οὐσ. ἀρ. τὸ μετὰ τὸν δαίπνον φαγητόν.
 Pusillanitamente, ἐπ. μικροψύχως, ἀνάδρωος.
 Pusillanimo καὶ — ο, ἐ. καὶ οὐσ. μικροψύχος, δειλός.
 Pusillanimità, — tade, — tate, οὐσ. θ.

μικροψυχία, δειλία, ἀνανδρία, τὸ δειλοκρόδιον.
 Pusillità, — tade, — tate, οὐσ. θ. μικρότης, = Picciolezza.
 Pusillo, — α, ἐ. μικρός, μηδαμινός' || εὐτελής, ποταπός.
 Pustola, pustula, οὐσ. θ. (γυιουρ.) φλύκταινα, = Infiammatura.
 Pustuloso, — α, ἐ. φλυκταινώδης.
 Putativamente, ἐπ. δοξαστικῶς.
 Putativo, — α, ἐ. δοξαστικός.
 Putento, putido, — α, ἐ. δυσώδης.
 Putidezza, οὐσ. θ. δυσωδία.
 Putire, ρ. οὐδ. ἴζω, κοιν. βρωμῶ.
 Putito, — α, ἐ. βρωμερός, δυσώδης.
 Putre, ἐ. διγ. σαπρός.
 Putredine, οὐσ. θ. σηπεδών, σήψις.
 Putredinoso, — α, ἐ. ἴδε putre.
 Putrefare, ρ. ἐν. σήπω' || —σι, αὐτ. σήπομαι.
 Putrefattibile καὶ — ebile, ἐ. διγ. εἰς σήψιν ὑποκειμένος.
 Putrefattivo, — α, ἐ. σηπτικός.
 Putrefatto, — α, παθ. μετ. τοῦ putrefare, σεσηπτός.
 Putrefazione, οὐσ. ἀρσ. ἴδε putredine.
 Putrescibile, ἐπιθ. διγ. ἴδε putrefattibile.
 Putridame, οὐσ. ἀρσ. πλ. σεσηπτότα, σαθρὰ πράγματα.

Putredirearsi, ρ. αὐτπ. καὶ — οὐδ. σήπομαι.
 Putridità, — tade, — tate, θ. = quantità di cose marce e corrotte.
 Putrido, — α, ἐ. ἴδε putre.
 Putridame, οὐσ. ἀρσ. πλθ. ἴδε putridame.
 Putta, οὐσ. θ. ἴδε puttana.
 Puttana, οὐσ. θηλ. γυνή δημοσία, αἰσχρὰ πόρνη.
 Puttaneggiare, ρ. οὐδ. πορνακεῖν, πορνεύομαι.
 Puttania, οὐσ. θ. καὶ putanesimo, ἀρ. ἐπαιρικός, αἰσχροὶ πράξεις, πορνικός βίος.
 Puttaniere, οὐσ. ἀρ. πόρνος.
 Putella, οὐσ. θ. κοράσιον, μικρὰ κόρη.
 Putello, — tino, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) παιδίον ἀρρεν.
 Puzza, οὐσ. θ. δυσωδία' || ἄλλ. πύον' || ναυτία.
 Puzzare, ρ. οὐδ. ἴζω, βρωμῶ.
 Puzzo, οὐσ. ἀρ. ἴδε puzza.
 Puzzola, οὐσ. θ. ζῶον ἢ ἰκτίς, κοιν. κουνάβι.
 Puzzolente, ἐ. διγ. δυσώδης' || σαπρός' || φαυλός.
 Puzzolenza, οὐσ. θ. ἴδε puzza.
 Puzzoso, — α, ἐ. δυσώδης.
 Puzzura, οὐσ. θ. ρυπαρία, = Immundizia, bruttura.

Q

Q, ἄρ. καὶ Θηλ. τὸ δέκατον ἑβδομον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου προφερόμενον ἀπαλλάκτως ὡς τὸ C προτασόμενον τὸ u, ἐπακόλουθον ἔχοντας ἄλλο φωνῆεν, ὡς ἐν' euoio καὶ quolo, ὁμοίως συνηγοῦντα.

Qua (eua), ἐπίρ. τοπικόν, ἐνταῦθα, ἔδω, ἔνθα ἐγὼ εἶμι.

Quacchero ἢ quacchero, οὐσ. ἄρ.

τρέμων, κουάκερος, ὑπαδὸς θερησκευτικῆς αἰρέσεως ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ οὕτως ἐπονομασθείσης δι' ἃν τρέμων ἕκαστος αἰσθάνεται περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.

Quadernaccio, οὐσ. ἡμερήσιον βιβλίον

Quadernale, — nario, ἄρ. τετράστιχον, στροφή ἐκ τεσσάρων στίχων.

Quaderno, οὐσ. ἄρ. τετράδιον, τεῦ-

χος' || — (ἐμπ.) τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου' || δωδεκάς φύλλον χάρτου.
 Quadra, οὐσ. θ. πλάξ φρολογίου' || μάχαιρα δι' ἧς διετέμνοντο τὰ πάλαι τὰ θύματα' || — (ἀρχ.) ἐνορία, περιφέρειά' || dar la —, μεταφ. ἐμπαίζω, περιγελῶ τινα.
 Quadrabile, ἔ. διγ. τετραγωνιστάς' || μεταφ. εὐσυμβίβαστος.
 Quadragenario, —α, ἔ. τεσσαρακοντούτης.
 Quadragesima, οὐσ. θ. νηστεία, τὸ τεσσαρακονθήμερον.
 Quadragesimale, ἔ. διγ. τῆς τεσσαρακοστής.
 Quadragesimo, —α, ἔ. ἀριθ. τακτικόν, τεσσαρακοστός.
 Quadramento, ἀρ. τετραγωνισμός.
 Quadrangolare, ἔ. διγ. τετράγωνος.
 Quadrangolato, —α, ἔ. τετραγωνισμένος.
 Quadrangolo, —α, ἔ. τετράγωνος' || —, οὐσ. ἀρ. τετράγωνον.
 Quadrante, ἔ. διγ. ἀρμόδιος, σύμμετρος, ἀνέλογος' || —, οὐσ. ἀρ. γνώμων, σκιαθῆρας' || τὸ τεταρτημέριον τοῦ κύκλου.
 Quadrare, ρ. ἐν. τετραγωνίζω' || —, οὐδ. ἀρέσκω, εὐαρεστώ' || συμφωνῶ, συμβιβάζομαι.
 Quadrario, —ρο, οὐσ. ἀρσ. ἔμπορος εἰκότων.
 Quadratamente, ἐπ. ἀρμόδιως, ἀναλόγως, εὐλόγως, προπόντως.
 Quadratino, οὐσ. ἀρσ. (τυπογ.) τετράγωνον.
 Quadrativo, —α, ἔ. τετραγωνιστικός.
 Quadrato, —α, ἔ. τετράγωνος' || κυβικός' || πλάγιος' || —, οὐσ. ἀρ. τετράγωνον' || — (ἀνατ.) μῦς ὁ τετράπλευρος' || — (στρατ.) τὸ πλασίον.
 Quadrato, —πλ. αἰ τοῦ ἵππου ἀκρωνυχίαι.
 Quadratura, οὐσ. θ. (γεωμ.) τετραγωνισμός, καμπυλογράμμου σχήματος' || τοιχογραφία' || ἐπιπεδογραφία' || σκιαθῆρον, γνώμων.
 Quadrella, οὐσ. θ. μεγάλη ρίνη τετράγωνος.
 Quadrillare, ρ. ἔ. κοζέιου.

Quadrello, οὐσ. ἀρ. βέλος, τόξωμα.
 Quadreria, οὐσ. θ. (περιλ.) εἰκόνες.
 Quadretto, —α, ἔ. τετράγωνον ἔχων σχήματα, ἐπί φραγμαίων.
 Quadretto, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸν τετράγωνον' || μικρὸν δοχεῖον δέλιον.
 Quadrezza, οὐσισαστ. θηλ. τὸ τετράγωνον, σχῆμα.
 Quadrinario, οὐσ. ἀρ. τετραετία, τετραετηρία, τετραετηρίς.
 Quadriforme, ἔ. διγ. τετράσχημος.
 Quadrigo, οὐσ. θ. τέθριππον ἄχημα.
 Quadriglia, οὐσ. θ. ἴλη, οὐλαμὸς, ἀπόστασμα στρατοῦ' || πύλλογος ἱππέων παρισταμένων ἐν ἐορταῖς καὶ ἀγῶσιν' || ὁμάς ἐκ τεσσάρων ὀρχηστῶν καὶ τεσσάρων ὀρχηστριῶν, ἀντιζῶγον κανονικὴν ὄρχησιν ἀποτελοῦσα' τὰ ἀντίστοιχα ζεύγη τῆς γαλατικῆς ὀρχήσεως ἢ ἀντιχορίας, προσέτι δὲ καὶ οἱ μουσικοὶ ρυθμοὶ αὐτοῦ.
 Quadriglio, οὐσ. ἀρ. χαρτοπαίγιον ἐκ τεσσάρων προσώπων.
 Quadrilatero, —ο, ἔ. (γεωμ.) τετράπλευρον σχῆμα.
 Quadrilatero, —α, ἔ. τετραγράμματος.
 Quadrilungo, οὐσ. ἀρ. (γεωμ.) τετράπλευρον ἐπιμηκες.
 Quadrimestre, οὐσ. ἀρ. τετράμηνον.
 Quadrinomio, οὐσ. ἀρ. (ἄλγ.) τὸ τετράωνυμον.
 Quadrupartire, ρ. ἐν. τετραγίζω, διαιρῶ εἰς τέσσαρα μέρη.
 Quadrupartito, —α, ἔ. τεταρτομῶς.
 Quadrupartizione, οὐσ. θ. τὸ τετραγίζειν, ἢ εἰς 4 μέρη διαίρεσις.
 Quadrirème, οὐσ. θ. ἢ παρὰ τοῖς ἀρχ. τετρήρης ναῦς, πλοῖον ἔχον τέσσαρας σειράς κωπηλατιῶν.
 Quadrisillabio, ἔ. τετρασυνδακτικός.
 Quadrivio, οὐσ. ἀρ. τετράδοδος.
 Quadro, οὐσ. ἀρ. τετράγωνον' || πίναξ, εἰκὼν ζωγραφία' || —ί, πλ. αἰ ἐν τοῖς κήποις πρασιαί' || —, ἔ. παχὺς σωματώδης, χονδρός' || ἡλίθιος, βλάξ.
 Quadrucio, οὐσ. ἀρ. πλίνθος πλίνθιον, κοιν. τούβουλον.
 Quadrumano, ἔ. καὶ οὐσ. τετράχειρ.

Quadrupede, —ο, ἔ. καὶ οὐσ. τετράπους, τετράπουν.
 Quadruplicare, ρ. ἐν. τετραπλασιάζω.
 Quadruplicatamente, ἐπιρῆμ. τετραπλασίως.
 Quadruplicato, ἔ. ἴδε quadruplico.
 Quadruplicazione, οὐσ. θ. τετραπλασιασμός.
 Quadruplice, ἔ. διγ. καὶ —plo, οὐσ. ἀρ. τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
 Quadruplicità, οὐσ. θ. τὸ τετραπλάσιον, τὸ τετραπλοῦν.
 Quattro, ἐπ. ἴδ. ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
 Quattro, ἐπ. ἔνταῦθα.
 Quaglia, οὐσ. θ. πτηνόν, ὁ ἔρτυξ, κοιν. ὀρτύκιον.
 Quagliabile, ἔ. πηκτικός, πηκτός.
 Quagliamento, οὐσ. ἀρ. πῆξις γάλακτος, κτλ.
 Quagliare, ρ. ἐν. πήγνυμι, κοιν. κάμνω τι πηκτόν' || —σί, αὐτ. πήγνυμαι' || —οῦδ. ἐξέρχομαι πρὸς θῆραν ὀρτύγιον.
 Quagliatura, οὐσ. θ. ἴδε quagliamento.
 Quagliare, οὐσ. ἀρ. σύριγγ ἀπομιμητικὴ τῆς φωνῆς τῶν ὀρτύγων.
 Qualche, ἀντ. ἀορ. τις' || ὅστις ἂν, ὁ, τι ἂν, ἴδε γραμματικὴν.
 Qualcheduno καὶ qualcuno, —α, ἀντ. ἀορ. τις, —α, οὐσ. ἴδε γραμ.
 Qualcosa, οὐσ. θ. πρᾶγμα τι.
 Quale, ἀντ. ἀναφ. (ἐν χρήσει πάντοτε μετὰ τοῦ ἄρθρου) ὅς, ὅς τις, κοιν. ὁ ὁποῖος' lo scolare il — sul far della nottā era... ὁ μαθητὴς ὅστις περὶ λύχνων ἀφᾶς ἦτο... || quali, qua' quagli, πλ. || —, ἐν ἄρθρως, ἀρίστος, ἀντ. ὅστις ἂν' || —? (ἔρωτημ.) τίς; ποῖος; || —, μετὰ τοῦ tale; ἀνάρθως, ἐμφανίει δημοῦσιν' || tal — e (ἐπὶ παραβολῆς δύο ἀντικειμένων) ἀπαράλλακτον ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα' || — quale — là, ὁ μὲν ἐνταῦθα, ὁ δὲ ἐκεῖ.
 Qualcosa, ἀντ. ὅς ἢ προηγουμένη λεγόμενη μετὰ τοῦ esso, πρὸς ἐπίτασιν.
 Qualifica, οὐσ. θ. χαρακτηρισμός.
 Qualificare, ρ. ἐν. χαρακτηρίζω, ἁρῶ τὴν ποιότητα, ἀπονέμω τι

τὴν ἄξιαν' || — (γραμμ.) τροπολογῶ.
 Qualificativo, —α, ἔ. ποιωτικός' || — (γραμμ.) τροπολογικός.
 Qualificativo, —α, ἔ. ἐπιφανής' εὐγενής' ἐπὶ προσώπων' || σπάνιος, ἐκείρετος, ἐπὶ πραγμάτων.
 Qualificatore, —trice, οὐσ. ὁ χαρακτηρίζων.
 Qualificazione, οὐσ. θ. ἴδε qualifica.
 Qualità, —tade, —tate, οὐσ. θ. τὸ φύσει ἐνόν τι καλὸν ἢ κακόν, ποιότης, ἰδιότης, ποσόν, πρῶτος' || in — di parente, ὡς συγγενής, κτλ.
 Qualitativo, ἔ. χαρακτηριστικός.
 Qualmente, ἐπ. ὅπως' || πῶς;
 Qualora, ἐπ. χρονικόν, ὁσάκις, ὅταν, ὅποτε, ἄμα, εὐθύς, ὅτε.
 Qualsisia καὶ qualsivoglia, ἀντων. ὅστις ἂν, ὅστις δήποτε.
 Qualunque, ἴδε τὸ προηγουμένον.
 Qualunquevolta, qualvolta, ἐπ. ὁσάκις, qualora.
 Quando, ἐπ. χρον. ὅτε, ὅταν, ὅποτε, ἀφ' οὗ' || ἐάν, εἰ καὶ, ὑποθετικῶς (καθ' ὑποτακτικὴν)' || —? ἔρωτηματικόν, πότε; ἐν τίνι χρόνῳ, ἐν τίνι ὄρῳ, ἐν τίνι ἡμέρᾳ; κτλ. || —, ἀντὶ τοῦ per ogni volta che, ὁσάκις (καθ' ὑποτακτικὴν)' || — e — (ἐπιναλαφθάνομενον) ποτὲ μὲν, ποτὲ δέ' || A —, a —, ποτὲ μὲν ἐνταῦθα ποτὲ δὲ ἐκεῖ' || i —, οὐσιαστικῶς μετὰ τοῦ ἄρθρου προτασσόμενου, ἐμφανίει τὴν ὄραν τὴν στιγμὴν, κτλ.
 Quandoche, ἐπ. ὅτε, ὅποτε' || — che sia, ἐνίοτε.
 Quandoque, ἐπ. ὁσάκις, ἐκάστοτε.
 Quantam, Fare il —, star sul —, ὑπεροχὴν ἐν πᾶσιν ἀντιποθεῖται.
 Quandtū, —tade, —tate, οὐσ. θ. ποσότης, πλῆθος.
 Quantitativo, —α, ἔ. ποσοτικός' || — οὐσ. ἀρ. ποσότης, ποσόν, || —, —α, ἔ. πόσος, δόσος, ὅσος' || tutto — ἐν χρήσει πρὸς ἐπίτασιν καὶ χάριν τοῦ λόγου, σύμπαρ.
 Quanto, ἐπ. ποσότητος, ὅσον, πόσον, ὅπου' || — ἐπ. χρον. ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον' || ἐκφράσεις: — ὅ? πόσος και-

ρὸς παρήλθε; || —costa? πόσον τιμάται τούτο; || —in me ἢ —per me, τὸ γ' ἐπ' ἐμοί, ὅσον τὸ κατ' ἐμέ' || A—dire, val—dire, δηλονότι, τοῦτ' ἔστι, δηλαδή, κτλ.
 Quantochè, ἐπ. ὑποθεθεῖσθω, καὶ ἐάν' || ὀπωσθήποτε' || ἐπειδή.
 Quantunque, ἐ. διγ. οἰοσθήποτε, ὅς τις ἂν' || —ἐπ. ἠπωσθήποτε' || καίτοι, ἐν καί' || ἄλλὰ, ὅμως.
 Quaranta, ἐ. ἀριθ. τεσσαράκοντα.
 Quarantena, οὐσ. θ. ἴδε quarantina, συναρθέστερον.
 Quarantesimo, —a, ἐ. ἀριθ. τεσσαράκοστός.
 Quarantesimo-primo, ἐ. ἀριθ. τεσσαράκοστός πρῶτος, κτλ.
 Quarantiglia, οὐσ. θ. ἐγγύθις.
 Quarantina, οὐσ. θ. λοιμοκαθάρτηριον.
 Quarantottesimo, ἐ. ἀριθ. τεσσαράκοστός ὄγδοος.
 Quare, (λέξ. λατιν. ἐν χρήσει κοινολογικῶς) διότι' || non sine—, οὐκ ἄνευ λόγου, οὐκ ἄνευ αἰτίας.
 Quaresimeggiare, ρ. οὐδ. νηστεύω.
 Quaresima, οὐσ. θ. νηστεία, ἢ πρὸ τοῦ πάσχα μεγάλη τεσσαράκοστή.
 Quarosimale, ἀρ. βιβλίον περιέχον τὰς διδασκὰς τῆς τεσσαράκοστῆς.
 Quarta, οὐσ. θ. ἀγγεῖον χωρῶν τὸ τέταρτον τοῦ μοῦλου, ἦτοι λίτρος 67' || —(ἀστρ.) τὸ τέταρτον τῆς σελήνης' || τὸ τεταρτημόριον τοῦ κύκλου' || —di venia, ναυτ. ρόμβος ἀνέμου, πορὰ ἀνέμου, τὸ τεταρτημόριον τοῦ μετὰ δύο ἐκ τῶν ὀκτώ κυριωτέρων ἀνέμων διαστήματος' || —(μουσ.) τεταρτημόριον τόνου, ἄλλως τὰ δίεσις ἐναρμονία' || farla di—, φανακίζω, ἐξαπατῶ ἐντέχνως.
 Quartabnono, ἀρ. ὀρθογώνιον, γνώμων, γωνιομετρικός, κοιν. ἀλφάδι.
 Quartaino, οὐσ. ἀρ. ἴδε quarta.
 Quartana, οὐσ. θ. (παθολ.) τεταρταῖος πυρετός.
 Quartanario, —a, ἐ. ὁ πάσχων ἐκ τεταρταίου πυρετοῦ.
 Quartanella, οὐσ. θ. (ὁποκ. παθολ.) μικρὸς τεταρταῖος πυρετός.

Quartato, —a, ἐ. τετράτομος' || —παχὺς, εὐσαρκός' ἐπὶ ζώων μουσῶν καὶ παχέων.
 Quarterone, οὐσ. ἀρ. τὸ τέταρτον τῆς σελήνης.
 Quarteruola, οὐσ. θ. ἴδε quarta.
 Quarteruolo, οὐσ. ἀρ. φῆφος, σῆμα χαλκοῦν ἐν τοῖς χαρτοπαιγνίοις.
 Quartetto, οὐσ. ἀρ. (μουσ.) κομμῆτιον τετραμερές.
 Quartiatò, —a, ἐ. λίαν ἐπιφανής.
 Quarticello, οὐσ. ἀρ. (ὁποκορ. τοῦ quarto) μικρὸν τέταρτον τῆς ὥρας, βραχύτατος χρόνος.
 Quartiro, οὐσ. ἀρ. κυρίως, τὸ τέταρτον πάντες πράγματός, τεταρτημόριον' || τμήμα πόλεως, συνοικία, ἐνορία καὶ περιληπτικῶς, οἱ ἐνορίζονται' || στρατῶν' ἢ στρατοπέδων' || —generale, τὸ ἐπιτελείων' || —maggiore, τὸ ἐπιτελείων, οἱ περὶ τὸν στρατηγὸν ἀνώτεροι ἀξιωματικοί' || chiedere—, κυρίως, ζητῶ κατάλυμα, κατοικίαν' μεταφ. ἐξαιτοῦμαι χάριν τῆς ζωῆς παρὰ τῶν νικητῶν' || τεταρτοκύκλιον, ἐργαλεῖον ναυτικόν' ἢ ἐκφράσεις: andar a—, μεταβαίνω εἰς ἐπισταθμίαν' || disegnare i—i, κατοπτρεύω περὶ τὸ τῶν πόλεμων φρούριον δοξίων τὰς θέσεις τῆς πολιαρχίας' || distribuire i—i, διανέμω τὰς στρατοπεδίας κτλ. || —i d'inverno, χειμερινὸι σταθμοί.
 Quartiermastro, οὐσ. ἀρ. (στρ.) καταλυματίας ὁ ἐπὶ τοῦ λογιστικῶ' || —(ναυτικ.) ὑποναύκληρος, ὑποπλοίαρχος.
 Quartiro, οὐσ. ἀρ. τὸ τέταρτον τῆς μισθοδοσίας.
 Quartiglio, οὐσ. ἀρ. χαρτοπαιγνιον ἐν ᾧ τέσσαρές εἰσι οἱ συμπαίχται.
 Quartina, οὐσ. θ. τὸ τεταρτημόριον.
 Quarto, —a, ἐ. τέταρτος' || —, οὐσ. ἀρ. τὸ τέταρτον τῆς ὥρας' ἢ τεμάχιον, κομμάτιον οἰουδῆποτε πράγματος' || μέτρον, τὸ τέταρτον τοῦ μοῦλου' || σελήνιακὴ περίοδος εἰς τέσσαρα διηρημένη' || in—, εἰς τέταρτον (σχ.βιβλίου)' || —, ἐπ. τέταρτον.

Quartodecimo, ἐπίθ. ἀριθ. δέκατος τέταρτος.
 Quartogento, ἐ. γεννηθεὶς τέταρτος.
 Quaruccio, οὐσ. ἀρ. μέτρον ξηρῶν τε καὶ ὑγρῶν, τὸ ἡμίβροτον.
 Quarzo, ἀρ. κουάρκιον, γλίξ πυρίτης σκληρότατος καὶ βαρύτερος.
 Quarzoso, —a, ἐ. κουαρκιούχος, ἐμπεριέχων κουάρκιον.
 Quasco, οὐσ. ἀρ. στρατιωτικὸς πῖλος.
 Quasi, ἐπ. ὡσπερ, ὡς, περίπου, ὡς ἔγγιστα σχεδόν.
 Quasichè, quasi come, ἐπ. σχεδόν ὡς... σχεδόν οὕτως, ὁμοίως.
 Quas cilindrico, —a, ἐ. σχεδόν ἡμικυλινδρικός.
 Quasi delitto, οὐσ. ἀρ. πταίσμα ἀκούσιον.
 Quasimente, ἐπ. (ἀπρηχ.) ὡς ἔγγιστα, σχεδόν.
 Quassa, οὐσ. θ. (βοτ.) ἡ κουασία.
 Quassu, —nesso, ἐπίρ. ἐνταῦθα ἄνω, ἐδῶ ἐπάνω.
 Quaternario, οὐσ. ἀρ. τετράστιχον.
 Quatrigroma, οὐσ. θ. (μουσ.) χαρακτήρ φθόγγου μέλανος τετράκις τετραγμένου, ὁ πυκνός.
 Quattamente, ἐπ. κρυφίως.
 Quatto, —a, —tone, —a, ἐ. κεκρυμμένος, κρυπτός.
 Quattordicesimo, —a, ἐ. ἀριθ. δέκατος τέταρτος.
 Quattordici, ἐ. δεκατέσσαρες.
 Quattridiano, —a, ἐ. τετραήμερος.
 Quattrinata, οὐσ. θηλ. μέρος, μέρος πράγματος ἄξια ἐνδὲ λεπτοῦ.
 Quattrino, οὐσ. ἀρ. μικρὸν νόμισμα ἰταλικόν, κατρίνι, λεπτόν, τὸ τέταρτον σολδίου' || —i, πληθ. χρήματα, ἀργύριον, =danari.
 Quattro, ἐ. καὶ οὐσ. ἀριθ. τέσσαρες τέσσαρα' || οὐσ. τετράσημον χαρτίον κοιν. τέσσαρα φύλλα χαρτου.
 Quattrocento, ἐ. ἀριθ. τετρακόσιοι, τετρακόσια.
 Quattromila, ἐ. ἀριθ. τέσσαρες χιλιάδες.
 Quattro tempora, οὐσ. θ. αἱ τέσσαρες νηστεΐαι.

Quegli, quei καὶ que' ἄντ. τρίτου προσώπου, ἀριθμ. ἐνικοῦ, ἐκείνος' || quello, ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.
 Quelechesisia ἢ quel che si sià, ὁ, τι συμβῆ.
 Quelle, οὐσ. θηλ. πλ. χάριτες, θαυμάσια, μορφασμοί.
 Quelli, ἴδε quegli.
 Quegli, quelli, quel καὶ que' ἄντ. γένους ἀρσ. καὶ ἀριθ. ἐνικοῦ οὐτοσί, ἐκείνος ἐκεῖ, κατ' ἐπίτασιν, κατὰ πρώτην πτώσιν καὶ ὡς ὑποκείμενον προκειμένου περὶ προσώπου' || quello, ἐν χρήσει ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι τοῦ ἐνικ. ἀριθ. καὶ ἐνίοτε quegli καὶ quei, ἀναφορικῶς εἰς πρόσωπον, ἴδε γραμματικὴν.
 Quello, —la, ἄντ. ὡς ἐπ. δεικτικόν, οὗτος, αὕτη, τούτο, δόκιμος λέγεται μετὰ ὀνόματος ἢ πράγματος καὶ πλ. γένους ἀρ. quelli, quellino, quegliino quei καὶ que' οὗτοι' || —, ἀπαθάλει τὸ ο πρὸ λέξ. ἀρχαῖος ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἀπὸ τοῦ s μετ' ἄλλου συμφώνου' || quello καὶ quel, κατὰ συγκοπήν, τὸ ἐνίοτε ὡς ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἀντὶ τοῦ quegli, προκειμένου περὶ προσώπου.
 Querceto, οὐσ. ἀρ. δρυμῶν.
 Quercia, οὐσ. θ. δένδρον, ἡ δρῦς.
 Quercino, —a, ἐ. δρυῖνος.
 Querciuola, οὐσ. θ. (ὁποκ.) μικρὰ δρῦς, δρυάριον.
 Quercia, οὐσ. θ. κατηγορία.
 Querciare, ρ. ἐν. ἐγκαλῶ, κατηγορῶ' || —si, αὐτ. ἴδε legnarsi.
 Querciatore, —trice, κατηγορός.
 Querciatario, —a, ἐ. περίλυπος.
 Querceto, ἐ. διγ. ὁ ἐπερωτῶν, ἀνερωτῶν' || ἀνακριτής.
 Quercuola, οὐσ. θ. νήστης εἶδος.
 Quercimonia, οὐσ. θ. ἴδε quercia.
 Querculo καὶ querculoso, —a, ἐ. ἴδε lamentevole.
 Quesito, οὐσ. ἀρ. ζήτημα, ἐρώτημα.
 Questa, οὐσ. θ. ἄντ. αὕτη ἴδε que-
 sto' || ἐπαίτησις.

Questesso, - a, άντ. αύτος ούτος, θ αύτός, θ ίδιος, (προσθήσει του esso προς επίτασιν).
 τός, κοιν. έδώ μέσα.
 uiescente, έ. διγ. ήσυχος, γαλήνιος.
 Quiescere, ρ. ούδ. αναπαύομαι.
 Quietamente, έπ. ήσυχως.
 Quietanza, ούσ. θ. έξοφλητικόν έγγραφον, αποδεικτικόν πληρωμής τής όφειλής.
 Quietare, ρ. έν. καταυνάζω, πρᾶνω, καθήσυχάζω || αποτίω όφειλήν, έξοφλώ χρέος || —, ούδ. και — si, αύτ. πρᾶνομαι, αναπαύομαι.
 Quietivo, - a, έ. δύσγρ. εύαρεστούν έκανοποιών.
 Quiete, ούσ. θ. ψυχής ήσυχία, άταραξία || — (έντι κινουμένων πραγμάτων) άκίνησία.
 Quietozza, ούσ. θηλ. συνώνυμον τῷπραηγομένω.
 Quietino, - a, έ. και ούσ. (ύποκ.) μικρός ύποκριτής.
 Quietismo, ούσ. άρ. ήρεμισμός ήρεμότης, αίρεσις χριστιανική άφορώσα τήν ψυχήν, δοξάζουσα, κατά τινας θεολόγους, ότι ή έντέλεια συνίσταται έν τῇ ψυχική ήρεμία.
 Quietista, ούσ. διγ. ήρεμιστής, ήσυχοδόξος, όπαδός του ήρεμισμοῦ.
 Quietio, - a, έ. ήσυχος, γαλήνιος, πρᾶς, άτάραχος, σιωπηλός || — (έντι πραγμάτων) στερεός, άκίνητος.
 Quilio (cantare in —), μουσ. λαρυγγωφώνη παρά φύσιν.
 Quinamonte, έπ. έχει άνω.
 Quinario, ούσ. άρ. πεντάς πραγμάτων || πεντασύλλαβος στίχος, πανομοίωσιν πανταχόθεν.
 Quinayalle, έπ. εκεί κάτω.
 Quinci, έπ. έντεῦθεν, άπ' έδώ || είτα, έπειτα.
 Quinciolire, έπ. ένταῦθα, περίξ.
 Quincosa, ούσ. θ. στίχος δένδρων χιαστές πανομοίωσιν πανταχόθεν.
 Quincosiale, έ. διγ. χιαστός.
 Quindenio, άρ. πεντεκαιδεκαετηρίς.
 Quindi, έπ. εκείθεν, έντεῦθεν || είτα, έπειτα, μετά ταῦτα.

Quindicesimo, έ. δέκατος πέμπτος.
 Quindici, άριθ. έ. διγ. δεκαπέντε.
 Quind'oltre, έπ. ώς έγγιστα, περίπου || περαιτέρω.
 Questi, άντ. ούτος, ίδε γραμματ.
 Questionamento, ούσ. άρ. ίδε Questione.
 Questionare, ρ. έν. έρωτώ, έξετάζω, ανακρίνω || πολυπραγματώ, άνερωτώ μέγροι άνίως, άκαταπαύτως.
 Questione, ούσ. θ. έρώτησις, έρώτημα || πρότασις, πρόβλημα || τὸ προκείμενον ζήτημα || τὸ περί οὗ ὁ λόγος πρόσωπον ἢ πρᾶγμα || φιλονεικία, συζήτησις.
 Questoneggiamento, questoneggiante, questoneggiare, questonevole, ίδε quistioneggiamento, quistioneggiante, quistioneggiare, quistionevole.
 Questio, - a, άντ. δεικτ. ούτος, αύτ, τουτο εν χρῆσει έντι προσώπων και πραγμάτων.
 Questore, ούσ. άρ. ὁ παρά τοῖς άρχαῖοις Ρωμαῖοις εισπράκτωρ τῶν δημοσίων φόρων.
 Questua, ούσ. θ. αίτησις, έλέους, έρανος όπέρ τῶν πτωχῶν.
 Questuante, έ. διγ. ὁ ζητῶν έλεημοσύνην όπέρ τῶν πτωχῶν || πᾶς έπαίτης.
 Questuare, ρ. ούδ. έπαιτῶ.
 Questuazione, ούσ. θ. ίδε questua.
 Questura, θ. ή παρά τοῖς άρχ. Ρωμαῖοις ταμιακή άρχή, ταμιαία.
 Quietamente, έπ. αβουότως, ήσυχως || λάθρα, κρυφίως.
 Quietanza, ούσ. θηλ. έξοφλητικόν, = quitanza, συνηθέστερον.
 Quietare, ρ. έν. έξοφλώ όφειλήν, διαλύομαι δάνειον, χρωλυτώ, = quietare, συνηθέστερον || εισηγοποιῶ, καθήσυχάζω || — si, αύτ. έν ήσυχία διατελώ, ήρεμῶ.
 Quietto, - a, έ. άπηργ. ήσυχος, ήρεμος, άτάραχος.
 Qui, έπ. τοπικόν, έν τῷ κόσμῳ τουτω || ένταῦθα, εκεί έν τῷ πράγματι τουτω έν τῇ καταστάσει ταύτῃ

Quiddità και quidità, ούσ. θ. τὸ εἶναι, ή οὐτότης, ή οὐσία.
 Quidditativo, - a, έ. δύσγρ. ούσιωδής.
 Quidentro, έπ. ένταῦθα, ένδον, έν-
 Quingonesimo, άριθ. έπιθ. πεντακοσιοστός.
 Quinquagenario, έ. και ούσ. πενηκονταετής || πενηκόνταετος.
 Quinquagesimo, ούσ. θ. ή πενηκοστή.
 Quinquagesimo, έ. πενηκοστός.
 Quinquangolo, ούσ. άρ. (γσωμ.) πεντάγωνον.
 Quinquennale, έ. πενταετηρικός.
 Quinquennale, ούσ. άρ. πενταετηρίς.
 Quinquere, ούσ. θ. ναῦς πενήτηρης.
 Quinquessillabo, - ba, έπιθ. πεντασύλλαβος.
 Quinta, ούσ. θ. (μουσ.) τὸ διά πέντε διάστημα περιλαμβάνον πέντε εἰς ἑξῆς φθόγγους του διατονικοῦ διαγράμματος και τέσσαρα διαστήματα || βιολλον κατά τι μείζον του κοινου, τὸ άλλοτε alto ἢ viole || σειρά πέντε όμοιογράων χαρτοπαγίνων, = δεκάτη πέμπτη έν τῷ πιετέμ.
 Quintadecima, ούσ. θ. (μουσ.) διπλή οκταφωνία || πανσέληνος.
 Quintale, ούσ. άρ. βάρος 100 λιτρῶν ἢ 50 χιλιογράμμων, κεντηνάριον, κοιν. καντόρι.
 Quintana, ούσ. θ. στήλη, πάσσαλος έμπηγόμενος έν τῇ γῇ περί ὃν οἱ άρχαῖοι διφρηλατοῦντες ένέκτων τὸν δεξιὸν ἕκπον, καθ' οὗ δὲ τὰ νῦν γυμνάζονται τήν έκπασίαν άκοντιοβολοῦντες, νύσσα.
 Quintavolo, ούσ. άρ. ὁ έπίπαππος του προππάπου.
 Quinterno, ούσ. άρ. τετραδῖον.
 Quintessenza, ούσ. θ. κυρίως, ὁ αίθήρ, τὸ λεπτότατον τῶν πέντε στοιχείων || — (κατ' εύρωτέραν έννοιαν) ή λεπτοτάτη παντός σώματος ούσία, τὸ εξαγόμενον τρισπέλεκτον διά τῆς τηλεστοφίας δεύλλσεως || μεταφ. τὸ κυριώτερον, τὸ κρείττον έν λόγῳ ἢ συγγράμματι || πᾶν τὸ έν παντί πράγματι άριστον, τὸ άνω, τὸ άπίλεκτον, κοιν. ὁ αίθέρας.

Quintetto, ούσ. άρ. (μουσ.) σύνθεσις πενταμερῆς ὀδικῆ ἢ ὄργανική, πενταφωνία, πεντάφωνος ψαλμοψαλμία.
 Quintio, - a, έ. άριθ. τακτ. πέμπτος || — ούσ. άρ. τὸ πεμπτημόριον || —, έπ. πέμπτον.
 Quintodecimo, έ. άριθ. τακτ. δέκατος πέμπτος.
 Quintuplicare, ρ. έν. πενταπλασιάζω.
 Quintuplo, - a, έ. πενταπλάσιος || —, ούσ. άρ. τὸ πενταπλάσιον.
 Quiproquo, ούσ. άρ. γρήσις λέξεως άλλης άντι άλλης, λάθος, σφάλμα fare un —, σφάλμαμαι || πᾶν σφάλμα περί τήν συνταγήν, κατασκευῆν ἢ χρῆσιν τῶν φαρμάκων.
 Quiritta, έπ. άκριβῶς ένταῦθα.
 Quisquiglia και — quilla, ούσ. θηλ. σκόβαλα, καθάρματα.
 Quistionamento, ούσ. άρσ. έρις, λογομαχία.
 Quistionare, ρ. έν. και ούδ. εἰζῶ, φιλονεικῶ, λογομαχῶ.
 Quistionatore, — trice, ούσ. φιλερις, φιλονεικος.
 Quistione, ούσ. θ. πρότασις, ζήτημα, θέμα, έρώτημα || έρις, φιλονεικία, συζήτησις || mettere in —, άμφιβολον καθίστημι || sciogliere la —, λύω τὸ ζήτημα.
 Quistioneggiamento, ούσ. άρ. άμφισβήτησις.
 Quistioneggiare, ρ. έν. φιλονεικῶ.
 Quistionevole, έπιθ. διγ. άμφισβητήσιμος.
 Quitanza, ούσ. θ. έξοφλητικόν έγγραφον
 Quitare, ρ. έν. έξοφλώ, αποτίω όφειλήν, διαλύομαι δάνειον.
 Quivi, έπ. εκεί || ὄθεν || τότε, κατ' εκείνον τὸν χρόνον || είτα, άκολούθως || — vicino, εκεί πλησίον || di —, εκείθεν || — giù, εκεί κάτω || — su, εκεί άνω, εκεί επάνω || —
 oltro, εκεί περίξ, κτλ.
 Quiviritta, έπ. άκριβῶς εκεί.
 Quota, ούσ. θηλ. εισφορά, συνεισφορά, έρανος.
 Quotare, ρ. έν. διατίθεμαι τὰ πράγματα, βλέπω πῶς έχουσι.

Quotidianamente, ἐπ. καθ' ἐκάστην.	ούσιος' rane—, ἄρτος δ —' (eh- bre—, πυρετός ἀδιάπυστος.
Quotidianeggiare, ρ. οὐδ. ἐπέργομαι καθ' ἐκάστην, συμβαίνω συνεχῶς.	Quotidativo, — r, ἐ. δρίζων εἰς ἔρανον.
Quotidianità, οὐσ. θηλ. τὸ ἡμέ- ραι γινόμενον, ἢ καθ' ἐκάστην παρα- γωγῆ.	Quotid, οὐσ. ἄρ. τάξις' ἀλλὰ τὰ νῦν ἐλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ quosiente. ^π
Quotidiano, —a, ἐ. καθ' ἡμερινός, ἐπι-	Quosiente, οὐσ. ἄρσ. ἀριθ. πηλίκον διαίρεσεως.

R

R, δέκατον ὄγδοον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου προφερόμενον ἔντονώτερον ἢ τὸ ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, μέγιστα δὲ ἐπι πλέον ὁσάκις ὑπάρχει διπλοῦν ἐν τῷ μέσῳ τῶν λέξεων, οἷον carro Rabauchio καὶ —uis, οὐσ. ἀρ. δύσχε. μικρὸν παιδίον.
 Rabarbaro καὶ riobarbaro, οὐσ. ἀρ. φυτόν τῆς Σιθηνίας, τὸ ραβάρβαρον, ῥῆρον, κοιν. ραβέντι.
 Rabballinare, ρ. ἐν. συσκευάζω, κ. ἐμβαλλάω ἐμπορεύματα.
 Rabbarruffare, ρ. ἐν. συγκρούω, διαταράττω, συγγέω, ρυσῶ || — si, αὐτ. ρυσσοῦμαι.
 Rabbassamento, οὐσ. ἀρ. ὑποτίμησις, ἐλάττωσις.
 Rabbassarò, ρ. ἐν. καταβιβάζω αὐθις, καθήμι || ἐλαττώ τὴν τιμὴν, ὑποτιμῶ || μεταφ. ταπεινῶ || — si, αὐτ. ταπεινοῦμαι.
 Rabbattere, ρ. ἐν. ἠμικλείω || μεταφ. περιστέλλω τινὰ ἐπαίρομενον || ὑποτιμῶ τι, κοιν. καταβιβάζω τὴν τιμὴν || — si, αὐτ. προσορμίζομαι, ἀφικνοῦμαι αὐθις, ἐπέρχομαι.
 Rabbattoffolare, ρ. ἐν. τρώγω ἄνω κάτω τὰ πράγματα, ἐν ἀταξίᾳ, ἐν συγχύσει, φρόνην μίγδην.
 Rabbellire, ρ. ἐν. ὠραίζω πάλιν, ἐπιλαμβάνω || — si, αὐτ. γίνομαι ὠραιότερος.
 Rabbereciare, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω, ἐπιδορθῶ.

Rabbereciativo, —a, ἔ. ὁ ἀδιapaύστως συρράπτων, ἐπιρράπτων, κοιν. ἐμβαλῶνιον ἱμάτια.
 Rabbia, οὐσ. θ. παθολ. κυρίως, λύσσα, ὄδροφουδία || μεταφ. μανία, σφοδρὰ ὄργη, παραφορά || aver la —, λυσσῶ καὶ μεταφ. παραφέρομαι, εἰμι ἔξω φρενῶν || πόθος ὑπερβολικῆς μέγρι μανίας || entrare in —, μαινομαι, ἐξοργίζομαι καθ' ὑπερβολήν.
 Rabbiniaco, —a, ἔ. ραβινικός.
 Rabbiniismo, οὐσ. ἀρ. δογματισμός, σύστημα τῶν ραββίνων.
 Rabbiaista, οὐσ. ἀρ. ὁπαδὸς τῶν ραββίνων, ραββινιστής.
 Rabbino, οὐσισαστ. ἀρ. ραββίνος, ἱερεὺς Ἰουδαϊσμοῦ || διδάκτωρ τοῦ Ἑβραϊκοῦ νόμου.
 Rabbissamento, ἐπίρ. λυσσαδὸς, ἐμμανῶς.
 Rabbioso, —a, ἔ. λυσσαλέος, λυσσῶν.
 Rabboccare, ρ. ἐν. ἐναρπάζω διὰ τῶν ὀδόντων || — riaschi, πληρῶς ποτήρια ἰσοχειλῶς.
 Rabbonaciare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. γαληνῶ || πραῖνομαι || ἐν γρήσει κυρίως ἐπι τῆς θαλάσσης.
 Rabbonire, ρ. ἐν. πραῖνω, καταπραῖνω, κατευνάζω, εἰρηνεύω.
 Rabbordare, ρ. ἐν. καταπλέω.
 Rabbucciare, ρ. ἐν. ἐναγκαλιζομαι, περιπτύσσομαι ἐκ δευτέρου.
 Rabbrenciare, ρ. ἐν. (δύσχε.) ἐπιδορθῶ, ἐπισκευάζω || ἴδε rabberciare.

Rabbreviare, ρ. ἐν. ἐπιτέμνω, συντέμνω πάλιν.
 Rabbrividarsi, ρ. αὐτ. — dire, οὐδ. φρικίζω, κοιν. ἀνατριγνίζω, φρίττω.
 Rabbuscamento, οὐσ. ἀρ. παραχῆ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ.
 Rabbuscarsi, ρ. αὐτ. συννεφῶ, ἐπινεφῶ, κοιν. συννεφιάζω.
 Rabbuscato, —a, παθ. μετ. τοῦ rabuscare, κυρίως, συννεφώδης || μεταφ. σκυθρωπός, κατηφής.
 Rabbuzzarsi, ρ. αὐτ. ἀμαυροῦμαι, ἐπισκοτιζομαι, συννεφῶ, κοιν. σκοτεινιάζω.
 Rabbuffamento, οὐσ. ἀρ. σύγχυσις, παραχῆ.
 Rabbuffare, ρ. ἐν. συγγέω, ταράττω || — si, αὐτ. συγχίζομαι, ταράττομαι || ἔρχομαι εἰς χεῖρας.
 Rabbuffato, —a, παθ. μετ. τεταραγμένος || λυσίκομος, πεφρικώς.
 Rabbuffo, οὐσ. ἀρ. ἐπίπληξις || προσβολή, ἀπειλή.
 Rabbuiare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐπισκοτιζομαι, κοιν. νυκτώνω.
 Rabbomanzia, οὐσ. θ. ραβδομαντεία.
 Rabescame, οὐσ. ἀρ. πλήθος ἀραβικῶν ποικιλιμάτων.
 Rabescare, ρ. ἐν. κοσμῶ, ἐπικοσμῶ, ἐκ ποικιλιμάτων ἀραβικῶν.
 Rabescato, —a, παθ. μετ. τοῦ rabescare, στιχτός, κατάστιχτος.
 Rabesco, οὐσ. ἀρ. ἴδε arabesco || στιγματά.
 Rabicano, ἔ. ἀλοός, ποικιλόχρους.
 Rabido, —a, ἔ. λυσσαλέος, λυσσώδης || μανιώδης.
 Raccantucciare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἀποχωρῶ ἐν γωνίᾳ.
 Raccaparezzare, ρ. ἐν. ἀνερευνῶ, ἀναζητῶ, ἀνευρίσκω || κατοναῶ.
 Raccapitolare, ρ. ἐν. ἀνακεφαλαίω.
 Raccapricciamento, ἀρ. φρικίαισις.
 Raccapricciare, ρ. ἐν. φρικῶν ἐπιφέρω || — si, αὐτ. φρίττω.
 Raccapriccio, οὐσ. ἀρ. φρικίαισις.
 Raccartocciare, ρ. ἐν. συστρέφω, συνελίσσω χάρτην ἐλικοειδῶς.
 Raccartocciato, —a, παθ. μετ. συν-

εστραμμένος ἐλικοειδῶς.
 Raccattare, ρ. ἐν. ἀνακτάωμαι, ἀναλαμβάνω, ἐξαγοράζω, ἀνευρίσκω.
 Raccenciare, ρ. ἐν. ἐπιρρίπτω παλαιὰ ἱμάτια, κοιν. μπαλάνω || μεταφ. ἀναξωγονοῦμαι.
 Raccendere, ρ. ἐν. ἀνάπτω αὐθις || ἀναρρίπτω || —, οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἀναφλέγομαι, ἐξάπτομαι πάλιν.
 Raccendimento, οὐσ. ἀρ. δευτέρα ἔκπλιξις, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Raccenare, ρ. ἐν. νεύω ἐκ δευτέρου.
 Raccerciare, ρ. ἐν. περικυκλῶ πάλιν.
 Raccortare, ρ. ἐν. διαβεβαίω.
 Raccoso, a, παθ. μετ. τοῦ raccendere, πάλιν ἢ αὐθις ἀναμμένος, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Raccettare, ρ. ἐν. ὑποδέχομαι οἴκαδε, ξενίζω, φιλοξενῶ τινά.
 Raccettare, τίσις, οὐσ. ὁ ξενίζων.
 Raccetto, οὐσ. ἀρ. ὑποδοχή, ξενία, φιλοξενία || ξενῶν, κατάλομος, κατὰ φύγιον.
 Raccettare, ρ. ἐν. καταπραῖνω, καθουχάζω || παρηγορῶ || εἰρηνεύω || — si, διακείμαι ἐν ἡσυχίᾳ || παύομαι θρηνῶν, παρηγοροῦμαι || — οὐδ. σιγῶ, σιωπῶ.
 Raccetta, οὐσ. θ. πύραυλος, πυροπέχημα || ἀφετήρ, δεικτύδιον τοῦ παιγνίου τῆς σφαίρας.
 Raccettiere, οὐσ. ἀρ. στρατιώτης τοῦ πυροσκοφοῦ.
 Racciidere, ρ. ἐν. ἐγκλείω, συγκλείω, περικλείω.
 Racciabattare, ρ. ἐν. ἐπιρρίπτω.
 Racciarpare, ρ. ἐν. ἐργάζομαι τι πάλιν ἀμελῶς.
 Raccicare, ρ. ἐνεργ. ἐπαναλαμβάνω κτύπημα.
 Raccoglienza, οὐσ. θ. συνάθροισις.
 Raccogliere, ρ. ἐν. συνάγω, ἀναλέγομαι τὰ καταγῆς κείμενα || συναθροίζω || — le liade ἢ καὶ ἀπλῶς —, συλλέγω, θερίζω συγχωρίζω τὸν αἶτον || συγκαλῶ, προσκαλῶ τοὺς τῆδε κῆκεις διεσπαρμένους ἄνδρας || δέχομαι, ὑποδέχομαι τινά παρ' ἐμοῦ, φιλοφρονοῦμαι || ἐνῶ || κατέ-

χω, κατατέλλω, περιστέλλω, περι-
ορίζω || περιέστημι, περιάγω, κοιν.
καταντώ || πορίζομαι, κτώμαι, κερ-
δαίνω, ἀθροίζω || έννωω || παρατη-
ρώ, θεωρώ || συμπεραίνω, εξάγω
συμπέρασμα || —i voti, τὰς ψήφους
συλλέγω, καταμετρώ || — (ἀριθ.)
ἀθροίζω τὰ ποσά || κατέχω, ἐμπο-
δίζω || ἀκροῶμαι, ἐντοπῶ, ἐγχαράτ-
τω ἐν τῷ νῆϊ || —i parto, κμαίσω,
κ. ξεγενῶ || —si, αὐτ. συναθροί-
ζομαι, συνέρχομαι || —si, ἀπλῶς,
κάθημαι ἀξιοπρεπῶς καὶ σοβαρῶς.
Raccogliamento, οὗσ. ἀρ. συλλογή·
|| συνάθροιαις || ὑποδοχὴ προσώ-
που, φιλοφρόνησις.
Raccogliimento, —ia, ἐ. συμφορη-
τός, συνηθροισμένος, συνελεγμένος,
σύλληκτος ἐν τάχει.
Raccogliitore, —trice, οὗσ. ὁ συλλέ-
γων, ὁ συναθροίζων.
Raccolta, οὗσ. θ. συχομιδὴ, καρπο-
λογία || βιβλίον συλλογῆν διαφόρων
συγγραφέων ἐμπεριέχον· ἢ ὑποδοχὴ·
|| sonare la —, (στρ.) σημαίνω τὸ
ἀνακλητικόν.
Raccolto, οὗσ. ἀρ. ἴδε raccolta || —,
—a, παθ. μετ. τοῦ raccogliere,
συλλεγείς, συνελεγμένοι || σύννοος·
|| σύμμετρος, κτλ. καθ' ἑλίας τὰς
ἐκδοχὰς τοῦ ῥήματος.
Raccollitore, οὗσ. ἀρ. δύσχερ. ἴδε rac-
cogliitore.
Raccomandazione, —zione, οὗσ. καὶ θ
Raccomandamento, οὗσ. ἀρ. σύστα-
σις || lettera di —, συστατικὸν ἐπι-
στάλιον || —i, πλ. φιλοφρονήσεις,
χαίρατισμοὶ πρὸς ἀπόντα φίλον.
Raccomandare, ρ. ἐν. συνίστημι, συν-
ιστῶ τινά τι || ἀσπάζομαι, χαιρε-
τῶ || προσκαρῶ, προσκαλλῶ, συν-
δέω τι || παραδίδω, ἐμπιστεύομαι τι
τινι || καθείργω, φυλακίζω || —i
anima, δέομαι τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς
ψυχῆς τοῦ πνεύοντος τὰ λίσθια,
|| —si, αὐτ. κυρίως συνίστημι ἐ-
μαυτόν || —si ad uno, ἐπικαλοῦ-
μαι θερμοῦς τὴν βοήθειαν, τὴν προσ-
τάσαν τινός.

Raccomandativo, —a, ἐ. συστατικός.
Raccomandato, —a, παθ. μετ. τοῦ
raccomandare, συσταθείς.
Raccomandatore, —trice, οὗσ. ὁ συ-
νιστὰς, ὁ προστάτης.
Raccomandatorio, ἐ. συστατικός.
Raccomandazione, οὗσ. θ. σύστασις.
Raccomodamento, οὗσ. ἀρ. ἐπισκευή,
ἐπιδιορθώσεις.
Raccomodare, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω.
Raccomodatore, —trice, οὗσ. ἐπι-
σκευαστής, ἐπιδιορθωτής.
Raccompragnare, ρ. ἐν. προπέμνω,
συνοδεύω τινά πάλιν.
Raccomunare, ρ. ἐν. κοινὸν ποιῶ τι,
φέρω εἰς τὸ κοινόν, κοινοποιῶ, μετα-
ξίδω πάλιν || —si, αὐτ. συνενοῦμαι.
Raccongiamento, οὗσ. ἀρ. ἐπισκευή,
Raccongiare, ρ. ἐν. ἴδε raccomoda-
re || εἰρηνεύω, συμβιβάζω.
Raccongiatore, —trice, οὗσ. ἴδε rac-
comodatore.
Raccongiatura, οὗσ. θηλ. ἴδε rac-
comodamento.
Racconcio, οὗσ. ἀρ. συνώνυμον τῷ
προηγούμενῳ || —, —a, παθ. μετ.
τοῦ raccongiare, ἐπισκευασθείς, ἐ-
πιδιορθωθείς, ἀνακαινισθείς || ἤρω-
μένος.
Raccconfermare, ρ. ἐν. ἐπιθεβαιῶ,
διαθεβαιῶ πάλιν.
Raccconfortare, ρ. ἐν. ἀνακουφίζω ||
παρηγορῶ, ἐνισχύω || ἀνανεῶ ἴδε
riconfortare, συνηθέστερον.
Raccconsegnare, ρ. ἐν. ἀποδίδω πάλιν
τὴν παρακαταθήκην.
Raccconsolare, ρ. ἐν. παρηγορῶ ||
—si, αὐτ. παρηγοροῦμαι.
Raccconsolatore, —trice, οὗσ. παρη-
γορος ἀδιέλειπτος.
Racccontabile, ἐ. διγ. ἄξιος ἀφηγή-
σεως, λεκτέος.
Racccontamento, οὗσ. ἀρ. ἀφήγησις.
Racccontare, ρ. ἐν. ἀφηγοῦμαι, διη-
γοῦμαι, ἐξιστορῶ, ἐπαναλέγω.
Racccontativo, —a, ἐ. ἀφηγηματικός,
διηγηματικός.
Racccontatore, —trice, οὗσ. ἀφηγητής.
Raccconto, οὗσ. ἀρ. ἀφήγησις.

Raccoppiare, ρ. ἐν. συνδυάζω, συν-
αρμολογῶ.
Raccorcamento, οὗσ. ἀρ. ἐλάττωσις,
μειώσεις, συντομή.
Raccorcicare, ρ. ἐν. ἐλαττώ, μειώ,
συντέμνω, ἐπιτέμνω.
Raccorcio, —a, παθ. μετ. τοῦ rac-
corcicare, ἐλαττωθείς, ἐπιτομος.
Raccordare, ρ. ἐν. διαλλάττω, συμ-
φιλῶ || ἀναμνησκῶ || —si, αὐτ.
διαλλάττομαι || ἀναμνησκουμι.
Raccordazione, οὗσ. θ. ἴδε ricordo.
Raccorgersi, ρ. αὐτ. σωφρονίζομαι·
|| μετανοῶ, μεταμέλομαι.
Raccorre, ρ. ἐν. ἴδε raccogliere.
Raccoriare, ρ. ἐνεργ. συντέμνω ἐπι-
μᾶλλον, ἐπιτέμνω.
Raccoriarsi, ρ. αὐτ. ἐνοκλίζω, κ.
γονατίζω ἐντὸς ἢ ἐπὶ τινος, συσφί-
γω τὰς κνήμας.
Raccostare, ρ. ἐν. προάγω, πλησιάζω
πάλιν || —si, αὐτ. προσέρχομαι.
Raccozzamento, ἀρ. συνάθροιαις.
Raccozzare, ρ. ἐν. ἴδε accozzare.
Raccrescere, ρ. ἐν. ἐκπαύζω.
Raccrescimento, οὗσ. ἀρ. ἐκπαύσεσις.
Racculare, ρ. οὐδ. ὀπισθοδρομῶ, ἀ-
ναποδίζω, παλινδρομῶ, στρέφω ἐπὶ
τῆς δοῦ, στρέφομαι πρὸς τὰ ὀπίσω.
Raccusare, ρ. ἐνεργ. κατηγορῶ ἐκ
δευτέρου.
Racemo, οὗσ. ἀρ. βότρυς, κοιν. τσα-
μπὶ σταφυλῆς.
Racemoso, —a, ἐ. βοτρυώδης, πλή-
ρης σταφυλῶν.
Rachitico, —a, ἐ. καὶ οὗσ. ραχιτικός.
Rachitide, οὗσ. θ. καὶ —tismo, ἀρσ.
νόσος, ἢ ραχίτις, καθ' ἣν τὰ ὀστά
ἀποβάλλοντα τὴν σκληρότητα λαμ-
βάνουσι σχηματισμὸν παρὰ φύσιν.
Racimolare, ρ. ἐν. ἐπιφυλλίζω, ἐπι-
καρπολογοῦμαι || μεταφ. ἀφαιρῶ μι-
κρόν τι μέρος ἀπὸ τινος πράγματος.
Racimolatura, οὗσ. θ. αἱ μετὰ τὸν
τρυγητὸν ἐπιφυλλίδες, ἐπιφύλλισμα
ἀμπελῶν.
Racimolo, οὗσ. ἀρ. ἴδε racemo.
Racquattarsi, ρ. αὐτ. συστέλλομαι,
ἐγκρόπτομαι, ζαρῶνω.

Racquettare καὶ racqui—, ρ. ἐν. κα-
ταπραύνω, = quietare.
Racquistazione καὶ —zione, οὗσ. θ.
—mento, ἀρ. ἀνάκτησις, ἀνάληψις,
ἀνεύρεσις, = acquisto.
Racquistare, ρ. ἐν. ἀνακτώμαι, ἀνα-
λαμβάνω, ἀνευρίσκω τὸ ἀπολεσθὲν
ἢ τὸ ἀφαιρηθέν.
Racquistatore, —trice, οὗσ. ὁ ἀνα-
κτώμενος τὸ ἀπολεσθὲν.
Racquistato, οὗσ. ἀρ. ἴδε racquista-
zione.
Rada, οὗσ. θηλ. (ναυτ.) ὄρμος, μικρὸς
λιμὴν.
Radamente, ἐπιρ. σπανίως, = rade
volto || ἀμελῶς.
Radatura, οὗσ. θ. ξύσμα.
Radazza, οὗσ. θ. (ναυτ.) σάρωθρον ἐκ
συμπλέγματος σχοινίων.
Radazzare, ρ. ἐν. (ναυτ.) σαροῦ.
Radensare, ρ. ἐν. συμποκνῶ || —si,
αὐτ. συμποκνοῦμαι.
Raddirizzamento, οὗσ. ἀρ. ἴδε diriz-
zamento.
Raddirizzare καὶ raddri —, ρ. ἐν.
ἀνορθῶ, ἐπανορθῶ, παλινορθῶ ||
σταθμίζω || μεταφ. ρυθμίζω, μορφῶ.
Raddobbare, ρ. ἐν. (ναυτικ.) ἐπι-
σκευάζω, ἐπιδιορθῶ τὸ σκάφος.
Raddobbo, οὗσ. ἀρσ. (ναυτ.) ἡ τοῦ
σκάφους ἐπισκευή.
Raddolcare, ρ. ἐν. βελτιῶ, μετριάζω·
ἐπὶ σφοδρῷ ἀνέμου || μεταφ. πραύνω.
Raddolcimento, οὗσ. ἀρ. γλυκαναίς·
|| μεταφ. μετρίαισις, μειώσεις.
Raddolcire, ρ. ἐν. γλυκαίνω || με-
ταφ. πραύνω, μετριάζω, μαλάσσω·
|| —, οὐδ. καὶ —si, αὐτ. γαληνιάζω,
μετριάζομαι, ἐπὶ ἀτμοσφαιρας.
Raddomandare, ρ. ἐν. αἰτῶ, ἀπαιτῶ,
ζητῶ.
Raddoppiamento, ἀρ. διπλασιασμός.
Raddoppiare, ρ. ἐν. διπλασιάζω, αὐ-
ξάνω, ἐκπαύζω.
Raddoppiamento, ἐκ. διπλασίως.
Raddoppio, οὗσ. ἀρ. διπλασιασμός ||
ἔκπου παραγωγὴ.
Raddomentare, ρ. ἐν. ἀποκοιμίζω πάλιν·
|| —si, αὐτ. ἀποκοιμοῦμαι αὐθις.

Raddossare, ρ. έν. τίθημι πάλιν επί των νύτων, φορτώ αβδία.
 Raddoto, άρ. όμήγυρις, σύλλογος.
 Raddrizzamento, ούσ. άρ. έδα dirizzamento, radirizzamento.
 Raddrizzare, ρ. έν. επαναρθώ, ρυθμιζω.
 Raddure, ρ. έν. επαναφέρω.
 Radere, ρ. έν. κυρίως ξυρίζω· || κόπτω ως ξυράφιον· επί δ' άλλων λίαν κοπτρών· || Μεταφ. ξίω, άποξέω, έξολείφω, άφαιρώ· || —si, αύτ.π. ξυρίζομαι.
 Radexa, ούσ. θ. σπανιότης.
 Radiale. —a, έ. άκτινωτός, των άκτινων· || άκτινοβόλος.
 Radiante, έ. διγ. περιλαμπής.
 Radiare, ρ. ούδ. έδα raggigare.
 Radiazione, ούσ. θ. άκτινοβολία.
 Radica, ούσ. θ. ρίζα.
 Radicale, έ. διγ. ριζικός· || Μεταφ. πρώτος, κυριώτερος· || —ούσ. άρ. ριζοπάστης, ό επιδιώκων ριζικήν κυβερνητικήν μεταρρύθμισιν.
 Radicalismo, ούσ. άρ. των άσστημα ριζοσπαστών.
 Radicalmente, έπ. ριζικώς.
 Radicamento, έ. διγ. (βοτ.) ριζόβολος.
 Radicare, ρ. ούδ. και —si, αύτ. ριζοῦμαι κυρίως και μεταφορικώς.
 Radicato, —a, παθ. μετ. του radicare, έρριζωμένος.
 Radicazione, ούσ. θ. ριζώσις.
 Radiceho, άρ. φυτόν, τό ραδικιον.
 Radice, ούσ. θ. ρίζα· || ρίζα λέξεως, έτυμολογία· || γένος, γενεά.
 Radichella, ούσ. θ. διάφορα φυτά.
 Radieforme, έ. διγ. ριζόμορφος.
 Radificare, ρ. έν. άραιώ.
 Radimadia, θ. έστρα, έστρον, έργαλείον σιδηρούν δι' ού άφαιρείται ό επί των άρχων του κήπου χόρτος.
 Radimento, ούσ. άρ. έξίσις, έξίσις, καθάρσις παρασίτων φυτών.
 Radio, ούσ. άρ. (άνατ.) ή κερκίς του βραχίονος.
 Radioso. —a, έ. άκτινοβόλος.
 Raditura, ούσ. θ. έξίσις.
 Radio, —a, έ. άραιός· || άραιόπαρτος· || σπάνιος, άλιγος· επί π αγμάτων

γινομένων σπανίως· || έξοχος, έξοφρετος, πολύτιμος· || —έπ. σπανίως.
 Radore, ούσ. άρ. άραιότης.
 Radunamento και rau—, ούσ. άρ. συναθροίσις, συνέλευσις.
 Radunanza και rau—, ούσ. θ. = τῶ προηγουμένῳ.
 Radunare και rau—, ρ. έν. συνάγω, συγκαλώ· || —si, αύτ. συνάγομαι, συναθροίζομαι.
 Radura, ούσ. θ. έδα radore.
 Rafanella, ούσ. θ. ζωόφρον μικροσκοπικόν.
 Rafano, ούσ. άρ. φυτόν, ή ράφανος.
 Rafe, ούσ. θ. (άνατ.) ραφή.
 Raffe, ούσ. θ. πολλών ανθρώπων συροή, όχλος.
 Raffaccimento, —faccio, ούσ. άρ. λαιδορία, επιτίμησις, έπιπληξις.
 Raffacciare, ρ. έν. έδα rinfacciare.
 Raffaelaggiare, ρ. ούδ. άπομιμούμαι τον Ραφαήλον.
 Raffardellare, έδα affardellare.
 Raffazzonare, ρ. έν. στολίζω, λαμπρώνω, τιμῶ διὰ τής παρουσίας μου.
 Raffazzonatore, —trice, ούσ. κοσμητής, καλλοντήρ. [κύρωσις.
 Raffermo, ούσ. θ. στερέωσις· || επι-
 Raffermare, ρ. έν. στερεώ, επικυρώ.
 Raffermazione, θ. έδα rafferma.
 Raffermo, —a, έ. επικυρωθείς.
 Raffibbiare, ρ. έν. έμπορῶ, κοιν. θηλυκῶν πάλιν.
 Raffica, ούσ. θ. λαίλαψ, καταγιγίς, σφοδρὸς και αιφνίδιος άνεμος.
 Raffidarsi, ρ. αύτ. έμπιστεύομαι.
 Raffigurabile, έ. διγ. ούδιάγνωστος.
 Raffiguramento, άρ. άναγνώσις.
 Raffigurare, ρ. έν. άναγνωρίζω, διακρίνω· || παραβάλλω, παραμοιάζω· || —si, αύτ. φαντάζομαι.
 Raffilare, ρ. έν. θήγω, όξύνω, άκονώ· || ψαλιδίζω, περιτέμνω.
 Raffilatoio, ούσ. άρ. τομέας, κοπίς, κοιν. κοπίδι.
 Raffilatura, ούσ. θ. περικομμα, ψαλιδισμός.
 Raffinamento, ούσ. άρ. διέλιξις, τελειοποίησις.

Raffinare, ρ. έν. διύλλω, καθαρίζω, τελειοποιώ.
 Raffinatezza, ούσ. θ. τελειότης.
 Raffinato, —a, παθ. μετ. του raffinare, τέλειος· || εύφυής.
 Raffinatore, —trice, ούσ. ό τελειών, όξύνων τι.
 Raffineria, ούσ. θ. έδα raffinazione.
 Raffinire, ρ. ούδ. τελειοποιούμαι, καθίσταμαι τελειότερος, βελτιούμαι.
 Raffio, ούσ. άρ. άρπάγιον, άρπάγη.
 Raffitare, ρ. έν. πάλιν μισθώ.
 Raffondare, ρ. έν. σκάπτω έκ δευτέρου. άνασκάπτω.
 Rafforzare, ρ. έν. όχυρώ περισσότερον, ενισχύω.
 Raffrancare, ρ. έν. αποκαθίστημι.
 Raffreddamento, ούσ. άρ. ψυχρασία, κοιν. κρυολόγημα.
 Raffreddare, ρ. έν. ψύγω, καταψύχω, κοιν. ψυχραίνω· || —, ούδ. και —si, αύτ. αποψύχομαι.
 Raffreddatoio, ούσ. άρ. ψυκτήριον των ύελοουργών.
 Raffreddo, —a, έ. έδα raffreddato.
 Raffreddore, ούσ. άρ. καταροή, κρυολόγημα.
 Raffrenabile, έ. διγ. χαλινώσιμος.
 Raffrenamento, ούσ. άρ. χαλινώσις.
 Raffrenare, ρ. έν. χαλινώ, κατέχω· || μεταφ. περιστέλλω, άναχαιτίζω.
 Raffrescamento, ούσ. άρ. δρόσος, κατέψυξις.
 Raffrettare, ρ. έν. επιταχύνω.
 Raffrontamento, ούσ. άρ. έδα inconfrontamento.
 Raffrontare, ρ. έν. πάλιν προσβάλλω, έξυβρίζω αβδία· || —, ούδ. και —si, αύτ. συναπαντώ αβδία· || συνάδω, συμφωνώ.
 Raffusolare, ρ. έν. διευθετώ, συναρμόζω, κοιν. συγυρίζω.
 Ragadi, ούσ. θ. πλ. (ιατρ.) ραγάδες.
 Ragana, ούσ. θ. Ιχθύς, ή ραγάνη, δράκων ό θαλάσσιος.
 Raganella, ούσ. θ. (όποκ.) Ιχθύς, τό ραγάχιον· || είδος βατόραγου, οῦ τό χρώμα πράσινον, τό δὲ οὔρον λέγεται δηλητηριώδες· || σήμαντρον έκ-

κλησιαστικόν καλοῦν εις την εκκλησίαν κατά την άγιαν έβδομάδα, οὔτω εαλούμενον παρὰ των παιδιών.
 Ragazza, ούσ. θ. νεάνις, κοράσιον.
 Ragazzaglia, ούσ. θ. —zame, πλῆθος όγληρών παιδιών· || όχλος ύπερετών, στρατιωτών συρφετός.
 Ragazzata, ούσ. θ. τό παιδαριώδες, παιδικὸς τρόπος, παιδική συμφορά.
 Ragazzo, ούσ. άρ. παις, παιδιον άρρεν· || όηρέτης επί τής καθαριότητος τής οικίας του μαγειρείου κτλ. || —(ναυτ.) ναυτοπαίδιον. κοιν. ό μούτσος του πλοίου· || όηρέτης έμπορικου καταστήματος.
 Raggavignare, ρ. έν. δρόττομαι έκ δευτέρου, άρπάζω βιαιώς· || —si, αύτ. αναρριχώμαι, άνέρπω.
 Raggelare, ρ. ούδ. πηγνύω, κρυσταλλώ, = congelare.
 Raggentilire και rigentilire, ρ. έν. έξευγενίζω, καλλύνω, έξωραίζω.
 Raggiare, ρ. έν. έδα ragliare.
 Raggiagnare, ρ. ούδ. συνοφροούμαι, συστέλλω τάς όφρῦς, σκυθωπάζω.
 Raggio, ούσ. άρ. όγκηθμός, κοιν. γκάρισμα του ένου.
 Raggiante, έ. διγ. άκτινοβόλος.
 Raggiare, ρ. ούδ. άκτινοβολώ, λάμπω, εκρήγνυμαι έν άκτίσι.
 Raggiata, ούσ. θ. Ιχθύς, ή ρίγη.
 Raggiato, —a, έ. άκτινοειδής.
 Raggio και radio, ούσ. άρ. άκτίς· || —gi, radii, και ποιητ. ραί, πλ. άκτινίς· || φως, έψις· || — (άνατ.) τό μικρόν όστοῦν του άγκυῶνος, ή κερκίς, τό παραπήγιον, κτλ.
 Raggiornare, ρ. ούδ. (έν γρήχει άπροσώπως) ήμέρα πάλιν γίνεται.
 Raggioso, —a, έ. άκτινωτός, άκτινοβόλος· || μεταφ. φαιδρός, λαμπρός την έψιν.
 Raggiamento, ούσ. άρ. περιαγωγή, περιτροπή.
 Raggiare, ρ. έν. περιστρέφομαι, περιπέλομαι πάλιν.
 Raggiato, —a, παθ. μετ. του raggigare, περιπλεκτός, πολύπλοκος.

Raggitatore, -trice, οὐσ. ἀπατεῶν, κακοήθης, φαῦλος.
 Raggitovole, ἑ. διγ. εὐστροφος.
 Raggitro, οὐσ. ἀρ. περιστροφῆ || ἀπάτη, πονηρία.
 Raggiungere, ρ. ἐν. ἀφικοῦμαι πρὸς τινα || συνάπτω πάλιν, συγκολλῶ, συμπήγνυμι συνουλῶ || —si, αὐτ. ἐνοῦμαι, συνασπάζομαι || συνουλοῦμαι || ἐπὶ τραυμάτων.
 Raggiugnimento, οὐσ. ἀρ. συνένωσις, σύζευξις.
 Raggiunto, —a, καθ. μετ. τοῦ raggiugnere, ὁ πρὸς τι ἀνασυντεθείς || —, ἐν χρῆσει ἐφ' ἄλων τῶν ἐκδοχῶν τοῦ ὀρήματος, raggiugnere.
 Raggiustamento, οὐσ. ἀρ. ἐπισκευὴ ἱματίου, διόρθωσις, ἐπιδιόρθωσις.
 Raggiustare, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω, διορθῶ, ἐπιδιορθῶ ἱμάτιον, κτλ.
 Ragglutinare, ρ. ἐν. συγκολλῶ, συμπήγνυμι, συνενῶ.
 Raggomitolare, ρ. ἐν. συσπειρῶ ἐκ δευτέρου, τολῶσα πάλιν ἁμοῦ τὸ ἐν μετ' ἄλλου.
 Raggracimolare, ρ. ἐν. ἐπιθυλλίζω κοιν. συνάγω τὰ περισσεύματα μετὰ τὸν τρογγιτόν.
 Raggrandire, ρ. ἐν. μεγαλύνω, μεγαλοποιῶ ἔτι πλέον.
 Raggranellare, ρ. ἐν. σταχυολογῶ, συνάγω τοὺς διεσπαρμένους στάχεις.
 Raggravare, ρ. ἐν. ἐπιβαρύνω.
 Raggiuparsi, ρ. αὐτ. ρυτιδοῦμαι.
 Raggiuochiamento, οὐσ. ἀρ. συστολή, σύσπασις.
 Raggiuochiare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. συστέλλομαι, συσπῶμαι.
 Raggiuochiato, —a, καθ. μετ. τοῦ raggiuochiare, = συνεσταλμένος.
 Raggiuzamento, ἀρ. ρυτιδῶσις.
 Raggiuzare, —zire, ρ. ἐν. ρυτιδῶ || —, οὐδ. καὶ si, αὐτ. ρυτιδοῦμαι.
 Raggiuzato, —a, καθ. μετ. τοῦ raggiuzare, ρυτιδῶσις, ρυτιδῶδης.
 Raggrottare, ἴδε aggrottare di nuovo || —la ciglia, συνασπάζομαι.
 Raggiuppare, ρ. ἐν. συσπειρῶ || —si, αὐτ. συσπειροῦμαι, συστρέφομαι.

Raggruppare, —a, καθ. μετ. τοῦ raggruppare, συνεσταλμένος || μεταφ. ραδιοῦργος, δόλιος, ἀπατεῶν.
 Raggruppo, οὐσ. ἀρ. δολιότης.
 Ragguazzare, ρ. οὐδ. καὶ —si, συστέλλομαι, συνειλοῦμαι.
 Ragguazzolare, ρ. ἐν. ἐπισπασθῶ, συσσωρεύω.
 Ragguagliamento, ἀρ. ἐξίσωσις.
 Ragguagliare, ρ. ἐν. ἰσάζω, ἐξισάζω, ἐξισῶ, παρατίθωμι, παραβάλλω, συγκρίνω || —i conti, le partite, ἐξελίγω, ἐκκαθαρίζω τοὺς λογαριασμούς, τὰς μερίδας || —la costure altrui (ἐκφρ. χυδαία) τύπτω, ἐλοκοπῶ τινα || —il spolio, ἐξομαλίζω, ἐπιπεδῶ τὸ ἔδαφος || —si, αὐτ. κυρίως, ἐξισοῦμαι, καὶ μεταφ. συμφωνῶ, ἀποδέχομαι τὴν ἀφήγησίν τινος.
 Ragguagliatamente, ἑ. φολαττομένης τῆς ἀναλογίας, τὸ ἐν μετὰ τοῦ ἄλλου, πλέον ἕλαττον.
 Ragguagliativo, —a, ἑ. ἐξισωτικός.
 Ragguagliatore, —trice, οὐσ. ὁ παρόντων πληροφορέας.
 Ragguardamento, οὐσ. ἀρ. ἐμβλεψίς, βλέμμα || σκέψις, παρατήρησις.
 Ragguardevole, ἑ. διγ. περιβλεπτός, περιφημικός.
 Ragguardevolezza, οὐσ. ὁ περιβλεπτότης, = riguardevolezza.
 Ragguardevolmente, ἐπίρ. περιβλεπτός.
 Ragguardo, οὐσ. ἀρσ. σέβας, τιμὴ, περιποίησις.
 Ragguazzare, ρ. ἐν. ἴδε dignazzare.
 Raglia, οὐσ. ὁ ρητήνῃ, κοιν. ρεταίνα || μεταφ. δόλος, ἀπάτη.
 Raglionchiare, ρ. ἐν. κρίνω, σκέπτομαι κακῶς.
 Raglionamento, οὐσ. ἀρ. συνδιάλεξις, συνομιλία || κρίσις, σκέψις.
 Raglionante, ἑ. διγ. ὁ συνδιαλεγόμενος πρὸς τινος πράγματος.
 Raglionamento, ἐπ. λογικῶς, εὐλόγως, ἐμφανῶς parlar —, ὁμιλῶ —, || ἀρκούντως, ὁπωσοῦν.
 Ragionato, —a, ἑ. λογικός, ἐμπειρῶν, συνετός.

Ragionato, —a, ἑ. ἔλλογος, λογικός || γραμματικῶν, λογικὴ γραμματικὴ || ἀνάλογος, ἀρμόδιος || —i, πλθ. οἱ συνδιαλεγόμενοι.
 Ragionatore, —trice, οὐσ. λεπτολόγος, πολυλόγος.
 Ragione, οὐσ. ὁ. τὸ λογικόν, ὁ ὁρθὸς λόγος, ἡ ὁρθὴ κρίσις, ὁ νοῦς, αἱ φρένες || λόγος, αἰτία, ἀπόδειξις || δίκαιον, δικαιολογία, καθήκον, δικαιοσύνη || συμφωνία, συνθήκη || λόγος, συνδιάλεξις || ἔγμα, λόγος, ἐπιγράμμα || προσόν, εἶδος, ιδιότης || libro delle ragioni, (παρ' ἐμπόροις) τὸ βιβλίον τοῦ δόναται καὶ λαβεῖν, ἦτοι τῶν χροσώσεων καὶ πιστώσεων || saldar la —, ἐξισῶ τοὺς λογαριασμούς || ἐμπορικὴ ἐταιρεία, ἡ ἐπινομία, τὸ ὄνομα τῆς ἐταιρείας || sapere di —, γινώσκω λογιστικῶν.
 Ragionevole, ἑ. διγ. ἔλλογος || ἀρμόδιος, ἀνάλογος || μέτριος.
 Ragionevolezza, οὐσ. ὁ εὐθύτης, δικαιοσύνη.
 Ragionevolmente, ἐπ. δικαίως.
 Ragioniere, οὐσ. ἀρ. λογιστής || ὁ παρὰ τοῖς ἐμπόροις ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν || ὁ ἐν τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ εἰδικὸς ἐλεγκτῆς τῆς ἐπιθεωρήσεως ποσῶν.
 Ragioso, —a, ἑ. ρητινοῦχος.
 Ragciare, ρ. ἐν. ἴδε ragghiare.
 Raglio, οὐσ. ἀρ. ὀγκημάς, κοιν. γκάρισμα τοῦ ὄνου.
 Ragna, οὐσ. ὁ. ἀράχνη || ἀραχνία, ἡ ὄψις τῆς ἀράχνης || δίκτυον, ἄρκος, παγίς.
 Ragnata, οὐσ. ὁ. ἀρκυστάσιον, κοιν. τόπος κατάλληλος πρὸς στῆσιμον τῶν δικτύων.
 Ragnare, ρ. ἐν. ἴστημι τὰς ἄρκους, τὰ δίκτυα πρὸς ἄγραν πτηνῶν || ἀρπάξω, ὑπεξαιρῶ, κλέπτω || ἴσταμαι περὶ τὰς ἄρκους || πληροῦμαι ἀρκῶν || φθειροῦμαι ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως ἐπὶ ὀρασμάτων οἰωνοῦσιν.
 Ragnatella, οὐσ. ὁ. —telai, ἀρ. ἀραχνίς, τὸ θρασμα τῆς ἀράχνης.
 Ragno, ragnolo, οὐσ. ἀρ. ζωῦριον,

ἡ ἀράχνη, ἡς εἶδη διέφορα.
 Ragnolocusta, οὐσ. ὁ. εἶδος ἀκοῖδος.
 Ragnamento, ἀρ. —ranza, ὁ συναλέυσις || ἐπισώρευσις πραγμάτων.
 Ragnante, ἑ. διγ. ὁ συνασπάζων, ἐπισπασθῶν.
 Ragnare, ρ. ἐν. συνασπάζω.
 Ragnata, ὁ. ἴδε ragnamento.
 Ragnaticcio, καὶ rau —, οὐσ. ἀρ. ὄχλου συνάθροισις.
 Ragnatore, —trice, οὐσ. ἀθροιστής.
 Rai, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀκτίνες || —(παρὰ τοῖς ποιηταῖς), οἱ ὀφθαλμοί.
 Raja, ὁ. ἰχθύς, ἡ ρίγη, ἡ βία.
 Raitare, ρ. οὐδ. φωνῶ, κρυαζῶ.
 Raitro, οὐσ. ἀρ. ἴππευς γερμανός, τοῦ ἐλαφροῦ ἱππικοῦ.
 Ralingare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. (ναυτ.) περιεργάζω σχοινίον ἐν ἱστίῳ.
 Ralinghe, οὐσ. ὁ. (ναυτ.) τὰ περὶ τὰ ἱστία σχοινία, ποδεόνες.
 Ralla, οὐσ. ὁ. σιδήριον ἐφ' οὗ στρέφεται ὁ τροφεύς || βούκαντρον.
 Rallargamento, οὐσ. ἀρ. ἔκτασις.
 Rallargare, ρ. ἐν. πλατύνω, εὐρύνω, || —si, αὐτ. εὐρύνομαι || ἀπομακρύνομαι || γίνομαι ἐλευθέριος.
 Rallegiare, ἴδε alleggerire.
 Rallegramento, οὐσ. ἀρσ. εὐθυμία, τέσις, χαρὰ.
 Rallegrare, ρ. ἐν. εὐφραίνω || —si, αὐτ. εὐφραίνομαι, τέρπομαι σφόδρα || συνήδομαι, συγγαίω.
 Rallegrativo, —a, ἑ. εὐφραντικός.
 Rallegatore, —trice, οὐσ. ὁ εὐφραίνων, τέρπων.
 Rallenare, ἴδε allenare || —si, αὐτ. ἀναλαμβάνω.
 Rallentamento, οὐσ. ἀρ. ἀνακούφισις, ἀναισις.
 Rallentare, ρ. ἐν. ἀνῆμι, κοιν. χαλαρῶ, ὀλιγοσταῶ.
 Rallevare, ρ. ἐν. ἴδε allevare.
 Rallignare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ριζοῦμαι πάλιν.
 Rallumare ἡ —inare, ρ. ἐν. μεταφ. σωφρονίζω, διαφρατίζω, ἄγω πρὸς ἀναφρόνησιν || —si, αὐτ. ἀνακτῶμαι τὴν ὄρασιν, ἀναδύσκομαι.

Rallungare, ρ. ἐν. μὴ κύνω, παρατείνω.
 Rama, οὐσ. θηλ. κλάδος, = ramo, συν-
 γθέστερον.
 Ramaco, ἔ. διγ. ἀρπακτικός· ἐν χρή-
 σει ἴδιος ἐπὶ ὀρνέων.
 Ramaccia, οὐσ. θ. ἴδε ramazza.
 Ramaiolo, οὐσ. ἀρ. λέβης, ἀγγεῖον
 χαλκοῦν, κοιν. λεβέτι, καζάνι.
 Ramarina και ramargina, οὐσ. θ.
 ἐπίπληξις.
 Ramarro, ἀρ. σαύρας εἶδος· || aver l'
 occhio del—, ἔχω ὀφθαλμὸν θελ-
 κτικόν· || bocca di—, ἄρπαξ.
 Ramata, οὐσ. θ. πτυσίον χρῆσιμον
 εἰς τὴν ὀρνιθοθηρίαν.
 Ramatare, ρ. ἐν. συλλαμβάνω πτηνὰ
 τὴν νύκτα διὰ πυροφανεῖας.
 Ramato, ἔ. πολὺκλαδος, πολὺζος.
 Rame, οὐσ. ἀρσ. χαλκός· || χαλκοῦν
 νόμισμα.
 Rameggiare, ρ. ἐν. ἐπιστηρίζω μι-
 κρὰ φυτὰ διὰ κλάδων ἐμπηγομένων
 πλησίον αὐτῶν.
 Rameria, οὐσ. θ. χαλκώματα, χαλ-
 κεία, παντοῖα χάλκινα σκευή.
 Ramerino, οὐσ. ἀρσ. φυτόν, τὸ δεν-
 δρολίβανον.
 Rametto, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) κλώνος,
 κλαδίον· || μικρὰ χαλκογραφία.
 Ramicella, οὐσ. θ. —||o, ἀρ. (ὕποκ.)
 κλαδίον, κλαδίσκος· || μεταφ. ρυά-
 κιον, ὕδατος φλέψ, κτλ.
 Ramiere, οὐσ. ἀρ. χαλκούργος· ||
 χαλκογράφος.
 Ramificare, ρ. οὐδ. και —si, αὐτ.
 κλάδους φύω· || διακλαδοῦμαι.
 Ramificazione, οὐσ. θ. κλαδοφυία,
 || —(ὄνατ.) διακλαδισμὸς τῶν φλε-
 βῶν, τῶν νεύρων τοῦ σώματος· ||
 μεταφ. διαίρεσις ἐπιστήμης εἰς πολ-
 λούς κλάδους.
 Ramigno, —a, ἔ. χαλκοῦς.
 Ramina, οὐσ. θ. αἰ τοῦ σφυρηλατου-
 μένου χαλκοῦ λεπιδες.
 Ramingare, ρ. οὐδ. περιπλανῶμαι, εἰς
 οὐδὲν ἀσχολούμενος.
 Ramingo, —a, ἔ. κυρίως, ἰστάμενος
 ἐπὶ κλάδου εἰς κλάδον· ἐπὶ πτηνῶν
 || — περιπλανάμενος, πλάνος.

Ramino, οὐσ. ἀρ. γάλκωμα, χαλκείον.
 Rammantare, —mantellare, ρ. ἐν.
 περιβάλλω ἐφαστρίδια· || — οὐδ. προ-
 τατσῶ· || —si, αὐτ. στολίζομαι,
 καλλωπίζομαι.
 Rammarginamento, οὐσ. ἀρ. ἐπού-
 λωσις, = il ramarginare.
 Rammarginare, ρ. ἐν. ἐπουλώ, συν-
 ουλώ· ἐπὶ τραυμάτων· || —si, αὐτ.
 συνουλοῦμαι.
 Rammarricamento, οὐσ. ἀρ. οἰμωγὴ,
 θρήνος, = lamento.
 Rammarricante, ἔ. διγ. γοερός, περι-
 λυπος, τεθλιμμένος.
 Rammarricare, ρ. οὐδ. και —si αὐτ.
 θρηνώ, ὀδυρομαι, κλαίω.
 Rammarricatore, —trice, οὐσ. μεμ-
 φίμοιρος, κοιν. γρινιάρης.
 Rammarricazione, οὐσ. θ. ὀδυρμός,
 θρήνος· || μεμφιμοιρία.
 Rammarricoso, —a, ἔ. μεμφίμοιρος.
 Rammassare, ρ. ἐν. συνάγω πάλιν ἐπὶ
 τὸ αὐτό, συναθροίζω.
 Rammationare, ρ. ἐν. πάλιν πλινθῶ,
 σανιδῶ, ἔδαφίζω αὐδίσ.
 Ramembranza και ramemo—, οὐσ.
 θ. ἀνάμνησις.
 Rammemorare, ρ. ἐν. ἀναμνησκω
 ὀπενθυμίζω· || —si, αὐτ. μέμνημαι,
 ἀναμνησκομαι.
 Rammemorativo, —a, ἔ. μνημονευ-
 τικός, ἀναμνηστικός.
 Rammemorato, —a, μετ. καθ. τοῦ
 rammemorare.
 Rammemoratore, —trice, οὐσ. δ ἀ-
 ναμνησκων.
 Rammemorazione, θ. ἀνάμνησις.
 Rammemoriarsi, ρ. αὐτ. μέμνημαι.
 Rammendare, ρ. ἐν. ἐπιδορθῶ.
 Rammendatore, —trice, οὐσ. ἐπιδο-
 ρωτής.
 Ramentamento, οὐσ. ἀρ. —tanza,
 θ. ἀνάμνησις.
 Ramentare, ρ. ἐν. μνημονεύω.
 Ramentatore, —trice, οὐσ. ἴδε
 rammemoratore.
 Ramentio, οὐσ. ἀρ. ἀνάμνησις.
 Ramentone, οὐσ. ἀρ. δ ἐν τῷ θεῶ-
 τρω ὑποβολεύς.

Rammezzare, ρ. ἐνα διχοτομῶ, διαι-
 ρῶ ἐκ τοῦ μέσου· || —la via ad al-
 cuno, συναντῶ τινι καθ' ὁδόν.
 Rammollare, lire, ρ. ἐν. ἐμβρέχω,
 ὑγραίνω, ἴδε ammollare.
 Rammontare, ρ. ἐν. σωρεύω, ἐπισω-
 ρεύω, ἀθροίζω, συναθροίζω τὰ τῆδε
 κἀκεῖσε κείμενα.
 Rammorbicare και —dire, ρ. ἐν.
 ἀπαλύνω αὐδίσ, μαλακύνω· || μεταφ.
 κραῦνω, μετριάζω· || —si, αὐτ. ἀπα-
 λύνομαι, μαλακόνομαι.
 Rammorbitativo, —a, ἔ. μαλακτικός,
 ἀπαλυντικός.
 Rammucchiare, ρ. ἐν. ἐπισωρεύω· ||
 —si, αὐτ. ἐπισωρεύομαι.
 Ramo, οὐσ. ἀρ. κλάδος, κλαδίσκος,
 κλώνιον· || διακλαδώσις· || —di
 razzia, μικρὰ φρενοβλάβεια.
 Ramogna, οὐσ. θ. (ἀπρηγ. ποιητ.)
 περιήγησις, ἀποδημία.
 Ramolaccio, οὐσ. ἀρ. ρωφάνις.
 Ramoruto, —a, ἔ. πολὺκλαδος.
 Ramoscello, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) κλαδίον.
 Ramosità, —tade, —tate, οὐσ. θ. τὸ
 πυκνὸκλαδον δένδρον.
 Ramra, οὐσ. θ. θυψ δξύς και γαμ-
 ψὸς θηρίων και ὀρνέων.
 Rampante, ἔ. ζώσις· ἐπὶ ζώων ἐρ-
 πετῶν και ἴδιος ἐπὶ τοῦ λέοντος ἐπὶ
 δύο ποδῶν ἀνορθουμένου.
 Rampare, ρ. ἐν. προσβάλλω, διὰ τῶν
 ὀνόχων· || —οὐδ. και —si, αὐτ. ἐρ-
 πομαι.
 Rampare, οὐσ. ἀρ. προμαχών, προ-
 τείξιμα, φρουρίον.
 Rampata, οὐσ. θ. ἡ διὰ τῶν ὀνόχων
 προσβολή, κτύπημα.
 Rampicante, ἔ. διγ. ἀναρριχητικός,
 ἐρπητικός.
 Rampicare, ρ. οὐδ. και —si, αὐτ.
 ἀναρριχῶμαι, ἀνέρπω.
 Rampione, οὐσ. ἀρ. (γαντ.) ἀρπάγη,
 ἀρπάγιον, κάμαξ, τριλινα.
 Rampino, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) ἀγκυστρον,
 ἀρπάγιον, = raffio.
 Rampogna, οὐσ. θ. —gnamento, ἀρ.
 ὕβρις, προσβολή, ἐπίπληξις.
 Rampognare, ρ. ἐν. ὑβρίζω, προσ-

βάλλω διὰ λοιδοριῶν, ἐπιπλήττω·
 || —si, αὐτ. ὑβρίζεσθαι συναλλή-
 λως· || μεμφιμοιρεῖν.
 Rampognatore, —trice, οὐσ. ὑβρι-
 στής, λοιδορός.
 Rampognevole ἔ. δηκτικός, κοιν.
 δαγκαστικός.
 Rampognoso, —a, ἔ. δύστροπος, σκυ-
 θρωπός, ὀξύχολος.
 Rampollamento, οὐσ. ἀρ. ἀνάβλυσις·
 τὸ ἀναθρῦν, πηγῆ.
 Rampollo, οὐσ. ἀρ. ἴδε τὸ προγοῦμε-
 νον· || βλαστός· γόνος.
 Rampona, οὐσ. ἀρ. ἴδε rampona.
 Ramuscello, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς
 κλάδος, κλαδίον.
 Ramuscolo, a, ἔ. πολὺκλαδος.
 Rana, θ. βάτωαχος, οὐ εἶδη πολλά.
 Rancare, —chiare ρ. οὐδ. χαλαίνω,
 κοιν. εἶμαι κουσεός.
 Ranciato, —a, ἔ. χρυσοειδής, πορτο-
 καλόχρους.
 Rancidazza, οὐσ. θ. ταγγίσις.
 Rancido, —a ἔ. ταγγός.
 Rancidume, οὐσ. ἀρ. τάγγη, ταγγί-
 σις, κυρίως και μεταφορικῶς.
 Ranciore, οὐσ. ἀρ. σιτομέτρης, δ μοι-
 ράζων τὰς μερίδας τῶν ὄψων.
 Rancio, οὐσ. ἀρ. χρυσοειδής· ὡχρὸς
 ἐπὶ προσώπων· || παλαιός, παμπά-
 λαιος· || —, οὐσ. ἀρ. τὸ χρυσοειδές
 χρῶμα· || τὸ γέμμα τῶν στρατιωτῶν
 Rancioso, —a, ἔ. ἴδε rancido.
 Ranco, —a, ἔ. χαλδός.
 Rancore, οὐσ. ἀρ. κυρίως, ταγγίσις·
 || Μεταφ. ἀπέχθεια.
 Rancura, οὐσ. θ. λύπη, ὀλβίσις· ||
 μνησικακία.
 Rancurarsi, ρ. αὐτ. ἴδε dolersi,
 attristarsi.
 Randa, (a—) μόλις· || ἀκριβῶς· || πλη-
 σίον, —a—πολὺ πλησίον.
 Randagine, οὐσ. ἀρ. (ἐν χρήσει ὡς ἐπιρ.
 μετὰ τοῦ ρ. andare a—) περιπλα-
 νῶμαι τῆδε κἀκεῖσε.
 Randagio, ἔ. πλάνης.
 Randellare, ρ. ἐν. τύπτω, κτυπῶ.
 Randellata, οὐσ. θ. ἡ διὰ ρέβδου τύ-
 φτις, = colpo di randello.

Randello, οὐσ. ἄρ. ράβδος.
 Randione, ὄρ. ὄρνειον, ὁ γυποτέραξ.
 Rancila, οὐσ. θ. (παθολ.) ὑπογλωττίς, βατράχιον, κοιν. βατραχάκι, ἡ πόσθημα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν.
 Rangò, οὐσ. ἄρ. τάξις, βαθμός· || στοιχοί, πειρὰ στρατιωτῶν· || τάξις πλοίων πολεμικῶν.
 Rannata, οὐσ. θ. ρύμμα, κοιν. σταχτέρον. [τέρου.
 Rannestare, ρ. ἐν. ἐγκεντρίζω ἐκ δευ.
 Raniechiare, ρ. ἐν. συστέλλω, συσπειρῶ· || —οὐδ. καὶ —σι, αὐτ. συστέλλομαι, συσπειρῶμαι.
 Ranceliato, —a, παθ. μετ. τοῦ rancchiare, συσταλαμένος.
 Ranniere, οὐσ. ἄρ. πτελος, κοιν. μαστέλλον.
 Ranno, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, ὁ ράμνος· || στακτή κοινά, κοιν. θολόστακτη, ἀλοσίθα· || ἐκδικησις.
 Rannobilire, ρ. ἐν. ἴδε annobilire.
 Rannolamento, οὐσ. ἄρ. περιπλοκή.
 Rannollare, ρ. ἐν. διπλῶ τὸν δεσμόν, συνδέω ἐκ δευτέρου· || διαλλάττω· || —(στρατ.) συνάγω, ἐπαναφέρω εἰς τὰς τάξεις στρατῶν διασπαρμένον· || —σι, αὐτ. συναθροίζομαι.
 Rannoso, —a, ἔ. στακτός.
 Rannuolamento, οὐσ. ἄρ. συννεφιά.
 Rannuolare, ρ. οὐδ. καὶ —σι, αὐτ. συννεφῶ, συννεφιάζω.
 Ranochio, οὐσ. ἄρ. βέτραχος.
 Rantolare, ρ. οὐδ. ρογγίζω, ρογγαλλίζω.
 Rantolo καὶ ranto, οὐσ. ἄρ. τὸ ρέγγος κοιν. ροχαλητόν.
 Rantoloso, —a, ἔ. ὁ ρέγγων.
 Rannucolo, —culo, οὐσ. ἄρ. φυτὸν τὸ βατράχιον.
 Ranzone, οὐσ. θ. ἴδε rianzera.
 Rara, οὐσ. θ. φυτὸν, ἡ γογγύλη· || animale da—(ὄβρις) βούς, κοιν. βῶδι, ἄνθρωπος χονδροκέφαλος, εὐθήθης, ξύλον κούτσουρον.
 Rapace, ἔ. διγ. ἀρπακτικός· || —οὐσ. ἄρκαξ.
 Rapacimento, ἐπ. ἀρπακτικῶς.
 Rapacità, —tade, —tate, οὐσ. θ. τὸ ἀρπακτικόν.

Rapereffa, οὐσ. θ. τμήμα λίθου.
 Raperelliere, οὐσ. ἄ. σιδηροῦς ὀβελός.
 Rapertino, ἄρ. πτηνόν, ἡ ἀκανθίς.
 Raperonzo καὶ raperonzolo, οὐσ. ἄρ. φυτὸν οὗ ἡ ρίζα ἐδώδιμος, τὸ σίσκρον.
 Rapidamente, ἐπ. ὀρμητικῶς, ταχέως δρομαίως.
 Rapidezza, —dità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ὠκύτης, ἄκρα ταχύτης.
 Rapido, —a, ἔ. ὠκός, ταχύς.
 Rapillo, οὐσ. ἄρ. ἴδε lapillo.
 Rapimento, ἄρ. ἀρπαγή, ἀπαγωγή· || ἐκπληξίς· || ποιητικὸς οἶστρος.
 Rapina, οὐσ. θ. ἀρπαγή, ἀρπαγμός· καὶ τὸ ἀρπαγμα αὐτό· || ὄργη, μάνα, παραφορά.
 Rapinosamente, ἐπ. ἀρπακτικῶς, ταχέως· || ἐμμανῶς.
 Rapire, ρ. ἐν. ἀρπάξω, ἀφαρπάξω· || ἔλω, ἐξέλω, ἄρω· || ἐξίστημι, ἐκπλήττω, θέλω.
 Rapito, —a, παθ. μετ. τοῦ rapire, ἐκστατικός, ἐκπληκτικός· || —οὐσ. ἄρ. τὸ ἄρπαγμα.
 Rapitore, —trice, οὐσ. ἄρκαξ.
 Rapitico, ἄρ. φυτὸν, τὸ ραπόντικον, τὸ σῆον, κοιν. τὸ ραβέντι.
 Rapra, οὐσ. θ. ἴδε ragada.
 Rappaciare, ρ. ἐν. εἰρηνοποιῶ, συνδιαλλάττω, συμβιβάζω.
 Rappacificamento, οὐσ. ἄρ. εἰρηνεύσις, διαλλαγή.
 Rappacificare, ρ. ἐν. ἴδε rappaciare.
 Rappacottolare, —lozzolare, ρ. ἐν. εὐρ. σφαιροῦ· || —σι, αὐτ. σφαιροῦμαι.
 Rappacare, ρ. ἐν. μανθάνω ἐκ δευτέρου, = apparar di nuovo.
 Rappacchiare, ρ. ἐν. ἐτοιμάζω αὐθις, τακτοποιῶ ἐκ δευτέρου.
 Rappareggiare, ρ. ἐν. ἐξισῶ πάλιν.
 Rapparire, ρ. οὐδ. ἀναφαίνομαι.
 Rappattumare, ρ. ἐν. διαλλάττω, εἰρηνεύω· || —σι, αὐτ. συνδιαλλάττομαι, συμφιλιούμαι.
 Rappellare, ρ. ἐν. ἀνακαλῶ, μετακαλῶ· || —οὐδ. (νομ.) ἐκκαλῶμαι, ἐκκαλῶ.
 Rapprezzamento, οὐσ. ἄρ. ἐπιδορθω-

σις, ἐπισκευή· || συρραφή, ἐπίγραμμα κοιν. μπάλωμα.
 Rapprezzare, ρ. ἐν. ἐπιδορθῶ, ἐπισκευάζω τι φθαρέν· || συρράπτω, ἐπιρράπτω ἱμάτιον.
 Rapprezzatore, —trice, οὐσ. ἐπιδορθωτής, ἐπισκευαστής.
 Rapprezzatura καὶ —ti, οὐσ. θ. ἴδε rapprezzamento.
 Rapprezzo, ἄρ. ἐπίγραμμα ἱματίου.
 Rapprianaire, ρ. ἐν. ὀμαλύνω, ἐξομαλύνω, ἰσάζω, ἐπιπεδῶ.
 Rappriastrare, ρ. ἐν. προσκολλῶ, συγκολλῶ αὐθις· || —σι, αὐτ. διαλλάττομαι, φιλοῦμαι.
 Rappriatarsi, ρ. αὐτ. κρόπτομαι, συνελούμαι, κοιν. ζαρῶν.
 Rappriaccare, ρ. ἐν. συνάπτω πάλιν· || —σι, αὐτ. συνάπτομαι πάλιν.
 Rappriocatura, οὐσ. θηλ. ἴδε rriocatura.
 Rappriecinire, ρ. ἐν. σμικρύνω ἐτι πλέον.
 Rappriigliamento, οὐσ. ἄρ. πῆξις.
 Rappriigliare, ρ. ἐν. πῆγγυμι· || —οὐδ. ἀντεκδικούμαι· || —σι, αὐτ. πῆγγυμαι· || ἐπανεργούμαι· || —σι (ἐπιπῶν) πάσχω τὰς κνήμας.
 Rapproggiare, ρ. ἐν. ἴδε appoggiare.
 Rapprotaggione, οὐσ. θ. ἀναφορά, ἔκθεσις, διήγησις.
 Rapprotare, ρ. ἐν. ἐπαναφέρω, ἐπαναλέγω, ἐκθέτω ὃ, τι ἤκουσα κατὰ τινος, γνωστοποιῶ· || ἀρηγοῦμαι τι· || αἰτιῶμαι, ἐνοχοποιῶ· || ἐπανάγω, ἐπαναφέρω· || ἀποπέμνω· || —σι, αὐτ. ἐπικαλοῦμαι τὴν κρίσιν, τὴν ἀπόφασίν τινος· || ἐμπιστεύομαι εἰς τινα· || essere rapportato, κατηγοροῦμαι.
 Rapprotatore, —trice, κατάσκοπος.
 Rapprotto, οὐσ. ἄρ. ἀναφορά.
 Rapprendere, ρ. ἐν. ἀναλαμβάνω, λαμβάνω πάλιν· || πῆγγυμι.
 Rapprendimento, οὐσ. ἄρ. ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
 Rappresaglia, οὐσ. θ. ἀντεκδικησις· ἀντιτιμῶρησις, ἀντιμέτρησης.
 Rappresagire, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀν-

εκδικούμαι, ἴσα τοῖς ἴσοις ἀμείβομαι, ὑβρίζοντα ἀνθυβρίζω.
 Rappresentabile, ἔ. διγ. ἐπιδεικτικὸς παρουσιάσεως, παραστάσεως.
 Rappresentamento, ἄρ. παράστασις, παρουσιάσις· || ἐπίθεσις.
 Rappresentante, ἔ. διγ. ἀντιπρόσωπος, ἐπίτροπος τινος.
 Rappresentanza, οὐσ. θ. ἀντιπροσωπεύει, παράστασις· || ἐπίδειξις, προαγωγή ἐγγράφου· || ὑποτύπωσις, ἀπεικόνισμα ἀντικειμένου, ἔκθεσις· || παράστασις δράματος ἐν θεάτρῳ.
 Rappresentare, ρ. ἐν. παρουσιάζω· παρίστημι αὐθις· || ἐπιδεικνύω· || προσάγω, παραδίδω τι τινι· || ἀφηγοῦμαι, περιγράφω· || ὑποτυπῶ διὰ ζωῆς φωνῆς ἢ διὰ ζωγραφίας· || ὑποκρίνομαι πρὸς αἰὸν τι ἐν δράματι· || ἀντιπροσωπεύω ἐπιπρῶσθεον βουλευτῶν, κτλ. || ἐπιπροσπεύω τινί· || —σι, αὐτ. παρίσταμαι, παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι· || φαντάζομαι.
 Rappresentativo, —a, ἐπ. παραστατικός· || ἀντιπροσωπευτικός.
 Rappresentatore, —trice, οὐσ. ἀντιπρόσωπος.
 Rappresentazione, οὐσ. θ. παράστασις, ὑποτύπωσις, ἀπεικόνισις· || ὑπόκρισις ἡθοποιῶ· || —(νομ.) ἀντιπροσώπεισις.
 Rappresentevole, ἔ. παραστατικός.
 Rappreso, —a, ἔ. πηκτός, πεπηγώς· || νεοαρκαμένος.
 Rappressare, ρ. ἐν. προσάγω, πλησιάζω ἐκ δευτέρου· || —σι, αὐτ. προσάγομαι αὐθις.
 Rapprofondare, ἴδε riprofondare.
 Rappropiare, ρ. ἐν. παρίστημι, ὑποτυπῶ, ἀπεικονίζω ἐντελῶς.
 Rapprossimamento, οὐσ. ἄρ. προσέγγυσις, πλησιασις· || μεταφ. συνδιαλλαγή τῶν διωστάντων, συμφιλίωσις.
 Rapprossimarsi, ρ. αὐτ. ἴδε approssimarsi.
 Rappuntare, ρ. ἐν. δύνω ἐτι πλέον.
 Rappurare, ρ. ἐν. καθαρίζω.
 Rapsodia, οὐσ. θ. ραψωδία.

Rapsodo, — dista, — diatore, οὐσ. ἀρ. ραψωδός.
 Raramente, ἐπ. σπανίως.
 Rarefaciente, ἔ. διγ. ἀραιωτικός.
 Rarefare, ρ. ἐν. ἀραιῶν || —, οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἀραιῶμαι.
 Rarefattibile, ἔ. διγ. ἀραιώσιμος.
 Rarefazione, οὐσ. θ. (φυσ.) ἀραιώσεις σώματος διὰ τῆς θερμότητος.
 Rarefibile, ἔ. διγ. ἴδε rarefattibile.
 Rarefibilita, οὐσ. θ. (φυσ.) τὸ ἀραιώσιμον.
 Raretto, — a, ἔ. ἄλλογον ἀραιός.
 Rarezza, οὐσ. θ. ἀραιότης || σπανιότης, ἄλλειψις || τὸ ἔξοχον.
 Rarefiare, ρ. ἐν. ἴδε rarefare.
 Rarefivato, — a, ἔ. ἀραιωτικός.
 Rarefioro, — a, ἔ. ἀραιωτής.
 Rarefogliato, — a, ἔ. ἀραιόφυλλος.
 Rarezza, — tate, — tate, οὐσ. θ. σπάνις || σπάνιον ποτήριον.
 Raro, οὐσ. ἀρ. κυρίως, τὸ ἀραιόν || —, ἔ. σπάνιος, ὄλιγος, δυσεύρετος. || ἐκίρετος, ἔξοχος, ἀπρεπής || — ἐπ. σπανίως.
 Rasaro, ρ. ἐν. (ναυτ.) καταστρέφω ἐν ναυμαχίᾳ τοὺς ἴστους πλοίου ἢ ἀφαιρῶ τινα τῶν πρὸ τῆς πρύμνης ἢ τῆς πύρας σανιδωμάτων.
 Rascelta, θ. μικρὸς λειχήν.
 Raschia, οὐσ. θ. λειχήν ἢ κνύς || δμάλιστρον τῶν κηπουρῶν.
 Raschiamento, ἀρ. ξέσις, ξύσις.
 Raschiare, ρ. ἐν. ξέω || ἄπτομαι ἐπιπολαίως.
 Raschiata, οὐσ. θ. ἴδε raschiatura.
 Raschiatoio, οὐσ. ἀρ. ξέστρον, δμάλιστρον αἰδηροῦν.
 Raschiatura, οὐσ. θ. ξέσις.
 Raschia, θ. σάκος, σαγιάκι.
 Raschiucaro, ρ. ἐν. ξηραίνω || ἀπομάσσω, σφογγίζω.
 Raschiugatura, οὐσ. θ. ἀπόμαξις.
 Raschiutare, ἴδε raschiare.
 Rascolto, — a, ἔ. ἴδε asciutto || ἐγρός ἐκ δίψης.
 Rascentare, ρ. ἐν. διέρχομαι ἐγγύθεν, παραμείβομαι.
 Rascente, πρῶθ. ἐγγύς, πλησίον.

Rasiera, θ. ἐυήλη ἢ ξυάλη, (ροκάριον ἢ σμιλάριον τῶν ξυλοφυγῶν).
 Raso, — a, παθ. μετ. τοῦ radere, ἐλεύθερος, ἡρεμαίος, ἡσυχος || ἐξηλειμμένος || — οὐσ. ἀρ. διαγραφή.
 Rascoio, οὐσ. ἀρ. τὸ ξυρόν, κοιν. ξυράφι || ἢ τοῦ κουρέως τέχνη.
 Raspa, οὐσ. θ. ῥίνη ξυλοφάγος || ἐυστήρ τῶν ἀρτοποιῶν.
 Rasante, ἔ. διγ. δριμύς.
 Raspare, ρ. ἐν. ρινίζω ξύλον || ξέω, ἀνασκάπτω τὴν γῆν ἐπὶ ἵππων || — (ἐπὶ ποτῶν) δάκνω, δριμύτω || ὀπεξαίρω, κλέπτω.
 Raspati, οὐσ. ἀρ. εἶδος οἴνου.
 Raspatio, οὐσ. ἀρ. λίστρον.
 Raspatura, οὐσ. θηλ. ῥινησις, ξέσις ξύλου.
 Raspo, οὐσ. ἀρ. βότρυς σταφυλῆς.
 Raspollamento, ἀρ. ἐπιφύλλισις.
 Raspollare, ρ. ἐν. ἐπιφυλλίζω.
 Raspollo, ἀρ. ἐπιφυλλίς, ἀποτρογυθὶ.
 Rassaggiare, ρ. ἐνεργ. δοκιμάζω ἐκ δευτέρου.
 Rassalire, ρ. ἐν. ἴδε riassalire.
 Rassagare, ρ. οὐδ. πήγνυμαι, κοιν. πήζω ἐπὶ βουτύρου κλπ.
 Rassagna, οὐσ. θ. καὶ — monto, ἀρ. ἐπιθεώρησις στρατοῦ.
 Rassagnare, ρ. ἐν. παραδίδω, ἀποδίδω, ἐγγειρίζω, παραχωρῶ || δημολογῶ || — si, παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι || — si in terra, πίπτω.
 Rassagnamento, ἐπ. εὐπειθῆς.
 Rassagnato, — a, παθ. μετ. τοῦ rassagnare, ὀποτεταγμένος εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ.
 Rassagnatore, οὐσ. ἀρ. στρατοῦ ἐπιθεωρητής.
 Rassagnazione, θ. ὀποταγή, συμμόρφωσις πρὸς τὴν θέσιν βουλῆσιν.
 Rassemblement, οὐσ. ἀρ. ὀποτύποισις, ἀπεικόνισις, ἀπομίμησις.
 Rassemblante, ἔ. παρόμοιος.
 Rassemblanza, οὐσ. θ. ἴδε rassemblement, semblanza.
 Rassemblare, ρ. οὐδ. ἀπεικονίζω, παρίστημι, ὀποτυπῶ, ὁμοιάζω || φαίνομαι || —, ἐν. συναγαγεῖν, συναθροῦμαι.

Rasserenamento, οὐσ. ἀρ. αἰθρία, εὐδία, κοιν. γαλήνη.
 Rasserenare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. κυρίως, αἰθριάζω, γαληνιάζω || — si, αὐτ. ἐν. μεταφ. παρηγορῶ, φαιδρύνω || — παρηγοροῦμαι, φαιδρύνομαι.
 Rassettamento, οὐσ. ἀρ. ἐπισκευή, διόρθωσις, ἐπανόρθωσις.
 Rassettare, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω, διορθῶ, ἐπανορθῶ || τακτοποιῶ αἰθίς || συναγεῖν, συναθροῦμαι || — si, αὐτ. καλιωπιζομαι, στολιζομαι, τακτοποιοῦμαι || οἰκῶ, ἐνοικῶ που.
 Rassettatore, οὐσ. ἀρ. ἐπιδιορθωτής, ἐπισκευαστής.
 Rassettatura, οὐσ. θ. ἴδε rassettamento.
 Rassicurare, ρ. ἐν. ἐπιθεβαιῶ || ἐναρρύνω, ἐπιθαρρύνω || — si, αὐτ. ἐναρρύνομαι.
 Rassimiglianza, οὐσ. θ. ἴδε rassomigliamento.
 Rassimigliare, ρ. ἐν. ἴδε rassomigliare.
 Rassodamento, οὐσ. ἀρ. στερέωσις, ἐνίσχυσις, κράτυσις.
 Rassodare, ρ. ἐν. στερεῶ, ἐνισχύω, κρατύνω ἢ ἄλλον || — si, αὐτ. ἐνισχύομαι, κρατύνομαι.
 Rassodia, οὐσ. θ. ραψωδία.
 Rassomigliamento, οὐσ. ἀρ. παραβολή, παρομοίωσις.
 Rassomigliante, ἔ. διγ. παρόμοιος.
 Rassomiglianza, οὐσ. θ. ἴδε rassomigliamento.
 Rassomigliare, ρ. ἐν. ὁμοιωθῶ, ἔξομοιωθῶ, παρομοιάζω || — si, αὐτ. εἰμι παρεμπερής, παρόμοιος.
 Rassomigliativo, ἔ. ὁμοιωτικός.
 Rassomigliatore, — trice, οὐσ. δημοιωτής, — che rassomiglia.
 Rassottigliare, ρ. ἐν. ἐπιλεπτύνω, ὀξύνω περισσότερο || — si, αὐτ. μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι, λεπτόνομαι.
 Rassumere, ἴδε riassumere.
 Rata, rastia, οὐσ. θ. αἰδηροῦν ξέστρον τῶν κηπουρῶν.
 Rastello, οὐσ. ἀρ. δρύφακτον τὸ πρὸ τῶν θυρῶν τῶν φρουρίων || ξέστρον, ἀγρίφη, κ. σουγκράνα τῶν γεωργῶν.

Rastimento, ἀρ. ξύσις, ξέσις.
 Rastipavimenti, οὐσ. ἀρ. μηδαμινός, οὐτιδανός ἄνθρωπος.
 Rastiarhivi, οὐσ. ἀρ. ἀρχαιολόγος, ἐν γρήσει μᾶλλον χλευαστικῶς.
 Rastiare, ρ. ἐν. ξέω, ἀποξέω τὴν ἐπιφανείαν σώματος || ἐξομαλύνω τοὺς ἐν τῷ κήπῳ ὄρχους || μεταφ. καὶ κοινῶν. φαίγω, ἐκφαίγω.
 Rastioio, οὐσ. ἀρ. ξέστρον.
 Rastitura, οὐσ. θ. ἴδε raschiatura.
 Rastione, οὐσ. ἀρ. δμάλιστρον τῶν μεταλλῶν.
 Rastrellamento, οὐσ. ἀρ. λίστροσις.
 Rastrellare, ρ. ἐν. λίστρῶ, κάμνω λείον || κλέπτω.
 Rastrellata, οὐσ. θ. ἄπας ὁ συναγόμενος γόστος ἀπαξ διὰ τοῦ δικρένου, σύρμα, φορητός.
 Rastrelliera, θ. ἢ ἄνωθεν τῆς φάρας χορτοθήκη || πινακοθήκη, ὄπλο-θήκη || κρεμαστὴρ τῶν ματιῶν.
 Rastrellino, οὐσ. ἀρ. (ὄπλοκ.) μικρὸν ξέστρον.
 Rastrello, οὐσ. ἀρ. ξέστρον, δίκελλον || δμάλιστρον τῶν μεταλλῶν.
 Rastro, ἀρ. ἀγρίφη, σουγκράνα.
 Rasura, οὐσ. θ. ξέσις, ξύσις || ἔσσμα. || διαγραφή, ἐξάλειψις.
 Rata, οὐσ. θ. τὸ ἀνάλογον μέρος θσον ἀνήκει τίτι.
 Rafafia, οὐσ. θ. οἶνόπνευμα ἐκ ζαχάρως καὶ ἀρωμάτων ἢ ἐκ καρπῶν καὶ ριζῶν φυτῶν τινῶν, ποτὸν ἀρωματωδές, εὐφρόσυτον.
 Ratificamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε ratificazione.
 Ratificare, ρ. ἐν. ἐπικυρῶ, ἐγκρίνω ἐπὶ ἐγγράφων || ἐπιθεβαιῶ.
 Ratificato, — a, παθ. μετ. τοῦ ratificare, ἐπικυρωθεῖς.
 Ratificatore, — trice, οὐσ. ἐπικυρῶν, ἐπικυρωτής.
 Ratificazione, οὐσ. θηλ. ἐπικύρωσις ἐγγράφου || ἐπιθεβαιώσις λόγου.
 Ratio, ἐπ. (andar — cercando in qua e in là) ζητῶ πανταχοῦ.
 Ratire, ρ. οὐδ. θνήσκω ἐκ λύπης.
 Rato, — a, ἔ. ἐπικυρωμένος.

Ratta, οὐσ. θ. (τεκτ.) στήλης ἐκάστη ἀπόφυσις.
 Rattacamento, ρὸς. ἀρ. σύνδεσις.
 Rattaccare, συνάπτω αὐθις, συνδέω περισσότερο.
 Rattacconamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιδιόρθωσις ἐπισκευή.
 Rattacconare, ρ. ἐν. ἐπιδιορθῶ.
 Rattamento, ἐπ. ταχέως, παρευθὺς, ἀμέσως, ἀθροει.
 Rattegno, οὐσ. ἀρ. ἴδε ritegno.
 Rattemperare, καὶ ποιητ. ratomprare, ρ. ἐν. πρᾶνω, μετριάζω || — si, αὐτ. πρᾶνομαι.
 Rattenero, ρ. ἐν. κατέχω, περιστέλλω, χαλνῶ μετριάζω || — si, αὐτ. περιστέλλομαι, ἀπέχω.
 Rattentimento, οὐσ. ἀρ. κατοχή, περιστολή.
 Rattentiva, οὐσ. θ. ἡ δύναμις τοῦ κατέχειν, = rattentuta.
 Rattentivo, οὐσ. ἀρ. στήριγμα.
 Rattentuta, οὐσ. θ. ἐπιφύλαξις, κατοχή πράγματος ξένου.
 Rattenuato, — a, καθ. μετ. τοῦ rattenere, προσφυλακτικός.
 Rattestare, ρ. ἐν. ἀθροίζω, συνάγω || — si, αὐτ. συναθροίζομαι.
 Rattizza, οὐσ. θ. ταχύτης, γοργότης || κατωφέρεια γηπέδου, ἐπίκλισις.
 Rattipidaro, — pidire, ρ. ἐν. χλιαίνω, ὑποψυχραίνω, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Rattivo, — a, καθ. μετ. τοῦ rapire, ἀρπακτικός.
 Rattizzare, ρ. ἐν. ἀνασκαλεύω τὸ πῦρ, συνδαυλίζω || ἐρεθίζω.
 Rattio, — a, ἔ. ταχύς, ὀξύς, ὠκύπους. ραγδαίος, ἠρμητικός, βίαιος, σφοδρός || ἀρπαγίς, ἀφαιρεθεὶς || — muscato, μωσχοποντικός || ποντικός || ἔχθος || — οὐσ. ἀρ. ἀπαγωγή, ἀρπαγή, ἀφαίρεσις || — ἐπ. ταχέως διὰ τάχους || ἀφηνής, ἀφηνιδίως.
 Rattoppamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rappozzamento.
 Rattoppare, ρ. ἐν. ἐπιρρακτώ ἐπισκευάζω ἱμάτιον, κτλ.

Rattoppatore, — trice, οὐσ. παλαιόγραφος, συρραφεύς.
 Rattorcere, ρ. ἐν. συστρέφω, περιελίσσω, περιπλέκω.
 Rattore, οὐσ. ἀρ. ἄρπαξ.
 Rattorniare, ρ. ἐν. περικυλῶ, περιζωννύω, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Rattorto, — a, καθ. μετ. τοῦ rattorcere.
 Rattorzolarsi, ρ. αὐτ. τολυπεύομαι, κοιν. κουδουράζομαι.
 Rattrappare, ρ. οὐδέτ. ἀγκυλοῦμαι, κοιν. πιάνομαι.
 Rattrappatura, οὐσ. θ. σύσπασις, συστολή τῶν νεύρων.
 Rattrarre, ρ. οὐδ. καὶ — trarsi, αὐτ. συσπᾶμαι, ἀγκυλοῦμαι.
 Rattratto, — a, καθ. μετ. τοῦ rattrarre, παράλυτος, πηρός, χαλός.
 Rattristare, ἔ. διγ. περιλῆπος.
 Rattristare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. λυποῦμαι, μελαγχολῶ, ἀνιώμαι || — ἐν. ἴδε attristare.
 Rattristativo, — a, ἔ. ἀνιαρός, κατηφής, σκυθρωπός.
 Rattura, οὐσ. θ. ἀρπαγή || ἀπάγωγη γυναικός.
 Raucedine, οὐσ. θ. βράγγος, κοιν. βραχνάδα.
 Raucio, — a ἔ. βραγγός, βραγγώδης.
 Raumiliare, ρ. ἐν. ταπεινῶ, πρᾶνω.
 Raunamento, raunare, raunanza, raunare, raunata, raunatore, ἴδε radunamento, radunare, radunanza, radunatore.
 Raunazione, οὐσ. θ. ἴδε ragunamento, adonamento.
 Rauncinato, — a, ἔ. καμκύλος, ἀγυστρατός || ρυπός.
 Ravaglione, οὐσ. ἀρ. ἴδε varicella.
 Ravanello, ravano, οὐσ. ἀρ. ραφανίς, κοιν. εἶδος ραπανίου.
 Raveginolo καὶ ravi, — οὐσ. ἀρ. τῦρον ἐκ γάλακτος αἰγείου.
 Raverusto, οὐσ. ἀρ. κλήμα, ἄγριον.
 Ravioli, — uoli, οὐσ. ἀρ. πλακοῦς ἐκ λίπους καὶ κρέατος περικεκομμένου, κοιν. κρεατόπητα ἢ πλακοῦς ἐκ γάλακτος περικεκομμένων, ἐκ τυροῦ καὶ φῶν οὐκ ὀλίγων.

Ravvalorare, ρ. ἐν. ἐνισχύω περισσότερο.
 Ravvedersi, ρ. αὐτ. μετανοῶ.
 Ravveimento, ἀρ. μεταμέλεια.
 Ravviamento, οὐσ. ἀρ. διευθέτησις, ἐπανόρθωσις.
 Ravviare, ρ. ἐν. εὐδοῶ, τίθημι πάλιν ἐν τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ, διευθετῶ || διακοσμῶ ἔπανορθῶ || συνάγω, συνάθροίζω || ἐπαναφέρω τὴν συρροήν. || — si, αὐτ. ἀναλαμβάνω τὴν ὁδοποιεῖαν.
 Ravvicinare, ρ. ἐν. πλησιάζω αὐθις.
 Ravvilire, ρ. ἐν. ἴδε avvillire, disanimare.
 Ravviluppamento, οὐσ. ἀρ. avvilluppamento.
 Ravviluppare, ρ. ἐν. περικαλύπτω, περιτυλίττω || Μεταφ. συγγέω, περιπλέκω, διαταράσσω, ἐμβάλλω εἰς ἀμυχανίαν || — si, αὐτ. σωρηδὸν προσέρχομαι εἰς τὸν νοῦν.
 Ravviciniera, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. μαλακοῦμαι, απαλύνομαι.
 Ravvinto, — a, ἔ. διεδεμένος, πεπισμένος, = avvinto.
 Ravvisare, ρ. ἐν. κυρίως, γνωστοποιῶ, πληροφοροῦμαι ἀκριβῶς || Μεταφ. ἀναγνωρίζω, διακρίνω ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν. [dere].
 Ravvisto, — a, καθ. μετ. τοῦ ravvedere.
 Ravvivamento, οὐσ. ἀρ. ἀνάστασις, ἀναβίωσις.
 Ravvivare, ρ. ἐν. ἀναζωῶ, ζωοποιῶ, ἐγείρω ἐκ νεκρῶν || ἀνακτῶμαι λειποθυμοῦντα, κοιν. ζελισοῦμῶ || — si, αὐτ. ἀναζωοῦμαι, ζωοποιῶμαι κτλ.
 Ravvolgere, ρ. ἐν. περιελίσσω, συσπειρῶ || — si, αὐτ. περιελίσσομαι, συσπειροῦμαι || Μεταφ. περιπλανῶμαι, περιφέρομαι.
 Ravvolgimento, οὐσ. ἀρ. — itura, θ. ἐλιγμός, περιστροφή.
 Ravuolo, καθ. μετ. τοῦ ravvolgere, ἐλιγμοειδής, ποσειπλοκός || — οὐσ. ἀρ. μικρὰ δέσμη, φάκελλος.
 Raziocinamento, οὐσ. ἀρ. συλλογισμός, διάσκεψις.

Raziocinante, ἔ. διγ. λογικός.
 Raziocinare, ρ. ἐν. συλλογίζομαι, διαλογίζομαι, διασκεπτομαι.
 Razionazione, οὐσ. θ. καὶ Raziocinio, ἀρ. ἴδε raziocinamento.
 Razionabile, ἔ. ἴδε ragionevole.
 Razionabilità, οὐσ. θ. τὸ λογιστικόν.
 Razionabilmente, ἐπ. ἴδε ragionevolmente.
 Razionale, ἔ. διγ. λογικός, ἔλεγχος, θεωρητικός || — οὐσ. ἐπιστήθιον κόσμημα τῶν Ἑβραίων ἀρχιερέων.
 Razionalismo, οὐσ. ἀρ. ὀρθολογισμὸς περὶ τὰ θρησκευτικά.
 Razionalità, οὐσ. θ. τὸ λογικόν, ὁ λόγος, αἱ φρένες, ὁ νοῦς.
 Razione, θ. (στρ.) μερὶς ὀρισμένη ἐπίουσιον τροφῆς καθ' ἕκαστον στρατιώτην καὶ ναύτην, σιτόμετρον.
 Razza, οὐσ. θ. γενεά, γένος || ἴθους, ἡ ρίνη || ἐκάστη ἐν τῷ σώτρῳ τροχοῦ ἀκτίς, κνήμη, ραβδίον.
 Razzajo, οὐσ. ἀρ. φουγιγοποιός.
 Razzare, ρ. οὐδ. τύπτω, ἀνασκάπτω, ἀναξέω τὴν γῆν ἐπὶ ἴππων ἴδε raspare || — ἐν. κατέχω τὴν κίνησιν τῶν ὀχημάτων.
 Razzare, — a, ἔ. ἀκτινοβολῶ.
 Razzeggiare, ρ. οὐδ. ἀκτινοβολῶ.
 Razzente, ἔ. διγ. θριμύς.
 Razzaria, οὐσ. θ. (περιλ.) ποικιλταὶ στρωματὰ, παραπετάσματα. παντοῖοι τάπητες, αὐλαίαι κτλ.
 Razzese, οὐσ. ἀρ. οἴνου εἶδος.
 Razzimarsi, ρ. αὐτ. ἴδε azzimarsi.
 Razzio, οὐσ. ἀρ. (δύσχηρ.) ἴδε raggio || πυρσόχορον || πυρὰ ἢ πυρὰ τὰ ἐπὶ ἔσοτων καίόμενα.
 Razzoia, ρ. ρίνη τις ξυλοφάγος.
 Razzojarre, ρ. οὐδ. ξέω, ἀναξέω, σκαλίζω τὴν γῆν ἐπὶ ὄνυθον.
 Razzolata, οὐσ. θ. — zolio, ἀρ. ἔξις, κοιν. σκόλεγμα τῆς γῆς.
 Razzuffarsi, ρ. αὐτ. συμπλέκομαι αὐθις.
 Razzumaglia, θ. ἴδε bruzzaglia.
 Razzuolo, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) μικρὰ ἀκτίς || κνήμη τροχοῦ.
 Re, rege, οὐσ. ἀρ. βασιλεύς, ἀνάξ, ἡγεμών, μονάρχης || Μεταφ. ὁ ὑπερ-

έγων || —maglio, πηλόν, ή όρ-
 τυγομήτρα || ή έν τῷ αατρικίῳ βα-
 σιλεύς || — (μουσ.) δεύτερος φθόγ-
 γος τῆς διατονικῆς κλίμακος.
 Reagente, έ. (χημ.) αντιδραστικός
 || —ούσ, άρ. αντιδραστική ύλη.
 Realdire, ρ. έν. δίκην άναθεωρώ.
 Reale, —gale, έ. διγ. βασιλικός ||
 μετ. μεγαλοπρεπής, πολυτελής, βέ-
 θαιος, πραγματικός, πράγματι ύπάρ-
 χων || πιστός, άκριβής.
 Realismo, ούσ. άρ. τὸ βασιλικόν κόμ-
 μα, οί βασιλλίζοντες.
 Realista, ούσ. διγ. βασιλοφρων.
 Realità, ούσ. θ. πραγματικότης.
 Realmente, έπ. πραγματικῶς.
 Realtà, ούσ. θ. ἴδε realità.
 Reame, ούσ. άρ. βασιλεία.
 Reamente, έπ. κακοτρόπως.
 Reassumere, ἴδε riassumere.
 Reato, ούσ. άρ. ένοχή ἴδε colpa.
 Reatimo, ούσ. άρ. ἴδε reagente.
 Reazionario, έ. αντιδραστικός.
 Reazione, ούσ. θ. αντίδρασις.
 Rebbiare, ρ. έν. ξυλοκοπιῶ, δέρω.
 Rebbiata, ούσ. θ. ξυλοκόπημα, δαρμός.
 Rebbio, ούσ. άρ. οδός τοῦ τρικράνου.
 Rebbiato, ούσ. άρ. άντήχησις.
 Recalcitrante, έ. διγ. άνοστακτρος,
 δυσπειθής, όργιλος, όξύχολος.
 Recalcitrare, ρ. ούδ. κυρίως, άντι-
 τείνω, άπειθῶ πεισματωδῶς.
 Recamento, ούσ. άρ. κομιδή, προσ-
 κομιδή, άγωγή, κοιν. φέρισμον.
 Recapitare, recapito, recapitare,
 recapitolazione, ἴδε ricapitare, κτλ.
 Recapitulare, ἴδε ricapitulare.
 Re ago, ρ. έν. φέρω, μεταφέρω, κο-
 μίζω άπό τόπου εις τόπον || άναφέ-
 ρω, άπαναφέρω || άποδίδω || —a
 morte, φονεύω, θανατώ, —ucidere,
 || —a line, a perfezione, τελειῶ,
 τελειοποιῶ, άποπαρατῶ, έπέξεργά-
 ζομαι || —ή, αὐτ. μεταφέρομαι, με-
 τακομίζομαι ἄγομαι || διατίθεμαι,
 κτλ. || —si, έμπειρικαμένει, πλε-
 στας έκφράσεις, άν σημασιῶμεν όλί-
 γας τὰς ακολουθούσας || —si a punto
 di fare, διατίθεμαι, παρασκευάζομαι

έπί τινα πράξιν || —si una ingin-
 ria da uno, νομίζω έμιαυτόν προσ-
 βληθέντα παρά τινα, κτλ.
 Recita, ούσ. θ. ἴδε recanto.
 Recario, —a, παθ. μετοχή τοῦ recare,
 κομισθείς.
 Recatore, —trice, ούσ. κομιστής.
 Recatura, ούσ. θ. τὰ κόμιστρα, κοιν.
 τὸ άγώγιον || ναῦλος πλοίου.
 Recchiata, ούσ. θ. και recchione, άρ.
 κτύπημα επί τοῦ ώτός.
 Recedere, ρ. ούδ. και —si, αὐτ. ά-
 ποχωρῶ, άφίσταμαι, παραιτοῦμαι τῶν
 άπαιτήσεων.
 Recedimento, ούσ. άρ. άποχώρησις,
 παραίτησις.
 Recente, έ. διγ. ή πρό όλίγου χρό-
 νου γινόμενος, νεαρός, πρόσφατος.
 Recentemente, έπ. νεώστει.
 Recepisce, ούσ. άρ. πιστοποιητικόν,
 άπόδειξις έγγραφος παραλαβῆς.
 Recero, ρ. έν. έξερῶ, κοιν. ξεσῶ.
 Recesso, ούσ. άρ. άποχώρησις || —
 di febbre, (ιατρ.) πυρετοῦ ύφεσις.
 Recelascio, ούσ. άρ. δοχείον παν-
 τοίων κακῶν, καταγώγιον, αίσχρο-
 τήτων = ricelascio.
 Recettivo, —a, έ. δεκτικός.
 Recetto, —a, έ. ἴδε ricevuto.
 Recettore, ούσ. άρ. ἴδε ricevitore.
 Recezione, ούσ. θ. λήψις, παραλαβή,
 άποδοχή || συνταγή λατροῦ.
 Recidere και ri—, ρ. έν. τέμνω, ά-
 ποτέμνω, άποκόπτω || μεταφ. δια-
 γράφω, εξαλειφῶ || —si, αὐτ. άπο-
 κόπτομαι, διαρρήγνυμαι.
 Recidiva, ούσ. θ. και επί άμαρτη-
 μάτων —e, κυρίως, τὸ δις άμαρτή-
 νειν || —(παθολ.) νόσου ύποτροπή.
 Recidivare, ρ. ούδ. (ιατρ.) ύποτρο-
 πιάζω, επί νόσων.
 Recidivo, —a, έ. ύπότροπος ἔν χρή-
 σει επί κακῶν.
 Recinto, ούσ. άρ. περίβολος.
 Recipro, ούσ. άρ. (ιατρ.) συνταγή.
 Recipiente, ούσ. άρσ. χημικόν δο-
 χεῖον ύέλινον, λαπάς || ύέλινας κώ-
 δων τῆς άεραντλίας.
 Reciprocamente, έπ. άμοιβαίως.

Reciprocare, ρ. έν. ἴδε avvicinare,
 Reciprocazione, θ. άμοιβαίωτης.
 Reciproco, —a, έ. άμοιβαίος.
 Recisione, θ. άποτομή, άποκοπή.
 Reciso, —a, παθ. μετ. τοῦ recidere
 άποκεκομμένος ἢ βραχύς, σύντομος.
 Recita, ούσ. θ. ή έν τῷ θεάτρῳ ύπό-
 κριστις δράματος.
 Recitabile, έ. διγ. επίδεικτικός ά-
 παγγελίας.
 Recitamento, άρ. ἴδε recitazione.
 Recitante, έ. διγ. (μουσ.) μονωδός,
 μοναῦλης επί φθόικῆς φωνῆς ἢ όρ-
 γανικῆς μονωδίων περινούσης || δ
 έν θεάτρῳ ύποκριτής, ήθοποιός.
 Recitare, ρ. έν. απαγγέλλω.
 Recitativo, ούσ. άρ. (μουσ.) διηγη-
 ματικόν μέλος, τὸ παρά τὴν κρού-
 σιν λεγόμενον, τὸ λογασιδικόν.
 Recitatore, —trice, ούσ. άναγνώστης
 ραψωδός || άρηγήτης || ήθοποιός,
 ύποκριτής έν θεάτρῳ.
 Recitazione, ούσ. θ. άνάγνωσις, ά-
 παγγελία, έκφώνησις || μουσ. άπαγ-
 γαλία κατά μονωδία.
 Recitativo, ούσ. άρ. έμεσμα, κοιν.
 έξάσμα || μεταφ. πρᾶγμα θλιόν,
 άνιαρόν, άτελής.
 Reclamare, ρ. ούδ. έ. αναφωνῶ, επί
 τινι μετ' έκπλήξεως ἢ άγανακτή-
 σεις, διαμαρτύρομαι.
 Reclamazione, ούσ. θηλ. ἴδε lamen-
 tanza.
 Reclamo, ούσ. άρσ. συνών. τῷ προ-
 ηγουμένῳ.
 Reclinante, έ. διγ. ή πρὸς τὸν δοί-
 ζοντα έπικλινής ἔπι ήλιογνώμονος.
 Reclinatorio, ούσ. άρ. άνάκλιτρον.
 Reclusionione, ούσ. θ. κάθειρξις, κοιν.
 κλείσιμον προσώπου έν φυλακῇ.
 Recluso, —a, έ. κατάκλειστος, έγ-
 κλειστος, καθεργμένος.
 Recluta, ούσ. θ. στρατολογία.
 Reclutare, ρ. έν. στρατολογῶ.
 Reclutatore, ούσ. άρ. στρατολόγος.
 Recongnizione, ούσ. θ. άναγνώρισις
 || άνταμοιβή.
 Reconciare, ρ. έν συνδιαλλάττω.
 Recondito, —a, έ. άπόκρυφος, εκ-

κρυμμένος || —ούσ. άρ. ή μόγος, τὸ
 ένδοτάτον τοῦ οίκου.
 Recremento, ούσ. άρ. άυεσις, άνα-
 ψυχή, άνάπαυσις.
 Recreare, ἴδε ricreare.
 Recremientizio, —a, έ. (ιατρ.) έκ-
 κριτικός, κοιν. κίνωσιν παράγων
 τῶν περιττωμάτων.
 Recremento, ούσ. άρ. έκκριμα, κά-
 θαρσις, σίσιλος, χολή.
 Recriminare, ρ. ούδ. (νομ.) άνταπο-
 δίδω κατηγορίαν, ύδριν, κτλ. άντι-
 κατηγορῶ, άντεγκαλῶ.
 Recriminazione, ούσ. θ. κατηγορία
 πρὸς άντεκδίκην, άντέγκλησις.
 Recrudescere, έ. ύποτροπιάζω έν
 τὸ όξύτερον, επί νόσων.
 Recrudescenza, ούσ. θ. (ιατρ.) νό-
 σου ύποτροπή, κοιν. έξανακάλυμα.
 Recuperare, ρ. έν. άνακτάμαι, άνα-
 λαμβάνω τὸ άπολεσθέν.
 Recuperazione, ούσ. θηλ. ἴδε ricu-
 perazione.
 Recurrente, έ. διγ. (ιατρ.) περιόδι-
 κός, διαλείπων.
 Recusabile, έ. διγ. άπαράδεκτος, έξ-
 αιρετός, παραιτητός.
 Recusare, ρ. έν. εξαίρω, κηρύττω ά-
 παράδεκτον επί δικαστίων.
 Reda, ούσ. θ. rede, άρ. τέκνον, άπό-
 γονος, κληρονόμος, διάδοχος.
 Redare, ρ. ούδ. κληρονομῶ.
 Redarguire, ρ. ένσργ. έλέγχω, άνα-
 σκευάζω, άνατρέπω.
 Redarguizione, ούσ. θ. έλεγχος, έξέ-
 λγξις, άνασκευή, άνατροπή.
 Redatore, —trice, ἴδε erede.
 Redattore, ούσ. άρσ. συντάκτης έ-
 φημερίδος.
 Reddimento, άρ. ἴδε rendimento.
 Reddizione, ούσ. θ. παράδοσις φρου-
 ρίου πρὸς τοῦς πολιορκητάς.
 Redento, —a, παθητ. μετ. τοῦ re-
 dimere.
 Redentore, —trice, ούσ. λυτρωτής,
 σωτήρ, ή Ἰησοῦς Χριστός.
 Redenzione, ούσ. θ. έξώνησις, έξα-
 γορά αιχμαλώτων || σωτήρια τῶν
 ανθρώπων ή έκ τῆς έλευσεως τοῦ

'Ιησοῦ Χριστοῦ' || μεταφ. ἐπανόρθωσις Θεραπεία.
 Redibitorio, ἑ. (νομ.) ἀνατρεπτικός, ἀκυρωτικός ἀγοράς.
 Redibizione, οὐσ. θ. (νομ.) ἀνατροπή, ἀκύρωσις ἀγοράς, ἀναγωγή.
 Redificare, ρ. ἐν. riedificare.
 Redificatore, οὐσ. ἀρ. ἐπισκευαστός, ἐπανορθωτός.
 Redificazione, οὐσ. θηλ. ἴδε riedificazione.
 Redigere, ρ. ἐν. συντάττω.
 Redimere, ρ. ἐν. ἐξονοῦμαι, ἐξαγοράζω, ἀπολυτροῦμαι.
 Redimibile, ἑ. διγ. λυτρώσιμος.
 Redimibilità, οὐσ. θ. ἐξώνησις.
 Redimire, ρ. ἐν. στέφω, ἀναστέφω, στεφανῶ αἰθίς.
 Redina, οὐσ. θ. redini καὶ — ο πλ. αὶ ἦναι, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Redinegramento, οὐσ. ἀρ. ἴδε reintegramento.
 Redintegrare, ἴδε reintegrare.
 Redire, ρ. οὐδ. ἴδε ritornare.
 Redita, οὐσ. θ. ἐπιστροφή.
 Reditare, οὐσ. θ. ἴδε erede.
 Redituro, — α, καθ. μετ. τοῦ redire ἐπανελευσάμενος.
 Redivivo, — α, καλινζωος, ὁ ἀναζήσας, = ritornato, in vita.
 Redolente, ἑ. διγ. εὐώδης.
 Redolire, ρ. οὐδ. εὐωδιάζω.
 Reduce, ἑ. διγ. ἐπανελθών.
 Reduplicare, ρ. ἐν. διπλασιάζω.
 Reduplicazione, οὐσ. θηλ. (γραμ.) ἀναδιπλασιασμός.
 Reduttibile, ἑ. διγ. ἴδε riducibile.
 Reduggere, ρ. ἐν. ἐκλέγω πάλιν.
 Refaiuolo, οὐσ. ἀρ. κλωστήμπορος.
 Referondario, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν διαγγελεύς || εισηγητής τῆς δίκης, ἢ ὑποθέσεως οἰασθήσαστα || κατάσκοπος.
 Referimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε riferimento.
 Referire, ρ. ἐν. ἀναφέρει αἰθίς.
 Referto, οὐσ. ἀρ. ἴδε rapporto.
 Refletorio, οὐσ. ἀρ. ἐστιατόριον.
 Refezionare, ρ. οὐδ. γευματίζω.

Refezione, οὐσ. θ. ἐπισκευή, ἐπιδιόρθωσις || ἀποζημιώσις.
 Reficamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε refezione.
 Reficiare καὶ refiziare, ρ. οὐδ. ἀναρρώννυμαι ἀναψύχω.
 Reflessare καὶ riflessare, ρ. οὐδέτ. (ζωγρ.) ἀντανακλώ, ἀντιλάμπω ἐπὶ χρώματος καὶ φωτός.
 Reflexibile καὶ ri —, ἑ. διγ. ἀντανακλαστικός.
 Reflexibilità καὶ ri —, οὐσ. θ. τὸ ἀντανακλαστικόν. [νάκλασις.
 Reflexione καὶ ri —, οὐσ. θ. ἀντανακλαστικός, ἑ. ἴδε reflexibile.
 Reflettere καὶ ri —, ρ. οὐδ. ἀντανακλώ || — si, αὐτ. ἀντανακλώμαι || ἐπανακάμπω, ἐπιστρέφω || —, οὐδ. διασκέπτομαι, περισκέπτομαι.
 Refluire καὶ ri —, ρ. οὐδ. ἀναρρέω, ρέω ὀπίσω ἢ ρέω πάλιν.
 Reflusso, οὐσ. ἀρ. ἴδε riflusso.
 Refocillare καὶ ri —, ρ. οὐδέτ. καὶ — si, αὐτ. ἀναλαμβάνω, ἀναψύχω.
 Refolo, οὐσ. ἀρ. σφοδρὸς ἄνεμος, λαίλαψ, = raffica.
 Refrangersi καὶ ri —, ρ. αὐτ. θλιῶμαι, ἀντανακλώμαι.
 Refrangibile καὶ ri —, ἑ. διγ. ὑλαστός.
 Refrattario, — ia, ἑ. καὶ οὐσ. (νομ.) ἀπειθής || — (στρατ.) λειπτομάτης || — (ιατρ.) ἐπίμονος || — (χημ.) δυσδιάλυτος.
 Refrattivo, καὶ ri —, ἑ. θλαστικός.
 Refrazione καὶ ri —, οὐσ. θ. (φυσ.) θλάσις ἀκτίνος.
 Refrigeramento, οὐσ. ἀρ. ἀνάψυξις, ἀναψυχή, κοιν. δροσίσμα.
 Refrigerante, ἑ. διγ. καταψυκτικός, δροσοποιός, δροσιτικός || ἐπὶ ποτῶν καὶ φαρμάκων || —, οὐσ. ἀρ. ψυκτήρ, ψυκτήριον, κοιν. ἀγγεῖον ψυχραίνον τὸν οἶνον, τὸ ὕδωρ.
 Refrigerare, ρ. ἐν. ψύχω, δροσιζω || — si, αὐτ. δροσίζομαι.
 Refrigerativo, — α, ἑ. ἀναψυκτικός.
 Refrigeratore, οὐσ. ἀρ. ψυκτήρ τοῦ ζυμωκοῦ.
 Refrigeramento, οὐσ. θ. ἀνάψυξις, ἀναψυχή, δροσίσμα.

Refrigerio, ἀρ. ἴδε refrigerazione || μεταφ. ἀνακουφιστικὸν τῶν δεινῶν.
 Refugio, ri —, οὐσ. ἀρ. καταφύγιον, καταφυγή.
 Refugere καὶ ri —, ρ. οὐδ. λάμπω αἰθίς, ἀναλάμπω.
 Refuso, οὐσ. ἀρ. (τυπογ.) στοιχείον τὸ μὴ ἐν τῇ ἀνηκούσῃ αὐτῷ γραμματοθήκῃ.
 Refutazione, οὐσ. θ. (ρητ.) ἀνασκευή, ἀναφρασις ἴδε rifutazione.
 Regalabile, ἑ. διγ. δωρητός.
 Regalare, ρ. ἐν. δωροῦμαι τι.
 Regale, ἑ. διγ. βασιλικός || acqua — ἢ acqua regia, (χημ.) βασιλικὸν ὕδωρ, ἢ τοῦ ὕδροχλωρονιτρικόν, τὸ διαλύον τὸν χρυσόν.
 Regalia, οὐσ. θ. δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως τοῦ εἰσπράττειν τὰς ὠφελείας τῶν χηρευοῦστων ἐπισκοπῶν.
 Regalmente, ἐπ. βασιλικῶς.
 Regalista, οὐσ. ἀρ. βασιλόφρων, βασιλικός, μοναρχικός.
 Regalo, οὐσ. ἀρ. δῶρον, χάρισμα.
 Regaluccio, οὐσ. ἀρ. (ὀπικ.) μικρόν, ἐλάχιστον δῶρον.
 Regata, οὐσ. θ. ἀγὼν λέμβων ἐπὶ δωρησεί βαβαλοῦ.
 Regenerare, ρ. οὐδ. ἀναγεννῶ.
 Regenerazione, οὐσ. θ. ἴδε rigenerazione.
 Reggente, ἑ. διγ. διοικῶν, κυβερνῶν || — οὐσ. ἀρ. ἀντιβασιλεύς || ἐπὶ πόπτης, ἑφορὸς σχολείων, κτλ.
 Reggenza, οὐσ. θ. διοίκησις, κυβερνήσις || ἀντιβασιλεία καὶ ἡ διάρχεια αὐτῆς.
 Reggere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. διοικῶ, κυβερνῶ, διευθύνω || στηρίζω, ὑποστηρίζω || τρέφω, διατρέφω, βοηθῶ || διαρκῶ, διανέμω, διατηροῦμαι || χορηγῶ, δίδω, δανείζω.
 Reggia καὶ regia, οὐσ. θ. τὰ βασιλεία, ἢ αὐλή, τὰ ἀνάκτορα || —, κατὰ μετανομήν, οἱ αὐλικοί, τὰ πρόσωπα τῆς βασιλικῆς οὐλῆς.
 Reggibile, ἑ. διγ. δυνάμενος ἀντέχειν, = che puo reggersi.
 Reggime, οὐσ. ἀρ. (ιατρ.) διαίτα.

Reggimento, οὐσ. ἀρ. κυβερνήσις || διεύθυνσις, ἀγωγή, τρόπος || — i, πλ. πράξεις τρέπον συμπεφοράς || στήριγμα, βίσις || — (στρατ.) σύνταγμα.
 Reggitore, — trice, οὐσ. ὁ κυβερνῶν.
 Regiamento, ἐπ. βασιλικῶς.
 Regicida, οὐσ. ἀρ. βασιλοκτόνος.
 Regicidio, οὐσ. ἀρ. βασιλοκτονία.
 Regina, οὐσ. θ. βασίλισ, ἀνασσα, ἡ τοῦ βασιλέως σύζυγος || πῦν ὁ, τι ἔχον, ἐξάρτεον, πρᾶγμα ἢ πρόσωπον || — dei cieci, ἡ Θεοτόκος, ἡ Παναγία || — ἐπίσης, ἐν κομμάτιον τοῦ σαρκίου || aqua della —, ὕδωρ Ιαματικὸν εἰς βασιλοκτονίαν τῆς Οὐγγαρίας.
 Regio, — a, ἑ. βασιλικός.
 Regionale, ἑ. διγ. τῆς χώρας.
 Regione, θ. χώρα, τόπος, μέρος, ἐπαρχία || — (ἀνατ.) μέρος τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, χώρα.
 Registrare, ρ. ἐν. ἐγγράφω, καταγράφω, σημειῶ ἐν τῷ βιβλίῳ.
 Registratore, ἀρ. πρωτοκολλητής.
 Registratura, οὐσ. θ. ἐγγραφή, καταγραφή ἐν τῷ βιβλίῳ, καταχώρησις ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ.
 Registro, οὐσ. ἀρ. βιβλίον δημόσιον, βιβλίον ληξιαρχικόν, κτλ. || — (τυπογ.) ἡ ἀκριβὴς σελίδων ἀντιστοιχίσις || γνώμων τοῦ ὠρολογίου, κοιν. ρεγιίστρον.
 Regnamonto, οὐσ. ἀρ. ἴδε regimento.
 Regnante, ἑ. διγ. ἐπικρατῶν || βασιλεύς ἔθνους διατελών.
 Regnare, ρ. οὐδ. βασιλεύω, ἄρχω || μεταφ. ἐπικρατῶ ὑπάρχω ἑθελσκοῦμαι || — (ἐπὶ ἀνέμου) πνέω ἀδισλεύπτως.
 Regnare, — trice, οὐσ. ἴδε regnante.
 Regnicolo, — a, ἑ. αὐτόχθων βασιλεύς, ὁ γεννηθεὶς ἐν τῷ βασιλείῳ.
 Regno, οὐσ. ἀρ. βασιλεία, βασιλείον, χώρα ὑποτεταγμένη εἰς βασιλεία, ἐπικρατεία || κυβερνήσις βασιλείου || — celeste, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὁ παράδεισος || — di dio, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπεράτα ὑ-

ναμικ δι' ἧς ὁ Θεὸς διέπει τὸ σύμπαν· || στέμμα, διάδημα· || — (φυσ.) αἱ τρεῖς γενικαὶ διαιορέσεις τῶν ζώων, — animale, vegetale, minerale, τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ, τὰ ὄρυκτά ἢ τὸ βασιλεῖον τῶν ζῶων, τῶν φυτῶν, τῶν ὄρυκτῶν.
 Regola, οὐσ. θ. κανῶν, γνώμων, τάξις, τρόπος, μέτρον· || τάγμα μοναζῶν· || μονή, κοινόδιον· || — aurca, (ἀριθ.) μέθοδος τῶν τριῶν· || — di verità, ὁ Ἰησοῦς Χριστός· || — πλ. τὰ ἐμμηνα ἢ καταμήνια τῶν γυναικῶν.
 Regolamento, οὐσ. ἀρ. κανονισμός, ὁ κανόνας, αἱ διατάξεις.
 Regolare, ἔ. διγ. κανονικός, εὐρυθμός, τακτικός, ἐν χρήσει ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων· || —, ρ. ἐν. κανονίζω, διευθύνω, ἐδηγῶ· || — si, αὐτ. κανονίζομαι· || μετριάζομαι, ὁδηγοῦμαι, διάγω.
 Regolarità, — tade, — late, θ. κανονικότης, τήρησις τῶν κανόνων.
 Regolarmente καὶ — tamente, ἐπ. ρ. κανονικῶς, κατὰ τὸν κανόνα.
 Regolato, — a, ἔ. κανονικός.
 Regolatore. — trice, κανονιστής, διευθυντής· || γνάμων.
 Regoletta, οὐσ. θ. (ὄπκ.) μικρὸς κανών· || — (τεκτ.) διάζωμα.
 Regolizia, οὐσ. θ. κοιν. liquirizia, τὸ γνωστὸν φυτὸν, ἢ γλυκόριζα.
 Regolo, οὐσ. ἀρ. ἀπόγονος βασιλείας ἢ ἡγεμῶν μικρᾶς δυναστείας· || ζῶον μυθώδες, ὅπως ὁ βασιλικός· || κανών· ῥίγα· || — (τεκτ.) διάζωμα.
 Regresso, οὐσ. ἀρ. ὀπισθοπόρησις.
 Regrettare, ρ. ἐν. λυποῦμαι ἐπιποθήτως διὰ τὴν στέρησιν, τὴν ἀπώλειαν προσώπου ἢ πράγματος, ἐπιποθῶ μετὰ λύπης.
 Regurgitare, ρ. ἐν. ἴδε rigurgitare.
 Reietto, — a, ἔ. ἀποβλήτός.
 Reimpiegare, ρ. ἐν. δίδω τι πάλιν ὑπηρεσίαν, θέσιν, κτλ.
 Regina, οὐσ. θ. ἴδε regina.
 Reintegrare, ρ. ἐν. ἀνακαινίζω, ἀναγεῶ, ἐπισκευάζω.

Reintegrazione, οὐσ. θ. ἀνακένωσις.
 Reinviare, ρ. ἐν. ἴδε rinviare.
 Reintegramento, οὐσ. ἀρ. ἴδε reintegrazione.
 Reità, — tade, — late, θ. ἐγκλήμα, πηλὸν μέλημα, ἀμάρτημα.
 Reiterabile, ἔ. διγ. ἐπαναλήψιμος ἐπιδικτικός, ἐπαναλήψιμος.
 Reiteramento, οὐσ. ἀρ. ἴδε reiterazione.
 Reiterare, ρ. ἐν. ἐπαναλαμβάνω τι.
 Reiteratamente, ἐπ. ἐπανειλημμένως, κατ' ἐπανάληψιν.
 Reiterazione, οὐσ. θ. ἐπανάληψις.
 Reindicata, οὐσ. θ. (νομ.) τὸ δεδικασμένον.
 Reivindicazione, οὐσ. θ. (νομ.) ἀπαίτησις τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, ἀντιποίησης.
 Relassamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rilassazione.
 Relassare, ρ. ἐν. χαλῶ, ἀνίημι.
 Rilassazione, οὐσ. θ. ἀφρασις, ἀπόλυσις, συγχώρησις.
 Rilasso, ἀρ. (ἐκκλ.) ἀποστάς πάλιν τῆς πίστεως, ὀπισσῶν ἐκ δευτέρου εἰς αἴρεσιν, ἀρησιύρησος.
 Relativamente, ἐπ. ἀναφορικῶς, σχετικῶς, συγκριτικῶς.
 Relativizzare, ρ. ἐν (γραμ.) ἀναφέρω, σχετίζω, παραβάλλω.
 Relativo, — a, ἔ. ἀναφορικός.
 Relatore, — trice, οὐσ. εἰσηγητής.
 Relazione, οὐσ. θ. ἀναφορά.
 Religare, ρ. ἐν. ἐξορίζω, ὑπερορίζω, ἀποπέμπω, ἀποβάλλω.
 Relegatore, οὐσ. ἀρ. ἐξορίζων.
 Relegazione, οὐσ. θ. ἐξορία, ἐξορισμός, ἀποπομπή.
 Religionario, οὐσ. ἀρ. διαμαρτυρούμενος, ἴδε protestante.
 Religione, θ. ὀρθόδοξα, πίστις.
 Religiosamente, ἐπ. ὀρθοδοξικῶς, εὐσεβῶς· || Μεταφ. ἀκριβῶς.
 Religiosità, οὐσ. θ. εὐσεβεία, ὁσιότης· || Μεταφ. ἀκριβεία.
 Religioso, — a, ἔ. ὀρθόδοξος, θεοσεβής, εὐσεβής· || Μεταφ. ἀκριβής· || — οὐσ. μοναχός.

Reliquia, οὐσ. θ. λείψανον· || παντὸς πράγματος, τὸ ὑπόλοιπον.
 Reliquiario, ἀρ. λειψανοθήκη.
 Relocazione, οὐσ. θ. νέα μίσθωσις, ἀναμίσθωσις.
 Reluttanza, οὐσ. θ. ἀπέχθεια.
 Rema ἢ ὀρθόταρον, rema, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἐλληνική) ρεῦμα, καταρροή, ρευματισμός.
 Remaio, οὐσ. ἀρ. κωποποιός.
 Remante, οὐσ. ἀρ. κωπηλάτης.
 Remare, ρ. οὐτ. κωπηλατῆ.
 Remata, οὐσ. θ. τὸ διὰ τῆς κώπης κτύπημα.
 Rematico ἢ reumatico, — a, ἔ. καὶ οὐσ. ρευματικός, καταρροϊκός· || ἀποτρόποιος, ἀνιάρός· || ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος· || κακίτροπος, μοχθηρός.
 Rematismo ἴδε reumatismo.
 Rematore, οὐσ. ἀρ. κωπηλάτης.
 Remegio καὶ remigio, οὐσ. ἀρ. αἱ κώπαι τοῦ πλοίου καὶ τὰ ἐρετικά σκαῦ· || — (ποιητ.) τὸ πτερύγισμα τῶν πτηνῶν.
 Remenato, οὐσ. ἀρ. (τεκτ.) κύρτωσις μεγάλου τοῦσου.
 Remenso, — a, ἔ. ἐξεσταθείς, θεωρηθείς, μετρηθείς.
 Remigante οὐσ. ἀρ. κωπηλάτης.
 Remigare, ρ. οὐδ. κωπηλατῶ.
 Remigatore, οὐσ. ἀρ. ἴδε remigante.
 Remigazione, οὐσ. θ. κωπηλασία.
 Remigo, οὐσ. ἀρ. ἴδε remigante.
 Remissione καὶ — sione, οὐσ. θ. ἀνάμνησις.
 Remissibile, ἔ. διγ. συγγνωστός.
 Remissibilmente, ἐπ. συγγνωστῶς.
 Remissione, οὐσ. θ. συγγνώμη, συγχώρησις, ἀφεσις· || (ιατρ.) διάλειψις, ὕψισις νόσου, πυρετοῦ.
 Remissoria, οὐσ. θ. διάταγμα χάριτος, ἀφέσεως.
 Remissoriole, ἔ. παραπέμπων· ἐπὶ ἐγγράφω ἀφορώντων τὴν ἐνώπιον ἀνακρίτου δίκης παραπομπήν.
 Remittenza, (ιατρ.) ἢ διάρχεια πυρετοῦ διαλείποντος.
 Remo, οὐσ. ἀρ. κώπη· || ἢ καταδίχη ἐν τῷ κατέργω· || κύκλῳρον, κοιν.

μεγάλον κουτάλιον δι' ἀνακένωσιν.
 Remolino, οὐσ. ἀρ. θύελλα.
 Remontorio, οὐσ. ἀρ. ἐργαλεῖον, ἀρμολογίον τοῦ ὄρολογίου.
 Remora, οὐσ. θ. ἰχθυῖδιον θαλάσσιον· || ἐμπόδιον· || — (χειρ.) περιδέσις.
 Remotamente, ἐπ. λίαν μακρὰν, ἐν ἀπωτάτῃ χώρα.
 Remoto, — a, ἔ. πόρρω κείμενος.
 Remozione, οὐσ. θ. ἀπομάκρυνσις.
 Remuneramento, οὐσ. ἀρ. ἴδε remunerazione.
 Remunerare, ρ. ἐν ἀντιδοῦμαι.
 Remunerato, — a, παθ. μετ. τοῦ remunerare, ἀντιδορηθεῖς, λαβὼν ἀνταμοιβήν.
 Remuneratore, — trice, οὐσ. ἀναποδοστής, ἐνταμίειων, ὁ ἀντιδωρον ἀποπέμπων.
 Remunatorio, — a, ἔ. (νομ.) ἀνταμοιβωτικός, ἀμοιβῆς ἀναποδοτικός.
 Remunerazione καὶ rimu —, οὐσ. θ. ἀμοιβή, ἀντίδοσις, ἀνταπόδοσις.
 Rema, οὐσ. θ. κατ' ἀποκοπήν τοῦ a rema, ἄμμος· || κούστρα στάδιον.
 Remaccio, οὐσ. ἀρ. ἀμμάδες μέρος παραλίας ἢ ποταμοῦ.
 Remaiole, — iole, ἀρ. φαρμακοπώλης.
 Remale, ἔ. διγ. (ἀνατ.) νεφριτικός.
 Rendere, ρ. ἐν. ἀποδίδω, ἀνταποδίδω· || ἀποτίω, ἀποδίδω τὸ ἀντίτιμον· || παράγω ἐκ τακτον κέσδος· || παραδίδω φρούριον, πάλιν κτλ· || παραστήμι, περιγράφω, ἀπεικονίζω· || ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω, ἀναπτύσσω· || ἁμοιάζω, εἰμι προσομοίε τι, ἀπομιμούμαι, ἀπεικάζω· || ἐκφράσεις: — appetito, προκαλοῦμαι, κοιν. ἀνοίγω τὴν ἐρεθίν· || — si, αὐτ. κυρῶ ἀποδίδομαι· || — si per vinto, παραδίδομαι ὡς ἡττηθείς· || — si in un luogo, κορυεύομαι που· || — si a Dio, ἀφοσιούμαι πρὸς τὸν Θεόν· || — si monaco, religioso, γίνωμαι, καθίσταμαι μοναχός· || — si alla ragione, ὑπείχω τῷ ὀρθῷ λόγῳ, κτλ.
 Rendevole, ἔ. διγ. εὐκαμπτός· || παραγωγός.

Rendimento, οὐσ. ἄρ. ἐπόδοσις.
 Rendita, οὐσ. θ. πρόσοδος, εἰσδήμα.
 Renditivo, -a, ἔ. (γραμ.) ἀνταποδο-
 τικός, ἀνήκων εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν.
 Renditore, οὐσ. ἄρ. ἀποδοστήρ.
 Rene, οὐσ. ἄρ. θ. καὶ πλ. ὁ νεφρός,
 οἱ νεφροί, = reni.
 Renella, οὐσ. θ. (ὄπικ.) φαμίλιον ἢ
 - (παβολ.) νεφρίτις, λιθουρία, ἢ ἐν
 τῇ ὑποστάσει τῶν οὐρῶν ἄμμος.
 Reni, οὐσ. θ. πλ. (ἀνατ.) οἱ νεφροί,
 αἱ ψῆλαι ἢ dar lo —, μεταφ. φεύγω,
 ἀπέρχομαι ἐν τάχει.
 Reniforme, ἔ. διγ. νεφροειδής.
 Renischio, -stio, οὐσ. ἄρ. ἴδε re-
 naccio, renajo.
 Renitente, ἔ. διγ. ἰσχυρογνώμων.
 Renitenza, οὐσ. θ. ἐναντιώσις, ἀντί-
 στασις, δυσχέρεια.
 Renna, οὐσ. θ. ζῆλον, ὁ τάρανδος, ἔ-
 λάφι παρεμφερής.
 Renosità, -tade, -tate, οὐσ. θ. τὸ
 ἀμώδες, = qualità renosa.
 Renoso, -a, ἔ. ἀμώδης.
 Rensa, οὐσ. θ. -u, ἄρ. λεπτόν, λευ-
 κὸν ὑφασμά τι.
 Renuncia, οὐσ. θ. ἴδε rinuncia.
 Reo, -a, ἔ. καὶ οὐσ. ἔνοχος ἐγκλή-
 ματος, ὑπάδικος, κατὰδικος, κατη-
 γορούμενος ἢ μεταφ. μοχθηρός, πα-
 νοῦργος, κακούργος.
 Reparabile, ἔ. διγ. ἐπανορθώσιμος.
 Reparazione, οὐσ. θηλ. ἀνακαίνισις,
 ἀνόρθωσις, ἐπισκευή.
 Repellente, ἔ. διγ. ἀποκρουστικός.
 Repellere, ρ. ἐν. ἀποκρούω, ἀπωθῶ.
 Repellone, οὐσ. ἄρ. εἶδος ἱππασίας.
 Ripannare, ἴδε ripannare.
 Ripentaglio, οὐσ. ἄρ. ἴδε ripen-
 taglio ἢ metterlo a —, ἐκθέτω, δια-
 κινδυνεύω τι.
 Ripente, ἔ. διγ. λίαν ἁρμητικός,
 λίαν τάχος ἢ αἰφνίδιος, ἀπροσδόκη-
 τος ἢ βίαιος ἢ ταχύς.
 Ripentemente, ἐπ. αἰφνης, ἀπροσδο-
 κήτως ἢ παρυσίως.
 Ripentino, -a, ἔ. (ὄπικ.) αἰφνίδιος,
 ἀπροσδόκητος, ἀπρόβλεπτος.
 Ripere, ρ. οὐδ. ἔρω.

Reperibile, ἔ. διγ. εὐεύρετος.
 Reperire, ρ. ἐν. ἀνυρίσκω.
 Repertorio, οὐσ. ἄρ. πῖναξ, κατάλο-
 γος ἢ — (νομ.) εὐρετήριο.
 Repetere, ρ. ἐν. ἴδε ripetere.
 Repetio καὶ ripetitio, ἄρ. ἀπηρχ. ἔρις ἢ
 μεταμέλεια ἢ λύπη.
 Repetitore, οὐσ. ἄρ. μαθητῶν προ-
 γυμναστής.
 Repetizione, οὐσ. θ. ἐπανάληψις.
 Replica, οὐσ. θ. ἴδε τὸ προηγούμε-
 νον ἢ ἀπόκρισις.
 Replicamento, οὐσ. ἄρ. συνών. τῷ
 ἀνατόρω.
 Replicare, ρ. ἐν. ἀνταπαντῶ, ἀμεί-
 δομαι ἢ ἐπαναλαμβάνω.
 Replicatamente, ἐπ. ἐπανειλημέ-
 νως, ἐκ δευτέρου.
 Replicativo, -a, ἔ. ἐπαναληπτικός.
 Repticazione, οὐσ. θ. ἀνακεφαλαίω-
 σις ἢ — (ρητορ.) ἐπαναφορά.
 Repositorio, ἄρ. ταμεῖον κειμηλίων
 ἢ μᾶλλον ἐματιοφυλάκιον.
 Reposizione, οὐσ. θ. ἐπανόρθωσις πράγ-
 ματος ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ.
 Reprrensibile, ἔ. διγ. ἴδε riprensibile.
 Reprrensorio, ἴδε riprensorio.
 Repressione, οὐσ. θ. ἴδε ripressione.
 Represso, -a, παθ. μετ. τοῦ reprri-
 mere, = ripresso.
 Reprimento, οὐσ. ἄρ. περιστολή.
 Reprimere, ρ. ἐν. ἀναστῆλω, περι-
 στέλλω, ἐπέχω, ἐμποδίζω τὴν πρᾶ-
 ξιν, τὸ ἀποτέλεσμα, τὴν πρόδον ἢ
 — τιμωρῶ, παιδεύω.
 Reprobabile, ἔ. διγ. ἐπίμειπτος.
 Reprobare καὶ reprovaro, ρ. ἐν. ἀπο-
 δοκιμάζω.
 Reprobazione καὶ riprovazione, οὐσ.
 θ. ἐπιδοκιμασία.
 Reprobo, -a, ἔ. μοχθηρός, ἄθλιος ἢ
 ἀπόβλητος, ἐπάρατος.
 Riprovare, ρ. ἐν. ἀποδοκιμάζω, πα-
 ρακούσομαι τι, ἀπορρίπτω.
 Repubblica καὶ — ablica, οὐσ. θ. δη-
 μοκρατία, πολιτεία, κράτος αὐτό-
 νομον ἢ — democratia, δημοκρατι-
 κή πολιτεία.
 Repubblicano, -a, ἔ. καὶ οὐσ. re-

pubblicone, οὐσ. ἄρ. δημοκρατικός,
 δημοκράτης.
 Republica, οὐσ. θηλ. δύσχυρ. ἴδε re-
 pubblica.
 Ripudiare, ρ. ἐνεργ. ἀποποιεῖσθαι ἢ
 διαζεύγνομαι, ἀποπέμνω τὴν γυ-
 ναῖκα, ἀπολείπω τὸν ἄνδρα.
 Ripudio, οὐσ. ἄρ. διαζεύξις, διάλυ-
 σις γάμου, = ἢ repudiare.
 Ripugnante, ἔ. διγ. ἀγής.
 Ripugnantemente, ἐπίρ. ἀποκρου-
 στικῶς.
 Ripugnanza, θ. ἀποστροφή, ἀπέ-
 γθεια ἢ ἀντιλογία, ἀντίστασις.
 Ripugnare, ρ. οὐδ. ἀντίκειμαι, ἀν-
 τιλέγω ἢ ἀπεχθαίνομαι.
 Ripusa, οὐσ. θ. ἀποδοκιμασία.
 Ripulsione, οὐσ. θ. ἴδε ripulsione.
 Ripulsivo, -a, ἔ. ἀποκρουστικός.
 Ripulso, -a, ἔ. ἀπαρθέκτος.
 Ripurgazione, οὐσ. θηλ. ἴδε ripur-
 gazione.
 Riputare καὶ ri —, ρ. ἐν. νομίζω,
 φρονῶ, κρίνω, ὀκλαμβάνω.
 Riputazione καὶ ripu —, οὐσ. θηλ.
 εὐφημία, ὑπόληψις.
 Riputare, ρ. οὐδ. διακίμαι ἢ συγχο-
 ῖσθαι, ἀναπαύσομαι.
 Ripuic, οὐσ. θηλ. ἡσυχία, ἀνεσις, ἀ-
 νάπαυσις.
 Ripuiscere, ρ. οὐδ. ἀναπαύσομαι.
 Ripuicito, οὐσ. ἄρ. ἀπαιτούμενον
 προσόν, ἀναγκαῖα ἰδιότης, τὰ ἀναγ-
 καῖα περιστατικά.
 Ripuicitoria, οὐσ. θ. ἡ ὑπὸ τοῦ νό-
 μου ἀπαιτούμενη περίστασις.
 Ripuisione, θ. αἴτησις, ἀπαίτησις.
 Risa, οὐσ. θηλ. παράδοσις φρουρίων,
 πόλεων, κτλ.
 Risarcire, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω.
 Rescindere, ρ. ἐν. διασχίζω, διαρρη-
 γνῶω ἢ μεταφ. ἀναίρω, ἀκυρῶ.
 Rescissione, οὐσ. θ. ἀκύρωσις.
 Resciso, -a, παθ. μετ. τοῦ re-
 scendere, ἀκυρωθεῖς.
 Rescissorio, -a, ἔ. ἀκυρωτικός.
 Rescritto, οὐσ. ἄρ. βασιλικὸν γράμ-
 μα, βασιλικὴ ἀπόκρισις εἰς ἀναφο-
 ρὰς αἰτήσεων.

Rescrivere, ρ. ἐν. αντιγράφω.
 Rescicare, ρ. ἐν. ἀποκόπτω.
 Rasca, θ. ἄνθος ἡδυστάτην ἀποφέρειν
 εὐωδία, οἰνάνθη κ. ρεζιδάς.
 Reservare, ρ. ἐν. ἴδε riservare.
 Riservazione, οὐσ. θηλ. ἴδε riser-
 vazione.
 Residente, ἔ. διαμμένων, οἰκῶν συνή-
 θως ἐν τινὶ τόπῳ.
 Residenza καὶ residenza, οὐσ. θηλ.
 συνήθης ἐνδιαιτησις, διαμονή τινος
 ἐν τινὶ τόπῳ.
 Residenziale, ἔ. διγ. τῆς διαμονῆς.
 Residuale, ἔ. διγ. ὑπόλοιπος.
 Residuare, ρ. ἐν. ἀποτελῶ τὸ ὑπό-
 λοιπον, = formare il residuo.
 Residuo, ἄρ. ὑπόλοιπον ἢ — (χημ.)
 ὑποστάμην, κ. καταπάτι.
 Resignazione, οὐσ. θ. ἐκχώρησις, πα-
 ραίτησις.
 Resilienza, οὐσ. θ. ἀναπήδησις.
 Resina, οὐσ. θ. ρητίνη.
 Resinifero καὶ — poso, -a, ἔ. ρη-
 τινοφόρος, ρητινοῦχος.
 Resipiscenza, οὐσ. θ. μεταμέλεια,
 μετάνοια.
 Resistenza, οὐσ. θ. ἀντίστασις.
 Resistere, ρ. οὐδ. ἀνθίσταμαι, ἐναν-
 τιστοῦμαι ἢ ἐμμένω, ὑπόμεινω.
 Reso, -a, παθ. μετ. τοῦ rendere,
 ἀποδοθεῖς, παραδοθεῖς.
 Resolutamente, ἐπ. ἀποφαστικῶς ἢ
 διαλυτικῶς.
 Resolutivo, -a, ἔ. ἀναλυτικός, δια-
 λυτικός, ἐπὶ φαρμάκων κατὰ τῶν οἰ-
 δημάτων.
 Resoluto, -a, ἔ. ἴδε risoluto ἢ —,
 ὡς ἐπ. ἴδε risolutamente.
 Resolutorio, -ia, ἔ. διαλυτικός, ἀκυ-
 ρωτικός, ἐπὶ ἐγγράφων.
 Resolucióne, οὐσ. θ. διάλυσις, ἀνά-
 λυσις, ἐξέλιξις ἢ — (μαθ.) λύσις
 προβλήματος ἢ — διασαφήνισις, συ-
 ζήτησις, θέματος ἀμφιβολίας, κτλ.
 ἢ ἀπόφρασις.
 Risolvibile, ἔ. διγ. ἴδε risolvibile.
 Rispettivamente καὶ rispe —, ἐπίρ.
 συγκριτικῶς, ἀναλόγως, σχηματικῶς.
 Rispettivo καὶ rispe —a, ἔ. ἀναφο-

ρικός, σχετικός· || περίσκαπτος, συν-
εσταλμένος, δειλός.
Respijnere, ρ. έν. άποκρούω, άπο-
πέμπω, άπορίπτω έκ δευτέρου.
Respirabile, έ. διγ. έπιδεκτικός εισ-
πνοής, εισπνεύσιμος, εύπνευστος.
Respirabilità, ούσ. θ. τὸ εισπνεύσι-
μον, τὸ πνευστόν, ἡ ιδιότης τοῦ εισ-
πνεύσθαι.
Respiramento, άρ. πνοή, άναπνοή.
Respirante, έ. άναπνέων.
Respirare, ρ. ούδ. πνέω, άναπνέω,
ζῶ· || άναψύγομαι, άναπαύομαι μετὰ
έπίπονον έργασίαν· || συναμιλώ, συν-
διαλέγομαι πρὸς άνεσιν· || —, ούσ.
άρ. πνοή, άναπνοή.
Respirativo, —α, έ. άναπνευστικός,
άναψυκτικός.
Respiratore, ούσ. άρ. άναπνευστή-
ριον έργαλον. τὸ διευκολόνον τήν
άνάπνευσιν.
Respirazione, ούσ. θ. άναπνοή, άνά-
πνευσια, — libera facile, εύπνοια, —
penibile, δύσπνοια, ασθμα· || άνά-
πασιας, παύσιας τῆς έργασίας, άνα-
ψυχῆ, διασκέδασιας.
Respiro, ούσ. άρ. κυρίως, άναπνοή· ||
Μεταφ. άνεσιας, άνάπασιας.
Responna, θ. άπόκρισις έπί γρησιμῶν.
Responsabile, έ. διγ. έπισθῆνος.
Responsabilità, ούσ. θ. εύθύνη.
Responsivo και εις —α, έπίθ. άπο-
κριτικός.
Responso, ούσ. άρ. έδε responna.
Responsorio, άρ. (έκκλ.) τροπήριον,
άποσπασθὲν έκ τῆς θείας Γραφῆς,
ψαλλόμενον ύπὸ δύο ψαλτῶν.
Bessa, ούσ. θ. έπίμονος έκεία· || φι-
λονεικία, συζήτησις.
Besta, ούσ. θ. άνήρ, τὸ έγαλον τοῦ
στάχους· || άκανθα ίχθύος· || έρμαθὲς
χρομμῶν, σκορδῶν, σύλων κτλ.
|| παύσιας, άναβολή, ήσυχια, άνεσιας·
|| —, πλ. βότρυς, σταφυλή.
Restamento, ούσ. άρ. διάλειμμα, παύ-
σιας έργασίας.
Restante, ούσ. άρ. τὸ ύπόλοιπον.
Restare, ρ. ούδ. και —ε, άύτ. μένω,
καταλείπομαι, έπισταμαι· || παύω,

διακόπτω, διαλείπω τήν έργασίαν·
|| παραλείπω, εγκαταλείπω· || μι-
κροῦ δεῖν, = mancare poco κτλ.
Restata, ούσ. θ. τέλος, παύσιας.
Restato, —α, παύ. μετ. τοῦ restare,
παύσιας, διακεκομμένος.
Restaumento, ούσ. άρ. έδε restau-
razione.
Restaurare, ρ. έν. έπισκευάζω, έπι-
διορθῶ, άνορθῶ, άνακαινίζω.
Restauratore, —ίτις, έπανορθωτής.
Restauro, ούσ. θ. έπανόρθωσιας,
έπιδιόρθωσιας, έπιτεκνυή.
Restauro, ούσ. άρ. (ποιητ.) έδε τὸ
προηγούμενον· || παρηγορία.
Restiamente, έπίρ. έναντιωματικός,
πεισματωδῶς, άδιατρέπτως.
Restio, —α, έ. δυσήνιος, δυσάγωγος·
έπί έκτων και άλλων ζῶων αντίλασ-
σιον· || —, και' έκτ. δυσπειθής, παρ-
ήκοος· έπί προσώπων· || ούσ. άρ.
έπιμονή, ίσχυρογνωμία, πείσμα.
Restituira, ρ. έν. άποδιδῶ ξένον τι·
|| έπανορθῶ, άποκαθίσταμι.
Restituire, —ίτις, τὸ άποδιδῶν τὸ
άλλότριον· || έπανορθωτής.
Restitutorio, —α, έ. (νομ.) έποδοτέος.
Restituzione, ούσ. θ. άπόδοσις· ||
έπανόρθωσις· || — (άστρ.) έπανάκαμ-
ψις, έπιστροφή πλανήτου.
Resto, ούσ. άρ. τὸ ύπόλοιπον· || —,
(έπιρρηματικός) ές έκ παρισσοῦ,
έκτος τούτου, προσέτι· || —, έ. υπό-
λοιπος.
Restoppio, ούσ. άρ. έχυρον τὸ έκ τῆς
σταχυολογίας συναγόμενον.
Restoro, —α, έ. (βοταν.) άθερώδης.
Restovigliare, ρ. έν. γαργῶ άδια-
λείπτως τὸν αὐτὸν άγρόν.
Restremazione, ούσ. θ. (τεκτ.) ἡ τοῦ
κλονος στένωσις.
Restringere, ρ. έν. συσφίγγω.
Restritivo, —να, έ. συσταλτικός,
περιοριστικός.
Restrizione, ούσ. θ. συστολή, περι-
ορισμός.
Resudato, ρ. ούδ. έδῶδ, άφῆδῶ.
Risultamento, ούσ. άρ. συνέπεια,
άποτέλεσμα.

Risultare και risultare, ρ. ούδ. προ-
έρχομαι, έξάγομαι, έπομαι.
Risurino, —α, έ. ύπτιος.
Risurgere, ρ. ούδ. άνίσταμαι, άνα-
ζῶ, = risorgere.
Risurrezione, ούσ. θ. ἡ έκ νεκρῶν
άνάστασις.
Risuscitare, ρ. έν. άναγεῖρω έκ τοῦ
θανάτου, άνίσταμι.
Risaggio, και' άποκοπήν τοῦ credi-
taggio, ούσ. άρ. κληρονομία.
Risare, ρ. ούδ. κληρονομῶ· || — έν.
(ζωγρ.) άντιγράφω εἰκόνα δια τῶν
τετραγῶνων, ἡτοι σμικρῶνω, διαί-
ρῶ εις τετράγωνα. [άγρ.]
Risata, ούσ. θ. δικτύου βολή, ίχθύων
Rete, ούσ. θ. και ποιητ. άρ. δίκτυον·
|| Reta, άρ. πλ. || δικτυωτὸς κεκρύ-
φαλος, καιν. σκούφια· || μεταφ. πα-
γή, δόλος, άπάτη, έπιβουλῆ· || Α—
δικτυοειδής· || σταφάνη, περιθώριον·
|| κίχκλιδωσις, περιφραξις· || —
(ζωγρ.) πλαίσιον τετράγωνον.
Retentiva και ι —, ούσ. θ. μνημονι-
κόν, μνήμη.
Retentivo και ιι —, να, έ. καθεκτι-
κός, συσταλτικός.
Retenzione και ιι —, ούσ. θ. κυρίως,
κατοχή· || — (ιατρ.) έπίσχεσις — d'
urina, ίσχυρία, δυσουρία, καιν.
κράττημα τοῦ οὔρου.
Retiucella, ούσ. θ. (όπακ.) μικρὸν δί-
κτυον· || δικτυωτὸν σακκίον, μικρὸν
πλεκτὸν κάλυμμα πρὸς διακόσμησιν
τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν.
Retienza, ούσ. θ. άποσιώπησις, ά-
ποσίγησις έκουσια.
Reticino, ούσ. άρ. (όπακ.) μικρὸν
δίκτυον, = piccola rete.
Reticolamento και reticolato ἡ ren-
teuillito, ούσ. άρ. δικτυοειδής, άμ-
φιβλήτροειδής.
Reticolazione, ούσ. θ. τὸ δικτυοει-
δές, δικτυωτὸν πλέγμα.
Retificazione, ούσ. θ. έδε retifica-
zione.
Retiforme, έ. διγ. δικτυοειδής· έπί
άντικειμένων τῆς άνατομίας και βο-
τανικής.

Retina, ούσ. θ. ὁ άμφοβλήτροειδής
χιτὼν ἡ βιμὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Retinente, έπίθ. διγ. πεφυλαγμένος,
περίσκαπτος, σύνουος.
Retinenza, ούσ. θ. έδε ritenenza.
Retore, ούσ. άρ. ρήτορ.
Retorica και raito —, ούσ. θ. ρητο-
ρική, ρητορεία, ἡ ρητορική τέχνη.
Retoricare, ρ. ούδ. ρητορεύω, έπαγ-
γέλλομαι τὸν ρήτορα.
Retraere, ρ. έν. έδε ritrarre.
Retrandante, και retroan —, έ. διγ.
καλίνδρομος, έπιστρέφων εις τὰ ὀ-
πίσω ἡ τρέχων τῆδε κάκεισε.
Retrazione, ούσ. θ. άντίσπασις, έπί-
σπασις, συστολή, μέλωσις.
Retribuimento, ούσ. άρ. αμοιβή, έδε
retribuzione.
Retribuire, —trice, ούσ. άνταπόδό-
της, άνταμοιβός.
Retribuzione, ούσ. θ. άνταπόδοσις,
άνταμοιβή.
Retro, έπί. ὀπίσω, ὀπισθεν.
Retroadare, ρ. ούδ. καλίνδρομῶ,
έπιστρέφω ἡ τρέξω τῆδε κάκεισε· ||
—, έν. άγω εις τὰ ὀπίσω.
Retroativo, —α, έ. ὀπισθενεργός, άνα-
δρομικός, ίσχύων έν παρελθόντι.
Retrozazione, ούσ. θ. ὀπισθενεργός,
ανάδρομική δύναμις.
Retrocamera, ούσ. θ. ὀπισθιον, από-
κρυφον ὀματίον.
Retrocedere, ρ. ούδ. ὀπισθοδρομῶ,
παλινδρομῶ, έπιστρέφω ὀπίσω.
Retrocendimento, ούσ. άρ. ὀπισθο-
δρομησις, παλινδρομία.
Retrocessionario, —α, έ. ὀπισθοδρο-
μικός, παλινδρομικός.
Retrocessione, ούσ. θ. παλινδρομη-
σις, παλινδρομία.
Retrogradare, ρ. ούδ. ὀπισθοδρομῶ,
παλινδρομῶ, ὀπιστρέφω.
Retrogradazione, θ. παλινδρομία.
Retrogrado, —α, έ. παλινδρομος έν
χρήσει κυρίως έπί πλανητῶν και
συνέκδοχικός έπί παντός πράγμα-
τος ὀπισθενεργῶ.
Retroguardia, ούσ. θ. — guarda, άρ.
ὀπισθοφυλακή, ούραγία.

Riarguto, —a, έ. επιπληχθεός.
 Riarmare, ρ. έν. θηλίξω πάλιν, έν-
 ισχύω έτι μάλλον.
 Riarricare, ρ. έν. ανακομίζω, έπα-
 νακομίζω, επαναγωγή.
 Riarricchiare, ρ. έν. πλουτίζω πάλιν.
 Riarsa, —s, παθ. μετ. του riardere,
 κέκαυμένος.
 Riasciunare, και —sciutare, ρ. έν.
 σφογγίζω πάλιν.
 Riascollare, ρ. έν. ακροάζομαι πάλιν.
 Riassalire, ρ. έν. επιπίπτω, επιπί-
 θεμαι, προσβάλλω εκ δευτέρου.
 Riassaltare, ρ. έν. την εφοδον επανα-
 ναλαμβάνω.
 Riassettare, ρ. έν. έδε rassetare.
 Riassicurare, ρ. έν. ασφαρίζω, άντα-
 σφαλίζω || ένθαρρύνω αόδις || —si,
 αύτ. ένθαρρύνομαι, άναθαρρύνω.
 Riassicurazione, ούς. θ. έξασφάλισις
 νέα || άναθαρρυνσις.
 Riassorbimento, ούς. άρσ. δευτέρα
 άπορρόφησις.
 Riassorbire, ρ. έν. άπορροφώ αόδις.
 Riassumere και ποιητ. rassumere,
 ρ. έν. ανακεφαλαιάω.
 Riassunto και riassunto, —a, παθ.
 μετ. του rassumere.
 Riassunzione, ούς. θ. νέα ύψωσις.
 Riattacare, ρ. έν. επιδέω, προσδέω,
 επισυνάπτω, επικολλώ || —si, αύτ.
 συνδέομαι, επικολλώμαι εκ δευτέρου.
 Riattamento, ούς. άρ. επισκευή.
 Riattare, ρ. έν. επισκευάζω, επιδιορθώω.
 Riavere, ρ. έν. ανακτάμαι, αναλαμ-
 βάνω πάλιν || —si, αύτ. απαλλάτ-
 τομαι, ανακτάομαι εκ του προκει-
 μένου κινδύνου.
 Riavolo, ούς. άρσ. πυράγρα ή, όρ-
 θότερον αιθέρου σκέλευθρον, των
 ύελοφυών.
 Riavuta, ούς. θ. άνάκτησις.
 Riavvicinare και ra—, ρ. έν. πλη-
 σιάζω αόδις.
 Ribaciare, ρ. ένεργ. ασπάζομαι, φιλώ
 πάλιν.
 Ribadimento, ούς. άρ. καρπίου άκρα
 ανακμπος.
 Ribadire, ρ. έν. ανακάμπω τό καρ-

πίου προς τα όπισω του μέρους δια
 στερέωσιν || επικυρώ τα παρα των
 άλλων ειρημένα || μεταφ. συσειρω,
 συστρέφω || επαναλαμβάνω προς
 τινα την αυτην αιτίασιν, κτλ. || έξο-
 ρίζω πάλιν.
 Ribaditura, θ. έδε ribadimento.
 Ribagnare, ρ. έν. βρέγω εκ δευτέ-
 ρου || —si, αύτ. λυπούμαι πάλιν.
 Ribaldaglia, έδε ribalderia.
 Ribaldaglia, ούς θ. (περιλ.) σκυλο-
 λόγιον μοχθηρών άνθρώπων.
 Ribaldeggiare, ρ. ούδ. φουλόγητας
 διαπράττω.
 Ribaldello και ru—, ούς. άρ. (όποκ.)
 μικρός, άνόσιος, όλιγον μοχθηρός
 || πτωχός, έλαεινός.
 Ribalderia, ούς. θ. αισχροτής, φου-
 λότης || κακουργία.
 Ribaldo και ru—, —a, έ. και ούς.
 άνόσιος, κακούργος, κλέπτης, λι-
 ποδότης, άξιος αγχόνης || πένης.
 Riballare, ρ. ούδ. χορεύω πάλιν.
 Riballa, ούς. θ. έργαλείον αναστρέ-
 φον, ανακυλινον την γην.
 Ribaltare, ρ. έν. ανατρέπω, αναστρέ-
 φω || —ούδ. και si, αύτ. ανατρέ-
 πομαι.
 Ribalzamento, ούς. άρ. αναπήδησις.
 Ribalzare, ρ. ούδ. αναπηδών.
 Ribalzo, ούς. άρ. έδε ribalzamento.
 Ribandare, ρ. ούδ. (ναυτ.) στρέφο-
 μαι επί της άλλης πλευράς.
 Ribandimento, ούς. άρ. νέος έξορι-
 σμός ή ανάκλησις εκ της έξορίας.
 Ribandire, ρ. έξορίζω πάλιν ή ανά-
 κλώ τόν έξοριστον.
 Ribarbare, ρ. ούδ. (βοτ.) νέας εκθύω
 ρίζας.
 Ribasso, ούς. άρ. (έμπ.) έκπτωσις.
 Ribastopare, ρ. έν. ραβδίζω, δέρω
 εκ δευτέρου.
 Ribattete, ρ. έν. τώπω πάλιν ||
 τρέπω εις φυγήν τόν έχθρόν || πε-
 ριστέλλω, αναστέλλω || διατρίβομαι,
 άπισχυρίζομαι.
 Ribattezzamento, ούς. άρ. αναβά-
 πτις, = il ribattezzare.
 Ribattezzare, ρ. έν. αναβαπτίζω.

Ribattimento, ούς. άρ. αντίκρουσις
 || άνάτρισις, άνασκευή.
 Ribattitura, ούς. θ. έδε ribaditura.
 Ribattutamente, έπ. ίσχυρός.
 Ribeccare, ρ. έν. καθικνούμαι αόδις
 τώ ράμφει, κοιν. τσιμπώ πάλιν την
 τροφήν δια του ράμφους επί πτη-
 νών || μεταφ. άντιδύκνω τόν βου-
 λόμενον δάκνειν.
 Ribellante, έ. διγ. άποστάτης, επανα-
 στατής || δυσπειθής, σκληραύχην,
 ίσχυρογνώμων || μεταφ. ασύμφω-
 νος || άσυνητής.
 Ribellare, ρ. έν. διεγείρω τινα εις
 στάσιν, εις επανάστασιν, επανίστημι.
 || —, ρ. ούδ. και —si, αύτ. επανί-
 σταμαι, άποστατώ, επαναστατώ.
 Ribellazione, ούς. θηλ. άπηρχ. έδε
 ribellione.
 Ribelle και —o, έ. και ούς. άποστά-
 τής, επαναστάτης.
 Ribellione, ούς. θ. άποστασία, επανα-
 στάσις || cadere in—, κηρύττω-
 μαι άποστάτης.
 Ribenedire, ρ. έν. εύλογώ εκ δευ-
 τέρου || απολύω της κατάρτας, αφή-
 μι, συγχωρώ.
 Ribenedizione, θ. νέα εύλογία.
 Ribeneficare, ρ. έν. άντευεργετώ.
 Ribere, —hevare, ρ. έν. πίνω πάλιν,
 μεταπίνω.
 Ribes, ούς. άρ. ριβίσια, κοιν. φραγ-
 κοσταφυλιά || ριβίσιον, κοινώς φραγ-
 κοστάφυλον.
 Ribolare, ρ. ούδ. σκάπτω.
 Ribobolo, ούς. άρ. σκάμμα.
 Riboccare, ρ. ούδ. έχέομαι, υπερ-
 χέομαι.
 Ribocco, ούς. άρ. υπερέχουσις || ά-
 φρονία.
 Ribollimento, ούς. ρ. βράσις, ανα-
 θρασμός του αίματος.
 Ribollo, ούς. άρ. κοχλασμός.
 Ribollire, ρ. ούδέτ. αναβράζω, ανα-
 ζέω.
 Ribollitivo, —va, επίθ. αναβράζων, ά-
 ναζέων.
 Ribordaggio, ούς. άρσ. άποζημίωσις
 εις πλοιον, δι' ήν όπέστη βλάβην έν

τῷ λιμένι εκ της συγκρούσεως άλλου
 Ribramo, ούς. θ. νέος πέθος του έ-
 πανακτῆσαι τι.
 Ribrezzaare, ούδ. και —si, αύτ. οριττω
 Ribrezza και rirrezza, ούς. άρ. φρι-
 κη, φρικασίς.
 Ribucare, ρ. έν. τρυπώ έτι πλέον.
 Riburlare, ρ. ούδ. και —si, αύτ. ά-
 σείζομαι πάλιν.
 Ributtamento, ούς. άρ. άποποίησης,
 άποβολή || σκόβαλον.
 Ributtante, έ. διγ. κηδής, άνιαρός,
 άπεχθής.
 Ributtare, ρ. έν. άποκρούω, άποθώ,
 άποβάλλω.
 Ributto, ούς. άρ. έδε ributtamento
 || έμετος.
 Ricaccia, ούς. θ. δευτέρα άποβολή.
 Ricacciamento, ούς. άρ. άπόκρουσις,
 άπίωθισις, νέα άποδίωξις.
 Ricacciare, ρ. έν. άπιωθώ, άποκρούω,
 εκδιώκω, αποπέμπω άποβάλλω εκ
 δευτέρου || —si, αύτ. επανέρχομαι.
 Ricadente, επίθ. διγ. επικρεμής, κρε-
 μαστός.
 Ricadere, ρ. ούδ. πίπτω και πάλιν,
 περιπίπτω — nel peccato, nel ma-
 lo, —αμαρτήματι, νότω, κτλ. αμαρ-
 τάνω πάλιν, ύποτροπή περιπίπτω
 — in alcun pensiero, επανέρχο-
 μαι εις την αυτην σκέψιν || —al-
 trui nelle mani, εμπέπτω αόδις
 εις την εξουσίαν τινός.
 Ricadimento, ούς. άρ. τῷ δις αμαρ-
 τάνειν || —(παθολ.) νέσου ύποτρο-
 πῆ, ύποτροπισμός.
 Ricarioso, —a, άρ. όχληρός, άνιαρός,
 άπεχθής.
 Ricaduta, ούς. θηλ. ύποτροπή, έδε
 ricadimento.
 Ricaggimento, ούς. άρ. συνώνυμον
 τῷ ridicamento.
 Ricagnato και rincagnato, —a, έ. πι-
 μός, κοιν. ό έχων μύτην πλακωτήν
 και γυριστήν προς τα άνω.
 Ricalare, ρ. ούδέτ. καταβαίνω εκ
 δευτέρου.
 Ricalcare, ρ. έν. πατώ πάλιν || —
 (στρατ.) ώθώ.

Ricalcatore, οὐσ. ἄρ. πίστρον τη-
λεθόλου, κόπανος γεμίματος.
Ricalcinere, ρ. ἐνεργ. κατακαίω ἐκ
δευτέρου.
Ricalcitramento, οὐσ. ἄρ. ἐναντιώ-
σις, ἀντίστασις.
Ricalcitrate, ἔ. διγ. λακτιστικός.
Ricalcittraro, ρ. οὐδ. λακτίζω, ἀνα-
λακτίζω, κυρίως ἐπὶ ἵππων καὶ ἄλ-
λων ζώων ἢ μεταφ. ἐναντιοῦμαι,
ἀνθίσταμαι.
Ricalzarsi, ρ. αὐτπ. ὑποδέομαι ἐκ
δευτέρου.
Ricalzamento, οὐσ. ἄρσ. ποικιλιάς,
κοιν. κέντημα.
Ricalzare, ρ. ἐν. ποικίλλω, κεντῶ.
Ricalzato, —α, ἔ. ποικίλος, κεντητός.
Ricalzatura, οὐσιαστ. θηλ. ποικιλία
κέντημα.
Ricalzatore, —trice, οὐσ. ποικιλτής,
κοιν. κεντητής.
Ricalzare, ρ. ἐνεργ. ἀνταποδίδω,
ἀνταμείβω.
Ricalzo, —cambianento, οὐσ. ἄρ.
(ἐμπ.) ἐπισυναλλαγή, τέλος ἀποδι-
δόμενον παρὰ τοῦ ἐκδότη ἀναλ-
λαγματικῆς διαμαρτυρηθείσης ἐπὶ
μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἄρμα, l'uni di —, ἔ-
πλα, καλῶς ἀπόθετα πρὸς ἀνταλ-
λαγὴν ἢ ἀνταπόδοσις ἀνταμοιβή.
Ricalzamento, ρ. οὐσ. περιπατῶ πάλιν
Ricalzo, οὐσ. ἄρσ. ποικιλιάς, κοιν.
κέντημα.
Ricalzare, ρ. ἐν. διαγράφω, ἐξα-
λείφω ἐκ δευτέρου.
Ricalzare, ρ. ἐν. ἴδε ricambiare.
Ricalzare, ρ. ἐν. ἐπαναλαμβάνω τὴν
φθῆν, παλινφθῶ ἢ μεταφ. ἀνοιρῶ
τὰ εἰρημένα.
Ricalzare, —trice, οὐσ. ταυτολόγος
Ricalzazione, οὐσ. θ. παλινφθία.
Ricalzare, ρ. ἐνεργ. ἐκλέγω, δια-
λέγω, ἐκ τῶν πολλῶν ὁ, τι νομίζω
κρίστων.
Ricalzare, ρ. ἐν. ἀπισθύνω, ἀποδίδω,
εἰσπράττω τὰς πιστώσεις.
Ricalzo, οὐσ. ἄρ. διεύθυνσις, εὐ-
δίωσις ἢ — di lettere, ἐπιστολῆς
διεύθυνσις ἢ — di mercanzie, ἐμπο-

ρομημάτων πώλησις ἢ μεταφ. ἐκανο-
ποιήσις, εὐχαριστήσις ἢ dar— a una
facienda, περαινῶ, ἐκτελῶ τι ἢ
uomo di—, ἀνὴρ ἱκανός, δραστήριος
Ricapitolare, ρ. ἐν. ἀνακεφαλαίω.
Ricapitolazione, οὐσ. θηλ. ἀνακεφα-
λαίωσις.
Ricapuginare, ρ. ἐν. ἐγκόπτω πάλιν,
χαράττω τὸν ἄλιον βυτίου.
Ricardare, ρ. ἐνεργ. ζαίνω πάλιν, ἀ-
ναζαίνω.
Ricuricare, ρ. ἐν. ἐπιφορτίζω πάλιν,
ἀναζαίνω.
Ricuricare, ρ. ἐν. ἐπιφορτίζω πάλιν ἢ
— si, αὐτπ. ἐπιφορτίζομαι πάλιν,
ἀναλαμβάνω τι.
Ricardare, ρ. ἐν. ἴδε ricardare.
Riscamento, οὐσ. ἄρ. νέα πτώσις.
Riscante, ἔ. διγ. ἐτοιμόρροπος.
Riscantezza, οὐσ. θηλ. τὸ ἐτοι-
μόρροπον.
Riscare, ρ. οὐδ. μεταπίπτω, ἴδε
ricadere.
Riscata, οὐσ. θ. ὑποτροπή.
Riscattezza, οὐσ. θηλ. ἴδε ricas-
camento.
Riscattare, ρ. ἐν. δεσμεύω ἐκ δευ-
τέρου.
Riscatto, οὐσ. ἄρ. ἐκδίκησις.
Riscattare, ρ. ἐν. ἐξαγοράζω, ἀνα-
κτῶμαι τι ἢ — si, αὐτ. ἐκδικοῦμαι,
ἴσα τοῖς ἴσοις ἀμείβομαι.
Riscattare, —trice, οὐσιαστ. λο-
κρωτής, ἐξαγοραστής, ὁ τὸ ἐνέχυ-
ρον ἀνακτήσας.
Riscatto καὶ riscatto, οὐσ. ἄρ. κυ-
ριως, ἐξώνησις, ἐξαγορά ἢ μεταφ.
ἱκανοποιήσις, ἐκδίκησις.
Riscattare, ρ. οὐδ. ἵππεύω πάλιν.
Riscattare, ρ. αὐτπ. πορίζομαι ἵππον.
Riscattare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω, ἐξάγω πάλιν ἢ
ἀνακτῶμαι κερδαίνω τὸ ἀπο-
λεσθῆν ἢ ἀντιγράφω ἢ — sangue,
ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ ἐκ δευτέρου.
Riscatto, ἐπίρ. πλουσιως ἀπόδοσις,
= alla ricco, da ricco, doniziosamente.
Ricchezza, οὐσ. θ. πλούτος ἢ μεγα-
λοπρέπεια, πολυτέλεια.

Riciale, οὐσ. θ. καστανότοπος.
Ricarsi, ρ. αὐτ. βοστρυχοῦμαι.
Riccio, —a, ἔ. οὐλόθριξ, βοστρυχώ-
δης ἢ — οὐσ. ἄρ. ἀκανθόχοιρος ἢ
ἐχίνος, κ. ἀχινός.
Ricchezza, οὐσ. θ. οὐλόθριξ, κοιν.
τὰ σγουρά μαλλιά.
Ricciato, —a, ἔ. οὐλόθριξ.
Ricco, —a, ἔ. καὶ οὐσ. πλούσιος.
Riccone, οὐσ. ἄρ. βαθύπλοτος.
Ricco, οὐσ. θ. ἀναζήτησις, ἔρευνα,
ἐξέτασις, = il ricercare.
Ricerca, οὐσ. ἄρ. ἴδε τὸ προ-
ηγούμενον.
Ricerca, ρ. ἐν. ζητῶ πάλιν, ἀνα-
ζητῶ ἢ θεωρῶ, ἐξετάζω.
Ricerca, οὐσ. θ. ἴδε ricerca.
Ricercente, ἐπ. ἐπιτετηθευμέ-
νος, σπουδαίως.
Ricerco, —a, παθ. μετοχ. τοῦ ri-
cercare, ἐξείρατος, ἐκλεκτός.
Ricerco, —trice, ἐπιζητητής.
Ricerchiare, ρ. ἐν. περισκυλῶ ἐκ
δευτέρου.
Ricerco, —a, ἴδε ricercato.
Ricetta, οὐσ. θ. συνταγή ἱατροῦ.
Ricettacolo, οὐσ. ἄρ. ἀπρηχ. ἴδε ri-
cettacolo.
Ricettacolo, οὐσ. ἄρ. δοχεῖον παν-
τοῦν κακῶν, καταγῶγιον ἢ κατα-
φύγιον, ἄστυον.
Ricettamento, οὐσ. ἄρ. ὑποδοχή.
Ricettare, ρ. ἐν. δέχομαι, ὑποδέχο-
μαι, φιλοξενῶ ἢ — (ἰατρ.) γράφω
συνταγὰς.
Ricettario, οὐσ. ἄρ. συναγολόγιον,
συλλογὴ συνταγῶν.
Ricettatore, —trice, οὐσ. ἀποδοχεύς,
ἀποδέκτης, πανδοχεύς.
Ricettazione, οὐσ. θ. ὑποδοχή.
Ricettività, οὐσ. θ. δεκτικότητα.
Ricettivo, —a, ἔ. ὑποδέκτικος.
Ricetto, οὐσ. ἄρσ. ἴδε ricettacolo,
ospizio albergo ἢ dare fare —, ὑ-
ποδέχομαι, = ricettare.
Ricettare, ἴδε ricettivo.
Ricevere, ρ. ἐν. δέχομαι, ἀποδέχο-
μαι, ὑποδέχομαι ἢ λαμβάνω ἀπο-
λαμβάνω, pigliare.

Ricevole, ἔ. διγ. δεκτικός.
Ricevimento, οὐσ. ἄρσ. παραλαβή,
λήψις ἢ ὑποδοχή.
Ricevitivo, —a, δεκτικός.
Ricevitore, —trice, οὐσ. ἀποδέκτης,
ὑποδοχεύς ἢ εἰσπράττωρ.
Ricevitoria, οὐσ. θ. τὸ τοῦ εἰσπρά-
κτορος ἄξιωμα.
Ricevuta, οὐσ. θηλ. πιστοποιητικὸν
παραλαβῆς.
Ricezione, οὐσ. θ. ἴδε ricovimen-
to ἢ παραδοχὴ προσώπου εἰς εται-
ρίαν, εἰς ὑπηρεσίαν, κτλ.
Richiamare, ρ. ἐν. ἀνακαλῶ, μετα-
καλῶ, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω τινά ἢ
ἢ ἀποβάλλω, ἀποπέμνω τινά ἢ ἐ-
νάγω, ἐγκαλῶ, καταμηνύω.
Richiamata, οὐσ. θ. ἀνάκλησις.
Richiamatore, —trice, οὐσ. ὁ ἀνα-
καλῶν ἢ ὁ ἀποτρέπων τινά τῆς ἀ-
γαθοεργίας.
Richiamo, οὐσ. ἄρ. ἴδε Richiamata.
Richiedenti, ἔ. διγ. ὁ αἰτῶν.
Richiedere, ρ. ἐν. αἰτῶ, ζητῶ κατ'
ἐπανάληψιν ἢ ἐκαιτοῦμαι, ἐπικα-
λοῦμαι ἢ ἄξιῶ, ἀπαιτῶ ἢ ἐρωτῶ, ἐ-
ρευνῶ ἢ ἐπιζητῶ, ἐπιποθῶ ἢ ἐνά-
γω, κλητεύω ἢ ζητῶ λόγον ἢ —
(γεωπ.) ἀνασκάπτω τὴν γῆν βαθύως.
Richiedimento, οὐσ. ἄρ. αἰτήσις.
Richiudimento, ἄρ. κατακλείσις.
Richiusura, οὐσ. θ. περιφραγή, μι-
κρὸς περίβολος.
Richidere, ρ. ἐν. κόπτω, ἀποκόπτω
ἀποτέμνω ἢ συντέμνω, ἐλατῶ, ὀχι-
ζῶ ἢ ἀποτελειῶ, περαινῶ τι ἢ
κτείνω, φονεύω ἢ διαβαίνω ποτα-
μὸν κτλ. ἢ — si, αὐτ. κόπτομαι, συν-
τέμνομαι, κτλ.
Richidimento, οὐσ. ἄρ. ἀποκοπή.
Richiditura, οὐσ. θ. ἐντομή, σχισμή.
Richidivo, —a, ἔ. ὁ μεταπίπτων εἰς
τὸ αὐτὸ ἁμάρτημα.
Richignere, ρ. ἐν. (σχηματιζόμενον
κατὰ τὸ dignere), περιζωνύω, πε-
ρικυκλῶ. [φρέξ.
Richignimento, οὐσ. ἄρ. κόσμημα περι-
Richimentare, ρ. ἐνεργ. δοκιμάζω ἐκ
δευτέρου.

Ricino, αὐσ. ἄρσ. έντομον, ὁ κρό-
των, κοιν. τσιμπούρι' || φυτόν, τὸ
κόπριον' || olio di —, τὸ κοιν. ρε-
τσινόλαδον.

Ricinio και γε —, οὐσ. ἄρ. φάρις, κ.
καλύπτρα τῶν Ρωμαίων.

Riciscare, ρ. κυσθίζω, κοιν. πίνω
ἐλλεπαλλήλως.

Ricircolare, και ricirculare, ρ. οὐδ.
περιφέρομαι' || ἐπιστρέφω.

Ricircolazione, οὐσ. θ. νέα περιφορά.

Ricircondare, ρ. έν. περικυκλῶ πάλιν.

Ricisa, οὐσ. θ. ἀποκοπή, ἀποτομή'
|| — di parole, λέξεων συγκοπή' ||
a —, alla —, ἐπιρρηματικῶς, μετὰ
τῶν ρημάτων andare, venire, ὑπά-
γω, ἔρχομαι διὰ τῆς συντομωτέρας
ἁδοῦ' || a —, μεταφ. ἀπερισκέπτως.

Ricisamento, ἐπ. διὰ μιᾶς' || διὰ τῆς
συντομωτέρας ἁδοῦ' || ἀκριβῶς.

Riciso, παθ. μετ. τοῦ ricidere, ἀπο-
κεκαμμένος, ἐσχισμένος' || βραχύς,
σύντομος' || ἔτοιμος.

Ricogliere, ρ. έν. συλλέγω, συνάγω,
κοιν. ἀνάλεγομαι, κοιν. μαζώνω
τὰ κατὰ γῆς καίμενα' || — (ἐπι προσ-
ώπων) ὑποδέχομαι, φιλοξενῶ' || — i
frutti della terra, συλλέγω, δρέ-
πω τοὺς καρπούς τῆς γῆς' || — si,
αὐτ. συλλέγομαι, συγκομιζομαι' ἐπὶ
καρπῶν' || συνάγομαι, συναθροίζομαι,
ἀποχωρῶ, καταφεύγω, προσφεύγω,
συνέρχομαι ἐπὶ προσώπων' || — si,
μεταφ. ἀφοσιοῦμαι εἰς τὴν μελέτην
τῶν θεῶν, προσέχομαι μετὰ συν-
τροφῆς και κατανύξεως τῆς καρδίας'
|| — si, περιστέλλομαι, περιορίζο-
μαι εἰς ἑμαυτόν, κοιν. συμμαζώνω
τὸν νοῦν μου.

Ricoglimento και ra —, οὐσ. ἄρσ.
συλλογή, σύναξις, συνάθροισις' || —
di cuore, μεταφ. καρδίας συντροφίη.

Ricogliere, οὐσ. ἄρ. συλλογείας' ||
εἰσπράκτωρ.

Ricogliatrice, οὐσ. θ. μαία.

Ricognizione, οὐσ. θ. ἀναγνώρισις'
|| ἀμοιβή, ἀνταμοιβή' || — (στρατ.)
κατασχόσεις τῶν ἐχθρικών θέσεων
τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθρικοῦ στρα-

τοῦ' || φόρος, τὸ δέκατον.
Ricolare, ρ. έν. ἀναχέω, εὐθλίξω ἐκ
δευτέρου ὑγρόν τι.

Ricollegarsi, ρ. αὐτ. συμμαχῶ ἀδίκ.

Ricollocare, ρ. έν. καθίστημι πάλιν,
τίθημι ἀδίκῃ ἐν τῇ ἀρμοδίῳ θέσει.

Ricolmare, ρ. έν. πληρῶ πάλιν.

Ricolmare, ρ. έν. πληρῶ πάλιν, ἔ-
ναπληρῶ' || — ένίστε ἀπλῶς, πλη-
ρῶ, κοιν. γεμίζω.

Ricolmi, οὐσ. ἄρ. πλ. τὰ ἐπὶ τῆς
παράλλας ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκχεό-
μενα χρώματα κτλ. ἐκθροσμάτα.

Ricolmo, οὐσ. ἄρ. ἰσοχειλής, ὑπερ-
χειλής, κοιν. γεμάτος μέχρι τῶν
χειλέων, ἑσχειλίτων.

Ricolorare, ρ. έν. χρωματίζω ἐκ δευ-
τέρου, ἐπιτίθημι πάλιν χρῶμα.

Ricolta και ricolta, οὐσ. θ. ὁ και-
ρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν δημητρια-
κῶν καρπῶν, τὸ θέρος, τὰ συλλεγό-
μενα γεννήματα' || ἡ τοῦ στρατοῦ
ἀποχώρησις.

Ricolto, — a, παθ. μετοχή τοῦ ricol-
gliere' || καταφυγόν' || παρατηρη-
θεῖς' || σύννοος.

Ricombattere, ρ. έν. και οὐδ. μάχο-
μαι, πολεμῶ πάλιν' || ἐναντιοῦμαι,
ἀντίσταμαι.

Ricominciamento, οὐσ. ἄρ. ἐπανάλη-
ψις, ἀνανέωσις.

Ricominciare, ρ. έν. ἄρχομαι πάλιν,
ἐπαναλαμβάνω, ἀνανεῶ' || ἐπαναλαμ-
βάνω τὸν λόγον.

Ricommettere, ρ. έν. πράττω πάλιν
τὸ αὐτό' || παραδίω αἰθίς, ἐγχειρί-
ζω πάλιν.

Ricomparire, ρ. οὐδ. ἀναφαίνομαι,
παρουσιάζομαι αἰθίς.

Ricompartire, ρ. έν. διανέμω ἐκ δευ-
τέρου, διαμοιράζω αἰθίς.

Ricompensa, θ. ἀμοιβή, ἀνταμοιβή'
παράγωγον τοῦ ricompensare.

Ricompensamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε ri-
compensazione.

Ricompensare, ρ. έν. ἀμείβο, ἀντα-
μισθῶ' || ἱκανοποιῶ, ἀποζημιῶ.

Ricomprensazione, οὐσ. θ. ἴδε ri-
compensa.

Ricompenso, οὐσ. ἄρ. = ricompensa'
|| ἱκανοποιήσις, ἀποζημιώσις.

Ricompensa, — pra, οὐσ. θ. ἐξώνησις,
κοιν. ἐξαγόρασις' || ἡ τῶν ἀνθρώπων
λύτρωσις ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ricompensare, ρ. έν. ἐξωνοῦμαι, ἐξ-
αγοράζω πάλιν τὸ πωληθέν πράγμα.

Ricompensatore, — trice, οὐσ. ὁ ἐξα-
γοράζων' || ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου,
ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ricompensazione, θ. ἴδε ricompensa
in tutti i suoi significati.

Ricomperevole, κ. διγ. ἐξωνήσιμος,
ἐξαγοράσιμος.

Ricompire, ρ. έν. ἐπανορθῶ.

Ricompimento, οὐσ. ἄρ. ἀναπλήρω-
σις, συμπλήρωσις' || ἀποζημιώσις'
|| ἀνακούφισις.

Ricomporre, ρ. έν. συντίθημι πάλιν'
|| συνάπτω αἰθίς' || — si, αὐτ.
ἀναμορφοῦμαι, μεταρρυθμίζομαι.

Ricompra, οὐσ. θ. ἴδε ricompensa.

Ricomunica, θ. ἀφορισμοῦ λύσις.

Ricomunicare, ρ. έν. ἀπολύω τινὰ
τοῦ ἀφορισμοῦ.

Ricomunicare, — a, παθ. μετοχή τοῦ
ricomunicare, ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀ-
φορισμοῦ.

Ricomunicazione, οὐσ. θ. ἴδε ri-
comunica.

Riconcedere, έν. παραχωρῶ αἰθίς.

Riconcentramento, οὐσ. ἄρσ. συγ-
κέντρωσις.

Riconcentrare, ρ. έν. συγκεντρῶ,
συνάγω εἰς έν ἐν τῷ κέντρῳ' || με-
ταφ. συνέρχομαι εἰς ἑμαυτόν.

Riconcepire, ρ. ένεργ. συλλαμβάνω
πάλιν.

Riconchiudere, ρ. έν. περαίνω ἐκ
δευτέρου.

Riconciare, ρ. έν. ἐπισκευάζω, ἐπι-
διορθῶ' || — si, αὐτ. (συν)διαλλάτ-
τομαι, συμφιλιοῦμαι πάλιν.

Riconciliamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε ri-
conciliazione, il riconciare.

Riconciare, ρ. έν. συνδιαλλάττω
αἰθίς, συμφιλίω, συμβιβάζω' || ἀφι-
ημι, συγχωρῶ' || — si, αὐτ. δια-
λάττομαι, συμφιλιοῦμαι' || — si, με-

ταφ. ἐξομολογοῦμαι ὅσα διέπραξα
ἁμαρτήματα.

Riconciliatore, — trice, οὐσ. διαλλάτ-
της, ὁ μεσολαβῶν πρὸς συμφιλίωσιν.

Riconcitolario, — a, ἐ. διαλλακτικὸς,
τῆς διαλλαγῆς.

Riconciliazione, οὐσ. θ. διαλλαγή,
συμφιλίωσις.

Riconcimare, ρ. οὐδ. κοπρίζω ἄγρον
ἐκ δευτέρου.

Riconcio, — a, ἐ. διηλλαγμένος' ||
ἤρτυμένος ἐπὶ ὄψων.

Ricondannare, ρ. ἐ. καταδικάζω πάλιν.

Ricondensare, ρ. έν. συμπυκνῶ αἰθίς.

Ricondire, ρ. έν. ἀρτῶ ἐκ δευτέρου.

Ricondito, — a, παθητ. μστ. τοῦ ri-
condire, ἀπόκρυφος, κυρίως και με-
ταφορικῶς.

Ricondotta, οὐσ. θ. νέα ὁδηγία.

Ricondurre, ρ. έν. ἐπανασέρω, ἐπα-
νάγω τι ἐν τῷ οἴκῳ τόπω' || μι-
σθῶ, μισθοῦμαι πάλιν.

Riconduzione, οὐσ. θ. (νομ.) νέα
μίσθωσις κτήματος.

Riconferma, οὐσ. θ. ἴδε riconfor-
mazione.

Riconfermare, ρ. έν. ἴδε conformare.

Riconfermazione, οὐσ. θ. διαβεβαίω-
σις, ἐπιβεβαίωσις.

Riconfessarsi, ρ. αὐτ. ἐξομολογοῦ-
μαι αἰθίς.

Riconficcare, — figgare, ρ. έν. ἐμ-
πήγω πάλιν.

Riconformare, ρ. έν. συμμορφῶ ἐκ
δευτέρου' || —, οὐδ. και — si, αὐτ.
συμμορφοῦμαι πάλιν.

Riconfortare, ρ. έν. ἀνακουφίζω' ||
παρηγορῶ' || ἐνθαρρύνω' || — si, αὐτ.
ἐπιρρύνομαι, παρηγοροῦμαι, ἀνα-
ψύχομαι.

Riconfortatore, — trice, οὐσ. παρή-
γορος, παρηγορητής.

Riconfortare, ρ. έν. παραβάλλω, συγ-
κρίνω αἰθίς.

Ricongegamento, οὐσ. ἄρ. νέα συν-
αρμογή.

Riconsegnare, ρ. έν. ἴδε congegnare.

Ricongiungere, ρ. έν. ἴδε congiu-
gnere' || — si, αὐτ. συνουλοῦμαι,

ἐπουλούμαι· ἐπὶ τραυμάτων.
Ricongiugnimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε **congiugnimento**· ἢ ἐπουλώσις τραύματος, πληγῆς.
Ricongregare, ρ. ἐν. ἴδε **congregare**· ἢ — si, αὐτ. συνέρχομαι, συναθροίζομαι.
Riconiare, ρ. ἐν. ἐντυπῶ, ἐκτυπῶ, νόμισμα ἢ ἀριστεῖον.
Riconoscere, ἐ. διγ. εὐγνώμων.
Riconoscenza, οὐσ. θ. εὐγνωμοσύνη.
Riconoscere, ρ. ἐν. κυρίως, ἀναγνωρίζω, ἠγνωρίζω, διακρίνω· ἢ παρατίθημι· ἢ παραβάλλω· ἢ ὁμολογῶ· ἢ παρατηρῶ· ἢ — **alcuno**, ἀνταμείβω τινά, ἀντεποδίδω τί τινι· ἢ — **alcuno per signore**, ὑπέκω τινί· ἢ — **la terra** (ναυτ.) ἀνακαλύπτω τὴν γῆράν· ἢ — **la campagna** (στρ.) κατοπτεῖω τὴν πεδιάδα· ἢ — si, αὐτ. γινώσκω ἑαυτόν· ἢ μετανοῶ· ἢ ἠφοσιούμαι· ἢ — si d'un beneficio, εὐγνωμονῶ διὰ τὴν εὐεργεσίαν.
Riconoscibile, ἐ. διγ. εὐδιόγνωστος, εὐγνώριστος.
Riconoscimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε **ricognoscenza**.
Riconscitore, οὐσ. ἄρ. γνώστης, ὁ γνωρίζων· ἢ — (στρατ.) κατοπτῆρ, κατάσκοπος.
Riconquista, θ. νέα κατάκτησις.
Riconquistare, ρ. ἐν. πάλιν κατακτῶμαι, ἀνακτῶμαι.
Riconsigliare, ρ. ἐν. συμβουλεύω αὐθις· ἢ — si, αὐτ. ἀποφασίζω.
Riconsolamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε **riconsolazione**.
Riconsolare, ρ. ἐν. παρηγορῶ πάλιν.
Riconsolazione, οὐσ. θ. νέα παρηγορία, παραμυθία.
Riconstare, ρ. ἐν. ἀριθμῶ πάλιν· ἢ ἀφηγοῦμαι ἐκ δευτέρου.
Ricono, οὐσ. ἄρ. ἐπίλογος· ἢ ἀνακεφαλαίωσις.
Ricentrare, ρ. ἐν. ἀνταλλάσσω αὐθις.
Ricontraddire, ρ. ἐν. ἀντιλέγω πάλιν.
Riconvenire, ρ. ἐν. (νομ.) ἀντενάγω, κινῶ ἀνταναγωγήν.

Riconvenzione, οὐσ. θ. (νομ.) ἀνταναγωγή· ἢ νέα συμφωνία.
Riconvertire, ρ. ἐν. μεταβάλλω πάλιν· ἢ — si αὐτ. μεταβάλλομαι αὐθις.
Riconvitare, ρ. ἐν. ἀντικαλῶ.
Riconvocare, ρ. ἐν. συγκαλῶ πάλιν τὰ μέλη συνελεύσεως κτλ.
Ricoperchiare, ρ. ἐν. καλύπτω, σκεπάζω πάλιν.
Ricoperta καὶ **ricovrta**, οὐσ. θ. ἐπικάλυψις· ἢ ἀπόκρυψις.
Ricopertamento, ἐκ. κρυφίως.
Ricoria, οὐσ. θ. νέα ἀντιγραφή.
Ricopiare, ρ. ἐν. ἀντιγράφω πάλιν· ἢ μιμοῦμαι, ἀπομιμοῦμαι.
Ricopialtura, οὐσ. θ. μίμησις, ἀπομίμησις, = **il ricopiare**.
Ricopribile, ἐ. διγ. σκεπαστός.
Ricoprimento, οὐσ. ἄρ. σκέπασις, ἐπικάλυψις.
Ricoprire καὶ **ricovrire**, ρ. ἐν. ἐπικαλύπτω, σκεπάζω πάλιν· ἢ μεταφ. κρύπτω, ἀποκρύπτω· ἢ κλείω· ἢ δι-κασιολογῶ· ἢ ἐπανορθῶ· ἢ ἀσφαλίζω τὰς πιστώσεις μου.
Ricopritore, οὐσ. ἄρ. ἴδε **difensore**.
Ricorcare, ρ. ἐν. ἴδε **ricorciare**.
Ricordabile, ἐ. διγ. μνήμης ἄξιος, ἴδε **ricordevole**.
Ricordamento, ἄρ. ἀνάμνησις.
Ricordanza, οὐσ. θ. ὑπόμνησις, ὑπενθύμισις.
Ricordare, ρ. ἐν. ἀναμνησκῶ, ὑπομνησκῶ, ὑπενθυμίζω.
Ricordatore, — **trice**, οὐσ. θ. ὑπομνησκων, = **che ricorda**.
Ricordazione, οὐσ. θ. ἀνάμνησις.
Ricordevole, ἐ. διγ. μνημονευτικός· ἢ ἄξιωμα μνημόνευτος.
Ricordo, οὐσ. ἄρ. μνήμη, ὑπενθύμισις· ἢ τεκμήριον ἀναμνήσεως· ἢ **ar nello da ricordo**, δακτυλίδιον ἐνθυμήσεως.
Ricorricarsi, ρ. αὐτπ. κατακλίνομαι πάλιν, κοιν. ξαναπλαγιάζω.
Ricoronare, ρ. ἐν. στεφανῶ πάλιν, ἐκ δευτέρου.
Ricore, ρ. ἐν. ἴδε **ricogliere**.
Ricozzere, ρ. ἐν. ἐπιδιορθῶ.

Ricozzere, ἐ. διγ. κυρίως ὁ ἀναορέων πάλιν· ἢ — (ιατρ.) περιοδικός, διαλείπων· ἢ — (ἀνατ.) ἀνασπαστικός, ἐπανασπαστικός, παλινδρομος.
Ricozzere, ρ. οὐδ. ἀνατρέχω, τρέχω πάλιν, ρέω, ἀναρρέω· ἢ μεταφ. καταφεύγω· ἢ — (τεκτ.) περικυκλῶ τὴν κορωνίδα κτλ.
Ricorrimento, οὐσ. ἄρ. ἀναδρομή, παλινδρομία, ἀνάορρα· ἢ — (ιατρ.) νόσος περιόδου.
Ricozzo, οὐσ. ἄρ. ἐπάνοδος, ἀναδρομή, ταυτοσημον τῶ προηγουμένου· ἢ νέος δρόμος· ἢ μεταφ. καταφυγή, καταφύγιον· ἢ **fare — ai tribunali**, κινῶ δίκην κατὰ τινος· ἢ — i, πλθ. (κατ' εὐφημίαν) τὰ ἔμμηνα τῶν γυναικῶν.
Ricozzere, (Bollire a —) ὑπερζέω.
Ricosteggiare, ρ. οὐδ. ἀκτοπλοῦ.
Ricostituire, ρ. ἔμα ἐνεργ. ἀποκαθίστημι πάλιν.
Ricostuire, ρ. ἐν. ἀνοικοδομῶ.
Ricostare, ρ. ἐν. συστρέφω τὸ μαλλίον πάλιν.
Ricostatura, οὐσ. θ. ἐπανάληψις τῆς συστρέψεως τοῦ μαλλίου.
Ricotta, θ. μολυβδα· ἢ δευτέρα ἔψησις.
Ricotto, — **a**, καθ. μετ. τοῦ **ricocere**.
Ricoveramento, οὐσ. ἄρ. ἀνάκτησις.
Ricoverare, ρ. ἐν. ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω, ἀνασώζω· ἢ ὑποδέχομαι, φιλοξενῶ· ἢ — οὐδ. καὶ — si, αὐτπ. καταφεύγω, προσφεύγω.
Ricoveratore, — **trice**, οὐσ. θ. ἀνακτώμενος, ἀνασώζων τι.
Ricovero καὶ **ricovo**, οὐσ. ἄρ. ἀνάκτησις· ἢ μετ. καταφύγιον, ἄστυον.
Ricoverta, οὐσ. θ. ἄρ. **ricoverto**, ἴδε **ricoperta**, **ricoperto**.
Ricoverare, ρ. ἐν. ἴδε **ricoverare**.
Ricovrire, ρ. ἐν. ἴδε **ricovrire**.
Ricreamento καὶ **ricori**, οὐσ. ἄρ. ἔνθεσις, ἀναψυχή.
Ricare καὶ **ricri**, ρ. ἐν. ἀναπλάττω, ἀνανεῶ· ἢ ἀναπαύω, ἀναπαύω ἐκ τῶν μόχθων καὶ κόπων· ἢ τέρπω, εὐφραίνω· ἢ — si, αὐτπ. ἀνακνέω, ἀναπαύομαι, ἀναψύχομαι.

Ricare καὶ **recreativo**, — **a**, ἐ. ἀναψυκτικός.
Ricare, — **trice**, οὐσ. ἀναπλάτων, ἀνακαινίζων, εὐφραίνων· ἢ λυτρωτής, σωτήρ.
Ricare, θ. ἴδε **ricreamento**.
Ricredente, ἐ. διγ. ἄλλως πιστεύων· ἢ — οὐσ. μεταπιστεύσις.
Ricredere, ρ. οὐδ. ἄλλως πιστεύω, δυσπιστῶ· ἢ — si, αὐτ. μεταπίθεται, ἐξέρχομαι τῆς ἀπίτης.
Ricrescente, ἐ. διγ. μεταπιστεύσις.
Ricrescenza, οὐσ. θ. ὑπερσάρκωσις.
Ricrescere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἐπαυξάνω.
Ricrescimento, ἄρ. ἐπαυξήσις.
Ricriativo, — **a**, ἴδε **recreativo**.
Ricucimento, οὐσ. ἄρ. ἐπιρραφή.
Ricucire, ρ. ἐν. ἐπιρράπτω, ράπτω πάλιν· ἢ ἐπουλώ.
Ricucitore, — **trice**, οὐσ. παλαιόρραφος, = **colui che ricuce**.
Ricucitura, οὐσ. θ. ἐπιρραφή.
Ricucere, ρ. ἐν. ἔψω πάλιν, κοιν. ξαναψήνω· ἢ μετ. ἀνερευνῶ, ἐξετάζω.
Ricucoprire, ρ. ἐν. ἴδε **ricoprire**.
Ricuperabile, ἐ. διγ. ἐπιδικτικῶς ἀνακτήσιμος, ἀνάκτητος.
Ricuperamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε **ricuperazione**.
Ricuperare, ρ. ἐν. ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω, ἀνασώζω· ἢ — **gli spiriti**, μεταφ. συνέρχομαι εἰς ἑμαυτόν.
Ricuperatore, — **trice**, οὐσ. θ. ἀνακτώμενος, ἀπαλλάττων ἐκ τῶν ἔσων χειρῶν.
Ricuperazione καὶ **ro**, οὐσ. θ. ἀνάκτησις, = **il ricuperare**.
Ricugno, — **a**, ἐ. ἐπίκυρος.
Ricussa καὶ **re**, οὐσ. θ. ἀποποίηση, ἀπάρνησις.
Ricussare, ρ. ἐν. ἀποποιῶμαι, ἀπαρνοῦμαι.
Ricussazione, οὐσ. θ. ἴδε **ricussa**· ἢ — (νομ.) αἴτησις ἐξαιρέσεως, ἐξαιρέσις δικαστοῦ, μάρτυρος.
Ridacchiare, ρ. οὐδ. μεσιδῶ.
Ridannare, ρ. ἐν. καταδικάζω πάλιν, ἐκ δευτέρου.
Ridare, ρ. ἐν. εἶδω πάλιν, ἀποδίδω

|| —si, αὐτ. δίδομαι πάλιν || —si
in fuori, ἐξέρχομαι πάλιν.
Ridda, οὐσ. θ. (ἀπὸ ῥιχ.) ἐγκύκλιος,
χαρὸς ἐκ πολλῶν προσώπων συνι-
στάμενος.
Riddare, ρ. οὐδ. (ἀπὸ ῥιχ.) ὀργουμαι,
χορεύω κυκλωτέρως || διακῶ, διευ-
θύνω τὴν ἄρῃσιν.
Riddene, οὐσ. ἀρ. (ἀπὸ ῥιχ.) ἴδε ridda.
Ridente, ἔ. διγ. εὐθυμος, φαιδρός,
περιχαρής.
Ridere, ρ. οὐδ. γελῶ, χαίρω, εὐθυ-
μῶ || —καί—si, αὐτ. χλευάζω, μη-
κτυρίζω, κοιν. περιγελῶ || far-
aleno, παρέχω τινὰ αἰτίαν χαρᾶς,
τέρπω, εὐφραίνω τινά.
Ridestare, ρ. ἐν. ἐξυπνίζω πάλιν κοι-
κώμενόν τινά, ἀνεγείρω.
Ridesto, —a, καθ. μετοχή τοῦ ride-
stare, πάλιν ἀφουπνισθεῖς.
Rideto, —a, καθ. μετοχή τοῦ ridere.
εἰρημένος πάλιν.
Ridevole, ἔ. διγ. γελοῖος, καταγέ-
λαστος || ἀστεῖος.
Ridevolmente, ἐπ. γελοῖως.
Ridicibile, ἔ. διγ. ἐπιδεικτικὸς ἐπα-
ναλήψεως.
Ridicimento, οὐσ. ἐπανάληψις || —
(ρητ.) ἐπαναφορά.
Ridicitore, —trice, οὐσ. ὁ ἐπανα-
λαμβάνων τὰ εἰρημένα || ὁ λέγων
πᾶν ὅ,τι ἀκούει, πᾶν ὅ,τι βλέπει,
colui, colui che ridice.
Ridiclaggine, —lezza, οὐσ. θ. ἴδε
ridicolasaggino.
Ridiclio, —a, ἔ. γελοῖος || —οὐσ. ἀρ.
τὸ γελοῖον.
Ridicolasaggine. οὐσ. θ. ἴδε ridi-
colasaggino.
Ridicolasamente, ἐπ. γελοῖως, κατα-
γελάτως.
Ridicolasità, οὐσ. θ. τὸ γελοῖωδες,
τὸ γελοῖον.
Ridicoloso, —a ἔ. ἴδε ridicolo.
Ridificare, ρ. ἐν. ἴδε riedificare.
Ridimandara, ρ. ἐν. ἐπερωτῶ, ἐρω-
τῶ, κατ' ἐπανάληψιν.
Ridiminnire, ρ. ἐν. ἐλαττῶ, ὀλιγο-
στεύω πάλιν.

Riditornare, ρ. ἐν. περιστρέφω, συ-
στρέφω πάλιν.
Riditornare, —rignere, ρ. ἐν ζω-
γραφῶ πάλιν εἰκόνα φθοραῖσιν.
Ridire, ρ. ἐν. ἐπαναλαμβάνω τὰ εἰ-
ρημένα, παλιλλογῶ || ἀναφέρω, ἀ-
φηγοῦμαι τι.
Ridivitto, —a, ἔ. ἐπανορθωθείς.
Ridirizzare, ρ. ἐν. ἐπανορθῶ πάλιν.
Ridiscorrere, ρ. οὐσ. συνδιδάσκειμαι
πάλιν.
Ridsegnare, ρ. ἐν. ἰχνογραφῶ πάλιν.
Ridisputare, ρ. οὐδ. ἀμφισβητῶ πάλιν.
Ridistendere, ρ. ἐν. ἐκτείνω ἐκ δευ-
τέρου, ἔτι περισσότερον.
Ridistinguere, ρ. ἐν. ἐρμηνεύω, κάλ-
λον, διασαφηνίζω.
Riditore, —trice, οὐσ. σκόπητος,
χλευαστής, ἐμπαίκτης.
Ridividersi, ρ. ἐν. διακῶ πάλιν, ὀπο-
διακῶ.
Ridivincolarsi, ρ. αὐτ. συστρέφομαι.
Ridolente, ἔ. διγ. εὐσomas.
Ridolere, ρ. ἐν. ἢ οὐδ. εὐδαίξω, ἐν
χρήσει δὲ μόνον ἐν τῇ ποιήσει κυ-
ρίως καὶ μεταφ. || —si, αὐτ. ἀλγῶ
πάλιν, sentir nuovo dolore.
Ridolo, οὐσ. ἀρ. ἀμφοτέρωσι αἱ πλεу-
ραι φορητοῦ ἀμάξης.
Ridomandare, ρ. ἐν. ἀπαιτῶ, ζητῶ
πάλιν, κατ' ἐπανάληψιν.
Ridonare, ρ. ἐν. δίδω, δωροῦμαι, χα-
ρίζω πάλιν.
Ridontamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε ridon-
danza.
Ridondante, ἔ. διγ. πλεονάζων ἐν
τῷ λόγῳ, περισσός.
Ridondanza, οὐσ. θηλ. περισσολογία,
πλεονασμός.
Ridondare, ρ. οὐδ. περιττολογῶ, πλεο-
νάζω || —κοιν. ἴδε risultare || ἐξά-
γομαι, περιέρχομαι.
Ridone, ἔ. γελαστικός.
Ridosso, ἐπισημαστικός, ὑπεράνω.
Ridottabile, ἔ. διγ. φοβερός.
Ridottare, ρ. ἐν. ἴδε temere.
Ridotto, οὐσ. ἀρ. κύκλος ἀνθρώπων,
δημήγορις.
Ridizzare, ρ. ἐν. ρυθμίζω πάλιν.

Ridubitare, ρ. οὐδ. ἀμφιβάλλω πάλιν.
Riduabile, ἔ. διγ. ἐπιδεικτικὸς συ-
στολής, συσταλτός.
Riducimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε riduzione.
Riducitore, —trice, ἐπαναγωγός.
Ridurre καὶ ridurre, ρ. ἐν. ἐπανάγω,
ἐπαναφέρω || —da... ἀποτρέπω τι-
νὰ ἀπὸ τινος || μεταβάλλω || —in
polvera, εἰς κόνιν μεταβάλλω ||
εἰσάγω || —a sanità, θεραπεύω ||
—insieme, συνάγω, συστέλλω, ἐ-
λαττῶ, συγκρῶ || —a memoria a
mente altrui, ὀπομνήσκω, ὑπεν-
θυμίζω τι τινί || = in speranza,
ἐλπιδας παρέχω τινί || παρίστημι,
καταντῶ || —si, αὐτ. συνέρχομαι,
συναβρίζομαι || —si a memoria,
a mente, μέμνημαι || —si, κατα-
φύγω || ἐφικνούμαι, ἔρχομαι, κοιν.
φθάνω || —καί—si al poco, πτω-
χεύω || —si la mente al petto,
συσκέπτομαι ἐν συνειδήσει || —si
in uso alcuna cosa, συνισθίζω τὴν
χρήσιν πράγματος.
Riduzione, οὐσ. θ. ἀγωγή, ἐπανα-
γωγή || μεταβολή, ἀλλοίωσις || —
(χειρουργ.) καταρτισμὸς τῶν ὀστέων.
Riedere, ρ. ἐν. ἴδε reddire.
Riedificazione, οὐσ. ἀρ. ἀνοικο-
δόμησις.
Riedificazione, οὐσ. θηλ. ἴδε rie-
dificazione.
Riedificare, ρ. ἐν. ἀνοικοδομῶ.
Rielleggere, ρ. ἐν. ἐκλέγω πάλιν.
Riemenare, ρ. ἀπορρῶ πάλιν.
Riemandare, ρ. ἐν. ἐπιδιωρῶ.
Riempihilfe, ἔ. διγ. ἐπιδεικτικὸς πλη-
ρώσεως.
Riempiere, ρ. ἐν. ἐπιπληρῶ, κοιν.
γεμίζω πάλιν || —le piazza, ἡ πο-
πόλη, δημοσιεύω, κηρύττω εἰς τὰς
πλατείας, πρὸς τὸν λαόν || —a tela
ὑφαίνω τὴν ὀθόνην || —(στρατ.)
συμπληρῶ τοὺς ἐκλείψαντας στρα-
τιώτας || —si, αὐτ. ἐγγυμονῶ ἐπι-
τρώων.
Riempimento, ἀρ. συμπλήρωσις.
Riempitivamente, ἔ. (γραμ.) παρα-
πληρωματικῶς.

Riepritivo, —a, ἐπιθ. παραπληρωμα-
τικός.
Riepitore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀναπληρωτής.
Riepitura, θ. ἴδε riempimento.
Rienfiare, ρ. ἐν. ἐξοιδάτω αὐτίς, κ.
πρήσκομαι πάλιν.
Rientramento, οὐσ. ἀρ. δευτέρα εἰσέ-
λευσις.
Rientrante, ἔ. διγ. εἰσέχων' angolo—,
εἰσέχουσα γωνία.
Rientrare, ρ. οὐδ. εἰσέρχομαι πάλιν
|| —dentro a se, in se stesso,
μεταφ. συσκέπτομαι τὰ κατ' ἐμὲ
αὐτόν, μετανῶ, μεταβουλεύομαι.
Riepilogare, ρ. ἐν. ἀνακεφαλαίω τὰ
εἰρημένα.
Riepilogo, οὐσ. ἀρ. ἐπιλογος, ἀνα-
κεφαλαίωσις τῶν εἰρημένων.
Riesaminare, ρ. ἐν. ἐξετάζω αὐτίς.
Riescire, ρ. οὐδ. ἴδε riuscire.
Rievacuare, ρ. ἐν. ἐκκενῶ πάλιν.
Rifabbricare, ρ. ἐν. ἀνοικοδομῶ.
Rifacibile, ἔ. διγ. μεταποιητός.
Rifacimento, οὐσ. ἀρ. μεταποίησις,
ἐπισκευή, ἐπανόρθωσις.
Rifacitore, —trice, ἐπανορθωτής.
Rifallo, οὐσ. ἀρ. νέον ἀμάρτημα.
Rifare, ρ. ἐν. ποιῶ, κοιν. κάμνω τι
πάλιν || ἐπισκευάζω, ἐπανορθῶ τι,
ἀνοικοδομῶ || —il letto, τὴν κλι-
νὴν στρώννυμι || —le vivande, κα-
ρυκεύω ἐκ δευτέρου τὰ ὕψα || —i
danni, ἐπανορθῶ τὰς ζημίας, ἀπο-
ζημιῶ || καλλύω, ὑφαίξω, βελτιῶ
|| —la casa, εὐτρεπίζω τὴν οἰκίαν,
κοιν. συγυρίζω || —oerto, ἐξασφα-
λίζω τι ἐκ δευτέρου || A —dal mio,
ἐγγυῶμαι, διεγγυῶ τινά, ἀναδέχο-
μαι τι ὡς ἐμὸν βῆρος || ἐκλέγω
τινὰ ἀντὶ τοῦ ἐκλείποντος || rifarsi,
αὐτ. καθαίρομαι || —si, ἀπολύτως,
ἀναρρῶνυμαι, ἀναλαμβάνω τὴν δύ-
ναμιν || —si, di chiechessia, ὠφε-
λοῦμαι ἀφ' οὐδὲν ἄλλου πράγματος,
κερδαίνο, ὑφαίξομαι, κτλ. || —si,
dritto, ἀνορθοῦμαι, καὶ μεταφ. ἀπο-
καθίσταμαι, ἀποζημιούμαι, ἀνακτῶ-
μαι τὸ ἀπολεσθέν, κτλ.
Rifasciare, ρ. ἐν. ἐπιδέω, δέω πάλιν.

Rifattibile, ἑ. μετασκευαστικός.
 Rifavellare, ρ. οὐδ. καί—si, αὐτπ. συνδιαλέγομαι, συνομιλῶ πάλιν.
 Rifavorire, ρ. ἑν. εὐνοῶ ἔτι πλέον.
 Rifazione, οὐσ. θ. ἀνανέωσις, ἀνακαίνισις.
 Rifeccondare, ρ. ἑνεργ. γονιμοποιῶ πάλιν, ἐκ νέου.
 Rifendere, ρ. ἑν. διασχίζω πάλιν, ἀνοίγω πάλιν || —i campri, τοὺς ἀγροὺς διβωλλίζω, ἀροτρίω ἐκ δευτέρου, βωλοστροφῶ.
 Rifarendario, οὐσ. ἀρ. εἰσηγητῆς οὐκ ἀσθῆποτε ἀποθέσεως || διαγγελεύς, δ' ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν.
 Riferribile, ἐπιθ. διγ. ἀναγωγῆς ἐπιδεικτικός.
 Rifornamento, οὐσιαστ. ἀρ. ἴδε razzione.
 Riforire, ρ. ἑν. ἀναφέρω, ἀφηγοῦμαι πᾶν θ, τι ἤκουσα ἢ εἶδον || περιστέλλω || εἰσηγοῦμαι, ὑποβάλλω, προτείνω || —grazie, εὐχαριστῶ, ἀποδίδω τινὶ χάριτας, εὐγνωμονῶ || πλήσσω, κοιν. πληγῶνα ἐκάνει λημμένως, =ferir dinuovo || —si, αὐτ. ἀναφέρομαι, ἀνήκω.
 Rifermare, ρ. ἑν. ἴδε riformare || μεταφ. πρᾶνθω || ἐνισχύω || ἐπιδιερθῶ, κτλ.
 Riferrare, ρ. ἑν. πεταλῶ, κοιν. πεταλῶνω ἐκ δευτέρου.
 Riferto, οὐσ. ἀρ. ἀναφορά.
 Rifesso, —a, παθ. μετοχή τοῦ rifendersi, ἐσχισμένως, διασχιστός.
 Riffa, οὐσ. θηλ. ἰδιωτικὸν λαχείον πράγματος οὐκ ἀσθῆποτε.
 Riffilo, οὐσ. ἀρ. ἴδε habbuino.
 Rifiammeggiare, ρ. οὐδ. ἀναφλέγωμαι ὑπερβολικῶς.
 Rifiancare, ρ. ἑν. περιτερίζω, ἐνισχύω οἰκοδομήν.
 Rifiancheggiare, ρ. ἑν. αὐτόσημον τῶ προηγούμενῳ.
 Rifilamento, οὐσ. ἀρ. ἀναπνοή.
 Rifiatore, ρ. οὐδ. καί—si, αὐτπ. ἀναπνέω.
 Rifiatata, οὐσ. θ. ἀναψυχή, ἀνεσις μετὰ τοὺς μέρθους.

Riflocare, ρ. ἑν. ἐμπήγω βαθύτερον || ἀναφέρω καὶ ἐπαναλέγω τὰ αὐτὰ πράγματα.
 Rifidare, ρ. οὐδ. καί—si, αὐτ. (συντασσόμενον μετὰ τῶν προθ. a, di καὶ in) ἐμπιστεύομαι, πέποιθα ἐπὶ τινα, ἐπὶ τι.
 Rifiggero, ρ. ἑν. εἰσωθῶ, ἐμπήγω, πάλιν πάσσαλον, καρφίον κτλ.
 Rifigiare, ρ. οὐδ. καί ἑν. τεκνοποιῶ πάλιν ἐπὶ τοκετοῦ γυναικός || ἀνφύομαι, ἀναβλαστάνω, ἀναγεννώμαι.
 Rifigurare, ρ. ἑν. σχηματίζω αὐθις.
 Rifilare, ρ. ἑν. κατασκοπεύω.
 Rifinamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε cessazione, cessamento.
 Rifirare, ρ. οὐδ. καί—si, αὐτ. παύομαι.
 Rifingere, ρ. οὐδ. προσποιῶμαι αὐθις.
 Rifinimento, οὐσ. ἀρ. ὑπερβολικὴ ἀτονία, μεγάλη ἀδυναμία, κόπωση.
 Rifinire, ρ. ἑν. τελειῶ, ἀποτελειῶ || καταστρέφω, διαφθείρω || — οὐδ. καί —si, αὐτπ. παύομαι || —καί—si, περιέρχομαι εἰς κακὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας, εἰς ἔνδειαν τῶν βιωτικῶν πόρων.
 Rifiorente, ἑ. διγ. ἀναθάλλων, ἀνθῶν πάλιν, ἐκ νέου.
 Rifiorimento, οὐσ. ἀρ. ἀνάθησις, δευτέρα ἀνθήσις.
 Rifiorire, ρ. οὐδ. ἀναθάλλω, ἀνανθῶ, κοιν. ξανθίζω.
 Rifioritura, οὐσ. θ. εὐρώς, κ. μούχλα τῆς χαλκάνθης, τὸ ἄθος χαλκοῦ, τὸ γαλλιστὶ efflorescenza.
 Rifisso, —a, παθητικὴ μετοχή τοῦ rifiggero.
 Rifiatabile, ἑ. διγ. ἀπορρίψιμος, ἀπόβλητος.
 Rifintamento, οὐσ. ἀρ. ἀποποίησης.
 Rifutare, ρ. ἑν. καὶ οὐδ. ἀπαρνοῦμαι, ἀποποιῶμαι.
 Rifuto, οὐσ. ἀρ. ἀπέρνησις || διάκειξίς γάμου || περιφρόνησις.
 Riflessamente, ἑ. ἀντανακλαστικός.
 Riflessare, ρ. ἑν. (ζωγρ.) ἴδε l'ingaggiare le pitture.
 Riflessibile, ἑ. ἀντανακλαστικός.
 Riflessibilità, οὐσ. θ. ἀντανακλαστι-

κότης, τὸ ἀντανακλαστικόν.
 Riflessione, οὐσ. θ. ἀντανάκλασις.
 Riflessivamente, ἐπιρ. ἴδε riflessamente.
 Riflessivo, —a, ἴδε riflessibile || σκεπτικός, περίσχεπτος.
 Riflesso, —a, παθ. μετ. τοῦ riflettere, ἐσκεμμένος, σύννους.
 Riflettere, ρ. ἑν. ἀντανακλῶ || —, οὐδ. καί—si, ἀντανακλῶμαι, ἐπανακλῶμαι || —, οὐδ. διασκέπτομαι περισκέπτομαι.
 Rifluente, ἑ. παλλήροτος, παλλήρους, ἐπανακλῶμαι ἐπὶ ὑδάτων ὑποκειμένων εἰς παλλήροισιν.
 Rifluire, ρ. οὐδ. ἀναρρέω, παλιρροῶ ἐπὶ ὑδάτων.
 Riflusso, οὐσ. ἀρ. παλλήροισι, ἀνδροισι, περιοδικὴ πλημμυρὰ καὶ ἡ εἰς τὰ ὄπισθα ἀναστολή τῆς θαλάσσης.
 Rifocillamento, οὐσ. ἀρ. ἀνακούφισις, ἀνεσις, ἀνάπαυσις.
 Rifocillare, ρ. ἑν. ἀναψύγω, δροσίζω, ἀναπαύω, ἀνεσις παρέχω.
 Rifondare, ρ. ἑν. ἀνοικοδομῶ, ἐπισκευάζω τὰ θεμέλια οἰκοδομῆς || —si, αὐτ. βυθίζομαι, καταδύομαι.
 Rifondere, ρ. ἑν. ἐκχέω πάλιν || ἀναγωνεῶ || θεμελιῶ.
 Rifondimento, οὐσ. ἀρ. ἀναγώνευσις μετᾶλλου || κατάρουσι τῶν ἐπών.
 Riforare, ρ. ἑν. τροπῶ πάλιν.
 Riforbire, ρ. ἑν. καθαρῶ πάλιν, ἐκκαθαίρω τι, κ. ξεκαθαρίζω, τρίβων λαμπρύνω, στιλβῶ.
 Riforma, οὐσ. θ. ἀναμέρφωσις, μεταρρυθμίσις, ἀνόρθωσις || στρατοῦ ἀναμέρφωσις ἢ ἐλάττωσις.
 Riformabile, ἑ. μεταρρυθμισίμος.
 Riformazione, οὐσ. θ. ἴδε riforma.
 Riformamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε riformazione.
 Riformare, ρ. ἑν. ἀναμορφῶ, μεταρρυθμίζω || ἀναγορεύω, ἐκλέγω || —i) cuore, ρυθμίζω, μετατρέπω τὴν καρδίαν ἐκ τῶν κακῶν εἰς τὴν ἀρετὴν || —le milizie, le spesse, μεταρρυθμίζω τὸν στρατόν, ἀποπέμπω, ἀπολύω στρατιώτας, ἐλατ-

τῶ τὰς δαπάνας || —si, αὐτ. ἀναμορφοῦμαι, ἀναπλάττομαι, μεταρρυθμίζομαι.
 Riformativo, —a, ἑ. ἀναμορφωτικός.
 Riformato, —a, ἑ. ἀναμορφωθείς.
 Riformatore, —trice, οὐσ. ἀναμορφωτής.
 Riformazione, οὐσ. θ. ἴδε riforma.
 Riformista, οὐσ. ἀρ. θιασώτης, ὁπαδὸς ὀργατικῆς ἀναμορφώσεως.
 Riformire, ρ. ἑν. προμηθεύω πάλιν.
 Rifortificare, ρ. ἑν. ἐνισχύω, δγυρῶ περισσώτερον.
 Rifragere, —a, ἑν. θλῶ τὰς ἀκτίνας || —si, αὐτ. θλῶμαι ἀντανακλῶμαι.
 Rifrangibile, ἑ. διγ. θλαστός, διαθλάσιμος, ὑποκειμένος εἰς θλάσιν.
 Rifrangibilità, οὐσ. θ. διαθλαστικότης, ἡ τῶν ἀκτίνων ἐκτροπή.
 Rifrangimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rifratto.
 Rifranto, —a, παθ. μετ. τοῦ rifrangere, διατεθλασμένος.
 Rifrativo, —a, ἑ. διαθλαστικός.
 Rifratto, οὐσ. ἀρ. —frazione, θηλ. (φυσ.) θλάσις φωτός, διέθλασις, παρακτροπή.
 Rifredamento, οὐσ. ἀρ. περιψύξις, κοιν. κρυολόγημα || μεταφ. ψυχρότης, ἐλάττωσις φιλαίας.
 Rifreddare, ρ. ἑν. ἴδε rinfredare.
 Rifreddo, οὐσ. ἀρ. ψυφίον, ψυφίον.
 Rifrenamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rinfrenamento.
 Rifrenare, ρ. ἑν. χαλινῶ, περιστέλλω πάλιν, κατέχω, ἀναχατίζω.
 Rifrenativo, —a, ἑ. ἀνασταλτικός.
 Ritrenazione, οὐσ. θηλ. χαλινώσις, περιστολή, ἀναχατῆσις.
 Rifrigerare, ρ. ἑν. ἴδε rinfriegerare.
 Rifrigerativo, —a, ἑ. ἴδε rinfriegerativo.
 Rifrigeratorio, ἑ. ψυχροποιός, δροισιστικός, ἀναψυκτικός.
 Rifriggere, ρ. ἑν. τηγανίζω πάλιν || —(ζωγρ.) μετασκευάζω.
 Rifritto, —a, παθ. μετοχή τοῦ rinfriegerare, κεκαρυκευμένος || τηγαντός ἐπὶ ὄψων.

Rifondire, ρ. οὐδ. (βοτ.) φυλλοφυῶ ἐκ δευτέρου.
 Rifruicare και—gere, ρ. ἐν. ψηλαφῶ τινα κρύπτοντά τι, ἐπιζητῶ.
 Rifrusta, οὐσ. θ. ἀνερευνητός.
 Rifrustare, ρ. ἐν. ἀνερευνῶ, ἀναζητῶ || μαστιγῶ, δέρω, τύπτω.
 Rifrusto, οὐσ. ἀρ. πολὺς τυμπανισμός, ἀβρός ραβδισμός, κοινῶς ξυλοκόπημα.
 Rifuggente, ἐ. διγ. ὁ καταφεύγων || — οὐσ. πρόσφυξ.
 Rifuggimento, οὐσ. ἀρ. καταφύγιον, καταφυγή.
 Rifuggire, ρ. οὐδ. καταφεύγω, προσφεύγω που πρὸς σιωτήριον μου || φεύγω, ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι || —, ἐν. ἀποφεύγω, ἀποποιούμαι.
 Rifuggita, οὐσ. θ. καταφυγή, τόπος ἔνθα δύναται τις καταφυγεῖν.
 Rifuggito, οὐσ. ἀρ. φυγῆς || λειποτάκτης, δραπετής.
 Rifugio, ἀρ. μέρος καὶ ἄνθρωπος, παρ' ᾧ εὐρίσκει τις καταφυγήν.
 Rifulgente, ἐ. διγ. φωτοδότης, περριφεγγής, μαρμαρυγώδης || casa—d'oro, οἶκος χρυσοῦ ἀστράπτων.
 Rifulgere, ρ. οὐδ. ἀστράπτω, περιλάμπω, στίλβω.
 Rifusione, οὐσ. θ. μετάλλου ἀναχώνευσις, κοιν. ξαναχύσιμον.
 Rifutare, ρ. ἐν. ἴδε confutare.
 Rifuzione, οὐσ. θ. ἀνασκευή.
 Riga, οὐσ. θ. γραμμή, στίχος, κοιν. ἀράδα || κανών, κοιν. ρίγα || γραμμὴ ἐπὶ ὑφάσματος, σειρά || γραμμὴ ἐπὶ χάρτου διὰ τοῦ καλαμου || στρατοῦ τάξις κατὰ γραμμὴν.
 Rigaglia, οὐσ. θ. πλθ. λεψάνα, συμποσίου, συχομιδής, κτλ.
 Rigagliare, ρ. ἐν. σταχυολογῶ.
 Rigaguo, οὐσ. ἀρ. ρύακος ρεῖθρον.
 Rigalico, οὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἄλλως τροπαίολον καὶ τὸ ἄνθος αὐτό.
 Rigamo, οὐσ. ἀρ. φυτόν τὸ δρίγανον, οὐ εἶδη ὑπὲρ τὰ εἶκοσι.
 Rigare, ρ. ἐν. βρέχω, ποτίζω || ἔγω γραμμιάς, κοιν. χαρακῶν.
 Rigato, — a, παθητικὴ μετοχή τοῦ

rigare, ποτισμένος, βρεγμένος.
 Rigatore, οὐσ. ἀρ. χαρακτηριστὴς τῶν χαρτίων τῆς μουσικῆς.
 Rigattato, — a, ἐ. βάραθρος, ἀχρείστατος ἄνθρωπος, ἐξώλης, διεφθαρμένος, κακοθέστατος.
 Rigattiere, οὐσ. ἀρ. μεταπράτης παλαιῶν ἱματίων.
 Rigenerare, ρ. ἐν. ἀναγεννῶ.
 Rigenerativo, — a, ἐ. ἀναγεννητικός.
 Rigeneratore, — trice, οὐσ. ὁ ἀναγεννῶν, ἀναγεννητής.
 Rigenerazione, οὐσ. θ. ἀναγέννησις, παλιγγενεσία.
 Rigentilire, ρ. ἐν. ἐξευγνίζω, ἐξημερῶ.
 Rigemogliare, ρ. οὐδ. (βοταν.) ἀναπλαστανῶ, ἀναγεννῶμαι.
 Rigettabile, ἐ. διγ. ἀποβλητέος, ἀπορηθίμιος.
 Rigettamento, οὐσ. ἀρ. ἀποβολή.
 Rigettare, ρ. ἐν. ἀποβάλλω.
 Rigettatore, — trice, ὁ ἀπορίπτων, ἀποβάλλων, ἀποκρούων κτλ.
 Rigetto, οὐσ. ἀρ. ἀπέβλημα, κάθαρμα, σκύβαλον.
 Rigezione, οὐσ. θ. ἀπόρριψις.
 Righetta, οὐσ. θ. (ὄποκ.) μικρὰ γραμμὴ || μικρὸς χάραξ.
 Righettare, ρ. ἐν. ἴδε rigare.
 Rigiacera, ρ. οὐδ. και—si, αὐτ. κατακλίνομαι, πλαγιαζῶ πάλιν.
 Rigidamente, ἐπ. αὐστηρῶς || ἀκριβῶς, = con rigore.
 Rigidezza, — dità, οὐσ. θ. αὐστηρότης || ἀκριβεία.
 Rigidità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἴδε τὸ προηγούμενον || δριμύτης.
 Rigido, — a, ἐ. αὐστηρός, ἀκαμπτος || κρουρός, ψυχρός || δριμύς inverno —, χειμῶν.
 Rigiramento, οὐσ. ἀρ. περιουσία.
 Rigirare, ρ. ἐν. περικυκλῶ || — ai trui, ἐξαπατῶ φανακίζω τινά || — οὐδ. και—si, αὐτ. περιστρέφομαι, περιπλανῶμαι (τὸ ρ-τούτο ἐν χρήσει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ κακοῦ).
 Rigiratore, — trice, οὐσ. ἀπατεῶν, ραδιοῦργος, πανούργος λέγεται δὲ

ἐπὶ κακοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.
 Rigirazione, οὐσ. θ. περιφορά.
 Rigire, ρ. οὐδ. παρεύομαι πάλιν.
 Rigirevole, ἐ. διγ. εὐστροφος.
 Rigiro, οὐσ. ἀρ. περιστροφή, περιφορά || μεταφ. δόλος, ἀπάτη, ραδιουργία || ἔρωτος κρυφὴ ἐξάσκησης.
 Rigittamento, οὐσ. ἀρ. ἀπόρριψις || ἔμπετος.
 Rigittare, ρ. ἐν. ρίπτω πάλιν, ἐπιρρίπτω, ἀποκρούω, ἀποβάλλω συνεχῶς || ἐμῶ, ἐξμῶ.
 Rigittatore, — trice, οὐσ. ἴδε rigettatore || ὁ ἐμῶν.
 Rigiuicare και rigiuio, — ρ. ἐν. παιζῶ πάλιν.
 Rigiudicare, ρ. ἐνεργ. κρίνω ἐκ δευτέρου.
 Rigiugnerò, ρ. ἐν. ἴδε riggiugnere || —, ρ. οὐδ. πάλιν ἀφικνουῦμαι, κοιν. προσθάνω.
 Rigiurare, ρ. οὐδ. ὀμνῶ πάλιν.
 Rignare, ρ. οὐδ. χροματίζω ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν ἔκτων || κυζῶ ἐπὶ τῆς σιγῆς τῆς φωνῆς τῶν σκύλων.
 Rigno, οὐσ. ἀρ. χροματισμός || κυζηθμός, κοιν. τὸ μουρμούρισμα τῶν σκύλων καὶ τῶν νηπίων || τρυγμός, βρυγμός τῶν ὀδόντων.
 Rigo, οὐσ. ἀρ. κανών, στάθμη || ρεῖθρον, ρυάκιον.
 Rigodere, ρ. οὐδ. ἀπολαύω πάλιν.
 Rigolone, οὐσ. ἀρ. ζωηρός, ταχύς, φαεινός χαρῶς.
 Rigoglio, οὐσ. ἀρ. κυρίως ἀναβρασμός || μεταφ. ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια || τόλμη, εὐτολμία, θάρρος τὸ ἐκ πολλῆς δικαιοσύνης.
 Rigogliosamente, ἐπ. ἀλαζονικῶς || εὐρώστως.
 Rigoglioso, — a, ἐ. ἀλαζόν, ὑπερήφανος || ρωμαλέος, εὐρωστος.
 Rigoglio, οὐσ. ἀρ. πτηνόν, ὁ χλωρίων, ψιτακῶ ἱσομεγέθης.
 Rigoletto, οὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) πτηνόν, μικρὸς νεφέας (χλωρίων).
 Rigonfiamento, οὐσ. ἀρ. ἐξόγκωσις, = il rigonfiare κυρίως ἐπὶ πλημύρας τῶν ὑδάτων.

Rigonfiare, ρ. οὐδ. ἐξογκουῦμαι, πλημυρῶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
 Rigonfio, — io, ἐ. ἐξογκωμένος.
 Rigore, οὐσ. ἀρ. αὐστηρότης || σκληρότης τῶν σωματίων || — τὸ ἐκ τοῦ πορευτοῦ οἴγος, = brivido || ἡ παρὰ τοῖς φιλολόγοις ἀκριβολογία.
 Rigorismo, οὐσ. ἀρ. ἀκριβεία περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πράγματος.
 Rigorista, οὐσ. ἀρ. αὐστηρός, ἀκριβῆς πρὸς τὸ ἐκτελεῖν τι || ἀκριβολόγος.
 Rigoro, οὐσ. ἀρ. ἴδε rigagnolo.
 Rigorosamento, ἐπίρ. αὐστηρῶς || ἀκριβῶς.
 Rigorosità, — tade, — tate, οὐσ. θηλ. αὐστηρότης || σκληρότης || μεταφ. ἀκριβεία.
 Rigoroso, — a, ἐ. αὐστηρός || δριμύς || ἀκριβής.
 Rigovernare, ρ. ἐν. καθάιρω, πλύνω πάλιν σκευὸς οἰονδήποτε || — i cavalli, i canni, ἐπιμελοῦμαι τῶν ἵππων, τῶν σκύλων.
 Rigovernatura, οὐσ. θ. καθαρισμός, πλύσις σκευῶν || ἀπέπλυμα.
 Riguardare, ρ. οὐδ. και—si, αὐτ. ἀνοθεῖναι κατὰ βαθμούς.
 Rigrattare, ρ. ἐν. ἀναξῶ.
 Rigridare, ρ. ἐν. φωνάζω πάλιν, καλῶ πάλιν.
 Riguardagnare, ρ. ἐν. κερδαίνω, προσκτώμαι πάλιν || — una persona, ἀνακτώμαι τὴν φίλαν τινας.
 Riguardatoio, ἐμβολεύς, κόπανος, πιστήριον τοῦ γεμισματος τῶν τηλεθόλων ὀπλων.
 Riguardamento, οὐσ. ἀρ. πρόσθεσις, βλέμμα, περίσκεψις.
 Riguardante, ἐ. θεωρῶν, θεατής || ἀνήκων τινί, ἀφορῶν τινα.
 Riguardare, ρ. ἐν. θεωρῶ, βλέπω ἀτενῶς πάλιν || βλέπω, καίμαι ἀπέναντι || σέβομαι, τιμῶ || — ad aliuna cosa, ἀφορῶ, ἀποβλέπω πρὸς τι || — a... ἀνήκω τινί || — si, αὐτ. ἀπέχομαι, προσφύλλομαι ἀπὸ παντὸς κακοῦ.
 Riguardato, — a, ἐ. προσεκτικός, σύν-

νους· || μεταφ. περιβλεπτός, επιφανής, επίσημος· || προφυλακτικός.
 Riguardatore, —trice, οὐσ. θεωρός, παρατηρητής.
 Riguardevole, ἔ. διγ. περιβλεπτός.
 Riguardevolezza, οὐσ. θ. ἡ κοινή ὑπόληψις, τιμὴ.
 Riguardevolmente, ἐπ. περιβλέπτως· ἀξιοσπεπώς· || προφυλακτικῶς, φρονίμως, συνετῶς.
 Riguardo, οὐσ. ἀρ. βλέμμα· || ὄψις, θέα, θεωρία, θέαμα· || μεταφ. σέβας, τιμὴ, ὑπόληψις· || ἀμυνα, υπεράσπισις, —difesa· || προσοχὴ, ἐπιμέλεια, || τόκος, χροιάτων.
 Riguardosamente, ἐπ. παρικοσμημένως, προφυλακτικῶς.
 Riguardoso, —a, ἔ. περισσευμένως, προφυλακτικῶς.
 Riguarire, ρ. οὐδ. θεραπεύομαι πάλιν, —guarir di nuovo.
 Rigustare, ρ. ἐν. φθείρω, καταστρέφω πάλιν.
 Riguarire, ρ. ἐν. ἀναθεωρῶ πάλιν.
 Riguiderdonamento, οὐπ. ἀρ. ἀμοιβή, ἀναμοιβή.
 Riguiderdonare, ρ. ἐν. ἴδε guiderdonare, ristorare, rimunerare.
 Rigurgitare, ρ. οὐδ. ἐξοχεύομαι.
 Rigurgitazione, οὐσ. θ. —gurgito, ἀρ. (λατρ.) ἡ ἐν τῷ στόματι ἐπιστροφή ἀρρίου.
 Rigustare, ρ. ἐν. γεύομαι πάλιν.
 Rilanciare, ρ. ἐν. ἐξακοντίζω κατ' ἐναντίησιν.
 Rilasciare, ρ. ἐν. χαλῶ, ἐκλύω· || ἀφήμι, ἐλευθερῶ, ἀποφυλάττω· || ἀναπαύω, ἀνακουφίζω· || —la gomena (ναυτ.) ἀπολύω τὸν κάλωνα.
 Rilasciativo, —lasciativo, —a, ἔ. ἀνεπιτικός, ἀναπαντικός, κενσίλυπος.
 Rilascio, οὐσ. ἀρ. ἀφρασις, συγχώρησις· || ἀνασις, ἀνάπαυσις, ἀπραξία.
 Rilassamento, οὐσ. ἀρ. ἀναψυχὴ, ἀνακουφισις.
 Rilassante, ἔ. διγ. διαχωρητικός, ἀκόλως· ἐπὶ φάρμακων.

Rilassare, ρ. ἐνεργ. κυρίως παραλύω τὰς δυνάμεις, καταπονῶ, ἐκνευρίζω· || μεταφ. ἀπολύω, ἀφήμι· || —αὐτ. ἀπαυδῶ, ἀποκείμενο χενοῦμαι· || —si, φυχαίνομαι, ἀπαύνομαι· || —si, ἀναψύχομαι.
 Rilassatezza, οὐσ. θ. ἀνασις, ἀνάπαυσις· || ἐλάττωσις· || —ne' costumi, μεταφ. ἡ ἐπὶ τὰ χεῖρα τροπὴ τῶν ἠθῶν, ἐξαχρεῖσις.
 Rilassazione, θ. ἴδε rilassatezza.
 Rilasso, —a, ἔ. κεκμηχός, ἀδύνατος, ἀσθενής. [δευτέρου].
 Rilavare, ρ. ἐν. ἀποπλύνω, πλύνω ἐκ.
 Rilavatore, ρ. ἐν. ἀροτριῶ πάλιν.
 Riliegamento, ἀρ. δευτέρα ἐδήσις.
 Riligare, ρ. ἐν. δέω δευτέρην φόρῶν· || ἐνισχύω· || ἐξορίζω· || ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω.
 Riligare, ρ. ἐν. ἀναγινώσκω πάλιν.
 Rilente, rilento, ja rilente, a rilento, ἐν. ἡ ἡσυχία ἐπιρρηματικῶς, ἴδε pianamente, adagio.
 Rilentente, ἐπ. ὅσον τὰ ἀνωτέρω, ἡσυχως, ἡρέμα, βραδέως.
 Rilissare, ρ. ἐν. βράζω πάλιν.
 Rilivamento, οὐσ. ἀρ. ἀνέγερσις, ἀνόρθωσις.
 Rilivante, ἔ. διγ. προέχων, ἐξέχων· || σπουδαῖος, οὐσιώδης, ἀξιόλογος.
 Rilivante, οὐσ. θ. σπουδαϊότης.
 Rilivare, ρ. ἐν. ἀνορθῶ, ἀνεγείρω, ἀνυψῶ· || ἐπανορθῶ, ἀνασκευάζω· || μεταφ. παρηγορῶ, ἀνακουφίζω· || ἐπαναφέρω τινὰ εἰς τὴν προτέρην κατάστασιν, ἀποκαθίστημι· || —, (ἀριθ.) κεφαλαῖο, ἐξάγω τὸ κεφάλαιον· || ἀναγλύφω, κατασκευάζω ἔργα ἀνάγλυφα· || ἀνορθῶ πλοῖον ἐξοκειλῶν· || —uno, ἐγγυῶμαι ὑπέρ τινος· || —l'ancora, (ναυτ.) μεταφέρω τὴν ἀγκυρῶν· || —ἴδε imparlare, giovare· || —, καὶ —si, αὐτ. ἐξέχω ἐπὶ λόγων ἀνάγλυπτων· || —si, ἐπανίσταμαι, ἐπαναστατῶ· || —si, κυρίως, ἀνορθοῦμαι, ἀνεγείρομαι· || —si, μεταφ. ἀποκαθίσταμαι πάλιν· || —, κατ' ἔκτ. μεταμέλομαι, μετανοῶ.

Rillevamento, ἔκ. ἐν. ἀναγλύφω· || μεγαλοπρεπῶς.
 Rilivato, —a, μετ. καθηκτικὴ τοῦ rilivare, ἐξέχων, ἀνάγλυπτος, ἔκτυπος· || —di basso stato, μεταφ. μέγας, μεγαλοπρεπής, ἐπιφανής, ἐπιδειχθεὶς ἐκ τῆς οὐτιδανῆς αὐτοῦ καταστάσεως· || —οὐσ. ἀρ. ὕψος, ὕψωμα, πρόχωμα· || ἀνάγλυπτος.
 Rilivatore, —trice, οὐσ. θ. ἀνορθῶν, ἀνεγείρων, κτλ.
 Rilivo, —liavo, οὐσ. ἀρ. κυρίως τὰ μετὰ τὸν δεῖπνον περισσεύματα, λείψανα τῆς τραπέζης· || ἀνάγλυφον, ἐκτύπωμα· || basso, ἡ μικρὰ ἀνάγλυφον, πρᾶκτυπον· || —(ζωγρ.) προβολή, ἐσοχή, ἡ ζωρὰ ἀπεικόνισις· || μεταφ. εὐπρέπεια, λαμπρότης.
 Riliberare, ρ. ἐν. ἀπελευθερῶ πάλιν.
 Rilivo, οὐσ. ἀρ. ἴδε rilivo.
 Rilimare, ρ. ἐν. ρινίζω πάλιν· || ἐπεβράζωμαι, τελειοποιῶ τι.
 Rilodare, ρ. ἐν. ἐπαινῶ πάλιν.
 Rilogare, ρ. ἐν. ἴδε rialogare.
 Riluccicare, ἴδε luocicare.
 Rilucente, ἔ. διγ. λαμπρός, μαρμαίρων, φεγγαβόλος.
 Rilucenentezza, οὐσ. θ. ἡ λαμπρότης, ἡ κτινοβολία.
 Rilucere, ρ. οὐδ. λάμπω, διαλάμπω, φεγγαβόλῳ· || μεταφ. διαπρέπω ἐν λαμπρότητι καὶ πολυτελείᾳ.
 Rilunsigare, ρ. ἐν. κολακεύω πάλιν.
 Rilustrare, ρ. ἐν. στιλβῶ πάλιν.
 Rilutare, ρ. ἐπιχρίω πάλιν.
 Rilutante, ἔ. διγ. ἐναντιούμενος.
 Rilutanza, οὐσ. θ. ἐναντιώσις.
 Rima, οὐσ. θ. (ποιητ.) ὁμοιοκαταληξία, ρυθμός· || ποιήμα· || —, (κατ' ἔκτ.) φθῆ, ἄσμα.
 Rimacinare, ρ. ἐν. ἀλῆθω πάλιν, κοιν. ἀλέθω.
 Rimamento, οὐσ. ἀρ. στιχοουργία, ὁμοιοκαταληξία.
 Rimandare, ρ. ἐν. ἀποδίδω, ἐπιστρέφω πάλιν, ἐπισπέμνω· || —la donna ἀποπέμπωμαι τὴν γυναῖκα, —ripudiare· || ἐμῶ, κοιν. ἐρνῶ· || διατάτω πάλιν.

Rimando, οὐσ. ἀρ. νέα ἀντικεῖτα, ἀντίκρουσις τῆς σφαίρας ἀστέχως ρηθιῶσθε· || δι—, ἔκφρ. ἐπιρ. ἀπ' ἀρχῆς, —da capo.
 Rimaneggiare, ρ. ἐν. διαχειρίζομαι ἢ μεταχειρίζομαι εἰ ἐκ δευτέρου, ἄπτομαι τινος πάλιν· || —, si di nuovo.
 Rimamente, οὐσ. ἀρ. ἀπόλοπον, κατὰλοπον κοιν. ἀπομεινάρην· || del —ἡ nel —, ἴδε del resto· || —ἐπίθ. διγ. ὑπόλοκος.
 Rimanzza, οὐσ. θ. διαμονή.
 Rimarero, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ὑπολείπομαι, καταλείπομαι, μένω· || διαμένω κατοικῶ· || ἐλλείπω, μικροῦ δεῖν· || ἀπέχω, παύομαι τοῦ ποιεῖν· || ὀθαννίζομαι, διαιωνίζομαι, διατηροῦμαι· || —si a denti secchi, μεταφ. μένω νηστis· || —alla staccata, παγιδεύομαι, πάγῃ περιπίπτω· || —senza sangue, διατελῶ ἐντρομος, γρέμω ἐκ φόβου· || —a niente, ἐσχάτως διακταίμαι, τὰ ἔσχατα πάχω· || —diro a uno, ἐπιθῶ τινι· || rimanti con Dio, ἔκφρ. λεγομένη πρὸς ἄνθρωπον ἀπυπρᾶπτενος, νῆα ἢ κῆρ' ἤραν, κ. ὕπαγε εἰς τὸ καλόν, κτλ.
 Rimangiare, ρ. ἐνεργ. τρώγω ἐπανειλημμένως.
 Rimante, οὐσ. ἀρ. στιχοουργός.
 Rimantenero, ρ. ἐνεργ. διαφυλάττω, διατηρῶ, κτλ.
 Rimarcabile, ἔ. διγ. ἐπίσημος διάσημος, πρόκριτος.
 Rimarchevole, ἔ. διγ. ταυτέσημον τῶ προηγούμενῳ.
 Rimare, ρ. οὐδ. ὁμοιοκαταληκτῶ· || στιχοουργῶ.
 Rimario, οὐσ. ἀρ. ὀνομαστικῶν τῶν ὁμοιοκαταληξέων.
 Rimargiare, ρ. ἐν. ἐπουλῶ, συνουλῶ πάλιν· ἐπὶ τραυμάτων.
 Rimaritare, ρ. ἐν. συζευγνῶ, θπανδρεύω ἐκ δευτέρου γυναῖκα χήραν· || —si, αὐτ. δευτέρου γάμον συνάπτω, ὀπαδρεύομαι πάλιν· λέγεται δὲ ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατὰ

τὴν γαλλικὴν χρῆσιν τοῦ ρήματος *maritare*.
Rimaso, —a, καθ. μετοχὴ τοῦ *rimasere*, ὁλοκληρούμενος.
Rimasticare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀναμασσῶμαι || μεταφ. διαλογίζομαι, διασκέπτομαι.
Rimasuglio, οὐσ. ἀρ. λείψανον μηδαμινόν || ὁ τελευταῖος τοκετός, τὸ ἔσχατον τέκνον.
Rimasto, —a, ἴδε *rimaso*.
Rimatore, οὐσ. ἀρ. ἴδε *rimante*.
Rimatura, οὐσ. θ. ὁ τρόπος τοῦ στιχουργεῖν.
Rimazione, οὐσ. θ. ἀξερευνησίς.
Rimbaldanzire, ρ. οὐδ. ἐνθαρρύνομαι, θαρρῶ, θάρρος ἀναλαμβάνω.
Rimbaldire, ἴδε *rallegrare*.
Rimbalsano, ρ. οὐδ. ἀναπηδῶ, ἀνασκιπῶ || μεταφ. ἀποβαίνω || ἐπανακάμπω, ἀντικρούομαι, ἀντιστρέφομαι || ἐπὶ βλήματων.
Rimbalso, οὐσ. ἀρ. ἀναπήδησις || ἀντιστροφή, ἀντίκρουσις βλήματος || *di* —, ἐπιρρηματικῶς, κατ' ἐποστρακισμὸν κατ' ἀντίκρουσιν || *tiro di* —, βολὴ κατ' ἀντίκρουσιν, τηλεβόλησις κατ' ἀντιτυπίαν.
Rimbambire, — *barbogire*, ρ. οὐδ. καλίμποις καθίσταμαι, ἀνανηπιεύομαι, κοιν. ζαναμοραίνομαι.
Rimbarsarsi, ρ. αὐτ. ἐπιβαίνειν πλοίου ἐκ δευτέρου.
Rimbastare, ρ. ἐν. ἐπιστάτω ἐκ νέου, κοιν. σμαρδῶναι πάλιν.
Rimbastire, ρ. ἐν. διαρρῆπτω, κοιν. τρουπῶναι πάλιν.
Rimbatto, οὐσ. ἀρ. λαίλαψ, καταίγξ, κοιν. σφοδρὰ ἀνεμοζέλη.
Rimbescare, ρ. ἐν. κυρίως, ἀποκρούω ἀντιρροπτῶν τὴν σφαίραν || μεταφ. ἀνθίσταμαι || ἀποκρίνομαι ἀγερῶως, ἀποτόμως.
Rimbesso, (*di* —) ἐπιρρηματικῶς, ὑπερηφάνως.
Rimbellire, ρ. ἐν. ὠραῖζω περισσώτερον || —, οὐδ. ὠραίζομαι μάλλον ἢ γίνομαι πάλιν ὠρατός.
Rimberciare, ἴδε *rambharciare*.

Rimbercio, οὐσ. ἀρ. λαβίς, λαβιδιον, μικρὰ χειρολαβή.
Rimbiancare, ρ. ἐν. λευκαίνειν πάλιν.
Rimbiondire, ρ. ἐν. ξανθίζω || —, οὐδ. καὶ —*si*, αὐτ. ξανθίζομαι, ξανθίζω τὴν κόμην μου.
Rimbizzarire, ρ. οὐδ. θρασυνομαι, ἐξοργίζομαι, εἰμι ἰδιότροπος.
Rimbobolare, ρ. οὐδ. συγχέω, σύγχυσιν ἐπιφέρω, συνταράσσω.
Rimbocamento, οὐσ. ἀρ. ἀνατροπή, ἀναστροφή || ἀφθονία, περίσσεια.
Rimboccare, ρ. ἐν. ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, κ. ἀναποδογυρίζω δοχεῖον, σάκκον, ἱμάτιον, κτλ. || καταβάλλω, κρημνίζω || — οὐδ. πλεονάζω, ὑπερπλεονάζω, γέμω || ἐκχέομαι, ὑπερχέομαι || —*si*, αὐτ. ἀνατρέπομαι.
Rimboscatura, οὐσ. θ. ἀναστροφή, ἄκρον ἀνέστραμμένον.
Rimbosco, ἀρ. ἴδε *trabocamento*.
Rimbombamento, οὐσ. ἀρ. ἀντήχησις || — *d'oreochil*, ὠτων συριγμός, βόμβος.
Rimbombante, ἔ. διγ. ἡχώεις, ἡχώδης || *luogo* —, τόπος —.
Rimbombare, ρ. οὐδ. ἀντήχῳ.
Rimbombevole, ἔ. διγ. ἴδε *rimbombante*.
Rimbombio, — *bombe*, οὐσ. ἀρ. ἀντήχησις, ἢ ἡχώ || μεταφ. πάταγος, θόρυβος || βοή, φήμη || ὄπλων κλαγγή.
Rimbomboso, —a, ἔ. ἀντήχῳ.
Rimborsamento καὶ **rimborso**, οὐσ. ἀρ. ἴδε *rimborsazione*.
Rimborsare, ρ. ἐν. ἀποταμιεύομαι ἐν τῷ βαλαντίῳ || ἀποτίω, ἀποδίδω τὸ ὀφειλόμενον ἀργύριον.
Rimborsazione, οὐσ. θ. ἀπότισις, ἀπόδοσις, πληρωμὴ ὀφειλῆς χρημάτων, = *il rimborsare*.
Rimborsarsi, ρ. αὐτ. κρύπτομαι πάλιν ἐν τῷ θάσει.
Rimpottare, ρ. ἐν. τίθεμαι πάλιν ἐν τῷ βυτίῳ.
Rimbronciolo, οὐσ. ἀρ. κομμάτιον χάρτου ἢ οἰουδὴποτε ἄλλου πράγματος.

Rimbroccio, ἀρ. ἴδε *rimproccio*.
Rimbrottamento, οὐσ. ἀρ. ὄβρις, ἐπιπλήξια.
Rimbrottare, ρ. ἐν. ὄβριζω, ἐξυβρίζω, ἐπιπλήττω, ἐλέγγω τινά.
Rimbrottatore, —*trice*, οὐσ. ἐπιπλήκτης.
Rimbrottevola, ἐπίθ. διγ. ἴδε *rimbrotto*.
Ribbrotto, — *brotto*, οὐσ. ἀρ. ἴδε *rampogna*.
Rimbrotto, —a, ἔ. μεμφίμοιρος, ἰδιότροπος, ἀκρόχολος, ἀδιαπαύστως, ἀργίζομενος.
Rimbruttire, ρ. οὐδ. ἀσχημαίνω.
Rimbucarsi, ρ. αὐτ. εἰσέρχομαι, ἐγκρύπτομαι ἐν τῇ ὄπῃ.
Rimburchiare, ἴδε *rimorchiare*.
Rimburchio, οὐσ. ἀρ. δυνατὸν σχοινίον τὸ ρυμουλκοῦν πλοῖον, ρύμα.
Rimediabile, ἔ. διγ. θεραπεύσιμος.
Rimediare, ρ. ἐν. θεραπεύω, ἐπιφέρω θεραπείαν, ἰατρῶν || μεταφ. ἐπανορθῶ, διορθῶ ἁμαρτήματά τι.
Rimediatore, —*trice*, οὐσ. ἐπανορθωτής.
Rimedcarsi, ρ. αὐτ. διατελῶ πάλιν ὑπὸ θεραπείαν.
Rimedio, οὐσ. ἀρ. φάρμακον || ἐπανόρθωσις ἁμαρτημάτων.
Rimeditare, ρ. ἐν. ἴδε *risattare*.
Rimeditare, ρ. οὐδ. περισκέπτομαι, διαβουλεύομαι πάλιν.
Rimeggiare, ρ. οὐδ. στιχουργῶ.
Rimembranza, οὐσ. θ. ἀνάμνησις.
Rimembrare, ρ. οὐδ. καὶ —*si*, αὐτ. μὲννημαι, ἀναμνησκόμεμαι, ἐνθυμούμαι || — ἐν. ἀναμνησκῶ.
Rimemorare, ρ. οὐδ. ἴδε *ramemorare*.
Rimemorato, —a, παθητικὴ μετοχὴ τοῦ *rimemorare*.
Rimenare, ρ. ἐν. ἀνακομίζω, ἐπιναφέρω || εἶω, σαλεύω.
Rimendare, ρ. ἐν. ἀναρῆπτω πυκνῶς ὄπην ἱματίου, ἐπισκευάζω.
Rimendatore, —*trice*, οὐσ. ἐπισκευαστὴς ραγέντων ἱματίων.
Rimendatura, οὐσ. θ. ἐπισκευὴ ὄπης ἱματίου, ρύτισμα.

Rimenio, οὐσ. ἀρ. σεισίς, κίνησις.
Rimeno, οὐσ. ἀρ. ἴδε *ritorno*.
Rimentire, ρ. οὐδ. ψεύδομαι πάλιν.
Rimontita, οὐσ. θ. νέος ἐλεγχος.
Rimeritamento, οὐσ. ἀρ. ἀμοιβή.
Rimeritare, ρ. ἐν. ἀνταμείβομαι.
Ricescolamento, οὐσ. ἀρ. ἀνάμιξις || σύγχυσις, παραγγή.
Rimestolante, ἔ. διγ. παραγοποιός, φιλοτάραχος.
Rimescolanza, οὐσ. θ. ἴδε *rimescolamento*.
Rimescolare, ρ. ἐν ἀναμιγνύω || μεταφ. ἐπιφέρω σύγχυσιν, παραγγήν, ἐκπλήξιν, συγχέω, ταράττω, ἐκπλήττω || ψηλασῶμαι || —*si*, αὐτ. ἴδε *impacciarsi*.
Rimessa, οὐσ. θ. παράδοσις προσώπου ἢ πράγματος || — *in danaro*, ἀποστολὴ χρημάτων διὰ συναλλαγματικῆς ἢ διὰ νομισμάτων || ἀμαξοστάσιον || βουστάσιον, κτλ.
Rimessamente, ἐπ. ταπεινῶς || ἀμελῶς, = *negligentamente*.
Rimessibile, ἔ. διγ. συγγνωστός.
Rimessione, οὐσ. ἀρ. ἀφεσις, συγχώρησις, χάρις.
Rimesciticio, οὐσ. ἀρ. βλαστὸς δένδρου, παρφυός, βλάστημα.
Rimesso, οὐσ. ἀρ. ψηφολογία, ψηφωτὸν ἐκ ξυλαρίων βεδομημένων || —, —a, παθητικὴ μετοχὴ τοῦ *rimettere*, εὐτέλης, ταπεινός || πρῶτος, ἤμερος || ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας.
Rimesta, οὐσ. θ. ἀνάμιξις || μικρὰ ἐπιπλήξια.
Rimestare, ρ. ἐν. ἀναμιγνύω, μάλασσω || μεταφ. συγχέω, ταράττω, εἶω.
Rimestato, —a, παθητικὴ μετοχὴ τοῦ *rimestare*.
Rimestatore, —*trice*, οὐσ. ὁ ἀναμιγνύων, μάλασων, κτλ.
Rimettere, ρ. ἐν. κυρίως τίθεμι πάλιν || μεταφ. ἀπωθῶ, ἀποκρούω || περικλείω τι πρὸς διατήρησιν || συγχωρῶ, ἀφήμι || ἐλαττώ, περιστέλλω, σμικρύνω || ἀναλαμβάνω τι, ἀνακτῶμαι || ἀποστέλλω, κοιν. ἐμ-

βάλω χρήματα. || —, οὐδ. ἀναφύομαι, ἀναβλαστάνω, ἀναγεννώμαι ἐπὶ φυτῶν. || — si, αὐτ. || — si in carne, παχύνομαι. || — si in forze, ἀναρρώνομαι. || — si a uno, ἐπιπτεύομαι, ἀνατίθεμαι πρὸς τινα. || — si in ordine, τακτοποιῶμαι.
Rimettimento, οὐσ. ἄρ. ἀμαρτιῶν ἄφεσις, = remissione.
Remittiticio, οὐ. ἄρ. ἴδ. rimessiticio.
Rimettitura, οὐσ. θ. ἴδ. rimettimento
Rimiagolare, ρ. οὐδ. μαουλιζῶ πάλιν. ἐπὶ γαλῆς καὶ τίγρεις.
Rimigliare, ρ. οὐδ. βελτιοῦμαι ἐκ δευτέρου, καθίσταμαι κρείττων.
Rimiramento, οὐσ. ἄρ. ἴδ. rimiro, ocellata, sguardo.
Rimirare, ρ. ἐν. θεωρῶ πάλιν.
Rimiro, οὐσ. ἄρ. βλέμμα.
Rimischiare, ρ. ἐν. ἀναμιγνύω.
Rimissione, οὐσ. θ. ἴδ. remissione. || ἱκανοποίησις.
Rimisurare, ρ. ἐν. ἀναμετρῶ.
Rimarginare, ρ. ἐν. ἴδ. rammarginare.
Rimollare, ρ. ἐν. διαβρέχω πάλιν.
Rimoderare, ρ. ἐνεργ. ἐπιδιορθῶ, μεταρρυθμίζω. [ρυθμιστής].
Rimoderatore, — trice, οὐσ. μεταρ-
Rimoderare, ρ. ἐν. ἐπιαναφέρω κατὰ τὸν νεώτερον τρόπον.
Rimolinare, ρ. οὐδ. περιδινῶμαι, κ. στρυφογυρίζω, ἄνω κάτω ἐπὶ ἀνέμων καὶ ἰσθμῶν.
Rimondamento, οὐσ. ἄρ. — turna, θ. καθαριμα, σάρωμα.
Rimondare, ρ. ἐν. καθαίρω, καθαρίζω πάλιν, ἴδ. mondare, διὰ τὰς ἐπιλοΐτους ἐκδοχάς.
Rimondo, — a, ἔ. καθαρός.
Rimonta, οὐσ. θηλ. χορήγησις ἵππου πρὸς ἵππῆα.
Rimontare, ρ. οὐδ. ἀναβαίνω πάλιν. || — ἐν. ἀναβιβάζω τινα πάλιν ἐπὶ τοῦ ἵππου. || — la cavalleria, συνίστημι τὸ ἱππικὸν ἐκ νέων ἵππων. || — un orologio, ἐνταίνω, κοιν. χορδίζω ὄρολόγιον.
Rimorchiare, ρ. ἐν. ρυμουλκῶ.

Rimorchio, οὐσιαστ. ἄρσ. ρυμουλκία, τὸ ρυμουλκοῦν πλοῖον.
Rimordente, ἔ. διγ. ὁ μετανοῶν, ὁ ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως.
Rimordere, ρ. ἐν. δάκνω πάλιν. || μεταφ. προξενῶ τύψιν τῆς συνειδήσεως. || — οὐδ. μετανοῶ, μεταμέλομαι, τύπτομαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως.
Rimordimento, οὐσ. ἄρσ. δημολογία τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων μετὰ λύπης καὶ μετανοίας.
Rimore, ἴδ. romore.
Rimorire, ρ. οὐδ. θνήσκω πάλιν. || μεταφ. περιπίπτω πάλιν ἐν τῷ ἴδιῳ ἀμαρτήματι.
Rimormigare, ρ. οὐδ. κυρ. μίρω-
Rimormigare, ρ. οὐδ. κυρ. μίρω-
Rimorsicare, ρ. ἐν. ἀναδάκνω, δάκνω πάλιν, κοιν. δαγκάνω πάλιν.
Rimorso, οὐσ. ἄρ. συνειδήσις τῶν ἀμαρτημάτων, τύψις, ἐλεγχος τῆς συνειδήσεως. || —, — a, καθ. μετ. τοῦ rimordere, δηχθεὶς πάλιν. || μεταφ. μετανοῶν.
Rimorto, — a, καθ. μετοχή τοῦ rimorire, δις τεθνηκώς. || μεταφ. κάτωχος, κάτισχος.
Rimoso, — a, ἔ. ραγώδης, ρηγματώδης, διαρραγῆς, σχιστός.
Rimosso, — a, καθ. μετοχή τοῦ rimuovere, κυρίως ἀφαιρεθεὶς. || ἀπέχων πέρω κείμενος. || — ὡς ἐπίρ. μακρῶν.
Rimostranza, οὐσ. θηλ. ἀπόδειξις, ἐνδείξις. || μεταφορ. παρατήρησις, παραίνεσις.
Rimostrare, ρ. ἐν. ἀποδεικνύω, γνωστοποιῶ, παραστήμι. || μετ. νοθεύω.
Rimotamente, ἐπ. μακρῶν.
Rimoto, — a, ἔ. ἴδ. remo scostato. || — ἐπὶ τόπων, ἔρημος.
Rimovere, ρ. ἐν. ἴδ. rimuovere.
Rimovibile, ἐπίθ. διγ. μετακινήτος, εὐμετακινήτος.
Rimovimento, οὐσ. ἄρ. μετακίνησις, ἀποκίνησις, ἀποχώρησις.
Rimovitore, — trice, οὐσ. ὁ ἀποκρούων, ἀπομακρύνων.

Rimozione, οὐσ. θ. ἀνακίνησις, μετακίνησις, = rimovimento.
Rimpacchettare, ρ. ἐνεργ. φακαλλῶ, συσκευάζω, περιτυλίσσω πάλιν ἐν φακέλλῳ.
Rimpadronirsi, ρ. αὐτ. κυριεύω πάλιν, καθίσταμαι πάλιν κύριος οἵουδήποτε πράγματος.
Rimpalmare, ρ. ἐν. (ναυτ.) πισῶ ἢ πακτῶ ἐκ δευτέρου πλοῖον, σκίφος οἰονδήποτε λέγεται δὲ ἐπὶ πλοίων.
Rimpaludare, ρ. ἐν. μεταβάλλομαι εἰς βάλτον.
Rimpariare, ρ. οὐδ. ἴκετομαι πάλιν, ἐπὶ μικρῶν πτηνῶν.
Rimparannucciarsi, ρ. αὐτ. ἀποκαθίσταμαι ἐπανέρχομαι ἐν τῇ ποστέρα καταστάσει, ἐπανορθῶ τὰ ἐμά, ἀνακτῶμαι τὴν περιουσίαν.
Rimparare, ρ. ἐν. ἀναμαθάνω, μαθάνω πάλιν.
Rimpastare, ρ. ἐνεργ. ζυμώνω ἐκ δευτέρου. || μεταφορ. ἐπεξεργάζομαι τι, ἐπιδιορθῶ.
Rimpatriare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐπανακάμπτω εἰς τὴν πατρίδα.
Rimpeurare καὶ — ire, ρ. οὐδ. φοβῶμαι, πτοοῦμαι πάλιν.
Rimpazzare, ρ. οὐδ. διακρόττω, λέγω ἀνοησίας ἐπὶ ἀνοησιῶν.
Rimpacciare, ρ. ἐν. (ναυτ.) πισῶ, ἐπιπισῶ πλοῖον, πακτῶ.
Rimpedulare, ρ. ἐν. ἐπιρῶπτω νέον πέλμα τῶν πεδίων.
Rimpennare, ρ. ἐν. περῶ πάλιν. || μεταφ. ἀναξιογονῶ, ἀναξιοπυρῶ. || —, οὐδ. καὶ — si, αὐτ. περῶμαι, ἀναπερῶμαι. ἐπὶ πτηνῶν. || μεταφ. ἀναρρώνομαι.
Rimpennato, — a, παθητικὴ μετοχή τοῦ rimpennare, περῶθεὶς πάλιν, ἀναπερῶθεὶς.
Rimpettito, — a, ἔ. ἴδ. intirizzato. || μεταφ. ἀγέρωχος, ὑπερήφανος.
Rimpetto, πρόθ. (κατ' ἀποκοπὴν τοῦ dirimpetto), ἀπέναντι, ἀντικρῦ. || συγκριτικῶς συντάσσεται δὲ ἢ πρόθ. αὐτὴ μετὰ τῆς πρόθ. a καὶ ἐνίοτε μετὰ τῆς di.

Rimpiagare, ρ. ἐνεργ. τιτρώσχω, πάλιν ἐπιτιτρώσχω.
Rimpiagnere, — piagnere, θρηνώ, ἐπιποθῶ τὰ ἀπόντα πρόσωπα ἢ πράγματα μετὰ λύπης.
Rimpiastare, ἴδ. impiastare, racionciare. || — si, αὐτ. συνδιαλλάττομαι, συμφιλιοῦμαι.
Rimpiastata, οὐσ. θ. νέα κατάπλασις. || ἄθλια, οὐτιδανὴ σύνθεσις, σπλωμα, κοιν. μουντσῶμα.
Rimpiattare, ρ. ἐν. κρύπτω πάλιν. || — si, αὐτ. κρύπτομαι.
Rimpiazzare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀναπληρῶ, ἀντικαθίστημι τί τι.
Rimpicciolire καὶ rimpiccolire, ρ. ἐν. σμικρύνω, ἐλαττώ.
Rimpinguare, ρ. ἐν. παχύνω πάλιν.
Rimpinzamento, οὐσ. ἄρ. ἀναπλήρωσις, = il rimpinzare.
Rimpinzare, ρ. ἀναπληρῶ, υπερπληρῶ, πῆμπλημι.
Rimprobare, ρ. οὐδ. παχύνομαι.
Rimproattare, ρ. οὐδ. ἀποκρίνομαι ἀντιλέγων ἢ μεγαλοποιῶν τι διὰ τῶν λόγων.
Rimpropolare, ρ. ἐν. συνοικίζω πάλιν.
Rimpossessare, ρ. ἐν. ἐπικυρῶ πάλιν τὴν κατοχὴν τινος.
Rimpostemire, ρ. οὐδ. ἐμπυτεύω πάλιν, κ. προξενῶ ἔμπυτον, ἔλαος.
Rimpritto, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) βρασμός, ἀντίρροος, ἢ ἐκ τοῦ διάπλου θινῆ τῆς θαλάσσης περὶ τὸ σκάφος.
Rimprozzare, ρ. οὐδ. λιμνάζω, ἦτοι σχηματίζω ἔλαος.
Rimpregnare, ρ. οὐδ. ἀποκαθίσταμαι πάλιν ἔγγυος.
Rimprocevole, ἔ. διγ. ὀνειδιστικός.
Rimprocciamento, οὐσ. ἄρ. ὀνειδισμός, ἐπίπληξις.
Rimprocciare, ρ. ἐν. ὀνειδίζω, ὀβριζῶ. || μέμφομαι ἐπιπλήττω.
Rimproccio, οὐσ. ἄρ. ὀνειδισμός, περιφρόνησις.
Rimproccioso, — a, ἐπίθ. ἴδ. rimprocevole.
Rimpromosso, — a, παθητ. μετ. τοῦ rimpromettere, ὑποσχεθεὶς πάλιν.

Rimprottare, λέξις πάντη ἄχρηστος, ἴδε rimproverare.
 Rimproverabile, ἔ. διγ. ἐπίμειπτος, ὄνειδιστός.
 Rimproveramento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rimprovero.
 Rimproverante, ἔ. ἐπιπληκτικός.
 Rimproverare, ρ. ἐν. ἐπιπληκτέω, ὄνειδίζω, ὄβριζω, ἐξουβρίζω.
 Rimproveratore, —trice, οὐσ. ἐπιπληκτικός, ὄνειδιστής.
 Rimproverazione, οὐσ. θ. καὶ rimproverio, rimprovero, οὐσ. ἀρ. ὄνειδισμός, ὄβρις, ἐξούβρις || ἐπιτίμησις, ἐπιπληξίς.
 Rimuggiare, ρ. οὐδ. ἀντιμυκῶμαι, μυκῶμαι πάλιν.
 Rimuggire, ἴδε remuggire.
 Rimuginare, ρ. ἐν. διερευνῶ, ἀνερευνῶ, ἀναζητῶ, ἐξετάζω.
 Rimula, οὐσ. θ. μικρὸν ῥήγμα.
 Rimoltiplicare, ρ. ἐν. πολλαπλασιάζω περισσώτερον.
 Rimunerare, ρ. ἐν. ἀνταμισθῶ.
 Rimunerativo, —a, ἔ. ἀνταμισθός, ἀνταποδοτικός.
 Rimuneratore, —trice, οὐδ. ἀνταποδοτής, =che rimunera.
 Rimuneratorio, —a, ἔ. ἀνταποδοτικός, ὁ ἀνταμισθών.
 Rimunerazione, οὐσ. θ. ἀνταπόδοσις, ἀντίδοσις, ἀνταμισθία.
 Rimuovere, ρ. ἐν. ἀνακινῶ, μετακινῶ, κινῶ πάλιν || μεταφ. —ragolo, παλλιλογῶ, ταύτολογῶ || —si αὐτ. ἀφικνούμαι || —si da checc'hessia, καθόμαι, παραιτούμαι τινος. ἐγκαταλείπω, ἀφίνω τι, ἀποτίθεμαι.
 Rimurare, ρ. ἐν. ἀνοικοδομῶ, ἀνακτιζῶ, πάλιν περιτείχιζω.
 Rimurciare, ρ. ἐν. ρυμουλκῶ, ἴδε rimorchiare, συνώνυμον.
 Rimurchio, οὐσ. ἀρ. ἴδε rimorchio || a—, διὰ ρυμουλκίας.
 Rimutamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε:
 Rimutanza, οὐσ. θ. μεταβολή.
 Rimutare, ρ. ἐν. μετατρέπω, μεταποιῶ, μεταβάλλω.

Rimutevole, ἔ. διγ. εὐμετάβλητος.
 Rina, οὐσ. θ. ἰχθύς τραχυόστρακος καὶ ἔντομόν τι ἢ ῥίνη.
 Rinacciare, ρ. ἐν. χαλοθῶ σίδηρον.
 Rinacerbire, ρ. ἐν. ἴδε accerbire di nuovo.
 Rinafiare, ρ. ἐν. ποτίζω πάλιν δις τῆς ἡμέρας.
 Rinaldesca, οὐσ. θ. ὄνομα σταφυλῆς.
 Rinarrare, ρ. ἐν. ἀφηγοῦμαι, διηγούμαι πάλιν.
 Rinascete, ἔ. διγ. ἀναγεννηθεῖς.
 Rinascenza καὶ rinascita, οὐσ. θ. ἀναγέννησις.
 Rinascere, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἀναγεννώμαι || (ἐπί φωτ.) ἀναφύομαι.
 Rinascimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rinascenza.
 Rinascita, οὐσιαστ. θηλ. ἴδε τὸ προηγούμενον.
 Rinavigare, ρ. οὐδ. διαπλέω πάλιν.
 Rinacciare, ρ. ἐν. ἀποκρούω, ἀπωθῶ, τρέπω εἰς φυγήν.
 Rinacnarsi, ρ. αὐτ. συνοφρουοῦμαι.
 Rinacnato, —a, ἔ. σιμός, σιμοπρόσωπος, ὁ ἔχων μύτην πλακωτὴν καὶ γυριστὴν πρὸς τὰ ἄνω.
 Rincalciare, ρ. ἐν. ἀπωθῶ.
 Rincalcinare, ρ. ἐν. διακαίω, κατακαίω πάλιν, =rincalcinare.
 Rincalorire, ρ. ἐν. ἀνάπτω πάλιν, ἐξάπτω, ἀναφλέγω.
 Rincalzamento, οὐσ. ἀρ. (βοτ.) δένδρον ἐπιχέωσις.
 Rincalzare, ρ. οὐδ. (βοτ.) ἐπιχέωνομι ἢ στηρίζω δένδρον, ὑποστηρίζω, ἐνισχύω || μεταφ. παροισίω, προσλιπαρῶ || τρέπω εἰς φυγήν, ἀποκρούω.
 Rincalzata, οὐσ. θ. καὶ rincalzo, ἐπιστήριξις, ὑποστήριξις || μεταφ. προστασία, βοήθεια.
 Rincalzatura, οὐσ. θηλ. ἴδε rincalzamento.
 Rincantare, ρ. ἐν. δημοπρατῶ πάλιν, ἐκ δευτέρου.
 Rincantarsi, ρ. αὐτ. ἀποχωρῶ, ἐγχεύομαι ἐν ταῖς γωνίαις. ἢ
 Rincaponire, ρ. οὐδ. ἀπισχυρίζομαι

πάλιν, =ostinarsi di nuovo.
 Rincaponito, —a, μετοχή παθητικὴ τοῦ rincaponire.
 Rincappare, ρ. ἐν. περιπίπτω πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ πρῆγμα.
 Rincappare, ρ. ἐν. ἐπικλύπτω πάλιν τὴν κεφαλὴν, ἐπιτίθωμι τὸν πῖλον || ἐπισωρεύω || τίθωμι πάλιν εἰς τοὺς κάδους τὸν παλαιὸν οἶνον μετὰ σταφυλῶν || —οὐδ. περιπίπτω ἐν ὑποτροπῇ νύστω, κ. ξανακυλῶ.
 Rincapellazione, οὐσ. θ. ἐπιπαλῆξις.
 Rincarare, —rire, ρ. ἐν. ὑπερτιμῶ || —οὐδ. ὑπερτιμῶμαι.
 Rincarnare, ρ. οὐδ. παύνομαι.
 Rincartare, ρ. ἐν. ἐπικαλύπτω τι ἐκ νέου χάρτου || στιλβῶ ἐπιούχον ὄφασμα.
 Rincastrare, ρ. ἐν. τίθωμι πάλιν ἐντὸς κάψης, θήκης, κτλ. || συναπγῶ, συνδέω, συναρμῶμαι πάλιν.
 Rincattivire, ρ. οὐδ. χειροτερῶς.
 Rincavallare, ρ. ἐν. βάλλω τινα πάλιν ἐπὶ ἵππου || προμηθεύω τινὶ ἵππον ἓνα ἢ πολλούς || —si, αὐτ. πορίζομαι νέον ἵππον.
 Rinceffare, ρ. ἐν. ἐξουβίζω, προσβάλλω, ἐπιπληκτέω τινα.
 Rinceconire, ρ. οὐδ. τρέπομαι, κ. ζοινίζω, χαλῶ ἐπὶ οἶνου κτλ.
 Rinchinare, ρ. ἐν. κάμπτω, λυγίζω πάλιν || —si, αὐτ. κυρίως κάμπτομαι καὶ μεταφ. ταπεινούμαι.
 Rinchiodere, ρ. ἐν. ἐγκλείω πάλιν || —si, αὐτ. ἐγκλείομαι, περιλείομαι.
 Rinchiodimento, οὐσ. ἀρ. κατέκλεισις, κάθειριξις.
 Rinchiuso, οὐσ. ἀρ. περίφραγμα, περιλείσιμα, τόπος περιλείστος || —, —a, καθ. μετοχή τοῦ rinchiodere, ἐγκλειστος.
 Rinciampare, ρ. οὐδ. προσκόπτω πάλιν, κ. σκοντάπτω πάλιν.
 Rincignere, ρ. οὐδ. συλλαμβάνω πάλιν, ἐγκυμονῶ ἐπὶ γυναικὸς ἐγκύου.
 Rincignire, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἐρεθίζομαι, ἐξαγριοῦμαι πάλιν.
 Rincivilirsi, ρ. αὐτ. ἐξημεροῦμαι.
 Rincollare, ρ. ἐν. συγκολῶ.

Rincominciare, ρ. ἐν. ἀρχομαι πάλιν, ἐπαναλαμβάνω.
 Rincontra, οὐσ. θ. (alla -) ἐπιρηρηματικῶς, ἀπάναντι.
 Rincontrare, ρ. ἐν. ὑπαντῶ, συναντῶ, προῦπαντῶ τινα, τι || —si, αὐτ. συνυπαντῶμαι.
 Rincontro, οὐσ. ἀρ. ἀπάντησις, συνάντησις, προῦπάντησις.
 Rinconvertirsi, ρ. αὐτ. μεταβάλλομαι πάλιν, =riconvertirsi.
 Rincorpellare, ρ. ἐν. τίθωμι πολλάκις ἐν τῷ γωνευτηρίῳ τὸ αὐτὸ μέταλλον πρὸς ἐκκαθάρισιν.
 Rincoramento, οὐσ. ἀρ. ἀναθάρρυνσις, ἴδε incoraggiamento.
 Rincorare, ρ. ἐν. ἀναθάρρυνω || παρηγορῶ || —si, αὐτ. ἀναθάρρῶ.
 Rincordare, ρ. ἐν. βάλλω νέας χορδὰς ἐν μουσικῷ ὄργανῳ.
 Rincorramento, ἀρ. συσσωμάτωσις, σύμμιξις || μετεμψύχωσις.
 Rincorporare, ρ. ἐν. συσσωματῶ, συμμιγνῶ || —si, αὐτ. ἐπανέρχομαι πάλιν εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν ἡμῶν θέσιν.
 Rincorrere, ρ. οὐδ. ἐπανέρχομαι δρομέως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου || τρέχω κατόπιν || μεταφ. ἀναπολῶ.
 Rincorsa, οὐσ. θ. ἀναδρομή.
 Rincrescere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἐξομαι, δυσασματοῦμαι, ἀνιῶμαι || ἐλεῶ, συμπάσχω.
 Rincrescevole, ἐπίθ. διγεν. ἀνιάρδης, ἀηδής.
 Rincrescevolezza, οὐσ. θηλ. ἀνία, ἀηδία, ἐχθος.
 Rincrescevolmente, ἐπ. ἀηδής.
 Rincrescimento, ἐπ. ἀνιάρδης.
 Rincrescimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rincrescevolezza.
 Rincrescioso, —a, ἔ. ἀνιάρδης.
 Rincrespare, ρ. ἐνεργ. ἴδε increspare di nuovo.
 Rincerudire, ρ. ἐν. σκληρύνω, καθίστημι πάλιν σκληρόν || —si, αὐτ. σκληρύνομαι πάλιν.
 Rincerudire, ρ. ἐν. ἐρεθίζω.
 Rinculamento, οὐσ. ἀρ. (στρατ. καὶ ναυτ.) ὀπισθοδρομήσις.

Rincolare, ρ. οὐδ. και —si, αὐτπ. ἀναποδίζω, ἐπιστρέφω εἰς τὰ ὀπίσω
 || —, ἐν. ἴδε risipignere indietro.
 Rincolata, οὐσιαστ. θηλ. ἴδε rincolamento.
 Rinuocere, ρ. ἐν. ἴδε rinuocere.
 Rindolcire, ρ. οὐδ. και —si, αὐτπ. γλυκαίνομαι πάλιν.
 Rinogare, ρ. ἐν. ἀρνοῦμαι πάλιν, ἴδε rinnegare || — οὐδ. βλασφημῶ.
 Rinettare, ρ. καθαίρω πάλιν ἐκ νέου || ψαλιδίζω.
 Rinettatura, οὐσ. θ. καθαρισμός || ψαλιδισμός.
 Rinetto, —a, ἔ. καθαρός.
 Rinfacciamento, οὐσ. ἀρ. ὀνειδισμός, ἐξόβρισι, ἐπίπληξις.
 Rinfacciare, ρ. ἐν. ὀνειδίζω, ἐξαναείζω, ἐπιπλήττω κατὰ πρόσωπον.
 Rinfalconarsi, ρ. αὐτ. χαίρω, ὑπερχαίρω, ἀγάλλομαι.
 Rinfamare, ρ. ἐν. ἀποδίδω τὴν εὐφημίαν, ἀντευφημῶ.
 Rinfanciullire, ἴδε rimbambire.
 Rinferraiolare, ρ. ἐν. καλύπτω διὰ ἐπανδύματος.
 Rinferrare, ρ. ἐνεργητ. ἐπιδιορθῶ σιδήριον.
 Rinfervorare, ρ. ἐν. παροτρύνω, ἐνθαρρύνω, ζωογονῶ πάλιν.
 Rinfiammazione, οὐσ. θηλ. ἡ τῆς φλογώσεως ἐπανάληψις.
 Rinfiammare, ρ. ἐν. ἀναφλογίζω.
 Rinfiacamento, οὐσ. ἀρ. περιτείχισις, ὀχύρωσις.
 Rinfiancare, ρ. ἐν. περιτείχιζω.
 Rinfocare, ρ. ἐνεργ. φλογίζω καθ' ὑπερβολήν.
 Rinfocclamento, οὐσ. ἀρ. ἐμπρησμός.
 Rinfocolare, ρ. ἐν. ἴδε rinfoccare.
 Rinfoderabile, ἔ. διγ. εὐάρμοστος ἐν τῷ κολεῷ, κοιν. ἐν τῇ θήκῃ.
 Rinfoderarsi, ρ. αὐτ. συστέλλομαι.
 Rinfondere, ρ. ἐν. ἐγγέω πάλιν.
 Rinfondimento, οὐσ. ἀρ. ἐγχευσις.
 Rinfocciare, ρ. ἐν. ὀνθυλεύω, κοιν. παραγεμίζω δρυθα, ἢ κρέας ἐκ διαφόρων οὐσιῶν.
 Rinformare, ρ. ἐνεργ. μεταρρυθμι-

ζω, μεταποιῶ, μεταμορφῶ.
 Rinformatio, οὐσ. θ. μεταρρυθμισις, ἀναμόρφωσις.
 Rinformare, ρ. ἐν. ἱκανῶς, ἐμβάλλω εἰς τὸν ἱπνόν, εἰς τὸν φούρνου, κοιν. φουρνίζω ἐκ δευτέρου.
 Rinformamento, οὐσ. ἀρ. ἐνίσχυσις.
 Rinforzare, ρ. ἐν. ἐνδυναμῶ.
 Rinforzo, οὐσ. ἀρ. ἴδε rinforzamento || — (στρ.) ἐπικουρία, βοήθεια.
 Rinfoscarsi, ρ. αὐτ. ἐπισκοτίζομαι, σκοτίζομαι πάλιν.
 Rinfrancamento, οὐσ. ἀρ. ἐπίρρωσις, ἐνδυνάμωσις, ἐνθάρρυνσις.
 Rinfrancare, ρ. ἐν. ἐνίσχυνω, ἐνδυναμῶ, ἐνθαρρύνω || — si, αὐτπ. ἀναλαμβάνω, ἀποζημιούμαι, ἀποκαθίσταμαι.
 Rinfrancoscare, ρ. ἐν. ἐπαναλαμβάνω τὰ αὐτά, = ripetere.
 Rinfrangere, ρ. ἐν. συντρίβω, διαρρηγνύω πάλιν.
 Rinfanto, —a, παθητικὴ μετοχὴ τοῦ rinfangere || οὐσ. ἀρ. ἐργόχειρον ἐκ λινοῦ ὑφάσματος.
 Rinfatellarsi, ρ. αὐτ. συναικεῖσθαι πάλιν ἀδελφικῶς.
 Rinfattarsi, ρ. αὐτ. εἰσερχομαι πάλιν εἰς τὴν αἵμασιν.
 Rinfenare, ρ. ἐν. χαλινῶ πάλιν || μεταφ. περιστέλλω.
 Rinfrescamento, οὐσ. ἀρ. δροισμός, ἀνάψυξις || μεταφ. ἀνανέωσις πράγματος || ἀναψυχή, ἀνεσις || ποτόν δροιστικόν.
 Rinfrescante, ἔ. διγ. ἀναψυκτικός.
 Rinfrescare, ρ. ἐν. ἀναψύχω, δροαίζω || μεταφ. ἀναμνηστικομαι || — (στρατ.) πέμπω ἐπικουρίαν || — οὐδ. (ἐπὶ ἀνέμου) ἐπαυξάνω || — si, αὐτπ. ψυχροῦμαι, δροαίζομαι || — si, ἀναψύχομαι, ἀναπαύομαι, κλι-
 Rinfresca, οὐσ. θηλ. ἴδε rinfrescamento.
 Rinfrescoativo, —a, ἐπιθ. ἴδε rinfrescante.
 Rinfrescoativo, οὐσ. ἀρ. ψυχτήριον.
 Rinfresco, οὐσ. ἀρ. ἀναψυκτικόν τι, ἀνάψυξις, δροισμα || μεταφ. ἀνε-

σις, ἀνάπαυσις τῶν στρατιωτῶν.
 Rinfrigidarsi, ρ. αὐτ. ψυχροῦμαι.
 Rinfrigiato, —a, ἔ. ἴδε infrigno.
 Rinfronzare, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω.
 Rinfronzire, ρ. οὐδ. φυλλοφυῶ ἐκ δευτέρου || — si, αὐτπ. καλλωπίζομαι, στολίζομαι.
 Rinfuriare, ρ. οὐδ. ἐπιμάνομαι, μαίνομαι πάλιν.
 Rinfusamento, ἐπ. συγκαχυμένος.
 Rinfusione, οὐσ. θ. μετάλλου ἀναχώνεσις, = rinfondimento.
 Rinfuso, —a, παθ. μετοχὴ τοῦ rinfondere, συγκαχυμένος.
 Ringagliardamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rinvigimento.
 Ringagliardire, ρ. ἐν. ἐνίσχυνω.
 Ringalluzzarsi, ρ. αὐτ. μεγαλαυγῶ, ἐπαίρομαι, κομπάζω, ὑψαυχευῶ, γαυρίζω, κοιν. ὑπερηφανεύομαι.
 Ringangherare, ρ. ἐν. τιθῆμι πάλιν εἰς τοὺς στρόγγυλας || μεταφ. ἀνευρίσκω, συναντῶ.
 Ringavagnare, ρ. ἐν. ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω τὸ ἀπολοσθέν.
 Ringenerare, ρ. ἐν. ἀναγεννῶ.
 Ringentilire, ρ. ἐν. ἐξευγενίζω, ἠθοποιῶ || — si, αὐτ. ἐξευγενίζομαι, ἠθοποιούμαι.
 Ringhiare, ρ. οὐδ. τρίβω τοὺς ὀδόντας ἕνεκα ὀργῆς ἢ πόνου.
 Ringhira, οὐσ. θ. ἀνάβαθρον || κιγγίλις, δρύφακτον.
 Ringhio, ὁ τῶν σκύλων βρυγμός τῶν ὀδόντων, = il ringhiare.
 Ringhioso, —a, ἔ. σαίρων, δεικνύων τοὺς ὀδόντας, ὀργίλος.
 Ringhiottire, ρ. ἐν. καταπίνω πάλιν.
 Ringi, οὐσ. ἀρ. φυτὸν ἄγριον, τὸ λεγόμενον ἄλλως calcatroppio.
 Ringioire, ρ. οὐδ. εὐφραίνομαι, εὐθυμῶ || — ἐν. τέρω τινα.
 Rigiovanire, ρ. οὐδ. ἀνανεῶμαι, ἀνακαινίζομαι, γίνομαι πάλιν νέος || —, ἐν. ἀνακαινίζω.
 Ringiovalire, ρ. οὐδ. εὐφραίνομαι.
 Ringirare, ρ. οὐδ. και —si, αὐτ. περιστρέφομαι.
 Ringoiare, ρ. ἐν. καταπίνω πάλιν.

Ringolfo, οὐσ. ἀρ. ἐξέγκωσις.
 Ringogramento, οὐσ. ἀρ. πλημμύρα ὀδάτων παρεμποδισθέντων.
 Ringorgare, ρ. οὐδ. ἐξογκοῦμαι, πλημμυρῶ ἐπὶ ὀδάτων.
 Ringorgo, οὐσιαστ. ἀρ. ἴδε ringorgamento.
 Ringranare, ρ. ἐν. σπείρω σίτον ἐκ δευτέρου || ἐμφορῶ, κλαίω ὄπην πλατυθεῖσαν καὶ διατρυπῶ πάλιν μετρωτέραν.
 Ringravidamento, οὐσ. ἀρ. νέα κυοφορία, κοιν. ἐγγαστρία.
 Ringravidare, ρ. οὐδ. κυοφορῶ πάλιν, κοιν. ἐγγαστρίνομαι.
 Ringraziabile, ἐπιθ. διγ. ἀξιος εὐχαριστίας, εὐγνωμοσύνης.
 Ringraziamento, οὐσ. ἀρ. εὐχαριστία, εὐχαρίστησις, εὐγνωμοσύνη.
 Ringraziare, ρ. ἐν. ὀμολογῶ χάριτας, ἀπονέμω εὐχαριστίας, εὐχαρίστῶ, εὐγνωμονῶ κατ' ἐπανάληψιν.
 Ringraziativo, —a, ἱκανός εἰς τὸ ἀπονέμειν εὐχαριστίας.
 Ringraziatolo, —a, ἐπιθ. ἀνήγων τῇ εὐχαριστίᾳ.
 Ringraziazione, ἴδε ringraziamento.
 Ringriaziamento, οὐσ. ἀρ. ρυτίδωσις, κοιν. ζάρωμα τοῦ δέρματος.
 Ringrinziare, ρ. οὐδ. ρυτίδομαι || —, ἐν. ρυτίδῶ.
 Ringroscare, ρ. ἐν. αὐξάνω περισσώτερον, ἐπαυξάνω || ἐνίσχυνω || — οὐδ. αὐξομαι.
 Ringuainare, ρ. ἐνεργ. βάλλω, ὀθῶ πάλιν ἐν τῇ θήκῃ.
 Ringuigiare, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω τὸ ἄνω μέρος τοῦ σανδαλίου.
 Rinnaffiare, ρ. ἐν. ποτίζω πάλιν, βοάγω, ραντίζω πάλιν.
 Rinnalzamento, οὐσ. ἀρ. περισσώτερον ὑψώσις, = innalzamento.
 Rinnalzare, ρ. ἐν. ἀνυψῶ, ὑψῶ πάλιν || — οὐδ. και —si, αὐτ. ἀνυψοῦμαι, αὐξομαι.
 Rinnamorare, ρ. ἐν. ἐμπνέω, ἐμποιῶ νέον ἔρωτα || — si, αὐτπ. ἐρωτεύομαι πάλιν.
 Rinnaspiro, ρ. ἐν. τραχύνω, σκλη-

ρόνω περισσώτερον || — οὐδ. τραγύνομαι, σκληρόνομαι.
 Rinnegamento, οὐσ. ἀρ. ἀπάρνησις.
 Rinnegare και rine —, ρ. ἐν. ἀπαρνοῦμαι, ἐξομῶ.
 Rinnegato, — ta, ἔ. και οὐσ. ἀπαρνηγητής, ἐξομότης.
 Rinnestamento, οὐσ. ἀρσ. δευτέρα ἐγκέντρισις.
 Rinnestare, ρ. ἐν. ἐγκεντρῶμαι πάλιν.
 Rinnovabile, ἔ. διγ. ἀνανεώσιμος.
 Rinnovamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rinnovazione, il rinnovare.
 Rinnovare και rino —, ρ. ἐν. ἀνακαινίζω || εἰσάγω, ἀποδέχομαι || —, οὐδ. και — si, αὐτ. ἀνακαινίζομαι.
 Rinnovativo, — a, ἔ. ἀνανεωτικός.
 Rinnovatore, — trice, ἀνακαινιστής.
 Rinnovazione, οὐσ. θ. ἀνανέωσις.
 Rinnovellare, ρ. ἐν. ἀνανεῶ.
 Rinnovellatore, — trice, οὐσ. ἴδε rianovatore.
 Rinnovellazione και rino —, οὐσ. θ. ἴδε rinnovazione.
 Rinumidire, ρ. ἐν. βρέγω, ποτίζω, ὑγραίνω πάλιν.
 Rinobilitare, ρ. ἐν. ἐξευγενίζω πάλιν.
 Rinoceronte, ἀρ. ρινόκερος.
 Rinomabile, ἔ. διγ. περιδότης.
 Rinomanza, οὐσ. θ. φήμη, εὐκλεία.
 Rinomare, ρ. ἐν. φημιζω.
 Rinomato, — a, παθ. μετ. τοῦ rinomare, περίφημος, ἴδε famoso.
 Rinomea, οὐσ. θ. ἴδε :
 Rinominanza, οὐσ. θ. φήμη, εὐκλεία.
 Rinominare, ρ. ἐν. ὀνομάζω τινά μετὰ σεβασμοῦ, μετ' εὐφημίας.
 Rinomo, ἀρ. ἴδε rinomanza.
 Rinunciare, ρ. ἐν. ἀναγγέλλω, γνωστοποιῶ.
 Rinovare, ἴδε rinnovare.
 Rinovata, οὐσ. θ. ἴδε rinnovazione.
 Rinquartare, ρ. ἐν. περιρριζῶ, διαίρω εἰς τέσσαρα μέρη.
 Rinsacamento, οὐσ. ἀρ. σάξις ἐπαληπτική, = il rinsacare.
 Rinsacare, ρ. ἐν. ἐνοσάτω πάλιν, κ. σακιάζω. [ἀποκατάστασις].
 Rinsaldamento, οὐσ. ἀρ. στερεώσις,

Rinsaldare, ρ. ἐν. στυλῶ, σιδηρόνω πῖλον κτλ.
 Rinsalvatichire, ρ. οὐδ. γίνομαι πάλιν ἄγριος.
 Rinsanguinare και — gnare, ρ. ἐν. αἱμάσσω, αἱματώ, μόλυνω πάλιν ἐξ αἱματος || — οὐδ. ἀνακτῶμαι τὸ αἷμά μου.
 Rinsanicare, ρ. ἐν. ἀνοθεραπεύω, θεραπεύω πάλιν, καθίστημι τινα ὑγιᾶ.
 Rinsanire, ρ. οὐδ. ἀναρρώνομαι ἐκ τῆς νόσου, ἀνακτῶμαι τὴν ὑγείαν.
 Rinsavire, ρ. οὐδ. σωφρονῶ πάλιν.
 Rinscrivere, ρ. ἐν. ἀναδιδάσκω, πάλιν διδάσκω || πληροφοροῦ.
 Rinscrivarsi, ρ. αὐτ. γίνομαι πάλιν δρυμώδης, δρυμῶν, καθίσταμαι δάσος || ἐπανακάμπτω πάλιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 Rinsignorirsi, ρ. αὐτ. κυριεύω πάλιν, ἀνακτῶμαι τὸ ἀπολεσθὲν κτῆμα.
 Rinsolcare, ρ. ἐν. ἀστειρῶ πάλιν.
 Rintagliare, ρ. ἐνεργ. ἐγχαράττω ἐκ δευτέρου.
 Rintanamento, οὐσ. ἀρσ. φάλευσις, ἐμφώλευσις, ἴδε tana.
 Rintanarsi, ρ. αὐτ. φωλεῶ, ἐμφωλεῶ || — (κατ' ἔκτ.) κρύπτομαι.
 Rintasare, ρ. ἐν. ἐμφράττω, ἐπιφράττω, ἐπιπωμάζω, ἐπιστομίζω βυτίον, βύω, κλείω τὰς χαραμάδας.
 Rintegrare, ρ. ἐν. ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω || — si, αὐτ. γίνομαι δολιχῆρος, ἐνοῦμαι.
 Rintegrazione, οὐσ. θ. ἀνακαινισίς || ἀποκατάστασις.
 Rintonerire, ρ. ἐν. ἀπαλύνω πάλιν || — (κατ' ἔκτ.) κινῶ τινα εἰς οἶκτον || — si, αὐτ. ἀπαλύνομαι, και μεταφ. οἰκτεροῦ.
 Rinterramento και — imento, οὐσ. ἀρ. ἢ ἐκ χώματος πλήρωσις χώρου.
 Rinterrare, ρ. ἐν. κληρῶ, κοιν. γεμίζω χώρον ἐκ χώματος.
 Rinterrogare, ρ. ἐν. ἐρωτῶ πάλιν.
 Rintiepidare, — ire, ρ. ἐν. γλιαινώ || μεταφ. πρᾶνῶ, μετριάζω || —, οὐδ. γλιαινώμαι.
 Rintoccare, ρ. ἐν. κρούω τὸν κό-

δωνα μονότονως, ἐκ διαλειμμάτων.
 Rintocco, οὐσ. ἀρσ. ἢ τοῦ κώδωνος μονότονος ἤχησις.
 Rintonacare, ρ. ἐν. τοῖγον ἀσβεστῶ, ἐπιχρῶ πάλιν, λευκαίνω διὰ τῆς ἀσβέστου, ἀνατιτανῶ.
 Rintonare, ρ. οὐδ. ἀντηχῶ.
 Rintoppamento, οὐσ. ἀρ. ὑπὸντισις || ἐμπόδιον, κώλυμα, συμβάν τι || ἀντίστασις.
 Rintoppare, ρ. ἐν. συναντῶ, ὑπαντῶ, προσκρούω || ἐπισκευάζω || — si, αὐτ. συγχρούομαι.
 Rintoppo, ἀρ. ἐμπόδιον, κώλυμα.
 Rintoscare, ρ. οὐδ. γίνομαι ἀηλητήριον, κυρίως και μεταφορικῶς.
 Rintracciamento, ἀρ. ἀνίχνευσις.
 Rintracciare, ρ. οὐδ. ἰχνηλατῶ, ἰχνεύω || μεταφ. ἐξετάζω, ἐρευνῶ, ἐξακριβῶ || ἀνίχνυμαι.
 Rintracciatore, — trice, οὐσ. ἰχνηλάτης || μεταφ. ἐρευνητής.
 Rintracciare, ρ. ἐν. συμπλέκω, περιπλέκω, διαπλέκω πάλιν.
 Rintriciamento, οὐσ. ἀρ. (στρ.) γαράκωμα, ὠχυρωμένον στρατόπεδον.
 Rintronamento, οὐσ. ἀρ. ἀντήχησις, ἀντιβοή, βόμβος.
 Rintronare, ρ. οὐδ. ἀντηχῶ, ἀπηχῶ.
 Rintrono, — tuono, ἴδε rimbombo.
 Rintuzzamento, οὐσ. ἀρσ. ἐμπόδιον, ἐναντίωσις, ἀντίστασις.
 Rintuzzare, ρ. ἐν. ἀμβλύνω || ἀπωθῶ, ἀποκρούω || περιστέλλω, συστέλλω || συγκρούω, ἐλαττῶ ταιπαινώ, ἐξευτελλίζομαι || — si, αὐτ. ἀμβλύνομαι || περιστέλλομαι || ταιπαινοῦμαι || ἀνθίσταμαι.
 Rintuzzato, — a, παθ. μετοχή τοῦ rintuzzare, ἀμβλυσίς || ἡλθις.
 Rinumidire, ρ. ἐν. ἴδε rinumidire.
 Rinunciare, ἴδε rinunziare.
 Rinunzia, οὐσ. θ. παραίτησις, ἀποποίηση, ἀπόθεσις τῆς ἀρχῆς.
 Rinunziamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε rinunzia || ἐκθεσις, ἀναφορά.
 Rinunziare και rinunci —, ρ. ἐν. και οὐδ. παραιτοῦμαι, ἀποποιῶμαι, ἐγκαταλείπω, ἀπαρνοῦμαι || ἀ-

ναγγέλλω, ἐκτίθημι, ἀναφέρω.
 Rinunziatore και — ciatore, — trice, παραιτούμενος, ἀποποιούμενος || μνηστής, σοκοφάντης.
 Rinunziazione, θ. ἴδε rinunzia.
 Rinuotare, ρ. οὐδ. νήχομαι πάλιν, κοιν. κολυμβῶ.
 Rinvalidare, ρ. ἐν. ἐπικυρῶ.
 Rinvalidazione, ἔ. διγ. εὐρετής.
 Rinvenimento, οὐσ. ἀρ. ἀνεύρεσις.
 Rinvenire, ρ. ἐν. κυρίως, ἀνευρίσκω πάλιν || — οὐδ. συνεχρομαι, ἀναλαμβάνω τὰς φρένας || ἀπαλύνομαι ἐν τῷ ὕδατι ἐπὶ πραγμάτων ξηρῶν, = ammollirsi.
 Rinverdimento, ἀρ. ἀναβλάστησις.
 Rinverdire, ρ. οὐδ. και — si, αὐτ. ἀναβλάττω, ἀνανεοῦμαι.
 Rinvergere, ρ. ἐν. ἀνευρίσκω, = rinvotare || ἀναζητῶ.
 Rinvergato, — a, παθ. μετ. τοῦ rinvergere, διαγράμμος, ραβδωτός.
 Rinvergatore, οὐσ. ἀρ. ἐφευετής.
 Rinvermigliarsi, ρ. αὐτ. ἐρυθραίνομαι πάλιν.
 Rinversare, ρ. ἐν. ἀναστρέφω, μεταστρέφω || —, οὐδ. και — si, αὐτ. ἀναστρέφομαι, = riversare.
 Rinverso, — a, ἔ. ἀνεστραμμένος.
 Rinvertire, ρ. οὐδ. ἐπιστρέφω εἰς τὰ ὀπίσω, ὀπισθοχωρῶ || —, ἐν. μεταβάλλω τι || ἐπαληθεύω.
 Rinverzare, ρ. ἐν. σφηνῶ, στερεῶ, κρατῶν, κλείω διὰ σφηνῶν.
 Rinverzicare, ρ. οὐδ. ἀναβλάττω, ἀναφύομαι || —, ἐν. ἀναζωκυρῶ || — si, αὐτ. ἀναζωποιοῦμαι.
 Rinvescare, ρ. ἐν. ἱκῶ πάλιν, ἱκῶ περιγρῶ ἀπανεὶλημμένως.
 Rinvescicare, οὐσ. ἀρ. ὁ κοινοποιῶν ὅ,τι ἀπόρητον ἤκουσε, ἀπερρολόγος.
 Rinvesciare, κοινοποιῶ, πᾶν ὅ,τι ἀκούω, πᾶν ὅ,τι βλέπω, πᾶν ὅ,τι νῦν.
 Rinvestimento, ἀρ. (νμ.) ἀνταλλαγὴ χρημάτων ἐμπορευμάτων κτλ.
 Rinvestire, ρ. ἐν. ἀνταλλάσσω τι διὰ ἄλλου, = mutare, convertire.
 Rinviare, ρ. ἐν. ἀποπέμπω, ἀπολύω.
 Rinvigorare, ρ. ἐν. ἐπιρρώνομαι.

Rinvigoramento, — rimento, οὐσ. ἄρ. ἐπιρρωσις, ἐνδυνάμωσις.
Rinvigoriere, ρ. ἐν. ἐπιρρώννυμι, ἐνδυναμῶ || — si, αὐτ. ἐπιρρώννυμαι, ἐνθαρρύνομαι.
Rinviliare, — lire, ρ. ἐν. ὑποτιμῶ, ἐλαττώ τὴν τιμὴν || — si, αὐτ. ἀνέμαι, ἐκπίπτω.
Rinviappare, ἴδε inviluppare, rinvolgere.
Rinvitare, ρ. ἐν. προσκαλῶ πάλιν· προσκαλῶ ἀμοιβαίως, ἀντιπροσκαλῶ.
Rinvito, οὐσ. ἄρ. νέα πρόσκλησις.
Rinvivire, ρ. ἐν. ζωοποιῶ, παρέχω τινὶ πάλιν ζωὴν.
Rinvivisci, ρ. αὐτ. ἀναζῶ, ἐκ νεκρῶν ἀνίσταμαι.
Rinvolgiare, ρ. ἐν. νέον ἐγείνω πτόνον.
Rinvolgere, ρ. ἐν. περικαλύπτω.
Rinvolto, — a, παθητ. μετοχὴ τοῦ rinvolgere || —, οὐσιαστ. ἄρσ. δέμα, φέκαλλος.
Rinvoltura, οὐσ. θ. περιέλιξις, περιπέλιξις, κοιν. περιτύλιγμα.
Rinzaffare, ρ. ἐν. φράσσω, ἐμφράσσω || κοινῶ, κοιν. ἀσβεστῶνα.
Rizeppare, ρ. ἐν. σφηνῶ, κοιν. κλειῶ σφιγκτά, ἐμβέλλων σφηνόρια.
Rio, — a, ἐ. ἐγκληματίας, ἀνοσιουργός, κακούργος || — οὐσ. ἐγκλημα, κακούργημα || λύπη, ἄλγηδών.
Riobligare, ρ. ἐν. ὑποχρεῶ πάλιν.
Riuoculare, ρ. ἐν. κατέχω πάλιν.
Riuoccupazione, οὐσ. θ. νέα κατοχὴ.
Riondella, οὐσ. θ. μικρὰ ράβδος.
Rione, οὐσ. θ. ρόμη, συνοικία, μία τῶν τῆς Ρώμης διαίρεσεων.
Riordinamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε riordinazione, rassettamento.
Riordinare, ρ. ἐν. διακοσμῶ, διαθετῶ πάλιν, τίθωμι ἐν τάξει || —, αὐτ. παρατίσσομαι πάλιν.
Riordinatore, — trice, οὐσ. θηλ. ἴδε assettatore.
Riordinazione, οὐσιαστικ. θηλ. ἴδε rassettamento.
Riosservare, ρ. ἐν. ἐπιθεωρῶ.
Riotta, οὐσ. θ. ἔρις, φιλονεικία, συζητήσις, διαφορά.

Riottoso, — a, ἐ. φίληρις, φιλονεικός.
Ripa, οὐσ. θ. ἔχθρη, ἄκρα, γείλιος, κυρίως ποταμοῦ || — (κατ' ἔκτ.) πᾶν τμήμα γῆς || κρημνός, βράθρον.
Ripacificare, ρ. ἐν. διαλλάττω, συμφιλίω, εἰρηνεύω.
Ripaggio, οὐσ. ἄρ. (diritto di) δασμὸς ὃ ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ὄχθων, τῶν ποταμῶν, κτλ.
Riparabile, ἐ. διγ. ἐπανορθωτός, ἐπιδεκτικὸς ἐπανορθώσεως.
Riparamento, οὐσ. ἄρ. κυρίως, ἐπανορθώσις || μεταφ. προπύργιον, προβολή, σκέπη.
Riparare, ρ. ἐν. ἐπανορθῶ, διορθῶ, ἐπισκευάζω || ἐμφυγῶ, ἐνισχύω ἀποκρούω, ἀπωθῶ, βοήθω || ἀπέργω, ἐμποδίζω || — si, αὐτ. ἐπανορθοῦμαι || μεταφ. θεραπεύομαι || πορίζομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, κτλ.
Riparata, οὐσ. θ. νύσσα, στήλη.
Riparatore, — trice, ἐπανορθωτής.
Riparazione, οὐσ. θ. (ἐπ.) ἀνορθώσις, ἐπιδιορθώσις, ἀνακαίνισις, ἐπισκευή.
Riparo, οὐσ. ἄρ. ἴδε riparazione || προπύργιον, προμαχών || πρόχωμα, τὸ ἐπὶ τῶν ὄχθων ποταμοῦ || τόπος συναντήσεως.
Ripartigione, οὐσ. θ. καὶ
Ripartimento, οὐσ. ἄρ. διανομή.
Ripartire, ρ. οὐδ. διανέμω, διαιρῶ.
Ripartitamente, ἐπ. διεγερμένως.
Ripartitore, ρ. οὐδ. ἀνατίκτω.
Ripassare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. διαβαίνω πάλιν || διέρχομαι τι, ἀναθεωρῶ, ἐξακριβῶ, ἐπιδιορθῶ.
Ripassata, οὐσ. θ. δευτέρα διάβασις, ἐπιστροφή || μεταφ. ἐναθεώρησις || ἐπιτήρησις, ἐπιπλήξις.
Ripasseggiare, ρ. οὐδ. περιπατῶ.
Ripatire, ρ. οὐδ. πάσχω πάλιν ἀπολλύομαι, κοιν. ἀφανίζομαι.
Ripatriare, ρ. ἐν. ἀνακαλῶ ἐξοίστον || — si, αὐτ. ἴδε rimpatriarsi.
Ripeccare, ρ. οὐδ. δις ἁμαρτάνω.
Ripeccamento, οὐσ. ἄρ. νέον ἁμαρτήμα, τὸ δις ἁμαρτάνειν.
Ripensamento, ἄρ. ἀναλογισμός.
Ripensare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ.

διαλογίζομαι, διασκέπτομαι || —, ἐν. — una cosa, μελετῶ, ἀναπολῶ τι.
Ripentaglio, οὐσ. ἄρ. κίνδυνος.
Ripentimento, οὐσ. ἄρ. μετάνοια.
Ripentire, ρ. οὐδ. καὶ — tirsi, αὐτ. μετανῶ, μεταμέλομαι πάλιν.
Ripentitore, — trice, ὃ μετανῶν.
Ripercozza, οὐσ. θ. ἀντιτυπία.
Ripercozzo, — a, παθητ. μετοχὴ τοῦ ripercozzare.
Ripercozzamento, ἄρ. ἀντικρουσις, ἀντιτυπία || ἐπλων κλαγγή.
Ripercozzare, ρ. ἐν. ἀντικρούω.
Ripercozzione, οὐσ. θηλ. ἴδε ripercozzamento.
Ripercozzivo, — a, ἐ. ἀποκρουστικός, ἐπὶ φαρμάκων.
Riperdere, ρ. ἐν. ἀποβάλλω.
Riperella, οὐσ. θ. (ὑποκ. τοῦ ripa) μικρὰ ἔχθρη· μικρὸν γῆς ὕψωμα.
Ripertorio, ἴδε repertorio.
Ripesare, ρ. ἐν. σταθμίζω, ζυγίζω τι πάλιν || μεταφ. περισκέπτομαι ἐμβριθῶς, μετὰ προσοχῆς, ἐξετάζω τι ἐπανειλημμένως.
Ripesamento, ἄρ. ἐξερευνησις.
Ripesare, ρ. ἐν. ἀλιεύω ἐκ δευτέρου ἢ ἀνεκλύω, ἐξίγω ἀπὸ τοῦ ὕδατος τὸ βυθισθὲν πρᾶγμα || μεταφ. ἐξερευνῶ, ἀνερευνῶ, ἀνευρίσκω τι μετὰ κόπου καὶ μόχθου.
Ripesatore, ἄρ. ὃ ἀλιεύων ἐκ δευτέρου || μεταφ. ἐξερευνητής.
Ripetare, ρ. ἐν. ἰγδίζω, πτύσσω, κοπανίζω ἐν ἰγδίῳ ἐπανειλημμένως.
Ripetere, ρ. ἐν. ἀπαναλαμβάνω τὸ εἰρημένον ἢ ὅ, τι ἄλλος εἶπε, ταυτολογῶ, παλλιλογῶ || ἀναπολῶ τι.
Ripetimento, ἄρ. ἴδε ripetitura.
Ripetio, οὐσ. ἄρ. ἴδε repetio.
Ripetitore, ἄρ. ἴδε repetitore.
Ripetizione, οὐσ. θ. ἐπανάληψις || — (ρητ.) ἐπαναφορά.
Ripezzamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε rapezzamento.
Ripezzare, ρ. ἐν. ἴδε rapezzare.
Ripezzatore, οὐσιαστ. ἄρσ. ἴδε rapezzatore.
Ripezzatura, οὐσ. θ. ἐπιρροφή, ἐπι-

σκευή, = il ripezzare.
Ripiacere, ρ. οὐδ. ἀρέσκω πάλιν.
Ripiacimento, ἄρ. νέα εὐχαρίστησις.
Ripiangere, ρ. ἐν. τιτρώσκω πάλιν.
Ripiangere, ρ. ἐν. τιτρώσκω πάλιν.
Ripiangere καὶ ripiangere, ρ. οὐδ. κλαῖω πάλιν.
Ripiano, οὐσ. ἄρ. μεσονάβαθρον κλίμακος, τὸ κοιν. κεφαλόσκαλον.
Ripianare, ρ. ἐν. φυτεύω πάλιν || — (κατ' ἔκτ.) ἐμπήγω τι εἰς τὸ ἔδαφος, θεμελιῶ οἰκοδομήν, κτλ.
Ripicchiare, ρ. ἐν. ἀντιτύπω, τύπτω πάλιν || — οὐδ. κρούω τὴν θύραν κατ' ἐπανάληψιν || μεταφ. ἐπαναλαμβάνω τι.
Ripicchio, οὐσ. ἄρ. ἀντιτυπία, ἀντικρουσις, = colpo contro colpo.
Ripicco, οὐσ. ἄρ. ἴδε ripicchio.
Ripidezza, οὐσ. θ. τὸ δυσανάβατον κλίμακος, θροῦς, κτλ. || μεταφ. τὸ δύστροπον χαρακτήρας, πεισμονή.
Ripido, — loso, — a, ἐ. δύσβατος.
Ripiegamento, οὐσ. ἄρ. ἐπίπτουσις.
Ripiegare, ρ. ἐν. συμπτύσσω, ἐπιπτύσσω, ἐπιδικλῶ ὑφάσματα, ἐρέας, χαρτί, κτλ. || κυρτῶ, κάμπτω || — si, αὐτ. κάμπτομαι ἀντανακλῶμαι ὀπισθοδρομῶ πάλιν || — si, (στρατ.) ὑποχωρῶ, ἀποχωρῶ.
Ripiegatura, οὐσ. θ. ἐπίπτουσις, συμπτύξις, ἐπιπτουχὴ, ἐπιδίπλωσις.
Ripiego, οὐσ. ἄρ. τέχνημα, ἐπινοήσις, μέσον ἀπαλλαγῆς ἢ ἐπιτυχίας || καταφύγιον, ἄσυλον.
Ripienezza, θ. κόρος, πληρομονή.
Ripieno, — a, ἐ. πλήρης, ὑπερπλιώς || — οὐσ. ἄρ. ὀρθόλευσις, κοιν. παραγέμισμα ἐκ κρεττων ἢ χόρτων ἢ ἄλλων οὐσιῶν, παραγεμιστὸν μαγείρευμα || — (γρμ.) πλεονασμὸς παραπλήρωμα || (μσ.) αἱ μέσα φωναί.
Ripigliare, ρ. ἐνεργ. (δύσχηρ.) ἴδε ripigliar di nuovo.
Ripigliamento, οὐσ. ἄρ. ἐπανάληψις, ἀνάκτησις.
Ripigliare, ρ. ἐν. ἀναλαμβάνω || ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω || προσοικισθῶμαι πάλιν τινί || — si, αὐτ. ἐπα-

ναλαμβάνομαι, συγκρίνομαι πάλιν μετ' εἰς τινος.
 Ripiglino, οὐσ. ἄρ. παιδικόν τι παιγνίδιον.
 Ripigliò, οὐσ. ἄρ. ἴδε riprensione.
 Ripignere, — ringere, ρ. ἐν. ἀποκρούω, ἀπατῶ. ἐκδιώκω.
 Ripilogare, ρ. ἐν. ἴδε ripillogara.
 Ripinto, — a, ἔ. μύχιος, κοιν. βαθύτατα κεκρυμμένος.
 Ripiompars, ρ. οὐδ. κυρίως μολυβδῶ πάλιν, ἐφαρμόζω μολυβδῶν || μετφ. ἐπιστρέφω, καταπίπτω πάλιν.
 Ripionere, ρ. οὐδ. (ἀπρόσ.) βρέχει πάλιν || πίπτω χρουνήδον ἐν εἶδει βροχῆς.
 Ripiscare, ρ. ἐν. ἐλάσσομαι, ἐξιλάσσομαι πάλιν || πρᾶνω πάλιν.
 Ripolire καὶ ripù —, ρ. ἐν. στιλβῶ, δι' ἐπανειλημμένης τρίψεως.
 Ripopolare, ρ. ἐνεργ. ἀνακατοικίζω χώραν ἐρηκωθεῖσαν.
 Riporgere, ρ. προτείνω πάλιν, ἴδε rorgere, καθ' ὅλας τὰς ἐκδοχάς.
 Riporre καὶ riponere, ρ. ἐν. ἀποτίθημι, τίθημι πάλιν || τοποθετῶ, τακτοποιῶ τι || ἀποταμιεύω, κρύπτω, φυλάττω, ἐγκλείω || — || corpo, ἐνταφιάζω, θάπτω τὸ νεκρὸν σῶμα || συναριθμῶ, συγκαταλέγω || ἔγχειρίζω τί τινι, — in mano altrui checchessia || — si, αὐτ. κρύπτομαι || andare a — si, ὅπεικω, δεικνύω, νικῶμαι, ἵκτώμαι.
 Riportamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε rapporto, relazione.
 Riportanta, ἔ. διγ. δ' ἀναφέρων τι.
 Riportare, ρ. ἐν. ἀναφέρω, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω || ἀφήγοῦμαι || κτώμαι, κερδαίνω || — grazie, εὐχαριστῶ.
 Riportalore, — trice, οὐσ. δ' ἀναφέρων, ἀφηγοῦμενος, λέγων τι, ἐκκλητήης, κοινολόγος.
 Riportatura, οὐσ. θ. ἀντιγραφή ἐκ μικροῦ εἰς μέγα σχῆμα.
 Riporto, οὐσ. ἄρ. ἴδε rapporto || ποικιλία χρυσοκέντητον ἢ ἀργυροκέντητον μεταφερόμενον.
 Riposare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἀ-

ναπαύομαι || κοιμῶμαι || —, ἐν. ἀναπαύω τινα.
 Riposatamente, ἔ. ἀδουρίως.
 Riposato, — r, παθ. μετ. τοῦ riposare, ἀναπαυθεὶς, ἀτάραχος.
 Riposatoio, οὐσ. ἄρ. ἴδε ripiano.
 Riposatore, — trice, οὐσ. δ' ἀναπαύων || ἀναπαυόμενος.
 Riposevole, ἔ. ἤρεμος, ἀτάραχος.
 Riposizione, οὐσ. θ. (χειρ.) δατῶν ἐξάρθρων τοποθέτησις.
 Riposo, οὐσ. ἄρ. ἀνάπαυσις, ἄνεσις, ἡσυχία, ἡρεμία || — (ποιητ.) ὕπνος || (γραμ.) παύλα, παύσις.
 Ripossedere, ρ. ἐν. ἀνακτῶμαι πάλιν πᾶν ὃ τι ἀπώλεσα.
 Riposia, οὐσ. θ. ἀποταμίευσις || προμήθεισις.
 Ripostamente, ἐπ. κρυφίως.
 Ripostiglio, οὐσ. ἄρ. κρύπτη.
 Riposto, — a, παθ. μετοχὴ τοῦ riporre || κεκρυμμένος.
 Ripregare, ρ. ἐν. παρακαλῶ ἐπανειλημμένως.
 Riprimere, ρ. ἐν. πιέζω, θλίβω πάλιν || καταστέλλω, καταπαύω.
 Riprendere, ρ. ἐν. ἀναλαμβάνω || μετφ. ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, μέμφομαι || — si, αὐτ. ἴδε emendarsi.
 Riprendevolo, ἐπίθ. διγεν. ἴδε riprensibile.
 Riprendevolmente, ἐπίρ. ἐπιμέμπτως, ἐπιπλησίμως.
 Riprendimento, ἄρ. riprensione.
 Riprenditore, — trice, ἐπιτιμητής.
 Riprensibile, ἔ. διγ. μεμπτός, ἐπιμεμπτός, ἐπιπλησίμιος.
 Riprensibilmente, ἐπ. ἐπιπλησίμως.
 Riprensione, — siva, οὐσ. θ. καταστολή, συστολή, περιστολή.
 Ripransivo, — a, ἔ. ἐπιπληκτικός.
 Riprensore, οὐσ. ἄρ. ψέκτης, ἐπιπληκτής, φιλοκατήγορος.
 Ripresa, οὐσ. θηλ. ἐπανάληψις || — (μουσ.) σημεῖον ἐπανάληψως τοῦ μέλους || ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς ἀρχῆσεως || κωνίστις τοίχου.
 Ripresentare, ρ. ἐν. παρίστημι, παρουσιάζω πάλιν.

Ripresentatore, — trice, οὐσ. δ' προσφέρων νέον τι δῶρον || ἀπομιμητής προσώπου, ὑποκριτής, ἠθοποιός.
 Ripreso, — a, παθ. μετοχὴ τοῦ riprendere.
 Riprestare, ρ. ἐν. δανείζω πάλιν.
 Riprezzo, οὐσ. ἄρ. φρικίασις, τὸ πρὸ τοῦ πυρρῶτος προερχόμενον ρίγος.
 Riprincipiamento, ἄρ. ἐπανάληψις.
 Riprincipiare, ρ. ἐν. ἐπαναλαμβάνω.
 Ripristinatore, ρ. ἐν. ἀποκαθίστημι.
 Riprobare, ρ. ἐν. ἀποδοκιμάζω.
 Riprocciare, ρ. ἐν. ὑβρίζω, ἐξυβρίζω, προσβάλλω.
 Riproducibile, ἔ. διγ. παραγωγίμος.
 Riprodurre, ρ. ἐνεργ. παράγω πάλιν || — si, αὐτ. ἀναγεννώμαι.
 Riproduttore, ἔ. ἄρ. παραγωγικός.
 Riproduzione, θ. ἀναγέννησις.
 Riprofondare, ρ. ἐν. ἐγκλείω || κατασπαστῶ || — si, αὐτ. βυθίζομαι.
 Ripromettere, ρ. ἐνεργ. ὑπισχνόμαι πάλιν.
 Ripromissione, θ. νέα ὑπόσχεσις.
 Riproporre, ρ. ἐν. προτείνω πάλιν.
 Riproporzionare, ρ. ἐν. ἀναλογίζω, συμμετρῶ πάλιν τὴν ἀναλογίαν.
 Riprotestare, ρ. ἐν. (νομ.) διαμαρτύρομαι ἐκ δευτέρου.
 Riprova καὶ riprovare, οὐσ. θηλ. νέα ἀπόδειξις || πείρα.
 Riprovamento, οὐσιστ. ἄρ. ἴδε :
 Riprovazione, θ. ἀποδοκιμασία.
 Riprovare, ρ. ἐν. δοκιμάζω πάλιν || ἀποδοκιμάζω || ἀναίρω, ἀνατρεσκίζω, ἀνατρέπω || ἐπιτιμῶ, ἐλέγχω || — si, αὐτ. ἀποπειρώμαι πάλιν.
 Riprovazione, οὐσ. θ. ἴδε riprovazione, ταύτησημον.
 Riprovevole, ἔ. διγ. ἐπιμεμπτός || — (θεολ.) ἐπικατάρατος, θεοήλατος.
 Riprovvedere καὶ riprovvedere, ρ. ἐν. χορηγῶ, προμηθεύω τί τινι πάλιν || ἀνάθεωρῶ, θεωρῶ ἐπανειλημμένως.
 Ripudiabile, ἔ. διγ. ἀπόβλητος, ἀπόπεμπτος, ἐπιδεκτικὸς διαζεύξεως.
 Ripudiarlo, ρ. ἐν. ἀποπέμπομαι τὴν σύζυγον, διαζεύγνυμαι, κ. χωρίζω.

Ripudio, οὐσ. ἄρ. ἀποπομπὴ γυναικός, διαζεύξις, διαζύγιον.
 Ripugnante, ἔ. διγ. ἀπεχθής.
 Ripugnanza, οὐσ. θ. ἀποστρόφῃ, ἀπέχθεια || ἀντιλογία, ἐναντιολογία || ἄμυνα.
 Ripugnare, ρ. οὐδ. ἀνίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, ἀντιμάχομαι || ἀπεχθάνομαι, ἀποστρέφομαι || —, ἐν. ἀποκρούω διὰ τῶν ὀπλων, κτλ. ἄμύνομαι.
 Ripugnatore, — trice, οὐσ. θ. ἐναντιούμενος, δ' ἀπακρούων, ἀπωθῶν.
 Ripugnazione, οὐσ. θηλ. ἴδε ripugnanza.
 Ripugnare καὶ — ringere, ρ. ἐν. νύττω, κεντῶ, δάκνω πάλιν.
 Ripulimento, οὐσ. ἄρ. στιλβωσις || ἐπιξεργασία, ἐπιθεώρησις.
 Ripuliro, ρ. ἐν. στιλβῶ, λαμπρύνω μετφ. ρυθμίζω, μορφῶ, διαπλάττω ἔργον διανοητικόν ἢ ὅτι δὴ ποτε ἄλλο || ἐπιξεργάζομαι, ἐπιδιορθῶ, τελειοποιῶ τι || — (ἐπι κωνηγεσίας) ἀνακαλῶ τοὺς κύνες πρὸς ἀνίχνυσιν πτηνῶν παραλειθθέντων.
 Ripulitore, οὐσ. ἄρ. στιλβωτής.
 Ripulitura, οὐσ. θ. στιλβωσις, = il ripulire || ἐπιξεργασία.
 Ripullulante, ἔ. διγ. ἀναβλαστάνων.
 Ripullulare, ρ. οὐδ. ἀναβλαστάνω.
 Ripulsa, οὐσ. θ. ἀποδοκιμασία || ἀποποίησης, ἄρνησις.
 Ripulsare, ρ. ἐν. ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω || ἀποκρούω.
 Ripulsivo, — a, ἔ. ἀποκρουστικός.
 Ripurga, οὐσ. θηλ. καθάρισον ἐπανειλημμένον.
 Ripurgamento, οὐσ. ἄρ. δευτέρα ἐκκαθάρισις τῆς κοιλίας.
 Ripurgare, ρ. ἐν. ἐκκαθαίρω πάλιν τὴν κοιλίαν.
 Ripurgativo, — va, ἔ. ἐκκαθαριστικός || ἐπι φαρμάκων.
 Riputamento, οὐσιστ. ἄρ. ἴδε riputazione.
 Riputare, ρ. ἐν. νομίζω, κρίνω, δολολαμβάνω || ἀποδίδω, αἰτιώμαι, προσάπτω τί τινι.
 Riputazione, οὐσ. θ. εὐφήμια, εὐ-

κλεια, κοινή οπδήλφς.
 Riquadramento, άρ. τετραγωνισμός.
 Riquadrare, ρ. έν. τετραγωνίζω.
 Riquisizione, ούσ. θ. (νομ.) αίτησις.
 Riscaccia, θ.—sacchio, άρ. (ντ.) κυματωγή, όπισθοδρομής των κυμάτων.
 Riscaccheggiare, ρ. ούδ. (ναυτ.) όπισθοδρομῶ μετά τήν επί βράχων αντίκρουσιν' επί των κυμάτων τής θαλάσσης.
 Riscattare, ρ. έν. αντίτοξεύω.
 Risciaia, ούσ. θ. όρυζών.
 Riscaldamento, ούσ. άρσ. στερεώσις' || ή των τραυμάτων έπούλωσις.
 Riscaldare, ρ. έν. συγκολλῶ πάλιν μετάλλόν τι μετ' άλλου' || στερεῶ' || — (έπί τραυμάτων) έπουλώ, συνουλώ.
 Riscaldatura, θ. Vδε risaldamento.
 Riscaldamento, άρ. νέα ανάβασις.
 Riscaltare, ρ. ούδ. αναπηδῶ.
 Riscaltare, ρ. ούδ. αναπηδῶ, ανασκιρτῶ' || έξέγω, προσέγω.
 Riscalto, ούσ. άρ. (τεκτ.) έξοχή, προβολή οικοδομηματος, επέκτασις.
 Riscaltare, ρ. έν. προσαγορεύω πάλιν, χαιρετῶ πάλιν.
 Riscaltazione, ούσ. θ. αντίχαιρετισμός, άμοιβαίος χαιρετισμός.
 Riscaminare, ρ. έν. έξετάζω.
 Riscapabile, έ. διγ. θεραπευτός.
 Riscanamento, ούσ. άρ. ανάρρωσις.
 Riscanare, ρ. ούδ. αναρρώνυμαι' || — άνεργ. θεραπεύομαι.
 Riscapere, ρ. έν. μανθῶνω έξ άκοής.
 Riscapabile, έ. διγ. έπισκευαστός.
 Riscarcimento, ούσ. άρ. έπισκευή.
 Riscaricare, ρ. έν. έπισκευάζω, έπανορθῶ' || συνδιαλλάττω.
 Riscata, ούσ. θ. σφοδρός γέλωσ, καγασμός' || κατάγελωσ, χλεύη.
 Riscogliare, ρ. έν. έξακοντίζω πάλιν, ρίπτω πάλιν.
 Riscaldamento, ούσ. άρ. θερμανσις' || μεταφ. όργή' || — (λατρ.) κνισμός, έξαψις τής σαρκός έπιφέρουσα έρωσά έκαυθήματα.
 Riscaldare, ρ. έν. θερμάνω τι ψυχρανθέν' || — gli orecchi ad uno,

έπιπλήττω τινά' || — si, αύτ. έξάπτομαι, όργίζομαι, παραφέρωμαι' || —, ούδ. φθείρωμαι, άνάπτω, επί αίου, άλευρού, κτλ.
 Riscalfativo, — a, έ. θερμαντικός.
 Riscalfato, — a, παθ. μετ. του riscaldare' || — μετφ. άποκατασταθείς.
 Riscaldamento, ούσ. θηλ. Vδε risaldamento.
 Riscappare, ρ. ούδ. έξεργύω.
 Riscappinare, ρ. έν. επιρράπτω νέον πέλμα των όποδημάτων.
 Riscappinatura, ούσ. θ. ανανέωσις του πέλματος των όποδημάτων.
 Riscattare, ρ. έν. έξαγοράζω, ανακτῶμαι τι.
 Riscattatore, — trice, ούσ. λυτρωτής, σωτήρ.
 Riscatto, ούσ. άρ. έξώνησις, έξαγοράσις' || λύτρον' || έξδικησις.
 Riscogliere και riscorre, ρ. έν. εκλέγω, προτιμῶ πάλιν.
 Riscoglimento, άρ. νέα εκλογή.
 Riscendere, ρ. ούδ. καταβαίνω κατέρχομαι πάλιν.
 Rischiaramento, άρ. λάμπρυνσις' || διασάφησις, έρμηνεία άδήλου αντικειμένου' || χαρά, άγαλλίασις.
 Rischiarante, έ. διγ. ό λαμπρόνων.
 Rischiarare, ρ. έν. λαμπρόνω' || διασαφηνίζω, έρμηνεύω τι σφέος' || — si, αύτ. λαμπρόνομαι, δοξάζομαι' || διαφανής καθίσταμαι' || παιδύνομαι, άγάλλομαι.
 Rischiare, ρ. ούδ. κινδυνεύω.
 Rischievola, έ. διγ. επικινδύνος.
 Rischio, ούσ. άρ. κίνδυνος' || A—, επικινδύνως.
 Rischioso, — a, έ. επικινδύνος.
 Rischiosare, ρ. ούδ. σκιρτῶ, επικηδῶ όπισθίως.
 Risciacquamento, ούσ. άρ. άπόπλυσις σκεύους θαλλίνου.
 Risciacquare, ρ. έν. πλύνω, άποπλύνω διά του ύδατος, τρίβω, έλαφρώσ ποτήρια και τινά οιάδηποτε δοχεία βέλγια' ή και σκευή πήλινα.
 Risciacquata, ούσ. θ. έπιπλήθις.
 Risciacquatore, ούσ. άρσ. ό πλύνων

τά έρια, κοιν. τὰ μαλλιά.
 Risciacquatura, ούσ. θ. ρύψις, άπόρυσψις, πλύσις των έριούχων.
 Riscogliere, — sciorre, ρ. έν. λύω πάλιν, = sciorriere di nuovo.
 Risciore, ρ. έν. ταυτώσημον τῷ πραγματοποιένω.
 Riscioio, ούσ. άρ. φυτόν, τὸ κάλιον, οὗ ή τέφρα χρήσιμος εις τήν δολοποιάν.
 Riscomunicare, ρ. ένεργ. άφορίζω εκ δευτέρου.
 Riscontare, ρ. έν. ύφαιρῶ, προσεφιλῶ.
 Riscontabile, έ. διγ. ό δυνάμενος άπαντῶσθαι.
 Ricontrare, ρ. έν. άπαντῶ, συναντῶ' || αντίπαράβλλω, παραλληλίζω' || — si, αύτπ. συναντῶμαι.
 Ricontro, ούσ. άρ. δευτέρα άπάντησις συνάντησις' || παραβολή' || άπόκρισις εις έπιστολήν' || — di cassa, ίσολογισμός του ταμείου' || — di stanze, σειρά δωματιών' || πολιμα, κέντημα' || στέρον του ἵππου, κτλ.
 Riscoppiare, ρ. ένεργ. αναφύομαι, άναβλαστάνω.
 Riscorrere, ρ. έν. και ούδ. περιτράχω, διατρέχω πάλιν' || διεργομαι, άναγινώσκω τι πολλάκις.
 Riscorrimento, άρ. φορά, δρόμος.
 Riscorticare, ρ. έν. εκδέρω πάλιν.
 Riscossa, ούσ. άρ. άνάκτησις' || schiere di —, στρατός έφεδρείας, οί έφεδρῶ' || stare alle — a, κυρίως σφαιρομαχῶ και μεταφορ. άποκρίνομαι τραχέως και προσηκόντως, ως τὸ παρ' ήμιν κ. ένα σου και ένα μου.
 Riscossione, ούσ. θ. εισπραξις χρημάτων, = il riscuotere.
 Riscosso, — a, παθ. μετοχή του riscuotere, ανακτηθείς, κτλ.
 Riscotibile και riscono —, έ. διγ. εισπραξιμος, εύλοχος προς εισπραξιν.
 Risentimento, άρ. Vδε riscossione.
 Riscontatore, ούσ. άρ. εισπράκτωρ.
 Riscritto, ούσ. άρ. Vδε rescritto.
 Riscrivere και re —, ρ. έν. γράφω πάλιν, = di nuovo scrivere.

Riscuotere, ρ. έν. εισπράττω χρήματα όφειλόμενα' || ανακτῶμαι, άπαλλάττω, αναλαμβάνω τὸ ένέχυρον ή τὸ άπολεισθέν έντικείμενον' || άπελευθερῶ, έξαγοράζω τους αιχμαλώτους, τους δούλους' || — si, αύτπ. άπελευθερούμαι, άπαλλάττομαι' || εκπλήττομαι, φρίττω, τρέμω' || συνέχομαι.
 Riscuotitore, Vδε riscotitore.
 Risdegnarsi, ρ. αύτ. όργίζομαι πάλιν, έκαρπάζομαι πάλιν.
 Riscicare, ρ. έν. άποτέμνω, επιτέμνω' || παύω.
 Riscagione, θ. άποτομή, επιτομή' || άναστολή, διάλειψις.
 Riscicare, ρ. έν. ξηραίνω. άποξηραίνω' || — si, αύτ. ξηραίνομαι.
 Riscicato και riscaso, — a, παθ. μετ. riscicare, ξηρός.
 Risedente, έ. διγ. πρόεδρος, ό διαμένων που' || κάτοικος.
 Risedere, ρ. ούδ. και — si, αύτ. έδρεύω, διαμένω, κατοικῶ' || συνεδρεύω, συνεδριάζω' επί προσώπων έπισήμων έν τῇ πολιτείᾳ' || κατέχω έντιμον θέσιν.
 Risedio, ούσ. άρσ. λέξ. (άπηρχ.) Vδε Residenza.
 Risaia, θ. προβολή, προσεχγή.
 Risegare, ρ. έν. άποτέμνω' || αφίστημι, άπομακρύνω' || —, ούδι και — si, αύτ. άποτέμνομαι, χωρίζομαι.
 Risegatura, θ. έντομή, έγκοπή.
 Risegna, θ. παράδοσις, εκχώρησις.
 Risegnare, ρ. έν. παραδίω, εκχωρῶ θέσιν, παραιτούμαι όπέρ τινος άλλου' || άπογράφω.
 Risegnazione, ούσ. θηλ. Vδε rassegnazione.
 Riseguire, ρ. έν. ακολουθῶ πάλιν.
 Risembrare, ρ. ούδ. (δύσχερ.) όμοιάζω, έξομοιούμαι.
 Riseminare, ρ. έν. σπείρω πάλιν.
 Risensare, ρ. ούδ. και — si, αύτ. συνέρχομαι εις έμαυτόν.
 Risentimento, ούσ. άρ. υπαίθεσις νόσου, λείψανον νόσου' || μνησικακία, άγανάκτησις.

Risentire, ρ. ἐν. ἀκούω πάλιν· || — οὐδ. και—σι, αὐτ. ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις μου ἢ προσκτώμαι νέας ἄλλας· || ἀνεγείρομαι, ἐξυπνώ, ἐπιρρώνυμαι, ἐνισχύομαι· || ρήγνυμαι, ἀνοίγομαι ἐπὶ οἰκοδομῶν· || μετανοῶ διαπράξας κακόν τι.
Risentitamente, ἐπ. δυσχερῶς μετὰ ἀγανακτήσεως, ὀργίλος.
Risentito, —α, παθ. μετ. τοῦ risentire· || ζῆλος, ὀργίλος, ὀξύχολος.
Risepellire, ρ. ἐνεργ. θάπτω, ἐνταφιάζω ἐκ δευτέρου.
Riserba, οὐσ. θ. riserva.
Riserbare, ρ. ἐν. ἴδε riservare.
Riserbatezza, θ. ἴδε riservatezza.
Riserbato, —α, παθητ. μετοχή τοῦ riserbare.
Riserbatolo, οὐσ. ὄρ. δεξαμενή.
Riserbo και riserva, οὐσ. ἀρσ. διαφόλαξ, διατήρησις.
Riserramento, οὐσ. ἀρσ. ἐμφραξίς, δυσκοιλίτης.
Riserrare, ρ. ἐν. κλείω πάλιν.
Riserva, riservazione, riservare, ἴδε riserba, riserbazione, riserbare.
Riservatamente, ἐπ. ἐπιφυλακτικῶς.
Riservatezza, οὐσ. θ. φρόνησις.
Riservato, —α, παθ. μετ. τοῦ riservare. σώφρων, συνετός.
Riservazione, οὐσ. θηλ. ἴδε riserbazione, riserva.
Riservice, ρ. ἐν. ἀνθυκηρετώ.
Riservo, οὐσ. ἀρ. ἴδε riserbo.
Risetto, οὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μεϊδίμα.
Risforzo, οὐσ. ἀρ. νέα προσπάθεια.
Risguardamento, οὐσ. ἀρ. βλέμμα.
Risguardare, ρ. ἐν. βλέπω, ἀπεινίζω, παρατηρῶ, προσέχω.
Risguardatore, οὐσ. ἀρ. θεατής.
Risguardavole, ἔ. διγ. περιβλεπτός.
Risguardo, οὐσ. ἀρ. βλέμμα.
Risibile, ἔ. διγ. καταγέλαστος, =atto a riso· || μεταφ. καταγέλαστος.
Risibilita, οὐσ. θ. τὸ γελαστικόν.
Risicare, ρ. ἐν. διακινδυνεύω, =avventurare· || —οὐδ. και—σι, αὐτ. δίδασκται, εἶμαι ἐν κινδύνῳ, διατρέχω κίνδυνον.

Risico, οὐσ. ἀρ. κίνδυνος.
Risicoso, —α, ἔ. ριψοκίνδυνος, παράτολμος· || ἐπικίνδυνος.
Risigallo και risa, —οὐσ. ἀρ. θεοῦ· χος ὀδράργυρος.
Rissigliare, ρ. ἐν. σφραγίζω πάλιν.
Risimigliare, ἴδε rassomigliare.
Risimovente, ἔ. διγ. γελωτοποιός.
Risino, οὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μεϊδίμα.
Risipola, οὐσ. θ. (πθλ.) ἐρυσίπελας.
Risipolato, —α, ἐπίθ. ὁ πάσχων ἐρυσίπελας.
Risma, οὐσ. θ. δεσμὴς χάρτου ἐκ φύλων 500 συνήθως.
Riso, οὐσ. ἀρ. risa, θ. πλ. και ἐνι-αχοῦ risi, ἄ. πλ. γέλως· || —(ποιητ.) στίμα γελαστικόν· || μεταφ. χαρὰ, εὐθυμία, ἀγαλλίασις· || ἐρωτική ἔκφρασις, τῶν ὀφθαλμῶν· || —sardonicò, γέλως σαρδώνιος, γλευστικός, δόλιος· || —canino, γέλως σαρκαστικός.
Riso, οὐσ. ἀρ. ὄρυζον, κοιν. τὸ ρύζι· || —, παθ. μετ. τοῦ ridere· || —, ἔ. γελῶς, ἀξιογέλαστος.
Risoffiamento, οὐσ. ἀρσ. φύσησις ἐπαναληπτική.
Risoffiare, ρ. οὐδ. φυσῶ ἐπανειλημμένως, =di nuovo soffiare.
Rissoggettare, ρ. ἐν. ὑποτάσσω, ὑποδουλώ πάλιν.
Risorgingere, ρ. ἐν. προστίθημι πάλιν.
Risorgiare, ρ. ἐν. ἀναιρεύομαι ἐκ δευτέρου, =sorgnar di nuovo.
Risolare, —lettare, ρ. ἐν. ἐπικαρτώω, κοιν. βάλλω ὑπὸ τὸ ὑπόδημα νέον πέλαμα.
Risolutura, οὐσ. θ. ἐπικάττους πέλαματος, ἐπιβολή.
Risolare, ρ. ἐν. ἀποτριῶ ἐκ δευτέρου.
Risoliare, ρ. ἐν. ἀπογράφω, καταγράφω πάλιν.
Risolino, ἀρ. (ὄποκ.) μεϊδίμα.
Risollecitare, ρ. ἐν. παραρμῶ, προτρέπω, παρακαλῶ τινα εἰς τι ἐπιμότως και παρακλητικῶς.
Risolleticare, ρ. γαργαλλίζω, κνήθω ἐπανειλημμένως.
Risollevare, ρ. ἐν. ἀνεγείρω πάλιν.

Risolubile, ἔ. διγ. διαλυτός.
Risolutamente, ἐπ. ἀδιστακτως.
Risolutezza, οὐσ. θ. ἀπόφασις.
Risolutivo, —α, διαλυτικός· || μεταφ. ἀποφασιστικός.
Risoluto, —α, παθ. μετ. τοῦ risolvere, ἀποφασισμένος· || εὐτολμος, ἄτρομος· || κατάπονος.
Risoluzione, οὐσ. θ. ἀπόφασις· || μεταφ. εὐτολμία.
Risolvibile, ἔ. διγ. διαλυτικός.
Risolvere, ρ. ἐν. διαλύω, ἀναλύω, μεταβάλλω· || μεταφ. διασαφηνίζω. || —σι, αὐτ. ἀναλύομαι· || μεταφ. πάθωμαι, πέπεισμαι.
Risolvibile, ἔ. διγ. ἴδε risolubile.
Risolvimento, ἀρ. ἴδε risoluzione.
Risomigliante, ἔ. διγ. παρόμοιος.
Risomigliare, ἴδε rassomigliare.
Risommare, ρ. ἐν. ἀθροίζω ἀπ' ἀρχῆς, ἐκτελῶ τὴν ἀριθμητικὴν πρόθεσιν, =sommar di nuovo.
Risomministramento, οὐσ. ἀρ. νέα προμηθεύσις.
Risomministrare, ρ. ἐν. προμηθεύω πάλιν, ἐκ νέου.
Risonante, ἔ. ἀντηχῶν, ἀντίφωνος.
Risonanza, οὐσ. θ. ἀντήχησις, ὀργάνου ἤχησις· || σημάσια.
Risonare, ρ. ἐν. σημαίνω, ἡχῶ πάλιν μουσικὸν ὄργανον· || διαθρυλλῶ τι· || σημαίνω· || —οὐδ. ἡχῶ· ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων· || ἀντηχῶ.
Risorbire, ρ. ἐν. ἀναρροφῶ.
Risorgere, ρ. οὐδ. ἀνορθοῦμαι, ἀνεγείρομαι πάλιν, ἀνίσταμαι.
Risorgimento, οὐσ. ἀρ. ἀνέστασις, ἀναγέννησις, =risurrezione.
Risorto, —α, παθ. μετ. τοῦ risorgere· || —οὐσ. ἀρ. κυριαρχία.
Risorgitore, —spingere, ρ. ἐν. ἀπαυῶ, ἀποκρούω, ἀποβάλλω.
Risortire, ρ. ἐνεργ. θάπτω πάλιν ἐν τῇ γῇ.
Risottomettere, ρ. ἐν. ὑποτάσσω, καθυποτάσσω πάλιν.
Risovvegnenza, οὐσ. θ. ἀνέμνησις.
Risovvenirsi, ρ. αὐτ. ἀναμνησθεῖν, ἐνθυμοῦμαι.

Rispararsi, ρ. αὐτ. διαχέομαι αὐθις.
Risparmiamento, οὐσ. ἀρ. φειδῶ.
Risparmiare, ρ. ἐν. σολέτω, φειδομαι· || —la ad alcuno, ἀφῆμι, συγχωρῶ τι· || —, οὐδ. οἰκονομῶ, κοιν. κάμνω οἰκονομίας· || —σι, αὐτ. (προ)φιλῶττομαι, προσέχω.
Risparmiatore, οὐσ. ἀρ. φειδωλός.
Risparmio, ἀρ. φειδῶ, οἰκονομία.
Risparzare, ρ. ἐν. σαρῶ ἐκ δευτέρου.
Risparire, ρ. ἐν. ἀποτιτέλλω πάλιν.
Rispedizione, θ. δευτέρα ἀποστολή.
Rispegnere, ρ. ἐν. σβῆω αὐθις.
Rispendere, ρ. ἐν. δαπανῶ ἐπανειλημμένως, =di nuovo spendere.
Rispettabile, ἔ. διγ. σεβαστός.
Rispettante, ἔ. αἰδήμων, εὐσεβής.
Rispettare, ρ. ἐνεργ. σέβομαι, αἰδοῦμαι.
Rispettevole, ἔ. διγ. =rispettabil-
le, essequiso.
Rispettivamente, ἐπ. σχετικῶς.
Rispettivo, —α, ἔ. σχετικός· || μεταφ. περίσκηπος.
Rispetto, οὐσ. ἄρ. σέβας· || ἀφορμή, αἰτία· || ἀναβολή· || ἄμακτα και στροφαι τῶν ἐραστικῶν ψαλλόμενα τὴν νύκτα ὑπὸ τὰ παράθυρα τῶν ἐρωμένων, =ottave e stanze degli innamorati· || A—, in—, per—, ὡς πρὸς, . . . σχετικῶς.
Rispettosamente, ἐπ. εὐλαβῶς.
Rispettoso, —α, ἔ. αἰδήμων.
Rispiante, ρ. ἐν. δμαλλίζω αὐθις, || ἐρμηνεύω, διασαφηνίζω.
Rispiante, —α, π. μετ. τοῦ rispiante.
Rispiare, ρ. ἐν. κατασκοπεύω.
Rispiagnere, —pingere, ρ. ἐν. ἀπαιδῶ, ἀποκρούω.
Rispingolare, ρ. ἐν. και οὐδ. σταχυολογῶ, =Ristippiare.
Rispirare, ρ. οὐδ. ἴδε respirare.
Rispirazione, θ. ἴδε respirazione.
Rispetto, οὐσ. ἀρ. (ἀπηρλ.) ἀναφυχή, ἀνάπαυσις, ἄνεσις, =riposo.
Risplendente, ἔ. διγ. λαμπρός.
Risplendentemente, ἐπ. λαμπρῶς.
Risplendere, ρ. οὐδ. λάμπω, avere splendore, brillare· || διαπρέπω

ἐπὶ ἡθικῶν πραγμάτων ἢ διάγω βίον μεγαλοπρεπῆ.
 Risplendevole, ἐπιθ. διγεν. ἴδε risplendente.
 Risplendimento, οὐσ. ἀρ. λαμπρότης, λάμψις, = splendore.
 Risprogliare, ρ. ἐν. ἀπογυμνῶ.
 Rispondente, ἐ. διγ. ἀνάλογος.
 Rispondenza, οὐσ. θ. ἀναλογία.
 Rispondere, οὐδ. καὶ —si, αὐτ. κυρίως ἀποκρίνομαι, ἐμιλῶ ἢ μεταφορ. συνάδω, ἀνταποκρίνομαι εἰς τὰς πράξεις τινός, συμφωνῶ, συμφωροῦμαι ἢ —al pagamento, ἀποτίνω, πληρῶνω ἐμπροθέσμως.
 Rispondevole, ἐ. ἀνάλογος, σχετικός.
 Risponditore, ἀρ. ἀποκρινόμενος.
 Risponsabile, ἐ. διγ. ὑπεύθυνος.
 Risponsione, οὐσ. θ. ἀπάντησις, ἀπόκρισις ἢ μεταφ. ἐγγύησις.
 Risponsivo, —a, ἐ. ἴδε responsivo.
 Risposare, ρ. ἐνεργ. νυμφεύομαι ἐκ δευτέρου, ἐπὶ γάμου ἀποκρύπτου, τελούμενου εἴτα δημοσίᾳ.
 Risposta, οὐσ. θ. ἀπάντησις ἢ ἀμυνα, ἀντίκρουσις.
 Rispostaccia, οὐσ. περιφρονητικῆ, ὑβριστικῆ ἀπάντησις.
 Risprangare, ρ. ἐν. συνδέω διὰ σύρματος ἀγγεῖα σχηθιθέντα.
 Rispremere, ρ. ἐνεργ. θλίβω ἐκπιεζόμενος.
 Rispronare, ρ. ἐν. αἰθίς μωπιζῶ.
 Risputare, ρ. (ἀπο)πέτω συνεχῶς.
 Risquadrare, ρ. ἐν. ἐπιθεωρῶ, ἀνερευνῶ τι προσεκτικῶς.
 Risquisito καὶ riscuito, οὐσ. ἀρσ. ἀνάγκαισις, ἀνακούφισις.
 Risquittire, ρ. ἐν. ὀνέου περὰ συντετριμμένα ἐπιθεωρῶ, ἐγκεντρίζω.
 Risquosibile, ἐ. διγ. ἀπαιτήσιμος.
 Riso, θ. σύγκρουσις, συμπλοκή.
 Risonte, ἐ. διγ. φίλησις, δὺστροπος.
 Risorgere, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἐκθίζω, φιλονεικῶ ἢ μεταφ. ὀργίζομαι.
 Risoso, —a, ἐ. φιλόνηκος, φίλησις.
 Ristabilimento, οὐσ. ἀρ. νέα ἀποκατάστασις, ἐπανορθώσις.
 Ristabilire, ρ. ἐνεργ. ἀποκαθίστη-

μι, ἐγκαθίστημι, ἐπανορθῶ.
 Ristacciare, ρ. ἐν. διασήθω αἰθίς, κοιν. ἔκκοκινίζω πάλιν.
 Ristagnamento, ἀρσ. συγκόλλησις διὰ κασαιτέρου ἢ ἐπισχεσις.
 Ristagnare, ρ. ἐν. συγκολλῶ διὰ κασαιτέρου ἢ ἐπιχέω, σταματῶ τὴν αἱμορραγίαν ἢ —οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἐπέχομαι.
 Ristagnativo, —va, ἐπισχετικός, ἐμποδίζων, παύων τὴν ἐκροήν τοῦ αἵματος καὶ παντὸς ὕγρου.
 Ristagne, ἀρ. ἐπισχεσις τῶν ὕδρων.
 Ristampa, οὐσ. θ. ἀνατύπωσις, μετατύπωσις, νέα ἐκδοσις.
 Ristampare, ρ. ἐν. ἀνατυπῶ.
 Ristare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἔσταμαι, ἐφίσταμαι, παύομαι, διαμένω, κοιν. σταματῶ ἢ ἀνίσταμαι, ἀντίχω, ὀπομένα.
 Ristata, οὐσ. θ. ἀναβολή, παύσις.
 Ristauramento, οὐσ. ἀρ. ἴδε restauramento, restaurazione.
 Ristaurare, ρ. ἐν. ἴδε restaurare.
 Ristauratore, ἴδε restauratore.
 Ristaura, οὐσ. ἀρ. ἴδε restauro.
 Ristecchiere, ρ. οὐδ. ξηραίνομαι.
 Ristillare, ρ. ἐν. ἀποσάξω ἐπιεζόμενος, = di nuovo stillare.
 Ristio, οὐσ. ἀρ. κίνδυνος.
 Ristoppare, ρ. ἐν. βύω, ἐμφορῶν ἐκ στουππίου, κοιν. στουππῶν.
 Ristoppiare, ρ. ἐν. σταχυολογῶ.
 Ristoramento, οὐσ. ἀρ. ἐπισκευή, ἐπιθεωρήσις ἢ μεταφ. ἀνακούφισις, ἀναψυχή, ἀνεσις.
 Ristorare, ρ. ἐν. ταυτοσημον τῷ restaurare, κατ' ἄλλας τὰς ἐκδοχάς ἢ μεταφ. ἀνταμείβω, ἀποζημιῶ.
 Ristorativo, —a, ἐ. δυναμωτικός.
 Ristoratore, —trice, ἐπανορθωτής.
 Ristorazione, θ. ἴδε ristoramento.
 Ristoro, οὐσ. ἀρ. ἀνακαίνισις.
 Ristrettamente, ἐκ. συντόμως, ἐπιτόμως, δι' ἄλλων λέξεων.
 Ristrettezza, οὐσ. θ. συστολή, περιορισμός ἢ στενωπία.
 Ristrettivo, —a, ἐ. συσταλτικός.
 Ristretto, οὐσ. ἀρ. στενὸς χώρος

ἔνθα ὑπάρχει ἀνθρώπων συρροή ἢ πραγμάτων πολλή συνάθροισις.
 Ristrignente, ἐ. ἴδε ristrettivo.
 Ristrignere, —stringere, ρ. ἐν. συσφιγγῶ συν(ἐν)δέω ἢ περικλείω, ἐγκλείω ἢ συνενῶ ἢ ὀπαρῶ, βιάζω, ὑποτάσσω ἢ ἐλαττῶ ἢ καταστέλλω ἢ —, οὐδ. περιάγω εἰς τὴν ἐσχάτην ἀβλιότητα ἢ —si, αὐτ. συσφιγγομαι, συνενόδομαι, ἐλαττοῦμαι, περιστέλλομαι, κτλ.
 Ristrignimento καὶ ristringimento, οὐσ. ἀρ. σύσφιξις, σύνδεσις ἢ στένωσις χώρου ἢ (συν)ένωσις ἢ (ιατρ.) δυσκοιλίτης ἢ καταστολή, χαλίνωσις.
 Ristringitivo, —a, ἴδε ristrettivo.
 Ristringione, οὐσ. θ. συστολή.
 Ristropicciare, ρ. ἐνεργ. τρίβω ἐκπιεζόμενος.
 Ristuccare, ρ. ἐν. βύω, φράσσω, ἐπιφράσσω αἰθίς, κ. στουππῶν.
 Ristucchevole, ἐ. ἀνιάρως, ἀηδής.
 Ristucco, —a, πθ. μτ. τοῦ ristuccare, δυσηρεστημένος, ἢ κεκορημένος.
 Ristudiare, ρ. ἐν. μελετῶ, σπουδάζω ἐκπιεζόμενος.
 Ristuzzicare, ρ. ἐν. = stuzzicare di nuovo.
 Risucchio, οὐσ. ἀρ. κυματωγή.
 Risudamento, ἀρ. νέα ἐφιδρωσις.
 Risudare, ρ. οὐδ. ἀν(ἐφ)ιδρῶ, ἀφιδρῶ.
 Risuggellare, ρ. ἐν. ἐπισφραγίζω, σφραγίζω ἐκ δευτέρου.
 Risultamento, ἀρ. resultatamento.
 Risultante, ἐ. διγ. προκύπτων.
 Risultare καὶ risultare, ρ. οὐδ. προέρχομαι, ἐπομαι, ἐπιγίνομαι κατὰ συνέπειαν.
 Risonnare, ἴδε risonare.
 Risupino, —a, ἐ. ὑπίστος κατακλιθεῖς, κοιν. πλαγιασμένος ἀνάσκελα.
 Risurgere, ρ. οὐδ. ἀνορθοῦμαι ἢ ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν.
 Risurgimento, οὐσ. ἀρσ. ἴδε resurgimento.
 Risurrezione, οὐσ. θ. ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις.
 Risuscitamento, ἀρ. ἴδε risurrezione.
 Risuscitare, ἀρ. ἴδε risurrezione.

Risuscitare, ρ. οὐδ. ἴδε resuscitare ἢ μεταφ. ἀναρρῶννιμαι.
 Risucitazione, οὐσ. θηλ. ἴδε risurrezione.
 Risvegliare, ρ. ἐν. risvegliare.
 Risvegliamento, οὐσ. ἀρ. ἢ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγερσις ἢ ζωηρότης.
 Risvegliare, ρ. ἐν. ἐξυπνίζω τινά, ἐγείρω ἐκ τοῦ ὕπνου ἢ προκαλοῦμαι, παρατρῶνω ἀνοίγω τὴν ὄρεξιν ἢ —si, αὐτ. ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου ἢ μεταφ. σκέπτομαι ἐμβροθῶς τὰ κατ' ἐμέ, κ. ἀνοίγω τὰ ῥάτια μου.
 Risviare, ρ. ἐν. παρατρῶνω πάλιν.
 Ritacare, ἴδε ritaccare.
 Ritagliare, ρ. ἐν. (ἀπο)τέμνω πάλιν.
 Ritagliatore, —trice, οὐσ. τομαίς, κοιν. ὁ ἀποκόπτων ἢ μεταφ. κήνηλος, κοιν. μεταπρίτης.
 Ritaglio, οὐσ. ἀρ. ἀπόκομμα ἐρείας, ἢ οὐδὲ ποτε ἄλλο ὑπόσηματος.
 Ritardamento, οὐσ. ἀρ. —danza, θ. ἀναβολή, βραδύτης, ἀργοπορία.
 Ritardare, ρ. ἐν. ἀναβάλλομαι, ἀργοπορῶ ἢ —si, αὐτ. ὑστερῶ, βραδύνω, βραδυπορῶ.
 Ritardativo, —a, ἐ. βραδυνητικός.
 Ritardatore, —trice, οὐσ. καὶ
 Ritardazione, οὐσ. θ. ἴδε:
 Ritardo, οὐσ. ἀρ. ἀναβολή, μέλλησις, κοιν. ἀργοπορία.
 Ritegno, οὐσ. ἀρ. κώλομα, πρόσκομμα, πᾶν ἐμπόδιον ἢ καταφύγιον ἢ μνήμη, μνημονικόν.
 Ritemenza, οὐσ. θ. νέα δεῖλα, νέος διατάγμης ἢ φόβος.
 Ritemere, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. εἰμι πάλιν θαλός.
 Ritemperare, ρ. ἐν. μετριάζω πάλιν.
 Ritenere, ρ. (ἐπ)εκτείνω αἰθίς.
 Ritenente, ἐ. διγ. ὁ κατέχων, διακατέχων, διασώζων ἄλλοτρίον τι, ἢ ὁ ἐμποδίζων, ἀπαγορεύων τι.
 Ritenenza, θ. κατοχή ἢ στήριγμα.
 Ritenere, ρ. ἐν. ἀπέχω, κατέχω, λῶ, ἐμποδίζω τινά, τι ἢ κατέχω δεσμωτῆν ἐν τῇ φυλακῇ, προσωποκρατῶ ἢ φυλάττω, φέρω, ἔχω τι διὰ μνήμης ἢ τέρπω, διασκεδάζω.

|| —amistà con alcuno, είμι φίλος τινός || —, οὐδ. ἤ —σι, αὐτ. διατηρῶ τι πρὸς ἰδίαν γοῆσιν || διατηροῦμαι, διαφυλάττομαι || ἐπέχομαι, ἐπίσταμαι, κοιν. σταματῶ || διαμῶνω, διατρέβω, κατοικῶ || περιστέλλομαι, συστέλλομαι, αἰδοῦμαι.
Ritenevole, ἔ. διγ. καθεκτικός, εὐκαθέκτος cavallo —, ἵππος — || intendimento, μεταφ. νοῦς μνημονικός.
Ritenimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε ritegno.
Ritenitiva, θ. μνήμη, μνημονικός.
Ritenitivo, —α, ἔ. ἴδε retentivo.
Ritenitivo, ἄρ. πρόχωμα, ἐπίχωμα.
Ritenitore, —trice, οὐσ. ὁ κατέχων, ὁ φυλάττων.
Ritentare, ρ. ἐν. ἀναπειρῶμαι.
Ritenutamente, ἐπ. συνετῶς.
Ritenutezza, οὐσ. θ. σύνεσις, προφύλαξις, συστολή, —il ritenerai.
Ritenuissimo, —α, ἔ. λίαν αἰδήμων.
Ritanuto, —α, παθ. μετοχή τοῦ riteneere, πεφυλαγμένος, παρίσκεπτος, συνεσταλμένος, μετρολόγος.
Ritenzione, θ. κατοχή || — (ιατρ.) ἐπίσχεσις || —d'orina, δυσουρία.
Riterminare, ρ. ἐν. ἠροθεῖω πάλιν, κοιν. βάλλω πάλιν τὰ σύνορα.
Ritessero, ρ. ἐν. ἀναφαίνω, ἀφαίνω πάλιν || ἐπαναλαμβάνω.
Ritignere, ρ. ἐν. βάπτω πάλιν.
Ritiramento, οὐσ. ἄρ. ἀναχώρησις || σκοπεῖν ὑποχώρησις || ὁ ἀπὸ τοῦ κόσμου χωρισμός, ἀπομόνωσις, ἀποχώρησις, ἀπόταξις.
Ritirare καὶ ritirare, ρ. ἐν. ἔλκω εἰς τὰ ὅπισθ, ἐνέλλω || —ad alcuno, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω τινά || —(ἐπὶ χρημάτων) εἰσπράττω, ἐναποταμιεύω || —(ἐπὶ νεύρων) συστέλλω || μεταποικῶ φύλλον κακῶς ἐκτυπωθέν || πυροβολῶ αὐθις || — οὐδ. καί —σι, αὐτ. συνέρχομαι εἰς ἑμαυτὸν || ἀπολείπω τὴν κοινωνίαν, ἀπαγορεύω ἐκ τοῦ κόσμου || (ἐπὶ νεύρων) συστέλλομαι || ἐπιστρέφω, ἀναχωρῶ.
Ritirarsi, οὐσ. θ. ἀναχώρησις, ὑπο-

χώρησις || τὸ ἀνακλητικόν, ἀποχώρησις τοῦ στρατοῦ || μεταφ. ἀπολογία, δικαιολογία, ὑπεκφυγή.
Ritiratamente, ἐπ. διακεχωρισμένως, ἰδίᾳ καθ' ἑν ἕκαστον.
Ritiratezza, θ. ἡ ἀπὸ τῆς κοινωνίας ἀποχώρησις, ἀπόταξις.
Ritirato, —α, παθ. μετ. τοῦ ritirare, ἀναχωρητικῶς || ἔρημος.
Ritiro, οὐσ. ἄρ. ἔρημία, ἔρημος τόπος, ἀναχώρημα || — sacro, μοναστήριον, μονή.
Ritornico, —α, ἔ. ρυθμικός.
Ritmo, οὐσ. ἄρ. ρυθμός, ἡτοι πᾶν κανονικόν, ἔμμετρον κίνημα, συμμετρία, ἁρμονία τὸ εὔρηχον τοῦ λόγου || —(μουσ.) ὁ πρὸς ἄλληλα λόγος τῶν συχροτούτων μέγας τιμορίων κατὰ μουσικὴν δὲ ἄρχηστικὴν κίνησις ἐν χρόνῳ τὰ ἐν ἔχουσα ὠρισμένην ρυθμὸς, εὐρυθμία.
Rito, οὐσ. ἄρ. ὁ θείος νόμος, ἱερὸς θεσμός, τὰ περὶ τὸν Θεὸν νόμιμα, αἱ τελεταί, τὰ ἱερά.
Ritocamento, οὐσ. ἄρ. ἐπεξεργασία τοῦ ἔργου, διασκευή.
Ritoccare, ρ. ἐν. πάλιν ἀπτομαι || ἐπεξεργάζομαι, ἔργον ὁμοιόποιε.
Ritocatura, οὐσ. θ. ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν γραμμάτων διὰ τῆς γραφίδος.
Ritocco, οὐσ. ἄρ. ἴδε ritocamento || ἀνατίμησις, κοιν. ἀκρίβεια.
Ritogliere, ρ. ἐν. ἀποκομίζω, ἀναλαμβάνω || —που lie, νυμφεύομαι ἐκ δευτέρου || —si, αὐτ. ἀπολύομαι, ἀπελευθεροῦμαι.
Ritoglimento, οὐσ. ἄρ. (ἐπὶ ἀνάληψις).
Ritogliore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐπαναλαμβάνων, ὁ ἠκαίτων.
Ritornare, ρ. οὐδ. ἀναβροντῶ.
Ritondamento, ἐπ. στοργυλῶς.
Ritondare, ρ. ἐν. στοργυλῶ, σχηματίζω τι στοργυλόν || ἀποπληροῦ ποσόν || ψαλιδίζω τὴν ἀκρῆν πρᾶγματος πρὸς ἕξασιν ὡς ὑφάσματος, βιβλίου κτλ.
Ritondetto, —α, παθ. μετ. τοῦ ritondare, στοργυλός, τερνευτός.
Ritondezza, οὐσ. θ. στοργυλότης

Ritondo, —a, ἔ. στοργυλός, κυκλοειδής, ἄνευ οὐδεμιᾶς γωνίας.
Ritorcere, ρ. ἐν. (συ)στρέφω || —si, αὐτ. ἴδε rivoltarsi.
Ritorcimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε.
Ritorcitura, οὐσ. θ. ἀνάκαμψις, μεταστροφή, συστροφή.
Ritornentarsi, ρ. αὐτ. βασιανίζομαι πάλιν, παρατείνωμαι αὐθις.
Ritornabile, ἐπὶ θ. διγ. ὁ δυνάμιμος ἐπιστρέφειν.
Ritornamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε.
Ritornanza, οὐσ. θ. ἐπιστροφή.
Ritornare, ρ. οὐδ. ἐπιστρέφω εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἐπανέρχομαι, ἐπανακάμπτω || —a se ἢ —in se, μεταμέλομαι, σαρφονίζομαι, ἀναφρονῶ, συνέρχομαι εἰς ἑμαυτὸν || —εν, ἀποδίδω, ἐπιστρέφω, ἀποκαθίστημι εἰ.
Ritornata, θ. ἐπιστροφή, ἀπόδοσις.
Ritornello, οὐσ. ἄρ. ἐπιπῶδες, ἐπιπῶδες, ἀπανάληψις τῶν τελευταίων λέξεων ἐκάστης στροφῆς τοῦ ἔμματος || μουσικὸν σημεῖον ἐπαναλήψεως.
Ritornevole, ἔ. διγ. ἴδε ritornabile, δι' οὗ δυνατὸν τὸ ἐπιστρέφειν.
Ritorno, οὐσ. ἄρ. ἐπιστροφή.
Ritoria, —toriale, οὐσ. θ. φιλότιμον σχολιον, κοιν. φλαμουρσχοιον || —(ναυτ.) κέλιος || μεταφ. δικαιολογία, ὑπεκφυγή, πρόσκαις.
Ritorto, —a, ἔ. συνστρατημένος, περιπλοκος, —attorcigliato.
Ritortura, οὐσ. θ. συστροφή.
Ritosare, ρ. ἐν. κείρω, κοιν. κουρεύω ἐκ δευτέρου.
Ritadurre, ρ. ἐν. μεταφράζω.
Ritraente, ἔ. διγ. ἀνελευστικός.
Ritragere, ρ. ἐν. ἴδε ritrarre.
Ritraggere, ἴδε τὸ προηγούμενον.
Ritralimento, οὐσ. ἄρ. συστολή || μεταφ. ἀπέχθεια, ἀπιστοσύνη.
Ritragola, οὐσ. θ. καί —ρ, ἄρ. αἰσχροκέρδεια, τοχογυφία.
Ritraguillare, ρ. ἐνεργ. καθησυχάζω πάλιν.
Ritrarre, ritrarre καὶ ritraggere, ρ. ἐν. ἔλκω, ἐξέλκω, ἐξάγω, πάλιν ἢ, ἀπλῶς, ἐκβάλλω, ἀφαιρῶ || ἀπογρά-

φω, ἀποζωγραφῶ εἰκόνα, ἀπεικάζω || περιγράφω, δεικνύω, παρίστημι || ἀφηγοῦμαι, λέγω || —si, αὐτ. μεταμέλομαι, μετανῶ || ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ || ἀπαλλάττομαι, ἐλευθεροῦμαι || ἀποθαρρύνομαι.
Ritrascorrere, ρ. ἐν. περιτρέχω αὐθις.
Ritrasporre, ρ. ἐν. μεταφέρω πάλιν.
Ritrattino, οὐσ. ἄρ. (ὄπκοι.) εἰκόνιον.
Ritrattista, οὐσ. ἄρ. εἰκονογράφος.
Ritratto, οὐσ. ἄρ. εἰκὼν, μορφή ἀνθρώπου || μεταφ. πῖναξ, περιγραφή || —, —α, παθ. μετ. τοῦ ritrare.
Ritrecina, οὐσ. θ. δίκτυον πρὸς ἄγραν ἰχθύων, ἀμφίβληστρον || ὑδροροή τινῶν νεροῦλων, διεκκολούουσα τὴν κίνησιν || andare a — (ἐκφρ. χυδ.) καταστρέφωμαι ταχέως.
Ritremare, ρ. ἐν. τρέμω αὐθις.
Ritreppio, οὐσ. ἄρ. ἴδε sessitura.
Ritribuire, ρ. ἐν. ἴδε retribuere.
Ritriciare, ρ. ἐν. κατακρίπτω, κατατέμνω, ἐπανεληγμένωσι || ἀποκρίπτω, ἀποβάλλω, ἀφαιρῶ.
Ritriciamento, οὐσ. ἄρ. (στρατ.) νέον χαράκιμα, ὠχυρωμένον στρατόπεδον ἐκ δευτέρου.
Ritriciare, ρ. οὐδ. καί —si, αὐτ. (περι)χαράσσομαι, ὀμοροῦμαι πάλιν.
Ritritare, ρ. ἐν. (συ)τρέβω.
Ritrosia, οὐσ. θ. κλωβὸν πρὸς ἄγρῶν κτηνῶν, παγίς ἢ πάγην || δόνη, συστροφή ὕδατος.
Ritrosaccio, —a, ἔ. διγ. δυσπρόσιτος, ἰδιόρρυθμος, ἀλλόκοτος.
Ritrosaggine, οὐσ. θ. ἴδε ritrosia.
Ritrosamente, ἐπ. ἰδιοτρόπως.
Ritrosare, ρ. οὐδ. ἴδε ritrosiare.
Ritrosello, —a, ἔ. (ὄπκοι.) ὄλιγον ἰδιοτρόπος, ὄλιγον δύσκολος.
Ritrosia, οὐσ. θ. δυσπρόσιτος, ἰδιορρυθμία || ἐναντίσις, ἀντίστασις.
Ritrosiare, ρ. οὐδ. καθίσταμαι δύστροπος, ἰδιορρυθμος.
Ritrosità, οὐσ. θ. ἴδε ritrosia.
Ritroso, —a, ἔ. ἐναντίος, ἀντίθετος, ἀντικείμενος || δύστροπος, δύσκολος, ἰδιοτρόπος, ἀντιλογικός || ἐριστικός, φιλονεικός || μεταφ. ἐλιτικός, σκα-

λιός, λοξός, ελιγμούς ποιῶν ἐπὶ ποταμῶν, ὀδῶν, ὁρέων, κτλ. || — οὐσ. ἄρ. τὸ κυρτὸν ἄνοιγμα τοῦ κύρτου ἢ τοῦ βόλου.

Ritrovabile, ἔ. διγ. εὐρέτος, εὐκόλως εὐρισκόμενος.

Ritrovamento, αὐσ. ἄρσ. ἀνεύρεσις, ἐφεύρεσις, ἐπινόησις.

Ritrovare, ρ. ἔν. ἀν(ἐξ)ευστάω || ἀναγνωρίζω ἐκ τῆς μορφῆς, ἐκ τῶν χαρακτήρων || ἀνασκάπτω, σκάπτω πάλιν, ἀναζητῶ || ἀναπολῶ ἐν τῇ μνήμῃ || — un disegno, ἐπαξεργάζομαι, ἐπιδιορθῶ τῶν χαρακτήρων εἰκόνας || ἀναλαμβάνω, ἐπαναλαμβάνω τε || ἀνακαλύπτω, ἐπαναλαμβάνω τι, = ripigliare || ἀνακαλύπτω, ἐπινοῶ || — si, αὐτ. εὐρισκόμεαι, παρῶν λυγῶν.

Ritrovata, οὐσ. θ. ἴδε ritrovamento, scoperta, invenzione.

Ritrovato, — a, καθ. μάτ. τοῦ ritrovare, ἀνευρεθείς.

Ritrovatore, — trice, οὐσ. ἐφευρέτης.

Ritrovio καὶ ritrovo, οὐσ. ἄρσ. συνέλευσις, πανηγυρίς.

Ritramento, ἔπ. κατ' εὐθείαν.

Ritto, — a, ἔ. ῥόδιος, ὀρθός, εὐθύτης, εὐθύς, κοιν. ἴσιος || δεξιός || —, ἔπ. = dirittamente λέγεται δὲ καὶ μόνον ἄνω τῆς προθέσεως η.

Ritrovanscio, ἔπ. (σύνθετον ἐκ τοῦ ritto καὶ rovescio) ἀναστρόφως, κοιν. ἀναποδογυρισμένως.

Rituale, οὐσ. ἄρσ. (ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον) τὸ τυπικόν.

Ritualista, οὐσ. ἄρ. θεσμολόγος, τελεολόγος, ἢ συγγραφεὺς περὶ διαφόρων ἱερῶν θεσμῶν.

Rituffare, ρ. ἔν. βυθίζω πάλιν.

Ritramento, οὐσ. ἄρ. ἐπιγραφὴς κυρίας τῶν ἄγγλων τοῦ σώματος.

Riturare, ρ. ἔνεργ. ἐκφράσσω, κοιν. στουππῶν. πάλιν ἢ ἔπαξ || — si, αὐτ. ἐκφράσσομαι.

Riturbare, ρ. ἔν. ταράττω πάλιν.

Riturre, ρ. ἔν. ἀκούω αὐθις.

Riumillare, ρ. ἔν. ταπεινῶ πάλιν.

Riungere, ρ. ἔν. χρίω, ἀλείφω, πάλιν.

Riunimento, οὐσ. ἄρ. καί :

Riunione, οὐ. θ. ἔνωσις, συνένωσις, συνάθροισις. || Μεταφ. συμφιλίωσις.

Riunire, ρ. ἔνεργ. συνενῶ πάλιν || Μεταφ. διαλλάττω, συμφιλίω || — (ἐπὶ τραυμάτων) ἐπουλάω.

Riunitivo, — a, ἔ. ἐπουλωτικός.

Riurtare, ρ. ἔνεργ. ὠθῶ ἐπανειλημμένως.

Riusare, ρ. ἔν. χρῶμαι.

Riuscibile, ἔ. εὐκόλος εἰς ἐπιτυχίαν.

Riuscimento, οὐσ. ἄρ. ἐπιτυχία.

Riuscire, ρ. οὐδ. ἐξέρχομαι πάλιν || εὐδοκιμῶ, ἐπιτυχῶ, ἀποβαίνω καλῶς, τελεσφορῶ, γίνομαι κατ' εὐχὴν || — si (αὐτ.) d'una cosa, ἀπαλλάττομαι τινος πράγματος.

Riuscita, οὐσ. θ. ἔξοδος || καλὴ ἔκβασις, αἰσιον ἀποτέλεσμα || ὠφέλεια, πρόσδος || μέσον, τρόπος.

Rivale, οὐσ. θ. ὄχθη, μέρος ἔξέχον τοῦ ἐδάφους καὶ ἰδίως ἢ περὶ τὰ ὕδατα ἄκρα τῆς γῆς || χῶρος, μέρος || τέλος, τέρμα || — (ἐπαναληπτικῶς) παρὰ τὴν ἀκτὴν.

Rivale, ἄρ. ἀντιζήλος, ἀνταρστής.

Rivalersi, ρ. αὐτ. ἀναρρώνομαι, ἀναλαμβάνω τὴν ὑγίαν.

Rivalessenza, οὐσ. θ. ἀνάρρωσις.

Rivalicare, ρ. ἔν. διαβαίνω πάλιν.

Rivalidare, ρ. ἔν. ἐπικυρῶ.

Rivalidazione, οὐσ. θ. ἐπικύρωσις.

Rivalità, οὐσ. θ. ἀντιζήλια, ἀμίλλα, ἔρις, ζηλοτυπία.

Rivalisa, οὐσ. θ. (νομ.) ἀναγωγὴ, ἀποζημίωσις.

Rivangare, ρ. ἔν. σκάπτω αὐθις || Μεταφ. ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ.

Rivarcare, ρ. ἔν. διέρχομαι.

Rivedere, ρ. ἔν. βλέπω πάλιν, ἀναβλέπω || ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ πάλιν || Ἀνερευνῶ, πρὸς ἐπιδιορθώσιν, ἐπαξεργάζομαι, ἐπιδιορθῶ τι || A rivedersi, (ἐκφράσις τῶν ἀπερχομένων) χαίρετε, ὑγιαίνειτε μέχρι νέας συνεντεύξεως, ὡς τὸ παρ' ἡμῶν κοιν. καλὴν ἀντάμωσιν.

Rivedimento, οὐσ. ἄρ. ἀναθεώρησις.

Rivedina, οὐσ. θ. ἴδε molletatura.

Riveditora, οὐσ. θ. γυνὴ ἀφαιρούσα τὰ γνάφαλα τῶν ἐριούχων.

Riveditore, οὐσ. ἄρ. ἐπιθεωρητής || ἐπιτηρητής.

Riveditura, οὐσ. θ. ἴδε rivedina.

Riveduto, — a, καθ. μετοχὴ τοῦ rivedere, ἐπιθεωρηθείς.

Riveggente, ἔ. διγ. ἀναθεωρητής.

Rivelabile, ἔ. διγ. ἀποκαλύψιμος.

Rivelamento, ἄρ. ἴδε rivelazione.

Rivelante, ἔ. διγ. δηλοποιὸς ἀποκαλύψεως.

Rivelare, ρ. ἔν. καὶ οὐδ. ἀποκαλύπτω, = disciprere.

Rivelatore, οὐσ. ἄρ. μνηστῆς.

Rivelazione, οὐσ. θ. ἀποκαλύψις || — divina, θεία ἔμπνευσις.

Rivellino, οὐσ. ἄρ. (στρατ.) ἡμισέληνον ὄχρωμα, τὸ ἐμπροσθεν τοῦ μεταπυργίου.

Rivendersi, ρ. ἔν. μεταπωλῶ || — s'uno, μεταφ. ὑπερέχω τίνος, κοιν. τὸν πωλῶ καὶ τὸν ἀγοράζω.

Rivenderia, οὐσ. θ. ἢ τέχνη τοῦ μεταπράτου.

Rivendibile, ἔ. διγ. μεταπωλήσιμος.

Rivendicabile, ἔ. διγ. ἀπαίτητός.

Rivendicare, ρ. ἔν. ἐκδικῶ πάλιν || — (νομ.) ἀντιποιεῖμαι, διεκδικῶ, ἀπαίτῶ τὸ σφετερισθέν, ἰδιόκτητὸν τι κατεχόμενον παρ' ἄλλου || — si, αὐτ. ἐκδικῶμαι αὐθις.

Rivendicazione, οὐσ. θ. (νομ.) διεκδικήσις, ἀντιποίησις, ἀπαίτησις τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος πράγματος.

Rivenditore, — vendugliolo, — a, οὐσ. μεταπράτης, μεταπωλητής.

Riverire, ρ. οὐδ. ἐπανερχομαι, ἐπιτρέφω || προσέρχομαι || — in se, συνέρχομαι, ἀναψύχω, ἀναψήσω.

Riverberamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε riverberazione.

Riverberante, ἔ. διγ. ἀντανεκλαστικός, ἀνταυγαστικός, ἀντανεκλῶν ἀνταποδίδων τὸ φῶς, ἀνταυγάζων, = che riverbera.

Riverberare καὶ rin—, ρ. ἔν. καὶ οὐδ. ἀντανεκλῶ, ἀνταυγάζω, ἀντιλάμπα, ἀποστίλβω, ἀνταποδίδω τὸ

φῶς, τὴν θερμότητα, λέγεται δὲ ἰδίως ἐπὶ τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων.

Riverberatoio, ἄρ. (χημ.) κλιβανὸς ἀνακαμφίφλογος, οὗ αἱ φλόγαι στρέφονται εἰς τὴν καύσιμον ὕλην.

Riverberazione καὶ re—, οὐσ. θ. ἢ τοῦ φωτὸς ἀντανεκλασις, ἀνταύγασμα, ἀντιλαμψις.

Riverbero καὶ re—, οὐσ. ἄρ. κάτοπρον ἀντανεκλαστικὸν τοῦ φωτὸς περὶ φανὸν ἢ λύχνον || — (κατ' ἔκτ.) λαμπτήρ, φανός.

Rivardire, ρ. ἔν. βάπτω ἐκ δευτέρου ἐκ πρασίνου χρώματος.

Riverendo καὶ reverendo, — a, ἐπίθ. σεβάζομαι, = venerando.

Riverente, ἔ. διγ. ἴδε reverente.

Riverenza, οὐσ. θ. ὑπόκλισις, προσκύνησις, χαιρετισμὸς ἀποκλινῆς πρὸς μέλωνα τιμὴν ἐπιφανοῦς προσώπου || σεβασ, εὐλάβεια πρὸς τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα.

Riverenziale, ἔ. διγ. (timore—) ἢ πρὸς τοὺς γονεῖς ἢ πρὸς τοὺς μαγιστῆρας εὐπαίθεια, ὑποταγή.

Riverenziare, ρ. ἔν. προσφέρω, ἀπονέμω σεβασμὸν || — si, αὐτ. προσαγορεύομαι, προσκυνεῖν ἀλλήλους.

Riverire καὶ ra—, ρ. ἔν. προσαγορεύω μετὰ σεβασμοῦ.

Riverito, — a, καθ. μετοχὴ τοῦ riverire.

Riversare, ρ. ἔν. ἐκχέω πάλιν ἢ ἐπαί || ἀναστρέφω, ἀνατρέπω || —, οὐδ. καὶ — si αὐτ. ὑπερέχομαι, ἐκχέομαι || πλεονάζω γέμω.

Riversabile, ἔ. διγ. (νομ.) ἀποδόσιμος, ἐπιδικητικὸς ἀντιστροφῆς ἐπὶ κτημάτων σφετερισθέντων || — si ἀνατρέπομαι.

Riversibilità, θ. (νομ.) προσὸν πρὸς ἀντιστροφὴν κτήματος πρὸς τὸν πρῶτον ἰδιότητην, ἀντιστροφικότης.

Riversivo, — a, ἔ. ἴδε ricontente.

Riverso, οὐσ. ἄρ. ὑπερέχωσις, κοιν. ἐκχέλισμα || καταπτώσις, καταστροφή || — a, καθ. μετ. τοῦ riversare, ἀνεστραμμένος.

Rivertere, ρ. έν. ανάστρέφω || μεταφ. ανατρέπω.
 Rivertire, ρ. έν. ένδύω πάλιν ή περιβάλλω περιφανέστερα ιμάτια || καλύπτω || — si, αύτ. ένδύομαι και μεταφ. άραϊζομαι, στολίζομαι.
 Riversciare, ίδε. rovesciare || — si, αύτ. γονυπετώ, κοιν. γονατίζω.
 Rivestimento, ούσ. άρ. επένδυσις.
 Rivestire, ρ. έν. ένδύω τινά πάλιν, περιβάλλω τινα ένδύματα, περιστέλλω || — si, αύτ. ένδύομαι πάλιν και μεταφ. άραϊζομαι, στολίζομαι.
 Riviaggiare, ρ. ούδ. και — si, αύτ. διαπλέω ή όδοιπορώ πάλιν.
 Riviera, ούσ. θ. κυρίως, όγλη, παραλία χώρα, συνεχής τή όχθη || ποταμός || λίμνη.
 Rivisarsi, ρ. αύτ. αναζώ, έν. νεκρών άνίσταμαι || — εν, ζωογονώ.
 Rivillare, ρ. έν. άνεργονώ, αναζητώ, έξετάζω έμβριθώ.
 Rivinere, ρ. έν. νικώ έκ δευτέρου || (έπί παιγνιδίων) καρδαίνω αύθις.
 Rivincita, ούσ. θ. άντίσεις, επανάληψις του παιγνιδίου προς αποζημίωσιν του συμπαίκτου.
 Rivinla, ούσ. θ. δευτέρα νίκη.
 Rivisito, ούσ. θ. άντεπισκεψις.
 Rivisitare, ρ. έν. επισκέπτομαι πάλιν || άντεπισκέπτομαι.
 Rivista, ούσ. θ. ίδε rivodimento.
 Rivivere, ρ. ούδ. αναζώ.
 Rivisitare, ρ. έν. ίδε rivisitare.
 Rivo, ούσ. άρ. ροαί, ρείθρον || χείμαρρος || μεταφ. κλαυθμός, όδυμός.
 Rivocabile, έ. διγ. ανακλητός, εύμετάλλετος, δυνατόμος ανακληθής.
 Rivocamento, άρ. ίδε rivocazione.
 Rivocare, ρ. έν. μετ(άν)ακαλώ, αποπέμνω τινά της άρχής, παύω || έκυρώ, άγαίρω, αποδοκιμάζω.
 Rivocatorio, — α, έ. ανακλητικός.
 Rivocazione, ούσ. μετάληψις, μετάθεσις, άρσεις όπαλλήλου || — (νομ.) κώρωσις, άναίρασις, καθ' όδους τας έκδοχάς.
 Rivolare, ρ. ούδ. ψιπταίμαι.
 Rivolgere, ρ. έν. βούλομαι, θέλω πά-

λιν || άπαιτώ, ζητώ την άνάγκησιν του άφαιρεθέντος ή του πωληθέντος πράγματός μου.
 Rivolgere, ρ. έν. ανα(μετα)στρέφω || τρέπω, μεταβάλλω, μεταπονώ || έξετάζω, περισκέπτομαι, διαβουλεύομαι τι, κατ' έμαυτόν || συγγέω || αποτρέπω || — si, αύτ. μεταστρέφομαι και μετ. θυμωρονώ, συμπράττω τινα || — si contro ad alcuno, κηρύττομαι έγθρος κατά τινος || —, ούδ. και — si, αύτ. τρέπομαι, κοιν. ξοινίζω || επί οίνου κτλ.
 Rivolgimento, ούσ. άρ. (άπο)στροφή, άποχώρησις, άπομάκρυνσις || μεταφ. ταραχή, επανάστασις.
 Rivolo, ούσ. άρ. (όπεκ.) ρυακίον.
 Rivolta, ούσ. θ. — mento, άρ. (περι)στροφή || άλλαγή, μεταβολή || άνταρσία, επανάστασις.
 Rivoltamento, ούσ. άρ. περιστροφή.
 Rivoltare, ρ. έν. όναι(μετα)στρέφω || μεταφ. ανατρέπω, άνασκουάζω, συγγέω, διαταράττω || διατρέχω || — si, αύτ. μεταστρέφομαι.
 Rivoltato, — α, παθητ. μετοχή του rivoltare.
 Rivoltolamento, ούσ. άρ. περιστροφή, περίοδος.
 Rivoltolare, ρ. έν. περιχλίσω || — si, αύτ. κυλιδοῦμαι, περικυλιόμαι.
 Rivoltoso, — ε, επαναστατικός.
 Rivoltura, ούσ. θ. συστροφή, έλιγμός || μεταφ. ανατροπή, μεταβολή πολιτεύματος.
 Rivoluzione, ούσ. θ. (επαν)στάσις || — (άστρ.) περιφορά, περίοδος.
 Rivolgere, ρ. έν. ίδε rivolgere.
 Rivomilitare, ρ. έν. έμώ.
 Rivotare, ρ. έν. έκκενώ πάλιν.
 Rivulsione, ούσ. θ. (ιατρ.) άντιπρισσασμός.
 Rivulsivo, — α, έ. αντιπρισσαστικός.
 Rizzaffare, ίδε rinzaffare.
 Rizzamento, ούσ. άρ. έγερσις θρωγίς, έδρυσίς || — (φασιολ.) ή του αίθρου άντάσις, ροπαλισμός.
 Rizzare, ρ. έν. έγείρω, άνορθώ, ίδρύω || εύθύνω || — la cresta, μεταφ. έ-

παίρομαι || — si, αύτ. έγείρομαι, άνοψοῦμαι.
 Rob, ούσ. άρ. εκγύλισμα, χυμός πεπικνωμένος καρπών βρασμένων.
 Roba, ούσ. θ. γενική όνομασία πολυειδών πραγμάτων, κτήματα, ύπάρχοντα, έμπορεύματα, τροφαί, έπιπλα, σκεύη, παντοία άλλα άντικείμενα χρείωδη έν τώ βίω || μεταφ. πληθύς, άφθονία, άπείρια || εσθής, ιμάτιον, κοιν. φόρεμα || buona o bella —, γυνή περικαλλής, άλλα φουλόβιος, femina di partito.
 Robaccia, ούσ. θ. άθλιόν τι, ρυπαρία || μηφ. αίσχρά, άτιμος γυνή.
 Robbia, ούσ. θ. φυτόν, τδ έρυθρόδενον, κοιν. ριζάρι.
 Robbo, ούσ. άρ. ίδε rob.
 Robicciuola, ούσ. θ. (όποκ.) μικρόν, εύτέλες ιμάτιον, ένδυμα.
 Robiglia, θ. άγρος, κοιν. άρακός.
 Robinia, θ. δένδρον ή ψευδακακία.
 Robone και robono, ούσ. άρ. τήθεννος μεγαλοπρεπής των ίπποτων, ιατρών, κτλ. έν χρήσει τδ πάλαι.
 Robustamente, έπ. ρωμαλέως.
 Robustezza, ούσ. θ. ρώμη, ισχύς.
 Robusto, — α, έ. ρωμαλέος, εύρωστος.
 Rocaggino, ούσ. θ. ίδε raucedine.
 Rocca, ούσ. θ. κυρίως τδ έν τή κορυφή όρου φρούριον || κρημνός || — dal camino, καπνοδόχη || ήλακότη, κοιν. ροκά || canone di —, τηλεόλον μέγιστον.
 Roccaia, θ. άπαν τδ λίθον, μαλλιον κτλ. όσον χωρεί έν τή ήλακότη || κτύπημα δια της ήλακότης.
 Rocella, ούσ. θ. γένος λειχίνων πετροφυών, τδ ρόκελλον.
 Roccetto, ούσ. άρ. εκκλησ. άμφιον.
 Rocchetta, ούσ. θ. (όποκ.) μικρόν φρούριον || μικρά ήλακότη || στάκτη λευκή χρίσιμος εις τήν δολοποιαν.
 Rocchetta, ούσ. άρ. (όποκ.) πηνίον, καλαμίσκος, κοιν. μασοῦρι || — i, πλ. παιγνιδιον, of κανόνι.
 Rocelio, ούσ. άρ. πρέμνον, τδ κατώτατον μέρος του κορμού του δέν-

δρου, και τμήμα πέτρας || τμήχιον έλλαντος, κοιν. λουκάνικον.
 Roccia, ούσ. θ. πέτρα δλόμητος || κρημνός || ρύπος, ακαθαρσία.
 Rocco, ούσ. άρ. ποιμαντική ράβδος ή του άρχιερέως || πύργος δ έν τώ παιγνιδίω του ζατρικιου.
 Rocchezza, ούσ. θ. βράγγη, βράγγχοι, κοιν. βραγγινάδα.
 Rocco, — α, έ. βραγγός, βραγγώδης. || δ των ύδάτων κλαυρωσμός, τδ ύπακίωφως μορμουρίζαι.
 Rodente, έ. διγ. δριμός, vino —, οίνος || διαβρωτικός.
 Rodere, ρ. έν. διβιδρώσκω, περιτρώγω, επί τερηδόνων, σήτων, κτλ. || φθείρω έλλγον κατ' όλίγον || δάκνω, = mordere, κυρίως και μεταφ. || — il freno ή lo mani, μεταφ. κούπτω την όργήν, γογγύζω κατ' έμαυτόν || — i chianvistelli, διαλογίζομαι έκδικήσιν, μνησικακώ, μαίνομαι, λυσώ κατά τινος.
 Rodimento, ούσ. άρ. διαβρωσις || μεταφ. άδημονία, = il rodere.
 Roditore, — trice, ούσ. διαβρωτικός.
 Roditura, ούσ. θ. ίδε rodimento.
 Rododendro, ούσ. άρ. ρωδόδένδρον, δένδρον των Άλπεων και της Σιθηνίας, ού εϊδη παλλά χρησιμούντα εις στολισμν των κήπων.
 Rodomontata, ούσ. θ. ίδε rodomonteria.
 Rodomonte, ούσ. άρ. Ροδομένητης περιφήμου κατά τον μεσαιωνα ήρωα, ύμνηθείς παρά των ποιητών || άνδρείος, ρωμαλέος || κομπορήςμων.
 Rodomontesco, — α, έ. κομπορατικός.
 Roffia, ούσ. θ. πυκνή έμύλη.
 Rogare, ρ. έν. (νομ.) συντάττω συμβόλαιον, διαθήκην, κτλ. ένώπιον συμβολαιογράφων.
 Rogato, — α, παθ. μετ. του rogare, πάν έγγραφον συντάθεν ένώπιον του συμβολαιογράφου.
 Rogatore, ούσ. άρ. συμβολαιογράφος.
 Rogatoria, ούσ. θ. (οοmissione —) έντολή δικαστηρίου.
 Rogazioni, ούσ. θ. πλ. (έκκλ.) τριήμεροι δεήσεις συνεχεις αι πρό της

*Αναλήψεως τελούμενοι.
Roggio, —a, έ. Ίδε rosso.
Rogio, ούς. άρ. σύνταξις συμβολαίου, έγγραφον, συμβόλαιον.
Rogna, ούς. θ. (παθ.) ψώρα* || τύψις συνειδήσεως* || όργή, χόλος.
Rognone, ούς. άρ. νεφρός.
Rognoso, —a, έ. ψωραλέος.
Roga, (μετά του ο άνοικτου) πυρά έφ' ης οι άρχαιοι έκαιον μετά τελευτής τους νεκρούς.
Rogo, (μετά του ο κλειστου) βάτος. θάμνος ακανθώδης.
Rogomare, ρ. έν. μηρυκαίμαι* άναμασσάμαι* επί ζώων, άτινα άναμασσώνται την τροφήν, ήν κατέπιον.
Romagnuolo, ούς. άρ. χονδρόν έριούχον άβαφον, έξ ου ένδύονται οι άγρόται* || δένδρον τι καστανοειδές.
Romaiulo, ούς. άρ. τορύνη, κοιν. σιδηρά χουλιάρα του μαγειρείου.
Romanamente, έπ. ρωμαϊστί.
Romanescamente, έπ. ρωμανικώς.
Romano, —a, ούς. Ρωμαίος* || — έ. ρωμαϊκός* || Beltà—a, έξαισία γυναικός· καλλονή* || —, ούς. άντίρροπον του στατήρος.
Romanticismo, ούς. άρ. το άδόκιμον, το μυθώδες.
Romantico, —a, έ. τερπνός, χαρής* επί θέσεων, χωρίων κτλ. || ό των μυθιστορημάτων χαρακτήρ λόγου.
Romanza, ούς. θ. ποιημάτων· ώδιόν, περιέχον άφήγησιν έρωτικού ή άλλου συμβάντος άρχαίου, έλεγείου* || άσματίον έρωτικόν εις στροφάς διηρημένον, όρθνος έρωτικός, κοιν. τραγούδι λυπηρόν* || — (μουσ.) ώδικόν κομμάτιον σύντομον πλήρες άφελείας και χαρίτος.
Romanzeggiare, ρ. ούδ. μυθιστοριογραφώ, συγγράφω μυθιστορήματα.
Romanzesco, —a, μυθιστορικός.
Romanziare, ούς. μυθιστοριογράφος.
Romanzo, ούς. άρ. μυθιστόρημα.
Rombo, ούς. άρ. βόμβος των μελισσών* || — (γεωμ.) ρόμβος, παραλληλόγραμμον.
Rombare, ρ. ούδ. βομβώ· επί με-

λισσών* || μεταφ. θορυβώ,
Rombazzo, ούς. άρ. πολλή ταραχή, μέγας θόρυβος άνθρώπων έριζόντων ή διαμαχομένων, βοαί, κραυγαί, παμμυγείς ταραχαί.
Rombetto, ούς. άρ. ίχθύς, ό μικρός ρόμβος.
Rombice, ούς. άρ. φυτόν, το λάπαθον.
Rombo, ούς. άρ. βόμβος των μελισσών και τινων άλλων ζωόφιων πτερωτών* || όπλων κλαγγή* || ότων συριγγός, βόμβος.
Romboidale, έπ. (μαθ.) ρομβοειδής.
Romboide, ούς. άρ. (γεωμ.) το ρομβοειδές σχήμα, το ούγλίσόπλευρον.
Rombola, ούς. θ. Ίδε frombola.
Rombolare, Ίδε frambolare.
Rombolatore, ούς. άρ. σφενδονήτης, ό πετροβολών δια της σφενδόνης.
Romeaggio, ούς. άρ. εύλαβής έδοιπορία εις τους άγιους τόπους.
Romeo, —a, ούς. άρ. προσκυνητής.
Romice, Ίδε rombice.
Romitaggio, ούς. άρ. ό τόπος της διαμονής των άσκητών έρημος* || βίος έρημικός.
Romitano, —a, έ. Ίδε romito.
Romito, ούς. άρ. έρημίτης, άσκητής* || —, έ. μονάζων. μονήρης.
Romitario, —toro, ούς. άρ. Ίδε romitaggio και eremitaggio.
Romore, ούς. άρ. θόρυβος υπόκωφος έν τω λαώ δια τί δυσάρεστον στάσιν προμηθύων, ταραχή, όχλοσοή, όχλαγωγή* || φήμη, θρύλλος.
Romoreggiamento, ούς. άρ. θόρυβος.
Romoreggiante, έ. διγ. θορυβοποιός.
Romoreggiare, ρ. ούδ. θορυβώ, θορυβοποιώ, ταραττω, συγχέω.
Romorio, άρ. άδιάπαστος θόρυβος.
Romoroso, —a, έ. θορυβώδης.
Romperre, ρ. έν. (πολλας έχων έχδοχάς κυρίως, διαρηγγύω, θραύω, συντρίβω, κατακλώ, κοιν. τσακίω* || διαίρω, διακόπτω, διαχωρίζω* || διαλύω την φιλιαν, εγκατάλειπω πρόθεσιν, σκοπόν* || παύω, καταπαύω, =cessare* || κακοποιώ, βλάπτω, λυμάλνομαι* || κωλύω, έμποδίζω, ά-

φαιρώ* || καταστρέφω, τιτρώσκω δια των προσβολών = infrangere con colpi* || —si, αύτ.ρήγνυμαι, θραύομαι, κατάγνυμαι* || —(οόδ.) in parte, ναυαγώ, έξωκέλλω, βυθίζομαι έν τω πελάγει, =far naufragio* || rotto, —a, παθητ. μετοχή.
Rompevole, έ. διγ. εθραυστος.
Rompiere, ούς. άρ. ύτοκόπος, φορτικός, άνιαρτός, όχληρής άνθρωπος.
Rompisolo, ούς. άρ. όλέθριος, ούτιδανός άνθρωπος ή όλέθριον πράγμα* || κρημνός.
Rompimento, ούς. άρ. θραύσις.
Rompinoi, ούς. άρ. καρουκατάκτης.
Romptore, —trice, ούς. θραύστης, ό συντρίβων* || μεταφ. παραβάτης* || —i, πλθ. οι έμπροσθεν οδόντες, οι τομείς.
Romputura, ούς. θ. θραύσις, σύντριψις* || κατάγμα.
Ronna, ούς. θ. όρέπανον.
Roncare, ρ. έν. βοτανίζω, πιάζω, σκαλεύω, σκαλλίζω τάς φυτείας.
Ronchia, ούς. άρ. βήχας.
Ronchione, ούς. άρ. πέτρα, βράχος.
Roncigliare, ρ. έν. συλλαμβάνω, συέλλω δια της άρπάγης.
Roncinglio, κάλ. run —, άρ. άσπάγη.
Ronco, ούς. άρ. κλαβευτήριον.
Roncola, ούς. θ. μαχαίριον γεωπόνου δραπανοειδές.
Roncune, ούς. άρ. άγροτικόν σιδηρόν εργαλείον μεγαλύτερον του δραπανου, δι' ου έκκόπτονται οι περιττοι κλάδοι των δένδρων.
Ronda, ούς. θ. περιπόλος, νυκτερινή έφοδεία των στρατιωτών περί τι φορούμεν, έν τή πόλει, έν τω στρατοπέδω πρός βεβαιώσιν, εάν αι περιπολοι ή αι φυλακαί έκτελέσιν άκριβώς τά καθήκοντα αύτών.
Rondare, ρ. ούδ. (στρατ.) έφοδεύω, περιπολώ.
Rondello, ούς. άρ. όδος της έφοδείας.
Rondine και —a, ούς. θ. πτηνόν, ή χελιδόν και ίχθύς τις θιάυνημος.
Rontinella και rondinetta, ούς. θ. (ύποκ.) νεαρά, μικρά χελιδόν.

Rondu, ούς. άρ. (μουσ.) μέλος συγκροτημένον εκ πολλών κώλων ή επαναλήψεων, έν ό μετá έκαστον κώλον λαμβάνει το άρχικόν, όπερ τίθεται και εις έκθασιν, μέρος κώλιον ή ανακυκλικόν* || ποίημα γαλλικόν εκ 13 στίχων.
Rondone, ούς. άρ. χελιδόν ή βραχυσκαλις, ης είδη διάφορα, κοιν. πετροχελιδόν.
Ronfa, ούς. θ. (στρατ.) ρομφαία* || παιγνιόχαρτον θιάυνημον.
Ronfiare, ρ. ούδ. Ίδε régγομαι.
Ronzamento, ούς. άρ. βόμβος ύπόκωφος* || περιφορά, περίπατος.
Ronzante, έ. διγ. βομβών, συρίζων.
Ronzare, ρ. ούδ. βομβώ, συρίζω έν τω άέρι* επί μελισσών και άλλων ζωόφιων.
Ronzino, ούς. άρ. (ύποκ.) έππος μικρόσωμος, ίππάριον.
Ronzio, ronca, ούς. άρ. βόμβος* || όπλων κλαγγή.
Ronzone, άρ. έππος έξοχος, κέλλης.
Rorante, έ. διγ. δρασερός, δρασίλων, πλήρης δρασεύ.
Rorate, ρ. έν. δρασίλω, υγραίνω.
Rorastro, ούς. άρ. βοτάνη, ή βρωμιά.
Rorido, —a, έ. δρασερός.
Rosa, ούς. θ. το άνθος της ροής, το ρόδον, ου είδη πολλά και διάφορα* || —, έ. το ροδίον χρώμα* || —acqua ||, ροδόσταγμα.
Rosaceo, —a, έ. ροδίον, ροδόχρους.
Rosajo, ούς. άρ. κομφολόγιον.
Rosato, —a, έ. ροδόχρους, κοιν. τρεάνταφυλλόχρους.
Roscido, —a, έ. δρασερός.
Roschiare, ρ. έν. ύποβιβρώσκω.
Rosella, ούς. θ. κάπνός, το κόμαρον.
Rosellina, ούς. θ. ροδής είδος* || κυνόσθατος, =rosa canina.
Rosao, —a, έ. Ίδε rosato.
Roseto, ούς. άρ. ροδίον ή ροδαόν.
Rosetta, ούς. θ. (ύποκ.) μικρόν ρόδον* || δακτύλιος άδαμαντοκόλλητος* || άστήρ επί του μετώπου ύππων τινών* || σιδηρόν εργαλείον δι' ου έκκόπτονται οι των ύππων δυοχες.

Rosicante, ἑ. διγ. διαβρωτικός.
 Rosicare και — cchiare, ρ. ἔν. διαβρωστικῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
 Rosicatura, οὐσ. θ. ἑλαφρά τρώξις, τὸ κατ' ὀλίγον περιτρώγειν, διαβρωστικὸν τι.
 Rosignuolo και — ru, οὐσ. ἀρ. πτηγόν, ἡ ἀηδῶν, ἀηδῶν και φιλομήλα.
 Rosmarino και ramerino —, οὐσ. ἀρ. θαμνίνον ἀρωματικόν, ἡ λιθανωσίς, κοιν. τὸ δενδρολίβανον.
 Rosso, — a, παθ. μετοχή τοῦ rodere, ἢ καταναλωθεῖς.
 Rosolaccio, ἀρ. αὐτοφυῆς μύκων.
 Rosolare, ρ. ἔν. φλογίζω, φρύγω, κοιν. ἔηροτηγανίζω, κοκκινίζω ἢ χρυσοκίτριάζω ἐπὶ ζυμωτοῦ πυρός.
 Rosolia, οὐσ. θ. (παθ.) νόσος, ἡ ἐρυθρίτις, κοιν. ἕλκη ἢ ἱλαρά.
 Rosolio, οἰνόπνευμα σύνθετον ἐκ ζαχαρώδους και ἀρωμάτων, τὸ κοιν. ροδάχιον.
 Rosone, οὐσ. ἀρ. μέγα ῥόδον' || — i, πλ. ἄνθη τεκτονικὰ και τυπογραφικὰ πρὸς ἐπικόσμησιν οἰκοδομῶν και βιβλίων.
 Rospo, οὐσ. ἀρ. φοῖνος, εἶδος βατράχου' || — (κατ' ἔκτ. και περιφρονησιν) ἄνθρωπος χαμερπῆς και δυσειδής.
 Rossastro, — a, ἑ. ὑπερύθρος.
 Rosseggiante, ἑ. διγ. ὁ ὑπερυθρίων, ὀλίγον ἐρυθρός.
 Rosseggiare, ρ. οὐδ. ὑπερυθρίων, ἐρυθρίων, ὀλίγον, κοιν. κοκκινίζω.
 Rossellino, — a, ἐπιθ. (ὑποκ.) ἴδε rossastro' || —, οὐσ. ἑλαίας εἶδος ὑπερύθρον.
 Rossello, — a, ἑ. ἴδε rossastro.
 Rossella, οὐσ. θηλ. ἐρυθρότης' || — (παθολ.) ἐρυσίπελας.
 Rossicare, ρ. οὐδ. ἴδε rosseggiare.
 Rossiccio και rossigno — a, ἑ. ὑπερύθρος, κοιν. κοκκινωπός.
 Rossio, — a, ἑ. ἐρυθρός, φοινικοῦς, πορφύρεος, κοιν. κόκκινος' || —, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐρυθρόν, τὸ κόκκινον χῶμα' || — d' uovo, ὁ κρόκος τοῦ ὠοῦ' || δεικνύει διάφοροι αἰθροί, λίθοι

και βαφαί' || εἶδος ψιμυθίου, κτλ.
 Rossore, οὐσ. ἀρ. ἐρυθρότης' || μεταφ. αἰδώς, αἰσχύνη.
 Rosta, θ. ριπίς, κοιν. ἀνεμιστήριον.
 Rostaro, οὐσ. ἀρ. ριπιδοποιός, ριπιδοπώλης, ὁ κατασκευάζων, ὁ πωλῶν ριπίδια, ἀνεμιστήρια.
 Rosticci, οὐσ. ἀρ. πλ. ἢ ἐκ τῆς σφυροκοπήσεως καταπίπτουσα κόνις σιδήρου, ἀποσφρηγιάτημα.
 Rostrale, rostrato, ἐπιθ. ραμφώδης ἐπικαμπής.
 Rostrati, ἀρ. (ἀρχ.) οἱ ἔμβολοι παρὰ Ῥωμαίους, τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ βῆμα.
 Rostra, οὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ λατιν. rostrum) τὸ τῶν ὀρνίθων ράμφος' || ῥύγχος, τὸ στόμα τῶν τετραπόδων ζώων και, χλευαστικῶς, τὸ τῶν ἀνθρώπων' || ἡ τοῦ ἐλέφαντος προσοσπίς' || — (ἀρχαιολ.) τὸ ἔμβολον πλοίου.
 Rosume, οὐσ. ἀρ. ἐδεσμάτων λείψανα, περισσεύματα, κοιν. ἀποφάγια.
 Rotaiia, οὐσ. θ. ἡ τοῦ τροχοῦ ὁδός, τροχιά' || strada a — di ferro, αἰδηροῦς τροχιδρόμος.
 Rotamato, οὐσ. ἀρ. ἴδε relazione.
 Rotare, ρ. ἔν. περιστρέφω, προγαλίζω' || — οὐδ. και — si, αὐτ. περιστρέφομαι εἰς ἑμαυτόν.
 Rotatore, οὐσ. ἀρ. ὁ περιστρέφων.
 Rotatorio, οὐσ. ἀρ. (ἀνατ.) μῦς ὁ περιστροφεύς, περιγωγεύς, ὁ ἀτρέφων τὴν κεφαλὴν, τὸν ὀφθαλμόν, τὸν βραχίονα, τὸ μηρόν.
 Rotazione, οὐσ. θ. περιστροφή, περιφορά, ἀνακύκλησις, κίνησις κυκλωτερῆς σώματος στραφομένου ἐφ' ἑαυτοῦ' || ἡ περὶ τινος ἄξονα κίνησις, κυκλοφορία, = i] rotare.
 Rotare, ρ. οὐδ. και — si, αὐτ. σχηματίζω κύκλον διὰ τῆς οὐρᾶς' ἐπὶ τοῦ ταῶ, κοιν. παγωνίου.
 Roteggiare, ἴδε rotare.
 Rotella, οὐσ. θ. (ὑποκ.) τροχίσκος' || — (ἀνατ.) ἐπιγονία.
 Rotismo, οὐσ. ἀρ. οἱ τῶν ὠρολογίων τροχοὶ περιληπτικῶς.
 Rotolamento, οὐσ. ἀρ. κυλινδρῆσις.

Rotolare, ρ. ἔν. περιστρέφω, κυλινδῶ.
 Rotolo και ruotolo, ἀρ. οὐσ. ὄργανον, φάκελλος, δέμα πραγμάτων οἰωνοδήποτε συνειλημμένων' || σταθμός τῆς Ἡσαπύλου, Σικελίας και Μελίτης, τὸ λεγόμενον ρότολον = 32 οὐγκίαι.
 Rotolone, ἐπ. κυκλωτέρως.
 Rotondamento, ἐπ. στρογγύλος.
 Rotondare, ρ. ἔν. στρογγυλεῖω.
 Rotondeggiare, ρ. ἔν. κλίνω πρὸς τὸ στρογγύλον, ὀπιστρογγυλεῖω.
 Rotondezza, οὐσιαστ. θηλ. στρογγυλότης.
 Rotondissimo, — a, ἑ. (ὑπερθ.) στρογγυλῶτατος.
 Rotondità, οὐσ. θ. — tade, — tate, ἴδε rondezza.
 Rotondo, — o, ἑ. στρογγύλος, κυκλωτέρως, περιφερής' || σύμμετρος, γλαφυρός' || — οὐσ. στρογγυλότης.
 Rotto, οὐσ. θ. και ἑ. θ. τοῦ rotto' || — a, ὡς οὐσ. ῥήγμα, διάρρηξις' — (χειρουργ.) κατάγμα' || ἦττα, φυγή στρατοῦ ἡττηθέντος' || —, — a, ὡς παθ. μετ. τοῦ rompere, συντριβεῖς, πληγείς, σπαραχθείς' || διακεκομμένος, ἀνακόλουθος' || ἡττηθείς' || — dagli anni, γεγροακώς.
 Rottame, ἀρ. (περιλ.) θρύμμα, λείψανα πραγμάτων φαρέντων' || ζάχαρις ἀκαθάρτος, ἀκάθαρτος.
 Rottamente, ἐπ. ὑπερβαλλόντως.
 Rotto, — a, παθ. μετ. τοῦ rompere ἴδε τὴν λέξιν rotta.
 Rottorio, οὐσ. ἀρ. καυτήριον.
 Rottura, οὐσ. θ. ρήξις, σχίσμα, ὀπή' || — (κατ' ἔκτ.) τραῦμα, πληγή' || φίλας διακοπή, διχνομία' || πολέμιοι πράξεις, ἐχθροπραξίαι' || — (χειρ.) διέλυσις' || κηλί, ἐντεροκήλη.
 Rottula, θ. (ἀνατ.) μύλη ἐπιγονάτις.
 Rovaglione, οὐσ. θ. (πθλ.) ψυδρακίσις, κοιν. ἀνεμαβλογία.
 Rovajo, οὐσ. θ. ἄνεμος, ὁ βορρᾶς.
 Rovano, — a, ἑ. (cavallo —) ἵππος φαίς, κοιν. μαυρίδαρος.
 Rovella, οὐσ. θ. και — o, ἀρ. μανία, παραφορά, λυσσώδης ὀργή.
 Roventare, ἴδε arroventare.

Rovente, ἑ. διγ. πυρρόχρους' || παυρακτωμένος.
 Rovenezza, οὐσ. θ. πυράκτωσις.
 Rovere και — o, οὐσ. ἀρ. δένδρον, εἶδος θρύος.
 Rovereto, οὐσ. ἀρ. δρυμῶν.
 Rovesciamento, οὐσ. ἀρ. ἀνατροπή.
 Rovesciare, ρ. ἔν. και οὐδ. (ἐκ) γέω, γένω' || ἀνατρέπω' || καταβάλλω' || — si, αὐτ. ἐκχέομαι' || μεταστρέφομαι
 Rovesciato, — a, π. μ. τοῦ rovesciare.
 Rovescina, οὐσ. θηλ. γαρσπαίνιον ἐν ᾧ κερδαίνει ὁ ἔγγων ὀλιγοτέρως βαθμούς.
 Rovescio, ἀρ. τὸ ὀπίσθιον μέρος, κ. ἡ ἀνάποδη' || ὄψις, πρόσωπον' || ὑμῖρος, κοιν. ραγδαία βροχή' || ἐπίπληξις' || —, ἑ. ἀντίστροφος, ἀντιστραμμένος, ὑπίσις, κτλ.
 Rovescione και — i, ἐπ. ἀναβάδην, ὑπίσις, κοιν. ἀνάσκαλα.
 Roveto, οὐσ. ἀρ. ἀκανθών.
 Rovigliamento, οὐσ. ἀρ. σύγχυσις.
 Rovigliare, ρ. ἔν. ἀνερινῶ, (ἐπι)ζητῶ, ἀνω κάτω μετακινῶ τὰ πάντα πρὸς ἀντίρροπον πρᾶγμα.
 Rovina και rui —, οὐσ. θ. κατάπτωσις, καταστροφή, ὀλεθρος, κρημνός, ἐρείπιον' || μετ. βλάβη, ζημία.
 Rovinamento και rui —, οὐσ. ἀρ. ἴδε rovina, il rovinare.
 Rovinante και rui —, ἑ. διγ. ἐτοιμόρροπος, καταρρεπής.
 Rovinare και rui —, ρ. ἔν. καταβάλλω, κατασκάπτω, καταδαφίζω' || κατ' ἔκτ. πτωγίζω, πτωχάινω' || —, οὐδ. καταρρέω, καταπίπτω, κρημνίζομαι.
 Rovinaticcio, — a, ἑ. ἐτοιμόρροπος.
 Rovinatore, — trice, οὐσ. ἀνατροπέας, καταστροφεύς.
 Rovinevole, ἑ. διγ. ἐτοιμόρροπος.
 Rovinevolmente, ἐπίρ. ἴδε rovinosamente.
 Rovino, οὐσ. ἀρ. κρημνισμός, κατακρημνισμός, βράσθρον' || ψῆφος, κρότος θύρου.
 Rovinosamente, ἐπ. ὀρηκτικῶς.
 Rovinoso, — a, ἑ. καταστρεπτικῶς,

δλθθριος· || ριφοκίνδουος.
 Rovistare, — stare, ρ. έν. άναζητω.
 Rovistico, ουσ. άρσ. βοτάνη άγρία.
 θάμνος δ κύπριος.
 Rovisto, — a, έ. ισχυρός, ρωμαλέος.
 Rovistolare, ρ. έν. ίδε rovistare.
 Rovio, ουσ. άρ. βάτος.
 Rozza, ουσ. θηλ. γηραιός και κατε-
 σκλημώος ήπιος· κοιν. παληάλογον.
 Rozzamente, έπι. άπειροκάλως.
 Rozzezza, ουσ. θ. κυρίως τδ άκα-
 τέργαστον· || άγροικία, τδ τραχύ τής
 συμπεριφοράς.
 Rozzo, — a, έ. άκατέργαστος, άπελέ-
 κητος, άτελής· || (έπι προσώπων)
 άγροίκος, άπαιδέυτος.
 Rozzume, ουσ. άρ. ίδε rozzezza.
 Ruba, ουσ. θ. κλοπή, ύπεξαίρεσις.
 Rubacchiamento, ουσ. άρ. μικρά
 κλοπή, = il rubacchiare.
 Rubacchiare, ρ. ούδ. κλέπτω όλγα.
 Rubacello, ουσ. άρ. λίθος πολύτι-
 μος, τοπάξιον βρασιλιανόν.
 Rubacuori, ουσ. θ. γονή έπαγωγική,
 έλκυστική, έρωτάτροπος.
 Rubagione, ουσ. άρ. κλοπή.
 Rubaldo, ουσ. θ. χαλκούσν κρώνος.
 Rubalto, ουσ. άρ. ίδε rebaldo.
 Rubamento, ουσ. άρ. κλοπή.
 Rubare, ρ. έν. κλέπτω, ύπεξαίρω,
 άρπάζω· || chi non ruba non ha
 roba, παροιμ. ός ή ήμετέρα, άρ-
 παζε να πάγη και κλέψε να χής· ||
 — si, αύτ. άφανής καθίσταμαι.
 Rubatore, — trice, ουσ. άρ. κλέπτης.
 Rubio, ουσ. άρ. ρούδιλον, ρωσικόν
 νόμισμα χάρτινον, άξίας δύο φράγ-
 κων και ήμισος.
 Rubecchio, άρ. ίδε rosseggiante.
 Rubefaciente, έ. διγ. φοινικτικός, ίδε
 rubificativo.
 Rubefazione, ουσ. θ. (παθ.) φοι-
 νιγμός, έρυθρότης.
 Rubellia, θ. άουκτόν, δ έρυθρόλιθος.
 Rubello, ουσ. άρ. (ποιητ.) άποστά-
 τής· || έχθρός, έναντίος.
 Ruberia, ουσ. θ. κλοπή, ύπεξαίρε-
 σίς· || (στρατ.) άλωσις, κατάλη-
 φτις θέσεως έν τάξει γινομένη.

Rubesto — a, έ. ισχυρός· || άγέωχος·
 || —, έπιρ. ύπερηφάνος.
 Rubiconto, — a, έ. έρυθραίος.
 Rubido, — a, έ. χυδ. άντι τοϋ ru-
 vido, άνώμαλος, άνισος, δζώδης.
 Rubificativo, — a, έ. (ιατρ.) φοι-
 νικικός, έπιφέρων έρυθρασίαν.
 Rubificare, ρ. έν. έρυθραίω.
 Rubigine, ουσ. θ. έρυσίθη, έρυθρά
 κόκκις γινομένη έπι τών δημητρια-
 κών καρπών και λίαν βλάπτουσα
 αύτούς, λεγομένη κοιν. ήλιόκαυμα,
 δαυλίτης, καπνιά.
 Rubiglia, ουσ. θ. άράκου είδος.
 Rubinatto, άρ. (ύποκ.) άνθραξ, μι-
 κρον ρουθίνι· || — ίδε cannella.
 Rubino, ουσ. άρ. λίθος πολύτιμος, δ
 λύχνιτης, άνθραξ έρυθρός, κοιν. ρουμ-
 πίνι· || d'arsenico, θειούχον άρ-
 σενικόν έρυθρόν.
 Rubinoso, — a, έ. έρυθρός ός τδ ρουμ-
 πίνι· || labbri — i, χείλη έρυθρά, ρο-
 δόχροα.
 Rubizzo, — a, έ. εύρωστος, ζωηρός,
 ίδίως έπι γερόντων ύγιεστάτων.
 Rubio, ουσ. άρ. νόμισμα ρωσικόν, τδ
 άργυρούν ρούδιλον, άξίας τεσσάρων
 ός έγγιστα φράγκων.
 Rubrica, ουσ. θ. μέλτος, συνώπις,
 πηλός έρυθρός· || βιβλίου έπιγραφή
 έρυθρόγραφος.
 Rubricista, ουσ. άρ. (εκκλ.) έπό-
 πτης τών κανόνων, κανονικός.
 Rubro, — a, έ. έρυθρός, = rosso.
 Rude, έ. διγ. άγροίκος, βόναυτος.
 Ruderì, ουσ. άρ. πλ. έρείπια οικοδο-
 μής, χλιδος και, κατ' έκτασίαν, ρυ-
 πος, πανταίαι άκαθαρσίαι.
 Rudimento, ουσ. άρ. στοιχεία, άρ-
 χαι, προπαιδεία παντός πράγματος.
 Ruffa, ουσ. θηλ. πολλών άνθρώπων
 συρροή, έχλος συρρέουσας άδρός πρό-
 τινος προκειμένου, πωλουμένου πράγ-
 ματος· || quel che vien di ruffa —
 in se, ne va di buffa in bassa,
 παροιμ. οία ή παρ' ήμίν· άναμο-
 μαζώματα, διαβολοσκορπισμάτα.
 Ruffiana, ουσ. θ. γονή μωλλιατριά,
 κόρνας προάγουσα, προαγωγία.

Ruffianare, ρ. ούδ. έπαγγέλλομαι
 τόν πορνεύσαντα εις πορνοστάσια,
 μαστροπεύω, έκπορνώνω.
 Ruffianeria, ουσ. θ. ή·
 Ruffianesimo, ουσ. άρ. προαγωγία,
 μαστροπεύα.
 Ruffiano, ουσ. άρ. μαστροπόος, πορ-
 νεύσανός, προαγωγός.
 Ruffo, — a, έ. έπίσανθος, ύπόξανθος.
 Ruffolare, ρ. ούδ. τρώγω ός τρώ-
 γουσι τά ζώα.
 Ruga, ουσ. θ. ρυτίς έπι τοϋ μετώ-
 που· || κάμψη, ή λαχανοβόρος.
 Ruggente, έ. διγ. βροχώμενος, ώ-
 ρούμενος· Iione —, λέων —· || onda
 —, (ποιητ.) κύμα βροχώδες.
 Ruggere, ρ. ούδ. βροχώμαι, ώρού-
 μαι· || θορυβώ.
 Ruggiamento, ουσ. άρ. βούχημα
 ώργη ή έντονος και άλλων θηρίων·
 || μτφ. κραυγή μανίας, παραφοράς.
 Ruggiante, έ. διγ. βροχώμενος.
 Ruggiare, ρ. ούδ. βροχώμαι.
 Ruggico, ουσ. άρ. ίδε ruggito.
 Ruggina, ουσ. θ. ίός, *δηλητήριον.
 Rugginente, έ. διγ. ίδε rugginosa.
 Rugginoso, — a, έ. ιώδης, σκωρια-
 σμένος· = ιόχρους.
 Ruggire, ρ. ούδ. βροχώμαι.
 Ruggito, άρ. βροχηθμός, = il ruggire·
 || βορβορυγμός, κοιν. γουργούρισμα
 τής κοιλίας.
 Rugiada, ουσ. θ. δρόσος· || μεταφ.
 κλαυθμός, δάκρυα.
 Rugiadessa, ουσ. θ. άπαλότης, τρυ-
 φερότης, άδρότης.
 Rugiadoso, — a, δροσερός, ύγρός· ||
 νεαρός, άνηθρός.
 Rugosità, ουσ. θ. αι έπι τοϋ προ-
 σώπου ρυτίδες τοϋ γήρατος.
 Rugoso, — a, έ. ρυτιδώδης.
 Rugumare, ρ. έν. μηρυκώμαι.
 Rugumazione, ουσ. θ. μηρυκισμός.
 Ruina, ουσ. θ. συμφορά, ζημία· ||
 — di vita, θνησιμότης, ίδε rovina.
 Ruire, ρ. ούδ. φύγω δρομώως, έφορ-
 μώ, ίδε rumare.
 Rulla, ουσ. θ. ίδε rullo.
 Rullare, ρ. έν. περιστρέφω τόν στρόμ-

βον· || ούδ. περιστρέφομαι· || (ναυτ.)
 σπλενω.
 Rullio, ουσ. άρ. θαλάσσης σάλος.
 Rullo, άρ. κώνος είδος παιγνιδίου,
 οι κώνοι, πάσσαλοι κωνοειδείς άνορ-
 θούμενοι και ριπτόμενοι κάτω διά
 σφαίρας, τά κοιν. λεγόμενα τσούνια.
 Rum, ουσ. άρ. δριμύ ποτόν, τδ ρούμι.
 Rumare, ρ. έν. μηρυκώμαι.
 Ruminare, ρ. έν. μηρυκώμαι.
 Ruminatore, — trice, ουσ. δ άναμασ-
 σόμενος.
 Ruminazione, ουσ. θ. άναμάσσησις.
 Rumore, ουσ. άρ. θόρυβος, ταραχή.
 Rumoreggiare, ρ. ούδ. βορβορίζω,
 κοιν. γουργουρίζω.
 Rumoroso, — a, έ. ίδε romeroso.
 Runico, — a, έ. ύπερβόρειος, έπι χα-
 ρακτήρος, έπι γλώσσης.
 Ruolo, άρ. άπογραφή, κατάλογος.
 Ruota και rotta, ουσ. θ. τροχός, κύ-
 κλος τών όχημάτων· || μεταφ. τρο-
 χός τής τύχης, αι μετατροπαι τών
 άνθρωπίνων πραγμάτων, αι περιπέ-
 τειαι· || τροχός, βασανιστήριον τών
 καταδικών έπι τών βαρβάρων χρόνων.
 Ruotamento, ουσ. άρ. περιφορά, περι-
 στραφή, κυκλοφορία.
 Ruotaggio, ουσ. άρ. τροχού ήγνος.
 Ruotolo και rotolo, ουσ. άρ. κύλιν-
 δρος· || andare a — i, μεταφ. κατα-
 στρέφομαι, άπόλλυμαι.
 Rupe, ούθ. θ. βράχος, κρημνός.
 Rupinoso, — a, έ. κρημνώδης.
 Rurale, έ. διγ. γεωργικός.
 Ruscello, ουσ. άρ. (ύποκ.) ρυάκιον.
 Ruschia, ουσ. θ. και — sea, άρ. θά-
 μνος δ μάκανθος, ή δευμορσίνη.
 Rusignuolo άρ. πτηνόν, ή άηδών.
 Ruspa, ουσ. θ. έξίς, σκάλισμα τής
 γής υπό τών όρνιθών.
 Ruspare, ρ. έν. έξω τήν γήν διά τών
 ποδών, καθ' α ποιούσιν αι όρνιθες.
 Ruspo, ουσ. άρ. χροσούσν φλαμεντι-
 νόν νόμισμα· || —, έ. τραχός.
 Russare, ρ. ούδ. ρογγάζω, ροχαλλίζω.
 Russo, άρ. ρόγγος, ροχαλλισμα· || Ρώ-
 σος, κάτοικος τής Ρωσίας.
 Rusticaggine, ουσ. θ. άγροικία.

Rusticalle, ἐπ. διγ. ἀγροίκος.

Rusticalmenet, ἐπ. βαναύσιος.

Rusticano,—a, ἔ. ἴδε rusticale.

Rusticare, ρ. οὐδ. ἐν ἀγροῖς διαιτῶ-
μαι, ἀγρῶν.

Rustichezza,—cità, οὐσ.θ. τὸ ἀγροί-
κον, ἴδε rusticaggine.

Rustico,—a, ἐπ. ἴδε rusticale || —
οὐσ. ἀγρότης, χωρικός.

Ruta, οὐσ. θ. βοτάνη, τὸ πήγανον.

Rutizarsi, ρ. αὐτ. ἡσύχως ἐπιπό-
νως κινεῖμαι.

Rutilante, ἔ. διγ. διαυγής, λαμπρός.

Rutilare, ρ. οὐδ. (ἐκ)λάμπω.

Ruttare, ρ. οὐδ. ἐρεύγομαι.

Ruttatore,—trice, ὁ ἐρευγόμενος.

Ruttio, οὐτ. ἀρ. ἐρευγμός.

Ruvidamente, ἐπίρ. ἀγροίκως.

Ruvidezza, οὐσ. θ. ἀγροικία, χυ-
δαρότης || ἀπρ.ροκαλία.

Rudivo,—a, ἔ. ἀγροίκος.

Ruvisico, οὐσ. ἀρ. φυτόν λιγυστικόν.

Ruzzamento, ἀρ. παῖδιά, παίγνιον.

Ruzzante, ἔ. διγ. ἀστείος.

Ruzzare, ρ. οὐδ. ἀστείζομαι, παίζω.

Ruzzo, οὐσ. ἀρ. παίγνιον, ἀστειότης.

Ruzzola, οὐσ. θ. κώνος || στρόμβος.

Ruzzolante, ἔ. διγ. περιστροφόμενος.

Ruzzolare, ρ. οὐδ. βεμβηχίζω, παίζω
περικυλίω τὸν στρόμβον, τὸν σβού-
ρον || —si, αὐτπ. (ναυτ.) καθέλκω
πλοῖον.

Ruzzolone, οὐσ. ἀρ. μέγας λίθος κυ-
λιόμενος.

Ruzzoloni, ἐπίρ. (ἐν χρήσει μετὰ
τῶν ρημ. andare, cadere) κυλιστά.

S

S, δέκατον ἕνατον γράμμα τοῦ ἀλφάβητου, προφερόμενον ὡς τὸ γαλλικὸν s ἐν ἀρχῇ τῶν λέξεων καὶ μεταξὺ δύο φωνηέντων, ἄξύτερον δὲ καὶ, ὡς εἶπεῖν, συριστικῶ τῶ τρόπῳ, προτασσόμενον συμφώνου.

Sabadiglia, οὐσ. θ. κρᾶμα οἴνου καὶ ζαχάρως, λίαν ἐν γρήσει παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς ἢ παρὰ τῆς Κίνας.

Sabatino, — a, ἔ. σαββατικός, τοῦ σαββάτου.

Sabatina, οὐσ. θ. (fare la —) ἀναμένω τὴν μετὰ τὸ μεσονύκτιον προέλευσιν τοῦ σαββάτου.

Sabatino, — a, ἔ. ἴδε sabatico ἢ γεννηθεὶς ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου.

Sabatò καὶ sabato, οὐσ. ἄρ. ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, τὸ σαββάτον, ἢ τῶν Ἑβραίων ἑορτή.

Sabbatarii, οὐσ. ἄρ. πλ. σαββατισταί, οἱ ποσθεύοντες τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου καθ' ὅς Ἑβραῖοι, καὶ δι-

ισχυριζόμενοι ὅτι παρ' οὐδενὸς νόμου κατηγορήθη ἀπὸ τῆς Νέας Διαθήκης.

Sabbatizare, ρ. οὐδ. ἑορτάζω τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, σαββατίζω.

Sabbia, οὐσ. θ. — biosa ἄρ. ἄμμος.

Sabbigare, ρ. ἐν. καλύπτω, ἐπιγράφω τι ἐπιγέων ἄμμου.

Sabbioncello, οὐσ. ἄρ. (ὀποκ.) γῆ ἄμμώδης, ἄμμος λεπτοτάτη.

Sabbione, οὐσ. ἄρ. ψάμιμος.

Sabbionoso, — bioso, — a, ἔ. ἄμμώδης, = pieno di sabbione.

Sabeismo καὶ sabai, —, οὐσ. ἄρ. σαβείσμος, ἄστερολατρεία.

Sabina, οὐσ. θ. θάμνος (σικεῖν) αἰθαλής, τὸ σαβίνον.

Sabordo, οὐσ. ἄρ. θυρεὸς τοῦ τηλεβόλου ἢ ἐν πολεμικῶ πλοίῳ.

Sacca, — caia, οὐσ. θηλ. πήρα, ἀγκοπήρα, μάρσιπος, διασάκιον.

Sacario, οὐσ. ἄρ. (στρατ.) σκευοφόρος ὀπηρετής τοῦ στρατοῦ ἢ με-

ταφορ. οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.

Saccante, ἔ. καὶ οὐσ. σφόδρ. πεπαιδευμένος, πολυμαθής, πανούργος.

Saccatamente, ἐπ. σφοδρῶς, συνεισῶς ἢ ἀγροῦχος, ἀσθαδῶς.

Saccenteria, — tezza, οὐσ. θ. ἀλαζονεία, οἷησις.

Saccentone, ἄρ. μέγας οἰηματίας.

Saccheggioamento, οὐσ. ἄρ. ἐκπορθοῖσι, διαρπαγῇ, λεηλασίᾳ χώρας.

Saccheggiare, ρ. ἐν. ἐκπορθῶ, διαρπαζῶ, λεηλατῶ χώραν.

Saccheggiatore, ἄρ. ἐκπορθητής.

Saccheggio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Saccheggioamento.

Sacchettiare, ρ. ἐν. τύπτω τινὰ διὰ σακκίων γεμάτων ἄμμου.

Sacchetto, οὐσ. ἄρ. (ὀποκ.) σακκίον.

Sacchetone, οὐσ. ἄρ. μέγας σάκκος.

Sacchiero, ἄρ. ὁ πληρῶν τοὺς σάκκους ἐκ σίτου, ἄλατος, ἐκφορτωτής.

Sacchino, — a, ἔ. πολυμαθής.

Sacco, οὐσ. ἄρ. σάκκος ἢ sacchi, sacci καὶ sacche, πλ. σάκκοι, κοιν. σακκιά ἢ — (κατ' ἔκτ.) μάρσιπιον, βαλάντιον, κοιν. σακκούλα ἢ ὁ στόμαχος, ἢ κοιλία ἢ χονδρὸν ὄφασμα ἔξ οὗ συνήθως γίνονται οἱ σάκκοι ἢ ἐκφράσεις: far —, κυρίως, πληρῶν, γεμίζω τὸν σάκκον, καὶ μεταφ. ἐπισημασίᾳ, συναθροίζω, θησαυρίζω, ἐν αποταμίεω ἢ egli è come dare in unò — rotto, παροῦμ. ἐπὶ ματαιοπονοῦντων ἢ colmar ἢ —, μεταφ. καταβάλλω πᾶσαν προστάθειαν ἐπὶ τῷ ἢ mangiare col capo nel —, διὰ γωβίον δάβιον, ἔχω πᾶσαν ἀνέκασιν ἢ cassera due volpi in un —, ἔκφρ. ἐπὶ δύο προσώπων ἀδελφίτως φιλονεικούντων, καὶ διακειμένων ἐχθρῶς ὡς ὁ κύων μετὰ τῆς γαλῆς, = si dice del bisticcierci due ostinatamente.

Saccoccia, οὐσ. θ. θυλάκιον ἱματίου.

Saccannare, ρ. ἐνεργ. ἴδε saccheggiare.

Saccomanno, ἄρ. ἐκπορθητής, ὁ σκευῶν στρατιώτης ἢ προνομιστής.

Saccomettere, ρ. ἐν. ἴδε saccheggiare

Saccone, οὐσ. ἄρ. χαμσὴν, κοιν. ἀχυρόστρωμα ἢ μέγας σάκκος.

Saccullo, οὐσ. ἄρ. (ὀποκ.) σακκίον.

Sacerdotale, ἔ. διγ. ἱερατικός.

Sacerdotalmente, ἐπ. ἱερατικῶς.

Sacerdote, οὐσ. ἄρ. ἱερεὺς.

Sacerdotezza, οὐσ. θ. ἱερεία, ἱερισσα.

Sacerdocio, οὐσ. ἄρ. ἱερατεία, ἱερασύνη ὁ κλήρος, τὸ ἱερατεῖον.

Sacramentale, ἔ. διγ. τῶν μυστηρίων, μυσταγωγικός, ἱεραγωγικός.

Sacramentalmente, ἐπ. μυσταγωγικῶς.

Sacramentare, ρ. ἐν. μεταδίδωμι τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἢ —, οὐδ. ἄμνῶν, ἐκρίζομαι ἢ — εἰ. αὐτῶν μεταλαμβάνω τῶν ἀχράντων μυστηρίων, κοινωνῶ.

Sacramentario, ἄρ. σεν. εὐχολόγιον ἀρχ. τῆς μυσταγωγίας ἢ — i, πλ. αἱρετικοὶ οἱ ἀρνούμενοι ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Sacramento, οὐσ. ἄρ. σύμβολον ἱερῶν, θείων, ἱερά τελετῆ, μυστήριον ἢ ἡ εὐχαριστία, ἢ θεοῦ κοινωνία ἢ — i, πλ. τὰ ἐκτὰ μυστήρια τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως.

Sacrare, ρ. ἐν. κυρίως ἀφιερῶ εἰς τὸν Θεόν ἢ μυσταγωγῶ ἢ καθηγιάζω Χειροτονῶ ἢ — (κατ' ἔκτ.) βλάσφημῶ.

Sacrario, οὐσ. ἄρ. ἱερὸς τόπος, τὸ ἐν τῇ ναῷ ἱερόν, κτλ.

Sacrestia καὶ sagrestia, οὐσ. θ. σκευοφυλάκιον, ἱεροφυλάκιον.

Sacrificamento, οὐσ. ἄρ. ἱεραγωγία.

Sacrificante, οὐσ. ἄρ. θύτης.

Sacrificare, ρ. ἐν. κυρίως θῶα, θυσίαν ποιῶμαι, προσφέρω εἰς θυσίαν ἢ ἀφιερῶ, καθιερῶ ἢ μυσταγωγῶ, λειτουργῶ ἢ μεταφ. ἐγκαταλείπω, θυσιάζω τι χάριν τινός.

Sacrificatore, οὐσ. ἄρ. θύτης, ἱεροθύτης, ὁ θυσίας τῷ Θεῷ προσφέρων ἐπὶ εἰδωλοπατρῶν ἢ — (παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς) ἱεραγωγός.

Sacrificazione, οὐσ. θ. καὶ:

Sacrificio, οὐσ. ἄρ. θυσία ζῶων, θύ-

μα, *Ιερσίον* || ἡ θεία μυσταγωγία, *Ιερουργία*, λειτουργία, ἀναιμακτος θυσία || *μτφ.* ἡ συντριβὴ τῆς καρδίας, ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀφοσίωσις, *δέησις* || (κατ' ἔκτ.) στήρσις, παραίτησις, ἀπώλεια πράγματος χάριν τινός, θυσία οὐαδῆποτε.
Sacrilegamente, ἔπ. *Ιεροσούλιος*.
Sacrilegio, οὐσ. ἄρ. *Ιεροσουλία*.
Sacrilego, ἔ. καὶ οὐσ. *Ιερόσυλος*, βέβηλος || *Ἀσεβής*.
Sacro, — α, ἔ. *Ιερός* || ἄγιος, σεβαστός || *libri* — i, ἡ *Ιερά Γραφή*, αἱ θείαι *Γραφαί* || *ordini* — i, τὰ *Ιερά τήγματα*, ὁ κλήρος, ἡ *Ιερωσύνη* || — a *virgine*, (ποιητ.) ἡ *θεοτόκος Παρθένος* || —, οὐσ. ἡ *Ιερουργία*, τελετή, *ἱερωτή*, πᾶν θ, τι *θρησκευτικόν* || — (ἀνατ.) τὸ *Ιερόν ὄσπευ*.
Sacrosanto, ἔ. σύνθετον, *Ιερός* καὶ *ἄγιος*, ἀπαραβίαστος.
Saduceo, — e, οὐσ. *Σαδουκαῖος*, οὗ παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ὀλίγοι οὕτω καλούμενοι.
Saerpolare, ρ. ἐν. κόπτω σύρριζα τὰς ἀμπέλους, βραχυτομῶ πρὸς ἀνανέωσιν.
Saerpolio, οὐσ. ἄρ. ἀμπέλου παραφάσις || τὸν τὸν κατὰ τῶν πτηνῶν.
Saetta, οὐσ. θ. βέλος || *κεραυνός* || *μτφ.* ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτίς, = *raggio* || ὀροδείκτης || πολύφωνος *λυχνία* ἢ ἐν τῇ ἑβδομαδί τῶν *Παθῶν*.
Saettame, — tume, οὐσ. ἄρ. τοξέματα, βέλη.
Saettamento, οὐσ. ἄρ. τοξέσεις.
Saettante, ἔ. διγ. τοξότης.
Saettare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. τοξεύω, ἀκονίζω || — la luna, *ματαιοπονῶ*.
Saettata, θ. βέλους βολή, *τόξαιμα*.
Saettatore καὶ *saettiere*, οὐσ. ἄρ. τοξότης, τοξότης, τοξοδόλος.
Saettivole, ἔ. διγ. τοξικός, τοξευτικός, ἀνήκων εἰς τὸ τοξεύειν, ἐμπειρος ἐν τούτῳ.
Saettia, οὐσ. θ. μικρὸν ἀκάφος ταχυπλοῦν, = *navillo leggiero*.
Saettiere, οὐσ. ἄρ. ἢ *saettatore*.
Saettolare, ρ. ἐν. ἢ *saerpolare*.

Saettone, οὐσ. ἄρ. ὄφις, ὁ ἀκοντίας.
Saettuza, οὐσ. θ. (ὄπικ.) μικρὸν τόξον || —, ἴδε *lancetta*.
Safena, οὐσ. θ. (ἀνατ.) σφαρηγής, φλέψ τοῦ ποδός, = *aurale*.
Saffico, — a, ἔ. σαπφικός.
Saffiro, οὐσ. ἄρ. λίθος τιμαλφής, ὁ σαπφειρος.
Saga, οὐσ. θ. *maliarda*, *straga* || || *γραία* κακεντρέχης, *μοθηρά*.
Sagace, ἔ. διγ. ὀξύνοος, ἀγγίλου.
Sagacemente, ἔπ. εὐφύως, εὐστόχος.
Sagacezza καὶ — cina, οὐσ. θ. ὀξύνοια, ἀγγίλοια, εὐστοχία.
Sagacità, — tade, — tate, οὐσ. θ. εὐφύια, σύνεσις.
Sagapano, οὐσ. ἄρ. ρητινόκομμα *περσικόν*, τὸ *σαγάπνον*.
Sagena, οὐσ. θ. μέτρον *ρωσσικόν* || *σαγγήνη*, εἶδος δικτύου.
Saggezza, οὐσ. θ. ἴδε *saviozza*.
Saggiamente, ἔπ. ἴδε *saviamente*.
Saggiare, ρ. ἐν. δοκιμάζω ἰδίως τὸν χρυσόν καὶ ἄλλα μέταλλα || — (κατ' ἔκτ.) γένομαι τι πρὸς δοκιμήν.
Saggiatore, οὐσ. ἄρ. δοκιμαστής τοῦ χρυσοῦ καὶ ἄλλων μετᾶλλων.
Saggina, θ. ἀραβόσιτος εἰδῶν δύο.
Sagginale, οὐσ. ἄρ. στέλεχος τοῦ ἀραβόσιτου || *πηγὸν* ἢ *σικαλλίς*.
Sagginare καὶ *saginare*, ρ. ἐν. παχύνω, σιτεύω ζῷον τι ἀρκούντως.
Sagginato — a, παθ. μετ. τοῦ ρ. *Sagginare*, σιτευτός, *παχυνθείς*.
Sagginella, θ. ὕψιμος ἀραβόσιτος.
Saggio, — a, ἔ. σοφός || ἔμφρων, σεμνός || — οὐσ. ἄρ. *δοκιμασία*, πᾶσα δοκιμή, ἀπόπειρα πράγματος ἐκ τίνος *τεμαχίου*, ἐκ τοῦ *δείγματος* || *far* —, *δοκιμάζω* τι.
Saggiuolo, ἄρ. (ὄπικ.) *δοκίμιον*, μικρὰ *δοκιμή* τοῦ οἴνου ἐν *ποτηρίῳ*.
Sagire, ρ. ἐν. καθίστημι τινα εἰς τὴν κατοχὴν.
Saggitario, οὐσ. ἄρ. *τοξότης*, *τοξότης* || ἐν τῶν δώδεκα *ζωδιακῶν σημείων*, ὁ *Τοξότης*.
Sagliente, ἔ. διγ. ἀνοθαίνων || *angolo* —, (στρατ.) *γωνία* τῶν προ-

μαχόνων προέχουσα εἰς τὴν *πεδιάδα*.
Sago, οὐσ. ἄρ. οὐσία ἀμυλώδης ἐξαγομένη ἐκ τῆς ἐντερίας παντοίων *φοινίκων* καὶ μέλιστα τοῦ ἠμυνοῦ μου δένδρου, τὸ σάγουτον ἢ ὁ σάγος, διδόμενος ὡς τροφή ἐλαφρὰ πρὸς τὰ *παιδία* καὶ τοὺς ἀσθενεῖς.
Sagola, οὐσ. (ναυτ.) *σχοινίδιον*.
Sagoma, θ. ἀντίρροπον τοῦ *στατήρος*.
Sagra καὶ *sagra*, οὐσ. θ. ἀφιέρωσις, καθιέρωσις, τὰ *ἐγκαίνια*.
Sagramentale, ἔ. διγ. *μυσταγωγικός*.
Sagrato, — a, παθ. *μετοχή* τοῦ ρ. *sagra*, καθιερωμένος.
Sagrazione, οὐσ. θ. ἴδε *sagra*.
Sagrestano, θ. *Ιεροφύλαξ* ἐν *μονῇ*.
Sagrestia, οὐσ. θ. ἢ *Ιεροφύλακίον* ἢ *σκευοφύλακίον*.
Sagrificamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε *sagrificio*, *sagrificazione*.
Sagrificio καὶ *sagrifizio*, οὐσ. ἄρ. θυσία || *προσφορά* ἐν τῷ *ναῷ*.
Sagristia, οὐσ. ἄρ. *Ιεροφύλαξ* τοῦ *πατρικοῦ οἴκου*.
Sagro, οὐσ. ἄρ. εἶδος *θρησκευτικοῦ ἱερακος* || ὄνομα *τρίλεβλου*.
Saina, θ. λεπτὸν ἐρισθρον ὕφασμα.
Saiaca καὶ *saiacca*, οὐσ. θ. *λιθρινίς*, ἐμπειρέχουσα τὸν ὡς *ὕδακα* *πληρόλα* ἢ, κατ' ἄλλους, *ἐλληνικὸν* ἢ *τουρκικὸν ἀκάφος*, τὸ ἔχον *ἐγκεντρον* τὴν *πρῶταν* καὶ τὴν *πρῶτην*.
Saime, οὐσ. ἄρ. (ἀπηρχ.) ἴδε *lardo*.
Saio, *saione*, οὐσ. ἄρ. *σάγος*, εἶδος *παχέας* *χλαμύδος*.
Sala, οὐσ. θ. *πρόδρομος*, *αἴθουσα* || — da *riano*, *ἐστιατόριον*, κ. *τραπέζαρτον* || — da *ricevare*, — d' *udienza*, *ἐντευκτήριον*, *ἀκροατήριον* || — d' *arme*, *ὀπλοστάσιον*, *παλαίστρα* || *χόρτος* ἐξ οὗ *περικαλύπτονται* αἱ *θάλιαι* *φιάλαι* || —, ἄξων τῶν ἀμαξῶν.
Salace, ἔ. διγ. ἀσελγής, ἀκόλαστος.
Salagione, οὐσ. θ. ἢ *παρχεια*, *παρχεισις*, ἀλάτισις *ιχθύων*, *ἐμβαλάσματος* *σωμάτων* *νεκρῶν*.
Salaiuola, οὐσ. ἄρ. ἀλατοδόχη.
Salaiuolo, οὐσ. ἄρ. ἀλατοφύλαξ.

Salamandra, οὐσ. θ. ἢ *σαῦρα*, ἡ *σαλαμάνδρα*.
Salamandrato, — a, ἔ. *σαλαμάνδρειος*.
Salame, οὐσ. ἄρ. *τάριχος*, κρέας *ταριχευτόν*, *κοιν. παστόν*.
Salamistro, οὐσ. θ. *γυνὴ* *δοκησισοφός* ἐπὶ *χλεύης*.
Salamistrare, ρ. οὐδ. *δοκησισοφῶς*, ὑποκρίνομαι τὸν *σοφόν*.
Salamistreria, οὐσ. θ. *δοκησισοφία*.
Salamistro, οὐσ. ἄρ. ἀλαζών, *οὐματίας*, *δοκησισοφός*.
Salamoia, οὐσ. θ. ἄλμη, *ιχθυάλμη*, γάρος, *κοιν. σαλαμούρα*.
Salamone, οὐσ. ἄρ. *μέγας τάριχος* || *ιχθὺς* *ἐπιζήτητος*, ὁ *ἀττακέος*.
Salare, ρ. ἐν. ἀλατίζω.
Salariare, ρ. ἐν. *μισθοδοτῶ*.
Salariato, — a, παθ. *μετοχή* τοῦ *salariare*, *μισθωτός*.
Salario, οὐσ. ἄρ. *μισθός*, *μισθοδοσία*.
Salassare, ρ. ἐν. *φλεβοτομῶ*.
Salasso, ἄρ. *φλεβοτομία*, *ἀφαιμαξίς*.
Salata, οὐσ. θ. ἴδε *insalata*.
Salato, — a, παθ. μετ. τοῦ *salare*, *ἀλίπαστος*, *ἀλμυρός* || *μεταφ.* ὑπερτετιμημένος || — οὐτ. ἄρ. *ταριχευτόν κρέας* || ἄλμη || *ἀλμυρότης*.
Salate, ἴδε *salate*.
Salceio, οὐσ. ἄρ. *ἰταῶν*, τόπος *πλήρης ἰταῶν* || *μεταφ.* *ραδιουργία*, *ἀμνηχανία*, *περιπλοκή*.
Salcigno, — a, ἔ. *ἰταῖνος*, *ἰταῶδης* || *τυλώδης*, *δυσέργαστος* ἐπὶ *ξύλων*.
Salicio, *salice*, *salice*, οὐσ. ἄρ. *γνωστὸν δένδρον*, *ἰτέα* ἢ *κλαύουσα*.
Saleraut, οὐσ. ἄρ. *κράμβη* *ἀλμυρῆ*, *ταριχευτὴ*, *ξυνολάχανον*.
Salda, οὐσ. θ. ἀλευρόκολλα τῶν *ὀφασμάτων*, *μαζώλις*, *ὄγροπαιπέλη*.
Saldamente, ἔπ. *στερεῶς*, *μονίμως*.
Saldamento, οὐσ. ἄρ. *συγκόλλησις* || *ἐξίσωσις* *λογαριασμοῦ*, *διάλυσις* *ὀφειλῆς*, *ἐξόφλησις* *ἀπόδοσις* *χρέους*.
Saldare, ρ. ἐν. *συγκολῶ*, *συνούλῶ*, *συνάπτω*, *συνδέω* || — *ragioni*, *οἰοντι*, *ἐξισῶ*, *ἐξοφλῶ*, *κλείω* *λογαριασμούς*, *ἀποτίω* τὴν *ὀφειλήν*.
Saldato, — a, παθ. *μετοχή* τοῦ *sal-*

dare, εξισωθείς, εκκαταρθείς.
 Saldatoio, ουσ. αρ. συλλογητήριον, κολλητήριον εργασιών.
 Saldatura, ουσ. θ. συγκόλλησις, συγκόλλημα, συνένωσις.
 Saldozza, ουσ. θ. στερεότης, μονιμότης || μτφ. σταθερότης || σπουδαιότης, σοβαρότης.
 Saldo, ουσ. άρσ. εξίσωσις λογαριασμών, ισολογισμός, απόσβεσις όφειλής, εξόφλησις || far —, εξοφλώ, άποτίω όφειλήν, κλείω πάσαν δοληψίαν || —, έ. άκέραιος άθραυστος || ψηλαφητός, στερεός || μτφ. σταθερός, μόνιμος.
 Sale, ουσ. άρσ. τὸ άλας || sapere di —, άλμυρία, πικρία || μεταφ. τὸ πικρόν, τὸ δυσάρεστον || — (ποιητ.) ἡ θάλασσα || — (συνεκδ.) κομψότης, τὸ εύφυσή σκόμματα, χαριεντισμός, τὸ άττικόν άλας ἐν τῇ δόμῳ, χάρις, γλαφυρότης || fiore di — (χημ.) άνθρακική πότassa.
 Saleggiare, ρ. ἐν. άλατίζω.
 Salente, έ. δ άναβαίνων, αναβάτης.
 Salap, ουσ. άρσ. κυνόσορχες, διδύμιον, όρχις, σαλέπι.
 Salcapanna, — ή ο, άρ. άλας όρυκτόν.
 Saliare, έ. διγ. πολυτελής.
 Salibile, έ. αναβάσιμος, αναβατός.
 Salica, ουσ. θ. (legge) Σαλιανός νόμος, δ άποκλείων τας γυναίκας τοῦ βασιλεύειν.
 Salicale, ουσ. άρσ. ιταών, τόπος κατόφυτος από ιτέας.
 Salicaria, ουσ. θ. έδε ripareto.
 Salicastro, ουσ. άρ. άγρία ιτέα.
 Salice, ουσ. άρ. έδε salcio.
 Saliceto, ουσ. άρ. ιταών.
 Salicone, saligastro, ουσ. άρσ. έδε salicastro.
 Salicornia, ουσ. θ. βοτάνη, άνδράχνη ή θαλασσα.
 Sallera, ουσ. θ. άλατοδοχείον, κοιν. άλατρίον || άλατοπήγιον.
 Salficabile, έ. (χημ.) άλατοποίητος.
 Salficare, ρ. ἐν. άλατοποιώ, μεταβάλλω εις άλας. [τοποίησις.
 alificazione, ουσ. θ. (χημ.) άλα-

Saligno, ουσ. άρ. μάγμαρον τῆς Καρράρας, τῷ άλατι προσόμοιον || —, —a, έ. άλατοειδής.
 Salimbacca, ουσ. θ. ξυλόριον στρογγύλον και κοίλον ἐν ᾧ τίθεται κηρός πρὸς επισφράγισιν τῶν σάκκων τῶν εμπυριεγόντων έλας, ή άλλα παντοία εμπυριεύματα, σφραγίς.
 Salimento, ουσ. άρ. ανάβασις || ή ἐν τῷ οὐρανῷ άνάληψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ || μεταφ. ύβρις, προσβολή || άλαζονεία, σήσις.
 Salinocerlio, ουσ. άρσ. είδος γυμναστικῆς τῶν παιδῶν.
 Salino, —a, έ. άλατώδης.
 Salire και, άρχαιότερον, saglire, ρ. ἐν. και οὐδ. αναβαίνω, ανέρχομαι || — (ἐπι πραγμάτων), ανυψοῦμαι || μεταφ. προσάγομαι || πηδῶ αναπηδῶ || εξέρχομαι, εκφεύγω.
 Saliscendi και —o, ουσ. άρ. βάλανος, μάνδαλος.
 Salita, ουσ. θ. άνάβασις, άνοδος.
 Salitro, ουσ. άρ. αναβάθρα.
 Salitore, —trice, ουσ. θ. αναβάτης.
 Sallunca, ουσ. θ. είδος νάρδου.
 Saliva, ουσ. θ. σάλιον, κοιν. σάλιον.
 Salivato, έ. διγ. σιελώδης, τοῦ σιέλου || σιελοποιός.
 Salivare, ρ. οὐδ. σιελίζω, πτυαλιζω || —, έ. έδε salivale.
 Salivatorio, έ. σιελαγωγός.
 Salivazione, ουσ. θ. σιελισμός.
 Salma, ουσ. θ. φορτίον, βάρος.
 Salmaastro, —a, έ. άλμυρός.
 Salmaggiamento, άρ. ψαλμοῦδία.
 Salmaggiare, ρ. ἐν. ψαλμούς άναγινώσκω ή ψάλλω, ψαλμοῦδῶ.
 Salmeggiatore, —trice, ουσ. ψαλμοῦδός, = che salmeggia.
 Salmeria, ουσ. θ. (περιλ.) σκυοφόρα ζῷα || τὰ σκαύη, ή άποσκηνή.
 Sal mi sta, (έκφρασις έπιρ.) Κύριος σώσει ήμᾶς ! ἐν χρήσει έπι προκειμένου κακοῦ.
 Salmo, ουσ. άρ. ύμνος ψαλμός.
 Salmodia, ουσ. θ. ψαλμοῦδία.
 Salmone, άρ. ιχθός, δ άττακός || — (ἐπι γλεύης), έδε saccentonò.

Salmonetto, ουσ. άρ. (όποκ.) μικρός άττακός.
 Salnitrate, —trono, έ. (χημ.) νιτρικός, νιτροῦχος.
 Salnitro, ουσ. άρ. (χημ.) νίτρον.
 Salone, ουσ. άρ. μεγάλη αίθουσα.
 Salotto, ουσ. άρ. (όποκ.) μικρά αίθουσα, = piccolo sala.
 Salpa, ουσ. θηλ. ιχθός θαλάσσιος, ή σάρπα ή σάρπη.
 Salpare και sar —, ρ. ενεργ. και οὐδ. (ντ.) ανέλκω, άνάγω τήν άγκυραν.
 Salprunella, ουσ. θ. (χημ.) τὸ έξ άγριοκοκκυμήλων άλας, τὸ νῦν λεγόμενον, nitrato di potassa.
 Salsa, ουσ. θ. πολυετής καρύκη, έμβασμα, κοιν. σάλσα.
 Salsamentario, άρ. ταριχοπώλης.
 Salsapariglia, ουσ. θ. βοτάνη, σμύλα ή περουβία.
 Salsa, ουσιαστ. θηλ. πλ. μικρά ή φαίσια εκθράσσοντα πηλόν και ύδρογόνον άέριον.
 Salsedine, ουσ. θηλ. άλμη, άλμυρὸν ύδωρ, άλμυρότης.
 Salsiccia, ουσ. θηλ. άλλάς, καρύκη, κοιν. λουκάνικον.
 Salsicciaio, ουσ. άρσ. άλλαντοποιός, άλλαντοπώλης.
 Salsiccione, ουσ. άρ. χονδρός άλλάς, κοιν. χονδρόν λουκάνικον.
 Salsicciuolo, ουσ. άρ. τέμαχος άλλάντος, = pezzo di salsiccia.
 Salsiera, ουσ. θ. άρτυμάτων παροψίς, κυμβέτιον και —του, μικρόν ποτήριον.
 Salso, —a, έ. άλμυρός || acqua —a, κατά μετωνομίαν, ή θάλασσα || μεταφ. σκωπτικός, δηκτικός.
 Salsuggine, ουσ. θ. έδε salsedine.
 Salsuginoso, —a, έ. άλμυρός.
 Salsume και salume, ουσ. άρ. (περιλ.) τὰ άλκατα, (χυδ.) τουρσί.
 Saltabocca, ουσ. θ. άκρίς ή αναπηδῶσα, = specie di cavallo.
 Saltaboccare και —llaro, ρ. οὐδ. σκιρτώ, άνασκιρτώ, αναπηδῶ.
 Saltacchione, έπ. πηδητικῶς.
 Saltacone, άρ. σύρμα όρειχάλκινον.
 Saltamartino, ουσ. άρ. είδος τηλε-

βόλου || — (κατ' έκτ.) άνόητος.
 Saltamarco, ουσ. άρ. άνδρὸς (μάτιον άγροτικόν).
 Saltamento, ουσ. άρ. έδε salto.
 Saltamindosso, ουσ. άρ. άυλιον, πανιχρόν (μάτιον).
 Saltansecchia, ουσ. θ. είδος κορυδαλλῷ άγνώστου ἐν τῇ Γαλλίᾳ, καλούμένου spirallette, τῆς Φλωρεντίας || μεταφ. (ἐπι πρσ.) εύμετάβολος, άστατος.
 Saltante, έ. διγ. κυρίως πηδητικός, ἐπι πτηνῶν και άλλων ζῴων || — ουσ. άρ. μικρά λευκή κηλίς ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ οὐοῦ, τὸ ἐν αὐτῷ σπέρμα.
 Saltare, ρ. ἐν. και οὐδ. (όπερ) πηδῶ τάφρον, κτλ || — (κατ' έκτ.) άντανακλώμαι || μεταφ. όρχοῦμαι, χορεύω || μεταβαίνω ταχέως άφ' ένδὸς τόπου εις άλλον || —a cavallo, ο sul cavallo, αναβαίνω ἐπὶ τοῦ (ππου, επιβαίνω).
 Saltatore, —trice, ουσ. άνήρ πηδητής, σχοινοβάτης, χορευτής, γυνή όρχήστρια, χορεύτρια.
 Saltatorio, —a, έ. όρχηστικός.
 Saltazione, ουσ. θ. πῆδησις, όρχησις, κοιν. χορός, = il saltare.
 Salteggiare, ρ. οὐδ. πηδῶ, σκιρτώ || όρχοῦμαι, χορεύω.
 Saltellante, έ. διγ. πηδητικός.
 Saltellare, ρ. οὐδ. άνασκιρτώ, χοροπηδῶ άτάκτως, άρρυθμῶς.
 Saltellino, ουσ. άρ. (όποκ.) μικρόν πηδημα, = dim. di salto.
 Saltellone και saltelloni, έκφ. έπίρ. σκιρτηδόν, πηδητικῶς.
 Salterellaro, ρ. οὐδ. ύποπηδῶ, συχνοπηδῶ, όποσκιρτώ προπατών.
 Salterello, ουσ. άρ. (όποκ.) έδε saltellino || πυροσκόρον, κοιν. τράκα || είδος όρχήστρας.
 Salterio, ουσ. άρ. τὸ ψαλτήριον || μουσικὸν άρχαίον δεκάχορδον όργανον δμῶνυμον.
 Saltetto, ουσ. άρ. (όποκ.) έδε saltarello, saltellino.
 Salticchiare, ρ. οὐδ. έδε salterellare.
 Saltimbanca και —o, ουσιαστ. άρ.

ἀγύρτης, γόης, σχοινοβάτης.
 Saltimbarca, οὐσ. θ. ἀγύρτρια || εἶδος ἱματίου, = sorta di veste.
 Salto, οὐσ. ἄρ. πῆδημα, ἄλμα || prendere un, — φεύγω || ἔρχασαι (μουσ.) ἢ ἀφ' ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλον μετόπισται.
 Saltuariamente, ἐπίρ. ἐκ διαλειμάτων
 Saluberrimamente, ἐπίρ. (ὑπερθετ.) πάνυ ὑγιᾶς.
 Saluberrimo, — a, ἰ. (ὑπερθ.) ὑγιεστατος, = superi di salubre.
 Salubre, ἔ. διγ. ὑγιής, ὑγιεινός.
 Salubrement, ἐπ. ὑγιεινῶς.
 Salubrità, — tade, — late, οὐσ. θηλ. ὑγιεία, εὐεξία, τὸ ὑγιεινόν ἐν χρήσει ἐπὶ ἀέρος καὶ θέσεως.
 Salume, οὐσ. ἄρ. (περιληπτ.) τὰ ἄλμαϊα, τὰ ἄλμυρά, τὰ παστά.
 Salumiere, οὐσ. ἄρ. τριχοπέλης.
 Salutabile, ἔ. διγ. ἀσπαστός.
 Salutante, ἔ. διγ. χαιρετῶν.
 Salutare, ρ. ἐν. ἀσπάζομαι προσαγορεύω, χαιρετῶ τινα || — (στρατ.) χαιρετῶ ἀξιωματικόν διὰ τῶν ὀπλων || — (ναυτ.) χαιρετῶ ξένην σημαίαν ἢ ἐπίσημον πρόσωπον διὰ πυροβολημάτων ἢ δὲ ἄλλων σημάτων || — οὐσ. ἄρ. προσαγορεύσεις, χαιρετισμός || — ἔ. ὑγιεινός, σωτήριος.
 Salutatore, — trice, ὁ ἀσπάζομενος, ὁ χαιρετῶν, ὁ προσαγορεύων.
 Salutatione, θ. προσαγορεύσεις, πρόσρησις, ἀσπασμός, χαιρετισμός, = il salutare
 Salute, οὐσ. θ. εὐεξία, ὑγιαία, τὸ καλῶς ἔχειν || σωτηρία || di nostra — o di comune —, (ἐπὶ προσθέσει τῆς χρονολογίας) ἐμφαίνουσι τὴν ἐνσάρκωσιν ἢ τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Salutevole, ὁ σωτήριος, ἀσπαστικός.
 Salutevolmente, ἐπ. σωτηρίως.
 Salutifero, — a, σωτήριος, ὑγιεινός.
 Saluto, οὐσ. ἄρ. ἀσπασμός, χαιρετισμός, προσαγορεύσεις.
 Salva, οὐσ. θηλ. (στρατ.) σύγχρονος κανονισμοῦ ἢ τυφελισμοῦ πρὸς

τιμὴν τινος ἢ πρὸς ἐπίδειξιν ἀγαθίας.
 Salvacilla, οὐσ. θ. ὁ τῆς πόλεως πρόμαχος, = difensore della città.
 Salvadanaja, οὐσ. ἄρ. ἀργυροδόχη, πῆλινον ἀργυροφυλάκιον, ἐν ᾧ τὰ παιδία φυλάττουσι τὰ παρά τῶν γονέων διδόμενα αὐτοῖς ὀλίγα χρήματα.
 Salvatore, οὐσ. ἄρ. ἴδε salvatore.
 Salvafiaschi, οὐσ. ἄρ. φιαλοφυλάκιον.
 Salvaggina, οὐσ. θ. (περιλ.) πτηνὰ θαλάσσια || θήραμα, ἄγρα, ἀγριμαῖα κρέατα, ἀγριμαῖα ζῶα.
 Salvaggiame, οὐσ. ἄρ. θηράματα, κυνηγέσιον, κυνήγιον.
 Salvaguardia, οὐσ. θ. φρουρά, φύλακας || ὑπεράσπισις, ἀσφάλεια.
 Salvamente, ἐπ. ἀσφαλῶς.
 Salvamento, οὐσ. ἄρ. σωτηρία, διατήρησις || A ; ἀσφαλῶς.
 Salvare, ρ. ἐν. διασώζω, διαφυλάττω, ἀσφαλίζω || dio ti salì | ὁ Θεὸς φυλάξει σε !
 Salvastrella, θ. φωτόν, τὸ τράγιον.
 Salvalilla, οὐσ. θηλ. (ἐναγ.) κλάδος φλεβῶς τῶν τοῦ ἀγκῶνος.
 Salvaticamente, ἐπ. ἀγροίκως.
 Salvatichezza, οὐσ. θ. ἀγροίκτης.
 Salvatichezza, — a, ἔ. ἀγροίκως, ἀπείτητος, ἔρημος || — (ἐπὶ ζώων), bestia — θηρίον ἄγριον || — (ἐπὶ προσώπων) Uomo —, ἀνὴρ ἄγριος, ἀγροίκος, ἀπαίδευτος, βάναισος.
 Salvatore, οὐσ. ἄρ. — trice, θ. σωτήρ, σώτριάς || — (κατ' ἐκτ.) ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
 Salvatorio, οὐσ. ἄρ. ἄσουλον.
 Salvazione, οὐσ. θ. σωτηρία.
 Salvo, ἐπ. χαιρε, ἔρωτος.
 Salveregina, (ἐκκλ.) ὕμνος, τὸ Χαίρε, Κεχαριτωμένη.
 Salvazza, θ. σωτηρία, λύτρωσις.
 Salvia, θ. φωτόν εὐώδες τὸ ἐλελιφασκον, = erba aromatica.
 Salviato, — a, ἐπίθ. ἐλελιφασκίτης, ἔχων ὀσμὴν καὶ γούσι τοῦ ἐλελιφασκίου.
 Salvietta, οὐσ. θ. χειρῶμακτρον.
 Salvigia, οὐσ. θ. καταφύγιον.

Salvo, — a, ἔ. ἀκίνδυνος, ἀσφαλής.
 sano s —, ἀνελλειπής, ἀκέραιος || — che, — se, ἐπ. ἢ πρὸς ἐκτός, πλὴν, εἰ μὴ || — che non, εἰ δὲ μὴ || —, οὐσ. ἄρ. συνθήκη || τόπος ἀσφαλής.
 Salvosondotto, ἄρ. ἄδεια διαμονῆς, ἐπιτροπῆς || — (νομ.) προπεμπτήριον, τὸ διδόμενον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα.
 Samaritano, οὐσ. Σαμαρείτης || εἶδος αἰρέσεως παρὰ τοῖς Ἑβραίοις.
 Sambuca, οὐσ. θ. μουσικὸν ὄργανον, σαμβούκη, ἀγροτικὸς πλαγίαιλος.
 Sambucato, — a, ἔ. ἀνάμικτος ἐξ ἀνθέων ἀκταίας.
 Sambuchino, — a, ἔ. τῆς ἀκταίας.
 Sambuco, οὐσ. ἄρ. δένδρον, ἢ ἀκταία, κοιν. κουφοδουλιά.
 Sampo, οὐσ. ἄρ. σκάφος μονόιστον, ἐπιμήκας καὶ πλακωτόν, διαπλέον τὸν Ρήνον.
 Sampirone, οὐσ. ἄρ. ὄνομα συκῆς καὶ δαμασκηνέας.
 Saprogha, οὐσ. θ. πλαγίαιλος, ἀλάλαμος, κοιν. φλογέρα.
 Saproghare, ρ. οὐδ. αὐλῶ, πελῶ τὸν πλαγίαιλον.
 San, — a, (κατὰ συνοχὴν τοῦ santo, πρὸ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου κυρίων ὀνομάτων) ἄγιος — giovan — ni, ὁ ἅγιος Ἰωάννης || ὑγιής, αἴσος.
 Sanabile, ἔ. διγ. ἰάσιμος.
 Sanamente, ἐπ. ὑγιᾶς || μετ. φρονίμως || καλῶς ἐντελῶς.
 Sanare, ρ. ἐν. θεραπεύω, ἰατρεύω.
 Sanativo, — a, ἔ. θεραπευτικός.
 Sanatore, ἄρ. θεραπευτής, ἰατρός.
 Sanatorio, — a, θεραπευτικός.
 Sanazione, θ. θεραπεία, ἰασις.
 Sanare, ρ. ἐν. κυρῶ, ἀποφασίζω.
 Sandalo, οὐσ. ἄρ. ξύλον τῶν Ἰνδιῶν, κληρόν, εὐοσμὸν καὶ πολύχρουν, τὸ σανδάλιον.
 Sandaraca, — racca, οὐσ. θηλ. σανταράκη, ἐρυθρὸν ἡμιμέταλλον.
 Sangioco, οὐσ. ἄρ. νομάρχης παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς.

Sangue, οὐσ. ἄρ. αἷμα || mancanza di —, ἀναίμια || abbondanza di —, ὑπεραιμία || perdita di —, αἱμορραγία || μετ. αἷμα, γένος, γενεά, τέκνον, ἀπόγονος, συγγενής || Signorie di —, ἀρχόντες, μεγιστάνες βασιλικῶν γένους || βίος, περιουσία, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ αγαθά || — (συνεκδοχικ.) ὁ ζῶμος τῶν σταφυλῶν, ὁ οἶνος || ἐκφράσεις: far —, χύνω αἷμα, φονεύω || restar senza, — perdere il —, λειποθυμῶ, παγώνω τὸ αἷμά μου, θνήσκω || A — freddo, ἀπαράγωγος, ἀπαθῶς, κτλ.
 Sanguifero, — a, ἔ. διν. αἱματοφόρος ἢ αἱμοφόρος ἐπὶ δοχείων.
 Sanguifera, ρ. ἐν. αἱματοποιῶ, μετατρέπω χυλὸν εἰς αἷμα.
 Sanguigna, οὐσ. θηλ. λίθος ἐρυθρόχρους, ὁ αἱματίτης, = matita rossa.
 Sanguigna, — a, ἔ. αἱματίτης, αἱματικός, αἱματοσιδής || αἱματώδης || αἱματοφόρος || αἱμοδόρος || αἱματόχρους.
 Sanguinoso, οὐσ. ἄρ. ἄλλος, φύσκας, κοιν. λουκάνικον.
 Sanguinante, ἔ. αἱμοσταγής.
 Sanguinare, ρ. οὐδ. αἱμορροῦ.
 Sanguinaria, οὐσ. θηλ. φωτόν, τὸ πολυγόνατον, τὰ νῦν sanguinella, καλούμενον.
 Sanguinario, — a, ἔ. αἱμοδιψής.
 Sanguine, οὐσ. ἄρ. ἴδε sangue || δασυρόλλιον, ἢ κρανεία.
 Sanguinella, ἴδε sanguinaria.
 Sanguineo, — a, ἔ. ἴδε sanguino.
 Sanguinità, — tade. — late, οὐσ. θ. συγγένεια ἐξ αἱματος.
 Sanguinolente, ἔ. διγ. αἱμοφόρος.
 Sanguinolenza, θ. τὸ αἱμοχαρές.
 Sanguinolentemente, — nosamente, ἐπ. αἱμοχαρῶς.
 Sanguinoso, — a, ἔ. αἱμοσταγής.
 Sanguisuga, οὐσ. θ. βδέλλα.
 Sanicamente, οὐσ. ἄρ. ἴδε risanamento, il risanare.
 Sanicare, ρ. ἐν. θεραπεύω.
 Sanie, οὐσ. θ. (καθολ.) πῦον, ἔχωρ, αἷμα διαφθασέν, = marcia.

Sanificare, ρ. έν. ἴδε risanare.
 Sanioso, — α, έπιθ. πυώδης, ἰχω-
 ρώδης.
 Sanità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ὑγι-
 εία, ὑγεία || buona —, εὐεξία ||
 cattiva —, καχεξία || bere in —di
 alcuno, προπίνω τινί, φιλοτησίαν
 προπίνω, πίνω εἰς ὑγίαν τινός ||
 magistrato di sanità, ὑγειονομείον,
 ὑγειονομική Ἀρχή.
 Sanitario, — α, έ. ὑγιεινός.
 Sanna και zanna, οὐσ. θ. χουλιό-
 δους ζώων τινῶν, οὐσ. θ. τοῦ χοίρου,
 τοῦ ἐλέφαντος, κτλ.
 Sannato, — α, έ. (animale —) ζῶον
 χουλιόδοντος ἔχον || — (έπι προσ-
 ῶπων) ὁ ἔχων χονδροὺς μεγάλους
 ἢ καὶ καμπύλους δόντας.
 Sano, — α, έ, ὑγιής, εὐφροστος || ὑγι-
 εινός || μεταφ. ἀκέραιος, ὁλόκλη-
 ρος || εὐθύς, ὀρθός, δίκαιος || ὠφέ-
 λημος, λυσιτελής || sta —, χαίρε-
 state —, χαίρετε, ὑγιαίνετε.
 Sanpietroburgo, (γεωγ.) ἡ Πατρού-
 πολις, πρωτεύουσα τῆς Ρωσίας.
 Sansa, οὐσ. θ. ἐλαϊῶν στέμφυλα.
 Sanscrito, οὐσ. ἄρ. ἡ σανσκριτική,
 ἡ ἱερὰ γλῶσσα.
 Sansimonismo, οὐσ. ἄρ. σαινσιμονι-
 σμός, δόγμα τοῦ κόμητος Σαινσι-
 μονος, κηρύττον ἔνωσιν παγκόσμιον,
 κοινωνικήν ἀριστοκρατίαν, έπι μόνῃ
 τῇ ἰκανότητι, γενικήν ἀδελφοποίη-
 σιν, ἐλευθερίαν τοῦ γάμου καὶ τὴν
 ἰσότητά ἀμφοτέρων τῶν φύλων.
 Sansimonista, οὐσ. καὶ έ. ἐπαδὸς
 τῶν ἀρχῶν τοῦ Σαινσιμονισμοῦ, σαιν-
 σιμονιστής.
 Sansuoco, οὐσ. ἄρ. βοτάνη, ἴδε psio-
 raná, amaraco, persa.
 Sangua, οὐσ. θ. ἴδε sanguisuga.
 Santabardara, οὐσ. θ. (ναυτ.) δω-
 μέτιον τῶν πυροβολητῶν.
 Santiago, — α, έ. εὐπόρος καὶ ναθρός.
 Santamaria, οὐσ. θ. ὁ ἡδύσμος.
 Santambarco, ἴδε santamharco.
 Santamente, έπ. δάως, ἄγιως.
 Santelmo και santermo, οὐσ. ἄρ. οἱ
 Διάσκουροι, Καστῆρ καὶ Πολυδεύ-

κης, (ἀστερισμός) οἱ δίδυμοι κοιν.
 τὰ τελώνια.
 Santese, οὐσ. ἄρ. νεωκόρος, κοιν.
 κανδηλανόπτης.
 Santessa, οὐσ. θ. γυνὴ θρησκός, δει-
 σιδαίμων || ὑποκρίτρια.
 Santificazione, οὐσ. ἄρ. ἴδε santi-
 ficazione.
 Santificante, έ. διγ. ἀγιάζων.
 Santificare, ρ. έν. (καθ)ἀγιάζω ἔγ-
 καταλέγω εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων,
 καθιστῶ || —, οὐδ. καί — si, αὐτῶν.
 ἀγιάζομαι, κατατάσσομαι εἰς τοὺς
 ἁγίους.
 Santificativo, — α, έ. ἀγιαστικός.
 Santificatore, — trice, οὐσ. θ. ἀγιά-
 ζων, ἀγιαστής, ἀγιοποιός.
 Santificazione, οὐσ. θ. ἀγιασμός.
 Santificetur, οὐσ. ἄρ. ὑποκρίτης.
 Santimonia, οὐσ. θ. ἴδε santità.
 Santina, θ. (ὑποκ.) μικρὰ ἁγία.
 Santinizza, οὐσ. ἄρ. δεισιδαίμων,
 θεησκομανής, μᾶλλον ὑποκρίτης.
 Santino, ἄρ. (ὑποκ.) εἰκὼν ἁγίου.
 Santissimo, — α, έπιθ. (ὑπερβ.) ἁγιά-
 τatos || — (προσαγόρευσις τοῦ πά-
 πα) ὁ Ἁγιώτατος.
 Santità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ἁγιό-
 της || — (ἐπίκλησις, κοιν.) ὁ τίτλος
 τοῦ πάπα ἢ αὐτοῦ Ἁγιότης.
 Santo, οὐσ. ἄρ. ἅγιος, εἰκὼν ἁγίου
 || ἐκκλησία, ναός || —, — α, έπιθ.
 ἅγιος, ἱερός, ἅγιος, εὐσεβής, μακά-
 ριος || — (ἐπι ἀντικειμένων θείων)
 ἱερός, ἅγιος || εὐσεβής, εὐλαβής.
 Santoccheria, οὐσ. θηλ. ὑπόκρισις
 εὐσεβείας.
 Santocchio, οὐσ. ἄρ. ὑποκρίτης.
 Santoccio, ἄρ. ἄφρων, μωρός.
 Santolina, οὐσ. θ. φυτόν, τὸ σαντό-
 νιον, κοιν. τὸ μελισσόχορτον.
 Santola, οὐσ. ἄρ. — α, θ. ὁ καὶ ἡ έν
 τῶν βαπτίζονται ἀνάδοχος βρέφος,
 κοιν. νουός, νουνά.
 Santone, οὐσ. ἄρ. μέγας ἅγιος.
 Santonico, οὐσ. ἄρ. φυτόν, τὸ σαντόνιον
 Santoregia, οὐσ. θ. (βοτ.) ἡ κυνίη.
 Santuararia, οὐσ. θ. καὶ — α, οὐσ. ἄρ.
 ἔγιον λείψανον.

Sanzionare, ρ. έν. ἐπικυρῶ.
 Sanzione, οὐσ. θ. ἐπικύρωσις.
 Sapa, οὐσ. θ. γλαῦκος πυκνωθὲν ἐκ
 τῆς πολλῆς βράσεως, τὸ κοιν. λε-
 γόμενον πετρέζι.
 Sapere, ρ. έν. γινώσκω ἐπίσταμαι,
 κοιν. ἤξεύρω || ἐξεπίσταμαί τι, ἔγω
 κριθῆν, παίρνω ἐπὶ τι || —, οὐσ. ἄρ.
 γνώσις, μάθησις, παιδεία, ἐπιστήμη.
 Sapevole, έ. διγ. γνωρίζων τι.
 Sapidezza, θ. εὐχολία, ἡδύτης.
 Sapido, — α, έ. εὐχυλος, ἡδύς.
 Sapiente, — α, έ. σοφός, πεπαιδευ-
 μένος, ἔμπρων.
 Sapientemente, έπ. σοφός.
 Sapienza και — ia, οὐσ. θ. σοφία, ἐ-
 πιστήμη, φρόνησις.
 Sapienziali, έ. πλ. (libri —) βί-
 βλια τῆς ἱερᾶς Γραφῆς, αἱ Παροι-
 μίαι, ὁ Ἐκκλησιαστής, κτλ.
 Saponaceo, οὐσ. θηλ. πλ. πτηνὰ τὰ
 στρουβινοειδῆ.
 Saponaceo, — α, έ. σαπωνώδης.
 Saponaria, — ria, οὐσ. θ. βοτάνη, ἡς ἡ
 ρίζα έν τῶ ὕδατι ἐπιφέρει ὕλην σα-
 πωνοειδῆ.
 Saponario, οὐσ. ἄρ. σαπωνοποιός, σα-
 πωνοπώλης.
 Saponata, οὐσ. θηλ. ἀφρόνιτρον, κοιν.
 σαπωνόδα.
 Saponò, οὐσ. ἄρ. σάπων.
 Saponeria, οὐσ. θ. σαπωνοποιεῖον.
 Saponetto, ἄρ. (ὑποκ.) μωγοσάπω-
 νον, μικρόν, ἢ εὐώδες σαπώνιον.
 Saponificazione, οὐσ. θηλ. σαπωνο-
 ποιία.
 Saporare, ρ. έν. δοκιμάζω διὰ τῆς
 γεύσεως, ἀπογεύομαι.
 Sapore, οὐσ. ἄρ. ἡδύτης έν τῇ γεύ-
 σεῖ || Ἡ έκ τῆς γεύσεως συναίσθη-
 σις, δοκιμῆ τῆς οὐσίας τῶν ἐδεσμά-
 των, τῶν καρπῶν κτλ.
 Saporetto, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) ἄρισμα,
 καρύκη, = dim. di sapore.
 Saporifico, — α, έ. χυμοποιός, ἡδύς,
 νόστιμος έν τῇ γεύσει.
 Saporitamente, έπ. εὐχύλιως, ἡδέως,
 εὐαρέστως, = con sapore.
 Saporito, — α, έπιθ. εὐχυμος, ἡδύς,

εὐάρεστος έν τῇ γεύσει.
 Saporosamente, έπ. ἴδε saporitamente
 Saporosità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ.
 χυλός, χυμός, εὐφρόσυνος γεύσις, κ.
 νοστιμὰδα ὄφου ἢ ποτοῦ.
 Saporoso, και saporito, — α, έ. εὐ-
 χυλος, εὐχυμος, ἡδύς, κοιν. νόστι-
 μος εἰς τὴν γεύσιν.
 Sarpata, θ. γνώσις, πληροφορία.
 Sarpatamente, έπ. ἐπιστομείως.
 Sarpatello, ἄρ. έ. δοκησισοφος.
 Sarpato, — α, καθ. μετ. τοῦ sapere,
 εἰδώς || —, έ. συντός, σάφρων.
 Sarpotona, οὐσ. θ. ἴδε dottorezza.
 Sara, οὐσ. θ. μέγας ἰχθύς πεσυγο-
 τὸς ὑποτροπῶν τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἀπο-
 κάμων, ἐπι τέλους κατέρχεται εἰς
 τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.
 Sarabauda, οὐσ. θ. ὄρχησις εὐφρόσυ-
 νος καὶ σεμνῆ.
 Saracchio, ἄρ. φυτόν σιτοειδές.
 Saraceno και saraceno, — α, έ. ἴδε
 saracinesco.
 Saracinate, ρ. οὐδ. μελαίνομαι, κοιν.
 μαυρίζομαι ἐπι σταφυλῆς.
 Saracinesca, οὐσ. θηλ. σιδηροῦν ἢ
 ξύλινον δρύφακτον καταπίπτον καὶ
 διακωλύον οὕτω τὴν ἐκροήν τοῦ ὕ-
 δατος, τὴν διάβασιν τῶν ζώων, κτλ.
 Saracinesco, οὐσ. ἄρ. ἡ τῶν Σαρα-
 κηνῶν γλῶσσα.
 Saracino, οὐσ. ἄρ. κινήτος ἀνδριάς
 ἢ στήλη καθ' ἧς οἱ ἱππῶται τρέχον-
 χοντες βάλλουσι τὴν λόγχην.
 Sarago και sargo, οὐσ. ἄρ. ἰχθύς, ὁ
 σαργός τῆς αἰγυπτίας θαλάσσης, τῶ
 μελανουρίου προσόμοιος.
 Sarcasmo, ἄρ. (λ. ἔλ.) σαρκασμός,
 εἰρωνεία πικρὰ καὶ δηκτικῆ.
 Sarcastico, — α, έ. σαρκαστικός, χλευα-
 στικός, εἰρωνικός.
 Sarchiagione, οὐσ. θ. καὶ sarchia-
 mento, ἄρ. σκάλευσις, κοιν. σκά-
 λισμα φυτῶν.
 Sarchiare, ρ. έν. (γεωπ.) βοτανίζω,
 βοτανολογῶ.
 Sarchiatore, ἄρ. βοτανολόγος.
 Sarchiatura, θ. σκάλευσις φυτῶν.
 ἐκρίωσις ἀγρίων χορτῶν.

Sarchiellare, ρ. έν. βοτανολογῶ.
 Sarchiellino, οὐσ. ἄρσ. (ὕποκ.) μικρὸν σκαλιστήριον.
 Sarchiello, οὐσ. ἄρ. μικρὰ σκαλίσ.
 Sarchio, οὐσ. ἄρ. σκαλιστήριον.
 Sarcocete, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) σαρκοκίλη, κοιν. πρῆξιμον σκιρρῶδες περὶ τοὺς ὄγκους.
 Sarcocolla, οὐσ. θηλ. εἶδος κόμμεως τῆς Περσίας, σαρκόκολλα.
 Sarcofago, οὐσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλ.) σαρκοφάγος, λάρναξ νεκροῦ.
 Sarcologia, οὐσ. θ. (λ. ἑλλ.) σαρκολογία, ἡ έν τῇ ἀνατομῇ πραγματεία περὶ τῶν σαρκῶν.
 Sarcoma, ἄρ. (χειρ.) (λ. ἑλλ.) σάρκωμα, φῦμα, κ. πρῆξιμον σαρκῶδες.
 Sarda, θ. λίθος ἐρυθρός, ὁ σάρδιος || ἰχθύς, ἡ σάρδα.
 Sardella, —dina, οὐσ. θ. ἰχθύς, ἡ σαρδίννα, κοιν. σαρδέλλα.
 Sardanapalesco, —a, ἔ. σαρδαναπαλικός, ἴδε parasitico.
 Sardonio, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ σαρδῶν κοιν. τὸ μελισσοστότανον.
 Sardonicò, οὐσ. ἄρ. ἐρυθρὸς ὄρατος λίθος, ὁ σαρδόνος || —, (ἔ. (riso—) γέλιος σαρδόνιος, πικρός, εἰρωνικός, δηκτικός.
 Sarepollaro, ρ. έν. βραχυτομῶ.
 Sargano, ἄρ. χονδρὸν ὄφασμα δι' ἐπικάλωμα ἵππων, ἀμαξῶν, κτλ.
 Sargia, οὐσ. θ. ὄφασμα λινομάλλινον διαφόρων χρωμάτων.
 Sargo, οὐσ. ἄρ. ἰχθύς θαλάσσιος, ὁ σαργός || εἶδος ἐντόμου.
 Sargiere, οὐσ. ἄρ. ὄφανθῆς τῶν λινομάλλινων ὄφασμάτων.
 Sargimento, καὶ sargimento, οὐσ. ἄρσ. κλάδος ἀμπέλου.
 Sargimento, —a, ἔ. κληματώδης.
 Sarnacchio, οὐσ. ἄρ. ἴδε saracchio.
 Sarpate, ρ. οὐδ. ἴδε sarpare || δραπέτευσι, φεύγω.
 Sarrocchino, οὐσ. ἄρσ. δερμάτινον περιώμιον τῶν προσκυνητῶν τοῦ ἁγίου Τάφου.
 Sarta, οὐσ. θ. ράπτρια.
 Sarte, —ie, οὐσ. θ. πλ. (ναυτ.) ἐξάρ-

τια, καλώδια τῶν ἱστῶν.
 Sartiame, οὐσ. θ. (ντ.) ἅπαντα τὰ καλώδια, τὰ σχοινία πλοίου.
 Sarto, οὐσ. ἄρ. (κατὰ συγκοπήν τοῦ sartore) ράπτῃς.
 Sartora, οὐσ. θ. ράπτρια.
 Sartore, οὐσ. ἄρ. ἴδε sarto.
 Sassafrasso καὶ sasso —, οὐσ. ἄρσ. δένδρον σαφροειδές, ἡ σασάφρα.
 Sassala, οὐσ. θ. φραγμὸς τῶν ποταμῶν ἐκ λίθων.
 Sassanola, οὐσ. θ. πετροπόλεμος.
 Sassaiuolo, οὐσ. ἄρ. περιστῆρὰ ἀγρία, ἡ φάσσα || πετροβόλος.
 Sassata, οὐσ. θ. λιθοβόλημα.
 Sassateila, οὐσ. θ. καὶ sassolino, ἄρ. (ὕποκ.) πετροβόλιον.
 Sassatile, ἔ. διγ. πετραῖος.
 Sassefrica, οὐσ. θ. φυτὸν, ὁ τραγοκόγων, οὗ ἡ ρίζα ἐδάδιμος.
 Sassello, οὐσ. ἄρσ. (ὕποκ.) λιθάριον || πτηνὸν, μικρὰ κίχλη || — (κατ' ἕκτ.) φιλάργυρος, φειδωλός.
 Sasso, —a, ἔ. πέτρινος.
 Sassetto, ἄρ. (ὕποκ.) ἴδε sassello.
 Sassetto, ρ. έν. ἀπολιθῶ, μεταποιῶ εἰς λίθον.
 Sassi-fraga καὶ sassifragia, οὐσ. θηλ. φυτὸν, τὸ ἔμπητρον, καθ' ὃ έν πέτραις φυόμενον.
 Sasso, οὐσ. ἄρ. πέτρα, λίθος, μάρμαρον, χάλιξ || κρημνός, βράχος || — (ποιητ.) τάφος πέτρινος.
 Sasso-frasso, ἄρ. ἴδε sassafrasso.
 Sassinetto, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) πέτρεδιον, χαλκίον.
 Sasso, —a, ἔ. πετρώδης, λιθώδης || πετροειδής.
 Satan, satana ἢ satanasso, συνηθέστερον, οὐσ. ἄρ. σατανᾶς, ἐωσφόρος, διάβολος, τέρας, θηρίον.
 Satánico, —a, ἔ. σατανικός.
 Satellite, οὐσ. ἄρ. σωματοφύλαξ.
 Sattelizio, οὐσ. ἄρ. δορυφορία, ἡ ἀπηρεσία, τὴ καθήκον δορυφόρου.
 Satira, οὐσ. θ. σάτυρα.
 Satirale, ἔ. διγ. σατυρικός.
 Satireggiare, ρ. έν. σατυρίζω.
 Satirescamente, ἔκ. σατυρικόως.

Satiresco, —isco, —a, ἔ. σατυρικός.
 Satiriasi, οὐσ. θ. σατυρίασις.
 Satiricamente, ἔκ. σατυρικόως.
 Satirico, —a, ἴδε satiresco.
 Satirista, οὐσ. ἄρ. σατυριστής.
 Satirizzare, ρ. έν. ἴδε satireggiare.
 Satiro, οὐσ. ἄρσ. (μυθολ.) σάτυρος, ἄνηρ αἰγόπους, καὶ μεταφ. ἀγριάνθρωπος || ποιητῆς σατυρικός, ὁ σάτυρος γράφων.
 Satirografo, ἄρ. σατυρογράφος.
 Satiadazione, οὐσ. θ. ἐγγύησις.
 Satisfacimento, ἄρ. ἐκανοποίησις.
 Sativo, —a, ἔ. σπαρτός, φυτευτός, ἡμερός ἐπὶ φυτῶν.
 Satulla, οὐσ. θ. τροφή ἀπαρκῆς πρὸς χορτασμὸν τινος.
 Satollamento, οὐσ. ἄρ. κόρος.
 Satollare, ρ. έν. κορέννυμι, χορτάζω τινά || —si, αὐτ.π. κορέννυμαι, χορταίνω || μεφ. ἐκανοποιῶμαι.
 Satollo, —a, ἔ. κεκορεσμένος.
 Satrapia, οὐσ. θ. σατραπεία, τὸ τοῦ σατράπου ἄξιωμα.
 Satrapico, —a, ἔ. σατραπικός.
 Satrapo, οὐσ. ἄρ. σατράπης.
 Saturare, ρ. έν. (χημ.) κεραυνῶ, κοιν. συγγεμῶ ὕγρον μετὰ τινος οὐσίας διαλυομένης έν αὐτῇ ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται.
 Saturazione, οὐσ. θηλ. (χημ.) κρᾶσις ὕγρου μετὰ στερεοῦ ἢ διαλυσις σώματος στερεοῦ έν ὑγρῷ ἐκτελουμένη, ἐμφόρησις, διάθροξις.
 Saturità, —tade, —tate, οὐσ. θ. κόρος, χορτασμός.
 Saturnale, —lizio, ἔ. κρόνιος, τοῦ Κρόνου || —, πλ. τὰ Κρόνια, αἱ τοῦ Κρόνου ἑορταί.
 Saturnino, —a, ἐπίθ. σκυθρωπός, κατηφής.
 Saturnità, οὐσ. θ. μελαγχολία, κατῆφεια || μισανθρωπία.
 Saturno, οὐσ. ἄρ. (μυθολ.) ὁ Κρόνος, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς || (ἀστρ.) πλανήτης ὁμόνομος.
 Saturo, —a, ἔ. ἴδε satollo.
 Sauro, —a, ἔ. κερρῶς ἐπὶ χροίᾳ ἵππου || —, οὐσ. ἰχθύς, ὁ σαῦρος.

Savnagesia, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ ἀγρί-ἀνθεμον.
 Savenne, ρ. έν. ἴδε sapere.
 Saviamento, ἔκ. σοφῶς, συνετῶς.
 Saviaggiare, ρ. έν. διδάσκω.
 Saviezza, θ. σοφία, φρόνησις.
 Savina, οὐσ. θ. δένδρον ἀειθαλές, κυπαρίσσω προσμόμιον, τὸ βράβυ.
 Saviu, —ia, ἔ. σοφὸς ἐπιστήμων || συνετός, ἔμπειρος || ἔμπειρος.
 Savione, ἔ. (ὕπερθ.) σοφώτατος.
 Savorare, ρ. έν. ἴδε asseggiare.
 Sapore, οὐσ. ἄρ. ἴδε sapore.
 Savoroso, —a, ἔ. ἴδε saporito.
 Savoria, οὐσ. θ. (ντ.) ἔρμα, σαβούρα.
 Savorrare, ρ. έν. ἐρματίζω, κοιν. σαβουρώνω, = asaggiare.
 Savorrato, οὐσ. ἄρ. πλθ. κλοιδρία ἐρματοφόρα, τὰ φέροντα ἔρμα, σαβούραν εἰς τὰ πλοία.
 Saziabile, ἔ. διγ. κορεστός.
 Saziabilità, οὐσ. θ. κόρος.
 Saziabilmente, ἔκ. κατακόρως.
 Saziare, ρ. έν. κορέννυμι.
 Sazietà, —tade, —tate, οὐσ. θ. κόρος, πλησμονή.
 Sazienvolezza, οὐσ. θ. κόρος.
 Sazienvole, ἔ. διγ. χορταστικός || ἀηδής, εὐσάρεστος, ὀχληρὸς.
 Sazio, ἔ. κεκορεσμένος.
 Sbaccaneggiare, ρ. οὐδ. θορυβῶ.
 Sbaccellare, ρ. έν. ἐκλεπίζω, ἀποφλοιῶ, κοιν. ξεφλουδίζω.
 Sbaccettatura, οὐσ. θ. ραβδοθήκη τοῦ πλοῦσθλου ὄπλου.
 Sbacciare, ρ. έν. ραβδίζω || μεταφ. τυπῶ, κτυπῶ.
 Sbaço (A -) ἔκ. έν ἀφρονία.
 Sbadacchiare, ρ. οὐδ. ἀνοίγω ἀπρεπῶς τὸ στόμα, χάσκω.
 Sbadatuggine, οὐσ. θ. ἀμέλεια.
 Sbadatamente, ἔκ. ἀμελῶς.
 Sbadato, —a, ἐπίθ. ἀμελής, ἀφρόνιστος, ἀπρόσεκτος || ἀφύλακτος.
 Sbadigliacciare, ρ. οὐδ. χασμῶμαι ἐπανειλημμένως, συγνά.
 Sbadigliamento, ἄρ. χασμημα.
 Sbadigliare καὶ sbavi —, ρ. οὐδ. χασμῶμαι.

Sbadigliamento και sbadiglio, οὐσ. ἄρ. χασίμημα.
 Sbadire, ρ. ἐν. συντρέβω τὴν ἄκραν τοῦ καρφίου.
 Sbagliamento και sbaglio, οὐσ. ἄρ. ἁμάρτημα, σφάλμα, λάθος.
 Sbagliare, ρ. οὐδ. ἁμαρτάνω.
 Sbaglio, οὐσ. ἄρ. ἴδε sbagliamento.
 Sbaire, ρ. οὐδ. ὠχρίω.
 Sbalanzare, ρ. οὐδ. ἀποβαρύνομαι, ἀθυμῶ, ἐκπλήττομαι.
 Sbaldeggiare, ρ. οὐδ. θρασύνομαι, ἀθασιάζω.
 Sballore, ἄρ. θρασύτης, αὐθάδεια.
 Sbalustramento, οὐσ. ἄρ. ἀνατροπή, ἀπόλεια.
 Sbalustrare, ρ. οὐδ. ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, προσβάλλω, τοξεύω ἐκτός τοῦ σκοποῦ, ἀστοχῶ || μεταφ. παρατρέπομαι τοῦ προκειμένου || —, ἐν. ἀπλῶς ρίπτω τι.
 Sbalustramento, ἐπ. ἀφρόνως.
 Sbalustato, — a, παθ. μετ. τοῦ sbalustrare, ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος || ὃ ἐν περιπετειῶς διακείμενος.
 Sballare, ρ. ἐν. λύω τοὺς φακέλους ἐμπορευμάτων.
 Sballordimento, οὐσ. ἄρ. ἐκθορύβησις, παραζέλη, = lo sbalordire.
 Sballordire, ρ. οὐδ. θορυβῶ, καταπλήττω, διαταράττω, κοιν. παραζέλλω || —, οὐδ. και — si, αὐτ. θορυβοῦμαι, καταπλήττομαι, διαταράττομαι, συγχίζομαι.
 Sballoritivo, — va, ἐπ. θορυβοποιός.
 Sballamento, οὐσ. ἄρ. ἀναπήδησις.
 Sballare, ρ. οὐδ. ἀναπηδῶ, ἀνασκιρτῶ || —, ἐν. ἀφίημι, ἐξακοντίζω || ἀνατρέπω || ἀπολύω, παύω τινὰ ἐκ τῆς θέσεως.
 Sballato, — a, παθ. μετ. τοῦ sbalzare, ἀναρρακίς || ἀπολυθείς, παυθείς.
 Sballzo, οὐσ. ἄρ. και sbalzata, θηλ. ἀποπομπή.
 Sbandamento, οὐσ. ἄρ. (κοινολ.) ἴδε disperdimento.
 Sbandare, ρ. ἐν. διασκορπίζω, διαλύω || — si, αὐτ. διασκορπίζομαι.
 Sbandatamente, ἐπ. (σερ.) ἀτάκτως,

Sbandeggiamento, οὐσ. ἄρ. ἐξορία.
 Sbandeggiare, ρ. ἐν. ἐξορίζω.
 Sbandellare, ρ. ἐν. ἀφαίρω τοὺς στρόφιγγας.
 Sbandimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε sbandeggiamenti, esilio.
 Sbandire, ρ. ἐν. ἀποπέμπω ἐν ἐξορία, ἀπομακρύνω.
 Sbandita, οὐσ. θ. τόπος ἐλεύθερος διὰ κυνηγεσίαν, ἀλιεῖαν, κτλ.
 Sbandito, — a, παθ. μετοχή τοῦ sbandire, ἐξοριστός.
 Sbando, ἄρ. στρατοῦ διάλυσις.
 Sbaragliamento, οὐσ. ἄρ. τροπή, διασκορπισμός.
 Sbaragliare, ρ. ἐν. τρέπω εἰς φυγήν, διασκορπίζω || — si, αὐτ. διασκορπίζομαι, = dissiparsi. [τάβλι.
 Sbaraglio, οὐσ. ἄρ. οἱ κύβοι κ. τὸ Sbaraglio, οὐσ. ἄρ. διασκορπισμός || σύγχυσις, παραγή.
 Sbaratta, θ. ἴδε sbaraglio.
 Sbarattare, ρ. ἐν. ἴδε sbaragliare.
 Sbarazzare, ρ. ἐν. αἶρω τὰ ἐμπόδια, ἀπαλλάττω, διανοίγω τὴν ὁδόν.
 Sbarbagliare, ρ. ἐν. φέρω τὰ πάντα ἄνω κάτω, μαίνομαι, ἐπισκοπιζομαι ἐκ τῆς ὀργῆς.
 Sbarbare, ρ. ἐν. ἀποσπῶ, ἐκρίζω, ἐξέλλω ἀπὸ τῶν στοιχείων || μεταφ. ἐξευτελίζω, καταπλήττω.
 Sbarbatello, οὐσ. ἕπος. τοῦ Sbarbato, οὐσ. ἄρ. ἀγένειος.
 Sbarbazzare, ρ. ἐν. ἀνατινάσσω τὸν ἵππον ἀνέλκων τὸν γαλινόν.
 Sbarbazzata, οὐσ. θ. ὃ διὰ τοῦ χαλινοῦ ἀνατιναγμὸς τοῦ ἵππου.
 Sbarbicamento, οὐσ. ἄρ. ἐκρίζωσις.
 Sbarbicare, ρ. ἐν. ἀποσπῶ, ἐκρίζω || μεταφ. καταστρέφω, φθείρω.
 Sbarcare, ρ. ἐν. ἀποθεβάζω, ἐκφορτῶ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα, κτλ. || —, οὐδ. και — si, αὐτ. ἀποβαίνω ἐκ τοῦ πλοίου, ἀποθεβάζομαι.
 Sbarcatoio, οὐσ. ἄρ. ἀποθεβάρω.
 Sbarco, ἄρ. ἀποθίβασις, ἐκφορτῶσις.
 Sbardellare, ρ. ἐν. δαμάζω ἵππον μετὰ τριχονάστου ἐπιστάγματος || μεταφ. ἀποκαλύπτω,

Sbardellamento, ἐπ. (χυδ.) ἀμέτρος, ὑπερμέτρος.
 Sbardellato, — a, παθ. μετ. τοῦ sbardellare, ἀτίθαστος, ἀδύναστος.
 Sbardellatura, θ. ἴδε dirozzamento.
 Sbarra, οὐσ. θ. φράκτης, χαράκωμα, χάραξ, φραγμὸς ἕδου.
 Sbarrare, ρ. ἐν. περιφράσσω, περιβλάσω || ἐκκοιλίζω, ἐξεντερίζω.
 Sbarrato, — a, παθ. μετ. τοῦ sbarrare, περιφρακτός, περιβλαστός.
 Sbarro, οὐσ. ἄρ. ἴδε sbarra || ἐμπόδιον || μέγας ἵδρυς.
 Sbasoffiare, ρ. οὐδ. και — si, αὐτ. (χυδ.) τρώω λαϊμάργως.
 Sbasamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε bassamento, scadimento.
 Sbasare, ρ. ἐν. ἴδε bassare.
 Sbastare, ρ. ἐν. ἴδε dilastare.
 Sbatocchiare, ρ. ἐν. ρίπτω τινὰ κατὰ γῆς, καταβάλλω.
 Sbatocchio, ἄρ. ρίψις κατὰ γῆς.
 Sbattagliare, ρ. ἐν. ἴδε sonare.
 Sbattere, ρ. ἐν. συνεχῶς τύπτω, ἐπανελημμένως κυπῶ || ταράττω, σαλεύω, σείω || μεταφ. βασανίζω, καταπύζω, θλίβω || ἀφαίρω ἀπὸ τινος ποσοῦ || ἀποφεύγω βολὴν ὄπλου, πλῆγην ἕξους.
 Sbattezzare, ρ. ἐν. ἀναγκάζω τινὰ ἵνα ἀπαρνηθῇ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν και τὸ βάπτισμα || — οὐδ. και — si, αὐτ. ἀλλάσσω τὸ ὄνομά μου, μεταβάλλω θρησκείαν.
 Sbattimento, — a, ἐπ. (ζωγ.) ἐπιπεδῶγραφτος.
 Sbattimento, οὐσ. ἄρ. παραγή, κίνησις, (ζωγρ.) ἐπιπεδογράφσις ἀποσκιασμός.
 Sbattito, οὐσ. ἄρ. κίνησις, παραγή || μείωσις, ἕκπτωσις τῆς τιμῆς, ὑποτίμησις.
 Sbattuta, οὐσ. θ. ἴδε sbattimento.
 Sbatutto, — a, παθ. μετ. τοῦ sbattere, τετάρταγμένος || μεταφ. κατάπανος, ἄτονος, ἀδύνατος || ἔθνος, καταβέβλημένος || περιφροβός || —, ἴδε diffalcato, detratto.
 Sbaulare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τὰ ἐν τῷ

κιβωτίῳ, διαλύω τὸ κιβώτιον.
 Sbvagliare, ρ. ἐν. ἀφαίρω τὸ περίζωμα, ἀποκαλύπτω.
 Sbvamento, οὐσ. ἄρ. σιαλισμός.
 Sbvatura, οὐσ. θ. σιάλος, σιάλον.
 Sbeffare, ρ. ἐν. χλευάζω.
 Sbeffeggiamento, ἄρ. ἐμπαιγμός.
 Sbeffeggiare, ρ. ἐν. ἴδε beffare.
 Sbeffeggiatore, οὐσ. ἄρ. σκώπτης, χλευαστής, ἐμπαικτης.
 Sbellettare, ρ. ἐν. ἴδε imbellettare.
 Sbellicarei, ρ. αὐτ. λδομαι, ρήγνυμαι ἐπὶ ἄμφω || — si delle risa, καγχάζω.
 Sblendare, ρ. ἐν. ἀποκαλύπτω || — si, αὐτ. ἀποκαλύπτομαι.
 Sberciare, ρ. οὐδ. ἀποτυγχάνω.
 Sberleffare, ρ. ἐν. τραυματίζω τὸ πρόσωπον || μετφ. χλευάζω.
 Sberleffe, — o, οὐσ. ἄρ. τραῦμα, κληγή, σημεῖον σποδιάς ἐπὶ τοῦ προσώπου || μορφασμός.
 Sberlingacciare, ρ. αὐδ. τέρπομαι, διασκεδάζω τὴν ἀπόκρεω.
 Sberettare, ρ. ἐν. χαιρετίζω, προσαγορεύω ἀποκαλύπτων τὴν κεφαλὴν || — si, αὐτ. ἀποκαλύπτομαι ἐν τῷ προσαγορεύειν τινὰ.
 Sberettata, οὐσ. θηλ. ἀποκαλύψις τῆς κεφαλῆς πρὸς χαιρετισμὸν ἢ προσαγορεύειν.
 Sbertare, ρ. ἐν. ἴδε Sbeffare.
 Sbevazzamento, οὐσ. ἄρ. καθωνισμός, κ. τὸ συνεχῶς πίνειν οἶνον.
 Sbevazzare, ρ. ἐν. και :
 Sbeverc, ρ. ἐν. καθωνίζω, πίνω οἶνον συνεχῶς και κατ' ἄλλογον.
 Sbezzicare, ρ. ἐν. κεντῶ, κοιν. τιμῶν διὰ τοῦ ρέμφους.
 Sbiadato, — a, ἐπίθ. κυανόχρους, οὐρανόχρους || ἀστίσιος ἐπὶ ζῶων μὴ ἀερομένων.
 Sbiadito, — a, ἐ. ὠχρός, ἐξίτηλος.
 Sbiancare, ρ. οὐδ. λευκανθίζω, λευκαίνομαι, γίνομαι ὀπλέυκος || ἀποβάλλω τὴν λευκότητά μου.
 Sbiancato, — a, παθ. μετ. τοῦ sbiancare, ὀπλέυκος.
 Sbiavire, ρ. οὐδ. ὠρμάζω.

Sbiacamente, ἐπ. διαστραμμένος, λοξός, = in isbiaco.
 Sbiacare, ρ. οὐδ. διαστρέφω· || λοξοπορῶ· || βλέπω λοξῶς ἐάν τι ὑπάρχῃ ἴσον· || — si, αὐτπ. (ἐπὶ ὀφθαλμῶν) γίνομαι παραβλήψ.
 Sbiacco, sbiaccio, — a, ἔ. διάστροφος, λοξός, στραβός, στραβός.
 Sbiatolare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτπ. τήκομαι ἐκ ψυχικῆς συναισθήσεως μέχρι δακρύων.
 Sbiettare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τοὺς σφήνας· || — la gomina, (ναυτ.) ἐκτυλίττω τὸν κάλυον ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱστία ἀραγῶν· || —, οὐδ. δραπετεύω.
 Sbigottimento, οὐσ. ἄρ. ἐκπληξίς.
 Sbigottire, ρ. ἐν. ἐκπλήττω, ἐκφοβῶ, τρομάζω· || — οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐκπλήττομαι, πτοοῦμαι, τρέμω, ἀποθαρρύνομαι ἐκ τοῦ φόβου.
 Sbigottimento, ἔπ. ἐπιφόβος.
 Sbigottito, — a, καθ. μετ. τοῦ sbigottire, ἐκπληκτός, ἔντρομος.
 Sbilanciamento, οὐσ. ἄρ. ἑλλειψίς ἰσοσταθμίας.
 Sbilanciare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν ἰσοσταθμίαν τῆς πλάστιγγος.
 Sbilancio, οὐσ. ἄρ. ἀφαίρεσις τῆς ἐν τῇ πλάστιγγι ἰσοσταθμίας.
 Sbilenco, — a, ἔ. διάστροφος, στραβός.
 Sbirbato, — a, ἔ. (χυδ.) ἠπατημένος.
 Sbirgonare, ρ. ἐν. ἴδε birboneggiare.
 Sbirciare, ρ. οὐδ. ἠμικλιῶ τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς εὐκολωτέραν παρατήρησιν τῶν λεπτῶν ἀντικειμένων ἐπὶ μωρίων· || ὑποβλέπω.
 Shiraglia, οὐσ. θ. (περιλ.) οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κλητῆρες, οἱ χωροφύλακες.
 Shirresco, ἴδε birresco.
 Shirro, οὐσ. ἄρ. ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, κλητῆρ, κτλ.
 Shisacciare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω ἀπὸ τῆς κῆρας τὰ μύατα.
 Shiliare, ρ. ἐν. (ντ.) ἐκτυλίττω τὴν κάμιλον ἐκ τοῦ πατάλου.
 Shizzarrire, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτπ. ἀποβάλλω τὰς ἰδιοτροπίαις· || — ἐν. — le carté, ἀγνακτῶ, δυσχεραίνω

κατὰ τῆς τύχης ἐν τῷ χωροκαταγίω.
 Sboamento, οὐσ. ἄρ. ἐκβολή ποταμοῦ· || — i, πλ. αἰσχρολογίαι.
 Sboicare, ρ. οὐδ. ἄγω· ἐπὶ δέου· || — (ἐπὶ ποταμοῦ) ἐκβάλλω εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς ἄλλον ποταμόν· || ἐξέρχομαι ὀρηκτικῶς· || μεταφ. αἰσχρολογῶ.
 Sboicata, — tura, οὐσ. θηλ. ἐκβολή, στόμιον ποταμοῦ.
 Sboicatamente, ἔπ. ἀγαλινώτως, αἰσχροῦς, ἀπρεπῶς, ἀυστόλως.
 Sboicare, ρ. οὐδ. ἀναπεπνύομαι, ἐξέρχομαι τοῦ κάλυκος· ἐπὶ ἀνθέων.
 Sboeco, οὐσ. ἄρ. ἐκβολή, στόμιον· || — (στρατ.) διάβασις.
 Sboconcellare, ρ. ἐν. τρώγω ἡρέμα καὶ κατ' ὄλιγον πρὶν συνέλθωσιν εἰς τὴν τράπεζαν οἱ συνδοκίτημονες.
 Sbogettare, ρ. οὐδ. γνωμοδοτῶ ἐπιτετηδευμένως, ἀκαίριος, ἀπρεπῶς.
 Sbollare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἀπαλλάττομαι ἀπὸ τῶν φλυκταινῶν, θεραπεύομαι.
 Sboionare, ρ. ἐν. προσβάλλω φρούριον διὰ τοῦ χριτοῦ· || φθειρῶ τὸν τύπον τῶν νομισμάτων.
 Sbombardare, ρ. ἐν. ρίπτω βόμβας, βομβαρδοβολῶ· || — (κατ' ἐκτ.) πέρδομαι, κοιν. κλάνω.
 Sbombettare, ρ. οὐδ. ἐτ. κωθονίζω, κοιν. πίνω οἶνον πολλάκις καὶ ἐκ διαλειμμάτων.
 Sbontadino, — a, ἔ. ἄγρηστος.
 Sbonzolante, ἔ. καταρρυξίς, καταπίπτων ἐκ τῆς ἀφθόνου πασότητος.
 Sbonzolare, ρ. οὐδ. (χειρουργ.) ρήγνυμαι περὶ τὰ αἰδοῖα, πάσχω ἐξ ἐντεροκλήτης, κοιν. ἔχω κατεδάσμα τῶν ἀχαμνῶν· || μεταφ. διαρρήγνυμαι ἐκ τῆς πολυφαγίας.
 Sboracciare καὶ sborra —, ρ. ἐν. καθαίρω τι ἀφαιρῶν τὴν χροσόκολλον, = purgare della borace.
 Sborbottare, ρ. ἐν. ὀβριζῶ, ἐξυβρίζω, ἐκπλήττω.
 Sborchiare, ρ. ἐν. ἀποβάλλω τὰ ὀμφάλια, = levar le borchie.
 Sbordellamento, οὐσ. ἄρ. ἀκολασία

Sbordellare, ρ. οὐδ. ἀκολασταίνω.
 Sborracciare, ρ. ἐν. ἴδε sboracciare.
 Sborrare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ γνάφον· || λέγω ἐλευθέρως ὅτι φρονῶ.
 Sborramento, οὐσ. ἄρ. ἀπότισις, κοιν. πληρωμὴ ὀφειλῆς.
 Sborciare, ρ. ἐν. ὀφειλῆν ἀποτίω, κοιν. πληρώνω.
 Sborco, οὐσ. ἄρ. ἴδε sborsamento.
 Sboscare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτπ. ἐξέρχομαι τοῦ δάσους· || ἐξέρχομαι τῆς ἐνέδρας, ἀποκαλύπτομαι, δηλοποιοῦμαι, παρουσιάζομαι.
 Sbotlare, ρ. ἐν. πῖθον ἐκκενῶ.
 Sbottonare, ρ. ἐν. ἴδε·
 Sbottoneggiare, ρ. ἐν. ἐκπορῶ, κ. ζήτηλυκόνω· || μεταφ. σκόπτω.
 Sbozzacchire, ρ. οὐδ. ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶμαι τὴν προτέραν κατάστασιν· ἐπὶ φυτῶν.
 Sbozzare, ρ. ἐν. (ναυτ.) λύω τὴν κάμιλον, κ. τὴν γούμεναν.
 Sbozzimare, ρ. ἐν. ἐκπορῶ, χαλῶ τὴν βελωνότρικαν.
 Sbozzo, οὐσ. ἄρ. ἴδε aliozzo.
 Sbozzolare, ρ. ἐν. λαμβάνω τὸ ἐξέγιον, κοιν. τὸ ἀλεστικόν.
 Sbracarsi, ρ. αὐτ. ἐκβάλλω τὰς περισκελίδας, κοιν. ξεβρακίζομαι· || μεταφ. προσπαθῶ, πᾶσαν προσπάθειαν καταβάλλω ἐπὶ τι.
 Sbracatamente, ἔπ. ἀφροντίστος.
 Sbracato, — a, ἔ. ἄνευ περισκελίδων, κοιν. ξεβρακίωτος· || μεταφ. μεγαλοπρεπῆς, πλούσιος.
 Sbracciare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω ἀπὸ τοῦ βραχίονος· || — si, αὐτ. γυμνῶ τοὺς βραχίονας, ἢ ἀνακομβοῦμαι, κ. ἀνασκουμπόνομαι· || ἀγωνίζομαι ἐπὶ τι.
 Sbraccia, οὐσ. ἄρ. ἀλαζών.
 Sbraciare, ρ. ἐν. ἀνασκαλεῶ τὴν αἰθάλην· || — il muso, ραπίζω τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἰσοσταθμίας· || μεταφ. ἐπαίρομαι, μεγαλαυχῶ.
 Sbraciata, οὐσ. θ. ἀνασκαλεῶ τῆς αἰθάλης.
 Sbraccio, οὐσ. ἄρ. μεγαλαυχία.
 Sbraculato, — a, ἔ. ἄνευ περισκελίδων, κοιν. ξεβρακίωτος.

Sbraitare, ρ. οὐδ. (χυδ.) βορῶ, διαταράττω κραυγάζων.
 Sbramare, ρ. ἐν. χορῶννυμι, ἐκπληρῶ τὸν πόθον, ἱκανοποιῶ τὴν πείναν· || — si, αὐτ. ἀρκοῦμαι.
 Sbranamento, οὐσ. ἄρ. διαμελισμός.
 Sbranare, ρ. ἐν. διαμελλίζω, σπαράττω, διασχιζῶ ὑφασμά.
 Sbranatore, — trice, οὐσ. σπαράκτης, σχιστής, = che rompe.
 Sbranato, — a, πθ. μετ. τοῦ sbranare.
 Sbrancamento, οὐσ. ἄρ. ἀγέλης διαχωρισμός, = lo sbrancare.
 Sbrancare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω, ἀπογορρίζω ἐκ τῆς ἀγέλης ἰδίως ἐπὶ ζῴων συναγελασμένων· || μεταφ. διαλύω, διασκορπίζω, ἐξαφανίζω· || — (βοταν.) κλαδεύω.
 Sbandellare, ρ. ἐν. ἀποκόπτω τμήμα τι, ἀποσπῶ· || μεταφ. ἀκρωτηριάζω· || — si, αὐτπ. διαίρομαι εἰς τμήματα· || ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ.
 Sbrano, οὐσ. ἄρ. διαμελισμός.
 Sbrattare, ρ. ἐν. ἴδε nettare, pulire· || αἶρω τὰ προσκόμματα· || — si, αὐτπ. καθαίρομαι.
 Sbravazzone, οὐσ. ἄρ. ἴδε bravaccio, squarcione.
 Sbragaccia, οὐσ. θ. γυνὴ χαμερπῆς, μαρολόγος, κωκλόγος.
 Sbricco, οὐσ. ἄρ. ἴδε briccone.
 Sbricconeggiare, ρ. οὐδ. ἀκολασταίνω, ἀσωτεύω.
 Sbricio, — a, ἔ. (χυδ.) χαμερπῆς, ποταπός, ἄθλιος.
 Sbriciolamento, οὐσ. ἄρ. τρίψις εἰς ψυζία, = lo sbriciolare.
 Sbriciolare, ρ. ἐν. τρίβω εἰς ψυζία, εἰς μικρὰ τεμάχια· || μεταφ. ἐπιφέρω θάνατον σπασμωδικόν.
 Sbrigamento, ἄρ. ἐπιτάξιονος.
 Sbrigare, ρ. ἐν. ἐπισπεύδω, ἐπιτάξιον τι, ἀποτελεῖω ταχέως.
 Sbrigatante, ἔπ. ταχέως.
 Sbrigativo, — a, πθ. μετ. τοῦ sbrigare, ταχέως, εὐκόλος.
 Sbrigliamento, οὐσ. ἄρ. (χειρουργ.) τραύματος ἄνοιγμα.

Sbrigliare, ρ. έν. ἔππου ἀποχαλι-
νῶ, ἐκβάλλω τὸν χαλινόν' || — (κατ'
ἐκτ.) λύω, ἀνοίγω.
Sbrigliata, οὐσ. θ. καί:
Sbrigliatura, οὐσ. θ. ἔππου κατὰ-
σεισις, ὃ ἐκ τοῦ χαλινού βίαιος ἀ-
νατιναγμός' || μεταφ. ἐπίπληξις.
Sbrisciare, ρ. οὐδ. δλισθαίνω.
Sbrizzare, ρ. ἐνεργ. ποτίζω, βρέχω
ἐπιπολαίως' || μτφ. συντριβῶ.
Sbroccare, ρ. έν. ἀποφυλλίζω, ἀπο-
σπῶ τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ ἢ δένδρου
διὰ στόματος' || καθαρῶς τὴν μέ-
ταξον. || λαλῶ ἀπειρισκέπτως.
Sbroccatura, οὐσ. ἠηλ. ἐκκαθάρισις
τῆς μετάξης.
Sbrocco, οὐσ. ἀρ. ἴδε sbrocco.
Sbroccolare, ρ. έν. βόσκω, τρώγω
τὰ φύλλα, ἀποφυλλίζω.
Sbrodolone, οὐσ. ἀρ. παράσιτος.
Sbrogliare, ρ. ἐνεργ. αἰρῶ τὰς περι-
πλοκάς.
Sbroccanare, ρ. έν. νεοποιῶ γῆν
χέρσων, γεωργῶ, ἀροτοῦ.
Sbrotare, ρ. έν. (ὄδραυλ.) χαράδρῶ.
Sbrucare, ρ. έν. ἀποφυλλίζω, ἀφαιρῶ
τὰ φύλλα τῶν κλιμάκων.
Sbruffare, ρ. έν. ἐπιθραῦω τι διὰ τοῦ
έν τῷ στόματι ὕδατος, ραντίζω' ||
ἐκπέμπω ἐκ τῶν ρωθίων.
Sbruffo, ἀρ. ἐπιρραντισμα διὰ τοῦ
έν τῷ στόματι ὕδατος.
Sbruffolo, οὐσ. ἀρ. ρόφημα ὕδατος.
Sbruttare, ρ. έν. ἐκκαθαίρω, καθα-
ρίζω, κλύω.
Sbucamento, οὐσ. ἀρ. (ναυτ.) διέκ-
πλους, διάβασις ἐκ πορθμοῦ.
Sbucare, ρ. έν. ἐξάγω, ἐκβάλλω ἀπὸ
τινος ὁπτις' || —, οὐδ. πρόκλιπτο,
ἐκτριπῶ, κοιν. ξετριπῶ.
Sbucchiare, ρ. έν. ἐκλεπίζω, ἀπο-
φλοῖω, κ. ξεφλουδίζω.
Sbuocciare, ρ. έν. συνώνυμον, ταύτό-
σημόν τῷ προηγουμένῳ' || — si, αὐτ.
ἀποφλοῖμαι.
Sbudellamento, οὐσ. ἀρ. ἐκκοιλίσις,
ἐξεντέρισις, κοιν. ξεκοιλίασμα.
Sbudellare, ρ. έν. ἐκκοιλίζω, ἐξεν-
τέρίζω, φονεύω.

Sbuffamento, οὐσ. ἀρ. φύσησις.
Sbuffante, ἔ. διγ. ἀσθμαίνων.
Sbuffare, ρ. οὐδ. φυσῶ, ἀσθμαίνω
ἐπὶ ἔππου ἐντρόμου ἢ κεκμηχότος'
|| — (κατ' ἐκτ.) λαλῶ ὀργίλως καὶ
ὀρητικῶς.
Sbuffo καὶ sbuffare, οὐσ. ἀρ. φρο-
αγμός, φύσημα.
Sbuffonchiare, ρ. οὐδ. δυσχεραίνω.
Sbugiardare, ρ. ψεύστην ἐξελεγχῶ.
Sbulimo, οὐσ. ἀρ. βούλιμος ἀκάματος
παίνα τοῦ ἔππου.
Sbuletare, ρ. οὐδ. ρήγνυμαι.
Sbusare, ρ. έν. κερδαίνω, προακτῶ-
μαι ἅπαντα τὰ χρήματά τινος.
Scabbia, οὐσ. θ. (παθολ.) ψώρα.
Scabbicare, ρ. έν. θεραπεύω ψωριῶντα,
Scabbioso, — a, ἔ. ψωραλέος.
Scabino, οὐσ. ἀρ. κωμάρχης ἢ ἀστυ-
νόμος ἐκλεγόμενος παρὰ τῶν δημο-
τῶν γῶρας τινός.
Scabrezza, οὐσ. θ. ἴδε scabrosità.
Scabro, — a, ἔ. τραχύς, ἀνώμαλος.
Scabrosità, — tade, — tate, οὐσ. θ.
τραχύτης, ἀνωμαλία' || μεταφ. περι-
πλοκή, δυσκολία.
Scabroso, — a, ἔ. ἴδε scabro.
Scacazzamento, οὐσ. ἀρ. (χυδ.) διάρ-
ροια, τλημα.
Scacazzare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ.
(χυδ.) ἔχω πολλὴν διάρροϊαν.
Scacento, — a, ἔ. τετραγωνοσειδής.
Scacchi, οὐσ. ἀρ. πλ. σκαπτικόν, πο-
λεμικὸν παγινίδιον, τὸ ζατοίκιον, ἢ
σαντρικιον.
Scacchiare, ρ. οὐδ. ἠντήκω' || κρύ-
πτομαι, ἐγκρύπτομαι.
Scacchiare καὶ — o, οὐσ. ἀρ. ἀθίκιον,
οἱ πασσοὶ τοῦ σαντρικίου.
Scaciagiare, οὐσ. θ. καὶ
Scaciamento, οὐσ. ἀρ. ἀποκομπή,
ἀποδιώξις, ἀπάλασις, ἐξορία.
Scaciamosche, οὐσ. ἀρ. μυισοδῆ
ἢ μυισοδῖον, κοιν. μυαστήρι.
Scacciare, ρ. έν. ἐκδιώκω, ἀποβάλ-
λω, ἐξορίζω.
Scacciata, θ. ἴδε scaciamento.
Scaciatore, οὐσ. ἀρ. — trice, θ. ὃ
ἀπελαύνων, ὃ ἐκδιώκων.

Scaccino, οὐσ. ἀρ. ὑπηρετής τῆς ἐκ-
κλησίας, κανδηλαμπτής.
Scacci, οὐσ. ἀρ. καὶ scacchi πλθ.
παγινίδιον, τὸ ζατοίκιον.
Scaciale, — a, ἔ. τῶν ἐλπίδων ἀποτυ-
γῶν, ἀπατηθείς.
Scadenza, οὐσ. θ. ἐκπτώσις, παρακμή.
|| — (ἐμπ.) λήξις, πτώσις τῆς προ-
θεσμίας συναλλαγματικῆς.
Scadere, ρ. οὐδ. παρακμάζω, ἐκπί-
πτω' || μεταφ. ἀπόλλυμι, κ. χάνω
τὴν πίστιν, τὴν ὑπόληψιν' || περιέρ-
χομαι ἐπὶ κληρονομίας' || — (ἐμπ.)
λήγω, ἐκπίπτω' ἐπὶ συναλλαγμα-
τικῶν καὶ τινῶν πραγμάτων συμ-
φωνηθέντων ἐπὶ ὀρισμένη προθε-
σμιά' || ἐλαττοῦμαι' ἐπὶ βάρους νο-
μισμάτων.
Scadimento, οὐσ. ἀρ. ἐκπτώσις, ἐ-
λάττωσις δυνάμεων, παρουσίας κτλ.
|| ἐξασθένσις, ἀπόλεια.
Scaduto, — a, πθ. μτχ. τοῦ scadere,
ἐκπτώτος, εὐταλής, ἀπολέσας πᾶ-
σαν ὑπόληψιν.
Scafa, οὐσ. θ. πλοίαριον, λέμβος φορ-
τηγὸς ἀκατάστρωτος' || — (χειρουργ.)
σκάφη, εἶδος περιδέσεως.
Scalandro, οὐσ. ἀρ. σκάφανδρον.
Scalfale, οὐσ. ἀρ. ἴδε scansia.
Scalfare, ρ. έν. ἀρτιάζω, κοιν. παλ-
ζω ζυγὰ ἢ μονά.
Scalo, οὐσ. ἀρ. σκάφος (πλοίου).
Scaggiale, οὐσ. ἀρ. ζώνη δερματίνη
καὶ, κατ' ἄλλους, ζώνη πλουσία πό-
λυτλής, κομφή.
Scagnare, ρ. έν. ἀθῶω, δικαίω.
Scaglia, οὐσ. θ. λέπος, κοιν. λέπι.
Scagliabile, ἔ. διγ. ἐξακοντισμός.
Scagliamento, ἀρ. ἐξακοντισμός.
Scagliare, ρ. έν. κυρίως, ἰχθῦς ἐκ-
λεπίζω, ἐκλέπω' || ἀκοντίζω, ἐξα-
κοντίζω, ἀφίημι, ἐκσφενδονῶ' ||
ἀποτίημι, ἀποβάλλω, ἀποφεύγω' ||
—, οὐδ. μεγαλορρημονῶ, μεγα-
λαυχῶ' || — si, αὐτ. παρῆτομαι,
σελομαι, κινούμαι' || ὀπισθοσφύμαι
πράγματα ἀναρμόδια.
Scaglione, οὐσ. ἀρ. βαθμῆς, κλιμα-
κτῆρ, κοιν. σκαλοπάτι.

Scaglioso, — a, ἐπ. λεπιδωτός.
Scagliuolo, οὐσ. θ. καὶ
Scagliuolo, ἀρ. λάπιον' || γυψώδης
λίθος' || βοτάνη, ἢ φάλαρις. ||
Scagnardo, — a, ἔ. αἰσχροός.
Scagno, ἴδε scanno.
Scala, οὐσ. θ. κλίμαξ, κοιν. σκάλα'
|| — (κατ' ἐκτ.) βαθμός, τάξις' || —,
(ναυτ.) λιμνή, = porto' || ἀναβάθρα,
ἀποβάθρα' || ἐπίνατον, ἐμπορσίον,
κοινῶς σκάλα.
Scalabrino, — a, ἔ. πανούργος.
Scalamati, οὐσ. ἀρ. ἢ τῶν ἔππων
ισχνότης, (νόσος).
Scalamento, οὐσ. ἀρ. ἢ διὰ κλιμά-
κων ἀνάβασις, ἔροδος στρατοῦ εἰς
ἐχθρικὸν ταίχος.
Scalappiare, ρ. οὐδ. καί:
Scalapparsi, ρ. αὐτ. ἀπαλλάττομαι
τῆς παγίδος, καὶ μεταφ. ἐλευθεροῦ-
μαι ἐξ οὗ κακῶς περιέπεσο.
Scalare, ρ. ἐπιβαίνω, ἐροῶ διὰ κλι-
μάκων εἰς φρούριον ἐχθρικόν, ἐπι-
πηδῶ ἐντός, τὸ κατακυριεύω.
Scalata, οὐσ. θ. ἴδε scalamento.
Scalato, — a, παθ. μτχ. τοῦ scalare,
διηρημένος κλιμακῆδόν.
Scalatore, οὐσ. ἀρ. ὃ διὰ κλιμάκων
ἀναβαίνει ἐπὶ ταίχους.
Scalcagnare, ρ. έν. στραβοπατῶ πέ-
διον, πτεροπατῶ.
Scalcheggiare, ρ. έν. λακτίζω' ||
μεταφ. ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι, ἀντι-
τάσσομαι.
Scalcheria, οὐσ. θ. τραπεζοποιία.
Scalcjare, ρ. έν. ἴδε scalcheggiare.
Scalcinare, ρ. έν. ἀφαιρῶ, χαλῶ τὸ
κονίαμα τοίχων.
Scaldaletto, ἀρ. πύραυρον δι' οὗ θερ-
μαίνεται ἢ κλίνη, τὸ στρώμα.
Scaldamano, ἀρ. παιδικὸν παγινίδιον.
Scaldamento, οὐσ. ἀρ. θερμανσις.
Scaldante, ἔ. διγ. θερμαίνων.
Scaldare, ρ. έν. θερμαίνω' || — οὐδ.
καί — si, αὐτ. θερμαινομαι, ἐξάπτο-
μαι, ἐρεθίζομαι.
Scaldativo, — a, ἔ. θερμαντικός.
Scaldatoio, οὐσ. ἀρ. ὃ ἐν ταῖς μοναῖς
θερμαντήριος θάλαμος.

Scaldatore, οὐσ. ἄρ. θερμαντήρ.
 Scaldavivande, οὐσ. ἄρ. θερμαντή-
 ριον ὕψων, ἔδεσμάτων.
 Scaldeggiare, ρ. ἔν. ἐνθαρρύνω, διε-
 γύσω, ἐξάπτω.
 Scaldi, οὐσ. ἄρ. ὁ κλῆρος, οἱ ἱερεῖς
 παρὰ τοῖς Κέλταις.
 Scalea, οὐσ. θ. βαθμίδες αἱ πρὸ τῶν
 ναῶν, τῶν οἰκοδομῶν.
 Scalella, οὐσ. θ. ἀρπεδὸν δι' ἄγραν
 περιστρωῶν καὶ τρυγῶνων.
 Scaleno, ἔ. (γεωμ.) σκαληνὸς ἄνισος.
 Scalotta, θ. (ὕποκ.) μικρὰ κλίμαξ.
 Scalfaretto, οὐσ. ἄρ. περιπόδιόν τι.
 Scalficare καὶ scalfire, ρ. ἔν. δρύ-
 πτω, ἀμύσσω, κεντῶ, ξύω.
 Scalfitto, οὐσ. ἄρ. δρύσις, ἄμιξις,
 ἄμυγξή, κ. τὸ τσαυκραλλεῖν.
 Scalinala, οὐσ. θ. ἴδε scalea.
 Scalino, οὐσ. ἄρ. βαθμὶς κλίμακος.
 Scalmanna, οὐσ. θ. ἴδε scarmanna.
 Scalmanto, — a, καθ. μετοχή, ἴδε
 scarmanto.
 Scalmiera, οὐσ. θ. (ναυτ.) κωπητήρ,
 στήριγμα τῆς κώπης.
 Scalmo, οὐσ. ἄρ. (ντ.) σκαλμός.
 Scalio, οὐσ. ἄρ. καθηφορικὴ παραλία
 ἐφ' ἧς κτίζονται τὰ πλοῖα, νεώριον
 ἢ ἀποβάθρα.
 Scalogno, οὐσ. ἄρ. εἶδος κρομμύου
 καὶ σέκου.
 Scarpellino, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) ἴδε scar-
 pellino.
 Scalpello, — letto, ἄρ. ἴδε scarpello.
 Scalpicciamento, οὐσ. ἄρ. καταπά-
 τησις διὰ τῶν ποδῶν.
 Scalpicciare, ρ. ἔν. καταπατῶ, πο-
 δοπατῶ, ποδοτριβῶ.
 Scalpiccio, ἄρ. ποδοπάτησις ἢ ποδο-
 κροτῆσις ἐν τῷ περικατεῖν.
 Scalpire, ἴδε scoupire.
 Scalpimento, ἄρ. καταπάτησις.
 Scalpitare, ρ. ἔν. καταπατῶ, ποδο-
 πατῶ ἐν τῷ περικατεῖν ἢ μτφ. κατα-
 φρονῶ, περιφρονῶ.
 Scalpore, οὐσ. ἄρ. μεμφιμοῖρα.
 Scaltramento, ἔπ. συνेतῶς, εὐστό-
 χως, ἐπιτηδεῶς.
 Scaltezza, οὐσ. θ. συνέσις, ἐπιτη-

δειότης, ἐξύνοια, = accortezza.
 Scaltrimento καὶ — trimento, οὐσ.
 ἄρ. ὡς τὸ ἀνωτέρω ἢ πανουργία, πο-
 νηρία, δολιότης.
 Scaltrire, ρ. ἔν. συνετίσω, σωφρο-
 νίζω τινά, ἄπειρον καθίσταμι ἐπιδέ-
 ξιον, βλάβα μεταποιῶ εἰς ἐξόνου.
 Scaltrimento, ἔπ. συνेतῶς.
 Scaltrito, scaltrito, — a, καθ. μετ.
 τοῦ scaltrire, συνेतῶς, ἐπιτηδεῶς.
 Scalzacane, οὐσ. ἦ:
 Scalzagatto, οὐσ. μοχλοθήρας, ἀγρεῖος,
 οὔτιδανός, μηδαμινός.
 Scalzamento, οὐσ. ἄρ. ὑπόλυσις τῶν
 ὑποδημάτων ἢ ἐπιδησιότης πρὸς τὸ
 πεθεῖν τινά ἐπὶ τι.
 Scalzare, ρ. ἔν. ἐκβάλλω τὰ ὑποδή-
 ματά τινος ἢ — si, αὐτ. ὑπολύ-
 σωμαί, ἐκβάλλω τὰ ὑποδήματά μου.
 Scalzato, — a, πθ. μετ. τοῦ scalzare,
 ἀνυπόδητος, κ. ἐξυπόλυτος.
 Scalzatoio, ἄρ. ἐργαλεῖον πρὸς περι-
 σαρκισμὸν τῶν ὀδόντων.
 Scalzatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ὑπολύων τὰ
 ὑποδήματα ἢ — di negozio e di
 sergreti, ὁ μανθῶνων ἐπιτηδεῶς
 τὰ ἀπόρητὰ τινος.
 Scalzatura, οὐσ. θ. ἴδε scalzamen-
 to ἢ λάκκος.
 Scalzo, — a, ἔ. ἴδε scalzato.
 Scamatare, ρ. ἔν. ραβδίω, ἐκκονί-
 ζω, ἔσκονίζω ἔρια ἢ ὑπάσματα.
 Scamatino, οὐσ. ἄρ. ραβδιστής ἢ
 ἐκκονιαστής μαλλίων, κτλ.
 Scamato, οὐσ. ἄρ. ράβδος.
 Scambiamento, οὐσ. ἄρ. (ἀντ)ἀλλα-
 γή ἢ ἀλλοίωσις, μεταποιήσις.
 Scambiare, ρ. ἔν. (ἀντ)ἀλλάσσω τι
 ἢ — la pena, μετατρέπω, μεταβάλλω
 τὴν ποινὴν εἰς ἄλλην.
 Scambiato, — a, καθ. μετ. μετοχή τοῦ
 scambiare
 Scambietare, ρ. ἔν. ὑποσκιρῶ ἢ
 ἢ — (κατ' ἔκτ.) μεταβάλλω, ἀλλάσ-
 σω, μετατρέπω συγγένει.
 Scambietto, οὐσ. ἄρ. κήδημα ἐπα-
 ναληπτικὸν ἐν τῇ ὀρχήσει καὶ, ἀ-
 πλῶς, πᾶν κήδημα.
 Scambievole, ἔ. διγ. ἀμοιβαῖος.

Scambievolazza, οὐσ. ἠγλ. ἐναλλαγὴ,
 ἀμοιβαιότης.
 Scambievolmento, ἔπ. ἐναλλάξ.
 Scambio, ἄρ. (ἀντ)ἀλλαγὴ, ἀντάλ-
 λαγμα προσώπου ἢ πράγματος.
 Scamerare, ρ. ἔν. ἐξάγω ἢ ἀφαιρῶ
 γράματα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.
 Scamerita, οὐσ. θ. τὸ τοῦ χοίρου μέ-
 ρος τῆς ράχως.
 Scamicciare, ρ. ἔν. ἐκβάλλω τὸν χι-
 τῶνα ἢ φέρω μόνον αὐτόν.
 Scamicciato, — a, καθ. μετ. τοῦ sca-
 micciare, ἀνευ τοῦ χιτῶνος ἢ φέ-
 ρων μόνον αὐτόν.
 Scamoiare, ρ. οὐδ. ἀποδιδράσκω.
 Scamonea, οὐσ. θ. βοτάνη ἱαματικὴ,
 ἢ σκαμωνία, τὸ σκαμωνιον.
 Scamoneato, — a, ἔ. σκαμωνισμός
 ἐπὶ φαρμάκων.
 Scamosciare, ρ. ἔν. ἴδε scamosciare.
 Scampatorea, οὐσ. ἄρ. μοχλοθήρας.
 Scampamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε scampu.
 Scampare, ρ. οὐδ. κρούω τοὺς κώ-
 δονας διαρκῶς.
 Scampante, θ. κωδωνοκρουσία.
 Scampantare, ρ. ἔν. κωδωνίζω.
 Scampario, ἄρ. κωδωνισμός.
 Scampare, ρ. ἔν. (δια)σώζω, ἐξάγω
 τοῦ κινδύνου, ἀπαλλάττω, προφυ-
 λάττω ἢ —, οὐδ. σώζομαι, ἐλευθε-
 ροῦμαι ἢ ἀποφεύγω, ἐξασφαλίζω.
 Scampaticcio, — a, ἔ. ὁ ἀναλαμβάνων,
 ὁ διατελὼν ἐν ἀναρρώσει.
 Scampatore, ἄρ. σώστης, σωτήρ.
 Scampo, οὐσ. ἄρ. διάσωσις, ἀπαλ-
 λαγή, σωτηρία.
 Scampoleto, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) μι-
 κρόν, ὀλίγον περισσεύμα.
 Scampolo, οὐσ. ἄρ. ἴδε avazanticcio
 ἢ κομμάτιον ἐπιούχου, τὸ μένον τε-
 λεύταιον ἀπὸ τοῦ ἴστού, ἀπόκομμα,
 περισσεύμα.
 Scamuzzolo, οὐσ. ἄρ. ἐλάχιστόν τι.
 Scanalare, ρ. ἔν. ἀολακίζω ἕυλον,
 πέτρην ἢ ἄλλον τι.
 Scanalatura, οὐσ. θ. ράβδωσις ἰδίας
 ἢ τῶν κίωνων.
 Scancellamento, ἄρ. διαγραφή.
 Scancellare, ρ. ἔν. διαγράφω.

Scancellaticcio, — a, ἔ. ἐξαλείψιμος.
 Scancellatura, οὐσ. θ. ἴδε scancel-
 lamento.
 Scancellazione, θ. ἴδε cancellazione.
 Scancellio, οὐσ. ἄρ. γραφείου χαρ-
 τοθήκη.
 Scanceria, οὐσ. θ. μαγειρείου πινα-
 κοθήκη.
 Scancia, οὐσ. θ. συγκρότημα ἐκ θη-
 κῶν κλιμακοειδῶν πρὸς ἐπιθεῖν βι-
 βλίων, πινάκων, κτλ.
 Scancio, οὐσ. ἄρ. λοξότης.
 Scandagli, οὐσ. ἄρ. πλ. (ναυτ.) τὰ
 βολισθέντα βάθη τῶν ὑδάτων.
 Scandagliare, ρ. ἔν. (ναυτ.) δοκι-
 μάζω τὸ βάθος τῆς θαλάσσης ἢ πο-
 ταμοῦ διὰ καθέσσεως βόλου μολυβδί-
 νου, βολίζω, βολιδοσκοπῶ ἢ μεταφ.
 ἐξετάζω ἀκριβῶς, ἀκριβοροῦμαι.
 Scandaglio, οὐσ. ἄρ. κώπης μολυ-
 βδίνη δι' ἧς μετράται τὸ βάθος τῶν
 ὑδάτων, βολίς, καταπειρωτήρ, κα-
 θετήρ, κοιν. τὸ σκάνδαλον ἢ μτφ.
 λογισμός, πείρα, δοκιμή.
 Scandalezzante καὶ scandalisante,
 ἔ. διγ. σκανδαλοποιός.
 Scandalezare, ρ. ἔν. σκανδαλίζω,
 εἰς ἁμαρτίαν παροτρύνω ἢ — si, με-
 φορ. σκανδαλιζομαι, ἐφορρίζομαι, ἐξ-
 ἄπτομαι.
 Scandalezatore καὶ scandali —
 trice, οὐσ. ἴδε scandalezante.
 Scandalizioso, — a, ἔ. σκανδαλώδης.
 Scandalo καὶ scandolo, οὐσ. ἄρ. (λ.
 ἔλλην. σκάνδαλον ἢ ἔμπόδιον, κώ-
 λυμα ἢ ζήμια, αἴσχος, ἀτιμία ἢ δι-
 χύνοια, διένειξις.
 Scandalosamente, ἔπ. σκανδαλωδῶς.
 Scandaloso καὶ scando, — a, ἔ. σκαν-
 δαλώδης, ἐν χρήσει ἐπὶ προσώπων
 καὶ πραγμάτων.
 Scandella, οὐσ. θ. ἕλυρα, κριθὴ γα-
 λακτική, κοιν. ἀσπράσιος.
 Scandello, ἄρ. ρανίς, σταγών.
 Scandere, ρ. ἔν. ἴδε salire ἢ στί-
 χον κατὰ πόδας μετῶν.
 Scandigliare, ρ. ἔν. ἴδε scandagliare
 ἢ μεταφ. ἐρευνῶ, ἐξετάζω ἀκριβῶς
 τὸ μέτρον, τὸ βάρος τινός πράγματος.

Scandiglio, οὐσ. ἄρ. σωρὸς λίθων τετραγωνισθῆς πρὸς ἐκτίμησιν.
 Scandire, ρ. ἔν. ἴδε scandere προκειμένου περὶ τῆς τῶν στίχων κατὰ πόδας μετρήσεως.
 Scandolezzante, ἔ. scandolezzare, scandolezzatore, scandolo, scandoloso, ἴδε scandolezzante καὶ ἕπαντα τὰ ἀνωτέρω κατ' αὐτὴν τὴν γραφήν.
 Scanfardo, οὐσ. ἄρ. —α, (λεξ. ὑβριστική) φουλόβιος, αἰσχρός.
 Scannafosso, οὐσ. ἄρ. στρατιωτικὸν ὄχημα' ἢ ὄχημα γῶγος.
 Scannamento, οὐσ. ἄρ. σφαγή, ἀποκεφαλισμός.
 Scannaminestre, ἔ. δκνηρός, φυγόπνονος, μηδαμινός.
 Scannapagnolle, ἔ. ἀχρηστος.
 Scannate, ρ. ἔν. σφάζω, λαιμοτομῶ' ἢ μεταφ. καταστρέφω βλάπτω' ἢ ἀνατηνίζω' ἢ — un fesso, διανοίγω λάκκον πρὸς διοχέτουςιν τοῦ ἐμπειρισχομένου ὕδατος.
 Scannatoio, οὐσ. ἄρ. σφαγεῖον τῶν ζώων' ἢ (κατ' ἕκτ.) χαμαιτυπεῖον, τόπος αἰσχουργειῶν, ἀκολαστῶν.
 Scannatore, — trice, οὐσ. σφαγεύς.
 Scannellamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε scannellatura.
 Scannellare, ρ. ἔν. ἀναμηρῶ, κοιν. ἐκτυλίσσαι τοὺς καλαμίσκους' ἢ ἀναβρύω ὀρμητικῶς, ἐπὶ ὕδατος καὶ παντὸς ὕγρου' ἢ ἀποβάλλω τοῦ φυτῶν τὰς ἀγρήστους κλώνους, ἢ ἀραιῶ τὸ φυτώριον.
 Scannellatura καὶ scannellatura, οὐσ. θ. ἢ τῶν κίωνων ραβδώσις.
 Scanello, ἄρ. (ὄποκ.) μικρὸν γραφεῖον.
 Scanelto, οὐσ. ἄρ. (ὄποκ.) θσανίον.
 Scanno, οὐσ. ἄρ. θρανίον, ἐδώλιον, ἢ ἀμφιλόφος, ὕψαλος, σῦρτης.
 Scannonizzare, ρ. ἔν. ἴδε cannoneggiare' ἢ μεταφ. στομφάζω. μεγαλορημονῶ.
 Scanonizzare, ρ. ἔν. ἀφαίρω τινα ἐκ τῆς χορείας τῶν ἁγίων.
 Scansamento, οὐσ. ἄρ. ἀποσυγή.
 Scansardo, —α, ἔ. δκνηρός.

Scansare, ρ. ἔν. ἀπομακρύνω, μετατοπίζω' ἢ ἀποφεύγω, διαφεύγω' ἢ — si, αὐτ. ἀπομακρύνομαι.
 Scansatore, — trice, οὐσ. ὁ ἀποφεύγων κίνδυνον.
 Scansia, οὐσ. θ. ἴδε scansia.
 Scansione, οὐσ. θ. ἢ κατὰ μέτρον διαίσεις τῶν στίχων, ποδισμός.
 Scantonamento, οὐσ. ἄρ. ἢ τῶν γωνιῶν ἀκαίσεις.
 Scantonare, ρ. ἔν. ἀφαίρω τὰς γωνίας' ἢ μεταφ. ἀποφεύγω, διαφεύγω' ἢ — si, αὐτ. ἕτερον τρέπομαι, κ. ἀλλάσσω δρόμον κρυφίως.
 Scantonatura, οὐσ. θ. τὸ μέρος ἐξ οὗ ἀφηρέθη, ἀπεκόπη ἢ γωνία.
 Scappare, ρ. ἔν. ἀποκόπτω, ἀποσπῶ τὴν κεφαλὴν τῶν μαινίδων πρὶν τὰς ἀλατίσω.
 Scapocchiare, ρ. ἔν. ἐκκαθαίρω τὸ λῖνον' ἢ — si, αὐτ. μεταφ. ἐλευθεροῦμαι, ἀπαλλάττομαι.
 Scapocchiatoio, ἄρ. λινοκόπανον.
 Scapestrare, ἴδε scalpestrare.
 Scapestrarsi καὶ scapestrarsi, ρ. αὐτ. κυρίως, λῦω τὴν φορεσίαν' ἢ μεταφ. ἐλευθεροῦμαι' ἢ — διάγω ἐν ἀκολασίαις, ἀκολασταίνω, ἀσωτεύομαι' ἢ — ἔν. μεταφ. διαφθείρω, χαλῶ.
 Scapestratamento, ἔ. ἀκολαστως, ἀσωτως ἀσελγῶς.
 Scapestrato, —α, καθ. μετ. τοῦ scapestrare, ἄσωτος.
 Scapizzamento, ἄρ. ἀκροτομία.
 Scapizzare, ρ. ἔν. ἀκροτομῶ, κβπτω τὴν κορυφὴν οὐλοῦσιν τε πράγματος' ἢ ἐκκόπτω τοὺς περιττοὺς τῶν δένδρων κλάδους.
 Scapizzonata, οὐσ. θ. τιναγμός βίαιος τοῦ ἵππου διὰ τῆς ἔλξεως τοῦ χαλινοῦ.
 Scapizzone, οὐσ. ἄρ. κόνδυλος, κοιν. κατακεφαλιὰ.
 Scapigliare, ρ. ἔν. συγχέω τὴν κόμην' ἢ — si, αὐτ. μεταφ. ἀκολασταίνω, ἐν ἀσωτίᾳ διάγω.
 Scapigliato, —α, καθ. μετ. τοῦ scapigliare, λυσίκομος, κοιν. λυτὴν ἔχων τὴν κόμην.

Scapigliatura, οὐσ. θ. ἀκολασία.
 Scapitamento, οὐσ. ἄρ. ἀπώλεια, ζημία, βλάβη.
 Scapitare, ρ. οὐδ. ζημιούμαι καὶ δαπανῶ ἐκ τοῦ κεφαλαίου.
 Scapito, οὐσ. ἄρ. ἴδε scapitamento.
 Scapitozzare, ρ. ἔν. (βοτ.) ἀκροτομῶ τὰ δένδρα, τὰ φυτά.
 Scapola, οὐσ. θ. ἴδε scapula.
 Scarpo, οὐσ. ἄρ. τὸ τοῦ κίονος σῶμα' ἢ — (βοταν.) στέλεχος.
 Scapolare, ρ. ἔν. (ἀπ)ἐλευθερῶ' ἢ —, οὐδ. σώζομαι, διασώζομαι, ἐκφεύγω, διαφεύγω, ἐξέρχομαι' ἢ — οὐσ. ἄρ. καυσία, ἐπιμύλιον τοῦ ἀπενδύτου τῶν ἱερῶν.
 Scapolo, —α, ἔ. ἐλευθερός.
 Scaponire, ρ. ἔν. μεταπειθῶ, νικῶ, τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην.
 Scaponito, —α, καθ. μετοχή τοῦ scaponire, μεταπεισθείς.
 Scappamento, ἄρ. μηχανισμός τῆς κινήσεως τοῦ κανόνος ὀρολογίου.
 Scappante, ἔ. διγ. ἐκ(διω)φεύγων.
 Scappare, ρ. οὐδ. σώζομαι, διαφεύγω κίνδυνον ἐπιχειρῶν.
 Scappata, οὐσ. θ. φυγή κρυφία, δραπέτευσις ἴδιως κινῆς ἢ ἵππου περικλειστού' ἢ μεταφ. οἶστρος τῆς φαντασίας' ἢ παρεκτροπή, παραδρομή.
 Scappatoia, οὐσ. θ. δπεκφυγή.
 Scappatura, οὐσ. θ. φυγή, ἐκφυγή.
 Scappellare, ρ. ἔν. ἐκβάλλω τὸν πῖλον προσαγορευῶν, χαιρετίζων, ἐκκαλύπτομαι τὴν κεφαλὴν.
 Scappellata, οὐσ. θ. ἀποκάλυψις τῆς κεφαλῆς πρὸς χαιρετισμόν, προσάφρασις.
 Scappellatto, καθ. μετ. τοῦ scappellare, ἀσκεπής τὴν κεφαλὴν.
 Scappello, οὐσ. ἄρ. κόλαφος, ῥάπισμα κατὰ τοῦ οὐχίνου.
 Scapperuccio, οὐσ. ἄρ. ἴδε scapperuccio.
 Scappinare, ρ. ἔν. ἀλλάσσω τῶν ἐπιτημάτων τὰ πέλατα.
 Scappino, οὐσ. ἄρ. περιπέδιον.
 Scapponata, οὐσ. θ. ἑορτὴ τῶν χω-

ρικῶν τελομένη ἐπὶ τῆς γεννήσεως τῶν τέκνων.
 Scapponcare, ρ. ἔν. (γυδ. καὶ ὑσ-χρηστον) ἴδε rampognare.
 Scapponco, ἴδε rampogna.
 Scappucciare, ρ. ἔν. ἀποκαλύπτω' ἢ — si, αὐτ. ἀποκαλύπτομαι' ἢ — οὐδ. (γυδ.) ἴδε errare, inciampare.
 Scappula, οὐσ. θ. ὀμοπλάτη.
 Scappulare, οὐσ. ἄρ. ἴδε scapolare, τὸ οὐσ. αὐτῶν.
 Scarabattola, οὐσ. θ. μικρὸν ἐριμύριον κικλιδωτὸν ἢ ὕλατον.
 Scarabeo, ἄρ. ἔντομον, ὁ κύνθαρος.
 Scarabillare, ρ. ἔν. (μουσ.) κρούω τὸ ὄργανον σιτικῶς ἢ ἐπὶ τῷ χορῷ γότερον.
 Scarabocchiere, ρ. ἔν. μολύνω μέλιτι.
 Scarabocchiate, — chino, οὐσ. ἄρ. ὁ μολύνων μέλιτι πολλὴν γάρτην, ἐπὶ οὐτιανῶν πραγμάτων.
 Scarabocchio, οὐσ. ἄρ. ἀσθῆλωσις, κοιν. μουντσούρωμα.
 Scarabone, ἄρ. ἴδε scaraffagio.
 Scaracchiare, ρ. ἔν. ἐπιπάζω, περιγελῶ, σκώπτω, = beffare.
 Scaracchiato, —α, καθ. μετ. τοῦ scaracchiare, τῆς ἐλπίδος ἀποτυχῶν.
 Scaracchio, οὐσ. ἄρ. ἴδε scarra.
 Scarafaggio, οὐσ. ἄρ. ὁ κύνθαρος.
 Scarafaldone, οὐσ. ἄρ. φύλαξ, ὑπηρέτης τῆς συναγωγῆς.
 Scaraffare, ρ. ἔν. ἐπιπάζω, ἀφαρπάζω ὀρμητικῶς.
 Scaraffazzo, οὐσ. θ. κύρτωμα τῶν μαργαριτῶν, τὸ μὴ ἔχειν μοσφὴν στοργύλην.
 Scaraffazzo, οὐσ. ἄρ. —α, θ. ἴδε bernoccolato' ἐπὶ μαργαριτῶν μὴ στοργύλων, ἀνίσων, κυρτῶν.
 Scarafucchia, οὐσ. θ. καὶ —ο, ἀψιμαχία ἀκροβολισμός.
 Scarafucchiare, ρ. οὐδ. ἀψιμαχῶ, ἀκροβολίζομαι.
 Scarafucchiato, ἄρ. ἀκροβολιστής.
 Scarafucchia, οὐσ. θ. ἴδε scarafucchia.
 Scaraventare, ρ. ἔν. (ἐξ)ἀκοντίζω.
 Scarbonchiare, ρ. ἔν. προμάσσω, κ. ἐκκόπτω τὸν μύτον (ριτόλιον) λῦ-

γγου, κηρίου, κτλ. ξεφτυλλίζω.
 Scarcare, scaricare, (κατὰ συγκοπήν τοῦ i) ρ. ενεργ. (λέξ. ποιητ.) ἀποτίθεμαι τὸν φόρτον, ἐκφορτῶ, ἐκφορτίζω.
 Scarcamento, οὐσιαστ. ἄρσεν. ἴδε scarcerazione.
 Scarcerare, ρ. ἐν. ἀποφυλάκιζω.
 Scarcerazione, οὐσ. θ. ἀποφυλάκισις, ἀπόλυσις, ἄφεσις.
 Scarco, οὐσ. ἄρσ. (κατὰ συγκοπήν τοῦ i) ἴδε scarico.
 Scardaro, ρ. ἐν. (γαυπ.) ἐξάγω τὰ κέσματα τοῦ περιβλήματος.
 Scardassare, ρ. ἐν. ἴδε cardare || — il pelo ad alcune, ραβδίζω.
 Scardassatura, θ. ξάνσις μαλλίων.
 Scardassiere, οὐσ. ἄρ. ξάντης.
 Scardasso, οὐσ. ἄρ. ξάνιον, τῶν μαλλίων, κοιν. λανάρα.
 Scardova, οὐσ. θ. εἶδος ἰχθύος μεγάλα ἔχοντος λέπια.
 Scarica, οὐσ. θ. κυρίως, ἐκφόρτωσις τῶν ἐν τῇ πλοίῳ ἐμπορευμάτων || συμπεροβόλαις.
 Scaricabarili, οὐσ. ἄρ. παιδικὸν καιγνίδιον, καράβια.
 Scaricalasino, οὐσ. ἄρ. παιγνίδιον τι, πεσσαία.
 Scaricamento, ἔ. ἐκφόρτωσις.
 Scaricaminacell, οὐσ. ἄρ. παραδοξολόγος, τερατολόγος.
 Scaricare, ρ. ἐν. ἀποτίθεμαι, ἀφαιρῶ τὸ φορτίον, ἐκφορτίζω || δηλοποιῶ, κοινωποιῶ, ἀναφέρω τι || — si, (αὐτπ.) sopra alcuno di qualche cosa, ἀνατίθεμαι τινε, κτλ.
 Scaricazione, οὐσ. θ. ἐκφόρτωσις.
 Scarico, οὐσ. ἄρ. ἴδε τὴν προηγούμενην λέξιν || —, —a, ἔ. κυρίως ἀφόρτωτος || μεταφ. ἐλεύθερος ἀσφαλής || καθαρὸς, δικαιός || — (ἐπὶ ὅκλων πυροβόλων) κενός, ἄδατος, κτλ.
 Scarificare, ρ. ἐν. (χειρ.) ἐντέμνω, ἐγχαράττω τὸ δέρμα.
 Scarificatore, οὐσ. ἄρ. (χειρ.) ἐργαλεῖον, σκαριφητῆρ, κατασχαστήρ.
 Scarificazione, οὐσ. θ. (χειρ.) ἐπιπόλαις χεραξίς τοῦ δερμάτος διὰ

τοῦ σκαριφητήρος, ἄμφις.
 Scarlattina, οὐσ. θ. (καθολ.) πορφύρα νόσος, πορφυροῦς πυρετός, ὀστρακία, κοιν. κοκκινάδα.
 Scarlattino καὶ scarlatto, οὐσ. ἄρσ. χροῖμα ἐρυθρὸν ζωρότατον, τὸ ἀλουργόν, τὸ ὑγινον, κ. ἄλικον.
 Scarmana, θ. (παθ.) ἴδε pleuriteide.
 Scarmanare, ρ. οὐδ. (καθολ.) πάσχω ἐκ πλευριτίδος.
 Scarmigliare, ρ. ἔν. ταράττω, συγχέω καὶ, ἰδίως, τὴν κόμην λυτὴν ἀφίημι, ἐν ἀταξίᾳ ἔχω || — si, αὐτ. εἰς χεῖρας ἔρχεσθαι, διενέξαι καὶ ἔριδας ἔχειν συναλλήλως, κοιν. πιάνεσθαι συναλλήλως ἀπὸ τὰ μαλλιά, ἴδε rabuffarsi.
 Scarmigliata, οὐσ. θηλ. συμπλοκή, σύγκρουσις, τὸ εἰς χεῖρας ἔρχεσθαι.
 Scarmigliato, —a, πθ. μτ. τοῦ scarmigliare, ἴδε scompigliato.
 Scarmo, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) σκαρμός.
 Scarnamento, οὐσ. ἄρ. χεραξίς.
 Scarnare, ρ. ἐν. ἐκσαρκίζω, ἀφαιρῶ ἐπιπολαίως τὴν σάρκα || — (κατ' ἔκτ.) περικόπτω οἰονδήποτε πρᾶγμα || — si, αὐτ. ἰσχυαίνομαι.
 Scarnasciatura, ρ. οὐδ. ἐπιβόμαι, ἀφοσιῶμαι εἰς τὴν κραυγαλήν τῆς ἀποκρέω.
 Scarnativo, —a, ἴδε incarnativo.
 Scarnato, —a, παθ. μετ. τοῦ scarnare, λειψάρακος || — ισχνός.
 Scarnatois, οὐσ. ἄρσ. βυρσοδεφικὸν ζυστήριον.
 Scarnatura, οὐσ. θ. (περιλ.) βυρσῶν ἔσματα, ἀποξέσματα.
 Scarnificare, ρ. ἐν. ἐκσαρκίζω, ἀφαιρῶ τὴν σάρκα.
 Scarnire, ρ. ενεργ. ὡς τὸ ἀνωτέρω ἢ ὡς τὸ scarnare.
 Scarnito, —a, πθ. μτ. τοῦ scarnire.
 Scarno, —a, ἔ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 Scarso, οὐσ. ἄρ. ἰχθύς, ἡ σκάρος.
 Scarpa, οὐσ. θ. σάνδαλον, σανδάλιον, ἄρβυλα, κοιν. παπούτσι.
 Scarpellare, ρ. ἐν. σμιλεῖω λίθους, ἐγχαράττω διὰ τῆς σμίλης.
 Scarpellata, οὐσιαστ. θηλ. τὸ διὰ

τῆς σμίλης κτύπημα.
 Scarpellatore, οὐσ. ἄρ. γλύπτης.
 Scarpellino, οὐσ. ἄρ. γλύπτης.
 Scarpello, οὐσ. ἄρ. σμίλη.
 Scarpetta, οὐσ. θ. (ὕποκ.) τανθάλιον, κοιν. μικρὸν παπούτσι.
 Scarpottaccia, οὐσ. θ. ἄθλιον σανδάλιον || ἰχθύς.
 Scarpiccio, ἄρ. scarpicciamento.
 Scarpinare, ρ. οὐδ. (χουδ.) βεδίζω ταχέως τρέγων.
 Scarpino, ἄρ. (ὕποκ.) ἴδε scarpetta.
 Scarpione, οὐσ. ἄρ. ἴδε scorpione.
 Scarpiera, οὐσ. θ. (genti di—) ἀγύρται, φουλόβιοι, μογθηροὶ καὶ πρόθυμοι εἰς πᾶν κακόν.
 Scarruzzare, ρ. οὐδ. ἐποχοῦμαι.
 Scarruzzata, οὐσ. θ. ἀμαϊοδρομία.
 Scarrucellante, ἔ. διγ. ὀλισθηρός.
 Scarrucollare, ρ. οὐδ. ὀλισθαίνω.
 Scarsamento, ἐπ. πενιχρός.
 Scarsare, οὐσ. θ. βοτάνη, ἧς τὸ ἄνθος ὀρειγναοειδές.
 Scarsare, ρ. ἐν. μειῶ, ἐλαττώ.
 Scarseggiare, ρ. οὐδ. φειδομαι.
 Scarsella, θ. βαλάντιον, θυλίχιον.
 Scarsizza, οὐσ. θ. φειδωλία, φειδώ || ἔλλειψις, ἔνδεια.
 Scarsità, —tade, —tato, οὐσ. θ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 Scarsio, —a, ἔ. ἔλλιπής || φειδωλός, φιλέργυρος || — ἴδε circospetto, ceutto || —, οὐσ. ἄρσ. ἴδε scarsesa, scarsità.
 Scartabellare, ρ. ἐν. ἐπιτρέχω, διέρχομαι τροχάθην βιβλίων τι.
 Scartabelle, οὐσ. ἄρ. παλαιόχαρτον, οὐτιδανὴ συλλογὴ παλαιῶν λόγων, βιογραφιῶν, κτλ.
 Scartamento, οὐσ. ἄρ. ἀποβολή.
 Scartare, ρ. ἐν. (ἐπὶ χαρτοπαγνίων) ἀποβάλλω τὰ περιττά χαρτὰ || — μεταφ. ἴδε rifilare.
 Scartata, οὐσ. θηλ. ἴδε scartamento || dare alla—, μεταφ. παραφέρομαι, παροργίζομαι.
 Scartire, οὐσ. ἄρσ. ὑποδημάτιον γυμνασίου.
 Scartio, οὐσ. ἄρσ. ἀπόβλημα χαρτίων

ἐν τοῖς χαρτοπαγνίοις.
 Scarzu, οὐσ. θ. ἔνομα ἰχθύος.
 Scarzo, —a, ἔ. λεπτός, εὐστροφος.
 Scassare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω ἐκ τοῦ κειστού τὰ ἐμπυροσφραγισμένα ἱμάτια || ἴδε scassare.
 Scassatura, οὐσ. θ. ἐκβολὴ τῶν ἱματίων ἀπὸ τοῦ κειστού.
 Scassinare, ρ. ἐν. διαρρήγνυμι, συντρίβω, φθείρω, καταστρέφω.
 Scassinato, —a, παθητ. μετοχή τοῦ scassinare.
 Scasso, οὐσ. ἄρ. ἄροσις, κοιν. ὄργωμα || νέκτος, χέρσος ἀγρὸς καλλιεργηθεῖς πρώτην φορὰν.
 Scastagnare, ρ. οὐδ. ἀναβίλλομαι τι διὰ περιστροφῶν. ἀνω, διεκδύομαι, δεστάζω, ἐπινοῶ προφασίς.
 Scatalfascio, (A—) ἔκφρ. ἐπιρ. κακῶς, καταστρεπτικῶς.
 Scatalfuffo, ἄρ. ἴδε scarpazzono.
 Scatarrare, ρ. οὐδ. ἀποχερῆμτομαι, (ἐκ-κατὰ)πύω τὰ φλέγματα.
 Scatarrata, οὐσ. θ. ἀπόχερψις, κοιν. ἔκπυσις τῶν φλεγματῶν.
 Scatelatto, —a, ἔ. ἀπατηθείς.
 Scatenamento, οὐσ. ἄρ. λύσις ἐκ τῆς ἀλύσεως, = lo scatenare.
 Scatenare, ρ. ἐν. λύω τὰς ἀλύσεις τινός, ἀπαλλάττω τῶν δεσμῶν.
 Scatola, θ. πυξίς, κίστη, κουτίον.
 Scatelato, οὐσ. ἄρ. κουτιδοποιός.
 Scattare, ρ. οὐδ. ἐκλύομαι, χαλῶμαι, ἀνίεμαι || — (ἐπὶ χρόνου) προέρομαι || — a tutto (ἐπὶ πυροβόλου) τὸ μὴ ἐκπυροσφραγεῖν, τὸ μὴ ἀνάπτειν, κοιν. μὴ πιάνειν.
 Scattolois, ἄρ. στήριγμα τοῦ τεξου.
 Scatto, οὐσ. ἄρ. ἐκλυσις, γέλασις || ἀνίστησις, δυσκαλογία.
 Scaturiente, ἔ. διγ. ἀναβλύζων, ἀναβρύων, ἀναβρυστικός.
 Scaturigine, οὐσ. θ. ἀνέβλυσις, πίδαξ, πηγὴ ὕδατος.
 Scaturimento, οὐσ. ἄρ. ἀνάβρυσις, ἀνάβλυσις ὕδατος.
 Scaturire, ρ. οὐδ. ἀναβρύω, ἀναβλύζω || — (κατ' ἔκτ.) ἐκρέω, ἐπὶ σακράων ἐκχέομαι.

Scavalcare, ρ. έν. καταβιδάζω τινά από τοῦ ἵππου || — si, αὐτ. ἀποβαίνω τοῦ ἵππου.
 Scavalcare, οὐσ. ἄρ. ὁ καταβιδάζων τινά ἐκ τοῦ ἵππου καί (κατ' ἔκτασιν) ὁ ὑποσκελίζων τινά.
 Scavallare, ρ. ένεργ. ἴσθ. scavalcare || — οὐσ. ἄρ. ἡ ἐκ τοῦ ἵππου κατάβασις.
 Scavamento, οὐσ. ἄρ. ἀνασκαφή.
 Scavamento, οὐσ. ἄρ. νεκροφόρος, νεκροθάπτης, = beccamorto.
 Scavare, ρ. έν. σκάπτω, ὑποσκάπτω || κοιλάω, βαθύνω.
 Scavazione, οὐσ. θ. ἴσθ. scavamento lo scavare.
 Scavazzello, οὐσ. ἄρ. ἐκτραχηλισμός, κατακρημιτισμός.
 Scavazzare, ἀκροτομῶ, συντριβῶ, θραύω, κατακερματίζω || μεταφ. κρημνίζω || — si, αὐτ. ἀποσπῶ, ἐκβάλλω ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ἀπογυμνῶ τὴν κεφαλήν μου.
 Scavigliarsi, ρ. αὐτ. ἀπελευθεροῦμαι ἀποβάλλων τὴν φορτίαν.
 Scavo, οὐσ. ἄρ. κοίλωμα.
 Scavzellare, ρ. οὐδ. (γυδ.) διασκεδάζω, παίζω, χιριεντίζομαι.
 Scavzone, οὐσ. ἄρ. χωλιασμός, στίχος, λαμβός, χολός, ὁ ἔγων δηλ. τὸν τελευταῖον πόδα σπονδαίων.
 Scelbran, θ. βοτάνη ἢ πιτυοῦσα.
 Sceda, οὐσ. θ. ἐγγράφου διατύπωσις, σχέδιον || — μορφασμός.
 Scedato, — a, ἔ. χλευαστικός.
 Scederia, θ. χλευή, βωμολογία.
 Scedone, οὐσ. ἄρ. τραπέζιον ἐπιφύρον ὠρολόγιον, καθρέπτην, κτλ.
 Scegliere καί, κατὰ συγκοπήν, scerte, ρ. έν. ἐκλέγω, διαλέγω.
 Scelimento, οὐσ. ἄρ. ἐκλογή.
 Sceliticcio, οὐσ. ἄρ. ἀπόβλημα, ἀπορριψιμὸν.
 Scelitore, — trice, οὐσ. ἐκλογεὺς.
 Scelaglia, οὐσ. θ. (χειρ.) σκελαγία.
 Scellaragine καὶ scelaragine, οὐσ. θ. ἴσθ. scelleratezza.
 Scelleramento, ἔπ. κακούργος.
 Scelleratezza καὶ scele —, οὐσ. θ.

κακούργια, ἀνοσιουργία, μοχθηρία.
 Scellerato καὶ scele, — a, ἔ. κακούργος, θηριώδης, μοχθηρός.
 Scellino, οὐσ. ἄρ. ἀργυροῦν νόμισμα ἀγγλικόν, τὸ σελλίνιον, τιμώμενον ὡς ἔγγιστα εἰκοσι σολδίων.
 Scelta, θ. ἐκλογή, τὸ ἐπιλεκτόν.
 Sceltizza, οὐσ. θ. ταυτώσημον τῆ προηγουμένη λέξει.
 Scelto, — a, παθ. μετ. τοῦ scegliere, ἐκλεκτός, ἐξαιρετός.
 Sceltume, ἄρ. κάθαρμα, σκύβαλον.
 Scemamento, οὐσ. ἄρ. μείωσις.
 Scemare, ρ. έν. ἐλαττώ, μικρύνω, κοιν. ὀλιγοστέω || — οὐδ. καί — si, αὐτ. μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι.
 Scemato, — a, παθ. μετ. τοῦ scemare, ἐλαττωθεῖς.
 Scematore, — trice, οὐσ. ὁ ἐλαττών.
 Scemissimo, — a, (ὑπερ. τοῦ scemato) μωρότατος, λίαν, βλάτ, κτηνος.
 Scemo, — a, ἔ. εὐήθης, ἡλίθιος, ἄφρων, μωρός || ἐλαττωθεῖς, ἔλλιπής || — οὐσ. ἄρ. ἐλαττωσις, μείωσις ἴσθ. difetto.
 Scempriaggine, οὐσ. θ. μωρία, ἀγοικία, ἀπερισκία.
 Scempriato, ρ. έν. ἀναπτύσσω, ἀνελίσσω, ἀσφηνίζω, ἀπλοποιῶ || = (κατ' ἔκτ.) βασανίζω αὐστηρῶς.
 Scempriataggine, οὐσ. θ. ἴσθ. scempriaggine.
 Scempriamente, ἔπ. μωρῶς, ἀνοήτως, ἀσυνέτως, ἀφρόνως.
 Scempriato, — a, ἔ. ἀπλοῦς, ἀπλοποιηθεῖς || ἄφρων, ἡλίθιος.
 Scempriatà, οὐσ. θ. καί:
 Scempriezza, οὐσ. θ. ἡλιθιότης.
 Scemprio, οὐσ. ἄρ. ἀνιλετής, βάσανος || σφαγή || —, ἔ. ἀπλοῦς, λείος || εὐήθης, βλάτ.
 Scena, οὐσ. θ. σκηνή || (κατ' ἔκτ.) σκηνή, σκηνογραφία, τὸ θέατρον || — o, πλθ. αἰ ἐν τῷ θεάτρῳ σκηνάι, τὸ δρᾶμα, κτλ.
 Scenario, οὐσ. ἄρ. πρόγραμμα τὸ ἐμπεριέχον τὰ πρόσωπα τῶν ἠθοποιῶν καὶ τὰς σκηνογραφίας, τὸ διδασκόμενον δρᾶμα τῆς ἡμέρας.

Scendere, ρ. έν. καὶ οὐδ. καταβαίνω || κατάγομαι || —, ἴσθ. rinviare || συγκαταναύω.
 Scendibile, ἔ. διγ. εὐκατάβατος.
 Scendimento, οὐσ. ἄρ. κατάβασις.
 Sceneggiamento, οὐσ. ἄρ. ἡ ἐν τῷ θεάτρῳ, ὑπόκρισις, ἠθοποιία, ἀπαγγελία τῶν ἠθοποιῶν.
 Sceneggiare, ρ. οὐδ. σκηνηκεῖσθαι ἀπαγγέλλω ἐπὶ τῆς σκηνῆς.
 Scenicamente, ἔπ. σκηνηκῶς.
 Scenico, — a, ἔ. καὶ οὐσ. σκηνηκός.
 Scenite, οὐσ. ἄρ. (λ. ἔλλ.) σκηνητής, ὁ κατοικῶν συνήθως ὑπὸ σκηνῆν ἢ καλύβην ὡς οἱ νομάδες.
 Scenografia, οὐσ. θ. σκηνογραφία.
 Scenografico, — a, ἔ. σκηνογραφικός.
 Scenografo, οὐσ. ἄρ. σκηνογράφος.
 Scenopaggia, οὐσ. θ. μεγάλη τῶν Ἰβηρῶν ἑορτή, ἡ πηνοπηγία.
 Scentre, οὐσ. ἄρ. ἴσθ. saruta.
 Sceriffo, οὐσ. ἄρ. (λιζ. τουρκ.) ἐπικλησις τῶν ἀπογόνων τοῦ Μωάμεθ, σέρφης.
 Scernere, ρ. έν. διακρίνω, διαγινώσκω εὐκρινῶς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τῆς ἀντιλήψεως || ἐκλέγω, διὰ τῆς ἀντιλήψεως || ἐκλέγω, διαλέγω || διακτιλοδοκεῖσθαι, διακινῶ.
 Scernimento, οὐσ. ἄρ. διάγνωσις || ἐκλογή, = lo scenero.
 Scernito, ρ. έν. ὡς τὸ προηγουμένον.
 Scerpare, ρ. έν. διασρηγνῶναι, σπαρτάω, (δια)σχίζω.
 Scerpascola, οὐσ. θ. ὄνομα ἀγνώστου μικροῦ πτηνοῦ ἐν τῇ φωνεῖ τοῦ ἡλοῦ ἢ θηλεία τοῦ κόκκυγος ὡτοκαεῖ καὶ ἐπιβάσει.
 Scerpellato καὶ scerpellino, οὐσ. ἄρ. (οὐχίο —) ὀφθαλμικός, οὐ τὰ βλέφαρα ἀνεστραμμένα.
 Scerre, ρ. έν. ἴσθ. scegliere.
 Scervellato, — a, ἔ. ἀμύηλος.
 Scesa, θ. κατάβασις, κατήφορος ὄρους || ἐγκεφαλικός, κατάρρους.
 Sceso, — a, ἴσθ. disceso.
 Scetticismo, οὐσ. ἄρ. (φιλοσ.) πурρωτισμός, τὸ δόγμα τῶν ἐφεκτικῶν φιλοσόφων.

Scettico, — a, ἔ. καὶ οὐσ. σκεπτικός, ἐφεκτικός, ὁ ἐκ τοῦ δόγματος ἀρχαίων τινῶν φιλοσόφων, οἵτινες εἶχον περὶ παντὸς πράγματος, ὡς ἀρχήν, τὴν ἀμφιβολίαν.
 Scetratto, ἔ. καὶ οὐσ. σκηπτοῦχος.
 Scettro, οὐσ. ἄρ. τὸ σκηπτρον.
 Sceveramento, οὐσ. ἄρ. χωρισμός, διαζεύξις.
 Sceverante, ἔ. διγ. ὁ (διά)χωρίζων.
 Sceverare, — trare, ρ. έν. χωρίζω, διαχωρίζω, διαζευγνῶ.
 Sceverata, θ. ἴσθ. sceveramento.
 Sceveramento, ἔπ. χωριστά.
 Sceveratore, — trice, οὐσ. χωριστής.
 Scevero καί, (κατὰ συγκ.), scervo, — a, ἔ. χωριστός, κεχωρισμένος.
 Scheda καὶ sceda, schedula, οὐσ. θ. ἐγγράφου σχέδιον.
 Scheggia, οὐσ. θ. σχίζα, πελέκημα ξύλου, λίθου, κτλ. || ταινία ξύλου, πρὸς κατασκευὴν κανιστρῶν.
 Scheggiare, οὐσ. ἄρ. ζώνη, ζωστήρ, δερμάτινος.
 Scheggiamento, οὐσ. ἄρ. (διά)σχίσις.
 Scheggiare, ρ. έν. (δια)σχίζω ξύλον, ἐκκρίπτω σχίζας || — οὐδ. καί — si, αὐτ. σχίζομαι || πρόεργομαι, κατάγομαι ἀπ' εὐθείας || κατακρημνίζομαι, ἡ κρημνώδης εἶμι.
 Scheggioso, — a, ἔ. διηρημένος εἰς σχίζας || ἄισος, ἀνώμαλος.
 Scheletrame, οὐσ. ἄρ. (περὶ λ.) σκελετα σκελετῶν.
 Scheletrizaro, ρ. ένεργ. σκελεταῖω, βαλσαμῶναι.
 Scheleiro, οὐσ. ἄρ. σκέλετρον.
 Schema, οὐσ. ἄρ. (γεωμ.) ἀστρ. μουσ. ρητ.) σχῆμα.
 Schenire, ρ. οὐδ. λοξοδρομῶ || μεταφ. ἴσθ. scansare.
 Scherano, οὐσ. ἄρ. ληστής, κακούργος, δολοφόνος.
 Scheranzia, οὐσ. θ. ἴσθ. squinzanzia.
 Scherzare, ρ. έν. ἰερέα καθαιρῶ.
 Scherzato, — a, καθαιραθείς ἐπὶ ἰερέως ἀνομίαν διαπαράκτας.
 Scherzico, ἄρ. αἰγῆρου δερμά.
 Scherma, οὐσ. θ. ζιφομαχία.

Schemaglia, θ. ἔρις, φιλονεικία.
 Schermare, ρ. ἔν. ἴδε schermire.
 Schermidore καί—tore, οὐσ. ἔπλο-
 διδάσκαλος, ξιφομάχος.
 Schermigliare, ἴδε scamigliare, az-
 zafarsi.
 Schemire, ρ. οὐδ. ξιφομαγῶ, ἔπλο-
 μαγῶ, ἀμόνομαι.
 Schermo, οὐσ. ἄρ. ἄμυνα.
 Schernamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε scherno.
 Schernevole, —nibile, ἔ. διγ. κατά-
 γέλαιος, εὐκαταφρόνητος.
 Schernevolmente, ἐπ. χλευαστικῶς,
 καταφρονητικῶς.
 Schernimento, οὐσ. ἄρ. ἐμπαιγμός.
 Schernire, ρ. ἐμπαίζω, περιγελάω,
 χλευάζω πλαγίως.
 Schernitivo, —a, ἔ. χλευαστικός.
 Schernitore, —trice, οὐσ. εἰρων.
 Scherno, οὐσ. ἄρ. ἐμπαιγμός, χλεύη,
 περιφρόνησις.
 Schernola, οὐσ. θ. φυτόν ἐδάδιμον,
 κιχόριον τὸ ἡμερον ἢ τὸ κοιν. λε-
 γόμενον ἐνιαχῶ ἀντίδιον.
 Scherzamento, ἄρ. ἴδε scherzo.
 Scherzante, ἔ. διγ. φιλοπαίγμων,
 ἀστεῖος, σκάπτως.
 Scherzare, ρ. οὐδ. παίζω, χαριεντι-
 ζομαι, ἀστείζομαι.
 Scherzatore, —trice, οὐσιαστ. ἴδε
 scherzante.
 Scherzevole, ἔ. διγ. ἀστεῖος.
 Scherzevolmente, ἐπ. ἀστεῖος.
 Scherzo, οὐσ. ἄρ. ἴδε giuoco, sgrasso,
 passatempo || παίγνιον, ἀστεϊότης,
 μικρὸν σκῶμα, εἰρωνεία, προσβολή·
 || βλάθη, ζήλια.
 Scherzosamente, ἐπίρ. ἴδε scherze-
 volmente.
 Scherzoso, —a, ἔ. ἴδε scherzante.
 Schiaccia, οὐσ. θ. πάγις, πάγη ἐκ
 πέτρας πρὸς σύλληψιν πτηνῶν καὶ
 ἄλλων μικρῶν ζῴων.
 Schiacciamento, ἄρ. σύντριψις.
 Schiacciare, ρ. ἔν. συντρίβω, κατα-
 θραύω || μεταφ. περι(κατα)στέλλω,
 κολάζω || —si, αὐτ. συντρίβομαι.
 Schiacciato, οὐσ. θηλ. ἔρτος σποδί-
 τής, πλακοῦς, ζυμαρικόν, πῆττα.

Schiacciatina, οὐσ. θ. (ὄπκο.) πλα-
 κούντιον, μικρὸν ζυμαρικόν.
 Schiacciato, —a, παθ. μετοχή τοῦ
 schiacciare, ἀπλωτός, πλακωτός.
 Schiacciatura, οὐσ. θ. ἴδε schiaccia-
 mento, infragimento.
 Schiatica, οὐσ. θ. (ἀνατ.) ἰσχιάς,
 φλέψ ἰσχιακή.
 Schiaffeggiare, ρ. ἔν. ραπίζω.
 Schiaffo, ἄρ. ράπισμα, κόλαφος.
 Schiamazzare, ρ. οὐδ. κυρίως κακ-
 κάζω, κακκαρίζω ἐπὶ φωνῆς ἰσθμῶν
 μετὰ τὴν ἰστοκίαν, καὶ φωνῆς ἄλ-
 λων πτηνῶν περιφρόνων || — (κατ'
 ἔκτ.) θορυβῶ, κραυγάζω, βοῶ ἐπὶ
 ἀνθρώπων || —si, αὐτ. καταβυθίζο-
 μαι θορυβωδῶς ἐπὶ πτηνῶν θαλάσσιων.
 Schiamazzatore, ἄρ. θορυβοποιός.
 Schiamazzio καί—zzo, οὐσ. ἄρ. ἀδιά-
 πανστος θόρυβος.
 Schianciana, οὐσ. θ. ἡ τοῦ τετρα-
 γώνου διαγώνιος.
 Schiancio, οὐσ. ἄρ. ὡς τὸ ἀνωτέρω·
 || A —, di —, (ἔκφρ. ἐπιρρημ.) λο-
 ξός, πλαγίως, διαστρόφος.
 Schiancire, ρ. ἔν. κτυπῶ πλαγίως.
 Schiantamento, οὐσ. ἄρ. ἐκρίσσις.
 Schiantare, ρ. ἔν. ἀποσπῶ, θραύω,
 σπαράττω, σχίζω, διασχίζω ἐπὶ δέν-
 δρων, καταβαλλομένων· ἐπὶ ὄψα-
 σμάτων κτλ. || —si, αὐτ. σχίζομαι,
 θραύομαι, σπαράττωμαι.
 Schiantatura, οὐσ. θ. καί·
 Schianto, οὐσ. ἄρ. σχίσμα, ρήγμα, ἄ-
 νοιγμα· || πάταγος, αἰφνίδιος πρό-
 τος· || μεταφ. πῆλος καὶ βίσιανος,
 καρδίας σπαραγμός· || ράκος, κοιν.
 κουρέλι.
 Schianza, οὐσ. θ. (χαίρουργ.) λέπος,
 ἔσχαρα, κοιν. κάρκαδον.
 Schiappa, οὐσ. θηλ. συνήθως σχίζα,
 ξύλον καύσιμον· || ἱμάτιον τῶν νέων
 τὸ πάλαι ἐν χρῆσει.
 Schiappare, ρ. ἔν. κόπτω ξύλον εἰς
 σχίζας, σχίζω ξύλον· || —οὐδ. διαρ-
 ρήγνυμαι ἐκ τοῦ πάχους.
 Schiarare, ρ. ἔν. φωτίζω || μεταφ.
 διασαφηνίζω, ἀναπτύσσω || —si,
 αὐτ. φωτίζομαι καὶ μεταφ. βεβαι-

οῦμαι, πληροποροῦμαι καλῶς.
 Schiaratore, οὐσ. ἄρ. ὁ φωτίζων.
 Schiarea, θ. εὐσμον φυτόν ἐν εἶδει
 τοῦ ἐλελιφάσκου, τὸ ὄρινον.
 Schiarimento, οὐσ. ἄρ. φωτισμός·
 || μεταφ. διασαφήσις, ἀνάπτυξις.
 Schiarire, ρ. ἔν. φωτίζω || — si,
 αὐτ. φωτίζομαι || ἀραιοῦμαι ἐπὶ
 στρατιωτῶν πιπτότων ἐν μάχῃ.
 Schiatta, οὐσ. θ. γένος, γενεά.
 Schiattare, ρ. οὐδ. ρήγνυμαι, διαρ-
 ρήγνυμαι, κοιν. σκάνω.
 Schiattare, ρ. ἔν. ἴδε squittire.
 Schiattone, οὐσ. θ. γυνή βερούσαρ-
 κος, παχυτάτη.
 Schiava, θ. δούλη, αἰχμάλωτος.
 Schiavacciare, ρ. ἔν. ἀνοίγω.
 Schiavare, ρ. ἔν. ἀποκαυθῶ.
 Schiavato, —a, πθ. μτ. τοῦ schiavare.
 Schiavesco, —a, ἔ. δουλικός.
 Schiavina, οὐσ. θ. ἐσθῆς ποδήρης
 τῶν δούλων καὶ ἐρημιτῶν.
 Schiavino, οὐσ. ἄρ. δήμαρχος.
 Schiavità καὶ schiavitudine, οὐσ. θ.
 δουλεία, αἰχμαλωσία.
 Schiavo, —a, οὐσ. δούλος, αἰχμάλωτος.
 Schiavzagaglia, οὐσ. θηλ. (περιλ.)
 ὄγλος, χυδαῖος λάδος.
 Schiecheramento, οὐσ. ἄρ. ἡ εἰς
 μάχην κατάταξις τοῦ στρατοῦ.
 Schiecherare, ρ. ἔν. λέγω ἀναφαν-
 δῶν τὸ φρόνημά μου.
 Schiecherato, —trice, οὐσιαστ. ἴδε
 scarabocchiatore.
 Schidionare, ρ. ἔν. διοβελίζω, κοιν.
 σουβλίζω κρῆς πρὸς ἐψησιν.
 Schidionata, οὐσ. θ. ὀβελοῦ πλήρης
 κρέας· ψηθέντος, κ. σουβλιῆ.
 Schidione καὶ schidone, οὐσ. ἄρ.
 ὀβελός, κοιν. σουβλιῆ.
 Schiena, οὐσ. θ. τὰ νῶτα, ῥάχις.
 Schienale, οὐσ. ἄρ. τὰ νῶτα, ἡ ῥά-
 χις τῶν φορητῶν ζῴων.
 Schienanzia, οὐσ. θ. συναγχή.
 Schienella, θ. κρέας τῶν ἰππων, νό-
 σσημα ὄστροπικόν τῶν ποδῶν· || ἀδη-
 μονία, ἀνία, λύπη.
 Schianuto, —a, ἔ. πλατύνωτος.
 Schiera, οὐσ. θηλ. στρατοῦ πεζικόν

τάγμα ἢ λόγος· || δημίγυρις, σύλλο-
 γος, ὄμιλος· || πλῆθος, ἡμάς, λεγαὼν·
 || κατόλογος.
 Schieramento, οὐσ. ἄρ. παράταξις.
 Schierare, ρ. ἔν. παρατάσσω στρα-
 τόν· || τίθημι κατὰ στοίχον, κατὰ
 σειράν· || —si, αὐτ. τίθεμαι κατὰ
 γραμμὴν, παρατάσσομαι ὡς ἐν μάχῃ.
 Schiericato, ἴδε schiericato.
 Schiellamento, ἐπ. εἰλικρινῶς, ἀ-
 πλῶς, ἄλευθερώς.
 Schiettezza, οὐσ. θ. εἰλικρινεία.
 Schietissimo, —a, ἔ. (ὕπερθ.) εἰλι-
 κρινέστατος, ἄπλοῦστατος.
 Schietto, —a, εἰλικρινής, ἄπλοῦς, ἄ-
 δολος· || —(ἐπὶ πραγμάτων) ἀκρα-
 τος, ἀμικτος, ἀκράσιος, καθαρός· ||
 μονοειδής, ἁμαλός.
 Schilla, οὐσ. θ. (ἀπηργ.) ἀχθία, ἀ-
 νία, ἐνόγλησις· κόρος, = noia.
 Schifamento, ἐπίρ. ρυπαρός, ποτα-
 πῶς· || κοσμικός.
 Schifamento, οὐσ. ἄρ. ἐκ(δια)φυγή·
 || περιφρόνησις, ἀπέχθεια.
 Schifanoia, οὐσ. ἄρ. ὀκνηρός.
 Schifare, ρ. ἔν. ἀποφεύγω, ἐκφεύ-
 γω· || περιφρονῶ, ἀποστρέφομαι.
 Schifatore, —trice, οὐσ. ὁ ἀποστρε-
 φόμενος, = che schifa.
 Schifevole, ἔ. διγ. περιφρονητικός.
 Schifevolmente, ἐπ. ἀφεύκτως.
 Schifezza, οὐσ. θ. ρυπαρία.
 Schifiltà, —tate, —tato, οὐσ. θ. προ-
 φύλαξις, προσοχή· κοσμιότης.
 Schifiloso, —a, ἔ. ὀστρεοπος.
 Schifo, οὐσ. ἄρ. σκάφιον, ἀκάτιον,
 λέμβος· || —(κατ' ἔκτ.) ὄμιλος γω-
 νιῶδης ἐπὶ τῆς κορυφῆς.
 Schifo, —a, ἔ. ρυπαρός, ἀκαθαρός,
 βρωμερός· || ὀστρεοπος, δύσκολος· ||
 προφυλακτικός, προσεατικός, εὐλα-
 χῆς, σεμνός, κόσμιος.
 Schifosamente, ἐπ. ρυπαρῶς, βδε-
 λυρῶς, βρωμερῶς.
 Schifoso, —a, ἔ. ρυπαρός, βρωμερός.
 Schimbeseio, —a, ἔ. αἰθεροσκελής,
 στρεβλόπους· || A —, (ἐπιρρηματι-
 κῶς) ἐγκαρσίως, λαζῶς, πλαγίως.
 Schianzia, οὐσ. θ. κινδύνη, συ-

νάγχη, φλεγμονή του λαιμού.
 Schincio, —α, έ. έγκάρσιος, λοξός.
 Schimiera και —ε, θ. έπιπλοός πε-
 ρικνήμιος των έπικών σιδηρούς.
 Schiodacristi, ούσ. άρσ. ύποκριτής,
 είκονοφάγος, ψευδόδηρσκος.
 Schiodare, ρ. έν. άποκαθής.
 Schiodatura, ούσ. θ. (κοινολ.) άπο-
 καθήλωσις, κοιν. ξεκάρφωμα.
 Schiomare, ρ. έν. λύω, συγγέω, δια-
 τάράτω την κόμη.
 Schioppettare, ρ. έν. τυφεκίζω.
 Schioppattiere, ούσ. άρ. στρατιώτης
 τυφεκοφόρος.
 Schioppello, άρ. (όπικ.) τυφέκιον.
 Schorpo, ούσ. άρ. μέγα τυφέκιον.
 Schiostrarsi, ρ. αút. έξέρχομαι τής
 μόνης, παραιτούμαι από των μονα-
 χών, άπαλλάττομαι || άπέρχομαι
 εκ τενος περικλείστου τόπου.
 Schioppire, ρ. ούδ. έκφεύγω έπιτη-
 δεύς, ύπεκφεύγω.
 Schiribizzo, ούσ. άρ. lida ghiribizzo.
 Schisa, έπ. λοξός, πλαγιός.
 Schisare, ρ. έν. (άριθμ.) ανάγω τά
 κλάσματα εις έλαχίστους όρους.
 Schiso, ούσ. άρ. αναγωγή των κλα-
 σμάτων εις έλαχίστους όρους.
 Schisto, ούσ. άρ. σχιστόλιθος.
 Schistoso, —α, έ. λεπιδωτός, πλα-
 κώδης, σχιστώδης.
 Schitarrare, ρ. ούδ. καθαρίζω.
 Schiudere, ρ. έν. άνοίγω || —(κατ'
 έκτ.) άποκλείω, άποβάλλω, άπο-
 βάλλω, άπομακρύνω || —σι, αútπ.
 έξέρχομαι, έκφεύγω από τόπου κα-
 τακλείστου.
 Schiuma, ούσ. θ. άφρός μετέλλων
 || σέλος σέλας || ύψω θαλάσσιον,
 άφρός τής θαλάσσης || ρόπος, άκα-
 θαρσία.
 Schumante, έ. διγ. άφρώδης, άφρόεις.
 Schiumare, ρ. έν. έξαφρίζω || —,
 ούδ. και —σι, αút. αφρίζω.
 Schiumatoio, άρ. έξαφριστήριον.
 Schiumoso, —α, έ. lde schiumante.
 Schiuso, —α, καθ. μετ. του schiude-
 re, ήνεωγμένος, άπροφύλακτος ||
 άπάκλειστος, έξηρημένος.

Schivabile, έ. δογ. (έκ)φεύξιμος.
 Schivare, ρ. έν. έκφεύγω, υπο(έκ)-
 φεύγω, διακρούομαι, άφιστημι, απο-
 μακρύνω || διαφυλάττω, ύπερα-
 σπίζω, διασώζω.
 Schivo, —α, έ. έχληρός, άνταρός ||
 έπαχτός έχων, άνιαν ύφιστάμενος
 || σκυθρωπός, κατηφής, μελαγχο-
 λικός || σεμνός, συνεσταλαμένος.
 Schizzamento, ούσ. άρσ. ύδατος ή
 και άλλου ύγρου άνάβλυσις.
 Schizzare, ρ. ούδ. άναβρύω, αναβλύ-
 ζω || έπί ύδατος δρομητικώς άναρρέον-
 τος || —(κατ' έκτ. έπί παντός άλλ-
 λου πράγματος) αναπηδών, έκφεύγω
 δρομέως || σπινθηροβολών έπί ύφθαλ-
 μών ζωηρών.
 Schizzalla, ούσ. θ. ύδατος άνάβλυσις
 και ή βρύσις αútής.
 Schizzato, —α, πθ. μετ. του schizzare.
 Schizzatoia, ούσ. θ. σωλήν, αλά-
 κιον των χυτηρίων δι' ου εισίχον-
 ται τά μέταλλα.
 Schizzatoio, ούσ. άρ. σύριγγ, κλυ-
 στήρ || ψωλή, πύσθη.
 Schizzettare, ρ. έν. κλύω, εισάγω
 ύγρον υπό τδ δέρμα διά του κλυ-
 στήρος, ενέσις ποιών, ένιημι.
 Schizzetto, ούσ. άρ. (όπικ.) σύριγγ,
 κλυστήριον || —(ιατρ.) ενέσις.
 Schizzinosamente, έπ. δυστρέπως,
 δυσκόλως, περιφρονητικώς.
 Schizzinoso, —α, έ. δύστροπος, δύσ-
 κολος, άγέρωγος.
 Schizzo, ούσ. άρ. τίτλος, πιτόλι-
 σμα, κοιν. πιτόλισμα.
 Scia, ούσ. θ. όλιός, τδ ίχνος ή αύ-
 λαξ πλοίου πλέοντας.
 Sciabesco, ούσ. άρ. είδος πλοίου ού-
 τω καλουμένου.
 Sciabla και sciabola, ούσ. θ. σπά-
 θη περισική, άκινόκη.
 Sciabordo, άρ. μωρός, βλάξ.
 Sciacquamenti, ούσ. άρ. πρόγευμα.
 Sciacquamento, ούσ. αστ. άρσ. lde ri-
 sciacquamento.
 Sciacquare, ρ. έν. lde risciacquare.
 Sciaguattamento, ούσ. άρ. άνακινή-
 σις, τάρσις ύγρου έν άγγείω.

Sciaguattare, ρ. έν. άνακινών, τάρσι-
 τω ύγρον έν άγγείω.
 Sciagura, ούσ. θ. συμφορά.
 Sciagurataggine, ούσ. θ. μοχθηρία,
 έξοχος κακία, κακουργία.
 Sciaguratamento και sciauramento,
 έπ. δυστυχώς || γαμπερός.
 Sciaguratezza, ούσ. θ. μοχθηρία.
 Sciagurato και sciaurato, —α, έ.
 άτυχής, δυστυχής || μοχθηρός, φαύ-
 λος, άθλιος, ούτιδανός.
 Sciacquamento, ούσ. άρ. κατανά-
 ψωσις, σπατάλη, άσωτία.
 Sciacquante, έ. διγ. σπάταλος.
 Sciacquare, ρ. έν. καταδαπανών,
 κατασπαταλώ, άσωτεύω || μεταφ.
 έπιδείκνυμι || —σι, αút. μεταφ. έξ-
 ολισθαίνω, έξοκέλλω || —σι, (έπί
 ύδατων) απόλλυμαι, κοιν. γάνομαι,
 συγγέομαι, συμμίνυμαι μετ' άλλων.
 Sciacquatamente, έπ. άφειδώς, ά-
 σώτως, μετá σπατάλης || μεταφορ.
 άτάκτως, ύπερμέτρως.
 Sciacquato, —α, καθ. μετοχή του
 sciacquare, άφειδής, άσωτος. ||
 μεφ. ύπερμετρος, ύπερβολικός.
 Sciacquatore, —trice, ούσ. lde
 sciacquante, καυτόσημον || —ce,
 γυνή σπάταλος, λίαν διαπανηρά, ά-
 κέρεστος τέρψων.
 Sciacquito, —lascio, ούσ. άρ. lde
 sciacquamento.
 Sciacquamento, ούσ. άρ. άναθυμιασις.
 Scialandò, άρ. σκάφος, πλοιάριον.
 Sciappa και jalappa, θηλ. φάρμα-
 κον καθαρκτικόν, ή ιακάπη.
 Sciare, ρ. ούδ. και —σι, αút. τέρ-
 πομαι, διασκεδάζω, έντρυφώ, ήδυ-
 παθών, καταδαπανών την περιουσίαν
 || —σι, έκρήγνυμαι, εκχέομαι.
 Sciabile, ρ. έν. (άπρηχ.) τοίχον
 κοντό, κοιν. άσπίζω, άσβεστώνω
 || —σι, αút. συγχρηπτομαι, κρούπω
 τδ έλαττωμάτ μου.
 Sciabatto, —α, καθ. μετ. του sci-
 albare, lde intonato.
 Sciabatura, ούσ. θ. κονίασις.
 Sciablo, ούσ. άρ. ώς τδ άνωτέρω ||
 —, —α, έ. κακοναμένως άσβεστώ-

μένος || έπί τοίχων || μεταφ. ώχρός.
 Sciallo, ούσ. άρ. περιώμιον ύφασμα
 γυναικειόν, κοιν. σάλλι.
 Scialo, ούσ. άρ. άναθυμιασις || μεφ.
 πομπή, μεγαλοπρέπεια, έπίδειξις.
 Scialuppa, ούσ. θ. μεγάλη λέμβος.
 Sciamannato, —α, έ. άτιμέλητος, ά-
 περιποίητος —α, (έπιρ.), άμελώς,
 άφελώς.
 Sciamare, ρ. ούδ. σμηνουργομαι.
 Sciambecco, ούσ. άρσ. είδος πλοίου
 ιστιοφόρου.
 Sciamè και sciamo, ούσ. άρ. μελι-
 σών σμήνος.
 Sciamito, ούσ. άρσ. ύφασμά τι με-
 ταξωτόν πολυειδές και ποικιλόχρουν
 || άνθος, δ άμάραντος.
 Sciampiare, ρ. έν. (άπρηχ.) εύρύνω,
 έκτείνω, = dilatare.
 Sciancare, ρ. έν. εκβάλλω την όσφύν,
 απόγλουτον καθίστημι.
 Sciancato, —α, έ. έξηθρωμένος την
 όσφύν, απόγλουτος, έκλυτος.
 Sciapidire, ρ. ούδ. άνταρός, ήδης
 καθίσταμαι.
 Sciapido, —α, έ. άνούσιος, άνοστος.
 Sciapitezza, ούσ. θ. lde scipidezza.
 Sciaquare, ρ. έν. διακλύζω.
 Sciaqualura, ούσ. θ. άπόκλυμα.
 Sciarada, ούσ. θηλ. συλλαβογράφος,
 συλλαβικόν δίλημμα, γρίφος.
 Sciare, ρ. ούδ. (νευτ.) άναποδίζω,
 άνακρούω τδ σκάφος.
 Sciarra, ούσ. θ. lde ciarra || στρα-
 τιωτικόν περιώμιον.
 Sciarpare, —paliare, ρ. έν. άνοίγω,
 άναστρέφω, έκτρέπω τδ βλέφαρα έλ-
 κων διά των δακτύλων.
 Sciarpellato, —α, καθ. μετοχή του
 sciarpellare.
 Sciarpelleria, ούσ. θ. παραφροσύνη.
 Sciarpellino, ούσ. άρ. lde scerpel-
 lino, τδ νυν συνηθέστερον.
 Sciarra, sciarrata, ούσ. θ. έρις.
 Sciarramento, άρ. διασκορπισμός.
 Sciarrare, ρ. έν. διασκορπίζω ||
 —σι, αút. διασκορπίζομαι.
 Sciatica, ούσ. θ. νόσος, ή ισχιάς.
 Sciatico, —α, έ. ισχια(δι)κός.

Sciattare, ρ. ἐν. κατατρέφω ἔργον, ἄτομον, = rovinare.
 Sciatto, — α, ἐ. ἀτιμῆτος τὸν ἱματισμὸν ἢ ἀπλοῦς καὶ τὰς πράξεις.
 Sciaura, sciaurataggine, sciaurata-mente, sciauratezza, sciaurato, ἴδε sciagura, κτλ. οὕτω γραφόμενα.
 Scibile, ἐ. διν. γνωστός, εὐνόητος, νοητός || —. οὐσ. ἴδε scibilità.
 Scibilità, θ. τὸ γνωστόν, τὸ νοητόν.
 Scienza, οὐσ. θ. ἴχθῦς, ἡ σκίαινα.
 Sciente, ἐ. διγ. ἐγγράμματος.
 Scientemente, ἐπ. εἰδημόνως.
 Scientificamente, ἐπ. ἐπιστημονικῶς.
 Scientifico, — α, ἐ. καὶ οὐσ. ἐπιστημονικός, = di scienza.
 Scienza καὶ scienza, οὐσ. θ. ἐπιστήμη, παιδεία, μάθησις.
 Scienziale, ἐ. διγ. ἴδε scientifico.
 Scenzialmente, ἐπ. καὶ :
 Scenzialmente, ἐπ. ἴδε scientemente.
 Scenziato, — α, ἐπ.θ. καὶ οὐσ. ἐπιστήμων, σοφός.
 Sciffrare, ρ. ἐν. ἀναγινώσκω, ἐξηγῶ συνθηματικά γράμματα ἢ γραφὴν συγκεκριμένην, δυσανάγνωστον.
 Scignere, ρ. ἐν. ἀποζώννυμι || — si, αὐτ. ἀποζώννυμι.
 Scigrignata, οὐσ. θ. (ἀπρηχ.) ἀντι τοῦ νῦν συνήθους, scigrignata, τραῦμα ἐπὶ τοῦ προσώπου τὸ ἐκ ξίφους ἢ ἐκ μαχαίρας πρὸς ἄμφω, οὐλή, κ. σπαθιά, μαχαίριά.
 Scilleca, οὐσ. θ. ἴδε bella.
 Scillingnagnolo, οὐσ. ἀρ. ὑπογλωττίς, ἀγκύλη, ἀγκυλόγλωσσον.
 Scillinguare, ρ. οὐδ. τραυλίζω, ψελλίζω, ἴδε balbellare.
 Scillinguato, — α, ἐ. τραυλός, ψελλός.
 Sciliva, οὐσ. θ. σέλος, σάλιον.
 Scillitico, — α, ἐ. σικιλητικός, τῆς σικιλίας, (ἢ τοῦ σικιλοκρομμύδου).
 Scilloccale, ἐ. διγ. ἴδε stroccale.
 Scillocco, οὐσ. ἀρ. ἴδε strocco.
 Sciloma, οὐσ. ἀρσ. καὶ θ. ἀπεραντολογία ἀνιάρ.
 Sciloppare, ρ. ἐν. δίδω ἀφαιον || — μεταφ. ἴδε raddoleire, carezzare.

Sciloppo, οὐσ. ἀρ. ἴδε sciloppo.
 Scima, οὐσ. θ. (τακτ.) κυράτιον.
 Scimia καὶ scimmia, θ. πιθήκας.
 Scimiario, — miottare, ρ. οὐδέτ. πιθήκίζω.
 Scimiatico, — α, ἐ. πιθήκειος.
 Scimiatore, οὐσ. ἀρ. πιθηκιστής, μιμητής, ὁ ὑποκρινόμενος, τὰ σχήματα καὶ τοὺς λόγους ἄλλων.
 Scimieria, οὐσ. θ. ἡλ. πιθηκισμός, γελοία ἀπομίμησις.
 Scimitarra, οὐσ. θ. ξιφοδέριον.
 Scimunitaggine, οὐσ. θ. μωρία.
 Scimunitamente, ἐπ. μωρῶς.
 Scimunito, — α, ἐ. εὐθήης, βλάξ.
 Scindere, ρ. ἐν. σχίζω, διασχίζω.
 Scingere, ρ. ἐν. ἴδε signere.
 Scintilla, οὐσ. θ. σπινθήρ.
 Scintillamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε scintillazione, lo scintillare.
 Scintillante, ἐ. διγ. σπινθηροβόλος, ἀκτινοβόλος, πυρλαμπής.
 Scintillare, ρ. ἐν. σπινθηροβόλῳ, ἀκτινοβόλῳ, ἐκλάμπω.
 Scintillazione, οὐσ. θ. σπινθηροβολία, ἀκτινοβολία ἢ τῶν ἀστέρων μαρμαρυγή, σπινθήρ.
 Scintillella, οὐσ. θ. (ὑποκ.) μικρὸς σπινθήρ || μεταφ. ἀμυδρὸν φῶς οἴου-δήποτε πρῶματος.
 Scinto, — α, παθ. μετ. τοῦ signere, ἄζωστος, ἀνευ ζώνης.
 Scio, οὐσ. ἀρ. ἴχθον.
 Sciocaggine, θ. ἴδε sciocchezza.
 Sciocamente, ἐπ. ἀφρόνως, μωρῶς.
 Scioccheggiate, ρ. οὐδ. ἀνοήτῳ.
 Scioccherello, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) μικρὸς ἄφρων.
 Scioccheria, οὐσ. θ. ἡ :
 Sciocchezza, οὐσ. θ. ἀφροσύνη.
 Sciocco, — α, ἐ. ἄφρων, ἄλογος, ἀκρίτος, ἀσύνετος, βλάξ, μωρός || — (ἐπὶ πραγμάτων) ἀηδής, ἀνοστής, ἀνοήσιος.
 Sciogliere καὶ, κατὰ συγκοπήν, sciogliere, ρ. ἐν. λύω, διαλύω, χαλῶ || — μεταφ. ἢ sciorre i dubbi || le difficoltà, διευκρινῶ, διασαφηνίζω τὰς ἀμφιβολίας, τὰς δυσκολίας, κτλ.

|| —, οὐσ. (ναυτ.) αἶρω τὴν ἄγκυραν || — si, αὐτ. λύομαι, διαλύομαι, ἀπολύομαι.
 Scioglimento, ἀρ. (διά)λύσις || ὁμοῦτος, παραγωγή τοῦ λαοῦ, στάσις.
 Sciogliore, οὐχ. ἀρ. ὁ λύων, διασαφηνίζων, ἀναπτύσσων τι.
 Sciocchezza, οὐσ. θ. ἀλαζονεία, κομπασμός, μεγαλαυχία.
 Sciolo, — α, ἀλαζόν, οἰηματίας.
 Scioltamento, ἐπ. εὐκινήτως.
 Scioltezza, οὐσ. θ. εὐκινήσια, ἐπιδεξιότης || εὐστροφία.
 Sciolto, — α, ἐ. λυτός, ἄδετος || μετ. ἐλεύθερος || διαλυτός, διαλελυμένος || parole — e, παῖδες λόγος.
 Sciolvere, ρ. οὐδ. προγεύομαι.
 Sciornata, οὐσ. θ. καίλαψ, καταιγίς.
 Scioparagine, οὐσ. θ. ἀργία.
 Scioperamento, οὐσ. ἀρ. ἀπασχόλησις, ἀπεργία.
 Scioperare καὶ scioprare, ρ. ἐν. ἀπασχολῶ || — si, αὐτ. ἀργῶ, διατελῶ, ἐν ἀργίᾳ.
 Scioperataggine, — tezza, οὐσ. θ. ἀλιγωρία, ἀμέλεια, ἀργία.
 Scioperatello, — α, ἐ. ἡ :
 Scioperato, — α, παθ. μετ. τοῦ scioperare, ἀργός.
 Scioperio, οὐσ. ἀρ. ἀργία.
 Scioperone, οὐσ. ἀρ. ἴδε scioperato || = (κατ' ἔκτ.) βλάξ.
 Sciopino, ἀρ. ἀπροσδόκητον συμβάν, caso, avvenimento fortunoso.
 Sciornamento, οὐσ. ἀρσ. διαέρωσις, ἀέρσιμα, = lo sciornare.
 Sciopinare, ρ. ἐν. ἐκθέτω εἰς τὸ ὑπαιθρον, διαχωρίζω κυρίως ὀθόνας, ἐμάτιζ, κτλ. || — libri, φυλλολογῶ, διέρχομαι ἀναγινώσκων βιβλία || μετ. δημοσιεύω, κηρύττω, γνωστοποιῶ || — si, αὐτ. ἐκπορεύομαι, κ. ἐκκουμπόνομαι, ἐκβάλλω τὰ ἐμάτια μου || ἀναπαύομαι.
 Sciornato, — α, παθ. μετ. τοῦ sciopinare, ἐκθέτος εἰς τὸ ὑπαιθρον || ἀπεκδυθεὶς τὸν ἱματισμόν.
 Sciorere, ρ. ἐν. ἴδε sciogliere.
 Sciovicchiolare, ρ. ἐν. τρέπω εἰς

φυγὴν, διασκορπίζω, ἐπὶ ἱερακοῦ διασκορπίζοντος τὰς φάσσας πρὸς ἄφραν ἐν τῇ ὄρῃ.
 Scirra, οὐσ. ἀρ. πλατὸν ἔνυμα, ἀμαθής, ἄφρων.
 Scirpare, ρ. ἐν. σχίζω, φθείρω, χαλῶ || — ἴδε abortare, aortare, scionciare, sciupare.
 Scipatore, — trice, οὐσ. ἄσωτος.
 Scipazione, οὐσ. σπατάλη, ἄσωσία.
 Scipidezza, οὐσ. θ. ἡλ. τὸ ἄγυλον, τὸ ἄναλον, κοιν. τὸ ἄνοστον || — ἴδε ischiochezza.
 Scipidire, ρ. οὐδ. καθίσταμαι ἀηδής, ἀνιάρ, κοιν. ἀνοσταίνω.
 Scipido, — α, ἐ. ἀηδής, ἀνιάρ.
 Scipitaggine, οὐσ. θ. ἀφροσύνη.
 Scipitamente, ἐπ. ἴδε insipidamente || — μεταφ. ἀπερισκέπτως, ἴδε sciocamente.
 Scipitezza, οὐσ. θ. ἴδε scipidezza.
 Scipito, — α, ἐ. ἄγυλος, ἄνοστός || μετ. ἄφρων, ἀσύνετος.
 Sciringa καὶ siringa ἢ scilinga, οὐσ. θ. (χειρ.) σύριγξ καθετήρ.
 Sciringare, ρ. οὐδ. ἴδε siringare.
 Scirocco, οὐσ. ἀρ. ζευκός ὁ φωνικός, ὁ εὐρός, κοιν. ὁ σιρόκος.
 Sciroppo, οὐσ. ἀρσ. σιράκιον, σιράκιον, κοιν. σιρόπι.
 Scirro, οὐσ. ἀρ. (χειρ.) σκίρρος.
 Scirroso, — α, ἐ. σκιρρώδης.
 Scisma, οὐσ. ἀρ. (θεολ.) σχίσμα θρησκευτικόν || μετ. διχόνοια.
 Scismatico, ἐ. (θεολ.) σχισματικός.
 Scissile, ἐ. διγ. (διά)σχιστός.
 Scissione, οὐσ. θ. σχίσις, σχίσμα.
 Scisso, — α, παθ. μετ. τοῦ scindere, ἐσχισμένος, διάσχιστος.
 Scissura, οὐσ. θ. ἴδε scissione.
 Scitola, θ. (ἀ. ἀρχ. ἑλλ.) σκυτάλη.
 Sciuga, οὐσ. θ. δεξαμενὴ πλήρης ὕδατος, εἰς τὴν ὅπου ῥίπτεται ὁ χωνεύμενος σίδηρος.
 Scingare, ρ. ἐν. ἀπομόσσω, ἀπογιγίζω || —, οὐσ. ἴδε sciullarsi.
 Sciugatoio, οὐσ. ἀρ. χειρόμακτρον.
 Sciuno, — α, ἐ. ἴδε spranveduto.
 Sciupare, ρ. ἐν. καταθαπῶν.

Sciupatore, —trice, οὐς. ἄσωτος.
 Sciupino, οὐς. ἄρ. σατάλη, φθορά, καταστροφή.
 Sciolare, ρ. οὐδ. = sibilare || ὀλισθαίνω, κοιν. γλυστρῶ.
 Sciolata, οὐς. θ. ὀλισθημα, ὀλισθησις || μτφ. παρακτροπή.
 Sciololetto, ἄρ. (μουσ.) μετόπτωσις, μεταβαλή τόνου ἢ τρόπου.
 Selamare, ρ. ἐν. ἴδε esclamaré.
 Selamazione, θ. ἴδε esclamazione.
 Selarea ἢ scarlea, οὐς. θηλ. φυτὸν εὐώδες, ὃ ἐλελισφακός.
 Scerolico, ἔ. (ιατρ.) σκληρωτικός.
 Scocca 'l fusso, οὐς. θ. γυνή ἀγενής, αὐτίδα, ἢ ἀκνηρά.
 Scocamento, οὐς. ἄρ. ἐκτόξευσις.
 Scoccare, ρ. ἐν. ἐκτοξεύω || οὐδ. ὑποφώσκω ἐπὶ τῆς αὐγῆς || ἤχῳ, σημαίνω || ἐξέρχομαι ἀφῆς || — si, αὐτ. παρουσιάζομαι.
 Scocatoio, ἄρ. στήριγμα τέξου.
 Scocatore, οὐς. ἄρ. ἀκοντιστής.
 Scocciare, ρ. ἐν. ἴδε scarpinare || — (ναυτ.) λύω.
 Scocco, οὐς. ἄρ. ἐκτόξευσις, βολή || ἤχησις τῆς ἄρας.
 Scoccolare, ρ. ἐν. ἐκκαίζω.
 Scoccolato, —a, πθ. μτ. τοῦ scoccolare
 Scocconeggiare, ἴδε burlare.
 Scodare, ρ. ἐν. ἐκκόπτω τὴν οὐρὴν ἢ τὰ ὦτα ἵππου, κολοῦω ἵππου.
 Scodato, —a, παθ. μετ. τοῦ scodare, cavallo —, ἵππος κλόουρος.
 Scodella, θ. κύαθος, κ. γαβάθα.
 Scodellare, ρ. ἐν. ἐκχέω τὸν ζωμὸν ἐν τῷ κυθήφω.
 Scodellaro, οὐς. ἄρ. κναθοποιός, κναθοπώλης.
 Scodellata, θ. ὅσον κῶθων χωρεῖ.
 Scodellata, οὐς. θ. (ὕποκ.) καί :
 Scodellino, οὐς. ἄρ. (ὕποκ.) κναθίσκος, κναθίον.
 Scodinzolare, ρ. οὐδ. σείω τὴν οὐρὴν, = dimenar la coda.
 Scodificare, ρ. ἐν. συντρέφω, καταστρέφω, ἴδε schiacciare.
 Scoffina, οὐς. θ. ρίγη, ἴδε scuffia.
 Scoffinato, —a, ἔ. ζυτός.

Scogliia, οὐς. θηλ. λεβηθίς, κοιν. τὸ τοῦ θρεως ὑποκάμισον || — (καθ' ἑμοίωσιν) ἱμάτιον, ἔδυμα || — (κατ' ἔκτ.) σκόπελος, μέγας ἕγκος λίθου παραθαλασίου.
 Scogliera, θ. σκοπέλων σωρεία.
 Scoglio, οὐς. ἄρ. σκόπελος, ἀπορρώξ, βράχος παραθαλάσσιος ἢ καὶ ὄρεινός || κρημνός, βράβρον.
 Scoglioso, —a, ἔ. σκοπελώδης || ἐπικλίνδυνος, = pericoloso.
 Scoiare, ρ. ἐν. ἐκδέρω.
 Scoiatta, — attolo, ἄρ. σκίουρος.
 Scoiatura, οὐς. θ. ἐκδορά.
 Scolamento, οὐς. ἄρ. (ἐκτροπή, ῥεῦσις.
 Scolare, ἄρ. μαθητής, —a, θηλ. μαθήτρια.
 Scolare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἀπορρέω, ἀποστᾶζω.
 Scolareggiare, ρ. οὐδ. διάγω, φέρομαι, πράττω ὡς μαθητής.
 Scolaresca, οὐς. θ. (περιλ.) ἅπανα ἢ ἑμὰς τῶν μαθητῶν σχολῆς.
 Scolaresco, —a, ἔ. σχολιακός.
 Scolarello καὶ scolarino, οὐς. ἄρ. (ὕποκ.) μικρὸς μαθητής, μαθητῆριον ἐπὶ χλεύης.
 Scolarmente, ἐπ. δις μαθητής, κατὰ τοὺς τρόπους μαθητοῦ
 Scolastico, —a, ἔ. καὶ οὐς. σχολαστικός || —, οὐς. ὁπαδὸς τῆς περιπατητικῆς σχολῆς, περιπατητικός.
 Scolativo, —a, ἔ. στραγγικτικός, ῥεῖσιν ἐπιφέρων.
 Scolatioio, οὐς. ἄρ. ὄχητός.
 Scollatura, οὐς. θ. ὑποστάθμη ὑγροῦ, τὸ ὑπόλοιπον, κ. τὸ καταπάτι.
 Scollazione καὶ scollagione, οὐς. θ. (παθολ.) γονόρροια.
 Scolia, οὐς. θ. scoglio, ἄρ. ἔντομον, τὸ σκόλιον || σκόλιον ἐν συγγραφῇ, διασαφηνίζον τὸ κείμενον.
 Scoliniste, οὐς. ἄρ. σχολιαστής.
 Scolacciata, —a, ἔ. (donna —a) γυνὴ γυμνὴν ἔχουσα τὸν τράχηλον, τὸ στήθος, τὸν ὄμω ἀνεμμένη, ἀπεικάλυπτος.
 Scollare, ρ. ἐν. ἀποσπῶ, ἐκκολῶ || — (κατ' ἔκτ.) ἀπογυμνῶ τὰ περὶ

τὸν τράχηλον, ἐκτραχηλλίζομαι, φέρω ἐσθῆτα ἀνεμμένην.
 Scollatura, θηλ. ἡμικύκλιος ἔντομή, ἄγλιος ἐσθῆτος περὶ τὸν τράχηλον.
 Scolligamento, οὐς. ἄρ. διαζεύξις, χωρισμός, ἀποχώρισις.
 Scolligare, ρ. ἐν. διαζευγνύω, χωρίζω, διαίρω, ἀποσπῶ.
 Scollinare, ρ. οὐδ. διαβαίνω, διέρχομαι τοὺς λόφους.
 Scollo, οὐς. ἄρ. ἴδε Scollatura.
 Scollmare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ, ἐκκόπτω.
 Scolo, οὐς. ἄρ. ἐκροή, ῥεῖσις ὑγροῦ || — (ιατρ.) ροή αἵματος.
 Scolopendra, οὐς. θ. ζωῆριον πολύπονον, ἐπίγειον καὶ ὑδρόβιον, ἢ σκολόπενδρα.
 Scolramento καὶ scolori —, οὐς. ἄρ. ὠχρότης, ἀμαυρότης, ἐξαφάνισις τοῦ χρώματος.
 Scolorare, ρ. ἐν. μαρᾶνω, ἐξαφανίζω τὸ χρῶμα, τὴν βεφαίνω || — si, αὐτ. = discolorarsi.
 Scolorimento, ἄρ. ἴδε scoloramento.
 Scolorire, ρ. ἐν. ἴδε scolorare.
 Scolorito, —a, παθ. μετ. τοῦ scolorire, ἄχρους, ἐξίτητος.
 Scolorimento, ἄρ. ἀπολογία.
 Scolorare, ρ. ἐνεργ. δικαιοῦ, ἀθωῶ || — si, αὐτ. δικαιοῦμαι.
 Sculpimento, οὐς. ἄρ. γλυφῆ.
 Sculpire, ρ. ἐν. γλύφω, σκαλίζω μάρμαρον, ἔβλον ἢ μέταλλον.
 Sculpitamento, ἐπ. εὐκρινὸς.
 Sculpito, —a, παθ. μετ. τοῦ sculpire, τρυφερός, σκαλιστός.
 Sculpitura, οὐς. θ. ἴδε scultura.
 Scolta, οὐς. θ. ἴδε sentinella.
 Scultura, οὐς. θ. scultura.
 Sculturesco, —a, ἔ. ἴδε scultoresco.
 Scombavare, ρ. ἐν. μολύνω ἐκ σιέλου, = imbrattar di bava.
 Scomberello, οὐς. ἄρ. ράντιστρον.
 Scomberchere, ρ. ἐν. γράφω κακῶς, ρυπαρῶς, μουντσουρνῶ.
 Scombinare, ρ. ἐν. συγγέω, ταράττω, διαταράττω.
 Scombinazione, οὐς. θ. σύγχεσις.
 Scombro, οὐς. ἄρ. ὃ ἀκρόμβρος.

Scombugio, ἄρ. ἴδε scompiglio.
 Scombiamento, ἄρ. διασκορπισμός.
 Scombiare, ρ. ἐν. διασκορπίζω, διαταράττω, τίθημι ἐν ἀταξίᾳ || — si, αὐτ. διασκορπίζομαι, διαλύομαι || — si, (κατ' ἔκτ.) ἐπισκοπίζομαι.
 Scombiato, —a, παθ. μετοχή τοῦ scombiare, διασκορπισμένος.
 Scombussolare, ρ. ἐν. ἀνατρέπω.
 Scommutato, —a, ἔ. (ναυτ.) διασχιεῖς τῶν σκελῶν πλοίου, ἐκ τοῦ ἤλιου καὶ τῶν ἀνέμων.
 Scommessa, οὐς. θ. περίοδοις, ρήτρα, συνθήκη, κοιν. στοιχημα.
 Scommesso, —a, πθ. μετ. τοῦ scommettere, διαηρημένος, χωριστός.
 Scommettere, ρ. ἐν. διαλύω, διαίρω, ἐξαμβότω, χωρίζω μηχανῆν καὶ ὅ, τι δηλοῦσι σύνθετον || διαστασιάζω, ἐπιφέρω ζιζάνια, σκάνδαλα ὑποκινῶ, διεγείρω δευχόναιον || περιδέδομαι, κοιν. στοιχηματίζω || — si, αὐτ. ἐξαμβόζομαι, δεκαλύομαι, ἐξαρθροῦμαι.
 Scommettitore, —trice, οὐς. στοιχηματίζων || μτφ. σκανδαλοποιός, δολοπλόκος, ταράχτης.
 Scommezzare, ρ. ἐν. διχοτομῶ.
 Scommiatlare, ρ. ἐν. ἀποτέμνω, ἀποκόλλω, ἀπαλλάσσω τινά || — si, αὐτ. ἀπολύομαι, ἀπαλλάσσομαι || — (στρατ.) ἀποστρατεύομαι, ἀπαλλάσσομαι τῆς ὑπηρεσίας.
 Scommodare, ρ. ἐν. ἴδε scomodare.
 Scommovimento, οὐς. ἄρ. στάσις.
 Scommovitore, οὐς. ἄρ. δημυγέτης.
 Scommuovere, ρ. ἐν. διεγείρω, διεγείρω, ἐρεθίζω.
 Scomodare καὶ scommo —, ρ. ἐνεργ. ἐνοχλῶ, δυσχεραίνω, ἀνίαν προξενῶ || — si, αὐτ. ἐνοχλοῦμαι, στενοχωροῦμαι, κακῶς ἔχω.
 Scomodato, —a, π. μτ. τοῦ scomodare.
 Scomodezza, οὐς. θ. ἴδε scomodità.
 Scomodissimo, —a, ἔ. (ὑπερθ.) ἀνιάρωτος, λίαν ὀχληρὸς.
 Scomodità, —tade, —tate, οὐς. θηλ. ἐνόχλησις, δυσχερεία.
 Scomodo, —a, ἔ. δυσχρηστος, δυσχε-

ρής' || στενόχωρος, μὴ ἀναπαυτικός' || — (κατ' ἔκτ. ἐπὶ προσώπων) ὀχληρός, ἀνιαρός, φορτικός, ἀφορητός.
 Scompagnamento, οὐσ. ἄρ. διατάραξις τῆς τάξεως, τῆς συμμετρίας, κτλ. συντάραξις.
 Scompagnare, ρ. ἐν. (συν)παράττω, συγγέω τὴν τάξιν, τὴν συμμετρίαν, κτλ. || —σι, αὐτπ. διαταράττομαι, συγγέομαι ἐν τῇ συμμετρίᾳ.
 Scompagnazione, οὐσιαστ. θηλ. ἴδε sconvolgimento.
 Scompagnamento, οὐσ. ἄρ. διάξευξις, χωρισμός, διαίρεσις.
 Scompagnare, ρ. διαξευγνύω, χωρίζω τινὰ ἀπὸ τῶν συνεταίρων.
 Scompagnativo, —α, ἔ. διαξευτικός.
 Scompagnatura, οὐσ. θ. ἀνομοιότης, ἀνισότης.
 Scomparire, ρ. οὐδ. φαίνομαι, ὑποδεέστερος, κατώτερος.
 Scompartmento, οὐσ. ἄρ. διαίρεσις, διανομή τῶν μερῶν οἰουδήποτε πράγματος' || — (τεκτ.) χωρισμός, διαίρεσις τῶν ἐν οἰκίᾳ δωμάτων, κτλ.
 Scompartire, ρ. ἐν. διαίρω εἰς μέρη, διανέμω' || —σι, αὐτπ. διανέμωμαι μεταξὺ πολλῶν προσώπων.
 Scompartito, —α, παθ. μετοχή τοῦ scompartire.
 Scompiensare, ρ. οὐδ. διαλογίζομαι, συλλογίζομαι, ἀναπολύ.
 Scompiante, ἔ. διγ. ἄγροϊκος, ἀπειρόκαλος, ἄχαρις.
 Scompiacenza, οὐσ. θ. ἄγροϊκία, τὸ ἄχαρι, ἢ κακὴ συμπεριφορά.
 Scompiacero, ρ. ἐν. ἀπαρέσκω, δυσαρσαστῶ, ἄνωϊ, προσκρούω.
 Scompigliamento, οὐσιαστ. ἄρ. ἴδε scompiglio.
 Scompigliare, ρ. ἐν. ἀνατρέπω τὴν τάξιν, διαταράττω, συγγέω.
 Scompigliatamente, ἐπ. συγκεχυμένος, ἀτάκτως.
 Scompiglio, οὐσ. ἄρ. σύγχυσις πᾶσι μέρτων, ἀταξία, κωκυθία.
 Scompigliuma, ἄρ. ἴδε scompiglio.
 Scompiacione, ρ. ἐν. ἐπουρώ, κοιν. κάτουρῶ τι, τινὰ' || —σι, αὐτπ. ἐν-

ουρώ, κοιν. κάτουρῶμαι.
 Scompiacione, οὐσ. θ. (χρῆδ.) δεινόν, μέγα σφάλμα, ἀπερικεφία.
 Scomponimento, οὐσ. ἄρ. ἀποσύνθεσις' || διατάραξις, σύγχυσις' || — (τυπογρ.) διάλυσις τῶν ἐν σελίδι στοιχείων.
 Scomporre, (κατὰ συγκατῆν τοῦ componere) ρ. ἐν. ἀποσυνθέτω' || — (τυπογρ.) διαλύω' || —σι, αὐτπ. ἀποσυνθέσθαι, διαλύσθαι, διαροῦμαι' || —nel volto, (κατ' ἔκτ.) θορυβοῦμαι, κ. παραζαλλίζομαι, τὰ χᾶνω.
 Scomposizione, οὐσ. θ. ἴδε scomposimento.
 Scompostamente, ἐπ. ἀπρεπῶς, ἀναιδῶς, ἀτάκτως.
 Scompostezza, οὐσ. θ. ἀνάδειξις, θρασυότης, ἀπρέπεια.
 Scomposto, —α, πθ. μτ. τοῦ scomporre, συγκεχυμένος, τεταραγμένος.
 Scomputare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ, ὑφαίρω, ἔλαττω τὴν ἀξίαν πράγματος, ὑποτιμῶ, = ribattere.
 Scompuzzare, ρ. οὐδ. δυσωδῶν ἀποφέρω, καταβρωμίζω ἐκ δυσωδίας, μολύνω, διαχέω δυσωδίαν. [ὄρεξιν.
 Scompuzzolare, ρ. ἐν. διεγείρω τὴν Scomunare, ρ. ἐν. διαίρω.
 Scomunica, οὐσ. θ. (ἐκκλ.) ἀφορισμός.
 Scomunicazione, οὐσ. θ. ἴδε scomunicazione.
 Scomunicare, ρ. ἐν. (θεολ.) ἀφορίζω.
 Scomunicato, —α, παθ. μετοχή τοῦ scomunicare, ἀφορισμένος' || — (κατ' ἔκτ.) βδελυρός, ἀποτρόπαιος, μοχθηρός, ἄτιμος.
 Scomunicatore, ἄρ. ὁ ἀφορίζων.
 Scomunicazione, θ. ἴδε scomunica.
 Scomuzzolo, ἐπρ. ἢ, κατ' ἄλλους, οὐσ. ἄρ. μηδέν, οὐδέν' ἐπιφώνημα διδασκάλου πρὸς μᾶθητήν μὴ μελετήσαντα τὸ μάθημα.
 Sconciare, ρ. ἐν. διασκατῶ, κοροίζω τι' || —σι, αὐτπ. διασκατοῦμαι, κ. χέζομαι ἐπὶ νηπίων.
 Sconciare, ρ. ἐνεργ. ἀπόσπῶ ἐκ τοῦ κάδου ἢ ἐκ τοῦ ληνοῦ' || — οὐδ. ἐξέρχομαι.

Sconcatenato, —α, ἔ. ἴδε sconesso, scientifico.
 Sconcertamento, ἄρ. ἴδε sconcerto.
 Sconcertare, ρ. ἐν. ἐξαρμόζω, διαταράττω, συγγέω, φθείρω' || —σι, αὐτ. ἐξαρμόζομαι, διαλύομαι.
 Sconcertatamente, ἐπ. ἀτάκτως.
 Sconcertatore, οὐσ. ἄρ. παραξίας.
 Sconcerto, οὐσ. ἄρ. (μουσ.) ἀσυμφωνία ἐν συναυλίᾳ καὶ μεταφ. ἀταξία, θόρυβος, παραξία, ἐν τῇ κοινωνίᾳ.
 Sconcozza, θ. ὀταξία, ἀπρέπεια.
 Sconciamento, ἐπ. ἀγροϊκῶς, ἀναιδῶς, ἀπρεπῶς, μοχθηρῶς' || ὑπερβαλλόντως, πέρα πολύ.
 Sconciamento, οὐσ. ἄρ. διατάραξις, σύγχυσις' || ἀνάδειξις, θρασυότης.
 Sconciare, ρ. ἐν. διαταράττω, συγγέω, χαλῶ, φθείρω' || ἐνοχλῶ' || —σι, αὐτπ. (ἐπὶ γυναικῶν) ἐξαρμόζω, ἐκπιτροσκω, τίκτω ἀκαίρως, ἀποβάλλω.
 Sconciatamente, ἐπρ. ἴδε sconciamente.
 Sconciatore, ἄρ. ἴδε sconcertatore.
 Sconciatura, οὐσ. θ. ἐξάμβλωμα, ἀποβολή γυναικῶς.
 Sconcio, —α, ἐπίθ. ἀκόσμητος, ἀνευστολής, παρημελημένος' || κακοῦργος, μοχθηρός, ἀσεθής' || ἀνάρμοστος, ἀνόικτος' || ἄτιμος, ἀπρεπής' || ἀλλόκοτος, ἰδιότροπος' || ὑπέριμετρος, ὑπερμεγέθης, ὑπερβολικός' || δυσωδής, δύσασμος' || ἠθής, δυσειδής' || ἐξαρθρός' || ἄτακτος.
 Sconciare, ρ. ἐν. ἀκυρῶ, διαλύω, χαλῶ συνθήκην.
 Sconclusiono, οὐσ. θ. ἀκύρωσις, διάλυσις, συμβολαίου, συνθήκης.
 Sconcordanza, οὐσ. θ. (γρᾶμ.) ἀσυνταξία, ἀνακολουθία.
 Sconcorde, ἔ. διγ. ἴδε discorde.
 Sconcordia, οὐσ. θ. διχόνοια.
 Sconcorpare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τι ἐκ τοῦ σώματος.
 Scondere, ρ. ἐν. ἴδε nascondere.
 Scondito, —α, ἐπίθ. ἀνοσίτος, ἄχρημος ἄνοστος' || —, μεταφ. ἀφρων.

Sconfacevole, ἐπίθ. διγῶν. ἴδε disdicevole.
 Sconforma, θ. εἰδήσεως ἀνάταξις.
 Sconfermare, ρ. ἐνεργ. (χρῆδ.) ἴδε conformare.
 Sconlassare, ρ. ἐν. ἀρνοῦμαι.
 Sconficabile, ἔ. ἀποκαθελώσιμος, εὐκόλος εἰς ξεκάρφωμα.
 Sconficamento, οὐσ. ἄρ. ἀποκαθελώσις, κοιν. ξεκάρφωμα.
 Sconficare, ρ. ἐν. ἀποκαθελῶ.
 Sconfidanza, θ. ἴδε diffidenza.
 Sconfidare, ρ. ἐν. ἴδε diffidare.
 Sconfiggere, ρ. ἐν. τρέπω εἰς φυγὴν, νικῶ, διασκορπίζω τοὺς πολεμίους ἐν τῇ μάχῃ' || μεταφ. καταβάλλω, καταπλήττω.
 Sconfiggimento, ἄρ. ἴδε sconfitta.
 Sconfiggitore, ἀδ. εἰς φυγὴν τρέπων.
 Sconfitta, οὐσ. θ. τροπή εἰς φυγὴν, ἤττα, θρασύς, κατατροφή.
 Sconfitto, —α, παθ. μετ. τοῦ sconfiggere, ἠττηθείς, νικηθείς.
 Sconfondere, ρ. ἐν. (συν)παράττω, συγγέω, ἐτίθημι ἐν ἀταξίᾳ.
 Sconfortamento, οὐσ. ἄρ. ἀθυμία, μελαγχολία' || ἀποτροπή.
 Sconfortare, ρ. ἐν. ἀποθαρρύνω' || ἀποτρέπω, μεταπέλω.
 Sconfortato, —α, ἔ. ἄθυμος.
 Sconforto, οὐσ. ἄρ. ἀθυμία, λύπη, δυσάρεσκεια, δυσχέρεια.
 Scongiungimento, οὐσιαστ. ἄρ. ἴδε disgiungimento.
 Scongiungere, ρ. ἐν. ἴδε disgiungere.
 Scongiuramento, οὐσ. ἄρ. ἐξορκισμός.
 Scongiurare, ρ. ἐν. ἐξορκίζω, ἀναγκάζω τινὰ ἵνα δοκίμησῃ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὅπως εἴπῃ ἢ πράξῃ τι' || δέσμαι, θερμῶς, ἰκετεύω τινὰ, ἐξορκίζω εἰς ὅ, τι ἔχει ἱερόν.
 Scongiurato, —α, παθ. μετοχή τοῦ scongiurare.
 Scongiuratore, οὐσ. ἄρ. ἐξορκιστής.
 Scongiurazione, οὐσ. θηλ. ἴδε scongiuramento.
 Scongiuro, οὐσ. ἄρ. ἐξορκισμός' || θερμὴ ἰκεσία.
 Sconessione, οὐσ. θ. διάξευξις.

Sconnesso, α, ἐπιθ. ἴδε incognante, discordante.
 Sconnettere, ρ. ἐν. διαζευγνύω, χωρίζω, ἀποσπῶ.
 Sconocchiare, ρ. ἐν. ἀποτελειῶ τὴν ἡλακίτην (ρόκην), ἀπογνέθω.
 Sconocchiatura, οὐσ. θ. τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡλακίτης.
 Sconossente, ἰ. διγ. ἀχάριστος.
 Sconoscementente, ἐπ. ἀμαθῶς.
 Sconoscenza, οὐσ. θ. ἀχαριστία.
 Sconoscere, ρ. ἐν. παραγνωρίζω. ἀγνοῶ, παρακρίνω· σφάλλωμαι τῆς κρίσεως ἢ ἀχαριστῶ, ἀγνωμονῶ ἢ —si, αὐτ. διατελῶ ὢν ἀγνώμων πρὸς εὐεργέτην.
 Sconoscimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε ingratitudine.
 Sconoscitamente, ἐπ. κρυφίως.
 Sconosciuto, —α, ἰ. ἀγνωρίστος, ἀγνωστος ἐν τῇ κοινωνίᾳ.
 Sconquassare, ρ. ἐν. καταθραύω, ρηγνύω, κατατέμνω ἢ —(ἐπὶ ἀνθρώπων) δολοφονῶ.
 Sconquassatore, —trice, οὐσ. καταστροφῆς, =conquassature.
 Sconquasso, οὐσ. ἀρ. καταστροφή.
 Sconsacrare, ρ. ἐν. βεβηλῶ τὰ ἱερά.
 Sconsenso, οὐσ. ἀρ. ἀρνήσις νομίμου ὀφειλῆς, =rifiuta.
 Sconsentimento, ἀρ. ἀποδοκιμασία.
 Sconsentire, ρ. ἐν. ἀποδοκιμάζω.
 Sconsideratamente, ἐπ. ἀσκέπτως, ἀπερισκέπτως, ἀσυλλογίστως.
 Sconsideratezza καὶ sconsideranza, οὐσ. θ. ἀπερισκέφεια.
 Sconsiderato, —α, ἰ. ἀπερισκεπτός.
 Sconsigliare, ρ. ἐν. μεταπέθω, ἀποτρέπω τινά.
 Sconsigliatamente, ἐπ. ἀσκέπτως.
 Sconsigliatezza, οὐσ. θ. ἀβουλία.
 Sconsigliato, —α, παθητ. μετ. τοῦ sconsigliare, μεταπειθεῖς.
 Sconsolamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε sconsolazione.
 Sconsolare, ρ. ἐν. ὀλίθω, λυπῶ.
 Sconsolatamente, ἰ. ἀπαρηγορητῶς.
 Sconsolato, α, παθ. μετ. τοῦ sconsolare, ἀπαρηγορητός.

Sconsolazione, οὐσ. θ. λύπη ἀπαρηγορητός, στέρησις παρηγορίας.
 Scontare, ρ. ἐν. ἐλαττώ ἢ ἀποτιῶ τὴν ὀφειλὴν ἢ προσεφθῶ.
 Scontentamento, ἀρ. ἴδε scontento.
 Scontentare, ρ. ἐν. δυσαρεστῶ· ἢ —si, αὐτ. δυσαρεστοῦμαι, λυποῦμαι περὶ τινος πράγματος.
 Scontentezza, οὐσ. θ. καί:
 Scontento, οὐσ. ἀρ. δυσαρεστία.
 Scontento, —α, ἰ. δυσαρεστημένος.
 Scontinuare, ρ. ἐν. διαλείπω.
 Sconto, οὐσ. ἀρ. ὑπαίρεσις, προεξόφλησις.
 Scontorcere, ἰ. διγ. ὁ ποιῶν συστροφῆς, διαστροφῆς τοῦ σώματος, τοῦ προσώπου.
 Scontorcere, ρ. ἐν. συστρέφω, διαστρέφω τὸ σῶμα, μορφάζω τὸ πρόσωπον ἢ —si, αὐτ. συστρέφωμαι, συστρεφῶμαι.
 Scontorcimento, οὐσ. ἀρ. διαστροφή, μορφοσμός.
 Scontorto, —α, παθ. μετ. τοῦ scontorcere, διάστροφος ἢ —(ἐπὶ προσώπων) στρεβλόπους, ραιθισκελής, κοιν. στραβοπόδις.
 Scontraffato, —α, ἰ. ἴδε contraffato.
 Scontramento, οὐσ. ἀρ. συνάντησις, συναντήσις πραγμάτων.
 Scontrapesare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ταλαντεύομαι.
 Scontrare, ρ. ἐν. (συν)ἀπαντῶ ἢ —male, (κατ' ἔκτ.) ἀποτυγχάνω ἢ συναντῶ δυσάρεστον τι ἢ ἐπιθερῶ λογαριασμόν ἢ —si, αὐτ. συγκρούομαι ἢ ἐπὶ μαχομένων.
 Scontrata, οὐσ. θ. ἴδε incontro ἢ πρόσκομμα, ἐμπόδιον.
 Scontrazzo, οὐσ. ἀρ. (ἀπηρχ.) συνάντησις, ἀπάντησις ἢ —(στρατ.) συμπλοκή, σύγκρουσις.
 Scontrovolte, ἰ. διγ. ἴδε riscontabile.
 Scontro, οὐσ. ἀρ. ἴδε scontrazzo.
 Sconturbare, ρ. ἐν. ταραττώ, διαταράττω, θοροῦν ἢ —si, αὐτ. ταραττοῦμαι, θοροδοῦμαι.
 Sconturbo, οὐσ. ἀρ. ἴδε turbamento, scompiglio.

Sconvenza, θ. ἀτομία, ἀπρέπεια.
 Sconvenevole, ἰ. διγ. ἴδε inconvenevole, disdicevole.
 Sconvenevolezza, οὐσ. θηλ. ἴδε inconvenevolezza.
 Sconvenevolmente καὶ -voniemente, ἐπ. ἀπρεπῶς, ἀτόπως.
 Sconveniente, ἰ. διγ. ἀτοπος.
 Sconvenienza, οὐσ. θ. ἀπρέπεια.
 Sconvenire, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἴδε disdirsi.
 Sconvenuto, —α, παθ. μετοχή τοῦ sconvenire, ἀσύμφωνος.
 Sconvolgere, ρ. ἐν. ἀνατρέπω.
 Sconvolgimento, οὐσ. ἀρ. ἀνατροπή, ἀναστροφή, σύγχυσις, ταραχή.
 Sconvolgitore, —trice, οὐσ. ἀνατροπέυς, ταραξίας.
 Sconvolto, —α, παθητ. μετοχή τοῦ sconvolgere, ἐξηφρωμένος τοὺς βραχίονας ἢ τοὺς πόδας.
 Sconvolgere, ρ. ἐν. ἴδε sconvolgere.
 Scora, οὐσ. θ. ἀσφῆρον, ἀσφρωμα, σκαυτῶ· ἢ διὰ σαρώθρου μαστιγῶσις τῶν καταδίκων.
 Scorpogna, οὐσ. ἀρ. ἴδε furfante.
 Scorpaiola, οὐσ. θ. κτηνὸν ἀίσση προσόμοιον, ὄνομα στρουθοῦ καὶ ἀλεκτριδίου.
 Scorpamari, οὐσ. ἀρ. πλ. (ναυτ.) τὰ παρακάτια, τὰ λατφῆ, μικρὰ ἱστία τῶν πλοίων.
 Scorpamestieri, οὐσ. ἀρ. πλθ. ἀνὴρ ἀψίκορος, ἀκατάστατος, ἀλλόεσσον συνεχῶς τέχνην ἢ ἐπάγγελμα.
 Scorpallai, οὐσ. ἀρ. σαρωτῆς τῶν κοττανάθρων ἢ παραμάγειρος ἢ ἀνθρωπος οὐτιδανός.
 Scorpore, ρ. ἐν. σαρῶ, κοιν. σαρόνω, σκουπίζω ἢ —(κατ' ἔκτ.) μαστιγῶ καταδίκων διὰ τοῦ σαρώθρου.
 Scorpatoio, οὐσ. ἀρ. σάρωθρον.
 Scorpore, —trice, οὐσ. σαρωτῆς ἢ —d' un naviglio, σαρωτῆς πλοίου, ναυτοπαίδιον.
 Scorpatura, οὐσ. θ. κυρίως, σάρωσις, καὶ κατ' ἔκτ. μαστιγῶσις καταδίκου διὰ τοῦ σαρώθρου ἢ ὀνειδισμός.
 Scorpazzone, οὐσ. ἀρ. κόνδυλος, κοιν.

γρόνθος, ἴδε scarpazzone.
 Scoperchiare καὶ scoverchiare, ρ. ἐν. ἐκποματίζω, ἀφαιρῶ τὸ πῶμα, ἀποκαλύπτω.
 Scoperta καὶ scoverta, οὐσ. θ. (ἀνα)ἀποκάλυψις ἢ ἀφύρσις, ἐπιτόησις ἢ —(στρατ.) κατόπτεισις, κατασκόπτεισι τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ ἢ (κατ' ἔκτ.) ἐρευνῶ, ἐξετάζω ἐπιμελῶς, ἀνακαλύπτω τι.
 Scopertamente καὶ scovertamente, ἐπ. προφανῶς, φανερῶς.
 Scoperto, —α, ἰ. ὑπαίθριος, ἀνοικτός ἢ —, οὐσ. ἀρ. ὑπαίθριος τόπος.
 Scopertura καὶ scovertura, οὐσ. θ. τὸ ὑπαίθριον ἢ ἀνακάλυψις.
 Scopeto καὶ scopetino, οὐσ. ἀρ. φυτεία ἢ δάσος σάρων.
 Scopetta, οὐσ. θηλ. ψήκτρα, ψηκτρίς, κοιν. βούρσα, =bruzzola.
 Scopettarò, ρ. ἐν. (κοινῶς) ψήγω, κοιν. βουτσάζω.
 Scoppina, οὐσ. θ. ἡμίσεια κοτύλη μέτρον ὑγρῶν, γὰρ κυρίως τοῦ αἴνου, τοῦ ἐλαίου, κτλ.
 Scopo, ἀρ. σκοπός ἢ πρόθεσις.
 Scoppiettiere, οὐσ. ἀρ. στρατιώτης τυφεκιοφόρος.
 Scoppiabile, ἰ. διγ. καταγρηκτός, ἐκπυροσφοτικός.
 Scoppiamento, οὐσ. ἀρ. κρότος πράγματος θραυομένου.
 Scoppiante, ἰ. διγ. ὁ πάταγον προξενῶν, =che scoppia.
 Scoppiare, ρ. ἐν. ἐκρήγνυμαι, διαρρήγνυμαι μετὰ κρότου, ἐπὶ ἔπλων πυροβόλων ἢ μεταφ. ὑπερεπιθυμῶ τι ἢ —(ἐπὶ φωτῶν) φύομαι, βλαστάνω ἢ κοτιάζω ὑπερβαλλόντως, μαθῶ.
 Scoppiata, οὐσ. θ. πάταγος.
 Scoppiatura, οὐσ. θ. κρότος, πυροβόλημα ἢ γαγῆ, σχίσμα.
 Scoppiettare, ρ. οὐδ. καταγῶ, βροντῶ, κτυπῶ, ἐκρήγνυμαι.
 Scoppiettata, οὐσ. θ. κρότησις, κριγμός ἢ ἐκσυμπυροσκούρησις.
 Scoppietteria, οὐσ. θηλ. ἴδε schioppetteria.
 Scoppiettiere, θ. ἴδε schioppettiere.

Scoppietto, οὐσ. ἄρ. ἴδε scurpio.
 Scoppietto, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) μικρὸς κρότος, μικρὸν τυφέκιον.
 Scoppio, οὐσ. ἄρ. πραγμάτων θραυσμένων πάταγος, βρόντος· ἢ ἐκρηξίς ὀπλου πυροβόλου· ἢ δι—, (ἐκφρ. ἔπιρ.) αὐθωραί, παρυσυός.
 Scoprimento καὶ sconrimento, οὐσ. ἄρ. ἀνακάλυψις.
 Scoprire καὶ sconrrire, ρ. ἐν. ἐκ(ἀνα-)ἀποκαλύπτω, κοιν. ξεσκεπάζω· ἢ εὐρίσκω, ἐφευρίσκω, δηλώ, γνωστοποιῶ· ἢ ἀνακαλύπτω, ἀνακοινοῦμαι, κοινοποιῶ ἀπόρητα· ἢ κατοπτεῖω, κατασκοπεῖω τὴν πολέμιαν χώραν· ἢ —si, αὐτπ. ἀποκαλύπτομαι ἀνακαλύπτομαι· ἢ ἀνακοινοῦμαι τιμὴ ἀπόρητόν τι.
 Scopritore, ἄρ. ὁ ἀνακαλύπτων.
 Scopratura, θ. ἴδε sconrimento.
 Scopuleso, —a, ἐ. κρημνώδης.
 Scorruggiare, ρ. ἐν. ἀποθαρρύνω, ἀθυμίαν, δειλίαν ἐμποιῶ.
 Scoramanto, οὐσ. ἄρ. ἀθυμία, κατάπληξις.
 Scorrare, ρ. ἐν. ἴδε scoraggiare.
 Scorbacchiare, ρ. ἐν. διασύρω, καταλαλῶ, κακολογῶ, δυσφημῶ τινα, κοινοποιῶ τὰς πράξεις αὐτοῦ.
 Scorbacchiato, —a, παθ. μετοχὴ τοῦ scorbacchiare, δύσφημος.
 Scorbicare, ρ. ἐν. μολύνω χάρτην ἐκ μελάνης· ἢ —(κατ' ἔκτ.) διαγράφω, σβέσω, ἐξάλειψω τι.
 Scorbio, ἄρσ. ἀτέλεια, ἔκτρωμα· ἢ κηλὶς μελάνης ἐπὶ χάρτου.
 Scorbuto, —a, ἐ. στομακακῆδος, ὁ πάσχων αἱματίτην ἢ ὁ ἀφορῶν τὸν αἱματίτην.
 Scorbuto, οὐσ. ἄρ. (παθολ.) γενικὴ τοῦ σώματος καχεξία, αἱματίτης, αἰλιός· στομακακῆ δὲ ἢ τῶν οὐλῶν μερικὴ νόσος.
 Scorrare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἐγείρομαι, ἀνίσταμαι ἐκ τῆς κλίνης.
 Scorcamento, οὐσ. ἄρ. ἐλάττωσις.
 Scorcicare, ρ. ἐν. ἐλαττώ, μειῶ.
 Scorcicataia, θ. ἡ συντομωτέρα ὁδός.
 Scorcio, οὐσ. ἄρ. τέλος, ἐσχάτι· ἢ

συντομὴ, ἐπιτομὴ εἰκόνας, κτλ. ἢ —, —a, ἐ. σύντομος, ἐπιτομος.
 Scordamento, οὐσ. ἄρ. λήθη.
 Scordante, ἐ. διγ. (μουσ.) ἀσύμφωνος, ἐκμελής, ἀπόρροδος.
 Scordanza, οὐσ. θ. (μουσ.) ἀσυμφωνία, κακοφωνία· ἢ διαφορά· ἢ ἀναρμοστία χρωμάτων.
 Scordare, ρ. ἐν. (μουσ.) ἀπογορδίζω, ἐξαμῶττω, ξεγορδίζω· ἢ μτφ. καὶ οὐδ. διαφωνῶ· ἢ —si, αὐτ. ἴδε oimenticarsi.
 Scordato, —a, παθ. μετ. τοῦ scordare, ἴδε scordante.
 Scordeo καὶ scordio, οὐσ. ἄρσ. φυτὸν, τὸ σκόρδιον.
 Scordevole, ἐ. διγ. ἀμνήμων, ἐπιλήσιμων· ἢ ἀσύμφωνος.
 Scoreggia, οὐσ. θ. μάστιξ δερματίνῃ· ἢ ἰμάς, ζώνη.
 Scoreggiare, ρ. ἐν. μαστιγῶ, λῦω (τὴν ζώνην ἢ τὸν ἱμάντα)· ἢ πέρδω, ἀποπέρδω, κοιν. κλάνω.
 Scoreggiata, οὐσ. θ. πληγὴ καταφερομένη διὰ τῆς μάστιγος.
 Scoreggiato, οὐσ. ἄρ. μάστιξ.
 Scorgeere, ρ. ἐν. βράω, καθορῶ, βλέπω, διακρίνω, διαγιγνώσκω· ἢ δηγῶ, δεικνύω τὴν ὁδόν, ἠγοῦμαι τῆς ὁδοῦ· ἢ —alcuno, παρακολουθεῖω τινα χάριν ἀσφαλείας· ἢ διακρίνω.
 Scorgimento, οὐσ. ἄρ. διάκρισις.
 Scorgitare, ἄρ. ὁσατῆς· ἢ δηγός.
 Scoria, οὐσ. θ. σκωρία χωνευομένου μετάλλου, σπόδιον.
 Scoriazione, οὐσ. θ. σκωριοποίησης.
 Scorficatoio, οὐσ. ἄρ. ἀγγεῖον γρήσιμον διὰ τὴν σκωριοποίησιν.
 Scorfiforme, ἐ. διγ. σκωριοειδής.
 Scornacchiamento, οὐσ. ἄρ.—nacchiata, θ. χλεύη, ἐμπαιγμός.
 Scornacchiare, ρ. ἐν. χλευάζω, σκώπτω, ἐμπαιζῶ τινα.
 Scornare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ, θραύω τὰ κέρατα ζώου, κολοβῶ· ἢ μεταφορ. κατασχύνω, ἀτιμάζω τινα· ἢ —si, αὐτ. κατασχύνομαι.
 Scornato, —a, ἐ. ἀκέρατος, κολοβοκέρατος, ἀνευ κεράτων.

Scornatura, οὐσ. θ. θραύσις, ἀφαιρέσις, τῶν κεράτων ζώου.
 Scorneggiare, ρ. οὐδ. κεραιζῶ, κτυπῶ διὰ τῶν κεράτων· ἢ κεραιλῶ.
 Scorniciamento, οὐσ. ἄρσ. στεφάνη, χορωνίς οικοδομῆς.
 Scorniciare, ρ. ἐν. (τεκτ.) κατασκευάζω χορωνίδας.
 Scorno, οὐσ. ἄρ. αἰσχύνη.
 Scornare, ρ. ἐν. (βστ.) ἀπροσμάω.
 Scornacchiata, οὐσ. θ. μεγάλη βρώσις (fare una —) τρώγω μέχρι κόρου, καθ' ὑπερβολήν.
 Scornare, ρ. οὐδ. τρώγω ἀφθόνως, μέχρι κόρου, ὑπερβολικῶς.
 Scorpina, θ. ἰχθύς, ἡ σκόρπαινα.
 Scorpione, —rione, οὐσ. ἄρ. δυσειδὲς καὶ βλαβερὸν ζώδιον, ὁ σκορπιός.
 Scorpionista, οὐσ. ἄρ. ἀνὴρ διπρόσωπος, δόλιος, μοχθηρός.
 Scorporare, ρ. ἐν. ἀποσπῶ, ἀποχωρίζω, ἀφαιρῶ τι ἀπὸ τοῦ σώματος· ἢ διαμελλῶ.
 Scorporazione, οὐσ. θ. καὶ :
 Scorporo, οὐσ. ἄρ. ἀπόσπασις, διαμελλισμός, ἐλάττωσις· ἢ — (μεταφ.) ἀποχώρισίς τινος ἐκ τῆς κοινωνίας.
 Scorrattamente, ἄρ. περιδρομῆ.
 Scorrante, ἐ. διγ. ὁ περιδρομῶς καὶ περιπλανήσις ποιῶν τῆδε κάκιστος, περιπλανώμενος ἀδιαπαύστως καὶ ἀσκόπως.
 Scorrizzare, ρ. οὐδ. περιτρέχω, περιπλανώμαι τῆδε κάκιστος, περιφέρομαι ἀσκόπως.
 Scorrizzare, ρ. ἐν. (δια)φθείρω, διαστρέφω τινα, καθίστημι φαῦλον.
 Scorrante, ἐ. διγ. ῥέων, ὀλισθηρός.
 ScorrENZA, οὐσ. θ. ἴδε seccorrENZA, flusso, cacainola.
 Scorrere, ρ. οὐδ. κατολισθαίνω, ῥέω, καταρρέω, τρέχω, καταπίπτω, ὑπερχειροῦμαι, κοιν. ξεχειλιζομαι· ἢ —(κατ' ἔκτ.) —col cervello, παραφρονῶ, περιπίπτω εἰς παραφροσύνην, κοιν. τρελαίνομαι· ἢ διαβαίνω ταχέως, διατρέχω παντὶ σθένει· ἢ ἐκφέρομαι, παραφέρωμαι· ἢ —, —ρ. ἐν. —un libro, διέρχομαι βιβλίον

ἐπιτρομάδην· ἢ —il paese, πορεύομαι ὅπου θέλω, κτλ.
 Scorreria, οὐσ. θ. (στρ.) ἐπιδρομῆ, κατάδρομὴ εἰς ἐχθρικήν χώραν πρὸς λεηλασίαν.
 Scorttamento, ἐπ. ἡμαρτημένος, πλημμελὴς, ἐσφαλμένος.
 Scorttivo, —a, ἐ. μεταβλητικός.
 Scortto—a, ἐ. πλημμελής, ἡμαρτημάτων πλήρης· ἢ μεταφ. φαυλόεις, αἰσχρός, αἰσχρολόγος.
 Scorrevole, ἐ. διγ. ὀλισθηρός.
 Scorrizione, οὐσ. θ. ἀμάχημα, σφάλμα γραφικόν.
 Scorttbanda, —ronda, οὐσ. θ. σύντομος ἐπιδρομῆ, = scorgeria.
 Scorttore, οὐσ. ἄρ. (στρ.) ἐκδρομος.
 Scorttimento, οὐσ. ἄρσ. ῥύσις, ῥοή, ἐκροή· ὀλισθησις.
 Scorttoio, οὐσ. ἄρ. βρόχος.
 Scorttubbiarsi, ρ. αὐτπ. καὶ —, οὐδ. παροργίζομαι, ἀγανακτῶ.
 Scorttubiato, —a, παθ. μετοχὴ τοῦ scorttubiare.
 Scorttubbioso, —a, ἐ. ὀργίλος.
 Scorttuciare, ρ. ἐν. ἴδε scorcuciare.
 Scorsa, οὐσ. θ. ἴδε scorttimento.
 Scorso, οὐσ. ἄρ. προπέτεια, ἀκολασία· ἢ —di lingua, ἀπερισκέφια ἐν τῷ λαλεῖν· ἢ —di penna, γραφικὸν ἀμάχημα, παρόραμα· ἢ —, —a, πθ. μετοχὴ τοῦ scorrere, παρελθών.
 Scorsio, οὐσ. ἄρ. βρόχος, κοιν. θηλεία· ἢ podò—, κρικός ἐπισπαστός, κοιν. αὐτοθηλεία.
 Scorta, οὐσ. θ. ὁδηγός, παραπομπός, συνοδία ἐνοπλος, προπομπή, φύλακες, φρουρά.
 Scortamento, ἐπ. ἴδε avvedutamente.
 Scortamento, οὐσ. ἄρ. μείωσις.
 Scortante, ἐ. διγ. παρακόλουθος.
 Scortare, ρ. ἐν. μειῶ, ἐλαττώ, συντέμνω· ἢ παρακολουθεῖω, συνοδεύω, δηγῶ, προπέμπω τινα.
 Scortato, —a, παθ. μετ. τοῦ scortare, περιφρουρούμενος ἐν ὁδοιπορίᾳ.
 Scorteciamento, οὐσ. ἄρ. περιφλοισμός, ἀποφλοίστος.
 Scorteciare, ρ. ἐνεργ. ἀποφλοῖω,

περιφλοίζω, κοιν. ξεφλουδίζω.
 Scortese, έ. διγ. άγροίκος, άπειρόκαλος, άχαρις.
 Scorteseamento, έπ. άγροίκως, άπειροκάλως, βαναύσως.
 Scortesia, ουσ. θ. άγροικία, άπειροκαλία, άχαρις συμπεριφορά.
 Scorticamento, ουσ. άρ. εκδορά ζώου σφαγέντος, κοιν. γδάριμον.
 Scorticapidoocchi, ουσ. άρ. φειδωλός καθ' υπερβολήν, λιαν φιλόργυρος.
 Scorticare, ρ. έν. εκδέρω, αποδέρω || άποφλοιώ, περιφλοίζω, κοιν. ξεφλουδίζω || επιθέλλω πολλούς φόρους, εισπράττω άνομα, παράνομα τέλη, πωλώ ύπερ τήν αξίαν, ληστεύω άρπακτικώς τήν περιουσίαν των ανθρώπων || — si, αύτ. θνήσκω.
 Scorticaria, — catoria, ουσ. θ. σαγήνη συρμένη έν τώ ύδατι προς άγραν Ιχθύων.
 Scorticalivo, — a, έπθ. ίκανός εις τό εκδέρειν.
 Scorticalo, — a, πθ. μετ. του scorticare.
 Scorticatoio, άρσ. μαχαίριον άρμόδιον προς τό εκδέρειν || τόπος ένθα εκδέρονται τά σφαγέντα ζώα, μακελίσιον.
 Scorticatore, ουσ. άρ. εκδορός.
 Scorticatura, — zione, ουσ. θηλ. ή του εκδορέως τέγγη || άποφλοίσιας καρπών, κτλ.
 Scorticavillani, ουσ. άρ. καταδυνάστης, καταπιεστής των χωρικών.
 Scortichino, ουσ. άρσ. (ύποκ.) μαχαίριον του εκδέρειν || εκδορεύς.
 Scortinaro, ρ. ένεργ. (στρατ.) κατάθέλλω τό μεταπύργιον.
 Scorto, ουσ. άρ. επιδρομή || —, — a, παθ. μετ. του scortere || οδηγηθείς, προεμπόμηναι || lingua — a, γλώσσα εύκατάληπτος.
 Scorta, ουσ. θ. φλοιός, των δένδρων κοιν. φλούδα Έλυτρον, κοιν. τσώφλοισον των καρπών κέλυφος, κοιν. έφλοισον των στρακοδέρων, των ώών, των καρδίων, των λεπτοκαρούων κτλ. || μεταφ. ή έξωτερική όψις, ή επιφάνεια.

Scorzare, ρ. έν. άποφλοιώ || γυμνώ || — si, αύτ. άποφλοισύμαι || άπεκδόμαι, γυμνούμαι.
 Scorzone, ουσ. άρ. ύφισ Ιαβόλος, λιαν φαρμακρός || — (κατ' έκτ.) άνθροπος σκαίος, βάνουσος.
 Scorzonera, ουσ. θ. βοτάνη, ή σκοροσόνη ή δ τραγοπώγων, ού ή ρίζα ειδώμιος.
 Scoscendere, ρ. έν. θραύω, εκκόπτω, σχίζω κλάδον || —, ούδ. και — si, αύτ. διαρρήγνυμαι, σχίζομαι, ανοίγομαι || κατακρημνίζομαι, καταπίπτω, καταρέω έν σωρώ.
 Scoscendimento, άρσ. ρήγμα, σχισμός κλάδου || κρημνός κρημνισμα.
 Scoscoso, — a, παθ. μετ. του scoscendere, έδε dirupato || καταστραμμένος, κατηδαμισμένος.
 Scosciare, ρ. ένεργ. κυρίως, έξαρθρώ τους μηρούς.
 Scoscio, ουσ. άρ. κρημνός.
 Scossa, ουσ. θ. σεισίς, τιναγμός || βροχή ραγδαία || — elettrica, ήλεκτρική κλόνησις || — di tremuoto, κλονίδιος κλονισμός εκ του σεισμού || — e, πλ. (ιατρ.) κλονίδιοι κλονισμοί των τενόντων, κτλ.
 Scossare, ρ. έν. έδε scuotere.
 Scossella, ουσ. θ. μικρός τιναγμός.
 Scosso, — a, παθ. μετ. του scuotere.
 Scostamento, ουσ. άρ. άπομάκρυνσις, άπαλλοτριωσις.
 Scostare, ρ. έν. άπομακρύνω, άπαλλοτριώ, = allontanare.
 Scostumatagine, ουσ. θηλ. έδε costumatexa.
 Scostumatamente, έπ. άπρεπώς.
 Scostumatexa, ουσ. θ. κακοήθεια, άπρέπεια, άκοσμία, άγροικία.
 Scostumato, — a, έ. κακοήθης, άκοσμος, άτακτος, άγροίκος.
 Scostume, άρ. έδε scostumatexa.
 Scotano, ουσ. άρσ. δένδρον, οϊον ό ροδε (sumac) παρέχον τό μεν ξύλον προς βαφήν κιτρινήν, τό δε φύλλα προς βυροδεψίαν, το χρυσόξυλον.
 Scotennare, ρ. έν. άφαιρώ τήν φρίνγν. ήτοι τό αύεινον άέρμα.

Scotenato, ουσ. άρ. τό του χοίρου λίπος, κοιν. τό έξύγγιον.
 Scotenato, ουσ. άρ. έδε lardo.
 Scotenatoio, ουσ. άρ. είδος άξίνης.
 Scotennatura, ουσ. θ. εκκαθάρισις της γής από των χόρτων.
 Scoticare, έδε scotennare.
 Scotimento, ουσ. άρ. έδε scossa.
 Scotitoio, ουσ. άρσ. ήθμός, ήθητήριον, κ. στραγγιστήριον.
 Scotitare, — trice, ουσ. δ σείων.
 Scotola, ουσ. θηλ. σπάθη εκ ξύλου ή σιδήρου, δι' ής στυπνεται τό λίνον κατεργαζόμενον.
 Scotolare, ρ. έν. σπαθίζω τό λίνον || — i capelli a uno, τύπτω, κτυπώ τινα κατακέφαλα.
 Scotolato, — a, πθ. μετ. του scotolare.
 Scotolatore, — trice, ουσ. έργάτης σπαθιστής του λίνου.
 Scotolatura, ουσ. θ. ή του λίνου σπάθισις || γνάφαλον του λίνου.
 Scotomatico, — ca, έ. (παθολ.) Ιλιγγιών, σκοτιδινιών, σκοτωματικός.
 Scotomia, ουσ. θ. (λέξ. έλλ.) σκοτοδινία, σκοτισμός της όράσεως.
 Scotta, ουσ. θ. (ναυτ.) κεραλάξ, κεραιούχος, κοιν. σκντα.
 Scottamento, άρ. έδε scottatura.
 Scottare, ρ. έν. επικαίω, κατακαίω, ζεματώ ζών σφαγέν || — si, αύτ. καίομαι || ζημιώ, βλέπω τινά εκ τινος επικαιρήσεως || la soglia scotata, τό κατώφλιον της θύρας καίει, παροιμιακή έκφρασις λεγομένη επί άφειλετών, επί κακούργων κρυπτομένων εκ φόβου μη έκτεθώσιν εις προσανή και αναπόφευκτον κίνδυνον της συλλήψεως.
 Scottatura, ουσ. θ. καύσις, καύμα.
 Scotto, ουσ. άρ. άριστον, γαύμα έν καπηλείω, τό γινόμενον διά συμβολής, συνεισφορής, έρανός || pagare io —, άποτώ, κοιν. πληρώνω τον έρανόν και κατ' έκδογήν παροιμιακήν τιμωρούμαι έπαξίως || stare a —, συνδιατώμαι, συνικώ, συζώ μετ' άλλου τινός || Mettere a —, κερδαίνω, άποκτώ.

Scovacciarsi, ρ. αύτ. έξέρχομαι της φωλαίας.
 Scovare, ρ. έν. ανακαλύπτω θηρίον, εκβάλλω της κοίτης.
 Scoverchiare, scoverchito, scovertamento, scoverto, scovertura, scovrimento, scovrigo, scovritura, έδε scovechiare, scoperchiato, scoperita και τά λοιπά άνωτέρως έν τή γραφή ταύτη.
 Scovia, ουσ. θ. μικρός νάρθηξ.
 Scovzare, ρ. έν. αναμινύω τά χαρτοπαίγνια πρό της διανομής.
 Scozzopare, ρ. έν. δαμάζω νόν Ιππεν, πολοδάμων || μεφ. εύήθη, βλάκα μεταποιώ δεξιότερον.
 Scozzaniatore, ουσ. άρ. πολοδάμων.
 Scozzone, άρ. ως τό προηγούμενον.
 Scranna, ουσ. θ. βόθρον, έδρα.
 Scredente, έ. διγ. άπιστος, δ άπιστών προς τήν χριστιανικήν θρησκίαν, άσεβής, έθνικός.
 Scredere, ρ. έν. έδε discredere.
 Screditare, ρ. έν. άφαιρώ από τινος τήν πίστιν.
 Screditevole, έ. διγ. αναξιόγραφος.
 Sredito, ουσ. άρ. λαιποπιστία, άπώλεια πίστεως, δυσφημία.
 Scremento, άρ. έδε scremento.
 Scrementia, ουσ. θ. έδε schienanopia.
 Serepolare, ρ. ούδ. (δια)σχίζομαι.
 Serepolato, — a, πθ. μετ. του serepolare.
 Serepolatura, θ. έδε crepatura.
 Sereschere, ρ. έν. έδε desceresere.
 Serespare, ρ. έν. άφαιρώ τάς πτυχάς.
 Serezziare, ρ. έν. ποικιλώ.
 Serezziato, — a, έ. ποικιλόχρους, ποικίλος, ποικιλόστικτος.
 Serezziatura, ουσ. θ. ποικιλμός.
 Serezio, ουσ. άρ. ποικιλόχρως || μεταφ. διαφωνία, διχόνοια.
 Serrato, — a, έ. ισχνός, άσθενής.
 Scriba, ουσ. άρ. γραμματεός, γραφεύς, αντιγραφεύς || — παρά τοίς Έβραίοις, νομοδιδάσκαλος.
 Scricchiolare, ρ. ούδ. έδε scricchiare.
 Scricchiare, ρ. ούδ. παταγωάκρωτό, θορυβώ άταπαύστως.
 Scricchiolata, ουσ. θ. πάταγος.

Scriccio, -ciofo, άρσεν. πτηνόν, δ τροχίλος.
 Scrigno, ούς. άρσ. κιθωτός, κιθώ-
 τιον' || γραφεϊον, γραμματειον' || —
 (κατ' έκτ.) ύβος, κόφωμα, κοινώς
 καμπούρα, =gobbi.
 Scrignuto, -a, έ. ύβός, κυφός.
 Scrima, ούς. θ. έδε schema.
 Scrimoglia, θ. έδε schermaglia.
 Scriminatura, ούς. θ. χωρίστρα τής
 κόμης, κ. τών μαλλιών.
 Scrinare, ρ. έν. χωρίζω, διαχωρίζω
 τήν κόμην, κ. κάμνω χωρίστραν.
 Scrinato, -a, παθ. μετ. του scri-
 nare, λυσίκωμας.
 Scristianare, ρ. έν. αναγκάζω τινά
 νά γίνει άνησιθρησκος του Χριστου.
 Scritta, ούς. θ. γραφή, χειρόγραφον,
 συμβόλαιον, διλόγον, προικοσύμ-
 φωνον, έγγραφον οίανδήποτε.
 Scritto, -a, καθ. μετ. του scrive-
 re, γεγραμμένος.
 Scrittoio, ούς. άρ. γραφεϊον.
 Scrittore, ούς. άρσ. συγγραφεύς ή
 μάλλον γραφεύς, αντιγραφεύς.
 Scrittorio, -a, έ. γραφείο.
 Scrittura, ούς. θηλ. κυρίως, γραφή,
 πάν ό,τι γραπτόν' || κείμενον συγ-
 γραφής, σύγγραμμα' || συμβόλαιον.
 Scritturabile, έ. διγ. παραδεκτός
 εις έγγραφήν, εις κατάταξιν.
 Scritturale, ούς. άρ. γραφεύς συμ-
 βολαιογράφου, δικηγόρου, κτλ. γραμ-
 ματικός, =scrivano.
 Scritturare, ρ. ούδ. γράφω, συγγρά-
 φω, συντάττω' σημειώ τι' || —
 συμβάλλομαι, συμφωνώ μετά του
 θεατρώνου, απογράφω τήν συνθήκην.
 Scrivacchiare, ρ. έν. γράφω κακώς,
 άτάκτως, σπιλώ τον χάρτην.
 Scrivania, ούς. διπλογραφία.
 Scrivano, ούς. θ. γραφεϊον.
 Scrivano, ούς. άρσ. έδε scritturale'
 || αντιγραφεύς.
 Scrivente, έ. ό γράφων.
 Scrivere, ρ. ένθργ. γράφω' || γράφω
 πρός τινά γράμματα, έπιστέλλω' ||
 συγγράφω, συντάττω' || σημειώ, έγ-
 γράφω' || καταχωρίζω, σημειώ τι'

|| —ricevuto, γράφω απόδειξιν πα-
 ραλαβής τινος ποσού χρημάτων, κτλ.
 || —in uscita, γράφω, σημειώ τι
 έν ταις δαπάναις.
 Scrivibile, έ. διγ. γραπτός.
 Scrizione, θ. τδ γράφειν, γραφή.
 Scroccare, ρ. ούδ. υπεξαιρώ τι παρά
 τινος, υποκλέπτω, εισχροκερδω.
 Scroccatore, ούς. άρ. άγύρτης.
 Scrocciante, έπ. έν. και παθ. δ
 δίδων ή λαμβάνων εισχρόν τόκον,
 και μεταφ. δ άπατών ή άπατόμενος.
 Scrocciare, ρ. ούδ. τοκογλυφω.
 Scroccino, ούς. άρ. παράσιτος.
 Scroccio, ούς. άρ. τοκογλυφία, αι-
 σχροκέρδεια' || παρασιτία.
 Scroccione, ούς. άρ. τοκογλύφος.
 Scrocco, ούς. άρ. παρασιτία' || τοκο-
 γλυφία, εισχροκέρδεια.
 Scroccone, ούς. άρ. μέγας παρασι-
 τος, άγύρτης.
 Scrofa, θ. γρονάς, κ. γουρούνα.
 Scrofano, άρ. όνομα ιχθύος τής θα-
 λάσσης, έροθρόν έχων κεφαλήν.
 Scrofolo, -fola, ούς. θηλ. (παθολ.)
 χοιράς, κοιν. γελώνι.
 Scrofolaria, ούς. θ. φυτόν τδ χοιρά-
 διον, θεραπειών τας χοιράδας.
 Scrofoloso, -a, έ. χοιραδικός, δ έ-
 χων χοιράδας, κ. γελώνι.
 Scrogiolare, ρ. ούδ. τραγανίζομαι,
 τρίζω, κροτώ.
 Scrollamento, ούς. άρ. (διά)σεισις.
 Scrollare, ρ. έν. (δια)σειώ, κλονώ,
 παράττω' || —il capo, άπονεύω, κλι-
 νω κάτω τήν κεφαλήν' || μεταφορ.
 παράττω, άνιώ, λυπώ, βλάπτω.
 Scrollo, ούς. άρ. έδε scrolamento.
 Scrosciare, ρ. έν. τραγανίζω, έκ-
 βάλλω ήχον τρώγων ήστρά, σκληρά
 πράγματα.
 Scrosciata, ούς. θ. τριγμός.
 Scroscio, ούς. άρσ. κυρίως, κοχλα-
 σμός, δ ήχος του ύδατος και παν-
 τος ύγρου βράζοντος, ή δ κρότος
 τής ραγδαίας βροχής' || —(κατ'
 έκτ.) κρότος, πάταγος' || —il risa,
 καγχαμός, σφοδρός γέλιος.
 Scrostamento, ούς. άρ. έκλείσις.

Scrostare, ρ. έν. έκλεπίτω.
 Scrostatura, θ. τδ αφαιρεθέν, μέρος
 φυτού ή και άλλου πράγματος.
 Scroto, ούς. άρ. ύσχος, ύσχεον, κ.
 τδ σακκούλιον τών ύρχεων.
 Scrunare, ρ. έν. διαρρηγνύω τήν τρυ-
 μαλιάν, τήν τρώπαν τής βελόνης.
 Scrupoleggiare, ρ. ούδ. διακείμαι
 έν μερίμναις, άδημονώ, λιστάζω.
 Scrupolo και scrupolo, ούς. άρ. κυ-
 ρίως χάλιξ' pietruzza minuliassi-
 ma' || σταθμίων 24 κόκκων, τδ 24
 μέρος τής ούγγιας' || μεταφορ. έν-
 δοιασμός, διαταγμός, άνησυχία, φό-
 βος τής συνειδήσεως, ύπόνοια, άμφι-
 βολία, ένδόμυχος ταρχή.
 Scrupolosamente, έπίρ. περιφώως,
 προσεκτικώς, υπερακριθώς.
 Scrupoloso, θ. μέριμνα, άδημονία'
 || μέγιστη προσοχή περι τήν δια-
 γωγήν' || άκρα άκρίθεια έν λόγοις
 και έργοις' || λεπτολογία.
 Scrupoloso, -a, έ. ένδοιαστικός, δει-
 λός' υπερακριθής' λεπτολόγος.
 Scrutabile, έ. διγ. έρευνητός.
 Scrutare, ρ. έν. έρευνώ, διερευνώ,
 ζητώ. αναζητώ, εξετάζω.
 Scrutatore και scrutatore. —tri-
 ce. ούς. εξεταστής' λέγεται δέ κυ-
 ρίως επί του Θεου.
 Scrutinare, ρ. έν. έρευνώ,ετάζω,
 εξετάζω' || —, έδε scuittinare.
 Scrutinio και scrutino, ούς. άρσ.
 εξέτασις. έρευνα' || ψηφοφορία, ή διά
 ψήφων έκλογή.
 Scuscire και scuscire, ρ. έν. δια-
 λύω τας ραφάς ιματίου, κτλ.
 Scuscito, -a, παθ. μετοχή του scu-
 cre και scuscire' || stilo—, μεταφ.
 ύπος λόγου άσυνάρτητον.
 Scudala, ούς. άρ. άσπεδοποιός.
 Scudale, έ. διγ. τής άσπίδος.
 Scudare, ρ. έν. προσηπίζω τινά, τι.
 Scudato, -a, έ. άσπιδοφόρος.
 Scuderesco, έ. του ύπασπιστου, άφο-
 ρών τον ύπασπιστήν.
 Scuderia, ούς. θ. έπκών, έπποστά-
 σιον μεγιστήνος.
 Scudetto, άρ. (ύποκ.) μικρά άσπίς'

|| μικρός θυρεός, μικρόν οικόσημον.
 Scudicciolo, ούς. άρ. ώς τδ άνωτέ-
 ρω' || όμφάλιον του γαλιου.
 Scudiere, ούς. άρ. θυρεοφόρος, άσπι-
 δοφόρος, ύπασπιστής έπκτου έπι-
 στήμου' || θεράπων, οικότης, άκλου-
 ύος μεγιστήνος.
 Scudisciara, ρ. έν. ραβδίζω, πλήτ-
 τω, κτυπώ διά ράβδου.
 Scudisciata, ούς. θ. τδ διά τής ρά-
 βδου κτύπημα.
 Scudiseio, ούς. άρ. ράβδος, μάλιστα.
 Scudo, ούς. άρ. άσπίς, έπλον άμυν-
 τικόν τών άρχαίων' || μεταφ. ύπε-
 ράπτισις, προστασία' || θυρεός, οί-
 κσημον' || νόμισμα χρυσόν ή άρ-
 γυρόν τιμώμενον πέντε φράγκων,
 τδ σκούδον.
 Scuffia, θ. κεκρύφαλος, σκούφια.
 Scuffara, ούς. θ. έδε crestain.
 Scuffare, ρ. έν. λιγνύω, κοιν. τρώ-
 γω καιμόργω, ταχέως.
 Scuffina, ούς. θ. ρινη πλατεία, ξυ-
 λοπάγος, =lima piatta.
 Scuffinara, ρ. έν. ρνιζώ.
 Scuffione, άρ. μέγας κεκρύφαλος.
 Scuffio, ούς. άρ. (όποκ.) μικρός
 κεκρύφαλος, =cuffioito.
 Sculacciare, ρ. έν. τύπτω, κτυπώ
 τινά επί των γλουτών, πυγίζω.
 Sculacciata, ούς. θηλ. τδ επί των
 γλουτών κτύπημα, πύγισμα.
 Sculetare, ρ. ούδ. κινώ τους γλου-
 τους, ήτοι (έκ)φεύγω, άπέργομαι.
 Sculmato, ούς. άρ. νόσος των έππων
 προς τά σκέλη.
 Scultare, ρ. έν. έδε scolpire' || μεφ.
 έγχαράττω έν τή καρδιά.
 Scultile, ούς. άρ. ξύανον, έδαλον'
 || —, έ. διγ. εύλυπτος.
 Sculto, -a, έ. έδε scolpito.
 Scultore, ούς. άρ. λιθοκόπος, γλύ-
 πτης, έρμολύφος, άγαλματοποιός.
 Scultorio, -a, έ. γλυπτικός.
 Scultura, ούς. θ. ή γλυπτική τέχνη'
 έρμολυφική, ξοανοποιία.
 Sculturesco, έ. γλυπτικός.
 Scumarola, ούς. θ. σκούος μαγειρι-
 κόν, εξαφοστήριον.

cuola, οὐσ. θ. σχολεῖον, σχολή, ἐκ-
παιδευτήριον || ὄμιλος μαθητῶν, ἀν-
δρῶν ἐπιστημῶν κτλ.
Scuolare, ρ. ἐν. ἴδε scolare.
Scuotere, ρ. ἐν. πάλιν, σείω || ἀφι-
στημι, ἀπομακρύνω || — la polvere
ad aleuno, δέρω, ξυλοκοπῶ τινα,
τυμπανίζω, κοιν. στουμπανίζω || —
il sacco, μεταφ. λέγω, ἀναφέρω, ἀ-
ναιδῶς πᾶν ὅ, τι γινώσκω || — il
giuoco, τὸν ζυγὸν ἀποσείωμαι || —
la testa, ἀπονεύω, ἀντιτείνω κατὰ
τινὸς πρῆξις || — si, αὐτ. πυκνινοῦ-
μαι, κυριεύομαι ἐκ τινος αἰφνιδίου
φθῶς, κτλ.
Scuotimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε scuola.
Scuotitoio, ἐρ. ἐργαλεῖον πρὸς σείωσιν.
Scuotitore, — trice, οὐσ. ἀρ. ὁ σείων.
Scuoramento, ἀρ. ἴδε oscuramento.
Scurare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐπι-
σκοτίζομαι ἀμαυροῦμαι.
Scurato, — a, πθ. μτ. τοῦ scurare.
Scurazione, οὐσ. θ. ἀμαύρωσις.
Scurare καὶ — a, οὐσ. θ. ἀξίνη, πέλε-
κυσ || — μεταφ. (κατὰ τὸν Βοκά-
τσιο) τιμωρία, ποινή.
Scurrezza, οὐσ. θ. ἴδε oscurrezza ||
μεφ. ἀπόκρυφον, ἀπόρρητόν τι.
Scuri, — rini, οὐσ. ἀρ. πλ. θυρώμα-
τα ἐξωστρικά, παραθυρῖδες.
Scuriada, — ta, οὐσ. θ. μάστιξ δερ-
μάτινος, = sferza di cuoio.
Scuriciario, ρ. ἐν. ἴδε scudicciario.
Scurissimo, — a, ἰ. (ἀπερθ.) ζοφε-
ρότατος || μεταφ. λίαν φρικαλέος ||
ἀσθηρότατος.
Scurità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἴδε
oscurità || μεταφ. ὀχρότης || ἀσά-
φεια, δυσνόητόν τι.
Scurò, — a, ἰ. ἀμαυρός, μέλας, μαυ-
ρός || μεταφ. ἀσαφής, δυσνόητος ||
ἀσημος, ἀφανής, λόγου ἀνάξιος ||
—, οὐσ. τὸ σκότος.
Scurra, οὐσ. ἀρ. ἴδε buffone.
Scurrile, ἰ. διγ. βωμολοχικός.
Scurrilità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἴδε
buffoneria.
Scurrilmente, ἐπ. ἴδε buffonesca-
mento.

Scusa, οὐσ. θ. ἀπολογία, δικαιολό-
γημα || πρόσφασις, πρόσχημα, ἐπι-
εμφυγή || συγγνώμη, συγχώρησις.
Scusabile, ἰ. διγ. συγγνωστός.
Scusare, ρ. ἐν. ἀπολύω, δικαιοῶ, ἀ-
θωῶ, ἀπαλλάττω τινὰ ἐγκλήματος,
ἀφήμι, συγγωρῶ || — si, αὐτ. ἀπο-
λογοῦμαι, δικαιούμαι || ἀποποιού-
μαι, παραιτοῦμαι, προσφάσσομαι.
Scusatore, — trice, οὐσ. ἀπολογού-
μενος, = che scusa.
Scusazione, οὐσ. θ. ἴδε scusa.
Scusevole, ἰ. διγ. ἴδε scusabile.
Scusso, — a, ἰ. ἐνδοξὸς παντὸς πράγ-
ματος μόνος, ἔρημος, γυμνός.
Scutica, οὐσ. θ. μάστιξ, ῥαβδος.
Scursi, ρ. αὐτ. κωθεύω, ὀνῶ, γί-
νομαι ὀκνηρός.
Scubitarsi, ρ. αὐτ. ἀποτίω, κοιν.
ἐξοφλῶ τὴν ὀφειλὴν μου || — (κατ'
ἐκτ.) ἐκπληρῶ τὸ καθήκον.
Sdegnamento, οὐσ. ἀρ. ὀργή, θυμός.
Sdegnante, ἰ. διγ. ὑπερόπτης, ἀγέ-
ρωχος, κοιν. ἀκατάδικτος.
Sdegnare, ρ. ἐν. καὶ — si, αὐτ. περι-
φρονῶ, καταφρονῶ, ἀπαξιώ κοιν.
δὲν καταδέχομαι || χαλεπαίνω, βε-
ρυθυμῶ, ἀγανακτῶ, παροργίζομαι.
Sdegnamento, ἐπ. περιφρονητι-
κῶς, ἀγερῶχος.
Sdegnato, — a, πθ. μτ. τοῦ Sdegna-
re, ὀργισμένος, τεταραγμένος.
Sdegnatore, — trice, οὐσ. ἀγέρωχος.
Sdegno, οὐσ. ἀρ. ὀργή, ἀγανάκτησις.
Sdognosaggine, θ. ἴδε sdognosità.
Sdognosamento, ἐπ. δυσχερῶς, πε-
ριφρονητικῶς, = con isdegno.
Sdognosità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἴδε
dognosità, ὀργή, θυμός.
Sdegnoso, — a, ἰ. ὀργίλος, θυμώδης ||
μεγάρθυρος, μεγαλόφρων.
Sdentare, ρ. ἐντρογ. θραύω δόντα ἐρ-
γαλείου.
Sdentato, — a, πθ. μτ. ἄνευ ὀδόντων.
Sdiacciare, ρ. ἐν. ἴδε dighiacciare.
Sdicevole, ἰ. διγ. ἀναρμόδιος.
Sdigianare, ρ. ἐν. καταλύω τὴν νη-
στείαν, = rompere il digiuno.
Sdilacciare, ρ. ἐν. λύω τοὺς βρόχους.

Sdilinguimento, οὐσ. ἀρ. λειποθυ-
μία, συκοπή, λειποφυξία.
Sdilinguire, ρ. οὐδ. κυρίως ἀπαλύ-
νομαι, ἐκλύομαι || — (κατ' ἐκτ.)
λειποθυμῶ, λειποφυγῶ.
Sdimenticanza, οὐσ. θ. λήθη.
Sdimenticare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ.
λησμονῶ, = dimenticare.
Sdimenticato, — a, παθ. μετοχή τοῦ
sdimenticare.
Sdipiugere, ρ. ἐν. ἐφαλεῖρω, σβέω
ζωγραφίαν.
Sdiracciare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τὰ κά-
σινα τῶν ἐχθρῶν.
Sdiridito, — a, ἰ. κἀτισχνός.
Sdisocchiare, ρ. ἐν. ἐξορύττω τοὺς
ὀφθαλμούς, = canar gli occhi.
Sdoganare, ρ. ἐν. τελωνίζω, παρα-
λαμβάνω ἐκ τοῦ τελωνείου.
Sdogare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰς δόγας.
Sdogato, — a, παθ. μετ. τοῦ sdogar-
e, ἀποβαλὼν τὰς δόγας.
Sdogliarsi, ρ. αὐτ. ἀπαλλάττομαι
τῶν πόνων, = uscir di doglio.
Sdolcinato, — a, ἰ. γλυκάζων, ἀνο-
στος, ἀηδής.
Sdolersi, ρ. αὐτ. παραμυθεῖμαι, πα-
ρηγοροῦμαι καθησυχάζω.
Sdonnare, ρ. ἐν. ἐλευθερῶ || — si,
αὐτ. ἀπελευθεροῦμαι, ἀπαλλάττομαι
τῆς δουλείας.
Sdonzellarsi, ρ. αὐτ. σείομαι, λυ-
γίζομαι κενσοπούδω.
Sdoppiare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τὸ ὑπό-
ρυμα ἱματίου, = scempiare.
Sdormentare, — tire, ρ. ἐν. ἐξυπνί-
ζω, ἐγείρω ἐκ τοῦ ὕπνου || — si,
αὐτ. ἐξ ὕπνου ἀνίσταμαι.
Sdossare, ρ. ἐν. ἐκφορτίζω.
Sdottorare, ρ. ἐν. ὑποβιβάζω διδά-
κτορα.
Sdottorato, — a, πθ. μτ. τοῦ sdottorare.
Sdraiarsi, ρ. οὐδ. κατακλίνομαι.
Sdraiato, — a, πθ. μτ. τοῦ sdraia-
re, ἐκτεταμένος, ἐκτάθην καίμενος.
Sdraione, ἐπ. κατακεκλιμένος ἐκ-
τάθην, κοιν. ἐξηλωμένος.
Sdruccevole, ἰ. διγ. ὀλισθηρός.
Sdruciolamento, οὐσ. ἀρ. ὀλισθη-

σις, παραπάτημα, κ. σκόνταμα.
Sdruciolante, ἐπίθ. διγ. ἴδε struo-
ciolente.
Sdruciolare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ.
ὀλισθαίνω, ἐολισθαίνω, κυρίως ἐπὶ
ζῶων || — (ἐπὶ πραγμάτων) διεκ-
χέομαι, διεκπίπτο || καταβαίνω κα-
τεσκευασμένος || παραισέργομαι, εἰς-
έργομαι κρυφίως, ἐολισθαίνω ||
μεταφ. ἐξωκέλλω, παρεκτρέπομαι
τῆς τιμῆς, τῆς ἀρετῆς, παρειαπί-
πτο εἰς ἀκαλασίαν, κτλ.
Sdruciolente, — levole, ἰ. διγ. ὀλι-
σθηρὸς || ταχύς, παροδικός.
Sdruciolatamente, ἐπίθ. ὀλισθη-
ρῶς || εὐχερῶς, εὐκόλως.
Sdruciolto, οὐσ. ἀρ. ὀλισθηρὸς, τὸ ὀ-
λισθηρὸν μέρος || πρόσκομμα, ἐμπό-
διον || — (τεκτ.) ἡ κλίσις τῶν θριγ-
κῶν, τῶν παραστάδων || —, — a,
ἰ. ὀλισθηρός.
Sdruciolone, ἐπ. ὀλισθηρῶς.
Sdrucioloso, — a, ἰ. ὀλισθηρὸς ||
μεταφ. ταχύς, ὠκύπους || ἀστατος,
εὐμετάβλητος.
Sdrucio, ἀρ. ἡ τῶν ραφῶν ἱματίου
διάλυσις || ῥήγμα, σχίσμα.
Sdrucire, ρ. ἐν. διαλύω τὰς ραφάς,
κοιν. ξυλῶν || — (κατ' ἐκτ.) ἀνοί-
γω, σχίζω, διασχίζω || — οὐδ. καὶ
— si, αὐτ. ἀνοίγομαι, σχίζομαι, δια-
σχίζομαι.
Sdrucito, καὶ sdrucito, — a, παθ.
μετ. τῶν ρημ. sdrucire καὶ sdruc-
ciare || —, οὐσ. ἀρ. ῥήγμα, σχί-
σμα, μεγάλη τομή.
Sdrucitura, οὐσ. θ. ἴδε sdrucire, τὸ
οὐσαπτικόν, ὡς ἀνωτέρω.
Sdrucire, ρ. ἐν. ἴδε sdrucire.
Sdrucito, — a, ἴδε sdrucito τὴν πα-
θητ. μετοχὴν.
Sdurare, ρ. ἐν. ἀπαλύνω.
Sduto, — a, (κατ' ἄλλους, ξηρός.
Se, σύνδ. ὑποθετικῶς, ἐάν, εἰ καὶ,
καὶ ἂν, καίτοι, ὑποθεσίσθαι || ἐκ-
τός, παρεκτός ἐάν... || εἴθε, κοιν.
ἀμποτε || ἀφ' οὗ, ἐπειδὴ, δι' ὅ ||
ὡςπερ, ὡς (καθ' ἣν ὁ λόγος ἐννοίαν
ἔχει).

Se, άντ. αὐτ. τρίτου προσώπου, ἐν χρήσει ἐνικῶς καὶ πληθ. δι' ἀμφότερα τὰ γένη, καὶ καθ' ἕνα τὰς πτώσεις, ἐαυτοῦ ἐαυτῆς, ἐαυτῶν, ἐαυτῶ, ἐαυτῆ, ἐαυταίς, ἐαυτοῖς, ἐαυτόν, ἐαυτήν, ἐαυτούς, ἐαυτάς, κτλ. || se, λεγόμενον μετὰ τῶν προθέσεων di, a, da, con, in, per, sopra, fra o tra, infra o intra, τοῖζεται διὰ τῆς βαρέως, di sè, a sè, da sè, con sè, in sè, per sè, sopra sè, fra sè, tra sè, infra o intra sè || nel suo sè, = nel interno di sè, ἐνδομύχως ἐαυτοῦ || se τρέπεται εἰς si προτασσόμενον τῶν ρημάτων καὶ ἐπιτασσόμενον ἐν τῇ καταλήξει τῶν ἀπαρμφάτων, ὡς, si crede ἢ credersi, κτλ. ἴδε Γραμματικὴν.

Sebene καὶ sebena, οὐδ. καίτοι, μ' ἔλον ὅτι, = renchiò, συντασσόμενον μετὰ τῆς ἄριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς, (ἴδε γραμ.)

Secante, οὐσ. θ. (γεωμ.) γραμμὴ ἢ διατείνουσα, ἢ μεγαλύτερα τῶν δύο πλευρῶν γωνίας.

Secare, ἴδε segare.

Secato, —a, πθ. μτ. τοῦ secare.

Secca, οὐσ. θ. σπιλάς, ὕψαλος, σκόπελος, τέναςος, ἀμύδαλος, σύρις, ραχία, κοιν. ἔρα ἢ ρηχά νερά.

Secabile, ἔ. διγ. ἐρησσιμος.

Secafistole, οὐσ. ἀρ. ὀχληρῶς, ἀνιάρως, ἀηδῆς, ἀφόρητος.

Seccaggine, οὐσ. θ. ἐρησσία, ἐρηστικῆς || τόπος κατάξηρος, ἄγονος || μεταφ. ἐνόχλησις.

Secagginoso, —a, ἔ. (ἐπὶ δένδρου) τὸ ἔχειν ξηρούς κλάδους || — οὐδ. δένδρον ὑπέξηρον, οἱ ξηροὶ κλάδοι.

Secagna, οὐσ. θ. ἴδε secca.

Secamento, ἐπ. ξηρῶς || ψυχρῶς.

Secamento, ἀρ. ἴδε seccaggine.

Secante, ἔ. διγ. ἐπαχθῆς, ἀηδῆς, φορτικός, ἀνιάρως.

Seccare, ρ. ἐν, ξηραίνω || μεταφ. καταδαπανῶ, σπαταλῶ || — (κατ' ἔκτ.) ἐνοχλῶ, βαρύνω, ὑπερβαρύνω, ὀτοκοπῶ τινα || — si, αὐτ. ξηραίνωμαι καὶ μεταφ. παραλύομαι.

Seccatocchia, οὐσ. θ. ξηρὸν ὕλον.

Seccativo, —a, ἔ. ξηραντικός.

Seccato, —a, καθ. μτ. τοῦ seccare, ξηρανθείς || —, ἴδε aseingato.

Seccatoia, οὐσ. θ. καί:

Seccatoio, οὐσ. ἀρ. ξηραντήριον, μέρος κατάλληλον πρὸς ξηρανσιν καρπῶν, κτλ.

Seccatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ξηραίνων || — (κατ' ἔκτ.) ἐνοχλητικός.

Seccatrice, οὐσ. θ. γυνὴ μωρολόγος, γραβιὸν ὀτοκόπον, φλύαρον.

Seccatura, οὐσ. θ. ἴδε seccaggine.

Secchereccio καὶ —iccio, —a, ἐπίθ. ἡμίξηρος || — οὐσ. ἀρ. ξηρασία. ||

Seccheria, οὐσ. θ. ἴδε seccaggine.

Sacchezza, οὐσ. θ. ἴδε τὰς προηγούμενας λέξεις.

Secchia, οὐσ. θ. κάδος, ὕδρα, κοιν. κουβῆς πρὸς ἀντλήσιν ὕδατος || rione a —, βρέχει κρουνηδόν, ραγδαίως.

Secchiata, οὐσ. θ. κάδος ἰσοχειλῆς, πλήρης, κοιν. γεμάτος ὡς ἐπάνω.

Secchiatina, οὐσ. θ. καὶ secchiello, ἀρ. (ὀπκ.) καθλόν, μικρὸς κάδος.

Secchio, οὐσ. ἀρ. (ὀπκ.) γαυλός, κ. καρδάρι διὰ τὸ γάλα.

Secchione, οὐσ. ἀρ. μέγας κάδος πρὸς ἀντλήσιν ὕδατος.

Secchissimo, —a, (ὑπερβ.) ξηρότατος.

Secchità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ξηρασία, = sechezza.

Seccia, οὐσ. θ. καλάμη, καλαμιὰ.

Secco, —a, ἔ. ξηρός, ἀνικμος, ἀνυδρὸς || ἰσχνός, λεπτόσαρκος, ἄσκαρος, σκελετός || — (ἐπὶ συγγραφέων καὶ λόγων ἢ καὶ ζωγράφων) ψυχρός, ἄσκαρος, ἀίσιμος, εὐτελής, ἐρηρός || con rìe —, ἀβρογίσι ποσά, καὶ μεταφ. ανεξετάστως || —, οὐσ. τὸ ξηρὸν, ξηρότης, ξηρασία || tompro —, ἀνομῶρια || A —, ἐν ξηρασίᾳ, ἀνευ ὕδατος καὶ μεταφ. ἀνευ ἄλλου πράγματος, ἄπλωδ' || A — (κατ' ἔκτ.) ἀνευ πείσεως, χωρὶς νὰ πλω' || muro a —, θοιγιάς, κοιν. ξηρολίθι καὶ μεταφορικ. ἀνευ στερεότητος || ἐκ-

φράσεις' rimanere a —, ἀποξηραίνωμαι, στερεοῦμαι ὕδατος || rimanere a —, (νοση.) καθίζω εἰς τὰ ρηχά, ἐγγίζω τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης, ἀκίνητῶ || restare a —, θοροβοῦμαι, κοιν. τὰ γάλα, καὶ συνεκδοχικῶς, ἀποτυγχάνω τινὸς ἐπιχειρήσεως, προσκόπτω ἐμποδίζομαι εἰς τι, κτλ.

Secore, οὐσ. ἀρ. ξηρασία.

Secoume, οὐσ. ἀρ. ξηροὶ κλάδοι ἢ ξηροὶ καρποὶ ἐπὶ δένδρου.

Secedere, ρ. οὐδ. ἀποχωρῶ, ἀφίσταμαι, κοιν. παραμερίζω.

Secentismo, οὐσ. ἀρ. τρόπος τοῦ γράφειν κατὰ τοὺς συγγραφεῖς τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος.

Secentista, οὐσ. ἀρ. ὁ συγγραφεὺς ἰταλιστὶ κατὰ τὸν τρόπον τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος.

Secento καὶ seicento, ἔ. διγ. ἀριθμ. ἑξακόσια || —, οὐσ. ἀρ. ὁ δέκατος ἐβδόμος αἰὼν.

Secessione, οὐσ. θ. ἀποχώρησις || λειποταξία στρατιώτου.

Secesso, οὐσ. ἀρ. ἴδε recesso.

Seco, άντ. τρίτου προσώπου σύνθετος ἐκ τῆς προθ. = con sè, λεγομένη ἀμεταβλήτως ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ ἀριθμῶν, σὺν ἐαυτῶ, μεθ' ἐαυτοῦ παρ' ἐαυτῶ || —, κατὰ πληθ. ἀριθμῶν, ἢ fra loro, μεταξὺ αὐτῶν || — τίθεται πολλάκις παραπληρωματικῶς χάριν ἐπιτάσεως καὶ μετὰ τῶν λέξεων stesso medesimo ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ ἀριθμῶν (ἴδε γραμματικὴν).

Secolare, οὐσ. ἀρ. λαϊκός, κοσμικός || — ἔ. διγ. ἐγκόσμιος τοῦ κόσμου τούτου, βέβηλος, οὐχὶ ἱερός || αἰωνικός, ὁ καθ' ἑκάστου αἰῶνα γινόμενος.

Secolaremente, ἐπ. κοσμικῶς.

Secolareseo, —a, ἔ. κοσμικός, ἐγκόσμιος, λαϊκός, οὐχὶ ἱερωμένος.

Secolarità, οὐσ. θ. κοσμικὴ δικαιοδοσία ἐπισκοπῆς.

Secolarizzare, ρ. ἐνεργ. ἀναγορεύω τινα ἱερομόναχον || — si, αὐτ. γί-

νομαι λαϊκός ἐκ μοναχοῦ, ἐκλαϊκούμαι.

Secolarizzazione, οὐσ. θ. ἐκλαϊκώσεις, μετατάξις μοναχοῦ ἱερέως εἰς τοὺς λαϊκούς τῆς ἀδείας τοῦ πένα.

Secolo, οὐσ. ἀρ. κυρίως, ἑκατονταετηρίς, αἰὼν || —, παρὰ τοῖς ποιηταῖς, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ἐκάστη ἡλικία τοῦ κόσμου, αἰὼν. || — d'oro, d'argento, ecc., ὁ χρυσοῦς, ὁ ἀργυροῦς αἰὼν, κτλ. || — (κατ' ἔκτ.) πολὺς, μακρὸς χρόνος, αἰὼν || διάστημα χρόνου ἀόριστον, (Ἄγλα Προφή) αἰωνίως εἰς ἀπαντας τοὺς αἰῶνας.

Seconda, οὐσ. θ. τὸ μετὰ τὸν τοκῆτον ἕσπερον, τὸ ἀκόλουθον, ἐπικληθὲν οὕτως καθ' ὃ σχεδὸν δευτέρως τοκετός || βοήθεια || — (μουσ.) διάστημα ἢ μέγεθος φωνῆς περιεχόμενον μετὰ δύο φθόγγων τῆς διατονικῆς κλίμακος ἐξῆς κειμένης, διάστημα ἑπλαύου, μέγεθος πρώτου.

Secondamente, ἐπ. δεύτερον, κατὰ δεύτερον λόγον.

Secondare, ρ. ἐν. ἔπομαι, ἀκολουθῶ μετὰ τὸν πρώτον || βοηθῶ, συμπόστω, συνεργῶ, ἐνοσῶ.

Secondariamente, ἐπ. ἴδε secondamento.

Secondario, —a, ἔ. δευτέρος || —, ἐπ. ἴδε secondariamente.

Secondina, οὐσ. θ. ἴδε seconda.

Secondo, —a, δευτέρος || ἴσος, ὅμοιος || ὑποδεέστερος || μεταφ. εὐνους.

Secondochè, σὺνδ. καθ' ὅσον.

Secondogenito, —a, ἔ. καὶ οὐσ. δευτερόκοκος.

Secretamente, ἐπ. λαθραίως.

Secretario, οὐσ. ἀρ. (ἀπρηγ.) ἴδε confidente, σύνθηθε.

Secretario, οὐσ. ἀρ. ἴδε segretario || ἔγγραυλος.

Segreto, οὐσ. ἀρ. ἴδε segreto.

Secretore, ἔ. καὶ οὐσ. ἐκκριτικός, ὁ ἐπιπέρων ἐκκρίνωσιν περιττωμάτων.

Secretorio, —ia, (ιατρ.) ὡς τὸ προηγούμενον.

Secrezione, οὐσ. θ. ἐκκρισις, ἀποβολή τῶν περιττωμάτων.

Seculare, ρ. έν. ἴδε socolare.
 Sicuramente, επίρ. ἴδε sicuramente.
 Sicuranza, οὐσ. θ. ἴδε sicuranza.
 Securità, οὐσ. θ. ἴδε securità.
 Seguro, —α, έ. ἴδε sicuro.
 Securità, οὐσ. θ. ἴδε securità.
 Sedano, οὐσ. άρ. φυτόν τὸ σέλινον.
 Sedante, έ. διγ. πραῦν ικός.
 Sedare, ρ. έν. (κατά)πραῦνω.
 Sedatamente, έπ. πρῶως, ἡσυχως.
 Sedativo, —α, έ. πραῦντικός.
 Sedatore, —trice, οὐσ. θ. καταπραῦνων.
 Sede, —α, οὐσ. θ. ἔδρα, καθέδρα ||
 —(έκκλ.) θρόνος επισκοπικός, άρ-
 χιερατικός || —vacante, ἔδρα σχο-
 λιάουσα, χηρέουσα επισκοπή.
 Sedentario, —α, έ. καθιστικός.
 Sedente, έ. διγ. συνέδρος.
 Sedere, οὐσ. άρ. κάθεις, κάθισμα ||
 —ρ. οὐδ. και —si, αὐτ. κάθημαι,
 καθίζω· διακένω, διατρέβω || porsi
 a—, μεταφ. ἀναπαύομαι.
 Sedia, οὐσ. θ. ἔδρα, θρανίον, κάθι-
 σμα || ἔγγραμμα ταχυδρομικόν· φορεῖον
 περίκλειστον, κτλ.
 Sedicesimo, —α, έ. δέκατος έκτος.
 Sedici, επίρ. άριθμ. δεκάξ και δέ-
 κατος έκτος.
 Sediangolare, έ. δεκαεξάγωνος.
 Sedile, οὐσ. άρ. βᾶθρον, ἐδάλιον.
 Sedimento, οὐσ. άρ. ὑποστάθμη.
 Sedimentosu, —α, έ. θ. έχων ὑπο-
 στάθμην, = che fa sedimento.
 Seditore, —trice, οὐσ. θ. συγκαθή-
 μενος μετ' άλλων || —i, πλ. ἄμο-
 τράπεδοι.
 Sedizione, οὐσ. θ. στάσις, δημεγερ-
 σία κατά τῶν καθεστῶτων νόμων,
 κοινῶς ἀνταρσία.
 Sediziosamente, έπ. στασιαστικῶς.
 Sedizioso, —α, στασιαστικός.
 Sedutto, —α, παθ. μετ. τοῦ sedurre,
 διαφθαρείς, δολασθεΐς.
 Seducente, έ. επαγωγέ, θελητή-
 ριος, επαφρόδιτος || άπατηλός.
 Seducibile, έ. διγ. εύδίσθεος, έπιρ-
 ρεπής εις διαφθοράν.
 Seducimento, άρ. ἴδε seduzione.
 Sedurre, ρ. έν. ὀπάγομαι τινα, ά-

ποπλανώ, εξαπατώ, διαφθείρω.
 Seduta, οὐσ. θ. συνεδρίασις.
 Seduto, —α, παθ. μετ. τοῦ sedere,
 καθήμενος.
 Seduttore, —trice, οὐσ. (λαο)πλά-
 νος, άπατεών, διαφθορεύς τῶν ἠθῶν.
 Sedutorio, —α, έ. πλαγητικός, έπα-
 γωγός, ἴδε seducente.
 Seduzione, οὐσ. θ. άποπλάγησις, άπ-
 αγωγή, άπάτη, διαφθορά.
 Segn, οὐσ. θ. πρίων, πριόνιον.
 Segabile, έ. διγ. πριονιστικός.
 Segale και segola, οὐσ. θ. ἄλυρα,
 κοιν. σήκαλη, βρίζα.
 Segaligno, —α, έ. τῆς βρίζης.
 Segalone, οὐσ. άρ. πτηνόν, ἴδε mergo.
 Segamento, οὐσ. άρ. πριονισμός, δια-
 τομή ξύλου ἢ σανίδος.
 Segante, έ. διγ. ὁ τέμνων || —οὐσ.
 θ. (μαθ.) ἡ διατέμνουσα.
 Segare, ρ. οὐδ. πριονίζω || διγοτο-
 μῶ, διασχίζω, διατρέω τι εις δύο ||
 —si, αὐτ. (έπι γραμμῶν) διασταυ-
 ροῦμαι || —(κατ' έκτ.) ναυτ. δια-
 σχίζω τὴν θάλασσαν, τὸ ὕδωρ δια-
 πλέων.
 Segaticcio, —α, έ. πριονιστός.
 Segatore, οὐσ. άρ. πριονιστής || θε-
 ριστής || —i, (πλ. ναυτ.) επικίν-
 δονον βᾶθος θαλάσσης τὸ συνιστά-
 μενον εκ σκοπέλων.
 Segatura, οὐσ. θ. πριονισμός, πριό-
 νισμα, κοιν. πριονίδιον.
 Segavene και segaveni, οὐσ. άρ.
 τοκογλύφος, ληστής.
 Seggente, παθ. μετ. τοῦ sedere.
 Seggenza, θ. ἴδε sedia, seggio.
 Seggetta, οὐσ. θ. φορεῖον περίκλει-
 στον || σκιωραμίσ, οὐραδοχείον.
 Seggettiere, οὐσ. άρ. θ. φέρων τὸ
 φορεῖον.
 Seggia, οὐσ. θ. και :
 Seggio, οὐσ. άρ. ἔδρα, θρανίον.
 Seggiola, οὐσ. θ. ἔδρα || —(τεκτ.)
 δοκός τῆς στέγης ἐφ' ἧς στηρίζον-
 ται αἱ πλάγαι δοκίδες.
 Seggiolone, οὐσ. άρ. μέγα θρανίον.
 Seghetta, οὐσ. θ. (ὀποκ.) πριόνιον
 || φμίωτρον.

Seghettato, —α, έ. (βοτ.) πριονιστός.
 Segmento, άρ. (γεωμ.) τμήμα κύκλου.
 Segnacaso, άρ. δεικτικόν σημεῖον τῶν
 πτώσεων, αἱ προθέσεις a, da, di.
 Segnacento, οὐσ. άρ. (γραμ.) ὁ τό-
 νος τῶν λέξεων.
 Segnacolo, οὐσ. άρ. σημεῖον || ση-
 μάτιον τιθέμενον έν τοῖς βιβλίοις,
 παινίδιον, ταινία, κ. σηματολόγος.
 Segnalanza, θ. έξοχότης, ὑπεροχή.
 Segnalare, ρ. έν. διαβρῦλλῶ, διαφη-
 μίζω || ἐπιδεικνύω δια σημείων ||
 —si, αὐτ. ἀναδείκνυμαι, ἀριστεύω,
 διαπρέπω, δοξάζομαι.
 Segnalatamente, επίρ. ἴδε partico-
 larmente.
 Segnale, οὐσ. άρ. σημεῖον, σῆμα ||
 τεκμήριον || οἰκόνος.
 Segnare, ρ. έν. κυρίως, (έπι)σημαῖω.
 || ἐπικυροῦ, ὑπογράφω || σημαῖω τὰ
 μέτρα οἰκίδηποτα τρέφω || ποιῶ τὸ
 σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐφ' οἰουδή-
 ποτε πράγματος, εἶδω τὴν εύλο-
 γίαν || —si, ποιῶ ἐπ' ἑμαυτοῦ τὸ
 σημεῖον τοῦ σταυροῦ προσευχόμε-
 νος, ἡ ἐκπλητέμενος.
 Segnalante, έπ. ἰδίως, πρὸ πάν-
 των, κατ' έξοχήν || ρητῶς, σαφῶς.
 Segnato, —α, παθ. μετ. τοῦ segnare,
 δηλός, προφανής || ὀρισμένος ||
 ἄπεικονισμένος || πολυπάτητος.
 Segnatoio, οὐσ. άρ. σμίλη, γλυφεῖον,
 χαρακτηρισίον.
 Segnatore, —trice, οὐσ. δεικτής.
 Segnatura, οὐσ. θ. ὁμοιότης πρᾶγ-
 ματος ὁμοιοθεῖς || και signatu-
 ra di giustizia o di grazia, δικα-
 στήριον έν Ρώμῃ τὸ ἀνώτατον, συν-
 ιστάμενον άρ' ἐνός καρδινάλιου και
 έπτά ἱεραρχῶν.
 Segno, οὐσ. άρ. σημεῖον, γνώρισμα
 || σφραγίς, σφραγισμα || θαῦμα, τε-
 ράσιόν τι || σῆμα συνομολογημέ-
 νον || γραφικόν σημεῖον μονογράμ-
 ματον || σημαῖα πολεμική || ἔχνος
 || —(σρατ.) σύνθημα, σημεῖον ||
 σκοπός, κοιν. σημάδι || — έγαλμα,
 γλυφῆ ἀνάγλυφον || έκφράσις, fare,
 stare, tenere a—, καταστέλλω,

περιορίζω τινα έν τῷ καθήκοντι
 αὐτοῦ, καθίσταμαι πειθῆνιον || — di
 richiamo (μουσ.) ἐπανάληψις, εκ-
 δευτέρου, δίσ.
 Segno, οὐσ. άρ. ἴδε sono, seco.
 Segolo, οὐσ. άρ. ἴδε pennato, serpe.
 Segregamento, άρ. ἀποχώρησις.
 Segragare, ρ. έν. (άπο)χωρίζω.
 Segronna, οὐσ. θ. (χυδ.) κάτισχνος,
 σκελετός.
 Segronnucciaccia, οὐσ. θ. γυνή
 ισχνή, διεστραμμένη, θορυβώδης.
 Segreta, θ. ἀπόκρυφος τόπος || μυσ-
 στική δέησις τοῦ λειτουργούντος ἱε-
 ρέως.
 Segretamente, έπ. έν. ἀπορήτω.
 Segretaria, οὐσ. θ. γυνή ἐγέμυθος.
 Segretariato, άρ. γραμματεία.
 Segretariesco, —rizio, έ. τοῦ γραμ-
 ματέως.
 Segretario, οὐσ. άρ. γραμματέας
 ἀκαδημίας, δικαστηρίου έμπόρου,
 κτλ. || —παρὰ τοῖς άρχ. ὁ έξ άπορ-
 σήτων γραμματέως.
 Segreteria, οὐσ. θ. τί τοῦ γραμμα-
 τέως γραφεῖον.
 Segretezza, οὐσ. θ. ἀπόρητον.
 Segretissimo, —α, (ὑπερβ.) λίαν ἐ-
 χέμυθος, πιστός.
 Segreto, οὐσ. άρ. ἀπόρητον, μυστι-
 κόν || ὁ μυχός τῆς καρδίας, τὰ τῆς
 ψυχῆς ἐνδύμυχα || — (έπι προσώ-
 πων) ἐγέμυθος, πιστός || — (έπι
 πραγμάτων) ἀπόκρυφος, κρυπτός,
 κειωρισμένος· porta —α, ὄρακ —
 κτλ. || συνταγή κατασκευῆς οὐχί
 πασίγνωστος.
 Seguace, έ. ὄπαδός || διασώτης.
 Seguente, έ. διγ. ἐπόμενος, ἀκό-
 λουθος || li—i, οἱ ἀπόγονοι.
 Seguentemente, έπ. συνεπῶς.
 Seguenza, οὐσ. θ. συνέχτια.
 Seguestro, οὐσ. άρ. ἴδε sequestro.
 Segugio, οὐσ. άρ. κύων ρινηλάτης ἢ
 ἰχνηλάτης, κοιν. λαγωνικόν.
 Seguimento, οὐσ. άρ. ἀκολουθήσις,
 ἐξακολουθήσις.
 Seguire, ρ. έν. ἀκολουθῶ, έπομαι
 μεταφ. διατελῶ ζῆνυ πάσους διη-

γούμνος ἢ πρῶτων τι || — alcu-
no, κυρίως, ἀκολουθῶ τινα (κατ'
ἔκτ.) ὁπαδός εἰμι τινος.
Segnita, οὐσ. θ. ἴδε seguimento.
Seguitabile, ἔ. διγ. ἀκολουθήσιως
ἕτις, = da essere seguito.
Seguitamente, ἔκ. ἀκολουθῶς.
Seguitamento, ἀρσ. ἐξακολουθήσις.
Seguitante, ἔ. διγ. ἴδε segnale ||
ὁπαδός, προσήλυτος.
Seguitare, ρ. ἐν. ἴδε seguire.
Seguitatore, -trice, οὐσ. ἀκόλουθος.
Seguito, οὐσ. ἀρ. συνοδία ἀνθρώπων,
πομπή, ἀκόλουθος || ἔκθασις, ἀπο-
τέλεσμα || —, —α, καθ. μεταζή
τοῦ seguire, συμβῆς, παρελθών ||
μεταφ. ἔνδοξος, ἐπιφανής.
Sei, ἔ. διγ. ἀριθμ. ἕξ.
Seicento, ἔ. ἀριθμ. ἑξακόσιοι.
Seino, οὐσ. ἀρ. τὸ δις ἕξ ἐν τῷ παι-
γνιδίῳ τῶν κούβων λέγεται δὲ τὰ
νῦν κοινότερον sino.
Selce καὶ selice, οὐσ. ἀρσ. πυρίτης
λίθος || μεταφ. σκληρός, ἀνηλεής,
ἄστοργος ἄνθρωπος.
Selciare, ρ. ἐν. λιθοστρόνω.
Selciato, —α, ἔ. λιθοστρωπος.
Selcioso, α, ἔ. ὁμοίος τῷ πυρίτη λίθῳ.
Selenite, οὐσ. θ. λίθος, ὁ σελενίτης.
Seleniti, οὐσ. ἀρ. πλ. σεληνίται.
Selonografia, οὐσ. θ. σεληνογραφία.
Selonografico, ἔ. σεληνογραφικός.
Selciato, οὐσ. ἀρ. ἴδε selciato.
Sella, οὐσ. θ. ἐπίπτιον, κοιν. σέλλα.
Sellacia, οὐσ. θ. ἄλλιον ἐπίπτιον.
Sellata, οὐσ. ἀρ. ἐπιπτιοποιός, ἐπιπ-
τιοπώλης.
Sellare, ρ. ἐν. (ἐπι)σάτω τὸν ἵππον.
Selleria, θ. ὄδος τῶν ἐπιπτιοποιῶν.
Sellato, ἐπιθ. cavallo — ἵππος φέρων
ἐπίπτιον.
Selva, θ. δρυμῶν, δάσος ἐκ δρυῶν.
Selvaggiamente, ἐπίρ. ἴδε salvati-
camente.
Selvaggina, οὐσ. θ. ἴδε salvagina.
Selvaggio, —α, ἔ. = selvatico, sil-
vestre, agreste || μεταφ. ἄγροικος,
ἀπειρόκαλος, ἀπολίτευτος || cuore
—, μεταφ. σκληροκάριδος.

Selvastrella καὶ selva —, θ. φυτὸν
ροδοειδές, τὸ τράγιον ἢ σάρολι.
Selvatichezza, θ. ἴδε salvatichezza.
Selvatico, ἴδε salvatico.
Selvella, οὐσ. θηλ. (ὕποκ.) μικρὸς
δρυμῶν, ἄλσος.
Selvoso, —α, ἔ. δενδρώδης.
Semacco καὶ semalo, οὐσ. ἀρ. πλοιά-
ριον τῆς Ὀλλανδίας μονόιστον, φορ-
ταγωγὸν μετακομίζον τὰ φορτία εἰς
τὰ μεγάλα πλοία.
Semaloro, οὐσ. ἀρ. σημεῖα θαλάσσια,
τηλέγραφος σηματοφόρος πρὸς δεη-
γίαν τῶν πλοίων.
Sembiano, οὐσ. ἀρ. πρόσχημα, ἐμ-
φέρεα, ὁμοιότης, τὸ παραπλήσιον
|| πρόσωπον, ὄψις || — ἐπιθ. διγ. ὁ-
μοίος, παραπλήσιος.
Sembianza, οὐσ. θ. = sembianza ||
ἐνδείξις, σημεῖον, τεκμήριον, εἰκὼν
|| buona —, καλὴ ὄψις.
Sembiare καὶ sembrare ἢ sembla-
re, ρ. οὐδ. φαίνομαι || ὁμοιάζω.
Seme, οὐσ. ἀρ. σπόρος, σπέρμα ||
— (κατ' ἔκτ). τὸ σπέρμα τῶν ἀν-
θρώπων καὶ τῶν ζώων, γενή, ἄρος
|| μεταφ. γένος, γενεὰ τῶν ἀνθρώ-
πων || πηγὴ, ἀρχή, αἰτία.
Sementa, οὐσ. θ. ἴδε seme || ἡ τῆς
σπορᾶς ὥρα.
Sementare, ρ. ἐν. σπείρω.
Sementario, ἀρ. φυτῶρειον, φυτῶν.
Sementato, —α, ἔ. ἐσπαρμένος.
Sementatore, οὐσ. ἀρ. σπορεύς.
Semenza, οὐσ. θ. ἴδε seme.
Semenzaio, ἀρ. ἴδε sementario.
Semenzina, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ ἐλμι-
σοδότανον, τὸ κοιν. λεβιθοδότανον.
Semenzire, ρ. οὐδ. σπαρατῶμαι.
Semestrale, ἔ. διγ. ἐξημηνιαῖος.
Semestre, οὐσ. ἀρ. ἐξαμηνία.
Semi, οὐσ. ἀρ. λέξις ἀκλιτος, ἐμφα-
νοῦσα τὸ ἥμισυ, προστιθεμένη ἐν
συνθέσει ἄλλων λέξεων, ὧν σημεῖ-
οῦμεν ἐνταῦθα τὰς ἀκολουθοῦσας.
Semiaddottorato, —α, ἔ. ἡμιδιδα-
κτωρ, = mezzo addottorato.
Semibreve, οὐσ. θ. (μουσ.) σχῆμα
μουσικοῦ φθόγγου τῆς ἀρχαιοτέρης

παρασημαντικῆς, ἔχοντος δύναμιν
ρυθμικοῦ ποδὸς τετρασήμερου τῆς νεω-
τέρας, ἡμιδραχμῆς.
Semicanuto, —α, ἔ. μισοπόδιος.
Semicerchio, οὐσ. ἀρ. ἡμικύκλιον.
Semicerchio καὶ —culare, ἔ. διγ.
ἡμικύκλιος.
Semicroma, οὐσ. θ. (μουσ.) σημεῖον
ἡμιχρωμον.
Semicurio, ἀρ. (ιατρ.) ἐγκέθισμα, ἡ-
μικουτρον, τὸ μέχρι τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Semideo, —dio, οὐσ. ἀρ. ἡμίθεος.
Semidiametro, οὐσ. ἀρ. (μαθ.) ἡ-
μιδιάμετρος.
Semidiapente, οὐσ. ἀρ. (μουσ.) ἡ-
μιδιάπεντε.
Semiditone, οὐσ. ἀρ. (μουσ.) ἡμι-
δίτονον || τὸ διὰ τριῶν ἑλαττων, τρι-
ημιτόνιον, ἔξ ἑνὸς τόνου καὶ ἡμι-
τόνιου συγχελενον.
Semidoppio, οὐσ. ἀρ. (βοταν.) ἡμι-
σύνθετος ἐπὶ ἀνθέων.
Semidotto, —α, ἔ. ἡμιμαθής.
Semigigante, οὐσ. ἀρ. ἡμιγίγας.
Semignorante, ἔ. διγ. = semidotto.
Semignudo, —α, ἔ. ἡμίγυμνος.
Semigola del bastione, οὐσ. θηλ.
(στρατ.) ἡ ἀπόστασις τῆς γωνίας
τοῦ ἰστωτικοῦ πολυγώνου μέχρι
τῆς γωνίας τῆς πλευρᾶς.
Semila, ἔ. διγ. ἑξακισχίλιος.
Semitunare, ἔ. διγ. μνησειδής.
Semilunio, οὐσ. ἀρ. ἡμισέληνος.
Semiminima, οὐσ. θ. μουσικοῦ ἡμι-
φθόγγου σχῆμα.
Semimusico, ἀρ. μουσικὸς ἡμιμαθής,
ὁ ὀλίγην ἐπιστάμενος μουσικῆν.
Seminazione καὶ seminazione, οὐσ.
θηλ. σπορά.
Seminato, οὐσ. ἀρ. ἴδε semenzaio.
Seminale, ἔ. διγ. σπαρακτικός.
Seminamento, ἀρ. ἴδε seminazione.
Seminante, ἔ. διγ. σπορεύς.
Seminare, ρ. ἐν. σπείρω || μεταφ. δια-
ί σπείρω, διαίδω, διαθρῦλλω, σπερ-
μολογῶ, κηρύττω ἀπόρητον, κα-
κὴν τι διασπείρω.
Seminario, οὐσ. ἀρ. κυρίως, σπορο-
φυλάκιον || μεταφ. ἱερὸν σπουδα-

στήριον, θεολογικὴ σχολή, φροντι-
στήριον κληρικῶν.
Seminarista, οὐσ. ἀρ. μαθητῆς τοῦ
ἱεροῦ σπουδαστηρίου.
Seminato, οὐσ. ἀρ. τόπος σπαρτός,
κοιν. ἐσπαρμένος || συγκομιδὴ, θε-
ρισμός, ἐπικαρπία.
Seminato, —α, πεθ. μετ. τοῦ semina-
re, ἐσπαρμένος, σιτοσπαρτός || μεταφ.
διασπαρμένος.
Seminatore, οὐσ. ἀρ. σπορεύς || με-
ταφ. σπερμολόγος, σακχαλοποιός
|| — (γεωπ.) σπερμολόγος μηχανή.
Seminatura, —zione, οὐσ. θ. σπορά.
Seminella, οὐσ. θ. (στρατ.) ἐπιμή-
κης ὀκλῆς πυριτίδος διαδίδων τὸ πῦρ
εἰς ὑπόνομον.
Semipudo, —α, ἔ. ἡμίγυμνος.
Semiparalisi, οὐσ. θ. (ιατρ.) πάρ-
σις, ἡμιπαράλυσις.
Semiprocta, οὐσ. ἀρ. ἡμιποιητῆς, μέ-
τριος ποιητῆς, = mezzo poeta.
Semiretto, —α, ἔ. ἡμιόρθος.
Semirelondo, —α, ἔ. ἡμιστρογγυλός.
Semisferoide, ἔ. διγ. (γεωμ.) ἡμι-
σφαιροειδής.
Semisvolto, —α, ἐπιθ. ἡμιεκτετυλιγ-
μένος.
Semituono, ἀρ. (μουσ.) ἡμιτόνιον.
Semiuomo, οὐσ. ἀρ. μικρὸς ἀνὴρ.
Semivivo, —α, ἔ. ἡμιθανής.
Semivocale, ἔ. (γραμ.) ἡμιφωνός.
Semola, οὐσ. θ. τὸ πίτυρον.
Semolella, οὐσ. θ. σεμιδαλις ἢ ἀβάρη
κοιν. τραχανάς.
Semolino, οὐσ. ἀρ. σπερμάτιον, μι-
κρὸς σπόρος || — (κατ' ἔκτ.) ἀβάρη,
κοιν. τραχανάς ἢ σεμιδαλις, κοιν.
σεμιγδάλι.
Semoloso, —α, ἔ. πίτυροειδής.
Semivente, ἔ. διγ. αὐτοκινήτος.
Sempiternale, ἔ. διγ. αἰώνιος.
Sempiternalmente καὶ sempiterna-
mente, ἐπ. αἰώνιος.
Sempiternare, ρ. ἐν. διακινῶ.
Sempiternità, οὐσ. θ. αἰωνιότης.
Sempiterno, —α, ἔ. αἰώνιος, ἀνεκ-
τος, ἀτελεύτητος.
Semplice, ἔ. διγ. καθαρός, ἄμικτος.

ἄκρατος' || — (κατ' ἕκτ.) ἐπλοῦς, εὐ-
λικρινής, ἔδολος, ἄκακος.
Semplicemente, ἐπ. ἀπλῶς, ἀπλοῦ-
κάς, εὐλικρινῶς.
Semplice, οὐσ. ἀρ. πλ. βοτάναι λα-
ματικάι.
Sempliciarario, οὐσ. ἀρ. βοτανολόγιον,
ἢ περὶ φυτῶν πραγματεία, βοτανι-
κὸν σύγγραμμα.
Semplicione, —α, ἔ. ἀπλούστατος.
Semplicitio, —α, ἔ. (ὕποκ.) πολὺ
ἢ ἄλιγον ἄπλοῦς, εὐήθης.
Semplicità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ.
ἀπλότης, εὐήθεια, εὐπιστία, ἀπει-
ρία' εὐλικρινεία, ἀφέλεια, ἀγαθό-
της, ἀκακία.
Sempre, ἐπ. ἀείποτε, διαπαντός, κ.
πάντοτε' || —che, ὁσάκις' || —, ἐφ'
ἄσων' || —mai, (καὶ ὁλογράφως sem-
premai) ἕσασί, ἀτελειότητος.
Sempreverde, ἔ. διγ. ἀειθαλής.
Sempreviva, οὐσ. θ. καὶ —ο, ἀρσ.
φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν βειζέων,
ὃ ἀμάραντος ἢ ἐλιγρῶς.
Sena καὶ senape, οὐσ. θ. φυτὸν πα-
σίγνωστον, τὸ σίναπι, ὃ σινάπιδπο-
ρος, ἐξ οὗ κατασκευάζεται ὁ μυτ-
τωτός, κ. ἢ μουστάρδα.
Senapismo, οὐσ. ἀρ. σινάπισμός.
Senario, —α, ἀπὸ ἕξ συγκεῖμενος ἀ-
ριθμῶν.
Senato, ἀρ. γερουσία, σύγκλητος.
Senatore, οὐσ. ἀρ. γερουσιαστής.
Senatoria, οὐσ. θ. τὸ ἄζωμα καὶ ἡ
θέσις τοῦ γερουσιαστοῦ.
Senatorio, —ia, ἔ. συγκλητικός.
Senici, οὐσ. θ. πλ. (παβολ.) παρω-
κίδες, φλεγμοναὶ πλησίον τῶν ὠτων.
Senile, ἔ. διγ. γερωνικός.
Senilità, οὐσ. θ. τὸ γῆρας.
Seniore, οὐσ. ἀρ. πρεσβύτερος, γέρον,
ὃ πρεσβύτερος ἐν σωματείῳ, ὃ ἀρ-
χαιότερος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀεθλήποτε.
seniscalco, ἔ. siniscalco.
senna, οὐσ. θ. (γαργ.) ὃ Σηκουά-
νας ποταμὸς τῆς Γαλλίας.
sennecciare, ρ. οὐδ. ἐπαγγέλλομαι
τὸν σοφόν.
Sennino, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) νεανίας

θετικός, σώφρων, συνετός.
Sennu, οὐσ. ἀρ. ἴδε sapienza, sa-
pere' || φρόνησις, κρίσις ὀρθή' || αἰ-
σθησις, αἰσθητήριον' || ἔννοια πράγ-
ματος' || σοφὴ συμβουλή' || γνώμη,
φρόνημα' || πονηρία, πανουργία, ἀ-
πάτη' || far —, διάγω φρονίμως' ||
da — (ἐπιρ.) σπουδαίως.
Sennuccio, ἀρ. (ὕποκ.) ἴδε sennino.
Seno, οὐσ. ἀρ. ὃ κόλπος, τὸ στῆθος,
τὸ στέρον τοῦ ἀνδρωπίνου σώμα-
τος' || οἱ μαστοὶ τῶν γυναικῶν, ἡ
γαστήρ, ἡ ὑστέρα, ἡ μήτρα αὐτῶν' —
(κατ' ἕκτ.) ἐπὶ πραγμάτων, ἐπὶ θέ-
σεων, κόλπος θαλάσσης, κόλπος ἱμα-
τιοῦ περὶ τὸ στῆθος' κέντρον, μέ-
σον οὐροδότης' || ἡ ψυχὴ, ἡ καρ-
διά' || —d' Abram, (ἀγία Γραφή) ἐν
τοῖς κόλποις τοῦ Ἀβραάμ' || μεταφ.
ἱκανότης, εὐφυΐα' || —di un osso,
(ἀνατ.) κοίλωμα ὀστοῦ.
Se non καὶ se no, σὶνὸν, σιμὴ, πλῆν.
Senopia, οὐσ. θ. ἴδε sinopia.
Sensale, οὐσ. ἀρ. (ἐμπορ.) μεσίτης.
Sensatamente, ἐπ. προφανῶς, ἐπι-
σθητικῶς' || σπουδαίως, ἐμβριθῶς.
Sensatozza, θ. ἴδε saviezza, sennu.
Sensatissimo, —α, ἔ. σοφώτατος.
Sensato, —α, ἔ. αἰσθητός' || μεταφ.
φρόνιμος, σώφρων, συνετός.
Sensazione, οὐσ. θ. συναίσθησις.
Senseria, οὐσ. θ. ἡ πρὸς τὸν μεσί-
την ἀμοιβή, μεσίτεία, κοινῶς τὰ
μεσιτικά.
Sensibile, ἔ. διγ. (ἐπ.) αἰσθητός' || —
(ἐπὶ προσώπ.) εὐαίσθητος, συμπαθής
Sensibilmente, ἐπιρ. ἴδε sensibil-
mente.
Sensibilità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
αἰσθητικότης' || εὐαίσθησία, φιλι-
θωπία, συμπάθεια.
Sensibilmente, ἐπ. (ἐπ.) αἰσθητικῶς.
Sensifero, —α, ἔ. αἰσθησιν ἐμποιῶν,
αἰσθητός, ἐπαισθητός.
Sensificare, ρ. ἐν. αἰσθησιν ἐμποιῶν,
ἐντύπωσιν προξενῶ εἰς τὸν νοῦν.
Sensista, οὐσ. ἀρ. φιλόσοφος ὃ ἀνά-
γων τὰ πάντα εἰς τὰς αἰσθήσεις,
αἰσθητόφρων, ἐπικροφίτος.

Sensitiva, οὐσ. θ. αἰσθησις, ἡ δύνα-
μις τοῦ αἰσθάνεσθαι' || βοτάνη ἢ ἀ-
κάκια ἢ αἰδήμων, ἡ μὴ μου ἄπτου
καλουμένη δι' ἣν λαμβάνει συστο-
λήν ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἐπαφῆς.
Sensitivamente, ἐπ. αἰσθητικῶς.
Sensitivo καὶ sensitivo, —α, ἔ. αἰ-
σθητικός' || —(κατ' ἕκτασιν) εὐαί-
σθητος, εὐερέθιστος ἀπ' αἰουδήποτε
πάθους.
Sensio, οὐσ. ἀρ. sensi, πλ. ἡ αἰσθη-
σις' || —(κατ' ἕκτ.) λεπτότης, εὐ-
αισθησία' || ἔννοια, ἐκδοχὴ λέξεως
|| ὄρεξις, ἐπιθυμία, διάθεσις' || νοῦς,
φρένας' || —comune, ὃ κοινὸς νοῦς'
|| essere in suo —, εὐφρονῶ, ἔχω
τὰς φρένας σῶας.
Sensorio, οὐσ. ἀρ. τὸ αἰσθητήριον.
Sensuale, ἔ. διγ. αἰσθητικός, φιλή-
δονος' uomo —, ἀνὴρ ἡδυπαθής.
Sensualità —tade, —tate, οὐσ. θ. ἡ-
δυπάθεια, φιληδονία.
Sensualmente, ἐπιρ. αἰσθητικῶς, ἡ-
δυπαθῶς, τρυφηλῶς.
Sentarsi, ρ. αὐτ. καὶ —e, οὐδ. κα-
θίζομαι, καθίζω.
Sentento, ἔ. διγ. ὃ αἰσθανόμενος, ἐν-
νοῦν, προβλέπων τι.
Sentenza καὶ sentenza, οὐσ. θηλ.
δικαστικὴ ἀπόφασις' || —proparato-
ria, προδικαστικὴ ἀπόφασις' || —di-
finitiva, τελεσθεῖς ἀπόφασις' || —
in contumacia, ἡ κατ' ἐρήμην
ἀπόφασις' || —in prima istanza, ἀ-
πόφασις τοῦ πρωτοδικαίου' || —in
ultima istanza, ἀπόφασις ἀνάκλη-
τος' || γνώμη, ἀπόφαγμα, δόγμα' ||
λύσις, διασάφησις ἀμφιβολίας' || in
—, (ἐπιρρηματικῶς) ἐν συμπερά-
σματι, ἐπὶ τέλους, ἐν ἐνὶ λόγῳ.
Sentenzialmente, ἐπ. ἐμβριθῶς.
Sentenziare, ρ. δικάζω, ἀποφασίζω'
|| καταδικάζω δι' ἀποφάσεως.
Sentenziale, —α, παθ. μετ. τοῦ sen-
tenziare, καταδικασθεὶς, καταδικός.
Sentenziatore, —trice, οὐσ. δικα-
στής, κριτής.
Sentenziosamente, ἐπιρ. ἴδε senten-
zialmente.

Sentenzioso, —α, ἐπιθ. γνωμολόγος,
γνωμικός, ἀποφραγματικός.
Sentiere καὶ —o, οὐσ. ἀρ. στενω-
πός, ἀτραπός, πάροδος, κοιν. μονο-
πάτι' || μεταφ. δδός' μέσον, τρόπος'
ἐπὶ πραγμάτων ἄλλων.
Sentimentale, ἔ. διγ. αἰσθηματικός,
περιπαθής, ἐρωτικός.
Sentimento, οὐσ. ἀρ. —i. καὶ —a,
πλ. αἰσθημα, αἰσθησις, αἰσθητήριον'
|| αἰθήσις, γνώσις' || ἐπιμέλεια, φρονι-
μία, προσοχή' || δείγμα' || νοῦς, γνώσις.
Sentimentoso, —α, ἔ. ἐμβριθής, σο-
βαρός' ἐπὶ ὕφους.
Sentina, οὐσ. θηλ. (ναυτ.) ἄντρος,
κοιν. σεντίνα' || μεταφ. δοχείον, κα-
ταγώνιον πάσης ἀκαθαρσίας, πάσης
ἀκαθόρητος.
Sentinella, οὐσ. θ. ὃ φρουρῶν πεζὸς
στρατιώτης, φρουρός, σκοπός || σκο-
ποῦ φάλαξ, φρουρά' || μεταφορ.
πῶς ἐνεδρεῦσων, παραμονεύων που
προσέχων τι.
Sentire, ρ. ἐν. οὐδ. καὶ —si, αὐτπ.
αἰσθάνομαι, λαμβάνω αἰσθησιν πά-
σης ἐντυπώσεως ἢ ἐν τῷ σώματι ἐκ
τῶν ἐξωτερικῶν ἐπαισθητῶν πραγ-
μάτων, ἢ ἐν τῇ ψυχῇ ἐκ τῶν ἐν-
δομύγων παθῶν' || ἀκούω' || δοφραί-
νομαι' || εὐαδιάζω' || δοκιμάζω διὰ
τῆς γένεως' || αἰσθάνομαι διὰ τῆς
ἄφης' || γνωρίζω, ἔννοῦν, γινώσκω,
καθορῶ, σῶναιδα ἑμαυτῷ' || πιστεύω,
νομίζω, ἔκτιμῶ, κρίνω συμφέρον'
συναίνω, συγκατατίθεμαι, ἀποδέχο-
μαι' || —, (μετὰφ. ἐπὶ πραγμάτων ἄ-
ψύχων) πάσχω' Io me ne sentiro
alla borsa parecchio settimane, τὸ
βαλάντιόν μου ἔσεται πάσχει ἐπὶ
τινας ἑβδομάδας' || —bene o male
alcuna cosa, εὐαρεστοῦμαι ἢ δυσ-
αρεστοῦμαι ἐκ τίνος πράγματος' || far
—alcuno, ἐγείρω, ἀνεγείρω τινὰ
ἐκ τίνος νόσου' || —d'alcuna cosa,
συναισθάνομαι τι, μέμνημαι' || —si
ἢ—si se, ἔχω σῶας τὰς φρένας, κα-
λῶς διακίεμαι.
Sentita, οὐσ. θ. αἰσθησις' || πονηρία,
ἐπιδεικτικῆς, ἀγχινοία.

Sentitamento, επίρρημ. συνετῶς, ἐπιτηδαίως, προφρακτικῶς.
 Sentito, —a, παθ. μετ. τοῦ sentire, = cuncto giudizioso.
 Sentore, οὐς. ἄρ. ὀσμὴ· ἢ μεταφ. ἐνδειξίς, οἰζῆσις· ἢ πάταγος, θόρυβος, ταραχὴ.
 Senza, πρόθ. διαζευκτικὴ, (λεγομένη μόνῃ ἢ καὶ μετὰ τῆς προθ. di), ἄνευ, χωρὶς lettere data, — firma, ἐπιστολὴ ἄνευ χρονολογίας, ἄνευ ὑπογραφῆς (ἄχρονολόγητος, ἀνυπόγραφος)· ἢ ἐκτός, πλὴν· ἢ — altro (ἐπιφρηματικῶς) βεβαίως, ἀναμφισβόλως· ἢ — che καὶ (δilogράφως) senziache, παρεκτός τούτου προσέτι· ἢ — più, μόνον, ἄνευ ἄλλων ἢ — ἄνευ ἄλλου πράγματος· ἢ — più (κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν) ἄνευ ἀναβολῆς, ἀδιωρεῖ, παρευθός, ἀνυπερθέτως.
 Senziente, ἔ. διγ. νουναγῆς, εὐφυής.
 Sera, οὐς. θ. εἶδος σαύρας.
 Seraiola, οὐς. θ. πετηνόν, ὁ τροχίλος ἢ ἡ ἀκανθίς.
 Separabile, ἔ. διγ. (εἰδία) χωριστός.
 Separamento, οὐς. ἄρ. χωρισμός.
 Separando, ἔς. διγ. ὁ χωρίζων.
 Separare, ρ. ἐν ἀποχωρίζω, διαίρειν· ἢ — si, αὐτ. χωρίζομαι, διαίρομαι.
 Separatamente, ἐπ. κχωρισμένως.
 Separativo καὶ separatorio, —a, ἔ. διαχωριστικός, διαζευκτικός.
 Sererazione, οὐς. θ. διαχώρισις, διαχωρισμός, διάζευξις.
 Serpolerale καὶ serpul—, ἔ. διγ. ἐπιτόμιος, ἐπιτάφιος.
 Serpolereto, ἄρ. μνήματα, τάφοι.
 Serpolerino, οὐς. ἄρ. (ὕποκ.) τύμβος, μνήμα, ἐν μικρογραφίᾳ.
 Serpolero, οὐς. ἄρ. τύμβος, ἰδίως τῶν ἀρχαίων, καὶ, κατ' ἐκτ. πᾶν εἶδος τάφου ἢ μνήματος· ἢ ὁ ἐν Ἰερουσαλὴμ ἄγιος Τάφος.
 Serpolo καὶ serpolo, —a, παθ. μετ. τοῦ serpolire, τεθαμμένος.
 Serpoluario καὶ serpul—, οὐς. ἄρ. βιβλίον ἐμπριέχον τὰς ταφὰς τῶν οἰκογενεῶν.
 Serpultura καὶ serpul—, οὐς. θ. τα-

φῆ, ἐνταφιασμός, μνήμα.
 Serpellimento, οὐς. ἄρ. ὡς τὸ προηγούμενον· ἢ μεταφ. κούφισ.
 Serpellire, ρ. ἐν. ἐνταφιάζω, θάπτω· ἢ μεταφ. κρύπτω, ἀποκρύπτω.
 Serpellitare, οὐς. ἄρ. νεκροθάπτης.
 Serpina, οὐς. θ. μαλάκιον, ἡ σηπία, κοιν. σουπίά.
 Sequella καὶ sequella, οὐς. θ. ἔχθραις, ἀποτέλεσμα· ἢ εἰμός, συνέχεια, συνέπαια.
 Sequente, ἔ. ἀκόλουθος, ἐπόμενος.
 Sequenza, θ. σειρά τριῶν παιγνιοχάρτων δημοσίων, οἱ ὀπαδοί.
 Sequestramento, οὐς. ἄρ. (νομ.) κατάσχισις, μεσεγγύησις.
 Sequestrare, ρ. ἐν. (νομ.) μεσεγγυῶμαι, ἐκτελῶ κατάσχασιν.
 Sequestratario, ἄρ. μεσεγγυημένος, ἐφ' οὗ γίνεται κατάσχισις.
 Sequestrato, —a, παθ. μετοχὴ τοῦ sequestrare.
 Sequestrazione, οὐς. θ. (νομ.) μεσεγγύησις, κατάσχισις.
 Sequestro, ἄρ. ἕτε προηγούμενον.
 Sera, οὐς. θ. ἑσπέρα· ἢ prima—, ἡ ἀρχὴ τῆς ἑσπέρας· ἢ sul far della, —περὶ λόγων ἀφάς· ἢ ultima—, μεταφ. ὁ θάνατος ἢ τελευταία ἡμέρα, ἢ τελευταία ὥρα· ἢ νύξ, = notte.
 Seracinesca, θ. ἴδε saracinesca.
 Serafico, —a, ἔ. σεραφικός, τῶν σεραφείμ, ἀγγελικός· ἢ μεταφ. διακαής, πυριφλεγής.
 Serafino, οὐς. ἄρ. (λέξ. ἑβραϊκῆ) σεραφεῖμ, τάγμα ἀγγέλων.
 Serale, ἔ. διγ. ἑσπέριος.
 Seralmente, ἐπ. καθ' ἑσπέραν.
 Serappuntino, οὐς. ἄρ. δοκησιόφορος, σχολαστικός.
 Seraschiere, οὐς. ἄρ. (λέξ. τουρκ.) στρατάρχης τοῦρκος.
 Serata, οὐς. θ. δειλὴ, ἑσπέρα.
 Serbabile, ἔ. διγ. φυλάξιμος.
 Serbanza, οὐς. θ. ἴδε serbo.
 Serbare, ρ. ἐν. (δια)φυλάττω, συντηρῶ, διατηρῶ, διασώζω· ἢ — και — si, αὐτ. ἀναβάλλω εἰς ἄλλον χρόνον· ἢ ἀπειθῆμι, ἀποταμίεω.

Serbastrella, θ. ἴδε selvastrella.
 Serbatoio, οὐς. ἄρ. κτηνοτροφεῖον, ἰχθυοτροφεῖον.
 Serbatore, ἄρ. φύλαξ, ἐπιτηρητής.
 Serbevole, ἔ. διγ. ἴδε serbabile.
 Serbo, οὐς. ἄρ. φύλαξις, ἐπιτήρησις, διατήρησις· ἢ ἀποταμίεωσις.
 Serbo, οὐς. ἄρ. Σέρβος.
 Sercativo, —a, ἔ. μοιθηρός, κακοῦργος, φαῦλος, αἰσχρός.
 Serce, οὐς. ἄρ. καὶ ἔ, κύριος (προσωνυμία ἱερέως ἢ συμβολαιογράφου).
 Serenare, ρ. ἐν. εὐδοσιεῖν, διαίθριεῖν, αἰθριάζω· ἢ — si, αὐτ. καὶ —, οὐδ. γαλήνιω, ἀπαιθριάζω, κοιν. καλοσυνεῶν· ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ· ἢ μεταφ. — alcuno, φαιδρῶν, παρηγορῶ, καθησυχάζω τινά.
 Serenata, οὐς. θ. (μουσ.) συμφωνία δι' ὄργανων ἢ ψῆδων φωνῶν ἐπελευμένη νύκτωρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἢ ὑπὸ τὰ παράθυρα οἰκίας, παροκλαυσίθρον, κοιν. πατινάδα.
 Serenissimo, —a, ἔ. (ὑπερ.) ἐπικλήσις βασιλέων μὴ ἐστειμένων.
 Serenità, —tade, —tate, οὐς. θ. γαλήνη, εὐδία, αἰθρία· ἢ μεταφ. τὸ γαλήνιον, ἡ φαιδρότης τῆς ψυχῆς· τιμητικὴ ἐπίκλησις ἡγεμόνων τινῶν.
 Sereno, —a, ἄρ. γαλήνη, εὐδία, νηνεμία· ἢ — ἔ. γαλήνιος, εὐλιος, νήνεμος· ἢ μεταφ. ἀτάραχος, ἡσυχος, φαιδρός.
 Serentina, οὐς. θηλ. (παθολ.) νόσος τῆς ὀφθαλμοῦ.
 Serfaccenda, οὐς. ἄρ. πρόθυμος, πεποιτητικός.
 Serfedecco, οὐς. ἄρ. μέγας ἄφρων, κοιν. θεότρελλος.
 Sergente, ἄρ. κλητὴρ τὸ πάλαι δικαστικός· ἢ ὀηρέτης· ἢ ἀνθυπολοχαγός ἢ λοχίας· ἢ ἀστυνομικός κλητῆρ.
 Sergentina, οὐς. θ. εἶδος δέραςτος.
 Sergoncello, ἄρ. ἴδε sergoncello.
 Sergiozone, οὐς. ἄρ. κόνδυλος, κ. γρονθιά ὑπὸ τὸν τράγγιλον.
 Seriante, ἐπ. σπουδαίως.
 Serico, —a, ἔ. σηρικός, μεταξωτός.

Sericultura, οὐσιαστικ. θηλ. βαμβακοτροφία, μεταξουργία.
 Serietà, οὐς. θ. εἰμός, ὄρμος, συνέχεια, σαρξί.
 Serio, —a, ἔ. σπουδαίως, σοβαρός.
 Serioyioso, —a, ἔ. σπουδαγέλιος.
 Seriosamente, ἐπ. ἀληθῶς, σπουδαίως, βεβαίως.
 Serioso, —a, ἔ. ἴδε serio.
 Sermente, οὐς. ἄρ. καὶ
 Sermento, οὐς. ἄρ. ζηρὸς κλάδος κλήματος, = sermenito.
 Sermentoso, a, ἔ. κληματώδης.
 Sereno, οὐς. ἄρ. ἴδε sermoso.
 Sermonciare, ρ. οὐδ. ἴδε sermonare.
 Sermonale, οὐς. ἄρ. βιβλίον ἐμπριέχον λόγους.
 Sermonatore, οὐς. ἄρ. ἱεροκήρυξ.
 Sermonare, ρ. ἐν. κηρύττω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ εὐαγγέλιον· ἢ — κατ' ἐκτ. δημαγωγῶ.
 Sermonio, οὐς. ἄρ. κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου, ὁμιλία ἐπ' ἐκκλησίας ὑπὸ ἱεροκήρυκος.
 Sermoneggiare, ρ. ἐνεργ. εἶον τὸ sermonare.
 Seroflito, ἄρ. φυτόν τὸ ζηρόφυλλον.
 Serolone, οὐς. ἄρ. πετηνόν, τὸ ἄλλως λεγόμενον segalino.
 Serosità, οὐς. θ. ἴδε sierosità.
 Serorinamente, ἐπ. βραδέως ὀφίμως, παρακαίτως.
 Seroline καὶ serotino, —a, ἔ. ἑσπέριος, κοιν. ὄψιμος ἐπὶ καρπῶν.
 Serotalmia, οὐς. θ. (χειρουργ.) ζηροφθαλμία, νόσος τοῦ ἐπιπεφυκότος, ἀφ' ἧς ἐπέχεται ἡ καταστροφή τῆς ὁράσεως.
 Serpaio, οὐς. ἄρ. τόπος ὀμφῆς, ἢ καθ' ὑπερβολὴν ὄργος.
 Serpato, —a, ἔ. ὀφιοειδής, κατάστικτος, ποικιλόχρους.
 Serpe, οὐς. ἄρ. καὶ θηλ. ὄφις, ἔχιδνα, κτλ. ἢ ogni— ha il suo groleno, παροιμ. πᾶς ἄνθρωπος ὄφιλος· ἢ πυροτόξηνμα ὀφιοειδής, κτλ.
 Serpeggiamento, οὐς. ἄρ. ἑλιγμός.
 Serpeggiante, ἔ. διγ. ἑλικτός.
 Serpeggiare, ρ. οὐδ. ἔρπω, ἑλισσο-

μαί ἢ κινεῖσθαι ὡς ὄφις.
 Serpeggiato, —α, παθ. μετ. τοῦ serpeggiare, ἑλικοειδής.
 Serpentare, ρ. ἐν. ἐνοχλῶ, θορυβῶ, θορυβοποιῶ.
 Serpentina, οὐσ. θ. βοτάνη ἰαμα-
 τική, ἢ καὶ dragonia λεγομένη.
 Serpentario, οὐσ. ἀρ. ἀστερισμὸς ἀ-
 πεικονίζων ἄνδρα ὄφιν βαστάζοντα
 ἐν τῇ χειρὶ.
 Serpente, οὐσ. ἀρ. μέγας ὄφις ||
 μουσικὸν ὄργανον ὄφιοειδές.
 Serpenteillo, οὐσ. ἀρ. νεογνὸ ὄφρ-
 ιδιον || — (ὕποκ.) πᾶς μικρὸν ὄφις.
 Serpentero, —α, ἔ. ὄφιοφόρος.
 Serpentina, ἔ. διγ. ὄφιοειδής ο.
 Serpentina, θ. ἀγγεῖον ὄφινον.
 Serpentino, οὐσ. ἀρ. λίθος, ἢ ὄφρ-
 τις, ἢ ποικιλόχρους πορφύρετις ἢ
 μάγμαρον μελανόπρασον, ποικιλό-
 χρονον || —, ἔ. ὄφιοειδής.
 Serpentone, ἀρ. μουσικὸν ὄργανον.
 Serpentoso, —α, ἔ. ὄφιοῦχος.
 Serpere, ρ. οὐδ. ἴδε serpeggiare.
 Serpella, οὐσ. θηλ. ὄφιδιον || ταινία
 ὄφιοειδής.
 Serpiglia, οὐσ. θ. ἔρπης, λαίχνη.
 Serpiginoso, —α, ἔ. ἔρπητικός.
 Serpillo, —pollo, ἀρ. εὐώδες φυτόν,
 τὸ ἔρπυλλον ἢ τὸ τραγορίανον.
 Serposo, —α, ἔ. ὄφιοδής.
 Serqua-quettina, οὐσ. θ. δωδεκάς.
 Serra, οὐσ. θ. κλισώρεια, αὐχὴν, κ.
 στενόν || τοίχος πρὸς ὑποστήριξιν
 γῆς καταρροῦσης ἢ πρὸς χωμα πρὸς
 ἐπιστασίαν τῶν ὑδάτων || πυκνὸν
 πλῆθος, συρροή ἀνθρώπων, στρα-
 τικῶν, κτλ. || ἐνόχλησις, ἐπιμονή
 παρακλήσεων ἀνιστά || φυτοκομείον
 ὑπόστεγον, χειμαδίον.
 Serrafila, ἀρ. (στρατ.) οὐραγός.
 Serraglio, οὐσ. ἀρ. serragli, πλ. γά-
 ραξ, χαράκιμα, ἔρκος, φραγμός ||
 θηριοτροφεῖον ἡγεμόνων || τὰ ἀνά-
 κτορα τοῦ Σουλτάνου καὶ οἱ γυναι-
 κωνίτις τῶν Τούρκων ἡγεμόνων ἢ
 μεγιστάνων.
 Serrame, οὐσ. ἀρ. κλισῖον, =ser-
 ratura, toppa || κιβώτιον, κτλ.

Serramento, οὐσ. ἀρ. κλείσις.
 Serrare, ρ. ἐν. κλείω, κλειδῶ || κα-
 τέχω, κρατῶ || περιέχω, περιλαμ-
 βάνω || κρύπτω, ἀποκρύπτω || —
 fuori, ἀποβάλλω, ἀποπέμπω τινά ||
 —le lettere, σφραγίζω τὰς ἐπι-
 στολάς || —calci, λακτίκω || —si,
 (αὐτ.) addosso al nemico, ἐπιτίθε-
 μαι, ἐφορμῶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν.
 Serra—serra, οὐσ. ἀρ. μέγιστον
 πλῆθος λαοῦ συνελθόντος ταχέως ἐν
 τινι θέσει.
 Serratamente, ἐπ. ἐσφιγμένως, στε-
 νῶς || μεταφ. βαθῶς || συντόμως,
 βραχυλόγως.
 Serrateste, οὐσ. θ. κεφαλόδεσμος.
 Serrato, —α, παθ. μετ. τοῦ serrare,
 περίκλειστος || στενός || βραχύς,
 σύντομος || πυκνός, δασύς.
 Serratola, θ. βοτάνη, ἢ ὄμβρα.
 Serratura, οὐσ. θ. κλισῖον, μάνδα-
 λος || ἐπισφράγισις, τέλος.
 Sersacciente, ἀρ. δοκησίσοφος.
 Serto, οὐσ. ἀρ. ἴδε ghirlanda || σύλ-
 λαγος, ἐμήγυρις ἐν κύκλῳ.
 Sertula, οὐσ. θ. βοτάνη, ἢ μελιλωτός.
 Sorva, —vente, οὐσ. θ. θεράπεινα.
 Servabile, ἔ. διγ. φυλάξιμος.
 Sarvaggio, ἀρ. δουλαία.
 Servamento, οὐσ. ἀρ. διατήρησις,
 συντήρησις, φύλαξις.
 Servante, ἔ. διγ. ἢ διατηρῶν συν-
 τηρῶν, ἐπιτηρῶν, φυλάττων τι.
 Servare, ρ. ἐν. δια(συν)τηρῶ ἐπι-
 τηρῶ, φυλάττω τι || παρατηρῶ.
 Servatore, —trice, οὐσ. ἐπιτηρητής,
 φύλαξ || παρατηρητής, ὁ μὴ παρα-
 βαίνειν τὰ καθέστατα.
 Servente, ἔ. χρήσιμος, ὠφέλιμος.
 Servidorame, οὐσ. ἀρ. τὸ οἰκτικόν,
 οἱ ὑπηρεταί.
 Servidore, οὐσ. ἀρ. ὑπηρετής.
 Servigiale, οὐσ. ἀρ. ἴδε servento,
 servidore || ὑπηρετής νοσοκομείου,
 νοσοκόμος.
 Servigio, καὶ servizio, οὐσ. ἀρ. ὑ-
 πηρεσία || ἔργον, πρᾶξις || ἀγαθὸν
 ἔργον, εὐαργεσία, εὐνοία, χάρις, ὡ-
 φέλεια, ἐκδούλευσις || ἀνάγκη, χρῆ-

σις || ἔργον, πρᾶγμα || κηδεαία ||
 τραπέζης σκεῦη, δόλοναι, ἀπασα ἢ
 κατασκευὴ καὶ τὰ παρατιθέμενα ἑ-
 δέσματα.
 Servile, ἔ. διγ. δουλικός.
 Servilità, οὐσ. θ. δουλοφροσύνη, δου-
 λοπρέπεια, γομέρπεια.
 Servilmente, ἐπ. δουλικῶς, δουλο-
 πρεπῶς.
 Servimento, οὐσ. ἀρ. δουλαία.
 Servire, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ὑπηρετῶ,
 εἰμι ὑπηρετής παρὰ τινι || —alcu-
 no di danari, δανείζω πρὸς τινά
 χρήματα, τῷ παρέχω συνδρομὴν
 χρηματικὴν, ἐπιχορήγησιν, βοήθειαν ||
 —(ἀπολύτως) δουλεύω, εἰμι δού-
 λος παρὰ τινι || —hepo, (εἰρων.)
 καταστρέφω || χρησιμεύω || στρα-
 τεύομαι διατελῶ ἐν στρατιωτικῇ ὑ-
 πηρεσίᾳ || —d'occhi ad alcuno, ὁ-
 δηγῶ τυφλόν || —si, (αὐτ.) d'al-
 cuna cosa, χωρίζομαι τινι πράγματι,
 κοιν. μεταφ. ἐρίζομαι τι.
 Servilo, —α, παθ. μετοχή τοῦ ser-
 vire || —οὐσ. ἀρ. δουλαία || παρά-
 θεσις τῶν ἐδεσμάτων ἐπὶ τῆς τρα-
 πέζης || δειπνον, συμπόσιον.
 Servitore, οὐσ. ἀρ. ὑπηρετής.
 Servitu καὶ servitudine, θ. δουλαία,
 ὑπηρεσία || ἀνάγκη || — (περιλ.) οἱ
 οἰκᾶται, οἱ ὑπηρεταί.
 Serviziale, οὐσ. ἀρ. ἴδε clistero.
 Serviziato, —α, ἔ. περιποιητικός.
 Servizio, οὐσ. ἀρ. ἴδε servigio.
 Serviziuccio, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὰ
 ὑπηρεσία, =dim, di servizio.
 Servo, —α, οὐσ. ἀρ. ὑπηρετής ἐξ ἀ-
 νάγκης ἢ ἐκ προαιρέσεως.
 Sesamo, οὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ σῆσαμον.
 Sesseli καὶ sessello, οὐσ. ἀρ. μυτὸν
 τὸ σέσελι.
 Sesquialtero, —α, ἔ. (μαθ.) ἡμιό-
 λιος quantità a ποσὸν ἡμιόλιον
 ἢ τοὶ τὸ ἕμισυ τοῦ ὅλου περισσότερο.
 Sesquidoppio, —α, ἔ. (μαθ.) δις ἢ
 ἑμιόλιος. [ἐπίγδοσ.]
 Sesquiotavo, ἔ. (μουθ. καὶ μουσ.)
 Sesquipedale, ἔ. διγ. τριημιποδικός,
 ὑπέρμετρος.

Sesquiquario, ἔ. ἀρ. (ἀστρ.) ἐπιτέ-
 ταρτος, περιέχων τὸ ὅλον καὶ τὸ
 τέταρτον αὐτοῦ ἐπὶ πλανητῶν ἀ-
 φεστηκῶν ἀλλήλων κατὰ τέσσαρα
 σημεῖα καὶ ἕμισυ ἢ βαθμούς 135.
 Sesquisterza, ἔ. (μαθ.) ἐπίτριτος, πε-
 ριέχων τὸ σύνολον καὶ τὸ τρίτον.
 Sessagenario, —α, ἔ. ἐξηκοντούτης.
 Sessagesimo, —α, ἔ. (ἔ. ἀριθ. τακτι-
 κόν) ἐξηκοστός.
 Sessagono, οὐσ. ἀρ. ἐξάγωνος.
 Sessanta, οὐσ. ἀρ. (ἀστρ.) ἐξήκοντα.
 Sessantamilla, οὐσ. ἀρ. ἀριθμ. ἐξή-
 κοντα χιλιάδες.
 Sessantesimo, —α, ἔ. ἀριθμ. τακτι-
 κόν ἐξηκοστός || — οὐσ. ἀστρ. τὸ
 ἐξηκοστόν. [κονταστία.]
 Sessantina, οὐσ. θ. ἐξηκοντάς || ἐξη-
 Sessenio, οὐσ. ἀρ. ἐξαετία.
 Sessile, ἔ. διγ. (βοταν.) χαμαίφυλος,
 χαμαίφυλος.
 Sessione, οὐσ. θ. συνεδρεία ἢ συνά-
 ξια, σύνοδος, διάρκεια χρόνου, καθ'
 ἣν συνεδριάζει σάμα τι βουλευτικόν.
 Sessitura, θ. διπλὴ πτυχὴ ἱματίου ||
 aver poca—, ἔκφρασις ἐπὶ ἀν-
 θρώπου ἀπερισκέπτου, ἄφρονος.
 Sesso, οὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ ἄρρεος καὶ
 θηλυκοῦ γένους διαφορά, τὸ φύλον ||
 —umano, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, τὸ
 τῶν ἀνθρώπων γένος || τὰ ἀπόκρυ-
 φα μέρη τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.
 Sessola, οὐσ. θ. ξύλινον ἀγγεῖον πρὸς
 ἀντήλησιν τοῦ ἐν λέμβῳ θάλατος, ἀντή-
 ληριον, κοιν. σέσολα.
 Sessuale, ἔ. τοῦ γένους, καὶ φύλου.
 Sesta καὶ sesta, οὐσ. θ. διαβήτης ||
 Α—, μεταφ. ἀκριθῆς.
 Sestante, οὐσ. ἀρ. (ἀστρ.) ἐκτιμῶ-
 ριον κύκλου, ἐργαλεῖον ἐμπεριλαμ-
 βάνον τὸ ἕκτον κύκλου.
 Sestare, ρ. ἐν. μετρῶ διὰ τοῦ διαβή-
 του, προσαρμῶζω δεόντως.
 Sesterzio, οὐσ. ἀρ. (ἀρ. ρωμ.) ἀρ-
 γυροῦν νόμισμα, τὸ τέταρτὸ μέρος
 τοῦ δηναρίου, τρίτον ἡμισαρίου,
 πέντε ἡμισαρία || — (ἐπὶ τῶν αὐ-
 τοκρ.) χαλκόν νόμισμα τεσσάρων
 ἡσαρτίων.

Sestiere και sestiero, οὐσ. ἄρ. (λατινιστὶ sestarius) τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίου, ἕκτος ἢ ἕξτης, μέτρων τῶν ρουσῶν ἐν Γενεύῃ καὶ ἀλλαγῶν διαφέρον κατὰ χώρας.
 Sestile, ἄρ. ἐξηκοστός· ἐπὶ ἀναστήματος δύο πλανητῶν ἀφροσθηκῶτων τοῦ μὲν τοῦ δὲ ἐκ μοιρῶν 60.
 Sestina, οὐσ. θηλ. φθὴ ἐξάσυχος ἢ λυρικὸν ποίημα τὸ συνιστάμενον ἐκ στίχων ἐξ ἑνδεκασυλλάβων.
 Sestio, — α, ἐ. (ἀριθ. τακτικῶν) ἕκτος ἢ — ἐπ. ἕκτον, ἐν ἕκτη θέσει ἢ — οὐσ. ἄρ. μέτρον.
 Sestodecimo, ἐ. (ἀριθ. τακτικῶν) δέκατος ἕκτος.
 Sestulia, οὐσ. θ. (λέξ. χυδ.) ἕκτη μῦρον οὐγγίαις.
 Sestultimo, — α, ἐπιθ. ἕκτος πρὸ τοῦ ἔσχατου, = sexto ed ultimo.
 Setuplo, — α, ἐ. ἐξήπλάσιος.
 Seta, οὐσ. θ. μέτρα.
 Setaceo, — α, μεταξοειδής.
 Setainolo, οὐσ. ἄρ. ἔμπορος ἢ τεχνίτης μεταξίνων ὑφασμάτων.
 Sete, οὐσ. θ. δέξια ἢ ἀνομβρία, ξηρασία ἢ μεταφ. διακαῆς πόθος.
 Seteria, οὐσ. θηλ. τὰ μετάξια ὑφάσματα μεταξομαζέων.
 Setificio, οὐσ. ἄρ. μεταξουργία.
 Setola, οὐσ. θ. μίριγξ, κοιν. γουρουνίτριχα καὶ (κατ' ἕκτ.) τὸ ἐπίμηκες καὶ τραχὺ τρίχωμα τινῶν ζώων ἢ ψήχτρα κοιν. βούρτσά.
 Setolare, ρ. ἐν. ψήχω, βουρτσάζω.
 Setolaio, καθ' ἑστ. μετασχὴ τοῦ setolare.
 Setolinaio, οὐσ. ἄρ. ψηχτροποιός, ψηχτροπώλης.
 Setolino, οὐσ. ἄρ. καὶ ἰσοτόνη, ἄρ. βοτάνη, ἢ ἴππουρις.
 Setoloso, — lato, — α, ἐ. λάσιος, λασιότατος.
 Setone, ἄρ. (χειρ.) ταινία ὑποβιβαζομένη διὰ τῶν πλεγμάτων τοῦ δέρματος πρὸς κίνησιν τῆς ἐκροῆς τῶν ὀστέων, διερχομένη ἐλαστικῶν, διασπαστοῦ λημνίσκου, κοιν. κορδέλλα.
 Setta, οὐσ. θ. ἀρσεις, διδαχὴ ἢ κα-

νῶν ὀρησκευτικῶ βίου ἢ συνομοσία, σκευωρία.
 Settagono καὶ settangolo, — α, ἐπιθ. ἐπτάγωνος ἢ — οὐσ. τὸ ἐπτάγωνον σχῆμα.
 Settangolo, ἐ. διγ. ἐπταγώνιος.
 Settanta, ἐ. (ἀριθ.) ἑβδομήκοντα ἢ la versione dei —, (ἐκκλ.) ἢ μεταφραστικῶ τῶν ἑβδομήκοντα.
 Settantesimo, — α, ἐ. (ἀριθ. τακτικῶν) ἑβδομηκοστός.
 Settantottesimo, — α, ἐ. (ἀριθ. τακτικῶν) ἑβδομηκοστός ὄγδοος.
 Settantotto, οὐσ. ἄρ. (ἀριθ.) ἑβδομήκοντα ὀκτώ.
 Settario, οὐσ. ἄρ. ἀρσειώτης, ὁπαδὸς ἀρσειώσεως.
 Settatore, οὐσ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 Sette, ἐ. (ἀριθ.) ἑπτὰ.
 Settegiante, ἐ. διγ. σεπταετατικός.
 Settegiante, ρ. οὐδ. ἀρσεις συνίστημι, = far setta.
 Settegiante, ἄρ. ἀρσειάρχης.
 Settembre, οὐσ. ἄρ. μὴν ὁ Σεπτέμβριος.
 Settembrino, — α, ἐ. σεπτεμβριανός.
 Settemila, ἐ. (ἀριθ.) ἑπτὰ χιλιάδες.
 Settemvirato, οὐσ. ἄρ. ἑπταυβρία.
 Settemviro, οὐσ. ἄρ. μέλος τῆς ἑπταυβρίας.
 Settenario, — α, ἐ. συγκείμενος ἐπὶ ἑπτὰ numero —, ἑβδομος ἀριθμός.
 Settennale, ἐ. διγ. ἑπταετής.
 Settennio, οὐσ. ἄρ. ἑπταετία.
 Settenzionale, ἐ. βόρειος, ἀρκτικός.
 Settennionale, οὐσ. ἄρ. ἢ ἀρκτικός, τὰ βόρεια μέρη, τὸ βόρειον κλίμα.
 Settepari, ἐ. πλ. (ἀνατ.) nervi —, τὰ ἐπτάζυγα νεῦρα.
 Settesillabo, — α, ἐ. ἑπτασύλλαβος.
 Settico, — α, ἐ. (ιατρ.) ἑπτατικός.
 Settile, ἐ. διγ. τμητός, σχιστός.
 Settimana, οὐσ. θ. ἑβδομάς ἢ — σαββατὰ ἢ ἑβδομάς τῶν παθῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Settimanale, ἐ. διγ. ἑβδομαδιαίος.
 Settimanalmente, ἐπιρ. καθ' ἑβδομάδα.
 Settimano, ἐ. ἑβδομος.
 Settimo, — α, ἐ. (ἀριθ. τακτ.) ἑβδομος

Settina, οὐσ. θ. ἑπτὰς, ἑβδομάς.
 Setto, — α, ἐ. τμητός, σχιστός.
 Settore, οὐσ. ἄρ. (γεωμ.) τομὸς ἢ — (ἀνατ.) ἀνατόμος.
 Settotraverso, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ.) διάφραγμα ἴδε ἀνατομία.
 Settuagenario, — α, ἐ. (ἀριθ.) ἑβδομηκοντούτης.
 Settuagesima, οὐσ. θ. Κυριακὴ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.
 Settuagesimo, ἴδε settantesimo.
 Setuplo, — α, ἐ. ἑπτάπλοος.
 Severamente, ἐπ. αὐστηρῶς.
 Severità, — tade, — tate, οὐσ. θ. αὐστηρότης.
 Severo, — α, ἐ. αὐστηρός.
 Sevizia, οὐσ. θ. ὠμότης, σκληρότης, τυραννία, = crudeltà.
 Sevo, οὐσ. ἄρ. στέαρ, ἔλαιμα ἢ —, — α, ἐ. ἴδε crudete.
 Sessione, οὐσ. θ. τμήσις, διαίρεσις εἰς μέρη ἢ ἀνατομία ἢ — (ιατρ.) νεκροψία ἢ — (στρατ.) ἡμιλογία.
 Sezaiamente, ἐπ. ἐπὶ τέλους, τέλος πάντων.
 Sezazio, — α, ἐ. ἔσχατος, τελευταίος.
 Sezzo, — α, ἐ. ἴδε ultimo.
 Sfabrificato, ρ. ἐν. κατασφραγίζω.
 Sfaccendato, — α, ἐ. ἀργός, ὀκνηρός, φυγόπνοος.
 Sfaccettare, ρ. ἐν. πλευροτομῶ, κόπτω κατὰ πλευρὰς πολύτιμον λίθον, ἐπὶ κατεργασίας πολυτίμων λίθων.
 Sfaccettatura, οὐσ. θ. λίθου πολυτίμου πλευροειδῆς τομῆ.
 Sfacciataggio, οὐσ. θ. ἀναίσχυντία.
 Sfacciatamente, ἐπ. ἀναιδῶς.
 Sfacciato, — α, ἐ. ἀναιδής.
 Sfascio, οὐσ. ἄρ. (ιατρ.) σφάκελος, γάγγραινα, = gangrena.
 Sfascimento, οὐσ. ἄρ. καταστροφή.
 Sfaldare, ρ. ἐν. διαίρω εἰς ἐλάσματα, = dividere in falde.
 Sfaldatura, θ. ἀποφελθωσις.
 Sfaldelare, ρ. ἐν. φακελλῶ, σφασκίζω παρτυλίωσα ἐν φακέλλω.
 Sfallento, ἐ. διγ. εὐανάτητος.

Sfallire, ρ. οὐδ. ἀπατώμαι.
 Sfalzare, ρ. οὐδ. ἀντικρούω, διακρούομαι, ὑπεκρούω ἐπιφερομένην πληγὴν παρὰ τοῦ ἀντικρούου.
 Sfamare, ρ. ἐν. κορέννυμι, κοιν. χορταίνω ἢ μεταφ. τὸν πόνον, τὴν ἐφασιν ἐκπληρῶ ἢ — si, αὐτ. κορέννομαι.
 Sfamatura, οὐσ. θ. κόρος ἢ μεταφ. πόθος, ὀρέξιας ἐκπλήρωσις.
 Sfanfare, ρ. ἐν. κατασφραγίζω.
 Sfangare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀκόλλω, ἀπὸ τοῦ βορβόρου ἢ —, οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐξέρχομαι τοῦ βορβόρου.
 Sfarmare, ρ. ἐν. ἀρ. (γυδ.) ἴδε smascherare.
 Sfarmellare, ρ. ἐν. ἐβάλλω, ἀφαίρω τὸν φακέλλον.
 Sfarsa, ρ. ἐν. ἴδε disfarsa.
 Sfarfallare, ρ. οὐδ. ἐξέρχομαι διακρουῶν τὸ βορβόρικον, κ. τὸ κοκκούλιον ἐπὶ μεταξοσκωλήκων.
 Sfarfallatura, οὐσ. θ. διάτρησις τοῦ βορβόρικου καὶ ἐξόδος τοῦ μεταξοσκώληκος.
 Sfarinaccio, — α, ἐ. εὐτριπτός, εὐκόλιος τριβόμενος εἰς κόκκιν.
 Sfarinamento, ἄρ. λειοποίησις.
 Sfarinatore, ρ. ἐν. λειοτριβῶ.
 Sfarinato, — α, καθ. μετασχὴ τοῦ sfarinare, λειοτριπτός ὡς ἔλευρον.
 Sfarzaccio, οὐσ. ἄρ. μεγάλη πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια.
 Sfarzo, οὐσ. ἄρ. κομπή, πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια.
 Sfarzosamente, ἐπ. πολυτελῶς.
 Sfarzosità, οὐσ. θ. ἴδε magnificenza, pompa, gala.
 Sfarzoso, — α, ἐ. πολυτελής.
 Sfasciamento, ἄρ. ἴδε disfasciamento ἢ πρίσμα, πριονίδιον.
 Sfasciare, ρ. ἐν. ἀποσπαρανθῶ.
 Sfasciatura, οὐσ. θ. πρίσμα, σχίσμα ξύλου ἢ μετάλλου, προσέτι ἐκ καὶ τὸ πρίσμα αὐτό.
 Sfasciamento, ἄρ. ἐρείπια, λείψανα.
 Sfastidiare, ρ. ἐν. διασκεδάω τὴν ἀγῆταν ἢ — si, αὐτ. ἀνακτώμαι τὴν ὄρεξιν, τὴν εὐθυμίαν.

Sfatare, ρ. ἐν. καταγελῶ.
 Sfatare, —trice, οὐς. καταφρονη-
 τής, ἐμπαικτής.
 Sfatorio, —a, ἔ. περιφρονητικός.
 Sfatto, —a, παθ. μετοχή τοῦ sfare,
 καταφρονητός.
 Sfavillamento, οὐς. ἀρ. ἀκτινοβολία.
 Sfavillante, ἔ. διγ. ἀκτινοβόλος ||
 λαμπρός, φωτεινός.
 Sfavillare, ρ. οὐδ. ἀκτινοβολῶ, σπιν-
 θηροβολῶ || μεταφ. λάμπω, διαλάμ-
 πω || ἐξοργίζομαι ὑπερβαλλόντως.
 Sfavovente, ἔ. διγ. δυσμενής.
 Sfavore, ρ. ἐν. κακοποιῶ, διαβάλλ-
 ω, βλάπτω δυσφημῶν.
 Sfavore, ρ. ἐν. καταπαύω, ἀποβάλλ-
 ω τὸν πυρετόν || —si, αὐτ. ἀπαλ-
 λάττωμαι τοῦ πυρετοῦ.
 Sfecciare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν ἰλὸν,
 κοιν. τὸ καταπάτι.
 Sfedere, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τὴν θή-
 κην τῶν προσκεφαλαίων.
 Sfeccarsi, ρ. αὐτ. περιπαθῶς διατί-
 θεμαι, σπουδάζω πρὸς τι.
 Sfeccato, —a, ἔ. ἴδε sviscerato.
 Sfelice, ἔ. διγ. δύστηνος.
 Sfendere, ρ. ἐν. σχίζω, τέμνω, διαι-
 ρῶ κατὰ μήκος.
 Sfenoida, ἔ. διγ. (ἀνατ.) σφηνοειδής·
 ἐπὶ ὀστέων τῆς ἄνω σιαγόνας.
 Sfera, οὐς. θ. (γεωμ.) σφαῖρα || —
 (στρατ.) ὀχύρωμα.
 Sferale, ἔ. διγ. σφαιρικός.
 Sfericamente, ἐπ. σφαιρικός.
 Sfericità, θ. σφαιρικότης.
 Sferico, —a, ἔ. σφαιρικός, στρογγύ-
 λος ὡς σφαῖρα, =sferale.
 Sferoida, ἔ. (γεωμ.) σφαιροειδής.
 Sferone, οὐς. ἀρ. δίκτυον ἀλιευτι-
 κῶν στρογγυλόμορφον.
 Sferra, οὐς. θ. παλαιὸν πέταλον, ἐκ-
 πίκτον τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου.
 Sferrainolare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τὸ ἐ-
 πανωφόριον.
 Sferrare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ, λύω τὰ δε-
 σμὰ || —un cavallo, un mulo, ἐκ-
 βάλλω τὰ πέταλα ἵππου, ἡμίονου,
 κ. ζεπεταλῶν || μεταφ. ἀπαλ-
 λάττω τῶν βασιῶν || —si, αὐτ.

ἀπαλλάττωμαι τῶν δεσμῶν.
 Sferratoia, οὐς. θ. ἴδε feratoia.
 Sferratura, οὐς. θηλ. ἢ ἐκ τῶν ἵπ-
 πων ἀφαιρέσεις τῶν πετάλων.
 Sferzare, ρ. ἐν. ψυχραίνω || —si,
 αὐτ. ψυχραίνομαι.
 Sferza, οὐς. θ. μάστιξ.
 Sferzare, ρ. ἐν. μαστιζῶ || μτφ. τι-
 μωρῶ παιδεύω || σωφρονίζω ἐκ-
 πλήττω || —(κατ' ἐκτ.) προσβάλ-
 λαι, καίω ἐπὶ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.
 Sferzata, οὐς. θ. ἢ ἐκ τῆς μάστιγος
 πληγῆ || μεταφ. τιμωρία.
 Sferzatore, οὐς. ἀρ. μαστιγικός, μα-
 στικτῆρ, ὁ τύπων τινὰ διὰ μαστι-
 γος, =che sferza.
 Sferzino, οὐς. ἀρ. (ναυτ.) (ὄπκ.)
 λεπτότατον σχοινίον.
 Sfessatura, θ. (ναυτ.) ἴδε sfessura.
 Sfesso, —a, μετ. τοῦ sfondere.
 Sfeteggiare, ρ. ἐν. τεωαρίζω.
 Sfiacamento, οὐς. ἀρ. ἢ τῶν πλευ-
 ρῶν καταπόνσεις, ἐξασθένσεις.
 Sfiacarsi, ρ. αὐτ. καταπίπτω ἐπὶ
 τῶν πλευρῶν, πλαγίως.
 Sfiacata, οὐς. θ. πληγῆ, κτύπημα
 ἐπὶ τῶν πλευρῶν.
 Sfiacato, —a, πθ. μετ. τοῦ sfiacarsi.
 Sfiacamento, οὐς. ἀρ. ἐξάντησις.
 Sfiacare, ρ. οὐδ. ἀναθυμῶ, ἐξάντι-
 ζομαι || —si, αὐτ. βραγχνιάζω ἐκ
 τῶν πολλῶν φωνῶν.
 Sfiacato, —a, πθ. μετ. τοῦ sfiacare,
 κεννηκώς, κατάπονος, ἀσθμαίνων.
 Sfiacatoio, οὐς. ἀρ. ἐξάντησθῆριον,
 διαπνοή, ὁ ρεῖν, ὁ ψυχραγωγὸς ἀήρ·
 || ὅπῃ τῶν κλιβάνων δι' ἧς εἰσέρ-
 χεται ὁ ἀήρ || φυσητῆρ πικτὸς
 κήτους.
 Sfiobbare, ρ. ἐν. ἐκπορπᾶ.
 Sfiobbato, —a, πθ. μετ. τοῦ sfiobbare.
 Sfiobbamento, οὐς. ἀρ. ἢ τῶν ἰσθμῶν
 διατάραξις.
 Sfiobbare, ρ. ἐν. διαταράττω, κατα-
 στρέφω τὰς ἰσθμ. ας.
 Sfida, οὐς. θ. πρόκλησις, προκλητή-
 ριον εἰς μονομαχίαν.
 Sfidanza, οὐς. θ. δὴσπιστία.
 Sfidare, ρ. ἐν. προκαλῶ ἢ προκαλοῦ-

μαί τινα εἰς μονομαχίαν, εἰς πάλην,
 ἢ καὶ (κατ' ἐκτ.) καλῶ τινα ἐπὶ τι·
 || —si, αὐτ. δὴσπιστῶ.
 Sfidato, —a, παθ. μετ. τοῦ sfidare·
 || ἄπιστος, δὴσπιστος,
 Sfidatore, οὐς. ἀρ. προκλητικός.
 Sfiduciale, ἔ. καὶ οὐς. δὴσπιστος.
 Sfiguramento, ἀρ. παραμόρφωσις.
 Sfigurare, ρ. ἐν. παραμορφῶ.
 Sfigurato, —a, ἔ. δὴσμορφος.
 Sfilacciare, ρ. ἐν. δια(παρα)λύω ὄ-
 φασμα, κοιν. ξεφτῶ || —si, αὐτ.
 παραλύομαι.
 Sfilaccio, π. μετ. τοῦ sfilacciare.
 Sfilaccio, οὐς. ἀρ. ἴδε filo o filuz-
 zo fradicio.
 Sfilare, ρ. ἐν. ἴδε sfilacciare || —si,
 αὐτ. ἐκνευρίζομαι, νωτοκοποῦμαι·
 || —, ρ. οὐδ. (στρ.) ἐξέρχομαι τῆς
 γραμμῆς, τῆς τάξεως.
 Sfilata, οὐς. θ. στοίχος, τάξις, σει-
 ρὰ κορίως στρατιωτῶν.
 Sfilatamente, ἐπ. ἀτάκτως.
 Sfilato, —a, πθ. μετ. τοῦ sfilare, ᾄ-
 τακτος, ἐξελθὼν τῆς τάξεως || —
 ἐκνευρος, κατάπονος.
 Sfilosofare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ.
 καταλείπω τὴν ἰδιότητα τοῦ φιλο-
 σοφεῖν.
 Sfiingardaggine, οὐς. θ. ὀκνηρία.
 Sfiinge, οὐς. θ. ἢ σφιγξ, τέρας μυθο-
 λογικόν καὶ συμβολικόν.
 Sfinimento, οὐς. ἀρ. λειποθυμία.
 Sfinire, ρ. ἐν. περαινῶ, ἀποτελεῖται.
 Sfiutare, ἀρ. (ἀντ.) μῦς ὁ σφιγκτῆρ.
 Sfioccare, ρ. ἐν. παραλύω.
 Sfiocato, —a, πθ. μετ. τοῦ sfioccare,
 θυσανωτός ἢ καὶ ἄνευ θυσάνου.
 Sfiocinare, ρ. ἐν. ἐξάγω τὰ στέμ-
 φυλα, =cavare i flocini.
 Sfiondare, ρ. ἐν. ἐκφενδονῶ || με-
 ταφ. ψευδολογῶ.
 Sfiondatura, οὐς. θ. ἐκφενδόνησις·
 || μέγα ψεῦδος.
 Sfiore, ρ. ἀπανθίζω, ἀνθολογῶ ||
 —si, αὐτ. καὶ —οὐδ. ἀπανθῶ || ἀπο-
 βάλω τὸ κάλλος, ἀσχημίζω.
 Sfioreto, —a, παθ. μετ. τοῦ sfiora-
 re, ἐν ἀπανθῆσει ὢν.

Sfioratore, οὐς. ἀρ. ἴδε diversivo.
 Sfiorimento, ἀρ. ἀπάνθησις, πῶσις
 ἀποβολὴ τῶν ἀνθέων.
 Sfiorire, ρ. οὐδ. ἀπανθῶ || μεταφ.
 παρακμάζω.
 Sfioritura, οὐς. θ. ἴδε sfiorimento.
 Sfiozzare, ρ. ἐν. ἐκρίζω, ἀποβάλ-
 λω πᾶν ἄγριον φυτόν, ἐκκαθαίρω ἀ-
 γρὸν πρὸς καλλιέργειαν.
 Sfirera, οὐς. θ. ἰχθύς ἢ σφύραινα.
 Sfocto, —a, ἔ. ἄπυρος, ψυχρός.
 Sfociare, ρ. ἐν. ἐκκαθαίρω τὴν ἐκ-
 βολὴν τῆς φρου, ὄχτου, ποταμοῦ.
 Sfoconato, —a, ἔ. (cannone —) τη-
 λεθόλον ἔχον τὴν πυράμβην (τὴν
 ὀπὴν) ὑπὲρ τὸ δέον πλατείαν.
 Sfoconatoio καὶ sfondatoio, οὐς. ἀρ.
 ἐργαλεῖον αἰθηροῦν δι' οὗ καθαρίζε-
 ται ἡ πυράμβη τῶν τηλεθόλων καὶ
 πυροθόλων ὀπλων.
 Sforderamento, ἀρ. ἰφουλκία.
 Sforderare, ρ. ἐν. ἰφουλκῶ || ἀφαιρῶ
 τὸ ὑπέρβαρμα ἱματίου.
 Sfogamento, οὐς. ἀρ. ἐξάντησις.
 Sfogare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἐξάν-
 τίζομαι, ἀναθυμῶ || —(κατ' ἐκτ.)
 ἀνακουφίζω, ἐλαττω πάθος ψυχικόν,
 λύπην, ὄργην κτλ.
 Sfogatamente, ἐπ. μετ' ἀνακουφι-
 σως, =con isfogo.
 Sfogato, —a, παθ. μετ. τοῦ sfogare,
 ἀνοιχτός, ἐλαύτερος || εὐτέριος.
 Sfogatoio, οὐς. ἀρ. ἐξάντησθῆριον,
 ὀπὴ, θυρὴ ἀεραγωγίας.
 Sfoggiare, ρ. ἐν. ἐνδύομαι πολυτε-
 λῶς || μεταφ. ὑπερβαίνειν τὰ ὄρια ||
 πλατώνω, εὐρύω τὸν πῆλον.
 Sfoggiatamente, ἐπ. ὑπερμετρως.
 Sfoggiato, —a, πθ. μετ. τοῦ sfog-
 giare, πολυτελής, μεγαλοπροσπής.
 Sfoglio, ἀρ. πολυτέλεια, μεγαλοπρέ-
 πεια ἱματίων καὶ ἐπιπέλων.
 Sfogliare, οὐς. θ. λεπτόν ἔλασμα, φυ-
 λῖς, φύλλον οἰουδὴποτε πρᾶγματος·
 || Α —, πολύφυλλον, πᾶν ὅ, τι συνί-
 σταιται ἐκ πολλῶν φύλλων οἷον τὸ
 κρόμμυον, κ. τὸ κρομμύδιον.
 Sfogliame, ἀρ. ἴδε sfaldatura.
 Sfogliare, ρ. ἐν. φυλλοτομῶ, ἀφαι-

ρω τὰ φύλλα' || — οὐδ. μεταφ. ισ-
γναίνονται, κοιν. λιγνύω' || — si,
αὐτ. εκλεπιζομαι.
Sfogliata, οὐσ. θ. πλακούντιον πο-
λύφυλλον, στρεπτός, κ. τουῖρτα.
Sfogliato, — a, παθ. μετοχή τοῦ sfo-
gliare. ἐπὶ δένδρων ἢ φυτῶν μετὰ
τὴν φυλλόρριαν.
Sfogliatura, οὐσ. θ. φυλλοτομία.
Sfogliazione, θ. (βοτ.) ἀποφολιδω-
σις || ἀπόσπασις νεκρικοῦ ὄστος.
Sfogliazzo, οὐσ. ἀρ. ἐμπρικὸν πρό-
χειρον βιβλίον.
Sfoglietta, θ. (δοκ.) μικρὸν φύλλον.
Sfognare, ρ. οὐδ. ἐίργομαι τοῦ ὀ-
χετοῦ' || — (κατ' ἔκτ.) γεννῶμαι.
Sfogo, οὐσ. ἀρ. ἔξοδος, ἐξάτμισις' ||
ἀνακούσισις, ἐκρηξίς, δόγῃς' || με-
ταφ. κόρος. [τῆς ἀστοιπῆς].
Sfolgoramento, οὐσ. ἀρ. ἢ τῆς βρον-
Sfolgorante, ἐ. διγ. ἀστράπτων, λαμ-
πρός, φωτεινός.
Sfolgorare, ρ. οὐδ. ἀστράπτω, λάμ-
πω' || φαίνομαι' || —, ἐν. ἐπι-
σπεύδω τι.
Sfolgoratamente, ἐπ. λταν φωτει-
νῶς, λαμπρότατα.
Sfolgorato, — a, παθ. μετ. τοῦ sfol-
gorare, φωτοβολῶν, πυριψαγγῆς,
λαμπρός, μαρμαίρων' || μεταφ. ὑπέρ-
μετρος, ὑπερβολικός.
Sfolgoreggiante, ἐ. διγ. φωτοδόλος,
ἀστραπηδόλος.
Sfolgoreggiare, ρ. οὐδ. ἴδε sfol-
gorare, συνώνυμον.
Sfolgorio, ἀρ. ἴδε sfolgoramento.
Sfondamento, οὐσ. ἀρ. κατάπτωσις
τοῦ γου, στέγῃς, κτλ. || — (κατ' ἔκτ.)
σφαγή, αἱματοχυσία.
Sfondante, ἐ. διγ. ἐτοιμόρροπος.
Sfondare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ καὶ θραύω
τὸν πυθμένα, κοιν. τὸν πάτον' || ἐξ-
άγω τὸν οἶνον ἀπὸ τοῦ βυτίου' ||
κατασκάπτω, ἀνασκάπτω, κοιλιάνω
ἀγρὸν βαθείας' || οὐδ. καταπίπτω,
κρημνίζομαι, βυθίζομαι' ἐπὶ τοί-
χιων, κτλ. || (ἐκ)σφενδονῶ' || — si,
αὐτ. ἀπάλλωμι τὸν πυθμένα, κοιν.
ξεπατόνομαι.

Sfondato, — a, πθ. μετ. τοῦ sfondare,
ἀπύθμενος' || κατεστραμμένος' || με-
ταφ. ἀκόρετος' || ὑπέρμετρος' || ρι-
σο —, ὑπέρπλουτος, βαθύπλουτος.
Sfondatoio, οὐσ. ἀρ. ὄχετος ὕδατος
πλημμυριζόντος' || διαστομιστήριον
τῶν τηλεβόλων, ὀπήτιον πρὸς ἐκ-
καθίρειν τῆς πυράμβης.
Sfondiglio, οὐσ. ἀρ. ἐ. (βοταν.) φυ-
τὸν τὸ σπονδύλιον ἢ δ ἐρύθηκος.
Sfondo, οὐσ. ἀρ. (ζωγρ.) τὸ ἀποκτον,
κενὸν διάστημα τῶν διαπέδων ἢ τῶν
θόλων πρὸς ζωγραφίαν.
Sfondolare, ρ. ἐν. ἴδε sfondare' ||
διατρῦπῶ' || —, οὐδ. καταπίπτω,
κρημνίζομαι, βυθίζομαι.
Sfondolato, — a, παθ. μετ. τοῦ sfo-
ndolare, διάτρητος, ἀνοιχτός' || ἀκό-
ρεστος' || ὑπέρμετρος.
Sforacehiare, ρ. ἐν. διατρῦπῶ.
Sforacare, ρ. ἐν. (ναυτ.) ἀνέλκω, ἀ-
νασύρω τὴν δευτέραν ἄγκυραν ἐν τῷ
πλοίῳ.
Sformare, ρ. ἐν. μεταμορφῶ' || ἐκ-
βάλλω τοῦ καλαποδίου.
Sformatamente, ἐπ. ὑπερμέτρος.
Sformato, — a, πθ. μετ. τοῦ sforma-
re, ἀμορφος' || δυσειδής' || ὑπέρμετρος
Sformatazione, οὐσ. θ. δυσμορφία, δυσ-
ειδία, κτηνωδία.
Sfornare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τοῦ κλι-
θάνου, κοιν. ξεφουρνίζω.
Sfornimento, οὐσ. ἀρ. στέργις, δια-
δήποτε, ἔλλειψις.
Sfornire, ρ. ἐν. στερῶ, ἀποστερῶ' ||
ἀπογυρνῶ.
Sfornitissimo, — ma, ἐ. (ὑπερθ.) ἐν-
δέσστατος.
Sfornito, — a, πθ. μετ. τοῦ sfornire.
Sfortificare, ρ. ἐν. ἐνισχύω.
Sfortuna, οὐσ. θ. δυστυχία, κακοτυ-
χία, ταλαιπωρία.
Sfortunare, ρ. ἐν. καθίστημι τινα
δυστυχῆ, δύστηνον.
Sfortunatamente, ἐπ. δυστυχῶς.
Sfortunato, — a, ἐ. δύστηνος.
Sfortunevole, ἐ. διγ. τάλας, τάλαι-
να, ταλαιπωρος.
Sforzamento, ἀρ. ἀνάγκη, βία.

Sforzante, ἐ. διγ. ἀναγκαστικός.
Sforzare, ρ. ἐν. (κατ)ἀναγκάζω, (ἐκ)-
διάζω' || κατέγω, κατακτῶ διὰ τῆς
βίας' || ἐξκοθενίζω, ἐκνευρίζω' || —
οὐδ. κατ' — si, αὐτ. ἐπιταχύνω, κα-
τεπείγω, πειρῶμαι, προσπαθῶ, ἀγα-
νίζομαι παντὶ σθένει.
Sforzatamente, ἐπ. ἐξ ἀνάγκης.
Sforzato, — a, παθ. μετ. τοῦ sforza-
re, κατηναγκασμένος, βεβιασμένος' ||
καταβεβλημένος, ἀσθενής' || ὑπό-
γρως' || ὑπέρμετρος, ἔκτακτος' ||
προμαλαγηθείς' || ληθθεὶς ἐξ ἐπόδου'
|| morte, — a, βίαιος θάνατος' || —
οὐσ. δέσμιος, κατάδικος.
Sforzatore, ἀρ. βιαστής' || — di ver-
gini, πηρθενοφθόρος.
Sforzatamente, ἐπ. παντὶ σθένει.
Sforzevole, ἐ. βίαιος, τυραννικός.
Sforzo, οὐσ. ἀρ. ἀγών, προσπάθεια'
|| — (παθολ.) σφοδρὸς πόνος.
Sforzosamente, ἐπ. διὰ τῆς βίας.
Sforzoso, — o, ἐ. βίαιος, σφοδρὸς.
Sfossare, ρ. ἐν. ἐξορύττω, ἐκβάλλω
τι ἐκ λάκκου, ἐκ τῆς γῆς.
Sfussato, — a, ἐ. κοίλος, ἔγκοιλος.
Sfraccassare, ρ. ἐν. θραύω, καταθραύω,
συντρίβω.
Sfraccellare καὶ sfragellare, ρ. ἐν.
καταστρέφω, θραύω, διαρρηγνύω' ||
μεταφ. ἐξολοθρεύω.
Sfrangere, ρ. ἐν. παραλύω, τίλλω,
κοιν. ξεφτῶ ὕψωμα.
Sfrangiatura, οὐσ. θ. ὑφάσματος πα-
ράλυσις, κοιν. ξέπτισμα.
Sfrascare, ρ. οὐδ. σείομαι, κινῶμαι
ἐκ τοῦ ἀνέμου' ἐπὶ κλάδων τῶν
δένδρων' || ἐκβάλλω τὰ κουκλούλια
ἀπὸ τῶν κλάδων.
Sfratare, ρ. ἀποπέπω μοναχὸν ἐκ
τῆς μονῆς.
Sfratato, πθ. μετ. τοῦ sfratare, ἀπ-
ἐκδυθεὶς τὸν μοναχικὸν ἱματισμόν.
Sfrattare, ρ. ἐν. ἀποπέπω, ἐξορι-
ζῶ, ἀποβάλλω' || — οὐδ. δραπέτεύω,
φεύγω ῥομαίως.
Sfratto, οὐσ. ἀρ. δραπέτευσις, φυγή'
|| ἔξορις, ἀπέλασις.
Sfracciolare, ρ. ἐν. τρῖβω ἐλαφρῶς.

Sfregamento, οὐσ. ἀρ. τρῖβις, παρά-
τριβις, ρύσασις.
Sfregare, ρ. ἐν. τρῖβω.
Sfregatoio, οὐσ. ἀρ. φήκτρον.
Sfregiare, ρ. ἐν. ἀποκοσμῶ, ἀποβάλ-
λω τὴν στολήν' || — (κατ' ἔκτ.)
τραυματίζω τινὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου'
|| — si, αὐτ. ἀποκοσμοῦμαι, ἀπο-
βάλλω τὴν εὐλειαν.
Sfregio, οὐσ. ἀρ. τραῦμα ἐπὶ τοῦ
προσώπου, κοιν. μαχαιριά, σπαθιά'
|| οὐλή ἢ ἐκ τοῦ τραύματος' || με-
ταφ. ἀτιμία, προσβολή.
Sfrenamento, ἀρ. ἴδε sfrenatezza.
Sfrenare, ρ. ἐν. ἀποχαλινῶ, ἀφαιρῶ
τὸν χαλινόν' || — si, αὐτ. ἀποχαλι-
νοῦμαι' || μεταφ. ἐπιθόδωμι εἰς τὴν
ἀκολασίαν, ἀκολασταίνω, ἀσελγαίνω'
|| ὑπερβαίνω τὰ ὅρια.
Sfrenaggino, θ. ἴδε sfrenatezza.
Sfrenatamente, ἐπίρ. ἀχαλινώτως, ἀ-
κολάτως.
Sfrenatezza, οὐσ. θ. ἀκολασία.
Sfrenato, — a, πθ. μετ. τοῦ sfrenare,
ἀχαλινώτος' || ἄσματος, ἀκόλαστος.
Sfrenazione, ἴδε sfrenamento.
Sfrenellare, ρ. οὐδ. θορυβῶ ἐπὶ κω-
πηλατῶν τὰς κώπας ἐγκαταλείπον-
των πρὸς διάπλουον πηλυστίον.
Sfrombolare, ρ. ἐν. (ἐκ)σφενδονῶ.
Sfondamento, οὐσ. ἀρ. ἀποφύλλι-
σις, φυλλόρριος.
Sfondare, ρ. ἐν. ἐκφυλλίζω, φυλλο-
κοτῶ' || — si, αὐτ. φυλλορροῶ, ἐκ-
φυλλίζομαι.
Sfondatore, — trice, οὐσ. φυλλοτό-
μος, — colui ch'è sfonda.
Sfrontarsi, ρ. αὐτ. ἐνθαρρύνομαι.
Sfrontaggino, οὐσ. θ. ἴδε sfaccia-
taggino.
Sfrontatamente, ἐπίρ. ἴδε sfaccia-
tamente.
Sfrontatezza, θ. ἴδε sfacciatezza.
Sfrontato, — a, πθ. μετ. τοῦ sfronta-
re, ἀναίσχυντος, ἀναίδης.
Sfronzare, ρ. οὐδ. ἴδε sfondare.
Sfruttare, ρ. ἐν. ἀγρὸν καθίστημι ἀ-
καρπὸν' || — (ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμέ-
νων) ἐξαντλῶ τι κατ' ὀλοκληρίαν.

Sfucinata, οὐσ. θ. πλήθος.
 Sfluggevole, ἔ. διγ. ἐπίκαιρος, ἐφήμερος, βραχύς.
 Sfluggevolezza, οὐσιαστ. θηλ. ταχύτης, ὠκύτης, γοργότης.
 Sfluggiasso και fugiasco, —α, ἔ. φυγᾶς, πλανήτης, ἀργός.
 Sfluggiamento, οὐσ. ἀρ. ἀποφυγή.
 Sfluggire, ρ. οὐδ. (ἐκ-δια)φύγω' || far —, φυγαδεύω, τρέπω εἰς φυγήν' || uomo da —, ἄνθρωπος ἀποτρόπαιος.
 Sflugito, —α, καθ. μετοχή τοῦ sfug-gire, φυγόπολις, φυγᾶς.
 Sflugmamento, οὐσ. ἀρ. ἐξάμμις' || μεταφ. σημειών, ἔνδειξις.
 Sflugmante, ἔ. διγ. ἐξάμμιζόμενος.
 Sflugmare και sfummare, ρ. οὐδ. ἐξαμμιζομαι, διαλύομαι, ἀφανίζομαι' || —, ἔν. ἐξαμμιζώ, ἀναθυμιῶ' || —(κατ' ἔκτ.) ζωγραφίζω τι ἐπιτολῶς, ἀκροθιγῶς.
 Sflugmatezza, οὐσ. θ. (ζωγρ.) ἡ τῶν χρωμάτων συνένωσις.
 Sflugmatura, οὐσ. θ. διαφορά τῆς αὐτῆς χροῆς, παραλλαγή τοῦ χρώματος.
 Sflugmino, οὐσ. ἀρσ. δερμάτιον τῶν ζωγράφων.
 Sflughiare, ρ. ἔν. ἐκβάλλω, ἐξίγω τοῦ κλωβίου.
 Sflugbellare, ρ. ἔν. τριωνίζω τὰ ἐμπορεύματα' || ἀπαλλάττομαι.
 Sflugbellino, οὐσ. ἀρ. (ὅποι.) σκολύθριον, κοιν. σκαμνάκι.
 Sflugletto, οὐσ. ἀρ. ἐδιώλιον, σκόλυθος, ἔδρα, κοιν. σκαμνίον.
 Sflugliardare, ρ. ἔν. ἐξασθενίζω, ἐκνευρίζω, παραλύω.
 Sfluglestrare, ρ. ἔν. ἀποσπῶ τὴν ἀργίλον τοῦ λίθου.
 Sfluglinare, ρ. ἔν. ὑπεξαίρω τὰς δρύνιθας' || — οὐδ. τρώγω πολυτελῶς, πλουσιοπαράχως.
 Sflugliare, ρ. οὐδ. ταχυδρομῶ, τρέχω ταχέως' || — via, φεύγω, ἀπέροχομαι' || —si, αὐτ. καταπονώ τοὺς πόδας, λύουσι αἱ κνήμαι μου, κοιν. ξεποδαριάζομαι.

Sflugbato, —α, ἔ. ἄπους, ἄκνημος.
 Sflugbettare, ρ. οὐδ. σαίω, κινῶ, διασαίω τὰ σκέλη.
 Sflugbettata, οὐσ. θ. ὑποσκελισμός' || μεταφ. ἀπάτη, δολιότης, διπροσωπία, πανουργία.
 Sflugbetto, οὐσ. ἀρ. ἴδε sflugbetto.
 Sflugbucciatto, —α, ἔ. ἀνυπόδητος.
 Sflugnascimento, οὐσ. ἀρ. γέλως ὑπερβολικός, καγχασμός.
 Sflugnasciare, ρ. ἔν. ἐξερῶ τὰς σιαγόνας' || —dalle risa ἢ per le —, (οὐδ.) καγχάζω.
 Sflugngasciare, ρ. οὐδ. πνίγομαι ἐκ τοῦ γέλωτος καγχάζω.
 Sflugnheramento, οὐσ. ἀρσ. ἐκβολή ἐκ τῶν στροφῶν θύρας ἢ θυρίδος' || μεταφ. ἀτάξια.
 Sflugnherare, ρ. ἔν. ἐκβάλλω τῶν στροφῶν θύρας ἢ θυρίδας.
 Sflugnherataggine, οὐσ. θ. τὸ ἄχαρι, τὸ ἀκομψόν, ἀσχημία.
 Sflugnheratamente, ἔπ. κακοεὶς, ἀκόμψως, ἀναρμόστως' || ridere —, καγχάζω.
 Sflugnherato, —α, πθ. μτ. τοῦ sflugngare' || μεταφ. ἄχαρις, ἀναιρός, ἀπολίτευτος, βάνουσας.
 Sflugnuare, ρ. ἔν. ἐξίγω τῆς ἀπάτης, διασωπίζω τινά, μεταπέθω δι' ὀρθῶν λόγων' || —si, αὐτ. ἀνοίγω τὰ ὄμματα, ἐννοῶ τὴν πλάνην μου, μεταπέθομαι, μεταμελοῦμαι.
 Sflugnaffare, ρ. ἔν. ἀμύσσω, δρῦπτω, κοιν. τσουγκρανῶ διὰ τῶν ὀνόχων' || μεταφ. ὑπεξαίρω, κλέπτω.
 Sflugnare, —rire, ρ. οὐδ. ὑπερτερῶ, νικῶ ἐν τῇ ἀμφισβήτησει.
 Sflugnbataggine, οὐσ. θ. ἴδε sflugbatterezza, sflugnbataggine.
 Sflugnbatamento, ἔπ. ἀγροίκως, ἀπειροκάλως, ἀχαρίτως.
 Sflugnbatezza, οὐσ. θ. ἀγροίκια, ἀπειροκαλία, τὸ ἄχαρι.
 Sflugnbato, —α, ἔ. ἀγροίκος.
 Sflugnbo, ἀρ. συμπεριφορά βάνουσας.
 Sflugngarizzare, ρ. ἔν. γαργαρίζω.
 Sflugngarizzo, οὐσ. ἀρσ. γαργαρισμός και τὸ ἐπὶ τούτῳ ὄργανον.

Sgarrare, ρ. οὐδ. ὑπατώμαι.
 Sgarrettare, ρ. ἔν. τέμνω κόπτω τὰς ἰγνύας, κοιν. τὰ ὑπὸ σθεν τῶν γονάτων κοιλώματα.
 Sgarza, οὐσ. θ. ζωνεον, ὁ ἑραυδός.
 Sgattaiolare, ρ. οὐδ. ὑπακφεύγω, προφασίζομαι.
 Sgattigliare, ρ. ἔν. ἐξάγω, ἐκβάλλω τοῦ βαλαντίου.
 Sganazzare, ρ. οὐδ. και —si, αὐτ. ἐν εὐχίαις, και ἐν κραιπάλῃ ἀσμένως τὸν βίον διέρχομαι.
 Sglare, ρ. ἔν. διαλύω τὸν πάγον.
 Sgemmaire, ρ. ἔν. ἀφαίρω, ἐκβάλλω τοὺς πολυτίμους λίθους.
 Sghembo, —α, ἔ. πλάγιος, λοξός, διάστροφος' || —, οὐσ. ἀρ. λοξότης, πλαγιότης' || —(κατ' ἔκτ.) ἀφροσύνη, μωρία' || A —, (ἐπίρ.) πλαγιῶς, λοξῶς.
 Sghermire, ρ. οὐδ. και —si, αὐτ. χαλαροῦμαι, ἐκ(δια)λύομαι.
 Sghermitore, —trice, οὐσ. διαλυτής.
 Sghernato, —α, ἔ. πλαγιότητος.
 Sghertare, ἴδε sgarettare.
 Sgherro, οὐσ. ἀρ. κομπορρήμων.
 Sghiacciare, ρ. ἔν. διαλύω πάγον.
 Sghignaraprole, ἀρ. καρχασιτής.
 Sghignare, ρ. ἔν. και οὐδ. σκώπτω.
 Sghignazzamento, οὐσ. ἀρ. γέλως ὑπέμετρος καρχασμός.
 Sghignazzare, ρ. οὐδ. καγχάζω.
 Sghignazzata, θ. και sghignazzio, ἀρ. καρχασμός.
 Sgobbare, ρ. ἔν. φέρω ἐπ' ὤμων.
 Sgocciolare, ρ. οὐδ. =gocciolare, ἀποστᾶζω, στάζω στάζην, κοιν. σταλακτά' || ξηραίνω' || — le parole, εὐσεβῶς προφῶρα τὰς λέξεις' || —il balletto e il barlotto, (παροιμ.) φλυαρῶ, μωρολογῶ, κηρύττων πᾶν ὅ, τι ἤκουσα, πᾶν ὅ, τι γινώσκω.
 Sgocciolatoio, οὐσ. ἀρ. ἴδε gocciolatoio, στέγης ὕδρορροή.
 Sgocciolatura, οὐσ. θ. ἴδε:
 Sgocciolo, ἀρ. ἀπόσταξις.
 Sgolato, —α, ἔ. κυρίως ὁ ἔγων τὸν τράχηλον, τὸ στήθος γυμνόν' || —(κατ' ἔκτ.) μωρολόγος, ἀδόλεσχος.

Sgomberamento και sgombramento, οὐσ. ἀρ. ἀπέλασις' || μετοικεσία, σκευαγωγή.
 Sgomberare και —brare, ρ. ἔν. και οὐδ. μετοικῶ, μετοικίζομαι, σκευαγωγῶ' || — un porto, ἐκκενῶ τὸν λιμένα ἐκβάλλω τὰ κενὰ πλοία' || —il paese, ἀπέροχομαι, ἀναχωρῶ' || ἐξέρχομαι' || ἀπελαύνω, ἀποπέμνω.
 Sgomberatore και sgombratore, —trice, οὐσ. σκευαγωγός.
 Sgomberatura, οὐσ. θ. μετοικεσία.
 Sgombero, οὐσ. ἀρ. κένωσις, ἐκκένωσις' || —, ἴδε τὸ προηγούμενον' || ἴγνυς ὁ σκόμβρος.
 Sgomentamento, οὐσ. ἀρ. ἐκπληξίς, κατάπληξις' τρόμος.
 Sgomentare, ρ. ἔν. = sbligolare, ἐκ(κατα)πλήττω, τρώμον, φόβον ἐμποιῶ, ἀποθαρσύνω' || —, οὐδ. και —si, αὐτ. ἐκπλήττομαι, καταποσῶμαι, τρομάζω, ἀποθαρσύνομαι.
 Sgomentatto —α, πθ. μτ. τοῦ sgmentare, ἐπιφοβός, ἔντρομος.
 Sgomentevole, ἔ. διγ. ὄλον ἢ ἄνωτέρω καθ. μετοχή.
 Sgomentire, ρ. ἔν. ἴδε sgmentare.
 Sgomento, ἀρ. ἴδε sbligottamento.
 Sgominamento, ἀρ. ἴδε sgominiio.
 Sgominare, ρ. ἔν. ἴδε sgompiigliare.
 Sgominio, ἀρ. ταραχή, σύγχυσις.
 Sgomitolare, ρ. ἔν. ἀναπηγίζω, ἀναμηνῶ, ἐξελίσσω.
 Sgonfiamento, οὐσ. ἀρ. (παθολ.) ἐκπνευματώσις, κοιν. ξεφουσκίωμα' || διάλυσις τοῦ οἰδήματος.
 Sgonfiare, ρ. ἔν. ἐκπνευματῶ, ἐξάγω τὸν ἄερα, κ. ξεφουσκόνω' || ὀδημα διαλύω' || μεταφ. ταπεινῶ.
 Sgonfio, οὐσ. ἀρ. ἴδε sgonfiamento' || οἰδημα, πρήγμα.
 Sgonellare; ρ. ἔν. ἐκβάλλω τοὺς γυναικείους χιτῶνας, κ. φούτσας.
 Sgorbia, οὐσ. θ. σμίλη.
 Sgorbiare και sgorbiare, ρ. ἔν. μολύνω, κηλιδῶ τὸν χάρτην ἢ ὀτιοῦν ἄλλο ἐκ μελένης.
 Sgorbio, οὐσ. ἀρσ. κηλὶς ἐκ μελένης ἐπὶ χάρτου, =sorbio.

Sgorgamento, οὐσ. ἀρσ. ὑπέργυσις, πλημμυρῆς, κ. ξεχειλισμα ὕδατος.
 Sgorgante, ἔ. διγ. ροώδης, εὐρους.
 Sgorgamente, ἔπ. ἀφθόνας.
 Sgorgare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. (ὑπερ-ἐκ)- διαχέομαι, πλημμυρῶ' ἐπὶ ὑδάτων' || ρέω ἀφ' ὀνόμας' || γνωστοποιῶ πρὸς τὸν ἐρωτῶντα πᾶν ὅ,τι ἔπραξα ἢ εἶπον.
 Sgorgata, θ. ἢ ἐκ τῆς ἀντλίας γινόμενη ἔκχυσις τοῦ ὕδατος ἐκαστήν φεράν' || ἀναστρέφωσις ὄχρεοῦ.
 Sgorgatoio, οὐσ. ἀρσ. ὄχετος ὕδατος πλημμυρίζοντος.
 Sgorgatore, οὐσ. ἀρ. λάκκος ἐν τοῖς ἀγροῖς τῆς ὀρύξεως πρὸς ἔκχυσιν τῶν ὑδάτων.
 Sgorge, οὐσ. ἀρ. ἴδε sgorgamento.
 Sgovernare, ρ. ἐν. κυβερνῶ κακῶς.
 Sgovernato, πθ.μτ. τοῦ sgovernare.
 Sgorgare, ρ. ἐν. λαίμοτομῶ, ἀποκεφαλίξω, σπάζω' || ἐκκενῶ τὸν πρόλοβον πηγαῦ' || —(κατ' ἔκτ.) ἐπιλανθάνομαι προσβολῆς, κτλ.
 Sgozzato, α, ἔ. σφαγεία.
 Sgradimolare, ρ. ἐν. ραγολογῶ' || ἐλαττώ, σμικρύνω.
 Sgradevole, ἔ. διγ. ἀηδής, ἀνιαρός, δυσάρεστος, δυσειδής.
 Sgradire, ρ. ἐν. ἀπαρέσχω.
 Sgradito, —α, πθ. μτ. τοῦ sgradire.
 Sgraffa, οὐσ. θ. (τοπογ.) ἀγκυρὶς ἐν ἢ ἐμπειρολαμβάνονται λέξεις τινές.
 Sgraffiare, ρ. ἐν. ἀμύσσω, δρύπτω, κοιν. τσουγκρανίζω' || ζωγραφῶ ἐπὶ κοινιάματος, τοιχογραφῶ.
 Sgraffiato, πθ. μτ. τοῦ sgraffiare.
 Sgraffiatore, οὐσ. ἀρ. τοιχογράφος.
 Sgraffignare, ρ. ἐν. κλέπτω.
 Sgraffio, οὐσ. ἀρ. =graffio, ἀμυχή, τσουγκρανίσμα' || τοιχογραφία.
 Sgrammaticare, ρ. ἐν. ἑμιλῶ ἢ γράφω σολοίκως, ἐσφαλμένως, ἀσυντάκτως, παρὰ τοὺς κανόνες.
 Sgramuffare, ρ. οὐδ. ἑμιλῶ λατινιστί, ἦτοι μεγαλοφώνως.
 Sgranare, ρ. ἐν. ἐλασίζω, κ. ξεφλουδίξω' || —, μτφ. (κατὰ φωνὴν οὐδέτερον) ἀνοίγομαι, διαρρήγνυμαι.

Sgranchiare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. διαλύω, καταπαύω τὴν νάρκην, κοιν. ξεμουδιάζω' || μεταφ. ἀποβάλλω τὴν νοσήματα τὴν ὀκνηρίαν.
 Sgranchire, ρ. οὐδ. ἐξέρχομαι τῆς ὀπῆς ὡς αἱ καρabiδες.
 Sgranellare, ρ. ἐν. κυρίως ραγολογῶ σταφυλήν' || —(κατ' ἔκτ.) λέγω, ἀφηγοῦμαι διάφορα πράγματα τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἀδιακρίτως.
 Sgranellatura, οὐσ. θ. ραγολογία.
 Sgranocchiare, ρ. ἐν. τραγανίζω, τρώγω πράγματα κρότον πολλὸν ποιῶντα ἐν τῷ στόματι.
 Sgratare, ρ. ἐν. ἴδε spiacere.
 Sgravamento, οὐσ. ἀρσ. ἐλάφρωσις, ἀνακούφισις.
 Sgravare, ρ. ἐν. ἐλαφρῶ, ἀνακουφίζω' || —si, αὐτ. ἀπελευθεροῦμαι, τίκτω' ἐπὶ γυναικὸς ἐγγυμονούσης.
 Sgravidanza, οὐσ. θ. τοκετός.
 Sgravidara, ρ. οὐδ. τίκτω, γεννῶ.
 Sgravio, οὐσ. ἀρ. ἀνακούφισις.
 Sgraziataggine, οὐσ. θ. ἀπειροκαλία, τὸ ἀκομψόν, βλακία, εὐθυσία.
 Sgraziatamente, ἔπρ. ἀπειροκάτως, ἀνευ χάριτος' || δυστυχῶς.
 Sgraziato, —α, ἔ. ἀχαρὶς ἀκομψός, ἀγροίκος, ἀνιαρός, ἀπειροκάλος' || δυστυχής, ταλαίπωρος.
 Sgretolamento, οὐσ. ἀρ. συντριψίς.
 Sgretolare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. συντριβῶ, κατακερματίζω, καταθραύω ἢ συντριβῶμαι, θραύομαι.
 Sgretolio, ἀρ. ἴδε sgretolamento.
 Sgretoloso, —α, ἔ. εὐθραυστός.
 Sgriechiolare, ρ. ἐν. σφ. ἴδε scchiogliolare.
 Sgridamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιπλήξις.
 Sgridante, ἔ. διγ. ἴδε sgridatore.
 Sgridare, ρ. ἐν. ἐπιπλήττω μετὰ φωνῆς ἀπειλητικῆς.
 Sgridatore, —trice, οὐσ. ἐπιτιμητής, ὁ ἐπιτιμῶν ἐντόνος.
 Sgrido, οὐσ. ἀρ. =sgridamento, ἐντόνος ἐπιτίμησις.
 Sgrifare, ρ. ἐν. συντριβῶ, θραύω τὸ ρύγχος χοίρου.
 Sgrigliato, —α, ἔ. τεφρώδης, σακκ-

τόχρους, =di color grigio.
 Sgrigliolare, ρ. οὐδ. παταγῶ, κροτῶ, θοροῦθῶ.
 Sgrignare, ρ. οὐδ. σκώπτω.
 Sgrillolare, ρ. ἐν. πυροβολῶ ὠθῶν τὸ σκάνδαλον τοῦ πυροβόλου ὅπλου.
 Sgroppare, ρ. ἐν. λῶω, χαλῶ δεσμόν, κόμβον οἰονδητότα.
 Sgropato, —α, πθ. μτ. τοῦ sgroppare, λελυμένος, λυτός.
 Sgrossamento, οὐσ. ἀρ. λέπτυνσις.
 Sgrossare, ρ. ἐν. λεπύνω' || προτυπῶ, διατυπῶ, σχεδιάζω.
 Sgrossato, —α, πθ. μτ. τοῦ sgrossare, λεπτυνθείς.
 Sgrottare, ρ. ἐν. καταστρέφω, κρημνίζω σπήλαιόν τι' || (κατ' ἔκτ.) σκάπτω, περισκάπτω, περιορύσσω' || —, οὐδ. καταπίπτω.
 Sgrufolare, ρ. ἐν. γεωρυθῶ, ἀνασκαλεύω τὴν γῆν διὰ τοῦ ρύγχους' ἐπὶ χοίρων' || —si, αὐτ. πράττω τι ἐν ἀνέσει, ἡσθῶς.
 Sgrugnarsi, ρ. αὐτπ. κολαρίζομαι, τόπτω τὸ πρόσωπόν μου.
 Sgrugnata, οὐσ. θ. =sgrugno, sgrugnare, ἀρσ. γρονθοκώτημα ἐπὶ τοῦ προσώπου.
 Sgrumare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τοὺς θρόμβους, =levare le gruma.
 Sgruppare, ρ. ἐν. ἴδε sgroppare.
 Sguaglianza, οὐσ. θ. ἀνισότης.
 Sguagliare, ρ. ἐν. καθιστῆμι τι ἀνισόν, δυσανάλογόν, διάφορον' || μτφ. διαίρῶ, (δια)χωρίζω.
 Sguagliato, —α, πθ. μτ. τοῦ sguagliare, ἄνισος, ἀνόμοιος.
 Sguaglio, ἀρ. ἀνισότης, διαφορά.
 Sguaiataggino, θηλ. ἀπειροκαλία, τὸ ἀχαρὶ, τὸ ἀηδές.
 Sguaiatamente, ἔπ. ἀπειροκάτως, ἀνευ χάριτος, ἀκόμψως.
 Sguaiato, —α, ἔ. ἀπειροκάλος, ἀηδής, ἀπολίτευτος, ἀχαρὶς.
 Sguainare, ρ. ἐν. ξιφουλκῶ' || ἐκβάλλω, ἐξάγω, παρουσιάζω.
 Sgualeire, ρ. ἐν. ἴδε gualeire.
 Sgualotrina καὶ squadrinella, οὐσ. θ. γυνὴ φαυλόβιος, μαχλάς.

Sguancia, θ. ἀνισιάτης χαλινού.
 Sguanciare, ρ. ἐναργ. συντριβῶ τὴν παρεῖαν.
 Sguancio, οὐσ. ἀρ. λοξότης, πλαγιότης' || A—, per isguancio, (ἐπιρ.) πλαγιῶς, λοξῶς.
 Sguaragnardare, ρ. ἐν. κατοπτεύω, ἐπισκοπῶ, παρατηρῶ' || μεταφ. τιμῶ, ὑπολήπτωμαι.
 Sguardata, οὐσ. θ. βλέμμα, βολή ὀφθαλμοῦ, κοιν. ματιά.
 Sguardatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐμβλέπων, θεωρῶν, θεωρός.
 Sgardevole, ἔ. διγ. περιβλεπτός, ἐπιφανής, ἐπίσημος.
 Sguardo, οὐσ. ἀρ. βλέμμα.
 Sguarnire, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν στολήν, τὴν ἐπικράσησιν.
 Sguarnito, —α, ἔ. ἀκόσμητος.
 Sguazzare, ρ. ἐν. καί—si, αὐτ. διαβαίνω' || τέρομαι, διασκεδάζω.
 Sguazzatore, ἀρ. διασκεδαστής.
 Sguernire, ρ. ἐν. ἴδε sguarnire.
 Sgulare, ρ. ἐν. (χυθ.) ἴδε burlare.
 Sguinzagliare, ρ. ἐν. λῶω τὸν ἱμάντα, κοιν. τὸ λῶρον.
 Sguisciare, ρ. οὐδ. ἐκλασίζω.
 Sguscio, οὐσ. ἀρ. γλῶφον, σμίλη.
 Sgustare, ρ. ἐν. ἴδε disgustare.
 Si, ἀντωνυμία τρίτου προσώπου, =se' || —, ἐν τῇ μορφῇ ταύτῃ προτάσσεται τῶν χρόνων τῶν αὐτοκ. ρημάτων, ὡς si fa γίνεται προστιθεμένη δὲ ἐν τῇ καταλήξει τῶν ἀπαρεμφάτων μίαν μόνην λέξιν ἀποτελεῖ' οἷον Mescolarsi, ἀναμειγνύεσθαι' || —, συντάσσεται πολλάκις μετὰ παθητικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων, ὡς si'inganna, ἀπατάται, si prepara, προετοιμάζεται, si dice, si νομίζετα λέγεται, διαβουλεύεται, κτλ. (ἴδε Γραμματικὴν).
 Si, (τονούμενον) ἔπρ. =così, οὕτως, τοιοῦτω τρόπῳ' || — λέγεται πρὸς ἑτέ μετὰ τῶν ρημάτων, ἐπιρρημάτων καὶ ἐπιθέτων, τοσοῦτον, τόσοσ' || —μετὰ ὑπερθετικῶν ὀνομάτων' un'ira si ferocissima che... ὄργη τοσοῦτον θηριωδέστατη ὡστε... ||

— (ἐπαναλαμβανόμενον) τόσον, ὅσον
 || —, μηδὲν ἤττον, καὶ ὅμως, ἐν
 τοῦτοις || —, ἕως οὗ, ἐφ' ὅσον ||
 (per espressione di desiderio) ἐν
 χρήσει πρὸς εὐκτικήν ἐγκλίσιν fass'
 io morio quando la mirai! κοιν.
 εἶθε ν' ἀπέθνησκον ἅμα τὴν εἶδον!
 || — (βεβαιωτικὸν) ναί, μάλιστα, βε-
 βαιῶς, ἀνευ ἀντιλογίας adunche dis-
 se la donna, debbo io rimanere
 vedova? si risponde l' abate, λοι-
 πόν, εἴπεν ἡ γυνή, πρέπει ἐγὼ νὰ
 μένω χήρα: μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ
 ἡγούμενος || si, sì, (κατ' ἐπανάλη-
 ψιν, preceduto o seguito) ναί, ναί,
 ἐμφαίνει ἀπειλήν, = si usa per mi-
 naciare || — e no, ναὶ καὶ ὄχι,
 ἐναλλάξ ἀμοιβαδόν, κτλ. (ἴδε Γραμ-
 ματικὴν).
 Sia, ἀντὶ τοῦ διαζευκτικοῦ ἐπιρ. ο.
 ἢ, λέγεται δὲ ἀπαξ οὕτως, ἀλλ' ἐπα-
 ναλαμβανόμενον προστίθεται τὸ ο,
 χωριστὸν ο sia ἢ, καὶ ὀλογράφως,
 ossia, δηλαδή, τουτέστι.
 Siam, (γεωγρ.) μέγα βασίλειον τῆς
 μεσημβρινῆς Ἀσίας, τὸ Σιάμ.
 Siamese, οὐσ. ἀρ. ἰθὺν βαμβάκερά,
 σιαμουργὰς ὕφασμα.
 Sibarita, οὐσ. ἀρσ. κυρίως, κάτοικος
 τῆς Συβάρειος, Συβαρίτης || — (κατ'
 ἔκτ.) τρυφερὸς, φιλήδονος.
 Sibilante, ἔ. συριστός, συριστικός.
 Sibilare, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. σουάττω.
 Sibilatore, οὐσ. ἀρ. συριστής || με-
 τὰφ. ἴδε beffatore.
 Sibilio, οὐσ. ἀρ. συριγμός.
 Sibililla, οὐσ. θ. προφήτις παρὰ τοῖς
 ἄρχαίσι, σιβύλλα || — (κατ' ἔκτ.)
 πονηρά, διστραμμμένη γραῖα.
 Sibilare, ρ. οὐδ. ἴδε sibilare.
 Sibilino, — α. ἔ. συβιλλήνιος, ἀνή-
 κων τῆ Σιβύλλης.
 Sibilone, ἀρ. ψίθρος, ψευδοριστής.
 Sibilto, οὐσ. ἀρ. ἴδε sibilio.
 Sibiloso, — α. ἔ. ἴδε sibilante.
 Sicario, οὐσ. ἀρ. δολοφόνος, ἀνθρω-
 ποκτόνος κατ' ἐντολήν.
 Sicche, ἐπ. ὄσπε, δέ' ὄ, ὄθεν || ἔ-
 παιδὴ || — ἴδε finche.

Siccità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ξηρό-
 τησ, ξηρασία || δένδρων ξηροὶ κλά-
 δοὶ καὶ ξηρὰ φύλλα.
 Siccante καὶ siccante, οὐσ. ἀρσ.
 (λέξ. ἑλλ.) συκοφάντης.
 Sielo, οὐσ. ἀρ. σίκλος, σταθμὸς καὶ
 νόμισμά τι ἑβραϊκόν.
 Si come καὶ siccome, ἐπ. ὡς, κα-
 θὼς || ἅμα || ἐπειδὴ || ὡς εἰ.
 Sicomoro, οὐσ. ἀρ. δένδρον, τὸ συ-
 κόμωρον, ἢ συκομορέα.
 Siumera, οὐσ. θ. (λέξ. χυδαία) ἴδε
 pompa, cerimonia.
 Sicuramente, ἐπ. βεβαίως || ἀσφα-
 λῶς, ἀκινδύνως.
 Sicuranza, οὐσ. θ. ἀσφάλεια, ἀτα-
 ραξία || τόλμη, θάρρος.
 Sicurare, ρ. ἐν ἴδε assicurare.
 Sicurato, — α. πθ. μτ. τοῦ sicurare.
 Sicurazza, οὐσ. θ. sicuranza.
 Sicurità, οὐσ. θ. ἴδε sicurtà.
 Sicuro, — α. ἔ. (λατινιστὶ securus)
 βέβαιος, ἀναμφίβολος, ἀνομφισβή-
 τητος || ἀσφαλῆς, ἀνεπικίνδυνος ||
 τολμηρὸς, θαρραλέος || ἐπιδέξιος, ἐ-
 κανός, ἔμπειρος || — οὐσ. ἀρ. ἀσφα-
 λεια, τὸ ἀσφαλὲς θάρρος, πεπολη-
 σις || —, ἐπ. βεβαίως.
 Sicurtà, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἀσφα-
 λεια || διαβεβαίωσις, ὁπόσχεσις τοῦ
 διατηρησαί τι ἀσφαλῶς || πίστις
 || ἐγγύησις.
 Siderale, — ferro, — α. ἔ. (ἀστρ.) ἀ-
 στρικός, ἀστράφος || appo —, ἔτος
 ἀστρολογικόν, ἡμερὶς ὁ χρόνος τῆς πε-
 ριφορᾶς τῆς γῆς, ἀστέρας, εἰς τὸν
 αὐτὸν ἀστέρα, διὰ τῆς ἐνισυστοῦ κι-
 νήσεως αὐτοῦ.
 Siderazione, οὐσ. θηλ. ἡ τῶν ἀστέ-
 ρων αἰφνιδία δύναμις ἐπὶ τῆς εἰμαρ-
 μένης ἀτόμου, ἀστροβολία.
 Siderite, οὐσ. ἀστ. θηλ. βοτάνη, ἢ
 εἶδη τέσσαρα, σιδηρίτις, ἱεροβοτάνη.
 Sido, οὐσ. ἀρ. ὄρυμψύχος.
 Sidro, οὐσ. ἀρ. ποτὸν τὸ σίκρα, κα-
 τασκευαζόμενον ἐκ τοῦ χυμοῦ μή-
 λων καὶ ἀπιδίων.
 Siepaglia, οὐσ. θηλ. πυκνὴ αἵμασις,
 περιφραγὴ ἀγροῦ, κήπου, κτλ.

Siepare, ρ. ἐνεργ. περιφράττω δι' αἰ-
 μασιῶν.
 Siepe, οὐσ. θηλ. ἀγροῦ κήπου, πε-
 ριφραγὴ ἐκ βέτων, αἵμασις.
 Siero, οὐσ. ἀρσ. ὄρθος πηγνυομένου
 γάλακτος, κοιν. τυρόγαλα, τυρός.
 Sierosità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ὄρ-
 ρος τοῦ αἵματος, τοῦ γάλακτος, τὸ
 ἰχωρῶδες.
 Sieroso, — α. ἔ. ὄρθωδης, ἰχωρῶδης.
 Si fatto καὶ ὀλογράφως, siffatto, — α,
 ἔ. τοιοῦτος.
 Sifilida, οὐσ. θηλ. (παθολ.) σύφιλις,
 ἀφροδισιακὸν πάθος, τὸ μεταδιδόμε-
 νον ἐκ τῆς συνουσίας.
 Sifone, οὐσ. ἀρ. καπνοπίλημα, κοιν.
 τσιγάρον.
 Sigillare, ρ. ἐν. (ἐπι)σφραγίζω, ἐπι-
 τίθημι τὴν σφραγίδα || στερεῶ, συν-
 δέω, περιφράττω τι καλῶς.
 Sigillamento, ἐπιρ. κυρίως, μετὰ
 σφραγίδος || μεταφ. ἀκριβῶς, διακε-
 κριμένως, ἰδίως.
 Sigillatore, οὐσ. ἀρ. σφραγιστής.
 Sigillo, οὐ. σφραγίς || σφραγὶς τῶν
 ἀρχῶν ἢ τιθεμένη ἐπὶ ἐπισήμων
 ἐγγράφων, κτλ. || — sacramentale
 dalla confessione, τὸ ἀπόρηταν ἐξ-
 ομολογήσεως.
 Signifero, οὐσ. ἀρ. σηματοφόρος.
 Significamento, οὐσ. ἀρσ. ἴδε si-
 gnificazione.
 Significante, ἔ. διγ. ἐκφραστικός.
 Significatamente, ἐπιρ. ἴταν ἐκ-
 φραστικῶς, ἐμφαντικῶς, ρητῶς.
 Significanza, θηλ. σημασία, ἐκδοχὴ
 λέξεως || σημεῖον, δαίγμα.
 Significare, ρ. ἐν. σημαίνω, ἐμφα-
 νῶ, δηλῶ, δηλοποιῶ, δεικνύω || εἰ-
 δοποιῶ, ἀναγγέλλω.
 Significativamente, ἐπ. σαφῶς, δια-
 κειμενικῶς, ἐμφαντικῶς.
 Significativo, — α. ἔ. σημαντικός,
 ἐμφαντικός, ἐκφραστικός.
 Significato, ἀρ. — zione. θ. σημα-
 σία, ἐκδοχὴ ἢ τῶν λέξεων ἔννοια.
 Significatore, — trice, οὐσ. δ. ση-
 μαίνων, ἐμφανῶν τι.
 Significazione, θ. ἴδε significato.

Signora, οὐσ. θ. δέσποινα, κυρία.
 Signoraggio, ἀρ. ἴδε signoria.
 Signore καὶ se —, οὐσ. ἀρ. κύριος ||
 ἄρχων, ἰδιοκτήτης || — (ἀπολύτως)
 ὁ Θεὸς καὶ, εἰδικώτερον, ὁ Ἰησοῦς
 Χριστός.
 Signoreggiare, ἔ. διγ. τυραννικός,
 δεσποτικός.
 Signoriggiamiento, οὐσ. ἀρ. ἐξουσία,
 δεσποτεία.
 Signoreggiare, ρ. οὐδ. ἄρχω, δεσπό-
 ζω, ἐξουσιάζω.
 Signoreggiato, — α, καθ. μετοχή τοῦ
 signoreggiare.
 Signoreggiatore, οὐσ. ἀρ. δεσπότης,
 ἐξουσιαστής.
 Signorello, — α, ἔ. δεσποτικός.
 Signorovole καὶ -vile, ἔ. διγ. (ἀ-
 πηρ.) ἡγεμονικός || μεταφ. χα-
 ρίσις, ἐπιχάρσις, κομφός.
 Signorvolente, ἐπιρ. ἴδε signor-
 rilmente.
 Signoria, οὐσ. θ. κυριότης, ἐξουσία,
 δικαιοδοσία || ἀνωτάτη ἀρχή, κυ-
 βέρνησις Κράτους || προσωμῆα ἐ-
 πισήμων προσώπων, ἐκλαμπρότης,
 ἐνδοξότης, ἀλλ' ἐν χρήσει οὕτω μᾶλ-
 λον χλευαστικῶς μεταξὺ εἰλων.
 Signorile, ἔ. διγ. ἐπιφανής, ἐπίση-
 μος, ἐνδοξος, εὐγενής.
 Signorilità, οὐσ. θ. μεγαλοπρέπεια.
 Signorilmente, ἐπ. λαμπρῶς.
 Signorina, οὐσ. θ. δεσποινίς, δεσπο-
 σὴνη, νεανίς Ἰγναμος.
 Signorino, ἀρ. (ὀποκ.) μικρὸς ἀρ-
 χων, δεσποτίδιον.
 Silano, οὐσ. ἀρ. ἀνάγλυφος προσω-
 πικὸς περὶ τὸ στόμιον βρούσεως.
 Sileno, οὐσ. ἀρσ. (μυθολ.) Διληνός,
 σάτυρος ὁ παιδαγωγὸς τοῦ Βάκχου.
 Silenografia, οὐσ. θ. σεληνογραφία,
 ὀπτική τέχνη δι' ἧς πολλαπλασιάζ-
 ζονται τὰ ἀντικείμενα.
 Silente, ἔ. διγ. (Iuna —) τὸ μεσο-
 σέληνον, ἡ σύνοδος τῆς σελήνης.
 Silenzio, οὐδ. ἀρ. σιωπή, σιγή ||
 διακοπή, παύσις || — (ἐπιφανη-
 ματικῶς) σιωπή! σιωπήσατε! =
 tacete! non parlate!

Silenzioso, —a, έ. σιωπηλός.
 Silas, ούσ. άρ. φυτόν, τὸ ψυλλοβό-
 τανον, οὐ ά. σπύροι χρησιμοι ὡς
 φάρμακον διουρητικόν καὶ διαλυτικόν.
 Siffide, θ. πλ. έντομα σιλωσιδῆ.
 Silfo, ούσ. άρ. (μυθολ.) άέριος δαί-
 μων, κοιν. τελώνιον.
 Silice, ούσ. θ. =sileice, selice, χά-
 λιξ, πυρίτης λίθος.
 Siliceo, —a, έ. χαλκιδής, λιθώδης.
 Silio, ούσ. άρ. ἴδε fusaggine.
 Siliqua, ούσ. θ. κυρίως, ὁ τῶν ὀ-
 σπρίων λοβός || —(κατ'έκτ.) δένδρον,
 ἡ καρπέα, κοιν. ξυλοκαρπία.
 Siliquoso, —a, έ. ἔλλοθος, λοβώδης.
 Sillaba, ούσ. θ. συλλαβή.
 Sillabare, ρ. έν. καὶ οὐδ. συλλαβίζω.
 Sillabico, —a, έ. συλλαβικός.
 Sillepsi, θ. (λέξ. ἑλλην.) σύλληψις.
 Sillogismo, ούσ. άρσ. (λέξ. ἑλλην.)
 συλλογισμός.
 Sillogistico, —a, έ. (λέξ. ἑλλην.)
 συλλογιστικός.
 Sillogizzare καὶ silo—, ρ. οὐδ. συλ-
 λογίζομαι, διανοοῦμαι.
 Silobalsamico καὶ —imo, ούσ. άρ. ξυ-
 λοβάλαμον.
 Silografia, ούσ. θ. ξυλογραφία.
 Silvano καὶ selvano, —a, έ. άγρο-
 τικός || άπειρόκαλος, άπαιδευτός ||
 ξένος, άλλεδαπός, περιουσιτής.
 Silvestro, έ. διγ. —stro; —a, έ. καὶ
 ούσ. άγριος, ὄρεινός, άκαλλιέργητος
 τόπος, =salvatico.
 Simbologgiamiento, ούσ. άρ. ὑποτύ-
 πωσις διὰ συμβόλων.
 Simbologgiante, έ. διγ. ὁ συμβολί-
 ζων, εἰκονίζων τι διὰ συμβόλων.
 Simbologgiare καὶ —llzare, ρ. έν.
 ὑποτυπῶ, εἰκονίζω.
 Simbolicità, —lità, θ. άναλογία.
 Simbolicamente, έπ. συμβολικῶς.
 Simbolico, —a, έ. συμβολικός.
 Simbolo, ούσ. άρ. (λέξ. ἑλλην.) σύμ-
 βολον, σημεῖον.
 Simetria, ούσ. θ. ἴδε simmetria.
 Simigliante, έ. διγ. ὁμοιος, παρό-
 μοιος, άνάλογος.
 Simigliante, καὶ :

Simigliantemente, έπ. ὁμοιος.
 Simiglianza, ούσ. θ. ὁμοιότης.
 Simigliare, ρ. ενεργ. (συντασσόμενον
 μετὰ καὶ άνευ τῆς ποσθ. a) ὁμοιά-
 ζω || συγκρίνω, παραβάλλω || —σι,
 αὐτ. προσομοιοῦμαι, ἑξισοῦμαι πρὸς
 τι, πρὸς τινα.
 Simiglievole, έ. διγ. (παρ)ὁμοιος.
 Similare, έ. διγ. ὁμοιομερής, ὁμοιο-
 φυής, ὁμοιογενής.
 Simile, έ. διγ. ὁμοιος || —, ούσ. άρ.
 ἡ ὁμοιότης, τὸ ὁμοιον, τὸ αὐτὸ
 πρᾶγμα, τὸ αὐτὸ εἶδος.
 Similitudinamente, έπ. συγκρι-
 τικῶς, σχετικῶς.
 Similitudine, ούσ. θ. (ἐκ τοῦ λατιν.
 similitudo) ὁμοιότης, τὸ προσό-
 μοιον τὸ παραπλήσιον, ἐμφέρεια ||
 —(ρητ.) παραβολή, εἰκόν || —(μθ.)
 σχέσις, άνάλογία.
 Similmente καὶ similmente, έπ.
 ὁμοίως, παρομοίως, ὁσαύτως.
 Similoro, ούσ. άρ. χουσόκολλα.
 Simità, ούσ. θ. σιμιθής τῆς ρίνος, κ.
 ἡ πλακωτὴ μύτη.
 Simmetria, ούσ. θηλ. (λέξ. ἑλλην.)
 συμμετρία.
 Simmetriato, —a, έ. σύμμετρος.
 Simmetricamente, έπ. συμμέτρως.
 Simmetrico, —a, ἴδε simmetriato.
 Simo, —a, έ. σιμός, ὁ σιμήν, κοιν.
 πλακωτὴν ρίνα ἔχων.
 Simoneggiare, ρ. οὐδ. (ἐκκλ.) δω-
 ροληπτεῖα, ἐπὶ άντικειμένων ἱερῶν
 καὶ πνευματικῶν.
 Simonia, θ. συμφωνία παράνομος,
 δι' ἧς δίδει ἡ λαμβάνει τις χρημα-
 τικὴν άμοιβὴν ἐπὶ πραγμάτων ἢ θέ-
 σεων ἐκκλησιαστικῶν, ἢ τῶν ἱερῶν
 κατηλεία, δωροληψία άσεβής.
 Simoniacamente, έπρ. σιμωνιακῶς,
 δωροληπτικῶς.
 Simoniaco, —a, έπρ. (ἐκκλ.) δωρο-
 ληπτικός, δωροπάγος, κάπηλος τῶν
 ἱερῶν, σιμωνιακός || ordinazione
 —a, χειροτονία άγορευμένητος.
 Simoniale, έ. διγ. ἴδε τὸ προηγ. ἢ
 Simonizzatore, ούσ. άρ. (ἐκκλ.) δω-
 ρολήπτης, =che simonizza.

Simpatia, ούσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) συμ-
 πάθεια || —dei suoni (μουσ.) ἄρμο-
 γία τῶν ἤχων || —dei colori,
 (ζωγρ.) ἄρμονία τῶν χρωμάτων.
 Simpatico, —a, έ. συμπαθής, συμ-
 παθητικός || —(ιατρ.) συμπαθικός.
 Semplice, έ. διγ. ἴδε semplice.
 Semplicità, ούσ. θ. ἴδε semplicità.
 Sempliciare, ρ. έν. άπλοποιῶ || —σι,
 αὐτ. άπλοποιῶμαι.
 Semplicazione, θ. άπλοποίησης.
 Simulacro καὶ simo—, ούσ. άρ. ὀ-
 μοίωμα, εἰκόν, εἰδωλον ἢ ἄγαλμα,
 φάντασμα, σκιὰ νεκροῦ, κτλ.
 Simulamento, ούσ. άρ. ὑπόκρισις.
 Simulare, ρ. έν. καὶ οὐδ. —σι, αὐτ.
 ὑποκρίνομαι, προσποιῶμαι.
 Simulatamente, έπ. ὑποκριτικῶς.
 Simulativo, —a, έ. προσποιητικός.
 Simulato, —a, παθ. μετοχή τοῦ si-
 mulare, πλαστός, προσποιητός ||
 —, ούσ. άρ. πλάσμα, μῦθος.
 Simulatore, —trice, ούσ. ὑποκριτής,
 εἶρων, che simula.
 Simulazione, ούσ. θ. ὑπόκρισις.
 Simulità, ούσ. θ. ἄγών, ἀμιλλα.
 Simultaneamente, έπρ. ἴδε con-
 temporeamente.
 Simultaneità, ούσ. θ. συγχρονισμός,
 ὑπαρξίς σύγχρονος.
 Simultaneo, —a, έ. ταυτόχρονος ἐπὶ
 πραγμάτων συγχρόνων.
 Sinagoga, ούσ. θ. συναγωγή, ναὸς
 καὶ θρησκεία τῶν Ἑβραίων || —(ά-
 πηρχ.) συνάθροισις ανθρώπων.
 Sinalfe, —naleffe, ούσ. θ. (λέξ. ἑλ-
 λην. γραμ.) συναλοιφή, συνένωσις,
 συγγένεσις κυρίως δύο φωνηέντων
 εἰς έν, δύο συλλαβῶν εἰς μίαν, ὡς
 tale uno, taluno, κτλ.
 Sinapsimo, ούσ. άρσ. (λέξ. ἑλλην.)
 συναπισμός, =ἴδε senapsimo.
 Sinartrosi, ούσ. θ. (λέξ. ἑλλην. ά-
 νατ.) συνάρθρωσις ἢ διὰ τῶν άρθρων
 σύνδεσις, συναρμογή.
 Sinceramente, έπ. εἰλικρινῶς.
 Sinceramento, άρσενικ. ἴδε sincerità.
 Sincerazione.
 Sincerare, ρ. έν. (κατα)πειθῶ δι-

καῖ || — si, αὐτπ. καταπειθομαι·
 δικαιοῦμαι.
 Sincerazione, ούσ. θ. κατάπεισις.
 Sincerità, —tate, —tate, ούσ. θ. εἰ-
 λικρίνεια, εὐθύτης.
 Sincero, —a, έ. εἰλικρινής, ἄδολος.
 Sincipite, ούσ. άρ. (ιατρ.) ἡμίκρανον.
 Sincore καὶ sincora, ούσ. θ. (γραμ.)
 συγκοπὴ λέξεως. || (παθολ.) συγκο-
 πὴ καρδίας.
 Sincopare, ρ. έν. (γραμ.) συγκόπτω
 λέξεων συλλαβὴν ἢ γράμμα.
 Sincopatamente, έπ. κατὰ συγκοπὴν.
 Sincopatura, ούσ. θ. ἴδε sincopa.
 Sincopizzare, ρ. οὐδ. (παθολ.) συγ-
 κόπτομαι, λειποθυμῶ, περιπέτω εἰς
 συγκοπὴν καρδιακὴν ἢ παθεῖν τῶν
 ζωικῶν δυνάμεων.
 Sincronismo, ούσ. άρ. (λέξ. ἑλλην.)
 συγχρονισμός.
 Sincrono, —a, έ. (λ. ἑλ.) σύγχρονος.
 Sindacale, έ. διγ. τοῦ συνδέκου, πᾶν
 ὅ,τι τὸν σύνδικον ἀφορᾷ.
 Sindacamento, άρ. ἴδε sindacato.
 Sindacare, ρ. έν. ἐπιθεωρῶ ἀκριβῶς
 τὸν άπολογισμὸν τινος, καθ' ὃ ὦν
 μέλος τῆς συνδικίας.
 Sindacato, ούσ. άρσ. (νμ.) συνδικιον
 ὑπηρεσία καὶ διάρκεια, συνδικία.
 Sindacatura, ούσ. θ. άπολογισμός,
 λογοδοσία, εὐθυναί.
 Sindaco, ούσ. άρ. σύνδικος, ἐλεγκτής,
 ἐπιθεωρητής τῶν άπολογισμῶν (λο-
 γοδοσιμῶν) αντιπρόσωπος τῶν πι-
 στωτῶν έν τῇ διαρρυθμίσει τῆς πε-
 ριουσίας τοῦ πτωχέυσαντος.
 Sinderesi, θ. ἔλεγχος συνειδήσεως.
 Sindicare, ρ. έν. ἴδε sindacare.
 Sindicato, ἴδε sindacato.
 Sindone, ούσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) σιν-
 δὼν καὶ ἰδίως σάβανον νεκροῦ.
 Sineresi, ούσ. θ. (λέξ. ἑλλην. γραμ.)
 συναίρεσις, αυστολή.
 Sinfonia, ούσ. θ. (μουσ.) πολύφων-
 νος σύνθεσις ὑπὸ πολλῶν καὶ παντο-
 δαπῶν ὀργάνων παραιομένη, σύν-
 θεσις παναρμόνιος, συμφωνία || Ἐ
 έν τῇ ὀρχήστρᾳ προανακρούσις τοῦ
 μελοδράματος.

Sinoghiozzare, ρ. οὐδ. κλαίω γοε-
ρῶς, λυγγῶ.
Singhiozzo, οὐσ. ἀρ. λύγξ, λυγμός.
Singhiozzoso και singozzo, —α, ἐπ.
λυγμώδης.
Singolare, —gulare, ἔ. διγ. μόνος,
μονήρης || ἐξαισιος, ἔκτακτος.
Singolareggiare, ρ. ἐν. ἴδε singo-
larizzare.
Singolarità και singu—, οὐσ. θ. ἰδι-
ότης προσώπου και πράγματος, τὸ
παράδοξον, τὸ ἀλλόκοτον || ἰδιοτρο-
πία, ἰδιορρυθμία προσώπου || σπα-
νιότης, ἐξαισιότι —(κατ' ἐκτ.)
οἴησις, ἀλαζονεία.
Singolarizzare, ρ. ἐν. ἀνάγω ἐνικῶς.
Singolarmente και singu—, ἐπ.
ἰδίως, ἰδιοτρόπως || ἐξόγως, ἐξαίρε-
τως, θαυμασίως || διαφόρως.
Singolo, ἔ. ἕκαστος ἰδιαίτερος.
Singulto, οὐσ. ἀρ. λυγμός.
Siniscalcato, οὐσ. ἀρ. ἐπιστάσια τοῦ
ἐν ἀρχοντικῇ οἰκίᾳ τραπεζοκόμου
|| ὑπαρχία.
Siniscalchia, οὐσ. θ. ὑπαρχία, με-
γάλου ἀξιωματικοῦ, ἢ μεγάλου δι-
καστοῦ δικαιοδοσία.
Siniscalco, οὐσ. ἀρ. τραπεζοκόμος
ἐν ταῖς αἰαλαῖς ἡγεμόνων || Θεσαυ-
ροφύλαξ, ταμίης, = Tesoriere.
Sinistra, οὐσ. θ. ἡ ἀριστερὰ χεῖρ, ἢ
πλευρὰ, ἢ πρὸς ἀριστερὰν θέσις ||
ἢ ἐν τῇ Βουλῇ θέσις τῶν ἀντιπολι-
τευομένων, λεγομένη ἀριστερὰ, δε-
ξιὰ δὲ ἢ τῶν συμπολιτευομένων.
Sinistrante, ἐπ. κακῶς.
Sinistrare, ρ. οὐδ. και —si, αὐτ.
μαίνομαι, παραφέρωμαι || σφάλλο-
μαι, παραπαύω, κοιν. σκοτάπτω.
Sinistro, οὐσ. ἀρ. συμφορά, δυστύ-
χημα || —, ἔ. ἀριστερός, εὐόνυμος.
|| Μετφ. ἐπιβλαβής.
Sino, πρόθ. (συντασσομένη ὡς ἐπὶ
τὸ πλείστον μετὰ τῶν προθέσεων
a, da, di) μέχρι και μέχρις, ἕως,
|| —a che και —che, —a tanto cho,
ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Sinodale, ἔ. διγ. συνοδικός.
Sinodio, οὐσ. ἀρ. (μουσ.) διψῶδα.

Sinodo, οὐσ. ἀρ. (ἐκκλ.) σύνοδος
τῶν ἀρχιερέων, τῶν ἐπισκόπων, κτλ.
Sinonimia, θ. (λ. ἑλλ.) συνωνυμία.
Sinonimizzare, ρ. οὐδ. χρωμαῖ συνω-
νύμοις.
Sinonimo, —α, ἔ. συνώνυμος.
Sinopia και seno—, οὐσ. θ. σινω-
πία, μίλτος σινωπική.
Sinopsi και sinopsi, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.)
σύνψις, compendio.
Sinotico, —α, ἔ. συνοπτικός.
Sintassi, οὐσ. ρ. (γραμ.) σύνταξις,
οἱ περὶ συντάξεως τῶν λέξεων κανό-
νες, τὸ συντακτικόν.
Sintoma, οὐτ. ἀρ. ἴδε sintomo.
Sintomatico, —α, ἔ. (ιατρ.) συμπτω-
ματικός.
Sintomo, οὐσ. ἀρ. σύμπτωμα.
Sinuosità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
καμπή, ἐλιγμός, περιστροφή.
Sinuoso, —α, ἔ. κοιλώδης.
Sione, οὐσ. ἀρ. ἀνεμοστρόβιλος.
Sipario, οὐσ. ἀρ. παραπέτασμα τοῦ
θεάτρου, αἰαλαία.
Siro, οὐσ. ἀρ. μεγαλειότητα ! προ-
φώνησις αὐτοκρατόρων ἢ βασιλέων
εἴτε δι' ἀναφοράς, εἴτε διὰ ζωσῆς
φανῆς, οὐχὶ δὲ πρὸς αὐτοκράτειραν
ἢ βασίλισσαν.
Sirena και serena, οὐσ. θ. τέρας
μοθῶδες ἐνδιαιωμένον μετὰ τῶν
σκοπέλων τῆς Σικελίας, σειρήν' ||
μεταφ. γυνή θεληκάρδιος, κτηλή-
τειρα, σειρήν' ἀναρπαζούσα τὴν καρ-
δίαν τῶν ἀνδρῶν.
Siringa, οὐσ. θ. μουσικὸν ὄργανον
αὐλαϊκῶς, σὺριγγ' || σίφων, σωλήν'
|| κλυστήριον, σὺριγγί.
Siringare, ρ. ἐν. κλύω, ἐγγίω,
ἐνίημι, κοιν. συριγγιάζω.
Sirio, οὐσ. ἀρ. (ἀστρ.) ἀστήρ τοῦ
μεγάλου κυνός, ὁ Σείριος.
Sirocchia, θ. (δύσχηρ.) ἴδε sorella.
Sirocco, οὐσ. ἀρ. ἴδε scirocco.
Siroppo, οὐσ. ἀρ. ἴδε sciroppo.
Sirto, οὐσ. θ. σαρὰς ἄμμου ἐπὶ τῆς
παραλλῆλης βορείου Ἀφρικῆς, σέρ-
της, κοιν. ἔρα.
Sisamo, οὐσ. ἀρ. ἴδε besamo.

Sisaro, οὐσ. ἀρ. φυτὸν τὸ σίσαρρον.
Sisimbrio, sisibre, και sisimbrio,
οὐσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ σισύμβριον.
Sissizio, οὐσ. ἀρ. συσσίτιον.
Sistema, οὐσ. ἀρ. σύστημα || τὸ σύν-
ολον τῶν μερῶν, ἐξ ὧν συνίσταται
τι, λελογισμένη συναρμογή πραγ-
μάτων ἢ ἰδεῶν || συναγωγή προ-
τάσεων και ἀρχῶν δόξης, ἢ διδασκα-
λίας, μέθοδος.
Sistemare, ρ. ἐν. ἔγω εἰς σύστημα.
Sistematicamente, ἐπ. συστηματι-
κῶς, = in modo sistimatico.
Sistematico, —α, ἔ. συστηματικός.
Sistemattzare, ρ. ἐν. συστηματίζω
σύστημα, = formare sistema.
Sistemazione, οὐσ. θ. τάξις, τακτο-
ποίησις, = il sistemare.
Sistolole, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) συστο-
λή τῆς καρδίας.
Sistro, ἄο. μουσ. τετράρχορον ὄργα-
νον τῶν νεωτέρων, τῷ λαούτῳ παρα-
κλήσιον, σείστρον.
Sitare, ρ. οὐδ. ὄω, κοιν. βρωμῶ.
Sitibondo, —α, ἔ. διψαλέος || μεταφ.
ἐπιθυμητικός, ἀπληστος.
Sitire, ρ. οὐδ. και ἐν. διψῶ || μετφ.
ἐπιβίμαι, ἐπιτιμῶ τι.
Sito, οὐσ. ἀρσ. τοποθεσία, θέσις ||
τόπος || κατοικία || δυσωδία.
Sito, —α, ἔ. κείμενος, = situato.
Situamento, ἀρ. ἴδε situazione.
Sitnare, ρ. ἐν. τοποθετῶ που, καθί-
στημι, κατατίθημι.
Situazione, οὐσ. θ. ἴδε sito.
Siveramente, ἐπ. οὕτως, ἀληθῶς.
Sivertare, ρ. ἐν. (ναυτ.) ἀναστρέφω.
Siziente, ἔ. διγ. διψαλέος.
Slacciare, ρ. ἐν. ἐξακοντίζω, πλῆσ-
σω τῇ λόγχῃ || μεταφ. βασανίζω,
κατακυπῶ τινα.
Slagare, ρ. οὐδ. ὑπερσχύομαι, πλημ-
μυρῶ, κοιν. ξεχειλίζομαι.
Slamarsi, ρ. αὐτ. κατακρημνίζομαι,
καταπίπτω, καταρρέω.
Slanciamento, οὐσ. ἀρσ. ἀνύψωσις
τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν Θεόν.
Slanciare, ρ. ἐν. ἴδε lanciare.
Slancio, οὐσ. ἀρ. πῆδημα ρωμαλέον

|| —, μεταφ. ἴδε stanciameto.
Slargamento, οὐσ. ἀρ. (ἐπιπέτασις).
Slargare, ρ. ἐν. ἴδε dilatare, allar-
gare || —si, αὐτ. ἐκτείνωμαι || —
οὐδ. (ναυτ.) φεύγω, ἐκφεύγω || ἀ-
πομακρύνωμαι.
Slargato, —α, ἔ. ἀραιός.
Slascio, οὐσ. ἀρ. ἴδε rilascio.
Slattamento, ἀρ. ἀπογαλακτισμός.
Slattare, ρ. ἐν. ἀπογαλακτίζω.
Slazzerare, ρ. ἐν. ἐξάγω, ἐκβάλλω.
Sleale, ἔ. διγ. ἀπιστος, ἀτιμος.
Slealtà, οὐσ. ἀπιστία, ἀτιμία, προ-
δοσία, φουλότης.
Slagamento, οὐσ. ἀρ. λύσις, ἄφρασις,
ἀπελευθέρωσις.
Slagare, ρ. ἐνεργ. λύω, ἐλευθερῶ ||
—si, αὐτ. λύομαι, ἀπελευθεροῦμαι.
Slentatura, θ. ὑφασίς, χάλσις.
Slitta, οὐσ. θ. ἐλκυστρον, κοιν. σάνια,
τὸ ἄνευ τροχῶν ἀμάξιον.
Slittare, ρ. οὐδ. πορεύομαι ἐφ' ἐλκυσ-
τροῦ ἐπὶ ἐδάφους χιονοσκεποῦ.
Slagamento, οὐσ. ἀρ. ἐκτοπισμός ||
ἐξάρθρωσις.
Slagare, ρ. ἐν. ἐκτοπίζω || ἐξαρθρῶ.
Slagato, —α, καθ. μετ. τοῦ slagare.
Slagatura, οὐσ. θ. ἴδε slagamento.
Slaggiamento, οὐσ. ἀρσ. ἴδε decam-
pamento.
Slaggiare, ρ. ἐν. μετοικῶ || ἀναχω-
ρῶ, ἀπέρχομαι || — si, (αὐτ.) dal
mondo, θνήσκω.
Slombaro, ρ. ἐν. ἐξίσχιον καθίστημι
|| μετφ. ἐξασθενίζω.
Slongamento, ἀρ. ἴδε :
Slontanamento, ἀρ. ἀπομάκρυνσις.
Slontanare, ρ. ἐν. ἴδε allontanare.
Slungare, ρ. ἐν. παρατείνω || μη-
κύνω, μακρύνω || — si, αὐτ. πα-
ρατείνωμαι, μηκύνωμαι.
Smaccare, ρ. οὐδ. θραύομαι || —al-
trui, κατασχύνω τινά.
Smaccato, —α, πῆ. μετ. τοῦ smaccare.
Smacchiare, ρ. ἐν. ἀποβάλλω, ἀφαι-
ρῶ τὰς κηλίδας, ἐκκαθαίρω ||
—, οὐδ. και —si, αὐτ. ἐξέρχομαι
τοῦ δάσους.
Smaco, οὐσ. ἀρ. ὕβρις, προσβολή.

Smagamento, ἄρ. περισπασμὸς δια-
νοίας, ἀποπλάνησις, ἐκπληξίς.
Smagare, ρ. ἔν. ἀποπλάνω, ἐκτρέπω,
περεκτρέπω, ἐξάγω τῶν φρενῶν, ἀ-
ποθαρρύνω || —σι, αὐτ. καταπλήτ-
τομαι, ἀποθαρρύνομαι.
Smagliante, ἔ. διγ. λαμπρός.
Smagliare, ρ. ἔν. ρήγνυμι, θραύω
τὰ κρικκία τῶν θωράκων || λύω τὰ
δέματα || μτφ. λάμπω, σπινθηρί-
ζω, σπινθηροβολῶ || προτρέπω, ὠ-
θῶ ἐκφοβίζω τινά || ἀποσπῶ τὰς
μαϊνίδας τῶν δικτύων.
Smagramento, οὐσ. ἄρ. ἰσχνότης.
Smagrate, —grite, ρ. οὐδ. ἰσχνάλ-
νομαι, κοιν. λιγναύω.
Smagrimento, ἄρ. ἴδε smagramento.
Smalciato, —a, ἔ. ἴδε malizioso.
Smallare, ρ. ἔν. ἀφαιρῶ τὸ κέλυφος,
τὸν φλοιὸν καρπού.
Smallato, —a, παθ. μετοχὴ τοῦ smal-
lare, ζνευ φλοιού.
Smallamento, οὐσ. ἄρ. ἔγκαισις, μελ-
τούργησις, μιλτωσις.
Smaltare, ρ. ἔν. ἐγκαίω || μτφ. δια-
ποικίλλω, διανθίζω.
Smaltato, —a, παθητ. μετοχὴ τοῦ
smaltare, μιλτωτός.
Smaltatura, θ. ἐγκαυστουργία, ἐγ-
καυστική καὶ τὸ ἐγκαυμὸς αὐτῆς.
Smaltimento, οὐσ. ἄρ. πέψις, χῶ-
νευσις || ἀπεμπόλησις τῶν ἐμπορευ-
μάτων, ἐκποίησις.
Smaltire, ρ. ἔν. χωνεύω || ἀπεμπο-
λῶ, ἐκποιῶ τὰ ἐμπορεύματα.
Smaltista, οὐσ. ἄρ. μιλτωργός, ἐγ-
καυστής.
Smaltito, παθ. μετ. τοῦ smaltire.
Smaltitoio, οὐσ. ἄρ. ὀχέτης, ὀδρω-
ρῆθ, διοχευτήριον.
Smaltitore, ἄρ. ἴδε smaltista.
Smalto, ἄρ. μίλτος, ἔγκαυμα.
Smammare, καὶ —olare, ρ. οὐδ. καγ-
χάζω || —σι, αὐτ. ταυτώσημον, =
troppo ridere.
Smanceria, οὐσ. θ. ἴδε lezio.
Smanceroso καὶ smanzo, —a, ἔ. ἀ-
βρός, εὐχάρις, κομπαιστικός.
Smangiare, ρ. ἔν. καταναλίσκω.

Smania, οὐσ. θ. παραφορά, μανία ||
menare a --, παραφρονῶ.
Smaniamento, ἄρ. ἴδε smania.
Smaniante, ἔ. διγ. παράφορος, ἐμ-
μανής, φρενήρης.
Smaniare, ρ. οὐδ. παραφέρομαι, μαί-
νομαι, κ. φρενιάζω.
Smanicare, ρ. ἔν. ἐφαιρῶ τὴν λαβὴν
ἐργαλείου οἰουδήποτε.
Smaniaria, οὐσ. θ. ψέλιον.
Smantoso, —a, ἔ. μανιώδης.
Smannata, οὐσ. θηλ. σπείρα, πλήθος
ἀνθρώπων, στίφος, ὄχλος, ὁμήγηρις.
Smantellamento, οὐσ. ἄρ. καθαίρε-
σις, καταδαφισμός.
Smantellare, ρ. ἔν. καταδαφίζω, κρη-
μνίζω, καταβιβάζω, καταστρέφω.
Smantellato, —a, παθ. μετοχὴ τοῦ
smantellare.
Smanteroso, —a, ἔ. ἡδυπαθής, τρυ-
φερόβιος, θωπευτικός.
Smanziero, οὐσ. ἄρ. γυναικάρεσκος,
νέος καλλωπιστής.
Smargiascare, ρ. οὐδ. κομπάζω, ἐμ-
παίρομαι, μαγαλαυχῶ.
Smargiascata, —seria, οὐσ. θ. κομ-
πασμός, ἔπαρσις, μαγαλαυχία.
Smargiasso, —a, ἔ. μεγαλαυχος, οἰη-
ματίας, μεγαλορήμων.
Smarrimento, οὐσ. ἄρ. καὶ smar-
rigione, θ. στέρησις, ἀπώλεια, ἀ-
ποπλάνησις πράγματος || φόβος, τρό-
μος || λειποθυμία.
Smarrire, ρ. ἔν. ἀπόλλυμι, στεροῦ-
μαι || —σι, αὐτ. ἀποπλάνωμαι καθ'
ὄδον, παρεκτρέπομαι || ὀρυθούμαι,
ταράττομαι.
Smarrimento, ἐπ. συγκαχυμένος,
τεταραγμένος, ὀρυθωδής.
Smascellamento, οὐσ. ἄρ. ἐξάρθρω-
σις τῶν σιαγόνων.
Smascellante, ἔ. διγ. καγχάζων, γα-
λῶν καθ' ὑπερβολήν.
Smascellare, ρ. οὐδ. θραύω τὴν σια-
γόνα μου || — delle rise, ρήγνυ-
μαι γελῶν.
Smascellatamente, ἐπ. ἀπειροκάτως,
ἀκόμψως, βαναύσως.
Smascharare, ρ. ἔν. ἀφαιρῶ τὸ προ-

σωπεῖόν τινος || —σι, αὐτ. ἐκβάλ-
λω τὴ προσωπεῖόν μου.
Smattanarsi, ρ. αὐτ. εὐθυμῶ, ἀνα-
ψύχομαι.
Smallonare, ρ. ἐνεργ. ἀφαιρῶ τὰς
πλίνθους.
Smelare, ρ. ἔν. συλλέγω τὸ μέλι ἀπὸ
τῶν κυψελῶν.
Smelatura, οὐσ. θ. δ. καιρὸς εἰς συλ-
λογῆς τοῦ μέλιτος.
Smelia, οὐσ. θ. γυνὴ δοκησισοφος,
ιδιότροπος, παράδοτος.
Smembramento, ἄρ. διαμελισμός.
Smembrare, ρ. ἔν. κόπτω, διαμελι-
ζω, διαίρω τὰ μέλη || διαίρω, χω-
ρίζω τι εἰς μέρη.
Smembratto, —a, παθ. μετοχὴ τοῦ
smembrare.
Smemorabile, ἔ. μνήμης ἀνάξιος.
Smemoraggio, οὐσ. θ. λήθη.
Smemorare, ρ. οὐδ. καὶ —σι, αὐτ. ἀ-
μνημονῶ || ἡλιθιούμαι, ἐκπλήττομαι.
Smemorataggio, οὐσ. θ. ἴδε sme-
moraggio.
Smemorato, —a, πθ. μετ. τοῦ smemo-
rare, ἐπιλήσμων || ἡλιθίος.
Smemore, ρ. ἔν. μετῶ, ἐλαττώ.
Smentare, ρ. ἔν. λοξοτομῶ ἔσλον.
Smentatura, οὐσ. θ. ὑπερμετώπιον
τοῦ ἔκπου.
Smentimento, ἄρ. ἔλεγχος ψεύδους.
Smentire, ρ. ἔν. ψευδόμενον ἐλέγχω.
Smeraldino, —a, ἔ. σμαράγδινος.
Smeraldo, οὐσ. ἄρ. σμαράγδος, λίθος
πολύτιμος πρασινόχρους || —ι, πλ.
καὶ μεταφορ. (κατὰ τὸν Δάντην)
ὄφθαλμοὶ λάμποντες || τὸ πράσινον
χρῶμα.
Smerare, ρ. ἔν. (ἀπρηχ.) = smirare.
Smerciare, ρ. ἔν. ἐκποιῶ.
Smercio, οὐσ. ἄρ. ἐκποίησις.
Smerdare, ρ. ἔν. διασκατῶ.
Smerelli (tavola a molino) οὐσ. ἄρ.
παιδικὸν καλγνίδιον, τὸ δι' ἐνός
κοδὸς κήδημα, ἀσκολιασμός, κοιν.
κούτσα μιά, κούτσα εὐδ.
Smergo, οὐσ. ἄρ. πτηνὸν ὀδρόβιον,
ἴδε morgo.
Smerigliare, ρ. ἔν. σμυρίζω, τρίβω,

στιλθῶ διὰ τῆς σμύριδος.
Smeriglio, οὐσ. ἄρ. ὀρυκτὸν, ἡ σμύ-
ρις || πτηνὸν, ὃ αἰσάλων || ἡ-
νομα μικροῦ τυλεβόλου.
Smeriglione, οὐσ. ἄρ. πτηνὸν διμύ-
νυμον ὅσον τὸ προηγούμενον.
Smeritare, ρ. ἔν. ἴδε demeritare,
contrario di meritare.
Smesso, —a, ἔ. τεθείς κατὰ μέρος.
Smerlo, οὐσ. ἄρ. πτηνὸν, αἰσάλων ὃ
ὑποτριβήτης ἢ πύγαρος.
Smettere, ρ. ἔν. ἴδε dismettere.
Smezzamento, οὐσ. ἄρ. διχοτομία.
Smidollare, ρ. ἔν. ἐκβάλλω τὸν μυε-
λόν || ἀνθολογῶ συγγραφέα.
Smilare, οὐσ. θ. φυτὸν, ἡ σμίλαξ.
Smilanta, ἄρ. ἴδε millantatore.
Smillante, ρ. ἔν. ἴδε millantare.
Smilzo, —a, ἔ. ἰσχνός || γαλαρός.
Smischionare, ἴδε mischionare.
Sminnimento, ἴδε diminuzione.
Smintire, ρ. ἔν. ἴδε diminuire.
Smintamento, οὐσ. ἄρ. κερματι-
σμός, σύντριψις, λειοτριβήσις.
Smintuzzare, ρ. ἔν. κερματίζω, κατα-
κερματίζω, κατακόπτω.
Smintuzzato, —a, παθ. μετ. τοῦ smi-
nuzzare.
Smintuzzatore, —trice, οὐσ. ὃ κατα-
κόπτων, κατακερματίζων τι.
Smintuzzolare, ρ. ἔν. ἴδε sbircia-
re, συνηθέστερον.
Smirnio, ἄρ. φυτὸν τὸ σμυρινόν.
Smisurabile, ἔ. διγ. ὑπερμέτρος.
Smisuratamente, ἐπ. ὑπερμέτρος.
Smisuratezza, οὐσ. θ. τὸ ὑπερμέτρον,
τὸ ἄπειρον, τὸ ἀτελεύτητον.
Smisuratissimo, ἐπ. (ὀπερθ.)
ὑπερβαλλόντως, ὑπὲρ πᾶν μέτρον.
Smisurato, —a, ἔ. ἄμετρος, ὑπερ-
βάλλον, ἄπειρος.
Smocciamento, οὐσ. ἄρ. βλέμμα,
μύξα, = lo smocciare.
Smocciare, ρ. ἔν. ἴδε mocciare.
Smoccolare, ρ. ἔν. προμύσσω, κοιν.
ξεφυγηλίζω τὸν λύχνον.
Smoccolatoio, ἄρ. καὶ κοινότερον,
smoccolatois, πλ. κρηοψάλιδον.
Smoccolatore, —trice, οὐσ. ὃ προ-

μύσων, κ. ξυφτυλιζών τον λύχνον.
 Smoccolatura, οὐσ. θ. λύχνου μύ-
 χης, τὸ καὲν ἄκρον τοῦ φυτῆλου.
 Smodamento, ἄρ. ἀτάξια, ἀκολασία.
 Smodatamente, ἐπ. ἀμέτρος, ὑπερ-
 βολικῶς, = senza modo.
 Smodato, — α, ἐ. ἄπειρος, ἄμετρος,
 ἀτελεύτητος, = senza termine.
 Smoderamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε smod-
 eranza.
 Smoderatamente, ἐπίρ. ἴδε smoda-
 tamente.
 Smoderatezza, ἴδε smoderanza.
 Smoderato, — α, ἐ. ἴδε Immoderato.
 Smogliato, οὐσ. ἄρ. ἄγαμος, ἀνόμ-
 φευτος ἀνὴρ.
 Smontare, ρ. οὐδ. ἀφιππεύω, κατα-
 βαίνω ἀφ' οἰουδῆποτε ὕψους, ἀπο-
 βαίνω τοῦ πλοίου ἢ μετ. ἐκπίπτω
 τῆς καταστάσεως ἐν ᾗ διετέλουν.
 κοιν. ἐσπέφτω ἢ παρακμάζω, μα-
 ραίνονται ἐπὶ ἀνθέων ἢ καταβιβάζω
 ἢ (δια)λύω μηχανήν.
 Smontato, — α, μετ. τοῦ smontare.
 Smorbare, ρ. ἐν. ἐκκαθαίρω, ἀφαιρῶ
 τὸν ρύπον ἢ μεταφορ. ἀπαλλάττω
 τινὰ κατηγορούμενον ἐπὶ ἐγκλήμα-
 τι, ἀθωῶ.
 Smorfia, οὐσ. θ. ἴδε bezio.
 Smorfioso, — α, ἐ. μορφάζων.
 Smorfire, ρ. οὐδ. μορφάζω ἐν τῇ
 τρώγειν.
 Smorire, ρ. οὐδ. ἴδε smortire.
 Smorsare, ρ. ἐν. (— un cavallo) ἀ-
 φαιρῶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου.
 Smortire, ρ. οὐδ. ὠχρεῖω.
 Smortito, — α, καθ. μετ. τοῦ smor-
 tire, ὠχρὸς ἢ μαρμαθαίς, κτλ.
 Smorzamento, οὐσ. ἄρ. σβέσις ἢ με-
 ταφ. παύσις.
 Smorzare, ρ. ἐν. σβέννυμι ἢ μεταφ.
 παύω, καταπαύω, ἀποτελειῶ.
 Smorzatore, — trice, οὐσ. σβαστήρ.
 Smossa, οὐσ. θ. κίνησις, συγκίνησις.
 ἢ — di corpo, διάρρηξις.
 Smossicchio, — α, ἐ. ἐκκίνητος.
 Smosso, — α, καθ. μετ. τοῦ smos-
 sare, κινήσις, συγκίνησις.
 Smotta, — tamento, ἄρ. κρημνός.

Smottare, ρ. οὐδ. κρημνίζομαι.
 Smovitura, οὐσ. θ. (ἀνα)κίνησις.
 Smozzare, ρ. ἐν. ἐκκόπτω, ἀνακό-
 πτω διὰ τῶν δακτύλων.
 Smozziare, ρ. ἐν. ἀκρωτηριάζω μέ-
 λος, πρᾶγμα τι ἢ ἐκικόπτω, κλα-
 δεύω δένδρον.
 Smozziatura, οὐσ. θ. ἐκκοπή, ἀπο-
 τομή ἢ λέξεων ἀποκοπή.
 Smozzo, — α, ἐ. τραυλός, ψαλλός.
 Smucciare, ρ. οὐδ. δισθαίνω.
 Smuggiare, ρ. οὐδ. ἴδε muggiare.
 Smugnere, ρ. ἐν. ἐκθλίβω, ἀφαιρῶ τὸ
 ὑγρὸν. ἐξηραίνω, ἀποξηραίνω ἢ — si,
 αὐτ. ἐξηραίνομαι καὶ μεταφ. κατα-
 στρέφομαι, κατασπαταλῶ, κατασπ-
 τεύω ὅταν ἔχω περιουσίαν.
 Smugnimento, οὐσ. ἄρ. ἐκπίσις.
 Smugnitore, — trice, οὐσ. ὁ ἐκθλί-
 βων χυμὸν οἰουδῆποτε πράγματος.
 Smunire, ρ. ἐν. ἐγκάθιστημι, ἀνα-
 καλῶ τινὰ εἰς ἦν εἶχε θέσιν.
 Smunto, — α, καθ. μετ. τοῦ smu-
 gnere, ξηρός, ἰσχνός, ἀσθενής, ἀτο-
 νος, ἐξηγητῆμένος.
 Smuovere, ρ. ἐν. κινῶ, ἀνακινῶ τι
 ἐπιτόμως ἢ μεταφ. διαταράττω τὰς
 αἰσθήσεις, διεγείρω οἶκτον, συγκι-
 νῶ τὴν καρδίαν ἢ πείθω, μεταπί-
 θω τινὰ ἢ — si, αὐτ. συγκινοῦμαι,
 οἶκτερω, ἐλεῶ ἢ — καὶ — si il cor-
 po, συναισθάνομαι τὴν ἀνάγκην τοῦ
 ἐκκενωῆσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν πε-
 ριττωμάτων.
 Smurare, ρ. ἐν. τοίχους καταβαρῶ.
 Smussamento, οὐσ. ἄρ. γωνίας πε-
 ρικοπή.
 Smussare, ρ. ἐν. γωνίαν περικόπτω
 ἀμβλύω τι ἢ σκυθρωπάζω.
 Smussato, — α, καθ. μετ. τοῦ smussare.
 Smusso, — α, ἐ. τετμημένος ἢ — (κατ'
 ἔκτ.) ἠκρωτηριασμένος ἢ — οὐσ. ἄρ.
 γωνίας ἀποκοπή.
 Snamorare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τινος τὸν
 ἔρωτα ἢ — si, αὐτ. ἐγκαταλείπω
 τὸν ἔρωτα.
 Snamorato, — α, μετ. καθ. τοῦ sna-
 morare, ἀνέρωστος. [ταρτέπω.
 Snaturare, ρ. ἐνεργ. τὴν φύσιν με-

Snaturatezza, οὐσ. θ. ὠρότης.
 Snaturato, — α, μετ. καθ. τοῦ sna-
 turare, ἐκτραπείς τῆς φύσεως, ἀ-
 πάνθρωπος, ἀνιλετής.
 Snebbiare, ρ. ἐνεργ. διασκαδάζω τὴν
 νεφέλην.
 Snellamento, ἐπίρ. ταχέως, εὐστρο-
 φως, ἐλαφρῶς.
 Snellezza, οὐσ. θ. ταχύτης.
 Snello, — α, ἐ. ταχύς, εὐστροφος.
 Snerbare, ρ. ἐν. ἴδε snervare.
 Snervamento, οὐσ. ἄρ. ἐκνεύρισις, ἀ-
 δυναμία, = disinervazione.
 Snervare καὶ bare, ρ. ἐν. τέμνω,
 χαλῶ, ἀφαιρῶ τὰ νεῦρα ἢ μεταφ.
 ἐκνευρίζω, ἐκθενέζω, παραλύω ἢ
 — si, αὐτ. ἐκνευρίζομαι, παραλύο-
 μαι, ἐξασθενῶ.
 Snervatezza, οὐσ. θ. ἐκνεύρισις, ἀ-
 τονία, ἐκλυσίς, ἐξασθένεια.
 Snervalo καὶ snerbato, — α, καθ. μετ.
 τῶν ρημ. snervare καὶ snerbare.
 Snicchiarai, ρ. αὐτ. ἐξέρχομαι τῆς
 φωλεᾶς ἢ — (κατ' ἔκτ.) ἐγκαταλεί-
 πω τὴν θέσιν μου.
 Snidare, — diare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω, ἐ-
 ξάγω τῆς φωλεᾶς ἢ — si, αὐτ. ἐξ-
 έρχομαι τῆς φωλεᾶς, καὶ μεταφορ.
 φεύγω ἐκ τῆς θέσεώς μου ἀποδι-
 δράσκω.
 Snighittirsi, ρ. αὐτ. ἀποβάλλω τὴν
 νωθρότητα, τὴν φυγοπονίαν.
 Snifia, οὐσ. θ. (λέξις κακόμορφος
 ἐκ τῆς nifia), νόμφη, δρυάς, νηρήτις.
 Snifio, οὐσ. ἄρ. νεανίας καλλωπι-
 στής, θηλυδρῆσις.
 Snocciolare, ρ. ἐν. κυρῶς, ἐκπυρη-
 νίζω ἢ μεταφ. ἀναπτύσσω, διασα-
 φηνίζω τι ἢ ἀποτίω, κοιν. πληρώνω
 τοὺς μακρητοὺς ἢ παράγω τι εὐκόλως.
 Snocciolamento, ἐπ. δμάλως, σα-
 φῶς, εὐκρινῶς.
 Snocciolato, — α, καθ. μετ. τοῦ ρημ.
 snocciolare.
 Snodamento, οὐσ. ἄρ. λύσις, τέλος,
 ἐκθασίς πράγματος ἢ καταστροφή
 περιπέτεια δράματος.
 Snodare, ρ. ἐν. κυρῶς, λύω δεσμὸν
 ἢ — (κατ' ἔκτ.) ἀναπτύσσω, διασα-

φηνίζω, ἐξηγῶ ἢ — si, αὐτ. λύομαι.
 Snodatura, θ. ἡ τῶν ἀρμῶν πτυχή.
 Snominare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ὄνομα.
 Snoviziare, ρ. ἐν. ἐξάγω τινὰ τῆς
 πρωτοπειρίας. τῆς μαθήτειας, καθί-
 στημι ἔμπειρον, εἰδήμονα.
 Snudare, ρ. ἐν. (ἀπο)γυμνῶ ἴδιως
 τὸ ἔϊφος, ἱφουλκῶ ἢ — si, αὐτ.
 ἀπογυμνοῦμαι.
 Sualto καὶ savalto, οὐσ. ἄρ. ματί-
 γωσις ἢ ἱμάς, λωρίον.
 Soave, ἐ. διγ. γλυκύς, ἠδύς, μελι-
 χιος, εὐώδης ἢ μεταφ. ἡσυχός, μέ-
 τριος, καλοκάγαθος.
 Soavamente, ἐπ. ἠδύως, εὐδωμῶς ἢ
 μεταφ. ἡσυχῶς, ἀταράχως, καρτε-
 ρικῶς ἢ —, ἴδε pianamente.
 Soavità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἠδύ-
 της, γλυκύτης, τερπνότης εὐωδίας,
 τὸ εὐοσμὸν ἢ καλοκαγαθία, ἀπαρ-
 ξία, φιλήσυχία.
 Soavizzare, ρ. ἐν. ἠδύνω ἢ εὐφραίνω.
 Sobbalzare, ρ. οὐδ. ἀνασκίρτῶ ὑπερ-
 γαίρων, = saltellare.
 Sobbacarsi, ρ. αὐτ. (ὑπερχ.) κυρτοῦ-
 μαι ἐν σγήματι τῆς οὐχίας ἢ ὑποβάλλο-
 μαι, ὑπαικῶ, ὑποτάσσομαι.
 Sobbizzare καὶ sobbizzare, ρ. ἐν. κα-
 ταθυβίλω, καταπνέζω.
 Sobbollimento, οὐσ. ἄρ. ὑπόξισις ἢ
 ἀνάξισις, ἐλαφρὰ βράσις.
 Sobboltire, ρ. οὐδ. ὑπόξω ἢ ἀνα-
 ζῶω, κοιν. σιγοβράζω, κοχλάζω.
 Sobborgo, οὐσ. ἄρ. προάστειον.
 Sobbornare, ρ. ἐν. διαφθείρω διὰ δώ-
 ρων, δωροδοκῶ, παρασκευάζω δικα-
 στάς, μάστρας, κτλ. ἢ — una ta-
 garga, κόρη ἀποπλαγῆ, ἐκπατῶ.
 Sobbillamento καὶ subbillamento,
 οὐσ. ἄρ. ἀποπλάνησις, ἐκπατήγησις ἢ
 τῶν ἠθῶν διαφθορά, ἐλαφροσύνη.
 Sobbillare, ρ. ἐν. ἴδε sobbornare
 καὶ subbillare.
 Sobriamente, ἐπίρ. λιτῶς, νηφαλέως,
 ἐγκρατῶς.
 Sobrietà, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἡ
 περὶ τὴν τροφήν ἐγκράτεια, λιτότης
 νηφαλιότης, σωφροσύνη ἢ — (κατ'
 ἔκτ.) ἀποχή πάσης καταχρήσεως.

Sobrio, —a, ἑ. σώφρων περί τὴν διαίταν. ἐγκρατής, νηφάλιος.
 Sobuglio, οὐσιαστ. ἄρσ. (ἀπηρχ.) ἴδε sedizione subuglio.
 Soccaivato, —a, ἐπίθ. ἐσακαμμένος βαθέως.
 Soccenariccio, —a, ἑ. (pane —) ἔρτος ὑποσποδίζων, σποδότης.
 Socchiamare, ρ. ἐν. καλῶ τινα μιχρῶ τῆ φωνῇ.
 Socchiudere, ρ. ἐν. ἡμικλείω.
 Socchiuso, —a, παθ. μετοχή τοῦ socchiudere, ἡμικλειστος.
 Soccio, οὐσ. ἄρσ. ἑταιρική ἐκχώρησις ὁρμημάτων, ζῶων ἢ συνεταιρὸς σύντροφος.
 Socciatà, θ. συνεταιρία ὁρμημάτων.
 Socco, οὐσ. ἄρ. πλινθος ὑπόδασις, ἐμάς ἦν οἱ τῶν ἀρχαίων ἡθοποιοὶ ἔφερον ἐν ταῖς διδασκαλίαις κωμωδιῶν.
 Soccombero, ρ. οὐδ. ὑποπίπτω ἐκ τοῦ βάρους, ὑποκύπτω ἢ ἀποκάμνω ἐκ τῆς ἐργασίας, ἐκ τοῦ μόχθου ἢ (κατ' ἔκτ.) ὀνησκῶ, =moriro.
 Soccorrenza, οὐσ. θ. διάδροσις.
 Soccorrere, ρ. ἐν. βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινα, ἀντιλαμβάνομαι τινος.
 Soccorrevole, ἑ. διγ. βοηθητικός, ἀμυντικός, ἐπικουρός, ἀρωγός.
 Soccorrimiento, οὐσ. ἄρ. βοήθεια, ἐπικουρία, ἀρωγή.
 Soccorritore, —trice, οὐσ. βοηθός, ἐπικουρός.
 Soccorso, οὐσ. ἄρ. ἴδε soccorrimiento, sussidio, assistenza.
 Sociabile, ἑ. διγ. κοινωνικός, ὁμιλητικός, εὐπροσήγορος ἢ ἑταιρικός, συντροφικός.
 Sociale, ἑ. ἑ. διγ. μετοχικός.
 Socialismo, οὐσ. ἄρ. πανεταϊρισμός, κοινωνταϊρισμός.
 Socialista, οὐσ. ἄρσ. πανεταϊριστής, κοινωνταϊριστής.
 Socialità, οὐσ. θ. ὁ κοινωνικός βίος, ἡ κοινωνική τάξις.
 Sociativo, —a, ἑ. κοινωνητικός.
 Sociatà, —tade, —tate, οὐσ. θηλ. ἡ κοινωνία, αἱ κοιναὶ σχέσεις ἢ ὁμιλία, ὁμιλία, συναναστροφή ἢ ἡ

πεπολισμένη τῶν ἀνθρώπων τάξις ἢ ἑταιρία, συντροφία.
 Sociniano, οὐσ. ἄρ. ὁπαδὸς τοῦ θεολόγου Socin, πρεσβεύοντος ὡς μόνον Θεὸν τῶν πατέρων ἐκ τῶν τριῶν προσώπων.
 Socio, οὐσ. ἄρ. ἴδε socio.
 Socraticamente, ἐπ. σωκρατικῶς.
 Soda, οὐσ. θ. =alcali minerale, φυτὴν παράλιον καὶ ἀφθονώτατον ἐν τῇ φύσει, ἀποτελοῦν τὴν βᾶσιν τοῦ θαλασσοῦ ἁλατος, καλιὰ καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς σποδός, κοιν. σόδα ἢ —(χημ.) ὕδροξείδιον, κτλ.
 Sodale, ἑ. ἑ. εἰσίρος, σύντροφος.
 Sodalizio, οὐσ. ἄρ. ἑταιρία.
 Sodamente, ἐπ. ἀσφαλῶς, προφυλακτικῶς ἢ θαρραλέως.
 Sodamento, οὐσ. ἄρ. στερέωσις ἢ ἐγγύησις.
 Sodare, ρ. ἐν. στερεῶ ἢ ἐγγυῶμαι, ὑπισχνούμαι.
 Soddiaconato, οὐσ. ἄρ. ἀπηρχ. ἴδε suddiaconato.
 Soddiacono, ἄρ. ὑποδιάκονος.
 Soddisfacente, ἑ. διγ. (εὐ)ἀρεστός ἢ ἐπαρκῶν, ἀποχρῶν. ἱκανός.
 Soddisfacentemente, ἐπ. ἐπαρκῶς.
 Soddisfacimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε soddisfazione.
 Soddisfare, ρ. ἐν. (συντασσόμενον μετὰ καὶ ἀνευ τῆς προθ. a) εὐφραίνω, τέρπω, χαρίζομαι τινι ἢ εὐαρεστῶ, ἀρέσκω ἢ —, ἴδε giustificarsi.
 Soddisfattura, οὐσ. θηλ. ἴδε soddisfacimento.
 Soddisfazione καὶ sodis—, οὐσ. θ. εὐφροσύνη, εὐχαρίστησις, ἡδονή, εὐθυμία, ἀρέσκεια ἢ ἱκανοποίησις ἢ παρηγορία, ἀνακούφισις ἢ ἔκτασις, πληρωμὴ ὀρείλης.
 Sodezza, οὐσ. θ. στερεότης ἢ σταθερότης φρονήματος.
 Sodissimo, —a, ἑ. (ὑπερθ.) στερεώτατος ἢ σταθερώτατος, κτλ.
 Sodo, οὐσ. ἄρ. ἀσφάλεια, ἐγγύησις, ἐγγυητής ἢ — (τεκτ.) θεμελίον οἰκοδομῶν ἢ βᾶσις ἐφ' ἧς τίθενται τὰ ἐν οἰκίαις διάφορα κοσμήματα, κτλ.

κοπτρα, εἰκόνας, δοξαῖα, κτλ.
 Sodo, —a, ἑ. στερεός, πάγιον, ἀνελευσίτης ἢ ἀσφαλῆς, στερεός, βιαρκής ἢ ἀτρόμητος, ρωμαλέος ἢ — ἐπ. = ἴδε sodamente.
 Sodomia καὶ soddo—, οὐσ. θ. σοδομίταια, ἀρσενοκαίτια.
 Sodomitico καὶ soddo—, —a, παιδρασευτικός, σοδομιτικός.
 Sodomito καὶ soddo—, οὐσ. ἄρ. παιδρασευτής, σοδομίτης.
 Sofa, οὐσ. ἄρσ. (λέξ. (τουρκ.) ἀνάκλιτρον τουρκικόν, σοφᾶ.
 Sofferente, ἑ. διγ. ὑπομονητικός.
 Sofferenza, οὐσ. θ. καρτερία.
 Sofferevole, ἑ. διγ. ἀνεκτός.
 Sofferimento, ἄρ. (ἐγ)καρτέρησις.
 Sofferire καὶ sufferare, ρ. ἐν. ὑπομένω, ἀνέχομαι ἢ ἀναμένω ἢ —si, αὐτ. ἀπέχομαι, ἐγκρατεύομαι.
 Sofferitore, —trice, οὐσ. καρτερικός, ἀνεκτικός.
 Soffermare, ρ. οὐδ. —si, αὐτ. ἐφσταμαί, παύω, διακόπτω παρακαίρω τὴν ἐργασίαν.
 Soffermata, θ. σύντομος παύσις.
 Soffi, οὐσ. ἄρσ. ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν, τὰ νῦν Σάχ καλουμένου.
 Soffiamento, οὐσ. ἄρ. φύσημα, πνοή τῶν ἀνέμων ἢ κακολαγία.
 Soffiare, ρ. οὐδ. φυσῶ ἢ πνέω ἐπὶ ἀνέμων ἢ —parole negli orecchi, ὑπαγορεύω, ὑποβάλλω τι εἰς τινος τὰ ὦτα ἢ —si, (αὐτ.) il naso, ἀπομύττωμαι, κοιν. ἐκβάλλω τὴν μύξαν μου ἢ —i cannoni, (στρατ.) κνίζω τὰ τηλεβόλα ἀνάπτων ἐν αὐτοῖς ὄλιγην πυρίτιδα πρὸς ἐκκαθίρισιν.
 Soffiatore, οὐσ. ἄρ. trice, θ. φυσήτης ἢ ὑποβολεύς.
 Sofficare, ρ. ἐν. κρύπτω ἢ —si, αὐτ. κρύπτομαι.
 Soffice, οὐσ. θ. τρύπανον τῶν σιδηρουργῶν ἢ —, ἑ. διγ. μαλακός, ἀπαλός, ἐπὶ στρωμάτων, κτλ.
 Sofficamento, ἐπ. μαλακός.
 Soffietto, οὐσ. ἄρ. φύσα, φυσήτης.

Soffiggersi, ρ. αὐτ. (ἐγ)κρύπτομαι.
 Soffio, οὐσ. ἄρ. φύσημα, (ἀνα)πνοή.
 Soffiola, οὐσ. θ. φυτὸν εὐσμομον καὶ τριφυλλοειδές, προσφιλές ταῖς μελισσῶν, τὸ μελλιωτον.
 Soffione, οὐσ. ἄρ. φυσήτης, σωλήν πρὸς φύσησιν τοῦ πυρός ἢ — (κατ' ἔκτασιν) κατάσκοπος ἢ ἀλαζών, οἰηματούς.
 Soffioneria, οὐσ. θ. ἀλαζονεία.
 Siffitta, οὐσ. θ. ἡ ἀνωτέρω κατὰ γωγίω ὁραφή ἢ δωμάτιον ὑπερῶν ἢ φάνωμα, οὐρανὸς τῶν θαλάμων.
 Soffitto, —a, ἑ. κρυπτός, ἄδηλος ἢ —, οὐσ. ἄρ. ἴδε soffitta.
 Soffocamento, οὐσ. ἄρσ. ἴδε soffogamento.
 Soffocare καὶ —gare, ρ. ἐν. πνίγω, ἐμπνίγω ἢ μετ. κατενοχλῶ τινα ἐκ πολλῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων ὀψειῶν ἢ πνίξω, ἀνῶ, ὑπερβαλλόντως ἢ κατέγω, καταστέλλω.
 Soffogamento καὶ soffoca—, οὐσ. ἄρ. πνιγμονή, πνιγμός.
 Soffoggiala, οὐσ. θ. φάκελλος ὑπὸ τὸν μανθῶν φερόμενος.
 Soffocere καὶ —gere, ρ. ἐν. στηρίζω, ὑποστηρίζω ἢ —gersi, αὐτ. προσάπτομαι, προσηλαύμαι.
 Sofformato, —a, ἑ. ὑπόκοιλος, ὁκλωτὸς ὡς κλίβανος.
 Soffratta, οὐσ. θ. (ἀπηρχ.) ἔλλειψις, σιτοδαία.
 Soffreddo, —a, ἑ. (ὑποκ.) ὑπόψυχρος, =alquanto freddo.
 Soffregagione, οὐσ. θ. καί:
 Soffregamento, οὐσ. ἄρ. ὑπότριψις.
 Soffregare, ρ. ἐν. ὑποτριβῶ ἢ προσφέρω τί τινι ἐπιμόνω, λιπαρῶς.
 Soffribile, ἑ. διγ. ἀνεκτός.
 Soffriggare, ρ. ἐν. ἴδε soffregare.
 Soffrire, ρ. οὐδ. πάσχω, κακοπαθῶ, πονῶ ἢ ἀνέχομαι ἢ —οῦσ. ἄρ. ἴδε sofferenza, tolleranza.
 Soffritto, οὐσ. ἄρ. ὄψον φρικτόν, κ. φρικασάδα.
 Soffumicare, ρ. ἐν. (ὑπο)καπνίζω.
 Sofisma καί—o, ἄρ. σόφισμα.

Sorsimare, ρ. οὐδ. σοφιστεύω.
 Sofista, οὐσ. ἄρ. σοφιστής.
 Sofisteria και σοftisticberia, οὐσ. θ. σοφιστεία. [] ψεύδος.
 Sofistica, οὐσ. θ. (λογ.) ἡ σοφιστική.
 Sofisticamento, ἐπ. σοφιστικῶς.
 Sofisticare, ρ. ἐν. σοφιστεύω.
 Sofisticberia, θ. ἴδε sofisteria.
 Sofistico και softistico, —α, ἔ. σοφιστικός, =sofista.
 Soga, οὐσ. θ. ἱμάς.
 Soggettabile, ἔ. διγ. εὐκαταμάχῃτος, εὐδάμαστος.
 Soggettamente, ἐπ. εὐδαμάστως.
 Soggettamento και su—, οὐσ. ἄρ. ὑπόταξις, καθυπόταξις.
 Soggettare και suggestare, ρ. ἐν. (καθ)ὑποτάσσω, ὑποδουλώ.
 Soggetto και suggestito, οὐσ. ἄρ. τὸ ὑποκειμενον, ὑποθέσις, συγγράμμα-τος κ.λ. ἴδε suggestito.
 Soggezione, θ. ἴδε suggestione.
 Sogghignare, ρ. οὐδ. ὑπομειδῶ.
 Sogghino, οὐσ. ἄρ. σαρδωνικός γέ-λας, ὑπομειδισμα.
 Soggiacento, ἔ. διγ. ὑπήκοος.
 Soggiacere, ρ. οὐδ. ὑπόκειμαι.
 Soggiacimento, οὐσ. ἄρ. ὑποταγή, ὑποδουλώσις.
 Soggiogata, οὐσ. θ. λαμψίς, λωγάνιον τῶν βοῶν.
 Soggiogamento, οὐσ. ἄρ. ὑποδουλώ-σις, ἦττα, =il soggiogare.
 Soggiogare, ρ. ἐν. ὑποκυῶ, καθυ-ποτάσσω, ὑποδουλώ, νικῶ || ὑπερ-καίμαι.
 Soggiogatore, οὐσ. ἄρ. νικητής, κα-τακτητής, =che soggioga.
 Soggiogazione, οὐσ. θ. ὑποδουλώσις, ὑπόταξις κατάκτησις.
 Soggiogo, ἄρ. ἴδε soggiogata.
 Soggiornamento, οὐσ. ἄρ. διαμονή, κατοικία, οἰκησις.
 Soggiornare, ρ. οὐδ. διαμένω, δια-τριβῶ, οἰκῶ || βραδύνω || — ἐν. ἐ-πιμελοῦμαι, ἐπιστατῶ || προφυλάτ-τω, διαφυλάττω τι.
 Soggiornato, —α, καθ. μετοχή τοῦ soggiornare.

Soggiorno, οὐσ. ἄρ. διαμονή || βρα-δύτης || ἐπιστασία.
 Soggiugnere, ρ. ἐν. προστίθημι ἐν τοῖς προσηρημένοις || ὑποβάλλ-λω, ὑποτάσσω || —, οὐδ. ἐπέργω-μαι αἰφνης, ἀπροσδοκῆτως.
 Soggiungimento, οὐσ. ἄρ. —zione, θ. προσθήκη, πρόσθεσις.
 Soggiuntivo, οὐσ. ἄρ. (γρμ.) ἡ ὑ-ποτακτική ἔγκλισις.
 Soggolo, οὐσ. ἄρ. περιτραχήλιον, κ. τραχλιά || — (τὰ νῦν) περιστήλιον, περιτραχήλιον τῶν καλογραιῶν και τῶν Ἀδελφῶν τοῦ ἐλέους || ὑποδέ-ρσιον τοῦ χαλινοῦ.
 Soggrattare, ρ. ἐν. ἀνοίγω λάκκουσ πρὸς ἐμφύτευσιν ἀμπέλου.
 Soggrattato, καθ. μετοχή τοῦ sog- grattare.
 Soggrattatura, οὐσ. θ. κρημνὸς ἀ-πότομος, κάστος.
 Sogguardare, και sogguatare, ρ. ἐν. βλέπω πλαγίως, ὑποβλέπω.
 Soglia, οὐσ. θ. οἰδῶς, τὸ κατώφλιον || ἴχθύς, ὁ πλάταξ.
 Soglio, ἄρ. ὁ βασιλικὸς θρόνος || κα-τώφλιον.
 Sogliola, οὐσ. θ. ἴχθύς, =sogliia.
 Sognabile, ἔ. διγ. ὄνειροπῆτος, θν ἢ ὁ, τι δύναιται τις καθ' ἑσῶν ὄρεῖν.
 Sognante, ἔ. διγ. ἴδε sognatore.
 Sognare, ρ. ἐν. και sognarsi, ρ. αὐτ. ὄνειρεύομαι, ὄνειρώσσω, ὄνειροπολῶ || φαντάζομαι.
 Sognatore, —trice, οὐσ. ὄνειροπόλος.
 Sogno, οὐσ. ἄρ. ὄνειρον, ὄνειρος, ἐνύ-πνιον || —(κατ' ἔκτ.) πλέσμα μῦ-θος, μετακρίτης || come per un—, ὡς ὄνειρον.
 Sogo, οὐσ. ἄρ. λέμβος ἀλιευτική.
 Soia, οὐσ. θ. θωπεσία, κολακεία ἄλι-γον σκωπτική.
 Soiare, ρ. ἐνεργ. κολακεύω, θωπεύω τινὰ σκωπτικῶς.
 Sol, οὐσ. ἄρ. (μουσ.) ὁ πέμπτος φθόγ-γος τῆς διατονικῆς κλίμακος τοῦ οὐτ' || —dieze, sol δίσις || γρασι-φικὸν σημεῖον τοῦ φθόγγου sol' || —(κατ' ἀποκοπὴν τοῦ σ) ὁ ἥλιος.

|| —, (κατ' ἀποκοπὴν ὡσαύτως τοῦ σ) μόνος, μόνον.
 Sola, οὐσ. θ. (νυκτ.) λέμβος.
 Solajo, οὐσ. ἄρ. ὄραφή, δάπεδον σπ-νίδωμα κοιν. πάτωμα || θάλαμος ὑπερφῶς, τὸ ὑπερφῶν || ἄλλως, (ἡ) κοινῶς ἀλώνιον.
 Solamente, ἐπ. μόνον || —, προτασ-σομένου τοῦ non (ὡς Non—, οὐχὶ μόνον διότι) συντάσσεται μετὰ τοῦ συνδ. ma, ma anche, ma eziandio, ἀλλὰ καθότι.
 Solandra, οὐσ. θ. νόσημα περὶ τὸν κυνόποδα τοῦ Ἰππου || φυτὸν, τὸ ἡλάνδριον.
 Solano, οὐσ. ἄρ. φυτὸν φαρμακερὸν, ὁ στρῦγνος, =solanium.
 Solare και —o, οὐσ. ἄρ. ἴδε solajo || —, ἔ. διγ. ἡλιακός.
 Solata, οὐσ. θ. ἀστροβολία.
 Solatio, —α, ἔ. προσήλιος, ἐκτεθει-μένος πρὸς τὸν ἥλιον || —, οὐσ. ἄρ. ἡλιαστήριον.
 Solato, —α, ἔ. (stivali—i) ὑποδή-ματα ἐκιδιορθωθέντα ἐκ νέων κασ-συμάτων ἢ πελμάτων.
 Solatro, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, ἴδε solano.
 Solabile, ἔ. διγ. ἀρόσιμος, γεωργή-σιμος || ἐπὶ ἀγρῶν χέρσων.
 Solcamento, οὐσ. ἄρ. ἀδλαξ ἢ, κάλ-λιον, συρμός, ἄλκος, θν ἐγχαράττει τῇ θάλασση τὸ διαπλέον πλοῖον.
 Solcare, ρ. ἐν. διασχίζω τὴν γῆν εἰς τοῦ ἀρότρου, ἀδλακίζω, ἀδλακο-τομῶ ἀγρὸν ἀροτριῶν || πλοῦν τέ-μνω || ἐπὶ πλοίων || ρυτίσσω τὸ πρῶ-σσωπιν ἐκ τοῦ γῆρατος, κτλ.
 Solcata, —tura, οὐσιαστ. θηλ. δρό-μος ἀδλακος.
 Solcato, —α, καθ. μετοχή τοῦ sol- care, ρυσσός, πλήρης ρυτίδων.
 Solcio, οὐσ. ἄρ. καρύκη, ἄρτυμα || κρέατος περιχρῆμα μετ' ἐμβάμμα-τος ψυχροῦ ἀπὸ ὄξυλαιου, κτλ.
 Solco, οὐσ. ἄρ. solchi και le solca, πλ. ἢ ἐκ τοῦ ἀρότρου γινομένη ἀδ-λαξ, ὡς ἐπίσης και ἡ ἐκ τοῦ δια-πλέοντος τὴν θάλασσαν πλοῖου λε-γομένη ἀλκος || —(ἀνατ.) κοιλότης,

κοίλωμα || ὁδός, δρόμος || μεταφ. ρυτίς ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τῶν πα-ρειῶν γηραιῶ ἀτόμου' i casir del —, (παροιμιαιῶς, μεταφ.) ἀποπλα-νῶμαι, παρεκτρέπομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, τῆς καλῆς διαγωγῆς || andare per—, (κατ' ἐναντίαν ἐννοιαν) ἀ-κολοθεῖ τὴν καλὴν, και εὐθείαν ὁδόν.
 Soldanato, ἄρ. τὸ τοῦ τοποτηρητοῦ ἀξίωμα και κυριαρχία ἐν Αἰγύπτῳ.
 Soldania, οὐσ. θ. ἡ ἐπικράτεια και ἡ χώρα τοῦ κυριάρχου.
 Soldaniero, οὐσ. ἄρ. μισθοφόρος.
 Soldano, οὐσ. ἄρ. προσωνομία ἡγεμο-νίας παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς, κυριάρ-χης || gram—, ὁ Σουλτάνος.
 Soldare, ρ. ἐν. στρατολογῶ.
 Soldarello, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) θηνά-ριον, σολδῖον, μικρὸς μισθός.
 Soldataglia, οὐσ. θηλ. (περιληπτ.) ἄ-θλιοι, οὐτίδανοι στρατιῶται.
 Soldatello, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) ἀνάξιος, ἀνίκανος στρατιώτης.
 Soldateria, —tesca, θ. στρατιά.
 Soldatesco, ἐπίρ. στρατιωτι-κῶς, ἀγενώς.
 Soldatesco, —α, ἔ. στρατιωτικός.
 Soldato, οὐσ. ἄρ. στρατιώτης || —, —α, ἔ. μισθοφόρος.
 Soldatuccio και soldatuzo, ἄρ. (ὕποκ. πεσιφρον.) ἴδε soldatello.
 Soldido, ἄρ. (ὕποκ.) μικρὸν σολδῖον.
 Soldo, οὐσ. ἄρ. χαλκοῦν νόμισμα πεντάλεπτον, σολδῖον || μισθός, ὑ-πηρέτου και ἰδίως ὁ διδόμενος τοῖς στρατιώταις.
 Sole, οὐσ. ὁ ἥλιος || μεταφ. τὸ φῶς, ἡ ἡμέρα, ὁ ἐνιαυτός, ἕπας ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ ἥλιος μένει ἐπὶ τοῦ δελ-ζοντος || χώρα, τόπος || sommo, eterno—, ὁ Θεός || orisua a—, ἡ-λιοστρόκιον, ἡλιακὸν ὠρολόγιον || fig-ure del —, ἄνθος ἡλιοτρόπιον || anda- re al—, o aver del suo al—, κείνη-μαι στερεὰ κτήματα || andare al —, (κατ' ἄλλην ἐκδογῆν) ὑπέκω, ὑπόχωρῶ, ἀνοῦδα ἐμαυτὸν ὑποδέ-στερον || —, (μεταφορικῶς παρὰ τοῖς ποιηταῖς) γυνὴ διαλάμπουσα ἐκ τοῦ

κάλλους, ὠραιοτάτη.
 Solecchio και soli—, οὐσ. ἄρ. ἀλε-
 ξήλιον, κοιν. ὀμπρέλλα.
 Solecismo, ἄρ. σολοικισμός.
 Solecizzare, ρ. ἐν. σολοικίζω γρά-
 φων ἢ ὁμιλιῶν.
 Soleggiamento, οὐσ. ἄρ. ἡλιασμός.
 Soleggiante, ἐπιθ. διγ. λαμπρός, ξαν-
 θόχρους.
 Soleggiare, ρ. ἐν. ἡλιάζω.
 Solenne, ἔ. διγ. πανηγυρικός, δη-
 μοταλής, πάνδημος.
 Solenneggiare, ρ. οὐδ. πανηγυρίζω.
 Solennemente, ἐπ. πανηγυρικῶς, δη-
 μοτελῶς, μετὰ πομπῆς.
 Solennità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ.
 πανήγυρις, ἑορτή la—del S. nata-
 le, di pasqua, dell'Ascensione, la
 —del corpus domini, ἡ ἑορτή τῆς
 Χριστοῦ γεννήσεως, τοῦ Πάσχα, τῆς
 Ἀναλήψεως, τῆς Ἁγίας Δευτέρας
 || μεγαλοπρέπεια, πομπή, παράταξις.
 Solennizzamento, οὐσ. ἄρ. πανηγυ-
 ρισμός, ἴδε solennità.
 Sollennizzare, ρ. ἐν. ἐορτάζω πανη-
 γυρικῶς, ἴδε solenneggiare.
 Solennizzazione, οὐσ. θ. τερουργία,
 ἐπίσημος τελετὴ ἐκκλησιαστικῆ.
 Solere, ρ. οὐδ. συναιθίζω || γράμμαι,
 χρῆσιν ποιοῦμαι || —οὐσ. ἄρσ. συν-
 ἕθεια, ἔξει, χρῆσις.
 Soleretta, οὐσ. θ. σιδηροῦν ἔλασμα
 τὸ ὄπὸ τὰ ὑποδήματα.
 Solerte και—ο, ἔ. διγ. φιλόπονος,
 δραστήριος, ἐπιμελής.
 Solerzia, οὐσ. θ. ἐπιμέλεια, φιλο-
 πονία, δραστηριότης, προσοχή.
 Soletta, οὐσ. θ. κάττιμα ἢ κάσσι-
 μα, πέλμα τῶν ὑποδημάτων.
 Solettare, ρ. ἐν. καττώ ὑποδήμα-
 τα, κοιν. ὑποράπτω χιτῶνα.
 Solletatura, θ. ἡ ἐκ καττιμάτων
 ἐπιδιάρθρωσις τῶν ὑποδημάτων.
 Solletto, —a, ἔ. (ὄποι.) μόνος.
 Solfo, οὐσ. θ. (μουσ.) οἱ χαρακτῆρες
 τῆς διατονικῆς κλίμακος.
 Solfanajo, οὐσ. ἄρ. θειοπώλης, ὁ θειο-
 κηρίδας ἢ πυρεθίων.
 Solfaneria, οὐσ. θ. θειωρυχσίον.

Solfanello, ἄρ. θειοκηρίς, πυρεθίων.
 Solfare, ρ. ἐν. καπνίζω ἐκ θείου.
 Solfatara, οὐσ. θ. ἴδε solfaneria.
 Solfato, ἄρ. (χημ.) θεικόν ἔλας.
 Solfeggiare, ρ. ἐν. (μουσ.) ἔδω μου-
 σικὸν γόμνασμα ἢ μέλος, προ-
 φέρων τὰ ὀνόματα τῶν φθόγγων,
 φωνασκῶ, ἔδω φωνασκεῖω.
 Solfeggio, οὐσ. ἄρ. συλλογὴ γυμνα-
 σμάτων τῆς ὀδικῆς μουσικῆς, φω-
 νασκός ἴδε τὸ προηγούμενον ῥήμα.
 Solfo, zolfo, ἄρ. θείον, κ. θειάφι.
 Solforare, ο. ἐν. ἴδε solfare.
 Solforatoio, οὐσ. ἄρ. θειωτήριον τῶν
 μεταλλίων ὑφασμάτων.
 Solforazione, θ. θειωσις οὐσίας.
 Solforeggiare, ρ. οὐδ. ὁσμὴν θείου
 ἀποπέμπω, ἀποφέρω.
 Solforico, —ca, ἔ. θειοειδής.
 Solforoso, —a, ἔ. θειοῦχος, θειώδης.
 Solforeo, —a, ἔ. θειόχρους.
 Solfuro, οὐσ. ἄρ. σύνθεμα ἐκ θείου
 και μετάλλου, θειωτόν, θειοῦχον.
 Solidamento, ἐπ. στερεῶς.
 Solidare, ρ. ἐν. στερεῶ, πηγνυαί.
 Solidariamente, ἐπ. (νομ.) ἀλλη-
 λεγγύως.
 Solidarietà, οὐσ. θ. (νομ.) ἀλληλεγγυ-
 γότη, κοινή ἐνοχία.
 Solidario, —a, ἔ. (νομ.) ἀλληλέγγυ-
 ος, συνυπόχρεος.
 Solidezza, οὐσ. θ. στερεότης, πα-
 γιότης, = durezza.
 Solidità, —tade, —tate, οὐσ. θ. στε-
 ρεότης, ὡς τὸ ἄνωτέρω.
 Solido, —a, ἔ. στερεός, πάγιος, πυ-
 κνός || —οὐσ. ἄρσ. τὸ στερεὸν σῆ-
 μα || —(ἐπιρρηματ.) ἀλληλεγγύως.
 Soliloquio, οὐσ. ἄρ. (χημ.) μετώ-
 ρισμα, ἐξάφισμα || —οσσοβίνο,
 διττοχλωριούχος ὑδράργυρος, ἀγνη
 διαβρωτικὴ ὑδραργύρου.
 Solinata, οὐσ. θ. ἡλιασμός.
 Solingamente, ἐπ. μονάδην, κατὰ
 μόνος, ὡς ἐν ἐρήμῳ.
 Solingo, —a, ἔ. μονάζων, μόνος.
 Solino, οὐσαστ. ἄρσ. περιλαμῖον
 τοῦ χιτῶνος.
 Solio, οὐσ. ἄρ. ὁ βασιλικὸς θρόνος.

Solipede. ἔ. διγ. και οὐσ. (ζωολ.)
 μώνυξ ἢ μονώνυξ, μονόχηλος.
 Solissimo, —a, ἔ. (ὀπερθ.) μονώτα-
 τος, κοιν. δλομόναχος.
 Solitariamente, ἐπ. μονάδην, κατὰ
 μόνος, = con solitudine.
 Solitarietà, οὐσ. θ. ἴδε solitudine.
 Solitario, —a, ἔ. μόνος, μονάζων,
 μονήρης, ἀσκητής || —(ἐπὶ τόπων,
 κτλ.) ἔρημος.
 Solito, —a, καθ. μετοχή τοῦ solere,
 συναιθισμένος, συνήθης || —οὐσ. ἄρ.
 τὸ εὐθές, τὸ εἰωθός.
 Solitudine, οὐσ. θ. ἐρημία, ἔρημος,
 τόπος ἀφοίτητος.
 Solivago, —a, ἔ. μονοστιθής, ὁ μόνος
 τῆδε κίκατος περιπλανώμενος.
 Sollalzare, ρ. ἐν. ὑπεγείρω, κοιν. ἀ-
 νασηκνῶ ἀλίγον.
 Sollalzato, —a, πθ. μετ. τοῦ sollalzare.
 Sollazzamento, ἄρ. ἴδε sollazzo.
 Sollazzante, ἔ. διγ. τερπνός, εὐφρό-
 σνος, εὐάρεστος.
 Sollazzare, ρ. ἐν. τέρπω, εὐφραίνω.
 Sollazzato, —a, παθητ. μετοχή τοῦ
 sollazzare.
 Sollazzatore, —trice, ὁ τέρπων.
 Sollazzevole, ἔ. ἴδε sollazzante.
 Sollazzevolmente, ἐπ. τερπνός.
 Sollazzo, οὐσ. ἄρ. τέρψις, διασκεδῶ-
 σις, ψυχαγωγία, ἡδονή.
 Sollecherare και, συνηθέστερον, sol-
 lucherare, ρ. οὐδ. ὑπεργαίρω.
 Sollecitamente, ἐπ. ἐπιμελῶς, ἀκρι-
 βῶς || ἀδημόνως.
 Sollecitamento, οὐσ. ἄρ. παράρμη-
 σις, προτροπή.
 Sollecitare, ρ. ἐν. ἐξαιτοῦμαι τι πα-
 ρακλητικῶς και ἐπιμῶνως, προσ-
 λιπαρῶ || παροτρύνω, παρορμῶ ||
 —οὐδ. ἐπιτέγομαι || —σι, αὐτ. προ-
 θυμοῦμαι.
 Sollecitativo και sollicitativo, —va,
 ἔ. προτροπτικός.
 Sollecitatore και sollicitatore, —
 trice, οὐσ. αἰτητής, αἰτητικός.
 Sollecitazione και sollicita—, οὐσ. θ.
 ἐπιμονὴ παρακλήσις, λιπαρία, δέη-
 σις, αἰτησις || προτροπή.

Ἰταλο-ελληνικὸν Λεξικόν

Sollecitazione και solli—, οὐσ. θ.
 προτροπή, ἐπὶ τι παρόρμησις.
 Sollecito και sollicito—, ἔ. περι-
 φροντις, ἐπιμελής, πρόθυμος, περι-
 ποιητικός.
 Sollecitudine, οὐσ. θ. φροντις εὐνοί-
 κῆ ὅπερ τινος μέριμνα, κήδος, πρό-
 νοια, στοργή || ἀδημονία, ἀνησυ-
 χία || προτροπή, παρόρμησις.
 Solleone, οὐσ. ἄρ. ἴδε sollione.
 Solleticamento, ἄρ. γαργαλισμός.
 Solleticare, ρ. ἐν. γαργαλίζω || —
 gli oreochi, μεταφ. καθάρσιν, τέρ-
 πω τῆν ἀκοήν.
 Solletico, ἄρ. ἴδε solleticamento.
 Sollevamento, οὐσ. ἄρ. ὑψοσις ||
 μετ. ἀνείσις, ἀναψυχή, ἀνακούφι-
 σις || —dell'onde, θαλάσσης εἰλός
 || di cuore, ναυτία, ναυτίαςις,
 καρδιαλγία.
 Sollevare, ρ. ἐν. (ἀν)ὑψῶ || —il
 mare, τὴν θάλασσαν ἐκκυματίζω
 ἐπὶ ἀνέμου || —il cuore, ναυτίαςιν
 τινι ἐπιφέρω || —si, αὐτ. ἐγειρο-
 μαι, ἀνυφοῦμαι και μεταφ. ἀνακου-
 φίζομαι, ἀναπαύομαι μετ' ἐπιμο-
 χθον ἐργασίαν || —si, μεταφ. ἐγ-
 γειροῦμαι κατὰ τῶν καθεστῶτων, ἐ-
 παναστατῶ, στασιαζῶ.
 Sollevatezza, οὐσ. θ. ὑψηλότης, ὑ-
 ψος τῶν ἐνοιῶν τοῦ λόγου, κτλ.
 || ὀψιλοφροσύνη, μεγαλοπρέπεια.
 Sollevato, —a, παθ. μετοχή τοῦ sol-
 levare || —ἴδε alto || μεταφ. μέ-
 γας, ἐπιφανής.
 Solveratore, οὐσ. ἄρ. στασιαστής.
 Sollevazione, οὐσ. θ. κυρίως, ἀνύψω-
 σις || στάσις, ἀντάρσις.
 Sollicitamente, ἐπ. ἀκριβῶς.
 Sollicitare, ρ. ἐν. ἴδε sollecitare.
 Sollicito, —a, ἔ. ἴδε sollecito.
 Sollevo, οὐσ. ἄρ. ἀνακούφισις.
 Sollione και solleone, οὐσ. ἄρ. κυ-
 νόκαυμα.
 Sollo, —a, ἔ. ἀπαλός ἢ βαθύς.
 Sollecheramento, ἄρ. γαργαλισμός
 || —(κατ' ἐκτ.) πόθος προσχόμε-
 νος ἐφ' οὐδωδέποτε ἀντικειμένου.
 Sollecherare, ρ. ἐν. γαργαλίζω, συγ-

κινῶ, πόθον ἐγείρω* || — si, αὐτπ. ἀλλάσσομαι, συγκινοῦμαι.
 Solmisazione, οὐσ. θ. ἴδε solfeggio.
 Solmizzare, ἴδε solfeggiare.
 Solo, — a, ἰ. (λατινιστὶ solus) μό-
 vos, ἄνευ ἄλλου* || ἔρημος πάντων,
 ζῶν μακρὰν τῆς κοινωνίας, μονά-
 ζων* || un — dio, εἰς Θεὸς μόνος* ||
 — (μουσ.) μέλος ἄδόμενον ὑπὸ μιᾶς
 μόνης φωνῆς φωνῆς, ἢ ὑφ' ἑνὸς μό-
 νου ὄργάνου, ἐξηγουμένον μετὰ ἢ
 ἄνευ ὀπτηχάσεως ἢ ἀκολουθίας, μο-
 ναδικὰ ὄργανική ἢ ᾠδική* || μελωδία
 ἢ μουσουργία ἐξ ἡγῶν μονωδίας ᾠ-
 δικῆν ἢ ὄργανικήν.
 Solstiziale, ἰ. (ἄστρ.) τροπικός.
 Solstizio, οὐσ. ἄρ. (ἄστρ.) ἡλίου τρο-
 πῆ, ἡλιοστάσιον.
 Solitario, ἐπ. μόνον, = solo.
 Solitarioche, ἐπ. ἢ σύνδ. εἰς μόνον,
 ἀρκεῖ μόνον.
 Solubile, ἰ. διγ. λύσιμος, διαλυτός.
 Solubilità, θ. (χημ.) τὸ διαλυτέον.
 Solutivo, — a, ἰ. διαλυτικός* || — οὐσ.
 ἄρ. μαλακτικός, ἐκκοπτικός, εὐ-
 κοιλότητά προσενῶν.
 Soluto, — a, ἰ. λυτός, λελυμένος* ||
 ἐλεύθερος.
 Soluzione, οὐσ. θηλ. λύσις, κυρίως
 καὶ μεταφ. || διάταξις, χωρισμός*
 || — (χημ.) διάλυσις* || λύσις δυσκο-
 λίας, προβλήματος κτλ.
 Solvente, ἰ. διγ. διαλυτικός* || —
 (κατ' ἔκτ.) ἀξιοχρεώσ* || — οὐσ. ἄρ.
 μαλακτικὸν φάρμακον.
 Solvenza, θ. ἴδε solvibilità.
 Solvere, ρ. ἐν. καὶ — si, αὐτ. λύω*
 || τήνω, διαλύω* || μτφ. ἀπαλλάττω
 τινὰ τῶν δεσμῶν, ἀφήμι, ἀπέλευ-
 θερῶ* || διασαφηνίζω, ἐρμηνεύω,
 γνωστοποιῶ* || — il matrimonio,
 διαλύω τὸν γάμον, = sciogliere, χω-
 ρίζομαι, ταλῶ διαζύγιον.
 Solvibile, θ. διγ. ἀξιοχρεώσ.
 Solvibilità, οὐσ. θ. τὸ ἀξιοχρεώσ.
 Solvimento, οὐσ. ἄρ. λύσις.
 Solvitore, — trice, ἰ. λύων λυτήρ.
 Soma, οὐσ. θηλ. φόρτος, φορτίον* ||
 μεταφ. ὑποταγή, ὑποδούλασις* ||

A —, (ἐπιρρηματ.) διαφιλιῶ.
 Somara, οὐσ. θ. ἢ ὄνος, = asina.
 Somaro, οὐτ. ἄρ. ὁ ὄνος.
 Somarello, οὐσ. ἄρ. (ὄπακ.) ὄναριον.
 Someggiare, ρ. οὐδ. φέρω φορτία.
 Somiere, οὐσ. ἄρ. ζῶον φορηγόν,
 ὑποζύγιον, = somaro.
 Somigliante, ἰ. διγ. (παρ)ῆμοιος.
 Somiglianza, οὐσ. θ. (παρ)ῆμοιότης.
 Somigliare, ρ. οὐδ. (συντασσόμενον
 μετὰ τῆς προθ. a) (παρ)ῆμοιάζω* ||
 συγκρίνω, παραβάλλω.
 Somiglievole, ἰ. διγ. παρῆμοιος.
 Somma, οὐσ. θηλ. ποσόν, ποσότης
 οὐδὲποτε πράγματος, ἀριθμῆσεως
 ἐπιδεικτικῶ* ἢ κορυφή, ἄκρα, κολο-
 φῶν* || συμπέρασμα, πόρισμα* || in
 —, (ἐπιρρημ.) τέλος πάντων.
 Sommacco, οὐτ. ἄρσ. πολυεθῆς θά-
 μνος, ὁ ροῦς, τὸ χρυσοῦλον* || δέρ-
 μα κατεργασμένον καθ' ὁμοίωσιν
 τῆς αἰγοδόραξ.
 Sommatamente, ἐπ. ὑπερβολικῶς, λίαν,
 || παρρησιαστικῶς.
 Sommare, ρ. ἐν. ἀθροίζω* || in —, οὐσ.
 ἢ πρόθεσις τῆς ἀριθμητικῆς.
 Sommaramente, ἐπ. περιληπτικῶς,
 ἐν περιλήψει, συντόμως.
 Sommario, οὐσ. ἄρ. περιλήψις.
 Sommatamente, ἐπ. ἴδε sommaria-
 mente, ταυτῶσημον.
 Sommato, οὐσ. ἄρ. τὸ ὅλον, τὸ σύ-
 νολον ποσὸν λογαριασμοῦ.
 Sommatore, οὐσ. ἄρ. ἐραμιστής.
 Sommatore, οὐσ. θ. ἀθροιστής, πρόσ-
 θεσις, = il sommario.
 Sommergere, ρ. ἐν. βυθίζω ἐν τῷ
 ὕδατι ἢ καὶ ἐν τῷ βῆθει τῆς γῆς,
 καταδύω, καταποντίζω* || καταβάλλω,
 καταστρέφω, ἀφανίζω* || — si,
 αὐτ. βυθίζομαι, καὶ μεταφ. κα-
 ταστρέφομαι.
 Sommergibile, ἰ. καταδύσιμος.
 Sommergimento, οὐσ. ἄρ. καταδυσι-
 μός, ἴδε sommersione.
 Sommergitore, οὐσ. ἄρσ. καταδύων,
 καταποντιστής.
 Sommerso, — a, πθ. μτ. τοῦ somme-
 gere* || — nel sonno, βαθύπνος.

Sommezza, οὐσ. θ. τὸ ἔξω μέρος, ἢ
 καλὴ θύρις ὑψίσματος.
 Sommessamente, ἐπ. ὑψιμένως, χα-
 μηλῆ τῆ φωνῆ.
 Sommessamente, ἰ. διγ. ταπεινός.
 Sommissione καὶ sommi —, οὐσ. θ.
 ὑποταγή, ὑπακοή, ὑπόκλισις.
 Sommessino, — a, ἰ. ταπεινός, εὐ-
 πειθής, ὑπήκοος.
 Somnesso, — a, πθ. μτ. τοῦ somme-
 tere: ταπεινός, ὑπήκοος* || — οὐσ.
 ἄρ. μήκος τοῦ γρόθου, ὑψομένου
 τοῦ ἀντιχειρός, ὡς μέτρον ὕψους.
 Sommettere, ρ. ἐν. κυρίως, ὑποτί-
 θημι* || μεταφ. ὑποτάσσω, ὑποδου-
 λῶ* || καθυποβάλλω, ἀναφέρω.
 Somministrare, ρ. ἐν. δίδω, παρέ-
 χω, χορηγῶ, = dare, porgero.
 Somministrativo, — a, ἰ. παρεκτικῶς,
 χορηγητικός.
 Somministratore, — trice, οὐσ. προ-
 μηθευτής, χορηγός.
 Somministrazione, οὐσ. θηλ. χο-
 ρηγία, προμήθεια.
 Sommissione, οὐσ. θ. ὑπόκλισις.
 Sommita, οὐσ. ἄρσ. ἐραμιστής κυ-
 ρίως συγγραμμάτων θεολογικῶν.
 Sommità, — tade, — tate, οὐσ. θ. κο-
 ρυφή, κορυφωμα. ἄκρα τοῦ ὕψους*
 || μεταφ. τέλος, τέρμα* || — (κατ'
 ἔκτ.) ὕψος, μεγαλοκαύπεια, λαμπρό-
 τες, τὸ ἔξοχον, τὸ ἄριστον.
 Sommo, — a, ἰ. βίσιμος, ὑπέρτατος,
 ἀνώτατος, ἀρτέτατος* || λυσiteléstato-
 τος, ἐπιωφελέστατος.
 Sommo, οὐσ. ἄρ. κορυφή, ἄκρα, κολο-
 φῶν* ἢ ἀνώτατος βαθμός, ἢ κο-
 ρυφῆ, τὸ πλησιέστατον ἄκρον.
 Sommitola, οὐσ. θ. (ἐν χρήσει πλ.)
 τὰ στοιχεῖα τῆς λογικῆς.
 Sommitolo, — mmitolo, ἄρ. κόν-
 δυλος, γρονθιά ὑπὸ τὸ γένειον.
 Sommorare, ρ. οὐδ. ὑποτονθροί-
 ζω, ὑποτονθροίζω.
 Sommoscario, οὐσ. ἄρ. τὸ ἀνώτατον
 ὕψος στήλης.
 Sommosciare, ρ. οὐδ. μαλακοῦμαι,
 ἀπαλύνομαι, μαραινοῦμαι ὀλίγον.
 Sommoscia, οὐσ. θηλ. παρρησιασ-

προτροπή* || κατάπεισις.
 Sommosso, — a, πθ. μτ. τοῦ som-
 muovere, ἀνακινήσις* || κατακρη-
 μνισθεῖς.
 Sommovimento, οὐσ. ἄρ. στάσις, τα-
 ραχῆ, θέρυθος ἐν τῷ ὄχλῳ.
 Sommovitore, οὐσ. ἄρ. (ἐξ)εγείρων
 τὸ πλῆθος, στασιαστικός.
 Sommuovere, ρ. ἐν. ὑποκινῶ, ὑπε-
 γείρω* || μτφ. (κατα)πέλω, παρορ-
 μῶ, παροτρύνω, προτρέπω.
 Sonabile, ἰ. ἠχησίμος, ἠχητικός.
 Sonaglio, οὐσ. ἐν. κρούω συνεχῶς
 τοὺς κωδωνίσκους, κωδωνίζω ἄνευ
 διαλειμμάτων.
 Sonagliata, οὐσ. θ. ἀλόος καὶ συνε-
 χῆς κωδωνισμός.
 Sonagliera, οὐσ. θ. ταινίδιον ἢ λω-
 πρίον ἐκ δέρματος κωδωνοφόρον.
 Sonaglio, οὐσ. ἄρ. κώδων, κωδώνιον,
 κρόταλον* || φυσάλις γινομένη ἐν τῷ
 ὕδατι ἐκ τῆς βροχῆς.
 Sonamento, οὐσ. ἄρ. ἦχος, ἠχησις.
 Sonare καὶ suonare, ρ. οὐδ. φθέγ-
 γομαι, προφέρω, ἠμιλῶ, φωνάζω,
 ἠχῶ, ἔχω ἦχον, φωνῆ* || μτφ. φων-
 νάζω ὅπως με ἀκούσῃ τις* || σημαί-
 νω, ἐκφράζω.
 Sonare, ρ. ἐν. κρούω, σημαίνω ὄρ-
 γανον οὐδὲποτε* — le campane, —
 τοὺς κώδωνας, κωδωνίζω* — il cla-
 viciprato, — τὸ κλειδοκώμβαλον*
 || — a raccolta a ritirata, (στρατ.)
 σημαίνω τὸ ἀνακλητικόν, τὴν ὑπο-
 χύρῃσιν τῶν στρατιωτῶν* || — le
 campane a doppio, μεταφ. δέρω,
 ζυλοκοπῶ τινὰ ἐπαναληπτικῶς καὶ
 σφόδρα (γαλλιστὶ batire dos et ven-
 tre) || — le predelle e le tabelle
 dietro ad alcuno, σκώπτω, περιγε-
 λῶ, διασώω τινά.
 Sonata, οὐσ. θ. ἦχος κωδώνων, μου-
 σικῶν ὄργάνων ἐξακολουθῶν μέχρις
 ὀρισμένου χρόνου* || μουσικὸν πονη-
 μάτιον διὰ ὄργάνων ἐξηγουμένων
 καὶ ἐκ δύο ἢ πλείονων τεμαχίων
 συγκείμενον, διάφορον ἦθος ἐμφαι-
 νόντων καὶ διαφόρου ρυθμικῆς ἀγω-
 γῆς, κρούσμα, κιν. σονάτα.

Sonatina, οὐσ. θ. μουσικὸν κρουσμά-
τιον εὐκόλον γεγραμμένον διὰ τοὺς
παιωτοτέρους μαθητάς.
Sonatore, —trice, οὐσ. μουσικός.
Sonatura και sonatione, οὐσ. θ. ἡ
γῶς, ἡχῆσις.
Soned, οὐσ. ἄρ. φυτόν, θριδακοειδές,
ὁ σόγγος ἢ σόγκος.
Sonoria, οὐσ. θ. ἡχέσιον, τὰ ἐν τοῖς
ὄρωλογοῖσι κρουστικά θύγανα, ἅτινα
σημαίνουσι τὰς ὥρας, τὰς ἡμισείας
καὶ τὰ τέταρτα.
Sonettario, οὐσ. διγ. φθηνοποιός.
Sonettarie, ρ. ἐν. φθὰς συγγραφή.
Sonettatore, —trice, ἴδε sonettante.
Sonetto, οὐσ. ἄρ. λυρικὸν ποιημάτιον.
Sonettone, οὐσ. ἄρ. ὠραία φθῆ.
Sonevole, ἔ. ἡχώδης.
Sonnacchiare και sonne —, ρ. οὐδ.
ὕπνωσι, νυστάζω.
Sonnacchiare, ἐπ. ἐν τῷ ὕπνῳ.
Sonnacchiosamente, ἔ. ὑπναλέως.
Sonnacchioso και sonno. —a, ἔ. ὑ-
πναλέως, νυσταλέως.
Sonnambolismo, οὐσ. ἄρ. ὑπνοβα-
σία, νυχτοβασία.
Sonnambolo και —bulo, ἄρ. ὑπνοβά-
της, = chi cammina sognando.
Sonnacchiare, ἴδε sonnecchiare.
Sonnetto, —lino, οὐσ. ἄρ. (ὀπεκ.)
ἐλαφρὸς ὕπνος, ὕπνιον.
Sonniferare, ρ. οὐδ. ἴδε sonnecchiare.
Sonnifero, —a, ἔ. ὑπνωτικός, ὑπνο-
φόρος || —οὐσ. ἄρ. ὑπνωτικόν, ναρ-
κωτικὸν φάρμακον.
Sonnifero, —a, ἔ. ἴδε sonnecchioso.
Sonno, οὐσ. ἄρ. ὕπνος —profondo,
ὕπνος βαθύς. —lungo, πολυὺς —
dolce, γλυκύθυμος ὕπνος. Primo —,
τὸ πρῶτον ὕπνιον || —eterno, ὁ αἰώ-
νιος ὕπνος, ὁ θάνατος.
Sonnolente, —o, —a, ἔ. νυσταλέως,
ἀποκακομημένος. || ὑπνοποιός, κα-
ρωτερός.
Sonnallenza και sonno —, οὐσ. θ.
βαθεῖα ὕπνωσις, ληθάργω προσομιλία.
|| —continua, ληθαργία.
Sonettare, ρ. οὐδ. διανυκτερεύω.
Sonometro, —a, ὀρθότερον, esometro;

ἄρ. ὄργανον χρησιμεῖον πρὸς κατα-
μέτρησιν τῶν ἡχῶν, ἡχόμετρον.
Sonoramente, ἐπ. ἐναρμονίως.
Sonorità, —tade, —tate, οὐσ. θ. τὸ
ἡχώδες, τὸ εὐήχον.
Sonaro, —a, ἔ. ὁ ἡχὸν ποιῶν, ἡχώ-
δης, ἡχῆσις, ἡχητικός, λυγρός ||
—tate gamoroso, strepitoso.
Santico, —a, ἔ. βαρύς, δυσκίνητος,
ἀδύνατος ὡς ἐκ τῆς νόσου.
Santuosamente και santu —, ἐπ.ρ.
πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Santuosità, —tade, —tate και santu-
tosità, οὐσ. θ. ἡλ. πολυτέλειά, με-
γαλοπρέπεια.
Santuosio και santuosio, —a, ἔ.
λυδίαπανος, μεγαλοπρεπής.
Soperbia, οὐσ. θ. ἴδε superbia.
Soperbiamente, ἐπ. σφόδρα.
Soperbiamiento, και super —, οὐσ.
ἄρ. ἀπατάλη, πλεονασμός.
Soperchante και super —, ἔ. διγ.
ἀπατεῖν, δόλιας, κενόδοξος.
Soperchianza και super —, οὐσ. θ.
ἴδε superchiamiento.
Soperchiare και super —, ρ. οὐδ.
πλεονάζω, περισσεύω ὑπερτερῶ ||
ἐξαιτῶ, δολιεύω.
Soperchiatore, —trice, οὐσ. ἄρ. ἴδε
Soperchante.
Sopercheria ἢ sopercheria, οὐσ. θ.
προσβολή, ὕβρις γινομένη κατὰ τι-
νος || ἀπάτη, δολιότης.
Soperchievole και super —, ἔ. διγ.
πλεοναστικός, πλεονάζων || ὕβριστι-
κός, προσβλητικός.
Soperchievolmente και super —,
ἐπ. ὑπερβαλλόντως, πλεοναστικῶς.
Soperchio και super —, οὐσ. ἄρ. ἴδε
soperchiamiento || ἡ μεγαλύτερα
δύναμις || —rompa il soperchio,
παροιμία, ὡς ἡ ἡμετέρα' μηδὲν ἄ-
γαν, πᾶν μέτρον ἔριστον || προσ-
βολή, ὕβρις || —, —a, ἔ. πλεονάζων,
ὑπερβολικός || —, ἐπ.ρ. ὑπερβαλ-
λόντως.
Soperchieta, οὐσ. θ. ἴδε soperchi-
anza, soperchiamiento.
Sopire, ρ. ἐν. κατα(περι)στέλλω, α-

ποκοιμίζω, μετρίζω || —οὐδ. και
—si, αὐτ. αποκοιμῶμαι.
Sopore, οὐσ. ἄρ. κάρωσις, κάρωσις,
νυσταγμός, ὕπνος.
Soporifero, —a, ἔ. ὑπνωτικός.
Soporifico, —a, ἔ. ναρκωτικός.
Soporoso, —a, ἔ. καρῶδης, ναρκώ-
δης, ληθαργικός.
Soppalco, οὐσ. ἄρ. φάτνωμα.
Soppannare, ρ. ἐν. ὑπορραπτῶ ὑφα-
σμά τι ὑπὸ τὰ ἱμάτιον || —(κατ'
ἐκτ.) καλύπτω, σκεπάζω, ἐνισχύω
τι διὰ τινος προσθήκης.
Soppanno, οὐσ. ἄρ. ὑπόρραμα, κοιν.
φθῆρα || —ἐπ. ὑπὸ τὰ θινύματα.
Soppassare, ρ. οὐδ. μαραίνωμαι.
Soppasso, —a, ἔ. μεμαραμμένος.
Sopperire, ρ. ἐν. ἴδε serpillire.
Soppestare, ρ. ἐν. τριβῶ, θραύω, κο-
πανίζω χονδροειδῶς.
Soppiano, ἐπ. ἴδε sottopoco.
Soppiantare, ρ. ἐν. ὑποσκελιζῶ τινά,
ἀποβάλλω, ἐκκρούω || μεταφ. πε-
ριφρονῶ || ἐξαπατῶ.
Soppiantatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ὑποσκελί-
ζων τινά, παρακρούστης.
Soppiattare, ρ. ἐν. (ἀπο)κρούπτω.
Soppiatteria, οὐσ. θ. μικροεπισκό-
της, μικρομυστικότης, κρυψίνοια
ἐπὶ οὐτιδανῶν πραγμάτων.
Soppiattato και soppiato, —a, πθ. μετ.
τοῦ soppiattare, κεκρυμμένος.
Soppiatione, οὐσ. ἄρ. διεπρόσωπος,
ἄλλοσφόσκαλος.
Soppidiano, οὐσ. ἄρ. ὑποπόδιον.
Soppiegare, ρ. ἐν. ὑποδιπλῶ, ὑπο-
πτύσσω, = incurvare.
Sopporre, ρ. ἐν. ὑποτίθημι, ὑποβάλ-
λω, = sottoporre.
Sopportabile, ἔ. διγ. ὑποφερτός.
Sopportamento, ἴδε sopportazione.
Sopportanto, ἔ. διγ. ἀνεκτικός.
Sopportare, ρ. ἐν. ἀνέχομαι.
Sopportatore, —trice, οὐσ. ἀνεκτι-
κός, = che sopporta.
Sopportazione, οὐσ. θ. ἀντοχή.
Sopportevole, ἔ. ἴδε sopportabile.
Sopportevolmente, ἐπ. ἀνεκτῶς.
Sopporta, οὐσ. θ. ἴδε Tolleranza.

Sopportiere, οὐσ. ἄρ. πολυπράγμων
|| οἰηματίας ὑψηλόφρων.
Sopportare, ρ. ἐν. (κατα)βασίζω, πη-
γῶ ὡς ἐν τῷ ὕδατι φρεάτος.
Soppressa, οὐσ. θ. πιεστήριον.
Soppressare, ρ. ἐν. λαμπρύνω, στιλ-
βῶ τι, πιέζω, μαγγανῶ || μεταφ.
βασανίζω, πιέζω.
Soppressata, οὐσ. θ. καρύκη, κοιν.
μέγα λουκάνικον.
Soppressato, —a, παθ. μετοχή' τοῦ
soppressare, στιλεωτός.
Soppressione, θ. ἴδε oppressione.
Soppresso, —a, παθ. μετ. τοῦ sop-
primere, ἴδε τὸ ρῆμα τοῦτο.
Sopprimere, ρ. ἐν. καταπιέζω, κα-
τανανικάζω || καταργῶ ἀναρῶ ||
πιέζω, πατῶ, ποδοπατῶ.
Sopprimere, οὐσ. ἄρ. ὑπεργούμενος,
κέρειρος ἡγούμενος.
Sopra και sopra, πρῶθ. ἐπὶ (κατὰ
γενικήν) κοιν. ἐπάνω' sopra un
carro di fuoco un garzon crudo,
ἐπὶ πυρίνου ἄρματος παῖς δλόγυ-
μνος || πλησίον, ἢ παρὰ (κατὰ δο-
τικὴν) || ἐφ' ἑαυτοῦ || ἐναντίον
κατὰ (μετὰ γενικήν) πέραν, ἐπέ-
κεινα, ὑπὲρ (κατ' αἰτιατ.) || ἐπί, ἐπὶ,
παρακτός || ὡς ἐγγιστά, περὶ ἢ πρὸς
(κατ' αἰτιατικὴν) || περὶ (κατὰ γε-
νικήν) || — ἐπὶ, διὰ || — πρὶν,
πρότερον ἂνωτέρω || —oio, ἐκτός
τούτου' || ἐκφράσαι: prestare, o
pigliare in presto danari —alcuna
cosa, δανείζω ἢ λαμβάνω δάνειον
ἐπὶ ἐνεχύρω πράγματος' || l'anno —
τὸ παρελθὸν ἔτος || —, πρόσλαμ-
βάνει ἀνωτὸς τῆν πρῶθ. δι' προτα-
σομένην, ὡς di sopra, πρὸ πάντων,
= soprattutti (ἴδε γράμ.).
Soprabastare, ρ. οὐδ. ὑπερκαθῶ.
Soprabellezza, οὐσ. θ. κάλλος λίαν
ἐπισημειωμένον.
Soprabbenedire, ρ. ἐν. ὑπερβου-
γῶ ἢ ἐπανευλογῶ.
Soprabbestiale, ἐπ. διγ. (ὑπερβ.)
κτηνωδίστατος.
Soprabbevere, ρ. ἐν. ἐπιπίνω εἶνον
ἢ ἄλλο τι μετ' ὕπερ ἔφαγον.

Soprabollire, ρ. οὐδ. παραβράζω, βράζω ὑπὲρ τὸ δέον.
 Soprabbondante, ἑ. διγ. πλεονάζων.
 Soprabbondantemente, ἑ. ὑπεραφθόνως = non soprabbondanza.
 Soprabbondanza, θ. ὑπεραφθονία.
 Soprabbondare, ρ. οὐδ. ὑπερπλεονάζω, ὑπερπερισσεύω, βρίθω.
 Soprabbondevole, ἑ. διγ. ἴδε soprabbondante.
 Soprabbondevolezza, οὐσ. θ. ἀφθονία, περισσεύα.
 Soprabbondevolmente, ἐπ. ἴδε soprabbondantemente.
 Soprabbuono, —α, ἑ. ὑπεράγαθος, πανάγαθος, ἐξαιρετος.
 Soprabello, —α, ἑ. ὠραϊώτατος.
 Soprabito, οὐσ. ἀρ. ἐπειδυτής, ἱμάτιον ἀνδρικόν, τὸ κοιν. σορτοῦχον.
 Sopraccadere, ρ. οὐδ. ἐπιγίνομαι.
 Sopraccaduto, —α, πθ. μετ. τοῦ ἀνωρθματος, ἐπεσθῶν, ἐπισυμβῆς.
 Sopraccalza, οὐσ. θ. ἐπιπερικνημία.
 Sopracamicia, θ. γιτών ἐπὶ γιτώνος.
 Sopracanto, οὐσ. ἀρ. ἐπιψῆ, γοητεία, μαγεία.
 Sopracapo, οὐσ. ἀρ. ἐπιστάτης.
 Sopraccaricare, ρ. ἐν. ἐπιφορτίζω, ἐπιβαρύνω.
 Sopraccarico, ἀρ. ἐπιφόρτισμα || — (ναυτ.) ὁ παραπλέων.
 Sopraccaria, οὐσ. θ. φέκελλος τῶν ἐπιστολῶν.
 Sopraccelesti, ἑ. διγ. ἐπουράνιος.
 Sopraccegnare, ρ. ἐν. προλέγω τι.
 Sopracchiappare, ρ. ἐν. προσκαλῶ ἄλλους ἰατροὺς εἰς συμβούλιον.
 Sopracchiargo, —α, ἑ. (ὑπερθ.) ὑπερλαμπρος, = chiarissimo.
 Sopracchiedere, ρ. ἐν. (ἐπι)ζητῶ περισσότερο τοῦ συμφωνηθέντος.
 Sopracchiusa, οὐσ. θ. ἐπιφραγμα || ὄροφράκτης, ὄχαιογνώμων ὑπερκαίμενος.
 Sopraccielo, οὐσ. ἀρ. κλίτης οὐρανός || θάλας.
 Sopracciglio, οὐσ. ἀρ. καὶ πλ. sopraccigli καὶ sopracciglia, οὐσ. θ. ὄφρος, ὄφρῶδιον.

Sopraccignere, ρ. ἐν. ἐπιζώνωμι.
 Sopraccinghia, θ. ζώνη ἐπὶ ζώνης.
 Sopraccio, ἀρ. ἐπιστάτης ἀνώτερος.
 Sopraccitare, ρ. ἐν. ἀναφέρω τὰ προειρημένα.
 Sopraccolo, (di—), ἐπ. ἐπὶ πλεόν, περιπλεόν, προσέτι, πρὸς τούτοις.
 Sopraccollonio, οὐσ. ἀρ. ἐπιστόλιον.
 Sopraccomito, οὐσ. ἀρ. ἐπικελευστής.
 Sopraccomperare, ρ. ἐν. ἀγοράζω τι ὑπερτετιμημένον.
 Sopraccoperta, οὐσ. θ. ἐπικάλυμμα, κάλυμμα ἐπὶ καλυμμάτων.
 Sopraccorrere, ρ. ἐν. ἐπιτρέχω.
 Sopraccuoco, ἀρ. ἀρχιμάγειρος.
 Sopradente, ἀρ. ὀδὸς ὑπερφθῆς ἢ ὁ φθόμενος ἕξ τῆς σερίας.
 Sopradetto, —citato, —α, μετ. παθητικά, προειρημένος.
 Sopradire, ρ. ἐν. ἐπι(προ)λέγω.
 Sopradotta καὶ sopradotto, οὐσ. θ. ἐπιπροϊή, τὰ παρόφρανα. κοιν. τὰ ἐξώπροικα.
 Sopradotale, ἑ. τῆς ἐπιπροίκος.
 Sopradotare, ρ. ἐν. ἐπιπροικίζω.
 Sopraccecitazione, οὐσ. θ. σφοδρὸς ἐρεθισμὸς τῶν ἀνθρώπων.
 Sopraesalto, —α, ἑ. ὑπερεπιναθείς.
 Sopracsaltazione, οὐσ. θ. ἐκθειασμός, ὑπερβολικὸς ἔπαινος.
 Sopraffaccia, οὐσ. θ. ἐπιφάνεια.
 Sopraffacimento, ἀρ. ὑπεραφθονία.
 Sopraffare, ρ. ἐν. καὶ —si, αὐτ. ἐξ-απατῶ || καταπιέζω, νικῶ.
 Sopraffatto, —α, μετ. παθ. τοῦ sopraffare, ἡττηθείς, νικηθείς || —(ἐπὶ καρπῶν) ὠριμώτατος.
 Sopraffinamento, οὐσ. ἀρ. ἄκρα λεπτότης, λεπτοουργία.
 Sopraffino, —α, καὶ —e, ἑ. διγ. λεπτότατος, ἐξαιρετος, ἑστος.
 Sopraffiorire, ρ. οὐδ. ἀναθῶν, πάλιν, ἐκ δευτέρου ἀνθῶ.
 Sopragalea, οὐσ. θ. λιθουρίας, εἶδος ταχυπλάσου, = galea capitana.
 Sopraggiare, ρ. ἐν. περιστρέφω αὐθις.
 Sopraggirello, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἵερα, ἢ κλαύουσα.
 Sopraggittare, ρ. ἐν. ἐπιρρίπτω καὶ

(κατ' ἐκτ.) ἐπιρρίπτω, ἤτοι κοινῶς ράπτω μετὰ πατητῆς ραφῆς.
 Sopraggitto, οὐσ. ἀρ. ἐπιρραφή.
 Sopraggiungere καὶ sopraggiungere, ρ. οὐδ. ἐπέρχομαι, ἐπικινούμαι, ἐρχομαι αἰφνης, ἀπροσδοκῆτως || —, ἐν. προσσθῆμι τι.
 Sopraggiunta, οὐσ. θ. ἀπροσδόκητος, αἰφνίδια ἀφίξις.
 Sopraggiunto, —α, ἑ. ὑπερπλεόν.
 Sopraggrande, ἑ. διγ. ὑπερμεγέθης.
 Sopraggragare, ρ. ἐν. ἐπιβαρύνω.
 Sopraggridare, ρ. οὐδ. φωνάζω σφοδρῶς, γενοῦσα τῇ φωνῇ.
 Sopragguardia, οὐσ. θ. ἡ πρώτη φυλακή, τὸ τῆς φυλακῆς πρῶτον σῶμα τοῦ στρατοπέδου.
 Sopraimpossibile, ἑ. διγ. ἴκαν ἀδύνατος, = più che impossibile.
 Sopraindorare, ρ. ἐν. ἐπιχρυσῶ.
 Sopraindurre, ρ. ἐν. ἀναπληρῶ.
 Sopraindente, οὐσ. ἀρ. ὁ προϊστάμενος τῶν ἐπιστατῶν.
 Sopraintendenza, οὐσ. θ. ἐπιστάσια, ἐφορεία τοῦ ἀρχιεπισκόπου.
 Sopraintenders, ε. ἐνεργ. ἴδε sopraintendere.
 Sopralezare, ρ. ἐν. ἐπάγομαι, ἀναφέρω μαρτυρίαν.
 Sopraletto καὶ sopralletto, οὐσ. ἀρ. κλίτης οὐρανός.
 Soprallore, ρ. ἐν. ὑπερπαινώ, ἐγκωμιάζω, ἐκθειάζω.
 Soprallore, οὐσ. θ. ἑστος, ὑπερβολικὸς ἔπαινος.
 Sopralunare, ἑ. διγ. ὑπεραέληνος, ἄν ὑπεράνω τῆς σελήνης.
 Sopralzare, ρ. ἐν. ἴδε sollevare.
 Sopramabile, ἑ. προσφιλέστατος.
 Soprammano, ἐπ. τῇ χειρὶ ὑπὲρ τὸν ὄμιον ὑψωμένη || ὑπερμέτρως, ὑπερβαλλόντως || ὑπερφάνως, ἀγέρως || προφανῶς, ἀνακωνδόν || — ἑ. ἑκτακτος, ἐξαιρετος || —, οὐσ. ἀρ. κτύπημα διὰ τῆς χειρός, διὰ τῆς σπάθης, κτλ. ἐπὶ τῶν νότων κατὰφερόμενον.
 Soprammatone, ἀρ. τσίχος ἐκ πλίνθων || ἐν χρήσει καὶ ὡς ἐπίθετον.

Soprammemorare καὶ —mentorare, ρ. ἐν. προμνησκῶ, προαναφέρω.
 Soprammentorato, —α, παθ. μετ. τοῦ soprammentorare, προειρημένος.
 Sopramercato, οὐσ. ἀρ. ἐπίμετρον, ἐπίδομα, ἐπαύξησις || per — ἐπιπλεόν, περὶ πλεόν.
 Soprammisura, ἐπ. ὑπερμέτρως.
 Soprammodo καὶ, δηροσημένως, soprammodo, ἐπ. ὑπερβολικῶς.
 Sopramontare, ρ. ἐν. ἀυξάνομαι, ὑπεραυξάνομαι, ὑπερβαίνω.
 Sopramamente, ἐπ. ἐξῆως, ἐξαιρετικῶς, μεγαλοπρεπῶς.
 Sopranimo, ἐπ. δυσμενῶς, ἐμπαιθῶς.
 Sopranarrare, ρ. ἐν. ἀφηγοῦμαι τι.
 Sopranaturale, ἑ. διγ. ὑπερφυσικός.
 Sopranaturalmente, ἐπίρ. ὑπερφυσικῶς.
 Sopranno, —α, ἑ. ὁ ἔχων ἡλικίαν ὑπὲρ τὸ ἔτος ἐπὶ ζῶων.
 Sopranomare, ρ. ἐν. ἐπονομάζω.
 Soprannome, οὐσ. ἀρ. ἐπώνυμον.
 Soprannominato, —α, μετ. πθ. τοῦ sopraannominare, ἐπονομαζόμενος.
 Sopranotare καὶ —nnotare, ρ. ἐν. ἐπιπλάζω, ἐπιπλέω || —nnotare, σημειῶ ἀνωτέρω.
 Soprannotato, —α, μετ. παθ. τοῦ sopraannotare, προσημειωθεὶς.
 Sopranumerario, —α, ἑ. ὑπεράριθμος.
 Soprano, οὐσ. ἀρ. (μουσ.) ἡ δευτέρα τῶν τεσσάρων ἀρτηριακῶν ὀδύκων φωνῶν, εἰς ἧς ὑποδιαιρεῖται ἡ καθόλου διάταξις τῆς ἐνδοῦ φωνῆς, φωνὴ ὄξεια || μελωδὸς ὀξύφωνος.
 Sopransegna, οὐσ. θηλ. (στρατ.) τὸ γνώρισμα, τὸ σύμβολον.
 Sopraudente, οὐσ. ἀρ. ἐπιστάτης, ἑφορος.
 Soprantendenza, οὐσ. θ. ἐφορεία, ἐπιστάσια, ἐποπτεία τῆς ἐργασίας.
 Sopraintendere, ρ. οὐδ. ἐφορεύω, ἐπιστάτω || διατάσσω, διευθύνω ἐργασίαν οὐκ ἀνήποτε.
 Sopraintenditore, οὐσ. ἀρ. ἑφορός.
 Sopraornato, οὐσ. ἀρ. (τεκτ.) ζωφόρος, ἐπιστήλιον ὀριγῆδες.
 Soprapagare, ρ. ἐν. ἀποτινῶ πλεόν

τοῦ δέοντος, κοιν. ὑπερπληρόν.
 Sopraparto, οὐσ. ἄρ. τοκετός· || ἐπ.
 ἐν τῷ τίχτειν ἢ μετὰ τὸν τοκετόν.
 Soprapresso, οὐσ. ἄρ. ἐπιμετρον.
 Soprapretto, ἄρ. ἐπιστήθιος ἑπι-
 τμὴς τῶν ἀρχαίων ὑπὸ τὴν θώρακα.
 Sopriacente, ἑ. ἄλλαν εὐχέστες.
 Sopriagnere καὶ — agere, ρ. οὐδ.
 κλωστικῶς, ἢ δακρυροῦ πάλιν.
 Soprienza, ο. ὑπεραφρονία.
 Soprieno, α, ἑ. ὑπερπλήρης.
 Sopriigliare, ρ. ἐν. λαμβάνω πλέον
 τοῦ ὀφειλομένου· || —, οὐσ. ἄρ. ἀ-
 ποσιώπησις τοῦ ἀτομικοῦ φρονή-
 ματος διὰ τὸ ἄσκανδάλιστον· || —
 (ρητ.) πρόληψις.
 Sopriiu, οὐσ. ἄρ. πλεονασμός· ||
 ἐπίδομα, ἐπιμετρον, ἐπαύξησις· ||
 —, ἐπ. προσέτι.
 Sopriimento, οὐσ. ἄρ. ἐπίδομα
 πράγματος ἐπὶ ἄλλου.
 Sopriotte, ρ. ἐν. ἐπιτίθημι, ὑπερ-
 τίθημι, προστίθημι τι.
 Sopriozione, οὐσ. θ. ὑπέρθεσις.
 Sopriosta, οὐσ. θ. ἐπίθεμα· || ἀνά-
 γλυφον, ἔκτυπον· || νόσημα τῶν ἴπ-
 πων, σχάσις, σχίσμα τῆς ὀπλῆς.
 Sopriprendere, ρ. ἐν. καταλαμβάνω
 τινὰ αἰφνιδίως, ἐπιτινῶμαι ἀπροσ-
 ἔδοκτος.
 Sopriendimento, οὐσ. ἄρ. κα-
 τάληψις ἀπροσδόκητος· || ἐπίδομα
 βαίφνιδία.
 Sopripresso, — α, μετοχή παθητικὴ
 τοῦ sopriprendere.
 Sopriprofondo, — α, ἑ. βαθύτατος.
 Sopriprecioso, — α, ἑ. (ὑπερθ.) πο-
 λυτιμότερος, = preziosissimo.
 Sopriraggiamento, οὐσ. ἄρ. ἐπι-
 λογος, = epilogo.
 Sopriaggiato, ρ. ἐν. ἐπιλέγω.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ἀναφέρω ἀνω-
 τέρα ἢ προσέτι.
 Sopriarato, — α, μετχ. παθ. τοῦ
 sopriarare, προσηρημένος.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ἀναγγέλλω
 πρότερον ἢ μνημονεύω ἀνωτέρω.
 Sopriarare, ρ. οὐδ. ἐπέρχομαι, ἐπι-
 κινῶμαι ἀφῆς.

Sopriehena, οὐσ. θ. λωρόν ἐπὶ
 τῶν νώτων τοῦ ὑποζυγίου.
 Sopriarata, οὐσ. θ. ἐπιγραφή.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ἐπιγράφω.
 Sopriarata, — α, ἑ. ἐπιγεγραμμέ-
 νος, ἐπισημειούμενος· || —, οὐσ.
 ἐπιγραμμά· || ἐπιγραφή.
 Sopriarazione, οὐσ. θ. ἐπιγραφή.
 Sopriarato, ἄρ. (ἄλγ.) ὑπέρτερος.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. ἑμὰς τῶν φορ-
 τηγῶν ἴππων, μασχαλιστήρ.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ἐπισπεύω, ἐπι-
 χέω, = spargere di sopra.
 Sopriarato, — α, παθητικὴ μετο-
 χὴ τοῦ sopriarare.
 Sopriarare, ρ. ἐν. καταπατῶ.
 Sopriarata, οὐσ. θ. ὑπερτάτη
 ἑλπίς, ἀρετὴ θεολογικὴ.
 Sopriarare, ρ. οὐδ. ὑπερελπίω.
 Sopriarante, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.)
 πρῶτος, ναυαγός.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ὑπερλατίζω.
 Sopriarare, ρ. ἐν. προσβάλλω ἀφ-
 ῆς, ἐπιτίθημαι, ἔφοδον ἐπιχειρῶ.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. (σφρ.) αἰφνιδία
 ἔφοδος.
 Sopriarato, — α, ἑ. ἀγιώτατος.
 Sopriarare, ρ. ἐν. περιόδια, γινώ-
 σκω πέραν τοῦ δέοντος.
 Sopriarante, ἑ. ὁ ὑπερκαθήμενος.
 Sopriarata, οὐσ. θ. ἀναβολή.
 Sopriarare, ρ. ἐν. κυρίως, ἐπιπέ-
 θηται· || ἀναβάλλω, διακόπτω τι
 ἐπὶ τινὰ χρόνον.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. σημειῶν τι,
 γνώρισμα.
 Sopriarare, ρ. ἐν. δίδω, ποιῶ
 σημειῶν, = fare sopriarare.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. ἴδε sopriar-
 are.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. ἐπιφόρισμα.
 Sopriarata, ο. δευτέρα σπορά.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ἐπισπείρω,
 σπείρω ἐκ δευτέρου.
 Sopriaratore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐπι-
 σπείρων.
 Sopriarato, ἄρ. ἀκοα φρόνησις.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ὑπερηφανῶ ὑπὲρ
 τὸ δέον.

Sopriarare, ἄρ. χεῖρων δούλου.
 Sopriarare, οὐσ. θ. φλογερὰ δίψα.
 Sopriarato, θ. ἐπιφόρισμα.
 Sopriarata καὶ sopriarato, οὐσ.
 θ. ἢ κρείττων οὐσία.
 Sopriarata καὶ sopriarato, —
 ἑ, διγ. (ὑπερθ.) οὐσιωδέστατος· κυ-
 ρίως περὶ τῆς θείας μεταλήψεως.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. ὑπεροχὴ· ||
 ἀνατολή.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. ἀρχιεπισκό-
 πος, φλάξ, ἀρχιεπίσκοπος ἐπ' οἰασθή-
 ποτα ἐργασίας· || —, ἑ. διγ. ὑπερέ-
 χων, ἐξέχων, ὑπέρτονος· || μεταφ.
 ἐπιτιμῶν, προφανής· || ὁρασύστο-
 μος, ἐπιτακτικός, δεσποτικός.
 Sopriaratamente, ἐπ. ἐξέχως· ||
 κυρίως, ἰδίως, εἰδικῶς.
 Sopriarata, οὐσ. θ. ἡραδρία, ἐφο-
 ρσία, ἐπιστάσια ἀνωτέρα· || ἀναβο-
 λή· || ἑλλειψίς, βραδύτης.
 Sopriarare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἐξέχω,
 ὑπερέχω, προίσταμαι· || δεσπόζω,
 ἀρχω, ἐξουσιάζω· || ἀναβάλλω· || ἐπι-
 κειμαι, πλησιάζω· ἐπὶ κινδύνων,
 κακῶν, κτλ.
 Sopriarato, ἑ. διγ. βραδύς, ἀκνη-
 ρός ἀναποφάσιτος.
 Sopriarato, ἑ. ἴδε Instericolo.
 Sopriarare, ρ. ἐν. κατέχω τι ὑπὲρ
 τὸν ὀρισμένον χρόνον.
 Sopriarato, — α, παθ. μετοχὴ τοῦ
 sopriarare.
 Sopriarato, ἐπ. ἐπὶ τῆς στέγης.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. παράτασις προ-
 θεσμίας τῆς ὀρελῆς.
 Sopriarato, ἐπ. πρὸ πάντων.
 Sopriaramento, οὐσ. ἄρ. πρόσο-
 δος, προχώρησις, ἐπίδοσις.
 Sopriarante, ἑ. διγ. ὁ ὑπερβάλ-
 λων, προέχων, προβλήτης.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ὑπερέχω, ὑπερ-
 τερώ· || —, οὐδ. ἐξέχω, προέχω.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. περίσσευμα.
 Sopriarare, ρ. ἐν. προβλέπω· ||
 κατασκοπεύω, παρατηρῶ προσεκτικῶς.
 Sopriarato, — α, ἑ. προβλεπτι-
 κώτατος, προσηρητικώτατος.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ἐπαγορεύω.

Sopriarante ἢ sopriarante
 καὶ sopriarante, ἑ. διγ. ἐπιγι-
 νόμενος, ἐπισομβανών.
 Sopriarata, οὐσ. θ. ἐπέλευσις,
 ἐπισομβητής.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ὑπερπωλῶ,
 πωλῶ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν.
 Sopriaramento, οὐσ. ἄρ. ἴδε so-
 priarare.
 Sopriarare, ρ. οὐδ. ἐπέρχομαι,
 ἐπισομβανῶ ἀφῆς· || —, ἐν. κα-
 ταλαμβάνω τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ.
 Sopriarato, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) τὸ
 τοῦ πλοίου προσήνεμον, τὸ πρὸς τὸν
 πνέοντα οὐרון ἀνεμον μέρος· || προ-
 βολή, ἄβρις ἀπροσδόκητος, ἀπειλή,
 ἐπίπληξις.
 Sopriarata, οὐσ. θ. ἴδε sopriar-
 aramento.
 Sopriarato, — α, παθητικὴ μετο-
 χὴ τοῦ sopriarare.
 Sopriarata καὶ — α, οὐσ. θ. (στρατ.)
 ἐπανωφύριον, ἐπενδύτης τῶν ἰπέ-
 των· || —, (τὰ νῦν) subveste· ||
 μεταφ. ἴδε coperta· || ἐπανωφύριον
 οἰονδήποτε, μανδύας, ἐπενδύτης, κτλ.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ἐπενδύομαι τὸ
 ἐπιθωρακίδιον ἢ τὸν φάρον· || ἐπεν-
 δῶ· || πληρῶ.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ὑπερβαίνω,
 ὑπερπικῶ, = più che vincere.
 Sopriarato, — α, παθ. μετ. τοῦ
 sopriarare, ἐπιζῶν.
 Sopriarata, οὐσ. θ. ἐπιζῆσις, ἐ-
 πιζῶσις, ἐν τῇ κυρία, ἐξδογῆ· || —
 (κατ' ἔκτ.) βεβαιότης διαδοχῆς κεν-
 νῆς θέσεως ἢ ἀξιώματος.
 Sopriarare, ρ. οὐδ. ἐπιζῶ, ζῶ
 μετὰ τὸν θάνατόν τινος.
 Sopriarare, ρ. οὐδ. ὑπερπικῶμαι
 θαυμασίως, = più che volare.
 Sopriarante, ἑ. ὑπερβολικός.
 Sopriarata, οὐσ. θ. ἡλ. μεγίστη
 ὑπερβολή.
 Sopriarante, ἑ. διγ. ἐξαιρετικός.
 Sopriarare, ρ. ἐν. ἐποικοδομῶ.
 Sopriarante, ἑ. διγ. ὑπερέχων.
 Sopriarata, οὐσ. θ. τόπος ὑψι-
 στός· || μετ. ὁρίστη ὑπεροχὴ.

Soprillustro, ἑ. διγ. ὑπέρλυμπος.
 Soprinnalzare, ρ. ἔν. ὑπερ(άν)υψώ.
 Soprintendenza, οὐσ. θ. ἀνωτάτη ἐφορία, ἐπιστάσια, διαίκησης.
 Soprintendere, ρ. ἔν. προϊσταμαι, ἐφορεύω, =soprintendere.
 Soprosso, οὐσ. ἄρ. (χειροῦγ.) ἐξόστωσις, κοιν. πρῆξιμον τῶν μελῶν ἕνεκεν ὁσποῦ θραυσθέντος.
 Soprossuto, —α, ἐπίθ. ἐξοστώσεων πλήρης.
 Soprumano, —α, ἑ. ὑπεράνθρωπος.
 Soprusare, ρ. ἔν. καταγράφω.
 Sopruso, οὐσ. ἄρ. ὕβρις.
 Sqquadrate, ρ. ἔν. καταστρέφω.
 Squadrato, —α, πθ. μτ. τοῦ sqquadrate.
 Squadrato, οὐσ. ἄρ. καταστροφή.
 Soramente, ἐπ. ἀφρόνας, ἄνευ πέρας, ἀπειροκόλως.
 Sorare, ρ. οὐδ. ἔπεται ἄνευ σκοποῦ ἐπὶ ἐρετικῶν οὐχὶ προκειμένων θήρημα ἐπιδιωκόντων.
 Sorba, οὐσ. θ. δόν, κοιν. σοῦρβον, μέσικλον αὔραρον.
 Sorbecchiare, ρ. ἔν. ροφῶ, καταπίνω διὰ μικρῶν ροφημάτων.
 Sorbettare, ρ. ἔν. πήγνυμι.
 Sorbettiera, οὐσ. θ. ψυκτήριον, κοιν. κάδος τῶν παγωτῶν.
 Sorbettiere, οὐσ. ἄρ. παγωτοποιός, παγωτοπώλης.
 Sorbello, οὐσ. ἄρ. μελίκατον, δροσιστικόν ποτὸν, παγωτόν, κτλ.
 Sorbigno ἢ sorbino —α, ἑ. στύφος, ὑπόφυκος ὡς τὸ δόν, τὸ σοῦρβον.
 Sorbire, ρ. ἔν. ροφῶ.
 Sorbizione, οὐσ. θ. ρόφησις.
 Sorbo, οὐσ. ἄρ. δένδρον, ἢ ὄα, κοιν. σορβία, ἢ αὐγαριά.
 Sorbona, οὐσ. θ. σχολὴ θεολογικῆ Ἰδρυθεῖσα ἐν ἔτει 1252, ἐπικληθεῖσα Sorbona ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱερωτοῦ Sorbon.
 Sorbone, οὐσ. ἄρ. ἑ. πόνηρος.
 Sorbottare, ρ. ἔν. τῆπτος, δέρω.
 Sorciaia, οὐσ. θ. ποντικοφωλιεῖ.
 Sorciglio, ἄρ. ἴδε sorraiglio.
 Sorcia και sorceo, οὐσ. ἄρ. ποντι-

κὸς ὁ μέγας (γαλλιστὶ rat).
 Sorcolo, ἄρ. ἐμβολεύς, ἔνθεμα.
 Sordacchione, οὐσ. ἄρ. κυρίως, λίαν κωφός ἢ ἀδαλόκωφος.
 Sordaggine, οὐσ. θ. κωφότης.
 Sordamente, ἐπ. κωφῶς.
 Sordastro, —α, ἑ. ὑπόκωφος ἢ μτφ. ἀνιλετής.
 Sordezza, οὐσ. θ. ἴδε sordidezza.
 Sordidamente, ἐπ. ρυπαρῶς.
 Sordidare, ρ. ἔν. ρυπαίνω, λερώνω.
 Sordidezza, οὐσ. θ. ρῦπος, ρυπαρότης, δυσείδεια ἢ —(κατ' ἔκτ.) ἄκρα φιλαργυρία, γλισχρότης.
 Sordido, —α, ἑ. ρυπαρός, δυσείδης ἢ φειδωλότατος, γλισχρός, χαυροπής, αἰσχροκερδής.
 Sordina, οὐσ. θ. sordino, ἄρ. (μουσ.) πνιγύς, ἐυλάριον τοῦ μαγαδίου τῶν βιολοισιδῶν ὄργάνων ἐπιτιθέμενον καὶ τὸν ἦχον τῶν κρουσμένων χορδῶν καταπνίγον' ἢ κώνος γάρτου εἰς τοὺς ὀλμίσκους τῶν σαλπίνγων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρεισαγόμενος ἢ εἶδος μικτοῦ κλειδοκουμβίλου ἄρχαίου κωφὸν καὶ πεπνυγμένον ἦχον ἐκφέροντος ἢ alla — (ἐκφρ. ἐπ.) λάθρα, κρυφίως, κρύβδην.
 Sordissimo, —α, ἑ. (ὑπερθ.) κωφώτατος, =superl. di sordo.
 Sordità, —tade, —tate, θ. κωφότης.
 Sordizia, οὐσ. θ. ἴδε sordidezza.
 Sordo, —α, οὐσ. κωφός ἢ riceo—, κρυφὸς πλούσιος, ὁ μὴ ἐνδεικνύων τὸ πλοῦτον αὐτοῦ ἢ quantità —α, (μαθημ.) ἀσύμμετροι ποσότητες ἢ uomo—, (κατ' ἔκτ.) ἄνθρωπος αἰωπηλός, σιγηλός, ἥσυχος.
 Sordomuto, —α, ἑ. κωφὸς ἀλλοί.
 Sorella, οὐσ. θ. ἀδελφὴ ἑμμοτέριας καὶ ἑμμοτήριας ἢ ἀδελφὴ ἰσοῦτως ἑτεροπάτριας ἢ ἑτερομήτριας ἢ —, (κατ' ἔκτ. λέγονται αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἐλέους =le monache ἢ —, (μτφ.) φιλὴ ἐπιστάθιος, πιστὴ σύντροφος.
 Sorellino, ἐπ. ὡς ἀδελφὴ, ἀδελφικῶς, =da sorella.
 Sorellina, οὐσ. θ. (ὑποκ. θωπευτικόν), μικρὰ ἀδελφὴ, κοιν. ἀδελφίτσα.

Sorgente, ἑ. διγ. ἀνατέλλων ἢ οὐσ. θ. πηγὴ, κρήνη ἢ ἀρχή, αἰτία.
 Sorgere καὶ surgere, ρ. οὐδ. ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι, ὑψοῦμαι ἢ καταγομαι ἢ —al vento, (ναυτ.) κρατῶ τὸν ἄνεμον ἢ —alle armi, συνάπτω μάχην ἢ —in ira, ἐξοργίζομαι.
 Sorgevole, ἑ. διγ. ἀνιστάμενος, ἀνυψούμενος, =sorgente.
 Sorgimento, οὐσ. ἄρ. (ἀν)ῦψωσις.
 Sorgitore, —trice, οὐσ. ὁ ἀνιστάμενος ἢ ἄρμος, λιμὴν.
 Sorgiguere, ἴδε sopraggiungere.
 Sorgiva, οὐσ. θ. ἕδατος διέλιξις ἢ πηγὴ ἢ ἐπιβρωσις ἀνεπαίσθητος.
 Sorgione, ἑ. διγ. (γυδ.) δύστροπος.
 Sorgozzone, οὐσ. ἄρ. ἀντηρὶς, ὑποστρήγμα τοῦχου ἢ κόνδυλος κοιν. γροθιά ὑπὸ τὸν λαίρμον.
 Sori, ἄρ. ὄρυκτὸν γαλιτσιδοσιδές.
 Soriano, —α, ἑ. λευτόχρους.
 Soricigno, —α, ἑ. φαίς, ὡς ὁ ποντικός, =di color di sorice.
 Sorite, οὐσ. ἄρ. (λογ.) σωρίτης, ἢ τοῖς συλλογισμοῖς σοφισματώδης.
 Sormontante, ἑ. διγ. ὑπερβαίνων, ὑπερτερῶν, ὑπέρτερος.
 Sormontare, ρ. ἔν. κατ—si, αὐτ. ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ ἢ μεταφ. ὑπερνωκῶ, καταβάλλω.
 Sormontato, α, πθ. μτ. τοῦ sormontare.
 Sormontatore, —trice, οὐσ. ἀναβήτης, ἐπιβάτης.
 Sornacchiare, ρ. οὐδ. ἀποχρέμπτωμαι, βήχων ἐκπτώω φλέγματα.
 Sornacchio, οὐσ. ἄρ. φλέγμα.
 Sornione, ἄρ. ἴδε sornione.
 Sornuotare, ρ. οὐδ. ἐπιπλέω.
 Soro —α, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) ἔρμα, κοιν. σαβοῦρα ἢ ἄρναον πρωτοετές, τὸ μὴ εἰσέτι πταροσησάν ἢ — (ἐπὶ ἀνθρώπων) ἀπλοῦς, εὐήθης.
 Sorpassante, ἑ. διγ. ἐξάρετος, ἐξοχος, ἀσύγκριτος.
 Sorpassare, ρ. ὑπερβαίνω, υπερβάλλω, ὑπερ(ε)ίχω, ὑπερτερῶ, νικῶ.
 Sorportare, ρ. ἔν. λαμβάνω τι μετ' ἐμοῦ, ἐπαίρω, ἐκκομίζω.
 Sorprendente, ἑ. διγ. θαυμάσιος.

Sorprendere, ρ. ἔν. καταλαμβάνω τινὰ ἀπροσδοκῆτας, ἐπ' αὐτοφάρος ἢ ἐκπλήττω, ἐθαμβῶ.
 Sorprendimento, οὐσ. ἄρ. καί: Sorpresa, οὐσ. θ. ἐπέλευσις, ἀπροσδοκῆτος ἄφικσις, φύρασις ἢ ἐκπλήξις, θαυμασμός.
 Sorra, θ. θύνου κοιλία ἄλατιστή.
 Soraderre, ρ. ἔν. ὑποκυρῶ, ὑποξέω.
 Sorrechiore, ρ. οὐδ. τείνω τὸ οὐς, ὠτακουσῶ.
 Sorroggere, ρ. ἔν. ὑποστηρῶ ἢ —si, αὐτ. περι(αυ-)στέλλωμαι.
 Sorrenamente, οὐσ. ἄρ. οὐρτις, κοιν. ρηχά, ἀμυδρὴ μέρη.
 Sorridente, ἑ. διγ. μειδιῶν, ὑπομειδιῶν, χαίρεις.
 Sorridentemente, ἐπ. μετὰ μειδιάματος, χαριέντως.
 Sorridere, ρ. οὐδ. (ὑπο)μειδῶ, διαγελῶ, ἠδεῖαν ὕψιν παρίστημι.
 Sorriso, οὐσ. ἄρ. (ὑπο)μειδιάμα.
 Sor saltare, ρ. οὐδ. ἐπιπηδῶ.
 Sorzare, ρ. ἔν. χειλοποτῶ, πίνω συνελῶς καὶ κατ' ὄλιγον.
 Sorsata, οὐσ. θ. ἴδε sorso.
 Sorvegliare, ρ. ἔν. ἴδε sorzare.
 Sorso, οὐσ. ἄρ. ρόφημα, ρόφησις.
 Sorta, οὐσ. θ. εἶδος, ἰδιότης ἢ οἰωνός, τύχη, μοῖρα ἢ καταστασις ἢ per—ή a—, (ἐκφρ.) τυχαίως.
 Sorteggiare, ρ. οὐδ. καὶ ἔν. οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπῶ ἢ ὀρίζω, προσδιορίζω τί τι.
 Sortiere, ἄρ. χρησμοδός, μάντις.
 Sortilegio, οὐσ. ἄρ. μαγεία, μαντεία.
 Sortilego, οὐσ. ἄρ. μάγος, μάντις ἢ —, ἑ. μαγικός, μαντικός.
 Sortimento, ἄρ. ἴδε assortimento.
 Sorfire, ρ. ἔν. καὶ οὐδ. ἐκλέγω τινὰ διὰ κλήρου, κληρῶ ἢ ἐξέρχομαι, —fuora ἢ —in campagna, (τραπ.) ἐξορῶ εἰς μάχην.
 Sortita, οὐσ. θ. ἢ διὰ κλήρου ἐκλογή προσώπου ἢ (στρ.) ἐξοδὸς τοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν πολέμων.
 Sorvagnante, ἐπίθ. διγ. ἴδε sorvagnante.
 Sorvenire, ρ. οὐδ. ἴδε sopravvenire.

Sorvivere, ρ. οὐδ. ἴδε sopravivere.
 Sorvolante, ἑ. διγ. ὑποσιπτάμενος.
 Sorvolare, ρ. οὐδ. ὑπερίπταμαι ||
 μτφ. ὑπερέχω, νικῶ.
 Soscritto καὶ sottoscritto.—α. μετ.
 παθ. τῶν soscrivere, καὶ sottoscri-
 vere, ὑπογεγραμμένος.
 Sosrittore, οὐσ. ἀρ. ὁ ὑπογράφων
 || χορηγὸς χρημάτων προκαταβα-
 λομένων ἐπὶ κοινῷ ἐπιχειρήματι
 ὑπὸ τινος ὄρου.
 Soscrivere καὶ sottoscrivere, ρ. ἐν.
 ὑπογράφω.
 Soscrizione καὶ sottoscrizione, οὐσ.
 θ. ὑπογραφή, =il sottoscrivere.
 Sospendere, ρ. ἐν. ἀναρτῶ, κρεμῶ
 || μεταφ. παρέλκω, ἀναβάλλω || —
 (ἐκκλ.) ἱερὰ ἀργὸν καθίστημι ||
 μετεωρίζω.
 Sospendibile, ἑ. διγ. ἀναρτητός, ἐ-
 πιδεκτικὸς ἀναρτήσεως.
 Sospendimento, οὐσ. ἀρ. ἀναρτήσις,
 ἐξάρτησις, κοιν. προσκόλλησις.
 Sosensione, οὐσ. θ. κυρίως, ὡς τὸ
 ἀνωτέρω || μτφ. μετεωρισμός, ἀμ-
 φιβολία, διαταγμός || ἀναβολή, ὑ-
 πέρθεσις || —d'armi, ἐκχειρία, ἐ-
 πλων ἀνακωχή, σύντομος, βραχεία
 διακοπή τῆς μάχης.
 Sospensivamente, ἐπ. μετεωρῶς ||
 διαστακτικῶς, ἀμφιβόλως.
 Sosparso καὶ su—α. ἑ. ἀναβλητι-
 κός || ἀμφίβολος, ἀβέβαιος.
 Sospensorio, οὐσ. ἀρ. (ἀνατ.) κρε-
 μαστήρ || —del tesicolo, ὁ— τοῦ
 ὄγκου || —ἑ. κρεμαστικός.
 Sospreso, —α, πθ. μτ. τοῦ sospende-
 re || —, ἑ. κρεμαστός, μετεωρός
 || μεταφ. ἔδηλος, ἀσαφής, ἀμφίβο-
 λός || ἐκστατικός, ἐκπληκτικός || παυ-
 θείς, καταδικασθεὶς εἰς ἀργίαν ἐπὶ
 ἱερῶν.
 Sospettamente, ἐπ. ὑπόπτως.
 Sospettante, ἑ. διγ. δύνπιστος, τα-
 χύποπτος, φιλόποπτος.
 Sospettare, ρ. ἐν. ὑποπτεύω, ὑπο-
 πτεύομαι || δυσπιστῶ.
 Sospettevole, ἑ. διγ. ὑπόπτευσίμος.
 Sospetto, ἀρ. ὑπόψια, ὑπόνοια || δυσ-

πιστία, φόβος || —, —α, ἐπιθ. ὁ-
 ποπτος, ὑποψίαν παρῶν.
 Sospettosamente, ἐπ. ἴδε sospetta-
 mente.
 Sospettissimo, —α, ἑ. (ὑπερβ.) λαν-
 ὑποπτος.
 Sospettoso, —α, ἐπιθ. καὶ οὐσ. ἀρ.
 ἴδε sospettante.
 Sospezione καὶ suspezione, θ. καὶ
 Sospicamento, ἀρ. ἴδε sospetto.
 Sospicare καὶ auspicare, ρ. ἐν. ἴδε
 sospettare.
 Sospigere καὶ sospingere, ρ. ἐν.
 ἀπελαύνω, ἀπωθῶ, ἀποπέμπω || ἐ-
 πείλω, ἐπισπεύω || προτρέπω, πα-
 ροτρύνω τινὰ ἐπὶ τι || —si, αὐτπ.
 προχωρῶ, προβαίνω.
 Sospignimento, οὐσ. ἀρ. ὠθησις ||
 προτροπή, παρόρμησις.
 Sospiro, οὐσ. θ. ὠθησις.
 Sospiro, —α, παθ. μετοχ. τοῦ sus-
 pignere, ἀποβληθεὶς || —α ogui-
 pie, (ἐπιρ.) συχνότατα.
 Sospiro, ὁ, ἴδε sospignimento.
 Sospirare, ρ. οὐδ. (ἀνα)στενάξω ||
 —α... (μετὰ τῆς προθ. α) ποθῶ, ἐ-
 πιποθῶ τι.
 Sospiratore, —trice, οὐσ. ὁ στενά-
 ζων, ὁ θρηγῶν, πολυστενός, ὡς ἐπὶ
 τὸ πλείστον, ἐραστής, ἐρωμένος.
 Sospirevole, ἑ. διγ. πολυστενάκτος.
 Sospiro, οὐσ. ἀρ. στεναγμός, στενάγ-
 μα, στόνος || —i amaro, teneri,
 στεναγμοὶ ἐρωτικοί, περιπαθείς ||
 —(μουσ.) σιωπή χορικής δυνά-
 μως ἐνὸς τεταρτημορίου φθόγγου,
 ἄλλως μέλανος καλουμένου, χρόνος
 κενός, ἐλάχιστος, κενός τεταρτημό-
 ριος, λεῖμμα.
 Sospiroso, —α, ἑ. ἴδε sospiratore.
 Sospiroso, ρ. οὐδ. μυκτηρίζω, μο-
 χθίζω, σκάπτω.
 Sospiro, (κατὰ συγχ. τοῦ sottoso-
 pra) ἐπ. ἀνω κάτω metter—, ἀ-
 νατρέπω || (ὡς οὐσ.) ἀνατροπή.
 Sospiro, οὐσ. θ. παύσις, ἀνάπαυσις, ἡ
 συζία || —(στρατ.) ἀνακωχή, παύ-
 σις ἐχθροπραξιῶν. [ισιαστικῶς.
 Sostantivamente καὶ su—, ἐπιθ. οὐ-

Sostantivo καὶ su—, οὐσ. ἀρ. οὐ-
 στατικόν.
 Sostanza, οὐσ. θ. ἴδε sustanza.
 Sostanziale καὶ su— ἑ. διγ. οὐσιώ-
 δης, ἔχων οὐσίαν ἢ ὑπαρξίν.
 Sostanzialità καὶ su—, οὐσ. θ. τὸ
 οὐσιώδες.
 Sostanziosamente, καὶ sostanzial-
 mente, ἐπιρ. οὐσιωδῶς.
 Sostare, ρ. ἐν. ἐπέχω, κατέχω, κοιν.
 σταματῶ || —, οὐδ. καὶ —si, αὐτπ.
 ἐπίσταμαι.
 Sostegno, ἀρ. ἔρεισμα, στήριγμα ||
 μτφ. ὑποστήριξις, διατήρησις, ὑπε-
 ράσπισις || βοήθεια, προστασία ||
 ὑδροφράκτης, ὄγετογώμων.
 Sostenente, ἑ. διγ. ὁ ὑποστηρίζων.
 Sostenenza καὶ sostegnenza, οὐσ.
 θ. ἔρεισις, ὑπέραισις, ὑποστήριξις
 || ὄνοχη, ἀνεξικακία || —, (κατ' ἄλ-
 λους) ταλαιπωρία || τροφή, τὰ πρὸς
 τὸ ζῆν ἐπιτηδεῖα.
 Sostenere, ρ. ἐν. ἐρείδω, ὑπερείδω,
 στηρίζω, ὑποστηρίζω || ὑφίσταμαι,
 ἀνέχομαι, ὑποφέρω || ἐπιτρέπω, συν-
 αινῶ, ἐνδίδω || — (ἐπὶ προσώπων
 καὶ πραγμάτων) διασώζω, διαφυ-
 λάττω, ὑπερασπίζω || βοηθῶ, συν-
 τηρῶ, προστατεύω || (δια)τρέφω,
 χορηγῶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν || παρα-
 τεῖνω, ἀναβάλλω || καθείρω, φυ-
 λακίζω || —, οὐδ. ἀντέχω, διαρκῶ
 || —si, αὐτ. ὑποστηρίζομαι || —si,
 ἐγκρατεύομαι, κατέχω ἐμαυτὸν ||
 —si, σοβαρεύομαι, φυλάττω τὴν
 ἀξιοπρέπειάν μου || —si, κρύπτω
 τὴν ἀπόφασίν μου.
 Sostenibile, ἑ. διγ. στηρίζιμος.
 Sostenibilissimo, —ma, ἑ. (ὑπερβ.)
 λαν στηρικτός.
 Sostenimento, ἀρ. ἴδε sostenezza.
 Sostentabile, ἑ. ἴδε sostenibile.
 Sostentamento, οὐσ. ἀρ. ἔρεισμα, βα-
 κηρία, στήριγμα || — (κατ' ἐκτ.)
 τροφή, διατροφή, διατήρησις.
 Sostentare, ρ. ἐν. (δια)τρέφω || (ὑπο-
 στηρίζω || διατηρῶ, διαφυλάττω
 || —si, στηρίζομαι || διατηροῦμαι
 ὑπερασπίζομαι.

Sostentativo, —α, ὁρηπτικός || δια-
 τηρητικός, σωστικός.
 Sostentato, —α, πθ. μτ. τοῦ so-
 stentare.
 Sostentatore, οὐτ. ἀρ. ὁ ὑποστηρί-
 ζων, συντηρῶν τινὰ || προστάτης.
 Sostenziazione, οὐσ. θ. (δια)τροφή.
 Sostenezza, οὐσ. θ. σοβαρότης, τὸ
 σοβαρόν, τὸ ὑπερήφανον ὄψος.
 Sostenuto, —α, παθ. μτ. τοῦ soste-
 nere || μτφ. εὐθύς, ὑψηλός || σο-
 βαρός, ἐμβριθής.
 Sostituire, ρ. ἐν. ὑποκαθίστημι τινὰ
 ἢ πρῶγμά τι, =sostituire.
 Sostituto, οὐσ. ἀρ. ἀντικατάστατος
 ἢ ἀνπληρωματικὸς βοηθός δημο-
 σίου ὑπαλλήλου || — (νομ.) δευτε-
 ρῶν προτεθείς κληρονόμος.
 Sostituzione, οὐσ. θ. ὑποκατάστα-
 σις, ἀντικατάστασις.
 Sottacqua, (διηρημένως) sott'acqua.
 ἐπ. ὑποβρυχίως, ὑπὸ τὸ ἕδωρ, (γαλ-
 λιστὶ au dessous de l'eau).
 Sottaqueo, —α, ἑ. ὑποβρύχιος.
 Sottaffittare, ρ. ἐν. ὑπενοικιάζω.
 Sottaffittatore, οὐσ. ὑπενοικιστής.
 Sottaffitto, οὐσ. ἀρ. ὑπενοικίας.
 Sottallato, —α, ἐπ. ὑποκάτω καὶ πλα-
 γίως, =sotto al lato.
 Sottana, οὐσ. θ. γυναικίον ποδήρης
 χιτῶνιον, κοιν. φοῦστα || ποδήρης
 ὑπογυῶν τῶν ἱερῶν, καλαίσις.
 Sottanino καὶ sottanello, οὐσ. ἀρ.
 (ὑποκ.) ὑποχιτῶνιον, μετὰ τις χι-
 τῶν κατεργάμενος μέχρι τῶν γονάτων
 Sottangente, θ. (γεωμ.) καμπύλη ὑφ-
 ακτομένη (γαλ. sub-tangente).
 Sottano, —α, ἑ. ὑποδεέστερος, κατώ-
 τερος || cere—α, κηρὸς κατωτέρως
 ποιότητος.
 Sottacchi καὶ sottico, ἐπ. =τῷ sot-
 tocchio, κρυφίως, λάθρα.
 Sottentramento, οὐσ. ἀρ. ὑπεσιδέου-
 σις, ἀλαδυσίς.
 Sottentrare, ρ. οὐδ. ὑπεσιδέομαι,
 παρσιδέομαι || διαδύχομαι, ἴδε sug-
 giungere || παρσιάγομαι.
 Sotterfugio, ἀρ. ἴδε sotterfugio.
 Sottera, ἐπ. ὑποχθονίως, ὑπὸ τὴν

γῆν' || mettere —, θάπτω, ἐνταφιάζω' || κρύπτω, ἀποκρύπτω' || A luna —, τῆς σελήνης καταδύσης' || andare —, θάπτομαι' || οὐσ. ἀρ. τὸ ὑπὸ τὴν γῆν μέρος.
 Sotterramento, οὐσ. ἀρ. ταφή, ἐνταφιασμός.
 Sotterraneo, —a, και sotterrano, —a, ἔ. ὑπόγειος, καταχθόνιος.
 Sotterrare, ρ. ἐν. χάνωμι ἐν τῇ γῇ, θάπτω' || ἐνταφιάζω νεκρόν' || κρύπτω, κρύπτω δὲ, τι δὴποτε ὑπὸ τὴν γῆν' || — altrui, καταστρέφω τινά καθ' ὀλοκληρίαν.
 Sotterratore, οὐσ. ἀρ. νεκροθάπτης.
 Sotterratorio, ἀρ. ἴδε sepultura.
 Sotteso, οὐσ. ἀρ. (γρμ.) γραμμὴ ὑποτεινούσα, εὐθεία.
 Sotteso, ἐπ. ὑποκάτω.
 Sottigliamento, οὐσ. ἀρ. λεπτοποίησης.
 Sottigliare, ρ. ἐν. λεπτοποιῶ, σμικρύνω' || — οὐδ, λεπτολογῶ, μικρολογῶ' || — si, αὐτ. ἰσχυρίζομαι.
 Sottigliativo, —a, ἔ. λεπτυντικός.
 Sottigliato, —a, πθ. μτ. τοῦ sottigliare.
 Sottigliazione, οὐσ. θ. (χρμ.) λεπτυνσις, ἀραιώσεις ὑγρῶν διὰ τοῦ πυρός.
 Sottiglianza, οὐσ. θ. λεπτότης κατὰσκευής, λεπτοουργία' || ἀραιότης τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ αἵματος' || ἔνδεια, ἐπαιτεία' || δέξιότης, εὐφυΐα, δεξιότης, παγοουργία.
 Sottigliame, οὐσ. ἀρ. λεπτὰ ὀφειδῆποτε πράγματα' || ὄψα, κρέατα λεπτόχυμα, μικρόχυμα' || — di ferro, λεπτὰ σιδήρια' || — di mercoi, ἐμπορεύματα κατὰ τὴν ποιότητα.
 Sottile, ἔ. διγ. λεπτός, μικρόσωμος, — che ha poco corpo, contrario di grosso' ἐπὶ πραγμάτων' tela —, ὀδὸν λεπτή' bastone —, ῥάβδος — carta —, χαρτίον — ὄν' tavola —, σενίον — ἢ vino —, οἶνος ἐλαφρός, aria o vento —, ἀήρ καθάρς' || navi — i, πλοῖα μικρὰ ταχύπλοα' || armata —, στόλος ἐκ μικρῶν πλοίων' || costa, spiagge —, παράλια ἀβασίς' || stato —, πρόφη εὐπειρος' || udito —,

ὄξυκοτα' || vista —, δευδέρκεια' || mal —, ἢ φθίσις, — il male dei tisico. || — (ἐπὶ προσώπων), ἰσχνός, μικρός' || ἔνδεος, πτωχός, ἀπορός' || πονηρός, κακεντραχός' || — οὐσ. ἀρ. τὸ μᾶλλον λεπτόν μέρος οἰουδῆποτε πράγματος, τὸ ἔξοχον, τὸ ἐξαιρετικόν, τὸ ἐκλεκτόν, κοιν. ὁ ἀθέρος' || ἔνδεια, τῶν πρὸς τὸ ζῆν μέσων, στέργεις χρημάτων' || ἐπ. λεπτός' || ἐπιδειξίως, ἐμβριθῶς, εὐφυῶς.
 Sottilità, —tade, —tate, οὐσ. θ. λεπτότης, τὸ λεπτόν ἐν παντί πράγματι, = sottigliezza.
 Sottiglianza, ρ. οὐδ. λεπτολογῶ.
 Sottilemente και sottilmente, ἐπ. κυρίως, λεπτῶς' || πεινρῶς, ἔνδειως, φειδωλῶς' || ἐπιδειξίως, εὐφυῶς, πονηρῶς' || ἀκριβῶς, λεπτομερῶς.
 Sottinsu, οὐσ. ἀρ. (ζωγρ.) ἐπιτομή.
 Sottintendere, ρ. ἐν. ἐξυπακούω, ὑπονοῶ' || — si, αὐτ. (ἐν γρήσει τριτοπροσώπως sottintende), ἐξυπακούεται, ὑπονοεῖται.
 Sotto, πρόθ. (κατὰ τὸν κοινὸν ὄρισμόν, ἀλλὰ, κατὰ τὴν κυρίαν σημασίαν, ὄνομα ἐμφαίνειν τὴ ὑποδεστρον τύπου, χρόνου και ἐνίστε κατὰσπείσεως, βαθμοῦ, κτλ.) ὑπὸ, ἐπὶ, διὰ, σὺν, εἰς, ἐν, παρά, ἐγγύς, πλησίον, περίπου. (*H λέξις αὕτη λεγόμενη μόνη ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, συντάσσεται ἐνίστε μετὰ τῶν προθέσεων di, da και a) (ἴδε γραμματικὴν).
 Sottocalzoni, οὐσ. ἀρ. ἐσώθρακον.
 Sottocancaliere, οὐσ. ἀρ. ὑπογραμματεύς.
 Sottocasa, ρ. ἐν. νότω, κεντῶ.
 Sottocchio και sott'occhio, ἐπ. κρυφία, κρυφίως.
 Sottocattivoso, —a, ἔ. πλήρης οὐλῶν, οὐλόδης.
 Sottocorpa, θηλ. ὑποκόπιλον, πινακίδιον τοῦ καπέου, τοῦ τεύλου, και πινακίτι.
 Sottodividere, ρ. ἐν. ὑποδιαιρῶ.
 Sottogiacere, ρ. ἐν. ἴδε soggiacere.
 Sottogola, θ. (τεκτ.) ὑποτραχήλιον.

Sottomaestro, ἀρ. ὑποδιδάσκαλος.
 Sottomanica, θ. χειρὶς ὑπευδύτου.
 Sottomano, οὐσ. ἀρ. κτύπημα ὑπὸ τὴν χεῖρα' || ἐκτακτον, κρυφόν δῶρον' || (ἐπ.) ὑπὸ τὴν μάλην, σκεδόν κρυφίως.
 Sottomare, οὐσ. ἀρ. ὁ βυθὸς τῆς θαλάσσης.
 Sottomarinio, —a, ἔ. ὑποβρύχιος.
 Sottomissione, ἴδε sottomissione.
 Sottomeliere, ρ. ἐν. ὑποτίθην, ὑποβάλλω' || (κατ' ἔκτ.) ὑποτάσσω, καθυποδουλώ' || — si, αὐτ. ὑποτάσσομαι, καθυποτάσσομαι, ὑπεικώ.
 Sottomissione, θ. ὑποταγή, καθυπόταξις' || εὐπειθεία, ὑπακοή.
 Sottomurata, οὐσ. θ. θεμέλιον.
 Sottopenimento, οὐσ. ἀρ. ὑποταγή.
 Sottoporre, (κατὰ συγκ. τοῦ sottoporre), ρ. ἐν. (καθ' ὑποβάλλω, ὑποτίθην' || — si, αὐτ. ὑποβάλλομαι.
 Sottoposto, —a, καθ. μετοχὴ τοῦ sottoporre, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος' || parto —, βρέφος ὑποβολιμαῖον.
 Sottopriore, οὐσ. ἀρ. ὑφηγούμενος, πᾶρεδρος τοῦ ἡγουμένου μονῆς.
 Sottordinare, ρ. ἐν. ἴδε subordinare.
 Sottoridere, ρ. οὐδ. ἴδε sorrideres' || μεταφ. ἀκμάζω.
 Sottoscala, οὐσ. θ. κεντὸν διάστημα τὸ ὑπὸ τὴν κλίμακα.
 Sottoscatta, οὐσ. ἀρ. σκανδάληθρον πυροβόλου ὄπλου.
 Sottoscritta, οὐσ. θ. ὑπογραφή.
 Sottoscritto, —a, πθ. μτ. τοῦ sottoscrivere, ὑπογεγραμμένος.
 Sottoscrittore, οὐσ. ἀρ. ἐν. συνεπογραφεύς' || συνδρομητής.
 Sottoscrivere, ρ. ἐν. ὑπογράφω' || οὐδ, καταγράφωμαι ὡς συνδρομητῆς συγγραμμάτος ἢ και ὡς συμμέτοχος ἔργου, δημοσίου.
 Sottoscrizione, θ. ἴδε sottoscritta.
 Sottosedere, ρ. οὐδ. ὑπὸκειμαι.
 Sottosopra, ἐπ. ἄνω κάτω' || τὸ ἐν μετὰ τοῦ ἄλλου, πλείον, ἑλαττον (γαλλιστ. l'un purtant l'autre).
 Sottuspiegare, ρ. ἐν. ὑποδεικνύω.
 Sottosquadra, —odi, —o, ἐπιρρημα-

τικῶς, ἐν κοιλωματι πρὸς ἐφαρμογὴν δι' ἐντομῆς.
 Sottosquadro, οὐσ. ἀρ. κολωμα, ἐντομή πρὸς ἐφαρμογὴν.
 Sottostrea, ρ. οὐδ. ὑπὸκειμαι, κυρίως και μεταφ. || ἐξασθενῶ ἀπαυδῶ.
 Sottoterra, ἐπ. ὑπὸ τὴν γῆν.
 Sottotingere, ρ. ἐν. ὑποβάλλω εἰς πρῶτην βαφὴν.
 Sottoofficiale, ἀρ. ὑπαξιωματικός.
 Sottovento, ἔ. (ναυτ.) ὑπὸνεμος.
 Sottoveste, οὐσ. θ. ὑποδύτης, καιν. ἐσσηφόρεμα.
 Sottovoce, ἐπ. ὑφιεμένος, σιγαλή τῇ φωνῇ, = sottoboce.
 Sottovolgere, ρ. ἐν. ἀναστρέφω.
 Sottovolto, —a, ἔ. ἀνάστροφος.
 Sottovimento, οὐσ. ἀρ. ὑφαίρεσις.
 Sottrarre, ρ. ἐν. ὑφαίρῶ' || μεταφ. ὑφαίρῶ, ὑποκλέπτω' || ἀποποιεῖσθαι, ἀρνοῦμαι' || ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ, ἀπάγω, πλανῶ, ἐξοπατῶ' || κρύπτω, ἀποκρύπτω' || — si, αὐτ. ὑφαίρῶμαι και μεταφορικῶς, ὑπακφεύγω, ἀποχωρῶ, ὑποχωρῶ' || — si, ἐλευθεροῦμαι, ἀπαλλάττομαι.
 Sottratto, —a, καθ. μτ. τοῦ sottrarre, ἀφαίρεσις, κτλ. || —, οὐσ. ἀρ. πλάνη, ἀποπλάνησις.
 Sottratore, —trice, οὐσ. κυρίως, ὁ ὑφαίρων, ὑφαίρων τι' || μεταφ. πλάνος, ἀπατεῶν' ἢ ὄντων διεσθαρῆς, ὑπαγωγός, λυμεών.
 Sottrazione και su —, οὐσ. θ. ὑφαίρεσις, ὑπαίρεσις' || ἀρνησις, ἀποποίησης' || — (ἀριθ.) ἀφαίρεσις.
 Sovatto, —vattolo, ἀρ. ἴδε soalto.
 Sovente, ἐπ. συνεχῶς, πολλῶν' || — (ἔ. διγ.) συχνός, πυκνός.
 Soventemente, ἐπ. πλεισταίως.
 Soverchiamento, ἐπ. ὑπερβαλλόντως, = con soverschianza.
 Soverchianto, ἔ. διγ. ὑπερπλεονάζων, ὑπεράφρονος, ὑπερχειλῆς.
 Soverchianza, θ. ἴδε soverchieria.
 Soverchiana, ρ. ἐν. ὑπερτρεφῶ, ἐξέχω' || νικῶ' || οὐδ. κρημνίζομαι.
 Soverchiatore, ἀρ. ὁ ὑπερβάλλων' || ἀπατεῶν, ὄβριος.

Soverchieria, θ. ἴδε soperchieria.
 Soverchievole, ἔ. διγ. περιτός.
 Soverchiazza, οὐσ. θ. ἴδε soperchianza, soperchianza.
 Soverchio, οὐσ. ἄρ. τὸ περιτόν· ἢ ἔ. περιτός· ἢ ἔπ. ὑπερβολικῶς.
 Sovero, οὐσ. ἄρ. φελλός.
 Sovercio, ἄρ. γέννημα σπειρόμενον καὶ ἀνατρεφόμενον πρὸς κοπρισμὸν τῶν ἀγρῶν, φυτική κόπρος.
 Sovra, πρόθ. ἴδε sopra.
 Sovrabbondante, ἔ. διγ. θαυσιπέτατος, =soprabbondante.
 Sovrabbondanza, οὐσ. θ. θαψιλία.
 Sovrabbondare, ρ. οὐδ. πλεονάζω.
 Sovraaccennare, ρ. ἐν. προλέγω.
 Sovraaccercare, ρ. οὐδ. ἐπαυξάνομαι, ἢ ὑπεραυξάνομαι.
 Sovraccullo, οὐσ. ἄρ. μέγιστος σεβασμός, ὑπέροχος λατρεία, ἀφοσίωσις πρὸς τὴν Θεοτόκον Παρθένον.
 Sovradescritto, —α, ἔ. περιγεγραμμένος ἀνωτέρω.
 Sovrassamoso, —α, ἔ. (ὑπερθ.) περιφημώτατος.
 Sovrassano, —α, ἔ. ὑπεραλγής, καὶ ὑπερβολὴν περιλυπος.
 Sovraggiagnere, ρ. ἐν. ἴδε sopraggiugnere.
 Sovragrande, ἔ. διγ. ὑπερμεγέθης.
 Sovraillustro, ἔ. διγ. ἐνδοξώτατος.
 Sovrainposta, οὐσ. θ. ἐπίθεσιμος.
 Sovramagnificentissimamente, ἔπ. μεγαλοπρεπέστατα. [mentuvato].
 Sovramenzionato, —α, ἔ. ἴδε pre-sovramenato, ἔπ. ἐξόχως.
 Sovraeggiare, ρ. οὐδ. διαπύλω.
 Sovranissimo, —α, (ὑπερθ.) ὑπερτάτος.
 Sovranità, —tade, —tate, οὐσ. θ. κυριαρχία, αὐτοκρατορία.
 Sovranaturale, ἴδε soprannaturale.
 Sovrano, οὐσ. ἄρ. κυρίως, ὕψιστος, ὑπερτάτος, προϊστάμενος· ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων· ἢ μεταφ. ἔξοχος, ὑπερέχων παντὸς ἄλλου, καὶ (κατ' ἔκτ.) κυριάρχης, μονάρχης, βασιλεὺς, αυτοκράτωρ, ἡγεμόνων, προεστώς, μεγιστάν· ἢ (μουσικ.) ἴδε soprano.

Sovrano, —α, ἔ. προέχων, ὑπέροχος, ἐξαιρετός, κράττων, μέγιστος, ισχυρότερος, ὑψηλότερος· ἢ al- grado, κατὰ τὸν ὑπερτάτον βαθμόν.
 Sovranzare, ρ. οὐδ. ἴδε sopranzare.
 Sovrapossente, ἔ. διγ. παντοδύναμος.
 Sovrappieno, —α, ἔ. ὑπερχειλῆς.
 Sovrappiu, οὐσ. ἄρ. ἴδε soprappiu.
 Sovrapporre, ρ. ἐν. ἴδε soprapporre.
 Sovrasaltare, ρ. οὐδ. κυρίως, ὑπερπηδῶ καὶ, προσέτι, πάλω.
 Sovrasoritto, —α, ἴδε soprascritto.
 Sovrassaltare, ρ. ἐν. προσβάλλω, ἐσορμῶ παντὶ σθένει.
 Sovrastamento, οὐσ. ἄρ. ἐπιθεώρησις, ἐπιτήρησις, ἐφορεία.
 Sovrastante, ἔ. διγ. ἐπιστάτης.
 Sovrastare, ρ. οὐδ. ὑπερίσταμαι.
 Sovratollerare, ρ. ἐν. ἀνέχομαι.
 Sovravegnente, ἔ. διγ. ἐπισυμβαίνων, ἐπιγινόμενος.
 Sovreccellente, ἔ. διγ. ὑπέροχος.
 Sovrempiere, ρ. ἐν. ὑπερπληρῶ.
 Sovresso, ἔπ. ἄνω, ἐπάνω, τὸ ἐναντίον τοῦ sottesso.
 Sovroffesa, θ. μεγίστη προσβολή.
 Sovrumanita, θ. τὸ ὑπεράνθρωπον.
 Sovrumano, —α, ἔ. ὑπεράνθρωπος.
 Sovrallo, οὐσ. ἄρ. δαίπνον ἀδίπνον· ἢ α—, (ἐπ' ἄρ.) ἀφρόνως.
 Sovvenenza, οὐσ. θ. ἀνακούφισις.
 Sovvenevole, ἔ. διγ. βοηθητικός.
 Sovvenimento, ἴδε sovvenenza.
 Sovvenere, ρ. ἐν. βοηθῶ, ἀνακουφίζω, παρέχω βιωτικούς πόρους· ἢ —si, αὐτ. ἀναμιμνήσκομαι, ἐνθυμούμαι· ἢ οὐσ. ἄ. μνήμη, ἀνάμνησις.
 Sovvenitore, —trice, οὐσ. βοηθός, ἐπίκουρος, αὐεργέτης.
 Sovventore, ἄρ. ἴδε τὸ προηγούμενον.
 Sovvenzione, οὐσ. θ. βοήθεια.
 Sovversione, οὐσ. θ. ἀνατροπή· ἢ ἔμεις, ἐμετός, ναυτίασις.
 Sovvertere, —lire, ρ. ἐν. ἀνατρέπω.
 Sovvertimento, ἴδε sovversione.
 Sovvertitore, —trice, οὐσ. ἀνατροπέας· ἢ ἔθων διαφθορῶν.
 Sozio, οὐσ. ἄρ. ἴδε socio.
 Sozzamente, ἔπ. ρυπαρῶς.

Sozzare, ρ. ἐν. ρυπαίνω, μιάνω.
 Sozzazza, οὐσ. θ. καί.
 Sozzità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ρυπαρία, ἴδε sozzura.
 Sozzo, —α, ἔ. ρυπαρός, ἀκαθάρτος· ἢ εὐσεδής· ἢ μωρός, μαθηρός, αίσχυρος, γλίτχυρος, ἄθλιος, γαμεροπής.
 Sozzore, —zume, οὐσ. ἄρ. καί.
 Sozzura, οὐσ. θ. ρῦπος, ρυπαρία· ἢ ἀσχημία, εὐσεδία· ἢ μοχθηρία.
 Spaccamento, —montagne, οὐσ. κομμάστις, κενναυχία.
 Spaccare, ρ. ἐν. (δια)σχίζω, τέμνω, διαίρω εἰς δύο· ἢ —ai, αὐτ. (δια)σχίζομαι, διανοίγομαι.
 Spaccatura, ἄρ. θ. ἴδε spaccamento.
 Spacciabile, ἔ. διγ. εὐπώλητος.
 Spacciare, ρ. ἐν. (δια)πωλῶ, ἐκποιῶ, ἀπεμπολῶ, κοιν. ξεπουλῶ· ἢ ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω, παραίνω, διεκπεραίνω, ἀποτελεῖω, ἐκπέμπω· ἢ ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ· ἢ καταστρέφω, φονεύω, θανατῶν τινα· ἢ —si, αὐτ. (μεταφ.) ἐπαίρομαι, μεγαλαυχῶ· ἢ —si, ἀπαλλάττομαι, ἀπελευθεροῦμαι, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Spacciatamente, ἔπ. ταχέως.
 Spacciatissimo, —a, ἔ. (ὑπερθ.) ἴδε speditissimo.
 Spacciativo, —a, ἔ. ταχύς, ταχύργος, σπευτικός.
 Spacciato, —a, παθ. μετ. τοῦ spacciare, παληθείς, κτλ· ἢ κοινός, πασίγνωστος· ἢ —(ιστρ.) ἀπεγνωσμένος, ἐπιθάνωτος· ἢ μεταφ. ἀπληπισμένος· ἢ ἀπὴλλαγμένος, ἐλεύθερος.
 Spacciatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀπεμπολῶν.
 Spaccio, οὐσ. ἄρ. πώλησις, ἀπεμπόλησις, ἐκποίησις, κοιν. ξεπούλημα· ἢ ἐκπεραίωσις, ἀποπεράτωσις· ἢ —(παρὰ τοῖς ἐμπόροις) ἐπιστολή εἰδοποιητικὴ πρὸς τοῦ τραπέζιου.
 Spacco, οὐσ. ἄρ. σχίσμα οἰουδήποτε πράγματος.
 Spaccone, οὐσ. ἄρ. κομπορημίω.
 Spacificare, ρ. ἐν. εὐώνω.
 Spada, οὐσ. θ. ὄπλον ἐπιθετικόν, ξίφος, σπάθη στρατιωτικὴ· ἢ —a doppio filo, δίστομος σπάθη· ἢ sen-

za colpo di—, ἀμαχητί· ἢ venire a mezza—, συστάδην διαφιλοζομαί· ἢ buona o prima—, καλὸς ξιφομάχος, ὀπλομάχος, πολεμιστής· ἢ uomo di—, στρατιώτης, στρατιωτικός· ἢ ἰχθύς, ὁ λεγόμενος ξίφιας.
 Spadaccia, οὐσ. θ. ἄθλια σπάθη.
 Spadacciaia, οὐσ. θ. πλῆγη ἢ ἐκ σπάθης, κοιν. σπαθία.
 Spadacchino, οὐσ. ἄρ. μαχαιροφόρος· ἢ ξιφομάχος· ἢ —(ὑποκ.) μικρὰ σπάθη, σπαθίον, ξιφίον.
 Spadacciuola, θ. βοτάνη, ἢ ξυρίδι, τὸ ξυρίδι καὶ τὸ ἄνθος αὐτό.
 Spadaio, —daro, οὐσ. ἄρ. ξιφοποιός.
 Spadato, οὐσ. θ. ξίφος πλῆγη, κοιν. σπαθία, =spadacchiaia.
 Spaderno, οὐσ. ἄρ. ἔρμια.
 Spadiglia, οὐσ. θ. ὁ ἄσος τῆς πίκας ἐν τῷ χαρτοπαίγνῳ τῆς ὀμβρας, ὡν ἀνατομάχης.
 Spadina, οὐσ. θ. (ὑποκ.) σπαθίον.
 Spadino, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) μεγάλη, πλατεῖα καὶ ἐπιμήκης σπαθίον.
 Spadulare, ρ. ἐν. ἀποξηραίνω ἔλη.
 Spaghiello, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) σπαρτίον, μῆριδος, κ. λεπτὸς σπάγγος.
 Spagliare, ρ. ἐν. ἀφοίρω τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου· ἢ οὐδ. ἐκλύομαι.
 Spaglio, οὐσ. ἄρ. ἐκχύσις, ἐκρηξίς τοῦ ὕδατος θαλάσσης, κτλ.
 Spagnolata, οὐσ. θ. κωνησιολογία, μεγαληγορία, ἀλαζονεία.
 Spagnoleggiare, ρ. οὐδ. ἰσπανίζω, χρώμαι ἰσπανικαῖς λέξεσι.
 Spagnolescamente, ἔπ. ἰσπανιστί.
 Spagnoletta, θ. ἰσπανικὴ φῶδι, ἰσπανικὸς χορὸς· ἢ κλείθρον τῶν παραυροφύλων· ἢ ὕμασμα τι ἰσπανικόν.
 Spago, οὐσ. ἄρ. σπαρτίον, κοιν. λεπτός σπάγγος.
 Spai, ἄρ. ἰππεὺς τοῦρκος, σπαχίης.
 Spaiamento, οὐσ. ἄρ. χωρισμός.
 Spaiare, ρ. ἐν. χωρίζω, διασειγνύω, κοιν. χαλῶ τὸ ξυῖνος.
 Spalancare, ρ. ἐν. (κατ' ἀρχαιοτέραν ἐκδοχὴν ἀναπεταίνω, κοιν. ἀνοίγω τι καὶ ὄλον τὸ πλάτος· ἢ μεταφ. δαμιλῶ, ἐκδηλῶ τι θαρραλέως.

Spalancatamente, επίρ. άνοποκρίτως, θαρραλέως.
 Spalancatore, -trice, ούσ. θ. άνοίγων.
 Spalare, ρ. έν. άφαιρῶ, έκβάλλω τούς χάρσκας τῶν καρποφόρων δένδρων || διανεμῶ, άνεμίζω, λιμαίζω διά τοῦ πτύου. πτυαρίζω σίτον, κριθήν, κτλ. καθαρίζω.
 Spalata, ούσ. θ. λιχμησις, κοιν. τὸ τοῦ σίτου λίχμισμα.
 Spalatore, ούσ. άρ. λιχημητής.
 Spalcare, ρ. ένεργ. έκβάλλω, άφαιρῶ τὸ συνιδωμα.
 Spaldo, άρ. τοίχου ποσβολή.
 Spalla, ούσ. θ. ὤμος, —ε, πλ. τὰ νῶτα || —(κατ' έκτ.) βοήθημα, ὑποστήριγμα || fare —ε, κυρίως, βοηθῶ, καί μεταφ. προστατεύω, ὑπερασπίζομαι τινα || πλευρὰ ὀχυρώματος || (ναυτ.) τὸ μεταξύ τῶν προτόνων καί τοῦ μεσαίου ἰστού διάστημα.
 Spallaccia, ούσ. θ. χονδρός καί κακόσχημος ὤμος.
 Spallaccio, ούσ. άρσ. (στρατ.) έπωμάδιον, τὸ καλύπτον τὰ νῶτα μέρος τῆς πανοπλίας.
 Spallare, ρ. έν. συντριβῶ, έξαρθρῶ, βλάπτω τὰ νῶτα τοῦ ἵππου || —σι, ρ. αὐτ. έξαρθροῦμαι τὰ νῶτα.
 Spallato, —α, παθ. μετ. τοῦ spallare || cavallo —, ἵππος βεβλαμμένος τὰ νῶτα, έξηρθρηκός || uomo —, μεταφ. άνθρωπος κατάχρως, κατστραμμένος || — ούσ. άρ. ἡ ἐπὶ τῶν νῶτων ἵππων καί άλλων φορηγῶν ζῴων νόσος, έξάρθρωσις ἐπιφέρουσα.
 Spalleggiamento, ούσ. άρσ. (στρατ.) πρόχειρος φραγμὸς ὁδοῦ, χαράκωμα, ὁδὸφράγμα.
 Spalleggiare, ρ. έν. (στρατ.) χαρακῶ, φράσσω ὁδόν || μεταφ. βοηθῶ, προστατεύω || —, οὐδ. βελίζω κομψῶς ἐπὶ ἵππων.
 Spalletta, ούσ. θ. περιφραγμα, άνάχωμα, έξ' οὗ πυροβολεῖται ὁ έξθρός || κρηπίς, φραγμός.
 Spalliera, ούσ. θ. έρεσίνωτον κοιν. ράγχις καθέδρας, άμάξης, κτλ. || χλόη

περὶ τούς τοίχους κήπου || παράταξις στρατιωτῶν πρὸς τιμὴν διαβάτου έπισήμου.
 Spalliere, ούσ. άρ. άρχικωπηλάτης.
 Spallino, ούσ. περιώμιον, κοιν. σάλι || — (στρατ.) έπωμίς.
 Spallona, ούσ. θ. μέγας ὤμος.
 Spalluto, —α, έ. πλατύνωτος.
 Spalmare, ρ. έν. έπιχρίω έξωτερικῶς τὰ πλοία εκ στέατος.
 Spalmata, ούσ. θ. ἡ διὰ τῆς παλάμης κτύπος ἐπὶ παλάμης.
 Spalmatore, ούσ. άρ. πακτωτής, κοιν. καλαφάτης, = calefato.
 Spalmo, άρ. χρίσμα εκ στέατος, ρητίνης, έλαίου, θείου, κτλ. πρὸς άλειψιν τῆς τρόπιδος τῶν πλοίων.
 Spallo, ούσ. άρσ. πρόχωμα τὸ περὶ λίμνην, ποταμόν, ἢ φρούριον, μάλλον δὲ τὸ πρανές, τὸ κατωφερές || ἴδαφος, δάπεδον, κοιν. χάρωμα || (στρατ.) προπύργιον.
 Spampanamento, ούσ. άρ. spampanata, θ. βλαστολογία, κλάδευσις τῆς άμπέλου, οἰναρισμός.
 Spampanare καί —mare, ρ. έν. βλαστολογῶ, κλαδεύω τὴν άμπελον.
 Spampanazione, ούσ. θηλ. ἴδε spampanamento.
 Spandere, ρ. έν. (ἐπ)έκτεινω, έπαυξάνω, μεγαλύνω || (κατ' έκτ.) διασκορπίζω, διασπείρω, διαδίδω || —σι, αὐτ. έκτείνομαι, διασπείρομαι, διαδίδομαι, εκχέομαι, κτλ. || —σι, (κατ' έκτ.) ὑπεκρύνω.
 Spandimento, ούσ. άρ. εκχυσίς.
 Spanditoio, ούσ. άρ. κυρίως, στεγνωστήριον τῶν εκτυπωθέντων φύλλων καί (κατ' έκτ.) πεντὸς πράγματός.
 Spanditore, —trice, ούσ. θ. εκχύων.
 Spantiare, ρ. έν. άφαιρῶ τούς έξαιτικούς καλάμους, κοιν. τὰς έξθεραγας || —σι, αὐτ. άποσπῶμαι τῶν έξευτικῶν καλάμων || μεταφ. άπαλλάττομαι, άπελευθεροῦμαι.
 Spanna, ούσ. θ. σπιθαμή καί τὸ διὰ τῆς σπιθαμῆς μέτρον.
 Spannare, έ. διγ. σπιθαμαίεσις.
 Spannare, ρ. έν. χαλαρῶ τὰ δίκτυα

|| μεταφ. καταστρέφω τὰ σκέδῆ τι-
 νος || καθάρω, καθαρίζω || —σι, αὐτ. άπεκδύομαι, άπογυμνοῦμαι.
 Spannocchiare, ρ. έν. κόπτω, εκκόπτω τὴν άνθήλην, τούς στάχους τοῦ άραβοσίτου.
 Spantaniare, ρ. έν. εκχέω εκ τοῦ έλους || —σι, αὐτ. έξέρχομαι εκ τοῦ έλους.
 Spantiare, ρ. οὐδ. καταπλήττομαι.
 Spanto, —α, παθ. μετοχή τοῦ spantare || πομπώδης.
 Sparpolaio, ρ. αὐτ. διαλύομαι.
 Sparpolato, —α, έ. (γυδ.) ἴδε scompostissimo || riso —, πλατύς, εκτενής γέλως, καγχασμός.
 Sparabiecco, έπ. (Audare a —) περιπλανῶμαι.
 Sparadagaro, άρ. (γυρ.) λίθον κηρωτῶν έμπλάστρων, κ. τσιρότον.
 Spargeila ἢ ghella, ούσ. θ. φυτόν, άσπαραγός ὁ άγριος.
 Sparagiata, ούσ. θ. τόπος πλήρης άσπαράγων, άσπαργιών.
 Sparagio καί agarago, ούσ. άρ. φυτόν, ὁ άσπαραγός, ἡ άσπαργία.
 Sparagnare, ρ. έν. οικονομῶ πᾶσαν δαπάνην, φείδομαι.
 Sparagno, ούσ. άρ. δαπάνης οικονομία, φειδῶ, φειδωλία.
 Sparalembò, ούσ. άρ. περιζῶμα τῶν τεχνιτῶν.
 Sparapane, ούσ. διγ. (γυδ.) ψωμοφάγος || μτφ. φυγόπονος, άνηρδός.
 Sparare, ρ. έν. εκκοιλίζω, έξεντερίζω || διγασμοῦ, διαρῶ, κόπτω εἰς δύο || άπομαθῶν, λησμονῶ || εκκενῶ, κοιν. άδειάζω ἄπλον πυροβόλον, πυροβολῶ || λακτίζω, κοιν. κλωτῶ ἐπὶ ἵππου || —σι, (αὐτ.) per aieuno, πᾶσαν καταβάλλω προσπάθειαν ὑπέρ τινος, καί τὴν ζωὴν μου αὐτὴν εν άνάγκη.
 Sparata, ούσ. θ. κυρίως, συμπτροβόλησις || μεγάλια, φροῦδαι ὑποσχέσεις, μεγαλαυχία, κομπασμός.
 Sparato, ούσ. άρ. έτοιγμα τοῦ προσθίου τῶν ἱματίων, τῶν χιτῶνων, κτλ. || —, —α, παθ. μετ. τοῦ sparare,

σχιστός, άνοικτός || (ἐπὶ πυροβόλων) ἴδε scaricato.
 Sparatore, ούσ. άρσ. στρατιώτης άκροβολιστής || κομποσρήμιον.
 Sparacchia, ούσ. άρ. λαίμαργος.
 Sparacchiarre, ρ. έν. ὑπερσθίω, τρώγω λαίμαργος, ὅπῃ τὸ δέν || αἶρω τὴν τράπεζαν.
 Sparacchiatore, ούσ. άρσ. ὁ αἶρων, τὴν τράπεζαν || λαίμαργος.
 Sparacchio, ούσ. άρ. άρσις, άφαίρεσις, τῆς τραπέζης.
 Sparaggiare, ρ. έν. άνομοῖῶ, έταροζυγῶ, καθίστημι άνομοιον.
 Sparaggio, ούσ. άρ. άνομοιότης, αντίσότης, δυσαναλογία, διασπρά.
 Sparentare, ρ. οὐδ. εκκαταλείπω τούς γονεῖς, θνήσκω, = morire.
 Sparere, ρ. έν. ἴδε sparire.
 Spargere, ρ. έν. (ἐκ)χέω, χύνω || διασπείρω, διασκορπίζω || διαδίδω, κοινολογῶ, δημοσιεύω || —time o versi, μεταφ. συντίθημι στίχους, στιχουργῶ || εκτείνω, άπομακρύνω, διυρύνω || —σι, αὐτ. εκχέομαι, διασπείρομαι, διασκορπίζομαι || —σι, (στρατ.) διαίροῦμαι εἰς άποστάσματα.
 Spargimento, ούσ. άρ. εκχυσίς || —di fiere, (παθολ.) νόσος, ὁ εκτερος, κοιν. κικρινάδα, γουσῆ.
 Sparimento, ούσ. άρ. —zione, θ. άφάνεια, άπουσία.
 Sparire, ρ. οὐδ. άφανίζομαι, άφαντός γίνομαι || διαλύομαι.
 Sparlamento, ούσ. άρσ. καταλαλιά, κακολογία, δυσφημία.
 Sparlante, έ. διγ. κακαλόγος.
 Sparlare, ρ. έν. κακολογῶ, κατηγορῶ, δυσφημῶ, διασπρά.
 Sparlato, —α, παθ. μετοχή τοῦ sparlare || —, (έν χρήσει καί οὐσιαστ.) κατήγορος, δυσφημος.
 Sparlatore, —trice, ούσ. διαβολεύς.
 Sparmiare, ρ. έν. ἴδε risparmiare.
 Sparmievole, έ. οικονομήσιμος.
 Sparazzamento, ούσ. άρ. διασπάθησις, σπατάλη.
 Sparazzante, έ. διγ. σπάταλος.

Sparnazzare, ρ. έν. (δια)σκορπίζω, σπαταλώ τήν περιουσίαν.
 Sparnazzatore, —trice, ούς. σπάταλος, έστωτος.
 Sparnicciamento και spaniccio, ούς. άρ. διασκορπισμός, διασπορά.
 Sparnicciare, ρ. έν. διασκορπίζω, διασπείρω.
 Sparo, ούς. άρσ. ίδε sparamento || ιχθύς, δ σπάρος.
 Sparpagliamento, ούς. άρ. ίδε spar-nicciamento.
 Sparpagliare, ρ. έν. ίδε sparniccia-re, scompigliare.
 Sparpagliamento, έπ. άτάκτως.
 Sparpaglione, έ. διγ. κούφος.
 Sparsamente, έπρ. χωρίς, κατά μέ-ρος, σποράδην.
 Sparsione, ούς. θ. ίδε spargimento.
 Sparso, —a, παθ. μτ. του spargere, κειωρισμένος, διεσπαρμένος, άφαι-νής, άφαντος || διαβρυλλούμενος.
 Spartamento, έπ. σποράδην.
 Sparteia, ούς. θ. και sparto, άρ. φυ-τόν, δ σπάρος.
 Spartibile, έ. διγ. διαιρετός, διαιρε-τός, = divisible.
 Spartimento, ούς. άρσ. και sparti-gione, θ. διαίρεσις, χωρισμός || — del letto. (νομ.) χωρισμός από κοι-της των συζύγων.
 Spartire, ρ. έν. χωρίζω, διαιρώ || —si, αύτ. (δια)χωρίζομαι.
 Spartitamente; έπ. ιδία, χωριστά.
 Spartito, —a, παθ. μετ. του sparti-re, κειωρισμένος, διηρημένος || ούς. άρ. (μουσ.) τό γενικόν σύνολον των μελών μουσικής συνθέσεως.
 Spartitore, άρσ. διύλιστής του χρο-σού, κοιν. λαγαριστής.
 Spartizione και —gione, ούς. θ. διαί-ρεσις, διανομή, = lo spartire.
 Sparto, —a, παθ. μετ. του sparge-re, διακεχυμένος, διεσπαρμένος.
 Sparutello και —ino, —a, έ. (όπακ.) υπίχνος, ελιχόν ισχνός.
 Sparutezza, ούς. θ. ισχνότης.
 Sparutissimo, —a, έπιθ. (όπαρθ.) ι-σχνότατος.

Sparuto, —a, έ. έπίνοσος, καχεκτι-κός, αδύνατος.
 Sparviato, —a, έ. (ναυτ.) ταχύ-πλους || uomo —, ώκύπλος.
 Sparviatore, άρ. Ιερακοτρόφος.
 Sparviere και —o, ούς. άρσ. ίεραξ, όρνειον, τό θήλυ, τό δέ άρσεν κα-λείται moscardo, μικρότερον και ήρ-τον γενναίον || ιχθύς δμιόνυμος.
 Sparza, θ. κίνιστρον των ιχθύων.
 Spasa, ούσιαστ. θηλ. πλατύ, πλήρες κίνιστρον.
 Spasima, ούς. θ. ίδε spasimo.
 Spasimante, έ. διγ. σπασμωδικός.
 Spasimare, ρ. ούδ. και —si, αύτ. έχω σπασμούς || μεταφ. βασανίζομαι || μαινομαι, φλέγομαι εκ του έρωτος || διακκάως, περιπαθώς έπιθυμώ, ύ-περορέγομαι τε || — la roba (ένεργ.) σπαταλώ, καταδαπανώ όσσην έχω περιουσίαν.
 Spasimatamente, έπ. σπασμωδικώς || μεταφ. ένθέρμως, περιπαθώς.
 Spasimato, —a, παθ. μετ. του spa-simare, σπασμωδικός || μεταφ. έ-ρών περιπαθώς, έραστής έρμηνής.
 Spasimo και spasmo, ούς. άρ. (πα-θολ.) σπασμός.
 Spasmodico, —a, έ. σπασμωδικός.
 Spassamento, ούς. άρ. ψυγαγωγία, διασκεδάσις, τέρψις, εύθυμία.
 Spassarsi, ρ. αύτ. εύθυμώ, τέρπομαι, διασκεδάζω.
 Spasseggiamento, άρ. περίπατος.
 Spasseggiare, ρ. ούδ. περιδιαβάζω, περιηγοῦμαι, περιπατώ || —l'am-matienno, μεταφ. φοβούμαι μή, έξελθών της οικίας, συλληφθώ ένε-κεν χρέους ή άλλης αιτίας.
 Spasseggio, = passeggio, ούς. άρ. πε-ρίπατος, = passeggiamento.
 Spasevole, έ. διγ. έπιτερπής, δια-σκεδαστικός.
 Spassionarsi, ρ. αύτ. αποδύομαι, ά-ποβάλλω τά πάθη, φέρομαι άπαθώς || έπαναποδύομαι, θαρρώ.
 Spassionamente, έπ. άπαθώς, ειλι-κρινώς, άφελώς.
 Spassionatelyzza, ούσιαστ. θηλ. άπά-

θσια, ειλικρινεία, άφελεία.
 Spassionato, —a, έ. άπαθής, ειλικρι-νής, άφελής.
 Spasso, ούς. άρ. διατριβή προς τερ-πνήν άσχολίαν, παιδιά, τέρψις και πών τό προς τέρψιν γρήσιμον.
 Spastare, ρ. έν. αφαιρώ τήν μάζαν, τήν ζύμη καθαίρω || — si, αύτ. άποσπώμαι, αφαιρούμαι || —si, με-ταφ. αποπλύνομαι, απαλειφομαι.
 Spastoiare, ρ. έν. λύω, εκβάλλω τάς πέδας || —si, αύτ. κυρίως, λύομαι και μεταφ. απαλλάττομαι.
 Spata ή —da, θ. βοτάνη ή σπάθη.
 Spato, ούς. άρ. όρνιθόν ποικιλόχρουν' άνθρακική άσβεστος, λεπιδίτις || σταλακτίτης, κτλ.
 Spatola, ούς. θ. έργαλείον φαρμα-κοποιών και χειρουργών, σπάθη || —felide, ίρις ή δύσοσμος.
 Spatoso, —a, έ. λεπιδώδης.
 Spatriare, ρ. έν. εκδιώκω της πα-τρίδος, έξοικίζω, απελώνω || —si, αύτ. αποδημώ, αποβάλλω τά ήδη, τούς τρόπους της πατρίδος μου, κτλ.
 Spauracchio, άρ. τρόμος || φόβητρον, μορμολόκειον, φάντασμα.
 Spaurare, ρ. έν. φοβίζω, εκπλήττω.
 Spaurato, —a, παθ. μετ. του spau-rare, πεφοβισμένος, έντρομος.
 Spaurevole, έ. διγ. φοβερός.
 Spaurimento, ούς. άρ. τρόμος.
 Spaurire, ρ. έν. ίδε spaurare || —si, ρ. αύτ. τρομάζω, εκπλήτ-τομαι || —, ρ. ούδ. αναθαρρώ, έν-θαρρόνομαι. [άναλεια.
 Spavalderia, ούς. θηλ. άναισχυνία,
 Spavaldo, —a, έ. και έντοτε ούς. ά-ναίσχυνος || άδύλεσος.
 Spavenio, ούς. άρ. έξόστως ή λι-χην έν ταις κνήμαις του έκπου || νόσος των μεσονηριών του βοός.
 Spaventacchio, ούς. άρ. φόβητρον.
 Spaventaggine, ούς. θ. ίδε spaven-tamento.
 Spaventamento, ούς. άρσ. φόβος, τρόμος, εκπλήξις.
 Spaventante, έ. διγ. φοβερός, φρι-καλέος, τρομερός.

Spaventare, ρ. έν. εκφοβίζω, εκφο-βιά, εκπλήττω, άγροαίνω || —, ούδ. και —si, αύτ. φοβούμαι.
 Spaventamente, έπ. περιφόβως.
 Spaventato, —a, παθ. μετοχή του spaventare, λαν πεφοβισμένος.
 Spaventatore, ούς. άρ. δ εκφοβών, δ τρόμον ποιών.
 Spaventazione, ούς. θ. ίδε spaven-tamento.
 Spaventevole, έ. διγ. φρικώδης, φρικαλέος, τρομερός || ύπερμεγέ-θης || δυσειδέστατος.
 Spaventevolmente, έπ. φρικωδώς, φοβερώς || μεγάλως.
 Spaventifico, —a, έ. τρομερός.
 Spavento, ούς. άρ. μέγας τρόμος, φρικαλέος φόβος, κατάπληξις || νό-σημα έν ταις κνήμαις των έκπων.
 Spaventosamente, έπ. φοβερώς.
 Spaventosissimo, —a, έ. (ύπερθ.) φρικωδέστατος, δυσειδέστατος.
 Spaventoso, —a, έ. φρικώδης, τρο-μερός || έντρομος.
 Spaziare, ρ. ούδ. και —si, αύτ. κει-ριφέρομαι τήδε κίκεϊς || μεταφ. εκταίνομαι διαχέομαι.
 Spaziaggiare, ρ. έν. (τυπογρ.) κίθημι τά άπαιτούμενα διαστήματα έν τή συνθέσει των λέξεων.
 Spaziaggiatura, ούς. θ. (τυπογρ.) ή των διαστημάτων τοποθέτησις.
 Spaziantarsi, ρ. αύτ. άνυπομονώ, άνησυχώ, στενοχωρούμαι.
 Spazioso, έ. διγ. εύρύχωρος.
 Spazio, ούς. διάστημα χρόνου, τόπου || διάστασις, διάλειμμα, παύσις || — (τυπογρ.) διάστημα, τό χωρίζον τάς λέξεις.
 Spaziosità, —tade, —tate, ούς. θ. εύρυχωρία, εύρύτης χώρου.
 Spazioso, —a, έ. εύρύχωρος, εύρύς.
 Spazzacamino, ούς. άρ. έστιοκάρος, κοιν. καμινόκαριστής.
 Spazzacampragna, ούς. άρ. όπλον πυ-ροβολόν έπίτομον και πλατύστομον, κοιν. τρομπόνι.
 Spazzacontrade, ούπ. άρ. μίσεργος, φυγόπνοος, ναυρός, δ έν άργία ζών

και διατρέχων τὰς ὁδοὺς, κοιν. χα-
σομέρης.
Spazzaforno, οὐσ. ἄρ. ἰπνόματρον,
κοιν. φουρνόπανον, πᾶνα.
Spazzamento, οὐσ. ἄρ. σάρωσις.
Spazzarozzi, οὐσ. ἄρσ. καθαριστῆς
τῶν φρεάτων.
Spazzare, ρ. ἐν. σαρώ, κοιν. σκου-
πίζω || μεταφ. ἐκκενώ, κοιν. ἀδει-
άζω || τύπτω, δέρω, ξυλοκοπῶ ||
ἀποβάλλω, ἀποπέμπω || —si, ἐπι-
σπεύδω, κατεπεύγομαι.
Spazzato, } —a, καθ. μετοχὴ τοῦ
spazzare, σαρωθεῖς || (μεταφ.) ἴδε
volato, sgombrato.
Spazzaiolo, οὐσ. ἄρ. μάκτρον τὸ πρὸς
ἐκκαθάρισιν τοῦ κλιθεῖνου, ἰπνόμα-
κτρον, = spazzaforno.
Spazzatura, οὐσ. θ. (περιλ.) σαρώ-
ματα, καθάρματα, κοιν. σκουπίδια.
Spazzaturato, οὐσ. ἄρ. σαρωτῆς.
Spazzavento, ἄρ. τόπος, προσήνεμος,
ὃ κελμενος πρὸς τὸν ἄνεμον.
Spazzino, οὐσ. ἄρ. ἴδε spazzaturato.
Spazzu, οὐσ. ἄρ. λιθόστρωτον.
Spazzola, οὐσ. θ. ψήκτρα ἢ ψηκτρίς,
κοιν. βούρτσά || — (ναυτ.) σχοινό-
σαρξ, σάρωθρον ἐκ παλαιῶν σχοινίων
Spazzolare, ρ. ἐνερ. ψήζω, κοιν.
βουρτσάξω.
Spazzoletta, οὐσ. θ. spazzolino, ἄρ.
(ὕποκ.) ψηκτρίον.
Spaccchiato, οὐσ. ἄρ. κατοπτροποιός
κατοπτροπάλης.
Spaccchiare, ρ. οὐδ. και —si, αὐτ.
κατοπτρίζομαι || ἀνατενίζω, βλέπω
ἀτενῶς || ἐξετάζω.
Spaccchiato, —a, παθητ. μετ. τοῦ
spaccchiare || εὐκρινής, σαφής.
Spaccchiata, θ. μέγας καθρέπτης.
Spaccchiello, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) μικρὸν
κάτοπρον.
Spaccchio, οὐσ. ἄρ. κάτοπρον, κα-
θρέπτης || —d'asino, λίθος διοπτρι-
κός, διαφανής || μεταφ. παράδειγμα
|| βιβλίον δημόσιον, ἐν φ. ἰδίως ἐν
φλωρεντία, εἰσι γεγραμμένοι οἱ πρὸς
τὸν δῆμον ὀφειλέται, και. (κατ' ἐκτ.)
βιβλίον παρὰ τοῖς ἐμπόροις, ἐν φ.

σημειοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν ὀφει-
λετῶν || — (ναυτ.) πῖναξ ἑλλινος
ἐπὶ τοῦ θάλου τῆς πρῶμης τιθέμε-
νος, περιέχων τὰ παράσημα και τὸ
ὄνομα τοῦ πλοίου.
Spacciole, ἐ. διγ. εἰδικός, ὃ ἐξαιρέ-
τως γινώσκων και ἐπαγγελλόμενος τι.
Specialità και —zia, οὐσ. θ. εἰδι-
κότης, ἔξοχος ἐπιτήδευσις.
Specialmente, —spesi —, ἐπ. εἰδι-
κῶς, ἰδίως, ἰδία.
Spesie, οὐσ. θ. εἶδος, τὸ ποῖον γέ-
νους || μεταφ. σχῆμα, μορφή || εὐ-
πρέπεια, μεγαλοπρέπεια, κάλλος ||
εἰκῶν, ἰδέα τῶν ἀντικειμένων ἐντυ-
πωθεῖσα ἐν τῇ διανοίᾳ || εἶδος, γέ-
νος, γενεά.
Specificamente, ἐπ. εἰδικῶς, ἰδια-
ζόντως, ὀριστικῶς.
Specificamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε spaci-
ficazione.
Specificare, ρ. ἐν. εἰδοποιῶ, ὀρίζω
κατ' εἶδος, δηλῶ, κατατάττω, μερι-
κῶς, δεκνῶν τὰ καθ' ἕκαστα, σχη-
ματίζω τὰ εἶδη.
Specificato, —a, καθ. μετ. τοῦ spe-
cificare, ὀρισμένος.
Specificatamente, ἐπ. εἰδικῶς.
Specificativo, —a, ἐ. εἰδοποιητικός.
Specificazione, οὐσ. θ. ἰσοποιεῖα, δη-
λωσις τῶν καθ' ἕκαστα, ὀριστικὴ
κατονομασία.
Specifico, —a, ἐ. εἰδικός.
Specillo, ἄρ. (χειρ.) καθρέπτης.
Speciosità, οὐσ. θ. κάλλος, ἐπι-
δειξις εὐειδῆς.
Specioso, —a, ἐ. εὐειδής, αὐμορφος,
ὄρατος, θαυμάσιος.
Specso, οὐσ. ἄρ. ἄντρον, πηλαιο.
Specola και —cula, οὐσ. θ. ὕστερο-
σκοπεῖον.
Specolo, οὐσ. ἄρ. ὄνομα διαφόρων
χειρουργικῶν ἐργαλείων, ὃ διοπτρῆ,
ὃ κατοπτρῆ, ὃ διαστολεύς, κτλ.
Specolare, ρ. οὐδ. (χρῶδ.) κλαίω, κτυ-
ζῶ, = piangere, delare.
Speculabile, ἐ. διγ. ὄρατός.
Speculante, speco —, ἐ. διγ. θεω-
ρός, θεωρητικός.

Speculare και speco —, ρ. ἐν. θεω-
ρῶ προσηκτικῶς, καταπεύω, με-
λετῶ || διασκεπτομαι, βουλευομαι,
σχεδιάζω ἐμπορικῶς, βιομηχανικῶς
ἐπιχειρήσεις, κερδοσκοπῶ || (στρατ.)
κατασκοπεύω.
Speculare, ἐ. διγ. διαφανής || pie-
tra —, διοπτήριος λίθος.
Speculante, ἐπ. θεωρητικῶς.
Speculativa και speco —, οὐσ. θ. ἢ
θεωρητικὴ ἐπιστήμη.
Speculativamente, ἐπίρ. ἴδε specu-
lantamente.
Speculativo και specolativo, —a, ἐ.
θεωρητικός.
Speculatore, οὐσ. ἄρσ. μετεωροσκό-
πος, οὐρανοσκόπος || καταπευτής,
διερευνητής ἑνῆς χώρας || πρόσο-
κος στρατιώτης, σκοπός, φρουρός
|| κερδοσκόπος.
Speculazione και speco —, οὐσ. θ.
ἢ μετεωροσκοπικὴ ἐπιστήμη, μελέ-
τη φιλοσοφικῆ || κερδοσκοπία.
Speculo και specolo, οὐσ. ἄρσ. ἴδε
specchio || ἄντρον, σπήλαιον.
Spedale, οὐσ. ἄρ. νοσοκομεῖον.
Spedaleto, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) μικρὸν
νοσοκομεῖον, = dim. di spedale.
Spedaliere, οὐσ. ἄρ. νοσοκόμος ||
νοσοκομεῖον διευθυντής || ἱππότης
τοῦ τάγματος τῆς Ἱερουσαλήμ.
Spedalingo, οὐσ. ἄρ. νοσοκόμος.
Spedanteggiare, ρ. ἐν. καταισχύνω
ἐπὶν σχολαστικῶν.
Spedarsi, ρ. αὐτ. καταπονῶ τοὺς πό-
δας μου διατρέχων τῆδε κάκισα.
Spedatura, οὐσ. θ. καταπόνησις τῶν
ποδῶν, κόπωση.
Spedente, ἐ. διγ. ἐπιφορῆς, ἀναγ-
καίος || οὐσ. ἄρ. πρόπος, τέχνημα,
ἐπιπόνημα, ἐπιπόνησις.
Spedire, ρ. ἐν. περαινῶ, ἐκπεραιῶ
τι ταχέως || ἀποστέλλω, ἐκπέμπω
τινὰ, τι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ||
—si, αὐτ. ἐκπεραίουμαι ταχέως ||
σπεύδω, ἐπιγίνομαι || ἀπαλλάττομαι,
ἐλευθεροῦμαι.
Speditamente, ἐπ. ταχέως || εὐκρι-
νῶς, διακεκριμένως.

Speditazza, οὐσ. θ. ταχύτης.
Speditissimo, —a, ἐπίθ. (ὕπερθ.)
ταχύτατος.
Speditamente, ἴδε speditamente.
Speditivo, —a, ἐ. δραστήριος.
Spedito, —a, καθ. μετ. τοῦ spedi-
re || ἐλεύθερος, ἀπληλαγμένος || ἀ-
πληλατισμένος ὑπὸ τῶν λατρῶν, ψυ-
χορραγῶν.
Spedizione, οὐσ. θ. ἀποστολὴ ἐμπο-
ρευμάτων παραγγελλέντων || διακ-
πρωσίαις || — militare ἢ ἄπλως
—, ἐκστρατεία, στρατηλασία || ἐ-
τοιμότης, προθυμία, ταχύτης || —i,
πληθ. ἐπιστολαὶ ἐπίσημοὶ ἐμπερι-
έχουσαι διαταγὰς || τὰ ναυτιλιακὰ
ἔγγραφα.
Spedizionale, οὐσ. ἄρ. ἀποστολεὺς
ἐμπορευμάτων || διεκπρωσιωτῆς τῶν
ναυτικῶν διαταγμάτων.
Spegnare, ρ. ἐν. ἀναλαμβάνω, ἀνα-
κτώμαι τὸ δοθὲν ἐνέχυρον.
Spegnera, ρ. ἐν. ἐξαλείφω, σβέννω-
μι, ἀφαιρῶ, μηδενίζω κυρίως τὸ πῦρ
τὸ φῶς, τοὺς ἀτμούς, κτλ. || μετριά-
ζω ἕλιγον, περιστέλλω τι || μεταφ.
ἐκρίζω, ἐξολοθρεύω, καταστρέφω,
κτείνω, φονεύω, ἐξαφανίζω || — οὐδ.
ἀπόλλυμαι, ἐξολοθρεύομαι, σβέννω-
μαι, ἀφανίζομαι, ἐκλείπω.
Spegnibile, ἐ. σβεστός.
Spegnimento, οὐσ. ἄρ. σβέσις πυ-
ρός, φωτός, κτλ. || μεταφ. πᾶσις,
ἐκλείψις || ἀκόρωςις, ἐξάλειψις ||
—di un debito, ἐκτεῖσι ὀφειλῆς.
Spegniloio, ἄρ. σβεστήρ, λιγυανι-
γυός || ἐπικάλυμμα τοῦ πυρός.
Spegnitore, —trice, οὐσ. σβεστήρ,
σβεστής || διαλυτής, καταστροφικός,
ὃ ὑπομακρύνων, ἐξαφανίζων.
Spelacchiato, ρ. ἐν. τίλλω, μαδῶ
|| περιλέπω, περιλεπίζω, καθαρί-
ζω ὀπίωρον, κτλ.
Spelacchiato, —a, καθ. μετοχὴ τοῦ
spelacchiare.
Spelagare, ρ. οὐδ. ἐξέρχομαι τοῦ
πελάγους, = uscire dal pelago.
Spelare, ἴδε spelacchiare || si, αὐτ.
τριχορρῶ, ἀποψιλοῦμαι, κοινῶς

μαδῶσιν αἱ τρίχες μου.
 Spelazzare, ρ. ἐν. ἴδε pelare' || κα-
 θαρῶ τὸ μαλλίον.
 Spelazzato, -a, πθ. μτ. τοῦ spelaz-
 zare, ἐκκεκαθαμένος, λεπιστός.
 Spelazzatura, οὐσ. θ. γλαίνης ἀπο-
 ψίλωσις, μάδησις.
 Spelda καὶ spella, οὐσ. θ. ζέα, ὕ-
 λυρα, κοιν. ἀσπροσίτι.
 Spellamento, οὐσ. ἀρ. ἐκδορά.
 Spellare, ρ. ἐν. δέρω, ἐκδέρω, κοιν.
 γδέρνω' || διασχίζω τὸ δέριμα, = a tra-
 ciar la pelle.
 Spellicciarsi, ρ. αὐτ. διαπληκτίζο-
 μαι, συγκρούομαι, δάκνομαι συναλ-
 λήτως' ἐπὶ κονῶν.
 Spellicciatura, οὐσ. θ. δῆγμα, κ.
 δάγκμα σκύλου πρὸς σκύλου' ||
 μτφ. ἢ μεταξὺ ἀνθρώπων σύγκρουσις
 συμπλοκή.
 Spellicciosa, οὐσ. θ. φυτόν, σκόλυ-
 μος ὁ ἄγριος.
 Spellonea καὶ spellunea ἢ spillo-
 nea, οὐσ. θηλ. σπήλαιον' || — (κατ'
 ἔκτ.) καταγώγιον.
 Speme καὶ (ποιητ.) speme, οὐσ. θ.
 ἐλπίς, = speranza.
 Spendonio, ἔ. διγ. σπάταλος, δα-
 πανηρός, ἄστωτος.
 Spendere, ρ. οὐδ. δαπανῶ, κοιν. ἐξο-
 δεύω' || αγοράζω, προμηθεύω τὰ
 πρὸς τὸ ζῆν' || μεταφ. καταναλίσκω,
 χροῶμαι πράγματι τινί' || — a boi-
 sa sciolla, ἴδε scialacqua' || —
 ἐν. ἐκτίθημι, = esporre.
 Spendereccio, οὐσ. ἀρ. ἐπιδεικτικῆς
 δαπάνης' || alto a spendersi' || πο-
 λυδάπανος, δαπανηρός.
 Spendibile, ἔ. διγ. δαπάνης ἐπιδα-
 κτικῆς, δαπανηρός.
 Spendimento, οὐσ. ἀρ. δαπάνη.
 Spendio, οὐσ. ἀρ. ὅς τὸ προηγούμε-
 νον, ἴδε spesa, dispendio.
 Spenditore, — trice, οὐσ. δαπανη-
 τῆς, πολυδάπανος' || ἀγοραστῆς προ-
 μηθευτῆς τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀναγκαίων
 Speme, οὐσ. θ. (ποιητ.) ἴδε speme.
 Spennacchiare, ρ. ἐν. ἀποσπῶ, ἐκ-
 βάλλω, ἐκκόπτω πέρα τινά' || — si,

αὐτπ. ἴδε scapigliarsi.
 Spennacchiato, — a, παθ. μετ. τοῦ
 spennacchiare' || μεταφ. ρακένδυτος'
 || ἐκπληκτος
 Spennacchio, οὐσ. ἀρ. λόφος, πτερο-
 δέσμη, περὸνύσανος, κοιν. λοφίον
 τῶν ἀξιωματικῶν' || (ναυτ.) ἀνεμο-
 δείκτης ἐκ πτερῶν.
 Spennare, ρ. ἐν. ἴδε spennacchia-
 re' || μτφ. ζημιῶ, βλάπτω τινά' ||
 —, οὐδ. και—si, αὐτ. περὸρροῦ.
 Spennatamente, ἐπ. ἀπτέρως, ἀνευ-
 πτερῶν, = senza penna.
 Spennato, — a, μετ. παθ. τοῦ span-
 nare, ἀπτερος.
 Spensierataggine, θ. ἀμέλεια.
 Spensieratamente, ἐπ. ἀμέλως.
 Spensieratezza, θ. ἀμεριμνησία.
 Spensierato, — a, ἔ. ἀφροντίς, ἀμέ-
 ριμος, ἀμελής.
 Spento, — a, μετ. παθ. τοῦ spene-
 re, ἐσπερημένος' || — (κατ' ἔκτ.)
 ἀποθάνων, νεκρός' || anima — a, (με-
 ταφ. καὶ ποιητικῶς) ἡ τῶν τεθνεώ-
 των ψυχῆ' || ἄδρανής, ἄπνευς, λίαν
 ἰσχνός.
 Spenzolare, ρ. οὐδ. — si, αὐτ. ἀνήρ-
 τημαι, ἐπιτρέμμαμαι, ἐκκρεμής, με-
 τέωρος διατελεῶ.
 Spensolone καὶ — i, ἔ. διγ. ἐπιτρε-
 μής, ἐξηρητημένος, κλονούμενος.
 Speta, οὐσ. θ. σφαίρα' || τὸ σύνολον
 τῶν σφαιρῶν' || la — del sole, αἱ τοῦ
 ἡλίου ἀκτίνες' || — e, πλ. οἱ σφαι-
 ρωτοὶ ἀδάμαντες.
 Sperabile, ἔ. διγ. ἐλπιστικός.
 Sperale, ἔ. διγ. στρογγύλος.
 Speranza, οὐσ. θ. ἐλπίς, προσδοκία'
 || alla — di Dio, ἐλπίζων ἐπὶ τὸν
 Θεόν' || (ἐπὶ προσώπου ἢ πράγμα-
 τος παρέχοντος χρηστῆν ἐλπίδα)
 ἐλπίς' || (ἐνίοτε) φόβος, δειλία.
 Speranzare, ρ. ἐν. παρέχω ἐλπίδα.
 Speranzamento, ἐπ. εὐελπίστας.
 Speranzetta καὶ — ina, οὐσ. θηλ.
 ὀποκ.) μικρὰ ἐλπίς' || μεταφ. προσ-
 φιλές, ποθητὴν, ἀγαπητὸν πρόσωπον.
 Speranzoso, — a, ἔ. ἐλπιστικός.
 Sperare, ρ. ἐν. ἐλπίζω, προσδοκῶ,

πέποιθα' || ἀναμένω τι' || — (ἐνίοτε,
 λατινικῶ τῷ τρώω) φοβοῦμαι' || νο-
 μίζω, ἐκτιμῶ, κρίνω, φρονῶ' || τί-
 θημι πρὸς τοῦ φωτός αὐν ἢ ἄλλο τι
 ἵνα ἴδω ἐὰν ὑπάρχῃ διαφάνεια.
 Sperdere, ρ. ἐν. (δια)φθείρω, κατα-
 στρέφω, ἀπέλλυμι, κοιν. χάνω' ||
 — la creatura, ἐξαμβλώσσω, κοιν.
 ἀποβάλλω, τίτω ἀκαίρως.
 Sperdimento, οὐσ. ἀρ. ἐξάμβλωσις,
 ἔκτροσις, ἀποβολή ἐμβρύου.
 Sperdato, — a, πθ. μτ. τοῦ sper-
 dere' ἢ χωριστός' || περιφερόμενος.
 Speretta, θ. (ὀποκ.) μικρὰ σφαίρα.
 Spergere, ρ. ἐν. ἴδε disperdere' ||
 ποτίζω, ἀρδεύω.
 Speringitore, — trice, οὐσ. φόρος,
 διαφόρος' || che disperde.
 Speringimento, οὐσ. ἀρ. ἐπιτορκία.
 Speringiare, ρ. οὐδ. και — si, αὐτ.
 ἐπιτορκῶ' || ψευδορκῶ.
 Speringiato, — a, μετ. παθητ. τοῦ
 spergiurare, ἐπιτορκήσας.
 Speringiatore, — trice, οὐσ. ἐπιτορ-
 κος, — che spergiura.
 Speringiurazione, οὐσ. θ. ἐπιτορκία.
 Speringiuro, οὐσ. ἀρ. ἴδε spergiura-
 tore' || ἐπιτορκία, ψευδορκία.
 Spericolarsi, ρ. αὐτ. διακινδυνεύω,
 ἐκτίθεμαι εἰς κινδύνους.
 Spericolato, — a, ἔ. δειλός.
 Sperienza, οὐσ. θ. πείρα.
 Sperimentale, ἔ. πειραματικός.
 Sperimentare, ρ. ἐν. πειρῶμαι, δοκι-
 μάζω' || ἀποδεικνύω εἰς τῆς πείρας'
 || — si, αὐτ. δοκιμάζομαι.
 Sperimentatissimo, ἔ. (ὀπερθ.) ἐμ-
 πειρότατος.
 Sperimentato, — a, πθ. μτ. τοῦ spe-
 rimentare, ἴδε esperto.
 Sperimentatore, — trice, οὐσ. ὁ
 πείραν λαμβάνων, ποιῶν πειράματα,
 πειραματοουργός.
 Sperimento, οὐσ. ἀρ. πείρα, πείρα-
 μα, δοκιμή.
 Sperma, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἐλλήν.) σπέρ-
 μα' γόνος τῶν ζώων.
 Spermaceti, οὐσ. ἀρ. κήτους σπέρ-
 μα, ὠλὴ ἐλαϊώδης ἰδίως τῆς κερα-

λῆς ἀρσενικῆς φαλαίνης, κτλ.
 Spermatico, — a, ἔ. σπερματικός'
 ἐπὶ τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος ἐπο-
 νομασθέντων Ἰσραφαιῶν κυστιδίων,
 (ἴδε φυσιολογία).
 Spermatocele, θ. (παθ.) σπερματο-
 κήλη, ἢ ἐκ τῆς πληθώρας τοῦ σπέρ-
 ματος ἐξόγκωσις τοῦ ὄρχου.
 Spermatologia, οὐσ. θ. (ιατρ.) σπερ-
 ματολογία, πραγματεία περὶ τοῦ
 σπέρματος.
 Spernere, ρ. ἐν. κατα(περι)φρονῶ'
 || ἀποβάλλω, ἀποκρούω.
 Speronara, οὐσ. θ. (ναυτ.) σκῆφος
 κοπήλατος καὶ ἱστοφόρος.
 Sperone, οὐσ. ἀρ. πτερινστήρ, ἐγ-
 κεντρὶς' || θυρὸς τοῦ ἀλέκτορος, τοῦ
 κυνὸς καὶ ἄλλων ζώων καὶ ἐντόμων,
 πλῆκτρον, κέντρον.
 Sperperamento, οὐσ. ἀρ. φθορά, ἐξο-
 λήθρευσις, καταστροφή.
 Sperperare, ρ. ἐν. διαφθείρω, ἐξολο-
 θεύω, καταστρέφω.
 Sperperato, — a, μτ. πθ. τοῦ sper-
 perare, καταστραμμένος.
 Sperperatore, — trice, οὐσ. κατα-
 στροφεύς, ὀλεστήρ.
 Sperpero, ἀρ. ἴδε sperperamento.
 Sperso, — a, μτ. πθ. τοῦ spergere,
 διεσπαρμένος.
 Sperticare, ρήμ. οὐδέτ. ὑπερφυᾶ-
 μαι' ἐπὶ δένδρου.
 Sperticato, — a, μτ. πθ. τοῦ sper-
 ticare, ὑπερφυήλος.
 Spervertire, ρ. ἐν. ἴδε pervertire.
 Sperto, — a, ἔ. ἐμπειρος, ἐπίδειξις.
 Spesa, οὐσ. θ. δαπάνη, κοιν. ἐξόδον'
 || φροντίς, συμφέρον' || imputare a
 sue ἢ proprie — e, σωφρονίζομαι
 ἐκ τῆς πείρας, μανθάνω ἐξ ὧν ἐκα-
 θον; τὰ παθήματα μοι γίνονται μα-
 θήματα' || dare — e, (νομ.) ἐγκα-
 λῶ τινί' τι' || essere condannato
 nelle —, (νομ.) καταδικάζομαι ὑπὸ
 τοῦ δικαστηρίου εἰς ἀπόδοσιν τῶν
 ἐξόδων τῆς δίκης πρὸς τὸν ἀντιδι-
 κόν, κτλ.
 Spesare, ρ. ἐν. διατρέφω τινὰ ἰδίως
 ἀναλώμασι.

Spessamente, ἐπ. συνεχῶς.
 Spessamento, οὐσ. ἄρ. πυκνότης.
 Spessore, ρ. ἐν. πυκνώ, συμπυκνώ' ||
 —σι, αὐτ. πυκνοῦμαι' || — ἴδε spes-
 seggiare.
 Spessato, —α, μτ. πθ. τοῦ spessare.
 Spessazione, οὐσ. θ. ἴδε spessamen-
 to, densità.
 Spesseggiamento, οὐσ. ἄρ. ἐπανα-
 ληψίς' || πληθὺς ἀτόμων.
 Spesseggiante, ἐπ. διγ. συνεχῆς,
 ἀλλεπάλληλος.
 Spesseggiare, ρ. ἐν. ἐπαναλαμβάνω
 τι πολλάκις.
 Spesseggiato, —α, μτ. πθ. τοῦ spes-
 seggiare.
 Spessezza, οὐσ. θ. ἴδε spessamen-
 to' || — ἴδε frequenza.
 Spessicare, ἴδε spesseggiare.
 Spessore, ρ. ἐν. πυκνώ' || —σι, αὐτ.
 πυκνοῦμαι' ἐπὶ ὑγρῶν βραζομένων.
 Spessissimamente, ἐπ. (ὑπερθ.) συ-
 χνότατα, πλειστάκις.
 Spessissimo, —α, (ὑπερθ.) πυκνό-
 ταντος' || —ἐπ. (ὑπερθ.) πλειστάκις.
 Spessità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
 ἴδε spessezza.
 Spesso, —α, ἐ. πυκνός, θαύσιος, λά-
 τος, δυνατός, στερεός' || συγνός' ||
 spesse volte, συνεχῶς' || — οὐσ.
 ἄρ. πυκνότης, θαύσιος' || —, ἐπ.
 συγνάκις, συνεχῶς.
 Spetazzare, ρ. ἐν. πέρδω, ἀποπέρ-
 δω συνεχῶς, κοιν. κλάνω.
 Spettrare, ρ. ἐν. ἀπαλύνω, μαλάσσω,
 καταπραΰνω, ἐν. γρήσει μεταφ. ἐπὶ
 ἡθικῆς ἐννοίας' || —σι, αὐτ. ἀπαλύ-
 νομαι, καταπραΰνομαι.
 Spettibile, spettevole, ἐ. διγ. περι-
 βλεπτός, ἐπίσημος.
 Spettacolo, καὶ —culo, οὐσ. ἄρ.
 θέαμα, θέατρον' || πᾶν ἀντικείμενον
 προσελκόν τὰ βλέμματα ἢ τὴν
 προσοχὴν.
 Spettante, ἐ. ἀνήκων τινί, ἴδιος,
 οἰκείος' || μτφ. ἴδε spettabile.
 Spettanza, οὐσ. θ. ἀπέρτης.
 Spettare, ρ. ἐν. ἀνήκω, ἀφορῶ.
 Spettatore, —trice, οὐσ. θεατῆς.

Spettazione, οὐσ. θ. προσδοκία ὑπο-
 σχέσεως, = espettazione.
 Spettogolare, ρ. οὐδ. διακηρύττω ἀ-
 συστόλως τὰς πράξεις τινός.
 Spettorarsi καὶ —zarsi, ρ. αὐτ.
 ἀποκαλύπτω τὸ στήθος μου.
 Spettoratamente, ἐπ. ἀποκεκαλυ-
 μένω στήθει.
 Spettorato, —α, παθ. μετοχὴ τοῦ
 ρήμ. spettorare.
 Spettorazione, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἀπο-
 φλεγματισμός, ἀπόχρεμψις.
 Spettro, ἄρ. φάσμα, φάντασμα.
 Spezia, οὐτ. θ. εἶδος, = spezie.
 Speziale, γρ. φαρμακοποιός, φαρμα-
 κοπώλης' || φαρμακεῖον.
 Speciale, ἐ. διγ. εἰδικός, ἴδιος' ||
 (ὡς ἐπ.) εἰδικῶς, ἴδιως.
 Specialità, οὐσ. θ. εἰδικότης.
 Specialmente, ἐπ. εἰδικῶς.
 Spezie, οὐτ. θ. ἴδε spezia καὶ spe-
 cie' || —, πλ. φάρμακα, ιατρικά,
 ἀρώματα' || ἀρώματα, καρυκεύματα'
 || dare le —, μεταφ. ἐξοικαῖω ἢ
 χλευάζω τινά' ἴδε uccellare καὶ
 sheffare.
 Specieria, οὐσ. θ. φαρμακεῖον.
 Speziosamente, ἐπ. εὐσχημένως, εὐ-
 προπῶς' || πιθανῶς.
 Speziosità, —tade, —tate, θ. ἔλο-
 χον κάλλος, ἔκτακτος καλλονῆς.
 Spezioso, —α, ἐ. λίαν εὐεῖδής, λίαν
 εὐπροπῆς, ἐξαιρετός ἐν ἀραιότητι.
 Spettabile, ἐ. διγ. εὐθραυστος.
 Spettabilità, οὐσ. θ. γυνὴ ἐπαγω-
 γός, ἐρωτότροπος, θαλερικός.
 Spettabile, οὐσ. ἄρ. σύντριμμα, λεί-
 ψανον συντριμμένου πράγματος.
 Spettamento, οὐσ. ἄρ. σύντριψις.
 Spettare, ρ. ἐν. συντρίβω, θραύω'
 || μτφ. καταστρέφω, ἀφανίζω.
 Spettatamente, ἐπ. μεληδόν, κοιν.
 κομματιαστά.
 Spettato, —α, παθ. μετοχὴ τοῦ
 spettare' || opera —, ἑλλειπτικὸν ἔρ-
 γον' || moneta —, κερματίον, κοιν.
 λιανὸν νόμισμα' || a la —α, (ἐπι-
 ρηματ.) ἐν ἀταξίᾳ, = alla sfilata.
 Spettatore, —trice, οὐσ. θεατῆς.

καταστροφῆς τῶν πραγμάτων.
 Spezzatura, οὐσ. θ. ρωγμὴ, ραγὴ
 καὶ αὐτὸ τὸ διαρραγῆν, ρήγμα.
 Spia, οὐσ. θ. κατάσκοπος, πρόσκο-
 πος, κατοπτής τοῦ ἐχθρικοῦ στρα-
 τοῦ ἐν καιρῷ πολέμου' || πᾶς κατά-
 σκοπός, ὠτακουστής.
 Spiacente, ἐ. διγ. ἀπῆθς.
 Spiacenza, οὐσ. θ. ἀπαρέσκεια.
 Spiacere, ρ. οὐδ. ἀπαρέσκω, δυσ-
 ρεστοῦμαι, = dispiacere.
 Spiacevole καὶ spiacibile, ἐ. διγ.
 ἴδε spiacente, dispiacevole.
 Spiacevolezza, οὐσ. θ. τρόποι δυσά-
 ρεστοι' || ἀνία, ἀγρία.
 Spiacevolmente, ἐπ. δυσάρεστως.
 Spiacibilissimo, —α, ἐ. (ὑπερθ.) ἀ-
 νιαρώτατος, ἀηδέστατος.
 Spiacimento, ἄρ. ἴδε spiacenza.
 Spiaggia, οὐσ. θ. παραλία, ἀκτὴ' ||
 —alle, σκόπελοι, ἀπορῶγες.
 Spiaggiata, οὐσ. θ. σιμὰ ἀκτῶν.
 Spiagione, οὐσ. θ. καὶ —mento, ἄρ.
 κατασκόπευσις.
 Spianamento, ἄρ. ἐπιπέδωσις' || κα-
 τεδάφισις οἰκοδομῆς' || ἐρμηνεία.
 Spianare, ρ. ἐν. ἐπιπέδω, ἑμαλίζω,
 ἑξομαλίζω' || —(ἐπὶ οἰκοδομῶν) κα-
 ταστρέφω, κρημνίζω.
 Spianata, οὐσ. θ. πλαταμὸν, κοιν.
 τόπος ἀπλωτός καὶ ἐπιπέδος.
 Spianato, —α, πθ. μτ. τοῦ spianare.
 Spianatoio, οὐσ. ἄρ. ἑμαλίστρον
 τῆς μάχης, ἢ σύνεργον πεμματο-
 ποιοῦ ἑμαλίζον τῆς ζύμης, κ. μα-
 τοξυλον στρογγύλον.
 Spianatore, οὐσ. ἄρ. ἑμαλίστηρ, ἰ-
 δίως δὲ ὁ ἐν τῷ στρατῷ σκαπανεύς,
 ὁ διανοίγων τὰς ὁδοὺς.
 Spianatura, οὐσ. θ. τὸ ἑμαλόν.
 Spiano, οὐσ. ἄρ. ἴδε τὴν προηγου-
 μένην λέξιν' || far le — (στράτ.) ἑ-
 μαλίζω τὰς ὁδοὺς' || μεταφ. κατα-
 ναλίσκω, κατατρέφω.
 Spiantamento, οὐσ. ἄρ. φυτοῦ ἐκ-
 ρίζωσις' || καταστροφή οἰκοδομῆς.
 Spiantare, ρ. ἐν. κυρίως, ἐκρίζω, ἐκ-
 ποσῶ φυτόν' || κατασκάπτω, κατα-
 δαφίζω, καταστρέφω οἰκοδομῆς, φρού-

ρια κτλ. || — αὐτ. καταστρέφομαι,
 ἐξολοθρεύομαι, ἀπόλλυμαι ἐν ἐσχά-
 τη πνίξ.
 Spiantato, —α, παθ. μετ. τοῦ spian-
 tare' || — (κατ' ἔκτ.) ἐνδαΐς, κα-
 ταντῆσας ἐπαίτης μετὰ τὴν σπατά-
 λην τῆς περιουσίας.
 Spiantatore, οὐσ. ἄρ. γεωργὸς ἐκτρι-
 ζῶν τὰ φυτὰ, ἐκρίζων.
 Spiantazione, οὐσ. θ. ἴδε spianta-
 mento' || μεταφ. καταστροφή, ἐξο-
 λήθρευσις, κατεδάφισις.
 Spiaro, ρ. ἐν. κατασκοπεύω, κατο-
 πτεύω, ἀνερευνῶ, ἀνιχνεύω τὰ ξένα
 ἀπόκρυφα, ὠτακουστῶ.
 Spiatore, —trice, οὐσ. κατάσκοπος'
 || (στοστ.) πρόσκοπος.
 Spiatellare, ρ. ἐν. λέγω τι παρησιῶ,
 ἐλευθέρως, ἀυστόλως.
 Spiatellatamente, ἐπίρ. ἐλευθέρως,
 σαφῶς, ἀσέβως.
 Spiccellita, οὐσ. θ. βοτάνη ἀρω-
 ματική, νάρδος ἢ καλτική.
 Spicamento, οὐσ. ἄρ. ἀπόστασις.
 Spicante, ἐ. διγ. λαμπρός, φαινός.
 Spiccata, ρ. ἐν. κυρίως, καθαριῶ,
 ἀπὸ τοῦ πασάλου τοῦ σταυροῦ, ἀπο-
 σπῶ, κοιν. ξεκρεμῶ' || διαζευγνῶ,
 χωρίζω, ἀποχωρίζω' || —, οὐδ. προ-
 ἔγω, ὑπερέχω' || —σι, αὐτ. ἀπο-
 σπῶμαι' || —σι, (ἐπὶ καρπῶν) δια-
 νοίγωμαι, ἀποσπῶμαι τοῦ πυρήνος,
 διαίρουμαι.
 Spiccatamente, ἐπίρ. λαμπρῶς, ἐπι-
 φανῶς, μεγαλοπρεπῶς.
 Spiccato, —α, πθ. μτ. τοῦ spicare.
 Spiccatura, οὐσ. θ. ἴδε spicco.
 Spicchio, οὐσ. ἄρ. κρομμύσι, σκο-
 ρόδου ἑμῆν, χιτών' || σκελίς, σκελί-
 διον σκρόδου καὶ (κατ' ἔκτ.) παρ-
 τοκαλλίου, λεμωνίου, κτλ. || τὸ τέ-
 ταρτον ἀπίδου καὶ λοιπῶν καρπῶν
 κοπτομένων κατὰ μήκος' || μικρὸν,
 ἐλάχιστον μέρος.
 Spicchiato, —α, ἐ. συνιστάμενος ἐξ
 ὀμῶν, = formato a spicchi.
 Spicciare, ρ. οὐδ. ἀναδύλω, ἀνα-
 ἐρύω' ἐπὶ ὑγρῶν' || ἐν. (μτφ.) ἀρ-
 θρῶ, προσέρω λέξεις' || —σι, αὐτπ.

ἐπαίγομαι, κατεπαίγομαι, σπεύδω
 || va, spicciati, υπαγε ταχώς,
 σπεύσον.
 Spicciativo, —a, έ. ταχύς.
 Spicciola, έ. θ. (moneta) κερμά-
 τιον, κοιν. λιανόν νόμισμα.
 Spicciolare, ρ. έν. αποσπῶ εκ του
 μίσχου' ραγολογῶ, αφαιρῶ τας ρά-
 γας ἀνά μίαν' || —i fiori, τίλλω,
 μαδῶ ἢ μαθίλλω τὰ άνθη.
 Spicciolatamente, έπ. ὀλίγον κατ'
 ὀλίγον.
 Spicciolato, —a, καθ. μετ. του ρήμ.
 spicciolare.
 Spicco, οὐσ. άρ. λαμπούτης, κάλλος,
 επιφάνεια, μεγαλοπρέπεια.
 Spicilegio, άρ. σταχυολογία.
 Spidocchiare, ρ. ενεργ. φθειρίζω,
 κοιν. φειρίζω.
 Spidocchiato, —a, καθ. μετ. του
 ρήμ. spidocchiare.
 Spiede και —o, οὐσ. άρσ. (άπηρχ.)
 ὀβελός, οὐσ. σουβλα.
 Spiedino, οὐσ. άρ. μέγας ὀβελός.
 Spiegabile, έ. εξηγήσιμος.
 Spiegamento, οὐσ. άρ. εξήγησις, έρ-
 μηνεία, άνάπτυξις.
 Spiegare, ρ. έν. εξελίττω, άναπτύσ-
 σω, κοιν. έξελιῶ' || — lo velo, ά-
 ναπετόνυμι τὰ ιστία, άνάγομαι' ||
 μεταφ. εξηγῶ, έρμηνεύω, διασαφη-
 νίζω' || —si, αὐτ. εξηγούμαι, εκ-
 φράζω τὸ φρόνημά μου.
 Spiegativo, —a, έ. εξηγητικός.
 Spiegatura, οὐσ. θ. άνάπτουσις, = lo
 spiegare' || έρμηνεία.
 Spiegazione, θ. ἴδς spiegamento.
 Spiegazzare, ρ. έν. ρουσαῶ, ρυτιδῶ,
 κοιν. ζαρόνω.
 Spiegazzatura, οὐσ. θ. πτυχῆ έσθῆ-
 τος. χλαίνης, κτλ.
 Spieggiare, ρ. οὐδ. κατασκοπεύω ά-
 διαλείπτως.
 Spietamente, έπ. άνιλεῶς.
 Spietatezza, οὐσ. θ. άμότης.
 Spietato, —a, (και κατὰ τους άρχ.
 spiatato, —a), έ. άνιλεής, άπηνής,
 θηριώδης, άσεβής.
 Spietoso, —a, έ. ὡς τὸ προηγούμενον.

Spietrare, ρ. έν. μετρούζω, πραινῶ.
 Spifferare, ρ. έν. φλυκρῶ, μωρο-
 λογῶ, λέγω άρρητ' άθέμιτα.
 Spiga, —ca, οὐσ. θ. στάχυς.
 Spigare και —care, ρ. οὐδ. σταχυ-
 οῦμαι, = far la spiga.
 Spigatura, οὐσ. θ. σταχύωσις.
 Spighetta, οὐσ. θ. (όποκ.) μικρὸς
 στάχυς, = piccola spiga.
 Spigionato —a, έ. κενός, άνοιχτα-
 στος' επί οικων, κτλ.
 Spignere και spignere, ρ. έν. (άπ)ώ-
 θῶ, άππλαύνω, εκδιώκω, αποβάλλω'
 || εξωλείφω τὴν ζωγραφίαν.
 Spignimento, οὐσ. άρ. ὠθησις.
 Spignitore, —trice, οὐσ. θ. ὠθῶν.
 Spigo, οὐσ. άρ. και spica, θ. άρω-
 ματική βοτάνη, ἢ νάρδος, κοιν. λε-
 θάντα, = riania odorosa.
 Spigolamento, άρ. σταχυολογία.
 Spigolare, ρ. έν. σταχυολογῶ.
 Spigolatore, —trice, οὐσ. σταχυο-
 λόγος, = che spigola.
 Spigolatura και —zione, οὐσ. θ.
 ἴδς spigolamento.
 Spigolistro, —a, έ. και οὐσ. ὑπο-
 κριτής, ὑπουλος, ψευδευλαθής.
 Spigolo, οὐσ. άρ. (τεκτ.) γωνία έξω-
 τερική πέτρας, τραπέζης, κτλ. ||
 ταινία σιδερέα ὀδοντωτή περι τὰ
 θυσιαστήρια έφ' ἧς τίθενται τὰ κη-
 ρία, ἕτινα άνάπτονται πρὸ των ει-
 κόνων.
 Spigoso, —a, έ. σταχυώδης.
 Spigrino, ρ. έν. αποδιώκω, απο-
 πέμπω τὴν ὀκηρίαν.
 Spilla, οὐσ. θ. περόνη, καρφίτσα.
 Spillaccherare, ρ. έν. αφαιρῶ τὸν
 πηλόν, καθαίρω.
 Spillare, ρ. έν. τρυπῶ, άνοίγω βυ-
 τιον οἴνου, εκκενῶ τὸ βυτίον, έξά-
 γω οἶνον εκ τῆς ὀπῆς' || —, οὐδ.
 στάζω, άποσταίζω, έκρέω' || μετ.
 δακρυρροῶ, κλαίω' || άνακαλύπτω τι
 κατασκοπεύων.
 Spillatura, οὐσ. θ. βυτίου διατρήτη-
 σις, άνοιξις.
 Spilletaio, οὐσ. άρ. καρφισοποιός,
 καρφισοπώλης.

Spilletto, οὐσ. άρ. (όποκ.) περονίς,
 καρφίς, κοιν. καρφίτσα' || ἢ τῶν
 βυτίων ὀπή, κοιν. τρύπα.
 Spillettone, άρ. μεγάλη περόνη.
 Spillo, οὐσ. άρ. καρφίς' || μετ. κέν-
 τρον' || τρύπανον διανοίγον ὀπήν επί
 τῶν βυτίων' || —i d' oro, είδη βα-
 τράχιων, άνθη τὰ λευκάνθεμα, λε-
 γόμενα προσέτι ψευδεῖς μαργαρίται.
 Spilluzicamento, οὐσ. άρ. δοκιμή.
 Spilluzzicare, ρ. έν. αφαιρῶ ὀλιγι-
 στον εκ τινος πράγματος μετὰ προσ-
 οχῆς πρὸς δοκιμήν' τρώγω εκ τού-
 του ὀλίγον και συνεχῶς.
 Spilluzzico, (a—), έκφρ. έπ. κατ' ὀ-
 λίγον, επαναληπτικῶς.
 Spilorcoria, θ. γλισχρότης.
 Spilorcio, —a, έ. λιαν φιλάργυρος,
 γλισχρός, κοιν. εξηγηταβλόνης.
 Spina, οὐσ. θ. άκανθα' || κέντρον τῶν
 μελισσῶν' || ἢ τῶν ιχθύων άκανθα'
 || μετ. λυπη, ὀλίψις, ἄλγηδών' ||
 —o dorsale (άνατ.) σπονδυλική
 στήλη, ράχιστον, κοιν. τὸ ραχο-
 κόκκαλον.
 Spinaccione, άρ. φωτόν, τὸ βλύτον.
 Spinace, οὐσ. άρ. φωτόν, τὸ ὀνόβλη-
 τον, κοιν. σπανάκι.
 Spinajo, άρ. άκανθῶν ἢ άκανθεῶν'
 || έ. διγ. άκανθώδης' || —midolla,
 νεοταίος μυελός.
 Spinarecco, (λέξ. έν χρήσει έπιρρη-
 ματικῶς, A—), άκανθοειδῶς' || ὃ
 έρπων ἔδε κάκεισις.
 Spinare, ρ. έν. κεντῶ, κεντρίζω.
 Spinato, —a, καθ. μετ. του spinare,
 πλήρης άκανθῶν.
 Spinella, θ. άνθραξ έρυθρώδης, σίδη-
 μα, τῶλος επί τῆς κνήμης του ἵππου.
 Spinello, οὐσ. άρ. θαλάσσιόν τι σκυ-
 λόψαρον.
 Spineto, οὐσ. άρ. άκανθῶν.
 Spinetta, οὐσ. θηλ. ὕσανος, χρυσός
 μετόξινος.
 Spinetaio, οὐσ. άρ. θυσανοποιός, θυ-
 σανοπώλης.
 Spingarda, οὐσ. θ. λιθοβόλος, πολε-
 μική μηχανή κατὰ τῶν φρουρίων'
 || μικρὸν τηλεβόλον.

Spingardella, οὐσ. θηλ. (όποκ.) ἴδς
 τὴν προηγούμενην λέξιν.
 Spingare, ρ. έν. κινῶ τὰ σκέλη ἔδε
 κάκεισις. = muizzar coi piedi.
 Spino, οὐσ. άρσ. ἄμνος (άκανθώδης,
 βῆτος' ἢ ράχιστον.
 Spinosisia, οὐσ. άρ. ὀπαδός του spi-
 nosa, σπινωσιατής, ἄθεος.
 Spinosità, —tade, —tato, οὐσ. θ. τὸ
 άκανθώδες' || μετ. δυσχέρεια.
 Spinoso, —a, έ. άκανθώδης' || —, οὐσ.
 άρ. ζῶον ὃ άκανθόχοιρος.
 Spinta, οὐσ. θ. ὠθησις, = lo spigne-
 re' || σφοδρὰ σύγκρουσις.
 Spinto, —a, πθ. μετ. του spignere.
 Spintone, οὐσ. θ. μεγάλη ὠθησις.
 Spionbare, ρ. έν. αφαιρῶ τὸν ὀλο-
 ῦθον' || καταστρέφω, κατεδαφίζω' ||
 —si, αὐτ. καταβαρῶ, ἔγω μέγα
 βῆρος.
 Spionbato, —a, καθ. μετ. του spi-
 ombare.
 Spionvere, ρ. οὐδ. παύεται ἢ βροχῆ.
 Spionvimento, οὐσ. άρ. παύσις τῆς
 βροχῆς, = lo spionvere.
 Spionvito, —a, καθ. μετ. του spio-
 vere' ἢ barba —a, (κατ' έκτ.) έπι-
 μήκης και άραις πώγων.
 Spionvire, ρ. οὐδ. (ζυδ.) ἔδω τι,
 κατὰ φαντασίαν' || ελευθεροστομῶ,
 λέγω τι εἰσθεῖρας, άυστολως.
 Spira, οὐσ. θ. (γεωμ.) γραμμῆ σπεί-
 ροειδής, σπειρα' || — (τεκτ.) κίονος
 βῆσις εἰλικώδης' || στραπτὸς ἄρτος'
 || εἰλιγμάς, εἰλιξις.
 Spirabile, έ. διγ. πνευστικός.
 Spiracolo, άρ. ἴδς spiraglio.
 Spiraglio, οὐσ. άρ. άναπνευστήριον,
 ψυστήριον, θυρίς ὑπογείου ἢ ὀνά-
 νος' || ψεγγίτης' || ἡφαιστείου ὑπό-
 ρυμα: || χόσμα ἢ ρήγμα γῆς, τοί-
 χου κτλ. || μετ. μικρὰ γυνῶσις, μι-
 κρὰ ἔνδειξις.
 Spirale, έ. διγ. σπειροειδής, εἰlico-
 ειδής' || —, οὐσ. θ. (γεωμ.) γραμ-
 μή ἢ σπειροειδής' || τὸ του ὄρολο-
 γίου εἰλικοειδὲς εἰλατήριον, σπειρήμα.
 Spiramento, έπ. εἰλιμοειδῶς.
 Spiramento, οὐσ. άρ. (άνα)πνοή.

Spirante, έ. διγ. εκπνέων, ψυχρογών, θνήσκων.
 Spirato, ρ. οὐδ. κυρίως, φυσώ, πνέω· ἐπὶ ἀνέμων· ἢ ἀναπνέω, ζῶ, εἶμι ἔμπνους· ἢ εκπνέω, θνήσκω· ἢ μτφ. ἀναψύχομαι, ἀναπαύομαι, κοιν. ἀνασαίνω· ἢ εκπέμπω, ἐκχέω ὀσμὴν· ἢ ἔμπνέω τι ἐνδομύχως, παρέχω ἔμπνευσιν· ἢ ὀπαισθάνομαι, ὀπογινώσκω τι· ἢ ἐπιθυμῶ τι διακκῶς· ἢ συμπληροῦμαι, παρέρχομαι· ἐπὶ χρόνου.
 Spirato, —α, πθ. μτ. τοῦ spirare, ἢ —da dio, θεόπνευστος.
 Spiratore, —trice, οὐσ. ὁ ἔμπνέων, ἔμπνευστικός· ἢ εισηγητής.
 Spirazione, οὐσ. θ. εἰσπνοή, ἀναπνοή· ἢ ἔμπνευσις, ἔμφυσησις· ἢ ἐξοδῆσις, γνῶσις· ἢ — (θεολ.) ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκπόρευσις.
 Spiritale, έ. διγ. νοερός, πνευματικός, αἴθλος· ἢ ζωικός· ἢ — (θρησκ.) πνευματικός· ἢ εὐσεβής.
 Spiritamente, ἔπ. πνευματικῶς.
 Spiritamento, οὐσ. ἀρ. δαιμονιοπληξία, κοιν. ἡ τῶν δαιμονισμένων ταραχή, = lo spiritare.
 Spiritare, ρ. οὐδ. δαιμονιῶ, κοιν. δαιμονίζομαι· ἢ — (κατ' ἔκτ.) καταπλήττομαι, κοιν. τρομάζω.
 Spiritamente, ἔπ. δαιμονικῶς.
 Spiritato, —α, έ. δαιμονικός, δαιμονόληπτος, δαιμονιῶν· ἢ ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος· ἢ παράφρων, φρενοβλαβής· ἢ θεομανής, θρησκομανής.
 Spiritessa, οὐσ. θ. τοῦ spirito, ἡ δαίμων, δαιμόνιον, φάντασμα, σκιά· γυναικίως ἐν χοῦσι ἐπὶ χλεύης.
 Spirito καὶ (ποιητ.) spirito, οὐσ. ἀρ. κυρίως, πνεῦμα, κοιν. φάσμα· ἢ πνοή, ἀναπνοή· ἢ ἔμφυχος οὐσία, ἡ ψυχὴ, ἀσάδηποτε ζωή· ἢ Spiritosanto ἢ (διηρημένως) Spirito Santo, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἢ πνεῦμα, δαίμων, ὁ διάβολος· ἢ —folletto, δαίμων οἰκίας, φάντασμα· ἢ —malizioso, saevissimo ed inquieto, ἀνὴρ κακωτραχής, πονηρότατος καὶ ἀνήσυχος· ἢ νοῦς εὐφυῆς· ἢ ὄστρος, γεν-

νοιότης, εὐτολμία· ἐπὶ προσώπων καὶ ζώων· ἢ ἰσχυρὰ κρᾶσις, δυνατὴ φύσις, κραταῖον σῶμα· ἢ belli — i, χαριεντισμαί, χαριεντίσματα· ἢ uomo di alto —, ἀνὴρ περιουσίατος, μεγαλοφυής· ἢ —di contraddizione, πνεῦμα ἀντιλογίας, φίλιος διάθεσις· ἢ —di rose, ροδόσταγμα, κτλ.
 Spiritosamente, ἔπ. εὐφυῶς.
 Spiritosissimo, —α, έ. (ὑπερθ.) ὑγινοῦσάτατος.
 Spirituale, έ. διγ. ζῦλος, ἀσώματος· ἢ πνευματικός, θρησκευτικός· ἢ βαπτιστικός, πνευματικὸν τέκνον, ἀναδειγματός· ἢ —, οὐσ. ἀρ. πνευματικὴ δικαιοδοσία ἢ ἐξουσία.
 Spiritualità, —tade, —tate, θ. εὐσέβεια, ἡ πρὸς τὰ θεῖα εὐλάβεια· ἢ (θεολ.) νοερότης, τὸ πνεῦμα.
 Spiritualizzamento, οὐσ. ἀρ. πνευματοποίησης.
 Spiritualizzare, ρ. ἐν. πνεύματοποιῶ· ἢ —si, αὐτ. πνεύματοποιεῖμαι.
 Spiritualmente, ἔπ. πνευματικῶς· ἢ δι' ἐξαत्मήσεως.
 Spiro, οὐσ. ἀρ. ἴδε spirito.
 Spiumacciare, ρ. ἐν. ἀνακινῶ στρωμνὴν ἐκ πέλων.
 Spiumacciata, οὐσ. θ. ρόπισμα.
 Spiumacciato, —α, καθῆτ. μετ. τοῦ spiumacciare.
 Spiumare, ρ. ἐν. μαδίζω, μαδῶ.
 Spizzeca, οὐσ. θηλ. (χυδ.) εἰς ἄκρον φειδωλός, γλισχρός, ρυπαρός.
 Spizzicatura, οὐσ. θ. ἀθλία ἐκτύπωσις ἐν ἡ' ο' χαρακτῆρος δυσανάγνωστοί καὶ οὐχὶ καθαροί.
 Spizzico, οὐσ. ἀρ. ὀλίγιστος· ἐν κρήσῃ δ' ἐπιφρημ. Α—, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
 Spiacare, ρ. ἐν. καταναλισκῶ.
 Spiebare, ρ. ἐν. ἡμερῶ.
 Splene, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἀγγλ.) μελαγχολία, ἄνια, δυσάρεσκεια, ἀπέχθεια τοῦ βίου, ὑποχονδρία.
 Splendente, έ. διγ. λαμπρός, ἐπιφανής, μεγαλοπρεπής.
 Splendemente καὶ splenditamen-

te, ἔπ. λαμπρῶς μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς.
 Splenditissimamente, έ. (ὑπερθ.) λίαν λαμπρῶς, υπερλάμπρως, υπερεπιφανῶς.
 Splendentissimo, —α, ἔπ. (ὑπερθ.) λαμπρότατος, ἐπιφανέστατος.
 Splendere, ρ. οὐδ. (δια)λάμπω.
 Splendidamente, ἔπ. λαμπρῶς, ἐπιφανῶς, μεγαλοπρεπῶς.
 Splendidezza, splendidità, οὐσ. θηλ. καὶ splendimento, ἀρ. ἴδε splendore.
 Splendido, —α, έ. λαμπρός.
 Splendore, οὐσ. ἀρ. λαμπρότης, φωτός· ἢ εὐπρέπεια, μεγαλοπρέπεια, δόξα, κλέος, εὐκλεία, φήμη.
 Splenelico, —α, έ. σπληνικός.
 Spodestarsi, ρ. αὐτ. παραιτοῦμαι τῆς ἡγεμονίας, τῆς Ἀρχῆς, ἀποτίθεμαι τὴν βασιλείαν, τὸ στέμμα, παραιτοῦμαι· ἢ στεροῦμαι.
 Spodestato, —α, καθ. μετ. τοῦ spodestare, ἄνευ Ἀρχῆς, ἄνευ ἡγεμονίας, ἐκπτώτος· ἢ ὀρητικός, ὄχληντος ἐν πάσῃ Ἀρχῇ.
 Spolare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν ποιητικὴν ἄξιν τινός, διαγράφω αὐτὸν ἀπὸ τῆς τάξεως καὶ τοῦ ὀνόματος τῶν ποιητῶν· ἢ —si, αὐτ. ἐγκαταλείπω τὴν ποιησιν.
 Spoglià, οὐσ. θ. τὸ δέρμα, ὅπερ ἀλλόσσοισιν οἱ ὄφεις, οἱ ὀστρακώδεσμοι, κτλ. λυθρίσι· ἢ δορὰ θηρίου· ἢ ὁ φλοιός, κοιν. ἡ φλοῦδα τῶν καρπῶν, κτλ. ἢ σκύλον, λάφυρον· ἢ —e, πλ. ἄγρηστα ἱμάτια, τὰ καταλειπόμενα ἐνδύματα ἀποθανόντος· ἢ ἐρπία.
 Spogliamento, οὐσ. ἀρ. (ἀπο)γύμνωσις· ἢ λαφυραγωγία· ἢ (ἀπο)στέρησις.
 Spogliare, ρ. ἐν. ἐκδύω, ἀποδύω, γυμνῶ· ἢ ἀποδύω, σκυλεύω τὸν φονεῦθῆνα πολέμιον· ἢ κλέπτω, ὀπταίρω, ληστεύω, ἀρπάζω λωποδουτῶ· ἢ μεταφ. στερῶ, ἀποστερῶ· ἢ —si, αὐτ. ἐκδύομαι, γυμνοῦμαι· ἢ —si, ἀποτίθημι, καταλείπω.
 Spogliato, —α, μετ. τοῦ spogliare, γυμνώθεις· ἢ μεταφ. ἐστερημένος.
 Spogliatoio, ἀρ. ἀποδυτήριον.

Spogliatore, οὐσ. ἀρ. ὁ διαρπάζων ξένην περιουσίαν, κλέπτης, βαλαντιοτόμος, λωποδότης.
 Spogliatura, θ. (ἀπο)γύμνωσις.
 Spogliazza, οὐσ. θ. ζυλοκοπία, ραβδισμὸς ἐπὶ γυμνοῦ σώματος· ἢ σκύλον, λάφυρα, λεῖα· ἢ dare la —a una cosa, μεταφ. κλέπτω, ἐκκενῶ, κοιν. ὀδειάζω οἶκτον τινά.
 Spogliazzato, —α, έ. ἡμίγυμνος.
 Spoglio, οὐσ. ἀρ. δορὰ, δέρμα, ζῶμα· ἢ λεῖα, σκύλον, λάφυρον· ἢ συλλογή, ἀπάνθισμα γνώσεων ἐπὶ διαφόρων συγγραμμάτων.
 Spola καὶ spuolo, οὐσ. θ. ἡ τοῦ ὑφαντουργοῦ κροκίς, κοιν. σάιτα.
 Spoletta, θ. ὅσον νῆμα τυλίεται ἐπὶ ἀτράκτου, ἀγαθίς, κοιν. ἀδρακτιά.
 Spoletto, οὐσ. ἀρ. πηνίον, μασσοῦρι.
 Spollinare, ρ. οὐδ. ἀποστεροῦμαι, ἀφαιρῶ τοὺς φθείρας τῶν ὀνύλων.
 Spollonare, ρ. ἐν. βλαστολογῶ.
 Spollonatura, οὐσ. θ. ἡ τῆς ἀμπέλου κλαδεία, βλαστοκόπησις.
 Spolpamento, ἀρ. ἐκσαρκισμός.
 Spolpare, ρ. ἐν. ἐκσαρκίω, κοιν. ἀφαιρῶ τὴν σάρκα· ἢ ἰσχυαίνω· ἢ ἀποστερῶ, γυμνῶ, ἀρπάζω τὴν ξένην περιουσίαν· ἢ —si, αὐτ. ἰσχυαίνομαι, κοιν. λιγεύω.
 Spolpato, —α, πθ. μετ. τοῦ spolpare· ἢ μετ. ἴδε indebolito, sfornito· ἢ ἐκμανής.
 Spolpo, —α, έ. ἔρωτομανής.
 Spolpiglia, θ. κόνις στιβωτικὴ τῶν χρυσοῦδων· σμύρις τετριμμένη.
 Spoltrarsi, —trirsi, —tronirsi, ρ. αὐτ. —tronare, οὐδ. ραθυμῶ, ὀκνηρίαν ἀποβάλλω.
 Spolveramira, οὐσ. ἀρ. οὐτιδανός, ἀθλιός ἄνθρωπος, εὐτελής.
 Spolverare, ρ. ἐν. ἐκκονίζω, ξεσκονίζω· ἢ —si, αὐτ. γίνομαι κόνις.
 Spolveratura, οὐσ. θ. ἐκκόνισις, κοιν. ξεσκόνισμα.
 Spolverizzamento καὶ spolvere, οὐσ. ἀρ. λειοτριβήσις.
 Spolverezzare καὶ —zzare, ρ. ἐν. λείνω, λειοτριβῶ· ἢ ἐπιπάσω.

Sporerezzo, — rizzo, ούσιαστ. ἄρσ. σακκίον ἐμπεριέχον τὴν πρὸς στυκτογραφίαν κόνιν.
 Sporiveto, ἄρ. στυκτογραφία, ἀντιγραφὴ ζωγραφίας διὰ τῆς κόνεως ἢ καλὴ ἄλσεϊς ἢ παιτάλη, ἄθηρ, κοιν. ἔ ἀθέρας τοῦ ἀλεύρου.
 Sporda, οὐσ. θ. γρίλος γεφύρας φρεάτων, κτλ. θωρακείον ἢ προκυμαία λιθόστρωτος.
 Spordaggio, ἄρ. κρηπίς παραλλῆλα καὶ τὸ ἐπ' αὐτῆς δικαίωμα περὶ τῆς ἐκφορτώσεως ἐμπορευμάτων.
 Spordo, οὐσ. ἄρ. πῶς ἀπονείσις.
 Spordilo, οὐσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλ. ἀνατ.) σπόνδυλος, = Vertebra.
 Sporgata, οὐσ. θ. πλακούντιον ἐκ μέλιτος, καρῶν κτλ.
 Sporgiuso, — α, ἔ. σπογγώδης, σπογγωτός ἔπι καρπῶν.
 Spornamento, οὐσ. ἄρ. ἐκθεσις, ἐξήγησις, ἐρμηνεία.
 Spornitore, — trice, οὐσ. ἐκθέτης, διερμηνεύς, ὑπομνηματιστής.
 Spornale, ἔ. διγ. νομφίσις = maritala ἢ — i, πλ. ἀρραβῶν.
 Spornalizio, οὐσ. ἄρ. μνηστία, οἱ μέλλοντες γάμοι. ὁ ἀρραβῶν.
 Spornamento, ἔπ. ἐκούσις.
 Spornanità, οὐσ. θ. πρᾶξεως τὸ αὐθόρμητον.
 Spornaneo, — α, καὶ — no, — α, ἔ. ἐκούσις, αὐτόματος.
 Spornone καὶ sporn —, οὐσ. ἄρ. ἀκόνητον, δοράτιον ἡμιλόγητον ἐν χρήσει κατὰ τὸν IZ αἰῶνα.
 Spornolare, ρ. ἐν. ἐρημῶ γῶραν, ἧς οἱ κάτοικοι ἐλαττοῦνται ἢ — si, αὐτ. ἐρημοῦμαι.
 Spornolo, — α, πθ. μτ. τοῦ spornolare, ἀνθρώπων ἐρημός ἐπὶ τόπων.
 Spornolazione, οὐσ. θ. χώρας ἐρημώσεως, λειψανδρία.
 Spornamento, οὐσ. ἄρ. βρέφους ἀπογαλακτισμός.
 Spornare, ρ. ἐν. ἀπογαλακτίζω βρέφος, κοιν. ἀποκόπτω.
 Spornato, — α, πθ. μτ. τοῦ spornare bambino —, βρέφος ἀπόττειτον,

ἀποκοπὴν τοῦ γάλακτος.
 Sporadico, — α, ἔ. (λέξ. ἑλλ. ἱατρ.) σποραδικός ἔπι νότων.
 Sporcamento, ἔπ. ρυπαρός.
 Sporcare, ρ. ἐν. μιάνω, ρυπαίνω, μολύνω ἢ — μτω, διαφθείρω.
 Sporcheria, οὐσ. θ. ρυπαρία, ρύκος, ἀκαθαρσία, κοιν. λείρα.
 Sporchizza, οὐσ. θ. ρυπαρία.
 Sporeificare, ρ. ἐν. μιάνω, κηλιδῶ, ἢ εὖ sporcate.
 Sporeizia, οὐτ. θ. ἴδε sporcheria.
 Sporceo, — α, ἔ. ρυπαρός, δυσώδης.
 Sporgere, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐξέγω, προέγω ἢ — ἐν. ἴδε sporgere.
 Sporgimento, οὐτ. ἄρ. ἔκθεσις ἢ παρουσίασις ἢ — i, (ναυτ.) ἀνίθεος ἐπικαλύπτουσαι τὰς δύο πλευρὰς τοῦ πύργου.
 Sporge, ρ. ἐν. ἐκτίθημι ἢ ὀρπω κατὰ γῆς ἢ — il corpo a peccato, (κατ' ἔκτ.) πορνεύομαι.
 Spornia, οὐσ. θ. καλῆθιον, κλάθος.
 Spornare, ρ. οὐδ. προ(ἐξ)έγω ἢ (κατ' ἔκτ.) ἐξέρχομαι ἢ ἐν. μεταφέρειω.
 Spornolare, ρ. ἐν. ἀνοίγει τὸ θυρίδιον ἢ — alcuno, διαβιβάζω τινὰ ἐκ τοῦ θυρίδιου.
 Spornella, οὐσ. θ. (ὑποκ.) καλαθίσκος, κάνιστρον.
 Spornia, — α, πθ. μετ. τοῦ spornare ἢ — οὐσ. ἄρ. μέρος οἰκοδομῆς, προέγον, θωράκιον ἢ προσβολή.
 Spornola, οὐσ. θ. κάνιστρον ἢ ἐπίδομα, δῶρον οἰονόησαστε, τὸ διδόμενον δικαστῆ.
 Spornia, οὐσ. θ. γυνή, σύζυγος, γαμετή ἢ — di Gesu Cristo, νομφή τοῦ Χριστοῦ, μοναχὴ, καλογαρία.
 Spornalizio, οὐσ. θ. — ο, ἄρ. μνηστία.
 Spornamento, οὐσ. ἄρ. μνηστεισις, γάμος, ὑπανδρεία, συνοικέσιον.
 Spornare, ρ. ἐν. ὑπανδρεύω, νομφεύω ἢ — si, αὐτ. νομφεύομαι, ὑπανδρεύομαι, γάμον συνάπτω.
 Spornato, — α, πθ. μετ. τοῦ spornare, ἔγγαμος.
 Spornareccolo, — α, ἔπ. γαμήλιος.
 Spositivo, — α, ἔ. ἴδε cspositivo.

Spositore, — trice, οὐσ. διερμηνεύς, ὑπομνηματιστής.
 Sposizione, θ. ἴδε esposizione.
 Sposo, οὐσ. ἄρ. νομφίσις, νεόγαμος ἢ — i, πλ. τὸ ἀνδρόγυνον.
 Spossare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐξασθενῶ ἢ καταστρέφομαι.
 Spossatamente, ἔπ. ἀσθενῶς.
 Spossatezza, οὐσ. θ. ἀτονία.
 Spossato, — α, ἔ. ἀδύνατος, κεκμηκώς, κατάνητος.
 Spossedera, — sarsare, ρ. ἐν. ἀποστερῶ τὴν κτήσιν τινος.
 Spostamento, οὐσ. ἄρ. μετατόπισις, μετάθεσις ἢ μεταφ. παράνομος πράξις ἢ ἀταξία.
 Spostare, ρ. ἐν. μετατοπίζω, ἀποκινῶ, μεταθέτω ἢ —, ρ. οὐδ. καὶ — si, ρ. αὐτ. μετατοπίζομαι, ἐξέρχομαι τῆς θέσεως, ἐγκαταλείπω τὴν θέσιν, ἀφίσταμαι.
 Spostatura, θ. ἴδε spostamento.
 Sposto, — α, πθ. μετ. τοῦ sporre.
 Spranga, οὐσ. θ. μοχλός, πλάξ σιδηρὰ ἢ ζυγὰ σιδηροῦς συνδέων τὰς ἄρμους.
 Sprangare, ρ. ἐν. συνδέω, συναρμόζω διὰ μοχλοῦ, μοχλῶ, κλειώ, συνάπτω ἢ ξυλοκοπῶ.
 Sprangata, οὐσ. θ. (ὑποκ.) μικρὸς μοχλός ἢ μεταφ. κεφαλαγία.
 Sprazza, οὐσ. θ. καὶ sprazzo, οὐσ. ἄρ. ραντισμός ἐξ ὕλης ὑγρᾶς διὰ μικρῶν σταγονῶν.
 Spracamento, ἄρ. σπατάλη.
 Spracare, ρ. ἐν. καταδαπανῶ, καταναλάσκω, σπαταλῶ.
 Spracatore, — trice, οὐσ. ἄσιτος.
 Spracatura, οὐσ. θ. ἄσωτια.
 Spracipitare, ρ. ἐν. ἴδε Sprofondare.
 Spregevole, ἔ. διγ. εὐκαταφρόνητος, ἐπονείδιστος.
 Spregevolmente, ἔπ. περὶ φρονητικῶς.
 Spregiamento, ἄρ. ἴδε sprigio.
 Spregiante, ἔ. διγ. ὑπερόπτης, ἀγέρωχος, κακολόγος.
 Spregiare, ρ. ἐν. περιφρονῶ.
 Spregiatore, — trice, αὐτ. περιφρονητής, = dispregiatore.

Spregio, οὐσ. ἄρ. ἀπαξίσις, ἀκαταδεξία, περιφρόνησις, ὑπεροψία, ἀκαταδεξία τὸ ἀγέρωχον, = scherno avvillimento.
 Spregiudicare, ρ. ἐν. ἀποβάλλω τὰς προλήψεις, = dissingannare.
 Spregiudicato, — α, ἔ. προλήψεων ἐλεύθερος, διαφωτισθείς.
 Spregnare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. τίκτω, = gravidare, partorire.
 Spregnere καὶ sprie —, ρ. ἐν. ἐκθλιδῶ ἢ ἐκφράζω σαφῶς ἢ — si, αὐτ. ἐκθλιδομαι, ἐκπνέζομαι.
 Spremitura, οὐσ. θ. ἐκπίεσις, ἐκθλιψις καὶ τὸ ἐκπίεσθὲν αὐτό.
 Spretarsi, ρ. αὐτ. καταλείπω τὸν ἱερατικὸν βίον, ἀπεκδύομαι τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχῆμα.
 Sprezzabile, ἔ. εὐκαταφρόνητος.
 Sprezzamento, ἄρ. ἴδε sprigio.
 Sprezzante, ἔ. διγ. ἴδε sprigante.
 Sprezzare, ρ. ἐν. περι(κατα)φρονῶ.
 Sprezzatore, — trice, οὐσ. ἴδε sprigatore, dispregiatore.
 Sprezzevolmente, ἔπρρ. περιφρονητικῶς, = con disprezzo.
 Sprezzo, οὐσ. ἄρ. περιφρόνησις.
 Sprigionamento, οὐσ. ἄρ. ἀποφυλάκις, = lo sprigionare.
 Sprigionare, ρ. ἐν. ἀποφυλακίζω ἢ — si, αὐτ. ἀποφυλακίζομαι.
 Sprillare, ρ. ἐν. ἐκπνέζω.
 Sprimacciare, ἴδε sprimacciare.
 Sprimere, ρ. ἐν. ἐκφράζω, ἀποφαινομαι, = esprimere.
 Sprimimento, οὐσ. ἄρ. ἐκφρασις.
 Springare, ρ. ἐν. ταραττώ τὰς κνήμας τῆς κίχαις.
 Sprizzare, ρ. οὐδ. ἀναβλύζω.
 Sprizzato, — α, πθ. μτ. τοῦ sprizzare, ἐρραντισμένος ἢ διάστικτος.
 Spruceo καὶ spruceo, οὐσ. ἄρ. βλάστημα, παραφύας ἢ φάκελλος, δῆμα ξύλων ἢ καυσόξυλον.
 Sprofondamento, οὐσ. ἄρ. κατάνησις, καταστροφή.
 Sprofondante, ἔ. διγ. ἐτοιμόρροπος.
 Sprofondare, ρ. οὐδ. καταπίπτω, κρημνίζομαι ἢ μεταφ. περιπίπτω εἰς

πενίαν, καταστρέφωμαι, αφανίζομαι
 || —, έν. άνασκάπτω βυθός ||
 κατατρέφω || —si, αύτ. αφανίζομαι,
 έξολοθρεύομαι και μεταφ. ταπεινούμαι.
 Sprofondato, —a, παθ. μετ. του
 sprofondare, κατεστραμμένος || ό-
 πύθμενος, άνευ πυθμένος.
 Sprolongare και srolungare, ρ. έν.
 αναβάλλω || — (ναυτ.) εκτείνω ||
 —si, αύτ. παρατείνωμαι.
 Spromettere, ρ. έν. ανακαλώ τήν
 ύπόσχεσίν μου.
 Spronia, θ. ή εκ κέντρου πληγή.
 Spronalo, άρ. πτερονιστροποιός.
 Spronare, ρ. έν. κεντώ τον ήπικον
 διά του πτερονιστήρος || —lo scarpe,
 (μεταφ.) πεζοπορώ andar a piedi.
 Spronata, ούσ. θ. ίδε spronata.
 Spronatore, ούσ. άρ. ό κεντρίζων,
 κωπιζών, = che sprona.
 Sprone, ούσ. άρ. πτερονιστήρ, ήγκεν-
 τρίς || άνω ά έκτορας, κυνός και
 άλλων ζώων και έντόμων, πληκτρον,
 κέντρον || toccar di —i, ίδε sprona-
 re || —d'oro, παράσημον γαλλικόν.
 Spronella, ούσ. θ. προχίσκος του
 πτερονιστήρος.
 Spropriamento, ούσ. άρ. άπαλλοτρι-
 ωσις, άποστέρησις.
 Spropriare και sproprie —, ρ. έν. ά-
 παλλοτριώ || —si, αύτ. άποστερού-
 μαι τών έμών πραγμάτων.
 Spropriazione, θηλ. ίδε spropria-
 mento.
 Sproporzionale, έ. δυσανάλογος.
 Sproporzionalità, ούσ. θ. δυσαναλο-
 γία, άσυμμετρία.
 Sproporzionalmente, έπ. δυσαναλό-
 γως, άσυμμέτρως, άνίσως.
 Sproporzionare, ρ. έν. δυσανάλογον
 καθίστημι, δυσαναλογώ.
 Sproporzionalmente, έπ. ίδε spro-
 porzionalmente.
 Sproporzione, ούσ. θηλ. ίδε spro-
 porzionalità.
 Sproporzionaggine, ούσ. θ. άτοπία, σφάλ-
 μα, μωρία, άνοησία.
 Spropositars, ρ. έν. λέγω άρρητ' ά-

θέμιτα, άλλα άντ' άλλων, έξεργουμαι
 του προκειμένου.
 Spropositatamente, έπ. άτόπως, πα-
 ραλόγως, άφρόνως.
 Spropositato, —a, παθησ. μετ. του
 spropositare, άτοπος, άλογος, άκαι-
 ρος, παράκαιρος.
 Sproposito, ούσ. άρ. άτοπία, μωρία,
 άφροσύνη || a —, (έπιρρημ.) άτό-
 πως, άφρόνως, άκαιρώς.
 Spropriamento, άρσ. άπαλλοτριώσις.
 Spropriare, ρ. έν. ίδε spropriare.
 Spropriazione, θ. ίδε spropriazione.
 Sprolletto, —a, έ. άπροστάτευτος.
 Spronvedere, ρ. έν. ήγκαταλείπω ή
 προμήθευτον.
 Spronvedutamente και —vistamen-
 te, έπ. άπροδοχήτως.
 Spronveduto, —a και sprovisto, —a,
 παθ. μετ. του sprovvedere, άνέ-
 τοιμος, άπρομήθευτος, άπροσδόκη-
 τος || alla sprovvista (έπιρρηματι-
 κώς) άπροδοχήτως.
 Spronvistamente, έπίρ. ίδε sprov-
 vedutamente.
 Spruffare, ρ. έν. ίδε spruzzare.
 Sprunare, ρ. έν. εκριζώ, κόπτω, ά-
 φαιρώ τας ακάνθας.
 Sprunaggio και sprunaggiolo, ούσ.
 άρ. θάμνος ή πρίνος.
 Spruzzaglia, ούσ. θηλ. ψεκός, κοιν.
 ψιγάλα, μικρά και έλαφρά βροχή
 || —(κατ' έκτασιν) μικρόν τι, όλί-
 γον ποσόν οφουδήποτε πράγματος.
 Spruzzamento, ούσ. άρ. ίδε spruz-
 zo, aspersione.
 Spruzzare, ρ. έν. ραίνω, περιρραίνω,
 ραντίζω || έπιπάσσω, κοιν. κοκκίζω
 || —a vanto, πτώω τινά κατά του
 προσώπου.
 Spruzzato, —a, μετ. του spruzzare.
 Spruzzo, ούσ. άρ. ράντισμα.
 Spruzzolare, ρ. ούδ. (άπρόσ.) ψεκί-
 ζει, κοιν. ψιχαλλίζει || —, έν. δια-
 βοέζω, ύγραίνω, δροαίζω.
 Spruzzolato, —a, παθ. μετοχή του
 spruzzolare || διάστικτος.
 Spruzzolo, ούσ. άρ. ίδε spruzzo.
 Spugna, θ. σπόγγος, κοιν. σφουγγάρι.

Spugnolo, άρ. μύκης έδάδιμος.
 Spugnosità, —tade, —tate, ούσ. θ.
 τό σπογγώδες, άραιότης σώματος.
 Spugnoso, —a, έ. σπογγοειδής.
 Spulare, ρ. έν. λιχνίζω, κοιν. λιχνί-
 ζω τον σίτον, κτλ.
 Spulciare, ρ. ένερ. εκπαρθενύω,
 διακορεύω, διακορώ.
 Spulciatelli, ούσ. άρσ. ούτιδανός, έ-
 θλιος άνθρωπος.
 Spulciare, ρ. έν. και ούδ. φυλλίζω
 || —si, αύτ. φυλλίζομαι.
 Spulciare και lezzare, ρ. ούδ.
 φεύγω κατεσπυρμένως.
 Spulezzo, άρ. φυγή ταχυτάτη.
 Spulito, —a, έ. άστιλπνος, άμαυρός.
 Spulzolare, ρ. έν. ίδε spulcerare.
 Spuma, ούσ. θ. άφρός || —di mare
 (δρυκ.) μαγνησιακή γή μαλακή και
 λευκή άφ' ής κατασκευάζονται κα-
 πνόςυγιγγες έπιζητητάι.
 Spumante, έπίθ. διγ. άφρώδης, άφρί-
 ζων || —di collera (κατ' έκτ.)
 λυσσών, άφρίζων, μαινόμενος εκ της
 μεγίστης όργής.
 Spumare, ρ. ούδ. άφρίζω.
 Spumeggiante, έ. ίδε spumante.
 Spumeggiare, ρ. ούδ. ίδε spumare.
 Spumifero, —fosa, —a, έ. άφρώδης.
 Spumosità, ούσ. τό άφρώδες.
 Spumare, αναφαινομαι, γεννώμαι ||
 — (έπι του ήλιου) ανατέλλω || —
 (έπι χλόης, άνθέων, καρπών κτλ.)
 αναφύομαι || — (έπι τριχών του
 πάγωνος, έπι οδόντων κτλ.) αϊξάνο-
 μαι, φύομαι || —un sospiro, στε-
 νάζω || άποσπώ, εκβάλλω τι, κοιν.
 ξεριζώνω, ξεκαρφώνω, αφαιρώ κτλ.
 Spuntato, —a, παθ. μετ. του spun-
 tare || —, έ. άμβλύς || γεννηθείς,
 εμφανισθείς.
 Spuntatura, ούσ. θ. περίτμησις της
 κορυφής, της άκρας, και τό περί-
 τμημα αυτό.
 Spuntellare, ρ. έν. αφαιρώ, εκβάλ-
 λω τή στήριγματα.
 Spundichiare, ρ. έν. (έπι)στίζω διά
 του καλόμενου, διά του γλυφαίου.
 Spunto, —a, έ. έξίτηλος, κοιν. ξεβαμ-

μένος = ώχρός, νεκρός.
 Spuntolato, ούσ. θηλ. τό δι' όθειού
 κτύπημα || μεταφ. χλεύη, σκύμ-
 μα, περιπαιγμα.
 Spuntois, άρ. όθειός, όδου.
 Spunzocchiare, ρ. ένερ. κεντώ θούν,
 θνον, μουσίκω, ώθώ.
 Spunzocchiato, —a, παθ. μετ. του
 spunzocchiare, κεκενημένος.
 Spuola, ούσ. θ. ίδε spola.
 Spullatto, —a, έπ. άπαλλαγείς τών
 κηδεμόνων, χειράφετος.
 Spurare, ρ. έν. εκκενώ τήν κοιλίαν
 διά καθάρσου, καθάρω.
 Spurgamento, ούτ. άρ. καθάρσις.
 Spurgare, ρ. έν. κυρίως, καθάρω,
 καθάρζω, εκκενώ τήν κοιλίαν διά
 καθάρσου || —una lingua, μετ.
 άποσκορακίζω τή έν γλώσση σά-
 λαικα, ξένα και χυδαία || —si, κα-
 θάρσομαι, αποχρέμπτομαι || απολύ-
 μαι της ατιτίας, άθωούμαι.
 Spurgazione, θ. ίδε spurgamento.
 Spurgo, ούσ. άρ. άπόχρεμψις || εκ-
 πτυσις διά της βηχός, κοιν. ρόχαλον
 || καθάρσις φρέατος, ύδραγωγείου, δι-
 ώρυκος, κτλ.
 Spurio, —a, έ. νόθος.
 Sputacchiare, ρ. έν. καταπτώω έπι
 του προσώπου τινός προς περιφρό-
 νησιν || —si, αύτ. πτυαλλίζω συνε-
 χώς και όλίγον έκάστοτε.
 Sputacchiara, θ. φλεγματοδόχη.
 Sputacchio και sputaglio, ούσ. άρσ.
 πτύσμα, φλέγμα.
 Sputaperle, έ. διγ. δοκησίσοφος, μι-
 κρολογος, ύστερις.
 Sputare, ρ. έν. κυρίως, πτώω || —
 (κατ' έκτ.) έκωθώ, έξοκοντίζω ||
 —si, (αύτ.) delle mani o nelle
 dita, κοπιώ καθ' ύπερβολήν.
 Sputaseno, άρ. έπιδεικτικώς σοφίας,
 σχολαστικός.
 Sputasentenze, έ. διγ. γνωμολόγος.
 Sputato, —a, παθ. μετ. του sputare,
 ρηθείς || —nel volto, κατάπτυστος,
 έλασινός, ποταπός.
 Sputatondo, ούσ. άρ. σελιφός.

Sputo, οὐσ. ἄρ. πτύσμα, πτύελον, ἀπόχρεμμα, φλέγμα.
 Spuzare, ρ. οὐδ. ἴδε spuzare.
 Squadereare καὶ — quereare, ρ. οὐδ. τιλῶ, κ. ἐκβάλλω λίαν ὑγρὰν κόπρον' || πράττω τι μετὰ πολλῆς σπουδῆς, λέγω πᾶν ὄτι γινώσκω.
 Squaccheratamente, ἐπ. (ridere —) γελῶ ὑπερμέτρως, καγχάζω.
 Squardernare, ρ. ἐν. ἀνελλίτω, φυλλολογῶ βιβλίον' || μεταφορ. δηλῶ, γνωστοποιῶ' || θεωρῶ προσεκτικῶς' || ἐκβάλλω, ἐξάγω, = canare fuori.
 Squardernatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀνελλίτων, φυλλολογῶν βιβλίον.
 Squadra, οὐσ. θ. ὀρθογώνιον, γνῶμων, γωνιομετρικός, κ. ἀλφάδι' || στρατὸς ὀρισμένου ἄριθμοῦ, ἕλη ἑπικιοῦ' || μοῖρα στόλου.
 Squadrante, ἔ. διγ. ἴδε quadrante.
 Squadrare, ρ. ἐν. (τεκτ.) τετραγωνίζω, γωνιομετρῶ ἔξυλον, πέτραν' || μεταφ. θεωρῶ, ἐξετάζω τι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ποδῶν' || πράττω τι δεικνύων περιφρόνησιν πρὸς τινα' || διαμερίζω, κατασπαράττω τι.
 Squadratore, ἄρ. λιθοτόμος, ὁ λίθους τετραγωνίζων' || προσεκτικὸς παρατηρητής' || ἐργαλεῖον λιθοξόου.
 Squadratura, οὐσ. θ. ἔξυλου, λίθου, τετραγωνισμός.
 Squadriglia, οὐσ. θηλ. (ὑποκ.) μικρὸν ὀρθογώνιον.
 Squadrino, οὐσ. ἄρ. λιθοστρώτης.
 Squadio, οὐσ. ἄρ. ἴδε quadratura' || μεταφ. παρατήρησις, ἔρευνα' || ἰχθύς θαλάσσιος ἢ ρίγη.
 Squadronare, ρ. ἐν. (στρ.) παρατάσσω κατ' ἕλας' || — si, αὐτ. παρατάσσομαι κατ' ἕλας.
 Squadrone, οὐσ. ἄρ. (στρ.) ἕλη ἑπικιοῦ' || ἀπόσπασμα, λόχος.
 Squadraccia, οὐσ. θ. ἐσωτερικὴ διάμετρος σιελῆνος καὶ ἰδίως τῶν πυροβολίων ὀπλων' || — (τεχν.) μέτρον οἰασθῆποτε διαπτόσεως.
 Squagliamento, οὐσ. ἄρ. (ἐκ)τῆξις.
 Squagliare, ρ. ἐν. (συν)τρίχω, διαλύω' || καταστρέφω, φθείρω.

Squagliato, -a, πθ. μτ. τοῦ squagliare.
 Squallidezza, οὐσ. θ. ὠχρότης.
 Squallido, — a, ἔ. ὠχρός' || σκοτεινός' || περιλυτός, μελαγχολικός.
 Squallire, οὐσ. ἄρ. ὠχραίνει.
 Squalo, οὐσ. ἄρ. ἰχθύς σαλαχοειδής, κ. σκυλόψαρον.
 Squama καὶ squamma, οὐσ. θ. λέπος τῶν ἰχθύων καὶ φολις τῶν ὀφθαλμῶν' || φολις θώρακος.
 Squamoso, — a, ἔ. λεπιδωτός.
 Squamaio, οὐσ. ἄρ. ἴδε squama.
 Squarcia cuori, οὐσ. θ. γυνὴ ἐρωτότροπος καὶ ἀνηλεής.
 Squarciamento, ἄρ. σπαραγμός.
 Squarciare, ρ. ἐν. (δια)σπαράττω, (δια)σχίζω, διαμερίζω' || — si, αὐτ. διασπαράττομαι, διασχίζομαι' || — si, μεταφ. ἀνοίγω.
 Squarciasuolo, (ἐν γῆσει ἐπιρρημ. μετὰ τοῦ ρ. guardare) Mi guarda a —, βλέμμα βλοσυρὸν ρίπτει πρὸς ἐμέ
 Squarciata, οὐσ. θ. πληγὴ σπαρακτικὴ, = colpo che squarcia.
 Squarciato, — a, μετ. πᾶσι τοῦ squarciare, διασπαράττω' || ἤτηθις' || ἄμετρος, ὑπερβολικός.
 Squarciatore, οὐσ. ἄρ. σπαρακτής.
 Squarciatura, οὐσ. θηλ. διασπάραις, σπαραγμός.
 Squarcina, οὐσ. θ. ἀκινάκης, μικρὸν ξίφος τῶν Περσῶν.
 Squarcio, ἄρ. κατάγμα, στίγμα.
 Squarcione, ἄρ. κομποροφήμων.
 Squarcione, — a, ἔ. γέροντ ροκώδης, μιανός, ἀηδής, ἀπεγνήθης.
 Squartamento, οὐσ. ἄρ. τετραχισμός, ἤτοι διασπάραις καταδίκου εἰς τέσσαρα μέρη ἐπὶ ἢ ὑπὸ τέσσαρων ἑπικίων' || διαίρεσις ζῆου σφαγῆντος εἰς τέσσαρα τμήματα.
 Squartare, ρ. ἐν. τετραγίζω, διαίρω εἰς τέσσαρα' || τετραγιάζω κατάδικον τὸν διασπαράττω, διαμερίζω εἰς τέσσαρα μέρη, ἔθιμον ἐν γῆσει τὸ πάλαι ἐπὶ τυράννων βαρβάρων καὶ ἀπανθρώπων' || — lo zero, μεταφ. ὑπολογίζω ἀκριβῶς πᾶσαν ποσότητα φειδόμενος τῶν ἐλαχίστων ποσῶν

Squartata, οὐσ. θ. ἴδε squartamento' || fare una —, ἐξοβρίζω, προπηλακίζω, προσδύλλω τινα.
 Squariatoio, ἄρ. ἡ τῶν κρεουργῶν μεγάλη καὶ ἐπιμήκης μάχαιρα.
 Squartatore, οὐσ. ἄρ. ζῶων ἐκδορεὺς' || μεταφ. ὁ ὑπερτιμῶν πᾶν ὄτι πωλεῖ' || γαῖραξ, κομπαστής.
 Squartatura, ἴδε squarciamento.
 Squarimodeo, οὐσ. ἄρ. ἄφρων.
 Squassamento, οὐσ. ἄρ. σείσις, ταναγμός, κλόνησις, δόνησις.
 Squassare, ρ. ἐν. (δια)σείω, τινάσσω.
 Squasso, οὐσ. ἄρ. σφοδρὰ σείσις.
 Squero, ἄρ. νεώριον' ναυπηγεῖον.
 Squilibrare, ρ. ἐν. ὑπεβάλλω, κοιν. χῆνον τὴν ἰσορροπίαν.
 Squilibrio, ἄρ. ἰσορροπία ἐλλειψίς.
 Squilla, οὐσ. θ. καθώνιον τὸ ὑπὸ τὸν τρέγγηλον τῶν φορητῶν ζῶων κρεμάμενον' βοτάνη, ἢ σκύλλα, τὸ σκυλακαρόμιμον.
 Squillante, ἔ. διγ. ἀντίφλογος, ἀντηγνῶν ἐπὶ φωνῆς καὶ ἤχου, λιγυρός, λαμπρός, ὀξύς.
 Squillantemente, ἐπ. λιγυρῶς.
 Squillare, ρ. οὐδ. κυρίως, ἀντηγνῶ' || κινεῖμαι, ἔπταμαι ταχέως' || — ἐν. διαφηνίζω.
 Squillo, οὐσ. ἄρ. ἤχος, = suono.
 Squinante καὶ — o, οὐσ. ἄρ. βοτάνη εἰσομοσ, ἢ κηπεῖρι.
 Squinatico, — a, ἔ. συναγχικός, ὁ πάσχων ἐν συνάγχῃ.
 Squinanzia, οὐσ. θ. (παθολ.) κυναγχή, φλεγμονὴ τοῦ λάρυγγος.
 Squinciare καὶ — dare, ρ. οὐδ. περιφέρωμαι, τῆδε κάκεισε.
 Squintornare, ἐν. ἴδε sconcertare.
 Squisitamente, ἐπ. ἑταιρέτως, ἐντελῶς, ἀκριβῶς.
 Squisitezza, οὐσ. θ. τὸ ἐκλεκτόν, τὸ ἑαίρετον, τὸ τέλειον.
 Squisito, — a, ἔ. ἐκλεκτός, τέλειος.
 Squitidine, οὐσ. θ. ψυχικὴ διάθεσις ἐπιποθεῖσα τὸ ἑαίρετον, τὸ ἐν τοῖς πράγμασι τέλειον, τὴν ἐν ταῖς πράξεσι καὶ λόγοις ἀκριβείαν.
 Squitterire, ρ. οὐδ. κνυζῶ, κ. γαι-

γίζω' ἐπὶ σκυλάκων' || κρούω ἀμαθῶς ὄργανόν τι.
 Squittinare, ρ. οὐδ. ψηφφορεῖ.
 Squittinato, — a, παθῆτ. μετοχὴ τοῦ squittinare.
 Squittinatore, οὐσ. ἄρ. ψηφφορός.
 Squitto καὶ squittinio, οὐσ. ἄρ. ἀρχαίρεσις, ψηφφορεῖα.
 Squittire, ρ. οὐδ. ἴδε squittinare.
 Squotolare, ρ. ἐν. ἴδε scotolare.
 Sradicamento, οὐσ. ἄρ. ἐκρίζωσις' || μεταφ. καταδράσις.
 Sradicare, ρ. ἐν. ἐκρίζω' ἀποσπῶ' || μεταφ. καταδαφίζω.
 Sradicato, — a, παθ. τοῦ sradicare' || μεταφ. κατηδωαισμένος.
 Sradicatore, οὐσ. ἄρ. ἐκρίζωτής' || μεταφ. καταστροφεύς.
 Sragionevole, ἔ. διγ. παράλογος, ἄκριτος, ἄφρων.
 Sregolamento, οὐσ. ἄρ. ἀταξία.
 Sregolamento, ἐπ. ταῦτ τῶ :
 Sregolatamente, ἐπ. ἀτάκτως.
 Sregoltezza, οὐσ. θ. ἴδε sregolamento, disordine.
 Sregolato, — a, ἔ. ἀτακτος, ἀκατάστατος, ἄκοσμος.
 Sreverente, ἔ. διγ. ἀσεβής.
 Sreverenza καὶ sroverenzia, οὐσ. θ. ἀσέβεια, ἔλλειψις εὐσεβείας.
 Sregginire, ρ. ἐν. ἀποσχωρίζω, ἐκβάλλω τὴν σιωπῆν.
 Stambbiare, ρ. ἐν. σκάζω, μανθρεύω περιελθεῖν τὴν νύκτα τὸ πολμίον ἐν τῆδε μάνδρα, ἢ ἐν τοῖς ἄγροισι πρὸς κοπρισμὸν.
 Stabbiatura, οὐσ. θ. αὐλισμός ὁ ἐν κραιῶ τῶ δέοντι ἐπίσταθμος ποιμνίου ἐν ἄγρῳ.
 Stabbio, οὐσ. ἄρ. σηκός, μάνδρα.
 Stabbioso, ἄρ. (ὑποκ.) μικρὰ μάνδρα, ὀλγῆ κοπρία.
 Stabile, ἔ. διγ. στερεός, ἀσφαλής, διαρκής' || οὐσ. ἄρ. μόνιμος, ἀκίνητος' ἐπὶ κτημάτων, οἰκιῶν, γαιῶν.
 Stabimento, οὐσ. ἄρ. ἀποκατάστασις, σύστασις, καθέριστις καὶ τὸ κατὰ τὴν αὐτῶν.
 Stabileire, ρ. ἐν. τῆσθαι, τάττω, ὀρί-

ζω' || καθιδρύω, θεμελιῶ' || — σί, αὐτ. διαμένω.
 Stabilità, — tade, — tate, θ. σταθερότης, μονιμότης, διάρκεια.
 Stabilitore, οὐσ. ἀρ. ιδρυτής, καθιδρυτής, θεμελιωτής.
 Stabilmente, ἐπ. διαρκῶς, μονίμως.
 Stabulare, ρ. οὐδ. κυρίως μένω ἐν τῷ σταύλῳ' || (κατ' ἔκτ.) ἐν. ἐναυλίζω, μανδρίζω βοσκήματα.
 Stabulario, οὐσ. ἀρ. ἱπποκόμος.
 Stacca, θ. στυλοβάτης σιδηροῦς ἐπὶ τοίχου, ἐφ' οὗ τίθενται αἱ σημαῖαι.
 Staccabile, ἔ. διγ. ἀπόσπαστος.
 Staccamento, οὐσ. ἀρ. ἀπόσπασις.
 Staccare, ρ. ἐν. ἀποσπᾶ' ἀποχωρίζω' καταβιβάζω τι κρεμάμενον' || ἀκοιυῶ, κοιν. ξεζεύγω' || — σί, αὐτ. ἀποσπᾶμαι, ἀποχωρίζομαι.
 Staccarezza, οὐσ. θ. ἀπόσπασις, ἀποχωρισμός, = staccamento.
 Staccato, — a, πλ. μτ. τοῦ staccare, ἀπόσπαστος' || (μουσ.) ἄρος ἐν τοῖς διαγράμμασιν ἀπαντῶμενος καὶ δηλῶν τὴν διεξευγμένην καὶ ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμένην ἐτήγησιν τῶν φθόγγων τοῦ τμήματος, τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην φέροντος, τὸ διαζευγμένον, τὸ διαστατικόν.
 Stacciatto, οὐσ. ἀρ. κρησεροποιός, κρησεροπώλης.
 Stacciare, ρ. ἐν. σήθω, διασήθω, κ. κοσκινίζω, κυρίως τὸ ἀλευρον.
 Stacciata, θ. ὅσον χωρεῖ ἀλευρον ἐν τῇ κρησέρῃ, κοιν. κοσκινιά.
 Staccio, οὐσ. ἀρ. σῆστρον, σινίον, κρησερα, κοιν. ψιλὸν κόκκινον.
 Stadera, οὐσ. θ. στατήρ.
 Stadorato, οὐσ. ἀρ. στατηροποιός, στατηροπώλης.
 Staderina, θ. (ὀπκ.) μικρὸς στατήρ.
 Stadio, οὐσ. ἀρ. (ἀπηρχ. καὶ ἀχρ.) ἴδε ostagio' || ἐνέχυρον.
 Stadio, οὐσ. ἀρ. (λαξ. ἑλλ.) στάδιον.
 Staffa, οὐσ. θ. ἀναβολεύς, κοιν. σιδήριον κρεμάμενον ἐκ τοῦ ἐπιπέδου πρὸς ἀνάβασιν' || σιδηροῦς δεσμός' ὁστᾶριον τοῦ ἄτος' || εἶδος κυμβάλου' || ἐπίδεσμος διὰ τὴν φλεβοτο-

μίαν' || ὑποπέδιον περισκελίδος, staffa. ὁσαύτως' || andare, stare alla, βαδίζω πεζῶς παρακολουθῶν τὸν ἱππέα, κτλ.
 Staffeggiare, (προτιμητέον τοῦ staffare) ρ. οὐδ. ἀποπλανᾶται, ἐξέρχεται ὁ πούς μου ἀπὸ τοῦ ἀναβολεύς, ἐκβάλλω τὸν πόδα ἀπὸ τοῦ ἀναβολεύς.
 Staffetta, οὐσ. θ. ταχυδρόμος.
 Staffiera, οὐσ. θ. ὑπηρέτρια.
 Staffiere, οὐσ. ἀρ. ἱπποκόμος' || ἀκόλουθος, ὑπηρέτης.
 Staffilamento, οὐσ. ἀρ. μαστίγιασις.
 Staffillare, ρ. ἐν. μαστίζω.
 Staffillata, οὐσ. θ. ἴδε staffilamento' || δεητικὸν σκῶμα.
 Staffilatore, οὐσ. ἀρ. μαστικτήρ.
 Staffitura, θ. ἴδε staffilamento.
 Staffile, οὐσ. ἀρ. ἱμάς, λωρίον τῶν ἀναβολέων' || μάστιξ.
 Staffisura καὶ — ia, οὐσ. θ. σταφίς ἄγρια, βοτάνη φθειροκτόνος.
 Staggimento, οὐσ. ἀρ. (νομ.) κατάσχσεις, = lo staggire.
 Staggio, οὐσ. ἀρ. ράβδος τῶν δικτύων' || κλιδός' || κάμαξ.
 Staggire, ρ. ἐν. μεσεγγυῶμαι' || ἴδε assegnare' || συλλαμβάνω τινά.
 Staggitore, οὐσ. ἀρ. ὁ κατάσχειν ποιῶν διὰ τοῦ δικαστηρίου.
 Stagionale, ἔ. διγ. ὄριμος, τέλειος.
 Stagionamento, ἀρ. ὄριμονσις.
 Stagionare, ρ. ἐν. τελειοποιῶ, ὀριμάζω τι' || φυλάττω, συντηρῶ, διατηρῶ' || — σί, αὐτ. τελειοποιουῦμαι' || μεταφ. ἐφομαι καλῶς.
 Stagionatura, θ. τελειότης, ἀκμή.
 Stagione, οὐσ. θ. ὥρα τοῦ ἔτους' || καιρός, χρόνος.
 Stagionevole, ἔ. διγ. πεκαντικός.
 Stagliare, ρ. ἐν. κόπτο, κατακόπτο ἀνεπιτηδείως.
 Stagliato, ἐπ. ταχέως εὐθέως, εὐκρινῶς' || —, — a, παθ. μετ. τοῦ stagliare, κακῶς κεκομμένος.
 Staglio, οὐσ. ἀρ. συμβιβασμός διὰ συγκαταβάσεως ἐκατέρωθεν. [mento.
 Stagnamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε ristagna-

Stagnante, ἔ. διγ. μὴ ρέων, στάσιμος, λιμναῖος, ἐλώδης.
 Stagnato, ἀρ. κασσιτερουργός.
 Stagnare, ρ. οὐδ. λιμνάζω, τέμα-τούμαι' ἐπὶ ὑδάτων' || ἐφίσταμαι, κ. σταματῶ' || ξηραίνομαι.
 Stagnata, οὐσ. θ. λήκυθος ἢ δέμβα-φον, κοιν. λαδικόν.
 Stagnato, — a, παθ. μετ. τοῦ stagnare, κασιτέρητος.
 Stagnatura, οὐσ. θ. κασιτέρωσις.
 Stagnoso, — a, ἔ. κασιτέρητος.
 Stagnu, οὐσ. ἀρ. τέμα, κοιν. βάλτος' || κασιτέρητος, κοιν. καλδί.
 Stagnone, οὐσ. ἀρ. μέγα τέμα' || ἄγγειον κκασιτερωμένον.
 Stagnuolo, οὐσ. ἀρ. δοχεῖον κασιτέρητος' || φύλλον κασιτέρου.
 Stajo, οὐσ. ἀρ. μέτρον τῶν σιτηρῶν στάριον.
 Staiora, οὐσ. ἀρ. ἄγρος ὅσῃν ἐμπειλαμβάνει σπορὰν στάρου.
 Stalagmite, οὐσ. θηλ. σταλακτίς ἢ σταλαγματίς, τὸ ἐκ τῶν σταλαγμῶν σύγκριμα τιτανιδίος ἐπὶ τοῦ ἰδάφους ὑπογείων.
 Stalla, οὐσ. θ. σταύλος, σηκός.
 Stallaggio, ἀρ. ἐνσίχιον σταύλου.
 Stallare, ρ. οὐδέτ. ἐναυλίζομαι' ἐπὶ ζῶων διαμονῆς ἐν τινι τόπῳ ἐνθα ἀποβάλλουσι τὴν κόπρον αὐτῶν' || (ντ.) ναυλοχῶ, ἀκυροβολῶ.
 Stallatico, οὐσ. ἀρ. κοπρία ζῶων.
 Stallato, — a, πθ. μτ. τοῦ stallare.
 Stallia, θ. (ντ.) διαμονή, ἢ ἐπίστασις πλοίου συμφωνηθεῖσα πρὸς ἐκφύρτων τῶν ἐμπροσθεν.
 Stalliere, οὐσ. ἱπποκόμος.
 Stallio, ἔ. (cavallo) ἵππος πολὺ ἀναπαυθεὶς ἐν τῷ σταύλῳ.
 Stallo, ἀρ. διαμονή, κατοικησις.
 Stallovaggine, οὐσ. θ. κτηνώδης ὀστρὸς πρὸς ἀσέλιγσιαν.
 Stallone, ἀρ. ἵππος ὀχρευτής, ἐνορχος, κήλων, κοιν. ἄτι.
 Stalloneggiare, ρ. οὐδ. ὀγεῶ, βατεῶ' || μεταφ. ἀσελγάνω.
 Stallucia, θ. (ὀπκ.) μικρὸς σταύλος.
 Stamaiuolo, οὐσ. θ. τὰ τοῦ ὄραντι-

κοῦ ἱστοῦ ἀνώτερον ξυλάρια.
 Stamaiuolo, οὐσ. ἀρ. νηματουργός, νηματοπώλης.
 Stamane καὶ stamattina, ἐπ. σήμερον τὴν πρωτῆν.
 Stambacchio, οὐσ. ἀρ. τοξότης καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ.
 Stambecco, οὐσ. ἀρ. ζῶον ὁ τραγέλαπος' || ὄνομα πλοιαρίου.
 Stamberga, οὐσ. θ. ἐτοιμόροπον, παλαῖον κτίριον.
 Stamburare, ρ. ἐν. τυμπανίζω.
 Stame, οὐσ. ἀρ. ἔριον πολύτη λεπτοτάτη' || μεταφ. τὸ νῆμα, ἡ ζωή, || (βοτ.) στήμα ἄνθους, στήμιον.
 Stamigna, οὐσ. θ. κιλίκιον, ὕψωμα τρίχινον.
 Stamipaga, οὐσ. θ. (ναυτ.) σταμῖς.
 Stamioso, — a, ἔ. (βοτ.) στημονώδης.
 Stampa, οὐσ. θηλ. τύπος, ἐκτύπωσις βιβλίου, εἰκόνας, κτλ. ἐκτύπωμα' || τυπογραφία' || — (κατ' ἔκτ.) τύπος, πρότυπον.
 Stampabile, ἔ. διγ. τυπώσιμος, ἐπιθετικὸς τυπώσεως.
 Stampanare, ρ. ἐν. (δια)σπαράττω' || — nell'antimo, ἐντυπᾶ ἐν τῷ νῷ.
 Stampano, — a, παθητ. μετοχή τοῦ stampanare.
 Stampare, ρ. ἐν. μορφῶ, διαπλάττω τι' || ἐκτυπῶ, ἐντυπῶ.
 Stamparia καὶ — eria, οὐσ. θ. τυπογραφία, τυπογραφεῖον.
 Stampatella, οὐσ. θηλ. stampatello, ἀρ. τύπος προσόμοιος.
 Stampato, — a, παθ. μετ. τοῦ stampare, ἐντυπος.
 Stampatore, οὐσ. ἀρ. τυπωτής, τυπογράφος' || — di monete, νομισματοκόπος.
 Stampella, οὐσ. θηλ. βακτηρία τῶν χυλῶν.
 Stampiglio, οὐσ. ἀρ. σφράγισμα ἐμπροσθέντος, σημαντήριον.
 Stampita, οὐσ. θηλ. (μουσ.) ποιημάτων δι' ἀργάνων ἐξηχούμενον, ὠδή, κοιν. σονάτα' || μεταφ. ἤχος' || (κατ' ἔκτ.) σχολιοτενής καὶ ἀναερδὲς λόγος.

Stampo, οὐσ. ἄρ. σφραγίς.
 Stanare, ρ. οὐδ. και —si, αὐτ. ἐξέρ-
 χονται τοῦ φωλεοῦ.
 Stancamento, οὐσ. ἄρσ. ἀπαύδησις
 ἴδε stanchezza.
 Stancare, ρ. ἔνερ. κατακοπῶ, κοιν.
 κουράζω || —si, αὐτ. κοπιῶ.
 Stancato, —a, πθ. μτ. τοῦ stancare,
 κεκμηκώς, κουρασμένος.
 Stancheggiare, ρ. ἔν. ἴδε annoiare.
 Stanchevole, ἔ. διγ. ἐπιμυχθος.
 Stanchezza, οὐσ. θ. κάματος.
 Stanco, —a, ἔ. (κατὰ συγκοπὴν τοῦ
 stancato) κατάνοος.
 Stanga, οὐσ. θ. δοκός, μοχλός, ὄχεις,
 σόρτης || κρημαστήρ τῶν ἐνδυμάτων
 Stangare, ρ. ἔν. κλείω, στηρίζω διὰ
 μοχλῶν.
 Stangala, οὐσ. θ. κτύπημα διὰ τοῦ
 μοχλοῦ, = colpo di stanga.
 Stangheggiare, ρ. ἔν. κυρίως, τίθημι
 μοχλούς || —, οὐδ. πραγματεύομαι,
 φέρομαι αὐστηρῶς.
 Stanghetta, οὐσ. θ. (ὀποκ.) μικρὸς
 μοχλός || βασιανιστήριον, στρεβλω-
 τήριον τῶν καταδίκων. [σείγαλκον.
 Stangonare, ρ. ἔνερ. ἀνακινῶ τὸν ὀ-
 Stangone, οὐσ. ἄρ. μέγας σιδηροῦς
 μοχλός, = stanga grande.
 Stanotte, ἔ. (κατὰ συγκ. τοῦ questa
 e notte), ἀπόψε.
 Stanie, οὐσ. ἄρσ. (κατ' ἀποκοπὴν,
 ἀντὶ τοῦ istante) στιγμὴ, χρόνος ||
 ὁ παρὼν χρόνος, ὁ ἱστάμενος μὴν
 || —, ἔ. bene—, εὐπορος, εὐκατά-
 στατος || male—, ἄπορος, ἐνδεής
 || —, ἔπ. εἶτα, εἴπειτα || —che,
 ἐπειδὴ, διότι.
 Stantemente, ἔπ. ἐπιμόνως.
 Stantio, —a, ἔ. παλαιός, παπαλαιω-
 μένος, ἔωλος, κοιν. μπαγιάτικος.
 Stantuffo, ἄρ. ἀντλία ἐμβολον.
 Stanza, οὐσ. θ. κατοικία, κατάλυμα,
 ξενοδοχεῖον, οἴκησις, διαμονή || —
 (εἰδικώτερον) ἕκαστον δωμάτιον τῆς
 οἰκίας || —o, πλθ. οἴκημα || —
 (ποιητ.) ἢ ἐν ποιήματι στροφὴ συγ-
 κειμένη ἐκ τσσάρων, μέχρι δέκα
 στίχων, ὀδῆ.

Stanzetta, οὐσ. θηλ. —zelino ἄρσ.
 (ὀποκ.) μικρὸν δωμάτιον.
 Stanzia, οὐσ. θ. ἴδε stanza.
 Stanziale, ἔ. διγ. μόνιμος, στερεός
 || —, ἴδε continuo.
 Stanziamento, οὐσ. ἄρ. διαταγή.
 Stanziante, ἔ. διγ. διαμένων.
 Stanziare, ρ. ἔν. διατάττω, ἐντάλ-
 λωμαι, ὀρίζω || κατοικίζω || — ρ.
 οὐδέτ. και —si, αὐτ. διαμένω, κα-
 τοικῶ || —(στρ.) σταθμεύω, καταλύω.
 Stanziato, —a, πθ. μτ. τοῦ stan-
 ziare, διαταταγμένος || διαμένων ἔν
 τινι τόπῳ ἀφ' ἑαυτοῦ χρόνον.
 Stanziatore, ἄρ. ἴδε stanziante.
 Stanziotta, οὐσ. θ. ἴδε stanzetta.
 Stanzino, ἄρ. (ὀποκ.) δωμάτιον.
 Stanzinuccio, ἄρ. (ὀποκ. τοῦ stan-
 zino) εἶς μικρότερον δωμάτιον.
 Stanzone, οὐσ. ἄρ. (ὀπερθ. τοῦ stan-
 za) μέγα δωμάτιον, θάλαμος.
 Starade, οὐσ. ἄρ. (ἀνακ.) ὄστρίων
 τοῦ ὠτός, = ἴδε staffa.
 Stare, οὐσ. ἄρ. (astratto del staro),
 δωμάτιον, διομονή, κατάσταση.
 Stare, ρ. οὐδ. ἔχει πλείστα σημα-
 σίας αἰ κυριώτεροι τῶν ἑπομένων εἶ-
 ναι: 1ον—, ἀντι essere, εἶμι, διὰ-
 κειμαι, ἔχω οὕτως ἢ ἄλλως come
 state? πῶς ἔχετε; ὑγιαίνετε; 2ον
 —consistere, συνίσταμαι, ὄνκει-
 μαι: 3ον — essere posto o situato,
 κεῖμαι, ὑπάρχω που: 4ον — abitare,
 οἰκῶ, κατοικῶ, διαμένω: 5ον —ces-
 sar dal moto, ἡρεμῶ. ἀκίνητῶ,
 ἐπέχομαι, μένω ἀκίνητος, κοιν. στα-
 ματώ: 6ον — fermarsi ritto, esser
 ritto, ἵσταμαι, εἶμι ἕρθιος. 7ον—
 riposarsi, fermarsi, astarsi, μένω,
 διαμένω, διατρίβω που: 8ον— di-
 rare, conservarsi, continuare, δι-
 ακῶ, διατηροῦμαι, ἐξακολουθῶ. 9ον
 —stare s-si, αὐτ. ἴδε τὰ ρ. acque-
 tarsi, contentarsi: 10ον—(ἐπὶ χρό-
 νου) παρέρχομαι: 11ον—vivere, ζῶ.
 12ον andare, πορεύομαι. 13ον—
 lavorare, (ἐπὶ ἐργαστηρίων και τε-
 χνητῶν) ἐργάζομαι. 14ον—perse-
 verare, ἐπιμένω, ἐμμένω, ἐξακο-

λουθῶ: 15ον — costare, τιμῶμαι,
 στοιρίζω: 16ον—Isolare malevadore,
 ἐγγυῶμαι: 17ον—toccare, apparte-
 nere, ἀφορῶ, ἀνέχω: 18ον—lasciar
 —abbandonare, ἀφίνω τινὰ διατε-
 λει ἐν ἡσυχίᾳ, παύω ἀντὶ τῶν αὐτῶν
 19ον—lasciare stare, = non toc-
 care, non ricorcare, non muove-
 re, ἀφίνω τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔχει,
 οὐδαμῶς τούτου ἄπτομαι, παραλεί-
 πω τὴν συζήτησιν. 20ον—lasciame
 —, ἄφες με ἤσυρον: 21ον—lasci-
 amo—(ἐν παρενθέσει) ἀφήσομεν ἀ-
 καταλείψομεν τὰ κακῶς κείμενα: 22ον
 — πρὸ ἀπαρεμφάτων μετὰ τῆς προ-
 θέσεως a ἢ ad χάριν κομψότητος
 μόνον, ἄνευ μετατροπῆς τῆς ἐν-
 νοίας: 23ον — μετὰ τῆς προθ. per
 πρὸ τῶν ἀπαρεμφάτων. 24ον—μετὰ
 τῶν προθ. in, sul πρὸ ἀπαρεμφά-
 των κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκδοχὴν: 25ον
 —μετὰ τῶν ἐν. μετοχῶν τῶν ρη-
 μάτων, πράττω τι, νῦν κατὰ τὸ ση-
 μαινόμενον τοῦ ρήματος: 26ον —
 stare μετ' ἄλλου ρήματος ἢ μετὰ
 τινῶν προθ. ἢ ὀνομάτων σχηματί-
 ζει ἀπείρους ἐκφράσεις — a buona
 speranza, ἀκροῦμαι μετὰ προσοχῆς,
 τείνω οὐδ' προσεκτικόν: 27ον — a
 bottega, ἐμπορεύομαι τι ἢ ὀπηρε-
 τῶ ἐν ἐργαστηρίῳ: 28ον — a calcolo,
 διασκεπτόμαι, διαλογίζομαι τι: 29ον
 — a capo alto, μεταφ. ζῶ πολυτε-
 λῶς και μεγαλοπρεπῶς: 30ον — a
 capriccio, ζῶ ἰδιοτρόπως, παραλό-
 γως: 31ον — a cavaliere o a ca-
 vala, μεταφ. ἔχω ὠφέλειαν, ἐπι-
 τυχεῖν: 32ον — a chius'occhi, ζῶ
 ἀσφαλῶς, ἡσύχως, ἀμεριμνῶς: 33ον
 — a cuore, περὶ πολλοῦ ποιῶμαι
 τιμῶ, ἀγαπῶ: 34ον — al aleuno, in
 alcuno o per alcuno, ἐξήρηται
 ἀπὸ τινος, ὀπόκειμαι, ἀνέχω τινί:
 35ον — ad alcuno, (ἄλλως) ἐμπι-
 στεύομαι τινι, πέποιθα: 36ον — a
 denti secchi, μένω νηστεύς: 37ον —
 a disagio, εἶμι κκοδιόθρατος: 38ον
 — a dovere o a segno, ἐκπληρῶ τὸ
 καθήκον μου: 39ον — a fronte,

κεῖμαι ἀπέναντι: 40ον — a galla,
 ἐπινέω, ἐπινηγῶμαι, ἐπιπλέω: 41ον
 — alla bada, ἀναμένο, προσδοκῶ,
 ἐλπίζω τι: 42ον — alla persona di
 uno, ἐπιβοηθῶ τινά: 43ον — alla
 prova, ἀντέχω εἰς τὴν δοκιμὴν:
 44ον — alla riprova, ὀποβάλλομαι
 εἰς πᾶσαν αὐτηγρὰν ἐξέτασιν: 45ον
 —, alla stessa, παρακολουθῶ πε-
 ζῶς ὡς ὀπηρετής ἐφιπτόν τινά:
 46ον — alla strada, ληστεύω, σο-
 νεύω τοὺς διαβάτας: 47ον — alle
 grida, πιστεύω τὰ διαθυλλοῦμενα:
 48ον — alle mosse, μεταφ. ὀπομέ-
 νω, ἔχω ὀπομονήν: 49ον — a man
 giunte, διάκειμαι ταπεινῶς και
 ἱκετατικῶς: 50ον — a ran e acqua,
 ἐσθίω ἄρτον και πίνω μόνον ὕδωρ:
 51ον — a pelo, ἀντιπατατόσομαι
 εἰς μάχην: 52ον — a sogno, φέρο-
 μαι μετὰ εἰσασμοῦ και εὐπροποῦς
 σεμνότητος: 53ον — a sprasso, μετ.
 μένω ἄργος: 54ον — al tinello,
 ἐσθίω, τρώγω ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν
 ἡγεμόνων μετὰ τῶν αὐλικῶν και
 τῶν ὀπηρετῶν: 55ον — attento,
 προσέχω: 56ον — a tu per tu, οὐ-
 δανὶ ὀποχωρῶ, κοιν. ἕνα σου και
 ἕνα μου: 57ον — bene in uno, δια-
 τελῶ ὀπὸ τὴν εὐμένειάν τινος: 58ον
 — di buon core, στέργω τὴν θέσιν
 μου: 59ον — di mala voglia, κακῶς
 διάκειμαι ψυχικῶς τε και σωματι-
 κῶς: 60ον — in appolline, ἐσθίω
 πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς: 61ον —
 in capitale, ἔχω τὰ κεφάλαιά μου
 ὀσῶ: 62ον — in capo al mondo, κα-
 τοικῶ πολὺ μακρὰν, εἰς τὴν ἄκραν
 τοῦ κόσμου, κτλ. κτλ. ἐπ' ὧν τὸ
 ρ. stare τίθεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον
 ἀντὶ τοῦ essere.
 Starnazzare, ρ. οὐδ. ρίπτω χῶμα
 ἐπὶ τῶν νῶτων μου διὰ τῆς ἀνα-
 σείσεως τῶν πτερυγῶν ἐπὶ πτη-
 νῶν, κτλ.
 Starnutamento, οὐσ. ἄρσ. παρμῶς,
 κοιν. φτάνισμα.
 Starnutare και —ire, ρ. οὐδ. πτέρνω-
 μαι, κοιν. φταρνίζομαι.

Starnutatorio, οὐσ. ἄρσ. πταρμικὸν φάρμακον.
 Starnutazione, οὐσ. θηλ. ἴδε starnutamento.
 Starnuto, ἄρ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 Stasaro, ρ. ἐν. ἐκπωματίζω, ἀναστομαί, ἀφαιρῶ ἀπὸ τοῦ στομίου πᾶν ὅ,τι τὸ ἐμφράττει.
 Stasera καὶ stasera, (ἐν συνθέσει τοῦ sta, ἀντὶ τοῦ questa καὶ sera) τὴν ἐσπέραν ταύτην.
 Statare, ρ. ἐν. (γρωργ.) ἀρίνω τὸν ἄγρον ἀκαλλίεργτον ἐπὶ τινα χρόνον ἀπὸ τῆς δευτέρας ἀρόσεως.
 State, οὐσ. ἄρ. τὸ θέρος.
 Statera, οὐσ. ἄρ. στατήρ, ἀργυροῦν νόμισμα ἑβραϊκόν.
 Stateraccio, —a, ἔ. θερινός.
 Statica, οὐσ. θ. στατιστικὴ ἐπιστήμη, κλάδος τῆς μηχανικῆς.
 Statico, οὐσ. ἄρ. ἴδε staggio.
 Statista, οὐσ. ἄρ. ρυθμιστὴς Ἐπικρατίας, ἑπουργός.
 Statistica, οὐσ. θ. πολιτειογραφία.
 Statistico, —a, ἔ. πολιτογραφικός.
 Stato, οὐσ. ἄρ. κατάστασις, τάξις, ἐπιτήδευμα' || — del corpo, κρᾶσις τοῦ σώματος, ὑγίεια' || κατάλογος, καταγραφή, κατάσταση' || κράτος, βασιλείον, Ἀρχή, ἐκδόση ἡγεμονεία, κυριότης, δύναμις' || — maggiore, οἱ ἐπιτελεῖς, τὸ ἐπιτελεῖον' || — i, πλ. ἡ ἐκ τῶν διαφορῶν τάξεων τοῦ λαοῦ συνέλευσις.
 Stato, —a, πθ. μετ. τοῦ stare.
 Statoerazia, οὐσ. ἡ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν προϋχόντων κυβερνήσις.
 Statua, οὐσ. θ. ἀνδριάς, ἄγαλμα.
 Statuaccia, θ. (λέξ. περιφρονητικῆ) μέγας, ἀλλ' ἄταχος ἀνδριάς.
 Statuale, ἔ. διγ. ὁ ἔχων κεκτημένα τὰ ἀστικά δικαιώματα, πολίτης.
 Statualmente, ἐπ. κατὰ τὸν θεσμόν, κατὰ τὸν νόμον.
 Statuaria, οὐσ. θ. ἀγαλματοποιία.
 Statuario, οὐσ. ἄρσ. ἀγαλματοποιός, λιθοδόξ.
 Statuente, ἔ. διγ. ὁ διατάσων, δρίζων τι, νομοθετῶν περί τιος.

Statuetta, οὐσ. θ. (ὀποκ.) ἀγαλμάτιον, = dim. di statua.
 Statuto, οὐσ. ἄρ. κανονισμός, καταστατικόν, ψήφισμα.
 Stavernare, ρ. οὐδ. (χιδ.) ἐξέρχομαι τοῦ καπηλείου.
 Stazza, θ. μέτρον νομίμου χωρητικότητος τῶν πλοίων' || ὀγκομέτρον.
 Stazare, ρ. ἐν. ἐκμετρῶ τὴν χωρητικότητά πλοίου, βυτίου, κτλ.
 Stazaloro, οὐσ. ἄρ. ἐκμετροῦ τῆς νομίμου χωρητικότητος πλοίου.
 Stazatura, οὐσ. θ. καταμέτρησις τῆς χωρητικότητος πλοίου, κτλ.
 Stazio, οὐσ. θ. ἴδε stanza.
 Stazionale, ἔ. θ. (chiesa—) ἐκκλησία ἐνθα τελοῦνται λιτανεῖαι κατὰ τὴν ἀνδνημον καθολικὴν ἄφεισι τῶν ἀμαρτιῶν, προκηρυττομένην ὑπὸ τοῦ πάπα ἀνά πᾶσαν εἰκοσιπένταετην.
 Stazionario, ἔ. στάσιμος, ἀκίνητος' ἐν χρῆσει ἐπὶ πλανητῶν' || φρουρός, φύλαξ τεταγμένος.
 Stazione, οὐσ. θ. σταθμός, κατάλυμα' || σιδηροδρόμου σταθμός' || οἱ ἐν φρουρῇ τεταγμένοι στρατιῶται, φυλακή, φρουρά' || — (ναυτ.) ἐπίγειον, ναύσταθμος.
 Stazzo, οὐσ. ἄρ. στάσις, παῖσις, σταθμός, = stanza, pose.
 Stazzonare, ρ. ἐν. ρυσῶ, ρυτιδῶ, κοιν. τζαλακῶναι.
 Stearico, —a, ἔ. στεατικός.
 Steclila, οὐσ. θηλ. πολυειδὴς λίθος πτυγώδης ὁ στεατῆτης.
 Stecca, οὐσ. θ. θρύμμα ἢ σχίζα ξύλου ὁμαλῆ καὶ λεπτή, χρήσιμος εἰς διαφοροὺς χρήσεις' || — (χειρουργ.) νόσθης, συγκρατητήρ, πλάξ ξύλινος ἢ χάρτινος ἢ ἐπιβαλλομένη ἐπὶ μέλους καταγόντος' || σιλιβωστρόν, ὁ μάλιστρον τῶν ὑποδηματοποιῶν' || πτυγάνη, διπλωτήριον κόκκαλον' || δοκίς κυλινδρική δι' ἧς ὑβδύνται οἱ σφαῖραι τοῦ σφαιριστηρίου, κοιν. στέκκα' || — che, πλ. σχίζαι ἡτοῦ φαλαίνης, ἐμβαλλόμεναι εἰς τὸν στήθδεσμον τῶν γυναικῶν.
 Steccadente, ἄρ. ὀδοντογλυφίς.

Steccata, οὐσ. θ. φραγμός τῶν πταρμῶν πρὸς διαχέευσιν τοῦ ὕδατος εἰς τοὺς ὑδρομύλους ἢ καὶ ἀλλαχοῦ' || περίφραγμα ἐκ κλάδων, μάνδρα πλεκτὴ ἐν τοῖς ἄγροις, κοιν. στάνη προβάτων.
 Staccare, ρ. ἐν. περιχαρᾶκῶ, δρυφακτῶ, περιβάλλω πασσάλους.
 Steccata, οὐσ. θ. ἴδε steccaia.
 Steccato, οὐσ. ἄρ. γράκωμα, δρυφακτον, ἔρκος' || Στάδιον, τὸ ἀγωνιατήριον δρόμου' || ἵπποδρόμος.
 Steccheggiare, ρ. ἐν. ξυλοκοπῶ.
 Stecchello, οὐσ. ἄρ. (ὀποκ.) λεπτὸν καὶ ὀξύ ξύλον' || stare a—, διάγω πεινιχρόν, φειδωλὸν βίον.
 Stecchire, ρ. οὐδ. ξηραίνωμαι.
 Stecco, οὐσ. ἄρ. ἴδε steccadente' || ἀκναθᾶ' || κλάδος ξηρός' || viso di —, ἰσχυρὸν πρόσωπον' || — nel occhio, (μεταφ.) ἀντικείμενον ζηλοτυπίας, κόρηος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.
 Stecconale, οὐσ. ἄρ. περίφραγμα.
 Steccone, οὐσ. ἄρ. πάσσαλος.
 Steccola, οὐσ. θ. ἄγέκλη, αἱ τοῦ ἀρότρου λαβίδες.
 Stegolo, οὐσ. ἄρ. ἀνεμομύλου δοξός, πρόσθετος εἰς τὰς πτέρυγας.
 Stella, οὐσ. θ. ἀστήρ, ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη' || l'ora della—, ἡ ἐσπέρα' || — e crinite ἢ crinite, caudato, οἱ κομηταί' || — errante ἢ eratiche, οἱ πλανῆται' || — polare, πολικός ἀστήρ' || — diana, ὁ ἑωσφόρος, ἡ Ἀφροδίτη, κοιν. αὐγερινός' || tempo a—, καλός, οὐριος καιρός' || τραχίσκος τῶν πτεριστήρων ἀστεροειδῆς' || δοτραχον ὁ ἀστράς' || μεταφορ. ὀφθαλμός' || τόχη, εἰραμένη.
 Stellante, ἔ. διγ. ἀστεροειδῆς' || μεφ. λαμπρός ὡς ἀστήρ.
 Stellare, ἔ. διγ. ἀστερικός.
 Stellarsi, ρ. αὐτπ. καταστρεφίζωμαι, καλύπτομαι ὑπ' ἀστέρων.
 Stellato, —a, ἔ. ἴδε stellante.
 Stelleggiare, ρ. ἐν. κοσμῶ, στολλίζω τι ἀπὸ ἀστέρων, καταστρεφίζω' || —, οὐδ. ἀστράπτω, περιλάμπω, μαρμαρῶσω ὡς ἀστήρ.

Stellata, οὐσ. θηλ. (ὀποκ.) ἀστερικός.
 Stellifero, —a, ἔ. ἀστροφόρος.
 Stellionato, —a, ἔ. (νομ.) ἀντιβαδιστής, ἀπατεῶν, ὁ πωλῶν δολίως ἀλλότρια κτήματα.
 Stellionato, οὐσ. ἄρ. (νομ.) ἀντιβαδιστής, δολιοπωλήσις, ἀπάτη.
 Stellione, οὐσ. ἄρσ. ζῶον ἱερπετὸν σαυροειδές, ὁ γαλεούτης.
 Stellografo, οὐσ. ἄρ. (ἀπηργ.) ἀστερογράφος, ἀστρονόμος.
 Stele, οὐσ. ἄρ. (βοταν.) στέλεχος ἄνθους ἢ χλόης, = perno.
 Stemma, οὐσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλην.) στέμμα' σύμβολα, σήματα.
 Stemperamento, οὐσ. ἄρσ. κυρίως, διάλυσις ἐν ὑγρῷ' || μεφ. ἀκράτεια, ἀκαλασία' || — (κατ' ἔκτ.) ταραχία, σύγχυσις' || — (ιατρ.) ἀλλοίωσις, μεταβολή.
 Stemperanza, οὐσ. θ. ἀκράτεια' || μεταφ. ἀσωτία, ἀκαλασία.
 Stemperare, ρ. ἐν. τῆκω, διαλύω τι, κοιν. λύνω' || μεταβάλλω, ἀλλοιῶ, διαστρέφω' || —, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτπ. μεταβάλλομαι, ἀλλοιούμαι, διασθαιρομαι.
 Stemperamente, ἐπ. ἀκρατῶς, ἀσώτως' || (κατ' ἔκτ.) ὑπερμέτρως.
 Stemperato, —a, πθ. μετ. τοῦ stemperare, = liquefatto' || ἀλλοιωθεῖς' || μεταφ. ἀκόλαστος, ἀσωτος' || χαλαρός' || νοσερός.
 Stempriere, ρ. ἐν. ἀπογυμνῶ τοὺς χροτάφους' || —si, αὐτ. ἀπογυμνούμαι τοὺς χροτάφους.
 Stemprire, ἴδε stemperare.
 Standardiere, ἄρ. σηματοφόρος.
 Standardo, οὐσ. ἄρ. (στρ.) σημαία.
 Stendere, ρ. ἐν. ἀποσηνῶ, διαλύω τὰς σιγνάς, ἀποστρατοπεδεύω.
 Stendero, ρ. ἐν. ἐκτείνω, ἐπιμηκύνω, διαρύνω' || διαδίδω, κοινολογῶ' || συνειθίμι, συντάττω' || μεταφ. ἐξηγῶ, διασαφηνίζω' || φωνεῖω, κτείνω, καταβάλλω' || —si, αὐτ. ἐκτείνωμαι, ἐπεκτείνωμαι' || —si un callunnie in accuso contro alcuno,

διαβάλλω, κατηγορώ, δυσφημῶ τινα καθ' ὑπερβολήν.
 Stendimento, ἄρ. (ἱπ) ἔκτασις.
 Stenditoio, οὐσ. ἄρ. στεγνωτήριον.
 Stenditore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἔκταίνων.
 Stenebraro, ρ. ἐν. φωτίζω.
 Stenografia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλ.) στενογραφία, [φικῶς].
 Stenograficamente, ἐπίρ. στενογραφικῶς.
 Stenografico, —α, ἑ. στενογραφικός.
 Stenografo, οὐσ. ἄρ. στενογράφος.
 Stensione, θ. ἔκτασις, ἐπέκτασις.
 Stensivo, —α, ἑκτατός, ἐλατός, ἐπιδεικτικός ἐκτάσεως ἐπὶ μετάλλων.
 Stentamento, οὐσ. ἄρ. μόχθος, ταλαιπωρία, ἔργασία.
 Stentare, ρ. οὐδ. καί—si, αὐτ. ταλαιπωροῦμαι, κοπιᾶζω, στεροῦμαι τῶν βιωτικῶν μέσων ἢ ἐν ἀναβάλλω, παρατείνω, ταλαιπωροῦμαι.
 Stentatamente, ἐπ. ἐπιπόνως, βραδέως, ὄλιγον καθ' ὄλιγον.
 Stentato, —α, καθ. μετ. τοῦ stentare ἢ ἄνευ, ἀπορός, ταλαιπωρός ἢ ἀσθενής, ἀδύνατος ἢ βαρύν, ἐπιμοχθος, βεβιασμένος.
 Stentatura, οὐσ. θ. κακὴ ἐκτύπωσις ἢ ἀήλια ζωγραφία, οωπογραφία.
 Stento, οὐσ. ἄρ. ἔνδεια, ἀπορία, ἀθλιότης, μόχθος, βίαστος ἢ Δ—, (ἐπιρρήμ.) ἐπιπόνως.
 Stentorea, οὐσ. θηλ. (voce —) (λέξ. ἑλλην.) στενωρία φωνή.
 Stenuare, ρ. ἐν. ἰσχυρῶν, μαρῶν, ἐξασθενίζω ἢ μεταφ. ἐλαττώ, σμικρύνω ἢ —si, αὐτ. ἰσχυρῶν, ἐξασθενῶ.
 Stenuativo, —α, ἑ. ἰσχυρῶν.
 Stenuato, —α, καθ. μετ. τοῦ stenuare, κατεσκληρῶς, σκελετώδης.
 Stenuazione, οὐσ. θ. ἐξασθένησις, ἀτονία, μαρasmus.
 Steppi καὶ sterpe, οὐσ. θ. πλ. ἔρημοι καὶ ἀπέραντοι πεδιάδες τῆς βορείου Ἀμερικής καὶ τῆς Ρωσίας.
 Stereo, οὐσ. ἄρ. κόπος.
 Stereometria, —α, ἑ. κόποιος.
 Stereoraria, οὐσ. θ. λάσανον, σκωραμῆς, κοιν. καθίχι.

Stereorazione, οὐσ. θηλ. κοπρισμὸς τῶν ἀγρῶν.
 Stereografia, οὐσ. θ. στερεογραφία, ἀπαικονισμὸς τῶν στερεῶν σωμάτων ἐπὶ ἐπιπέδου.
 Stereometria, οὐσ. θ. (γρωμ.) στερεομετρία, ἐπιστήμη τοῦ μέτρου τῶν στερεῶν.
 Stereotipare, ρ. ἐν. στερεοτυπῶ.
 Stereotipia, οὐσ. θ. στερεοτυπία ἢ τυπογραφεῖον στερεότυπον ἢ βιβλίον στερεότυπον.
 Stereotipo, οὐσ. ἄρ. στερεότυπος.
 Stereotomia, θ. στερεοτομία, τέχνη τοῦ τέμνειν λίθους, ξύλα κτλ.
 Sterile, ἑ. διγ. ἀγονος, ἀφορός.
 Sterilezza, οὐσ. θ. ἴδιος sterilità.
 Sterilire, ρ. ἐν. ἀγονον καθίστημι, στερεῶ, —una donna, un campo, —γυναίκα, ἀγρόν.
 Sterilità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ἀκαρπία, ἀφορία, ἀγονία.
 Sterilimento, ἐπ. ἀκαρπία, ἀγονία.
 Sterlino, ἄρ. χρυσοῦν νόμισμα ἀγγλικόν ἢ lira —α, ἢ ἀγγλικὴ λίρα.
 Sterminamento, οὐσ. ἄρ. ἐξολοθρευσις, καταστροφή, ἐρήμωσις.
 Sterminare, ρ. ἐν. ἐξολοθρεῶν, καταστρέφω, ἐρημῶ, ἀφανίζω.
 Sterminatamente, ἐπίρ. ἀμέτρως, ὑπερβαλλόντως.
 Sterminatezza, οὐσ. θ. ὑπέμετρον μέγεθος, = smisurata grandezza.
 Sterminato, —α, ἑ. ὑπέμετρος.
 Sterminatore, —trice, οὐσ. ὀλετήρ, ἐξολοθρευτής, καταστροφεὺς.
 Sterminazione, οὐσ. θ. αἱματοχυσία, σφαγή, καταστροφή.
 Sterna, θ. χελιδὼν ἢ θαλασσία.
 Sternore, ρ. ἐν. καταβάλλω, ρίπτω ἐξαπλῶ κατὰ γῆς.
 Starno, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ.) στέρνον.
 Sternuto, οὐσ. ἄρ. πταρμός, κοιν. πτέρνισμα, = starnuto.
 Stero, οὐσ. ἄρ. κούρματρον.
 Sterpagnolo, —α, ἑ. (βοταν.) βλαστώδης, ἐκ τῶν βλαστῶν.
 Sterpame, οὐσ. ἄρ. ἴδιος stirpame.
 Sterpamento, οὐσ. ἄρ. ἐκρίζωσις,

Sterpare, ρ. ἐν. ἐκρίζω, ἀποσπῶ.
 Sterpato, καθ. μετ. τοῦ sterpare.
 Sterpo, οὐσ. ἄρ. (βοταν.) βλαστὸς ὁ ἐκ τοῦ στελέχους ἢ ἐκ τῶν ριζῶν δένδρου παλαιῶ ἢ ἔρημῶ.
 Sterposo, —α, ἑ. ἀκαρθώδης.
 Sterquilinio, —lino, οὐσ. ἄρ. κοπρῶν ἢ σταύλος, = stalla.
 Sterramento, sterro, οὐσ. ἄρ. σκαφή, ἀνασκαφή.
 Sterrare, ρ. ἑ. (ἀνα)σκάπτω.
 Sterrato, —α, καθ. μετ. τοῦ sterrare, ἐσκαμμένος ἢ —, οὐσ. ἴδιος οὐχ λιθόστρωτος.
 Stertore, οὐσ. ἄρ. ρόγχος, βρυγμὸς τῆς ἀναπνοῆς τοῦ πάσχοντος.
 Sterzare, ρ. ἐν. διαίρῶ εἰς τρία.
 Sterzato, —α, ἑ. διηρημένος εἰς τρία.
 Sterzatura, θ. (βοταν.) κλάδευσις.
 Sterzetto, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὸν δίτροχον ὄχημα.
 Sterzo, οὐσ. ἄρ. δίτροχος, φαέθων, ἀμαξα δίτροχος.
 Steso, —α, καθ. μετ. τοῦ stendere, τεταμένος, ἐκτεταμένος ἢ συντεταγμένος, γεγραμμένος ἢ μακρὸς, διεξοδικός ἢ —, ἐν γρήσει καὶ ὡς ἐπίρ. κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκδοχὴν, διεξοδικῶς, σγυνοτενῶς.
 Stesamente, ἴδιος medesimamente.
 Stessere, ρ. ἐν. διαλύω τὸ θρασμα.
 Stesso, —α, ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, ὁ αὐτός.
 Stia, οὐσ. θ. ζῶων περιφραγμὰ μέγας κλωθὸς ἐνθα τρέπονται αἱ θρῦδες πρὸς πύγυριν.
 Stiaccia, οὐσ. θ. ἴδιος schiaccia.
 Stiacciare, ρ. ἐν. ἴδιος schiacciare ἢ παροργίζομαι.
 Stiacciata καὶ schiacciata, οὐσ. θηλ. ἔρτος σποδίτης.
 Stiacciatura, οὐσ. θ. πλάτυνσις, πλατυσμός, εἴρυνσις ἱματίου, κτλ.
 Stianterecchio, —α, ἑ. εὐσύντριπτος.
 Stiare, ρ. ἐν. κλείω, ἐγκλείω.
 Stibato, —α, ἑ. στιμμισθῶς.
 Stibio, ἄρ. ὄρνικόν, τὸ στίμι.
 Stidionata, οὐσ. θηλ. ὄσον κρέας ἢ ἄλλο τι χωρεῖ ἐπὶ ὄβελου πρὸς

ὄπτησιν κοινῶς σουβλιὰ.
 Stiellezza, οὐσ. θ. εὐκρίνεια.
 Stigare, ρ. ἐν. παροτρύνω.
 Stige, οὐσ. ἄρ. (μυθ.) ἡ Στύξ.
 Stigio, —α, ἑ. καταχθόνιος, τῆς Στυγὸς ἐπάχιος ἢ acqua —α, νικητικὸν ὄξύ.
 Stigliare, ρ. ἐν. ἐξάγω τὸ λίνον.
 Stigma, ἄρ. σημεῖον, ἐντόπισις.
 Stignere καὶ stingere, ρ. ἐν. ἀφαίρῶ, ἐξαλείφω τὴν βαφήν.
 Stillare, ρ. ἐν. ἴδιος praticare.
 Stillo, οὐσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλην.) κυρίως, ὁ γραφικὸς στύλος, ἢ γραφὴ τῶν ἀρχαίων ἢ χρωστήρ, μολυβοκόκκολον ἢ ἀτράκτιον ἢ στελέος, κοιν. στελειόριον ἢ χαρακτήρ λόγου, τὸ λεκτικόν, ἢ λέξις, ἢ φράσις κοιν. τὸ ὄφος ἢ τρόπος, χαρακτήρ ζωγράφου, μουσικῶ ἢ ρυθμὸς τεκτονικός.
 Stillare, ρ. ἐν. πλήττω, τραυματίζω φωνεῦν διὰ ἐγχειρίδιον.
 Stillata, οὐσ. θ. πληγὴ, τραῦμα δι' ἐγχειρίδιον, κοιν. μαχαίρα.
 Stiletto, οὐσ. ἄρ. ἐγχειρίδιον, κοιν. στιλέτον, λάχος ἢ μικρὸς χρωστήρ ἢ σπῆλη, γλυφεῖον.
 Stiliforme, ἑ. διγ. σγῆμα ἔχων ἐγχειρίδιον.
 Stilla, οὐσ. θ. σταγῶν.
 Stillamento, οὐσ. ἄρ. ἀπόσταξις.
 Stillare, ρ. ἐν. ἀποστᾶζω, ἀποσταλάζω ἢ οὐδ. ψεκάζω, κοιν. ψηλάζω ἢ —si, αὐτ. λαμπρύνομαι, καθαρῶμαι ἢ —si il cervello, (κατ' ἕκτ.) βεβαιῶ τὸν νοῦν μου δισσκεπτόμενός τι ἐμυθῶς.
 Stillato, καθ. μετ. τοῦ stillare ἢ —οὐσ. ἄρ. ποτὸν ἀπεσταλαγμένον, ζῶμὸς δίδόμενος τοῖς ἀρρώστοις.
 Stillatore, ἄρ. ἴδιος distillatore.
 Stillazione, οὐσ. θ. ἀπόσταξις, διήλιξις, = lo stillare.
 Stillicidio, οὐσ. ἄρ. σταλαγμός, κοιν. σταξιμον, ἐμβροχὴ ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέλους, κατάντησις.
 Stillo, οὐσ. ἄρ. τὸ μέρος ἐνθα ἐκτελεῖται ἢ ἐπίσταξις ἢ — ἴδιος stillo καθ' ὅλας τὰς ἐκδοχὰς.

Stilobare, οὐσ. ἄρσ. βόσκις, ὑποστή-
ραγμα ἀνδριάντος, στήλης, δοχείου
κτλ. βάθρον, κρηπίς, στιλοβάτης.
Stilometria, οὐσ. ὁγλ. (λεξ. ἑλλην.)
στυλομετρία.
Stima, οὐσ. θ. ἐκτίμησις, τιμὴ, ὑπό-
ληψις, γνώμη || ἐπαινος.
Stimabile, ἔ. διγ. ἀξιότιμος || ἀξιό-
λογος ἐπὶ πραγμάτων.
Stimabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀξιότιμον.
Stimamento, οὐσ. ἄρ. ἐκτίμησις.
Stimare, ρ. ἐν. ἐκτιμῶ, κρίνω, νο-
μίζω || —σι, αὐτ. ἐκτιμῶμαι.
Stimate ἢ stimite, οὐσ. θ. αἱ πάντε
οὐλαὶ τῶν πληγῶν τοῦ Ἰησοῦ.
Stimatissimo, —α, ἔ. ὑπερθ.) λίαν
ἀξιότιμος, ἐντιμώτατος.
Stimativa, θ. κρίσις, φαντασία.
Stimativo, —α, ἔ. τιμητικός, κριτικός.
Stimatizzare, ρ. ἐν. στιγματίζω.
Stimato, —α, παθ. μετ. τοῦ stimare.
Stimatura, —trice, οὐσ. ἐκτιμητῆς.
Stimazione, οὐσ. θ. ἴδε stima.
Stimma, οὐσ. ἄρ. κυρίως οὐλή, ἢ ἐκ
τῆς ἐγκαύσεως ἐπὶ τοῦ σώματος κα-
κούργου καταβίου || — (βοτάν.)
στίγμα, ἀκρόστυλον ἄνθους.
Stimmatizzare, ρ. ἐν. στιγματίζω,
στίζω διὰ σιδήρου ἐμπύρου || —
(κατ' ἔκτ.) δυσφημῶ, διασύρω τινά.
Stimolante, ἔ. διγ. (ιατρ.) ἐρεθιστι-
κός, διεγερτικός.
Stimolare, ρ. ἐν. ἐρεθίζω, παροξύνω
|| (ιατρ.) διεγείρω ἐπὶ φαρμάκων.
Stimolativo, —α, ἔ. (ιατρ.) ἐρεθιστι-
κός, = attō a stimolare.
Stimolatore, οὐσ. ἄρ. κεντητήρ, πα-
ροξυντής, ἐρεθίζων.
Stimolazione, οὐσ. θ. κέντησις πα-
ρόρμησις, ἐρεθισμός.
Stimolo, οὐσ. ἄρσ. κυρίως, κέντρον
δὲ οὐ ὠθοῦνται οἱ βόας, οἱ ἔπποι
κτλ. πρὸς βήματα ταχύτερα || (ιατρ.)
κέντρον, ἐρεθισμα τοῦ σώματος ||
μεταφ. παρόρμησις, προτροπή || —
(κατ' ἔκτ.) ἀνία, βόσωνος || ἄδημο-
νία, ἀγωνία, λύπη.
Stimoloso, —α, ἔ. (βοτάν.) κεντρώ-
δης ἐπὶ φυτῶν || μεταφ. ἀνιαρός.

Stincainulo, οὐσ. ἄρ. δεσμώτης.
Stincata και —tura, ὁγλ. ὑποσκελι-
σμός, κτύπημα ἐπὶ τῆς κνήμης.
Stinco, οὐσ. ἄρ. κνήμη, τὸ ἐμπρό-
σθιον ὀστέον τῆς κνήμης.
Stinguere, ρ. ἐν. ἴδε estinguere.
Stintio, —α, παθ. μετ. τοῦ stingu-
ere || —, ἔ. ἐξίτηλος.
Stiolo, ἄρ. τὸ τέταρτον τοῦ staiolo.
Stipa, οὐσ. θ. σπῆδος φρυγάνων, ξυ-
λόρια, φρύγανα || — (κατ' ἔκτ.) σω-
ρὸς διαφόρων πραγμάτων, ὡς δέσμη
φρυγάνων.
Stipare, ρ. ἐν. περικυκλῶ, περιστοι-
χίζω ἐκ φρυγάνων || πυκνῶ, κλείω.
Stipendiare, ρ. ἐν. μισθοῦμαι.
Stipendiario, οὐσ. ἄρ. μισθωτός.
Stipendio, οὐσ. ἄρ. μισθός.
Stipendiale, οὐσ. ἄρ. ἐβενουργός.
Stipetto, οὐσ. ἄρσ. (ὑποκ.) μικρὸν
γαρβεῖον ἢ λιματισθῆκη πολυμερῆς
τῶν γυναικείων ἱματίων.
Stipite, οὐσ. ἄρσ. στέλεχος, δένδρου
κορμός || πάσσαλος, γάρβος || — (ἐπὶ
γενεαλογίας) τὸ οἰκογενεακὸν στέ-
λεχος, ἢ ρίζα, ἢ ἀρχικὴ καταγωγὴ
οἴκου.
Stipito, οὐσ. ἄρσ. παραστάς, γείσον
θύρας ἢ θυρίδος.
Stipo, οὐσ. ἄρσ. κιβώτιον ἢ μᾶλλον
οκνεοθήκη, ἀγγειοθήκη.
Stipula, οὐσ. ὁγλ. (βοτ.) φυλλάριον
τὸ ἐν τῇ βάσει τοῦ μίσγου και κα-
λάμη τῶν σιτηρῶν.
Stipulare, ρ. ἐν. συμβάλλομαι.
Stipurazione, οὐσ. θ. συμφωνία διὰ
λόγου ἢ διὰ συμβολαίου.
Stiracchiamento, οὐσ. ἄρσ. και —
tura, θ. σφίσιμα.
Stiracchiare, ρ. οὐδ. σοφίζομαι, σο-
φιστεύω, λεπτολογῶ || —, ἐν. —il
prezzo, λεπτολογῶ περὶ τῆς τιμῆς
μέχρι λεπτοῦ.
Stiracchiamente, ἐπ. σοφιστικῶς.
Stiramento, οὐσ. ἄρ. ἴδε stiratura.
Stirare, ρ. ἐν. ἐκτείνω, διατείνω ||
δραμλίζω ὑφασμα, ἱμάτιον διὰ θερ-
μοῦ σιδήρου, κοιν. σιδηρώνω.
Stiratura, οὐσ. θ. ἔκτασις, διάτα-

σις, σοφιστεία, ἀνιάρκ λεπτολογία.
Stirpame και stirpame, οὐσ. ἄρσεν.
(βοτάν.) βλαστοί, βλαστήματα.
Stirpare, ρ. ἐν. ἐκρίζω, ἀποσκά.
Stirpato, —α, πθ. μετ. τοῦ stirpare.
Stirpatore, —trice, οὐτ. ἐκρίζωτης
|| μεταφ. καταστροφενς.
Stirpazione, οὐσ. θ. ἐκρίζωσις, = lo
stirpare || μετ. καταστροφή.
Stirpe, οὐσ. θ. γενεά, γένος.
Stiticaggine και stiticheia, οὐσ. θ.
δυστροπία || δυσκοιλίτης.
Stiticità, —tade, —tate, θ. στυπτι-
κότης, στυφότης || δυσκοιλίτης.
Stitico, —α, ἔ. στυπτικός || δυσκοι-
λιος || μεταφ. δύστροπος, ἰδιότροπος,
ἀγαθός, ἀνιάρκ.
Stiva, οὐσ. θ. ἐρέτη, λαβὴ τοῦ ἐυ-
λου τοῦ ἀρόστρου || — (ναυτ.) τὸ
κῆτος τοῦ πλοίου || ἔρμα, κοιν.
σαθοῦρα.
Stivaggio, ἄρ. (ναυτ.) στοιβασμός.
Stivalarsi, ρ. αὐτ. ὑποδέομαι, κοιν.
βάλω τὰ ὑποδήματά μου.
Stivalata, οὐσ. ἄρ. κτύπημα δὲ
ὑποδήματος.
Stivalato, —α, ἔ. κνημιδωτός, δ φέ-
ρων ὑποδήματα.
Stivale, οὐσ. ἄρ. ὑπόδημα.
Stivalello, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) ὑποδη-
μάτιον, = piccolo stivale.
Stivamento, ἄρ. στοιβασμός, σωρός.
Stivare, ρ. ἐν. (ναυτ.) στοι-
βάζω || —una vane, ἐρματίζω,
κοιν. σκθουρῶν πλοίων || —si, αὐτ.
συσσωρεύομαι, συνενούμαι.
Stivato, —α, παθ. μετ. τοῦ stivare.
|| —, ἔ. πλήρης.
Stizza, θ. θ. ἀγανάκτησις, ὀργή.
Stizzorsi, ρ. αὐτ. ὀργίζομαι, ἐξοργί-
ζομαι, μαίνομαι.
Stizzire, ρ. ἐν. ἐξοργίζω, παροργί-
ζω || —si, αὐτ. ὀργίζομαι.
Stizzo, οὐσ. ἄρ. —zone, θ. δαυλός,
δαυλίον, κοιν. δαυλί.
Stizzosamente, ἐπ. ὀργίλως.
Stizzoso, —α, ἔ. ὀργίλος, θυμώδης.
Stocata, οὐσ. θ. ἢ ἐκ μαχαίρας ἢ
διὰ σπάθης πλήγη.

Stoccatella, θ. μικρὰ πλήγη.
Stoccheggiare, ρ. ἐν. πλήττω διὰ
τῆς αἰχμῆς μαχαίρας.
Stocco, οὐσ. ἄρσ. κυρίως, μαχαίρας
στόμα, αἰχμή, ἀκμή, ράβδος ἐμπε-
ριέχουσα μαχαίραν δολιχῆρη, ὄξειον,
κοινῶς στόκος || σπάθη || κάμαξ,
πάσσαλος.
Stoccofisso, οὐσ. ἄρ. ἰγθύς, ὄνισκος
δ ἑλλανδικὸς ἐξηραμμένος.
Stoffa, θ. ὕφασμα μεταξωτὸν και οἰον-
δέποτε ἄλλο πολυτιμότερον.
Stoffo, ἄρ. ποσότης διαφόρων ὑλών.
Stoggio, οὐσ. ἄρσ. ἀκκιρός, κοιν.
προσποιησις, θωπισία, κολακεία, ἡ-
δολογία, κοιν. νάζια.
Stogliere, ρ. ἐν. ἀπομακρύνω ἀφαι-
ρῶ || ὑπεκρίω, ἴδε storre.
Stoglimento, ἄρ. ἀφαίρεσις || ὑπε-
κρίσεις, κλοπή || ἀποτροπή.
Stoia, οὐσ. θ. ἴδε stuoia.
Stoicamente, ἐπ. στωϊκῶς.
Stoicismo, οὐσ. ἄρ. ἢ περὶ τῶν στωϊ-
κῶν δόξα.
Stoico, οὐσ. ἄρ. (λ. ἑλλ.) στωϊκός.
Stoia, οὐσ. θ. στολή, ποδῆρης ἐσθῆς
τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων γυναικῶν ||
περιτραχήλιον τῶν ἱερέων.
Stofito, —α, ἔ. δ στολὴν φέρον.
Stolidamente, ἐπ. ἀφρόνως.
Stolidezza, οὐσ. θ. ἀφροσύνη, εὐή-
θεια, μωρία, ἡλιθιότης.
Stolido, —α, ἔ. ἀφρων, ἡλιθίος.
Stollo, οὐσ. ἄρ. ἴδε stocco.
Stolamentei ἐπ. ἀφρόνως.
Stoltezza, stoltia και —dità, οὐσ. θ.
ἀφροσύνη, μωρία, εὐήθεια.
Stoltilquio, οὐσ. ἄρ. κωφαλαγία.
Stolto, —α, ἔ. ἀφρων, μωρός || —,
παθ. μετ. τοῦ stogliere.
Stomacaco, οὐσ. θ. (παθολ.) στομα-
κάχη, αιματίτις, εἰλεός.
Stomacaggine, οὐσ. θ. ναυτία.
Stomacare, ρ. οὐδ. ναυτιῶ, κοιν. ξερο-
νῶ || —si, αὐτ. ἴδε fastidirsi.
Stomacazione, θ. ἴδε stomacaggine.
Stomachevole, ἔ. διγ. ναυτιώδης,
ναυτιώσις || μεταφ. ἀνιάρκ, ὀχλή-
ρὸς, δυσάρετος.

Stomacchevolmente, ἐπίρ. ἴδε fa-
stidiosamente.
Stomachico, —α, ἔ. ἴδε stomacale.
Stomaco, οὐσ. ἄρ. ὁ στόμαχος ἢ μτφ.
ἀγανάκτησις, ταραχή, ὀργή.
Stomacosamente, ἐπίρ. ἀπεχθῶς.
Stomacoso, —α, ἔ. ἀνιπαρός, ἀπεχθής,
ρυπαρός, αἰσχροός.
Stomatico, —α, ἔ. (ιατρ.) στοματι-
κός ἢ στομαχικός, τοῦ στόμαχου.
Stomare, ρ. οὐδ. (μουσ.) παραφωνῶ,
ἀπᾶδω, = uscit di tuono.
Stonazione, οὐσ. θ. (μουσ.) παρα-
φωνία, ἀσυμφωνία.
Storpa, οὐσ. θ. στουπέιον, στύπη.
Storrabuchi, οὐσ. ἄρ. στουπέιον πρὸς
ἔμφραϊν τῶν ὀπῶν.
Stoppaccio, stoppaccio, οὐσ. ἄρ.
στουπέιον τῶν τυφάκων.
Stoppare, ρ. ἔνεργ. φράττω ὅπην ἐκ
στουπέου ἢ —alcuno (κατ' ἔκτ.)
ὀλιγορῶ, καταφρονῶ τινος.
Stoppia, οὐσ. θ. καλάμη, κοιν. κα-
λαμιὰ τῶν περισθέντων σιτηρῶν.
Stoppiano, οὐσ. ἄρ. ἄγρὸς τῆς κα-
λάμης ἢ —, πλθ. τμήματα, λαίψα-
να ἕξλων ἐκκοπέντων.
Stoppinare, ρ. ἔνεργ. ἀνάπτω διὰ τῆς
θρυαλλίδος ἢ μηχανῶμαι κακόν.
Stoppino, οὐσ. ἄρ. θρυαλλίς.
Stoppione, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, ὁ σόλυμος.
Stopposo, —α, ἔ. γχοῦδης.
Storace, οὐσ. θηλ. φυτὸν εὐώδες ὁ
στόραξ καὶ δένδρον ἀμώνιμον.
Storcera, ρ. ἐν. ἀνελίσσω, κοιν. ξε-
στρήσω ἢ διαστρέφω, στρεβλῶ ἢ
—si, αὐτ. διαστρέφωμαι, πληχτιζέμαι.
Storgileggi, ἄρ. δικηγόρος στρεψο-
δίκης ἐκ μοχθηρίας ἢ ἀμαθείας.
Storimento, ἄρσ. —tura, θηλ. δια-
στροφή ἢ —di parole. (κατ' ἔκτ.)
περιστροφή λέξεων, περιφρασίς.
Stordigione, οὐσ. θ. καί.
Stordimento, οὐσ. ἄρ. θάμβος, σκο-
τιδνίσις ἢ μεταφ. ἡλιθιότης.
Stordire, ρ. ἐν. θαμβῶ, σκοτίζω, ζα-
λλῶ ἢ —οὐδ. καί —si, αὐτ. κατα-
πλήττομαι, ἐκπλήττομαι, μέγα ἐκ-
θαμβος, ἐντρομος.

Storditamente, ἐπίρ. ἀπερισκέπτως.
Storditezza, οὐσ. θ. θάμβωσις ἢ ἀ-
περισκέψια, ἀβουλία, προπέτεια.
Storditivo, —α, ἔ. θορυβώδης, βα-
ρύκροτος ἢ μτφ. καταπληκτικός.
Stordito, —α, ἔπιθ. ἐκπληκτός, ἐμ-
θρόντητος ἢ — (κατ' ἔκτ.) ἀπερι-
σκεπτος, ἀβουλος, ἀφρων, προπετής.
Storia, οὐσ. θ. ἱστορία ἢ —uni-ver-
sale, generale, παγκόσμιος γενι-
κή ἢ — (κατ' ἔκτ.) πράγμα διε-
ξοδικόν καὶ περιπλάκον.
Storiaio, οὐσ. ἄρ. πωλητὴς ἡμερολο-
γῶν καὶ συναξαρίων εἰς τὰς ἡδοὺς
περιφερόμενος.
Storiale, ἔ. διγ. ἱστορικός.
Storialmente, ἐπίρ. ἱστορικῶς.
Storiare, ρ. ἐν. ἱστορίαν συγγράφω
ἢ —, οὐδ. στενοχωροῦμαι ἢ ἀνιῶ-
μαι ἀναμένων τι.
Storialmente, ἐπίρ. ἴδε storialmente.
Storico, —α, ἔ. ἴδε storiale ἢ —,
οὐσ. συγγραφεὺς ἱστορίας.
Storiella, storiella, storiuzza, οὐσ.
θ. (ὄπικ.) μικρὰ ἱστορία, διήγημα,
μῦθος, μυθιστόρημα.
Storievole, ἔ. διγ. ἱστορικός.
Storiografo, οὐσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλην.)
ἱστοριογράφος.
Storione, οὐσ. ἄρσ. μέγας ἰχθύς ὁ
ὀξύρυγχος ἢ ὁ σίλουρος.
Storimmediare, ρ. οὐδ. συνέρχομαι,
συναθροίζομαι εἰς μάχην, σημαίνω
σαλπίζω τὸ διεγερτικόν.
Stormaggiata, οὐσ. θ. ἀναβόθης, γε-
νική βοή, μέγας θόρυβος.
Stormento, ἄρ. ἴδε strumento.
Stormire, ρ. οὐδ. ἀναβῶ, θορυβῶ.
Stormio, οὐσ. ἄρ. πληθὺς συρροή ἀν-
θρώπων, συνάθροισις, συνέλευσις πρὸς
μάχην ἢ κρότος, θόρυβος πρὸς μά-
χην ἢ πόλεμος ἢ πληθὺς οἰαδῆπο-
τε ἢ —d'uccelli, πτησῖς ἀηθῶν
πτηνῶν.
Stornare, ρ. οὐδ. ὀπισθοχωρῶ, ὀπι-
σοδρομῶ ἢ —, ἐν. ἀνακαλῶ, ἀπο-
στρέφω τινά ἢ — (κατ' ἔκτ.) ἀπο-
τρέπω, μεταπέθει.
Stornello, οὐσ. ἄρ. πτηνόν, ὁ ψάρ.

Storno, οὐσ. ἄρσ. ὡς τὸ προηγούμε-
νον ἢ ἀνάκλησις ἢ — (ἐμπορ.) ἀκού-
ρως συμβολαίου ἀσφαλτικῆ ἀνε-
κὴν ἐλλειθεῖως τινος τῶν ἀπαιτουμέ-
νων καὶ ἀναγκαίων ὄρων.
Storpiamento καὶ stro—, οὐσ. ἄρσ.
πῆρωσις, κολόβωσις.
Storpiare καὶ stro—, ρ. ἐν. πῆρῶ,
κολοβῶ, ἀκρωτηριάζω, κυλλαίνω ἢ
μεταφ. ἐμποδίζω, παρεμποδίζω, κω-
λύω ἢ διαστρέφω, προφέρω λέξιν
ἐσφαλμένως.
Storpiato καὶ stro—, καθ. μετ. τοῦ
storpiare, πεπρωμένος ἢ —, ἔ. ἀ-
νάπηρος, κυλλός, κοιν. κολωβός,
στερηθεὶς μέλους τινὸς τοῦ σώματος
ἢ μεταφ. παρεσθαρμένος.
Storpiatore, οὐσ. ἄρσ. ὁ ἀναπηρῶν,
ἀκρωτηριάζων τινά.
Storpiatura καὶ stro—, οὐσ. θηλ.
πῆρωσις, ἀκρωτηριάσις, κοιν. κολό-
βωσις ἢ μτφ. παραφλοῦν λέξεως, ὁ-
νόματος ἢ πράγματος.
Storpio καὶ stro—, ἴδε storpiato.
Storre, stogliere, ρ. ἐν. παρεκτρέ-
πω, ἀποπλανῶ, ἀπομακρύνω.
Storsione ἢ —zione, οὐσ. θ. ἐκεία-
σμός, ἀσπαγή, ἢ διὰ τῆς βίας τῆς
ἀπειλῆς ἀφαιρέσις οἰοῦδῆποτε πράγ-
ματος ἢ καὶ ὑπογραφῆς ἐγγράφου
ἢ στρόφοι κοιλιακοί, κοιν. κοψίμα-
τα ἢ βάσανος.
Storta, οὐσ. θ. συστροφή, ἀντιστο-
φή, μεταστροφή ἢ ἕλιγμος ὁδοῦ, πο-
ταμοῦ κτλ. ἢ παράθρωσις, κοιν.
στραγγουλίμα ἢ μουσικὸν ἔργον,
ἐμπνευστόν, ἐν σχήματι ὄψεως, βα-
ρύφθογγον, ἐξ τμήματα ἔγον καὶ ἐν
ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς χορωδίαις, καὶ
τῇ στοατιωτικῇ συναυλίᾳ ἐν γογγύ-
σει, ὄφθαλμος, ἔλμινε, = serpente.
Stortamento, ἐπίρ. διαστραμμένως.
Stortigliato, οὐσ. ἄρ. —tura, θ. δι-
αστραμμα τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου, κοιν.
στραγγουλίμα.
Storto, —α, καθ. μετ. τοῦ storcere,
ἀφεστηκώς, μακροκρυσμένος ἢ —, ἔ.
διάστροφος ἢ ἐξηθρωμένος.
Stomigliata, οὐσ. θ. σκευοθήκη, πι-

νακεθήκη τοῦ μαγειροῦ.
Stovigliano, οὐσ. ἄρσ. κεραμικός, κε-
ραμοπώλης, χυτρεός.
Stoviglie καὶ stovigli, οὐσ. θηλ. πλ.
ἅπαντα ἐν γένει τὰ πῆλινα μαγειρι-
κὰ ἀγγεῖα ἢ σκεύη, τὰ κέραμα.
Stoviglieria, οὐσ. θ. ἐργαστήριον φα-
θεντιανῶν ἀγγείων, φαθεντιανουρ-
γειον, ἴδε stoviglio.
Strabalzamento, ἄρ. μετάπτωσις.
Strabalzare, ρ. ἐν. ἀποστέλλω τινά
τῆδε κάκειος ἐμπαικῶν.
Strabattere, ρ. ἐν. βουανίζω, διατα-
ράττω (αὶ συλλαβαὶ stra καὶ stre ἐν
συνέσει ἐμφανισθῶν ὑπέρθεσιν).
Strabere, ρ. ἐν. ὑπερβίβω οἶνον.
Strabevizione, οὐσ. θηλ. οἴνου ὑπέρ-
μετρος πόσις.
Strabificare καὶ —lire, ρ. οὐδ. ἐκ-
πλήττομαι καθ' ὑπερβολήν.
Strabocamento, ἄρσ. ἐκρυσίς, πῶ-
σις ὀρηκτικῆ ἢ ὑπερβολῆ.
Strabocante, ἔ. διγ. ὑπερβολικός.
Straboccare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ.
ὑπεργέομαι, ἐκχειλίζω, καταπίπτω
ἢ ἐπιδίδωμαι εἰς τι μετ' ἀφοσίω-
σεως, βυθίζομαι.
Straboccatamente, ἐπίρ. ὑπερμέτρος
ἢ κατασπασμένως, ἐπειγόντως.
Straboccalo, —α, καθ. μετ. τοῦ stra-
boccare ἢ —, ἔ. περισσός, ὑπερβο-
λικός ἢ προπετής, ἀπερισκέπτος, κα-
τεσπασμένος.
Strabocchevole, ἔ. διγ. ὑπερμέτρος,
ὑπερβολικός ἢ (ἐπὶ τόπου) ἄπτο-
μος, κρημνώδης, ἐπικίνδυνος.
Strabocchevolmente, ἐπίρ. ἴδε stra-
boccatamente.
Strabocco, οὐσ. ἄρ. κατάπτωσις.
Strabondanza, οὐσ. θ. μεγάλη ἀφλο-
νία, = grande abbondanza.
Strabono, —α, ἔ. ἐξαίρετος.
Strabuzzamento, οὐσ. ἄρ. ἢ τῶν ὀ-
φθαλμῶν συνεχῆς περιστροφή.
Strabuzzare, ρ. ἐν. περιστρέφω πολ-
λάκις τοὺς ὀφθαλμούς.
Stracannare, ρ. ἐν. ἀναπηνίζω, κοιν.
ἀλλᾶσσω τοὺς καλαμίσκους.
Stracamatara, οὐσ. θ. ἀναπησιμός,

ἢ τῶν καλαμίσκων ἀλλαγῆ.
 Straccianare, ρ. ἐνερ. ψάλλω λίαν χαριέντως.
 Stracciarico καὶ — cargo, ἐπίθετ. κατόφορος.
 Stracaro, —α, ἔ. προσφιλέστατος.
 Stracca, οὐσ. θ. κάματος.
 Straccaggine, οὐτ. θ. μεγίστη ἀνία, ἀηθία, = noia fastidio.
 Straccale, ἀρ. ὑπουργός, κοιν. πιστιάζ, || (κατ' ἔκτ.) ταινία οἰαδῆποτε.
 Straccamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε stracca.
 Straccaro, ρ. ἐνερ. ἴδε straccaro || ἐλαττῶ τὰς δυνάμεις, καταπονῶ, ἐπιβαρύνω || — εἰ, αὐτ. ὑποκάμνω, ἀπαυδῶ ἐκ τοῦ μόχθου.
 Straccativo, —α, ἔ. ἐπιμοχθος.
 Stracchezza, οὐσ. θ. κάματος, μόχθος, κόπος || ἀνία.
 Stracchiaccio, —α, ἔ. ὀλίγον κικμηχός, κοιν. κουρασμένος.
 Stracchino, οὐσ. ἀρ. τυρός τῆς Λομβαρδίας ὑπέξανθος καὶ ἐν μικρῷ μεγέθει.
 Stracchiabile, ἔ. διγ. σπαραχτός, σχιστός, σχίσαιμος ἐπὶ ἐγγράφων.
 Stracchiafoglio, οὐσ. ἀρ. διατύπωσης ἐγγράφου || τὸ καθημερινὸν πρόχειρον βιβλίον τῶν ἐμπόρων.
 Straccianuolo, οὐσ. ἀρ. ρακοςυλλέκτης, ἱματιοκάπηλος, γρυτοπόλης || ἕαντης τῶν κουκουλιῶν, κτλ.
 Stracciamento, οὐσ. ἀρ. σχίσαις, διάσχισαις, κοιν. ξέσχισμα.
 Stracciare, ρ. ἐν. (δια)σχίζω, διαρρηγνύω, κοιν. ξεσχίζω ἐπὶ ὑφασμάτων, ἐγγράφων, κτλ. || — lo mare, (μεταφ.) διασχίζω τὴν θάλασσαν διαπλέων || ἀποσιπῶ, ἐκοιζῶ || θραύω
 Stracciasacco (A—) ἐπιρρηματ. ἀγρίως, διὰ βλοσυροῦ βλέμματος.
 Stracciatamante, ἐπ. τμηματικῶς.
 Stracciato, —α, καθ. μετ. τοῦ straggiare, ἐσχισμένος, διαρρηγμένος, κατεκρηματισθείς || —, ἔ. ρακένδυτος || μεταφ. τεθραυσμένος, συντετριμμένος || κακῶς ἔχων.
 Stracciatore, —trice, οὐσ. σπαράκτης, = che straccia.

Stracciaturo, οὐσ. θηλ. σπαραγμός, σχίσαις || ρήγμα, ὀπή.
 Straccialure, ρ. οὐδ. φλυαροῦ ὑπὲρ τὸ δέον, μωρολογῶ.
 Straccio, οὐσ. ἀρ. ράκος, κοιν. κουρέλι || τμήμα, κομμάτιον.
 Straccione, ἔ. διγ. ρακενδύτης ἐπαίτης, = stracciato.
 Stracco, —α, ἔ. (κατὰ συγκοπὴν τοῦ straccato) κεκμηχός, κοιν. κουρασμένος || σεσηπός, σαπρός, ἔωλος, δυσώδης, κοιν. βρώμιος, ἐπὶ σαρκῶν ζώων νεκρῶν, ἕτινα ἔχουσιν ὡς ἐκ τῆς πολυκαιρίας, μένοντα ἔκθετα.
 Straccuocero, ρ. ἐν. ὑπερέψω, κοιν. ψήνω τι ὑπὲρ τὸ δέον.
 Straccontento, —α, ἐπ. ὑπερευχαριστημένος, = contentissimo.
 Stracorrere, ρ. οὐδ. τρέχω ἐν τάχει, ὑπερτρέχω.
 Stracorrivo, ἔ. διγ. ταχέως παρερχόμενος, φεύγων ἐν ἀκαρεῖ.
 Stracorridente, οὐσ. ἀρ. στρατιώτης, κατόπτης, πρόσκοπος, πρόδρομος.
 Straccolo, —α, καθ. μετ. τοῦ straccocere, ὑπερψημένος.
 Strada, οὐσ. θηλ. ὁδός, κοιν. δρόμος, κυρίως καὶ μεταφ. = camino || ἀγυιά, πᾶσα ἐν τῇ πόλει ὁδός || — maestra, λεωφόρος, ὁδός, ἢ ἄγουσα εἰς μέγαν τόπον || — di ferre, σιδηρόδρομος || — maestra, βασιλική ὁδός || — del cielo, (μεταφ.) ἢ εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὸν παράδεισον ἄγουσα ὁδός || — (μεταφ.) μέσον, τρόπος, μέθοδος πρὸς ἐπίτευξιν πράγματος || fare — (ναυτ.) ἱστιοδρομῶ, θαλασσοπορῶ πλησιαισίως || primo — (ἀνατ.) οἱ πεπτικοὶ πόροι, ὁ αἰσοφαγός, ὁ στύμαχος, καὶ τὰ ἕντερα.
 Stradale, οὐσ. ἀρ. ὁδός τῶν ἀγρῶν.
 Stradare, ρ. ἐν. δαικνύω, διανοίγω τὴν ὁδόν || ὁδοποιῶ.
 Stradella, οὐσ. θ. (ὀπκ.) στενωπός, μικρὰ ὁδός.
 Stradiere, —dino, οὐσ. ἀρ. τελώνης ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Stradiotto, ἀρ. στρατιώτης (ἰππεύς.
 Stradone, οὐσ. ἀρ. μεγάλη, πλατεῖα ὁδός, λεωφόρος.
 Stradoppio, ἀρ. (βοτ.) διπλοῦς, ἐπὶ ἀνθῶν, καὶ ἰδίως ἐπὶ ὑακίνθων.
 Stralfciare, ρ. οὐδ. ἐγκαταλείπω τι θερζῶν || μεταφ. τρέχω || — (κατ' ἔκτ.) ἀμελῶ πράττων ἢ λέγων τι ἀτάκτως, ἀπροσεκτως.
 Stralfcione, οὐσ. ἀρ. λάθος, παραδρομή, πλημμέλημα ἐξ ἀμελείας || μωρία, παραλογισμός.
 Stralfare, ρ. ἐν. ποιῶ, πράττω, κοιν. κάμνω τι καθ' ὑπερβολήν.
 Stralatto, —α, καθ. μετ. τοῦ stralfare, ὁ ποιήσας τι ὑπὲρ τὸ πρέπον || — (ἐπὶ καρπῶν, σιτηρῶν, κτλ.) ὄριμος, ὑπερώριμος μέχρι σήψεως.
 Stralficaro, ρ. ἐνερ. (ἀπρηχ.) ἴδε strigare, straleiare.
 Stralficato, μετ. τοῦ stralficare.
 Stralfignaro, ρ. ἐν. μεταμορφῶ.
 Stralfigurato, —α, πύθητ. μετ. τοῦ stralfignare.
 Stralficecca καὶ —segra, οὐσ. θ. βοτάνη ἢ φυλλοκτόνος || νέον τι ἔκτακτον, παράδοξον.
 Stralforaro, ρ. ἐν. διατιτραίνω, κοιν. διατροπῶ.
 Stralforo, οὐσ. ἀρ. διάτρησις.
 Strage, οὐσ. θ. σφαγῆ, φόνος ἀνθρώπων ἀνηλεής.
 Straggere, ἐν. ἀποπλανῶ.
 Straglio, οὐσ. ἀρ. (ναυτ.) πρότονος, κοιν. χονδρὸν σχοινίον.
 Stragodere, ρ. ἐν. ἀπολαύω ὑπὲρ τὸ δέον, = godere e più godere.
 Stragonfiare, ρ. ἐν. ὑπερογκῶ, ἐξογκῶ ὑπερβαλλόντως.
 Stragrande, ἔ. διγ. μέγιστος, ὑπερμεγέθης, = più che grande.
 Stragrove, ἔ. διγ. ὑπερβαρής.
 Strainare, ρ. ἐν. ἀποξευγνύω.
 Stralciare, ρ. ἐν. (βοτ.) ἐκκόπτω τοὺς κλάδους τῶν κλημάτων, ἐκκαθαίρω, ἀραιῶ || — (κατ' ἔκτ.) κόπτω κακῶς ἔτι δήποτε || μεταφ. ἀποτελειῶ, περαινῶ.
 Stralcio, οὐσ. ἀρ. (βοταν.) ἐκκοπή

τιῶν κλάδων τοῦ κλημάτος || πέρας, τέλος συμβιβασμός.
 Strale, οὐσ. ἀρ. βέλος, τόξευμα || μέγα δυστόχημα, δυσάρετον συμβάν
 Stralletto, ἀρ. (ὀπκ.) μικρὸν βέλος.
 Stralignamento, ἀρ. διάστιχον.
 Stralucente, ἔ. διγ. ὑπερλαμπρος.
 Stralucere, ρ. οὐδ. ὑπερλάμπω.
 Stralunamento, οὐτ. ἀρ. (—di occhi) ἀγρία τῶν ὀφθαλμῶν κίνησις.
 Stralunare, ρ. οὐδ. περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς ἀγρίως, θυμοειδῶς.
 Stralunato, —α, καθ. μετ. τοῦ stralunare || —, ἔ. παραβλόψι, κοιν. ἀλλοθωρος, (γαλλιστῆ, louche).
 Stramalvagio, —α, ἔ. παγκάκιτος.
 Stramatufo, —α, ἔ. λίαν ὄριμος.
 Stramazzone, ρ. ἐν. καταβάλλω, καταρρίπτω τινά || —, ρ. οὐδ. καταπίπτω ἀναίσθητος, λιποθυμῶ || μεταφορ. καταπλήττω, μέγαν τρόμον ἐμπαιῶ.
 Stramazzaia, οὐτ. θ. κατὰπτωσις, κρημνισμός πληγῆν ἐπιφέρων.
 Stramazzo, οὐτ. ἀρ. ἴδε strapanio.
 Stramazzone, οὐσ. ἀρ. πληγὴ ἐκ καταφορᾶς ἢ πλαταί τῷ ἔρει κατενεχθεῖσα, κοιν. διπλαριά || δεινὸν κτύπημα ἐκ τῆς καταπτώσεως.
 Stramba, οὐσ. θ. (ναυτ.) σχοινίον τὸ ἐκ σκαρτίου ἰσπανικοῦ, τὸ ὑπὸ τινῶν spartan καλούμενον.
 Strambasciare, ἴδε trambasciare.
 Strambellare, ρ. ἐν. λεπτοτομῶ || μεταφ. κατακείνω, μέμφομαι.
 Strambellato, —α, παθητ. μετ. τοῦ strambellare.
 Strambello, οὐσ. ἀρ. ράκος.
 Stramba, —α, οὐσ. ἀρ. ἴδε stramba || — ἔ. στρεβλός, στρεβλόπους, στραβός || cervello —, (κατ' ἔκτ.) νοῦς διάστροφος, ἄκριτος.
 Stramboito. —lo, οὐσ. ἀρ. ἄσμα, ποίημα ἐρωτικόν, ὀκτάστιχον ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον.
 Strame, οὐσ. ἀρ. καλάμι, ἄχυρον, χόρτος ξηρὸς διδόμενος εἰς τροφήν τῶν ζώων καὶ ὡς ἐπίστρωσις τῆς κοίτης ἀδῶν || στιβάς, χορτόστρω-

μα· || ξηροί κλάδοι ἢ φύλλα ξηρά
 περι τὸ φυτὸν καταπίπτοντα καὶ
 συλλεγόμενα.
 Strameggiare, ρ. οὐδ. τρώγω ἄχυρα·
 ἐπι ζῶων.
 Stramenare, ρ. ἐν. ἴδε straportare.
 Stramezzamento, ἀρ. παρόνθεσις, με-
 σολάθεισι ὑπέρ.
 Stramezzare, ρ. ἐν. ἴδε tramezzare.
 Stramoggiano, ἔ. διγ. περιττός, ὑ-
 περβολικός, = soprabondante.
 Strammoggiare, ρ. οὐδ. κλεονάζω,
 ὑπερπλεονάζω, ὑπερπερισεύω.
 Stramonio, οὐσ. ἀρ. (λατινιστὶ stra-
 monium) φυτόν τὸ στραμώνιον.
 Stramortire, ἴδε tramortire.
 Strampalateria, οὐσ. θ. ἰδιοτροπία.
 Strampalattissimo, -a καὶ strapala-
 tone, ἔ. (ὕπερθ.) λίαν ἰδιότροπος.
 Strampalato, -a, ἔ. ἰδιότροπος.
 Stramamento, ἐπ. παραδόξως, ἄλλο-
 κῶτως· || ὑπερμέτρως.
 Stranare, ρ. ἐν. ἀπαλλοτριῶ.
 Stranaturare, ρ. ἐν. μεταποιῶ τὴν
 φύσιν, = far cangiar natura.
 Stranare, ρ. ἐν. ἴδε straniare.
 Stranezza, οὐσ. θ. κυρίως, ἰδιοτρο-
 πία, ἀποπία· || κἀκίσις, προσβολή,
 κακὴ μεταχείρισις.
 Strangolioni, ἴδε stranguglioni.
 Strangolamento, οὐσ. ἀρ. στραγγα-
 λισμός, = lo strangolare.
 Strangolare, ρ. ἐν. στραγγαλίζω, ἀ-
 παγγονίζω, φονεύω τινά διὰ τοῦ
 στραγγαλισμοῦ· || —σι, αὐτ. στραγ-
 γαλίζομαι· || διαφρήνυμαι βοῶν.
 Strangolato, -a, καθ. μετοχή τοῦ
 strangolare· || —, ἔ. στενότατος·
 || voce —a, φωνή ὀξύτη, λίαν
 λεπτή.
 Strangolatoio, —a, ἔ. στραγγαλιστι-
 κός· || —, οὐσ. ἀρ. στενωπὸς ἐπι-
 κίνδυνος, ἐπιφοβὸς πρὸς δολοφονίαν.
 Strangolatore, ἀρ. στραγγαλιστής.
 Strangolo, οὐσ. ἀρ. στραγγαλισμός.
 Strangosciare, ρ. ἐν. ἴδε strambasciare.
 Strangosciale, —a, καθ. μετ. τοῦ
 strangosciare· || ἔ. κερκηκός.
 Stranguglione καὶ —ni, ἀρ. (παθολ.)

κυνάγγη, ἀσθένεια, κακοδιαθεσία·
 || κατάρρους τοῦ ἵππου.
 Stranguria, θ. δυσουρία. [δυσουρίῳ,
 Stranguriare, ρ. οὐδ. στραγγουριῶ,
 Straniare, ρ. ἐν. ἀπομακρύνω.
 Straniere, ἔ. διγ. ξένος, ἄλλογενής·
 || paese —, ἢ ἄλλοδαπή.
 Stranio, —a, ἔ. παράδοξος, ἄλλόκο-
 τός· || — ἴδε straniero.
 Strano, —a, ἔ. = straniero· || παρ-
 ὁξός· || ὄχος, ἰσχνός· || βάνουσος,
 τραχύς· || ἀφροστικῶς, πολὺ ἀπέχων·
 || —, ἐπὶρ. ἀγρίως, ὀργίλιως, θυμο-
 εἰδῶς, ἀποτόμως.
 Stranuccio, —a, ἔ. (ὕποκ.) ὕπισχνος.
 Stracora, οὐσ. θ. ὄρα ἀσυνήθης.
 Straordinariamente, ἐπ. ἐκτάκτως,
 ἀσυνήθως, παραδόξως.
 Straordinarietà, οὐσ. θ. τὸ ἐκτακτόν,
 τὸ ἀσυνήθες, τὸ ἔσπονον.
 Straordinario, οὐσ. ἀρ. ἐκτακτὸς τα-
 χυδρόμος· || πᾶν ὅ,τι ἀσυνήθες, ἐκ-
 τακτόν, ἔσπονον· || — ἔ. ξένος, πα-
 ράλογος, ἰδιότροπος, κοιν. παράξ-
 νος, ἄλλόκοτος.
 Strapagare, ρ. ἐν. ἀποτινῶ πλέον τοῦ
 δέοντος, ὑπερπληρόνω.
 Straparlare, ρ. ἐν. πολυλογῶ· || κα-
 κολογῶ, = hiasimare.
 Strapazzamento, οὐσ. ἀρ. κακὴ δε-
 ξίσις, ψυχρὰ ὑπαδοχή.
 Strapazzare, ρ. ἐν. κακοποιῶ, ὑβρι-
 ζῶ, ὀνειδίζω, προσβάλλω, περιφρο-
 νῶ τινά· || — il mestiero, ποιῶ τι
 ἀπερισκέπτως, ἀτέλως· || — un ca-
 vallo, ἵππον κατακτανῶ, κ. κουράζω.
 Strapazzatamente, ἐπίρ. περιφρονη-
 τικῶς, = con istrapazzo.
 Strapazzatore, —trice, οὐσ. περιφρο-
 νητής, καταφρονητής.
 Strapazzo, οὐσ. ἀρ. περιφρόνησις.
 Strapazzoso, —a, ἔ. trascurato, ne-
 gligentaccio.
 Straperdere, ρ. οὐδ. πολλὴν ὑφιστα-
 μαὶ ἀπόλειαν, ζημίαν.
 Strapiantare, ρ. ἐν. μεταφυτεύω.
 Strapiovere, ρ. οὐδ. καὶ ἀπρ. ραγ-
 δαίως βρέχει, = piovere.
 Straportare, ρ. ἐν. μεταφέρει.

Strapolente, ἔ. διγ. παντοδύναμος.
 Strappamento, ἀρ. ἐκρίθωσις.
 Strappare, ρ. ἐν. ἀποπῶ, διασπα-
 αῖττω, ἐκρίζω.
 Strappata, οὐσ. θ. ἀπόσπασις, ἐκρί-
 θωσις, διασπάρσις.
 Strappogare, ρ. ἐν. καθιζατεύω.
 Strapuntino, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μι-
 κρόν στρώμα, = materassino.
 Strapunto, οὐσ. ἀρ. στρώμα.
 Straricchiare, ρ. οὐδ. ὑπερπλουτῶ·
 || ἐν. ὑπερπλουτόν καθίστημί τινα.
 Straricchio, —a, ἔ. ὑπερπλουτός ὡς
 ὁ Κροῖτος, = ricchissimo.
 Straripamento, οὐσ. ἀρ. ἐκχελίσις,
 πλημμύρα, = traripamento.
 Straripare, ρ. οὐδ. ὑπερκεχέομαι,
 πλημμυρῶ, = traripare.
 Straripevole, ἔ. διγ. λίαν ἀπόκη-
 μος, = molto dirupato.
 Strassare, ρ. ἐν. σῆναιδα, κοιν. ἢ-
 ξεύρω κάλλιστα.
 Strassavio, —a, ἔ. σαρμάτας.
 Strascicamenti, οὐσ. θ. γυνή ἐπι-
 δώκουσα τοῦ ἐραστίου.
 Strascicamento, οὐσ. ἀρ. συρμάς ἀ-
 αἴτης, κοιν. σύρσιμον.
 Strascicante, ἔ. διγ. ἐπισυρόμενος,
 ἐφελκόμενος ἐπὶ τῆς γῆς, ὀλκίσις.
 Strascicare, ρ. οὐδ. ἴδε strascicare·
 || —(ναυτ.) ἐγγίζω ἐν τῷ βυθῷ τῆς
 θαλάσσης· ἐπὶ πλοίων.
 Strascico, οὐσ. ἀρ. συρμάς ἱματίου
 ἐπὶ τοῦ ἰδάφους.
 Strasciconi, ἐπ. ἐν συρμῷ.
 Strascimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε stra-
 scicamento.
 Strascinare, ρ. ἐν. κατασῶρ· || — si,
 αὐτ. κατασύρομαι, μόλις περιπατῶ,
 κοιν. κωλοσύρομαι. [strascinare.
 Strascinato, —a, καθ. μετοχή τοῦ
 Strascinatura, οὐσ. θ. καὶ strasci-
 niò, ἀρ. συρμὸς θύροδος.
 Strascino, οὐσ. ἀρ. μέγα δίκτυον
 τὸ πρὸς ἄγρον ὀρτύγων.
 Strascicolare, ἴδε trascicolare.
 Strastire, ρ. ἐν. ὑπερκαύω.
 Strastordinariamente, ἐπ. ἐκτάκτως,
 παραδόξως.

Stratagemma, οὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλλ.)
 στρατήγημα.
 Stratagliare, ρ. ἐν. κατοκῶτω ὡς
 διὰ ξυραφίου.
 Strategia, οὐσ. θ. (λ. ἑλλ.) στρατηγία.
 Strategico, ἔ. στρατηγικός.
 Stratificare, ρ. ἐν. καταστρώω.
 Stratificazione, οὐσ. θ. ἡλ. κατάστρω-
 σις, στοιβάσις.
 Stratiforme, ἔ. στρωματόμορφος.
 Stratio, οὐσ. ἀρ. ἔδαφος, ἐπέδωμα·
 || τάπη, = tapetto.
 Stratta, οὐσ. θ. strappata.
 Strattezza, οὐσ. θ. ἴδε stravaganza.
 Stratto, —a, καθ. μετ. τοῦ strarre·
 || — οὐσ. ἀρ. πῖνας ἀλφαριθμητικός,
 σημειωματῆριον.
 Stravacato, —a, ἔ. (τυπογ.) πλῆγιος,
 λοξός· ἐπὶ σαλίδος στρεβλήτης, μὴ κα-
 λῶς συνδεθείσης.
 Stravagante, ἔ. διγ. μωρός, ἄφρων,
 ἰδιότροπος· || ἀσυνήθης.
 Stravagantemente, ἐπ. παραδόξως, ἰ-
 διοτρόπως· || ἀσυνήθως.
 Stravaganza, οὐσ. θ. μωρία· || ἰδιο-
 τροπία, κ. παραξενιά.
 Stravaleare, ρ. ἐν. διασκαλῶ, ὑπερ-
 πηδῶ, διαβαίνω ταχέως.
 Stravalicare, ρ. ἐν. ἐνεργ. ὑπερπηδῶ,
 διαβαίνω ταχέως.
 Stravasamento, οὐσ. ἀρ. (ιατρ.) ἡ
 τῶν ὑγρῶν ἐκχυσίς, ἐκχύμωσις.
 Stravasare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. π.
 (ιατρ.) ἐκχυμῶμαι· ἐπὶ ἐκχύσεως
 τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος.
 Stravedere, ρ. ἐν. βλέπω ὑπὲρ τὸ δέον.
 Stravenarsi, ρ. αὐτ. (ιατρ.) ἐξέρχο-
 μαί τῶν φλεβῶν.
 Stravero, —a, ἔ. ἀληθέστατος.
 Straventimento, οὐσ. ἀρ. μεταμφε-
 σις, μεταμόρφωσις.
 Stravestire, ρ. ἐν. μεταμφιέννυμι,
 μεταχηματίζω· || —si, αὐτ. μετ-
 αμφιέννυμαι, μεταμορφῶμαι.
 Stravincere, ρ. ἐν. ὑπερνικῶ, κα-
 ταρῶμαι τῆς νίκης.
 Straviziare, —vizzare, ρ. οὐδ. εὐμ-
 χοῦμαι, συμποσιάζω.
 Stravizzio, οὐσ. ἀρ. καὶ :

Stravizzo, οὐσ. ἄρ. συμπόσιον.
 Stravizzante, ἔ. διγ. δαιτυνοθήρας, παράσιτος.
 Stravizzare, ρ. οὐδ. συμποσιάζω, εὐαχούμαι, = fare stravizo.
 Stravolere. ρ. ἐν. θέλω ὑπὲρ τὸ δέον.
 Stravolgere. ρ. ἐν. ἀντιστρέφω, ἀναστρέφω, ἀνατρέπω, ἐξερθῶ || μεταφ. ἀφαιρῶ, ἀποβάλλω.
 Stravolgimento, ἄρ. διαστροφή.
 Stravoltamento, ἐπ. ἀνορθώσις.
 Stravoltare, ρ. ἐν. ἴδε stravolgere.
 Stravolto, — α, παθ. μετ. τοῦ stravolgere, διαστραμμένος || συγκεχυμένος.
 Stravoltura, οὐσ. θ. διαστροφή, παρεκλήγησις, = stravolgimento.
 Straziare, ρ. ἐν. σπαράττω, κατασπαράττω, σχίζω || βασανίζω, τυραννῶ τὴν συνείδησιν || ἐμπαίζω, χλευάζω τινά || καταδαπανῶ.
 Straziatamente, ἐπ. περιφρονητικῶς.
 Straziatore, οὐσ. θ. σπαράκτης, = che strazzia || ἐμπαίκτης.
 Strazieggiare, ρ. ἐν. χλευάζω.
 Strazievole, ἔ. διγ. περιφρονητικῶς.
 Strazio, οὐσ. ἄρ. σπαράγμας, βάσανος || ὕβρις, προσβολή || σπατάλη, ἀσπασία.
 Straziosamente, ἐπ. περιφρονητικῶς, = schernevamente.
 Strebhiare, ρ. ἐν. ψιμυθῶ || — si, αὐτ. ψιμυθισμαί, κοιν. ψικασιδόνομαι ἰδίως ἐπὶ γυναικῶν.
 Strebbiattezza, οὐσ. θ. ψιμυθισμός.
 Strebbiatrice καὶ stri —, οὐσ. θ. γυνή ψιμυθουμένη.
 Strecciare, ρ. ἐν. λύω, διαλύω πλεονέκτῳ, κοιν. ξεπλέκω.
 Strefolare, ρ. ἐν. ἀνελεῖτω, κοιν. ξεστρέφω = disfare i trefogli.
 Strega, οὐσ. θ. ὄρνισον νυκτοφοῖτον || (κατ' ἔκτ.) μάγισσα κακοποιούσα τὰ βρέφη, γαῖα διεστραμμένη, ἔμπουσα, ἐριννός, κοιν. στρίγλα.
 Stregare, ρ. ἐν. βασκανίω, γοητεύω, μαγεύω || — le botte, μεταφ. πίνω δλόκληρον τὸν οἶνον βυτίου.
 Stregghia καὶ streglia, οὐσισατ. θ.

στλεγγίς, κοινῶς ζύστρα.
 Stragghiare καὶ stregliare, ρ. ἐναργ. ψηκτοῦ, ξέω ἵππον διὰ τῆς ψήκτρας || (κατ' ἔκτασιν) (ἀπο)ξέω, λαπτύω τι.
 Stregghiatra, οὐσ. θ. κυρίως ἵππου τιμάρευμα || ρ. π. ἐπιπληξίς.
 Streggheria, οὐσ. θ. μαγεία, γοητεία || συνέδριον τῶν μάγων.
 Stregolo, οὐσ. ἄρ. ἐχέτη, ἡ τοῦ ἀρόστρου λαβίς.
 Stregone, οὐσ. ἄρ. — α, θ. μάγος.
 Stregonesco, οὐσ. ἄρ. ἡ ||
 Stregoneria, θ. μαγεία, γοητεία.
 Stregua, θ. συνεισφορά, ἔρανος.
 Stremamente, ἐπ. καθ' ὑπερβολήν.
 Stremare, ρ. ἐκ. ἐλαττῶ, σμικρύνω || — si, αὐτ. ἐλαττούμαι, κτλ.
 Stremato, — α, μετ. τοῦ stremare.
 Stremenzire, ρ. ἐν. ἐκασθενίζω.
 Stremenzito — α, παθητ. μετ. τοῦ stremenzire.
 Stremità, — late, — late, οὐσ. θ. ἄκρα, ἐσχάτη || ἔνδεια τῶν βιωτικῶν μέσων, μεγάλη ἀνάγκη || ὑπερβολικὴ φειδωλία.
 Stremo, — α, ἔ. ἄκρος, ἐσχάτος, τελευταῖος || μέγιστος || ταλαίπωρος, ἐνδεής βιωτικῶν μέσων, πένης || φειδωλός, γλιτοχρὸς || strema unzione, (ἐκκλ.) εὐχέλαιον.
 Strena καὶ strenna, οὐσ. θ. ἐπινομή, ξένιον, πᾶν δῶρον δίδόμενον τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους.
 Strenuamente, ἐπ. ἀνδρείως, θαρραλέως, γενναίως.
 Strenuità, — late, — late, οὐσ. θ. ἄνδρεία, θάρρος, γενναϊότης.
 Strenuo, — α, ἔ. ἀνδρείος.
 Strepere, ρ. ἐν. κρότῶ, θορυβῶ.
 Strepire καὶ strepidire, ρ. οὐδ. ζαλλίζομαι ἐκ τοῦ πολλοῦ θορύβου || —, ἐν. ἴδε strepere.
 Strepitante, ἔ. διγ. θορυβοποιός.
 Strepitare, ρ. ἐν. καὶ — si, αὐτ. θορυβοποιῶ, κροτῶ.
 Strepiteggiare, ρ. ἐν. ὑποθορυβῶ.
 Strepito, οὐσ. ἄρ. θόρυβος, μέγας κρότος, βοή, κραυγή.

Strepitosamente, ἐπ. θορυβωδῶς.
 Strepitoso, — α, ἔ. θορυβώδης.
 Stretta, οὐσ. θ. σύσφιξις, περισφιγξίς || — ἡ strignimento di spalle, ἡ τῶν ὤμων ἀνάσσεις || — di no, ἀφρονία χιόνος καταπεσοῦσης || πυκνὸν πλῆθος, συρροή ἀνθρώπων συμπιεζομένων, ὄχλος || στενὸν, κλεισώρεα || Α —, (ἐπιρρημ.) σφιγκτῶς, στενωῶς καὶ μεταφ. ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, ἐν ταλαιπωρίᾳ, ἐν πείνῃ.
 Strettamento, ἐπ. σφιγκτῶς, στενωῶς || θερμῶς || συντόμως || αὐστηρῶς.
 Strettezza, οὐσ. θ. στενοχωρία, περιορισμός || ἔνδεια, ἀνάγκη || φειδωλία || — di cuore, (μεταφ.) ἀγωνία, ἀμηχανία ψυχική || φιλία, οἰκειότης || — di sangue, συγγένεια.
 Stretto, — α, ἔ. στενός, στενόχωρος || συνημμένος, συνεισφιγμένος, συνδεδεμένος || μικρός, ὀλίγος, ἑλλιπής || πυκνός, = πεφυλαγμένος || λίαν περὶλυπος, = afflitto || ὑπερβολικός, μέγιστος || ἀκριβής || recente —, πλησιέστατος συγγενής, propinquo || sonno —, ὕπνος νήδυμος, βαθύς || φειδωλός, φιλόργυρος, ἀνελεύθερος || Α — (ἐπιρρημ.) ἐν τῇ ἐσχάτῃ στιγμή.
 Stretto, οὐσ. ἄρ. στενόχωρος τόπος, στενός || — di mare, πορθμός || μέγιστη δυσκολία, ἀμηχανία || parlare —, ὁμιλῶ συνεπτυγμένως, ἐν συντόμῳ, κτλ.
 Strettoia, οὐσ. θ. σφιγκτήριον.
 Strettoiaio, οὐσ. ἄρ. πιαστής τῶν ἐπιούχων ὑφασμάτων.
 Strettoio, ἄρ. πιαστήριον, σφιγκτήριον || — delle uve, πατητήριον τῶν σταφυλῶν || (χειρουργ.) δέσμη σφιγκτή.
 Strettura, οὐσ. θ. ἄρ. σφιγξίς || (κατ' ἔκτ.) στενοχωρία || — (χειρουργ.) σφιγκτήριον || τόπος στενότης.
 Stria, θ. ράβδος κίονος, στρίγξ.
 Striato, — α, ἔ. ραβδωτός.
 Stribbiare, ρ. ἐν. ἴδε strebhiare.
 Strienina, θ. (χημ.) στρυχνίνη.

Strieno, ἄρ. φυτόν, ὁ στρόγγος.
 Stridente, ἔ. διγ. θορυβώδης, ὄξύς || ψυχρὸς καθ' ὑπερβολήν.
 Stridere, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. κραυγάζω || (κατ' ἔκτ.) τρίζω ἐπὶ πραγμάτων.
 Stridevola, ἔ. διγ. ὄξύς, λιγυρός.
 Stridimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε.
 Strido, ἄρ. κραυγή, βοή || πάταγος, θόρυβος || μέγα ὑπερβολικὸν φύγος || stridi καὶ strida, πλ.
 Stridare, οὐσ. ἄρ. κραυγή, ὡς τὸ προηγούμενον.
 Stridalo, — la, ἔ. ὄξύς, λιγυρός.
 Strigamento, οὐσ. ἄρ. ἀνέλυσις.
 Strigare, ρ. ἐν. ἀναλύω, ἀνελεῖτω || μεταφ. διευκρινῶ, διασαφηνίζω || —, ἴδε sollecitare || — si, αὐτ. ἀπαλλάττομαι, ἀπελευθεροῦμαι.
 Strigatoio, οὐσ. ἄρ. ἐξελικτρον, κτένιον τῆς κόμης.
 Strigatore, — trice, οὐσ. ὁ ἀνελεῖτων, διαχωρίζων.
 Strige, οὐσ. θ. ἡλ. νυκτινομον ὄρνισον, τεφρόχρον καὶ ὑπόλευκον, ἡ στρίγξ, ἡ ὁ αἰγοθήλης κραυγάζων γοερῶς μόνον τὴν νύκτα.
 Strigio, οὐσ. ἄρ. φυτόν, ὁ στρόγγος.
 Strigia, οὐσ. θ. ἴδε straggiare.
 Strighiare, ἴδε stregghiare.
 Strignere καὶ stringere, ρ. ἐν. κυρίως, σφίγγω, συσφίγγω, συνάπτω, συνδέω δύο τινά || μεταφ. συγκινῶ ψυχικῶς || — amicizia con alcuno, φιλίαν συνάπτω μετὰ τινά || — il cuore, θλίβω, βασανίζω, στενοχωρῶ, παρατείνω τὴν καρδίαν || — si, αὐτ. συσφίγγομαι || φειδωλὸς χροῦμαι, ἐλαττῶ τὰς δαπάνας μου, κανονίζω, περιορίζω, συστέλλω ἐμαυτόν || — si ad alcuno, προσέρχομαι, πλησιάζω τινί || essere stretto dalla gatta, (παθ.) βασανίζομαι ὑπὸ τῆς ποδάγρας.
 Strignimento, οὐσ. ἄρ. σύσφιξις, στένωσις, συστολή, πυκνότης || — di cuore, ψυχικὴ στενοχωρία.
 Strignitore, — trice, οὐσισατ. ὁ συσφίγγων, = che strigne.
 Strignitura, οὐσ. θ. ἴδε strig-

gnimento' || περιπτύξις.
 Strigolo, οὐσ. ἄρσ. ἐπίπλοον, σκέπη τῶν ἐντέρων, λίπος τοῦ γαστροῦ.
 Strillare, ρ. οὐδ. (ἀνα)βοῶ, κραυγάζω.
 Strillo, οὐσ. ἄρ. βοή, κραυγή.
 Strillozzo, οὐσ. ἄρσ. πτηνὸν ἐν τοῦ γένους τῶν κριθολόγων.
 Strimpellamento, οὐσ. ἄρσ. —tura, θ. (μουσ.) ἀσυμφωνία, κακοφωνία.
 Strimpellare, ρ. ἐν. (μουσ.) ἀτέχνως κρούω ὄργανον ἔγχροδον.
 Strimpellata, οὐσ. θηλ. (μουσ.) ἴδε strimpellamento.
 Stringa, οὐσ. θ. πλέγμα σιδηρωτῶν περὶ τὰς ἀκρας, σφαιρωτῆρ, τάρργανον σειράδιον, κοιν. σειρήτιον.
 Stringato, οὐσ. ἄρσ. σειρητοποιός, σειρητοποιώλης.
 Stringare, ρ. ἐν. ἴδε ristignere.
 Strinto, οὐσ. θ. ἴδε stretta.
 Strinto, —a, ἐ. ἴδε stretto.
 Striona, οὐσ. ἄρ. ἡθοποιός.
 Strippare, ρ. οὐδ. (χρῆ.) ὑπερασθίω, τρώγω μέχρι κόρου.
 Striscia, οὐσ. θ. ταινία οἰαδήποτε ἐξ ὑφάσματος, ἐκ χαρτίου, ἐκ δερμάτος, κτλ. ἢ ἔχουσα περισσότερον μήκος ἢ πλάτος' || γραμμὴ' || ἦφις (κατὰ τὸν Dante), =serpe' || σπῆθη ἀμφιστομος, (χρῆ.) =ispada' || —e di corrente (ναυτ.) ὀρμητικὰ ρεύματα γινόμενα εἰς τινὰ μέρη τῆς θαλάσσης.
 Strisciamento, οὐσ. ἄρ. ἐρπυσμός.
 Strisciare, ρ. οὐδέτ. ἐρπῶ, ἐρπύζω, κοιν. σύρωμαι μετ' ἡνίκαιαν' || —, ἐν. οὐδ. διὰ τῆς χειρὸς τοῦς κλύδους ἴνα πίσωσιν οἱ καρποί.
 Strisciata, οὐσ. θ. ἐρπυσμός, συμμός, ἄλυσθις.
 Strisciolenia, οὐσ. θ. (ὄπικ.) ταινίδιον, —d'oro, χρυσοῦν—.
 Striscioni, ἐκ(ρ. (caminare—) βαδίξω ἐπιστόργως, σύρων τοὺς πόδας ἐπὶ τοῦ ἔδαφους.
 Stritolabile, ἐ. διγ. εὐθραυστος.
 Stritolamento, ἄρ. καὶ stritolazione, θ. σὺντριψις, λειοτριβήσις.
 Stritolare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. θραύω, συντριβῶ, θρύπτω, μεταβάλλω εἰς

θρύμματα, εἰς ψιχία' || —si, οὐσ. συντριβῆσθαι, λειοποιεῖσθαι' || —si, (μεταφ.) ἐπιποθῶ τὸ διακαθεῖσθαι.
 Stritolatura, ἴδε stritolamento.
 Strizzare, ρ. ἐν. ἴδε spremere.
 Strofa καὶ —e, οὐσ. θ. (λεξ. ἑλλην.) στροφή ἔπηματος.
 Strofinaccio, οὐσ. ἄρσ. ἀπόμακτρον, κοιν. πατσμπούρα διὰ τὰ τρυβλία' || (κατ' ἔκτ.) γυνή φαυλόβιος.
 Strofinamento, οὐσ. ἄρ. —nata, θ. —nazione, θ. τρίψις, ψήξις.
 Strofinare, ρ. ἐν. τρίβω, σμῆχω, ἀπομάσσω.
 Strofinatore, ἄρ. χαλκοτριβῆς, ὁ καθαρίζων τὰ χάλκινα ἄγγεια.
 Strofinio, ἄρ. καθαρσις, συνεχῆς τρίψις τῶν μαγειρικῶν ἄγγεϊων.
 Strolaga, οὐσ. θηλ. ὄνις ἐκ τῶν νυκτιπόδων, ἢ κολουμῆς.
 Strolagare καὶ strola—, ρ. ἐν. ἐπαγγέλλομαι τὸν ἀστρολόγον, προλέγω τὸ μέλλον διαγινώσκων ἐκ τῶν ἀστέρων' || μτφ. λέπτολογῶ, παραφρονῶ, ὄνειροπολῶ.
 Strologia, οὐσ. θ. ἴδε astrologia.
 Strolago καὶ strolago, οὐσ. ἄρσ. ἀστρολόγος, ἀστρομάντις.
 Strombare, ρ. ἐν. (τεκτ.) πλατώνω τὰς παραστάδας θύρας ἢ θυρίδας.
 Strombatura, οὐσ. θ. (τεκτ.) πλάτυνσις ἐσωτερικῆς θύρας ἢ θυρίδος.
 Strombazzare, ρ. ἐνερ. διασαλπίζω, διακηρύττω τι διὰ τῆς σάλπιγγος.
 Strombazzata, οὐσ. θ. σάλπιγμα.
 Strombettare, ρ. ἐν. σαλπίζω' || μτφ. διασαλπίζω, διαθυλλῶ τι.
 Strombellata, θ. ἴδε strombazzata.
 Strombettiere, ἄρ. σαλπικτής.
 Strombettio, ἄρσ. ἴδε strombellata.
 Stromento, οὐσ. ἄρ. ἴδε strumento.
 Stroncare, ρ. ἐν. ἴδε troncare.
 Stronzare, ρ. ἐνερ. ἐλαττώ, ἀποκόπτω, περικόπτω, περιτέμνω.
 Stronzato, —a, μσc. τοῦ stronzare.
 Stronziana, οὐσ. θηλ. (χημ.) οὐσία μεταλλικῆ, στροντιανή.
 Stronzo καὶ stronzoio, οὐσ. ἄρ. μέταλλον, τὸ στρόντιον' || moneta:

stronze, νομισματα, περιτετηγμένα.
 Stropicciamento, οὐσ. ἄρ. τρίψις.
 Stropicciare, ρ. ἐν. τρίβω διὰ τῆς χειρὸς' || μτφ. ἀνησυχῶ, ἀνιώ, παρενοχλῶ τινα' || si, αὐτ. τριβῶμαι.
 Stropicciatura, θ. (ἐν)τριψις τοῦ σώματος' || ῥύσσωσις πράγματος.
 Stropiccio, οὐσ. ἄρ. συγνή τρίψις' || μτφ. μόχθος, λύπη, βλάβη.
 Stroppa, οὐσ. θ. λύχνος πρὸς σύνδεσιν ἀγκυλίδος, οἰσῶ, φιλυρίς.
 Stroppiare, ρ. ἐν. ἀκρωτηριάζω.
 Stroppiatura, θ. ἴδε storpiatura.
 Stroppio καὶ stor—, οὐσ. ἄρσ. ἐμπόδιον, κάλυμα, ἄμηχανία.
 Stroschia, θ. ἴχνος ἢ γραμμὴ τοῦ καταπίπτοντος ἢ ῥέοντος ὕδατος ἐπὶ τινος πράγματος' || ὄχετός, ἀβλαβή.
 Strosciare, ρ. οὐδ. κροτῶ πίπτων' ἐπὶ ὕδατος.
 Stroschio, οὐσ. ἄρ. ἴδε Stroschia.
 Strozza, οὐσ. θ. λέρυγι, φέρυγι.
 Strozamento, ἄρ. στραγγαλισμός.
 Strozatoio, —a, ἐ. στραγγαλιστικός' || fume —a, στραγγάλη, βόχος.
 Struzzatura, οὐσ. θ. ἴδε strozzamento, lo strozzare' || ὄχετου στένωσις ἐν τῷ λαμφῷ.
 Struzzare, οὐσ. ἄρ. τερακοτρόφος.
 Strozze, οὐσ. ἄρ. ἴδε strozza.
 Struffo καὶ struffolo, οὐσ. ἄρ. ἀχάρων σωρός' || Πάκους τεμάχιον.
 Struggente, ἐ. κατασπεπτικός.
 Struggere, ρ. ἐν. (κατ' ἀφαίρεσιν) ἀντι τοῦ distruggere) φθείρω, τήκω, διαλύω, καταστρέφω' || —si, αὐτ. φθείρομαι, τήκομαι' || —si in prigione, μεταφ. θρηγῶ, ὀδύρομαι.
 Struggimento, οὐσ. ἄρ. φθορά, τήξις, ἀνάλυσις' || λιποθυμία, λιποψυχία' || ἀδημονία' || σφοδρὸς ἔρως μέγας πόθος.
 Struggitore, —trice, οὐσ. φθορῶς, καταστροφῶς' || γυνή ἀνηλεής.
 Struire, ρ. ἐν. ἴδε instruire.
 Struma, οὐσ. θ. χοιρῆς, οἰδημα, πρήξιμον σκροτάδες τῶν ἀδένων τοῦ λαίμου, τὰ κοιν. χελώνια.
 Strumentaccio καὶ stro—, οὐσ. ἄρ.

ἀθλιον, ἔργον ἐργαλείον.
 Strumentale, ἐ. διγ. ὄργανικός.
 Strumentamento, ἐπ. ὄργανικός.
 Strumentare, ρ. ἐν. γράφω κρουματικός συνθέσις.
 Strumentazione, οὐσ. θ. (μουσ.) κυρίως, ἢ τέχνη τοῦ ἐξαγγέλλειν δι' ὄργων μουσικῶν μέλη, κρουματοποιεῖα' || — (κατὰ στενοτέραν ἐκδοχήν), ἐντεχνος κοινωνία φῶδης καὶ κρουμάτων, κρουματικὴ μελοποιεῖα.
 Strumento καὶ stromento ἢ stromento, οὐσ. ἄρ. οἰονδήποτε ἔργαλείον, σκεῦος, μηχανήμα' μηχανή' σμύλη, μαχαίριον, σκαθῆριον ἢ νυστέριον, τὸ ὄργανον, τὸ μέσον, καὶ μτφ. ἢ συνεργός ἐπὶ τι.
 Strupare, ρ. ἐν. διακορεύω, φείρω κορθάνον, κοιν. ξεκαρθνεύω.
 Strupo ἢ sturpo, οὐσ. ἄρσ. διακόρευσις, φθορὰ παρθενίας.
 Strutto, —a, πθ. μτ. τοῦ struggere.
 Struttura, οὐσ. θ. οἰκοδόμησις' || δεοργάνωσις' || ρυθμός τοῦ λόγου.
 Struzione, θ. (κατ' ἀποκοπήν ἀντι τοῦ distrusione) καταστροφή.
 Struzzo, —zulo, οὐσ. ἄρσ. στρουθὸς λιθική, στρουθοκάμηλος.
 Stu, (κατὰ συγκοπὴν) ἀντι τοῦ se tu' ἴδε γραμματικὴν.
 Stuccare, ρ. ἐνερ. βῶω, ἐμψρίσω, συγκολῶ ἐκ μαρμαραλοφῆς' || μτφ. προσενῶ ἀθλιῶν, κέρων, ἐνοχλῶ, παρενοχλῶ' || —si, αὐτ. (κατ' ἔκτ.) ψιμμοθιοῦμαι, ἐπιχρωματιζομαι, κοιν. φουκασιδόνομαι ἐπὶ γυναικῶν καλλωπιζομένων ἐκ βαφῆς.
 Stuccatore, οὐσ. ἄρσ. ὁ κατασκευάζων μαρμαροκονία.
 Stucchevolare, ρ. ἐν. ἀνιώ, κατανοχλῶ, ἀθλιῶν παρέχω.
 Stucchevolata, ἐ. διγ. ἀνιάρως, ἀθλήσις.
 Stucchevolezza, θ. ἀνία, ἀθλία.
 Stucchevolmentis, ἐπ. ἀνιάρως.
 Stucco, οὐσ. ἄρ. μαρμαροκονία.
 Stucco, —a, ἐ. κεκορημένος, διάκορος, κοιν. χορτάτος, ἀνιῶν, κέρων, ἀθλιῶν ἀθανάτωνος ἐκ τινος προσώπου ἢ πράγματος.

Studente και — iante, έ. διγ. φοιτητής, σπουδαστής.
 Studibile, έ. διγ. σπουδής άξιος.
 Studiamento, ούς. άρ. σπουδή, επίμελεια, φροντίς.
 Studiare, ρ. έν. και ούδ. διατρέβω περί τὰ γράμματα, περί τὰς τέχνας, σπουδάζω, μελετώ, συγγράφω, φιλολογώ || (κατ' έκτ.) ένασχολούμαι έν οίωδήποτε πράγματι καλῶ ἢ κακῶ || επίσπεύδω, επίταχύνω τι || — si, αὐτ. καταγίνομαι, διδάσκομαι, ένασχολούμαι επί τι, προσπαθῶ.
 Studiato, — α, πθ. μετ. τοῦ studiare || έ. σπουδαίος, έγγραμματος || επίθυμητός, άγαπητός || κεκαλλωπισμένος, επίτετηθευμένος.
 Studiatore, ούς. άρ. ἴδε studente.
 Studievolmente, έπ. έκ προθέσεως, έκ προμελέτης.
 Studio, ούς. άρ. ἢ περί τὰ γράμματα διατρέβῃ, σπουδῇ, μελέτῃ, εργασία || σπουδαστήριον, εκπαιδευτήριον || εργοστάσιον ζωγράφων και άγαλματοποιῶν || βιβλίον, σύγγραμμα σπουδαζόμενον || αὶ μελέται, αὶ σπουδαί || — (μους.) συλλογή γυμνασμάτων || φροντίς, επίμελεια, φιλοσοφία || καλλιέργεια || εὐνοία, άγάπη || α — ἢ a bello —, επίτηδες, έκ προμελέτης.
 Studiolo, ούς. άρ. γραμματεῖον, γραφεῖον, μικρὸν χαρτοφυλάκιον.
 Studiosamente, έπ. έσπουδασμένως, προθύμως, έκ προθέσεως || ταχέως, κατασπευσμένως.
 Studioso, — α, έ. φιλομαθής, φιλόσπουδος || έπιμελής, φιλόπρονος || πρόθυμος.
 Stuello, ούς. άρσ. (χειρουργ.) μοτὸς έκλυχνιωτός, κοιν. φωτῆλλον διὰ τὰς πληγὰς.
 Stufa, ούς. θ. πυρατήριον, βαλανεῖον, λουτρόν || θερμολογία || — (φαρμ.) πυρίαμα || χειμῶδιον τῶν φωτῶν, ὕψστεγον φωτοκομίσιον || κάμινος πρὸς ἀποστράγγιν.
 Stufaiuolo, — iolo, άρσ. βαλανεύς, κοιν. λουτρότης.

Stufare, ρ. έν. και ούδ. βαλανεύω, ὑπηρετῶ έν βαλανεῖω || μεταφ. ἀνίαν, ἀγέλιαν προξενῶ || — si, αὐτ. θερμολουτρώ.
 Stufato, ούς. άρσ. πνικτόν, τὸ κοιν. ατυφάτον, κρέας ἢ ἄλλο τι.
 Stufato, — α, παθ. μετ. τοῦ stufare || —, έ. στεγανός.
 Stufatura, θ. κυρίωςων χρήσις, πωρίσις, pratica della stufa.
 Stufo, — α, έ. κεκορησμένος.
 Stumia και stummia, ούς. θηλ. ἴδε sciumia.
 Stuoia και stoia, ούς. θ. ψίλαος.
 Stuolo, ούς. άρ. στρατός || πληθῆς, πληθος προσώπων ἢ πραγμάτων.
 Stuonante, έ. διγ. (μους.) παράφωνος, — che stonata.
 Stuonare, ρ. ούδ. (μους.) παραφωνῶ.
 Stupefaciento, έ. καταπληκτικός.
 Stupefare, ρ. ένερ. εκπλήττω, καταπλήττω, καταπτοῶ || ναρκῶ || — si, αὐτ. καταπλήσσομαι, έξίσταμαι, έκθαμβούμαι, θαυμάζω.
 Stupefativo, — α, έ. καταπληκτικός.
 Stupefato, — α, παθ. μετ. τοῦ stupefare, εκπληκτός, έκστατικός || νενάρκωμένος, ἀναίσθητος.
 Stupefazione, θ. ἴδε stupidizza.
 Stupendamente, έπ. θαυμαστῶς.
 Stupendissimo, — α, έ. (ὑπερθ.) θαυμασιώτατος, εκπληκτικώτατος.
 Stupendo, — α, έ. θαυμάσιος || μεφ. έξαιρετός, άριστος, ἡδύτατος.
 Stupidizza, ούς. θ. εκπλήξις, κατάπληξις, θάμβος || βλακεία.
 Stupidire, ρ. ούδ. εκπλήττομαι, έκθαμβούμαι || (κατ' έκτ.) ἡλιθιούμαι, μωραίνωμαι, ἀποκτηνούμαι.
 Stupidissimo, — α, (ὑπερθ.) βλακίστος, βλακίστατος.
 Stupidità, ούς. θ. ἴδε stupidizza.
 Stupidito, — α, παθ. μετ. τοῦ stupidire || —, έ. ἴδε stupido.
 Stupido, — α, έ. βλάξ, άφρων || — (κατ' έκτ.) εκπληκτός.
 Stupimento, άρ. ἴδε stupore.
 Stupire, ρ. ούδ. ἴδε stupidire.
 Stupore, ούς. άρσ. νάρκη, νάρκωσις

των αίσθήσεων, ἀναίσθησία || έκπλήξις, θαυμασμός.
 Stuprare, ρ. έν. φθείρω παρθέλον, έκπαρθεύω.
 Stupratore, ούς. άρσ. φθοράς παρθέλου, παρθενοφθόρος.
 Stupro, ούς. άρ. παρθενίας φθορά.
 Stura, ούς. θ. δοχείου έκπωμάτωσις, ἀναστόμωσις, κοιν. ξεστούπωμα.
 Sturare, ρ. έν. έκπωματίζω, ἀναστομῶ || — si, αὐτ. έξέρχομαι τοῦ περικλείσται μέρους.
 Sturbamento, ούς. άρ. θόρυβος, ταραχή, άμνηχανία.
 Sturbanza, ούς. θηλ. (άμνηχ.) ἴδε τὸ προηγούμενον.
 Sturbare, ρ. έν. παράττω, θορυβῶ, διακόπτω, έμποδίζω.
 Sturbatore, ούτ. άρ. ταρξίας.
 Sturbazione, ούς. θ. και ;
 Sturbo, ούς. άρ. ἴδε sturbamento.
 Sturmento, ούς. άρ. (λέξ. κακόζηλος) ἴδε strumento.
 Stuzio, ούς. άρ. άγριολόχανον.
 Stuzzicadenti, άρ. ὀδοντογλυφίς.
 Stuzzicamento, ούς. άρ. έρεθισμός.
 Stuzzicare, ρ. έν. νύττω, κεντῶ έλαφρῶς || έρεθίζω, συγκινῶ || — si, ούτ. προσεγγίζω, πλησιάζω || — si i denti, μεταφ. τρώγω.
 Stuzzicato, — α, μετ. τοῦ stuzzicare.
 Stuzzicatoio, ούς. άρ. κέντρον.
 Stuzzicatore, ούς. άρ. έγέρτης, έρεθιστής, — che stuzzica.
 Stuzzicorecchi, άρ. ὠτογλυφίς.
 Su, (κατὰ τοὺς γραμματικῶς) έπρ. και προθ. επί, άνω, επάνω, (έλλ' ὡς ἀκριβέστερον εἶπειν, su, έστίν ὄνομα κατ' ἀποκοπήν τοῦ λατινικοῦ sopra ἢ supere, σημαίνοντος τόπον ἢ ὀματίον άνωτερον), andare —, montare —, υπάγω, ἀναβαίνω εις τόπον άνωτερον || — di sopra, su da alto, έν τοῖς άνωτέροις ὀματίοις τῆς οἰκίας, άνω, επάνω || su, προτασσόμενον ὀνομάτων προσλαμβάνει τὸ ἔρρον lo, la, κατὰ τὸ γένος έκάστου ὀνόματος, (ἀφαιρουμένου τοῦ ο πρὸ τῶν άρσ.) ὡς sul

monte, sul mare, sul dire, sul fare (γραφόμενον δέ δλόκληρον πρὸ τοῦ θηλ.) ὡς sulla terra, sull'acqua, sull'ora || su, έν συνθέσει μετὰ τοῦ ἰνί ἀποτελεῖ μίαν λέξιν συνι ἢ συννι, έκεί άνω || su ! sul (προτροπικῶς) ὄρρει ! έμπρός ! || su, suso, su via, orsu (έν γρήσει ὡς παρακελευστικά) έγερθήτε, σπεύσατε, ὀαρρεῖτε ! (ἴδε Γραμματικήν).
 Suadere, ρ. έν. πείθω, καταπειθω, συμβουλεύω, προτρέπω.
 Suadevole, έ. διγ. πειστικός, συμβουλευτικός, προτροπικός.
 Suado, — α, παθ. μετ. τοῦ suadere.
 Suasione, θ. κατάπεισις, πειθῶ.
 Suasibile, έ. διγ. εύπειστος.
 Suasivo, — α, έ. πειστικός.
 Suaso, — α, παθ. μετ. τοῦ suadere.
 Suave, έ. διγ. γλυκύς, ἡδύς.
 Suavemente, έπ. μειλιχίως, ἡδέως.
 Suvazza, θ. ἡδύτης, γλυκύτης.
 Subacido, — α, έ. ὑπόξυς.
 Subalbido, — α, έ. ὑπόλευκος.
 Subalternare, ρ. έν. ὑποτάσσω, εξαρθῶ ὑπέλληλον ὑποδεέστερον, έξ ἄλλου άνωτέρου.
 Subalternativo, — α, έ. δυνάμενος διατελεῖν ὑπὸ άνωτερον.
 Subalternato, a, ἴδε subalternno.
 Subalternno, — α, έ. ὑποδέεστερος.
 Subasiare, ρ. έν. δημοπρατῶ.
 Subastazione, ούς. θ. δημοπρασία.
 Subavvisare, ρ. έν. εἰδοποιῶ κρύφα.
 Subbia, ούς. θηλ. ὄξεια σμίλη τῶν λιθοξείων.
 Subbiare, ρ. έν. σμιλεύω.
 Subbiato, — α, πθ. μετ. τοῦ subbiare.
 Subbietto, ούς. άρ. ἴδε suggerito.
 Subbilloso, — α, έ. ὑπόγολος, ὄλιγον γολερικός.
 Subbio, ούς. άρ. αντίον ὕφαντοῦ.
 Subbissamento, ούς. άρ. καταστροφῆ, ἀνατροπῆ έκπόρθησις.
 Subbissare και subii —, ρ. έν. καταστροφῶ, ἀνατροπῶ, έκπορθῶ, κοιν. λεηλατῶ || — si, αὐτ. κρημνίζομαι, καταστρέφομαι, καταρρέω, ὑπορρέω,

κυρίως και μεταφορικῶς.
 Subbisso, οὐς. ἄρ. καταστροφή, ἀνα-
 τροπή, ἐρήμωσις.
 Subbollire, ρ. ἐν. ἀναβράζω ὀλίγον
 || —, οὐδ. ὑποζέω.
 Subcutaneo και subcutaneo, —α, ἐ.
 ὑπόθερμος.
 Subdividere, ρ. ἐν. ὑποδιαίρω.
 Subentrare, ρ. οὐδ. διαδέχομαι, ἀ-
 ναπληρῶ τὴν θέσιν τινός.
 Subietto, ἴδε subbietto.
 Subillare, ρ. ἐν διασκορπῶ, διαφθεί-
 ρω τινὰ διὰ δάρων.
 Subire, ρ. ἐνεργητ. ὑφίσταμαι, ὑπο-
 μένω.
 Subissare, ρ. ἐν ἴδε subbissare.
 Subitamente, ἐπ. παρυσύς.
 Subitamente, ἐπ. αἰφνης.
 Subitaneo, —α, και subitano, —α, ἐ.
 ἀπροσδόκητος, αἰφνιδιος.
 Subitanità, οὐς. θ. τὸ αἰφνίδιον.
 Subilezza, θ. ταχύτης, ἐτοιμότης.
 Subilo, —α, ἐ. ταχύς, ἔτοιμος, πρό-
 θυμος || ἀπροσδόκητος, αἰφνιδιος ||
 —, ἐπ. εὐθύς, παρυσύς.
 Subiugare, ρ. ἐν. ἴδε soggiogare.
 Subiuntivo, οὐς. ἄρ. (γραμ.) ἔγκλι-
 σις, ὑποτακτικῆ.
 Sublimamento, οὐς. ἄρ. ὑψώσις, ἀ-
 νύψωσις, = ἴδε sublimare.
 Sublimare, ρ. ἐν. ὑψῶ, ἀνυψῶ ||
 —σι, εὐθ. ἀνυψοῦμαι, ὑπερυψοῦμαι.
 Sublimatorio, οὐς. ἄρ. (χημ.) ἀμο-
 δόκη, δοχεῖον ἐξατμιστήριον.
 Sublimazione, οὐς. θηλ. ἀνύψωσις,
 ἐπέκτασις || ἴδε raffinamento.
 Sublime, ἐ. διγ. κυρίως, μετώρος,
 ἐν χρήσει δὲ μᾶλλον μεταφ. δεινός,
 ὑψηλός, ἔξοχος, θεῖος, θαυμάσιος,
 ὑπέροχος, διαπρέπων.
 Sublimentate, ἐπιρ. ὑψηλῶς, ὑπε-
 ρόχως, θείως.
 Sublimissimo, —α, ἐ. ἔξοχώτατος.
 Sublimità, —iade, —iate, θ. ὕψος,
 ὑπεροχῆ, μεγαλείου.
 Sublimo, —α, ἐ. ἴδε sublime.
 Sublinare, ἐ. ὑποσέληνος, μεταξὺ
 τῆς γῆς και τῆς σελήνης.
 Subodoriare, ρ. ἐν. ὑπαισθάνομαι, ὑ-

πονῶ, μανθάνω τι ἐπιτηδεύω ||
 ὑποσφραίνομαι.
 Subordidamento, οὐς. ἄρ. ἴδε su-
 bordinazione.
 Subordinare, ρ. ἐν. ὑποβάλλω, ἐξαρ-
 τῶ τινὰ ἐξ ἄλλου ἀνωτέρου.
 Subordinamento, ἐπιρ. ἐν ὑποτα-
 γῇ πρὸς ἀνώτερον.
 Subordinato, —α, καθ. μετ. τοῦ su-
 bordinare, ἐξηρηγμένος.
 Subordinazione, θ. ὑποταγῆ.
 Subornate, ἐ. διγ. ἠθῶν διασποράς.
 Subornare, ρ. ἐν. δωροκοπῶ, δολέ-
 ζω, διαφθείρω διὰ δάρων || (στρ.)
 παρασκευάζω λάθρα τοὺς στρατιώ-
 τας εἰς λιποταξίαν, εἰς στάσιμ, κτλ.
 Subornatore, ἄρ. ἀπατεῶν.
 Subornazione, θ. ἠθῶν διασπορά.
 Subuglio, ἄρ. σύγχυσις, κυκλών.
 Suburbano, —α, ἐ. ἀστυαίων.
 Suburbio, οὐς. ἄρ. προάστειον.
 Subventaneo, —α, ἐ. (μονα—) ὠδὸν
 ἔχον.
 Succedaneo, —α, ἐ. διάδοχος || —,
 οὐς. (ιατρ.) βότανα.
 Succedente, ἐ. διγ. διάδοχος.
 Succedenza, οὐς. θ. διαδοχῆ.
 Succedere, ρ. οὐδ. διαδέχομαι, ἀν-
 τικαθίσταμαι τινὰ, εἰσέχομαι εἰς
 τὴν θέσιν, τὸν βαθμὸν, τὴν ἄξιν
 τινός || ἀποβαίνω καλῶς.
 Succederevole, ἐ. διγ. διάδοχος, ἐ-
 πακόλουθος.
 Succedevolmente, ἐπ. διαδοχικῶς.
 Succeditore, —trice, οὐς. διάδοχος.
 Succernericchio και succernerino, ἐ.
 (pane—) σποδίτης ἄρτος || colore
 —(κατ' ἀναλ.) χρώμα ὑποσποδί-
 ζου, κοιν. στακερί.
 Succenturiate, (ἀνστ.) ἡ δωδεκαδά-
 κτυλος ἀπόφυσις.
 Succenturiato, —α, ἐ. (ἀνατ.) ven-
 tricoli ἢ corpi—i, ἐπινεφρίδια, σαρ-
 κία ἢ ἀδένες ἐπινεφρίδιοι.
 Successibile, ἐ. διγ. διαδοχικός.
 Successibilità, οὐς. θηλ. δικαίωμα,
 τάξις διαδοχῆς, διαδοχῆ.
 Successione, οὐς. θ. ὑπαλληλία, δια-
 δοχῆ, συνέχεια ἐδιάδοχος.

Successivamente, ἐπ. διαδοχικῶς,
 ἀλληλοδιαδόχως.
 Successivo, —α, ἐ. διαδοχικός, ἐπάλ-
 ληλος || προδευτικός || —(ὡς ἐπ.)
 διαδοχικῶς || —(ὡς οὐς.) διαδοχῆ.
 Successo, οὐς. ἄρ. (ἴκ τοῦ λατιν.
 successus) καλῆ ἢ κακῆ ἐκβασίς
 πράγματος προκειμένου, τὸ ἀποβη-
 σάμενον, τὸ ἀποτέλεσμα.
 Successore, οὐς. ἄρτ. διάδοχος ||
 (ἐπὶ ἐρασιῶν) ὁ ἐπιὼν ἐρωμένος
 γυναικός, κτλ. || κληρονόμος.
 Successoria, —α, ἐ. διαδοχικός, κλη-
 ρονομικός.
 Succiamiento, ἄρ. ἴδε succiamento.
 Succiare, ρ. ἐν. ἴδε succiare.
 Succiatore, —trice, ἴδε succiatore.
 Succielamento, ἄρ. τρεῖσις, κοιν.
 τρυπίσις || μετφ. λεπτολογία.
 Succielliare, ρ. ἐν. κυρίως, τιτραί-
 νω, κοιν. τρυπῶ || μεταφ. λεπτο-
 λογῶ, ἀκριβολογοῦμαι.
 Succielliaino, οὐς. ἄρ. τρυπανο-
 πιάς, τρυπανοπώλης.
 Succielliinare, ἴδε succielliare.
 Succielliino, οὐς. ἄρ. (ὀπκ.) τε-
 ρετρίον, κοιν. τρυπίνιον.
 Succielliolo, οὐς. ἄρ. τέρετρον, ἄρις,
 κοιν. τρυπίνη.
 Succilio, οὐς. ἄρ. τέρετρον διανοίγον
 ὄπας στοργύλας || (βοτ.) χυμός ||
 essere in—, ὀργῶ, σφριγῶ ἐπὶ
 φυτῶν και μετφ. ἐπὶ σφοδρῶ σαρ-
 κικοῦ πόθου τῶν ἀνθρώπων.
 Succiarebone, οὐς. ἄρ. θήλαστρον,
 τὸ κοιν. ρωγοβύζι || μεταφ. οἶνο-
 πότης, αἰλοπότης.
 Succiamete, οὐς. ἄρ. βοτάνη, ἡ ὀρο-
 βήγη, = ὀροβαρηθῆ.
 Succiamiento, οὐς. ἄρ. ἐκμύζησις.
 Succiante, ἐ. διγ. ὁ ἐκμύζων, ἐκ-
 μύζτης ἐπὶ ἐντόμων και ἰχθύων.
 Succiare, ρ. ἐν. μυζῶ, ἐκμύζω, ἀ-
 πόρρωθ' τι διὰ τῶν χειλῶν, κοιν.
 πιπιλλῶ || —αίονο, (κατ' ἐκτ.)
 ἀργυρολογῶ τινὰ κατὰ μικρόν, κατ-
 εσθῶ ἀνεπαίσθητως τὴν περιουσίαν
 αὐτοῦ || —σι, (αὐτ.) ἐκμύζομαι.
 Succiasangue, οὐς. ἄρ. βδέλλα.

Succiala, οὐς. θ. ἐκμύζησις.
 Succiato, —α, πθ. μετ. τοῦ succiare.
 Succiatore, οὐς. ἄρ. ἴδε succiante.
 Succidere ἢ succi—, ρ. ἐν. ὑπο-
 σκάπτω || ἀφαιρῶ, ἀποκόπτω.
 Succignere, —ingere, ρ. ἐν. ὑπο-
 (περι)ζώνωμι τὸ ἐπιμήκη ἱμάτια
 || μετφ. μεταρίζω, περιστέλλω, χαλινῶ.
 Succino, ἄρ. ἤλεκτρος, τὸ ἤλεκτρον,
 οὐσία ρητινώδης, ὀρυκτῆ.
 Succintamente, ἐπ. συντόμως.
 Succinto, —α, ἐ. σύντομος, βραχύς,
 συνεσταλμένος || —, καθ. μετ. ὑ-
 περσομένος.
 Succio, οὐς. ἄρ. ἐκμύζησις, ὀπορρο-
 φησις || in in—, (ἐπιρ.) ἐν ριπῇ
 ὀφθαλμοῦ, ὀμέσως.
 Succiola, οὐς. θ. κάστανου βραστόν
 || nomo da succiolo, (μεταφ.) οὐ-
 τισανός ἀνθρώπος.
 Succiolaiio, οὐς. ἄρ. πωλητῆς βρα-
 στῶν καστανῶν.
 Succiso, —α, καθ. μετ. τοῦ succi-
 dere; ὑποτεταγμένος.
 Succulavio και succulavio, —α, ἐπίθ.
 (ἀνατ.) ὑποκλειδίας ἐπὶ ἀρτηριῶν,
 κλειδοκοκκίλων και τῶν μυώνων.
 Succo, οὐς. ἄρ. χυμός, = succilio.
 Succoso, —α, ἐ. ἴδε succoso.
 Succuba, ἄρ. δαίμων ὑπὸ μορφῇν
 γυναικείαν συγκαθεύδων μετ' ἀνδρὸς
 κατὰ τὴν χυδαίαν δοξασίαν.
 Succulento, —α, ἐ. χυλώδης, ἄχυ-
 λος, εὐχυμος, εὐζυμος.
 Succumbere, ρ. οὐδ. ὑποπίπτω ἐκ
 τοῦ βάρους, ὑποκύπτω || μετφ. ὑπό-
 κειμαι, ἴδε soggiacere.
 Succursale, θ. παρενοριακῆ ἐκκλη-
 σία, παρακλήσιον, κοιν. μετόχι ||
 ὑποκατάστημα ἐμπορικόν.
 Succidissimo, —α, ἐ. (ὑπερθ.) ρυπα-
 ρώτατος, = superl. di succido.
 Succida και succidio, —α, ἐ. ρυπα-
 ρός, αἰσγρός.
 Succidume και succidume, οὐς. ἄρ.
 ρυπαρία, ρῦπος, κοιν. λέρα.
 Succo, οὐς. ἄρ. ἴδε succo.
 Sud, ἄρ. (γεωμ.) μισηδρία, νότος
 || mare di—, ὁ μέγας ὠκεανός.

Sudacchiare, ρ. οὐδ. και—si, αὐτ. ἀφιδρώ, κοιν. ἰδρώνω ὀλίγον.
 Sudaminii, οὐσ. ἄρτ. πλθ. (παθαλ.) ολύκταιναι, ἐξανθήματα ἐπιφέροντα πολὺν κνησμόν, φαγοῦραν.
 Sudante, ἔ. διγ. ἐπίμοχος.
 Sudare, ρ. οὐδ. ἰδρῶ, ἰδρώνω || — (κατ' ἔκτ.) μοχθῶ.
 Sudario, οὐσ. ἄρ. καθιδρώτιον, ρινόμακτρον || santu—, τὸ ἄγιον σουδάριον ἢ μανδήλιον ἢ ὀθόνη, ἐφ' ἧς ἔμεινεν ἐνταυπωμένη ἢ εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Sudaticcio, —a, ἔ. ὀπωσοῦν ἰδρωμένος, =alquanto sudato.
 Sudato, —a, παθ. μετ. τοῦ sudare, ἱερωμένος || μτφ. κερμηκῶς, κατάπνοος || ἐπιπύνας κατασκευασθεῖς.
 Sudatorio, —a, ἔ. ἰδρωτικός || —, οὐσ. ἄρτ. πυριετήριον, ἰδρωτικὸν εἰρημακόν, ἢ τύπος θερμῆς προκαλῶν τὸν ἰδρωτῆρα.
 Suddecano, οὐσ. ἄρ. (βαθμὸς ἐκκλ.) ὁ ὑπὸ τὸν decano.
 Suddelegare, ρ. ἐν. ἀντικαθίστημι τινα ἐπίτροπόν μου.
 Suddelegato, —a, πθ. μετ. τοῦ suddelegare || —οὐσ. ἀντεπίτροπος.
 Suddelegazione, θ. ἀντεπίτροπή, ἀνυποκατάστασις ἐπίτροπου.
 Suddetto, —a, ἔ. προειρημένος.
 Suddiaconato, οὐσ. ἄρτ. (ἐκκλ.) ὑποδιακονία.
 Suddiacono, οὐσ. ἄρ. ὑποδιάκονος.
 Suddistinguere, ρ. ἐν. διακρίνω τι αὐτίς, ἐπιδιακρίνω.
 Suddistinzione, οὐσ. θ. νέα διακρίσις τοῦ ἕδῃ διακρινόμενου.
 Suddito, —a, ὑπήκοος.
 Suddividere, ρ. ἐν. ὑποδιαίρω εἰς περισσότερα μέρη.
 Suddivisibile, ἔ. διγ. ὑποδιαίρετός.
 Suddivisione, οὐσ. θ. ὑποδιαίρεσις.
 Suddiviso, —a, παθ. μετ. τοῦ suddividere.
 Sudicaria, οὐσ. θ. ρυπαρία, ρύπος, ἀκαθαρσία, γλισχρότης.
 Sudicicio, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) ὀλίγον ρυπαρός, ὀπωσοῦν ἀκάθαρτος.

Sudicio, —a, ἔ. ρυπαρός, κοιν. βρωμαρός || αἰσχρός.
 Sudiciume, οὐσ. ἄρ. ρυπαρία.
 Sudore, οὐσ. ἄρ. ἰδρώς || μτφ. μισθὸς ἐργασίας || κάματος, κόπος.
 Sudorifero, —a, ἔ. ἰδρωτικός ἰδρωτήριος ἐπὶ φαρμάκων, κτλ.
 Sudorifico, —a, ἔ. ὡς ἀνωτέρω.
 Sufficente, sufficiente και sufficiente, ἔ. διγ. ἐπαρκής, ἐξαρκής, ἀρκῶν, ἀρκετὸς πρὸς τι.
 Sufficentemente, ἐπ. ἀρκούντως.
 Sufficentezza και sufficienteza, οὐσ. θ. ἐπάρκεια, τὸ ἀρκούν || ἱκανότης, δεξιότης, =abilità.
 Suffocamento, ἄρ. πνιγμός.
 Suffocato, ρ. ἐν. (ἀπο)πνιγῶ.
 Suffocazione, θ. ἴδε soffocamento.
 Suffocare, ρ. ἐν. ἴδε soffocare.
 Suffragano, —a, ἔ. (vescovo) ἐπίσκοπος ὢν ὑπὸ μητροπολίτην.
 Suffragare, ρ. ἐν. ψηφοφορῶ || — (κατ' ἔκτ.) ἰσχύω, βοηθῶ, ὠφελῶ || — ἴδε iscorpare.
 Suffragazione, οὐσ. θ. ψηφοφορία.
 Suffragio, οὐσ. ἄρτ. ψῆφος, = voto || συνδρομή, βοήθεια.
 Suffumicamento, οὐσ. ἄρ. καπνισμός.
 Suffumicare και —gare, ρ. ἐν. καπνίζω, ὑποκαπνίζω.
 Suffumicazione, οὐσ. θ. ἴδε suffumicamento.
 Suffusione, οὐσ. θ. (ιατρ.) ὑπόχυσις || —di bile, ὁ ἵκτερος || πάθος τῶν ὀφθαλμῶν, ὑπόχυμα.
 Suffoso, —a, ἔ. ὑποκεχυμένος.
 Suffolamento, οὐσ. ἄρ. συριγμός.
 Suffolare, ρ. ἐν. συρίζω, σφυρίζω.
 Suffolo, οὐσ. ἄρ. συριγμός.
 Sugante, ἔ. διγ. (caria) στυνόχαρτον.
 Sugare, ρ. ἐν. (ἐκ)μυζῶ, ἀπορροφῶ.
 Suggellamento, ἄρ. ἐπισφράγισις.
 Suggellare, ρ. ἐνερ. ἐπισφραγίζω || στιγματίζω κακοῦργον καταδικασθέντα || μεταφ. ἐντυπῶ.
 Suggello και sigillo, ἄρ. σφραγίς και τὸ ἐπισφράγισμα αὐτό || σημεῖον μαρτυρίας || —di confessione, ἢ τῆς ἔξομολογήσεως ἔγγρα-

φία || συμπλήρωσις, ἀποπεράτωσις.
 Suggero, ρ. ἐν. ἐκμυζῶ.
 Suggestimento, οὐσ. ἄρ. εἰσήγησις.
 Suggestire, ρ. ἐν. εἰσηγοῦμαι, ὑποβῆλλω, ὑπομνησκῶ.
 Suggestitore, —trice, οὐσ. εἰσηγητής ἢ σύμβουλος || ὑποβολεὺς ἐν τοῖς θεάτροις. [γόρευσις.
 Suggestione, οὐσ. θ. εἰσηγησις, ὑπα.
 Suggestivamente, ἐπ. σοφιστικῶς.
 Suggestivo, —a, ἔ. σοφιστικός.
 Suggestamente και so, ἐπ. δουλοκρατῶς, = con suggestione.
 Suggestamento, οὐσ. ἄρ. καθυπόταξις, ὑποδούλωσις.
 Suggestare, ρ. ἐν. ὑποζυγῶ || (κατ' ἔκτ.) ὑποτάσσω, ὑποδουλῶ.
 Suggestatore και so—, ἄρ. ὁ ὑποτάσων, ὑποδουλῶν.
 Suggesto και suggestito, οὐσ. ἄρ. ὑποκείμενος || ὑπήκοος || ἄτομον, ἀνὴρ, γυνή = persona || λόγος, αἰτία, ἀφορμή || —(γραμ.) τὸ ὑποκείμενον || ὑπόθεσις συγγραμματος, ποιήματος, κτλ. || —, ἐπιθετ. ὑπογυρίσιος, ὑπόδουλος.
 Suggestione και suggestione, οὐσ. θ. ὑποταγή, ὑποδούλωσις || senza—, ἀφελῶς, ἀπλῶς.
 Soggiugare, ρ. ἐν. ἴδε soggiogare.
 Sughera, οὐσ. θ. και sughero, ἄρτ. φελλός, φελλόδρυς και τὸ δένδρον αὐτό || λαγύριον ἐκ φελλου.
 Sughoreto, οὐσ. ἄρτ. δάσος ἐκ φελλοδρυῶν, =bosco di sugheri.
 Sugheroso, —a, ἔ. φελλώδης.
 Sugga, οὐσ. θ. γοῖστιον λίπος ἀνακλυτόν, =grasso di porco.
 Suggaccio, οὐσ. ἄρ. νεφρῶν λίπος.
 Suggoso, —a, ἔ. λιπώδης.
 Sugo, suoco και suco, οὐσ. ἄρτ. ὁ ἐκ τῶν κρεάτων, ὁ ἐκ τῶν λαγύρων ζωμός, χυμός, ἢ θρεπτικὴ οὐσία || μεταφ. τὸ οὐσιώδες, τὸ ἑαίρετον ἐν βιβλίῳ, ἐν λόγῳ κτλ.
 Sugosamento, ἐπ. οὐσιωδῶς.
 Sugosissimo, —a, ἔ. (ὑπερθ.) οὐσιωδέστατος.
 Sugosità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ.

πολυχυμία, =l'essere sugoso.
 Sugumera, οὐσ. θ. ἴδε sicumera.
 Suicida, οὐσ. ἄρ. αὐτόχειρ.
 Suicidio, οὐσ. ἄρ. αὐτοκτονία.
 Sulfato, ἄρ. θεϊκόν, θειοῦχον ἄλας.
 Sulfurita, οὐσ. θ. τὸ θειώδες.
 Sulfureo, —a, ἔ. θειώδης.
 Sullogare, ρ. ἐν. και οὐδ. ὑπανοικίζω, ὑπομισθῶ.
 Sullunare, ἔ. διγ. ὑποσέληνος.
 Sultana, οὐσ. θ. ἡ τοῦ σουλτάνου γυνή, σουλτάνα || μέγα πλοῖον τουρκικόν, ὀρμόνιμον.
 Sultaneggiare, ρ. οὐδέτ. διάγω ὡς σουλτάνος.
 Sultantino, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) μικρὸν τουρκικὸν χροσοῦν νόμισμα.
 Sultano, οὐσ. ἄρ. σουλτάνος, ὁ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς ἀπόλυτος βασιλεὺς ἢ αὐτοκράτωρ.
 Summentovato, a, ἔ. προειρημένος.
 Sumministrare, ἴδε somministrare.
 Summultiplico, ἔ. διγ. (μαθ.) ὑποπλαπλασίασις, πολλαπλασιασμός.
 Summormorare, ρ. οὐδέτ. ἴδε sommormorare.
 Suntο, οὐσ. ἄρ. ἐπιτομή, περιληψίς βιβλίου || σύντομος ἐγκύκλιμα.
 Suntuario, —a, ἔ. δαπανητικός.
 Suntuosamente και suntu—, ἐπ. δαπανηρῶς, πολυτελῶς.
 Suntuosità και suntu—, οὐσ. θ. πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια.
 Suo, —a, κτητ. ἔ. τρίτου προσώπου ἀριθ. ἐνικοῦ, σφέτερος, ἐαυτοῦ, ἐαυτῆς, ἐκείνου, ἐκεῖνης ἐν χρήσει ἐπὶ προσώπων και πραγμάτων ἐνάθερος il suo padre, ὁ πατήρ αὐτοῦ, κτλ. || suoi και ποιητ. sui ἄρτ. πλ. || sue θ. πλ. οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι τίνος, (ἴδε Γραμματικὴν) || ἐκφράσει· questa donna dai suoi poco avuta cura... da me fu raccolta, ἡ γυνὴ αὐτῆς μὴ ἀγαπωμένη ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, εἶδεν ἄσυλον και ἀγάπην παρ' ἐμοῦ || oiasuono dicena la sua, ἕκαστος ἔλεγεν ὅ,τι ἐφρῶνε.
 Suocera, οὐσ. θ. πνευθῆρα.
 Suocero, οὐσ. ἄρ. πνευθῆρας.

Suola, θηλ. πέλιμα, κάττωμα, κρηπίς υποδήματος, τὸ κοιν. ἀχνάρι.
 Suolo, οὐσ. ἄρ. ἔδαφος, δάπεδον, ἐπιφάνεια τῆς γῆς, κτλ. || μ.τφ. ἡ χώρα, ἐν ᾗ ἐγεννήθη τις. || suola, πλ. κάττωμα. ἴδε suola. || στοιβίς, στοιβί, κοιν, στήθα ἐμπορευμάτων || δπλή ἴππου, ἡμιόνου, κτλ.
 Suonare, ρ. ἐν. ἴδε sonare.
 Suono, ἄρ. ἤχος, φωνή φθόγγος.
 Suora, οὐσ. θ. ἀδελφή. || μοναχή, καλογραία.
 Superabile, ἔ. διγ. εὐλόωτος, ἀλώσιμος, εὐκόλως κυριευόμενος.
 Superabilità, οὐσ. θ. τὸ εὐλόωσιμον, τὸ εὐκόλως κυριευόμενον.
 Superamento, οὐσ. ἄρ. ὑπεροχή, κατκτησις, νίκη.
 Superante, ἔ. διγ. ὑπέρωχος, ἔξωχος.
 Superaro, ρ. ἐν. ὑπερέχω, νικῶ.
 Superato, —α, πθ. μ.τ. τοῦ superare.
 Superatore, οὐσ. ἄρ. ἴδε superante. || κατακτητής, νικητής.
 Superbamente, ἐπ. ὑπεροπτικῶς. || μεγαλοπρεπῶς.
 Superbia, οὐσ. θ. ὑπεροψία, τὸ ἀγέρωγον, ἀλαζονεία.
 Superbiente, ἔ. διγ. ἀλαζών.
 Superbire καὶ —biare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ὑπερηφανεύομαι.
 Superbissimo, —α, ἔ. (ὑπερθ.) ὑπεροπτικώτατος. || μεγαλοπρεπέστατος. || κορυφαίος.
 Superbizza, οὐσ. θ. (ὑποκ.) μικρὰ ὑπερηφανία, κενοδοξία.
 Superbo, —α, ἔ. ὑπεροπτικός, μεγαλόφρων. || ἔξωχος, ὑπέρωχος, μεγαλοπρεπής.
 Superchiare, ἴδε superchiare.
 Supercilio, ἄρ. ἴδε sopracciglio.
 Supererogazione, οὐσ. θ. ἐπιμέτρον καθήκοντος.
 Superfittazione, οὐσ. θ. (ιατρ.) ἐπικύψις, σύγχρονος σύλληψις καὶ ἄλλου ἐμβρύου.
 Superficiale, ἔ. διγ. ἐπιπόλαιος, ὢν ἐπὶ μόνῃ τῆς ἐπιφανείας.
 Superficialità, θ. ἐπιπολαιότης.
 Superficialmente, ἐπ. ἐπιπολαιῶς.

Superficie, οὐσ. θ. ἐπιφάνεια.
 Superfluento, ἐπ. περιττώς, ἀμέτρως, ὑπὲρ τὸ δέον.
 Superfluità, —tade, —tate, οὐσ. θ. πλεονατισμός, περισσεύμα.
 Superfluo, —α, ἔ. περιττός.
 Superi, οὐσ. ἄρ. πλ. οἱ τῶν ἐθνικῶν Isoli, = rumi de'gentilli.
 Superinfuso, —α, ἔ. ὑπερέγχυτος.
 Superiore, οὐσ. ἄρ. ἀνώτερος, προϊστάμενος, ὁ ἔχων ἄλλον ὑπεξοφιστον. || — (ἐκκλ.) μονῆς ἡγουμένος || —, ἐπὶ ἀνώτερος, ὁ ἄνω κείμενος. || ὑπέρτερος, κρείττων, ὑπέρωχος. || —(στρατ.) ἀνώτερος ἀξιωματικός, ἀπὸ τοῦ λοχαγοῦ μέχρι τοῦ στρατηγοῦ. || corpi —i, (ἀστρ.) οἱ πλανῆται.
 Superiorità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ὑπεροχή, ἀρχηγία, ἐπικρατήσις.
 Superiormente, ἐπ. ἀνωτέρως. || ἔξωχος, = in superior modo.
 Superlativamente, ἐπ. ὑπερθετικῶς, ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν.
 Superlativo, —α, ἔ. (γραμ.) ὑπερθετικὸς βαθμὸς, τὸ ὑπερθετικὸν νόμο —, ὑπέρθετικὸν ὄνομα. || μ.τφ. ὑπέρωχος ἐπιφανέστατος.
 Superlazione, οὐσ. θ. ὑπέρβεις, ὑπερβολή, πλατυσμός λόγου.
 Supernale, ἔ. διγ. ἴδε superno, superiore.
 Supernalmente, ἐπ. ἀνωθεν, ἐκ Θεοῦ.
 Superno, —α, ἔ. ὁ ἀνωθεν, ὁ οὐράνιος, θεῖος.
 Superparzienta, ἔ. διγ. (ἀριθ. καὶ γεωμ.) ἐπιμόριος ἀριθμὸς.
 Superpurgazione, οὐσ. θ. (ιατρ.) ὑπερκαθάρσις τῆς κοιλίας.
 Superstite, ἔ. διγ. ὁ ἐπιζών.
 Superstizione, θηλ. δεισιδαιμονία. || ὑπερβολικὴ περὶ τὰ θεῖα εὐλάβεια, σπουδή. || μ.τφ. ὑπερακριβολογία.
 Superstiziosamente, ἐπ. δεισιδαιμονίως. || μεταφορικ. ὑπερακριβολῶς.
 Superstizosità, οὐσ. θηλ. ἴδε superstizione.
 Superstizioso, —α, ἔ. δεισιδαιμων.

|| μεταφ. λίαν ἀκριβής, ἀκριβολόγος, δεισιπράγμων.
 Supervacaneo, —vacuo, —α, ἔ. περιττός, μίταιος, ἀναφελής.
 Supinamente, ἐπ. ὑπίτως.
 Supinarsi, ρ. αὐτ. ὑπείζω καὶ ὑπείζομαι, κοιν. πλαγιάζω ἀνάσκελα, ἐπὶ τῆς ῥάχως.
 Supinazione, θ. ὑπίσασμός, ἀναστροφή τῆς ὀλένης καὶ τῆς χειρὸς.
 Supino, —α, ἔ. ἕπιος, ἀνάστροφος. || μ.τφ. ῥέθουμος, ἀμελής. || —(ἐπ.) ἴδε supinamente.
 Supra καὶ supra, οὐσ. θηλ. ζωμὸς κρέατος, ῥόφημα, ἡ κοιν. σούπα.
 Suppallido, —α, ὄπωγρος.
 Suppedaneo, —α, ἄρ. ὑποπόδιον.
 Suppellibile, θ. σκευή, ἐπιπλῖα.
 Supplantare, ρ. ἐνερ. ὑποσκαλίζω, ἀποβίλλω, ἐκκρούω. || ἀπατῶ.
 Supplanteo, —α, καθ. μετοχή τοῦ supplantare.
 Supplantatore, —trice, οὐσ. ὑποσκαλιστής. || che supplanta.
 Supplantazione, θ. ὑποσκέλισις.
 Supplementario, —α, ἔ. ἀναπληρωτικός, συμπληρωματικός.
 Supplemento, καθ. suppli —, οὐσ. ἄρ. συμπλήρωμα, συμπλήρωσις. || —del stipendio, ἐπιμισθίον.
 Supplente, οὐσ. ἄρ. ἀναπληρωτής.
 Supplica, οὐσ. θηλ. αἰτήσεις χάριτος δι' ἀναφορᾶς, ἱκεσία.
 Supplicabile, ἔ. διγ. ὁ ἱκετεύσιμος.
 Supplicante, ἔ. διγ. ὁ ἱκετεύων δι' ἀναφορᾶς, = che supplica.
 Supplicantemente, ἐπ. ἱκετευτικῶς.
 Supplicare, ρ. ἐν. ἱκετεύω.
 Supplicatore, —trice, οὐσ. ἱκέτης.
 Supplicatorio, —α, ἔ. ἱκετευτικός.
 Supplicazione, οὐσ. θηλ. ἱκεσία, ταπεινὴ παράκλησις.
 Suppliche, ἔ. ἴδε supplichevole.
 Supplichevolmente, ἐπ. ἱκετευτικῶς.
 Supplicio καὶ —zio, ἄρ. τιμωρία, ποινή. || eterno —, αἰώνια ποινή, ἡ

κόλασις, ὁ ἕδης. || — (κατ' ἔπι.) βίανος, ἀγωνία, βαθεῖα λύπη.
 Supplimento, οὐσ. ἄρ. συμπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
 Supplire, ρ. ἐν. συμπληρῶ, ἀναπληρῶ. || —ad un servizio, ἐπαρκῶ ἐν τινι ὑπηρεσίᾳ.
 Supplizio, οὐσ. ἄρ. ἴδε supplizio.
 Supponibile, ἔ. διγ. ὑποθετικός.
 Supponimento, οὐσ. ἄρ. ὑπόθεσις.
 Supporre, ρ. ἐν. ὑποτίθωμι, ὑποβίτω, ἀποβίλλω. || ἀντικαθίστημι.
 Suppositivamente, ἐπ. ὑποθετικῶς.
 Supposito, ἄρ. ἴδε supponimento.
 Suppositorio, οὐσ. ἄρ. οἰονόητος ὑπόθετος.
 Supposizione, οὐσ. θ. ὑπόθεσις. || —(νομ.) ὑποβολή. || —di partito, δόξα ἀντικατάστασις βρέφους.
 Supposta, οὐσ. θ. (ιατρ.) ὑπόθετον, βέλανος, κωνίσκος ἐκ σάπυρος εἰσαγόμενος εἰς τὸν ἀφιδρώνα ἐπὶ δυσκοιλίᾳ.
 Supposto, οὐσ. ἄρ. ἴδε supposizione. || —α, καθ. μετοχή τοῦ supporre, ὑπόθετος.
 Suppregare, ρ. ἐν. ἴδε supplicare.
 Suppressione, οὐσ. θ. κατάργησις. ἔξλειψις. ἔσφρασις, = il suprimere. || ἀποσώπησις.
 Supprimere, ρ. ἐνερ. ἀποκρύπτω. || καταργῶ, ἀκυρῶ, παραλείπω.
 Suppurabile, ἐπίθ. διγ. ἐμπύσιμος, κοιν. ὁ γινόμενος ἐμπύων.
 Suppuramento, οὐσ. ἄρ. ἐμπύσις.
 Suppurare, ρ. οὐδ. (ιατρ.) ἐμπύσκομαι, ἐμπύζω.
 Suppurativo, —α, ἔ. ἐμπύτικὸς, ὁ προσενὼν ἐμπύσιν.
 Suppurazione, οὐσ. θ. ἐμπύσις.
 Supputare, ρ. ἐνερ. λογίζομαι, κοιν. λογαριάζω.
 Supputazione, οὐσ. θ. λογισμός, κοιν. λογαριασμός.
 Supremamente, ἐπ. ὑπερβαλλόντως, ἔξωχος.
 Supremazia, οὐσ. θ. ὑπεροχή, τὰ πρωτεῖα, κυριαρχία. || τὸ δικαίωμα τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας καθ' ὅ θεω-

ρούνται ως κεφαλαί τῆς θρησκείας.
Supremo, —a, ἔ. ὑπέρτατος, τέλειος, ὕψιστος, —*eminentissimo* || *ante* —, ὁ ὕψιστος Θεός.
Sur, πρόθ. ἐπὶ ἴδε sopra.
Sura, οὐσ. θ. (ἀνατ.) γαστροκνημῖς, γαστροκνήμιον.
Surale, ἔ. διγ. γαστροκνημικός.
Surolo, οὐσ. ἀρ. (βοτ.) βλάστημα, ἀποφυάξ ἢ παραφυάξ.
Sursoolido, οὐσ. ἀρ. ἢ κατὰ τοὺς ἀρχ. ἀλγυβριαστάς, πέμπτη δύναμις τοῦ σπέρου.
Surrogazione, οὐσ. θ. καθήκοντος ἐπιμετρον, πρᾶξις ὑπὲρ τὸ καθήκον.
Surgente, ἔ. διγ. ὁ ἐξέρχόμενος, ὁ ἐγειρόμενος, —*che surge*.
Surgere ἢ *surgere*, ρ. οὐδ. ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι, ἐξέρχομαι || ἀναθρῶω, ἀναβλύζω ἐπὶ ὑδάτων καὶ παντὸς ὕγρου, προσέτι δὲ καὶ ἐπὶ αἵματος || ἀναβαίνειν, ἀνέρχομαι, ἀνυφοῦμαι || γεννώμαι, παράγομαι || —(νομ.) προσομιλῶμαι, ἀγκυροβολῶ.
Surrettiziamente, ἐπ. κλοπιμαίως.
Surrettizio, —a, ἔ. κλοπιμαίος, λαθραῖος, ὑπόπικτος.
Surressione καὶ *surzezione* ἢ *ras-surzeione*, οὐσ. θ. ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις || *Pasca di* —, ἡ μεγάλη τοῦ Πάσχα δοξολογία τελομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπίσημος πανήγυρις πρὸς ἀνάμνησιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ || —(νομ.) ὑπεξαίρεσις, κλοπή, ἀρπαγή ἀγγράφου διὰ δολιότητος.
Surrogamento, οὐσ. ἀρσ. ἴδε surrogazione.
Surrogare, ρ. ἐν. ὑποκαθίστημι, ἀντικαθίστημι.
Surrogatore, —trice, οὐσ. ἀντικαταστάτης, ἀναπληρωτής.
Surrogazione, οὐσ. θ. ἀντικατάστασις, ὑποκατάστασις.
Surto, —a, καθ. μετ. τοῦ *surgere* || —, ἴδε *avello*, *diritto*.
Suscettibile, ἔ. διγ. ἐπιδεκτικός, ἱκανός || μετ. ἐξυχολος, εὐερέθιστος.

Suscettibilità, οὐσ. θ. ἐπιδεκτικότης || (κατ' ἔκτ.) ἐξυθυμία.
Suscettivo, —a, ἴδε *suscettibile*.
Suscettore, οὐσ. ἀρ. ἴδε *suscettore*.
Suscozione, οὐσ. θ. ἀναδοχή.
Suscitamento, οὐσ. ἀρτ. ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν || μετ. ἐπανάστασις.
Suscitare, ρ. ἐν ἴδε *risuscitare* || (κατ' ἔκτ.) ἐρεθίζω, παροτρύνω || —si, αὐτ. ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν.
Suscitatore, —trice, οὐσ. ὁ παροτρύνων, ἀνεγείρων || —(κατ' ἔκτ.) δημεγέρτης, ἐρεθιστής.
Susina, οὐσ. θ. θαλάσσιον.
Susino, οὐσ. ἀρ. θαλασσηνέα.
Suso, ἐπ. ἴδε *su*.
Suserniare, ρ. ἐν. ἴδε *suserrare*.
Susornione, οὐσ. ἀρ. κρυψίνους, κρυψίνων, ὕπουλος, ἐχέμυθος.
Suspensione, οὐσ. θ. κυρίως, ἀνέστησις || μετ. ἀναβολή, συστολή || —*d'armi*, ἐκεχειρία, ἀνακωχή || —(ἐκκλ.) ἀργία τερέως.
Suspensivamente, ἐπ. ἐνδοιαστικῶς.
Suspensivo, —a, ἔ. (νομ.) ἀναβλητικὸς, ἀνακοπτικός || *punti* —i (γραμ.) στιγμαὶ ἀποσιωπητικοί.
Suspeso, —a, ἔ. ἴδε *sospeso*.
Suspiciace, ἔ. διγ. ὑπόπικτος.
Suspicare, ρ. ἐν. ἴδε *sospettare*.
Suspingere, ρ. ἐν. ἴδε *sospingere*.
Suspizione, θ. ὑπόψια.
Sussecutivamente, ἐπ. ἐφεξῆς.
Sussecutivo, —a, ἔ. ἐπόμενος.
Sussequente, ἔ. διγ. ἐπόμενος.
Sussequentemente, ἐπ. βαθμυδόν.
Sussequenza, οὐσ. θ. συνέπεια.
Sussequire, ρ. οὐδ. ἔπομαι, ἐφέπομαι, ἐπακολουθῶ.
Sussequente, ἔ. διγ. ἐπακολουθός.
Sussi, οὐσ. ἀρσ. χειρῶν, παιδιᾶ διὰ λιθαρίων.
Sussidanza, οὐσ. θ. ὑπόστασις, ὑποστάθμη, κατακάθισμα ὕγρων καὶ μέλισσα οὐρών.
Sussidiamente, ἐπ. ἐπιδοθητικῶς, ἐπικουρῶς.
Sussidiario, —a, ἔ. (νομ.) ἐπιδοθητικός, ἐπικουρικός.

Sussidiatore, —trice, οὐσ. ἐπιδοθητός.
Sussidio, ἀρ. βοήθεια ἐν ἀνάγκῃ.
Sussiego, οὐσ. ἀρ. (φυσ.) κυρίως, βαρύτης || — (κατ' ἔκτ.) σεμνοπρέπεια, σοβαρότης. [στάμενος.
Sussistente, ἔ. διγ. ὑπάρκων, ζῶν, ὑφισσιστενζα, οὐσ. θ. ὑπαρξίς, ζωὴ ὑπάρχουσα || (κοινολ.) σίτια, τὰ τοῦ βίου ἀναγκαῖα τοῖφιμα.
Sussistere, ρ. οὐδ. ζῶ, βιωτέω, ὑπάρκω, ὑφίσταμαι || ἰσχύω, ἔγκαιρός εἰμι || συντηροῦμαι.
Sussolano, οὐσ. ἀρ. ἀηλιώτης ἀνεμος, —*che spira da oriente*.
Sussulto, ἀρ. παλμός, ὑποσκιρτήσις.
Susta, οὐσ. θ. ἐλατήριον || σχοινίου χονδρὸν πρὸς σύνδεσιν τῶν ἐπὶ τῶν φορητῶν ζῶων φορέτων.
Sustantivamente καὶ *sostivamente*, ἐπ. οὐσιαστικῶς.
Sustantivo καὶ *so* —, ἀρ. (γραμ.) ὄνομα οὐσιαστικόν || —, —a, ἔ. ὑποστατικός, ἔχων ὑπόστασιν, οὐσίαν, δυνάμενος ὑπάρξιν ἀφ' ἑαυτοῦ.
Sustanza καὶ *sustanzia*, θ. ὑπαρξίς, ὑπόστασις, τὸ ὑπάρχον, τὸ ὄν || οὐσία || ἀγγελικὸν πνεῦμα, οἱ ἄγγελοι || τὸ χωρισθὲν ἐκ τοῦ σώματος πνεῦμα || περιουσία, τὰ ὑπάρχοντά τινος, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια || τὸ ἐν παντὶ πράγματι οὐσιωδέστερον || *in* —, (ἐπιρ.) ἐν βραχολογίᾳ, συντόμως, ἐν περιλήψει.
Sustanziale καὶ *so* —, ἔ. διγ. ὑποστατικός, ὁ ἔχων ὑπαρξίν || οὐσιώδης || ἀτίμολογος, σπουδαῖος || —, οὐσ. τὸ οὐσιώδες.
Sustanzialità καὶ *so* —, *tate*, —*tate*, οὐσ. θ. ἡ κατ' οὐσίαν ἰδιότης.
Sustanzialmente καὶ *so* —, ἐπ. οὐσιωδῶς, —*essenzialmente*.
Sustanziarsi καὶ *so* —, ρ. αὐτ. οὐσίαν προσκείμεναι, προσλαμβάνω.
Sustanzievole, ἐπιθ. διγ. οὐσιώδης, θρηπτικός.
Sustanziosissimo, —a, ἔ. (ὑπερθετ.) θρηπτικώτατος ἐπὶ ὄψων.
Sustanzioso καὶ *so* —, —a, ἐπιθετ. θρηπτικός, εὐχολός.

Sustentazione καὶ *so* —, οὐσ. θ. διατροφή, τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
Susurrante, ἔ. διγ. κελάρζων, ὑποφορῶν ἐπὶ ὑδάτων.
Susurrare, ρ. οὐδ. καὶ — *si*, αὐτ. (κατ' ὀνοματοποιίαν ἐκ τοῦ κελαρῖσμου τοῦ ρέοντος ὕδατος) μορμύρω, κελάρζω, ψιθυρίζω || μεταφ. κακολογῶ, δυσφημῶ τινα.
Susurratore, —trice, οὐσ. ψιθυριστής || κακολόγος, λοιδωρος, κατήγορος, κρυφὸς διαβολεύς.
Susurrazione, οὐσ. θ. κυρίως, μορμυγμός, κελαρῖσμός, φλοῖσθος ὕδατος ρέοντος || τονόρυσμός, ἤχος ὑπόκλιφος πολλῶν συνήμα προσώπων συνδιαλεγόμενων || μετ. κακολογία, δυσφημία.
Susurrio καὶ *susurro*, ἀρ. ψιθυρισμός || μετ. κακολογία, διαβολή.
Susurrone, οὐσ. ἀρ. ψιθυριστής, ψιθυρός || μετ. διαβολεύς.
Suttendere, ρ. ἐν. (γεωμ.) ἔλκω γραμμὴν ὑποταίνουσαν ἀντιθέτως πρὸς γωνίαν ορθοῦσθε τριγώνου ἢ ἀπὸ μίαις μέχρι τῆς ἄλλης πλευρᾶς τοῦ τῶρου κύκλου τινός.
Suttlerfuggere, ρ. ἐν. ὑπεκφεύγω, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Suttlerfugio, οὐσ. ἀρ. ὑπεκφυγή.
Suttessa, οὐσ. θηλ. (γεωμ.) γραμμὴ ὑποταίνουσα.
Suttura, οὐσ. θ. ραφή τοῦ κρανίου.
Suverato καὶ *sugherato*, —a, ἐπιθ. *scarpe* —e) ὑποδήματα, ἅτινα ἔχουσι φελλὸν μεταξὺ τῶν πελμάτων || πᾶν ὅ,τι φελλὸν ἐμπεριέχει.
Suvero, οὐσ. ἀρ. φελλός.
Suversione, οὐσ. θ. ἀνατροπή.
Suvertire, ρ. ἐν. ἀνατρέπω, καταστρέφω, κατεσφίζω.
Suvvi, ἐπ. ἀνω, ἐπάνω, —*su*.
Suzzaochera, θ. ἴδε *ossizzaochera* || —μεταφ. λύπη, μέριμνα.
Suzzamento, οὐσ. ἀρ. ξήρανσις.
Suzzante, ἔ. διγ. ξηραντικός.
Suzzare, ρ. ἐν. ξηραίνω, ἀποξηραίνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Suzzo, —a, καθ. μετ. τοῦ *suzzare*,

Ξηρανθείς' || — ἐπιθ. ξηρός.
 Svagamento, οὐς. ἄρ. διανοίας περι-
 σπασμός, ρεμβασμός.
 Svagare, ρ. ἐν. πορεκτρέπω, περι-
 σπῶ, ἀσπλωνῶ τινα, ἐκτρέπω ἀπὸ
 τῆς ἐργασίας' || — si, αὐτ. περισπῶ-
 μαι, διακόπτω τὴν ἐργασίαν μου
 περιπλανώμενος τῆδε κακείσε.
 Svagato, — a, πθ. μτ. τοῦ svagare.
 Svaginare, ἴδε sguainare.
 Svagolare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. πε-
 रिπλανώμαι.
 Svaligiamento, οὐς. ἄρ. κλοπή.
 Svaligiare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τὰ ἐν
 μαρσίπῳ' || κλέπτω, ληστεύω.
 Svaligiato, a, μτ. τοῦ svaligiare.
 Svalorire, ρ. οὐδ. ἐξασθενῶ.
 Svolorito, — a, μετ. τοῦ svalorire.
 Svampare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐκ-
 χέομαι, ἐξέρχομαι, ἐξατμίζομαι' ἐν
 χοίσει ἐπὶ φλογός, κτλ.
 Svappare, ρ. ἐν. κροαδίζω, ἀφαιρῶ
 τὸ ἐξέχον λεπτόν χυρῶν τοῦ ὑψί-
 σματος, μαδῶ χλαίνον.
 Svanimento, οὐς. ἄρσ. λιποθυμία.
 Svanire, ρ. οὐδ. ἐξατμίζομαι, δια-
 λύομαι, ἀφανίζομαι' ἐπὶ τῶν ποτῶν
 ἢ ἄλλων πραγμάτων ἀποβαλλόντων
 τὴν ὁσμὴν, τὸ γαστρικόν' || παύω,
 λιποθυμῶ' || ἀποτυγχάνω.
 Svanitaggio, οὐς. ἄρ. μειονέκτημα,
 βλάβη, ζημία, ἀπώλεια.
 Svanitgiosamente, ἐπ. ἐπιθλασθῶς.
 Svanitgiosu, — a, ἐ. ἀσύμφορος, ἀλυ-
 σιτελής, ἐπιζήμιος.
 Svanorabile, ἐ. διγ. ἐξατμιστός.
 Svanoramento, ἄρ. ἐξάτμισις, ἀτμός'
 || μτφ. κούφονα, βλακία.
 Svanorare, ρ. ἐν. ἐξατμίζω' ἐξαιρῶ'
 || μτφ. ἐκχέω τὴν ὀργήν' || — si,
 αὐτ. ἐξατμίζομαι, ἐκχέομαι καὶ μτφ.
 ἀποίχομαι, γίνομαι ἄφαιτος.
 Svanorazione, οὐς. θηλ. ἴδε svano-
 ramento.
 Svanore, ἄρ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 Svanoramento, οὐς. ἄρ. ἀνομοιότης,
 διαφορά' || φρενιτις.
 Svariare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. πλα-
 νῶμαι, ἀσταθῶ' || διαφέρω.

Svariatamente, ἐπ. διαφόρως, ἄλλο-
 τρόπως' || χωριστά.
 Svariato, — a, παθ. μετ. svariare'
 || —, ἐ. ποικίλος, ποικιλόχρους'
 || διάφορος.
 Svario, — a, ἐ. διάφορος, ποικίλος'
 || — οὐς. διαφορά.
 Svarione, οὐτ. ἄρ. μεγίστη ἀφροσύ-
 νη, μωρία, παραλογισμός.
 Svecchiare, ρ. ἐν. ἀνανεῶ τι, ἀφαι-
 ρῶ πᾶν ὅ,τι παλαιόν.
 Svegliamento, ἴδε svegliamento.
 Sveglia, θ. ἐξυπνητήριο' || στρέβλη,
 βρασανιστήριο τῶν καταδίκων.
 Svegliamento, ἄρ. ἀφύπνισις.
 Svegliare, ρ. ἐν. ἐξυπνίζω, ἐγείρω,
 ἀνεγείρω' || μτφ. προκαλῶ, διεγεί-
 ρω, ὑποκινῶ, καθίστημι προσεκτι-
 κόν' || — si, μεταφ. ἐξίσταται τῆς
 ληθαργίας' || —, οὐδ. περαινῶ τὴν
 νυκτερινήν ἐργασίαν.
 Svegliatezza, οὐς. θηλ. δξύνουα, εὐ-
 φύα, ζωηρότης.
 Svegliato, — a, παθ. μετ. τοῦ sve-
 gliare, ἐξυπνος' || —, δξύνουα, ζωη-
 ρός' || δραστήσιος, φιλόπονος.
 Svegliatoio, ἄρ. ὠρολογίου ἐξυπνη-
 τήριον' || μτφ. πᾶν τὸ παρέχον μέ-
 ριμναν, ἀνησυχίαν, ἀφύπνισιν.
 Svegliatore, οὐς. ἄρ. ὁ ἐξεγείρων,
 παροτρύνων, κτλ.
 Svegliare, ρ. ἐν. ἐκρίζω, ἀσπῶ κυ-
 ρίως τὰ φυτὰ καὶ τὴν ἀναφουμένην
 περιττὴν χλόην' || μτφ. ἀποβάλλω
 πᾶν ὅ,τι κακὸν ἐρριζωμένον ἢ ἀλ-
 λοθεν προκόπτον.
 Svegliarino, ἄρ. ἴδε svegliatoio.
 Sveglievole, ἐ. διγ. ἐγερσιμος' ||
 sonno —, ἐλαφρὸς ὕπνος.
 Svelamento, οὐς. ἄρσ. ἀποκάλυψις,
 δηλοποιήσις.
 Svelare, ρ. ἐν. ἀποκαλύπτω, δηλο-
 ποιῶ' || — si, αὐτ. ἀποκαλύπτομαι
 καὶ μτφ. κοινολογοῦμαι τινι, ἐμπι-
 στευτικῶς ἀναφέρω τὰ κατ' ἐμέ.
 Svelatamente, ἐπ. προδήλιως.
 Svelato, — a, πθ. μτ. τοῦ svelare.
 Svelenare, ρ. ἐνεργ. ἀποβάλλω τὸ
 δηλητήριο' || — si, αὐτ. τὴν

ὀργήν, τὴν μῆνιν ἐκχέω.
 Svelenire, ρ. ἐν. παρῶν, καθησυχά-
 ζω, κάμπτω.
 Svellere, ρ. ἐν. ἴδε svegliare.
 Svellimento, οὐς. ἄρ. ἐκρίζωσις.
 Sveltezza, οὐς. θ. εὐστροφία, εὐκι-
 νησία, ζωηρότης.
 Sveltire, ρ. οὐδ. διάκειμαι εὐκινή-
 τως, διατελῶ ἂν ἐλαφρῶς.
 Svelto, — a, παθ. μετ. τοῦ svellere'
 || —, ἐ. (ἐπὶ πραγμ.) ἐπιμήκης
 καὶ εὐρύς' || μτφ. (ἐπὶ προσώπων)
 λεπτός, κομψός, ζωηρός.
 Svenamento, ἄρ. φλέβας ρήξις.
 Svenare, ρ. ἐν. κόπτω τὰς φλέβας,
 φονεύω τραυματίζω.
 Svenenare, ρ. ἐν. ἴδε svelenare.
 Svenevolaggine, οὐς. θηλ. ἴδε sve-
 nevolezza.
 Svenevoles, ἐ. διγ. ἀχαρις, ἀπειρά-
 καλος, ἀνιάρως.
 Svenevolezza, οὐς. θ. ἀπειροκαλία,
 ἀνιάρτης, τὸ ἀχαρι.
 Svenevolemente, ἐπ. ἀπειροκάτως,
 ἀνιάρως, ἀκόμψως. [κοπή.
 Svenimento, οὐς. ἄρ. λιποθυμία, συγ-
 Svenire, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. λι-
 ποθυμῶ, λιποθυμῶ.
 Sventare, ρ. ἀνεμῶ, διανεμῶ, ἀνε-
 μίζω, ἐσρίζω' || — la vena, (ἐνεργ.)
 ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ.
 Sventatamente, ἐπὶ ἀπεριακέπτως,
 ἀπροσούλιως.
 Sventato, — a, παθ. μετ. τοῦ sven-
 tare' || —, ἐ. (ἐπὶ προσώπων) κου-
 φόνους, ἄφρων, μωρός.
 Sventolamento, ἄρ. ἀνέμισμα.
 Sventolante, ἐ. διγ. ἐπιπλέον, κυ-
 μαινόμενος.
 Sventolare, ρ. ἐν. ἴδε sventare' ||
 — si, αὐτ. κινεῖσθαι, κυμαίνεσθαι ἐκ
 τοῦ ἴκμου.
 Sventrare, ρ. ἐν. ἐκκοιλίζω, ἐξεν-
 περιζῶ' || —, οὐδ. τρώγω καὶ πίνω
 κατὰ κόρον' || — si, αὐτ. διατρίβω
 τὴν κοιλίαν, αὐτοκτονῶ.
 Sventrato, θ. ἴδε scorpacciato.
 Sventura, οὐς. θηλ. δυστύχημα, συμ-
 φορῶ, συμβῶν ὀδυνηρόν.

Sventuratamente, ἐπ. δυστυχῶς.
 Sventurato, — a, — tuoso, — a, ἐ.
 δυστυχῆς, ἀτυχῆς.
 Svenuto, — a, παθ. μετ. τοῦ sveni-
 re, λιποθύμος' || ἄδύνατος.
 Svergheggiare, ρ. ἐν. ραβδίζω, δέ-
 ρω, μαστιγῶ.
 Sverginare, ρ. ἐν. ἐκπαρθεύω.
 Sverginatore, οὐς. ἄρ. διακορευτής,
 φθορεὺς παρθένου.
 Svergognare, ρ. ἐν. κατασφύζω' ||
 ἀρπάζω, βιάζομαι, διακορῶ παρθέ-
 νον' || — si, αὐτ. αἰσχύνομαι.
 Svergognatamente, ἐπ. ἀναίδως.
 Svergognato, — a, παθητ. μετ. τοῦ
 svergognare, ὁ μὴ ἀπαισχυνόμενος'
 || ἐ. ἀναίσχυτος.
 Svernamento, ἄρ. παραχειμασία.
 Svernare, ρ. οὐδ. παραχειμαζῶ' ||
 κελῶν κατὰ τὸ ἔαρ' ἐπὶ ττηνῶν'
 || —, οὐδ. διαχειμαζῶ.
 Sverre, ρ. ἐν. ἴδε svegliare.
 Svertare, ρ. ἐν. ἐκκενῶ, κοιν. ἀδειά-
 ζω τὴν πυθμένα τῶν δικτύων' || δη-
 μοσιεύω ἀπόρητον τι.
 Sverza, οὐς. θ. σχίζη, σχιζίον ξύ-
 λου' || οἶνος λευκός, γλυκὸς καὶ δρι-
 μός' || κρᾶμβῆς εἶδος πρασινοπύδ.
 Sverzare, ρ. ἐν. σχίζω ξύλον' φρά-
 σω ὅπῃ ἐκ σχιζίων ξύλου' ||
 — si, αὐτ. σχίζομαι, διαίρομαι
 εἰς σχίλας.
 Svesciare, ρ. ἐν. πέρδομαι, κοιν. κλά-
 νο' || — (γυδ.) διακηρύττω ἐναντίον
 τῆς ἐχθροῦσας πᾶν ὅ,τι ἀπόρη-
 τον γινώσκω πραττόμενον ἢ ὑπο-
 ψιαζόμενον.
 Svesciatore, οὐς. ἄρ. πορδαλός, κ.
 πορδαλάς, = che svezza.
 Svesciarista, οὐς. θ. γυνὴ πορδαλά'
 || μεταφ. φλύαρος, διακηρύττουσα
 τὰ ἀπόρητα.
 Svestire, ρ. ἐν. ἐκδύω, γυμνῶ, ἀπο-
 γυμνῶ τινα' || — si, αὐτ. ἐκδύομαι,
 γυμνοῦμαι' || — si, μεταφ. ἀποβάλλω
 τὸ προσωπίον.

Svestito, — α, καθ. μετ. τοῦ svestire, ἀπογυμνωθεῖς.
 Sveitare, ρ. ἐν. ἀκροτομῶ. ἀφαιρῶ τὴν ἄκραν, τὴν κορυφήν' || —, οὐδ. κλονοῦμαι, συμπτύσσομαι.
 Svettaio, — α, καθ. μετ. τοῦ sveitare.
 Svezzato, — α, καθ. μετ. τοῦ svezzare.
 Svezzamento, οὐσ. ἄρ. ἀποπλάνησις, κραιπνή.
 Sviare, ρ. ἐν. κυρίως, παρεκτρέπω τῆς ὁδοῦ καὶ μτφ. ἀποπλανῶ, ἐκτρέπω τὸν νοῦν τινος' || —σι, αὐτπ. ἀποπλανῶμαι, παρεκτρέπομαι.
 Sviatissimo, — α, ἐ. (ὕπερ.) λίαν ἄσωτος, λίαν φαυλόδοτος.
 Sviaio, — α, καθ. μετ. τοῦ sviare, ἀποπλανῶντες, ἐκτραπέεις, παρεκτραπέεις, εἰς ἀκολασίας ἐπιθεθεῖς.
 Sviaiore, — trice, οὐτ. ἄρσ. ἀποπλανῶν τινὰ τῆς ὁδοῦ εὐθείας ὁδοῦ, διαφθορεύς, πλάνος.
 Sviagnare, ρ. ἐν. (ναυτ.) ἀνάγομαι, ἀφω τὴν ἄγκυραν, ἐκπλέω, κοιν. σαλπάρω' || —, οὐδ. φεύγω ταχέως καὶ κρυφίως.
 Sviagrire, ρ. οὐδ. ἐξασθενοῦμαι, ἀδυνατίζω.
 Sviagrito, — α, ἐ. ἀσθενής, λίαν ἀδύνατος, ἀνίσχυρος.
 Sviamento, οὐσ. ἄρσ. ἐξουδένωσις, περιφρόνησις.
 Sviare, ρ. ἐν. ἐξευτελιζῶ, περιφρονῶ.
 Sviamente, ἐπρ. ἐξευτελιστικῶς, περιφρονητικῶς.
 Svianneggiamento, οὐσ. ἄρ. ὕβρις, λοιδορία, ὀνειδισμός.
 Svianneggiare, ρ. ἐν. ὕβριζω, ὀνειδίζω, κακολογῶ τινὰ' || —σι, αὐτ. ὕβριζειν, ὀνειδίζειν ἀλλήλους, λέγειν ἄμοιβαίαις ὕβρεις.
 Svianneggiato, — α, καθ. μετ. τοῦ svianneggiare.
 Svianneggiatore, — trice, οὐσ. ὕβριστής, λοιδορός, κακολόγος.
 Sviileggiare, ρ. οὐδ. ἐπανακάμπτω εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς ἐξοχῆς ἐν τῇ λήξει τοῦ ἕρους.
 Sviuppamento, οὐσ. ἄρ. ἀνάπτυξις, ἐξέλιξις, κοιν. ξεδιπλωμα.

Sviluppare, ρ. ἐν. ἀναπτύσσω, ἀνελίττω, κοιν. ξεδιπλώνω τι' || μεταφ. ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ' || —σι, αὐτ. ἀναπτύσσομαι, ἐξελλίττομαι, κτλ.
 Sviluppo, ἄρ. ἴδε sviuppamento.
 Svinare, ρ. ἐν. μεταγγίζω τὸ γλεύκος ἀπὸ τοῦ ληνοῦ.
 Svinatura, οὐσ. θ. ἡ ἐκ τοῦ ληνοῦ ἐξαγωγή τοῦ γλεύκους.
 Svineigliare, ρ. ἐνεργητ. μαστίζω διὰ ραπίδος.
 Svincoiamento, οὐσ. ἄρσ. διαχωρισμός, ἀπόσπασις. [carai].
 Svincolare, ρ. ἐν. καὶ —σι, αὐτ. ἴδε siao.
 Svisceramento, οὐσ. ἄρ. ἐξεντέρισις, ἡ τῶν ἐντέρων ἀφαίρεσις.
 Sviscerare, ρ. ἐν. ἐξεντερίζω, ἐκκοιλίζω, κοιν. ξεκοιλίζω' || —, οὐδ. καὶ —σι, αὐτ. ἐξεντερίζομαι.
 Svisceramento, ἐπρ. ἐγκαρδίως, περιπαθῶς.
 Svisceratezza, οὐσ. θηλ. ἐγκαρδίας ἀγάπη, περιπαθῆς ἔρωσ.
 Svisceratissimo, — α, ἐ. (ὕπερθε.) λίαν ἀφωσιωμένος.
 Sviscerato, — α, καθ. μετ. τοῦ sviscerare' || —, ἐ. ἐγκαρδίας, περιπαθῆς, προσφιλέστατος' Amore —, ἔρωσ ἐγκαρδίας' || ὑπερβολικός.
 Svista, οὐσ. θ. λάθος, ἀμάχημα.
 Svitare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τὴν ἕλικα, κοιν. ξεβιδώνω' || (κατ' ἔκτ.) ἀνακαλῶ στανδῆποτε πρόσκλησιν.
 Sviticchiare, ρ. ἐν. ἀνελίττω, ἐξελίττω, ἀποσπῶ' || —σι, αὐτ. ἀνελίττομαι, ἀποσπῶμαι.
 Svituperare, ρ. ἐν. ὕβριζω, προσβάλλω, ἀτιμάζω, κακολογῶ' || — (ἄλλως) ἀφαιρῶ, ἀνακαλῶ τὸ ὄνειδος, ἱκανοποιῶ τὴν τιμὴν.
 Svinagnato, — α, ἐ. ἄνευ καρυφῆς, ἄνευ κρασπέδου' ἐπὶ ὑφασμάτων' || μεταφ. ἄφρων μωρός.
 Sviutare, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν κακίαν, τὸ ἐλάττωμα.
 Sviuzo, — α, οὐσ. Ἐλβετός.
 Sviucchiare, ρ. ἐν. δυσφημῶ, διασύρω τινὰ.
 Svogliare, ρ. ἐν. (τὸ ἐναντίον τοῦ

invogliare) ἀφαιρῶ τὴν θέλησιν, τὸν πόθον, μεταπειθῶ τινὰ' || —σι, αὐτ. ἀποβάλλω τὸν πόθον μου.
 Svogliaggine, οὐσ. θηλ. ἀπέχθεια, ἀποστραφή.
 Svogliamente, ἐπ. ἀπεχθῶς.
 Svogliato, — α, καθ. μετ. τοῦ svogliare' || ἐ. ἀνέρετος, ἐ οὐδὲν ἐπιθυμῶν, ἀποστρεφόμενος πᾶν ὄφον' || οὐσ. ἴδε isvogliatezza.
 Svogliatura, θ. ἴδε svogliaggine.
 Svolamento, οὐσ. ἄρ. πτήσις.
 Svolare, ρ. οὐδ. ἵπταμαι, ἀφίπταμαι, ἵκωιν. πατῶ.
 Svolazzamento, ἄρ. ἴδε svolamento.
 Svolazzante, ἐ. διγ. πτερυγίζων, περιπατάμενος τῆδε κάκισα' || σειόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.
 Svolazzare, ρ. οὐδ. πέτομαι συνεχῶς, περιίπταμαι, κοιν. πατῶ ελαφρῶς, πέριξ, τῆδε κάκισα' || πτερούσσομαι, πτερυγίζω, ἀνασειῶ τὰς πτέρυγας' || σειομαι ἐκ τοῦ ἀνέμου' || περιίπτομαι, περιπλανῶμαι.
 Svolazzatore, — trice, οὐτ. ὁ περιίπτάμενος' πτερυγίζων.
 Svolazzo, ἄρ. συγνὸν πτερόγισμα.
 Svolere, ρ. ἐν. ἀλλάσσω γνώμην, μεταγινώσκω, μετανοῶ.
 Svolgere, ρ. ἐν. ἐξελίττω, ἀναπτύσσω, κοιν. ἐκτυλάσσω, λῶω' || μεταφ.

μεταπειθῶ τινὰ' || διασαφηνίζω, ἐρμηνεύω τι κατ' ἔκτασιν' || διευθετῶ, διακοσμῶ τι.
 Svolgimento, οὐσ. ἄρ. ἀνάπτυξις.
 Svolta, οὐσ. θ. — tamento, ἄρ. στροφή, ἐλιγμὸς τόπου, ὄρου, γωνία τοῦ χου' || ποταμοῦ καμπή.
 Svoltare, ρ. ἐν. ἐξελίττω, ἀναπτύσσω' || — altrui, (μεταφ.) παίθω, καταπειθῶ τινὰ.
 Svoltata, οὐσ. θ. περιστροφή, ἐλιγμὸς, = lo svoltare.
 Svoltato, — α, καθ. μετ. τοῦ svoltare.
 Svoltatore, — trice, οὐσ. ὁ ἀναπτύσων, ἐξελλίττων τι.
 Svoltatura, οὐσ. θ. ἴδε svollata.
 Svoltechiarsi, ρ. αὐτ. στρέφομαι ἢ ἀναστρέφομαι, ἐλίσσομαι, ἀναλίσσομαι, περιπέλομαι, ἐναλλάξ εἰς ἐλιγμούς καὶ ἀναστράφας.
 Svolto, — α, καθ. μετ. τοῦ svolgere, ἐξελιγμένος, λελυμένος' || —, ἐ. μεταφ. πεπεισμένος, = persuaso' || (χειρουργ.) ἐξηθρωμένος.
 Svoltoiare, ἴδε svoltare.
 Svoltura, οὐσαστικ. θηλ. ἴδε svoltatura.
 Svolvere, ἴδε svolgere.
 Svolare, ρ. ἐν. ἐξάγω, ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω τὰς τρίχας, τὰ γνάφαλα' ἐπισηματωποιῶν, κτλ.

Τ

Τ, τὸ εἰκοστὸν γράμμα τοῦ ἀλφαβῆ-
του ὁμοειδῶνον τῷ Δ καὶ ὡς τοῦ-
του πολλὰὶ λέξεις γράφονται διὰ
τοῦ ἑνὸς ἢ ἄλλου τῶν στοιχείων
τούτων, ὡς etade καὶ etato, lito
καὶ lido, potere καὶ podere.
Τα, (μουσ.) κτύπος πλήκτρου ἐπὶ
τοῦ κύκλου τοῦ τυμπάνου. τὰ ||
μία τῶν τεσσάρων συλλαβῶν δι' ὧν

οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας ἐξετέλουν τὴν
φωνασκίαν τῆς μουσικῆς.
Tabaccaio, οὗς. ἀρ. καπνοπώλης.
Tabaccare, ρ. οὐδ. τραβῶ ταβάκον,
= tirar tabacco.
Tabacato, —α, ἔ. μεμολυσμένος ἐκ
ταβάκου || colore—, ἢ di mattonc,
ταβακῆχρους, ὁ χροιάν ἰσπανικοῦ
ταβάκου ἔχων.

Tabacchiara, οὐσ. θ. ταβακοθήκη, κοιν. ταβακιέρα.

Tabacchiata, οὐσ. ἄρσ. καταγραστής ταβίκου.

Tabacco, οὐσ. ἄρτ. διάρρινος κόνις, κοιν. ταβίκος και καπνός, νικοτινή. || una presa di —, ἀχροδακτυλιά ταβίκου.

Taballo και timballo, οὐσ. ἄρ. (μουσ.) δύο ἡμισφαίρια γαλκίνα βύρσαις ἐντεταμένα και ὡς τὰ τύμπανα κρουόμενα, τὸ γαλκόμετον τύμπανον, λέβης, κύμβαλον, κοιν. τουμπελέκι || συναυλία τοῦ πνευματικῆς ὄργανου, τὸν ἦχον τοῦ κρουομένου τυμπάνου ἀπομιμουμένου.

Taballo, οὐσ. ἄρσ. μέγα τύμπανον τῶν Μαυρῶν.

Tabano, —α, ἔ. δηκτικός, κακολόγος || lingua —α, κακή γλῶσσα μοχθηροῦ ἀνθρώπου.

Tabarro, οὐσ. ἄρ. ἐπειδύτης, ἐκασυφόνιον.

Taba, οὐσ. θ. (παθολ.) σήψις, μαρσμός, φθίσις.

Tabeffaio, —α, ἔ. σεσηπώς, σαπρός.

Tabella, οὐσ. θ. σήμαντρον ἐκκλησιαστικόν κρουόμενον κατὰ τὴν ἄγιαν ἐβδομάδα τῶν Παθῶν ἀντὶ τῶν κωδῶνων || — (κατ' ἔκτ.) φλύαρος.

Tabellionato, οὐσ. ἄρσ. μονογραφὴ τοῦ συμβολαιογράφου.

Tabellione, οὐσ. ἄρ. (ἀπηργ.) συμβολαιογράφος ἐν χωροδεσποτία || δικαιοδοσία, ταβελλίαν.

Tabellione, οὐσ. ἄρσ. (ἴδιμ. ἄρχ.) συμβολαιογράφος, ταβελλίων.

Tabernacolo και —culo, οὐσ. ἄρσ. σκηνή, σκηνὴ πρὸς τοῖς Ἰουδαίοις, ὅφ' ἦν ὑπῆρχεν ἡ κιβωτός τῆς Διαθήκης || — (τὰ νῦν) παρεκκλήσιον, ναΐδιον, ἐν ᾧ εὐλόσσονται αἱ τοῦ Θεοῦ και τῶν ἁγίων εἰκόνας || ἄρτοφόριον, = ciborio || — (ναυτ.) πυξίς παρὰ τὴν πρόμνην, ἐνθα ὑπάρχει ὁ πολυγνάμων και ἔνθεν ὁ πλοίαρχος διατάσσει τὰ πρέποντα || gli eterni —i, (μεταφ.) οἱ οὐρανοί, ὁ οὐρανός.

Tabi, οὐσ. ἄρ. κυματώδες μεταξωτόν ὕφασμα, = drappo di seta.

Tabido, —α, ἔ. φθιστικός.

Tabot, οὐσ. ἄρσ. (γεωγρ.) τὸ ἐν τῇ Σουδᾷ ἕδος Θαβώρ.

Tacca, οὐσ. θ. ἐγκοπὴ, ἐντομή || ἔυλον λογιστικόν, κοιν. τσέτουλα, = taglia, συνηθέστερον || κηλίς, ἀκαθαρσία, ἐλάττωμα, = pagagnia || ρήγμα τείλους || ἀνάστημα ἀνθρώπου ἢ ζῴου || avere alcuno nella — dei noccoli, περιφρονῶ τινος, κτλ.

Taccagneria, οὐσ. θ. γλισχροῦτης, ἄκρα φιλαργυρία.

Taccagnesco, —α, ἔ. και:

Taccagno, —α, ἔ. γλισχρος, λίαν φιλάργυρος, φειδωλός.

Taccamacca, οὐσ. θ. ρητίνη κισρινωπὴ ἡμιδιαυγής δένδρου τερεβινθοειδοῦς τῆς Γουϊάνης.

Taccato, —α, ἔ. κηλιδατός.

Tacchino, ἄρσ. ἰνδικὸς ἀλεκτροῦν.

Taccia, οὐσ. θ. κηλίς, σπίλος, στίγμα, μορφή, αἰσχος, ἀμέρτημα || mala —, κακὸν ἔνομα, κακή φήμη.

Tacciare, ρ. ἐνερ. κηλιδῶ, στίγματιζῶ, αἰμαδίζω, κατηγορῶ.

Taccio, οὐσ. ἄρ. ὁλοσχερῆς λογισμός || fare un —, συμβιβάζομαι μετὰ τινος κατ' ὠρισμένον ποσόν.

Tacco, οὐσ. ἄρ. (κατὰ συγκοπὴν τοῦ iaccone) (τυπογρ.) χάρτου τμήμα τιθέμενον ἐπὶ τοῦ τυμπάνου.

Taccola, οὐσ. θ. πτηνόν, ἢ κίτσα || — (κατ' ἔκτ.) λέλος, φλύαρος || μεταφ. παιδιὰ, παίγιον.

Taccolare, ρ. οὐδ. φλυαρῶ, μωρολογῶ, πολυλογῶ, = ciarlare.

Taccolata, οὐσ. θ. ἀδολεσχία, φλυαρία, γλωσσολογία ἀνεμώλιος.

Taccolino, ἄρ. εἶδος χονδρῆς ἐρέας || φλύαρος, μωρολόγος.

Taccolo, οὐσ. ἄρ. παιδιὰ, ἀστεϊσμός ἀνιαρόν, ἀηδὴς ἢ περίπλοκόν τι || καύτρα τοῦ μύκητος λίχνου.

Taccolare, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω τι ὁλοσχερῶς || ἐπιρραπτῶ, κοιν. μπαλῶν τὰ ὑποδήματα.

Taccione, οὐσ. ἄρ. κάττωμα ἢ τμήμα

ἐξέρματος ἐπιρραπτόμενον εἰς ἐπισημένον μέρος τῶν ὑποδημάτων || battere il —, ἢ batter la calca και battersela, (παροιμ.) ἀπέργομαι, φεύγω κατασπυσημένους, κοιν. τὸ κόπτω λάσπην.

Taccuino, οὐσ. ἄρσ. ὑπομνημάτιον, πινακίς, δέλτος, βιβλιάριον πρὸς σημειώσιν.

Tacere, ρ. οὐδ. —si, αὐτ. σιωπῶ, ἀποσιωπῶ, σιγῶ, ἡσυχῶ, ἡσυχάζω || —, ἐνερ. διέρχομαι τι ἐν σιγῇ, ἔχω ἀπόρητόν τι, ἐγεμυθῶ, (ἀπο)κρύπτω τι || — οὐσ. ἄρσ. σιωπῆ, σιγῇ, ἡσυχία.

Tachigrafia, οὐσ. θηλ. (λέξ. ἑλλην.) ταχυγράφη, στενογράφη.

Tachigrafo, οὐσ. ἄρσ. (λέξ. ἑλλην.) ταχυγράφος, στενογράφος.

Tacibilo, ἔ. σιωπήσιμος, σιγήσιμος.

Tacimento, οὐσ. ἄρ. σιωπῆ, σιγῇ.

Tacitamente, ἐπ. σιωπηλῶς, σιγηλῶς, ἡσυχῶς.

Tacito, —α, ἔ. σιωπηλός, σιγηλός || ἐγέμυθος || ἐξυπακούμενος.

Taciturnità, —tate, —tato, οὐσ. θ. σιωπῆ, ἡσυχία, ἡγεμυθία.

Taciturnamente, ἐπ. σιωπηλῶς.

Taciturno, —α, ἔ. ἴδε tacito.

Tafanario, οὐσ. ἄρ. ἀεθέρων.

Tafano, οὐσ. ἄρσ. ἔντομον ἐκ τῶν διπτέρων σκληροτόμων, ὁ ὀστρός, ὁ μύωψ.

Tafferia, οὐσ. θηλ. δίσκος ἐφ' οὗ ἀλευροῦνται τὰ τηγανητὰ ὄψα.

Tafferuggia, οὐσ. θ. tafferuggio, ἄρ. σύγκρουσις, ἔρις, λογομάχια μεταξὺ πολλῶν.

Taffetta, ἄρ. λεπτόν μεταξωτόν ὕφασμα, κοιν. ταφατᾶ || πέπλος γυναικείος ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος.

Taffiare, ρ. ἐν. ἐμφοροῦμαι ὄψων, τρώγω κατὰ κόρον.

Taffio, οὐσ. ἄρ. δειπνον, πᾶν συμπόσιον ἄφθονον.

Tafia, οὐσ. θ. (λέξ. ἀμερικ.) ρακή ἐξαγομῆν ἐκ τῶν ζαχαροκαλάμων, τὸ πασίγνωστον ποτόν ροῦμι.

Tafografia, θ. (λ. ἑλλ.) ταφογραφία,

περιγραφὴ τήμων και ἐνταφιασμῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Taglia, οὐσ. θ. ἡ πράξις τοῦ τέμνειν, τμήσις, τομῆ, κοπή, κοιν. κόψιμον || φόνος, σφαγῇ || δασμός, φόρος || λύτρον, ἐξαγορὰ ἀνθρώπου ὑπὸ κακούργων συλληφθέντος, τὰ ἀποινα || τιμὴ προγραφῆς, ἀμοιβὴ ὠρισμένη ὑπὲρ τοῦ φονεύοντος ἢ συλληφθέντος κακούργου ἢ ἀνάρτου || τὸ συμφωνηθῆν μέρος, ὅπερ οἱ σύμμαχοι ἐπέβουλον ἐν δυνάμει τῆς συμμάχιας || συμμάχια, δημοσπονδία || τρόπος τοῦ ἐνδύσθαι, ἱματισμός || βούλησις, προαίρεσις, ἐξουσία || σκυτάλη, ἔυλον λογιστικόν, κοιν. τσέτουλα || τὸ τοῦ σώματος μέτρον, μέγεθος, ἀνάστημα || κόψιμον τῶν χαρτοπαγνίων.

Tagliabile, ἔ. τμητός.

Tagliaborse, οὐσ. ἄρσ. βαλαντιοτόμος, λιποδότης.

Tagliacantonì, οὐσ. ἄρσ. δολοφόνος, κακούργος, ληστής.

Tagliacerechio, οὐσ. ἄρ. περιτομέυς, ἐργαλεῖον μαθηματικόν, οὗ ὁ εἰς πούς τέμνει τὸν γόστρη.

Tagliagnone, οὐσ. ἄρ. ὕλοτόμος, ξυλοτόμος, ξυλοκόπος.

Tagliamare, ἄρσ. (ντ.) προεπιολίς σχιζοκουμαία, τὸ μέρος τοῦ ἐμβόλου τὸ διασχίζον τὴν θάλασσαν.

Tagliamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε taglia, tagliata || φόνος, σφαγῇ.

Tagliante, ἔ. διγρ. κοπτερός.

Tagliaristra, οὐσ. ἄρ. λιθοτόμος, λιθοθόος, λιθογλύπτης.

Tagliare, ρ. ἐν. τέμνω, κόπτω, διαίρω, διαχωρίζω τι εἰς πολλὰ μέρη || — carne, κρεουργῶ, κόπτω κρέας ἐπὶ κρεοπώλου || — (ἐπὶ ράπτου) κόπτω τὸ διὰ ἱμάτιον ὕφασμα || — secondo il ranno, (μεταφ.) συμμορφοῦμαι τῇ ἀνάγκῃ, φέρομαι κατὰ τὰς περιστάσεις || ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω || τελειῶ, ἀποτελειῶ || — a pezzi, φονεύω, κατακαρματίζω, διαμερίζω, κοιν. κατακομματίζω, = incidere || — una sen-

Tagliabile, ἔ. τμητός.

Tagliaborse, οὐσ. ἄρσ. βαλαντιοτόμος, λιποδότης.

Tagliacantonì, οὐσ. ἄρσ. δολοφόνος, κακούργος, ληστής.

Tagliacerechio, οὐσ. ἄρ. περιτομέυς, ἐργαλεῖον μαθηματικόν, οὗ ὁ εἰς πούς τέμνει τὸν γόστρη.

Tagliagnone, οὐσ. ἄρ. ὕλοτόμος, ξυλοτόμος, ξυλοκόπος.

Tagliamare, ἄρσ. (ντ.) προεπιολίς σχιζοκουμαία, τὸ μέρος τοῦ ἐμβόλου τὸ διασχίζον τὴν θάλασσαν.

Tagliamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε taglia, tagliata || φόνος, σφαγῇ.

Tagliante, ἔ. διγρ. κοπτερός.

Tagliaristra, οὐσ. ἄρ. λιθοτόμος, λιθοθόος, λιθογλύπτης.

Tagliare, ρ. ἐν. τέμνω, κόπτω, διαίρω, διαχωρίζω τι εἰς πολλὰ μέρη || — carne, κρεουργῶ, κόπτω κρέας ἐπὶ κρεοπώλου || — (ἐπὶ ράπτου) κόπτω τὸ διὰ ἱμάτιον ὕφασμα || — secondo il ranno, (μεταφ.) συμμορφοῦμαι τῇ ἀνάγκῃ, φέρομαι κατὰ τὰς περιστάσεις || ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω || τελειῶ, ἀποτελειῶ || — a pezzi, φονεύω, κατακαρματίζω, διαμερίζω, κοιν. κατακομματίζω, = incidere || — una sen-

Tagliabile, ἔ. τμητός.

Tagliaborse, οὐσ. ἄρσ. βαλαντιοτόμος, λιποδότης.

Tagliacantonì, οὐσ. ἄρσ. δολοφόνος, κακούργος, ληστής.

Tagliacerechio, οὐσ. ἄρ. περιτομέυς, ἐργαλεῖον μαθηματικόν, οὗ ὁ εἰς πούς τέμνει τὸν γόστρη.

Tagliagnone, οὐσ. ἄρ. ὕλοτόμος, ξυλοτόμος, ξυλοκόπος.

Tagliamare, ἄρσ. (ντ.) προεπιολίς σχιζοκουμαία, τὸ μέρος τοῦ ἐμβόλου τὸ διασχίζον τὴν θάλασσαν.

Tagliamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε taglia, tagliata || φόνος, σφαγῇ.

Tagliante, ἔ. διγρ. κοπτερός.

Tagliaristra, οὐσ. ἄρ. λιθοτόμος, λιθοθόος, λιθογλύπτης.

Tagliare, ρ. ἐν. τέμνω, κόπτω, διαίρω, διαχωρίζω τι εἰς πολλὰ μέρη || — carne, κρεουργῶ, κόπτω κρέας ἐπὶ κρεοπώλου || — (ἐπὶ ράπτου) κόπτω τὸ διὰ ἱμάτιον ὕφασμα || — secondo il ranno, (μεταφ.) συμμορφοῦμαι τῇ ἀνάγκῃ, φέρομαι κατὰ τὰς περιστάσεις || ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω || τελειῶ, ἀποτελειῶ || — a pezzi, φονεύω, κατακαρματίζω, διαμερίζω, κοιν. κατακομματίζω, = incidere || — una sen-

tenza, (νομ.) ἀνακόπτω ἀπόφασιν
 || —si, (αὐτ.) la gola vicendevolmente, ἀλλήλοκτονῶ, κτλ.
 Tagliata, οὗς. θηλ. ἴδε taglia || — (στρατ.) χωράκιμα, τάφος || fare una —, (μεταφ.) προπατεύομαι, ἀποθρασύνομαι, ἀθροιάζω.
 Tagliatelli καὶ tagliarini, ἄρ. πλ. ζῶμη μετὰ ὠν κατασκευαζομένη καὶ κοπτομένη ὡς ὁ χονδρὸς φιδέας.
 Tagliato, —a, καθ. μετ. τοῦ taglia- re, ἀποτεμνημένος || —, ἔ. ἐκτομίας, κοιν. εὐνοῦχοι μένος ἐπὶ ζῶν || ben —, (μεταφ.) κομψός, καλὸν καὶ ἀνάλογον ἔχων ἀνάστημα.
 Tagliatoio, ἄρ. ἐργαλεῖον, κοπίς.
 Tagliatore, —trice, οὗς. κόπτης.
 Tagliatura, θ. κοπή, ὁ τρόπος τοῦ κόπτειν καὶ αὐτὸ τὸ ἀποκοπὴν μέρος.
 Taglieggiare, ρ. ἴν. ἐπιβόλλω φόρους εἰς κατακτηθεῖσαν χώραν, ἀργυρολογῶ || προγράφω, τίθημι ἐπὶ τιμῇ τὴν κεφαλὴν τινος.
 Tagliente, ἔ. κοπτερός, ὀξυτενής.
 Taglientemente, ἔπ. κοπτερώς.
 Tagliere, —a, οὗς. ἄρ. ἐπικόπανον, ἄλεός, κ. κρεατοκόπανον, χονδρὸν ἔυλον ἐφ' οὗ κόπτεται τὸ κρέας.
 Taglio, οὗς. ἄρ. κυρίως, ἀκμή, στόμα, ἡ κόψις, τὸ κοπτερὸν μέρος μαχαίρου, ξίφους, ζυραχίου καὶ παντός κοπτεροῦ ἐργαλείου || τομὴ, ἐντομή, καὶ τὸ κοπὴν αὐτὸ πρᾶγμα || τραῦμα, πληγὴ || καπηλεία, κοπιολιμός, κοιν. λιανοκόλλησις || verder a —, λιανοκόλλω || ἁρμοδιότης, τὸ ἐπίκαιρον, εὐκαιρία, περιστασις ἁρμοδία || φύσις, ιδιότης || τὸ τοῦ σώματος ἀνάστημα.
 Tagliolini, ἴδε togliatelli.
 Taglione, οὗς. ἄρ. ἀνταπόδοσις ἴσου κακοῦ, ἡ διὰ τῶν ἴσων τιμωρία.
 Tagliuolo, οὗς. θ. σιδηρὰ παγὴ κατὰ τῶν σαρκοφάγων θηρίων, δελεάστρα, κυρίως καὶ μεταφορικῶς || κρυφία ἀπάτη.
 Tagliuolo, οὗς. ἄρ. τμήμα || σμίλη, κοπεὺς τοῦ σιδηρουργοῦ.
 Tagliuzzamento, οὗς. ἄρσ. κατα-

κερματισμός, = il tagliuzzare.
 Tagliuzzare, ρ. ἴν. κατακερματίζω, κατακόπτω, ληπτοτομῶ τι.
 Tagliuzzato, —a, καθ. μετοχή τοῦ tagliuzzare.
 Talacimanno, οὗς. ἄρ. ὁ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς προσκαλῶν ἀπὸ τοῦ τε- μένουσ τοὺς ὁμοφύλους εἰς τὴν προσευχὴν.
 Talamo, οὗς. ἄρσ. (λ. ἑλλ.) γαμήλιος θάλαμος, νυμφικὸς κοιτῶν.
 Talare, ἔ. διγ. ἐσθῆς ποδήρης, πέπλοι ποδήρης οἱ κατερχόμενοι μέγχι τῶν ποδῶν.
 Talari, οὗς. ἄρ. πλ. (ἀρχαιολ.) τὰ πτερωτὰ πέδιλα τοῦ Ἑρμοῦ.
 Talassometro, ἄρ. (λ. ἑλλ.) θαλασσομέτρον, καθέτηρ, βολίς, δι' ἧς διακινῶσκεται τὸ τῆς θαλάσσης βίβλος.
 Talchid, ἔπ. οὗτος, ὥστε.
 Talco, ἄρ. λεπτὸς καὶ ἀπαλὸς λευκὸς λίθος, χωριζόμενος εἰς διαφανῆ φύλλα, τάλκεν, κ. μαρκάσι.
 Taloso, —a, ἔ. ταλκώδης, ὁ μετέχων τῆς φύσεως καὶ τῆς ποιότητος τοῦ λίθου τάλκου.
 Tale, ἔ. διγ. καὶ ἀντ. ἀναφ. (ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀντίστοιχος τῷ quale) τοιοῦτος, τηλικαῦτος, τοσούτω μέγας, ὁ μέν... ὁ δέ... || —πλ. tali, tai, tagli, τενίς || — quale, ἀπαράλλακτος, ὁ αὐτός || — come.. τοιοῦτος, ὡς.. || (questo —, οὗτος ὁ δεῖνα || — ἔπ. ὥστε, οὕτω, =talmente συντάσσεται δὲ πάντοτε μετὰ τοῦ μορίου eho, ἀποδιδόμενον πρὸς τὸ ἐπίρ. come, (ἴδε Γραμματικὴν).
 Talentare, ρ. οὗδ. ἀρέσκω, εὐαρεστῶ.
 Talento, οὗς. ἄρ. βούλησις, θέλησις, ἐπιθυμία, κλίσις || μεταφ. εὐφυΐα, δύναμις, ἐμπειρία, χάρις, ἱκανότης πρὸς τι || mal —, κακοβούλια, μνησικαχία || — (ἀρχαιολ.) τάλαντον, στατήρ, σταθμὸν παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις ἔχον δέκα ρωμαϊκῶν λιτρῶν, καὶ πᾶσιν χρημάτων, ζυγίζόμενον || — altico, νόμισμα ἀττικόν, ἀργυροῦν τάλαντον.

Talione, οὗς. ἄρ. ἴδε taglione.
 Talismano, οὗς. ἄρ. ἀλεξιτήριον, περὶ αὐτοῦ, ἡ περιάκιμα, τέλεσμα, κ. φυλακτὸν, τουρκιστὶ χαϊμαλί.
 Tallero, οὗς. ἄρ. ἔργυροῦν νόμισμα, τάλληρον διαφόρων Ἐπικρατειῶν, διαφόρου ἀξίας.
 Tallire, ρ. οὗδ. θάλλω, σπερματίζω ἢ σπερματίζομαι.
 Tallo, οὗς. ἄρ. θαλλός, βλαστὸς, κλάδος || ἐμβολιάς, ἐμβόλιον, ὄφθαλμός || θαλλὸς διὰ μεταφύτευσιν || mettere ἢ rimettere il —, (μεταφ.) ἐνδυναμοῦμαι, ἀναρράννομαι, ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου.
 Tallore, οὗς. ἄρ. ἡ πτέρνα, τὸ ὀστέον, τοῦ ποδός.
 Talmento, ἔπ. οὗτω, τοσούτον, τόσον, τρόπω μοιούτω συντάσσεται δὲ μετὰ τοῦ μορίου eho.
 Talmudde καὶ —do, οὗς. ἄρ. βιβλίον ἱερὸν τῶν Ἑβραίων, Τάλμουδ.
 Talora καὶ tallotta, ἔπ. ἐνίοτε.
 Talpa καὶ talpe, οὗς. θ. ζώριον, ὁ ἄρουραῖος μῦς, κ. τυφλοπόντικος.
 Taluno, —a, ἀντ. ἄρ. ἴδε alcuno, qualcheuno.
 Talvolta, ἔπ. ἴδε talora.
 Talmanto, —a, ἔ. τηλικαῦτος.
 Tamarindo, οὗς. ἄρ. δένδρον τῆς εὐδαίμωνος Ἀραβίας, ὁ ὀξυφοίνις.
 Tamatisco, tamerice, tamerige, ἄρ. tamerigia, θ. φυτόν, ἡ μυρική || fiore di —, μυρικίον ἄνθος.
 Tambascia, οὗς. ἄρ. γρόνος μακρὸς, πολὺς || θυμηδία, διασκεδάσις.
 Tambellone, οὗς. ἄρσ. πλίνθος ἀφ' ἧς ἐπιστρώννυνται ἐσωτερικῶς οἱ κλιθενοὶ || (λ. ὄβρ.) μωρός, ἡλίθιος.
 Tamburagione, οὗς. θ. μήνυσις.
 Tamburage, ρ. ἴν. (ἀπτηρ.) τυμπανίζω, σημαίνω, κρούω τὸ τύμπανον || (κατ' ἔκτ.) ἔυλοκοπῶ, ραβδίζω, δέρω, τυμπανίζω, κοιν. στομπανίζω, τινάξω || καταμηνῶ.
 Tamburello, —reito, οὗς. ἄρ. (ὑποκ.) τυμπάνιον, μικρὸν τύμπανον || θραυδίον, κοιν. σκαμνάκι.
 Tamburo, οὗς. ἄρ. τύμπανον καὶ ὁ

τυμπανιστὴς στρατιώτης || — (ἐπὶ ὄρολογίων) ἀλυσοδέτης, κύλινδρος ἐφ' οὗ περιτυλίσσεται ἡ στρόφουσα τὸ ὄρολόγιον ἄλυσσις || σπένδυλος στόλου, τραγοειδὴς λίθος ἐπιτιθέμενός ἐπὶ ἄλλου, ἐξ ὧν πολλῶν συγκροτεῖται ὁ στόλος || ἰχθύς ὁ τυμπανίτης.
 Tamburone, οὗς. ἄρ. μέγα τύμπανον τῆς στοατιωτικῆς μουσικῆς καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχιτυμπανιστὴς.
 Tambussare, ρ. ἴν. ἔυλοκοπῶ.
 Tamerice, —rige, ἴδε tamatisco.
 Tamroco, ἔπ. ὀλίγιτον, ἐλάχιστον.
 Tam-tam, οὗς. ἄρ. μουσικὸν ὄργανον, σινικὸν χαλκοτύμπανον, σάιστρον, τὰμ-τάμ.
 Tana, οὗς. θ. χηραμός, ραλεὰ θηρίων, λάκκος, σπήλιον.
 Tanaceto, οὗς. ἄρ. Θηρανομίς, βοτάνη εὐσμος καὶ πικρὰ ἐν τῇ γεύσει λεγομένη ἄλλως ἀθανασία.
 Tanaglia, καθίς, σφενδύλη, σιδηροῦν ἐργαλεῖον, κοιν. τανάλια || — (κατ' ἔκτ.) δύναμις, ἰσχὺς || στρέβλωσις διὰ λαθίων ἐμπύρων, ἴδε tanagliare || — (χειρ.) ὀδοντάγρα.
 Tanagliare, ρ. ἴν. στρεβλῶ, βασιανίζω διὰ λαθίων πετυρακτωμένων.
 Tanè, ἄρ. δρυὸδες ὑπέφατον χρώμα.
 Tantafara, ἴδε tantassare.
 Tauso, οὗς. ἄρ. ὁσμὴ εὐρώτος, κοιν. μούχλας.
 Tangente, οὗς. θ. (γεωμ.) γραμμὴ ἢ ἐφαπτομένη.
 Tangengo, οὗς. θ. (γεωμ.) ἐπαφή.
 Tangere, ρ. ἴν. ἔπτομαι, ψάω.
 Tangro, ἄρ. βάνουσος, ἀργαίος.
 Tangibile, ἔ. διγ. ἄπτός, ψηλαφητός, ἐπιδεκτικὸς ἀψῆς.
 Tangibilita, οὗς. θ. τὸ ἄπτόν, κοιν. χειροπιαστόν.
 Tangoccio, οὗς. ἄρ. ἡλίθιος, μωρός.
 Tanuare, ρ. ἴν. (ταχν.) βυρσοδεψῶ.
 Tano, οὗς. ἄρ. ὁ τῆς δρυϊνοῦ βαλάνου φύσις ἐν κόνει πρὸς βυρσοδεψίαν, κόνις βυρσοδεψικῆ.
 Tansa, οὗς. θ. δασμός, φέρος.
 Tantafara καὶ tantafarata, θ. γρίφος,

κουεών, λόγος ακατάληπτος, ασυνάρτητος και συγκαχυμένος.
Tantaleggiare, — *lizzare*, ρ. οὐδ. ἐποφθαλμιᾷ τι ἀνεψικτον.
Tantalo, ἄρ. μέγαλλον τὸ ταντάλειον ἢ (ὄν. κύρ.) ὁ Τάνταλος, βασιλεὺς τῆς Αὐδίας και Φρυγίας.
Tantino, οὐσ. ἄρ. (ὅμοι. τοῦ tanto) τὸ πολλοστημόριον ἐκάστου πράγματος, ὀλίγιστον, μικρὸν τι ἢ —. ἔ. μικρότατος, ἐλάχιστος.
Tanto, — *a*, ἀναφορικὸν ὄνομα ἢ ἀντ. ποσότητα, μέγεθος σημαίνουσα, τοσοῦτος, τόσος ἄλλος τόσος ἢ — (ἐν χρήσει ἐνίοτε μὲν μετὰ τοῦ *quanto* παρεπομένου, ἐνίοτε δὲ ἄνευ τούτου ἢ ἐπ. τοσοῦτον, τόσῳ, οὕτως ἢ (ζυγασσόμενον μετὰ τοῦ *quanto* ἔθε) οὕτως, ὥστε... τοσοῦτον ὥστε... ἢ *di* — *in tanto*, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἐκ διαλειμαμάτων ἢ *A* —, ἐν ταιαύτῃ καταστάσει, εἰς τοιοῦτον τέλος.
Tantosto, ἐπ. εὐθύς, αὐθιρᾷ, κοιν. ἀμέσως ἢ ἔ. ἐψηγός.
Taripamente, ἐπ. δυστυχῶς, τάλαιπῶρως, = *in modo taripino*.
Taripare, ρ. οὐδ. διάγω βίον ἐλευθέρων, εὐλίον ἢ — *si*; αὐτ. καταλιθίζομαι, λυποῦμαι καθ' ὑπερβολήν.
Taripello, — *a*, ἐπ. (ὅμοι. τοῦ *taripino*), ὀλίγον δυστυχῆς, ἔπιωσοῦν ἀτυχῆς, πτωχός, κοιν. πτωχοῦτσικος.
Taripità, οὐσ. θ. ταπεινώσεις, ταπεινότης, χαμέρπεια.
Taripio, — *a*, ἔ. ταπεινός, χαμερπῆς ἢ τάλαιπῶρος, δυστυχῆς.
Tariposa, οὐσ. θ. ταπέκον, ἄλευρον λίαν θρεπτικὸν ἐκ τῆς ρίζης τοῦ μαυρίσκου.
Taripo, οὐσ. ἄρ. ζῶον μαστοφόρον, ὁ ταπῆρος, οὐ εἶδη δύο, ὁ τῆς Ἀμερικής και ὁ τῶν Ἰνδίων.
Tarrai, οὐσ. θηλ. τόπος πρὸς ἄνεσιν και τροφήν τῶν ὀδοιπόρων και τῶν ὀδοιπορούντων ἀτραυσιῶν.
Tarrare, ρ. ἐν. (ἐπι)κωμάζω, κλαίω τι, ἰδίως δὲ βῶω τὰ τηλεβόλα ἢ (ἀπο)κρόπω, καλύπτω τι ἢ — *si*,

αὐτ. ἀποκροῦτομαι, καλύπτομαι.
Tarré, οὐσ. ἄρ. ἔθε *ciuffo*.
Tarrato, οὐτ. ἄρ. τάπης, ἐπίστρωμα πατωμάτων, ἵππων, τροπαζῶν ἢ *mettere sul* —, τίθημι ἐν μέσῳ, προτείνω τι, = *proporre* ἢ *ragare sul* —, ἀποτινώ, κοιν. πληρῶνα δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως.
Tarrezzare, ρ. ἐν. περιουσιῶν ἀλλοῦσαν, θάλαμον ἐκ παραπετασμάτων, ἐπιστρώννυμι, δαπεδῶ.
Tarrezzeria, οὐσ. θ. τὰ ποικίλα και ἐκτεταγμένα σπώματα, αἱ ποικίλονται στρωματῶν, τάπης ὀλοσθήποτε, τὰ ποικίλα παραπετάσματα ἢ ἐμπετάσματα, αὐλαία, κτλ. στολή θαλάμων ἐκ παραπετασμάτων.
Tarrezziere, οὐσ. ἄρ. θαλαμοστόλος, οἰκοστόλος, ὁ ἐπιουσιῶν τῶν θαλάμων ἐκ παραπετασμάτων κτλ.
Tarro, οὐσ. ἄρσ. κώμα, ἐπίπωμα, κοιν. στούπωμα.
Tara, οὐσ. θ. ἐλάττωσις, ἔκπτωση τοῦ βήρους τοῦ ποσοῦ ἢ και τῆς ποιότητος, τὸ ἔλλειπές, τὸ ἔλλειμα, κοιν. φύρα, τάρρα ἢ ἀφαίρεσις ποσοῦ ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ.
Tara hara, ἐπ. οὐδὲν πραγματικόν, λόγοι ἐπουσιῶδες.
Tarabuso, οὐσ. ἄρσ. θρῆνον ἐρωδιῶ προσόμοιον.
Taradore, ἄρ. ἔντομον καταστρέφον τοῦ ὀφθαλμοῦ τῶν κλημάτων.
Tarantella και — *olla*, οὐσ. θ. φάλαγξ, φαλάγγιον, ἀράχνιον, δηλητηριώδες ἢ (μουσ.) ὄρχησις τῶν Ταραντίνων, ἢ ταραντίνη.
Tarantello, οὐσ. ἄρσ. πᾶν ὅ, τι τῶν ἐδαδίων δίδεται περιπλέον τοῖς ἀγορασταῖς.
Tarantolato, — *a*, ἔ. δηγῶσις ὑπὸ τοῦ φαλαγγίου.
Tararo, ρ. ἐν. ἐκπίπτω ἐκ τοῦ ποσοῦ.
Taratore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀφαιρῶν, ἐλαττῶν ποσόν τι ἐκ τοῦ ὄλου.
Tarchiato, — *a*, ἔ. εὐτραφῆς.
Tardamento, ἐπ. βραδέως.
Tardamento, οὐσ. ἄρ. βραδύτης, ἀναβολή, ὑπερβασίς.

Tardante, ἔ. διγ. ὁ τῆς ἀποδόσεως καθυστερῶν ἢ ἀμβολισμός, ὁ ἔργον ἀναβαλλόμενος, διαμελλητής.
Tardamento, ἐπ. ἔθε *tardamento*.
Tardanza, οὐσ. θ. ἔθε *tardamento*.
Tardare, ρ. οὐδ. βραδύνω, χρονοτριβῶ, κοιν. ἀργοπορῶ ἢ γίνεται ὀψία, κοιν. βραδείζει ἢ ἐν. ἀναβάλλω, ὑπεριθεματῶ τι, παρατείνω.
Tardanza, οὐσ. θηλ. ὀψιμότης, ὀψιμός ἢ — *ide* *tardamento*.
Tardi, ἐπ. χρον. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, δείλης ὀψίας, βραδείως ἢ μετὰ βραδύτητος, σχολαίως, κοιν. ἀργά ἢ ἡρέμα, ἡσύγως, κατ' ὀλίγον ἢ οὐσ. διγ. ἐπῆρα.
Tardigrado, — *a*, ἔ. (φυσ. ἱστ.) βραδυδέμων, βραδύπορος ἐπὶ ζῶων.
Tardipede, ἔ. διγ. βραδύπους.
Tardila, — *ade*, — *late*, οὐσ. θηλ. βραδύτης, νωθρότης, ὀνηρία.
Tardivo, — *a*, ἔ. ὀψιμος, ὀψιγενής, παράκαιρος ἐπὶ οὐτῶν, ἐπὶ καρπῶν και γεννήσεως ζῶων ἢ βραδυγρόνιος, βραδύς ἢ *rifessione* — *a* (μτφ.) ὑστεροβουλία.
Tardo, — *a*, ἔ. βραδύς, βραδύνους, ἀμελής ἢ βαρὺς, σοβαρὺς.
Targa, οὐσ. θηλ. ἀσπίς ἐκ ξύλου ἢ ἔερματος. [δοσ.]
Targata, οὐσ. θ. κτύπος διὰ τῆς ἀσπί-
Targone, οὐσ. ἄρ. μεγάλη ἀσπίς ἢ φωτὸν εὐσαμον, τὸ δρακόντιον.
Tariffa, θ. διατίμησις ἐμπορευμάτων τινῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.
Tarisca, οὐσ. θ. (fare — ἀρχ. ἔκφρ.) συντρώγω, συνεσθίω.
Tartantiana, θ. δόβη βαμβακερῆ, ἀραιά, γονόδρομος και ἀρεπτή.
Tarlare, ρ. οὐδ. σκυληκιάζω.
Tarlato, — *a*, καθ. μετ. τοῦ *tarlare*, σκυληκώδρωτος ἢ — (κατ' ἔκτ.) παλαιός, τετριμμένος.
Tarlatura, οὐσ. θ. σκυληκίασις, σκυληκώσις, σκυληκίασμα.
Tarlo, οὐσ. θηλ. τεργῶν, κοιν. σάραξ, μικρὸς σκύλης, καταβιθρῶσκων τὰ ξύλα ἢ μεταφ. ἡ τῶν τῆς συνειδήσεως.
Tarmino, οὐσ. ἄρ. ἔθε *tarmino*.

Tarma, οὐσ. θ. ζωόφιον, ἔ σῆς.
Tarmato, — *a*, ἔ. σιγήδωρος, σιγήτοκος ἢ *viso* —, πρ' αὐτον κατὰ στικτον ἐκ τῆς εὐλογίας.
Tarmatira, οὐσ. θ. θρησκοπέτημα.
Taroccare, ρ. οὐδ. κραυγάζω, ὀργίζομαι, ἀναγκάζω, δυσχεραίνω, μαίνομαι ἢ καίω τὸ χαρτοπαίγιον τὸ λεγόμενον *tarocco*.
Tarocchi, οὐσ. ἄρ. πλ. χαρτοπαίγνια ἐπιμηκέστερα τῶν συνήθων, διαγραφτὰ ἐξ εἰκόνων ἀλλοκώτων, ποτηρίων, ζυγῶν, ράβδων, κτλ. δι' ὧν παίζεται τὸ *tarocco*.
Tarpare, ρ. ἐν. περικόπτω τὰς πτέρυγας τῶν πετηνῶν.
Tarpato, — *a*, καθ. μετ. τοῦ *tarpare* ἢ — ἔ. ἀσθενής.
Tarsia, οὐσ. θ. ξύλινον ψηφοδέτημα ποικιλόχρονον ἢ γλίχρος, φιλόχρονος καθ' ὑπερβολήν.
Tarsiare, ρ. ἐν. ἔθε *intarsiare*.
Tarso, οὐσ. ἄρ. λυκώτατον και σκληρότατον τυρρηνικὸν μάργαρον ἢ — (ἀνατ.) τάρσος (λέξ. ἑλλην.) ὀ τοῦ ποδὸς δάκτυλοι.
Tartagliamento, ἄρ. τραυλισμός.
Tartagliare, ρ. οὐδ. τραυλίζω.
Tartaglione, οὐσ. ἄρ. τραυλός.
Tartana, οὐσ. θ. (ναυτ.) πλοίαριον φορητὸν τῆς Μεσογείου μονόστρου, ἔχον ἐν μόνον τρίγωνον ἰστίον, τροχαντήρ, κοιν. τροχαντήρι.
Tartara, οὐτ. θ. πλακούντιον ἐκ πλάτου ἀμυγδαλῶν και ζαχαρώσεως.
Tartareo, — *a*, ἔ. καταχθόνιος.
Tartarico, ἔ. ἄρ. (χημ.) (Acido —) τρυκιδὸν ὄξύ.
Tartarizzare, ρ. ἐν. (χημ.) καθαίρω διὰ τῆς τρυγῆς.
Tartaro, ἄρ. τρύξ, τρυγία, τάρταρον. ὀποστάθμη τῶν ἐν βυτίοις ὄλων ἢ *cremor di* —, τάρταρικὸν ἄλας ἢ — *nefilico*, ὀπινθρακική κονία, πύσσαξ ἢ πίνος, σκυρία τῶν ὀδόντων ἢ (παρὰ ποιηταῖς) ὁ Τάρταρος, τὸ τοῦ Ἄδου βάθος.
Tartaroso, — *a*, ἔ. τρυγώδης.
Tartaruga, οὐσ. θ. χαλιώνη ἢ μεταφ.

ἀνθρώπος ἀμελής, ὀκνηρός.
 Tartassaro, ρ. ἕνερ. κακῶς φέρομαι πρὸς τινα, κοιν. τὸν κακομεταχειρίζομαι, λυπῶ, δαίρω.
 Tartassato, —α, καθ. μετ. τοῦ tartassaro || μεταφ. κακοπραξίας.
 Tartrato, οὐσ. ἀρ. (χημ.) ἄλας ἐκ μιᾶς ἢ δύο βάσεων καὶ ἐκ τρυγικοῦ ὀξέος || = di potassa ed i ferro, τρυγικοσιδηροῦχος ἄλας.
 Tartrico, —α, ἔ. τρυγικός.
 Tartufo, οὐσ. ἀρ. ὕδρον, εἶδος ἀμυνίτου αὐξάνοντος ἐντὸς τῆς γῆς || —i bianchi, εἶδος γεωμήλων λευκῶν || μεταφ. κακόνους, ἀχρεῖος ἀνθρώπος, ὑποκριτής.
 Tascia, θ. θυλάκιον || βαλλάντιον || entrare in—, δυσχερῶς ἐνοχλῶ || empirico ia—, μεταφ. κλουτίζω, προάγω τινά.
 Tascata, οὐσ. θ. θυλάκιον πλήρες.
 Taschetta, θ. καὶ taschino, ἀρ. (ὑποκ.) μικρὸν θυλάκιον.
 Tasso, οὐσ. ἀρ. ἔδε tartaro.
 Tassa, οὐσ. θ. φόρος, δασμός.
 Tassazione, οὐσ. θ. φορολογία.
 Tassare, ρ. ἐν. ἐπιβάλλω, τάττω, δριζῶ φόρον, φορολογῶ || μεταφ. ἐνειδίξω, ὑβαίξω, κατηγορῶ.
 Tassativamente, ἐπ. ἀκριβῶς, δριστηκῶς, εἰδικῶς, ἰδίως.
 Tassativo, —α, ἔ. διακριτικὸς, φορολογησίμος.
 Tassato, —α, καθ. μετ. τοῦ tassare.
 Tassatore, οὐσ. ἀρ. διακριτής.
 Tassazione, οὐσ. θ. ἔδε tassazione.
 Tassellare, ρ. ἐν. (δια)ποικίλλω || ἐπισκευάζω, ἐπανορθῶ.
 Tassello, ἀρ. τεμάχιον διὰ ἐμβάλλωμα ὀπῆς ἢ καὶ πρὸς διακόσμησιν, ἐκ λίθου, ξύλου ἢ ὑφάσματος.
 Tassuolo, οὐσ. ἀρ. (ναυτ.) ἱστίου σύστολή.
 Tassotto, οὐσ. ἀρ. ἀκμόνιον || σωρὸς πραγμάτων, συμφορήμα.
 Tasso, οὐσ. ἀρ. δένδρον, σμίλαξ || ἄκμων, ἀκμόνιον.
 Tassobarbasso, οὐσ. ἀρ. φωτὸν πασίγνωστον, φλόμος, ὁ λευκός, λεγόμενος ἄλλως, = verbasco.

Tassocano, οὐσ. ἀρ. κῶνον θηρευτικὸς, ὁ βραχυπόπος ἢ βραχυκόλος.
 Tassone, οὐσ. ἀρ. φωνῶν μεγάλη σωραία, = gran mucchio d'alga.
 Tasta, οὐσ. θ. μοτόν, ξαντόν, μοτόρ || μεταφ. ἀνά, ἐνόχλησις.
 Tastamo, οὐσ. ἀρ. πλήκτρα μουσικοῦ ὄργάνου.
 Tastamento, οὐσ. ἀρ. ψηλάφησις.
 Tastare, ρ. ἐν. θίγω, ἄπτομαι, ψηλαφῶ, ψάω || μεταφ. περιῶμαι, δοκιμάζω.
 Tastate, οὐσ. θ. ἀφή, ψαῖσις || προσανάκρουσμα ἕλεται δὲ κυρίως ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων πληκτροφόρων.
 Tastatore, — trice, οὐσ. ὁ θίγων ὁ ἄπτόμενος, ψηλαφῶν, ψάων.
 Tastatura, οὐσ. θ. τὸ συγκρότημα τῶν πλήκτρων τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ ἄλλων πληκτροφόρων μουσικῶν ὀργάνων ἐγχόρδων.
 Tasteggiamento, οὐσ. ἀρ. κρούσις ὀργάνου.
 Tasteggiare, ρ. ἐν. (μουσ.) κρούω, μουσικὸν ὄργανον.
 Tasteggiatore, ἀρ. ψηλαφητής.
 Tasti, οὐσ. ἀρ. πλ. πλήκτρα μουσικοῦ ὄργάνου ἐγχόρδου.
 Tastiera, οὐσ. θ. ἔδε tastatura.
 Tasto, οὐσ. ἀρ. ἀφή || andare al— ἢ col—, ψηλαφῶ || tasti, πλ. τὰ πλήκτρα μουσικῶν ὀργάνων || sonare di —i, κρούω μουσικὸν πληκτροφόρον ὄργανον || toccare il—, μεταφ. ἐπιτυχάνω τοῦ σκοποῦ δι' αλεγόμενος || toccare il buco—, εἰσέρχομαι εἰς τὸ κύριον, τὸ εὐρεστον ἀντικείμενον.
 Tastone καὶ rastoni (andar tastone ἢ a tastoni), ψηλαφῶ, ψάω.
 Tattamella, οὐσ. ἀρ. λέλος, μωρολόγος, ἀδόλεσχος || —θ. ἐρασχολία, λῆρος, φλυαρία.
 Tatamellare, ρ. οὐδ. φλυαρῶ.
 Tattera, οὐσ. θ. ἐλάττωμα, ἀμάρτημα, κακὴ ἔξις.
 Tattica, οὐσ. θ. (στρατ.) ἡ τακτικὴ || — navale, ἡ τέχνη τῆς ναυμά-

χίας || — (κατ' ἔκτ.) ἔδε conlegno.
 Tattico, ἔ. (στρατ.) τακτικὸς, ὁ γινώσκων τὴν τοῦ πολέμου τακτικὴν.
 Tattile, ἔ. διγ. ψαυστός, ἄπτός.
 Tattivo, —α, ἔ. ἀπτικός, τῆς ἀφῆς.
 Taito, οὐσ. ἀρ. ἡ ἀφή, μία τῶν αἰσθήσεων || ψαῖσις, ἐπαφή || μεταφ. ὀξύνοια, ἐμπειρία, ἱκανότης.
 Tatunggio, οὐσ. ἀρ. στιγματισμὸς τοῦ δέρματος τῶν ἀγρίων ἐκ διαφόρων χρωμάτων καὶ σχημάτων.
 Tatuato, ρ. ἐν. στιγματίζω τὸ σῶμα διὰ ποικίλων γραφῶν ἐπὶ κοινῆς συνθέσεως τῶν ἀγρίων.
 Tatuata, οὐσ. θηλ. ζῶον μαστοφόρον νοκτινόμον τῆς νοταίου Ἀμερικῆς, ἡ πολυζώνος.
 Taumatopie καὶ taumatopie, οὐσ. ἀρ. (λ. ἑλλ.) θαυματοποιός.
 Tauna, οὐσ. θηλ. δαμασκηνώμα, τὰ ἐπὶ τοῦ αἰθῆρου χρυσᾶ στίγματα.
 Tauricida, οὐσ. ἀρ. τυροκτόνος.
 Taurino, —α, ἔ. ταύριος, ταυρικός.
 Tauro, οὐσ. ἀρ. (λ. ἑλλ.) ταῦρος || ἄστερισμος ὁμώνυμος, ὁ Ταῦρος.
 Tautogramma, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλην.) ταυτογράμμα.
 Tautologia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην. ρητ.) ταυτολογία.
 Tavarnato, οὐσ. ἀρ. κοκκοβάλανος τῶν Μαλδιβῶν νήσων.
 Taverna, οὐσ. θ. καπηλεῖον, οἰνοπωλεῖον καὶ πανδοχεῖον.
 Tavernaio, οὐσ. ἀρ. —α, θ. κάπηλος, οἰνοπώλης, πανδοχεύς.
 Taverneggiare, ρ. οὐδ. φοιτῶ ἢ διαμένω ἐν οἰνοπωλείοις.
 Taverniere, οὐσ. ἀρ. ὁ τῶν καπηλεῖων φοιτητής || μέθυσος.
 Tavola, οὐσ. θηλ. σάνις, σανίδιον || τράπεζα συγκροτούμενη ἐκ τινῶν σανίδων, κυρίως ἡ τράπεζα, περὶ ἣν ἐσθίομεν, δαιτυοῦμεν, κτλ. Πᾶσα τράπεζα χρῆσιμος ἐπὶ παντοίων ἄλλων ἐργασιῶν || le —e del cranio, (ἀνατ.) τὰ διστώδη ἐπενδύματα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς τοῦ κρανίου ἐπιφανείας || — ἡ tavoleta pretoriana, ἀδάκιον, ἴχνο-

γραφικὸν ἐργαλεῖον πρὸς κατασκευὴν διαγραμμάτων || — astronomiche, ἀστρονομικοὶ πίνακες || — dei logarithmi, λογαριθμικοὶ πίνακες || ἐνικῶς ὁ ἐν βιβλίοις πίναξ || ἐνικῶς, ὁ τῆς ἀλφαβήτου πίναξ.
 Tavolacciaio, οὐσ. ἀρ. ἀπειθοποιός.
 Tavolacchino, ἀρ. δικαστικὸς κλητῆρ.
 Tavolaccio, οὐσ. ἀρ. ἀσπίς ξυλλίγη, θυρεὸς ξύλινος.
 Tavolare, ρ. ἐν. σανιδῶ τὸ ἔδαφος οἰκίας || καταμετρῶ τοὺς καλλιτέρη γηθέντας ἀγρούς, γεωμετροῦ.
 Tavolarlo καὶ —loro, οὐσ. ἀρ. γεωμέτρης, χωρομέτρης.
 Tavolata, θ. συμπαντες οἱ περὶ τὴν αὐτὴν τράπεζαν συνδαιτυμένους.
 Tavolato, —α, καθ. μετ. τοῦ tavolare, σανιδωτός || —, οὐσ. ἀρ. σανιδώμα || (στρ.) διάφραγμα ξύλινου, ξυλότοιγος || —, (ναυτ.) ἐδώλιον τῶν κοπιηλατῶν.
 Tavolatore, ἀρ. ἔδε tavolarlo.
 Tavolatura, οὐσ. θ. χωρομετρία, ἡ τῶν ἀγρῶν καταμέτρησις.
 Tavoleggiare, ρ. ἐν. παρετίθημι τὰ δῆα, τὰ φαγητά, προετοιμάζω τὴν τράπεζαν.
 Tavoliera, οὐσ. θ. (ὑποκ.) μικρὰ τράπεζα γαρσοκαταγινική.
 Tavolello, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) τραπέζιον ἑσπροσάνιδιον, γραφεῖον || τραπέζιον τῶν χρυσοφῶν.
 Tavoletta, οὐσ. θ. (ὑποκ.) σανίδιον || τραπέζιον || μικρὸς πίναξ || πυξίον τῶν ζωγράφων || δέλιος, κοιν. σημειωματάριον.
 Tavoliere, ἀρ. ἀδάκιον, τράγικα, κοιν. τᾶβλι || mettere ogni cosa sul—, διακινδυνεύω πᾶν ὅ, τι κατέχω.
 Tavolino, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) μικρὸν τραπέζιον ἐφ' οὗ μαθητῆς μελετᾷ.
 Tavolone, οὐσ. ἀρ. μεγάλη σάνις.
 Tavolozza, οὐσ. θ. μεγάλη σάνις.
 Tazza, οὐσ. θ. φιάλις, φιάλιον.
 Tazzetta, οὐσ. θ. (ὑποκ.) φιάλιον.
 Te, ἀντ. προσώπου δευτέρου, σου, σοί, σέ, (ἔδε Γραμματικῆν).
 Tè, οὐσ. ἀρ. τέι, κοιν. τσίι.

Teatrale, ἑ. διγ. θεατρικός.
 Teatro, οὐσ. ἄρ. θέατρον (ἡ οἰκοδομή) || θέαμα, διδασκαλία, παράστασις δράματος, κτλ.
 Tebaide, οὐσ. θ. (γῶγγρ.) Θηβαίς, μία τῶν τριῶν μεγάλων ἐπαρχιῶν τῆς Αἰγύπτου.
 Tecca, οὐσ. θ. μικρὰ κηλίς.
 Tecciro, ἴδε altocchiro.
 Tecnico, —a, ἑ. (λέξ. ἑλλην.) τεχνολογία, οἱ περὶ τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπαγγέλματα θροί.
 Tecnologico, —a, ἑ. τεχνολογικός.
 Tecù, (ἡ ἀντ. το, δευτέρου προσώπου σύνθετος ἐκ τῆς προθ. eon) μετὰ τοῦ, (ἴδε Ἰραμ) || stare sul —, ὑπεραίρωμαι, μεγαλουργῶ.
 Tediaro, ρ. ἐν. ἀνίαν, ἀηδία ἐπιφέρω || —οὐδ. καί—σι, αὐτ. ἀντιῶμαι, κοιν. ἀηδιάζω.
 Tedio, οὐσ. ἄρ. ἀνία, ἀηδία, ἀγανάκτησις ἢ ἐκ τοῦ ἀναμένειν τι.
 Telesamente, ἐπ. ἀνιαῶς.
 Tediosità, οὐσ. θ. ἀνία, ἀηδία.
 Tedioso, —a, ἑ. ἀνιάρως, ἀηδηρὸς.
 Telegiata, θ. χύτρα ἰσοχειλῆς || ἡ διὰ χύτρας καταφερομένη πληγὴ.
 Tegame, οὐσ. ἄρ. χύτρα.
 Tegghia, οὐσ. θ. γαλακτοῦ ἐψήτῆριον, ἐψήνη, κοιν. ταψί.
 Teglia, οὐσ. ἀστ. θηλ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 Tegliata, οὐσ. θ. ὅσον χωρεῖ ἐβάνη, κοιν. ταψιά.
 Teghione, οὐσ. ἄρ. μεγάλη ἐψήνη.
 Tegnente, ἑ. διγ. συνεκτικός, ἀντιληπτικός, κοιν. κολλητικός || (ἐπὶ προσώπων) γλίσχρος, φειδωλός, λίαν φιλόργυρος, κοιν. σφικτός.
 Tegnenza, οὐσ. θ. ἀντιληπτικότητα, συνοχή, τὸ κολλῶδες || (κατ' ἐκτ.) ἄκρα φιλαργυρία.
 Tegola, οὐσ. θ. κεραμὶς, κοιν. κεραμίδι || —ἴδε mattono.
 Tegolaia, οὐσ. θ. κεραμαῖον.
 Tegoloio, οὐσ. ἄρ. κεραμαῖος.
 Tegolata, οὐσ. θ. τὸ διὰ κεραμίδος κτύπημα κατὰ τινος.
 Tegoletta, θηλ. tegoletto, ἄρ. καί :

Tegolino, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) κεράμιον, μικρὸν κεραμίδιον.
 Tegolo, ἄρ. κεράμος, κεραμὶς.
 Tegumento, οὐσ. ἄρ. κάλυμμα.
 Teiforme, οὐσ. ἄρ. θεϊσμός, τὸ τῶν θεϊστων δόγμα.
 Teisla, ἄρ. θεϊστής, ὁ πιστεύων μόνον εἰς τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ ἀποκλείου-
 μένος δὲ τὴν θέλαν ἀποκλείουσιν.
 Tela, οὐσ. θ. ὀθόνη, ὕφασμα λινόν, μάλλινον μεταξωτόν || — (καυτ.) ἴστιον, κοιν. πανί πλοίου || — di vele, παραδόπικνον || — (ἀνατ.) ἰστός, χιτῶν || ζωγραφία, πίναξ.
 Telaio καὶ telaro, οὐσ. ἄρ. ἴστος ὀφαντικός, κοιν. εργαλειός || — della telaia, (μουσ.) ἐσχάρα τῶν τοῦ κυμβάλλου κλέκτρων.
 Telainolo, οὐσ. ἄρ. καὶ ἑ. ὀθονοργός, ὀθονοπώλης, ὁ ὑφαντῶν, ὁ πωλῶν πανικά ὑφάσματα.
 Telaruolo, οὐσ. ἄρ. ὀφαντουργός.
 Telegrafare, ρ. ἐν. τηλεγραφῶ.
 Telegrafia, οὐσ. θ. τηλεγραφία.
 Telegrafico, —a, ἑ. τηλεγραφικός.
 Telegrafo, οὐσ. ἄρ. τηλεγράφος.
 Telegramma, ἄρ. τηλεγράφημα.
 Teleria, οὐσ. θ. ὀθόνη, ὀθονομπορία, κοιν. πανικά.
 Telescopio, —a, ἑ. τηλεσκοπικός.
 Telescopio, οὐσ. ἄρ. τηλεσκόπιον.
 Teletta, θ. (ὕποκ.) ὀθόνιον, λεπτόν, ἀραιόν || ὀθόνιον ἀργυροῦφές.
 Tellina, οὐσ. θ. ὀστράκον, ἡ τελλίνη, τὸ ζεφίδιον.
 Tellurio, —iuro, οὐσ. ἄρ. μέταλλον, τὸ τελοῦριον.
 Telo, οὐσ. ἄρ. φύλλον ἱματίου, σινδόνος, κτλ. || ἀκόντιον, δένρον, ἀφετήριον ὄπλον, λίθος, κτλ.
 Telonio, οὐσ. ἄρ. τελωνεῖον || τράπεζα ἀργυρομαθοῦ.
 Tema, οὐσ. θηλ. δαιλία, φόδος || — οὐσ. ἄρ. θέμα, ὑπόθεσις.
 Temento, ἑ. διγ. δειλός, φοραδαίς.
 Temenza, οὐσ. θ. δειλία.
 Temerariamente, ἐπ. προπετῶς, ὀρα-
 σέως, τολμηρῶς, ἀφρόνως.
 Temerario, —a, ἑ. προπετής, ὀρα-

— οὐσ. ἀσυλλόγιστος, ἀκρίτος.
 Temere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. προοῦμαι, φοβοῦμαι || ἀμφιβάλλω.
 Temerità, —tade, —tate, οὐσ. θ. προπέτεια, ὀρασύτης, ἀθάδεια.
 Temibile, ἑ. διγ. δεινός, φοβερός.
 Temmento, οὐσ. ἄρ. ἴδε timore.
 Tempo, οὐσ. ἄρ. (ποιητ.) κηδάλιον.
 Tempolo, οὐσ. ἄρ. ἰχθύς ποτάμιος, ὁ τρώκτης, κοιν. ἡ πέστρουσα.
 Temporeo, οὐσ. ἀστ. τὸ τῆς ὥρας δυσγαίμερον, ἀχρηστος καιρός, κακοκαίρια, —cattivo tempo.
 Tempellamento, οὐσ. ἄρ. κλονεῖς, τιναγμός, σίσσις || μεταφ. μετεωρισμός, ἀμφιρέπεια, διαταγμός, τὸ ἀναποφάσιστον.
 Tempellare, ρ. ἐν. κλονῶ, σείω, σαλεύω || τάλαντεύω, καθίστημι μετέωρον, ἀμφιρέπῃ, ἀναποφάσιστον || οὐδ. τάλαντεύομαι, μετεωρίζομαι, διατάζω.
 Tempellata, οὐσ. θ. καί :
 Tempello, οὐσ. ἄρ. ἴχος κώδωνος ἢ ἄλλου ὀργάνου, διακοπτόμενος.
 Tempellone, οὐσ. ἄρ. ἄφρων, κούφος, ἀνόητος, βλάξ || — (κατ' ἐκτασιν) ἀμφιρεπής, ἐνδοιαστής, ἀναποφάσιτος.
 Tempora καὶ (κατὰ συγκοπήν tempora), οὐσ. θ. κυρίως, ἡ τοῦ σιδήρου βαφή, στόμυσις γινόμενη ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἄλλῳ ὑγρῷ || ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἰδιότης, τρόπος, φάσμα || μέλος· ἁρμονία, συμφωνία || διέθεσις, διάνοια.
 Temperamento, οὐσ. ἀστ. κυρίως σύγκρασις, συγκρασίς, μετρίασις || μίγμα, μίξις || συνδυασμός || κρῆσις, κατάστασις, ἰδιότης, φύσις τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος || — (κατ' ἐκτ.) διαχειρίσις, κυβέρνησις, ἐπιστάσις, ἐπιμέλεια || μέτρον, μετρίτης.
 Temperante, ἑ. διγ. ἐγκρατής, σώφρων μετριοπαθής.
 Temperanza καὶ (ὕποκ.) temperanza, θ. ἐγκράτεια, σωφροσύνη || μετριοφροσύνη, κοσμιότης.

Temperare καὶ (κατὰ συγκοπήν) temperare, ρ. ἐν. κυρίως, βάπτω τὸν σίδηρον, στομῶ || κατασκευάζω, ἐπινοῶ τι || μετριάζω, συστέλλω, περιστέλλω, πράνω, γαλινῶ, κατευνάζω || ὁμοφρονῶ, ὁμοιοῦ, συμφωνῶ || — (μουσ.) συναρμύζω, ρυθμίζω τοὺς ἴχθους τῶν ὀργάνων || μιγνύω, συμμιγνύω, συγκερνῶ || — si, αὐτ. κυρίως, βάπτομαι, στομαῶμαι ἐπὶ σιδήρου || — si, (μεταφ.) ἐγκρατεύομαι, ἀπέχομαι τῶν ἡδονῶν, μετριοπαθῶ || — si, πράνομαι, μετριάζομαι, κτλ.
 Temperatamente, ἐπ. μετρίως.
 Temperatezza, θ. ἴδε temperanza.
 Temperativo, —a, ἑ. μετριοστικός, πραϋντικός.
 Temperato, —a, καθ. μετ. τοῦ temperare || —, ἑ. μέτριος ἐπὶ ἡλίου καὶ θερμότητος || μεταφ. σώφρων, αἰδέμων, ἐγκρατής.
 Temperatoio, ἄρ. ἴδε temperino.
 Temperatore, —trice, οὐσ. μετριοστής, ὁ μετριάζων.
 Temperatura, θ. ἡ τοῦ ἀέρος κατάσταση, κράσις, ἀεροκρασία.
 Temperanza, θ. ἴδε temperanza.
 Temperie, οὐσ. θ. ἰδιοσυγκρασία.
 Temperinata, οὐσ. θ. ἡ διὰ κονδυλομαχαιρίου τομὴ, πληγὴ.
 Temperino, ἄρ. κονδυλομάχαιρον.
 Temposta, —tade, —tate, οὐσ. θηλ. ὀδελλα, καταίγρις, τρικυμία || λαίλαψ, κοιν. ἀνεμοζάλη || (κατ' ἐκτ.) ὄρμη παραφορά || μεταφ. ἀδημονία, ἀγωνία, ἀνησυχία.
 Tempestante, ἑ. διγ. κλυδωνιζόμενος ἐν σάλῳ κείμενος.
 Tempestante, οὐσ. θ. ἴδε tempesta.
 Tempestare, ρ. οὐδ. καί—si, αὐτ. κλυδωνίζομαι, κυμαίνομαι || μεταφ. ταραττομαι, ἀδημονῶ, βασανίζομαι || παραφέρομαι, παροργίζομαι, θορυβοῦμαι || —, ἐν. ταραττω, φέρω ἀνω κάτω τὰ πράγματα, καταρούχω, ἐνοχλῶ, σύγχυσιν ἐπιφέρω.
 Tempestato, —a, καθ. μετ. τοῦ tempestare || —, ἑ. πεποικιλμένος.

Tempestifero, — α, έ. θυελλώδης.
 Tempestivamente, έπ. έγκαιρως.
 Tempestoso, ίδε tempestifero.
 Tempria, ούσ. θ. κράτος· || — ο, πλ. οί κράτφοι και (κατ' έκτ.) ή κεφαλή, ή κόμη.
 Tempriale, άρ. οίον τδ άνωτέρω.
 Tempriere, άρ. ναοφύλαξ.
 Temprierello και temprietto, ούσ. άρ. (ύποκ.) ναϊδιον, μικρός ναός.
 Temprio, ούσ. άρ. ναός, εκκλησία.
 Temprioso, ούσ. άρ. ράπισμα· || άνθρωπος άφρων, μωρός, βλάξ.
 Tempriissimo, (έν χρήσει ως έπ. ύπερθ. του tempo), λιαν έγκαιρως.
 Templari, ούσ. άρ. πλ. Ισπύεται του έν 'Ιερουσαλήμ Ιερού τάγματος κατά των 'Αγαρινών, οί Ναϊται.
 Templo, ούσ. άρ. ίδε temprio.
 Tempo, ούσ. άρ. χρόνος, καιρός, ώρα· διάστημα τής κινήσεως σώματος από τόπου εις τόπον· || υπ. — (έπιρρηματικώς) πάλαι, ποτέ, έπί τινα χρόνον, καιρόν τινα, μίαν φορίν· || ειλά, ήλικία· || γήρας· || andare a —, βαίνω κατά ρυθμόν· ίδε andare· || torre il —, δράττομαι τής εύκαιρίας· || dare a —, έν δέοντι καιρώ δίδω τι· || per —, (έπιρρημ.) ένωρίς.
 Tempo, ούσ. άρ. ή του άέρος κατάστασις, δ καιρός, δ άήρ· || — negro, θυελλώδης καιρός· || — (μουσ.) αί κυρία του ρυθμού διατρέσεις, ίσης χρονικής δυνάμεως άπασαι· || misura a due, tre quattro —, ρυθμός, δίσημος, τρίσημος, τετράσημος· || — i (γραμμ.) οί χρόνοι του ρήματος.
 Temprioso, άρ. μακρός χρόνος· || μετφ. εύθυμία, διασκεδάσις.
 Tempora, ούσ. θ. (quattro —) τρίημερος νηστεία καθ' εκάστην του έτους ώραν.
 Temporalia, έ. διγ. όλιγοχρόνιος, έπικαιρος, φαρτός· || —, ούσ. καταιγίς, τρικυμία, χειμών.
 Temporalità, —tade, —tato, ούσ. θ. τδ έφήμερον, τδ φθαρτόν· || άφροσις εις τά έγκόσμια. [ωρινώς].
 Temporalmente, έπ. έφημέρως, προσωρινώς.

Temporaneo, —, έ. έπίκαιρος, πρόσκαιρος, προσωρινός.
 Temporeggiamento, ούσ. άρ. χρονοτριβή, βραδύτης.
 Temporeggiare, ρ. ούδ., έν. και — si, αút. συμμορφούμαι τώ καιρώ, ακολουθώ τας περιστάσεις, πλέω κατά τον άνεμον· || — si, χρονουλικώ, παρατείνω τον καιρόν, αναβολάς ποιούμαι.
 Tempria, ούσ. θ. ίδε tempria.
 Tempriace, έ. διγ. γλισχρώδης, κολητικός.
 Tenacemente, έπ. ισχυρώς.
 Tenacità, —tade, —tato, ούσ. θ. τδ κολλώδες, τδ γλίσχρον· || μετφ. άκρα φιλαργυρία, φειδωλία.
 Tenaglia, ούσ. θ. ίδε tanaglia.
 Tencione, ούσ. άρ. πώλος, (ίπος νεογνός, κοιν. πωλάρι· || — (παθολ.) βουβών άφροδισιακός.
 Tenda, ούσ. θ. σκηνή· || — ο, ούσ. θ. πλ. τά του στρατού σκηνώματα· || levar, le — e, άποσκηνώ, άποστρατοπεδεύω· || μεταφ. παραινω τι, τελειώ· || — e, πλθ. (ναυτ.) αί τών πλοίων σκηναί· || *Η του θεάτρου αύλαία, τδ παραπέτασμα.
 Tendale, άρ. ύπερμεγέθης σκηνή.
 Tendente, έ. διγ. φύσει έπιρρεπής εις τι, τείνων, άφορών εις τι.
 Tendenza, ούσ. θ. ροπή, κλίσις, πάθος έμφυτος.
 Tendere, ρ. έν. τείνω, έκτείνω, έλκω τι τανύων· || distare· || — reti, lacci, trappole, άρκυς· βρόχους, παγίδας, Ιστημι, κοιν. στήνω· και μεταφ. ένεδρεύω, έπιβουλεύω, κοιν. παραμονεύω τινά ποδς κακοποιήσιν.
 Tendetta, ούσ. θ. (ύποκ.) σκηνίδιον, μικρά σκηνή.
 Tendina, ούσ. θ. (ύποκ.) μικρόν παραπέτασμα (τής έμόξης).
 Tendine, ούσ. άρ. (ανάτ.) τένων.
 Tendinoso, — a, έ. τενοντώδης.
 Tenditore, ούσ. άρ. δ Ιστάς, κοιν. δ στήνων ένέδρας.
 Tendone, ούσ. άρ. αύλαία· || (ναυτ.) μεγάλη σκηνή των πλοίων.
 Tenebra, θ. σκότος, ζόφος· || άμά-

θαι· || — eterne δ' Αδης ή κύλασις.
 Tenebrato, ρ. έν. (έπι)σκοτιζω.
 Tenebrato, — a, καθ. μετ. του tenebrare· || — έπ. νεφελώδης.
 Tenebria, ούσ. θ. και tenebrone, άρ. ίδε tenebra.
 Tenebrosità, —tade, —tate, ούσ. θ. σκότος, ζόφος· || καταιγίς, λαίλαψ.
 Tenebroso, — a, έ. σκοτεινός· || — παραγμένος, συγκεχυμένος.
 Tenente, έ. διγ. ίδε tegnente· || ύπολοχαγός.
 Tenacemente, έπ. περιπαθώς· || άσθενώς, άδυνάτως.
 Tenere, ρ. έν. κυρίως, φέρω τι έν ταις χειράι, βαστάζω, κρατώ· || λαμβάνω έν ταις χειράι· άλλ' έπί τής έκδοχής ταύτης λέγεται τδ νυν μένον κατά τήν προστακτικήν· || έχω, κατέχω, κέκτημαι· || κωλύω, έμποδίζω διά των χειρών ή άλλω οίωδήποτε τρόπω τήν φυγήν, τήν πώσιν, τήν κίνησίν τινος· || άνθίσταμαι, έναντιούμαι, άντικρούω, άντιπράττω· || κατοικώ· || άρικνούμαι, κοιν. φθάνω· || χρωμαι μεταχειρίζομαι, συνειθίζω· || φυλάττω, διαφυλάττω, τηρώ, διατηρώ, διασώζω· || όσμην άποφέρει, ζέω, άπόζω· || κρίνω, φρονιύ, νομιζώ· || — ούδ. έπέρχομαι, δ-δαύω· || συγκαλώ· κανονίζω, δηγώ, κτλ. || εκφράσεις· — a bada υπο, άπασχολώ, έξάγω τής άπάτης, μεταπειθω από τής έπιχειρήσεως· || — caro, περι πολλού ποιούμαι, αγαπώ, εκτιμώ· || — ή — si con alcuno, δημοφώνω, ειμι δημοφώνων τινί, έχω τήν αυτήν γνώμην· || — conto di che cosa, τιμώ, ύπολήπτομαί τι· || — si, αút. || — si a poco di fare, μικρού όλίγου δειν ποιείν..., παρ' όλίγον να πράξω· || — si a martello, άντέχω, έλατς ειμι· έπί μετ άλλων = reggere a martello και (μεταφ.) άντέχω, άντιτάσσομαι, ύδαμώς ήττώμαι.
 Tenello και teneretto — a, έπ. (ύποκ.) όπωσοϋν μαλακός, άπαλός, όλίγον τρυφερός.

Tenezza, ούσ. θ. μαλακότης, άπαλότης, τρυφερότης· || μετφ. τρυφερά ήλικία, ή νεότης· || στοργή, άγάπη, περιπάθεια, έρωσ· || φροντίς, μέριμνα, ζήλος, — cura, zelo.
 Tenerino, — a, έπίθ. (ύποκ.) ίδε tenerello.
 Tenero, — a, έπίθ. μαλακός, άπαλός, τρυφερός· || μεταφ. νέος, νεαρός· || λεπτός, άδύνατος· || περιπαθής, φιλόστοργος, εύαίσθητος· || άξύλοπος, εύερέθιστος, άργίλος· || ζηλότυπος, δύσκολος· || άρτιπαγής, άρτισύστατος· || εύπιατος, εύπατήριος· || — di calcagna, κουφόνοϋς, εύπειθής, εύκείως μεταπειθόμενος· || — (έπί προσώπων) παις, παιδίον.
 Tenerume, ούσ. άρ. (ανάτ.) γόνδρος· || θαλλός, τρυφερόν βλάστημα δένδρου ή φυτού, = ripita.
 Tenebroso, ούσ. άρ. (ιατρ. λέξις έλλ.) τανυσμός ή τεινεσμός τής κοιλίας.
 Tenia, θ. μέγας έντερικός σκώληξ.
 Tenimento, ούσ. άρ. έρεισμα, στήριγμα· || κτήμα, άγρός, κτλ. || (κατ' έκτ.) ύπαρχέσις, χρέος.
 Tenitio, ούσ. άρ. λαβίς.
 Tenitore, — trice, ούσαστ. δ κρατών ει· || — del modo, δ ήλιος· || — di libri, (έμπορ.) διπλογράφος.
 Tenitura, ούσ. θ. ύποστήριγμα.
 Tenore, ούσ. άρ. τδ έμπεριεχόμενον, τδ καίμενον οίσοϋδήποτε έγγραφο· || συνέχεια, νοϋς, έννοια, σειρά του λόγου· || τρόπος, έδος, σχήμα· || — (μουσ.) ένφθός άνδραφ φωνή, τήν μέσην χώραν κατέχουσα μεταξύ τής βαρείας και τής των άντρώπων, φωνή μέση, μεσοφωνία, (ή διάτασις τής φωνής ταύτης εστιν ή αύτή οκτα και ή των όξυφώνων, πλην κατά μίαν διαπαύσιν βαρυτέρα)· || μελωδός μεσόφωνος, δ τήν φωνήν ταύτην έχων, κοιν. τενόρος· || εϊδήσις πληροφορία.
 Tenoreggiare, ρ. ούδ. ζέω τήν μεσοφωνίαν, επαγγέλλομαι τον μεσόφωνον μελωδόν.

Tenorista, οὐσ. ἄρσ. μελωδὸς ὁ με-
σόφωνος.
Tensile, ἔ. διγ. ἐπιτεταμένος, διά-
τονος, ἐπίτετος.
Tensione, οὐσ. θ. τάσις, ἔντασις, ἐ-
πίτασις, συντονία.
Tensivo, —α, ἔ. ταυστικός, ἐπι-
φέρων ταυσμόν.
Tenta, οὐσ. θηλ. τὸ ἀποπειρᾶσθαι τι-
νος, ἀπόπειρα, διάπειρα, ἐπιγύση-
σις, δοκιμή || (χειροῦρ.) καθστήρ.
Tentabile, ἔ. διγ. ἀποκείρας ἐπίδε-
κτικός = che si può tentare.
Tentacolo, οὐσ. ἄρ. πλόκαμος, βρα-
χίων μαλακίων τινῶν καὶ ἄλ-
ζῶν προτεταμένος, δι' οὗ ἀποψη-
λων λαφοῦσι τὴν γῆν καὶ τὰ πέριξ
αὐτῶν.
Tentamento, ἄρ. ἴδε tentazione.
Tentellare, ρ. οὐδ. ἀντιγῶ.
Tentenna, οὐσ. θ. μέγας ἄσλος, δό-
νησις, κλόνησις.
Tentamento, οὐσ. ἄρ. δόνησις.
Tentennante, ἔ. διγ. ἐπαγωγός, ἐ-
φελκτικός, ἐλκυστικός || occasione
—, εὐκαιρία ἄρμωδι.
Tentare, ρ. ἐν. πειρᾶμαι, ἀποπει-
ρῶμαι, πειρᾶν τινα ποιῶμαι, δοκι-
μάζω || ψάω, ψηλαῖω τι ἐλαφρῶς,
ἄπτομαι πρὸς διάγνωσιν ἀμφιβόλου
πράγματος || καταπειρῶμαι, δοκι-
μάζω τραῦμα διὰ τῆς μήλης || ἐ-
νοχλῶ, κατενοχλῶ τινα διὰ παρα-
κλήσεων, ἀπαιτήσεων, κτλ. || esser
tutto tentato d'alcuna cosa, ὑπε-
ρεπιποθῶ τι.
Tentativamente, ἐπ. σοφιστικῶς.
Tentativo, οὐσ. ἄρ. ἀπόπειρα.
Tentatore, οὐσ. ἄρ. ὁ πειράζων, πει-
ραστής || (κατ' ἔκτ.) ὁ διάβολος, ὁ
πειρασμός, τὸ σατανικὸν πνεῦμα.
Tentazione, θηλ. πείρα, δοκιμή ||
φορὰ τῆς ψυχῆς πρὸς τι, ὄρεξις, πό-
θος, ὄρεξις || — (ἐκκλ.) πειρασμός.
Tentellare, ρ. οὐδ. ἴδε tintinnare.
Tentenna, θ. κλόνησις, ἀστασία.
Tentennamento, οὐσ. ἄρ. ταλάντση-
σις, δόνησις.
Tentennare, ρ. ἐν. σαῶ, ταλαντεύω,

δοῦναι || —, οὐδ. ταλαντεύομαι, δι-
στάζω, ἐνδοιάζω.
Tentennata, οὐσ. θηλ. ἴδε tentenna-
mento || πληγὴ, κτύπημα.
Tentennato, —α, μετ. τοῦ tentennare.
Tentennatore, οὐσ. ἄρ. ὁ δονῶν.
Tentennino, οὐσ. ἄρ. ὁ διάβολος, ὁ
πειρασμός || — (κατ' ἔκτ.) παραξίας,
θορυβοποιός, ὄγληρός.
Tentennio, ἄρ. ἴδε tentennamento.
Tentennio, οὐσ. ἄρ. (ὄρος κυνηγετι-
κῆς) ὄρνιθόθηρα νυκτερινή ἢ διὰ
πυροφανασίας ἐκτελουμένη.
Tentennopaggine, οὐσ. θ. βραδύτης,
νωθρότης, ὀνηρία.
Tentennone, ἔ. διγ. βραδύς, βραδυ-
κίνητος, ὀνηρός, ἀμφίγνωμος.
Tentone καὶ tentoni, ἐπ. ψηλασφῆ,
|| προσεκτικῶς, περιφρόσις, ὑπόπτως,
συνεσταλμένος.
Tenuc, ἔ. διγ. λεπτός, ἰσχνός, μι-
κρός, ὀλίγος, ἀδύνατος, ἔλαφρός.
Tenuamente, ἐπ. λεπτῶς, ἀσθενῶς.
Tenuissimo, —α, ἔ. (ὕπερβ.) λεπτό-
τατος, ἰσχνότατος.
Tenuità, —tate, —tate, οὐσ. θηλ.
λεπτότης, ἰσχνότης, ἀραιότης.
Tenuità, οὐσ. θ. κατοχὴ, κτήσις ||
(νομ.) διατήρησις κτήματος δυνά-
μει ἀποφάσεως περὶ κύρους κατοχῆς
|| χωρητικότης || εὐφῶτα, ἱκανότης.
Tenuto, —α, παθ. μετ. τοῦ tenere
|| —, ἔ. ὑπολαμβανόμενος ὡς ἐν-
τιμος, ὡς εὐδόκιμος.
Tenzonamento, ἄρ. ἴδε tenzone.
Tenzonare, ρ. οὐδ. καὶ —si, αὐτ-
φιλονετικῶ, ἐρίζω, ἀντιλέγω.
Tenzonatore, οὐσ. ἄρ. φιλονεξίς.
Tenzone καὶ tenziona, οὐσ. θ. ἔρις,
φιλονεξία, ἀντιλογία.
Teocrasia, θ. (λ. ἑλλ.) θεοκρατία.
Teodia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) ὥδη
πρὸς αἶνον τοῦ Θεοῦ, Θεωδία.
Teodicea, οὐσ. θ. ἡ τοῦ Θεοῦ δι-
καισύνη, = giudizio di Dio.
Teofania, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) τὰ
Θεοφάνεια.
Teogonia, θ. (λ. ἑλλ.) Θεογονία.
Teologale, ἔ. (λ. ἑλλ.) θεολογικός.

Teologamente, ἐπ. θεολογικῶς.
Teologante, ἔ. διγ. θεολογικός.
Teologastro, ἔ. ἀμαθὴς θεολόγος.
Teologhessa, οὐσ. θ. γυνὴ θεολόγος.
Teologia, θ. (λέξ. ἑλλ.) θεολογία.
Teologicamente, ἐπ. θεολογικῶς.
Teologicare, ἴδε teologizzare.
Teologico, —α, ἔ. ἴδε teologale.
Teologizzante, ἴδε teologante.
Teorema, ἄρ. (λ. ἑλλ.) θεώρημα.
Teorica, θ. θεωρία, ἢ θεωρητικὴ.
Teorichista, οὐσ. ἄρ. θεωρητικός.
Teorico, —α, ἔ. (λ. ἑλλ.) θεωρητικός.
Tepesare, ρ. ἐν. χλιαίνω.
Tepesato, —α, παθ. μετ. τοῦ tere-
fare || —, ἔ. χλιαρός.
Tepore, ρ. οὐδ. ἴδε tepesare.
Tepore, οὐσ. ἄρ. χλιαρότης.
Terapeutica, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.)
ἢ θεραπευτικὴ ἐπιστήμη.
Terchio, —α, ἔ. (ἀπρωχ.) ἴδε zo-
tico, rozzo, salvatico.
Terebentina, οὐσ. θ. τερεβινθίνη.
Tergemino, —α, ἔ. τριπλούς.
Tergare, ρ. ἐν. σμῆζω, ἀπομάσσω,
ἐκκαθαίρω.
Tergiduttore, ἄρ. (στρ.) σούραγος.
Tergiversare, ρ. οὐδ. διεκδύομαι, ἀ-
ναβάλλομαι τι δι' ὑπεκφυγῶν, διὰ
προφάσεων.
Tergiversazione, οὐσ. θ. διεκδύσις,
ἀναβολή, μέλλησις.
Tergiverso, —α, ἔ. ὁ διεκδύομενος,
ἀναβάλλων τι δι' ὑπεκφυγῶν.
Tergo, terghi καὶ le terga, οὐσ. ἄρ.
νῶτος, τὰ νῶτα, ἢ ῥάγχις τοῦ ἄν-
θρώπου καὶ τῶν ζῴων Ἀ —, ἢ ἄ —,
(ἐπιρρηματικῶς) ὀπίσω, ὀπισθεν,
ὀπισθίως.
Teriaca, οὐσ. θ. (φάρμ.) ἡ θηριακὴ.
Teriacale, ἔ. διγ. θηριακός.
Terme, οὐσ. θ. πλ. τὰ θερμὰ με-
ταλλικὰ λουτρά, αἱ θέρμαι.
Termidoro, οὐσ. ἄρ. Θερμιδῶν ἢ
Θερμιδῶρος, ὁ ἐνδέκατος μῆν τοῦ
γαλλικοῦ παλαιοῦ δημοκρατικοῦ ἡ-
μερολογίου ἀπὸ τῆς 19ης τοῦ 'Ιου-
λίου μέχρι τῆς 17ης τοῦ 'Αγούστου.
Terminabile, ἔ. διγ. τελειώσιμος.

Terminale, ἔ. διγ. ὄριστος, ἄκρος,
ἀκρόληκτος, ὁ χρησιμεύων ὡς ὄριον.
|| lugge —, ὁ περὶ ὄριων τῶν ἀγρῶν
νόμος παρὰ τοῖς ἄρχ. Ρωμαίοις.
Terminamento, οὐσ. ἄρ. τέρμα, πέ-
ρας, τέλος.
Terminante, ἔ. διγ. ὁ παραινῶν, δ-
ρῶν, τέλος θέτων.
Terminare, ρ. ἐν. ὄρίζω, ὄριον τί-
θημι μεταξύ μῆς καὶ ἄλλης ἰδιο-
κτησίας || παραινῶ, ἀποτελεῖω τι.
|| —, οὐδ. λήγω, καταλήγω, περα-
τοῦμαι || θνήσκω.
Terminatamente, ἐπ. ὄριστικῶς.
Terminatezza, οὐσ. θ. τέρμα, ὄριον.
|| περιορισμός.
Terminativo, —α, ἔ. (γραμ.) κα-
ταληκτικός || μεθόριος.
Terminato, —α, παθ. μετ. τοῦ ter-
minare, τετελειωμένος.
Terminatore, οὐσ. ὄριστής || ὁ ἀ-
ποτελεῖων τι, διεκπεραιωτής.
Terminazione, οὐσ. θ. λέξις κατὰ-
λήξις || —, ἴδε terminamento.
Termino, οὐσ. ἄρ. κυρίως, ὄριον, ὁ-
ρίσημον, σύνορον || τέρμα, πέρασ,
τέλος || σκοπός, πρόθεσις || χρόνου
διάστημα || ὄρισμένος χρόνος ||
βαθμός, τάξις, κατάσταση || ὄρος
ἐπιστημονικός, ὄρος τεχνικός, ὄνο-
μα, λέξις, φράσις || προθεσμία χρό-
νου ὄρισμένη, ῥητή Ἀ —, ἐπὶ προ-
θεσμίᾳ || —, πλ. (τακτ.) ἀγαλμά-
τια ἡμίσημα ἢ προτομαὶ προσώπων
ἐπιχοσμοῦσαι οἰκοδομήν. Ἑρμαί,
Τελαμωνίαι, Ἑταλάντες.
Terminologia, οὐσ. θ. λεξιολογία,
πραγματεία τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ
τεχνικῶν ὄρων.
Termometro, οὐσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλην.)
θερμόμετρον.
Termoscopio, ἄρ. θερμοσκόπιον.
Terna, οὐσ. θ. τριπλὴ ἀπογραφή.
Ternario, —α, καὶ ternaro, —α, ἔ.
τριαδικός, ἐκ τριῶν συγκελιμένος
πραγμάτων, ἢ τριάς.
Ternatura, οὐσ. θ. γήπαδον.
Terno, οὐσ. ἄρ. (ὄρος κυβ.) τὸ δύο
τρια τῶν κύβων || λαχέου ἀριθμοί

τρέις ἐν συνδυασμῷ ἐξερχόμενοι, οἱ παρέχοντες κέρδος.
Terra, οὐσ. θ. γῆ, ἡ γῆτιν σφαῖρα, ἡ οἰκουμένη ἢ ἄγρος, γῆ, γῆπεδον, κτήμα· ἢ ἔδαφος, δάπεδον ἢ ἀκτῆ, αἰγιαλός, παραλία ἢ riana—, ἡ ἐπιφάνεια. τὸ ἐπίπεδον τῆς γῆς ἢ χώρα, ἐπαργία, τόπος ἢ πόλις ἢ φρούριον ἢ —ferma, ἡ ἕπαιρος ἢ ἐκφράσεις Andare per—, παρεύομαι διὰ τῆρας ἢ — Andare per le —e, οἰν—e, (χρῆ.) πίπτω κατὰ γῆς καὶ (κατ' ἕκτ.) ὀνύσκω ἢ dare in—, πίπτω καταγῆς, ἢ (ἐπὶ πλοίων) προσκρούω τῇ ξερᾷ διαπλέων καὶ (ἄλλως) ἀγκυροβολῶ, μεταφ. δὲ ταπεινούμαι, ἐποκύπτω, ἔρω ἢ — promessa ἢ della promessa, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας ἢ Παλαιστίνης ἢ — mediterranea, ξηρὰ μεσόγειος.
Terracqueo, ἔ. ἀρ. (globo—) ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα.
Terraferma, οὐσ. θ. ἡ ἕπειρος.
Terraglia, οὐσ. θ. πῆλινα δοχεῖα.
Terragno καὶ **terragnolo**, —a, ἐπίθ. χαμαίτηλος, χαμαίπηγος, γινόμενος ἐν τῇ γῇ ἢ ἄλλων ἀνοψόμενος.
Terrapione, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. (στρατ.) ὄγκρῳ δι' ἀναχωμάτων.
Terrapienato, —a, παθ. μετοχὴ τοῦ terrapienare.
Terrapieno, ἀρ. (στρ.) ἀνάχωμα ἐχυρώματος ἐπίπεδον, ἐφ' οὗ προτάσσεται τὸ κυροβολικόν.
Terratico, οὐσ. ἀρ. ἐκφύριον, δικαίωμα ζωικατόχων τοῦ λαμβάνειν μέρος τῶν προϊόντων ἐκ τῶν ἐνοικιασθέντων ἀγρῶν.
Terravano, —a, ἔ. συμπολίτης συμπατριώτης, κάτοικος φρουρίου ἢ πόλεως περιτειχίστου.
Terrazzo, οὐσ. ἀρ. ἡλιαστήριον, τὸ ἡλιακὸν ὑπερῶν, δῶμα ἀσκεπὲς ἐπὶ τῆς στέγης οἴκου.
Terremoto καὶ —moto, ἀρ. σεισμός.
Terrenamente, ἐπ. κοσμικῶς.
Terreno, οὐσ. ἀρ. ἄγρος, γῆπεδον, τμήμα γῆς ἢ —ficio, ἄγρος εὐφορος, λιπαρός ἢ —morto, ἄγρος ἀφο-

ρος ἢ —sodo, ἄγρος ἀγεώργητος.
Terreno, —a, ἔ. γῆτινος, γεώδης ἢ stanza, —a, σκήμα κατώγειον, ἰσόγειον paradisso—, ὑπόγειος παράδεισος.
Terreo καὶ **terrestre**, —a, ἔ. γῆτινος, ἐπίγειος, χερσαῖος.
Terrestreità, —strità, —sità, —tade, —late, οὐσ. θ. τὸ γῆτινον, γῆτινος ιδιότης.
Terretta, οὐσ. θ. (ὕποκ.) χωρίδιον κατοικοῦμενον ἢ ἐπαυλις.
Terribile, ἔ. διγ. τρομερός.
Terribilissimo, —a, (ὕπερθ.) φοβερώτατος, τρομερώτατος.
Terribilità, —tade, —late καὶ —tana, οὐσ. θ. ἐξ φοβερῶν, τὸ τρομερόν, τὸ φρικαλέον, =terrore.
Terribilmente καὶ —bilmente, ἐπ. φοβερώς, τρομερώς, φρικαλέως.
Terriccio, οὐσ. ἀρ. κόπρος, κόπρις ἀνάμικτος ἐκ χώματος.
Terricciuolo, οὐσ. θ. (ὕποκ.) μικρὰ ἐπαυλις, μικρὸν χωρίον, μικρὸν κτήμα, γῆ καλλιεργουμένη.
Terriere, ἀρ. ἴδε terrazzino ἢ κύριος ἐπαύλειος, κυροδοσπότης.
Terrifico, —a, ἔ. φρικαλέος.
Terrigena, —a, ἔ. γηγενής.
Terrigno, —a, ἔ. γεώδης, ὑπὸ τῆν γῆν ἐνδαιτωμένος.
Territoriale, ἔ. διγ. ἔγγιστος.
Territorio καὶ **territorio**, οὐσ. ἀρ. περιοχὴ γῆς, περιφέρεια Ἐπικρατίας, πόλεως, ἐπαργίας, δικαιοδοσία ἐπισκόπου, κτλ.
Terrore, οὐσ. ἀρ. τρόμος, φόβος.
Terrorismo, οὐσ. ἀρ. τρομοκρατία.
Terrorista, οὐσ. ἀρ. ὁπαδός, ὑπάλληλος τῆς τρομοκρατίας.
Terroso, —a, ἔ. γεώδης, γεωμιγής, γεώρρυκος.
Tersamente, ἐπ. καθαρῶς.
Terzamente, ἐπ. κατὰ τρίτον λόγον.
Terzana, οὐσ. θ. κυρτός τριταίος.
Terzare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. (γεωπ.) τρισσεύω τὸν ἄγρον, ἀροτριῶ ἐκ τρίτου, τριβολίζω.
Terzavo καὶ —zavole, οὐσ. ἀρ. τρί-

παππος ἢ ἐπίπαππος ἢ —a, ἡ τριμάμη ἢ ἐπιτέτη.
Terzeria, οὐσ. θ. τριτημέριον.
Terzuelo καὶ —aruolo, ἀρ. (ναυτ.) ἰστῖον δεδεμένον ἐπὶ τοῦ τρίτου τῆς κεφαλῆς, ἰστῖον τοῦ προτόνου ἢ ὄπλον κυροβόλον ἢ ἰστιάριον τὸ ἐπὶ σέλλας τιθέμενον.
Terzetta, οὐσ. θ. ὄπλον κυροβόλον, μικρὸν πιστάριον.
Terzello, οὐσ. ἀρ. ποιημάτιον ἐκ τριστίγων ἢ —(μουσ.) σύνθεσις τριμαλῆς ἢ τριμερῆς, τριψῆδις, τριφωνία, τριμέλεια.
Terziario, —a, ἔ. ὁ ἐν Ἀρχῇ, εἴτε ἐν τριῇ τινι τριτεύον, ἢ ἔχων τὰ τριετία, τὴν τρίτην τάξιν.
Terzina, οὐσ. θ. ἴδε terzetto.
Terzino, οὐσ. ἀρ. μέτρον ρευστῶν, τὸ τριτημέριον.
Terzo, —a, ἔ. τρίτος ἢ —a persona, τρίτον πρόσωπον ἢ —suono, (μουσ.) τρίτος φθόγγος ἢ —o, ἀρ. τὸ τρίτον, τὸ τριτημέριον ἢ —ἐπ. τρίτον, ἐκ τρίτου.
Terzoldesimo, —a, ἔ. ὄρθ. τακτικόν, δέκατος τρίτος.
Terzogenito, —a, ἔ. καὶ οὐσ. τρίτοτοκος, τριτογενής.
Terzone, οὐσ. ἀρ. χονδρόπικον διὰ περιτόλιγμα.
Terzuolo, οὐσ. ἀρ. χονδρόπικον διὰ περιτόλιγμα.
Terzuolo, οὐσ. ἀρ. (ναυτ.) ἰστῖον τοῦ προτόνου ἢ τὸ ἄρρεν τῶν θηραινικῶν ὀρνέων, ὑπότριτον.
Tesa, οὐσ. θ. τάσις, ἐντάσις ἢ ἀρκευστάσιον ἢ τὰ ἄκρα πύλου ἢ μέτρον, πῆχυς ἔξ ποδῶν.
Tessaurizzare, ρ. οὐδ. θησαυρίζω ἢ μετφ. ταμιεύω, ἐπισωρεύω.
Tessaurizzazione, θ. θησαυρισμός.
Tesoro, οὐσ. ἀρ. ἴδε tesoro.
Teschio, οὐσ. ἀρ. κρανίον.
Tesi, θ. (λογ. καὶ μουσ.) θέσις.
Teso, —a, παθ. μετ. τοῦ tendere, ἐντεταμένως.
Tesoreggiare, ρ. οὐδ. ἴδε tesaurizzare.
Tesoro, οὐσ. ἀρ. θησαυρός.

Tessente, ἔ. διγ. ὑφασματοποιός.
Tessera, οὐσ. θ. σημεῖον, σύμβολον, γνώρισμα, σύνθημα ἢ ἔξυλον λογιστικῶν διχομήτων ἐφ' οὗ σημεῖοῦνται τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν.
Tessere, ρ. ἐν. ὑφαίνειν, ἀσκευαῶ ἢ —(κατ' ἕκτ.) πλέκω, περιπλέκω, συμπλέκω, διαπλέκω, ὄντιον ἐν σχήματι ὑφάσματος ἢ μεταφ. ὑφαίνω, πλέκω, κρυφαίως κἀκόν τι, ρηθιουργῶ, μηχανογραφῶ, σκευαῶ.
Tessimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε tessitura.
Tessitore, —trice οὐσ. ὑφάντης.
Tessitura, θ. ὕφανσις, ὑφασμα.
Tessuto, —a, παθ. μετ. τοῦ tessere ἢ —o, οὐσ. ἀρ. ὑφασμα ἢ —(κατ' ἕκτ.) πλοκή, διάθεσις.
Testa, οὐσ. θ. κεφαλὴ =capo ἢ τὸ μέτωπον, ἡ κόμη ἢ ἄτομον, ἀθροῦπος ἢ —coronaia, βασιλεύς, αὐτοκράτωρ, μονάρχης ἢ νοῦς, εὐφυΐα, κρίσις ἢ κέραμιον, κέραμον, πῆλινον ἀγγεῖον ἢ ἐκφράσεις: dare in sulla— ἢ dare sulla—, κτυπῶ, τύπτω τὴν κεφαλὴν καὶ, ἄλλως, κτείνω, φονεύω ἢ di sulla—, αὐτοκράτως, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ σκέψεως ἢ fare—, ἀνθίσταμαι, ἀντιτάσσομαι, ἀντιμαχῶ, ἀμύνομαι.
Testabile, ἔ. διγ. διαθήκης ἐπιτεκτικός, διαθεσίμος.
Testaccio, οὐσ. ἀρ. σκεῦος κεράμιον τὸ ἐξ ὀστράκων.
Testacciuto, —a, ἔ. ἰσχυρογνώμων.
Testaceo, —a, ἔ. καὶ οὐσ. ὀστράκινος, ὀστρακώδης.
Testamentario, —a, ἔ. τῆς διαθήκης, ἐκ διαθήκης, περὶ διαθήκης.
Testamento, οὐσ. ἀρ. διαθήκη ἢ l'antico e il nuovo—, (ἐκκλ.) ἡ παλαιὰ καὶ νέα Διαθήκη, ἡ ἁγία Γραφή, ἡ Βίβλος.
Testardo, —a, ἔ. ἴδε testacciuto.
Testare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. διατίθεμαι τὴν περιουσίαν μου, συντάσσω διαθήκην, κληροδοτῶ.
Testata, οὐσ. θ. ἄκρα, κορυφή, στεροῦ ἀντικειμένου.
Testatico, οὐσ. ἀρ. (νομ.) ὁ κατὰ

κεφαλήν ἐτήσιος φόρος.
 Testatore, —trice, οὐς. ὁ διαθήκη ποιήσας, συντάξας, κληροδότης.
 Teste, ἐπίρ. χρονικόν, ἀρτίως, πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου.
 Testareccio, —a, ἔ. ἴδε ostinato.
 Testaso, ἐπ. ἴδε testè.
 Testicolare, ἔ. τῶν ὄρχεων.
 Testicolo καὶ —culo, οὐς. ἀρ. (ἀνατ.) ὄρχις, αἰδοίον.
 Testiera, οὐς. θηλ. χαλινῶ προμετωπίδιον.
 Testificante, ἔ. διγ. μαρτυρικός, πιστοποιητικός.
 Testificare, ρ. ἐν. μαρτυρῶ, πιστοποιῶ, = far testimonianza.
 Testificativo, —a, ἔ. μαρτυρικός.
 Testificatio, —a, καθ. μετ. τοῦ testificare, πιστοποιηθεῖς.
 Testificatore, —trice, οὐς. ὁ μαρτυρῶν, πιστοποιῶν, μάρτυς.
 Testificazione καὶ —nza, οὐς. θηλ. μαρτυρία, πιστοποίησης.
 Testimoniale, ἔ. διγ. καὶ :
 Testimoniante, ἐπίθ. διγ. ἴδε testificante.
 Testimonianza, οὐς. θ. μαρτυρία.
 Testimoniare, ρ. ἐν. μαρτυρῶ, ἐπιβεβαιῶ ἐνόρκως.
 Testimoniato, —a, παθητ. μετ. τοῦ testimoniare.
 Testimonio, οὐς. ἀρ. μαρτυρία, μάρτυς || riconsare un —, ἐξαιρῶ τὸν μάρτυρα || —comprato, μάρτυς ἀργυρώμενος, ψευδομάρτυς.
 Testino, ἀρ. (ὄποκ.) χαρακτήρ τυπογραφικός τῶν 4 καὶ 5 στιγμῶν.
 Testio, οὐς. ἀρ. κέραμον, κεράμιον δοξείον, ἰδίως δὲ γάστρα διὰ φυτῶν || — (τυπογρ.) γυμνός χαρακτήρ || κείμενον συγγραφίως ἐντυπον ἢ χειρόγραφον || χύτρα, πήλινον σκεῦος πρὸς ἐψηθῆν ἕλαιον || faga —, γρησιμεύω ὡς κανὼν καὶ τύπος || —, —a, καθ. μετ. τοῦ tessere, ἀντὶ τοῦ tessuto κατὰ ποιηταίς.
 Testione, οὐς. ἀρ. μεγάλη κεφαλή || μικρὸν ἰταλικὸν νόμισμα τριῶν παυλῶν.

Testore, οὐς. ἀρ. ὑφάντης, = tessitore || συντάκτης.
 Testuale, ἔ. διγ. ἐν. τῷ κειμένῳ ὑπάρχων, ρητός.
 Testudino, οὐς. θ. καὶ —to, ἀρ. χελώνη, = testuggino || (χειρουργ.) μελικηρός, οἶδημα τῆς κεφαλῆς.
 Testudino, —a, ἔ. χελώνιος || μετρ. νωθρός, ἀδρανής.
 Testuggino, οὐς. θ. χελώνη, συνώνυμον τῷ προηγούμενῳ.
 Testura, οὐς. θ. κυρίως, ὕφανσις || μεταφ. λόγου ὕψις.
 Telano, ἀρ. (λ. ἑλλ. παθ.) τέτανος.
 Tetracordo, οὐς. ἀρ. (λ. ἑλλ.) μουσικὸν ὄργανον τετράχορδον.
 Tetraedro, οὐς. ἀρ. (λέξ. ἑλλ. γεωμετ.) τετράεδρον.
 Tetraggine, οὐς. θ. σκότος, φοικη.
 Tetragono, —a, ἐπ. (λέξ. ἑλλ. γεωμ.) τετράγωνον.
 Tetragonometria, οὐς. θ. (λέξ. ἑλλ.) τετραγωνομετρία.
 Tetraito, ἀρ. βοτάνη, ἢ σιδηροῖτις λεγομένη ἄλλως erba judaica.
 Tetrametro, οὐς. ἀρ. (λέξ. ἑλλ.) στίχος τετράμετρος.
 Tetrarca, οὐς. ἀρ. (στρ.) τετράρχης, κυβερνήτης τοῦ τετάρτου μέρους Ἑπικρατείας.
 Tetrarcato, ἀρ. (στρ.) τετραρχία.
 Tetrastico, οὐς. ἀρ. (λέξ. ἑλλ.) τετράστιχον || —, τετράστιχος.
 Tetraginta, οὐς. θ. φρικαλέος σκότος || ἴδε tetragino.
 Tetra, —a, ἔ. σκοτεινός, ἔμφορος.
 Tetta, οὐς. θ. μαστός, θηλή.
 Tettare, ρ. ἐν. θηλάζω, βυζάνω.
 Tettiera, οὐς. θ. τεῖδοξείον.
 Tetto, οὐς. ἀρ. ὄροφῆ, στέγη.
 Tettaia, οὐς. παρὰ κληγίμα.
 Tettaia, οὐς. θ. (ὄποκ.) μαζόν, μηρός μαστός θηλή.
 Teurgia, οὐς. θ. (λέξ. ἑλλ.) θεουργία, μαγεία.
 Teutonico, —a, ἔ. (τεκτ.) τευτονικός.
 Ti, ἀντ. δευτέρου προσώπου, σοί, σέ. (κατὰ δοτικὴν καὶ αιτιατικὴν) λέγεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον πρὸ τοῦ

ρήματος ἄνευ οὐδεμιᾶς οὐδέποτε προθέσεως καὶ προσέτι μετὰ τὸ ρῆμα ἐν συνθέσει τῆς λέξεως || — ἐν συνθέσει ρήματος ὀξυτόνου ἢ μονοσυλλάβου διπλασιάζει τὸ γράμμα T, ὡς Parotti, dirotti, ποιήσω σε, λέξω σοί (ἴδε γραμμ.).
 Tialismo καὶ tialismo, οὐς. ἀρ. πτυαλισμός.
 Tiarra, οὐς. θ. τιάρα, μίτρα, τὸ ἀρχιερατικὸν καὶ βασιλικὸν στέμμα παρὰ τοῖς Πέρσαις.
 Tibia, οὐς. θ. (ἀνατ.) ὁ τῆς κνήμης κάλαμος ἢ αὐλός, τὸ ὄστυν τῆς κνήμης || — παρὰ τοῖς Ρωμαίοις τὸ μουσικὸν ὄργανον, ὁ αὐλός.
 Tibiale, ἔ. διγ. κνημιαίος καὶ κνημιαίος, τῆς κνήμης.
 Tibiale, οὐς. ἀρ. αὐλητής.
 Tiburtino, οὐς. ἀρ. λίθος τιτανώδης λευκός καὶ σκληρὸς σχεδὸν ὡς τὸ μάρμαρον.
 Ticchio, οὐς. ἀρ. κακὴ ἄξις, ἰδιοτροπία, ἀλλόκατος κόπος.
 Tialismo, οὐς. ἀρ. ἴδε tialismo.
 Tieninave, ἀρ. ἰχθύς, ἢ ἄγνηνη.
 Trepidamente, ἐπ. χλιαρῶς.
 Trepidare, ρ. οὐδ. χλιαῖν, (γινώμαι χλιαρός, = divenir tiepido.
 Tiepidello, —a, ἔ. (ὄποκ.) ὀπωσῶν, ὀλίγον χλιαρός.
 Tiepidezza καὶ tie — οὐς. θ. χλιαρότης || μεταφ. νωθότης, ἄκνοα || ψυχρότης, δειλία, αἰσχύνη.
 Tiepidità, θ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 Tiepido, —a, ἔ. χλιαρός || μετφ. νωθός, ὀκνηρός, κουφόνοος.
 Tifo, ἀρ. (παθ.) νόσος, ὁ τυφος.
 Tifoide, ἔ. διγ. τυφοειδής, τυφώδης.
 Tifolo, οὐς. ἀρ. κρουγῆ.
 Tifone, οὐς. ἀρ. (φυσ.) τυφῶν.
 Tiglia καὶ tagliata, οὐς. θ. κάστανα ἐψητά.
 Tiglie, οὐς. ἀρ. καὶ taglia, θ. δένδρον, ἢ φιλέρα.
 Tigliaso, —a, ἔ. ἰνώδης, σκληρόσκακος, = duro.
 Tigra, οὐς. θ. (παθολ.) κνύσις, ἀχῶρ, κοιν. κασίδα || μεταφ. ἀδημο-

νία, ἀνία || ἀγανάκτησις, ὀργή.
 Tignamica, οὐς. θ. φυτόν, λευκόχρουν, βαρυσμον ὁ ἐλαϊόφυτος || μεταφ. ἀνήρ σιλάρυρος.
 Tignere καὶ tignere, ρ. ἐν. βάπτω, χρωματίζω || ἄλλοῦ τὸ πρόσωπον, ἐρυθρῶ ἐκ τῆς αἰσχύνης, ὄχρειῶ, κοιν. χλωμίζω ἐκ τοῦ φόβου, ἐκ τοῦ τρόμου.
 Tignone, οὐς. ἀρ. κόμη τῶν γυναικῶν ὀπισθόπλευτος, σφενδόνη, κοιν. κότσας, (γαλλιστ.) chignon).
 Tignoso, —a, ἔ. κνυδής, κοιν. κασιδιάρης || μεταφ. μητρεμίνος, εὐθείας ἀνὴρ ἄπορος.
 Tignuola, οὐς. θ. σκιάξ, ὁ σῆς || τρώξ, κοιν. αιταρόψειρα.
 Tigrane, οὐσιαστ. ἄρ. τιγροειδής, περιστερά.
 Tigrato, —a, ἔ. τιγροειδής.
 Tigre, οὐς. διέ. ἕρπον φοβερόν, σαρκοφάγον, ὁ καὶ ἡ τίγρις.
 Timballo, ἀρ. τύμπανον, κρόταλον.
 Timbro, ἀρ. φυτόν, ἢ ὄμβρα.
 Timelea, οὐς. θ. πλ. φοτί, τὰ θυμολοειδῆ ἢ τὰ θυμολοειδῆ.
 Timiama, οὐς. ἀρ. (λ. ἑλλ.) θυμίαμα.
 Timico, —a, ἔ. (ἀνατ.) θυμικός, τοῦ θυμοῦ, τοῦ περὶ τὸ στήθος ἀένου.
 Timidamente, ἐπ. περιφρόνως.
 Timidezza, οὐς. θ. δειλία, φόβος.
 Timidità, —ade, —tate, οὐς. θ. ταυτόσημον τῷ προηγούμενῳ.
 Timido, —a, ἔ. δειλός, περιφρόνος || ἐκπλακτός, πεφοβημένος.
 Timo, οὐς. ἀρ. φυτὸν τῶν ἀγρῶν εὐωδέστατον, ὁ θυμός.
 Timone, οὐς. ἀρ. (ναυτ.) τὸ πηδαλίον, κοιν. τιμόνι || ῥομὸς ἀμάξης || μεταφ. δηγηός.
 Timoneggiare, ρ. ἐν. πηδαλιουχῶ, κυβερνῶ, διευθύνω τὸ πλοῖον.
 Timoniera, οὐς. θ. (ναυτ.) θέσις τοῦ πηδαλιούχου.
 Timoniere, —nista, οὐς. ἀρ. (ναυτ.) πηδαλιούχος, εὐθυντήρ.
 Timorato, —a, ἔ. εὐσυνείδητος, θεοφοβούμενος.
 Timore, ἀρ. φόβος, δέος, εἶδος.

Timorosamento, ἐπ. περιδεῶς.
 Timorosità, οὐσ. θ. ἴδε timore.
 Timoroso, —α, ἔ. περιδεής, περιφο-
 βος ἢ εὐνοσιδήςτος, εὐσεβής.
 Tiranneggiare, ρ. οὐδ. τυμπανίζω,
 κρούω, σημαίνω τὸ τύμπανον.
 Timponello, οὐσ. ἀρ. (τυπογραφ.)
 σταφάνιον.
 Timpanite, —nitide, οὐσ. θ. (πα-
 θολ.) τυμπανίας ἢ τυμπανίτης ὄδρως
 Timpanitico, —α, ἔ. ὁ πάσχω τυμ-
 πανίτην, τυμπανικός.
 Timpano, οὐσ. ἀρ. τὸ μικρὸν στρα-
 τιατικὸν τύμπανον ἢ (τυπογρ.) τὸ
 τύμπανον τοῦ πιστηρίου ἢ ἔργα-
 νον βασιανιτῆριον, τύμπανον.
 Tina, θ. μικρὸς κάδος διὰ οἶνον.
 Tinaccio, ἀρ. (ὕποκ.) καθίσκος.
 Tinaia, οὐσ. θ. οἰνοθήκη.
 Tina, θ. ὄνομα ποταμοῦ ἰσθῶς.
 Tincone, οὐσ. ἀρ. ἴδε hubbone.
 Tinella, οὐσ. θ. (ὕποκ.) καθίον, κα-
 θίσκος, μικρὸς κάδος.
 Tingere, ρ. ἐν. ἴδε tignere.
 Tinnite, οὐσ. ἀρ. ἴδε tintinno.
 Tino, οὐσ. ἀρ. tini καὶ le tina, πλ.
 κάδος, λουτήρ ἢ μέγας κάδος ἐν ᾧ
 πιέζονται αἱ σταφυλαί.
 Tinotta, οὐσ. θ. ἀγγεῖον, καθίσκος
 διὰ ποδολούτρον, κτλ.
 Tinta, οὐσ. θ. βαφή ἢ —(ἐν χρήσει
 ἀπολύτως) χρώμα ἢ τὸ τοῦ βαφῆως
 ἐργαστήριον, βαφεῖον.
 Tintillano, —tillino, οὐσ. ἀρ. λε-
 πετὸν ἐριούχον ἐριδοβαφῆς.
 Tintillo, οὐσ. ἀρ. ἴδε tintinno.
 Tintinnabile, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) κω-
 δόνιον, = campanello.
 Tintinnamento, ἀρ. κωδωνισμός.
 Tintinnante, ἔ. διγ. ἤχητικός.
 Tintinnare, ρ. οὐδ. ἴδε tintinire.
 Tintinnio, οὐσ. ἀρ. κώδωνος συνε-
 χής ἤχος, = il tintinnire.
 Tintinnire, ρ. οὐδ. ἤχῳ, ἀντηχῶ.
 κωδωνίζω ἄλλοπαλλήλως.
 Tintinnio, οὐσ. ἀρ. ὁ τῶν κωδόνων
 ἤχος, = suono di campane.
 Tinto, —α, παθ. μετ. τοῦ tignere
 ἢ —di sangue, αἰμόφυτος, καθη-

μαγμένος ἢ μεταφ. ἀμαυρός, σκο-
 τεινός ἢ ὁ μικρὸν, ἀμυδρὸν ἔχων
 γνώσιν, πείραν τινος πράγματος ἢ
 ἠλλοιωμένος τὸ πρόσωπον ἐκ τῆς
 ὀργῆς.
 Tintore, οὐσ. ἀρ. βαφεύς.
 Tintoria, οὐσ. θ. βαφεῖον.
 Tintorio, —α, ἔ. βαφικός.
 Tintura, οὐσ. θ. βαφή, βάμμα, χρω-
 μα χροιά ἢ μεταφ. ἐπιβολαίος, ἀ-
 μυδρά γνώσις πράγματος ἢ διὰθεσις
 τάσις, ροπή εἰς τι.
 Tiorba, οὐσ. θ. μουσικὸν ἔργαρον τῷ
 λαούτῳ παραπλήσιον, πλὴν τοῦ με-
 γέθους, κρουόμενον διὰ ταξερῶς ὡς
 τὸ βιολίον, βάρβιτον.
 Tiorhiata, ἀρ. ἢ σημερινὸν τὸ ἔνω
 εἰρημένον βάρβιτον, βαρβιστής.
 Tiro, οὐσ. ἀρ. ἐπιπέδικος ἢ —, οὐσ.
 (ἐκκλ.) τὸ τυπικόν.
 Tiro, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλην.) τύπος,
 ἐκτύπωσις, ἴδε impressione.
 Tirografia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) τυ-
 πογραφία.
 Tirografico, —α, ἔ. τυπογραφικός.
 Tirografo, οὐσ. ἀρ. τυπογράφος.
 Tirore, ἀρ. χλιαρότης.
 Tira, οὐσ. θ. ἔρις, φιλονεικία δια-
 φορά, διένεξις, διγόνιστος ἢ — ἴδε
 tiro ἢ tira in fallo, ἐδέξις, ἀνίκανος
 Tirafondi, οὐσ. ἀρ. ὀλεθρὸς τῶν βυ-
 τοποιῶν.
 Tirallineo, οὐσ. ἀρ. ἐλκυστήριον,
 γραμμοχαράκτης.
 Tiramantici, ἀρ. (μουσ.) ἐλκυστήρ
 τῶν φυσητηρίων τοῦ ὄργάνου.
 Tiramento, ἀρ. ἔλκυσσις ἢ ἐνοσας
 διαστροφή, παρεξήγησις τοῦ γράμ-
 ματος.
 Tiramide, ἀρ. ἀναγωγὸς τοῦ ἐλα-
 τῆρος, ἐργαστὴρ τῶν τυφεκοποιῶν.
 Tiranna, οὐσ. θ. σκληρὰ, ἀνηλεὴς
 ἐρωμένη, τύραννος.
 Tiranicamento, ἐπ. τυραννικῶς.
 Tirannare, ρ. ἐν. ἴδε
 Tiranneggiare καὶ tirannizzare, ρ.
 ἐν. καὶ οὐδ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) τυραν-
 νῶ ἢ μεταφ. βασιανίζω, κατατρέχω,
 κακοποιῶ.

Tirannele, ἀρ. τυραννίσκος.
 Tirannescamente, ἐπ. τυραννικῶς.
 Tirannesco, —α, ἔ. τυραννικός.
 Tirannia, οὐσ. θ. (λ. ἑλλ.) τυραννία.
 Tirannicamente, ἐπίρ. ἴδε tiranne-
 scamente.
 Tirannicida, ἀρ. τυραννοκτόνος.
 Tirannico, —α, ἔ. ἴδε tirannesco.
 Tirannide, οὐσ. θ. ἴδε tirannia.
 Tiranno, ἀρ. (λ. ἑλλ.) τύραννος, =
 βασιλεὺς παντὶ τοῖς ἀρχαίοις, = Mo-
 narca, sovano, τὸ νῦν δέ, παρ' ἡ-
 μῶν καὶ ἄλλοις, ὁ σφετεριζόμενος
 ἑπικράτειαν, ἡγεμονίαν καὶ κυ-
 βερνών αὐτὴν διὰ τῆς καταπίεσεως
 καὶ τῆς βίας ἢ μετ. ἀνὴρ ἀδικός,
 ἢ (κατ' ἑκτ.) ἀπληγῆς, ἀπάνθρωπος,
 ἀνοικτίρμων.
 Tirannone, ἀρ. μέγας τύραννος.
 Tirante, οὐσ. ἀρ. ἐλκυστήρ, ἐργαστὴρ
 ἀνέλικον ἢ ὁ ἀναρτήρες, οἱ ἐλκυστή-
 ρες, αἱ ἐπιπέδικαι, τὰ ὡτα τῶν ὑπο-
 δημάτων, κτλ. ἢ διγ. ὁ ἔλκων
 ἢ μετ. ἐπικλιτικής.
 Tirare καὶ trarre, ρ. ἐν. ἔλκω, ἐφέλ-
 κω, προσέλκω, ἐξάγω, ἀφαιρῶ, ἐκ-
 βάλλω, σύρω, κοιν. τραβῶ ἢ κινῶ,
 ὀδηγῶ, προάγωμαι τι ἰσχυρῶς ἢ ρί-
 πτω, ἐκασφενδονῶ, ἐκτοξεύω ἢ ἐπι-
 πυροδύλων ὄπλων ἢ προσάγωμαι,
 προσαρτῶμαι, ἔλκω ἢ ἐκτείνω, δια-
 τείνω, ἐλκῶ, ἔγω, κατασκησάζω
 ἢ νικῶ, κερδαίνω παίζων τι ἢ —,
 οὐδ. πορεύομαι, ἴδεύω ἢ σκοπεύω
 διὰ πυροδύλων κατὰ τινος σημείου,
 καταστογάζομαι, κοιν. σημάδεύω καὶ
 μεσασ. βουλευομαι τι, ἔχω κατὰ
 νοῦν, ἐπιθυμῶ, ἀποβλέπω εἰς τι
 ἢ —(ἐπὶ ἀνέμου) πνέω ἢ —(ἐπὶ
 τόξῳ, ὄπλῳ, πυροδύλων σιανθῆ-
 ποτε) τυφεκίζω, κανονισθῶ ἢ —
 (ἐπὶ ἵππων, ἡμιόνων κτλ.) λακτιζῶ
 ἢ —(ἐπὶ γρόνου) ἀναβάλλω, παρα-
 τείνω τὸν γρόνον ἢ —(ἐπὶ μέτρου
 ἢ διαστήματος) ἐκτείνω, ἐμπεριλαμ-
 βάνω, προσλαμβάνω γῶρον ἢ —(ἐπὶ
 ἔργῳ αἰουδήποτε) τελειοποιῶ, ἐπὶ
 τέλος ἄγω ἢ —(ἐπὶ σῆνου) διώλλω,
 διηγῶ ἢ —(ἐπὶ τύπου) ἐκτυπῶ ἢ

ἐκπνέω, τελευτῶ, ὀνήσκω ἢ —si,
 (αὐ.) verso qualche parte o luo-
 go, ἀποχωρῶ εἰς τι μέρος ἢ τόπον
 ἢ —da banda, da parte, in di-
 sparte, da lato, indietro, ἀπομα-
 κρύνω, ἀποχωρίζω, τίθημι κατὰ
 μέρος, ἐν ἀποστάσει, ὀπίσω ἢ —si
 o trarsi da banda in parte, di lato,
 ecc, ἀπομακρύνομαι, ἀφίσταμαι, ἀπο-
 χωρίζομαι τῶν ἄλλων ἢ —οὐδ. ἀνα-
 χωρῶ ἢ —giu un lavoro, ἐπισκαυ-
 ἄζω ἀπειροτέχνης ἔργον τι ἢ —a
 terra un lavoro, καταδαφίζω, κατα-
 στρέφω ἔργον, = demolirlo ἢ —su,
 ἴον ἀνέλικω, ἀνωψῶ, = alzato, ἴον
 τρέφω, ἀνατρέφω, = allevare, ἴον
 προδιβάτω τινα εἰς τινα βαθμὸν, τὸν
 διδάσκω ἐπιστήμην, τέχνην κτλ.
 ἢ —sotto, ἀκολουθῶ, ἐξακολουθῶ,
 ἐπιδιώκω ἢ trare a sorte, κληροῦ-
 μαί ἢ il dado e tratto, (καρμ.) ὁ
 κύβος ἐρρίσθη, ἦτοι τὸ πρῆγμα ἐπι-
 φασίσθη ἢ — danari, εἰσπράττω
 χρήματα, = riscuoter, danari ἢ —
 al buono o al cattivo, ἐκλαμβάνω
 ἐπὶ καλοῦ ἢ κακοῦ ἢ —ambasci in
 fondo, πτωχεύω, χρεωκοπεῖ ἢ —
 guai, θρηνηῶ, ὀδύρομαι ἢ —lagrime,
 κλαίω, θαυροῦμαι ἢ —rallo, συν-
 θήκην ποιῶμαι, συμβάλλομαι, κτλ.
 Tirastivali, ἀρ. ἐλκυστήρες, ἀναρτή-
 ρες, σιδηρὰ ἀγκίστρια δι' ὧν βάλ-
 λονται τὰ ὑποδήματα.
 Tirata, οὐσ. θ. ἔλιξις, δλκή ἢ συνέ-
 χαια οἰαδήποτε ἢ νόσος.
 Tirato, —α, παθ. μετ. τοῦ tirare,
 τεταμένος, κοιν. τεταμένος ἢ bor-
 sa ben —, βαλάντιον πλήρες ἢ —a
 martello, σφυρήλατος ἢ stare in
 sul —, προφυλάττομαι, προσέχω ὁ-
 μιλῶν καὶ ποιῶν τι.
 Tiratoio, οὐσ. ἀρ. ἀπλωτήριον, τῶν
 ἐριούχων.
 Tiratore, ἀρ. ἐλκυστήρ ἢ (τυπογρ.)
 πιεστής ἢ (στρατ.) ἀεροβολιστής.
 Tiratura, οὐσ. θ. λ. (τυπογρ.) ἐκτύ-
 πωσις, κοιν. τράβηγμα φύλλου.
 Tirelio, —α, ἔ. γλίσχος.
 Tirella, οὐσ. θ. ρυτίδα, λῶρος.

Tiritera, θ. (χυδ.) ἀπεραντολογία.
Tiru, οὐσ. ἀρ. βολή, σκοποβολή, διάστημα, κύπημα βολῆς || — d'artiglieria, κανονοβολισμός || — di alta arma di fuoco, πυροβολισμός πάντες ἔπλου πυρεβόλου || armī da —, τὰ πυροβόλα ἔπλα.
Tirocco, οὐσ. ἀρσ. διασκεδασίς ἐν συναναστροφῇ.
Tirocinio, ἀρ. πρωτοπειρία, πρωτόπειρα ἐπιστήμης, τέχνης, κτλ.
Tiroso, οὐσ. ἀρ. ἀπειρος, πρωτόπειρος || ἀμαθής.
Tirso, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλην.) θύραος, κέρυμβος ἀνθούς || — (μυθολ.) ἡ τοῦ Βάκχου ράβδος κερίπλεκτος ἐκ φύλων ἀμπέλου καὶ κισσοῦ.
Tisana, οὐσ. θ. πιτσάνη, πᾶν ἀπόζεμα, ἰδίως δὲ τὸ ἐκ κριθῆς, ζύθος.
Tisichezza, θ. (παθολ.) φθίσις.
Tisico, —α, ἔ. φθισικός, πάσγων ἐκ φθίσεως || μεταφορ. λιπόσαρκος, ἀδύνατος.
Tisicocidio, —α, ἔ. (ὕποκ.) ἐπιρροπῆς εἰς φθίσιν.
Tisicume, οὐσ. ἀρ. ἴδε tisichezza.
Titanico, —α, ἐπίθ. τιτανικός, τοῦ Τιτάνος.
Titanio, ἀρ. μέταλλον, τὸ τιτάνιον.
Titano, οὐσ. ἀρ. (μυθολ.) Τιτάν, ὄνομα τῶν γιγάντων, οἵτινες ἀπεπειράθησαν ν' ἀναβῶσι διὰ κλίμακος εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς ἐκθρόνισιν τοῦ πατρὸς τῶν Θεῶν Διὸς.
Titillamento, ἀρ. γαργαλισμός.
Titillare, ρ. ἐν. γαργαλίζω.
Titillazione, θ. ἴδε titillamento.
Titimaglio, titimajo, οὐσ. ἀρσ. φυτὸν, ἐ τιθύμαλος.
Titolare, προσαγορεύω, ὀνομάζω || —, ἔ. διγ. τιτλοφόρος.
Titolario, ἀρ. βιβλίον ἐνδιαλαμβάνον τὰ περί τῶν τίτλων καὶ τιμῶν.
Titolo, —α, καθ. μετ. τοῦ titolare, ὃ ἐν τιμαῖς διαταλῶν εὐπατριδης, τιτλοφόρος.
Titoleggiare, ρ. ἐνεογ. προσαγορεύω τινὰ κατὰ τὰς ἀφειλομένας αὐτοῦ τιμὰς καὶ προσήκοντας τίτλους.

Titolo, οὐσ. ἀρσ. προσήγορία, τιμή, τίτλος, ἐπικλήσις ἑντιμος || ἐπιγραφὴ βιβλίου || δικαίωμα, λόγος.
Titulamento, ἀρ. διαταγμός.
Titubante, ἔ. διγ. διατάζω.
Titubare, ρ. οὐδ. ἐνδοιάζω, διατάζω, ἀμφιρρέπω, ἀγνοῶ τί ποιητέον.
Titubazione, θ. ἴδε titubamento.
Tizzo, tizzone, ἀρ. δαλός, δαυλός.
Tiatri, ἀρ. βοτάνη, ἡ ὀλιόσις.
To, (κατὰ συγκοπὴν τοῦ togli) ἐπιφ. ὦ! λάβε! || —! ἐπιφ. θαυμαστικόν.
Toh! sguardo all'ietro, ὦ! ἀγέρωγον, φοβερὸν βλέμμα!
Toast, οὐσ. ἀρ. (λ. ἀγγλ. προφορμὴν toast) πρόποσις, φιλετησία.
Tocca, θ. σκέπη, κλύμμα μεταξωτόν, χρυσοῦφες, ἀργυροῦφες.
Toccabile, ἔ. διγ. θίξιμος.
Toccallaris, θ. χρυσαστηροθήκη.
Toccamiento, ἀρ. θίξις, φαθαίς.
Toccante, ἔ. διγ. κυρτός, ἀπεικός || μτφ. περιπαθής, συγκινητικός.
Toccare, ρ. ἐν. κυρίως. συνάπω, συζευγνῶ ἐν σώμα μετὰ τινος ἄλλου || — (ἐπὶ κώδωνος) σημαίνω τὸ πρῶτον κύπημα || — (μεταφ. ἐπὶ πραγμάτων ἄλλων, ἐπὶ ψυχῆς) νύτω, συγκινῶ τὴν ψυχὴν, διεγείρω τὴν συμπάθειαν, εἰς οἶκτον κινῶ τὴν καρδίαν || μουπίζω, κεντῶ ζῶον ἢα βαδίσῃ ταχύτερον || ἐκφέρω, ἀπάγω, ἀφαιρῶ, προσλαμβάνω μετ' ἐμοῦ || καθάπτωμαι, προσθάλλω, βλάπτω, παροτρύνω || — sai vigo, δάκνω, προσθάλλω τινὰ καιρίως, κοιν. κατάκαρδα || ἀφαιρῶ, ἀποβλέπω, ἀνῆκω || — qualche cosa ad uno, τὸ ἐπιλαγγάνειν, τυγχάνειν τινὲ τ' || συζητῶ τι, ἀναφέρω συντόμως καὶ ἐπιποδαίως || ἐκφράσεις παντοίαι. — homba, (μεταφ. καὶ χυδ.) ἐπικνοῦμαι εἰς ὀρισμένον τόπον καὶ αὐθαρεῖ ἀπέργουμαι || — il cielo col dito ἢ — il cielo (ἀπλῶς) εὐδαιμονῶ, εὐήμερῶ || — danari, εἰσπράττω χρήματα ἀφειλόμενα || — il cuore, τέρπω, εὐφραίνω τὴν καρδίαν καὶ, ἄλλως ἐγείρω

εἰς πάθη || — la vena, φλεβοτομῶ || — il falso, ψεῦδομαι || non — tera, ὑπερβόμαι, ὑπερχίρῶ.
Toccaia, οὐσ. θ. ἴδε toccamento || — (μουσ.) προανάκρουσις.
Toccativo, —α, ἔ. θίξιμος.
Toccatto, οὐσ. ἀρ. ἴδε tocco || — πο. μετ. τοῦ toccare.
Toccatore, —trice, οὐσ. ὃ θίγων.
Toccheggiamento, οὐσ. ἀρ. θίξις, ἐπαφή, φαθαίς, ψηλάφησις.
Toccheggiare, ρ. ἐν. θίγω, φαθῶ, ψηλαφῶ, ἐγγίζω, ἴδε tastare.
Tocchetto, οὐσ. ἀρ. κομμάτιον || καρύκευμα, ἀρτυμα.
Tocco, οὐσ. ἀρ. ἡ ἀφή || κτύπος τοῦ ἐπὶ τῆς θύρας κώδωνος καὶ ὃ τοῦ σφυρίου ἀλλετοπλήλος ἢ ἐκ διαλειμάτων || tocco, —α, (μετὰ τοῦ ο κλειστοῦ) ἔ. φανσιελίς || tocco (μετὰ τοῦ ο ἀνοικτοῦ) οὐσιαστ. ἀρσ. τεμάχιον || καλύπτρα πολύπτυχος τῶν καλογραιῶν.
Toiletta, οὐσ. θ. ἴδε toletta.
Toga, οὐσ. θηλ. τήθεννος ἢ τήθεννα, κοινὸς ἐπενδύτης τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων || (τὰ νῦν) ἐσθῆς ἐπιμήκης τῶν ἐν τοῖς ἐπιστημίοις καθηγητῶν καὶ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ δικαστῶν.
Togliere, καὶ, κατὰ συγκοπὴν, togere, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω, ἀπάγω || — καὶ togere, κλέπτω, ὑπεχαιρῶ, ἀρπάζω, σφετερίζομαι ἄλλοτρίον τι || ἀλευθερῶ, ἀπελευθερῶ τινὰ, σώζω ἐκ τοῦ προκειμένου κινδύνου, ἀπαλλάττω τῆς ἀμηνείας || κυλῶ, ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω || ἀποτρέπω, ἀποστρέφω, μεταπέθω || ἐπιχειρῶ, ἐναλαμβάνω ἐπιχειρήσειν || συναινῶ, ἀποδέχομαι τι' εὐαρεστοῦμαι, ἐπαρκοῦμαι || δέχομαι, ὑποδέχομαι τινὰ, φιλοξενῶ || ἐνοῶ, διοῶ || ἀποτέμνω, ἀποκόπτω || ἐκφράσεις: torre animo, ἀποθαροῦνω, ἐκφοβίζω || — a credenza, ἀγοράζω τι ἐπὶ πιστώσει || — a un tanto l'anno et — a interesse, δανείζομαι χρήματα ἐπὶ τόκῳ τοσοῦτω κατ' ἔτος || — a fitto a noio,

ἐνοικιάζω, ναυλῶνα || — si, (αὐτῇ) da un luogo, da una persona, ἀναχωρῶ ἀπὸ τινος τόπου, ἐγκαταλείπω τινὰ, = andarsene via || — si da ripiano, παῦα κλαίων || tolio, α, π. μ.
Toglimento, οὐσ. ἀρ. ὑφαίρεσις, ὑπεχίρσις, κλοπή, ἀρπαγή.
Toglitoro, —trice, οὐσ. ἀφαιρέτης κλέπτης, ἀρπαξ.
Tolta, θ. (ναυτ.) κατάστρωμα.
Toletta, θ. τραπέζιον κομμωτικόν, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσι παντοῖα κοσμήρια καὶ ἐνδυτήρια στολίδια, οἷς χρώνται αἱ καλλωπιζόμεναι γυναῖκες, κάλλυτραν || διακόσμησις γυναικεία.
Tollerabile, ἔ. διγ. ἀνεκτός, φορητός, κοιν. ὑποφερτός.
Tollerabilimento, ἐπ. ἀνεκτώς.
Tollerante, ἔ. διγ. ἀνεκτικός, συγκатаβατικός || ἀνεξίθρησκος.
Tolleranza, οὐσ. θ. ἀνοχή, ἀνεξικακία || ἀνεξίθρησκεία.
Tollerare, ρ. ἐν. ἀνεχομαι.
Tolleratore, οὐσ. ἀρ. ὃ ἀνεχόμενος.
Toletta, θ. toletto, ἀρ. ὑπεχίρσις, κλοπή.
Toio, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλην.) θάλος.
Tolta, οὐσ. θ. ἴδε toglimento.
Tolto, —α, παθ. μετ. τοῦ togliere || —, ἔ. (μεταφ.) ἐκπληκτικός.
Toio, οὐσ. ἀρ. φυτὸν τι βαλασμικὸν τῆς Ἀμερικής.
Tomajo, οὐσ. ἀρ. ἐπίτασον, ὄψιδιον, τὸ ἄνω μέρος τῶν ὑποδημάτων.
Tomare, ρ. οὐδ. καταφέρομαι ἐπὶ κεφαλῆν, κοιν. πίπτω κατακέφαλα.
Tomassella, οὐσ. θ. ἴδε pulzella.
Tomba, οὐσ. θηλ. τύμβος, τάφος || λάκκος, κολῶμα.
Tomhacco, ἀρ. ὄρεγμαλκος.
Tombola, θ. παιγνίδιον, ἡ τὸμβολα.
Tombolare, ρ. οὐδ. πίπτω κατακέφαλα, = tomare.
Tombolata, οὐσ. θηλ. ἡ ἐπὶ κεφαλῆν κατάπτωσις.
Tombolo, tomo, οὐσ. ἀρσ. κυβίστημα, κοιν. τούμπα.
Tomo, (μετὰ τοῦ ο ἀνοικτοῦ) τόμος, ὄγκος οἰουδῆτος σώματος.

Tomo, (μετὰ τοῦ ο κλειστοῦ) κυβίστημα, = il tomare.
Tonaca, οὐσ. θ. ἴδε tonica.
Tonamento, οὐσ. ἄρ. βροντή· || — dagli orecchi, βόμβος τῶν ὠτων.
Tonante, ἐπιθ. διγ. βροντῶν· || pol-
 var—, πυρίτις, κόνις κερωνοβόλος.
Tonare, ρ. οὐδ. βροντῶ, βρέμω, κρο-
 τῶ· || θορυβῶ, ἠμιλῶ κατὰ τινος
 στεντορείας.
Tonatore, — trice, ἴδε tonante.
Tonchiare, ρ. οὐδ. φθείρομαι.
Tonchiato, — a, παθ. μετ. τοῦ ton-
 chiare, σικαληκόδρωτος.
Tonchio, οὐσ. ἄρ. ζωφύσιον, ὁ τρώξι,
 κοιν. σιταρόψισρα.
Tonchioso, — a, ὁ ἔχων τρώγας· ||
 (κατ' ἔκτ.) ρυπαρός, βδελυρός.
Tontamento, οὐσ. ἄρ. στρογγύλωσις·
 μεταφ. κουρά, ἀπόκαρσις.
Tondare, ρ. ἐν. στρογγυλῶ.
Tondatura, οὐσ. θ. ἴδε·
Tondeggiamento, ἄρ. στρογγύλωσις.
Tondeggiare, ρ. ἐν. ἴδε tondare· ||
 — οὐδ. εἶμι ὑποστρόγγυλος.
Tondere, ρ. ἐν. κείρω, κουρεύω· || —
 (βοταν.) κλαδεύω.
Tondezza, οὐσ. θ. στρογγυλότης.
Tondino, οὐσ. ἄρ. πινάκιον, παροψίς
 τοῦ τρώγοντός τι.
Tonditura, οὐσ. θ. κάρσις, κουρά.
Tondo, — a, οὐσ. ἄρ. σφαῖρα, κύκλου
 περιφέρεια· || πινάκιον, ὑποκρατηρί-
 διον, κοιν. πινακί· || κτύπημα δι-
 δόμενον κυκλιθῶν· || A —, in —, κυ-
 κλατερῶς κυκλικῶς· || —, — a, ἐπ.
 σφαιροειδής· || — (κατ' ἔκτ.) εὐήθης,
 μωρός, στενοκέφαλος.
Tonduto, — a, παθ. μετ. τοῦ tondere,
 κεκαρμένος, κοιν. κουρευτός.
Toneho, οὐσ. ἄρ. βυτίον ἢ πίθος οἴ-
 νου· || (στρατ.) ὀχύρωμα.
Tonfacciotto, a, ἔ. μικρός καὶ παχύς.
Tonfano, ἄρ. βόθος ποταμοῦ· || με-
 γάλῃ φιάλῃ, μέγα ποτήριον.
Tonfo, οὐσ. ἄρ. πτώσις καὶ ὁ ἐκ τῆς
 πτώσεως κρότος.
Tonfoiare, ρ. οὐδ. πίπτω, κροτῶ κα-
 ταπίπτων.

Tonica καὶ **tonaca**, οὐσ. θ. χιτῶν πο-
 δήρης· || — (ἀρχ.) ἐσθῆς ποδήρης· ||
 μανδύας, ἱερατικὸν ἄμφιον· || μεταφ.
 καταφύγιον, προστασία· || (ἀνατ.) ὁ-
 μήν· || (μουσ.) φθόγγος θεμιλιώδης
 τοῦ ὑποκειμένου συστήματος ἢ κλι-
 μακος, ὁ τονικὸς φθόγγος, ἢ τονικὴ
 δύναμις.
Tonicella, οὐσ. θ. (ὑποκ. τοῦ tonaca)
 ὑποχίτων· || — (ἐκκλ.) σιχηρίον τοῦ
 διακόνου.
Tonico, — a, ἔ. (ιατρ.) τονικός, ρω-
 στικός, ἐνδυναμωτικός· ἐπὶ φαρμά-
 κων· || — οὐσ. ἄρ. (μουσ.) ὁ τονικός
 φθόγγος τοῦ ὑποκειμένου συστήμα-
 τος· || κονίαμα τοῦ χου, ἐπίχρισμα.
Tonnara, οὐσ. θ. θυννεῖον, ὑποχὴ διὰ
 τοὺς θύνους· || τόπος ἐνθα ταριχεύ-
 ονται οἱ θύννοι.
Toneggiare, ρ. ἐν. (ντ.) ρυμουλκῶ.
Tonneggio, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) πλοίου
 ρυμουλκία, ὁ ἀπὸ κἄλλω πλοῦς.
Tonnellaggio, οὐσ. ἄρ. (ντ.) κατα-
 μέτρησις χωρητικότητος πλοίου.
Tonnellata, οὐσ. θ. (ναυτ.) μέτρον
 ἢ βόρος 2,000 λιτρῶν.
Tonnina, οὐσ. θ. ταριχευτὸς θύνος.
Tonno, ἄρ. ἰχθύς, ὁ θύνος.
Tono, οὐσ. ἄρ. τόνος, ἦχος τῆς φω-
 νῆς· || μεταφ. ἦθος, — di superio-
 riā, = ὑπεροχῆς, τὸ ὑπεροπτικὸν καὶ
 ἀγέρωγον· || buou —, σχῆμά τι λό-
 γου τρόπου, οἷς χριῶνται οἱ χαριέ-
 στεροι τὰ ἦθη καὶ εἰς τὰς τάξεις
 τῶν εὐγενῶν ἀνήκοντες, εὐσχημῶν
 βαρύτερος καὶ σεμνότερος, χαριεντότης,
 εὐκοσμία· || — (μουσ.) διάστημα το-
 νιαῖον ἢ τὸ διὰ πέντε μέγας, μεί-
 ζον τῶν διὰ τεσσαρῶν, τόνος· || ἢ κα-
 θόλου τάσις μουσικοῦ ὄργάνου ἐν-
 τονωτέρα ἢ ὀλιγωτέρα, ἢ ὀυτέρους
 ἢ βαρύτερους φθόγγους ἀπεργαζο-
 μένη· || — (ζωγρ.) διαφορὰ τοῦ αὐ-
 τοῦ χρώματος, ἢ προκύπτουσα ἐκ
 τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πυ-
 κνότητος ἢ σπιλνότητος τούτου,
 τόνος, χροιά· || — μεφ. ρώμη καὶ
 εὐεξία φύσει ὑπάρχουσα τοῖς μέ-
 λεσι τῶν ὕγειων σωμάτων, εὐτονία.

Tonsillare, ἔ. διγ. (ἀνατ.) παρι-
 σθμιακός· ἐπὶ ὄρητιον.
Tonsille, θ. πλ. (ντ.) πάσσαλοι ἐφ'
 ὧν ἔδεον τὰ πλοῖα δεῖτραι· || (ἀνατ.)
 ἀμυγδαλοειδεῖς ἀδένες τοῦ λαιμοῦ,
 παρίσθμια, ἀμυγδαλαί.
Tonsore, οὐσ. ἄρ. κουρεύς.
Tonsura, οὐσ. θ. τριχοκουρία, κούρα
 τῶν ἱερῶν ἐπὶ τῆς χειροτονίας.
Tonsurare, ρ. ἐν. (ἐκκλ.) κείρω, χει-
 ροτονῶ διὰ κούρας.
Tousurato, — a, παθ. μετ. τοῦ ton-
 surare.
Tontina, οὐσ. θ. πρόσθετος ἰσθθίος
 τῶν ἐπιζώντων μετόχων τῆς Τον-
 τίνου ἑταιρείας.
Tontura, οὐσ. θ. (ναυτ.) κυρτότης.
Torcia, οὐσ. θ. μωπία, κοιν. πον-
 τικοφωλιά· || μεταφ. οἰχημα ὑπόσα-
 θρον, πεπαλαιωμένον.
Torazio, οὐσ. ἄρ. τοπάζιος, πολύτι-
 μος λίθος, τὸ τοπάζιον.
Torresco, — a, ἔ. μύθος, τοῦ μύθς,
 κοιν. τοῦ ποντικοῦ.
Torica, οὐσ. θ. (ρητ.) ἡ τοπική.
Torico, — a, ἔ. (ιατρ.) τοπικός· ἐπὶ
 φαρμάκων ἐξωτερικῶν τιθεμένων ἐπὶ
 τῶν παχόντων μερῶν.
Torinaia, οὐσ. θ. οἰχημα ὑπόσαθρον,
 πεπαλαιωμένον.
Torino, — a, ἔ. μύθρος, ὁ χρώμα
 ἔχων ὡς τὸ τοῦ ποντικοῦ.
Toro, οὐσ. ἄρ. μῦς ἀρουραῖος, κοιν.
 ὁ τυφλοποντικός· || — cambragnuolo,
 μῦς ὁ ἀγρόμυς· || — ragno, μῦς ὁ
 ὑπέρυρος.
Torografia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλ.) το-
 πογραφία.
Torografico, — a, ἔ. τοπογραφικός.
Torografo, οὐσ. ἄρ. τοπογράφος.
Torra, οὐσ. θ. κλειθρὸν ἢ ἐπίγραμμα
 ἐκ τεμαχίου ὑφάσματος.
Torrallacchiavo, οὐσ. ἄρ. κλειθρο-
 ποῖς, κλειδοποῖς.
Torrare, ρ. ἐν. (δρος παιδείας) δέχο-
 μαι τὸ κατατεθὸν πρὸς χρημάτων.
Torre, οὐσ. ἄρ. (λέξ. γαλλ.) λόφος,
 προκείμενον, ὀλίγα τρίχες τῆς κεφα-
 λῆς, τῆς χαιτῆς, τῆς οὐράς.

Torreo, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ. τοῦ torro)
 μικρὸς στέλεχος.
Torro, ἄρ. στέλεχος, κορμός.
Torace, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ.) ὠφραξ.
Toracico, — a, ἔ. θωρακικός.
Torba, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλην. τὸρβη)
 κυρίως, πηλὸς ἰλυώδης τεμαχίων· ||
 σωρὸς φυτῶν ἐν σήψει· || γαιάνθραξ·
 || μεταφ. ὄγλος.
Torbidamente, ἐκ. θολερῶς, σιγχε-
 χυμένως, = con torbidezza.
Torbidare, ρ. ἐν. θολῶ, συγχέω.
Torbidezza, οὐσ. θ. θόλωσις· || μεφ.
 ταραχῆ, ἐπισκόπις, ζάλη τοῦ νοῦ·
 || ἀντιπάθεια.
Torbidoscio, — a, ἔ. (ὑποκ.) ὁ ὑπὸ τε-
 τεταραγμένος.
Torbido, — a, ἔ. θολερός.
Torbiera, θ. γαιανθρακώρυγιον.
Torbo, — a, ἔ. διγ. torbido.
Torboso, — a, ἔ. γαιανθρακώδης.
Torcere, ρ. ἐν. στρέφω, συστρέφω,
 κάμπτω, λογίζω, συστρίβω· || — la
 scrittura, (μεταφ.) διαστρέφω τὴν
 ἔννοιαν τῶν ἐγγράφων· || μεφ. ἀπο-
 στρέφω, ἀποτρέπω, ἐκτρέπω, παρ-
 εκτρέπω, ἀποτρέπω· || — εἰ, αὐτπ.
 στρέφομαι, συστρέφομαι, κάμπτομαι,
 συστρίβομαι, κτλ.
Torchiare, ρ. ἐν. πιέζω.
Torchio, οὐσ. ἄρ. πιεστήριον οἶον·
 δῆψος, ληνός, κοιν. πιεστήριον,
 μύγγανον, κτλ. || essere sotto il —,
 τύποις ἐκδιδόμαι, ὑπὸ τὰ πιεστή-
 ριά εἶμι, ἐκτυπῶμαι.
Torcio, θ. λαμπρὸς ἐκ ρητίνης, κη-
 ριῦ κτλ. δῆς, ὀψίδιον, πυρσός.
Torciano, ρ. ἐνεργ. (ἀπρχ.) δέω ἐ-
 σφιγμένως, = attorcere.
Torcicolle, ρ. οὐδ. ὑποκρίνομαι τὸν
 θρήσκον.
Torcicolo, οὐσ. ἄρ. (ιατρ.) κάμψις
 τῆς κεφαλῆς ἀκουσά· || πτηνόν, ὁ
 δρυσκολάπτης· || ὑποκοιτής.
Torcifaccio καὶ **torcifaccioso**, ἄρ.
 ἡθμός, κοιν. στραγγιστήριον.
Torcigliare, ρ. ἐν. ἴδε attorcigliare.
Torcimanno, ἄρ. ἴδε iurcimanno.
Torcimento, οὐσ. ἄρ. στροφή, συ-

στροφή κλώσις τῶν σκρινῶν.
Torcitolio, οὐσ. ἄρ. ῥόμβος, κλωστήρ, κλώστης τῆς μεταξῆς.
Torcitore, οὐσ. ἄρ. κλώστης.
Torcitura, οὐσ. ὁ ἴδ. **torcimento**.
Torcolare, οὐσ. ἄρ. πιεστήριον.
Torcoliere, οὐσ. ἄρ. πιεστής.
Torcolo, οὐσ. ἄρ. πᾶν πιεστήριον καὶ ἴδιως τὸ τυπογραφικόν.
Tordajo, οὐσ. ἄρ. κιχλοτροφεῖον.
Tordella, θ. πτηνὸν κιχλοσιδῆς.
Tordio, οὐσ. ἄρ. πτηνόν, ἢ κίχλα.
Torello, ἄρ. (ὕποκ.) ταυρίδιον.
Toriccia, οὐσ. θ. (δποκ.) αἰγίδιον.
Tornia, οὐσ. θ. ἴδ. **turma**.
Tormalina, οὐσ. θ. σκληρὸς πολύτιμος λίθος, = **turmalina**.
Tormentante, ἐπ. βασανιστικὸς.
Tormentamento, ἄρ. ἴδ. **tormento**.
Tormentare, ρ. ἐν. βασανίζω, στρέβλω τινα ἢ μτφ. ἀνῶ, λυπῶ, κατανοχλῶ, κατατρώω ἢ — (ἐπὶ ἀψύχων) — una compositione, ἐπέξεργάζομαι ὑπερβαλλόντως σύνθεσιν τινα ἢ — (ἐπὶ ζώων) καταπονῶ, βασανίζω ἢ — si, βασανίζομαι, κατατρώομαι, παρατείνομαι.
Tormentatore, — trice, οὐσ. βασανιστής, ὁ βασανίζων.
Tormentilla, θ. φυτὸν ἱαματικὸν τῶν στρόφων, τὸ ἐπτάφυλλον.
Tormento, οὐσ. ἄρ. βάσανος, στρέβλωσις, κάκωσις οἰαδῆποτε ἢ μτφ. ἀδημανία, ἀγωνία.
Tormentosamente, ἐπίρ. ἴδ. **tormentamente**.
Tormentoso, — a, ἔ. βασανιστικὸς ἢ μτφ. περιλυπὸς, τελλιμμένος.
Tornini, οὐσ. ἄρ. πλ. (παθολ.) στρόφοι, κοινῶς κοψίματα τῆς κοιλίας, δυσεντερία.
Tornagusto, οὐσ. ἄρ. ἔμβλημα ὀρεκτικόν, καρυκὴ, σάλτσα.
Tornaletto, οὐσ. ἄρ. περικλίσιον, ταινία οἰαδῆποτε ἐπιφραμένη εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς κλίτης.
Tornamento, οὐσ. ἄρ. ἐπιστροφή, ἐπανέλυστις, ἐπάνωδος.
Tornante, ἔ. διγ. ἐπιστρέφων.

Tornare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐπιστρέφω, ὑποστρέφω, ἐπανακάμπω, κοιν. γυρίζω ὀπίσω ἢ μεταβάλλομαι, διαλύομαι, κοιν. καταπτῶ ἢ ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω τὰ ἐμὰ πράγματα ἀφελόντα ἢ ἀπολεσθέντα ἢ ἀντανακλώμαι ἢ εἰμί, μένω ἢ προέρχομαι ἢ τελευτῶ, κίπτω ἢ διαμένω, κατοικῶ ἢ ἀνακτῶμαι, ἀνλαμβάνω ἐμαυτὸν, συνέρχομαι ἢ — (ἀντὶ τοῦ ricominciare) ἐπαναλαμβάνω ὅ, τι ἠρέαμην ἢ —, ἐν. ἐπανάγω, ἐπαναφέρω ἢ μεταβάλλω ἢ στρέφω, κάμπτω ἢ — si alla memoria, nella mente, (αὐτ.) μέμνημαι.
Tornasolo, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, τὸ ἡλιοτρόπιον.
Tornata, οὐσ. θ. ἐπιστροφή, ἐπανάλευσις, ἐπάνωδος ἢ ἡ, κατὰ Dante, τελευταία στροφή ἔσματος ἢ — di mesa, (χυδ.) τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν.
Tornato, — a, καθ. μετ. τοῦ **tornare** ἢ tu sii il ben — ὡς εὖ παρέστης, κοιν. καλῶς ὤρισες ἢ
Tornamento καὶ **torni** —, οὐσ. ἄρ. (ἀπηρχ.) ἴδ. **torneo** ἢ περιβόλος, περιφέρεια, κύκλος.
Torneare, ρ. οὐδ. περιφέρομαι τῆδε κάκεισε, περιπλανῶμαι ἄνω κάτω, περιδινούμαι, κοιν. στρεφογυρίζω ἢ — ἐν. περικυκλῶ, περικλαίω, περιορίζω ἢ γυμνικούς ἐκτελῶ ἀγωνάς, μονομαχῶ ἐφιππος.
Torneatore, οὐσ. ἄρ. μονομάχος ἐφιππος, = **scitor di tornei**.
Torneo, ἄρ. (κατὰ πρώτην, ἀλλ' ἀρχαίην ἐκδοχὴν) περιστροφή, περιφορά ἢ ἀγωνίας γυμνικαὶ δημόσιαι, πίζοι τε καὶ ἐφιπποὶ τῶν εὐγενῶν τοῦ μεσαίωνα, ἐν οἷς ἡγωνίζοντο, ἐμονομάχουν ἐν λόγγῃ, ἱπποδρομῆαι, μονομαχίαι.
Tornese, οὐσ. ἄρ. νόμισμα γαλλικόν, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐπικλήσιν, ἄξιας εἰκοσι σολδίων, τὸ τερνέσιον, οὕτω καλούμενον, καθ' ὃ κοπτόμενον ἐν τῇ πόλει Τουρῆς, ἰσότημον τῶ

ὀνομαζόμενον τὰ νῦν φράγκω.
Torniaio, ἄρ. ἴδ. **tornitore**.
Torniare, ρ. ἐνεργ. τερνεύω ἀγγεῖον ἠλίθιον ἢ — ἴδ. **torneare**.
Torniero, οὐσ. ἄρ. ἴδ. **tornitore**.
Tornio, οὐσ. ἄρ. τόρνος ἢ **cervello selto a —**, μεταφ. νοῦς ἀπερίσκεπτος, ἀκατάστατος.
Tornire, ρ. ἐν. ἴδ. **torniare**.
Tornitore, οὐσ. ἄρ. τερνευτής.
Torno, οὐσ. ἄρ. ἴδ. **torniu'** ἢ κιστήριον, στροφεῖον, μάγγανον διαφόρων τεχνῶν ἢ περίοδος, περιφορά, περιστροφή ἢ in quel — ἢ nel —, (ἐπ.) ὡς ἐγγιστα, σχεδόν ἢ **torno torno**, (κατὰ διπλασιασμὸν) κυκλοτερῶς, περιφερῶς.
Toro, οὐσ. ἄρ. ταῦρος ἢ ἐν τῶν δώδεκα ζωτικῶν σημεῖων, ὁ Ταῦρος ἢ (τεκτ.) κυμάτιον ἢ (ποιητ.) λέχος, κλίνη ἐπιθαλάμιος.
Torosu, — a, ἔ. νευρώδης.
Torpedina, οὐσ. θ. νάρκη, νάρκωσις ἢ μεταφ. νωθότης ἢ ἰχθύς, δμώνυμος, ἢ νάρκη.
Torrente, — edo, — a, ἔ. ναρκώδης, νωθός, ἀνάσθητος.
Torrete, ρ. οὐδ. (ἀπο)ναρκούμαι.
Torridezza, οὐσ. θ. ἴδ. **torrore**.
Torrido, — a, ἔ. ναρκώδης, ἀνάσθητος ἢ μτφ. νωθός, δυνηρός.
Toriglia, οὐσ. θ. ἰχθύς, ἢ νάρκη.
Torrore, οὐσ. ἄρ. νάρκη, νάρκωσις ἢ μτφ. βλακεία, ἡλιθιότης.
Torrachione, οὐσ. ἄρ. πύργος ἐτοιμόρροπος.
Torrucolo, ἄρ. πτηνόν, ἢ οἴνας.
Torrizzo, οὐσ. ἄρ. σαθρός, παμπάλαιος πύργος.
Torre, (μετὰ τοῦ ὀ ανοικτοῦ) ἴδ. **togliere**.
Torre, (μετὰ τοῦ ὀ κλειστοῦ) τύραις, πυργόδορις, πύργος τετραγώνος.
Torrefare, ρ. ἐν. φούγω, κοιν. καθουράζω ἐπὶ φαρμάκων.
Torrefazione, οὐσ. θ. σφυγμός, κοιν. καθουράσμα ἐπὶ φαρμάκων.
Torreggiante, ἔ. διγ. πυργωδής, πυργώδης, πυργώτης ὕψηλός.

Ἰταλο-ελληνικὸν Λεξικόν

Torreggiare, ρ. οὐδ. πυργούμαι, ὑψοῦμαι ὡς πύργος ἢ ἐν. πυργῶ.
Torrante, οὐσ. ἄρ. γέμιμαρος ἢ μεταφ. πλήθος, ἀφθονία.
Torrela, — ricicciola, — ricella, οὐσ. θ. (δποκ.) πυργίσκος.
Torriare, ρ. οὐδ. πυργῶ.
Torribolo, οὐσ. ἄρ. ἴδ. **turibolo**.
Torricellato, — a, ἔ. πυργώδης.
Torrido, — a, ἔ. (κατά)ξηρὸς ἐκ τῆς ἰπερβολικῆς καύσεως ἢ κρησά, (γεωγρ.) ἢ διακεκαυμένη ζώνη.
Torriere, ἄρ. κάτοικος πύργου.
Tortiglione, οὐσ. ἄρ. πυργοφάξ.
Torrione, οὐσ. ἄρ. φρουρίου μέγας πύργος.
Torrone, οὐσ. ἄρ. ὡς τὸ προηγούμενον ἢ (κατ' ἐκτ.) πλακούντιον ζαχαροπῆκτον καὶ ἔμυδαλωτόν.
Torselio, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) δεμάτιον, μικρὸς φάκελος ἢ προσκεφαλίδιον διὰ τὰς βελόνας καὶ καρφίδας ἢ σημαντήριον τῶν νομισμάτων.
Torsione, οὐσ. θ. στρόφος κοιλίας, κοιν. κόψιμος.
Torso καὶ **torso**, οὐσ. ἄρ. (βοταν.) ὕψος, καυλὸς φυτῶν ἢ ἐντεριώνη, ἢ καρδία τῶν καρπῶν ἢ ἄγαμα κολοδῶν.
Torsolata, οὐσ. θηλ. κτύπημα δι' ἐντεριώνης.
Torta, (μετὰ τοῦ ὀ κλειστοῦ) οὐσ. θ. πλακοῦς στρεπτός, κοιν. τούρτα.
Torta, (μετὰ τοῦ ὀ ανοικτοῦ) οὐσ. θ. στροφή, κάμη ὁδοῦ.
Tortamente, ἐπ. λοξῶς, πλαγίως.
Tortella, οὐσ. θ. ἴδ. **tortelletta**.
Tortellajo, ἄρ. πλακουντοπόιός, ζαχαροπλάστης, πλακουντοπώλης.
Tortellotta, — lina, οὐσ. θ. ἴδ. **tortello**, ἄρ. πλακούντιον.
Tortezza, θ. λοξότης, πλαγιότης.
Torticchiare, ρ. οὐδ. βαδίζω εἰκοεῖδῶς, λοξῶς.
Torticcolo, οὐσ. ἄρ. (παθολ.) τραχήλου ραβδίωσις, τενοντάγραμ, ὀπισθοτονία, κοιν. στραβαλαμισμός.
Tortiglione, οὐσ. ἄρ. ἢ τῶν δένδρων καμπυλότης, τὸ κυρτὸν μέρος αὐ-

των || (έπ.) καμπυλοειδής.
 Tortiglioso, —α, έ. ΐδε tortuoso.
 Tortino, ουσ. άρ. (όποκ.) πλακούντιον, κοιν. μικρά τούρτα.
 Tortire, ρ. ούδ. έκτρέπομαι, έξέρχομαι, άποπλανώμαι έκ της δόσε || μωφ. άποπατώ.
 Tortitudine, ουσ. θ. ΐδε tortezza || μεταφ. μοχθηρία.
 Tortizza, ουσ.θ. (ναυτ.) πρότενος.
 Tortio, —α, έ. κυρτός, διάστροφος, έλικοειδής || μεταφ. άδικος, παράλογος, παράνομος, δύστροπος || ουσ. άρ. άδικήμα, άδικία, άδικον avere —, έχω άδικον || Α—, έπιτρομηματικώς, άδικως.
 Tortola, tortora, tortore, tortollare, θ. πτηνόν, ή τρυών.
 Tortora, ουσιαστ. θηλ. στρεβλωτής, βασανιστής.
 Tortuosamente, έπιρ. έλικοειδώς, σκολιώς, λοξώς, πλαγίως.
 Tortuosità, ουσ. θ. έλιγμός, λοξότης, τὸ πολυστροφή, στρεφαί.
 Tortuoso, —α, έ. έλικώδης, σκολιός, έπι δόδων, ποταμών, κτλ.
 Tortura, θ. ΐδε tortuosità || μωφ. άδικία, κακοτροπία || (νομ.) βάσανος, στρεβλωτής των σπαθίων, κισά τήν έποχήν τυράννων βασιλέων.
 Torturare, ρ. έν. βασανίζω.
 Torturamento, έπ. άσσηρώς, άνηλεώς, φρικαλέως.
 Torvità, ουσ. θ. άσσηρότης, άγριότης, βλοσυρότης.
 Torvo, —α, έ. άσσηρός, άγριος, άγριωπός, βλοσυρός.
 Torzione, ουσ. θ. άλγεινός στράφος, κοιν. κόψιμον της κοιλίας.
 Torzone, ουσ. άρσ. μοναχός δ έν μονή όηρητών.
 Tosa, ουσ. θ. παιδική.
 Tosamento, άρ. ΐδε tondamento.
 Tosare, ρ. έν. ποκίζω, ή ποκίζω, κ. κουρεύω τά πρόβατα, κείρω τήν κόμην των ανθρώπων || στρογγυλαίνω τι.
 Tosato, —α, καθ. μετ. του tosare, κακαρμένος, κοιν. κουρευτός.

Tosatore, —trice, ουσ. κουρεύς.
 Tosatura, ουσ. θ. κόκος, άπόκαρμα των προβάτων, κτλ. || έκκοπή της κόμης, άπόκαρσις.
 Tosamente, έπ. τυρρηνικώς.
 Tosaneggiare και —izzare, ρ. ούδ. τυρρηνίζω, τοςκανίζω.
 Toscanesimo, —nismo, ουσ. άρ. τυρρηνισμός, τοςκανισμός.
 Toscano, —α, έ. και ουσ. Τυρρηνός, Τοςκάνος || — (τεκτ.) Ordino —, ρυθμός τυρρηνικός.
 Tosco, (κατά συγκοπήν του tosico) άρ. τοξικόν, δηλητήριο.
 Toso, α, καθ. μετ. του tosare.
 Tosolare, ρ. έν. ΐδε tosare.
 Tosone, ουσ. άρ. κόκος, μαλλής των προβάτων || —d'oro, τὸ χρυσόμαλλον έβρος || (είρων.) νεανίας.
 Tossa, tosse, θ. ή βήξ, βήχας.
 Tossicare, ρ. έν. δηλητηριάζω, φονεύω διά δηλητηρίου.
 Tossico, ουσ. άρσ. τοξικόν, ίός, δηλητήριο.
 Tossicologia, θ. (ιατρ.) τοξικολογία, πραγματεία περι δηλητηρίων.
 Tossicoso, —α, φαρμακερός.
 Tossillaggine, άρ. φυτόν, τὸ βήξιον.
 Tossimontia, ουσ. άρ. βήξ, ή βήξ, κοιν. βήξιμον.
 Tossire, ρ. ούδ. βήξω.
 Tostamento, έπ. ταχέως.
 Tostare, έν. φρύγω, καθουρίζω.
 Tosto, —α, έ. ταχύς, ώκύπους, όξύς, κοιν. όγλιγυρός || φουκτός, πεφυγμένος, κοιν. καθουρδισμένος, τυχηρός || μωφ. ισχυρογνώμων.
 Tosto, έπ. ταχέως, διά τάχους, έν τάχει || tosto, tosto, (έν διπλοσημείω) ώς τάχιστα, έτον τάχος, άμέσως, άυθιραί, παρατόχημα.
 Totale, έ. διγ. όλος, όλόκληρος.
 Totalità, θ. τὸ σύνολον, όμάς.
 Totalizzare, ρ. έν. άθροίζω, συγκεφαλαιώ τὸ όλον.
 Totalmente, έπ. όλοκλήρως, όλοσχερώς, έντελώς.
 Totiano, άρ. τευθίς, καλαμάρι.
 Tovaglia, ουσ. θ. τραπέζης έπιστρω-

μα, κοιν. τραπέζομάνδηλον.
 Tovaglietta, tovagliuola, ουσ. θ. tovagliuolo, άρ. έπιτραπέζιον χειρόμακτρον, =salvietta.
 Tozzetto, άρ. (όποκ. του tozzo) κομμάτιον || καρφίον κοντόχονδρον.
 Tozzo, άρ. τμήμα, μέγα κομμάτιον έστου ώς έπι τὸ πλείστον || —, α, έ. λίαν παχύς, λίαν πλατύς.
 Tozzolare, ρ. ούδ. έπατώ κομμάτια έστου κοούων τάς ύφρας των πλουσιών οικων, =cercar tozzi
 Tra, πρόθ. όμοία ταις προθ. Tra, in-tra και intra, μεταξύ, διά, μετά, έν, προς τούτοις, πλήν, έκτός, έν τῷ μέσῳ, διά μέσου || —via, καθ' έδόν (ΐδε γραμματικήν).
 Trabacca, ουσ. θ. σκηνή ίδίως στρατιωτική.
 Trabacchetta, ουσ. θ. (όποκ.) μικρό σκηνή, μικρόν παράπηγμα.
 Trabacco και trabaccolo, άρ. πλοϊον διόστιον ή τρίστιον ίστιοφόρον, τρόπαρον, κοιν. τριμπάχολον.
 Trabaldare, ρ. ούδ. ΐδε trafugare.
 Trabalderia, ουσ.θ. κλοπή, άρπαγή, άπαγωγή, =il trabaldare.
 Traballanto, έ. διγ. κλονούμενος, έτοιμόρροπος, πρσλερός.
 Traballare, ρ. ούδ. κλονούμαι, δουνοίμαι, σείσομαι εκ της άδυναμίας, ύποφέρωμαι.
 Traballio, ουσ. άρ. κλόνησις.
 Traballamento, ούς. άρ. όχήματος, ριπτασμός, άνατιναγμός.
 Trabalzare, ρ. ούδ. άνάσειω, άνατινάσω, άναπηδώ || έπι όχήματος και πράγματος οισουήποτα.
 Trabalzato, —α, καθ. μετ. του trabalzare.
 Trabalzo, ουσ. άρ. άνάσεισις όχήματος || τοκογλυφία.
 Trabante, άρ. (λ. γερμ.) δορυφόρος σωματοφύλαξ της φρουράς των αυτοκρατόρων της Γερμανίας.
 Trabattaro, ρ. έν. συκρούω, τύπτω δύο πράγματα συνάμα.
 Trabazione, θ. (τεκτ.) έπιστύλιον.
 Trabere, ρ. ούδ. ύπερπίνω οίνον.

Trabiccolo, ουσ. άρ. σταγνοστήριον Ιματίων, θεομαστρίς.
 Traboccamento, ουσ. άρ. πληθώρα, έξχειλσις, ύπέρχυσις ύγρου οισουήποτε || μεταφ. κατάστροφή, άνατροπή, άπώλεια.
 Trabocante, έ. διγ. ύπερχειλής || ύπερβαρής, έπι νομισματος χρυσού.
 Traboccamento, έπ. κατασπυσμένος, =precipitante.
 Traboccare ρ. ούδ. ύπερβάλλω, ύπερχύζομαι, ύπεραρχέομαι, πλημμυρώ || έπι ποταμών και ποταμών || μεταφ. βολθω, πλήθω || —, έν. έξακοντίζω, άφίημι, ρίπτω || ύπερσταθμίζομαι, ύπερβαρώ.
 Trabocchetto, και —ito, ουσ. άρ. παγίς, δελεάστρ.
 Trabocchevole, έ. διγ. ύπερμεγέθης, άπειρος, ύπερβολικός || άπερισκέπτος, όρηγτικός || δυστοχής, άθλιος.
 Trabocchevolmente, έπ. άπερισκέπτως, λίαν όρηγτικώς.
 Trabocco, ουσ. άρ. τιλάντωσις, ύπερταλάντωσις, άνισοροπία || κρημνός, κατάπτωσης.
 Tracannare, ρ. ύπερπίνω οίνον.
 Tracannato, —α, καθ. μετ. του tracannare.
 Tracannatore, —trice, ουσ. οινόφλυξ, οινόπότης, μέθυσος || — (κατ' έκτ.) άπληστος, άκέρσετος.
 Traccheggiare, ρ. ούδ. (χουδ.) χρονίζω, χρονοστριβώ.
 Traccia, ουσ. θ. στίβος, ίχνος άνθρώπου ή ζώου || πορεία, όδοιπορία, όδος, όρμος || συνθήκη, διαπραγματεύσις || πυριτοσάριγξ.
 Tracciamento, ουσ. άρ. ίχνησις, ίχνηλασία || μηχανογραφία.
 Tracciare, ρ. έν. άνιχνεύω, άκολουθώ τά ίχνη των πολεμιών || μεταφ. μηχανογραφώ.
 Tracciatore, ουσ. άρ. ίχνηλάτης.
 Trachea, ουσ. θ. (ανατ.) ή τραχεία, άρτηρία, =aspirarteria.
 Tracheale, έ. διγ. (ανατ.) της τραχείας άρτηρίας.
 Trachiaro, —α, έ. σφάστατος.

Tracimare, ρ. οὐδ. ὑπερχέομαι, πλημμυρῶ ἐπὶ ποταμῶν.
 Tracimazione, οὐσ. θ. ποταμοῦ ὑπερέκχυσις.
 Tracocente, ἔ. διγ. διάπυρος, φλογερός, = concentissimo.
 Tracolla, οὐσ. θ. τελαμών, ξιφιστήρ, στρατιωτικὸν περιώνυμον.
 Tracollamento, οὐσ. ἄρ. δόνησις, κλόνησις, πτώσις.
 Tracollare, ρ. οὐδ. ἐτοιμάρομαι εἶμι, πίπτω, καταπίπτω ἐκ τοῦ νυσταγμοῦ ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας ἢ (κατ' ἔκτ.) δονοῦμαι, κλονοῦμαι, σίστομαι.
 Tracollato, — α, παθ. μετ. τοῦ tracollare.
 Tracollo, οὐσ. ἄρ. ἴδε tracollamento ἢ καταστροφή, συμφορά, δυστυχία, κίνδυνος.
 Tracospire, ρ. οὐδ. τύπτομαι ἄμοιβαίως ἢ σκοποῦ πόρρω ταξεύω.
 Traconsolarsi, ρ. αὐτ. (ἀπηρχ.) παραγορεύω ἀρχοῦντως.
 Tracordarsi, ρ. αὐτ. σύμφημι, ἢ συμφωνῶ συναλλάξαις.
 Tracorrere, ρ. οὐδ. προτροπάζω πρέχω, = correre velocemente.
 Tracoriaggine, θ. ἴδε :
 Tracorianna, οὐσ. θ. οἰήσις, ὑπεροψία, ἀλαζονεία, θρασυτής.
 Tracotante, ἔ. διγ. ἀλαζών, οἰημάτις, ἀγέρωχος, θρασύς.
 Tracotare, ρ. οὐδ. ἐπαίρομαι, θρασύνομαι.
 Tracotalo, — α, ἐπιθ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 Tracuraggine, οὐσ. θ. ἴδε tracuraggine.
 Tradigione, οὐσ. θ. προδοσία, ἀπιστία, = tradimento.
 Tradimandicato, — α, ἔ. ἐν μεγάλῃ λήθῃ διατελῶν.
 Tradimento, ἄρ. ἴδε tradigione.
 Tradire, ρ. ἐν. προδίδω, (ἐξ)απατῶ.
 Traditevolmente, ἐπ. προδοτικῶς.
 Traditora, οὐσ. θ. ἴδε traditrice.
 Traditorracio, οὐσ. ἄρσ. μοχθήρως, προδότης.
 Traditore, — trice, οὐσ. προδότης,

ἄπιστος, = che tradisce.
 Traditorevolmente, ἐπίρ. ἴδε traditevolmente. [στος.
 Traditrice, οὐσ. θ. προδότης, γυνὴ ἀπιστή, τὰ κατὰ παράδοσιν σωζόμενα ἐν τῇ μνήμῃ καὶ ἀνέκαθεν ἐκτελούμενα ἢ sapere per —, γινώσκω τι ἐκ παραδόσεως.
 Tradito, — α, παθ. μετ. τοῦ tradire ἐν χρήσει καθ' ἡπάσας τὰς ἐκδοχὰς τοῦ ρήματος.
 Traducibile, ἔ. διγ. εὐμετάφραστος.
 Tradurre, ρ. ἐν. μεταφέρω, μετακομίζω, μεταθερίζω ἢ μεθερμηνεύω, μεταφράζω.
 Traduttore καὶ traduttore, οὐσ. ἄρ. μεταγλωττιστής, μεταφραστής.
 Traduzione, οὐσ. θ. μεταγλώττισσις, μετῴφρασις.
 Traente, ἔ. διγ. ἔλκων, ἔλκων, προσελκύνω ἢ —, οὐσ. (ἐμπ.) ἐκδότης συναλλαγματικῆς.
 Traere, ρ. ἐν. ἴδε Tirare.
 Trafare, ρ. ἐνεργ. πράττω τι ὑπὲρ τὸ δέον.
 Trafelamento, οὐσ. ἄρ. καταπόνησις, ἄτονία, = il trafelare.
 Trafigare, ρ. οὐδ. κυρίως, καταπονεῖσθαι, πνευστιῶ, ἀποκάμνω ἐκ τοῦ μόχθου, ἐκ τοῦ καύσινος.
 Trafelato, — α, μετ. τοῦ trafelare.
 Trafelone, οὐσ. ἄρ. πολυπράγμων, ὁ ἀπερὺς ἔχων ἐργασίας.
 Traferire, ρ. ἐν. τιτρώσκω.
 Traferimento, — α, ἔ. (ὑπερθ. τοῦ traferire) ἰσχυρότατος.
 Trafermo, — α, ἔ. λαν ἰσχυρός.
 Trafesso, — α, κατσεχισμένος.
 Trafficante, ἔ. διγ. καὶ οὐτ. ἔμπορος, = commerciante.
 Trafficare, ρ. οὐδ. ἐμπορεύομαι ἢ — (κατ' ἔκτ.) διαχειρίζομαι τι ἢ μεταφ. ψηλαφῶ, μαλάσσω.
 Trafficalore, ἄρ. ἴδε trafficante.
 Traffico, οὐσ. ἄρσ. συναλλαγὴ ἐμπορευμάτων, ἐμπορεία.
 Traffire, οὐσ. ἄρ. (ἀπηρχ.) ἐγχειρίζω, παροξισμός.
 Traffire, οὐσ. ἄρ. λωποδύτης, βα-

Traffigente, ἔ. διγ. οξύτορος, διαπεραστικός, = che trafige.
 Trafigere, ρ. ἐν. διατιτρώσκω, διαπερίω, κοιν. διαπενθῶ ἢ (κατ' ἔκτ.) πλήττω, τιτρώσκω τὴν καρδίαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἢ μεταφ. καθικνούμαι, δάκνω, θλίβω τινὰ διὰ λόγων ἢ τρόπων πειρακτικῶν.
 Trafigimento, οὐσ. ἄρ. τραῦμα, πληγή, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Trafigitore, — trice, οὐσ. ἴδε trafigente.
 Trafila, οὐσ. θ. ἄλλοξ, μερμήθρατον, σόρτης κρυπτήτος, δι' οὗ ἔλκονται τὰ μέταλλα εἰς σύρμα.
 Trafilare, ρ. ἐν. ἔλκω τὰ μέταλλα εἰς σύρματα διὰ τοῦ κρυπτήτος.
 Trafitto, οὐσ. θ. τραῦμα, πληγή.
 Trafitivo, — α, ἔ. κεντρῶδης ἢ μεταφ. καθαρτικός, δημητικός.
 Trafitto, α, μετ. τοῦ trafigere.
 Trafitura, οὐσ. θ. ἴδε trafitto.
 Trafiglioso, — α, ἔ. φυλλώδης.
 Traforare, ρ. ἐν. διατιτραίνω, διατρύπω, ἀνοίγω ὀπήν, κοιν. τρύπαν, ἀπὸ μῆκος ἔκρας μέγρι τῆς ἄλλης, διαμπερές ἢ (κατ' ἔκτ.) ραδιοργῶ πρὸς ἐπιτυχίαν θέσεως, ἀξιωματός κτλ.
 Traforato, — α, μετ. τοῦ traforare.
 Traforeria, θ. ἀπίτη, δολιότης.
 Traforo, οὐσ. ἄρ. διατρῆσις.
 Trafreddo, — α, ἔ. καταψυχρός.
 Trafugamento, οὐσ. ἄρ. ὑφαίρεσις, ἀπειρήρεσις.
 Trafulgare, ρ. ἐν. ὑφαίρῶ, ὑπαείρῶ, κλέπτω κρυφίως, ἐπιτηδεύω ἢ — si, αὐτ. ἐκφεύγω κρυφίως.
 Trafulgite, ρ. οὐδέτ. φεύγω θρομβίως.
 Trafulgite, οὐσ. ἄρσ. λιποτάκτης στρατιώτης.
 Trafurare, ρ. ἐν. ψηφοπαικτῶ, πράττω ἀγροτικὰς εὐχερίας ἀρπάζω ἀνεπισηθῆτως ἢ — (κατ' ἔκτ.) ὑποκλέπτω ὑπαείρῶ.
 Trafulleria, οὐσ. θ. ἀπίτη, δολιότης ἢ ὑπαείρεσις, κλοπή.
 Trafullo, οὐσ. ἄρ. λωποδύτης, βα-

λαντιστόμος ἢ — (κατ' ἔκτ.) κρυφίως, δόλιος.
 Trafusola, οὐσ. θ. καί — ο, ἄρ. μήρυγμα, κοιν. θηλειὰ μετάξης.
 Trafusolo, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ.) κερκίς, ὄστου τῆς κνήμης.
 Tragodia, οὐσ. θ. τραγωδία ἢ μτρ. οἰκτρόν, φοβερόν συμβῆν.
 Tragodiante, οὐσ. ἄρ. τραγωδός.
 Tragodiare, — dizzare, ρ. οὐδ. τραγωδίας συγγράφω.
 Tragodo, οὐσ. ἄρ. ἴδε tragodiante ἢ —, ἔ. τραγικός.
 Tragomato, οὐσ. ἄρ. τράγμα ἢ — (κατ' ἔκτ.) καρποὶ ζαχαρωτοί.
 Tragottare, ρ. ἐν. ριπάζω, ρίπτω τῆδε κίεσις ἢ — si, αὐτ. διαβαίνω, ὑπερβαίνω.
 Tragottatore καὶ tragi —, οὐσ. ἄρ. ψηφοπαικτής, θαυματοποιός.
 Traghetto, — ghello, οὐσ. ἄρ. ἀτραπός, πάροδος ἢ διαβάσις, δίοδος, διάπλους ἢ far —, διέρχομαι, διαβαίνω διαπλέω.
 Tragghera, ρ. ἐν. ἴδε tirare, tirare.
 Tragitore, οὐσ. ἄρ. ἀκονιστής, ἀκροβολιστής, = che sceglia.
 Traghiante, ἔ. διγ. διαβάτης.
 Traghiare, ρ. ἐν. διαβαίνω.
 Traghiatore, οὐσ. ἄρ. ἴδε traghiante.
 Tragicamente, ἐπ. τραγικῶς.
 Tragico, — α, ἔ. καὶ οὐσ. τραγικός.
 Tragicomedia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) τραγικοκομωδία.
 Tragicomico, — α, ἔ. τραγικοκομικός.
 Tragigiare, ρ. ἐν. ἐγὼ μὲν θάλω τοῦτο, ἄλλος δὲ ἄλλο.
 Tragittare, tragittatore, tragitto, ἴδε tragettare, κτλ.
 Tragrande, ἔ. διγ. μέγιστος.
 Traguardare, ρ. ἐν. σταθμίζω, κανονίζω τι.
 Traguardo, ἄρ. στάθμη, κανὼν.
 Traimento, οὐσ. ἄρ. ἑλξίς, ἄλλή.
 Trainare, ρ. ἐν. ἔλκω, ἐφέλω.
 Traino, οὐσ. ἄρ. φορτίον συρόμενον ὑπὸ ζώου ἢ ἡμάξια, ὄχησις βάρους μετακομιζομένου ἢ βλάσμα, τὸ βή-

μα τοῦ ἵππου ἢ θεράποντες ἀκό-
λοιθοι, συνοδία μεγιστάνος.
Traiettoria, οὐσιαστ. θηλ. (στρατ.)
παραβολή ἢ κομπόλη, ἣν διαγράφει
σῶμα τι διευθυνόμενον εἰς τι
μέρος.
Traiezione, οὐσ. θ. (ρητ.) ὑπέρβα-
σις, τὸ ὑπερβατὸν σῆμα.
Tralles καὶ tralcio, οὐσ. ἄρ. κλάδος,
βλαστὴς κλήματος ἢ καὶ τῶν ἐν-
δρῶν ἢ ὁ ὀμφαλικὸς λῶρος.
Traliccio, οὐσ. ἄρ. καννάβινον ὑφα-
σμα ἁραιὸν, χονδρὸν, κανναδόπανον
διὰ σακκοῦ, κτλ.
Tralice (in—) ἐπ. πλῆγος, λοξῶς.
Tralignamento, οὐσ. ἄρσ. ἐκτροπή
τῆς ὁδοῦ ἢ (κατ' ἔκτ.) ἔκστασις τοῦ
γένους, νεθεσία.
Tralignante, ἑ. διγ. ἀλλοιούμενος,
ἐκπίπτων τοῦ γένους.
Tralignare, ρ. οὐδ. κυρίως, ἐκτρέ-
πομαι τῆς ὁδοῦ καὶ (κατ' ἔκτ.) ἀλ-
λοιοῦμαι, νεθεοῦμαι, διασθίρομαι,
μεταμορφοῦμαι.
Tralineare, ρ. οὐδ. ἐξέρχομαι τῆς
γραμμῆς, — uscire di linea.
Tralucete, ἑ. διγ. διαφανής.
Tralucere, ρ. οὐδ. διαυγάζω, ἀπαυ-
γάζω, διαλάμπω, ἐκλάμπω ἢ ἐκ-
πέμπω ὡς ἀμυδρόν.
Tralunare, ρ. οὐδ. δίστραμμαί τοὺς
ὀφθαλμούς, στραβίζω.
Tralunato, — a, παθ. μετ. τοῦ tra-
lunare ἢ — ἑ. παραβλήψ, διάστρο-
φος τοὺς ὀφθαλμούς ἢ (κατ' ἔκτ.)
ἐμβρότητος, ἐκπληκτος.
Tralungare, ρ. ἐν. παρατείνω, ἀνα-
βάλλομαι τι.
Trama, οὐσ. θ. κρόκη, μίτος, ὑφά-
διον, πηλὸν ἢ μεταφ. μηχανορρα-
φία, σκευασία, δολοπλοκία ἢ — (ἐπὶ
καλοῦ) σκεπὴς, πρῶσις, διάνοια.
Tramaglio, οὐσ. ἄρσ. (ἀπὸ ἤρχ.) δι-
κτυον, ὑπόχη.
Tramandare, ρ. ἐν. μεταπέμπω, με-
ταβιβάζω, ἀποστέλλω ἢ ὑποπέμπω
ὀψείτωρ.
Tramare, ρ. ἐν. ὑφαίνω, διῦφαίνω,
κερρίζω τὸν ἱστόν ἢ μεταφ. δολο-

πλοκῶ, ὑφαίνω δόλους, μηχανῶμαι
ἐπιβουλῆν.
Tramazzo, ἄρ. σύγγυσις
Trambasciamento, ἄρ. ἀγωνία, ἀ-
δημονία, ἀγανάκτησις.
Trambasciare, ρ. οὐδ. ἀγωνιῶ, στα-
νοχοροῦμαι, ἀγανακτῶ.
Trambasiare, ρ. ἐν. συνταράττω, δια-
ταράττω, συγγέω τὰ πράγματα, τὰ
φέρω ἄνω κάτω.
Trambustio. — bustio, οὐσ. ἄρ. ταρα-
χὴ, διατάραξις, σύγγυσις.
Tramenare, ρ. ἐν. διαχειρίζω, δια-
χειρίζομαι, μεταχειρίζομαι.
Tramendue, tramendui καὶ tramen-
duni, ἀμφότεροι, καὶ οἱ δύο.
Trameschianza, θ. (ἀνά)μυθίς, σύγ-
γυσις μίγμα ἢ — e, πλ. τὰ ἀνά-
μικτα ἢ τὰ σύμμικτα συγγράμματα.
Tramescolare, ρ. ἐν. ἀναμιγνύω.
Tramesca, οὐσ. θ. παρένθεσις ἢ μεσι-
τεία, παρέμβασις.
Tramesci, οὐσ. ἄρ. πλ. μικρά, ὀλίγα
ἀντικείμενα, τὰ μὴ ἐν τῇ φορτωτι-
κῇ ἐνδιαλομβανόμενα.
Tramescione, οὐσ. θ. ἴδε tramesca.
Tramesso, οὐσ. ἄρ. παραδείπνια ὄψια,
τὰ μεταξὺ τοῦ ψητοῦ καὶ τῶν ἐπι-
δορπίων.
Tramestare, ρ. ἐν. ἀναστρέφω, με-
ταστρέφω, συνταράττω, συγγέω.
Tramestio, οὐσ. ἄρ. σύγγυσις, τα-
ραχὴ, ἀταξία.
Tramettere, ρ. ἐν. παρενθῆμι, πα-
ρεμβάλλω ἢ εἰσάγω ἢ πέμπω, με-
ταπέμπω, μεταβιβάζω ἢ — si, αὐτ.
παρεμβαίνω, ἐπεμβαίνω.
Tramettimento, ἄρ. παρένθεσις.
Tramezza, οὐσ. θ. ἴδε tramezzo.
Tramezzamento, οὐσ. ἄρ. παρεμβο-
λὴ, παρενθήκη.
Tramezzare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ.
παρενθῆμαι, τίθειαι ἐν τῷ μέσῳ,
ὑπερβαίνω, μεσιτεύω ἢ — ἐν. τίθη-
μι τι, βάλλω ἐν τῷ μέσῳ, μεταξὺ
ἐνός καὶ ἄλλου πράγματος.
Tramezzatore, — itico, οὐσ. μεσίτης.
Tramezzo, οὐσ. ἄρ. καὶ tramezza, θ.
παρέμβλημα, τὸ μεταξὺ συνεγόμε-

νον διάστημα, μέσον, μεταίχμιον.
Tramischianza, θ. ἴδε mescolanza,
meschiamento,
Tramischiare, ρ. ἐν. ἴδε mischiare,
frammischiare.
Tramite, θ. στενωπός, ἀτραπός.
Tramoggia, οὐσ. θ. κυρίως, ἡ χώνη
τοῦ μύλου, μυλικὴ γράνη ἢ la gran-
—, σκεῦος διὰ πλῆσιν τοῦ ἐν τοῖς
χρυσωρυχίοις χρυσοῦ.
Tramontamento, οὐσ. ἄρ. ἡ τοῦ ἡ-
λίου καὶ τῆς σελήνης δύσις.
Tramontana, οὐσ. θ. βορρᾶς, βορρέας,
βόρειος ἄνεμος ἢ ἀρκτικός πόλος καὶ
ὁ πολιτικὸς ἀστὴρ.
Tramontanaccio, οὐσ. ἄρ. σφοδρὸς,
φοβερὸς βορρᾶς.
Tramontanaia, οὐσ. θ. σφοδρὸς βό-
ρειος ἄνεμος, μεγάλη θύελλα.
Tramontante, ἄρ. ἡ δύσις, ἡ ἐσπέρα.
Tramontare, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ.
δύω, δύομαι, ἐξαφανίζομαι ἐπὶ δύ-
σεως τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, καὶ
παντὸς ἄλλου πλανήτου.
Tramonto, οὐσ. ἄρ. δύσις τοῦ ἡλίου,
δυσμαί ἢ — o, — a, παθ. μετ. τοῦ
tramontare.
Tramontimento, οὐσ. ἄρ. συγκοπὴ
τῆς καρδίας, λιποθυμία.
Tramortire, ρ. ἐν. λιποθυμῶ.
Tramproli, οὐσ. ἄρ. πλ. καλόθετρα,
κοιν. ὑλοπόδαρα.
Tramugghiare, ρ. οὐδ. μωκῶμαι
φρικαλέως.
Tramuta, — gione, οὐσ. θ. — mento,
ἄρ. ἴδε tramutazione.
Tramutare, ρ. ἐν. ἀλλάσσω, ἀνταλ-
λάσσω ἢ μετατίθημι, μετακινῶ τι
ἢ — si, μετακινίζομαι, μετακινῶ.
Tramutatore, οὐσ. ἄρσ. ἀργυραμοι-
βός ἢ ἀνταλλάκτης.
Tramutazione, οὐσ. θ. (ἀντ)ἀλλαγὴ.
Tramutovolmente, ἐπ. εὐμεταβλή-
τως, ἐν ἀνταλλαγῇ.
Trana, προστακτικὴ τοῦ tranare, ὡς
ἐπ. (παρακελευστικὸν) ἄγε δὴ, δρά-
μα, σπαῦσον, τάχυνον.
Tranare, ρ. ἐν. αὔρω, ἐπισύρω, ἐφέλ-
κω, συνεπάγομαι τινά, τι.

Tranellare, ρ. ἐν. (ἕξ)ἀπατῶ.
Tranelleria, οὐσ. θ. καὶ tranello,
ἄρ. ἀπάτη, δόλος, δολιότης, μηχανο-
νορραφία ἢ πανουργία.
Tranghiottimento, οὐσ. ἄρ. ρόφησις,
καταβροχθισίς.
Tranghiottire, ρ. ἐν. καταπίνω ἀ-
πλῆστως, καταβροχθίζω ἢ ἀπορροφῶ.
Trangosciare, ρ. οὐδ. λιποψυγῶ, λι-
ποθυμῶ, ἴδε trambasciare.
Tranguigamento, οὐσ. καταβροχθι-
σις, κατέποσις.
Tranguigiare, ρ. ἐν. καταβροχθίζω,
καταθιθροῦσκα, κατατρώγω ἢ — ἴδε
sopportare, tollerare.
Tranguigatore, ἄρ. καταπότης, γασ-
τερμαργός, λαίμαργος.
Tranguigatorio, — a, ἑ. (κοινολ.) ἑ-
κάνος εἰς τὸ καταβροχθίζειν.
Tranobile, ἐπίθ. διγ. (ὕπερθ) εὐγα-
νέστατος.
Tranne, ἐπ. ἐκτός, παρεκτός.
Tranquillamente, ἐπ. ἡσυχῶς.
Tranquillamento, οὐσ. ἄρ. ἀταραξία ἢ
ἀναβολή.
Tranquillante, ἑ. διγ. πεισώδυνος,
καταπραυντικὸς πόνου.
Traquillare, ρ. ἐν. ἡσυχάζω, καθ-
ησυχάζω, καταστέλλω, πραΰνω, κα-
τευνάζω ἢ καθησυχάζω τινα, ἀπο-
κοιμίζω, τρέφω κενάτε ἑλπίσι ἢ
οὐδ. καὶ — si, αὐτ. ἐψυχάζω, ἐκα-
νατεύομαι.
Tranquillità, — tade, — tate, οὐσ. θ.
ἡσυχία, ἀταραξία, εὐδία, γαλήνη ἢ
ἢ μεταφ. εὐαρδότης, φαίδριος.
Tranquillo, οὐσ. ἄρ. ὡς τὸ προηγού-
μενον ἢ — ἑ. ἡσυχος, ἀτάραχος,
γαληνιακός ἢ μεταφ. εὐαρός, φαίδρὸς,
εὐθυμος.
Transalpino, — a, ἑ. ὑπεράλπιος, πέ-
ραν τῶν Ἀλπεων.
Transannazione, οὐσ. θηλ. μετεμ-
ψύχωσις.
Transare, ρ. ἐν. (νομ.) συμβιβάζω,
συνδιαλλάσσω τινά.
Transatlantico, — a, ἑ. ὑπερωκεανίος,
πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ.
Transatto, — a, παθ. μετ. τοῦ tran-

sigere, συμβιβασθείς. || — οὐσ. ἀρ. συμβιβασμός. || ἐγκατάλειψις ἰδιοκτησίας ἢ κατοχής.
 Transazione, οὐσ. θ. (νομ.) συμβιβασμός. || — ἴδε transalito.
 Transferire, ρ. ἐν. ἴδε trasferire.
 Transfiguramento, ἀρ. — zione, θ. μεταμόρφωσις, μετασχημάτισις.
 Transfondere, ρ. ἐν. μεταγγέω, μεταγγίλλω ὑγρὸν ὁμοιότητι.
 Transformamento, transformare, trasformazione, οὐσ. θ. ἴδε trasformamento, κτλ.
 Transfugo, οὐσ. ἀρ. στρατιώτης αὐτόμολος, λικοτάκτης.
 Transibile, ἔ. διγ. διαβατός. || ταχέως παρερχόμενος.
 Transigere, ρ. οὐδ. διαλλάσσομαι, διαλύω διαφορὰν, συμβιβάζομαι.
 Transire, ρ. οὐδ. διαβαίνω ἀλλαγῶ. || μεταφ. θνήσκω.
 Transitare, ρ. οὐδ. διαπορεύομαι.
 Transitivo, — α, ἔ. (γρμμ.) μεταβατικός. Verbi — i, ῥήματα — α.
 Transito, οὐσ. ἀρ. (ἐμπ.) διαμετακόμισις ἐμπορευμάτων ἀνευ τέλους εἰσαγωγικοῦ, μεταγωγῆς. || — (κατ' ἔκτ.) τελευταίη, ἀποθίωσις.
 Transitorio, — α, ἔ. πρόσκαιρος.
 Transizione, οὐσ. θ. (ρητ.) διάβασις, μετάβασις ἀφ' ἐνὸς ἀντικειμένου εἰς ἄλλο. || — (νομ.) σύμβασις.
 Tradlatore, tradlatato, tradlatore ἴδε traslare, κτλ.
 Translucido καὶ traslucido, — α, ἔ. διαφανής, διαφωγγής.
 Transmutare, ἴδε trasmutare.
 Transumanare, ἴδε trasumanare.
 Fransutare, ρ. ἐν. (νομ.) ἐπιτέμνω ἔγγραφο, ἐξάγω ἔγγραφου ὁμοιότητος περιληπτικῶν ἀντιγράφων.
 Transuntivo, — α, ἔ. μεταληπτικός.
 Transunto, οὐσ. ἀρ. ἐπιτομή λόγου ἢ ἔγγραφου.
 Transunzione, οὐσ. θ. (ρητ.) μετάληψις, μετάβασις. || — (μουσ.) μεταβολή τόνου εἰς ἕτερον.
 Transustanziare, ρ. ἐν. μεταουσιῶ, μεταστοιχείω, μεταβάλλω οὐσίαν

τινί, στοιχεῖόν τι. || — σι, αὐτ. μεταουσιῶμαι.
 Transustanziazione, οὐσ. θ. (θεολ.) μεταουσιῶσις, μεταβολή τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου εἰς σάρκα τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Trapanare, ρ. ἐν. (χειρουργ.) παρακεντῶ, τρυπανίζω, ἀνατιτραίνω, τὸ κρανίον κτλ.
 Trapanatore, οὐσ. ἀρ. τρυπητής.
 Trapanatoio, οὐσ. ἀρ. ἴδε trapano.
 Trapanazione, οὐσ. θ. (χειρουργ.) παρακεντήσις, διάτρησις, ἢ διὰ τοῦ τρυπάνου ἀνάτρησις τοῦ κρανίου ἢ καὶ ἄλλου ὀστέου.
 Trapano, οὐσ. ἀρ. (χειρουργ.) τρύπανον τῶν μετάλλων, τῶν λίθων. || (χειρουργ.) κεφαλοτρύπανον, τὸ πρὸς ἀνάτρησιν τοῦ κρανίου χρησίμον.
 Trarapente, ἔ. διγ. διαφυγής.
 Trarapabile, ἔ. διγ. γεγηρακώς, ἐφήμερος, πρόσκαιρος, ὁ ταχέως παρερχόμενος. || φθαρτός.
 Trarapamento, οὐσ. ἀρ. μετάβασις, διάβασις. || τελευταίη, θάνατος. || νόμου παρέβασις.
 Trarapante, ἔ. διγ. διαβατικός.
 Trarapare, ρ. οὐδ. ὑπερβαίνω, διαβαίνω, διέρχομαι, διαπορεύομαι. || μεταβαίνω ἀφ' ἐνὸς ἀντικειμένου εἰς ἄλλο. || τελευταίω, θνήσκω. || παρέρχομαι, παύομαι. || —, ἐν. διαπερῶ, διατρύπω τι. || ὑπερβαίνω. || παραλείπω, ἀποσιωπῶ, ἀφαιρῶ. || παραβαίνω.
 Trarapato, — α, καθ. μετ. τοῦ trarapare, παραγωγμένος, παρεληλυθώς. || —, ἔ. καὶ οὐσ. τεθνηκώς, κεκοιμημένος, νεκρός.
 Trarapatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ὑπερβαίνων. || παραβάτης.
 Trarapabile, ἔ. διγ. ὀξύς, ὀξυπόρος, διαπεραστικός.
 Trarapato, οὐσ. ἀρ. κυρίως, διέβασις, μετάβασις καὶ (κατ' ἔκτ.) τελευταίη, θάνατος. || (ρητ.) παρέμβασις, ἐπεισόδιον. || πέδη, βῆμα ἵππου. || andare di —, βαδίζω τὴν πέδην. ἐπὶ ἵππου.

Trapelamento, ἀρ. (ιατρ.) διδύσις, διέθρησις ὑγροῦ, διαστάλαξις.
 Trapelare, ρ. οὐδ. κυρίως, διαρρέω, ἀπορρέω ἐκ τοῦ μικροῦ σχίσματος δοχείου ἔμπροσθέντος ὑγροῦ τι. || (ἐπὶ πλοίου) διαρρέω, ὁσαύτως, ἦτοι, κοιν. κάμνω ναρά. || διυλίξω, ἀποστάξω. || μετφ. ἐπεξέρχομαι, ἀπέρχομαι, ὑπεκφεύγω κρυφίως, ἀνεπαίσθητως.
 Trapelo, οὐσ. ἀρ. σχοινίον ἀγκιστροφόρον πρὸς ἄρσιν βάρους. || ἔπκος παράσειρος.
 Trapensare, ρ. οὐδ. (ἀπρηχ.) σκέπτομαι ἐμρηθῶς.
 Trapiantazione, οὐσ. θ. (βοτ.) μεταφυτεύσις, = il trapiantare.
 Trapiantare, ρ. ἐν. (βοταν.) μεταφυτεύω, = traspiantare.
 Trapiantato, — α, καθ. μετ. τοῦ trapiantare, μεταφυτευθείς.
 Trapiantatoio, οὐσ. ἀρ. (βοταν.) ἐργαλεῖον δι' οὗ μεταφυτεύονται τὰ δένδρα, μεταφυτευτήριον.
 Trapiccolo, — α, ἔ. μικρότατος.
 Traponimento, οὐσ. ἀρ. μεσολάβησις, μεσιτεία.
 Traporre, ρ. ἐν. παρεντίθηναι τι, παρεμβάλλω.
 Traportamento, οὐσ. ἀρ. μεταφορά, μετακομιδή. ἐπὶ ὕλικῶν καὶ διανοητικῶν ἀντικειμένων.
 Traportare, ρ. ἐν. μεταφέρειν.
 Trapossante, ἔ. διγ. (ὑπερθ.) παντοδύναμος.
 Traposto, — α, καθ. μετ. τοῦ traporre.
 Trapollito, οὐσ. ἀρ. ἐλαισουργός.
 Trapollo, οὐσ. ἀρ. (κοινὸν.) ἐλαισοτριβέσιον.
 Trapolla, οὐσ. θ. ἰδίως ποντικοπαγίς, καὶ (κατ' ἔκτ.) πᾶσα παγίς ἢ κτήν πρὸς ἄγαν ἄλλων ζώων. || δίκτυον. || μεταφ. δόλος, ἀπάτη, μηχανορραφία. || chiudersi in —, γυναικα ἀγομαι, νυμφεδομαι, ὑπανδρεύομαι, κοιν. πιάνομαι εἰς τὴν παγίδα.
 Trapollare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. παγιδεύω, ἄλισύω, κ. ψαρεύω. || μεταφ. δολοῦμαι, ἀπατώ.

Trappolatore, οὐσ. ἀρ. ἀπατεῶν, πανούργος, δόλιος.
 Trappolaria, οὐσ. θ. δολιότης, πανουργία, ἀπάτη.
 Trappolino, οὐσ. ἀρ. μίμος ὁ ἐν κωμῶδαις.
 Trapporre, ρ. ἐν. ἴδε traporre.
 Trapprendere, ρ. ἐν. ἴδε prendere.
 Trappreso, — α, καθ. μετ. τοῦ trapprendere, = preso.
 Trarupare, ρ. ἐν. ποικίλλω, ἐνυφαίνω, κεντῶ, ραφιδεύω.
 Trarupito, οὐσ. ἀρ. ποικιλμός, κεντῆμα, ραφιδεύσις. || —, — α, ἔ. λιπόσαρκος, ἰσχνός. || —, — α, καθ. μετ. τοῦ trarupare ἀντὶ trarupitato.
 Trarupendo, — α, ἔ. (ὕπερθ.) αἰδεσιμώτατος.
 Trarupicchio, ρ. οὐδ. ἴδε trarupicchio.
 Trarupico, — α, ἔ. (ὑπερθ.) πλουσιώτατος, = ricchissimo.
 Trarupamento, οὐσ. ἀρ. κρημνισμός, κρημνός, βάρβαρον. || καταστροφή.
 Trarupare, ρ. κρημνίζω, κατακρημνίζω. || —, οὐδ. καὶ — σι, αὐτ. κατακρημνίζομαι, καταπίπτω. || διαποθεύομαι, διαπερῶ.
 Trarre, ρ. ἐν. ἴδε tirare κατ' ὄψας τὰς ἐκδοχάς. || — dal seroiato, μεταφ. κηλίστημι τινα ἀθάνατον. || — suora, ἐξαιρῶ. || — una cambiale, σὺν συναλλαγματοκλήν. || — (οὐδ.) — ad ago, ποικίλλω, κεντῶ. || — οὐδ. καὶ — σι, αὐτ. ἀποχωρῶ, ἐπανακάμπτω. || ἀπέχομαι, ἐγκράτεομαι.
 Trarupare, ρ. οὐδ. κατακρημνίζομαι, καταπίπτω.
 Trarupato, — α, καθ. μετ. τοῦ trarupare, prociipitato.
 Traslire, ρ. οὐδ. καὶ — σι, αὐτ. ἀνασκιρῶ, χοροπηδῶ.
 Traslitare, ρ. ἐν. ὑπεραγαπῶ περιπαθῶς, διακαῶς.
 Trassandamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε trarapamento.
 Trassandare, ρ. οὐδ. ἐκτρέπομαι, ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων. || παραβαίνω τοὺς συμφωνηθέντας ὅρους. || παρέρχομαι ἀνευ ἀποτελέσματος. || — ἐν. ἀμελῶ,

παρλείπω, (τὸ ρ. τοῦτο, κατὰ τὴν ἑνεργητικὴν φωνὴν, σχηματίζεται ὡς τὸ andare, προσλαμβάνον τὸ βοηθητικὸν essere ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις ἴδε γραμματικὴν).

Trasandatura, οὐσ. θ. — mento, ἄρ. ῥαθυμία, ἀκηδία, νογέλεια.

Trasattarsi, ρ. αὐτ. ἰδιοποιεῖμαι, σφετερίζομαι τι.

Trascannare, ρ. ἐν. μηρούω, ἀναμηρῶμαι, ἀναπηγίζω, ἀναπηγίζομαι, κοιν. τυλιγαδιάζω.

Trascegliere καὶ trasceerre, ρ. ἐν. ἐκλέγω, ἐκλέγομαι, διαλέγω.

Trasceglimento, οὐσ. ἄρ. καὶ trascelta, θ. ἐκλογή.

Trascendentale, ἔ. διγ. (ὄρος τῶν μεταφυσικῶν) ὑπέρσφορος.

Trascendente, ἔ. διγ. ἕξοχος.

Trascentalismo, οὐσ. ἄρ. ὁ τῶν ἑταιρέτων ἕρωτος.

Trascondenza, οὐσ. θ. ἀδιαφιλονεικῆτος ὑπεροχή· ὑπερβολή.

Trascondere καὶ tran — ρ. οὐδ. ὑπερβάλλω, ὑπερέγω, ὑπερβαίνω.

Trascondimento, οὐσ. ἄρ. ἴδε coedenza.

Trascerra, ρ. ἐν. ἴδε trascegliere.

Trasciappare, ρ. ἐν. ἴδε strascinare.

Trascolorare, ρ. οὐδ. καὶ si, αὐτ. ἀλλοιοῦμαι.

Trascorporazione, θ. μετεμψύχωσις.

Trascorrere, ἔ. διγ. ῥέω, ρώδης, ρευστός.

Trascorrere, ρ. οὐδ. παρατρέγω, διαβαίνω μακρὰν τρέχων δρομῶς· ἢ μεταφ. ἐκφεύγω, διαφεύγω· ἢ ἐκτρέπομαι, παρεκτρέπομαι, ὑπερβάλλω τὰ θρα· ἢ —, ἐν. — un libro, διέρχομαι βιβλίον ταχέως, ἀναγιγνώσκω τροχάδην, κτλ. ἢ λέγω, πραγματεύομαι τι διὰ βραχείων· ἢ παρλείπω ἀποσιωπῶ· ἢ — un paese, περιηγοῦμαι, περιέρχομαι τύπον κτλ.

Trascorevole, ἔ. διγ. ἐπίκαιρος, πρόσκαιρος, προσωρινός.

Trascorrevolente, ἐπ. ἐπιτροχάδην, ἐν παρῶν, ταχέως.

Trascorimento, ἄρ. παραδρομή.

Trascoritore, —trice, οὐσ. ὁ παρατρέγων, κυρίως καὶ μεταφ. ἢ σφαλερός, ὀλισθηρός.

Trascorsivamente, ἐπ. ἴδε trascorrevolente.

Trascorsivo, — a, ἔ. (κάνος εἰς τὸ παρατρέχειν, εἰς τὸ διέρχεσθαι).

Trascorso, οὐσ. ἄρ. παραδρομή, ἀμέρημα, σφάλμα· ἢ — a, καθ. μετ. τοῦ trascorrere.

Trascrivere, ρ. ἐν. ἀντιγράφω.

Trascuraggine, οὐσ. θ. ἀμέλεια.

Trascurante, ἔ. διγ. ἀμελής, ἄφροντις, ἀμέριμος.

Trascuranza, οὐσ. θ. ἴδε trascuraggine.

Trascurare, ρ. ἐν. ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ, παραβλέπω, παρλείπω.

Trascurataggine, οὐσ. θ. ἴδε trascuraggine.

Trascuratamente, ἐπ. ἀμελῶς, ὀλιγῶρως, ἀφροντίστως.

Trascuratezza, οὐσ. θ. ἴδε trascurataggine.

Trascuratissimo, — a, ἔ. (ὑπερβατ.) ἀμελέστατος.

Trascurato, — a, καθ. μετ. τοῦ trascurare· ἢ ἔ. ἀμελής, ἀτημελής.

Trascolare, ρ. οὐδ. ἐκπλήττομαι, ἐν ἐκπύσει διάκειμαι· ἢ —, ἐν ἐκπλήττω τινα, διαταράττω.

Trascolato, — a, καθ. μετ. τοῦ trascolare, ἐκπληγμένος.

Trascono, οὐσ. ἄρ. μεγάλη σοφία, ὑπερτάτη εὐφυΐα.

Trasentire, ρ. παρακούω, ἀπατῶμαι ἐν τῇ ἀκροάσει.

Trasferibile, ἔ. διγ. μετακομιστέος, μεταφερτός.

Trasferimento, οὐσ. ἄρ. μετακόμισις, μεταφορά.

Trasferire καὶ trans —, ρ. ἐν. μετακομίζω, μεταβιβάζω, μεταφέρω· ἢ — una festa, (κατ' ἕκτ.) ἐορτὴν ἀναβάλλω, ὑπερτίθεμαι· ἢ — si, αὐτ. μετακομίζομαι ἀλλοθού.

Trasfiguramento, οὐσ. ἄρ. ἴδε trasfigurazione.

Trasfigurare, ρ. ἐν. μεταμορφῶ, με-

ταβάλλω τὴν μορφήν· ἢ —, οὐδ. καὶ — si, αὐτ. μεταμορφοῦμαι, μεταβάλλομαι, ἀλλοιοῦμαι.

Trasfigurato, — a, καθ. μετ. τοῦ trasfigurare, μεταμορφωθείς.

Trasfigurazione, οὐσ. θ. μεταμόρφωσις, = trasformazione.

Trasfondere ρ. ἐν. μεταγγίζω, μεταγγέω ὑγρὸν τι ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλο ἄγγειον· ἢ μεταφ. μεταφέρω, μεταβιβάζω τι.

Trasfondibile, ἔ. διγ. μεταμορφωτός.

Trasformamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε trasformazione.

Trasformare, ρ. ἐν. μεταμορφῶ, μετασχηματίζω· ἢ — si, αὐτ. μεταμορφοῦμαι, μετασχηματίζομαι.

Trasformativo, — a, ἔ. μεταμορφωτικός, = atto a trasformare.

Trasformatore, —trice, οὐσ. μεταμορφωτής.

Trasformazione, οὐσ. θ. ἴδε trasformazione.

Trasfusione, θ. μεταγγισμός, μετέγχεσις ὑγροῦ ἐν ἄλλῳ ἄγγειῳ.

Trasgrande, ἔ. διγ. ὑπερμεγέθης.

Trasgredimento, ἄρ. παράβασις.

Trasgredire, ρ. οὐδ. παραβαίνω, ἀθετῶ, παρανομῶ.

Trasgreditore, οὐσ. ἄρ. ἴδε trasgressore.

Trasgressione, οὐσ. θ. παράβασις· ἢ παρέκβασις· ἢ ὑπέκβασις.

Trasgressore, ἄρ. παραβάτης.

Trasieuramento, ἐπ. βεβαιότατα.

Troslatamento, ἐπ. μεταφορικῶς.

Traslatato, οὐσ. ἄρ. μεταφρασις, ἐξήγησις.

Traslatore, ρ. ἐν. κυρίως μεταφέρω, μετακομίζω, μεταβιβάζω· ἢ μεταποιῶ, μετοβάλλω· ἢ μεταφράζω, μεταγλωττίζω, ἐξηγῶ.

Traslatato, — a, καθ. μετ. τοῦ traslatore.

Traslatatore, οὐσ. ἄρ. ὁ μεταφέρων, μετακομιστής· ἢ μεταφραστής, διαρμηνεύς, = traduttore.

Traslatazione, οὐσ. θ. ἴδε traslatamento.

Traslativamente, ἐπ. μεταφορικῶς.

Traslativo, — a, ἔ. μεταφορικός.

Traslato, οὐσ. ἄρ. μεταφορῶς, ἔκφρασις μεταφορική, ἀλληγορία· ἢ —, — a, ἔ. μεταφορικός, ἀλληγορικός.

Traslatore, ἄρ. ἴδε traslatatore.

Trasmarino, — a, ἔ. ὑπερπελάγιος, διαπόντιος, πέραν τῶν θαλασσῶν.

Trasmettere, ρ. ἐν. μεταβιβάζω, διαβιβάζω· ἢ μεταδίδω.

Trasmigrazione, οὐσ. ἄρ. ἴδε tras migrazione.

Trasmigrare, ρ. οὐδ. μεταναστεύω, ἀποικῶ, ἐκπατρίζομαι· ἢ μετοικῶ· ἢ — si, αὐτ. μεταβάλλομαι.

Trasmigrazione, οὐσ. θ. μεταναστευσις· ἢ μετοικησις· ἢ — delle anime, ἢ κατὰ Πυθαγόραν μετεμψύχωσις.

Trasmissibile, ἔ. εὐμεταβίβαστος.

Trasmissione, θ. ἴδε trasporto.

Trasmodamento, οὐσ. ἄρ. — danza θ. ἀταξία· ἢ ἀκράτεια, ἀκολασία.

Trasmodare, ρ. οὐδ. ἐκτρέπομαι τῆς τάξεως, παρεκτρέπομαι, διαγῶ ἐν φουλότητι, ἀκολαστῶ.

Trasmodato, — a, καθ. μετ. τοῦ trasmodare.

Trasmodatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ὑπερβαίνων τὸ μέτρον, τὰ θρα.

Trasmutabile, ἔ. εὐμετάβλητος.

Trasmutamento, οὐσ. ἄρ. ἴδε trasmutazione.

Trasmutare, ρ. ἐν. ἀλλοιοῦ, μεταστοιχεῖω, μετατρέπω, μεταβάλλω· ἢ — si, αὐτ. μετοικῶ.

Trasmutatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀλλάσσων, μεταποιῶν, μεταβάλλων.

Trasmutazione, οὐσ. θ. μεταποίησις, μεταβολή.

Trasnaturare, ρ. οὐδ. ἀλλοιοῦμαι, ἐκφυλλίζομαι, νοθεύομαι, διαφθείρομαι, τρέπομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Trasnaturato, — a, καθ. μετ. τοῦ trasnaturare· ἢ —, ἔ. ὑπερφυῆς, ἐκταχτός νοῦς.

Trasnavo, ἔ. διγ. ἡδύτατος, γλυκύτατος, = soavissimo.

Trasognamento, ἄρ. ὄνειροπολία.

Trasognare, ρ. οὐδ. ὄνειροπολῶ.

Trasognato, —α, παθ. μετ. τοῦ τρασognare || —, ἐπ. ἡλίθιος, ἀναλόγητος, ἄφρων, φρενοβλαβής.
 Trasognatore, —trice, οὗς. ἀνευροπῆλος, φαντασιώχης, ἀφρημένος, ρευδῶδης.
 Trasone, οὗς. ἄρ. ἀλαζών.
 Trasoneggiare, ρ. οὗδ. ἀλαζονεύομαι, ἐπαίρομαι.
 Trasoneria, θ. καυχρησιολογία, κομπορημοσύνη, γαυρίασμα.
 Trasordinare, ρ. οὗδ. καὶ —σι, αὐτ. ἀτακῶ, ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων.
 Trasordinariamente, ἐπ. ἐκτάκτως, παραδόξως, ἀσυνήθως.
 Trasordinario, —α, ἔ. ἐκτακτος, ἔκνομος, ἀσυνήθης, παράδοξος.
 Trasordinariamente, ἐπ. ἐκτάκτως, παραδόξως.
 Trasordine, οὗς. ἄρ. ἀταξία.
 Traspadano, καὶ transpadano, —α, ἔ. κείμενος πέραν τοῦ Πάδου.
 Traspassarsi, ρ. αὐτ. κατακρημνίζομαι.
 Trasparente, ἔ. διγ. διαφανής.
 Trasparentissimo, —α, ἔ. (ὑπερθ.) διαφανέστατος, διαυγέστατος.
 Trasparenza, οὗς. θ. διαφάνεια, διαύγεια, = diaphanità.
 Trasparere, —cite, ρ. οὗδ. διαφαίνομαι, διαυγάζω, διαλάμπω.
 Traspiantamento, οὗς. ἄρ. μεταφύτευσις, = il trapiantare.
 Traspiantare, ρ. ἐν. (βοτάν.) μεταφυτεύω.
 Traspiantato, —α, παθ. μετ. τοῦ trapiantare.
 Traspirabile, ἐπ. διγ. εὐδιάπνους, εὐδιαφώρητος, εὐδιάχυτος, ὁ διὰ τοῦ ἰδρώτος διασκεδαζόμενος.
 Traspirazione, οὗτ. θ. διαπνοή, διαφώρησις, ἐφίδρωσις || —insensibile, ἄδηλος διαπνοή.
 Trasponimento, οὗς. ἄρ. μετάθεσις, μετατόπισις.
 Trasporre, ρ. ἐν. ὁρ. trasponere.
 Trasportabile, ἔ. διγ. μεταφώρητος.
 Trasportamento, οὗς. ἄρ. μετακόμισις, μεταφορά.

Trasportare, ρ. ἐν. μετακομίζω, μεταφέρω, μεταβιβάζω || ἄγω, ὀδηγῶ || μεταφοράζω || μεταφυτεύω || —(μους) μεταφέρω μέλος τι ἐν ἄλλῳ τόνῳ || —σι, αὐτ. (μεταφ.) παραφέρομαι, ἐξοργίζομαι.
 Trasportato, —α, παθ. μετ. τοῦ trasportare.
 Trasportatore, —trice, οὗτ. ὁ μετακομίζων τι.
 Trasportazione, οὗς. θ. μετακόμισις, μεταφορά.
 Trasporto, οὗς. ἄρ. ὡς τὸ προηγούμενον || μεταφ. ἐκχώρησις δικαιώματος, κτλ. || —di gelusia, ἀκράτητος ζηλοτυπία.
 Trasposizione, οὗς. θ. ὁρ. trasponimento.
 Trasposto, —α, παθ. μετ. τοῦ trasportare.
 Trasrenano, —α, ἔ. ὁ κείμενος ἢ κατοικῶν ὑπὲρ τὸν Ῥήνον ποταμὸν, ὑπερρήνιος.
 Trasricchiere, ρ. οὗδ. ὑπερπλουτῶ || —, ἐν καταπλουτίζω τινά.
 Trassaltarsi, ρ. αὐτ. ἐπιπίπτειν ἀλλήλοις.
 Trassinare, ρ. ἐν. μεταχειρίζομαι τι, χειραπτάζω || μετ. κακῶς διατίθημι, κακομεταχειρίζομαι.
 Trassinato, —α, παθ. μετ. τοῦ trassinare.
 Trasto, οὗτ. ἄρ. (ναυτ.) κλοίου ὁ μέσος χώρος τὸ σέλιμα, τὸ ζυγόν, ἔθρα κῆνται οἱ ἐπιβίται.
 Trastullare, ρ. ἐν. εὐφραίνω, τέρπω, ψυχαγωγῶ διὰ κωινῶν καὶ παιδικῶν τρόπων || —σι αὐτ. τέρπομαι, εὐφραίνομαι, διέρχομαι τὸν χρόνον ἐν ἡδοναῖσι καὶ ἐν ἀεργίᾳ || (κατ' ἔκτ.) γυναικί χροῶμαι.
 Trastullatore, οὗς. ἄρ. ὁ τέρπων, εὐφραίνων || ὁ ζῶν ἐν ἡδοναῖσι καὶ τέρψειν, ἡδυπαθής.
 Trastullevole, ἔ. διγ. ψυχαγωγικός, κοιν. διασκεδαστικός.
 Trastullo, ἄρ. τέρψις, θυμηδία, διασκεδασίς || μετ. παίγνιον.
 Trasudamento, οὗς. ἄρ. ἐφίδρωσις, ἐνίδρωσις.

Trasudare, ρ. οὗδ. ἐφιδρῶ, ἐνιδρῶ || μετ. διασχεομαι, ἴδε trapelare.
 Trasumanare καὶ tran—, ρ. ἐν. (κατὰ Δάντην) μεταβαίνειν ἐκ τῆς ἀνθρώπινης φύσεως εἰς ὑψηλοτέραν || —σι, αὐτ. ἀποθεοῦμαι, θεοποιεῖσθαι.
 Trasustanziare, ρ. ἐν. (θεολ.) μεταουσιῶ || —σι, αὐτ. μετουσιεῖσθαι.
 Trasversale, ἔ. διγ. ἐγκάρσιος, πλάγιος, λοξός || parenti trasversali, ἅπαντες οἱ πλάγιοι συγγενεῖς.
 Trasversalmente, ἐπιρ. ἐγκαρσίως, πλάγιως.
 Trasverso, —α, ἔ. ἴδε trasversale || μετ. διάστροφος, μοχθηρός, πονηρός.
 Trasviare, ρ. ἐν. παρεκτρέπω, ἀποκτανῶ, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 Trasviato, —α, παθ. μετ. τοῦ trasviare, παρεκτραπέω, ἀποκτανθῆναι.
 Trasvolare, ρ. οὗδ. ὑπερπτεῖσθαι || μεταφ. ὑπερψοῦμαι τῇ διανοίᾳ || διαβαίνειν ὁρμαίνω || (κατ' ἔκτ.) παρέρρομαι ταχέως.
 Trasvolato, —α, παθ. μετ. τοῦ trasvolare, δραπέτης, φυγὰς.
 Trasvolgere, ρ. ἐν. ἴδε stravolgere.
 Tratta, οὗς. θ. τοῦ ἐπιθ. traite, ἐν χρήσει οὐσιαστικῶς, ἔλκυσμός, ἀποσπασμός || διάστημα, διάστασις || βολή, = tiro || ἄδεια ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων || κλήρωσις, διακλήρωσις || per—ή a—, διὰ κλήρου || ὄμιλος, ἐμψύχως, πλήθος, ἀκολουθία || δίκτυον, κοιν. τράτα || —ή tratto di fune, σχοινισμός, στρέβλωσις καταδίκου διὰ σχοινοῦ || —(ἐμπ.) συναλλαγματικῆ, κοιν. τραβηκτικῆ.
 Trattabile, ἔ. διγ. εὐκαμπτος, εὐλόγιστος, μαλακός || μεταφ. καλοκάγαθος, εὐπροσήγορος, εὐπειθής, ἡμερος, παῖξ, εὐχάγωγος, χειροῦθης, χαρῆς || donna—, (κατ' ἔκτ.) γυνὴ εὐχλωτος, ἢ εὐχερῶς ἐνδίδουσα.
 Trattabilità, —tade, —tate, οὗς. θ. ἡπιότης, πρόθυτος εὐμένεια, εὐπροσγηγορία, εὐκαθεία.
 Trattabilmente, ἐπ. ἡπιῶς, πρῶως,

εὐπειθῶς, ἡραῶς, εὐμένως,
 Trattamento, οὗς. ἄρ. πραγματεία, διατρέψις, ὑπόθεσις, προκειμένον, ὁμιλία || —(κατ' ἔκτ.) σκευῶν, μηχανορραφία, δολοπλοκία, πανουργία || συμπεριφορά, ἀγωγή, οἱ ἐν τῇ κοινῶν ἐμπειρίαι τρόποι, φιλοφρόνησις, δεξιότης || μισθός, μισθοδοσία || θεραπεία.
 Trattare, ρ. ἐν. διαχειρίζομαι, ἐκπτεῖσθαι, ψηλασῶ || διαλέγομαι, ὁμιλῶ, συζητῶ, (ἐν χρήσει μετὰ ἢ ἐνευ τῆς προθ. di) || πραγματεύομαι, διαπραγματεύομαι || σείω, σαλεύω, κινῶ || καλλιεργῶ || —σι, πρόκειμαι || i—, ὡς οὗτ. ἄρ. ἴδε trattamento.
 Trattatista, οὐσιαστ. ἄρ. συγγραφεὺς πραγματειῶν.
 Trattato, οὗτ. ἄρ. συγγραφή, πραγματεία || μηχανορραφία, δολοπλοκία, ραδιουργία, συνωμοσία || —doppio, συνθήκη δολία, ἀπατηλή.
 Trattatore, οὗς. ἄρ. μεσίτης, διαπραγματευόμενος περὶ τινος || —(κατ' ἔκτ.) μηχανορράφος, δολοπλόκος || διερμηνεύς, ἐρμηνευτής.
 Trattazione, οὗς. θ. ἴδε trattamento.
 Tratteggiamento, οὗς. ἄρ. διαγραφὴ, διάγραμμα.
 Tratteggiare, ρ. ἐν. διαγραμμίζω, κοιν. σὺν γραμμῆς ἐπιγράφω || ἴχνογραφεῖν, ζωγραφῶ, συνενῶ τὰς βασὰς διὰ γραμμῶν || μεταφ. χαρνεύζομαι, σκόπτω, ἀστειεύομαι || —, ὡς οὗτ. ὄγκος, γραμμῆ, σημείων.
 Tratteggiato, —α, παθητ. μετ. τοῦ tratteggiare, πλήρης γραμμῶν.
 Tratteggiatura, οὗς. θ. καὶ :
 Tratteggio, ἄρ. (ζωγρ.) γραμμαί, γλυφοὶ σταυροειδεῖς, ἀλλεπάλληλοι.
 Trattenere, ρ. ἐν. συγκρατῶ, κατέχω || εὐφραίνω, τέρπω || μισθοδοτῶ, διατρέπω, συντρέπω τινά.
 Trattenimento, ἄρ. τέρψις, διασκεδασίς || μισθοδοσία, διατροφή.
 Trattenitore, —trice, οὗς. χαρῆς διασκεδαστικός, εὐτρέπελος.

Trattenuto, —α, καθ. μετ. τοῦ trattene-re, συντηρούμενος.

Trattonevole, ἔ. διγ. εὐπροσήγορος, δ-μιλητικός, φιλόφρων.

Tratto, οὐσ. ἄρ. (ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πο-λεμικῇ) βέλος, ἀκόντιον δοράτιον, βλήμα· || τὰ νῦν, δίκος, δίκη, ἔλξις· || συμπεριφορά, διαγωγή πρὸς τινα· || τέχνασμα, δόλος, πανουργία, ἐμπαιγμός· || —bel — | (κατ' εἰρω-ρωνίαν), λαμπρὰ διαγωγή· || bel —, (κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν) καλὴ εὐκαι-καιρία· || εὐτραπέλλια, χαριεντισμός, ἀκώμια, εὐφύια· || parlare a — i, σκόπτω, χαιρεντίζομαι· || γραμμὴ, σημεῖον, = segno· || — per —, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν.

Tratto, —α, καθ. μετ. τοῦ tratto.

Trattone, ἐπ. πλὴν, ἐκτός.

Trattore, οὐτ. ἄρ. ἴδε traggitore· || — d'arco, di freccia, τοξότης, ἀκον-τιστής· || ὀφθαλμικός, ἐστιάτωρ, κά-πηλος, = beltoliere.

Trattoria, οὐτ. θ. πανδοχεῖον.

Trattoso, —α, ἔ. ἀστειός, εὐτάπειλος, εὐπροσήγορος.

Trattura, οὐσ. θ. ἔλξις, ἔλκυσις.

Trattuzza, ἄρ. (ὕποκ.) μικρὰ γραμμὴ, μικρὸν σημεῖον.

Traversarsi, ρ. αὐτ. ἀλληλακτονεῖ-σθαι, φονεῦσθαι συναλλήλους.

Travire, ρ. ἐν. παρακοῦω τι.

Travagliamento, οὐσ. ἄρ. ἔλγος, ἄλ-γηδὸν, βέσανος λύπη.

Travagliamento, ἐπιθ. διγ. φιλό-πονός, φιλεργός, εργατικός, ἀκί-ματός.

Travagliare, ρ. ἐν. ταλοῦπωρῶ, ἀ-νιῶ, ἐνοχλῶ, βασανίζω· || —ρ. οὐδ. ἐργάζομαι, ἀσχολοῦμαι εἰς τι· || —si, αὐτ. παρενείρω ἑμαυτὸν, πα-ρεισθόομαι, ἐπειθεῖναι· || —si, μο-χθῶ, ἀγωνίζομαι, κοπιῶ, κοιν. κο-πιᾶζω· || —si, ἀλλοιοῦμαι, διαστρέ-φομαι, συνταράσσομαι.

Travagliatamente, ἐπ. ἐπιμόθως.

Travagliatissimo, —α, ἔ. (ὕπερθ.) φιλοπονώτατος· || ἐδυνηρότατος.

Travagliativo, —α, ἔ. πολυάσχολος, πολυπράγμων.

Travagliato, —α, καθ. μετ. τοῦ tra-vgliare· || —ἔ. περιλυτός, κακη-κός, βεθασανισμένος, ἐδυνηρός.

Travagliatore, οὐσ. ἄρ. πόνον πα-ρέχων ἢ μέγλον ὑφιστάμενος, ἐπί-μοθος· || — ἴδε bagattelliere.

Travaglio, οὐσ. ἄρ. ἐργασία, κόπος τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοῦ, ἔργον κα-τασκευάσιμα, τεχνουργήματα, ἐργάζει-ρον, πόνημα· || bel —, φιλοπόνημα· || κάματος, μόθος, κόπος· || μεταφ. ψυχικὴ ταραχὴ, ἀδημονία, ἐνόηλη-σις· νόσος· δεινὸν κακόν· || — (κατ' ἔκτ.) μηχανὴ ἐκ τεσσάρων δοκῶν εἰς ἣν εἰσάγονται οἱ θυμοειδεῖς ἵπ-ποι δένονται ἕταν πεταλάνωνται ἢ θεραπεύονται.

Travagliosamente, ἐπ. ἀλγεινῶς, ὀ-δυνηρῶς, βασανιστικῶς.

Travaglioso, —α, ἔ. ἀλγεινός, ὀδυ-νηρός, ἐπιμόθος.

Travalento, ἔ. διγ. (ἀπαρχ.) λίαν ἐπιδέξιος, ὑπέροχος πανδέξιος.

Travalicamento, οὐσ. ἄρ. διάβασις· || μεταφ. παράβασις.

Travalicare, ρ. οὐδ. διέρχομαι, δια- (μετα)βαίνω· || ὑπερβαίνω.

Travalicato, —α, καθ. μετ. τοῦ tra- valicare, διελθὼν, διαβάς, κτλ.

Travalicatore, οὐσ. ἄρ. ὁ διαβαίνων· ὑπερβαίνων.

Travamento, οὐσ. ἄρ. (τεκτ.) tra- vata. θ. δοκῶν σειρά, πρὸς ἐπίθετον τῶν σανίδων.

Travancare, ἴδε travalicare.

Travasamento, οὐσ. ἄρ. ὕγρου με-ταγγισμός.

Travasare, ρ. ἐν. μεταγγίζω, μεταγ- γέω οἰονδήποτε ὑγρὸν· || —si, αὐτ. μεταβάλλομαι, ἀλλοιοῦμαι.

Travasato, —α, καθ. μετ. τοῦ travasare.

Travasatore, οὐσ. ἄρ. ὁ μεταγγίζων ὑγρὸν, = che travasa.

Travata, οὐσ. θ. ἡ ἐκ δοκῶν ἐπίσκευή, στήριγμα.

Travato, ἔ. (cavalto) ἵππος μαῦρος καὶ λευκόπους.

Travalura, οὐσ. θ. δόκωσις, τὸ σύν- ολον τῶν δοκῶν ἐπ' ἃν στηρίζεται τὸ σανίδωμα τοῦ ἐδάφους.

Trave, οὐτ. θ. δοκός· || dar la —, κολακάζω, = adularc.

Travecchiezza, οὐσ. θ. βαθύ, ἔσχα- τον γῆρας, = deerspitā.

Travedere, ρ. ἐν. βλέπω λοξῶς.

Travedimento, οὐσ. ἄρ. πλάνη, ἀπο- πλάνησις, παρεκτροπὴ τοῦ νοῦ.

Travergole, θ. πλ. σκοτεινιᾶσις παρατροπὴ τῆς ὁράσεως, στιγματὰ θάμβωσις τῶν ὀφθαλμῶν.

Travennare, ρ. οὐδ. ἀποστάζω, διαρ- ρέω, διδρῶμαι· ἐπὶ δοχείων.

Traversa, οὐσ. θ. (τεκτ.) διαδοκίς, διατήρημα, πλαγία δοκίς στηρίζουσα τὰς παραλλήλους· || πλαγία ἀτραπός· || alla —, (ἐπιρ.) ἐμποδῶν, ἀγνης, ἔξ ἀπροσβίτου καὶ (μεταφ.) ἀγρίως, ὀργίως.

Traversale, ἔ. διγ. πλάγιος.

Traversamente, ἐπ. πλαγίως.

Traversamento, οὐσ. ἄρ. πλοῦς, διά- πλους, διάβασις.

Traversare, ρ. ἐν. διέρχομαι, δια- περῶ, διαβαίνω, διαπλέω· || ἐκτείνω πλαγίως· || — l'ancora (ναυτ.) τοπο- θετῶ ἐπὶ τῆς πλουρᾶς τοῦ πλοίου τῆν ἄγκυραν· || — si, αὐτ. περιπέ- λομαι τι· || διασταυροῦμαι· ἐπὶ ἱμα- τίων· || ἱππηλατῶ, ἱππάζομαι, ἐλαύ- νω ἔφιππος.

Traversaria, οὐσ. θ. δίκτυον, ὑπο- χη· ἐν χρίσει ἐπὶ ποταμῶν.

Traversato, —α, καθ. μετ. τοῦ tra- versare· || —, ἔ. ραβδωτός· || μετφ. εὐρωστός.

Traversia, οὐσ. θ. τρικυμία· || μεταφ. καχοδαιμονία, δυσημερία, δυστυχία, συμφορά.

Traversiere, ἄρ. (ναυτ.) πορθμεῖον, πέραμα, πλοῦριον ἄλιευτικόν.

Traversino, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) ἔδλον ἐπικαρπίως ἄλλοις ἐπιπέμνον, ζυ- γός τοῦ πηδαλίου.

Traverso, —α, ἔ. ἐγκάρσιος, πλάγι- ος, λοξός· || ραβδωτός· || ἀντίθετος, ἐναντιός, ἀντικείμενος· || τραχύς, ἀ-

φόρητος· || — οὐσ. ἄρ. διάβασις, δια- περῶσις· || ἀνάστροφον, ἀντίστρο- φον κτύπημα.

Traversone, ἐπ. πλαγίως.

Travertino καὶ tre —, οὐσ. ἄρ. τι- τανώδης λίθος τῶν περιχώρων τῆς Ρώμης.

Travestimento, οὐσ. ἄρ. μεταμφια- σμός, μετασχηματισμός· || μεταφ. ὑπόκρισις, ὑπουλόγη.

Travestire, ρ. ἐν. μεταμφιάζω, με- τασχηματίζω, μεταμορφῶ· || — si, αὐτ. μεταμφιέννυμαι, προσωπιδοφο- ρῶ, καὶ (μεταφ.) ἀποκρῶτω τὰ ἐν ἔμοι ἐλαττώματα· προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι.

Travestito, —α, καθ. μετ. τοῦ tra- vestire, προσωπιδοφόρος.

Travetta, οὐσ. θ. (ὕποκ.) μικρὰ δο- κίς, = poutrelle.

Traviamiento, οὐσ. ἄρ. παρεκτροπὴ, ἀποπλάνησις.

Traviare, ρ. ἐν. παρεκτρέπω, ἀπο- πλανῶ, ἐκβάλλω τινα τῆς εὐθείας ὁδοῦ· || — si, (μεταφ.) ἐξέρχομαι τοῦ προκειμένου, παραλογίζομαι.

Traviato, —α, καθ. μετ. τοῦ tra- viare, ὁ φέρων ξένον ἱματισμόν.

Traviatore, = trice, οὐσ. ὁ ἀποπλα- νῶν καὶ ἀποπλανώμενος.

Travice||a, οὐσ. θ. καὶ

Travice||o, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) δοκίς, δοκίδιον, μικρὰ δοκός.

Travimento, οὐσ. ἄρ. (ναυτ.) ἀ- ναστροφή, ἀνατροπὴ τοῦ πλοίου.

Travirare, ρ. ἐν. (ναυτ.) ἀναστρέφω, ἀνατρέπω· || — οὐδ. ἀναστρέφομαι· ἀ- νατρέπομαι· ἐπὶ πλοίων.

Travisamento, οὐσ. ἄρ. μετασχημα- τισμός, μεταμφίεσις.

Travisare, ρ. ἐνερ. μεταμφιέζω, ἴδε travestire, immascherare· || μεταφ. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ, δεικνύω τι ἀντι- ἄλλου.

Travisato, —α, μετ. τοῦ travisare.

Traviso, οὐσ. ἄρ. προσωπίς, προσω- πείον, = maschera.

Travito, οὐσ. ἄρ. ἐρκάνη γλωρῶ, δεν- δροφράκτης, φραγμός κήπου ἀεθα-

λῆς ἐκ δένδρων πυκνῆς καὶ στοιγῆ δὸν πεφυταμένων ἢ χαράκωμα, δρόφακτον τόπου ἐκ δοκῶν.
 Travolare, ρ. οὐδ. ὑπερτίπομαι.
 Travolgere καὶ travoltere, ρ. ἐν. ἀνατρέπω, ἀναστρέφω ἢ —σι, αὐτ. ἀνατρέπομαι.
 Travolgimento, οὐσ. ἀρ. ἀνατροπή, ἀναστροφή.
 Travolgere, —volvere, ρ. ἐνερ. ἴδε travoltare, ἀνατραπέω.
 Trazione, οὐσ. θ. ἔλξις.
 Tre, ἐ. (ἀριθ.) τρεῖς, τρία.
 Trebbia, οὐσ. θ. τρίβλος, ράβδος, μάστιξ, δι' ἧς τύπτονται οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ἀλωνιζόμενοι.
 Trebbiano, οὐσ. ἀρσ. οἶνος λευκοῦ καὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, γλυκοῦ.
 Trebbiare, ρ. ἐνερ. ἀλωνίζω διὰ μαστίγων τοὺς καρπούς.
 Trebbiatolo, οὐσ. ἀρ. ἐργαλεῖον πολυειδῆς πρὸς ἀφαίρεσιν ἢ ἔκτριψιν τῶν ὀστέων.
 Trebbiatura, οὐσ. θ. ἀλώνισμα, ἀλώνισις διὰ μαστίγων.
 Trebbio, ἀρ. τρίβλος, τριόβια.
 Trecca, Treccola, οὐσ. θ. λαχανοπώλις, ὀπωροπώλις.
 Treccare, ρ. ἐν. (ἐκ τοῦ trafficare κατὰ συγκοπήν) λαχανοπωλῶ.
 Treccaria, θηλ. λαχανοπωλία ἢ μεταφ. ἀπάτη, δολιότης ἢ συνωμοσία.
 Treccario, ἐπιθ. λαχανοπωλικός ἢ μεταφ. ἀπατών, ἐδολίος.
 Treccia, οὐσ. θ. πλόκαμος, βόστρυχος, κόμη γυναικεία.
 Trecciare, ρ. ἐνερ. πλέω τὴν κόμην, βόστρυγίζω.
 Trecciera, οὐσ. θ. κόμημα τὸ ἐπὶ τῶν βόστρυγων.
 Treccolare, ρ. οὐδ. ἴδε scialare.
 Treccone, οὐσ. ἀρ. ὀπωροπώλις, λαχανοπώλις. [σοστός.
 Trecentesimo, —a, ἐ. ἀριθ. τριακόσιαι, τριακόσια.
 Trecentista, οὐσ. ἀρ. συγγραφεὺς τῆς 13ης καὶ 14ης ἑκατονταετηρίδος, ἐπίθετον τῶν μεγάλων Ἰταλῶν συγγραφέων τοῦ δεκάτου τρίτου καὶ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος.

Trecento, ἐ. ἀριθ. τριακόσιαι, τριακόσια.
 Tredicesimo καὶ tredicesimo, —a, ἐ. ἀριθ. τακτικόν, δέκατος τρίτος.
 Tredici, ὄνομα ἀριθ. δεκατρεῖς, δεκατρία.
 Trefoglio, οὐσ. ἀρ. ἴδε trifoglio.
 Treganda, οὐσ. θ. πλῆθος νυκτερινῶν φασμάτων, σκιῶν περιπλανωμένων, κτλ. μυθολογουμένων.
 Treggia, οὐσ. θ. ἔλκυθρον, χαμουλική ἢ ἄμικτα, ὄχημα.
 Treggiata, οὐσ. θ. συνοδία ἀνθρώπων ἐν ἐλκῆθρῳ.
 Tregua, οὐσ. θ. ἐνεχειρία ὄπλων, ἀνακωχή.
 Tremacuore, οὐσ. ἀρ. οἱ τῆς καρδίας παλμοί, = batticuore.
 Tremamento, οὐσ. ἀρ. τρόμος, μάγας, τρομερὸς φόβος.
 Tremante, ἐ. διγ. ἔντρομος, τραμῶδης, περιδεδῆς, πεφοβισμένος.
 Tremare, ρ. οὐδ. τρέμω, ριγῶ ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους ἢ φόβου ἢ προσοῦμαι, φοβοῦμαι ὑπερβαλόντως.
 Tremarella, οὐσ. θ. πανικὸς τρόμος, πανικὸν δέος.
 Tremebante, —a, ἐ. τρέμων.
 Tremefatto, —a, ἐ. ἔντρομος.
 Tremendamente, ἐπ. τρομερῶς.
 Tremendo, —a, ἐ. φοβερός.
 Trementina, οὐσ. θ. τερμενθίνη, ἢ τερεθινθίνη, κοιν. τερμεντίνη.
 Tremeste, θ. τριμηνιαῖος οἶκος.
 Tremila ἢ tremilia, ἐ. θ. τρισχίλιοι.
 Tremiscere, ρ. οὐδ. τρέμω.
 Tremilo καὶ triemilo, οὐσ. ἀρ. τρόμος, φόβος, = il tremare ἢ — (καθολ.) ρίγος τὸ ἐκ τοῦ πυρετοῦ.
 Tremola, οὐσ. θ. ἰγθύς, ἢ νάρκη.
 Tremolante, ἐ. ὑπότρομος ἢ — οὐσ. σπλεγγίς ἐξ ὕλου, ἢ κοιν. τρέμουσα.
 Tremolare, ρ. οὐδ. ὑποτρέμω.
 Tremoglio, ἀρ. παλμός, τρέμος.
 Tremolo, —loto, —a, ἐ. πάλλων, ὑπότρομος, = tremolante.

Tremore, οὐσ. ἀρ. τρόμος, φόβος ἢ παλμός, ἢ οὖν ὄργανου χορδοτόνου ἢ ὀκνοῖα, φόβος.
 Tremoroso, —a, ἐ. ἔντρομος, περίτρομος δειλός.
 Tremula, θηλ. δένδρον αἰγισοειδές, κερκίς, ἧς τὰ φύλλα ὑποτρέμονται.
 Tremuoto καὶ tremoto, ἀρσ. σεισμός, = scullimento della terra.
 Trepo, οὐσ. ἀρσ. ἴδε traino ἢ ἀκλουθία, συνοδία ἢ ἡ πολεμικὴ ἀποσκευή, τὰ πολεμικὰ ἐφόδια ἢ ὄλοφορμοὶ, θρήνοι.
 Trenta, ἐ. καὶ οὐσιαστ. ἀριθμ. τριάκοντα, = tre decine.
 Trentananna, οὐσ. θ. τέρας μυθώδους δράκων, γοργώ.
 Trentavescellia, οὐσ. θ. ψευδὲς ὄνομα θηρίου λεγόμενον ὡς φόβητρον πρὸς τὰ νήπια, ἔμπουσα, ἀρκούδα, κοιν. μπαμπούλα.
 Trentenario, —a, ἐ. τριακοντούτης.
 Trentesimo, —a, ἐ. τριακοστός ἢ — οὐσ. ἀρ. τὸ τριακοστόν.
 Trentina, οὐσ. θ. τριακοντάς.
 Trentuno, ἐ. (ἀριθ.) τριάκοντα ἕν.
 Trepidante, ἐ. διγ. ριγῶν, τρέμων ἐκ τοῦ ψύχους, ἐκ τοῦ φόβου.
 Trepidare, ρ. οὐδέτ. καὶ —σι, αὐτ. τρέμω, προσοῦμαι, φοβοῦμαι.
 Trepidazione, θ. τρόμος, φόβος.
 Trepidanza καὶ trepidità, οὐσ. θηλ. αὐτόσημον τῷ προηγουμένῳ.
 Trepido, —a, ἔντρομος, περίφοβος.
 Treppiede, οὐσ. ἀρ. τρίπους.
 Tre quarti, οὐσ. ἀρσ. τρίγωνος ἀκίς, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.
 Trecca, οὐσ. θ. ὄμιλος, δηγήγοις ἀνθρώπων συνευθυμούντων.
 Treccamento, ἀρ. ὄρχησις, χορός.
 Treccante, ἐ. διγ. χορευτής.
 Treccare, ρ. οὐδ. καὶ —σι, αὐτ. ὀρχοῦμαι, χορεύω ἢ ἀστειεύομαι, παίζω, εὐθυμῶ, διασκεδάζω.
 Treccata, θ. λῆρος, φλασκία.
 Treccarella, οὐσ. θ. (ὕποκ.) εὐτελὲς πρᾶγμα, οὐτείδανόν.
 Treccans, οὐσ. ἀρ. χορὸς ἐγκύκλιος, ballo tripudio.

Tressette, οὐσ. ἀρσ. χαρτοπαίγιον, τὸ τρισέτων.
 Tressolo, οὐσ. ἀρσ. τρίπονον ὑπόβαθρον, ὑποστάτης, ὀκρίδας ἢ μεταφ. ὑποστήριγμα.
 Trevertino, ἀρ. λίθος τιτανώδης.
 Treviere, οὐσ. ἀρ. (ναυτ.) ἰστοποῖός, δ ἐπὶ τῶν ἰστιῶν.
 Triaca, οὐσ. θ. φάρμακον σύνθετον ἐκ πολλῶν οὐσιῶν, ἢ θηριακὴ.
 Triade, οὐσ. θ. (θεολ.) ἡ ἅγια Τριάς ἢ —armonica, (μουσ.) τριάς ἀρμονικὴ ἢ κατὰ τοὺς κανονικοὺς τῶν μουσικῶν ἐπίκλησις τῆς τελείας συγχορδίας.
 Triangolare, ἐ. διγ. τρίγωνος.
 Triangolazione, θ. (γεωμ.) ἐπιχειρήσις διαφόρων τριγωνομετρικῶν πράξεων πρὸς καταμέτρησιν καὶ διαγραφῆν γῶρου, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἀποτελεσμα τῶν πράξεων τούτων.
 Triangolo, ἀρσ. σχῆμα τρίγωνον ἢ ἀστειάζμας τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου ἢ ὀνὴ τρίγωνος, τρίτομος.
 Tribada, οὐσ. θ. γυνὴ ἀνακίδης, ἀκολασταίνουσα, ἀσελγής, ἢ τριβάς.
 Tribbiare, ρ. ἐν. ἴδε trebbiare.
 Tribolare, ρ. ἐν. κακοποιῶ, καταθλίβω ἢ — οὐδ. καὶ —σι, αὐτ. κατατρέφωμαι, ταλαιπωροῦμαι.
 Tribolatore, οὐσ. ἀρσ. δ ποιῶν ἐνοχλήσεις, βασάνους, κακοποιῶν τινα, λυμαντήρ.
 Tribolazione, οὐσ. θ. μέγα κακόν, ταλαιπωρία, συμφορά.
 Tribolo καὶ tribulo, οὐσ. ἀρ. (γεωμ.) τρίβλος ἢ φυτὸν τὸ μελλίωτον ἢ θρήνος, ὄλοφορμός, κλαυθμὸς ἐπὶ θανάτου προκειμένου.
 Triboloso, —a, ἐ. περίλυπος.
 Tribordo, οὐσ. ἀρσ. (ναυτ.) δεξιὰ πλευρά, δεξιὸς τοίχος τοῦ πλοῦ.
 Tribuaco, οὐσ. ἀρσ. (ποιητικόν) τρίβραχος ποίος.
 Tribu, θ. κοῖα ὑποδιαίρεσις τῶν ἐγκυκλίων γῶρας ἢ πῶλεως τῆς ἀρχαιότητος, φυλή, πατρία.
 Tribuire, ρ. ἐν. ἴδε attribuire ὡς τὸ lontannare, ἀντὶ τοῦ allontanare,

poiare αντί του αποποιεῖν.
Tribulare, tribulazione, tribulo, κτλ. ἴδε tribolare, κτλ.
Tribuna, οὐσ. θ. βῆμα τῶν ρητόρων (παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ καὶ Ρωμαίοις) ἢ τὸ ἐν τῇ βουλῇ βῆμα (παρὰ τοῖς νεωτέροις).
Tribunale, οὐσ. ἀρ. δικαστήριον ἢ — di prima stanza, τὸ πρωτοδικεῖον ἢ — ἡ corte d'appello, τὸ ἐφετεῖον ἢ — di pace, τὸ εἰρηνοδικεῖον ἢ — di commercio, τὸ ἐμποροδικεῖον ἢ — correzionale, τὸ πλημμελειοδικεῖον ἢ — ἡ corte marziale, τὸ στρατοδικεῖον.
Tribunalesco, ἐπίθ. δικαστικός· ἐπὶ χλευσῆς.
Tribunamente, ἐπίρ. ἐν δικαστηρίῳ, δικαστικός.
Tribunato, οὐσ. ἀρσ. ἡ παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις δημαρχία.
Tribunesco, — nizio, ἔ. δημαρχικός.
Tribuno, οὐσ. ἀρ. (ἀρχαιολ.) ὁ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ δημαρχός.
Tribunante, ἔ. διγ. φορολογούμενος.
Tributare, ρ. ἐν ἀποφέρειν, τελῶ δασιμόν, φέρον.
Tributario, ἔ. ὑποτελής φόρου.
Tributo, οὐσ. ἀρ. φόρος, δασμός ἢ προσήκον σέβας, ἀφιερωμένη τιμή.
Triellinio, οὐσ. ἀρ. τοῖκλινον, δειπνητική κλίνη.
Tricolore, ἔ. διγ. τρίχρους.
Tricorde, ἔ. διγ. τρίχορδος.
Tricornio, ἔ. τρίκερος, τρικέραιος, ὁ ἔχων τρία κέρατα, τὸ ζῷον δ' ἀρανθός.
Tricorporeo, — a, ἔ. τρισώματος.
Trietrae, οὐσ. ἀρ. παιγνίδιον, τὸ κ. λεγόμενον τάβλι.
Trienspide, οὐσ. ἀρ. τρικρανής ἢ φυτὸν τὸ τριγλωχίνον.
Tridentato, — a, ἀρ. τριανοκράτωρ, ὁ τρίακων φέρων.
Tridente, ἀρ. τριδούς, τρίακων.
Tridentiera, ἔ. διγ. ὁ φέρων τρίακων, τριανοσφάρος.
Triduano, — a, ἔ. τριήμερος.
Triduo, οὐσ. ἀρ. τριήμερία.

Triedro, οὐσ. ἀρ. (μαθ.) τρίεδρον.
Triennale καὶ triennio, ἔ. διγ. τριετηρικός, διατηρῶν τρία ἔτη ἢ — οὐσ. ἀρ. τριετηρίς.
Triennio, οὐσ. ἀρ. τριετία.
Trietiric, θ. πλ. τριετηρίς ἑορτή.
Trifauc, ἔ. διγ. (Gerbero —) ὁ μυθολογούμενος τριτόσταμος Κέρβερος, =che ha tre gole.
Trifido, — a, ἔ. τρισχιδής.
Trifilla, οὐσ. θ. φυτὸν τὸ τρίφυλλον, τὸ τριπέταλον.
Trifogliato, — a, ἔ. τρίφυλλος, τριφυλλοειδής.
Trifoglio καὶ trifoglio, οὐσ. ἀρσ. φυτὸν πασίγνωστον πρὸς διατροφήν τῶν ζῴων, τὸ τριφύλλιον.
Triforeato καὶ triforeuto, — a, ἐπίθ. τρισχιδής, τρικρανής.
Triforme, ἔ. διγ. τριμορφός ἢ Dea —, (μυθολ.) ἡ θεὰ Ἄρτεμις.
Triga, οὐσ. θ. ἄρμα τριῖπιπον.
Trigamia, θ. (νομ.) τριγάμια.
Trigamo, ἔ. (νομ.) τριγάμος.
Trigante, ἄ. (ντ.) ἡ πρὸς τὴν πρόμυαν τοῦ πλοίου τελευταία δοκίς.
Trigedimo, — a, (ἀριθ.) τριακοστός ἢ οὐσ. ἀρ. τριακονταλείτουρον τελούμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μεθ' ἡμέρας 30 ἀπὸ τοῦ θανάτου τιμών.
Triglia, οὐσ. θ. ἰχθύς, ἡ τρίγλη, ἡ τρίγλα, ἐρυθρίνος, κοιν. λυθοῖνι.
Triglifo, οὐσ. ἀρ. (τεκτ.) ὁ τρίγλυφος ρυθμός, τὸ τρίγλυφον κόσμημα τοῦ δωρικοῦ κιονοκράνου.
Trigono, ἀρ. (μαθ.) τρίγωνον.
Trigonometria, θ. τριγωνομετρία.
Trigonometricamente, ἐπίρ. τριγωνομετρικῶς.
Trigonometrico, — a, ἔ. τρίπλευρος.
Trilineo, — a, ἐπίθ. καὶ οὐσ. (γεωμ.) τρίγραμμος.
Trilingue, ἔ. διγ. τρίγλωσσος.
Trillare, ρ. οὐδ. (μουσ.) διασκκιλλῶ, ἀπανθίζω ὡδὴν τριλλοῖς, κομπισμοῖς, =fare il trillo.
Trillione, οὐσ. ἀρ. (ἀριθ.) χιλιάκις, χιλία ἑκατομύρια, τριλλιόνιον.
Trillo, ἀρ. (μουσ.) ἐν τῶν ὠραιότε-

ρων κοσμημάτων τῆς ὀδικῆς φωνῆς ἐπὶ τοῦ προτελευταίου σόγγου μελικῆς φράσεως ἐξηγουμένου, κομπισμός, κ. τοῖσλος, τρετίσμα.
Trilogia, οὐσ. θ. (φιλολ.) τριλογία, πόνημα εἰς τρία ποιημάτων ὑποδιηρημένον.
Trilustre, ἔ. διγ. δεκαπενταετής.
Trimembre, ἔ. διγ. τριμελής.
Trimestrale, ἔ. διγ. τρίμηνος.
Trimestre, οὐσ. ἀρ. τριμήνια.
Trimpellare, ἴδε stampellare ἢ μεταφ. κενοσπουδῶ.
Trina, οὐσ. θ. λέγνον, παρυφή.
Trinare, ρ. ἐν. παρυφαίνω, κροσσῶ.
Trincapalle, οὐσ. ἀρ. τριμηνία.
Trincaro, ρ. ἐν. προπίνω οἶνον συγκρούων τὰ ποτήρια, κοιν. κάμνω τόκα ἢ ὀπερπίνω.
Trincanto, — a, πθ. μτ. τοῦ trincare ἢ ἔ. κανοῦργος, πονηρός.
Trincatore, οὐσ. ἀρ. οἰνόφυλξ, οἰνοπότης, φλοῖνος.
Trinca, θ. (στρατ.) τάφος, πρόχωμα, προμαχῶν φρουρίου.
Trinceramento, οὐσ. ἀρσ. (στρατ.) περιγραχάκιμα, γάραξ.
Trinceito, οὐσ. ἀρ. τομαεύς, κοπίδιον σκοτοτόμου.
Trincheffina, οὐσ. θ. (ναυτ.) μικρὸν ἱστίον τῆς κεφαλῆς.
Trinchetto, οὐσ. (ναυτ.) τὸ ἀκάτιον, κοιν. τρίγκος ἢ albero di —, ἢ del —, ὁ ἀκάτιος ἱστός.
Trinciano, ἔ. διγ. κρουρογός, κροκόπος ὁ ἐν ταῖς τραπέζαις τῶν μεγιστάνων.
Trinciare, ρ. ἐν. κρουρογῶ, κροκοκῶ, κόπτω τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης κρέατα ἢ ἐντέμνω, διατέμνω ἐμάτια.
Trinciata, οὐσ. ἀρ. θηλ. ἡ διὰ μαχαίρας πηγγῆ.
Trinciatura, οὐσ. θ. τιναγμός τοῦ ἵππου διὰ τῆς ἄλξιας τοῦ χαλίνου (γὰρ. saecade).
Trincio, ἀρ. ἐμάτιον διατομή.
Trincione, οὐσ. ἀρ. οἰνοπότης, οἰνόφυλξ, μέθυος.

Trinità, — tade, — tate, οὐσ. θ. τριάς ἢ ἡ ἅγια Τριάς.
Trino, — a, ἔ. (θεολ.) τριπρόσωπος, τρισπόστατος ἢ aspetto —, (ἀστρ.) τρίγωνον, θέσις δύο πλανητῶν ἀπεχόντων 120 βαθμῶν.
Trinomio, ἀρ. (ἀλγ.) τριώνυμον.
Trio, οὐσ. ἀρ. (θεολ.) τριάς, τὸ τρισπόστατον τοῦ Θεοῦ ἢ — (μουσ.) συνῆσις τριμελής, τριώδεια.
Triosca, οὐσ. θ. διασκεδάσεις ἐν συναναστροφῇ, ἐν δηγηγύρει.
Triosco, ἀρ. ἴδε bacanello.
Trionfale, ἔ. διγ. θριαμβευτικός.
Trionfalmente, ἐπ. θριαμβευτικῶς.
Trionfante, ἔ. διγ. ἴδε trionfale ἢ chiesa —, αἱ ἐν ταῖς οὐρανοῖς μακάριοι, ἡ ἐκκλησία τῶν ἐπουρανίων δικαίων.
Trionfare καὶ trionfare, ρ. οὐδ. θριαμβεύω, νικῶ ἢ τέπομαι, εὐφραίνομαι ἢ εὐχοῦμαι.
Trionfato, — a, μετ. τοῦ trionfare.
Trionfatore, — trice, θριαμβευτής.
Triunfo, οὐσ. ἀρσ. θριαμβός, ἐπιτικός πομπή ἢ χαρτοπόγγιον ἐν ᾧ ἐπικρατεῖ τὸ ἐπιβεκνυόμενον γάμμα χαρτίον μετὰ τὴν διανομὴν τῶν ἀνυκόντων ἐκάστῳ συμπαίκτη.
Tripartire, ρ. ἐνεργ. διαίρῶ εἰς τρία μέρη.
Tripartito, — a, καθ. μετ. τοῦ tripartire ἢ —, ἔ. τριμερής.
Tripartizione, οὐσ. θ. (μαθ.) τριαιμός, ἡ εἰς τρία διαίρεσις.
Tripetalo, — a, ἔ. (βοτ.) τριπέταλος, τρίφυλλος.
Triplacare, ρ. ἐν. τριπλασιάζω.
Triplacamente, ἐπ. τριπλασιῶς.
Triplacato, — a, καθ. μετ. τοῦ triplacare ἢ —, ἔ. τριπλοῦς.
Triplacità, — tade, — tate, οὐσ. θ. τὸ τριπλοῦν, τὸ τριπλάσιον.
Tripla, — a, ἔ. τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Triplode, οὐσ. ἀρ. τρίπους.
Tripoli, οὐσ. ἀρσ. στιλβωτική σμηκρός, εἶδος κρητέδος, ἡ τριπάλις, οὕτως ἐπιλεγομένη καθ' ὃ πρῶτον ἐκ τῆς Τριπόλεως προελθοῦσα.

Tripolo, άρ. ίδε τὸ προηγούμενον.
 Trippa, οὐσ. θ. κοιλία, γαστήρ.
 Trippaiuola, οὐσ. θηλ. κοιλιοπόλις, ἐντερόπολις, γυνή πωλοῦσα κοιλίας, ἔντερα τῶν σφαγίων.
 Trippone, οὐσ. άρσ. γάστρων, κοιν. φαγᾶς || (κατ' ἔκτ.) οὐτιδανός.
 Triputiamento, οὐσ. άρ. εὐφροσύνη, εὐθυμία, δρχησις, χορός.
 Triputiare, ρ. οὐδ. ἀγάλλομαι, εὐφραίνομαι ὀρχοῦμαι, χορεύω.
 Triputiatore, —trice, οὐσ. ὀρχηστής, κοιν. χορευτής.
 Triputio, άρ. ίδε triputiamento.
 Triregno, οὐσ. άρσ. τρία, μίτρα τοῦ Πάπα.
 Trigeme, θ. (λ. ἑλλ.) τριγῆς.
 Trisagio, οὐσ. άρ. (λέξ. ἑλλήν.) τρισάγιος ἕμνος.
 Trisarcavolo, οὐσ. άρσ. τρίτος τρίπακπος, τοῦ τριπάππου.
 Trisavolo, άρ. τρίτος πάκπος.
 Trisezione, θηλ. τριτομία, διαίρεσις γωνίας εἰς τρεῖς ἄλλας.
 Trisillabo, —a, —e, τρισύλλαβος.
 Trismo, οὐσ. άρ. (ἄρος ἰατρ.) τριγμός τῶν ὀδόντων.
 Trispartito, οὐσ. άρ. τρισπαστος μηχανή ἀνεψοῦσα μεγάλη βάρη.
 Tristaccio, —a, —e, —i, μέγας κακοῦργος, ἐξώλης.
 Tristamento, έπ. ἀναρῶς, θλιθερῶς, ἐπιπόνως.
 Tristanzuolo, —a, —e, ἰσχνός.
 Tristarello, —lino, (ἄποκ.) μικρός πανοῦργος, ὀλίγον πονηρός.
 Tristarsi, ρ. αὐτ. λυποῦμαι.
 Tristezza, οὐσ. θ. λύπη, θλίψις.
 Tristissimo, —a, (ὑπερβ.) λίαν περίλυπος, =superl. di tristo.
 Tristizia, οὐσ. θ. δυσθυμία, ακοθρωπότης || (κατ' ἔκτ.) μοχθηρία, πανουργία.
 Tristo, —a, —e, κατηγορῆς, σκυθρωπός, περίλυπος || παλαίτιμος, οὐτιδαίος, ἄθλιος || μοχθηρός, κακοήθης, κακοῦργος, ἀνοσοῦργός || δυσώδης, βωμμερής, δυσάρετος ἐπὶ πραγμάτων.
 Trisulco, —a, —e, τρικρανής.

Tritamente, έπ. λεπτομερῶς, διακεκριμένως, ἀκριβῶς.
 Tritamento, άρ. τρίψις, τριψιμον.
 Tritare, ρ. ἔναργ. τρίβω, λειοτριβῶ, κοπανίζω.
 Tritato, —a, —i, πθ. μτ. τοῦ tritare.
 Tritatura, θ. ίδε tritamento.
 Tritavo και trisavolo, οὐσ. άρ. τρίπακπος, ὁ τρίτος πάκπος.
 Tritto, —a, —i, πθ. μετ. τοῦ tritato || έ. μικρός και συχνός || ἡμιτριβής || πολυπότητος.
 Tritolare, ρ. οὐδ. φρίσσω, ἀνατριχιάζω || τρυβάλλομαι, μοχθῶ ἀδιαπαύστως.
 Tritolo, οὐσ. άρ. ψυχλόν || ἐριούχου τεμάχιον.
 Tritone, οὐσ. άρ. (μυθ.) τρίτων || μεταφ. εὐτελής ἄνθρωπος.
 Tritono, οὐσ. άρ. (μουσ.) διάστημα σύνθετον ἐκ τριῶν τόνων.
 Tritongo, άρ. (γραμ.) τριφθογγος.
 Tritume, οὐσ. άρ. θρύμματα, τεμάγια, μικρὰ κομμάτια || — (κατ' ἔκτ.) λεπτολογία, =minuzia.
 Tritura, οὐσ. θηλ. τρίψις, τρίμμα || μεταφ. ἀδημονία, ἀγανάκτησις.
 Triturabile, έ. διγ. εὐτριπτος.
 Trituramento, άρ. ίδε triturazione.
 Triturante, έ. ίδε triturabile.
 Triturare, ρ. έν. τρίβω, λεπτύνω.
 Triturazione, οὐσ. θ. λειοτριβησις.
 Triumvirale και trinuvirale, έπίθ. διγ. τῆς τριανδρίας, τριανδρικός.
 Triumvirato, οὐσ. άρσ. τριανδρία, τριαρχία.
 Triumviro, οὐσ. άρ. (ιστ. ρωμ.) εἰς τῶν τριῶν ἀνδρῶν ἢ ἀρχόντων.
 Trivella, οὐσ. θ. τρυπάνη, τρύπανον, οὐ εἰδη διάφορα.
 Trivellare, ρ. έν. τρυπῶ.
 Trivellatore, οὐσ. άρ. τρυπητής.
 Trivellatura, οὐσ. θ. διάτρησις, διάτρησησις ξύλου, μετάλλου, κτλ.
 Trivello, ίδε trivella, succhiello.
 Triviale, έ. διγ. ἀγοραῖος, μηδαμινός, χυδαῖος, τριδοίτης.
 Trivialità, οὐσ. θ. χυδαῖότης, χυδαῖολογία, ποταπότης.

Trivialmente, έπίρ. χυδαῖως, ἀγοραῖως, μηδαμινῶς.
 Trivio, οὐσ. άρ. τριοῖα, τριόδος.
 Trocace, οὐσ. άρ. (χειρουργ.) κεντητήριον, τρίγωνος ἀκίς.
 Trocheo, οὐσ. άρ. (ποιητ.) τροχαῖος πούς.
 Trochilo, άρ. πτηνόν, ὁ τροχίλος || τεκτονικόν ὀμώνυμον κόσμημα.
 Troco, οὐσ. άρ. κογχύλη ἐκ τῶν μονοθύρων ἢ μελάκιον.
 Trofeo, οὐσ. άρ. (λέξ. ἑλλήν.) τρόπαιον, μνημεῖον ἐνδόξου πράξεως.
 Trofescoso, —a, —e, τοῦ τροπαίου.
 Trofologia, θ. (γ. ἑλλ. ἰατρ.) τροφολογία, κανονική ὠριμένη δίαιτα.
 Trogliare, ρ. οὐδ. τραυλίζω.
 Troglia, —a, οὐσ. τραυλός.
 Trogo, άρ. έντομον, ὁ τρώκτης.
 Troia, (γεωγ.) ὄνομα κύριον ἢ περιφραγμός Τροία ἢ Τρωάς || οὐσ. θ. γρονιάς, σάινας || (κατ' ἔκτ.) ὕβρις κατὰ γυναικός, κοιν. ακόρφα.
 Troiata, θ. στρατός ἐκ δούλων.
 Tromba, οὐσ. θ. σάλπιγξ, μουσικόν ὄργανον ἐμπνευστῶν χαλκοῦν || — di mare, στρόβιλος ἐν τῇ θαλάσῃ, τυφών, σιφών, στήλη ὕδατος ἢ ἀέρος στροβιλιζουσα, κοιν. σίφουνας || mala —, (κατ' ἔκτ.) κακή γλώσσα || ἢ τοῦ ἐλέφαντος προθαλακῆς || (ναυτ.) ἄντλια.
 Trombadore, άρ. σάλπιγκτής.
 Trombare, ρ. οὐδέτ. και —si, αὐτ. σάλπιγξ, βυκανίζω, σημαίνω πρὸς τὴν μάχην, διακηρύττω κτ.
 Trombata, οὐσ. θ. σάλπιγμα.
 Trombeggare, ρ. έν. ίδε trombare.
 Trombettato, μετ. τοῦ trombettare.
 Trombettatore, trombettiere, trombettino, ίδε trombadore, κτλ.
 Trombetta, άρ. ίδε trombadore.
 Trombone, άρ. μεγάλη σάλπιγξ || ὄπλον πυροβόλον βραχύκανον και πλατύστομον, κοιν. τρομπόνι || σάλπιγξ συσπαστή ἢ ἔχουσα τέσσαρας βραχίονας ἀλλήλους ἐνηρμοσμένους και κινητούς ἢ μετὰ κλειδίων || ὁ ἡχῶν αὐτὴν μουσικός.

Troncabile, έ. διγ. εὐτμητος.
 Troncamento, έπ. μετ' ἀποκοπῆς.
 Troncamento, οὐσ. άρσ. ἀποτομή || — (γραμ.) ἀποκοπή.
 Troncante, έ. διγ. ἀποκόπτων, ἀποτέμωνων, τομεύς.
 Troncate, ρ. έν. ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ἀκρωτηριάζω || μεταφ. καταπάω, καταστρέφω.
 Troncamento, έπ. ἐκ διαλειμμάτων, ἀτελευτήτος.
 Troncative, —a έ. εὐτμητος.
 Troncato, —a, —i, πθ. μετ. τοῦ troncare, ἡκρωτηριασμένος || —έ. ἐλλιπής, ἀτελής.
 Troncatore, οὐτ. άρσ. ὁ ἀποτέμων, ἀποκόπτων, ἀκρωτηριάζων.
 Tronchevole, έ. ίδε troncabile.
 Tronco, —a, —i, —e, (κατὰ συγκ. τοῦ troncato) ἀποτετμημένος, ἡκρωτηριασμένος, ἐλλιπής || (γραμ.) ὁ κατ' ἀποκοπήν || οὐσ. άρ. πρέμων, στέλεχος, κορμὸς δένδρου || μεφ. ἡλίθιος ἄνθρωπος, κοιν. κούτσουρον, ἑόλον ἀπελέκηνον || γένος, γενεά.
 Tronconcello, οὐσ. άρ. (ὑποκ.) μικρὸν πρέμων.
 Troncione, οὐσ. άρσ. ίδε tronco || τμήμα πράγματος οἰουδήποτε.
 Tronfiare, ρ. οὐδ. ἐπαίρομαι.
 Tronfió, —a, —e, ἐπηρμένος, ὑπεροπτικός, ἀγέρωγος.
 Troso, οὐσ. θρόνος βασιλικός, (ἐκκλ.) εἰς τῶν ἐννέα ἀγγελικῶν χορῶν.
 Troicale, έ. διγ. τροπικός, τοῦ τροπικοῦ κύκλου.
 Tropico, οὐσ. άρ. (λ. ἑλλ. γεωγ.) ὁ τροπικός τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου ἐκατέρωθεν || —de ispanico, ὁ τροπικός κύκλος τοῦ καρινοῦ ἤτοι ὁ βόρειος || — del capricorno, ὁ τροπικός τοῦ αἰγόκερω || έ. τροπικός.
 Tropologia, οὐσ. θ. (λ. ἑλλ.) τροπολογία, ἠθολογία ἐν ἀλληγορίᾳ || λέξις μεταφορική || γνώσις παγκρατεία ἠθική.
 Tropologico, —e, (ρητ.) τροπολογικός.
 Troppo, έπίρ. λίαν, ὑπερβαλλόντως, σοδῶρα, ὑπὲρ τὸ δέον.

Turata, οὐσ. θ. διατάξιμα, διάφραγμα ἐκ σανίδων.
 Turato, —a, παθ. μετ. τοῦ turare.
 Turba, οὐσ. θ. πλῆθος ἀνθρώπων, πολὺς ὄχλος θορυβώδης, πλῆθος.
 Turbabile, ἔ. διγ. παραχώδης.
 Turbamento, οὐσ. ἄρ. ταραχή.
 Turbante, οὐτ. ἄρ. στρόφιον, τιαρόδεσμον, τιάρα, κ. σαρίκι.
 Turbanza, οὐσ. θ. ἴδε turbamento.
 Turbare, ρ. ἐν. ταραττω, διαταράττω, συγχέω, τίθημι ἐν ἀτάξια· || κινῶ, θολῶ· || περισπῶ, ἀσασχολῶ, διακόπτω· || —si, αὐτ. ταραττομαι, ἀλλοιοῦμαι, ὀργίζομαι.
 Turbatamento, ἔπ. λίαν παραχωδῶς, συγκεχυμένως.
 Turbatielo, —a, ἔ. (ὕποκ.) ὀπωσοῦν τεταραγμένος.
 Turbativa, θ. (νομ.) ἀγωγή κατὰ τοῦ ταρασσάτος τὴν κατοχήν.
 Turbatore, —trice, οὐσ. ἴδε perturbatore, perturbatrice.
 Turbazione, οὐσ. θ. τύραξις.
 Turbina, οὐσιαστ. θηλ. ὄργανοστάσιον, βῆθρον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου.
 Turbinarsi, ρ. αὐτ. συστρέφομαι στροβιληδόν, περιδοιοῦμαι, κυκλοῦμαι, ἕλισσσομαι, περισπῶμαι.
 Turbine, turbito, οὐσ. ἄρ. στροβίλος, δίνη, ἀνέμων συστρόφη.
 Turbinoso, —a, ἔ. θοελλώδης.
 Turbo, οὐσ. ἄρ. ἴδε turbine· || —, —a, ἔ. (κατὰ συγκ. τοῦ turbato) ἴδε torbido.
 Turbolente, ἔπ. παραχωδῶς.
 Turbilento καὶ turbulento —a, ἔ. παραχώδης, στασιαστικός.
 Turbolenza καὶ turbolenziá, οὐσ. θ. ταραχή, στάσις.
 Turcasso, ἄρ. βελούχην, φαρέτρα.
 Turcheco, —a, ἔ. τουρκικός.
 Turchese, —china, οὐσ. θ. πολύτιμος λίθος, ἢ κελεσις.
 Turchia, θ. (γαγ.) ἡ Τουρκία.
 Turchinicio, —a, ἔπ. (ὕποκ.) ὀπωκέωντος, =alquanto turchino.
 Turchino, οὐσ. ἄρ. κυανῶς, κυάνεος·

|| —οὐσ. ἄρ. τὸ κυανῶν χροῖμα.
 Turcoimanno καὶ ior—, οὐσ. ἄρ. ἐρμηγεύς, διερμηγεύς.
 Turco, —ca, οὐσ. καὶ ἐπιθ. Τοῦρκος, Ἰωαννινοῦς· || Gran—, ὁ Σουλτάνος.
 Turfa, οὐσ. θ. πηλὸς ἰσώδης τῶν τελεμάτων ἢ γῆ ἀσφαλτώδης.
 Turgenza, οὐσ. θ. ἐξόγκωσις.
 Turgere, ρ. οὐδ. ἐξοιδάινω.
 Turgidezza, οὐσ. θ. ἴδε turgenza· || (κατ' ἔκτ.) ἔπαρσις, οἴησις.
 Turgido, —a, ἔ. οἰδαλέος· || (κατ' ἔκτ.) ἐπηρμένος, ὑπερήφανος.
 Turibolo, οὐσ. ἄρ. θυμιατήριον, λιθνωτρὶς· || ἀλαζών.
 Turiferario, οὐσ. ἄρ. λιθανοφόρος.
 Turma, θ. ὄχλος· || ἀγέλη ζώων.
 Turmo, οὐτ. ἄρ. περιφορά, σείρα.
 Turra καὶ turro, —a, ἔ. ἐπονεϊδιστος, φαυλόθιος.
 Turpemente, ἔπ. αἰσχροῦς, ἀτίμως, ἀναίδως.
 Turpezza, οὐσ. θ. ζυνεῖδος, αἰσχος, αἰσχροτής, ἀναίδεια.
 Turpiloquio, οὐσ. ἄρ. φαυλότης.
 Turpitudine, οὐσ. θ. αἰσχροτής, μοχθηρία, φαυλότης, ἀτιμία, ἀναίδεια· || δυσαἰδεια, δυσμορφία.
 Turrito, a, ἔ. πυργωτός.
 Tussilagine, οὐσ. θ. φυτόν, τὸ βήχιον, οὐ εἶδη πολλά.
 Tutela, οὐσ. θ. κηδεμονία, ἐπιτροπία ὀρφανοῦ.
 Tutelare, ρ. ἐν. κηδεμονεῖω, ἐπιτροπεύω ὀρφανόν· || ἔ. διγ. προστατήριος, προστατευτικός.
 Tutelato, —a, ἔ. ὁ ὑπὸ κηδεμονίαν, προστασίαν τινός.
 Tutore, —trice, οὐσ. κηδεμών, ἐπίτροπος τέκνων ὀρφανῶν.
 Tutoreria, —tutoria, θ. ἴδε tutela.
 Tuttalata, tuttavia, tuttavolta, ἔπ. ἀδιαπύστως, συνεχῶς.
 Tuttavoltachò, ἔπ. δαίκις, δταν.
 Tutto, —a, ἔ. ἅπας, ὅλος, ὀλόκληρος· || πᾶς, ἕκαστος· || —οὐσ. τὸ σύνολον, τὸ πᾶν· || ἐκφράσις: Bersè, il tutto, εἶμι τὸ πᾶν, παντοδύνα-

μος, ἔχω πᾶσαν ἐξουσίαν· || —per—, διακυβεῖω τὰ πάντα.
 Tuttoche, ἔπ. μ' ὄλον ὅτι, = benchè, σχεδόν, περίπου, ὡς ἔγγιστα.
 Tuttodi, ἔπ. καθ' ἕκαστην.
 Tuttora καὶ —che, ἔπ. δαίκις.
 Tuttato, —a, ἔ. σύμπας, ὀλόκληρος.

Tuzia, οὐσ. θ. (ζημ.) ὀξείδιον τοῦ ψευδαργύρου.
 Tzanga, θ. ὑπόδειξις τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων.
 Tzanic, ἄρ. αὐλικὸν ἀξίωμα ἐν Κωνσταντινουπόλει· || gran—, πρῶτος γραμματεφόρος τοῦ αὐτοκράτορος.

U

U, τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου καὶ πέμπτον τῶν φωνηέντων, προφερόμενον ὡς ου, εἶον ἐν τῇ λέξει *ubbidire*. || — ἐπὶ ἑλλου φωνηέντος, μάλιστα ἐπὶ τῶν λέξεων, ὅσαι προσφέρονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετ' αὐτοῦ ὡς διωλογος, ἤτοι ὡς μία μόνη συλλαβή, ὡς *guida, quisto*, κτλ. (ἴδε γραμματικὴν).

U', μετ' ἀποστροφῆς (ἐν γοῆσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς) ἐπ. ἴδε *dona*.

Ubbia, οὗσ. θ. ἀκαίματος οἰνός.

Ubbiaecia, θ. κάκιστος οἰνός.

Ubbidente καὶ ubbidente, ἐ. διγ. εὐπειθής, ὑπήκοος.

Ubbidentissimo, — α, ἐ. (ὑπερβ.) εὐπειθέστατος.

Ubbidienza, ubbidienza καὶ ubbidenza, οὗσ. θ. εὐπειθεια, ὑποταγή· || ἔγγραφος ἐντολή ἡγουμένου πρὸς μοναχὸν ἵνα μεταβῇ εἰς τινὰ χώραν.

Ubbidienziera, οὗσ. ἄρ. μοναχὸς ὑπηρέτων εἰς ἐκκλησιαστικὸν κατὰστημα τοῦ ὁποῦο δὲν εἶναι δικαίου.

Ubbidire, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. ὑπακούω, ὑποτάσσομαι.

Ubbiditore, — trice, οὗσ. ὑπακούων.

Ubbioso, — α, ἐ. δεισιδαίμων.

Ubbicamento, οὗσ. ἄρ. μέθη.

Ubbriacare, ρ. ἐν. μεθύσκω || — οὐδ. καὶ — si. αὐτ. μεθύσκομαι.

Ubbriacchezza, οὗσ. θ. ἴδε *ubbricamento*.

Ubbriaco καὶ ubriaco, — α, ἐ. καὶ οὗσ. μέθυσος.

Uberifero, — α, ἐ. μαστοφόρος· || μτφ. ἄφθονος, θαψιλής.

Ubero, οὗτ. ἄρ. μαστός, οὐθαρ.

Ubertà, — tade, — tate, οὗσ. θ. θαψιλία, ἀφθονία, πλοῦτος, εὐφορία.

Uberoso, — α, ἐ. εὐφορος, εὐκαρπος, ἀφθονος, copioso, fertile, secondo.

Ubbicazione, οὗσ. θ. θέσις.

Ubbiquista, οὗσ. ἄρ. Λουθηρανὸς προσεδεὺν τὴν παρουσίαν τοῦ ἱ. Χριστοῦ ἐπὶ τῆς Ἐβραϊστίας.

Ubbiquità, οὗσ. θ. (ἐκκλ.) τὸ πανταχοῦ παρῆναι κατὰ τὸ δόγμα τῶν Λουθηρανῶν.

Ubbriacchezza, οὗτ. θ. μέθη.

Ucaco, οὗτ. ἄρ. (λέξ. ρωσικὴ) διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας.

Uccellabile, ἐ. μωρός, εὐήθης.

Uccellaccio, ἄρ. ἕρπεν σαρκοφάγος· || (κατ' ἐκτ.) ἀνὴρ ἄφρων.

Uccellazione, θ. ὁ καιρὸς τῆς ὀρνιθοθήρας, κυνηγείον τῶν πτηνῶν.

Uccellaza, θ. τόπος δι' ὀρνιθοθήραν, ὀρνιθοθήριον.

Uccellame, οὗσ. ἄρ. μικρὰ θηρία, ἄγρα πτηνῶν φουσιέντων.

Uccellamento, οὗσ. ἄρ. ἐμπαιγμός, χλευασμός.

Uccellante, ἐ. καὶ οὗσ. ὀρνιθοθήρας, ἰξευτής, ὀρνιθοπώλης.

Uccellare, ρ. ἐν. ὀρνιθεύω, συλλαμβάνω πτηνὰ διὰ τῶν δικτύων τῶν ἰξῶν κτλ. || ἐκφράσεις: — i favori,

gli onori, θηρεύω, ἐπιδικῶ εὐνοίας, τιμᾶς || γλευάζω, μυκτηρίζω.
 Uccellare, οὐσ. ἄρ. ἴδε uccellaria.
 Uccellatoio, οὐσ. ἄρ. ὀρνιθοθηρεῖον.
 Uccellatore, ἄρ. ἴδε uccellante.
 Uccelliera, οὐσ. θ. ὀρνιθονομεῖον, ὀρνιθοτροφεῖον.
 Uccellino, οὐσ. ἄρ. (ὄπικ.) ὀρνιθιον.
 Uccello, ἄρ. πτηνόν || (κατ' ἔκτ.) μικρὸς εὐφθής, νεανίας ἡλιθίος.
 Ucchiello, οὐσ. ἄρ. ἱματίου κομμιόδοχη, = occhiello.
 Uccidere, ρ. ἐν. κτείνω, φονεύω || βασανίζω, θλίβω || καταστρέφω.
 Uccidimento, ἄρ. ἴδε uccisione.
 Ucciditore, — trice, οὐσ. φονεύς.
 Uccisione, οὐσ. θ. φόνος, σφαγή.
 Uccisore, οὐσ. ἄρ. ἴδε ucciditore.
 Ucente, ἔ. διγ. ὁ ἀκούων, ἀκουστής, ἀκροατής, = ohe ode.
 Uchibile, ἔ. διγ. ἀκουστός, — έος.
 Udenza και udenzia, οὐσ. θ. ἀκρόασις || sala di —, ἀκροατήριον || συναδελφείαι δικαστῶν και τὸ συνέδριον αὐτῶν.
 Udimento, οὐσ. ἄρ. ἀκρόασις.
 Udire, ρ. ἐν. ἀκούω, ἀκροᾶμαι, τείνω τὸ οὖς, = sentire.
 Uditia, οὐσ. θ. ἀκουσίς, ἀκοή.
 Uditivo, — a, ἔ. ἀκουστικός.
 Udito, ἄρ. ἡ ἀκοή, μία τῶν πέντε αἰσθήσεων || καθ. μετ. τοῦ udire.
 Uditorato, οὐσ. ἄρ. τὸ καθήκον τοῦ ἀκροατοῦ.
 Uditoro, οὐσ. ἄρ. ἀκροατής || προσθευτής, πληρεξούσιος διαπραγματευόμενός τι || μαθητής.
 Uditorio, οὐσ. ἄρ. ἀκροατήριον.
 Udizione, οὐσ. θ. ἀκρόασις.
 Ufficiale, ufficiale, ufiziale και ufiziale, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐν τέλει, ὁ ἐν ἀξιώματι, ἐν Ἀρχῇ, ἐν ὑπηρεσίᾳ ὢν, λειτουργός || (στρατ.) ἀξίωματικός || — i generali στρατηγοί, συνταγματάρχαι, μοιράρχαι || — i superiori, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί || — generale, ὑποστράτηγος || — i, ἀπλῶς, ἀξίωματικοί, οἱ λοχαγοί, ὑπολοχαγοί || — bassi, οἱ

κατώτεροι ἀξίωματικοί, οἱ λοχιοί, ἐπιλοχιοί, δεκανεῖς.
 Ufficiale και uffiziane ἢ ufiziane, ρ. οὐδ. και — si, αὐτ. ἱερούργω.
 Uficiatore, οὐσ. ἄρ. (ἐκκλ.) ἱερεὺς ἱερούργων, ὁ λειτουργός.
 Uficiatura και ufiziatura, οὐσ. θ. ἱεουργία, ἡ λειτουργία.
 Uficio και ufizio, ἄρ. ἴδε ufficio.
 Uficioso, — a, ἔ. φιλοφρονητικός, ὑπηρετικός, = officioso.
 Uficiare, ρ. οὐδ. (ἐκκλ.) ἱερούργω.
 Ufo. (a—, ἐπιρ.) ἀδαπάνω, δωρεᾶν, κοιν. ἀνεξόδοος.
 Ugello, ἄρ. σωλὴν χαλκοῦς εἰσάγων τὸν ἀνεμον ἐν τῷ κλιβάνῳ.
 Uggia, θ. ἡ ἐκ τοῦ φυλλώματος τῶν δένδρων σκιά || οἰωνός || μίσος, ἀπέχθεια, ἀποστρέψη.
 Uggiolare, ρ. οὐδ. ὠρούμαι.
 Uggioso, — a, ἔ. σκιερός, κατάσκιος || (κατ' ἔκτ.) ὑποπτος, δόπιστος.
 Ugoli και barugoli, ἔκφρ. γυθ. ἐν χρήσει tra ugoli et barugoli, δῶλων συμπεριλαμβανομένων, τοῦ ἐνδὲ μετὰ τοῦ ἄλλου.
 Ugnia, οὐσ. θ. ἔνυξ, ὄνυχιον.
 Ugnare, ρ. ἐν. κόττω λοξῶς, ἐντέμνων διὰ τοῦ ὄνυχος.
 Ugnata, θ. ἀμυχή καταφερομένη διὰ τοῦ ὄνυχος θηρίου ἢ ὄρνέου.
 Ugnatura, οὐσ. θ. ἴδε augnatura.
 Ugnola, θ. κερατοειδὲς ὑπερσάρκωμα || ἐντομή μαχαίριδίου.
 Ugnore και ungere, ρ. ἐν. χρίω, ἐπιχρίω ἐκ λίπους, ἐλαίου, κτλ. || — le mani, ie nudo, (κατ' ἔκτ.) δωροδοκῶ, χρίμασι διαφείρω || — si, χρίομαι ἐπιχρίομαι.
 Ugnimento, οὐσ. ἄρ. χρίσις, ἐπιχρίσις, ἀλοιφή.
 Ugnitore, οὐσ. ἄρ. ὁ χρίων.
 Ugnolo, — a, ἔ. ἰσχρός, λεπτός.
 Ugnone, οὐσ. ἄρ. μέγας ὄνυξ τῶν ὀρνέων, τῶν θηρίων.
 Ugoia, οὐσ. θ. (ἀνάτ.) ἐπιγλωττίς, γαστραίων, κοιν. σταφυλίτης.
 Ugolare, ἔ. τῆς ἐπιγλωττίδος.
 Ugonolito, οὐσ. ἐνώματος, παλαιά ἔ-

πίκλαις γλευστικῇ τῶν Καλθινηστῶν τῆς Γενούης.
 Uguagliamento, οὐσ. ἄρ. και :
 Uguaglianza, οὐσ. θ. ἐξίσωσις.
 Uguagliare και ugualare, ρ. ἐν. ἰσῶ, ἐξισάζω.
 Uguagliatore, — trice, ἐξισωτής.
 Ugualle, ἔ. διγ. ἴσος, ἰσομεγέθης, ἰσοδυναμικός, ἰσοδύναμος.
 Ugualità, — tade, — tate, οὐσ. θ. ἴδε ugaglianza.
 Ugualmente, ἐπ. ἐπίσης.
 Uguaano, ἐπ. (γυθ. και δόσφρ.) κατά τὸ ἔτος τοῦτο.
 Uguaano, ἄρ. ἰχθύδιον, ἀψύα.
 Uhi | ἐπιρ. λύπης, φεῦ |
 Uhei | ἐπιρ. μεγάλης λύπης, οἴμοι.
 Uliano, οὐσ. ἄρ. ἱππεὺς λογχοφόρος.
 Ulicera, θ. ἔλκος.
 Uliceramento, ἄρ. ἔλκυσις.
 Ulicerare, ρ. ἐν. ἐλκοποιῶ || — si, αὐτ. ἐλκοποιῶμαι.
 Ulicerativo, — a, ἔ. ἐλκωτικός.
 Ulicerazione και — gione, οὐσ. θηλ. ἔλκος, ἔλκυσις.
 Uliceroso, — a, ἔ. τραυματίας, ἐλκώδης, ἔχων τραύματα, ἔλκη.
 Ule, οὐσ. θ. (λ. ἑλλην.) οὐλή.
 Ulema, οὐσ. ἄρ. (λ. τουρκικῆ) οὐλεμάς, λειτουργός, ἱερεὺς τῆς ὀθωμανικῆς θρησκείας.
 Uligino, οὐσ. ἄρ. τὸ φῶσις ἔνυγρον τῆς γῆς.
 Uliginoso, — a, ἔ. ἔνυγρος.
 Uliua και o —, οὐσ. θ. ἐλαία, ὁ καρπὸς τοῦ ἐλαιοδένδρου || sugo d' —, τὸ ἐλαιόν || φέλιον, ἱπποστόμιον, ἄλγισις τοῦ ἱππου.
 Uliuaggine, οὐσ. θ. και ulivastro, ἄρ. δένδρον ἢ ἀγριαλάα.
 Uliuare, ἔ. διγ. ἐλαιόμορφος.
 Uliuastro, οὐσ. ἄρ. ἴδε uliuaggine || — a, ἔ. θ. ἐλαιόχορος.
 Uliuella, οὐσ. θ. ἀναγωγεύς, αἰδηροῦς πάσσαλος εἰσαγόμενος εἰς ὀπήν πρὸς ἐξαγωγήν λίθου.
 Uliueto, ἄρ. ἡ uliueta, θ. ἐλαίων.
 Uliuigno, — a, ἔ. ἴδε ulivastro.
 Uliuo και oliuo, οὐσ. ἄρ. ἐλαία, τὸ

δένδρον κλάδος ἐλαίας.
 Uliua, οὐσ. θ. (ἀνάτ.) τὸ ὄστυν τῆς ὠλένης, πῆχυς.
 Uliuore, ἔ. διγ. περαιτέρως, ὁ πέραν κείμενος || paese —, (γωγο.) ἡ ἐξω χώρα, ἡ πέραν ποταμοῦ ἡ θρους.
 Uliuoramento, ἐπ. προσέτι.
 Uliuamente και uliuatamente, ἐπιρ. ἐπὶ τέλους, τελευταῖον || ἐσγᾶτως, πρὸ ὀλίγου.
 Uliuare, ρ. ἐν. περᾶνω, ἐπὶ τέλους ἄγω, τελειοποιῶ.
 Uliuato, οὐσ. ἄρ. τελεσίγραφον, τὸ ἔσχατον ἔγγραφον συνθήκης.
 Uliuazione, θ. τελειοποίησης.
 Uliuino, — a, ἔ. ἔσχατος, τελευταῖος || — a ora, — o di, ἡ ἐσχάτη ὥρα, ἐσχάτη ἡμέρα, τὸ τέρας τοῦ βίου, ὁ θάνατος || (κατ' ἔκτ.) αὐτελής, οὐτιδανός, ποταπός || —, οὐσ. ἄρ. τὸ ἄκρον, ὁ ἀνώτατος βαθμός.
 Ulioro, — trice, οὐσ. ἐκδικητής.
 Uliuoneo, — a, ἔ. ἐκούσιος.
 Uliulare και ulu —, ρ. οὐδ. ὠρούμαι.
 Uliuato και uluato, οὐσ. ἄρ. ὀδυρμός, ὀλοφροσύνη, ὀργή, οἰμωγῆ.
 Uliua, οὐσ. ἄρ. ψυτὴν ὑδροχαρῆς, τὸ βούταρον, ἡ τύφη.
 Uliuamente, ἐπιρ. ἀνθρωπίνως || μεταφ. φιλανθρωπῶς, ἐπιεικῶς.
 Uliuare, ρ. οὐδέτερον και — si, αὐτ. (θεολ.) ἐνανθρωπῶ, = farsi uomo.
 Uliuato, — a, πθ. μετ. τοῦ uluare, ἐνσασκαρμμένος, ἐνσασκαρμένος.
 Uliuista, οὐσ. ἄρ. εἰδήμων τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν, φιλόλογος || μαθητῆς γυμνασίου.
 Uliuista, — tade, — tate, οὐσ. θηλ. ἀνθρωπότης, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, τὸ ἀνθρώπινον γένος || ἀγαθότης, φιλανθρωπία || le —, πλθ. τὰ ἐγκύκλια μαθητήματα.
 Uliuitario, οὐσ. ἄρ. και ἔ. οικονομολόγος μεριμνῶν περὶ τῆς τύχης τοῦ ἀνθρώπινου γένους || καθηγητῆς γυμνασίου.
 Uliuano, — a, ἔ. ἀνθρώπινος || μεταφ. φιλάνθρωπος, οἰκείρμων.

Umazione, οὐσ. θ. ένταφιασμός.
 Umbra, έπ. λοιπόν.
 Umbeliale, έ. διγ. όμφαλικός.
 Umbelice και — bilico, οὐσ. άρ. όμ-
 φαλός || — (κατ' έκτ.) τὸ κέντρον,
 τὸ μέσον.
 Umbella, οὐσ. θ. μικρὰ σκιά || βο-
 τάνη, έδε ombella.
 Umbellifero, — α, έ. (βοταν.) σκια-
 δοφόρος' επί φυτῶν.
 Umellabile, έ. διγ. έπίδεικτικός ό-
 γραφισμός, διαφωτισμός.
 Umattamento, οὐσ. άρ. ύγρανσις.
 Umattante, έ. διγ. ύδραντικός, ύδρο-
 ποιός, δροσιτικός.
 Umettare, ρ. έν. ύγραίνω, καθυγραί-
 νω, διαφρέχω, κοιν. νοσίζω.
 Umettativo, — α, έ. έδε umettate.
 Umettazione, οὐσ. θ. έδε umattamento
 Umeditio, — diceo, — α, έ. (όποκ.)
 ύφυγος, ήμισυών ύγρός.
 Umidezza, θ. ύγρασία, ύγρότης.
 Umidire, ρ. έν. έδε umettante.
 Umidità, — tade, — tate, οὐσ. θ. έδε
 umettamento.
 Umido, — α, έ. ύγρός, κοιν. νοτερός'
 || — οὐσ. άρ. ύγρασία.
 Umigare, ρ. οὐδ. πλαδαροῦμαι.
 Umile, έ. διγ. κορβός, χθαμαλός, μι-
 κρός, όλίγον ύψηλός || — (έπί προ-
 σώπων) ταπεινός, μετριόφρων, σε-
 βόμενος πάντα άνώτερον || — (κατ'
 έκτ.) εύταλής, χαμηλής.
 Umilmente, έπ. έδε umilmente.
 Umiliamento, οὐσ. άρ. umiliazione.
 Umiliante, έ. διγ. ταπεινωτικός.
 Umilianza, οὐσ. θ. έδε umiltà.
 Umiliare, ρ. έν. ταπεινώ || μεταφ.
 πρᾶνω || — si, άπ. ταπεινούμαι,
 μετριόφρονά.
 Umiliativo, — α, έ. έδε umillante.
 Umiliato, — α, μετ. τοῦ umiliare.
 Umiliazione, οὐσ. θ. ταπεινώσις, τα-
 πεινώσις συναίσθησις || μεταφ. έ-
 ζευτελισμός, εύτελεσις λέξεις, εύτελής,
 ποταπή έργα.
 Umilarsi, ρ. άπ. έδε umillarsi.
 Umilissimo, — α, (όποκ. τοῦ umile)
 ταπεινότητας, εύσεβέστατος.

Umilmente, έπ. ταπεινός.
 Umilia, — tade, — tate, οὐσ. θ. έδε
 umiliazione.
 Umorale, έ. διγ. (ιατρ.) ύδρογενής.
 Umore και omore, οὐσ. άρ. οίονδή-
 ποτε τοῦ σώματος ύγρόν, αίμα, χυ-
 λός, χολή, κτλ. || — i, μεταφ. πλθ.
 κακοχυμαί επιφέρουσαι νόσους ||
 διάθεσις, κλίσις τής ψυχής εἰς τι
 έκ φύσεως ή εκ συμβάντος || ball'
 —, (λαρότης, φαίδρτης, εύθυμία,
 έλαρός, εύθυμος, άστειος.
 Umorismo, οὐσ. άρ. (ιατρ.) σύστημα
 άποδίδον πᾶσαν νόσον εἰς τήν δια-
 φθοράν τῶν ύγρῶν.
 Umorista, οὐσ. άρ. εύερέθιστος, οἰό-
 χολος, ιδιότροπος.
 Umoristico, — α, έ. χαρλις, άστειος.
 Umorosità, — tade, — tate, θ. χυμῶν
 άφροσία.
 Umoroso, — α, έ. χυμώδης.
 Umulo, οὐσ. άρ. βοτάνη άγρία, έδε
 ruvistico.
 Una, έπ. όμοῦ, συνάμα.
 Unanimamente και unanimente, έπ.
 ήμοθυμα.
 Unanime, έ. διγ. ήμόθυμος, ήμόφω-
 νος, γενικός.
 Unanimità, οὐσ. θ. ήμοφωνία.
 Unicare, ρ. έν. και:
 Uccinare, ρ. έν. άρττομαι δι' άγχύ-
 λης, κοιν. με γάντσον.
 Uccino, οὐσ. άρ. άρπάγιον, άγκυλή,
 κοιν. γάντσος.
 Uccinato, — α, καθ. μετ. τοῦ ucci-
 nare || — έ. άγκιστρωτός.
 Uccisione, οὐσ. θ. έδε ondeggiamento.
 Ucciso, — α, έ. άπ. έδε:
 Ucciosimo, — α, έ. άπ. τακτικόν,
 ένδέκατος.
 Uccidi, οὐσ. άρ. ένδεκα.
 Ucculazione, οὐσ. θ. έδε ondulazione.
 Ungere, ρ. έν. έδε unguere.
 Unguere, ρ. έν. έδε unguere.
 Unguero, άρ. νόμισμα τής Ούγγα-
 ρίας, ισότιμον τῷ τσικινίφ.
 Unglia, οὐσ. θ. ύνοξ τῶν όρνέων και
 θηρίων || έπ. τῶν άπ. του, τοῦ
 βόδς, κτλ. || μεταφ. έλάχιστόν τι,
 σχεδόν οὐδέν || dare nell' — e, έμ-

πίπτω εἰς τήν έξουσίαν τινός.
 Ungliato, — α, έ. γαμφώνυξ.
 Ungliella, θηλ. άλγεινή αίμοδιάσις
 τῶν όνύχων ένεκεν τοῦ φύχους.
 Unglione, άρ. μέγας ύνοξ τῶν όρ-
 νέων ή τῶν θηρίων || έπ. τῶν.
 Ungola και unghia, οὐσ. θ. ύμνιον
 ή νεφέλωμα τὸ επιγινόμενον επί
 τοῦ γιγῶνος τοῦ οφθαλμοῦ.
 Unguagliata, ρ. ένεργ. χρίω, επι-
 χρίω, άλειφω.
 Unguentario και unguentiere, οὐσ.
 άρ. μυροποιός, μυροπώλης.
 Unguenti fero, — α, έ. μυροφόρος.
 Unguento, άρ. Ιαματική άλοιφή.
 Unibile, έ. διγ. ένώσιμος.
 Unicamente, έπίρ. μόνον και μόνον,
 έξαιρετικώς, άποκλειστικώς.
 Unicità, οὐσ. θ. ένότης.
 Unico, — α, έ. μόνος, ένιαίος.
 Unicornio, οὐσ. άρ. μονόκερως.
 Unicornuto, —, έ. μονοκέρατος.
 Unificare, ρ. έν. ένοποιῶ || — si,
 άπ. έννοῦμαι, ένοποιούμαι.
 Unificazione, οὐσ. θ. ένοποίησης.
 Unifermarsi, ρ. άπ. συμμορφοῦμαι,
 προσμοιούμαι, συγκαταναεῦω.
 Uniforme, έ. διγ. ήμοίμορφος, ή-
 μοειδής, τοῦ αὐτοῦ είδους, μιᾶς μό-
 νης μορφής || —, οὐσ. άρ. στολή,
 Ιματισμός άξιωματικῶν.
 Uniformemente, έπ. ήμοιομόρφως,
 ήμοειδῶς, ήμοιστρόπως.
 Uniformità, — tade, — tate, οὐσ. θ.
 τὸ ήμοιομόρφον.
 Unigono, — α, έ. έδε:
 Unigenito, — α, έ. μονογενής.
 Unilaterale, έ. διγ. (βοταν.) μονό-
 πλευρος || μονομερής.
 Unimento, οὐσ. άρ. ένωσις, συνένω-
 σις, συναρμογή.
 Unione, οὐσ. θ. ένωσις || μετ. σύ-
 ναψις' f συμφωνία || — dei scssi,
 γάμος, συνοικέτιον.
 Unirato, — α, έ. μονοτάχος, γεννῶν
 έκαστος έν μόνον ζῶον.
 Unire, ρ. έν. ένῶ, συνάπτω εἰς έν,
 συνενῶ, ένοποιῶ, συνδέω || — si,
 άπ. συνεννοῦμαι, συνάπτομαι, συν-

δέομαι, συσσωματοῦμαι.
 Unillabo, — α, έ. μονουλλαβος.
 Unisonanza, θ. (μουσ.) ήμοφωνία.
 Unisono, θ. συμφωνία δύο ή πλειο-
 τῶν φθόγγων, χορδῶν κατ' οὐδέν
 οὔτε βαρότητα, οὔτε δέυτητα άλλή-
 λων διαφερόντων, ήμοτονία, ήμοφω-
 νία, συνήχησις.
 Unissimo, — α, έ. (όποκ.) μονώτατος.
 Unità, — tade, — tate, θηλ. ένότης'
 μονάς || l' — di dio, ή τοῦ Θεοῦ
 ένότης || μεταφ. ήμόνοια, σύμνοια,
 ήρμονία.
 Unitamente, έπ. συνημμένος.
 Unitario, — α, έ. μονοθεϊστής, άρει-
 ανός, άρετικός ως ό "Άρειος.
 Unitivo, — α, έ. ένωτικός || (γραμ.)
 σύνδεσμος συμπλεκτικός.
 Unito, — α, καθ. μετ. τοῦ unire, ήνω-
 μένος, συνημμένος, συναψής || μετ.
 ήμαλός, λείος || άπ. λείος || σύμφωνος'
 || σύμμαχος || κατηχησόμενος.
 Unitore, — trice, οὐσ. έιρονοποιός,
 συμβιβαστής.
 Univalve και univalvo, — α, έ. μο-
 νόθυρος, επί όστράκων.
 Universale, έ. διγ. παγκόσμιος, γε-
 νικός, προγμάτων || rimedio —, πα-
 νάκεια, φάρμακον θεραπεῦον πᾶσαν
 νόσον || in — (έπ.) γενικῶς.
 Universalità, — tade, — tate, οὐσ. θ.
 τὸ παγκόσμιον, γενικότης.
 Universalità, — tade, — tate, θ. γενι-
 κότης || Πανεπιστήμιον.
 Universo, οὐσ. άρ. τὸ σύμπαν, ή οι-
 κομένη, ό κόσμος, οι σύμπαντες,
 ή όμάς, τὸ όλον τῶν άνθρώπων ||
 άπασα ή γήινος σφαίρα || in —,
 (έπιρ.) καθολικῶς || — έπίθ. άπας,
 σύμπας.
 Univocamente, έπ. μονοφώνως.
 Univocazione, θ. τὸ μονόφωνον, μο-
 νοφωνία τὸ προσηγορικόν.
 Univoco, — α, έ. προσηγορικός || —
 (γραμ.) ήμόηχος, ήμόνημος' επί ό-
 νομάτων ήμοφώνων μέν, διαφόρων
 δε κατά τήν σημασίαν.
 Unizzarsi, ρ. άπ. ταυρίζομαι, έννοῦ-
 μαι, συνεννοῦμαι.

Uno και un, — a, έ. και ούς. είς, μία, έν' επί προσώπων και πραγμάτων || παρακτός μόνον, ένάρθρωσε, δετε ή δσάκις πρόκειται περί ώρισμένων προσώπων ή πραγμάτων || (ώς άόριστος άντ.) τίς, τί || τδ αυτό άτομον, τδ αυτό πράγμα, άντι του un medesimo, ο una, medesima || (ώς άρθρον άόριστον πρό των όνομάτων) un arcaio, un raniere, εξέλικτρών τί, κάλαθός τις, κτλ. || una, (άνταποδοτικόν altra) — per un'altra, έν άντι άλλου || l'una (έν παρενθέσει) παρκατός || a —, a —, (έπιρ.) διακεκριμένος, κειρισμένος, καθ' έν έκαστον, τδ έν μετά τδ άλλο || uno ed —, δ μέν και δ δε.

Unqua ή unque, έπ. ούδέποτε.

Unquanco ή unquanco και unquemai, (έπιρ.) ούδέποτε.

Unire, p. έν. και unire, παθ. μετ. έδε unguere και unire.

Unire και unire, ούς. θ. χρίσις, έπιχρίσις, άλειψις.

Unire, trice, ούς, δ χρίων.

Unire, — a, έ. (όποκ.) ύπαλληλιμμένος.

Unire, — a, έ. (όπερθ.) λίαν ήλιμμένος, =superl di unire.

Unire, — a, παθ. μετ. του unguere, κειρισμένος, εύώδης.

Unire, άρ. έδε unire.

Unire, ούς, άρ. πιμελή, λίπος, παχύτης, λιπαρία || ρυπαρία, ρύπος, ακαθαρσία.

Unire, — inde, — tate, ούς. θηλ. λιπαρότης.

Unire, ούς. θ. (όποκ.) άλειμάτιον.

Unire, ούς. θ. χρίσις, έπιχρίσις, άλειψις || unire ή estoma — τδ άγιον μύρον έπ' έσχάτων της ζωής των ψυχουραγούντων.

Unire, ούς. άρ. εύτελής, εύτεταγός, κοιν. παληάνθρωπος.

Unire, ούς. άρ. ύψηλός, μαγαλώσωμος άνθρωπος.

Unire, άρ. (όποκ.) άνθρωπι-

σος, και (κατ' έκτ.) χαμερτής. Uomiciato και uomiciatolo, ούς. άρ. (όποκ.) άχρεϊος άνθρωπίσκος.

Uomo, ούς. άρ. έν. (uomini πλθ.) πός, έκαστος, άνθρωπος, άτομον, πρόδωπον, άνήρ, γυνή || — di ragione, μηδαμινός, ύποκριτής, άπατεών || — chato, σιγηλός, ήσυχος, όλίγα λαλών || — di lettere, λόγιος || — di eta compiuto, πρεσβύτης, γέρον.

Uoro, ούς. άρ. άνάγκη, χρεια, λέγεται δε μετά των essere fare και avere. Essere —, δέον είναι, άνάγκη ύφίσταται, κτλ. || ύφέλεια, όφελος.

Uosa, θ. ύπόδημα, πήλινον ποδισιον || (στρατ.) πέδιλον σιδηρούν δεδεμένον επί της περιουημίδος.

Uosario, ούς. άρ. ώσόδη.

Uono, ούς. άρ. (uoni και le uona, πλ.) ώδν, κοιν. ώγόν — fresco, ώδν πρόσφατον || — da bere ή — affogate, ροφητά ώά.

Uonolo, άρ. ύνομα μάκτος, ώσειδους και λίαν λευκού || (βοταν.) όφθαλμός καλόμου ή δένδρου' παραφύας || (τεκτ.) κόσμημα ώσειδός.

Urupa, ούς. θ. πτηνόν, δ έποψ.

Uracano, ούς. άρ. λαίλαψ, θύελλα, καταιγίς.

Urania, ούς. (μυθολ.) Ούρανία, μία των Μουσών.

Urano, ούς. άρ. (άστρ.) Ουρανός, δνομα ένός των ένδεκα πλανητών.

Uranografia, ούς. θ. (έκ του άλλ.) ούρανογραφία.

Uranometria, θ. άστρονομία.

Uranoscopia, θ. (λ. έλλ.) ούρανοσκοπία, ώσαύτως άστρονομία.

Uranoscopia, ούς. άρ. (λέξ. έλλην.) ούρανοσκοπιον δεικνύον τά ούρανία φαινόμενα.

Urbanamente, έπ. κομφώς, χαριέντως, φιλοφρόνως.

Urbanità, — tade, — tate, ούς. θ. εύτραπελία, εύγενής τρόποι.

Urbano, — a, έ. άστικός, πολιτικός || — (κατ' έκτ.) εύχαρις, εύγενής,

εύγενικός, κόσμιος, φιλόφρων.

Uredine, ούς. θ. έρσιθή, νόσος των δημητριακών καρπών.

Urente, έ. διγ. καυστικός || μεταφ. κατατραπτικός.

Uretra, ούς. θ. (άναρ.) ούρήθρα.

Urgente, έ. διγ. (κατ)έπειγων.

Urgentemento, έπ. κατεπειγόντως.

Urgenza, ούς. θ. ή κατεπειγουσα άνάγκη, τδ κατεπειγον.

Urgere, p. έν. και ούδ. (κατ)έπειγω.

Urina, urinale urinare, έδε orina.

Urinario, — a, έ. ούρητικός.

Urinativo, — a, έ. διουρητικός.

Urolamento, ούς. άρ. ώρογή λύκου, ή άλλου θηρίου, όλολυγμός || — (κατ' έκτ.) κραυγαι σκυραζικάρδιαι, θρηνος, δδρυμός, κλαυθμός.

Urolare, p. ούδ. ώρόμαι, όλολύζω || μεταφ. δδύρομαι, θρηνώ.

Urolatura, ούς. άρ. δ ώρομένος.

Urolio, άρ. παραγή, ύρυβος, πάταγος, πολλαι κραυγαί.

Urlo, ούς. άρ. (urle και le uria πλ.) έδε urlamento || perdere l' —, μεταφ. καταπλήττομαι, έν και ή διακειμαι κατστάσει.

Urna, ούς. θ. ύδρία, κάπη ή περιέχουσα παρά τοίς άρχαίοις την τέφραν των νεκρών || κληρωτίς, κάπη της ψηφοφορίας.

Uro, άρ. βόνασος, βους πρωσικός άγριος, πασίγνωστος έν Ηρωσία.

Uria, ούς. θ. έχθρα' συντάσσεται δε μετά του ρήματος avere, ως Avere in —, έχθρεύω τινί.

Uriamento, ούς. άρ. ώρησις.

Urtare, p. έν. ώθώ, άπωθώ, έξωθώ || (μεταφ.) έγινώζομαι, προσπαθώ, πάντα κάλων ή λίθων κινώ || — si, αύτ. διαφέρομαι, φιλονικώ.

Urtatore, ούς. άρ. έδε urtante.

Urto, ούς. άρ. ώτισμός, άπωσις || —, παθητ. μετ. του urtare, κατά συγκοπήν του urtato.

Urtone, ούς. άρ. μέγας ώτισμός.

Usabile, επίθ. διγ. εύχρηστος, μεταχειριστός.

Usamento, ούς. άρ. χρήσις.

Usante, έ. διγ. δ χρώμενός τινι.

Usanza, θ. έθιμον, τδ είωθός.

Usare, p. ούδ. χρώμαι || είωθα, κοιν. συνειθίζω || έπιφοιτώ, συγγάζω ές τινα οικίαν || — έν. τίθημι τι έν χρήσει || δαπανώ, καταστρέφω.

Usatamento, έπ. συνήθως.

Usato, — a, παθ. μετ. του usare || —, έ. συνήθης, κοινός ών.

Usaiti, ούσιαστ. άρ. πλ. ύποδήματα των ίππέων.

Ushergo, άρ. θώραξ, σιδηρόπλακος των αρχαίων ίπποτών.

Uscante, έν. μετ. του uscire, έξερχόμενος || μετ. τελευτών, φθίνων || (γραμ.) καταλήγων.

Usciale, ούς. άρ. παραπέτασμα, αύλατα || — έδε soglia.

Usciare, ούς. άρ. έξοδος.

Uscimento, ούς. άρ. έξοδος || μετ. έξοδοσις, τέλος || — di vita, τελευτή του βίου, θάνατος.

Uscio, άρ. θύρα, είσοδος οικίας.

Uscire και escire, έξέρχομαι έξβαίνω' συντάσσεται δε μετά των προθέσεων di, da || — dal seminato, παραληρω, λέγω άρηγ' άδέματα, κα' όισταμαι έξω φρενών || — di passo, βυθίζω ταχύτερον και (μεταφ.) έπισπεύω τι || — di tuono, (μουσ.) παραφωνώ' παρά μέλος έξω, έκπίπτω του ύποκειμένου τόνου.

Uscita, ούς. θ. έξοδος, θύρα || μετ. έξοδοσις, τέλος || (γραμ.) κατάληξις λέξεως.

Uscito, — a, παθ. μετ. του uscire || lavoro — di mano d'un artefice, έργον καλού τεχνίτου.

Uscitura, ούς. θ. έξοδος, έξέλευσις || — (κατ' έκτ.) διάρροια.

Usignuolo, άρ. ή άηδών.

Usitamento, έπ. συνήθως.

Usitatissimo, — a, έ. (ύπερθετ.) συνηθέστατος.

Usitato, — a, έ. συνήθης.

Usu, ούς. άρ. χρήσις, μεταχειριστός || συνήθεια, τδ έθος, τδ έθιμον.

Usu, — a, έ. είθισμένος, συνειθισμένος, είωθός, συνήθης.

- Usofrutto καὶ usufrutto, οὐσ. ἄρσ. κέρποισι, ἐπικαρπία.
- Usoliera, οὐσ. ἄρ. ἰμάς, ὁ τὰς ἀναξιδίους συνδέων.
- Usaro, οὐσ. ἄρ. ὁσμὴ διαδιδόμενη ὑπὸ θηρίου διερχομένου τὰ δάση.
- Ustione, οὐσ. θ. (χειρουργ.) καύσις, καυτηρίασις.
- Ustolare, ρ. οὐδ. φλέγομαι, διακαίνομαι ἔξ ὑπερβολικοῦ πόθου ἀπολαύσεως τῆς τροφῆς ἢ ἄλλου ποθητοῦ ἀντικειμένου.
- Ustorio, — α, ἔ. διάπυρος ἢ speculio ἢ ardente, κάτοπτρον διάπυρον, ὄλον ἢ φακός, συγκαντρῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, καίων καὶ ἀναφλέγων.
- Usuale, ἔ. διγ. συνήθης, κοινός.
- Usualità, οὐσ. θ. τὸ συνήθες.
- Usualmente, ἔπ. συνήθως, κοινῶς.
- Usucapione, θ. (νομ.) κτήσις ἢ διὰ χρόνιαν χρήσεως ἢ νομῆς ξένου κτήματος, παραγραφή ιδιοκτησίας.
- Usucapire, ρ. ἐνσγ. (νομ.) ἰδιοποιεῖμαι ξένον κτῆμα διὰ χρόνιαν χρήσεως ἢ νομῆς ἴδε τὸ προηγούμενον.
- Usucapito, — α, παθ. μετ. τοῦ usucapire, = usurpato.
- Usufruttare, — tuare, ρ. ἐν. νέμομαι, καρποῦμαι τι.
- Usufrutto, οὐσ. ἄρ. ἐπικαρπία.
- Usufruttuario, — α, οὐσ. ἄρ. ὁ καρποῦμενος ἀλλότριον κτῆμα.
- Usura, οὐσ. θ. τοκογλυφία.
- Usurario, — ia, οὐσ. τοκογλύφος.
- Usureggiamento, οὐσ. ἄρ. τοκογλυφία, δανεισμός ἐπὶ ἀνόμῳ, ὑπερβολικῶς τόκω, = usura.
- Usureggiare, ρ. οὐδ. τοκογλυφῶ.
- Usurpamento, ἄρ. ἴδε usurpazione.
- Usurare, ρ. ἐν. σφετερίζομαι, ἰδιοποιεῖμαι, ἄρπάζω ἀλλότριον κτῆμα, ξένον δικαίωμα, χρῶμαι, μεταχειρίζομαι παρανόμως.
- Usurpativamente, ἐπίρ. σφετεριστικῶς, ἄρπακτικῶς.
- Usurpare, — α, παθ. μετ. τοῦ usurpare, δόλω ἢ βίβ. ἰδιοποιηθεῖς.
- Usurpatore, — trice, οὐσ. αἰσαστικ. σφετεριστής, ἄρπαξ.
- Usurpazione, οὐσ. ἠγλ. σφετερισμός, ἰδιοποίησις, ἄρπαγὴ ἀλλοτρίου κτήματος ἢ δικαιώματος.
- Uti, ἄρσ. ὁ πρῶτος φθόγγος τῆς διατονικῆς κλίμακος οὗτ, λεγόμενος τὰ νῦν καὶ do' ἢ τὸ μουσικὸν σημεῖον τοῦ εἰρημένου φθόγγου.
- Utelio, οὐσ. ἄρ. λήκυθος, δοχεῖον ἐλαιοφόρον ἢ ὄξυφόρον.
- Utensili, οὐσ. ἄρ. πλ. τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ σκεύη τοῦ μαγειρείου.
- Uterino, — α, ἔ. ὁ γεννηθεὶς ἐκ τῆς αὐτῆς μητρός, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, δημογαστριος, δημομήτριος, ἀμφιμήτωρ. [μήτρα.
- Utero, οὐσ. ἄρ. (ἀνατ.) ὕστερα, δελφός.
- Utifare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. (ἀπρηχ.) ὠφελῶ, ὠφελοῦμαι.
- Utile, ἔ. διγ. ὠφέλιμος, χρήσιμος ἢ —, οὐσ. ἄρ. τὸ χρήσιμον.
- Utilità, — tadè, — taio, οὐσ. θ. ὠφέλεια, χρησιμότης.
- Utilitare — lizzare, ρ. ἐν. χρησιμοποιοῦ ἢ — si, αὐτ. ὠφελοῦμαι.
- Utilmente, ἔπ. ὠφελίμως.
- Utopia, οὐσ. θ. χώρα ἰδανική, ἐπιγίαιος παράδεισος, γῆ μακαρία ἐπινοουμένη ὑπὸ τινῶν ποιητῶν καὶ φιλοσόφων, τύπος κοινωνικῶν βελτιώσεων ἀνεφάρμοστος, ὁ κατὰ σύστημα ἀρίστης κυβερνήσεως.
- Utopista, οὐσ. ἄρσ. ὁ σχεδιάζων καὶ ἀποβλέπων εἰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς βελτιώσεις ἀνεφάρμοστους, φαντασιολόγος πολιτικός.
- Utre, οὐσ. ἄρ. ἰσχύς.
- Uva, οὐσ. θ. βότρυς, σταφυλή.
- Uvaceo καὶ uvoso, — α, ἔ. σταφυλοειδής, ἢ appartenente ad uva.
- Uvea, οὐσ. ἠγλ. (ἀνατ.) ὁ φακτοειδής χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
- Uvizzolo, οὐσ. ἄρ. ἀγριοστάυλον.
- Uzza, θ. δροσερὰ πρῶνιγὴ αἶρα.
- Uzzo, οὐσ. ἄρσ. πίθου, βυτίου, καιν. βαρελλοῦ ἐξόγκωμα.
- Uzzolo, οὐσ. ἄρ. σφοδρός, μέγας πόθος, = fregola.

V

V, οὐσ. ἄρ. τὸ εἰκοστὸν δεύτερ. γράμ. τοῦ ἀλφάβητου, προφερόμενον ἀπαρραλ-
λάκτως ὡς τὸ γαλλικὸν v καὶ ἐνίο-
τε ὡς τὸ h, γραφόμενον δι' αὐτοῦ
ἀδιαφώνως ἐπὶ τινῶν λέξεων, ὡς ser-
vare καὶ servare, serbo καὶ serbo.
(ἴδε γραμμ.) || κεφαλαίον, ὡς ἄριθμ.
ψηφίον, πέντε, πέμπτος.

Vacabile ἔ. διγ. (luogo -) τόπος ἐ-
πιδεκτικὸς ἐκκενώσεως.

Vacante, ἔ. διγ. κενός, χηρέων, ἀ-
δέσποτος, ἄνευ κυρίου' || ἔλλειπής,
(κατ' ἔκτ.) ἢ διατρέθων περὶ τι.

Vacantaria, οὐσ. θ. περίσσεια, πλεο-
νασμός, πληρονομή.

Vacanza καὶ vacanza, οὐσ. θ. δια-
κοπή μαθημάτων δικαστηρίων ἢ ἄλ-
λων σχολικῶν, ἀνάπαυσις' || χηρεία
ὑπουργήματος, κενή θέσις δημοσία,
ἢ ἄνευ λειτουργοῦ.

Vacare, ρ. οὐδ. (συντοσσόμενον μετὰ
τῆς προθ. di καὶ τοῦ βοηθητικοῦ
essere) σχολάζω, σχολῆν ἄγω, χη-
ρεύω' ἐπὶ δημοσίων θέσεων, ἀξιο-
μάτων, κτλ.' || ἀργῶ, δικάζομαι ἐν
ἀργίᾳ, ἀναπαύομαι, διακόπτομαι ἀπὸ
τῆς ἐργασίας, σχολάζω' ἐπὶ σχολι-
κῶν, δικαστηρίων, κτλ. ἐκκενοῦμαι'
ἐπὶ οἰκιῶν, κτλ. || στεροῦμαι τινος,
ἐλλείπω' || διατρέθω, ἐνασχολοῦ-
μαι περὶ τι.

Vacato, — a, παθ. μετ. τοῦ vacare'
|| —, ἔ. κενός, χηρέων' ἐπὶ θέ-
σεων' || ἔλλειπής, στατηθεὶς, πεπαυ-
μένος.

Vacazione, οὐσ. θ. παύσις, σχολή,
ἀνάπαυσις, διακοπή μαθημάτων ἢ
ἄλλων ἐργασιῶν' || ἔλλειψις ἀπου-
σία, — mancanza,

Vacca, θ. ἡ βούσις, ἐγελοδα.

Vaccara, οὐσ. θ. γυνὴ βουκόλος.

Vaccarella καὶ vaccherella, οὐσ. θ.
(ὄποκ.) δάμαλις.

Vaccaro, οὐσ. ἄρ. βουκόλος.

Vacchetta, θ. (ὄποκ.) δάμαλις.

Vaccina, οὐσ. θ. δαμαλισμός, κοιν.
ἐμβολιασμός τῶν ἀνθρώπων.

Vaccinare, ρ. ἐν. ἐμβολιάζω, ἐμβάλ-
λω τὸ βούτυρον ὑπὸ τὸ δέρμα ἀνθρώ-
που, κοιν. ἐμβολιάζω.

Vaccinatore, ἄρ. ἐμβολιστής.

Vaccinazione, οὐσ. θ. ἐμβολισμός, ἐμ-
βολιασμός, δαμαλισμός.

Vaccino, οὐσ. ἄρ. βούτυρον ἢ βέσιον
πόον, τὸ περὶ τὴν θηλήν τοῦ μᾶ-
στοῦ τῆς βοῦς.

Vacillamento, οὐσ. ἄρσεν. δόνησις,
κλόνησις, σάλος.

Vacillante, ἔ. διγ. κλονούμενος, τα-
λαντεύμενος, κυρίως καὶ μεταφ. ||
spirito —, νοῦς ἀμφορρηπής.

Vacillanza, ἴδε vacillazione.

Vacillare, ρ. οὐδέτ. ταλαντεύομαι,
κλονοῦμαι' || μεταφ. διατάζω.

Vacillazione, οὐσ. θηλ. ταλάντευσις,
κλονισμός, ἀστάθεια' || μεταφ. δι-
σταγμός, ἐνδοιασμός, ἀμφιβολία.

Vacillità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
ἴδε τὸ προηγούμενον.

Vacuare, ρ. ἐν. κενῶ, ἐκκενώ.

Vacuazione, οὐσ. θ. κένωσις.

Vacuità, —tade, —tate, οὐσ. θ. τὸ
κενόν, κενότης, ἔλλειψις ἑλλης' ἐπὶ
ὄλικῶν καὶ ἄδλων ἀντικειμένων' ||
|| d'affetti, ἀπάθεια, τὸ ἄστρογον.

Vacuo, — a, ἔ. ἔρημος, κενός, ἐνόςης,
ἐστερημένος.

Vada, οὐσ. θ. τὸ ἐν παιγνίῳ κατάθε-
μα, κατάβολον.

Vadimonio, ἄρ. (νομ.) ὑπόσχεσις τοῦ

ἐν τῇ εἰκῇ παρίσταται.
Vado, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀβαθεὶς τοῦ ποταμοῦ μέρος, πέρος.
Vadoso, —α, ἐ. ποιὶ διαβατός· ἐπὶ τοῦ ἀβαθοῦς μέρους ποταμοῦ.
Vagabondare, ρ. οὐδ. περιπλανῶμαι τῆδε κάκεισε, οὐδόλως ἐργάζομαι, κοιν. σουρτουκίω· ἐπὶ ἀνθρώπου φυγοπόνου καὶ ναυροῦ.
Vagabondità, —tade, —tate, οὐσ. θ. περιπλάνησις, βίος ἀλήτου, ναυροῦ, φυγοπονία.
Vagabondo καὶ vagabundo, —da, ἐ. πλάνης, ἀλήτης, φυγοπόνος.
Vagamente, ἐπ. ἐπιχαρίτως.
Vagamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε *vagazione*, *vagabondità*.
Vagante, ἐ. διγ. ὁ τῆδε κάκεισε περιφερόμενος, περιπλανώμενος.
Vagare, ρ. οὐδ. περιφέρομαι, περιπλανῶμαι τῆδε κάκεισε.
Vagatore, οὐσ. ἀρ. ἴδε *vagante*.
Vagazione, οὐσ. θ. ἴδε *vagabondità* || —(κατ' ἔκτασιν) περιπασμός, ἀπροσεξία.
Vagellaio, οὐσ. ἀρ. βαφεύς· || (ἀπηρχ.) κεραμεύς, = *vasellaio*.
Vagellare καὶ vagillare, ρ. οὐδ. ἴδε *vacillare*.
Vagello, ἀρσ. λέβης τῶν βαφῶν· || κακκάβιον, μέγα.
Vagheggeria, οὐσ. θ. καὶ
Vagheggiamento, ἀρ. ἐρωτικὸν βλέμμα πρὸς φίλτατον ἢ ποθητὸν πρόσωπον, ἔρωσις, ἀγάπη, φιλτρον.
Vagheggiante, ἐ. διγ. ὁ ἐρωτικῶς βλέπων φίλτατον πρόσωπον.
Vagheggiare, ρ. ἐν. προσήλω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ προσώπου ἐρωμένου, ἐμβλέπω ἀτενῶς προσφιλέσ ἀντικείμενον, ἀγαπῶ, ἐρωτεύομαι, ἐπιποθῶ, θεωρῶ περιπαθῶς καὶ ἡδιστα ἐράσμιον πλάσμα· || —si, αὐτ. ἐμβλέπειν ἀλλήλους περιπαθῶς.
Vagheggiato, —α, παθητ. μετ. τοῦ *vagheggiare*.
Vagheggiatore, —trice, οὐσιαστ. ἐραστής, ἐρωμένος, λάτρης προσώπου ἢ ἀντικειμένου οὐδοθήποτε.

Vagheggino, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) φιλεραστής, ἴδε *damerino*.
Vaghetto, —α, ἐ. χαρίεις.
Vaghazza, οὐσ. θ. πόθος, κλίσις, ἡδονή, τέρψις, θέλητρον.
Vagimento, οὐσ. ἀρ. ἴδε *vagito*.
Vagina, οὐσ. θ. ξιφοθήκη, κολέος· || θήκη οὐδοθήποτε, = *cuisiana*.
Vaginale, ἐ. διγ. (ἀνατ.) τοῦ κολεοῦ, = *della vagina*.
Vagire, ρ. οὐδ. κλαυθμηρίζω ὡς βρέφος.
Vagito, οὐσιαστ. ἀρσ. κλαυθμηρισμὸς βρέφους.
Vaglia, οὐσ. θ. θάρρος, γενναϊότης, ἰκανότης τοῦ νοῦ καὶ τοῦ σώματος· || ἢ ἐν προέσειμῳ ἀποχρέωσις πληρωμῆς τῆς ἀφελίης.
Vagliaio, οὐσ. ἀρ. κοσκινοποιός, κοσκινοπώλης.
Vagliare, ρ. ἐν. κοσκινίζω τὸ ἄλευρον, λιμνάζω, κοιν. λιχνίζω τὰ γεννήματα· || ἐκλέγω.
Vagliatore, —trice, οὐσ. κοσκινητής, = *che vaglia*.
Vaglinatura, οὐσιαστ. θηλ. σινιάσμα, σκύβαλον.
Vaglio, οὐσ. ἀρ. κόσκινον.
Vago, —α, ἐ. περιπλανώμενος.
Vagolare, ρ. οὐδ. περιπλανῶμαι.
Vagone ἢ wagone, οὐσ. ἀρ. σιδηροδρομικὴ ἄμαξα.
Vaguccio, ἀρ. (ὕποκ.) ἴδε *vago*.
Vaiaio, οὐσ. ἀρσ. διεφθοραπώλης ἢ διεφθορογράφος.
Vaiato, —α, ἐ. ποικιλόχρους, ποικίλος, στικτός.
Vaienza, οὐσ. θηλ. ποικιλία χρωμάτων ἀσυνάρτητος, ποικίλημα ἀσύμφωνον, κατ' ἀστεικτον.
Vainiglia, οὐσ. θ. βοτάνη τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ ὁ ἀρωματικὸς αὐτῆς καρπός, ἢ βανίλλια.
Vaio, —α, ἐ. μελανόχρους, ποικιλόχρους· ἐπὶ καρπῶν· || οὐσ. ἀρ. ζωάσιον, σκύουρος ὁ λευκόφατος.
Vaiolare, οὐδ. ποικιλλομαι.
Vaiolato, —α, ἐ. ποικίλος, μελανώπης, στικτός, κηλιδωτός.
Vainolo, οὐσ. ἀρ. καὶ *vainole*, οὐσ.

θ. πλ. (παθ.) λοιμώδης, μεταδοτικὴ νόσος, εὐλογία.
Vainoloso, —α, ἐ. προσβεβλημένος ὑπὸ τῆς εὐλογίας, εὐλογιῶν.
Vainoda, οὐσ. ἀρ. προσωμίμα δουκὸς ἢ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, Γρανσιθβανίας, βαυόδας.
Vainodato, οὐσ. ἀρσ. τὸ ἀξίωμα τοῦ βαυόδα.
Valanga, οὐσ. θ. ὑπερμεγέθης σφαιροειδῆς ὄγκος χιόνος, καταπίπτων ἐκ τοῦ ὕψους τῶν ὄρεων.
Valcava, ρ. ἐν. δια(ὑπερ)βαίνω.
Vale, οὐσ. ἀρ. ἀσκασιμός.
Valeggio, οὐσ. ἀρ. ρώμη, ἰσχός.
Valento, ἐ. διγ. ἐταίρετος, ἔξοχος, κάλλιτος ἐν τινι ἐπιστήμῃ, τέχνῃ ἢ ἐπαγγέλματι· || ῥωμαλέος.
Valentemento, ἐπ. ῥωμαλέος.
Valenteria, —tia, οὐσ. θ. ρώμη.
Valentissimo, —α, ἐ. (ὑπερθ.) ῥωμαλεώτατος, ἰσχυρότατος.
Valentuomo, οὐσ. ἀρ. γενναῖος ἀνὴρ· ἔνδοξος· ἐντιμος, ἀξιόλογος, εὐφυής, συνετός.
Valenna, οὐσ. θ. ἀνδρία· || ἀρετή, τιμή, ἀξία, ἴδε *valore*.
Valere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. δύναμαι, τιμῶμαι, ἀξίζω, ἔχω ἀξίαν, δύναμιν, ἰσχόν, ἰσχύν· || λυσίτελῶ, ὠφελῶ, ὠφελίμος εἰμι· || σημαίνω, δηλώ· || —si, αὐτ. ἴδε *rivalersi*.
Valere, οὐσ. ἀρ. ἀξία, τιμή, ἀντίτιμον· || ἀνδρία, δύναμις.
Valeriana, οὐσ. θ. βοτάνη, νέρκος ἢ ἄγρια, κοιν. βαλεριάνα.
Valentinario, —α, ἐ. ἐπίνοσος, φιλάσθενος, καχεκτικός.
Valetudine καὶ validudine, —, οὐσ. θηλ. εὐρωσσία.
Valevole, ἐ. διγ. ὠφελίμος.
Valevolente, ἐπ. ὠφελίμος.
Validabile, ἐ. διγ. διαβατός.
Valicare, ρ. ἐν. διαβαίνω· || (ἐπὶ χρόνου) παρέρχομαι· || —i limiti del dovere, (μεταφ.) ὑπερβαίνω τὰ ὅρια τοῦ καθήκοντος.
Valcatore, οὐσ. ἀρ. διαβήτης· || —(κατ' ἔκτ.) ἴδε *trasgressore*.

Valico, οὐσ. ἀρ. διάβασις, δίοδος, κάρδος· || μαγγάνιον, ροδάνιον δι' αὐτὸ κλιθεται ἢ μεταξά.
Validamento, ἐπ. στερεῶς.
Validare, ρ. ἐν. ἐπικυροῦ.
Validità, θ. ρώμη, εὐρωσσία· || μετ. ἰσχύς, κύρος, νομιμότης.
Valido, —α, ἐ. ῥωμαλέος, εὐρωστος, δυνατός, ὑγιής· || —(κατ' ἔκτ.) ἔγκυρος, κύρος ἔχων, νόμιμος.
Valigia, οὐσ. θ. μάρσιπος, σάκκος ἐκ δέρματος· || ἵπποπήρα· || γραμματοπήρα.
Valigiaio, οὐσ. ἀρ. σκυτοροφός, λεπαδνοροφός, μάρσιπποποιός.
Valigiatta, θ. μέγας μάρσιπος.
Valigietto, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς μάρσιπος.
Vallame, οὐσ. ἀρ. τὸ μεταξὺ κοιλάδων διάστημα.
Vallare, ρ. ἐν. (περι)γαρκαῶ, ὀχυρῶ θέσιν διὰ τείφων ἢ τοίχων.
Vallare, ἐ. θ. (corona—) στέφανος ἀπονεμόμενος τῷ πρώτῳ ὑπερβάντι τὰ χαρακτηριστικά τῶν πολεμίων.
Vallata, οὐσ. θ. αὐλών, φράγξ· || —(στρατ.) ὀχύρωμα, χωράκιωμα.
Vallato, —α, παθ. μετ. τοῦ *vallare*, ἐπιχυρωμένος· ἐπὶ ἐγγράφων.
Valla, οὐσ. θ. κοιλάς· || —di lagrime, di pianto, (μεταφ.) —δουμοῦ καὶ θρήνου, ὁ κέσμος, ἡ οἰκουμένη.
Vallea, οὐσ. θηλ. ἴδε *vallata*.
Valletta, οὐσ. θ. (ὕποκ.) μικρὰ κοιλάς, = *dim. di valle*.
Vallettina, οὐσ. θ. (ὕποκ.) μικροτάτη κοιλάς.
Valletto, οὐσ. ἀρσ. ἀκόλουθος, θεράπων ὀπηρετῆς οἰκίας.
Vallicoso, —α, ἐ. κοιλόπεδος ἢ μῆλλον κοιλάδων πλήρης.
Valligiano, ἀρ. κοιλάδες κάτοικος.
Vallo, οὐσ. ἀρ. προμαχών.
Vallonnata, οὐσ. θ. ἴδε *vallata*.
Val loncello, ἀρ. μικρὰ κοιλάς.
Vallone, οὐσ. ἀρ. μεγάλη κοιλάς.
Vallonea καὶ valo, —, οὐσ. θ. κηλίδιον, = *ghiana di corro*.
Valorare, ρ. ἐν. ἐπικυροῦ.

Valore. ἄρ. κυρίως, ἀξία τιμῆς || — (κατ' ἔκτ.) ρώμη, δύναμις || ἀρετή, σύνεσις || — delle notte, (μους.) ἡ χρονικὴ δύναμις, ἡ χρονικὴ διάρκεια ἐκάστου τῶν φθόγγων διὰ τοῦ σχήματος τοῦ γραπτοῦ φθόγγου παρενδηλουμένη.

Valoria, οὐσ. θ. (ἀπηρχ.) ἀρετή.

Valorosamente, ἐπ. γενναίως.

Valorosissimo, — α, ἐ. (ὑπερθ.) γενναϊστάτος.

Valoroso, — α, ἐ. ρωμαλέος, γενναίος, ἔξοχος || δραστήριος.

Valente, οὐσ. ἄρ. ἀξία, τιμὴ πράγματος || περιουσία, τὰ ὑπάρχοντά τινος.

Valuta, οὐσ. θ. κυρίως, ἀξία, τιμὴ τὸ ἀντίτιμον || Α —, κατὰ τὴν ἀξίαν || — ricevuta, in contanti, (ἐμπ.) δι' ἀξίαν ληφθεῖσαν τοῖς μετρητοῖς || per — in quietanza, δι' ἀξίαν πρὸς ἐξόφλησιν || per — in merci, δι' — ἐμπορευμάτων || per — ricevuta, δι' — ληφθεῖσαν || per — in conto δι' — εἰς λογαριασμόν.

Valutabile, ἐ. διγ. ἐκτιμητός.

Valutare, ρ. ἐν. ὀρίζω τὴν τιμὴν || — si, αὐτπ. περὶ πολλοῦ ποιῶμαι, (ἐκ)τιμῶ.

Valutarlo, — α, πδ. με. τὸν ναύαγατε.

Valutazione, θ. ἐκτιμήσεις, προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας, τῆς τιμῆς.

Valva, θ. ὀστράκων θύρωμα, θυρίς.

Vaiassoria, οὐσ. θ. (ἀπηρχ.) ὑποτέλεια εἰς ἄρχοντα.

Vaiassore, — ο και var —, οὐσ. ἄρ. (ἀπηρχ.) ὑποτέλης εἰς ὑποτέλη (οὗτος ἐκαλοῦντο ἐπὶ τῶν βαρβάρων αἰώνων, οἱ ὑποκαίμενοι εἰς κόμητας, δοῦκας, ἐπισκόπους, κτλ.

Valvola καὶ valvula, οὐσ. θ. (ἀνατ.) θυρίς, δικλίς, ἐπιγλωττίς, ὅμην προσκειμένος εἰς τὸ ἔνδον τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος καὶ ἀνοίγων μὲν ὅπως διέρχονται τὰ ὕδατα, κλείων δὲ ἵνα μὴ ἐπαυχαμπτωσιν ὅπισθεν || — semilunare, μηναιοδῆς πύλις τῆς καρδίας || — (πεχν.) βαλβίς || — (βοταν.) λόβιον, μικρὸς λο-

βός, μικρὰ σποροθήκη.

Valzer, οὐσ. ἄρ. ὄρχησις γερμανικῆς, ὁ στρόβιλος, βαλλισμός.

Vampa, οὐσ. θ. καύσις, φλόξ || — (κατ' ἔκτ.) σφοδρὸς, διακαὴς πάθος.

Vampeggiante, ἐ. διάκτυρος.

Vampeggiare, ρ. οὐδ. φλογίζομαι, ἐξαστράπτω.

Vampirisme, οὐσ. ἄρ. ἡ εἰς τὰ αἱμόδιφα μορμολόχεια ἀνότητος πρὸς τὴν μεταφ. ἀρα ἀπληστία.

Vampiro, οὐσ. ἄρ. μορμολόκειον, ἀίματοφόρος, κοιν. βρυκόλαξ, (οὐτω καλεῖται σῶμα ἡ φαντασιώδης ἐκ τῶν τῶπων ἐξερχόμενον καὶ ροφῶν τὸ αἷμα τῆς καρδίας τῶν ζώντων κατὰ τὴν δεισιδαιμονία καὶ ἀνότησαν φαντασίαν τοῦ λαοῦ).

Vampiro, οὐσ. ἄρ. ἴδε vampira || ἀστρική, = baleno || menar —, περιεβρομαι, ἐξοργίζομαι, μαίνομαι || ἐπαίρομαι, ἀλαζονεύομαι.

Vampiro, οὐσ. ἄρ. ἴδε vampira.

Vanagloria, οὐσ. θ. κενοδοξία, ἀκρε φιλοδοξία, ἀνότητος φιλαυτία.

Vanagloriarsi, ρ. αὐτ. κενοδοξῶ, κατὰ χῶμαι ἐπὶ σοφία.

Vanagloriosamente, ἐπίρ. ὑπερηφάνως, κενοδοξῶς.

Vanagloriosissimo, — α, (ὑπερθ.) κενοδοξότατος.

Vanaglorioso, — α, ἐ. κενόδοξος, μάταιος, ἀλαζών, ὑπερφίλατος.

Vanamente, ἐπίρ. ματαίως, μάτην, ἀνωφελῶς.

Vanare και vano —, ρ. οὐδ. (ἀπηρχ.) ἴδε vaneggiare.

Vandali, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀρχαῖος τίς λαὸς τῆς Γερμανίας, βαρβάρους καὶ καταστρεπτικῶς, οἱ Οὐάνδαλοι, οἱ Βανδῆλοι, εἰσβαλόντες ἐν τῇ Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Ἰσπανίᾳ καὶ Ἀφρικῇ || — (κατ' ἔκτ.) οἱ τῶν μνημείων καὶ τῶν καλλιτεχνημάτων ὀλετήρες.

Vandalismo, οὐσ. ἄρ. βανδαλισμὸς, ἀμουσία, βαρβάρους καταστροφὴ τῶν καλλιτεχνημάτων.

Vaneggiamento, οὐσ. ἄρ. ἀβραφασύνη, μωρία.

Vaneggiante, ἐ. διγ. ἄφρων, παράφρων, παράληρος, κρονόληρος.

Vaneggiare, ρ. οὐδ. — si, αὐτπ. παραφρονῶ, παραλήρω, μοιραίνω, λέγω ἢ πράττω ἄρητ' ἀθέμιτα, ἔργα παιδαριώδη, νηπιάζω || ὑποκρίνομαι, καυχῶμαι || ἀποτυγχάνω, μεταίτοιμαι.

Vaneggiatore, οὐσιαστ. ἄρ. ἴδε vaneggiante.

Vaneggio, οὐσιαστ. ἄρ. τμήμα ἀγροῦ γεωργηθέν.

Venerello, — α, ἐ. (ὑποκ.) ὀλίγον μωρός, ὀλίγον μάταιος.

Vanzza, οὐσ. θ. ἴδε vanità.

Vanga, οὐσ. θ. δίκελλε, λίσχος.

vangaiuolo, οὐσ. θ. ὑποχή, δίκτυον θυλακοειδές, ἀνηρτημένον περὶ στεφάνην μετὰ μακρὰς λαβῆς.

Vangare, ρ. ἐν. σκάπτω, ἀνασκάπτω, καλλιεργῶ ἀγρὸν διὰ τῆς δίκελλης, διὰ τοῦ λίσχου.

Vangata, θ. γῆ ἐσκαμμένη, ἀνακυλισθεῖσα || τὸ διὰ τῆς δίκελλης καταφερόμενον κτύπημα.

Vangaio, — α. καθ. μετ. τοῦ vangare, ἐσκαμμένος διὰ τοῦ λίσχου ἢ διὰ τῆς δίκελλης.

Vangatore, οὐσ. ἄρ. σκαφεύς, σκαπανεύς, = che vanga.

Vangatura, θηλ. σκάφουσις, σκαφαία καὶ ὁ χρόνος τῆς σκαφαίας.

Vangelico, — α, ἐ. εὐαγγελικός.

Vangelo, οὐσ. ἄρ. ἴδε vangelo.

Vangelista, οὐσ. εὐαγγελιστής.

Vangelizzare, ρ. ἐν. εὐαγγελίζομαι, κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον.

Vangelo καὶ vangelio, οὐσ. ἄρ. τὸ εὐαγγέλιον || dire un — (μεταφ.) λέγω τὴν ἀλήθειαν.

Vangile, οὐσ. ἄρ. δίκελλης τὸ στήριγμα.

Vanguardia, οὐσ. θ. στρατοῦ ἡ ἐμπροσθοφυλακή.

Vainiglia, οὐσ. θ. ἴδε vainiglia.

Vainloquenza, οὐσ. θ. καὶ

Vainloquio, οὐσ. ἄρ. κενολογία, ματαιολογία, κενὸν, μάταιον, ἐπουσιώδεις λόγοι.

Vanire, ρ. οὐδ. λιποθυμῶ.

Vanità, — tade, — tate, οὐσ. θ. κυρίως, τὸ κενόν, κενότης || μετ. κενόδοξία, ματαιότης.

Vanitoso, — α, ἐ. κενόδοξος.

Vannì, οὐσ. ἄρ. πλθ. (ποιητ.) τὰ πέρα τῶν πτερούγων ἢ ἄλλως, αἱ πτέρυγες τῶν πτηνῶν.

Vano, — α, ἐ. κυρίως, κενός || (ἐπὶ προσώπων μεταφ.) μάταιος, κενόδοξος, κοῦφος || (ἐπὶ λέξεων) ἀνωφελής, ἐπουσιώδης, φαντασιώδης || (ἐπὶ πραγμάτων) ἐπίκαιρος, φθαρτός || in —, (ἐπιρ.) μάτην, ἀνωφελῶς.

Vano, οὐσ. ἄρ. τὸ κενόν, χῶρος κενός, = la parte vuota, il voto, il vuoto || μεταφ. τὸ κοῦφον, τὸ ἀχρηστον, τὸ ἐπουσιώδης ἐν οὐρανῷ ποτε πράγματι.

Vantaggio, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὸν ὄφελος, ὀλίγον κέρδος.

Vantaggiante, ἐ. διγ. ὑπέροχος.

Vantaggiare, ρ. ἐν. ὑπερτερῶ, ὑπερέχω, ἔξχω || —, ρ. οὐδ. καὶ — si, αὐτ. βελτιοῦμαι, κτῶμαι τι, ὠφελοῦμαι, κερδαίνω.

Vantaggiatamente, ἐπ. ἴδε vantagiosamente.

Vantaggiato, — α. καθητ. μετ. τοῦ vantaggiare || ἐ. ἐξαιρέτος || (ἐπὶ ἰσχυρίων) εὐρύς, εὐρύχωρος.

Vantaggio, οὐσ. ἄρ. ὑπεροχή, πλεονέκτημα || ὄφελος, κέρδος, ἐπιφορά, πρῶσιμα || καλὴ τύχη, εὐτυχία || α —, (ἐπιρρηματικῶς) ὑπερόχως, ὑπερίνω, = al di sopra || da —, (ἐπιρ.) περισσώτερον, ὑπὲρ τὸ δέον || di gran —, λίαν ἐπωφελῶς, κερδαλέως || mucosator di —, χροτοπαλικτής, ἐπιδιόκων κέρδος διὰ μέσων ἀθεμίτων.

Vantagiosamente, ἐπίρ. ὠφελίμως, ἐπωφελῶς, πλεονεκτικῶς.

Vantagiosissimo, — α. ἐ. (ὑπερθ.) ἐπωφελότατος. || πλεονεκτικῶς.

Vantagioso, — α, ἐπίρ. φιλοκερδής.

Vantaggiose, — zione, οὐσ. θ. καὶ

Vantamento, ἄρ. μεγαλαυχία, ἀήσεις, ἔκαστος.

Vantare, ρ. έν. έκθετάζω, έγκωμιάζω τινά || —σι, αὐτ. μεγαληγορώ, κομπάζω, κάυωμαι, επαιρώμαι || υποαχνοῦμαι τι.
 Vantato, —α, πθ. μετ. τοῦ vantare' || —έ. περίφημος.
 Vantatore, —trice, οὐς. κομπορήμως, τσατολόγος, φέναξ.
 Vanteria, οὐς. θ. μεγαλαυχία, κομπασμός, φανακισμός.
 Vantevole, έ. διγ. πλήρης κενοδοξίας, λίαν κενόδοξος, ἀλαζών.
 Vanto, οὐς. άρ. ίδε vanteria, vantamento' || έπαινος, δόξα' || όφελος, πλεονέκτημα, όπεροχή.
 Vanvera (a—) έπ. τυχάκις, κατασκευασμένος.
 Vaporabile, έ. διγ. —tivo, —a, άτμιστός, εξατμιστός.
 Vaporabilità, —tade, —tate, οὐς. θ. τή άτμιστόν, τή έπιδεκτικόν εξατμισσως, = volatilità.
 Vaporale, έ. άτμώδης.
 Vaporante, έ. διγ. ίδε vaporabile.
 Vaporare, ρ. έν. θυμιάω, όποθυμιώ, καπνίζω, άποκαπνίζω' || —, οὐδ. άναθυμιώ, άτμίζω, εξατμίζω.
 Vaporatore, —trice, οὐς. ό άτμίζων, όή vaporata.
 Vaporazione, θ. άτμισμός, άναθυμίασις' || όποκαπνισμός.
 Vapore, οὐς. άρ. άτμός, άναθυμίασις' || macchina a—, άτμήλατος μηχανή, ή άτμόμαξα τών σιδηροδρομικών, ή σφουρα άποσκιν τήν άμαξοστοιχίαν τοῦ σιρμού' || ναγί a—, άτμόπλοια' || —, (καταχρηστικώς) άντι τοῦ όρθού battello a—, άτμόπλοιον' || —i, πλ. (παθολ.) νευρική πάθησις, καπνοί, ζάλοι, κοιν. τή ύστερικά τών γυναικῶν.
 Vaporevole, έ. διγ. ίδε vaporabile.
 Vaporieta, οὐς. θηλ. (δύσχερ.) άτμόπλοιον άνευ ιστίων, τή έν χρῆσει ίδίως έν Ρωσία.
 Vaporosità, —tade, —tate, οὐς. θ. τή άτμώδες άναθυμίασις.
 Vaporoso, —a, έ. άτμώδης.
 Vaporazione, οὐς. θ. πληγή' || ή έκ

τοῦ δακμοῦ βλάβη τών πληγῶν' || μετ. τιμωρία, σωφρονισμός.
 Varamento, οὐς. άρ. (ναυτ.) πλοίου καθελκυσμός.
 Varare, ρ. έν. (ναυτ.) καθέλκω τή πλοίον έκ τής ξηράς' || προσάγω τή πλοίον εις τήν ξηράν.
 Varese, ρ. έν. διαβαίνω, μεταβαίνω' || οὐδ. παρέρχομαι.
 Varco, οὐς. άρ. διάβασις, διόδος, πάροδος, πόρος.
 Variabile, έ. διγ. (εύ)μετάβλητός, άσταθής' || μετ. παλιμβουλος' || — (γραμμ.) κλιτός, κλινόμενος.
 Variabilità, οὐς. θ. τή εύμετάβλητον. άστάθεια, = mutabilità.
 Variamento, έπ. διαφόρος.
 Variamento, οὐς. άρ. ποικιλία.
 Variante, έ. διγ. διάφορος, άνόμοιος' || —, οὐς. πλ. αὐ διάφοροι γοσφαί τοῦ αὐτοῦ κειμένου.
 Variantemente, έπ. ίδε variamento.
 Varianza, οὐς. θ. ίδε variamento.
 Variare, ρ. έν. μεταβάλλω, άλλάζω, ποικιλίω' || ποιῶ τι διάφορον' || οὐδ. και —σι, αὐτ. διαφέρω, μεταβάλλομαι.
 Variatamente, έπ. ίδε variantemente
 Variato, —a, πθ. μετ. τοῦ variare' || έ. ποικίλος' || μετ. άσταθής.
 Variazione, οὐς. θ. άλλοίωσις, μεταβολή, διαφορά' || —i, οὐς. θηλ. (μουσ.) άλλοιῶσις τοῦ θεματικοῦ μέλους διή τής έμπλοκής νέων φθόγων έπιτελούμεναι άνευ παραφοράς τής έννοίας ή τής ρυθμικής άγωγής, δευτέρωμα, δευτερος τρόπος.
 Varice, οὐς. θ. (παθολ.) ίξια, κισός, διαστολή φλεβός περι τήν κνήμην, κοιν. φλεβόπηγμα.
 Varicella, οὐς. θ. (παθολ.) άνεροουλογία, νόθος εύλογία.
 Varicosità, οὐς. θ. (γυριουρ.) κισοκήλη, έξοδησις τών όσχείων.
 Varicoso, —a, έ. κισούδης.
 Variiegato, —a, έ. ποικίλος.
 Varieggiare, ρ. οὐδέτ. ποικιλιομαι. μεταβάλλομαι, άλλίσσομαι.
 Varietà, —tade, —tate, θηλ. ποικι-

λία' || διαφορά, άνομοιότης.
 Variforme, έ. διγ. πολυετής, ποικιλόμορφος.
 Vario, —a, έ. διάφορος, άνόμοιος' || ποικιλόχρους' || μεταφ. άσταθής, άστατος, κοῦφος' || οὐσιαστ. άρσ. ίδε varietà.
 Varvassore, οὐς. άρ. ίδε varvassoro.
 Vassajo, οὐς. άρ. ίδε vasellaio.
 Vasca, θ. δεξαμενή τών βούσεων.
 Vascello, άρ. μέγα πλοίον πολεμικόν ή έμπορικόν δικροτον.
 Vascolare, —sculare, έ. (άνατ.) άγγειώδης, τών άγγείων.
 Vascolo, οὐς. άρ. (όποκ.) άγγειοιον, μικρόν άγγείον.
 Vascoloso, —a, έ. (άνατ.) ίδε vascolare
 Vascone, άρ. μεγάλη δεξαμενή.
 Vase, οὐς. άρ. ίδε vaso.
 Vasellaio, οὐς. άρ. κηλοουργός, κεραμεύς, άργιλοπλάστης.
 Vaselame, οὐς. άρσ. σκεύη, άγγεία πλήλινα' || —i, άργεντο, δοχεία άργυρά, άργυρώματα.
 Vasellietiera, οὐς. θ. σκευοθήκη.
 Vasello, οὐς. άρ. (όποκ.) μικρόν άγγείον' || ολονδήποτε δοχείον' || (απηρχ.) ναῦς, πλοίον.
 Vaso, οὐς. άρσ. (vasi και le vase, πλ.) άγγείον, δοχείον, πᾶν σκεῦος τοιοῦτον και ίδίως τή έμπεριλαμβάνον όργόν τι' || —i (άνατ.) τή τοῦ σώματος άγγεία, αὐ φλέβες, αὐ αρτηρίαι, κτλ.
 Vassallaggio, άρ. όποτέλεια.
 Vassallo, οὐς. άρ. όποτέλης άρχόντος, ή μάλλον τιμαριώτης όποκείμενος εις άνώτερον τιμαριώτην.
 Vassorio, οὐς. άρ. τετράγωνον έξόλινον σκεῦος πρὸς μετακόμισιν πράγματος' || διακος.
 Vastamente, έπ. έκτεταμένος.
 Vastezza, οὐς. θηλ. (δύσχερ.) τή άχανές εύρυχωρία. μεγάλη έκτασις, — ίδε vastità, εύχρηστότερον.
 Vastissimo, —a, έ. (όποκ.) εύρυχωρότατος.
 Vastità, —tade, —tate, οὐς. θ. εύρυχωρία.

Vasto, —a, έ. εύρύχωρος, εύρύς, μέγας, έκτεταμένος, άπέραντος' || (κατ' έκδοχήν οὐσιαστικήν παρά τοις ποιηταίς) ή θάλασσα, ήκεανός.
 Vale, οὐς. άρσ. (ποιητ.) προφήτης, μάντις' || (κατ' έκτ.) ποιητής.
 Vaticano, οὐς. άρσ. τή έν τή Ρώμη άνάκτορον τοῦ Πάπα.
 Vaticinamento, οὐς. άρ. ίδε vaticinazione.
 Vaticinante, έ. διγ. προφήτης.
 Vaticinare, ρ. οὐδ. μαντεύομαι, προφητεύω, χρησμοφάω.
 Vaticinazione, οὐς. θ. μαντεία, χρησμοφάω, = vaticinio.
 Vaticinio, άρ. μαντεία, χρησμός.
 Ve, άντ. δευτέρου προσώπου κατά μετατροπήν τοῦ voi, ύμεις, ύμιν, = a voi, voi, (ίδε γραμματικήν).
 Ve, έπ. τοπικόν άντι τοῦ vi, εκεί' || ένίστε κατ' άποκοπήν τοῦ v. vedi και vede, βλέπετε βλέπει.
 Vecchia, οὐς. θ. γραιά, γραις.
 Vecchiaccia, οὐς. θηλ. (έπι γλευτής) άθλις, μοχθηρά γραιά.
 Vecchiaia, οὐς. θ. γήρας' || μεταφ. ίδέται παλαιά, τετριμμένα.
 Vecchiardo, —a, οὐς. μοχθηρός γέρον, μοχθηρά γραιά.
 Vecchiccio, έ. γηρατέος, γηραιός.
 Vecchiarello και vecchierello, —a, έ. (όποκ.) πενήχρον γερόντιον, πενήχρον γραιδιον.
 Vecchieto, —a, (όποκ.) γερόντιον, όπισσοῦν γέρον, γερνοφανής, κοιν. γερντάκι, γρητίσα.
 Vecchiezza, —aia, οὐς. θ. τή γήρας.
 Vecchio, —a, έ. γηραιός, άρχαίος, παλιός' || οὐς. γέρον' || marino, ίχθύς άμφίβιος, ή πάχη.
 Vecchione, οὐς. άρ. γέρον ασθάβριος.
 Vecchiotto, —a, οὐς. γέρον, ύγιής, άδραστος, σερυγών, γραιά ειςέτι καλώς έχουσα.
 Vecchissimo, —a, έπιθ. (όποκ.) ύπεργήρος.
 Vecchiume, άρ. παλαιά ράχη.
 Vescia, θ. πολυετής όσπριον, ό βίχος ή άρκος, κοιν. άρακάς.

Vecciato, — a, ἐπίθ. σίτος ἀνάμικτος ἐκ βίκου.

Veccioso, — a, ἐ. ἀρακώδης, ἐμπεριέχων ἀρακόν.

Veece, θ. θέσις, τόπος· ἐν χρήσει ἐπὶ προσώπου καὶ πράγματις ἀντικαθιστῶντος ἄλλο· || in veece ἢ a —, (ἐπιρ.) ἐν τῇ θέσει, ἀντί τινος.

Veconde, ἐπίθ. διγ. ποταπός· φαύλος, μοχθηρός.

Vedente, ἐ. διγ. ὄρων, βλέπων· || —, οὐσ. ἀρ. ἢ δράσις.

Vedere, ρ. ἐν. ὄρω, βλέπω ἀντικείμενόν τι· || ἀνιχνεύω, ἀνερευνῶ· || ζητῶ, συζητῶ, ἀμφισβητῶ· || γινώσκω, οἶδα, κοιν. ἤξεύρω· || (καταχρηστικῶς) ἀκούω, μανθάνω, = p-dire· || ἐνοῶ, κατανοῶ, ἀνακαλύπτω· || θεωρῶ, παράτηρῶ, προσέχω τὸν νοῦν· || — chiaro, (μεταφ.) ἐμβαθύνω τι· || — di la da' monti, (μεταφ.) προσηύ, μαντεύω τὰ κρύβια προφηματὰ τινος· || — e non —, παραβλέπω τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον· || dal — al non —, (ἐπιρρηματικῶς) ἐν ῥητῇ ὀφθαλμοῦ· || non — piu avanti, non — ne piu qua ne piu là, ἐρωτεύομαι ἐμμανῶς, κοιν. ἀναισθητῶ ὑπεραγαπῶν γυναικὰ τινα, κατακυριεύομαι δλοκλήρως ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

Vedere, οὐσ. ἀρ. ἢ δράσις· || — lde avvedimento.

Vedetta, οὐσ. θ. κυρίως, σκοπὸς ἐστῆμινος ἐπὶ τοῦ τεύχους φρουρίου ἢ ἐπὶ τοῦ ἰστού πλοίου καὶ παρατηρῶν, σκοπιωρός· || ἐπιππος πρόσκοπος, φρουρός· || ἐπαγρύπνησις.

Vedimento, οὐσ. ἀρ. (ἀπῆρχ.) ἢ δράσις, ἢ ἔβσις· || ὄπτασια.

Veditore, οὐσ. ἀρ. θακτής, θεωρητής· || σκοπός· || ἐπιστάτης τελευνίου.

Vedova, οὐσ. θ. γυνὴ χήρα.

Vedovaccia, θ. φαυλόδοτος χήρα.

Vedovanza, οὐσ. θ. χήρα.

Vedovare, ρ. ἐν. χήρῶ, καθίστημι χήρον, χήρᾶν· || ἀποστερῶ· || — si, αὐτ. ἐκδύομαι, ἀπογυμναῶμαι.

Vedovella, θ. (ὄποκ.) νασρά, τάλαινα χήρα γυνή.

Vedovile, ἐ. διγ. χήρειος· || οὐσ. ἀρ. προικωδότῃσι τῆς γυναικὸς παρὰ τοῦ συζύγου ἐν περιπτώσει χήρειας, κλήρος· || uscire da' ranni — i, ἀπεκδύομαι τὸ τῆς γηρείας πένθος, ἐκβάλλω τὰ πένθημα ἱμάτια.

Vedovità, — tade, — tate, οὐσ. θηλ. χήρα.

Vedovo, — a, ἐ. χήρος· || (κατ' ἐκτ.) ἄμνος, ἔρμος· || lde privato.

Vedovona, οὐσ. θ. γαία χήρα.

Vedovotta, θ. (ὄποκ.) νέα χήρα.

Veduta, οὐσ. θ. θέα, ἀποψις· || far —, προσποιῶμαι, ὀσκηνομαι.

Vedutamente, lde visibilmente.

Veduto, — a, παθ. μετ. τοῦ vedere.

Veemente, ἐ. διγ. ὄρητικῶς, παρὰφορος, βίαιος, ἔντονος.

Veementemente, ἐπ. ὄρητικῶς, βίαιως, ἐντόμως, σφῆρα.

Veemenza καὶ — zia, οὐσ. θ. ὄρητικότης, σφοδρότης, ὀξυότης, παρὰφορὰ ἐν λόγοις καὶ ἔργοις.

Vegetabile, ἐ. διγ. φυτικῶς, βλαστικῶς, = vegetativo.

Vegetale, ἐ. διγ. φυτικῶς· || — i, οὐσ. ἀρ. πλ. τὰ φυτὰ καθόλου εἰπεῖν.

Vegetare, ρ. οὐδ. καὶ — si, ρ. αὐτ. βλαστάνω, φύομαι, αὐξάνομαι.

Vegetativo, — a, ἐ. lde vegetabile.

Vegetato, a, πθ. μετ. τοῦ vegetare.

Vegetazione, θ. ἐκβλάστησις.

Vegetevole, ἐ. διγ. lde vegetabile.

Vegeto, — a, ἐ. εὐρωστος, ὕγιής.

Veggente, ἐ. διγ. ὄρων, βλέπων.

Veggentemente, ἐπ. ἀναφανδόν.

Vegghia, vegghiante, vegghiare, lde veglia, κτλ.

Vegghievole, ἐ. διγ. ἀγρυπνος, προνοητικῶς, προφυλακτικῶς.

Vegghivolmente, ἐπίρ. ἀγρύπτως, προφυλακτικῶς.

Vegghia, οὐσ. θ. ἀμαξία, φόρτος ἀμαξίης· || βυτίου χωρητικότης καὶ ἀπλῶς, βυτίον ολονθήποτα.

Vegghiale, ἀρ. βίκος μαῦρος.

Veglia, οὐσ. θ. ἀγρυπνία, διανυκτέ-

ρευσις, κοιν. νυκτέρι· || ἑσπερίς, νυκτερινὴ συναναστροφή.

Vegliante, ἐ. διγ. ἀγρυπνος, κυρίως καὶ μεταφορ. || — (νομ.) ὁ ἰσχύων νόμος.

Vegliardo, οὐσ. ἀρ. γέρον.

Vegliare, ρ. οὐδ. ἀγρυπνῶ τὴν νύκτα, διανυκτερεύω ἐν ἐργασίᾳ ἢ συναναστροφῇ· || (ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων) ἐκτιμῶμαι παρὰ πάντων, εὐδοκίμῶ, φημίχομαι· || — ρ. ἐν. ἐπαγρυπνῶ, φυλάττω, ἐπιτηρῶ τί, τινα.

Vegliatore, — trice, οὐσ. ἀγρυπνός, ἐργηγορός· || μεταφ. ἐπιτηρητής.

Veglievole, ἐ. διγ. ἀγρυπνός· || μεταφ. προνοητικῶς, προσεκτικῶς.

Veghivolmente, ἐπ. ἀγρύπτως, lde vegghivolmente.

Veglio, οὐσ. ἀρ. (ποιητ.) πρεσβύτης, γέρον.

Vegnente, ἐ. διγ. προσεχής, ἐπιγιγόμενος, ἐπίων· || εὐρωστος, καλῶς ἔχων.

Veicolo καὶ veiculo, οὐσ. ἀρ. φορτεῖον, ὄχημα, κοινὴ ἄμαξα· || (κατ' ἐκτ.) διοχευτήριον, μέσον, τρόπος.

Vela, οὐσ. θ. ἰστίον πλοίου· || stringer le — e, ὑποστέλλω τὰ ἰστία· || A — c, gonfie, πλησιάζω· || far poche — e, περιστέλλω τὰ ἰστία· || far cadere le — e all'ira, al furore, καταστέλλω τὴν ὀργήν, τὴν μανίαν· || (κατὰ μετωνομίαν) ναῦς, πλοῖον.

Velabile, ἐπ. ἐπικαλυπτός, ἐπιδικτικῶς καλύψω.

Velame, οὐσ. ἀρ. κάλυμμα, ἀπικάλυμμα, παραπέτασμα, κοιν. σκέπασμα· || (κατ' ἐκτ.) ὕμνη λεπτὸν φύλλον ἢ φλοῖός· || — i, (περιλ.) ἄφθονα καλλόμενα.

Velamento, οὐσ. ἀρ. κάλυψις· || — (ζωγρ.) ἐπιχρῶσις.

Velare, ρ. ἐν. καλύπτω, ἐπικαλύπτω· || (κατ' ἐκτ.) κρύπτω, ἀποκρύπτω· || — (ζωγρ.) ἐπιχρωματίζω· || — si, αὐτ. καλύπτομαι καὶ (μεταφ.) ἐξαφανίζομαι, γίνομαι ἀφαντός· || — si, (ἐπὶ γυναικῶν) ἀσπαζομένω

τὸν μοναχικὸν βίον· ἐγκατακάσομαι ἐν τῇ μονῇ, γίνομαι μοναχῆ, ἐνδύομαι τὴν μοναχικὴν στολήν.

Velata, οὐσ. θ. γυναικίως χιτῶν ποδήρης, κοιν. φοῦστα· || ἀνδρικὸν ἱμάτιον, ἐπενδότης κοντός· || μοναχὴ ἀρκισθείσα· || (ναυτ.) ἰστιοδρομία.

Velatamente, ἐπ. κεκαλυμμένος.

Velato, — a, παθ. μετ. τοῦ velare, κεκαλυμμένος, ἐπισκεπής.

Velatore, — trice, οὐσ. ὁ καλύπτων, ὀσκηρῶν τι.

Velatura, οὐσ. θ. (ζωγρ.) ἐπιχρῶσις· || (ναυτ.) ἰστιοδρομία.

Velazione, θ. κάλυψις, ἐπικάλυψις· || καθιέωσις μοναχίης, ἐγκατάστασις εἰς τὴν τὸν μοναχῶν χορείαν.

Veleggiamento, οὐσ. ἀρ. (ναυτ.) πλοῦς, ἰστιοδρομία.

Veleggiante, ἐ. διγ. θαλασσοπέρους.

Veleggiare, ρ. οὐδ. (ναυτ.) διαπλέω, πλησιάζω, ἰστιοδρομῶ· || — ενεργ. ἔξαρκτος πλοῖον, ἐφοδίζω δι' ἑλίων τὸν ἀναγκαίων ἰστίων.

Veleggiatore, οὐσ. ἀρ. (bastimento) πλοῖον πλησιεστικόν.

Velanare καὶ vene —, ρ. ἐν. δηλητηριάζω, = avelenare.

Velenifero, — a, ἰσφόρος, φαρμακικός, δηλητηριώδης.

Veleno, οὐσ. ἀρ. δηλητηριώδες, κοιν. τὸ φαρμάκι ζῶων ἐρπετῶν καὶ τινῶν φυτῶν· || μεταφ. μίσος, μῆνις, ὀργή, χαλὴ· || ἐρωτικὸν πάθος, σφοδρὸς ἔρως· || —, lde ruzzzo, fetore.

Velenosamente, ἐπ. μετὰ δηλητηρίου· || μετφ. ὀργίλως, λυσσωδῶς.

Velenosotto, — a, ἐ. (ὄποκ.) ἐπωσοῦν δηλητηριώδης· || ὑπόχολος, ὀλιγον ὀξυόλος.

Velenosissimo, — a, ἐ. (ὄπερβ.) λίαν δηλητηριώδης.

Velenosità, — tade, — tate, οὐσ. θηλ. τὸ δηλητηριώδες, lde, δηλητηριώδες· || μετφ. ὀργή, κακία, μοχθηρία.

Velenoso, — a, ἐ. δηλητηριώδης, ἰσφόρος, φαρμακικός· || — (ἐπὶ προσώπων) ὀργίλος, ὀξυόλος, ἐμμανής, ἀγριός· || δηλητικῶς, φαρμακικός, ἰσφόλος.

Veleria, θ. (ναυτ.) ἱστιουργεῖον.
 Veletta, οὐσ. θ. ἴδε vedetta || —
 (ὄπικ.) μικρὸν ἱστῖον.
 Velettaio, οὐσ. ἄρ. καλυμματοποιός,
 καλυμματοπώλης.
 Velettare, ρ. ἐν σκοπιερούμαι, πε-
 ριβλέπω, παρατηρῶ.
 Vellido, ἄρ. (ὄπικ.) καλυμμάτιον.
 Velia, οὐσ. θ. πετηνόν, λάρος, ὁ μα-
 κρυπτερούς, = calzanava.
 Veliere, ἔ. διγ. (nave—) ταχύπλους
 ναῦς || — οὐσ. ἄρ. πλοῖον ἱστιοφό-
 ρον, (γαλλιστ.) voilier).
 Velificare, ἴδε veleggiare.
 Velina, οὐσ. θηλ. (carta—) χάρτης
 λευκότατος, στιλπνός καὶ χονδρός,
 περγαμηνοειδής.
 Velita, ἄρ. (στρατ.) ὁ παρὰ τοῖς ἀρ-
 χαῖσις Ῥωμαίοις στρατιώτης ἐλα-
 φρῶς ὀπλισμένος, ἀεροβολιστής ||
 — ι, πλθ. οἱ ψιλοί, οἱ γυμνήται,
 ἀεροβολισταί.
 Velletta, οὐσ. θ. ἀδρανής καὶ ἀπραγ-
 ματοποιήτος θέλησις.
 Vellimento, οὐσ. ἄρ. vellimento-
 ne, θ. κνησμός, ἐρεθισμός.
 Velligare, ρ. ἐν. κνήζω, δάκνω, κοιν.
 κεντῶ, ἐρεθίζω.
 Vello, οὐσ. ἄρ. κυρίως, πόκος, μαλ-
 λός, κοιν. μαλλίον τῶν ζώων ||
 (κατ' ἔκτ.) δέρας, δέρμα τῶν μαλ-
 λωδῶν ζώων || — d'oro, τὸ χρυσο-
 μαλλον δέρας.
 Velloso, — α, ἔ. μαλλώδης, λάσιος,
 παχύρριξ.
 Vellutato, — α, ἔ. χλωδῆς, μαλλω-
 τός ἐπὶ ὕψασμάτων.
 Velluto, οὐσ. ἄρ. σπηρικόν, με-
 ταξόν, τὸ κοιν. βελουδόν || ἔ.
 μαλλιασός.
 Vello, οὐσ. ἄρ. μεταξωτόν, λεπτότα-
 τον καὶ διαφανές ὕψασμα, κοιν. σκέ-
 πη || καλύπτρα, κάλυμμα τῶν μο-
 ναχῶν γυναικῶν || prendere || —,
 γίνομαι μοναχή || stare sotto—
 μεταφ. ἐν ἀγνοίᾳ διακίμαι.
 Veloce, ἔ. διγ. εὐκίνητος, ταχύς, ὠ-
 κύπους || στρατιώτης εὐκίνητος, ἔ-
 λαφρός.

Velocemente, ἔπ. ταχέως.
 Velocifero, οὐσ. ἄρ. ταχυκίνητον
 λαωφορεῖον.
 Velocipedo, οὐσ. ἄρ. ποδήλατον.
 Veloceissimamente, ἔπιρ. (ὑπερβ.)
 τάχιστα.
 Veloceissimo, — α, ἔ. τάχιστος.
 Velocità, — tade, — tate, θ. ταχύτης,
 τὸ ταχυκίνητον ἢ εὐκίνητον.
 Velocitare, ρ. ἐν. (ἐπι)ταχύνω.
 Velocitazione, οὐσ. θ. ἐπαύξεισις τῶν
 ρεόντων ὑδάτων.
 Veltra, οὐσ. θ. ἴδε Levriera.
 Veltro, οὐσ. ἄρ. ἴδε Levriera.
 Vena, οὐσ. θ. φλέψ, ἀρτηρία || μεταφ.
 ἀφθονία, θαψίλεια, φυσικὴ κλίσις,
 εὐφυΐα, οἶστρος.
 Venagione, καὶ venaxione, οὐσ. θ.
 θήρα, κυνήγιον.
 Venale, ἔ. διγ. ἀργυρώνητος, ἀγορα-
 στός || μισθωτός.
 Venalità, θ. δωροδοκία, αἰσχροκέρ-
 δεια ὑπαλλήλου, ἢ διὰ δώρων δια-
 φθορά, ἀργυρώνητος, συνειδήσις.
 Venardi, οὐσ. ἄρ. ἴδε venerdì.
 Venare, ρ. ἐν. φλεβοχρωμῶ, ποικιλ-
 λω διὰ χρωματισμοῦ τὰς φλέβας ζύ-
 λου, μαρμάρου, κτλ.
 Venato, — α, ἔ. φλεβώδης ἐπὶ ζώλων,
 μαρμάρων, κτλ.
 Venatrice, οὐσ. θ. κυνηγετικὴ γυνή ||
 ἴδε caçciatrice.
 Venatorio, — α, ἔ. κυνηγετικός.
 Venatura, οὐσ. θ. αἱ τῶν ζώλων καὶ
 λίθων ἐνυπάρχουσαι φλέβες.
 Venazione, οὐσ. θ. κυνηγεσία.
 Vendemmia, θηλ. τρυγητός, κοιν.
 ὁ τρύγος, συγκομιδὴ τῶν σταφυλῶν.
 Vendemiabile, ἔπ. διγ. τρυγησίμος.
 Vendemmiale, οὐσ. ἄρ. ὁ πρῶτος μῆν
 τοῦ ἡμερολογίου τῆς γαλλικῆς ἐπα-
 ναστάσεως, τρυγητής (γαλλιστ.) ven-
 nemiaire).
 Vendemmiamiento, ἄρ. τρύγησις.
 Vendemmiare, ρ. ἐν. τρυγῶ || συν-
 αθροίζω || συλλέγω.
 Vendemmiatore, — trice, οὐσ. τρυ-
 γητής, = ebe vendemmia.
 Vendere, ρ. ἐν. πωλῶ || — α mimu-

to, — a ritaglio, πωλῶ λιανικῶς,
 λιανοπωλῶ, μεριδοπωλῶ, δθύναι,
 ὑψάσματα || — re' contanti, — τοῖς
 μετρητοῖς. || — re' tempi, ἢ a cre-
 denza, — ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἐπὶ πιστώσει.
 Vendereccio, — cia, ἔ. θνῖος, πρᾶσι-
 μος, πρὸς πώλησιν.
 Vendetta, οὐσ. θ. ἐκδίκησις || — ce-
 leste, θαεῖα τιμωρία, νέμεσις || Farsi
 —, ἐκδικουμαι.
 Vendettaccia, οὐσ. θ. μεγάλη, φοβερά,
 ἀνηλεὴς ἐκδίκησις.
 Vendevole, καὶ vendibile, ἔ. διγ.
 πωλήσιμος, εὐκολοπώλητος.
 Vendicabilmente, ἔ. ἐκδικητικῶς.
 Vendicamento, ἄρ. ἴδε vendetta.
 Vendicare, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. ἐπεξέρ-
 χομαι, τιμωρῶ, ἐκδικῶ || — si, αὐτ.
 ἐκδικουμαι κατὰ τινος.
 Vendicativo, — α, ἔ. ἐκδικητικός.
 Vendicato, — α, με. τοῦ vendicare.
 Vendicatore, — trice, οὐσ. ἐκδικη-
 τής, ὁ ἐκδικῶν.
 Vendichevole, ἔ. διγ. ἴδε venticat-
 tivo, ταύσεσμον.
 Vendico, — α, ἔ. (κατὰ συγκοπὴν τοῦ
 vendicato) ἐκδικηθεῖς.
 Vendimento, οὐσ. ἄρ. καί:
 Vendita, οὐσ. θ. πώλησις.
 Venditore, — trice, οὐσ. πωλητής.
 Vendizione, οὐσ. θ. ἴδε vendita.
 Venduto, — α, πωλ. με. τοῦ vendere.
 Beneficio, οὐσ. ἄρ. δηλητηρίαισις.
 Benefico, — α, ἔ. φαρμακευτής.
 Venenare, vendenifero, veneno, ven-
 enoso, ἴδε Venenare, veleno, κτλ.
 Venerabile, ἔ. διγ. σεβάσιμος.
 Venerabilissimo, — α, ἔ. (ὑπερβ.) σε-
 βασιμώτατος, αἰδασιμώτατος.
 Venerabilità, οὐσ. θ. σεβασμιότης.
 Venerandissimo, — α, (ὑπερβ.) σεβα-
 σμιώτατος ἐπὶ ἱερομονάχων.
 Venerando, — α, ἔ. ἴδε venerabile.
 Veneranza, οὐσ. θ. ἴδε venerazione.
 Venerare, ρ. ἐν. σέβωμαι, τιμῶ.
 Venerato, — α, με. τοῦ venerare.
 Veneratore, — trice, οὐσ. λατρευτής,
 εὐσεβής.
 Venerazione, οὐσ. θ. σεβασμός, εὐ-

σέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὰ θεῖα.
 Venerdì, οὐσ. ἄρ. ἡ παρασκευή, ἕκτη
 ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.
 Venere, θ. (μυθ.) ἡ Ἀφροδίτη ||
 — (κατ' ἔκτ.) ὕψα γυνή || (ἀστρ.)
 ἀστὴρ δμώνυμος || (χημ.) χαλκός.
 Veneramente, ἔπ. ἀφροδίτως, ἀ-
 σελγῶς, = lascivamente.
 Veneroso, — α, ἔ. ἀφροδίσιος, ἀφροδι-
 σιακός, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
 Venerevole, ἔ. διγ. ἴδε venerabile.
 Venerosamente, ἔπ. σεβασμῶς,
 εὐλαβῶς, = con venerazione.
 Venia, οὐσ. θ. συγγνώμη.
 Veniale, ἔ. διγ. συγγνωστός, ἐπὶ
 μικρῷ ἀμαρτήματι.
 Venialmente, ἔπ. συγγνωστός (ἐν
 γρ. μόνον ἐπὶ τῆς ἔκφρ. peccar—,
 διαπράττω ἀμαρτημᾶ τι.
 Venimento, ἄρ. ἀφιξις.
 Venire, ρ. οὐδ. ἀφικνουμαι, ἔρχομαι,
 μεταβαίνω, ἐπανακίπτω || μεταφ.
 γίνομαι, γεννώμαι, παράγομαι, κῶ-
 ξάνομαι ἐπὶ οὐτῶν, κτλ. || ἀνήκω,
 ἀποβαίνω || (ἐπὶ νοσημάτων ἢ δυσ-
 ταχημάτων) ἐπισυμβαίνω, ἐπέρχο-
 μαι || (ἀπλῶς) προσεῖμαι, προχωρῶ,
 προάγομαι || — a battaglia, μάχο-
 μαι || — a bene, εἰζοῦμαι καρπο-
 φορῶ εὐδοκίμῶ || — a campo, στρα-
 τοπεδεύω, κατασκηνῶ || — alla lu-
 ce, (ἐπὶ βιβλίων) τύποις ἐκδίδομαι,
 δημοσιεύομαι καὶ, ἄλλως, γεννώμαι,
 — al mondo || — a grado, εὐαρεστῶ,
 Venticello, — α, ἴδε avventicello.
 Venoso, — α, ἔ. φλεβώδης.
 Ventaglia, οὐσ. θ. (στρατ.) προσκό-
 πον, ἢ τοῦ κρένου προσωπίς.
 Ventagliaio, καὶ ventagliaro, οὐσ.
 ἄρ. ριπιδιοποιός, ριπιδιοπώλης.
 Ventaglio, οὐσ. ἄρ. ριπίδιον, ριπίς,
 ἀνεμιστήριον, ὃ γρῶνται αἱ γυναί-
 κες ἀερίζεσθαι ἐν τῷ καύσωνι τοῦ
 θέρους || παρὰ τοῖς κηπουροῖς, στή-
 μα φυτοῦ ἢ δένδρου, ἐν εἶδει ριπι-
 δίου, ἀποτελοῦν, ὡς εἰπεῖν δύο πέ-
 ρογας.
 Ventare, ρ. οὐδ. φυσῶ, πνέω, ἀνε-
 μίζω, ριπίζω || ἐν. ἀπαιδῶ ἢ σεῖω

τι διὰ τοῦ φυσήματος, διὰ τοῦ ἀνέμου
Ventarola, — *ruola*, οὐσ. θ. ἀνεμο-
 δείκτης, ἀνεμοστρόφιγξ.
Ventavolo, οὐσ. ἀρ. βόρειος ἄνεμος.
Venteggiare, ρ. οὐδέτ. φυσῶ, πνέω,
 ἐπὶ ἀνέμου, = *ventare*.
Venteggiato, μετ. τοῦ *venteggiare*.
Ventenario, — *a*; ἔ. εἰκοσαετής.
Venterello, οὐσ. ἀρ. (ὄπακ.) μικρὸς
 ἄνεμος, αὔρα.
Ventessimo, — *a*, ἔ. αἰθ. (τακτ.) εἰ-
 κοστός ἢ οὐσ. ἀρ. τὸ εἰκοστημόριον.
Venti, ἔ. ἀρ. εἴκοσι.
Venticello, οὐσ. ἀρτ. (ὄπακ.) αὔρα,
 ζέφυρος.
Venticinque, ἔ. ἀριθ. εἴκοσι πέντε.
Venticinquesimo, ἔ. ἀριθ. (τακτ.)
 εἰκοστός πέμπτος ἢ — οὐσ. ἀρ. τὸ
 εἰκοστὸν πέμπτον μέρος.
Ventiquaresimo, ἔ. ἀριθ. (τακτ.) εἰκο-
 στός δευτέρως.
Ventiera, οὐσ. θ. ἀεριστήριον.
Ventilabro, οὐσ. ἀρ. πτόον, λιχμη-
 τήριον, λιχνον.
Ventilamento, οὐσ. ἀρ. ἀέρισμα.
Ventilare, ρ. ἐν. ἐκπετάννυμι εἰς τὸν
 ἄνεμον, ἀνεμίζω ἢ ταράσσω, σείω
 ἢ μτφ. συζήτῶ, ἄρηνυῖ, ἐξετάζω.
Ventilatore, οὐσ. ἀρ. ἀεριστήριον,
 μηχανή πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ ἀέρος
 ἐν τόπῳ περικλειστώ.
Ventilazione, θ. διανεμισμός.
Ventina, οὐσ. θ. εἰκοστὴ, εἰκάς.
Ventinove, ἔ. (ἀριθ.) εἴκοσι ἑννέα.
Ventinosesimo, — *a*, ἐπιθ. καὶ οὐσ.
 (ἀριθ. τακτ.) εἰκοστός ἑννατός.
Ventipiovolo, οὐσ. ἀρ. βροχερὸς ἄ-
 νεμος.
Ventiquattresimo, — *a*, ἐπιθ. (ἀριθ.
 τακτ.) εἰκοστός τέταρτος.
Ventitresimo, — *a*, ἔ. καὶ οὐσ. (ἀ-
 ριθ. τακτ.) εἰκοστός τρίτος.
Vento, οὐσιασ. ἀρ. ἄνεμος, πνοή ἢ
venti καὶ ἀρτ. *ventora*, πλ. ἢ —
 συντάσσόμενον μετὰ τῶν ἔ. *dolce*,
grado, *soave*, *frecco*, *forte*, *ga-*
gliardo, *fiurioso*, *impetuoso*, *fred-*
do, *umido* κτλ. ἢ — *prospero*, οὐ-
 ριὸς ἄνεμος ἢ *dare al* — (καὶ) αἰ-

ρω τὰς ἀγκύρας, ἀνάγωμαι, ἀπο-
 πλέω καὶ, ἄλλως, (μεταφ.) διασκορ-
 πίζω ἢ *andare col* — *in* πορρα,
 πλέω ἐκ πύρνης ἀνέμου, οὐριοδρο-
 μῶ' *essere pieno di* —, *μεγαλαυ-*
χῶ, ἀλαζονεύομαι, ἐπαίρομαι ἢ
Trar calci al —, *φυλορραγῶ*, πνέω
 τὰ λοιπία ἢ *passer di* — *alcuno*,
 φανακίζω, ἐξαπατῶ τινα διὰ κενῶν
 λέξεων.
Ventola, οὐσ. θηλ. ἴδε *ventaglio* ἢ
 μέγα φυσητήριον τοῦ πυρός ἢ λι-
 κητήριον ἢ σκιδίδιον λυχνου διὰ
 προσύλασιν τῶν ὀφθαλμῶν κατὰ τοῦ
 φωτός.
Ventolare, ρ. ἐν. ἴδε *ventolare* ἢ
 — οὐδ. καὶ — *si*, αὐτ. ἐξανεμοῦμαι,
 κυματίζομαι.
Ventosa, οὐσ. θ. σικύα, κύαθος, κοιν.
 βεντούζα.
Ventosamente, ἐπ. ὑπεροπτικῶς.
Ventosare, ἐν. ἐπιτίθημι σικύας, κοιν.
 βεντούζας.
Ventosità, — *tade*, — *tate*, οὐσ. θ.
 φυσαι, ἀποπνοαὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ
 τῶν ζώων ἢ — ἴδε *vento*.
Ventoso, — *a*, ἔ. κυρίως, ὑπὴνεμος,
 ἔκθετος εἰς τὸν ἄνεμον ἢ (κατ' ἔκτ.)
 φυσώδης, ἀνεμώδης ἢ ἐπὶ ὄψων φύ-
 στας παραγόντων.
Ventottesimo, — *a*, ἔ. ἀριθ. (τακτ.)
 εἰκοστός ὄγδοος.
Ventotto, ἔ. διγ. (ἀριθ.) εἴκοσι ὀκτώ.
Ventraccio, οὐσ. ἀρ. ὑπερμεγέθης γασ-
 τήρ, γάστρων.
Ventraia, θηλ. γαστήρ, κοιλία μετὰ
 τῶν ἐν αὐτῇ ἐντοσθίων.
Ventrainola, θ. γυνὴ ἐντεροπώλης.
Ventrata, οὐτ. θ. κτύπημα κατὰ τῆς
 κοιλίας ἢ κύσεως, κοροφία.
Ventrei, οὐσ. ἀρ. γαστήρ, κοιλία ἢ
 ἡ ὑτέρα, ἡ μήτρα τῶν γυναικῶν
 ἢ — *inflimo*, τὸ ὑπογάστριον ἢ
male di —, (παθολ.) εἰλεός, κοιν.
 κωλικόπνοος ἢ κολίωμα οἰουδῆποτε
 πράγματος, κοιλότης ἢ τὸ τοῦ πο-
 τamoῦ κύτος.
Ventresca, θ. μεγάλη γαστήρ.
Ventricolare, ἔ. διγ. στομαχικὸς.

Ventricolo, οὐσ. ἀρ. (ὄπακ.) κοιλί-
 διον τῆς καρδίας, περικάρδιον, κόλ-
 πος στόμαχος.
Ventiera, οὐσ. θηλ. ὑπόζωμα, περι-
 ζωμα τοῦ σήματος.
Ventriglio, οὐσ. θηλ. ἡ τῶν πτηνῶν
 λάρυγξ.
Ventrilogo, — *a*, ἔ. ἐγγαστρίμυθος.
Ventunesimo, — *a*, ἔ. (τακτ.) εἰ-
 κοστός πρώτος.
Ventumo, — *a*, ἐπιθ. καὶ οὐσ. (ἀριθ.)
 εἴκοσι ἔν.
Ventura, οὐσ. θ. τύχη, συμβῆν κα-
 λὸν ἢ κακόν ἢ *avare mala* —, *du-*
stuzh ἢ *sare la* —, *proλέγω* τινὶ
 τὰ μέλλοντα ἢ *alla* —, (ἐπιρρημ.) *τυ-*
χαίως, κατὰ τύχην ἢ *per* —, ἴσως,
 ἔνδεσθόμενον.
Venturiera, οὐσ. ἀρ. στρατιώτης ἐ-
 θελοντής.
Venturina, θ. πολύτιμος ἡμιδιαφα-
 νῆς καὶ χρυσόστακτος λίθος.
Venturo, — *a*, ἔ. προσεχής.
Venturoso, — *a*, ἔ. εὐδαίμων.
Venusta, — *tade*, — *tate*, θ. χάρις,
 θέλητρον κάλλος, κομψότης.
Venusto, — *a*, ἔ. χαρίεις, θαλικάρ-
 διος, ὠραίος.
Venuta, οὐσ. θ. ἀφίτις.
Venuto, — *a*, παθ. μετ. τοῦ *venire*
 ἢ *ven-*, (τρόπος προσαγορεύσεως
 πρὸς τὸν ἀπικόμενον) καλῶς ἦλθετε.
Verbaio, οὐσ. ἀρ. ἀκανθών.
Verpe, οὐσ. θ. βέτος, ἀκανθα.
Ver, πρόθ. (κατὰ συγκατῆν τοῦ *ver-*
re) πρὸς, *sic*, *verso* ἢ ἴδε *verao* ἢ
vercho, = *verso che*, ἐν παραβολῇ,
 ὡς πρὸς τοῦτο, = *in paragone*.
Verace, ἔ. διγ. ἀληθής, γνήσιος, ἄ-
 δολος ἢ φιλαλήθης.
Veracamente, ἐπ. ἀληθῶς.
Veracissimo, — *a*, ἔ. (ὕπερθ.) ἀλη-
 θέστατος.
Veracità, — *tade*, — *tate*, οὐσ. θηλ.
 φιλαλήθεια ἢ *verità*.
Veramente, ἐπίρ. ἀληθῶς, βεβαίως
 ἢ ἐν τοσοῦτω, ὅμως, ἄλλῃ.
Veratro, οὐσ. ἀρ. φυτόν, ἐλλέβορος
 ἢ λευκός.

Verbale, ἔ. διγ. προφορικὸς ἢ (γραμμ.)
 ρηματικὸς ἢ *processo* —, τὰ πρα-
 κτικά συνεδρία.
Verbalmente, ἐπ. προσωρικῶς, διὰ
 ζωσῆς φωνῆς.
Verbasco, ἀρ. φυτόν, ἡ φλόμος.
Verbena, οὐσ. θ. φυτόν, συλλεγόμε-
 νον ἐν ἱερῷ τιμὴ τόπος τοῦ Καπιτω-
 λίου, ἡ ἱεροθετήν, ἀφ' ἧς παρὰ τοῖς
 ἀρχ. Ρωμαίοις ἐστέφοντο οἱ τὸν πό-
 λεμον προκηρῦττοντες ἱερεῖς.
Verbicosa ἢ *ca*:
Verbigrazia, ἐπ. φέρ' εἰπαίν, παρα-
 δείγματος χάριν.
Verbo, οὐσ. ἀρ. κυρίως, λέξις, ἔπος,
 ῥῆμα ἢ (γραμμ.) τὸ ῥῆμα, ἐν τῶν
 μερῶν τοῦ λόγου.
Verbosità, οὐσ. θ. πολυλογία.
Verboso, — *a*, ἔ. πολυλόγος.
Verdaccio, ἀρ. κυανοπράσινος, ἀρμε-
 νικὸς λίθος ἢ ἔ. ἀήδης πρᾶσιος.
Verdastro, — *a*, ἔ. ὑπόχλωρος, πρασι-
 νωπός.
Verdazzurro, καὶ *verdeazzurro*, οὐσ.
 ἀρ. κυανοπράσινον χροῖμα.
Verde, ἔ. διγ. χλωρός, πράσινος ὡς
 ἡ χλόη, ὡς τὰ φύλλα τῶν δένδρων.
 ἢ *braverde*, *thalerde* ἢ (ἐπὶ καρπῶν,
 οἴνων κτλ.) *stivado*, *arimado*, *de* ἢ —
 (ἐπὶ προσώπων) *verde*, νεαρός, ἀκ-
 μαίος ἢ *zawrode*, πλήρης ἐπιπέδων.
 ἢ *clà* — (κατ' ἔκτ.) ἡ νεαρὸ ἤλιθα,
 = *giovinezza*, καὶ, ἄλλως, τὸ ἔαρ,
 ἡ ἀνοιξίς, = *la primavera*.
Verde, οὐσ. ἀρ. τὸ χλωρόν, ἡ χλω-
 ρότης, τὸ πρᾶσινον χροῖμα ἢ μεταφ.
 ρωμαλεότης, ῥώμη, ἀκμή ἢ *essere*
condotto al — ἢ *essere al* —, (μτφ.)
 δικάζεται ἐν τῷ τέλει τοῦ βίου, ἐν
 τοῖς ἐσχάτοις.
Verdea, οὐσ. θ. σταφυλὴ λευκή.
Verdeggiamento, ἀρ. χλωρότης.
Verdeggiante, ἔ. διγ. εὐθαλής, χλω-
 ανθής, θαλερός.
Verdeggiare, ρ. οὐδ. χλοάζω, χλο-
 ανθῶ, πρᾶσινίζω.
Verdemezzo, οὐσ. ἀρ. ἡμιχλωρός.
Verderame, ἀρ. ἴος, ὀξείδιον, ἄθος,
 σκυρία τοῦ χαλκοῦ, πρᾶσινον δη-

λητήριον δραστηκώτατον.
 Verdesouco, —a, έ. ήμίξηρος.
 verdello, —a, έ. (όποκ.) υπόγλωρος, υδροπράσινος' ύπόστυφος' || —, ούς. άρ. πράσινον χρώμα προς ζωγραφίαν χρήσιμον' || ή τών ενόρκων έτοιμηγύρα.
 verdazza, ούς. θ. ή τών φυτών χλωρότης' || —. έδε verdume.
 verdiccio, και verdigno, —a, έ. πρασινωπές, =alquanto verde.
 verdognolo, —a, έ. υδροπράσινος.
 verdone, ούς. άρ. πτηνόν, ή χλωρίς.
 verdore, ούς. άρ. έδε verdazza.
 verducato, —a, έ. τετράστομος' επί ξίφους κοπτερού έκ τών τσσαύρων μερών όλον τὸ τρίστομον ή τρίγωνον.
 verdugo, ούς. άρ. τετράστομον, στενόν ξίφος.
 verdume, ούς. άρ. έδε verdazza.
 verdura, ούς. θ. χλόη' || (περιλ.) τὰ κηπευτά, τὰ έδώδιμα λάχανα, κοιν. τὰ χορταρικά' || μεταφ. τὸ έν παντι πράγματι έξάρτηον.
 verecondia, και verecondia, ούς. θ. αιδώς, αιδημοσύνη.
 verecondo, —a, έ. αιδήμων, σεμνός.
 verga, ούς. θ. λεπτή ράβδος, κ. έέργα' || μεταφ. τιμωρία' || σκήπτρον' || πλάστη, καυλός, τὸ άνδρικών μέριον' =lo membro virilo, || —di ferro, di oro, d' argento, ράβδος σιδηρή, χρυσή, άργυρή' || αι ύφασματος ράβδος ή γραμμάτι (γαλλιστί, raies d' etoffe) || ή τών έκχυμένων όρολογίων ράβδος, || — del pastore, ή ποιμαντική ράβδος' || — magica, ή μαγική—
 vergare, ρ. έν. ραβδῶ τὰ ύφασματα, ποιῶ ραβδωτά,
 vergata, ούς. θ. κύπτημα διά ράβδου καταφερόμενον.
 vergatamente, έπ. μετά γραμμών.
 vergatto, —a, πθ. του vergare' || έ. ραβδωτός, κοιν. άραδωτός' επί ύφασμάτων' || γεγραμμένος' επί χάρτου.
 vergella, ούς. θ. (όποκ.) ραβδίον.
 vergello, ούς. άρ. έξευτικός κάλα-

μος, κοινώς έξόθεργα.
 Vergheggiare, ρ. έν. τύπτω, τιμωρῶ, δέρω' || ραβδίζω, έκτινάσσω, έκκουίζω ύφασμα ή δ,τι άλλο.
 Vergheggiato, —a, παθ. μετ. του vergheggiare,
 Vergheggiatore, ούς. άρ. έκαινακτής έρῶν, ταλασιουργός.
 Verghetta, θ. (όποκ.) ραβδίον.
 Verghettato, —a, έ. ραβδωτός' επί θυρεῶν ή οικοσήμεων.
 Verginale, έ. διγ. παρθενικός.
 Vergina, ούς. θ. παρθένος, νεנית, κόρη άπειρόγαμος, άνυμφος' || la — και la sante =, ή Παρθενομήτωρ' ή Θεοτόκος Μαρία,
 verginella, ούς. θ. (όποκ.) νέα παρθένος, =dim, di vergine.
 Vergineo, —a, έ. παρθενικός.
 Verginità, —tade, —tate, θ. παρθενία, ή τής παρθένου κατάσταση.
 Vergogna, θ. αιδώς, αιδημοσύνη, αισχύνη' || άτιμία, ύνειδος' || sentire —, έρυθριῶ, αιδούμαι' || —ε. πλ. τὰ αιδούα.
 Vergognare, ρ. έν. έδε vituperare' || —si, αὐτ. αιδούμαι.
 vergonato —a, παθ. μετ. του vergognare.
 Vergognevolmente, έπ. έδε vergognamente.
 Vergognosa, ούς. θ. φυτών, άκακία ή αισθητική, ή λεγομένη μή μου όπτου. =sensitiva.
 Vergognosamente, έπ. αιδημόνως, μετ' αιδούε, αισχυντηλῶς.
 Vergognoso, —a, έ. αιδήμων.
 Vergola, ούς. θ. (όποκ.) ραβδίον.
 Vergolamento, ούς. άρ. ράβδωσις.
 Vergolare, ρ. έν. σημειῶ διά μηνίσκων.
 Vergolato, —a, μετ. του vergolare.
 Vergone, άρ. έξευτικός κάλαμος.
 Veridicamente, έπ. αληθῶς.
 Veridicità, ούς. θ. φιλαλήθεια.
 Veridico, —a, έ. φιλαλήθης.
 Verificabile, έ. διγ. έπαληθεύσιμος.
 Verificamento, ούς. άρ. έδε verificazione.
 Verificare, ρ. έν. έπιθεβαιῶ, έπικυ-

ρῶ ως αληθές' || έξαλέγω.
 Verificato, —a, μετ. του verificare.
 verificatore, —trice, ούς. θ. έπιθεβαιῶν τι, έλεγκτής.
 Verificazione, ούς. θ. έπιθεβαιῶσις, έξέλεξις τής αληθείας.
 Veriloquio, άρ. έξιστόρησις, διήγησις τής αληθείας, έτυμολογία.
 Verina, ούς. θ. τρυπάνη του ξυλουργου' || (ναυτ.) έξελικτρα.
 Verisimigliante, έ. διγ. έδε verisimile
 Verisimiglianza, ούς. θ. πιθανότης.
 Verisimilitudine, ούς. θ. έδε verisimiglianza.
 Verisimilmente και verisimile —, έ. πιθανώς.
 Verità, —tade, —tate, ούς. θ. αλήθεια' || dire la — λέγω τήν —v.
 Veritevole, έ. διγ. φιλαλήθης.
 Veritieramente, έπ. αληθῶς.
 Veritiero, —a, έ. έδε veritevole.
 Verme και vermo, ούς. άρ. σκώληξ γεννώμενος πανταχού και έντός τών ζώων ή νεκρῶν σωμάτων' || —so-litario, μέγας —, ή ταίνια' || μεταφ. διαβρωτικός — ή μέριμνα, ή άνησυχία, ή άγωνία, ή βάσανος, σφοδρός έρως, μνησικακία.
 Vermena, ούς. θ. κλαδίσκος, κλαδίον, βλαστός.
 Vermicciuolo, ούς. άρ. (όποκ.) σκωλήκιον, =vermicello.
 Vermicellajo, ούς. άρ. πολυφοποιός, πολυφοπῶλης, θ ποιῶν και πωλῶν τῶν κοιν. λεγόμενον οιδέ.
 Vermicello, ούς. άρ. σκωλήκιον' || —i, πλ. (κατ' έκτ.) πολλοί, φιδές.
 Vermichiara, ούς. θ. μικρός σκώληξ θαλάσσιος.
 Vermicolaria, ούς. θ. ζαιθαλής βοτάνη, ή σκωλήκιτις.
 Vermicoso, —a, έ. σκωληκώδης.
 Vermifugie, έ. διγ. σκωληκοειδής.
 Vermifugo, —a, έπίθ. άνθελμιντικός' επί φαρμάκων κατά τῶν έλμίνθων.
 Vermiglia, ούς. θ. λίθος πολύτιμος' έδε rubino.
 Vermigliare, ρ. έν. έρυθραίνω.
 Vermigliezza, ούς. θ. έρυθρότης.

Vermiglio, —a, έπίθ. έρυθρός, ροδόχρους, φοινικικός, κοιν. κόκκινος' || ούς. άρ. τὸ πορφουρόν χρώμα.
 Vermiglione, ούς. άρ. άμιαντ, κιννάβαρι, σάνδυε, κόκκος θ φοινικοῦς, τὸ κοιν. κερμέλι.
 Vermisaca, ούς. θ. έδε verbona.
 Vermine, ούς. άρ. (περιλ.) έντομα ρουπαρά, οί οθειρας, αι κόρατι, κτλ.
 Verminoso, —a, έ. πλήρης ρουπαρῶν έντόμων ή σκωλήκων.
 Vermivoro, —a, έπίθ. σκωληκοβόρος' επί ζῶων τρεφομένων έκ σκωλήκων.
 Vermaccia, ούς. θ. όνομα οίνου λευκού, γενναίου και γλυκέος ως και τὸ τής παραγούσης αὐτῶν σταφυλῆς.
 Vermaccio, άρ. χειμῶν δριμύτατος.
 Vernacolo, —a, έ. αὐτόθων.
 Vernata, έ. διγ. χειμερινός' || solatizio —, ήλιοστασίον χειμερινόν.
 Vernare, ρ. οὐδ. παραχειμαζέω, διαχειμαζέω, διεργεμαί τῶν χειμῶνα' || ριγῶ, τρέμω έκ του ψύχους' || χειμῶν, καταγίς γίνεται.
 Vernata, ούς. θ. χειμῶν.
 vernereccio, —a, έ. χειμερινός.
 Vernicare, —ciare, ρ. έν. βερενικῶ, έπιλαμπρύνω.
 vernice, ούς. άρ. βερενίκιον, χρίσμα προς στίλβωσιν.
 Verniatura, ούς. θ. χρίσις, έπιχρίσις έκ βερενικίου.
 Verbu, ούς. άρ. χειμῶν, ή μετά τὸ ρθινόπωρον ὡρα του έτους' || (κατ' έκτ.) θύελλα, καταγίς, τρικυμία' || μεταφ. τὸ γῆρας' || έ. ταρινός.
 Vero, —a, έ. αληθής, αληθινός, βέβαιος' || — ούς. άρ. τὸ αληθές, ή αλήθεια.
 Verola, ούς. θ. μορμῶ, ζῶον μυθῶδες λεγόμενον προς τὰ νήπια, ως φόδητρον.
 Verone, άρ. δῶμα άσκεπές τὸ επί τής στέγης ὑπερφῶν, ταράτα.
 Veronica, ούς. θ. φυτὸν και τὸ άνθος, ή βερονίκη, τὸ βερονικιον.
 Verrettia, ούς. θηλ. και verrettione, άρ. είδος χονδρού βέλους.
 Verrettata, ούς. θ. άκόντισμα.

Verricello, οὐς. ἄρ. βαροῦλλον.
 Verrina, θ. τερέτριον, τρυπάνιον.
 Verrinare, ρ. ἐν. (ναυτ.) τετραίνω, διατετραίνω, τρυπῶ, διατρυπῶ.
 Verro, οὐς. ἄρ. χοῖρας, ὁ μὴ ἔκτο-
 μάς, = porco non castrato.
 Verruca, οὐς. θ. ἀκροχορδῶν, θύμος,
 τῶλος, κοιν. κρεατοεληγά.
 Verrucaria, οὐς. θ. φυτόν, τὸ ἡλιο-
 τρέπιον.
 Versabilità, οὐς. θηλ. εὐστροφία, τὸ
 εὐμετάβολον, ἀστάθεια.
 Versamento, οὐς. ἄρ. (ἐκ)γύσεις.
 Versante, ἑ. διγ. εὐανάτρεπτος, εὐ-
 κόλως ἀνατρέπόμενος || —, οὐς. ἄρ.
 κλιτύς, καταφέρετα θροῦς.
 Versare, ρ. ἀνερ. γέω, ἐκλέω, κοιν.
 χένω τὸ ἐν δοχείῳ, τὸ ἐν σάκκῳ
 ἐμπεριχόμενον || — lagrime, δα-
 κρυροῦ, κλαίω || ἀνατρέπω, κατα-
 θάλλω || μεταφ. διασπαθῶ, σπατα-
 λῶ, κατασπατεύω || μεταβάλλω, ἀλ-
 λάσσω || στρέφω || — ρ. οὐδ. καὶ
 —si, αὐτ. διατρέπω || κυριεύομαι
 αἰφνης ἐκ τῆς ὀργῆς, ἐξοργίζομαι
 || —, ἴδε consistere.
 Versatile, ἑ. διγ. εὐστροφος, εὐκί-
 νητος, εὐστροφος || —, (μεταφ. ἐπὶ
 ἠθικῆς ἐννοίας) εὐμετάβολος.
 Versatilità, θ. τὸ εὐμετάβλητον.
 Versatissimo, —α, ἑ. (ὑπερθ.) εὐ-
 στροφώτατος.
 Versato, —α, παθ. μετ. τοῦ versa-
 re, χυθεῖς, ἐκχυθείς || — ἑ. (μεταφ.)
 ἔμπειρος, ἐγκρατής τινος γνώσεως,
 εἰδήμων || ἀνεστραμμένος.
 Versatore, — trice, οὐς. χύτης, χυ-
 τήρ, = che versa || — (ἀστρ.) ζώ-
 διον, ὁ ὀδροχός.
 Verseggiamento, ἄρ. στιχουργία.
 Verseggiare, ρ. οὐδ. στιχουργῶ.
 Verseggiatura, οὐς. θηλ. ὁ τοῦ στι-
 χουργεῖν τρόπος.
 Versetto, ἄρ. (ὑποκ.) στιχίδιον ||
 (ἐκκλ.) στίχοι, ψαλμῶν στροφά.
 Versevole, ἑ. διγ. (ἐκ)χυτικός.
 Versiera, οὐς. θ. κοιν. σφρίγγα, καλ-
 λικάντσος, μπουμπούλας. (οὕτως
 ὀνομάζουσιν αἱ παιδοκόμοι φαντά-

σματα, δαιμόνιά τινα κακοποιὰ πρὸς
 ἐκφόβησιν τῶν νηπίων.)
 Versificare, ρ. οὐδ. στιχουργῶ.
 Versificatore, — trice, οὐς. στιχουρ-
 γός, = che fa versi.
 Versificatorio, —α, ἑ. στιχουργικός,
 τῆς στιχουργίας.
 Versificazione, θ. στιχουργία.
 Versione, οὐς. θ. κυρίως, στέαση, πε-
 ριστροφή || μαθήτου ἐξήγησις, μετά-
 φρασις, = traduzione.
 Versipelle, ἑ. διγ. πανοῦργος.
 Verso, οὐς. ἄρ. στίχος || — intero,
 ἐνδεκασύλλαβος || — sciollo, στίχος
 ἀνομοιοκατάληκτος || κελδήμα
 τῶν πτηνῶν || γραμμῆ, στοίχος,
 κοιν. ἀράδα || τρόπος, μέσον || μέ-
 ρος || per un —, ἐξ ἑνὸς μέρους ||
 ἐναντίον, κατά, = contro || πρὸς,
 πρὸς — la sera, πρὸς, περὶ τὴν ἑσπέ-
 ραν || ὡς ἔγγιστα, σγεδὸν περίπου,
 = circa || intorno, (ἴδε γραμματ.).
 Versoria, οὐς. ἄρ. (ἀμμ—) ἡ μαγνη-
 τικὴ βελόνη τῆς πυξίδος.
 Versuto, —α, ἑ. πονηρός, δόλιος, δι-
 πρόσωπος, μοιθηρός.
 Verta, οὐς. θ. (δύσγ.) ἴδε verità.
 Vertebra, οὐς. θ. (ἀνατ.) σπόνδυλος,
 κοιν. σπονδύλι.
 Vertebrale, ἑ. διγ. σπονδυλικός.
 Vertebrale, —α, ἑ. σπονδυλωτός.
 Vertente, ἑ. διγ. (ἀμμ—) τὸ ἐστά-
 μενον ἔτος, ὀλόκληρος ἑνιαυτός.
 Vertenza, θ. ἔρις, λογομαχία.
 Vertere, ρ. οὐδ. ὑψίσταμαι, συνίστα-
 μαι, ὑπάρχω.
 Verticale, ἑ. διγ. κάθετος || punto—,
 τὸ κατακόρυφον σημεῖον ἴδε zenit.
 Verticalità, ἡ κατὰ κάθετον στάσις,
 τὸ τῆς θέσεως ὀρθόν.
 Verticalmente ἐπ. καθέτως.
 Vertice, οὐς. ἄρ. κορυφή, ἄκρα οἰου-
 δήποτε πράγματος || — (ἀστρ.) τὸ
 κατακόρυφον σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ,
 ἴδε zenit.
 Verticillato, —α, ἑ. (βοτ.) σπονδυ-
 λωτός, σπονδυλωφόρος || ἐπὶ ἀνθέων.
 Verticillo, ἄρ. (βοτ.) σπόνδυλος, ἀ-
 θροισμα ἀνθέων περὶ τὸν καυλόν,

Verticità, οὐς. θ. εὐθυμία, ἰδιοστρο-
 φία, τὸ ἰδιότροπον σώματος.
 Vertigine, οὐς. θ. κυρίως περιστρο-
 φή || (παθολ.) εὐλιγέ, σκοτεινὴ σκο-
 τοδινία, καθ' ἣν ὁ πάσχων φαντά-
 ζεται διττὸ βλέπει τὰ πάντα συστρε-
 φόμενα περὶ αὐτόν.
 Vertiginoso, —α, ἑ. (παθολ.) (λιγ-
 γιδῶν, σκοτιδινιδῶν.
 Veruno, —α, ἑ. οὐδαίς, μηδαίς || τίς,
 ἀνθρωπός τις, = alcuno.
 Verziale, ἑ. διγ. χλορός.
 Verziare, ρ. οὐδ. γιοάζω, πραιο-
 νίζω || μεταφ. ἀκμάζω, καλῶς ἔχω,
 εἶμι εὐρωστος.
 Verziola, —gola, οὐς. θηλ. σειρά
 τριῶν παιγνιογράφων ἑμοιοχρῶν.
 Verziere, οὐς. ἄρ. κήπος λαχάνων,
 δένδρων ὀπωροφόρων.
 Verzino, οὐς. ἄρ. ἐυθρόν ξύλον τῆς
 βαφικῆς καὶ τὸ ἐρυθρὸν ἐκ τούτου
 χρώμα.
 Verzire, ρ. οὐδ. ἴδε verziare, ἀμ-
 φοτέρως τὰς ἐκδοχάς.
 Verzitto, οὐς. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὰ τις
 πραιοπητὴ κράμβη.
 Verzume, οὐς. ἄρ. ἴδε verdume.
 Vespa, οὐς. θ. φύσα, ἐκφύσημα δυ-
 σῶδες, κοιν. κουφοπορδή.
 Vespaia καὶ —opa, οὐς. θ. γυνή ἀ-
 δόλσχος, ταυτολόγος.
 Vespaia, θ. κύστις ἡ οὐροδόχος ||
 || (χειρουργ.) φλύκταινα, κοιν. φου-
 σκαλίδα || vespiche, πλ. φλυαρίαι,
 μωρολογίαι, ἀδολογίαι || fare una
 —α, ἀστείζομαι.
 Vesicante καὶ vesicatorio, οὐς. ἄρ.
 ἐκδότης, κοιν. βυζικάντι.
 Vesichetta, οὐς. θ. (ὑποκ.) κυστί-
 διον || — del fiels ἢ — biliare, κύ-
 στις ἡ χοληδόχος.
 Vesicolare, ἐπίθ. διγ. τῆς κύστεως,
 κυστώδης, νεμφολογώδης.
 Vesicosa, —α, ἑ. κυστώδης.
 Vesicosa, οὐς. θηλ. (ὑποκ.) ἴδε ve-
 sicchetta.
 Vesovado, οὐς. ἄρ. ἐπισκοπή, τὸ
 ἀξιωμα ἐπισκόπου καὶ τὸ ἐπισκο-
 πεῖον, ἡ κατοικία αὐτοῦ.

Vesovale καὶ vesovile, ἐπίθ. διγ.
 ἐπισκοπικός.
 Vesovio, οὐς. ἄρ. (ἐκκλ.) ἐπίσκοπος,
 ἱεράρχης ὑποδέστατος τοῦ ἀρχι-
 επισκόπου.
 Vespa, οὐς. θ. περὶ τὸν ἔντομον, ἡ
 σφιξ, ὁμοία τῇ μελίσση.
 Vespaio, οὐς. ἄρ. σφηκῶν, σφηκιά,
 κοιν. σφηκωφωλεά || πτηνῶν, μέρος ὁ
 σφηκοφάγος || σφηκοειδὲς κόσμημα.
 Vespaioso, —α, ἑ. ἴδε sprugno.
 Vespero, οὐς. ἄρ. (ἀστρ.) πλανήτης,
 ὁ Ἑσπερος, ἴδε vespro.
 Vesperilio, vesperillo, οὐς. ἄρ. ἡ
 νυκτερίς.
 Vesperino, —α, ἑ. ἑσπέριος.
 Vespro, οὐς. ἄρ. ἴδε vespaio.
 Vespro, οὐς. ἄρ. ἑσπέρια || (ἐκκλ.) ὁ
 ἑσπερινός, ἡ ὥρα, ὁ κωδωνισμὸς τοῦ
 ἑσπερινοῦ || vespro siciliano, ἡ ἐν
 Σικελίᾳ φορεθὰ σφαγὴ τῶν Γάλλων,
 οὕτως ἐπικληθεῖσα, καθ' ἣν ἀρ-
 ταμένη καθ' ἣν ὥραν ἑσήμεριον ἡ
 ἐκκλησία τὴν ἑσπερινὴν ἀκολουθίαν
 τοῦ Πάσχα ἐν ἔτει 1282 (ἴδε Ι-
 storia) || μεταφ. σφαγὴ ἀνηλιθῆς
 καὶ ἀπροσδόκητος.
 Vessamente, οὐς. ἄρ. καταπίσις, ἴδε
 vessazione.
 Vessare, ρ. ἐν. λυμαίνομαι, καταπί-
 ζω, βυζανίζω, καταδιώκω, κατα-
 στρέφω, ἀνηλιθῶ, ἀδικῶ.
 Vessazione, θ. κίκωσις, καταπίσις,
 καταπόνησις, καταδρομή.
 Vessatorio, οὐς. ἄρ. ἐκδότης.
 Vessillifero, οὐς. ἄρ. στρατιώτης ση-
 μαιοφόρος, = alliere.
 Vessillo, οὐς. ἄρ. στρατιωτικὴ ση-
 μαία || (βοταν.) τὸ ἀνώτατον πέτα-
 λον τοῦ κολοβοσάνθεως φυτοῦ, ὡς ἐκ
 τῆς ἀνοψώσεως ἐν εἶδει σημαίας.
 Vesta καὶ veste, οὐς. θ. ἐσθῆς, ἐν-
 δυμα || μεταφ. τὸ ἀνθρώπινον σώ-
 μα || (κατ' ἔκτ.) κάλυμμα, σκέ-
 πασμα οἰονδήποτε || far la — secon-
 do il ranno, (παροιμ.) ἐξαικονο-
 μῶμαι ἐξ ὧν ἔγω, περιορίζομαι
 εἰς τὰ ἐνόητα, ποιῶ τὰ κατὰ δύναμιν
 Vestale, οὐς. θ. (ἀρχαιολ. φων.) ἰε-

ραία, παρθένος, ἐστίας' || (τὰ νῦν) γυνή σάφρων, μεγίστης ἀγγελίας.
Vestiaro, οὐσ. ἀρ. ἱματιοθήκη, ἱματιοφυλάκιον' || ἡ πρὸς ἱματισμόν, τῶν μοναχῶν χορηγουμένη δαπάνη' || — ἐπιθ. ἀρσ. — α, θηλ. τῶν ἱματίων.
vestibole καὶ —bulo, οὐσ. ἀρ. πρόδρομος, προαύλιον μεγάλης, ἐπιφανοῦς οἰκοδομῆς' || (ἀνατ.) τὸ πρῶτον μέρος τῆς δευτέρας κοιλότητος τοῦ ἐν τῷ σώματι λαβυρίθου.
Vestigio, οὐσ. ἀρ. (vestigii καὶ le vestigia, πλ.) ἕλκος, τύπος ποδῶν ἐπὶ τῆς γῆς τῶν διερχομένων ζώων' || μετὰ μνήμη, ἀνάμνησις, σημεῖον, λείψανον σοφώμενον.
Vestimento, οὐσ. ἀρσ. (vestimenti καὶ le vestimenta, πλ.) ἱματισμός, ἱμάτιον, ἔνδυμα, κοιν. φόρεμα' || ἡ τῶν μοναχῶν ἐσθῆς.
Vestire, ρ. ἐν. ἐνδύω, ἐπενδύω' || οὐδ. καὶ —si, αὐτ. ἐνδύομαι, ἐπενδύομαι' || — οὐσ. ἀρ. ἴδε vestimento.
Vestito, — α, παθ. τοῦ vestire, ἐνδεδυμένος' || οὐσ. ἀρ. ἡ περὶ τῶν ἱματισμῶν χορηγουμένη δαπάνη.
Vestizione, οὐσ. θ. ἡ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος ἐπένδυσις.
Veterano, οὐσ. ἀρ. (στρ.) ἀπόμαχος.
Veterinaria, οὐσ. θ. κτηνιατρική.
Veterinario, — α, οὐσιαστ. καὶ ἐπιθ. κτηνίατρος' || scienza, arte — α, κτηνιατρία.
Vetero, — α, ἔ. παλαιός, γηραιός.
Veio, ἀρ. ἀποδοκιμασία νόμου ψηφισθέντος μὲν παρὰ τῶν βουλευτῶν, μὴ ἐπικυρωθέντος δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως, παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις.
Veitrala, οὐσ. θ. δελουργεῖον.
Veitralo, οὐσ. ἀρ. καὶ ἔ. δελουργός.
Veitrame, οὐσ. ἀρ. δελουργεῖον.
Veitralario, — α, ἔ. τῆς δέλου' || bottega — α, δελουργεῖον.
Veitrala, — triata, οὐσ. θ. ἀπασαὶ αἱ δέλοι τῆς οἰκοδομῆς.
Veitricce, οὐσ. ἀρ. ἄσπινος πολυειδής, ἡ οὐσία, ὁ λόφος, ἡ ἰτέα.
Veitricciaio, οὐσ. ἀρ. ἰτεῶν.

Veitriera, οὐσ. θ. ἴδε vetrata.
Veitricabile, ἔ. διγ. δελωσιμῶς.
Veitriccare, ρ. ἐν. δελωσιμῶ' || — οὐδ. καὶ —si, αὐτ. δελωσιμῶμαι.
Veitriccazione, οὐσ. θ. δελωσις, δελωσιολογία, — i || veitriccare.
Veitrina, οὐσ. θ. ἡ κοινή μίλτος, τὸ ἀντιγόριον, ἔξ οὗ ἐπιχρῶνται τὰ πῆλινα δοχεῖα.
Veitriuo, — α, ἔ. εὐθρυπτος, εὐθρυπτος' || oocchio —, ὀφθαλμὸς δίκορος, ὁ ἕγων γλαυκῶμα.
Veitriolo, — triuolo, ἀρσ. χαλκάνθη, χαλκάνθη, θειωτὸν ἄλας, βιτριόλιον' || (ὕποκ.) τμήμα ὕλου.
Veitriola, οὐσ. θ. πολυειδής βοτάνη ἐκ τῶν κνιδειδῶν, φουμένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν τοιγῶν, καλουμένη ὡς ἐκ τούτου parietaria, ἡ εἶδη τὸ παρδικιον, ἡ ἐλξίνη, ἡ ἡράκλεια, τὸ κλυβάδιον, ἡ κλυβάτις, κοιν. ἀνεμόχορτον.
Veitro, ἀρ. ἕλος' || ποτήριον, φιάλη, πᾶν ὑέλιον μικρὸν σκεῦος.
Veitroso, — α, ἔ. δελώδης' || miniera — α, ἀργυρορυγεῖον, χαλκωρυγεῖον, κτλ.
Veitia, οὐσ. θ. κορυφή, ἄκρον, ἄκρα' || κλαδίσκος, κλαδίον' || κόπανον, ραβδίον ἀλυσιστικόν.
Veitainolo, — la, ἔ. κορυφογενής, κορυφαῖος' || (κατ' ἔκτ.) χυδαῖος.
Veitte, οὐσ. ἀρ. μοχλὸς ἐπιμήκης, ἑλίνας ἢ αἰθροῦς ἀναγείρων, μετακινῶν μεγάλα βάρη.
Veitico, — α, ἔ. τοῦ μοχλοῦ.
Veitina, θ. πίθος βερενικωμένος.
Veitone, οὐσ. ἀρ. παραφυάς.
Veitovaglia, οὐσ. θ. τὰ ἐπιστήσια, τροφὰ ζωοτροφία.
Veitovagliamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιστησιμὸς, — i || veitovagliare.
Veitovagliare, ρ. ἐν. ἐπιστήζειν.
Veitovagliere, οὐσ. ἀρ. τροφωπώλης ἐν στρατοπέδῳ.
Veitnecia, οὐσ. θ. τρυφερὰ κορυφή, ἄκρα τῶν κλάδων δένδρου.
Veitua, οὐσ. θ. ἔπκος ἡ δετιὸν φερτηγὸν ζῶον μισθώσιμον, ὄχημα, ἔ-

μαξα, κτλ. || ἀγώγιον.
Vetturale, οὐσ. ἀρ. ἀμαξηλάτης, ἀγώγιμος.
Vettureggiare, ρ. οὐδ. ἀμαξεύω, μεταφέρειν ἐφ' ἀμάξης.
vetturino, οὐσ. ἀρ. ἐκμισθωτῆς ἵππων, ὄχημάτων κτλ. || ἀμαξηλάτης, ἀγώγιμος.
Vetusta, — tate, — tate, οὐσ. θ. ἀρχαιότης, παλαιότης.
Vetusto, — α, ἔ. ἀρχαῖος, παλαιός.
Vezzatamente, ἐπιθ. ἡδυλογῶς.
Vezzeggiamento, οὐσ. ἀρ. ἡδυλογία, θωπεῖα.
Vezzeggiante, ἔ. διγ. θωπευτικός.
Vezzeggiare, ρ. ἐν. ἡδυλογῶ, ὑποκορίζομαι, θωπεύω.
Vezzeggiativo, — α, ἔ. κολακευτικός, ἴδε vezzeggiante.
Vezzo, οὐσ. ἀρ. ἀβρότης' τέρψις, ψυχαγωγία, κοιν. διασκεδασίς' || συμπεριφορά, τρόπος συνήθειας.
Vezzosamente, ἐπιθ. ἡδυλογῶς' || φιλοφρόνας, θωπευτικῶς.
Vezzoso, — α, ἔ. χαρμῆς, προσφιλέως, ἐράσιμος' || (κατ' ἐναντίον ἐκδοχῆν) ἀνιαρός, δυσφρότης.
Vi, ἐπιθ. (κατ' ἀποκοπήν τοῦ *ivi, qui, vi*) ἐκεῖ, ἐκείσε' || ἀν. β'. προσώπου, ἡμῖν, ἡμᾶς' (ἴδε γραμ.)
Via, οὐσ. θ. κυρίως, ὁδός' || — di dio, ἡ ὁδὸς τοῦ Θεοῦ' || tenere mala —, ἐκτρέπομαι τῆς εὐθείας ἑσοῦ καὶ μεταφ. διάγω ἐν ἀκαλασίαις, ἐσοκέλλω' || τρόπος, μέσος' || μεσολάθησις, μεσότης, συνδρομή' || — e di fatto, αἰκία, βίαι, πληγαί, κακώσεις, χειρῶν νόμος' || — e (ἀνατ.) τὰ ἐν τῷ σώματι διάφορα ἀγγεῖα' || eli —, ἔμπροσθ λοιπόν.
Viadotto, οὐσ. ἀρ. καμαρωτὴ ὁδογέφυρα πιδροδρόμου.
Viaggelto, ἀρ. (ὕποκ.) μικρὰ περιήγησις.
Viaggiante, ἔ. διγ. ὁδοιπόρος.
Viaggiare, ρ. οὐδ. περιηγοῦμαι, ἀποδημῶ.
Viaggiatore, — trice, οὐσ. ὁδοιπόρος, περιηγητής.

Viaggio, οὐσ. ἀρ. ἀποδημία, περιήγησις, ἐπιστροφή' || dare il buon —, εὐχομαι κατευδῖον.
Viale, οὐσ. ἀρ. ἴδε viottola' || στοιχάς, ἐνδρόστοιγία.
Viandante, οὐσ. ἀρ. διαβότης, ὁδοιπόρος.
Viareccio, — α, ἔ. εὐκόμιστος.
Viatico, οὐσ. ἀρ. ἐφῶδιον, τὰ ἐφῶδια, τὰ ὁδοιπορικά, πᾶν β. τι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀναχώρησιν, τρῆφιμα, χρήματα κτλ.
viatore, — trice, οὐσ. περιηγητής, ἴδε viaggiatore.
Viatorio — α, ἔ. ὁδοιπορικός' || (κατ' ἔκτ.) πρόσκαιρος, ἐφήμερος.
Vibrante, ἔ. διγ. πάλλων, δονούμενος, κραδαινόμενος.
Vibrare, ρ. οὐδ. πάλλω, δονοῦμαι, κραδαινόμεμαι' || ἐν. τινάσσω, ἐξακοντίζω' || σε(ω, κινῶ, ταρῆττω' || — si, αὐτ. ἐξακοντίζομαι, τινάσσομαι.
Vibratezza, οὐσ. θ. παλμός, δόνησις, κραδασμός.
Vibrato, — α, παθ. μετ. τοῦ vibrare.
Vibrativo, — α, ἔ. ἐλαστικός.
Vibrazione, οὐσ. θ. ἴδε vibratezza.
Viburno, οὐσ. ἀρ. βοτάνη, κληματῆσις ἡ κοινή, = vronia.
Vicaria, οὐσ. θ. ἐφημερία, ἐπιτροπεία, ἐξαρχία, — vicheria.
Vicariato, οὐσ. ἀρ. τὸ τοῦ τοποτηρητοῦ ἢ ἐξάρχου ἄξιωμα καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτοῦ.
Vicario, οὐσ. ἀρ. ἀνωτέρου ἐπισκόπου ἐπιτροπός' || — di aristo, ἴδε pontefice.
Vice, οὐσ. θ. ἴδε vece' || τὸ ἔργον, τὸ καθήκον ἐκάστου, ἐναλλάξ τελούμενον, ἐναλλαγὴ' || φορὰ, σειρά' || τὸ τοῦ χρόνου διάστημα' || in — (ἐπιτρ.) ἐν τόπῳ, ἀντι, = in vece.
Viceammiraglio, οὐσ. ἀρ. (ναυτ.) ἀντιναύαρχος.
Vicecancelliere, οὐσ. ἀρ. ἀντιγραμματεὺς.
Vicesosolo, ἀρ. ὑποπρόξενος.
Vicecurato, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀντι τοῦ ἐφημερίου τερῶς.

vicedio, οὐσ. ἄρσ. ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πάπας.
 vicegerente, ἄρ. ὑποδιοδυντής.
 vicegerenza, οὐσ. θ. ὑποδιοδυνσις.
 vicegovernatore, ἄρ. ὑποδιοικητής.
 vicelegato, οὐσ. ἄρσ. ἀντεξάρχος, ἀναπληρωτής τοῦ ἐξάρχου.
 vicelegazione, οὐσ. θ. ἀντεξαρμία.
 vicenda, οὐσ. θ. ἀνταπόδοσις, ἀνταμοιβή, ἀνταλλαγή ἢ σχέσις, συγγένεια, ἐπιφοίτησις εἰς τινά ἢ θέσις ἢ ἔργον, ἐργασία ἢ ἀλλαγὴ, μεταβολή ἢ α—, ἢ per—, ἀμοιβαῖόν, ἐναλλάξ.
 vicendevole, ἔ. διγ. ἀμοιβαίος.
 vicendevolezza, οὐσ. θ. ἐναλλαγή, ἀμοιβαϊότης.
 vicendevolmente καὶ vicendevolmente, ἔπ. ἐναλλάξ.
 vicennale, ἔ. διγ. εἰκοσιετηρικός, ὁ κατ' εἰκοσαεταίαν ἐπιγιγνώμενος.
 vicenome, ἄρ. ἀντωνυμία.
 vicepatricia, οὐσ. ἄρσ. ἀντιπατριάρχης.
 viceprefetto, ἄρ. ἀντέπαρχος.
 vicepresidente, ἄρ. ἀντιπρόεδρος.
 vicepresidenza, θ. ἀντιπροεδρία.
 vicepresidente, ἄρ. ἀντιπρόεδρος.
 vice, οὐσ. ἄρ. ἀντιβασιλεύς.
 vice-regente, οὐσ. ἄρσ. ὁ κυβερνῶν ἀντὶ ἄλλου.
 vice-regenza, θ. ἀντιβασιλεία.
 vice-regina, θ. ἀντιβασιλισσα.
 vice-retto, ἄρ. ἀντιπρόεδρος.
 vicesegretario, οὐσ. ἄρ. ὑπογραμματεὺς, δεύτερος γραμματεὺς.
 viceversa, ἔπ. τ' ἀνάπαλιν.
 vicinale, ἔ. διγ. πλησιόχωρος.
 vicinamento, ἔπ. πλησίον.
 vicinanza, οὐσ. θ. γειτνίασις, γειτονία, σφ. γειτονία.
 vicinare, ρ. οὐδ. γειτνιάζω.
 vicinato, οὐσ. ἄρ. ἴδη vicinanza.
 vicinità, —tate, —tate, οὐσ. θ. ὡς τῆ προηγούμενον.
 vicino, οὐσ. ἄρ. γείτων ἢ συμπολίτης, συμπατριώτης ἢ —, —a, ἔ. γείτων, πλησιόχωρος ἢ (ἐπ. ἐγγύς, πλησίον) ἢ vicin, vicino, ἐγγύτητα.

vicissitudine, οὐσ. θ. μεταβολή, μετατροπή, μεταπτώσις τῶν πραγμάτων διαδεχομένων ἀλλήλα.
 vico, ἄρ. στενωπός, στενή δόδος.
 vicioletto, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὰ στενωπός.
 vicolo, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ. τοῦ vico) λίαν μικρὰ καὶ στενή δόδος.
 vidano, οὐσ. ἄρ. ἀντεπίσκοπος, ἐπίτροπος ἐπισκόπου.
 vidente, οὐσ. ἄρ. ἰσχυρὸς ἔχων ὀπτασίαν, δι' ἧν προλέγει τὸ μέλλον, προφήτης, μάντις.
 vidimare, ρ. ἐν. σκοπεύω διὰ πυροβόλου κατὰ τινος.
 viduità, —tade, —tate, οὐσ. θ. χηρεία γυναικός.
 vid, ἔπ. πολὺ.
 viemaggiore, ἔ. διγ. πολὺ μελίων.
 viera, οὐσ. θ. κύκλος μετάλλινος περὶ τὴν λαβὴν μαχαίρου, κτλ.
 vietabile, ἔ. διγ. ἀπαγορευτός.
 vietante, ἔ. διγ. ἀπογορευτικός.
 vietamento, οὐσ. ἄρ. ἢ διὰ νόμου ἀπαγορεύσις.
 vietare, ρ. ἐν. ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω τὸ δεῖνα πρᾶγμα διὰ νόμου ἢ ἀποφύγω, διαφεύγω.
 vietatissimo, —a, (ὑπερθ.) λίαν ἀπηγορευμένος.
 vietativo, —va, ἔ. ἀπαγορευτικός.
 vietato, —a, παθ. μετ. τοῦ vietare.
 vietatore, —trice, οὐσ. ὁ ἀπαγορεύων, = che vieta.
 vietto, —a, ἔ. πανόραχος ἢ ταγγός.
 vietame, οὐσ. ἄρ. τάγγη, οὐσία ταγγίζουσα, λιπαρά.
 viera, θ. τὸ ἐν παρόδῳ λεχθέν.
 viera, καὶ viania, ἔπ. παρευθός.
 vicecuplo, —a, ἔ. εἰκοσαπλοῦς.
 vigente, ἔ. διγ. εὐρωστός, ἰσχυρός, ἀκμαῖος, = che è in vigore.
 vigere, ρ. οὐδ. ἀκμαίω, θάλλω, ἐν εὐρωστία διατελεῖ ἢ μεταφ. διαρκῶ, ὑφίσταται.
 vigesimo, —a, ἔ. εἰκοστός ἢ οὐσ. ἄρ. τὸ εἰκοστημόριον.
 vigilante, ἔ. διγ. ἀγρυπνός, ἐρηγώρως, προφυλακτικός.

Vigilantemente, ἔπ. ἀγρυπνός.
 Vigilantissimo, —a, (ὑπερθ.) λίαν ἀγρυπνός.
 Vigilanza, καὶ vigilanza, θ. ἐπαγρυπνησις, ἐπιμέλεια, προσοχή.
 Vigilare, ρ. οὐδ. ἀγρυπνῶ, ἐρηγώρως ἢ ἐν. ἐπαγρυπνῶ, ἐπιμελοῦμαι, προσέγω, προφυλάττω.
 vigile, ἔ. διγ. ἴδη vigilante.
 vigia, οὐσ. θ. ἀγρυπνία ἢ (ἐκκλ.) ἑορτῆς παραμονή ἢ — (στρατ.) νυκτερινὴ φυλακή ἢ νεκρώσιμος ψαλμῶδία τῶν ἱερῶν.
 vigliacamente, ἔπ. γαυνός.
 vigliaccheria, οὐσ. θ. γαυνότης.
 vigliacco, —a, νωθός, ἀνανδρός.
 vigilare, ρ. ἐν. ἀκριρῶ τοὺς στόχους τοῦ αἵτου ἢ χωρίζω, ἐκλέγω.
 vigliatura, οὐσ. θηλ. ἀφαίρεσις τῶν σταγῶν τοῦ αἵτου.
 viglietto, οὐσ. ἄρ. ἴδη biglietto.
 viliuolo, ἄρ. στόχος τοῦ αἵτου ἀφορισθέντος διὰ τοῦ κοπανίσματος.
 vigna, οὐσ. θ. ἄμπελος.
 vignaio, —gnaiuolo, οὐσ. ἄρ. ἀμπελουργός. [γῆ ἀμπελον.]
 vignare, ρ. ἐνεργ. φυτεύω, καλλιεργῶ.
 vignazzo, —gneto, ἄρ. ἴδη vigna.
 vignetta, θηλ. (ὑποκ.) ἄμπελιον ἢ (κατ' ἔκτ.) γλοφὴ, γαλλογραφία ἢ ἐνλογραφία ἀπεικονίζουσα φυλλᾶ ἀμπέλου ἐπὶ πινακῶν, κτλ.
 vignuola, θ. ὡς τὸ προηγούμενον.
 vigo, οὐσ. θ. τετραπόδι ζῶον τῶν δοτικῶν Ἰνδιῶν προβάτων ἰσομέγεθες, ἢ προβατοκάρμηλος.
 vigo, οὐσ. θ. ἐπισχῶν.
 vigore, —a, πθ. μετ. τοῦ vigo.
 vigore, οὐσ. ἄρ. ρώμη, ἰσχύς, δύναμις ἐσωτερικῆς συντηρούσα ἐν ζωῇ καὶ ζωῆ καὶ τὰ φυτά.
 vigoreggiante, ἔ. διγ. δυναμοποιός.
 vigoreggiare, ρ. ἐνεργ. ἴδη vigore.
 vigoreggiato, —a, παθητ. μετ. τοῦ vigoreggiare.
 vigorosamente, ἔπ. ρωμαλέως.
 vigorisità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ. ἴδη vigore.

Vigoroso, —a, ἔ. εὐρωστός.
 vile, ἔ. διγ. εὐτελής, ποταπός, ἀγενής ἢ εὐκαταφρόνητος, οὐτιδανός.
 vilificare, ρ. ἐν. καί ἰ.
 vilipendere, ρ. ἐν. καταφρονῶ, ἀποστόφομαι.
 vilipendio, οὐσ. ἄρσ. καταφρόνησις, περιφρόνησις.
 vilipendioso, —a, ἔ. εὐκαταφρόνητος.
 vilipeso, —a, ἔ. εὐτελής, ἐπονεϊδιστός.
 vilire, ρ. ἐν. ἴδη avilire.
 vilissimo, —a, ἔ. εὐτελέστατος.
 villa, οὐσ. θ. οἰκία ἀγροτική, ἔπαυλις ἢ χωρίον ἢ πόλις.
 villaggio, οὐσ. ἄρ. χωρίον.
 villana, οὐσ. θ. ἀγρότις, γυνὴ χωρική, = contadina.
 villanamente, ἔπ. ἀγροίκως, ἀπειροκάτως, ἀπέμνω.
 villaneggiamento, οὐσ. ἄρ. strapazzo, vilipendio.
 villaneggiare, ρ. ἐν. ἐξυβρίζω, ἐξονειδίζω, προσβάλλω.
 villaneggiatore, —trice, οὐσ. ὕβριστής, = che villaneggia.
 villanello, οὐσ. ἄρσ. (ὑποκ.) μικρὸς χωρικός, = contadinello.
 villanesco, —a, ἔ. ἀγροτικός, ἢ μεταφ. ἀπολιτεύτος, ἀγροίκος.
 villania, οὐσ. θ. ἀγροικία, ἀπειροκαλία, σκαϊότης.
 villanissimo, —a, ἔ. (ὑπερθ.) μοχθηρότατος.
 villano, —a, ἔ. ἀγρότης, χωρικός ἢ εἶδος ἵππου Ἰσπανικοῦ.
 villanzone, οὐσ. ἄρσ. ἀγροίκος, ἀπαίδευτος, ἕλιον ἀπελέκητον.
 villareccio, οὐσ. ἄρ. ἴδη villareccio.
 villata, οὐσ. θ. ἴδη villaggio.
 villatico, —a, ἔ. ἀγροτικός.
 villeggiante, ἔ. διγ. ἀγροδίαιτος.
 villeggiare, ρ. οὐδ. ἐν ἀγροίς διαμῆναι, διέρχεται αὐτὸς χρόνον τινὰ εὐχαρίστως ἢ μεταφ. ἀγροικίζομαι, φέρομαι ἀγροίκως, βανασύτως.
 villeggiatura, οὐσ. θηλ. ἢ ἐν ἀγροίς διαμονή.

Villereccio, —resco, —a, έ. άγροικι-
κός, =rusticus.
Villose, ίδε villico.
Villoso, —a, έ. λάσιος, δασύτριξ.
Vilmente, έπ. άγενώς, εύτελώς.
Villà, —tade, —tate, ούα. θ. άγέ-
νεια, χαμέρπεια, εύτέλεια' || δειλία,
άνανδρία, χανόντης.
Vilucchio, ούσ. άρσ. βοσάνη, ή κισ-
σάμπυλος.
Vilume, ούσ. άρσ. (άπηρχ. και χυδ.)
Ίδε volume' || άωρος πραγμάτων ά-
ναμικτων, πολυμιγία.
Vilupatore, ίδε imbrogliatore.
Vilupro, ούσ. άρ. σύστρεμμα νήμα-
τος, μετάξης, μαλλίων, τριχών, κτλ.
|| σπείρα, πληθύς.
Vimiccia, ούσ. θ. άνάχωμα.
Vimine, ούσ. άρ. λύγος, λυγαριά.
Vimino, —a, έ. λύγιος, οισύινος.
Vinaccia, ούσ. θ. άθλιος οίνος.
Vinacciuolo, ούσ. άρ. δ της σταφυλής
κόκκος.
Vinaio, ούσ. άρ. οينوπώλης.
Vinario, —a, έ. οίτηρός, τοϋ οίνου'
|| colla—a, οινολήκη, οινών όπόγειος
Vinato, avinato, —a, έ. οινοχρώς.
Vinattiere, ούσ. άρ. κάπηλος.
Vincidia, ούσ. θ. Ίδε vincetito.
Vincapervinca, ούσ. θ. βοτάνη, ή κλι-
ματίς, =climatis.
Vincastro, ούσ. άρ. —a, θ. ράβδος.
Vincento, έ. διγ. νικητής.
Vincere, ρ. έν. νικώ έν πολέμω' ||
(άπλώς) όπερέχω, ύπερτερώ' || έμ-
ποδών καθίσταμαι' || έκδιώκω, άπο-
βάλλω, τρέπω εις φυγήν' || έκριώ,
έξαφανίζω' || —il partito, έπιτογ-
χάνω έν τή ψηφοφορία' || —liti,
κερδαινω τήν δίχην.
Vincivole, έ. διγ. Ίδε vincibile.
Vincetito, ούσ. άρ. ίτεών, άγρος κα-
τάφυτος λύγαις, ίτέαις ή οισύαις.
Vincibile, έ. διγ. εύνικητος.
Vincibioso, ούσ. άρ. φυτόν παράγον
άνθη εύωδέστατα, τδ γινωστών αιγό-
κλήμα, κοιν. άγιόκλημα.
Vincido, —a, έ. μαλακός, εκ της ή-
γρασίας' επί πραγμάτων έτηρών.

Vinciglio, ούσ. άρσ. δεσμός οίνουδή-
ποτε πράγματος.
Vinciguerra, ούσ. άρ. νικομάχης.
Vincimento, άρ. νίκη.
Vincita, θ. νίκη, πλεονέκτημα.
Vincitore, —trice, ούσ. νικητής.
Vincio, ούσ. άρ. λυγός, οισύα.
Vincolare, ρ. έν. δέω, συνδέω.
Vincolato, —a, μετ. τοϋ vincolare.
Vincolo, ούσ. άρσ. οίος δήποτε δε-
σμός, κυρίως και μεταφορικώς.
Vindice, έ. διγ. έκδικητής.
Viuello, άρ. οίνος στεφυλλίτης.
Vincelico, —a, έ. οίνω όμοιοχρους.
Vincolo, —a, έ. οίνοκόμος.
vinifero, —a, έ. οינוφόρος.
Vino, ούσ. άρ. οίνος, κοιν. κρασί' ||
—resinato, ρητινίτης—, || dare il
—, οίνοχοώ, έγγέω οίνον, κοιν.
κερνώ' || tuffarsi nel—, μεθύσκομαι,
ύπερπίνω' || il buon —fa buon san-
gue, καλός δ οίνος εύφραίνει τήν
καρδίαν, ώφελεί τδ αίμα.
Violento, —a, έ. μέθυσοσ.
Violenza και violenza, ούσ. θηλ.
μέθη, οίνοφλυγία.
Violomele, άρ. μηλίτης οίος.
Vinosità, θ. φιλονικία, οίνοφλυγία.
Vinoso, —a, έ. οινώδης, οίνοχρους,
οίνιζων, οίνου άπόζωο.
Vinta, ούσ. θ. Ίδε vittoria.
Vinto, —a, παθ. μετ. τοϋ vincere.
ήττημένος, νενικημένος' || —έ. κα-
τάπονος, κεκμηκός.
Vincuccio και vincuolo, ούσ. άρ. οί-
νήριον, οίνος άδύνατος, έλαφρός.
Viola, ούσ. θ. λευκάτιον, δενδρόλιον, τδ
ιον, τδ φυτόν και τδ άνθος, οϋ είδη
ποικιλοειδή.
Violabile, έ. διγ. έπιδεκτικώς παρα-
θέσως, παραθετός.
Violacea, —a, έ. ίάνθινος, ιώδης.
violamento, ούσ. άρ. βιασμός γυναι-
κός, ή δια βίας συνουσία,
violare, ρ. έν. φθείρω, καταστρέφω,
μολύνω τήν άκεραιότητα και καθα-
ριότητα οίνουδήποτε άντικειμένου
και, ειδικώτερον, βία βιάζομαι γυ-
ναικα άκουσαν' παρθένον βία διακο-

οεύω' || άθετώ, παραβαίνω.
Violato, —a, παθ. μετ. τοϋ violare.
Violatore, ούσ. άρ. βιαστής, φθορέύς'
|| παραβάτης νόμου, δικαίων, ύπο-
αχέσεως κτλ. || μουσικός κρούων
τήν κινύραν.
Violazione, ούσ. θ. βιασμός' || —d'
una vergine, διαπαρθένευσις' || πα-
ράβασις, άθέτησις.
Violamente, έπ. βιαίως.
violamento, άρ. Ίδε violenza.
violante, έ. διγ. βιαίος.
Violentare, ρ. έν. βιάζω, βιάζομαι,
καταναγκάζω. [δ καταναγκάζων.
Violatore, —trice, ούσ. βιαστής.
Violente, έ. διγ. Ίδε violentante.
Violentemete, έ. Ίδε violentamente.
Violenza, ούσ. θ. βία, καταναγκασίς'
|| far—, καταναγκάζω.
Violla, ούσ. θ. φυτόν και τδ άνθος
αυτοϋ, τδ ιον, κοιν. δ μενεξές.
Violetto, —a, έ. ίάνθινος.
Violinista, ούσ. άρσ. δ παίζων τδ
βιολιον, ίδίως δέ τεχνίτης όνομαστός.
violino, ούσ. άρσ. μουσικόν όργανον
νευρόδετον, τοξαρλίω κρουόμενον, τδ
βιολιον ή βιολιον' || (κατ' έκτ.) δ
παίζων τδ βιολιον, καλός τεχνίτης,
κοιν. βιολατής.
Violoncellista, ούσ. άρ. δ παίζων τδ
κοιλον βιολιον τεχνίτης.
Violoncello, ούσ. άρσ. μουσικόν όρ-
γανον τετραχορδον πολύ μείζον τοϋ
βιολιου και, ώς ταϋτα, τοξαρλίω κρου-
όμενον, βιολιον, κοιλόφθογγον κοιλον
Violone, ούσ. άρσ. μουσικόν όργανον
νευρόδετον τοξαρλίω κρουόμενον, λίαν
βαρούφθογγον, άλλοτε έν χρήσει, τδ
άντιφωνών της βιόλας.
Viololo, ούσ. θ. violello, άρ. άτρα-
πέζας, στενωπός, μικρά, στενή όδος' ||
δενδροστοιχία.
Viperà, ούσ. θηλ. όφις, ή έχιδνα, ή
έχης, κοιν. όχενδρα' || lingua di—,
μικρ. φαρμακερά γλώσσα, κακόλογος.
Viperco, και viperino, —a, έ. έχιδ-
νιος, έχιδνώδης.
vipistrello, ούσ. άρ. ή νυκτερίς.
Viragine, ούσ. θ. άρρενωπός παρθέ-

νος, ρωμαλέα γυνή, άντιάνειρα, κοιν.
άνδρογυναίκα.
Virare, ρ. οϋδ. στρέφομαι, κοιν. γυ-
ρίζω' || έν. (ναυτ.) άναστρέφω, με-
ταστρέφω τδ πλοϊον.
Virante, έ. διγ. θαλερός, κοιν. πρά-
σινος' || (κατ' έκτ.) άμυαίος.
Virgiliano, —a, έ. τοϋ Ούίργιλίου ή
Βιργιλίου.
Virgineo, —a, έ. παρθένιος, παρθε-
νικός, =verginale.
Virginità, —tade, —tate, θ. παρθεσία,
ή παρθένου κατώστασις.
Virgola, ούσ. θ. (γραμμα.) ύποστιγμή,
κόμμα, =linea.
Virgolare, ρ. έν. ύποστιζω, σημειώ
τάς ύποστιγμάς.
Virgoletta, ούσ. θ. (ύποκ.) μηνίσκος,
ύπόσημον.
Virgulto, ούσ. άρ. κλάδος, κλαδίον,
θάλλος.
Viridario, ούσ. άρ. κήπος δενδρόφυ-
τος, δενδρών.
Viridexa, —dita, θ. Ίδε verdexa.
Virilo, έ. διγ. άνδρικός, άρρενωπός.
Virilità, —tade, —tate, ούσ. θ. άν-
δρική ήλικία, ρώμη, άνδρία.
Virilmente, έπ. άνδρικώς.
Vira, ούσ. άρ. (έν χρήσει μόνον παρά
ποιητών) άνήρ τέλειος, δ έν ήλι-
κία άνδρικη.
Viola, ούσ. θ. ή βάσις όρολογίου.
Virtu, —tute, —tute, ούσ. θ. άρε-
τή, χρηστότης, σωφροσύνη, αγαθή
φύσις ή διάθεσις τοϋ ανθρώπου εις
τδ ποτείν τδ καλόν και άποφεύγειν
τδ κακόν' || δύναμις, ισχύς, ενέργεια.
Ιδιότης φυσική των έμφύζων και
άψύζων άντικειμένων, φέρ' είπείν,
ή (ιδιότης των φυτών, των μετάλ-
λων των φαρμάκων κτλ.
Virtuale, έ. διγ. δυναμικός' τή άρε-
τή άνήκων.
Virtualità, ούσ. θ. τδ ένδύναμον, αυ-
τοδύναμις.
Virtuosamente, έπ. δυναμικώς.
Virtuosamente, έπ. άναρέτως, δρα-
στηρως, ενεργώς.
Virtuoso και ver—, —a, έ. άνδρε-

τος, χοηστός, φάσι ἀγαθός || εἰδή-
μων, ἔμπειρος, ἐπιστήμης, τέχνης,
κτλ. || ἄριστος μουσικός.
Virulento, ἔ. (ιατρ.) μiasματικός·
δυσώδης || δηλητηριώδης.
Virulenza, οὐσ. θ. μίασμα || δηλη-
τήριον.
Visaccio, οὐσ. ἀρ. καὶ
Visaggio, οὐσ. ἀρ. (εὐχοητότερον)
τὸ πρόσωπον, ἡ ὄψις τοῦ ἀνθρώπου.
Viscera, οὐσ. θηλ. τὰ σπλάγνα, τὰ
ἐντόσθια, πᾶν ὄργανον τοῦ σώμα-
τος τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων.
Viscerale, ἔ. διγ. σπλάγγινός.
Viscere, οὐσ. θ. πλ. τὰ σπλάγνα, τὰ
ἐντόσθια ἢ καρδιά, κτλ.
Vischio, οὐσ. ἀρ. δυσειδής ὄψις, ἄ-
σχημον πρόσωπον.
Vischioso, —α, ἔ. δυσειδής, ἀσχημος.
Viscidità, οὐσ. θ. ἴδε viscosità.
Viscido, —α, ἔ. ἴδε viscoso.
Viscidume, οὐσ. θ. πλ. γλοιώδεις ὕλαι.
Visciola, οὐσ. θ. ὀξυκόκκον, κοιν.
βύσσινον.
Visciolato, οὐσ. ἀρ. ποτὸν ἐξ ὀξυκο-
κκῶν, κοιν. βυσσινάδα.
Visciolo, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἢ ὀξυκο-
κκός, κοιν. βυσσινιά.
Viscontado, ἀρ. ἀντικομητεία.
Visconte, οὐσ. ἀρ. ὑποκόμης, ὄνο-
μα ἀξιώματος, βαθμοῦ.
Viscontea, οὐσ. θ. ὑποκομητεία.
Viscontessa, οὐσ. θ. ὑποκόμησσα.
Viscosità, —tade, —tate, οὐσ. θηλ.
γλισπρότης, τὸ γλοιώδες.
Viscoso καὶ vischioso, —α, ἔ. γλί-
σπρος, γλοιώδης, κολλώδης.
Visetto, ἀρ. μικρὸν πρόσωπον.
Visettuccio, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρο-
τάτον πρόσωπον.
Visibile, ἔ. διγ. ὁρατός, φανερός.
Visibillio, (λέξ. λατιν. κατὰ διαφθο-
ρὰν, ἐν χρήσει μετὰ τοῦ ῥήμ. an-
dare), andare in —, πορεύεσθαι εἰς
ἀόρατον κόσμον καὶ, ἄλλως, ἐξολο-
θεύεσθαι, ἀφανίζεσθαι, καταστρέφε-
σθαι· ἐκπλήττεσθαι, ἐκθρομβοῦσθαι.
Visibilissimo, —α, ἔ. (ὕπερθ.) ἰσχυ-
ρῶς ὁρατός.

Visibilità, οὐσ. θ. τὸ ὁρατὸν.
Visibilmente, ἐπ. ὁρατῶς.
Visiera, οὐσ. θ. προσκέπιον, τὸ προ-
σωπεῖον τοῦ κράτους || mandar giu-
la —, μεταρ. ἀπαιτῶνόμεναι.
Visionario, —α, ἔ. δραματιστής, φαν-
τασιόκοπος, ὁ φανταζόμενος τὰ πρά-
γματα καὶ πιστεύων ὡς ἑωρακίως ἐν
ὄψει.
Visione, οὐσ. θ. κυρίως, ὁρασις, βλάβη
ἢ τῶν ὀφθαλμῶν ἐνέργεια ἐπὶ τῶν
ἀντικειμένων || (κατ' ἔκτ.) θ. δρα-
μα, ὄπτασία, φάντασμα, τὰ ἐνύπνια,
οἱ ὄνειροι.
Visitato, ἀρ. τὸ ἄξιωμα, τοῦ πρωθυ-
πουργοῦ παρ' Ὀθωμανοῖς.
Visire, οὐσ. ἀρ. πρωθυπουργός τοῦ
Σουλτάνου, κοιν. βεζίρης.
Visita, οὐσ. θ. ἐπίσκεψις.
Visitare, ρ. ἐν. ἐπισκέπτεσθαι || ἐπι-
θεωρῶ.
Visitatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐπισκέπτομέ-
νος || ἐπιθεωρητής.
Visitazione, οὐσ. θ. ἴδε visita || —
di dio, ἡ θεία ἐπίθεψις, ἡ θεία χέ-
ρις || ἑορτὴ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἐπι-
σκέψεως τῆς Παρθένου Μαρίας εἰς
τὴν Ἐλισάβετ μητέρα τοῦ προδρό-
μου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
Visivamente, ἐπ. ὁρατικῶς.
Visivo, —α, ἔ. ὁρατικός, ὀπτικός.
Viso, οὐσ. ἀρ. κυρίως, ἡ ὁρασις ||
πρόσωπον, ὄψις, φυσιογνωμία || —
fermo, σαθρόν, ἐπιβάλλον πρόσω-
πον || Far il — bruscio, δείχνω ἀγα-
νάκτησιν, ἀπεχθεῖν.
Visorio, —α, ἔ. ὁρατικός, ὀπτικός.
Vispezza, θ. ἔτοιμότης, ζωηρότης.
Vispo, —α, ἔ. ζωηρός, ἔτοιμος.
Visso, —α, καὶ vissuto, —α, παθ.
μετ. τοῦ vivere.
Vista, οὐσ. θ. ἡ ὁρασις || ὄψις, θέα,
τὸ φαινόμενον || σκέψις, διάσκεψις ||
(κατὰ γρ.) θυρίς, κοιν. παράθυρον ||
ἐνδείξις, ἐπίδειξις, ἐξωτερικὸν
σημεῖον.
Vistamente, ἐπ. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ.
Visto, —α, (ἀντὶ veduto) παθ. μετ.
τοῦ vedere || ἔ. ἴδε pronto.

Vistosamente, ἐπ. ἐπιφανῶς.
Vistosetto, —α, ἔ. (ὕποκ.) ὀπισθοῦν
διαπραγής, ὀλόγον χαρίεις.
Vistosissimo, —α, ἔ. (ὕπερθ.) δια-
πρεπέτατος, χαριέστατος.
Vistosità, οὐσ. θ. διαποσέπεια, τὸ εὐ-
σχημον, ἡ χάρις τοῦ σώματος.
Vistoso, —α, ἔ. διαπρεπής, ἐπιφα-
νής, εὐχαρῆς, εὐάριστος.
Visuale, ἔ. διγ. ὀπτικός.
Visualmente, ἐπ. ἴδε visibilmente,
visivamente.
Vita, οὐσ. θ. ἡ ζωὴ, τὸ ζῆν || βιο-
γραφία || ἡ προφή, τὰ πρὸς τὸ ζῆν,
τὰ ζωαρχή, ἡ δίκαια τοῦ βίου ||
διαγωγή, ἡθῆ, συμπεριφορὰ.
Vitalba, θ. βοτάνη, ἡ κλιματῆς.
Vitalbaia, οὐσ. θ. ἄγρος κατάφυτος,
ἐκ βρυωνίων.
Vitale, ἔ. διγ. ζωτικός, συντηρῶν ||
ἔμφυτος, ζῶν.
Vitalità, οὐσ. θ. ζωτικότητα.
Vitalizio, οὐσ. ἀρ. (νομ.) ἐτήσιος καὶ
ισόβιος πρόσδοσις χορηγομένη πρὸς
τὸν ἐκχωρησάντα τινὶ τὴν περιου-
σίαν αὐτοῦ.
Vitalmente, ἐπ. ζωτικῶς.
Vite, θ. κυρίως, ἄμπελος || κοχλίαι,
ἐλιξ, βίδα || Δ —, ἔλικοειδῶς.
Vitella, οὐσ. θ. μόσχος θήλυς.
Vitellino, ἀρ. (ὕποκ.) μοσχάριον.
Vitallo, ἀρ. μόσχος.
Vitevole, ἔ. διγ. ἴδε vitole.
Viticcio, ἀρ. ὀστλιγί, ἡ ἐλιξ φυτῶν
τινῶν καὶ ἰσῶς ἢ τῆς ἀμπέλου.
Vitifero, —α, ἔ. ἀμπελοφόρος.
Vittigine, οὐσ. (παθολ.) ἀλφός, λεύ-
κη, νόσος ἐπιφέρουσα κηλίδας λευ-
κάς ἐφ' ἔλου τοῦ δέρματος.
Vituperio, ἴδε vituperio.
Vitreo, —α, ἔ. ὀφθαλμικός, ἑσλοειλής.
Vitrosibile, ἴδε vitrificabile.
Vitrificarsi, ρ. ἀντ. ὀφθαλμοῦσθαι.
Vitrificazione, ἴδε vetrificazione.
Vitriolato, —α, ἔ. χαλκάνθινος.
Vitriolico, —α, ἔ. χαλκανθινός.
Vitriolo, —triuolo, οὐσ. ἀρ. θεϊκὸν
ἄλας, θεικὸς σίδηρος.
Vittima, οὐσ. θηλ. θύμα || θυσία ||

(ἐπὶ προσώπου) ὁ καταστραφεὶς χά-
σιν ζῆνων συμφερόντων.
Vitto, ἀρ. τροφή, ζωοτροφία.
Vittore, οὐσ. θ. ἴδε vincitore.
Vittoreggiante, ἔ. διγ. νικηφόρος.
Vittoria, οὐσ. θ. νίκη.
Vittoriale, ἔ. διγ. ἐπινίκιος.
Vittoriare, ρ. οὐδ. νικῶ, θριαμβεύω.
Vittoriosamente, ἐπ. νικηφόρως.
Vittorioso, —α, ἔ. νικητής.
Vittuaglia καὶ vitto —, οὐσ. θ. ἴδε
vettovaglia.
Vittuale, ἔ. διγ. βιωτικός, τοῦ βίου.
Vituaria, θ. ἴδε vettovaglia.
Vitula, οὐσ. θ. θ. vitella.
Vituperabile, ἔ. διγ. ἐπιμωμένος.
Vituperando, —α, ἔ. καὶ
Vituperante, ἔ. διγ. ἴδε vituperabile.
Vituperare, ρ. ἐν. καταγγέλλω, ἐξο-
νείδω, δυσφημῶ, ἀτιμάζω.
Vituperativo, —α, ἔ. ἀτιμαστικός.
Vituperato, —α, παθ. μετ. τοῦ vi-
tuperare || —ἔ. ἐπονείδιστος.
Vituperatore, —trice, οὐσ. ἴδε vitu-
perativo.
Vituperazione, οὐσ. θ. ἀτιμασμός.
Vituperevole, ἔ. διγ. ἴδε vitupera-
bile || ἀτιμος, αἰσχρός.
Vituperevolmente, ἐπ. αἰσχρῶς.
Vituperio καὶ vitupero, ἀρ. αἰσχρός,
αἰσχροτής, φαυλότης.
Vituperosamente, ἐπ. αἰσχρῶς.
Vituperoso, —α, ἔ. ἀτιμος, αἰσχρός.
Vivaza, οὐσ. θ. vivazzo, ἀρ. ἀτραπός.
Viva, ἐπίφ. ζήτω !
Vivacchiare, ρ. οὐδ. ἀποζῶ.
Vivace, ἔ. διγ. εὐρωστος, ὀγίτης ||
ζωηρός, ἀγχιλινός || (ἐπὶ φυτ. διαρκῆς.
Vivacamente, ἐπ. ζωηρῶς, προθύμως.
Vivacità, —tade, —tate, οὐσ. θ. ζωη-
ρότης, δραστηριότης.
Vivagno, οὐσ. ἀρ. κρέσπεδον || ἄ-
κρα, χυλός || (κατ' ἔκτ.) ἱμάτιον,
ἐνδυμα.
Vivaio, οὐσ. ἀρ. ἰχθυοτροφεῖον.
Vivamente, ἐπ. ζωηρῶς.
Vivanda, οὐσ. θ. ἕψον, ἔδεσμα.
Vivandare, ρ. ἐν. ἐσθίω.
Vivandiera, οὐσ. θ. γυνὴ τροφιστῶ-

λις, ἀφοπῶλις ἐν τῷ στρατῷ.
 Vivandiere, οὐσ. ἀρ. ἀνὴρ τροφοπό-
 λης ἐν τῷ στρατῷ.
 Vivattare, ρ. οὐδ. ἀποκῶ.
 Vivente, ἔ. διγ. ζῶν, ὑπάρχων.
 Vivere, ρ. οὐδ. ζῶ, ὑπάρχω, εἰμί.
 || (ἐπὶ ἀψύχων) διαρκῶ. || — i, οὐσ.
 πλ. αἰ τροφαί, τὰ πρὸς διατήρησιν
 τοῦ βίου, κτλ.
 Vivazza, οὐσ. θ. ἴδε vivacità.
 Vivido, — a, ἔ. εὐφωτός, ισχυρός.
 Vivificazione, οὐσιαστ. ἀρ. ἴδε vi-
 vificazione.
 Vivificante, ἔ. ἴδε vivificativo.
 Vivificare, ρ. ἐν. ζωογονῶ, διατη-
 ρῶ, παρέχω τὴν ζωὴν.
 Vivificativo, — a, ἔ. ζωογονικός.
 Vivificatore, οὐσιαστ. ἀρ. ζωογόνος.
 Vivificazione, οὐσιαστ. θηλ. ζωο-
 γόνησις.
 Vivifico, — a, ἔ. ἴδε vivificante.
 Viviparo, — a, ἔ. ζωοτόκος.
 Vivo, — a, ἔ. ζῶν, ἐμφυτός. || ζωηρός,
 γοργός, εὐτολμος, θαρραλός || οὐσ.
 ἀρ. ἡ ζωσα σάρξ. || μτρ. τὸ μέλ-
 λον εὐαίσθητον μέρος. || A1 —, κατὰ
 οὐσίην.
 Viola καὶ viola, θ. ἴδε viola.
 Viole, οὐσ. θ. φλόγωσις τῶν πα-
 ρωτίδων ἀδένων τοῦ ἥπατος.
 Viniolo, ἀρ. (φυτ.) καρυόφυλλον.
 Vinuto, — a, παθ. μετ. τοῦ vivere.
 Viziamento, οὐσ. ἀ., διαφθορά.
 Viziare, ρ. ἐν. (δια)φθείρω, χαλῶ.
 || (κατ' ἔκτ.) ἐκπαρθεύω.
 Viziatamente, ἐπίρ. διαφθαρμένως. ||
 ἀπατηλῶς, δολίως.
 Viziato, — a, παθ. μετ. τοῦ viziare.
 Vizio, ἀρ. κακία, πονηρία, εἰσιμμά,
 ἐλάττωμα, κακὴ ἔξις.
 Viziosamente, ἐπ. κακῶς, πονηρῶς.
 Viziosità, —tade, —tate, οὐσ. θ.
 κακία, μοχθηρία.
 Vizioso, — a, ἔ. διεφθαρμένος, φαυ-
 λόβιος, κακοήθης.
 Vizzato, οὐσ. ἀρ. ἴδε vitigno.
 Vizzo, — a, ἔ. χλιαρός, μαλακός.
 Vocabolario καὶ vocabu —, οὐσ. ἀρ.
 λεξικόλογιον.

Vocabolarista καὶ vocabolista, ἀρ.
 λεξικόλογος.
 Vocabolistico, — a, ἔ. λεξικός.
 Vocabolo, οὐσ. ἀρ. λέξις, ὄνομα.
 Vocale, ἔ. διγ. φωνητικός.
 Vocalizzare, ρ. οὐδ. συνάπτω φω-
 νήεντα μετὰ συμφώνων. || μουσ. φω-
 νασκῶ, ἐπὶ φωνήεντος.
 Vocalizzazione, οὐσ. θ. (μουσ.) φω-
 νασκία ἐπὶ φωνήεντων.
 Vocalizzo, ἀρ. (μουσ.) ἴδε solfeggio.
 Vocalmente, ἐπ. φωνητικῶς.
 Vocare, ρ. ἐν. καλῶ, ὀνομάζω.
 Vocativo, οὐσ. ἀρ. (γραμμα.) ἡ κλη-
 τικὴ πτώσις.
 Vocazione, οὐσ. θ. ἡ ἐμφυτος εἰς τι
 ἡμένη, κλίσις.
 Voce, οὐσ. θ. φωνή, φθέγγος, ἦχος.
 || λέξις, λόγος. || ῥῆσις, ῥητόν.
 Vociferamento, οὐσ. ἀρ. ἴδε voci-
 ferazione.
 Vociferante, ἔ. διγ. κραυγαστικός.
 Vociferare, ρ. οὐδ. βοῶ, κραυγάζω,
 δριγίζομαι, ὑβρίζω.
 Vociferato, — a, παθ. μετοχή τοῦ
 vociferare.
 Vociferazione, οὐσιαστ. θηλ. βοή,
 κραυγασμός.
 Vociferatore, —trice, οὐσ. ἴδε voci-
 ferante.
 Vocione, θ. κραυγή, μεγάλη φωνή.
 Vocitare, ρ. ἐν. ὀνομάζω, καλῶ.
 Voga, οὐσ. θηλ. κωπηλασία. || με-
 ταρ. τιμὴ, δόξα, φήμη προσώπων
 καὶ πραγμάτων.
 Vogare, ρ. οὐδ. κωπηλατῶ.
 Vogante, ἔ. διγ. ἴδε vogante.
 Vogata, θ. ἐρσσία, κωπηλασία.
 Vogatore, οὐσ. ἀρ. κωπηλάτης.
 Vogavanti, ἀρ. πρῶτος κωπηλάτης.
 Voglia, θ. θέλησις, βούλησις, πόθος.
 || ψυχικὴ προθυμία καλὴ ἢ κακὴ.
 || ἡ τοῦ σώματος κατάστασις, τὸ
 καλῶς ἢ κακῶς εἶχειν.
 Voglievole, ἔ. διγ. ἐπιθυμητικός.
 Vogliosamente, ἐπ. προθύμως.
 Voglioso, — a, ἔ. ἀσιμνος, πρῶθυμος.
 || θρασύς, εὐτολμος.
 Voi, ἀντ. προσωπικὴ 6' προσώπου,

ἀριθ. πλ. δι' ἀμφότερα τὰ γένη, ὁ-
 μείς, ἡμᾶς, ὑμῖν. || vui, παρὰ ποι-
 ηταῖς ἀντὶ τοῦ voi, (ἴδε γραμ.).
 Voivoda, οὐσ. ἀρ. ἐπίκλησις, ἢ ἔ-
 φερων τὸ πρῶτον οἰ τῆς Μολδοβλα-
 χίας ἡγεμόνες.
 Volabile, ἔ. διγ. πτητικός.
 Volamento, ἀρ. πτήσις.
 Volandola, οὐσ. θ. παιτάλη.
 Volante, ἔ. διγ. ἱπτάμενος, πτερω-
 τός. || (κατ' ἔκτ.) ἀσταθής, κοῦφος.
 Volare, ρ. οὐδ. ἱπταμαι, κοιν. πετώ.
 || (κατ' ἔκτ. φεύγω, ἀναχωρῶ τα-
 χύτατα. || — οὐσ. πτήσις καὶ κατ'
 ἔκτ. ὁδοιπορία ταχύτατη.
 Volata, οὐσ. θ. πτήσις, κοιν. πέ-
 ταγμα. || Di —, ἐναερίως. || ἐκτυρ-
 σοκρότησις τηλεβόλων. || (μουσ.)
 τροχαλή, ἥτοι ταχεία ἐκπέσεις ἀλ-
 λεπαλλήλων φθόγγων ἐν χωρίῳ
 ᾠδῆς.
 Volatica, θ. ἔρπης, λειχίη.
 Volatile, ἔ. διγ. ἱπτάμενος, πτερω-
 τός. || (χημ.) ἀτμιστός.
 Volatilità, οὐσ. θ. ἡ πρὸς τὸ ἱπτα-
 σθαι τάσις, ἰδιότης πτητικῆ. ||
 (χημ.) τὸ ἐν τοῖς σώμασιν ἐπιδε-
 κτικὸν διατρίψαι. || μτρ. κουφοναία
 Volatilizzare, ρ. ἐν. ἀτμιδῶ, δια-
 τμιζῶ, ποτῶ τι ἀτμιστόν.
 Volatilizzazione, οὐσ. θ. ἡ εἰς ἀ-
 τμὴν μεταβολή, ἀτμισίς.
 Volato, οὐσ. ἀρ. πτήσις.
 Volatore, —trice, οὐσ. πτερωτός.
 Volcano, ἀρ. ὄρος ἡφαιστειον.
 Voleggiare, ρ. οὐδ. πέτομαι, πετώ.
 Volente, ἔ. διγ. ἐθέλων.
 Volenterosamente, ἐπ. προθύμως.
 Volenteroso, ἴδε volenteroso.
 Volentieri, ἐπ. ἀσμένως.
 Volenteroso, — a, ἔ. ἴδε volenteroso.
 Volere, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. θέλω, βούλο-
 μαι. || ἐντέλλομαι. || (ἐπι)ποθῶ, εὐ-
 χομαι. || μικροῦ δεῖν, ὀλίγον λείπει.
 || κρίνω, φρονῶ. || (ἀπο)δεικνύω, δι-
 δάσκω. || ἀπαιτῶ. || ἀναμῖνω. || οὐσ.
 ἀρ. θέλησις, βούλησις.
 Volgare καὶ vulgare, οὐσ. ἀρ. κα-
 θομιλουμένη διάλεκτος. || ἔ. διγ. χυ-

δαίος, κοινός, ἀγοραίος.
 Volgareggiare, ρ. ἐν. ἴδε volgarizzare.
 Volgaresco, — a, ἔ. χυδαίος.
 Volgaresimo, οὐσ. ἀρ. χυδαϊότης.
 Volgarità, οὐσ. θ. χυδαϊολογία.
 Volgarizzamento, οὐσ. ἀρ. μετά-
 φραστικὸν βιβλίου ἢ ἐγγράφου εἰς τὴν
 δημόδιον γλῶσσαν.
 Volgarizzare, ρ. ἐν. μεταφράζω.
 Volgarizzatore, ἀρ. μεταφραστής.
 Volgarmente καὶ vul —, ἐπ. κοινῶς.
 Volgata, οὐσ. θ. ἴδε vulgata.
 Volgatissimo, — a, ἔ. (ὑπερβ.) χυ-
 δαιότατος.
 Volgato, — a, ἔ. comune.
 Volgente, ἔ. διγ. περιστροφος.
 Volgere, ἡ volvere, ρ. ἐν. (μετα)-
 στρέφω, (ἀνα)περιστρέφω. || (ἐπὶ
 προσώπων) ἀναπέλω, ἐπάγω, πα-
 ροτρύνω. || διεσθύνω. || — si, αὐτῆ.
 (περιστρέφωμαι. || — si, (ἐπὶ οἴκου
 καὶ γάλακτος), τρέπομαι, ὄξινου-
 μαι, κοιν. κόπτομαι.
 Volgevole, ἔ. διγ. ἴδε volgibile.
 Volgiarrosti, ἀρ. ἴδε girarrostro.
 Volgibile, ἔ. διγ. εὐστροφος.
 Volgimento, οὐσ. ἀρ. (περι)στροφή.
 Volgitoio, οὐσ. ἀρ. στροφίδιον.
 Volgitore, —trice, οὐσ. στροφέις.
 Volgo, οὐσ. ἀρ. ἔχλος, οἱ χυδαῖοι.
 Volitare, ρ. οὐδ. ἴδε volazzare.
 Volo, οὐσ. ἀρ. πτήσις. || μεγάλη τα-
 χύτης. || Di —, (ἐπιρρημ.) παρα-
 χρήμα, παρευθής.
 Volontà, —tade, —tate, οὐσ. θ. θέ-
 λησις, βούλησις, ἐρσσία, πόθος.
 Volontariamente, ἐπ. ἐκούσιως, εἰ-
 κισθελῶς.
 Volontario, — a, ἔ. ἐκούσιος. || οὐσ.
 ἀρ. ἐθελοντῆς στρατιώτης.
 Volonterosamente, ἐπιρρημ. ἴδε vo-
 lontieri.
 Volonteroso, — a, ἔ. προθύμος.
 Volontieri, ἐπ. προθύμως.
 Volpaia, οὐσ. θ. φωλεός ἀλώπεκος.
 Volpato, — a, ἔ. ἀλωπέκειος.
 Volpe, οὐσ. θ. ἀλώπηξ. || μεταφορ.
 πανούργος, κακέντροχός.
 Volpeggiare, ρ. οὐδ. ἀλωπεκίζω, πο-

νηρούμαι, φέρομαι πανούργως.
Volpicino, οὐσ. ἄρσ.—α, (ὕποκ.) θ. ἄλωπεκίς' || μεταφ. πονηρόν, πανούργον ἄνθρωπῆριον.
Volpigno, —α, ἔ. καί.
Volpino, —α, ἔ. ἄλωπέκειας, τῆς ἄλωπεκος' || —μτφ. ἴδε malicioso.
Volpone, οὐσ. ἄρ. ἴδε volpicino.
Volta, οὐσ. θ. (περι)στροφή. περιφορά' || κυβευτικὴς βόλος' || Doro—, κατόπιν ἐορτῆς, κοιν. πολὺ ἄργά.
Volubile, ἔ. διγ. εὐστρόφος, εὐματῶδης, — (κατ' ἔκτασιν) ἀσταθῆς, κοῦφος.
Voltascia, οὐσ. θηλ. περι(ἐπι)στροφή, ἀγγιστροφος μεταβολή' || μεταφ. μεταβολὴ γνώμης, διαθέσεως, συστήματος.
Voltamento, οὐσ. ἄρσ. ἡ κινήσις τοῦ στρέφειν τι, ἴδε voltazione.
Voltante, ἔ. διγ. ἴδε volubile' || μεταφ. ἀσταθῆς.
Voltaro, ρ. ἐν. ἴδε volgere' || κυλινδῶ, κυλίω' || μεθερμηνεύω, μεταφράζω' || —σι, αὐτ. (μετα)στρέφομαι' προστρέχω, καταφεύγω, κτλ. || ἀσχολούμαι περὶ τι.
Voltata, οὐσ. θ. στροφή.
Voltatile, ἔ. διγ. ἴδε volubile.
Voltato, —α, καθ. μετ. τοῦ voltare.
Voltazione, οὐσ. θ. ἴδε voltata.
Volteggiameto, οὐσ. ἄρσ. περιδρομή, περιφορά.
Volteggiare, ρ. οὐδ. καί—σι, αὐτ. περιφέρομαι τῆδε κάκεισε.
Volteggiatore, —trico, οὐσ. ὁ περιφερόμενος, τῆδε κάκεισε.
Volto, —α, καθ. μετ. τοῦ volgere' || βεβύχου' || οὐσ. ἄρσ. πρόσωπον, ὄψις.
Voltoia, οὐσιαστ. ἄρσ. γόμφος τοῦ χαλινῶ.
Voltolamento, οὐσ. ἄρ. κύλισις, κυλίνδῃσις.
Voltoiare, ρ. ἐν. κυλινδῶ, κυλίω' || —σι, αὐτ. κυλίομαι, κυλινδοῦμαι.
Voltoione, ἐπ. κυλινδρικός.
Voltura, οὐσ. θηλ. ἐπαναστάσις τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν κλειστῶτων' || με-

ταδίθασις ὀφειλῶν καὶ πιστώσεων' || μεταφράσις.
Volubile, ἔ. εὐστρόφος.
Volubilità, —tate, —tate, οὐσ. θ. κυλίνδῃσις, περιστροφή.
Volubilmente, ἐπ. εὐστρόφως, περιστρόφως.
Volume, οὐσ. ἄρ. κυρίως, συγγράμματος τόμος' || —(κατ' ἔκτ.) ὄγκος, μέγεθος, βάρος.
Voluminoso, —α, ἐπίθ. ὄγκώδης, μέγας, πολὺς.
Volutta, θ. ἐλεῖ κιονοκρήνου διαρκοῦ ρυθμοῦ' || καμπόλη ἐλικροσίδης.
Voluttuario, —α, ἐπίθετ. φιλήδονος, ἡδυσπαθῆς.
Voluttuosamente, ἐπ. φιληδόνως.
Voluttuoso, —α, ἴδε voluttuario.
Volvere, ἴδε volgere.
Volvalo, —vulo, ἄρ. (παθολ.) εἰλεός, στρόφος τῆς κοιλίας.
Vomere, ἴδε vomere.
Vomere, ρ. ἐν. ἐξεμῶ.
Vomero, οὐσ. ἄρσ. βυίς, ὄνιον τοῦ ἀρότρου.
Vomica, οὐσ. θ. (παθολ.) ἀπόστημα τοῦ πνεύμονος' || φάρμακον ἐμετικόν' || Noce—, ἐμετικὸν κίρρον.
Vomicare, vomicazione, vomichevole, ἴδε vomitare, vomito, vomitivo.
Vomire, ρ. ἐν. ἴδε vomitare.
Vomitamento, οὐσ. ἄρ. ἐμετός.
Vomitante, ἔ. διγ. ἐμετικός.
Vomitare, ρ. ἐνεργ. ἐμῶ, ἐξεμῶ, κοιν. ξερνῶ.
Vomitato, —α, μετ. τοῦ vomitare.
Vomitatorio, οὐσ. ἄρσ. ἐμετικόν' || —, ἔ. ἴδε vomitivo.
Vomitivo, —α, ἔ. ἐμετικός.
Vomito, οὐσ. ἄρ. vomizione.
Vomitorio, οὐσ. ἄρσ. ἴδε vomitorio.
Vorace, ἔ. διγ. λαίμαργος.
Voracità —tada, —tate, οὐσιαστ. θ. λαίμαργία, ἀδηγία, ἀπληστία.
Voragine καὶ —ggine, οὐσ. θ. βάρανρον, ἄβυσσος, γάσμα γῆς.
Voraginoso, —α, ἐπίθ. βαρυσπῶδης, βαρυσπῶδης.

Vorare, ρ. ἐν. ἴδε divorare.
Voratore, οὐσ. ἴδε divoratore.
Vortice, οὐσ. ἄρ. σπρόβιλος, τυφῶν δίνη, συστροφή ὕδατος.
Vorticoso, —α, ἔ. πολυδίνης.
Vosco, (con—) ἄντ. (μετὰ τῆς προθ. con) σὺν ὁμίν.
Vossignoria, οὐσ. θ. (κατὰ συγκοπήν τοῦ vostra signoria) ἡ ὑμετέρα εὐγενία, ὑμεῖς, Κύριε.
Vostrissimo, —α, ἔ. (ὑπερβ.) ὅλος, διέστειρος.
Vostro, —α, κτητικὸν ἔ. ὑμέτερος' || Tutto—, =vostrissimo, (ἴδε γραμματικὴν)' || —, οὐσ. La—a roba, ἡ ἐσθῆς ὁμῶν, κτλ. || —i, πλ. οἱ συγγενεῖς ὁμῶν, οἱ φίλοι ὁμῶν.
Votaborse, οὐσ. ἄρ. ἐκκενῶν τῶ βαλάντιου, πολυδάπανος.
Votacase, οὐσ. ἄρ. ὁ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ σπαταλῶν, οἰκοφθόρος.
Votacesso, οὐσ. ἄρσ. κενρολόγος, ὁ ἐκκενῶν τοὺς ἀποπάτους.
Votagione, οὐσιαστ. θηλ. καὶ —mento, ἄρσ. κένωσις, (ἐκ)κένωσις, κοιν. ἀδειασμα.
Votante, ἔ. ἄρ. ψηφοφόρος.
Votazioni, οὐσ. ἄρσ. καθαρτῆρ τῶν φρεάτων.
Votare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω, ἐξάγω, ἐκκενῶ τὸ ἐν ἀγγεῖω ἐμπερισχόμενον' || —il sacco, λέγω τινὶ τὰ ἐξ ἀμάξης' || —lo serigno, σπαταλῶ τὴν περιουσίαν μου' || —si, αὐτ. φθείρομαι' ἐπὶ σίτου' || —, οὐδέτ. ψηφοφορῶ.
Votatore, οὐπ. ἄρ. ἐκκενωτής' || —ἴδε votante.
Votatura, θ. ἴδε votazione.
Votazione, οὐσ. θ. ψηφοφορία.
Votazza, οὐσ. θ. (ναυτ.) ἀντλητήριον, κοιν. ἀέσσολα.

Votivo, —α, ἔ. ἀναθηματικός, κατ' ἐσχῆν ἐκπληρούμενος.
Voto, οὐσ. ἄρσ. κυρίως, τὸ κενόν' || ἐσχῆ, ἀνάθημα, κοιν. τάξιμον πρὸς τὸν Θεόν' || ὑποχρέωσις' || ψῆφος' || —ἔ. κενός, ἐλλειπής' || mercante—, ἔμπορος χρεωνόπος' || elà—α, νεαρά ἡλικία' || —, —α, καθ. μετοχή τοῦ votare.
Volcanico, —α, ἔ. ἠφιστεῖος.
Volcano, οὐσ. ἄρ. ὄρος πυρίνου, ἠφιστεῖον.
Vulgarizzare, ρ. ἐν. μεταφράζω τι κατὰ τὸ κοινὸν καὶ ἐγγώριον ἰδιωμα, =volgarizzare.
Vulgare, ρ. ἐν. ἴδε divulgare' || —, ἔ. διγ. ἴδε volgare.
Vulgata καὶ vol—, οὐσ. θ. ἡ μετάφρασις τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς ὑπὸ τῶν ἑβδομήκοντα. [vulgare.
Vulgato, —α, παθητ. μετοχή τοῦ Vulgo, οὐσ. ἄρ. ἴδε volgare.
Vulnerabile, ἔ. διγ. τρατός, τρώσιμος, εἰς τραῦμα ὑποκείμενος.
Vulnerare, ρ. ἐν. τραυματίζω, τι τρώσκω, =ferire' λέγεται δὲ τὰ νῦν μᾶλλον' μεταφ. σημαίνειν τὸ ἐξυβρίζειν, προσβάλλειν τινά.
Vulneraria, οὐσ. θηλ. βοτάνη ἐπουλωτική.
Vulnerario, —α, ἔ. ἐπουλωτικός.
Vulnerato, —α, μετ. τοῦ vulnerare.
Vulneroso, —α, ἔ. τραυματίας.
Vulturo, οὐσ. ἄρσ. ἄνεμος ὁ εὐρόνοτος, ὁ μέσης, ὁ κοιν. λεγόμενος ὑπὸ τῶν ναυτῶν γράϊγος.
Vulva, οὐσ. θ. στήμας τοῦ γυναικείου αἰδοίου, ὁ κολός.
Vulvaria, οὐσ. θ. δυσώδης βοτάνη, ἡ ἀφραξίς, ἡ εἰλη πολλὰ.
Vuotare, ρ. ἐν. ἴδε votare.
Vuoto, —α, ἔ. ἴδε voto.

W

W, τὸ διπλοῦν τοῦτο γράμμα ὑπάρχει ἐν τῷ ἀλφαβῆτι μερικῶν βορείων λαῶν διὰ τὴν γραφὴν τῶν ὀνομάτων προφερόμενον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὡς τὸ ἄπλοῦν V καὶ ἐνίοτε ὡς w, π. γ. Weber, ἔλλοτε δὲ ὡς uw ὡς New-York καὶ ἔλλοτε ὡς V ἄπλοῦν, ὡς Wagon. Προσθέτομεν κατωτέρω ὀλίγα ὀνόματα γραφόμενα διὰ τοῦ διπλοῦ τούτου γράμματος.

Wallestein, κύριον ὄνομα τοῦ ἐνδόξου στρατηγοῦ ἐπὶ τοῦ τριακονταετοῦς πολέμου (1583--1634).

Washington, κύριον ὄνομα τοῦ Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ, ἱδρυτοῦ καὶ

πρώτου προέδρου τῆς ἐν ταῖς Ἠνωμέναις πολιταῖς δημοκρατίας (1731—1799). || — (γεωγρ.) πρωτεύουσα τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Whig, οὗς, ἄρ. (πρόφ. Ουίγ) τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπέρμαχον τῶν κοινῶν ἐλευθεριῶν κόμμα.

Wihst, οὗς, ἄρ. (προφ. Ουιστ) χερτοπαίγνιον ὑπὸ τῶν Ἀγγλων διαδοθὲν καὶ πεζόμενον ἐκ τεσσάρων προσώπων, δύο κατὰ δύο.

Wurttemberg, (πρόφ. Βυρτινβέργ) (γεωγρ.) βασιλεῖον τῆς γερμανικῆς Ὀμοσπονδίας, ἢ Βυτεμβέργη.

Wormiano, ἔ. (ἀνατ.) Οὐόρμιανός.

X

<p>Χ, ἄρ. καὶ θ. λατινικὸν γράμμα ἀντικαθιστάμενον ὑπὸ τοῦ S ἐν τῇ Ἰταλικῇ Γλώσσῃ.</p> <p>Xacara, θηλ. εἶδος μουσικῆς τῆς Ἰσπανίας.</p> <p>Xantaro, ἄρ. εἶδος βοῦς.</p> <p>Xantopierite, θ. γημ. φωτικὴ οὐσία.</p> <p>Xanxo, ἄρ. μεγάλη κογχύλη.</p> <p>Xenico, ἄρ. ξενοδοχεῖον τὸ ξενικόν.</p> <p>Xenismi ἑρ. πλ. φιλ. ξενισμοί.</p> <p>Xenomania, θ. ξενομανία.</p> <p>Xeridro, ἄρ. λατρ. ξηρὸς ἰδρώς.</p> <p>Xerobio, ἑ. ξηρόβιος.</p>	<p>Xerocolla, θ. ξηροκόλλα.</p> <p>Xerofagia, θ. ξηροφαγία.</p> <p>Xerostalmia, θ. χειρ. ξηροφθαλμία.</p> <p>Xerotribia, θ. λατρ. ξηροτριβία.</p> <p>Xestio, ἄρ. ἔσσης, μέτρον.</p> <p>Xesturgia, θ. ἔσσευργία.</p> <p>Xifoideo, ἑ. ἀνάτ. ξιφοειδής.</p> <p>Xifoteca, θ. ξιφοθήκη.</p> <p>Xilologo, ἄρ. φυσ. ξυλόλογος.</p> <p>Xiride, ἴδε siride.</p> <p>Xistarca, ἴδε sistarca.</p> <p>Xistera, ἴδε aistera.</p> <p>Xistici, ἄρ. πλ. ἄργ. οἱ ξυστικοί.</p>
---	--

Υ

Υ, γράμμα ελληνικὸν οὐδέποτε ἐν χερσὶ
 σει παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς εἰμὴ εἰς ζέ-
 νας λέξεις ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ι.
 Yagato, ἀρ. βεγγόλος, ζῶον ἀγριώτα-
 τον τῆς Ἀμερικῆς.
 Yardo, ἀρ. δάρδα, μέτρον ἀγγλικόν.

Yecoll, ἀρ. εἶδος φυτοῦ.
 Yenite, θ. βανίτης, ὄρυκτόν τι.
 Ytisalba-agassl, ἀρ. ὑπουργε τῶν οἰ-
 κονομικῶν παρὰ τῆ Ἰψηλῆ Πόλη.
 Yucca, ἴδε Jucca.
 Yuxbasei, ἀρ. δευσεβάσης, λοχαγός.

Z

- Z, ἄρ. καὶ θηλ. τὸ 23ον καὶ τελευταίον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.
- Zabaione, ἄρ. ἕδασμά τι ἐξ ὠῶν οἴνου, ζαχάρως καὶ τινος ἀρώματος.
- Zaccagna, οὖσ. θηλ. τὸ ἐμπρόσθιον δέρμα τῆς κεφαλῆς.
- Zacchera, οὖσ.θ. βόρβορος, πίτυλος, κοιν. λάσπη, πιτσύλισμα.
- Zaccherella καὶ —tta, οὖσ. θ.(ὄποκ.) βορβόρου μικρὰ κηλὶς.
- Zaccheroso, —a, βορβορώδης, κοιν. λασπώδης.
- Zaffamento, οὖσ. ἄρ. ἐπιπωματισμός, κοιν. στούπωμα.
- Zaffardata, θ. κτύπημα καταφερόμενον διὰ ρυπαροῦ πράγματος.
- Zaffardoso, —a, ἔ. ρυπαρός.
- Zaffare, ρ. ἐν. ἐπιπωματίζω.
- Zaffata, οὖσ. θ. ὕγρου ἀναπήδησις, ἀνοιγομένου τοῦ ἄγγελου.
- Zaffatura, οὖσ. θ. καὶ
- Zaffera, οὖσ. θ. ἴδε zaffamento.
- Zafferanare, ρ. ἐν. βάφω τι ἐκ κρόκου, κροκῶ.
- Zafferano, οὖσ. ἄρσ. κρόκος, κοινῶς ζαφορά.
- Zaffirino, —na, ἔ. σαπφειώδης.
- Zaffiro, οὖσ. ἄρ. λίθος πολύτιμος, ὁ σάπφειρος.
- Zaffo, ἄρ. πῶμα, στούπωμα.
- Zaffrone, οὖσ. ἄρ. κρόκος νόθος.
- Zagaglia, οὖσ. θ. ἀκόντιον.
- Zaino, ἄρ. πήρα, ἀρκετικὴ στρατιωτικὴ ἥ σακκίον τῶν ποιμένων.
- Zambeco, οὖσ. ἄρ. εἶδος πλοίου.
- Zambra, οὖσ. θ. ἴδε sambra ἥ ἀπάπατος ἥ andare a—, εἰς ἀφοδὸν πορεύομαι.
- Zambucca, οὖσ. θ. γυνὴ φαυλόθις, δρομάς, πόρνη.
- Zambraccaro, ρ. οὐδέτ. ἴδε puttaneggiare.
- Zampa, οὖσ. θηλ. ποὺς τῶν τετραπόδων ζῴων.
- Zampare, ρ. οὐδ. τύπτω τινὰ διὰ τοῦ ποδός, λακτίζω.
- Zampettare, ρ. οὐδ. ἀρχομαι τοῦ κινεῖν τοὺς πόδας.
- Zampetto, οὖσιαστ. ἄρσ. (ὄποκ.) μικρὸς ποὺς τετραπόδου ζῴου.
- Zampillamento, οὖσ. ἄρ. ὕδατος ἀνάβρυσις.
- Zampillante, ἔ. διγ. ἀναβλύζων.
- Zampillare, ρ. οὐδ. ἀναβλόζω.
- Zampillotto, ἄρ. μικρὰ πίδαξ ἥ κρουεῖον, πρῶχους, ποτήριον.
- Zampillio, οὖσ. ἄρ. ἀνάβρυσις, ἀνάβρυσις ὕδατος.
- Zampillo, οὖσ. ἄρ. πίδαξ.
- Zamproga, οὖσ. θ. πλαγίαιλος.
- Zamprognare, ρ. οὐδ. αὐλῶ, καλαμίζω, κοιν. παίζω τὴν φλογέραν.
- Zamprognatore, οὖσ. ἄρ. ὁ αὐλῶν.
- Zana, οὖσ. θηλ. κάλαθος, κόφινος, κάνιστρον.
- Zanaiuolo, οὖσιαστ. ἄρσ. ἀχθοφόρος, μεταφέρων ἄς ἐπὶ τὸ πλείστον τὰ ὄψωνια.
- Zanata, οὖσ. θ. κάλαθος ἥ κόφινος πλήρης πραγμάτων.
- Zanca, οὖσ. θ. κνήμη ἥ ποὺς.
- Zancato, —a, ἔ. μονόπτυχος, μίαν μόνον ἔχων πτυχὴν.
- Zanco, —a, ἔ. ἀριστάρχης.
- Zacella, οὖσ. θ. ἴδε zanca.
- Zangolla, οὖσ. θηλ. καθέλας ἐν φ κτυπᾶται τὸ γάλα πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ βουτύρου.
- Zanna, οὖσ. θ. οἱ χαλιδοῦντες τοῦ κέρου, = zannai

Zannare, ρ. ἐν. λιαίνω, στίλβω τι διὰ τοῦ χαυλιόδοντος.
 Zannata, οὐσ. θ. γελωτοποιία, ματαιολογία.
 Zannesco, —α, ἑ. σκωπτικός.
 Zanni, οὐσ. ἀρσ. γελωτοποιός, βωμολόχος, μωρολόχος.
 Zannuio, —α, ἑ. ὁ ἔχων χαυλιόδοντες ἢ μεγάλους ὀδόντας.
 Zanzare καὶ zan —, οὐσ. θ. αἱμοδόρον ζωόφιον, ὁ κώνωψ, ὁ σκνίψ.
 Zanzariere καὶ zan —, οὐσ. ἀρ. κωνοποιεῖον, κοιν. κουνουπιέρα.
 Zanzaverata, οὐσ. θ. καρύκη.
 Zanzero, οὐσ. ἀρ. νεανίας φαυλόθιος, κύναιδος, ὄργανον τῆς ἀσελγείας.
 Zappa, οὐσ. θ. μάκελλα, σκαπάνη.
 Zappate, ρ. ἐν. σκάπτω.
 Zappata, οὐσ. θηλ. τὸ διὰ σκαπάνης καταφερόμενον κτύπημα ἢ σκαφεῖα, κοιν. σκάψιμον διὰ σκαπάνης.
 Zappatera, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Zappatore καὶ zappatore, ἀρσ. σκαφεύς, γεωργός ἢ (στρ.) σκαπανεύς.
 Zappatura, οὐσ. θ. σκαφεῖα.
 Zappettare, —ricare, ρ. ἐν. σκαλιθεῖω, κοιν. σκαλιζέω.
 Zappone, ρ. ἐν. σκάπτω, καλλιερῶ διὰ τοῦ λίσσου.
 Zappone, οὐσ. ἀρ. στενὴ καὶ ἐπιμήκης σκαπάνη, λίσσος, δίκελλα.
 Zapa, οὐσ. θ. κύβος, παιγνίδιον ἢ μεταφ. κίνδυνος.
 Zaroso, —ο, ἑ. ἐπικίνδυνος.
 Zalta, οὐσ. θ. εἶδος πέπονος.
 Zalegra καὶ zalla, οὐσ. θ. σχεδία, πλοῖον ἢ γεφύριον κατασκευασμένον ἐκ τοῦ προχείρου.
 Zandarisi, ρ. αὐτ. ρυπαίνομαι.
 Zanarra, οὐσ. θ. ἔρμα, αἰθούρα ἢ (κατ' ἔκτ.) γῆ ἀμμώδης, ἔκαρπος.
 Zangarite, ἀρ. ἔρματοφόρος λέμβος ἢ ὁ προμηθεύων τὸ ἔρμα.
 Zangarato, ρ. ἐν. ἐρμάζω.
 Zazera, οὐσ. θ. κόμη τῶν ἀνδρῶν μέχρι τῶν ὤμων ἐπιμήκης.
 Zazzerino, ἀρ. (ὑποκ.) μικρὰ κόμη.
 Zazzerone, οὐσ. ἀρ. μεγίστη κόμη.
 Zazzeruto, —α, ἑ. πολυκόμος.

Zeba, οὐσ. θ. ζῶον, ἢ ἀξί.
 Zebra, οὐσ. θ. ραβδωτὸς ὄναγρος τῆς Ἀφρικής, ὁ ὄρουξ.
 Zecca, θ. νομισματοκοπεῖον ἢ ἔντομον, ὁ κρότων, κοιν. τσιμπούρι.
 Zeccare, ρ. ἐν. κόπτω νομίσματα.
 Zecchiere, οὐσ. ἀρσ. ἐπιστάτης νομισματοκοπέου.
 Zecchino, ἀρ. χρυσοῦν νόμισμα, κ. φλωρίον τῶν Ἑνετῶν καὶ Τούρκων ἀξίας δώδεκα περιπου φράγκων.
 Zeffiro, zefiro, ἀρ. ὁ ζέφυρος.
 Zelamina, οὐσ. θ. ἀξελίδιον τοῦ ψευδαργύρου, φυσικὴ καθμεῖα.
 Zelante, ἑ. διγ. ζηλωτής, πρόθυμος.
 Zelantamente, ἐπ. ἐπιζήλωσ.
 Zelo, οὐσ. ἀρ. ζῆλος, προθυμία.
 Zelosamente, ἐπ. ἴδε zelantamente.
 Zeloso, —α, ἑ. ἴδε zelante.
 Zendolo, ἀρ. ὑφασμά τι μεταξωτόν.
 Zenit, ἀρ. (ἀστρ.) τὸ ζενίθ.
 Zenzero καὶ zinzenero, οὐσ. ἀρ. βοτάνη τῶν Ἰνδιῶν ἢ ζιγγίβερις.
 Zenzero, ἴδε zenzero.
 Zerra, θ. σφῆν ἢ διγύνοια.
 Zerramento, οὐσ. ἀρ. συμπλήρωσις.
 Zerrare, ρ. ἐν. (ἀνα-)συμπληρῶ.
 Zerrato, —α, κθ. μετ. τοῦ zerrare.
 Zerratore, —trice, οὐσ. συμπληρωτής, ἀναπληρωτής.
 Zerratura, οὐσ. θ. ἴδε Zerramento.
 Zerra, —α, ἑ. ἰσοχειλές.
 Zerbineria, οὐσ. θ. καλλωπισμοί, ἐρωτοτροπία, = Atillatura.
 Zerbido, ἀρ. καλλωπιστής.
 Zerbinotto, —α, οὐσ. (ὑποκ.) νεανίσκος καλλωπιστής.
 Zergo, ἀρ. γλώσσα συνθηματικῆ.
 Zero, ἀρ. (ἀριθ.) μηδέν ἢ οὐδέν.
 Zeta, οὐσ. θ. καὶ ἀρ. (le zete καὶ i zetti, πλ.) τὸ γράμμα ζήτα.
 Zezzo, —α, ἑ. ἴδε sezzo.
 Zezzolo, ἀρ. θηλή, ρᾶξ ἢ ρῶξ, ρώγα τῶν μαστῶν τῆς γυνακός.
 Zia, οὐσ. θ. θεία.
 Zibaldone, οὐσ. ἀρ. ἴδε.
 Zibaldoneria, οὐσιαστ. θηλ. τὰ σύμμιχτα ἢ ἀνάμιχτα, συγγράμματα ποικίλα συνειρηθεῖσαι ἐν ἀταξίᾳ.

ἢ τὰ ἐν ἐφημερίδι διάφορα.
 Zibellino, οὐσ. ἀρσ. μικρὸν τετραπουν ζῶον, ὁ σῆμαρ, τὸ σαθέριον.
 Zibetto, οὐσ. ἀρ. ζῶον ἄγριον γαλῆ ἰσομέγεθος, ἢ μασχογαλῆ.
 Zibibbo, οὐσ. ἀρ. σταφίς μεγάλη ἐξαιρετος καὶ γλυκυάτη.
 Zigoma, οὐσ. ἀρ. (ἀνατ.) ζύγωμα.
 Zigomatico, —α, ἐπίθ. (ἀνατ.) ζυγωματικός.
 Zigrino, οὐσ. ἀρ. δέρμα κοκκῶδες ὀνάγρου, οἴνου ἢ ἡμίονου καλῶς εἰργασμένον, κ. σαφές.
 Ziz-zac, οὐσ. ἀρσ. ἐλιγμοί, ἐλιγμογραμμίαι, γραμμίαι ἐλικειδεῖς ἀποτελοῦσαι γωνίας ἐξεχούσας καὶ εἰσεχούσας.
 Zimarra, οὐσιαστ. θηλ. ἐσθῆς ποδήρης, ἐπισυρομένη.
 Zimperlamento, οὐσ. ἀρ. πάλευμα.
 Zimbellare, ρ. ἐν. παλεύω, δελεάζω τὰ πτηνὰ διὰ παλετριδῶν ἢ συρίγγων πρὸς σαγήνησιν.
 Zimbellata, οὐσ. θηλ. διακίνησις παλευτοῦ.
 Zimbelatore, οὐσιαστ. ἀρσ. παλευτής, ὁ σαγήνεύων τὰ πτηνὰ διὰ παλετριδῶν.
 Zimbellatura, οὐσιαστ. θηλ. ἴδε zimbellamento.
 Zimbello, ἀρσ. παλευτής, κρᾶκτης, ἤτοι πτηνὸν δεμένον ἐν σχοινίῳ ἢ μεταφ. ἀπάτη, δόλεαρ.
 Zimino, οὐσ. ἀρ. ἔδεσμα, τι ὄψον.
 Zimologia, οὐσ. θηλ. (χημ. λέξ. ἑλλην.) ζυμολογία.
 Zinale, οὐσ. ἀρ. ἴδε zinnale.
 Zinco, ἀρ. ψευδάργυρος, σίγκος.
 Zincoso, —α, ἑ. ψευδαργυρικός, τοῦ ψευδαργύρου.
 Zingaresco, —α, ἑ. ἀθιγανικός, κ. ἀτσιγανικός.
 Zingano καὶ zingaro, οὐσ. ἀρ. ἀθιγανός, κοιν. ἀτσιγανός.
 Zinghinaia, θ. (ἀπηρχ.) καρχεία.
 Zingocello, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐπὶ τοῦ τοῦ πασσαλός ἐφ' οὗ κρεμῶνται ἐνδύματα καὶ ἄλλα πράγματα.
 Zinna, οὐσ. θηλ. ἴδε zinna ἢ do-

ζέου στόμιον, λαίμκος.
 Zinnale, οὐσ. ἀρ. περιζώμα, διάζωμα, κοιν. ἐμπροσθέλλια.
 Zinnare, ρ. ἐνεργῆθ. θηλάζω, κοινοῦς βυζαίνω.
 Zinzinare καὶ zinzinnare, ρ. ἐν. μικροποτῶ, συχνοποτῶ.
 Zinzinalore, οὐσ. ἀρ. ὁ πίνων συνεχῶς καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
 Zinzino, οὐσ. ἀρσ. σταγῶν οἴνου ἢ ἄλλου ποτοῦ.
 Zio, οὐσ. ἀρσ. ὁ πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς θετός.
 Ziolare, ρ. ἐνεργ. κλειῶ τὴν στρόφιγγα βυτίνης.
 Ziolo, οὐσ. ἀρσ. κλειθερον κρουίνσκου βυτίνης ἢ ἄλλου δοχείου.
 Zirbo, οὐσ. ἀρ. (ἀνατ.) ἐπίπλοον.
 Zircanio, οὐσ. ἀρσ. διαφανής λίθος σκληρότερος τοῦ κουαρτσίου.
 Zirlamento, ἀρ. φωνὴ τῆς κίχλης.
 Zirlare, ρ. οὐδ. φωνάζω ὡς ἡ κίχλη.
 Zirlo, οὐσ. ἀρ. ἴδε zirlamento.
 Zita, οὐσ. θ. ἴδε zita ἢ κοράσιον ἢ κόρη, νεθνίς.
 Zitella, οὐσιαστ. θηλ. (ὑποκ.) μικρὰ κόρη.
 Zittello, ἀρ. παιδίον.
 Zitti | zitti | ἐπιφ. σιωπῆ | σιωπῆ | εἰρήνη ὕμν.
 Zittiro, ρ. οὐδ. σιωπῶ, σιγῶ.
 Zitto καὶ πλθ. zitti, ἐπι. (παρακλειστικόν) σίγα, σιγή | σιωπῆ | ἢ μεταφ. ἥσυχος.
 Zizzania, οὐσ. θ. ζυτόν, τὸ ζιζάνιον, ἢ αἶρα ἢ (κατ' ἔκτ.) ἐχθρῆς ἢ σκάνδαλον, διχόνοια.
 Zizzanioso, —α, ἐπίθ. σκάνδαλώδης, διαβολεύς.
 Zizziba, οὐσ. θ. ἴδε zizzifa.
 Zizzilo, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἢ ζιζυφία.
 Zizzifa, οὐσ. θ. καρπός, τὸ ζιζυφον.
 Zizzolare, ρ. οὐδέτ. περιπατῶ ποδοκροτῶν.
 Zoeco, ἀρ. σκάνδαλον, ἴδε zoccolo.
 Zoccolajo, οὐσ. ἀρ. σκάνδαλοποιός.
 Zoccolante, οὐσ. σκάνδαλώδης.
 Zoccolare, ρ. οὐδ. θορυβῶ περιπατῶν διὰ τῶν σκινδύλων.

Zoccolato, —α, μετ. τοῦ zoosiare.
 Zoccolotto, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) μικρὸν σανδάλιον.
 Zoccolo, οὐσ. ἀρ. σάνδαλον ἢ βῶλος, τεμάχιον χρώματος, πλίνθος ἢ (ἐπὶ προσώπων) κωρὸς, βλάξ, οὐτιδανός.
 Zodiacale, ἑ. διγ. (ἀστρ.) ὁ ζωδιακὸς κύκλος.
 Zoiatria, θ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) κτηνιατρία.
 Zoiso, κύρ. ζουμα ἢ γνωστὸ ζωίλος, αὐτηγόρατος ἐπικριτὴς τοῦ Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος ἢ (κατ' ἕκτ.) οὐσ. ἀρ. πᾶς μοχθηρὸς ἐπικριτὴς.
 Zolla, οὐσ. θ. ἀκατάληπτόν τι ἢ — (μουσ.) ἴδε gamme.
 Zolfanaria, οὐσ. θ. θειωφυεῖον.
 Zolfanaio, οὐσ. ἀρ. πυρροποιός, πυρροποιῶλης.
 Zolfanello, —larino, οὐσ. ἀρ. ἄπτρα, ἔναυσμα, πυρροῖον.
 Zolfare, ρ. οὐδ. ἴδε solfare.
 Zolfata, καί, συνηθέατερον, zolfatara, οὐσ. θ. θειωφυεῖον.
 Zolfato, —α, ἑ. (χημ.) θειούχος.
 Zolfatura, οὐσ. θ. θείου καπνός.
 Zolfiera, οὐσ. θ. ἴδε zolfata.
 Zolfino, οὐσ. ἀρ. ἴδε zolfanello ἢ — ἑ. θειώδης, θειόχρους.
 Zolfo, οὐσ. ἀρ. (ἠρυκτὸν) θεῖον, κ. θειάφι.
 Zolfonaria, οὐσ. θ. ἴδε zolfata.
 Zolforato, —α, ἑ. (χημ.) θειούχος.
 Zolla, οὐσ. θ. βῶλος γῆς.
 Zolletta, οὐσ. θ. τὸ διὰ βῶλου κατὰφερόμενον κτύπημα.
 Zoloso, —α, ἑ. βωλώδης.
 Zombamento, ἀρ. μαστίγωσις.
 Zombare, —bolare, ρ. ἐνεργ. μαστιγῶ, δέρω.
 Zombato, —α, πθ. μετ. τοῦ zombare.
 Zombatore, —trice, οὐσ. ὁ μαστιγῶν, ὁ δέρων.
 Zombolatura, θ. ἴδε zombamento.
 Zona, (λέξ. ἑλλην.) οὐσ. θ. (ἀστρ. γεωγρ. ἀνατ.) ζώνη ἢ — torrida, ἡ διακεκαυμένη ζώνη ἢ — temperate, ἀήματαί, —αι ἢ ἑσπης ὡς ἡ μίσση ζώνη περὶ τὸ στήθος ἢ περὶ ἓνα τῶν τριῶν χώρων τῆς κοιλίας.

ἢ ζώνη ἢ βαλάντιον πρὸς διαφύλαξιν χρημάτων κτλ.
 Zonare, ρ. ἐν. ζώννυμι.
 Zono, οὐσ. ἀρ. ἴδε nullo ἢ dar no' zoni, μεταφορ. διατάραξεν τὴν κυβερνῶν, ἐπιφάσω ἔριδας ἐν τῷ χαρτοπαίγνῳ.
 Zonzare, ρ. οὐδ. περιπλανῶμαι, φέρομαι τῆδε κάκεισε.
 Zonzo, οὐσ. ἀρσ. περιπλάνησις, (ἐν γράσει ἐπὶ τῆς ἔκφρ. Andar a—), ἴδε Zonzare.
 Zoofago, ἑ. (λέξ. ἑλλην.) ζωοφάγος· ἐπὶ ζῴων ἀλληλακτονούντων.
 Zoofito, ἀρ. (φυσ. ἱστ.) ζωοφυτόν.
 Zoografia, θ. λ. ἑλλ.) ζωογραφία.
 Zoiaatria, οὐσ. θηλ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) κτηνιατρία.
 Zoiatro, ἀρ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) κτηνίατρος.
 Zoologia, θ. (λέξ. ἑλλ.) ζωολογία.
 Zoologico, —α, ἑ. ζωολογικός.
 Zoologista καὶ zoologo, οὐσ. ἀρ. (λ. ἑλλην.) ζωολόγος.
 Zoonomia, θ. (λ. ἑλλ.) ζωνομία.
 Zootomia, οὐσ. ἀστ. θηλ. (λέξ. ἑλλ.) ζωτομία.
 Zorissa, οὐσ. ἀστ. θηλ. πίσσα, κεδρία, ρητίνη.
 Zorragine, θ. ἴδε zorrpicamento.
 Zorreggiare, ρ. οὐδ. ἴδε zorrpicare.
 Zorrpicamento, οὐσ. ἀρ. χωλότης.
 Zorrpicante, ἑ. διγ. χωλός.
 Zorrpicare, ρ. οὐδέτ. καί—si, αὐτπ. χωλαίνω.
 Zorrpicatura, θ. ἴδε zorrpicamento.
 Zorrpicone, καί —i, ἐπ. ἐν χρήσει μετὰ τῶν ρ. Andare, correre, venire—, βαδίζω, τρέχω, ἔρχομαι μετὰ χωλότητος ἐπιπόνως.
 Zorpo, —α, ἑ. χωλός, κοιν. καυτός, ἢ μεταφορ. χωλαίνων, ἐλλειπής, νωθρός ἢ A pio—i, μεταφ. νωθρός, βραδέως ἢ Bugia—α, χωλὸν ψεύδος ἢ Verso—, στίχος χωλός, ἀσυνάρτητος ἢ Tornare—, ἐπιστρέφω κενεῖς χερεῖ.
 Zoticaggine, οὐσ. θηλ. ἀγροικία, ἀβελτηρία.
 Zoticamento, ἐπ. ἀγροικως.

Zotichezza, οὐσ. θηλ. ἀγροικία, ἀβελτηρία.
 Zotico, —α, ἑ. ἀκατέργαστος, τραχύς.
 Zuoca, οὐσ. θηλ. κολοκύνθη· σικύα ἢ μεγάλη κεφαλὴ ἀνθρώπου ἢ — νοία, μεταφορ. ἀνὴρ κουφόνους ἢ Ἰη—, (ἐπιρρηματικῶς) ἀσκαπῶς, ἀνευ καλῶματος τῆς κεφαλῆς.
 Zuccaio, οὐσ. ἀρ. ἀγρός κολοκύνθαις κατὰφυτος.
 Zuccaiuola, οὐσ. θ. βλαβερὸν ἐντομον, ὁ ἀγριοσκάλαξ, ὑπὸ τὴν γῆν ἐνδαιατώμενος καὶ κατατρώγων τὰς ρίζας τῶν φυτῶν.
 Zuccaro, οὐσ. ἀρ. ἴδε zuccherò.
 Zuccheraio, οὐσ. ἀστ. ἀρσ. ζαχαροπώλης.
 Zuccherrare, ρ. ἐν. ζαχαρῶν, γλυκαίνω ἐκ ζαχαρώσεως.
 Zucchieriera, θ. ζαχαροθήκη.
 Zuccherrifluso, —α, ἑ. ζαχαροσταγής, ζαχαρόρροτος ἢ μεταφορ. μελίρροτος, ἡδύτατος.
 Zucchero, ἀρ. ζάχαρις.
 Zuccheroso, —α, ἑ. ζαχαρωτός, ζαχαρόδης, ἡδύς, εὐάριστος.
 Zucchetta, οὐσ. θ. (ὀποκ.) μικρὰ κολοκύνθη, κολοκύνθιον.
 Zucchettina, θηλ. (ὀποκ.) μικρότατον κολοκύνθιον.
 Zucconamento, οὐσ. ἀρ. ἡ τῆς κεφαλῆς φαλάκρωσις, ψίλωσις.

Zucconare, ρ. ἐνεργητ. ψιλῶ τὴν κεφαλὴν, ἀφαιρῶ τὰς τρίχας, φαλακρῶ.
 Zucconatura, οὐσ. ἀστ. θηλ. ἴδε zucconamento.
 Zuccone, οὐσ. ἀρσ. κηρῶς, μεγάλη κολοκύνθη ἢ ἕλος φαλάκρας.
 Zuccolio, ἀρ. περικεφαλαία.
 Zuffa, οὐσ. θηλ. φιλονεικία, ἔρις ἢ far—, (κατὰ Dante) συγκρούομαι, συμπλέκομαι καί, κατ' ἄλλους, προσβάλλω, ἐνοχλῶ, ἀποκρούω.
 Zufolamento, οὐσ. ἀρ. συριγμός ἢ —d'orecchi, ὧτων συριγμός.
 Zufolare, ρ. οὐδ. ἡχῶ τὸν αὐλόν.
 Zufolatore, ἴδε sufolatore.
 Zufolio, οὐσ. ἀρ. σύριγξ, κάλαμος, ποιμενικὸς αὐλός, κοιν. φλογέρα.
 Zufolone, οὐσ. ἀρ. μέγας αὐλός.
 Zugo, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀνδρικὸν μόριον, πῶσθη ἢ τηγανίτης, ἀρτολάχανον, κοιν. τηγανόπητα.
 Zuppa, θ. ἄρτου τμήμα βεβρεγμένον ἐν ὄνῳ ἢ ἐν ἄλλῳ ἕργῳ.
 Zuppiera, θ. κυμβίον διὰ τὸν ζωμόν, κοιν. σουπιέρα.
 Zuppo, —α, ἑ. βεβρεγμένος.
 Zuppone, οὐσ. ἀρσ. πολὺς, μέγας ἄφθονος ζωμός.
 Zuriare, ρ. οὐδ. δαστίζομαι, παίζω.
 Zurlo, zurro, οὐσ. ἀρ. παιδιὰ, παίγνιον, γὰρ, ἀγαλλίασις, εὐθυμία, ὑπερβολικὸς πόθος.

T E A O Σ *